Ta Đánh Cắp
Dòng Thời Gian
NHẤT ĐAO TRẢM TRẢM TRẢM

TA ĐÁNH CẮP DÒNG THỜI GIAN

Tác giả: Nhất Đao Trảm Trảm Trảm

Thể loại: Mạt Thế, Đô Thị

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Ta Đánh Cắp Dòng Thời Gian (Dịch)

Ta Đánh Cắp Dòng Thời Gian (Dịch) #TậnThế #ĐấuTrí #NhiệtHuyết #Logic #XuyênKhông #DuHànhThờiGian Mỗi một lần sửa đổi hiện thực, đều sẽ làm tương lai phát sinh biến hóa, đó gọi là Hiệu Ứng Cánh Bướm. Tận mắt nhìn thấy văn minh nhân loại sau 1500 năm sẽ diệt vong, Phong Kỳ ngoài ý muốn có được năng lực không ngừng khởi động lại dòng thời gian, thông qua tình báo vì văn minh nhân loại tranh thủ một tia hi vọng sống. Trong đầu vang vọng lời hướng dẫn, Phong Kỳ du hành giữa thực tại và tương lai, dần dần vén màn những chân tướng và bắt đầu tìm cách thay đổi thế giới. Chính vì đã từng nhìn thấy bóng tối nên mới khao khát ánh sáng vô hạn. Qua khoảng thời gian hạo kiếp, ánh dương sẽ một lần nữa trở lại. Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Ta Đánh Cắp Dòng Thời Gian (Dịch)!

Mục lục

Chương 1. Giấc mơ kỳ lạ
Chương 2. Trở về thực tại
Chương 3. Cơ thể biến hóa (1)
Chương 4. Cơ thể biến hóa (2)
Chương 5. Lại trở lại mộng cảnh (1)
Chương 6. Lại trở lại mộng cảnh (2)
Chương 7. Mình sẽ chết trẻ sao?
Chương 8. Tu luyện thể thao – bản tương lai (1)
Chương 9. Tu luyện thể thao - bản tương lai (2)
Chương 10. Vương Tấn Thăng (1)
Chương 11. Vương Tấn Thăng (2)
Chương 12. Ta tin ngươi cái quỷ
Chương 13. Sẽ có người đứng ra (1)
Chương 14. Sẽ có người đứng ra (2)
Chương 15. Tính bền dẻo
Chương 16. Hiện thực ảnh hưởng tương lai
Chương 17. Cơ hội đi thăm quan
Chương 18. Tinh Thành Học Phủ (1)
Chương 19. Tinh Thành Học Phủ (2)
Chương 20. Bị bắt trang bức
Chương 21. Bị bắt trang bức (2)
Chương 22. Rune Transformer
Chương 23. Thập hoang giả - Mộc Tinh
Chương 24. Đại Ma vương tương lai (1)
Chương 25. Đại Ma vương tương lai (2)
Chương 26. Viện nghiên cứu Tinh Hồng
Chương 27. Phản hồi hiện thực - bổ sung năng lượng (1)
Chương 28. Phản hồi hiện thực - bổ sung năng lượng (2)
Chương 29. Vì trang bức mà đọc sách (1)
Chương 30. Vì trang bức mà đọc sách (2)
Chương 31. Tình yêu chỉ ảnh hưởng đến tốc độ tôi rút kiếm
Chương 32. Bần cùng khiến ta khát vọng trở nên giàu có (1)
Chương 33. Bần cùng khiến ta khát vọng trở nên giàu có (2)
Chương 34. Tai họa lịch sử (1)
Chương 35. Tai họa lịch sử (2)

Chương 36. Chúa cứu thế
Chương 37. Lòng có thừa mà trí nhớ chưa đủ
Chương 38. Ngủ thiếp đi có thể bỏ qua thôi miên (1)
Chương 39. Ngủ thiếp đi có thể bỏ qua thôi miên (2)
Chương 40. Năng lực mới: Mộng Yểm (1)
Chương 41. Năng lực mới: Mộng Yểm (2)
Chương 42. Lắc lư
Chương 43. Mảnh vỡ kí ức - chuyện cũ của Mộc Tinh (1)
Chương 44. Mảnh vỡ kí ức - chuyện cũ của Mộc Tinh (2)
Chương 45. Giấc mơ của cậu, để tôi tới bóp chết (1)
Chương 46. Giấc mơ của cậu, để tôi tới bóp chết (2)
Chương 47. Một số người chú định sáng chói rạng ngời
Chương 48. Hiệu trưởng
Chương 49. Gửi Tương Lai
Chương 50. Trêu Chọc
Chương 51. Lâm Nhiễm Ra Mặt
Chương 52. Xin Lỗi
Chương 53. Sương mù dày đặc (1)
Chương 54. Sương mù dày đặc (2)
Chương 55. Trả lời của tương lai
Chương 56. Chân tướng kinh người
Chương 57. Chân tướng kinh người (2)
Chương 58. Quy hoạch tương lai: ba tuyến đường trưởng thành
Chương 59. Quy hoạch tương lai: ba tuyến đường trưởng thành (2)
Chương 60. Bình luận xuất từ tay đời sau (1)
Chương 61. Bình luận xuất từ tay đời sau (2)
Chương 62. Vậy thật đúng là kinh dị
Chương 63. Vậy thật đúng là kinh dị (2)
Chương 64. Cô bé bí ẩn (1)
Chương 65. Cô bé bí ẩn (2)
Chương 66. Ném vũ khí
Chương 67. Dãy số trúng thưởng (1)
Chương 68. Dãy số trúng thưởng (2)
Chương 69. Ta có thể thắng
Chương 70. Món quà từ một người bạn
Chương 71. Món quà từ một người bạn (2)
Chương 72. Lựa chọn tối ưu
Chương 73. Lựa chọn tối ưu (2)

Chương 74. Mối hận khắc cốt ghi tâm (1)
Chương 75. Mối hận khắc cốt ghi tân (2)
Chương 76. Chiến tích bằng không
Chương 77. Triển vọng tương lai - Khoa học kỹ thuật Psionic (1)
Chương 78. Triển vọng tương lai - Khoa học kỹ thuật Psionic (2)
Chương 79. Kiểm tra tốt nghiệp (1)
Chương 80. Kiểm tra tốt nghiệp (2)
Chương 81. Tương lai như mong muốn (1)
Chương 82. Tương lai như mong muốn (2)
Chương 83. Trở lại trường học
Chương 84. Sinh viên các lớp có liên quan (1)
Chương 85. Sinh viên các lớp có liên quan (2)
Chương 86. Danh sách tân học viên (1)
Chương 87. Danh sách tân học viên (2)
Chương 88. Ta là phản đồ?
Chương 89. Tuyệt đối không từ bỏ
Chương 90. Tuyệt đối không từ bỏ (2)
Chương 91. Điểm đáng ngờ (1)
Chương 92. Điểm đáng ngờ (2)
Chương 93. Lời nhắn gửi từ tương lai (1)
Chương 94. Lời nhắn gửi từ tương lai (2)
Chương 95. Tổ chức thần bí (1)
Chương 96. Tổ chức thần bí (2)
Chương 97. Vũ khí hạng nặng cực kì dính người
Chương 98. Như từng gặp qua ở đâu đó (1)
Chương 99. Như từng gặp qua ở đâu (2)
Chương 100. Bí ẩn về Giác Hút
Chương 101. Nhện Quỷ (1)
Chương 102. Nhện Quỷ (2)
Chương 103. Vũ khí bóp chết tinh trùng
Chương 104. Sinh vật trận địa không xác định (1)
Chương 105. Sinh vật trận địa không xác định (2)
Chương 106. Ta sẽ trở lại (1)
Chương 107. Ta sẽ trở lại (2)
Chương 108. Thông Thiên Lộ
Chương 109. Thông Thiên Lộ (2)
Chương 110. Khái niệm cạnh tranh (1)
Chương 111. Khái niệm cạnh tranh (2)

Chương 112. Mời cậu ra ngoài (1)
Chương 113. Mời cậu ra ngoài (2)
Chương 114. Nhân Thể Chủng Thần (1)
Chương 115. Nhân Thể Chủng Thần (2)
Chương 116. Tinh Hồng gửi thư
Chương 117. Lời mời đến từ Tinh Hồng
Chương 118. Lời mời đến từ Tinh Hồng
Chương 119. Tạo ra một tuyến nội ứng
Chương 120. Tạo ra một tuyến nội ứng
Chương 121. Tóm lại là không có tiền sao ạ?
Chương 122. Đặc huấn đối kháng
Chương 123. Đặc huấn đối kháng
Chương 124. Ai cho cậu dũng khí
Chương 125. Ai cho cậu dũng khí
Chương 126. Ở trong mơ, cực kì trâu bò
Chương 127. Ở trong mơ, cực kì trâu bò
Chương 128. Bảng kế hoạch ước mơ
Chương 129. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian
Chương 130. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian
Chương 131. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian
Chương 132. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian
Chương 133. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian
Chương 134. Liên tiếp đội nồi lịch sử
Chương 135. Liên tiếp đội nồi lịch sử
Chương 136. Suy đoán lai lịch của giác mút
Chương 137. Suy đoán lai lịch của giác mút
Chương 138. Suy đoán lai lịch của giác mút
Chương 139. Thông điệp của Mạc Phi
Chương 140. Thông điệp của Mạc Phi
Chương 141. Thông điệp của Mạc Phi
Chương 142. Cánh cửa bí mật thần bí
Chương 143. Cánh cửa bí mật thần bí
Chương 144. Ác ma đầu dê
Chương 145. Ác ma đầu dê
Chương 146. Ác ma đầu dê
Chương 147. Huyết nguyên tăng cường
Chương 148. Huyết nguyên tăng cường
Chương 149. Huyết nguyên tăng cường
Chương 150. Tái hợp
Chương 151. Tái hợp

Chương 152. Vũ khí đang được cường hoá (1)
Chương 153. Vũ khí đang được cường hoá (2)
Chương 154. Vũ khí đang được cường hoá (3)
Chương 155. Tiến tố thăng cấp (1)
Chương 156. Tiền tố thăng cấp (2)
Chương 157. Kế hoạch bộ não trong thùng (1)
Chương 158. Kế hoạch bộ não trong thùng (2)
Chương 159. Thông Thiên Hội
Chương 160. Thông Thiên Hội
Chương 161. Thông Thiên Hội
Chương 162. Lối tắt trưởng thành và năng lực bẩm sinh
Chương 163. Kỹ thuật tương lai
Chương 164. Sinh mệnh rời rạc
Chương 165. Sản lượng thép
Chương 166. Công pháp bốn sao
Chương 167. Thiếu nữ chuunibyou
Chương 168. Tổ chức lừa gạt
Chương 169. Hiệp hội Thiên Mệnh
Chương 170. Thành quả thu hoạch
Chương 171. Lãng phí đồ ăn
Chương 172. Sự cám dỗ của đồng phục
Chương 173. Huy chương vinh dự
Chương 174. Huy chương màu bạc
Chương 175. Rượu công huân
Chương 176. Rót đầy chén
Chương 177. Hớp rượu nhỏ
Chương 178. Lớp học công pháp
Chương 179. Tư chất bình thường
Chương 180. Cánh bướm (1)
Chương 181. Cánh bướm (2)
Chương 182. Giai cấp ưu tú
Chương 183. Giấc mộng Nam Kha
Chương 184. Du hành qua giấc mơ
Chương 185. Tai nạn bất ngờ (1)
Chương 186. Tai nạn bất ngờ (2)
Chương 187. Ba yêu
Chương 188. Mộ Trảo
Chương 189. Quân đội Lê Minh
Chương 190. Phủ nhận Tam Liên (1)
Chương 191. Phủ nhận Tam Liên (2)

Chương 192. Thế giới lưỡng cực
Chương 193. Thế giới lưỡng cực (2)
Chương 194. Thế giới lưỡng cực (3)
Chương 195. Sương đen - Cấp Chúc Âm (1)
Chương 196. Sương đen - Cấp âm ác (2)
Chương 197. Ác niệm và ký ức (1)
Chương 198. Ác niệm và ký ức (2)
Chương 199. Gãy xương sườn
Chương 200. Danh hiệu thiên bẩm (1)
Chương 201. Danh hiệu thiên bẩm (2)
Chương 202. Trở về tổng kết - thăm dò (1)
Chương 203. Trở về tổng kết - thăm dò (2)
Chương 204. Đứa bất hiếu
Chương 205. Tương lai có hy vọng (1)
Chương 206. Tương lai có hy vọng (2)
Chương 207. Tân học viên (1)
Chương 208. Tân học viên (2)
Chương 209. Kinh thiên động địa
Chương 210. Rượu Thanh Tâm (1)
Chương 211. Rượu Thanh Tâm (2)
Chương 212. Hòm thư (1)
Chương 213. Hòm thư (2)
Chương 214. Hòm thư (3)
Chương 215. Ánh sáng sinh mệt (1)
Chương 216. Ánh sáng sinh mệt (2)
Chương 217. Bí mật
Chương 218. Tìm kiếm hơi thở sinh mệnh
Chương 219. Tìm kiếm hơi thở sinh mệnh (2)
Chương 220. Sấm sét
Chương 221. TÌm đường (1)
Chương 222. Trì hoãn
Chương 223. Biển hoa
Chương 224. Báo thù
Chương 225. Cảnh thứ tư
Chương 226. Thế lực đen tối
Chương 227. Kỹ năng vô dụng (1)
Chương 228. Kỹ năng vô dụng (2)
Chương 229. Kỹ năng vô dụng (3)
Chương 230. Chân lý chi nhãn
Chương 231. Chân lý chi nhãn - Cận chiến

Chương 232. Tiền tố dung hợp
Chương 233. Tiểu Hắc đến
Chương 234. Thu hoạch từ giấc mơ tương lai
Chương 235. Sự lựa chọn tốt nhất (1)
Chương 236. Sự lựa chọn tốt nhất (2)
Chương 237. Tìm Bạch Phù Sinh giúp đỡ
Chương 238. Gặp Phương Tri Hữu
Chương 239. Mời ăn khuya
Chương 240. «Chúa cứu thế»
Chương 241. So với tưởng tượng của ta ngươi còn thiên tài
Chương 242. Bữa ăn khuya
Chương 243. Thông tin cuộc thi chiến đấu
Chương 244. Gọi cho Bạch Phù Sinh
Chương 245. Bạch Phù Sinh gọi tới
Chương 246. Huấn luyện đối kháng
Chương 247. Lâm Nhiễm đấu với Lữ Việt
Chương 248. Mộc Tinh thách đấu
Chương 249. Sức mạnh của Mộc Tinh
Chương 250. Khóa huấn luyện kiểm tra kết thúc
Chương 251. Nấu rượu Thanh Tâm
Chương 252. Chức năng của "Cứu Thế chủ"
Chương 253. Bắt sói
Chương 254. Bắt đầu chiến dịch bắt "sói"
Chương 255. Thiên tài mạnh nhất trên thế giới
Chương 256. Xem qua nội dung của hộp thư
Chương 257. Người sói là….
Chương 258. Viện Khoa Học Công Nghệ
Chương 259. Ôm cây đợi thỏ
Chương 260. Viện Khoa Học và Công Nghệ có phải là thế lực hắc ám?
Chương 261. Thông tin xác thực, thế lực hắc ám là….
Chương 262. Chân tướng sự thật
Chương 263. Sau khi thành lập quân đội Lê Minh
Chương 264. Căn cứ bí mật của Tinh Hồng
Chương 265. Kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên
Chương 266. Sự thống nhất của sự sống
Chương 267. Nói ngươi là đồ ngốc
Chương 268. Đến bệnh viện bỏ hoang
Chương 269. Trụ sở bí mật Tinh Hồng dưới lòng đất
Chương 270. Trùng nano psionic

Chương 271. Thí nghiệm trên trùng nano
Chương 272. Ta là Chu Bách Xương
Chương 273. Tin nhắn từ Úy Vi
Chương 274. Món quà của Úy Vi (1)
Chương 275. Món quà của Úy Vi (2)
Chương 276. Giác Hút đấu với Tiểu Hắc
Chương 277. Tôm hùm Ma Lạt
Chương 278. Cách đánh bại Ma Lạt
Chương 279. Ước nguyện của Uý Vi
Chương 280. Thịt của tôm hùm Ma Lạt
Chương 281. Tưởng tượng tương lai
Chương 282. Tin nhắn của Chúc Bạch Xướng(1)
Chương 283. Tin nhắn của Chúc Bạch Xướng (2)
Chương 284. Dư vị đắng chát, cuối cùng cũng có ngọt ngào
Chương 285. Đèn lồng màu cam lơ lửng
Chương 286. Đấu với Ác Linh
Chương 287. Tiểu Hắc đánh với Ác Linh
Chương 288. Trở về hiện thực
Chương 289. Ghi chép hai mẫu tin tức
Chương 290. Đến tìm Nhạc Bình An
Chương 291. Gặp mặt phía sau núi Tinh Thành học phủ
Chương 292. Không có sự lựa chọn nào khác…
Chương 293. Bản chất con người là thiện, hay là ác
Chương 294. Tại phòng ăn của học phủ
Chương 295. Nấu rượu Thanh Tâm thất bại
Chương 296. Tương lai bị thay đổi?
Chương 297. Chiến sĩ Phòng Vệ Quân
Chương 298. Làm thế nào để chứng minh ta là Phong kỳ
Chương 299. Có hai suy đoán
Chương 300. Hồi phục
Chương 301. Điểm tiến hóa huyết mạch
Chương 302. Tận thế đến?
Chương 303. Tôn nghiêm của chiến sĩ(1)
Chương 304. Tôn nghiêm của chiến sĩ(2)
Chương 305. Nhân loại là bất tử
Chương 306. Căn cứ trú ẩn biến thành Zombie
Chương 307. Điểm cuối cùng cũng là khởi điểm(1)
Chương 308. Điểm cuối cùng cũng là khởi điểm(2)
Chương 309. Điểm đáng ngờ trùng nano psionic
Chương 310. Con đường phía trước còn dài

Chương 311. Kế hoạch kế tiếp cho tương lai
Chương 312. Tại tiệm trà Thanh Phòng
Chương 313. Tương lai của Hiệp hội Thiên Mệnh
Chương 314. Thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh
Chương 315. Ngày tận thế của nền văn minh nhân loại
Chương 316. Bình luận từ cư dân mạng
Chương 317. Có đi mới biết đường dài
Chương 318. Từ bỏ việc nghiên cứu công pháp?
Chương 319. Phá hoại
Chương 320. Nội dung tiếp theo của hộp thư
Chương 321. Mục đích thực sự
Chương 322. Động lực
Chương 323.《Hiến tế Huyết Nhục》
Chương 324. Phong Kỳ chí tôn
Chương 325. Cho ôm một miếng đi!
Chương 326. Địa Hạ đảnh Thủy thủ Mặt Trăng
Chương 327. Con ốc sên nhỏ
Chương 328. Thợ săn ốc nhỏ
Chương 329. Chị Vi, cảm ơn chị
Chương 330. Tiến hóa huyết mạch
Chương 331. Sức mạnh tổng thể
Chương 332. Thần lực chiến đấu
Chương 333. Kế hoạch của "bộ não trong bể"
Chương 334. Đến khu chôn cất xương cốt
Chương 335. Tiểu Hắc và Mê Vụ chi chủ
Chương 336. Thu hoạch thông tin
Chương 337. Phương Tri Hữu đến Học phủ Tinh Thành
Chương 338. Thật sự rất đẹp trai!
Chương 339. Điện thoại của Bạch Phù Sinh
Chương 340. Người của Hổ Phách đến
Chương 341. Phía sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách
Chương 342. Lãnh đạo thành viên chiến đoàn
Chương 343. Lên kế hoạch triển khai nhóm chiến đấu
Chương 344. Kiểm tra thể chất
Chương 345. Lên kế hoạch cho tương lai
Chương 346. Biến thành tuyến hi sinh
Chương 347. Nghiên Cứu
Chương 348. Viện Nghiên cứu Tinh Hồng họp khẩn cấp
Chương 349. Đừng tiếc nuối quá khứ, hãy trân trọng hiện tại(1)

Chương 350. Đừng tiếc nuối quá khứ, hãy trân trọng hiện tại(2)
Chương 351. Hai tháng sau
Chương 352. Đến trường Trung học Tinh Thành
Chương 353. Uống rượu với Vương Tấn Thăng
Chương 354. Rời khỏi Học phủ Tinh Thành
Chương 355. Thời gian ở Viện Khoa Học Công Nghệ
Chương 356. Con chuột trong cống ngầm
Chương 357. Vùng Cấm Linh Khí
Chương 358. Toàn Thân Đẫm Máu
Chương 359. Kế Hoạch Tấn Công
Chương 360. Khóa Ký Ức
Chương 361. Trạng Thái Ngủ Say
Chương 362. Ném Bom Linh Năng
Chương 363. Trở Thành Mạnh Nhất
Chương 364. Nguy Cơ Tử Vong
Chương 365. Bị Bắt Giữ
Chương 366. Phiên Tòa Xét Xử
Chương 367. Lời Trăn Trối
Chương 368. Khởi Đầu Mới
Chương 369. Lời Thề Ước
Chương 370. Huyết Nguyên
Chương 371. Chuyển Đổi Hình Dạng
Chương 372. Kỹ Thuật Chiến Đấu
Chương 373. Ký Ức Trở Thành Sức Mạnh
Chương 374. Năng Lực Trí Nhớ Vô Hạn
Chương 375. Đánh Bại Sinh Vật Trận Địa
Chương 376. Cường Độ Thực Lực
Chương 377. Đôi Chân Cường Hóa
Chương 378. Vũ Khí Linh Năng
Chương 379. Cải Tạo Sinh Học
Chương 380. Đội Trưởng Chiến Đoàn
Chương 381. Thử Nghiệm Côn Trùng Nano
Chương 382. Nhân Viên Chiến Đấu
Chương 383. Đối Mặt Với Chủ Nhân Sương Mù
Chương 384. Sự Chuẩn Bị Của Viện Nghiên Cứu
Chương 385. Dấu Ấn Tử Thần
Chương 386. Đọc Ký Ức
Chương 387. Khóa Chặt Ký Ức
Chương 388. Diễn Đàn Hắc Hộp

Chương 389. Đội Trưởng Mộc Tinh
Chương 390. Chấp Niệm Sâu Đậm
Chương 391. Khởi Đầu Của Một Hồi Kết
Chương 392. Tượng Đá Sinh Vật Trận Địa
Chương 393. Săn Tượng Đá
Chương 394. Tình Báo Quan Trọng
Chương 395. Hành Động Bí Mật
Chương 396. Tiến Sĩ Mặc
Chương 397. Phòng Nghiên Cứu Gen
Chương 398. Hậu Quả Của Cải Tạo
Chương 399. Đối Mặt Với Thử Thách
Chương 400. Chuyển Giao Dữ Liệu
Chương 401. Trạng Thái Huyết Nguyên
Chương 402. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 403. Sự Thật Bị Giấu Kín
Chương 404. Điều Tra Nội Bộ
Chương 405. Đối Đầu Với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách
Chương 406. Hành Động Trả Thù
Chương 407. Cảnh Giác Cao Độ
Chương 408. Chứng Cứ Phá Hủy
Chương 409. Đột Kích Bất Ngờ
Chương 410. Quân Bộ Liên Hợp
Chương 411. Lý Do Ẩn Giấu
Chương 412. Vấn Đề Lớn
Chương 413. Sự Chờ Đợi
Chương 414. Sự Kiên Định
Chương 415. Bản Lĩnh Chiến Đấu
Chương 416. Sự Chuẩn Bị Kỹ Lưỡng
Chương 417. Tập Trung Hành Động
Chương 418. Thử Thách Cuối Cùng
Chương 419. Nâng Cấp Sức Mạnh
Chương 420. Bước Đi Trên Con Đường Nguy Hiểm
Chương 421. Đối Đầu Với Kẻ Thù
Chương 422. Trận Chiến Khốc Liệt
Chương 423. Sự Kiện Bất Ngờ
Chương 424. Kế Hoạch Hoàn Hảo
Chương 425. Chiến Đoàn Sói Đói
Chương 426. Thông Tin Tình Báo
Chương 427. Huấn Luyện
Chương 428. Phòng Huấn Luyện

Chương 429. Kế Hoạch Tương Lai
Chương 430. Bảo Vệ Ước Mơ
Chương 431. Quân Phòng Thủ
Chương 432. Viện Trưởng Mới
Chương 433. Phản Kháng Ngầm
Chương 434. Hợp Tác Khó Tin
Chương 435. Phát Triển Thực Lực
Chương 436. Thành Phố Tương Lai
Chương 437. Công Nghệ Linh Năng
Chương 438. Linh Hình Tàn Khốc
Chương 439. Lý Tinh Thần Hy Sinh
Chương 440. Mật Mã Tương Lai
Chương 441. Mũi Tên Ngầm
Chương 442. Cản Trở Phát Triển
Chương 443. Lựa Chọn Đúng Đắn
Chương 444. Gặp Lại Bạch Phù Sinh
Chương 445. Phá Giới Nguy Hiểm
Chương 446. Mạng Lưới Bùng Nổ
Chương 447. Lo Lắng Nội Gián
Chương 448. Sắp Kết Thúc
Chương 449. Không Chịu Học Hành
Chương 450. Câu Trả Lời Tự Thuật
Chương 451. Thi Thể Vô Hồn
Chương 452. Thông Tin Bí Mật
Chương 453. Lá Cờ Bình Minh
Chương 454. Khe Hở Không Gian
Chương 455. Nói Rõ Tình Hình
Chương 456. Đọc Lịch Sử
Chương 457. Mã Hóa Tự Thuật
Chương 458. Phòng Nghiên Cứu
Chương 459. Kế Hoạch Tấn Công
Chương 460. Đánh Cắp Thông Tin
Chương 461. Đột Phá Hệ Thống
Chương 462. Kiểm Tra Cơ Thể
Chương 463. Lý Do Nguy Hiểm
Chương 464. Thách Thức Khó Khăn
Chương 465. Lựa Chọn Đồng Đội
Chương 466. Phản Ứng Bất Ngờ
Chương 467. Diệt Vong Nhân Loại
Chương 468. Chiến Binh Dũng Cảm

Chương 469. Vấn Đề Khó Giải
Chương 470. Mặt Đất Rung Chuyển
Chương 471. Khu Tránh Nạn
Chương 472. Nghi Ngờ Tín Hiệu
Chương 473. Thử Thách Mới
Chương 474. Sương Mù Bao Phủ
Chương 475. Lâm Nhiễm
Chương 476. Khu Tránh Nạn
Chương 477. Hàng Hóa Kỳ Lạ
Chương 478. Tiến Lên
Chương 479. Huyết Chiến
Chương 480. Năm Tháng Tiếp Theo
Chương 481. Lời Tự Thuật
Chương 482. Các Thế Lực Lĩnh Vực
Chương 483. Thế Lực Bí Ẩn
Chương 484. Vết Nứt Không Gian
Chương 485. Tin Tức Thu Thập
Chương 486. Hiểu Biết Mới
Chương 487. Mặt Trời
Chương 488. Hướng Đi
Chương 489. Ý Tưởng Đơn Giản
Chương 490. Mục Đích Ban Đầu
Chương 491. Kiếm Tiền
Chương 492. Hiểu Rõ
Chương 493. Tiếp Cận Mặc
Chương 494. Sức Mạnh
Chương 495. Phấn Đấu
Chương 496. Khối Lượng Công Việc
Chương 497. Đám Học Sinh
Chương 498. Không Gian Cá Nhân
Chương 499. Liên Hoàn Hỏa Cầu
Chương 500. Kỹ Năng Thực Chiến
Chương 501. Mô Phỏng Lĩnh Vực
Chương 502. Cấm Kỹ Năng
Chương 503. Phá Hủy Hạt Nhân
Chương 504. Trận Chiến Đầu Tiên
Chương 505. Tinh Thần Chiến Đấu
Chương 506. Huấn Luyện Kỹ Năng
Chương 507. Kết Quả Huấn Luyện
Chương 508. Cua Đồng Ngon Tuyệt

Chương 509. Sắp Xếp Nhân Sự
Chương 510. Sân Bay Đặc Biệt
Chương 511. Hành Trình Bắt Đầu
Chương 512. Đối Đầu Cuối Cùng
Chương 513. Vua Bình Chọn
Chương 514. Phá Vỡ Trận Hình
Chương 515. Chiến Thuật Mới
Chương 516. Chuẩn Bị Chiến Đấu
Chương 517. Thách Thức Mới
Chương 518. Phòng Thí Nghiệm
Chương 519. Đánh Giá Thực Lực
Chương 520. Chức Vô Địch
Chương 521. Trận Chiến Căng Thẳng
Chương 522. Chiến Đấu Với Mộc Tinh
Chương 523. Kế Hoạch Phản Công
Chương 524. Kỳ Tích
Chương 525. Lãnh Đạo Tài Năng
Chương 526. Huấn Luyện Cường Độ Cao
Chương 527. Kiểm Soát Pháp Thuật
Chương 528. Phát Triển Cơ Bắp
Chương 529. Tiêm Dịch Gen
Chương 530. Kết Quả Kiểm Tra
Chương 531. Phẫu Thuật Phù Văn
Chương 532. Tinh Thạch Phù Văn
Chương 533. Mạnh Mẽ Hơn
Chương 534. Lời Mời Đặc Biệt
Chương 535. Giới Thiệu Bản Thân
Chương 536. Đoàn Chiến Đấu
Chương 537. Phù Văn Rồng Quỷ
Chương 538. Luyện Tập Mới
Chương 539. Cải Tạo Mô Phỏng
Chương 540. Huấn Luyện Nhóm
Chương 541. Phối Hợp Đồng Đội
Chương 542. Chiến Lược Thực Chiến
Chương 543. Kết Nối Tinh Thần
Chương 544. Quyết Đấu Cuối Cùng
Chương 545. Khí Huyết Tràn Đầy
Chương 546. Tinh Thần Mãnh Liệt
Chương 547. Cuộc Chiến Kéo Dài
Chương 548. Kết Quả Cuộc Chiến

Chương 549. Khả Năng Sinh Tồn
Chương 550. Huy Chương Danh Dự
Chương 551. Cảnh Nội Bộ
Chương 552. Phát Huy Sức Mạnh
Chương 553. Quyết Định Của Lữ Việt
Chương 554. Chiến Trường Mới
Chương 555. Đối Đầu Mạnh Mẽ
Chương 556. Kỹ Năng Tinh Thông
Chương 557. Thử Thách Khó Khăn
Chương 558. Chiến Thắng Oanh Liệt
Chương 559. Trận Đấu Lớn
Chương 560. Xây Dựng Đội Hình
Chương 561. Kế Hoạch Chiến Đấu
Chương 562. Tấn Công Quyết Liệt
Chương 563. Đội Hình Vô Địch
Chương 564. Tinh Thần Đoàn Kết
Chương 565. Chiến Thắng Cuối Cùng
Chương 566. Mộc Tinh
Chương 567. Sinh Vật Siêu Thoát
Chương 568. Đội Chiến
Chương 569. Khu Tiếp Tế
Chương 570. Huyết Thạch
Chương 571. Chiến Đoàn
Chương 572. Lữ Việt
Chương 573. Tần Không Thời
Chương 574. Cầu Tiếp Tế
Chương 575. Màn Đen
Chương 576. Kiếm Lan
Chương 577. Đoàn Xe
Chương 578. Định Vị
Chương 579. Hẻm Núi
Chương 580. Phục Kích
Chương 581. Kẻ Địch
Chương 582. Trận Địa
Chương 583. Truy Kích
Chương 584. Giải Cứu
Chương 585. Liên Lạc
Chương 586. Phân Công
Chương 587. Bảo Vệ
Chương 588. Thần Bí

Chương 589. Mục Tiêu
Chương 590. Kế Hoạch
Chương 591. Phân Tích
Chương 592. Đối Đầu
Chương 593. Thoát Hiểm
Chương 594. Tấn Công
Chương 595. Hỗn Loạn
Chương 596. Chiến Thuật
Chương 597. Lập Kế
Chương 598. Đột Phá
Chương 599. Mưu Lược
Chương 600. Tấn Công
Chương 601. Kịch Chiến
Chương 602. Chia Rẽ
Chương 603. Đột Kích
Chương 604. Phòng Thủ
Chương 605. Quyết Định
Chương 606. Nguy Cơ
Chương 607. Thủ Lĩnh
Chương 608. Thắng Bại
Chương 609. Tử Chiến
Chương 610. Hy Vọng
Chương 611. Chiến Đấu
Chương 612. Kế Sách
Chương 613. Kháng Cự
Chương 614. Tấn Công
Chương 615. Đánh Giá
Chương 616. Phá Hủy
Chương 617. Hậu Quả
Chương 618. Sinh Tồn
Chương 619. Cứu Trợ
Chương 620. Sống Còn
Chương 621. Thống Lĩnh
Chương 622. Chiến Kỹ
Chương 623. Cân Nhắc
Chương 624. Đánh Giá
Chương 625. Chiến Thắng
Chương 626. Phục Hồi
Chương 627. Hợp Tác
Chương 628. Điều Tra

Chương 629. Xung Đột
Chương 630. Quyết Tâm
Chương 631. Trận Chiến
Chương 632. Sinh Mệnh
Chương 633. Hiểm Nguy
Chương 634. Phân Tích
Chương 635. Tương Lai
Chương 636. Cường Độ Tinh Thần
Chương 637. Hơi Thở Áp Chế
Chương 638. Thẻ Truyền Kỳ
Chương 639. Kế Hoạch Phản Diện
Chương 640. Cảm Giác An Toàn
Chương 641. Lĩnh Vực Tịch Tĩnh
Chương 642. Đội Hành Động
Chương 643. Thay Đổi Lịch Sử
Chương 644. Bản Nguyên Sinh Mệnh
Chương 645. Sức Mạnh Niềm Tin
Chương 646. Sự Phục Hồi
Chương 647. Đại Kiếm Khắc Rồng
Chương 648. Đối Đầu Kiếm Khí
Chương 649. Tấn Công Mê Vụ
Chương 650. Cơ Thể Khổng Lồ
Chương 651. Gia Nhập Thế Lực
Chương 652. Cấu Trúc Xã Hội
Chương 653. Kế Hoạch Tình Báo
Chương 654. Trải Nghiệm Cuộc Sống
Chương 655. Hiểu Rõ Hơn
Chương 656. Tài Nguyên Phân Phối
Chương 657. Sân Bay Lẫm Đông
Chương 658. Đổ Bộ Chiến Đoàn
Chương 659. Quyền Ưu Tiên
Chương 660. Chấp Nhận Nhiệm Vụ
Chương 661. Hắc Tuyệt Lĩnh Vực
Chương 662. Sóng Xung Kích
Chương 663. Trường Lực Biển
Chương 664. Kẻ Ám Sát
Chương 665. Đội Hành Động
Chương 666. Kế Hoạch Phục Hồi
Chương 667. Mục Tiêu Mới
Chương 668. Chiến Đấu Tại Lãnh Đông

Chương 669. Tình Báo Đặc Biệt
Chương 670. Tấn Công Trở Lại
Chương 671. Phát Triển Chiến Đoàn
Chương 672. Thế Lực Cường Đại
Chương 673. Tổ Chức Hành Động
Chương 674. Tương Lai Tối Ưu
Chương 675. Định Vị Vị Trí
Chương 676. Xử Lý Khó Khăn
Chương 677. Lợi Nhuận Chiến Trường
Chương 678. Hành Động Liên Hợp
Chương 679. Phát Triển
Chương 680. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 681. Hành Trình Biển
Chương 682. Rừng Mưa Hắc Tuyệt
Chương 683. Thủ Lĩnh Giống Người
Chương 684. Lời Nguyền Sinh Mệnh
Chương 685. Trận Chiến Tàn Khốc
Chương 686. Cánh Tay Bị Bẻ Gãy
Chương 687. Xua Tan Lời Nguyền
Chương 688. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 689. Cánh Tay Màu Máu
Chương 690. Kho Tài Nguyên
Chương 691. Vật Phẩm Kỳ Diệu
Chương 692. Chiến Đoàn Lê Minh
Chương 693. Kế Hoạch Hộ Tống
Chương 694. Siêu Sinh Vật Trận Địa
Chương 695. Kẻ Địch Mới
Chương 696. Cuộc Chiến Sinh Tồn
Chương 697. Hỏa Lực Cực Đại
Chương 698. Chuyến Hành Trình Dài
Chương 699. Vòng Vây Tử Thần
Chương 700. Lời Hứa Với Bạn
Chương 701. Tầm Nhìn Xa
Chương 702. Đội Bảo Vệ Não
Chương 703. Huyết Thạch Kỳ Tích
Chương 704. Chiến Trường Đẫm Máu
Chương 705. Kết Giới Bảo Vệ
Chương 706. Đại Chiến Sắp Bắt Đầu
Chương 707. Huyết Thạch Cướp Đoạt
Chương 708. Sức Mạnh Khủng Khiếp

Chương 709. Kế Hoạch Cứu Viện
Chương 710. Cuộc Đụng Độ Định Mệnh
Chương 711. Đảo Hắc Tuyệt
Chương 712. Siêu Sinh Vật Trận Địa
Chương 713. Khả Năng Thần Kỳ
Chương 714. Sự Thống Trị Tối Cao
Chương 715. Bí Mật Ẩn Giấu
Chương 716. Cuộc Chạy Trốn
Chương 717. Hành Trình Gian Nan
Chương 718. Chiến Lược Mới
Chương 719. Kế Hoạch Vĩ Đại
Chương 720. Sự Sống Còn
Chương 721. Phục Hồi Sức Mạnh
Chương 722. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách
Chương 723. Cường Hóa Thể Chất
Chương 724. Khám Phá Bí Mật
Chương 725. Trận Chiến Quyết Định
Chương 726. Mục Tiêu Mới
Chương 727. Phục Hồi Nhanh Chóng
Chương 728. Cuộc Chinh Phục
Chương 729. Nguồn Gốc Sức Mạnh
Chương 730. Cuộc Giao Tranh
Chương 731. Sự Hy Sinh
Chương 732. Thời Khắc Định Mệnh
Chương 733. Chiến Binh Dũng Cảm
Chương 734. Lãnh Địa Kẻ Thù
Chương 735. Kế Hoạch Bí Mật
Chương 736. Cuộc Chiến Dài Hơi
Chương 737. Kế Hoạch Câu Cá
Chương 738. Hỗn Loạn Không Gian
Chương 739. Quán Bar Bí Ẩn
Chương 740. Sự Thật Tàn Khốc
Chương 741. Kết Giới Bóng Tối
Chương 742. Trận Đấu Sinh Tử
Chương 743. Sự Phản Công
Chương 744. Sức Mạnh Tiềm Ẩn
Chương 745. Hành Trình Cuối Cùng
Chương 746. Sự Trở Lại
Chương 747. Chiến Trường
Chương 748. Dạ Ảnh Tàn Sát

Chương 749. Quảng Trường Nhỏ
Chương 750. Vì Tương Lai
Chương 751. Trận Chiến Khốc Liệt
Chương 752. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 753. Lâm Nhiễm Quyết Tâm
Chương 754. Hai Lớp Phòng Thủ
Chương 755. Chi Chủ Nghi Ngờ
Chương 756. Sức Mạnh Đức Tin
Chương 757. Môi Trường Khác Biệt
Chương 758. Loài Người Và Thần
Chương 759. Tộc Yếu Phát Triển
Chương 760. Điều Khiển Hổ Phách
Chương 761. Tương Lai Tươi Sáng
Chương 762. Thành Mộ Lâm
Chương 763. Kế Hoạch Ẩn Náu
Chương 764. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 765. Cư Dân Thành Phố
Chương 766. Di Chuyển Nhanh
Chương 767. Hùng Mạnh Trỗi Dậy
Chương 768. Suy Nghĩ Kỹ Lại
Chương 769. Ngồi Xuống Ghế
Chương 770. Viện Nghiên Cứu
Chương 771. Kết Quả Bất Ngờ
Chương 772. Ánh Nhìn Lạnh Lùng
Chương 773. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 774. Nhà Tưởng Niệm
Chương 775. Đau Đớn Tột Cùng
Chương 776. Tín Ngưỡng Mới
Chương 777. Áo Rách Rưới
Chương 778. Chủ Động Từ Bỏ
Chương 779. Quỷ Đầu Lâu
Chương 780. “Lão Mê”
Chương 781. Uống Lâu Dài
Chương 782. Kế Hoạch Hợp Tác
Chương 783. Không Xa Lạ
Chương 784. Bước Qua Cửa
Chương 785. Chất Không Dễ Hấp Thụ
Chương 786. Nhận Lĩnh Vực
Chương 787. Đứng Sau Lĩnh Vực
Chương 788. Khó Bị Giết

Chương 789. Chặn Đứng Kế Hoạch
Chương 790. Bức Tượng Kỳ Diệu
Chương 791. Suýt Trở Thành Huyền Thoại
Chương 792. Hành Hạ Tàn Khốc
Chương 793. Ngày Quan Trọng
Chương 794. Mặt Nạ Bí Ẩn
Chương 795. Trong Lòng Chi Chủ
Chương 796. Gặp Phải Khó Khăn
Chương 797. Tộc Linh Hành Động
Chương 798. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 799. Vẫn Chưa Thể Đoạt
Chương 800. Khác Biệt Lớn
Chương 801. Khuôn Mặt Kỳ Lạ
Chương 802. Tấn Công Mạnh Mẽ
Chương 803. Cơ Thể Vững Chắc
Chương 804. Khó Bị Tiêu Diệt
Chương 805. Quan Sát Kỹ
Chương 806. 1000 Điểm Thành Tựu
Chương 807. Lửa Giận Dữ
Chương 808. Sức Mạnh Tăng
Chương 809. Trước Có Biến
Chương 810. Sức Mạnh Đáng Kể
Chương 811. Lời Cảnh Báo
Chương 812. Run Rẩy Sợ Hãi
Chương 813. Cổng Không Gian
Chương 814. Nhận Biết Thực Tại
Chương 815. Mọi Người Hỗn Loạn
Chương 816. Nhớ Lại Ký Ức
Chương 817. Kế Hoạch Tương Lai
Chương 818. Ác Tâm Bất Chợt
Chương 819. Trọng Tình Cảm
Chương 820. Chế Tạo Khoang Chơi
Chương 821. Chủng Tộc Khác
Chương 822. Tài Liệu Nghiên Cứu
Chương 823. Thức Trắng Bảy Đêm
Chương 824. Quả Kim Cương
Chương 825. Quyết Định Cuối Cùng
Chương 826. Thu Dọn Đồ Đạc
Chương 827. Phục Hồi Khả Quan
Chương 828. Ăn Các Loại Thức

Chương 829. Loại Hợp Tác
Chương 830. Mấy Mét Kéo Dài
Chương 831. Không Còn Gì
Chương 832. Giết Thú Loạn
Chương 833. Chờ Đợi Ngắn Ngủi
Chương 834. Đỉnh Cao Thái Độ
Chương 835. Chỉ Muốn Bình Yên
Chương 836. Lòng Đất Bí Ẩn
Chương 837. Sắp Chạy
Chương 838. Niệm Lực
Chương 839. Tượng Thần
Chương 840. Thủ Lĩnh
Chương 841. Biển Cả
Chương 842. Vòng Tay
Chương 843. Niệm Lực
Chương 844. Tinh Thần
Chương 845. Thí Nghiệm
Chương 846. Kết Nối
Chương 847. Thần Thánh
Chương 848. Sức Mạnh
Chương 849. Tăng Cường
Chương 850. Biển Cả
Chương 851. Kỹ Năng
Chương 852. Chiến Đấu
Chương 853. Truy Đuổi
Chương 854. Hậu Phương
Chương 855. Phá Hủy
Chương 856. Săn Bắt
Chương 857. Lãnh Địa
Chương 858. Thực Hiện
Chương 859. Đối Thủ
Chương 860. Phòng Thí Nghiệm
Chương 861. Tăng Cường
Chương 862. Bảo Vệ
Chương 863. Đột Phá
Chương 864. Hiện Tượng
Chương 865. Liên Kết
Chương 866. Thử Thách
Chương 867. Nhiệm Vụ
Chương 868. Khả Năng

Chương 869. Biển Cả
Chương 870. Tìm Kiếm
Chương 871. Xung Đột
Chương 872. Thách Thức
Chương 873. Kết Thúc
Chương 874. Bất Ngờ
Chương 875. Biển Cả
Chương 876. Truyền Tin
Chương 877. Lực Lượng
Chương 878. Giải Cứu
Chương 879. Niềm Tin
Chương 880. Chiến Thuật
Chương 881. Phương Án
Chương 882. Tấn Công
Chương 883. Phòng Thủ
Chương 884. Kế Hoạch
Chương 885. Chiến Lược
Chương 886. Đồng Đội
Chương 887. Kết Thúc
Chương 888. Thủ Lĩnh
Chương 889. Bão Táp
Chương 890. Sự Cứu Rỗi
Chương 891. Huyết Chiến
Chương 892. Liên Minh
Chương 893. Lời Hứa
Chương 894. Tái Sinh
Chương 895. Đối Mặt
Chương 896. Cạm Bẫy
Chương 897. Tìm Kiếm
Chương 898. Trận Chiến
Chương 899. Thần Bí
Chương 900. Đảo Lộn
Chương 901. Cuộc Chơi
Chương 902. Lời Tiên Tri
Chương 903. Hiệu Triệu
Chương 904. Phục Kích
Chương 905. Đoàn Kết
Chương 906. Nỗi Sợ
Chương 907. Hiểm Nguy
Chương 908. Vực Sâu

Chương 909. Giải Mã
Chương 910. Chiến Trường
Chương 911. Chinh Phục
Chương 912. Sự Thật
Chương 913. Đánh Giá
Chương 914. Tái Hiện
Chương 915. Quyết Tâm
Chương 916. Tấn Công
Chương 917. Phản Công
Chương 918. Cuộc Đua
Chương 919. Đảo Ngược
Chương 920. Đối Đầu
Chương 921. Chống Trả
Chương 922. Mưu Kế
Chương 923. Khải Huyền
Chương 924. Hiểm Họa
Chương 925. Lựa Chọn
Chương 926. Cơ Hội
Chương 927. Kết Thúc
Chương 928. Truy Tìm
Chương 929. Sinh Tồn
Chương 930. Biển Lửa
Chương 931. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 932. Tấn Công Liên Tục
Chương 933. Hy Sinh Tộc Nhân
Chương 934. Sự Kháng Cự
Chương 935. Hồi Ức Đau Đớn
Chương 936. Huyết Hạch Bản Nguyên
Chương 937. Vật Phẩm Kỳ Tích
Chương 938. Phong Tục Cúng Tế
Chương 939. Tái Ngộ Huynh Đệ
Chương 940. Cuộc Chiến Lớn
Chương 941. Nhạc Sĩ Tóc Bạc
Chương 942. Huấn Luyện Chiến Đấu
Chương 943. Chiến Đoàn Sói Đói
Chương 944. Phục Kích Chiến Đoàn
Chương 945. Kế Hoạch Hành Động
Chương 946. Cuộc Đối Đầu
Chương 947. Bí Mật Tổ Chức
Chương 948. Tinh Thành Nguy Hiểm

Chương 949. Tín Hiệu Sự Sống
Chương 950. Tìm Kiếm Đồng Minh
Chương 951. Sự Phản Bội
Chương 952. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 953. Sự Hối Tiếc
Chương 954. Lời Hứa Cuối Cùng
Chương 955. Ký Ức Xưa
Chương 956. Lực Lượng Bất Ngờ
Chương 957. Sự Hiện Diện Bóng Đen
Chương 958. Quyết Định Sinh Tử
Chương 959. Thủ Lĩnh Vĩ Đại
Chương 960. Cuộc Hội Ngộ Định Mệnh
Chương 961. Sức Mạnh Tiềm Ẩn
Chương 962. Nỗi Sợ Hãi
Chương 963. Đòn Phản Công
Chương 964. Khám Phá Sự Thật
Chương 965. Sự Hy Sinh
Chương 966. Thực Hiện Lời Hứa
Chương 967. Kế Hoạch Hoàn Hảo
Chương 968. Trận Đánh Quyết Định
Chương 969. Bóng Đen Quỷ Dữ
Chương 970. Chiến Thuật Tinh Vi
Chương 971. Sức Mạnh Tuyệt Đối
Chương 972. Sự Phản Kháng
Chương 973. Quyết Định Tàn Bạo
Chương 974. Sức Mạnh Thần Bí
Chương 975. Sự Kháng Cự Quyết Liệt
Chương 976. Trận Đấu Sống Còn
Chương 977. Sự Trỗi Dậy
Chương 978. Khát Vọng Tự Do
Chương 979. Tương Lai Hy Vọng
Chương 980. Mật Thất Tối Mật
Chương 981. Thử Thách Sinh Tồn
Chương 982. Bí Ẩn Sương Mù
Chương 983. Hành Trình Mới
Chương 984. Sự Phát Triển
Chương 985. Đối Mặt Với Quá Khứ
Chương 986. Cuộc Chạy Đua Thời Gian
Chương 987. Quyết Tâm Sống Còn
Chương 988. Chiến Binh Anh Dũng

Chương 989. Đội Quân Bóng Tối
Chương 990. Phát Hiện Bất Ngờ
Chương 991. Sức Mạnh Vô Địch
Chương 992. Kế Hoạch Chi Tiết
Chương 993. Đối Đầu Trực Diện
Chương 994. Sự Thật Rùng Rợn
Chương 995. Sự Phản Công
Chương 996. Cuộc Chiến Tối Thượng
Chương 997. Quyết Định Liều Lĩnh
Chương 998. Đối Thủ Bất Ngờ
Chương 999. Sức Mạnh Thần Thánh
Chương 1000. Sự Khải Huyền
Chương 1001. Chiến Binh Cuối Cùng
Chương 1002. Sự Trỗi Dậy Tối Thượng
Chương 1003. Khúc Ca Chiến Thắng
Chương 1004. Lòng Can Đảm
Chương 1005. Đấu Tranh Tinh Thần
Chương 1006. Sự Phục Hồi
Chương 1007. Tình Đồng Đội
Chương 1008. Sự Hi Vọng
Chương 1009. Kế Hoạch Bí Mật
Chương 1010. Bài Học Quý Giá
Chương 1011. Tinh Thần Kiên Cường
Chương 1012. Sức Mạnh Đoàn Kết
Chương 1013. Hành Trình Vô Tận
Chương 1014. Thử Thách Cuối Cùng
Chương 1015. Sự Tôn Trọng
Chương 1016. Quyết Định Can Đảm
Chương 1017. Bí Mật Tổ Chức
Chương 1018. Sự Trừng Phạt
Chương 1019. Khám Phá Bí Ẩn
Chương 1020. Tầm Nhìn Tương Lai
Chương 1021. Khát Vọng Quyền Lực
Chương 1022. Tình Bạn Vô Giá
Chương 1023. Ác Quỷ Hai Đầu
Chương 1024. Bị Thương
Chương 1025. Sự Lựa Chọn
Chương 1026. Quyết Định Cuối Cùng
Chương 1027. Sát Thủ Da Xanh
Chương 1028. Kho Ý Thức Thánh Linh

Chương 1029. Quá Nhiều Trở Ngại
Chương 1030. Tiểu Hắc
Chương 1031. Kế hoạch Tử thần đen
Chương 1032. Linh Năng côn trùng nano
Chương 1033. Đoàn 7 Liên đoàn Đập đầu chó
Chương 1034. Trận pháp thiên trận
Chương 1035. Lý Tinh Thần phản bội
Chương 1036. Tấn công Bóng Đen
Chương 1037. Phá giải trận pháp
Chương 1038. Giang Nam Thu
Chương 1039. Vật phẩm kỳ tích
Chương 1040. Mộc Tinh
Chương 1041. Uy áp tinh thần
Chương 1042. Luyện Ngục lĩnh vực
Chương 1043. Ám Thần
Chương 1044. Tộc Da xanh
Chương 1045. Binh đoàn Thánh Tông
Chương 1046. Viện nghiên cứu Tinh Hồng
Chương 1047. Năng lượng màu máu
Chương 1048. Luyện Hồn bí pháp
Chương 1049. Huyết Nguyên
Chương 1050. Chiến lược tộc Mê Vụ
Chương 1051. Thiên phú pháp thuật
Chương 1052. Quyền ý
Chương 1053. Tộc quỷ đầu dê
Chương 1054. Bóng Đen lợ lửng
Chương 1055. Mộc Tinh biến mất
Chương 1056. Trận chiến sinh tử
Chương 1057. Huyết Nguyên phát nổ
Chương 1058. Lò luyện màu máu
Chương 1059. Chiến binh Luyện Ngục Tộc
Chương 1060. Thánh chiến Vô Địch
Chương 1061. Tinh Hồng chiến thần
Chương 1062. Ngũ Tinh Chiến Đoàn
Chương 1063. Trận pháp bảo vệ
Chương 1064. Sức mạnh đỉnh cao
Chương 1065. Quyền năng tái sinh
Chương 1066. Tinh Hồng
Chương 1067. Hắc Sát
Chương 1068. Tinh Thành

Chương 1069. Định Mệnh
Chương 1070. Ký Ức
Chương 1071. Quyết Định
Chương 1072. Phòng Thí Nghiệm
Chương 1073. Sống Sót
Chương 1074. Chiến Tranh
Chương 1075. Thảm Họa
Chương 1076. Thay Đổi
Chương 1077. Thực Lực
Chương 1078. Tiến Hóa
Chương 1079. Vườn Thực Vật
Chương 1080. Cây Cổ Thụ
Chương 1081. Ánh Trăng
Chương 1082. Niệm Lực
Chương 1083. Căn Cứ
Chương 1084. Quyết Tâm
Chương 1085. Nguy Cơ
Chương 1086. Thủ Hộ
Chương 1087. Linh Hồn
Chương 1088. Chiến Đấu
Chương 1089. Tinh Quân
Chương 1090. Năng Lượng
Chương 1091. Truyền Thừa
Chương 1092. Khải Huyền
Chương 1093. Biển Lửa
Chương 1094. Sinh Tồn
Chương 1095. Bảo Vệ
Chương 1096. Vô Tận
Chương 1097. Hồi Sinh
Chương 1098. Phục Hưng
Chương 1099. Cứu Thế
Chương 1100. Hủy Diệt
Chương 1101. Thức Tỉnh
Chương 1102. Ám Ảnh
Chương 1103. Ngã Gục
Chương 1104. Quật Khởi
Chương 1105. Xung Đột
Chương 1106. Tàn Sát
Chương 1107. Lối Thoát
Chương 1108. Thống Trị

Chương 1109. Bí Ẩn
Chương 1110. Thiên Hạ
Chương 1111. Tương Lai
Chương 1112. Biến Đổi
Chương 1113. Đại Chiến
Chương 1114. Chí Tôn
Chương 1115. Hoang Tàn
Chương 1116. Khải Tượng
Chương 1117. Tận Thế
Chương 1118. Thành U Ảnh
Chương 1119. Nô Lệ Tộc Sương Hồn
Chương 1120. Hy Vọng Mười Năm
Chương 1121. Thiếu Niên Bí Ẩn
Chương 1122. Con Mắt Chân Lý
Chương 1123. Toái Hư Nha
Chương 1124. Tiêu Bản Cha
Chương 1125. Hồ Máu
Chương 1126. U Lực Sát
Chương 1127. Huyết Thạch
Chương 1128. Linh Thực
Chương 1129. Dòng Chảy Ngược
Chương 1130. Toái Hư Nha
Chương 1131. Dòng Chảy Ngược
Chương 1132. Đạo Binh
Chương 1133. Năng Lượng
Chương 1134. Phản Bội
Chương 1135. Ám Thần
Chương 1136. Hắc Hổ
Chương 1137. Mộ Trảo
Chương 1138. Tương Lai
Chương 1139. Tam Vĩ
Chương 1140. Đào Thoát
Chương 1141. Hy Sinh
Chương 1142. Lời Tiên Tri
Chương 1143. Kẻ Phản Bội
Chương 1144. Trận Chiến
Chương 1145. Sự Thật
Chương 1146. Đối Thủ
Chương 1147. Ký Ức
Chương 1148. Ngân Linh

Chương 1149. Chiến Lược
Chương 1150. Lời Hứa
Chương 1151. Năng Lượng
Chương 1152. Đỉnh Cao
Chương 1153. Phá Hủy
Chương 1154. Học Thuật
Chương 1155. Đêm Trăng
Chương 1156. Bất Tử
Chương 1157. Đấu Trường
Chương 1158. Kế Hoạch
Chương 1159. Hy Vọng
Chương 1160. Cuộc Hẹn
Chương 1161. Cú Lừa
Chương 1162. Chuyển Đổi
Chương 1163. Sự Tái Sinh
Chương 1164. Mật Vụ
Chương 1165. Bóng Đen
Chương 1166. Ám Sát
Chương 1167. Nhược Tộc
Chương 1168. Tàn Khốc
Chương 1169. Mật Thất
Chương 1170. Giải Cứu
Chương 1171. Phản Đòn
Chương 1172. Tập Kích
Chương 1173. Bí Mật
Chương 1174. Lời Hứa
Chương 1175. Đối Đầu
Chương 1176. Lâm Nhiễm
Chương 1177. Liên Minh
Chương 1178. Thử Nghiệm
Chương 1179. Linh Thể
Chương 1180. Truyền Thông
Chương 1181. Hỗ Trợ
Chương 1182. Điều Chỉnh
Chương 1183. Kế Hoạch
Chương 1184. Điều Tra
Chương 1185. Phỏng Đoán
Chương 1186. Thuyết Phục
Chương 1187. Giằng Xé
Chương 1188. Biến Đổi

Chương 1189. Tấn Công
Chương 1190. Nguy Hiểm
Chương 1191. Chạy Trốn
Chương 1192. Sự Thật
Chương 1193. Phản Bội
Chương 1194. Tương Lai
Chương 1195. Tình Cảm
Chương 1196. Hy Sinh
Chương 1197. Đối Đầu
Chương 1198. Áp Lực
Chương 1199. Kết Thúc
Chương 1200. Khám Phá
Chương 1201. Giao Chiến
Chương 1202. Tạm Biệt
Chương 1203. Phục Kích
Chương 1204. Phán Quyết
Chương 1205. Hy Vọng
Chương 1206. Ngã Rẽ
Chương 1207. Mưu Kế
Chương 1208. Vô Địch
Chương 1209. Đỉnh Điểm
Chương 1210. Hồi Kết
Chương 1211. Thăng Hoa
Chương 1212. Vượt Qua
Chương 1213. Đột Phá
Chương 1214. Đoàn Kết
Chương 1215. Chia Ly
Chương 1216. Đối Tác
Chương 1217. Nỗ Lực
Chương 1218. Thành Công
Chương 1219. Nghị Lực
Chương 1220. Đoàn Tụ
Chương 1221. Thách Thức
Chương 1222. Giải Cứu
Chương 1223. Bất Ngờ
Chương 1224. Thất Bại
Chương 1225. Tái Ngộ
Chương 1226. Quyết Định
Chương 1227. Phản Công
Chương 1228. Hiện Thực

Chương 1229. Tranh Đấu
Chương 1230. Mất Mát
Chương 1231. Chinh Phục
Chương 1232. Chiến Thắng
Chương 1233. Quang Vinh
Chương 1234. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 1235. Hắc Huyền
Chương 1236. Lời Mời
Chương 1237. Sức Mạnh Trụ Thần
Chương 1238. Truyền Tống Không Gian
Chương 1239. Thế Giới Giả Lập
Chương 1240. Trở Thành Cường Giả
Chương 1241. Vận Mệnh Chúng Ta
Chương 1242. Đổi Lấy Tài Nguyên
Chương 1243. Cơ Bắp Thép
Chương 1244. Xuyên Không Pháp Thuật
Chương 1245. Kho Ý Thức Thánh Linh
Chương 1246. Ký Ức Tổ Tiên
Chương 1247. Linh Khí Thần Bí
Chương 1248. Sức Mạnh Tiềm Ẩn
Chương 1249. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 1250. Thần Vật Kỳ Diệu
Chương 1251. Tộc Linh Năng
Chương 1252. Phong Kỳ Đối Đầu
Chương 1253. Sự Lựa Chọn
Chương 1254. Thử Thách Sống Còn
Chương 1255. Kẻ Thù Từ Xưa
Chương 1256. Sức Mạnh Của Ta
Chương 1257. Truy Tìm Sự Thật
Chương 1258. Sự Kết Nối
Chương 1259. Lời Hứa Danh Dự
Chương 1260. Mục Tiêu Cao Nhất
Chương 1261. Cuộc Đàm Phán
Chương 1262. Trận Chiến Mới
Chương 1263. Khả Năng Bất Tử
Chương 1264. Những Bí Ẩn Khác
Chương 1265. Sức Mạnh Mới
Chương 1266. Luyện Tập Chiến Đấu
Chương 1267. Kỹ Thuật Bí Truyền
Chương 1268. Linh Hồn Bất Tử

Chương 1269. Cường Giả Xuất Hiện
Chương 1270. Sự Hồi Sinh
Chương 1271. Tộc Trưởng Lâm Nguy
Chương 1272. Hành Trình Tìm Kiếm
Chương 1273. Sự Thật Hiện Ra
Chương 1274. Kế Hoạch Cuối Cùng
Chương 1275. Thử Thách Cuối Cùng
Chương 1276. Lời Thề Tận Trung
Chương 1277. Kết Nối Lại Tinh Thần
Chương 1278. Đối Đầu Cuối Cùng
Chương 1279. Khả Năng Thần Bí
Chương 1280. Kết Thúc Hành Trình
Chương 1281. Sự Hy Sinh Cuối
Chương 1282. Khởi Đầu Mới
Chương 1283. Lời Chia Tay
Chương 1284. Cuộc Sống
Chương 1285. Sinh Vật Trận Địa
Chương 1286. Nguyên Tố Sinh Vật
Chương 1287. Huyết Thạch Khuyết
Chương 1288. Bàn Tay Khổng Lồ
Chương 1289. Đầu Của Ta
Chương 1290. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách
Chương 1291. Hộp Kim Loại
Chương 1292. Ký Ức Cấy Ghép
Chương 1293. Đường Hy Sinh
Chương 1294. Tương Lai Tinh Thành
Chương 1295. Mộc Tinh Bị Tập Kích
Chương 1296. Tình Báo Cổ Khắc
Chương 1297. Sinh Vật Tộc Da Xanh
Chương 1298. Trận Pháp Không Gian
Chương 1299. Hiến Tế Huyết Nhục
Chương 1300. Tộc Linh Năng
Chương 1301. Thí Nghiệm Phù Văn
Chương 1302. Tiểu Giác Hút
Chương 1303. Vũ Khí Lợi Hại
Chương 1304. Trò Chơi Giả Lập
Chương 1305. Cải Cách Nội Bộ
Chương 1306. Phép Màu Thần Thể
Chương 1307. Sinh Vật Siêu Cấp
Chương 1308. Pháp Thuật Nguyên Tố

Chương 1309. Chân Thật Nhập Vai
Chương 1310. Hạt Nguyên Tố
Chương 1311. Khí Huyết Nguyên
Chương 1312. Đòn Cuối Cùng
Chương 1313. Thế Công Liên Miên
Chương 1314. Trận Địa Tháp Pháo
Chương 1315. Huyết Thạch Nhỏ
Chương 1316. Vật Phẩm Kỳ Tích
Chương 1317. Trận Pháp Nguyên Tố
Chương 1318. Sinh Vật Phân Liệt
Chương 1319. Ý Thức Tinh Thần
Chương 1320. Chiến Đoàn Lê Minh
Chương 1321. Khu Tiếp Tế
Chương 1322. Linh Khí Mưa Rơi
Chương 1323. Sinh Mệnh Thể
Chương 1324. Đường Chiến Tranh
Chương 1325. Siêu Sinh Vật
Chương 1326. Bàn Tay Nguyên Tố
Chương 1327. Không Gian Mặt Kính
Chương 1328. Ý Thức Thủy Triều
Chương 1329. Pháo Hoa Pháp Thuật
Chương 1330. Ánh Sáng Ngũ Sắc
Chương 1331. Lực Nắm Khủng Khiếp
Chương 1332. Pháp Môn Tinh Thần
Chương 1333. Mạch Máu Tinh Hồng
Chương 1334. Vết Nứt Không Gian
Chương 1335. Hạt Mưa Linh Khí
Chương 1336. Bút Nguyên Tố
Chương 1337. Chất Lỏng Đen Kịt
Chương 1338. Bàn Tay Đen Kịt
Chương 1339. Sinh Vật Lỏng
Chương 1340. Ánh Mắt Đỏ Ngầu
Chương 1341. Thần Thể Nguyên Tố
Chương 1342. Pháp Thuật Mới
Chương 1343. Đầu Nguồn Pháp Thuật
Chương 1344. Mất Cân Bằng Thế Giới
Chương 1345. Sinh Vật Hợp Thể
Chương 1346. Tinh Thần Trường Sinh
Chương 1347. Thần Thể Gia Trì
Chương 1348. Kinh Thiên Động Địa

Chương 1349. Bút Nguyên Tố
Chương 1350. Hộp Kim Loại
Chương 1351. Trận Pháp Nguyên Tố
Chương 1352. Chiến Đoàn Lê Minh
Chương 1353. Tinh Thành Phát Triển
Chương 1354. Ký Túc
Chương 1355. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 1356. Tiêm Thuốc Ký Ức
Chương 1357. Tinh Thành Dạ Ảnh
Chương 1358. Phục Hồi Ký Ức
Chương 1359. Huyết Nguyệt Xâm Lược
Chương 1360. Mặc Nguyệt Bí Ẩn
Chương 1361. Cuộc Chiến Cuối Cùng
Chương 1362. Thông Thiên Lộ
Chương 1363. Mặt Trời Và Mặt Trăng
Chương 1364. Phục Hồi Thực Lực
Chương 1365. Tìm Hiểu Sự Thật
Chương 1366. Giấc Ngủ Tinh Hồng
Chương 1367. Bắt Đầu Dòng Hy Sinh
Chương 1368. Quy Tắc Thế Giới
Chương 1369. Năng Lực Siêu Thoát
Chương 1370. Sự Hy Sinh
Chương 1371. Hành Trình Mới
Chương 1372. Trận Chiến Đẫm Máu
Chương 1373. Tinh Hồng Nghiên Cứu
Chương 1374. Phục Hồi Vết Thương
Chương 1375. Quyền Hạn Tra Cứu
Chương 1376. Tinh Quang Tòa Nhà
Chương 1377. Huyết Luyện Chiến Sĩ
Chương 1378. Thư Viện Nội Bộ
Chương 1379. Chọn Chiến Sĩ
Chương 1380. Kế Hoạch Thanh Lý
Chương 1381. Tiếp Tục Phát Triển
Chương 1382. Cải Cách Giáo Dục
Chương 1383. Đánh Lén
Chương 1384. Thanh Lý Ngân Nguyệt
Chương 1385. Bồi Dưỡng Chiến Sĩ
Chương 1386. Thử Nghiệm Công Nghệ
Chương 1387. Năng Lượng Truyền Tải
Chương 1388. Kích Hoạt Trận Pháp

Chương 1389. Lập Kế Hoạch
Chương 1390. Phát Triển Tinh Thành
Chương 1391. Đối Đầu Sinh Tử
Chương 1392. Hợp Tác Chiến Lược
Chương 1393. Khôi Phục Sức Mạnh
Chương 1394. Tham Gia Học Tập
Chương 1395. Cuộc Gặp Gỡ
Chương 1396. Hồi Sinh Mê Vụ
Chương 1397. Đối Phó Ngân Nguyệt
Chương 1398. Triển Khai Kế Hoạch
Chương 1399. Cuộc Giao Chiến
Chương 1400. Hành Động Phục Kích
Chương 1401. Thanh Lý Mối Nguy
Chương 1402. Đàm Phán Liên Minh
Chương 1403. Kế Hoạch Phục Hồi
Chương 1404. Phát Triển Tinh Thần
Chương 1405. Tìm Hiểu Lịch Sử
Chương 1406. Ma Đao Thần Chém
Chương 1407. Mở Rộng Thế Lực
Chương 1408. Bố Trí Mạng Lưới
Chương 1409. Tinh Thần Huyết Mạch
Chương 1410. Thử Nghiệm Khả Năng
Chương 1411. Tìm Kiếm Manh Mối
Chương 1412. Khám Phá Bí Ẩn
Chương 1413. Năng Lượng Siêu Thoát
Chương 1414. Kế Thừa Chủng Tộc
Chương 1415. Sứ Mệnh Cứu Thế
Chương 1416. Thanh Lý Tinh Thành
Chương 1417. Đối Mặt Nguy Cơ
Chương 1418. Chiến Đấu Vì Nhân Tộc
Chương 1419. Trương Đạo Văn
Chương 1420. Hợp Tác Với Viện
Chương 1421. Phát Triển Công Nghệ
Chương 1422. Xây Dựng Kênh Không Gian
Chương 1423. Khám Phá Khả Năng
Chương 1424. Cải Cách Hệ Thống Giáo Dục
Chương 1425. Thế Hệ Tiếp Nối
Chương 1426. Đào Tạo Nhân Tài
Chương 1427. Phát Triển Văn Minh
Chương 1428. Bảo Vệ Tinh Thành

Chương 1429. Thế Hệ Trẻ Tài Năng
Chương 1430. Kế Hoạch Chiến Lược
Chương 1431. Tinh Luyện Kỹ Năng
Chương 1432. Huấn Luyện Thể Chất
Chương 1433. Khôi Phục Sức Mạnh
Chương 1434. Tinh Luyện Thể Lực
Chương 1435. Chiến Đấu Với Sinh Vật
Chương 1436. Phát Triển Kỹ Năng
Chương 1437. Thanh Lọc Thế Lực
Chương 1438. Tìm Hiểu Thực Lực
Chương 1439. Đối Phó Nguy Cơ
Chương 1440. Chiến Đấu Với Quái Vật
Chương 1441. Khám Phá Bí Mật
Chương 1442. Xây Dựng Liên Minh
Chương 1443. Nâng Cao Thực Lực
Chương 1444. Tinh Luyện Huyết Mạch
Chương 1445. Đối Đầu
Chương 1446. Chiến Đoàn Bình Minh
Chương 1447. Vùng Đất Trận Địa
Chương 1448. Pháp Môn Tu Luyện
Chương 1449. Thiên Tài Tự Học
Chương 1450. Mạch Kinh Kỳ Lạ
Chương 1451. Trải Nghiệm Tiền Tuyến
Chương 1452. Quyết Định Khó Khăn
Chương 1453. Hành Trình Tương Lai
Chương 1454. Kiểm Tra Sức Khỏe
Chương 1455. Kế Hoạch Chôn Vùi
Chương 1456. Trận Pháp Truyền Tống
Chương 1457. Công Nghệ Không Gian
Chương 1458. Gặp Lại Đứa Nhỏ
Chương 1459. Tiên Tri Ma Đao
Chương 1460. Tầm Nhìn Tương Lai
Chương 1461. Học Phủ Bình Minh
Chương 1462. Cuộc Chiến Tàn Khốc
Chương 1463. Hồi Phục Cơ Thể
Chương 1464. Quá Khứ Hồi Tưởng
Chương 1465. Thí Nghiệm Nguy Hiểm
Chương 1466. Quyết Định Hy Sinh
Chương 1467. Trở Lại Viện Nghiên Cứu
Chương 1468. Ký Ức Đau Thương

Chương 1469. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 1470. Gặp Gỡ Kỳ Lạ
Chương 1471. Tuyên Bố Giải Ngũ
Chương 1472. Kế Hoạch Kháng Chiến
Chương 1473. Bí Mật Của Tinh Hồng
Chương 1474. Cuộc Tấn Công Bất Ngờ
Chương 1475. Tìm Kiếm Mộ Trảo
Chương 1476. Liên Minh Bộ Tộc Yếu
Chương 1477. Đối Mặt Thực Tại
Chương 1478. Sự Thật Tàn Khốc
Chương 1479. Sức Mạnh Kỳ Bí
Chương 1480. Sự Phản Bội
Chương 1481. Kẻ Thù Không Đội Trời Chung
Chương 1482. Lựa Chọn Khó Khăn
Chương 1483. Chiến Đấu Cuối Cùng
Chương 1484. Sức Mạnh Tinh Hồng
Chương 1485. Bí Ẩn Tổ Tiên
Chương 1486. Hậu Duệ Mộc Tinh
Chương 1487. Đấu Trí Và Đấu Lực
Chương 1488. Cuộc Gặp Định Mệnh
Chương 1489. Quyền Lực Tối Thượng
Chương 1490. Nguy Cơ Tiềm Ẩn
Chương 1491. Kẻ Phản Bội
Chương 1492. Cuộc Chiến Quyết Định
Chương 1493. Sự Thật Được Phơi Bày
Chương 1494. Cuộc Chiến Sinh Tử
Chương 1495. Quyền Lực Cuối Cùng
Chương 1496. Trận Đấu Vô Hạn
Chương 1497. Thế Đao Ma Đao
Chương 1498. Mộc Tinh Xuất Kích
Chương 1499. Quyết Đấu Tối Cao
Chương 1500. Sức Mạnh Huyền Bí
Chương 1501. Trận Địa Sinh Tử
Chương 1502. Quyết Tâm Bảo Vệ
Chương 1503. Kế Hoạch Phản Công
Chương 1504. Cuộc Chiến Cuối Cùng
Chương 1505. Bí Mật Chiến Lược
Chương 1506. Quyền Lực Tối Cao
Chương 1507. Lời Hứa Cuối Cùng
Chương 1508. Hành Trình Tương Lai

Chương 1509. Tầm Nhìn Chiến Lược
Chương 1510. Kế Hoạch Bất Ngờ
Chương 1511. Chiến Đấu Bất Tận
Chương 1512. Thế Đao Ma Đao
Chương 1513. Hồi Sinh Thần Bí
Chương 1514. Chiến Đấu Cuối Cùng
Chương 1515. Sức Mạnh Vô Song
Chương 1516. Kế Hoạch Phản Công
Chương 1517. Trận Đấu Tàn Khốc
Chương 1518. Quyết Đấu Tối Cao
Chương 1519. Cuộc Chiến Sinh Tử
Chương 1520. Quyền Lực Vô Song
Chương 1521. Khu Trú Ẩn Bí Mật
Chương 1522. Trận Chiến Sinh Tồn
Chương 1523. Quyền Lực Cuối Cùng
Chương 1524. Sức Mạnh Tối Thượng
Chương 1525. Kế Hoạch Quyết Định
Chương 1526. Sức Chiến Đấu Tiềm Ẩn
Chương 1527. Hồi Sinh Thần Bí
Chương 1528. Trận Chiến Vô Hạn
Chương 1529. Quyền Lực Bất Diệt
Chương 1530. Hành Trình Cuối Cùng
Chương 1531. Quyết Tâm Bảo Vệ
Chương 1532. Sức Mạnh Vô Song
Chương 1533. Cuộc Chiến Bất Tận
Chương 1534. Trận Pháp Huyết Hồn
Chương 1535. Hành Trình Tương Lai
Chương 1536. Học Phủ Tinh Thành
Chương 1537. Quyết Định Cuối Cùng
Chương 1538. Lời Tự Thuật
Chương 1539. Thử Thách Nạn Đói
Chương 1540. Đối Mặt Với Khổ Nạn
Chương 1541. Học Hỏi Băng Thần
Chương 1542. Hy Sinh Cuối Cùng
Chương 1543. Chiến Thần Hộ Mệnh
Chương 1544. Sự Thật Và Nghi Ngờ
Chương 1545. Đối Đầu Ám Thần
Chương 1546. Nỗi Buồn Chia Tay
Chương 1547. Di Cư Tìm Kiếm Hy Vọng
Chương 1548. Sức Mạnh Huyết Thần

Chương 1549. Tiên Phong Lĩnh Vực
Chương 1550. Sức Mạnh Bùng Cháy
Chương 1551. Chiến Đấu Với Cường Địch
Chương 1552. Sự Trỗi Dậy Của Ma Đao
Chương 1553. Giải Phong Ấn
Chương 1554. Cuộc Chiến Tàn Khốc
Chương 1555. Sự Kiện Định Mệnh
Chương 1556. Hành Trình Mới
Chương 1557. Khám Phá Lĩnh Vực
Chương 1558. Gặp Gỡ Cường Nhân
Chương 1559. Vượt Qua Thử Thách
Chương 1560. Đối Mặt Với Sự Thật
Chương 1561. Sự Thăng Tiến
Chương 1562. Trận Chiến Quyết Định
Chương 1563. Sự Trở Lại Của Anh Hùng
Chương 1564. Thử Thách Cuối Cùng
Chương 1565. Khám Phá Bí Ẩn
Chương 1566. Cuộc Chiến Sinh Tử
Chương 1567. Vượt Qua Giới Hạn
Chương 1568. Sự Thật Hiển Nhiên
Chương 1569. Tái Sinh Trong Bóng Tối
Chương 1570. Cuộc Chiến Tương Lai
Chương 1571. Tìm Lại Hy Vọng
Chương 1572. Giải Mã Bí Ẩn
Chương 1573. Trận Chiến Vinh Quang
Chương 1574. Khám Phá Tương Lai
Chương 1575. Đối Mặt Với Bóng Tối
Chương 1576. Cuộc Chiến Cuối Cùng
Chương 1577. Tìm Kiếm Sự Thật
Chương 1578. Vượt Qua Bóng Tối
Chương 1579. Sự Thật Bại Lộ
Chương 1580. Sự Trở Lại Của Ánh Sáng
Chương 1580. Sự Trở Lại Của Ánh Sáng
Chương 1582. Giải Phóng Sức Mạnh
Chương 1583. Cuộc Chiến Định Mệnh
Chương 1584. Khám Phá Bí Ẩn
Chương 1585. Đối Mặt Với Bóng Tối
Chương 1586. Cuộc Chiến Tương Lai
Chương 1587. Sự Thăng Tiến
Chương 1588. Vượt Qua Thử Thách

Chương 1589. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 1590. Hy Vọng Mới
Chương 1591. Sinh Vật Trận Địa
Chương 1592. Hình Dạng Ma Đao
Chương 1593. Đao Pháp Nâng Cao
Chương 1594. Cuộc Chiến Xâm Lược
Chương 1595. Tinh Thể Không Gian
Chương 1596. Nô Lệ Hồn Ma
Chương 1597. Bước Ngoặt Phát Triển
Chương 1598. Thiếu Hụt Tài Nguyên
Chương 1599. Chiến Đấu Tương Lai
Chương 1600. Đứa Trẻ Bí Ẩn
Chương 1601. Vườn Sinh Tử
Chương 1602. Vật Hiến Tế
Chương 1603. Luyện Tập Ma Đao
Chương 1604. Thác Nước
Chương 1605. Năng Lực Tiểu U
Chương 1606. Thực Thể Năng Lượng
Chương 1607. Phát Triển Nhân Tộc
Chương 1608. Hỗn Loạn Chiến Trường
Chương 1609. Thách Thức Mới
Chương 1610. Địa Ngục Vực Sâu
Chương 1611. Tăng Cường Sức Mạnh
Chương 1612. Hạt Giống
Chương 1613. Quyết Đấu
Chương 1614. Chuyển Đổi Tài Nguyên
Chương 1615. Đường Lối Phát Triển
Chương 1616. Khả Năng Tự Động
Chương 1617. Chống Lại Kiếm Tịch
Chương 1618. Tiểu U
Chương 1619. Kỹ Thuật Đan Năng Lượng
Chương 1620. Tù Và Trầm Đục
Chương 1621. Lực Lượng Kỵ Binh
Chương 1622. Thuật Sĩ Linh Không
Chương 1623. Vua Quân Đoàn
Chương 1624. Chiến Đoàn Bạc Trắng
Chương 1625. Huyết Hồn Tộc
Chương 1626. Thần Lực Bảo Hộ
Chương 1627. Cơn Bão Hắc Ám
Chương 1628. Tia Sét Tấn Công

Chương 1629. Ngự Đao Bay
Chương 1630. Sức Mạnh Hấp Dẫn
Chương 1631. Mặt Nạ
Chương 1632. Sức Mạnh Tiềm Ẩn
Chương 1633. Ám Khí
Chương 1634. Chiến Trận
Chương 1635. Sức Mạnh Thần Bí
Chương 1636. Lời Nguyền
Chương 1637. Trận Pháp Bảo Vệ
Chương 1638. Thử Nghiệm
Chương 1639. Phương Pháp Đặc Biệt
Chương 1640. Truyền Thừa
Chương 1641. Luyện Thể Khí Huyết
Chương 1642. Tần Số Ý Thức
Chương 1643. Hành Trình Khám Phá
Chương 1644. Sự Thật Tàn Khốc
Chương 1645. Lưỡi Đao Hình Trăng
Chương 1646. Luyện Tập Dưới Nước
Chương 1647. Sức Mạnh Ma Đao
Chương 1648. Ác Quỷ Sau Lưng
Chương 1649. Đội Quân Bộ Xương
Chương 1650. Ma Đao
Chương 1651. Đăng Thần
Chương 1652. Tâm Nhãn Lĩnh Vực
Chương 1653. Tuyệt Vọng
Chương 1654. Tiểu U
Chương 1655. Tái Sinh
Chương 1656. Nhân Cách Tiêu Cực
Chương 1657. Ma Đao
Chương 1658. Thử Thách Biển Cả
Chương 1659. Hành Trình Mới
Chương 1660. Kỳ Tích Giả
Chương 1661. Đom Đóm
Chương 1662. Đền Thờ
Chương 1663. Văn Minh Cổ
Chương 1664. Tàn Tích Kim Loại
Chương 1665. Trận Pháp Cổ Xưa
Chương 1666. Cuộc Chiến
Chương 1667. Hòn Đảo Bí Ẩn
Chương 1668. Bàn Thờ Cúng Tế

Chương 1669. Huyết Mạch
Chương 1670. Nhân Cách Chủ
Chương 1671. Sức Mạnh Tiêu Cực
Chương 1672. Địa Ngục Tiêu Cực
Chương 1673. Hòa Hợp
Chương 1674. Trụ Thần
Chương 1675. Thần Thú
Chương 1676. Lưỡi Đao Khổng Lồ
Chương 1677. Chiến Đấu Điên Cuồng
Chương 1678. Vực Thẳm
Chương 1679. Sức Mạnh Thần Thoại
Chương 1680. Hành Trình Bất Tận
Chương 1681. Tinh Hồng Lâm
Chương 1682. Cảm Xúc Tiêu Cực
Chương 1683. Đỉnh Núi
Chương 1684. Mê Vụ Chi Chủ
Chương 1685. Trận Pháp Sấm Sét
Chương 1686. Tái Sinh Lần Nữa
Chương 1687. Huyết Mạch Thái Hành
Chương 1688. Nhân Cách Tiêu Cực
Chương 1689. Hỏa Ngục
Chương 1690. Sức Mạnh Tâm Linh
Chương 1691. Ký Ức Tàn Phá
Chương 1692. Thần Khí
Chương 1693. Trận Pháp Cổ
Chương 1694. Cuộc Chiến Trụ Thần
Chương 1695. Đỉnh Núi
Chương 1696. Đền Thờ Sụp Đổ
Chương 1697. Bão Tố
Chương 1698. Đom Đóm Bay Lượn
Chương 1699. Hành Trình Gian Nan
Chương 1700. Vùng Đất Mới
Chương 1701. Cột Mốc Lịch Sử
Chương 1702. Đường Đến Trụ Thần
Chương 1703. Thử Thách Lĩnh Vực
Chương 1704. Luyện Chém
Chương 1705. Đỉnh Cao
Chương 1706. Vực Sâu
Chương 1707. Chiến Trường
Chương 1708. Đêm Đen

Chương 1709. Ngọn Lửa Tiêu Cực
Chương 1710. Biển Lửa
Chương 1711. Tái Sinh
Chương 1712. Trận Đấu Sinh Tử
Chương 1713. Luyện Hồn
Chương 1714. Ngọn Núi Lửa
Chương 1715. Trận Chiến Cuối Cùng
Chương 1716. Vương Quốc Bóng Tối
Chương 1717. Ngai Vàng Hủy Diệt
Chương 1718. Vực Sâu Tuyệt Vọng
Chương 1719. Cuộc Chiến Không Hồi Kết
Chương 1720. Thế Giới Hỗn Loạn
Chương 1721. Hành Trình Bất Tận
Chương 1722. Hành Trình Khổ Đau
Chương 1723. Ngọn Lửa Hủy Diệt
Chương 1724. Đỉnh Cao Sức Mạnh
Chương 1725. Mãnh Hổ Quyền
Chương 1726. Con Đường Phát Triển
Chương 1727. Vòng Tay Không Gian
Chương 1728. Hạt Giống Tinh Linh
Chương 1729. Sự Phát Triển
Chương 1730. Huyết Nguyên
Chương 1731. Thế Giới Mới
Chương 1732. Sự Hòa Nhập
Chương 1733. Mối Quan Hệ
Chương 1734. Thành Phố U Ám
Chương 1735. Cuộc Động Loạn
Chương 1736. Quá Khứ Khó Nói
Chương 1737. Thiên Đạo
Chương 1738. Sự Thay Đổi
Chương 1739. Tương Lai
Chương 1740. Áp Lực
Chương 1741. Hậu Duệ
Chương 1742. Bản Chất
Chương 1743. Trật Tự Mới
Chương 1744. Lực Lượng Vũ Trang
Chương 1745. Thế Hệ Sau
Chương 1746. Triều Thiên
Chương 1747. Mệnh Vận Thành
Chương 1748. Vĩ Thích Tộc

Chương 1749. Kẻ Gian Lận
Chương 1750. Thần Vật Kỳ Tích
Chương 1751. Hồn Châu
Chương 1752. Trung Tâm Tài Sản
Chương 1753. Đấu Trí Tranh Đồ
Chương 1754. Cược Gian Lận
Chương 1755. Cược Chiến Tranh Đồ Họa
Chương 1756. Thẻ Tài Sản
Chương 1757. Truyền Tống Không Gian
Chương 1758. Cuộc Thi Lắp Ráp
Chương 1759. Thương Nhân Ký Gửi
Chương 1760. Tiểu U
Chương 1761. Đấu Trường
Chương 1762. Quy Tắc Cược
Chương 1763. Kỹ Năng Chiến Đấu
Chương 1764. Cược Đấu Trí
Chương 1765. Cơ Quan Ngân Hàng
Chương 1766. Thẩm Định Thực Lực
Chương 1767. Đấu Sĩ Hùng Hãn
Chương 1768. Lão Mê
Chương 1769. Tinh Thành
Chương 1770. Cuộc Thi Lắp Ráp
Chương 1771. Kỹ Thuật Lĩnh Vực
Chương 1772. Sức Mạnh Kỳ Tích
Chương 1773. Vật Phẩm Kỳ Tích
Chương 1774. Mệnh Vận Điện
Chương 1775. Thẻ Huyết Thạch
Chương 1776. Hung Hồn
Chương 1777. Lĩnh Vực
Chương 1778. Sự Hoà Trộn
Chương 1779. Vùng Đất Mới
Chương 1780. Tiểu U
Chương 1781. Tinh Thành
Chương 1782. Chuyến Đi
Chương 1783. Trận Pháp
Chương 1784. Học Viện
Chương 1785. Sinh Vật
Chương 1786. Thế Giới
Chương 1787. Kế Hoạch
Chương 1788. Thời Gian

Chương 1789. Thách Thức
Chương 1790. Trêu Chọc
Chương 1791. Chiến Sĩ
Chương 1792. Liên Lạc
Chương 1793. Nguy Cơ
Chương 1794. Phát Triển
Chương 1795. Lập Trình
Chương 1796. Hội Nghị
Chương 1797. Đặc Điểm
Chương 1798. Mặt Trận
Chương 1799. Tình Hình
Chương 1800. Trí Tuệ
Chương 1801. Trò Chuyện
Chương 1802. Tranh Luận
Chương 1803. Giao Thông
Chương 1804. Tình Báo
Chương 1805. Lĩnh Vực
Chương 1806. Đổi Mới
Chương 1807. Kết Nối
Chương 1808. Chiến Lược
Chương 1809. Vũ Khí
Chương 1810. Kỹ Năng
Chương 1811. Bảo Mật
Chương 1812. Tộc Trưởng
Chương 1813. Kiến Trúc
Chương 1814. Tài Nguyên
Chương 1815. Phương Hướng
Chương 1816. Thương Tang
Chương 1817. Chiến Đoàn Tiền Tuyến
Chương 1818. Lĩnh Vực Phó Bản
Chương 1819. Trận Pháp Bát Quái
Chương 1820. Lẫm Đông Thành
Chương 1821. Kiếm Linh Triệu Hồi
Chương 1822. Phong Kỳ Trở Lại
Chương 1823. Ma Đao Chấp Niệm
Chương 1824. Tiêu Diệt Kiếm Tịch
Chương 1825. Trận Đấu Kinh Thiên
Chương 1826. Cấm Địa Luyện Cương
Chương 1827. Quân Lệ Minh
Chương 1828. Phân Thiên Kiếm

Chương 1829. Kiếm Khí Ngút Trời
Chương 1830. Giết Quân Phản Loạn
Chương 1831. Kiếm Tộc Bao Vây
Chương 1832. Trận Pháp Kiếm Khí
Chương 1833. Sức Mạnh Mộc Tinh
Chương 1834. Thần Thể Mộc Tinh
Chương 1835. Giao Chiến Sinh Tử
Chương 1836. Hình Phạt Thần Linh
Chương 1837. Kiếm Khí Bạo Phát
Chương 1838. Phong Kỳ Tiêu Cực
Chương 1839. Ác Niệm Chiến Trận
Chương 1840. Sức Mạnh Tiêu Cực
Chương 1841. Kiếm Tịch Phản Công
Chương 1842. Trận Pháp Ma Đao
Chương 1843. Ác Chiến Tối Thượng
Chương 1844. Kiếm Tịch Hỗn Loạn
Chương 1845. Kiếm Tịch Giải Phong
Chương 1846. Ma Vương Thai Nghén
Chương 1847. Quỷ Đao Ác Quỷ
Chương 1848. Vô Vàn Tuyệt Vọng
Chương 1849. Cơn Địa Chấn Cuối Cùng
Chương 1850. Trận Chiến Hủy Diệt
Chương 1851. Kim Châm Hoạt Tính
Chương 1852. Kiếm Tịch Phục Sinh
Chương 1853. Đại Chiến Kiếm Linh
Chương 1854. Ác Niệm Chiến Đấu
Chương 1855. Tái Sinh Kiếm Tịch
Chương 1856. Phong Kỳ Hỗn Loạn
Chương 1857. Kiếm Linh Thịnh Nộ
Chương 1858. Cường Hóa Đá Phân Thiên
Chương 1859. Sự Kiện Kinh Thiên
Chương 1860. Thần Thể Phục Sinh
Chương 1861. Kiếm Tịch Bá Vương
Chương 1862. Quân Lệ Minh Khởi Nghĩa
Chương 1863. Kiếm Tịch Chạy Trốn
Chương 1864. Quân Đoàn Mộc Tinh
Chương 1865. Kiếm Linh Hồi Sinh
Chương 1866. Tử Hồn Kích Hoạt
Chương 1867. Lửa Thiêu Kiếm Linh
Chương 1868. Phá Giáp Anh Hùng

Chương 1869. Trận Địa Kiếm Tộc
Chương 1870. Đại Chiến Cuối Cùng
Chương 1871. Bách Vạn Kiếm Linh
Chương 1872. Ký Ức Tiểu U
Chương 1873. Đao Ma Khởi Nguyên
Chương 1874. Sứ Mệnh Ma Đao
Chương 1875. Lời Hứa Cổ Xưa
Chương 1876. Khí Huyết Hấp Thụ
Chương 1877. Chân Thần Biến Hóa
Chương 1878. Đối Mặt Tiểu Hắc
Chương 1879. Quyết Tâm Đăng Thần
Chương 1880. Thành Bình Minh
Chương 1881. Quan Tinh Lâu
Chương 1882. Đao Ma Tương Lai
Chương 1883. Nghị Lực Phong Kỳ
Chương 1884. Hồn Ma Kiếm Tịch
Chương 1885. Cảm Ngộ Ma Kiếm
Chương 1886. Phù Văn Cải Tạo
Chương 1887. Thành Bình Minh Khởi Sắc
Chương 1888. Tinh Thạch Kỳ Bí
Chương 1889. Đao Ma Đoàn Hội Tụ
Chương 1890. Sức Mạnh Linh Hồn
Chương 1891. Vực Sâu Khí Huyết
Chương 1892. Tiểu U Hy Sinh
Chương 1893. Lời Hứa Thiên Thần
Chương 1894. Tiểu Hắc Tái Chiến
Chương 1895. Định Mệnh Cuối Cùng
Chương 1896. Hợp Nhất Đại Thế
Chương 1897. Thời Khắc Chuyển Giao
Chương 1898. Đao Ca Uy Vũ
Chương 1899. Phong Kỳ Kiếm Đạo
Chương 1900. Tinh Linh Vương
Chương 1901. Thánh Linh Cải Tạo
Chương 1902. Hành Trình Cổ Vũ
Chương 1903. Trận Pháp Đại Chiến
Chương 1904. Tiên Phong Thành Bình Minh
Chương 1905. Kỷ Nguyên Mới
Chương 1906. Chinh Phục Đại Thế
Chương 1907. Linh Hồn Hợp Nhất
Chương 1908. Đỉnh Cao

Chương 1909. Ngân Nguyệt Tộc
Chương 1910. Tuyến Siêu Năng Lực
Chương 1911. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách
Chương 1912. Ký Ức Tiểu U
Chương 1913. Xóa Sổ Kiếm Tịch
Chương 1914. Đàm Phán Ngân Linh
Chương 1915. Thân Phận Ngân Khiếu
Chương 1916. Kế Hoạch Chiếm Thành
Chương 1917. Tiêm Dịch Ký Ức
Chương 1918. Diệt Tộc Ngân Nguyệt
Chương 1919. Thần Vật Kỳ Tích
Chương 1920. Truyền Thừa Đế Quốc
Chương 1921. Ký Ức Lâm Nhiễm
Chương 1922. Nghi Ngờ Kế Hoạch
Chương 1923. Cảnh Giác Ma Đao
Chương 1924. Sứ Giả Mê Vụ
Chương 1925. Cuộc Tấn Công Bất Ngờ
Chương 1926. Liên Minh Bình Minh
Chương 1927. Đường Lùi Kiếm Tộc
Chương 1928. Quyết Định Chiến Lược
Chương 1929. Thần Khí Tối Thượng
Chương 1930. Thủ Đoạn Hắc Ám
Chương 1931. Cuộc Chiến Cuối Cùng
Chương 1932. Hy Sinh Vì Bình Minh
Chương 1933. Tiến Vào Thánh Địa
Chương 1934. Kế Hoạch Kháng Chiến
Chương 1935. Sự Thật Phơi Bày
Chương 1936. Phục Hồi Niềm Tin
Chương 1937. Đoàn Kết Chiến Đấu
Chương 1938. Chiến Thắng Cuối Cùng
Chương 1939. Bước Đầu Bình Minh
Chương 1940. Liên Minh Nhân Loại
Chương 1941. Vực Dậy Tinh Thành
Chương 1942. Thế Giới Mới
Chương 1943. Hiện Thực Khắc Nghiệt
Chương 1944. Khát Vọng Bình Minh
Chương 1945. Tinh Thần Trường Sinh
Chương 1946. Hy Vọng Tương Lai
Chương 1947. Hành Trình
Chương 1948. Thử Thách Đăng Thần

Chương 1949. Ký Ức Truyền Thừa
Chương 1950. Lãnh Đạo Nhân Tộc
Chương 1951. Tinh Thần Trường Sinh
Chương 1952. Tương Lai Mới
Chương 1953. Đối Mặt Mê Vụ Chi Chủ
Chương 1954. Con Đường Cứu Thế
Chương 1955. Thuyết Trang Trại
Chương 1956. Đại Ma Vương Diệt Thế
Chương 1957. Ý Thức Tinh Thần
Chương 1958. Kế Hoạch Viễn Chinh
Chương 1959. Bộ Ba Lưỡi Biếng
Chương 1960. Chế Tạo Vòng Tay
Chương 1961. Nhiệm Vụ Viễn Chinh
Chương 1962. Luyện Huyết Chiến Binh
Chương 1963. Học Viện Bình Minh
Chương 1964. Tượng Anh Hùng
Chương 1965. Trí Tuệ Nhân Tạo
Chương 1966. Tinh Thành Mới
Chương 1967. Tài Nguyên Viễn Chinh
Chương 1968. Bố Trí Tinh Thần
Chương 1969. Hành Trình Mới
Chương 1970. Sự Phát Triển Nhân Tộc
Chương 1971. Kỹ Thuật Không Gian
Chương 1972. Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng
Chương 1973. Chiến Lược Viễn Chinh
Chương 1974. Học Tập Kiến Thức Truyền Thừa
Chương 1975. Luyện Tập Tinh Thần
Chương 1976. Mặt Nạ Bay
Chương 1977. Áo Choàng Đao Ma
Chương 1978. Bộ Ba Lưỡi Biếng
Chương 1979. Vòng Tay Không Gian
Chương 1980. Khả Năng Đan Năng Lượng
Chương 1981. Bộ Đạo Cụ Không Gian
Chương 1982. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách
Chương 1983. Luyện Tập Viễn Chinh
Chương 1984. Sự Phát Triển Nhân Tộc
Chương 1985. Năng Lượng Tinh Thần
Chương 1986. Vương Long
Chương 1987. Trưởng Thành
Chương 1988. Nhiệm Vụ Mới

Chương 1989. Chuẩn Bị
Chương 1990. Báo Động
Chương 1991. Liên Lạc
Chương 1992. Đột Vây
Chương 1993. Cánh Tay Gãy
Chương 1994. Tuyệt Vọng
Chương 1995. Khởi Động Lại
Chương 1996. Cải Tạo
Chương 1997. Lõi Linh Năng
Chương 1998. Giọng Nói
Chương 1999. Kết Nối Tín Ngưỡng
Chương 2000. Không Gian Tín Ngưỡng
Chương 2001. Phong Kỳ
Chương 2002. Quyết Định
Chương 2003. Hy Vọng
Chương 2004. Sức Mạnh Mới
Chương 2005. Hội Đồng Tối Cao
Chương 2006. Cải Tạo Cơ Khí Hóa
Chương 2007. Tải Lên Ý Thức
Chương 2008. Mắt Giả Màu Bạc
Chương 2009. Phòng Thí Nghiệm Chiến Đấu
Chương 2010. Nâng Cấp Linh Kiện
Chương 2011. Người Phụ Nữ Kiên Cường
Chương 2012. Bản Nguyên Châu
Chương 2013. Kế Hoạch Thần Chết Đen
Chương 2014. Côn Trùng Nano Cơ Học
Chương 2015. Vật Liệu Cấm Ma
Chương 2016. Chế Tạo Cơ Giáp
Chương 2017. Gặp Thiên Xu
Chương 2018. Bí Mật Dưới Lòng Đất
Chương 2019. Pháp Trận Linh Năng
Chương 2020. Chuyến Đi Săn Đầu Tiên
Chương 2021. Thử Nghiệm Cuối Cùng
Chương 2022. Chạm Trán Lĩnh Vực
Chương 2023. Kế Hoạch Nano
Chương 2024. Ngục Giam Cổ Đại
Chương 2025. Tìm Kiếm Vật Liệu
Chương 2026. Pháp Thuật Bảo Vệ
Chương 2027. Ngày Cuối Cùng
Chương 2028. Phát Hiện Mới

Chương 2029. Nguy Cơ Tận Diệt
Chương 2030. Trận Chiến Sinh Tử
Chương 2031. Đối Đầu Thiên Xu
Chương 2032. Sự Lựa Chọn Cuối Cùng
Chương 2033. Bí Kíp Thất Truyền
Chương 2034. Vô Tận Chiến Trường
Chương 2035. Sứ Mệnh Cuối Cùng
Chương 2036. Sự Thăng Hoa
Chương 2037. Kỷ Hà
Chương 2038. Thăng Chức
Chương 2039. Quyết Định
Chương 2040. Hệ Thống Giao Dịch
Chương 2041. Phương Án Mới
Chương 2042. Huy Chương
Chương 2043. Ngọn Núi
Chương 2044. Trương Đạo Văn
Chương 2045. Hợp Nhất
Chương 2046. Cơ Hội
Chương 2047. Viện Hổ Phách
Chương 2048. Thay Thế
Chương 2049. Quyền Lực
Chương 2050. Bước Đi Mới
Chương 2051. Đối Thủ
Chương 2052. Thách Thức
Chương 2053. Đàm Phán
Chương 2054. Liên Minh
Chương 2055. Chiến Lược
Chương 2056. Chinh Phục
Chương 2057. Kết Quả
Chương 2058. Cải Cách
Chương 2059. Bước Chuyển
Chương 2060. Sứ Mệnh
Chương 2061. Xung Đột
Chương 2062. Quyết Tâm
Chương 2063. Chấn Động
Chương 2064. Chiến Thắng
Chương 2065. Khó Khăn
Chương 2066. Hợp Tác
Chương 2067. Xây Dựng
Chương 2068. Đối Sách

Chương 2069. Thử Thách
Chương 2070. Nỗ Lực
Chương 2071. Phát Triển

Chương 1. Giấc mơ kỳ lạ

Dưới ánh trăng lạnh lẽo, một bóng người từ từ đứng dậy từ đống xương tàn.

Nhìn xuống cơ thể gần như thối rữa và cánh tay lộ ra cả khớp xương màu xám trắng, Phong Kỳ sững sờ.

Hắn nhớ rõ mình đang tham gia tiết học lịch sử của lão Vương, sau đó cơn buồn ngủ ập đến như lũ quét, hắn không có chống đỡ được, gục xuống bàn ngủ thiếp đi.

Chờ đến khi mở mắt ra lần nữa, chính là cảnh tượng trước mắt.

Mây đen u ám, xương khô trên mặt đất chất thành núi, mà hắn chính là đứng dậy từ trong đống xương khô.

Càng làm cho hắn cảm thấy rùng mình chính là, thân thể của mình chẳng biết tại sao mà thối rữa, thông qua lồng ngực, hắn có thể nhìn thấy rõ nội tạng xám ngoét, teo tóp bên trong, cũng như xương sườn chằng chịt những vết xước.

Không thích hợp, hẳn chỉ là một giấc mơ rất chân thật.

Bốp!

Không đau, ừ, chỉ là một giấc mơ mà thôi!

Nhưng vấn đề là…hắn con mẹ nó phải làm sao để thoát ra ngoài!

Ngay vào thời khắc Phong Kỳ trầm tư suy nghĩ, một tiếng gầm nhẹ truyền đến từ phía bên phải, hắn quay đầu lại nhìn, phát hiện ra một thi thể hư thối vốn nằm ở trong đống xương khô, đang chậm rãi đứng lên từ dưới đất.

Bởi vì xương bắp chân phải của con Zombie này không trọn vẹn, cho nên còn chưa đứng vững được, liền nghe được một tiếng trật khớp xương giòn giã vang lên, Zombie này liền biểu diễn cho hắn động tác xoạc thẳng xuống tại chỗ.

Phong Kỳ rất muốn vỗ tay tán thưởng đối phương, lúc này cái xác khô lại gào thét vươn cánh tay phải gầy còm chụp vào hắn.

Phong Kỳ giật nảy, lui lại hai bước, tránh né cánh tay của Zombie.

Nhưng Zombie cũng không có buông bỏ, tiếp tục trườn tới gần, cái miệng không ngừng đóng mở dường như vô cùng muốn cắn hắn.

"Nếu là mơ, chi tiết cũng quá chân thật."

Tiếp tục lui về phía sau hai bước, trong lúc quay đầu nhìn thấy bộ xương treo trên cây phía sau, Phong Kỳ thuận tay nắm chặt xương chân phải của bộ xương này trong tay.

"Cho mượn chân phải để phòng thân nhé!"

Nói xong hắn dùng sức kéo một cái, xương đùi phải của bộ xương treo trên cây lập tức bị hắn giật xuống.

Một lần nữa quay đầu nhìn về phía Zombie, phát hiện ra nó đã áp sát đến gần, thế là Phong Kỳ không chút do dự tiến lên trước một bước, cầm xương đùi trong tay hung hăng đập vào trên đầu Zombie.

"Cạch!" Sau một tiếng vang giòn giã, xương đùi trong tay đứt gãy.

"Bệnh loãng xương trước khi chết có chút nghiêm trọng rồi."

Nhìn nửa khúc xương khô héo trong tay, Phong Kỳ không nhịn được phàn nàn.

Cũng may trong nghĩa địa này không thiếu xương cốt, sau khi thay đổi một khúc xương khô khác, hắn lại đập vào đầu Zombie một lần nữa.

Lần đập này có hiệu quả.

Zombie bắt đầu run rẩy dữ dội.

Thông qua ánh trăng hắn có thể thấy rõ, Zombie bị "vỡ sọ", trong đầu có một quả cầu nhỏ giống như trái tim đang thong thả đập.

Ngay sau khi xương đùi cọ xát với quả bóng nhỏ, toàn thân Zombie liền bắt đầu run rẩy.

Phong Kỳ suy đoán, nhược điểm của Zombie có lẽ ở ngay chỗ này, thế là hắn giơ cao xương đùi, nhắm chuẩn quả cầu trong đầu Zombie, đập một cách dữ dội.

"Rắc!"

Quả cầu nhỏ vỡ vụn, Zombie lập tức không còn động tĩnh, đồng thời một cỗ mùi hôi thối nồng nặc ập tới, khiến cho Phong Kỳ bị sặc suýt nữa ngay cả nội tạng cũng đều phun ra.

Chờ một chút? Vì sao hắn có thể ngửi được mùi, đây không phải là giấc mơ sao?

Ngay vào thời khắc Phong Kỳ nghi hoặc không hiểu, một đốm sáng màu máu nổi lên từ trên người Zombie, chui vào trong thân thể của hắn.

Ngay sau đó, hàng loạt tin tức lóe lên trong đầu hắn.

[Zombie suy nhược: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Suy nhược (cường độ thân thể giảm 30%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm huyết mạch tiến hóa: 1／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

- Suy nhược (có thể thăng cấp): Giai đoạn thứ nhất (3%)

- Mốc đầu tiên của danh xưng tiền tố: Giết chết Zombie, có thể đạt được điểm nâng cấp danh xưng.

Kiểm tra xong tin tức trong đầu, lại có một dòng chữ khác hiện ra.

[Vừa mới mở ra quá trình tiến hóa huyết mạch, ngươi cảm thấy rất nghi hoặc, trong lòng như có mười vạn câu hỏi vì sao, thế là ngươi quyết định nhanh chóng trở nên mạnh lên, thử đi khám phá những bí mật của thế giới này!]

Cái quái gì đây?

Suy nghĩ đột nhiên xuất hiện ở trong đầu, khiến cho Phong Kỳ vội vàng không kịp chuẩn bị.

Nhưng hắn cũng không muốn trở nên mạnh lên giống như lời nói trong đầu, hiện tại hắn chỉ muốn trở lại hiện thực, kết thúc "giấc mơ" tồi tệ này.

[Ngươi quay đầu nhìn về phía đông, phát hiện ra nơi đó dường như có thân ảnh của rất nhiều Zombie đang lắc lư, thế là ngươi vì thu thập năng lượng huyết mạch, mở ra quá trình tiến hóa, chuẩn bị giết chết chúng nó một cách tàn nhẫn!]

Phong Kỳ: "…"

Không, ta không có muốn.

Phong Kỳ vứt bỏ xương đùi trong tay, xoay người đi về hướng ngược lại.

Nhưng sau khi đi vài bước, Phong Kỳ phát hiện ra khu vực phía tây bị sương mù dày đặc bao phủ, mơ hồ có thể nhìn thấy vô số bóng dáng quỷ mị lướt qua trong sương mù. Nếu lắng

nghe kỹ, còn có thể nghe thấy những tiếng thì thầm xen kẽ, vô cùng quỷ dị khủng bố.

Phong Kỳ xưa nay không phải là một người sợ ma, nhưng vì làm rõ ràng bí mật trong giấc mơ, hắn quyết định tạm thời không mạo hiểm, thế là quay người đi về phía đông - khu vực có Zombie.

Chương 2. Trở về thực tại

Cho tới bây giờ, Phong Kỳ vẫn không muốn thừa nhận sự thật rằng mình đã xuyên không.

Ngay vào mấy phút trước, hắn còn là một thanh niên đẹp trai sắp ra trường, hướng tới một tương lai tốt đẹp…hoặc là bị cuộc đời chà đạp.

Nhưng vô luận như thế nào, cũng đều tốt hơn tình huống hiện tại, hiện tại bản thân vậy mà biến thành Zombie có được năng lực suy tính, vô cùng xấu xí và hôi hám, Phong Kỳ có chút khó mà tiếp nhận.

Hắn không cầu sau khi xuyên không có thể ngự kiếm phi tiên, vĩnh sinh bất tử, cũng không cầu được mỹ nữ ưu ái, hậu cung ba nghìn mỹ nữ, hoặc là xuyên qua trở thành phế vật nhưng có bàn tay vàng.

Nhưng ít nhất khởi đầu cũng phải để cho ta giống người chứ!

Cúi đầu nhìn cơ thể tàn tạ của mình, Phong Kỳ không đành lòng nhìn thẳng, lộ ra vẻ ghét bỏ.

Thử ngửi ngửi mùi hôi thối trên người, hắn suýt chút nữa ngất đi.

Quả thực là một khởi đầu địa ngục.

Xuyên không thành cái dạng này, Phong Kỳ không có chút động lực để khiến mình mạnh lên một chút nào, cảm thấy còn không bằng chết đi coi như xong.

Nhưng ý nghĩ chỉ là ý nghĩ, thật sự bảo Phong Kỳ tự tử, hắn không làm được.

Hiện tại hắn cấp thiết phải hiểu rõ nơi này rốt cuộc là đâu, bản thân tại sao lại xuất hiện ở đây.

Ở trên đường đi, ven đường trải đầy xương khô, khi giẫm phải liên tục phát ra tiếng "cạch", thỉnh thoảng chân của Phong Kỳ sẽ lún vào đống xương, phải mất rất nhiều sức lực mới có thể tiếp tục tiến lên.

Cách đó không xa, mấy chục con Zombie đứng tại chỗ, thân thể nhẹ nhàng lay động theo gió.

Cảnh tượng này vô cùng quỷ dị, cũng may tố chất nội tâm của hắn cực mạnh, cũng chỉ khẩn trương một chút xíu.

Hắn quyết định dựa theo sự chỉ dẫn trong đầu, trước tiên thử giết mấy con Zombie, sau đó nhìn thử bản thân sau khi tiến hóa sẽ phát sinh biến hóa như thế nào.

Đến gần khu vực Zombie, Phong Kỳ dừng bước.

Vì khoảng cách giữa những Zombie cách đó không xa rất gần nhau, vì lý do an toàn, Phong Kỳ ném khúc xương khô trên tay của mình vào con Zombie ở gần mình, cố gắng thu hút sự chú ý của nó.

Xương khô xẹt qua một đường vòng cung trên không trung, rơi xuống chính xác phía sau lưng một con Zombie ở gần Phong Kỳ, phát ra tiếng vang.

Nhưng Zombie vẫn đứng đó, dường như không phát giác được động tĩnh phía sau.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ nhận ra rằng những Zombie này dường như không thể nhận thức được xung quanh, lập tức to gan hơn.

Tiện tay lượm một khúc xương, sau khi đập xuống đất hai lần để xác định độ cứng, hắn đánh bạo tiến lên vài bước.

Đúng lúc này, hơn mười Zombie cách đó không xa đồng loạt quay đầu lại, đôi mắt trống rỗng nhìn về phía Phong Kỳ.

Tiếng gào thét trầm thấp vang lên liên tiếp, bọn chúng cất bước, vặn người lảo đảo đi về hướng Phong Kỳ.

Mả mẹ nó!

Phong Kỳ đang chuẩn bị giết long trời lở đất thấy cảnh này, quả quyết quay người, cất bước bỏ chạy.

Còn chưa chạy được hai bước, chỉ nghe dưới chân vang lên tiếng xương gãy giòn giã, thân thể của Phong Kỳ bỗng nhiên ngã xuống.

Hỏng bét!

Phong Kỳ không có chú ý tình huống dưới chân, chân trái giẫm vỡ một khúc xương, lún sâu vào trong, trong lúc nhất thời không có cách nào rút ra.

Hơn mười Zombie cách đó không xa đã tới gần, trong lòng Phong Kỳ lo lắng, không ngừng rút mạnh chân trái, cố gắng đứng lên.

Nhưng Zombie sẽ không cho Phong Kỳ cơ hội, bọn chúng nhào về phía Phong Kỳ, bắt đầu điên cuồng ăn tươi nuốt sống cơ thể của hắn.

Mặc dù không cảm giác được đau đớn, nhưng tâm hồn non nớt của Phong Kỳ bị trọng thương!

Ta nhổ vào, đồng loại cũng ăn, đúng là hành vi của vương bát đản!

Có bản lĩnh thì solo, đánh hội đồng thì có gì tài ba.

Lão tử vừa xuyên không lại phải chết sao? Lần sau đầu thai chuyển thế, làm phiền gửi một gói quà tân thủ.

Ý thức dần dần mơ hồ, hắn mơ hồ có thể nghe được tiếng nhai nuốt vang lên bên tai, cuối cùng hai mắt tối sầm lại.

…

“Vèo!”

Một cây phấn vẽ một vòng cung duyên dáng trong không trung, đáp xuống chính xác giữa đầu Phong Kỳ.

“Phong Kỳ, tôi gọi em đứng dậy trả lời câu hỏi, có nghe hay không!”

Phong Kỳ đang nằm trên bàn học lập tức mở mắt ra, chậm rãi ngẩng đầu, mọi thứ trước mắt đều vô cùng quen thuộc.

Trước bục giảng, lão Vương dạy lịch sử trông có vẻ tức giận, Mạc Phi - bạn cùng phòng và là bạn thân nhất của hắn, đang véo đùi phải của hắn, cùng với những người bạn cùng lớp đang quay ra xem trò hề của hắn.

Ngay cả không khí lúc này cũng có vẻ rất ngọt ngào.

Bố mày đã về rồi!

“Bụp!” Đúng lúc này, một miếng lau bảng đã đập trúng má phải của hắn, để lại vết trắng sau khi trượt.

“Phong Kỳ! Tôi nói lần cuối với em, đứng dậy trả lời câu hỏi đi!!!”

Nhìn lão Vương dạy lịch sử đưa tay nắm một góc bàn bục giảng, chậm rãi nâng bàn bục giảng lên, Phong Kỳ không hề nghi ngờ nếu mình không có trả lời, lão Vương sẽ ném bàn bục giảng tới.

Hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, hắn phất tay hất cánh tay vẫn đang nhéo đùi của Mạc Phi, đứng dậy: “Thầy Vương, có em đây!”

Chương 3. Cơ thể biến hóa (1)

"Sắp tới kỳ thi tốt nghiệp rồi, em làm sao có thể ngủ trong lớp như vậy chứ? Giai đoạn này em có thể ngủ ngon sao? Có chút tiền đồ không vậy?!"

Nhìn qua Phong Kỳ, Vương Tấn Thăng bày ra một bộ dáng chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Phong Kỳ là học sinh đáng tự hào nhất của ông, đối với tương lai của Phong Kỳ, ông đã đặt nhiều kỳ vọng, lại không ngờ hắn vậy mà ngủ trong lớp của chính mình.

Sau một hồi mắng mỏ, Vương Tấn Thăng mở sách ra, nói với vẻ mặt nghiêm túc:

"Tôi hỏi em, lịch sử thế giới bắt đầu từ năm nào!"

Nhìn khuôn mặt thầy Vương dạy môn lịch sử tràn đầy vẻ tức giận, bộ não của Phong Kỳ phản ứng nhanh, may mắn thay hắn đã học thuộc lòng những kiến thức này, lúc này không đến mức quá xấu hổ.

Sau khi do dự chốc lát, nội dung có liên quan hiện lên trong đầu Phong Kỳ.

"Sự biến đổi của thế giới bắt đầu từ năm trăm năm trước, ngày cụ thể là ngày 31 tháng 5 năm 1523, các khu vực trên khắp thế giới vào ngày hôm đó, những sinh vật chỉ tồn tại trong thần thoại đã giáng trần, loài người đã phải đối mặt với một thách thức chưa từng có …"

Ngày thế giới thay đổi, sinh viên hàng năm muốn tốt nghiệp, tất nhiên phải đối mặt với một câu hỏi trong đề thi.

Bởi vì ngày này, kết cấu của thế giới loài người đã thay đổi.

Căn cứ vào ghi chép, nhiều trận địa khác nhau đã xuất hiện trên thế giới vào ngày hôm đó, trận địa nhỏ chỉ có diện tích mười mét vuông, trận địa lớn thậm chí có thể bao phủ cả một thành phố.

Tất cả các loài quái vật có sức mạnh khủng bố đổ ập xuống trận địa, những con người bất hạnh đó bị trận địa bao phủ lấy, nghênh đón cơn ác mộng.

Ví dụ như Tinh Thành nơi Phong Kỳ ở, năm trăm dặm về phía đông, cách đây 300 năm là một đô thị hiện đại hóa, kết quả không may đột nhiên bị bao phủ bởi trận địa. Hầu hết mọi người trong thành phố đều bị ăn thịt bởi các sinh vật gặm nhấm đến từ trận địa, chỉ có một số lượng nhỏ người thoát được khỏi trận địa, may mắn sống sót.

Trước cuộc khủng hoảng xâm lược bất ngờ, các quốc gia đã áp dụng các biện pháp cực đoan, từng sử dụng vũ khí hạt nhân ném bom vào trận địa, muốn san bằng tất cả mọi thứ trong trận địa xuống mặt đất.

Nhưng sự thật chứng minh, vũ khí hạt nhân đối với trận địa gần như không có tác dụng, không chút nào khiến cho trận địa biến mất hoặc suy yếu.

Không còn sự lựa chọn nào, con người chỉ có thể từ bỏ những khu vực bị trận địa bao phủ.

May mắn thay những sinh vật khát máu trong trận địa, bị giới hạn bởi các yếu tố không xác định, hiếm khi rời khỏi khu vực được bao phủ bởi trận địa, con người có thể sống trong

hòa bình cho đến bây giờ, không dẫn đến một cuộc khủng hoảng tuyệt chủng nào.

Nhưng mọi người đều biết rằng, những ngày sống an tĩnh chỉ là tạm thời.

Bởi vì các "trận địa" trên thế giới, đang dần mở rộng, một ngày nào đó sẽ bao phủ toàn bộ thế giới.

Để chống lại cuộc xâm lược từ trận địa, các quốc gia tích cực trao đổi thông tin, bắt đầu nghiên cứu những "sinh vật trong trận địa" bị săn lùng bởi vũ khí công nghệ, cố gắng tìm ra điểm yếu, muốn tìm một chút hy vọng sống cho tương lai của loài người.

Trong quá trình nghiên cứu cả ngày lẫn đêm, một số học giả phát hiện ra rằng có một chất ma thuật có trong không khí xuất hiện cùng với trận địa. Chất này cực kỳ khó thu trong không khí, lý do tại sao những con quái vật trong trận địa lại mạnh mẽ như vậy là liên quan đến nguồn năng lượng dồi dào trong cơ thể chúng. Các chất đặc biệt này có quan hệ mật thiết với nhau.

Vào thời điểm đó các nhà nghiên cứu đề xuất rằng, liệu loại chất đặc biệt này có được cấy vào cơ thể con người hay không để họ cũng có thể trở nên mạnh mẽ như các sinh vật trong trận địa.

Kết quả thí nghiệm chứng minh, các chất đặc biệt này có thể tăng cường sức mạnh cho con người.

Khám phá này chắc chắn là một bước đột phá lớn, vì công nghệ không thể đánh bại các sinh vật trong trận địa, nên cuối cùng con người đã quyết định sử dụng ma thuật để đánh bại chúng.

Đối với loại chất kỳ diệu này, nhóm nghiên cứu khoa học lần đầu tiên phát hiện vào thời điểm đó đã đặt tên cho nó là

“linh khí”.

Trong hàng trăm năm sau, các nhà nhân chủng học lần lượt làm việc và dành cả cuộc đời để nghiên cứu ra nhiều loại phương pháp tu luyện có thể hấp thụ linh khí của trời đất.

Do đó đã bắt đầu kỷ nguyên tiến hóa của loài người.

Các “học viện tu luyện” lần lượt được thành lập, chủ đề chính của việc phát triển con người là phát triển nền kinh tế từ kỷ nguyên hòa bình, bước vào một kỷ nguyên mới tất cả mọi người đều được trang bị vũ khí.

Dựa vào phương pháp tu luyện, ngày càng có nhiều người mạnh hơn xuất hiện trên khắp thế giới có thể chiến đấu với các sinh vật trong trận địa.

Cho đến ngày nay, nhiều trận địa nhỏ đã bị phá hủy và phân tán bên trong bởi các thế lực của con người, nhưng trong cuộc chiến chống lại các sinh vật trong trận địa cũng có vô số người tiên phong đã đánh đổi bằng cả mạng sống.

Mà Phong Kỳ, chính là gần tốt nghiệp cao trung, sắp vào nhập học ở học viện.

Vài ngày sau, hắn sẽ bước vào kỳ thi tốt nghiệp, nếu đạt điểm cao, thì có thể nhập học vào học viện tu luyện lý tưởng.

Sau khi tốt nghiệp sẽ có cơ hội tham gia vào viện nghiên cứu pháp công trong học viện, hoặc là tổ chức, tham gia vào một nhóm chiến đấu đi trong nhiều trận địa lớn nhỏ khác nhau, trở thành một chiến sĩ.

….

Nghe Phong Kỳ trình bày xong, vẻ mặt của Vương Tấn Thăng cuối cùng cũng dịu lại: “Bây giờ em giải thích một chút xem, chuyện xảy ra vừa rồi là thế nào.”

Chương 4. Cơ thể biến hóa (2)

“Có thể do gần đây ôn tập quá mệt mỏi, có một cảm giác mệt lã đến mức không thể diễn tả thành lời, vừa rồi tựa hồ là hôn mê, nên không nghe thấy thầy gọi em ạ.” Nói xong, Phong Kỳ nhíu mày xoa xoa huyệt thái dương.

Sau vài giây nhìn Phong Kỳ với vẻ hoài nghi, cuối cùng biểu cảm của Vương Tấn Thăng cũng hòa hoãn đi, ánh mắt nhìn về phía Mạc Phi đang ngồi bên cạnh Phong Kỳ, mở miệng nói:

“Mạc Phi, em đi cùng Phong Kỳ đến phòng y tế, đều nhanh đến kỳ thi, cơ thể không được có bất kỳ vấn đề gì!”

Mạc Phi nghe vậy, vội vàng ngoan ngoãn gật đầu.

Bước ra khỏi phòng học, Mạc Phi nhìn Phong Kỳ tò mò nói:

“Phong Tử, hôm nay có chuyện gì sao? Dùng lực nhiều như vậy cũng không đánh thức được cậu, thân thể thật sự có gì không ổn hả?”

“Tôi không biết nữa. Có lẽ gần đây áp lực quá nhiều. Đến phòng y tế kiểm tra trước đã.”

……

Một lúc sau, Phong Kỳ và Mạc Phi đã đến phòng y tế trường.

Phòng y tế bày trí đơn giản, phía bên phải căn phòng có ba giường bệnh, tủ bên trái chứa đầy đủ các loại vật dụng y tế, ở

giữa còn trống một ngăn nhỏ.

Vừa lúc đó, cánh cửa lại bị đẩy ra.

Một bóng người xinh đẹp bước vào, cao khoảng 1,68 mét, dáng người thanh tú.

Cô ấy mặc một chiếc áo blouse trắng rộng rãi, lúc này đi tới trước mặt Phong Kỳ với vẻ mặt tràn đầy mây đen, sau đó quay lại đấm vào bụng Mạc Phi, Mạc Phi không nhịn được cúi người xuống, sắc mặt tái mét.

"Không phải đã nói không có việc gì thì đừng đến phòng y tế sao? Đã mấy lần rồi!"

"Anh em của em bị bệnh, lần này thật sự xảy ra chuyện ạ!" Tuy rằng bị đánh, Mạc Phi vẫn cố nhịn đau lộ ra một khuôn mặt tươi cười, nhưng trông cười còn có vẻ khó coi hơn cả khóc.

Mặc dù nhan sắc của cô ấy không đến nỗi tệ, nhưng nếu như tâm tình không tốt, cô ấy sẽ bắt lấy tóc của bạn và đánh bằng đầu gối, ném qua vai, nắm lấy bạn một lần nữa rồi dựng bạn đứng lên, sau đó quay lại và đá một cú xoay hình tròn, cuối cùng bật dậy dùng cùi chỏ đánh vào miệng, KO.

Nếu cô ấy vẫn còn tức giận, sau đó sẽ đánh lại thật hung bạo.

Sau khi nghe Mạc Phi giải thích, người phụ nữ quay lại nhìn Phong Kỳ, vẻ mặt dịu đi: "Xin chào bạn học, tôi là Trần Dữu Tử bác sĩ mới của trường. Em không thoái mái ở chỗ nào?

Phong Kỳ nghĩ ngợi một hồi, có chút ngượng ngùng nói: "Vừa rồi em đã gặp phải một cơn ác mộng rất chân thật, giống như đang ở đó vậy, thậm chí có thể ngửi thấy mùi trong giấc mơ, em không phải có vấn đề về tâm thần chứ?"

Trần Dữu Tử nghe thấy điều này, trái lại có vẻ rất bình tĩnh.

Suy cho cùng kỳ thi càng đến gần, học sinh càng căng thẳng, các bất thường về cơ thể lẫn tinh thần đối với cô ấy đều rất bình thường.

Cô ấy đã từng thấy trước kỳ thi tuyển sinh đại học, có trường hợp học sinh cởi sạch hết quần áo chạy vòng quanh sân trường để giải tỏa cảm xúc, vì vậy gặp phải ác mộng cũng chỉ là vấn đề nhỏ.

"Thế này, em nằm trên giường trước, tôi sẽ kiểm tra toàn bộ thân thể cho em nhé."

Nghe lời này, hắn gật đầu ngay lập tức, đi đến nằm trên giường trong phòng y tế. Trần Dữu Tử ngay lập tức bước vào khoang trong phòng y tế, mở máy theo dõi chính lên.

Trong lúc chờ đợi, quả cầu kim loại phía trên giường bệnh từ từ bật sáng, đèn bên trong được lắp đặc so le với nhau, nhiều dụng cụ y tế để kiểm tra cơ thể được sắp xếp ngăn nắp.

Dưới sự điều khiển của Trần Dữu Tử, thiết bị hoạt động, cánh tay kim loại di chuyển xuống.

Một loạt các cuộc kiểm tra cơ thể bắt đầu.

Điện tâm đồ, huyết áp, xét nghiệm máu, nhịp tim lúc nghỉ, huyết áp, chức năng phổi … Sau khi kiểm tra, bảng báo cáo từ từ được xuất ra khỏi máy theo dõi.

Đưa tay ra lấy bảng báo cáo, Trần Dữu Tử bắt đầu kiểm tra tình trạng cơ thể của Phong Kỳ.

Một lúc sau, Trần Dữu Tử quay lại nhìn Phong Kỳ đang lo lắng mở miệng nói:

"Tình trạng cơ thể rất tốt, cũng không có vấn đề gì. Gần đây hẳn là do áp lực quá lớn. Cần chú ý nghỉ ngơi ôn tập cũng không có vấn đề gì."

Nói xong, Trần Dữu Tử đưa báo cáo y tế cho Phong Kỳ.

Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm, vươn tay cầm lấy báo cáo.

Vừa rồi giấc mộng chân thật như vậy, hắn thật sự lo lắng không biết mình có phải có vấn đề về thần kinh hay không, chẳng hạn như chứng rối loạn tâm thần hoang tưởng.

Cúi đầu nhìn lướt qua báo cáo khám bệnh, hắn đang định vò thành quả bóng ném vào thùng rác bên cạnh, lúc này ánh mắt lại quét qua "cường độ huyết mạch", các chỉ số trên đó khiến Phong Kỳ sững sờ.

Cường độ huyết mạch (Phong Kỳ): 21,13

"Làm sao có khả năng chứ!" Phong Kỳ sửng sốt.

Chỉ một ngày trước, cường độ huyết mạch của hắn sau khi khám sức khỏe vẫn là "21,03".

Trong khoảng thời gian này hắn không bao giờ uống mấy thứ chất lỏng đắt tiền, cho nên không có chuyện cường độ huyết mạch tăng nhanh trong thời gian ngắn.

Nhưng số liệu trên báo cáo cho thấy cường độ huyết mạch của hắn tăng 0,1 không thể nào giải thích được.

Trị số 0,1 tưởng chừng như rất nhỏ, nhưng thông thường, nếu muốn tăng 0,1 trị số huyết mạch, hắn cần phải trải qua quá trình luyện tập cường độ cao trong vòng nửa tháng, đồng thời phải đảm bảo chế độ dinh dưỡng trong giai đoạn này.

Một sự cải thiện kỳ lạ như vậy khiến hắn nghĩ đến điểm tiến hóa huyết mạch ít ỏi mà hắn có được sau khi giết chết Zombie trong giấc mơ.

Liệu có thực sự liên quan đến giấc mơ kỳ lạ đó không nhỉ?

Chương 5. Lại trở lại mộng cảnh (1)

Sau khi từ phòng y tế của trường trở lại lớp học, Phong Kỳ có chút không yên lòng.

Năng lượng huyết mạch tăng lên nhưng hắn lại không tìm ra được nguyên nhân, chỉ là suy đoán có lẽ có liên quan đến giấc mơ quỷ dị kia.

"Thân thể lại không thoải mái sao!" Phát hiện Phong Kỳ có chút không yên lòng, Mạc Phi đang nghiêm túc nghe giảng bài ở bên cạnh quay đầu tò mò hỏi.

"Không có việc gì, khả năng là còn chưa khỏi hẳn!" Nói xong, Phong Kỳ lại bỗng nhiên nghĩ tới điều gì đó, mở miệng hỏi:

"Cậu quen bác sĩ ở phòng y tế mới đến à? Sao tôi lại không biết!"

Đối mặt với câu hỏi, Mạc Phi có vẻ hơi xấu hổ:

"Chị ấy là chị gái tôi, vốn là lính quân y của một chiến đoàn trận địa, bởi vì trong lúc thăm dò trận địa bị sinh vật trận địa đánh lén bị thương khí hải đan điền, dẫn đến khí hải không có cách nào tồn trữ được linh khí, nên chị ấy giải nghệ trở lại rồi. Ở nhà không chịu ngồi yên, liền nộp hồ sơ xin vào làm bác sĩ của trường, vừa rồi mới được thông qua xét duyệt của trường học và chính thức nhậm chức."

"Chị ruột?"

"Không phải chị ruột!"

“Vậy vấn đề không lớn!” Phong Kỳ quả quyết gật đầu, ném cho Mạc Phi một ánh mắt khích lệ.

“Vấn đề rất lớn, mặc dù chị ấy không phải chị ruột nhưng lại là con gái nuôi của mẹ tôi, mẹ tôi đã sớm cảnh cáo, nói tôi không xứng với chị Dữu Tử, không được đi trêu chọc con gái nuôi của bà, nếu không bà sẽ đánh gãy chân tôi!”

“Cậu xác định cậu là con ruột?”

“Không xác định, có thể là được tặng kèm khi nạp điện thoại!”

Sau cuộc trò chuyện ngắn, Phong Kỳ và Mạc Phi bắt đầu nghiêm túc nghe giảng bài.

Kỳ thi tốt nghiệp đang đến gần, điểm số của lần thi này cực kỳ quan trọng, điểm cao thì có thể có rất nhiều lựa chọn, có thể được vào làm việc trong những viện nghiên cứu công pháp hay thuật pháp, trở thành những người ưu tú, hoặc gia nhập chiến đoàn trận địa và trở thành một chiến sĩ trận địa, hoặc cũng có thể vào trường học và trở thành một giáo viên với chế độ đãi ngộ tốt.

Nhưng nếu như điểm thấp thì tình huống hoàn toàn ngược lại, căn bản không có bao nhiêu lựa chọn, có tỉ lệ cao sẽ phải chịu sự chà đạp của xã hội.

Vì vậy kỳ thi tốt nghiệp sắp tới chính là bước ngoặt quan trọng trong đời người, Phong Kỳ không dám lơ là, cố gắng nắm chặt thời gian cuối cùng để ôn tập.

Mạc Phi ngồi bên cạnh lại có lý tưởng khác biệt với hắn, quyển sách Mạc Phi đang cầm đọc lúc này là « Lịch sử phát triển của vũ khí và công nghệ », bởi vì lý tưởng của hắn ta là làm một kỹ sư vũ khí hoặc một nhân viên nghiên cứu phát minh công nghệ, mà không phải giống hắn muốn vào viện

nghiên cứu công pháp, thuật pháp hoặc gia nhập chiến đoàn trận địa, sống cuộc sống vết đao liếm máu*.

Vết đao liếm máu: nguy hiểm, có thể đổ máu, thậm chí là mất mạng bất cứ lúc nào.

Khoa học kỹ thuật đang đối kháng với sinh vật trận địa, mặc dù tác dụng có hạn, nhưng nhân loại chưa bao giờ ngừng nghiên cứu và phát minh khoa học kỹ thuật.

Bởi vì sự tiện lợi mà khoa học kỹ thuật mang lại, cũng như vai trò của nó trong việc đẩy nhanh sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Trong kỳ thi tốt nghiệp vào nửa tháng sau, trừ môn lịch sử bắt buộc phải kiểm tra thì mỗi chuyên ngành đều có môn thi riêng tương ứng.

Lý tưởng của hắn ta là Học viện Ngân Hà, là học viện cấp cao chuyên về "Nghiên cứu công pháp học ", sau khi tốt nghiệp sẽ có cơ hội gia nhập viện nghiên cứu Ngân Hà của học viện, vì vậy tư liệu hắn đọc đều là tri thức có liên quan đến lý luận nghiên cứu công pháp.

Còn Mạc Phi lựa chọn viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, vì vậy tư liệu cậu ta xem đều có nội dung về phương diện khoa học kỹ thuật.

…

Sau khi kết thúc chương trình học buổi chiều, Phong Kỳ và Mạc Phi chạy vắt chân lên cổ về phía nhà ăn.

Bởi vì nếu chạy chậm, thì có khả năng sẽ phải xếp hàng rất lâu trong căng tin.

Sắp phải thi tốt nghiệp, thời gian xếp hàng bọn hắn càng muốn dùng để học và ôn tập.

Vào nhà ăn, Phong Kỳ và Mạc Phi lại vội vàng ăn cơm tối, rồi trực tiếp trở lại ký túc xá.

Ký túc xá là phòng cho hai người, hắn và Mạc Phi cùng ở, mặc dù là phòng ngủ của nam sinh nhưng mọi đồ vật trong ký túc xá đều được sắp xếp gọn gàng, sàn nhà rất sạch sẽ.

Cũng không phải do hắn và Mạc Phi đặc biệt thích sạch sẽ.

Mà bởi vì ký túc xá thường xuyên sẽ bị kiểm tra, giáo viên phụ trách kiểm tra còn chấm điểm mỗi phòng, nếu không đạt tiêu chuẩn thì sẽ có một chuỗi phiền phức đưa tới cửa.

Vì vậy hắn và Mạc Phi mỗi ngày đều sẽ quét dọn vệ sinh để giữ cho phòng luôn sạch sẽ.

“Tên điên, nhanh lên ôn tập đi, hôm nay không khỏe thì đi ngủ sớm một chút.” Đi tới trước bàn sách ngồi xuống, Mạc Phi quay đầu nhìn Phong Kỳ mở miệng nói.

Phong Kỳ nghe vậy gật đầu, sau đó cũng đến trước bàn sách ngồi xuống, lấy sách ra và bắt đầu ôn tập.

Thời gian trôi qua, Phong Kỳ đắm chìm trong đại dương tri thức, không cách nào tự kềm chế, cam chịu đọa lạc, quay đầu không bờ.

Vài giờ sau, cơn buồn ngủ ập đến.

Chương 6. Lại trở lại mộng cảnh (2)

Lắc đầu, khép lại sách vở rồi đi đến trước giường, Phong Kỳ quyết định đi ngủ một lát, chờ chút nữa lại ôn tập tiếp.

Cũng không cởi quần áo, cứ như vậy trực tiếp nằm lên trên giường.

…

Tầng mây đen phủ thấp, xương khô đầy đất chồng chất thành núi.

Mở mắt ra, mọi thứ trước mắt đều rất đỗi quen thuộc.

Ngửi nhẹ, mùi hôi thối quen thuộc quanh quẩn ở chóp mũi, bỏ đi không được… Oe.

Khá lắm, lại trở lại rồi!

Chậm rãi đứng lên từ trong đống xương khô, Phong Kỳ ngắm nhìn bốn phía.

Thế giới trong mơ khác biệt với hiện thực, vầng trăng với quầng sáng màu đỏ treo cao trên bầu trời, lộ ra mười phần quỷ dị.

Thế giới bên dưới ánh trăng cũng đầy màu sắc huyền ảo.

Vị trí phía tây bị bao phủ bởi sương mù dày đặc, phía đông có số lượng lớn Zombie đứng im lặng, phía nam là một dòng sông đen ngòm, còn phía bắc là một con đường phủ kín xương gãy, ven đường mọc đầy những cây hòe trụi lủi, không thể nhìn thấy điểm cuối.

Ngay khi Phong Kỳ đang dò xét hoàn cảnh xung quanh, một tiếng gầm nhẹ đã hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Quay đầu nhìn lại , vẫn là zombie quen thuộc, lúc này đang chậm rãi đứng lên, há to miệng hướng về hắn … Sau đó xoạc thẳng chân tại chỗ.

Phong Kỳ: …

Tất cả cảnh trong mơ đều bị thiết lập lại rồi?

[Bây giờ ngươi rất nghi hoặc, không hiểu tại sao mình lại lần nữa xuất hiện ở đây, thế là ngươi quyết định xử lý tên tiểu tử này trước, sau đó đi theo hướng đông, giết một trận long trời lở đất, hấp thụ sức mạnh huyết mạch để năng lượng huyết mạch và danh xưng tiền tố được cường hóa!]

Phong Kỳ: …

“Ta không muốn!”

[không, ngươi muốn!]

Phong Kỳ: …

Mặc dù không tình nguyện, nhưng vì muốn hiểu rõ chân tướng của cảnh trong mơ, hắn vẫn thuận tay nhặt lên một cây xương đùi, đánh về phía con zombie đang đến gần.

Một lần, hai lần, ba lần…

Sau khi đập nát quả cầu nhỏ trong đầu Zombie, hắn bắt đầu chờ mong ban thưởng xuất hiện.

Nhưng là điểm sáng màu máu được mong đợi vẫn chưa xuất hiện trên người zombie.

Trạng thái trên bảng thuộc tính cũng không xuất hiện bất kỳ thay đổi nào.

[Zombie suy nhược: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Suy nhược (cường độ thân thể giảm 30%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm huyết mạch tiến hóa: 1／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

Suy nhược (có thể thăng cấp): Giai đoạn thứ nhất (3%)

Mốc đầu tiên của danh xưng tiền tố: Giết chết Zombie có thể đạt được điểm nâng cấp danh xưng, nâng cao tỉ lệ tiến hóa.

…

Sau khi giết chết Zombie, hắn ngạc nhiên phát hiện điểm huyết mạch tiến hóa trên bảng thuộc tính vẫn là 1 ／ 1000, không có bất kỳ thay đổi nào.

Đối với điều này, trong đầu của hắn có hai cái phỏng đoán.

Một, điểm huyết mạch tiến hóa không thể thu hoạch bằng cách đánh chết một con zombie nhiều lần.

Hai, đồ vật thu được ở cảnh trong mơ giống như một mốc kỷ lục, chỉ có thể đột phá kỷ lục này mới có thể thu hoạch được phần thưởng mới, giống như cảnh trong mơ lần trước thu được một điểm huyết mạch tiến hóa, vì vậy lần này hắn nhất định phải giết chết hai Zombie mới có thể thu được điểm huyết mạch tiến hóa thứ hai, nếu như không vượt qua được kỷ lục của bản thân thì dữ liệu sẽ được bảo tồn.

Phỏng đoán nào mới là đúng, Phong Kỳ không suy nghĩ quá nhiều.

Bởi vì thực tiễn mới là câu trả lời tốt nhất.

Phong Kỳ cầm xương đùi, nhanh chân tiến về hướng đông có nhiều Zombie.

Lần này hắn học thông minh, không tùy tiện đến gần khu vực Zombie đứng thành đống.

Ở cảnh trong mơ lần trước, hắn phát hiện một đặc điểm của Zombie, bọn chúng không có thị giác và thính giác. Lần trước hắn ném xương cốt muốn hấp dẫn sự chú ý của Zombie, nhưng Zombie lại làm như không thấy, tiếng xương cốt rơi xuống đất cũng không thể kinh động bọn chúng.

Nhưng khi hắn đến gần, tất cả Zombie lại giống như mèo ngửi được mùi cá tanh, tập thể quay người lao về phía hắn.

Vì vậy hắn suy đoán, Zombie có một phạm vi cảm ứng.

Nếu như đi vào trong phạm vi cảm ứng, Zombie sẽ bị kích hoạt và tất công sinh vật xuất hiện trong phạm vi cảm ứng.

Vì nghiệm chứng suy đoán, Phong Kỳ tiến lên từng bước rất nhỏ, ý đồ tìm kiếm khoảng cách phạm vi cảm ứng, phòng ngừa giẫm lên vết xe đổ và bị bao vây đánh chết.

"Ầm!"

Xương đùi nện mạnh xuống phần đầu tàn khuyết của Zombie, xương sọ tức khắc vỡ vụn, một sợi sương loãng màu máu bay ra từ trên người Zombie, chui vào cơ thể Phong Kỳ.

[Zombie suy nhược: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Suy nhược (cường độ thân thể giảm 30%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 13／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

- Suy nhược (có thể thăng cấp): Giai đoạn thứ nhất (39%)

- Mốc đầu tiên của danh xưng tiền tố: Giết chết Zombie, có thể đạt được điểm nâng cấp danh xưng, gia tăng phần trăm tỉ lệ tiến hóa.

……

Lúc này Phong Kỳ đã liên tục đánh chết 13 Zombie.

Đối với hai suy đoán lúc trước của mình, hắn đã có đáp án.

Chính như hắn nghĩ, đạt được điểm tiến hóa huyết mạch trong giấc mộng quỷ dị này, cần có tiền đề.

Ví như lần đầu tiên đạt được 10 điểm tiến hóa huyết mạch trong mơ, lần thứ hai tiến vào giấc mộng nhất định phải giết mười con Zombie trước, sọ não con Zombie thứ mười một mới sẽ tiếp tục sản xuất ra điểm tiến hóa huyết mạch.

Giống như cột mốc lịch sử, phải bước qua cột mốc lần trước, mới có thể tiếp tục gặt hái điểm tiến hóa huyết mạch.

Tiếp tục đi về hướng đông, hiệu suất săn giết của Phong Kỳ dần dần tăng cao.

Hắn đã nắm vững bí quyết săn giết Zombie.

Zombie không có nhiều sức chiến đấu, lại không có năng lực tự hỏi, chỉ có thể cảm ứng được sinh vật ở gần mình trong phạm vi chừng 15 mét, sau đó bắt đầu tiến công.

Từ khi xác định rõ khoảng cách giới hạn, hắn chưa từng bị Zombie quần ẩu thêm lần nào.

Vì bảo đảm an toàn, hắn đặc biệt chọn xuống tay với những Zombie tàn khuyết thân thể, thiếu cánh tay thiếu cánh chân.

Theo điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên, Phong Kỳ còn phát hiện một chuyện lạ.

Mặt ngoài thân thể hư thối, tàn khuyết của mình, đang mọc ra thịt mầm màu hồng nhạt, hiện tại mỗi một lần đạt được điểm tiến hóa huyết mạch, thân thể sẽ ẩn ẩn thay đổi.

Nếu tiếp tục giết chóc, hắn cảm thấy mình có lẽ có thể trở lại làm người trong giấc mộng quái đản này.

Dọc theo con đường phủ kín xương khô, Zombie phân tán phía trước đứng lặng không nhúc nhích, chúng giống như bù nhìn rơm trên đồng ruộng mướt vàng, đong đưa theo gió.

Tiếp tục giết chóc đi về phía trước, liên tục chiến đấu cường độ cao, Phong Kỳ vẫn chưa thấy mệt, ngược lại theo điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên, cả người tràn trề sức sống.

“Chết cho ông đây!”

Vung tay tấn công một con Zombie tàn khuyết đầu có vết thương nghiêm trọng phần xương đùi, dập nát bướu thịt trong đầu nó, ngay sau đó một sợi sương máu dũng mãnh chui vào cơ thể Phong Kỳ.

Lần này đánh chết sau đó hấp thu sương máu, hắn phát hiện thân thể mình có thay đổi rõ ràng, mãnh liệt hơn hẳn mấy lần trước.

Gọi ra giao diện thuộc tính, quả nhiên có thay đổi.

[Zombie bình thường: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Bình thường (không có danh xưng giúp tăng giảm cường độ cơ năng thân thể)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 34⁄1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

- Bình thường (có thể thăng cấp): Giai đoạn thứ hai (1%)

- Mốc thứ hai của danh xưng tiền tố: Giết chết Zombie, có thể đạt được điểm nâng cấp danh xưng, gia tăng phần trăm tỉ lệ tiến hóa.

Chương 7. Mình sẽ chết trẻ sao?

Thông tin trên giao diện thuộc tính làm Phong Kỳ ý thức được, hóa ra danh xưng tiền tố thay đổi, có thể trực tiếp ảnh hưởng đến tình trạng thân thể.

Lúc trước danh xưng tiền tố của hắn là "Suy nhược", cho nên hắn trước sau có cảm giác suy yếu quanh quẩn trong lòng, hiện tại danh xưng tiền tố thăng cấp thành bình thường, cảm giác suy yếu nháy mắt biến mất, giống như được tháo xuống một đoạn xiềng xích.

Thử nhảy lên, nắm tay, quen thuộc thân thể được cường hóa xong, hắn chuẩn bị tiếp tục săn giết Zombie.

Đúng lúc này, trong đầu lại đột nhiên hiện lên một đoạn chữ.

[Ngươi quay đầu nhìn hướng 3 giờ, phát hiện tấm bia đá màu đen đứng lặng nơi xa trông cực kì quỷ dị, vì thế quyết định đi xem thử!]

Phong Kỳ:……

Dựa theo lời tự thuật nhắc nhở, quay đầu nhìn hướng 3 giờ, hắn phát hiện bên cây hòe cách đó hơn mấy chục mét, tấm bia đá màu đen cao hai mét đứng lặng trong hiu quạnh.

Cất bước đi đến trước tấm bia đá, cẩn thận quan sát.

Tấm bia đá trải qua mưa to bão bùng, đã có dấu vết mài mòn rõ ràng theo năm tháng, chữ trên bia cũng mơ hồ, nhưng Phong Kỳ vẫn có thể đại khái thấy rõ nội dung phía trên.

[Khu tránh nạn Tinh Thành]

Từ từ, Tinh Thành?

Nhìn chữ đánh dấu trên bia đá, Phong Kỳ không khỏi ngây ngẩn cả người.

Bởi vì Tinh Thành, là thành phố hắn sống trong hiện thực, nhưng trong thành phố vẫn chưa mở khu tránh nạn.

Tuy dần dần thế giới hiện thực bị lĩnh vực ăn mòn rất nguy hiểm, nhưng Tinh Thành cách xa trận địa gần nhất phải chừng 500 km, Tinh Thành căn bản chẳng nguy hiểm như những chỗ bị trận địa bao trùm, thuộc về khu an toàn, cũng không cần thành lập khu tránh nạn.

Phong Kỳ nghi hoặc trong lòng, hắn quan sát kỹ lưỡng tấm bia đá, hòng tìm kiếm đáp án.

[Ngươi phát hiện dưới tấm bia có một thanh máu, tựa hồ có thể phân tích loại máu, vì thế ngươi cắn ngón tay, tích máu tươi lên thanh máu.]

"Sao ta phải nghe lời ngươi, ngươi kêu ta cắn ngón tay, chẳng lẽ ta nhất định phải cắn ngón tay?"

[Nếu không…… Ngươi thử cắn ngón chân?]

Phong Kỳ:……

Cuối cùng hắn vẫn nghe theo lời tự thuật, cắn bàn tay phải gần như hư thối, cùng với một mùi tanh tưởi, máu tươi màu đen chảy xuôi xuống, tích vào thanh máu dưới tấm bia.

Sau ngắn ngủi chờ đợi, trong tấm bia đen bỗng truyền đến âm thanh máy móc.

"Kiểm tra huyết mạch xong…… Nhân loại…… Được phép tiến vào Khu tránh nạn Tinh Thành!"

Tấm bia đá màu đen chậm rãi dịch chuyển, lộ ra một thông đạo, nương theo ánh trăng, có thể thấy thông đạo làm bằng kim loại đã rỉ sét nhiều mảng, tựa hồ đã lâu chưa được dùng đến.

Mang theo lòng hiếu kỳ, Phong Kỳ cất bước đi vào thông đạo. Phía trước tức khắc lập loè ánh đèn, đèn neon nạm ở trên thông đạo kim loại theo thứ tự nhấp nháy, chiếu sáng đường đi.

Thông đạo dài chừng trăm mét, nghiêng xuống dưới, đi đến cuối sẽ thấy không gian rộng lớn hơn hẳn.

Hiện ra trước mắt là một quảng trường ngầm, bên trong đặt đầy các loại máy móc, bốn phía quảng trường ngầm là từng tấm cửa sắt, lúc này đều đang đóng chặt.

[Ngươi phát hiện dụng cụ khổng lồ ở giữa khu trú ẩn dưới lòng đất, vì thế quyết định đi xem thử!]

"Được được được, ngươi nói cái gì ta làm cái đó!"

[Vậy…… Chúng ta cùng đi thiến cậu em của ngươi đi.]

Phong Kỳ:……

Nếu có thể nhìn thấy lời tự thuật, hắn nhất định sẽ vén tay áo chém giết với lời tự thuật một phen.

Cỗ máy khổng lồ ở trung tâm quảng trường ngầm, tạo hình cùng loại với đại não, bục ghế điều khiển đứng lặng phía trước, ở trên dựng một màn hình bự chảng, lúc này đã tích đầy bụi.

Đi đến bục điều khiển, ánh mắt Phong Kỳ bị phím ấn có chữ đỏ "Khởi động" trên bục hấp dẫn ánh mắt.

[Không sai, chính là phím ấn đó, ngươi không chút do dự nhấn xuống!]

Duỗi tay ấn xuống phím ấn, cỗ máy bất chợt run rẩy, màn hình che kín tro bụi bừng sáng, nhiều lựa chọn hiện lên.

[Dữ liệu cơ sở về lịch sử Tinh Thành]

[Dữ liệu cơ sở về Sinh Vật trận địa (vẫn đang cập nhập thêm tin tức)]

[Tra xét tình huống bên ngoài]

[Tình huống vật tư còn thừa khu tránh nạn]

[Trạng huống thân thể cư dân khu tránh nạn]

[Thông tin tu luyện công pháp]

[Thông tin thuật pháp]

……

Đang đọc mục lục, ánh mắt Phong Kỳ bỗng dừng lại ở thời gian phía trên bên phải góc màn hình.

[Ngày hôm nay: ngày 28 tháng 3 năm 3528]

Phong Kỳ:……

Thế giới hiện thực chỉ mới đến năm 2023, nhưng ngày trong khu tránh nạn đã là năm 3528, chênh lệch hiện thực chừng hơn 1500 năm.

Giờ này khắc này, trong đầu hắn xuất hiện một suy đoán đáng sợ.

Chẳng lẽ hắn xuyên đến tương lai trong lúc ngủ mơ!

Vì chứng minh phỏng đoán, ánh mắt hắn chuyển hướng màn hình, muốn dùng tư liệu trong dữ liệu cơ sở so sánh với hiện thực, tìm kiếm đáp án.

Trong dữ liệu cơ sở có thanh tìm kiếm, Phong Kỳ nghĩ nghĩ, đưa vào tên mình.

Không đến một lát, trên màn hình bắn ra tin tức kỹ càng tỉ mỉ.

[Phong Kỳ (Viện Nghiên Cứu Ngân Hà - nghiên cứu viên cấp D)]:

Hưởng thọ: 27 tuổi

Nguyên nhân qua đời: Xuất hiện ngoài ý muốn khi sáng tạo công pháp mới, dẫn tới chảy ngược linh khí, kinh mạch đứt đoạn thành từng khúc, sau đó hôn mê vì mất máu quá nhiều từ bảy chỗ khác nhau trên cơ thể, qua đời do cứu chữa không có hiệu quả.

Qua đời ngày: Ngày 1 tháng 6 năm 2032.

Thành tựu suốt đời (vinh dự): Nghiên cứu viên Viện Nghiên Cứu Ngân Hà, huân chương tinh anh nhân loại cấp D, sinh viên tốt nghiệp ưu tú trường trung học Tinh Thành, nghiên cứu viên phụ trợ công pháp cấp B……

Đánh giá: Nhân viên rất có tiềm lực nghiên cứu công pháp, được Viện Nghiên Cứu Ngân Hà bầu thành nghiên cứu viên tiềm lực cấp B, nhưng bởi vì tính cách hiếu thắng, xuất hiện sai lầm cực lớn khi đang nghiên cứu công pháp mới, tiếc nuối hạ màn từ năm 27 tuổi.

……

Phía trên dòng chữ giới thiệu, còn đính kèm một tấm ảnh, thanh niên trên ảnh cực kì tương tự hắn, nhưng thoạt nhìn trưởng thành hơn nhiều, ánh mắt lộ ra kiên định.

Nhìn ảnh và mấy câu giới thiệu, Phong Kỳ trợn mắt há mồm.

"Viện Nghiên Cứu Ngân Hà" viết trong giới thiệu, đúng là viện nghiên cứu trong Ngân Hà Học Phủ mà hắn chuẩn bị ghi danh, cũng là mộng tưởng tương lai của hắn.

Mức độ đáng tin của xấp tư liệu này, nhanh chóng cất cao trong lòng hắn.

“Cho nên…… Ông đây sẽ chết trẻ?”

“Ta không tin!”

[Ta cũng không tin!]

Lời tự thuật đúng lúc nhảy ra cổ vũ cho Phong Kỳ.

Chương 8. Tu luyện thể thao – bản tương lai (1)

Ý thức được giấc mộng quái đản vô cùng có khả năng là tương lai, Phong Kỳ lâm vào trầm tư.

"Nếu thế giới trong mơ là tương lai, vậy Tinh Thành sẽ luân hãm vào một ngày nào đó trong tương lai, hoàn toàn bị trận địa bao trùm?"

Nghĩ đến cảnh tượng hoang vắng ngoài khu tránh nạn, biểu tình Phong Kỳ dần dần ngưng trọng.

"Bố đây không tin!"

Vì nghiệm chứng suy đoán này, hắn mở dữ liệu cơ sở về lịch sử Tinh Thành, hòng tìm đáp án.

Nhưng đọc nội dung kế tiếp, cả người hắn trở nên bất ổn.

Bởi vì tư liệu ghi lại, khoảng chừng 500 năm trước, toàn bộ thành phố đều bị trận địa bao trùm, nhân loại may mắn còn tồn tại chỉ có thể xây dựng khu tránh nạn, thoi thóp kéo dài hơi tàn trong trận địa, nhưng cuối cùng vẫn diệt vong.

Đọc xong tin tức dữ liệu cơ sở ghi lại, Phong Kỳ khó có thể tin.

[Thấy được tương lai bi thảm của nhân loại, ngươi không khỏi nắm chặt tay, nghiến răng, đáy lòng gào rống: Mình nhất định phải thay đổi tương lai, viết lại kết cục nhân loại, nhân loại vĩnh viễn không nhận thua, a hú!]

Lần này, Phong Kỳ không tranh luận, mà là ngưng trọng nói:

“Nếu ta thay đổi hiện thực, tương lai sẽ bị thay đổi sao?”

[Mỗi lần bươm bướm đập cánh, đều sẽ dẫn phát một loạt phản ứng dây chuyền, ngươi nhỏ bé như giọt nước, lại cũng có thể nhấc lên sóng gió động trời trên sông dài lịch sử.]

“Hiểu rồi!”

Giờ khắc này, hắn bỗng hiểu lý do lời tự thuật dẫn mình tiến vào khu tránh nạn, hiển nhiên ở đây có thứ có thể thay đổi tương lai.

Dữ liệu cơ sở lưu trữ rất nhiều tin tức, hoàn toàn có thể giúp hắn tìm đọc tin tức hữu dụng, biết trước tương lai.

Toàn bộ tin tức từng xảy ra ở tương lai, lại là sự kiện quan trọng chưa từng xuất hiện ở thế giới hiện thực.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi tò mò hỏi:

“Lời tự thuật, chẳng lẽ ta là chúa cứu thế ngươi lựa chọn?”

[Tui ~ khinh!]

Phong Kỳ:……

Lời tự thuật quả nhiên không làm hắn thất vọng, trước sau độc miệng như một.

Người bình thường đối mặt tình huống này, tất nhiên sẽ cảm thấy khiếp sợ, thậm chí không thể chấp nhận, cảm thấy một kẻ nhỏ bé như mình chẳng thể gánh vác trọng trách, có lẽ còn hoàn toàn không có hứng làm chúa cứu thế, chỉ cần mình mạnh khỏe là được.

Nhưng Phong Kỳ rất thản nhiên đón nhận.

Bởi vì giờ khắc này, hắn nghĩ tới những câu thầy Vương từng giảng trong tiết lịch sử trên lớp.

Ông nói, tương lai nhân loại sẽ thế nào, thầy không rõ, nhưng thầy biết vô luận nhân loại chúng ta đối mặt khốn cảnh,

nghịch cảnh, hay tuyệt cảnh thế nào, đều sẽ không thỏa hiệp nhận thua.

Bởi vì đấu tranh với nghịch cảnh là kiên định khắc vào tận cùng xương cốt nhân loại, đặc biệt là nhân dân nước Hạ chúng ta, mà sức mạnh tinh thần kiên định cũng được xác minh rõ ràng trong truyện thần thoại của chúng ta.

Theo truyền thuyết phương Tây, Prometheus trộm đi lửa, nhưng trong truyện thần thoại nước Hạ chúng ta, là mọi người kiên cường mài đá thành công đánh lửa.

Đối mặt hồng thủy tận thế, người phương Tây tránh né tai nạn trên con thuyền Noah, nhưng trong truyện thần thoại của chúng ta, ba lần bão bùng đã qua cửa lại chẳng chịu vào nhà, cuối cùng nhân loại dứt khoát chọn đấu tranh với thiên nhiên.

Hậu Nghệ xạ nhật, Tinh Vệ lấp biển, Khoa Phụ đuổi theo mặt trời…… Bỏ đi những tình tiết trong truyện thần thoại, cái chính cần quan tâm là tinh thần được nội dung tuyên dương, là vĩnh viễn sẽ không chịu thua, tuyệt không từ bỏ.

*Hậu Nghệ (后羿) là một nhân vật truyền thuyết cổ đại Trung Quốc, được hình tượng hóa là một xạ thủ (một tay bắn cung tên) vĩ đại. Tương truyền, khi đó 10 mặt trời đồng loạt xuất hiện, chỉ có Hậu Nghệ ra tay bắn hạ bớt mặt trời xuống còn đúng một mặt trời hiện tại.

Có vấn đề, vậy giải quyết vấn đề, mà không phải trốn tránh.

Chính như Ngu Công dời núi, đối mặt hai tòa núi lớn chắn trước cửa nhà, hắn không chuyển nhà hay từ bỏ, mà quyết định nỗ lực suốt đời, thậm chí là đời đời con cháu nỗ lực chống lại núi lớn.

Tương lai nhân loại đang bị đe dọa, nhưng chúng ta phải kiên định tin rằng, tương lai thuộc về nhân loại, xua tan bóng

tối!

Lời này từng làm Phong Kỳ sôi trào nhiệt huyết, khắc sâu ấn tượng.

Mà hiện tại, có một cơ hội đặt ngay trước mặt mình.

"Nếu nhất định phải có người đứng ra, vì sao không thể là mình?"

Ý niệm lướt qua giây lát, Phong Kỳ lập tức quyết định, hắn muốn cứu vớt nhân loại, cứu vớt tương lai.

Ánh mắt chuyển hướng màn hình, hắn bắt đầu lật xem tư liệu trong dữ liệu cơ sở.

Nếu có cái gì có thể thúc đẩy văn minh nhân loại phát triển, khoa học kỹ thuật đảm bảo sẽ ngồi vững cái ghế xếp đầu. Nhưng nếu có cái gì có thể giúp nhân loại đánh thắng quái vật trong trận địa, Phong Kỳ cảm thấy tất nhiên là "Tu luyện công pháp".

Tuy khoa học kỹ thuật tiến bộ có thể tăng nhanh sức sản xuất của xã hội, nhưng tu luyện công pháp lại có thể giúp nhân loại lột xác hình thái sinh mệnh, giống như niết bàn trọng sinh, trở nên mạnh hơn sinh vật trong trận địa.

Chương 9. Tu luyện thể thao - bản tương lai (2)

Tu luyện công pháp được nghiên cứu ra ở hiện đại chỉ mới chưa đến 500 năm lịch sử, rất nhiều công pháp đều có tệ đoan khi tu luyện.

Ví như một số công pháp tu luyện sẽ tạo thành những tổn thương không thể nghịch chuyển cho thân thể; một số công pháp tu luyện sẽ hại người tu luyện biến thành vô sinh; một số công pháp tu luyện thậm chí sẽ rút ngắn tuổi thọ của người tu luyện.

Sau khi nhân loại biết cách dùng linh khí, liên tục xuất hiện công pháp tu luyện mới được phát minh, công pháp tu luyện cũ lại không ngừng được cải tiến, hoàn thiện, nhưng vẫn kém xa tiêu chuẩn hoàn mỹ.

Hắn cảm thấy qua 1500 năm phát triển, công pháp tu luyện trong dữ liệu cơ sở tất nhiên đã được cải tiến nhiều lần, khẳng định hoàn thiện hơn, ưu tú hơn công pháp tu luyện mới trải qua 500 năm phát triển ở thế giới hiện thực, hắn hoàn toàn có thể vào tay từ phương diện này.

Click mở "Mục công pháp" trong dữ liệu cơ sở, tên một loạt công pháp tức khắc hiện lên.

Đồng thời màn hình bắn ra một khung chữ.

[Quyền hạn du khách, không thể đọc công pháp tu luyện trên năm sao, số lần có thể tìm đọc công pháp: 1 lần, số lần có thể tìm đọc tư liệu nhân vật: 2 lần, số lần có thể tìm đọc tư liệu

lịch sử: 3 lần, nếu muốn gia tăng quyền hạn, xin hãy đăng nhập tài khoản cư dân hoặc quản lý viên.]

Khung thoại bất chợt bắn ra dọa hắn đột nhiên không kịp phòng ngừa.

"Thế giới đã bị hủy diệt từ đời nảo đời nào, sao vẫn còn cái hạn chế chó đẻ này, phải giữ vững tinh thần chia sẻ tài nguyên cho mai sau chứ, chẳng lẽ sợ bị Sinh Vật trận địa trộm đi?"

"Lời tự thuật, cho một tài khoản có quyền hạn coi!"

Đối mặt Phong Kỳ yêu cầu, lời tự thuật im tiếng, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể chuyển mắt nhìn màn hình.

[Xích Diễm Sát (bản sửa đổi thứ tám)]:

Người sáng lập công pháp: Vương Nghiệp Hỏa

Đáng giá cấp bậc công pháp: Hai sao

Giới thiệu công pháp: Sau khi tu luyện công pháp có thể hút linh khí vào trong cơ thể, chuyển hóa thành linh khí thuộc tính lửa, tăng cao lực sát thương của thuật pháp, nhưng thân thể buộc phải chịu đựng nhiều gánh nặng, tu luyện sẽ tạo thành nhiều thiệt hại cho thân thể.

Chú thích tu luyện: Không hợp cho thanh thiếu niên vẫn đang trong giai đoạn phát triển tu luyện.

[Kim Cương Tôi Cốt (bản sửa đổi thứ mười ba)]:

Người sáng lập công pháp: Lê Vô Nhất

Đáng giá cấp bậc công pháp: Ba sao

Giới thiệu công pháp: Một pháp môn tập trung tu luyện thể chất, sau khi nạp linh khí vào trong cơ thể, rèn luyện xương cốt, cường độ công năng thân thể sẽ được tăng cao.

Chú thích tu luyện: Không hợp cho thanh thiếu niên vẫn đang trong giai đoạn phát triển tu luyện.

[Bộ tu luyện thể thao thứ 272: trách nhiệm thời đại (bản sửa đổi thứ 272)]:

Người sáng lập công pháp: Không rõ

Đáng giá cấp bậc công pháp: Một sao

Giới thiệu công pháp: Công pháp tu luyện cho người mới nhập môn, xuất hiện sau thời kì đầu thế giới biến cách, đến nay đã liên tục chỉnh sửa 271 lần, có hiệu quả tôi luyện cơ bắp, rèn luyện gân cốt, tẩm bổ thân thể.

Chú thích tu luyện: Thích hợp tu luyện ở mọi độ tuổi, nhưng độ tinh khiết của linh khí đoạt được và hiệu quả gia tăng cấp bậc huyết mạch khi tu luyện không cao.

……

Nhìn công pháp tu luyện bày ra trên màn hình, Phong Kỳ do dự trong lòng, quyền hạn du khách chỉ có một cơ hội tìm đọc công pháp.

Phong Kỳ không quá hiểu mấy công pháp này, chỉ coi như biết bộ tu luyện thể thao.

Nhưng hắn đang học bộ tu luyện thể thao bản thứ 68: thời đại ưng con, trong kho tin tức là bộ tu luyện thể thao bản 272, hai bên đã chênh lệch hơn 200 lần cải tiến.

Vì so sánh hiệu quả, Phong Kỳ cắn răng lựa chọn, click mở nội dung cụ thể về《Bộ tu luyện thể thao thứ 272: trách nhiệm thời đại》.

Màn ảnh tức khắc bắn ra một đoạn video như trúng đạn.

Một thanh niên mặc quân trang uy nghiêm dang tay, biểu tình nghiêm túc mở miệng:

“Kế tiếp làm theo tiết tấu của tôi, bắt đầu huấn luyện…… Trách nhiệm thời đại, một hai ba bốn, hai hai ba bốn……”

Cùng với BGM vang lên, Phong Kỳ bắt đầu làm theo thanh niên trong video, xoay tròn tại chỗ, nhảy lên, xoay tay xoay chân, đồng thời điều chỉnh nhịp thở, thử cảm ứng linh khí bốn phía.

Mấy phút sau, tầm mắt hắn xuất hiện từng đốm linh khí dày đặc.

Những đốm sáng này theo động tác của hắn, bị thân thể chậm rãi hấp thu.

So với bộ tu luyện thể thao bản 68, bộ tu luyện thể thao bản 272 giúp hắn cảm nhận được linh khí đất trời nhanh hơn gấp mười lần, tốc độ hấp thu linh khí cũng nhanh hơn gấp ba.

Phát hiện này làm hắn cực kì mừng rỡ.

Giờ phút này Phong Kỳ quyết định, mang bộ tu luyện thể thao về hiện thực, sau đó truyền bá cho mọi người.

Hắn cảm thấy nếu thanh thiếu niên hiện đại đều được đặt nền móng bằng bộ tu luyện thể thao bản tương lai, tất nhiên sẽ giúp ích rất nhiều cho họ sau khi trưởng thành.

Bộ tu luyện thể thao nhìn như đơn giản, không chừng dưới tác động của hiệu ứng bươm bướm, sẽ khiến tương lai 1500 năm sau xảy ra những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cảm thấy mình tìm được một phương pháp giúp nhân loại nhanh chóng quật khởi.

Hắn muốn đưa nhân loại hiện đại đứng phát triển trên vai hắn.

Mà hắn, đứng trên vai tương lai!

Chương 10. Vương Tấn Thăng (1)

Ở phương diện nghiên cứu công pháp, Phong Kỳ rất có thiên phú, không phải hắn khoe khoang, ngồi vững ghế vàng thủ khoa cả khối, là tiểu thiên tài trong lòng toàn bộ giáo viên.

Luyện tập theo động tác giáo viên dạy học trong video, hắn nhanh chóng nắm bắt được những động tác mấu chốt của bộ tu luyện thể thao bản 272.

Theo thời gian trôi đi, Phong Kỳ phát hiện một vấn đề khi tu luyện.

Hắn phát hiện thân thể mình căn bản không thể tồn trữ linh khí.

Linh khí chui vào cơ thể, chưa được bao lâu sẽ lại trôi ra ngoài.

Vấn đề này, hắn chỉ có thể suy đoán, có lẽ là do trạng thái Zombie hiện tại.

Cho nên Phong Kỳ quyết định học thuộc lòng các bước tu luyện thể thao trước, chờ trở lại hiện thực sẽ thử hiệu quả cụ thể sau.

Liên tục xem lại video mất lần, Phong Kỳ đã vạch ra hết những điểm quan trọng khi tu luyện thể thao.

Quyết định mang bộ tu luyện thể thao về hiện thực, hắn cảm thấy, chỉ có mình học là chưa đủ, quan trọng nhất là cần hiểu quỹ đạo vận hành của công pháp.

Bởi vì mang về công pháp bản cải tiến từ tương lai, tất nhiên sẽ tạo thành oanh động, hắn cần một lý do giải thích hợp lý.

Tự hỏi một lát, Phong Kỳ có chủ ý, hắn quyết định lập cho mình hình tượng thiên tài nghiên cứu công pháp.

Nếu thế, dù không ngừng nghiên (sao) cứu (chép) ra công pháp mới, cũng sẽ không bị mọi người nghi ngờ, dần dần tập mãi thành quen, thậm chí hồi lâu không phát minh ra công pháp mới sẽ bị cho là bất thường.

Đến lúc đó hắn xuất ra một công pháp tu luyện mới tinh, mọi người cũng sẽ cho rằng:

"Dù sao cũng là siêu cấp thiên tài nghiên cứu vạn năm khó gặp Phong Kỳ phát minh, không có gì bất ngờ!"

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn hiện lên một nụ cười.

[Mang đi thì mang đi, ngươi cạo luôn da mặt làm gì, trời mé, lại còn siêu cấp thiên tài, tui ~ khinh.]

Lời tự thuật độc miệng đúng lúc xuất hiện, đánh gãy sự ảo tưởng của Phong Kỳ.

Xác định mình đã thuần thục nắm giữ bộ tu luyện thể thao bản tương lai, Phong Kỳ không lại đọc công pháp tu luyện khác, hắn đã dùng hết số lần du khách có thể lật xem công pháp.

Lại click mở trang tìm kiếm, hắn quyết định coi thử mọi người xung quanh, tương lai sẽ có kết cục ra sao.

Đầu tiên là bạn tốt "Mạc Phi", bấm xuống nút tìm kiếm, màn hình tức khắc hiện lên kết quả kiểm tra.

Bởi vì có quá nhiều người trùng tên trùng họ, hắn click mở nút lọc, chỉnh thời gian lịch sử đến năm 2000 – năm 2300, đổi giới tính thành "Nam".

Bấm xuống nút tìm kiếm lần nữa, danh sách chỉ thừa lại hơn mười người.

Một bức ảnh trong đó, hắn liếc cái đã nhận ra là bạn tốt "Mạc Phi".

Mạc Phi trên ảnh, tóc trắng xoá, mắt trái đeo bịt mắt màu đen, khuôn mặt gầy ốm, thân mặc đồng phục màu lam.

Click mở trang tư liệu cụ thể, từng dòng chữ hiện lên.

[Mạc Phi (viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật Khuê Xà - viên chức)]:

Hưởng thọ: 90 tuổi

Nguyên nhân qua đời: Thời trẻ bị nhiễm bức xạ cường độ cao từ chất Psionic khi đang nghiên cứu chất Psionic, để lại di chứng, vết thương cũ tái phát năm 90 tuổi, từ trần ở viện quân y Liên Hợp Đệ Tam.

Qua đời ngày: ngày 18 tháng 3 năm 2123.

Thành tựu suốt đời (vinh dự): Viên chức cấp B Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật Khuê Xà, huân chương nhân loại tinh anh cấp B, sinh viên tốt nghiệp ưu tú của Học Phủ Khoa Học Kỹ Thuật, người sáng tạo ra hàng loạt thành quả nhân-X, nhân viên nghiên cứu kế hoạch hiện thực hóa kỹ thuật-X……

……

Thành tựu của Mạc Phi, làm hắn táp lưỡi không thôi.

Chẳng những sống đến 90 tuổi, còn đạt được một đống thành tựu đánh được tôn vinh cả đời.

Nghĩ đến mọi ngày tán phét với Mạc Phi, bạn tốt hào ngôn chí khí, hiện tại Phong Kỳ mới phát hiện cậu bạn không có khoác lác, thật đúng là làm được.

*Hào ngôn chí khí: Dõng dạc tuyên bố những câu hùng hồn, tràn đầy khí thế.

Cũng chỉ có mình, chẳng làm nên trò trống gì, con mẹ nó chết sớm tuổi xuân.

Tắt đi trang tài liệu về Mạc Phi, lúc này màn hình bắn một dòng chữ.

[Quyền hạn du khách, tìm đọc dữ liệu nhân vật còn thừa: 1 lần]

"Phiền chết đi được, quyền hạn chó má tốt nhất đừng hòng ngủ yên dưới mồ!"

Sót lại cơ hội cuối cùng, Phong Kỳ bắt đầu tự hỏi đối tượng tìm đọc.

Suy tư một lát sau, hắn đưa vào tên thầy Vương dạy sử "Vương Tấn Thăng".

Sau phân đoạn tìm kiếm và chọn lọc, tin tức cuộc đời thầy Vương tỉ mỉ hiện lên.

[Vương Tấn Thăng (vĩ nhân lịch sử)]

Hưởng thọ: 187 tuổi

Nguyên nhân qua đời: Du khách không có quyền hạn xem.

Thành tựu lịch sử: Du khách không có quyền hạn xem.

Đánh giá: Năm 39 tuổi ý thức được dạy học không thể thay đổi vận mệnh nhân loại, dứt khoát ghi danh vào "Tinh Thành Học Phủ" để học lại kiến thức nghiên cứu công pháp, cầm thành tích ưu dị tốt nghiệp, sau đó gia nhập Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thành quả nghiên cứu của ông là một cống hiến khổng lồ thúc đẩy nhân loại phát triển, tạo phúc cho đời sau.

……

Phong Kỳ:???

Thầy Vương dạy sử sáng nắng chiều mưa trên lớp, tương lai được đánh giá rất ưu tú, thậm chí được cho là vĩ nhân lịch sử, Phong Kỳ khó có thể tin.

Nhưng làm hắn cảm thấy nghi hoặc là, vì sao hồ sơ của thầy Vương, cần có quyền hạn mới được xem.

Còn có những công pháp tu luyện được xếp hạng năm sao trở lên trong kho dữ liệu, cũng cần quyền hạn đối ứng mới được xem.

Đáng lý ra, đối kháng Sinh Vật trận địa xâm lấn, cần toàn bộ nhân loại chung tay nỗ lực, không nên hạn chế công pháp tu luyện, phải cung cấp cho tất cả mọi người học hỏi mới đúng. Thiết trí quyền hạn lật xem, tựa hồ là hành vi lẫn lộn đầu đuôi.

Chẳng lẽ trong đó có ẩn tình?

Đúng lúc này, lời tự thuật xuất hiện, đánh gãy Phong Kỳ tự hỏi.

[Ngươi quay đầu nhìn hướng 6 giờ, phát hiện nguy hiểm ập đến!]

Phong Kỳ nghe vậy, vội vàng quay đầu nhìn lại, tức khắc phát hiện một thân ảnh bọc mình trong sương đen đang bay ra từ thông đạo kim loại, tiến vào quảng trường ngầm.

Mơ hồ có thể thấy được ba đôi mắt lập loè ánh đỏ trong sương đen, cơ thể cũng chìm nghìm trong đó, trên trán còn dóng dấu một tấm Phù Văn Tinh Thạch vặn vẹo.

Chương 11. Vương Tấn Thăng (2)

Sinh Vật trận địa?!

Tuy chưa bao giờ tiếp xúc sinh vật trận địa, nhưng hắn thường nghe các thầy giảng giải sinh vật trận địa trên lớp, biết trên người chúng có dấu Phù Văn Tinh Thạch, cũng rõ ràng thực lực chúng đáng sợ bao nhiêu.

"Lời tự thuật, ta cần ngươi giúp, chỉ điểm một chút!"

[Ngàn vạn đừng chạy, hai chân ngươi căn bản không so bằng sinh vật trận địa, cách làm chính xác là nhìn vào mắt nó, nhìn thẳng vào, sau đó gào lớn một tiếng "Nhìn cái gì"…… Rồi thì, sẽ được chết tử tế hơn!]

Phong Kỳ nhìn chằm chặp sinh vật trận địa đúng theo nhắc nhở, nhưng nghe được nửa đoạn sau, khuôn mặt hắn dần dần nghệt ra.

Đúng lúc này, sinh vật trận địa bọc mình trong sương đen đột nhiên tiến công, thân hình lập loè lôi ra tàn ảnh, lao thẳng về phía hắn.

Ngồi chờ chết không phải tính cách Phong Kỳ, hắn lập tức nâng tay muốn đấm một quyền.

Nhưng chưa chờ nắm đấm vung xuống, răng nhọn sắc bén trong sương đen đã vọt ra cắn đứt cổ họng hắn.

Sương đen đậm đặc nhanh chóng bao phủ hắn, ý thức theo đó mơ hồ.

Tiếng nhai quen thuộc lùng bùng vang lên bên tai, cảnh tượng trước mắt dần dần tối mịt……

……

Mở mắt, cảnh tượng đầu tiên nhìn thấy là trần nhà xám trắng, notebook trên bàn vẫn đang mở video《Cơ sở nghiên cứu công pháp》.

Ý thức được mình trở về hiện thực, Phong Kỳ thở phào một hơi.

Chẳng sợ từng trải qua tử vong một lần, nhưng cảm giác không thở nổi khi gần chết vẫn dọa hắn ám ảnh sợ hãi.

Quay đầu nhìn lại, lúc này Mạc Phi đang nghiêm túc ôn tập, đồng hồ treo trên góc bên phải tỏ vẻ, hiện tại là 11 giờ 20 phút tối.

Hắn nhớ rõ, khi mình chuẩn bị đánh một giấc, cũng đúng là thời gian này.

Nói cách khác dù hắn ngây ngốc trong giấc mộng tương lai bao lâu đi nữa, thời gian hiện thực vẫn sẽ được ngưng đọng vào đúng thời giờ trước khi hắn rời đi.

Trừ chuyện này, Phong Kỳ phát hiện mình lại mạnh lên.

Lần này hắn có thể rõ ràng cảm giác được trị số năng lượng huyết mạch được gia tăng, cả người tràn trề sức sống.

Theo nhịp đậm trái tim, máu chảy xuôi khắp toàn thân, phát ra âm thanh kích động như thủy triều.

Chính như lúc trước hắn suy đoán, mạnh lên trong mơ, thân thể ở hiện thực cũng sẽ đồng bộ mạnh lên.

Đêm khuya, mây đen che khuất ánh trăng.

Gió đêm hiu hiu.

Ngoại trừ sinh viên mới tốt nghiệp, sinh viên các lớp khác đều đã được nghỉ, cho nên trên sân thể dục không có một bóng người, càng không có đôi cẩu nam nữ nào tay trong tay, có vẻ thập phần yên tĩnh.

Lúc này Phong Kỳ đi tới một góc sân thể dục liền đứng yên tại chỗ, nhắm mắt lại.

Dựa theo các bài tu luyện thân thể đã học được trong ở mộng, hai tay chậm rãi mở ra, sau đó vươn rộng cánh tay phải về phía trước, xẹt qua vòng cung, hai đầu gối cong lại… Nhảy lên, xoay tròn, văn vẹo cơ thể.

Một lát sau, quả nhiên hắn cảm ứng được những điểm sáng linh khí lơ lửng xung quanh.

Bình thường hắn thi triển bài tập tu luyện thân thể, đại khái cần khoảng mười phút mới có thể cảm ứng được điểm sáng linh khí tự do trong không khí, hiện tại sử dụng thể dục dụng cụ tu luyện phiên bản tương lai, chỉ cần một phút đồng hồ.

Ngay cả tốc độ hấp thụ linh khí cũng nhanh hơn mấy lần.

Nhưng rất nhanh vấn đề liền xuất hiện, Phong Kỳ phát hiện linh khí đi vào trong cơ thể vẫn là không cách nào hội tụ ở đan điền, rất nhanh sẽ từ trong cơ thể tản mát đi ra ngoài.

Phát hiện này làm cho hắn ý thức được, thân thể trong mộng cùng thân thể trong hiện thực tựa hồ sinh ra một loại liên quan nào đó, dẫn đến chính hắn trong hiện thực cũng không cách nào tu luyện.

“Chẳng lẽ sau này ta chỉ có thể trở nên mạnh mẽ ở trong mộng cảnh sao?”

“Cũng không phải không được, dù sao mục tiêu của ta là Viện Nghiên cứu Ngân Hà, không coi trọng thực lực cá nhân.”

Phong Kỳ thần kinh thô rất nhanh đã bình tĩnh tiếp nhận sự thay đổi của chính mình.

Sau đó, hắn bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để mở rộng phiên bản tương lai của các bài học tu luyện thân thể trong thực tế.

Suy nghĩ một lát, Phong Kỳ dần dần có ý tưởng.

Tuy rằng hắn không có kênh liên lạc với các viện nghiên cứu công pháp lớn, cũng không biết các đỉnh cao trên mạng, nhưng hắn quen biết lão Vương dạy lịch sử.

Lão Vương dạy lịch sử khác với đại bộ phận giảng viên trong trường, hắn từng nhận được lời mời vào làm của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, còn là sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của "Tinh Thành Học Phủ".

Chỉ cần hắn nguyện ý, khẳng định có con đường để gửi các bài tập tu luyện thân thể vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách để kiểm tra, sau khi thông qua kiểm tra có thể nhanh chóng lan tỏa ra trong toàn xã hội.

Mà thành tựu cải tiến công pháp, cũng có thể làm cho hắn được tuyển dụng đặc biệt vào bất kỳ viện nghiên cứu cao cấp nào để nhậm chức.

Nếu đã quyết định làm vị cứu tinh, Phong Kỳ đã không có ý định khiêm tốn nữa.

"Cũng không phải nam chính trong tiểu thuyết, vì sao phải giả heo ăn thịt hổ, khiêm tốn cái rắm, có năng lực nhất định phải phách lối!"

Sau khi đưa ra quyết định, hắn dự định ngay bây giờ sẽ đi đến chỗ lão Vương dạy lịch sử.

Đối với thời gian làm việc và nghỉ ngơi hàng ngày của lão Vương, Phong Kỳ thập phần hiểu rõ, bình thường không ít lần tiếp xúc, thậm chí hắn lựa chọn con đường nghiên cứu công

pháp này, cũng là lão Vương cho rằng hắn có thiên phú nghiên cứu công pháp, đề cử cho hắn.

……

Rượu tay trái, thuốc lá tay phải.

Ngồi trên ban công trên nóc của tòa nhà giảng dạy, tâm trạng của Vương Tấn Thăng nặng nề.

Vừa rồi nhận được một tin tức, bạn cùng phòng từng học cùng trường đã hy sinh trong khi chiến đấu với sinh vật trận địa.

Tin tức này là một đả kích nặng nề đối với ông.

Chương 12. Ta tin ngươi cái quỷ

Mơ hồ nhớ lại trong bữa tiệc tốt nghiệp mười hai năm trước, ông và bạn cùng phòng đã có một thỏa thuận.

Cùng nhau phấn đấu suốt đời cho tương lai của nhân loại!

Sau khi tốt nghiệp, bạn cùng phòng gia nhập nhóm chiến đấu miền, chiến đấu ở tuyến đầu với miền sinh vật. Và ông đã từ bỏ cơ hội đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách để làm việc, chọn trở thành một giảng viên lịch sử.

Uống một ngụm rượu, Vương Tấn Thăng say đôi mắt mông lung, lúc này ông bỗng nhiên phát hiện dưới ánh đèn đường trước tòa nhà giảng dạy có một bóng dáng đang thi triển bài tuy luyện thân thể.

"Đã sắp thi rồi, không đi ôn tập mà còn có thời gian nhàn rỗi ở chỗ này rèn luyện?"

Trong lúc quan sát, biểu tình của Vương Tấn Thắng dần dần có biến hóa.

Ông phát hiện thân ảnh ở phía xa mơ hồ thi triển bài tuy luyện thân thể, cùng bài tu luyện thân thể nguyên bản có rất nhiều điểm bất đồng. Quỹ đạo vận động của chi có biến hóa rõ rệt, động tác mạch lạc so với tu luyện thân thể càng thêm lưu loát.

Lúc này người ở dưới đèn đường biểu diễn bài tu luyện thân thể chính là Phong Kỳ.

Hắn biết mỗi đêm lão Vương dạy lịch sử sẽ uống rượu và ngắm sao trên ban công của tòa nhà giảng dạy, vì vậy hắn đặc biệt đến đây.

Để Vương Tấn Thăng thấy rõ ràng hơn, hắn thực hiện động tác chậm lại, cũng không ngại việc lặp lại hết lần này đến lần khác.

……

Để chứng minh suy đoán của mình, sau khi đặt chai rượu xuống, Vương Tấn Thăng đứng lên, theo động tác của Phong Kỳ bắt đầu xoay tròn, nhảy nhót, vặn vẹo chân tay.

Chưa đầy một phút đồng hồ, Vương Tấn Thăng đã cảm ứng được điểm sáng linh khí tự do trong không khí.

Tiếp tục tu luyện một lát, Vương Tấn Thăng dừng động tác, biểu tình khiếp sợ.

“Bài tu luyện thân thể này có vấn đề!”

Hắn phát hiện bộ tu luyện thân thể này, dĩ nhiên so với tu luyện thân thể bình thường tiến vào trạng thái tu luyện nhanh gấp mười lần, tốc độ hấp thu linh khí cũng nhanh hơn gấp ba lần.

Nếu như đem bộ tu luyện thân thể này mở rộng ra, sẽ tạo thành ảnh hưởng to lớn đối với sự phát triển trong tương lai của nhân loại, ông đã có thể tưởng tượng được ra điều đó.

Thiếu niên mạnh thì đất nước mạnh, nếu thế hệ mới của nhân loại đều luyện tập bộ tu luyện thân thể này làm nền móng, tất nhiên sẽ tiến xa hơn so với thế hệ trước.

Vương Tấn Thăng quan tâm đến tương lai của nhân loại, bi thương trong lòng tại giờ phút này không còn sót lại gì.

Một ngọn lửa đỏ rực thiêu đốt trong lồng ngực ông, hiện tại ông rất muốn biết, vừa rồi người nọ là ai, lại lấy được bộ tu

luyện thân thể cải tiến này.

Nghĩ tới đây, Vương Tấn Thăng tung người từ trên nóc nhà nhảy xuống, đi tới phía sau Phong Kỳ cách đó không xa.

"Phong Kỳ?" Vương Tấn Thăng hét lên với vẻ không chắc chắn.

Nghe thấy tiếng hô, Phong Kỳ nhếch miệng cười, sau đó xoay người nhìn Vương Tấn Thăng: "Thầy Vương, có chuyện gì vậy?"

"Em cố ý đúng không? Đặc biệt ở trước mặt tôi thi triển bộ thể thao tu luyện này, không phải là muốn cho tôi nhìn thấy sao!" Lúc này Vương Tấn Thăng trợn mắt.

"Đi theo tôi, chúng ta cùng nói chuyện phiếm!"

"Đã quá muộn, nếu không để ngày mai đi, em còn muốn ôn tập đây!"

Nghe được Phong Kỳ cự tuyệt, gân xanh trên trán Vương Tấn Thăng nhảy lên, tiến lên một bước khóa cổ Phong Kỳ lại, cố gắng kéo hắn đi về phía tòa nhà giảng dạy.

"Tiểu tử thối, chuyện trên lớp hôm nay còn chưa tính sổ với em, em còn dám chơi tôi!"

"Lão Vương, buông tay, em không thở được, học sinh đắc ý của thầy sắp chết rồi!"

"Đi hay không đi!"

"Đi!" Phong Kỳ quyết đoán nhận lời và cầu xin tha thứ.

Đối với Vương Tấn Thăng, thực ra nội tâm Phong Kỳ rất bội phục.

Trước khi xem các bài đánh giá tương lai, hắn đã có hiểu biết đại khái về Vương Tấn Thăng.

Biết ông ấy từng được Viện Nghiên cứu Hổ Phách mời vào làm việc, là nhân tài nghiên cứu công pháp rất có tiềm lực lúc bấy giờ.

Bình thường tiếp xúc với Vương Tấn Thăng cũng thập phần hiền hòa, đùa giỡn giống như một vị đại ca, cũng có thể ở chung với bọn họ rất tốt.

Nhưng ngoại trừ lúc lên lớp, Vương Tấn Thăng trên lớp vô cùng nghiêm khắc, giống như biến thành một người khác.

Đi theo Vương Tấn Thăng lên nóc tòa nhà giảng dạy, vẻ mặt của ông bỗng nhiên trở nên nghiêm túc:

"Phong Kỳ, tiểu tử như em từ đâu học được phiên bản cải tiến bộ tu luyện thể thao này?

"Nếu như em nói, là do em tự mình nghiên cứu mò mẫm ra, thầy có tin không?" Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

"Tin? Tôi tin em cái quỷ!" Vương Tấn Thăng nhịn không được trừng mắt.

Theo ông thấy, nghiên cứu công pháp tu luyện tuyệt đối không phải mèo mù gặp phải chuột chết mà thử lung tung cũng có thể ra được.

Bởi vì mỗi một lộ tuyến vận chuyển của môn tu luyện công pháp đều có liên quan đến huyệt đạo thân thể.

Cho nên thân thể trong tu luyện học cũng được gọi là "thân thể thần tàng", pháp môn tu luyện thu thập linh khí, chính là động lực khai thác tiềm năng thần tàng.

Quanh thân cơ thể con người có 52 huyệt đơn, 309 huyệt đôi, 50 kinh ngoại kỳ huyệt, tổng cộng 720 huyệt vị.

Linh khí đi vào trong cơ thể cần phải dựa theo lộ tuyến công pháp đi lại giữa các huyệt vị khác nhau, khai thác tiềm

lực thần tàng, cường hóa năng lượng huyết mạch cùng cường độ thân thể.

Nếu mà tu luyện công pháp có vấn đề, liền sẽ dẫn đến khí huyết của người tu luyện bị hỗn loạn, thậm chí thân thể tê liệt.

Cho nên nghiên cứu tu luyện công pháp, cho dù là Viện Nghiên cứu Hổ Phách, viện nghiên cứu liên hợp, các nhân viên nghiên cứu của viện nghiên cứu công pháp đỉnh cấp cũng không dám thử lung tung.

Hiện tại nghe Phong Kỳ nói là hắn dựa vào năng lực của mình để mò mẫm cải tiến bộ tu luyện thể thao này, ông cảm thấy khó có thể tin được.

Tuy rằng rõ ràng Phong Kỳ ở việc nghiên cứu công pháp rất có thiên phú, nhưng Vương Tấn Thăng cảm thấy hắn cách việc cải tiến công pháp chân chính còn có rất nhiều tri thức phải học, hiện tại còn kém xa.

Chương 13. Sẽ có người đứng ra (1)

“Em thừa nhận mình có yếu tố may mắn, nhưng cũng là do em trau dồi bộ tu luyện thể thao mà.” Phong Kỳ hướng mắt về phía thầy Vương, nói với vẻ mặt nghiêm túc.

Nghe những lời này, thầy Vương rơi vào trầm tư.

Đối với hoàn cảnh gia đình của Phong Kỳ, thầy Vương đã tìm hiểu chi tiết qua, biết được ba mẹ của hắn đã từng là thành viên của chiến đoàn khu vực, nhưng đã mất tích trong một lần hoạt động làm tản mạn của chiến đoàn, cho nên Phong Kỳ từ trước đến nay luôn thui thủi một mình, nội trú ở trường học.

Hơn nữa trường học quản lí rất chặt chẽ, cho nên Phong Kỳ không thể nào tiếp xúc được với những người bên ngoài trường.

Đến nổi hắn thật sự còn không biết được ở trong trường này, ai có khả năng cải tiến bộ tu luyện thể thao đã được các bậc tiền bối sửa đổi nhiều lần.

Phong Kỳ nói rằng bộ tu luyện thể thao là bản thân hắn tự trau dồi trong những buổi tập thử qua loa, dường như ngoài lời giải thích này ra, thì không có câu trả lời nào hay hơn.

Nghĩ đến việc Phong Kỳ cảm thấy không được khỏe vào buổi sáng, trong lòng thầy Vương phỏng đoán rằng:

“Buổi sáng em cảm thấy khó chịu, không phải là có liên quan đến chuyện tùy tiện luyện tập bộ tu luyện thể thao đấy chứ?

“Không rõ nữa, không loại trừ, cũng không chắc chắn.”

Trước khi tìm ra bí mật của những giấc mơ bí ẩn, Phong Kỳ không định để lộ ra ngoài, cho nên đã lựa chọn cách trả lời dối lòng.

“Sau này nhất định không được luyện tập bừa bãi nữa đấy, các huyệt đạo trên cơ thể có liên quan với lộ trình của bộ tu luyện thể thao, cơ thể của con người có rất nhiều mạch tử, nếu như tập không đúng cách toàn thân em sẽ bị bại liệt, hoàn toàn trở thành người tàn tật, đợi đến sau này học được nhiều kiến thức về cải tiến công pháp rồi hẳn thử!” Thầy Vương vỗ vỗ vào vai của Phong Kỳ với vẻ quan tâm, sau đó bỗng đổi sang dáng vẻ nghiêm khắc:

“Phong Kỳ, bây giờ tôi có một lời đề nghị, mong rằng có được sự đồng ý của em!”

“Thầy nói đi.” “Em không nhất thiết phải trả lời ngay.” Mặc dù là nói như thế, nhưng hắn cũng đã đoán được lão Vương dạy lịch sử này muốn nói gì với mình rồi.

“Tôi muốn gửi bộ tu luyện thể thao đã được em chỉnh sửa cho viện nghiên cứu Hổ Phách, để họ tiến hành kiểm tra bộ tu luyện thể thao ấy của em, nếu như kết quả kiểm tra qua chuẩn, sẽ quảng bá nó đến trên toàn thế giới, em cũng sẽ có được phần thưởng, nó cũng sẽ giúp ích rất nhiều cho em trong tương lai.”

“Được thôi!” Phong Kỳ trả lời không một chút do dự.

Nụ cười lộ ra trên gương mặt của thầy Vương sau khi nghe thấy câu trả lời của Phong Kỳ:

“Tiểu tử thối, không hổ là học sinh do tôi dạy mà, thật không làm cho tôi thất vọng.”

“Lúc bình thường thầy hay nói với chúng em rằng tâm tư cá nhân làm sao có thể đem so với tương lai nhân loại, lần này

em đến tìm thầy, chính là muốn quảng bá bộ tu luyện thể thao sau khi được em chỉnh sửa.”

“Trẻ nhỏ dễ dạy!”

“Không đâu, là do thầy dạy dỗ đúng cách đấy chứ!”

Sau khi tâng bốc lẫn nhau, Phong Kỳ đột nhiên nói:

“Phải rồi thầy Vương, thầy có muốn em gửi lại cho thầy mấy bản diễn trình không?”

“Được, thầy sẽ coi thử, xem xem chỗ nào không giống không.”

Phong Kỳ lùi về sau hai bước, sau đó lần nữa phát huy bộ tu luyện thể thao, thời gian luôn luôn ngưng lại vào các điểm mấu chốt, khiến cho thầy Vương xem rõ hơn.

Trong video của cơ sở dữ liệu, hắn đã kĩ lưỡng xem qua mấy lần việc làm thế nào để giảng dạy, liên tục trình bày trọng điểm của động tác, giúp thầy Vương hiểu sâu hơn về bộ tu luyện thể thao sau này.

Còn về thầy Vương, sau khi xem xong biểu diễn động tác của Phong Kỳ, rất nhanh đã nắm bắt được yếu lĩnh, rồi phát huy các động tác , trông cũng ra dáng này nọ.

Khi Phong Kỳ thi triển lần thứ ba, thầy Vương đã hoàn toàn thuần thục, còn nắm bắt được tiết tấu hô hấp khi luyện tập.

Sau khi ngưng tập, Phong Kỳ nhìn về phía thầy Vương vẫn còn đang mang dáng vẻ trầm tư, hắn hỏi:

“Thầy Vương, có chỗ nào không đúng hả thầy?”

Đang suy nghĩ, thầy Vương nghe thấy, nét mặt liền tỏ ra vẻ nghi hoặc, lập tức lắc đầu:

“Nghĩ qua rồi, bỏ cuộc thôi!”

“Tại sao vậy ạ? Thầy trò cả trường đều biết, dựa vào thành tích tốt nghiệp của thầy, thật sự có nhiều nơi khác tốt hơn để đến, ở lại nơi này hoàn toàn là lãng phí tài năng thiên phú, còn có người cho rằng thầy sợ tranh đấu với lĩnh vực sinh vật, mới lựa chọn ở lại đây làm giáo viên, sống những ngày tháng nhàn hạ, làm kẻ nhát gan.”

Hắn hiểu rất rõ việc thầy Vương có phải là kẻ nhát gan hay không, nhưng hắn muốn biết được tại sao sau khi thầy Vương tốt nghiệp trường cao đẳng, lại từ bỏ cơ hội đến viện nghiên cứu Hổ Phách đảm nhận chức vụ, lựa chọn ở tại đây dạy học.

Nghe xong những lời này, thầy Vương không nhịn được, cười đùa nói:

“Em quản nhiều như thế làm gì, quay về luyện tập đi, cơ thể không được khỏe thì nên đi ngủ sớm đấy.”

“Có thể nói với em không?” Phong Kỳ tiếp tục hỏi.

Nghe thấy những lời đó, thầy Vương cân nhắc một lúc rồi cầm bình rượu ở dưới đất lên đưa vào miệng uống một ngụm:

“Kể cho em nghe thì cũng không sao cả.”

“Thật ra ngay từ lúc đầu kế hoạch của bản thân tôi không phải là làm thầy giáo, tôi dự định sau khi tốt nghiệp sẽ gia nhập vào đoàn trận chiến thực địa, nếu mà vào viện nghiên cứu Công Pháp, để chỉnh sửa và hoàn thiện những mặt hạn chế trong công pháp hiện có, hoặc là nghiên cứu tu luyện công pháp mới, nhưng có một chuyện không hay xảy ra, đã thay đổi suy nghĩ của tôi.”

Nhìn thấy vẻ mặt tò mò của Phong Kỳ, thầy Vương uống thêm một ngụm rượu nữa, rồi tiếp tục nói:

“Trước lúc tốt nghiệp, có một lần huấn luyện thực chiến trận địa, sau khi tiến vào trận địa, tôi và đồng đội gặp phải đợt đánh úp của sinh vật trận địa, lúc chúng tôi ra sức phản công,

đến cuối cùng cũng có con đường sống, nhưng ba người đồng đội cũng đã hi sinh.”

“Chuyện đó có liên quan đến việc thầy không muốn đến viện nghiên cứu Hổ Phách đảm nhận chức vụ không?” Phong Kỳ tỏ vẻ nghi ngờ.

Chương 14. Sẽ có người đứng ra (2)

“Đó là một lần kiểm tra thực chiến, tôi nhìn thấy rất nhiều đồng đội đối mặt với sinh vật trận địa, họ kìm nén sự hèn nhát và sợ hãi vào tận đáy lòng, không có thực lực lại không đủ dũng cảm để phản kháng lại, thậm chí suýt chút nữa làm liên lụy đến các đội viên khác, từ khoảnh khắc đó, tôi hiểu ra được một chuyện, thể xác yếu đuối có thể cứu được, nhưng tinh thần nhục chí thì không có thuốc nào có thể cứu vãn được.”

“Sau khi nhiệm vụ kết thúc, tôi đã suy nghĩ rất nhiều, cuối cũng đã đưa ra quyết định từ bỏ cơ hội đảm nhận chức vụ ở viện nghiên cứu Hổ Phách, để làm một giáo viên dạy lịch sử, về cơ bản đã giải quyết được vấn đề này.”

Nghe thấy những lời chia sẻ này, Phong Kỳ đã hiểu được rốt cuộc thầy Vương đang nghĩ điều gì rồi.

Rất nhiều người núp sau lưng nói thầy Vương dạy môn lịch sử vì sự hèn nhát hên mới từ bỏ, nhưng hắn lại cảm thấy, thầy Vương là vì tương lai nhân loại mới từ bỏ cơ hội quý báo này.

Lúc thầy Vương lên lớp, ông nghiêm khắc vô cùng, từ đầu đến cuối luôn nói với các học sinh một cách chắc chắn rằng nhân loại sẽ chiến thắng trong tương lai.

Và cũng thường kể lại cho họ nghe về lịch sử đấu tranh của nhân loại với sinh vật trận địa, giới thiệu một vài người đã tạo ra những cống hiến to lớn cho nhân loại, và các vĩ nhân anh hùng đã hi sinh, mong rằng họ xem đó là tấm gương để noi theo.

Thầy Vương còn thường phát biểu ở diễn đàn văn chương ở các trường cao đẳng lớn, khích lệ những người có tinh thần nhút nhát, mong họ hiểu được chỉ có không ngừng cố gắng, ngoan cố chống lại đến cùng, nhân loại mới có được tương lai

Nhìn thấy một thầy Vương với dáng vẻ tự nhiên phóng khoáng, thật sự làm cho bản thân áp lực rất lớn, từ trong ý chí hắn khao khát có thể làm tỉnh ngộ loài người, mong ước loài người giành lấy được chính thắng cuối cùng hơn bất cứ ai khác.

Nhìn đôi mắt say sưa mơ hồ của thầy Vương, Phong Kỳ lặng im một hồi lâu, rồi nói:

"Sức ảnh hưởng của người làm giáo viên cũng có hạn đấy chứ, thầy chỉ có thể thay đổi một bộ phận, chứ không có cách nào thay đổi được tất cả họ, em cảm thấy thầy nên không ở lại nơi đây, mà nên hướng đến viện nghiên cứu Hổ Phách, cứ cố gắng thử xem, nói không chừng có thể nghiên cứu ra được một quyển công pháp thích hợp cho toàn nhân loại tu luyện, chỉ cần thành công, thì có thể đem lại hạnh phúc cho mọi người rồi."

Hắn đã tìm đọc cơ sở dữ liệu tương lai, biết được cuối cùng thầy Vương cũng từ bỏ công việc giảng dạy, quay về viện nghiên cứu Hổ Phách, bắt đầu từ đó cuộc đời ông tỏa sáng. Nghiên cứu ra một loạt tu luyện công pháp phù hợp với nhân loại, lấy sự vùng dậy của nhân loại để tạo ra những cống hiến lịch sử không thể nào phai mờ được, hơn nữa được thầy còn được chọn làm vĩ nhân lịch sử.

Lúc này hắn muốn thay đổi lịch sử, thử làm cho thầy Vương tỉnh ngộ, quay về con đường mà ông nên đi, chứ không phải là ở lại nơi đây mà lãng phí tài năng thiên phú.

"Con đường khai triển công pháp này làm gì đơn giản như em nghĩ, biết đâu tôi nỗ lực cả một đời người cũng không chắc

có thể nghiên cứu ra được quyển tu luyện công pháp, tôi không lợi hại như em nghĩ đâu.” Thầy Vương lắc đầu rồi thở dài, nói rồi ông lấy ra một bình rượu từ trong thùng carton bên cạnh, dùng răng cắn mở nắp chai, rồi đưa vào miệng nốc một ngụm lớn.

“Rồi sẽ có người đứng ra thôi, thầy không thử thì làm sao mà biết bản thân không làm được, nêu như thật sự thầy mong muốn nhân loại có thể có được thắng lợi sau cùng, thì nên bước đi trên con đường gian nan nhất đó, giống như em cải tiến bộ tu luyện thể thao vậy, nếu như nhân loại có thể tu luyện bộ công pháp nhiều hơn, chúng ta sẽ còn sợ hãi sinh vật trận địa nữa sao?”

Câu nói đó của Phong Kỳ khiến cho thầy Vương sững sờ.

Giống như Phong Kỳ đã nói, suy cho cùng hắn chỉ có một mình, tầm ảnh hưởng của việc dùng cách dạy học để cảnh tỉnh những kẻ hèn nhát là cực kỳ hạn chế.

Nếu như có thể nghiên cứu ra bộ tu luyện công pháp hoàn hảo, tình hình sẽ hoàn toàn khác rồi, tất nhiên công pháp sẽ được quảng bá ra ngoài, mang sức ảnh hưởng đến toàn nhân loại.

Nếu như bộ công pháp hoàn hảo hơn một chút, để nhân loại có được sức mạnh mạnh mẽ hơn so với sinh vật trận địa, thì cũng không cần phải sợ hãi trước sự xâm lược thuộc địa.

“Thầy Vương, em đi trước đây, có thời gian chúng ta nói chuyện sau.” Nói xong, Phong Kỳ quay người rời đi.

Phong Kỳ không biết được liệu bản thân có thể thay đổi được tương lai hay không, nhưng hắn muốn thử xem sao.

Rồi sẽ có người đứng ra thôi, câu nói này hắn không chỉ muốn nói với thầy Vương, cũng là lời muốn nói với chính mình.

Tương lai rồi sẽ như thế nào, hắn không rõ nữa, nhưng ít nhất cứ cố gắng đã, để không có gì phải hối tiếc.

……

Hướng mắt nhìn theo bóng dáng Phong Kỳ rời đi, tâm trí thầy Vương lúc này như một mớ hỗn độn

Nghe xong những lời đó của Phong Kỳ, ông cảm thấy trong lòng của mình nổi lên một sự thôi thúc, nó giống như một hạt giống sắp nảy mầm trong sâu thẳm trái tim ông và đang không ngừng phát triển.

Con đường khai triển công pháp khó khăn muôn trùng, nhưng chắc chắn rằng có người sẽ đứng ra, vậy tại sao người đó không phải là tôi chứ?

“Tiểu tử thối đã làm tôi dao động mất rồi.” Thầy Vương lầm bầm, ánh mắt của ông khơi dậy lên tinh thần chiến đấu.

Vào thời khắc này, đôi cánh bướm vỗ nhẹ nhàng đã làm thay đổi hướng đi thực tế.

Không biết vào lúc nào, những đám mây đen trên bầu trời bỗng dưng tan biến.

Thầy Vương ngẩng đầu ngước nhìn ánh trăng và các vì sao tỏa sáng trên bầu trời đêm.

Chương 15. Tính bền dẻo

Trở lại phòng ngủ, Mạc Phi còn đang ôn tập.

Trên màn hình máy tính của hắn đang phát «Lịch sử phát triển của vũ khí hiện đại », tay cầm bút không ngừng ghi chép những kiến thức trọng tâm vào vở.

Sau khi chào hỏi, Phong Kỳ đi rửa mặt rồi lên giường tiến vào mộng đẹp.

Lại lần nữa mở mắt ra, mọi thứ trước mắt vẫn quen thuộc như vậy.

Quay đầu nhìn lại, Zombie quen thuộc lại giãy giụa từ dưới đất đứng lên, sau đó làm một cái xoạc chân tại chỗ.

Hắn không nói nhiều nhặt từ dưới đất lên một cây xương đùi, không đợi Zombie chủ động tấn công đã đập về phía đầu của nó.

Sau mấy cú đánh mạnh, Zombie lại mất đi năng lực hành động.

Sau đó Phong Kỳ tiếp tục đi về hướng đông, vừa đi vừa đánh chết Zombie.

Có được thì cũng có mất, nếu không thể mạnh lên ở trong hiện thực, thì hắn đã sẵn sàng để mạnh lên ở trong mơ, nói không chừng mạnh lên bằng cách giết quái ở trong giấc mơ lại dễ dàng hơn mạnh lên bằng tu luyện ở trong hiện thực.

Trong quá trình tiến lên, tay hắn cũng không biết cầm xương đùi của ai mà giết điên rồi.

Chỉ cần là thiếu cánh tay, gãy cái chân, hành động bất tiện, Phong Kỳ đều không buông tha.

[Đánh chết Zombie, thu được một điểm huyết mạch, tỉ lệ hoàn thành nâng cấp danh xưng tiền tố "Bình thường" : 21%]

[dĐánh chết Zombie, thu được một điểm huyết mạch, tỉ lệ hoàn thành nâng cấp danh xưng tiền tố "Bình thường" : 24%]

…

Trong quá trình đánh giết, thịt bên ngoài thân thể hắn dần dần trưởng thành, thậm chí có nhiều chỗ đã tạo thành cơ bắp màu hồng.

"Lời tự thuật, có phải là chỉ cần ta hấp thu đủ nhiều điểm huyết mạch, là ở trong giấc mơ có thể một lần nữa làm người phải không?" Phong Kỳ đối với biến hóa của thân thể mình cảm thấy nghi ngờ, không thể không mở miệng dò hỏi.

[Cũng có thể sẽ tiến hóa thành một con quái vật cơ bắp to lớn biến thái, đừng suy nghĩ quá nhiều, tùy duyên mà sinh trưởng đi.]

Phong Kỳ: …

Đối với việc ở trong mơ có thể một lần nữa làm người hay không, hắn thật ra cũng không phải rất quan tâm.

Hắn quan tâm là làm sao loại bỏ mùi hư thối trên người đi, nếu không mỗi lần vào cảnh trong mơ hắn đều ghét bỏ chính mình.

Sau khi lại đánh chết một con Zombie, Phong Kỳ vứt bỏ xương đùi đã gãy trong tay.

Thuận tay lại nhặt từ trên mặt đất một cây xương mới, sau khi kiểm tra độ cứng hắn lại tiếp tục lên đường.

Ngẩng đầu nhìn lại, trên cánh đồng trống trải có vô số bóng dáng Zombie đang lắc lư, nhưng ở trong mắt Phong Kỳ, bọn họ đều là những túi kinh nghiệm giúp hắn mạnh lên.

Ngay tại khi Phong Kỳ chuẩn bị tiếp tục chém giết, mặt đất bỗng run rẩy, một cái xúc tu bỗng nhiên trồi lên từ trong đống xương khô và quấn trên lưng hắn, sau đó đống xương khô chồng chất trước mặt bị đẩy ra, lộ ra hình dạng của sinh vật dưới lòng đất.

Đây là một con nhuyễn trùng (giun) toàn thân màu đỏ, tựa như "Death Worm" trong thần thoại hiện đại, giờ phút này nó đang giãy dụa thân thể to mọng, mở ra giác hút chứa đầy răng nhọn và cắn về phía Phong Kỳ.

Dù sao cũng là người đàn ông đã từng trải qua mấy lần tử vong, Phong Kỳ không hoảng chút nào, quyết đoán nâng lên chiếc gậy xương và đập một phát vào đầu nhuyễn trùng, ở phía trên đập ra một vết lõm.

Nhuyễn trùng bị đau, cái đuôi quấn quanh trên lưng Phong Kỳ bắt đầu siết chặt, đem eo hắn siết nhỏ một vòng.

Phong Kỳ không cảm giác được đau đớn nên không có chút ảnh hưởng nào, giơ gậy xương gõ liên tục vào đầu nhuyễn trùng.

Chất lỏng màu xanh lục vẩy ra, rất nhanh nhuyễn trùng đã mất đi sức chiến đấu và mềm oặt ngã trên mặt đất.

Nhưng Phong Kỳ không có ý định bỏ qua cho nó, sau khi thoát khỏi trói buộc, hắn lại tiếp tục gõ vào đầu nhuyễn trùng cho đến khi làn sương mù màu máu nổi lên và tràn vào người hắn.

Sau khi hấp thu điểm huyết mạch hắn cảm thấy toàn thân thoải mái, nhưng loại cảm giác này chỉ liên tục mấy giây liền biến mất.

Mở ra bảng thuộc tính, hắn phát hiện thuộc tính của mình lại có sự thay đổi.

[Zombie bình thường · tính bền dẻo: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Bình thường (không tăng giảm danh xưng tiền tố), tính bền dẻo LV1(tính bền dẻo của cơ bắp tăng 1%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 43／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

[Bình thường (có thể thăng cấp)] :

Mốc thứ hai : 33%

[tính bền dẻo LV1] (có thể thăng cấp): 2%

…

“Tại sao lại nhiều hơn một danh xưng tiền tố?”

Phát hiện sự thay đổi trong thuộc tính, Phong Kỳ bỗng nhiên ý thức được, hắn đánh giết quái vật ở cảnh trong mơ không chỉ thu được điểm tiến hóa huyết mạch, mà còn có thể cướp đoạt một phần năng lực của quái vật, khiến nó trở thành danh xưng tiền tố của bản thân hắn.

Nghĩ tới đây, hắn mở miệng dò hỏi.

“Lời tự thuật, suy đoán của ta có sai hay không? Ta có thể thu được năng lực trên người các quái vật khác nhau, sau đó mở ra mốc tiến hóa của danh xưng tiền tố không?”

[Đúng vậy, vì vậy trong tương lai tên của ngươi sẽ thay đổi rất dài rất dài rất dài, ví dụ như: Zombie phi thường cường

tráng · cơn lốc · bách độc bất xâm · mắt ưng · cấp tốc · chiến chùy · sắc bén · trí tuệ · tính bền dẻo: Phong Kỳ.]

Phong Kỳ: …

Thu hoạch được năng lực gần giống như phần mềm hack khiến tâm tình Phong Kỳ rất tốt, sau đó giơ lên gậy xương, tiếp tục con đường giết chóc.

[Đánh chết Zombie, thu được một điểm tiến hóa huyết mạch, tỉ lệ hoàn thành nâng cấp danh xưng tiền tố "Bình thường" : 69%]

[Đánh chết Zombie, thu được một điểm tiến hóa huyết mạch, tỉ lệ hoàn thành nâng cấp danh xưng tiền tố "Bình thường" : 72%]

Một đường gõ gõ đập đập, trên đường hắn lại gặp vài con nhuyễn trùng, da của những con nhuyễn trùng này rất mềm và dẻo, hắn thử dùng gai xương để chém giết với chúng nhưng vẫn không có cách nào đâm xuyên da bọn chúng, vẫn là gậy xương dùng tốt nhất.

Dưới những cú đập của gậy xương, những con nhuyễn trùng này cuối cùng đều biến thành những con giun chết, cống hiến cho hắn điểm tiến hóa huyết mạch và thăng cấp mốc tiến hóa danh xưng tiền tố.

Chương 16. Hiện thực ảnh hưởng tương lai

Vừa đi vừa nghỉ, đi được non nửa vòng, Phong Kỳ lại trở về khu tránh nạn trước tấm bia đá.

Nghĩ một lúc, hắn vẫn quyết định đi vào nhìn một cái.

Sau khi cắn nát ngón tay và nhỏ máu tươi vào, bia đá di chuyển, lộ ra một lối đi bằng kim loại trải rộng vết rỉ.

Sau khi dọc theo lối đi bằng kim loại tiến vào quảng trường dưới mặt đất, hắn đi thẳng đến kho số liệu ở trung tâm quảng trường.

Mặc dù hắn không có cách nào tu luyện, nhưng công pháp tu luyện bên trong kho số liệu đã được chứng minh là có thể sử dụng trong hiện thực, vì vậy hắn quyết định lại học thêm vài môn công pháp tu luyện, sau đó mang về hiện thực.

“Bước đầu tiên để làm thiên tài, đạo văn của kho số liệu “

Đi tới trước mặt kho số liệu, sau khi ấn nút “Khởi động”, bàn điều khiển run rẩy, màn hình che kín tro bụi sáng lên, một danh sách các tùy chọn xuất hiện.

Trước khi học tập những công pháp khác, hắn dự định nhìn lại đánh giá của mình trong tương lai xem có thay đổi do những thay đổi trong thực tế hay không.

Sau khi đưa tên của mình vào phần tìm kiếm và lọc, phần giới thiệu chi tiết hiện ra.

[Phong Kỳ (viện nghiên cứu Ngân Hà - nhân viên nghiên cứu)] :

Hưởng thọ: 28 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Không có quyền hạn xem xét

Ngày mất: Ngày mùng 1 tháng 6 năm 2033.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Tốt nghiệp xuất sắc loại B của Học viện Ngân Hà, người sửa chữa bộ tu luyện thể thao phiên bản 2.0, huân chương tinh anh nhân loại cấp C, giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại.

Nhìn thông tin trên màn hình, Phong Kỳ khiếp sợ.

Tuy trong dữ liệu kỹ càng tỉ mỉ, cuối cùng hắn vẫn chết sớm tuổi xuân, nhưng tương lai đã xảy ra thay đổi.

Đặc biệt là trong mục đánh giá hắn xuất hiện thêm thành tựu "Người cải tiến bộ tu luyện thể thao 2.0", hiển nhiên là do hắn mang về bộ tu luyện thể thao bản 272 có từ trong mơ.

Chợt nhận ra hiện thực thay đổi sẽ ảnh hưởng tương lai, hắn lập tức click mở thanh công pháp, gấp gáp muốn coi thử, khả năng bộ tu luyện thể thao tương lai cũng đã thay đổi.

Click mở danh sách công pháp, tên công pháp hiện lên.

Kiểm tra tin tức công pháp xong, tên công pháp trên màn hình làm Phong Kỳ đột nhiên không kịp phòng ngừa.

[Tu luyện thể thao: phiên bản 3.37]

Người sáng lập công pháp: Không rõ

Bình xét cấp bậc công pháp: Hai sao

Giới thiệu công pháp: Công pháp tu luyện cho người mới nhập môn, xuất hiện sau thời kì đầu thế giới biến cách, đến nay đã liên tục chỉnh sửa 238 lần, có hiệu quả tôi luyện cơ bắp, rèn luyện gân cốt, tẩm bổ thân thể.

Chú thích tu luyện: Thích hợp tu luyện ở mọi độ tuổi, nhưng độ tinh khiết của linh khí đoạt được và hiệu quả gia

tăng cấp bậc huyết mạch khi tu luyện không cao, thích hợp để đặt nền móng cho thanh thiếu niên.

"Trời mé!"

Một câu trời mé buột miệng thốt ra, Phong Kỳ khẳng định suy đoán của mình.

Bộ tu luyện thể thao hắn mang về trong giấc mộng tương lai, giúp nhân loại hiện đại trực tiếp bắt đầu phát triển từ bộ tu luyện thể thao bản 2.72, rồi trải qua hơn 1500 năm tiếp tục cải tiến, biến thành phiên bản 3.37!

"Nếu tương lai có thể ảnh hưởng hiện thực, hiện thực cũng có thể ảnh hưởng tương lai, vậy chẳng phải mình có thể tạo ra BUG sao."

"Mang về bộ tu luyện thể thao phiên bản 3.37 từ tương lai, ảnh hưởng hiện thực, sau đó tương lai thay đổi, cải tiến đến bộ tu luyện thể thao phiên bản 5.0, mình tiếp tục mang về bộ tu luyện thể thao phiên bản 5.0 từ tương lai, tương lai cải tiến đến phiên bản 8.0…… Chỉ cần vô hạn tuần hoàn, khẳng định có thể hoàn thiện bộ tu luyện thể thao bình thường, thành một quyển tu luyện công pháp cấp Thần."

Cảm xúc Phong Kỳ dần dần kích động, hắn cảm thấy tương lai nhân loại được cứu rồi.

Đúng lúc này, lời tự thuật lỗi thời nhảy ra.

[Ý tưởng hay đấy, nhưng hiện thực luôn rất tàn khốc!]

"Có ý gì?"

Đối mặt dò hỏi, lời tự thuật không trả lời, mai danh ẩn tích.

Lời tự thuật xuất quỷ nhập thần, Phong Kỳ sớm thành thói quen, nếu không trả lời, hắn cũng không lại truy vấn.

Giờ khắc này ý thức được tương lai có thể ảnh hưởng hiện thực, hiện thực có thể thay đổi tương lai, sau mừng rỡ ngập đầu, hắn chợt nghĩ tới một chuyện.

Hiện tại tương lai đã có một chút thay đổi vì mình, nhưng kết cục nhân loại diệt vong vẫn chưa được thay đổi, nếu không xương khô cũng sẽ không chất thành núi trong Tinh Thành, hắn hẳn nên thấy một thành phố phồn hoa hiện đại mới đúng.

Cho nên hắn có phần lo lắng, có lẽ những vĩ nhân kiệt xuất trong lịch sử cũng bị con bướm bé xinh này vỗ cánh ảnh hưởng.

Hắn nghĩ tới thầy Vương dạy sử "Vương Tấn Thăng" đầu tiên.

Có lẽ bởi vì tối qua hắn dõng dạc phát biểu mấy câu khí thế, ảnh hưởng thầy Vương chỉ là bình phàm vượt qua cả đời, không lại sáng tạo giá trị cho nhân loại, thúc đẩy tiến trình nhân loại phát triển.

Vì thế hắn quyết đoán click mở dữ liệu cơ sở, đưa vào tên thầy Vương, chờ chọn lọc xong, tin tức hiện lên.

[Vương Tấn Thăng (vĩ nhân lịch sử)]

Hưởng thọ: 165 tuổi

Nguyên nhân qua đời: Không có quyền hạn xem.

Thành tựu lịch sử: Không có quyền hạn xem.

Đánh giá: Năm 39 tuổi, học trò cưng "Phong Kỳ" cải tiến đồng thời phát minh ra tu luyện thể thao phiên bản 2.0, Vương Tấn Thăng đi giao lưu với người nọ một lần, nội tâm chấn động, ý thức được trừ dạy học, nghiên cứu công pháp tu luyện càng có thể thúc đẩy nhân loại phát triển, vì thế dứt khoát từ chức giáo viên, ghi danh "Tinh Thành Học Phủ". Lúc tốt nghiệp được nhận tấm bằng xuất sắc, sau đó gia nhập Viện

Nghiên Cứu Hổ Phách, thành quả nghiên cứu của ông là một cống hiến khổng lồ thúc đẩy nhân loại phát triển, tạo phúc cho đời sau.

Chương 17. Cơ hội đi thăm quan

Nhìn hậu tố "vĩ nhân lịch sử" sau tên Vương Tấn Thăng trong đánh giá, Phong Kỳ thở phào một hơi.

Trong dữ liệu cơ sở Tinh Thành, giới thiệu ban đầu về thầy Vương dạy sử là, thầy Vương cảm thấy dạy học không thể thay đổi vận mệnh nhân loại, vì thế dứt khoát ghi danh "Tinh Thành Học Phủ".

Nhưng lần này biến thành hắn giúp Vương Tấn Thăng ngộ ra điều đó, đồng thời thúc đẩy ông ghi danh Tinh Thành Học Phủ sớm hơn mấy năm, cuối cùng thành công tiến vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Quỹ đạo cuộc đời thầy Vương sử xuất hiện chút thay đổi nhỏ bé vì một đoạn lời nói của hắn, nhưng những công lao thầy Vương cống hiến cho nhân loại, không thay đổi.

Trong lòng cảm khái đồng thời, hắn cảm thấy mình tựa hồ tìm được một con đường mới tinh thay đổi lịch sử tương lai.

Tìm những nhân tài trong dòng lịch sử, sau đó dẫn dắt họ thay đổi tương lai.

Nhưng trước đó, Phong Kỳ quyết định tiếp tục sao chép công pháp, sau này sẽ thực thi ý tưởng ban nãy.

Hắn cảm thấy chỉ cần sở hữu công pháp tu luyện đủ ưu tú, không chừng lần sau lại tiến vào giấc mơ, kết cục diệt vong của nhân loại sẽ được thay đổi.

Chờ lần sau hắn tiến vào mộng cảnh, cảnh đầu tiên nhìn thấy sau khi mở mắt, sẽ không phải xương khô đầy đất, mà là một thành phố hiện đại phồn hoa, mọi người an cư lạc nghiệp, một mảnh tường hòa.

Mường tượng thêm một lúc, Phong Kỳ click mở danh sách công pháp.

Lần này hắn chọn một quyển công pháp tu thể đánh giá ba sao《 Mãnh Hổ Quyền 》.

Xem dạy học video đồng thời, hắn làm theo giáo viên trong video, vặn người xoay đầu, điều chỉnh nhịp thở như đúng lời dạy, cảm ứng linh khí bốn phía.

Hắn liên tục thử đi thử lại, không biết qua bao lâu, Phong Kỳ dần dần nắm giữ cơ sở mấu chốt của "Mãnh Hổ Quyền".

Đúng lúc này, âm thanh lời tự thuật hiện lên trong đầu hắn.

[Nhìn phía sau, Tiểu Hắc tới, ngươi lại sắp chết!]

Nghe được bên cạnh nhắc nhở, hắn lập tức quay đầu, phát hiện thân ảnh quen thuộc bọc mình trong sương đen đang bay ra thông đạo kim loại.

Chợt nhận ra mình lại sắp chết thảm, Phong Kỳ dậm chân, cắn răng một cái, chủ động lao thẳng về phía bóng đen:

"Bố đây liều mạng với mày, ăn một Mãnh Hổ Quyền của tao đi!"

Sáng sớm tỉnh lại, Phong Kỳ và Mạc Phi thẳng đến nhà ăn trường học.

Chầu cơm này, Phong Kỳ ăn nhiều hơn mọi khi gấp ba, dọa cho Mạc Phi trợn mắt há mồm, hô to Thao Thiết chuyển thế.

*Thao Thiết: Một trong 'Tứ hung' (bốn điều xui xẻo) trong thần thoại Trung Quốc, được mô tả như một loài mãnh thú

hung ác, có sức mạnh to lớn, rất tham ăn, thấy gì ăn nấy, là biểu tượng cho sự tham lam dục vọng.

Đi vào phòng học, đã gần nửa số đồng học đến trước, Phong Kỳ và Mạc Phi trở lại chỗ ngồi cũng bắt đầu ôn tập nội dung kiểm tra.

Buổi sáng 8 giờ.

Vương Tấn Thăng vội vàng đi vào phòng học, chạy tới trước bàn bục giảng, theo sau tươi cười nhìn các bạn học mở miệng:

"Thông báo một tin mới nhất, trước khi kiểm tra tốt nghiệp bắt đầu, trường ta sẽ cho những học sinh ưu tú một cơ hội học tập, tham quan học phủ cao đẳng trước, trong đó lớp chúng ta có một bạn học nhận được thù vinh này."

Vương Tấn Thăng dứt lời, các bạn học sôi nổi quay đầu nhìn Phong Kỳ.

"Vạn nhất không phải tớ thì sao?" Phong Kỳ xấu hổ cười.

Nghe vậy, tập thể các bạn học tặng hắn một ngón giữa.

"Ra vẻ sẽ bị sét đánh!"

"Úi~ giời, không phải cậu, tôi đứng chổng ngược gội đầu cho cậu xem, quá khiêm tốn cũng là ra vẻ."

"An tĩnh, hiện tại sẽ tiết lộ bạn học được chọn trong lớp chúng ta." Nói, Vương Tấn Thăng lấy ra một tờ giấy nhăn nhúm từ trong túi, mở ra vuốt phẳng, sau đó đọc:

"Bạn học Phong Kỳ lớp ta, đạt được tư cách đi tham quan, học tập ở Tinh Thành Học Phủ!"

Không có vỗ tay, toàn bộ đồng học đều có vẻ đương nhiên.

Nhận lấy bức thư tham quan từ tay Vương Tấn Thăng, Phong Kỳ biểu tình bình tĩnh, lại đưa tới một đợt kêu rên.

Có thể đoạt được một vé đi tham quan, học tập học phủ cao đẳng, Phong Kỳ hoàn toàn không kinh ngạc, thành tích mình đã sớm ngồi vững ghế vàng đầu bảng nhiều năm, không ai địch nổi.

Điều duy nhất làm hắn cảm thấy đáng tiếc là, không thể rút trúng "Ngân Hà Học Phủ" hắn muốn ghi danh.

Cũng không phải Tinh Thành Học Phủ kém hơn Ngân Hà Học Phủ, ở phương diện nào đó, Tinh Thành Học Phủ thậm chí chất lượng hơn Ngân Hà Học Phủ, ví như môn thuật pháp chiến đấu, môn võ thuật, vân vân.

Nhưng Phong Kỳ muốn ra sức học "Môn nghiên cứu công pháp", Ngân Hà Học Phủ lại có phần chuyên sâu hơn trong môn này, đây cũng là nguyên nhân hắn chọn Ngân Hà Học Phủ.

"Phong Kỳ em về thu dọn hành lý, đợi lát nữa đến cổng trường điểm danh, các bạn học còn lại tiếp tục ôn tập." Đọc xong thông báo, Vương Tấn Thăng vò tờ giấy thành một cục, nhét lại vào túi quần, xoay người rời phòng học.

"Chậc chậc, Tinh Thành Học Phủ là nơi tốt, nghe nói các đàn chị bên đó trắng xinh như cải trắng mọng nước, cậu có phúc dữ, nhưng nhớ chú ý thi thố an toàn, đừng có ôm con về."

Nhìn Mạc Phi vui cười, Phong Kỳ cực kì vô ngữ:

"Tôi chỉ đi hai tuần, đứa bé được ôm về có thể là con tôi sao."

"Ha ha ha, vấn đề không lớn!"

"Cút!"

Chương 18. Tinh Thành Học Phủ (1)

Rời phòng học, trở lại ký túc xá.

Phong Kỳ bắt đầu sửa sang đồ dùng cần mang theo, sau đó đẩy hành lý đến cổng trường.

Lúc này ngoài cổng đã đứng hơn mười chiếc xe buýt, trên kính chắn gió mỗi xe đều dán tên học phủ sẽ đến tham quan.

Trừ chúng, Vương Tấn Thăng và một đoàn giáo viên cũng đang đứng đợi.

Thấy hắn đến, Vương Tấn Thăng cười nói:

“Chiếc màu lam sẽ đến Tinh Thành Học Phủ, đi nghiêm túc học tập, có thể học bao nhiêu thì được bấy nhiêu, sẽ giúp ích cho em sau này.”

“Thầy Vương, thầy rút trúng cho em đi Tinh Thành Học Phủ, có nội tình gì không ạ?”

Phong Kỳ từng tìm hiểu, lúc trước Vương Tấn Thăng tốt nghiệp Tinh Thành Học Phủ, cho nên hồ nghi trong lòng.

“Thầy đào đâu quyền hạn lớn thế, lần này là rút thăm quyết định học phủ tham quan cho các em, kết quả hoàn toàn ngẫu nhiên, chưa kể, Tinh Thành Học Phủ cũng là học phủ giỏi trăm ngành, ủy khuất em?” Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt hồ nghi, Vương Tấn Thăng không nhịn được trừng mắt.

“Không, em chỉ hỏi một chút.”

……

Trong chờ đợi, các bạn học đạt được tư cách tham quan lục tục xuất hiện, đến tận sau khi mọi người tới đông đủ, lãnh đạo trường bắt đầu phát biểu.

Cụ thể nội dung muốn biểu đạt đơn giản là, các bạn học phải nghiêm túc học tập, đừng có hành vi khác người ở học phủ cao đẳng…… Blah blah một đoạn dài ngoằng, Phong Kỳ căn bản không nghe.

Diễn thuyết nửa giờ, lãnh đạo trường mới lưu luyến buông microphone, xoay người rời đi.

Lúc này Vương Tấn Thăng nhìn hắn mở miệng nói:

"Lên xe đi, ra ngoài nhớ đừng làm mất mặt thầy."

Phong Kỳ gật đầu, đẩy hành lý đi vào con xe màu lam, nhét hành lý vào khoang xe xong, sau đó tìm ghế trống ngồi xuống.

Làm hắn kinh ngạc là, đi tham quan học tập ở Tinh Thành Học Phủ, chỉ có hắn, chờ đợi một lát vẫn chưa thấy bạn học khác lên xe.

Ước chừng mười phút sau, tài xế khởi động xe, chậm rãi đi ra cổng trường.

Phong cảnh ngoài cửa sổ, làm Phong Kỳ đã lâu chưa bước ra cổng trường, cảm thấy quen thuộc lại xa lạ.

Tài xế lái xe là một ông chú dầu mỡ, một tay cầm vô lăng chạy bon bon trên đường, không ngừng vượt mặt xe khác, thường thường mở cửa sổ xe chửi rủa chiếc xe bên ngoài, đồng thời hỏi thăm mười tám đời tổ tông người nọ, trình diễn tốc độ và tình cảm mãnh liệt bản hiện thực.

Một màn này dọa cho Phong Kỳ trợn mắt há mồm, trong lòng nói thầm, cảm thấy lái xe trường thật sự ủy khuất chú tài xế.

Tính cách này, nên đi lái xe tăng lượn trực thăng.

Bởi vì Tinh Thành Học Phủ ở ngay trong Tinh Thành, lộ trình rất nhanh, chưa đến 2 giờ, Phong Kỳ đã tới nơi.

Tinh Thành, trung tâm của thành phố.

Tinh Thành Học Phủ.

Sau khi xuống xe, Phong Kỳ kéo hành lý đi vào cổng chính của Tinh Thành Học Phủ.

Đập vào mắt là một bia đá cao hơn hai mươi mét, phía trên khắc bốn chữ lớn rồng bay phượng múa "Tinh Thành Học Phủ" .

Khi đi vào bên trong học viện thì hắn bị bảo vệ ngăn lại.

Hắn phải đưa ra thư tham quan mới được cho vào.

Bên trong cổng lớn là một con đường lát đá cẩm thạch dẫn thẳng vào trong trường, dọc hai bên ven đường đứng rất nhiều tượng đồng.

Đó đều là tượng của những người có cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại đã tốt nghiệp từ Tinh Thành Học Phủ, dòng chữ bên dưới tượng ghi lại sự tích của họ lúc sinh thời.

Tiếp tục đi vào bên trong là hồ sen, hiện tại đang là mùa hè, đúng là mùa sinh trưởng tốt nhất của sen, lá sen xanh mướt mọc khắp hồ và đung đưa theo gió.

Đi dọc theo con đường chính, Phong Kỳ phải đi mất một giờ mới đến toà nhà ký túc xá.

Sau khi tới văn phòng quản lý ký túc xá và giao thư giới thiệu, hắn rất nhanh đã có được chỗ ở của mình.

Phòng 301 ở tầng ba.

Ký túc xá của Tinh Thành Học Phủ là giành cho một người, nhưng diện tích lại lớn hơn so với ký túc xá trường hắn,

các thiết bị bên trong đều đầy đủ hết, tủ lạnh chất đầy các loại đồ uống và đồ ăn, thậm chí bên trong tòa nhà ký túc xá còn có phòng tập thể thao, phòng phát tiết tâm lý, phòng internet, và các thiết bị khác.

Trong phòng rất sạch sẽ, vì vậy hắn không cần phải quét dọn lại. Sau khi đặt hành lý xuống và sắp xếp quần áo vào tủ, hắn lấy ra thư tham quan rồi gọi điện cho nhân viên tiếp tân của học viện.

Điện thoại vang lên hai tiếng thì có người bắt máy, đầu dây bên kia truyền đến giọng nói của một người đàn ông trung niên:

"Ai vậy?"

"Em là học sinh của trường trung học Tinh Thành đến tham quan học tập, em tên Phong Kỳ…"

Sau khi nghe Phong Kỳ tự giới thiệu, đầu bên kia điện thoại nói:

"Tôi hiểu rồi, có lẽ em còn chưa được tiếp xúc một cách có hệ thống các chương trình học về tu luyện, vậy chúng tôi tạm thời sắp xếp cho em dự thính lớp giao lưu tu luyện, nó sẽ rất có ích cho em, em ghi nhớ vị trí phòng học…"

"Cảm ơn thầy, em hiểu rồi."

Sau khi cúp điện thoại, hắn cầm bút ký ghi lại địa chỉ "Lớp giao lưu tu luyện" mà nhân viên tiếp tân nói.

Xem thời gian đã gần đến giữa trưa, hắn quyết định đi nhà ăn trong học viện ăn cơm trước, sau đó lại đến xem qua lớp giao lưu tu luyện.

Ra ký túc xá, hắn hỏi đường rồi đi bộ hơn mười phút mới đến nhà ăn.

Nhà ăn hoạt động theo hình thức buffet, tất cả đồ ăn đều miễn phí. Điểm này Phong Kỳ cũng cảm thấy không ngoài ý muốn, dù sao thì Tinh Thành Học Phủ đào tạo đều là những tinh anh tương lai của nhân loại, không thiếu những nhân tài sau khi tốt nghiệp đã có cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại, vì vậy đãi ngộ là những bữa ăn miễn phí là điều hoàn toàn dễ hiểu.

Sau khi lấy một đống đồ ăn ngon, hắn, đang bụng đói kêu vang, tìm một ghế trống ngồi xuống và bắt đầu ăn như hổ đói.

Chương 19. Tinh Thành Học Phủ (2)

Trong lúc ăn cơm, Phong Kỳ bị thu hút bởi một học viên cũng đang ăn gần đó.

Cô có một mái tóc dài đen nhánh, dáng người thon gọn, khuôn mặt tinh xảo, điều khiến hắn cảm thấy kinh ngạc là, trước bàn của vị học tỷ này chất đầy mảnh vụn thức ăn, quá trình ăn rất có khí thế ăn núi nuốt sông.

Hắn còn chú ý tới, trên cánh tay phải vị học tỷ này khảm một khối phù văn tinh thạch, trong khi cô đang ăn thì lấp lánh ánh sáng nhạt.

Sau khi đột biến về thể chất thì sức ăn của Phong Kỳ rất đáng kinh ngạc, nhưng hắn cảm thấy so với vị học tỷ Loli này thì mình căn bản không cùng một cấp độ.

"Thân thể nhỏ như vậy làm sao có thể ăn được lượng đồ ăn còn lớn hơn thể tích của mình, không căng bụng sao?"

Đúng lúc này, cô gái đang ăn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn.

Một luồng khí hung hãn và man rợ đập vào mặt, khiến Phong Kỳ sinh ra ảo giác, tựa hồ đang ăn cách đó không xa không phải con người, mà là một con dã thú hung tợn.

Cảm thấy quan sát như vậy không lễ phép, hắn vội vàng cúi đầu.

Mà học tỷ Loli nhìn chằm chằm Phong Kỳ một lúc, trong mắt lộ ra sự nghi ngờ, sau đó lại tiếp tục ăn như gió cuốn.

Khi hắn ăn xong cơm trưa đã là mười hai giờ rưỡi.

Lớp giao lưu tu luyện sắp vào học, Phong Kỳ đi ra phòng ăn rồi đi thẳng đến lớp giao lưu tu luyện.

Lớp giao lưu tu luyện cách nhà ăn nửa giờ đi đường,

Chờ hắn đi đến nơi thì bên trong đã ngồi đầy học viên.

Khoảnh khắc hắn bước vào cửa, các học viên đang nói chuyện phiếm bỗng nhiên im bặt, và đồng loạt đưa ánh mắt nhìn về phía hắn.

Điều này khiến Phong Kỳ có chút xấu hổ, hắn chỉ là đến dự thính nội dung thảo luận về nghiên cứu tu luyện của các học viên, hiện tại lại trở thành tiêu điểm khiến hắn cảm thấy không được tự nhiên.

Hắn vốn muốn tìm chỗ ngồi xuống, nhưng khi vừa đi đến một vị trí trống thì học viên ngồi ở bên cạnh lại nghi hoặc hỏi:

"Học đệ, đi lên giảng bài, nghĩ sao mà ngồi xuống."

"Tôi cũng cần nói chuyện sao?" Hắn vô cùng ngạc nhiên.

"Cậu không nói ai nói?" Trên mặt học viên kia cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Nghĩ rằng đây là phương thức giao tiếp trong lớp giao lưu tu luyện, mỗi người mới đến đều phải giảng về lý giải của bản thân đối với phương diện tu luyện, Phong Kỳ chỉ có thể đi lên bục giảng.

Nhìn qua một đám học trưởng đang đồng loạt nhìn mình, hắn trầm ngâm một lát sau đó mở miệng nói:

"Hiểu biết của tôi về tu luyện còn rất nông cạn, có chỗ nào thiếu sót thì hi vọng các học trưởng góp ý cho."

Không có tiếng vỗ tay hay chào mừng, tất cả học viên đều vẻ mặt lạnh lùng.

“Thái độ gì vậy? Học viên của Tinh Thành Học Phủ tố chất kém như vậy? Xem thường ai đây!” Hắn không khỏi than thở trong lòng.

Nhưng vì là quá trình của người mới đến, nên cần giảng vẫn phải giảng, trầm ngâm một lát, Phong Kỳ nghĩ nên nói nội dung gì.

Hắn nghĩ tới một môn công pháp tu luyện khác học được trong giấc mơ, «Mãnh Hổ quyền», cảm thấy ngoài môn công pháp này ra thì hình như không có nội dung gì có thể nói.

Thế là hắn ngẩng đầu, quyết định bắt đầu trang bức:

“Sau đây, tôi sẽ nói hiểu biết của tôi về tu thể.”

“Tu thể là phương pháp tu luyện nhằm rèn luyện thân thể để nâng cao lực lượng huyết mạch, theo cảnh giới tu luyện tăng lên, thân thể có thể thủy hỏa bất xâm, đao thương bất nhập…”

Nghe Phong Kỳ diễn thuyết, biểu hiện của các học viên dần thay đổi.

“Đây đều là kiến thức cơ bản mà, có chút có tiếng mà không có miếng.”

“Đây chính là học sinh trao đổi từ học viện Lẫm Đông? Không phải nói đã được viện nghiên cứu Hổ Phách tuyển thẳng sao? Liền là trình độ này?”

“Quả nhiên là thổi phồng lên, nếu trình độ như vậy là có thể được viện nghiên cứu Hổ Phách tuyển thẳng thì tôi cũng được tuyển!”

“Thất vọng, tôi cứ tưởng Lâm Nhiễm trong truyền thuyết lợi hại như nào, sự thật chứng minh, tiết khóa này hoàn toàn là lãng phí thời gian của tôi.”

…

Bởi vì nội dung mà Phong Kỳ đang giảng lúc này là nội dung cơ bản về tu thể trong video dạy học của «Mãnh Hổ quyền», khiến cho một đám học viên rất thất vọng.

Nhưng rất nhanh hắn liền tiến vào chủ đề chính.

"Trên con đường phát triển võ thuật của nhân loại từng có quyền Hình Ý, tôi cảm thấy nó cũng có thể áp dụng cho công pháp tu thể, ví dụ như mô phỏng hình thái của mãnh hổ, chia quyền pháp thành năm thức: phác, bằng, toản, pháo, hoành*, tương ứng với Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ trong Ngũ Hành, luyện năm thức này có thể điều dưỡng cho ngũ tạng trong cơ thể là phổi, thận, gan, tim, tỳ; Trên cơ sở càng phù hợp với quy luật hoạt động sống của thân thể, có thể cường hóa dẫn đường kinh lạc và các bộ vị khác liên kết với lục phủ ngũ tạng, nhất là đả thông hai mạch Nhâm Đốc, lấy thực hiện linh khí vận hành theo chu thiên là chính, từ đó thúc đẩy linh khí vận hành mạnh mẽ và trơn tru trong toàn cơ thể…"

phác, bằng, toản, pháo, hoành: lần lượt là bổ, hất, chọc, đập, gạt.

Nghe Phong Kỳ phân tích đại cương của «Mãnh Hổ quyền» , khuôn mặt các học viên dần dần thay đổi.

Bởi vì bọn họ phát hiện Phong Kỳ thật sự có kiến thức.

Không những bản thân có kiến giải độc đáo đối với tu thể, mà còn giảng giải về sự phát triển của hệ thống tu thể hiện có.

Giờ khắc này các học viên cũng không dám tiếp tục khinh thường Phong Kỳ, vội vàng mở laptop ra, vừa nghe vừa ghi nhớ, vẻ mặt hết sức nghiêm túc, cũng thỉnh thoảng gật đầu tỏ vẻ tán thành đối với nội dung giảng thuật của Phong Kỳ.

…

Lúc này bên ngoài phòng học, một thiếu niên khoảng mười bảy, mười tám tuổi từ đằng xa vội vàng chạy tới.

Hắn có vẻ ngoài đẹp trai, có con ngươi màu đen như gỗ mun, cái mũi cao thẳng, bề ngoài có vẻ đẹp nhu hòa, đồng thời trên mặt nở một nụ cười tự tin.

Đi đến trước phòng học, Lâm Nhiễm đang chuẩn bị đẩy cửa vào thì nghe thấy trong phòng học có người đang giảng bài, lập tức có chút bối rối.

“Chẳng lẽ là đi nhầm lớp rồi?”

Ngẩng đầu nhìn tên ” Lớp chiến đấu một”, Lâm Nhiễm càng bối rối.

“Không sai mà, chính là chỗ này!”

Theo lễ phép, khi có người đang giảng bài thì không thể tùy tiện đi vào, thế là Lâm Nhiễm lựa chọn đứng dự thính bên ngoài phòng học.

Nghe “thầy giáo” ở bên trong nói về kiến giải của mình đối với tu thể, đôi mắt thanh tịnh của Lâm Nhiễm nổi lên gợn sóng, thỉnh thoảng gật đầu thể hiện sự đồng ý.

“Không hổ danh là Tinh Thành Học Phủ, giáo viên ở đây thật chuyên nghiệp!”

Chương 20. Bị bắt trang bức

*Trang bức là một thuật ngữ hán việt chỉ một hành động, một loại phong cách giả dạng nghèo khó, giả dạng không có gì để phơi bày ra cái không có gì của mình nhưng thực sự thì lại rất có năng lực, rất khủng bố… đây là kiểu trang bức có thực lực.

Nói được một phần ba nội dung, Phong Kỳ dừng giảng giải. Ngẩng đầu nhìn lại, toàn bộ học viên đều sáng mắt nhìn hắn, vẻ mặt chờ mong.

“Thầy ơi, thầy tiếp tục đi, đừng dừng lại, tiếp tục giảng, không nghe hết em khó chịu cả người!”

“Thật sự xuất sắc, tìm lối tắt giải thích định nghĩa tu thể, giúp em sinh ra rất nhiều ý tưởng, chờ nghe giảng xong sẽ đi thực tiễn, thầy tiếp tục giảng đi, làm ơn thầy đó.”

“Bội phục, thật sự bội phục, quả nhiên sóng sau đè sóng trước, thầy hoàn toàn đủ năng lực gánh được hai chữ lên trời!”

……

“Móe, rõ ràng ban nãy còn khinh thường mình!” Phong Kỳ phun tào trong lòng.

Nghe các học viên gọi mình là thầy, hắn tưởng là kính xưng giữa bọn học sinh trong lớp khi giao lưu tu luyện, không quá để ý.

Nhìn từng đôi mắt khát vọng, hắn trầm ngâm một lát, tiếp tục giảng giải điểm mấu chốt cơ sở của《 Mãnh Hổ Quyền 》.

Tuy có phần bất mãn các học trưởng cao ngạo Tinh Thành Học Phủ, nhưng Phong Kỳ vẫn chưa mang thù.

Vừa lúc nhân cơ hội này, truyền bá《 Mãnh Hổ Quyền 》, cho càng nhiều người học tập, thúc đẩy môn tu luyện ở hiện đại phát triển, sau đó ảnh hưởng tương lai.

Ngoài phòng học, Lâm Nhiễm nghe cực kì tập trung.

Phát hiện trong phòng học bỗng ngừng giảng bài, tâm tình tức khắc khó nhịn như mèo cào.

Phong Kỳ giảng giải lý niệm tu thể, hắn cảm thấy mới mẻ độc đáo, rất nhiều giải thích càng là chưa bao giờ nghe qua, thật sự làm hắn bội phục.

Trong nôn nóng chờ đợi, tiếng giảng bài lần thứ hai vang lên, Lâm Nhiễm dứt khoát ngồi bệt xuống đất, móc ra notebook bắt đầu chép bút ký.

……

"Thầy Lương, chuyện gì?"

"Lâm Nhiễm đến chỗ cậu đi, cậu chăm sóc thằng nhóc tỉ mỉ chút, nó chẳng những là học trò cưng của tôi, càng là nghiên cứu viên nội bộ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách điều động, nếu bị bắt nạt ở đó, đừng trách tôi không khách khí."

"Yên tâm, tôi đã an bài ổn thỏa, nếu không có chuyện gì khác, cúp máy trước, tôi đang định đi nghe cậu nhóc giảng bài, thử coi có đúng là ưu tú như cậu nói không."

Cúp điện thoại, Bạch Phù Sinh đứng lên, đi đến khu dạy học số 2.

Lâm Nhiễm không phải học viên Tinh Thành Học Phủ, mà là sinh viên trao đổi tới từ Lẫm Đông Học Phủ. Đi vào Tinh Thành Học Phủ, chuẩn bị ký túc xá cho hắn xong, chuyện đầu tiên Bạch Phù Sinh làm, là sắp xếp cho Lâm Nhiễm đi dạy các học viên năm cuối một tiết, mài giũa kiêu ngạo của chúng, cho chúng biết cái gì là thiên ngoại hữu thiên.

Một đường mỉm cười gật đầu, chào hỏi học sinh, giáo viên, Bạch Phù Sinh đi tới ngoài phòng học lớp chiến đấu.

Đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào, khóe mắt ông chợt liếc thấy Lâm Nhiễm ngồi xổm trong góc, đang "xoành xoạch" viết chữ trên notebook, thỉnh thoảng còn gật đầu.

Bạch Phù Sinh:???

Cất bước đi đến trước mặt Lâm Nhiễm, lúc này Lâm Nhiễm biểu tình chuyên chú, hoàn toàn không nhận thấy ông tới gần.

"Lâm Nhiễm, cho cậu đi dạy, ngồi ở đây làm gì?"

"Suỵt, im nào, em đang chép bút ký." Lâm Nhiễm cũng không ngẩng đầu, mở miệng nói.

Bạch Phù Sinh:……

Bạch Phù Sinh chẳng hiểu ra sao, quay đầu nhìn phía phòng học, xuyên qua cửa sổ có thể thấy, trên bục giảng đang có một học viên trẻ tuổi giảng bài.

Bạch Phù Sinh không khỏi nhíu mày.

Chương trình học bình thường của lớp chiến đấu, không phải chỗ giao lưu tâm đắc như ở lớp giao lưu tu luyện, ai dám to gan lên bục nói thoả thích.

Nhìn Lâm Nhiễm vẫn đang chép bút ký, Bạch Phù Sinh lại nghi hoặc trong lòng, không hiểu Lâm Nhiễm đang viết cái gì.

"Lấy hình ý làm quy tắc chung tu luyện, khi chiến đấu, phải có khí thế mãnh hổ thẳng tiến không lùi, mới có thể……"

*Hình ý: Hình thức và ý nghĩ.

Nghe được nội dung giảng bài truyền ra từ lớp học, biểu tình Bạch Phù Sinh dần dần thay đổi, ông phát hiện học viên

đang giảng bài rất lợi hại, có lý niệm và ý hiểu riêng về khái niệm tu thể.

Giờ khắc này, lửa giận dưới đáy lòng Bạch Phù Sinh bay vút theo gió, cũng bắt đầu thính giảng cùng Lâm Nhiễm.

Trong phòng học, giảng giải được hai phần ba quy tắc cơ sở, Phong Kỳ cảm thấy miệng khô lưỡi khô, dừng giảng giải thêm lần nữa.

Các học viên đang nghe tận hứng, thấy thế, lập tức đưa lên nước khoáng và đồ ăn vặt, sôi nổi tỏ vẻ, thầy nghỉ ngơi trước, sau đó tiếp tục.

Phong Kỳ vô ngữ, hắn chỉ tới bàng thính giao lưu tâm đắc tu luyện, sao cuối cùng biến thành đi dạy.

Nhưng tục ngữ nói rất đúng, làm gì làm đến cùng, đừng để dở giữa chừng.

Nội dung cơ sở của《 Mãnh Hổ Quyền 》đã giảng được hai phần ba, các học viên cũng sắp chép xong, hắn quyết định giảng hết nội dung.

Chương 21. Bị bắt trang bức (2)

Trong lúc Phong Kỳ nghỉ ngơi, ngoài phòng học, Lâm Nhiễm oán niệm ngẩng đầu nhìn Bạch Phù Sinh:

"Thầy Bạch, em cất công viết giáo án, chuẩn bị trang bức trước mắt các học viên, không nghĩ tới vai hề lại là chính em, thầy chèn ép em kiểu vậy, thầy em biết không?"

Bạch Phù Sinh:……

Lời này, Bạch Phù Sinh không biết đỡ lại kiểu gì.

Ông vốn không định chèn ép Lâm Nhiễm, sắp xếp Lâm Nhiễm đi dạy cũng là vì chèn ép học viên lớp chiến đấu, cho họ hiểu chênh lệch giữa mình và thiên tài thật sự.

Hiện tại học viên đang dạy trong phòng học, ông chưa bao giờ nghe tiếng, căn bản không quen biết.

Nhưng giờ phút này Bạch Phù Sinh vui mừng trong lòng, ông không nghĩ tới trong học phủ ngọa hổ tàng long, có nhân tài ưu tú như thế.

Nhìn ánh mắt Lâm Nhiễm tràn ngập oán niệm, Bạch Phù Sinh nghĩ nghĩ, thấm thía nói:

"Lâm Nhiễm, em phải hiểu được, thiên ngoại hữu thiên, tuy em rất ưu tú ở Lẫm Đông Học Phủ, nhưng Tinh Thành Học Phủ bọn thầy cũng không thiếu học viên tài giỏi, em thấy không, đây là thực lực Tinh Thành Học Phủ bọn thầy, thầy làm vậy, là hy vọng em có thể tiến bước xa hơn, đừng cảm thấy tự

mãn vì được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách trúng tuyển trước, em còn một con đường rất dài cần phải đi.”

Nhìn Bạch Phù Sinh vẻ mặt ôn hòa, Lâm Nhiễm gật gật đầu:

“Thầy Bạch, em hiểu được, tiết học này quả là có ý nghĩa phi phàm, em được lợi không ít, cảm ơn thầy Bạch chỉ điểm!” Nói, Lâm Nhiễm đứng lên, khom lưng với Bạch Phù Sinh.

Nghe được lời này, Bạch Phù Sinh sung sướng trong lòng.

Trước giờ nghe nói Lâm Nhiễm của Lẫm Đông Học Phủ tài giỏi hơn người, có rất nhiều ý kiến quý giá trên phương diện nghiên cứu, cải tiến thuật pháp chiến đấu, được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách chú ý đồng thời cho sớm trúng tuyển.

Mỗi khi nghĩ đến Tinh Thành Học Phủ không có nhân tài địch nổi đối phương, Bạch Phù Sinh thở dài trong lòng.

Lại không nghĩ tới, hôm nay xuất hiện chuyện vui ngoài ý muốn, phát hiện một viên châu ngọc phủ bụi trần.

“Thầy Bạch, học viên đang giảng bài ở lớp nào, tên là gì? Em muốn đi làm quen.” Lâm Nhiễm lúc này mở miệng dò hỏi, trong mắt tràn ngập chờ mong.

Bạch Phù Sinh:……

Đối mặt dò hỏi, Bạch Phù Sinh á khẩu không trả lời được.

Bởi vì người trong phòng học, ông cũng không quen biết, nhưng đã chót trang bức một nửa, lúc này nói không quen sao được.

Vì thế Bạch Phù Sinh gắng ra vẻ đạm nhiên:

“Cậu nhóc là học viên ưu tú Tinh Thành Học Phủ bọn thầy, chờ khi rảnh rỗi sẽ giới thiệu cho hai đứa quen nhau!”

“Thầy Bạch, em đương nhiên biết cậu ấy là học viên ưu tú học phủ các thầy, cái em hỏi là, cậu ấy học lớp nào, tên là gì.” Lâm Nhiễm truy vấn.

“Không phải em muốn nghe giảng sao, bài giảng bắt đầu kìa!”

Cũng may Phong Kỳ tiếp tục giảng bài, giảm bớt Bạch Phù Sinh xấu hổ.

Lâm Nhiễm thấy thế, cũng không tiếp tục dò hỏi, lập tức ngồi xuống chép bút ký.

Bạch Phù Sinh cũng đứng một bên nghe giảng, trong lúc đó thường thường vui mừng gật đầu.

……

Chờ Phong Kỳ lên lớp xong, phòng học vỗ tay dậy sấm.

Tận đến khi Phong Kỳ đẩy cửa rời đi, tiếng vỗ tay vẫn mãi chưa ngừng lại.

“Thầy Bạch, cậu ấy tới, thầy giới thiệu đi!” Nhìn Phong Kỳ thẳng tắp đến gần, Lâm Nhiễm nhìn Bạch Phù Sinh mở miệng.

“Được, vậy giới thiệu cho hai đứa quen biết một chút!”

Bạch Phù Sinh nội tâm xấu hổ, nhưng vẫn tiến lên hai bước, đang muốn mở miệng, lúc này Phong Kỳ lại khiêm tốn nhường đường, lướt qua từ bên cạnh ông.

Bạch Phù Sinh:……

Lâm Nhiễm:……

Nhìn Phong Kỳ càng lúc càng xa, Lâm Nhiễm lộ vẻ nghi hoặc, không khỏi quay đầu nhìn Bạch Phù Sinh:

“Thầy Bạch, thầy xác định quen cậu ấy? Hoặc là nói, cậu ấy quen thầy?”

Bạch Phù Sinh:……

Tinh Thành Học Phủ.

Đêm dài, mọi thanh âm đều im lặng.

Phong Kỳ ngồi trên ghế dài bên hồ, nhìn ánh trăng và núi giả dưới ao hồ, thất thần.

Buổi chiều giảng bài ở lớp giao lưu tu luyện, các học viên hưởng ứng mãnh liệt, làm hắn có một sáng ý.

Một thân một mình cứu vớt tương lai, hắn không thể bảo đảm.

Nhưng hắn biết, chỉ gia tăng thực lực bản thân, khẳng định không thể cứu vớt tương lai, tất nhiên phải nỗ lực cùng toàn nhân loại.

Hắn cần đi sáng tạo cơ hội, thúc đẩy văn minh nhân loại phát triển.

Lần này giảng bài, trong đầu hắn xuất hiện một ý tưởng, hắn có thể đảm nhiệm giáo viên ở học phủ, bồi dưỡng một số nhân tài ưu tú.

Trước khi tốt nghiệp học phủ hắn không thể nhập chức các viện nghiên cứu công pháp lớn, có lẽ chỉ có thể thử làm giáo viên.

Ví như lần này dạy 《 Mãnh Hổ Quyền 》 cho các học viên lớp giao lưu tu luyện, ngày sau, sẽ được phổ biến theo thời gian, lực ảnh hưởng dần dần phóng ra toàn bộ Tinh Thành, thậm chí toàn thế giới.

Nhưng hắn cũng rõ ràng, mình làm vậy, tất nhiên cũng sẽ đưa tới một loạt phiền phức.

Đột nhiên nắm giữ một kho tri thức tu luyện, có thể sáng lập lĩnh vực tu luyện nhân loại hiện tại vẫn chưa đặt chân đến,

có vẻ quá dị thường.

Nhưng xử lý vấn đề phương diện này, hắn đã sớm có chủ ý.

"Người khác thích nghĩ thế nào thì nghĩ, bố đây là thiên tài, tùy tay là có thể sáng tạo công pháp tu luyện mới, sáng lập lĩnh vực tu luyện mới, sao lại không được!"

Chương 22. Rune Transformer

Rune Transformer: Người bị phù văn cải tạo.

Giờ khắc này, Phong Kỳ quyết định.

Hắn phải diễn thành một người vĩ đại.

Bởi vì cái "vĩ đại" này, hắn không thể không diễn, nếu không hắn chẳng thể giải thích mình đào đâu ra công pháp tu luyện, chả bằng dứt khoát thừa nhận với toàn thế giới:

"Không sai, tôi là siêu cấp thiên tài ngàn vạn năm khó gặp!"

Nghĩ kỹ xong, Phong Kỳ đứng lên duỗi người, chuẩn bị về phòng ngủ làm một giấc, thuận tiện đi vào mộng cảnh đánh quái thăng cấp, gia tăng năng lượng huyết mạch của mình, tìm kiếm bí mật giấc mơ.

Đi đến ký túc xá, hắn bỗng nhiên nghe được tiếng Harmonica truyền đến từ nơi xa.

Ngẩng đầu nhìn lại, nương theo ánh đèn đường bên hồ, hắn thấy một thân ảnh nhỏ gầy ngồi dưới cây liễu cách đó không xa.

Cô uốn gối ngồi dưới cây liễu, hai tay nâng Harmonica, dán ở bên môi, cô độc thổi, làn điệu thâm trầm, phương thức diễn tấu lúc nhanh lúc chậm như đang kể lại một câu chuyện đau buồn.

Đến gần rồi, Phong Kỳ phát hiện, người ngồi ở dưới tàng cây là đàn chị dạ dày vũ trụ gặp được ở nhà ăn học phủ ban

ngày, nhưng làm hắn cảm thấy nghi hoặc là, hiện giờ đồng tử cô dựng thẳng như mắt thú, lập loè ánh sáng màu tím yêu dị.

Tựa hồ phát hiện Phong Kỳ tới gần, cô gái ngừng thổi, quay đầu nhìn Phong Kỳ, ánh sáng màu tím yêu dị trong mắt quay tròn, há mồm lộ ra hai chiếc răng nanh.

Hơi thở hoang dã đổ ập đến, khiến Phong Kỳ sinh ra ảo giác, như thể người đứng trước mặt là một con thú hoang dữ tợn.

"Cậu không sợ tôi?" Cô gái bỗng nhiên mở miệng nói.

"Vì sao em phải sợ chị?" Phong Kỳ ngạc nhiên, lời này làm hắn không thể hiểu nổi.

"Chỉ là một tiểu loli, đâu phải quái vật dữ tợn, ba đầu sáu tay, mình sợ cái gì? Có lẽ mình đấm một quyền đã đủ để đánh khóc chị này." Hắn phun tào trong lòng.

"Tôi tên Mộc Tình!" Nhìn thẳng vào mắt Phong Kỳ, cô gái nói ra tên mình, chờ đợi phản ứng của hắn.

Mọi khi, nghe được tên cô, học viên học phủ đều quyết đoán chuồn đi.

Bởi vì cô là Rune Transformer, lại là một Transformer không hoàn toàn, Rune hay chính là phù văn được cải tạo cực dễ mất khống chế.

Ở cạnh cô là hành vi cực kỳ nguy hiểm, không chừng sẽ mất mạng, cho nên các học viên đều trốn tránh cô, coi cô là hồng thủy mãnh thú và dị loại.

*Hồng thủy mãnh thú: nước lũ và thú dữ, ví với tai họa khổng lồ.

Nghe được Mộc Tình nói ra tên mình, Phong Kỳ cho là tự giới thiệu, vì thế lễ phép vươn tay, cũng tự giới thiệu:

“Em chào đàn chị, em tên Phong Kỳ.”

Phản ứng Phong Kỳ hoàn toàn khác Mộc Tình tưởng, cô không khỏi nhíu mày:

“Cậu không quen tôi?”

“Không quen? Đàn chị rất nổi tiếng sao?” Phong Kỳ biểu tình nghi hoặc.

Nhìn nhau với Phong Kỳ mấy giây, Mộc Tình bất chợt đứng dậy, nhanh chóng chạy xa.

Nhìn thân ảnh Mộc Tình đi xa, Phong Kỳ khó hiểu.

“Đàn chị này, nhất định có tật gì đó.”

……

Trở lại ký túc xá.

Phong Kỳ lấy ra laptop từ trong hành lý, bắt đầu tìm tư liệu.

Đàn chị Mộc Tình khiến hắn nảy sinh tò mò, đặc biệt là Phù Văn Tinh Thạch được khảm trên tay phải cô, làm Phong Kỳ nghĩ tới sinh vật trận địa.

Bởi vì được khảm Phù Văn Tinh Thạch trên người, là đặc thù rõ ràng nhất của sinh vật trận địa.

Đăng nhập diễn đàn Tinh Thành Học Phủ xong, Phong Kỳ đánh tên “Mộc Tình”, bắt đầu tìm tòi tin tức.

Theo nhiều lần tìm tòi, vẻ mặt hắn dần dần ngưng trọng.

Giờ khắc này hắn mới biết được, hóa ra Mộc Tình là một Rune Transformer.

Về Rune Transformer, Vương Tấn Thăng có nhắc qua đôi câu trên tiết lịch sử.

Rune Transformer giống như môn tu luyện linh khí, đều xuất phát từ lúc đầu nhân loại thăm dò thực nghiệm sinh vật trận địa.

Lúc ấy trừ nghiên cứu linh khí đất trời, có một đám học giả muốn thử gặt hái sức mạnh từ sinh vật trận địa.

Mỗi một con sinh vật trận địa, ngoài thân đều được khảm một vết phù văn liên kết với cơ quan nội tạng của nó, lúc ấy các học giả chủ trương tìm cách tăng cường sức mạnh thông qua sinh vật trận địa, vào tay nghiên cứu từ vết phù văn, trải qua vô số lần thử nghiệm, cuối cùng đưa ra một kế hoạch lớn mật "Kế hoạch dùng phù văn cải tạo cơ thể người".

Họ chủ trương lấy ra "sức mạnh phù văn" từ trong cơ thể sinh vật trận địa, sau đó nạm vào cơ thể người thường, giúp người thường đạt được sức mạnh sánh ngang với sinh vật trận địa.

Lúc ấy, kế hoạch này thậm chí áp đảo "Phái nghiên cứu linh khí", cũng chính là môn tu luyện hiện tại, trở thành xu hướng phát triển chủ đạo của nhân loại.

Nhưng điều xấu nhanh chóng hiện ra, nhóm đầu tiên tham dự thực nghiệm được khảm phù văn trong cơ thể, tuy sở hữu sức mạnh khổng lồ trong khoảng thời gian ngắn, nhưng theo thời gian, tính tình họ đại biến, dần dần không chịu khống chế, tạo thành tai họa ngầm không nhỏ.

Tuy cũng có một phần nhỏ nhân viên thực nghiệm thành công khống chế sức mạnh phù văn, trở thành chiến sĩ phù văn thực lực cao siêu, nhưng xác suất thực nghiệm thành công thấp đến đáng sợ, còn tiềm tàng nguy hiểm mất khống chế, cuối cùng kế hoạch "Dùng phù văn cải tạo cơ thể người" bị gác lại.

Môn tu luyện cũng dần theo nghiên cứu và sáng tạo về sau, trở thành mạch chủ quan trọng nhất cho sự phát triển của nhân

loại.

Chương 23. Thập hoang giả - Mộc Tinh

Tìm hiểu tình huống Mộc Tinh xong, Phong Kỳ bỗng hiểu lí do cô phản ứng như vậy.

Trong mắt cô, mình là quái thai, các học viên Tinh Thành Học Phủ sợ cô là đương nhiên, không sợ cô mới khác thường.

Thông qua những thiếp trên diễn đàn, hắn còn biết, hóa ra Mộc Tinh là thập hoang giả trước khi tiến vào Tinh Thành Học Phủ.

Thập hoang giả, là chỉ những người dân chạy ra từ thành trì bị trận địa bao trùm, bởi vì mật độ dân số đông, dẫn tới rất nhiều thành phố không thể nhận quá nhiều người, cho nên họ trở thành du dân không nơi nương tựa ở ngoài thành.

Hoàn cảnh sinh tồn của họ so với cư dân trong thành, cực kỳ ác liệt, giữa đồng bạn không có tín nhiệm, có đôi khi vì đồ ăn, thậm chí sẽ động tay giết đối phương.

Đời sau của họ cũng lớn lên trong hoàn cảnh này, trước sau tuần hoàn theo cách sinh tồn cá lớn nuốt cá bé.

Tinh Thành từng nhận một đoàn thập hoang giả, an trí cho họ một mảnh đất, đồng thời sắp xếp công việc cho họ. Nhưng rất nhanh, trị an Tinh Thành trở nên hỗn loạn, tỷ lệ phạm tội thẳng tắp tăng lên, bị buộc bất đắc dĩ, cuối cùng Tinh Thành hủy bỏ kế hoạch chi viện thập hoang giả.

Thành phố khác cũng giống Tinh Thành, phổ biến áp dụng thi thố giúp đỡ thập hoang giả, kết quả đều thất bại.

Tuy cùng là nhân loại, nhưng trong mắt nhiều người, thập hoang giả là dị loại không hiểu lí lẽ.

Ấn tượng của Phong Kỳ về thập hoang giả ngược lại không tồi.

Lần đầu hắn biết đến thập hoang giả, là trong tiết lịch sử của Vương Tấn Thăng.

Vương Tấn Thăng nhận xét thập hoang giả, cũng không cực đoan như nhiều người khác.

Ông cảm thấy cùng là nhân loại, nên hòa thuận ở chung, trong thập hoang giả cũng có "người tu luyện", trên con đường đối kháng lĩnh vực lâu dài trong tương lai, họ cũng sẽ là một phần sức mạnh quan trọng, chỉ có toàn nhân loại hợp tác nỗ lực, tương lai mới có hy vọng.

Vương Tấn Thăng cho rằng, sở dĩ cư dân trong thành không thể hiểu nổi hành vi của thập hoang giả, là do sự khác biệt giữa hoàn cảnh sinh tồn.

Thập hoang giả sống ở ngoài thành, thiếu thốn mọi thứ, mà cư dân trong thành không cần lo lắng vì đồ ăn và an toàn, lúc này mới tạo thành khác biệt ở hành vi và cách thức tự hỏi, vấn đề này có thể nghĩ cách giải quyết, quan trọng là giao lưu và không ôm thành kiến.

Trong lúc đó, Vương Tấn Thăng còn liệt kê mấy sự tích thập hoang giả giúp chiến đoàn trận xua tan trận địa, gia tăng ấn tượng Phong Kỳ đối với thập hoang giả.

Cho nên Phong Kỳ cũng không phản cảm với Mộc Tinh.

Nhưng làm hắn cảm thấy nghi hoặc là, kế hoạch dùng phù văn cải tạo cơ thể người đã sớm bị gác lại vì tiềm tàng tai họa ngầm nghiêm trọng, tại sao Mộc Tinh vẫn sẽ trở thành Rune Transformer? Tại sao có thể đi vào Tinh Thành Học Phủ?

Phong Kỳ nghi hoặc khó hiểu, bắt đầu phấn đấu tìm đáp án trong diễn đàn Tinh Thành Học Phủ.

Tìm rồi lại tìm, topic đầu bảng nổi nhất diễn đàn khiến cho Phong Kỳ chú ý.

【 Quá ghê gớm, sinh viên trao đổi Lâm Nhiễm mới tới quá lợi hại, nghe giảng một tiết, tôi hoàn toàn khâm phục. 】

Lâu chủ: Tiểu bá vương Tinh Thành Học Phủ

Nội dung:

Mọi người chắc đều nghe qua đàn em Lâm Nhiễm của Lẫm Đông Học Phủ, cũng khẳng định biết cậu ấy được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách sớm tuyển vào. Lúc ấy tôi rất không phục, cảm thấy đàn em không đưa ra được sáng ý nào trong nghiên cứu công pháp, cũng không tự tay nghiên cứu ra công pháp mới, dựa vào cái gì lại được hậu đãi, rõ ràng tôi cũng có thể làm được.

Chờ lúc sau tự mình gặp mặt, tôi mới phát hiện, giữa người với người, thật sự tồn tại chênh lệch.

Cậu ấy rất trẻ tuổi, nhưng đã tìm được lối tắt nghiên cứu công pháp tu luyện, đi ra một con đường hoàn toàn mới. Nghe xong một tiết, tôi đến phòng huấn luyện thực tiễn lý luận đàn em Lâm Nhiễm, bị dọa chấn kinh thêm lần nữa.

Lý luận của đàn em Lâm Nhiễm đã có thể kết hợp với thực tiễn, không phải chỉ là giả thuyết, tôi như thấy được một ngôi sao mới từ từ dâng lên trong nhân loại.

……

“Tiết dạy ở đâu? Có video không, tôi cũng muốn nghe.”

“Tiết dạy đầu tiên ở lớp chiến đấu tụi này, kế tiếp có đi đâu dạy nữa hay không, tôi không rõ, nhưng không thể không nói, tiết học của cậu ấy thật sự thú vị, sau khi nghe xong tôi được

lợi không nhỏ, không chỉ giới hạn trong tri thức lý luận như mọi người nghĩ, hiện tại tôi đã quay đầu về làm fan, thật không hổ là học viên ưu tú được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách sớm trúng tuyển."

"Mơ hồ vậy sao? Dù ưu tú thật thì cũng đâu thể quá tài giỏi, mọi người đều là nhân loại, chẳng lẽ cậu ấy có thể mọc ra ba đầu sáu tay chắc (người da đen nghệt mặt đánh ra dấu chấm hỏi.jpg), có ai quay video không, đăng lên cho tôi xem thử đi."

Mà dưới topic, đã có rất nhiều học viên trả lời.

Trừ các học viên thảo luận bạn học Lâm Nhiễm, giáo viên đầu tiên trả lời trong đó, làm Phong Kỳ nảy sinh tò mò với Lâm Nhiễm.

Chương 24. Đại Ma vương tương lai (1)

“Thân là giáo viên khoa chiến đấu của học phủ, tôi thiết thân thể hội chênh lệch thiên phú giữa người với người thái quá bao nhiêu, thậm chí có thể lớn chừng chênh lệch giữa người với heo. Năm đó tôi học ở Vị Lai Học Phủ, học《 Môn tu luyện nghiên cứu》. Tôi có thể khẳng định, tôi là người nỗ lực nhất trong lớp, nhưng ở lớp học 100 người, thành tích tôi chả thể vào nổi danh sách top 50, quá mức nhất là một bạn cùng phòng của tôi, mỗi ngày cậu ấy chép luận văn của tôi, khi đi học cũng cà lơ phất phơ chẳng chịu nghiêm túc, kết quả đến kiểm tra cuối kì, cậu ấy thi được 489 điểm, tôi chỉ được 271 điểm. Lúc sau tôi hiểu, không được chính là không được, ngoan ngoãn chuyển sang học môn chiến đấu, con đường kế tiếp rất thông thuận, dù là vào chiến đoàn trận địa, hay kế tiếp được Tinh Thành Học Phủ chiêu mộ trở thành giáo viên ba lớp chiến đấu, chưa từng uể oải thêm lần nào. Kỳ thật tới bây giờ, tôi vẫn rất hâm mộ những bạn học tiếp tục trên con đường nghiên cứu công pháp, sau này rất nhiều người trong số họ bước vào các viện nghiên cứu công pháp lớn, đó là mộng tưởng xa xôi tôi từng không thể với tới, mỗi người họ đều lóng lánh ánh vàng trong mắt tôi, học viên Lâm Nhiễm có lẽ là học viên tài giỏi tương tự họ đi.”

……

Mọi người diễn đàn khen đàn em Lâm Nhiễm, làm Phong Kỳ nghĩ tới một người.

Vương Tấn Thăng.

Ông từng là sinh viên ưu tú của Tinh Thành Học Phủ, giống như Lâm Nhiễm, chưa tốt nghiệp đã được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách gõ cửa chiêu mộ.

Điều đáng tiếc duy nhất là, lúc trước Vương Tấn Thăng chọn trở thành giáo viên lịch sử, vùi lấp mất thiên phú.

Cũng may hiện tại thầy Vương sớm tỉnh ngộ, bắt đầu muốn từ chức dạy học, đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhậm chức.

Nếu không ngọc châu phủ bụi trần, sẽ là tổn thất toàn nhân loại.

Chợt nhận ra Lâm Nhiễm khả năng là nhân tài thiên phú cực cao giống như Vương Tấn Thăng, Phong Kỳ có ý niệm muốn kết bạn.

Cuối cùng Phong Kỳ vẫn không thể nào tìm được tin tức liên quan đến việc tại sao Mộc Tinh lại trở thành người cải tạo phù văn ở trên diễn đàn.

Tìm kiếm không có kết quả, Phong Kỳ cũng không kiên trì.

Đêm đã khuya, sau khi rửa mặt hắn nằm ở trên giường, rất nhanh đã vào cảnh trong mơ.

Tầng mây đen thấp đầy áp lực, mặt đất đầy xác chết.

Cơn gió lạnh lẽo u ám quét qua mặt đất, tiếng gào thét của Zombie vang lên ở phía xa.

Mở mắt ra, Phong Kỳ thuần thục nhặt lên một khúc xương gãy và đập "tiểu tàn(tật)", còn chưa kịp đứng người lên, ngã trên mặt đất. Sau đó lại làm thêm vài phát để tiêu diệt.

Sau khi làm xong tất cả, hắn đưa mắt nhìn về phía tây.

Nơi đó bị bao phủ bởi sương trắng và tầm nhìn không cách nào xuyên qua, nhưng thỉnh thoảng có thể nhìn thấy có đôi

mắt đỏ rực hoặc bóng dáng ma quái lóe lên rồi biến mất ở trong sương trắng.

Dường như nhìn thấu sự tò mò của Phong Kỳ đối với khu vực sương trắng, lúc này lời tự thuật hiện lên trong đầu của hắn.

[Ý thức được sự nguy hiểm trong màn sương trắng, ngươi bóp chết sự tò mò trong lòng, quyết định tiếp tục săn giết Zombie để mạnh lên!]

Phong Kỳ: …

Ngăn chặn sự tò mò trong lòng, hắn nghe theo chỉ điểm của lời tự thuật, tiếp tục săn giết Zombie.

Đi theo hướng đông, trên đường tiến về nơi ẩn náu của Tinh thành, Phong Kỳ không chỉ săn giết zombie thân thể không trọn vẹn mà còn bắt đầu săn giết những zombie thân thể còn nguyên vẹn.

Với sự gia tăng sức mạnh thể chất và sự gia tăng thể chất do danh xưng tiền tố mang lại, Zombie bình thường đã không cách nào tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Khi lần đầu tiên tiến vào giấc mơ tương lai, hắn phải dùng nhiều cách mới săn giết được một con Zombie không còn nguyên vẹn.

Nhưng bây giờ cho dù là đánh đối mặt, hắn cũng có thể dễ dàng đánh chết một Zombie trong khoảng thời gian ngắn, hiệu suất đánh giết tăng lên theo thực lực.

Di chuyển dọc theo con đường quen thuộc, trong lúc đó hắn còn gặp mấy con nhuyễn trùng chui lên từ dưới đống xương khô, không ngoại lệ, tất cả đều thành những ‘em bé’ kinh nghiệm, giúp tỉ lệ mốc danh xưng tiền tố “Tính bền dẻo” của hắn được tăng lên.

Lần này tiến vào giấc mơ tương lai, mục tiêu của Phong Kỳ vẫn là khu tránh nạn của Tinh thành.

Hắn thấy trong đầu chỉ có « bộ tu luyện thể thao » và « Mãnh Hổ quyền » tất nhiên là không đủ.

Bằng không thì không có cách nào trở nên trang bức trong thế giới hiện thực, càng không làm được thiên tài!

Trong thế giới giấc mơ, trên bầu trời không có mặt trăng và mặt trời, ánh sáng u ám, Phong Kỳ lang thang giữa các zombie, không ngừng săn giết và tiến lên.

Chờ lần nữa đi tới trước tấm bia đá, thuộc tính của hắn đã thay đổi.

[Zombie bình thường · tính bền dẻo: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Bình thường, tính bền dẻo LV1(tính bền dẻo của cơ bắp tăng 1%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 58／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

[Bình thường (có thể thăng cấp)]:

Mốc thứ hai: 48%

[tính bền dẻo LV1] (có thể thăng cấp): 54%

Chương 25. Đại Ma vương tương lai (2)

Với việc thu được càng ngày càng nhiều điểm tiến hóa huyết mạch, hiện tại các khí quan trong cơ thể Phong Kỳ đã được bao trùm bởi một lớp thịt mới màu hồng phấn, mùi hôi thối giảm đi, hoa văn của cơ bắp trên người cũng càng thêm rõ ràng.

Ít nhất hắn cảm thấy khoảng cách mình trở lại làm người càng ngày càng gần.

[Cũng có thể là tên to con cơ bắp biến thái, giống với bạo quân trong Resident Evil*.]

Resident Evil, được biết đến ở Nhật Bản với tên Biohazard, là một series trò chơi điện tử kinh dị sinh tồn.

"Câm miệng!"

Đi tới trước tấm bia đá, hắn nhỏ vào máu tươi, sau đó bia đá chậm rãi mở ra, lộ ra một lối đi bằng kim loại.

Cất bước đi vào trong lối đi, Phong Kỳ đi thẳng đến vịt trí kho số liệu.

Sau khi thuần thục đánh thức kho số liệu, trước tiên hắn tìm tin tức của mình

[Phong Kỳ (nhân viên nghiên cứu công pháp)] :

Hưởng thọ: 32 tuổi

Nguyên nhân cái chết: Khi đang ra ngoài thực hiện nhiệm vụ điều tra nghiên cứu, đi theo chiến đoàn trận địa tuyệt mệnh xâm nhập trận địa, ngoài ý muốn bị sinh vật trận địa giết chết.

Ngày mất: Ngày 8 tháng 4 năm 2042 .

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Tốt nghiệp xuất sắc loại B của Học viện Ngân Hà, người sửa chữa bộ tu luyện thể thao phiên bản 2. 0, huân chương tinh anh nhân loại cấp B, giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại, người sáng lập « Mãnh Hổ quyền ».

Đánh giá: Giai đoạn trước bộc lộ tài năng, cải tiến bộ tu luyện thể thao, cũng sáng lập công pháp tu thể « Mãnh Hổ quyền », được cho là ngôi sao tương lai của nhân loại, nhưng về sau, không còn sáng tạo cái mới trên con đường nghiên cứu công pháp, bị thế nhân cho rằng là hết thời, cuối cùng ở năm 32 tuổi, ngoài ý muốn mất mạng trong một lần ra ngoài điều tra nghiên cứu.

…

[Thiếu niên, ta xem ngươi ấn đường biến thành màu đen, không còn sống được lâu nữa, ta cược ngươi sống không quá 32 tuổi.]

“Câm miệng, lần sau ông sống 100 tuổi cho ngươi xem.”

Nhìn qua thông tin chi tiết trên màn hình Phong Kỳ ý thức được một điều.

Sau khi hắn tiến vào giấc mơ, thời gian trong thế giới hiện thực cũng không vì vậy mà dừng lại, trong khoảng thời gian này bản thân không tiếp tục tiến vào giấc mơ, vì vậy chỉ có thành tựu « bộ tu luyện thể thao » và « Mãnh Hổ quyền » , và sau đó không còn sáng tạo cái mới trên phương diện nghiên cứu công pháp.

Nhưng lần này đánh giá của người tương lai đối với hắn lại có tăng lên.

Duy nhất không có thay đổi chính là tuổi thọ của hắn, ngắn đến đáng thương, luôn có đủ các loại nguyên nhân làm hắn

sớm rời đi cái thế giới xinh đẹp này.

Sau khi tra xét tin tức của mình, Phong Kỳ ấn mở danh sách công pháp.

Sau khi tìm kiếm thì đúng như suy nghĩ của hắn, tin tức về quyền Mãnh Hổ đã xảy ra thay đổi.

[Mãnh Hổ quyền (phiên bản sửa đổi lần thứ sáu)] :

Người sáng tạo công pháp: Phong Kỳ

Cấp bậc đánh giá công pháp: Ba sao

Giới thiệu công pháp: Quyền Mãnh Hổ ra đời từ môn võ cổ xưa ” quyền Hình Ý”, là một môn công pháp tu thể chí cương chí mãnh, bao gồm phương thức tu luyện và kỹ xảo tu thể, rất thích hợp cho người có cường độ thân thể cao tu luyện.

Chú thích công pháp: Năng lượng huyết mạch chưa đạt tới hai mươi điểm không thể tu luyện, nếu không sẽ gây tổn thương nghiêm trọng đối với thân thể.

…

Sau khi xác định biến hóa của tương lai, Phong Kỳ đang chuẩn bị học tập công pháp mới thì chợt nghĩ tới một người.

Không do dự, hắn vào thanh tìm kiếm gõ tên “Mộc Tinh “.

Sau khi sàng chọn, thông tin chi tiết và ảnh chụp của Mộc Tinh hiện trên màn hình.

Tấm hình này rất mờ, giống như được chụp lén từ xa, trên tấm hình sắc mặt Mộc Tinh lạnh như băng, dáng người Loli đã trở thành dáng người ngự tỷ, phù văn tinh thạch trên cánh tay phải lấp lóe ánh sáng.

[Mộc Tinh (phản quân nhân loại)] :

Giới thiệu: Vốn là học viên của Tinh Thành Học Phủ, sau khi tốt nghiệp gia nhập chiến đoàn trận địa và trở thành một

chiến sĩ, nhưng trong một lần hoạt động điều tra đã phản bội đoàn đội, cũng tự tay giết chết đoàn trưởng. Sau đó mai danh ẩn tích, nhưng thực tế đang âm thầm chiêu mộ số lượng lớn người nhặt rác, thành lập phản quân của nhân loại - "Bình minh", đồng thời khởi động lại kế hoạch người cải tạo phù văn, mở ra cuộc đối đầu dài đến hơn ba mươi năm với nhân loại.

Hai bàn tay Mộc Tinh vấy rất nhiều máu tươi của những người vô tội, trong thời kỳ, từng dẫn đầu phản quân tàn sát vài thành phố của nhân loại, nghiệp chướng nặng nề, bị hậu nhân khinh thường.

Nhãn hiệu: Người cải tạo phù văn, thủ lĩnh phản quân "Bình minh"

Tính cách: Tàn bạo, máu lạnh, không từ thủ đoạn

…

Phong Kỳ: ! ! !

Đánh giá của nhân loại tương lai đối với Mộc Tinh làm hắn có chút khó có thể tin.

Hắn không nghĩ tới học tỷ Loli vậy mà lại trở thành kẻ phản bội nhân loại, không những không đứng về phía nhân loại, mà còn vung đao đứng đối mặt.

Chương 26. Viện nghiên cứu Tinh Hồng

Những thông tin lịch sử ghi chép bên trong kho số liệu liên quan tới Mộc Tinh khiến Phong Kỳ cảm thấy khó có thể tin.

Nhưng sự thật đã bày ra trước mắt khiến hắn không thể không tin.

Giấc mơ tương lai và hiện thực là cùng một nhịp thở, điều này đã sớm được xác minh.

Quân đoàn phản loạn Bình Minh, người cải tạo phù văn, những người chết vô tội… Vô số tin tức xen lẫn trong đầu Phong Kỳ, rất lâu sau hắn mới hoàn hồn lại.

Giờ khắc này, một suy nghĩ lóe lên trong đầu hắn, đó là giết chết Mộc Tinh trước khi cô trở thành tai họa.

Chỉ cần cô chết rồi thì sẽ không có quân phản loạn Bình Minh, càng không có thời kì đen tối dài đến hơn ba mươi năm được ghi chép trong lịch sử.

Nhưng ngay sau đó trong lòng Phong Kỳ lại hiện lên rất nhiều nghi ngờ.

Thân là nhân loại, Mộc Tinh tại sao lại phải phản bội nhân loại? Nguyên nhân cô làm ra quyết định này là gì?

Đúng lúc này, thanh âm của lời tự thuật xuất hiện trong đầu hắn.

[Mọi việc xảy ra đều có nguyên nhân, ngươi cảm thấy chân tướng của sự việc không đơn giản như trong tưởng tượng, thế là ngươi quyết định đi sâu vào điều tra việc này!]

“Có ý tứ gì? Lời tự thuật, ngươi có phải đang ám chỉ ta việc Mộc Tinh phản bội toàn nhân loại là có ẩn tình?” Phong Kỳ vội vàng dò hỏi.

[Sơ lược ~ sơ lược ~ sơ lược ~!]

Phong Kỳ: …

Mặc dù lời tự thuật rất thiếu đánh, nhưng trong rất nhiều thời điểm đưa ra gợi ý đều giống như đang chỉ dẫn cho hắn, vì vậy Phong Kỳ cảm thấy suy đoán của mình có lẽ không sai, có rất nhiều bí mật không bị phát hiện phía sau việc Mộc Tinh phản bội loài người.

Nghĩ tới đây, hắn bắt đầu lật xem tư liệu lịch sử trong kho số liệu, với ý định tìm ra nguyên nhân cụ thể khiến Mộc Tinh phản bội loài người.

Bởi vì quyền hạn của du khách chỉ có ba cơ hội tìm kiếm thông tin lịch sử, nên hắn trực tiếp bỏ qua những tin tức có tiêu đề không đáng tin cậy.

Khi lật xem hắn phát hiện, tư liệu về Mộc Tinh được ghi lại trong kho số liệu của Tinh thành thường là hành động và trải nghiệm của cô sau khi phản bội nhân loại.

Nhưng tư liệu ghi chép trước khi phản bội nhân loại lại vô cùng ít ỏi, trong đó phần lớn là ghi chép trải nghiệm của Mộc Tinh ở Tinh thành học phủ.

Tất cả những ghi chép này đều đề cập tới một điểm, trong thời gian học tập ở Tinh thành học phủ, Mộc Tinh luôn bị các bạn học xa lánh, không ai muốn làm bạn với cô.

Vào thời điểm thành lập chiến đoàn trận địa trước khi tốt nghiệp, không có một đội thực tập nào sẵn sàng tiếp nhận cô trở thành bạn đồng hành.

Điều này khiến hắn không khỏi hoài nghi, có lẽ là trải nghiệm khi học tập ở học phủ đã khiến cho Mộc Tinh căm hận nhân loại, do đó có ý nghĩ đối địch với nhân loại.

Đáp án cụ thể không thể nào biết được, hắn tiếp tục lật xem tin tức về Mộc Tinh sau khi tốt nghiệp.

Trong các tư liệu được ghi chép tiếp theo, Mộc Tinh mặc dù không có bạn bè nhưng thực lực của cô rất mạnh, phù văn tinh thạch được hợp nhất với thân thể càng làm cho cô có một năng lực đặc biệt: Hấp thu lực lượng từ trong đồ ăn.

Dạ dày của cô cũng có những thay đổi đặc biệt dưới sự cải tạo của phù văn tinh thạch, khả năng tiêu hóa gấp ba mươi lần người bình thường, bình thường khi thức ăn đi vào dạ dày sẽ nhanh chóng bị tiêu hóa và hấp thụ, dinh dưỡng sẽ hóa thành sợi năng lượng huyết mạch mỏng và tràn vào xương cốt cùng với tứ chi của Mộc Tinh, giúp tăng cường thể lực cho cô.

Dựa vào thể chất đặc biệt và biểu hiện xuất sắc trong kỳ thực tập trận địa, sau khi tốt nghiệp Mộc Tinh được chiêu mộ vào chiến đoàn trận địa cấp A - “Black Lagoon” , ngay sau khi kết thúc kỳ thực tập, cô đã trực tiếp trở thành thành viên chủ lực của chiến đoàn Black Lagoon.

Phong độ của Mộc Tinh sau đó vô cùng sáng chói, vài lần tham gia hành động xua tan trận địa và giành được rất nhiều chiến công.

Từ những trải nghiệm này, Phong Kỳ không cách nào tìm được mối liên quan giữa cô và ma đầu hủy diệt thế giới.

Bởi vì cô đã từng chiến đấu trên chiến tuyến chống lại sinh vật trận địa, nhiều lần cô phải đối mặt với cái chết nhưng cũng chưa từng lùi bước, đã từng vì yểm hộ cho các thành viên trong đoàn rút lui mà xung phong lên đầu, dẫn đến bị thương nghiêm trọng và suýt mất mạng.

Bỏ qua những tin tức này, Phong Kỳ tìm được nhiệm vụ cuối cùng khiến Mộc Tinh xảy ra thay đổi.

[Số hiệu nhiệm vụ: 321529]

Người tuyên bố nhiệm vụ: Trụ sở viện nghiên cứu Tinh Hồng

Chiến đoàn xác nhận nhiệm vụ: Black Lagoon (chiến đoàn trận địa cấp A)

Chi tiết nhiệm vụ:

Ba giờ chiều ngày 23 tháng 4 năm 2031, một phòng thí nghiệm dưới lòng đất nằm ở ngoại ô Mộ Lâm đột nhiên mất liên lạc với trụ sở chính của chúng tôi, có khả năng đã chịu sự tấn công của những kẻ xuyên trận địa, hiện tại cần sự trợ giúp của các chiến đoàn tiến đến điều tra tình huống chi tiết.

Mức độ nguy hiểm: Không biết

Phần thưởng nhiệm vụ: linh thạch đặc chế x3000, áo giáp hợp kim đặc chế cấp B (ba bộ), Linh thực cấp ba (mười cây), tiền mặt 50 triệu, phù văn sinh vật cấp C: Tử Tai* (ba bộ xác chết)

tử tai: tai họa chết chóc

Chương 27. Phản hồi hiện thực - bổ sung năng lượng (1)

Chính vào thời điểm chấp hành nhiệm vụ này tính tình Mộc Tinh đã xảy ra biến đổi lớn, tự tay giết chết đoàn trưởng Black Lagoon - người đã tuyển cô vào chiến đoàn, sau khi rời đi càng là chiêu mộ số lượng lớn người nhặt rác, thành lập quân đoàn phản loạn Bình minh, bắt đầu đối địch với toàn nhân loại.

Điều này khiến Phong Kỳ rất tò mò về phòng thí nghiệm dưới lòng đất của viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Là trước đó Mộc Tinh luôn ẩn giấu, hay là phòng thí nghiệm đã ảnh hưởng đến cô?

Vì tìm được câu trả lời, Phong Kỳ bắt đầu tìm kiếm tin tức liên quan đến "viện nghiên cứu Tinh Hồng ".

Nhưng điều làm hắn cảm thấy thất vọng là tin tức liên quan đến viện nghiên cứu Tinh Hồng hắn không có quyền xem, vậy là không có cách nào lấy được thông tin liên quan từ trong kho số liệu.

Sau khi đóng trang tìm kiếm, Phong Kỳ rơi vào trầm tư.

Nếu đã biết tương lai Mộc Tinh sẽ phản bội nhân loại, hắn tất nhiên không thể mặc kệ mà ngồi nhìn, hiện tại trước mặt hắn có hai sự lựa chọn.

Giết chết Mộc Tinh!

Thay đổi Mộc Tinh!

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn quyết định trở lại hiện thực và thử tiếp xúc với Mộc Tinh trước, sau đó lại đưa ra quyết định.

Tiếp đến Phong Kỳ ấn mở danh sách công pháp, bắt đầu tiếp tục học tập đại cương của « Mãnh Hổ quyền ».

Lần trước, hắn chỉ nắm vững những nội dung cơ bản của Mãnh Hổ quyền, học được cùng lắm là một phần ba nội dung, rất nhiều nội dung tiếp theo bởi vì "Tiểu Hắc" đến mà còn chưa học hết.

Vừa lúc còn có thời gian, Phong Kỳ quyết định học xong nội dung nâng cao của « Mãnh Hổ quyền ».

Sau khi ấn mở video dạy học, một người đàn ông mặc quân phục xuất hiện ở trong hình, Phong Kỳ bắt đầu thi triển quyền pháp theo động tác của hắn, đồng thời chú ý nghe giảng.

Việc học Mãnh Hổ quyền không có ý nghĩa lớn với hắn, sự lớn mạnh của hắn chủ yếu dựa vào điểm huyết mạch tiến hóa thu được từ việc giết chết quái vật ở cảnh trong mơ, vì vậy trọng tâm của hắn là nắm được mạch dạy học của Mãnh Hổ quyền.

Thời gian trôi qua từng chút một, sau khi quan sát mấy lần, Phong Kỳ đã đại khái ghi nhớ nội dung của « Mãnh Hổ quyền » vào trong đầu.

Nhìn thời gian ở góc trên bên phải màn hình, hắn biết mình đã không có thời gian để xem lại « Mãnh Hổ quyền » một lần nữa.

Khoảng hai phút ba mươi giây sau, 'tiểu Hắc' sẽ xuất hiện ở dưới khu tránh nạn.

Thật ra hắn đã nghĩ tới việc đóng cửa lối đi kim loại, nhưng căn bản là không tìm thấy chốt mở, trong kho số liệu cũng không có tin tức liên quan.

Đúng như dự đoán của hắn, sau một lúc chờ đợi, một bóng đen xuất hiện ở lối đi kim loại và đang tiến vào khu tránh nạn dưới lòng đất.

Sương đen cuồn cuộn che phủ toàn thân nó, khiến Phong Kỳ không thể thấy rõ hình dáng cụ thể của sinh vật trận địa này, nhưng có thể thấy rõ phù văn tinh thạch màu đỏ sậm được khảm trên trán sinh vật bị bóng đen bao phủ kia.

[Hỏi bạn đi bao giờ trở lại, khi đến đây đừng bồi hồi, cùng trời, cuối đất, người quen tản mát một nửa, đời người ít khi sum họp vui vẻ, chỉ có biệt ly là nhiều.]

Lời tự thuật hợp thời nhảy ra chào tạm biệt Phong Kỳ.

Phong Kỳ: …

Nhìn qua bóng đen đang đến gần, hắn rất tò mò nếu đem nó đánh chết thì hắn sẽ thu được danh xưng tiền tố như thế nào, và sẽ mang đến cho bản thân loại năng lực đặc biệt gì.

Nhưng hắn chỉ cần nghĩ cũng biết thực lực hiện tại của mình căn bản không đánh lại Tiểu Hắc.

Bóng đen càng ngày càng đến gần, Phong Kỳ cầm "Xương đùi" đặt trên bàn điều khiển lên, chủ động đi về phía bóng đen, rất có khí thế 'tráng sĩ một đi không trở lại'.

Lần này kỳ tích cũng vẫn không xuất hiện, ngay khi chạm vào Phong Kỳ đã bị khói đen bao phủ, sau đó tiếng nhai nuốt quen thuộc lại vang lên bên tai.

Tầm nhìn dần bị bao trùm trong bóng tối, hắn nghĩ rằng mình sẽ trở lại hiện thực, nhưng lại có một dòng chữ hiện ra trong đầu.

[Năng lượng ban đầu đã cạn, cần bổ sung năng lượng, năng lượng hiện có: 0%]

[Năng lượng đã cạn, tự động mở ra bảng phản hồi hiện thực.]

Theo bóng tối rút đi, Phong Kỳ trở lại hiện thực.

Đưa tay đè công tắc ở tủ đầu giường, ánh đèn chiếu sáng trong phòng.

Dòng chữ hiện lên trước khi rời đi cảnh trong mơ khiến Phong Kỳ có chút khó hiểu.

“Năng lượng ban đầu đã cạn? Có ý gì?”

Suy nghĩ một lúc lâu vẫn không hiểu, hắn dứt khoát không tiếp tục để ý.

Sau khi ngủ dậy, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được thể chất của mình lại có thay đổi, đồng thời cảm giác bụng đói cồn cào dâng lên khiến hắn rất muốn ăn cái gì đó.

Mở tủ lạnh ra, hắn lấy một ít nguyên liệu nấu ăn rồi xoay người đi đến phòng bếp.

So với đồ hộp ở trong tủ lạnh thì Phong Kỳ càng muốn ăn đồ ăn nóng hổi hơn.

Ký túc xá trong Tinh Thành Học Phủ được trang bị rất đầy đủ, cũng tạo điều kiện cho hắn có cơ hội tùy ý phát huy.

Thuần thục đập hai quả trứng gà vào bát, hắn dùng cây đánh trứng trộn đều lòng trắng và lòng đỏ trứng, sau đó rửa sạch cà chua và cắt nhỏ.

Đặt chảo lên bếp và cho hai thìa dầu, khi dầu nóng thì đổ trứng gà đã được đánh tan vào.

Dầu và lòng trắng trứng tiếp xúc tạo ra mùi thơm phất qua chóp mũi, khiến bụng Phong Kỳ phát ra kháng nghị.

Hắn kìm hãm cơn đói, lấy một nắm hành thái nhỏ và rắc vào nồi, đợi hơi nóng lại đổ cà chua vào xào.

Mùi thơm càng ngày càng đậm, chờ cà chua ra nước Phong Kỳ rắc muối và đường vào theo thói quen, rồi lại tiếp tục xào đảo.

Lúc này cơm chiên trứng đã chuyển màu, từng hạt cơm căng tròn và bóng mượt, bên ngoài bao phủ một lớp màu vàng trong suốt.

Chương 28. Phản hồi hiện thực - bổ sung năng lượng (2)

Trước khi học ở trường trung học Tinh Thành, Phong Kỳ luôn sống một mình.

Bởi vì cha mẹ hắn là thành viên của chiến đoàn trận địa, thường xuyên phải đi ra ngoài dài ngày, trừ khi thỉnh thoảng gửi tiền về thì rất ít liên lạc với hắn, vì vậy từ nhỏ hắn đã học được cách tự lực cánh sinh.

Nấu cơm, nấu thức ăn hắn cũng rất thuần thục.

Hắn không quá chú trọng về vấn đề ăn uống, nhưng lại rất nghiêm túc với mỗi trình tự nấu ăn do mình tự làm.

Nhìn qua cơm trong chảo, cuối cùng hắn cho thêm nước và tinh bột, đợi đến khi súp đặc lại, thì một nồi cơm chiên vàng với cà chua và trứng đã ra lò.

Bụng đói kêu vang, hắn lập tức bắt đầu ăn như gió cuốn, trong phút chốc đã ăn hết một nồi cơm chiên cà chua trứng.

Sau khi liếm môi thỏa mãn, hắn đang định đứng dậy thì lúc này trong đầu bắn ra tấm bảng.

[Năng lượng đang được bổ sung, năng lượng hiện tại: 0. 02%]

Trên bảng hiển thị tỉ lệ phần trăm năng lượng, giờ phút này đang chậm rãi nhảy lên, và mỗi lần nhảy cũng sẽ tăng thêm 0.001%.

“Ăn cái gì đó là có thể bổ sung năng lượng?”

Phong Kỳ hoài nghi con số đang nhảy lên trên bảng có liên quan đến cơm chiên trứng hắn đang tiêu hóa trong bụng.

Càng làm hắn cảm thấy kinh ngạc hơn là, bảng giả lập tưởng chừng chỉ xuất hiện ở cảnh trong mơ, vậy mà lại có thể nhìn thấy được trong hiện thực.

Chỉ khác là bảng giả lập ở trong giấc mơ hiển thị các thuộc tính của cơ thể, còn bảng giả lập trong hiện thực thì hiển thị thanh năng lượng bổ sung và tỷ lệ bổ sung.

Đối với điều sẽ xảy ra khi tiến độ trên thanh năng lượng đạt đỉnh, hắn cũng không biết.

Không có cách nào biết được câu trả lời, Phong Kỳ trở lại phòng ngủ.

Thời gian tiếp theo hắn quyết định tiếp tục ngủ, lại vào cảnh trong mơ học một môn công pháp tu luyện mới, sau đó sáng sớm ngày mai sẽ đi thư viện, tiếp tục đi sâu học tập tri thức về môn nghiên cứu công pháp.

Nếu đã quyết định ‘trang’ một cái ‘bức’ thật lớn thì không thể để mất nền tảng, hắn đã lên kế hoạch cho lịch trình tiếp theo rồi.

Sau khi rửa mặt và nằm trên giường, Phong Kỳ hô hấp dần nhẹ nhàng lại, vẻ mặt cũng dần dần an tường.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ mơ màng tỉnh lại.

Vuốt mái tóc xoã tung, hắn có chút bối rối.

Mộ giấc ngủ này rất dễ chịu, sau khi tỉnh lại không có chút cảm giác mệt mỏi nào, nhưng vấn đề là sau khi chìm vào giấc ngủ hắn lại không tiếp tục đi vào giấc mơ tương lai.

“Ta mất đi năng lực đi vào cảnh trong mơ?!”

Lúc này, hắn bỗng nhiên nghĩ đến thanh tiến trình bổ sung năng lượng đã hiện lên trong đầu vào tối hôm qua.

"Chẳng lẽ ta cần bổ sung đầy thanh năng lượng mới có thể tiếp tục đi vào cảnh trong mơ?"

"Ăn một bữa cơm mới bổ sung được 0.12% năng lượng, vậy không lẽ phải ăn cả nghìn bữa mới có thể bổ sung xong năng lượng!"

"Mẹ nó!"

…

Trời đã sáng,

Sau khi rời giường và rửa mặt, Phong Kỳ đi thẳng đến nhà ăn của trường.

Tối hôm qua một nồi cơm chiên trứng vào bụng cũng chỉ giúp hắn không còn đói, còn lâu mới đạt đến tình trạng ăn no, sau khi tỉnh dậy hắn lại có cảm giác bụng đói cồn cào một lần nữa.

Sự thay đổi của cơ thể khiến hắn nghĩ tới Mộc Tinh, người cũng có sức ăn đáng kinh ngạc.

Cô là người cải tạo phù văn, lực lượng đạt được bắt nguồn từ sinh vật trận địa, dẫn đến cô có sức ăn kinh người và còn có thể hấp thu lực lượng từ trong đồ ăn, ăn càng nhiều thì thực lực tăng càng nhanh.

Mặc dù hắn không có sức ăn như Mộc Tinh, cũng không thể hấp thu lực lượng từ trong đồ ăn, nhưng hắn cảm thấy về bản chất mình và Mộc Tinh giống y hệt nhau, cũng có được năng lực từ trên người sinh vật trận địa.

Điểm khác nhau là hắn không cần khảm phù văn tinh hạch trên người, năng lực lấy được từ trên người sinh vật trận địa sẽ được thêm vào hắn dưới dạng danh xưng tiền tố.

Nghĩ như vậy, Phong Kỳ đột nhiên cảm giác mình và Mộc Tinh giống như là đồng loại, đều là quái vật!

Trên đường chạy về phía nhà ăn của học phủ, Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng để ăn như gió cuốn, thuận tiện bổ sung năng lượng vào thanh tiến độ.

Đi tới nhà ăn, lúc này trong nhà ăn đã có rất nhiều học viên bê đĩa đi qua đi lại lấy đồ ăn, mùi thơm hỗn hợp của các loại thức ăn bay tới, khiến bụng của hắn không tự chủ được phát ra tiếng "Hò hét" .

Liếc nhìn bốn phía, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào Mộc Tinh đang ngồi ở trong góc khuất.

Lúc này trên bàn ăn của cô đã chất đầy các loại đồ ăn, so với những nơi khác chen chúc thì bốn phía của cô đặc biệt trống trải, hiển nhiên là không có ai muốn tiếp xúc với cô.

Lấy đĩa ăn, Phong Kỳ bắt đầu chọn lựa bữa sáng.

Bánh tart phô mai, bánh khoai tây chiên hành lá, bánh chuối, bánh dẻo, bánh quẩy, sữa đậu nành đóng túi (một phần ngọt và một phần mặn), cơm nắm… Đến khi thức ăn được chất đầy trên đĩa hắn mới dừng lại.

"Chàng trai trẻ, mặc dù đồ ăn miễn phí, nhưng lãng phí là đáng xấu hổ." Dì căng tin nhìn Phong Kỳ với khuôn mặt nghiêm túc và mở miệng nói.

"Dì nói rất đúng!"

Phong Kỳ nhếch miệng cười một cái, thuận tay lấy thêm một cái Hamburger.

Dì căng tin: …

Chương 29. Vì trang bức mà đọc sách (1)

Sau khi lấy xong đồ ăn, hắn đi về hướng Mộc Tinh, sau đó đặt đĩa xuống bàn ăn chỗ Mộc Tinh, và nghiêng người ngồi xuống.

Mộc Tinh đang vùi đầu ăn lập tức ngẩng đầu, phát hiện người ngồi trước mặt chính là Phong Kỳ, mặc dù khuôn mặt cô bình tĩnh, nhưng trong mắt lại hiện lên sự kinh ngạc.

Phong Kỳ không nói gì, hắn cầm nắm cơm lên và chấm một ít mù tạt, kẹp một cái bánh quẩy, cuộn lại và cắn một miệng lớn.

“Tại sao phải ngồi ở đây?”

“Dựa vào cái gì không thể ngồi chỗ này, nhà ăn là chị mở à, chỗ khác đều chen chúc như vậy, chỉ có chỗ chị nhiều chỗ trống!” Phong Kỳ cũng không ngẩng đầu lên mà đáp lại.

Nghe những lời này Mộc Tinh hết sức ngạc nhiên, nhìn qua Phong Kỳ đang ăn một ngụm lớn, cô lập tức không tiếp tục để ý.

Phong Kỳ xuất hiện cũng thu hút sự chú ý của không ít học viên trong nhà ăn, điều khiến bọn họ ngạc nhiên không phải sức ăn của Phong Kỳ, mà ngạc nhiên vì Phong Kỳ ngồi ở trước mặt Mộc Tinh.

Mộc Tinh đáng sợ đến mức nào, những học viên quen biết cô đều hết sức rõ ràng.

Đã từng trong một lần mất khống chế, cô suýt chút nữa đem một học viên đánh chết tại chỗ, nếu không phải giáo viên đi ngang qua ra tay thì tên học viên xui xẻo kia dù không chết cũng phải tàn tật suốt đời.

Đây cũng là một trong những lý do tại sao không ai muốn tiếp xúc với Mộc Tinh, bởi vì có thể họ sẽ bị Mộc Tinh giết chết trong một lần mất khống chế nào đó.

Hành vi của Phong Kỳ ở trong mắt rất nhiều học viên hoàn toàn là đang tìm đường chết.

Đối với ánh mắt kinh ngạc ở bốn phía, Phong Kỳ trực tiếp lựa chọn không nhìn.

Một lát sau, Mộc Tinh ngẩng đầu.

Nhìn Phong Kỳ vẫn còn đang ăn như hổ đói, cô lộ vẻ mặt kinh ngạc, cô cần ăn nhiều đồ ăn là vì thể chất đặc biệt của mình, thức ăn thông thường khi đi vào dạ dày thì chẳng mấy chốc sẽ bị tiêu hóa, dẫn đến cô thường xuyên ở trạng thái đói bụng.

Nhưng Phong Kỳ chỉ là một người bình thường, sức ăn như vậy liền có vẻ hơi thái quá.

“Nhìn cái gì… Lần (ăn) a… Lần lạnh mất ngon!”

Trong miệng còn chất đầy thức ăn, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía Mộc Tinh, khi nói chuyện thì thuận tay lấy sườn lợn rán trong đĩa Mộc Tinh nhét vào miệng mình, không hề coi mình là người ngoài.

Mộc Tinh: …

Đánh giá của người tương lai đối với Mộc Tinh rất cực đoan, cho rằng cô là chướng ngại vật trên con đường phát triển của nhân loại, là đại ma đầu tạo ra cả một thời kỳ tai họa.

Đằng sau đánh giá này phải chăng có ẩn tình gì, Phong Kỳ không thể nào biết được, chẳng qua là hắn cảm thấy sự thay đổi của Mộc Tinh có lẽ có liên quan đến "viện nghiên cứu Tinh Hồng".

Nhắc nhở của lời tự thuật cũng một phần chứng minh phía sau việc này có lẽ có ẩn tình.

Vì vậy, suy nghĩ hiện tại của Phong Kỳ rất đơn giản, tiếp cận Mộc Tinh, thử hiểu rõ cô.

Nếu như Mộc Tinh căm hận toàn nhân loại là bởi vì cô luôn bị những người bên cạnh cô lập và bắt nạt, vậy thì hắn sẵn sàng cố gắng thay đổi cô và trở thành bạn bè của cô .

Nhưng nếu như không có cách nào thay đổi Mộc Tinh, nếu trong lòng cô luôn tồn tại sự căm hận đối với nhân loại, thì hắn cũng đã nghĩ kỹ nên làm thế nào.

Để ngăn chặn đoạn lịch sử đen tối đó xuất hiện, phòng ngừa phản quân Bình minh được thành lập, hắn sẽ nghĩ cách đem Mộc Tinh bóp chết ở trong trứng.

Ngoài ra, hắn còn có ý định điều tra viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng hiện tại không phải lúc để điều tra viện nghiên cứu Tinh Hồng, dù sao thực lực và sức ảnh hưởng của hắn bây giờ cũng không làm được điểm này.

Nghĩ tới đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía Mộc Tinh, đúng lúc này Mộc Tinh cũng ngẩng đầu lên, mặt đối mặt với hắn.

Sau đó Phong Kỳ nhanh chóng gắp lấy quả trứng luộc duy nhất còn sót lại trên đĩa của Mộc Tinh, nhét vào trong miệng, vừa nhai vừa nhìn Mộc Tinh nói:

“Làm phiền học tỷ lại đi lấy thêm bữa sáng, tôi còn chưa ăn no.”

“Sao cậu không tự đi đi.” Mộc Tinh vẻ mặt vô cảm nói.

“Học tỷ nên chăm sóc học đệ nha.”

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt bình tĩnh, nội tâm lạnh như băng của Mộc Tinh nổi lên gợn sóng.

Phong Kỳ cho nàng cảm giác hoàn toàn khác biệt so với các học viên khác trong học viện, đối xử với cô giống như cô là một người bình thường.

Trong ánh mắt hắn nhìn cô không có sự kháng cự, sợ hãi hay thương hại như những học viên khác.

Có đôi khi, đối xử bình thường chính là sự tôn trọng lớn nhất.

Mà Phong Kỳ biết rõ điều này.

Không nói thêm lời nào nữa, Mộc Tinh đứng dậy cầm đĩa của mình đi về khu tự phục vụ lấy đồ ăn.

Nhìn theo Mộc Tinh rời đi, trên mặt Phong Kỳ hiện lên một nụ cười.

“Cứu vớt Đại Ma vương sa ngã, bắt đầu từ bữa sáng.”

Một lát sau, Mộc Tinh trở lại với một đĩa đầy thức ăn.

Phong Kỳ không coi mình là người ngoài, vươn tay cầm đồ ăn lên và bắt đầu ăn.

Bữa sáng này ăn rất lâu, khi các học viên ở trong nhà ăn càng ngày càng ít thì Phong Kỳ cũng cảm thấy mình đã ăn no rồi, tốc độ tiêu thụ đồ ăn rõ ràng không đuổi kịp tốc độ ăn, nhưng Mộc Tinh vẫn còn đang tiếp tục ăn, không hề có dấu hiệu muốn dừng lại.

[Năng lượng được bổ sung, năng lượng hiện tại: 0. 43%]

Nhìn thanh tiến trình bổ sung năng lượng, hắn xoa xoa bụng, sau đó nhìn về phía Mộc Tinh và mở miệng nói.

“Học tỷ, làm bạn bè được không?”

Chương 30. Vì trang bức mà đọc sách (2)

Mộc Tinh nghe hắn nói vậy thì vẻ mặt dại ra trong nháy mắt, giống như bị nghẹn, phải đấm mạnh ở ngực một cái mới nuốt được đồ ăn xuống.

Nhìn Phong Kỳ, Mộc Tinh có vẻ khó hiểu:

“Tại sao?”

“Giai điệu hôm qua chị thổi rất êm tai, tôi muốn học, có rảnh thì dạy tôi đi.” Phong Kỳ cười đáp lại.

“Có lẽ cậu nên tìm hiểu về tôi trước rồi hãy đưa ra quyết định.”

“Tôi biết rõ chị tên Mộc Tinh, cũng biết chị là người cải tạo phù văn, vậy chúng ta có thể làm bạn bè chưa?”

“Cậu… Không sợ sao?”

Sau khi biết được Phong Kỳ đã hiểu rõ tình hình chung của cô, nội tâm Mộc Tinh lại nổi lên gợn sóng.

“Có gì đáng sợ chứ, chị là con người, tôi cũng là con người, tại sao tôi phải sợ chị.”

Nhìn thấy ánh mắt chân thành của Phong Kỳ, ánh mắt Mộc Tinh bỗng nhiên có chút né tránh, cô vốn đã quen với những ánh mắt dị thường của mọi người, sự nhiệt tình của Phong Kỳ khiến cô có chút không quen, cô bỗng nhiên đứng dậy.

“Tôi ăn no rồi!”

Sau khi nói xong thì vội vàng chạy đi.

Nhìn bóng lưng của Mộc Tinh, Phong Kỳ lập tức hét lên.

“Học tỷ, chờ một chút!”

Mộc Tinh đã đi ra cách xa mấy mét, nghe vậy lập tức quay đầu.

“Đồ ăn trên đĩa còn chưa ăn hết đâu,

“Dì căng tin nói, lãng phí đồ ăn là đáng xấu hổ.”

Trừng mắt hung dữ nhìn Phong Kỳ, Mộc Tinh bước đi mà không thèm nhìn lại, rất nhanh đã biến mất trong tầm mắt Phong Kỳ.

“Đúng là vẫn cần phải có một quá trình, có phải mình đã dùng sức quá mạnh rồi không?” Phong Kỳ không khỏi thì thào.

…

Sau khi đi ra nhà ăn học viện, Phong Kỳ trực tiếp đi đến thư viện.

Thời gian sau đó, hắn dự định đi sâu nghiên cứu nội dung tu luyện, để trải đường cho quá trình trang bức trong tương lai.

Mặc dù đã học được rất nhiều kiến thức tu luyện khi đi theo Vương Tấn Thăng, nhưng Phong Kỳ cảm thấy mình dù sao cũng là đại thiên tài trong tương lai, nhất định phải mỗi thứ đều biết một chút mới được.

Nếu khi được phỏng vấn họ hỏi nội dung về một lĩnh vực ít người biết, mà bản thân lại không trả lời được, vậy thì sẽ rất ngại.

Ngại hơn là tương lai về sau khi hắn đạo văn, còn có thể sẽ sáng tạo một môn công pháp tu luyện mới trong lĩnh vực vắng vẻ này.

Thư viện nằm ở khu vực trung tâm của Tinh Thành Học Phủ, là một tòa kiến trúc có diện tích ba hecta, trước cửa là tượng một người đàn ông đeo kính, tay cầm cuốn sách, trên tấm bia đá ghi lại sự tích của ông lúc sinh thời.

Ông là "Lâm Hữu Thư", là người thành lập Tinh Thành Học Phủ, cũng là người đã nghiên cứu ra công pháp tu luyện trong những ngày đầu, là một trong những người đã khai sáng ra thời đại tu luyện của con người.

Sau khi cúi đầu, Phong Kỳ vòng qua tòa điêu khắc và đi vào trong thư viện.

Lúc này trong thư viện đã có rất nhiều học viên, bọn họ hoặc là đi qua đi lại giữa những giá sách, hoặc là ngồi lật xem sách trong phòng đọc.

Đi tới quầy lễ tân, sau khi hỏi thủ thư về vị trí khu vực đặt các cuốn sách về tu luyện, Phong Kỳ đi thẳng đến đó và bắt đầu chọn sách.

Sau một lúc tìm kiếm, hắn lấy từ giá sách ra cuốn « nghiên cứu kỳ tiến giai trong công pháp tu luyện- tập ba ».

Sau tìm một chỗ trống và ngồi xuống, Phong Kỳ bắt đầu đọc nội dung của cuốn sách.

Theo thời gian trôi qua, Phong Kỳ dần dần bị mê hoặc mà chìm vào đại dương tri thức, quay đầu không thấy bờ.

Tu luyện là một môn học tổng hợp bao gồm công pháp, tu thể, thuật pháp, chữa trị, … trong đó nền tảng của tất cả các môn học là phải nắm vững các công pháp tu luyện, công pháp tu luyện khác nhau có thể mang đến cho người tu luyện năng lực khác nhau.

Ví dụ như quyền Mãnh Hổ mà hắn nắm vững chính là một môn công pháp tu thể, có thể nâng cao thể chất của các học

viên, thậm chí cho phép các học viên có được sức mạnh của các sinh vật trận địa cứng rắn.

Trong đó thuật pháp là môn học phức tạp và thâm ảo nhất, được bắt nguồn từ nghiên cứu của con người về năng lượng để sinh vật trận địa thực hiện các khả năng siêu nhiên khác nhau.

Trong quá trình nghiên cứu, người ta phát hiện ra rằng, việc các sinh vật trận địa thực hiện các khả năng siêu nhiên, trên thực tế là đang lợi dụng linh khí tích trữ trong cơ thể để vạch ra một quỹ đạo đặc biệt bên ngoài cơ thể, từ đó khiến linh khí bị biến chất và bùng phát lực lượng kỳ lạ.

Ví dụ như một thuật Hỏa cầu đơn giản, người tu luyện chỉ cần dẫn đường linh khí trong cơ thể vẽ ra một quỹ đạo Tinh đồ đơn giản, linh khí sẽ bị đốt cháy, năng lượng được chuyển đổi hình thái biến thành quả cầu lửa.

Kể từ khi thuật pháp phát triển đến nay, số thuật phát được nghiên cứu ra nhiều hơn rất nhiều so với số công pháp tu luyện, lên tới mấy vạn loại, vì vậy đây là ngành học thịnh vượng nhất trong tu luyện.

Môn chữa trị là sự kết hợp nội dung của công pháp và thuật pháp.

Ví dụ như người tu luyện « Mộc Ất khí », trong thân thể sẽ sinh ra một loại linh khí cực kỳ ôn hòa, loại linh khí này rất thích hợp để thi triển thuật pháp hệ chữa trị, có thể cứu sống người trong thời khắc nguy cấp.

Vì vậy trong mỗi chiến đoàn trận địa đều sẽ có vài thành viên hệ chữa trị.

Chị của Mạc Phi làm ở trong phòng y tế trường chính là một nhân viên chữa bệnh của chiến đoàn đã giải nghệ.

Ngoài ra môn tu luyện còn bao gồm phụ trợ chiến đấu, kỳ môn*, trận pháp,…

Kỳ môn (hay kỳ môn độn giáp): là một kỹ thuật cổ của Trung Quốc, được ứng dụng nhiều trong phong thủy.

Cần rất nhiều thời gian để tiêu hóa hết đống kiến thức này, trước mắt hắn chỉ đặt trọng tâm vào môn nghiên cứu công pháp, đây cũng là con đường mà hắn chọn để đi tiếp trong tương lai.

Trong lúc học tập, thời gian vội vàng trôi qua.

Ngẩng đầu nhìn qua đồng hồ treo ở vách tường đối diện, đã là 11 giờ, nhưng hắn vẫn chưa có ý định rời đi.

“Dù sao cũng muốn trở thành nhân tài được toàn nhân loại công nhận, không cố gắng là không được mà!”

Chương 31. Tình yêu chỉ ảnh hưởng đến tốc độ tôi rút kiếm

Tinh Thành Học Phủ, thư viện.

Một buổi sáng học tập, Phong Kỳ có hiểu biết mới với môn tu luyện, nhưng cũng chỉ là tiến bộ trên nội dung học tập, một hơi ăn thành bụng bự hiển nhiên không hiện thực.

Hôm nay không có tiết giao lưu tu luyện, bụng đói kêu vang, hắn định đi ăn cơm trưa trước, buổi chiều tiếp tục học tập ở thư viện.

Vừa đứng dậy, một thân ảnh chặn đường hắn.

Đây là một thiếu niên ước chừng mười bảy, tám tuổi, diện mạo cực kỳ tuấn mỹ, đẹp theo kiểu ôn hòa, đôi mắt màu gỗ mun đang nhìn chăm chú hắn, theo sau cười vươn tay:

“Chào anh, em tên Lâm Nhiễm, hôm qua may mắn được nghe anh giảng bài, cách hiểu của anh về tu thể thật sự quá xuất sắc.”

“Sao? Lâm Nhiễm?”

Trên mặt Phong Kỳ hiện lên một mạt kinh ngạc.

Tên này làm hắn nghĩ tới học sinh trao đổi đến từ Lẫm Đông Học Phủ được một chúng học viên khen ngợi trên diễn đàn Tinh Thành gần đây.

“Cậu là sinh viên trao đổi tới từ Lẫm Đông Học Phủ, Lâm Nhiễm?” Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức mở miệng dò hỏi.

“Không nghĩ tới đàn anh từng nghe qua em, hổ thẹn.” Lâm Nhiễm cười gãi gãi đầu. Nói, ánh mắt hắn đổ dồn lên quyển sách trên tay Phong Kỳ, trong lòng tò mò mọi ngày Phong Kỳ đọc sách gì.

Mà khi thấy bìa sách viết 《 Nghiên cứu công pháp tu luyện tiến giai trung kỳ - quyển ba 》, vẻ mặt hắn nghệt ra.

Trong mắt Lâm Nhiễm, Phong Kỳ có cách giải thích độc đáo với tu thể, nhất định phải hiểu rất rõ môn tu luyện, thậm chí có thể tự tạo ra công pháp mới, nhưng hiện giờ lại đang đọc sách cơ sở môn tu luyện, hiển nhiên không hợp lý.

Nhưng ngay sau đó, Lâm Nhiễm tự động bổ sung một nguyên nhân cho Phong Kỳ.

Chỉ có cơ sở vững chắc, mới có thể tìm ra một con đường tu luyện mới tinh, không hổ là đàn anh.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lâm Nhiễm nhìn Phong Kỳ có một tia kính nể.

“Đàn anh, hôm qua anh giảng giải Mãnh Hổ Quyền, em đã ghi chép đầy đủ nội dung, vẫn có rất nhiều chỗ khó hiểu, hy vọng có thể được đàn anh chỉ điểm.”

Nói, Lâm Nhiễm không biết móc ra từ đâu một quyển notebook bìa đen, tràn trề hưng phấn nói.

“Có chỗ không hiểu có thể hỏi tôi, nhưng đừng gọi tôi là đàn anh…… Còn có, hiện tại tôi đi ăn cơm, chiều hẵng đến thư viện tìm tôi.” Đối mặt Lâm Nhiễm nhiệt tình như lửa, Phong Kỳ xấu hổ.

Đối với Lâm Nhiễm, hắn không biết nhiều, nhưng theo nhận xét của các học viên ở diễn đàn, người nọ là một học viên cực kì tài giỏi trên phương diện nghiên cứu công pháp, giống như thầy Vương dạy sử, chưa tốt nghiệp đã được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách trúng tuyển.

Cho nên Phong Kỳ có ấn tượng đầu rất ổn với Lâm Nhiễm, cũng nguyện ý giải thích nghi hoặc cho đối phương về nội dung《 Mãnh Hổ Quyền 》, hy vọng có thể giúp đối phương trưởng thành.

“Vừa lúc em cũng đói, chúng ta cùng đi ăn đi!” Lâm Nhiễm rất là tự quen thuộc mở miệng.

Nếu quyết định tiếp xúc với Lâm Nhiễm, đối mặt lời mời ăn cơm chung, Phong Kỳ không từ chối, lập tức đồng ý.

Nhét sách trong tay về lại kệ sách xong, hắn đi ra thư viện cùng Lâm Nhiễm, bước đến nhà ăn.

Dọc đường, Lâm Nhiễm có vẻ rất hưng phấn, không ngừng kể rõ sự kính nể của mình đối với hắn.

Phong Kỳ cảm thấy vô ngữ, hắn vốn định làm bạn với Lâm Nhiễm, hiện tại lại cảm giác như thu nhận một con liếm cẩu.

*Liếm cẩu (舔狗): Đây là một thuật ngữ mạng, dịch nôm na là “Chó liếm”. Chỉ những người không có chủ kiến, chỉ chực chờ để nịnh hót, tâng bốc người khác… Đồng thời ám chỉ những người biết rõ người ta không thích mình nhưng vẫn từ bỏ tôn nghiêm, cố chấp theo đuổi.

Khi đi vào nhà ăn học phủ, đã quá giờ cơm, các học viên tản đi hơn phân nửa, nhưng Mộc Tinh vẫn gió mặc gió, mưa mặc mưa ngồi ở góc mặt bắc nhà ăn, trên bàn xếp đủ loại đồ ăn như mọi khi.

Lấy đĩa đồ ăn, chất đầy một núi thức ăn mình muốn ăn, Phong Kỳ đi đến bàn ăn Mộc Tinh.

Lâm Nhiễm thấy thế, lập tức đuổi theo.

Đi đến ghế đối diện Mộc Tinh, đặt đĩa đồ ăn lên bàn, hắn nghiêng người ngồi xuống, lúc này Lâm Nhiễm cũng quyết đoán ngồi bên cạnh hắn.

Mộc Tinh ngẩng đầu, thấy Phong Kỳ, cô không ngoài ý muốn, ngoài ý muốn là bàn cơm lại xuất hiện thêm một người nữa.

Một thân một mình lâu rồi, Mộc Tinh có phần mất tự nhiên, nhưng vẫn chưa tỏ ý, cúi đầu tiếp tục mồm to ăn cơm, thậm chí không chào hỏi Phong Kỳ.

“Em chào đàn chị, em tên Lâm Nhiễm, hạnh ngộ hạnh ngộ.” Còn chưa chờ Phong Kỳ nói gì, Lâm Nhiễm đã đoạt trước mở miệng tự giới thiệu, đồng thời lễ phép vươn tay.

*Hạnh ngộ (hân hạnh được gặp mặt): Gặp nhau là điều may mắn.

Mộc Tinh ngẩng đầu nhìn thoáng qua Lâm Nhiễm, theo sau lạnh nhạt cúi đầu, tiếp tục ăn cơm.

Cánh tay phải nửa nâng trên không trung chậm rãi lùi về, Lâm Nhiễm quay đầu nhìn Phong Kỳ, biểu tình xấu hổ:

“Đàn anh lấy nhiều đồ ăn vậy, ăn hết được không? Tuy thức ăn trong học phủ được miễn phí, nhưng lãng phí đáng xấu hổ……”

“Khi ăn cơm ít nói chuyện.” Phong Kỳ trừng Lâm Nhiễm cứ liên tục lảm nhảm, cầm một chiếc bánh tart trứng nhét vào trong miệng.

Phát hiện Phong Kỳ và Mộc Tinh đều không để ý tới mình, Lâm Nhiễm chuyển mắt nhìn đĩa đồ ăn.

So với Phong Kỳ và Mộc Tinh ăn cơm theo đúng chuẩn cách thức dã thú, Lâm Nhiễm ăn rất từ tốn, dùng đũa gắp, nhai kỹ nuốt chậm.

Nhưng rất nhanh, Lâm Nhiễm ưu nhã không nổi.

Sức ăn Phong Kỳ và Mộc Tinh, làm hắn cảm thấy khó tin, đồ ăn chất đầy trên bàn cơm lấy tốc độ mắt thường có thể thấy

được giảm xuống.

Hắn thậm chí hoài nghi, người ngồi bên cạnh không phải nhân loại, mà là hai con quái vật trận địa.

Chờ Phong Kỳ đánh chén hết mấy món trong đĩa mình, thiếu niên còn thuận tay nhón một miếng bò bít tết trong đĩa Mộc Tinh, nhét vào miệng nhấm nuốt, sau đó ngừng bữa cơm.

Mộc Tinh đã thấy nhiều không trách, thậm chí lười ngẩng đầu.

"Đàn anh, ăn no?" Một bên, Lâm Nhiễm phát hiện Phong Kỳ dừng lại, thăm dò hỏi.

"Ăn quá no khó tiêu hóa, lưng chừng kiểu này là được."

Chương 32. Bần cùng khiến ta khát vọng trở nên giàu có (1)

Nhìn kinh ngạc khó có thể che giấu trên mặt Lâm Nhiễm, Phong Kỳ buồn cười, bởi vì so với Mộc Tinh, mình vẫn kém xa.

“Tiêu hao đầu óc nhiều, cũng cần bổ sung nhiều dinh dưỡng, em hiểu.”

Một khắc này, Lâm Nhiễm lại tự động tìm một nguyên nhân cho sức ăn khổng lồ của Phong Kỳ.

Phong Kỳ:……

Hình tượng liếm cẩu của Lâm Nhiễm dần trở nên vững chắc trong lòng hắn, Phong Kỳ đã không thể đánh đồng đối phương với thầy Vương dạy sử.

“Đàn chị, bọn em ăn no, chờ cơm chiều cùng ăn tiếp nhé.” Ăn uống no đủ xong, Phong Kỳ nâng đĩa đồ ăn chuẩn bị rời đi.

Lâm Nhiễm thấy thế, cũng đứng dậy.

Nghe được lời Phong Kỳ, Mộc Tinh không ngẩng đầu, tiếp tục nhét đồ ăn vào trong miệng, gương mặt không ngừng phồng lên có vẻ rất đáng yêu, nhưng biểu tình lại vẫn lạnh băng, toàn thân toát ra hơi thở người ngoài chớ tới gần.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy, đây chỉ là Mộc Tinh ngụy trang để tự bảo vệ mình mà thôi.

Rời nhà ăn, trên đường đến thư viện, Lâm Nhiễm không nhịn được tò mò hỏi:

"Đàn anh, anh đang theo đuổi đàn chị kia sao? Nhìn chị ấy có vẻ không thích anh lắm?"

Đối mặt Lâm Nhiễm bát quái, Phong Kỳ bất đắc dĩ trong lòng.

Hắn tiếp xúc Mộc Tinh hoàn toàn là xuất phát từ mục đích kết bạn, đồng thời muốn bóp tắt ý niệm hủy diệt thế giới trong lòng Mộc Tinh, không có một xíu tâm tư nào khác.

Đến cùng thì, hắn còn có mộng tưởng rộng lớn cứu vớt thế giới, sao có thể bị tình cảm vướng chân.

Tình yêu, chỉ ảnh hưởng đến tốc độ hắn rút kiếm.

Kết thúc một ngày học tập, Phong Kỳ trở lại ký túc xá.

Buổi sáng hắn học tri thức cơ sở môn tu luyện ở thư viện, buổi chiều thì đi giao lưu điểm mấu chốt cơ sở của Mãnh Hổ Quyền với Lâm Nhiễm.

Đối mặt Lâm Nhiễm dò hỏi, hắn không thể thoát thân, chỉ có thể căng da đầu trả lời vấn đề.

Cũng may Lâm Nhiễm không hỏi nội dung nằm ngoài Mãnh Hổ Quyền, không đến mức xuất hiện tình cảnh xấu hổ không biết đáp sao cho phải.

Bật đèn sau đó ngồi xuống bên bàn, hắn bắt đầu tự hỏi một vấn đề.

Làm cách nào mới có thể tiến vào mộng cảnh thêm lần nữa?

Nếu không thể tiến vào mộng cảnh, thực lực hắn không thể tăng lên, cứu vớt thế giới càng là nói suông, có lẽ vào ngày nọ hơn 20 tuổi, sẽ nghênh đón kết cục chết sớm tuổi xuân.

Cho nên tiến vào mộng cảnh tương lai quan trọng nhất.

Hắn đoán, thanh tiến trình năng lượng có lẽ là chìa khóa tiến vào mộng cảnh tương lai.

Nhưng vấn đề ở chỗ, phương pháp thúc đẩy thanh năng lượng nhanh chóng đầy xụ.

Hắn không có tốc độ tiêu hóa như Mộc Tình, chỉ dựa vào đồ ăn để bổ sung năng lượng, tiến độ thực sự quá chậm.

Phong Kỳ tính thử, dưới tình huống ăn no, mỗi bữa cơm hắn có thể bổ sung chừng 0.2%-0.4% năng lượng, muốn nhét đầy năng lượng, cần 250-500 bữa cơm.

Chẳng sợ ngày ăn năm bữa, cũng cần 2-3 tháng mới có thể vào lại mộng cảnh.

Hắn bức thiết cần một con đường khác có thể bổ sung năng lượng cho thân thể.

Nghĩ đến đây, hắn click mở laptop, bắt đầu lượn quanh website mua sắm, tìm món ăn có thể giúp mình nhanh chóng bổ sung năng lượng.

Đánh hàng chữ mấu chốt "Bổ sung năng lượng" vào thanh tìm kiếm của trang web mua hàng, danh sách sản phẩm hiện lên.

[T-33 que năng lượng]:

Giới thiệu vật phẩm: Món ăn năng lượng cao được sản xuất bằng linh khí áp súc và thực vật đặc thù trong trận địa, có thể nhanh chóng bổ sung thể lực, đồng thời giúp khôi phục thương thế.

Ghi chú vật phẩm: Sử dụng theo giấy hướng giẫy, chớ dùng quá liều.

Giá bán: 45000 điểm

[Hoa chín màu]:

Giới thiệu thực vật: Thực vật Psionic đặc có trong trận địa, sau khi dùng có thể uẩn dưỡng thân thể, biên độ lớn gia tăng tốc độ hấp thu linh khí khi tu luyện, đồng thời trong thực vật cũng ẩn chứa linh khí chất lượng cao.

Ghi chú vật phẩm: Sử dụng sau khi qua tay Linh Dược Sư điều phối, hiệu quả sẽ tốt hơn nữa.

Giá bán: 230000 điểm

[Phù Văn Tinh Thạch sói hoàng hôn (Phù Văn Tinh Thạch cấp thấp)]:

Giới thiệu phù văn: Phù Văn Tinh Thạch trong cơ thể sinh vật trận địa "Sói hoàng hôn", bên trong ẩn chứa năng lượng và linh khí đặc thù, thích hợp để rèn vũ khí phù văn. Mỗi ngày dùng một lượng nhất định có thể tẩm bổ thân thể, tăng cao cường độ thân thể.

Giá bán: 880000 điểm.

[Quả Linh Lung], [Phù Văn Tinh Thạch ác quỷ], [Hoa trăm luyện]……

……

Vật phẩm có thể nhanh chóng bổ sung năng lượng không ít, nhưng giá bán thường thường cao đến thái quá.

Phong Kỳ hiểu lý do vật phẩm đắt tiền, bởi vì chúng đều mọc ở trong trận địa nghi ngút hiểm trở, là thành quả các chiến sĩ chiến đoàn trận địa liều mạng mang về.

Suy tư mãi, Phong Kỳ cắn răng kéo [T-33 gây năng lượng], [Hoa chín màu], [Phù Văn Tinh Thạch sói hoàng hôn] vào xe mua sắm, chốt đơn hàng.

Chờ nhận dạng khuôn mặt xong, thông báo mua sắm thành công xuất hiện.

Nhìn số dư tài khoản góc phải bên dưới màn hình, trừ đi phí mua sắm còn lại hơn 200 vạn.

Giờ khắc này, hắn bỗng cảm thấy mình quá bần cùng, của cải cha mẹ để lại cho mình, muốn mua sắm vật phẩm từ trong trận địa, căn bản không đủ dùng.

Chương 33. Bần cùng khiến ta khát vọng trở nên giàu có (2)

Kỳ thật lúc trước cha mẹ Phong Kỳ chinh chiến trận địa, vốn cũng rất có tiền.

Sống những ngày liếm máu trên dao, mỗi tháng đều ổn định kiếm được từ 50 vạn trở lên, nếu thu hoạch phong phú sẽ được tăng thêm thu nhập.

Nhưng phần lớn thu nhập đều bị họ dùng để cải tiến đủ loại trang bị, hoặc là mua dịch năng lượng đặc chế có thể gia tăng thực lực, số tiền trợ cấp mỗi tháng gửi cho Phong Kỳ cũng không nhiều.

Tận đến khi cha mẹ mất tích, hắn tổng cộng tích cóp được hơn 300 vạn.

Thường ngày ăn mặc cần kiệm, không chi tiêu nhiều, hắn cảm thấy số tiền này hoàn toàn đủ để chèo chống đến khi mình tốt nghiệp học phủ.

Nhưng nhìn giá cả các loại vật phẩm bổ sung năng lượng trên website mua sắm, hắn bị đả kích.

Nghĩ đến sau này mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai đều cần bổ sung năng lượng, hai trăm vạn thừa lại hiển nhiên chẳng gánh nổi.

Giờ khắc này, hắn muốn kiếm tiền.

Còn con đường kiếm tiền, Phong Kỳ tạm thời chưa có ý nghĩ, hắn quyết định lần sau tiến vào mộng cảnh tương lai,

thuận tay thử tìm tư liệu phương diện này, xem coi có cái gì có thể giúp hắn trở thành phù ông trong một đêm.

Ví như trúng sổ xố, gây dựng sự nghiệp gì đó.

Tóm lại, tiền bắt buộc phải nhanh chóng chảy vào túi.

Còn làm thêm, hắn tuyệt đối không thể đi làm thêm, làm thêm kiếm tiền căn bản chả thể thỏa mãn nhu cầu năng lượng của hắn, chẳng sợ đói chết, không vào được mộng cảnh, hắn cũng tuyệt đối không đi làm thêm.

Chỉ có giàu ngay trong đêm mới là lựa chọn tốt nhất cho hắn.

Chưa kể, hắn không phải nam chính giả heo ăn thịt hổ trong tiểu thuyết, luôn thích che giấu bản thân, điệu thấp làm người, rõ ràng có năng lực lại thích đi làm thêm kiếm tiền.

Phong Kỳ cảm thấy mình muốn trở thành siêu cấp thiên tài được toàn nhân loại công nhận, hành sự nên cao điệu, kiếm tiền cũng vậy.

Cứ luôn muốn điệu thấp, phát dục chậm chạp, Voldemort, giả heo ăn thịt hổ, đó không phải chuyện người đứng đắn có ngoại quải có thể làm được, những hành vi kiểu vậy chỉ tổng kết bằng hai chữ: Hạ tiện.

*Ngoại quải: Là phần mềm phụ trợ dùng cho game như phần mềm auto và hack

Người trẻ tuổi nên bừng bừng khát vọng!

……

Sáng sớm ngày kế, gói hàng của Phong Kỳ được gửi đến cửa học phủ, rồi được nhân viên an ninh học phủ đưa đến ký túc xá.

Nhận lấy thùng chuyển phát nhanh từ chú bảo vệ, Phong Kỳ đóng cửa sau đó bắt đầu mở thùng chuyển phát nhanh.

Tổng cộng có ba gói hàng.

Hắn lấy ra T-33 que năng lượng nằm trong bình thủy tinh đầu tiên.

Cắn một ngụm, vỏ ngoài hơi cứng, nhưng vào miệng lại nhanh chóng tan ra, hương vị rất cổ quái, không thể nói là ngon cũng không thể nói là dở, khi nuốt xuống có thể cảm giác được dạ dày bắt đầu gợn sóng cuồn cuộn, nhiệt độ thân thể tăng cao.

Gọi ra thanh tiến trình năng lượng, mỗi một giây đều tăng thêm 0.1% tiến độ bổ sung năng lượng.

Nhưng giằng co chừng 50 giây, tốc độ thanh tiến độ dần chậm xuống, cho đến khi ngừng hẳn.

So sánh thử, hiệu quả tốt hơn món ăn bình thường gấp mấy lần.

Theo sau hắn thẳng nhét hết que năng lượng còn thừa vào miệng, nuốt xuống, chờ đợi một lát, cuối cùng năng lượng ngừng ở vị trí 5.84%.

Nguyên một que năng lượng, chỉ bổ sung cho hắn 5.3% năng lượng.

Nhưng Phong Kỳ cũng không quá ngoài ý muốn, công năng chủ yếu của que năng lượng là bổ sung năng lượng tiêu hao, chưa cần hốc năm mười bát cơm đầy đã có hiệu quả như vậy, rất tuyệt vời.

Tiếp đó, hắn mở gói hàng thứ hai, lấy ra hoa chín màu.

Cánh hoa cây hoa chín màu, có chín loại màu, khi lấy ra sẽ toả ngập toàn bộ ký túc xá một mùi hoa nhàn nhạt, tuy rời đi

đất cát, nhưng hoa chín màu không khô héo, toàn thân tỏa ra ánh trắng mông lung.

Như bình thường, linh thực mang ra từ trận địa, hẳn nên sử dụng sau khi được Linh Dược Sư tinh luyện, hiệu quả tốt nhất.

*Linh thực: Thực phẩm sở hữu linh khí.

Bởi vì rất nhiều thực vật trong trận địa, hiệu quả bá đạo, trực tiếp sử dùng sẽ tạo thành tổn thương cho thân thể, nhưng qua tay Linh Dược Sư bão hòa, sẽ không có vấn đề phương diện này, thậm chí sau khi trung hoà dược tính với linh thực khác, có thể có hiệu quả 1+1 lớn hơn 2.

Nhưng thuốc thang qua tay Linh Dược Sư điều phối rất đắt giá, thường phải đắt gấp đôi sản phẩm trực tiếp sử dụng.

Cho nên Phong Kỳ quyết đoán từ bỏ lựa chọn kia, theo sau nhét hoa chín màu vào miệng.

Khi ăn, vị thuốc khuếch tán tràn ngập miệng mũi, lỗ chân lông giãn ra, giống như đắm chìm trong tắm nắng ấm áp, cảm thấy cả người thoải mái.

Thanh tiến trình năng lượng cũng bắt đầu nhảy nhót, mỗi 1 giây đều tăng thêm 0.1%.

Năm phút sau, thanh tiến trình năng lượng im tiếng, tỉ lệ phần trăm cuối cùng dừng ở con số 31.5%.

Dược hiệu hoa chín màu mạnh mẽ, vẫn không thể nhét đầy thanh năng lượng, làm hắn hoàn toàn thất vọng.

Giá cả que năng lượng và hoa chín màu cộng lại, đã gần 20 vạn, nếu sau này mỗi ngày đều tiêu hao kiểu đó, hắn không dám nghĩ, chỉ nghĩ thôi đã thấy mình nghèo.

Cuối cùng, Phong Kỳ chuyển mắt nhìn viên thủy tinh màu xám đặt trong hộp kim loại, cũng chính là Phù Văn Tinh Thạch sói hoàng hôn phí hết 88 vạn điểm.

Chương 34. Tai họa lịch sử (1)

Phong Kỳ đầy cõi lòng chờ mong, duỗi tay lấy ra Phù Văn Tinh Thạch từ hộp kim loại.

Viên Phù Văn Tinh Thạch sói hoàng hôn toàn thân xám trắng trong suốt, bên trong có lốm đốm ánh lam, mặt ngoài còn phiếm vầng sáng màu xám mông lung, nếu là trước khi tai biến xảy ra, tất nhiên là một vật phẩm sưu tầm cực kỳ trân quý.

Cách sử dụng Phù Văn Tinh Thạch, hắn đã tra tư liệu.

Những chiến sĩ chiến đoàn trận địa, thường sẽ giao Phù Văn Tinh Thạch cho Linh Dược Sư, nghiền nát, tinh luyện, sau đó thu hoạch dịch linh khí thuần túy để uống.

Bởi vì năng lượng trong Phù Văn Tinh Thạch thiên kỳ bách quái, không nhất định có lợi cho cơ thể người.

Ví như sinh vật trận địa "bọ cạp thiên khôi", năng lượng trong Phù Văn Tinh Thạch của nó ẩn chứa độc tính, độc này vô hiệu với bọ cạp thiên khôi, nhưng lại trí mạng với nhân loại, trực tiếp sử dụng sẽ thối rữa mà chết ngay trong mấy giây đầu.

Cho nên có những Phù Văn Tinh Thạch sẽ cực kì nguy hại nếu trực tiếp sử dụng, phế tay, phế chân là chuyện nhỏ, không chừng sẽ khó giữ nổi tánh mạng.

Mà viên Phù Văn Tinh Thạch trong tay mình được phân vào loại vô hại, trực tiếp nuốt xuống cũng chẳng phải lo gì.

Huống hồ hắn cảm thấy thân thể mình đã biến dị, có thể hấp thu cả năng lực của sinh vật trận địa, một viên Phù Văn Tinh Thạch tính cái gì.

Nghĩ đến đây, hắn ném Phù Văn Tinh Thạch vào miệng.

"Răng rắc!"

"Ặc ~ cộm răng!"

Mất đi ký chủ, độ cứng Phù Văn Tinh Thạch yếu bớt, vẫn coi như nằm trong phạm vi Phong Kỳ chịu được.

Cắn rồi lại cắn, Phù Văn Tinh Thạch vỡ vụn, năng lượng mênh mông theo yết hầu chảy xuôi xuống dạ dày, rất nhanh, hắn có cảm giác chắc bụng, đồng thời có thể rõ ràng cảm ứng được một lượng linh khí khổng lồ tán loạn trong cơ thể, nếu năng lượng tiếp tục gia tăng, không chừng sẽ nổ banh xác.

Cũng may thân thể biến dị nhanh chóng điều chỉnh trạng thái, thân thể bắt đầu hấp thu năng lượng, thanh tiến trình năng lượng trong giao diện cũng bắt đầu nhảy nhót.

Không đến 10 phút, năng lượng trong cơ thể bị hấp thu sạch sẽ, thanh tiến trình năng lượng mãi mới đạt đầy giá trị.

[Bổ sung năng lượng xong, tiến độ năng lượng hiện có: 148.27%.]

Tuy bổ sung năng lượng xong, nhưng Phong Kỳ cũng không dám bảo đảm mình có thể tiến vào mộng cảnh, cho nên hắn quyết định hiện tại lập tức đánh một giấc, dùng thực tiễn kiểm nghiệm suy đoán.

Vì thế, hắn vừa chuẩn bị ra cửa, quyết đoán lại chui tọt vào ổ chăn.

Nằm xuống chưa đến năm phút, buồn ngủ thổi quét đến……

……

Mở mắt ra, toàn bộ đều là cảnh tượng quen thuộc.

Chính như Phong Kỳ suy nghĩ, hắn lại đi tới tương lai ở thế giới trong mơ.

Hít sâu một hơi, hắn đang muốn phát biểu vui sướng trong lòng, nhưng bị mùi tanh tưởi nối gót xộc đến hại hắn suýt nôn khan.

"Khụ khụ khụ, vẫn thúi như trước." Hắn ghét bỏ cúi đầu nhìn thân thể Zombie của mình.

[Chậc chậc chậc, mất mặt!]

Lời tự thuật đúng lúc xuất hiện, cắm thêm một đao.

Chờ bình ổn lại, Phong Kỳ khom lưng nắm lấy xương đùi, tiến lên vài bước, thuần thục đánh vẹo đầu một "bé tàn tật" vừa chuẩn bị đứng lên, sau đó lập tức đi theo hướng đông.

Mục tiêu lần này giống như lúc trước, vẫn là khu tránh nạn Tinh Thành.

Trừ tra tìm cách kiếm tiền, hắn định coi lại xem tương lai Mộc Tinh có thay đổi gì vì tiếp xúc với mình chưa, cuối cùng liếc qua nhận xét tương lai Lâm Nhiễm.

Lên đường đồng thời, hắn cũng không quên gia tăng thực lực, Zombie và nhuyễn trùng gặp ở ven đường, đều biến thành điểm số thay đổi các mốc danh xưng tiền tố và điểm huyết mạch tiến hóa.

Chợt nhận ra sau này tiến vào mộng cảnh đều cần bổ sung năng lượng, hắn không muốn lại dễ chết, nếu không 200 vạn thừa lại căn bản chẳng đủ dùng.

Nếu một ngày tiến vào mộng cảnh tương lai một lần, chỉ cần hai ngày, hắn có thể xài hết 200 vạn kia.

Cho nên, hắn muốn tận khả năng ở lâu trong mộng cảnh tương lai.

Dọc theo lộ tuyến quen thuộc, một đường đánh quái tăng cường thực lực.

Hiện tại vô luận là sức mạnh, hay năng lực và tốc độ phản xạ có điều kiện, so với khi vừa tiến vào mộng cảnh, hắn đã có tiến bộ vượt bậc.

Chờ Phong Kỳ bước đến tấm bia đá khu tránh nạn, thuộc tính hắn lại có thay đổi mới.

[Zombie bình thường - Tính dẻo dai (cấp 1): Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố: Bình thường, tính dai LV1 (tăng cường tính dẻo dai cơ bắp 1%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm huyết mạch tiến hóa: 113／1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

- Bình thường (có thể thăng cấp): Giai đoạn thứ hai (13%)

- Tính dẻo dai LV1 (có thể thăng cấp): 32%

……

Tiến độ tiến hóa huyết mạch còn gánh nặng đường xa, cho nên Phong Kỳ không đổi kế hoạch, tìm đọc dữ liệu cơ sở trước.

Nhưng lần này hắn sẽ không giẫm lên vết xe đổ, chuẩn bị trước khi Tiểu Hắc đến, rời đi khu tránh nạn trước một bước.

Chương 35. Tai họa lịch sử (2)

Sau khi lấy máu nghiệm chứng bằng thanh máu trước tấm bia đá, tấm bia đá chậm rãi dịch sang bên cạnh, lộ ra thông đạo kim loại đi thông với khu tránh nạn.

Phong Kỳ cất bước đi vào trong đó, thẳng đến vị trí dữ liệu cơ sở.

Đi vào chính giữa quảng trường ngầm, khởi động máy điều khiển chính xong, hắn bắt đầu tìm đọc tư liệu.

Đầu tiên là đưa vào tên Mộc Tinh, sau kiểm tra chọn lọc, thông tin về Mộc Tinh kỹ tỉ mỉ hiện lên.

[Mộc Tinh (thủ lĩnh quân phản loạn của nhân loại)]:

Giới thiệu: Vốn là học viên Tinh Thành Học Phủ, sau khi tốt nghiệp gia nhập chiến đoàn trận địa trở thành một chiến sĩ, nhưng trong một lần hành động, phản bội đoàn đội, tự tay đánh chết đoàn trưởng. Lúc sau chiêu mộ lượng lớp thập hoang giả, thành lập đoàn quân phản loạn "Bình Minh", coi trọng kế hoạch Rune Transformer, bắt đầu đối kháng với toàn nhân loại.

Trên tay kẻ này nhuộm đẫm máu tươi của hàng ngàn nhân dân vô tội, cô ả dẫn dắt quân phản loạn tàn sát vô số thành phố, nghiệp chướng nặng nề, bản chất trơ trẽn.

Nhãn: Rune Transformer, thủ lĩnh đoàn quân phản loạn Lê Minh, phản đồ nhân loại

Tính cách: Tàn bạo, máu lạnh, không từ thủ đoạn.

Phong Kỳ:……

Xem xong nội dung giới thiệu, hắn chợt nhận ra mình chưa ảnh hưởng được Mộc Tinh, cuối cùng Mộc Tinh vẫn đứng về phe đối địch với nhân loại, trở thành đại ma vương diệt thế bị người đời phỉ nhổ.

Nhìn kết quả, hắn có phần thất vọng.

Tắt đi giao diện giới thiệu Mộc Tinh, hắn đưa vào tên "Lâm Nhiễm", bắt đầu tìm tòi.

Một lát sau, thông tin về Lâm Nhiễm hiện lên.

Lâm Nhiễm trên ảnh mặc đồng phục Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, vác hai cái quầng thâm mắt, đang nhếch miệng cười ngây ngô.

[Lâm Nhiễm]:

Hưởng thọ: 103 tuổi

Giới thiệu nhân vật: Từng được cho là người mới có thiên phú nhất Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, tri thức lý luận vô cùng vững chắc, có rất nhiều cống hiến kiệt xuất ở phương diện nghiên cứu thuật pháp, càng là sáng lập thuật pháp "Kết Ấn Lưu", sau này được điều vào tiểu tổ "Vô hạn" Viện Nghiên Cứu Hổ Phách mới thành lập, đảm nhiệm tổ trưởng, thử nghiên cứu công pháp mới.

Nhưng lịch sử chứng minh, Lâm Nhiễm chỉ có thiên phú trên phương diện nghiên cứu thuật pháp, hắn hoàn toàn đi đường vòng khi nghiên cứu công pháp tu luyện, dẫn sai đường toàn bộ tiểu tổ, mấy quyển công pháp tu luyện được nghiên cứu có rất nhiều tai hoạ ngầm, sau khi xuất bản khiến cho mấy trăm vạn người đứt đoạn kinh mạch, tạo thành ảnh hưởng ác liệt, kéo chậm toàn bộ tiến trình nhân loại phát triển, cuối cùng bởi vì áy náy, lúc tuổi già chưa từng đặt chân vào lĩnh vực nghiên cứu công pháp và thuật pháp, buồn bực mà chết.

Thành tựu lịch sử: Tinh anh nhân loại cấp S (hủy bỏ), tổ trưởng tổ "Vô Hạn" của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách (hủy bỏ), thành viên tinh anh của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách (hủy bỏ), sinh viên tốt nghiệp ưu tú của học viện Lẫm Đông (hủy bỏ), người khai sáng thuật pháp Kết Ấn Lưu, người khai sáng thuật pháp tương sinh lưu ngũ hành, người quy hoạch quỹ đạo mới cho thuật pháp bản 3.0……

Nhận xét nhân vật: Tai họa lịch sử

Phong Kỳ:……

"Trời mé, hại mấy trăm vạn người đứt đoạn kinh mạch, còn bị bầu thành tai họa lịch sử, bị hủy bỏ hơn phân nửa thành tựu, quả thật thái quá!"

Xem xong nhận xét của mọi người tương lai với Lâm Nhiễm, hắn thậm chí muốn đánh cho Lâm Nhiễm cái chưởng.

Thành tựu suốt đời của Lâm Nhiễm thật đúng là có thể đánh đồng với Vương Tấn Thăng, chỉ là đi hướng trái ngược, một người là vĩ nhân lịch sử, một người là tai họa lịch sử.

"Không được, phải nghĩ cách bẻ cong Lâm Nhiễm, tuyệt đối không thể cho cậu này đi lên con đường nghiên cứu công pháp, phải cổ vũ cậu chàng kiên định nghiên cứu thuật pháp, tuyệt không thể chân trong chân ngoài."

Lúc này trong lòng Phong Kỳ xuất hiện thêm một mục tiêu, cảm giác trên vai nặng trĩu.

Một người là đại ma vương diệt thế, một người là tai họa lịch sử, đều là đối tượng bị đinh trên cây cọc sỉ nhục lịch sử, hắn không hiểu tại sao xung quanh mình có nhiều kỳ ba như thế.

"Mẹ nó!"

Xem xong tin tức tương lai của Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, Phong Kỳ bắt đầu nắm chặt thời gian tiếp tục lật xem dữ liệu cơ sở.

Hiện tại tiến vào mộng cảnh cần năng lượng đắt giá, hắn chỉ có thể hy vọng dữ liệu cơ sở có phương pháp làm giàu, nếu không số dư trong ngân hàng sẽ không gắng gượng nổi.

Click mở thanh tìm kiếm, hắn đưa vào hàng chữ mấu chốt "Nhanh chóng kiếm tiền", dữ liệu cơ sở tự động kiểm tra tin tức tồn trữ.

Mấy giây sau, tin tức liên quan bày ra trước mắt.

[Công nhân chở thi thể vào lò hỏa táng: Lương tháng 8 vạn trở lên, chở càng nhiều người, kiếm càng nhiều tiền!]

[Nhân viên thử thuốc trên cơ thể sống cho công ty T: Cần ký hiệp nghị bảo mật, định kỳ dùng loại thuốc kiểu mới công ty phát minh (đã thực nghiệm qua động vật, suất an toàn 99.99%), cần phối hợp công ty định kỳ kiểm tra thân thể và thu thập mẫu số liệu, lương tháng chờ gặp mặt rồi nói!]

[Chuyên gia bắt gian: Chuyên trị vợ chồng ngoại tình, công việc của chúng tôi thường dùng bốn chữ khái quát "Chờ, tìm, chụp, bắt", sau khi được ủy thác, chúng tôi sẽ bắt đầu sưu tập chứng cứ mục tiêu ngoại tình, chờ thời cơ chín muồi, dưới tình huống người ủy thác có mặt, bắt gian tại trận. Về lương tháng, cần có kỹ xảo theo dõi chuyên nghiệp, am hiểu phân tích trinh thám.]

[Y tá chăm sóc ngực: Dùng thủ pháp mát xa để chăm sóc bầu ngực, giải quyết các bệnh trạng như thiếu máu và thiếu sữa sau sinh của các phụ sản, phải là nhân viên chuyên nghiệp. Tiền lương chia theo cấp bậc chức nghiệp, có thể chia bằng ba cấp: Y tá chăm sóc ngực sơ cấp, y tá chăm sóc ngực trung cấp, y tá chăm sóc ngực cao cấp.]

Phong Kỳ:???

Chương 36. Chúa cứu thế

Tuy những ngành sản xuất này đều có thu nhập rất cao, nhưng hắn muốn làm giàu, không phải làm thêm.

Làm những ngành sản xuất này, hắn cảm thấy mình chẳng bằng tìm mấy chỗ đông dân mở quầy hàng, xem bói cho người ta kiếm tiền.

Nắm dữ liệu cơ sở tương lai trong tay, hắn cảm thấy mình cũng phải ăn khách hơn các anh trai đồng đạo khác tám chín phần mười.

Theo sau hắn đưa vào hàng chữ mấu chốt "Phương pháp làm giàu", đồng thời bài trừ rất nhiều tin tức vô dụng sau khi chọn lọc.

Lần này kết quả chọn lọc ra, hoàn toàn khác lúc trước.

Trong đó ghi lại rất nhiều câu chuyện gây dựng sự nghiệp, Phong Kỳ rất hứng thú với những tin tức này, lập tức bắt đầu lật xem tư liệu, tìm kiếm bí mật làm giàu.

Đọc rồi lại đọc, số giờ nhanh chóng qua đi.

Nhưng hắn vẫn chưa thể tìm được phương pháp đơn giản mà dễ kiếm tiền.

Có rất nhiều phương thức gây dựng sự nghiệp hắn có thể bắt chước, xác suất thành công cũng cao, nhưng thường cần hao phí tinh lực khổng lồ trên sự nghiệp, hắn cảm thấy không hợp với mình.

Nhìn thời gian, chỉ còn chưa đầy 2 tiếng đồng hồ trước khi Tiểu Hắc đến.

Ngay lúc Phong Kỳ chuẩn bị từ bỏ, định chờ lần sau đến tìm tiếp, tiêu đề đầu tiên hấp dẫn ánh mắt hắn.

[Sản phẩm ảo 《 chúa cứu thế 》 sáng tạo vượt thời đại, thúc đẩy văn minh nhân loại phát triển. Kể về quá trình một người bằng hai bàn tay trắng trở thành nhà giàu số một thế giới, đồng thời chế tạo ra một trò chơi ảnh hưởng toàn nhân loại.]

"Nhà giàu số một thế giới? Chính nó!"

Hắn không chút do dự click mở tiêu đề, thông tin liên quan tức khắc hiện lên trước mắt.

Tiêu đề bao gồm ba đoạn video phỏng vấn và lượng tin tức khổng lồ qua từng dòng chữ, kỹ càng ghi lại câu chuyện một người dựng nghiệp bắt đầu thay đổi cuộc sống sau khi chế tạo ra trò chơi giả thuyết hiện thực, cùng với ảnh hưởng cho xã hội nhân loại.

Phong Kỳ không có hứng thú với những thử thách từng trải của đối phương, nhưng trò chơi người nọ sáng tạo lại khiến cho Phong Kỳ cực kì tò mò.

Năm 2126, cũng chính là một trăm năm sau, trò chơi moba giả thuyết hiện thực theo hình thức đối kháng 5V5 ngang trời xuất thế, trò chơi này tên là 《 Chúa cứu thế 》, tốn 36 năm sáng chế.

Chỉ có như thế, Phong Kỳ chưa hề hứng thú, quan trọng là trò chơi này bao hàm các loại năng lực thuật pháp trong hiện thực, người chơi có thể bắt chước thuật pháp hiện thực trong trò chơi, để bắt đầu chiến đấu.

Cách chơi cụ thể là, sau khi người chơi tiến vào trò chơi, cần chọn trước 4 kỹ năng thuật pháp trong "kho thuật pháp" để trang bị cho mình, sau đó tiến vào trò chơi, cùng đồng đội

khiêu chiến với năm người chơi bên địch, chờ đến khi đánh đổ pháo đài bên địch thì chiến thắng.

Cách chơi rất đơn giản, trước khi tai biến cũng có rất nhiều trò chơi MOBA tương tự.

Nhưng trò chơi này lợi hại ở chỗ, người sáng tác trò chơi chép lại toàn bộ thuật pháp trong hiện thực vào trò chơi, ngay cả phương thức thi triển thuật pháp cũng giống y đúc hiện thực.

Làm được điểm này, giá trị trò chơi trở nên khó có thể đánh giá trong mắt Phong Kỳ.

Thời đại hắn, các học phủ lớn đều gặp phải một nan đề, nên làm gì để tăng cường năng lực thực chiến của các học viên.

Lựa chọn phổ biến của các học phủ lớn là, cho các học viên đối kháng với nhau, hoặc sắp xếp học viên thành một chiến đoàn thực tập tiến vào trận địa để huấn luyện thực chiến.

Nhưng làm vậy tồn tại rất nhiều nguy hiểm, mỗi năm đều sẽ có không ít học viên chết trong trận địa.

Nhưng sau khi trò chơi 《 Chúa cứu thế 》 ra đời, vấn đề này được giải quyết.

Dù là học sinh cao trung, cũng có thể thông qua trò chơi, làm quen với các loại thuật pháp trước, rồi tự tìm tòi ra bộ thuật pháp thích hợp bản thân, bắt đầu huấn luyện đối kháng thực chiến trong trò chơi.

《 Chúa cứu thế 》 là trò chơi có thể ảnh hưởng toàn nhân loại vượt thời đại.

Sau khi trò chơi ra đời, năng lực thực chiến và khống chế thuật pháp của mọi người đều được gia tăng rất nhiều.

Đồng thời trò chơi này cũng sáng tạo thời đại nhà giàu số một thế giới.

Tuy nội dung trò chơi công bằng, không buôn bán trị số thuộc tính trò chơi, lại cũng có rất nhiều điểm lợi nhuận, lợi nhuận lớn nhất trong đó là buôn bán hình tượng nhân vật trò chơi.

Cũng đúng là dựa vào bán hình tượng, người khai phá《 Chúa cứu thế 》mới trở thành nhà giàu số một thế giới, mỗi ngày hốt bạc.

Xem xong tin tức, Phong Kỳ động tâm.

Trò chơi này đã có thể kiếm tiền, lại có thể thúc đẩy nhân loại phát triển, hắn cảm thấy quả thật là đặc biệt tạo ra cho hắn.

[Úi~ giời, nghĩ thì nghĩ, đừng có tự ảo tưởng!]

"Trò chơi này tên là chúa cứu thế, toàn bộ đều là ý trời!" Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

[Ta cảm thấy ngươi vẫn tương đối hợp bày quán đoán mệnh, nội dung tốt nhất để lừa dối người ta trên bảng hiệu, ta cũng nghĩ sẵn cho ngươi rồi đây.]

Phong Kỳ:……

Đóng cửa giao diện giới thiệu xong, hắn hít sâu một hơi, đưa vào "Chúa cứu thế (trò chơi)" trong dữ liệu cơ sở.

Bấm xuống nút xác định, tâm tình hắn không khỏi khẩn trương.

Hiện tại hắn chỉ có thể gửi hy vọng dữ liệu cơ sở có ghi chép tỉ mỉ số hiệu trò chơi "Chúa cứu thế", như vậy, hắn mới có thể ôm về hiện thực.

Nếu tự dùng sức mình nghiên cứu, hắn cảm thấy mình kéo trọc đầu cũng chẳng phát minh ra nổi trò chơi cùng loại.

Trò chơi này bao gồm nội dung khổng lồ, chẳng sợ khai phá trò chơi dựa theo phương thức người phát minh lúc trước, không ngừng đi thu thập nguyên mẫu, sao chép số liệu thuật pháp trong hiện thực, cũng cần hao phí vài thập niên.

Hắn chỉ muốn đi lối tắt, không muốn tự nỗ lực.

Mấy giây sau khi bấm xuống nút xác định, thông tin liên quan bày ra trong màn hình, mà tiêu đề đầu tiên biểu hiện, đúng là nội dung hắn muốn.

[Trò chơi đối kháng giả thuyết hiện thực: Chúa cứu thế (số hiệu, mỹ thuật)]

Chương 37. Lòng có thừa mà trí nhớ chưa đủ

Sau khi kích chuột vào phần tiêu đề, màn hình hiện lên một dòng mã trò chơi.

Liên tục kéo xuống dưới, nụ cười trên mặt Phong Kỳ dần dần cứng lại.

Nhìn qua dấu hiệu trò chơi đầy rẫy nguy hiểm trên màn hình, hắn cảm giác bản thân sắp trở thành đại gia giàu có nhất thế giới, tựa hồ từng bước đạt được.

"Trò chơi này là tính mạng có thể duy trì bằng cac-bon sao?"

【Bất cẩn quá, lần sau đến phải nhớ mang theo ổ cứng di động HDD】

Bản tường thuật đúng lúc xuất hiện.

Nếu có thể mang ổ cứng di động HDD ngoài hiện thực dẫn vào giấc mơ sau này, vấn đề sẽ dễ giải quyết hơn hẳn, chỉ cần sao chép nội dung là được, nhưng vấn đề là hắn không thể mang bất cứ thứ gì ngoài hiện thực vào trong mộng cảnh tương lai.

Phương diện tạo hình nghệ thuật cũng dễ xử lý, hắn có thể nghĩ cách tìm một studio tạo hình nghệ thuật ở hiện thực hỗ trợ xây dựng mô hình anime.

Nhưng nếu không cách nào đưa mã trò chơi ra ngoài,《Chúa cứu thế》căn bản không thể được tạo ra.

Bởi vì bên trong mã đã bao hàm quỹ đạo của hàng vạn loại thủ thuật, vận hành trùng khớp, là điểm mấu chốt của trò chơi này.

Sau khi trầm mặc một lát, hắn không khỏi thở dài tiếc nuối.

【Nhận thức được não bộ của cậu cơ bản không thể nhớ được mã trò chơi khổng lồ như vậy, cậu không thể không nghĩ, có một danh hiệu tiền tố có chức năng nhớ vô hạn hay không?】

Lời nhắc của người kể chuyện khiến Phong Kỳ phấn chấn lại tinh thần.

"Thật sự có loại danh hiệu tiền tố này sao? Có phải chỉ cần đạt được danh hiệu tiền tố, tôi có thể nhìn một lần không quên, và để có được danh hiệu tiền tố này, tôi cần đánh chết sinh vật trận địa nào?"

Đối mặt với hàng loạt câu hỏi của Phong Kỳ, người kể chuyện không lên tiếng.

Hắn lập tức nghiến răng nghiến lợi, mỗi lần tường thuật đến điểm mấu chốt liền tắt, quả thực giống như tra tấn tinh thần.

Sau khi đóng trang web chứa mã lại, tuy hắn tiếc nuối trong lòng, nhưng đã có chút mong chờ.

Mặc dù cái lời tự thuật trong đầu thật rẻ rách, nhưng tổng thể nó luôn chỉ đường cho anh những lúc quan trọng.

Phong Kỳ cảm thấy danh hiệu tiền tố mà người kể chuyện nói hẳn là tồn tại, dù sao có sinh vật ở lĩnh vực nào, có được sinh vật đặc tính gặp qua không quên được, có lẽ cũng bình thường.

Nhưng giai đoạn hiện tại chắc chắn không thể yêu cầu cao trò chơi này tạo ra 《Chúa cứu thế》, kế hoạch chỉ có thể

hoãn lại.

Mắt nhìn thời gian, vẫn còn 28 phút trước khi Tiểu Hắc đến.

Vì lý do an toàn, hắn quyết định rời đi trước, tiếp tục thăm dò thế giới bên ngoài, mấy ngày sau rồi trở về nhìn một cái.

Nghĩ đến bây giờ mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai, đều cần bổ sung năng lượng cho thanh tiến trình, hắn không dám dễ dàng chết đi.

Suy cho cùng, cuộc đời này đáng giá hơn 100 vạn.

Tiêu thụ quá cao, số dư ngân hàng của hắn chống đỡ không nổi.

Cho nên hắn nghĩ hết khả năng để ở lại mộng cảnh tương lai càng lâu càng tốt.

Lúc trước hắn ý định là, gặp được Tiểu Hắc có đánh không lại cũng phải đánh, tóm lại khí thế không thể thua thiệt.

Nhưng hiện giờ, ý tưởng của hắn thay đổi thành:

"Đánh không lại, ông đây vẫn không thể chạy?"

Giống như bỏ tiền chơi game, tiền xu trong người không đủ, lúc muốn chơi nhiều, chỉ có thể cố gắng đảm bảo cái mạng của mình không chết dễ dàng như vậy.

……

Dọc theo lối đi bằng kim loại rời khỏi nơi trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành.

Thế giới bên ngoài gió lạnh gào thiết, sắc trời âm u, từng hạt mưa máu trên bầu trời tí tách rơi xuống, thỉnh thoảng có một bóng đen khổng lồ chợt lóe lên trong đám mây đen.

Đây là một thế giới im lặng chết chóc, cũng không có người sinh ra nhiều biến đổi nhờ sự nỗ lực của hắn.

Phong Kỳ vốn đã quen với cảnh tượng trước mắt, rời khỏi lối đi bằng kim loại, tiện tay nhặt được một khúc xương chân, tiếp tục đi về hướng đông.

Trên đường đi, hắn lại bật chế độ Sát Thần, những Zombie gặp phải đã trở thành chất dinh dưỡng cho quá trình tiến hóa của hắn.

Sau khi Phong Kỳ giết chết Zombie bằng cánh tay bị cắt xém, lần nữa hắn cảm thấy cơ thể đã được tiến hóa lên cấp mới.

Trong cơ thể đột nhiên xuất hiện một dòng điện ấm áp, hạt hồng trên người biến thành những đường cơ bắp rõ ràng. Tuy nhiên các khí quan trong cơ thể vẫn mục nát, trạng thái teo tóp, nhưng mùi hôi thối đã giảm bớt đáng kể.

"Tiến thêm một bước trở thành người." Phong Kỳ hưng phấn nắm tay.

Sau khi gọi ra bảng thuộc tính, chi tiết thuộc tính của hắn cũng đã phát sinh biến đổi.

【 Zombie mạnh mẽ - Tính dẻo dai (lv 2): Phong Kỳ】

Đẳng cấp thực lực: Không phẩm cấp.

Danh hiệu tiền tố: Mạnh mẽ (sức mạnh cơ thể + 20% cũng đạt được năng lực tự bình phục), tính dẻo dai LV2 (tính dẻo dai của cơ bắp tăng thêm 2%)

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 113/1000

Các mốc danh hiệu tiền tố:

【Mạnh mẽ (có thể thăng cấp)】:

Tiến độ cột mốc thứ hai: 0%

【Tính dẻo dai LV2】(có thể thăng cấp): 2%

Chương 38. Ngủ thiếp đi có thể bỏ qua thôi miên (1)

Danh hiệu tiền tố từ bình thường chuyển sang mạnh mẽ, hắn có thể cảm nhận rõ ràng được tố chất cơ thể mình đã tăng lên không ít, xương chân trên tay đã bị hắn làm cho nứt ra.

"Lại trở nên mạnh mẽ!" Phòng Kỳ nhếch miệng cười, tâm trạng vui sướng.

【Một bước nữa để trở thành quái vật lớn đầy cơ bắp, cố gắng lên!】

"Câm miệng!"

【Được rồi!】

……

Dựa theo lời tự thuật nhắc kiên quyết đi về hướng đông, tốn mấy giờ đồng hồ, Phong Kỳ cuối cùng đã rời khỏi khu vực Zombie đầy xương khô.

Những gì hiện ra trước mắt chính là những tòa nhà đổ nát bị tàn phá, những biển quảng cáo treo ngược dây điện, hầu hết những tòa nhà văn phòng ngả nghiêng đã bị sập phân nửa, những cửa hàng bám đầy bụi, một tòa cao ốc rách nát nằm ngang giữa đường.

Bước đi trong đống đổ nát, hắn có thể cảm giác được thế giới sau thảm họa thường thấy trong phim ảnh.

Vì hiếu kỳ với cảnh mộng tương lai của thế giới, hắn dày công tốn sức leo lên một tòa nhà cao mười tám tầng, đứng ở đỉnh quan sát đằng xa.

Theo như mắt nhìn thấy, một vùng hoang vu, chỉ có Zombie và đủ loại quái vật hình thù kỳ quái đang lang thang khắp nơi.

Lúc này, hắn bỗng nhiên có chút lạc lõng.

"Nếu như không trở về được hiện thực, thế giới này chỉ còn lại mình ta, ta có thể kiên trì xuống dưới sao?"

【Ta không biết ngươi có thể không, ta khẳng định không thể, mẹ ôi quá im ắng, muốn cái gì cũng không có, cả ngày sống với Zombie và quái vật, đó là nơi chỉ được duy trì tính mạng bằng cac-bon?】

Phong Kỳ: …

【Đúng rồi, quên bổ sung thêm một câu, tuy ta không thể, nhưng ta cảm thấy ngươi có thể!】

Phong Kỳ: …

Miệng không che đậy, lời tự thuật thi thoảng lại nhảy ra nói, luôn làm hắn không kịp phản ứng.

Trầm ngâm một lát, hắn mở miệng dò hỏi:

"Lời tự thuật, chính xác ngươi là cái gì? Có giống với người chỉ dẫn tân thủ trong trò chơi không?"

【Vì ngươi đã chân thành đặt câu hỏi, ta đây liền rộng lòng từ bi nói cho ngươi biết… (thoáng dừng một chút, âm thanh bgm vang lên) Bảo bối, bảo bối, ta là ba của ngươi nha!】

"Đi đi, ngươi có bản lĩnh nhảy ra khỏi đầu ta, xem ta có đánh chết ngươi không." Phong Kỳ nổi gân xanh đầy trán, cơ hồ muốn đánh tơi bời người kể chuyện vì xúc động mãnh liệt.

Nhưng câu chuyện cười của lời tự thuật cũng xua đi cảm giác mất mát trong lòng hắn.

Hít sâu một hơi, hắn dọc theo con đường đi lên mà bò xuống dưới.

Vẫn chưa xác định được Tiểu Hắc đã rời khỏi nơi trú ẩn dưới mặt đất hay chưa, kế tiếp hắn quyết định tiếp tục khám phá thế giới sau thảm họa này.

Leo xuống dọc bức tường bên ngoài, hai chân vừa hạ, Phong Kỳ bỗng quay người về bên phải, chẳng biết đôi mắt màu máu xuất hiện lơ lửng từ lúc nào, xuất hiện ngay cạnh hắn.

Nhìn đôi mắt màu máu lơ lửng ở bên phải cách đó không xa, Phong Kỳ ý thức được việc lớn không ổn.

Với thực lực hiện tại của hắn, căn bản không phải là đối thủ của sinh vật trận địa do phù văn sinh ra.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ xoay người muốn chạy trốn, đôi mắt màu máu chớp chớp, một cỗ lực lượng vô hình bao vây hắn, nhất thời hắn phát hiện mình không cách nào nhúc nhích.

Lúc này lực lượng vô hình nâng thân thể hắn lơ lửng lên trời.

Áp lực trên người càng ngày càng nặng, Phong Kỳ không cam lòng ra sức giãy dụa, muốn một lần nữa khống chế thân thể của mình.

Nhưng mặc cho hắn cố gắng như thế nào, đều không thể ở dưới áp bách của lực lượng vô hình này nhúc nhích một chút nào.

Đôi mắt màu máu lần thứ hai chớp chớp, cánh tay trái của hắn bỗng nhiên bị cỗ lực lượng vô hình bẻ gãy, vô lực rũ xuống.

Từ đầu tới cuối Phong Kỳ luôn cho rằng mình không cảm nhận được đau đớn, nương theo cơ bắp xé rách, nhất thời cảm

giác được đau đớn mãnh liệt được truyền đến từ cánh tay trái gãy đoạn.

Lúc này đôi mắt màu máu chậm rãi tiếp cận Phong Kỳ, mặt ngoài nhãn cầu hiện ra từng xúc tu nhỏ, trên đầu mỗi một xúc tu còn có phần miệng có những chiếc răng sắc nhọn.

Ý thức được mình lại sắp bị ăn, lại nghĩ đến cái mạng này đáng giá hơn một trăm vạn, trái tim hắn đang nhỏ máu.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng mình sắp chết, cách đó không xa hiện lên một bóng đen, chính là Tiểu Hắc hắn rất quen thuộc.

Đôi mắt màu máu dường như cũng phát hiện ra vị khách không mời, quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc đang bị khói đen bao phủ.

Lập tức Phong Kỳ cảm giác cỗ lực lượng vô hình trói buộc mình trở nên yếu đi, đôi mắt màu máu dường như buông tha hắn, đem lực chú ý chuyển hướng về phía Tiểu Hắc.

Mặt đất chấn động, sỏi đá vụn của tòa kiến trúc đổ nát xung quanh đôi mắt màu máu lơ lửng trên không trung, trong chớp mắt dùng tốc độ cực nhanh bắn về phía Tiểu Hắc.

Đối mặt với sự tiến công của đôi mắt màu máu, thân hình Tiểu Hắc kéo ra tàn ảnh, xuyên qua đống kiến trúc đổ nát đập tới trước mặt, dùng tốc độ cực nhanh tiếp cận đôi mắt màu máu, những móng vuốt sắc nhọn vươn ra từ trong sương đen chợt bị chụp lại.

“Vù ~ vù ~ vù”

Không khí phát ra tiếng vù vù, trong nháy mắt mọi thứ xung quanh tĩnh lặng, bị cỗ lực lượng vô hình trói buộc, bao gồm cả móng vuốt sắc bén mà Tiểu Hắc chụp được.

Chương 39. Ngủ thiếp đi có thể bỏ qua thôi miên (2)

Đôi mắt màu máu lại chớp chớp lần nữa, cỗ lực lượng vô hình trong nháy mắt đem bắn Tiểu Hắc bay ra ngoài, nện vào trong một tòa kiến trúc đổ nát, bốc lên một trận khói bụi.

Nhưng thân ảnh của Tiểu Hắc rất nhanh lại từ trong đống đổ nát hiện lên, đứng giằng co cùng đôi mắt màu máu.

Tuy rằng rất muốn biết Tiểu Hắc cùng với đôi mắt màu máu ai mạnh hơn, nhưng Phong Kỳ cảm thấy cái mạng này của mình thật sự quá đáng giá, không nhân cơ hội này mà chạy thì đợi đến khi nào.

Nghĩ tới đây, hắn xoay người chạy về phía xa xa.

Phong Kỳ rời đi cũng không khiến cho Tiểu Hắc cùng đôi mắt màu máu chú ý, lúc này trong mắt chúng chỉ có đối phương.

Trận chiến lại nổ ra.

……

Chạy như điên một hồi lâu, xác định mình đã an toàn, Phong Kỳ lúc này mới dừng bước.

Hắn không nghĩ tới mình có thể may mắn sống sót từ trong tay đôi mắt màu máu kia, may mà nhờ có Tiểu Hắc.

“Vận khí thật tốt.”

Tuy rằng gãy tay trái, nhưng có thể sống sót đã là điều rất ngoài ý muốn rồi, Phong Kỳ nhịn không được nhếch miệng cười.

【Nói không chừng không phải là vận khí tốt, vạn nhất chính là Tiểu Hắc đuổi theo ngươi tới thì sao, dù sao thì cách thật xa cũng có thể ngửi được mùi hôi thối trên người ngươi, nơi ngươi đi qua lưu hương thật lâu, dường như là muốn truy lùng dấu vết của ngươi cũng không khó.】

"Ý ngươi là sao? Có phải là ngươi đang ám chỉ ta hay không, kỳ thật chính là Tiểu Hắc đang đuổi giết ta." Phong Kỳ lập tức hỏi.

Như thường lệ, lời tự thuật lại biến mất vào thời điểm mấu chốt.

"Nói chuyện nói một nửa, tiểu J ngắn một nửa!"

[Bất kể là ngắn một nửa hay ngắn cả cây, thứ đó đối với ta có ích lợi gì? Cho ta cũng không cần.】

Phong Kỳ: …

Những lời nói ra vẻ này, hắn thật đúng là không có lực phản bác.

Dù sao lời tự thuật này ngay cả thực thể cũng không có, thứ đó quả thật không có tác dụng gì.

[Ngươi cũng không cần.】

"Cút!"

……

Con đường phía trước bị Tiểu Hắc cùng đôi mắt màu máu ngăn lại, không cách nào đi qua được.

Phong Kỳ dứt khoát dọc theo con đường lúc tới đi ngược trở về.

Nhưng mới đi được mấy trăm mét, hắn lại bị một sinh vật trận địa ngăn cản đường đi.

Hình thái của con sinh vật trận địa này tựa như quả cầu, cả người mọc đầy lông trắng, trên trán còn khảm một khối phù văn tinh thạch màu lam.

Đối với vận khí của mình, Phong Kỳ không còn lực để chửi bới.

"Trốn ra khỏi miệng hổ lại chạy vào hang sói, lần này chết chắc rồi."

Sinh vật trận địa lông trắng nhìn thẳng vào Phong Kỳ, sau đó chậm rãi mở miệng, trong miệng hiện lên một đoàn năng lượng hình cầu do linh khí hội tụ mà thành.

Nhìn thấy cảnh này, hắn nắm chặt thanh xương.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng mình sẽ bị viên năng lượng hình cầu này đánh cho đến mức hài cốt cũng không còn, quả cầu năng lượng trong miệng sinh vật trận địa này lại đột nhiên tán loạn ra, gợn sóng năng lượng hóa thành những gợn sóng màu trắng hướng về phía hắn cuốn tới.

Sau khi cơ thể tiếp xúc với gợn sóng năng lượng, hắn ngạc nhiên phát hiện, vậy mà bản thân lại không bị làm sao.

Nhìn thấy Phong Kỳ còn đứng tại chỗ, sinh vật trận địa hình cầu trắng cách đó không xa cũng có vẻ thập phần kinh ngạc, mở to đôi mắt tròn vo.

Đối với việc này Phong Kỳ cũng cảm thấy thập phần nghi hoặc, không rõ vì sao mình không bị ảnh hưởng gì.

Lúc này thanh âm tường thuật hiện lên trong đầu hắn.

【Đi lên đánh chết nó đi, thứ này tên là Mộng Yểm, năng lực là có thể phun ra sóng năng lượng có hiệu quả thôi miên cực mạnh, ngươi đã ngủ rồi, chính là thiên khắc với cái đồ chơi này, hơn nữa đồ chơi này thể chất rất yếu, đừng sợ, chỉnh chết nó liền xong việc!】

“Đã ngủ thiếp đi, cho nên có thể thiên khắc Mộng Yểm?” Nghe góc độ phân tích xảo trá của lời tự thuật, nhất thời hắn đã hiểu được vì sao công kích của Mộng Yểm lại không có hiệu quả với mình.

Dù sao hắn đã ngủ thiếp đi, không cách nào lại ngủ tiếp.

Nghĩ tới đây, biểu tình của hắn thay đổi, cầm gậy xương từng bước từng bước tiến tới chỗ Mộng Yểm thú.

Phát hiện Phong Kỳ không bị ảnh hưởng, Mộng Yểm có vẻ hơi bối rối, lúc này lại há miệng ra, trong miệng lần thứ hai hội tụ linh khí.

Sau khi tích tụ năng lượng xong, quả cầu năng lượng trong miệng Mộng Yểm ầm ầm tán loạn, hóa thành sóng năng lượng hướng về phía hắn cuốn tới.

Năng lượng liên tục xẹt qua thân thể Phong Kỳ, Phong Kỳ đang đi từng bước tới gần bỗng nhiên dừng bước.

Nhìn thấy một màn này, sự khẩn trương trên mặt Mộng Yểm tiêu tán.

Nhưng ngay khi nó cho rằng Phong Kỳ đã bị thôi miên, Phong Kỳ lại đột nhiên tiến lên một bước, hung hăng gõ vào đầu nó một gậy.

“Ngu ngốc, lão tử đùa ngươi đấy.”

Mộng Yểm bị công kích nhất thời hoảng hốt, xoay người muốn chạy trốn, nhưng Phong Kỳ lại không cho nó cơ hội, giơ gậy xương vừa đuổi theo vừa đánh, đánh cho Mộng Yểm không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết non nớt.

[Chỉnh nó! Đánh nó, xốc thiên linh cái của nó lên, chỉnh chết nó!】

Trong khi đuổi giết Mộng Yểm, lời tự thuật không ngừng châm lửa thổi gió trong đầu Phong Kỳ.

Chương 40. Năng lực mới: Mộng Yểm (1)

Đối với Mộng Yểm, trong lòng Phong Kỳ không có chút thương hại nào.

Mặc dù bề ngoài của nó nhìn có vẻ vô hại, nhưng thực chất bên trong nó lại tàn nhẫn và khát máu, là một con quái vật thật sự.

Vì vậy đối mặt với con Mộng Yểm không thể phản kháng, hắn lựa chọn hạ sát thủ.

So sánh với Tiểu Hắc thì khả năng phòng ngự bên ngoài của Mộng Yểm cực kỳ kém, dưới những cú gõ liên tục của hắn, Mộng Yểm dần dần ngừng giãy dụa và mềm oặt ngã trên mặt đất.

Sau vài cú đánh bạo lực nữa, Mộng Yểm mất đi động tĩnh.

Ngay lập tức có một tia huyết khí nổi lên và tràn vào trong cơ thể Phong Kỳ, hắn lập tức cảm giác được thân thể mình lại lần nữa có thay đổi.

Gọi ra bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình lại có thêm một danh xưng tiền tố mới.

[Zombie mạnh mẽ · tính dẻo dai (lv2 2) · Mộng Yểm: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Không được xếp hạng

Danh xưng tiền tố:

Mạnh mẽ: Cường độ thân thể tăng 10%, tăng khả năng tự phục hồi.

Tính dẻo dai LV2: Độ dẻo dai của cơ bắp tăng 2%

Mộng Yểm (danh xưng tiền tố không thể thăng cấp): Nó có thể xâm nhập vào ý thức và đọc nội dung trong trí nhớ của mục tiêu, hiệu quả cụ thể phụ thuộc vào cường độ tinh thần lực của người điều khiển, khả năng bổ sung năng lượng của danh xưng tiền tố này có thể tăng theo cường độ tinh thần lực của người điều khiển tăng lên.

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 134／1000 điểm

Mốc danh xưng tiền tố:

[Mạnh mẽ (có thể thăng cấp)] :

Tiến độ mốc thứ hai: 0%

[Tính dẻo dai LV2] (có thể thăng cấp): 2%

…

Ngoài ý muốn thu hoạch một danh xưng tiền tố mới và hai mươi mốt điểm tiến hóa huyết mạch, tâm trạng của Phong Kỳ rất tốt.

Chỉ là hắn không biết năng lực “Mộng Yểm” sử dụng như thế nào.

Đứng tại chỗ và cố gắng thử một lúc mà không có kết quả, hắn bỏ cuộc, sau đó đi dọc theo con đường lúc đến hướng về khu tránh nạn Tinh thành.

Lợi dụng lúc Tiểu Hắc đi vắng, hắn quyết định trở về chỗ tránh nạn và tiếp tục đọc tin tức trong kho số liệu.

Hắn mất vài giờ đi đường để trở về khu tránh nạn Tinh thành.

Tiến vào lối đi kim loại, hắn lại lần nữa đứng trước kho số liệu, dụng cụ bên trong vẫn còn ở trạng thái khởi động, trên

màn hình là tư liệu hắn vừa đọc qua.

Lần tiến vào giấc mơ tương lai này hắn còn chưa sử dụng quyền hạn của du khách để xem công pháp lần nào, không thể để lãng phí được.

Mở danh mục công pháp, hắn bắt đầu chọn lựa công pháp thích hợp.

Một lúc sau, hắn chọn trúng một bản công pháp luyện thể ba sao « Thối Thể thuật ».

Mặc dù cùng là công pháp luyện thể, nhưng « Thối Thể thuật» và « Mãnh Hổ quyền» khác nhau, không chỉ phương pháp luyện công bên ngoài khác nhau, mà đường đi của linh khí trong cơ thể cũng hoàn toàn khác nhau.

So sánh với « Mãnh Hổ quyền» cứng rắn và bá đạo, thì phương pháp tu luyện của « Thối Thể thuật» tương đối ôn hòa và ít gây tổn thương cho thân thể, rất thích hợp để đặt nền móng cho người theo con đường luyện thể.

Sau khi ấn mở video dạy học, hắn bắt đầu nghiêm túc quan sát nội dung video.

Bởi vì không có cách nào hội tụ Linh khí trong cơ thể, nên hắn cũng không có cách nào cảm nhận được sự biến hóa của cơ thể khi tu luyện « Thối Thể thuật», vì vậy trong quá trình học tập hắn giành phần lớn thời gian để học bằng cách ghi nhớ phương pháp dạy học của giáo viên trong video.

Chờ trở lại hiện thực, hắn dự định sẽ dạy cho người khác với phương thức giống như một giáo viên.

Trong lúc học tập Phong Kỳ dần dần mê mẩn và quên đi thời gian.

Lại thêm thân thể của hắn không có cảm giác đói bụng, vì vậy chờ đến khi hắn hoàn toàn nắm được « Thối Thể thuật» thì

đã là một ngày trôi qua.

Sau khi ghi nhớ và củng cố lại « Thối Thể thuật », Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ tiếp theo sẽ làm cái gì.

Suy tư một lát, hắn ấn mở kho dữ liệu lịch sử, sau đó sàng lọc thời gian lịch sử đến thời đại hắn đang sống, và bắt đầu tìm kiếm những thiên tài cùng thời đại.

Nhất là những nhân tài về phương diện chế tác game giả lập, bởi vì điều này liên quan đến việc sau này hắn có thể trở thành nhà giàu số một hay không.

Dù tương lai có thể hắn sẽ lấy được năng lực Trí Nhớ Vô Hạn, nhưng hắn cảm thấy mình vẫn cần sự trợ giúp từ bên ngoài thì mới có thể chế tác được «chúa cứu thế ».

Trong quá trình tìm kiếm, một tiểu sử đã gợi lên sự tò mò của hắn.

[Tiểu sử - Phương Tri Hữu - sự sụp đổ của một thiên tài giả lập.]

Sau khi nhấn vào tiểu sử, quá trình trưởng thành của Phương Tri Hữu hiện lên một cách chi tiết.

Đây là một ngôi sao mới trong giới công nghệ sống cùng thời đại với hắn, từ nhỏ đã cho thấy tài năng rất lớn về nghiên cứu phát minh, mười tuổi đã chế tạo ra động cơ giả lập “Tương lai” có ảnh hưởng đến thế hệ tương lai.

Chương 41. Năng lực mới: Mộng Yểm (2)

Động cơ giả lập này ban đầu được dùng để mô phỏng các thí nghiệm vũ khí trong quân đội, mà « Chúa cứu thế » một trăm năm sau cũng được nghiên cứu phát minh dựa trên nền tảng của động cơ giả lập này.

Nhưng một nhân tại kiệt xuất của thời đại như vậy lại đột ngột qua đời ở tuổi 27.

Cái chết của hắn là một câu đố, bên trong tiểu sử cũng không ghi lại thông tin chi tiết, tìm cả kho số liệu cũng không thấy bất kỳ thông tin nào.

Tuy nhiên, có nhiều suy đoán về nguyên nhân cái chết của "Phương Tri Hữu".

Có người nói hắn bị trầm cảm nặng và chọn cách tự kết thúc bản thân, cũng có người nói Phương Tri Hữu bị sát hại bởi các đồng nghiệp đố kị với hắn… có rất nhiều thuyết âm mưu nhưng đều không có bằng chứng.

Sau khi hiểu biết chi tiết, Phong Kỳ làm ra một quyết định, hắn muốn thay đổi số phận của Phương Tri Hữu.

Vì tương lai của nhân loại, cũng vì phát triển « Chúa cứu thế » để kiếm tiền, như vậy hắn sẽ không phải đau đầu vì bổ sung năng lượng.

Nhìn thời gian, Phương Tri Hữu qua đời vào năm 2027, có nghĩa là trong hiện thực Phương Tri Hữu hiện tại mới 16 tuổi.

Nghĩ tới đây, Phong Kỳ làm ra một quyết định.

Hắn dự định sớm tiếp xúc Phương Tri Hữu, để tạo mối quan hệ, cũng như bảo vệ hắn trưởng thành an toàn!

Sau đó hắn bắt đầu đọc và ghi nhớ một số mốc thời gian của những sự kiện có ảnh hưởng lớn đến Phương Tri Hữu được ghi lại trong tiểu sử.

Kết quả, hắn phát hiện Phương Tri Hữu sẽ nghênh đón bước ngoặt đầu tiên trong đời vào hai tháng sau trong thế giới hiện thực.

Mà sự kiện này cũng được các thế hệ sau coi là nguyên nhân khiến Phương Tri Hữu mắc bệnh trầm cảm.

Hắn quyết định thử đi thay đổi đoạn lịch sử này, đồng thời cũng thay đổi vận mệnh của Phương Tri Hữu.

[Đừng ảo tưởng, nhìn xem ai tới kìa, chào hỏi đi!]

Thanh âm của lời tự thuật cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ, hắn quay đầu nhìn lại thì phát hiện một bóng dáng quen thuộc đang đi dọc theo lối đi kim loại xuống khu tránh nạn dưới lòng đất.

“Có vẻ như Tiểu Hắc đã đánh thắng.”

Nhìn Tiểu Hắc âm hồn bất tán, hắn bất lực thở dài, sau đó thuần thục cầm xương đùi đặt ở bên cạnh lên.

[Từ bỏ chống cự rõ ràng càng tiết kiệm thời gian trở về.]

“Ta cứ thích vùng vẫy giãy chết, ai cần ngươi lo!” Nói xong, Phong Kỳ trực tiếp đánh về phía Tiểu Hắc đang đi tới.

Sáng sớm, Phong Kỳ tỉnh lại.

Gọi ra bảng thuộc tính, lúc này năng lượng trong thanh tiến trình đã từ 148,27% biến thành 48. 7%.

Đúng như suy nghĩ của hắn, về sau muốn tiến vào cảnh trong mơ thì đều phải bổ sung đầy thanh tiến trình một lần

nữa.

Sau khi rời giường hắn bắt đầu rửa mặt.

Hôm nay có lớp giao lưu tu luyện, nên hắn dự định đi lên lớp trước, sau đó buổi chiều lại đến thư viện đọc sách và học tập tri thức tu luyện.

Sau khi ra ký túc xá, hắn trực tiếp đi đến nhà ăn của học phủ.

Đưa mắt nhìn về mặt phía bắc của nhà ăn, Mộc Tinh vẫn như cũ, gió mặc gió, mưa mặc mưa ngồi ở trong góc khuất, khuôn mặt nâng lên giống như một chú hamster, khi nhai nuốt lộ ra vài phần đáng yêu.

Chỉ nhìn từ bên ngoài, Phong Kỳ không có cách nào đưa cô và đại ma vương làm hại một thời móc nối với nhau.

"Cứu vớt đại ma vương lầm đường lạc lối, bắt đầu từ ăn cơm cùng nhau!"

Sau khi lấy đĩa và càn quét một trận ở khu tự phục vụ, hắn bưng đĩa ăn đi đến trước mặt Mộc Tình và ngồi xuống.

"Học tỷ, thật là tình cờ, chị cũng đến ăn cơm à."

Mộc Tinh: …

Nắm một cái bánh bao lên và nhét vào miệng, Phong Kỳ giống như rất thân quen mà nói tiếp.

"Học tỷ, chuyện tôi muốn học thổi harmonica với chị, chị suy nghĩ sao rồi."

Mộc Tinh nghe nói vậy thì ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn thẳng vào hắn:

"Trên internet có rất nhiều video dạy học, cậu cũng có thể tự học, hoặc có thể mời giáo viên âm nhạc ở ngoài trường."

“Tư chất ngu dốt, không tự học được, mời giáo viên âm nhạc lại không có tiền.”

“Học trưởng anh thiếu tiền à? Tôi có, có cần tôi cho anh vay không?” Lúc này Lâm Nhiễm bê đĩa ăn xuất hiện bên cạnh Phong Kỳ, vừa nói vừa ngồi xuống.

Phong Kỳ: …

Thật vất vả tìm được một cái cớ để tiếp xúc với Mộc Tinh, không nghĩ tới lại bị tên Lâm Nhiễm này làm hỏng.

“Vay không trả có được không?” Phong Kỳ tức giận nói.

“Tại sao lại không trả?” Lâm Nhiễm ngạc nhiên.

“Tôi vay được bằng khả năng của mình, dựa vào cái gì mà phải trả!”

Lâm Nhiễm nghe vậy lập tức không nói lên lời, xám xịt cúi đầu uống một ngụm cháo.

Sau đó ba người không nói nữa mà ngồi ăn phần ăn của mình, trong lúc đó Phong Kỳ vừa ăn vừa suy nghĩ.

Trong khoảng thời gian này tiếp xúc với Mộc Tinh, có vẻ như cô vẫn có chút kháng cự với hắn, khiến hắn căn bản không có cách nào hiểu rõ hay thay đổi cô.

Nhưng dù như thế, hắn vẫn muốn thử lại lần nữa, nếu không phải bất đắc dĩ thì hắn cũng không muốn làm một tên đao phủ và nhuốm máu tươi của đồng loại.

Chương 42. Lắc lư

Nửa giờ sau, Phong Kỳ ăn sạch đồ ăn trong đĩa, sau đó kéo Lâm Nhiễm đã chờ ở bên cạnh từ lâu đứng lên:

“Học tỷ, chúng tôi đi trước một bước.”

Hắn vừa muốn quay người rời đi, thì lúc này Mộc Tinh bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn:

“Nếu như cậu thật sự muốn học, buổi tối đến bờ hồ trước ký túc xá, tôi dạy cho cậu.”

Phong Kỳ nghe xong thì rất ngạc nhiên, lập tức gật đầu cười nói:

“Nhất định sẽ đến đúng giờ!”

Mộc Tinh bỗng nhiên thay đổi quyết định, khiến hắn có chút ngoài ý muốn, nhưng đây là một cơ hội hiếm có để tìm hiểu sâu về Mộc Tinh, hắn không muốn bỏ qua.

…

Ra khỏi nhà ăn của học phủ, vẻ mặt Lâm Nhiễm bỗng trở nên mập mờ.

“Học trưởng, có tiến triển rồi nha.”

“Tiến triển cái rắm, nữ nhân sẽ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của tôi, tôi đây là vì toàn nhân loại.”

Nghe những lời này Lâm Nhiễm lập tức sững sờ, rõ ràng là không có cách nào đưa việc Phong Kỳ đi cưa gái và toàn nhân loại liên hệ với nhau.

Một đường vừa đi vừa nói chuyện, hai người đi đến trước phòng học của lớp chiến đấu một.

Trước khi vào cửa, Phong Kỳ bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn bảng tên lớp dán bên ngoài phòng học, vẻ mặt trong nháy mắt trở nên bối rối.

"Đổi lớp rồi sao, sao nơi này lại biến thành lớp chiến đấu một rồi?"

"Không sai mà, không phải lần trước anh giảng dạy về tu thể ở đây sao, lúc đó tôi đứng ở bên ngoài phòng học đều nghe đến mê mẩn, quá đáng nhất là lúc ấy tôi nhận được thông báo của lão Bạch, kêu tôi đến lớp chiến đấu một giảng dạy, không nghĩ tới lại là vì chèn ép tôi…"

Nghe xong lời giải thích của Lâm Nhiễm, trong đầu Phong Kỳ xâu chuỗi lên một dòng thời gian rõ ràng.

"Vậy là lần trước tôi đến nhầm lớp rồi?"

Nghĩ lại, lúc ấy hắn vừa tiến vào phòng học thì các học viên trong lớp đã để cho hắn lên lớp, cùng với sự thay đổi thái độ của các học viên, hắn lập tức đã hiểu chuyện gì xảy ra.

Hắn đây là thay Lâm Nhiễm đứng lớp.

Nghĩ lại những lời khen ngợi của học viên dành cho Lâm Nhiễm trên diễn đàn của Tinh thành học phủ.

Bây giờ hắn mới hiểu được, hóa ra người mà bọn họ khen không phải Lâm Nhiễm, mà là chính mình.

Nghĩ lại cũng thấy đúng, đánh giá của người tương lai đối với Lâm Nhiễm là, thiên phú nghiên cứu thuật pháp cấp S, thiên phú nghiên cứu công pháp là "U ác tính", vì vậy Lâm Nhiễm sao có thể có thiên phú về phương diện nghiên cứu công pháp tu thể.

"Học trưởng, lần này có phải anh muốn tới lớp giao lưu tu luyện không?" Lâm Nhiễm có chút hưng phấn dò hỏi.

Lâm Nhiễm rất có hứng thú với nghiên cứu của Phong Kỳ về công pháp tu thể, hiện tại lại có cơ hội dự thính, hắn bỗng thấy tràn đầy sinh lực.

Nhìn vẻ mặt hưng phấn của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ bỗng cảm thấy không ổn.

Trong đánh giá của người tương lai, thì anh chàng này là u ác tính và là tai họa của lịch sử, mặc dù có nhiều thành tích xuất sắc trên lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp, nhưng công pháp tu luyện do hắn nghiên cứu lại gây tai họa cho mấy triệu người.

"Nhất định phải bóp chết ý nghĩ nghiên cứu công pháp của hắn."

Nghĩ tới đây, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Lâm Nhiễm, vẻ mặt nghiêm túc nói:

"Bạn học Lâm Nhiễm, có phải cậu rất có hứng thú với nghiên cứu công pháp tu luyện không?"

"Đúng vậy, từ nhỏ tôi đã được tiếp xúc với nội dung về công pháp tu luyện ở công ty bố mẹ, và tôi quyết tâm muốn nghiên cứu ra một bản công pháp tu luyện tạo nên tiếng vang trên toàn thế giới." Lâm Nhiễm rất là tự tin nói.

Đâu chỉ là tiếng vang, nó quả thực là một vụ đánh bom, Phong Kỳ không khỏi than thở trong lòng.

Nghĩ tới đây, hắn nghiêm túc khuyên bảo:

"Tôi cảm thấy cậu còn trẻ, còn có chuyện quan trọng hơn là nghiên cứu công pháp cần làm."

"Học trưởng, ý của anh là?" Lâm Nhiễm ngạc nhiên.

"Ví dụ như thừa dịp còn trẻ, đi nói một mối quan hệ yêu đương oanh oanh liệt liệt, cảm thụ vẻ đẹp của tình yêu." Hắn

hướng dẫn từng bước, với ý đồ thay đổi ý nghĩ của Lâm Nhiễm.

“Không được, nữ nhân sẽ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của tôi.” Lâm Nhiễm lắc đầu và thở dài, bắt chước giọng điệu của Phong Kỳ.

Phong Kỳ: …

Trong lúc nói chuyện phiếm, hắn và Lâm Nhiễm đi đến lớp giao lưu tu luyện.

Học viên của lớp giao lưu tu luyện đến từ nhiều lớp khác nhau, họ sẽ họp lại với nhau vào mỗi tuần để giao lưu kinh nghiệm.

Không khí học tập ở đây rất sôi nổi, các học viên sẽ ngồi lại với nhau thành từng vòng tròn, tương ứng với nội dung thảo luận.

Hắn và Lâm Nhiễm tìm một vị trí trống ngồi xuống

Nhưng đợi một lúc, bọn hắn lại đứng dậy rời đi.

Phong Kỳ là bởi vì nội dung các học viên đang trao đổi với nhau là thứ mà hắn chưa tiếp xúc ở giai đoạn này, cho nên nghe vào tai như đi trong sương mù, còn Lâm Nhiễm là cảm thấy nội dung trao đổi quá cơ bản, hắn nghe mà muốn ngủ gật.

Buổi chiều, hắn và Lâm Nhiễm dứt khoát vượt qua trong thư viện.

Trong lúc nói chuyện phiếm, Lâm Nhiễm nghe nói hắn nghiên cứu ra hình thức ban đầu của một môn công pháp tu thể, đặt tên là « Thối Thể thuật», thì lập tức hưng phấn như là Teddy, vội vàng dò hỏi thành quả chi tiết.

Phong Kỳ cũng không keo kiệt, đem lời mở đầu của « Thối Thể thuật» giảng giải cho Lâm Nhiễm nghe.

Chương 43. Mảnh vỡ kí ức - chuyện cũ của Mộc Tinh (1)

Đối mặt với câu hỏi của Lâm Nhiễm, rằng làm thế nào mà hắn nghĩ ra được lộ trình tu thể mới tinh này.

Hắn dứt khoát dùng vẻ mặt trang bức nói:

“Tôi còn không cố gắng suy nghĩ thì linh cảm đã tự đến rồi, muốn cản cũng không cản được, muốn ngủ một đêm ngon giấc cũng không được, ài, chỉ có thể thức dậy và ghi chép lại linh cảm trong đầu, tiện thể viết ra nội dung cơ bản của « Thối Thể thuật», nội dung tiếp theo để sau này hoàn thiện đi.”

Nghe những lời nói trang bức như vậy, trong mắt Lâm Nhiễm không giấu nổi sự ghen tị.

Nhìn thấy biểu tình của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ biết hắn đã bị mình lừa cho què rồi, tiếp theo cần đả kích sự tự tin của hắn đối với nghiên cứu phát minh công pháp.

Hiện tại trong mắt hắn, Lâm Nhiễm chính là một quả bom hẹn giờ nằm trên con đường phát triển của nhân loại, nhất định phải quét đi.

Nếu không, hắn có thể kéo chậm quá trình phát triển của nhân loại chỉ bằng sức của một người.

Lực sát thương như vậy, so với quái vật trận địa bình thường thì mạnh hơn nhiều.

Tinh Thành Học Phủ.

Ban đêm, trăng sáng sao thưa.

Bờ hồ trước tòa nhà ký túc xá, Mộc Tinh ngồi quỳ gối dưới gốc cây liễu, bờ môi chạm vào kèn harmonica, thổi khẽ.

Làn gió lướt nhẹ qua gương mặt và thổi bay vài sợi tóc.

Trong lúc thổi, con ngươi của Mộc Tinh biến thành hình dọc, phù văn tinh thạch khảm ở cánh tay cũng lóe sáng theo.

Hít sâu một hơi, cô cố gắng áp chế sự xao động trong nội tâm, nhưng những hình ảnh trong quá khứ lại không ức chế được mà hiện lên trong tâm trí, khiến cô càng ngày càng không tự chủ được.

Con mắt của cô dần dần biến thành màu đỏ, hai chiếc răng mèo hiện ra từ khóe miệng.

Cố nén rung động trong lòng, trên mặt Mộc Tinh lộ ra vẻ đau khổ, thân thể bắt đầu co ro run rẩy.

Cô lại có nguy cơ mất khống chế lần nữa.

Đúng lúc này, Phong Kỳ xuất hiện ở cách đó không xa như đã hẹn.

Phát hiện Mộc Tinh giống như có chút không thích hợp, hắn tiến lên mấy bước đến bên cạnh cô hỏi:

“Học tỷ, chị làm sao vậy?”

Khi nói chuyện, tay hắn chạm vào bả vai Mộc Tinh, trong tích tắc, một sức hút mạnh mẽ truyền đến từ trên người Mộc Tinh.

Bởi vì tinh thần Mộc Tinh đang cực kỳ hỗn loạn, nên năng lực “Mộng Yểm” hắn vừa có được đã tự động kích hoạt vào lúc này, theo đó trong đầu hắn hiện lên rất nhiều hình ảnh ký ức rách nát.

Bên trong xuất hiện một cô gái nhỏ, có thể nhìn ra đây là Mộc Tinh lúc khoảng bảy, tám tuổi, lúc này cô đang nằm ghé

vào một chiếc giường gỗ, nước mắt không ngăn được mà chảy dài.

Trên giường gỗ nằm một người đàn ông thân thể sưng vù, toàn thân tím đen, hắn vươn tay nắm lấy tay cô bé, gian nan mở miệng nói:

"Con đừng trách bố mẹ, bố mẹ cũng không có cách nào, đoạn đường sau này con phải đi một mình rồi, xin lỗi con, bố phải đi tìm mẹ con trước… Con phải học cách chăm sóc bản thân, nhất định phải mạnh mẽ sống sót."

Nhìn cô bé vẫn đang khóc, người đàn ông bắt đầu ho khan dữ dội, máu đen tràn ra từ khóe miệng, sau đó cầm kèn harmonica ở bên cạnh đưa cho cô bé:

"Đây là đồ vật duy nhất mà bố mẹ có thể để lại cho con …"

"Mộc Mộc, đừng sợ, ăn no sẽ có sức để đứng lên."

…

Lúc này, những hình ảnh trong đầu trở nên lập lòe và xuất hiện đứt quãng.

Khi hình ảnh rõ ràng trở lại, cô bé tay đang ôm một ít tài liệu, rụt rè đứng trong đại sảnh của cục dân chính Tinh thành, và yên lặng chờ đợi.

"Số 024, đến cửa số 3 để xử lý công việc!" Tiếng loa thông báo vang khắp đại sảnh cục dân chính.

Cô nghe vậy thì chạy chậm đến trước cửa sổ, leo lên ghế một cách khó khăn và ngồi xuống.

Nhân viên bên trong cửa sổ nhìn thấy người đến làm việc là một cô bé thì rất kinh ngạc :

"Bạn nhỏ, cháu có chuyện gì vậy?"

"Cháu đến xử lý chứng nhận cô nhi". Cô mở miệng nói.

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của nhân viên công tác, cô bé theo thứ tự lấy ra giấy chứng tử của bố, mẹ, ông nội, bà nội, và ông ngoại, bà ngoại, sau đó mở miệng nói:

"Vừa rồi cháu đi làm giấy chứng tử của bố, bây giờ cháu không có người thân, cần được đưa đi cô nhi viện, nên cháu đến xử lý chứng nhận cô nhi của mình."

Hình ảnh trong đầu khiến Phong Kỳ ngây ngẩn cả người.

Hắn không thể tưởng tượng được lúc đó Mộc Tinh đã vượt qua được thời khắc đen tối ấy như thế nào.

Hắn chợt thấy thương cho cô gái kiên cường này.

"Làm xong chứng nhận cô nhi cháu coi như cũng là người lớn, có thể tự chăm sóc tốt chính mình rồi phải không." Lúc này, cô bé rụt rè nhìn nhân viên công tác bên trong qua ô cửa sổ và dò hỏi.

Nghe những lời này, trong lòng Phong Kỳ cảm xúc lẫn lộn.

Tài nguyên của Tinh Thành tương đối dồi dào nhưng cũng là có hạn, nếu một đứa bé mất đi tất cả người thân, lại không có tiền tiết kiệm thì sẽ mất đi cơ hội học hành, bị đưa vào cô nhi viện, và từ quốc gia nuôi dưỡng.

Chương 44. Mảnh vỡ kí ức - chuyện cũ của Mộc Tinh (2)

Hắn có thể tiếp nhận giáo dục là vì bố mẹ đã để lại tài sản cho hắn, nên hắn không cần phải chạy khắp nơi để kiếm sống.

Nhưng những cô nhi không có tiền tiết kiệm thì lại hoàn toàn khác, sau khi làm xong giấy chứng nhận cô nhi, đời này đã có thể liếc mắt nhìn thấy kết thúc.

Đối mặt câu hỏi của Mộc Tinh nhỏ, nhân viên công tác há to miệng, trên mặt cố nặn ra một nụ cười an ủi:

"Ừm, làm xong chứng nhận cô nhi, cháu chính là người lớn rồi."

Hình ảnh trong đầu lại lần lần nữa lập lòe đứt quãng, cảnh tượng thay đổi, bên cạnh Mộc Tinh nhỏ xuất hiện một người phụ nữ cao gầy mặc đồng phục màu đen, cô ta khom lưng và cúi đầu nói khẽ vào tai Mộc Tinh:

"Trong cơ thể mày chảy dòng máu của bọn họ, đó là thành quả thí nghiệm của bọn tao, vì vậy mày phải theo tao trở về tiếp tục hoàn thành thí nghiệm."

Nói xong cô ta dắt bàn tay nhỏ của Mộc Tinh, đi từng bước một về phía xa.

Giờ khắc này, Phong Kỳ có thể cảm nhận được sự kháng cự và giãy dụa trong nội tâm Mộc Tinh .

Hình ảnh lúc này đột nhiên bị gián đoạn, ngay sau đó hắn cảm thấy ngực đau nhói, thân thể trực tiếp bay về phía sau mấy mét, sau đó nặng nề ngã trên mặt đất.

Sau khi hoàn hồn lại Phong Kỳ vội vàng đứng lên, khó khăn tránh thoát cú đấm nặng nề của Mộc Tinh.

"Bùm!" Mặt đất bị nện ra một cái hố nhỏ.

"Học tỷ!" Hắn vội vàng hét lên.

Nghe thấy tiếng kêu của Phong Kỳ, trên mặt Mộc Tinh hiện lên sự giãy dụa, sau khi đứng tại chỗ một lát, cô hít sâu một hơi, màu đỏ trong mắt chậm rãi tiêu tán.

"Thật xin lỗi." Khôi phục trạng thái Mộc Tinh có vẻ có chút không biết nói làm sao, thậm chí không dám nhìn hắn.

Ở trong học phủ, Phong Kỳ là học viên duy nhất muốn làm bạn bè với cô.

Nhưng cô biết rõ, rất nhanh Phong Kỳ cũng sẽ giống như những học viên khác, chỉ biết trốn tránh cô, thậm chí kỳ thị cô.

"Tôi không sao, đến lúc dạy tôi thổi kèn harmonica rồi." Phong Kỳ nhếch miệng cười, thờ ơ nói.

Nghe vậy Mộc Tinh có chút không dám tin ngẩng đầu lên:

"Cậu… Cậu không sợ tôi lại mất khống chế sao?"

Nhìn cái hố nhỏ trên đất, hắn cố gắng trang bức nói:

"Không sợ, nhìn tôi yếu đuối như vậy sao? Cú đấm này cũng bình thường, không đau lắm."

Mộc Tinh: …

Nhìn Mộc Tinh vẻ mặt phức tạp, hắn lập tức mở miệng cười nói:

"Học tỷ, trạng thái hôm nay của chị có vẻ không tốt lắm, chị trở về nghỉ ngơi đi, chuyện dạy kèn harmonica cho tôi thì để lần sau, à đúng rồi, mai chị nhớ chờ tôi ăn sáng cùng." Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

Mộc Tinh nghe vậy hé miệng định nói gì đó, nhưng cuối cùng chỉ gật đầu với vẻ mặt phức tạp:

"Được."

Đợi Mộc Tinh đi xa, Phong Kỳ vuốt lồng ngực của mình, cuối cùng không kìm nén được phát tiếng rên rỉ.

Sức mạnh một cú đấm này của Mộc Tinh có thể so với cự thú thời tiền sử, nện vào ngực suýt nữa khiến hắn hồn lìa khỏi xác.

May mà thân thể hắn đã được cường hóa mấy lần trong giấc mơ tương lai, nếu không thì hiện tại chắc chắn hắn đang nằm trong phòng cấp cứu vì trúng một quyền này.

Vén quần áo lên, hắn phát hiện chỗ ngực mình quả nhiên đã bầm tím một mảng.

Nhưng thần kỳ là, những vết bầm này đang mờ dần bằng tốc độ mà mắt thường có thể thấy được.

Hắn không hề ngạc nhiên về điều này, bởi vì danh xưng tiền tố trong giấc mơ đã từ suy nhược biến thành "Mạnh mẽ", mà một trong những năng lực của mạnh mẽ chính là tăng tốc khả năng tự sửa chữa của cơ thể.

Sau khi giữ nguyên vị trí một lúc, hắn quay người đi về phía tòa nhà ký túc xá.

Nhớ lại những hình ảnh vỡ vụn hắn đã thấy được trong trí nhớ Mộc Tinh, trong mắt của hắn hiển hiện một tia dữ tợn.

Hiện tại hắn rất muốn biết người phụ nữ áo đen kia là ai.

Mộc Tinh thành người cải tạo phù văn, có lẽ chính là bị người phụ nữ áo đen kia biến thành vật thí nghiệm.

Thậm chí hắn cảm thấy, nguyên nhân cái chết của bố mẹ Mộc Tinh, cũng có thể là do một loại thí nghiệm tàn ác nào đó

của con người dẫn đến.

Hắn cảm thấy dường như mình đã tiến gần một bước đến chân tướng của sự việc.

Đằng sau tất cả những điều này có lẽ đều có liên quan mật thiết đến "viện nghiên cứu Tinh Hồng".

Sáng sớm hôm sau, nhà ăn Tinh Thành Học Phủ.

Phong Kỳ, Lâm Nhiễm, và Mộc Tinh giống như thường ngày, sau khi lấy xong thức ăn thì cùng ngồi ăn trên một bàn.

Sau chuyện tối qua, thái độ của Mộc Tinh đối với Phong Kỳ rõ ràng đã có thay đổi, đã không còn mâu thuẫn như trước nữa.

Ăn được nửa bữa Lâm Nhiễm bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ:

"Kỳ ca, hôm nay có rảnh không?"

"Làm gì?" Trong miệng chất đầy thức ăn, Phong Kỳ tò mò ngẩng đầu.

"Lát nữa tôi muốn đến lớp chiến đấu một giảng dạy, nếu anh có rảnh thì đến nghe một chút đi, đến lúc đó tiện thể chỉnh sửa những chỗ tôi còn sai sót."

Nhìn vẻ mặt mong đợi của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ vô ý thức dò hỏi:

"Cậu định dạy cái gì? Công pháp? Hay Thuật pháp?"

"Tối hôm qua soạn bài xong, tôi vẫn quyết định dạy thuật pháp, lý giải của tôi về công pháp còn nông cạn, còn không dạy tốt bằng các giáo viên trong học phủ, không thể bêu xấu được."

Chương 45. Giấc mơ của cậu, để tôi tới bóp chết (1)

“Nếu cậu biết trình độ môn công pháp của mình có hạn, mà trên lĩnh vực nghiên cứu phật pháp lại đạt được nhiều thành tựu, thì tại sao còn muốn kiên trì nghiên cứu công pháp?” Phong Kỳ nhịn không hỏi.

“Mộng tưởng mà, với lại tôi cảm thấy tôi có thể làm được.” Lâm Nhiễm nhếch miệng cười, trên mặt tràn đầy tự tin.

“Học nhiều môn không bằng học giỏi một môn, suy nghĩ của cậu như vậy tôi không xem trọng.” Phong Kỳ nghiêm túc nói, cố gắng thay đổi ý tưởng làm hại thế giới của Lâm Nhiễm.

“Kỳ ca, ý của anh là tôi nên chuyên tâm theo đổi giấc mơ, từ bỏ thuật pháp, toàn tâm toàn ý mới có thể thành công?”

“Khụ khụ khụ!” Nghe lời nói như vậy khiến Phong Kỳ không kịp chuẩn bị, suýt chút nữa bị sặc.

Khá lắm, xử lý việc này rất tuyệt.

Nếu Lâm Nhiễm thật sự làm vậy, thì những chuyện ngu xuẩn Lâm Nhiễm phạm vào trong tương lai chắc chắn có một phần trách nhiệm của hắn.

“Đừng, ý của tôi là bảo cậu chuyên tâm vào thuật pháp, đã không có năng khiếu về công pháp thì không bằng từ bỏ sớm đi, hơn nữa thuật pháp cũng rất quan trọng, mặc dù công pháp là trung tâm điều khiển thuật pháp, nhưng thuật pháp lợi hại cũng có thể đền bù những mặt không đủ của công pháp.”

“Không được, một người đàn ông thực sự cần dũng cảm theo đuổi giấc mơ, tôi còn trẻ, chưa đụng tường nam chưa quay đầu lại*.” Lâm Nhiễm lúc này lắc đầu thể hiện sự cự tuyệt.

chưa đụng tường nam chưa quay đầu: chỉ sự cố chấp, chưa đến mức bế tắc thì chưa chịu thay đổi tâm tính và suy nghĩ.

Phong Kỳ: …

Lâm Nhiễm muốn đụng tường nam hắn không ngăn cản, vấn đề là khi Lâm Nhiễm đụng tường nam còn tiện thể lôi kéo mấy trăm vạn người đụng cùng, cái này rất khó giải quyết.

“Kỳ ca, cuối cùng là anh có rảnh không?”

“Có, sau khi ăn xong tôi đi với cậu.” Phong Kỳ gật đầu.

Nếu tạm thời không có cách nào thay đổi suy nghĩ của Lâm Nhiễm, thì hắn dự định sẽ tiến hành từng bước một, ví dụ như lần này hắn trước tiên ca ngợi tài năng nghiên cứu thuật pháp của hắn, sau đó hạ thấp năng khiếu nghiên cứu công pháp, tạo cảm giác chênh lệc để hắn yên tâm vứt bỏ môn công pháp.

“Học tỷ, nay chị có lớp không? Cũng đi cùng đi.” Lâm Nhiễm lúc này quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh đang vùi đầu ăn.

Nghe những lời này, Mộc Tinh bỗng nhiên không ăn nữa, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên, trong miệng còn chứa đầy thức ăn, trên mặt cô lộ vẻ ngây ngốc đáng yêu.

Nhìn gương mặt tươi cười của Lâm Nhiễm, cô lại nhìn về phía Phong Kỳ.

“Học tỷ hôm nay có lớp không?” Phong Kỳ cũng tò mò hỏi.

“Không có lớp.”

“Vậy cùng đi nghe giảng bài đi.”

“Không đi, tôi chưa từng đến lớp!” Khi nói chuyện, trong mắt Mộc Tinh hiện vẻ cô đơn, nhưng chỉ thoáng qua rồi biến mất.

Phong Kỳ nhạy bén phát hiện điểm này.

Hắn bỗng nhiên hiểu ra tại sao Mộc Tinh lại nói như vậy.

Thân là dị loại trong mắt các học viên, cô đi đến đâu cũng trở thành tiêu điểm, và không ai muốn ở cạnh cô, như vậy khi đi học tất nhiên cũng sẽ nhận được rất nhiều ánh mắt khác thường, có lẽ đây chính là nguyên nhân khiến cô không muốn đến lớp.

Nghĩ tới đây, Phong Kỳ cũng không cố chấp nữa.

Hiện tại hắn không có cách nào thay đổi thái độ của các bạn học đối với Mộc Tinh, nếu để cô đi theo thì cũng chẳng khác nào một loại cực hình đối với cô.

“Vậy lát ăn trưa cùng nhau.”

Nói xong Phong Kỳ bưng đi ăn đứng lên Lâm Nhiễm ở bên cạnh thấy thế cũng đuổi theo.

Đi ra nhà ăn của học phủ, hai người đến lớp chiến đấu một.

Lúc này các học viên đều đã đợi sẵn, nghe nói tiết này lại là học đệ Lâm Nhiễm lên lớp, các học viên đều tràn đầy chờ mong.

Tiết khóa lần trước bọn họ được hưởng lợi rất nhiều, vì vậy lần này đi học bọn họ đều mang theo notebook, chuẩn bị ghi chép lại những kiến thức mà Lâm Nhiễm giảng.

Vào cửa, Lâm Nhiễm đi về phía bục giảng, còn Phong Kỳ thì đi về phía chỗ ngồi của học viên.

Khoảnh khắc nhìn thấy Phong Kỳ đi vào cửa, trên mặt các học viên đều nở nụ cười.

Thế giới này chính là như thế, những nhân tài xuất chúng luôn đặc biệt được tôn kính, bởi vì bọn họ là những người vượt mọi chông gai, để mở đường đi trước trên con đường đối kháng sinh vật trận địa của nhân loại.

Nhưng ngay sau đó các học viên lại phát hiện, "học đệ Lâm Nhiễm" vậy mà lại ngồi xuống, trong khi đó người đi cùng hắn, một thanh niên có vẻ ngoài rất đẹp trai, lại đi đến bàn trước bục giảng.

Hắn đặt giáo án mang theo xuống, sau đó nhìn học viên bên dưới với nụ cười rạng rỡ trên môi, nói:

"Chào mọi người, tôi là Lâm Nhiễm, sau đây tôi sẽ là người giảng dạy cho các học trưởng, học tỷ."

"Ồ!"

Các học viên vô ý thức đưa mắt nhìn về phía Phong Kỳ, bên trong tràn ngập nghi ngờ.

Lúc này Lâm Nhiễm tiếp tục nói:

"Tôi biết trong lòng mọi người đều có rất nhiều nghi vấn, nguyên nhân cụ thể tôi sẽ không nói tỉ mỉ, nói chung, lần trước giảng dạy cho mọi người chính là học trưởng Phong Kỳ, cũng chính là vị ngồi ở góc khuất phía bên phải phòng học kia, còn tôi mới thật sự là Lâm Nhiễm."

Chương 46. Giấc mơ của cậu, để tôi tới bóp chết (2)

"Năng lực của tôi mặc dù không so được với học trưởng Phong Kỳ, nhưng coi như cũng có chút thành quả ở môn thuật pháp, sau đây tôi sẽ giảng cho mọi người một số thành quả nghiên cứu thuật pháp của tôi."

Nói xong, Lâm Nhiễm lật trang thứ nhất của giáo án.

Lúc này, các học viên trong phòng học vẫn còn đang bàng hoàng, mặc dù đã biết bọn họ nhận sai người nhưng ánh mắt nhìn về phía Phong Kỳ vẫn tràn ngập tò mò.

Nếu vị này không phải Lâm Nhiễm, thì lại là thần thánh phương nào? Vì sao đến bây giờ bọn họ cũng chưa từng nghe thấy.

Nhưng rất nhanh, bọn họ đã bị nội dung mà Lâm Nhiễm giảng hấp dẫn sự chú ý.

"Như chúng ta đã biết, việc phóng thích thuật pháp cần khơi dậy linh khí trong cơ thể để phác họa ra quỹ đạo của thuật pháp bên ngoài cơ thể, sau đó làm linh khí biến chất và bùng phát sức mạnh, nhưng tôi luôn cảm thấy trình tự phóng thích thuật pháp quá rườm rà, vừa phải khơi dậy vừa phải phác họa, tóm lại là rất phiền phức, nên tôi đã đặt ra một câu hỏi, có thể đơn giản hóa trình tự phóng thích thuật pháp hay không? Từ đó, tôi đã nghiên cứu ra nguyên mẫu của một cách phóng thích thuật pháp đơn giản, tôi gọi là kết ấn lưu…"

Từ những oán giận ban đầu, nội dung của Lâm Nhiễm dần dần trở nên chuyên nghiệp hơn, thậm chí hắn còn đưa ra một

khái niệm phóng thích thuật pháp mới vô cùng độc đáo.

Kết ấn lưu!

Nghe đến đó, tất cả các học viên đều lộ vẻ mặt ngạc nhiên, thậm chí đều ở trong lòng tức giận mắng Lâm Nhiễm là đang khoác lác và không thực tế.

Nhưng Phong Kỳ lại khác, nghe Lâm Nhiễm nói ra "Kết ấn lưu", hắn lập tức nghĩ tới tin tức từng xem được trong kho số liệu.

Trong phần đánh giá về Lâm Nhiễm, giới thiệu trọng điểm chính là "Kết ấn lưu" mà hắn sáng tạo ra.

Chỉ là hắn không nghĩ rằng hiện tại Lâm Nhiễm đã cơ cấu ra nguyên mẫu của kết ấn lưu.

Sau đó Lâm Nhiễm giảng nội dung chi tiết của "Kết ấn lưu", khiến cho các học viên trong lớp đều xôn xao.

Cho dù là Phong Kỳ, cũng bị nội dung mà Lâm Nhiễm giảng gây chấn động.

Lâm Nhiễm đưa ra một lý niệm đơn giản hóa trình tự phóng thích thuật pháp mới tinh, trên thực tế chính là lợi dụng phương pháp thủ ấn (ra dấu tay) để nhanh chóng vẽ ra quỹ đạo của thuật pháp.

Trong quá trình giảng bài, Lâm Nhiễm đưa ra mười hai loại thủ ấn hắn nghiên cứu ra được trong giai đoạn này, mỗi loại thủ ấn đều có thể kết hợp với loại thủ ấn khác, và mỗi loại thủ ấn đều đại diện cho một quỹ đạo chuyển động của Linh khí, ví dụ như:

Tý: Hai ngón tay cái chồng lên nhau, ngón cái bên trái ở trên (linh khí từ huyệt U Môn đi đến huyệt khí)

Sửu: Tay phải nằm ngang, tay trái thẳng đứng (huyệt Thiên Đột đến huyệt Thủy Phân)

Dần: Duỗi thẳng ngón cái của cả hai tay (huyệt Vân Môn đến trung phủ)

Mão: Ngón út của tay phải duỗi thẳng, bốn ngón còn lại nắm nhẹ (huyệt Thiên Trì đến huyệt Nhật Nguyệt)

Thìn: Ngón cái trùng nhau, ngón trỏ tay trái tay phải ở dưới (huyệt Quan Nguyên đến huyệt U Cốt)

Tỵ: Năm ngón tay đan vào nhau (huyệt Bách Hội đến huyệt Thiên Trụ)

Ngọ: Hai khuỷu tay duỗi ra, các ngón trỏ của hai bàn tay tạo thành hình tam giác (huyệt Thần Đình đến huyệt Tình Minh)

Mùi: Ngón cái duỗi thẳng và chồng lên nhau, ngón cái tay trái ở trên (huyệt Phong Trì đến huyệt Thiên Trung)

Thân: Ngón út và ngón cái song song (huyệt Cưu Vĩ đến huyệt Thần Khuyết)

Dậu: gấp ngón trỏ và ngón giữa của hai tay lại trước ngực và tạo thành hình tam giác (huyệt Khí Hải đến huyệt Quan Nguyên)

Tuất: nắm tay phải đặt vào lòng bàn tay trái (huyệt Khúc Cốt đến huyệt Kỳ Môn rồi lại quay về huyệt Khúc Cốt)

Hợi: Nắm chặt hai bàn tay, lòng bàn tay hướng về phía sau và duỗi thẳng xuống (huyệt Mệnh Môn đến huyệt Vĩ Lư)

Mười hai loại thủ pháp kết ấn này, trên thực tế là quỹ đạo của mười hai loại vận chuyển linh khí, chỉ cần một động tác, linh khí trong cơ thể sẽ nhanh chóng vận chuyển theo một quỹ đạo cố định.

Mỗi thủ ấn khác nhau còn có thể tương tác phối hợp với nhau, và quá trình này không cần phải được thúc đẩy một cách

có ý thức, điều này có thể đề cao hiệu suất phóng thích thuật pháp một cách rõ ràng.

Nội dung giảng dạy của Lâm Nhiễm và khái niệm hắn đưa ra khiến các học viên ở đây trợn mắt há mồm, sự khinh thường trong lòng hoàn toàn biến thành sùng bái.

"Để hắn trang bức." Nhìn Lâm Nhiễm còn đang thao thao bất tuyệt giảng dạy, trên mặt Phong Kỳ hiện lên một nụ cười.

Thành tựu của Lâm Nhiễm trong việc nghiên cứu thuật pháp đã được ghi khắc trong lịch sử và không thể bị che giấu.

Nếu như mấy năm sau khi gia nhập viện nghiên cứu Hổ Phách, Lâm Nhiễm không vì mộng tưởng mà chuyển qua nghiên cứu công pháp, thì thành tựu của hắn về thuật pháp sẽ càng thêm rực rỡ.

Thậm chí có thể trở thành một vĩ nhân trong lịch sử sánh vai với Vương Tấn Thăng.

Mà việc hắn phải làm lúc này, chính là để Lâm Nhiễm chuyên tâm đi vào con đường nghiên cứu thuật pháp và từ bỏ những ý nghĩ viển vông.

"Giấc mơ của cậu, để tôi tới bóp chết."

Chương 47. Một số người chú định sáng chói rạng ngời

Nhìn Lâm Nhiễm tự tin thong dong, thao thao bất tuyệt giảng bài trên bục, Phong Kỳ như thấy được một ngôi sao sáng từ từ dâng lên.

Hắn cũng bắt đầu hiểu lý do Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách trúng tuyển Lâm Nhiễm.

Nhìn chung lịch sử nhân loại phát triển, năng lực của Lâm Nhiễm coi như thuộc nhóm ưu tú nhất.

Cậu chàng tìm lối tắt, sáng tạo ra thuật pháp đỉnh cấp "Kết Ấn Lưu", ảnh hưởng sâu xa đến đời sau.

Chỉ tiếc đi lầm đường, cuối cùng ôm áy náy buồn bực mà chết.

Nếu chưa xem qua tương lai Lâm Nhiễm, mà chỉ nghe giảng tiết học, hắn cũng sẽ cho rằng thành tựu tương lai của Lâm Nhiễm rất vô hạn, chắc chắn trở thành người tài được lịch sử khắc ghi.

Ngay khi Phong Kỳ cảm khái trong lòng, cửa phòng học bị đẩy ra, Bạch Phù Sinh bước vào.

Lúc này ông nghiêm túc nhìn Lâm Nhiễm, trong mắt khó nén khiếp sợ.

Ông từng đọc mấy bài nghiên cứu thuật pháp của Lâm Nhiễm, tuy ông kinh ngạc Lâm Nhiễm trẻ tuổi đã có lý luận vững chắc, nhưng vẫn xa chán so với khiếp sợ hiện tại.

Những nội dung Lâm Nhiễm vừa giảng giải, hoàn toàn làm ông nể phục, không nhịn được đẩy cửa đi vào.

Lâm Nhiễm đang giảng bài, thấy Bạch Phù Sinh vào cửa, lập tức dừng lại, sau đó cung kính nhìn Bạch Phù Sinh:

"Thầy Bạch."

"Em tiếp tục, thầy vào nghe giảng." Bạch Phù Sinh gật đầu, kế đó cất bước đến vị trí các học viên, muốn tìm ghế trống ngồi xuống.

Rà quét nhìn xung quanh, Bạch Phù Sinh bỗng phát hiện Phong Kỳ ngồi chỗ góc.

Trong lòng kinh ngạc đồng thời, ông quyết đoán đến chỗ Phong Kỳ, ngồi xuống bên cạnh hắn.

Lúc này, Lâm Nhiễm lại bắt đầu giảng bài.

Nhìn Bạch Phù Sinh ngồi bên cạnh mình, Phong Kỳ nghi hoặc trong lòng.

Chỉ nhìn từ dung mạo, ông lão hiển nhiên không phải học viên, nhưng vô cùng có khả năng là giáo viên trong trường.

Cho nên sau khi Bạch Phù Sinh ngồi xuống, hắn lập tức mở miệng:

"Em chào thầy."

"Chắc hẳn em không phải học viên lớp chiến đấu đi?" Bạch Phù Sinh mỉm cười nhìn Phong Kỳ, dò hỏi.

"Dạ không phải!"

"Vậy em học lớp nào, tên gì, sao trước giờ thầy chưa từng gặp em."

"Em tên Phong Kỳ, là học sinh đến tham quan học tập Tinh Thành, không phải học viên Tinh Thành Học Phủ." Phong Kỳ khiêm tốn tự giới thiệu.

Nghe thế, Bạch Phù Sinh rõ ràng sửng sốt.

Ông xem như hiểu, vì sao học viên ưu tú như thế, mình lại chưa từng nghe qua.

"Mầm tốt như thế, nhất định phải giữ chặt."

Chợt nhận ra Phong Kỳ chưa tốt nghiệp, Bạch Phù Sinh nóng lòng như lửa đốt, muốn đưa Phong Kỳ tới Tinh Thành Học Phủ.

Nghĩ đến đây, trên mặt Bạch Phù Sinh hiện lên nụ cười hiền từ:

"Vậy sau khi em tốt nghiệp, có suy xét ghi danh Tinh Thành Học Phủ bọn thầy không?"

Đối mặt dò hỏi, Phong Kỳ xấu hổ trong lòng.

Lý tưởng của hắn là Ngân Hà Học Phủ, thật sự không nghĩ tới ghi danh Tinh Thành Học Phủ, nhưng lúc này lại ngại nói thẳng, dù sao đối phương cũng là giáo viên Tinh Thành Học Phủ.

Nhìn biểu tình Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh đã hiểu ý hắn, ông không nhịn được mở miệng:

"Khoảng thời gian này tham quan, cảm thấy Tinh Thành Học Phủ có cái gì chưa đủ tốt sao?"

"Không có, mọi thứ đều rất tốt, đặc biệt là món ăn trong nhà ăn, siêu ngon."

"Chỉ có đồ ăn ngon?" Bạch Phù Sinh có phần thổi râu trừng mắt.

*Thổi râu trừng mắt: Thở phì phò, trợn tròn mắt cảm thấy khó tin.

"Dạ cái gì cũng tốt." Phong Kỳ càng xấu hổ.

Đối mặt Phong Kỳ có lệ trả lời, Bạch Phù Sinh tính toán trong lòng.

Nhìn từ biểu hiện Phong Kỳ, hiển nhiên cậu nhóc không nhắm tới Tinh Thành Học Phủ, nhưng nếu để ông phát hiện hạt châu ngọc này, đó chính là ý trời, muốn trốn đi từ trong tay ông, tuyệt không có khả năng.

Vì thế biểu tình Bạch Phù Sinh lại trở nên hiền lành, ngữ khí nhẹ nhàng nói:

"Em đến từ trường Nhất Trung Tinh Thành, thầy có một học sinh cũng ở trường Nhất Trung Tinh Thành, nhưng thằng nhãi ấy là giáo viên, nó tên Vương Tấn Thăng, em quen không?"

"Thầy Vương là học sinh thầy?" Nghe thế, Phong Kỳ chấn động.

"Thầy Vương? A, Vương Tấn Thăng đúng không, phải đấy, em quen thằng nhóc?"

"Thầy ấy là giáo viên chủ nhiệm kiêm thầy dạy sử lớp em."

Nghe được câu này, Bạch Phù Sinh cũng sửng sốt.

"Hóa ra là học sinh của Tấn Thăng, khó trách tuổi còn trẻ đã có giải thích độc đáo trên công pháp, vậy tính ra thầy cũng xem như sư công của em."

*Sư công: Thầy của thầy giáo mình.

Biết được Phong Kỳ là học sinh Vương Tấn Thăng, Bạch Phù Sinh hớn hở mặt mày, cảm giác vụ này ngon ăn.

Nhưng nghĩ đến Vương Tấn Thăng, trong đầu ông hiện lên rất nhiều chuyện cũ, không nhịn được thở dài:

"Lúc trước thầy cũng rất kỳ vọng vào Tấn Thăng, chính mắt chứng kiến thằng nhãi ấy trưởng thành, tới gần tốt nghiệp,

thầy tiến cử nó với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, mà nó cũng không làm thầy thất vọng, được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách sớm trúng tuyển, thầy vốn tưởng thằng nhãi có thể tạo lên gió lốc, nhưng…… Ầy, đáng tiếc."

"Sư công, thầy có thể kể cho em biết chuyện thầy Vương trước kia không?"

Bởi vì thông tin tương lai của Vương Tấn Thăng trong dữ liệu cơ sở thuộc về hàng bảo mật, chỉ có thể xem giới thiệu ngắn gọn, không đọc được phần kỹ càng tỉ mỉ, cho nên hắn rất tò mò quá trình trưởng thành của Vương Tấn Thăng.

Chương 48. Hiệu trưởng

Bạch Phù Sinh nghe vậy, gật gật đầu, trầm ngâm một lát sau đó mở miệng:

"Tấn Thăng vừa vào Tinh Thành Học Phủ, cũng không nổi bật, thậm chí còn bị các bạn học cười nhạo một năm."

"Vì sao phải cười nhạo thầy Vương?" Phong Kỳ vội vàng dò hỏi.

"Bởi vì trong lễ khai giảng, thằng nhãi ấy nhìn quốc kỳ phất phơ theo gió, không nhịn được khóc, cũng chính là khi đó, nó để lại ấn tượng cho thầy, rất khó hình dung biểu tình Tấn Thăng ngay lúc đó, ánh mắt thằng nhãi nhìn quốc kỳ ngậm đầy kiên nghị, sau đó chảy xuống nước mắt, lúc ấy rất nhiều bạn học cùng khóa với nó đều chú ý tới nó khác thường, chỉ chỉ trỏ trỏ, thậm chí có người trộm cười nó giống như đứa ngốc."

"Trong năm đó, các bạn học đều dùng ngữ khí trào phúng mỗi khi đàm luận chuyện này, nói nó quả thật là quái thai khác người, chưa bao giờ gặp qua người cảm xúc hóa như vậy."

Nghe thế, Phong Kỳ hụt hẫng trong lòng, lúc này Bạch Phù Sinh tiếp tục nói:

"Tấn Thăng là học sinh rất đặc thù, nó chính trực tới nỗi khoa trương, có lần lớp bầu chọn học bổng, một cô nhóc xinh đẹp cướp mất một vé, nhưng mọi người đều biết nhà con bé không nghèo, lại cũng không định vạch trần, nhưng Tấn Thăng khác, thằng nhãi đứng lên lớn tiếng nói với uỷ viên giám sát phiếu bầu: Đây là không công bằng, cậu ấy sống ở

trung tâm thành phố Tinh Thành, số tiền này rõ ràng có thể cho những người càng cần hơn!”

“Sau vụ đó, Tấn Thăng bị bạn bè cô nhóc kia giáo huấn một trận, nhưng nó vẫn không thay đổi phẩm tính, tuyệt không cúi đầu, tuyệt không thỏa hiệp, chỉ cần là đúng, nó sẽ kiên trì đến cùng.”

“Đây cũng là người thầy mà em biết.” Trên mặt Phong Kỳ hiện lên ý cười.

Vương Tấn Thăng coi như là đạo sư nhân sinh của hắn, 6 năm trung học, tam quan hắn là được Vương Tấn Thăng dạy dỗ uốn nắn.

*Đạo sư nhân sinh: Người thầy dẫn dắt, dạy dỗ những bài học trong cuộc sống.

*Tam quan (三观): những quan điểm căn bản về thế giới xung quanh của một người, thường dùng để nói về cách mà một người nhìn, đánh giá về các sự vật, sự việc trong thế giới

Thầy Vương là người thế nào, hắn rất rõ ràng, chỉ là không nghĩ tới thời trẻ thầy Vương cũng đã bướng bỉnh như vậy.

“Kỳ thật đôi khi thầy cũng không hiểu, chính trực bao giờ cũng có thể trở thành trò cười cho người khác, tận đến rất nhiều năm sau thầy mới biết được, cha Tấn Thăng từng là chiến sĩ chiến đoàn quân bộ, hy sinh khi tham dự hành động xua tan nội địa, lúc ấy nó mới bảy tuổi, mọi thứ về người cha trong đầu nó đều ở trên chiếc mũ quân trang, thầy đột nhiên hiểu cảm thụ khi nó nhìn chăm chú vào quốc kỳ.”

“Tấn Thăng cũng cho thầy hiểu, một người nỗ lực, có thể ảnh hưởng mọi người xung quanh.”

“Từ lúc ban đầu cười nhạo đến tôn kính, đến cuối cùng sùng bái, Tấn Thăng làm đến nơi đến chốn, từng bước trở thành ngôi sao lóng lánh nhất thế hệ, càng là được Viện

Nghiên Cứu Hổ Phách đặc cách sớm trúng tuyển…… Ầy, đáng tiếc tài năng bị vùi lấp.”

Nói xong lời cuối, Bạch Phù Sinh không khỏi thở dài.

“Thầy ấy chỉ là đổi cách tiếp tục nỗ lực.”

Nhìn Bạch Phù Sinh biểu tình cô đơn, Phong Kỳ không khỏi bỏ thêm một câu trong lòng:

“Không bao lâu nữa, thầy ấy sẽ trở về tiếp tục lóng lánh.”

Nghe xong lời Bạch Phù Sinh kể lại, Phong Kỳ càng hiểu Vương Tấn Thăng.

Tuy ông từng bị người xung quanh cười nhạo, nhưng ông vẫn không bị mài mòn góc cạnh làm ra thay đổi, mà là thay đổi cái nhìn người xung quanh đối với ông.

Ông ưu tú và khiêm tốn, trước sau ảnh hưởng mọi người.

Khiến bản thân ưu tú có thể dựa vào tài năng và nỗ lực, nhưng có thể giúp người chung quanh ưu tú theo, còn cần thiện lương và tâm đồng tình, cùng với chính trực ông luôn kiên trì.

Thầy Vương rõ ràng tài giỏi hơn mọi người cùng khóa, lại chưa từng có cảm giác về sự ưu việt, ôn hòa khiêm tốn với đồng học, kiên định mà có chủ kiến khi học tập.

Hắn cảm thấy người như thầy Vương, nên là vai chính trong tiểu thuyết.

Phong Kỳ bỗng may mắn mình là học sinh thầy Vương, được thầy Vương dạy dỗ.

Nếu không phải được thầy Vương ảnh hưởng, hắn đạt được mộng cảnh tương lai, không nhất định sẽ nguyện ý gánh vác trách nhiệm.

Nói chuyện với Bạch Phù Sinh xong, hắn càng kính nể thầy Vương dạy sử.

Lúc này Lâm Nhiễm cũng kết thúc bài giảng, bốn phía vang lên tiếng vỗ tay nhiệt liệt, mà Lâm Nhiễm ra vẻ bình tĩnh gật đầu, sau đó quay đầu nhìn hắn, nhếch miệng lộ ra nụ cười rạng rỡ.

"Phong Kỳ, đây là số điện thoại của thầy, ở học phủ có vấn đề gì có thể tới tìm thầy." Lúc này Bạch Phù Sinh mỉm cười đưa qua một tấm danh thiếp, kế tiếp đứng lên, cất bước đi ra phòng học.

Phong Kỳ nhận lấy danh thiếp, cúi đầu, chờ lúc đọc dòng giới thiệu trên danh thiếp, khóe miệng hắn giật giật.

Hiệu trưởng Tinh Thành Học Phủ: Bạch Phù Sinh.

Má ơi!

……

Đi ra phòng học, Phong Kỳ vẫn cảm thấy phiêu phiêu.

Hắn không nghĩ tới sư công có địa vị lớn vậy, ngồi hẳn cái ghế hiệu trưởng đương nhiệm Tinh Thành Học Phủ.

Nghĩ đến lúc trước Bạch Phù Sinh dò hỏi, hắn chợt hiểu ý ông.

Rõ ràng là muốn giữ mình ở lại Tinh Thành Học Phủ.

"Anh Kỳ, nội dung bài giảng thế nào?" Lúc này Lâm Nhiễm đánh gãy suy nghĩ trong lòng hắn, cười nhìn hắn dò hỏi.

Chương 49. Gửi Tương Lai

“Rất lợi hại!” Phong Kỳ hoàn hồn, giơ ngón tay cái lên.

“Anh thấy có chỗ nào cần cải tiến không?”

“Tôi không quá hiểu thuật pháp, nhưng tôi cảm thấy cậu rất có năng lực, khái niệm Kết Ấn Lưu đủ để khai sáng một lưu phái thuật pháp mới tinh, chỉ cần tiếp tục nỗ lực, cậu chắc chắn sẽ được lưu danh sử sách!”

“Ha ha, em cũng thấy Kết Ấn Lưu đủ để khai sáng một lưu phái thuật pháp mới tinh, kế tiếp em sẽ hoàn thiện nghiên cứu nội dung phương diện này, nhưng em cũng sẽ không từ bỏ nghiên cứu công pháp, đó mới là mộng tưởng của em.”

Nghe đoạn ngôn luận này, tươi cười trên mặt Phong Kỳ đọng lại.

“Tôi cảm thấy cậu hẳn nên tiếp tục nghiên cứu thuật pháp, cậu cực kì tài giỏi trong môn này, ngàn vạn đừng lãng phí.”

“Không chừng em cũng có năng lực ở môn công pháp, chỉ là chưa tiếp xúc nhiều, cho nên chưa hiện ra, không thử sao biết được, thừa dịp tuổi trẻ thì phải dũng cảm tiến lên, đừng để khi về già mới hối tiếc không kịp.”

Phong Kỳ:……

Đối mặt lòng tự tin khó hiểu của Lâm Nhiễm, hắn không lời gì để nói.

Nhưng hắn biết Lâm Nhiễm già rồi xác thật đang lăn tròn trong trạng thái “hối tiếc không kịp”, từ đây chẳng bao giờ bước chân vào lĩnh vực nghiên cứu công pháp và thuật pháp, cuối cùng buồn bực mà chết.

“Tôi cảm thấy cậu nên suy xét kiến nghị của tôi đi, sức lực mỗi người là hữu hạn, muốn học song song thuật pháp và công pháp, rất có thể chẳng làm nên trò trống gì, chi bằng kiên định đi theo con đường nghiên cứu thuật pháp.”

Lâm Nhiễm nghe thế, trên mặt lộ ra thần sắc tự hỏi.

Một lát sau, hắn trịnh trọng gật gật đầu:

“Anh Kỳ nói đúng, em quyết định, từ nay bắt đầu học công pháp.”

“Không, không phải vậy, tôi chưa nói xong, kỳ thật ý tôi là, thiên tài như cậu, không chừng có thể nở hoa ở cả hai môn thuật pháp và công pháp, không thử sao biết được, cố lên!”

Lâm Nhiễm:???

……

Giữa trưa sau khi ăn cơm với Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, Phong Kỳ trở về ký túc xá.

Buổi chiều hắn hẹn Lâm Nhiễm cùng đến thư viện học phủ, nhưng trước đó, hắn quyết định làm một chuyện càng quan trọng.

Quy hoạch tương lai cho mình.

Mấy lần trước tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn phát hiện mấy đặc điểm.

Mỗi lần hắn tiến vào mộng cảnh tương lai, đều không xuất hiện dòng thời gian mới, chỉ có mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai, mới diễn sinh ra một dòng thời gian mới tinh.

Đơn giản mà nói, mỗi lần hắn tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn trong hiện thực vẫn chưa biến mất, chỉ là mất đi năng lực tiến vào mộng cảnh tương lai, thời gian vẫn sẽ cuồn cuộn

lăn về phía trước, cuối cùng trở thành đoạn lịch sử có thể tìm đọc ở mộng cảnh tương lai.

Cho nên mỗi lần hắn tiến vào mộng cảnh tương lai, là đi tới 1500 năm sau của dòng thời gian này, không phải là sáng lập một dòng thời gian mới tinh.

Mà khi hắn trở lại hiện thực từ mộng cảnh tương lai, thời gian bị ngưng động, kỳ thật là sáng lập một dòng thời gian mới tinh, nối với đường ray thời gian trước khi rời đi, hướng đi lịch sử sau này cũng thay đổi theo.

Cho nên hắn cảm thấy, mình cần lợi dụng điểm này, chuẩn bị mấy thứ cho mình tương lai.

Trầm tư một lát, Phong Kỳ móc ra notebook, bắt đầu viết.

Hiện tại mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai, đều hao phí chừng trăm vạn tiền mặt.

Hắn cảm thấy tiến vào mộng cảnh tương lai cần theo đuổi hiệu quả và lợi ích hóa lớn nhất, mà không chỉ là vô ý nghĩa đánh quái thăng cấp và sao chép công pháp tu luyện.

Không ngừng viết chữ, ba dòng tin tức Phong Kỳ để lại cho mình tương lai hiện lên notebook.

Một, nếu có khả năng, cung cấp cho tôi một tài khoản có quyền hạn tìm đọc dữ liệu cơ sở Tinh Thành, nó giúp tôi rất nhiều.

Hai, đi thử điều tra Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau đó nhớ viết lại tin tức rồi truyền cho tôi bằng phương pháp cậu thấy khả thi, để tôi tìm đọc trong dữ liệu cơ sở.

Ba, nếu không thể giải quyết nguy cơ chúng ta đều biết, thử hợp tác với chính phủ, tiết lộ mọi thứ cậu biết cho chính phủ, nhờ chính phủ ra mặt can thiệp giải quyết.

……

Ba tin tức để lại cho mình, là quan trọng nhất với Phong Kỳ.

Bởi vì không có quyền hạn, mỗi lần hắn tiến vào dữ liệu cơ sở Tinh Thành, đều không thể tìm đọc những công pháp tu luyện bị khóa từ năm sao trở lên.

Nhưng nếu có một tài khoản có quyền hạn, mỗi lần hắn tiến vào mộng cảnh tương lai sẽ thu hoạch được thêm một kho tri thức khổng lồ.

Nhưng hắn vẫn chưa ôm hy vọng quá lớn.

Bởi vì mấy trăm năm sau mới xuất hiện dữ liệu cơ sở Tinh Thành, khi đó mình hắn đã sớm chết trẻ, không thể tham dự xây dựng Khu Tránh Nạn Tinh Thành, càng không thể sở hữu một tài khoản có quyền hạn ở khu tránh nạn.

Nhưng hắn vẫn muốn thử, không chừng sẽ có.

Điều thứ hai điều tra viện nghiên cứu Tinh Hồng, là bởi vì hắn cảm thấy Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có vấn đề.

Cơ cấu nghiên cứu này vô cùng có khả năng vẫn đang thực nghiệm kế hoạch Rune Transformer sớm bị cấm, đây có lẽ là nhân tố mấu chốt dẫn tới Mộc Tinh phản bội nhân loại.

Điều thứ ba liên quan đến Lâm Nhiễm, Mộc Tinh.

Họ là "nguy cơ" trong tin tức Phong Kỳ để lại.

Nếu toàn bộ tất nhiên sẽ xảy ra, hắn lại chẳng thể ngăn cản trên dòng thời gian này, hắn hy vọng "mình" có thể xin giúp đỡ chính phủ, báo toàn bộ cái mình biết cho chính phủ, từ chính phủ can thiệp ra mặt giải quyết.

Nếu một loạt vấn đề sinh ra hai "tai họa lịch sử" có thể giải quyết, tương lai chắc chắn thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Viết lại ba tin tức xong, Phong Kỳ khép lại notebook, đồng thời lên mạng lập một hòm thư cá nhân, theo sau click mở website mua sắm tiêu phí 88 vạn mua một viên Phù Văn Tinh Thạch sói hoàng hôn.

Làm xong toàn bộ, hắn bắt đầu chờ mong tương lai thay đổi.

Chương 50. Trêu Chọc

Tinh Thành Học Phủ, thư viện.

Trong góc phòng đọc, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm lật xem quyển sách trong tay, biểu tình chuyên chú, tiến vào trạng thái học tập.

Ba ngày này, hắn cơ hồ ngâm mình trong thư viện học tập cùng Lâm Nhiễm.

Chẳng sợ có thể đạt được công pháp tu luyện từ tương lai, nhưng Phong Kỳ trước sau cho rằng không thể để mất kiến thức cơ bản, nếu không sẽ quá dễ bại lộ dị thường.

Một thiên tài chẳng có lấy một xíu tri thức đơn giản lại hiểu những nội dung thâm ảo, thái quá.

Trừ chuyện này, hắn ngẫu nhiên cũng sẽ đi học cùng Lâm Nhiễm.

Và bởi vì các học viên mãnh liệt yêu cầu, hắn cũng lên dạy thêm mấy tiết, rồi được các học viên nhất trí khen ngợi…… Cùng với một thúng nước bọt từ liếm cẩu Lâm Nhiễm.

Liếm cẩu (舔狗): Giới trẻ hiện nay hay gọi là Simp. Tức là thể hiện sự si mê, quan tâm quá mức đến một người nào đó, đôi khi vứt luôn liêm sỉ. Tuy nhiên, người được quan tâm kia lại không thèm để ý đến, hoặc thậm chí là cảm thấy phiền phức.

Hiện tại hắn và Lâm Nhiễm đã trở thành trung tâm đề tài thảo luận của các học viên ở rất nhiều lớp Tinh Thành Học Phủ.

Nhưng mấy tiết dạy này, cũng đào rỗng toàn bộ "vốn gốc" của hắn.

Hiện tại hắn đã truyền đạt hoàn chỉnh hết hai bộ công pháp 《 Mãnh Hổ Quyền 》 và 《 Thối Thể Thuật 》 cho các học viên, trong đầu chả còn tí ti tồn kho nào.

Lúc này hắn phá lệ khát vọng công năng "trí nhớ vô hạn" mà lời tự thuật miêu tả.

Có năng lực gặp qua sẽ không quên được, mỗi lần tiến vào mộng cạnh tương lai sẽ không cần điên cuồng xem lại video dăm mười lần, sau đó học bằng cách nhớ, hoàn toàn có thể nhẹ nhàng liếc mắt là xong việc, vừa tiết kiệm thời gian vừa tiết kiệm sức lực.

"Anh Kỳ, em muốn đọc mấy quyển sách về nghiên cứu công pháp." Lúc này Lâm Nhiễm thò mặt qua nhỏ giọng nói, khuôn mặt tuấn tiếu tràn ngập khát vọng.

"Đọc hết 《 Quỹ đạo thuật pháp 5.0 》 trong tay cậu trước đi."

"Anh à, anh đang bóp chết một đại sư công pháp tương lai đó."

"Tôi cảm thấy tôi đang cứu vớt thế giới." Phong Kỳ mắt lé liếc qua Lâm Nhiễm, sau đó tiếp tục cúi đầu lật xem quyển sách trong tay.

Nghe thế, Lâm Nhiễm không thể hiểu nổi, cuối cùng chỉ phải xám xịt cúi đầu.

Khoảng thời gian này Lâm Nhiễm không ngừng tìm hắn dò hỏi nội dung công pháp, Phong Kỳ chưa từng từ chối lần nào, lại cũng chẳng dạy gì cho đối phương.

Đồng ý chỉ là kế hoãn binh, nếu không Lâm Nhiễm khẳng định sẽ tìm con đường khác học công pháp.

Hắn cảm thấy vẫn nên giữ chặt quả bom hẹn giờ gắn nhãn Lâm Nhiễm ở bên cạnh mới yên tâm.

Nếu hiện tại Lâm Nhiễm đã cấu ra bản thảo "thuật pháp Kết Ấn Lưu", không chừng trong đầu cậu chàng cũng có bản phác họa cho con đường công pháp mới, phải canh phòng nghiêm ngặt mới được.

Cũng may Lâm Nhiễm cũng không từ chối yêu cầu của hắn, đỡ cho kế hoạch "Bóp chết mộng tưởng" chưa bắt đầu đã bị chết non.

Thời gian quay tròn chuyển đến giữa trưa.

Phong Kỳ và Lâm Nhiễm lập tức đi tới nhà ăn học phủ, chuẩn bị lấy cơm như mọi khi.

Lúc này họ kinh ngạc phát hiện, Mộc Tinh trước sau gió mặc gió, mưa mặc mưa, luôn là người sớm nhất đi vào nhà ăn lại mất hút chẳng thấy bóng dáng.

"Kỳ quái, đàn chị rất nhiệt tình ăn uống, sao hôm nay không thấy đâu?"

"Tôi đi tìm thử, cậu ăn trước đi." Nói xong, Phong Kỳ lập tức xoay người đi ra nhà ăn.

Lấy độ hiểu biết của hắn với Mộc Tinh, cứ tới giờ cơm nhất định sẽ đến.

Không chỉ vì tiêu hóa nhanh, ăn cơm đã thành một cách giúp Mộc Tinh điều tiết cảm xúc, cũng là phương pháp giữ vững lòng kiên cường cha cô nói cho cô.

Cho nên, hắn đoán Mộc Tinh có lẽ gặp phải phiền phức.

"Anh Kỳ, em đi cùng anh, khả năng đàn chị Mộc Tinh đụng trúng chuyện xấu." Lúc này Lâm Nhiễm theo kịp dò hỏi.

"Không biết nữa, chúng ta phân công nhau tìm trước đi."

“Được.”

Kế đó hai người tách ra hành động, bắt đầu tìm bóng Mộc Tinh trong học phủ.

……

Mặt đông học phủ, sân vận động.

Phòng đa năng chiếm 800 mét vuông đất, đặt đầy các loại thiết bị rèn luyện.

Làm một trong những khu vực trung tâm trong học phủ, mỗi năm học phủ đều sẽ vung một số tiền khổng lồ để tân trang căn phòng, đổi mới các thiết bị rèn luyện, cung cho học viên sử dụng.

Lúc này một góc phòng đa năng, Mộc Tinh lạnh mặt đứng trước mặt ba nữ sinh.

“Tránh xa tôi ra.”

“Lần đầu tiên thấy Rune Transformer, mày có năng lực gì, triển lãm cho bọn tao xem thử coi.” Nữ sinh cầm đầu có kiểu tóc húi cua, miệng nhai tỏm tẻm, đang trêu chọc nhìn Mộc Tinh.

Tuy đang ở Tinh Thành Học Phủ, nhưng các cô lại mặc đồng phục Lẫm Đông Học Phủ, hiển nhiên là sinh viên trao đổi giống như Lâm Nhiễm.

Ngay vừa rồi, khi các cô đang rèn luyện, trong lúc vô ý thấy Mộc Tinh đánh ra một trị số sức mạnh cực kỳ kinh người, trong lòng tức khắc nổi lên tò mò.

Đến gần Mộc Tinh mới phát hiện cô là Rune Transformer, tò mò trong lòng chuyển thành khinh thường.

“Tránh xa tôi ra.” Mộc Tinh vẫn lạnh mặt.

“Thể hiện năng lực của mày cho bọn tao xem trước đã.” Bức Mộc Tinh đến góc, các cô gái vui cười trên mặt.

Mộc Tinh không đáp, cô hít sâu một hơi, cưỡng chế cảm xúc dâng lên.

“Bốp!” Đúng lúc này, cô ả tóc húi cua cầm đầu bất chợt tát Mộc Tinh một cái.

“Bảo mày thể hiện thì thể hiện đi, nghe lời!”

Chương 51. Lâm Nhiễm Ra Mặt

Ngực Mộc Tinh kịch liệt phập phồng, nhưng cô không đánh trả, cô sợ một khi động thủ, mình sẽ hoàn toàn mất khống chế, đến lúc đó khả năng tạo thành hậu quả không thể vãn hồi.

“Hoắc, quả nhiên là quái thai, tát một cái mà chẳng thấy mặt mày đỏ lên, tố chất thân thể quả nhiên mạnh như trong miêu tả, cũng không biết ăn mấy đòn mới đến cực hạn.” Nói, cô ả cầm đầu lộ ra nụ cười ghê tởm tràn ngập ý xấu.

Khác với Tinh Thành Học Phủ, Lẫm Đông Học Phủ trước sau tuần hoàn theo quy tắc “Cá lớn nuốt cá bé”.

Cho nên trong trường, bắt nạt đồng học là chuyện rất bình thường.

Chỉ cần không xuất hiện tình huống trọng thương, tàn tật, dù là giáo viên cũng sẽ không quá thúc ép bọn học sinh.

Tuy cực đoan, nhưng hoàn cảnh này cũng nuôi ra rất nhiều thiên tài chiến đấu, có rất nhiều đoàn trưởng chiến đoàn nội địa nổi danh, là tốt nghiệp từ Lẫm Đông Học Phủ.

Mà lúc này đây, ba gã sinh viên trao đổi ưu tú đến từ Lẫm Đông Học Phủ, cũng đưa thói quen của các cô tới Tinh Thành Học Phủ.

Phát hiện Mộc Tinh là Rune Transformer chỉ có trong sách, họ tức khắc nổi lên tò mò, muốn thử tìm hiểu.

Nhưng Mộc Tinh mâu thuẫn cảm xúc, khơi dậy lệ khí trong lòng các cô.

Đối mặt Mộc Tinh mắt lạnh nhìn lại, thậm chí là lười cho các cô một ánh nhìn, các cô chọn ra tay.

Bức Mộc Tinh vào góc xong, ba cô gái bắt đầu tay đấm chân đá.

Đối mặt tiến công, Mộc Tinh trước sau không đánh trả.

Ánh sáng đỏ chói liên tục lập loè trong mắt, cô không ngừng đè nén tức giận xuống đáy lòng, khống chế cảm xúc thay đổi.

"Quái thai, đánh trả!"

"Cho bọn tao xem thực lực Rune Transformer, quái thai!"

"Rõ ràng trong sách nói, Rune Transformer thường rất tàn bạo mà, sao mềm yếu vậy."

Đối mặt khiêu khích, Mộc Tinh không đáp lại, cuộn tròn thân mình vẫn không nhúc nhích, mặc cho nắm đấm đánh vào người mình.

Lúc này cô ả cầm đầu giơ tay phải, chợt vung tới đầu Mộc Tinh.

"Đủ rồi!" Đúng lúc này, tiếng gầm giận dữ vang lên, đánh gãy cô nàng tiến công.

Người đến lúc này, đúng là Phong Kỳ.

Vì tìm Mộc Tinh, hắn đến ký túc xá Mộc Tinh đầu tiên, dò hỏi quản lí viên mới biết mấy chỗ Mộc Tinh thường đến, sau đó bắt đầu tìm từng nơi một.

Nhưng hắn không nghĩ tới, khi tìm được Mộc Tinh, cô đang bị bắt nạt.

Nghe được tiếng rống giận, ba cô gái từ Lẫm Đông Học Phủ quay đầu nhìn Phong Kỳ, biểu tình ngạc nhiên.

Thấy Phong Kỳ cất bước đi tới, cô ả cầm đầu thoải mái hỏi:

"Có chuyện gì sao?"

Phong Kỳ không trả lời, đi đến trước mặt cô nàng, sau đó đánh một cái tát vào mặt cô.

Bốp!

Biểu tình cô ả nháy mắt thay đổi, hai cô gái bên cạnh lập tức tiến lên một bước, vây quanh Phong Kỳ.

Ngay lúc các cô chuẩn bị động thủ, lại có một âm thanh truyền đến:

"Mấy người động thủ thử xem!"

Nhìn theo hướng âm thanh truyền đến, tức giận trên mặt ba nữ sinh nháy mắt biến thành hoảng sợ.

Không biết khi nào, Lâm Nhiễm cũng đã đến.

Đối với Phong Kỳ, ba cô gái căn bản không quan tâm.

Cho nên thời điểm Phong Kỳ động thủ, các cô gái đã chuẩn bị sẵn sàng để chống trả lại.

Đến mức sẽ bị Tinh Thành Học Phủ trừng phạt hay không, các cô gái cũng không tỏ ra lo lắng, đến lúc đó sẽ có Lẫm Đông Học Phủ ra mặt thương lượng, cùng lắm là bị trục xuất trở về học phủ thôi.

So với Lẫm Đông Học Phủ thì Tinh Thành Học Phủ có nhiều hạn chế hơn đối với sinh viên, các cô gái luôn cảm thấy không quen với việc ở lại đó, vì vậy tốt hơn là nên quay trở lại.

Nhưng khi Lâm Nhiễm xuất hiện, tình hình đã hoàn toàn khác.

Cũng là sinh viên trao đổi tại Lẫm Đông Học Phủ, Lâm Nhiễm có một thân phận đặc biệt, là nhóm trưởng của nhóm sinh viên trao đổi bọn họ, hoàn toàn chịu trách nhiệm về mối liên hệ với Tinh Thành Học Phủ.

Ngoại trừ cái đó, địa vị của Lâm Nhiễm trong Lẫm Đông Học Phủ rất cao.

Hắn đã được nhận trước bởi Viện nghiên cứu Hổ Phách, là thần tượng trong tâm trí của rất nhiều sinh viên của Lẫm Đông Học Phủ, đồng thời cũng là đối tượng được rất nhiều sinh viên theo đuổi, đối tượng học tập.

Đắc tội Lâm Nhiễm, tương đương với việc đắc tội với một lượng lớn sinh viên hâm mộ hắn ở Lẫm Đông Học Phủ.

Trông thấy Lâm Nhiễm giận dữ đang đi từ xa tới, cả ba cô gái đều bối rối, bọn họ không biết đã khiêu khích Lâm Nhiễm ở đâu.

Nhưng các cô gái sớm phát hiện ra.

Chỉ thấy Lâm Nhiễm đi đến trước mặt Phong Kỳ, mang một vẻ mặt ngượng ngùng:

“Anh Kỳ, xin lỗi vì đã gây rắc rối cho anh. Họ là sinh viên trao đổi từ Lẫm Đông Học Phủ của em ạ.”

Nghe thấy Lâm Nhiễm gọi Phong Kỳ là “anh”, cả ba cô gái không thể tin vào mắt mình.

Lâm Nhiễm là người như thế nào, các cô gái đương nhiên biết rõ, ẩn dưới vẻ ngoài khiêm tốn là người có một trái tim kiêu hãnh.

Mặc dù hắn đối với ai đều lịch sự, nhưng rất ít người thực sự có thể nhận được sự đồng ý của hắn.

Không có nhiều người có thể khiến hắn ngưỡng mộ, kể cả trong Lẫm Đông Học Phủ cũng không có mấy người.

Lúc này Lâm Nhiễm xưng hô với người đàn ông đứng trước mặt bằng "anh", sau lưng còn chủ động xin lỗi, vì vậy thái độ của Lâm Nhiễm đối với hắn không cần nói cũng biết.

Hết chương 51.

Chương 52. Xin Lỗi

Phong Kỳ nghe thế, không hề đáp lại, thay vào đó quay đầu lại nhìn Mộc Tinh, sau đó lạnh lùng nói:

“Cho em xin lỗi nhé!”

Ba cô gái nghe xong, vô thức nhìn Lâm Nhiễm, nhưng thấy ánh mắt Lâm Nhiễm lạnh băng.

Vì vậy, các cô gái vội vàng đến Mộc Tinh, nói một cách thận trọng:

“Xin lỗi học tỷ, bọn em vừa rồi đã xúc phạm chị rồi ạ.”

“Cút.”

Đối mặt với tiếng gầm thét của Phong Kỳ, các cô gái vội vàng quay người rời khỏi phòng tập thể dục.

Nhìn thấy Mộc Tinh vẫn đang co ro trong góc, Phong Kỳ tiến lên vài bước, muốn đỡ Mộ Thanh đứng lên.

Lúc này, hắn phát hiện Mộc Tinh đang khóc.

Theo ánh mắt của Mộc Tinh nhìn xuống, hắn thấy chiếc kèn harmonica đã bị vỡ thành hai mảnh trên mặt đất.

Hắn đã nhìn thấy mảnh ký ức của Mộc Tinh thông qua khả năng đi vào giấc mộng của mình, vì vậy hắn biết chiếc kèn harmonica này có ý nghĩa như thế nào đối với Mộc Tinh.

Đó là món quà cuối cùng của cha cô.

Mỗi khi cô chơi kèn harmonica, chính Mộc Tinh lại nghĩ đến những người thân đã khuất của mình.

Nhưng đúng lúc này, chiếc kèn harmonica đã đồng hành cùng Mộc Tinh hơn mười năm đã vỡ tan tành.

“Hu hu hu ~”

Nước mắt không ngừng rơi, cuối cùng Một Tinh cũng buông bỏ bộ dạng tàn nhẫn, bắt đầu khóc lớn, trút bỏ hết cảm xúc.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không lên tiếng, ngồi xổm bên cạnh Mộc Tinh và lặng lẽ đi cùng cô.

Cùng là trẻ mồ côi, hắn có thể hiểu được cảm giác gửi nỗi nhớ nhung lên đồ vật.

Nhìn vật nhớ người.

Chiếc kèn harmonica bị hỏng, tương đương với việc mất đi đoạn ký ức gửi lên đồ vật, tất nhiên không tránh khỏi việc bi thương.

Vỗ vỗ bả vai Mộc Tinh, Phong Kỳ nói khẽ:

“Học tỷ, đi thôi, đi ăn cơm, ăn no rồi sẽ không còn cảm thấy khó chịu nữa.”

Nghe những lời này, Mộc Tinh thút thít quay đầu nhìn Phong Kỳ, không hiểu vì sao cô lại nghĩ đến người cha của mình.

Bởi vì những lời này, cha hắn cũng đã từng nói qua.

“Mộc Mộc, ăn no rồi thì mới có sức lực vực dậy, đừng khóc nữa!”

Đây là lần đầu tiên cô được bảo vệ, cũng là lần đầu tiên cảm nhận được sự ấm áp.

Sau khi nhặt chiếc kèn harmonica đã bị vỡ ra làm đôi trên mặt đất, Mộc Tinh không che giấu nổi sự mất mát trong đáy mắt.

Nhưng cô nhanh chóng che đậy cảm xúc của mình, nhìn Phong Kỳ rồi mở miệng nói:

“Đi ăn cơm thôi.”

“Đi thôi, làm thành nhóm 3 người cùng ăn cơm, đi nào.” Lâm Nhiễm ở bên cạnh lập tức phản ứng.

Về phần ba cô gái kia, hắn đã nghĩ kỹ nên xử lý như thế nào rồi.

……

Đến nhà ăn, đã quá giờ ăn trưa.

Nhưng cũng may thức ăn trong khu vực tự phục vụ vẫn rất còn rất phong phú.

Bữa cơm này, Mộc Tinh ăn rất nhiều, tâm trạng cũng dần dần ổn định hơn trong lúc ăn.

Sau bữa tối, ba người tạm biệt nhau, Phong Kỳ một mình trở về ký túc xá.

Còn chưa vào cửa, hắn liền thấy gói hàng vận chuyển cấp tốc được đặt ngay trước cửa phòng ngủ.

Đây rõ ràng là Mộ Lang phù văn tinh thạch mà hắn đã đặt mua trực tuyến ngày hôm qua.

Sau khi vào cửa, trước tiên hắn mở gói hàng, lấy ra Mộ Lang phù văn tinh thạch rồi nuốt vào.

Theo nhiệt độ cơ thể dần dần tăng lên, thanh tiến trình năng lượng bắt đầu nhảy lên, cuối cùng dừng lại ở mức 141,76%.

So với Mộ Lang phù văn tinh thạch trước đây, tác dụng của viên này đã bị giảm đi, nhưng vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận được của hắn.

Năng lượng đã đáp ứng yêu cầu để đi vào giấc mộng trong tương lai.

Tuy nhiên Phong Kỳ vẫn chưa bắt đầu hành động, hắn dự định tiếp tục lập kế hoạch cho tương lai, phải theo đuổi lợi ích tối đa mỗi khi bước vào giấc mộng trong tương lai.

Vì số dư còn lại trong thẻ ngân hàng, không cho phép hắn tiếp tục phung phí nữa.

Để mua Mộ Lang phù văn tinh thạch này hắn phải trả tận 88 vạn, số dư trong thẻ ngân hàng còn lại 187 vạn, chỉ có thể hỗ trợ hắn đi vào giấc mộng tương lai hai lần.

Vì vậy trước khi có được nguồn tài chính ổn định, hắn nhất định phải ổn định, không được chết tùy ý như trước.

Tình trạng hiện tại của Phong Kỳ, giống như khi game thủ đang chuẩn bị cho một khoản tiền lớn, suy nghĩ xem nên tiêu tiền như thế nào để tối đa hóa lợi ích của mình.

Ngồi vào bàn học, Phong Kỳ khởi động máy tính bảng, trước khi vào trang web mua sắm.

Chiếc kèn harmonica của Mộc Tinh đã bị hỏng nên không thể sử dụng được nữa, vì vậy hắn đã quyết định tặng cho Mộc Tinh một chiếc kèn harmonica hoàn toàn mới.

Đối với ác quỷ vĩ đại trong tương lai, kẻ đang gặp rắc rối trong một thời đại, hắn cũng rất đau lòng.

Sau khi nhập "kèn harmonica", thông tin mặt hàng có liên quan sẽ xuất hiện trên trang web mua sắm.

Trong số các lựa chọn, một chiếc kèn harmonica màu bạc đã lọt vào mắt hắn.

【Âm thanh của thiên nhiên (Harmonica)】

Số lỗ: 10 lỗ

Loại kèn harmonica: toàn âm giai

Vật liệu lỗ âm thanh: Trường hào quang - Nhựa cây ánh sáng

……

Đối với kèn harmonica, hắn hiểu biết không nhiều, thế là nhấp vào phần bình luận để xem những lời nhận xét của cư dân mạng về chiếc kèn harmonica này.

Lướt qua một hồi, thấy bình luận của cư dân mạng đều đánh giá không tệ, thế là hắn nhấp "mua hàng".

Giá của chiếc kèn harmonica này không hề rẻ, bởi nguyên liệu làm ra chiếc kèn harmonica đều là những cây linh thảo được sản xuất ở trận địa.

Chiếc kèn harmonica tốn mất của hắn 3 vạn tiền mặt.

Trong khi cảm thấy đau lòng, Phong Kỳ chỉ hy vọng rằng Mộc Tinh sẽ thay đổi, không còn căm ghét con người.

Ít nhất để cho Mộc Tinh hiểu ra, không phải tất cả mọi người đều ghét cô, vẫn có người có thể cho cô ấm áp.

Sau khi làm tất cả những điều này, hắn mở cuốn sổ ghi chép ra, bắt đầu một vòng mới "đối thoại với tương lai".

Ngoài ba mục đã ghi trước đó, hắn bắt đầu viết một số ý tưởng có thể sẽ hữu ích.

Ví dụ:

Nếu như có thể nói, làm phiền bạn lập gia đình rồi sinh con sớm một chút, đặt ra lời dạy của tổ tiên, để tôi có thể nhận được tài khoản đặc quyền của cơ sở dữ liệu, dù bạn sẽ chết yểu, nhưng con cháu của bạn, luôn có đời sau có thể vào khu tránh nạn Tinh Thành, trở thành thành viên đặc quyền.

Mẹo: Hãy nhanh chóng, bạn có thể sẽ ra đi bất cứ khi nào.

Hết chương 52.

Chương 53. Sương mù dày đặc (1)

Đọc xong quyển nhật ký thì trời cũng đã xế chiều.

Phong Kỳ vươn vai một cái rồi chuẩn bị ra ngoài.

Lúc Lâm Nhiễm gọi điện thoại hẹn hắn đến thư viện học bài, nhưng hắn đã từ chối.

Bởi vì chiều nay hắn dự định sẽ đi tìm Bạch Phù Sinh, hỏi thăm về những tin tức có liên quan đến Mộc Tinh.

Bạch Phù Sinh đã là hiệu trưởng của Tinh Thành Học Phủ, Phong Kỳ cảm thấy thầy ấy chắc chắn biết được tình hình chi tiết của Mộc Tinh.

Nhận lấy danh thiếp, sau khi thực hiện cuộc gọi, giọng của Bạch Phù Sinh vang lên từ đầu dây bên kia.

"Ai đó?"

"Thầy ơi, em là Phong Kỳ, em tìm thầy là muốn hỏi thăm vài chuyện ạ."

"Ồ, là Phong Kỳ à, em trực tiếp đến văn phòng làm việc của tôi đi." Bạch Phù Sinh ở đầu dây bên kia đáp lại rất nhanh gọn.

Ngồi lê đôi mách một hồi, sau đó mới nhớ ra chỗ mà Bạch Phù Sinh nói tới, hắn rời khỏi kí túc xá, rồi đi đến phòng hiệu trưởng.

Tinh Thành Học Phủ rộng khủng khiếp, Phong Kỳ mất đến nửa giờ đồng hồ đi đường mới đến được tòa nhà số 1 mà Bạch Phù Sinh đã nói.

Bước vào trong tòa, Phong Kỳ đi thẳng đến tầng trên cùng, tìm được căn phòng có ghi chữ "Phòng hiệu trưởng", rồi gõ cửa.

Giọng của Bạch Phù Sinh lập tức vọng ra từ phía trong phòng: "Là Phong Kỳ đấy à, em vào đi."

Đẩy cửa bước vào, nhìn thấy Bạch Phù Sinh đang cầm bình xịt tưới nước cho mấy cây xanh trong văn phòng.

Nhìn thấy Phong Kỳ, gương mặt Bạch Phù Sinh liền nở nụ cười: "Nào, ngồi đi, muốn hỏi thăm chuyện gì?"

Đến ngồi trước bàn làm việc, cân nhắc một hồi lâu, mới mở miệng nói: "Thầy, em muốn tìm hiểu về đàn chị Mộc Tinh."

Nghe thấy hai chữ Mộc Tinh, sắc mặt Bạch Phù Sinh thay đổi ngay, vô cùng kinh ngạc: "Em muốn biết về em ấy để làm gì?"

"Cô ấy là bạn của em."

"Bạn? Tôi khuyên em tốt nhất vẫn nên tránh xa em ấy một chút."

"Tại sao ạ, thầy cũng kì thị cô ấy là Rune Transformer sao?

Nghe thấy những lời này, Bạch Phù Sinh đã không tức giận ngay, mà giải thích:

"Tôi đã chấp nhận để em ấy vào Tinh Thành Học Phủ, vậy thì sao có thể nói là kì thị được chứ, chủ yếu là tâm lí của em ấy rất không ổn định, hơn nữa lại rất mạnh, có thể sẽ làm tổn thương đến em, khoảng thời gian Mộc Tinh ở học phủ đã nhiều lần mất khả năng kiểm soát rồi."

Nhận ra Bạch Phù Sinh là đang sợ bản thân bị thương, hắn tiếp tục hỏi:

“Thầy ơi, vậy thì thầy có thể nói em nghe những gì thấy biết về Mộc Tinh không?”

“Tôi không biết gì nhiều về Mộc Tinh, em ấy có thể đặt chân vào Tinh Thành Học Phủ cũng là nhờ vào sự ủy thác bên phía viện nghiên cứu Tinh Hồng, vì thế nên tôi mới đồng ý, có thể chắc chắn rằng Mộc Tinh chính là đối tượng nghiên cứu, quan sát của viện nghiên cứu Tinh Hồng, em ấy có thể trở thành Rume Transformer cũng chính là do kết quả nghiên cứu của viện nghiên cứu Tinh Hồng mà ra đấy.”

Phong Kỳ nghe xong những lời này, trong lòng liền dấy lên sự nghi ngờ:

“Dự án của Rune Transformer không phải là bị cấm rồi sao? Tại sao viện nghiên cứu Tinh Hồng vẫn có thể quang minh chính đại mà thực hiện loại nghiên cứu này chứ?”

“Đúng là đã cấm rồi, nhưng viện nghiên cứu Tinh Hồng rất đặc biệt, đó là viện nghiên cứu có quy mô hoàn toàn độc lập, tổ chức đặc biệt trực thuộc quản lý của bộ quân, bọn họ có quyền làm nhưng thí nghiệm đặc biệt có quy mô nhỏ, bao gồm kế hoạch Rune Transformer, suy cho cùng con đường đã từng không thể vận hành này, có lẽ vẫn có thể xoay chuyển được, chỉ cần thành công, thế nào cũng có thể thúc đẩy tiến trình phát triển của toàn nhân loại.”

“Dù viện nghiên cứu Tinh Hồng có quyền tiến hành thử nghiệm Rune Transformer, lẽ nào còn có thể không quan tâm đến mong muốn của người khác sao, tùy ý ép buộc người khác phải làm thí nghiệm cơ thể à?” Phong Kỳ không nhìn được mà cau có.

Bạch Phù Sinh nghe thấy những lời này không thể không ngẩn người:

“Tất cả thí nghiệm của viện nghiên cứu Tinh Hồng đều đã báo cáo qua cho phía quân sự, hơn nữa tất cả cơ thể sống được đưa vào thử nghiệm đều là tự nguyện cả, làm sao mà nói là ép buộc chứ? Có phải là Mộc Tinh nói em nghe à?”

Những lời mà Bạch Phù Sinh nói đã khiến cho Phong Kỳ ngộ ra một chuyện.

Có vẻ rất nhiều hoạt động của viện nghiên cứu Tinh Hồng đều đã được cho phép, nhưng hắn vẫn không tin viện nghiên cứu Tinh Hồng trong sạch.

Trong kí ức của Phong Kỳ có một cảnh tượng.

Cô gái mặc đồ màu đen là đứa trẻ mồ côi mà Mộc Tinh dắt đi, nói là muốn tiếp tục tiến hành thí nghiệm chưa hoàn thành xong.

Lúc đó hắn có thể cảm nhận một cách rõ ràng sự chống cự và đấu tranh từ sâu bên trong thâm tâm của Tiểu Mộc Tinh.

Hắn cảm thấy viện nghiên cứu Tinh Hồng chắc chắn có vấn đề!

Nghĩ đến đây, hắn tiếp tục nhìn về phía Bạch Phù Sinh mà hỏi:

“Lẽ nào Mộc Tinh trở thành Rune Transformer cũng là tự nguyện sao?”

“Tất nhiên là tự nguyện rồi, vấn đề này tôi đã hỏi viện nghiên cứu Tinh Hồng rồi, họ nói với tôi rằng ba mẹ của Tinh Hồng là người nhặt ve chai ngoài đường, trước kia Tinh Thành đã thu nhận và bố trí ổn thỏa cho bọn người nhặt ve chai, người nhà em ấy cũng là một trong số đó.”

Hết chương 53.

Chương 54. Sương mù dày đặc (2)

“Sau khi Tinh Thành sắp xếp ổn thỏa mọi chuyện, người nhà em ấy đã chủ động đăng kí tên để trở thành thí nghiệm cơ thể sống trong một lần viện nghiên cứu Tinh Hồng đăng tin tuyển dụng, đồng thời tiến hành một loạt thí nghiệm Rune Transformer, do là vào lúc cơ thể từ chối phản ứng với năng lượng Rune sản sinh ra, nên không thể vượt qua được.”

“Điều này không hề hợp lí, người nhà Mộc Tinh làm sao có thể chủ động tham gia thí nghiệm Rune Transformer được chứ, lẽ nào họ không biết những rủi ro có thể tồn tại à? Nếu như xảy ra vấn đề, Mộc Tinh thơ dại phải làm sao đây, họ còn không rõ nữa sao?”

“Lúc đó tôi cũng nghi hoặc giống như em vậy, cũng đã hỏi viện nghiên cứu Tinh Hồng những câu hỏi tương đương về những người công nhân làm việc, câu trả lời mà tôi nhận được đó là người thân của Mộc Tinh đích thực là tự nguyện, bởi vì họ không còn sống được bao lâu nữa.”

Ngước nhìn gương mặt đầy vẻ nghi ngờ của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh tiếp tục nói:

“Người nhà của Mộc Tinh đã gặp qua sự công kích bất ngờ của sinh vật trận địa, mặc dù đã được hỗ trợ kịp thời, nhưng Mộc Tinh và người thân của em ấy đã hít phải khí độc của bọn chúng, dù lượng khí hít vào không đủ để dẫn đến cái chết, nhưng phương pháp y học hiện đại cũng không có cách nào trị khỏi được, cùng lắm có thể sống được tầm ba năm, cho nên họ mới đưa ra cho viện nghiên cứu Tinh Hồng một loạt những

yêu cầu, sau đó chủ động đến đăng kí tham gia kế hoạch Rune Transformer. Đó đều là những thông tin mà tôi biết được."

"Yêu cầu gì vậy ạ?"

"Họ hi vọng Mộc Tinh khỏe mạnh trưởng thành, và được dạy dỗ tốt, cho nên viện nghiên cứu Tinh Hồng đã thực hiện lời hứa một năm trước của mình, đưa Mộc Tinh vào Tinh Hành Học Phủ."

Câu trả lời của Bạch Phù Sinh làm cho Phong Kỳ nghi ngờ.

Nếu như Mộc Tinh bị viện nghiên cứu Tinh Hồng bắt ép làm làm thí nghiệm Rune Transformer, vậy thì bọn họ hà tất gì lại đi chủ động thả Mộc Tinh ra, để cho cô ấy đi học ở Học Phủ chứ.

Những tin tức tra được từ tương lai cũng có thể chứng minh, sau đó viện nghiên cứu Tinh Hồng không hề can thiệp vào cuộc sống của Mộc Tinh, cho nên cô ấy sau khi tốt nghiệp đã gia nhập và trở thành thành viên của chiến đoàn trận địa.

Nếu như viện nghiên cứu Tinh Hồng thật sự là tổ chức gian ác, thì nên giam cầm Mộc Tinh, và tiếp tục thí nghiệm mới phải.

Nghĩ đến điều này, viện nghiên cứu Tinh Hồng trong lòng hắn vốn dĩ rất ghê tởm, dường như lại trở nên không hề xấu xa như hắn nghĩ.

Phong Kỳ đột nhiên có chút suy nghĩ lung tung rồi.

Lẽ nào trong đó còn có ẩn tình gì chăng?

Do lúc đó chỉ nhìn thấy được một cảnh tượng trong kí ức của Mộc Tinh, giờ đây lại nghe Bạch Phù Sinh giải thích, hắn bị dao động trước những suy đoán trước kia của bản thân mình.

Nếu như tiếp theo sau là Mộc Tinh tự nguyện tiếp tục tham gia thí nghiệm Rune Transformer, vậy thì là vì nguyên nhân gì khiến cho cô ấy có ý nghĩ trở thành kẻ thù của cả nhân loại?

Những chuyện Phong Kỳ không thể nào hiểu được khiến cho hắn cảm thấy đau đầu.

Vốn dĩ cho rằng sẽ nắm được chân tướng sự thật, có vẻ như lại biến thành sương mù dày đặc.

……

Sau khi tiếp tục trò chuyện một lúc, Phong Kỳ chào tạm biệt Bạch Phù Sinh, rồi một mạch quay về kí túc xá.

Dù cho không thể nào nghĩ thông được, hắn vẫn quyết định lại đi vào mộng cảnh tương lai để tìm hiểu, xem thử liệu có thể tìm ra được vài manh mối có ích nào không, gom góp chúng để tạo ra câu trả lời hoàn chỉnh.

Trở lại ký túc xá, Phong Kỳ đi tắm nước lạnh, sau đó trực tiếp nằm ở trên giường.

Nếu không có cách nào lấy được đáp án từ chỗ Bạch Phù Sinh, thì hắn quyết định lại thăm dò cảnh trong mơ, tìm kiếm manh mối từ tương lai.

Nhưng sau khi nhắm mắt một lát, hắn lại mở mắt ra.

Một đống ý nghĩ trong đầu khiến hắn căn bản không có cách nào chìm vào giấc ngủ.

Thế là hắn rời giường đi đến trước tủ lạnh, lấy ra mấy bình rượu và rót vào miệng.

Một lát sau, khuôn mặt hồng hào của hắn cuối cùng cũng cảm thấy mệt mỏi.

Trong lúc mê man, hắn ngã xuống giường…

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ nhìn bốn phía với ánh mắt đầy mong đợi.

Mặt trăng máu giữa trời, xương khô đầy đất.

Thế giới này cũng không thay đổi tốt đẹp như trong tưởng tượng của hắn, vẫn yên tĩnh và lạnh băng như cũ, không có thay đổi gì nhiều.

Rõ ràng đã cố gắng nhiều như vậy, nhưng tương lai vẫn như thế này, hắn không cam lòng.

Càng nghĩ càng giận, Phong Kỳ đánh một cái tát khiến Zombie đang đưa tay túm về phía hắn, đổ nhào trên mặt đất, sau đó đi tới hung ác đạp mấy cước.

[Gấp, gấp, mau nhìn, nơi này có Zombie nóng ruột rồi!]

Phong Kỳ: …

"Đã lâu không gặp, lời tự thuật." Nghe thanh âm quen thuộc của lời tự thuật, Phong Kỳ chào hỏi.

[Ừ, ta không nhớ ngươi.]

Phong Kỳ: …

Sau khi điều chỉnh lại cảm xúc, hắn quyết định tiếp tục cố gắng.

Chỉ cần có thể tiến vào giấc mơ tương lai, hắn sẽ có cơ hội thay đổi tương lai, cứu vớt nhân loại, vì vậy không cần phải tức giận.

Nghĩ tới đây, hắn tháo xương đùi của Zombie tàn phế vừa rồi, sau đó đi về phía khu tránh nạn Tinh thành.

Hết chương 54.

Chương 55. Trả lời của tương lai

Trên đường đi hắn phát hiện, Zombie trong giấc mơ tương lai lần này rõ ràng có thay đổi, so với những lần tiến vào giấc mơ tương lai trước, cường độ thân thể của bọn chúng tăng lên một cách rõ ràng.

Cho dù là tốc độ chạy hay khả năng chịu đòn, thì đều được cải thiện đáng kể.

Đối sự thay đổi này, hắn nghĩ mãi không ra nguyên nhân, nên cũng không buồn nghĩ lại, tóm lại, hiện tại hắn chỉ cần tiến vào kho số liệu Tinh thành là có thể biết rõ những thay đổi lịch sử của dòng thời gian này.

Hắn đang chờ mong những tin tức mấu chốt và di ngôn chính hắn của tương lai để lại, nằm trong email cá nhân.

Bởi vì địa hình dọc theo đường đi có một chút thay đổi, bao gồm cả vị trí của cây cối, khiến cho Phong Kỳ phải tìm một lúc lâu mới tìm được tấm bia đá đi vào khu tránh nạn Tinh thành.

So với những lần trước, tấm bia đá màu đen này cũng có thay đổi.

Những chữ lớn "Khu tránh nạn Tinh thành" đã từng mờ đến không nhìn rõ giờ trở nên rõ ràng, có thể mơ hồ nhìn thấy ánh kim loại màu trắng bạc bên dưới màu đen.

Sau khi nhỏ máu tươi vào, chứng nhận được thông qua, tấm bia đá di chuyển sang phía bên phải, lộ ra lối đi kim loại đã rỉ sét.

Bước vào hành lang, hắn đi thẳng đến vị trí kho số liệu.

So với trước, diện tích quảng trường dưới lòng đất càng rộng hơn, và kho số liệu vẫn như cũ đứng ở vị trí trung tâm quảng trường.

Đi tới và dừng lại trước kho số liệu, hắn nhấn nút khởi động.

Màn hình phía trước lập lòe sáng lên, một loạt các con số ký hiệu lướt qua, sau đó hiện lên danh sách lựa chọn.

Đã có thể thuần thục sử dụng kho số liệu, hắn nhấp vào thanh tìm kiếm, đầu tiên là đưa vào tên của mình, sau đó tiến hành sàng chọn, và thông tin liên quan ngay lập tức hiện ra.

[Phong Kỳ (nhân viên nghiên cứu công pháp)] :

Hưởng thọ: 26 tuổi

Nguyên nhân cái chết: Tham dự sự kiện đặc biệt, thông tin bị bảo mật.

Ngày mất: Ngày 23 tháng 6 năm 2038

Thành tựu trọn đời(vinh dự): Tốt nhiệp xuất sắc cấp S Tinh Thành Học Phủ, người sửa chữa bộ tu luyện thể thao phiên bản 2. 0, huân chương tinh anh nhân loại cấp A, giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho sự phát triển của nhân loại, người sáng lập « Mãnh Hổ quyền », người sáng lập « Thối Thể thuật».

Đánh giá: Giai đoạn trước bộc lộ tài năng, khi còn học tập ở Tinh Thành Học Phủ, cùng với Lâm Nhiễm được coi là ngôi sao tương lai của nhân loại, trong lúc đó đã nghiên cứu và phát minh công pháp thể thuật « Mãnh Hổ quyền », « Thối Thể thuật », cống hiến xuất sắc cho sự phát triển công pháp của con người, nhưng sau đó không còn thành quả nghiên cứu nào khác, đồng thời phương diện tinh thần xảy ra vấn đề, cả ngày nghi thần nghi quỷ, rơi vào trạng thái lo âu, quả thật là tiếc

nuối của nhân loại, cuối cùng bị đá ra viện nghiên cứu Hổ Phách, và mất mạng trong một sự kiện đặc biệt.

Đánh giá của cư dân mạng:

Cối xay thịt trận địa: Từ góc nhìn của lịch sử, nếu như Phong Kỳ có thể tiếp tục duy trì đà phát triển ban đầu thì chắc chắn sẽ trở thành vĩ nhân của lịch sử, đáng tiếc tuổi xuân chết sớm, trước khi chết tinh thần còn xuất hiện vấn đề, đúng là trời cao đố kỵ anh tài.

Phong Hành giả: Ta đã kiểm tra các tư liệu lịch sử có liên quan, nghe nói lúc đó Phong Kỳ luôn thuyết phục Lâm Nhiễm từ bỏ nghiên cứu công pháp, chuyên tâm nghiên cứu thuật pháp, nếu như Phong Kỳ không chết sớm như vậy thì có khả năng đã có thể ngăn cản một trận tai nạn ảnh hưởng toàn nhân loại, trong lịch sử cũng sẽ có thêm một siêu thiên tài về thuật pháp, thậm chí là một thế hệ vĩ nhân, thật đáng tiếc.

Ta cứ nói đi: Nếu như Phong Kỳ không chết trẻ thì rất có thể sẽ ngăn được Mộc Tinh trở thành Đại Ma vương, nghe nói lúc đó Mộc Tinh không nghe ai ngoài Phong Kỳ, ta đều hoài nghi có phải "người của trận địa" ám sát Phong Kỳ, để dẫn đến hàng loạt tai nạn phát sinh sau đó hay không.

Thích uống cocacola: Ta cho rằng Phong Kỳ thật ra là đã hết thời, thành tích trước kia thật sự rất xuất sắc nhưng cũng đã đào rỗng linh cảm của hắn, vì vậy sau này bởi vì nghiên cứu không ra công pháp mới, khoảng cách chênh lệch tâm lý quá lớn, dẫn đến tinh thần xuất hiện vấn đề, nói tóm lại vẫn là tâm lý quá kém.

Ta là đại lão phía sau màn: Ta đều hoài nghi Phong Kỳ bị đoạt xác, khoảng cách chênh lệch trước và sau quá lớn, hắn đã từng quang mang vạn trượng, quả thật chính là khuôn mẫu của chúa cứu thế, kết quả còn chưa hoàn toàn tỏa sáng thì đã nhanh chóng lệch eo, về sau các loại không được, ta hoài nghi

đây là vụ án bị đoạt xá đầu tiên trong lịch sử, nổi danh như vụ án Vương Mãng xuyên qua*.

*quang mang vạn trượng: tỏa sáng rực rỡ

** Vương Mãng là một quyền thần nhà Hán, người về sau trở thành vị Hoàng đế duy nhất của nhà Tân, làm gián đoạn giai đoạn nhà Hán trong lịch sử Trung Quốc. Trong thời gian cai trị ông đã đề xướng thực hiện cuộc cải cách kinh tế - xã hội, nhưng vì không phù hợp với hoàn cảnh lúc bấy giờ và không thực tế nên đã thất bại. Chủ trương tổng quát của Vương Mãng là muốn hướng tới một xã hội thái bình, "chợ không nói thách, quan không kiện tụng, xóm làng không đạo tặc, đồng quê không người đói, ngoài đường không ai nhặt của rơi…"

Hết chương 55.

Chương 56. Chân tướng kinh người

Lần này trong kho số liệu Tinh thành, ngoài đánh giá nhân vật thì còn có thêm phần bình luận của cư dân mạng.

Sau khi xem xong thông tin chi tiết của mình, Phong Kỳ có chút bối rối.

Bệnh tâm thần? Ta sao?

[Không cần hoài nghi, chính là ngươi.]

Phong Kỳ: …

Hắn ở trong dòng thời gian này có xuất hiện vấn đề về tinh thần hay không, hắn cũng không thể nào biết được, vì vậy hắn quyết định mở hòm thư ra, để xem những tin tức mấu chốt "hắn" để lại cho chính mình.

Sau khi nhập mã email cá nhân vào cơ sở dữ liệu, trang email bật lên.

Sau đó hắn lại nhập mật mã 12 chữ số vào email.

Khi hòm thư mở ra, từng tin tức xuất hiện.

Sau khi lật xem, Phong Kỳ phát hiện bản thân ở dòng thời gian bên này hoàn toàn coi email cá nhân như nhật ký.

Ghi chép một đống lời nhắn lại và oán giận vô dụng.

Nhưng trong đó cũng có một ít tin tức Phong Kỳ cảm thấy rất hữu dụng.

"Bởi vì không cách nào tiến vào giấc mơ tương lai, ta phát hiện thân thể ta có thể tồn trữ linh khí, nhưng đồng thời cũng

mất đi khả năng săn giết sinh vật trận địa để trở nên mạnh hơn, không biết là nên vui hay buồn.

“Thằng cháu Lâm Nhiễm này nhất định không chịu nghe khuyên bảo, lại đang trộm học tập công pháp, ta đánh chết cái thằng nhãi con nhà hắn, ngươi chớ hoảng sợ, tiểu tử này nhất định sẽ thay đổi, không tin ngươi xem tương lai, có phải là bị thay đổi rồi không (cười to. jpg).”

“Giai đoạn trước trang bức quá, dẫn đến sau khi mất đi giấc mơ tương lai ta vẫn còn đang bị người bên cạnh thổi phồng, thật mẹ nó quá xấu hổ.”

…

“Mộc Tinh không còn phản kháng ta nữa và đã coi ta như một người bạn, sau khi hỏi thăm ta biết được, lúc trước đúng là cô ấy đã tự nguyện tham gia thí nghiệm người cải tạo phù văn của viện nghiên cứu Tinh Hồng, vì cô ấy muốn hoàn thành thí nghiệm mà người thân chưa kịp hoàn thành, vậy là sư công nói không sai, nhưng nó không có nghĩa là viện nghiên cứu Tinh Hồng không có vấn đề, ta vẫn đang tiếp tục điều tra, ta luôn cảm thấy việc Mộc Tinh phản bội nhân loại có liên quan đến viện nghiên cứu Tinh Hồng và nhiệm vụ điều tra phòng thí nghiệm được ghi chép trong kho số liệu, bên trong tổ chức thần bí này tựa hồ cất giấu rất nhiều bí mật.”

…

“Nếu như tuổi xuân chết sớm, đồng thời nguyên nhân tử vong ở trạng thái bảo mật….. thì rất có thể ta đã bị ám sát!”

Mình… Bị ám sát?

Nhìn thấy tin tức này trong Email, vẻ mặt Phong Kỳ vô cùng nghi hoặc.

Vì hiểu rõ tình hình cụ thể, hắn tiếp tục đọc những nội dung tiếp theo ở bên dưới.

“Nội dung tiếp theo ngươi nhất định phải ghi nhớ, ta bất lực để thay đổi cục diện này, nhưng ngươi có thể.”

“Từ đầu đến cuối ta đều cho rằng viện nghiên cứu Tinh Hồng có vấn đề, nhưng khổ nỗi không có con đường tiếp xúc với Viện nghiên cứu Tinh Hồng, nên cũng không có cách nào xác minh chân tướng, nhưng trong một hội nghị giao lưu giữa các cơ sở nghiên cứu do quân đội tổ chức, ta đã làm quen được một nhân viên nghiên cứu của Viện nghiên cứu Tinh Hồng. Vì xác minh chân tướng, ta đã lấy danh nghĩa giao lưu công tác để tiếp xúc với hắn, sau đó dựa vào sự giúp đỡ của hắn mà có cơ hội tham quan viện nghiên cứu Tinh Hồng. Cũng chính lần tham quan này đã khiến cho ta ý thức được, trong viện nghiên cứu Tinh Hồng có rất nhiều bí mật không thể cho ai biết.”

“Hôm đó là tám giờ tối, ta đi vào trụ sở của Viện nghiên cứu Tinh Hồng dưới sự dẫn dắt của người bạn kia, so với những tổ chức nghiên cứu khác, viện nghiên cứu Tinh Hồng được bảo vệ cực kì nghiêm mật, không chỉ có quân đội tinh nhuệ đóng quân, mà muốn tiến vào bên trong còn phải thông qua xét duyệt của tầng tầng trạm kiểm soát, ta được người bạn kia đưa đi tham quan mấy hạng mục nghiên cứu không bị bảo mật, ví dụ như hạng mục gieo trồng Linh thực trận địa, hạng mục người cải tạo phù văn, hạng mục chế tạo trang bị phù văn linh năng,…”

“Những hạng mục nghiên cứu này đều không phải đáp án mà ta muốn, nhưng cũng may ta đã sớm có chuẩn bị kỹ càng, trước khi tham quan đã nhờ Mạc Phi lấy được robot trinh sát thu nhỏ mới nhất của bộ khoa học và công nghệ, sau đó lấy danh nghĩa đi vệ sinh, ta trốn trong nhà vệ sinh và bật Robot trinh sát lên, điều khiển nó đi đến những phòng nghiên cứu thí nghiệm không mở ra cho người ngoài.”

“Ta suýt bị phát hiện trong quá trình thăm dò, bởi vì trong phòng thí nghiệm của Tinh Hồng trang bị rất nhiều máy quét phản trinh sát, nhưng cũng may mẫu robot mới nhất có chức năng phát hiện thiết bị điều tra, đã giúp cho ta thoát khỏi mấy lần truy quét, sau đó, ta đi theo một giám đốc cấp cao của Viện nghiên cứu Tinh Hồng vào một căn phòng, cũng chính là ở đây, ta đã tìm thấy một phần danh sách.”

“Ngươi biết trên đó đều có tên của ai không? Mộc Tinh, ta, Lâm Nhiễm, bao gồm cả lão Vương đều có tên trong đó, đằng sau tên của mỗi người còn có ký hiệu ghi chú, ví dụ như vòng tròn, gạch chéo, móc câu, bông hoa màu vàng,….”

“Lúc đó ta cũng không cảm thấy có vấn đề gì, viện nghiên cứu Tinh Hồng vốn là tổ chức nghiên cứu đặc biệt mà hạng mục nào đều có thể được duyệt, việc nghiên cứu những thiên tài xuất sắc đương thời là hoàn toàn có thể hiểu được, còn ký hiệu đằng sau mỗi người đại diện cho cái gì thì ta không thế nào biết được, cũng không để ý nữa.”

Hết chương 56.

Chương 57. Chân tướng kinh người (2)

“Nhưng những phát hiện tiếp theo làm ta ý thức được mọi chuyện có lẽ không đơn giản như ta nghĩ.”

“Rời khỏi phòng hồ sơ kia, ta điều khiển robot trinh sát tiếp tục tiến hành điều tra, trong lúc đó ta tiến vào một phòng thí nghiệm thần bí, nằm ở tầng ba dưới lòng đất của Viện nghiên cứu tinh Hồng, ở đây ta thấy được một cảnh tượng khó có thể tin.”

“Trong viện nghiên cứu Tinh Hồng vậy mà lại xuất hiện sinh vật trận địa có thể tự do đi lại và hành động không bị hạn chế ! ! !”

“Nó có vẻ bề ngoài giống với nhân loại, cái trán được khảm phù văn tinh thạch, làn da khúc xạ ánh sáng nhạt như vảy cá, ta có thể chắc chắn đây không phải người cải tạo phù văn, mà là sinh vật trận địa.”

“Khi ta phát hiện ra nó, nó đang mặc đồng phục của viện nghiên cứu Tinh Hồng, và đang tiến hành một nghiên cứu thử nghiệm nào đó trên cơ thể người, nằm ở trước mặt nó là một nhân viên thí nghiệm trên người dán nhãn hiệu cơ thể sống.”

“Phát hiện này khiến ta có một phỏng đoán đáng sợ, phải chăng có một khả năng, là viện nghiên cứu Tinh Hồng trên thực tế đã bị những sinh vật trận địa có thể rời khỏi tầm kiểm soát của trận địa, khống chế?”

“Nếu không thì làm sao để giải thích cho việc sinh vật trận địa - kẻ thù không đội trời chung của loài người - có thể tự do

đi lại trong viện nghiên cứu Tinh Hồng mà không bị hạn chế, thậm chí có thể tham dự hạng mục nghiên cứu bí mật trong viện nghiên cứu Tinh Hồng."

…

Nhìn đến đây, nội tâm Phong Kỳ nổi lên gợn sóng.

Sinh vật trận địa là tử địch của loài người, quan niệm này là nhận thức chung của toàn nhân loại, vì vậy….. Vô cùng có khả năng Viện nghiên cứu Tinh Hồng thật sự đã bị sinh vật trận địa khống chế.

Ngăn lại rất nhiều ý nghĩ hiện lên trong lòng, hắn tiếp tục đọc xuống dưới.

"Ta vốn dĩ muốn tiếp tục thâm nhập điều tra thêm, nhưng thời gian đã không cho phép, ngoài cửa vang lên tiếng đập cửa, hỏi thăm tình huống của ta, ta chỉ có thể nói dối là tiêu chảy, sau đó nhanh chóng thu hồi robot trinh sát thu nhỏ, và ra ngoài tiếp tục tham quan."

"Nhưng từ đầu đến cuối trong lòng ta đều không cách nào bình tĩnh, suy đoán viện nghiên cứu Tinh Hồng có khả năng bị sinh vật trận địa khống chế quanh quẩn trong đầu ta không vứt đi được, ngay cả khi đã ra khỏi viện nghiên cứu Tinh Hồng, trong lòng ta vẫn không có cách nào bình tĩnh trở lại."

"Đến khi trở lại viện nghiên cứu Hổ Phách, ta lấy ra hình ảnh mà robot trinh sát đã quay chụp được, đặc biệt là danh sách kia, sau đó bắt đầu tìm kiếm thông tin liên quan trên internet, kết quả ta lại lần nữa phát hiện ra một bí mật kinh người."

"Tất cả những người có đánh dấu gạch chéo đằng sau tên ở trong danh sách kia, đều là những nhân tài rất nổi bật trong một lĩnh vực nào đó, nhưng họ không có ngoại lệ đều tuổi

xuân chết sớm, nguyên nhân chết đều ở trạng thái bảo mật, và không thể tìm hiểu qua internet.”

“Lại nghĩ đến những người của trận địa trong phòng nghiên cứu của viện nghiên cứu Tinh Hồng, trong đầu ta hiện lên một suy đoán khiến ta rùng mình… Phải chăng có một khả năng như thế này, Viện nghiên cứu Tinh Hồng đang bị người của trận địa kiểm soát, đang bí mật tiến hành ám sát những thiên tài đương thời, từ đó kéo chậm tiến trình phát triển của toàn nhân loại.”

“Nếu thật là như vậy, ta nhất định phải tiết lộ bí mật này càng sớm càng tốt, nếu không tương lai của loài người sẽ bị đe dọa, bởi vì địch nhân đã xâm nhập vào bên trong nội bộ, nếu không trừ bỏ những con sâu mọt này thì tương lai của loài người sẽ như ngươi và ta từng thấy, bị bao trùm bởi bóng tối, và không còn được nhìn thấy ánh sáng.”

…

“Hôm nay xảy ra một sự kiện, khiến cho ta khẳng định suy đoán của chính mình… Lâm Nhiễm đã bị ám sát!”

“Cũng may gần nhất Lâm Nhiễm đã nghiên cứu ra một thuật pháp phòng ngự đặc biệt, nên mới có thể kiên trì đến khi chi viện đến, nếu không hắn chắc hẳn sẽ mất mạng, điều này dường như chứng minh suy đoán trước kia của ta là đúng.”

“Ta nhất định phải truyền những tin tức này ra ngoài, tuyệt đối không thể để cho viện nghiên cứu Tinh Hồng tiếp tục tồn tại.”

…

“Ngôn luận của ta bị chất vấn, đồng thời cũng khiến cho viện nghiên cứu Tinh Hồng chú ý đến, mà thứ duy nhất có thể chứng minh ngôn luận của ta là hình ảnh quay chụp được, lại bởi vì máy tính bị hacker tấn công mà bị xóa bỏ, ngay cả nội

dung ta copy vào ổ cứng di động cũng mất tích một cách bí ẩn, thời gian tiếp sau đây, rất có thể ta sẽ phải đối mặt với vụ ám sát của Viện nghiên cứu Tinh Hồng!"

"Rút kinh nghiệm từ bài học của ta, viện nghiên cứu Tinh Hồng có sức ảnh hưởng cực lớn, trước khi ngươi có đủ năng lực để chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, thì tuyệt đối không được để lộ bí mật của ngươi, bởi vì sẽ không có ai tin tưởng, mà sẽ chỉ nghĩ rằng ngươi là một kẻ thần kinh hoang tưởng."

"Tuổi xuân chết sớm, ta đã sớm chuẩn bị, mặc dù trong lòng còn có rất nhiều nghi vấn chưa được giải đáp, ví dụ như tại sao Mộc Tình lại phải phản bội nhân loại, nếu như là bởi vì cô phát hiện ra bí mật viện nghiên cứu Tinh Hồng đã bị sinh vật trận địa khống chế, thì cô ấy hoàn toàn có thể tiêu diệt viện nghiên cứu Tinh Hồng, tại sao lại phải đối địch với toàn nhân loại? Lại ví dụ như lão Vương là một vĩ nhân của lịch sử, cũng rất xuất sắc, vì sao chưa hề bị ám sát? Vân vân."

"Đáp án của những câu hỏi này ta không thể nào biết được, nhưng ta biết ngươi nhất định có thể tìm được chân tướng."

Hết chương 57.

Chương 58. Quy hoạch tương lai: ba tuyến đường trưởng thành

“Khả năng đây là những tin nhắn cuối cùng ta để lại cho ngươi, trong khoảng thời gian này ta đã phải nhận áp lực rất lớn, chết thì chết đi, ta đã sớm nghĩ thoáng, nhưng ngươi phải tiếp tục đi tiếp, chính như lão Vương đã nói, chúng ta phải kiên định tin tưởng rằng bình minh sẽ xua tan bóng tối, và chiến thắng sẽ thuộc về nhân loại. Tử vong đối với ta bây giờ là một sự giải thoát, và ngươi, đang tiếp tục đi tới đích, mới là người phải gánh vác gánh nặng.”

“Chúc phúc ngươi, Phong Kỳ!”

“Nhân loại tất thắng!”

(ngày 22 tháng 6 năm 2038)

Xem xong nội dung trong email, nội tâm Phong Kỳ rất lâu vẫn không bình tĩnh lại.

Sự thật phũ phàng hơn rất nhiều so với những gì hắn tưởng tượng.

Lúc trước hắn cho rằng, viện nghiên cứu Tinh Hồng có khả năng đang tiến hành hàng loạt những nghiên cứu tàn nhẫn, thậm chí sử dụng người sống là vật thí nghiệm, là một cơ cấu nghiên cứu vô cùng xấu xa.

Nhưng trên phương diện lập trường, hắn chưa từng hoài nghi viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Mặc dù không đồng ý với hành vi nghiên cứu khoa học vô nhân đạo của họ, nhưng hắn cảm thấy mục đích viện nghiên cứu Tinh Hồng thực hiện những nghiên cứu này vẫn là vì sự phát triển của nhân loại, và để giành được thắng lợi cuối cùng trong cuộc chiến chống lại sinh vật trận địa.

Nhưng giờ phút này, hắn phát hiện sự thật còn lâu mới đơn giản như trong tưởng tượng của chính mình.

Những email tương lai để lại cho hắn tiết lộ rất nhiều tin tức, trong đó điều quan trọng nhất là.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng vô cùng có khả năng đã bị sinh vật trận địa khống chế, và đang tiến hành kế hoạch ám sát những thiên tài của nhân loại.

Giờ phút này hắn bỗng nhiên hiểu được, vì sao mỗi một lần hắn tiến vào giấc mơ tương lai thì đều là cảnh tượng tận thế.

Khi trong nội bộ có sâu mọt, sự phát triển của nền văn minh nhân loại sẽ như cây cối bị thối gốc, dù có trưởng thành cao như thế nào thì kết quả cuối cùng vẫn sẽ sụp đổ.

Huống hồ viện nghiên cứu Tinh Hồng là tổ chức nghiên cứu có sức ảnh hưởng rất lớn và có rất nhiều đặc quyền, thậm chí có thể tiến hành kế hoạch người cải tạo phù văn đã bị cấm, lực ảnh hưởng của nó đối với sự phát triển của nhân loại không thể nghi ngờ là rất lớn.

Dưới xúc tác của thời gian, loại ảnh hưởng này sẽ giống như một liều thuốc độc, nó dựa vào tiến trình lịch sử không ngừng khuếch tán và lan rộng, âm thầm khiến nền văn minh nhân loại lâm vào bệnh nan y, cuối cùng nghênh đón tận thế.

Nếu chân tướng thật sự là như thế, hắn bỗng nhiên nghĩ thông suốt, vì sao những công pháp đánh giá ba sao trở lên trong kho dữ liệu cần giữ bí mật, mà không phải được chia sẻ hoàn toàn.

Hoặc có lẽ việc chế tạo kho số liệu Tinh Thành cũng có sự tham gia của viện nghiên cứu Tinh Hồng, và bọn chúng cũng không muốn để nhân loại nhanh chóng phát triển, nên đã đưa ra một loạt hạn chế về quyền.

Tất nhiên, đây có phải nguyên nhân cụ thể không, hắn không thể nào biết được, đây chỉ là suy đoán của hắn.

Nhưng khả năng viện nghiên cứu Tinh Hồng bị sinh vật trận địa thẩm thấu, gần như chắc chắn là sự thật.

Nghĩ tới đây, Phong Kỳ làm ra quyết định.

Nhất định phải nghĩ biện pháp phá hủy viện nghiên cứu Tinh Hồng, loại bỏ hoàn toàn viên thuốc độc này ra khỏi tiến trình phát triển của văn minh nhân loại.

Nhưng làm sao để làm được điều này, tạm thời hắn vẫn chưa nghĩ ra ý tưởng.

[Còn có thể làm sao, nghĩ cách khiến đồ chó tổ chức này phải đóng cửa a!]

"Lời tự thuật ngươi có biện pháp sao?" Nghe thanh âm của lời tự thuật, Phong Kỳ dò hỏi.

[Gặp được chuyện không quyết được hãy gọi lời tự thuật: Lời tự thuật ngươi biết nên làm như thế nào sao? Việc này ngươi thấy thế nào? Ta xem cái cây búa, ta chỉ là người máy nhắc nhở vô tình … Nhưng có lẽ ngươi có thể tiếp tục xem email để tìm kiếm đáp án!]

Phong Kỳ: …

Về mặt tâm lý, lời tự thuật vĩnh viễn không để hắn thất vọng.

Nhưng oán giận xong, lời tự thuật vẫn chỉ ra một phương hướng cho hắn.

Thế là Phong Kỳ lần nữa ấn mở email một lần nữa lật xem tin tức "Bản thân" đã nhắn lại.

Trong khi xem, một trong những tin nhắn đã để cho hắn tìm được một tia linh cảm.

"Rút kinh nghiệm từ bài học của ta, viện nghiên cứu Tinh Hồng có sức ảnh hưởng cực lớn, trước khi ngươi có đủ năng lực để chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, thì tuyệt đối không được để lộ bí mật của ngươi, bởi vì sẽ không có ai tin tưởng, mà sẽ chỉ nghĩ rằng ngươi là một kẻ thần kinh hoang tưởng."

Thật ra Phong Kỳ vẫn luôn có một ý nghĩ.

Đó là hợp tác với các quan chức cấp cao của quốc gia, hắn tin rằng nếu có quốc gia ở sau lưng ủng hộ, thì hiệu quả và lợi ích khi hắn tiến vào giấc mơ tương lai mới được tối đa hóa, sẽ không cần phải lo lắng về vấn đề tiền bổ sung năng lượng.

Hết chương 58.

Chương 59. Quy hoạch tương lai: ba tuyến đường trưởng thành (2)

Thậm chí các loại vấn đề vì không có quyền hạn của kho số liệu cũng sẽ được giải quyết. Đến lúc đó, khi chế tạo kho số liệu Tinh Thành sẽ để lại thông tin về quyền hạn cho hắn, đảm bảo hắn xuyên đến là có thể đọc được tất cả dữ liệu.

Dù sao cố gắng của cá nhân cũng không thể bằng sự ủng hộ của quốc gia, vì vậy hắn luôn cho rằng hợp tác với quốc gia mới là chính xác nhất, cũng là lựa chọn tối ưu.

Nhưng bây giờ hắn thay đổi suy nghĩ, bởi vì hắn ở tương lai đã từng thử làm như vậy rồi, kết quả đều thất bại do sự ảnh hưởng của viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Thậm chí không một ai nguyện ý tin tưởng lời nói của hắn, còn cho là phương diện tinh thần của hắn xảy ra vấn đề.

Vì vậy hắn lựa chọn nghe theo cảnh cáo của tương lai, trước khi có đủ thực lực để chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, hắn sẽ không để lộ bí mật của mình.

Đến nỗi làm sao có được thực lực để chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, trong lúc suy nghĩ hắn đã có mấy phương hướng.

Việc tăng thực lực của bản thân lên là rất quan trọng, chỉ cần thực lực đủ mạnh thì cho dù là bị ám sát hắn cũng có năng lực tự bảo vệ mình, thậm chí khi lớn mạnh đến một mức nhất

định, thì chỉ cần một mình hắn cũng đủ để phá hủy toàn bộ viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng phương thức tăng thực lực của hắn có chút chậm chạp, cần phải không ngừng săn giết sinh vật trận địa trong giấc mơ tương lai, nhưng dưới sự đuổi giết của Tiểu Hắc, thời gian hắn dừng lại mỗi lần cũng không dài.

Trừ phi có thể giải quyết vấn đề năng lượng bổ sung, như vậy mỗi ngày hắn đều có thể tăng thực lực của mình lên một cách nhanh chóng.

Nhưng vấn đề này hiện tại cũng chưa giải quyết được, cái giá của tử vong là quá đắt.

Ngoài tăng thực lực của bản thân ra, trong đầu hắn còn hiện lên một ý nghĩ.

Liệu có thể kiến tạo một lực lượng siêu hùng hậu, để đối kháng với viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hắn lập tức nghĩ tới Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, Vương Tấn Thăng… Có sự trợ giúp của kho số liệu tương lai, hắn cảm thấy mình hoàn toàn có thể chiêu mộ những thiên tài đương thời, sau đó đưa họ vào tổ chức do mình tạo ra.

Như vậy vừa có thể bảo hộ bọn họ tránh bị ám sát cũng vừa có thể chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng dưới sự giúp đỡ của những thiên tài đương thời này.

Trong lúc suy nghĩ, quy hoạch của hắn đối với tương lai dần rõ ràng

Hắn nghĩ tới ba tuyến đường trưởng thành có thể đồng thời thực hiện trong hiện thực

rồi ba cái có thể tại trong hiện thực đồng thời tiến hành trưởng thành.

Tuyến thứ nhất, tăng lên thực lực bản thân, cố gắng săn giết nhiều sinh vật trận địa nhất có thể mỗi lần tiến vào cảnh trong mơ, để đảm bảo có năng lực tự bảo vệ mình và thậm chí là thực lực cường đại.

Tuyến thứ hai, bảo hộ những thiên tài đương thời có khả năng bị hại, đồng thời âm thầm thành lập tổ chức đối kháng với Viện nghiên cứu Tinh Hồng, nhất định phải hoàn toàn loại bỏ họ.

Tuyến thứ ba, tiếp tục đạo văn công pháp tu luyện trong kho số liệu tương lai và mang về hiện thực, dùng những tin tức của tương lai thúc đẩy sự phát triển của nhân loại. Sau khi chính thức tiến vào Học Phủ, hắn có thể xin làm giáo viên của trường, sau đó đem những nội dung học được này giảng dạy ra ngoài.

Đến nỗi những kế hoạch hắn tạm thời còn chưa nghĩ ra.

Nhìn thời gian, hắn quyết định trở về lại lên kế hoạch chi tiết điều quan trọng nhất bây giờ vẫn là lợi dụng thời gian có hạn để tìm đọc càng nhiều tin tức.

Dù sao Tiểu Hắc cũng là vấn đề đau đầu chưa có cách giải quyết.

Như là vô thường chuyên đi lấy mạng, luôn đuổi theo sau lưng hắn tìm được cơ hội thì sẽ dẫn hắn đi gặp Diêm Vương.

Sau đó, hắn nhập tên của Mộc Tinh vào cơ sở dữ liệu

Những tìm kiếm và nội dung liên quan hiện ra.

[Mộc Tinh (thủ lĩnh của quân đoàn phản loạn Bình Minh)] :

Giới thiệu: Vốn là học viên của Tinh Thành Học Phủ, sau khi tốt nghiệp gia nhập chiến đoàn trận địa và trở thành một chiến sĩ, nhưng trong một lần hoạt động điều tra đã phản bội

đoàn đội, cũng tự tay giết chết đoàn trưởng. Sau đó mai danh ẩn tích, nhưng thực tế đang âm thầm chiêu mộ số lượng lớn thập hoang giả, thành lập quân đoàn phản loạn của nhân loại - "Bình Minh", đồng thời khởi động lại kế hoạch người cải tạo phù văn, mở ra cuộc đối đầu với nhân loại.

Hai bàn tay Mộc Tinh vấy rất nhiều máu tươi của những người vô tội, trong thời kỳ, từng dẫn đầu phản quân tàn sát vài thành phố của nhân loại, nghiệp chướng nặng nề, bị hậu nhân khinh thường.

Nhãn hiệu: Người cải tạo phù văn, thủ lĩnh quân đoàn phản loạn "Bình minh", phản đồ của nhân loại.

Tính cách: Tàn bạo, máu lạnh, không từ thủ đoạn

Đánh giá của cư dân mạng:

Đi theo chiều gió: Ta nhổ vào, đến đây phun một cục đờm, phản đồ của nhân loại, chết rất tốt!

Kẻ yêu thích lịch sử : Ta tỉ mỉ lật xem tư liệu lịch sử của Mộc Tinh, phát hiện có rất nhiều tin tức đều bị giữ bí mật, nhưng chỉ từ những thông tin có được, ta phát hiện một điểm đáng ngờ, rõ ràng một loạt hành vi của Mộc Tinh sau khi tốt nghiệp điều rất bình thường, cũng không có bất kỳ khuynh hướng căm hận loài người nào, vì sao đột nhiên lại như biến thành người khác vậy, có lẽ có ẩn tình ở trong đó, nhưng tội lỗi của Mộc Tinh là không thể rửa sạch, chỉ vì cô mà nhìn văn minh nhân loại đã lùi lại ít nhất trăm năm.

Hết chương 59.

Chương 60. Bình luận xuất từ tay đời sau (1)

Đánh giá của cư dân mạng trong tương lai đối với Mộc Tinh, Phong Kỳ đã sớm đoán được nên cũng không có gì ngạc nhiên.

Nhưng khi nhìn đến một bình luận của cư dân mạng ở trong đó, các mặt của hắn Lập tức thay đổi.

Lá rụng về cội: Lật xem tư liệu lịch sử có liên quan đến Mộc Tinh, có một đoạn tư liệu lịch sử đã để lại ấn tượng sâu sắc cho ta, thời điểm đó Mộc Tinh còn chưa phản bội nhân loại, nhưng bạn tốt nhất của cô là Phong Kỳ lại lâm vào bên bờ của sự sụp đổ tinh thần, cả ngày hồ ngôn loạn ngữ.

Trước sự chỉ trích của thế giới bên ngoài đối với Phong Kỳ, Mộc Tinh, lúc đó đã là đội trưởng của một chiến đoàn trận địa nổi danh, đã từng nói với Phong Kỳ đang say như chết trong một bữa tiệc về thăm trường:

“Khi tôi bị người khác xa lánh, cậu đã đứng về phía tôi, Vì vậy khi cả thế giới trách móc cậu, tôi sẵn sàng tin tưởng tất cả những gì cậu nói, và đứng về phía cậu, mặc dù cậu uống say như chết và mùi thối ngút trời.”

Khi nhìn đến đây, ta không khỏi suy nghĩ, Nếu lúc đó Phong Kỳ còn sống, thì liệu Mộc Tinh có còn phản bội nhân loại không?

Nói cách khác, việc Mộc Tinh phản bội nhân loại phải chăng có liên quan đến lý do Phong Kỳ bị thế giới chỉ trích, cuối cùng chết không rõ nguyên nhân.

Nhìn bạn mạng “Lá rụng về cội” nhận xét, Phong Kỳ cảm động.

Hắn chưa từng nghĩ đến, Mộc Tinh sẽ nghĩa vô phản cố đứng bên cạnh hắn khi hắn đau khổ nhất, cam nguyện bị thế nhân trách cứ.

*Nghĩa vô phản cố (义无反顾) Làm việc nghĩa không chùn bước; đạo nghĩa không cho phép chùn bước.

[Một thốc lửa nhỏ trong bóng đêm, lại ấm áp hơn cả một ngọn lửa lớn hừng hực trong ánh sáng, những trả giá bé nhỏ trong mắt bạn, có lẽ sẽ mang đến ánh rạng đông ấm áp và hy vọng cho người khác.]

“Lời tự thuật, chừng nào thì ngươi bỗng trở nên văn nghệ vậy.” Phong Kỳ kinh ngạc nói.

[Ta chỉ muốn nói cho ngươi, đừng con mẹ nó làm kiêu nữa, nhanh nhanh lo chính sự!]

Phong Kỳ:……

Trong lòng cảm khái đồng thời, hắn không tiếp tục lãng phí thời gian, click mở thanh tìm kiếm, sau đó đánh tên Lâm Nhiễm.

Tức khắc thông tin Lâm Nhiễm hiện lên.

[Lâm Nhiễm]:

Hưởng thọ: 103 tuổi

Giới thiệu nhân vật: Từng được cho là người mới có thiên phú nhất Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, tri thức lý luận vô cùng vững chắc, có rất nhiều cống hiến kiệt xuất ở phương diện nghiên cứu thuật pháp, càng là sáng lập thuật pháp “Kết Ấn Lưu”, sau này được điều vào tiểu tổ “Vô hạn” Viện Nghiên Cứu Hổ Phách mới thành lập, đảm nhiệm tổ trưởng, thử nghiên cứu công pháp mới.

Nhưng lịch sử chứng minh, Lâm Nhiễm chỉ có thiên phú trên phương diện nghiên cứu thuật pháp, hắn hoàn toàn đi đường vòng khi nghiên cứu công pháp tu luyện, dẫn sai đường toàn bộ tiểu tổ, mấy quyển công pháp tu luyện được nghiên cứu có rất nhiều tai hoạ ngầm, sau khi xuất bản khiến cho mấy trăm vạn người đứt đoạn kinh mạch, tạo thành ảnh hưởng ác liệt, kéo chậm toàn bộ tiến trình nhân loại phát triển, cuối cùng bởi vì áy náy, lúc tuổi già chưa từng đặt chân vào lĩnh vực nghiên cứu công pháp và thuật pháp, buồn bực mà chết.

Thành tựu lịch sử: Tinh anh nhân loại cấp S (hủy bỏ), tổ trưởng tổ "Vô Hạn" của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách (hủy bỏ), thành viên tinh anh của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách (hủy bỏ), sinh viên tốt nghiệp ưu tú của học viện Lẫm Đông (hủy bỏ), người khai sáng thuật pháp Kết Ấn Lưu, người khai sáng thuật pháp tương sinh lưu ngũ hành, người quy hoạch quỹ đạo mới cho thuật pháp bản 3.0……

Nhận xét nhân vật: Tai họa lịch sử

Bình luận mạng:

Năm tháng trằn trọc trôi đi: Không thể phủ nhận thành tựu của Lâm Nhiễm, dù đã qua 800 năm, thuật pháp Kết Ấn Lưu ông khai sáng luôn là một trong năm lưu phái chủ đạo lớn nhất, mà Lâm Nhiễm cũng là nhân vật được lưu danh sử sách, tuy ông đúng là đi lầm đường, nhưng điểm xuất phát của ông cũng là vì toàn nhân loại, không nên bị huỷ bỏ toàn bộ vinh dự.

Tôi chưa quên: Huỷ bỏ toàn bộ vinh dự của Lâm Nhiễm cũng là chuyện không có cách nào, sự kiện lúc ấy ảnh hưởng quá lớn, nếu không huỷ bỏ, cậu có thể tưởng tượng những nạn nhân mất đi người thân máu mủ ruột rà sẽ điên cuồng đến mức nào không, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cuối cùng có thể giữ được Lâm Nhiễm, giúp ông không bị xử tử đã phải gánh chịu

áp lực khổng lồ, thật đáng tiếc, từ nay về sau thiên tài chẳng bao giờ lại đặt chân vào lĩnh vực thuật pháp nữa, điểm này không thể nghi ngờ là tổn thất toàn nhân loại.

Thiên tài thuật pháp: Ông tổ thuật pháp Kết Ấn Lưu của tôi, chưa nói chuyện khác, chỉ nói thiên phú của ông trên phương diện nghiên cứu thuật pháp, từ xưa đến nay, ngoài "Sử Vô Địch" ra, thật là không ai đánh lại được, nhìn mấy bức ảnh ông tổ Lâm Nhiễm nghèo túng lúc tuổi già, thật là chua xót, quá đáng tiếc.

Bước đi như gió: Nói đến Lâm Nhiễm không thể không nhắc tới Phong Kỳ, trước đây khi Lâm Nhiễm bừng bừng khí thế nhất, trên buổi tọa đàm lộ thiên mấy chục vạn người, trong quá trình ông giảng giải nguyên lý thuật pháp có nhắc tới Phong Kỳ, nói luận thiên phú, đời này ông bội phục Phong Kỳ nhất, khi nói đến Phong Kỳ chết trẻ, không nhịn được đau lòng rơi lệ, không biết Phong Kỳ có thật sự lợi hại như đồn đãi không.

Thiết thủ vô tình: Lâm Nhiễm là thần vĩnh viễn, ông bị người đời phỉ nhổ ở thời đại mình, nhưng 700 năm sau lại được phong thần, nhưng không thể phủ nhận là, công pháp mà ông phát minh, lúc ấy tạo thành ảnh hưởng ác liệt nghiêm trọng kéo chậm tiến trình văn minh nhân loại phát triển, thậm chí dẫn tới đoạn thời gian kia không ai dám thử nghiên cứu công pháp mới, đáng tiếc.

Hết chương 60.

Chương 61. Bình luận xuất từ tay đời sau (2)

Người tương lai nhận xét Lâm Nhiễm, khen chê nửa nọ nửa kia.

Mắng mỏ phổ biến nằm ở bình luận lúc đầu, bình luận 700 năm sau khi cậu chàng qua đời, thường là khen ngợi nhiều hơn gắt gỏng.

Nhưng từ những bình luận, Phong Kỳ phát hiện, toàn bộ cư dân mạng đều cảm thấy sai lầm của Lâm Nhiễm lớn hơn thành tựu đã đạt được, xem ra ảnh hưởng lúc ấy quá nghiêm trọng.

Thời đại hắn trong hiện thực, trừ Y Liệu Sư, Linh Dược Sư, Trận Pháp Sư, và các chức nghiệp phụ trợ khác, tu luyện giả tổng cộng cũng chỉ có mấy ngàn vạn người.

Hại mấy trăm vạn người đứt đoạn kinh mạch, lượng lớn tu luyện giả thậm chí mất mạng sau mấy ngày tu luyện, có thể nói một tay Lâm Nhiễm phế bỏ một phần mười tu luyện giả toàn thế giới.

Nhưng làm hắn nghi hoặc là, vì sao Lâm Nhiễm lại tuyên bố công pháp chưa hoàn thiện.

Có mấy trăm vạn người lập tức tu luyện công pháp này, hắn hiểu.

Trước khi Lâm Nhiễm đổi đường đi nghiên cứu công pháp, cũng đã là thiên tài nghiên cứu thuật pháp được ngàn người để ý, càng là có lượng fans khổng lồ trên toàn thế giới, có thể nói là danh nhân có lực ảnh hưởng nhất đương thời.

Cho nên Lâm Nhiễm tuyên bố công pháp mới, tất nhiên là sự kiện có lực ảnh hưởng nhất đương thời, mấy trăm vạn người đồng thời tu luyện hợp tình hợp lý.

Nhưng vấn đề là, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách luôn nổi danh với hình tượng nghiêm cẩn, sao lại đồng ý Lâm Nhiễm tuyên bố công pháp chưa hoàn thiện.

Vì tìm được đáp án, Phong Kỳ bắt đầu tìm tòi tin tức dữ liệu cơ sở.

Một lát sau, hắn đạt được đáp án.

Hóa ra Lâm Nhiễm nghiên cứu ra mấy công pháp mới, hoàn toàn bình thường ở phân đoạn bắt chước thử nghiệm, không xảy ra vấn đề. Kế tiếp đội xét duyệt công pháp của Hổ Phách điều khiển linh khí thử nghiệm trong cơ thể động vật, cũng không có vấn đề, mà bản thân Lâm Nhiễm tu luyện vẫn chẳng bị sao.

Nhưng tuyên bố ra ngoài cho người thường tu luyện, xảy ra vấn đề lớn.

Nói đến cùng căn nguyên vấn đề vẫn nằm ở chỗ Lâm Nhiễm.

[Động vật tu luyện không thành vấn đề, tự thân tu luyện cũng không thành vấn đề, nhưng người thường tu luyện lại có vấn đề? Cái cậu này là gia súc sao?]

Phong Kỳ:……

Góc độ lời tự thuật phun tào quá xảo quyệt, thậm chí làm hắn cảm thấy rất hợp lý.

Dở khóc dở cười đồng thời, hắn càng kiên định ý niệm khiến Lâm Nhiễm từ bỏ học công pháp, tiếp tục nghiên cứu thuật pháp.

Chỉ cần thành công, tương lai Lâm Nhiễm chắc chắn sẽ thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Không chừng thiếu niên cũng sẽ trở thành vĩ nhân lịch sử giống như Vương Tấn Thăng, thành quả nghiên cứu cũng chắc chắn thúc đẩy văn minh nhân loại phát triển, ảnh hưởng sâu xa.

Đọc xong nhận xét về thông tin tương lai của mình và Mộc Tinh, Lâm Nhiễm, kế tiếp hắn quyết định coi thử tin tức các sự kiện lớn trong lịch sử.

Nhưng nhìn thời gian, hắn phát hiện chưa đến nửa giờ sau Tiểu Hắc sẽ đến.

Vì an toàn, hắn quyết định rời đi trước, chờ Tiểu Hắc ra ngoài, hẵng trở về xem dữ liệu cơ sở sau.

Nghĩ thế, hắn lập tức xoay người đi đến thông đạo kim loại.

Trước khi rời đi thông đạo kim loại, hắn lại thử đẩy cánh cửa bự chảng ghim chặt vào trong vách tường, muốn thử mở cửa.

Nhưng dù dùng sức thế nào, hắn vẫn chẳng thể di chuyển cánh cửa kim loại mảy may, chỉ có thể bất đắc dĩ từ bỏ.

Tiếp đó đi đâu, hắn đã có kế hoạch trong lòng.

Nếu lời tự thuật nói tiếp tục đi hướng đông, vậy đi hướng đông đi.

Tuy lời tự thuật tiện hề hề, lại cực kì độc miệng, nhưng chỉ thị của nó đều rất đáng tin, là đồng bọn có thể tín nhiệm.

Thế giới bên ngoài, tử khí trầm trầm, gió lốc gào thét.

*Tử khí trầm trầm: Không khí trầm lặng, đầy vẻ đe dọa.

m thanh Zombie kêu rên thường thường vang lên, phết thêm một tầng khí lạnh.

Khi đi hướng đông, hắn không buông tha Zombie nhìn thấy ven đường, biến chúng trở thành chất dinh dưỡng giúp mình trưởng thành, rồi hấp thu sức mạnh từ đó.

Cũng không biết đi được bao lâu, một thành phố gần như hóa thành phế tích xuất hiện trước mắt.

Nhìn phía trước, trong thành phố tàn tạ trải rộng đá vụn và những kiến trúc đổ nát trông đầy thê lương.

Đi vào phế tích, bò lên trên một kiến trúc cao ngất, hắn nhìn ra xa, muốn coi thử những thay đổi của thế giới này.

Nhưng vừa ngẩng đầu, hắn bỗng thấy một bóng hình quen thuộc đang nhanh chóng vụt ra từ nùi xương khô phía tây.

Chợt nhận ra Tiểu Hắc lại đuổi theo, hắn cảm thấy đau đầu.

"Thật là âm hồn không tan."

Lúc này lời tự thuật thanh âm ở hắn trong đầu vang lên:

[Nhìn Tiểu Hắc chấp nhất đuổi giết ngươi, ta không kiềm được cảm khái, mối tình này không biết đã sâu đậm bao nhiêu……(hơi tạm dừng, BGM vang lên): Vì anh, em tiêu hết tiền của, vượt qua sóng gió, đạp qua biển trời để tới bên anh, vì lần gặp nhau này, em điên cuồng luyện tập đến từng nhịp thở khi ta chạm mắt…… Chỉ mong được sánh bước cùng anh ngàn dặm sau này, tận đến khi núi đổ nước cạn, gắn bó với anh cả đời.]

Phong Kỳ:……

Trán giần giật nổi lên gân xanh, hắn không chút do dự bò xuống kiến trúc, rơi xuống đất sau đó xoay người chạy.

Sinh mệnh quá đáng giá, khi nên trốn vẫn phải trốn.

Chính trực đối mặt chỉ là hành vi liều lĩnh.

Hết chương 61.

Chương 62. Vậy thật đúng là kinh dị

Thực lực Tiểu Hắc đến đâu, Phong Kỳ không quá rõ.

Nhưng hắn từng giao thủ với Tiểu Hắc vài lần, kết quả đều bị nháy mắt hạ gục, chẳng có lấy một xíu sức lực phản kháng.

Hiện giờ phát hiện Tiểu Hắc đang nhanh chóng đến từ khu chôn cất, hắn quyết đoán chạy trốn.

Lúc trước mặt đối mặt đánh nhau với Tiểu Hắc, là vì chết chóc không mất mát gì, nhưng hiện tại giá trị con người biến đổi, phải giữ mạng.

Thân hình lượn vòng trong phế tích thành phố, ánh mắt hắn cảnh giác nhìn quét hoàn cảnh bốn phía.

Lần trước ở phế tích thành phố, hắn gặp một con sinh vật trận địa rất mạnh, hai mắt màu máu, suýt mất mạng.

Tuy tương lai đã thay đổi một chút vì bị hắn ảnh hưởng, nhưng con sinh vật trận địa này có biến mất hay không, hắn không dám bảo đảm.

Vẫn cần cảnh giác.

Chạy về hướng Đông dọc theo con phố che kín đá vụn và tường gạch đổ nát, trong lúc đó không ngừng vòng qua ngã rẽ bị kiến trúc sụp xuống phong kín, hắn cũng không rõ mình đã đi được bao lâu.

Mà khoảng cách giữa Tiểu Hắc và hắn hiện tại, càng không biết được.

Vì thế hắn dừng bước chân, muốn xác định vị trí cụ thể của Tiểu Hắc.

Ánh mắt nhìn quét bốn phía, tầm mắt hắn dừng trên một căn nhà cao tầng hơi nghiêng.

Sau khi phí sức bò lên mái nhà, hắn nhìn phía tây.

Bởi vì cách quá xa, hắn chỉ có thể thấy một điểm đen nhanh chóng di chuyển.

Chính như hắn nghĩ, Tiểu Hắc trước sau không rời không bỏ mà đuổi đến, lúc này đã sắp tiến vào phế tích thành phố.

"Theo mãi thế này, cũng chẳng biết vì sao lại đuổi giết mình." Phong Kỳ căm giận bất bình.

[Nếu nhất định cần một lý do, có thể là ngươi quá xấu, quả thật không nỡ nhìn thẳng, ngươi cũng tự thấy ghét bỏ mình, huống chi là Tiểu Hắc, nếu ta có thể ra ngoài, ta cũng sẽ đuổi giết ngươi.]

Phong Kỳ:……

Cúi đầu nhìn bề ngoài mình, tuy thân hình đã có đường cong cơ bắp, không chỉ còn là khung xương, nhưng đúng là xấu đến kỳ cục.

"Chẳng phải ta đang dần dần biến trở về người bình thường sao." Hắn lúng túng nói.

[Không chừng là đại quái vật cơ bắp đầy mình, chuyện này, chẳng ai chắc được.]

"Câm miệng!"

[Dạ rõ, đại quái vật cơ bắp tương lai!]

Phong Kỳ:……

Ngẩng đầu xác định vị trí Tiểu Hắc lần nữa, hắn nhanh nhẹn bò xuống tòa nhà, tiếp tục chạy như điên dọc theo con

phố.

Mà đích đến ở đâu, hắn cũng không biết.

Tóm lại tuyệt không thể để Tiểu Hắc bắt được, trò chơi chuột trốn mèo này, thua sẽ phải trơ mắt nhìn một trăm vạn không cánh mà bay, hắn không háo nổi.

Dù nhất định sẽ chết, cũng phải dùng hết số lần tìm đọc công pháp lần này, nếu không hắn chết không nhắm mắt.

Tiếp tục chạy như điên hơn mười phút nữa, Phong Kỳ bỗng dừng bước chân.

Ánh mắt quét về phía trước, chỉ thấy một con quái vật một sừng khổng lồ, giống như tê giác nằm ngang ở chỗ ngoặt chỗ.

Nó híp mắt, chiếc sừng trên trán còn được khảm Phù Văn Tinh Thạch, lập loè ánh sáng dưới vầng trăng vành vạch đỏ máu.

Lui về sau mấy bước, hắn rón ra rón rén chuẩn bị xoay người rời đi.

Lúc này sinh vật trận địa đang ngủ say hít hít mũi, bất chợt mở cặp mắt đỏ đậm to chừng nắm tay, ánh mắt thẳng tắp nhìn hắn.

[Hậu quả không tắm rửa, thúi tỉnh người ta.]

"Câm miệng!"

Nổi giận gầm lên một tiếng, hắn quyết đoán xoay người chạy.

Sinh vật trận địa giống như tê giác lập tức nhích người đứng lên, phát ra tiếng gầm rú đinh tai nhức óc, kế đó điên cuồng nhào đến chỗ hắn.

Tức khắc đất rung núi chuyển.

Sinh vật trận địa một sừng rất lớn sức, Phong Kỳ vốn định lợi dụng địa hình cắt đuôi nó, lại không nghĩ tới kiến trúc phía sau bị húc gãy, đá vụn lả tả rơi xuống suýt chôn sống hắn.

Đánh không lại đã đành, đằng này còn chẳng chạy nổi, hắn cảm giác mình bắt đầu gần bên tử vong thêm một bước.

Lúc này, hắn bỗng nghĩ tới "đôi mắt màu máu" gặp được lần trước.

Lúc ấy Tiểu Hắc xuất hiện giải vây giúp hắn, trợ lực hắn thành công đi vòng vèo trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành.

Nghĩ đến đây, hắn chật vật né qua sinh vật trận địa một sừng tấn công, quyết đoán đổi hướng, chạy đến chỗ Tiểu Hắc.

Sinh tử hữu mệnh, phú quý tại thiên.

*Sinh tử hữu mệnh, phú quý tại thiên: Sống chết có số, giàu sang do trời.

Chết thế nào cũng là chết, chẳng bằng buông tay liều mạng một lần.

"Tiểu Hắc, ta tới rồi!"

Lúc chạy như điên, hắn đã mấy lần suýt bỏ mạng, lần mạo hiểm nhất, sinh vật trận địa một sừng há to khoang mồm đỏ máu, chỉ cách đầu hắn chưa đến nửa thước.

Cũng may bị hình thể ảnh hưởng, sinh vật trận địa một sừng chuyển hướng rất chậm, làm hắn có cơ hội chu toàn.

Nhưng đây chú định không phải kế sách lâu dài, chỉ cần bị kéo gần thêm xíu nữa, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Liên tục chạy như điên, Phong Kỳ cảm giác cơ bắp cả người đau nhức.

Ngay khi hắn cảm giác mình chạy không nổi, thân ảnh bọc mình trong sương đen, xuất hiện ở cách đó không xa.

Sinh vật trận địa theo sát phía sau Phong Kỳ cũng phát hiện Tiểu Hắc, bỗng dừng đuổi theo, nhưng thân hình khổng lồ vẫn trượt về phía trước hơn mấy thước do quán tính, đạp ra một cái hố trên đất.

“Grừ!”

Hết chương 62.

Chương 63. Vậy thật đúng là kinh dị (2)

Sinh vật trận địa một sừng có vẻ rất kiêng kị Tiểu Hắc, phát ra một tiếng uy hiếp rống giận xong, lực chú ý hoàn toàn chuyển dời lên thân Tiểu Hắc.

Đối mặt sinh vật trận địa một sừng khiêu khích, Tiểu Hắc vẫn giữ tư thái lãnh khốc vô tình, không nhanh không chậm đến gần Phong Kỳ.

Sinh vật trận địa một sừng lần thứ hai rống giận, như bị kích thích, chân trước đào đất, cúi đầu vọt về phía trước.

Phát hiện không thích hợp, Phong Kỳ quyết đoán nhào qua bên phải.

Cũng may mục tiêu của sinh vật trận địa một sừng vốn không phải hắn, làm hắn hiểm hiểm tránh thoát bị bạo lực va chạm.

Ngã xuống đất, quay người một vòng ổn định thân thể, hắn xoay đầu nhìn lại, chỉ thấy sinh vật trận địa một sừng đã rất gần Tiểu Hắc, chiếc sừng được khảm Phù Văn Tinh Thạch đâm mạnh vào Tiểu Hắc.

Ầm!

Cùng với một tiếng vang lớn, thân hình Tiểu Hắc bay ngược ra ngoài.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng, Tiểu Hắc sẽ bay ra rất xa, một màn thần kỳ xảy ra.

Thân thể được sương đen bao phủ của Tiểu Hắc bỗng khuếch tán, hóa thành một đoàn mây đen, theo sau chợt ngưng tụ thân hình ở chỗ đứng ban nãy, đánh tan kích thích từ cú húc bạo lực vừa rồi.

"Oa, chiêu này soái!"

Thấy tấn công vật lý không có hiệu quả với Tiểu Hắc, Phong Kỳ trừng lớn mắt, kế đó quyết đoán xoay người chạy.

Hiện tại là thời cơ rời đi tốt nhất, nếu không chờ Tiểu Hắc xử lý sinh vật trận địa một sừng xong, tiếp theo sẽ đến phiên hắn.

Chạy như điên đi ra con phố, hắn vốn định lập tức trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành.

Lại phát hiện vô số dây đằng màu tím mấp máy vặn vẹo, như mạng nhện bao trùm toàn bộ con phố, những sợi dây đằng như có sự sống, có thể rõ ràng thấy chất lỏng bên trong dây đằng đang chuyển động.

Phong Kỳ xuất hiện, đánh vỡ bình tĩnh nơi này, từng sợi dây đằng vặn vẹo, chậm rãi đến gần hắn.

Liên tiếp đụng phải quái vật nội địa, trong lòng hắn hùng hổ, lại chỉ phải quay đầu tiếp tục chạy như điên theo hướng đông.

Nhìn từ ven đường, hắn phát hiện, càng đi về hướng đông, tần suất quái vật nội địa xuất hiện càng cao.

Mới vừa tránh thoát dây đằng đuổi giết, chưa kịp nghỉ ngơi, hắn lại xui xẻo bị một con chó dữ cao 3 mét tập kích.

Khi bị đuổi theo, hắn lập tức trốn vào một tiểu khu rách nát.

Tiểu khu này che kín rêu xanh và cỏ dại, nói là tiểu khu, càng như là rừng cây nguyên thủy.

Chạy chậm đi lên tầng 3 tiểu khu, hắn đá văng một cánh cửa bên trái hành lang, thoăn thoắt trốn vào.

Vì bảo hiểm, hắn quyết định tạm trốn trong tiểu khu, chờ bên ngoài yên tĩnh sẽ ra ngoài tra xét tình huống.

Nhìn quanh bốn phía, căn phòng này tích đầy tro bụi và mạng nhện, cực kì bừa bộn, trên sàn nhà rậm rạp vết rạn còn in những dấu đỏ sậm, dụng cụ kim loại ở đây, bao gồm khóa cửa đều đã rỉ sắt, đồ ăn trong tủ lạnh cũng bị hủ bại biến chất, chạm vào sẽ tán thành tro.

Tìm tòi một vòng, hắn phát hiện vật phẩm duy nhất có thể sử dụng trong phòng chỉ có một chiếc bút máy không rõ chất liệu.

Phong Kỳ ăn không ngồi rồi, dứt khoát ngồi trên sàn nhà trước cửa sổ.

Đây là lần đầu tiên hắn sống lâu chừng này ở mộng cảnh tương lai, hiện tại còn có thể sống bao lâu, lòng hắn cũng thấp thỏm.

Theo thời gian trôi đi, bên ngoài bỗng mưa to, mây đen che đậy vầng trăng vành vạch màu máu, tầm mắt bị bóng tối bao phủ.

Cùng với từng tiếng gầm rú, bên ngoài sấm sét ầm ầm.

Hắn không biết chó dữ đã rời đi chưa, chỉ phải rụt trong góc phòng, cảnh giác nghe động tĩnh ngoài phòng.

Lúc này một tia chớp màu tím xẹt qua chân trời, theo sát đó là tiếng nổ vang đinh tai nhức óc, không trung chợt sáng lên, căn phòng cũng bị tia chớp chiếu sáng.

Nương theo ánh sáng, hắn bỗng phát hiện, không biết từ bao giờ, bên trái mình xuất hiện một thân ảnh nhỏ gầy, còn chưa nhìn kỹ, tầm mắt lại bị bóng tối bao phủ.

“Cái thứ gì!”

[Không chừng là con chuột bự!]

Phong Kỳ:???

Trong bóng đêm, hắn nhận thấy thân ảnh nhỏ gầy cuộn tròn bên sườn trái đang chậm rãi tới gần mình, kế đó bỗng ôm lấy cánh tay hắn, hơi thở âm lãnh tức khắc đánh úp lại, làm hắn không nhịn được run lập cập.

“Em…… Sợ!” Thân ảnh nhỏ gầy phát ra tiếng trẻ con non nớt.

Nghe được ngôn ngữ quen thuộc, hắn tức khắc hoảng loạn, quay đầu nhìn bên phải, run giọng nói:

“Cậu em à, anh còn sợ hơn em á, con mẹ nó, anh nhớ rõ trong phòng hẳn chỉ có một mình anh mới đúng.”

[Trời ạ, là ma sao? Sinh vật trận địa có cả ma? Vậy thật đúng là kinh dị.]

Phong Kỳ:……

Lời tự thuật phun tào một phen, làm hắn càng khẩn trương, không nhịn được phẫn nộ quát:

“Câm miệng, bố mày không sợ.”

Phong Kỳ biết rất ít về mộng cảnh tương lai.

Thông qua tư liệu dữ liệu cơ sở của Khu Tránh Nạn Tinh Thành, hắn biết thế giới 1500 năm sau đã hoàn toàn bị trận địa bao trùm.

Mà thế giới sau khi bị trận địa bao trùm, sẽ biến thành cái gì, hắn không thể nào biết được.

Cơ bản có thể khẳng định là, thế giới này đã không tồn tại người sống.

Hiện giờ cảm thụ được sự lạnh lẽo thấu xương truyền đến từ tay trái, hắn hoảng loạn.

Lúc này một tia chớp xẹt qua, hắn thấy rõ thân ảnh nhỏ gầy bên trái.

Hết chương 63.

Chương 64. Cô bé bí ẩn (1)

Cô trông tương tự mấy bé con nhân loại, ước chừng 3, 4 tuổi, dưới hàng mi dài là một đôi mắt to, ngũ quan tinh xảo, nhưng màu mắt xám trắng làm cô thoạt nhìn có vẻ mê mang.

Đồng thời hắn còn chú ý tới, tay trái cô bé, được khảm một khối Phù Văn Tinh Thạch vỡ vụn.

Sinh vật trận địa? Rune Transformer?

Chỉ thông qua bề ngoài, hắn không thể phán đoán cô bé là sinh vật trận địa, hay là nhân loại.

Nhưng hắn càng khuynh hướng sinh vật trận địa.

Bởi vì tư liệu trong Khu Tránh Nạn Tinh Thành ghi lại, văn minh nhân loại đã diệt vong, cô bé cũng không có nhiệt độ cơ thể, cả người lạnh lẽo thấu xương, cho hắn cảm giác như một…… Thi thể.

[Có khi là ma ấy!]

Đối mặt lời tự thuật đe dọa, hắn đúng là hơi tin tưởng.

Trong trận địa, mọi thứ đều có khả năng.

Một số trận địa đặc thù, quy luật tự nhiên hoàn toàn khác Trái Đất.

Ví như trọng lực trong một số trận địa nặng hơn Trái Đất gấp mấy lần, trọng lực trong một số trận địa khác lại chẳng bằng một phần mười Trái Đất, thậm chí có sinh vật trận địa chỉ có hình thái ý thức, không có thật thể, có thể hoàn toàn làm lơ tấn công vật lý.

Vương Tấn Thăng từng giảng qua một trận địa tên là "trận địa âm dương" từng làm rất nhiều chiến đoàn trận địa trả giá thảm trọng, hắn khắc sâu ấn tượng.

Trong trận địa âm dương, ban ngày và đêm tối luân phiên nhau bốn giờ, ban ngày cực nóng, ban đêm cực lạnh, giống như hai địa ngục cực đoan, dù là tu luyện giả thân thể cường tráng cũng khó có thể ở lâu.

Vì xua tan trận địa, nhân loại từng trả cái giá thảm thống, cuối cùng mới đánh nát "lõi không gian" của trận địa âm dương.

Mà ở mộng cảnh tương lai, thế giới đã hoàn toàn bị trận địa bao trùm, có lẽ sẽ tồn tại rất nhiều quy luật tự nhiên cổ quái, cho nên sinh ra sinh vật kỳ lạ như "ma", có vẻ cũng bình thường.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ thử di chuyển qua bên phải.

Lúc này cô bé cũng dịch dịch thân mình sang phải theo hắn, dính chặt lấy cánh tay trái hắn.

"Em…… Sợ." Cô bé phát ra âm thanh non nớt.

"Anh còn sợ hơn em!" Phong Kỳ không nhịn được phun tào.

Hiện tại chó dữ khả năng vẫn ở bên ngoài, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ, đối mặt cô bé này, chỉ có thể tận khả năng bảo trì khoảng cách.

Nhưng cô bé hiển nhiên không muốn buông tha hắn, hắn dịch một bước, cô bé dịch đến gần thêm một bước.

Theo thời gian trôi đi, tiếng sấm bên ngoài dần dần bình ổn, mây đen tan đi, ánh sáng đỏ chói chiếu xuống mặt đất, thế giới dần dần nhuộm màu trở lại.

Dày vò hồi lâu, hắn cúi đầu nhìn, phát hiện cô bé ôm cánh tay mình ngủ say.

Ngay khi hắn muốn thử rút tay, cô bé đột nhiên mở mắt, ánh mắt mê mang có vẻ nhu nhược đáng thương.

Nhưng nghĩ đến cô bé có thể là sinh vật trận địa, hắn đè nén thương hại trong lòng, thậm chí nổi lên một tia sát ý.

Cứ mãi bị cô bé dây dưa, hiển nhiên cũng không phải cách, vì thế hắn cắn răng, dùng sức nhấc luôn cả cánh tay mình và cô bé dậy, cất bước đi đến bên cửa sổ, kế đó lấy tư thế đá quả bóng mở màn mà nhấc chân đá cô bé bay ra ngoài cửa sổ.

Theo sau hắn ghé vào cửa sổ bắt đầu quan sát tình huống bên ngoài, lại phát hiện sau khi rơi xuống đất, cô bé lấy tốc độ cực nhanh bắn người dậy, bò lên dọc theo vách tường, sau đó đâm đầu vào ngực hắn, ôm chặt lấy, giống như giác mút bám dính trên ngực hắn.

*Giác mút là rễ của các loại cây sống nhờ vào vào các loại cây khác như là cây tầm gửi, cây tơ hồng,….

Thử túm vài cái, hắn phát hiện sức mình căn bản không túm ra được.

Phong Kỳ:……

Đối mặt cô bé dính mình như thuốc cao da chó, mặt hắn lộ vẻ bất đắc dĩ, vì thế mở miệng dò hỏi:

“Lời tự thuật, đây là thứ quái gì?”

[Không biết, nhìn cô nhóc dính người thế, nếu không chúng ta gọi nó là “giác mút” đi.]

Phong Kỳ:……

Đặt tên hay lắm, hắn vô lực phun tào.

Ngay khi hắn tự hỏi cách thoát khỏi cô bé, con phố ngoài cửa rung lên, một con chó dữ cao 3 mét, phần đuôi biến thành xúc tua xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Thấy một màn này, Phong Kỳ quyết đoán cất bước muốn nhảy ra ngoài cửa sổ, ở lại đây chỉ có đường chết.

Xui xẻo ở chỗ, xúc tua phần đuôi của chó dữ đột ngột đong đưa, lấy tốc độ cực nhanh tới gần Phong Kỳ.

Hắn không kịp phản ứng, bị xúc tua cuốn lấy, nháy mắt bị treo ngược hai chân kéo tới trước mặt chó dữ.

Đầu chó dữ chậm rãi vỡ ra, lộ ra cái miệng nhễu nhão nước dãi và dịch nhầy.

Phong Kỳ thấy thế, ra sức giãy giụa, muốn tránh thoát xúc tua.

Nhưng hắn căn bản chẳng có xíu sức phản kháng nào trước xúc tua thô tráng, ngay khi hắn cho rằng mình sắp bị chó dữ ăn tươi, cô bé như sợi giác mút lười biếng dính trên ngực hắn đột nhiên mở bừng mắt, cặp mắt xám trắng hiện lên từng đốm ánh sáng, kế đó đột nhiên xoay người, nện một quyền xuống cái miệng nhễu nhão dịch nhầy của chó dữ.

Hết chương 64.

Chương 65. Cô bé bí ẩn (2)

Ầm!

Một tiếng vang lớn, không khí cũng phải run rẩy, chó dữ bị một sức mạnh kinh khủng nháy mắt dập ngã xuống đất.

Mặt đất che kín vết rạn không chịu nổi gánh nặng, ầm ầm sụp xuống, Phong Kỳ cũng lập tức rơi xuống, ngã mạnh xuống tầng mặt đất phía dưới.

Trong bụi mù cuồn cuộn, hắn nhìn cô bé đứng trên đất, ánh sáng xoay chuyển trong mắt cô, trợn mắt há mồm.

"Cái thứ này mạnh vậy?!"

Lúc này chó dữ bị đánh ngã xuống đất gào rống đứng lên, nó lắc lắc đầu, xúc tua phần đuôi đột nhiên đánh ụp đến Phong Kỳ.

Phong Kỳ vốn đang thời khắc bảo trì cảnh giác, quyết đoán trước một bước nhảy ra ngoài cửa sổ.

Sau khi thân thể rơi xuống đất, cũng mặc kệ phía sau đã xảy ra cái gì, hắn quay đầu chạy thẳng.

Rời đi tiểu khu đổ nát, hắn tiếp tục chạy như điên không ngừng.

Tuy không thấy được cô bé đánh nhau với chó dữ, nhưng nhìn từ mức độ mặt đất rung chuyển, hai bên hiển nhiên đã bắt đầu chiến đấu kịch liệt.

Còn chưa chạy được bao xa, liền nghe thấy một tiếng vang lớn, hắn quay đầu nhìn, chỉ thấy tiểu khu đổ nát ầm ầm sụp xuống, bụi mù cuồn cuộn phóng lên cao.

“Quá mạnh!”

Hắn không nghĩ tới cô bé nhìn như đáng thương, lại có một sức mạnh kinh người đến thế.

Nhưng thực lực cô bé bày ra, làm hắn càng khẳng định cô bé là sinh vật trận địa.

Trẻ con nhân loại bình thường, sao có thể có thực lực khủng bố như vậy.

Lúc hắn chừng đó tuổi, trừ “A ba a ba”, chẳng biết gì cả, đi tiểu cũng cần cha mẹ giúp một tay.

Bằng không sẽ tiểu sai chỗ.

Mà lí do cô bé bảo vệ mình, hắn tuy nghi hoặc, lại cũng không nghĩ nhiều, cảm thấy có lẽ chỉ là vừa khéo.

Giả sử nếu cô bé thật sự sẽ bảo vệ hắn trong mộng cảnh tương lai, vậy quá sung sướng, mình hoàn toàn có thể nghênh ngang đi dạo quanh đây.

Đúng lúc này, âm thanh lời tự thuật hiện lên trong đầu hắn.

[Trời ạ, cơ hội tới luôn kìa.]

Lời tự thuật vừa dứt lời, một thân ảnh nhỏ gầy lấy tốc độ cực nhanh vọt đến từ nơi xa, một đầu đâm vào ngực hắn, sau đó dính chặt trên người hắn.

Phong Kỳ bị quán tính đâm bay ra xa mấy thước, gáy bị đập mạnh một cái.

“Mé!”

Trong thành thị đổ nát, Phong Kỳ cảnh giác cẩn thận đi tới.

Sau khi rời khỏi tiểu khu rách nát, xác nhận mình đã an toàn, hắn dự định trở về nơi trú ẩn của Tinh Thành để tra cứu tư liệu trước.

Về phần thăm dò thế giới mới được trận địa bao trùm hắn cũng không sốt ruột, chờ có tiền bổ sung năng lượng rồi mới suy nghĩ.

Dù sao thế giới này nguy cơ trùng trùng điệp điệp, thăm dò lung tung nói không chừng có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Hắn còn có một lần sử dụng quyền hạn để tham khảo công pháp, không muốn lãng phí như vậy.

Trên đường trở về, hắn đã không đi theo con đường lúc trước đi đến mà dự định đi đường vòng từ phía Tây.

Bởi vì lúc tới trên đường chẳng những trải rộng dây leo quỷ dị, nói không chừng còn có thể cùng Tiểu Hắc đối đầu, đến lúc đó không nhất định sẽ có vận may như trước.

Cúi đầu nhìn bé gái bám vào ngực mình như bạch tuộc, trên mặt hắn hiện lên một tia bất đắc dĩ.

Cho đến bây giờ hắn vẫn không rõ lai lịch của cô gái nhỏ này rốt cuộc như thế nào.

Trên đường đi, hắn có chút nhàm chán đem bé gái từ ngực mình kéo ra, nắm trong tay chơi đùa.

Véo mũi, véo mặt, gõ đầu, bẻ bắp chân…

"A!"

Nhận ra được cô gái nhỏ không có giới tính, hắn càng khẳng định suy đoán của mình là cô gái nhỏ này không phải con người.

Trong lúc thăm dò hắn còn phát hiện, chỉ cần cô gái nhỏ cùng hắn có tiếp xúc thân thể thì cô bé sẽ không mở mắt ra, nhưng sau khi tiếp xúc, có bé lại nhanh chóng mở mắt ra, sau đó nhào về phía hắn.

Thử ném ra ngoài lại bò trở lại bám vào, sau đó ném ra ngoài, rồi lại bò trở lại… Sau nhiều lần, thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu của hắn.

[Làm người đi, cô bé vẫn còn là một đứa trẻ!】

Phong Kỳ: …

"Lời tự thuật, ngươi nói thử xem nếu đồ chơi này cùng Tiểu Hắc đánh nhau thì ai lợi hại hơn?"

[Ai lợi hại hơn ta không biết, nhưng ngươi thật sự là một con chó.】

Phong Kỳ: …

Đi đường vòng về phía Tây cảnh tượng xung quanh đã thay đổi, các tòa nhà cao chót vót ít hơn, cỏ dại phát triển điên cuồng thậm chí che khuất tầm nhìn.

Tiếp tục tiến về phía trước, hắn hết sức cảnh giác quan sát bốn phía, phòng ngừa tình huống bất ngờ.

Đi bộ khoảng nửa giờ hoặc lâu hơn, các tòa nhà xung quanh đã giảm đáng kể.

Lúc này cô gái nhỏ nằm sấp ở ngực hắn bỗng nhiên mở mắt ra, lưu loát theo chân trái của hắn trượt xuống đất, đồng tử màu xám trắng nhìn về phía bên phải, sau đó di chuyển tứ chi bò về phương hướng kia.

Phong Kỳ thấy thế, trong lòng nghi hoặc.

Tuy rằng tò mò cô gái nhỏ đang muốn đi đâu, nhưng với suy nghĩ là nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, hắn không hề có ý nghĩ đi theo.

Dù sao lòng hiếu kỳ thật sự sẽ hại chết người, nhất là trong thế giới tương lai nguy cơ bốn phía này.

Nhưng mà hắn vừa chuẩn bị rời đi thì lại nghe được phía trước truyền đến tiếng quái vật đinh tai nhức óc gầm thét.

Bước chân vừa nhấc lên trong nháy mắt rụt lại.

[Sợ rồi à? Vậy còn chờ cái gì nữa, nhanh chân đi ôm về đùi a.】

Hết chương 65.

Chương 66. Ném vũ khí

“Ta sẽ sợ sao?!”

[Ta biết người không sợ, nhưng ngươi nghèo!】

“Nào nào, ngươi đi ra đây, chúng ta đánh một trận.” Phong Kỳ nhịn không được trừng mắt nói.

【Nóng mắt rồi? Đi ra thì tính là bản lĩnh gì, có bản lĩnh ngươi tiến vào chúng ta đánh một trận.】

Phong Kỳ: …

Lần này hắn không nói gì nữa, quyết đoán cất bước đi về phía cô gái nhỏ rời đi.

Tuy rằng cô gái nhỏ không nhất định là đáng tin cậy, nhưng ít nhất có cô bé ở đây, an toàn của hắn có lẽ có thể bảo đảm.

Trong lúc chạy tới, hắn vòng qua một gốc cây cổ thụ cao đã hơn ba mươi tuổi, đi tới một mảnh đất dốc trải rộng đá vụn.

Lúc này cô gái nhỏ đang ở một chỗ trên sườn đất, hai đầu gối quỳ xuống đất, hai mắt ngơ ngác nhìn đất đai trống rỗng phía trước.

“Đây là đang làm cái gì vậy?” Hắn không thể không lẩm bẩm.

Tiến lên một bước, đi tới bên cạnh cô gái nhỏ, ánh mắt của hắn nhìn lướt qua bốn phía, vẫn như trước không phát hiện nơi này rốt cuộc có chỗ gì kỳ lạ.

Ngay khi trong lòng hắn nghi hoặc, cô gái nhỏ bỗng nhiên nhảy lên, dùng tốc độ cực nhanh chui vào bụi cỏ dại bên cạnh.

Phong Kỳ thấy thế, lúc này liền đuổi theo.

Nhưng bóng dáng cô gái nhỏ lại nhanh chóng từ trong bụi cỏ dại quay trở lại, trong miệng còn ngậm một đóa hoa màu vàng tươi sáng.

Lần thứ hai đi tới trước gò đất, cô gái nhỏ lại một lần nữa quỳ rạp xuống đất, sau đó chậm rãi đem hoa tươi trong miệng cắm trên mặt đất, trong con ngươi màu xám trắng bỗng nhiên rơi xuống một giọt nước mắt.

"Sụp đổ… Mấy… Ô."

Phong Kỳ: ???

Cô gái nhỏ liên tiếp thực hiện hàng loạt thao tác bí ẩn khiến hắn không hiểu ra sao.

Nhưng từ những hành động này, hắn có thể thấy rằng cô gái nhỏ dường như có một loại tình cảm đặc biệt đối với vùng đất này.

Trong lòng khó hiểu, hắn nhịn không được nhỏ giọng hỏi: "Giác mút, vẫn đi theo ta sao?"

Cô gái nhỏ vẫn chưa để ý tới hắn, vẫn như trước hai mắt ngốc trệ nhìn chằm chằm bùn đất, có vẻ phá lệ xuất thần.

Ý thức được cô gái nhỏ sẽ không đi theo hắn rời đi, hắn không khỏi thở dài, sau đó một mình cất bước về phía Tây.

Dù cho không có cô gái nhỏ bảo hộ thì hắn cũng phải trở về khu lánh nạn Tinh Thành.

Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng gian nan đấu tranh để tồn tại nói đến cùng vẫn là bởi vì một chữ: "Nghèo."

Nếu có tiền, hắn hoàn toàn có thể không quan tâm đến cái chết, chỉ là ngủ một giấc thì tất cả sẽ bắt đầu lại từ đầu.

Tiếp tục đi về phía Tây, đi khoảng hai mươi phút, hắn đột nhiên nghe thấy sau lưng có động tĩnh.

Xoay người nhìn lại, liền nhìn thấy một đạo thân ảnh nhỏ gầy nhào tới, sau đó nặng nề đụng vào ngực hắn, vững vàng bám vào.

Trong khi thân hình bay ngược, hắn nhận ra rằng "giác mút" đã trở lại.

Sau đó đầu đập mạnh xuống đất.

Một lần nữa đứng lên, nhìn cô gái nhỏ trên mặt còn vệt nước mắt, biểu tình hắn bất đắc dĩ.

Sau đó mang theo cô gái nhỏ tiếp tục lên đường.

Không biết đi bao lâu, rốt cục hắn đã rời khỏi khu kiến trúc bỏ hoang, đi tới vùng đất chôn xương quen thuộc, tầm nhìn chợt mở rộng.

Sau khi xác định được phương hướng, hắn trực tiếp đi về phía khu lánh nạn Tinh Thành.

Ven đường gặp phải người chết sống lại, chỉ cần không phải chủ động đánh tới thì hắn đều lựa chọn buông tha.

Bởi vì Tiểu Hắc rất có thể đã đi theo, hiện tại thời gian đối với hắn mà nói thập phần trọng yếu.

Trở nên mạnh mẽ có rất nhiều cơ hội, nhưng mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn chỉ có một lần tra cứu quyền hạn tu luyện công pháp.

Vì vậy, cái nào quan trọng hơn đã rõ ràng.

Chạy về phía trước, mất khoảng một giờ hoặc lâu hơn, cuối cùng hắn đã đến tấm bia đá màu đen quen thuộc.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị cất bước đi vào thông đạo kim loại, thanh âm lời tự thuật hiện lên trong đầu hắn:

【Trăng có lúc tròn lúc khuyết, người có lúc vui lúc buồn, rốt cuộc đến giờ khắc này, ta không khỏi nghĩ (thoáng dừng

lại, BGM vang lên): Có vài người đến rồi lại đi… Có người tỉnh dậy từ những giấc mơ mới phát hiện ra rằng trước đây là mình quá ngây thơ, thực tế là tàn nhẫn như vậy.】

Phong Kỳ: …

Quay đầu lại nhìn lại đúng như hắn nghĩ, Tiểu Hắc đang từ xa đến.

So sánh với đôi mắt màu máu lần trước gặp phải, sinh vật trong Độc Giác trận địa hiển nhiên là không thể chống đỡ trong tay Tiểu Hắc quá lâu.

Bây giờ muốn chạy đã không còn kịp nữa, bởi vì tốc độ di chuyển của Tiểu Hắc quá nhanh.

Nhìn Tiểu Hắc càng ngày càng gần, hắn hít sâu một hơi, sau đó đem cô gái nhỏ ở ngực nắm trong tay.

“Ngươi đi!”

Nói xong, hắn ném cô gái nhỏ đang mang vẻ mặt mờ mịt về phía Tiểu Hắc.

“Lần sau trở về sẽ thay ngươi báo thù!” Dứt lời, hắn cũng không quay đầu lại xoay người cất bước đi vào trong thông đạo kim loại.

Hết chương 66.

Chương 67. Dãy số trúng thưởng (1)

Nghe những thanh âm va chạm buồn tẻ truyền đến từ trên cao, Phong Kỳ vẻ mặt bình tĩnh.

Mặc dù trận chiến giữa Tiểu Hắc và Giác mút rất khốc liệt, nhưng cũng không ảnh hưởng đến việc hắn tiếp tục xem công pháp bên trong kho số liệu.

Hắn chỉ là một người máy đọc kho số liệu không có cảm tình.

[Ta nhổ vào!]

Phong Kỳ: …

Sau một lúc tìm kiếm trong kho số liệu, hắn nhấp vào trang giới thiệu chi tiết về một môn công pháp.

[Thiên Địa thiền (công pháp)] :

Người sáng tạo công pháp: Vương Động (nhân viên nghiên cứu cấp B - viện nghiên cứu Ngân Hà)

Đánh giá: Hai sao

Giới thiệu công pháp: Một môn công pháp tập trung vào tu luyện tinh thần, trong quá trình tu luyện công pháp, ý thức tinh thần của tu luyện giả sẽ được rèn luyện, tăng độ trôi chảy khi thi triển thuật pháp.

Phẩm chất linh khí đạt được khi tu luyện: Cấp B+

…

So với « Mãnh Hổ quyền » và « Thối Thể thuật », thì « Thiên Địa thiền » là một môn công pháp có xu hướng nghiêng về thi triển thuật pháp để chiến đấu.

Sau khi đã đạo văn hai môn công pháp tu thể, hắn cảm thấy đã đến lúc nên đạo văn một lần công pháp tu linh.

Tu linh giống như tu thể, là một trong hai trường phái chiến đấu chính thống.

Tu thể tập trung vào việc nâng cao cường độ thân thể, lợi dụng linh khí để rèn luyện gân, xương, da, từ đó thu được thân thể cường tráng và lực lượng có thể sánh ngang với các sinh vật trận địa.

Tu Linh thì hoàn toàn khác, tu Linh chủ yếu rèn luyện ý thức tinh thần và phẩm chất linh khí của tu luyện giả.

Ý thức tinh thần là chỉ dẫn để phác hoạ thuật pháp, tương tự như cần điều khiển, ý thức tinh thần của tu luyện giả càng mạnh, thì tốc độ phác hoạ thuật pháp lại càng trôi chảy, mà phẩm chất linh khí càng cao, thì uy lực của thuật pháp càng mạnh.

Tu luyện giả hiện đại đa phần đều lựa chọn song tu, có rất ít người sẽ phát triển tu luyện đơn lẻ.

Bởi vì tu thể cùng tu linh cũng không mâu thuẫn với nhau, trong hiện thực cũng không phải trò chơi mà nhất định phải chia ra chiến sĩ và pháp sư, vì vậy hoàn toàn có thể lựa chọn tu luyện cả hai.

Vận dụng linh hoạt mới là quan trọng nhất.

Sau khi nhấn mở video dạy học công pháp, Phong Kỳ rất nhanh đã tiến vào trạng thái học tập.

Quan sát trong video, hắn đặt trọng tâm ở việc học tập hình thức, còn về việc hắn có học được hay không cũng không quan

trọng.

Dù sao thì sau khi trở thành Zombie, hắn cũng không có cách nào tu luyện.

Theo thời gian trôi qua, hắn dần dần đắm chìm trong đó.

Đối với Phong Kỳ, quá trình học tập không chỉ không buồn tẻ, mà còn có cảm giác rất thỏa mãn, giống như là hiểu rõ chuyện cũ của lịch sử, mỗi khi một đoạn tư liệu lịch sử mới tinh được ghi nhớ trong đầu, thì trong lòng sẽ có cảm giác thành tựu.

Đây chính là niềm vui của học tập, và nó cũng là sự từ chối sự thiếu hiểu biết.

Môn « Thiên Địa thiền » được đánh giá hai sao này cũng không phức tạp, ngoài phải nhớ nguyên lý cơ bản của công pháp thì quan trọng nhất là phải nhớ đường đi của linh khí trong cơ thể.

Quá trình tu luyện giống như chơi một phiên bản Lianliankan* siêu phức tạp, mỗi một huyệt đạo trong cơ thể đều giống như một điểm kết nối, tu luyện giả cần hấp thụ linh khí bên ngoài vào cơ thể, sau đó điều khiển linh khí đi qua đi lại giữa các huyệt đạo khác nhau, cuối cùng phác họa ra được bản đồ quỹ đạo vận hành, chính là công pháp tu luyện.

*Lianliankan: Trò chơi điện tử, tương tự như Pikachu

Mà nguyên lý cơ bản của công pháp là sự kiểm soát của tu luyện giả đối với tốc độ chuyển động của linh khí, lúc nào nhanh, lúc nào chậm, và nhịp thở như thế nào, v.v.

So với nghiên cứu công pháp thì quá trình tu luyện cũng không tính khó.

Sau một lúc lâu, Phong Kỳ nhìn đi nhìn lại mấy lần video cuối cùng cũng nhớ nội dung dạy học, sau đó lại củng cố một

lần trước khi thoát ra khỏi giao diện dạy học.

Lúc này, tiếng đánh nhau ở phía trên đã biến mất nhưng vẫn không thấy tiểu Hắc xuống đây lấy mạng, điều đó chứng minh Giác mút còn chưa chiến bại.

Hắn đoán rằng trong lúc chiến đấu hai bên đã dần dần di chuyển vị trí và rời xa phía trên khu lánh nạn Tinh thành.

Thừa dịp còn có thời gian, hắn quyết định tiếp tục lật xem tin tức khác trong kho số liệu.

Suy nghĩ một lát, hắn mở ra thanh tìm kiếm, đưa vào một hàng chữ:

"Dãy số trúng thưởng trong những năm qua."

Sau khi lọc thông tin về năm, từng chuỗi dãy số hiện lên trong màn hình.

Nếu không phải không có cách nào thì hắn cũng không muốn lợi dụng xổ số để kiếm tiền, bởi vì những hạn chế của việc sử dụng xổ số để kiếm tiền là quá lớn.

Thứ nhất là vì, xổ số trong thế giới hiện thực đã loại bỏ hình thức offline và khai thác hoàn toàn bằng hình thức Online.

Mua xổ số cần phải xác nhận một loạt thông tin trên internet, bao gồm nhận dạng khuôn mặt và các xác thực khác, quá trình hết sức phức tạp.

Thứ hai, quốc gia giới hạn mức cá cược hàng ngày của công dân, mỗi người chỉ được cá cược tối đa hai tệ mỗi ngày, chỉ có thể cược một lần, số tiền thắng cược cũng cố định là năm triệu.

Hết chương 67.

Chương 68. Dãy số trúng thưởng (2)

Dù sao đây cũng không phải thời đại vui chơi giải trí, thỉnh thoảng vui chơi một chút cũng không sao, nhưng quốc gia không cho phép công dân hao phí nhiều tinh thần và tài chính vào việc cá cược xổ số.

Cuối cùng, nếu trúng thưởng, thì lại phải trải qua một loạt xác minh danh tính để nhận thưởng.

Vì vậy cách kiếm tiền bằng xổ số chỉ có thể thực hiện một lần.

Nếu trúng thưởng nhiều lần thì sẽ dẫn đến một loạt phiền toái không cần thiết, đây cũng là nguyên nhân hắn không muốn lợi dụng xổ số để kiếm tiền.

Số dư hiện tại còn lại trong thẻ ngân hàng chỉ có thể chống đỡ hắn tiến vào giấc mơ tương lai hai lần, trước khi có thu nhập ổn định, hắn quyết định lợi dụng xổ số kiếm một món tiền, sau đó từ bỏ cách kiếm tiền này.

Sau khi ghi nhớ dãy số trúng thưởng và ngày mở thưởng trong hiện thực, hắn lập tức mở ra "chi tiết trận địa" trong kho số liệu, nhằm tìm đọc những nội dung liên quan đến trận địa.

Nhất là những trận địa chưa bị tiêu tán trong thế giới thực nhưng đã bị người tương lai xua tan, hắn hi vọng trong kho số liệu sẽ có ghi chép tỉ mỉ quá trình những trận địa này bị xua tan.

Tốt nhất là có giới thiệu về điểm yếu của những trận địa này.

Việc nắm giữ những tin tức này, sẽ giúp ích rất nhiều cho hắn trong việc thành lập tổ chức chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nếu một tổ chức muốn vươn lên, tiền là cần thiết, nhưng không phải tất cả.

Có rất nhiều tài nguyên quý hiếm do trận địa sản sinh ra mà người bình thường dù có tiền cũng không mua được.

Những tài nguyên quý hiếm này thường sẽ được ưu tiên cung cấp cho các cơ sở nghiên cứu lớn, nhất là những tài nguyên đặc biệt có thể cải thiện đáng kể tuổi thọ và thực lực.

Nếu đã có ý định thành lập một tổ chức hùng mạnh có thể chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, hắn cảm thấy cách để có được những tài nguyên quý hiếm trong tương lai, là cần phải tự mình thành lập chiến đoàn trận địa rồi vào bên trong trận địa để lấy nó.

Không giống với các cơ sở nghiên cứu khác, sau lưng hắn không có sự ủng hộ của quân đội và các chiến đoàn trận địa lớn, hắn chỉ có thể dựa vào bản thân để đáp ứng nhu cầu này.

Vì vậy, việc biết trước một số thông tin liên quan đến các trận địa sẽ rất hữu ích.

Trong quá trình lật xem, thời gian dần trôi qua.

Khi giọng nói quen thuộc của lời tự thuật vang lên, hắn quay đầu nhìn lại, bóng dáng quen thuộc của Tiểu Hắc hiện ra từ lối đi kim loại.

Kỳ tích đã không xuất hiện, cho dù là Giác mút có chiến lực kinh khủng thì vẫn phải thua ở trong tay Tiểu Hắc.

“Lời tự thuật, hẹn gặp lại!”

[Người nghèo, đi tốt, ta không tiễn!]

Phong Kỳ: …

Sau khi nắm chặt nắm đấm, hắn không chút do dự đánh về phía Tiểu Hắc đang lao tới.

Tại thời điểm tiếp xúc, ánh mắt hắn bị bao trùm bởi bóng tối, nhưng vẫn không có chút cảm giác hồi hộp nào khi bị "giết".

…

Ngồi ở trước bàn làm việc, nhìn thời gian mở thưởng đang được đếm ngược, tâm trạng Phong Kỳ rất kích động.

Sau khi trở về từ giấc mơ tương lai, chuyện thứ nhất hắn làm là lên mạng mua xổ số.

Sau khi mất khá nhiều công sức hoàn thành chứng thực, cuối cùng hắn cũng mua được tấm vé số đầu tiên trong đời, và tấm vé số này sẽ mang đến cho hắn thu nhập năm triệu.

Sau một lúc chờ đợi, xổ số mở thưởng.

Nhưng khi nhìn thấy dãy số trúng thưởng, nụ cười trên mặt hắn lập tức đông lạnh.

"Khá lắm!"

Nhìn những con số trúng thưởng, hắn không khỏi vỗ tay.

Trước kia luôn nghe nói xổ số internet bị điều khiển từ phía sau, có thể tùy ý sửa đổi, người bình thường vốn không có khả năng trúng thưởng, hắn còn không tin.

Nhưng bây giờ hắn tin.

Vốn hắn nghĩ vặt xổ số một lần rồi thu tay, nhưng không ngờ đến một cơ hội cũng không có, hắn không khỏi trợn tròn mắt.

"Mẹ nó!"

Tinh Thành Học Phủ, phòng hiệu trưởng.

“Suy nghĩ thế nào, sau khi tốt nghiệp có định đến Tinh Thành Học Phủ không.”

Nhìn Bạch Phù Sinh vẻ mặt hiền lành đang hướng dẫn từng bước, trong lòng Phong Kỳ đã có đáp án.

Ngân Hà Học Phủ đã từng là giấc mơ của hắn, nhưng hắn muốn ghi danh vào Ngân Hà Học Phủ là để bồi dưỡng môn nghiên cứu công pháp, sau đó phấn đấu vào cơ sở nghiên cứu công pháp của Ngân Hà Học Phủ trong tương lai.

Nhưng bây giờ hắn đã có giấc mơ tương lai, thì việc có thể thi vào Ngân Hà Học Phủ hay không thật ra đã không còn quan trọng.

Ngược lại, bây giờ Tinh Thành Học Phủ mới là lựa chọn tốt nhất của hắn, ngoài việc hắn không yên lòng với hai quả bom hẹn giờ là Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, thì một điều nữa là lão Vương dạy lịch sử sẽ đến đây vào một ngày nào đó trong tương lai.

Hắn chờ mong được chứng kiến sự quật khởi của lão Vương.

Nhưng hắn vẫn chưa trực tiếp đáp ứng lời mời được miễn thi cử của Bạch Phù Sinh.

Nghệ thuật đàm phán ở việc lôi kéo, sau đó trong lúc lôi kéo đạt được những gì mình muốn. Nghĩ tới đây, hắn mở miệng nói:

“Sư công, cùng thầy thương lượng chuyện này.”

Nghe được câu này, Bạch Phù Sinh lập tức cảm thấy có hi vọng, vì vậy ông mặt mày hớn hở nói:

“Nói, chỉ cần không phải để em làm hiệu trưởng, thì đều có thể thương lượng.”

Hết chương 68.

Chương 69. Ta có thể thắng

“Gia nhập Tinh Thành Học Phủ không là vấn đề, nhưng em không muốn làm học sinh.”

“Không làm học sinh? Em thật đúng là muốn làm hiệu trưởng?” Bạch Phù Sinh vẻ mặt kinh ngạc.

Phong Kỳ: …

“Thật ra, em muốn trở thành một giáo viên ở Tinh Thành Học Phủ, và dạy các tri thức về môn công pháp cho học sinh, thầy cũng biết tài năng của em, không phải em thổi phồng, bằng vào năng lực của em là quá đủ để làm giáo viên của học phủ.”

Nghe những lời nói trang bức như vậy, Bạch Phù Sinh cũng không phản bác.

Ông đã từng nghe Phong Kỳ giảng bài, cơ sở vững chắc, nội dung rõ ràng có trật tự, có thể áp dụng vào lớp học như một khuôn mẫu giảng dạy, vì vậy để Phong Kỳ làm giáo viên theo lý thuyết là có thể được.

Nhưng vấn đề là, giáo viên trong học phủ không phải ai đều có thể làm, cần cung cấp nhiều chứng chỉ năng lực khác nhau, và còn phải thông qua các kỳ đánh giá khác nhau của bộ giáo dục.

Có một điều trong đó mà Phong Kỳ không thể nào thỏa mãn được, đó là cung cấp bằng tốt nghiệp học phủ.

Những yêu cầu cứng nhắc này cũng là vì suy nghĩ cho các học sinh trong học phủ, và nó cũng không phải là cổ hủ, vì dù

sao thì việc giảng dạy công pháp tu luyện cũng không phải trò đùa.

Nếu không có kinh nghiệm dạy học thì rất có thể sẽ khiến cho học viên mắc sai lầm trong quá trình tu luyện, nghiêm trọng thậm chí còn có thể khiến học viên kinh mạch đứt từng khúc mà chết.

Lúc trước, các học phủ từng thuê một nhóm cường giả của các chiến đoàn nổi tiếng đến dạy học, và trong lúc đó đã xảy ra rất nhiều vấn đề về an toàn trong tu luyện.

Vì vậy, thực lực mạnh và có thể dạy học là hai việc khác nhau.

Rất nhiều quy định cứng nhắc đều là được rút ra từ những bài học trong lịch sử.

Nhìn Phong Kỳ, trong lòng Bạch Phù Sinh cảm thấy khó khăn, hắn cũng không phải là đang hoài nghi năng lực của Phong Kỳ, mà là hắn thật sự không có cách nào thỏa mãn yêu cầu của Phong Kỳ.

"Sư công, thầy là hiệu trưởng, em cảm thấy việc nhỏ này thầy nhất định sẽ làm được."

"Việc nhỏ? Nếu như tôi đồng ý với em chuyện này, rất có thể tôi sẽ bị bãi miễn chức vụ hiệu trưởng, em không có giấy chứng nhận giáo viên làm sao có thể cho em làm giáo viên." Bạch Phù Sinh dựng râu trợn mắt nói.

"Vậy chúng ta đổi cách nghĩ khác, em có thể trở thành học viên của Tinh Thành Học Phủ, nhưng thầy phải cho em quyền hạn tương ứng với một giáo viên, chẳng hạn như chủ nhiệm một lớp hay cái gì đó, nhưng đối với bên ngoài em vẫn là học viên."

"Cái này… Để thầy suy nghĩ một chút."

Nếu như chỉ để Phong Kỳ thỉnh thoảng đứng lớp một vài tiết, thì vẫn trong phạm vi quyền hạn của ông, nhưng nếu như để Phong Kỳ là giáo viên chủ nhiệm một lớp học thì ông thấy có chút hơi quá.

"Thầy hãy để em thử một chút đi, nếu là dạy không tốt, thì em sẽ ngoan ngoãn làm học viên." Phong Kỳ tiếp tục thuyết phục, nhằm đạt được sự đồng ý của Bạch Phù Sinh.

Còn về việc có dạy tốt được học viên hay không thì hắn cũng không lo lắng.

Những video dạy học trong giấc mơ tương lai hoàn toàn có thể giúp hắn giải quyết vấn đề này.

Không có gì là không thể giải quyết bằng cách đạo văn của tương lai, nếu có, vậy thì lại đạo thêm vài lần.

Do dự một lát, Bạch Phù Sinh cắn răng nói:

"Nếu em có lòng tin, vậy thì tạm thời để em thử một lần, nhưng mà tên tiểu tử này, em rốt cuộc là nghĩ như thế nào, làm học viên không tốt sao? Tại sao phải làm giáo viên khiến cho chính mình chịu ngột ngạt."

"Thiên tài, là phải không giống bình thường." Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

Nhìn Phong Kỳ đang giả vờ, Bạch Phù Sinh không nói lên lời.

Chẳng biết tại sao, ông đột nhiên cảm thấy lúc này Phong Kỳ rất muốn ăn đòn.

…

Từ phòng hiệu trưởng trở về ký túc xá.

Phong Kỳ ngồi ở trước bàn sách, mở notebook ra, bắt đầu ghi chép thu hoạch trong giấc mơ tương lai lần này, và những

việc cần chuẩn bị cho lần tiến vào giấc mơ tương lai tiếp theo.

"Giác Mút" mà hắn gặp được trong giấc mơ tương lai lần này khiến hắn rất tò mò.

Dường như trên người hắn có đồ vật gì đang hấp dẫn Giác Mút, làm nó trở nên ỷ lại vào hắn.

Nguyên nhân cụ thể là gì hắn không thể nào biết được, vì vậy, hắn dự định lần sau tiến vào giấc mơ tương lai sẽ tìm kiếm trong kho số liệu, xem bên trong có ghi chép tư liệu gì liên quan đến Giác Mút hay không.

Mà thu hoạch lớn nhất của hắn trong lần tiến vào giấc mơ tương lai này là biết được địch nhân đang ẩn nấp trong nhân loại, viện nghiên cứu Tinh Hồng thần bí rất có khả năng đã bị khống chế, và trở thành công cụ ngăn cản sự phát triển nền văn minh nhân loại của sinh vật trận địa.

Thông qua những miêu tả được để lại trong email, hắn đoán rằng bên trong viện nghiên cứu Tinh Hồng còn đang tiến hành một loạt nghiên cứu bí mật, gây nguy hiểm cho sự phát triển nền văn minh nhân loại. Mà dẫn dắt các dự án này chính là những sinh vật trận địa siêu việt có thể rời khỏi trận địa.

Hết chương 69.

Chương 70. Món quà từ một người bạn

Còn về cụ thể là hạng mục nghiên cứu nào thì tin tức tương lai để lại cho hắn rất có hạn, nên không thể nào biết được đáp án.

Giờ phút này, sau khi trở về từ giấc mơ tương lai, hắn đặt ra cho mình một mục tiêu.

Bí mật thành lập một tổ chức có thể chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, đồng thời bảo vệ những thiên tài của nhân loại có khả năng chết yểu.

Chỉ cần có thể làm được những nội dung trên, thì tương lai nhất định sẽ xảy ra những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Tâm lý của Phong Kỳ đã lặng lẽ thay đổi khi hắn lần lượt tiến vào giấc mơ tương lai.

Lần thứ nhất tiến vào khu tránh nạn Tinh thành, khi biết được nền văn minh nhân loại sẽ bị hủy diệt trong 1500 năm nữa, hắn sợ ngây người, thậm chí cảm thấy không thể tin được.

Trước đó, hắn tin chắc rằng trên con đường dài dằng dặc đối đầu với sự xâm lấn của trận địa, nhân loại tất thắng.

Nhưng bây giờ hắn hiểu rằng sự kết thúc của nền văn minh nhân loại không phải ngẫu nhiên, sự thật rất tàn khốc.

Đâu có cái gì mà năm tháng tươi đẹp.

Cách nói, chỉ cần nhân loại cố gắng phát triển, cuối cùng sẽ có một ngày xua tan tất cả trận địa và giành được thắng lợi,

đều là giả.

Sự phát triển có vẻ hòa bình của nền văn minh, thật ra đang âm thầm cất giấu sóng gió mãnh liệt, và tồn tại một loạt nguy cơ có khả năng phá hủy nền văn minh nhân loại.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng, Mộc Tinh, Lâm Nhiễm… Có lẽ còn có rất nhiều nguy cơ âm thầm không bị phát hiện, hắn cần phải giống như phần mềm diệt virus, xuyên qua tương lai, diều tra virus ẩn náu trong lịch sử, cuối cùng giết chết virus, đảm bảo nền văn minh nhân loại phát triển khỏe mạnh.

Cùng với việc cảm thấy áp lực, hắn hít sâu một hơi, ánh mắt một lần nữa trở nên kiên định.

Nếu đã quyết định đứng ra, thì hắn tuyệt đối sẽ không lùi bước.

Ngày tận thế của văn minh nhân loại là ở 1500 năm sau, thật ra hiện tại không thể ảnh hưởng được đến hắn, bởi vì khi tận thế xảy ra, hắn đã sớm yên nghỉ từ lâu, vì vậy hắn có thể mặc kệ tương lai và sống một cuộc đời vô lo vô nghĩ.

Nhưng hắn không phải người như vậy.

Hắn tin rằng đối mặt với cùng một vấn đề, sẽ vẫn có người không chút do dự lựa chọn chống lại giống như hắn.

Lịch sử có thể chứng minh điều này.

Lúc trước Tinh Thành gần như đã bị nuốt chửng bởi một trận địa dần dần mở rộng, khi đó đã có một nhóm người dứng dậy, bọn họ người trước ngã xuống, người sau tiến lên, không chút do dự lao vào cuộc chiến chống lại trận địa, dùng sự hi sinh của vô số người để xua tan trận địa đang mở rộng.

Sự yên tĩnh và hòa bình mà hiện tại bọn hắn đang hưởng thụ ở Tinh thành, đã được những anh hùng tạo ra bằng chính sinh mệnh của họ.

Nếu như tất cả mọi người lựa chọn lùi bước, thì nhân loại sẽ không có tương lai.

Nghĩ tới đây, hắn đột nhiên cảm giác được trên vai trĩu nặng.

Lúc đó khi đọc kho số liệu của Tinh thành, hắn cảm thấy mình đang đứng trên vai của tương lai, còn nền văn minh hiện đại đang phát triển trên vai của hắn.

Giờ phút này hắn đột nhiên cảm thấy, thật ra tương lai cũng đứng trên bờ vai của hắn.

Bởi vì mỗi hành động của hắn đều có thể ảnh hưởng đến tương lai, và thay đổi tương lai.

Vì vậy, hắn gánh vác một cái tương lai!

Khép lại laptop, đi tới ban công, ngẩng đầu nhìn lên những vì sao trong bầu trời đêm, giải tỏa những phiền muộn trong lòng.

Lúc này, cơn gió nhẹ lướt qua mặt, cảm nhận được vẻ đẹp của sự yên bình, hắn nhếch miệng cười một tiếng:

“Ta có thể thắng!”

Nếu tương lai không phải tương lai trong lý tưởng của hắn, vậy hắn sẽ biến tương lai trở nên giống như lý tưởng của hắn.

Sáng sớm ngày hôm sau, nhà ăn học phủ.

Giống như thường ngày, ở góc khuất phía bắc của nhà ăn, nhóm cơm ba người lại hội hợp.

“Soạt ~!”

Uống một hớp cháo, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, nghĩ đến kết cục bi thảm của bọn họ trong tương lai, hắn không khỏi cảm thấy xúc động.

“Kỳ ca, tại sao em cảm thấy ánh mắt anh nhìn em rất lạ, có việc gì sao?” Trong miệng chất đầy đồ ăn và đang học cách ăn một mồm đầy, Lâm Nhiễm vẻ mặt vô cùng nghi hoặc ngẩng đầu nhìn về phía Phong Kỳ.

“Hôm qua tôi nhờ đại sư tính cho cậu một quẻ, cậu đoán thế nào?”

Lâm Nhiễm: ? ? ?

“Thầy bói nói trong mệnh cậu có một kiếp, kiếp nạn này sẽ khiến quãng đời còn lại của cậu vượt qua trong sự đau khổ, nhưng là có biện pháp hóa giải kiếp nạn này.”

“Làm sao để hóa giải?” Lâm Nhiễm hiếu kỳ nói.

“Từ bỏ mộng tưởng cố chấp trong lòng, chấp nhận lựa chọn thiên phú của bản thân.”

“Kỳ ca, tôi nghe không hiểu, có thể nói cho tôi biết ý nghĩa của nó là gì theo cách nói mà một sinh mệnh gốc Cacbon có thể nghe hiểu được không.”

“Thiên phú mạnh nhất của cậu là gì, nguyên nhân cậu được viện nghiên cứu Hổ Phách tuyển thẳng là gì?” Phong Kỳ tiếp tục hướng dẫn từng bước nói.

“Tất nhiên là đạt được thành tựu cao trong nghiên cứu thuật pháp.”

“Đúng, đây chính là lựa chọn thiên phú của cậu, vậy tôi hỏi lại cậu, giấc mơ của cậu là gì?”

“Ước mơ là đạt được thành tựu trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp, trở thành bậc thầy trong lĩnh vực công pháp, được người đời sau… Hả?” Nói đến đây, Lâm Nhiễm bỗng nhiên hiểu được Phong Kỳ muốn nói cái gì, lập tức nhỏ giọng nói:

“Kỳ ca, tôi chưa từng tin số mệnh, tôi chỉ tin tưởng ‘mệnh ta do ta không do trời’.”

Phong Kỳ: …

Hết chương 70.

Chương 71. Món quà từ một người bạn (2)

“Sớm muộn gì cậu cũng bị ước mơ của mình hại chết!” Nhận thấy được Lâm Nhiễm vẫn không nghe khuyên bảo, Phong Kỳ nhịn không được trừng mắt.

“Vì giấc mơ mà chết, tôi không chút do dự, một người đàn ông thực sự sẽ cháy hết mình để theo đuổi giấc mơ, và gieo rắc nhiệt tình đến chết.”

Sau đó hối hận trong sự mắng nhiếc của toàn thế giới, thậm chí đầu bạc chỉ sau một đêm, cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, vượt qua quãng đời còn lại trong sự ăn năn, cuối cùng buồn bực không vui mà chết.

Trong lòng không có chút tự hiểu lấy.

Nhìn Lâm Nhiễm vẻ mặt tự tin, hắn nhịn không được oán giận ở trong lòng.

“Đúng, nói với hai người một chuyện, sắp tới tôi phải rời khỏi Tinh Thành Học Phủ một thời gian.”

“Đi đâu?” Lâm Nhiễm dừng lại động tác đang ăn.

Mộc Tinh ngồi ở đối diện cũng ngẩng đầu, miệng phồng lên ngừng nhai, tò mò nhìn về phía Phong Kỳ.

“Đã quên nói cho hai người biết, thật ra tôi mới mười bảy tuổi, nhiệm vụ tới Tinh Thành Học Phủ lần này là để tham quan và học tập, vì vậy ba ngày sau tôi phải về trường học để giải quyết một số việc tốt nghiệp.”

Nghe những lời này Lâm Nhiễm lập tức mở to hai mắt nhìn, hắn vẫn cho rằng Phong Kỳ là học trưởng ở Tinh Thành Học Phủ, lại không nghĩ rằng hắn còn nhỏ hơn mình một tuổi. Nghĩ tới đây, hắn mở miệng dò hỏi:

"Vậy anh còn trở lại không? Anh sẽ không ghi danh vào học phủ khác đúng không? Em còn muốn đi theo anh học tập tri thức công pháp, anh không thể đi nha."

Mộc Tinh ngồi ở bên cạnh mặc dù không nói chuyện, nhưng cũng đưa ánh mắt nhìn về phía Phong Kỳ, chờ đợi câu trả lời của hắn.

Phong Kỳ là người bạn thứ nhất của cô, và cũng là người duy nhất mang ấm áp đến cho cô, giờ phút này nghe được Phong Kỳ muốn đi, cô bỗng nhiên có chút không bỏ được, nhưng điều này cô vẫn chưa thể hiện ra mặt.

"Tên nhóc này, cậu còn không phải là học sinh trao đổi của Lẫm Đông Học Phủ sao, tôi có ở Tinh Thành Học Phủ hay không thì cậu sớm muộn gì cũng vẫn phải trở về." Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ nhìn Lâm Nhiễm, có chút nói không nên lời.

"Nhưng em là thiên tài, thiên tài sẽ có đặc quyền, hơn nữa em đã được viện nghiên cứu Hổ Phách tuyển thẳng, ở Lẫm Đông Học Phủ em cũng không còn gì để học, vậy nên em muốn ở chỗ nào thì ở, chỉ là khi tốt nghiệp em sẽ lấy thân phận là học viên của Lẫm Đông Học Phủ để tốt nghiệp."

"Còn anh? Anh vẫn chưa trả lời vấn đề của em đâu, cuối cùng thì anh có trở lại hay không? Nếu như không trở lại thì phiền anh nói cho em biết anh đi học phủ nào, đến lúc đó em lại lấy thân phận học sinh trao đổi đến tìm anh."

"Cậu muốn đi đâu thì đi, có thể tùy ý như vậy sao?" Phong Kỳ ngạc nhiên.

“Tất nhiên rồi, trước khi đến Tinh Thành Học Phủ em vốn là muốn đến Ngân Hà học phủ học tập, công pháp ở bên đó so với Tinh Thành Học Phủ thì chuyên nghiệp hơn chút, nhưng thầy em nhờ tôi đến Tinh Thành Học Phủ để giúp ông trang cái bức trước mặt bạn của ông, vì vậy em đến đây.”

“Vốn dĩ em định ở đây một tháng rồi đến Ngân Hà học phủ, nhưng bây giờ em nghĩ không cần thiết, em cảm thấy em đã tìm được mục tiêu để học tập và truy đuổi.” Nói xong, Lâm Nhiễm cho Phong Kỳ một ánh mắt “anh hiểu đấy”.

“Cậu xác thực đã tìm được mục tiêu cứu cậu, tôi sẽ chỉ dẫn cho cậu phát triển khỏe mạnh.” Phong Kỳ không khỏi thở dài khi nghe những lời này.

Trước đó hắn còn lo lắng, dù sao Lâm Nhiễm cũng là học sinh trao đổi của Lẫm Đông học phủ, sớm muộn gì cũng sẽ trở lại trường, đến lúc đó không có sự giám sát của hắn, Lâm Nhiễm ước chừng vẫn sẽ đi lên con đường cũ.

Giờ phút này, biết được Lâm Nhiễm có thể ở luôn đây, nỗi lo lắng trong lòng hắn đã tan biến.

Nghĩ tới đây, hắn mở miệng cười nói:

“Yên tâm đi, tôi chỉ đi vài ngày thôi, sau khi xử lý hết các công việc tốt nghiệp thì sẽ trở lại, thật ra tôi đã được Tinh Thành Học Phủ miễn thi cử, ước chừng khi tốt nghiệp thì thư thông báo trúng tuyển sẽ được đưa đến trường học.”

Nói xong, trong lòng lại thêm một câu: Ai bảo tôi lại không yên lòng hai tai họa các người.

“He he, chúng tôi chờ anh.” Nghe Phong Kỳ nói sẽ trở về, trên mặt Lâm Nhiễm lập tức hiện lên nụ cười.

Mộc Tinh ngồi bên cạnh nghe vậy thì lại cúi đầu, bắt đầu ăn một mồm đầy, chẳng biết tại sao, đột nhiên cô cảm thấy khẩu vị rất tốt.

Bữa sáng kết thúc, trước khi rời đi, Phong Kỳ lấy từ trong túi ra một chiếc kèn Harmonica màu trắng bạc, và đưa về phía Mộc Tinh:

“Học tỷ, tặng cho chị.”

Nhìn thấy kèn Harmonica trong tay Phong Kỳ, vẻ mặt Mộc Tinh rất kinh ngạc, có chút không biết phải làm sao.

Vốn đã quen bị cô lập, bị bài xích, việc Phong Kỳ có thể trở thành bạn bè với cô đã khiến cô rất vui vẻ, lại không nghĩ rằng hắn còn nhớ chuyện kèn Harmonica của cô bị gãy, và mua cho cô một cái kèn Harmonica mới.

“Tôi không thể nhận.” Mộc Tinh lắc đầu.

“Chính là mua cho chị mà, quà tặng giữa bạn bè với nhau, chị nhận lấy đi.” Nói xong, Phong Kỳ đưa kèn Harmonica đến trước mặt Mộc Tinh, thấy cô còn đang do dự thì dúi luôn vào trong tay cô.

Hết chương 71.

Chương 72. Lựa chọn tối ưu

Nhìn Mộc Tinh đang có chút không biết làm sao, hắn cũng không nói thêm gì nữa, mà lôi kéo Lâm Nhiễm quay người rời đi, không cho Mộc Tinh cơ hội trả lại.

Cầm kèn Harmonica màu trắng bạc, lại nhìn bóng lưng Phong Kỳ và Lâm Nhiễm rời đi, đôi mắt Mộc Tinh ươn ướt, sau đó cô bỗng cúi đầu, dường như sợ người khác thấy được sự yếu đuối của mình.

…

Trên đường đi từ nhà ăn đến thư viện, Lâm Nhiễm nhìn Phong Kỳ với vẻ mặt hài hước, mở miệng nói:

“Kỳ ca, nếu đã là quà tặng giữa bạn bè, thì tại sao không có phần của em?”

Nói xong, Lâm Nhiễm giống như diễn tinh bám vào người, bỗng nhiên nói với vẻ mặt thất lạc:

“Em hiểu, quả nhiên khi đối mặt với tình yêu, tình bạn không chịu nổi một kích.”

“Ai bảo là cậu không có, tôi đã sớm chuẩn bị cho cậu rồi, chờ chút sẽ cho cậu.”

Nghe lời này, sau một chút kinh ngạc ngắn ngủi, Lâm Nhiễm dò hỏi với vẻ mặt tò mò:

“Kỳ ca, anh có thể tiết lộ trước là gì không?”

“Bộ sách « toàn tập lý thuyết ma thuật cao cấp bản sửa chữa 3.9» của viện nghiên cứu Ngân Hà mới ra, có ba tập dầy

như cục gạch, chia thành thượng, trung, hạ. Thế nào? Vui vẻ không?”

Lâm Nhiễm: …

Tinh Thành Học Phủ, lớp chiến đấu 6.

Đứng ở trước bục giảng, nhìn các học viên phía dưới vẻ mặt chăm chú, Phong Kỳ chậm chạp nói chuyện.

Ngày mai sẽ trở lại trường học, mấy ngày nay ngoài việc ở thư viện với Lâm Nhiễm, hắn còn giảng bài ở các lớp học trong học phủ.

Hiện tại mỗi ngày Bạch Phù Sinh đều sắp xếp cho hắn một tiết học, để hắn thử trải nghiệm cảm giác làm giáo viên một chút, quan trọng nhất vẫn là để cho hắn tự định vị mình có thể đảm nhiệm chức vụ giáo viên hay không.

Có lẽ Bạch Phù Sinh cũng sẽ không nghĩ tới, mỗi một tiết học của Phong Kỳ đều vô cùng hot, tỷ lệ học viên ngồi đầy.

Rất nhiều học viên không theo định hướng chiến đấu cũng sẽ nghe tin đến học ké bài.

Học viên không giành được chỗ ngồi thậm chí còn ngồi xổm trên mặt đất, nằm sấp bên cửa sổ lối đi để nghe giảng.

Hơn nữa mỗi học viên đến nghe giảng đều mang theo sổ tay, vừa nghe vừa ghi chép, bầu không khí học tập của mỗi lớp rất sôi nổi.

Những gì hắn nói trong lớp học sẽ trở thành một chủ đề nóng cho các học viên trong ngày.

Điều này Phong Kỳ sớm đã có dự đoán, ngược lại cũng không kinh ngạc.

Dù sao hắn sao chép mẫu giảng dạy trong cơ sở dữ liệu của mộng cảnh tương lai, phương thức biểu đạt rất dễ hiểu.

Hắn chỉ cần nhắc lại những gì giáo viên trong video nói, cùng với đánh dấu trọng điểm cho các học viên là được.

Lần này trong mộng cảnh tương lai, hắn sao chép công pháp là "Thiên địa minh tưởng", là một môn công pháp tập trung vào tu luyện tinh thần.

Nội dung được chia thành bốn chương.

Cho nên hắn dự định dùng thời gian bốn tiết giảng bài, đem môn công pháp tu luyện này truyền thụ cho các học viên của Tinh Thành Học Phủ.

Hôm nay là bài học thứ tư và cũng là bài học cuối cùng.

Theo thời gian trôi qua, Phong Kỳ chuẩn bị khép lại sách giáo khoa, nhìn dưới lớp học cười mở miệng nói: "Tiết hôm nay đã đến đây rồi, bốn chương về "Thiên địa minh tưởng" cũng đều đã giảng xong, sau giờ học mọi người có thể trao đổi ghi chép một chút, bổ sung nội dung chưa kịp ghi lại, ngày mai tôi phải rời trường một thời gian, đến lúc đó chúng ta gặp lại sau."

Nói xong, hắn muốn xoay người rời đi.

Lúc này một học viên ngồi ở phía dưới bỗng nhiên đứng lên, nhìn Phong Kỳ có chút chờ mong nói: "Thầy Phong, em là học viên lớp công pháp 4, em tên là Đinh Tư Viễn, mấy ngày nay nghe thầy giảng bài em được hưởng lợi không nhỏ, biết được thầy giảng dạy công pháp tu luyện đều là tự mình nghiên cứu ra, em hy vọng nếu thầy rảnh rỗi có thể dạy một khóa về nghiên cứu công pháp tâm đắc, điều này đối với học viên công pháp lớp chúng em có ý nghĩa rất lớn."

Nghe được những lời này, hắn không khỏi ngạc nhiên.

Học viên của lớp công pháp không giống với học viên lớp chiến đấu, mục tiêu tương lai của bọn họ nhất định là tiến vào

các viện nghiên cứu lớn, trở thành một nghiên cứu viên công pháp.

Và đó cũng là mục tiêu của hắn.

Cho nên hắn có thể lý giải được vị học viên này khát vọng có được hướng suy nghĩ và tâm đắc của hắn về nghiên cứu công pháp.

Đối với học viên lớp công pháp mà nói, tu luyện chỉ là thứ yếu, hiểu rõ cấu tạo thân thể người và làm thế nào để sáng tạo ra một môn công pháp hoàn toàn mới mới là phương hướng cố gắng của các học viên lớp công pháp.

Ngược lại, phương thức học tập của lớp chiến đấu giống như dùng công thức để tính toán đáp án, mà học viên lớp công pháp theo đuổi chính là sáng tạo ra công thức tính toán hoàn toàn mới.

Cho nên ý tưởng cùng tâm đắc sáng tạo công thức như thế nào, đối với các học viên lớp công pháp mà nói là có ý nghĩa rất lớn.

Đối mặt với câu hỏi của học viên, trong lòng Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Bởi vì ở phương diện nghiên cứu lý luận công pháp hắn cũng chỉ là một gà mờ.

Hết chương 72.

Chương 73. Lựa chọn tối ưu (2)

Vương Tấn Thăng từng dốc lòng bồi dưỡng năng lực ở phương diện này của hắn, nhưng khoảng cách để năng lực của hắn có thể chân chính sáng tạo ra một môn công pháp tu luyện vẫn còn kém quá xa, nội dung nắm giữ thậm chí còn xa mới có được chuyên môn như những học viên dốc lòng học tập nhiều năm trong lớp công pháp này.

Các học viên lớp công pháp nhất định sẽ cho rằng lý luận vững chắc không nhất định năng lực thực hành cũng lợi hại, nhưng thực tiễn muốn nghiên cứu ra công pháp thì lý luận nhất định phải vô cùng vững chắc.

Cho nên bọn họ sẽ cảm thấy hắn sáng tạo ra công pháp tu luyện hoàn toàn mới thì ở phương diện nghiên cứu công pháp cũng phải có học thức uyên bác, có ý kiến độc đáo của chính hắn.

Nhưng các học viên không thể nghĩ rằng, hắn thực sự chỉ là chiến đấu thực tế lợi hại, còn về phương diện lý thuyết hoàn toàn là cặn bã.

“Nếu các cậu có hứng thú thì chờ tôi trở về liền mở một tiết về tâm đắc trong nghiên cứu công pháp đi.” Phong Kỳ cười đáp lại.

Sau đó, trong những tràng pháo tay của các học viên, hắn rời khỏi lớp học và trở về ký túc xá.

Ngồi vào bàn làm việc, Phong Kỳ thêm vào sổ tay một đoạn việc cần làm lần sau khi bước vào mộng cảnh tương lai:

Lần sau vào mộng cảnh tương lai, tìm một tiết học giảng dạy cơ bản về nghiên cứu công pháp sao chép thật tốt một phen, giả vờ cũng phải trang bị đầy đủ!

Thật ra thì hắn rất rõ ràng hậu quả của việc giả vờ là cái gì.

Càng phách lối lại càng có thể bị kẻ địch âm thầm ám sát.

Nhưng nếu đã đi trên con đường này, hắn nhất định phải phách lối, cũng phải chấp nhận rủi ro có thể xảy ra.

Sao chép công pháp tu luyện từ tương lai chính là đang thúc đẩy toàn bộ quá trình phát triển văn minh nhân loại, đối với tương lai sinh ra ảnh hưởng sâu rộng, không có khả năng hắn sẽ buông tha.

Đó là lý do tại sao hắn cảm thấy rằng nền văn minh hiện đại đang phát triển trên vai của hắn.

Làm điều đó không có cách nào khiêm tốn.

Đề xuất muốn làm giáo viên với Bạch Phù Sinh cũng là xem xét đến yếu tố này.

Còn có một nguyên nhân rất trọng yếu, làm giáo viên của học phủ, hắn có thể âm thầm bồi dưỡng và thành lập tổ chức đối kháng với Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Tỷ như Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, cùng với những thiên tài hiện tại hắn muốn chiêu mộ, đều có thể lấy danh nghĩa học viên để tụ tập bên cạnh hắn, ngoại giới đối với việc này cũng sẽ không có bất kỳ nghi ngờ gì.

Đồng thời làm giáo viên hắn cũng có thể khai thác những hạt giống tiềm năng trong Tinh Thành Học Phủ để bồi dưỡng, thậm chí là thu nạp vào tổ chức.

Cho nên làm giáo viên có thể truyền dạy nội dung, thúc đẩy sự phát triển của văn minh nhân loại trong lĩnh vực tu luyện,

cũng có thể làm ngụy trang để âm thầm thành lập tổ chức đối kháng với Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Vô luận từ góc độ nào mà xem xét, làm giáo viên ở học phủ đối với hắn mà nói đều là một trong những lựa chọn tốt nhất.

Một lựa chọn khác chính là làm hiệu trưởng, như vậy toàn bộ Tinh Thành Học Phủ đều sẽ trở thành lực lượng tiềm ẩn của hắn, nhưng điều đó hiển nhiên là không thực tế.

Đồng thời an ninh trong Tinh Thành Học Phủ rất nghiêm mật, trong thời gian giảng dạy ở học phủ thì an toàn cá nhân của hắn cũng tương đối được bảo đảm, tối thiểu so với ở bên ngoài an toàn hơn nhiều.

Trong khi suy nghĩ, Phong Kỳ đã thêm một số nội dung vào máy tính xách tay của hắn.

Ngày mai sẽ rời khỏi Tinh Thành Học Phủ trở về trường học chuẩn bị tốt nghiệp.

Hắn bỗng nhiên có chút chờ mong, thời điểm biết được tin tức chính mình được miễn thi tiến thẳng vào Tinh Thành Học Phủ, bạn thân Mạc Phi sẽ có phản ứng gì.

……

Ngân Hà Học Phủ, phòng hiệu trưởng.

Nhìn thư thông báo mới nhất của Viện Nghiên cứu Hổ Phách trong tay, trên mặt hiệu trưởng Nghiêm Tuấn Thanh hiện lên vẻ kinh ngạc.

Nội dung thông báo là yêu cầu các trường thay thế bài tập rèn luyện thân thể buổi sáng hàng ngày, áp dụng phiên bản mới nhất.

Đồng thời tân sinh viên năm nhất của các trường đại học cần phải lấy phiên bản mới nhất của bài tập rèn luyện thân thể

tu luyện làm cơ sở học tập một tháng, sau đó thử tiếp xúc với các môn học tu luyện hạch tâm khác.

Ở cuối thư thông báo giới thiệu một nhân vật gây ra sự chú ý của Nghiêm Tuấn Thanh.

"Phong Kỳ? Mới 17 tuổi?!"

"Một thiên tài nghiên cứu công pháp như vậy nên vào Ngân Hà Học Phủ!"

Nghĩ tới đây, ông lấy điện thoại di động ra gọi một cuộc điện thoại, đợi điện thoại kết nối ông liền mở miệng nói: "Thay tôi đề xuất một bản thông báo trúng tuyển sớm của sinh viên,…"

Một tình huống tương tự đã xảy ra trong phòng hiệu trưởng của các trường đại học khác nhau.

Phong Kỳ đang vùi đầu suy nghĩ về sự phát triển trong tương lai tuyệt đối sẽ không nghĩ tới, kỳ tốt nghiệp của hắn đã trở thành trọng điểm chú ý của các học phủ lớn.

……

Tinh Thành Học Phủ, phòng hiệu trưởng.

Nhận được thư thông báo của trợ lý, Bạch Phù Sinh uống một ngụm trà, bắt đầu xem xét nội dung.

Nhưng khi nhìn thấy nhân vật cuối cùng trong thư thông báo giới thiệu, hắn nhịn không được cười ha ha: "May mà xuống tay trước, các bạn già, các ông không kịp rồi!"

Nhưng cười đến một nửa, ông bỗng nhiên cảm thấy có chút không an toàn, vì thế vội vàng gọi cho Phong Kỳ.

Sau khi vang lên mấy tiếng chu, giọng nói của Phong Kỳ truyền đến.

"Thầy à, thầy tìm em có việc gì sao?"

“Tiểu tử, nam nhân một ngụm nước miếng một cái đinh, vô luận bên ngoài cho trò cái gì hấp dẫn, nếu trò nếu đã đáp ứng thì không thể đổi ý…”

Đang vùi đầu khổ sở suy nghĩ trước quyển số ghi chép, lúc này vẻ mặt Phong Kỳ đầy vẻ mơ hồ.

Hết chương 73.

Chương 74. Mối hận khắc cốt ghi tâm (1)

Đêm khuya.

Phong Kỳ đi dạo bên hồ, nghĩ tâm sự.

Ngẫm lại kế hoạch tương lai, đồng thời tự hỏi kết cấu văn minh nhân loại.

Lúc này gió bên tai nhẹ phập phồng, nghe được tiếng Harmonica truyền đến từ nơi xa.

Ngẩng đầu nhìn lại, xa xa nhìn thấy Mộc Tinh uốn gối ngồi dưới cây liễu bên hồ, lẳng lặng thổi. Mà Harmonica trong tay cô, cũng biến thành chiếc Harmonica màu xám trắng hắn mới tặng.

Im lìm không báo trước, hắn cất bước đi đến mặt cỏ bên cạnh Mộc Tinh, lặng lẽ ngồi xuống, nghe cô tiếp tục thổi khúc.

Làn điệu so với trước kia, ít đi một tia bi thương, có thêm một tia ấm áp.

Tiếng đàn như đang than thở, ẩn chứa đủ loại tâm sự, dưới mỗi một nốt nhạc, đều chôn giấu một tâm hồn bình tĩnh mà mềm dẻo, mà cảm xúc hắn, cũng phập phồng lên xuống, hòa mình theo làn điệu thay đổi.

Một lát sau, Mộc Tinh buông Harmonica đặt kề bên môi, vén lên một sợi tóc ngăn trở tầm mắt, treo ở bên tai, nhìn Phong Kỳ mở miệng:

“Sao phải tặng Harmonica cho tôi, đối tốt với tôi.”

“Vì tôi hiểu nhìn cảm giác vật nhớ người, chiếc Harmonica này là quà tặng, cũng là hy vọng chị có thể vượt qua bóng ma quá khứ.”

“Cậu cũng là cô nhi?” Mộc Tinh có vẻ kinh ngạc.

“Họ từng là chiến sĩ chiến đoàn trận địa, cùng mất tích trong một lần thăm dò trận địa, các chiến hữu đoàn đội chỉ tìm được hai bộ quần áo đã rách toe toét và những vũ khí họ luôn luôn mang theo, khi biết tin, tôi khóc tận mấy ngày cũng chưa hoãn lại được.”

“Hiện tại tôi đã mơ hồ dần ấn tượng về họ, chỉ là vẫn có phần thương cảm mỗi lần nhớ tới.”

“Chị thì sao, khóc mấy ngày?” Nói, Phong Kỳ bỗng nhìn Mộc Tinh dò hỏi.

Mộc Tinh:……

Nhìn ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, Mộc Tinh ôm gối, nhẹ giọng nói:

“Sau khi họ thật sự rời đi, tôi không khóc, chỉ là mỗi khi nhìn chiếc sọt xanh đung đưa theo gió bên cạnh cửa sổ không được ai chăm sóc từ từ tiều tụy, ban đêm tiếng muỗi vo ve không có ai đuổi đi, càng không có ai dỗ tôi ngủ, mới cảm thấy âm ỉ đau đớn và cô độc.”

“Nhưng hiện tại quen rồi, tôi cũng dần mơ hồ ấn tượng về họ.” Mộc Tinh nói, trên mặt không có một tia dao động.

“Đừng giả bộ, ngày đó Harmonica bị vỡ, chị không kiềm được, khóc sướt mướt, mỗi ngày đều phải gắng gượng, thật sự kiên cường, có mệt không.”

Mộc Tinh:……

Nhìn Phong Kỳ đầy mặt ý cười, Mộc Tinh có cảm giác bị nhìn thấu, bất chợt cúi đầu.

“Sau khi tốt nghiệp Tinh Thành Học Phủ, chị đã định làm gì chưa?”

Nghe được hắn dò hỏi, Mộc Tinh lại ngẩng đầu, gật đầu mở miệng:

“Sau khi tốt nghiệp học phủ, tôi muốn gia nhập chiến đoàn trận địa, xông vào tuyến đầu đối kháng trận địa xâm lấn, rồi một ngày nào đó anh dũng hy sinh, kết thúc cả đời này.”

Nghe được câu tuyên ngôn, Phong Kỳ không khỏi ngây ngẩn cả người.

Nếu lời này là ý nghĩ chân thật của Mộc Tinh, hắn chẳng hiểu tại sao cuối cùng Mộc Tinh sẽ thành lập “đoàn quân phản loạn Bình Minh”, trở thành kẻ địch với nhân loại.

Thậm chí dẫn dắt quân phản loạn tàn sát vô số thành phố nhân loại.

Nghĩ đến đây, hắn mở miệng hỏi:

“Vì sao chị muốn xông vào tuyến đầu đối kháng sinh vật trận địa?”

Mộc Tinh nghe vậy, không trực tiếp trả lời, mà nhẹ giọng hỏi:

“Chắc hẳn cậu biết tôi là thập hoang giả đi?”

“Đúng.” Phong Kỳ gật đầu.

“Cậu là người thành phố, cậu không hiểu thập hoang giả bọn tôi thù hận sinh vật trận địa ra sao, đó là ký ức khắc vào xương tủy, giáo dục từ nhỏ, chưa từng bị hủy diệt.”

Nghe được câu này, Phong Kỳ bỗng nhớ tới Vương Tấn Thăng từng giảng trên lớp.

Ông nói, ở phương diện đối kháng sinh vật trận địa, những người anh dũng nhất là đoàn đội thập hoang giả ngoài phố.

Lúc ấy trên lớp, có học sinh đứng lên phản đối, cảm thấy dũng khí người thành phố đối kháng quái vật trận địa, sẽ không thua thập hoang giả.

Kết quả câu nói kế tiếp của Vương Tấn Thăng, làm học sinh kia á khẩu không trả lời được.

Ông hỏi cậu học sinh:

"Nếu các em bị người của trận địa bắt nhốt, bị buộc hỏi tình huống cụ thể trong Tinh Thành, ai có thể kín miệng không lộ bí mật trong tra tấn?"

"Thầy nghĩ 50%, không, thậm chí là 80% đều không chịu nổi những màn tra tấn khủng khiếp mà người của trận địa thường sử dụng, bởi vì nội tâm các em khuyết thiếu điểm mấu chốt nhất, lòng căm hận mãnh liệt với kẻ xâm lược!"

"Thử nghĩ xem, cuộc sống hạnh phúc bỗng chợt bị đánh vỡ, thành phố em bị quái vật xâm lấn, mẹ em bị quái vật chém đầu, cha em bị vặn gãy tay chân sau đó bị quái vật ăn tươi nuốt sống, người vợ đang mang thai bị quái vật mổ bụng, đào ra cô con gái bé bỏng sắp chào đời, làm trò trước mặt em gặm cắn……"

"Hiện tại trở lại vấn đề ban đầu, sau khi trải qua toàn bộ, em bị sinh vật trận địa siêu việt giam cầm, vuốt sắc kề ngay trên đầu, em cảm thấy cả người đau nhức, nhưng em sẽ không chịu nổi? Em sẽ sợ chết? Em sẽ xin tha? Không, khi đó em sẽ hận không thể nuốt sống cục thịt lắc lư trước mặt, thù hận như ngọn lửa muốn xé toạc ngực em."

Hết chương 74.

Chương 75. Mối hận khắc cốt ghi tân (2)

"Mà tình huống thầy vừa nói, có rất nhiều thập hoang giả từng trải qua, họ vốn là cư dân trong phố, chỉ là có ngày thành phố đột nhiên bị trận địa bao trùm."

"Nêu một ví dụ, các em biết thập hoang giả Diệp Hoàng đi, các em chỉ biết ông là một trong số kẻ mạnh được lịch sử công nhận, nhưng các em có biết ông đã phải trải qua những gì chưa?"

"Một nhà bảy người, đều bị quái vật trận địa tra tấn đến chết, em gái ông thương yêu nhất bị kéo rách tay trái, sau đó là tay phải, rồi đến hai chân…… Cuối cùng chỉ còn lại một mình ông lảo đảo đi ra trận địa, sau này trong hành trình dài lâu đối kháng trận địa xâm lấn, nhà Diệp trả giá hơn trăm vị liệt sĩ, lòng căm thù ấy truyền thừa đến nay, các em có thể hội được cảm giác này không?"

Phong Kỳ nhớ rõ, một khắc kia tập thể các bạn học trong lớp đều trầm mặc.

Chính như Mộc Tinh nói, thập hoang giả hận sinh vật trận địa, nỗi hận đậm đặc hơn hẳn người thành phố.

Chưa từng trải qua, sẽ không hiểu lòng căm thù khắc tận xương tủy.

Ấn tượng bản khắc của người thành phố với thập hoang giả là tàn bạo, tham lam, ích kỷ, lại không biết ý chí kiên định chảy xuôi trong máu họ, cùng với tinh thần ngoan cố chống lại sinh vật trận địa đến cùng.

Nghĩ đến đây, hắn bỗng hiểu lý do người thân Mộc Tinh cam nguyện dấn thân vào kế hoạch Rune Transformer.

Đây đã là vì tương lai Mộc Tinh, cũng là vì cống hiến một phần sức mạnh đối kháng trận địa xâm lấn.

Mà khi đó Mộc Tinh tuy còn nhỏ, lại hiểu cảm xúc hận đó, cũng tự mình lựa chọn, kế tục bản thực nghiệm người thân chưa hoàn thành, cho dù là chết.

Nghĩ đến đây, hắn càng nghi hoặc, vì sao Mộc Tinh sẽ phản bội nhân loại.

Trong đoạn lịch sử bị bảo mật, đã xảy ra cái gì, sẽ làm Mộc Tinh đứng về phe đối địch với toàn nhân loại.

“Phong Kỳ, cậu thì sao, đã có kế hoạch gì sau khi tốt nghiệp chưa?”

Lúc này Mộc Tinh lên tiếng đánh gãy Phong Kỳ tự hỏi.

Đối mặt dò hỏi, Phong Kỳ nhếch miệng cười:

“Chưa nghĩ ra, nếu không tôi thành lập một chiến đoàn trận địa đi, sau đó kéo một đại cao thủ như chị đảm đương phó đoàn trưởng, chúng ta cùng kết bạn đi đánh quái, sau đó cũng anh dũng hy sinh ở một ngày nào đó, trở thành đại anh hùng được người đời nhớ mãi.”

Mộc Tinh:……

“Sao vậy, chị không muốn lập nhóm với tôi?” Phong Kỳ hiếu kỳ nói.

“Kỳ thật tôi cũng định lập một chiến đoàn đối kháng sinh vật trận địa, có lẽ là cậu đảm đương phó đoàn trưởng của tôi.” Mộc Tinh hơi cười.

“Vậy sau này đúng là phải sống trong địa ngục.”

Cụ thể bị phán mấy năm chưa biết được, nhưng cuối cùng đại khái sẽ bước lên bục tử hình, Phong Kỳ phun tào trong lòng.

“Cái gì?” Mộc Tinh nhíu mày, biểu tình đáng yêu.

“Không có gì, đến lúc đó đoàn trưởng nhớ cho tôi nhiều tiền lương xíu, tôi còn nuôi gia đình sống tạm.”

“Chúng ta chiến vì tương lai nhân loại, bàn chuyện tiền tài quá tục khí.”

*Tục khí: Thô tục, dung tục, không cao nhã.

“Ha ha ha, phải đó.”

Gió đêm phơ phất, trong bất tri bất giác nói chuyện, hai người kéo gần lại tình hữu nghị với nhau.

Bước dọc theo con đường với pho tượng đứng lặng hai sườn, Phong Kỳ kéo hành lý đi tới cổng trường.

Ăn xong cơm sáng, Lâm Nhiễm và Mộc Tình muốn tiễn hắn rời đi, nhưng bị hắn từ chối.

Cũng không phải sinh ly tử biệt, chỉ là cuộc chia tay ngắn ngủi, hoàn toàn không phải đặc biệt tới cổng trường đưa tiễn.

*Sinh ly tử biệt: Chết vĩnh biệt nhau gọi là “tử biệt”, sống mà xa lìa nhau gọi là “sinh ly”. Tuy là hai cảnh, nhưng người ta thường dùng làm một thành ngữ, để nói chung cho người gặp cảnh “tử biệt” cũng như người gặp cảnh “sinh ly”.

Lúc này đoàn xe đón đưa học sinh đều đã đến.

Chỗ kính chắn gió mỗi một chiếc xe đều treo tên trường học ứng đối, các tài xế đều đứng ở bên xe chờ học sinh trường mình lên xe.

Phong Kỳ liếc mắt liền chú ý tới ông chú tài xế râu ria xồm xoàm, tóc tai bừa bộn, miệng còn ngậm thuốc lá, kế tiếp lập

tức đi đến.

Thấy Phong Kỳ đến, ông chú tài xế bóp tắt điếu thuốc, sau đó mở cửa xe:

“Lên xe đi, chỉ có mỗi nhóc, cũng tiện, trực tiếp đi.”

Phong Kỳ gật đầu, nhét hành lý vào khoang hành lý, cất bước lên xe ngồi xuống.

Ông chú tài xế cũng ngay sau đó lên xe ngồi ở ghế lái.

Ấn xuống nút khởi động, xe phát động, cửa xe và cửa khoang gửi hành lý đóng cửa, theo sau chiếc xe chậm rãi đi ra Tinh Thành Học Phủ.

Trên đường trở về, ông chú tài xế rất là bát quái mở miệng hỏi:

“Nhóc con, được mấy cô?”

“Cái gì mấy cô?” Phong Kỳ ngạc nhiên.

“Cua đổ được mấy cô.”

Hiểu ý tài xế muốn biểu đạt, hắn không khỏi bất đắc dĩ nói:

“Chú à, cháu tới tham quan học tập, không phải tới lai giống.”

“Nói vậy chiến tích bằng không?”

“Vậy cũng quá mất mặt Nhất Trung Tinh Thành chúng ta, những ai đạt được tư cách tham quan học tập đều là tinh anh trong trường, chú nhớ rõ đứa lần trước, chiến tích là 2, đứa trước trước nữa chiến tích là 3, chỉ có nhóc mất mặt nhất.”

Hết chương 75.

Chương 76. Chiến tích bằng không

Phong Kỳ:……

"Mà, phải nói nhóc cũng xui xẻo, rút trúng Tinh Thành Học Phủ, chú nghe cậu em chạy lộ tuyến Lẫm Đông Học Phủ nói, mấy tinh anh trường ta được gã đưa đi Lẫm Đông Học Phủ, đều quanh vinh lừa được ba cô trở lên, xem ra Lẫm Đông Học Phủ rất cởi mở."

Phong Kỳ:……

Phát hiện Phong Kỳ không đáp, ông chú tài xế rất là tự quen thuộc mà tiếp tục hỏi:

"Tham quan kết thúc, xác định kế tiếp sẽ ghi danh học phủ nào chưa? Nếu chưa, chú đề cử nhóc ghi danh Lẫm Đông Học Phủ."

"Hoàn cảnh giáo dục nơi đó tựa như luật rừng, khôn sống mống chết, chỉ cần nhóc đủ ưu tú, có thể có mấy cô bạn gái, đương nhiên nữ sinh cũng có thể có vài cậu bạn trai, chỉ cần thân thể nhóc đủ khả năng……"

Nói một nửa, ông chú tài xế bỗng trầm mặc, theo sau buồn bã nói:

"Chẳng lẽ nhóc có khuyết tật phương diện kia, cho nên chiến tích chỉ có không?"

Cái trán Phong Kỳ nổi gân xanh.

Chú mới có khuyết tật, cả nhà chú đều có khuyết tật!

Phát hiện Phong Kỳ vẫn không nói, ông chú tài xế tìm đề tài, bắt đầu đàm luận sự kiện bát quái gần đây.

Từ giáo viên trường bên trộm nuôi tiểu tam, rồi đến bà xã giáo viên trường bên dẫn người nhà chặn ở cổng trường, rồi đến ông Vương hàng xóm đang dan díu với người ta lại xíu quấy đụng phải nam chủ nhân về nhà, sau đó trần truồng nhảy ra ngoài cửa sổ bị chụp trúng……

Đề tài của ông chú tài xế bao dung rất nhiều chuyện bát quái trong ngoài trường học.

Từ lúc bắt đầu mặt vô biểu tình, Phong Kỳ bị ông chú tài xế nhiệt tình cảm nhiễm, dần dần dung nhập vào đề tài, càng nói càng hăng say.

Nói chuyện phiếm đồng thời, tác phong tốt đẹp của ông chú tài xế không bị lãng quên.

Thường thường mở cửa sổ xe, chửi ầm lên với bên ngoài, hoặc là điên cuồng ấn loa, liên tục vượt mặt xe cộ khác, trình diễn tốc độ và tình cảm mãnh liệt bản hiện thực.

Nếu không phải tố chất thân thể Phong Kỳ đủ mạnh, một chuyến này, hắn cảm thấy mình đã sớm choáng váng nôn ọe.

Khi chiếc xe lăn vào Nhất Trung Tinh Thành, hắn còn cảm thấy chưa đã thèm.

Nếu không phải đến trường, hắn vẫn muốn nghe ông chú tài xế kể từ đầu đến cuối quá trình cô vợ một giáo viên trong trường đấu trí đấu dũng với tiểu tam.

Lúc này cổng trường đã có rất nhiều giáo viên đang chờ đợi.

Thấy Phong Kỳ xuống xe, Vương Tấn Thăng tiến lên vài bước đi đến trước mặt hắn, vỗ vai hắn cười nói:

“Thế nào, Tinh Thành Học Phủ không tồi đi.”

“Em hoài nghi lúc trước rút thăm là thầy cố ý, cho nên hiện tại em bị lừa qua đó.”

Nghe thế, Vương Tấn Thăng không khỏi sửng sốt, bỗng hiểu ý Phong Kỳ muốn biểu đạt, biểu tình tức khắc thay đổi:

“Em cướp được vé nhập học rồi?”

“Cũng không quá khó, dù sao cũng là học sinh thầy.” Trên mặt Phong Kỳ hiện lên ý cười.

“Tiểu tử thúi, nhanh nói với thầy, sao làm được.” Vương Tấn Thăng cũng không nhịn được lộ ra tươi cười.

Phong Kỳ là học trò đắc ý nhất của ông, ông ký thác hi vọng cao vào tương lai Phong Kỳ, hiện giờ nghe Phong Kỳ nói hắn đã được cử đi học Tinh Thành Học Phủ, ông tự đáy lòng cảm thấy vui vẻ.

“Sư công không nói với thầy?” Đối mặt dò hỏi, Phong Kỳ hiếu kỳ nói.

“Sư công? Em nói thầy Bạch?”

“Dạ, ông ấy kể với em về thầy, còn nói thầy là học sinh ưu tú nhất ông ấy từng dạy.”

Nghe được câu khẳng định này, trên mặt Vương Tấn Thăng hiện lên một mặt xấu hổ:

“Thầy đã lâu chưa liên hệ với thầy Bạch, lúc trước thầy kiên trì muốn làm giáo viên, không nghe thầy ấy khuyên bảo, đi nhậm chức Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, náo loạn rất nhiều chuyện không vui, nhưng hiện tại chắc hẳn ông ấy cũng hết giận, chờ khóa mấy đứa tốt nghiệp, thầy định tìm thời gian đi thăm ông ấy.”

Phong Kỳ bừng tỉnh, theo sau cười nói:

“Thầy Vương, kiến nghị lúc trước của em, thầy thấy thế nào?”

“Thầy cảm thấy em nói rất đúng, chờ các em tốt nghiệp, thầy cũng phải đi theo đuổi mộng tưởng của mình.” Vương Tấn Thăng cười, kế đó tiếp tục nói:

“Chuyện này chờ lát nữa rồi nói, em về ký túc xá dọn hành lý trước, sau đó lên phòng học gặp các bạn học đi, nhớ kể lại cảm thụ khi em tham quan, học tập ở Tinh Thành Học Phủ.”

Phong Kỳ gật đầu, theo sau kéo hành lý đi đến ký túc xá.

Dọc theo đá cẩm thạch quen thuộc, Phong Kỳ đi vào ký túc xá, sau khi buông hành lý, hắn lập tức trở về lớp học.

Lúc này chỉ còn năm ngày trước khi kiểm tra tốt nghiệp, các bạn học đều đang nắm chặt thời gian tự học.

“Khụ!”

Nghe được động tĩnh, các bạn học đều chuyển mắt về phía Phong Kỳ, ngay sau đó, trên mặt họ đều lộ ra ý cười.

“Hoắc, đây chẳng phải tiểu thiên tài của chúng ta sao.”

“Tôi nghe Mạc Phi nói, tiểu tử cậu chuẩn bị hai tuần ôm về một đứa bé, đứa bé kia đâu, tôi đang chờ nhóc đó kêu một tiếng chú đây, ha ha ha ha.”

“Nhanh, kể coi trình độ Tinh Thành Học Phủ thế nào, tôi đang chuẩn bị ghi danh Tinh Thành Học Phủ.”

Hết chương 76.

Chương 77. Triển vọng tương lai - Khoa học kỹ thuật Psionic (1)

Nhìn các bạn học nhiệt tình, trên mặt Phong Kỳ hiện lên ý cười.

Cảm giác quen thuộc, làm hắn cực kì thoải mái.

Dưới sự dạy dỗ của Vương Tấn Thăng, họ đoàn kết, nâng đỡ nhau, cùng trải qua 6 năm trưởng thành.

Có lẽ họ chỉ là khách qua đường trong cuộc đời dài dòng của số còn lại, nhưng đoạn tình cảm này đủ trân quý, cũng sẽ là một đoạn hồi ức tốt đẹp trong trí nhớ.

Trở lại chỗ ngồi, trong âm thanh các bạn học dò hỏi, Phong Kỳ bắt đầu giới thiệu tình huống Tinh Thành Học Phủ.

Ví như tiệc đứng mỹ vị, vườn trường thanh tĩnh u nhã, ký túc xá đơn người xa hoa, vân vân.

Nghe hắn kể lại, rất nhiều bạn học lộ ra biểu tình khát vọng.

Đương nhiên cũng có người tỏ vẻ khinh thường, ví như bạn tốt hắn Mạc Phi không chút để ý:

"Tôi không có hứng thú với tu luyện, theo ý tôi, thân xác máu thịt chỉ là thứ yếu, máy móc mới quan trọng, khoa học kỹ thuật mới là tương lai, chỉ là nhân loại chúng ta chưa tìm được phương pháp chính xác phát triển khoa học kỹ thuật, tôi tin trên con đường đối kháng sinh vật trận địa tương lai, khoa học kỹ thuật mới là tương lai."

Trở lại ký túc xá, rửa mặt xong, Phong Kỳ thảnh thơi nằm trên giường.

Mạc Phi ngồi bên bàn vùi đầu đau khổ học tập thấy thế, không nhịn được kêu rên:

"Trời ơi, dựa vào cái gì tôi phải nỗ lực học tập, cậu lại có thể nằm trên giường mặc sức tưởng tượng cuộc sống học phủ tương lai."

"Kêu cái gì, một vé học ở Tinh Thành Học Phủ, đưa cậu cậu lấy không?" Phong Kỳ mắt trợn trắng.

"Không lấy, mục tiêu của tôi là Khoa Kỹ Học Phủ, hướng tới biển sao trời mênh mông." Mạc Phi nhếch miệng cười.

*Khoa Kỹ: Khoa học và Kỹ thuật.

Nghe thế, Phong Kỳ khác thường không cười nhạo.

Hắn xem qua thông tin tương lai của Mạc Phi, biết cậu bạn thật sự làm được.

Tuy không phải thiên tài khoa học lưu danh sử sách, lại cũng có rất nhiều thành tựu trong lĩnh vực.

Tương lai hắn có thể điều tra tin tức hữu dụng ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, cũng là nhờ Mạc Phi phát minh ra người máy lần tra theo hình ảnh.

"Chờ tương lai tốt nghiệp Khoa Kỹ Học Phủ, cậu định vào làm Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ?"

"Đương nhiên, ở lĩnh vực nghiên cứu khoa học, cũng chỉ có Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ và Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có thể khiến tôi ghé mắt, cậu biết tôi thích cơ giới, cho nên hợp với tôi nhất là Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ."

Nghe câu này, Phong Kỳ biến sắc:

"Cậu biết Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng?"

“Không biết nhiều, đoạn thời gian cậu không đến lớp, có giáo viên Khoa Kỹ Học Phủ tới trường chúng ta toạ đàm, ông ấy nói, mạnh nhất trong lĩnh vực cơ giới đảm bảo là Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ, tài nhất trên lĩnh vực khoa học sinh vật lại thuộc về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.”

“Chỉ là đặc quyền và cấp bậc bảo mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cao hơn, người thường rất khó tiếp xúc, thường là các tiền bối lâu năm có thành tựu ở lĩnh vực khoa học kỹ thuật sinh vật mới có thể gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, cũng không trực tiếp tuyển dụng sinh viên tốt nghiệp học phủ.”

Lĩnh vực khoa học sinh vật?

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ có thêm thông tin về phương hướng nghiên cứu trung tâm của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nghĩ đến kế hoạch Rune Transformer, hắn bừng tỉnh, phương diện này hiển nhiên cũng liên quan đến khoa học kỹ thuật sinh vật.

“Cậu để tâm Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng làm gì, chẳng phải cậu không mấy hứng thú với phương diện này sao?” Mạc Phi tò mò mở miệng, đánh gãy Phong Kỳ tự hỏi.

“Thuận miệng hỏi một câu, kỳ thật tôi khá tò mò một vấn đề, sao cậu lại thích khoa học kỹ thuật, rõ ràng mọi người xung quanh cậu đều chọn môn tu luyện.”

Nghe thế, Mạc Phi trầm ngâm một lát, mở miệng nói:

“Nếu tôi nói thời đại này là thời đại thích hợp phát triển khoa học kỹ thuật nhất, cậu tin không?”

“Không tin, dù là vũ khí hạt nhân uy lực khổng lồ cũng vô dụng với trận địa, ngoài phương diện cung cấp tiện lợi cho cuộc sống hằng ngày, giúp xã hội nhanh chóng phát triển, tôi

không nghĩ ra được khoa học kỹ thuật có thể xốc lên nổi tác dụng gì trong kháng trận địa xâm lấn."

"Cậu sai rồi, vũ khí hạt nhân sở dĩ không tạo thành hiệu quả với trận địa, là bởi vì quy tắc trong trận địa khác hẳn với thế giới chúng ta, cho nên vũ khí hạt nhân không thể sinh ra lực sát thương đối ứng ở trận địa."

"Mà tu luyện giả sở dĩ có thể tổn thương sinh vật trận địa, là vì chúng ta dựa vào tu luyện làm cho cơ thể có linh khí, mà linh khí là một trong số quy tắc vận hành sức mạnh trong tất cả mọi loại trận địa."

Nhìn thoáng qua Phong Kỳ lâm vào trầm tư, Mạc Phi tiếp tục nói:

"Hiện tại phương hướng nghiên cứu khoa học kỹ thuật đã chuyển biến, đang nghiên cứu cách kết hợp linh khí vào khoa học, chế tạo vũ khí Psionic có kèm linh khí để đối kháng sinh vật trận địa."

"Phương hướng này cũng là hướng đi chủ yếu của lĩnh vực khoa học máy móc hiện đại, cùng với thời đại phát triển, chắc chắn sẽ những thay đổi nghiêng trời lệch đất, đến lúc đó sẽ có vũ khí khoa học có thể tổn thương các loại quái vật trận địa, thậm chí phá hỏng trận địa ra đời, cho nên tôi mới nói khoa học kỹ thuật dẫn dắt tương lai."

Hết chương 77.

Chương 78. Triển vọng tương lai - Khoa học kỹ thuật Psionic (2)

Nghe thế, Phong Kỳ nghi hoặc.

Nếu vũ khí Psionic kết hợp từ linh khí và khoa học kỹ thuật có thể tổn thương sinh vật trận địa, vì sao trong dữ liệu cơ sở tương lai, hắn không tìm được nội dung phương diện này.

"Tuy có phương hướng, nhưng cụ thể mất bao lâu mới có thể thành công, tôi cũng không dám bảo đảm, không chừng là vài thập niên sau, hoặc là mấy trăm năm sau, cũng có thể là mấy vạn năm sau." Nói, Mạc Phi không nhịn được thở dài.

"Sao mất lâu vậy? Không có đại khái một thời gian xác định sao?" Phong Kỳ không nhịn được hỏi.

Đối mặt câu hỏi, Mạc Phi gật đầu nói:

"Khoa học kỹ thuật phát triển khác với tu luyện, có rất nhiều bình cảnh, nhưng mỗi lần đột phá bình cảnh, khoa học kỹ thuật sẽ nghênh đón một lần phát triển vượt bậc."

*Bình cảnh: Gặp phải trắc trở khổng lồ, khó có thể vượt qua.

"Từ thời kì đồ đá tiến vào thời đại nông nghiệp, văn minh nhân loại tiêu phí hơn trăm vạn năm, nhưng khi máy hơi nước được cải tiến, tuyên bố thời đại công nghiệp mở màn, đến lúc phát hiện cảm ứng điện từ, tiến vào thời đại điện lực, chúng ta chỉ dùng 300 năm, cho nên đột phá bình cảnh sẽ có thể nghênh đón khoa học kỹ thuật nhanh chóng phát triển."

“Nhưng lần kế bình cảnh được đột phá, chẳng ai biết là khi nào, điều duy nhất có thể xác định là, khi bình cảnh được đột phá, văn minh nhân loại chắc chắn sẽ bay vọt.”

“Chẳng lẽ khoa học kỹ thuật không có cực hạn sao?”

“Ai biết được, nhưng ít ra lịch sử chứng minh, chúng ta còn xa lắm mới chạm tới cực hạn, lịch sử có một nhà khoa học tên Kelvin nói qua, tháp cao vật lý đã lập thành, công việc chỉnh sửa còn lại chỉ chờ đời sau làm nốt, kết quả sau này có người đưa ra cơ học lượng tử, sau đó lại có người đưa ra thuyết tương đối, hoàn toàn phá hủy lập luận vật lý đã đạt tới cực hạn.”

Nhìn Phong Kỳ gật đầu tỏ vẻ hiểu, Mạc Phi tiếp tục nói:

“Phổ cập khoa học xong, trở lại đề tài ban đầu, lý do thời đại này là thời gian tốt nhất cho khoa học kỹ thuật phát triển.”

“Lĩnh vực khoa học trưởng thành, nguồn gốc chủ yếu xuất phát từ tích lũy tri thức, lúc trước các nhà khoa học có thể học hết kiến thức vật khi khi mới hơn 20, đồng thời dựa vào cơ sở đó, suy luận ra vô số khái niệm và tri thức cung cho người đời sau học tập, người đời sau lại cần tiếp tục sáng lập con đường mới trên cơ sở này, chờ họ học hết tri thức ông cha sáng tạo rồi đưa ra khái niệm và lý luận của riêng mình, có lẽ đã ngoài 30 tuổi.”

“Đơn giản mà nói, khoa học phát triển giống như một căn nhà cao tầng, đời sau phải bò lên tầng của đời trước, mới có thể tiếp tục xây dựng tầng lầu mới, trừ phi là sáng lập ra một lĩnh vực khoa học mới tinh.”

“Cho nên thọ mệnh hạn chế khoa học phát triển, tới ngày nay, muốn học hết tri thức vật lý, bình quân phải đến 53 tuổi, lâu hơn lúc trước 33 tuổi.”

“Theo khoa học kỹ thuật tiếp tục tiến bộ, tri thức không ngừng tích lũy, chẳng sợ một người liều chết cố gắng, cũng sẽ không học hết được lượng tri thức đời đời tích lũy, càng đừng nói phát triển sáng tạo.”

Nghe đến đó, Phong Kỳ bỗng hiểu ý Mạc Phi.

“Ý cậu là, thời đại mới tràn ngập linh khí, thọ mệnh nhân loại được tăng trưởng, có thể sống hơn trăm tuổi, tu luyện giả thậm chí có thể sống đến ngoài hai trăm, khoa học cũng được nhận thêm cơ hội phát triển.”

Mạc Phi gật gật đầu, trên mặt hiện lên ý cười:

“Cho nên tôi mới nói, đây là thời đại tốt nhất để lĩnh vực khoa học phát triển, linh khí có thể giúp chúng ta kéo dài thọ mệnh, mà linh khí kết hợp với khoa học, lại có thể ra đời vũ khí Psionic uy lực ngút trời, tương lai khoa học là một mảnh biển xanh, có vô tận khả năng.”

Nhìn khát vọng trong mắt Mạc Phi, nội tâm Phong Kỳ bị xúc động.

Vốn dĩ hắn chỉ muốn thúc đẩy môn tu luyện của văn minh nhân loại được phát triển, giúp toàn nhân loại hoàn thành tiến hóa về mặt sinh mệnh, đạt được sức mạnh đối kháng sinh vật trận địa.

Nhưng nghe Mạc Phi giảng giải, hắn cảm thấy lĩnh vực khoa học phát triển cũng không thể khinh thường.

Hiện tại bình cảnh ở chỗ, làm cách nào để kết hợp khoa học và linh khí.

Nếu đột phá bình cảnh, sau này sẽ xuất hiện hiện các loại vũ khí khoa học kỹ thuật kiểu mới, tỷ như chiến giáp Psionic, súng ống Psionic, vũ khí Psionic, vân vân.

Nói chuyện Mạc Phi một phen, làm Phong Kỳ có cấu tứ mới với phát triển tương lai của văn minh nhân loại.

Đột phá bình cảnh cần thời gian, mà hắn có rất nhiều thời gian.

Mỗi lần đều là kỹ thuật tích lũy 1500 năm, hắn không tin mình không đột phá nổi bình cảnh giúp cho khoa học kỹ thuật phát triển.

Đương nhiên, khẳng định không phải hiện tại.

Nội dung môn này, hắn nghĩ thôi đã thấy phức tạp.

Chẳng sợ tìm được tư liệu liên quan trong dữ liệu cơ sở tương lai, mang về đây cũng rất phiền phức.

Trước khi nắm được "trí nhớ vô hạn" theo ý lời tự thuật, hắn tạm thời không suy xét thúc đẩy khoa học kỹ thuật phát triển.

Không phải không muốn, mà là lòng có dư, nhưng trí nhớ không đủ.

Hết chương 78.

Chương 79. Kiểm tra tốt nghiệp (1)

Tài nguyên thế giới này dù sao cũng là hữu hạn.

Trên con đường đối kháng sinh vật trận địa dài lâu, cao tầng nhân loại phải tập trung cung cấp tài nguyên hữu hạn cho tinh anh trước, rồi để tinh anh thúc đẩy văn minh nhân loại phát triển.

Học đến hai giờ rạng sáng, Phong Kỳ và Mạc Phi mới tắt đèn đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ từ từ tỉnh lại.

"Vẫn chưa dậy? Nướng thêm xíu nữa sẽ phải xếp hàng nhà ăn đó."

Nghe thế, hắn không khỏi sửng sốt.

Ngay sau đó nghĩ đến mình đã rời đi Tinh Thành Học Phủ, phúc phận tiệc đứng miễn phí 24 giờ phục vụ cũng bay bay đi mất.

Chưa kể nhà ăn Nhất Trung Tinh Thành quá nhỏ, căn bản chẳng thể so bằng Tinh Thành Học Phủ, mỗi lần đến giờ cơm đều rất chen chúc.

"Đi, cơm khô!"

Ý thức được "tính nghiêm trọng" của vấn đề, hắn vội vàng nhảy bắn người trên giường, nhanh chóng rửa mặt mặc quần áo, chạy đến nhà ăn trường cùng Mạc Phi.

Ăn cơm mà không tích cực, tư tưởng có vấn đề.

Tuy món ăn Nhất Trung Tinh Thành không thể sánh bằng Tinh Thành Học Phủ, nhưng hắn vẫn thỏa mãn ăn chầu cơm này.

Điểm duy nhất đáng tiếc là, đồ ăn ở đây không miễn phí.

Chầu cơm này ăn hết hơn 300 tiền mặt của hắn, đào rỗng số dư còn sót lại trong thẻ cơm, cũng làm Mạc Phi trợn mắt há mồm.

Cũng may đã được cử đi học Tinh Thành Học Phủ, nếu không mỗi ngày ăn chừng đó, hắn cảm thấy số dư thẻ ngân hàng mình khẳng định không chịu nổi.

Chờ họ đi vào phòng học, có rất nhiều bạn học đã đến trước, đang ôn tập.

Đi vào chỗ ngồi ngồi xuống, hắn và Mạc Phi cũng tiến vào trạng thái học tập.

Đồng hồ tích tắc chỉ tròn 8 giờ, thầy Vương dạy sử ôm một chồng giấy trắng cất bước đi vào phòng học.

Đi đến trước bàn bục giảng, Vương Tấn Thăng mở miệng nói:

"Các bạn học, mấy ngày nữa tiệc tối tốt nghiệp có một hoạt động, gọi là viên nang thời gian, kế tiếp thầy sẽ phát cho các em mỗi người một tờ giấy trắng, các em viết xuống lời muốn nói với tương lai, đến lúc đó thống nhất để vào viên nang thời gian, chờ khi tiệc tối sẽ chôn xuống đất, sau này cùng mở ra."

Nói, Vương Tấn Thăng đưa một chồng giấy trắng cho bạn học ngồi ở hàng đầu, để họ phát xuống.

Rất nhanh, mỗi một học sinh trong phòng học đều cầm một tờ giấy trắng.

Lúc này Vương Tấn Thăng nhìn các bạn học phía dưới, cười mở miệng nói:

“Nghĩ kỹ rồi viết, các em có thể viết lời muốn nói với tương lai, hoặc là triển vọng tương lai, cũng hoặc là tiếc nuối hiện tại, chờ đến sau này có ngày lấy ra nhìn lại, có lẽ sẽ làm các em cảm khái vạn phần.”

“Các em viết đi, buổi chiều thầy sẽ thu lại.” Nói, Vương Tấn Thăng xoay người đi ra phòng học.

“Cậu muốn viết gì?” Một bên, Mạc Phi nhìn Phong Kỳ tò mò hỏi.

Đối mặt dò hỏi, Phong Kỳ lâm vào trầm tư.

Hắn có thể thấy tương lai mình, viết cái gì tựa hồ cũng không quan trọng.

Nhưng dù vậy, hắn cũng không có lệ.

Nghĩ nghĩ, hắn cảm thấy vẫn nên viết một đoạn ký ngữ tương lai.

*Ký ngữ: Ngôn ngữ ký hiệu.

Vì thế hắn cầm bút, lâm vào trầm tư.

Một bên Mạc Phi cũng cúi đầu, bắt đầu viết triển vọng và ký ngữ tương lai lên giấy trắng.

Lúc này phòng học có vẻ cực kì an tĩnh, các bạn học đều lâm vào trầm tư.

Suy tư một lát, Phong Kỳ nhấc bút viết lên giấy:

Chúc cậu sống lâu trăm tuổi, Phong Kỳ!

Năm ngày về trường, Phong Kỳ không lãng phí thời gian, toàn thân toàn tâm tập trung học tập.

Hôm nay, giáo viên các đại học phủ tạo thành đoàn giám thị, đi vào Nhất Trung Tinh Thành, kiểm tra tốt nghiệp đúng hạn tới.

Bọn học sinh đã chuẩn bị hồi lâu, hiện tại vẫn khó tránh khỏi khẩn trương, bởi vì thành bại hôm nay liên quan đến tương lai.

Ngày đầu tiên là kiểm tra ngành học cơ sở, ví như lịch sử, khởi nguyên thuật pháp, khởi nguyên công pháp tu luyện, phẩm đức tư tưởng, vân vân.

Buổi sáng đoàn giám thị cầm bài thi, đi tới các lớp học.

Trước khi bắt đầu kiểm tra, bọn học sinh còn có thời gian chuẩn bị, cho nên đều đang nắm chặt từng phút từng giây đọc sách, mà Phong Kỳ lại thảnh thơi ngồi trên ghế, nội tâm không gợn sóng.

Dù sao đã được cử đi học, bài kiểm tra này hoàn toàn là râu ria, hắn không tham dự cũng chẳng sao cả.

Nhìn thời gian, trước lúc kiểm tra còn có mười phút, hắn lập tức đứng lên chuẩn bị về ký túc xá.

Lúc này một bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở cửa lớp.

Cô mặc đồng phục Nhất Trung Tinh Thành, cột tóc đuôi ngựa, cao chừng 1 mét 60, da trắng như tuyết, lúc này đang thăm dò nhìn quét tình huống trong lớp, cuối cùng găm chặt tầm mắt lên người Phong Kỳ trên.

Phong Kỳ biểu tình bất đắc dĩ, nhìn cô gái cất bước đi đến trước mặt hắn:

“Phong Kỳ, bài kiểm tra này xem như lần quyết chiến cuối cùng của chúng ta, hy vọng cậu phát huy hết sức, tôi sẽ dùng bài kiểm tra này chứng minh tôi giỏi hơn cậu.”

“Có cần vậy không? Cậu cũng quá hiếu thắng đi.” Hắn rất là bất đắc dĩ nói.

Cô gái trước mặt là lớp trưởng lớp ba sát vách, trước giờ đều coi hắn là đối thủ cạnh tranh, nhưng mỗi lần thi cử đều bị

hắn vượt mặt nhỉnh một xíu, cho nên thường thường sẽ tới phát biểu ngôn luận tuyên chiến.

Trong mắt hắn, cô gái này thật sự quá trung nhị, nghiêm túc học tập là được, đâu ra nhiều thứ linh tinh như vậy, hắn cũng không có hứng so này so kia với cô.

*Trung nhị (中二) Xuất phát từ cụm từ "bệnh trung nhị" (gọi là chứng ảo tưởng) là tục ngữ của người Nhật Bản, chỉ chứng tâm lý thường xảy ra với các thiếu niên đang trong tuổi dậy thì.

Hết chương 79.

Chương 80. Kiểm tra tốt nghiệp (2)

Nhìn Phong Kỳ không chút để ý, cô gái có vẻ tức giận:

“6 năm, tôi bị cậu đè ép 6 năm, cậu biết 6 năm này tôi cảm thấy thế nào không? Lúc nào tôi cũng muốn vượt qua cậu, trở thành thủ khoa cả khối, nhưng mỗi lần đều thất bại, đây là cơ hội cuối cùng của tôi, tôi sẽ chứng minh cho cậu xem, tôi không hề thua kém hơn cậu.”

“Đừng cho tôi xem, tôi cũng không muốn xem, tôi có làm gì đâu, mỗi lần thi cử tôi chỉ phát huy bình thường, đâu có gian lận, cậu cho rằng tôi nguyện ý ngồi mãi một cái ghế thủ khoa chắc.” Hắn bất đắc dĩ nói.

Nghe Phong Kỳ trang bức như thế, các bạn học cùng lớp tức khắc không nhịn nổi, một trận ồn ào.

*Trang bức: Một thuật ngữ Hán Việt chỉ hành động, một loại phong cách giả dạng nghèo khó, giả dạng không có gì để phơi bày ra cái không có gì của mình nhưng thực sự thì lại rất có khả năng, rất khủng bố… đây là kiểu trang bức có thực lực.

“Phong Kỳ, đừng giả bộ làm gì, cầu xin cậu đấy, tôi không chịu nổi.”

“Vô hình trang bức, trí mạng nhất!”

“Không hổ là cậu, Phong Kỳ, trang bức như gió, không rời một câu.”

“Là ai, rốt cuộc là ai, khí thế kinh người, lay động nội tâm mình, làm mình ẩn ẩn cảm thấy không kiềm được.”

Nghe các bạn học kêu rên bên tai, hắn vẻ mặt bất đắc dĩ.

Ai trang bức, tôi nói thật mà, tôi có muốn thi đầu bảng bao giờ đâu?

Phát huy bình thường đã ngồi vững đầu bảng nhiều năm, tôi có thể làm gì chắc.

"Phong Kỳ, hy vọng cậu phát huy hết sức, một trận chiến cuối cùng, tôi tuyệt đối không thua." Nói, cô gái xoay người ra ngoài phòng học.

Đúng lúc này, giáo viên giám thị ngồi trước bàn bục giảng cúi đầu nhìn danh sách học sinh đi thi, rồi nhìn vị trí Phong Kỳ, ngay sau đó nhìn phía Phong Kỳ mở miệng:

"Học sinh được cử đi sao còn ở lại đây, năm phút nữa sẽ bắt đầu kiểm tra, ra ngoài trước đi!"

"Dạ thưa thầy."

Phong Kỳ nghe vậy, vội vàng đứng dậy đi ra ngoài phòng học, gặp thoáng qua cô gái đứng ngốc tại chỗ.

"Cậu được cử đi học?"

Ngay khi Phong Kỳ sắp đi ra phòng học, cô gái nhìn bóng lưng hắn hỏi.

"Đúng vậy, lần này vị trí đầu bảng đảm bảo thuộc về cậu, hưởng thụ cảm giác đăng đỉnh đi." Hắn nhếch miệng cười, theo sau vọt thẳng về ký túc xá.

Lúc này trong phòng học, lại truyền đến một mảnh kêu rên.

……

Kiểm tra trong một ngày, cùng ngày phát luôn điểm.

Quá trình phê chữa bài thi rất tiện lợi, chỉ cần ném bài thi bọn học sinh vào dụng cụ chấm bài mà đoàn giám thị mang

đến, dụng cụ sẽ tự động kết nối internet đối chiếu lỗi sai, chưa đến 1 giờ liền có thể sửa hết số bài thi học sinh toàn trường.

Mà lớp Phong Kỳ, tập thể đỗ qua bài kiểm tra cơ sở.

Cùng với Vương Tấn Thăng tươi cười thông báo thành tích, bạn học cả lớp một trận hoan hô.

Kế tiếp họ cần đối mặt, là giáo viên các học phủ xét duyệt.

Đến lúc đó tất cả các phòng học sẽ được dọn sạch làm thành địa điểm thi, giáo viên các học phủ sẽ được phân công phụ trách phỏng vấn ở các lớp khác nhau, đồng thời ghi hình từ đầu đến đuôi bài phỏng vấn, giám sát đúng chuẩn thời gian xét duyệt dành cho mỗi học sinh, bảo đảm công bằng công chính.

Ví như có học sinh muốn ghi danh lớp chiến đấu Tinh Thành Học Phủ, hắn phải đến lớp giáo viên Tinh Thành Học Phủ nhận phỏng vấn.

Trong lúc xét duyệt, giáo viên sẽ lợi dụng dụng cụ kiểm tra năng lượng huyết mạch của học sinh, sau đó hỏi chuyện học sinh về kỹ xảo chiến đấu, hoặc là trực tiếp lên tay thử năng lực chiến đấu của học sinh.

Tuy thể loại xét duyệt rất đa dạng, nhưng toàn bộ giáo viên giám thị đều cực kì chuyên nghiệp, sẽ không để học sinh lừa lọc qua mặt.

Sáng sớm ngày kế, kiểm tra xét duyệt bắt đầu.

Bọn học sinh đi đến trước cửa lớp học có giáo viên học phủ muốn ghi danh, xếp thành hàng dài, lần lượt bước vào kiểm tra.

Lúc này Phong Kỳ đang ngồi trên mặt cỏ ngoài khu dạy học tán gẫu cùng Vương Tấn Thăng.

“Thầy Vương, thầy cảm thấy lớp chúng ta sẽ có bao nhiêu người có thể đỗ bài xét duyệt, tiến vào học phủ chất lượng.”

“Khoảng chừng 20% đi, còn lại cần tiếp tục ở lại trường làm bài kiểm tra học phủ đợt hai, nhưng thầy khẳng định không ai trong lớp chúng ta sẽ sớm bước vào xã hội, thầy rất tin vào năng lực của chúng.”

Nói tới đây, Vương Tấn Thăng bỗng khựng lại, nhìn Phong Kỳ mở miệng nói:

“Suýt quên, tiệc tối tốt nghiệp sau khi bài kiểm tra xét duyệt kết thúc, trường đề nghị mỗi lớp tốt nhất có thể chuẩn bị một tiết mục tiệc tối, em có ý tưởng gì không?”

Phong Kỳ nghe vậy, mặt lộ vẻ ngạc nhiên:

“Ý tưởng gì, nếu không em đại biểu cả lớp đi lên đọc một bài thơ?”

“Đừng có làm mất mặt thầy, nghĩ thử coi có tiết mục nào làm người ta sáng mắt thích thú không, em cũng tự nhìn lại xem em có sở trường hay kỹ năng gì đặc biệt có thể lấy ra triển lãm không.”

Nghe thầy Vương hỏi han, hắn không khỏi lâm vào trầm tư.

Sở trường đặc biệt? Kỹ năng?

“Nếu không…… Em lên bục biểu diễn xoay người nhào lộn ba trăm sáu mươi độ?”

Vương Tấn Thăng:……

Hết chương 80.

Chương 81. Tương lai như mong muốn (1)

(Chương này kết hợp với âm nhạc "Du khách thân mến" sẽ tốt hơn)

Kỳ thi kiểm tra hai ngày đã kết thúc.

Học sinh đã được kiểm tra thành tích, có người vui có người buồn, có người ôm đầu khóc, có người vui mừng mà khóc.

Bao nhiêu đêm khó ngủ ngồi học, mang theo ước mơ chạy trên đường, nhưng theo đuổi ước mơ của cuộc đua đường dài cuối cùng vẫn đến đích.

Tối hôm đó, bữa tiệc tốt nghiệp được tổ chức theo kế hoạch.

Vào ngày này nhà trường cũng đã phá lệ cho phép học sinh uống rượu, vì vậy Vương Tấn Thăng lấy ra một kho rượu vang ngon để chia sẻ với các bạn học trong lớp.

Gió đêm ồn ào, sân chơi trường học được thắp sáng.

Nhà trường vì bữa tiệc tốt nghiệp cũng bỏ ra vốn liếng, mời các ca sĩ nổi tiếng trong Tinh Thành, cùng với đội ngũ múa đến để tạm biệt các bạn học sinh.

Chia tay sắp tới, trên mặt các bạn cùng lớp khó nén sự mất mát, tình bạn nhiều năm như vậy há có thể dễ dàng dứt bỏ.

"Tên điên, chúc tôi thi đậu Khoa Kỹ Học Phủ!"

"Hốc mắt cậu đỏ lên rồi."

“Cao hứng, còn không phải là mắt cậu cũng đỏ rồi.”

“Tôi là vì cậu mà cao hứng.”

“Vậy tại sao biểu tình của cậu lại buồn như vậy?”

Nhìn Mạc Phi người cũng bướng bỉnh như mình, Phong Kỳ uống cạn rượu trong chén: “Cũng đừng giả vờ, quá giả, sau này mỗi năm tìm thời gian tụ tập, tình hữu nghị nhiều năm như vậy cũng đừng chặt đứt, nhưng thiên hạ không có bữa tiệc nào không tan, sau này cùng nhau phấn đấu vì tương lai của nhân loại đi.”

“Phấn đấu suốt đời vì tương lai của nhân loại!” Lúc này Mạc Phi cũng nâng chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch.

Cách đó không xa, Vương Tấn Thăng nhìn thấy một màn này, không biết vì sao, hốc mắt ướt át.

Ngày xưa, khi tốt nghiệp Tinh Thành Học Phủ, ông cũng cùng bạn thân thiết lập ước định tương tự, phấn đấu suốt đời vì tương lai của nhân loại.

Nhưng một vài tuần trước, ông đã nhận được tin dữ từ bạn bè của mình.

Hắn chiến đấu ở tiền tuyến đối kháng với sinh vật trận địa, vì bảo vệ đồng đội, vĩnh viễn ngủ dài trong trận địa.

Đã nói với nhau là mỗi năm sẽ tìm thời gian tụ tập, nhưng sau khi tốt nghiệp lại không có thời gian gặp lại nhau, đến chết bọn họ đều không thể gặp lại một lần.

“Lão Vương, lại đây uống rượu!”

Nghe được tiếng hô to, Vương Tấn Thăng đè nén bi thương trong lòng, trên mặt hiện lên nụ cười, xách bình rượu đi về phía đám người Phong Kỳ.

Trong tiếng cười, các sinh viên nói với nhau về kế hoạch tương lai của họ, cũng như chúc phúc cho các sinh viên khác.

Tất cả mọi người đều đè nén thương cảm chia tay.

Khi bữa tiệc vang lên tiếng ca "Du khách thân mến", lắng nghe giai điệu chia tay, đột nhiên có bạn cùng lớp khóc ra tiếng.

Các bạn học khác nhịn không được cười nhạo, đồng thời hốc mắt cũng không khỏi ướt át, cảm xúc trong lòng giống như ngọn lửa lan tràn.

Lúc này Vương Tấn Thăng đứng lên, tuyên bố suy nghĩ của mình với các học sinh trong lớp, cũng tỏ vẻ mình cũng sắp rời khỏi Tinh Thành Học Phủ.

Cuối cùng, ông khom lưng cúi chào các học sinh trong lớp.

"Có thể quen biết mọi người là tam sinh may mắn, chỉ là sau này không thể cùng mọi người đồng hành nữa, hiện tại trước khi chia tay, không biết ngày nào có thể gặp lại. Chúc mọi người tiền đồ như gấm, công bất đường quyên *."

*Công bất đường quyên: ý nói đã cố gắng thì không uổng phí công lao.

Nghe Vương Tấn Thăng tạm biệt, các học sinh trong lớp đều tỏ vẻ kinh ngạc.

Nhưng đối với quyết định của Vương Tấn Thăng, bọn họ đều tỏ vẻ tán thành, cảm thấy lão Vương hoàn toàn có năng lực đi đến bầu trời rộng lớn hơn để thi triển quyền cước.

Đồng thời bọn họ nhịn không được cảm khái may mắn của mình, có thể dưới sự dạy dỗ của lão Vương trải qua sáu năm này, học sinh khóa tiếp theo rốt cuộc sẽ không gặp được giáo viên như lão Vương nữa.

Vương Tấn Thăng cho họ không chỉ là kiến thức, mà còn cho họ sự tự tin trong tương lai, cũng cho họ tâm lý và lòng can đảm khi đối mặt với tình huống khó khăn.

Giáo viên thường có, nhưng cũng không thường xuyên.

Các học sinh trong lớp đều gửi lời chúc phúc đến Vương Tấn Thăng.

Bọn họ cũng kiên định tin tưởng lão Vương vô luận là đi đâu vẫn có thể quang mang vạn trượng.

Bữa tiệc được tổ chức đến hồi cuối, những giọt mưa tí tách rơi xuống.

Phong Kỳ là đại diện lớp học, mang theo các bạn cùng lớp gửi lời chúc tương lai, bước đến sân khấu buổi tối trước "viên nang thời gian".

Là một nhân chứng, trước khi niêm phong những ký hiệu này vào viên nang thời gian, hắn bắt đầu đọc những lời của các bạn cùng lớp về tương lai.

"Tương lai các bạn nhất định rất hạnh phúc, tôi nghĩ tất cả các trận địa đã bị xua tan đi, vậy thì thế giới mới tốt đẹp cỡ nào."

"Thật hâm mộ các bạn, sinh ra trong thời đại mới không có trận địa, nhưng cũng chúc phúc cho các bạn, sống trong thời đại mới không có trận địa."

"Hy vọng tương lai các bạn đừng quên tôi, tôi từng vì tương lai nhân loại mà không ngừng phấn đấu, các bạn đang ở trong thịnh thế rực rỡ, chính tôi đã cống hiến một phần lực lượng."

"Xin chào tương lai, tôi tên là Nghiêm Học Bác, sinh ra trong thời kỳ nguy hiểm của nền văn minh nhân loại, tôi cũng sẽ vì tương lai của nhân loại không ngừng phấn đấu, chúc

phúc cho chính mình, cũng chúc phúc tương lai, nhân loại tất thắng.”

Hết chương 81.

Chương 82. Tương lai như mong muốn (2)

“Lão Vương thường nói, qua đêm dài mới có thể nhìn thấy bình minh, chúng tôi sinh ra trong thời đại hắc ám nên không thể tưởng tượng tương lai sẽ như thế nào, nhưng tôi kiên định tin tưởng rằng các bạn có thể nhìn thấy thịnh thế rực rỡ đến, tôi cũng sẽ vì ngày đó đến mà phấn đấu cả đời.”

“Cố lên, nỗ lực, phấn đấu, không bỏ cuộc, không khuất phục, tương lai tốt đẹp của các bạn, để tôi toàn lực ứng phó!”

……

Lật xem những lời gửi của các bạn cùng lớp đối với tương lai, Phong Kỳ không khỏi đỏ hốc mắt.

Các học sinh tràn đầy tự tin vào tương lai, cảm thấy rằng đó sẽ là một thịnh thế rực rỡ.

Nhưng hắn đã nhìn thấy một tương lai thực sự.

Điểm cuối của nền văn minh nhân loại không như họ muốn, càng không có sự xuất hiện của thịnh thế rực rỡ.

Sự thật là nền văn minh nhân loại đã đi đến đích, mãi mãi được bao phủ bởi bóng tối.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhét lá thư vào viên nang thời gian.

Khi các bức thư từ các lớp học được nhét vào viên nang, toàn trường vang lên những tràng pháo tay.

Viên nang thời gian từ từ treo lên, mang theo lời chúc của học sinh cho chính mình, cũng như kỳ vọng và khao khát cho

một tương lai tốt đẹp hơn, từ từ bị niêm phong dưới lòng đất

Trong lúc xoay người rời đi, Phong Kỳ đưa tay lau đi khóe mắt ướt át, ánh mắt trở nên vô cùng kiên định.

Tương lai chắc chắn sẽ như mọi người muốn, tôi hứa!

……

Chia tay sắp đến.

Nghe các ca sĩ trên sân khấu hát "Du khách thân mến", vô số âm thanh dưới sân khấu bắt đầu vang theo đoạn điệp khúc.

Nói lời tạm biệt đi, tàu thủy sắp đến bến.

Trên con đường đến tương lai, không ai sẽ trở lại.

Nói lời tạm biệt đi, cho dù lưu luyến cũng không nên quay đầu nhìn lại.

Ở phía bên kia của biển, nhất định có một bến bờ vắng.

Mơ ước dịu dàng nhất, tràn ngập thế giới vội vã.

Trong thời gian và không gian xa xôi, trong hàng triệu người lắng nghe tiếng lòng.

Một chặng đường dài liên tục mất mát, cuộc sống sẽ tiếp tục chứng kiến.

Nhìn thấy nhiều phong cảnh đôi mắt vẫn trong suốt như ban đầu, tình yêu vẫn làm cho bạn xúc động.

Du khách thân mến, không có con đường nào không có gió và sóng.

Sẽ có sự cô đơn, sẽ có nỗi buồn, cũng sẽ có hy vọng vô tận.

Du khách thân mến, chuyến đi này tuy ngắn ngủi nhưng lại dài dằng dặc.

Và tất cả mọi thứ cuối cùng sẽ hội tụ thành cảnh tượng đầy đủ nhất.

Tạm biệt như vậy đi, ánh đèn phía sau dần dần ảm đạm.

Mỗi đứa trẻ yêu gia đình, phải giương cánh buồm đi xa.

Nói lời tạm biệt đi, giấc mơ đẹp sẽ không tiêu tan.

Tình yêu của bạn gối trong khuỷu tay, trái tim sẽ mềm mại suốt đời.

Kể từ khi gặp gỡ đã là một món quà từ thời gian.

Vậy nên khi chia tay, cũng nhất định phải mỉm cười nhớ lại cho yên lòng.

Sinh mệnh vô hạn nhỏ bé, nhưng đồng dạng cũng vô hạn hào hùng.

Bạn đã dùng cả cuộc đời của bạn để tìm kiếm hoặc nói lời tạm biệt, cũng đủ để làm cho trái tim của bạn động tâm.

Du khách thân mến, bạn vẫn còn là bộ dáng trong trí nhớ.

Xuyên qua đám đông, đi qua nhân gian và đi xa hơn…

Chuyến tàu đến điểm cuối của cuộc đời, sẽ đi ngang qua một trạm lại một trạm khác, mà trạm Trường trung học Tinh Thành này đã trở thành quá khứ của Phong Kỳ.

Tạm biệt sáu năm thanh xuân, nhưng cũng để lại những kỷ niệm đẹp.

Mang theo lời chúc của các bạn cùng lớp, hắn bước lên con đường trở về Tinh Thành Học Phủ.

Xuống xe, hắn đang muốn cất bước đi về phía cửa chính Tinh Thành Học Phủ, lúc này giọng nói của bác tài xế từ sau lưng truyền đến: “Tiểu tử, đừng làm Tinh Thành Học Phủ của chúng ta mất mặt, dù yếu hơn nữa cũng không thể để chiến tích là 0 a!”

Nghe được tiếng hò hét của bác tài xế, trong lòng hắn rất bất đắc dĩ, nhưng vẫn quay đầu nhìn bác tài xế phất tay nói:

“Được rồi, bác à hữu duyên gặp lại.”

Bác tài xế nghe thấy nhếch miệng cười, giơ ngón tay cái về phía Phong Kỳ, sau đó khởi động xe buýt trường học, vội vàng rời đi.

Đi tới trước cửa Tinh Thành Học Phủ, nương theo dụng cụ quét toàn thân, tin tức chi tiết của Phong Kỳ hiện lên trên máy tính bảng của bác kiểm tra an ninh.

Sau khi xác nhận danh tính mới, hắn được cho qua.

Đi dọc theo con đường lát đá cẩm thạch với hai bên sừng sững những pho tượng, bên cạnh còn có rất nhiều tân sinh giống như hắn kéo hành lý đến báo danh.

Trên mặt bọn họ mang theo mỉm cười, ánh mắt tò mò đánh giá hoàn cảnh Tinh Thành Học Phủ, có vẻ như thập phần chờ mong cuộc sống mới của trong học phủ.

Hoa sen trong đầm sen phía trước nở rộ, ở xung quanh liễu rủ đung đưa theo gió, trước mắt đầy màu xanh lá cây.

Địa điểm sinh viên mới nộp đơn là tòa nhà văn phòng ở phía đông của ký túc xá, nơi họ cần phải nhận đồng phục học sinh và tài liệu sách giáo khoa lớp 1 và các đồ dùng khác.

Dọc theo con đường lát đá cẩm thạch đi về phía trước, lúc này một thân ảnh hấp dẫn ánh mắt Phong Kỳ.

Hắn ta mặc quần áo đầy miếng vá, lưng đeo túi vải lớn, giày vải dưới chân cũng rách nát không chịu nổi, dễ thấy nhất chính là cái đầu sáng bóng của hắn ta, dưới ánh mặt trời khúc xạ hào quang chói mắt.

Hết chương 82.

Chương 83. Trở lại trường học

Hắn còn chú ý tới, vị tân sinh này trên đầu lại có vết sẹo.

Từ những đặc điểm ngoại hình này, hắn trên cơ bản có thể xác định, đây là một vị đệ tử Phật gia.

Có vẻ như phát hiện ra Phong Kỳ nhìn chăm chú, hòa thượng bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, sau đó cười hì hì đi về phía hắn: "Thí chủ… À không, bạn học, cậu có mang theo đồ ăn trên người không, tôi đói quá!"

Phong Kỳ: …

"Chờ báo cáo hoàn tất, đến lúc đó có thể đến nhà hàng của Học Phủ ăn cơm, nơi đó cung cấp buffet 24 giờ."

Nghe được lời Phong Kỳ nói, hòa thượng có chút xấu hổ nói: "Thức ăn ở đây có đắt không?"

Ý thức được kinh tế của hòa thượng gặp khó khăn, hắn cười giải đáp: "Thức ăn ở đây miễn phí."

"Thịt cũng miễn phí?" Trên mặt hòa thượng lộ ra biểu tình kinh hỉ.

Phong Kỳ: …

"Cậu là hòa thượng, còn ăn thịt sao?"

"Rượu thịt đi qua ruột, Phật Tổ giữ trong lòng, hơn nữa ta là người tu luyện, không ăn thịt thì dinh dưỡng không theo kịp, mỗi ngày đều phải ăn để bổ sung năng lượng thì điều kiện gia đình tôi cũng không cho phép a."

“Cho nên, thịt có miễn phí không?” Hòa thượng vẻ mặt chờ mong truy hỏi.

“Miễn phí.”

“Vậy nơi này thật sự là một nơi tốt.” Hòa thượng mỉm cười.

Lại đánh giá hòa thượng một cái, Phong Kỳ tò mò hỏi: “Tại sao cậu ăn mặc như vậy? Trong thành có nhiều trạm tiếp tế như vậy, cho cậu một bộ quần áo mới tinh là hoàn toàn không có vấn đề gì chứ?”

Đối mặt với vấn đề này, hòa thượng thở dài, mặt mày ủ rũ nói: “Ta là khổ hạnh tăng, sư phụ cảm thấy nỗi khổ của thế gian có hạn, chỉ cần chúng ta chịu thêm một phần khổ, chúng sinh có thể ít chịu một phần khổ, cho nên ta mới bộ dáng như vậy.”

Nghe được những lời này, Phong Kỳ nghiêm túc kính trọng.

Tinh thần tín ngưỡng đôi khi thực sự có thể mang lại sức mạnh cho mọi người, cho dù nó có phải là một cái gì đó hư vô mờ mịt hay không.

Nhất là khi đang ở trong tuyệt cảnh, tín ngưỡng mang đến sức mạnh tinh thần có lẽ có thể làm cho người ta lấy dũng khí phá vỡ tuyệt vọng.

Nhưng những lời tiếp theo của hòa thượng lại làm cho sự kính trọng trong lòng hắn không còn sót lại chút gì.

“Nhưng sư phụ hiện tại không quản được ta, đợi lát nữa ta sẽ thay đồng phục học sinh.”

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt của nhà sư, Phong Kỳ cảm thấy trước khi tiến vào Tinh Thành Học Phủ nhất định là hắn ta sắp nghẹn hỏng rồi.

Trong cuộc trò chuyện, họ để lại số điện thoại cho nhau và đi đến tòa nhà của văn phòng tuyển sinh.

Xa xa liền nhìn thấy rất nhiều học viên mặc đồng phục của Tinh Thành Học Phủ đứng thành hai hàng, mặt mỉm cười nhìn bọn họ đến.

Nhìn thấy một màn này, hòa thượng không khỏi tò mò nói: "Các học trưởng Tinh Thành Học Phủ thật đúng là nhiệt tình, vậy mà còn đặc biệt đến nghênh đón chúng ta."

Nghe được những lời này, Phong Kỳ đưa tay chỉ về phía một tấm bảng đứng sừng sững ở bên phải tòa nhà văn phòng: "Cậu xem tấm biển đó viết gì?"

Hòa thượng nghe nói vậy, lúc này mới quay đầu nhìn lại, khi thấy rõ nội dung viết trên tấm biển, biểu tình của hắn ta nhất thời có biến hóa.

Chỉ thấy trên tấm biển viết: Tân sinh nếu muốn từ nơi này qua, cần chứng minh thực lực cùng dũng khí của bạn, Tinh Thành Học Phủ không thu người yếu đuối và hèn nhát.

"Không thể nào chứ, ngày đầu tiên vào trường đã cho chúng ta một đòn phủ đầu?"

Nhìn thấy vẻ mặt đầy ý cười của Phong Kỳ, có vẻ thập phần bình tĩnh, hòa thượng có chút nghĩ không ra: "Cũng có thể chỉ là một hình thức, nếu không cậu lên thử trước đi?"

Ý thức được hòa thượng muốn đem mình làm hòn đá dò đường, Phong Kỳ gật đầu.

"Được."

Sau đó, hắn đẩy vali của mình về phía tòa nhà văn phòng.

Hòa thượng thấy thế cũng không đuổi theo, mà núp ở phía sau bắt đầu quan sát tình huống.

Nếu như đánh ác liệt, hắn ta quyết định sẽ thêm vài thứ lên trên người trước, nếu như chỉ là hình thức, vậy thì trực tiếp tiến lên.

Thấy Phong Kỳ đã đẩy hành lý đi vào giữa các học trưởng, hòa thượng nín thở.

Nhưng mà hình ảnh bị đánh trong tưởng tượng vẫn chưa xuất hiện, học trưởng đứng hai bên đều mỉm cười chào hỏi Phong Kỳ.

Tuy rằng nghe không rõ bọn họ rốt cuộc nói cái gì, nhưng trong mắt hòa thượng các học trưởng tựa hồ cũng không có ác ý.

Nhưng hắn không biết chính là, Phong Kỳ ở Tinh Thành Học Phủ địa vị có bao nhiêu đặc thù.

Vô luận là học sinh lớp nào, đều đến nghe hắn giảng bài, đối với vị lão sư học thức uyên bác này, các học viên lấy lòng còn chưa kịp, nào dám ra tay mạo phạm.

Nhưng trong mắt hòa thượng, cửa ải đầu tiên của tân sinh nhập học, thuần túy chính là bài trí.

Học trưởng và bọn họ đều đi theo hình thức, chào hỏi cũng qua đi.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị đuổi kịp bước chân của Phong Kỳ đi về phía tòa nhà văn phòng, một người mới bước vào "khu hoan nghênh" trước hắn.

Sau đó, trong biểu tình trợn mắt há hốc mồm của hòa thượng, tân sinh viên này bị đánh lăn lộn khắp nơi.

Hòa thượng: …

Hết chương 83.

Chương 84. Sinh viên các lớp có liên quan (1)

Nhìn thấy một màn này, bước chân hòa thượng nhanh chóng rút lại, có chút không rõ nguyên nhân, hắn ta lấy điện thoại di động vỡ màn hình ra, gọi điện thoại cho Phong Kỳ.

Đợi điện thoại thông, hòa thượng vội vàng mở miệng hỏi: "Bạn học, sao cậu đi qua một chút chuyện cũng không có, tình huống gì vậy?"

"A, các học trưởng đều rất hiền lành a."

"Làm sao có thể, tôi tận mắt nhìn thấy bọn họ đánh một tân sinh, chiêu thức không đánh vào yếu hại, nhưng nhìn qua rất đau."

"Cậu là khổ hạnh tăng mà còn sợ đau?"

"Sợ, tương đối sợ!"

"Có thể là lúc tôi đi qua có chút kiêu ngạo đi, cho nên cậu cũng kiêu ngạo một chút, các học trưởng khinh thường nhát gan nhất, đến lúc đó ánh mắt hung ác một chút, bước đi hình chữ bát, tóm lại khí thế tuyệt đối không thể thua."

Hòa thượng: …

Cúp điện thoại, hắn ta hít sâu một hơi, sau đó mang theo túi vải, cất bước đi về phía tòa nhà văn phòng.

Tuy rằng nội tâm rất hoảng hốt, nhưng ánh mắt của hắn ta lại giả bộ dị thường hung ác, bước chân càng kiêu ngạo đến cực điểm.

Nhìn thấy một màn này, các học trưởng đến "hoan nghênh" không khỏi sửng sốt.

Đã gặp qua kiêu ngạo, nhưng vào ngày đầu tiên nhập học mà dám kiêu ngạo như vậy thật đúng là chưa từng thấy qua.

Giờ phút này bọn họ cảm giác mình đang bị tân sinh này khiêu khích nghiêm trọng.

Nếu như không đánh, thân là học trưởng thể diện đặt ở đâu!

"Làm hắn đi!"

Trong biểu tình hoảng sợ của hòa thượng, các học trưởng nhào tới.

Nguyên bản chỉ là một chút hình thức ra oai phủ đầu, ở chỗ hòa thượng lại thành đánh thật.

Một lát sau, hòa thượng mặt mũi bầm dập nằm trên mặt đất, thở hổn hển.

Cho đến bây giờ hắn ta cũng không nghĩ ra rốt cuộc có vấn đề gì.

Chẳng lẽ là hắn ta còn chưa đủ kiêu ngạo?

Nhận xong đồng phục trường, những vật phẩm khác như sách giáo khoa thì Phong Kỳ đều không lấy, mà trực tiếp đến văn phòng hiệu trưởng .

Sau khi gõ cửa, giọng của Bạch Phù Sinh từ bên trong phòng vang ra:

"Vào đi."

Đẩy cửa bước vào, lúc ấy Bạch Phù Sinh đang khoác lên mình bộ trang phục thời nhà Đường, pha trà một cách thong thả.

“Thầy ơi, tiếp theo đây thì em phải chuẩn bị như thế nào ạ?”

Đối mặt với câu hỏi ấy, Bạch Phù Sinh chỉ vào chỗ ngồi trước chiếc bàn làm việc với vẻ mặt tràn đầy niềm vui, ông ấy nói:

“Tôi đã sắp xếp xong mọi thứ rồi, em ngồi trước đi.”

Phong Kỳ ngồi xuống, lấy thời khóa biểu từ trong ngăn kéo ra, đưa đến trước mặt Phong Kỳ:

“Tiếp theo em hãy đến lớp 3 chiến đấu của khóa 23, thân phận của các em sinh viên ở lớp ấy đều khá đặc biệt…sau khi em gặp rồi sẽ hiểu thôi.”

“Lớp 3 chiến đấu?”

Phong Kỳ đột nhiên nhớ đến tên hòa thượng giả kia, có vẻ như hắn ta là sinh viên của lớp 3 chiến đấu khóa 23.

“Thầy nói với em thử xem, lớp học ấy đặc biệt như thế nào vậy ạ?”

Với câu hỏi ấy, Bạch Phù Sinh cười nói rằng:

“Số lượng thành viên của lớp ấy không nhiều, chỉ có 11 người, mỗi người đều là được tuyển dưới hình thức đặc biệt, cũng chính là những sinh viên không cần qua thi cử mà vẫn có thể nhập học được, cũng giống như Mộc Tinh bạn của em vậy.”

“Vậy cũng chính là nói họ đều là những học sinh có quan hệ?” Phong Kỳ nói với vẻ có chút bất lực.

Những người mà hắn muốn bồi dưỡng chính là những tinh anh nhân loại, có tầm ảnh hưởng đến những người kiệt xuất trong tương lai, chứ không phải là nhóm học sinh có quan hệ ấy.

“Các lớp học bình thường, em muốn dẫn đi thì cũng không có tư cách giáo viên, về mặt này tôi không giỏi rõ lắm, cho nên dứt khoát đưa các em học viên được tuyển đặc biệt ấy hợp thành một lớp, để em có thể phát huy, có điều em cũng đừng xem thường những em sinh viên này, họ đều là những con người tài giỏi, chỉ cần em tiếp xúc thì sẽ tự hiểu thôi.”

Nghĩ đến tên hòa thượng giả mạo kia, dù thế nào thì hắn cũng cảm thấy không đáng tin.

Phong Kỳ với vẻ mặt tràn đầy sự nghi ngờ, Bạch Phù Sinh hướng mắt về phía hắn mà tiếp tục nói:

“Đừng có nhìn tôi như thế, nếu như em không muốn, thì chúng tôi sẽ nghĩ cách khác, bây giờ em chính là chủ nhiệm của lớp 3 chiến đấu rồi.”

“Vậy thì như thế này đi, em sẽ thử trước đã.” Đúng lúc ấy trong lòng hắn thật sự cũng hết cách, chỉ đành tạm thời đồng ý.

Rời khỏi văn phòng hiệu trưởng, Phong Kỳ quay về kí túc xá.

Sau khi các đồ dùng như hành lí được sắp xếp ổn thỏa, nhìn đồng hồ cũng sắp 11 giờ rồi.

Thế là hắn móc điện thoại ra, liên lạc với bên Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, hẹn họ đi ăn cơm, sau đó rời khỏi kí túc xá, một mạch đi đến nhà ăn học phủ.

Thời tiết oi bức, trời thì nắng như đổ lửa.

Đi bộ bước vào nhà ăn của học phủ, hắn nhận ra Mộc Tinh và Lâm Nhiễm đã đến từ trước rồi, lúc ấy họ đang ngồi ở hướng bắc của nhà ăn.

Lấy xong khay đựng, hắn đi đến khu vực tự lấy thức ăn và cho đồ ăn vào khay.

Do thời tiết nắng nóng, nên học phủ đã cố ý chuẩn bị rất nhiều thức ăn giải nhiệt.

Như là chè đậu xanh, nước chanh tươi, canh bí đao, còn có các món khác như bingsu, kem,…

Các bữa ăn của Tinh Thành Học Phủ từ trước đến này chưa làm cho hắn phải thất vọng bao giờ.

Hết chương 84.

Chương 85. Sinh viên các lớp có liên quan (2)

Sau khi lấy xong một khay đầy ắp đồ ăn, hắn từng bước đi về hướng bắc, sau đó ngồi phía sau Lâm Nhiễm.

"Chào mừng thầy Phong của chúng tôi chiến thắng trở về!" Lâm Nhiễm cười nói.

"Bộ sách lí luận thuật pháp cấp cao tôi cho cậu, cậu đọc xong thấy thế nào?"

Nghe thấy những lời đó, gương mặt vốn đang tươi cười kia của Lâm Nhiễm bỗng trở nên sượng ngắt, sau đó lặng lẽ từ đầu đến cuối rồi bắt đầu dùng bữa, cố gắng né tránh câu hỏi kia.

Nhìn thấy dáng vẻ đó của Lâm Nhiễm, hắn liền biết ngay Lâm Nhiễm chắc chắn chưa nghiêm túc học tập.

Rõ ràng về lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp Lâm Nhiễm có sự hiểu biết và tài năng thiên phú vượt xa những người bình thường, nhưng lại có ước mơ được học công pháp, hắn thật sự không thể hiểu nổi rốt cuộc tên ngốc Lâm Nhiễm này đang nghĩ cái gì nữa.

Có thể nhìn thấy người khác lãng phí thức ăn, nhưng lại không thấy tên Lâm Nhiễm này đang lãng phí tài năng của bản thân.

Lúc ấy trong lòng hắn cảm thấy bất lực vô cùng, xoay đầu sang phía Mộc Tinh:

"Học tỷ, thương lượng với em một chút đi."

Nghe thấy lời của Phong Kỳ, Mộc Tinh ngẩng đầu lên, miệng vẫn còn đang nhai thức ăn, ánh mắt tỏ vẻ hoài nghi, dáng vẻ này vô cùng ngốc nghếch mà lại đáng yêu.

“Chị nên nghe tôi nói đã, tiếp sau đây tôi sẽ dẫn dắt một lớp sinh viên mới, trở thành chủ nhiệm lớp.”

Mộc Tinh gật gật đầu, vừa nhai vừa nói tiếp:

“Thế cho nên?”

“Tôi mong chị đến lớp của tôi, trở thành học sinh của tôi.”

Nghe thấy những lời ấy, Mộc Tinh không thể không ngẩn người được.

Mặc dù học tập ở Tinh Thành Học Phủ, nhưng dưới thân phận là sinh viên được tuyển đặc biệt như cô ta lại rất tự do.

Người không chịu gặp gỡ với các sinh viên khác như cô ta, phương pháp học tập cơ bản đều là dựa vào việc tự học.

Bình thường ngoài phòng ăn của học phủ ra, cô ta thường đến thư viện và phòng thể dục, tự mình tập luyện.

Nghĩ đến việc tiếp xúc với các bạn học khác, Mộc Tinh lập tức lắc đầu, cô ta cảm thấy nếu như các bạn học biết được hoàn cảnh của mình, chắc chắn rằng sẽ đối xử với cô bằng ánh nhìn khác.

Cô ta không hề thích cảm giác ấy chút nào.

“Học tỷ, không phải tất cả mọi người đều giống như chị nghĩ đâu, đừng nên chỉ kết bạn với mỗi mình tôi, chị cần phải thử giao tiếp với những người khác nữa, dũng cảm một chút.”

Lúc đó, Lâm Nhiễm ngồi bên cạnh quay sang phía Phong Kỳ và hỏi một cách vô cùng mong chờ:

“Em có thể đi chứ?”

“Chỉ cần cậu có thể nói với hiệu trưởng, thì cậu muốn làm gì làm.”

“Bên chỗ lão Bạch thì không thành vấn đề, còn về phía Mộc Tinh, chị có nói qua với lão Bạch chưa?”

“Lớp học mà tôi dẫn dắt đều là những sinh viên được tuyển đặc biệt, không sao đâu.” Phong Kỳ gật đầu cười, sau đó tiếp tục nhìn sang phía Mộc Tinh:

“Học tỷ, đừng do dự mãi nữa, tin tôi đi.”

Đối mặt với lời mời của Phong Kỳ, cuối cùng Mộc Tinh cũng gật đầu đồng ý.

Biết được câu trả lời của Mộc Tinh, gương mặt Phong Kỳ bỗng nở nụ cười.

Nguồn gốc của việc thành lập quân nổi loạn của những thập hoang giả đều đến từ Mộc Tinh, điều này có thể chắc chắn.

Đồng thời Phong Kỳ cũng có thể khẳng định rằng, trước khi Mộc Tinh lập ra “Bình Minh”, những thập hoang giả đó không hề có ý đồ xấu xa đối với dân cư thành phố.

Có thể nói là do những người dân trong thành phố không ưa lẫn nhau đi, nhưng nhiều năm như vậy, chưa bao giờ có những cảnh tượng xấu xa như kiểu bao vây xuất hiện cả.

Trái lại chiến đoàn khu vực của những thập hoang giả thường giúp đỡ chiến đoàn nội thành mở rộng khai phóng mặt trận khu vực, hơn nữa nội thành luôn sẽ phân phát vật tư cho những thập hoang giả ngoài thành.

Mối quan hệ giữa thập hoang giả và cư dân nội thành càng giống như là mối quan hệ của người dân ở hai quốc gia vậy.

Nhưng trên bản chất, mọi người đều là con người, ở trong cùng một ngôi nhà.

Một khi ngôi nhà ấy bị xâm chiếm, họ sẽ chung sức chống lại bọn quân xâm chiếm.

Có lẽ đôi khi sẽ xuất hiện mâu thuẫn, nhưng những mâu thuẫn đó đều không đủ để khiến cho những thập hoang giả và cư dân thành phố phải trở thành kẻ thù của nhau, thậm chí muốn giết chết người dân thành phố.

Những mâu thuẫn của thập hoang giả và người dân thành phố, hắn sẽ từ từ tìm cách hóa giải.

Nhưng điều quan trọng nhất vẫn là giải quyết nguồn gốc bệnh dịch tả của Mộc Tinh.

Thật ra đến bây giờ trong sâu trong lòng hắn cũng vẫn không hề hiểu được tại sao có đến nhiều thập hoang giả tự nguyện đi theo Mộc Tinh để phản bội toàn nhân loại.

Trong giai đoạn lịch sử ấy, dường như tồn tại rất nhiều bí ẩn ảnh hưởng đến những bước tiến của văn minh nhân loại mà hắn chưa phát hiện ra.

Nhưng trước khi tìm ra chân tướng sự thật, hắn buộc phải bảo vệ Mộc Tinh không xảy ra chuyện.

Năng lực của Mộc Tinh, hắn hoàn toàn biết rõ.

Cô là một trong những Rune Transformer trong ghi chép lịch sử có thể xem như hợp nhất một cách hoàn hảo, hơn nữa còn sở hữu năng lực đặc biệt từ việc hấp thu năng lượng từ thực vật, cho nên sự trưởng thành của cô ấy là một tiềm năng vô cùng đáng sợ.

Hết chương 85.

Chương 86. Danh sách tân học viên (1)

Sau sự tạo phản, bằng sức mạnh của một người, cô đã đánh bại nhóm chiến đấu Black Reef cấp A và giết chết hơn một trăm người.

Tiếp sau đó, sức mạnh chiến đấu sánh ngang với quái thú hình người đã chống lại sự bao vây và đàn áp của hàng chục nhóm chiến đấu hàng đầu.

Cho nên chuyện cảm hóa cô ấy trong tương lai, chắc là điều đúng đắn.

Nghĩ đến chuyện Mộc Tinh nhìn thấy trong cơ sở dữ liệu tương lai, vóc dáng cao ráo, gương mặt lạnh lùng trong bức ảnh, cô có khí chất của một kẻ phản diện.

Rồi lại ngẩng đầu nhìn dáng vẻ Mộc Tinh ngốc nghếch đáng yêu trước mắt đang ăn uống hăng say. Hắn không có cách nào nghĩ hai người họ là một được, sự khác biệt quá lớn.

Ăn cơm trưa xong, Phong Kỳ trở lại ký túc xá.

Tháng đầu tiên sau khi tân học viên báo danh cần tiến hành đặc huấn, vì vậy sẽ không sắp xếp chương trình học cho hắn, hắn cũng chưa cần tiếp xúc với tân học viên của lớp chiến đấu ba.

Lúc này ngồi ở trước bàn sách, hắn bắt đầu lật xem danh sách tân học viên lớp chiến đấu ba.

Lớp chiến đấu ba có tất cả mười một học viên.

Trong số đó, hắn đã tiếp xúc qua với hòa thượng, có thể là trước đó đã kiềm chế quá lâu, tính cách của hòa thượng dường như khiến hắn cảm thấy có chút không đáng tin cậy.

Nói là khổ hạnh tăng, nhưng lại không có sự trầm ổn và tinh thần chịu khổ của khổ hạnh tăng.

Cột giới thiệu trong danh sách viết tên của hòa thượng là "Tuệ Hư", đến từ địa điểm Phật giáo lớn nhất Tinh thành - "chùa Kim Tiên", và là đệ tử thân truyền duy nhất của trụ trì đương nhiệm.

Địa vị như vậy có thể nói là cực lớn.

Chùa Kim Tiên nổi tiếng nhất không phải chùa miếu, mà là chiến đoàn trận địa "Bàn Nhược" do họ thành lập.

Ở thời đại này, công pháp được chia sẻ cho toàn thế giới, còn chưa xuất hiện tình huống quyền hạn tìm đọc như trong tương lai, vì vậy có không ít chiến đoàn trận địa lợi hại thuộc về tư nhân, chiến đoàn trận địa Bàn Nhược chính là một trong số đó.

Trong những tháng năm dài đằng đẵng chống lại sự xâm lấn của trận địa, chiến đoàn trận địa này đã có rất nhiều cống hiến kiệt xuất, được đánh giá là chiến đoàn cấp S, đồng thời cũng là một trong những chiến đoàn trận địa hàng đầu thế giới.

Tiếp tục xem danh sách tân học viên, tin tức của một người trong đó đã hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Tân học viên này có tên là Lữ Việt, nhưng ở cột thông tin chi tiết lại để trống.

Trong số mười một tân học viên của lớp chiến đấu ba, chỉ có tân học viên này có xuất thân thần bí nhất, và cũng không có bất kỳ ghi chép nào về thông tin lý lịch.

Ngay cả lý lịch của Mộc Tinh trong Tinh Thành Học Phủ cũng không hoàn toàn bí mật.

Thậm chí có thể tìm được thông tin tổng quát về Mộc Tinh ngay trên diễn đàn của Tinh Thành Học Phủ.

Vì vậy, tân sinh viên tên là "Lữ Việt " này đã khơi dậy sự tò mò mạnh mẽ của hắn.

Sau khi xem qua tin tức của mười một tân học viên, hắn khép danh sách lại.

Ngoài Lữ Việt thì địa vị của những tân học viên đặc chiêu khác đều không nhỏ.

Có con của quan chức cấp cao trong quân phòng giữ Tinh Thành, con của các ông trùm thương nghiệp, con của nhân vật cấp cao trong chiến đoàn trận địa lớn, cũng có con của quan chức cấp cao trong viện nghiên cứu nổi tiếng,…. tóm lại là cả một lớp đơn vị liên quan.

Sau khi đã xem hết thông tin của các tân học viên, hắn bắt đầu có chút chờ mong đối với lứa tân học viên này.

Nếu như phẩm đức và tài năng của họ đều đạt tiêu chuẩn, thì hắn cảm thấy hoàn toàn có thể kéo đám tân học viên này gia nhập vào tổ chức chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Dù sao thì hậu trường của những tân học viên này đều rất lớn, mặc dù không thể chống lại được viện nghiên cứu Tinh Hồng thần bí, nhưng cũng có thể giúp đỡ rất nhiều cho sự phát triển của tổ chức.

Nhưng về phương diện này hắn chỉ là nghĩ trong đầu.

Trước khi xác định được lứa tân học viên này chắc chắn đáng tin, hắn sẽ không để lộ bất kỳ tin tức gì ra ngoài, nếu không, tổ chức chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng còn chưa được thành lập sẽ có thể bị tan rã từ trong nội bộ.

Khép lại danh sách tân học viên, hắn ngồi ở trước bàn sách, lấy máy tính bảng ra và bắt đầu đi dạo trên các trang web mua sắm.

Sau đó lại mua một viên Mộ Lang phù văn tinh thạch.

Nhìn số dư trong thẻ ngân hàng lại lần nữa bị thu nhỏ lại, nói không đau lòng là giả.

Vì vậy mỗi lần trước khi bước vào giấc mơ tương lai, hắn đều phải lên kế hoạch cẩn thận để tối đa hóa hiệu quả và lợi ích của mình trong giấc mơ tương lai.

Sau khi đặt hàng xong, hắn lấy notebook ra và bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Trong lúc suy nghĩ, hắn liên tục thêm ý nghĩ của mình và những điều hắn muốn nói với tương lai vào trong notebook.

Bản thân trong tương lai là chìa khóa giúp hắn hiểu rõ tương lai.

Nếu như không có hắn của tương lai, thì lần trước tiến vào giấc mơ tương lai, hắn căn bản không có khả năng biết được tin tức viện nghiên cứu Tinh Hồng đã bị sinh vật trận địa thẩm thấu.

Hết chương 86.

Chương 87. Danh sách tân học viên (2)

Có lẽ hắn vẫn còn đạo văn công pháp tu luyện một cách vô ích, mà không biết rằng nội bộ đã sớm bị thẩm thấu, kết quả là bất luận hắn làm như thế nào cũng không thay đổi được việc nền văn minh nhân loại đi đến tận thế.

Và một loạt nghiên cứu bí mật đang được viện nghiên cứu Tinh Hồng tiến hành giống như là một liều thuốc độc đang ăn mòn nền tảng của nền văn minh.

Nếu như không trừ bỏ những độc tố này, thì dù là phát triển thành đại thụ che trời, đến cuối cùng nó cũng sẽ sụp đổ.

Đối thoại với tương lai giúp hắn có thể thu được rất nhiều tin tức quan trọng mà không thể tìm đọc được trong kho số liệu lịch sử.

Trong khi suy nghĩ, Phong Kỳ đã viết vào Notebook của mình bốn kế hoạch mới.

Thứ nhất: Thành lập một tổ chức có thể chống lại nó, Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, lão Vương, cùng với những học sinh của ngươi sau này đều sẽ là một trong những lực lượng để thành lập tổ chức, nhưng trước khi có đủ lực lượng để chống lại nó, tuyệt đối không được bại lộ chính mình.

Thứ hai: Tiếp tục điều tra nó nhưng không cần mạo hiểm nữa, phương diện này có lẽ ngươi có thể cầu viện Mạc Phi, sau này hắn sẽ công tác ở viện nghiên cứu khoa học và công nghệ, có lẽ hắn có thể cung cấp trợ giúp cho ngươi trong việc trinh sát tàng hình.

Thứ ba: Hi vọng ngươi cố gắng sống lâu một chút, tốt nhất là có thể sống đến lúc Đại Ma Vương thành lập quân đoàn phản loạn Bình Minh, cố gắng ngăn cản cô, đồng thời tìm hiểu rõ đã xảy ra chuyện gì, đúng rồi, chỉ cần ngươi sống được đủ lâu, thì ngươi nhất định có thể ngăn cản Lâm Nhiễm tuyên bố công pháp, nói không chừng dưới sự chỉ dẫn của ngươi hắn sẽ sáng tạo ra một trường phái thuật pháp mới còn xuất sắc hơn "Kết ấn lưu", vì vậy ngươi hãy kiên cường sống sót.

Thứ tư: Nếu có thể, hãy để lại hậu đại, đồng thời truyền tổ huấn xuống, cố gắng giúp ta có được tài khoản quyền hạn của kho số liệu, việc này rất quan trọng đối với ta.

Sau khi viết ra bốn điều muốn nói với tương lai, hắn im lặng một lúc lâu.

Hắn biết sau khi mình rời đi, hắn của tương lai nhất định sẽ rất đau khổ, hiện tại hắn trang bức thì tương lai hắn sẽ đều phải trả giá.

Mất đi năng lực tiến vào giấc mơ tương lai, cũng đồng nghĩa với việc mất đi cơ hội tiếp tục đạo văn công pháp của tương lai, con đường sau đó mà hắn của tương lai phải đi sẽ rất khó đi.

Nghĩ tới đây, hắn thở dài, sau đó viết thêm một đoạn văn vào cuối bốn kế hoạch:

Không cần nghi ngờ chính mình, ngươi từng là học sinh tốt nghiệp xuất sắc nhất trường Nhất Trung Tinh thành, vì vậy mặc dù không có phần mềm hack, thì ngươi vẫn có thể dựa vào sự cố gắng của bản thân để tạo ra sự khác biệt, nếu không có đường tắt để đi thì hãy vượt mọi chông gai mà tiến lên.

Khép lại notebook, hắn ngồi ở trước bàn sách và rơi vào trầm tư.

Nói là đối thoại với tương lai, nhưng nội dung viết trong notebook thực ra chính là sự nối tiếp những ý tưởng của hắn.

Nói cách khác, cho dù hắn không ghi lại những thông tin này, thì tương lai hắn vẫn sẽ đi theo hướng này, bởi vì ý nghĩ của hắn hiện tại và hắn trong tương lai là giống nhau.

Ý nghĩ của việc ghi chép là sẽ không quên đi các chi tiết trong đó.

Dù sao thì sau khi hắn tiến vào giấc mơ tương lai, những ý nghĩ mới nhất định sẽ không ngừng xuất hiện trong đầu hắn trong dòng thời gian này, và có lẽ hắn sẽ thay đổi và quên đi ý nghĩ ban đầu.

Vì vậy, viết thông tin quan trọng vào notebook chủ yếu là để nhắc nhở bản thân trong dòng thời gian này, đừng quên.

Trong lúc suy nghĩ, thời gian vô tình trôi qua.

Mãi đến khi Lâm Nhiễm gọi điện đến, hắn mới phát hiện đã bốn giờ trôi qua, hiện tại đã đến giờ ăn tối.

Khép lại notebook, hắn đứng dậy vươn vai một cái, chuẩn bị đến nhà ăn học phủ ăn cơm tối.

Mặc dù năng lượng thu được từ trong đồ ăn vô cùng ít ỏi, nhưng con muỗi dù nhỏ cũng là thịt, hơn nữa đối với hắn, ăn cơm càng giống như một loại hưởng thụ.

Vì vậy, bất kể thế nào cũng không thể quên ăn cơm.

Ngày hôm sau, Mộ Lang phù văn tinh thạch mua online đã được gửi đến ký túc xá.

Tiếp nhận hộp chuyển phát nhanh do nhân viên bảo vệ của trường đưa tới, Phong Kỳ nói câu cám ơn, sau đó đóng cửa và đi tới ngồi xuống trước bàn sách.

Thuần thục mở gói hàng ra, hắn lấy Mộ Lang phù văn tinh thạch trong hộp kim loại, sau đó không chút do dự nhét vào trong miệng, nhai nát rồi nuốt xuống.

Một miếng này trị giá 88 vạn.

Khi dạ dày tiến hành co bóp và nhiệt độ cơ thể tăng cao, thì thanh tiến trình năng lượng trong bảng cũng bắt đầu nhảy vọt, chậm rãi từ 41.76%, tăng lên đến 150.8%.

So sánh với viên trong lần mua hàng online trước thì viên Mộ Lang phù văn tinh thạch lần này rõ ràng có hiệu quả hơn.

Đối với điều này hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Dù sao hiện thực cũng không phải trò chơi, cho dù là sinh vật trận địa cùng chủng tộc thì cũng không khả năng hoàn toàn giống nhau, có sự khác biệt về các khía cạnh khác nhau là điều bình thường.

Giờ phút này, việc bổ sung năng lượng đã được hoàn tất, và cũng đã thỏa mãn yêu cầu để tiến vào giấc mơ tương lai.

Hết chương 87.

Chương 88. Ta là phản đồ?

Nhưng hắn vẫn chưa lựa chọn nằm ngửa và chìm vào giấc ngủ, mà là lấy notebook ra tiếp tục quy hoạch tương lai, nhất định phải theo đuổi tối đa hóa hiệu quả và lợi ích trong mỗi một lần tiến vào giấc mơ tương lai.

Trong lúc suy tư, hắn lại thêm mấy bút vào notebook.

Cảm thấy gần như đã xong, hắn nằm ở trên giường, và bắt đầu thử chìm vào giấc ngủ.

Nhắm mắt một lát, Phong Kỳ lại mở mắt ra.

Hắn phát hiện dường như mình đã mất đi năng lực nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, khi hắn nhắm mắt lại thì trong đầu sẽ không ngừng hiện lên những suy nghĩ về tương lai, trong lòng không hiểu sao có chút lo lắng.

Mà nguồn gốc của lo lắng, là áp lực.

Thế là hắn đứng dậy và lấy từ trong tủ lạnh ra hai bình rượu, mở nắp ra và rót vào trong miệng, sau đó lại lần nữa nằm ở trên giường.

Dưới tác dụng thôi miên của cồn, đầu óc hắn trống rỗng và dần buồn ngủ, vẻ mặt cũng dần trở nên an tường…

Mở mắt ra, gió lạnh thấu xương đập vào mặt.

Thế giới trong giấc mơ tương lai vẫn là cảnh tượng quen thuộc, xương khô chồng chất thành núi ở dưới chân, nơi tầm mắt nhìn thấy đều là hoang tàn.

Hắn đã sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt nên vẫn chưa bị đả kích bởi cảnh tượng trước mắt, mà là nhếch miệng cười nói:

“Lời tự thuật, nhớ ta không!”

[Cmn, lại phải dậy đi làm.]

Phong Kỳ: …

“Ngươi có thể văn minh một chút được không.” Hắn có chút bất đắc dĩ nói.

[Tốt thôi, vậy thì xin hỏi ký chủ tôn kính, ngươi mẹ nó có chuyện gì cần tư vấn? Ta sẽ trả lời theo tâm trạng của mình.]

Phong Kỳ: …

“Không sao rồi, ngươi ngủ tiếp đi, có việc sẽ gọi ngươi.” Nói xong, hắn nâng đùi phải lên, một cước đạp đầu của Zombie, đang định đứng lên, bay cách xa mấy mét.

Mục tiêu của hắn khi tiến vào giấc mơ tương lai lần này rất rõ ràng.

Đầu tiên là tìm đọc tin tức nhân vật, sau đó là học tập giáo trình công pháp tu luyện cơ bản, cuối cùng là học tập một môn công pháp tu luyện.

Nếu như còn nhiều thời gian, hắn còn muốn tìm đọc những tin tức về các sự kiện lớn cùng thời đại.

Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là đọc những tin tức hắn của tương lai để lại trong email cá nhân.

Ở trong đó, có khả năng sẽ có một vài tin tức quan trọng mà hắn cần.

Ví dụ như tài khoản quyền hạn quan trọng của khu lánh nạn Tinh thành, hoặc là những sự cố bí mật mà hắn của tương lai đã điều tra được, cũng có thể là những vấn đề gặp phải trong quá trình thành lập tổ chức bí mật, điều đó có thể cảnh báo hắn và giúp hắn lẩn tránh những nguy hiểm.

Nghĩ tới đây, hắn đi về hướng Đông.

Trong giấc mơ tương lai lần này thì địa hình đã có sự thay đổi, và sức mạnh của Zombie cũng suy giảm, rõ ràng là một hành vi nào đó của hắn đã dẫn đến những thay đổi nhỏ trong tương lai.

Nhưng hắn không có cách nào để truy tìm nguyên nhân chính xác là gì.

Giống như móng ngựa hủy diệt cả một đế chế, nguồn gốc của phản ứng dây chuyền có lẽ chỉ là một sự việc rất nhỏ, nhưng dưới sự trợ giúp của thời gian, hàng loạt phản ứng dây chuyền đã được tạo ra và có sức ảnh hưởng to lớn.

Địa hình thay đổi khiến hắn phải tìm rất lâu mới tìm được tấm bia đá bên trên khu tránh nạn Tinh thành.

Cất bước đi đến trước tấm bia đá loang lổ vết rỉ, hắn cắn nát ngón tay và nhỏ máu tươi vào rãnh máu, theo giọng nói máy móc vang lên đứt quãng, tấm bia đá di chuyển và lộ ra lối đi kim loại bên dưới.

Đối với quá trình này hắn đã hết sức quen thuộc, lúc này, hắn đi vào lối đi kim loại và đến thẳng kho số liệu

Đi tới vị trí trung tâm của khu tránh nạn dưới lòng đất, hắn đưa tay vuốt bàn điều khiển bị cho bụi phủ kín, sau khi đã nhìn rõ các nút thì nhấn nút khởi động.

Nguồn năng lượng dự trữ trong khu tránh nạn được vận chuyển, sau đó màn hình trước bàn điều khiển lập lòe sáng lên.

Một loạt ký hiệu chạy qua, kho số liệu được khởi động và một danh sách các tùy chọn hiện lên trước mặt hắn.

Với tâm trạng đầy chờ mong, hắn bắt đầu mở thanh tìm kiếm sau đó nhập tên của mình vào, muốn xem tin tức của mình trong tương lai.

Sau mấy giây chờ đợi, tin tức tương lai liên quan đến hắn hiện lên.

[Phong Kỳ (phản đồ của nhân loại)] :

Hưởng thọ: 27 tuổi

Nguyên nhân cái chết: Tử hình công khai

Ngày tử vong: Ngày mùng 3 tháng 4 năm 2039.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Tốt nghiệp xuất sắc loại S của Tinh thành học phủ (hủy bỏ), người sửa chữa tu luyện thể thao phiên bản 2.0, huân chương tinh anh nhân loại cấp A (hủy bỏ), giáo viên ưu tú của Tinh thành học phủ (hủy bỏ), giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại (hủy bỏ), người sáng lập « Mãnh Hổ quyền », người sáng lập « Thối Thể thuật », người sáng lập « Thiên Địa thiền »…

Đánh giá: Giai đoạn trước bộc lộ tài năng, trong thời gian học tập tại Tinh thành học phủ đã nghiên cứu phát minh ra một loạt công pháp tu linh và tu thể có sức ảnh hưởng lớn đến thế hệ tương lai, được thế nhân coi là ngôi sao tương lai có tiềm lực nhất thời bấy giờ, nhưng sau đó lại cô phụ sự mong đợi của mọi người, trong lòng có ý nghĩ phản nghịch và âm thầm ngăn cản sự phát triển của văn minh nhân loại.

Hết chương 88.

Chương 89. Tuyệt đối không từ bỏ

Trong thời gian làm giáo viên tại Tinh thành học phủ, hắn đã tiến hành tẩy não, lôi kéo học viên, và tự mình thành lập "tổ chức Hắc Ám" làm hại thế gian, thực hiện một loạt hành động bí mật nhằm ngăn cản nhân loại phát triển, cũng may sau đó đã được phát hiện kịp thời, và vào ngày mùng 3 tháng 4 năm 2039, hắn đã bị tử hình chặt đầu truyền hình trực tiếp tại khu hành quyết đầu tiên của Tinh thành, để làm gương cho những người khác.

Bình luận của cư dân mạng:

Tương lai xanh: Đến đây nhổ nước bọt, thật sự là hỏng từ gốc rễ, thời đại kia có biết bao nhiêu người đã kỳ vọng vào ngươi, Vương Tấn Thăng, giáo viên của ngươi, thậm chí rơi nước mắt đầy mặt vào ngày ngươi bị hành hình, thật sự thấy không đáng cho một vị vĩ nhân lịch sử, vậy mà phải dạy dỗ một kẻ phản bội như ngươi.

Trái tim lớn: Quá đáng tiếc, có tài năng nhưng lại không phấn đấu cho sự vươn lên của nhân loại, ngược lại lại có ý nghĩ gây tai họa cho thế giới, thật sự là vừa đáng buồn vừa đáng hận.

Tại tuyến chiến đấu: Đối với người này ta không làm đánh giá, nhưng khi lật xem tư liệu lịch sử thì có một việc khiến ta cảm thấy rất khó hiểu, rốt cuộc thì tổ chức phản nghịch do Phong Kỳ xây dựng đã từng có những hành động gì, và tại sao không có bất kì tư liệu nào ghi chép về vấn đề này.

Bình minh màu máu: Lúc đó ở nơi hành quyết có một sự cố bất ngờ xảy ra, ta xem xong video thì hơi bất ngờ, bỗng nhiên cảm thấy không khó hiểu khi Mộc Tinh phản bội nhân loại, bởi vì mầm mống của tai họa đã sớm được chôn xuống.

…

Nhìn giới thiệu của hắn trong tương lai, hắn không khỏi trợn tròn mắt.

Ta là phản đồ của nhân loại?

Hắn cảm thấy khó có thể tin được, đồng thời cũng cảm thấy việc này nhất định đã bị một thế lực nào đó bí mật xúc tiến, cho hắn gắn một tội danh có lẽ có, để hắn trở thành tội nhân bị thế nhân phỉ nhổ.

Mà thế lực đứng đằng sau rất có thể là viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Bởi vì hắn thành lập tổ chức Hắc Ám là để chống lại viện nghiên cứu Tinh Hồng, vì vậy, có thể là trong khi đang thực hiện hành động nhằm vào viện nghiên cứu Tinh Hồng hắn đã bị phát hiện, dẫn đến tổn thất toàn bộ.

Trước khi kiểm tra email trò chuyện riêng tư, hắn do dự một chút, cuối cùng vẫn bấm vào video đính kèm bên dưới phần giới thiệu nhân vật.

Cùng với hình ảnh khu hành quyết hiện lên, âm thanh của lời tự thuật cũng hiện lên trong đầu hắn.

[Trực tiếp nhìn mình bị chặt đầu? Đợt thao tác này của người anh em thật là ngưu phê, nếu không phải không có cách nào gửi bình luận vào trong video, thì ta thế nào cũng phải gõ vào trong video ngươi bị hành hình một chuỗi số: 666.]

Phong Kỳ: …

Trong video, Phong Kỳ nhìn thấy mình mặc đồng phục tù sọc, tay và chân bị trói bằng xích sắt màu đen và đứng trên bục hành quyết hình tròn khổng lồ.

Lúc này, sắc mặt hắn tái nhợt, bờ môi khô nứt, giống như đã lâu không được nhìn thấy ánh mặt trời, tóc tai hắn bù xù, khi cúi đầu đứng ở đó trông rất gầy gò và chán nản.

Đứng sau lưng hắn là một người đàn ông uy nghiêm mặc bộ đồng phục của đội đồn trú Tinh thành và cầm một thanh đao lớn.

Lần hành hình này được truyền hình trực tiếp và tất cả mọi người đều có thể quan sát quá trình hành quyết cụ thể thông qua internet, và phương thức được sử dụng trong lần hành quyết này là "chặt đầu", đã sớm bị xã hội hiện đại vứt bỏ, điều này có thể cho thấy mức độ nghiêm trọng của tình hình.

Nhưng điểm này lại làm cho Phong Kỳ cảm thấy rất nghi hoặc.

Việc tử hình công khai hắn có thể lý giải, có lẽ là để răn đe những phần tử nguy hiểm tiềm tàng.

Nhưng vấn đề là, cho dù Mộc Tình tàn sát vài tòa thành thì phương pháp hành quyết cũng là bảo mật, vậy bản thân hắn có tài đức gì mà phải bị tử hình công khai?

Trong lòng nghi ngờ, hắn tiếp tục xem tiếp.

Theo thời gian trôi qua, người đàn ông mặc quân phục đứng sau lưng của hắn nói:

"Phong Kỳ, trước khi chết có cái gì muốn nói không?"

Đối mặt với câu hỏi, hắn ở trong hình chậm rãi ngẩng đầu lộ ra khuôn mặt gầy gò và hốc hác, sau đó mở miệng nói:

"Các ngươi rất hận ta phải không?"

Sau khi nói xong câu này, hàng loạt bình luận xẹt qua tràn ngập video, tất cả đều là mắng hắn.

Ngay cả người đàn ông của quân bộ đứng sau lưng hắn cũng không nhịn được mà mở miệng nói:

"Ngươi phản bội chúng ta, chẳng lẽ không đáng để hận sao?"

Lúc này, những người đứng xem xung quanh khu hành quyết cũng ào ào ném đá vào hắn.

Nhìn cảnh tượng quần chúng xúc động và phẫn nộ, hắn ở trong hình cười lắc đầu nói:

"Các ngươi vĩnh viễn không thể nào hiểu được con người thật của ta, nếu để các ngươi thử bước trên con đường ta đã đi qua, có lẽ các ngươi thậm chí không có cả dũng khí để cất bước, những gì các ngươi biết về ta chỉ là phần nổi của tảng băng, và đánh giá của các ngươi đối với ta thậm chí không bằng một phần vạn ta."

Nhìn tiếng mắng chửi trong bình luận không ngừng xẹt qua màn hình, Phong Kỳ ngồi ở trước video nắm chặt nắm đấm.

Hắn có thể tưởng tượng được, nội tâm của mình ở tương lai đau đớn thế nào trong giờ khắc này.

Hắn từng muốn cứu vớt thế giới mà không hề do dự, nhưng cuối cùng lại bị cả thế giới chê bai và sỉ nhục, cho rằng hắn là phản đồ ngăn cản sự phát triển của văn minh nhân loại.

Hắn không hận thế nhân, bởi vì bọn họ chỉ là bị che mờ hai mắt, chưa từng thật sự hiểu rõ chân tướng.

Hết chương 89.

Chương 90. Tuyệt đối không từ bỏ (2)

Sự tức giận của thế nhân đối với hắn cũng là xuất phát từ tình yêu đối với thế giới này, vì vậy hắn có thể hiểu được cảm giác này.

Nhưng hắn không cách nào tha thứ cho thế lực hắc ám đã ở sau lưng thao túng mọi thứ, và chơi đùa với cả thế giới.

Giờ phút này, ý nghĩ muốn phá hủy viện nghiên cứu Tinh Hồng ở trong lòng hắn trở nên càng thêm bức thiết.

Trong hình, sau khi nói ra những lời đó, hắn bị áp giải đến nơi chém đầu nằm ở trung tâm đài hành quyết.

Đúng lúc này, trong hình xuất hiện bạo động.

Nhân viên của quân bộ vây quanh đài hành quyết bị đẩy ra, hắn nhìn thấy một bóng hình xinh đẹp xuất hiện trong hình, cô khoác áo choàng đen, dáng người cao gầy, và đi từng bước đến đài hành quyết.

Sau lưng cô, những bóng người cũng khoác áo choàng đen khác hộ tống cô tiến lên.

Nhìn người này và huy chương gắn trên áo choàng của người này, xung quanh vậy mà không có ai dám đứng ra ngăn cản.

Khi áo choàng đen được vén lên, hắn thấy được một khuôn mặt quen thuộc, người đến chính là Mộc Tinh.

“Phong Kỳ, tôi đưa cậu trở về.”

“Bây giờ tôi là tội nhân, không thể đi.” Trong hình, hắn ngẩng đầu lên và mỉm cười nhìn Mộc Tinh.

“Tôi không tin, trong mắt tôi, cậu yêu quý thế giới này hơn bất cứ kẻ nào.” Nhìn khuôn mặt tiều tụy của Phong Kỳ trong hình, hốc mắt Mộc Tinh ướt át.

“Đừng phạm sai lầm, bây giờ chị là đoàn trưởng của chiến đoàn trận địa đỉnh cấp, là tinh anh của nhân loại, tương lai chị sẽ có rất nhiều thành tựu lớn, tuyệt đối đừng bị tôi làm liên lụy.”

Lần này Mộc Tinh không trả lời hắn, mà là đưa tay nắm lấy xích sắt, dưới sức mạnh to lớn của cô, sợi xích sắt màu đen đặc chế lập tức vỡ vụn thành từng mảnh rồi rơi ra.

Thấy cảnh này, sắc mặt người đàn ông của quân bộ cầm thanh đao đứng sau lưng Phong Kỳ lập tức thay đổi.

“Đoàn trưởng Mộc, cô muốn làm gì? Vì một tên phản đồ mà làm như vậy có đáng giá không?”

Nghe những lời này, Mộc Tinh bỗng nhiên nhìn chằm chằm vào người quân nhân, đôi mắt trở nên đỏ tươi:

“Cậu ấy không phải phản đồ!”

Dưới ánh nhìn chăm chú của Mộc Tinh, người đàn ông bị dọa lui về phía sau mấy bước.

Thấy cảnh này, hắn ở trong hình vội vàng mở miệng ngăn cản:

“Đừng ngốc, nơi này là quân bộ, đừng để bị tôi liên luỵ.”

“Tôi muốn cứu cậu, không ai có thể ngăn cản được.”

Nhìn thấy Mộc Tinh có hành động cướp pháp trường, trong hình, hắn bỗng nhiên tát một cái vào mặt Mộc Tinh, và nói trong sự im lặng của cô:

“Bình tĩnh một chút, đừng trở thành tội nhân lịch sử giống như tôi.”

“Chẳng lẽ để tôi nhìn cậu chết sao?” Mộc Tình hốc mắt ướt át, vừa nói vừa kìm nén bi thương.

“Chị nhớ lời hứa chúng ta đã hứa dưới gốc cây liễu không? Cả đời phấn đấu vì tương lai nhân loại, hiện tại chị đã thành lập được chiến đoàn trận địa của riêng mình, nhưng nếu như hôm nay chị đưa tôi đi thì chị sẽ thành tội nhân lịch sử, và tất cả cố gắng của chị sẽ thất bại trong gang tấc.”

“Vậy cậu có nhớ, cậu đã nói sẽ trở thành Phó đoàn trưởng không?”

Nghe lời này, hắn ở trong hình rõ ràng sững sờ, sau đó lắc đầu thở dài:

“Tôi thất hứa.”

“Tôi mang đủ người, có thể đảm bảo chúng ta an toàn rời đi Tinh thành ….”

Mộc Tinh còn chưa nói xong, hắn ở trong hình đã nhịn không được tức giận nói:

“Rời đi? Đi đâu? Sống những ngày tháng phải trốn đông trốn tây sao? Cho dù không thể nhịn được thì chị cũng phải nhịn cho tôi, hãy ghi nhớ sứ mệnh trên người chị, nếu tôi ngã xuống thì chị phải gánh vác giấc mơ của tôi mà tiếp tục đi tới đích, đừng để tôi chết không nhắm mắt.”

Nhìn Phong Kỳ có vẻ tiều tụy nhưng ánh mắt kiên định, Mộc Tinh im lặng hồi lâu mới hỏi:

“Không chết không được sao?”

“Không chết không được.”

Nghe lời nói như vậy, Mộc Tình bỗng nhiên dậm chân, lấy cô làm trung tâm, đài hành quyết lập tức xuất hiện những vết nứt không ngừng lan rộng ra ngoài.

“Nếu như tôi nhất định phải cứu thì sao.”

Những nhân viên của quân bộ đứng ở xung quanh lúc này đã vô cùng căng thẳng.

“Đừng để quãng đời còn lại của tôi phải giãy dụa trong sự thống khổ, từ bỏ đi.”

Nghe lời này, một giọt nước mắt trong suốt rơi ra từ trong mắt cô, dường như cô đã hiểu rằng trong lòng của hắn đã có ý muốn chết.

“Tôi thề sẽ điều tra ra mọi chuyện và trả thù cho cậu.”

Thanh âm rơi xuống, Mộc Tinh quay người rời đi cùng những bóng người mặc áo choàng đen khác, và không hề quay đầu nhìn lại.

Thấy cảnh này, những thành viên của quân bộ trong khu hành quyết vốn luôn căng thẳng, hiển nhiên cũng thấy nhẹ nhõm.

Lúc này Mộc Tinh đã là đoàn trưởng của chiến đoàn trận địa đỉnh cấp, cho dù là quân bộ cũng không dám dễ dàng xảy ra xung đột với cô, cuối cùng phải để mặc cô rời đi, có thể thấy lực uy hiếp không phải bàn cãi.

Sau khi Mộc Tinh rời đi, trong hình, hắn một lần nữa đứng ở nơi hành quyết.

“Đã đến giờ, để lại di ngôn đi, đến lúc lên đường rồi.” Người đàn ông của quân bộ đứng sau lưng hắn nghiêm túc nói.

Hết chương 90.

Chương 91. Điểm đáng ngờ (1)

Nghe những lời này, hắn ở trong hình nhẹ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước và mỉm cười nói:

"Nếu như ngươi nhìn thấy hình ảnh này thì không cần cảm thấy áy náy, đối với người đã thất bại như ta mà nói, đây là sự giải thoát, mà ngươi mới là người phải gánh vác gánh nặng và tiếp tục đi tiếp, không cần để ý đến đánh giá của thế nhân!"

"Hãy nhớ rằng, trái tim và hành động của ta trong sáng như gương, mọi việc ta làm đều thuộc về chính nghĩa, chỉ cần không thẹn với lương tâm là được!"

Thanh âm rơi xuống, thanh đao cũng chém xuống, và một vệt đỏ chói mắt văng ra.

Cùng với tiếng hoan hô trong màn hình, Phong Kỳ nắm chặt nắm đấm, sau đó đập mạnh vào bàn điều khiển.

[Ngươi mới là người gánh vác gánh nặng và bước tiếp, trong tương lai, ngươi chọn hi sinh không chỉ là để thành toàn Mộc Tinh, mà còn là vì thành toàn ngươi, đừng để hắn thất vọng.]

"Ta sẽ tiếp tục đi tới đích, Tuyệt! Đối! Không! Từ bỏ!" Phong Kỳ vành mắt đỏ lên, cắn răng nói.

Nhìn thấy bản thân tương lai bị tử hình, nội tâm Phong Kỳ hết sức thống khổ.

Mỗi một lần xuyên qua tương lai, đều có nghĩa hắn ở một dòng thời gian khác sẽ trở thành vật hi sinh thử lỗi, phải chịu

áp lực và đau đớn rất lớn.

Vì vậy mỗi lần trước khi chết, hắn ở tương lai đều sẽ nói tử vong chỉ là sự giải thoát, để hắn không phải áy náy.

Nhưng khi nhìn thấy dân chúng vây xem nhảy cẫng lên hoan hô vì điều này, mà hắn ở tương lai lại đầu một nơi, người một nẻo nằm trên đài hành quyết, hắn sao có thể không áy náy.

Vào cuối buổi truyền hình trực tiếp cuộc hành quyết, có một người đã xuất hiện.

Mặc dù ngoại hình đã thay đổi, trên mặt cũng có thêm mấy vết sẹo, nhưng hắn vẫn chỉ cần liếc mắt là nhận ra người này chính là hòa thượng.

Lúc này, hắn lại một lần nữa khoác lên mình bộ trang phục khổ hạnh tăng rách nát, và chậm rãi đi đến đài hành quyết, sau đó khoanh chân ngồi ở bên cạnh hắn, nhắm mắt nói thầm giống như đang siêu độ cho vong hồn của hắn.

Mặc dù không rõ mối quan hệ của của hắn và hòa thượng về sau trong mốc thời gian này như thế nào, nhưng hắn không ngờ vào lúc này, hòa thượng trông không đáng tin cậy kia lại đến tiễn biệt hắn.

Trong lúc đó, những cục đá của quần chúng vây xem ném vào trên người hòa thượng, nhưng hắn vẫn bất động, hai tay chắp trước ngực và miệng không ngừng đọc.

Khi nhân viên của quân bộ đến thu dọn hiện trường, hòa thượng đưa tay vuốt khuôn mặt của hắn và giúp hắn khép lại đôi mắt vẫn còn mở.

Cuối video là cảnh thu dọn hiện trường, lúc này, một đội nhân viên mặc áo choàng đen lại đến nữa.

Nhưng lần này hắn không thấy được bóng dáng của Mộc Tinh, bọn họ dường như đang thương lượng với nhân viên của

quân bộ, cuối cùng mang thi thể của hắn đi.

Sau khi video đã kết thúc, hắn hít sâu một hơi.

Nội tâm hắn vẫn không có cách nào bình tĩnh trở lại, nhưng hắn biết rõ bây giờ không phải là lúc để đa sầu đa cảm, mỗi một phút một giây ở trong giấc mơ tương lai hắn đều phải trân quý.

Vì vậy hắn mở thanh tìm kiếm và nhập vào tên thật của hòa thượng: "Tuệ Hư" .

Sau khi lọc thì tin tức liên quan được hiện ra.

[Tuệ Hư (đại sư)] :

Hưởng thọ: 219 tuổi

Giới thiệu nhân vật: Trụ trì thứ 239 của chùa Kim Tiên, tốt nghiệp xuất sắc Tinh Thành Học Phủ, trong những năm đầu không có hoạt động gì nổi bật, đến tuổi trung niên đột nhiên tỉnh ngộ, tiếp quản chiến đoàn trận địa Bàn Nhược, sau đó dẫn đầu chiến đoàn trận địa Bàn Nhược nhiều lần lập chiến công, khi tuổi già đã từ đi chức vụ đoàn trưởng, đi khắp thế giới để phát huy tinh thần bất khuất, kiên cường, và đã đánh thức vô số con người có tri thức chiến đấu vì tương lai nhân loại, được hậu nhân ca ngợi là đại sư.

Đánh giá của cư dân mạng.

Khen ngợi tương lai: Trên thực tế, cuộc đời của đại sư Tuệ Hư ban đầu rất gập ghềnh, trước kia suýt bị dính líu đến vụ án Phong Kỳ, khiến ông luôn bị người khác nhục mạ, nhưng sau khi lật xem tư liệu lịch sử ta phát hiện ra, dường như việc đại sư Tuệ Hư tỉnh ngộ có liên quan trực tiếp đến Phong Kỳ, nhưng nguyên nhân cụ thể là gì ta cũng không biết được.

Đao Chém Linh hồn: Nếu muốn tranh luận về sự thay đổi của đại sư Tuệ Hư, ta cảm thấy khẳng định có quan hệ với

Phong Kỳ, bởi vì đại sư Tuệ Hư đã từng có ý nghĩ rời đi Phật môn, nhưng ngày Phong Kỳ bị xử quyết ông lại mặc lại quần áo khổ hạnh tăng, từ đó ông hoàn toàn thay đổi, sau khi siêu độ Phong Kỳ thì ông trở về Phật môn, đồng thời tiến vào chiến đoàn trận địa Bàn Nhược, cuối cùng dựa vào sự cố gắng của mình mà trở thành đoàn trưởng, thật sự dốc lòng, nhưng cũng thật sự bi ai, dường như ông không tin bạn của mình là Phong Kỳ sẽ phản bội nhân loại.

Ý chí kiên định: Đại sư Tuệ Hư đã từng là học sinh của Phong Kỳ, ông xuất hiện khi hành quyết chỉ là kỷ niệm của học sinh đối với giáo viên mà thôi, ta cảm thấy chẳng có liên quan gì đến việc Phong Kỳ có ảnh hưởng đến ông, một người là lãnh tụ tinh thần của rất nhiều người, một người là phản đồ, có thể có quan hệ gì được.

Hết chương 91.

Chương 92. Điểm đáng ngờ (2)

Tiểu Ly tham ăn: Trên thực tế, tư liệu lịch sử có thể chứng minh tình cảm của đại sư Tuệ Hư đối với Phong Kỳ, ở Tinh Thành Học Phủ thì Tuệ Hư không được gọi là đại sư, sau khi tốt nghiệp Tuệ Hư không được gọi là đại sư, và trong những năm tháng sống chán trường qua ngày Tuệ Hư càng không được gọi là đại sư.

Nhưng cho đến thời điểm khi Phong Kỳ bị hành quyết, khi Tuệ Hư một lần nữa mặc quần áo khổ hạnh tăng, thì ông mới hoàn toàn thay đổi và thật sự là đại sư, chúng ta không có cách nào hiểu rõ thế giới nội tâm của đại sư Tuệ Hư, nhưng ta biết rằng cái chết của Phong Kỳ có ảnh hưởng rất lớn đối với ông.

…

Nhìn giới thiệu của hòa thượng, Phong Kỳ không nghĩ tới người hắn luôn cảm thấy không đáng tin cậy là hòa thượng, vậy mà lại phát triển thành lãnh tụ tinh thần của rất nhiều người.

Về phần thay đổi của hòa thượng có liên quan gì đến hắn hay không, hắn không thể nào biết được.

Hắn chưa từng trải qua những sự kiện trong dòng thời gian này, tất cả đáp án chỉ có thể tìm kiếm trong email cá nhân.

Trước đó, hắn còn có một lần quyền hạn tìm đọc tin tức nhân vật, vì vậy hắn nhập tên Mộc Tinh vào thanh tìm kiếm.

Sau mấy giây chờ đợi, tin tức liên quan đến Mộc Tinh hiện ra.

[Mộc Tinh (thủ lĩnh phản quân)] :

Giới thiệu: Vốn là học viên của Tinh Thành Học Phủ, sau khi tốt nghiệp thì gia nhập chiến đoàn trận địa Khiếu Phong và trở thành một chiến sĩ trận địa, trong giai đoạn này có biểu hiện ưu tú và liên tục được thăng chức, chỉ mất nửa năm đã được thăng chức lên là Phó đoàn trưởng, chiến đoàn trận địa Khiếu Phong thậm chí được thăng cấp lên chiến đoàn cấp A mà chỉ dựa vào sức của một mình Mộc Tinh.

Năm thứ ba sau khi tốt nghiệp Tinh Thành Học Phủ, bất chấp việc được giữ lại, đã rời khỏi chiến đoàn trận địa Khiếu Phong, tự mình xây dựng một trong mười chiến đoàn trận địa mạnh nhất, "chiến đoàn trận địa Bình Minh", trong lúc đó, đã nhiều lần lập chiến công, vinh dự lấy được rất nhiều cống hiến, được bầu làm một trong những người được chọn là chiến thần lịch sử.

Nhưng sau khi Phong Kỳ chết, tính tình Mộc Tinh xảy ra thay đổi lớn, trong một hội nghị chiến đoàn trận địa do viện nghiên cứu Tinh Hồng tổ chức, đã đánh giết đoàn trưởng của vài chiến đoàn trận địa nổi danh, sau đó chiêu mộ số lượng lớn thập hoang giả, thành lập nên quân đoàn phản loạn "Bình Minh", đồng thời khởi động lại kế hoạch người cải tạo phù văn, mở ra cuộc đối đầu với nhân loại.

Trong tay cô vấy rất nhiều máu tươi của những người vô tội, từng dẫn đầu phản quân tàn sát vài tòa thành thị, nghiệp chướng nặng nề, bị hậu nhân xỉ vả.

Nguyên nhân cái chết: Giữ bí mật (quyền hạn cao nhất)

Nhãn hiệu: Người cải tạo phù văn, thủ lĩnh quân đoàn phản loạn Bình Minh, phản đồ của nhân loại

Tính cách: Tàn bạo, máu lạnh, không từ thủ đoạn

Đánh giá của cư dân mạng:

Mặc niệm cho người chết: Mộc Tinh tuyệt đối là một trong những người có chiến lực mạnh nhất thời bấy giờ, thời trẻ cô có tiềm lực trưởng thành rất lớn, nếu như dựa theo quỹ đạo phát triển bình thường thì tuyệt đối có thể được đánh giá là chiến thần đương thời, nhưng lại bởi vì Phong Kỳ đi lên con đường phản bội nhân loại mà cũng đi lên con đường xưa của Phong Kỳ, biến thành phản đồ của nhân loại.

Ta độc hành: Ta mẹ nó phục cái đồ chó hoang Phong Kỳ này rồi, có thể ảnh hưởng đến nhiều người như vậy, cũng may chết sớm, nếu không khẳng định sẽ tạo ra không ít mầm tai họa.

Khí huyết như rồng: Sau khi lật xem lịch sử thì cảm thấy rất nhiều điểm đáng ngờ, đều nói Mộc Tinh phản bội nhân loại là vì Phong Kỳ, nhưng ta cảm thấy khả năng còn có nguyên nhân khác, trước khi diễn ra hội nghị chiến đoàn trận địa do viện nghiên cứu Tinh Hồng tổ chức, Mộc Tinh chỉ là một mực muốn chứng minh Phong Kỳ không sai, nhưng về mặt hành động thì vẫn ở trên chiến tuyến chống lại trận địa xâm lấn, làm phản đột ngột như vậy khiến ta cảm thấy trong đó có rất nhiều điểm đáng ngờ.

…

Xem xong đánh giá của người tương lai đối với Mộc Tinh, Phong Kỳ nhịn không được thở dài.

Tương lai hắn thà rằng chịu chết cũng không đồng ý Mộc Tinh cứu hắn, là bởi vì hắn cảm thấy đây là lần Mộc Tinh đến gần với thay đổi nhất.

Hắn nghĩ rằng Mộc Tinh đã là đoàn trưởng chiến đoàn trận địa Bình Minh, thì tương lai cũng sẽ đi lên con đường giúp đỡ sự trỗi dậy của văn minh nhân loại, lại không nghĩ rằng cuối cùng cô vẫn đi lên con đường xưa.

Mà lần này Mộc Tinh phản bội nhân loại, phía sau vẫn có bóng dáng của viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hắn không khỏi hoài nghi, có lẽ việc Mộc Tinh phản bội toàn nhân loại là do viện nghiên cứu Tinh Hồng bí mật thao túng.

Nhưng cẩn thận tưởng tượng, cũng không có cách nào giải thích được.

Nếu như Mộc Tinh là vũ khí bí mật của viện nghiên cứu Tinh Hồng để chống lại nhân loại, thì tại sao lại không giữ cô trong viện nghiên cứu Tinh Hồng, mà lại để cô được tự do.

Nguyên nhân của tất cả mọi việc dường như đều có liên quan đến hội nghị kia.

Mang theo nghi ngờ, hắn nhấp vào danh sách tìm kiếm và bắt đầu tìm kiếm tư liệu liên quan đến hội nghị tại thời điểm đó.

Hết chương 92.

Chương 93. Lời nhắn gửi từ tương lai (1)

Tư liệu kế tiếp tìm thấy được, làm Phong Kỳ càng không hiểu nổi nguyên do Mộc Tinh làm phản.

Lúc ấy Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng mở hội nghị giữa các chiến đoàn trận địa, có rất nhiều đoàn trưởng chiến đoàn trận địa tham dự, cho nên phần tư liệu này vẫn chưa bảo mật.

Nhưng không có video bảo tồn, chỉ có câu từ ghi lại.

Dựa theo tư liệu, lúc ấy hội nghị chủ yếu thảo luận quay chung quanh phương pháp hữu hiệu xua tan trận địa, quá trình hội nghị hoàn toàn bình thường.

Mộc Tinh cũng phát biểu rất nhiều cái nhìn về hành động xua tan trận địa trong hội nghị.

Nhưng khi hội nghị sắp kết thúc, Mộc Tinh đột nhiên bạo nộ, đánh chết vài đoàn trưởng chiến đoàn trận địa.

Kế đó đối mặt một chúng đoàn trường chiến đoàn trận địa vây công, Mộc Tinh lại đánh chết thêm mấy người, cuối cùng thong dong rời đi.

Từ đó về sau, quỹ đạo Mộc Tinh quay xe đi thẳng lên con đường trở thành đại ma vương.

Đầu tiên là chiêu mộ thập hoang giả, sau đó là lập thành quân phản loạn Bình Minh, cuối cùng tàn sát một loạt dân trong thành, trở thành Ma Vương Diệt Thế bị người đời phỉ nhổ.

Xem xong tư liệu, Phong Kỳ cảm thấy trong đó tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ.

Nếu Mộc Tinh bị Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng khống chế trong cuộc hội nghị này, trở thành vũ khí bí mật đối kháng nhân loại, tựa hồ cũng không quá hợp lý.

Một kế hoạch nghiêm mật, không có khả năng để cho kế hoạch tồn tại nhân tố không xác định.

Nếu Mộc Tinh là vũ khí bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng nên chắc chắn khống chế Mộc Tinh trong tay mình, mà không phải cho cô tự do, chế tạo nguy hiểm tiềm tàng không thể khống chế.

Nhưng nếu Mộc Tinh không bị Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng khống chế, mà là phát hiện bí mật Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trong lúc hội nghị mới "Phản bội nhân loại".

Chuyện này cũng không thể giải thích một loạt hành vi kế tiếp của Mộc Tinh.

Nếu cô phát hiện bí mật Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, vì sao lại giết mấy đoàn trưởng chiến đoàn trận địa nổi danh, mà không phải trực tiếp ra tay với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Lấy tầm hiểu biết của hắn về Mộc Tinh, sâu trong nội tâm cô cũng khát vọng nhân loại đạt được thắng lợi cuối cùng, nếu không bị khống chế, chẳng lí do gì mà kế tiếp sẽ đi tàn sát dân trong thành.

Trừ phi, tàn sát dân trong thành là giả!

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn xuất hiện một suy đoán đáng sợ.

Có lẽ trước giờ Mộc Tinh chưa từng phản bội nhân loại, mà là phát hiện xã hội nhân loại tồn tại rất nhiều cơ cấu cùng loại

với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, cho nên mới tạo lập một thế lực muốn rửa sạch chúng.

Lịch sử sẽ gạt người.

Tựa như hắn trong nhận xét của người tương lai, biến thành phản đồ nhân loại, có khả năng Mộc Tinh phản bội nhân loại, cũng là đoạn lịch sử bị vặn vẹo.

Muốn bẻ cong một đoạn lịch sử, kỳ thật rất dễ dàng, thậm chí không cần chui lỗ hổng chỉnh sửa những chuyện đã xảy ra.

Tựa như nhân loại thu thập ong mật sản xuất mật ong, đã có không biết bao nhiêu phương thức biểu đạt.

Nhân loại nuôi dưỡng mật ong, sau đó thải mật.

Nhân loại nô dịch ong mật.

Ong mật vô tư phụng hiến.

Mỗi một loại phương thức biểu đạt đều mang ý nghĩa hoàn toàn khác nhau, nhưng lại miêu tả cùng một sự kiện.

Mà Mộc Tinh "tàn sát dân trong thành", cũng có thể bị xuyên tạc thành nhiều ý.

Nhưng sau khi tiếp tục tìm đọc tư liệu, hắn cảm thấy kết luận này cũng không hợp lý.

Vấn đề quay trở về điểm xuất phát.

Nếu Mộc Tinh thành lập "quân phản loạn" là vì rửa sạch những cơ cấu ẩn náu như Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, vì sao dữ liệu cơ sở không hề ghi lại Mộc Tinh tấn công Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nếu Mộc Tinh là vì rửa sạch "U ác tính", Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng nên là mục tiêu hàng đầu bị nhằm vào.

Chẳng lẽ Tinh Thành đề phòng nghiêm ngặt, quân phản loạn không thể đánh vào?

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức lắc đầu.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không chỉ đóng đô ở Tinh Thành, rất nhiều thành phố khác cũng có chi nhánh Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nhưng các chi nhánh đều chưa từng bị quân phản loạn Bình Minh tập kích, nói lên Mộc Tinh không có địch ý với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Toàn bộ đáp án tựa hồ đều trật lất.

Giả sử Mộc Tinh bị Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng khống chế, vì sao cô luôn được tự do?

Giả sử Mộc Tinh không bị khống chế, vì sao cô phản bội nhân loại?

Giả sử Mộc Tinh phát hiện bí mật Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thành lập quân phản loạn tàn sát dân trong thành là giả, thực tế là vì rửa sạch ung nhọt giấu mình trong xã hội nhân loại, vì sao không hề ra tay với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng?

Toàn bộ đáp án đều ám chỉ Mộc Tinh thật sự phản bội toàn nhân loại.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy, đáp án này tất nhiên không phải chân tướng.

Cô không có lý do gì phản bội nhân loại.

Nếu Mộc Tinh phản bội nhân loại vì hắn, cô thất hứa với hắn.

Giả sử thật sự thất hứa, mục tiêu đầu tiên muốn nhằm vào vẫn là Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Hắn cảm thấy nguyên nhân mình qua đời, là do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng lén lút nhúng tay.

Hết chương 93.

Chương 94. Lời nhắn gửi từ tương lai (2)

Nếu Mộc Tinh sẽ phản bội toàn nhân loại vì hắn, khẳng định sẽ điều tra ra Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, mục tiêu đầu tiên bị nhằm vào vẫn là Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sao cô lại chẳng thèm quan tâm.

Bốn loại đáp án, không có cái nào giải thích được, mỗi loại đáp án đều có lỗ hổng.

Thời gian hữu hạn, không nghĩ được nguyên nhân, hắn chỉ có thể tạm thời từ bỏ.

Kế tiếp, hắn đánh số thứ tự hòm thư cá nhân trong dữ liệu cơ sở, tức khắc giao diện hòm thư bắn ra.

Sau khi bấm xuống 12 số mật khẩu, hòm thư mở ra, tin tức đầu tiên hiện lên màn hình.

Hắn trong tương lai để lại rất nhiều tin tức, không ít nội dung trong đó là phun tào việc vặt linh tinh trong cuộc sống.

“Cuộc sống càng ngày càng khó khăn, tuy có thể lặp đi lặp lại dạy công pháp Mãnh Hổ Quyền, nhưng đây cũng không phải cách, làm giáo viên mệt thật sự.”

“Tôi quyết định, bắt đầu tự học, không vấn đề gì có thể làm khó tôi.”

“Mỗi ngày đều rất phong phú, nhưng tôi không quên âm thầm tạo lập tổ chức đối kháng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tôi đã bắt đầu kế hoạch.”

“Vây cánh mấy đứa học sinh đều rất cứng cáp, nếu có thể kéo chúng vào tổ chức, tất nhiên có thể trợ giúp cho tương lai đối kháng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, nhưng tôi cần bảo đảm chúng đáng được tôi tín nhiệm.”

“Trong số các học sinh, tôi đau đầu nhất hòa thượng, cực kì không đáng tin cậy, người khác tới học tập, thằng nhóc chỉ tới ăn no chờ chết, tôi cần bắt đứa nhãi này thay đổi, thầy Vương từng nói, tuyệt không thể từ bỏ bất kỳ một học sinh nào.”

……

Thời gian hữu hạn, Phong Kỳ liếc qua liền mặc kệ những tin tức không quan trọng.

“Tôi quyết định buông tay tiễn Mộc Tinh và Lâm Nhiễm rời đi, trước đây tôi muốn kéo họ vào tổ chức, nhưng sự thật chứng minh không có hack, tôi không có năng lực giúp họ trưởng thành, ở lại bên cạnh tôi chỉ biết trói buộc tiềm lực của họ, nhưng tôi sẽ chú ý họ, chỉ cần tôi còn sống.”

“Tổ chức âm thầm thành lập, thêm tôi nữa là tổng cộng 11 người, hòa thượng rời đi ngay sau khi tốt nghiệp, thành viên còn lại của tổ chức đều là học sinh, chúng đỗ qua bài khảo sát của tôi, xác định có thể làm việc cho tổ chức, chúng tôi đã và đang điều tra Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, nhưng tôi sẽ ghi nhớ, an toàn mới là quan trọng nhất, không thể lại mạo hiểm.”

“Mộc Tinh thành lập chiến đoàn Bình Minh, chuẩn bị đến chúc mừng cô ấy, từ đây dòng thời gian của Mộc Tinh hoàn toàn thay đổi, sẽ không đi lên con đường xưa, cả bọn Lâm Nhiễm, thầy Vương đều sẽ đến tiệc rượu chúc mừng, hôm nay tâm tình rất tốt.”

“Tiệc rượu kết thúc, uống phát nôn, Mộc Tinh có mời tôi gia nhập chiến đoàn Bình Minh, tôi từ chối, tôi có chuyện quan trọng hơn phải làm, hiện tại tương lai Mộc Tinh đã hoàn

toàn thay đổi, tươi sáng rạng rỡ, tôi không kéo cô ấy vào tổ chức, sợ cô ấy đi lên đường xưa."

"Đúng rồi, trong tiệc rượu, tôi nói chuyện Lâm Nhiễm thật lâu, mặt ngoài cậu ấy đồng ý tôi sau này sẽ không tiếp xúc công pháp, nhưng tôi biết cậu ấy chỉ đồng ý ngoài miệng."

"Lâm Nhiễm làm tôi thân thiết hiểu một chuyện, bất kì ai khuyên can cũng sẽ không làm người tỉnh ngộ, thật sự làm một người bừng tỉnh từ trong cơn mơ, chỉ có trải qua, thất bại, hối hận, cùng với đau khổ từ bỏ."

"Đương nhiên, nếu có thể đánh lại cậu ấy, tôi nhất định sẽ đánh bẹp thằng khốn này xuống đất, có thể dùng bạo lực giải quyết, còn phí miệng lưỡi làm gì!"

Trong hòm thư viết lại tỉ mỉ quá trình hắn tương lai thành lập tổ chức đối kháng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, cùng với hướng đi trưởng thành của Mộc Tinh và Lâm Nhiễm.

Giai đoạn trước, mọi thứ đều rất tốt đẹp, họ sẽ thường thường gặp nhau, kể ra những gì mình trải qua.

Trừ Lâm Nhiễm vẫn bướng bỉnh muốn nghiên cứu công pháp, Mộc Tinh tựa hồ đã hoàn toàn thay đổi.

Quân phản loạn Bình Minh vốn nên xuất hiện biến thành "chiến đoàn trận địa Bình Minh" đối kháng trận địa xâm lấn.

Mà Mộc Tinh cũng nhanh chóng trưởng thành trong những chiến dịch đối kháng trận địa xâm lấn, chỉ dùng thời gian rất ngắn liền chiêu mộ một số lớn kẻ mạnh gia nhập chiến đoàn Bình Minh.

Họ cam tâm tình nguyện đi theo Mộc Tinh, đưa chiến đoàn trận địa Bình Minh trở thành một trong mười chiến đoàn mạnh nhất.

Bởi vì hắn giám sát, Lâm Nhiễm cũng không từ bỏ nghiên cứu thuật pháp rồi sửa đường đi tu công pháp, vẫn là nghiên cứu viên thuật pháp ưu tú nhất Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Nhìn như toàn bộ đều phát triển theo hướng tốt, nhưng tình huống dần thay đổi trong nội dung kế tiếp ghi lại.

Nội dung phần sau trong hòm thư cá nhân, làm Phong Kỳ nhận ra tình huống dần dần mất khống chế.

Hết chương 94.

Chương 95. Tổ chức thần bí (1)

“Điều tra Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng quá khó, họ bảo mật rất kỹ, chẳng sợ vây cánh bọn học sinh rất cứng cáp, vẫn không thể dùng quan hệ chạm đến bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.”

“Cho nên tôi nghĩ, khả năng phải an bài một học sinh đi làm bài kiểm tra của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, lẫn vào trong đó trở thành viên chức.”

“Nhưng vấn đề ở chỗ, học sinh tôi, chẳng đứa nào để tâm đến lĩnh vực khoa học sinh vật, hoàn toàn dốt đặc cán mai, khó chịu ghê.”

“Tình báo gần đây làm tôi rất ngoài ý muốn, cậu còn nhớ tờ danh sách trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không, tôi dựa theo nội dung trên danh sách, muốn thử bảo vệ những thiên tài khả năng sẽ bị ám sát, nhưng tôi phát hiện kỳ thật đã có một thế lực đang âm thầm bảo vệ họ.”

“Tình huống cụ thể là như này, tôi sắp xếp Lữ Việt có chiến lực mạnh nhất trong số các học sinh, chuyên môn phụ trách bảo vệ nhân viên trên danh sách, kết quả Lữ Việt ra ngoài làm nhiệm vụ truyền lại tin tức, cậu nhóc mấy lần phát hiện khi thiên tài trên danh sách bị ám sát, sẽ có kẻ thần bí ra mặt bảo vệ, có lần còn suýt cho rằng cậu nhóc cũng đến ám sát, xung đột với cậu nhóc.”

“Đồng thời có thể xác định một điểm, hoàn toàn chỉ có sinh vật trận địa siêu việt đến ám sát thiên tài nhân loại, chúng có

thể kiếm được danh sách thiên tài nhân loại, hiển nhiên là có nội ứng, chuyện này làm tôi càng khẳng định Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng âm thầm kết cấu với sinh vật trận địa."

*Nội ứng: Người được bố trí trong một cơ quan của địch để làm gián điệp.

"Còn có một chuyện làm tôi nghi hoặc, là tổ chức nào có được danh sách thiên tài đang âm thầm bảo vệ những thiên tài khả năng bị ám sát?"

"Danh sách có thể thống kê tìm tòi toàn bộ thiên tài trên thế giới, khẳng định không phải tổ chức nhỏ, nói vậy cũng là tổ chức đặc thù giống như Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đi, hy vọng có thể hợp tác với họ."

"Tôi quyết định cho cậu học sinh Giả Dịch bắt đầu tiếp xúc lĩnh vực khoa học sinh vật, hy vọng cậu nhóc sẽ không làm tôi thất vọng, lấy năng lực học tập của cậu nhóc, nếu nỗ lực, sẽ chẳng mất bao nhiêu thời gian để tinh thông phương diện này, đồng thời lẫn vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng."

……

"Giả Dịch đã thông qua hai bài kiểm tra của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sắp lẫn vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bắt đầu kế hoạch nằm vùng của cậu nhóc, hy vọng lần này có thể moi ra được tin tức hữu dụng."

"Hôm nay nhận được thông tin Mạc Phi gửi đến, cậu ấy nói, Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ đã có bước đầu tiến triển trên lĩnh vực nghiên cứu khoa học kỹ thuật Psionic, nhưng bởi vì thành phẩm không ổn định, vẫn chưa thể chính thức đầu tư, đây thật sự là tin tốt."

"Nhưng cẩn thận nghĩ lại, tôi đâu có làm gì, vì sao mặt khoa học kỹ thuật sẽ xuất hiện thay đổi khổng lồ, chẳng lẽ lần này 1500 năm sau sẽ xuất hiện sản phẩm của khoa học kỹ

thuật Psionic sao? Đáng tiếc tôi không thấy được, nhưng cậu nhất định có thể nhìn thấy.”

“Giả Dịch đã lẫn vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tôi đang chờ cậu nhóc gửi tin tốt.”

“Ầy, quyền hạn của Giả Dịch ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng quá thấp, căn bản không thể chạm đến nội dung cơ mật, nhưng tôi cũng không dám mạo hiểm cho cậu nhóc mang người máy ẩn lẻn vào điều tra, làm vậy có lẽ sẽ hại cậu nhóc, mọi thứ phải lấy ổn thỏa làm chủ, chỉ cần tồn tại, toàn bộ đều có hy vọng, chậm rãi thăng chức trưởng thành đi.”

“Cậu nghĩ xem, có lẽ có khả năng, sinh vật trận địa siêu việt không chỉ thấm nhuần trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, còn có rất nhiều cơ cấu khác cùng loại với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng? Nếu thật là như thế, ngẫm lại cũng không rét mà run.”

“Có tin tốt, gần đây Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng quy hoạch một mảnh khu vực làm căn cứ thực nghiệm mới ở ngoài Tinh Thành, hiện tại đã khuân vác một đống thiết bị qua đó, kế tiếp còn có một thùng thiết bị nữa sắp bị khuân vác tới bên kia, hiện tại vẫn đang trong giai đoạn lắp ráp thiết bị bảo mật, tôi cảm thấy mình nên nhân cơ hội này đi làm to một trận mới được.”

“Thật kỳ quái, bọn tôi còn chưa hành động, phần ngoài căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đột nhiên nổ mạnh, toàn bộ căn cứ và nhân viên trong căn cứ đều qua đời, đây là chuyện mừng, nhưng tôi cảm thấy không đúng chỗ nào.”

……

“Giả Dịch gửi tin, gần đây Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng lại ngo ngoe rục rịch, họ quyết định khởi động lại kế hoạch Rune

Transformer, thiết lập quy hoạch mới ở ngoài thành Lẫm Đông.”

“Trời ạ, cậu biết vừa xảy ra cái gì không? Căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng mới xây xong ngoài thành Lẫm Đông lại bị đánh lén, xảy ra nổ mạnh kịch liệt, tất cả nhân viên qua đời, không một ai may mắn tránh thoát!”

“Hiện tại tôi nghiêm trọng hoài nghi có tổ chức cũng đang nhằm vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, mà tổ chức này vô cùng có khả năng là tổ chức âm thầm bảo vệ thiên tài nhân loại, nhưng điều làm tôi cảm thấy nghi hoặc là, vì sao tình báo tổ chức nhận được hoàn toàn giống với của tôi???”

Hết chương 95.

Chương 96. Tổ chức thần bí (2)

“Ban đầu tôi hoài nghi Mộc Tinh, nhưng tôi chưa từng giao lưu tình báo với cô ấy, lúc sau có hỏi Mộc Tinh, trông cô ấy cũng có vẻ rất nghi hoặc, hỏi tôi đã xảy ra chuyện gì, hiển nhiên cô ấy chẳng hề biết chuyện này.”

“Không được, tôi phải điều tra rõ tổ chức có ý nghĩ giống tôi, không chừng hai bên có thể liên hợp lại đối kháng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng (đánh dấu đỏ).”

……

“Tôi khả năng sắp xong đời!”

“Hiện tại tôi đang bị đội đồn trú Tinh Thành điều tra, họ hoài nghi tôi bí mật mưu phản, cũng may chuyện vẫn nằm trong phạm vi có thể khống chế, thầy Vương, Lâm Nhiễm, Mộc Tinh và mọi người đều ra mặt bảo vệ tôi, tôi được thả rồi!”

“Tình huống không thích hợp, Lữ Việt bảo vệ thiên tài nhân loại bên ngoài bị bắt, cũng bị lên án bí mật mưu phản!”

“Sau khi Lữ Việt bị bắt, thành viên tổ chức Dương Tiểu Tâm cũng bị bắt, vẫn cùng một lý do.”

“Bọn tôi bí mật hành động, chỉ có người trong tổ chức biết, vì sao sẽ bị tiết lộ ra ngoài?”

“Hôm nay tôi lại bị điều tra, tình huống đã rất bất lợi cho bọn tôi, hiện tại mỗi câu nhắn lại của tôi đều có thể là lời gửi

gắm cuối cùng, trước đó phải điều tra rõ, rốt cuộc là chuyện thế nào, vì sao mỗi lần hành động của bọn tôi đều bị tiết lộ."

……

"Trải qua phân tích, tôi xác định một chuyện, toàn bộ vấn đề đều bắt đầu từ khi bọn tôi nhúng tay định điều tra tổ chức đang âm thầm đối kháng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau đó tổ chức đụng phải một loạt tình huống bị nhằm vào, nhưng tôi không hiểu vì sao tổ chức này nhằm vào bọn tôi."

"Đội đồn trú đang đến đây bắt giữ tôi, dư luận suy đoán tôi là phản đồ, tôi vốn tưởng mỗi một bước đi của mình đều rất vững chắc, lại không nghĩ tới vẫn thất bại, nếu tôi không đoán sai, tổ chức bọn tôi đã sớm bị xâm nhập."

"Tôi đã không còn thời gian đi điều tra ai là gián điệp, nhưng cậu nhất định phải chú ý, 11 người lớp chiến đấu 3, một người trong đó có lẽ đã là người của tổ chức thần bí ngay từ trước khi nhập học, sau khi trở về ngàn vạn đừng dễ dàng tiết lộ suy nghĩ của cậu (đánh dấu đỏ)"

Đọc câu nhắn lại cuối cùng trong hòm thư, Phong Kỳ sợ hãi trong lòng.

Hắn không nghĩ tới cuối cùng tổ chức tan rã từ nội bộ, khó trách hắn tương lai trước sau nghi hoặc một vấn đề, vì sao tổ chức thần bí luôn đạt được tình báo giống của mình.

Trên thực tế tổ chức thần bí này liên tục đánh cắp tình báo của tổ chức hắn.

Nhưng vấn đề là, vì sao tổ chức thần bí muốn xuống tay với hắn?

Chỉ nhìn từ thông tin thu hoạch được, tổ chức thần bí hẳn là đứng về phe nhân loại.

Họ lợi dụng tình báo tổ chức vài lần phá hủy phần ngoài căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, đồng thời nắm giữ danh sách thiên tài, âm thầm bảo vệ những người đó.

Toàn bộ hành vi đều có thể chứng minh, tổ chức thần bí theo đuổi cùng một mục tiêu giống với mình.

Nhưng sự thật chứng minh hắn sai rồi, sau khi tổ chức này nhận ra mình đang bị điều tra, lập tức lấy thủ đoạn sấm rền gió cuốn tiễn hắn lên bục tử hình.

*Sấm rền gió cuốn (雷厉风行): Thủ đoạn cứng rắn cương quyết như gió cuốn, hành động nhanh chóng.

Lúc trước hắn cho rằng tổ chức tan rã, cùng với tội danh phản đồ đeo trên lưng có lẽ là do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng ra tay xử lý mình, nhưng tin nhắn trong hòm thư chứng minh toàn bộ là do tổ chức thần bí chưa bao giờ hiển lộ.

Tổ chức thần bí này có thù gì với mình?

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn bỗng xuất hiện ra một suy đoán đáng sợ, tâm tình không khỏi run rẩy.

Nếu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng mới là tổ chức âm thầm bảo vệ thiên tài, một tổ chức thần bí khác mới là tổ chức săn giết thiên tài thì sao.

Chuyện này có thể giải thích được lý do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có tờ danh sách thiên tài, cũng giải thích được lý do Mộc Tinh phản bội toàn nhân loại lại chưa bao giờ xuống tay với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Ngược dòng suy nghĩ theo hướng này, kẻ ác thật sự phải là tổ chức thần bí hắn chuẩn bị điều tra.

Họ thông qua gián điệp được xếp vào tổ chức để thu hoạch tình huống chân thật trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau

đó bắt đầu một loạt hành động phá hỏng kế hoạch của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Mà sau khi nhận ra hắn tương lai đang điều tra tình huống họ, lập tức quyết định vứt bỏ hắn, một quân cờ luôn bị khống chế.

Hít sâu một hơi, hắn cố ép mình bình tĩnh lại.

Nếu chân tướng thật là như thế, hắn đã sai ngay từ đầu.

Nhưng phía sau lý luận này, cũng có lỗ hổng logic, ví như lí do vì sao trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng lại có người của trận địa?

Điểm này đảm bảo không giải thích nổi.

Nhân loại và sinh vật trận địa là tử địch, hai bên chỉ có thể tồn tại một loài, không tồn tại kiêm dung nhau.

*Tử địch: Kẻ thù sống chết.

Hoặc là thế giới họ bị trận địa bao trùm, hoặc là toàn bộ trận địa bị đánh tan, thế giới khôi phục yên ổn, không có lựa chọn khác.

Đây là vấn đề trên căn nguyên, sinh vật trận địa siêu việt và nhân loại không có khả năng hài hòa chung sống.

Hết chương 96.

Chương 97. Vũ khí hạng nặng cực kì dính người

Tựa hồ mỗi một suy đoán đều có thể là chân tướng, nhưng phía sau mỗi một suy đoán đều có lỗ hổng logic, một dấu hỏi chẳng thể tìm được câu trả lời.

Có lẽ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng và tổ chức thần bí đều là vai ác tiềm tàng, chỉ là lập trường hai bên khác nhau, cho nên căm thù nhau.

Rốt cuộc giữa các sinh vật trận địa cũng tồn tại quan hệ căm thù.

Tất cả trận địa đều đang khuếch trương, trận địa cuối cùng có thể thành công bao trùm toàn bộ thế giới, trừ phải đánh bại nhân loại, còn cần đánh bại sinh vật trong trận địa khác.

Ngay lúc Phong Kỳ trầm tư suy nghĩ, âm thanh lời tự thuật hiện lên:

[Ký chủ tôn kính, quân địch sẽ tới chiến trường sau 30 phút nữa, xin ngươi tự mình hiểu lấy, chuẩn bị sẵn sàng chạy trốn.]

Phong Kỳ:……

Chợt nhận ra Tiểu Hắc đang tới đây, hắn không chút do dự, lập tức cất bước đi ra thông đạo kim loại.

Hắn tạm thời chưa biết đáp án vấn đề, nhưng chỉ cần có thể tiếp tục tiến vào mộng cảnh tương lai, rồi sẽ có ngày hắn đạt được chân tướng.

Một lần không được thì mười lần, mười lần không được thì trăm lần……

Phương thức điều tra tương lai cũng có thể đổi đa dạng.

Nếu điều tra bình thường không được, vậy bãi công đi nghỉ, chờ đến khi Mộc Tinh thay đổi, hoặc là nói, dứt khoát làm phản, lẫn vào tổ chức kẻ địch điều tra từ bên trong.

Chỉ cần không ngừng tiến vào mộng cảnh tương lai, không có gì là không thể giải quyết.

Tồn tại, mọi thứ đều có khả năng!

Rời đi thông đạo kim loại, hắn quyết định bắt đầu tăng cường sức mạnh.

Có những lúc, sức mạnh cũng có thể giải quyết toàn bộ vấn đề, nắm đấm chính là đáp án.

Lướt qua núi xương khô, trong lúc đó, hắn một quyền đấm bẹp một con Zombie, một chân đá chết một con nhuyễn trùng.

Một đường vừa đi vừa phát tiết bạo lực, không ngừng hấp thụ điểm huyết mạch, hoa văn cơ bắp càng rõ ràng, cũng mọc ra dây thần kinh, hắn lại tiến gần thêm một bước trở lại làm người.

Một tay xách lên nhuyễn trùng tử vong, kế đó ngã mạnh trên đất, Phong Kỳ thở hổn hển nói:

“Lời tự thuật, cho cái chủ ý coi, phải làm sao mới gia hạn được thời gian sống sót, không có cách nào đánh gục Tiểu Hắc sao.”

[Ta cảm thấy ngươi hẳn nên đi nhặt Phương Thiên Họa Kích của ngươi trước.]

“Phương Thiên Họa Kích?” Phong Kỳ ngạc nhiên.

*Phương Thiên Họa Kích (方天画戟) là một vũ khí gắn liền với tên tuổi của Chiến Thần Lữ Bố trong Tam Quốc Diễn Nghĩa của La Quán Trung, hoặc kém nổi tiếng hơn là Tiểu Ôn hầu Lã Phương và Trại Nhân Quý Quách Thịnh trong Thủy Hử của Thi Nại Am.

[Ầy, ta đặt tên mới cho Giác mút, dù sao cũng là vũ khí của ngươi, kêu Giác mút thiếu mất hơn nửa khí thế, Phương Thiên Họa Kích lại khác, khi đánh nhau hô to một tiếng: Lấy kích thiên họa của bên ta tới đây, siêu ngầu!]

Phong Kỳ:……

"Ngươi cũng hề thật đấy."

[Tồn tại phải giỏi phát hiện lạc thú, mua vui trong đau khổ, mỗi ngày mở mắt liền thấy thứ sốt ruột như ngươi, không lạc quan thêm chút, tinh thần ta hỏng mất làm sao bây giờ?]

"Tới tới tới, ra đây một chọi mọi!" Cái trán Phong Kỳ nổi gân xanh.

Phát hiện lời tự thuật im tiếng, hắn tâm tình khó chịu, duỗi tay nắm lấy nhuyễn trùng tử vong bên chân, sau đó dùng sức ném về phía Zombie dại ra đứng ở nơi xa, đánh nó ngã xuống đất.

Còn chưa hết giận, hắn đi lên đạp thêm vài chân.

Phát tiết một hồi, hắn tiếp tục đi về hướng đông, chuẩn bị đi nhặt Phương Thiện Họa…… Nhặt Giác Hút.

Ngay khi cất bước đi vào phế tích thành phố, hắn trở nên cảnh giác, bởi vì càng đi về phía đông, tỷ lệ đụng phải sinh vật trận địa lại càng lớn.

Lúc này hắn muốn săn giết sinh vật trận địa, thu hoạch sức mạnh gia tăng thực lực.

Nhưng nghĩ đến còn có một lần tìm đọc công pháp chưa sử dụng, hắn lại không dám mạo hiểm.

Trước khi dùng hết số lần quyền hạn, hắn cảm thấy mình phải gắng gượng đóng trại ở đây, tuyệt không thể dễ chết.

Cất bước đi vào phế tích thành phố, hắn dọc theo trí nhớ nhanh chân đi đến tiểu khu bỏ hoang.

Đồng thời khi đi, hắn không ngừng nhìn quanh bốn phía, phòng ngừa nguy hiểm đột nhiên ập xuống.

Đi được chừng một tiếng rưỡi, hắn mãi mới thấy được tiểu khu bỏ hoang bị cỏ dại bao trùm ở nơi xa.

Cất bước đi vào tiểu khu, hắn đang muốn lên tầng, lại bỗng phát hiện cửa cầu thang nằm bò một con sinh vật màu lam có hình con báo, như là cấu thành từ năng lượng, thân ngoài tản ra ánh sáng xanh mờ.

Cũng đúng lúc này, sinh vật trận địa ghé vào hàng hiên mở bừng mắt, đồng tử dã thú màu xanh biển thẳng tắp nhìn chằm chặp hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, Phong Kỳ há miệng thở dốc, theo sau xoay người chạy, đồng thời hò hét:

“Giác Hút, cứu mạng!”

Sinh vật trận địa cũng bị giọng nói của Phong Kỳ dọa sợ tới mức giật nảy mình, kế đó đột nhiên đứng lên, lấy tốc độ cực nhanh nhào về phía Phong Kỳ.

Vuốt sắc nháy mắt chạm gần đến lưng Phong Kỳ, dập mạnh hắn ngã xuống đất.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng mình sắp chết, một thân ảnh nhỏ gầy nhảy xuống từ không trung, đột nhiên đấm một quyền lên đầu sinh vật trận địa.

Phần đầu của sinh vật trận địa hình báo bị nắm đấm đanh thép nghiền xuống đất, lấy đầu nó làm trung tâm, mặt đất bắt đầu nứt toát dần ra bốn phía.

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện cặp mắt sinh vật trận địa từ màu lam lạnh băng, dần dần biến thành màu trắng.

Ầm!

Cùng với mặt đất rung chuyển, âm thanh lời tự thuật vang lên trong đầu hắn.

[Một tiếng vang lớn rung trời, siêu vũ khí dính người với công năng tinh tiến tự động bảo vệ chủ nhân "Giác Hút bạo lực" lóe sáng lên sân khấu.]

Hết chương 97.

Chương 98. Như từng gặp qua ở đâu đó (1)

“Giữ lại một hơi cho ta, đừng đánh chết!”

Nghe được Phong Kỳ hò hét, Giác Hút lại không để ý, hai mắt xoay chuyển ánh sáng, nâng lên cánh tay trắng tinh lấy tốc độ cực nhanh đấm xuống một quyền.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển, sinh vật trận địa hình báo vặn vẹo đầu, ánh sáng xanh thẳm trong mắt dần dần tiêu tán.

Phong Kỳ thấy một màn này, biểu tình nháy mắt trở nên khó nói.

Hắn vốn định chốt hạ vào thời khắc cuối cùng, không chừng đánh chết sinh vật trận địa có thể giúp hắn đạt được một danh xưng tiền tố hữu dụng.

Đáng tiếc hắn không thể giao tiếp với Giác Hút, dưới sự tàn phá bạo lực của nó, sinh vật trận địa chưa chịu được mấy quyền đã tắt thở.

[Chậc, trò chơi rác rưởi, hình thức tổ đội lại chẳng chịu cho chia sẻ điểm kinh nghiệm? Thậm chí không thừa cho một ngụm canh.]

Phong Kỳ:……

Biết lời tự thuật đang phun tào, hắn quay đầu nhìn Giác Hút dùng hai tay hai chân chấm đất ngồi xổm xuống.

Lúc này Giác Hút cũng ngẩng đầu nhìn hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, Giác Hút đột nhiên nhảy lên, dính vào ngực hắn.

Phong Kỳ:……

[Vũ khí đang nạp điện (âm thanh điện tử)!]

Lời tự thuật nhiệt tình biểu diễn, đúng lúc nhảy ra nhắc nhở.

Nhìn Giác Hút nhắm mắt ôm mình như bạch tuộc, dây thần kinh banh chặt của hắn mới dần có cảm giác an toàn.

Giác Hút tuy không phải đối thủ của Tiểu Hắc, nhưng có nó ở đây, hắn căn bản không sợ sinh vật trận địa bình thường.

Hiện giờ trong đầu hắn hiện lên một ý nghĩ, có lẽ, hắn có thể lợi dụng Giác Hút để săn giết sinh vật trận địa, giúp mình đạt được thêm nhiều năng lực từ danh xưng tiền tố.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức cất bước đến gần tiểu khu bỏ hoang, bắt đầu tìm kiếm sinh vật trận địa có thể săn giết.

Tâm thái hắn cũng chuyển biến vào giờ phút này.

Lúc trước cần trốn tránh sinh vật trận địa, nhưng hiện tại có vũ khí siêu mạnh, chiến lực hắn tăng cao, chỉ cần không phải Tiểu Hắc, sẽ chẳng phải sợ gì cả.

[Chiến lực của ngươi là 1, chiến lực của Giác Hút là 99, cộng lại là 100, ngươi cảm thấy chiến lực ngươi tăng cao? Ngươi cạo luôn da mặt xuống hẵng nói, cái này phải là ôm đùi, chớ liên hệ đến chiến lực bản thân.]

Phong Kỳ:……

“Câm miệng!”

[Dạ rõ!]

Dọc theo con đường che kín vết rạn, mọc đầy cỏ dại, ánh mắt hắn dừng lại trên kiến trúc cao ngất nơi xa.

Trước khi săn giết sinh vật trận địa, hắn cần xác định vị trí hiện tại của Tiểu Hắc.

Nếu không đang săn giết giữa chừng, Tiểu Hắc đuổi tới nơi, vậy sẽ xảy ra chuyện.

Giác Hút thân là vũ khí có thể liên tục tái sử dụng, đụng phải Tiểu Hắc chỉ biết biến thành vũ khí dùng một lần.

Bò lên kiến trúc cao mười chín tầng, hắn quan sát phía tây.

Ánh mắt nhìn quét, hắn phát hiện Tiểu Hắc bọc mình trong sương đen, đang nhanh chóng vọt đến từ nơi xa.

Lấy tốc độ hiện tại của Tiểu Hắc, muốn đến chỗ mình, nhiều nhất chỉ mất hơn mười phút.

Ý thức được tình huống khẩn cấp, trong đầu Phong Kỳ tức khắc xuất hiện một ý tưởng.

Phải tìm đối thủ cho Tiểu Hắc.

Nếu hiện tại chạy, lấy tốc độ cặp giò của hắn, khẳng định sẽ bị Tiểu Hắc đuổi theo, không thể trốn nổi.

Biện pháp ổn thỏa nhất là tìm đối thủ cho Tiểu Hắc, kéo dài tốc độ nó tới đây.

Mấy lần tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn phát hiện một chuyện lạ.

Sau khi sinh vật trận địa chạm mặt Tiểu Hắc, đều có vẻ rất căm thù Tiểu Hắc, sẽ quyết đoán từ bỏ hắn, ngược lại tấn công Tiểu Hắc.

Điểm này hoàn toàn khác với Giác Hút.

Lúc ấy hắn trốn trong tiểu khu bỏ hoang, từng bị chó dữ tấn công, đối mặt Giác Hút, chó dữ vẫn muốn tấn công hắn trước.

Nhưng nguyên nhân cụ thể là gì, hắn chưa biết được.

Đặc tính này của Tiểu Hắc là chuyện tốt cho hắn, nghĩ đến đây, hắn nhìn quét bốn phía, bắt đầu tìm đối thủ cho Tiểu Hắc.

Ánh mắt nhìn quét, hắn chú ý tới mặt đông một tầng lầu cách đó không xa, lơ lửng một cặp mắt đỏ máu.

Cặp mắt này hắn quá quen thuộc, chiến lực cực kỳ khủng bố.

Khủng bố đúng kiểu dùng tâm trí điều khiển vạn vật xung quanh, nếu không phải Tiểu Hắc vừa vặn tìm đến, lúc ấy hắn đã bị đôi mắt màu máu dùng niệm lực bóp nát xương cốt toàn thân mà chết.

*Niệm Lực: là kỹ năng sử dụng ý niệm của bản thân. Có thể tạo ra những cánh tay vô hình nâng, cầm đồ vật hoặc dùng trong chiến đấu.

“Chính là ngươi!”

Chọn được mục tiêu xong, hắn nhanh chóng bò xuống tầng lầu, chạy đến chỗ đôi mắt màu máu.

Vòng qua một con phố chất đầy kiến trúc đổ nát, hắn chậm lại bước chân, thăm dò nhìn lại chỗ ngoặt.

Phát hiện đôi mắt màu máu đang lơ lửng trên không trung cách đó không xa, xúc tua quanh người bay múa.

Trong chờ đợi, thân ảnh Tiểu Hắc cũng hiện lên sau lưng.

Nhận thấy thời cơ chín muồi, hắn quyết đoán cất bước chạy đến gần chỗ đôi mắt màu máu.

Hết chương 98.

Chương 99. Như từng gặp qua ở đâu (2)

Đôi mắt màu máu đang nhắm mắt ngủ say, giờ phút này đột nhiên mở mắt, ánh mắt quét về phía Phong Kỳ, sau đó nhanh chóng ghim chặt vào Tiểu Hắc đuổi theo sau hắn.

Mặt đất run rẩy, đá vụn bốn phía chậm rãi bay lên, xoay quanh đôi mắt màu máu.

Nhìn Tiểu Hắc liên tục bay đến gần, nó có vẻ cực kì cảnh giác, đá vụn xoay quanh nó lập tức đánh úp lại Tiểu Hắc như mưa rơi.

Phát hiện đá vụn đánh úp tới, Phong Kỳ quyết đoán nhào người qua phải, nhưng vẫn bị mấy viên đá vụn đánh trúng, tai vạ hắn đau đến mức nhe răng trợn mắt.

Hắn phát hiện thân thể mọc ra dây thần kinh cũng không phải chuyện tốt, sẽ cảm thấy đau đớn.

Hắn vốn đã tìm sẵn đường lui, ngã xuống đất sau đó nhanh chóng đứng lên, cũng mặc kệ trận chiến phía sau, quyết đoán chạy trốn.

Con đường phía sau bị chặn hẳn, hắn chỉ có thể vòng trở về dọc theo con đường vừa đi ban nãy.

Nếu Tiểu Hắc bị đôi mắt màu máu bám chân, vậy hiện tại quan trọng nhất là tiếp tục trở về lật xem tư liệu, công pháp, ghi lại những tin tức hữu dụng.

Đồng thời hắn cũng muốn tra thử xem, lai lịch của Giác Hút ra sao.

Hoàn cảnh tuy thay đổi, nhưng trí nhớ hắn không tồi, vẫn nhớ kỹ được lộ tuyến đại khái.

Trong lúc vòng ra ngoài hướng Bắc rồi lượn trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành, cỏ dại ven đường dần dần tăng nhiều, kiến trúc cao ngất giảm đi.

Đến một mảnh khu vực quen thuộc, Giác Hút đang ngủ say bỗng rơi xuống từ trên người hắn, sau đó nhanh chóng quỳ xuống ở một chỗ bùn đất, cặp mắt vô hồn hiện lên một mặt bi thương.

Phong Kỳ:???

Một màn này làm hắn cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, vì sao mỗi lần Giác Hút đi đến đây, đều sẽ tiến vào trạng thái này?

Hắn cẩn thận nhìn bùn đất phía trước, phát hiện nơi này cũng chẳng có chỗ gì đặc thù.

Chẳng lẽ dưới đất có cái gì?

Trong lòng tò mò, hắn cất bước đi đến trước nùi đất, cánh tay xương khô đột nhiên cắm xuống, bắt đầu đào bùn.

Đào đất đồng thời, hắn theo bản năng nhìn Giác Hút.

Phát hiện Giác Hút vẫn đang ưu thương, không để ý tới hắn, hắn càng không kiêng nể gì.

Đào hơn 1 mét đất, hắn vẫn chưa thể đào được gì.

Ngay khi hắn chuẩn bị từ bỏ, tay hắn bỗng chạm tới một vật thể cứng rắn.

Hai tay dùng sức, hắn chậm rãi lôi vật thể ra khỏi hố đất.

Đây là một hộp kim loại gọn gàng, ngoài hộp rỉ sét loang lổ, đã không đọc được chữ viết khắc trên đó.

Chính giữa hộp kim loại, còn có một ổ khóa, tựa hồ có thể mở ra.

Bởi vì đã rỉ sắt, hắn dứt khoát vặn hỏng ổ khóa, đầy cõi lòng chờ mong mà chậm rãi mở hộp kim loại.

Mà khi nhìn thấy thứ bên trong, hắn ngơ mặt.

Bên trong là một đống bột phấn màu xanh lục đã mốc meo.

"Quái gì đây?"

Ngay khi hắn nghi hoặc khó hiểu, ánh mắt hắn bỗng quét xuống dưới chân, phát hiện chỗ vốn chôn xuống hộp kim loại, lộ ra một nửa vật thể màu trắng bạc.

"Trông như từng gặp qua đâu đó."

Đang cẩn thận xem xét, hắn bất chợt nhớ tới đây là cái gì.

[Ha ha ha ha, cậu em càng ngày càng trâu bò, đầu tiên là xem video mình bị chém đầu, sau đó là đào hũ tro cốt của mình, không được, ta cảm thấy ta sớm muộn sẽ bị cười chết vì mấy hành động đần độn của ngươi, ha ha ha ha!]

Phong Kỳ:!!!

Rút ra vật thể màu trắng bạc từ trong bùn đất, Phong Kỳ cẩn thận nhìn nhìn, sau đó trợn tròn mắt.

Hiện tại hắn có thể khẳng định, chiếc Harmonica thoạt nhìn rất quen mắt này, rõ ràng là chiếc hắn mua cho Mộc Tinh.

Bởi vì Harmonica là được chế từ tài liệu đặc thù trong trận địa, dù trải qua 1500 năm cũng không thối rữa, chỉ là mất đi ánh sáng mạ ngoài, có vẻ có chút ảm đạm.

Cúi đầu nhìn hộp kim loại đặt bên cạnh, lại nhìn thoáng qua Harmonica màu trắng bạc vùi dưới nền đất cùng hộp, thân phận chủ nhân chiếc hộp miêu tả sinh động.

Nếu hắn không đoán sai, đây đúng là hũ tro cốt của hắn tương lai.

Biểu tình dần dần dại ra, hắn thậm chí muốn tát cho mình một bạt tai.

Hành động này, tự hắn cũng thấy tê dại da đầu.

[Ngươi trong tương lai thật là tội nghiệp, gánh chịu áp lực và đau khổ khổng lồ để giúp cho ngươi, còn bị thế nhân phỉ nhổ, cuối cùng bị công khai xử tử, kết quả sau khi chết lại bị ngươi đào mồ mả, nhìn thử hũ tro màu xanh lục mốc meo này xem, quá thảm thiết!]

Phong Kỳ:……

"Ta đâu có cố ý." Hắn nhỏ giọng giải thích.

[Chẳng lẽ cố ý sẽ có thể giải quyết vấn đề? Ngươi không quỳ xuống đập đầu vô đất mấy cái vang dội để bồi tội cho mình trong tương lai sao?]

Phong Kỳ:……

Cái trán nổi đầy gân xanh dữ tợn, đồng thời trong đầu hắn cũng bắt đầu xâu chuỗi sự việc.

Lúc ấy trong hình ảnh xử tội, có một đoạn nội dung là, một đám thành viên chiến đoàn trận địa Bình Minh giao thiệp với nhân viên quân bộ phụ trách phân đoạn cuối cùng, mang đi thi thể hắn.

Nói cách khác, cuối cùng thi thể hắn trở về trong tay Mộc Tinh.

Phát triển kế tiếp, hắn không cần nghĩ cũng đoán được.

Bởi vì thi thể khác thường, Mộc Tinh hoả táng thi thể hắn, đặt trong hộp kim loại rồi chôn ở đây, vùi luôn cả chiếc Harmonica màu trắng bạc hắn tặng cho cô để làm bạn với hắn.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên quay đầu nhìn Giác Hút.

Cho nên…… Vì sao nó phải quỳ ngã trước mộ mình khóc thút thít?

Hết chương 99.

Chương 100. Bí ẩn về Giác Hút

Dưới ánh nhìn chăm chú của hắn, Giác Hút hai mắt vô hồn bỗng nhiên đứng lên, chui vào bụi cỏ phụ cận, chưa được bao lâu, nó lại ngậm một đóa hoa trắng ngóc đầu nhảy ra.

Đi đến trước nền bùn đất, Giác Hút duỗi tay cắm đóa hoa trong miệng lên trên đất, sau đó tròng mắt chảy xuống một giọt nước mắt.

Nó đang cúng viếng mình?

[Nó rõ ràng đã mất đi năng lực tự hỏi, lại vẫn nhớ mang hoa tới thăm ngươi, nói lên nó đã làm vậy rất nhiều lần, thậm chí hình thành ký ức cơ thể, chẳng lẽ nó là…… Mộc Tinh?]

Phong Kỳ:!!!

Nhìn từ đặc thù bề ngoài, hắn bỗng cảm thấy Giác Hút xác thật rất tương tự Mộc Tinh hồi bé.

Chỉ là tóc biến thành màu trắng, đồng tử tuy rằng lấp lánh ánh sáng, lại có vẻ rất vô hồn.

Chuyện này cũng giải thích được lý do vì sao Giác Hút sẽ dính lấy mình.

Bởi vì hắn là cậu bạn duy nhất của Mộc Tinh.

Mà sau khi hắn chết, Mộc Tinh khẳng định cũng sẽ mang hoa đến thăm hắn mỗi năm, lời tự thuật suy đoán hoàn toàn hợp lý.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, hắn lắc lắc đầu.

Đặc thù thân thể của Giác Hút hoàn toàn khác nhân loại, điểm rõ ràng nhất là phía dưới nó vừa không có "gà con" mà cũng chẳng thấy "cái cửa mình".

Mộc Tinh là Rune Transformer, nhưng cũng là người, cô hẳn là có đầy đủ đặc thù thân thể của nhân loại.

[Sao ngươi biết nhất định có? Ngươi chỉ từng xem qua của Giác Hút, chẳng lẽ ngươi cũng đã bẻ ra của Mộc Tinh coi thử?]

Phong Kỳ:……

"Ta từng tra tư liệu về Rune Transformer, quá trình cải tạo Rune Transformer chỉ là cấy Phù Văn Tinh Thạch của sinh vật trận địa vào cơ thể thực nghiệm thể, sau đó lắp thêm một tinh thạch hấp thu linh khí bên ngoài cơ thể, không phải hoàn toàn cải tạo kết cấu thân thể trở thành phi nhân loại." Hắn tức giận giải thích.

[Ầu, cho nên, ngươi có thể chứng minh nó nhất định không phải Mộc Tinh? Đừng quên nguyên nhân Mộc Tinh qua đời bị bảo mật.]

Nghe được lời tự thuật giải thích, hắn cảm thấy rất hợp lý.

Nhưng không biết vì sao, hắn vẫn cảm thấy Giác Hút không có khả năng là Mộc Tinh.

Mộng cảnh tương lai là thế giới 1500 năm sau, nếu Mộc Tinh có thể sống đến bây giờ, chẳng biết đã bao nhiêu tuổi.

Dù thọ mệnh tu luyện giả có thể không ngừng kéo dài theo thực lực tăng cao, Mộc Tinh cũng chả sống được đến hiện tại, bởi vì cô là đại ma vương được nhân loại công nhận.

Toàn bộ xã hội nhân loại cần cái chết của cô để trấn an cảm xúc.

Đoạn thời kỳ đen tối Mộc Tinh sáng tạo, lượng thành phố bị cô phá hủy, vô luận là vì rửa sạch ung nhọt giấu mình trong văn minh nhân loại, hay cái gì khác, tất nhiên sẽ có vô số người vô tội chết trên tay cô.

Thành phố bị phá hủy, số lượng dân chạy nạn khổng lồ đến mức chẳng có thành phố nào đủ năng lực đón nhận, cho nên sau khi thành phố tan hoang, cư dân chỉ có một con đường có thể đi.

Trở thành thập hoang giả!

Tạm không nói mục đích chân thật ẩn sau hành vi diệt thế của Mộc Tinh, tội ác mà cô phạm phải đã không thể rửa sạch.

Nhân dân toàn thế giới đều có thể chứng kiến, thật sự không làm giả được, mà nếu không làm giả được, lượng lớn những người vô tội hy sinh khẳng định là sự thật.

Cho nên Mộc Tinh hẳn đã chết.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn không khỏi hiện lên luận âm mưu.

Có lẽ có một khả năng, kỳ thật Mộc Tinh không chết thật, mà là bị bí mật giam cầm.

Tổ chức thần bí giam cầm cô đã thực hiện một loạt cải tạo cơ thể, cuối cùng biến cô trở thành thân hình bấy giờ, sống đến hiện tại.

Nhưng vấn đề theo nhau mà đến.

Vì sao phải cải tạo Mộc Tinh thành như bây giờ, văn minh nhân loại đã bị diệt vong, vì sao Mộc Tinh bị cải tạo vẫn sống trong Tinh Thành bị trận địa bao phủ.

Mấy vấn đề này hoàn toàn chẳng thể xâu chuỗi lại.

Muốn tìm được đáp án vấn đề cũng rất đơn giản, hắn cần trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành, tra tìm tin tức sau khi Mộc Tinh qua đời.

Tuy phương thức xử tử Mộc Tinh bị bảo mật, nhưng sau khi chết khẳng định sẽ có tin tức liên quan chảy ra trấn an tâm tình dân chúng.

Chỉ cần tìm được tư liệu đối ứng, hắn có thể phán đoán Giác Hút là Mộc Tinh hay không.

Nhìn Giác Hút vẫn đang im lặng khóc thút thít, hắn cũng chẳng biết làm sao.

Sau khi chôn lại hũ tro cốt vào lòng đất, hắn đi đến trước mặt Giác Hút, ngồi xổm xuống mở miệng nói.

"Giác Hút, đi nào, ta còn sống!"

Giác Hút vẫn không để ý tới hắn, ánh mắt vô hồn tiếp tục nhìn phần đất ban đầu gửi gắm hũ tro cốt.

Thấy Giác Hút không phản ứng, hắn đưa Harmonica màu trắng bạc tới trước mặt Giác Hút:

"Muốn không?"

Nhìn Harmonica màu trắng bạc, cặp mắt vô hồn của Giác Hút hiện lên một mạt sáng rọi, thật sự vươn tay nhỏ nhận lấy Harmonica.

Phong Kỳ thấy một màn này, cũng có vẻ kinh ngạc.

Thời gian hữu hạn, hiện tại quan trọng nhất là trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành, cho nên hắn không tiếp tục lãng phí thời gian, duỗi tay bế lên Giác Hút, khiêng trên vai.

Cất bước đi đến Khu Tránh Nạn Tinh Thành đồng thời, Giác Hút ngồi trên vai hắn bỗng nhiên thổi Harmonica.

Tiếng đàn đứt quãng, có vẻ rất mới lạ, nhưng nhanh chóng thuần thục.

Hết chương 100.

Chương 101. Nhện Quỷ (1)

Làn gió lạnh lẽo thấu xương, tiếng đàn du dương.

Thậm chí hắn xuôi tai ra cảm xúc tưởng niệm từ làn điệu.

Nhìn Giác Hút biểu tình dại ra, hai mắt vô hồn, hắn hụt hẫng trong lòng.

Cho dù mất đi ý thức, nó vẫn nhớ tặng hoa cho mộ địa của hắn, rồi nhận ra cả hắn dưới trạng thái người chết.

Chẳng lẽ nó thật là Mộc Tinh?

Dọc theo hướng Tây đi ra ngoài phế tích thành phố.

So với cảnh tượng đổ nát trong phố, mặt ngoài ngôi thành mọc đầy các loại thực vật cổ quái.

Lúc này Giác Hút một tay cầm Harmonica màu trắng bạc, nhắm mắt dính chặt lấy ngực Phong Kỳ, tựa hồ lâm vào ngủ say.

Có Giác Hút ở đây, trên đường trở về Khu Tránh Nạn Tinh Thành, hắn có thêm một xíu cảm giác an toàn.

Tuy Giác Hút sẽ không chủ động xuất kích, nhưng chỉ cần hắn gặp nguy hiểm, Giác Hút tất nhiên sẽ ra tay bảo vệ.

Lúc này hắn thậm chí không lo lắng đụng phải sinh vật trận địa trên đường trở về Khu Tránh Nạn, thậm chí khát vọng có sinh vật trận địa chủ động đến khiêu khích, sau đó bị Giác Hút hành hung.

Nếu có thể, hắn vẫn hy vọng Giác Hút giữ cho đối thủ một hơi khi hành hung sinh vật trận địa, để hắn hoàn thành một kích cuối cùng.

Vài lần tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn đã có thể khẳng định một chuyện.

Tự thân sinh vật trận địa bị hắn đánh chết có chứa đặc tính gì, sau khi bị đánh chết, hắn có thể đạt được năng lực đặc thù này.

Ví như hắn đánh chết Zombie, có thể giúp cường độ thân thể mình được gia tăng.

Hắn đánh chết nhuyễn trùng tử vong, đạt được danh xưng tiền tố "Tính dẻo dai", khiến độ dẻo của cơ bắp được tăng thêm.

Hắn đánh chết "Bóng đè", đạt được năng lực có thể tiến vào tiềm thức mục tiêu, đọc được ký ức đối phương dưới điều kiện đặc biệt.

Có thể khẳng định là, nếu hắn có thể đánh chết đôi mắt màu máu, tất nhiên cũng có thể đạt được "Niệm lực" của nó.

Đến lúc đó có thể dùng niệm lực khống chế mọi thứ, thậm chí có thể làm niệm lực bao bọc thân thể, bay lượn quanh trời.

Săn giết sinh vật trận địa giúp hắn gia tăng thực lực, cực kì lộ rõ.

Cho nên hắn trước sau chờ mong có thể săn giết sinh vật trận địa, đạt được danh xưng tiền tố đặc thù.

Danh xưng tiền tố càng nhiều, năng lực đặc thù của hắn càng nhiều, cấp bậc danh xưng tiền tố càng cao, cường độ hạng năng lực đó của hắn càng cao.

Đáng tiếc lấy năng lực hiện tại của hắn, căn bản chẳng thể săn giết sinh vật trận địa.

Trừ "Bóng đè" sở hữu năng lực thôi miên, nhưng thể chất rất yếu ớt, những sinh vật trận địa khác hắn từng gặp qua đều mạnh đến đáng sợ, có thể nhẹ nhàng giết chết hắn.

Cũng chỉ có sinh vật trận địa ngoài thân không có Phù Văn Tinh Thạch như Zombie và nhuyễn trùng tử vong, hắn mới có thể nhẹ nhàng chiến thắng.

Nhưng tình huống hiện tại khác.

Có Giác Hút ở cạnh, cùng cấp với có cận vệ.

Nếu không đi trêu chọc sinh vật trận địa, hắn cảm thấy quá lãng phí năng lực của Giác Hút.

Cho nên trên đường, hắn thường thường gào giọng, muốn hấp dẫn sinh vật trận địa phụ cận.

Phương pháp này quả nhiên hữu hiệu, chưa đi được bao lâu, cỏ dại phía trước đong đưa, như là có sinh vật đang nhanh chóng tới gần.

Dưới tình huống tầm mắt bị che đậy, cỏ dại đong đưa mang đến cảm giác áp bách mãnh liệt, hắn quyết đoán lui về sau mấy bước, ôm chặt Giác Hút.

Cùng với cỏ dại đong đưa ngửa ra hai sườn, một con nhện hình thể khổng lồ, toàn thân đen nhánh hiện ra.

Tạo hình nó cực kỳ dữ tợn, trán được khảm Phù Văn Tinh Thạch màu lục đậm, tám chân dưới thân mọc đầy râu ngược, phần bụng còn có một khuôn mặt nhăn nhúm trông như quỷ dữ đang mấp máy.

Phát hiện Phong Kỳ, bụng con nhện mấp máy, mặt quỷ vỡ ra, tơ nhện màu đen thô chừng ngón út phụt ra, lập tức đánh úp lại hắn.

Gió lạnh đập vào mặt, Giác Hút đột nhiên mở bừng mắt.

Đôi mắt xám trắng phút chốc xoay chuyển ánh sáng, giống như ngân hà chuyển động, vô số sao trời lộng lẫy đang tỏa sáng bên trong đồng tử.

Nó nhảy lên từ trong ngực Phong Kỳ, gạt ngã hắn xuống đất, sau đó vung tay bắt lấy tơ nhện đánh tới.

Sau khi thân hình rơi xuống đất, sức mạnh nó bỗng nhiên bùng nổ.

Mặc cho nhện quỷ giãy giụa thế nào, thân mình vẫn không thể giật ra được sợi tơ trong tay Giác Hút, vung vẩy tám chân vẽ ra từng dấu vết trên đất.

Tới gần nhện quỷ, Giác Hút bất chợt buông xuống tơ nhện, thân hình đột nhiên nhảy lên, cánh tay trắng tinh như một chiếc rìu bổ núi mà nện xuống đầu nhện quỷ.

Một quyền này đánh vào đầu nhện quỷ, thân thể nó chợt ngã xuống, cả người đập mạnh xuống đất.

Cái bụng phồng phồng càng là bị đè ép mà phụt ra chất lỏng màu xanh lục.

Chất lỏng màu xanh lục chạm vào thực vật xung quanh, phát ra tiếng vang "xèo xèo", nháy mắt nóng chảy những thực vật đó, hiển nhiên là có tính ăn mòn cực cao.

Trong đó có một phần chất lỏng phun lên người Giác Hút.

Hết chương 101.

Chương 102. Nhện Quỷ (2)

Thấy một màn này, Phong Kỳ vốn có chút lo lắng, lại không nghĩ tới ngoài thân Giác Hút hiện lên một dòng khí trong suốt màu ngọc, theo dòng khí xoay chuyển, chất lỏng màu xanh lục dính vào người nó sôi nổi chảy xuống, vẫn chưa tạo thành bất kì ảnh hưởng nào.

"Trâu bò!" Thấy thế, hắn không nhịn được tán thưởng.

[Đúng vậy, nhìn coi Giác Hút lợi hại bao nhiêu, mà ngươi, ngoại trừ cầm một cây gậy xương thô kệch chạy khắp nơi gõ đầu Zombie, còn biết cái gì?]

"Còn biết gõ đầu nhuyễn trùng tử vong."

[Tui~ khinh!]

Ánh mắt chuyển hướng nhìn Giác Hút và nhện quỷ, hắn phát hiện sau khi ăn trọn một quyền, nhện quỷ đã chẳng còn năng lực đứng lên.

Nhìn Giác Hút lại giơ lên nắm tay, hắn không nhịn được hò hét:

"Giác Hút, giữ lại một hơi cho ta!"

Nói, hắn chạy đến gần nhện quỷ, muốn hoàn thành một kích cuối cùng.

Nhưng Giác Hút chẳng thèm để ý đến hắn, nắm đấm thứ hai rơi xuống, bàn tay nó nháy mắt xuyên thủng đầu nhện quỷ, tám chân con nhện ra sức giãy giụa một chốc, mất đi động tĩnh.

Đi đến bên cạnh Giác Hút, nhìn nhện quỷ đã chết hẳn, hắn bất đắc dĩ trong lòng.

Cuối cùng hắn vẫn không thể hoàn thành một kích cuối, đạt được đặc tính năng lực của nhện quỷ.

"Lời tự thuật, nếu ta đánh chết nhện quỷ, có thể đạt được năng lực gì?"

Cảm thấy tiếc nuối đồng thời, hắn không nhịn được mở miệng hỏi.

[Không biết nữa, có thể là năng lực phụt tơ nhện từ chỗ cổ tay đi, năng lực này tương đối thực dụng ở những đô thị đầy rẫy nhà cao tầng, nếu không có kiến trúc cao tầng, khả năng sức chiến đấu của ngươi sẽ suy yếu biên độ lớn.]

Phong Kỳ:……

Nghe được lời tự thuật nghiêm trang phun tào, trán hắn nổi đầy gân xanh.

Hiện tại chiến đấu đã kết thúc, hắn chuẩn bị mang Giác Hút tiếp tục lên đường.

Cúi đầu nhìn lại, hắn bỗng phát hiện Giác Hút đang ăn thân thể nhện quỷ.

Cùng với Giác Hút ăn cơm, màu ngọc trong suốt ngoài thân nó xoay chuyển, Phù Văn Tinh Thạch vỡ vụn chỗ tay trái cũng bắt đầu nở rộ ánh sáng.

Một màn này làm hắn nghĩ tới Mộc Tinh.

Khi Mộc Tinh ăn cơm cũng thế, Phù Văn Tinh Thạch chỗ tay trái sẽ lấp lánh tỏa ánh sáng lung linh theo lượng năng lượng được hút vào.

Lần đầu gặp mặt ở nhà ăn học phủ, hắn còn tò mò nhìn chằm chằm hồi lâu, khiến cho Mộc Tinh cảnh giác.

……

Thân thể Giác Hút tuy nhỏ, như là bé con hai, ba tuổi, nhưng tốc độ ăn cơm lại kỳ quái, nháy mắt nuốt nhện quỷ vào bụng, chỉ thừa lại Phù Văn Tinh Thạch màu lục đậm.

Hắn duỗi tay nhặt lên Phù Văn Tinh Thạch màu lục đậm từ trên đất, trong lòng không khỏi xuất hiện một suy đoán.

Nếu hắn có thể giết sinh vật trận địa hấp thu năng lực, có lẽ cũng có thể hấp thu năng lượng từ Phù Văn Tinh Thạch vốn là trung tâm sức mạnh của sinh vật trận địa.

Ôm lòng hiếu kỳ, hắn ném Phù Văn Tinh Thạch màu lục đậm vào miệng.

Sau khi nhai nát nuốt xuống, vụn tinh thạch màu lục đậm lưu loát rơi rớt ra ngoài từ dưới bụng, một trận gió thổi tới, tạo nên sương mù màu lục đậm.

[Ở phương diện mất mặt, ngươi vĩnh viễn sẽ không làm ta thất vọng, không thể không ôm quyền nói với ngươi một tiếng: Bội phục!]

Phong Kỳ:……

Cúi đầu nhìn thân thể tàn khuyết của mình, vẻ mặt hắn rất là xấu hổ.

Vòng về phía Bắc, phí mất cả tiếng lên đường, Phong Kỳ mới rời đi phế tích thành phố, quay lại Khu Tránh Nạn Tinh Thành.

Lúc này Giác Hút đã ghé vào ngực hắn ngủ say.

Nhìn màn hình vẫn chưa đóng máy, hắn cất bước đi lên bục điều khiển, bắt đầu bật mở dữ liệu cơ sở, tra tìm tin tức về Mộc Tinh sau khi chết.

Nếu có thể tìm được bức ảnh thi thể Mộc Tinh sau khi chết trong cơ sở dữ liệu, hoặc là trong tư liệu có bằng chứng Mộc Tinh đã tử vong, hắn cơ bản có thể khẳng định Giác Hút không phải Mộc Tinh.

Ngược lại, khả năng Giác Hút là Mộc Tinh gia tăng biên độ lớn.

Khi lật xem tư liệu, hắn phát hiện dữ liệu cơ sở tuy không có ghi chép Mộc Tinh bị xử tội, lại có rất nhiều tin tức có thể chứng minh Mộc Tinh đã qua đời.

Trong lịch sử cũng chưa bao giờ có ai nghi ngờ cái chết của Mộc Tinh.

Đang tìm kiếm, hắn bỗng tìm được một bức ảnh thi thể của Mộc Tinh.

Trong ảnh, hai tròng mắt cô nhắm chặt, mặc một bộ quần áo đen, trên người loang lổ vết máu, bị đóng băng trong một khối băng cao 3 mét.

Nhìn bức ảnh, hắn đau lòng không thôi.

Nhưng bức ảnh có khả năng là giả, vì chứng thực tính chân thật của bức ảnh, hắn bắt đầu tìm kiếm vị trí cất giữ di thể Mộc Tinh sau khi chết.

Tra tìm cơ sở dữ liệu một lát sau, hắn tìm được một xấp tư liệu, bên trong có một đoạn văn miêu tả hướng đi di thể Mộc Tinh sau khi chết.

Đoạn ngắn tư liệu: Sau khi Mộc Tinh qua đời, nhân viên quân bộ Tinh Thành vĩnh viễn đóng băng di thể cô trong hầm ngầm trú ẩn, vĩnh viễn không được thấy ánh mặt trời!

Hết chương 102.

Chương 103. Vũ khí bóp chết tinh trùng

Nhận thấy di thể Mộc Tinh bị đóng băng trong Tinh Thành, hắn không khỏi cúi đầu nhìn thoáng qua Giác Hút, cảm thấy khả năng nó là Mộc Tinh gia tăng biên độ lớn.

Nhưng chỉ dựa vào số tư liệu ít ỏi này, vẫn chẳng thể chứng minh Giác Hút là Mộc Tinh.

Vì tìm hiểu tình hình cụ thể, hắn bắt đầu tra tìm vị trí cụ thể của hầm ngầm trú ẩn.

Nhưng tin tức kế tiếp tra được, làm hắn không khỏi sửng sốt.

Căn cứ tư liệu biểu hiện, tòa hầm trú ẩn này của Tinh Thành đã sớm bị dỡ bỏ, kế tiếp còn tiến hành một loạt cải tạo gia tăng độ rộng, cuối cùng biến thành Khu Tránh Nạn Tinh Thành hiện tại.

Nói cách khác, hầm trú ẩn gửi di thể Mộc Tinh, ở ngay trong Khu Tránh Nạn Tinh Thành hắn đang đứng.

Nhìn quanh bốn phía, chính giữa quảng trường đặt đầy các loại máy móc dụng cụ, bốn phía quảng trường là từng tấm cửa sắt, hiện giờ đều đang đóng chặt.

Trong cửa sắt ẩn giấu cái gì, hắn chưa bao giờ xem qua.

Cũng không phải hắn không hiếu kỳ món đồ giấu trong cửa sắt, chỉ là mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai, thời gian của hắn đều cực kì gấp gáp, hoàn toàn không thừa hơi cẩn thận thăm dò nơi này.

Tiểu Hắc giống như ung nhọt trong xương, làm hắn không dám lãng phí một phút một giây ở nơi khác.

Nhưng hiện tại vì chứng thực giả thuyết Giác Hút là Mộc Tinh, hắn quyết định tiến vào những căn phòng phía sau cửa sắt, tìm kiếm chân tướng.

Thời gian cấp bách, hắn lập tức cất bước đi vào cánh cửa sắt gần hắn nhất.

Phát hiện tay vịn cửa sắt được khảm khóa mật khẩu, hắn không chút do dự, lập tức tung chân đá một cước.

Cũng may cửa sắt kim loại không dùng cùng nguyên liệu với lối vào thông đạo kim loại, sau khi hắn bạo lực đá một giò, cửa sắt lung lay, cuối cùng ầm ầm ngã xuống.

Cùng với tro bụi ập vào trước mặt, hắn ngửi thấy mùi mốc đậm đặc.

Nhưng với Phong Kỳ, hắn đã có thể chịu đựng được cả cái mùi tanh hôi bốc lên từ chính cơ thể mình, chút mùi mốc này tính cái gì.

Sờ soạng ấn xuống chốt mở trong phòng, ánh đèn lập loè sáng lên.

Diện tích căn phòng này ước chừng một trăm mét vuông, bên trong đặt đầy những chiếc hòm màu trắng, màu đen, cùng với màu lam, tính ra phải chừng hơn mấy trăm hòm.

Hắn tò mò trong lòng, thử mở ra một chiếc hòm màu trắng.

Trong hòm đặt mấy chục hộp giấy màu trắng, mở hộp giấy màu trắng, hắn phát hiện, trong mỗi một hộp giấy đều đặt ba vỉ thuốc, mỗi vỉ có hơn mười viên thuốc trắng.

Bởi vì chưa đọc bản hướng dẫn, hắn cũng không rõ tác dụng những viên thuốc này.

Vì thế hắn lấy ra một viên thuốc, đặt ở chóp mũi ngửi ngửi, sau đó lại khẽ liếm một ngụm.

Không mùi không màu, cũng không phải linh thực đặc thù dùng để bổ sung năng lượng.

Ngay khi hắn khó hiểu công hiệu viên thuốc, âm thanh lời tự thuật vang lên trong đầu hắn:

[Thuốc này, tục xưng là đan được chi viện cho các bé con nhân loại được ngủm củ tỏi, cũng có thể xưng là thuốc hay giúp kéo dãn tinh trùng, hiệu quả chủ yếu là bóp chết tinh trùng nho nhỏ, đảm bảo nó không thể khỏe mạnh trưởng thành, trong hòm màu trắng là thuốc ngắn hạn, trong hòm màu đen là thuốc khẩn cấp, trong hòm màu lam là vị thuốc hỗ trợ cánh mày râu có thể phất tay từ biệt với tinh trùng.]

Phong Kỳ:……

Cúi đầu nhìn viên thuốc nhỏ màu trắng, vẻ mặt hắn dần dần xấu hổ.

Lý do trong Khu Tránh Nạn Tinh Thành có nhiều đồ dùng chi viện cho tinh trùng đi ngỏm củ tỏi như vậy, hắn cũng không khó hiểu.

Khu Tránh Nạn Tinh Thành thành lập là vì trận địa nhanh chóng khuếch trương, nhân loại đã chẳng thể sống sót trên mặt đất, chỉ có thể trốn xuống lòng đất cẩu thả tồn tại.

Lúc này tài nguyên có vẻ đặc biệt quan trọng.

Đặc biệt là vấn đề đồ ăn, chẳng sợ trong Khu Tránh Nạn Tinh Thành có thể chế tạo một bộ cung ứng đồ ăn tự cấp hoàn chỉnh, lượng sản xuất vật tư cũng hữu hạn.

Cho nên dân cư cần bảo trì trong phạm vi nhất định, nếu sinh sản không kế hoạch, sẽ dẫn tới vòng tuần hoàn vật tư trong Khu Tránh Nạn Tinh Thành hỏng mất, mang đến tai nạn.

Vì bảo trì hệ thống vận hành ổn định, cách tốt nhất là khống chế dân cư, bảo trì nhân số trong Khu Tránh Nạn ở một mức nhất định.

Mấy trăm hòm thuốc giết tinh trùng trong phòng, cũng đúng là bởi vậy mới tồn tại.

Bởi vì mỗi người đều có yêu thích khác nhau ở phương diện này, ví như đeo màng cách trở tinh trùng, ví như lựa chọn phẫu thuật, lại hoặc là uống thuốc diệt luôn tinh trùng.

Trong phòng có nhiều loại lựa chọn, cũng có thể hiểu được.

Ngay khi hắn chuẩn bị xoay người rời đi, lại phát hiện Giác Hút đang ngậm vỉ thuốc tiễn biệt tinh trùng vừa bị hắn buông xuống.

"Thứ này không thể ăn!" Hắn vội vàng duỗi tay muốn đoạt đi vỉ thuốc trong miệng Giác Hút.

Nhưng Giác Hút lại cắn chặt không chịu nhả miệng, phần đầu lay động trái phải theo động tác hắn.

Cuối cùng trong biểu tình bất đắc dĩ của hắn, Giác Hút nuốt luôn cả phần dán nhãn "thuốc kéo dãn tinh trùng".

[Tỷ lệ có thể là Mộc Tinh +8%, kẻ này tuyệt đối tham ăn, cái gì cũng dám ăn.]

"Ta cũng thấy vậy." Phong Kỳ tán đồng gật đầu.

Mang Giác Hút rời đi căn phòng chất đầy vũ khí hủy diệt tinh trùng, hắn đi đến trước cánh cửa phòng bên, lại bắt đầu bạo lực đá cửa.

Liên tục đá mấy cái, cửa sắt ngã xuống.

Hết chương 103.

Chương 104. Sinh vật trận địa không xác định (1)

Đón tro bụi ập vào trước mặt, hắn cất bước đi vào trong phòng.

Sau khi ấn xuống chốt mở ánh đèn, hắn thấy rõ cảnh tượng trong phòng.

Căn phòng chừng năm, 600 mét vuông, bên trong đặt chỉnh tề một bộ máy.

Đây tựa hồ là một căn phòng chuyên môn dùng cho nghiên cứu khoa học, vách tường bốn phía dán đầy các loại công thức, cùng với hình ảnh, ảnh chụp.

Ánh mắt quét qua, một bức ảnh trong đó hấp dẫn ánh mắt hắn.

Bởi vì thân hình trên bức ảnh này, thình lình chính là Tiểu Hắc hắn cực kì thân quen.

Đây là một gian phòng chuyên dùng cho nghiên cứu khoa học, bên trong trưng bày các loại dụng cụ nghiên cứu khoa học.

Bốn mặt tường viết đầy các công thức toán học và dán rất nhiều ảnh chụp.

Trong đó có một bức hình đã khiến Phong Kỳ chú ý, hắn vô cùng ngạc nhiên khi phát hiện ra trong ảnh lại là Tiểu Hắc.

Vì sao trong phòng thí nghiệm lại có ảnh chụp của Tiểu Hắc?

Mang theo nghi hoặc, hắn bắt đầu tìm kiếm tư liệu được lưu trữ trong phòng thí nghiệm, với ý định tìm được thông tin liên quan đến Tiểu Hắc.

Nhưng tư liệu được lưu trữ trong phòng thí nghiệm đều đã mục nát, chạm một cái là biến thành tro bụi rơi xuống, căn bản không thu được bất kỳ tin tức gì từ những dữ liệu được lưu trữ này.

Trong lòng cảm thấy bất lực, hắn đi đến bên tường lấy ảnh chụp của Tiểu Hắc xuống và cẩn thận quan sát.

Ảnh chụp được chụp từ xa, trong ảnh, toàn thân Tiểu Hắc bị bao phủ trong màn sương đen, nhưng vẫn có thể nhìn thấy đôi mắt màu đỏ rực trong sương đen, dưới ánh trăng máu, trông nó đặc biệt ma quái và khủng bố.

Lật lại, hắn phát hiện mặt sau ảnh chụp của Tiểu Hắc có viết mấy hàng chữ nhỏ.

Sinh vật trận địa không xác định -T:

Trị số sức mạnh: Không biết

Đặc tính trận địa: Không biết

Nguồn gốc: Không biết

Giới thiệu: Sinh vật trận địa đặc biệt không phải quần cư lần đầu tiên xuất hiện ở “thành phố Tương lai “, dự kiến đặt tên là T, không thể suy đoán nó có trí tuệ hay không, sinh vật này không thể cùng tồn tại với các sinh vật trận địa khác, sẽ tấn công tất cả những sinh vật trong tầm mắt (bao gồm cả sinh vật trận địa), nhất là đối với con người có tính công kích cực mạnh, nghi ngờ nó có liên quan đến sự hủy diệt của thành phố Tương lai.

Cập nhật giới thiệu 2: Tất cả sinh vật trận địa sau khi nhìn thấy T đều sẽ trở nên rất táo bạo, và không có cách nào tìm ra

nguyên nhân.

Cập nhật giới thiệu 3: Hình thái của T có thể tùy ý thay đổi, có thể thực thể cũng có thể hư hóa, và nó gần như miễn dịch với sát thương vật lý.

…

Phong Kỳ vốn cho rằng có thể tìm thấy mô tả về nguồn gốc của Tiểu Hắc trong khu tránh nạn Tinh thành.

Nhưng không ngờ cho dù là người tương lai cũng không hiểu được nguồn gốc cụ thể của Tiểu Hắc, vì vậy việc tại sao Tiểu Hắc lại đuổi giết hắn hiển nhiên là vẫn không tìm được đáp án.

Tuy nhiên, phần giới thiệu về Tiểu Hắc ở phía sau bức ảnh, thì hắn đã được nhìn thấy tận mắt.

Cấu tạo thân thể của Tiểu Hắc hết sức kỳ lạ, và chỉ từng bị đánh lùi khi chiến đấu với đôi mắt màu máu.

Trong trận chiến với sinh vật trận địa độc giác, khi bị độc giác va chạm thì thân thể của nó đã nháy mắt hư hóa, sau đó lại trở lại chỗ cũ mà không hề nhận chút tổn thương nào.

Lúc đó hắn còn bị sốc trước màn biểu diễn của Tiểu Hắc.

Sau khi đem ảnh chụp của Tiểu Hắc dán trở lại, hắn quyết định ra khỏi phòng.

Trong phòng này còn có rất nhiều thông tin cần kiểm tra, nhưng hắn không có thời gian ở lại đây, nói không chừng bây giờ Tiểu Hắc đang trên đường tới rồi, hắn nhất định phải tranh thủ thời gian tìm kiếm đáp án.

Ra khỏi phòng, hắn đi tới cửa phòng ở bên cạnh, và bắt đầu dùng bạo lực đạp mạnh vào cửa kim loại.

Một lát sau, cửa kim loại đổ ầm xuống.

Sau khi đi vào phòng và nhấn công tắc đèn, hắn thấy rõ cảnh tượng trong căn phòng này.

Sàn trong phòng này không được làm bằng kim loại, bên trong còn có nhà kính, mặt đất là bùn đất, và trên đỉnh treo mấy cái đèn pha.

Ý thức được nơi này là phòng bồi dưỡng thực vật, hắn rời khỏi phòng và đi đến gian tiếp theo, tiếp tục dùng bạo lực đạp cửa.

Sau khi lên tiếp đá văng ba cánh cửa sắt, những căn phòng phía sau cánh cửa hắn chỉ nhìn thoáng qua rồi bỏ đi.

Trong những căn phòng này cũng không có đáp án mà hắn muốn.

Nhìn quanh quảng trường của khu tránh nạn dưới lòng đất, nơi này có hàng trăm cái cửa sắt, và hắn nhận ra hắn không có thời gian để tìm từng cái một.

Thời gian có hạn, hắn chỉ có thể lựa chọn từ bỏ.

Hắn dự định về sau mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai đều sẽ đạp vài cánh cửa sắt, như vậy luôn có một ngày có thể khám phá xong hết các căn phòng trong khu tránh nạn dưới lòng đất.

Sau khi rời khỏi phòng, hắn đi thẳng đến trước bàn điều khiển của kho số liệu.

Sau đó bắt đầu tìm kiếm các giáo trình dạy công pháp cơ bản.

Sau khi trở về hiện thực hắn sắp chính thức trở thành giáo viên, nếu như không có chút kỹ năng thì căn bản là không có cách nào triển khai dạy học.

Đồng thời, hắn còn hứa với các học viên lớp công pháp là sẽ giảng một tiết về ý tưởng nghiên cứu phát minh công pháp.

Hết chương 104.

Chương 105. Sinh vật trận địa không xác định (2)

Đã khoác lác thì tất nhiên phải thực hiện.

Về vấn đề này, hắn chỉ có thể tìm kiếm đường tắt trong kho số liệu tương lai.

Sau khi tìm kiếm, các tên khóa học có liên quan được bày ra trước mắt hắn.

[Ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản (phần một - video thuyết minh)]

[Ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản (phần hai - video thuyết minh)]

[Ý tưởng nghiên cứu công pháp nâng cao (có đầy đủ video thuyết minh)]

[Tu luyện: Thuyết minh chi tiết về mối quan hệ giữa kinh lạc và huyệt đạo của cơ thể con người với linh khí (phần một - video thuyết minh)]

[Môn công pháp: Sự khác biệt giữa nghiên cứu phát minh công pháp tu thể và nghiên cứu phát minh công pháp tu linh (phần ba - video thuyết minh)]

…

Có một điều làm hắn cảm thấy vui mừng, là các video thuyết minh về ý tưởng nghiên cứu công pháp trong kho số liệu, cũng không được tính vào quyền hạn tìm đọc công pháp.

Nói cách khác, chỉ cần hắn có thời gian, thì hắn liền có thể vô hạn lật xem nội dung về phương diện này.

Vì vậy hắn ngay lập tức nhấn vào video « Ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản phần một ».

Khi video được mở ra, một người phụ nữ trung niên mặc đồng phục nghiên cứu khoa học xuất hiện trong màn hình, và bắt đầu giảng giải ý tưởng cơ bản của nghiên cứu công pháp.

Đối với học tập, hắn luôn luôn tràn ngập động lực.

Sau khi điều chỉnh tâm lý một cách đơn giản, hắn bắt đầu hết sức chăm chú nghe giảng.

So với cơ sở lý luận của nghiên cứu công pháp hiện đại, thì cơ sở lý luận của nghiên cứu công pháp do người tương lai nắm giữ hiển nhiên càng hoàn thiện hơn, nội dung cơ bản cũng càng thêm vững chắc.

Trong video dạy học tập một, chủ yếu giảng giải về sự tương quan của các huyệt đạo khác nhau trong cơ thể con người, có nhiều điểm tương đồng với "Nhân thể chu thiên*" được miêu tả trong y học cổ đại.

*Chu thiên: Một thuật ngữ đạo giáo, là cách nói thường thấy trong tu luyện khí công của Trung Quốc.

Dưới tác dụng cọ rửa của linh khí, các tạp chất tích tụ trong huyệt đạo được rửa sạch, để linh khí lưu thông trong cơ thể một cách thuận lợi.

Ý nghĩa của việc tu luyện công Pháp nằm ở chỗ làm thế nào sử dụng linh khí một cách có hiệu quả, để linh khí hít vào trong cơ thể, trong quá trình chuyển động trong cơ thể, có thể nuôi dưỡng thân thể, tăng cường khí huyết, cường hóa ngũ tạng lục phủ, thậm chí chuyển hóa thành linh khí đặc biệt có thể được lưu trữ và hấp thu bởi cơ thể.

Công pháp mạnh hay yếu, ngoài việc có liên quan đến hiệu suất chuyển đổi của linh khí, thì còn có mối liên quan rất lớn với những thay đổi của cơ thể do các huyệt đạo kết hợp gây ra.

Công pháp khác nhau, thì đường đi của linh khí qua các huyệt đạo trong cơ thể cũng khác nhau, và chất lượng của Linh khí có thể kết hợp với thân thể được sinh ra cuối cùng cũng hoàn toàn khác nhau.

Linh khí sẽ như đường nối của Lianliankan, đi qua đi lại giữa các huyệt đạo khác nhau, thậm chí một số huyệt đạo cần phải chuyển động đi qua nhiều lần trong một môn công pháp, đồng thời còn cần tránh đi một số tử huyệt, vì vậy môn tu luyện học là một môn học rất phức tạp.

Trong lúc nghe giảng bài, Phong Kỳ không ngừng gật đầu, và học được rất nhiều kiến thức có ích từ video giảng dạy.

Theo thời gian trôi qua, đoạn video dài hai giờ được phát xong.

Vì đảm bảo chất lượng dạy học sau khi trở lại hiện thực, hắn lại nhấn mở lần thứ hai và bắt đầu ôn tập.

Hắn cũng không rõ hiện tại Tiểu Hắc đã đi đến đâu rồi, nhưng giờ mà ra ngoài chờ đợi thì hiển nhiên là đang lãng phí thời gian, vì vậy hắn lựa chọn vừa học tập vừa chờ đợi.

Khi hắn mới xem được một nửa của lần phát thứ hai, thì tiếng ho khan của lời tự thuật vang lên trong đầu:

[khụ khụ!]

Nghe được nhắc nhở, hắn không cần nghĩ ngợi mà lập tức quay đầu nhìn về phía lối đi kim loại.

Quả nhiên, Tiểu Hắc toàn thân bị sương đen che phủ, đang đi xuống từ lối đi kim loại.

Thấy cảnh này, hắn cúi đầu nhìn về phía Giác Hút đang nhắm mắt trong ngủ say, trịnh trọng nói:

“Xin lỗi, lần sau quay lại báo thù cho ngươi!”

Mặc dù cảm thấy hơi áy náy, nhưng hắn vẫn nhẫn tâm ném Giác Hút còn đang mê mang về phía Tiểu Hắc.

Thù này, lần sau trở về báo.

Sau khi Giác Hút đang ngủ say tách ra khỏi thân thể của hắn, thì lập tức mở mắt ra trên không trung, sau đó đập vào người Tiểu Hắc.

Màn sương đen bên ngoài cơ thể Tiểu Hắc nhanh chóng co rút lại bao lấy Giác Hút, và bắt đầu công kích nó.

Sau khi nhận công kích thì con ngươi màu xám trắng của Giác Hút lóe lên, sau đó bỗng nhiên quay người đấm một quyền vào trên người Tiểu Hắc.

Dưới cú đánh nặng nề, thân thể của Tiểu Hắc bị vặn vẹo và biến dạng, cuối cùng một quyền này đâm xuyên qua màn sương đen và đập ầm ầm trên mặt đất, tạo thành một hố kim loại nhỏ có đường kính hai mét, mặt đất cũng theo đó mà chấn động.

Nhưng mà một kích này vẫn chưa tạo thành thương tổn cho Tiểu Hắc, phần cơ thể mà nó bị xuyên qua trong nháy mắt đã được chữa lành.

Tình hình chiến đấu hết sức căng thẳng.

Hết chương 105.

Chương 106. Ta sẽ trở lại (1)

Nhưng lúc này, Phong Kỳ lại đang tiếp tục lật xem tri thức trong kho số liệu.

Lần tiến vào giấc mơ tương lai này hắn còn một lần quyền hạn tìm đọc công pháp chưa sử dụng, tất nhiên không thể lãng phí.

Sau khi xem xong phần hai của ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản, hắn nhấn mở thư viện công pháp tu luyện.

Sau một hồi lựa chọn, hắn chọn trúng một môn công pháp tu Linh được đánh giá hai sao: « Nhiếp Hồn ».

Đây là một môn công pháp đặc biệt, so với « Thiên Địa thiền » thì nó càng theo đuổi sức mạnh tinh thần hơn, sau khi học được, linh khí trong cơ thể có thể nương theo tinh thần lực mà lan tràn ra ngoài và quấy nhiễu ý thức của đối phương, thậm chí có thể tạm thời thao túng đối phương.

Lý do lần này hắn lựa chọn công pháp được đánh giá hai sao, mà không phải công pháp ba sao, cũng không phải hắn không muốn.

Mà là vì thời gian có hạn, công pháp ba sao phức tạp hơn công pháp hai sao rất nhiều, trong điều kiện thời gian có hạn thì hiển nhiên lựa chọn công pháp tu luyện hai sao là thích hợp nhất.

Trong lúc học tập, hắn cảm giác được mặt đất chấn động cùng với tiếng nổ thỉnh thoảng vang lên bên tai, khiến hắn không có cách nào tập trung tinh thần, hắn nhịn không được gào thét:

“Ồn ào chết đi được!”

[Nhìn xem ai thèm quan tâm đến ngươi, không biết tự hiểu lấy sao?]

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện Tiểu Hắc và Giác Hút trong lúc hỗn chiến đã đánh xuyên qua một cái cửa sắt, và giờ phút này đang chiến đấu ác liệt trong trong cánh cửa sắt, cùng với đá vụn rơi xuống, thân hình bọn họ rất nhanh đã bị vùi lấp.

Nhưng chiến đấu vẫn chưa dừng lại, vẫn có thể nghe thấy âm thanh chiến đấu ác liệt bên trong.

Đúng lúc này, đống đá vụn nổ tung, bóng dáng của Tiểu Hắc và Giác Hút hiện ra.

Lúc này toàn thân Giác Hút đã quấn đầy sương đen và đang ra sức giãy dụa, mỗi một quyền đánh vào Tiểu Hắc đều không có hiệu quả gì, nhưng lại khiến mặt đất run lên.

“Giác Hút cố lên, chơi chết nó!”

Nói xong, hắn lại quay người tiếp tục xem công pháp.

Động tĩnh xung quanh kiến hiệu suất học tập của hắn giảm xuống rất nhiều, nhưng hắn vẫn chưa từ bỏ, mà buộc bản thân tiếp tục ghi nhớ nội dung chi tiết của công pháp.

Theo thời gian trôi qua, hắn dần quen với những âm thanh không ngừng vang lên bên cạnh, và tiếp tục chuyên tâm vào việc học của mình.

Sau khi xem xong video một lần, hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện Giác Hút còn đang điên cuồng đánh Tiểu Hắc.

Mà Tiểu Hắc lại tạm thời không làm gì được Giác Hút, mỗi lần khi sương đen sắp bao phủ Giác Hút, thì Giác Hút luôn có thể sử dụng lực cực lớn để tránh thoát ra ngoài.

Trong khi quan sát hắn phát hiện, sương đen trên người Tiểu Hắc vậy mà lại rơi ra trong lúc chiến đấu, khi rơi trên mặt đất vẫn còn lóe ra hồ quang điện*.

*Hồ quang điện: Là quá trình phóng điện tự lực xảy ra trong chất khí ở áp suất thường hoặc áp suất thấp giữa hai điện cực có hiệu điện thế không lớn.

Mặc dù tò mò vật chất rơi ra từ trên người Tiểu Hắc là gì, nhưng hắn không dám lại gần quan sát.

Không phải vì sợ, mà là hiện tại quan trọng nhất vẫn là học tập.

Nhấn mở video dạy học « Nhiếp Hồn », hắn bắt đầu quan sát lần thứ hai.

Hắn lại một lần nữa tiến vào trạng thái, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền, không để ý đến chuyện bên ngoài.

Trong khi ôn tập hắn không ngừng ghi nhớ những kiến thức trọng tâm, nếu gặp được vấn đề phức tạp hắn sẽ kéo thanh tiến trình ra sau và một lần nữa xem lại nội dung đã được giáo viên giải thích qua video.

Lần này đọc công pháp tu luyện, hắn phát hiện dường như trí nhớ của mình tăng lên.

Hắn cảm thấy điều này có lẽ có liên quan đến sự phát triển của cơ thể, nhưng cũng có thể là quen tay hay việc, hoặc đơn giản chỉ là ảo giác của hắn.

Sau khi hắn xem hết video lần thứ hai, thời gian đã trôi qua rất lâu.

Quay đầu nhìn lại, chiến đấu giữa Tiểu Hắc và Giác Hút vẫn còn đang tiếp tục, xem ra là bất phân thắng bại.

Hắn vẫn chưa bị chiến đấu lan đến, vì vậy lại tiếp tục xem nội dung trong kho số liệu.

Nội dung liên quan đến công pháp tu luyện « Nhiếp Hồn » hắn đã ghi nhớ, vì vậy hắn nhấn mở video liên quan đến ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản, sau đó tiếp tục học tập.

Hắn vốn cảm thấy rất hứng thú với những nội dung này, vì vậy hắn dần dần đắm chìm vào trong học tập.

Ngay khi giáo viên trong video đang giảng đến một điểm tri thức mấu chốt, thì bóng dáng của Tiểu Hắc và Giác Hút lướt qua mặt hắn.

Ngay sau đó, màn hình của bàn điều khiển bỗng nhiên phát ra một tiếng vang thật lớn, nát một nửa, lộ ra dây cáp chằng chịt bên trong, hồ quang điện kêu vang.

Phong Kỳ: …

Cũng may, mặc dù không còn video nhưng vẫn có thể nghe thấy tiếng, hắn trong lòng bất lực, chỉ có thể lựa chọn tiếp tục chương trình học bằng cách nghe.

Nhưng khi không còn video dạy học, trong quá trình học hắn luôn cảm thấy thiếu chút nữa.

Nhưng hắn không muốn lãng phí thời gian còn lại, vì vậy chỉ có thể chấp nhận dùng tạm.

Hết chương 106.

Chương 107. Ta sẽ trở lại (2)

Nghe giáo viên giảng thuật, ánh mắt của hắn thỉnh thoảng lại nhìn về phía Tiểu Hắc và Giác Hút, để quan sát động tĩnh.

Một lát sau, hắn bỗng nhiên đứng dậy, sau đó quyết đoán quay người nhảy về phía sau.

Cùng với bóng dáng của Tiểu Hắc và Giác Hút lướt qua, bàn điều khiển phát ra một tiếng vang lớn sau đó một đám khói đen bốc ra, thanh âm của giáo viên lập tức trở nên đứt quãng, và cuối cùng biến mất.

"Mẹ nó!"

Thấy cảnh này, nhẫn nhịn không được chửi tục.

"Các ngươi đánh nhau, ta đi!" Lại liếc nhìn Giác Hút và Tiểu Hắc lần nữa, sau đó hắn dứt khoát quay người chạy về phía lối đi kim loại.

Nếu kho số liệu bị đánh nát, thì ở lại nơi này hiển nhiên là không có chút ý nghĩa nào.

Trước khi đi vào lối đi kim loại hắn lần nữa quay đầu nhìn lại, phát hiện động tác của Giác Hút trong chiến đấu rõ ràng và chậm hơn rất nhiều, dường như không còn chút sức lực nào.

Ý thức được cuộc chiến sắp đến hồi kết thúc, hắn không khỏi thở dài.

Đối với Giác Hút, trong lòng hắn ít nhiều vẫn có chút áy náy.

Nhưng hắn vẫn không chút do dự bước vào lối đi kim loại để đi lên mặt đất.

Trong lòng hắn có lệ khí, vì vậy sau khi rời khỏi khu tránh nạn Tinh thành dưới lòng đất, hắn bắt đầu phát tiết cảm xúc, ven đường bắt được Zombie và nhuyễn trùng tử vong đều bị hắn đập không thương tiếc.

Thân thể của hắn cũng xảy ra thay đổi trong quá trình không ngừng hấp thu khí huyết, có thể cảm nhận một cách rõ ràng sức mạnh và sự dẻo dai của cơ bắp đã tăng lên.

Thừa dịp Giác Hút còn có thể ngăn chặn Tiểu Hắc, hắn quyết định giành khoảng thời gian cuối cùng để tăng lên thực lực.

Mà muốn tăng thực lực thì phải đi săn giết.

Mặc dù không có cách nào đánh lại những sinh vật trận địa mạnh mẽ, nhưng đối với những sinh vật trận địa diễn sinh như zombie và nhuyễn trùng tử vong, thì hắn giết chết không tốn sức chút nào.

Sau khi hoàn thành tiến giai, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được cảm giác cứng nhắc của cơ bắp ít đi rất nhiều, và trở nên đàn hồi hơn khi được kéo duỗi.

Cản giác cường độ thân thể tăng lên thật làm người mê muội.

Ngay lúc hắn định tiếp tục đi về hướng đông thì thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu:

[Tưởng niệm theo gió ba trăm dặm, không hỏi khi nào là ngày về, đi tốt!]

Quay đầu nhìn lại, Tiểu Hắc đang nhanh chóng đi tới từ nơi xa.

Ý thức được bản thân lại muốn chết, hắn cười nhạt một tiếng:

“Ta đi mua mấy quả quýt, lời tự thuật ngươi đợi ta trở về.”

[Bò xuống cho ông!]

Ngồi ở trước bàn sách, Phong Kỳ lật xem danh sách tân học viên.

Thông qua tin tức mà tương lai truyền lại cho hắn, có thể khẳng định trong mười một tân học viên này, có người là "Nội ứng" .

Nói đúng hơn là, có tân học viên trước khi tiến vào Tinh Thành Học Phủ cũng đã là người của tổ chức thần bí kia.

Cho nên nếu muốn điều tra tổ chức thần bí đã bí mật nhằm vào viện nghiên cứu Tinh Hồng, và cũng đưa hắn lên đoạn đầu đài, là thế lực nào, thì chỉ có thể bắt đầu từ bối cảnh của những tân học viên này.

Lấy ra notebook, hắn viết tên và lý lịch của các tân học viên vào notebook.

Hòa thượng (bối cảnh thế lực: Chùa Kim Tiên)

Lữ Việt (bối cảnh thế lực: Không biết)

Dương Tiểu Tâm (bối cảnh thế lực: Quân bộ Tinh thành)

Nhạc Bình An (bối cảnh thế lực: Viện nghiên cứu Khoa kỹ)

Nghiêm Phục (bối cảnh thế lực: Chiến đoàn trận địa Sơn nhạc)

Giả Dịch (bối cảnh thế lực: Viện nghiên cứu Bát quái phù trận)

Hạ Long, Hạ Hổ, Hạ Báo (bối cảnh thế lực: Chiến đoàn trận địa Bách thú)

Thái Quả (bối cảnh thế lực: Viện nghiên cứu y tế thuộc quân bộ số tám)

Tu Hồng Vân (bối cảnh thế lực: Tập đoàn Toái Không)

…

Bối cảnh địa vị của mười một học sinh này đều không hề nhỏ, trong đó hắn đầu tiên có thể loại trừ hòa thượng là người sói.

Bởi vì hòa thượng vẫn chưa gia nhập tổ chức hắn xây dựng trong tương lai, sau khi tốt nghiệp thì cùng hắn mỗi người một ngả, căn bản không có khả năng đạt được tình báo trong tổ chức và truyền ra ngoài.

Trong số mười người còn lại, thì thế lực ở sau lưng mỗi người đều có khả năng là tổ chức thần bí kia.

Trong đó bối cảnh của Lữ Việt mặc dù thần bí, nhưng hắn là người mới nhất tiếp xúc đến tổ chức thần bí, đồng thời cũng là người truyền lại tin tức cho tổ chức về sự tồn tại của tổ chức thần bí kia, vì vậy khả năng hắn là "Người sói " là rất thấp.

Tiếp theo là Dương Tiểu Tâm, cô là thành viên thứ hai của tổ chức bị bắt, khả năng rất thấp, nhưng cũng không thể hoàn toàn loại trừ hai người bọn họ.

Một lần nữa lật ra danh sách tân học viên, nhìn những hình chụp tân học viên, hắn rơi vào trầm tư.

Nội ứng có thể là một người, cũng có thể là mấy người.

Vì vậy lần này hắn không thể tùy tiện thành lập tổ chức và bại lộ tình huống của mình, nếu không, lần sau tiến vào giấc mơ tương lai lịch sử chắc chắn sẽ tái diễn.

Mà sự tồn tại của tổ chức thần bí cũng khiến hắn càng thêm tò mò về viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hết chương 107.

Chương 108. Thông Thiên Lộ

Không rõ tại sao bọn họ lại phải nhằm vào viện nghiên cứu Tinh Hồng?

Chẳng lẽ viện nghiên cứu Tinh Hồng mới là tổ chức bảo hộ thiên tài của nhân loại, còn tổ chức thần bí mới là thợ săn bí mật?

Nghĩ mãi mà không rõ nguyên nhân, hắn xoa xoa huyệt Thái Dương và đứng lên đi ra ký túc xá.

Bên ngoài trời hửng nắng sau cơn mưa, ánh ban mai lung linh.

Bên hồ có rất nhiều thân ảnh học viên mặc đồ thể thao đang chạy bộ, trên ghế dài còn ngồi từng đôi tình lữ, so sánh với thế giới trong giấc mơ tương lai thì thế giới hiện thực tràn đầy sức sống.

Hít một hơi thật sâu không khí tươi mát, trên mặt của hắn hiện lên vẻ hưởng thụ.

Trong văn minh nhân loại có thiện có ác, nhưng chỉ cần có vẻ đẹp đáng giá tồn tại thì cũng đáng để hắn liều mạng bảo vệ nó.

…

Đi tới phòng ăn, sau khi ăn sáng cùng Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, hắn và Lâm Nhiễm trực tiếp đi thẳng đến sân chơi của trường.

Sự xuất hiện của các tân học viên là một sự kiện lớn đối với Tinh Thành Học Phủ.

Tất cả các tân học viên, ngoài hắn, đều phải tham gia đặc huấn trong vòng một tháng.

Nó cũng tương tự như huấn luyện quân sự lúc trước tai biến, mục đích của đặc huấn chủ yếu là vì rèn luyện cho các tân học viên tính chịu thương, chịu khó cũng như tinh thần đồng đội.

Đồng thời trong lần đặc huấn này, những học viên mới còn nhiều thêm một hạng mục, tu luyện bộ tu luyện thể thao mới nhất, cũng chính là bộ tu luyện thể thao hắn đạo văn từ tương lai kia.

Bộ tu luyện thể thao sau khi cải tiến đã được viện nghiên cứu Hổ Phách coi trọng, cùng với việc đưa bộ tu luyện thể thao bản mới nhất vào thư viện công pháp và chia sẻ cho toàn nhân loại, thì viện nghiên cứu Hổ Phách cũng ban bố quy định mới cho các học phủ lớn.

Yêu cầu tân học viên của các học phủ lớn cần phải tu luyện môn tu luyện thể thao trong một tháng, các học phủ phối hợp ghi chép lại chi tiết và báo cáo lại cho viện nghiên cứu Hổ Phách sau khi kết thúc đặc huấn.

Đồng thời, ở cuối thông tri mới nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách có tăng thêm một đoạn tin tức giới thiệu, trong đó ghi chi tiết lý lịch cá nhân của hắn.

Ý là, các học phủ lớn có thể trọng điểm chú ý đến người mới này.

Điều này cũng dẫn đến khi hắn trở về trung học Tinh Thành, hắn nhận được thư giới thiệu nhập học từ nhiều học phủ lớn khác nhau.

Trong lúc đoàn giám thị đến, giáo viên của các học phủ còn đặc biệt tìm tới cửa, và đưa ra một loạt các đãi ngộ, ví dụ như học bổng hàng năm 50 vạn, hay ký túc xá một người siêu xa hoa, v.v.

Tóm lại, ý của giáo viên hướng dẫn của các học phủ chỉ có một, chỉ cần hắn có thể đến, đãi ngộ gì cũng dễ thương lượng.

Nhưng trước đó hắn đã đồng ý với Bạch Phù Sinh, hơn nữa, trong Tinh Thành Học Phủ còn có Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, vì vậy hắn đương nhiên là đều từ chối tất cả.

…

Lúc này trên sân tập, đoàn huấn luyện viên đặc huấn do Bạch Phù Sinh tự mình dẫn đội tạo thành, đang huấn luyện tân học viên.

Sau cơn mưa thời tiết khá mát mẻ, nhưng theo mặt trời dâng lên, không khí cũng dần dần trở nên khô nóng.

Nắng hè chói chang, ở trong môi trường này cho dù chỉ là đứng cũng khiến cho người mồ hôi đầm đìa, chưa kể đến tân học viên thỉnh thoảng còn phải thực hiện động tác vận động với cường độ cao, thật sự rất khó khăn.

Trong thế giới mới được bao phủ bởi linh khí, thể chất của người bình thường so với trước tai biến đã được tăng lên trên diện rộng. Nhưng tân học viên phần lớn còn chưa tiếp xúc với các công pháp tu luyện khác ngoài tu luyện thể thao, vì vậy thể chất của họ hoàn toàn không thể so sánh với tu luyện giả chân chính.

Vậy nên quá trình đặc huấn cũng là một thử thách đối với ý chí.

Tuy nhiên cũng có ngoại lệ, những người có thể đến Tinh Thành Học Phủ về cơ bản đều là tinh anh của các trường học,

vì vậy có không ít tân học viên đã sớm được tiếp xúc với công pháp tu luyện.

Trước khi tốt nghiệp, Phong Kỳ cũng đã được tiếp xúc với tu luyện dưới sự hướng dẫn của Vương Tấn Thăng, và cũng đã nắm giữ được rất nhiều kiến thức cơ bản trong lĩnh vực này.

Vì vậy trong quá trình đặc huấn, có không ít tân học viên bộc lộ tài năng và có biểu hiện xuất sắc.

Lúc này, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đang ngồi xổm ở một góc của sân tập, dưới ánh mắt phẫn nộ, ao ước, và khát vọng đầy phức tạp của tân học viên, liếm láp cây kem lấy từ nhà ăn học phủ.

Liếc mắt nhìn xung quanh, hắn cảm thấy những học sinh mới trong lớp mình, trông cũng không giống người tốt lắm.

“Kỳ ca, tên ngốc kia chính là tân học viên của lớp chúng ta?” Lúc này, Lâm Nhiễm chỉ vào hòa thượng đứng ở đằng xa, mở miệng nói.

Tạo hình của hòa thượng lúc này đã thay đổi, trên người mặc một bộ đồng phục đặc huấn mới tinh, đôi giày vá rách tả tơi dưới chân cũng được thay bằng đôi giày thể thao mới tinh.

Duy nhất không thay đổi là quả đầu trọc đang tỏa sáng rực rỡ dưới ánh mặt trời và khúc xạ tia sáng chói mắt.

Hết chương 108.

Chương 109. Thông Thiên Lộ (2)

Phong Kỳ nghe vậy thì nhẹ gật đầu, nhưng ánh mắt lại tập trung ở trên người một tân học viên ở cách đó không xa.

Người này cao khoảng một mét tám, dáng người cân đối và khá đẹp trai, mày kiếm mắt sáng nhìn rất chính khí.

Không giống những tân học viên khác, sau lưng của hắn luôn cõng một thanh trường kiếm cổ xưa, ngay cả khi huấn luyện cũng không rời khỏi người.

Trong quá trình huấn luyện, tân học viên này từ đầu đến cuối đều không thay đổi sắc mặt.

Đặc huấn đối với hắn ta mà nói dường như không có chút khiêu chiến nào, đặc huấn cả nửa ngày chẳng những không khiến hắn ta thở hồng hộc, mà thậm chí cái trán cũng không chảy một giọt mồ hôi.

Phong Kỳ cũng không phải là quan tâm đến biểu hiện của tân học viên này trong đặc huấn, bởi vì trong các tân học viên, không phải chỉ có mình hắn ta nhẹ nhàng đối mặt với đặc huấn, không ít tân học viên khác từng tiếp xúc với công pháp tu luyện cũng có thể làm được.

Hắn chú ý tân học viên này, là bởi vì hắn ta chính là tân học viên "Lữ Việt" thần bí nhất của lớp chiến đấu ba.

Nghĩ đến phần lý lịch giới thiệu bị trống trong danh sách tân học viên, hắn đối với hắn ta sinh ra hứng thú rất lớn, rất muốn biết đến cùng thì lai lịch của hắn là gì, mà lại thần bí như vậy.

Đúng lúc này, tiếng hò hét của Bạch Phù Sinh vang vọng sân tập:

“Toàn thể giải tán, nghỉ ngơi 15 phút.”

Nghe thấy lời nói của Bạch Phù Sinh, các học viên mới đang đứng thẳng đều ào ào nằm xuống đất, đồng thời vừa nói chuyện vừa than phiền huấn luyện quá vất vả.

Mà Phong Kỳ vẫn luôn chú ý đến Lữ Việt, sau khi nghe được giải tán thì lập tức đi đến chỗ hắn ta.

Khi hắn vừa đứng trước mặt hắn ta, thì Lữ Việt đã mặt không thay đổi mở miệng dò hỏi:

“Hình như anh vẫn luôn nhìn tôi, có chuyện gì không?”

Phong Kỳ không hề giấu diếm thân phận của mình, đứng lên và mỉm cười tự giới thiệu mình:

“Tôi là Phong Kỳ, là giáo viên của lớp chiến đấu ba, cũng là chủ nhiệm lớp của cậu một tháng sau, vì vậy đặc biệt đến xem biểu hiện trong đặc huấn của tân học viên lớp tôi.”

Nghe lời nói như vậy, trên mặt Lữ Việt hiện lên vẻ kinh ngạc, dường như có chút không dám tin giáo viên của mình lại trẻ tuổi như vậy.

“Xin chào, tôi là Lâm Nhiễm, cũng là Tân học viên của lớp chiến đấu ba, học trưởng kiêm đồng học của cậu.” Lúc này Lâm Nhiễm cũng đứng lên, mỉm cười đưa tay về phía Lữ Việt và tự giới thiệu mình.

“Lâm Nhiễm? Có phải là Lâm Nhiễm đã sớm được viện nghiên cứu Hổ Phách trúng tuyển?”

“Đúng vậy.”

Nghe được khẳng định của Lâm Nhiễm, vẻ lạnh lùng trên mặt Lữ Việt rút đi, hắn đưa tay bắt tay Lâm Nhiễm.

Khi ánh mắt lần nữa nhìn về phía Phong Kỳ, Lữ Việt thu hồi sự khinh thường.

Mặc dù hắn vẫn không thể hiểu tại sao giáo viên của mình lại trẻ tuổi như vậy, nhưng nếu người này đã nhận được sự công nhận của Lâm Nhiễm và đồng thời được bổ nhiệm làm giáo viên lớp chiến đấu ba, thì hắn cảm thấy tất nhiên là có chỗ hơn người.

“Bạn học Lữ Việt, tôi có thể hỏi cậu một chuyện không?” Lúc này Phong Kỳ cười nói.

“Ngài hỏi.” Lữ Việt gật đầu.

“Vì cái gì thông tin của cậu lại hoàn toàn trống không, cậu có thể cho tôi biết về lai lịch của cậu không?”

Trước khi tiến hành điều tra, hắn quyết định dứt khoát hỏi trực tiếp, nếu có thể trả lời là tốt nhất, còn không tiện lộ ra thì lại nghĩ biện pháp.

Nghe lời này Lữ Việt rõ ràng là sững sờ, sau đó lắc đầu mở miệng nói:

“Điều này tôi không tiện lộ ra, cho dù là hiệu trưởng cũng không biết lý lịch chi tiết của tôi.”

“Thần bí như vậy? Chẳng lẽ là con riêng của ông chủ viện nghiên cứu nào đó?” Lâm Nhiễm vẻ mặt tò mò hỏi.

“Không phải!” Lữ Việt trên trán gân xanh nổi lên, sau đó tiếp tục nói:

“Lâm Nhiễm, nếu như là anh thì có lẽ có một ngày có thể biết lai lịch của tôi, bởi vì chỗ mà tôi đến, anh cũng có cơ hội đến.”

“Phiền nhất Riddler*, chúng tôi lại không muốn cậu lộ ra bất kỳ tin tức gì của thế lực sau lưng, chỉ muốn biết cái tên,

điều này cũng không được sao?" Lâm Nhiễm hơi có vẻ vô ngữ nói.

Riddler (Tiếng Anh: The Riddler), tên thật là Edward Nigma (hoặc là Nygma), còn có biệt hiệu khác là Enigma, là một nhân vật siêu tội phạm giả tưởng trong loạt truyện tranh xuất bản bởi DC Comics. Trong Tiếng Anh từ "riddle" có nghĩa là câu đố, Riddler có thể hiểu là người ra đố.

Nghe Lâm Nhiễm phản bác, Phong Kỳ ở bên cạnh không khỏi gật đầu.

Bởi vì những lời của Lâm Nhiễm nói đến tận đáy lòng hắn, Lữ Việt quả thực chính là người ra đố, khi nói chuyện luôn luôn che giấu.

Nhìn vẻ mắt ghét bỏ của Phong Kỳ và Lâm Nhiễm, Lữ Việt có vẻ hơi xấu hổ.

Do dự một lát mới mở miệng nói:

"Không phải tôi không muốn nói, là cấp bậc giữ bí mật của phương diện này quá cao, ngay cả cái tên cũng là cấp bậc giữ bí mật cao nhất."

Nghe những lời này, Phong Kỳ càng muốn biết.

Bởi vì biết đến càng nhiều, thì càng giúp ích cho hắn trong việc tìm đọc tin tức trong kho số liệu tương lai.

Nhìn Phong Kỳ và Lâm Nhiễm vẫn vẻ mặt ghét bỏ, Lữ Việt do dự mãi, cuối cùng mở miệng nói:

"Tôi đến từ Thông Thiên Lộ, những cái khác là thật sự không thể tiết lộ!"

Thông Thiên Lộ?

Giờ phút này hắn làm ra một quyết định, lần sau tiến vào giấc mơ tương lai sẽ đi điều tra tư liệu có liên quan đến

“Thông Thiên Lộ”.

Hết chương 109.

Chương 110. Khái niệm cạnh tranh (1)

Ngồi trước bàn sách, Phong Kỳ đang tìm kiếm thông tin trên Internet.

Nhưng đúng như suy nghĩ của hắn, trên internet không có bất kỳ tin tức gì liên quan đến "Thông Thiên Lộ".

Thậm chí không thể tìm ra Thông Thiên Lộ, rốt cuộc là tên một địa phương, hay là tên một tổ chức thần bí.

Đóng cửa trang tìm kiếm, hắn mở ra trang web chính thức của Tinh Thành Học Phủ, sau đó đăng nhập tài khoản giáo viên của mình, hắn muốn xem lịch trình của khóa học tiếp theo.

Sau khi mở hòm thư ra, hắn thấy được một email màu xanh với lịch học và một email màu đỏ thông báo.

Mang theo sự tò mò hắn mở email màu đỏ

[Viện nghiên cứu Hổ Phách (chứng nhận)] :

Nội dung: Sắp tổ chức Cuộc thi Ý tưởng lý luận xây dựng cơ sở hệ thống công pháp mới lần thứ 26, cuộc thi Ý Tưởng này sẽ được tổ chức dưới hình thức phát sóng trực tiếp trên internet, giáo viên của các học phủ cần chỉ huy cấp lớp tham gia, nội dung thi đấu dựa trên nội dung của môn công pháp, cấp lớp chiến thắng cuối cùng sẽ nhận được giải thưởng tiền mặt trị giá năm triệu.

Nội dung chi tiết của cuộc thi: Lần tranh tài này tương tự như trước kia, yêu cầu mỗi lớp học phủ cần đưa ra một ví dụ

về khái niệm hướng phát triển mới của công pháp, sau đó dùng khái niệm này làm chủ đề cốt lõi để trình bày trực tiếp trên kênh internet, về tính khả thi và ưu nhược điểm của nó so với hệ thống công pháp cũ.

Chấm điểm cuộc thi: Vòng sơ loại và vòng loại sẽ thực hiện bình chọn trên internet. Trong vòng chung kết, đoàn đội của viện nghiên cứu Hổ Phách sẽ tiến hành phân tích và chấm điểm khái niệm do các cấp lớp dự thi đề xuất, và lớp cao điểm nhất sẽ giành được quán quân.

Tất cả quyền giải thích của hoạt động này thuộc về viện nghiên cứu Hổ Phách.

…

Sau khi xem xong email do viện nghiên cứu Hổ Phách phát ra, Phong Kỳ nháy mắt động lòng.

Mà sau khi vào trang web tìm kiếm và kiểm tra các cuộc thi ý tưởng trước đây do viện nghiên cứu Hổ Phách tổ chức, hắn càng hào hứng hơn.

Ngoài việc thèm năm triệu tiền mặt, thì còn có một lý do vô cùng quan trọng nữa là cuộc thi ý tưởng này sẽ có tác dụng thúc đẩy quá trình xây dựng hệ thống công pháp mới.

Sự phát triển của công pháp luôn bắt đầu từ những khái niệm, sau đó mở rộng đến lý luận, cuối cùng mới là thực tiễn.

Trên thực tế, quá trình này là đi từ nhận thức cảm tính lên nhận thức lý tính, khái quát hóa các ý tưởng trừu tượng, cuối cùng đến bước lý luận và thực tiễn.

Viện nghiên cứu Hổ Phách là một trong những cơ sở tiên phong trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp tu luyện cho toàn nhân loại, hướng nghiên cứu cốt lõi là đổi mới và hoàn thiện hệ thống công pháp tu luyện.

Trước mỗi lần đổi mới hệ thống công pháp tu luyện, viện nghiên cứu Hổ Phách đều sẽ rất coi trọng.

Lúc cần thiết cũng sẽ tiếp thu khái niệm do ngoại giới đưa ra, sau đó nó sẽ được hoàn thiện như một điểm tri thức trong hệ thống công pháp tu luyện mới.

Cấp lớp muốn tham gia, thì trước tiên phải đưa ra một khái niệm mới về hệ thống tu luyện, đồng thời trực tiếp giải thích tính khả thi của khái niệm mới này trên kênh internet, nếu như vượt qua vòng sơ loại và vòng loại, thì khái niệm này sẽ được đoàn đội của viện nghiên cứu Hổ Phách tiến hành phân tích và đánh giá.

Bất kể khái niệm có khó tưởng tượng đến đâu cũng đều có thể dự thi, miễn là có nội dung giải thích lý luận tương ứng.

Mà lý do viện nghiên cứu Hổ Phách lựa chọn tiếp thu ý kiến của quần chúng bên ngoài, cũng là nhìn vào điểm này.

Có đôi khi, khái niệm được sinh ra khi linh cảm bùng phát sẽ có thể trở thành một hệ thống tu luyện chính trong tương lai.

Giống như khi nhân loại vẫn còn đang suy nghĩ dùng lực lượng của khoa học kỹ thuật để chiến thắng kẻ xâm lấn, bỗng có người nảy ra khái niệm dẫn linh khí vào trong cơ thể và cường hóa thân thể, từ đó thu được lực lượng lớn mạnh như các sinh vật trận địa.

Về sau, dưới sự xây dựng của những người đi trước, khái niệm này đã phát triển thành "Tu luyện" trong hiện đại.

Suy nghĩ một lát, Phong Kỳ quyết định tham gia cuộc thi lần này.

Vì 5 triệu, cũng là vì góp một viên gạch cho xây dựng hệ thống tu luyện mới.

Trong giấc mơ tương lai lần này, hắn học một phần rưỡi video dạy học về ý tưởng nghiên cứu công pháp cơ bản, những kiến thức này hoàn toàn có thể dùng ở trong cuộc thi.

Nhưng vấn đề bây giờ là, cần lấy "Cấp lớp" làm đơn vị tham gia báo danh, mà học sinh của hắn đều đang đi đặc huấn, làm sao có thời gian dự thi cùng hắn.

Nghĩ tới đây, hắn bấm điện thoại của Bạch Phù Sinh.

Chờ đợi một lát, điện thoại thông, thanh âm của Bạch Phù Sinh từ đầu bên kia điện thoại truyền đến:

"Chàng trai, tìm tôi có chuyện gì?"

"Sư công, thầy xem thông tri mới nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách chưa?"

"Em nói cuộc thi khái niệm công pháp sao? Làm sao, em muốn tham gia?" Bạch Phù Sinh hơi có vẻ kinh ngạc nói.

"Đúng vậy, vừa lúc em đang có một khái niệm mới, em cảm thấy có thể giành chức vô địch."

Hết chương 110.

Chương 111. Khái niệm cạnh tranh (2)

Nghe lời nói trang bức trắng ra của Phong Kỳ như vậy, Bạch Phù Sinh ở đầu dây bên kia hơi xấu hổ, nhịn không được khuyên:

"Đưa ra khái niệm thì ai cũng có thể, nhưng điều quan trọng nhất trong khái niệm cạnh tranh là em phải dùng lý luận để chứng minh tính khả thi của khái niệm này, nếu không, có chút khái niệm ngu ngốc ngay cả như viện nghiên cứu Hổ Phách cũng không thể hoàn thiện nó thành lý thuyết và nội dung thiết thực."

"Ví dụ như trên một khóa, có cái cấp lớp của Tương lai học phủ đưa ra khái niệm tu luyện vô tận. Nó nói về cách làm cho công pháp tự động vận hành và hấp thu linh khí từ bên ngoài vào trong cơ thể ngay cả khi không tu luyện, cái khái niệm ngu ngốc này lúc đó nhận được lượt bình chọn cao nhất trên internet, kết quả khi vào trận chung kết đã bị đoàn đội của viện nghiên cứu Hổ Phách nhất trí bác bỏ, bởi vì khái niệm của bọn họ hoàn toàn là nói nhảm."

"Theo lời chủ nhiệm Lưu của viện nghiên cứu Hổ Phách nói ngay lúc đó, khái niệm này nói ra thì rất dễ dàng, nhưng đoàn đội của viện nghiên cứu Hổ Phách bọn họ căn bản là không có cách nào hoàn thiện khái niệm này, vì vậy em có chắc chắn muốn tham gia?"

Nghe xong lời nói của Bạch Phù Sinh, hắn lần nữa gật đầu nói:

“Vấn đề không lớn, giải quán quân hẳn là tới tay, hiện tại đang suy nghĩ năm triệu này xài như thế nào.”

Bạch Phù Sinh: …

“Đúng rồi sư công, nếu thắng được năm triệu này, thì thuộc về lớp hay là về cá nhân?”

Ý thức được Phong Kỳ thật sự đang suy nghĩ 5 triệu xài như thế nào, Bạch Phù Sinh cái trán nổi gân xanh, nhịn không được nói:

“Nếu em có thể giành giải quán quân về, năm triệu cho em, ngoài ra học phủ còn thưởng thêm cho em ba triệu!”

“Cảm ơn sư công!”

“Cảm ơn cái rắm, khi nào em cầm giải về rồi nói!”

“Quán quân không phải vấn đề lớn, bây giờ vấn đề là cần lấy cấp lớp làm đơn vị báo danh, em cần một cái lớp học.” Lúc này hắn đưa ra yêu cầu của mình.

Đối mặt với sự tự tin của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh hiển nhiên cũng có chút động lòng.

Sau một hồi im lặng, ông mới mở miệng nói:

“Như vậy, hai mươi hai học viên của lớp công pháp một sẽ do em mang đội dự thi.”

Nghe vậy, hắn không khỏi hiếu kỳ nói:

“Chủ nhiệm lớp công pháp một không có ý kiến sao?”

“Có thể có ý kiến gì, phương diện thi đấu này vốn không phải điểm mạnh của Tinh Thành Học Phủ chúng ta, nó phổ biến bị mấy học phủ chuyên nghiên cứu về công pháp như Ngân Hà học phủ, Lăng Tiêu học phủ,.. ôm đồm, chúng ta dự thi thì nhiều lắm là vật làm nền, sẽ không nghĩ đến việc giành giải nhất, nếu em đã có ý tưởng thì để em thử một chút.”

“Nếu đã không thành vấn đề, vậy sư công, thầy mau chóng an bài giúp em.”

“Nhưng vẫn phải nhắc nhở em, nếu đã quyết định dự thi thì phải cố gắng hết sức, ở bên ngoài em là đại diện cho Tinh Thành Học Phủ chúng ta, dù có tệ đến đâu cũng không thể thua quá khó coi.”

“Sư công, em nghĩ thầy có chút hiểu lầm về khái niệm thiên tài, sự tự tin của bọn họ thường bắt nguồn từ thực lực tuyệt đối.”

Bạch Phù Sinh: …

Sau khi Phong Kỳ liên lạc với Bạch Phù Sinh về chuyện muốn được tham gia cuộc thi ý tưởng do viện nghiên cứu Hổ Phách tổ chức, và nhận được thời khóa biểu mới vào cùng ngày.

Tiếp sau đó, do hắn đảm nhận lớp công pháp khóa 22 để tham gia thi đấu, nên mỗi ngày sẽ có một tiết học.

Đồng thời vào ngày hôm ấy, lớp của khóa huấn luyện bản năng công pháp đều đã đầy, nên sắp xếp cho hắn chương trình dạy học công pháp.

Phong Kỳ vô cùng tự tin trong việc có thể giành lấy được ngôi vị quán quân của cuộc thi ý tưởng này.

Hắn lấy hệ thống công pháp trong tương lai để tham gia thi đấu, nội dung của những kiến thức này hoàn toàn không phải là ý tưởng gì cả, mà nó đã là một phần nội dung của hệ thống đã được chỉnh sửa một cách hoàn hảo.

Cho nên dù cho có quá nhiều thiên tài tham gia thi đấu vào thời điểm đó đi chăng nữa, hắn vẫn có thể dễ dàng giành lấy chiến thắng.

Người khác dựa vào thực lực, còn hắn lại nhờ vào sự trợ giúp từ tương lai, không có ai có thể thắng nổi.

Tiết đầu tiên của khóa học công pháp diễn ra lúc 1 giờ chiều, trước khi hắn lên lớp, đã ngồi ở trước bàn học, lật quyển nhật kí ra, và bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Đối với những dự tính trong tương lai, những ý chính luôn là:

Sống tạm hiện tại, tương lai buông thả.

Đây cũng là cách bất đắc dĩ mà thôi.

Hiện tại là cơ sở của tương lai, nếu như trong hiện tại hắn gây ra sai sót, thì có thể dẫn đến việc tương lai xuất hiện những hậu quả không cách nào quay trở lại để sửa đổi được.

Ví dụ thử xem.

Bởi vì sự cố nào mà hắn của hiện tại trở thành kẻ phản bội nhân loại, vậy thì mỗi lần bước vào mộng cảnh trong tương lai, điểm bắt đầu của hắn của tương lai cũng chính là tên phản bội của nhân loại, đây là một cục diện gần như phải chết.

Cho nên hắn muốn bảo vệ tương lai thì phải có nhiều sự lựa chọn hơn nữa, có thể đi sâu vào điều tra nhiều tin tức hữu ích, thì hắn của hiện tại cần phải kiên định không được lơ là.

Hết chương 111.

Chương 112. Mời cậu ra ngoài (1)

Nhưng không được lơ là ở đây chính là không phạm vào tội chết, và cũng không phải là không được phô trương, ví dụ như chuyện không đi tiếp cận viện nghiên cứu Tinh Hồng, hoặc là những chuyện nhạy cảm như các thể loại điều tra tổ chức bí ẩn nào đó.

Thậm chí trở thành thiên tài có thể sẽ bị ám sát, thì hắn cũng phải gánh vác những rủi ro xảy ra.

Làm như thế chính là vì thúc đẩy phát triển sự học hỏi tu luyện của loài người, và con đường phát triển khoa học cần phải đi.

Nếu như hiện tại không làm như thế, mà chỉ dựa vào sự cố gắng của hắn trong tương lai, thì cũng không có cách nào có thể giải quyết được những khó khăn mà loài người phải đối mặt trong tương lai cả.

Trong thế giới thực tại, những nội dung như truyền bá tu luyện công pháp, và điều cần thúc đẩy ở đây chính là tiến độ phát triển tổng thể nền văn minh nhân loại.

Nhưng điều mà hắn của tương lai muốn tìm kiếm chính là khối u ác tính đang ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, và cách để có thể loại trừ chúng.

Mặc dù không giống nhau, nhưng mọi hướng đi đều rất quan trọng.

Nếu như nói rằng hắn của hiện tại là người đang đứng giữa ngã ba đường đối mặt với những sự lựa chọn, vậy thì hắn của

tương lai chính là người mở đường lần lượt đi khám phá thăm dò những điều sẽ xuất hiện ở các ngã ba khác nhau.

Không có hiện tại thì sẽ không có sự lựa chọn cho chuyện rút lui.

Không có tương lai thì sẽ không có cơ hội cho việc trải nghiệm và sai lầm.

Chỉ khi hai phạm trù đó kết hợp, hắn mới có thể tìm ra một hướng đi đúng đắn cho nền văn minh nhân loại trong tương lai.

Thử suy nghĩ một chút, hắn nhấc bút lên bắt đầu viết nội dung kế hoạch cho tương lai vào trong quyển nhật kí.

Vào khoảnh khắc ấy, trong tâm trí hắn xuất hiện hai sự lựa chọn có thể dùng để tham khảo cho kế hoạch tương lai.

Thứ nhất chính là khiến cho hắn của tương lai có thể sống sót được, chỉ khi thời gian sống của hắn ở tương lai đủ lâu, sống được đến lúc Mộc Tinh tạo phản, và vào thời khắc Mộc Tinh tạo ra công pháp, thì xuất hiện để ngăn chặn việc đó lại, chỉ như vậy thế nào cũng có thể khiến cho tương lai xảy ra những thay đổi long trời lở đất.

Và cũng có thể hiểu được chân tướng tại sao Mộc Tinh lại tạo phản.

Nhưng bước đi này có rất nhiều rủi ro tiềm ẩn.

Đầu tiên chính là liệu hắn của tương lai có thật sự sống sót tới được thời điểm ấy không?

Kể từ lần đầu tiên bắt đầu nhập vào mộng cảnh, cuộc sống của hắn cũng giống như người sắp chết bị treo trên chiếc dây thừng vậy, hơn nữa nửa bàn chân đã bị nhấc lên khỏi mặt đất, chỉ cần có sự cố xảy ra thôi sẽ khiến hắn chết một cách bí ẩn.

Cho nên sau khi cân nhắc kỹ lưỡng giữa chuyện có thể lựa chọn sống tạm bợ hay không, thì hắn đã lựa chọn từ bỏ.

Cuối cùng hắn vẫn chọn phương án thứ hai, khiến cho bản thân của tương lai đi mạo hiểm, để có thể thu thập được nhiều tình báo và thông tin hơn.

Thậm chí thông qua cách làm như thế, hắn đã có được tất nhiều tin tức đáng giá.

Ngay từ dấu chấm hỏi đặt ra cho việc Mộc Tinh tạo phản, đến chuyện phát hiện viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể là cắm rễ cho những khối u ác tính trong nền văn minh nhân loại, sự tồn tại u ám của các tổ chức thần bí, thậm chí là những học sinh nội gián hiện đang ẩn trốn đâu đó,…

Những tin tức quan trọng như vậy, đều là nhờ hắn của tương lai liều mình mới có được.

Có đến hơn năm dòng được viết trong quyển nhật kí là những lời dặn dò cho tương lai.

Một, tiếp tục thành lập tổ chức, nhưng từ đầu đến cuối hãy nhớ rằng, vào những thời khắc cần thiết hãy cung cấp những thông tin khác nhau cho mỗi học sinh, giúp tôi lọc ra được học sinh nào mới là người sói nội gián.

Hai, nếu như nhất định phải chết, có thể lựa chọn đưa hòm thư cho một người bạn đã từng tin tưởng, và nói cho người đó biết mật khẩu của bạn, để hắn ta tiếp tục giữ tin tức.

Ba, cầu sinh bạn sinh một đứa bé, nếu như bạn không sinh con thì tôi lấy đâu ra người giữ tài khoản ủy quyền, mỗi lần muốn bạn sinh con thì bạn đều không chịu, để bạn sinh một đứa con nối giỏi khó khăn đến vậy sao? Nếu bất kì chuyện gì bạn cũng không chịu làm, thì đẻ cho tôi một đứa con là được, tài khoản ủy quyền rất quan trọng đấy!

Bốn, liên quan đến Mộc Tinh, tiếp tục thử lay động cô ấy, bất luận mục đích thật sự của cô ta là gì, thì cũng phải khuyên răng cô ấy không được đặt chân vào con đường đó.

Năm, cố gắng học tập, tiến bộ mỗi ngày, mất đi plug-in chắc chắn sẽ có cảm giác lỗ hỏng lớn, mặc dù bạn không thể nào so sánh mình với thiên tài lịch sử như Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, nhưng bạn vẫn nên tin tưởng bản thân mình.

Sau khi viết xong những lời dặn dò, trời cũng đã trưa rồi.

Hắn đóng quyển nhật kí lại, rời kí túc xá, đến thẳng nhà ăn học phủ.

Hắn luôn tràn đầy kì vọng cho mỗi bữa ăn trưa.

Thế giới này có rất nhiều điều tốt đẹp, đồ ăn ngon chính là một trong số đó.

Đặc biết là đồ ăn miễn phí.

Hết chương 112.

Chương 113. Mời cậu ra ngoài (2)

Tán gẫu cùng với Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đến hết giờ ăn trưa, Phong Kỳ quay về kí túc xá.

Hắn chỉ nghỉ ngơi một chút, rồi liền bật người dậy đi đến lớp học công pháp, chuẩn bị cho buổi dạy.

Đến lớp công pháp, vào lúc đó các học viên trong phòng đã ngồi kín hết chỗ.

Thậm chí các học viên từ những lớp khác cũng đứng chật kín ngay lối đi.

Thông qua thời khóa biểu thì sẽ biết được thông tin lớp học mà Phong Kỳ sẽ đến dạy, rất đông học viên đã được thông báo từ trước đã đến theo dõi lớp học.

Những học viên đã từng nghe giảng qua, tận trong đáy lòng họ cảm thấy kính trọng và khâm phục trước học thức của Phong Kỳ .

Ngay từ đầu "Mãnh Hổ Quyền" đã tạo ra náo động diễn đàn của Tinh Thành Học Phủ, rồi tiếp sau đó là giảng giải công pháp, mỗi lần giảng bài, Phong Kỳ đều mang đến cho các học viên những kiến thức mới toanh về công pháp, khiến cho họ có những hiểu biết sâu hơn đối với việc tu luyện công pháp này.

Cho nên những tiết học của hắn cũng chính là những buổi học mà các học viên của Tinh Thành Học Phủ yêu thích nhất cho đến hiện tại.

Mỗi nội dung được học trên giảng đường đều sẽ trở thành đề tài nóng của ngày hôm ấy.

Phong Kỳ bước lên trước bàn bục giảng, hướng mắt nhìn về phía các học viên, vui vẻ nói:

“Chào các bạn, tiết học chuẩn bị bắt đầu, ở tiết học này chúng ta sẽ nói về cơ sở lí luận của nghiên cứu công pháp.”

Nói xong hắn liền bật remote điều khiển trên bàn bục giảng, nhấp vào mục “Cơ sở lí luận nghiên cứu công pháp”, ngay lập tức trên bảng đen xuất hiện tiêu đề tương ứng.

Trước khi chính thức bắt đầu tiết học, hắn đưa mắt nhìn xung quanh, đột nhiên phát hiện bóng dáng quen thuộc của một người đàn ông ngồi ở đó.

Người đó chính là Lâm Nhiễm.

Bài cơ sở lí luận nghiên cứu công pháp là tiết mà cậu có thể đến dự sao? Trong lòng cậu không có chút gượng ép nào à?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nói:

“Trước khi tiết học bắt đầu, phiền người thứ ba ngồi ở hàng cuối cùng, đúng vậy, chính là bạn học đang rụt đầu, mời cậu bước lên đây!”

Lúc đó Lâm Nhiễm đang rụt đầu nghe thấy những lời đó, ngay lập tức vẻ mặt có chút ấm ức.

Trong tầm chú ý của Phong Kỳ, hắn chỉ dành đứng dậy chán nản rời đi trong ánh mắt đầy sự tiếc nuối.

Nhìn các học viên tập trung tinh thần nghe giảng, Phong Kỳ đang đứng trước bục giảng mỉm cười, chậm rãi nói chuyện.

Đối mặt với lớp học, bây giờ hắn đã thành thạo, sẽ không có một chút căng thẳng và sợ hãi nào.

Lúc này trên lớp ngoại trừ tiếng giảng bài của hắn ra, chỉ có tiếng ghi chép của các học viên, bầu không khí học tập rất sôi nổi.

Về phần nội dung hắn nói các học viên có thể nghe hiểu hay không, hắn tuyệt không lo lắng.

Bởi vì hắn nói về những gì mà người tương lai đúc kết, sắp xếp ra nội dung mẫu dành riêng cho giảng dạy, giải thích rất dễ hiểu.

Nếu đã quyết định mang lớp công pháp một tham gia "Hổ phách khái niệm cạnh tranh" sắp tới, như vậy tất nhiên phải đưa ra một khái niệm về cạnh tranh.

Sau khi giảng giải xong tiểu tiết đầu tiên của tư duy nghiên cứu công pháp cơ bản, hắn ném ra một vấn đề.

"Mọi người đều biết huyệt đạo và kinh mạch trong cơ thể con người, là nút chuyển linh khí lưu quan trọng nhất trong tu luyện, vậy tôi muốn hỏi mọi người một chút, đối với lục phủ ngũ tạng của cơ thể con người thì mọi người có thể hiểu được bao nhiêu?"

Đối mặt với câu hỏi, một cô gái đeo kính giơ tay lên.

Sau khi Phong Kỳ gật đầu, nữ học viên này đứng dậy mở miệng nói: "Lục phủ ngũ tạng không cách nào trở thành thông đạo vận chuyển linh khí giống như kinh mạch, huyệt đạo, nhưng lợi dụng linh khí tẩm bổ lục phủ ngũ tạng có thể phát huy công hiệu cường thân kiện thể, hơn nữa đối với người tu luyện thiên về tu luyện thân thể mà nói, lục phủ ngũ tạng chẳng những là cơ quan trọng yếu lưu trữ linh khí, mà còn là bộ vị trọng yếu tăng cường độ thân thể."

Nghe được học viên này trả lời, Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi: "Vậy em cảm thấy lục phủ ngũ tạng đối với tu luyện học có thể so sánh với huyệt đạo, kinh mạch không?"

Đối mặt với câu hỏi, nữ học viên quyết đoán lắc đầu: "Đối với cơ thể con người mà nói, lục phủ ngũ tạng là cơ quan không thể thiếu, cũng là một bộ phận quan trọng tạo thành cơ thể con người, nhưng chỉ từ góc độ tu luyện mà so sánh, tác dụng của lục phủ ngũ tạng còn lâu mới quan trọng như huyệt đạo và kinh mạch của thân thể."

"Hơn nữa từ góc độ tu luyện mà nói, vì tẩm bổ người tu luyện lục phủ ngũ tạng cần tiêu hao thêm linh khí, hoàn toàn thuộc về gánh nặng trong tu luyện."

"Nói không sai, luận điểm của em cũng là quan điểm phổ biến của tu luyện học đối với lục phủ ngũ tạng ở giai đoạn hiện nay." Phong Kỳ gật đầu, ý bảo nữ học viên ngồi xuống, sau đó tiếp tục nói: "Đây là khái niệm mà lớp chúng ta cần đưa ra khi dự thi tiếp theo, có thể thử khai phá lục phủ ngũ tạng hay không, làm cho nó có được công hiệu tương tự như huyệt đạo, kinh mạch, để lục phủ ngũ tạng cũng có công hiệu đặc thù trả lại cho thân thể."

Nghe được những lời này của Phong Kỳ, lúc này lại có học viên giơ tay lên.

Hết chương 113.

Chương 114. Nhân Thể Chủng Thần (1)

Sau khi nhận được sự đồng ý của Phong Kỳ, vị học viên này đứng lên hỏi: "Thầy Phong, đối với nghiên cứu lục phủ ngũ tạng kỳ thật các viện nghiên cứu công pháp lớn vẫn luôn tiến hành, nhưng đến nay vẫn chưa truyền ra tin tức tốt về phương diện này, nếu như chúng ta đưa ra khái niệm tu luyện có liên quan đến lục phủ ngũ tạng, thật sự rất khó tìm được tư liệu tương ứng để trợ giúp chúng ta đạt được thành tích thi đấu."

Đối với nghi vấn của vị học viên này, Phong Kỳ hoàn toàn hiểu.

Vấn đề này cũng không phải chỉ có người tương lai nghĩ đến, phải nói từ sơ kỳ tu luyện học phát triển cũng đã bắt đầu nghiên cứu.

Dù sao lục phủ ngũ tạng đều là nội tạng người quan trọng, loài người đang trên con đường phát triển tu luyện tất nhiên sẽ thử phát triển những bộ phận cơ thể này để có tác dụng sâu hơn.

Mà điều hắn muốn làm chính là trước tiên trợ giúp loài người hoàn thiện phương diện còn trống này.

Nghĩ tới đây, lúc này hắn mới mở miệng nói: "Kỳ thật từ thời cổ đại, loài người chúng ta đối với lục phủ ngũ tạng đã có tìm hiểu sâu và khám phá các cơ quan nội tạng, trong khái niệm mơ hồ của người xưa, tâm, gan, lá lách, phổi, thận của chúng ta, bên trong mỗi cơ quan đều có một vị thần linh, bảo

vệ sức khỏe con người, nếu như sinh bệnh, chỉ cần hô to tên thần linh của cơ quan tương ứng, là có thể chữa khỏi bệnh.”

Nghe Phong Kỳ luôn lấy nội dung giảng bài nghiêm cẩn tỉ mỉ làm cốt lõi nói đến nội dung thần thoại cổ đại, các học viên đều không hiểu ra sao, không cách nào lý giải rốt cuộc hắn muốn biểu đạt cái gì.

Nhưng nghe được nội dung kế tiếp, biểu tình của các học viên dần dần có biến hóa.

“Trong thần thoại truyện cổ đại, ngũ tạng là cơ quan quan trọng để nuôi sống thân thể, nhưng từ góc độ tu luyện hiện đại mà xem, lục phủ ngũ tạng lại là cơ quan phân chia tiêu hao linh khí, ngược lại trở thành gánh nặng, thậm chí trong chiến đấu lục phủ ngũ tạng bị tổn thương sẽ trở thành điều liên lụy đến cường giả tu luyện thân thể chiến đấu… Nếu vậy, chúng ta đưa ra một giả định rằng chúng ta có thể làm một vị thần trong lục phủ ngũ tạng, để cho các cơ quan này giống như được mô tả trong thần thoại cổ đại, có tác dụng nuôi dưỡng cơ thể?”

“Đối với khái niệm tu luyện này, ta gọi là Nhân Thể Chủng Thần!”

Nội dung Phong Kỳ kể lại chính là con đường những người học tu luyện tương lai tất nhiên sẽ đi, Nhân Thể Chủng Thần, cũng được gọi là cơ quan ẩn thần.

Tu luyện hạch tâm hiện đại là kinh mạch cùng huyệt đạo, tương lai cũng không ngoại lệ, nhưng còn có thêm sự phát triển của lục phủ ngũ tạng.

Ví dụ, trái tim là một nguồn năng lượng cho hệ thống tuần hoàn của con người.

Trong khái niệm Chủng Thần, không còn là dùng linh khí để nuôi dưỡng trái tim, làm cho trái tim trở nên mạnh mẽ hơn, mà là dùng linh khí ở trong trái tim ngưng kết ra một viên kim

đan, làm cho nó cùng trái tim liên hệ không thể tách rời, vì trái tim liên tục cung cấp năng lượng, sau đó trái tim sẽ cung cấp toàn thân.

Viên kim đan này, chính là cái gọi là "Thần".

Tương tự như vậy, các cơ quan khác trong cơ thể cũng vậy, chỉ cần làm ra "Thần", các cơ quan trong cơ thể vô luận là cường độ hay là công hiệu đều sẽ được tăng lên trên phạm vi lớn.

Ví dụ, một trong những vai trò lớn của thận là giải độc, loại bỏ các sản phẩm trao đổi chất trong cơ thể.

Trong thận làm ra "Thần", hiệu quả giải độc của thận sẽ được tăng cường đáng kể, thậm chí có thể chống lại các sinh vật trận địa phun độc tố.

Cái gọi là Chủng Thần, ý niệm hạch tâm chính là ở trong lục phủ ngũ tạng chế tạo thành một linh khí ngưng kết hoàn toàn kết hợp với các cơ quan, cũng chính là nguồn cung cấp năng lượng, phụ trợ hoạt động của cơ quan, đem công hiệu tăng lên trên phạm vi lớn.

Khái niệm này lần đầu tiên được một nhà nghiên cứu công pháp trong tương lai lấy cảm hứng từ thần thoại cổ đại.

Người xưa cảm thấy ngũ tạng trong cơ thể đều có một vị thần linh.

Thần linh trong trái tim, tên gọi là Đan Nguyên, tự Thủ Linh.

Thần linh trong gan, tên gọi là Long Yên, tự Hàm Minh.

Thần linh trong lá lách, tên gọi là Thường Tại, tự Hồn Đình.

Thần linh trong phổi, tên gọi là Hạo Hoa, tự Hư Thành.

Thần linh trong thận, tên gọi là Huyền Minh, tự Dục Anh.

Các vị thần này được mô tả trong thần thoại để bảo vệ các cơ quan của cơ thể và nuôi dưỡng cơ thể con người, làm cho vật chủ khỏe mạnh và cường tráng.

Vì thế vị nghiên cứu viên công pháp kia được lấy cảm hứng này, đưa ra khái niệm tu luyện Chủng Thần của con người.

Khái niệm này trong sự phát triển và hoàn thiện liên tục của các thế hệ sau này, cuối cùng đã trở thành một trong những nội dung cốt lõi của hệ thống tu luyện.

Nội dung Phong Kỳ kể lại chính là có liên quan đến chuyện này.

Nghe hắn kể lại, các học viên từ nghi hoặc ban đầu dần dần bị chấn động.

Họ phát hiện ra rằng những gì Phong Kỳ nói không hoàn toàn được xây dựng bởi các khái niệm, trên thực tế đã có kiến thức lý thuyết có hệ thống.

Thậm chí những kiến thức lý thuyết này còn có thể cho phép họ thực hành các bước tiếp theo.

Hết chương 114.

Chương 115. Nhân Thể Chủng Thần (2)

Trước khi Phong Kỳ đưa ra khái niệm này, bọn họ thường cho rằng lục phủ ngũ tạng là cơ quan quan trọng của cơ thể con người, nhưng chỉ từ góc độ tu luyện mà xem những cơ quan này không thể nghi ngờ là gánh nặng.

Nhưng khái niệm mà Phong Kỳ nói ra đã cho phép họ khám phá một lục địa mới.

Bọn họ bỗng nhiên cảm thấy chỉ là hiện tại con người còn chưa hoàn toàn khai thác sử dụng được các cơ quan của con người, trên thực tế những cơ quan này cũng có thể trở thành trợ lực để tu luyện, đối với việc làm tăng thực lực càng có ích lợi lớn hơn.

Đối với kiến thức của Phong Kỳ, các học viên một lần nữa có một sự hiểu biết hoàn toàn mới.

Nhìn Phong Kỳ đang chậm rãi nói, trong mắt bọn họ khó nén nổi sự sùng bái.

Giờ phút này thậm chí có một số học viên từ đáy lòng cảm thấy loài người có nhân tài đương thời như Phong Kỳ, tương lai còn lo gì không thể xua tan tất cả trận địa.

Thời gian một tiết học trôi qua, Phong Kỳ vẫn tiếp tục giảng bài, các học viên cũng nghe rất chăm chú, không có chút ý tứ muốn rời đi.

Học viên bên ngoài lớp học cũng vậy, biểu tình của bọn họ rất chuyên chú, sợ nghe bỏ sót nội dung bài giảng.

Tuy rằng đã đứng nửa ngày, nhưng bọn họ lại không có chút ý tứ muốn rời đi, trên sổ tay trong tay lại càng viết đầy điểm tri thức.

Lúc này Lâm Nhiễm trốn ở một góc ngoài phòng học nghe lén hồi lâu, nội tâm cũng đang rung động không thôi.

Từ đầu tới cuối hắn đều cảm thấy Phong Kỳ là trợ lực lớn nhất giúp hắn bước lên con đường nghiên cứu công pháp, nghe xong một bài học này, hắn càng kiên định hơn với quan niệm này.

Cái gọi là gần son thì đỏ, có vị thiên tài tuyệt thế Phong Kỳ này ở phương diện nghiên cứu công pháp ở bên người, hắn cảm thấy mình cũng nhất định sẽ bị ảnh hưởng, ở lĩnh vực công pháp học sẽ có một phen thành tựu.

……

Phong Kỳ còn đang ở trong phòng học tự nhiên là không biết giờ phút này trong lòng Lâm Nhiễm nghĩ cái gì.

Nếu không tất nhiên là đã lao ra khỏi phòng học cho Lâm Nhiễm trốn ở một góc một bộ hoàn chỉnh "Mãnh Hổ quyền", để cho hắn cảm nhận được cái gì gọi là tàn nhẫn.

Trên lớp, Phong Kỳ tỉ mỉ giảng giải tri thức lý luận của Nhân Thể Chủng Thần.

Hội thi khái niệm của Hổ Phách lần này, lớp dự thi chỉ cần cung cấp khái niệm, sau đó dùng khung xương lý luận để chứng minh khái niệm có tiềm lực phát triển là được.

Nếu khái niệm dự thi được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhìn trúng, phần hoàn thiện khái niệm kế tiếp cũng sẽ do một tay Viện Nghiên Cứu Hổ Phách tiến hành.

Rốt cuộc chuyển biến khái niệm thành nội dung thực tế cần hao phí tinh lực khổng lồ, mà đoàn đội nghiên cứu của Viện

Nghiên Cứu Hổ Phách tuyệt đối chuyên nghiệp hơn mọi lớp dự thi ở phương diện này.

Nhưng Phong Kỳ cũng không định qua loa cho xong.

Nếu lấy ra khái niệm "Nhân Thể Chủng Thần", hắn đương nhiên sẽ không mặc kệ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách trả giá thêm một thúng thời gian để hoàn thiện khái niệm.

Hắn muốn trực tiếp cung cấp tri thức lý luận cụ thể dự thi.

Làm vậy có thể bảo đảm hắn sẽ nhận được tiền thưởng, đồng thời khái niệm cũng có thể sinh ra ảnh hưởng lớn với đời sau.

Dù sao dưới tình huống bình thường, khái niệm phải cần 400 năm sau mới được chính thức thu nhận vào hệ thống tu luyện.

Hắn hiện tại mở rộng khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, cùng cấp với môn tu luyện thời hiện đại được giảm bớt đi 400 năm nỗ lực nghiên cứu cơ quan nội tạng, đồng thời xây lên cơ sở tiếp tục phát triển sau này.

Ảnh hưởng với tương lai sẽ cực kì sâu xa.

Một tiết học, hắn giảng bài chừng bốn giờ mới dừng lại, cảm thấy miệng khô lưỡi khô đồng thời, hắn nhìn các học viên phía dưới mở miệng:

"Thật ngại quá, hôm nay chỉ nói được đến đây thôi, học quá nhiều trong một lần cũng không tốt, tiết học kết thúc, nếu các bạn học có cái gì chưa hiểu, sau tiết có thể thảo luận với nhau, hoặc là liên hệ với tôi bằng hòm thư mạng trong học phủ, bao giờ rảnh rỗi tôi sẽ trả lời."

"Được, tan học!"

Khi Phong Kỳ nói tan học, trong ngoài phòng học vỗ tay dậy sấm.

Một tiết học này, rất nhiều học viên hiểu thêm về kết cấu cơ thể con người, đồng thời đánh vỡ định nghĩa về tác dụng các cơ quan thân thể trong đầu họ.

Tận đến khi tan học, họ vẫn chưa đã thèm.

Cất bước đi ra phòng học, nhìn người đàn ông trung niên ôm quyển giáo án đứng ở cửa, Phong Kỳ xin lỗi nói:

"Thật ngại quá, làm chậm mất một tiết của thầy."

"Đừng nói vậy, nội dung em giảng giải thật sự xuất sắc, nghe giảng một tiết, thầy cũng thấy chấn động, về sau nếu cần mượn tiết có thể liên hệ với thầy, thầy có thể tùy thời cho em mượn giờ." Người đàn ông trung niên ôm quyển giáo án vẻ mặt nghiêm túc mà mở miệng.

Nói chuyện phiếm vài câu xong, hai người trao đổi phương thức liên hệ.

Kế tiếp Phong Kỳ chuẩn bị đến nhà ăn ăn cơm.

Lúc này ánh mắt hắn bỗng chú ý tới một thân ảnh rụt trong một góc lối đi phía ngoài phòng học, đối phương đang tập trung nhìn chằm chằm notebook trong tay, thường thường nguệch ngoạc vẽ vài nét lên notebook.

Hết chương 115.

Chương 116. Tinh Hồng gửi thư

Cất bước đi đến bên cạnh người nọ, cái trán hắn giần giật gân xanh:

"Lâm Nhiễm!"

Nghe được tiếng kêu, Lâm Nhiễm kinh ngạc ngẩng đầu, ngay sau đó xấu hổ gãi gãi đầu:

"Anh Kỳ, trùng hợp dữ."

"Trùng hợp cái đầu cậu, rõ ràng đã đuổi cậu đi, ai cho chạy về đây."

"Em cũng muốn đi, nhưng không biết vì sao phòng học truyền đến một lực hút rất mạnh, hút lấy em, em mãi chẳng nhấc chân lên nổi, có lẽ đây là lực hấp dẫn của nghiên cứu công pháp đối với em đi."

Phong Kỳ:……

Nghe Lâm Nhiễm nghiêm trang nói hươu nói vượn, hắn bất đắc dĩ trong lòng.

Lâm Nhiễm ảnh hưởng tương lai quá nhiều, hậu quả cậu chàng tạo thành không chỉ là mấy trăm vạn người đứt đoạn kinh mạch.

Bởi vì sai lầm của Lâm Nhiễm, dẫn tới sau này các viện nghiên cứu công lớn pháp phát minh ra công pháp mới, căn bản không ai dám thử tu luyện, nghiêm trọng kéo chậm tiến độ phát triển của môn tu luyện.

Ảnh hưởng quá đỗi sâu xa, dẫn tới trăm năm sau môn công pháp gần như ngừng phát triển.

Bởi vì sau khi công pháp được sáng tạo, cải tiến và hoàn thiện kế tiếp, đều cần số liệu của xã hội tỉ mỉ chống lưng.

Nếu không ai tu luyện công pháp mới, sẽ rất dễ lâm vào tình trạng tắc nghẽn tiến độ.

Điểm này rất tương tự với một ví dụ từng xảy ra trong hiện thực.

Trước đây có người nói nếu không có thị trường trò chơi nhu cầu cao con chip phải có nhiều tính năng, dù có nhảy ra thêm mấy cái "Intel" nữa thì cũng đừng mơ mộng phát triển kỹ thuật chip đến trình độ bây giờ.

*Intel: thành lập năm 1968 tại Santa Clara, California, Hoa Kỳ, là nhà sản xuất các sản phẩm như chip vi xử lý cho máy tính, bo mạch chủ, ổ nhớ flash, card mạng và các thiết bị máy tính khác.

Ảnh hưởng từ đó cũng xuất hiện ở nhiều mặt, thậm chí có thể ảnh hưởng đến phát triển kỹ thuật hàng không vũ trụ.

Rất nhiều kỹ thuật muốn tiến bộ, cũng không phải một nhóm nhỏ tinh anh nhân loại cắm cọc trong viện nghiên cứu là có thể hoàn toàn giải quyết, rất nhiều cải tiến chung quy phải thực tiễn đưa vào xã hội.

Công pháp tu luyện cũng giống vậy.

Một công pháp mới ra đời sẽ trải qua một loạt thử nghiệm, bảo đảm tính an toàn liền có thể truyền bá ra bên ngoài, nhưng những công pháp đó vẫn tồn tại rất nhiều chỗ thô sơ chưa được giải quyết hết, phần hoàn thiện kế tiếp còn cần số liệu khổng lồ để cập nhập và cải tiến.

Nếu mọi người mất đi tín nhiệm với công pháp mới, sẽ khiến phát triển môn công pháp bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Cho nên người tương lai nhận xét Lâm Nhiễm là tai họa lịch sử, mà không phải "Tai họa", ảnh hưởng thiếu niên tạo thành vẫn tồn tại kể cả sau khi bản thân đã qua đời.

Kỳ thật Phong Kì cũng rất nghi hoặc, nếu công pháp Lâm Nhiễm sáng tạo có thể qua được bài xét duyệt của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, tự thân cậu chàng tu luyện cũng chẳng xuất hiện vấn đề gì, vì sao sau khi tuyên bố ra ngoài sẽ xảy ra vấn đề.

Nhưng mặc kệ trong đó có ẩn tình hay là bản thân Lâm Nhiễm có vấn đề, tóm lại không cho Lâm Nhiễm tiếp xúc công pháp, dẫn đường ông bạn này chuyên tâm nghiên cứu thuật pháp đảm bảo chuẩn xác.

Làm vậy có thể bóp tắt ngọn nguồn vấn đề, phòng ngừa sự kiện chấn động một thời "Trăm vạn người chết bất đắc kỳ tử" chào đời.

Nhìn Lâm Nhiễm vẻ mặt vô tội, hắn thực sự hận sắt không thành thép.

Rõ ràng có tài năng nghiên cứu thuật pháp người người mơ ước, lại ngây ngốc một lòng chỉ muốn nghiên cứu công pháp, hắn thật sự không hiểu trong đầu Lâm Nhiễm nghĩ cái gì.

Công pháp hấp dẫn đến thế sao?

Hắn tương lai, có viết một đoạn nhắn lại về Lâm Nhiễm trong hòm thư cá nhân.

Nói Lâm Nhiễm làm hắn thân thiết hiểu một chuyện, bất kì ai khuyên can cũng sẽ không làm người tỉnh ngộ, thật sự làm một người bừng tỉnh từ trong cơn mơ, chỉ có trải qua, thất bại, hối hận, cùng với đau khổ từ bỏ.

Có thể thấy được Lâm Nhiễm dị thường kiên trì nghiên cứu công pháp, giúp hắn tương lai ngộ luôn ra được một triết lý sâu sắc.

“Anh Kỳ, đi ăn cơm trước, khi về em sẽ đọc tiếp mấy cục gạch…… Mấy quyển lý luận thuật pháp tiến giai anh đưa cho em.”

Nhìn Lâm Nhiễm vẻ mặt lấy lòng, Phong Kỳ bất đắc dĩ gật đầu.

……

Ăn xong cơm chiều trở lại ký túc xá.

Phong Kỳ click mở máy tính, đăng nhập trang web học phủ sau đó phát hiện, có người quay lén video hắn dạy học, đăng lên diễn đàn Tinh Thành Học Phủ.

Lúc này diễn đàn Tinh Thành Học Phủ đang nhiệt tình thảo luận khái niệm “Nhân Thể Chủng Thần” hắn tung ra.

Các học viên kịch liệt trao đổi kiến thức, thậm chí còn có giáo viên học phủ tham dự trong đó, chia sẻ cái nhìn của mình về khái niệm Nhân Thể Chủng Thần.

Lật xem bình luận của mọi người, lúc này thông báo nhận được bưu kiện mới xuất hiện ở góc dưới bên phải màn hình, ngay sau đó hiện lên một phong thư màu đỏ.

Chuyện này khiến cho Phong Kỳ tò mò.

Bởi vì đóng dấu đỏ là đánh dấu của cơ cấu chính phủ, đóng dấu màu lam mới là đánh dấu trong học phủ.

Mà khi click mở bưu kiện, đọc ký tên người gửi thư, hắn không khỏi ngây ngẩn cả người.

Bởi vì phong thư màu đỏ này, đến từ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Hết chương 116.

Chương 117. Lời mời đến từ Tinh Hồng

Nhấp vào email, Phong Kỳ lật xem nội dung.

[Người gửi: Viện nghiên cứu Tinh Hồng (được chứng nhận)]:

Người nhận: Phong Kỳ (Tinh Thành Học Phủ - giáo viên đại diện)

Nội dung:

Xin chào học viên Phong Kỳ, tôi là "Úy Vi", là chủ nhiệm khoa Di truyền của viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Tôi vô tình nhìn thấy video giảng dạy của bạn trên diễn đàn của Tinh Thành Học Phủ, và tôi cảm thấy rất hứng thú với khái niệm "Nhân thể chủng thần" mà bạn đưa ra.

Ngày 26 tháng 7 tới đây, viện nghiên cứu Tinh Hồng sẽ tổ chức cuộc hội đàm về lĩnh vực khoa học sinh vật. Tại thời điểm đó, sẽ có nhiều chuyên gia về các lĩnh vực khoa học đến tham quan, giao lưu, và học tập, hiện mời bạn tham gia hội nghị giao lưu lần này.

Nếu như bạn quan tâm, bạn có thể thêm thông tin liên hệ của tôi và liên lạc với tôi: 176212xxxxx

…

Sau khi xem xong email, Phong Kỳ rơi vào trầm tư.

Hắn không ngờ video mình dạy học lại bị người của viện nghiên cứu Tinh Hồng chú ý đến, cũng như khiến bọn họ coi trọng.

Nhưng rủi ro này là điều hắn phải chấp nhận, vì vậy hắn không sợ hãi chút nào.

Vấn đề ở chỗ, hắn Không biết có nên đáp ứng lời mời của Viện nghiên cứu Tinh Hồng hay không.

Kỳ thật hắn căn bản không muốn có bất cứ tiếp xúc gì với viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Bên trong tuyến hiện thực này, viện nghiên cứu Tinh Hồng và tổ chức thần bí là những điều cấm kỵ mà hắn vạch ra cho bản thân, trước khi hắn có được lực ảnh hưởng và thực lực tuyệt đối, thì lựa chọn an toàn nhất là không liên quan gì đến bọn họ.

Phương diện này còn phải để hắn của tương lai đi mạo hiểm, trong hiện thực hắn nhất định phải lấy an toàn là chủ.

Mặc dù trong Tinh Thành Học Phủ có các biện pháp an ninh rất mạnh, nhưng lực ảnh hưởng của một cơ sở đặc biệt như viện nghiên cứu Tinh Hồng là quá lớn, nói không chừng trong lúc tiếp xúc hắn sẽ bị mượn cớ đưa vào bệnh viện tâm thần.

Tình huống thảm hại hơn là hắn sẽ trực tiếp bị đưa lên đoạn đầu đài.

Vì vậy lựa chọn tốt nhất bây giờ là từ chối, nhưng khi từ chối, hắn không thể lộ ra bất kỳ thái độ gì đối với viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nghĩ tới đây, hắn nhấp vào danh sách kết bạn, sau đó theo thông tin liên hệ trong email, và gửi lời mời kết bạn đến "Úy Vi", chủ nhiệm khoa Di truyền của viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Một lát sau, thông báo yêu cầu kết bạn đã được thông qua xuất hiện, sau đó trên màn hình xuất hiện một lời mời cuộc gọi video.

Phong Kỳ: …

Không có cách nào, hắn chỉ có thể nhấp vào chấp nhận.

Sau vài giây chờ đợi, một người phụ nữ xuất hiện trên màn hình video.

Cô ta mặc đồng phục nghiên cứu khoa học màu trắng, tóc được búi cao sau đầu, đôi mắt phượng trong veo và sáng ngời, cùng làn da trắng nõn hồng hào.

Điều tiếc nuối duy nhất là quầng thâm dưới mắt khiến cô trông rất tiều tụy, mặc dù trên người không đeo bất kỳ trang sức vàng bạc gì, nhưng lại có khí chất xuất trần.

Nhìn thấy bộ dạng của Úy Vi, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy rất quen mắt, giống như từng gặp qua ở đâu.

Trong lúc suy tư, hắn nhớ tới lần trước khi đọc ký ức của Mộc Tinh, người đưa tiểu Mộc Tinh đi là một phụ nữ, có vẻ như chính là vị trước mắt này.

Hắn còn nhớ rõ lúc đó khi Mộc Tình bị cô ta mang đi, trong đáy lòng nổi lên tâm tình mâu thuẫn.

Chỉ là không ngờ rằng sau hơn mười năm, dung mạo của cô ta vẫn không thay đổi chút nào, chỉ nhìn từ bề ngoài thì căn bản không thể đoán được cô ta bao nhiêu tuổi.

“Xin chào bạn học Phong Kỳ, tôi là chủ nhiệm khoa Di truyền của viên nghiên cứu Tinh Hồng, tôi tên Úy Vi.” Người phụ nữ cười mở miệng tự giới thiệu mình.

“Chào chị, chủ nhiệm Úy.” Phong Kỳ lúc này gật đầu đáp lại, có vẻ nho nhã lễ độ.

Kì thực trong nội tâm thầm mắng một câu bà phù thủy, thoạt nhìn cũng không phải vật gì tốt.

“Bạn học Phong Kỳ, em suy nghĩ thế nào rồi, có chấp nhận lời mời tham gia hội nghị giao lưu của viện nghiên cứu Tinh Hồng chúng tôi không?”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Phong Kỳ hiện vẻ bất đắc dĩ:

“Thật sự là xin lỗi, gần đây em đang gặp phải một nan đề trong nghiên cứu công pháp, vì vậy tạm thời không thể đi được, nếu như lần sau có cơ hội nhất định em sẽ tham gia.”

Nghe được câu trả lời của Phong Kỳ, trên mặt Úy Vi hiện vẻ kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới hắn sẽ từ chối:

“Vậy thật là đáng tiếc… Nhưng có chút nội dung, chúng ta có thể trao đổi qua video.”

Phong Kỳ: …

“Tôi có thể hỏi em mấy vấn đề được không?”

“Chị cứ hỏi.”

“Tôi đã điều tra tư liệu của em, giáo viên của em là Vương Tấn Thăng, vậy nên cũng không khó hiểu khi em có thiên phú trong nghiên cứu công pháp, nhưng mà tôi rất tò mò vì sao nghiên cứu của em đối với kết cấu thân thể con người lại kỹ lưỡng như vậy, còn có, làm sao em có thể nghĩ đến khái niệm nhân thể chủng thần?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ tỏ ra rất bình tĩnh.

Hết chương 117.

Chương 118. Lời mời đến từ Tinh Hồng

Trước khi trang bức, hắn đã sớm tìm hiểu kỹ thông tin này, vì vậy hắn cười đáp lại:

"Là như vậy, cá nhân em khá là yêu thích lật xem những truyện thần thoại cổ đại, có một lần ngẫu nhiên thấy được một ghi chép liên quan đến thần minh ở trong ngũ tạng lục phủ, vì vậy em đã nảy ra ý tưởng …"

Nội dung mà Phong Kỳ nói, chính là những gì nhân viên nghiên cứu công pháp đưa ra khái niệm này đã trải qua.

Dưới sự giảng thuật của hắn, Úy Vi ở đầu video bên kia lộ ra vẻ mặt giật mình, sau đó gật đầu nói:

"Có thể biến khái niệm thành tri thức lý luận, thiên phú của em thật sự khiến tôi kinh ngạc và thán phục, em chắc chắn sẽ không thua thầy của mình là Vương Tấn Thăng, khái niệm Nhân Thể Chủng Thần mà em đưa ra khiến tôi cảm thấy vô cùng hứng thú, nếu như em có tiến triển mới nào trên phương diện nghiên cứu cơ thể con người, thì làm phiền em có thể báo ngay cho tôi."

"Khái niệm này có thể được viện nghiên cứu Tinh Hồng coi trọng, là vinh hạnh của em, nếu có tiến triển gì mới, nhất định em sẽ thông báo cho chị ngay lập tức."

Nói xong, Phong Kỳ chuẩn bị kết thúc chủ đề.

Lúc này, Úy Vi lại lần nữa mở miệng nói:

“Thật ra tôi cũng đang nghiên cứu sự kết hợp giữa cơ thể con người và tu luyện, nhưng đến nay ngoài người cải tạo phù văn đạt được thành quả, thì những phương diện khác chỉ có khái niệm và lý luận không hoàn thiện, không có tiến triển gì lớn.” Nói xong, Úy Vi thở dài, sau đó tiếp tục nói:

“Bạn học Phong Kỳ, em có thể thỏa mãn một yêu cầu nho nhỏ của tôi không?”

Tôi nhổ vào, không muốn thỏa mãn, làm phiền cô mau tắt máy đi.

“Chủ nhiệm Úy, chị cứ nói, nếu đủ khả năng nhất định em sẽ thỏa mãn.” Phong Kỳ khiêm tốn đáp lại.

“Có thể cho tôi một ống máu của em không?”

“Muốn máu của em làm gì?” Nghe lời nói như vậy, Phong Kỳ ngạc nhiên hỏi.

“Thật ra không chỉ là em, mẫu máu của tất cả những người trẻ tuổi có tài năng chúng tôi đều có thu thập, phương hướng nghiên cứu cốt lõi của viện nghiên cứu Tinh Hồng chúng tôi là khoa học sinh vật, chúng tôi cảm thấy rất hứng thú với những thiên tài có thiên phú bẩm sinh như các em, và đây cũng là một hạng mục nghiên cứu của chúng tôi.”

Nghe lời này, hắn lập tức nghĩ đến phần danh sách thiên tài kia.

Đối mặt với thỉnh cầu lúc này, hắn dường như không có bất kỳ lý do gì để từ chối, chỉ có thể kiên trì trả lời:

“Không có vấn đề, vậy nên giao cho chị như thế nào?”

“Tôi sẽ gửi cho em một ống kim lấy máu tự động, sau khi nhận hàng, em chỉ cần đâm kim vào cơ thể là có thể tự động lấy máu, sau đó em gửi đến viện nghiên cứu Tinh Hồng là được.”

CLMN, thật lắm chuyện, thu thập máu của nhiều thiên tài như vậy, cũng không biết có mưu đồ gì.

“Được thôi, không có vấn đề gì.”

“Nhân tiện, còn có một việc, em có hứng thú gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng không, tôi có thể cho em một suất trúng tuyển sớm.”

Nghe lời này, nụ cười trên mặt Phong Kỳ nháy mắt cứng đờ.

Nếu như bây giờ đồng ý lời mời của Úy Vi, thì xuất phát điểm của hắn trong tương lai sẽ càng trở nên nguy hiểm, tương đương với việc mở một tuyến nội ứng.

Tương lai thật đáng lo ngại.

Đối mặt với lời mời của Úy Vi, Phong Kỳ cảm thấy bất đắc dĩ.

Nếu như đồng ý, thì con đường thăm dò của hắn trong tương lai sẽ bị thu nhỏ, và xuất phát điểm sẽ là phải gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Vì vậy xét từ góc độ tương quan giữa hiện thực và tương lai, thì hắn tất nhiên là không thể đồng ý lời mời này.

Dù là đồng ý thì cũng phải do hắn của tương lai đồng ý, để cho gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng trở thành một tuyến nội ứng, nhằm dò xét những tin tức có ích.

Đối với tuyến hiện thực này, thì tốt nhất là không nên tiếp xúc với viện nghiên cứu Tinh Hồng khi chưa có thực lực và sức ảnh hưởng tuyệt đối.

Vì vậy hắn lắc đầu nói:

“Thật sự rất xin lỗi, chủ nhiệm Úy, em dự định sau khi tốt nghiệp sẽ gia nhập viện nghiên cứu Hổ Phách, dù sao thì trong

lĩnh vực nghiên cứu công pháp, viện nghiên cứu Hổ Phách mới là lựa chọn tốt nhất của em, hơn nữa, học thức của em trong lĩnh vực khoa học sinh vật cũng có hạn, thật sự không đủ năng lực để đảm nhiệm.”

Đối mặt với sự từ chối của Phong Kỳ, Úy Vi dường như đã sớm có sự chuẩn bị tâm lý, vì vậy chỉ cười nói:

“Có lẽ em còn chưa hiểu nhiều về viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi, thật ra viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi cũng có liên quan đến nghiên cứu công pháp, em hoàn toàn có thể tiến hành nghiên cứu công pháp ở viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi, …. nhưng mà em nói cũng đúng, về phương diện công pháp, viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi vẫn không thể so sánh được với cơ sở nghiên cứu lấy nghiên cứu công pháp làm cốt lõi như viện nghiên cứu Hổ phách.”

Hết chương 118.

Chương 119. Tạo ra một tuyến nội ứng

“Nhưng tôi vẫn hi vọng em có thể cân nhắc đến viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi, tôi nghĩ lấy tài năng của em, em có thể bao quát phạm vi càng rộng hơn chút, ví dụ như nhân thể chủng thần lần này, đó là một khái niệm vô cùng độc đáo và mới mẻ về sự tiến hóa của thân thể con người trong tu luyện, nếu em đến, chúng tôi có thể cho em nhiều tài nguyên hơn để tiến hành những nghiên cứu về mặt này.”

Đối mặt với những lời mời liên tục của Úy Vi, hắn cảm thấy rất đau đầu.

Hiện tại, hắn còn chưa xác định rõ ràng viện nghiên cứu Tinh Hồng là tốt hay xấu.

Nếu là thế lực tà ác, thì nói không chừng một thời gian ngắn sau, hắn sẽ phải đứng trước sự lựa chọn có phản bội loài người hay không.

Nếu là không đồng ý, thì có thể hắn sẽ phải lên đoạn đầu đài vào ngay ngày thứ hai.

Mà nếu đồng ý thì lại càng nguy hiểm, vì đảm bảo có thể khống chế hắn, nhất định viện nghiên cứu Tinh Hồng sẽ có nhiều biện pháp kiểm soát khác nhau, nói không chừng còn phải tiếp nhận cải tạo nhân thể, nghĩ lại cũng thấy không rét mà run.

Về vấn đề này, chỉ có tuyến tương lai có thể cân nhắc, tuyến hiện thực hắn tuyệt đối không thể đồng ý.

Nếu không, nó cũng tương đương với tăng độ khó của điểm xuất phát của tuyến tương lai, và con đường đằng sau cũng sẽ không dễ đi.

Nhưng hắn cũng không trực tiếp từ chối, dù sao cũng vẫn có chỗ trống để chui qua:

"Cho em chút thời gian suy nghĩ đi, quá bất ngờ, em tạm thời còn chưa nghĩ ra."

"Là tôi quá gấp gáp, phát hiện hạt giống tốt như em thì hận không thể cùng em tiến hành nghiên cứu về tiến hóa của cơ thể người càng sớm càng tốt, nếu có bất kỳ ý định nào, em có thể tùy thời liên hệ với tôi, tôi sẽ giữ lại danh ngạch sớm trúng tuyển cho em một năm."

"Cảm ơn chị."

"Nhân tiện, Em không tò mò tôi lấy mẫu máu của em để làm thí nghiệm gì sao? Bình thường khi chúng tôi muốn thu thập mẫu máu của những thiên tài khác, phản ứng của bọn họ phần lớn là hỏi thăm mục đích thu thập mẫu máu này để làm gì?" Úy Vi tò mò hỏi.

Phong Kỳ: …

Được lắm bà cô già, cái đồ chơi này có thể hỏi sao? Vạn nhất biết quá nhiều bị các ngươi chơi chết thì làm sao?

Nghĩ tới đây, hắn lắc đầu nói:

"Mỗi viện nghiên cứu đều có nội dung cơ mật, nếu chị muốn nói thì tự nhiên sẽ nói cho em biết, nếu như không muốn nói thì em hỏi cũng là hỏi không."

"Thật sự rất khác biệt, những thiên tài mà tôi quen đều có lòng hiếu kỳ rất mãnh liệt với những điều họ không biết, người giống như em thật sự rất hiếm thấy." Trên mặt Úy Vi nở một nụ cười mê người.

“Nhưng nghiên cứu trong phương diện này thật sự cũng không phải bí mật, mặc dù không công khai ra bên ngoài, nhưng nói cho em cũng không sao.”

“Thật ra viện nghiên cứu Tinh Hồng của chúng tôi vẫn luôn nghiên cứu một hạng mục, là làm thế nào để phục chế thiên phú của các thiên tài, hoặc là nói, có thể chế tạo số lượng lớn nhân tài cho nhân loại không.”

“Vì vậy những thiên tài trẻ tuổi có triển vọng như các em đều là đối tượng quan sát nghiên cứu của chúng tôi.”

“Chỉ là đến nay, hạng mục nghiên cứu này vẫn không có chút tiến triển nào, thật sự rất đáng tiếc, nếu hạng mục này có thể có thành quả, và có thể chế tạo ra số lượng lớn thiên tài, thì tương lai loài người sẽ hoàn toàn rực sáng.”

Nghe những lời như vậy, hắn không khỏi sững sờ.

Chế tạo thiên tài với số lượng lớn? Cũng thật là một ý tưởng hoang đường.

Nhưng trước khi biết sự thật về viện nghiên cứu Tinh Hồng, thì hắn không dám tùy ý đưa ra kết luận.

Có thể viện nghiên cứu Tinh Hồng không phải đang nghiên cứu chế tạo thiên tài, mà là đang nghiên cứu làm thế nào ngăn chặn sự ra đời của các thiên tài.

Phương hướng nghiên cứu cốt lõi của viện nghiên cứu Tinh Hồng là “khoa học sinh vật”, nếu đây thật sự là thế lực tà ác, thì có khả năng họ đang nghiên cứu một loại virus sinh học có khả năng ngăn chặn thiên tài của nhân loại được sinh ra.

Hắn bỗng nhiên nghĩ tới virus đậu mùa đã biến mất, loại virus này trước đây chỉ có một vật chủ duy nhất là con người.

Có thể viện nghiên cứu Tinh Hồng cũng đang nghiên cứu chế tạo một loại virus đặc biệt, sẽ chỉ ký túc trong một loài duy

nhất, từ đó kìm hãm tiềm lực phát triển của loài người.

Ngay khi hắn đang suy nghĩ lung tung, thì Úy Vi ở đầu bên kia video liếc nhìn thời gian dưới góc phải, sau đó mỉm cười nói:

"Tôi còn có hạng mục nghiên cứu cần theo dõi, hôm nay liền nói chuyện đến đây thôi, nếu em có ý tưởng gì thì có thể liên lạc với tôi bất cứ lúc nào, viện nghiên cứu Tinh Hồng rất chờ mong em tham gia."

"Được rồi, chủ nhiệm Úy."

Sau khi tắt cuộc gọi video, Phong Kỳ chìm vào suy nghĩ.

"Khoa Di truyền viện nghiên cứu Tinh Hồng.."

Đối với Úy Vi, trong lòng hắn vẫn luôn duy trì sự cảnh giác.

Ngoài việc có liên quan đến nội dung trong ký ức của Mộc Tinh, thì còn có một nguyên nhân quan trọng là hắn không thể đảm bảo Úy Vi có đáng tin hay không.

Giả thiết viện nghiên cứu Tinh Hồng là căn bệnh ung thư cắm rễ trong văn minh nhân loại, như vậy thân là chủ nhiệm của viện nghiên cứu Tinh Hồng, Úy Vi tất nhiên đã đầu phục sinh vật trận địa, và làm việc cho chúng.

Hết chương 119.

Chương 120. Tạo ra một tuyến nội ứng

Vì vậy vô luận như thế nào thì cảnh giác một chút sẽ không sai.

Nhưng sau khi trao đổi với Úy Vi, tuyến tương lai của hắn cũng đã có thêm một sự lựa chọn.

Úy Vi cho hắn kỳ hạn một năm để quyết định có gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng hay không, hắn hoàn toàn có thể để bản thân ở trong một tuyến tương lai lựa chọn gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó lấy thân phận nội ứng tra xét tình báo nội bộ trong viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Như vậy thì cho dù hi sinh, cũng sẽ không ảnh hưởng đến lựa chọn của chính mình ở tuyến tương lai tiếp theo.

Nghĩ tới đây, hắn bỗng nhiên thở dài.

Con đường dẫn đến tương lai tươi sáng dường như được rải đầy xác chết của hắn, có thể nói, nền văn minh nhân loại đang đạp trên xác hắn để bước lên phía trước. .

Cũng có thể nói là hắn dùng những cái chết lần lượt của mình để thúc đẩy những thay đổi trong tương lai, giúp văn minh nhân loại tránh đi nguy hiểm và đi về hướng tốt đẹp hơn.

Đối với bản thân trong tương lai, trong lòng hắn luôn cảm thấy áy náy.

Nhưng nếu như đến lúc hắn trong dòng thời gian này phải hy sinh, thì hắn cũng sẽ không chút do dự lựa chọn.

Con đường dẫn đến tương lai tốt đẹp luôn đầy chông gai, và cũng đầy sự hy sinh, nhưng trong mắt hắn, còn có nhiều thứ hơn cả tử vong.

Nghĩ tới đây, sự thương cảm trong lòng hắn như được quét sạch, trên mặt hắn lại nở một nụ cười.

Nhìn thời gian trên màn hình, hắn lấy điện thoại ra và gọi cho Lâm Nhiễm.

"Ăn cơm!"

"Thu được!"

Mấy ngày kế tiếp, Phong Kỳ đều sẽ đi dạy học ở lớp công pháp.

Tiết đầu tiên hắn đưa ra khái niệm "Nhân Thể Chủng Thần", mấy ngày kế tiếp hắn bắt đầu hoàn thiện khái niệm, giáo huấn tri thức lý luận cho các học viên.

Bởi vì thể chất bản thân đặc thù không thể tu luyện, mấy ngày kế tiếp hắn bắt đầu dẫn đường các học viên dùng phương thức Nhân Thể Chủng Thần tiến hành tu luyện.

Toàn bộ tri thức mang về từ tương lai cực kì hoàn thiện, hắn không phải lo các học viên xuất hiện vấn đề trong tu luyện.

Nếu làm, vậy phải nhất minh kinh nhân.

*Nhất minh kinh nhân (Một khi đã hót thì phải khiến người ta kinh ngạc): Ví lúc bình thường không động thanh sắc, đột nhiên làm những việc khiến người ta kinh ngạc.

Tiền thưởng quan trọng, nhưng dẫn đường văn minh nhân loại phát triển môn tu luyện càng quan trọng.

Sớm 400 năm truyền bá khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, cùng cấp với bớt đi cho văn minh nhân loại 400 năm thăm dò

trên lĩnh vực nghiên cứu cơ quan thân thể trong tu luyện, sẽ sinh ra ảnh hưởng sâu xa.

Giống như hiệu ứng bươm bướm khuếch tán, 400 năm tương lai cũng chắc chắn ra đời tri thức và hệ thống tu luyện mới.

Không chừng trong lúc đó có thể ra đời hệ thống tu luyện siêu cấp thay đổi toàn bộ kết cục văn minh nhân loại.

Tương lai luôn làm hắn thất vọng, nhưng mỗi lần tiến vào giấc mơ hắn đều ôm kỳ vọng với tương lai.

Bởi vì hắn hiểu uể oải, thất vọng, từ bỏ, chẳng thể thay đổi hiện trạng.

Chỉ có nỗ lực, tiến thủ, kiên trì, mới có thể sáng tạo kỳ tích.

Dưới sự dẫn đường của hắn, mấy ngày kế tiếp có rất nhiều học viên hoàn thành chủng thần ở phần tim.

Trái tim là căn nguyên hoạt động của cơ thể người, cũng có thể xưng là động cơ, cho nên trái tim là lựa chọn hàng đầu để chủng thần.

Sau khi chủng thần thành công, trái tim họ ra đời một viên kết tinh cực kỳ nhỏ bé, cùng với thân thể rõ ràng thay đổi.

Nhịp tim càng mạnh mẽ, tố chất thân thể cũng gia tăng.

Khái niệm Nhân Thể Chủng Thần thành công, xốc tung nóc toàn bộ Tinh Thành Học Phủ.

Hiện tại đề tài trung tâm của Tinh Thành Học Phủ đều là về Phong Kỳ, cùng với hệ thống "Nhân Thể Chủng Thần" hắn hoàn thiện.

Thậm chí đánh bom đến tai Bạch Phù Sinh đang dẫn dắt tân binh đặc huấn.

Lúc này trong văn phòng hiệu trưởng, Bạch Phù Sinh thổi râu trừng mắt nhìn Phong Kỳ, nổi giận nói:

"Tiểu tử cậu cũng quá lớn mật, thật sự cho rằng mình là thiên tài liền có thể tùy tâm sở dục, có tin hiện tại tôi đây lập tức bãi chức giáo viên tạm thời của cậu, ngoan ngoãn xuống làm học viên cho tôi không hả!"

*Tùy tâm sở dục: Cứ thích làm theo ý mình, không quan tâm hậu quả.

Nhìn Bạch Phù Sinh mặc quần áo huấn luyện viên đặc huấn, Phong Kỳ gãi gãi đầu, lúng túng nói:

"Về sau chú ý, về sau nhất định chú ý, sư công thầy ngồi xuống trước, đừng tức giận làm hại đến thân thể."

Thấy hắn chịu thua, sắc mặt Bạch Phù Sinh hòa hoãn, ngồi xuống sau đó tiếp tục nói:

"Em rất có tài trong môn tu luyện, thầy không thán phục không được, nhưng em phải hiểu, nội dung hệ thống tu luyện không được xảy ra xơ xót, công pháp tu luyện có thể đi vào học phủ đều phải trải qua tầng tầng thử nghiệm an toàn, bảo đảm khi tu luyện sẽ không xảy ra vấn đề."

"Lần này em đưa ra khái niệm Nhân Thể Chủng Thần nhìn như lý luận hoàn thiện, nhưng trong đó cũng có thể tồn tại đủ loại tai hoạ ngầm, có khi sẽ xảy ra vấn đề, thầy cấm em dùng các học viên làm sản phẩm thực nghiệm thêm lần nữa, có nghe không!"

Nghe thế, hắn nhận thấy mình xác thật làm quá mức.

Hết chương 120.

Chương 121. Tóm lại là không có tiền sao ạ?

Hắn có thể khẳng định những công pháp tu luyện này đảm bảo chất lượng, nhưng Bạch Phù Sinh không biết, ông chỉ thấy hành vi này hoàn toàn là chơi với lửa, thật sự quá mạo hiểm.

Nhưng ngay sau đó trong lòng hắn lại xuất hiện nghi hoặc:

"Sư công, lúc trước em dạy những công pháp như《 Mãnh Hổ Quyền 》cũng chưa được các viện nghiên cứu công lớn pháp chứng thực thử nghiệm, vì sao em dạy chúng cho các học viên, thầy không ngăn cản?"

Đối mặt dò hỏi, Bạch Phù Sinh lắc đầu nói:

"Tình huống không giống, em dạy Mãnh Hổ Quyền và mấy công pháp kia, chỉ là giảng giải tri thức lý luận, sẽ không có học viên nào thật sự đi thử tu luyện, chỉ biết thực tiễn một phần tri thức trong đó."

"Ví như em đưa ra khái niệm hình ý khi dạy Mãnh Hổ Quyền, khái niệm này có thể có tác dụng quạt gió thêm củi đối với hoàn thiện hệ thống tu thể, các học viên cũng chỉ học tinh hoa trong Mãnh Hổ Quyền, mà không thật sự đi tu luyện công pháp này."

Nghe xong Bạch Phù Sinh giải thích, Phong Kỳ càng nghi hoặc:

"Vậy nhỡ đâu có học viên nặng lòng hiếu kỳ thật sự thử tu luyện thì sao? Dù có học viên đang trộm tu luyện thì thầy cũng đâu biết được?"

“Trước đây từng xảy ra vấn đề này, lúc ấy trong học phủ có một học viên tu luyện công pháp chó má gì gì mà Phách Đạo Thiên Long tìm được trên mạng, dẫn tới qua đời vì kinh mạch thân thể đứt đoạn từng khúc.”

“Từ đó về sau các đại học phủ nghiêm cấm học viên tu luyện những công pháp chưa được chứng thực, ai vi phạm sẽ bị đuổi cổ khỏi học phủ, công pháp đã được chứng thực hay chưa, các học viên lên mạng tra tìm trong kho công pháp sẽ biết ngay.”

Nghe thế, hắn nhịn không được tiếp tục hỏi:

“Vạn nhất là có học viên muốn trộm tu luyện thì sao? Chỉ cần không xảy ra vấn đề, học phủ cũng đâu có phát hiện ra được?”

“Học phủ đương nhiên sẽ suy xét đến điểm này, đừng quên học phủ sẽ định kỳ kiểm tra trạng huống thân thể các học viên.”

“Kiểm tra sức khoẻ bao gồm trọn bộ, dò xét từ trị số máu, chất lượng linh khí, huyệt đạo, kinh lạc trong cơ thể, cùng với đủ loại phương diện khác, tất cả đều sẽ được tỉ mỉ kiểm tra, làm vậy chính là vì đảm bảo các học viên không đụng phải tai hoạ ngầm khi tu luyện, phòng ngừa vấn đề tiềm tàng.”

“Mà khác với công pháp tu luyện, chất lượng linh khí, trạng huống huyệt đạo, kinh lạc trong cơ thể đều sẽ hiện ra trạng thái khác nhau, có đang tu luyện công pháp đã qua chứng thực hay không, tra liền là biết.”

Nghe đến đó, hắn bừng tỉnh.

Vậy mới coi như hợp lý, bởi vì căn bản không có học viên nào thật sự tu luyện công pháp hắn giảng giải, chỉ là ghi lại nội dung lý luận, hấp thu tinh hoa trong đó.

Một cái là lý luận, một cái là thực tiễn.

Lần này hắn dẫn đường các học viên thử tu luyện một hệ thống chưa qua chứng thực, kỳ thật đã vi phạm quy định học phủ.

Hắn bỗng hiểu lí do Bạch Phù Sinh tức giận.

Hắn có thể lên làm giáo viên tạm thời của Tinh Thành Học Phủ, Bạch Phù Sinh phải gánh chịu áp lực nhất định, dù sao hắn chẳng có lấy một tờ chứng nhận tư cách nào hết.

Cùng cấp với Bạch Phù Sinh đảm bảo cho hắn dạy học trong học phủ.

Nếu hắn xuất hiện sai lầm khổng lồ trên dạy học, Bạch Phù Sinh khẳng định không tránh được trách nhiệm, huống chi ông là hiệu trưởng Tinh Thành Học Phủ, tất nhiên sẽ bị xử phạt nghiêm khắc.

"Sư công, em sai rồi, về sau em nhất định sẽ chú ý."

"Hiểu là được, có ý tưởng sáng tạo là chuyện tốt, nhưng nhất định phải hiểu chừng mực."

"Nếu em cứ tiếp tục tùy hứng, sư công em sẽ phải vào ngục giam, nếu tình huống nghiêm trọng trực tiếp xử tử cũng chưa biết được!"

Phong Kỳ:……

"Đúng rồi, quên nói với em, Mãnh Hồ Quyền và mấy công pháp tu luyện khác em dạy cho các học viên, thầy đã báo bị cho mấy viện nghiên cứu công pháp, hiện tại họ đang tiến hành thử nghiệm, nếu thông qua thử nghiệm sẽ có thể ghi vào kho công pháp."

"Nếu những công pháp đó đều thông qua thử nghiệm, sẽ có tiền thưởng sao ạ?" Hắn chờ mong hỏi.

"Có tiền thưởng cũng không mua được các hạng vinh dự cùng với phần thưởng đặc thù, em cũng được lưu danh sử

sách.”

“Tóm lại là không có tiền sao ạ?”

Bạch Phù Sinh:……

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt tiếc hận, ông bỗng muốn đi lên giáo huấn cho hắn một quyền.

Tuổi còn trẻ, cả ngày chỉ nghĩ đến tiền.

Phấn đấu quật khởi giúp nhân loại không vui sao?

Hết chương 121.

Chương 122. Đặc huấn đối kháng

Nhà ăn Tinh Thành Học Phủ.

Nhóm ba người tề tụ ở chiếc bàn góc hướng Bắc, hiện giờ mồm to ăn cơm trưa, biểu tình đều cực kì hưởng thụ.

Ngay cả Lâm Nhiễm cũng bị cảm nhiễm qua dài ngày tiếp xúc, cảm thấy ăn từng ngụm nhỏ thật sự rất thiếu khí thế ăn cơm, phải ăn mồm to mới đã ghiền.

Chỉ là sức ăn của hắn được có một chốc liền tắt ngúm, mất sạch sức chiến đấu ăn cơm.

Lúc này Phong Kỳ ôm đĩa hàu sống trộn tỏi, tay trái cầm một miếng bò bít tết Tomahawk, ăn đến quên trời quên đất.

*Món bò bít tết Tomahawk trông giống như một chiếc rìu. Chúng là một lát cắt đầu thăn ngoại (ribeye), nhưng không giống như Ribeye truyền thống, bít tết Tomahawk giữ nguyên phần xương.

May mắn món ngon miễn phí, nếu không, ngày nào cũng ăn kiểu này, hắn cảm thấy mình căn bản chẳng tự nuôi nổi bản thân.

Nghĩ đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn Mộc Tinh.

So với Mộc Tinh, sức ăn của hắn còn chưa đủ nhét kẽ răng cho cô, hoàn toàn không cùng cấp bậc.

Thật sự phải tiêu tiền ăn cơm, tình huống Mộc Tinh sẽ toang hoác hơn cả hắn.

“Đàn chị, em cảm thấy sau khi tốt nghiệp chị gia nhập chiến đoàn trận địa kiếm tiền, đều dùng để mua đồ ăn, có lẽ còn chưa đủ no, phải tìm bọn em vay tiền.”

Mộc Tinh đang phồng quai hàm ăn cơm, nghe vậy, đột nhiên dừng lại, trên mặt lộ ra thần sắc suy tư, ngay sau đó giữa mày hiện lên một tia lo lắng, nhưng lại nhanh chóng cúi đầu bắt đầu ăn cơm.

“Sáng nay thì ăn của sáng nay, ngày mai đói no thế nào cứ kệ ngày mai rồi tính.” Lâm Nhiễm ngẩng đầu vui cười nói.

“Cũng đúng, ăn cơm!” Nói, Phong Kỳ cũng cúi đầu tiếp tục ăn cơm.

Nửa giờ dùng cơm kết thúc, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đã ăn no căng tạm biệt Mộc Tinh vẫn đang ăn cơm, cất bước đi đến sân thể dục học phủ.

Lúc này đã là ban trưa, các tân sinh ăn cơm xong đang nghỉ ngơi trên mặt cỏ sân thể dục.

Khác với các tân sinh lớp đặc huấn khác ngồi thành một vòng, nghe huấn luyện viên đứng ở chính giữa dạy bảo.

Trong 11 tân sinh, trừ hòa thượng và Lữ Việt lai lịch bí ẩn hắn từng tiếp xúc qua, hắn cũng chỉ biết rõ diện mạo 9 người còn lại, cũng chưa từng tìm hiểu tỉ mỉ.

Trong chín người còn lại, Hạ Long, Hạ Hổ, Hạ Báo là ba anh em đến từ chiến đoàn trận địa Bách Thú, đều là nam sinh cao to cơ bắp, biểu hiện rất ưu tú trong lúc đặc huấn, hiển nhiên từng sớm tu luyện công pháp theo hướng tu thể.

“Giả Dịch” đến từ viện nghiên cứu phù trận bát quái là một thiếu niên thoạt nhìn khá thư sinh, trong lúc đặc huấn luôn mỉm cười, cho người ta cảm giác rạng rỡ lạc quan.

Lần trước hòm thư tương lai có gửi lại tin tức, Giả Dịch là người lẫn vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, không ngừng truyền lại tình báo quan trọng cho tổ chức, là hạt giống tốt đáng để bồi dưỡng.

Tiền đề là có thể xác định cậu nhóc không phải tay trong.

Dương Tiểu Tâm và Thái Quả đều là con gái, lần lượt đến từ quân bộ Tinh Thành và viện nghiên cứu chữa bệnh, có chỗ dựa vững chắc, nhưng trong lúc đặc huấn cũng rất nỗ lực, không có làm biếng.

"Nhạc Bình An" đến từ Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ trông bề ngoài bình thường, thuộc về diện mạo không đáng chú ý trong biển người rộng lớn.

Mà Nhạc Bình An rõ ràng có lý lịch từ Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ, lại tới nhập học Tinh Thành Học Phủ, mà không chọn các học phủ nghiên cứu khoa học như Khoa Kỹ Học Phủ, Vị Lai Học Phủ, hắn thật ra không kỳ quái.

Con đường cha mẹ chọn, không nhất định phải là lối đi con cái sẽ chọn.

Đứa bé sẽ tự có yêu thích và ý nghĩ của riêng mình, lựa chọn theo tiếng lòng bản thân rất bình thường.

Ví như Mạc Phi, cha mẹ hắn đều là tu luyện giả, nhưng hắn lại thích khoa học máy móc từ nhỏ, lập chí trở thành nhà phát minh.

Tu Hồng Vân cuối cùng là một bé mập mũm mĩm, khi huấn luyện luôn bị mệt đến thở hồng hộc, nhưng ý chí không tồi, chẳng sợ mệt đến đầm đìa mồ hôi, vẫn có thể cắn răng tiếp tục kiên trì.

Lý lịch cậu nhóc cực kì đặc thù, đến từ Tập Đoàn Toái Không, tài lực gia tộc sau lưng rất hùng hậu.

Mà Tập Đoàn Toái Không cũng là một trong ba nhà tài trợ lớn nhất của Tinh Thành Học Phủ.

Thông qua Bạch Phù Sinh, hắn hiểu được, phí dụng chi ra cho nhà ăn của học phủ mỗi năm, có một phần là Tập Đoàn Toái Không tài trợ.

Hoàn toàn là cậu con của nhà tư bản.

Mấy ngày nay Phong Kỳ đều tới sân thể dục, thông qua biểu hiện trong lúc đặc huấn, phán đoán tính cách của họ.

Tìm kiếm tay trong đang ẩn náu.

Nhưng đến nay vẫn chưa thu hoạch được gì, mỗi một tân sinh đều biểu hiện rất tốt.

"Anh Kỳ, có trò hay!" Đúng lúc này, Lâm Nhiễm đánh gãy hắn tự hỏi.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy những tân sinh các lớp đặc huấn ngồi vây quanh nhau dưới sự dẫn dắt của huấn luyện viên, xếp thành một cái vòng lớn.

Hết chương 122.

Chương 123. Đặc huấn đối kháng

Bạch Phù Sinh đứng chính giữa vòng lớn, nhìn quanh một lượt xong, cười mở miệng nói:

"Hôm nay tổ chức thêm xíu tiết mục đi, lần này có rất nhiều em trong số tân sinh đã sớm tiếp xúc các công pháp tu luyện khác ngoại trừ tu luyện thể thao, hiện tại thầy cho các em một cơ hội biểu hiện, tiết này sẽ đặc huấn đối kháng, mỗi lớp cử ra một đại biểu, lớp nào thắng, buổi chiều sẽ được nghỉ."

Nghe được lời Bạch Phù Sinh, rất nhiều tân sinh lộ ra thần sắc hưng phấn.

Họ đều là tinh anh đến từ các trường khác nhau, tự tin tuyệt đối thực lực bản thân, đều muốn nhân cơ hội này biểu hiện, may mắn vớt vát thêm chút ưu đãi đặc thù cho kiếp sống học phủ kế tiếp.

"Cho các em 30 phút chọn ra đại biểu dự thi, các lớp tạm thời tản ra."

Nghe được Bạch Phù Sinh ra lệnh, huấn luyện viên các lớp dẫn những học viên lớp mình rời đi, sau đó ngồi tụ lại bắt đầu thảo luận người đại biểu lớp xuất chiến.

Dưới tình huống không ai phục ai, các lớp bắt đầu nội đấu.

Trong lúc này, hành động của Lữ Việt lại khiến Phong Kỳ chú ý.

Thiếu niên mặc đồng phục đặc huấn màu đen, tóc dài cột ở sau đầu, lưng đeo một thanh kiếm dài cổ xưa, rất có khí chất kiếm khách cổ đại.

Kỹ xảo chiến đấu của cậu nhóc rất mạnh, luôn có thể đơn giản đánh ngã đối thủ xuống đất.

Sau khi đả đảo mấy đối thủ cùng lớp, Lữ Việt thành đại biểu lớp mình.

Đối với Lữ Việt, Phong Kỳ không biết nhiều lắm.

Nhưng hắn tương lai từng nói qua trong hòm thư, trong số các học sinh hắn dẫn dắt, Lữ Việt hoàn toàn xứng đáng là chiến lực mạnh nhất.

Cho nên nhiệm vụ bảo vệ thiên tài nhân loại mới giao cho Lữ Việt đi chấp hành.

Tin tức tổ chức thần bí đang âm thầm bảo vệ thiên tài nhân loại cũng là Lữ Việt truyền lại cho tổ chức trong lúc chấp hành nhiệm vụ.

Một người khác khiến hắn chú ý là hòa thượng, hòa thượng tuy nhìn như không đáng tin cậy, nhưng chiến lực lại không yếu.

Chỉ là phương thức đối chiến có chút vui tươi, phần đầu chính là vũ khí của thiếu niên, bao thầu hai mảng phòng ngự và tiến công.

Nhưng hòa thượng quá vụng tay phần kỹ xảo chiến đấu, cuối cùng vẫn bị một tân sinh cùng lớp tìm ra sơ hở, bị đánh ngã xuống đất.

Trong đó phương thức chiến đấu của Hạ Long, Hạ Hổ, Hạ Báo có thể nói cực kỳ trâu bò, trước khi đấu võ còn phải cởi áo, lộ ra một thân cơ bắp tinh tráng, chiêu thức chiến đấu hào

sảng vung tay dạng chân, cực kì mạnh mẽ, làm người nhìn thôi đã thấy sợ.

Cuối cùng lớp đặc huấn của họ, Hạ Long trở thành đại biểu.

Mà bảy tân sinh còn lại, chiến lực cũng không nổi bật.

Đặc biệt là cậu con nhà tư bản, bé mập Tu Hồng Vân, còn chẳng có tư cách tham gia khiêu chiến trong lớp.

Chỉ có thể yên lặng ngồi ngoài vòng, thường thường hưng phấn vỗ tay cho bạn học cùng lớp, cực kỳ giống như một tấm phông nền.

Trong chờ đợi, tiếng hò hét Bạch Phù Sinh vang lên, hội đấu đối kháng giữa các đại biểu lớp chính thức bắt đầu.

Đối với biểu hiện của Lữ Việt và Hạ Long, Phong Kỳ rửa mắt mong chờ.

Hết chương 123.

Chương 124. Ai cho cậu dũng khí

Tại sân tập, tất cả tân học viên của khóa 23 ngồi quay quần thành một vòng tròn lớn.

Những đại biểu tân học viên được sắp xếp đứng ở vị trí trung tâm lắng nghe Bạch Phù Sinh trình bày về các quy tắc của cuộc thi đấu.

Ví dụ như việc không được sử dụng vũ khí, không được đánh vào những điểm tử trên cơ thể, không được sử dụng thuật pháp,..

Trái lại, Phong Kỳ có thể hiểu được ý nghĩa tồn tại của những quy tắc này.

Nếu đã không phải là đối đầu với bọn sinh vật trận địa, việc ra tay mà không có quy tắc rất có khả năng dẫn đến những tổn thương về thể xác, xảy ra các tình huống nghiêm trọng và thậm chí là bại liệt đối với những tân học viên.

Đây cũng là một vấn đề khiến cho các đại học phủ phải đau đầu, lúc huấn luyện nên làm thế nào để đảm bảo an toàn tính mạng cho các em học viên.

Tính đối kháng của những buổi huấn luyện bình thường so với ý nghĩa của trận thực chiến không khác gì mấy.

Thời gian chiến đấu chắc chắn sẽ gấp rút, không cách nào ngừng tiến công, đối thủ đánh nhau của họ không phải là sinh vật trận địa nữa, mà là bạn học của họ.

Không cẩn thận một xíu thôi thì có thể sẽ khiến cho đối phương chịu thương tích khó mà chữa lành, để lại di chứng sau này.

Ngoài việc bỏ qua những hạn chế các học sinh cùng khóa của Lẫm Đông Học Phủ có thể chiến đấu một cách tùy ý ra, cách thức phổ biến của những học phủ khác là để cho các học viên sau khi trải qua hệ thống luyện tập, mới tiến hành huấn luyện trận địa thực chiến được dẫn dắt bởi một đội chuyên nghiệp.

Ngay cả khi như vậy, mỗi năm vẫn còn có không ít tân học viên bị thương rất nghiêm trọng trong những lần huấn luyện thực chiến, thậm chí là chết trong trận địa.

Vì thế việc đảm bảo an toàn và đồng thời giúp nâng cao năng lực thực chiến cho các em học viên, từ trước đến nay luôn là vấn đề không có cách nào có thể giải quyết một cách toàn vẹn được.

Điều này khiến cho Phong Kỳ nghĩ đến trò chơi "Cứu thế chủ" có đủ khả năng để thay đổi tình hình thực tại.

Tài liệu của trò chơi này được ghi rõ trong cơ sở dữ liệu tương lai, có thể mô phỏng hoàn hảo hiệu suất vật lí trong thực tế. Và ghi lại tất cả thuật pháp lũy tích tại thời điểm đó, cho phép người chơi phát huy thuật pháp theo cách dường như không có khác biệt so với thực tế trong lúc chơi game.

Hiệu quả biểu hiện vật lí của thuật pháp này giống với hiện thực.

Sau khi trò chơi "Cứu thế chủ" đánh dấu thời đại mới này ra đời, các đại học phủ và Dân Đản Đoàn Thể mới có được cách giải quyết vấn đề huấn luyện trên phương diện chiến đấu thực tế., sau đó xã hội loài người gia nhập vào bước tiến mới, cũng lúc người mạnh được sinh ra.

Hắn vẫn đang nhìn về phía Bạch Phù Sinh đang giải thích quy tắc thi đấu, cách tạo ra trò chơi "Cứu Thế Chủ" càng cấp bách hơn nữa.

Những trước khi có được công năng trí nhớ vô hạn, hắn căn bản không có cách nào sao chép mã hóa dữ liệu khổng lồ của "Cứu Thế Chủ", cách này tạm thời chỉ có thể nghĩ ra thế thôi.

Một trong những điều có thể làm bây giờ chính là máy khởi động vật lí "Cứu Thế Chủ" sớm ngày được tạo ra.

Hắn đã chuẩn bị xong về mặt này rồi, chỉ cần đợi đến lúc thời cơ chín mùi, sau đó mới tìm đến thiên tài "Phương Tri Hữu" trong phương diện giả thuyết ảo của máy khởi động ấy.

"Những quy tắc chỉ có như thế thôi, bây giờ thi đấu bắt đầu."

Vào lúc đó, Bạch Phù Sinh diễn thuyết xong quy tắc thi đấu, rồi từng bước rời khỏi khu sân tập trung tâm.

Trận đấu đầu tiên là cuộc tỉ thí giữa đại diện của đặc huấn lớp 1 và đặc huấn lớp 2.

Theo sau tiếng hô lớn của trọng tài hướng dẫn, trận đấu diễn ra hết sức căng thẳng.

Quan sát cuộc thi đấu của hai bên, Lâm Nhiễm ngồi cạnh đó ngáp dài một cái:

"Chán quá đi mất, cách đánh quơ tay múa chân này nếu mà ở Lẫm Đông Học Phủ chắc sẽ bị mẹ đánh đến mức không ai nhận ra."

"Cậu từng bị đánh ở Lẫm Đông Học Phủ chưa?"

"Ngày đầu tiên nhập học đã bị học trưởng đánh rồi, đánh tàn nhẫn đến nỗi khiến em ba ngày sau cũng không bước chân xuống giường được, nhưng vẫn may là họ đánh có chừng mực

không đánh đến chết, từ đó về sau em mới không bị đánh nữa.”

“Tại sao vậy?” Hắn hỏi với vẻ vô cùng hiếu kỳ.

“Môi trường học tập của Lẫm Đông Học Phủ giống như luật rừng vậy, chú trọng mạnh được yếu thua, tranh đấu vô cùng tàn khốc, nhưng hoàn toàn có giới hạn.”

“Ví dụ tranh đấu chỉ cho phép tiến hành giữa các học viên cùng khóa với nhau, ngoài nhưng tân học viên nhập học vào ngày hôm đó, thì những học viên cấp cao không được bắt nạt tân học viên, trong lúc giao tranh không được xảy ra chết người,…”

“Còn em luôn là người mạnh nhất trong số các bạn học cùng khóa, sau này ngay cả học trưởng cấp cao cũng không phải là đối thủ của em, còn ai có thể đánh em được chứ?” Nói dứt lời, gương mặt Lâm Nhiễm cười rạng rỡ.

Nhìn Lâm Nhiễm đang từ từ sượng lại, mặt Phong Kỳ không chút biểu cảm nào.

Ánh mắt hướng về phía sân thi đấu, trận đấu đầu tiên chưa đến mười lăm phút thì đã kết thúc rồi, tiếp sau đó là đại diện đặc huấn lớp 3 và đặc huấn lớp 4 lên sân đấu.

Hết chương 124.

Chương 125. Ai cho cậu dũng khí

Trong đó Lữ Việt đúng lúc lại là người đại diện cho đặc huấn lớp 3, đối thủ của hắn là một cô gái có vóc dáng cao ráo, nhìn hắn mà cười hớn hở.

Sau khi trọng tài hô to "bắt đầu", nữ học viên ra tay trước.

Bóng dáng của cô ta bỗng dưng qua mắt được Lữ Việt, chân trái tung một cú đạp thẳng vào mặt của Lữ Việt.

Lúc đó Lữ Việt cũng đã hành động, động tác của hắn rất nhanh, chân phải lao thẳng vào chân trái đang thủ của nữ học viên.

Cú đạp đó khiến cho nữ học viên mất thăng bằng, rồi ngã lăn ra đất.

Có lẽ không cam tâm chuyện bị thua dễ dàng như thế, nữ học viên xoay người bật dậy, cô ta tiến lên một bước rồi một lần nữa tấn công Lữ Việt.

Đợi cho đối thủ lại gần, Lữ Việt nhấc chân phải đá vào bụng cô ta, lại một lần nữa cô ta ngã lăn ra đất.

Nhìn nét mặt bất biến của Lữ Việt, Lâm Nhiễm tấm tắc khen hay:

"Nhanh chóng, tàn nhẫn, chuẩn xác, tên này chắc có rất nhiều kinh nghiệm chiến đấu thực tế đây mà, nếu không khả năng dự đoán chiến đấu chính xác như vậy không thể nào được mài giũa chỉ qua cách luyện tập, trừ phi xuất thân của hắn là thành viên của chiến đoàn trận địa nào đó?"

Nghe thấy những lời đó của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ càng tỏ ra hứng thú hơn với cái gì mà Thông Thiên Lộ mà Lâm Nhiễm nói.

Quyết định nhập vào mộng cảnh tương lai lần sau, sẽ đi điều tra thử những tư liệu có liên quan về Thông Thiên Lộ.

Lữ Việt chỉ mất một phút để kết thúc trận đấu, tiếp theo đó thi đấu tiếp tục diễn ra.

Do mục đích cuộc thi đấu lần này đơn giản là lấy việc giải trí làm chủ, cho nên không cho phép các tân học viên phát huy thuật pháp, hoặc là kỹ năng phục hồi cơ thể chiến đấu, cho nên Lâm Nhiễm và Phong Kỳ không có chút hứng thú gì với trận thi đấu.

Nếu không phải vì muốn xem Hạ Long thể hiện, hắn đã rời đi từ sớm rồi.

Trong lúc đợi, cuối cùng Hạ Long đã lên sân đấu.

Hắn ta cao tầm một mét chín, sau khi vào sân thì cởi áo của mình xuống, lộ ra cơ bắp rắn chắc, đứng đó tràn đầy khí thế áp bức đối thủ.

Sau tiếng hô to "bắt đầu" của trọng tài.

Tân học viên đứng đối diện với Hạ Long cách đó không xa ra tay trước, nhưng Hạ Long lại không hề có bất cứ động tĩnh nào, cứ đứng lặng im ở vị trí ban đầu, có vẻ như không có ý định né tránh.

Đối thủ vung nắm đấm đấm vào ngay ngực của hắn ta, hắn không những không hề bị thương, sau đó xuất hiện tia sáng màu vàng đất trải dài trên khắp cơ thể, tên học viên ra tay trước ngược lại bị phản đòn lùi về sau tận mấy bước.

Không cam tâm, một lần nữa hắn xông thẳng về phía Hạ Long, nhưng Hạ Long vẫn như cũ, vẫn không chọn cách đáp

trả, để cho những cú đấm của đối thủ đấm liên tục vào mình.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Phong Kỳ cũng bị làm cho giật cả mình.

Trong thi đấu rõ ràng cấm sử dụng kỹ năng hồi phục và thuật pháp, nhưng tại thời điểm đó, trọng tại lại không cho trận đấu dừng lại.

Điều đó cho thấy một điều rằng, Hạ Long dòng năng lượng màu vàng đất chảy trên người của Hạ Long hoàn toàn không phải là kỹ năng hồi phục, mà là thể thuật đã đến được hộ thể cương khí của một cảnh giới nhất định.

“Hèm, tên Hạ Long này cũng hung hăn quá đấy chứ, sự tràn đầy sức sống của tuổi trẻ đã luyện ra được sức mạnh thể chất đỉnh cao này, đúng là cây giống chữa lành cơ thể mà.” Lâm Nhiễm lúc đó ngồi bên cạnh tỏ vẻ kinh ngạc.

Sau đó hắn quay sang nhìn Phong Kỳ:

“Anh Kỳ, ngoài em ra thì tên này chắc là người mạnh nhất trong lớp rồi.”

Phong Kỳ: …

Nhìn Lâm Nhiễm nói những lời đó một cách nghiêm túc, hắn thực sự muốn hỏi một câu, ai cho cậu dũng khí đó vậy.

Ngoài Hạ Long, Lữ Việt và Lâm Nhiễm ra, thì hắn không còn biết rõ thêm bất cứ ai khác nữa.

Nhưng Mộc Tinh vừa tung cú đấm, thì thế nào Lâm Nhiễm cũng nằm liệt trên giường mười ngày nửa tháng.

Nếu như không dừng lại, thì chắc sẽ đi xuống cõi âm xóa sổ rồi làm lại từ đầu.

Hạ Long đánh nhau với đối thủ, hoàn toàn là áp chế nghiêng về một bên.

Từ đầu tới đuôi thiếu niên đều không ra tay, nhưng đối thủ sống chết nỗ lực cũng không phá được phòng ngự của cậu nhóc, cuối cùng vẻ mặt chán nản lựa chọn từ bỏ.

Mấy trận quyết đấu kế tiếp, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm xem mà ngủ gà ngủ gật.

Không phải nói các tân sinh chiến lực yếu, mà là quy tắc hạn chế, khiến cho các tân sinh không thể phát huy ra thực lực vốn có.

Kiểu đối kháng cận chiến này, tu thể có ưu thế bẩm sinh, học viên thiên hướng nghiên cứu thuật pháp căn bản chẳng thể phát uy.

Chưa rời đi, là bởi vì hắn chờ mong Hạ Long chạm mặt với Lữ Việt.

Cả hai đứa đều là hạt giống tốt, chỉ cần không phải tay trong, đều đáng giá bồi dưỡng.

Tương lai hắn khẳng định sẽ thành lập một chiến đoàn trận địa, có tư liệu trận địa trong dữ liệu cơ sở tương lai, hắn cũng coi như nắm giữ rất nhiều bí kíp phá đảo trận địa.

Đồng thời trong trận địa có các loại tài nguyên hắn cần tới, có thể thỏa mãn điều kiện để hắn tiến vào mộng cảnh và phí dụng thành lập tổ chức.

Sau này chế tạo 《 Chúa cứu thế 》 cũng cần số tiền khổng lồ, ví như trang trí, khai phá động cơ giả thuyết, vân vân.

Nguồn tài chính dùng cho chuyện này, đều cần dựa vào trận địa.

Mà thành lập chiến đoàn trận địa, quan trọng nhất là kẻ cường, cho nên hắn cực kì chú ý biểu hiện của Lữ Việt và Hạ Long.

Trong chờ đợi, Hạ Long và Lữ Việt cất bước đi tới chính giữa sân thể dục.

Thấy một màn này, Phong Kỳ bắt đầu lên tinh thần.

“Cậu cảm thấy ai sẽ thắng?” Hắn quay đầu nhìn Lâm Nhiễm bên cạnh hỏi.

Hết chương 125.

Chương 126. Ở trong mơ, cực kì trâu bò

“Lữ Việt đeo kiếm, nói lên cậu nhóc rất giỏi kiếm thuật, nếu trận đấu có thể dùng kiếm, thắng bại khó dò, nhưng quy định không cho phép dùng kiếm, em cảm thấy Hạ Long ngồi vững cái ghế chiến thắng.”

Nghe được Lâm Nhiễm trả lời, trên mặt Phong Kỳ lộ ra ý cười:

“Vậy chúng ta đánh cược đi, cậu cược Hạ Long thắng, tôi cược Lữ Việt thắng.”

“Anh có vẻ rất quan tâm Lữ Việt, chúng ta cược cái gì?” Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Tôi thắng, cậu phải đồng ý từ nay trở đi chớ có bén mảng rớ tay vào môn công pháp, sau này chuyên tâm nghiên cứu thuật pháp.”

Lâm Nhiễm:……

“Tiền cược này quá lớn, quả thật đánh bạc mộng tưởng nửa đời sau của em, không cược, dù anh cược tự mình phụ đạo em học công pháp, em cũng sẽ không đồng ý!” Lâm Nhiễm quyết đoán lắc đầu tỏ vẻ từ chối.

“Liều một lần, xe đạp mới có thể biến thân thành motor.” Phong Kỳ hướng dẫn từng bước nói.

“Không liều gì hết, em sợ liều xong mất trắng con xe.” Lâm Nhiễm không nhịn được trợn trắng mắt.

Phát hiện Lâm Nhiễm không mắc lừa, Phong Kì bất đắc dĩ, ngay sau đó chuyển mắt nhìn chính giữa sân thể dục.

Lúc này Lữ Việt và Hạ Long đã đứng ở chính giữa sân thể dục, đang quan sát đối phương.

Sau khi trọng tài huấn luyện viên hô lên "Bắt đầu", hai người chẳng ai chịu động thủ trước, mà bắt đầu hàn huyên.

"Người anh em, tôi xem mấy trận đấu của cậu, phát hiện cậu chưa bao giờ dùng toàn lực, cậu đeo kiếm, nói vậy chiêu thức mạnh nhất của cậu hẳn là kiếm thuật, tôi cũng không bắt nạt cậu, cuộc đấu này tôi cho phép cậu dùng kiếm."

"Nó sẽ không rút vỏ với đồng loại." Đối mặt Hạ Long khiêu khích, Lữ Việt mặt vô biểu tình đáp lại.

"Nó tên gì?" Hạ Long tò mò hỏi.

"Kiếm Lan!"

"Tên hay."

"Kiếm là hung khí, kiếm thuật là kỹ năng chém giết, dù có dùng cái tên mỹ miều tân trang cho nó, đây vẫn mãi là sự thật, tên hay hay không không quan trọng."

*Hung khí: Vũ khí nguy hiểm.

"Vậy sao cậu không đặt là côn sắt, tóm lại chỉ là một chuyện không quan trọng mà." Hạ Long nhếch miệng cười nói.

Lữ Việt:……

"Đến đây đi, cho tôi xem coi thực lực của cậu, tôi cho phép cậu tùy thời dùng kiếm."

Lúc này trọng tài huấn luyện viên đứng phía ngoài không nhịn được mở miệng:

“Hai đứa tán phét đủ chưa? Em cho phép gì cơ, em có quyền chắc, thầy có cho phép sao? Quy định không thể dùng vũ khí, nghe hiểu không?”

Hạ Long:……

Hít sâu một hơi, Hạ Long chỉnh sửa tư thế, cùng với toàn thân dùng sức, quanh người hiện lên một tầng khí chắc chắn màu vàng đất.

“Tấn công đây!”

Đối mặt Hạ Long khiêu khích, Lữ Việt không do dự, lập tức đi lên trước một bước, ngón trỏ lập tức chọc về phía ngực Hạ Long.

Không biết vì sao, sân thể dục bỗng nổi gió, thanh kiếm cổ sau lưng Lữ Việt run rẩy, phát ra tiếng vang vù vù.

Khi ngón tay hắn chạm vào ngực Hạ Long, nhếch miệng cười nhìn biểu tình Hạ Long nháy mắt đọng lại, sắc mặt theo đó hồng nhuận, cuối cùng phát tím, sau đó liên tiếp lui về sau vài bước mới đứng vững.

Thiếu niên cúi đầu nhìn, phát hiện ngực mình xuất hiện một vết đỏ hình ngón tay, một luồng sức mạnh men theo vết đỏ khuếch tán trong cơ thể, từng trận đau đớn làm hắn không nhịn được nhe răng trợn mắt.

“Đây là cái gì?” Hạ Long kinh hãi, lập tức nhìn Lữ Việt hỏi.

“Kiếm ý!”

*Kiếm ý: Ý cảnh hoặc cũng có thể hiểu là ý niệm, có nghĩa là đưa được tâm tư, lĩnh ngộ thậm chí thuộc tính công pháp của cá nhân vào kiếm.

“Cái quái gì cơ?” Không nghe hiểu, Hạ Long nghi hoặc hỏi lại.

“Một loại thế, nếu cậu có thiên phú, sau này sẽ có một ngày tiếp xúc nó, thế của tôi là thế kiếm, đây cũng là nguyên nhân tôi đeo Kiếm Lan, nó là nguồn gốc kéo dài sức mạnh của tôi, sớm chiều làm bạn với tôi.”

“Không quá hiểu, nhưng nghe rất lợi hại, tôi thua.”

Tuy chưa sử dụng kỹ năng chiến đấu của tu thể, nhưng đối mặt Lữ Việt chỉ dùng một chiêu liền phá giải được hộ thể cương khí của hắn, Hạ Long không lại kiên trì, thản nhiên nhận thua.

Nhưng trước khi rời sân, Hạ Long không nhịn được nhìn Lữ Việt mở miệng:

“Có thể cho tôi cảm thụ lại kiếm ý của cậu không?”

Lữ Việt nghe vậy, gật gật đầu, kế đó duỗi tay vung về phía Hạ Long, tức khắc bốn phía nổi gió, thanh kiếm cổ sau lưng thiếu niên run rẩy, phát ra tiếng vang vù vù.

Lúc này kiếm ý lạnh thấu xương cũng hóa thành sóng triều vô hình, thổi quét đến Hạ Long.

Hạ Long đứng tại chỗ bị sóng triều kiếm khí chụp đánh, tức khắc cảm thấy thân thể từng trận đau đớn, không nhịn được nhe răng.

“Thật mạnh, tôi thua không oán, nhưng tôi cũng chưa dốc toàn lực, hy vọng lần sau sẽ có cơ hội giao thủ với cậu, đến lúc đó chúng ta cùng sảng khoái đánh một trận.”

“Được!” Lữ Việt vẫn chưa từ chối, gật đầu đồng ý.

Chờ hai người xuống sân khấu, Phong Kỳ quay đầu nhìn Lâm Nhiễm bên cạnh:

“Thế mà Lữ Việt nói là gì? Cậu biết không?”

“Có nghe qua, nhưng không biết nhiều, nghe nói là một kiểu cụ thể hóa khí tràng, điều kiện tu luyện ra thế cực kỳ hà khắc, cần phải có tín niệm kiên định và ý chí cực mạnh, tóm lại là một hệ thống sức mạnh rất giống khoa học viễn tưởng.”

*Khí tràng (气场) Là một khái niệm trong đạo giáo và triết học, là một loại năng lực thần bí, hay có thể dùng chỉ sức mạnh hoặc khí chất.

Hết chương 126.

Chương 127. Ở trong mơ, cực kì trâu bò

“Nhưng bởi vì quá trình tu luyện cực kỳ gian nan lại dễ khiến tinh thần hỏng mất, người thường căn bản không chạm đến phương pháp tu luyện thế, em cũng chỉ ngẫu nhiên nghe thầy giáo nói qua.”

“Vậy trên mạng có thể tìm được cách tu luyện thế không?” Hắn tiếp tục truy vấn.

“Đương nhiên không tra được, phương thức tu luyện có nhiều tai họa ngầm sẽ bị che chắn xử lý, bởi vì luôn có kẻ tự nhận là thiên tài muốn dừng chân thử tu luyện, sau đó mất mạng.”

“Rất nhiều hạn chế nhìn như khác thường cổ lỗ sĩ, kỳ thật đều là tổng kết kinh nghiệm từ sau nhiều bài giáo huấn.” Lâm Nhiễm lắc đầu giải thích.

“Anh Kỳ, sao anh quan tâm thế vậy, tu luyện thế thường cần dùng tới vũ khí, anh đâu có vũ khí?”

“Ai nói tôi không có vũ khí.”

“Vậy vũ khí của anh đâu?” Lâm Nhiễm nghi hoặc hỏi.

“Ở trong mộng, siêu trâu bò!”

Lâm Nhiễm:???

Kết quả cuối cùng của trận đấu không có gì bất ngờ, Lữ Việt đã giành được thắng lợi với khí thế áp đảo.

Sau khi xem hết màn so tài, Phong Kỳ chào tạm biệt Lâm Nhiễm và trở lại ký túc xá.

Ngồi vào trước bàn sách, hắn nhấp mở trang web mua sắm, sau đó đặt hàng mua một viên Mộ Lang phù văn tinh thạch.

Sau khi xác nhận đơn hàng, hắn liếc nhìn số dư còn lại trong ngân hàng.

Số tiền tiết kiệm còn lại đã không cho phép hắn tiếp tục mua Mộ Lang phù văn tinh thạch.

Nhưng hắn cũng không lo lắng.

Hổ Phách khái niệm cạnh tranh diễn ra vào mấy ngày nữa, sẽ mang đến cho hắn thu nhập 8 triệu, đủ để hắn tiến vào giấc mơ tương lai tám lần.

Sau khi đóng trang web mua sắm, hắn mở ra notebook và bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Có kế hoạch chi tiết, thì sau khi tiến vào giấc mơ tương lai hắn mới sẽ không giống con ruồi không đầu bay loạn, không biết làm cái gì, từ đó lãng phí thời gian quý giá.

Lần này hắn bị Úy Vi của viện nghiên cứu Tinh Hồng mời gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng, vì vậy hắn ở tuyến tương lai lại có thêm một sự lựa chọn được bày ra trước mắt.

Hắn khá xem trọng ba phương hướng lựa chọn.

Hướng thứ nhất là để tuyến tương lai gia nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng, làm nội ứng điều tra những bí mật trong viện ngihiên cứu Tinh Hồng, từ đó xác định viện nghiên cứu Tinh Hồng là tốt hay là xấu.

Nhưng lựa chọn này cũng tiềm ẩn nhiều rủi ro.

Cái gọi là rủi ro cũng không phải an toàn cá nhân, mà nó có liên quan đến hiệu quả và lợi ích thu được.

Sau khi tiến vào giấc mơ tương lai, hắn ở dòng thời gian bên kia sẽ mất đi năng lực vào giấc mơ tương lai, cho dù gia

nhập viện nghiên cứu Tinh Hồng thì cũng rất khó để thu được thành quả nghiên cứu có tính đột phá.

Không có thành quả nghiên cứu khoa học thì sẽ không có cách nào được thăng chức, và xác suất hắn được tiếp xúc với bí mật trung tâm của viện nghiên cứu Tinh Hồng cũng sẽ bị thu nhỏ.

Thậm chí hắn có thể sẽ không thu hoạch được gì.

Hướng thứ hai là cố gắng sống sót đừng chết, sau đó đi chứng kiến tận mắt những thay đổi trong tương lai, ví dụ như quân đoàn phản loạn Bình Minh do Mộc Tinh thành lập, hay công pháp do Lâm Nhiễm nghiên cứu phát minh, từ đó hiểu rõ những sự thật lịch sử mà hắn không thể tra được trong kho số liệu.

Nhưng tuyến tương lai này cũng tồn tại nhiều rủi ro.

Hắn ở tương lai luôn bị chết do nhiều nguyên nhân khác nhau, việc hắn có thể cố gắng sống được bao lâu thì hoàn toàn là một ẩn số.

Nói không chừng kết cục sẽ lại là tuổi xuân chết sớm, không những không chiếm được bất cứ tin tức gì, mà còn sẽ lãng phí một lần cơ hội tiến vào giấc mơ tương lai.

Hướng thứ ba, là tuyến tương lai tiếp tục thành lập thế lực ngầm, và tra tìm người sói đang ẩn giấu trong các học sinh.

Hướng này cũng là ổn định nhất trong các hướng, chỉ cần cung cấp tình báo khác nhau, sau đó để ý quan sát, thì nhất định có thể tìm được người sói đang ẩn giấu bên trong các học sinh, từ đó tìm được tổ chức thần bí phía sau hắn ta (cô ta).

Hắn cảm thấy khá khó khăn để đưa ra lựa chọn.

Nói cho cùng thì vẫn là do không có tiền, nếu có tiền thì hắn đương nhiên sẽ lựa chọn tất cả, và không cần phải xoắn

xuýt xem lựa chọn như thế nào.

Suy nghĩ một lát, hắn đưa ra quyết định, lần này sẽ chọn hướng thứ ba bảo đảm nhất cho tương lai.

Hết chương 127.

Chương 128. Bảng kế hoạch ước mơ

Nội ứng trong học sinh giống như cục đá mắc trong cổ họng, nếu có thể sớm tìm ra thì sẽ có lợi cho tuyến hiện thực, đồng thời cũng giúp hắn ở dòng thời gian bên này tìm được nguồn gốc của tổ chức thần bí giấu trong bóng tối.

Sau đó, hắn bắt đầu lên kế hoạch những việc cần làm sau khi tiến vào giấc mơ tương lai lần này.

Việc đầu tiên phải làm là tìm đọc thông tin nhân vật trong kho số liệu ba lần, hiểu rõ hướng đi tương lai của bọn họ.

Về việc xem xét thông tin hồ sơ của ai, thì sau một lúc suy nghĩ, hắn quyết định tìm đọc theo thứ tự là chính mình, Mộc Tinh, và Lữ Việt.

Tiếp theo, quyền hạn du khách chỉ có cơ hội tìm đọc công pháp tu luyện một lần, hắn tất nhiên không thể lãng phí.

Trong khi suy nghĩ, trong notebook lại thêm rất nhiều nội dung.

1, Hỏi thăm thông tin có liên quan đến Thông Thiên Lộ, và tìm hiểu chi tiết về nó.

2, Tìm kiếm thi thể của Mộc Tinh được cất giấu trong khu tránh nạn Tinh Thành (tin tức này có khả năng chịu ảnh hưởng của hiệu ứng cánh bướm, khiến cho vị trí bị thay đổi, cần kiểm tra lại thông tin trong kho số liệu trước khi áp dụng).

3, Săn giết sinh vật trận địa, thu hoạch năng lực danh xưng tiền tố và nâng cao thực lực của bản thân (thực lực luôn là sự

đảm bảo an toàn nhất)

4, Tìm kiếm Giác Hút và nạp vũ khí để có năng lực tự bảo vệ mình (vị trí của Giác Hút có khả năng sẽ chịu ảnh hưởng của hiệu ứng cánh bướm mà xảy ra thay đổi, có thể không tìm được, cần tùy cơ ứng biến)

5, Nếu có thời gian, hãy tiếp tục đi về hướng đông và dò xét xem có gì ở đó mà khiến lời tự thuật không ngừng nhắc nhở đi đến đó.

6, Tìm kiếm những tin tức có liên quan đến tiểu Hắc thông qua kho số liệu, và biết rõ lý do vì sao bản thân bị đuổi giết (dưới ảnh hưởng của hiệu ứng bươm bướm, có thể lần này trong kho số liệu đã có miêu tả chi tiết về tiểu Hắc, nhưng không cần mong đợi quá nhiều).

7, Tìm hiểu về thời gian sớm nhất phát hiện ra Giác Hút, từ đó xác định nó có liên quan đến Mộc Tinh hay không.

8, …

…

Nhìn qua hơn hai mươi kế hoạch ghi trong notebook, hắn cảm thấy hơi đau đầu.

Thật ra hắn còn có thể tiếp tục liệt kê trong bảng kế hoạch, ví dụ như tìm kiếm thông tin liên quan đến tài liệu trong trận địa, học tập tri thức lý luận công pháp, tìm hiểu hình minh họa sinh vật trận địa trong kho số liệu,.v.v.

Nhưng thời gian của hắn trong mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai là có hạn.

Nếu như bắt đầu hành động dựa theo bảng kế hoạch, thì hắn khả năng mới áp dụng đến một nửa đã bị tiểu Hắc giết chết.

Vì vậy hắn lại gạch bỏ vài kế hoạch trong notebook, để rút ngắn thời gian cần thiết cho toàn bộ kế hoạch.

Trong lúc suy nghĩ, hắn xoá đi và sửa đổi vào notebook để kế hoạch càng thêm hoàn hảo hơn.

Cuối cùng, hắn bắt đầu suy nghĩ một vấn đề vô cùng quan trọng.

Nếu không thể tránh khỏi việc chết trẻ, thì hắn nên giao phó email cá nhân của mình cho ai, để tiếp tục để lại những tin nhắn chứa những thông tin có ích cho việc điều tra của hắn?

Người đầu tiên mà hắn nghĩ đến là Mộc Tinh.

Nếu như Mộc Tinh có thể ghi lại nội dung trong email, thì sau khi tiến vào giấc mơ tương lai, hắn có thể lập tức biết được nguyên nhân cô thành lập quân đoàn phản loạn Bình Minh, cùng với lý do vì sao cô chọn đồ thành*.

*Đồ thành: Giết hết tất cả dân trong thành.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ càng, hắn lại lắc đầu.

Thời kỳ Mộc Tinh chiêu mộ số lượng lớn thập hoang giả và thành lập quân đoàn phản loạn Bình Minh, tính tình cô đã thay đổi rất lớn, có khả năng cao là cô đã bị bí mật khống chế.

Nếu như giao email cá nhân cho Mộc Tinh thì sẽ có nguy cơ bị bại lộ.

Nếu như để email bí mật bị các thế lực tà ác ẩn nấp trong văn minh nhân loại biết được, thì bọn chúng nhất định sẽ sử dụng email để truyền lại thông tin sai lệch cho hắn, từ đó khiến hắn đưa ra phán đoán sai lầm.

Trước khi biết chắc chắn Mộc Tinh có bị thế lực tà ác khống chế hay không, hắn không thể mạo hiểm mà đưa email đối thoại với tương lai giao cho Mộc Tinh.

Trong lúc suy nghĩ, trong đầu hắn đã có một lựa chọn tốt nhất.

Đó chính là người anh em tốt "Mạc Phi", người đã từng ngồi cùng bàn kiêm bạn cùng phòng với hắn.

Sau sáu năm sớm chiều ở chung, hắn rất rõ ràng Mạc Phi có thể tin được hay không.

Hơn nữa, hắn đã kiểm tra thông tin của Mạc Phi trong kho số liệu tương lai và biết rõ tuổi thọ của hắn rất dài, đồng thời còn là nghiên cứu viên cao cấp của phân bộ Khuê Xà, trực thuộc viện nghiên cứu Khoa Kỹ.

Thân phận này cho phép hắn sẽ có rất nhiều công cụ tiện ích trong việc điều tra tin tức.

Trong một dòng thời gian, robot trinh sát ẩn hình được hắn sử dụng để điều tra viện nghiên cứu Tinh Hồng chính là do Mạc Phi cung cấp.

Sau khi hoàn thành kế hoạch, hắn khép lại notebook.

Chỉ cần đợi chuyển phát nhanh được đưa tới vào ngày mai, là hắn sẽ lần nữa tiến vào giấc mơ tương lai.

Hết chương 128.

Chương 129. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian

Mặt trăng máu treo trên cao, gió âm gào thét.

Xương khô đầy đất, kéo dài mấy dặm và chồng chất thành núi.

Nhìn thế giới tương lai tĩnh mịch như vậy, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Mọi thứ ở đây vẫn như trước, có lẽ lịch sử đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nhưng văn minh nhân loại cuối cùng vẫn không thể tránh thoát khỏi kết cục bị trận địa bao phủ .

Trong khi hắn đang cảm thán, thì tiểu tàn chậm rãi đứng lên từ dưới đất, sau đó biểu diễn cho hắn màn xoạc thẳng chân tại chỗ.

Phong Kỳ: …

“Đến đây nhiều lần như vậy rồi, sao ngươi vẫn còn tàn tật?” Nhìn tiểu tàn, hắn có chút không nói nên lời.

Nói xong, hắn tiến lên một bước, một cước đạp vào đầu tiểu tàn khiến nó bay xa mấy mét.

Sau khi điều chỉnh lại tâm trạng, hắn mở miệng cười nói:

“Lời tự thuật, ta mua xong quýt trở về xem ngươi.”

[trong lúc ngủ mơ, ta đã bị đánh thức bởi một mùi hôi thối, không ngoài dự đoán của ta, ngươi mẹ nó lại tới nữa rồi, quá thống khổ, ta lại bị bắt đi ra buôn bán.]

Phong Kỳ: …

“Ngươi ngủ tiếp đi, có việc ta lại tìm ngươi.”

Sau khi chào lời tự thuật, hắn cất bước đi về hướng đông.

Mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai, tìm đọc tư liệu trong kho số liệu của khu tránh nạn dưới lòng đất luôn là chuyện quan trọng nhất.

Zombie và nhuyễn trùng tử vong hắn gặp phải trên đường đi đã không còn là mối đe dọa với hắn, vì vậy quá trình thăm dò diễn ra rất thuận lợi.

Địa hình trong giấc mơ tương lai lần này lại xảy ra thay đổi, vì vậy hắn phải mất thời gian thăm dò rất lâu mới tìm được tấm bia đá phía trên khu tránh nạn Tinh Thành.

Đứng trước bia đá, hắn cắn nát ngón tay và nhỏ giọt máu tanh hôi màu đen vào rãnh máu.

Sau một lúc chờ đợi, âm thanh điện tử vang lên, bia đá màu đen di chuyển sang bên cạnh và lộ ra lối đi kim loại xuống khu tránh nạn.

Trước khi tiến vào lối đi kim loại, hắn lại thử kéo tấm bia đá màu đen không rõ chất liệu, muốn thử xem có đóng cửa được không.

Đáng tiếc là bất luận hắn dùng lực như thế nào, thì tấm bia đá kim loại cũng không nhúc nhích tí nào.

[đừng lãng phí sức lực, có lẽ ngươi có thể thu thập một ít xương khô và cành cây, sau đó che cửa vào của lối đi, như vậy tiểu Hắc sẽ không tìm được cửa vào.]

Nghe nhắc nhở của lời tự thuật, hắn không khỏi sững sờ:

“Làm như vậy có tác dụng không?”

[tất nhiên là không có tác dụng, cách tiểu Hắc truy tung ngươi giống như bật điều hướng tự động vậy, chẳng lẽ trong

lòng ngươi không có chút tự mình hiểu lấy nào sao? Còn mẹ nó che cửa vào, sao ngươi không che kín người lại xem tiểu Hắc có phát hiện ra ngươi không.]

Phong Kỳ;…

Đè xuống suy nghĩ muốn đối đầu với lời tự thuật, hắn cất bước đi vào lối đi kim loại.

Những ngọn đèn phía trên lối đi dần dần sáng lên, chiếu sáng con đường hắn đi tới.

Hắn vẫn luôn không hiểu, bằng cách nào mà hệ thống điện lực của khu tránh nạn dưới lòng đất đã hoang phế từ lâu này lại có thể duy trì hoạt động bình thường dù không có người quản lý.

Nhưng đối với điều này hắn cũng chỉ là tò mò, chứ hoàn toàn không có ý định tìm hiểu đến cùng.

Dù sao thì cũng còn nhiều chuyện quan trọng hơn cần hắn đi làm.

Quảng trường dưới lòng đất trong giấc mơ tương lai lần này càng thêm rộng mở, số lượng cửa sắt ở xung quanh quảng trường cũng tăng lên rất nhiều, duy nhất không thay đổi là bảng điều khiển và kho số liệu.

Đi tới trước bàn điều khiển kho số liệu, hắn lau đi tro bụi trên bàn phím, sau đó nhấn vào nút đỏ để khởi động.

Màn hình phía trước ngay lập tức sáng lên, những ký tự liên tiếp lướt qua, vài giây sau, danh sách lựa chọn hiện lên trước mặt hắn.

[Kho dữ liệu lịch sử của Tinh Thành]

[Kho dữ liệu sinh vật trận địa (cập nhật thời gian thực)]

[Dò xét tình huống bên ngoài (theo dõi, máy bay không người lái tuần tra, vệ tinh, cần quyền hạn quản lý)]

[Tình hình vật tư còn lại trong khu tránh nạn]

[Tình trạng thể chất của cư dân trong khu tránh nạn]

[Tin tức công pháp tu luyện]

[Tin tức thuật pháp]

…

Nhìn danh sách tuyển chọn, hắn đầu tiên là mở cột tìm kiếm, sau đó đưa vào tên của mình.

Sau vài giây chờ đợi, thông tin chi tiết hiện lên:

[Phong Kỳ (phản đồ của nhân loại)] :

Hưởng thọ: 26 tuổi

Nguyên nhân cái chết: Tử hình công khai tại sân hành quyết số một Tinh Thành.

Ngày tử vong: Ngày 17 tháng 5 năm 2031.

Thành tựu trọn đời(vinh dự): Tốt nghiệp xuất sắc loại S của Tinh Thành Học Phủ (hủy bỏ), huân chương tinh anh nhân loại cấp A (hủy bỏ), giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho sự phát triển nhân loại (hủy bỏ), …

Thành quả nghiên cứu: Tu luyện thể thao phiên bản 2. 0, « Mãnh Hổ quyền », « Thối Thể thuật », « Thiên Địa thiền », « Nhiếp Hồn », người sáng tạo khái niệm nhân thể chủng thần, người tham gia cập nhật hệ thống tu luyện phiên bản 3. 76.

Đánh giá: Lúc đầu Phong Kỳ là thiên chi kiêu tử* trong mắt tất cả mọi người, hắn có được thiên phú tu luyện mà người khác khó có thể sánh được, được thế nhân kỳ vọng, thậm chí được cho rằng là ngôi sao sáng nhất có khả năng khai

sáng thời đại tu luyện mới, những thiên tài cùng thời ở trước mặt hắn đều trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Hết chương 129.

Chương 130. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian

Nhưng sau 18 tuổi, thiên phú của Phong Kỳ chẳng những không phát triển thêm, mà ngược lại từ trạng thái không ngừng sáng tạo công pháp mới như suối nguồn tài năng, bước vào một thời kỳ im lặng.

Cũng chính là trong khoảng thời gian này, Phong Kỳ đã hoàn toàn thay đổi, trong lúc đó lôi kéo học sinh và tự tay gây dựng ” tổ chức Phá Hiểu” mang lại thảm họa cho thế giới, đồng thời tiến hành một loạt các hành động bí mật nhằm ngăn cản văn minh nhân loại phát triển, cũng may đã được phát hiện kịp thời, và vào ngày 17 tháng 5 năm 2031, hắn bị tử hình tại sân hành quyết số một Tinh Thành, vụ hành quyết được truyền hình trực tiếp để làm gương cho người khác.

Đánh giá của cư dân mạng:

Đen thui: Tên khốn méo mó tâm lý, chỉ vì không nghiên cứu ra được công pháp mới mà có suy nghĩ trả thù thế giới, nếu như không phải không ở cùng một thời đại, thì ngày ngươi chặt đầu ta nhất định sẽ đến hiện trường vỗ tay, hiện tại cũng chỉ có thể đánh cái 666 trong video hành hình của ngươi, thật không hả giận.

Đi lại khó khăn: Một tai họa bị lịch sử ghi khắc, thân là con người mà không nghĩ phấn đấu cho sự quật khởi của nhân loại, ngược lại, khi ý chí tinh thần sa sút lại có suy nghĩ muốn hủy diệt thế giới, ta không rõ lúc đó Phong Kỳ đã nghĩ như thế nào, nhưng hành vi của hắn xứng đáng với hai chữ “chặt chém”.

Theo góc nhìn của ta: Sau khi lật xem tư liệu lịch sử, ta đều hoài nghi Phong Kỳ bị đoạt xá, hắn đã từng tỏa sáng rực rỡ, từng một lòng phấn đấu cho sự phát triển nhân loại, trong lúc đó đã nghiên cứu ra rất nhiều công pháp có ảnh hưởng đến thế hệ tương lai, đồng thời cũng tham gia thiết kế ban đầu của hệ thống tu luyện mới, có thể nói rằng người như hắn đã được định sẵn để trở thành vĩ nhân lịch sử.

Kết quả là bỗng nhiên hắn như biến thành người khác vậy, mất đi tài năng trước đây và lôi kéo học sinh gây dựng "Phá Hiểu", nhưng lại với mục đích là để hủy diệt thế giới, ta thật sự rất nghi ngờ Phong Kỳ bị sinh vật trận địa đặc biệt nào đó đoạt xá.

Thế như chẻ tre: Nếu không phải tại Phong Kỳ thì Mộc Tinh cũng sẽ không phản bội nhân loại, hạt giống tai họa đã sớm được chôn xuống vào ngày Phong Kỳ tử vong, ta xem qua một uploader giảng giải lịch sử, trong đó khẳng định việc Mộc Tinh phản bội nhân loại là có liên quan đến Phong Kỳ, họ cũng đưa ra rất nhiều bằng chứng chứng minh, nếu ai thấy hứng thú có thể vào xem, giảng giải vô cùng kỹ càng.

…

Nhìn đáng giá của người tương lai đối với mình, Phong Kỳ không khỏi trầm mặc.

Hắn không hiểu, rõ ràng đã biết trong học sinh có người sói, tại sao hắn của tương lai vẫn bước lên con đường xưa và một lần nữa bị thế nhân coi là kẻ phản bội nhân loại.

Chẳng lẽ là không tìm ra được người sói bên trong học sinh?

Mang theo nghi hoặc, hắn nhấn mở video tử hình đính kèm bên dưới trang giới thiệu.

Địa điểm hành quyết vẫn là ở sân hành quyết số một Tinh Thành, người chấp hành chém đầu vẫn là nhân viên của quân bộ Tinh Thành.

Vì tiết kiệm thời gian, hắn tua nhanh thanh tiến trình để xem.

Quá trình tử hình lần này cũng tương tự lần trước, giờ khắc khi hắn sắp bị chém đầu, Mộc Tinh dẫn thành viên của chiến đoàn Bình Minh đến và muốn mang hắn đi.

Trong lúc đó, Mộc Tình thậm chí đã xảy ra xung đột với nhân viên của quân bộ Tinh Thành, còn suýt chút nữa xảy ra trận chiến với quy mô lớn, cũng may được hắn của tương lai ngăn cản kịp thời.

Hình ảnh cuối cùng, Mộc Tình run rẩy ôm di thể hắn và đi từng bước một rời khỏi màn hình theo dõi.

Nhìn đến đây, Phong Kỳ trầm mặc hồi lâu, cuối cùng vẫn đóng video hành quyết.

Nhấp vào thanh tìm kiếm, hắn bắt đầu tìm video giảng giải lịch sử về Mộc Tinh được nhắc đến trong bình luận của cư dân mạng.

Cư dân mạng cho rằng việc Mộc Tinh phản bội nhân loại có liên quan đến hắn, nhưng hắn cũng không đồng ý.

Có thể trong lòng Mộc Tình hắn rất quan trọng, nhưng mộng tưởng của hắn và Mộc Tinh là giống nhau, và Mộc Tinh cũng biết rõ ràng chấp niệm của hắn trước khi chết là gì, sao có thể phản bội ước định trước đó và nhắm con dao của tên đồ tể vào nhân loại.

Vì vậy hắn rất tò mò về video giảng giải lịch sử trong bình luận của cư dân mạng, lấy đâu ra chứng cứ để nói việc Mộc Tinh phản bội nhân loại có liên quan đến hắn.

Sau một hồi tìm kiếm, cuối cùng hắn cũng tìm được trong kho số liệu video giảng giải về Mộc Tinh mà cư dân mạng đã nói.

(Nội dung tiếp theo được phối hợp với nhạc nền: Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian, sử dụng càng tốt!)

[Một Ma vương bị đóng đinh trên chiếc cột sỉ nhục của lịch sử, thật ra cũng có một mặt ôn nhu mà ngươi không hiểu rõ.]

Người biên tập tài liệu: Tiểu Vũ yêu lịch sử

Nội dung:

Lấy đồng làm gương, có thể chính y quan, lấy sử làm gương, cũng biết hưng thay, lấy người làm gương, có thể biết được mất.

(Lấy đồng làm gương, có thể chỉnh sửa quần áo, lấy lịch sử làm gương,có thể biết thăng trầm, lấy người làm gương, có thể biết được và mất)

Chào mừng mọi người đến với chủ đề lịch sử của ta.

Hết chương 130.

Chương 131. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian

Hôm nay chúng ta sẽ giải đọc đại Ma vương tàn bạo nhất trong lịch sử: Mộc Tinh.

Chắc hẳn khi nói đến Mộc Tinh, mọi người nhất định sẽ nghĩ đến mấy câu người lớn hù dọa trẻ con.

Ấn tượng của mọi người đối với Mộc Tinh phần lớn là độc ác, tàn nhẫn, khát máu,…, tất cả những từ ngữ có thể dùng cho nhân vật phản diện.

Nhưng nếu lật xem tư liệu lịch sử, ngươi sẽ phát hiện đại Ma vương cũng có một mặt không muốn mọi người biết, tiếp theo, hãy để tôi giải đọc cho mọi người về một mặt khác của đại Ma vương "Mộc Tinh ".

Về nguyên nhân Mộc Tình phản bội nhân loại, trong lịch sử có rất nhiều cách giải thích.

Có người nói thiên tính của Mộc Tinh vốn là tàn bạo, ý nghĩ muốn hủy diệt nhân loại sớm đã được gieo rắc sau khi người thân qua đời.

Cũng có người nói Mộc Tinh là bởi vì kế hoạch người cải tạo phù văn nên mới căm hận nhân loại, đó là lý do cô có ý tưởng hủy diệt thế giới.

…

Còn có rất nhiều cách giải thích khác, nhưng ở đây ta muốn nói đến một nguyên nhân mà theo ta cảm thấy là phù hợp nhất.

Ta cảm thấy nguyên nhân chủ yếu nhất khiến Mộc Tinh phản bội nhân loại, là đến từ Phong Kỳ, bạn thân nhất của cô ở Tinh Thành Học Phủ.

Mọi người đừng vội phản đối, hãy nghe ta giải thích chi tiết.

Thật ra sau khi Mộc Tình bị bí mật xử tử, nhân viên của quân bộ đã tìm được một quyển nhật ký khi chỉnh lý tư liệu của cô.

Quyển nhật ký này là một tài liệu bí mật vào thời đó, nhưng nó đã được chuyển thành tài liệu bình thường vào ba trăm năm sau, vì vậy mới cho phép ta có thể nhìn trộm đến một mặt khác của Mộc Tinh.

Cũng chính nhờ quyển nhật ký này, ta mới hiểu rõ tầm quan trọng của Phong Kỳ đối với Mộc Tinh.

Ta sẽ trích xuất lại một vài đoạn quan trọng cho mọi người.

Một đoạn của nhật ký :

Nếu như chưa từng nhìn thấy ánh sáng, ta vốn có thể chịu đựng bóng tối.

…

Làn gió mát lành cuối ngày, đã 3214 ngày kể từ ngày cậu đi.

Trong suốt hơn 3000 ngày đêm này, tôi luôn thấy cậu quỳ gối trước đài hành quyết với khuôn mặt đầy tuyệt vọng trong mỗi giấc mơ của mình, và rồi thức dậy với đôi mắt đẫm lệ.

Tôi không chỉ một lần cảm thấy hối hận khi đã không cứu cậu ở đài hành quyết, dù cho cậu sẽ hận tôi vì điều đó.

…

Tôi biết rằng những kí ức về cậu là định mệnh không thể phai mờ trong cuộc đời này, cậu là một tia sáng chiếu xuyên qua nội tâm của tôi, cho tôi biết ánh sáng đẹp như thế nào.

Sự xuất hiện của cậu đã ảnh hưởng đến tôi, nhưng sự ra đi của cậu cũng để lại một vết thương không thể lành trong lòng tôi.

…

Tôi đã thấy được sự thật và cũng chứng minh ở trong lòng rằng cậu là đúng, mặc dù tôi chưa bao giờ nghi ngờ cậu.

…

Phải chịu đựng qua một đêm dài để nhìn thấy bình minh, vậy hãy gọi nó là bình minh.

…

Chợt nhớ tới một câu mà cậu đã từng nói, cậu đã nói rằng chết một cách anh dũng vì ước mơ vĩ đại là hành động ngu ngốc nhất, và sẵn sàng sống khiêm nhường vì ước mơ mới là lựa chọn của một người khôn ngoan… Tôi đã đi bước này, vậy tôi có tính là loại người ngu ngốc nhất kia không, ha ha.

…

Tôi đã thấy được sự thất bại của mình, kết cục của tôi chắc chắn cũng giống như cậu, nhưng tôi tin tưởng bước chân của những nhà cách mạng sẽ không dừng lại, và sẽ xuất hiện chúng ta mới trong tương lai.

Gửi lời chào tương lai, và gửi lời chào đến cậu, người đã từng phấn đấu không mệt mỏi cho một thế giới lý tưởng.

…

Nhìn vật nhớ người, nhưng khi nỗi nhớ hội tụ lại thành biển cả, thì nó sẽ trở thành một loại tra tấn.

Trong thời gian rảnh rỗi, tôi đã sáng tác ra một bài hát mới, tôi đặt tên là « nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian ».

…

Hôm nay, tôi đã đặt kèn Harmonica trong mộ của cậu, và từ nay sẽ không bao giờ chạm vào nó nữa, tiếp theo, tôi sẽ nghênh đón sự khiêu chiến của toàn thế giới, và tiếp tục chiến đấu cho ước mơ của cậu và cả của tôi.

…

Đây là thời đại của những cuộc chia tay, bên cạnh tôi không ngừng có người rời đi, nhưng tôi cũng không giỏi nói lời chia tay, tôi chỉ giữ mọi người trong lòng, nhất là cậu.

…

Trước kia tôi vẫn luôn không hiểu tại sao mọi người lại phải đem hi vọng đặt trên người thần minh, rõ ràng bọn họ không hề tồn tại và cũng không thể thay đổi hiện thực, nhưng sau này tôi mới hiểu, khi con người ta bất lực và tuyệt vọng muốn buông xuôi, thì chỉ một đốm lửa nhỏ xâm nhập vào bóng tối cũng có thể ấm áp toàn bộ thế giới… Và cậu đã từng là tín ngưỡng của tôi.

…

Tôi đã mất đi tất cả, và không có gì có thể lại làm tổn thương tôi, bây giờ tôi mạnh mẽ hơn bao giờ hết, dù thế nhân có sợ tôi như Ma vương thì lòng tôi vẫn mãi kiên định, không đạt mục đích thề không bỏ cuộc.

…

Tôi bị thương, đau quá, nhưng chỉ cần ăn no thì chẳng mấy chốc sẽ khỏi hẳn, chợt nhớ tới thời gian trước kia khi chúng ta ăn cơm ở nhà ăn học phủ, nhớ cậu đã từng nói sau khi tốt

nghiệp tôi sẽ không có tiền mua đồ ăn, nuôi không sống chính mình.

Mặc dù lúc đó tôi nghe xong không nói ra suy nghĩ của mình, nhưng ban đêm nằm trên giường tôi trằn trọc không làm sao ngủ được, tôi đã lo lắng cả đêm.

Hết chương 131.

Chương 132. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian

Sáng hôm sau, tôi đã lấy hết dũng khí để làm ra một quyết định, nếu tôi thật sự sắp phải chết đói, tôi sẽ đến tìm cậu kiếm cơm.

Mặt mũi có thể ném, nhưng cơm không thể không ăn.

…

Tôi sẽ nghênh đón trận chiến cuối cùng, trước khi đi tôi quyết định ăn no nê, rất lâu không ăn no, he he, có thể tôi sắp chết rồi.

…

Không chết thành, ngày mai ăn no lại chiến tiếp, hi vọng ở dưới cửu tuyền cậu đã kiếm được rất nhiều tiền, như vậy thì tôi có thể tới tìm cậu ăn chực, cậu cũng biết sức ăn của tôi rất lớn mà, he he.

…

Xem hết những đoạn trích từ nhật ký này, chắc hẳn mọi người đều đã hiểu được tầm quan trọng của Phong Kỳ đối với Mộc Tinh.

Cách mạng theo lời của Mộc Tinh chính là hủy diệt thế giới, vì tiếp tục thực hiện mục tiêu mà Phong Kỳ chưa hoàn thành, nên cô mới không chút do dự lựa chọn đối địch với thế giới.

Sau khi xem hết nhật ký ta không khỏi nghĩ, nếu mục tiêu của Phong Kỳ khi đó là cứu vớt thế giới, thì chắc chắn Mộc

Tinh cũng sẽ quán triệt tín niệm của hắn mà không ngừng phấn đấu vì cứu vớt thế giới.

Với năng lực của Mộc Tinh, chắc chắn sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến tương lai, thật sự là một điều đáng tiếc.

Cuối cùng, nói một tin tức ngầm liên quan tới Mộc Tình.

Nghe nói sau khi Phong Kỳ chết, hắn đã bị Mộc Tinh chôn ở một nơi nào đó bên trong Tinh Thành, hàng năm cô đều để giành thời gian một ngày lẻn vào Tinh Thành thăm hắn.

Sau đó, ngồi ở trước bia mộ của hắn và thổi bài hát « nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian » viết cho hắn, cũng tặng hắn một đóa hoa tươi.

Ta nghĩ Mộc Tinh lúc này, đã bỏ chiếc áo choàng tàn bạo bên ngoài, mới thật sự là cô.

Tiếp theo, chúng ta cùng nói về tình cảm của Mộc Tinh đối với Phong Kỳ.

Sau khi lật xem lịch sử, ta cảm thấy quan hệ của bọn họ rất phức tạp, thuộc về trên tình bạn, dưới tình yêu, là một mối quan hệ rất trong sáng.

Mộc Tinh trong mắt Phong Kỳ là như thế nào, chúng ta không thể nào xác minh.

Nhưng tình cảm của Mộc Tình đối với Phong Kỳ càng giống như một sự gắn bó, chứ không phải tình yêu giữa những người yêu nhau.

Phong Kỳ giống như một nơi trú ẩn an toàn của Mộc Tinh, không cần biết bên ngoài mưa gió, sấm chớp ra sao, chỉ cần có Phong Kỳ ở bên cạnh là cô có thể cảm thấy an tâm.

Có thể dùng một đoạn văn trong nhật ký của Mộc Tinh để diễn tả:

Trước kia tôi vẫn luôn không hiểu tại sao mọi người lại phải đem hi vọng đặt trên người thần minh, rõ ràng bọn họ không hề tồn tại và cũng không thể thay đổi hiện thực, nhưng sau này ta mới hiểu, khi con người ta bất lực và tuyệt vọng muốn buông xuôi, thì chỉ một đốm lửa nhỏ xâm nhập vào bóng tối cũng có thể ấm áp toàn bộ thế giới… Và cậu đã từng là tín ngưỡng của tôi.

Nói đến đây, có phải mọi người cảm thấy khó tin.

Thật ra khi xem hết nhật ký, ta cũng thổn thức không thôi.

Không cách nào tưởng tượng rằng đại Ma vương đã dẫn đầu phản quân tàn sát vài tòa thành thị, tàn sát rất nhiều người dân vô tội, khi ở trước mặt Phong Kỳ lại có một mặt trẻ con như vậy.

Có lẽ căn nguyên của tất cả mọi chuyện là trong những năm tháng đau khổ nhất của Mộc Tinh, Phong Kỳ đã bước vào cuộc sống và mang lại hơi ấm cho cô, khiến cô cảm thấy Phong Kỳ chính là ánh sáng mà cô luôn hướng tới.

Về sau, cô vì mộng tưởng hủy diệt thế giới của một người đã chết này, mà chấp nhận gánh chịu lời nguyền rủa của thế nhân, thậm chí trước khi chết, cô vẫn đang suy nghĩ tiếp tục ước mơ của Phong Kỳ.

Thông qua một số kênh đặc biệt, ta xem được vài bức ảnh chụp từ xa khi Mộc Tinh đang bị bao vây và đàn áp.

Trong ảnh, toàn thân cô đầy những vết thương, ngay cả đi đường cũng khó khăn, nhưng trước khi chết cô vẫn kiên trì chiến đấu, đến chết vẫn cũng chưa từng lui lại một bước.

Cô đáng hận, nhưng cũng rất đáng buồn.

Phong Kỳ có tài đức gì, mà khiến cô liều mạng đi thực hiện giấc mơ của hắn như vậy.

Khi viết bản thảo đến đây, ta bỗng nhiên nghĩ tới một câu:

Kẻ sĩ chết vì tri kỷ.

Đây có lẽ là nguyên nhân tại sao Mộc Tinh biết mình đi nhầm, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện dẫm vào vết xe đổ của Phong Kỳ, và tiếp tục những sai lầm.

Chỉ vì con đường sai lầm đó là con đường mà Phong Kỳ đã từng đi qua, đồng thời cũng là "tia sáng" trong mắt cô.

Để nghe những giải thích cặn kẽ tiếp theo về đại Ma vương Mộc Tinh, chào mừng mọi người đến phòng phát sóng trực tiếp của ta, chúng ta tiếp tục trò chuyện trong phòng phát sóng trực tiếp.

Nhắn lại của cư dân mạng:

A chanh: Phong Kỳ, mả mẹ ngươi, càng ngày càng cảm thấy cái cẩu đồ vật này không xứng làm người, xem hết video giải thích ta bỗng nhiên cảm thấy đau lòng cho Mộc Tinh, rõ ràng chỉ cần chọn đúng đường thì có thể có tương lai tươi sáng tốt đẹp, nhưng lại bởi vì bị Phong Kỳ ảnh hưởng mà đi lên một con đường không có lối về, cuối cùng trở thành đại Ma vương bị thế nhân phỉ nhổ.

Hết chương 132.

Chương 133. Nỗi nhớ xuyên thời gian và không gian

Ta là bất tử: Những giải thích này thật sự đã lật đổ nhận thức của ta, ta chưa từng tìm hiểu chi tiết về đoạn lịch sử này, vì vậy trước giờ ta luôn cảm thấy bản chất của Mộc Tinh là ác từ trong xương, trời sinh là một tội nhân, nhưng sau khi xem ngươi giảng giải ta mới biết rằng những hành động của Mộc Tinh đều có nguyên nhân sâu xa, nói cho cùng thì vẫn là Phong Kỳ hại Mộc Tinh, ài.

Ta khao khát chiến thắng: Sau khi đọc hết quyển nhật ký, ta bỗng nhiên cảm thấy hóa ra Mộc Tinh cũng không độc ác như trong lịch sử miêu tả, trong nội tâm cô cũng có một mặt mềm mại, chỉ là một mặt này cô lại lựa chọn cho cẩu đồ vật Phong Kỳ, và đem mặt ác cho thế nhân.

Chính như uploader nói, nếu như không có Phong Kỳ, thì cô vốn có thể được mệnh danh là chiến thần đương thời và chiến thần lịch sử, sau này sẽ được tôn vinh và ghi vào sử sách, trở thành một vĩ nhân được ca tụng.

Lúc đó, sau khi đọc hết nhật ký, ta hận không thể đi đào mộ Phong Kỳ, cái đồ rách nát này dựa vào cái gì mà sau khi chết vẫn còn có thể tai họa thế giới.

Lớn tiếng nói nhảm: Ngoài Mộc Tinh thì còn có kiếm tông Lữ Việt, hắn vậy mà lại cam tâm tình nguyện trở thành đầy tớ của Phong Kỳ, thân là truyền nhân dòng chính duy nhất của Lữ gia kiếm đạo, hắn thật sự khiến tổ tông phải xấu hổ.

Lão tổ tông vì sự quật khởi của nhân loại mà đầu rơi máu chảy, hắn lại lựa chọn đi theo Phong Kỳ để hủy diệt thế giới, ta thực sự nghĩ mãi mà không rõ ma lực của Phong Kỳ ở đâu ra mà khiến nhiều người đi theo hắn như vậy.

Vốn định mắng bọn họ là đồ không có đầu óc, nhưng chợt nghĩ đến bọn họ đều là thế hệ mới ưu tú nhất lúc bấy giờ, làm sao có thể không có đầu óc, ài, tóm lại là đáng ghét.

Khoai tây chiên hương cay: Những giảng giải của uploader quá mang sắc thái chủ quan, nhưng sau khi ta kiểm tra lại những chứng cứ mà ngươi cung cấp thì lại phát hiện đúng là sự thật, bỗng nhiên cảm thấy có chút đồng tình Mộc Tinh, nhưng cô làm sai thì chính là sai, chúng ta không thể thay thế tiền nhân đi tha thứ cho Ma vương nghiệp chướng nặng nề này, và cô cũng không xứng đạt được sự tha thứ của chúng ta.

Chuột thời gian: Nếu thời đại của ta có thể chế tạo ra cỗ máy thời gian, ta nhất định sẽ điều khiển cỗ máy thời gian đến thời đại của Phong Kỳ, sau đó chặt đầu chó của hắn, như vậy thì chắc chắn tương lai sẽ xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất.

…

Sau khi xem hết tư liệu, trong lòng Phong Kỳ thật lâu không thể bình tĩnh.

Sau khi hắn đi, hóa ra không chỉ có hắn ở tương đau đớn, mà còn có cả Mộc Tinh, người gánh vác mộng tưởng giống hắn đi tiếp.

Cách mạng trong miệng cô là gì, thế nhân không biết, nhưng hắn còn có thể không biết sao.

Tất nhiên không phải diệt thế, mà là cứu thế.

Giờ phút này hắn có thể khẳng định một chuyện, Mộc Tình không bị bất kỳ thế lực nào khống chế, cô luôn được tự do, chỉ

là cô lựa chọn con đường mà trong mắt thế nhân là tà ác nhất: Chiến đấu vì chính nghĩa.

Xem hết những nội dung này, hắn cảm thấy vô cùng thống khổ.

Tương lai bị bóng tối bao trùm, giống như là giòi trong xương thúc giục hắn tiến lên, nhưng mỗi một lần cố gắng thì đổi lấy đều là thất bại và đau đớn.

Cuối cùng, mười vạn tám ngàn mộng, cũng chỉ là công dã tràng.

Có vẻ như dù hắn cố gắng đến đâu thì cái kết trong lý tưởng cũng vẫn xa vời vợi, từ đầu đến cuối đều chỉ nhận được đau đớn.

[luôn có một sợi gió, lấp đầy mười vạn tám ngàn mộng của ngươi, mặc dù thế giới đối xử với ngươi bằng ác ý lớn nhất, nhưng ngươi vẫn luôn tốt bụng, ta cảm thấy trên đời chỉ có một loại anh hùng chân chính, đó là sau khi nhìn thấy sự thật của thế gian, vẫn yêu nó.]

[ghi nhớ, không phải ngươi lựa chọn thực hiện sứ mệnh, mà là sứ mệnh lựa chọn ngươi.]

Nghe những lời như vậy, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ hoang mang.

Mặc dù hắn mới chỉ có 17 tuổi, một độ tuổi mà trong mắt nhiều người còn rất non nớt.

Nhưng từ nhỏ hắn đã sinh hoạt một mình và cũng học được cách tự chăm sóc bản thân, vì vậy hắn luôn cảm thấy mình mạnh mẽ và trưởng thành hơn các bạn cùng trang lứa.

Nhưng giờ phút này, hắn vẫn cảm thấy cô độc và bi thương.

Trong lòng vắng vẻ, giống như bị cả thế giới vứt bỏ, giờ phút này chỉ muốn thu mình lại một mình nơi tận cùng thế giới mà khóc thầm.

[Cuộc đời của một anh hùng được định sẵn để đối mặt với ba sự trưởng thành, lần đầu tiên là khi ngươi nhận ra rằng tương lai của thế giới này không như ngươi mong muốn, lần thứ hai là khi ngươi nhận ra rằng có những điều ngươi không thể làm được dù có cố gắng đến đâu, lần thứ ba là khi ngươi biết không thể làm gì với nó, nhưng nguô vẫn sẽ chiến đấu hết mình, cố lên, tiểu anh hùng.]

“Lời tự thuật, ngươi mẹ nó thật khác người, ta nổi cả da gà.” Phong Kỳ mắt đỏ hoe nói.

[chậc chậc chậc, nhìn tiểu anh hùng của chúng ta sắp khóc rồi, sức chịu đựng nội tâm này còn cần được rèn luyện.]

“Ta không có khóc, chỉ là thất bại nho nhỏ thôi, về sau còn có nhiều thử thách khó khăn hơn đang chờ ta, làm sao ta có thể khóc vì điều này, ta sẽ không bao giờ thỏa hiệp, ta sẽ không bao giờ gục ngã, và ta sẽ chiến đấu đến cùng.” Phong Kỳ khàn giọng phản bác.

[Nhìn thấu nhưng không nói, chúng ta vẫn là bạn tốt, cười cái cho gia.]

“Cút.”

[được rồi!]

Hết chương 133.

Chương 134. Liên tiếp đội nồi lịch sử

*Đội nồi: Nhận thay tội của người khác, bị đổ vỏ, vu khống, cũng có nghĩa tương đương với "đổ vỏ"

Bị lời tự thuật trêu chọc, áp lực nội tâm Phong Kỳ được giảm bớt.

Hắn trước giờ rất lạc quan, nhanh chóng tự vực dậy mình.

Dù con đường phía trước có gian nan thêm nữa, hắn cũng sẽ không từ bỏ, chỉ cần có một tia hy vọng liền đáng để hắn dốc toàn lực kiên trì.

Đóng trang chuyên mục thông tin về Mộc Tinh, hắn đánh tên Mộc Tinh vào thanh kiểm tra, bấm nút xác định.

Sau khi chọn lọc, tin tức tỉ mỉ của Mộc Tinh hiện lên.

[Mộc Tinh (thủ lĩnh quân phản loạn)]:

Giới thiệu: Hồi nhỏ tự nguyện gia nhập kế hoạch Rune Transformer, hoàn mỹ dung hợp với Phù Văn Tinh Thạch đặc thù (bảo mật) trong thực nghiệm, đạt được năng lực siêu cấp – hấp thu sức mạnh từ đồ ăn.

Năm 17 tuổi rời đi Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng gia nhập Tinh Thành Học Phủ, trở thành một học viên, khoảng thời gian này không có tiếng tăm gì, vẫn chưa bày ra thực lực.

Nhưng sau khi tốt nghiệp gia nhập chiến đoàn trận địa, tài năng của cô được phô bày, nhiều lần lập chiến công, bằng vào năng lực cá nhân kéo thẳng nhận xét của chiến đoàn trận địa Khiếu Phong từ cấp B lên đến cấp S, hai năm sau cô rời đi

chiến đoàn trận địa Khiếu Phong, tự tay xây dựng một trong những chiến đoàn trận địa mạnh nhất đương thời "Bình Minh".

Nếu cứ tiếp tục đi theo con đường này, tương lai Mộc Tinh chắc chắn sẽ nhuộm đầy huy hoàng rực rỡ, nhưng sau khi Phong Kỳ qua đời, Mộc Tinh biến đổi tính tình, cuối cùng thành lập quân phản loạn Bình Minh làm hại thế gian, khiêu chiến với toàn nhân loại.

Trên tay cô thấm đẫm máu tươi của những thường dân vô tội, dẫn dắt quân phản loạn tàn sát vô số thành phố, nghiệp chướng nặng nề, chỉ cần nhắc đến tên cô, ai ai cũng sẽ căm hận nghiến răng nghiến lợi.

Nguyên nhân chết: Bảo mật (quyền hạn cao nhất)

Nhãn: Rune Transformer, thủ lĩnh quân phản loạn Bình Minh, thủ lĩnh quân phản loạn

Tính cách: Tàn bạo, máu lạnh, không từ thủ đoạn

Nhận xét:

Tui cảm thấy khá thi: Đến đến chấm một nét, cụ ông nhà tôi là một trong số người sót sót sau một lần Mộc Tinh tàn sát thành phố, chính mắt chứng kiến tính tình tàn bạo của Mộc Tinh, bình luận đừng lại chấp bút ra tẩy trắng nữa, tuy không biết nguyên nhân vì sao kẻ này phản bội toàn nhân loại, nhưng nếu đã làm, vậy là sai rồi, tội nghiệt của ả chẳng thể rửa sạch nổi đâu.

Trong lòng vô thần: Người phụ nữ bị đinh trên cây cọc sỉ nhục của lịch sử, cả đời cô đều nhấp nhô trong thống khổ, thời trẻ người thân lần lượt từ biệt, cuối cùng chỉ còn sót lại một mình cô lẻ loi hiu quạnh mà tồn tại.

Sau đó cô chọn gia nhập kế hoạch Rune Transformer, trở thành Rune Transformer nửa người nửa quỷ, bị xung quanh xa

lánh, tận đến khi gặp Phong Kỳ mới cảm nhận được một tia ấm áp của nhân gian.

Nhưng vận mệnh như muốn vui đùa, nó sung sướng đẩy cô trở về vực sâu, bạn thân nhất của cô phản bội nhân loại……

Có lẽ đúng là chịu đựng quá nhiều đau khổ, Mộc Tinh mới đi lên con đường quyết tuyệt, muốn hủy diệt thế giới lạnh băng, đây là ý nhận xét riêng của tôi sau khi đọc lịch sử.

Cười nhìn gió bốc: Tôi đã đọc rất nhiều bài luận án phân tích Mộc Tinh, thổn thức không thôi, Phong Kỳ giống như một sợi ánh sáng lé loi trong thế giới đen mịt của Mộc Tinh, từng ngắn ngủi lập lòe làm bạn, sau đó bất chợt tắt ngúm, nhưng vẫn sâu xa ảnh hưởng Mộc Tinh.

Thân ở trong bóng đêm, cô vốn có thể chịu đựng những thứ xấu xí nhơ nhuốc, lại bởi vì một sợi ánh sáng kia, cảm nhận được ấm áp, được nhìn thấy mặt trời.

Phong Kỳ giống như sao băng xẹt qua thế giới nội tâm cô, biến mất ở phía cuối, cho nên cô chọn đi theo hướng sao băng biến mất, chẳng sợ phía trước là vực sâu vạn trượng.

……

Nhìn bạn mạng nhận xét Mộc Tinh, Phong Kỳ hụt hẫng.

[Chẳng hiểu sao đột nhiên bị bêu danh, tiếng xấu ngàn năm, đặc biệt là những đánh giá này, ta càng đọc càng giận.]

“Họ chưa từng hiểu chân tướng, mắng ta rất bình thường, nhưng đọc vẫn rất khó chịu.”

[Vậy làm sao giờ? Nếu không ta đăng khi thêm một tài khoản mắng lại giùm ngươi?]

Phong Kỳ:……

Bị lời tự thuật trêu chọc một phen, thương cảm trong lòng tức khắc bay sạch.

Đóng lại trang giới thiệu Mộc Tinh, hắn đánh hai chữ "Lữ Việt" vào thanh tìm kiếm.

Chờ đợi một lát sau, tin tức tỉ mỉ về Lữ Việt hiện lên trên màn hình.

[Lữ Việt (phản đồ nhân loại)]:

Giới thiệu: Kiếm đạo Lữ gia từng có rất nhiều chiến tích huy hoàng trong những lần đối kháng trận địa xâm lấn thời trước, cũng tham dự mấy lần hành động xua tan trận địa thành công, lập công lao to lớn giúp cho văn minh nhân loại kéo dài, mà Lữ Việt là truyền nhân cuối cùng của kiếm đạo Lữ gia.

Đoạn thời gian Lữ Việt mới sinh ra, kiếm đạo Lữ gia là một trong số quân chủ lực đối kháng sinh vật trận địa, nhưng một ngày nào đó lại tập thể thần bí mất tích, chẳng bao giờ xuất hiện thêm lần nữa, chỉ có Lữ Việt thần bí trở về năm 17 tuổi.

Chuyện người nhà, Lữ Việt chưa từng nhắc tới một chữ, chẳng bao giờ kể rõ với thế nhân, sự kiện này cũng trở thành một án treo.

Khi học ở Tinh Thành Học Phủ, Lữ Việt trở thành học sinh Phong Kỳ, đi theo Phong Kỳ phản bội nhân loại, bị bí mật xử tử sau khi phát hiện.

Sau khi Lữ Việt qua đời, kiếm đạo Lữ gia không có ai thừa kế, dần bị sông dài lịch sử cuốn trôi đi dấu chân cũ, quả thật đáng tiếc.

Hết chương 134.

Chương 135. Liên tiếp đội nồi lịch sử

Nguyên nhân chết: Bảo mật

Nhãn: Kiếm đạo, đời sau của Lữ gia, phản đồ nhân loại

Bạn mạng bình luận:

Coca trộn nước: Lữ Việt phản bội nhân loại thật là thái quá, Lữ gia chiến công hiển hách, một tộc anh dũng, không biết bao nhiêu tổ tiên chết trận khi đối kháng trận địa xâm lấn, kết quả trời má Lữ Việt chạy phắt đi phản bội nhân loại, hiện tại tôi nghiêm trọng hoài nghi Lữ Việt bị Phong Kỳ điều khiển, nếu không Lữ Việt chẳng có lý do gì phản bội.

Tui lên cũng được: Vấn đề đáng nghi nhất không phải Lữ Việt phản bội, mà là hơn trăm người Lữ gia thần bí mất tích, giống như bốc hơi khỏi nhân gian, trừ Lữ Việt thần bí trở về năm 17 tuổi, người còn lại của Lữ gia đi đâu?

Chẳng lẽ là bị sinh vật trận địa diệt tộc?

Vậy ít nhất cũng phải có một số dấu vết mới đúng, tôi cho rằng chỉ có Lữ Việt biết chân tướng, đáng tiếc Lữ Việt chưa từng lộ ra nội dung vấn đề này, biến nó trở thành án treo trong lịch sử.

Rồng lửa rít gào: Sau khi đọc tư liệu, tôi phát hiện Lữ Việt thật sự rất mạnh, thiệt hại một chiến đoàn trận địa để bắt hắn ta, nếu không phải nhận được tin tức nặc danh, sớm mai phục trước, cũng không nhất định có thể bắt được hắn, đáng tiếc kẻ mạnh này đứng về phe đối địch với chúng ta, thật đáng buồn, đáng giận.

Đang chinh chiến đây: Nếu tôi đoán không sai, Lữ Việt hẳn là bị Phong Kỳ mê hoặc, Lữ Việt sinh ra ở Lữ gia, môi trường lớn lên ấy vốn đã đảm bảo hắn ta tuyệt đối sẽ không thể phản bội nhân loại, cũng sẽ căm ghét sinh vật trận địa, sao lại có ý nghĩ phản loạn, cho nên chân tướng giống như tôi nói, đều tại Phong Kỳ.

……

[Trời mé, thật sự quá cừ luôn, lại là ngươi gánh tội giùm, bạn mạng thế hệ này hay dữ, gặp chuyện gì không quyết được thì ụp tội xuống đầu Phong Kỳ, thật sự muốn đánh chữ mắng nhau với họ.]

Phong Kỳ:……

"Chẳng sao, giả sử nếu ta không biết chân tướng, khẳng định cũng sẽ mắng phản đồ phản bội nhân loại, phải bình tĩnh."

[Từ lần đầu tiên bừa bãi vô danh tiến vào mộng cảnh tương lai, sau nhiều lần nỗ lực, ngươi tự nặn mình thành phản đồ nhân loại, hiện tại lại trở thành căn nguyên tai họa đời sau, phỏng vấn một câu, ngươi cảm thấy thế nào?]

"Nội tâm không gợn sóng, thậm chí rất muốn cười." Hắn gắng gượng bình tĩnh nói.

[Vậy ngươi nắm chặt tay làm gì? Rất giận đúng không, cũng muốn đánh chữ mắng nhau với họ đi?]

Phong Kỳ:……

Xem xong tư liệu Lữ Việt, trong lòng hắn hiện lên một nghi hoặc.

Người Lữ gia đi đâu?

Nhìn từ giới thiệu nhân vật và bình luận của bạn mạng, Lữ gia là một thế lực vững chắc cùng thời đại với hắn, cũng là

một trong số chủ lực đối kháng trận địa xâm lấn, lại bốc hơi trong một đêm, hơn trăm người tập thể biến mất.

Chỉ có Lữ Việt một mình trở về năm 17 tuổi.

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhớ tới "Thông Thiên Lộ" trong miệng Lữ Việt.

Chẳng lẽ sau khi người Lữ gia mất tích, đi đến nơi đó?

Ôm nghi hoặc, hắn đóng trang giới thiệu Lữ Việt, bắt đầu tìm thông tin về "Thông Thiên Lộ" bằng thanh tìm kiếm.

Đánh xong mấy chữ mấu chốt, nội dung tìm tòi hiện lên.

Nhưng làm hắn nghi hoặc là, tin tức về Thông Thiên Lộ hiện lên trên màn hình, đều liên quan đến trò chơi, tiết mục TV, vân vân, căn bản không có tư liệu khác.

Nội dung tìm được làm hắn chẳng hiểu ra sao, tình huống này cũng là lần đầu tiên xuất hiện.

Mọi khi dù là nội dung bảo mật, hắn vẫn tìm được tin tức, chỉ là không đủ quyền hạn cho nên không thể click mở, nhưng tình huống chẳng có xíu manh mối nào như hiện tại, đây là lần đầu tiên.

Hắn cảm thấy tình huống này chỉ có hai khả năng xuất hiện.

Thứ nhất, Lữ Việt nói dối, căn bản chẳng có chỗ nào tên là Thông Thiên Lộ, hoặc là tổ chức thần bí tên là Thông Thiên Lộ.

Thứ hai, cấp bậc bảo mật nội dung về Thông Thiên Lộ cao hơn cả cái chết của Mộc Tinh, chẳng những bị che chắn trên mạng, thậm chí cũng bị hoàn toàn che chắn trong lịch sử.

Vì tìm chân tướng, hắn đóng trang vừa rồi, bắt đầu tìm tòi tin tức về Lữ gia thần bí mất tích.

Theo thời gian tìm kiếm, vẻ mặt hắn dần dần ngưng trọng.

Hắn phát hiện lịch sử có không ít tình huống thần bí mất tích, mà nạn nhân mất tích đều là kẻ mạnh đương thời.

Họ đều đột nhiên mất tích vào một ngày nào đó, giống như bốc hơi khỏi nhân gian, từ đó chưa từng thấy xuất hiện, tình huống cực kỳ tương tự người Lữ gia thần bí mất tích.

Cảm thấy sởn tóc gáy đồng thời, hắn bỗng nghĩ tới cha mẹ mình.

Hồi nhỏ hắn nhận được tin tức là, cha mẹ mất tích trong một lần xua tan trận địa, nhưng các đội viên không phát hiện di thể của họ, chỉ tìm được trang bị họ mang theo.

Hắn không rõ thực lực cha mẹ mình ra sao, nhưng hắn biết lúc ấy chiến đoàn trận địa của cha mẹ tựa hồ rất mạnh.

Hắn từng nghe bác gái hàng xóm hâm mộ nói, nếu sau này con trai có thể gia nhập chiến đoàn trận địa đó thì tốt rồi.

Chẳng lẽ cha mẹ mất tích cũng liên quan đến chuyện này?

[Bảo bối, ngươi phát hiện điểm mấu chốt!]

"Lời tự thuật, ngươi biết nguyên nhân kẻ mạnh đương thời thần bí mất tích không?"

[Không biết, nhưng ta biết lịch sử xác thật có rất nhiều kẻ mạnh bất chợt thần bí mất tích vào một lúc nào đó, từ đây không lại xuất hiện.]

Nghe được lời tự thuật trả lời, hắn càng nghi hoặc.

"Chẳng lẽ họ bị sinh vật trận địa ám sát?"

Nhưng ngay sau đó hắn lại phủ định suy đoán, nhìn từ tư liệu hiện có, tổ chức thần bí ám sát thiên tài đương thời chỉ biết xuống tay với thiên tài mới mọc chồi trong nhân loại, ám sát cũng sẽ có thể để lại dấu vết.

Lâm Nhiễm từng có ghi chép tránh thoát ám sát.

Nạn nhân mất tích đều là kẻ mạnh đương thời thành danh đã lâu, thực lực rất cao, tổ chức thần bí muốn đánh chết họ tất nhiên không có khả năng lưu loát lau sạch dấu vết sau mỗi lần hành động.

Họ mất tích khẳng định có nguyên nhân khác.

Điều này làm hắn không khỏi nghĩ tới "Thông Thiên Lộ" trong miệng Lữ Việt.

Chẳng lẽ những kẻ mạnh thần bí mất tích, đều cắp đuôi nhau chạy đến đó?

Lần trước Lữ Việt từng nói với Lâm Nhiễm ở sân thể dục học phủ, nếu là anh, tương lai khả năng sẽ có cơ hội đến đó.

Ý lời này, hiện tại Phong Kỳ hiểu là, lấy tài năng của anh có khả năng trở thành kẻ mạnh, có lẽ có cơ hội đi đến Thông Thiên Lộ.

Nếu Lữ Việt nói thật, vậy những kẻ mạnh mất tích, xác suất cực lớn đều đến cái nơi gọi là "Thông Thiên Lộ".

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn hiện lên nghi hoặc mới.

Thông Thiên Lộ này ở đâu? Vì sao những kẻ mạnh phải đến đó?

Suy tư một lát, mãi chưa rõ nguyên nhân, hắn bất đắc dĩ từ bỏ.

Không thể tra được thông tin về Thông Thiên Lộ trong dữ liệu cơ sở, hắn chỉ có thể tìm kiếm đáp án vấn đề này từ trong hiện thực.

Điểm đột phá nằm trên người Lữ Việt.

Hết chương 135.

Chương 136. Suy đoán lai lịch của giác mút

Không tra ra những thông tin có liên quan về Thông Thiên Lộ, Phong Kỳ đã lựa chọn bỏ cuộc.

Bởi vì tiếp sau đây có rất nhiều chuyện cần phải làm.

Nhân lúc Tiểu Hắc vẫn chưa đến, hắn bắt đầu tìm những thông tin có liên quan đến "Giác Hút".

Lần này Mộc Tinh không còn là mục tiêu tìm kiếm của hắn nữa, mà là trực tiếp tra tìm những tin tức có liên quan đến Giác Hút bên trong cơ sở dữ liệu.

Trước đó hắn một mực điều tra mối quan hệ giữa Mộc Tinh và Giác Hút, bây giờ hắn hoàn toàn cảm thấy có thể đổi phương hướng suy luận khác.

Cũng giống như Tiểu Hắc, hắn cảm thấy Giác Hút đã có thể sống đến bây giờ, thì người ở tương lai nhất định tồn tại những ghi chép có liên quan đến cô ta.

Sau khi hắn nhập xong các từ ngữ tìm kiếm mấu chốt như cô gái nhỏ, tóc trắng, năng lượng mạnh mẽ,…trên thanh công cụ tìm kiếm, sau đó nhấn phím enter.

Chờ đợi vài giây sau, hiển thị những nội dung tương ứng.

Hắn lục tìm trong kho tài liệu, rất nhanh sau đó đã tìm thấy được những ghi chép thông tin có liên quan đến Giác Hút, dưới tiêu đề còn kèm theo bức hình Giác Hút ngồi trước bia mộ vô danh, trước mặt còn có một đóa hoa cắm dưới đất.

[Thân xác bất lão bất tử của Bạch rốt cuộc có lai lịch gì, tôi đã điều chỉnh lại một chút tài liệu chi tiết để có thể giải mã ra.]

Nơi trú ngụ: Không nơi nương tựa.

Nội dung:

(Tệp đính kèm: Hình ảnh lúc nhỏ của Bạch Đồng.ipg)

Xin chào mọi người, không gặp nhau hơn nửa tháng, tôi lại quay trở về rồi đây, có ai nhớ tôi không đấy.

Hôm nay chúng ta sẽ nói một chút về một vấn đề đã nhận được rất nhiều lời bàn tán xôn xao, đó là: Lai lịch của Bạch Đồng

Lần này tôi sẽ chỉnh sửa chi tiết tư liệu lịch sử, tuyệt đối sẽ không còn những nội dung giống nhau nữa.

Vậy thì tiếp sau đây vào thẳng mục chính.

Chúng ta gọi cô gái trong bức ảnh là Bạch Đồng, điểm này có liên quan đến đặc điểm ngoại hình đôi mắt trắng xám, và mái tóc trắng như tuyết của cô ta, không còn cách nào có thể tìm ra được ai là người đầu tiên đưa ra cách xưng hô này.

Căn cứ theo tài liệu ghi chép lịch sử, Bạch Đồng xuất hiện sớm nhất vào năm 2076, khi đó Tinh Thành đột nhiên bị uy hiếp đe dọa bởi những người thuộc "trận địa Ngân Nguyệt" từ phía đông đến, thành phố đối mặt với nguy cơ diệt vong.

Lúc đó, vốn dĩ không ngờ tới chuyện lực lượng quyền lực nhất của Tinh Thành đều được điều đi chi viện cho thành phố tương lai, dù hắn muốn lực lượng ấy gấp rút quay trở về hỗ trợ trong thời gian ngắn cũng đã không còn kịp nữa rồi, hơn nữa lực lượng cố thủ trong nội thành cũng không đủ để ứng phó với nguy cơ lần này.

Những người dân nội thành cũng vì thế mà lo lắng không thôi, bạn nhỏ Bạch Đồng của chúng ta nổi bật bước ra trận địa.

Cô ta dùng sức mạnh của một người để chống lại thủy quái của trận địa Ngân Nguyệt, buộc phải khống chế được sự bành trướng của trận địa Ngân Nguyệt, đồng thời xua tan đi nổi khủng hoảng trong cuộc chiến tàn bạo do trận địa Ngân Nguyệt gây ra, lúc ấy cô ta như một nhất chiến phong thần.

Trận chiến này cũng khiến cho Bạch Đồng bị thương vô cùng nghiêm trọng, phù văn tinh thạch đúc ở trên cánh tay trái của cô ta cũng vì đó mà vỡ ra từng mảnh nhỏ.

Lúc đó những người dân trong Tinh Thành đã thử qua rất nhiều cách để có thể liên lạc được với Bạch Đồng, họ muốn được giúp đỡ cô ta trong việc trị thương, nhưng Bạch Đồng rất cảnh giác với loài người, từ trước đến nay chưa từng cho bất cứ ai tiếp cận mình.

Những ngày tháng sau này, Bạch Đồng mới ở lại Tinh Thành, trở thành biểu tượng của thành phố đó.

Lai lịch của cô ta đó giờ luôn là chủ đề nóng của những người dân Tinh Thành, nhưng đến nay cũng không tìm ra được bất cứ tin tức nào chứng minh được lai lịch của cô gái nhỏ này.

Mọi người đặt ra ba suy đoán về lai lịch của Bạch Đồng.

Suy đoán thứ nhất, mọi người cho rằng Bạch Đồng là sinh vật lĩnh vực siêu thoát duy nhất tồn tại ở loài người, cũng giống như là kẻ phản bội vậy, cô ta cũng là kẻ phản bội của sinh vật lĩnh vực siêu thoát.

Sự suy đoán này được mọi người tán thành nhiều nhất.

Bởi vì sinh vật trận địa có vẻ ngoài không khác gì mấy so với sinh vật có tư duy cao như loài người, cũng rất có khả năng Bạch Đồng là một trong số chủng loại sinh vật trận địa mà chúng ta tạm thời vẫn chưa phát hiện ra thôi.

Suy đoán thứ hai, mọi người cho rằng Bạch Đồng là Rune Transformer lúc đầu, trong một lần nào đó, Rune Transformer mất kiểm soát nên đã mất tích, bây giờ tìm nhớ lại khoảng kí ức đó nên muốn quay trở về.

Suy đoán này quả thực còn trăm ngàn chỗ hở, lỗ hổng đầy ra đó.

Sau khi lật xem xong lịch sử thì bạn có thể hiểu được, kế hoạch đặt ra cho Rune Transformer tham gia đều ra người trẻ tuổi, trường hợp duy nhất xuất hiện người ở độ tuổi vị thành niên chính là đại ma vương Mộc Tinh rồi, nhưng độ tuổi của Mộc Tinh ở thời điểm đó cũng đã là bảy, tám tuổi thôi.

Nhìn từ góc độ vẻ bề ngoài cho thấy, bạn nhỏ Bạch Đồng này chỉ mới hai, ba tuổi, làm sao có thể tham gia vào kế hoạch của Rune Transformer chứ, càng không có khả năng chịu được các loại thí nghiệm trong kế hoạch của Rune Transformer.

Hết chương 136.

Chương 137. Suy đoán lai lịch của giác mút

Cho nên suy đoán này hoàn toàn có thể loại bỏ, mọi người không tin những lời đồn nhảm.

Suy đoán thứ ba, Bạch Đồng là người ở thế hệ sau tham gia vào kế hoạch cải tạo phù văn.

Cho nên trên người của bạn nhỏ Bạch Đồng mới có khảm nạm phù văn tinh thạch, đồng thời có được năng lực chiến đấu vô cùng đáng gờm.

Theo tôi thấy sự suy đoán này vẫn rất đáng tin cậy.

Kế hoạch Rune Transformer hoàn toàn bị hoãn lại sau cái chết của đại ma vương Mộc Tinh, nhưng cùng lúc đó vẫn còn có rất nhiều thập hoang giả đã hoàn thành xong kế hoạch Rune Transformer, đồng thời còn có không ít người trong số họ sau khi kết hợp đã tạo ra thế hệ tiếp theo.

Trong đám con cháu này, không thiếu những con người mới sinh ra với sức mạnh có thể sánh ngang với các sinh vật trận địa, chỉ là trời sinh cơ thể bọn chúng còn chỗ thiếu sót, bình thường rất khó sống qua trăm tuổi.

Có điều bạn nhỏ Bạch Đồng này đến nay cũng đã sống được hơn 500 năm rồi, như tiêu đề có nói đến, cô ta dường như bất lão bất tử, dòng thời gian không có cách nào có thể để lại bất cứ dấu vết gì trên người cô ta.

Tại sao đến mức Bạch Đồng phải giúp đỡ nhân loại, trên phố truyền tai nhau rất nhiều câu chuyện, nhưng những câu chuyện này đều có liên quan đến bia mộ vô danh kia.

Trong đó có một truyền thuyết kể lại khiến cho người ta luyên thuyên về nó nhất, có một người tu hành trong Tinh Thành đang thu dọn tàn cuộc của trận địa, đã phát hiện bạn nhỏ Bạch Hồng đang bị thương nặng.

Hắn không đành lòng, liền đưa bạn nhỏ Bạch Đồng quay về Tinh Thành, dốc lòng chăm sóc, vì thế nên cô ta mới dần khỏe trở lại.

Trong những năm tháng ấy, bạn nhỏ Bạch Đồng quyến luyến không nỡ rời ra người tu hành kia.

Nhưng tuổi thọ của con người chung quy là có hạn, rồi đến một ngày vị tu hành đó cũng đã rời xa nhân gian, Bạch Đồng đau lòng tuyệt vọng mang hắn ta đem chôn tại một nơi không người ở nội thành, và đã lập cho hắn ta một bia mộ vô danh.

Nguyên nhân làm cho bạn nhỏ Bạch Đồng lựa chọn ra tay, thì cũng là lúc trận địa Ngân Nguyệt xâm nhập đến.

Bởi vì chốn Tinh Thành là nhà của người đó mà.

Dù là đánh mất đi phần lớn kí ức sau khi xóa tan trận địa Ngân Nguyệt , nhưng cô ta vẫn nhớ về bia mộ vô danh kia.

Đó là hồi ức mà cô ta muốn bảo vệ nhất.

Chúng ta không thể nào biết được Thực hư của câu chuyện này, nhưng điều có thể khẳng định đó là bia mộ vô danh kia có ý nghĩa vô cùng quan trọng đối với bạn nhỏ Bạch Đồng.

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt cũng đã trôi qua hơn 500 năm.

Đến được ngày hôm nay, bạn nhỏ Bạch Đồng đã trở thành vị thần bảo vệ và biểu tượng của Tinh Thành chúng tôi, nhưng cho đến nay cô ta vẫn không muốn tiếp xúc với bất kì ai khác. Lai lịch của cô vẫn luôn là bí mật, không có bất kỳ tư liệu nào có thể giải thích được.

Hành tung của cô trong Tinh Thành không một ai biết rõ.

Có người nhìn thấy cô giành thức ăn với mấy con chó hoang ở trong con hẻm nào đó.

Có người lại nhìn thấy cô nằm trên đỉnh của một tòa nhà cao trong đêm khuya thanh vắng, ngắm nhìn bầu trời đêm đầy sao lấp lánh, như đang nhớ về cố nhân.

Cũng có người thường xuyên vào buổi sáng tinh mơ đầy sương sớm bắt gặp cô đang quỳ trước bia mộ, cúi đầu dâng hoa, rồi khóc thầm.

Chỉ là cố nhân qua đời, nhưng để lại trong Bạch Đồng vọn vẹn là những kí ức và nỗi cô đơn vô tận.

…

Sau khi đọc xong bài tư liệu có liên quan đến Giác Hút, Phong Kỳ vừa cảm động lại vừa thấy đau lòng.

Lúc này hắn mới hiểu ra, hóa ra người dân Tinh Thành đều biết sự tồn tại của Giác Hút, thậm chí xem cô là biểu tượng và thần bảo vệ.

Còn về chủ nhân của bia mộ kia là ai, người dân Tinh Thành có thể không biết, nhưng chẳng lẽ hắn có thể không rõ sao?

Chẳng lẽ cô ta thật sự là Mộc Tinh?

Câu trả lời của câu hỏi này, trước khi tìm thấy tác phẩm điêu khắc trên băng của thi thể Mộc Tinh được chôn trong hầm trú ẩn theo mô tả cơ sở dữ liệu, tạm thời không thể nào khảo chứng được.

Nhưng cô ta biết rõ Giác Hút có mối quan hệ với Mộc Tinh.

Hắn của tương lai sau khi bị tử hình, thi thể được Mộc Tinh ôm đi mất.

Nhưng người được chôn ở dưới bia mộ vô danh kia, cũng chính là tro cốt của "hắn tương lai", Giác Hút không thể vô duyên vô cớ mà đi bái tế hắn được.

Thời gian có hạn, không hiểu rõ nguyên nhân nên hắn chỉ có thể bỏ cuộc.

Sau này vẫn có thể tiếp tục tra lai lịch của Giác Hút, còn điều quan trọng nhất bây giờ là lục tìm nội dung email, tra xem Mạc Phi đã để lại cho hắn của tương lai những tin tức nào.

Sau đó hắn nhập mật khẩu email cá nhân vào trong cơ sở dữ liệu, sau vài giây chờ đợi, trang email hiện ra.

Sau khi nhập xong mật khẩu gồm 12 số, hòm thư điện tử mở ra, từng thông tin một lần lượt hiện lên trên màn hình.

Tra bên trong, hắn lướt qua những thông tin không quan trọng, chỉ xem chỗ trọng điểm.

Hết chương 137.

Chương 138. Suy đoán lai lịch của giác mút

Nội dung của email:

"Tổ chức đã được thành lập một cách thầm lặng, tôi đặt tên là Phá Hiểu, cũng giống với tổ chức Lê Minh của Mộc Tinh, nghe rất có ý nghĩa đúng không, tượng trưng cho sự bắt đầu của ánh sáng. (Cười to.jpg)"

"Để tìm ra được người sói tiềm ẩn, tôi giữ sự cảnh giác của bản thân đối với tất cả mọi người, nhìn chung cho thấy Lữ Việt không có khả năng là người sói nhất, tôi đặt ra cho họ những nhiệm vụ không giống nhau, trong đó Lữ Việt tiếp tục phụ trách bảo vệ sự an toàn của những tân học viên thiên tài…"

"Vẫn sẽ quyết định sắp xếp cho Giả Dịch vào viện nghiên cứu Tinh Hồng để làm nhiệm vụ dò xét báo cáo tình hình, bởi vì cậu ta là người có thành tích học tập cao nhất trong tổ chức Phá Hiểu, chỉ cần cậu ta nổ lực cố gắng thì dù cho có bắt đầu từ con số 0 đi chăng nữa, cũng có thể gia nhập vào viện nghiên cứu Tinh Hồng."

"Thời cơ sắp chín muồi rồi, hôm nay tôi đã nhận được tình báo của Giả Dịch gửi đến, Viện nghiên cứu Tinh Hồng muốn lập một căn cứ nghiên cứu mới bên ngoài Tinh Thành, lần này tôi định sẽ cung cấp cho mỗi thành viên trong tổ chức thông tin tình báo sai lầm về những vị trí hoàn toàn khác nhau, đồng thời tìm đến Mạc Phi để mượn một nhóm robot trinh sát, các robot này được ẩn giấu trước mỗi vị trí tọa độ, chỉ cần ở vị trí nào xuất hiện người khả nghi có ý định phá hỏng, vậy thì tôi

có thể chuẩn xác tìm ra được người sói tiềm ẩn, tiếp theo sau chúng ta cứ chóng mắt lên mà đợi thôi."

"Tôi ngồi ở phía trước camera giám sát, cảm thấy không thể tin được, vị trí trong thông tin sai lệch mà tôi gửi đều không hề cho thấy nhân viên tổ chức bí ẩn nào muốn đến phá hoại, mà thay vào đó nhân viên tổ chức bí ẩn đến phá hoại lại xuất hiện ở vị trí mà bọn họ đều không biết chính xác."

"Lẽ nào Giả Dịch là người sói sao? Bởi vì ngoại trừ Giả Dịch và tôi ra, thì căn bản không có ai khác biết được tình báo chính xác cả, bây giờ tổ chức bí ẩn lại có được tình báo chính xác đó, tất cả chứng cứ đều chỉ Giả Dịch mới là người sói bí ẩn."

"Chuyện tôi phát hiện tổ chức mà bản thân đang tham gia có vấn đề, đang tiến hành âm thầm điều tra, dường như tổ chức bí ẩn này đều đã biết hết, cho nên họ đã quyết định trực tiếp ra tay với tôi, lần này qua sự kiện cung cấp tình báo giả, tôi bị quân đội Tinh Thành lập án điều tra rồi."

"Tình hình của tôi bây giờ rất bất ổn, chắc nên tìm đến Mạc Phi một chuyến, sau đó mới giao email cho hắn."

"Hôm nay đến viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, bỗng nhiên sự nghi ngờ của tôi về việc Giả Dịch là người sói lại nảy sinh ra hoài nghi, lúc kiểm tra an ninh ở viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, người ta phát hiện ra một con chip đặc biệt dùng để theo dõi đã được cấy vào cơ thể tôi."

"Cho nên phải chăng có một khả năng rằng, trên thực tế thông qua con chip nghe lén, nội dung của cuộc trò chuyện lúc tôi và Giả Dịch gọi video với nhau đã bị người sói trong tổ chức có được, đồng thời sau khi hắn nhận được thông tin giả, liền biết được bản thân tôi đang nghi ngờ thành viên trong tổ chức, cho nên hắn ta mới tương kế tựu kế thực hiện nhiệm vụ như thường lệ, rồi đưa cho tổ chức bí mật đứng phía sau hắn

những thông tin chính thống, và nói cho tổ chức bí mật ấy biết rằng tôi đã không còn nằm trong tầm kiểm soát, cho nên tổ chức bí mật này mới ra tay với tôi."

"Tôi đã không còn thời gian để điều tra chân tướng sự thật nữa rồi, hôm nay quân đội Tinh Thành lại đến lần nữa, chỉ ra việc tôi âm thầm thành lập tổ chức Phá Hiểu, phân công trở thành nội gián tại viện nghiên cứu Tinh Hồng, sai Lữ Việt ám sát nhân loại và các tân học viên thiên tài, hàng loạt tội danh được đặt ra, tôi không thể nào phản biện được nữa."

"Cái chết lần này có lẽ sẽ đến sớm hơn trước kia, tôi đã gửi email cho Mạc Phi rồi, và nói cho hắn ta tất cả những gì mà tôi biết, có lẽ hắn ta có thể cung cấp cho cậu những thông tin mật báo có ích."

"Ngoài ra còn một việc nữa, tôi đã nói với Mạc Phi rằng tôi đã từng đi xuyên đến tương lai, tên tiểu tử này quả thực là muốn đưa tôi đi kiểm tra tinh thần, làm thế nào cũng không chịu tin, vấn đề là tôi cũng không có cách nào chứng minh bản thân mình có thể đến được tương lai, tôi nói công pháp mà tôi sáng tạo ra đều là đạo nhái cả, hắn ta mắng tôi bị điên rồi, cuối cùng tôi phải thề thốt và cam đoan thì tên tiểu tử này mới miễn cưỡng tin những gì mà tôi nói."

"Bức xúc thật đấy, mặc dù biết được trong khoảng thời gian đó bản thân nhất định sẽ phải mất mạng, nhưng thật sự lúc trước khi chết vẫn có rất nhiều điều quyến luyến và không nỡ rời xa…tôi rất tiếc nuối, tôi không có thời gian để yêu đương hay sinh con cái, nhưng tôi đã giao lại cho Mạc Phi tài khoản ủy quyền, có lẽ hắn ta có thể giúp cậu giải quyết được vấn đề này."

"Thôi đừng, thế giới tươi đẹp này, tôi thoát ra đây, cậu cố lên đấy nhé."

…

Hết chương 138.

Chương 139. Thông điệp của Mạc Phi

Xem đến đây, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Đến cuối cùng cũng không thể tìm ra được người sói đang ẩn nấp trong tổ chức Phá Hiểu, mọi sự cố gắng coi như đổ sông đổ biển.

Nhưng hắn của tương lai cũng không thể thoát ra được số phận bị chém đầu.

[Đừng nhìn cậu của tương lai nói với từ biệt sau cùng với thế giới này một cách nhẹ nhàng như thế, còn nói cái gì mà giải thoát, thật ra chỉ là không muốn làm cho cậu thêm áp lực mà thôi, nói không chừng lúc đó đã khóc như mưa rồi, phải lau ít nhất là ba hộp khăn giấy đấy.]

"Cái gì mà khóc như mưa cơ chứ, đó là bộ dạng mít ướt của mấy đứa con giá mà, dù tôi có khóc thì cũng sẽ khóc với dáng vẻ mạnh mẽ của một thằng con trai!" Phong Kỳ không nhịn được đến nổi mắt trợn trắng cả lên.

[Ồ? Vậy thì dáng vẻ khóc lóc mạnh mẽ của nam tử hán thì sẽ như thế nào nhỉ? Khóc như mưa bão? Hay khóc như sấm chớp? Hay là tiếng khóc thút thít của đáng nam nhi?]

Phong Kỳ: …

Hắn bị cà khịa một phen, nổi đau trong lòng hắn cũng nhạt dần, và hắn muốn giơ ngón tay giữa lên với những lời cà khịa đó.

Tiếp sau đó, hắn nhấp vào cột thứ hai trong email cá nhân.

Cột này có hiện thị hai chữ "Mạc Phi", hiển nhiên đó là những tin tức mà Mặc Phi để lại cho hắn.

Đọc nhật ký Mộc Tinh, Phong Kỳ đã khẳng định một chuyện.

Từ đầu tới đuôi Mộc Tinh chưa từng phản bội nhân loại, cô trước sau kiên trì mộng tưởng của họ, chiến vì nhân loại.

Nhưng chỉ thông qua nhật ký Mộc Tinh, căn bản chẳng thể tìm ra nguyên nhân cụ thể Mộc Tinh tàn sát dân trong thành, cùng với lí do cô tàn sát bình dân.

Hiện tại hắn chỉ có thể gửi hy vọng vào hòm thư Mạc Phi, có lẽ trong đó sẽ có tin tức mình muốn.

Click mở thanh "Mạc Phi" trong hòm thư, tin tức nhắn lại tức khắc hiện lên.

Thông điệp hòm thư · Mạc Phi:

"Trước khi cậu bị xử tội tôi căn bản không tin cậu, xuyên đến tương lai cũng quá thái quá, tôi tin vào khoa học, vốn luôn cho rằng xuyên qua thời gian chỉ tồn tại trong khoa học viễn tưởng và phim huyền huyễn."

"Chẳng sợ tương lai cũng không có khả năng có chuyện này, không phải tôi xem nhẹ khoa học nhân loại phát triển, là bởi vì thời gian vốn là một thứ mà cảm quan nhân loại không cảm giác được, chỉ có thể tham chiếu các loại hệ để thể hiện ra động thái tồn tại của nó, ví như kim thời gian trên đồng hồ thể hiện thời gian trôi đi, hoặc là máy 3D bày ra cho chúng ta thị giác, thính giác, xúc giác mới có thể cảm nhận được cái gọi là thời gian."

"Một thứ mơ hồ như thế, sao có thể bị khống chế, có thể tùy ý xuyên qua."

“Nhưng nhìn video cậu bị xử tội, tôi hoảng sợ phát hiện, tình cảnh của cậu giống như đúc những gì cậu từng suy đoán, bao gồm Mộc Tinh xuất hiện, hiện tại tôi tin cậu xuyên đến tương lai.”

“Tôi không dám xem hết video xử tội, thật sự không nhìn được, quá đau khổ, chỉ nghĩ thôi tôi đã sắp không chịu nổi, vì nhanh chóng thoát khỏi trạng thái này, tôi tự chuốc say mình, nhưng hôm sau tỉnh lại liền thấy được tin tức cậu bị xử tội, má nó, anh em của bố mày thế là đi tong.”

“Lúc trước đọc mấy câu gửi gắm, tôi đại khái hiểu cậu muốn làm gì, kế tiếp để tôi gánh vác mộng tưởng của cậu đi, người khác không tin cậu, tôi có thể không tin cậu chắc.”

Khi lật xem, Phong Kỳ tăng nhanh tốc độ đọc.

Lược qua mấy phần phun tào cảm xúc hóa, nắm chặt thời gian bắt đầu tìm những tin tức hữu dụng.

“Đọc lại tin tức và báo chí gần đây, kể cho cậu biết hướng đi kế tiếp của mấy thành viên Tổ Chức Phá Hiểu vậy, đầu tiên là ba anh em Hạ gia, họ đều bị phán tử hình, cùng bước lên đoạn đầu đài sau khi cậu qua đời, trước khi chết họ rất kiên cường, dõng dạc tuyên bố không hối hận đi theo cậu.”

“Cái cậu nằm vùng, chính là Giả Dịch cũng bị xử quyết, bị Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng xử quyết bên trong, kế đó mới đăng video ra ngoài, tôi có xem, thằng nhãi đúng là hán tử, trước khi chết đối mặt thẩm vấn, không nói bậy cậu một câu.”

“Trong đó Nghiêm Phục, Dương Tiểu Tâm, Nhạc Bình An, Thái Quả, Tu Hồng Vân chưa từng tham dự hành động nào khi gia nhập Tổ Chức Phá Hiểu, chỉ giúp Tổ Chức Phá Hiểu phát triển, cho nên hình phạt được giảm nhẹ hơn, chưa kể chỗ dựa sau lưng họ sống chết bảo vệ, đều chỉ bị phán tù chung thân.”

“Trừ cậu ra, bị phán nặng nhất là Lữ Việt, cậu nhóc bị xử lý bảo mật, mọi người rất kháng nghị kết quả này, nhưng chính phủ nén xuống hết áp lực dư luận, chỉ nói Lữ Việt thân phận đặc thù, bị bí mật xử quyết.”

“Rất nghi hoặc đúng không? Kỳ thật tôi cũng rất nghi hoặc, cậu nói trong bọn học sinh này có tay trong, nhưng tất cả mọi người bị xử tội, cũng không được thế lực sau lưng đón về, tôi hoài nghi cậu đoán sai, căn bản chẳng có tay trong nào hết, kẻ bỏ chip lên người cậu cũng chả phải thành viên tổ chức cậu.”

……

“Nói một chuyện lạ, còn nhớ kỹ thuật khoa học Psionic tôi từng nói với cậu không? Kỳ thật Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ đã triển khai nghiên cứu lĩnh vực này, cũng đã có thành quả lộ rõ, nhưng vẫn chưa tuyên bố thành quả ra ngoài, tôi cũng vô ý biết được, có lẽ là vì kỹ thuật này chưa đủ hoàn thiện đi.”

“Được đề bạt, cấp bậc quyền hạn được tăng lên, cũng nhận được một con đường nghiên cứu khoa học rất thái quá, chế tạo sâu trùng Psionic, cái thứ đó thật sư có thể phát minh được sao? May mắn bên tôi chỉ phụ trách quy hoạch khái niệm, nội dung chính có các đại lão Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ phụ trách.”

*Đại lão: Dân chuyên nghiệp trong một phương diện nào đó gọi là đại lão của ngành.

Hết chương 139.

Chương 140. Thông điệp của Mạc Phi

“Trời mé, hôm nay xảy ra chuyện lớn, Tu Hồng Vân, Thái Quả, Nhạc Bình An lúc trước bị phán tù chung thân được bí mật thả ra ngoài, sau đó được thế lực sau lưng mình đón đi, chẳng lẽ ba người này đều là tay trong? Hay thế lực sau lưng họ trả một cái giá khổng lồ, nộp tiền bảo lãnh cho họ ra ngoài?”

“Tin tức này không công bố ra ngoài, dân chúng không biết, nếu không có lẽ sẽ xốc tung nóc nhà, tôi là vì Nhạc Bình An có lai lịch từ Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ, biết được bằng vào con đường bên trong và tán phét với các đại lão, tin tức này cũng là bảo mật trong Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ bọn tôi.”

……

“Sao tôi thấy hướng nghiên cứu khoa học của Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ càng ngày càng thái quá, nghiên cứu sâu trùng Psionic thật sự có tiến triển, biết được khi tán phét với các đại lão, hình như họ muốn sáng chế một cỗ máy chiến đấu đặc thù có thể tùy thời lên trận, nhưng thành quả hiện tại vẫn phải chờ xa lắc xa lơ lắm mới đến ngày hoàn thành.”

“Hoắc, gần đây một chủ nhiệm Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ đưa ra một khái niệm, có lẽ có thể dùng Phù Văn Tinh Thạch của sinh vật trận địa đảm đương làm sức mạnh khởi động cỗ máy sâu trùng, kết hợp hai thứ, sáng tạo cỗ máy chiến đấu phù văn Psionic.”

“Ý nghĩ trong đầu ông lão này quá bay lắc hoang đường, càng kỳ quái hơn là đề nghị này thật sự được phê duyệt, hy vọng sẽ không lãng phí quá nhiều tài nguyên cho hạng mục, cấp bậc quyền hạn của tôi chưa đủ chạm đến phương án bố trí tỉ mỉ, nhưng hy vọng cậu có thể mang về tư liệu quan trọng phương diện này từ tương lai, có lẽ có thể thúc đẩy khoa học kỹ thuật của nhân loại phát triển.”

……

“Ầy, Mộc Tinh vẫn thành lập quân phản loạn Bình Minh, hết thảy đều giống như cậu tiên đoán, nhưng tôi không tra được nguyên nhân cô ấy phản bội nhân loại.”

“Ta thử cùng nàng lấy được liên hệ, nhưng hiện tại căn bản không có bất luận cái gì con đường có thể liên hệ đến nàng, nghe nói nàng hiện tại đang ở tổ kiến một chi phù văn cải tạo người nghiên cứu khoa học đoàn đội, chuẩn bị tiếp tục tiến hành phù văn cải tạo người kế hoạch nghiên cứu.”

……

“Mấy năm nay Mộc Tinh quá điên cuồng, thậm chí có thể nói là phát rồ, điên cuồng diệt phố, tàn sát nơi nơi.”

……

“Sáng sớm hôm nay biết tin, Mộc Tinh qua đời, tôi không quá rõ đầu đuôi câu chuyện, nghe nói là toàn bộ thành phố liên hợp hành động, cuối cùng Mộc Tinh bị mang đi bí mật xử tử.”

……

“Tinh Thành nguy rồi, lĩnh vực trận địa Ngân Nguyệt phía Đông đột nhiên nhanh chóng khuếch trương về phía Tinh Thành, hiện tại phần lớn chiến lực của Tinh Thành bị phái đi chi viện cho Vị Lai Thành, căn bản không thể kịp thời gấp trở về, chẳng phải cậu nói tôi có thể thọ hơn chín mươi tuổi cơ

mà? Sao tôi cảm thấy hôm nay tôi sẽ chết, rõ ràng phải ba mươi năm nữa mới đến lúc giã từ mới đúng.”

……

“Má ơi, đột nhiên xuất hiện một bé gái, một thân một mình đối kháng lĩnh vực trận địa Ngân Nguyệt, thậm chí hoàn toàn đánh tan nó, cô nhóc là siêu vũ khí dính người cậu từng miêu tả với tôi: Giác Hút?”

“Hẳn là Giác Hút, nhưng tôi thật sự không tra ra được lai lịch của cô nhóc, chẳng có xíu manh mối nào.”

……

Từ đoạn sau phần nhắn lại này, chỉ còn một số việc vặt vô nghĩa.

Mạc Phi chỉ mãi cắm cọc trong Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ, tin tức đạt được cực kì hữu hạn.

Khi lật xem, Phong Kỳ phát hiện tin tức kế tiếp đều liên quan đến thành quả nghiên cứu, cùng với phương hướng nghiên cứu khoa học của Viện Nghiên Cứu Khoa Kỹ.

Đồng thời Mạc Phi mãnh liệt hy vọng hắn có thể thúc đẩy khoa học của văn minh nhân loại phát triển, mang về một số tư liệu quan trọng nghiên cứu khoa học từ tương lai.

Ngay khi hắn cho rằng kế tiếp hòm thư sẽ chẳng còn tin tức hữu dụng nào nữa, câu nhắn lại phía đầu hấp dẫn sự chú ý của hắn.

“Đã thành công phát minh máy bay tàng hình không người lái, gần đây tôi bố trí nó quan sát hướng đi của Bạch Đồng ở mộ bia vô danh, kết quả, cậu đoán xem tôi chụp được cái gì, một người phụ nữ đến gần Giác Hút, Giác Hút lại cũng chẳng kháng cự cô nàng, cho cậu xem hình ảnh chất lượng cao của tôi (hình ảnh đính kèm.jpg)”

……

Ôm lòng nghi hoặc, Phong Kỳ click mở hình ảnh đính kèm.

Khi thấy rõ cô gái trong hình, đồng tử hắn chợt co lại.

Cô gái trong hình là chủ nhiệm khoa gien của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, "Úy Vi", qua vài thập niên, dung mạo cô chưa từng thay đổi phần nào.

Nháy mắt, một dòng suy luận hoàn chỉnh hiện lên.

Thu thập máu thiên tài, Rune Transformer, Mộc Tinh, nghiên cứu gien, phục chế thiên tài…… Các loại từ mấu chốt xâu chuỗi trong đầu hắn.

*Phục chế: Làm lại cho đúng hình dáng ban đầu của hiện vật.

Hắn không kiềm được suy đoán, có lẽ là Úy Vi lợi dụng gien Mộc Tinh, phục chế ra Giác Hút.

Từ đó có thể giải thích rất nhiều vấn đề.

Dù sao cũng là phục chế gien, khẳng định sẽ có khuyết tật, dẫn tới thân thể Giác Hút trước sau không thể trưởng thành.

Hết chương 140.

Chương 141. Thông điệp của Mạc Phi

Cũng có thể giải thích lí do Giác Hút quấn lấy dán, bởi vì Giác Hút kế thừa một phần ký ức và cảm giác của Mộc Tinh, trời sinh cảm thấy thân mật với hắn.

Cho nên sau khi Giác Hút bị kích hoạt, sẽ theo thói quen lặp lại việc muốn làm nhất trong lòng Mộc Tinh, bao gồm cúi đầu dâng hoa lên trước bia mộ hắn.

Nếu thật là như thế, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cũng có thể được tẩy trắng một phần.

Tiếp tục cân nhắc dựa theo nội dung kể trên, Giác Hút khẳng định là vũ khí bí mật mà Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng phát minh.

Bởi vì lĩnh vực trận địa Ngân Nguyệt đột nhiên khuếch trương, Tinh Thành gặp phải nguy cơ diệt vong, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bất đắc dĩ kích hoạt Giác Hút, dùng nó để đối kháng lĩnh vực trận địa Ngân Nguyệt.

Nhưng sau khi lĩnh vực trận địa Ngân Nguyệt bị đánh tan, Giác Hút chẳng còn bị Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng điều khiển, chỉ hơi thân thiết với Úy Vi sáng tạo ra nó, cho nên vẫn mãi lượn quanh Tinh Thành.

Điểm duy nhất không thể hoàn toàn tẩy trắng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, một chuyện chẳng thể giải thích là, bên trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có sinh vật trận địa.

Trong tư liệu lịch sử từ đó đến giờ, chưa từng có ghi chép sinh vật trận địa chung sống hoà bình với nhân loại.

Đối tượng duy nhất có chút tranh luận trên mạng, là Giác Hút.

Nhưng điểm tranh luận cũng là căn cứ trên cơ sở Giác Hút là sinh vật trận địa.

Thông điệp của Mạc Phi, làm hắn càng nhận rõ lai lịch của Giác Hút.

Tuy chỉ là phỏng đoán, nhưng nghĩ đến thân phận chủ nhiệm khoa gien Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng của Úy Vi, cùng với đề án chế tạo thiên tài cô từng chính miệng nhắc đến, dòng suy luận này cực kì hợp lý.

Khả năng Giác Hút là thể phục chế của Mộc Tinh gia tăng biên độ lớn.

Có lẽ sau khi Mộc Tinh chết, cô bị đưa đi Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau đó Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cấy Phù Văn Tinh Thạch vào phôi thai phục chế, do đó ra đời Giác Hút.

Ngay khi hắn muốn tra tìm bằng chứng trong dữ liệu cơ sở để chứng minh suy đoán, âm thanh lời tự thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tích, Tiểu Hắc đang trên đường đòi mạng, làm ơn ngươi chú ý thời gian, bằng không sẽ bay màu ngay á.]

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, hắn mới nhận thấy chẳng còn bao nhiêu thời gian tiếp tục điều tra, đành nhấc chân rời đi trước.

Trước khi rời đi hắn lại liếc qua bức ảnh trên màn hình, bắt đầu tò mò thân phận Úy Vi.

Vì sao trông cô trẻ mãi không già? Rốt cuộc là địch hay bạn?

Nhưng quyền hạn tìm đọc thông tin nhân vật đã dùng xong hết, hắn chỉ có thể chờ lần sau tiến vào mộng cảnh tương lai

rồi điều tra tin tức Úy Vi.

Không chút do dự, hắn lập tức cất bước đi đến thông đạo kim loại.

Hiện tại quan trọng nhất là nhanh chóng rời khỏi đây, sau đó đi nhặt vũ khí Giác Hút.

Về thông điệp khác trong hòm thư, cùng với nội dung chưa được giải đáp, chỉ có thể chờ lần sau đi vòng trở về tra tiếp.

Sau khi rời khỏi khu tránh nạn, Phong Kỳ trực tiếp đi về hướng đông.

Tất cả zombie và nhuyễn trùng tử vong hắn gặp ven đường đều trở thành mục tiêu để hắn phát tiết cảm xúc, và giải tỏa những ức chế trong lòng.

Trong quá trình tay đấm chân đá tiến về phía trước, hắn phát hiện thể chất của mình có sự tăng lên rõ ràng.

Bất kể là sức bật hay lực lượng cũng đều được nâng cao hơn so với trước đây.

Thật ra, hắn cũng từng nghĩ đến việc sẽ không làm gì cả, mà chỉ dựa vào săn giết quái vật trong giấc mơ tương lai để tăng cường sức mạnh của bản thân.

Nhưng sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn vẫn quyết định từ bỏ lựa chọn này.

Nếu như hắn có tiền tài vô tận để bổ sung năng lượng thì hắn có thể làm như vậy, mặc dù nắm đấm không thể giải quyết tất cả các vấn đề nhưng lại có thể giải quyết hầu hết các vấn đề.

Vấn đề là hắn căn bản không có đủ tiền để lãng phí, hiệu quả và lợi ích thu được từ việc áp dụng hình thức này để mạnh lên là thấp nhất, cũng không có cách nào giải quyết được những tai họa ngầm tồn tại trong lịch sử.

Ví dụ như tìm ra nguyên nhân Mộc Tinh đồ thành, nó vốn không thể được giải quyết bằng cách tiến vào giấc mơ tương lai săn giết quái vật và tăng lên thực lực.

Vì vậy, trước khi có đầy đủ tài chính, hắn tạm thời không có ý định lấy tăng lên thực lực bản thân là chủ yếu.

Nhưng hắn cũng sẽ không bỏ qua bất kỳ cơ hội nào có thể giúp hắn tăng lên thực lực của bản thân.

Giữa cơn gió gào thét, Phong Kỳ mạnh mẽ đi qua cánh đồng hoang vu trải đầy xương khô.

Không biết đi được bao lâu, những tàn tích của thành phố dần hiện ra trước mắt hắn.

Hắn ngay lập tức gia tăng tốc độ của mình và cảnh giác nhìn xung quanh, để tránh bị các sinh vật trận địa giấu ở xung quanh đánh lén.

Trước khi tìm được Giác hút, hắn cảm thấy mình vẫn nên thận trọng thì tốt hơn.

Nếu so với lúc ban đầu thì thực lực của hắn hiện tại đã tăng lên rất nhiều, nhưng đứng trước sinh vật trận địa vẫn không đáng chú ý.

Hết chương 141.

Chương 142. Cánh cửa bí mật thần bí

Bước vào lối vào của thành thị đổ nát, xuất hiện trước mắt hắn là một khu phố đầy những vết nứt và sỏi đá, có nhiều loại cây cỏ với hình thù kỳ quái mọc trong những vết nứt, những tòa nhà ở hai bên đường rách nát và nghiêng ngả, lộ ra cố thép đã rỉ ở bên trong, dường như có thể sập bất cứ lúc nào.

Cảnh tượng hoang tàn trước mặt giống như tận thế trong phim ảnh.

Mặc dù bố cục kiến trúc ở đây có hơi khác so với trong trí nhớ của hắn, nhưng hắn vẫn đại khái nhớ rõ vị trí của khu cư xá bị bỏ hoang, và tiếp tục đi về hướng đông.

Hắn rất thận trọng khi tiến về phía trước.

Hắn không sợ chết, bởi vì dù thế nào thì hắn cũng không thể chạy thoát khỏi sự truy sát của tiểu Hắc, điều hắn sợ là chết mà không có bất kỳ giá trị nào.

[Dinh a dinh, ngươi quay đầu nhìn về hướng ba giờ, và phát hiện một cây thực vật màu xám nhìn qua không có gì nổi bật, trên thực tế cũng không có gì nổi bật.]

Phong Kỳ: …

Mang theo sự nghi ngờ, hắn quay đầu nhìn về hướng ba giờ, ánh mắt tập trung trên một cây thực vật màu xám tro.

Cây thực vật này toàn thân màu xám, những chiếc lá giống như lông vũ được phủ đầy lông tơ mảnh, chính như lời tự

thuật nói, nó không có gì nổi bật và không có đặc điểm gì so với cỏ dại xung quanh.

Bước đến trước cây thực vật này, hắn ngồi xổm xuống tỉ mỉ quan sát.

"Lời tự thuật, cái đồ chơi này có làm được gì?"

[ngươi đào đất lên, phát hiện dưới rễ cây thực vật không có chút nào nổi bật này mọc một trái cây màu đỏ rực, thế là ngươi quyết định đem nó cho giác hút làm đồ ăn vặt.]

Nghe vậy, hắn không khỏi sững sờ.

"Ý của ngươi là, giác hút thích ăn cái này?"

[ngươi bỗng nhiên nghĩ đến, nếu năng lực của Mộc Tinh là thu hoạch lực lượng từ ăn uống, và có thể hấp thụ chất dinh dưỡng từ thức ăn để nhanh chóng phục hồi các vết thương trên cơ thể, như vậy Giác hút rất có khả năng là người phục chế của Mộc Tinh, phải chăng cũng có thể hấp thụ năng lượng từ trong đồ ăn để phục hồi thân thể bị thương nặng, nói không chừng bằng cách này, nó có thể thu được lực lượng chiến thắng tiểu Hắc.]

Nghe xong giải thích quanh co lòng vòng của lời tự thuật, hắn mới giật mình hiểu được ý của lời tự thuật.

Thực lực của Giác hút mạnh đến mức nào, trong lịch sử có thể tìm được đáp án.

Nó từng lấy lực lượng của một người đập tan sự khuếch trương của trận địa Ngân Nguyệt, sau đó nhất chiến thành danh.

Nhưng nó cũng bởi vậy mà bị thương nghiêm trọng, phù văn tinh thạch khảm trên cánh tay trái nó thậm chí đã bị vỡ vụn trong trận chiến.

Khi đó, dân chúng của Tinh Thành từng nghĩ rất nhiều cách tiếp xúc với Giác hút, để chữa thương cho nó.

Nhưng Giác hút rất cảnh giác đối với tất cả mọi người, họ căn bản không có cách nào đến gần nó, cho nên vết thương trên người nó đến bây giờ vẫn chưa lành lại.

Mấy lần trước giao chiến cùng tiểu Hắc, Giác hút thực tế vẫn chưa phát huy ra chiến lực thực sự của mình.

Lời nói của lời tự thuật khiến hắn nghĩ đến một biện pháp có thể giúp hắn kéo dài thời gian dừng lại trong giấc mơ tương lai.

Đó chính là trợ giúp Giác hút tìm kiếm đồ ăn có thể chữa trị vết thương, nói không chừng sau khi khôi phục chiến lực, Giác hút thậm chí có thể chiến thắng tiểu Hắc.

Không còn bị tiểu Hắc truy sát, đồng nghĩa với việc hắn có vô hạn thời gian dừng lại trong giấc mơ tương lai.

Dù không có tài khoản quyền hạn để đọc nội dung trong kho số liệu, thì hắn cũng có thể dựa vào săn giết quái vật để làm cho mình mạnh hơn.

Cho dù Giác hút không thể chiến thắng tiểu Hắc, thì sau khi chiến lực tăng lên, nó cũng có thể kéo dài thời gian hắn dừng lại trong giấc mơ tương lai.

“Cảm ơn đã nhắc nhở, có lẽ có thể thử một chút.”

[đừng khách khí, tin tưởng ta là được rồi, ta còn có thể hại ngươi sao, dù sao thì hổ dữ còn không ăn thịt con.]

“Cút!”

Đào bùn đất lên, chính như lời tự thuật nói, có một trái cây màu đỏ rực mọc dưới rễ của cây thực vật màu xám.

Sau khi bẻ gãy rễ cây và gỡ trái cây xuống, chỗ rễ cây bị đứt gãy lập tức tỏa ra mùi thơm nồng và có một chất lỏng màu trắng sữa chảy ra.

“Quả này ta ăn có hiệu quả gì không?” Hắn không khỏi tò mò dò hỏi.

[có, có thể tráng dương, hiệu quả đặc biệt tốt.]

Nghe những lời này, hắn nhịn không được trợn trắng mắt.

Trong giấc mơ tương lai hắn còn chưa mọc ra thứ đồ chơi kia, hiển nhiên là lời tự thuật đang quanh co lòng vòng nói cho hắn biết không có hiệu quả.

Hít một hơi thật sâu mùi thơm ngọt trong không khí, hắn lại tiếp tục đi về hướng đông.

Trên đường đi, lời tự thuật lại lên tiếng chỉ dẫn mấy lần, giúp hắn tìm được ba cây linh thực.

Trong thế giới hiện thực, những sản phẩm đặc biệt như linh thực, linh mỏ chỉ xuất hiện trong những trận địa có linh khí nồng nặc, nhưng trong thế giới tương lai, loại thực vật này dường như có thể thấy được ở khắp mọi nơi.

Hết chương 142.

Chương 143. Cánh cửa bí mật thần bí

Trong thời gian này, hắn phát hiện dường như lời tự thuật có năng lực "Thăm dò cảm giác".

Bởi vì lời tự thuật luôn có thể cảm nhận được sự vật trong một khoảng cách nhất định gần đó, đồng thời phân tích ra năng lực và hiệu quả cụ thể của vật này.

Nhưng đây cũng chỉ là suy đoán của hắn, bởi vì hắn hỏi lời tự thuật, nó cũng không để ý tới.

Tiếp tục đi về hướng đông, mang theo linh thực đi đường có vẻ không tiện lắm, nhưng hắn cũng không lựa chọn buông tay.

Những linh thực này là chất dinh dưỡng giúp giác hút mạnh lên, và cũng là đảm bảo có thể kéo dài thời gian hắn dừng lại trong giấc mơ tương lai

[có lẽ ngươi cần một năng lực đặc biệt có thể chứa đồ vật.]

"Cái gì?"

Nghe nhắc nhở có lời tự thuật, Phong Kỳ, tay trái nắm trái cây màu đỏ, tay phải nắm ba cây linh thực, tò mò hỏi.

[Danh xưng tiền tố: Không gian, sau khi thu được, có thể sáng lập một không gian nhỏ trong cơ thể, có thể dùng để chứa đồ hay vận chuyển, là năng lực rất tốt để đi xa nhà, giết người, phóng hỏa.]

“Còn có thể có năng lực như vậy? Làm sao thu được? Ta cần phải đi săn giết loại sinh vật trận địa nào?” Hắn vội vàng nói.

[không biết, ta chỉ là một người máy câu cá vô tình.]

Phong Kỳ: **

Ý thức được lời tự thuật lại đang câu cá, hắn nhịn không được trợn trắng mắt.

Có thể khẳng định là, nếu lời tự thuật đã nói có, thì chắc chắn có tồn tại loại năng lực này.

Có lẽ là lời tự thuật cảm thấy với năng lực hiện tại của hắn, không thể săn giết được sinh vật trận địa có thể cho hắn thu được danh xưng tiền tố “Không gian”, cho nên mới không lộ ra tin tức về phương diện này.

Lời nói của lời tự thuật khiến hắn có chút chờ mong với năng lực “Không gian”.

Nhưng điều hắn muốn hơn cả là năng lực ký ức vô hạn

Nếu thu được năng lực này thì hiệu quả và lợi ích hắn đạt được trong mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai sẽ được tăng lên đáng kể, và sự phát triển của công nghệ psionic cũng có thể bắt đầu triển khai kế hoạch.

Hiện tại, các loại sinh vật trận địa trong giấc mơ tương lai, đều giống như ” hộp mù năng lực” trong mắt hắn.

Sau khi giết chết chúng, hắn sẽ có thể thu được một danh xưng tiền tố có liên quan đến đặc điểm của sinh vật trận địa này, và cũng có được năng lực này.

So sánh với tu luyện trong hiện thực thì cách mạnh lên này giống như là bật phần mềm hack.

Trong lúc thỉnh thoảng nói chuyện với lời tự thuật, hắn vượt qua ba quảng trường và đi đến vị trí của cư xá bỏ hoang.

Xa xa nhìn lại, toà cư xá bị bỏ hoang này đã hoàn toàn khác với trong trí nhớ của hắn.

Nói đúng hơn, nơi này đã không phải cư xá, mà là một tòa bệnh viện, nhưng nó vẫn rách nát không chịu nổi như cũ.

Mặt đường bên ngoài tòa nhà đã bong tróc và mọc đầy rêu xanh cùng dây leo, tấm biển chữ thập trắng đỏ ở phía trên bị treo ngược và nối với dây cáp rỉ sét, tưởng như có thể rơi ra bất cứ lúc nào.

Đi đến trước bệnh viện bỏ hoang, hắn bắt đầu quan sát tình huống xung quanh.

Do ảnh hưởng của hiệu ứng cánh bướm, nên mỗi lần hắn tiến vào giấc mơ tương lai đều sẽ xảy ra một chút thay đổi, có lẽ lần này giác hút cũng không ở chỗ này.

Cho nên hắn vẫn nên cảnh giác chút thì tốt hơn.

Sau khi xác định xung quanh đều an toàn, hắn đi vào trong bệnh viện bỏ hoang.

Bên trong bệnh viện đã là thiên hạ của thực vật, trên sàn nhà, trên vách tường, trên trần nhà… Các loại thực vật phát triển hoang dại, chiếm cứ bất cứ khu vực nào xuất hiện trong tầm mắt.

Thăm dò dọc theo lối đi trong bệnh viện bỏ hoang, ánh mắt của hắn không ngừng quan sát tình huống xung quanh, để sẵn sàng trốn chạy bất cứ lúc nào.

Hơn mười phút sau vẫn không thu hoạch được gì, hắn chuẩn bị lên lầu hai tiếp tục dò xét.

Lúc này thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu hắn:

[ngươi quay đầu nhìn về hướng 10 giờ, đại khái cách mặt đất khoảng ba mét, dường như không giống bình thường.]

Nghe được nhắc nhở của lời tự thuật hắn không chút do dự đi đến vị trí mà lời tự thuật nói, sau đó đấm mạnh xuống sàn nhà.

"Xoạt xoạt!"

Mặt đất vỡ vụn, lộ ra kim loại đen rỉ sét bên dưới.

Mang theo nghi hoặc, hắn nhổ hết cỏ dại ở bốn phía, sau đó đẩy ra đá vụn đã vỡ vụn.

Hiện ra trước mắt hắn là một cánh cửa bí mật bằng kim loại, chính giữa bề mặt của cánh cửa còn có ánh đèn màu xanh biếc đang lóe lên.

Ý thức được dưới mặt đất có một không gian tương tự khu tránh nạn, hắn liếc nhìn bốn phía, nhưng lại phát hiện xung quanh không có thiết bị nào có thể nhỏ máu kiểm tra đo lường.

Vì vậy hắn vung nắm đấm, đấm mạnh hai quả đấm vào cánh cửa bí mật, đau đến mức hắn nhe răng trợn mắt.

Chất liệu chế tạo cánh cửa bí mật này và tấm bia đá màu đen ở khu tránh nạn Tinh Thành là giống nhau, lấy sức mạnh của hắn bây giờ, căn bản không thể phá hỏng được

"Lời tự thuật, phía dưới này là cái gì?"

[không biết.]

Phong Kỳ: …

Dù trong lòng rất nghi ngờ nhưng hắn cũng không kiên trì, mà dứt khoát lựa chọn từ bỏ.

Nhưng khi hắn chuẩn bị quay người rời đi, thì một tia sáng bỗng lóe lên trong đầu.

Hắn nhớ đến một sự kiện, mấy lần tiến vào giấc mơ tương lai trước đó, Giác hút đều xuất hiện ở xung quanh khu vực này, hắn cũng không nghĩ nhiều về điều đó.

Nhưng lần tiến vào giấc mơ tương lai này, hắn đã biết Úy Vi có thể có mối liên hệ nào đó với Giác hút, thậm chí Giác hút rất có thể được Úy Vi phục chế và bồi dưỡng từ gen của Mộc Tinh và phù văn tinh thạch.

Vì vậy, viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể là nơi Giác hút được sinh ra.

Hiện tại văn minh nhân loại đã kết thúc, nhưng Giác hút vẫn còn lượn lờ quanh khu vực này, vậy có phải có một khả năng như vậy, bên dưới cánh cửa bí mật này chính là trụ sở dưới lòng đất của viện nghiên cứu Tinh Hồng?

Cũng chính là nơi Giác hút được sinh ra.

“Lời tự thuật, có khả năng này không?”

[không loại trừ khả năng này, nhưng ngươi cũng không cách nào xác minh, bởi vì ngươi căn bản không thể mở được cánh cửa bí mật này.]

“Vậy cũng chưa chắc, chỉ cần vũ khí trong tay, ta sẽ giống như được thần thánh trợ giúp, sẽ không có phòng ngự nào mà ta không phá được.”

[đừng làm mất mặt, không có ngươi thì Giác hút cũng có thể làm được, ngươi chỉ là một vật trang trí phụ trách ném mạnh mà thôi.]

Hết chương 143.

Chương 144. Ác ma đầu dê

Đi xuyên qua hành lang rậm rạp cây cỏ, Phong Kỳ đi lên lầu hai của bệnh viện bỏ hoang.

Nhưng sau một phen tìm kiếm, hắn vẫn không thể tìm được bóng dáng của Giác hút.

Thế là hắn lại tiếp tục lên lầu ba.

Do đã có tuổi nên lối đi che kín vết rạn đã không thể thừa nhận trọng lượng của hắn, hắn vừa đi được vài bước trên lầu ba thì mặt đất bỗng nhiên sụp xuống, hắn lại trở về lầu hai, ngay sau đó lại rơi xuống lầu một.

"Phi!"

Giữa bụi mù cuồn cuộn, hắn nhổ ra một mồm tro bụi, vẻ mặt bất đắc dĩ đứng dậy.

Thường ngày khi hắn đến gần khu vực này thì Giác hút đều sẽ chủ động tìm tới, nhưng lần này hắn tìm một vòng cũng không thấy bóng dáng của Giác hút, vì vậy hắn có thể xác định Giác hút đã rời khỏi nơi này.

Không còn Giác hút hộ thể, an toàn của hắn không có bảo đảm.

Đến nỗi Giác hút đi đâu, hắn nghĩ tới một chỗ, nơi đó cũng là nơi Giác hút thường đi.

[Ta cũng nghĩ như vậy, khẳng định là giác hút đi khóc mộ cho ngươi rồi.]

Phong Kỳ: …

Đi ra khỏi bệnh viện bỏ hoang, hắn cũng không trực tiếp đi tìm Giác hút.

Ước lượng thời gian, hiện tại tiểu Hắc đã rất gần vị trí của hắn, hắn nhất định phải tìm cho nó một đối thủ, nếu không, còn chưa chờ hắn tìm được Giác hút thì có khả năng đã bị tiểu Hắc đuổi kịp trên đường.

Nghĩ tới đây, hắn liếc nhìn xung quanh, cuối cùng chọn được một tòa nhà cao tầng cách đó không xa.

Đi đến chân tòa nhà cao tầng, hắn thuần thục leo lên trên, chỉ một lúc sau đã leo lên đến đỉnh của tòa nhà cao tầng.

Nhìn về hướng tây, hắn bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của tiểu Hắc.

Chính như hắn nghĩ, lúc này tiểu Hắc đã tiến vào trong khu vực thành phố bỏ hoang, và đang nhanh chóng bay về phía hắn.

Điều này khiến hắn không khỏi hoài nghi, có phải trên người mình có gắn thiết bị định vị, nếu không thì tại sao tiểu Hắc luôn có thể định vị chính xác vị trí của hắn.

Nghĩ tới đây, hắn bắt đầu kiểm tra bản thân.

Sau khi kiểm tra bên ngoài thân thể và xác định không có vấn đề, hắn đưa tay vào trong lồng ngực và kéo ra các cơ quan đã mục nát.

Đầu tiên, hắn đưa tay về phía “Lá gan” .

Kết quả, điều khiến hắn không ngờ là, hắn chỉ nhẹ nhàng vồ một cái mà lá gan đã bị hắn tháo xuống.

[ta nên cười trực tiếp, hay là nên dè dặt một chút? Được rồi, không nhịn nổi, ha ha ha ha ha!]

Phong Kỳ: …

Trong lòng bất đắc dĩ, hắn dứt khoát vứt lá gan trong tay xuống dưới tòa nhà.

Trong giai đoạn này, những cơ quan đã teo và hư hỏng trong cơ thể hắn hoàn toàn là vật trang trí, căn bản không có chút tác dụng nào.

Vì xác minh trong cơ thể mình có gắn thiết bị theo dõi định vị nào hay không, hắn tiếp tục hái xuống các cơ quan dạ dày, tỳ, túi mật, v.v, sau đó vứt xuống dưới tòa nhà.

Còn về trái tim, hắn không chạm vào nó.

Mặc dù trái tim trong cơ thể hắn cũng héo rút và mục nát, nhưng hắn có thể cảm nhận được trái tim vẫn đang đập yếu ớt, rất có thể đó là cơ quan nhất đinh phải có để duy trì trạng thái zombie và không được động vào.

Nhìn lồng ngực trống rỗng, hắn thuận tay bỏ ba cây linh thực vào.

“Hừ, còn rất phù hợp để chở linh thực, vừa lúc kẹp lại sẽ không rơi ra, chỉ là không có cách nào đựng quả, trên đường xóc nảy rất dễ rơi ra.”

[Ngu ngốc!]

Phong Kỳ:…

Sau khi cất linh thực, hắn lại nhìn về điểm đen đang nhanh chóng đến gần.

Để an toàn, hắn bắt đầu tìm kiếm đối thủ ở gần đó cho tiểu Hắc, giúp hắn có thời gian chạy trốn.

Khi nhìn xung quanh, hắn vẫn chưa phát hiện đôi mắt màu máu đầy uy lực, mà là nhìn thấy một sinh vật trận địa toàn thân màu đen và có thân hình to mọng như một con bò cách đó không xa.

“Lời tự thuật, nó có được không, có thể chống bao lâu?”

[Mặt hàng sẽ bị giết trong vài giây, quá yếu, đổi một cái khác.]

Nghe lời tự thuật trả lời, hắn lại đưa ánh mắt nhìn về bên phải tòa nhà cao tầng, có một quái thụ (gốc cây kỳ lạ) đang uốn mình nhảy múa.

“Cái này đâu?”

[Sống không quá mấy hiệp, quá yếu, đổi!]

Chính như hắn nghĩ, lời tự thuật có năng lực thăm dò cảm giác, có thể giúp hắn phân tích đại khái năng lực của sinh vật trận địa.

Sau khi chọn lựa mấy đối tượng đều không được, hắn đưa ánh mắt nhìn về phía một sinh vật trận địa có hình dạng rất kỳ lạ ở gần đó.

Sinh vật trận địa này có khuôn mặt giống như đầu lâu của dê, trên trán khảm một phù văn tinh thành màu đỏ máu, và đứng thẳng đi lại giống như con người, lúc này nó đang đi từ hướng nam đến chỗ hắn.

“Cái này đâu? Có thể chịu được sự đánh đập của tiểu Hắc không?”

[Cái này vẫn được, mặc dù thiên phú chủng tộc không mạnh bằng “Niệm động lực” của mắt màu máu, nhưng năng lực kháng đòn lại mạnh hơn mắt màu máu nhiều, liền chọn nó.]

“Được rồi!”

Lại lần nữa xác định vị trí của tiểu Hắc, hắn bò xuống dưới tòa nhà cao tầng, sau đó tìm một nơi gần đó để ẩn nấp.

Sau một lúc chờ đợi, sinh vật trận địa đầu dê xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Hết chương 144.

Chương 145. Ác ma đầu dê

Bề ngoài của sinh vật trận địa này cực kỳ giống Ác ma được miêu tả trong thánh kinh, nó có đầu của một con linh dương, cơ thể của con người, phần dưới của một con nai, chân của nó là móng guốc của dê rừng, trên lưng có đuôi của bò cạp, một chùm lửa màu xanh biếc cháy trên nọc độc.

Khi nó đến gần, Phong Kỳ nhảy ra từ chỗ bí mật, sau khi rơi xuống, hắn giơ ngón giữa với Ác ma đầu dê từ đằng xa, sau đó xoay người dứt khoát chạy về hướng vị trí của tiểu Hắc.

Nhưng sau khi chạy được một khoảng cách, hắn phát hiện Ác ma đầu dê vẫn chưa đuổi theo, mà là đứng từ xa nhìn hắn.

Phong Kỳ: …

Sau vài giây chờ đợi, hắn phát hiện Ác ma đầu dê vẫn không có ý định đuổi theo, vì vậy hắn mạnh dạn đến gần Ác ma đầu dê mấy bước.

“Lời tự thuật, sao cái đồ chơi này không truy sát ta?”

[Không rõ lắm, có phải là ăn no rồi không?]

Phong Kỳ: …

Lúc này tiểu Hắc đã càng ngày càng đến gần chỗ hắn, vị vậy hắn lại to gan đến gần Ác ma đầu dê mấy bước, sau đó nhặt trên mặt đất một khối đá vụn và ném về phía Ác ma đầu dê.

Đá vụn chuẩn xác nện trên đầu Ác ma đầu dê, nhưng để hắn thất vọng là Ác ma đầu dê vẫn như cũ đứng im tại chỗ, hoàn toàn không để ý đến khiêu khích của hắn.

Những sinh vật trận địa hắn gặp phải trước đó, đều sẽ đuổi theo hắn mà không cần hắn khiêu khích.

Lần đầu tiên hắn thấy được như Ác ma đầu dê, cục đá đã ném tới mặt cũng không phản ứng gì.

Ngay khi hắn chuẩn bị tiếp tục khiêu khích thì thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu hắn.

[Cháu trai tiểu Hắc đến rồi, tranh thủ thời gian đi!]

Nghe được nhắc nhở của lời tự thuật, tim hắn như thắt lại, quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy tiểu Hắc toàn thân bao phủ trong sương đen đang nhanh chóng bay đến từ xa.

Trong lòng hung ác, hắn lập tức cất bước chạy về phía Ác ma đầu dê.

Ác ma đầu dê lúc này cũng phát hiện tiểu Hắc, đuôi bọ cạp lập tức dựng thẳng lên, giống như là đang cảnh cáo tiểu Hắc.

Ngay lập tức, một ngọn lửa xanh nhạt bốc lên trong đầu nó, sau đó ngọn lửa nhanh chóng lan tràn toàn thân, khi móng dê của nó cũng phát ra ngọn lửa, nó ngửa đầu lên và gầm lên một tiếng khàn khàn.

Thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ cảm động.

Hắn biết rằng trận quyết chiến hắn chờ mong đã lâu sắp tới, quả nhiên những sinh vật trận địa này khi nhìn thấy tiểu Hắc đều như bị lửng mật nhập vào, sau đó sẽ là thời khắc nó quyết chiến với tiểu Hắc.

“Đầu dê ca, sau đây liền dựa vào ngươi… Con mẹ ngươi đấy!”

Trong vẻ mặt trợn mắt há mồm của hắn, Ác ma đầu dê bỗng nhiên quay người và chạy với tốc độ nhanh hơn hắn, để lại một chuỗi dấu móng đang cháy sau lưng.

[Khá lắm, ta cũng nhìn trợn tròn mắt!]

Trong lúc chạy loạn, Phong Kỳ nhịn không được cắn răng nói:

“Sao mục tiêu ngươi chọn lại không đáng tin cậy như vậy?”

[Ta chỉ là nhìn rõ năng lực của nó, làm sao biết cái lá gan của cái đồ chơi này nhỏ như vậy, nhưng nhìn phản ứng của nó thì có vẻ là sinh vật trận địa có trí tuệ.]

Lúc này tiểu Hắc đã cách hắn càng ngày càng gần, lấy tốc độ di chuyển của hắn căn bản không thoát được.

Đúng lúc này, hắn cái khó ló cái khôn, nghĩ đến hướng này có một quái thụ ở phía trước.

Mặc dù chiến lực của quái thú này không mạnh, nhưng có thể giúp hắn chống đỡ một lúc cũng tốt, như vậy hắn sẽ có thể thoát thân.

Vì bảo mệnh, hắn đã phát huy toàn bộ khả năng của mình, liều mạng chạy về phía quái thụ.

Khi tiểu Hắc chỉ còn cách hắn hơn mười mét, hắn cuối cùng cũng đến lãnh địa của quái thụ.

Phát hiện có người xâm nhập, quái thụ vặn vẹo thân thể, điều khiển nhánh cây nhanh chóng cuốn về phía hắn.

Sau đó, thân thể của hắn bị nhánh cây trói buộc, nhưng lại nhanh chóng bị buông ra, ngay lập tức tất cả nhánh cây thay đổi phương hướng bay về phía tiểu Hắc phía sau hắn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Thừa dịp quái thụ và tiểu Hắc xảy ra xung đột, hắn nhân cơ hội này dứt khoát chạy về một hướng khác.

Trong lúc đó ngẫu nhiên quay đầu nhìn lại, hắn thấy được một màn cực kì rung động.

Bị nhánh cây buộc chặt, tiểu Hắc bỗng nhiên hóa thành sương mù khuếch tán ra, sau đó đoàn sương mù màu đen này nhanh chóng gặm ăn nhánh cây, lấy tốc độ cực nhanh tiến về phía quái thụ, chỉ trong chớp mắt đã đi đến trước mặt quái thụ.

Ngay sau đó, sương mù màu đen lại lần nữa khuếch tán và bao phủ quái thụ, dưới sự xâm chiếm của tiểu Hắc, quái thụ như kem dưới nắng nóng, nhanh chóng hòa tan.

Thấy cảnh này, hắn không khỏi run lập cập, vội vàng chạy nhanh hơn.

Lúc này, Ác ma đầu dê chạy trước hắn sớm đã không thấy bóng dáng, đối với sinh vật trận địa đầu dê chỉ có bề ngoài mạnh mẽ nhưng bên trong hèn nhát, hắn từ đáy lòng xem thường nó, thật quá nhát gan.

[Là lỗi của ta, không nghĩ tới cái đồ chơi này vậy mà còn sợ hơn ngươi.]

Hết chương 145.

Chương 146. Ác ma đầu dê

“Ta sợ sao? Nếu không phải cái mạng này quá đáng tiền, ta hiện tại liền trở về đại chiến ba trăm hiệp với tiểu Hắc.” Phong Kỳ nhịn không được phản bác.

[Ba trăm hiệp? Căng chết mới nửa hiệp, khuyên ngươi trong lòng ít nhiều cũng có chút tự mình hiểu lấy.]

Phong Kỳ: …

Quái thụ không chèo chống được bao lâu, trong lúc trao đổi với lời tự thuật hắn cũng không dừng lại bước chân, vừa chạy vừa không ngừng quan sát bốn phía, khát vọng có một sinh vật trận địa dũng cảm đi ra giải cứu hắn thoát khỏi nước sôi lửa bỏng.

Tiếp tục chạy về phía trước, hắn phát hiện phía trước có một một tòa nhà kì lạ.

Mặt ngoài tòa nhà này mọc đầy rêu màu máu, giúp sửa chữa những khiếm khuyết trong tòa nhà đổ nát và chèo chống tòa nhà này không bị sụp đổ.

Cùng lúc đó, hắn rất xa đã thấy Ác ma đầu dê nhanh chóng bò lên tòa nhà này, sau đó chui vào một cửa hang.

“Chính là ngươi rồi!”

Ý thức được nơi này có thể là hang ổ của Ác ma đầu dê, hắn nhanh chóng quyết định đi theo vào.

Làm như vậy có lẽ còn có một đường sinh cơ, nếu hắn tiếp tục chạy vội ở bên ngoài thì chỉ có một con đường chết.

Trong khi chạy, bóng dáng của tiểu Hắc lại lần nữa xuất hiện phía sau hắn.

Lúc này đã đi tới chân tường tòa nhà cổ quái, Phong Kỳ nhảy người lên, bắt được rêu thịt và ra sức bò lên trên

Những rêu thịt này dường như bị kích hoạt, những xúc tua nhỏ ở mặt ngoài nhúc nhích, bắt đầu lôi kéo thân thể của hắn, khiến hắn leo lên càng thêm gian nan.

Sau nhiều phen nỗ lực, cuối cùng hắn cũng bò đến cửa hang.

Lúc này, tiểu Hắc đã cách hắn không đến ba mươi mét.

Không do dự, hắn lao thẳng vào cửa hang màu đỏ máu, trực tiếp đi vào bên trong.

Lối đi trong hang giống như có sinh mệnh, không ngừng ngọ nguậy, đi ở bên trong giống như là tiến vào trong cơ thể một loại sinh vật nào đó, quả thực rất quỷ dị.

Chạy chậm tiến lên và rẽ phải ở nơi cuối cùng.

Hiện ra trước mắt hắn là một cánh đồng có kích thước như một sân bóng rổ.

Một đàn Ác ma đầu dê quỳ trên mặt đất, đang cúng bái một pho tượng kỳ lạ.

Lúc này, bóng dáng của tiểu Hắc xuất hiện sau lưng của hắn, một làn gió lạnh đánh tới, Phong Kỳ không lo được quá nhiều, lập tức chạy về phía đám Ác ma đầu dê.

Phát hiện bóng dáng của tiểu Hắc, đám Ác ma đầu dê lập tức xao động, và ngọn lửa bùng cháy trên cơ thể chúng.

Phong Kỳ vốn cho rằng mình sẽ trở thành mục tiêu công kích đầu tiên của Ác ma đầu dê, lại không nghĩa rằng bọn chúng lại chủ động tấn công tiểu Hắc.

Chiến đấu nổ ra, Phong Kỳ bị ép núp ở góc khuất quan chiến, chờ đợi cơ hội đi ra ngoài từ lối vào.

Trong lúc xem cuộc chiến, ánh mắt của hắn quét về pho tượng bằng thịt cách đó không xa.

Pho tượng thịt này không biết được chế tạo bằng chất liệu gì, bên ngoài khi thì sáng bóng như kim loại, khi thì lại nhúc nhích như da thịt, giống như có sinh mệnh.

Hắn còn chú ý tới, trên trán pho tượng còn khảm một viên phù văn tinh thạch có màu đỏ tươi.

[Phát hiện đồ tốt, trong pho tượng này có sinh mệnh, xử lý nó!]

Đúng lúc này, thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu hắn.

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, Phong Kỳ liếc qua pho tượng thần bí cách đó không xa.

Pho tượng cao chừng 1 mét, có bề ngoài tương tự với ác ma đầu dê, trên trán khắc hình sao sáu cánh, chỗ chính giữa được khảm một Phù Văn Tinh Thạch màu máu.

Lời tự thuật sẽ không nhắc nhở vô nghĩa, hiển nhiên là giết sinh mệnh trong pho tượng có thể mang đến cho hắn năng lực không tưởng.

Trước khi hành động, hắn quét mắt nhìn lối vào, lúc này Tiểu Hắc đã bạo phát chiến đấu với đám ác ma đầu dê.

Chỗ đáng sợ nhất của Tiểu Hắc là gần như không bị tổn hại thân thể, bộ vị bị tấn công sẽ nháy mắt sương mù hóa, sau đó khôi phục nguyên dạng, làm nó có thể bất bại trước mặt bất kì đối thủ nào.

Lúc ấy hắn cho rằng năng lực Tiểu Hắc là hóa giải tổn thương vật lý, nhưng hiện giờ nhìn thân thể Tiểu Hắc hóa

thành sương mù, nhẹ nhàng hấp thu ngọn lửa đám ác ma đầu dê phụt ra, hắn mới hiểu được Tiểu Hắc khủng bố bao nhiêu.

Vô luận là kiểu tấn công nào, Tiểu Hắc đều có năng lực ứng đối.

Năng lực cường hãn này, làm hắn tê dại da đầu, hoàn toàn không tìm được cách đối phó.

Thừa dịp ác ma đầu dê vây công Tiểu Hắc, hắn rón ra rón rén đến gần pho tượng thần bí.

Đi đến trước mặt pho tượng thần bí, hít sâu một hơi, hắn chợt vung nắm đấm đánh xuống đầu pho tượng.

Nắm đấm chạm vào Phù Văn Tinh Thạch trên trán pho tượng thần bí, mặt ngoài pho tượng gợn lên từng cuộn sóng màu máu, một quyền này không đánh nát pho tượng thần bí, ngược lại sức mạnh trong pho tượng bùng nổ chấn đến hắn liên tiếp lui về sau vài bước.

Chưa từ bỏ ý định, hắn tiến lên lần thứ hai, vung nắm đấm đánh xuống đầu pho tượng.

Lần này nắm đấm còn chưa tới gần pho tượng, hắn đã cảm giác được pho tượng trước mặt xuất hiện một tầng chắn trong suốt, chặn lại nắm tay hắn chạm tới pho tượng.

Hết chương 146.

Chương 147. Huyết nguyên tăng cường

Lần này nắm đấm còn chưa tới gần pho tượng, hắn đã cảm giác được pho tượng trước mặt xuất hiện một tầng chắn trong suốt, chặn lại nắm tay hắn chạm tới pho tượng.

Cùng lúc đó, pho tượng đột nhiên mở bừng mắt, hai tròng mắt phát ra ánh sáng đỏ chót, ánh sáng kim loại mạ ngoài tiêu tán, chuyển thành những đường sọc màu máu che kín cơ bắp.

Thấy một màn này, Phong Kỳ trợn tròn mắt.

Hắn cảm thấy mình khả năng bị lời tự thuật đánh bẫy, đây rõ ràng là đá trúng ván sắt.

Ngay trước khi hắn chuẩn bị chạy trốn, pho tượng giống như bị cưỡng chế tắt máy, ánh đỏ trong mắt tiêu tán, ngoài thân lại nổi lên ánh sáng kim loại.

[Làm ơn bảo trì tín nhiệm với ta giùm cái, hổ dữ không ăn thịt con, ta sẽ không hại ngươi.]

Phong Kỳ:……

“Hiện tại làm sao bây giờ?”

[Tiếp tục làm thịt nó, sinh mệnh trong pho tượng này vô cùng suy yếu, căn bản chẳng thể tấn công ngươi!]

Nghe thế, hắn lập tức cắn răng, lần thứ hai vung nắm đấm về phía pho tượng thần bí.

Một cái, hai cái, ba cái…… Khi bạo lực đấm nó, cơ bắp mới sinh trên tay phải bị dập nát, lộ ra xương cốt màu trắng.

Cảm thấy đau đớn đồng thời, hắn không dừng lại, tiếp tục ra sức vung nắm đấm.

Rốt cuộc, mặt ngoài pho tượng thần bí nứt ra một vết rạn, ngay sau đó, vết rạn này nhanh chóng khuếch tán toàn thân pho tượng, cả tòa pho tượng vỡ toang hoác.

Hiện ra trước mắt hắn là một quả cầu thịt màu máu, giần giật giống như trái tim không ngừng hoạt động, xuyên qua mạch máu đan xen có thể mơ hồ thấy một thân ảnh ngủ say đang cuộn tròn trong quả cầu thịt.

Hắn không chút do dự, lập tức duỗi tay chộp lấy quả cầu thịt màu máu, sau đó dùng sức bóp.

Quả cầu thịt vỡ vụn, chất lỏng trong suốt bắn lên mặt hắn, sinh mệnh nhỏ bên trong cũng vặn vẹo thân hình phát ra tiếng kêu non nớt.

Âm thanh nó rất mỏng manh, hoàn toàn bị động tĩnh khi Tiểu Hắc và ác ma đầu dê đánh nhau che giấu.

Nhìn đám ác ma đầu dê vẫn đang vây công Tiểu Hắc, Phong Kỳ không chút do dự, tiếp tục dùng sức, bóp chết tánh mạng con sinh vật trận địa đặc thù, tuyên án tử hình cho sinh mệnh màu máu tạo thành bùn lầy.

Một đoàn sương mù màu máu tức khắc hiện lên từ sinh mệnh nhỏ, dũng mãnh chui vào cơ thể hắn.

Hấp thu đoàn khí huyết này, hắn vui sướng giống như uống một ngụm nước ướp lạnh vào ngày hè nóng bức, cảm thấy cả người thoải mái, thịt mầm ngoài thân nhanh chóng lớn lên, cơ bắp bị đánh xơ xác cũng được khôi phục theo thịt mầm phát triển.

Hắn có thể rõ ràng cảm giác được thực lực mình đang thay đổi.

Cùng với thân thể thay đổi, hắn phát hiện trái tim vốn héo rũ trong cơ thể tựa hồ bị kích hoạt, màu xám hủ bại mặt ngoài dần dần chuyển thành màu phấn hồng tươi sống, nhịp tim trở nên càng mạnh mẽ.

Gọi ra giao diện thuộc tính, hắn phát hiện mình đạt được thêm danh xưng tiền tố.

[Huyết nguyên · Mộng Yểm · tính dẻo dai (cấp 2)· Zombie cường tráng: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Hắc Thiết · Hậu Kỳ

Danh xưng tiền tố: Cường tráng: Cường độ thân thể gia tăng 20%, cường hóa năng lực tự khôi phục vết thương.

Tính dẻo dai lv3: Tính dai cơ bắp gia tăng 3%

Mộng Yểm (danh xưng tiền tố không thể thăng cấp): Nó có thể xâm nhập vào ý thức và đọc nội dung trong trí nhớ của mục tiêu, hiệu quả cụ thể phụ thuộc vào cường độ tinh thần lực của người điều khiển, khả năng bổ sung năng lượng của danh xưng tiền tố này có thể tăng theo cường độ tinh thần lực của người điều khiển tăng lên.

Huyết nguyên (danh xưng tiền tố không thể thăng cấp): Ngưng tụ hạch máu trong tim, khiến cho hiệu suất vận chuyển của tim được gia tăng biên độ lớn, năng lực này cũng có thể chủ động phóng thích, trong nháy mắt rút cạn năng lượng hạt nhân huyết năng và khí huyết của người điều khiển, giúp cho sức chiến đấu được bùng nổ, năng lực này gia tăng theo cường độ khí huyết của người điều khiển.

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 235/1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

[cường tráng (có thể thăng cấp)]:

Tiến độ mốc lịch sử thứ hai: 37%

[tính dẻo dai lv3] (có thể thăng cấp): 51%

……

Năng lực danh xưng tiền tố này khác với mọi danh xưng tiền tố thu hoạch được lúc trước.

Cường tráng và dẻo dai là năng lực bị động, Mộng Yểm là năng lực cần chủ động phóng thích, mà "Huyết nguyên" vừa có thể bị động, cũng có thể chủ động phóng thích.

Theo nhịp tim dao động, hắn có thể cảm nhận được sức sống mênh mông.

Ý thức hắn nhẹ dẫn đường, tốc độ nhịp tim sẽ chợt nhanh hơn, giống như dẫm xuống chân ga khi lái xe.

Khi thử, ý thức hắn bỗng đâm vào trong tim.

Trong phút chốc, một màn không tưởng đã xảy ra.

Tần suất nhịp tim nháy mắt tăng lên gấp ba, thậm chí đang không ngừng gia tốc, sức sống mênh mông bị rút ra từ trái tim, lan tràn quanh thân.

Thịt mầm ngoài thân nhanh chóng lớn lên khi được lượng sức mạnh này điên cuồng tưới táp.

Trong chớp mắt, Phong Kỳ từ bộ xương khô biến thành một quái vật cao hai mét, cả người mọc đầy cơ bắp.

Lúc thử nắm tay lại, hắn có thể rõ ràng cảm giác được sức mạnh mênh mông đang len lỏi bốn phía trong cơ thể.

[Trâu bò, trực tiếp tiến hóa thành quái vật cơ bắp, năng lực này quả nhiên rất hợp với ngươi!]

Hết chương 147.

Chương 148. Huyết nguyên tăng cường

Nghe được lời tự thuật phun tào, hắn không nhịn được trợn trắng mắt.

Cùng lúc đó hắn có thể cảm nhận được năng lượng khí huyết trong cơ thể đang nhanh chóng tiêu hao.

Chợt nhận ra trạng thái này không duy trì được bao lâu, hắn quay đầu nhìn cửa vào nơi xa, quyết định nhân cơ hội này lao ra ngoài.

Quyết định xong, hắn hít sâu một hơi, kế đó đột nhiên cất bước chạy đến chỗ cửa vào.

Sức mạnh chợt bùng nổ dưới chân dẫm ra một cái hố sâu trên đất, thân hình bắn nhanh về trước như đạn pháo, mỗi một bước đi đều làm thân thể hắn bay ra xa mấy thước.

Ngay khi hắn sắp bước vào cửa động màu máu, một con ác ma đầu dê bị Tiểu Hắc đánh bay, ngã xuống trước mặt hắn, chặn lại đường đi.

"Ngươi cút mẹ đi."

Phong Kỳ lập tức vung chân, cơ bắp đùi phải nháy mắt bannh chặt, đá bay con ác ma đầu dê ra ngoài, sau đó nhào người vào trong cửa động màu máu.

Tiếp tục ở lại đây, Tiểu Hắc thắng hắn sẽ chết, Tiểu Hắc thua hắn vẫn sẽ chết, rời đi thừa dịp trạng thái biến thân mới là lựa chọn sáng suốt nhất.

Một đường chạy như điên dọc theo thông đạo màu máu, hắn mãi mới đi ra cửa động.

Cửa động màu máu cách mặt đất chừng mười mấy mét, nhưng hắn không chút do dự, lập tức thả người nhảy xuống.

Thân hình không ngừng gia tốc rơi xuống, cuối cùng đột nhiên nện trên đất, đá vụn tức khắc bay tứ tung, dưới chân hình thành một cái hố lõm đường kính hai mét, vạch ra đầy vết rạn.

Nhưng Phong Kỳ trong trạng thái huyết nguyên lại chẳng cảm thấy khó chịu chút nào, vững vàng rơi xuống đất.

[Trời ạ, mạnh dữ, quả nhiên hình thái đại cơ bắp mới là hình thái hợp với ngươi nhất, về sau tiến hóa theo hướng này đi.]

"Qe!"

Nghe được lời tự thuật phun tào, hắn không nhịn được trợn trắng mắt.

So với năng lực "Mộng Yểm" không rõ cách phóng thích, hắn đã nắm vững phương thức phóng thích huyết nguyên sau khi thử nghiệm.

Chợt nhận ra mình tìm được một năng lực cường hóa tuyệt vời, trong lòng hắn vui sướng.

Ngẩng đầu nhìn vầng trắng máu trên bầu trời, sau khi xác định vị trí của mình, hắn quyết đoán cất bước đi theo hướng Đông.

Dưới trạng thái huyết nguyên, sức mạnh và tốc độ tăng lên gấp mấy lần, phòng ngự ngoài thân cũng được tăng cường biên độ lớn, tiếng gió vùn vụt gào thét bên tai khi chạy nhanh qua, mỗi một bước đi đều có thể dẫm ra một cái hố lõm trên đất.

Nhưng trạng thái này không duy trì được bao lâu, cơ bắp trên người hắn nhanh chóng bắt đầu tan rã, hóa thành sương mù màu máu tiêu tán theo gió, mà hắn cũng khôi phục bình thường từ trạng thái đô con cơ bắp.

Khi trạng thái huyết nguyên hoàn toàn biến mất, cảm giác suy yếu đột nhiên sinh ra.

Cũng không phải hắn yếu đi sau khi rời khỏi trạng thái huyết nguyên, trạng thái huyết nguyên chủ yếu chỉ tiêu hao hạch máu ở phần tim, chẳng liên quan xíu nào đến thân thể hắn.

Chỉ là đang quen trạng thái mạnh mẽ khi được huyết nguyên phụ trợ, năng lực đột nhiên biến mất làm hắn không kịp thích ứng.

"Cảm giác thân thể bị đào rỗng, có hơi khó chịu."

[chậc chậc chậc, tuổi còn trẻ đã hư thận, mất mặt.]

"Câm miệng, mỗi ngày thức dậy ta đều nhất trụ kình thiên." Đối mặt lời tự thuật trào phúng, hắn không nhịn được trừng mắt.

*Nhất trụ kình thiên: Ám chỉ việc bản thân 1 mình có thể chống đỡ cả trời xanh, hàm ý những dự án – công việc to lớn mà nhiều người không thể gồng gánh. Theo ngữ cảnh của truyện, nhất trụ kình thiên là cột chống trời, ý đơn giản là đang nói đến phản ứng "chào cờ" của nam giới.

[Ảnh đâu? Mắt thấy là thật, tai nghe chỉ là giả.]

Phong Kỳ:……

[bỗng nghĩ đến một vấn đề, năng lực ngươi đạt được trong mộng cảnh tương lai có thể mang về hiện thực, nói cách khác ngươi cũng có thể thi triển năng lực "Huyết nguyên" trong

hiện thực, nếu ngươi thi triển năng lực này trong hiện thực, ngươi sẽ thế nào?]

Nghe thế, hắn không khỏi sửng sốt.

Cẩn thận nghĩ lại, hắn không khỏi run lập cập, đáy lòng dâng lên khí lạnh.

Đặc điểm năng lực huyết nguyên là rút ra sức mạnh hạch máu trong tim, giúp thân thể mình nháy mắt được tăng cường.

Sau khi dùng hết năng lượng hạt nhân huyết năng, trái tim hắn héo rút lại, quay về tình trạng hủ bại, thậm chí cơ bắp trên người cũng tiêu tán sau khi cường hóa kết thúc.

Dựa theo lời tự thuật, nếu năng lực này phóng thích trong hiện thực, khả năng sẽ xuất hiện hậu quả chẳng thể vãn hồi.

Trong hiện thực, hắn khẳng định sẽ bị nháy mắt hút khô, sau khi ngắn ngủi mà tăng cường, biến thành dáng vẻ Zombie trong mộng cảnh tương lai, không chừng sẽ trực tiếp mất mạng.

Ở mộng cảnh tương lai, hắn có thể tồn tại chỉ bằng một khung xương, hiện thực lại không nhất định.

“Lời tự thuật, nếu ta tiến vào trạng thái Zombie trong hiện thực, ta sẽ chết sao?”

[Câu này hỏi hay thật, ta chỉ có thể nói cho ngươi, chân lý vĩnh viễn đạt được trong thực tiễn, ngươi muốn thử không? Vạn nhất không chết thì sao?]

“Nhỡ đâu chết thẳng cẳng thì sao?”

[ta kêu Giác Hút tới khóc mồ cho ngươi?]

Phong Kỳ:……

Trong lòng dựng cho lời tự thuật một ngón tay giữa, đồng thời hắn có một suy đoán.

Hết chương 148.

Chương 149. Huyết nguyên tăng cường

Theo lý mà nói, hiện thực đối ứng với mộng cảnh tương lai, hắn mạnh lên trong mộng cảnh tương lai, hiện thực cũng sẽ nhận được sức mạnh đồng bộ, cho nên sau khi dùng năng lực huyết nguyên, bị hút khô, hắn hẳn sẽ không chết.

Đồng thời còn có một điểm có thể chứng minh, thân thể hắn trong hiện thực rất đặc thù, đã chẳng thể mạnh lên bằng tu luyện, chỉ có thể giết chóc trong mộng cảnh tương lai mới có thể giúp thực lực được gia tăng.

Điều này gián tiếp chứng minh, thân thể hắn trong hiện thực đã liên thông với mộng cảnh tương lai.

[đọc vạn quyển sách không bằng đi ngàn dặm đường, nghĩ thêm bao nhiêu nữa cũng chẳng bằng thực tiễn, dũng sĩ, sau này trở về làm thử đi.]

Phong Kỳ:……

Tuy lý luận đảm bảo khả thi, nhưng hắn không định thử.

Nếu hắn nghĩ sai, chờ sau khi năng lực huyết nguyên kết thúc, hắn sẽ lập tức chết bất đắc kỳ tử.

Ngẩng đầu nhìn trăng máu, hắn tiếp tục đi theo hướng Đông, ánh mắt nhìn quét hoàn cảnh bốn phía, có vẻ cực kì cảnh giác.

Trước khi tìm được Giác Hút đảm đương bảo tiêu, hắn không dám bay nhảy nhiều, trong dữ liệu cơ sở tương lai còn có rất nhiều nội dung chưa tìm hiểu.

Hắn cần thời gian, mà Giác Hút là bảo đảm số thời gian hắn ở lại đây.

Mặt trăng máu treo trên cao, gió âm gào thét.

Thế giới trong giấc mơ tương lai không có nhiều âm thanh sinh động, chỉ có sự im lặng vô tận và các sinh vật vặn vẹo ở mọi ngóc ngách trên thế giới.

Sau khi rút khỏi trạng thái Huyết nguyên, Phong Kỳ đi theo phương hướng trong trí nhớ đến mộ địa trong tương lai của mình.

Trên đường đi, lọt vào tầm mắt hắn đều là cảnh tượng hoang tàn đổ nát.

Ở lâu trong hoàn cảnh đè nén này, ngay cả người luôn lạc quan như Phong Kỳ đều cảm thấy có chút nặng nề.

Nhưng hắn không cảm thấy chán nản, cũng không thể chán nản, bởi vì chỉ có tự tin và kiên cường mới có thể khiến hắn vượt qua mọi chông gai và đi tiếp, cho đến một ngày thế giới tan vỡ này một lần nữa được tái sinh.

Cũng may hắn luôn có lời tự thuật làm bạn bên cạnh nên không đến mức cảm thấy cô đơn.

Đi trên đường phố trải đầy sỏi đá và những tòa nhà đổ nát lộn xộn, ánh mắt hắn luôn chú ý đến động tĩnh xung quanh, cho dù là gió thổi cỏ lay cũng khiến hắn cảnh giác.

“Lời tự thuật, không phải ngươi có năng lực nhìn rõ tình huống xung quanh sao, nếu không ngươi quan sát đi, có biến thì nói cho ta biết.”

[Ngươi muốn lười biếng, chẳng lẽ ta không muốn lười? Lúc này mới quen nhau bao lâu, mà ngươi đã muốn làm nhà tư bản để nghiền ép ta? Ta nhổ vào!]

Phong Kỳ: …

“Không phải ngươi là tinh thần thể sao, lẽ ra không nên có mệt nhọc của thân thể mới đúng.” Phong Kỳ ra sức biện hộ.

[Lời nói này của ngươi khiến cho ta nhớ lại một kỷ niệm trong quá khứ, kỳ thật chúng ta đã sớm quen biết.]

Nghe câu trả lời của lời tự thuật, Phong Kỳ không hiểu ra sao, vì vậy lập tức hỏi lại:

“Chúng ta gặp nhau khi nào? không phải sau khi tiến vào giấc mơ tương lai chúng ta mới quen biết sao?”

[Vậy thì ngươi sai rồi, thời gian chúng ta quen biết nhau sớm hơn lúc này nhiều.]

Hắn ẩn ẩn cảm thấy dường như lời tự thuật muốn nói cho hắn một bí mật lớn, vì vậy vội vàng hỏi lại:

“Ngươi nói kĩ càng một chút.”

[Thời gian cụ thể hả, đại khái cần ngược dòng tìm hiểu đến hơn 1000 năm trước, đó là một ngày mùa thu đầy nắng, ngươi chạy theo ta trong gió và để lại một dấu răng trên đùi ta… Đúng rồi khi đó ta tên Lã Động Tân, ngươi còn nhớ rõ tên gọi của ngươi trước khi đầu thai là gì không?]

Nghiêm túc nghe lời tự thuật kể lại, vẻ mặt Phong Kỳ dần trở nên dữ tợn.

Hắn xem như nghe rõ, đây là lời tự thuật đang loanh quanh lòng vòng nói cho hắn biết, ngươi là: Chó.

[À, đúng rồi, ngươi chính là a Hoàng đã cắn ta, lúc đó đã lấy vận tốc 20 dặm một giờ đuổi theo để cắn ta.]

“Ngậm miệng!” Phong Kỳ tức giận nói.

Đôi khi hắn thấy cảm động trước sự đồng hành và hướng dẫn của lời tự thuật.

Nhưng trong phần lớn thời gian, lời nói ngọt của lời tự thuật giống như lau hạc đỉnh hồng, khiến hắn càng trò chuyện càng tức giận, dần dần tâm lý bùng nổ.

Trong lúc hắn không ngừng tiến lên, cỏ dại xung quanh cũng ngày càng nhiều.

Điều này khiến hắn biết khoảng cách đến đích đến đã không còn xa.

Hiện tại điều hắn lo lắng nhất là Giác hút sẽ không ở gần mộ địa tương lai của mình, nếu không có Giác hút thì những chiến thuật tiếp theo của hắn để kéo dài tiểu Hắc sẽ thất bại trong gang tấc.

Sau khi đi thêm một đoạn nữa, ánh mắt của hắn bắt đầu liếc nhìn xung quanh và tìm kiếm bóng dáng của Giác hút.

Vào lúc này, một bóng đen nhanh chóng bao phủ từ xa, và sau đó toàn bộ thế giới đều trở nên ảm đạm.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên và thấy được một màn cực kỳ rung động.

Một con vật trông dữ tợn với kích thước vô cùng to lớn xẹt qua trên không trung.

Nó có hai cánh mọc ra trên lưng và đôi mắt cực lớn màu xanh lục, dù không có ánh sáng nhưng những chiếc vảy bên ngoài cơ thể nó vẫn tỏa ra ánh sáng cực kỳ xinh đẹp, mỗi lần vỗ cánh đều tạo ra một trận cuồng phong trên mặt đất.

Hết chương 149.

Chương 150. Tái hợp

Như là vị vua trên bầu trời, nó quan sát chúng sinh trên mặt đất và bay về hướng tây có mây đen dày đặc.

Lúc này, cự thú trên bầu trời há mồm gầm lên một tiếng, giống như tiếng sấm sét trống rỗng phát ra, khiến cho mặt đất cũng chấn động mà run rẩy theo.

Quay đầu nhìn về hướng cự thú đang bay tới, hắn mơ hồ nhìn thấy một thân hình sừng sững như núi trong mây đen thấp thoáng sấm chớp, sau đó cự thú cũng lao vào trong mây đen.

Hai bóng dáng dường như đang đánh nhau, cùng với sấm sét ầm ầm, bóng dáng của chúng ở trong mây đen thoắt ẩn thoắt hiện, bắt đầu chiến đấu kịch liệt.

"Mả mẹ nó, đây cũng là sinh vật trận địa?" Phong Kỳ không khỏi trợn mắt há mồm nói.

[Bọn chúng chỉ là nhìn có vẻ rất mạnh, kỳ thật… Mạnh hơn ngươi nghĩ, nếu không thì ngươi cho rằng vì sao cuối cùng trận địa này có thể chiếm cứ toàn bộ thế giới.]

"Nếu cái đồ chơi này đánh nhau với Mộc Tinh thì ai sẽ thắng?"

[Vậy ngươi cũng quá coi thường loài người, Mặc dù ta chưa từng thấy thời kỳ đỉnh cao của Mộc Tinh, nhưng từ tư liệu tìm được trong kho dữ liệu ta có thể suy ra, thực lực như cự thú trên bầu trời, Mộc Tình nhắm mắt lại có thể làm thịt hai con, một con nướng, một con nấu canh.]

"Vậy thực lực của ta bây giờ có thể đạt được mấy phần cự thú trên bầu trời này?" Phong Kỳ tò mò hỏi.

[Đã bảo ngươi có chút tự mình hiểu lấy, sao ngươi không nghe? Còn mấy phần, ngươi có thể cùng con giun trong bụng nó đại chiến ba trăm hiệp, sau đó hi sinh oanh liệt.]

Phong Kỳ: …

[Đừng suy nghĩ quá nhiều, cơm phải ăn từng miếng, đường phải đi từng bước, tương lai còn dài lắm, những sinh vật nhìn như đáng sợ này hoàn toàn không phải điểm cuối cùng của ngươi, cuối cùng sẽ có một ngày ngươi đứng ở đỉnh cao chân chính.]

"Đến lúc đó ta nhất định lôi ngươi từ trong thân thể ra, sau đó búng đầu ngươi một ngàn cái."

[Bắn ngược!]

"Siêu cấp bắn ngược!"

[Ngu ngốc!]

Một lần nữa nhìn hướng tây xa xôi, nơi thế giới quỷ dị bị mây đen che phủ, hắn xem như đã hiểu tại sao lời tự thuật lại bảo hắn đi về hướng đông.

Bởi vì sinh vật trận địa hắn gặp phải ở những hướng khác, khả năng đáng sợ hơn nhiều so với trong tưởng tượng.

Nhưng trong lòng hắn không có chút chán nản nào, mà là nhếch miệng lộ ra nụ cười.

Sinh vật trận địa càng mạnh thì danh xưng tiền tố và năng lượng hắn đạt được sau khi đánh giết chúng sẽ càng mạnh, vì vậy hắn không cần phải sợ hãi gì cả.

Trong lúc nói chuyện phiếm, hắn lại đi được một đoạn đường và đến khu vực trong trí nhớ.

Vị trí của mộ địa có khả năng sẽ thay đổi, nhưng hắn đại khái có thể xác định chính là ở xung quanh chỗ này, bởi vì có

rất nhiều kiến trúc ở xa có thể tham chiếu.

Sau khi dừng lại, hắn liếc nhìn xung quanh và bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của Giác hút.

Nhìn quanh một vòng vẫn không tìm được Giác hút, hắn lại tiếp tục đi về về phía trước, sau đó lại dừng lại và tiếp tục tìm kiếm.

Cỏ dại xung quanh vô cùng rậm rạp, có những chỗ thậm chí còn phát triển cao hơn cả đầu hắn, nên việc tìm kiếm vô cùng khó khăn.

Sau khi tiến lên một lần nữa, thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu hắn.

[Ngươi quay đầu nhìn về hướng chín giờ, đại khái khoảng 20 mét, có một con tiểu khả ái đang ngồi xổm trong bụi cỏ, mau đi nhặt nó lên và ôm vào trong lòng.]

Nghe nhắc nhở của lời tự thuật, hắn không do dự, lập tức quay người đi về hướng đó

Đi được khoảng 20 m, đẩy ra cỏ dại, hắn phát hiện Giác hút tóc bạc phơ đang hai mắt vô hồn quỳ trên mặt đất, trước người còn cắm một bông hoa màu đỏ tươi không biết tìm được từ chỗ nào, lúc này đang ngây ngốc nhìn mặt đất trước mặt.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không hiểu sao cảm thấy đau lòng.

[Đau lòng thì đau lòng, đến lúc nên ném lại không chút do dự, không hổ là ngươi!]

Phong Kỳ: …

Đi tới ngồi xuống bên cạnh Giác hút, hắn xoa xoa cái đầu nhỏ của nó.

“Ta đã trở về.”

Giác hút dường như không nghe được lời của hắn, vẫn như cũ nhìn chằm chằm mặt đất, thậm chí ngay cả con mắt cũng không nháy một cái.

Trong lòng bất đắc dĩ, hắn đưa tay ôm lấy Giác hút, định trực tiếp vác đi.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là Giác hút lại như con lươn tránh thoát hai tay của hắn, sau đó thuận thế trượt xuống và tiếp tục quỳ gối trên mặt đất.

Phong Kỳ: …

Lại ngồi xổm xuống xoa xoa cái đầu nhỏ của Giác hút, hắn bắt đầu suy nghĩ làm sao mang được Giác hút đi.

Thường ngày đều là Giác hút chủ động đi theo, lấy thực lực của hắn hiển nhiên là không thể nào cưỡng chế mang Giác hút đi được.

Trong lúc suy nghĩ, đôi mắt của hắn lại hướng về mặt đất trước mặt Giác hút.

[Con ngoan, không phải là ngươi lại muốn đào mộ của mình chứ?]

Phong Kỳ: …

Chính như lời tự thuật nói, hắn quả thật có ý nghĩ như vậy.

Lần trước có thể mang Giác hút đi, hắn cảm thấy nguyên nhân chủ yếu là do hắn đã đưa kèn Harmonica đào được trong mộ cho Giác hút.

Sau khi nhận kèn Harmonica, Giác hút không tiếp tục phản kháng nữa và thuận thế bị hắn mang đi, vì vậy hắn muốn thử lại lần nữa.

Hết chương 150.

Chương 151. Tái hợp

Dù sao thì ở lại đây cũng hoàn toàn là đang lãng phí thời gian quý giá, hắn cũng không biết chính xác khi nào Giác hút sẽ đi cùng mình.

"Nếu không, thử một chút?"

[vậy thì thử một chút đi, dù sao ngươi tương lai cũng đã đủ thảm, thảm thêm chút nữa cũng không sao, nhưng ngươi nhớ sau khi đào xong nhớ lấp lại và quỳ lạy mấy cái, nếu không thì quá không phải người.]

Phong Kỳ: …

Nếu lời tự thuật cũng cảm thấy có thể thực hiện, vậy thì hắn bắt đầu đào đất.

Dùng hai tay làm xẻng đào đất, hắn cảm thấy rất cổ quái, trong lòng cũng cảm giác có chút khó chịu.

Hắn tương lai vì cứu thế mà không ngừng cố gắng, nhưng trước khi chết lại thành phản đồ nhân loại, bị thế nhân quở trách, bây giờ sau khi chết cũng không được an bình, còn phải bị bản thân đào từ trong đất ra.

[đừng suy nghĩ quá nhiều, nếu như ngươi của tương lai có linh hồn, thì rất có thể hắn đang ở gần đây thúc giục ngươi tranh thủ thời gian đào, bảo ngươi đừng lãng phí thời gian, nếu không phải không cách nào tiếp xúc với vật thật, hắn chắc chắn sẽ lao vào cướp đào, so với ngươi còn nhanh hơn, tiện thể mắng ngươi một câu: Lằng nhà lằng nhằng, đồ ngu, cút đi để cho ta tới.]

Phong Kỳ: …

Lời nói của lời tự thuật khiến nỗi phiền muộn trong lòng hắn tan biến, thậm chí muốn dựng ngón giữa với lời tự thuật.

Cái gì gọi là cướp đào, cái này mẹ nó là người nói sao?

[ta xác thực không phải là người, nhưng ngươi ngó ngó lại mình đi, điểm nào giống người.]

Cúi đầu nhìn khung xương của bản thân, hắn không nói nữa, tiếp tục đào đất.

Trong lúc Phong Kỳ đào đất, Giác hút tiếp tục quỳ trên mặt đất, nhìn mặt đất giống như là đang mặc niệm.

Đào xuống khoảng hơn một mét, khi ngón tay hắn tiếp xúc với một vật thể cứng rắn thì hắn biết mình đã đào được.

Hắn tiếp tục đào xuống một đoạn và nhặt chiếc hộp kim loại lên, nhưng lần này hắn không mở nó ra mà là đặt ở bên cạnh.

Chính như hắn nghĩ, kèn Harmonica màu trắng bạc được chôn ở phía dưới hộp kim loại.

[chờ đã, ta nghĩ đến một vấn đề, vì cái gì kèn Harmonica đặt ở phía dưới hũ tro cốt? Vậy có phải lúc trước Mộc Tinh cũng từng đào hũ tro cốt của ngươi từ dưới đất lên?]

Phong Kỳ: …

Không để ý đến lời tự thuật đang suy nghĩ lung tung, hắn lấy kèn harmonica từ trong đất ra.

Cây kèn Harmonica này được chế tác từ vật liệu đặc biệt lấy từ trận địa, trải qua nhiều năm tháng rửa tội nó chỉ mất đi vẻ sáng bóng chứ không hề có vết rỉ sét nào.

Sau khi loại bỏ bùn đất bên ngoài cây kèn Harmonica, hắn đặt nó sang một bên, sau đó trịnh trọng chôn hũ tro cốt của chính mình lại dưới đất, cuối cùng dùng đất lấp lên.

[người anh em nên dập đầu, làm người phải có điểm mấu chốt, không dập đầu mấy cái là không qua được đâu.]

“Mặc kệ ngươi!”

Sau khi hái chiếc lá cạnh đó lau lại cây kèn Harmonica, hắn đi tới ngồi xuống bên cạnh Giác hút, vuốt vuốt đầu nhỏ của nó và đưa kèn Harmonica đến trước mặt nó.

Chính như hắn mong đợi, khi nhìn thấy cây kèn Harmonica màu trắng bạc thì trong mắt Giác hút ánh lên tia sáng, sau đó đưa tay nhận lấy kèn Harmonica.

“Có thổi được không?” Phong Kỳ cười dò hỏi.

Nghe được câu hỏi, Giác hút vậy mà thật sự đem kèn Harmonica đặt ở bên miệng, sau đó thổi lên.

Hắn lại lần nữa đưa tay ôm Giác hút, lần này nó không tiếp tục kháng cự.

Nhận ra rằng Giác hút đã có thể đi cùng bản thân, hắn vác Giác hút trên vai và cất bước đi về hướng khu tránh nạn Tinh Thành.

Ven đường đi, cách Giác hút thổi kèn Harmonica càng ngày càng thuần thục.

Giai điệu sâu lắng và tiết tấu nhanh chậm dường như đang kể một câu chuyện về sự “tưởng niệm”, và cảm xúc của Phong Kỳ cũng nổi lên gợn sóng theo tiếng kèn.

“Bài này tên là gì?”

Hắn thuận miệng hỏi một câu, lại không nghĩ rằng Giác hút ngừng thổi và dùng thanh âm non nớt trả lời:

“Xuyên Nhạc… Tây dỗ dành…… Tưởng niệm.”

Nghe những lời này, hắn không khỏi sững sờ, sau đó mỉm cười đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác hút.

…

Tiếng dương cầm du dương trôi theo gió bay xa xăm, hai bóng người cũng bước đi xa dần trong giai điệu, rồi dần dần đi khuất…

Hết chương 151.

Chương 152. Vũ khí đang được cường hoá (1)

Dọc theo tuyến đường nơi Tinh Thành ẩn náu, Phong Kỳ nhanh chóng tăng tốc độ đi đường.

Bốn phía xung quanh mặc dù đang bị ảnh hưởng bởi hiệu ứng bươm bướm nên đã xảy ra rất nhiều sự thay đổi, nhưng hắn vẫn có thể thông qua bầu trời đêm trăng máu, cùng với tầm nhìn của tòa nhà để phán đoán được phương hướng, không đến mức dẫn đến lạc đường.

Lúc này giọng của Lời tự thuật bỗng vang lên trong tâm trí hắn:

[Vũ khí của ngươi đang cảm thấy vô cùng đói khát, rất muốn bổ sung năng lượng, nếu không thì sẽ trở nên vô dụng.]

Lời nhắc nhở của Lời tự thuật khiến hắn sững người, lập tức nhớ ra chuyện bản thân đã hái cho Giác Hút ba cây linh chi vẫn còn được lưu trữ bên trong cơ thể mà vẫn chưa được sử dụng.

Thực ra trong lúc bị Tiểu Hắc truy sát thì đã không còn nhìn thấy tăm hơi của loại quả có màu đỏ rực lửa kia nữa, không biết là đã bị rơi ở chỗ nào rồi.

Hắn lấy ba cây linh chi được cắm trong lồng ngực ra, rồi tự tay đưa tới khóe miệng của Giác Hút nằm ở cánh tay trái.

Giác Hút trong vô thức co rút cái mũi lại rồi ngửi ngửi, sau đó mới há mồm bắt đầu gặm ăn linh chi.

“Có ngon không?”

Nhìn thấy Giác Hút đang mở to miệng ăn linh chi, hắn mỉm cười dò hỏi.

Nhưng Giác Hút cũng không hề để ý tới, hai má phồng lên rồi nhai ngoàm ngoạp trong lúc ăn, cắn lấy cây linh chi vài cái rồi nuốt lấy nuốt để.

Năng lực tiêu hóa mạnh mẽ khiến cho cây linh chi vừa bị nuốt chửng ngay lập tức bị nghiền nát, biến thành năng lượng chảy khắp cơ thể, chỗ phù văn tinh thạch tại cánh tay trái của Giác Hút lúc này bỗng lấp lóe tia sáng.

Nhìn thấy cảnh tượng này, hắn cảm thấy sự suy đoán của bản thân là hoàn toàn đúng.

Giác Hút kế thừa sức mạnh của Mộc Tinh, có thể nhờ vào việc ăn cái gì đó để có thể tự chữa lành cho thân thể, và cường hóa bản thân.

Chỉ cần tiếp tục vì Giác Hút đi tìm kiếm vật thể ẩn chứa năng lượng, vết thương của Giác Hút sẽ được chữa khỏi trong khoảng thời gian rất ngắn.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn xuất hiện một sự phỏng đoán, thế nên liền mở miệng dò hỏi:

“Lời tự thuật, ngươi nói rằng Giác Hút ăn sinh vật trận địa thì có được hiệu quả y hệt như ăn cây linh chi sao?”

[Chỉ cần năng lực tiêu hóa tốt, ăn khoáng thạch đặc biệt chứa đựng linh khí đều có thể lấy được năng lượng từ trong đó.]

Câu trả lời của Lời tự thuật khiến cho hắn trong phút chốc nghĩ ra được cách mới.

Ngoài việc tìm cây linh chi ra, hắn hoàn toàn có thể dẫn theo Giác Hút đi lấy mạng của những sinh vậy trận địa.

Đến lúc đó hắn sẽ hoàn thành bổ đao hấp thu khí huyết, lấy được năng lực, sau đó mới để Giác Hút nuốt sinh vật trận địa chữa trị vết thương của nó.

Vấn đề duy nhất chính là chỉ cần Giác Hút ra tay, thì việc giết chết các sinh vật trận địa mới có thể dừng lại, hắn muốn hoàn thành bổ đao thật không dễ chút nào.

"Giác Hút, ngươi nghe hiểu ta đang nói gì sao? Đợi đến khi chúng ta săn được sinh vật trận địa, người đánh cho bọn chúng tàn phế rồi chia cho ta một phần máu, được chứ?"

Giác Hút nghe xong, chậm rãi dựa đầu lên cánh tay trái, sau đó nhắm mắt lại.

[Nhìn xem bộ dạng của Giác Hút kìa, ngươi nói thì có vẻ rất hay, nhưng căn bản nó không hề nghe thấy đâu.]

Phong Kỳ: …

Ngẩng đầu nhìn lướt qua mặt trăng máu, hắn tiếp tục lên đường.

Bây giờ Tiểu Hắc vẫn còn đang giao chiến với ác ma đầu dê, chắc là tạm thời không thể đến đây được, cho nên hắn vẫn còn thời gian thăng cấp thực lực của Giác Hút.

Càng đi xa hơn về hướng của Tinh Thành ẩn nấp, xác xuất chạm mặt với sinh vật trận địa sẽ càng thấp, để thu hút sự chú ý của các sinh vật trận địa ven đường, suốt đoạn đường đi hắn luôn lớn tiếng ca hát, muốn dùng âm thanh ấy để hấp dẫn chúng.

Lúc này hắn không còn sợ hãi cánh tay của Giác Hút nữa.

Tới được thế giới trong mộng cảnh tương lai lâu như vậy rồi, hắn từ trước đến nay chưa từng kiêu ngạo như thế.

[Đây gọi là chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, ngươi càng lúc càng giống với A Hoàng của một ngàn năm trước

đây, công dụng của canh Mạnh Bà dường như đã hết, bản thể của ngươi sắp được thức tỉnh rồi.]

Phong Kỳ: …

"Ngươi chờ đó đi, sớm muộn gì ta cũng lôi ngươi ra khỏi cơ thể rồi đánh ngươi một ngàn cái.]

[Ngươi nhìn xem, hướng bên phải cách đó chừng năm mét có một vật thể màu vàng.]

Nghe thấy lời nhắc nhỡ của Lời tự thuật, Phong Kỳ có chút bực mình không khỏi sững sờ, lúc này lập tức nhìn về đoàn vật thể màu vàng cách đó không xa.

Đi đến trước mặt đoàn vật thể đó, hắn ngồi xổm người xuống để quan sát.

"Đó là cái gì vậy?"

[Ngươi lắng nghe, rồi nhìn xem chúng có hợp khẩu vị của ngươi không.]

Nghe thấy những lời này, hắn bỗng nhiên nhận ra được vấn dề, lập tức biểu cảm lúc này trở nên hết sức khó coi.

Hắn vốn cho rằng Lời tự thuật đã phát hiện ra được đồ gì đó ngon lành, không ngờ rằng lại là một cái hố, hắn tin tưởng đến nỗi nhém chút nữa thì đã đạp chân đi vào đó rồi.

Hết chương 152.

Chương 153. Vũ khí đang được cường hoá (2)

“Nào, nào, nào, hôm nay chúng ta phải đánh một trận mới được.”

[Đổi sang đấu võ mồm đi, ta không giỏi đánh đấm cho lắm, cãi nhau là thế mạnh của ta, lấy điểm mạnh của chính mình để tấn công vào chỗ yếu của người kia mới là thượng sách đấy.]

Phong Kỳ: …

Vào lúc hắn chuẩn bị bắt đầu mắng chửi, đám cỏ dại phía trước bên phải đưa lắc, giống như có loài sinh vật nào đó đang tiến lại gần với tốc độ nhanh vậy.

Nhìn thấy cảnh đó, hắn không chút do dự nâng Giác Hút lên trước ngực.

[Hộ thể của Giác Hút đã được trang bị, lập tức chuyển sang hình thức chiến đấu!]

Lời tự thuật lên tiếng vào cùng thời khắc đó.

Trong lúc chờ đợi, loài động vật chân đốt có quả đầu cao hơn hai mét từ trong bụi cỏ lao ra, trực tiếp lao về phía hắn.

Vẻ bề ngoài của nó giống như loài bọ ngựa, toàn thân phát ra ánh sáng màu xanh lục, đôi chân trước khổng lồ giống hệt hai thanh đao lớn, sắc bén đến độ phát ra tia sáng, phần lưng còn phủ lên một lớp bụi trắng, dáng vẻ rất hung hăng dữ tợn.

Chưa nhìn thấy được bóng dáng, mà gió lớn đã phà vào mặt, hai chi trước của nó lấp lóe ánh sáng vạch hướng trực tiếp về phía đầu của Phong Kỳ.

Vào thời khắc đó, Giác Hút đột nhiên mở mắt, những ngôi sao nhỏ lấp lánh xuất hiện trong đôi mắt nó, trong chốc lát trong đôi mắt ấy giống như một dải ngân hà đang xoay tròn vậy, phát ra hào quang rực rỡ.

Phong Kỳ thấy thế, quả quyết ném Giác Hút về phía của sinh vật trận địa bọ ngựa.

Dòng chảy óng ánh màu xanh ngọc chuyển động trên người của Giác Hút, một nhát chém đổ ập xuống lên người của Giác Hút cũng không thể cắt xuyên qua da.

Nhưng vẫn bị hai chi trước của bọ ngựa thuộc loài sinh vật trận địa đánh văng thân hình của Giác Hút bay ra ngoài.

Trong giây phút sắp bị rơi xuống đất, chân của Giác Hút như thể được lắp lò xo, bỗng nhiên nhảy vọt lên, bổ nhào về phía sinh vật trận địa bọ ngựa với tốc độ cực nhanh, ôm lấy chi dưới bên phải rồi quật lấy nó bằng một cú ném qua vai trong đòn đánh judo cực kỳ hung hăng.

Rầm!

Chấn động cả mặt đất, thân thể của loài sinh vật trận địa bọ ngựa cũng theo đó mà run rẩy, nó bị đánh đến độ điên đảo mặt mày, đôi mắt dữ tợn kia cũng trở nên mơ màng.

“Giác Hút, nhớ chừa cho ta một phần nhé!”

Vừa nói Phong Kỳ vừa lùi về phía sau mấy bước, đề phòng bị ảnh hưởng đến trận chiến.

Hắn đã không chịu nổi vét chém của sinh vật trận địa bọ ngựa, nếu còn tiến đến gần quan sát trận đấu nói không chừng sẽ bị chém một nhát lìa đầu.

Tính mạng quý báu, có giá trị 88 vạn, hắn không thể lãng phí được.

[Đồ chết nhát!]

“Im miệng, có giỏi thì người làm đi.”

Ánh mắt hướng về phía trước, Giác Hút sau khi quật ngã sinh vật trận địa bọ ngựa lăn ra trên đất, không để cho nó có cơ hội phản kháng nào cả, nắm tay nhỏ xiết chặt phát ra ánh sáng màu xanh ngọc, sau đó một chưởng đánh thủng qua lưng của sinh vật trận địa bọ ngựa, lập tức xuất hiện dòng máu màu xanh lục chảy ra.

Sinh vật trận địa bọ ngựa biết được bản thân đã bị thương, nó rên rỉ giãy dụa, muốn chạy thoát khỏi đó.

Nhưng cú đấm thứ hai của Giác Hút cứ theo đó mà xông tới, một đường quyền xuyên thẳng qua lồng ngực, theo tình thế mà đập ra một cái hố trên mặt đất.

Hắn biết được sinh vật trận địa bọ ngựa không còn khả năng phản kháng nữa, liền tiến lên phía trước, hét lớn:

“Dừng tay lại đi Giác Hút, giữ cho ta một hơi với!”

Đối mặt với tiếng hô lớn của hắn, Giác Hút cũng không hề để ý tới, đường quyền thứ ba ngắm thẳng chuẩn xác vào phía đầu của sinh vật trận địa bọ ngựa, đột ngột đập vỡ nát.

Cứ như là dưa hấu bị vỡ vụn, chất lỏng hỗn hợp màu trắng và xanh lá cây ngay lập tức bắn tung tóe ra ngoài, tứ chi của loài sinh vật trận địa bọ ngựa đang giẫy trong phút chốc không còn chút động tĩnh nào cả.

Đến bên cạnh Giác Hút, nhìn thấy Giác Hút đang gặm ăn sinh vật trận địa bọ ngựa, hắn không biết phải làm thế nào.

“Rồi có chừa cho ta một phần không đấy.”

[Cách phía sau lưng 300 mét, đống màu vàng kia là chừa lại cho ngươi đấy.]

Phong Kỳ: …

Có lẽ đã nhận ra được sắc mặt Phong Kỳ có chút biến đổi, Giác Hút đang ăn miếng mồi ngon đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn hắn, sau đó bẻ gãy chi trước của sinh vật trận địa bọ ngừa ra, rồi đưa cho Phong Kỳ.

“Ngươi ăn đi, ta ăn không nổi nữa.” Hắn nói một cách bất lực.

Giác Hút giơ lên được vài giây, thấy Phong Kỳ vẫn chưa chịu nhận lấy, vẻ mặt nó có chút hoang mang, sau đó đưa chi trước đó vào miệng cắn một cái thật to, rồi nhai nuốt như thể muốn chứng minh rằng đồ ăn này không hề có độc và có thể ăn được.

Nghe thấy tiêng nhai nuốt “rộp rộp”, hắn thật sự cảm thấy phục hàm răng của Giác Hút.

Lúc này Giác Hút đã nhai và nuốt hết những gì có trong miệng, nó lần nữa giơ chi trước lên, dường như muốn chia sẻ miếng mồi thơm béo này cho hắn.

Phong Kỳ: …

[Ăn đi, ngươi không ăn là không nể mặt Giác Hút rồi, coi chừng vũ khí tạo phản.]

“Ngươi nói thì hay lắm, có bản lĩnh thì tới đó ăn đi.” Hắn trợn mắt lên nói.

Hết chương 153.

Chương 154. Vũ khí đang được cường hoá (3)

Hắn nghi ngờ chi trước làm bằng sắt thép cứng như thế mà vẫn có thể ăn được, thứ này cũng là do Giác Hút kế thừa từ khả năng có thể ăn uống của Mộc Tinh, hắn thật sự không chịu nổi.

Phát hiện Phong Kỳ vẫn chưa chịu nhận lấy chi trước, Giác Hút cũng không còn kiên nhẫn được nữa, hai ba lần đem chi trước khổng lồ kia nuốt vào bụng, sau đó nhào về phía phần thân của sinh vật trận địa bọ ngựa, bắt đầu ăn nhanh như gió.

Trong lúc Giác Hút ăn, phù văn tinh thạch bị vỡ ra trên cánh tay trái của nó lấp lóe ánh sáng, màu xanh ngọc óng ánh bên phía ngoài thân càng sẫm hơn nữa.

Không biết tại vì sao, nhìn Giác Hút ăn hắn cảm thấy rất hưởng thụ.

Thực sự có được cảm giác "vũ khí" của chính mình đang từng bước lớn lên vậy.

[Vũ khí đang hấp thu năng lượng của thức ăn: năng lượng +1, phòng ngự +1, bền bỉ +1, thể lực +1, khôi phục vết thương +1, đang trong quá trình nỗ lực biến hóa tăng cường…]

Lời tự thuật cùng lúc đó cũng nhảy ra kịp thời để "số liệu hóa" ảo giác của Phong Kỳ.

Trong lúc chờ đợi, không mất quá năm phút, Giác Hút đã nuốt sạch sinh vật trận địa bọ ngựa vào bụng, chỉ chừa lại đúng một mảnh phù văn tinh thạch.

Sau đó nó đạp chân sau một phát, rồi bám vào cánh tay trái của Phong Kỳ.

[Cường hóa vũ khí kết thúc, đã vận chuyển xong cơ quan phóng!]

Phong Kỳ: …

Nhìn chiếc bụng nhỏ bằng phẳng của Giác Hút, lần nữa lại có thêm kiến thức mới về năng lực tiêu hóa khinh khủng của nó.

Thật sự hắn từ trước đến nay rất tò mò một chuyện, phù văn tinh thạch trên người Mộc Tinh rốt cuộc từ loài sinh vật trận địa nào mà có được, năng lực đi kèm theo nó thật đáng sợ.

Chỉ cần không ngừng việc cung cấp thức ăn, thực lực của nó gần như sẽ tăng lên không giới hạn.

Sau khi Mộc Tinh gia nhập vào Tinh Thành học phủ, đã bước vào giai đoạn phát triển nhanh chóng, năng lượng được thức ăn miễn phí cung cấp.

Người khác cần phải tu luyện vất vả mới có thể thăng cấp thực lực, nhưng Mộc Tinh chỉ cần cố gắng nấu cơm, sau đó tiến hành huấn luyện tính thích ứng ở phòng tập là đủ.

Khả năng này, nói là hack cũng không phải là nói quá đâu.

Nhưng trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, thông tin về phù văn tinh thạch của Mộc Tinh lại được thiết lập là dữ liệu bảo mật, hắn không có cách nào điều tra ra.

Có lẽ ngay cả bản thân Mộc Tinh cũng không rõ nguồn gốc của phù văn tinh thạch được khảm nạm trên cánh tay trái của mình.

…

Mang theo Giác Hút tiếp tục lên đường, trên đường đi hắn bị tấn công bởi hai loài sinh vật trận địa.

Nhưng trước mắt là thực lực khủng khiếp của Giác Hút, mấy loài sinh vật trận địa này dễ dàng giải quyết như đồ chơi thôi, căn bản chỉ cần hai cú đấm là xong chuyện.

Một đấm cho tàn phế, một đấm lấy mạng.

Cứ như thế này thì Phong Kỳ muốn kiếm cơ hội để vung đao cũng không có.

Đồng thời hắn hoàn toàn cảm nhận được thực lực dũng mãnh của Giác Hút, cảm thấy hết sức bất lực.

Ở giai đoạn này, ngoại trừ Tiểu Hắc ra, hắn chưa từng gặp qua sinh vật trận địa nào ở gần đó mạnh hơn Giác Hút.

Nếu không phải Tiểu Hắc có được năng lực miễn nhiễm sát thương của gần giống như loại bug, chắc có lẽ ngay cả Tiểu Hắc cũng không phải là đối thủ của Giác Hút.

Dọc theo tuyến đường trong trí nhớ, không biết rằng đã đi được bao lâu, hắn mang theo Giác Hút đến cuối cùng đến được khu vực thành phố bị bỏ hoang, bước vào một khu vực đầy xương chết.

Nơi này có thể xem là sân nhà của hắn, đem Giác Hút đặt ở ngực, hắn bắt đầu đánh đấm bọn zombie, chân đá chết kí sinh trùng, vô cùng bạo lực.

Lúc đó Giác Hút chỉ việc mở mắt rồi nhắm mắt, mỗi lần hắn vào trạng thái chiến đấu, nó cũng sẽ bị kích hoạt.

Mà việc hắn cần phải làm đó chính là nhanh chóng giết chết hết đám zombie hoặc là kí sinh trùng.

Nếu không sẽ bị Giác Hút tung một chưởng, rồi lấy đi hết kinh nghiệm.

Đi vào khu chôn xương, Phong Kỳ vẫn chưa lập tức đến Khu Tránh Nạn Tinh Thành.

Hắn quyết định ngồi xổm ở đây chờ Tiểu Hắc.

Nếu hiện tại đi tới khu tránh đó, đến lúc đó tình huống lại sẽ giống lần trước.

Tiểu Hắc và Giác Hút quyết chiến sẽ đập be bét toàn bộ khu tránh nạn, hắn nào còn tâm tình đi học tập, thậm chí khả năng dữ liệu cơ sở sẽ bị đạn lạc của họ nghiền thành vụn.

Chờ Tiểu Hắc là vì dời chiến trường ra ngoài khu tránh nạn, đồng thời hắn cũng có thể tìm linh thực trong khu vực này, giúp Giác Hút lành lại vết thương, làm cho quyết chiến kéo dài thêm chút.

Săn giết Zombie và nhuyễn trùng tử vong ở đây, cũng có thể giúp hắn gia tăng thực lực.

Nếu săn giết sinh vật trận địa trong thành phố bỏ hoang, Giác Hút sẽ chẳng thèm để thừa lại cho hắn một ngụm canh cặn.

Hiện tại hắn vẫn đang lo lắng sau khi giết Zombie, Giác Hút cũng sẽ xuống miệng.

Thân làm con người, nghĩ đến hình ảnh Giác Hút gặm thi thể, hắn không rét mà run.

Nhưng sự thật là Giác Hút căn bản không có hứng thú với quái vật hình người.

Hết chương 154.

Chương 155. Tiến tố thăng cấp (1)

Hắn cảm thấy đây hiển nhiên cũng là ảnh hưởng từ Mộc Tinh, Mộc Tinh chưa từng có ác ý với nhân loại.

Mà lí do Mộc Tinh tàn sát dân trong thành, tàn sát bình dân, hắn cảm thấy nhất định có nguyên nhân, hắn cũng sẽ nỗ lực tìm ra chân tướng.

Nhưng đối với nhuyễn trùng tử vong, Giác Hút lại sẽ không bỏ qua.

Mỗi lần hắn giết nhuyễn trùng tử vong đều sẽ trở thành đồ ăn khôi phục thực lực cho Giác Hút.

[Bíp bíp, phát hiện một gốc thực vật màu tím hướng tám giờ, là hàng tốt, ít nhất có thể giúp Giác Hút gia tăng thực lực +1!]

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, hắn lập tức xoay người nhìn hướng tám giờ.

Khi nhìn quét qua, hắn nhanh chóng phát hiện một gốc cây tím phất phơ trong đống xương khô.

Hình dạng nó giống như một đóa hoa sen, phần thân chẻ ra tám nhành non thon dài, phía cuối nhành nặng trịu loại quả trông như hồ lô, nhìn thực sự quái dị.

Đi đến trước mặt cây thực vật, hắn cũng không hái quả, mà là trực tiếp nhổ tận gốc cây thực vật quái dị.

Xem xét thực vật trong tay một lúc, hắn đưa tới nó bên miệng Giác Hút.

“Ăn cơm!”

Nghe hai chữ này, Giác Hút đang ngủ say phản xạ có điều kiện mở bừng mắt, kế đó há mồm bắt đầu gặm cắn thực vật quái dị gần trong gang tấc, ăn luôn cả gốc lẫn ngọn.

Sau ngắn ngủi chờ đợi, ngoài thân Giác Hút hiện lên màu ngọc trong suốt, nhiệt độ cơ thể tăng lên.

Trong ánh mắt kinh ngạc của hắn, Phù Văn Tinh Thạch trên tay trái Giác Hút lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khép lại một vết rạn nhỏ.

Tuy Phù Văn Tinh Thạch vẫn đầy rẫy vết rạn, nhưng lần này hiệu quả khép lại vết thương tốt hơn lần trước ăn ba con sinh vật trận địa.

Màu ngọc xoay chuyển quanh người Giác Hút cũng đang nở rộ ánh đỏ sáng rọi sau khi Phù Văn Tinh Thạch được chữa một vết rạn nhỏ, nhưng lại nhanh chóng quy về bình tĩnh.

Hắn có thể cảm giác được, lúc này Giác Hút tựa hồ trở nên mạnh hơn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức mở miệng hỏi:

“Lời tự thuật, đây là linh thực gì, hiệu quả tốt ghê.”

[không biết nữa, nhìn diện mạo…… Nếu không chúng ta gọi nó là chùm tám quả bầu đi.]

“Ta con mẹ nó gọi ngươi là ông nội luôn.” Phong Kỳ không nhịn được trợn trắng mắt.

[Ông nội đây thân thể khỏe mạnh, vẫn có thể tiếp tục đại chiến với yêu tinh thêm 300 hiệp, không cần ngươi cứu.]

Phong Kỳ:……

Dưới phần lớn tình huống, lời tự thuật cho hắn cảm giác rất đáng tin cậy.

Trong thế giới tĩnh mịch này, lời tự thuật làm bạn cũng giảm bớt cho hắn một phần áp lực, nhưng phải đổi lấy bị khinh bỉ.

Đôi khi hắn hận không thể vọt vào đầu đại chiến với lời tự thuật 300 hiệp, không chết không ngừng.

Nội tâm dựng cho lời tự thuật một tay giữa đồng thời, hắn tiếp tục dẫn Giác Hút lượn quanh khu chôn xương, bắt đầu tìm con mồi mới.

Trong lúc này, lời tự thuật mấy lần lên tiếng nhắc nhở, giúp hắn tìm được bốn cây linh thực trong khu vực.

Trong đó có một gốc cây linh thực thậm chí bị chôn dưới 1 mét đất, nhưng vẫn không thể tránh thoát năng lực tra xét khủng bố của lời tự thuật.

Vài giờ sau, Tiểu Hắc vẫn chưa thấy bóng.

Vì thế hắn dứt khoát tập trung săn giết Zombie và nhuyễn trùng tử vong.

Sau khi xé đôi thêm một con nhuyễn trùng tử vong dài hơn 3 mét, hắn đưa nhuyễn trùng tử vong dính dịch nhầy cho Giác Hút:

“Ăn cơm.”

Nghe được âm thanh, Giác Hút đột nhiên mở bừng mắt, sau đó nhào vào nhuyễn trùng tử vong, bắt đầu ngoác mồm cắn xé thức ăn.

Nhưng chưa ăn được hai ngụm, Giác Hút bỗng nhiên nôn khan, ngay sau đó hộc ra một đoàn màu đen.

Phong Kỳ:……

Thấy một màn này, hắn trố mắt, không rõ tại sao Giác Hút luôn luôn phàm ăn, đột nhiên nôn ra món ăn vừa vào bụng.

[chớ hoảng sợ, Giác Hút chỉ đang nhổ ra thành phần cơ thể không thể hấp thu.]

Hiểu nguyên nhân, hắn không tiếp tục lo lắng.

Nhưng hành vi kế tiếp của Giác Hút lại khiến hắn tiếp tục trố mắt.

Rõ ràng chưa nôn hết thành phần cơ thể không thể hấp thu, nó lại vội vàng há mồm muốn tiếp tục ăn cơm, kết quả xuất hiện tình cảnh chấn động vừa ăn vừa nôn, Phong Kỳ nhìn đến mức trợn tròn mắt.

"Thuộc tính tham ăn này, thật đúng là di truyền Mộc Tinh."

[tựa như tính cách lạc quan của ngươi, cũng di truyền ta.]

"Ngươi không thể lễ phép chút? Không mắng ta thì sẽ chết?"

[còn khó chịu hơn chết.]

Phong Kỳ:……

Vừa ăn vừa nôn mãi sau, Giác Hút mới nôn hết chất lỏng màu đen trong cơ thể, đồng thời xử lý toàn bộ nhuyễn trùng tử vong xuống dạ dày.

Cùng với màu ngọc trong suốt xoay chuyển quanh thân, những vết dơ trên người nó sôi nổi chảy xuống.

Từ dơ hề hề biến trở về hình tượng ngốc manh đáng yêu.

[nghe tiếng ta triệu hoán, hợp thể với ta đi, vũ khí dính người siêu mạnh!]

Theo lời tự thuật trung nhị hò hét, Giác Hút nhảy lên, dính lấy ngực hắn.

Trung nhị (中二病) là cách viết tắt của cụm từ chūgakusei ninen byō (中学生2年病; trung học sinh nhị niên bệnh), nghĩa là "bệnh của học sinh trung học năm 2". Sở dĩ có tên gọi như

vậy là vì chứng tâm lý này thường xuất hiện ở đối tượng chính là các học sinh trung học khoảng 13-14 tuổi, tương đương với năm 2 theo hệ thống giáo dục Nhật Bản.

Trong lòng dựng cho lời tự thuật một ngón giữa, hắn chuyển mắt nhìn nơi xa, bắt đầu tìm mục tiêu săn giết mới.

Lượn lờ quanh khu chôn xương, tiếp tục săn giết, không biết qua bao lâu, hắn cảm giác thân thể mình xuất hiện thay đổi rõ ràng.

Một đoàn khí màu xuất hiện từ trong đầu lâu, nhanh chóng bao trùm thân thể.

Theo khí huyết cọ rửa, xương cốt màu xám trắng ban đầu đã xảy ra thay đổi.

Khi đoàn sương máu tiêu tán, xương cốt màu xám trở nên trắng tinh, như mạ lên một tầng màu sắc, thoạt nhìn sạch sẽ không ít.

Hết chương 155.

Chương 156. Tiền tố thăng cấp (2)

Đồng thời hắn có thể cảm giác được, thực lực mình rõ ràng gia tăng.

Gọi ra giao diện thuộc tính, hắn phát hiện danh xưng tiền tố của mình quả nhiên thay đổi.

[Huyết nguyên · Mộng Yểm · tính dẻo dai (cấp 4) · Zombie rất cường tráng: Phong Kỳ]

Cấp bậc thực lực: Hắc Thiết · Hậu Kỳ

Danh xưng tiền tố: Rất cường tráng: Cường độ thân thể gia tăng 30%, cường hóa năng lực tự khôi phục vết thương.

Tính dẻo dai lv4: Tính dai cơ bắp gia tăng 4%

Mộng Yểm (danh xưng tiền tố không thể thăng cấp): Nó có thể xâm nhập vào ý thức và đọc nội dung trong trí nhớ của mục tiêu, hiệu quả cụ thể phụ thuộc vào cường độ tinh thần lực của người điều khiển, khả năng bổ sung năng lượng của danh xưng tiền tố này có thể tăng theo cường độ tinh thần lực của người điều khiển tăng lên.

Huyết nguyên (danh xưng tiền tố không thể thăng cấp): Ngưng tụ hạch máu trong tim, khiến cho hiệu suất tim vận chuyển được gia tăng biên độ lớn, năng lực này cũng có thể chủ động phóng thích, nháy mắt rút cạn năng lượng hạt nhân huyết năng và khí huyết của người điều khiển, giúp cho sức chiến đấu được bùng nổ, năng lực này gia tăng theo cường độ khí huyết của người điều khiển.

Huyết thống: Nhân loại (sơ cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 378/1000 điểm

Các mốc danh xưng tiền tố:

[Rất cường tráng (có thể thăng cấp)]:

Tiến độ mốc lịch sử thứ ba: 0%

[tính dẻo dai lv4] (có thể thăng cấp): 8%

……

“Quá có lệ, ta còn tưởng cường tráng sẽ biến thành danh hiệu khác.”

Nhìn giao diện thuộc tính xong, hắn không nhịn được phun tào.

[Đúng vậy, sửa thành “Cực kì cường tráng” không xuôi tai hơn chắc? Xem ra người chế tạo giao diện thuộc tính rất thiếu văn hóa]

“Ai chế tạo?” Hắn vội vàng truy vấn.

[ta nào biết.]

Hỏi không ra đáp án, hắn không lại truy vấn, tiếp tục tìm con mồi.

Hắn không muốn buông tha bất kì cơ hội nào gia tăng thực lực, lúc trước là bó tay không thể làm được, rất nhiều chuyện chưa hoàn thành đã bị Tiểu Hắc phán án tử hình, hiện tại có thời gian, hắn đương nhiên sẽ không lãng phí.

Gia tăng thực lực cũng rất trọng yếu.

Đã có thể tự bảo vệ mình, sau này lập nhóm tiến vào trận địa tìm thêm tài nguyên cũng có thể trợ lực cho hắn.

Trận chiến đầu tiên sau khi tiến hóa cường tráng thành “Rất cường tráng”, đối thủ Phong Kỳ là một con Zombie cả người

tản ra mùi tanh tưởi.

Mà hắn cũng bắt đầu thử nghiệm thực lực mình tăng lên bao nhiêu.

Nhưng kết quả thực nghiệm rất là khiếp sợ, lần này hắn chỉ đấm một quyền, phần đầu Zombie lập tức bay ra xa 3 mét, sức mạnh hắn ít nhất phải tăng lên gấp đôi.

Những mặt khác cũng thế, độ cứng của xương, cơ bắp thân thể mang đến lực bạo phát, vân vân, đều mạnh mẽ cứng cáp hẳn ra.

Nghĩ đến thành quả trong mộng cảnh tương lai có thể theo mình trở về hiện thực, hắn không khỏi vui sướng.

Đúng lúc này, âm thanh lời tự thuật hiện lên trong đầu:

[Mạnh hẳn lên, có thể ngoan cường trong tay Tiểu Hắc thêm 0.1 giây, vỗ tay!]

Hắn vốn đang vui vẻ vì thực lực gia tăng, tươi cười nháy mắt đọng lại.

Ở phương diện tát nước lạnh, lời tự thuật vĩnh viễn sẽ không làm hắn thất vọng.

[tát nước cái gì, ta là đang thúc giục, không quất ngươi hai roi, ngươi cười sắp toét miệng đến bên tai, dọa ta đêm nay sẽ gặp ác mộng.]

Phong Kỳ:……

Không để ý tới lời tự thuật, hắn bắt đầu tiếp tục săn giết Zombie phụ cận.

Nhưng so với lúc trước, tỉ lệ phần trăm săn giết mà việc Zombie mang đến cho cột mốc lịch sử ít đến đáng thương, tốc độ thăng cấp trở nên càng khó khăn.

Ngược lại, danh xưng tiền tố "Tính dẻo dai" vẫn đều đều tăng lên.

Dù là lv1, hay là lv4, tỉ lệ phần trăm gia tăng cột mốc lịch sử đạt được khi săn giết nhuyễn trùng tử vong hoàn toàn giống nhau.

Hắn cảm thấy rất tò mò, vì thế mở miệng hỏi:

"Lời tự thuật, ngươi biết nguyên nhân không?"

[trước khi tính dẻo dai hoàn thành tiến hóa nhanh, chỉ là năng lực thiên phú cấp thấp nhất, căn bản chẳng thể sáng bằng năng lực thiên phú của ngươi, mà mỗi lần thiên phú ngươi tiến hóa liền tương đương với một lần tiến hóa nhanh, khí huyết cần tiêu hao đối ứng đương nhiên sẽ càng cao.]

Nghe được lời tự thuật giải thích, hắn bừng tỉnh trong lòng.

Một cái là bản chất sinh mệnh gia tăng, một cái là riêng một năng lực thăng cấp, căn bản không cùng khái niệm.

Hiểu nguyên nhân, hắn tiếp tục lượn quanh khu chôn xương, bắt đầu tìm con mồi mới.

Qua thêm mấy giờ không ngừng săn thú, năng lực "Tính dẻo dai" thăng cấp lên lv5, tỉ lệ phần trăm mốc rất cường tráng đạt tới 16%.

Cũng chính là lúc này, âm thanh lời tự thuật vang lên trong đầu hắn:

[khụ hừ, nhãi ranh chú ý tình huống, chuẩn bị phát động vũ khí dùng một lần.]

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, hắn lập tức quay đầu nhìn phía Đông.

Lúc này Tiểu Hắc nhanh chóng bay tới từ nơi xa, sương đen lượn lờ quanh thân khuếch tán rồi lại co rút như đang hít

vào thở ra.

Nhìn Giác Hút ghé vào ngực mình, trên mặt hắn hiện lên một tia áy náy:

“Lần sau trở về báo thù cho ngươi, ngươi gánh giùm ta lần này trước đi.”

[lần sau rồi lại lần sau, quá là nhiều lần sau, bản tính ngươi tựa hồ lại thức tỉnh thêm một chút, xem ra canh Mạnh bà đã sắp không phong ấn được trí nhớ của ngươi.]

Phong Kỳ:……

Chợt nhận ra lời tự thuật lại đang quanh co lòng vòng ám chỉ hắn là động vật nào đó, lòng hắn thầm nhổ một ngụm nước miếng.

Nhưng lúc này Tiểu Hắc đã đến gần, hắn vẫn duỗi tay bế lên Giác Hút ghé vào ngực mình.

Ngay khi nó vẻ mặt mê mang, hắn vung tay nháy mắt ném người về phía Tiểu Hắc.

“Lần sau nhất định!”

Hết chương 156.

Chương 157. Kế hoạch bộ não trong thùng (1)

Nhìn thoáng qua Giác hút đã bắt đầu chiến đấu kịch liệt với tiểu Hắc, Phong Kỳ đi về hướng khu tránh nạn Tinh Thành mà không quay đầu lại.

Hắn không rõ ràng lắm sau khi đã chữa lành một bộ phận thương thế thì Giác hút có thể giữ lại tiểu Hắc bao lâu, vì vậy hắn cần phải nắm bắt từng phút từng giây mà Giác hút tranh thủ cho hắn.

Phải đem thời gian dùng vào việc quan trọng, không thể để cho Giác hút hy sinh vô ích được.

[ta nhổ vào!]

Phong Kỳ: …

Sau khi chạy trốn được khoảng mười phút, hắn đi tới lối vào của khu tránh nạn dưới lòng đất và bước vào bên trong.

Đi tiếp một đoạn dọc theo lối đi kim loại, hiện ra trước mắt hắn là một quảng trường rộng lớn dưới mặt đất.

Lúc này, màn hình lớn ở trung tâm quảng trường vẫn đang sáng, đèn trên bàn điều khiển luân phiên nhấp nháy, chứng tỏ nó vẫn đang hoạt động.

Đi đến trước bàn điều khiển, ánh mắt của hắn nhìn vào màn hình ở trước mặt.

Trên màn hình đang hiển thị email nhắn lại của Mạc Phi.

Bởi vì nội dung khá nhiều, nên lần trước hắn mới chỉ xem đến ảnh chụp Giác hút tiếp xúc với Úy Vi mà Mạc Phi quay

chụp được, sau đó đã bởi vì tiểu Hắc đến mà phải rời đi.

Hiện tại hắn quyết định tiếp tục đọc các tin nhắn trong email, tìm kiếm manh mối quan trọng có khả năng tồn tại trong các tin nhắn tiếp theo trong email.

Đối với những việc vặt không có ý nghĩa trong tin nhắn, hắn lựa chọn trực tiếp lướt qua.

Mạc Phi nhắn lại:

"Tôi có một ý tưởng, không phải cậu nói cho tôi biết cậu có một năng lực đặc biệt có thể đọc được ký ức của người khác sao, gọi là cái gì ấy nhỉ? Hình như là mộng yểm đúng không, tôi cảm thấy cậu hoàn toàn chưa khai thác triệt để năng lực này."

"Tôi là nghĩ như thế này, mỗi lần xuyên qua đến giấc mơ tương lai, cậu chỉ có thể thông qua nhắn lại trong email của mình để tìm hiểu những gì đã xảy ra tại thời điểm đó và những gì bản thân đã trải qua, thông tin cậu nhận được rõ ràng là không hoàn thiện và cậu có khả năng sẽ bỏ sót rất nhiều tin tức quan trọng.

"Quan trọng hơn là hình thức nhắn lại này tồn tại rất nhiều tai hoạ ngầm, mặc dù email cậu sử dụng là email bí mật không có tên thật, và địa chỉ email này được sửa đổi sáu tháng một lần bằng cách chồng lên bốn chữ số cuối thẻ căn cước của cậu, có vẻ ngoài tôi và cậu thì không ai có thể tìm được địa chỉ email này, nhưng thật ra vẫn có xác suất cực nhỏ sẽ bị bại lộ."

"Lấy một ví dụ, nếu sau khi cậu tiến vào giấc mơ tương lai, mà cậu ở dòng thời gian ban đầu bị khống chế tư tưởng, thì bí mật của cậu sẽ hoàn toàn bại lộ, và lúc đó email của cậu sẽ thành công cụ để thế lực tà ác lừa dối cậu, vậy thì nó có thể sinh ra ảnh hưởng cực kỳ đáng sợ."

“Nếu như năng lực mộng yểm thật sự lợi hại như cậu nói, thì vấn đề này trên thực tế có thể được giải quyết từ gốc rễ.”

“Tiếp theo, để tôi nói về biện pháp giải quyết mà tôi nghĩ tới, ý tưởng này bắt nguồn từ giả tưởng « Bộ não trong thùng* », nguyên lý cụ thể là lấy bộ não ra sau khi cậu chết và đặt nó vào dịch dinh dưỡng để bảo trì sức sống, như vậy thì khi cậu xuyên qua đến tương lai 1500 năm sau, cậu có thể lợi dụng năng lực mộng yểm để đọc ký ức của mình, tương đương với một lần nữa ôn lại những gì cậu tương lai đã trải qua, như vậy dù cậu tương lai có bị khống chế thì cậu vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng bước nào xảy ra sai lầm.

Nhìn đến đây, Phong Kỳ không khỏi ngây ngẩn cả người.

[huynh đệ ngươi cũng quá ngông cuồng, đây mẹ nó thật là ý tưởng rất thiên tài, giữ lại đầu óc của ngươi, sau đó ngươi có thể trực tiếp đọc trí nhớ của mình ở tương lai, nhìn lại trải nghiệm của chính mình mà không sót gì, cái này có thể nói là cao minh hơn nhiều so với lật xem email.]

“Làm như vậy ta tương lai có phải là quá thảm không, quả thực sống không bằng chết.”

[về sau mỗi lần tiến vào giấc mơ tương lai, ngươi dập đầu cho ngươi tương lai mấy cái để xin lỗi là được, vấn đề không lớn, ngươi ở tương lai sẽ tha thứ cho ngươi.]

Phong Kỳ: …

Tiếp tục đọc nội dung email, sau đó, Mạc Phi nói về tính khả thi của phương pháp này.

“Chỉ cần năng lực mộng yểm của cậu thật sự lợi hại như cậu nói, thì kế hoạch đó tất nhiên là được, nhưng cũng không dễ dàng triển khai, nếu như không có cách nào giải quyết hai vấn đề mang tính then chốt thì kế hoạch Bộ não trong thùng sẽ không thể thực hiện được.”

“Vấn đề thứ nhất, sau khi lấy bộ não của cậu ra thì làm thế nào bảo trì sức sống đến tận 1500 năm, đồng thời còn cần một dụng cụ tinh vi để cất giữ đầu óc của cậu, đảm bảo không chịu sự ảnh hưởng của ngoại cảnh, ví dụ như thiên tai, động đất,v.v.”

“Tôi nghĩ cậu có thể tìm đáp án của vấn đề này trong kho số liệu tương lai, khoa học kỹ thuật ở giai đoạn này tất nhiên là không thể đáp ứng được điểm này, nếu như cậu có thể mang về tài liệu chi tiết, thì tôi có thể giúp cậu chế tác được đề và thiết bị lưu trữ tinh vi để bảo trì sức sống của bộ não.

Hết chương 157.

Chương 158. Kế hoạch bộ não trong thùng (2)

“Vấn đề thứ hai, làm thế nào để đưa thiết bị lưu trữ tinh vi này vào khu tránh nạn dưới lòng đất của Tinh Thành, để sau khi cậu xuyên qua đến 1500 năm sau có thể tìm được thiết bị này, vì dù sao thì thời điểm khi chế tạo khu tránh nạn dưới lòng đất của Tinh Thành chúng ta cũng đều chết rồi, muốn giải quyết vấn đề này cũng không dễ dàng, cậu nhất định phải có người thừa kế đáng giá tín nhiệm để giúp cậu hoàn thành chuyện này, tài khoản quyền hạn như lời cậu nói cũng có thể để người thừa kế giúp cậu lấy được.”

“Nếu như có thể giải quyết hai vấn đề trên thì rất đơn giản, thì khi cậu xuyên qua đến tương lai 1500 năm sau, có thể trực tiếp tiến về khu tránh nạn Tinh Thành, tìm kiếm thiết bị tinh vi cất giữ bộ não của cậu trong cửa sắt theo như lời cậu nói, sau đó dùng năng lực mộng yểm đọc ký ức trong bộ não là được.”

“Mọi thứ cậu tương lai trải qua đều sẽ hiện ra rõ ràng trước mặt cậu, cho dù cậu tương lai bị thế lực tà ác khống chế thì cậu cũng không cần lo lắng, thậm chí có thể thông qua việc bị khống chế, xâm nhập hiểu rõ sự tồn tại của thế lực tà ác này, bởi vì bọn chúng căn bản không bố trí phòng vệ đối với cậu, cho rằng cậu đã hoàn toàn bị khống chế.”

“Dĩ nhiên, ý tưởng này cũng nhằm mục đích bảo hiểm, trên thực tế, xác suất để email bị bại lộ vẫn là cực nhỏ, tất cả đều để chính cậu làm quyết định đi.”

…

“Nếu như thu được năng lực trí nhớ vô hạn như cậu đã nói, thì cậu nhớ nhất định phải mang về cho tôi tư liệu về sự phát triển của khoa học và kỹ thuật, huyết nhục khổ nhục, máy móc phi thăng, tập trung tinh thần để phát triển tu luyện không nhất định là đường ra tốt nhất, tiềm lực phát triển của khoa học kỹ thuật cũng không kém.”

“Cơ giáp, phi thuyền không gian tương lai, đội quân máy móc sản xuất tự động, v.v… Bọn tu luyện cẩu các cậu sẽ vĩnh viễn không hiểu, máy móc mới là lãng mạn của đàn ông thực thụ.”

Nhìn thấy những lời lải nhải cuối cùng của Mạc Phi, Phong Kỳ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Dù tuổi đã cao, nhưng Mạc Phi vẫn còn như một Lão ngoan đồng, còn kiên định cho rằng khoa học kỹ thuật mới là tương lai.

“Lời tự thuật, ngươi cảm thấy nếu nền văn minh khoa học kỹ thuật thuần túy và nền văn minh tu luyện thuần túy xảy ra va chạm, thì cái nào mạnh hơn.”

[ta làm sao mà biết được, người ủng hộ hệ thống khoa học kỹ thuật và người ủng hộ hệ thống tu luyện đều không ít, nhưng không ai nói phục ai. Dù sao trong cả hai hệ thống này con người đều không đạt đến đỉnh cao, đối với những cơ cấu hệ thống trong tương lai đều đến từ tưởng tượng, bên khoa học kỹ thuật sẽ đưa ra kỹ thuật truyền dẫn cong vênh hai chiều, bóp méo hố đen,… Bên tu luyện sẽ đưa ra các loại năng lực ngôn xuất pháp tùy**, bất tử bất diệt.]

[nói cho cùng thì cũng chưa ai từng thấy điểm trưởng thành cuối cùng của hệ thống là như thế nào, khi so sánh thì hoàn toàn dựa vào sức tưởng tượng để quyết định thắng bại. Tuy nhiên, những phỏng đoán về sự tăng trưởng trong tương lai của hai hệ thống cũng có điểm chung, ví dụ như tất cả

chúng đều có thể du hành xuyên không gian và cả hai đều có thể đạt được sự bất tử, nhưng một cái là máy móc bất tử, một cái là thân thể bất tử, nhưng đều là một loại phương thức kéo dài sinh mệnh và xuyên qua không gian,…]

[Nếu điều này được tranh luận thì sức tưởng tượng sẽ quyết định giới hạn cao nhất, ví dụ như văn minh khoa học kỹ thuật so sánh với nền văn minh tu luyện, thì văn minh tu luyện sẽ có khả năng đạt tới một chiêu khai thiên tích địa, cả hai đều mở ra một thế giới rộng lớn, nếu ai cảm thấy ta nói không đúng, ngươi mẹ nó mau đưa ra chứng cứ nha?]

[ngược lại cũng là như thế, bên khoa học kỹ thuật cũng có thể sử dụng nhiều kỹ thuật để hạn chế hệ thống tu luyện, chẳng hạn như vũ khí nhân quả, khả năng bỏ qua dòng chảy thời gian và can thiệp vào các sự kiện trong dòng thời gian, có thể giết chết các tu luyện giả trước khi họ được sinh ra.]

Phong Kỳ: …

Nghe xong giải thích của lời tự thuật, hắn xem như hiểu rõ một điều.

Trước khi thực lực của hai hệ thống đạt tới đỉnh cao, không ai biết điểm cuối cùng là gì, tự nhiên không cách nào so sánh được.

Muốn so thì cũng là so sức tưởng tượng của ai phong phú hơn.

Hai loại hệ thống này ai mạnh ai yếu, hắn không tiếp tục suy nghĩ, dù sao thì cũng không so ra được kết quả.

Nhưng giai đoạn hiện tại, hắn vẫn quyết tập trung vào phát triển hệ thống tu luyện.

Sự phát triển của khoa học kỹ thuật đòi hỏi phải tích lũy nhiều kiến thức, đằng sau một kỹ thuật tưởng chừng như đơn

giản lại có thể chứa đựng một lượng kiến thức khổng lồ cần phải tìm hiểu.

Trước khi thu được năng lực trí nhớ vô hạn, nếu hắn muốn phát triển khoa học kỹ thuật thì thuần túy là có thù oán với tế bào não của bản thân.

Số liệu của « cứu thế chủ» hắn còn không nhớ được, chứ đừng nói đến những kiến thức khoa học kỹ thuật phức tạp khác.

Ngược lại, việc ghi nhớ kiến thức của hệ thống tu luyện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Cũng không phải nói hệ thống tu luyện không phức tạp, thật muốn nói về mức độ phức tạp, thì thật ra nó cũng không thấp hơn hệ thống khoa học kỹ thuật.

Nhưng mức độ phức tạp của hệ thống tu luyện là giảm dần theo từng lớp.

Khi nghiên cứu phát minh một bản công pháp tu luyện thì trình tự khó khăn nhất vĩnh viễn là giai đoạn sáng tạo.

Trong suốt thời kỳ, việc thăm dò và thử sức của con người phải trải qua vô số thất bại, ngay cả khi đã hoàn thành việc nghiên cứu công pháp, thì vẫn còn một loạt các thử nghiệm an toàn cần phải được tiến hành.

Cơ thể con người được tổ hợp từ khoảng 50 nghìn tỷ tế bào, mỗi một tế bào đều là một cá thể hoàn chỉnh, chúng được kết hợp lại thành một cơ thể con người và mức độ phức tạp hơn rất nhiều so với bất kỳ công cụ khoa học kỹ thuật tinh vi nào hiện có.

Mà sự trưởng thành của tu luyện dựa trên sự tìm tòi và phát triển của cơ thể con người làm cốt lõi.

Vì vậy giai đoạn sáng tạo là khó khăn nhất.

Sau đó, nó lại càng ngày càng đơn giản, khi đến trong tay người học tập, bọn họ chỉ cần áp dụng dựa theo tiến trình đã được thiết kế trước là đủ.

Giống như là một dụng cụ được sáng tạo, người sử dụng chỉ cần nhấn nút mở là có thể sử dụng, nhưng không thể phủ nhận là quá trình sáng tạo dụng cụ này rất phức tạp.

Việc Phong Kỳ hiện tại đang làm chính là vận hành trình tự vận chuyển công pháp tu luyện, quá trình cũng không phức tạp.

Đến nỗi thử nghiệm trước khi tuyên bố công pháp thì trình tự sửa chữa đã sớm được hoàn thành, không cần hắn phải lo lắng.

Tốc độ của chép bài tập vĩnh viễn nhanh hơn tốc độ nghiêm túc giải bài, chưa kể độ khó của sáng tạo công pháp là giảm dần, điều hắn cần là đáp án, còn những ý kiến giải bài trước dấu bằng thì hắn không cần hiểu.

Nhưng nếu như muốn phát triển khoa học kỹ thuật, thì tình huống hoàn toàn khác.

Đáp án ngược lại không quan trọng, điều quan trọng là … Ý tưởng và trình tự giải đề mới là quan trọng.

Hai loại hình thức này có độ khó để đạo văn là hoàn toàn khác nhau.

Một là đáp án phía sau dấu bằng, một loại là tất cả nội dung đằng trước dấu bằng.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến Phong Kỳ tạm thời không chọn phát triển khoa học kỹ thuật.

Quá trình ghi chép kiến thức khoa học kỹ thuật quá phí đầu óc, trước khi thu được trí nhớ vô hạn, hắn không có chút ý nghĩ nào, nếu không chính là đang muốn bị ngược đãi.

Đóng cửa email Mạc Phi nhắn lại, hắn đưa ánh mắt nhìn về phía cửa sắt ở bốn phía của quảng trường dưới lòng đất.

Hắn quyết định mở mấy cánh cửa sắt trước khi ghi chép công pháp, vừa tìm kiếm di thể của Mộc Tinh vừa có khả năng có phát hiện mới.

[a ha, lại đến thời gian mở chiếc hộp Pandora rồi sao? Thu hoạch của lần trước là công cụ giết nòng nọc, nhanh đoán xem lần này ngươi sẽ thu hoạch cái gì?]

“Thu hoạch được một Thần khí búng đầu, chờ khi ta đủ mạnh sẽ lôi ngươi từ trong thân thể ra, dùng Thần khí búng đầu này búng ngươi ngàn lần.” Hắn không khỏi trợn trắng mắt nói.

Lời tự thuật: …

Hết chương 158.

Chương 159. Thông Thiên Hội

"Ầm!"

Cùng với một tiếng vang lớn, Phong Kỳ đá văng cửa sắt số 004.

Sau khi cường độ thân thể được gia tăng, cửa sắt vốn cần đá vài cái mới có thể bạo lực phá vỡ, hiện tại hắn chỉ cần một chân là đánh đổ.

Xuyên qua bụi mù quất vào mặt, hắn cất bước đi vào phòng, thuận tay ấn xuống cái nút bật đèn bên phải mặt tường.

Sau một trận lập loè, tầm mắt chợt trống trải.

Căn phòng này bày mấy bộ máy sản xuất dây chuyền, toàn bộ máy móc tương liên, phía trên phòng còn trang bị quỹ đạo vận chuyển, chỉ là mặt ngoài mọi chiếc máy đều đã bị mạ thêm một tầng rỉ sét.

Đi đến phía cuối cỗ máy sản xuất dây chuyền, hắn theo cây thang bò lên trên cái hòm kim loại cao 3 mét, dùng sức xốc lên cái nắp kim loại.

Một mùi khó ngửi ập vào mặt, nhìn xung quanh phía dưới có thể thấy đáy hòm đã kết một tầng thể rắn màu nâu trong suốt dày cộm.

"Đây lại là thứ quái gì?"

[đây rõ ràng là phòng gia công thực phẩm, quỹ đạo vận chuyển nối liền với phòng cư dân, mỗi ngày đúng hạn đưa đồ ăn, so với thời đại ngươi, cư dân sống sót trong mạt thế có thể

ăn no đã là tuyệt vời, căn bản không có khả năng ăn ngon, trừ phi ngày hội đặc thù, thường ngày cũng chỉ có thể ăn mấy thứ đồ ăn điều chế sẵn có nhiều chất dinh dưỡng như này.]

Nghe được lời tự thuật giải thích, hắn hụt hẫng trong lòng.

Bỗng nghĩ tới các bạn học gửi gắm thư từ vào viên nang thời gian khi tốt nghiệp. Họ mong chờ việc trọng đại sẽ xuất hiện, cũng đang hâm mộ mọi người tương lai, cho rằng cuộc sống sau này nhất định rất hạnh phúc.

Có lẽ đời này sẽ chẳng thấy được ngày ấy, nhưng họ vẫn là không ngừng nỗ lực vì một ngày kia.

Nhưng nếu họ biết được tương lai mình đang cố gắng phấn đấu sẽ biến thành cảnh tượng này, thật là tuyệt vọng.

[biết rõ chân tướng mới có thể phát hiện thế giới này không hoàn mỹ, sẽ phát hiện có rất nhiều tiếc nuối cần đền bù, nhưng ngươi có thể viết lại toàn bộ, đền bù tiếc nuối, sửa sang thế giới trở về một guồng quay hoàn mỹ.]

“Lời tự thuật ngươi thật buồn nôn, cả người ta đã nổi đầy da gà.”

[lêu lêu lêu.]

Phong Kỳ:……

Nhảy xuống cây thang kim loại, hắn cất bước ra ngoài phòng.

Tuy nói thế, đáy lòng hắn kỳ thật rất tán đồng câu tuyên ngôn của lời tự thuật, sẽ vĩnh viễn chờ mong tương lai, cũng tin rồi sẽ có ngày tin mừng lấp ló tỏa sáng.

Đi đến trước phòng số 005, hắn lui về sau hai bước, kế đó nhanh chóng tiến lên trước, dùng sức đá chân.

Một tiếng vang lớn sau, cửa sắt hét lên rồi ngã gục.

Cất bước đi vào trong phòng, bật mở ánh đèn, cảnh tượng hiện ra trước mắt làm hắn không khỏi ngạc nhiên.

Nơi này đặt đầy các loại vũ khí lạnh, đao, kiếm, súng, côn, giáo…… Các loại binh khí đầy đủ mọi thứ, ngay ngắn dán trên tường.

Binh khí ở đây vẫn chưa bị thời gian mài mòn ra rỉ sắt, vẫn lập loè khí thế lạnh căm dưới ánh đèn.

Điểm này, Phong Kỳ không kỳ quái.

Rất nhiều vũ khí lĩnh vực chiến sĩ trong thế giới hiện đại cũng sẽ không bị oxy hoá.

Bởi vì vũ khí họ được chế tạo từ khoáng thạch đặc thù sản xuất trong trận địa, có tính kháng ăn mòn và tính dẻo dai cực mạnh.

Đi đến trước mặt một thanh rìu chiến, hắn duỗi tay nhấc lên cán rìu, mặt ngoài rìu chiến tức khắc hiện lên một tầng ánh sáng màu đỏ nhạt.

Nhìn ánh sáng màu đỏ nhạt, hắn liền biết phẩm chất linh quặng dùng để chế tạo chuôi binh khí cực cao.

Cũng chỉ có một số loại linh quặng hiếm thấy cực kỳ trân quý, có thể tự động hấp thu linh khí trời đất.

Tu luyện giả tiêu hao linh khí tồn trữ trong cơ thể khi chiến đấu, sau khi có loại vũ khí này, họ tương đương với có thêm một thanh lam phụ trợ, thanh lam này còn sẽ tự động hấp thu linh khí bổ sung.

Múa may rìu chiến hai cái, tiếng phá gió cao vút vang lên, nhưng hắn vẫn cảm thấy rìu chiến không quá thuận tay.

[gậy xương chân mới là vũ khí làm riêng cho ngươi, sau này nếu muốn chế tạo vũ khí trong hiện thực, cứ chế tạo theo

bản thiết kế gậy xương đùi, đảm bảo ngươi dùng thuận tay hơn mọi vũ khí khác.]

Phong Kỳ:……

Hắn vốn định phản bác vài câu, rồi lại cảm thấy lời tự thuật cũng chưa nói sai.

Quen sử dụng gậy xương đùi, dùng vũ khí khác thật là có phần sượng tay.

Giác Hút là ngoại lệ, nó là vũ khí dính người có chức năng tự động chiến đấu, chỉ cần vứt ra ngoài là được, không cần hắn chỉ huy hành động.

Dạo quanh căn phòng một vòng, hắn lại thử dùng vũ khí khác, nhưng múa may xong lại cảm thấy thiếu thiếu gì đó, hoàn toàn không thuận tay bằng mấy cây gậy làm bằng xương tay xương chân lúc trước.

Ngay khi hắn chuẩn bị rời đi, hắn phát hiện một quyển trục ở góc phòng.

Đi vào góc, hắn nhặt lên quyển trục.

Quyển trục không rõ nguyên liệu chế tạo, năm tháng vẫn chưa ăn mòn nó, xúc cảm khi sờ rất mềm mại, như là lớp da động vật nào đó, mặt ngoài còn có lông tơ màu trắng tinh tế.

Hắn đi vào chính giữa căn phòng, ngồi xổm trên đất, chậm rãi mở ra bức hoạ cuộn tròn.

Quyển trục dài chừng 2 mét rưỡi, bề rộng chừng nửa thước, nội dung miêu tả tranh phong cảnh núi sông, chính giữa bức tranh dùng chữ hoa in xuống ba chữ to mạ vàng “Thông Thiên Hội”.

Hết chương 159.

Chương 160. Thông Thiên Hội

Nhìn kỹ có thể phát hiện trong bức hoạ cuộn tròn cất giấu rất nhiều thân ảnh quái dị.

Bức hoạ cuộn tròn bên trái một đỉnh núi trên không, sấm sét ầm ầm, nhưng nhìn kỹ có thể phát hiện giữa lôi điện đan xen này có một đạo mặt mũi hung tợn gương mặt như ẩn như hiện.

Góc trái bên dưới bức hoạ cuộn tròn có một cái ao hồ rộng lớn, dưới hồ có một bóng đen khổng lồ đang bơi lội, gợn lên sóng gió trên hồ.

Chưa hết, còn có rất nhiều thân ảnh che giấu, nhìn như là tranh phong cảnh, kỳ thật trong bức hoạ cuộn tròn giấu giếm rất nhiều quỷ dị.

Mà ba chữ to chính giữa bức hoạ cuộn tròn, làm hắn không khỏi nghĩ tới "Thông Thiên Lộ" mà Lữ Việt từng nhắc tới.

"Lời tự thuật, ra đây giải thích coi."

[ta cảm thấy…… Lượng cá trong cái hồ này hẳn là đủ để Mộc Tinh ăn được mấy ngày.]

Phong Kỳ:……

Vầng trán gằn lên gân xanh giần giật, hắn không nhịn được hỏi lại:

"Cái ta muốn hỏi là, ngươi biết lai lịch bức hoạ cuộn tròn này không? Hoặc là nói ngươi có thể nhìn ra tin tức gì từ bức hoạ?"

[vậy ngươi xem như hỏi sai người, ban nãy ta cũng nghệt mặt ra y như ngươi.]

Nghe thấy lời tự thuật trả lời, hắn lại chuyển mắt nhìn bức hoạ cuộn tròn, cẩn thận nghiên cứu đánh dấu hoa văn ở góc trên bên phải trông cực kì bình thường của bức hoạ cuộn tròn.

Hoa văn này có hình một con rắn nối liền đầu đuôi.

Mà ý nghĩa hoa văn ẩn chứa, hắn nhìn không ra.

[ngươi từng xem phim võ hiệp chưa, thường thường không đọc được ẩn ý, liền nhen lửa thiêu nó, không chừng bên trong cất giấu công pháp tuyệt thế, sau khi tu luyện có thể vô địch thiên hạ.]

Phong Kỳ:……

Hắn không biết lời tự thuật đang nhắc nhở hắn, hay là đang lừa dối hắn.

Vì thế hắn lập tức cầm quyển trục ra khỏi phòng, đi tới dây chuyền sản xuất gia công thực phẩm sát vách.

Quét mắt nhìn xung quanh, hắn đi lên bục điều khiển chính, ấn xuống cái nút màu đỏ trên đó.

Máy móc đong đưa một trận, toàn bộ dây chuyền sản xuất gia công bắt đầu vận chuyển, cánh tay máy móc ở chính giữa dây chuyền sản xuất bắt đầu quắp lên quắp xuống, tiến vào phân đoạn gia công thực phẩm.

Trong đó có một cỗ máy dùng để thiêu hủy rác rưởi bỏ đi, bốc cháy lên ngọn lửa hừng hực.

Phong Kỳ thấy thế, lập tức đi đến trước mặt cỗ máy này, kế đó ném quyển trục vào.

Một lát sau, hắn nhìn quyển trục không xây xước gì nằm trong lửa, mặt vô biểu tình.

[nếu không thay đổi ý nghĩ, tưới nước thử xem? Cho nó hưởng một viên đạn, không chừng sẽ hiện lên tin tức quan trọng.]

Phong Kỳ:……

[ngượng ngùng, quên ngươi không mang súng, lỗi của ta, tuyệt đối không phải cố ý gây sự.]

“Ta tin ngươi mới lạ.”

Tắt máy, hắn lấy ra quyển trục.

Quyển trục này không biết làm bằng gì, chẳng những chịu được ngọn lửa đốt cháy, thậm chí không lây dính xíu xiu nhiệt lượng nào.

Hắn thử dùng sức xé, kết quả phát hiện sức mạnh hắn cũng chả thể xé mở quyển trục.

Sau khi lại dùng sức, hắn duỗi tay ném quyển trục, đi ra phòng.

Nếu không nghiên cứu được, hắn chỉ có thể từ bỏ.

Tiếp tục kiên trì chẳng những vô nghĩa, còn lãng phí thời gian quý giá.

Mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn ra nhiệm vụ cho mình thăm dò ba căn phòng, tìm tin tức hữu dụng.

Sau khi rời phòng, hắn đi tới căn phòng thứ ba, cũng chính là phòng số 006.

Sau khi bạo lực đá văng cửa phòng, hắn đi vào trong, đồng thời thuận tay bật chốt đèn trong phòng.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt, dọa hắn giật mình.

Cẩn thận quan sát mới phát hiện trong phòng trưng bày tiêu bản sinh vật trận địa, chúng được thiết kế tạo hình sinh động

như thật, trước mặt mỗi một tiêu bản còn bày một thẻ bài kim loại, chữ viết trên thẻ đã bị ăn mòn, không thể đọc được.

*Tiêu bản (標本) là mẫu vật còn bảo tồn nguyên dạng dùng để nghiên cứu.

Quét mắt nhìn một vòng, hắn rời khỏi phòng.

Lần này quay số trúng thưởng khám phá mấy căn phòng, trừ bức hoạ cuộn tròn "Thông Thiên Hội" khả năng có tin tức che giấu, hai phòng khác đều không phát hiện nội dung có ý nghĩa.

Sau khi đi ra phòng tiêu bản sinh vật trận địa, hắn lập tức đi đến bục điều khiển dữ liệu cơ sở.

Lúc này trên đầu truyền tới tiếng đánh nhau nặng nề, hiển nhiên chiến trường của Giác Hút và Tiểu Hắc đã chuyển dời tới tận phía trên khu tránh nạn.

Nhưng chờ khi hắn đi lên bục điều khiển dữ liệu cơ sở, tiếng đánh nhau phía trên lại biến mất.

Chuyện này, hắn cũng chỉ có thể hò hét cổ vũ Giác Hút trong lòng.

Chi viện là không có khả năng, hiện tại thực lực hắn còn chẳng chống chọi nổi mấy phút trong tay Tiểu Hắc, hắn xông lên không phải giúp đỡ, mà là "Tặng đầu người".

[sửa đúng một chút, là đầu chó.]

"Ngươi nhiều miệng vừa thôi."

Mở ra kho công pháp trong dữ liệu cơ sở, hắn bắt đầu chọn công pháp tu luyện cần học thuộc lần này.

Đọc lướt hết nội dung giới thiệu hơn mười quyển công pháp, hắn chọn trúng một công pháp tu thể hai sao 《 Chí cương chí mãnh 》.

Sau khi bấm nút xác định, một người đàn ông mặc quần áo giáo viên uy nghiêm xuất hiện trong video.

Hắn cũng theo đó tiến vào trạng thái học tập.

Hết chương 160.

Chương 161. Thông Thiên Hội

Hiện giờ không để ý đến chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Hắn trước giờ tràn ngập động lực học tập, bắt đầu đắm mình vào biển tri thức, bơi tự do, bơi ngửa, bơi bướm, bơi ếch……

[còn có bơi chó!]

"Câm miệng!"

Không biết qua bao lâu, Phong Kỳ xem xong video hai lần, đồng thời nhớ rõ nội dung dạy học, mới chợt bừng tỉnh.

Lúc này Giác Hút và Tiểu Hắc hiển nhiên vẫn đang chiến đấu, vì thế hắn click mở video dạy học ý nghĩ nghiên cứu công pháp, tiếp tục học tập.

Nhưng xem xong hai lần, Tiểu Hắc vẫn chưa đến.

Hiển nhiên có liên quan đến việc thực lực Giác Hút tăng lên.

Hắn cảm thấy không chừng lần này Giác Hút còn có khả năng đánh thắng Tiểu Hắc, giúp hắn thoát khỏi vận mệnh bị Tiểu Hắc theo đuôi đòi mạng.

Chẳng sợ xác suất rất nhỏ, nhưng hắn vẫn rất ôm hi vọng.

Thời gian kế tiếp làm cái gì, trầm ngâm một lát sau, hắn quyết định học tập nội dung khoa học sinh vật.

Lần sau tiến vào mộng cảnh tương lai, nếu hắn chọn dòng tương lai nằm vùng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tri thức khoa học sinh vật sẽ cực kì quan trọng.

Chuyện này liên quan đến vấn đề thăng chức tăng lương của hắn ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thậm chí là vấn đề chạm đến nội dung cơ mật bên trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Vì thế hắn bắt đầu tìm kiếm lĩnh vực khoa học sinh vật trong dữ liệu cơ sở, những thành quả nghiên cứu mang tính đột phá.

Đang tìm tòi, tiêu đề đầu tiên hấp dẫn ánh mắt hắn.

[Dòng trưởng thành của Rune Transformer, đến tột cùng là tốt hay xấu, chúng ta hãy cùng tìm hiểu sau vào vấn đề này.]

Đọc tiêu đề, hắn tức khắc nghĩ tới Mộc Tinh, cùng với Mộc Tinh khởi động lại kế hoạch Rune Transformer khi thành lập "Bình Minh".

Hắn biết rất ít về Rune Transformer, vì thế bấm vào tiêu đề, bắt đầu đọc nội dung tỉ mỉ.

Khu Tránh Nạn Tinh Thành, trên bục điều khiển dữ liệu cơ sở.

Phong Kỳ nhìn chằm chằm lớn nội dung phân tích Rune Transformer trên màn hình, lâm vào trầm tư.

Kiến thức của hắn về Rune Transformer, sớm nhất là trên tiết giảng lịch sử của thầy Vương.

Lúc đầu kế hoạch Rune Transformer ra đời, nhân loại vẫn đang trong giai đoạn nảy sinh thăm dò môn tu luyện, chỉ vừa có người đưa ra khái niệm thử nghiệm dẫn dắt linh khí tràn ngập trong trời đất đi vào cơ thể.

Mà trong lúc phẫu thuật, thăm dò kết cấu thân thể sinh vật trận địa, các nhà nghiên cứu phát hiện Phù Văn Tinh Thạch được khảm trong cơ thể sinh vật trận địa, ẩn chứa sức mạnh khổng lồ.

Vì thế có người đưa ra giả thuyết, nếu có thể nạm Phù Văn Tinh Thạch vào nhân thể, khả năng nhân loại cũng có thể đạt được thực lực khủng bố sánh bằng với sinh vật trận địa.

Kế hoạch Rune Transformer chính thức thành lập.

Lúc ấy hướng đi nghiên cứu này áp đảo môn tu luyện, trở thành phương hướng nghiên cứu chính của xã hội.

Nhưng tệ đoan nhanh chóng hiện ra.

Những nhân loại cấy vào Phù Văn Tinh Thạch, trong khoảng thời gian ngắn đúng là trở nên rất mạnh, thậm chí có thể dựa vào Phù Văn Tinh Thạch hấp thu linh khí trời đất để gia tăng cường độ thân thể.

Nhưng nguồn gốc sâu xa của Phù Văn Tinh Thạch vẫn xuất từ thân những giống loài trận địa khác tộc, không thể hoàn mỹ kết hợp với cơ thể con người.

Nhóm đầu tiên tham gia thực nghiệm lục tục xuất hiện phản ứng bài xích, thậm chí tinh thần thác loạn, tính tình đại biến, dần dần không thể khống chế bản thân, tạo thành mối hoạ ngầm lớn.

Vấn đề ra ở đâu, hoàn toàn không tìm thấy nguyên nhân.

Nguy hiểm tiềm tàng nghiêm trọng làm kế hoạch nghiên cứu Rune Transformer huy hoàng nhất thời bị tắt tịt, dần dần bị lau đi dấu vết trên sân khấu lịch sử.

Sau này môn tu luyện an toàn đáng tin cậy bắt đầu xuất hiện, cuối cùng trở thành con đường phát triển chính.

Trong lúc đó, tán cây không ngừng nở rộ ra những lĩnh vực mới, hình thành học phái nghiên cứu trên nhiều phương diện như công pháp, thuật pháp, tu thể, phù trận, linh liệu, vân vân ở hiện đại.

Mà kế hoạch Rune Transformer, từ đây bị lịch sử vùi lấp, chỉ có thể ngẫu nhiên nghe được trên tiết lịch sử, lại cũng là sơ lược, sẽ không giảng kỹ.

Nhưng làm Phong Kỳ nghi hoặc là, vì sao Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng vẫn tiến hành kế hoạch Rune Transformer.

Mộc Tinh thành lập "Bình Minh" trong lịch sử tương lai, vì sao muốn khởi động lại kế hoạch Rune Transformer, chẳng lẽ trong đó cất giấu bí mật chưa từng công khai.

Bài luận phân tích Rune Transformer trên màn hình, giúp hắn tìm ra một phần chân tướng.

Chương đầu tỉ mỉ giảng giải phân cấp thực lực sinh vật trận địa, từ thấp đến cao lần lượt là năm cấp bậc: Âm, Sát, Liêu, Chúc Âm, Hỗn Độn.

Trong đó mỗi một cấp bậc còn phân chia thành hạ cấp, trung cấp, cao cấp.

Cứ tăng lên một giai đoạn thực lực, đều tương đương với vượt qua thêm một giai tầng sinh mệnh và giới hạn thực lực.

Trong tư liệu hiện có, sinh vật trận địa cấp Hỗn Độn chỉ là khái niệm giả tưởng, thực tế vẫn chưa từng được phát hiện, nhưng sinh vật trận địa cấp "Chúc Âm" thật sự tồn tại trong hiện thực.

Nó ở trong biển rộng, buông xuống cùng trận địa, một phần thân thể là hư ảo, một phần khác hình thành một đảo nhỏ trên biển.

Cùng với trận địa khuếch trương, sinh vật khủng bố này đang dần dần hiện hình, mỗi một lần xuất hiện động tĩnh, đều sẽ nhấc lên sóng gió động trời trên biển.

Sinh vật trận địa khủng bố cấp "Chúc Âm" hiện tại đang ngủ say, vẫn chưa phá hỏng văn minh nhân loại.

Hết chương 161.

Chương 162. Lối tắt trưởng thành và năng lực bẩm sinh

Nhưng sự tồn tại của nó giống như một viên thuốc nổ tùy thời sẽ bị kíp lửa, một khi phát uy chắc chắn nhấc lên một trận tai nạn khủng bố.

Mà trong số sinh vật trận địa còn lại, cũng không thiếu quần thể đặc thù sở hữu trí tuệ.

Ví như lúc trước hắn gặp ác ma đầu dê, hiển nhiên là một tộc đàn có đầu óc thông minh.

Sinh vật trận địa bình thường sẽ không rời đi vị trí trận địa của mình, sinh vật trận địa rời đi trận địa giống như cá rời đi nước, chẳng thể thích ứng hoàn cảnh tự nhiên bên ngoài.

Nhưng tình huống sinh vật trận địa có đầu óc lại hoàn toàn khác.

Chúng còn có một kiểu gọi tên là "sinh vật trận địa siêu thoát", sẽ thường xuyên xuất hiện ở ngoài trận địa săn giết con người, là kẻ địch làm nhân loại đau đầu nhất.

Mà phương pháp thích ứng hoàn cảnh tự nhiên ngoài trận địa, sinh vật trận địa siêu thoát cũng có cách riêng của mình.

Giống như nhân loại phát minh ra đồ lặn, chúng cũng có thể dùng linh khí trời đất tự sáng tạo một Phù Văn Tinh Thạch trong cơ thể để thích ứng hoàn cảnh tự nhiên bên ngoài.

Bởi vì nắm giữ trí tuệ, chúng biết nhân loại là chướng ngại cản trở khuếch trương trận địa, chưa bao giờ dừng lại hành vi nhằm vào nhân loại.

Ví như sự kiện tổn thất quy mô lớn, liền thường xuyên xảy ra.

Trong bài luận phân tích Rune Transformer, trừ phần giảng giải tai hoạ ngầm khi kết hợp Phù Văn Tinh Thạch và cơ thể người, còn tỉ mỉ chỉ ra ưu điểm có thể mang lại.

Trong đó có một ưu điểm, có thể tăng cường tố chất thân thể người.

Ví như một người bình thường sau khi thành công cấy Phù Văn Tinh Thạch vào cơ thể, cường độ thân thể sẽ được tăng cường thích ứng trong khoảng thời gian ngắn.

Chẳng hạn như, nước lạnh gặp nước ấm, độ ấm sẽ sinh ra điều tiết thích ứng.

Giống vậy, sau khi nhân loại nạm vào Phù Văn Tinh Thạch, sức mạnh bên trong Phù Văn Tinh Thạch cũng sẽ tự động điều tiết thân thể, gia tăng cường độ tố chất cơ thể.

Bài trừ tai hoạ ngầm tiềm tàng, so với tu luyện cần tích lũy lâu dài, được khảm Phù Văn Tinh Thạch không thể nghi ngờ là một lối tắt gia tăng thực lực.

Trừ điểm này, ưu điểm lớn nhất được khảm Phù Văn Tinh Thạch là có thể giúp người bị cấy đạt được năng lực bẩm sinh của sinh vật trận địa đó.

Ví như năng lực điều khiển thực vật, niệm lực khống chế đồ đạc, kim loại hóa thân thể, vân vân.

Mộc Tinh chính là ví dụ đại biểu nhất trong đó.

Thân là nhân loại duy nhất hoàn mỹ dung hợp Phù Văn Tinh Thạch, cô kế thừa đặc tính cắn nuốt tiến hóa của sinh vật trận địa không biết tên, chỉ cần có đồ ăn, cô gần như có thể vô hạn trưởng thành.

Trong bài luận cũng trưng ra suy đoán của mình với Phù Văn Tinh Thạch được khảm trên người Mộc Tinh.

Tác giả bài luận cảm thấy, Phù Văn Tinh Thạch được khảm trên người Mộc Tinh, vô cùng có khả năng xuất từ thân sinh vật trận địa cấp "Chúc Âm", lúc này mới khiến Mộc Tinh sở hữu năng lực tiến hóa cực kỳ khủng bố.

Nhưng đây cũng chỉ là tác giả phỏng đoán, không thể cung cấp bằng chứng tỉ mỉ.

Đọc xong bài luận, Phong Kỳ biết được hai tin tức mấu chốt.

Lối tắt trưởng thành và năng lực bẩm sinh.

Bài trừ tai hoạ ngầm, kế hoạch Rune Transformer là phương án đạt được sức mạnh dễ nhất.

Có lẽ có một khả năng.

Mộc Tinh khởi động lại kế hoạch Rune Transformer là bức thiết muốn chế tạo một quân đoàn cường tráng, đối kháng thế lực thần bí đang ẩn náu, cô đã chả còn thừa hơi để lo nghĩ về mối nguy hiểm tiềm tàng khi tạo ra Rune Transformer.

Tin tức phương diện này tạm thời chưa biết được, hắn quyết định lần sau để lại hòm thư cho Mộc Tinh, để Mộc Tinh giải đáp nghi hoặc của mình.

Tắt đi trang bài luận phân tích Rune Transformer, hắn bắt đầu tìm đọc tri thức khoa học sinh vật.

Nếu dòng tương lai tiếp theo chọn nằm vùng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, những tin tức này sẽ giúp mình tương lai lẫn vào vòng trung tâm của Tinh Hồng.

Đang tìm kiếm, hắn tìm được tư liệu về 《 Tái sinh tứ chi 》.

Trong tư liệu, trình bày phương hướng nghiên cứu và thành quả khi dùng kỹ thuật gien tái sinh bộ vị tàn khuyết trên cơ thể con người.

Nguồn cảm hứng chủ yếu ở cá cóc, sau khi bị đứt chi, chúng sẽ tự mọc lại, nhưng nhân loại chẳng có năng lực hồi phục tay chân như vậy.

Tư liệu này làm Phong Kỳ tức khắc sinh ra hứng thú.

Nếu tay chân có thể hồi phục, tất nhiên có thể tạo được tác dụng quạt gió thêm củi cho văn minh nhân loại đối kháng trận địa khuếch trương.

Mỗi năm thế giới hiện thực đều có lượng lớn tu luyện giả bị thương nghiêm trọng trong trận địa, mất tay mất chân, chỉ có thể bất đắc dĩ chọn xuất ngũ.

Nếu có kỹ thuật hồi phục tay chân, vấn đề phương diện này sẽ được giải quyết, an toàn thân thể của chiến sĩ trận địa cũng được bảo đảm tương đối.

Mất tay thì bồi dưỡng một cánh tay mới, mất chân thì bồi dưỡng một cái chân mới.

Cơ thể cá cóc tồn tại một loại enzyme kỳ lạ, có thể tái tạo các bộ phận nội tạng và tứ chi của nó, trong tư liệu, nhà khoa học cho rằng, sáng chế ra loại enzyme này, có hi vọng mọc ra tay chân và nội tạng mới cho người làm mất đi tay chân và bộ phận nội tạng nào đó.

Trong lúc nghiên cứu, kết quả thử nghiệm làn da trên cơ thể người biểu hiện, vết thương đúng là khép lại nhanh hơn, tốc độ lên da non cũng nhanh hơn trước kia.

Hết chương 162.

Chương 163. Kỹ thuật tương lai

Trong tư liệu, kỹ thuật này vẫn nằm trong giai đoạn nửa hoàn thành, nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, vậy là đủ rồi.

Có dữ liệu cơ sở tương lai trong tay, hắn hoàn toàn có thể thúc đẩy nghiên cứu kỹ thuật này tích lũy.

Một lần không đủ thì hai lần…… Mỗi lần đều lấy kỹ thuật tương lai làm khởi điểm phát triển trước 1500 năm, tất nhiên có thể khiến kỹ thuật hoàn thiện.

Nhưng bởi vì tư liệu quá dài, hắn học thuộc rất cố sức.

Đọc xong khúc dạo đầu, hắn đọc lại một lần, tức khắc cảm thấy tế bào não kêu rên cháy hỏng.

Tư liệu có quá nhiều thuật ngữ chuyên nghiệp, hắn đọc mà chẳng hiểu gì.

Nhưng hắn vẫn quyết định nhớ kỹ tin tức trước, chờ trở lại hiện thực rồi lật xem tư liệu tìm hiểu tình hình cụ thể sau.

Hành trình ngàn dặm bắt đầu từ từng bước đi một, đối mặt tri thức lĩnh vực chưa từng đặt chân, hắn chỉ có thể chậm rãi tìm tòi, không thể một hơi học hết.

[Bỗng nhiên cảm thấy, hiện tại ngươi thấy cái gì là muốn học cái đó, nếu ngươi đạt được năng lực trí nhớ vô hạn, chẳng phải ngươi có thể trở thành siêu thiên tài các ngành học?]

Nghe thế, hắn không khỏi sửng sốt.

Cẩn thận ngẫm lại, tình huống thật sự giống như lời tự thuật miêu tả.

Môn tu luyện, kỹ thuật khoa học máy móc, khoa học sinh vật, sau này có lẽ còn có rất nhiều hệ thống mới tinh cần học tập đang chờ đợi hắn tìm hiểu.

Nhưng hiện tại hắn vẫn chú trọng phát triển môn tu luyện nhất.

Hắn học tri thức công pháp, là vì đặt nền móng tu luyện cho nhân loại, mỗi lần mang về công pháp tu luyện mới, đều là đang thúc đẩy môn tu luyện tiến bộ và hoàn thiện.

Nếu không phải công pháp 3 sao trở lên bị quyền hạn hạn chế không thể đọc được, hắn sẽ nhăm nhe một quyển công pháp tu luyện vẹn hết số sao, hoàn thiện nó thành công pháp cấp Thần.

Ví như đặt nền móng "Tu luyện thể thao", hắn hoàn toàn có thể dùng nhiều lần 1500 năm chồng lên nhau để khiến nó vô hạn tới gần khái niệm hoàn mỹ.

Đọc xong tư liệu khúc dạo đầu《 Tái sinh tứ chi 》, Giác Hút và Tiểu Hắc vẫn đang tiếp tục chiến đấu.

Thời gian thừa lại, hắn quyết định lật xem tin tức siêu thiên tài cùng thế hệ, họ đều là người mở đường cho thời đại, cũng cống hiến sức mạnh quan trọng cho văn minh nhân loại trưởng thành, là trọng điểm hắn cần chú ý.

Hoặc là xem xét tư liệu trận địa bị xua tan, trong mắt hắn, những tư liệu này đều là bí tịch phá đảo trận địa, nắm giữ chúng, sẽ giúp hắn sau này khai thác, xua tan trận địa.

Trước đó, hắn tò mò trong lòng, quyết định đi lên mặt đất xem qua trạng huống chiến đấu của Giác Hút và Tiểu Hắc.

Không chừng lần này Giác Hút bạo lực đã xử lý Tiểu Hắc.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức xoay người đi đến thông đạo kim loại.

Một lát sau, thân ảnh hắn xuất hiện ngoài khu tránh nạn.

Nhìn quanh bốn phía, hắn nhanh chóng phát hiện Giác Hút và Tiểu Hắc, hai bên vẫn đang nhiệt tình vật lộn.

Tiểu Hắc hóa thân thành sương đen, giống như một cái hố đen, nơi đi qua ven đường đều bị gặm cắn gần hết, cũng chỉ có thân thể cường hãn của Giác Hút có thể ngăn cản một phen.

*Cường hãn (强悍): Mạnh mẽ, hung dữ.

"Lời tự thuật, ngươi nói ta đánh chết Tiểu Hắc, cũng có thể có được năng lực gần như bất tử sao?"

[Úi ~ giời!]

Phong Kỳ:……

Sau khi nhìn thoáng qua tình hình chiến đấu của Giác hút và tiểu Hắc, Phong Kỳ lại đi theo lối đi kim loại trở về khu tránh nạn dưới mặt đất.

Theo hắn thấy, phong cách chiến đấu của tiểu Hắc và Giác hút là hoàn toàn khác nhau.

Phong cách chiến đấu của Giác hút thuộc về cận chiến, có thể đánh và cũng có thể chịu đòn.

Đối với các sinh vật trận địa khác thì Giác hút chính là đại sát khí, căn bản không thể chịu được một cú đấm gần của nó, mà nếu như không được thì hai cú đấm.

Nhưng ở trước mặt tiểu Hắc, năng lực của Giác hút lại hoàn toàn bị khắc chế.

Chỉ cần tiểu Hắc vụ hóa thân thể của mình, thì dù cho Giác hút có đấm thế nào cũng không thể tạo thành thương tổn đối với nó.

Đây cũng là điều khiến Phong Kỳ cảm thấy nghi ngờ nhất.

Theo lý thuyết, cường độ thân thể đã đạt tới mức độ như Giác hút, chỉ là quyền phong cũng có thể thổi tan sương đen, thì đã không đơn thuần là đòn đánh vật lý nữa, mà đã được bổ sung thêm sát thương ma pháp.

Nhưng trong thực tế, thân thể của tiểu Hắc sau khi đã vụ hóa, cho dù bị quyền phong thổi tan và phá hư kết cấu, thậm chí một phần thân thể bị thổi bay rất xa, thì cũng sẽ nhanh chóng bay trở về và khép lại một lần nữa.

Giống như là có một lực lượng nào đó đang dẫn dắt từng hạt sương đen, khiến nó một lần nữa tập hợp thành một chỉnh thể.

Nhưng theo lý thuyết, bất luận một chỉnh thể nào được tập hợp lại, chỉ cần phá hư kết cấu nguyên thủy của nó, thì bộ phận thoát ly khỏi chỉnh thể sẽ mất đi sự liên quan với chỉnh thế đó mới đúng.

Ví dụ như thân thể con người chính là do các tế bào siêu nhỏ tổ hợp lại mà thành.

Nếu như người bị trầy da, thì dù sẽ lại mọc ra da mới, nhưng phần da bị mất đi kia liền xem như đã thoát khỏi chỉnh thể này, và không còn là một phần của thân thể con người.

Hết chương 163.

Chương 164. Sinh mệnh rời rạc

Tình huống của tiểu Hắc thì lại hoàn toàn khác biệt.

Mỗi một hạt sương trên người nó đều giống như có sinh mệnh, dù cho bay xa khỏi thân thể nhưng vẫn sẽ bị hút trở lại và tụ tập thành một bộ phận.

Loại tập hợp sinh mệnh này khiến hắn nghĩ tới con kiến và ong mật.

Con kiến và ong mật thuộc về loại tập hợp sinh mệnh rời rạc, bọn chúng chỉ có thể lấy một chỉnh thể làm đơn vị để sinh tồn trong tự nhiên.

Nhưng dù là con kiến hay ong mật cũng đều không thể sinh tồn nếu đơn lẻ rời khỏi chỉnh thể, cũng tương tự như tế bào không thể tồn tại trong một thời gian dài nếu dời khỏi cơ thể con người.

Tình huống của tiểu Hắc thì hoàn toàn ngược lại, một bộ phận thân thể của nó đang cùng Giác hút chiến đấu, nhưng một bộ phận thân thể khác bị quyền phong thổi tan thậm trí có thể đi đường vòng gặm ăn một zombie trước khi trở lại trận chiến.

Giống như là bộ phận bị tách ra kia sinh ra ý thức tự chủ, và có thể suy nghĩ độc lập.

“Tiểu Hắc rốt cuộc là thứ đồ gì, cái này cũng quá tà môn.”

[Ngươi xem loạt phim Kẻ hủy diệt chưa, tiểu Hắc giống như là kẻ hủy diệt được tương lai phái tới để xử ngươi, khóa

chặt, sau đó xóa bỏ nguồn gốc có khả năng sẽ thay đổi lịch sử là ngươi.]

“Vậy tại sao không đi giết ta trong tuyến hiện thực?”

[Ta nào biết được, ta cũng chỉ là ví von chứ không nói chắc chắn, huống hồ khả năng tiểu Hắc đến từ tương lai gần như là không, đừng quên, ngươi đã từng thấy ảnh chụp của tiểu Hắc trong phòng nghiên cứu của khu tránh nạn, chỉ ra nó đã tồn tại ở đây trước khi ngươi xuyên đến.]

Nghe xong giải thích của lời tự thuật, Phong Kỳ trầm ngâm.

Nếu tiểu Hắc vốn đã tồn tại trước khi hắn xuyên qua, vậy thì tại sao lại tinh chuẩn định vị đến đây đuổi giết hắn?

Thế giới 1500 năm sau, vết tích tồn tại của hắn gần như bị xóa sạch hoàn toàn, chỉ còn một chút cảm giác tồn tại trong các tài liệu lịch sử.

Vì vậy, sự truy sát của tiểu Hắc trở nên có vẻ rất kỳ lạ.

Nghĩ mãi mà không ra nguyên nhân, hắn quyết định không nghĩ nữa, hắn tin tưởng cuối cùng cũng sẽ có một ngày hắn biết được sự thật và tìm được câu trả lời cho tất cả các vấn đề.

Đi tới trước bàn điều khiển của kho số liệu, hắn nhấn mở trang tìm kiếm, sau đó sàng chọn niên đại và thu nhỏ phạm vi tìm kiếm trong Tinh Thành, bắt đầu xem xét tin tức của những thiên tài cùng thời.

Những thiên tài này là lực lượng tiềm năng có thể chiêu mộ khi hắn thành lập chiến đoàn trận địa và tổ chức Phá Hiểu trong tương lai.

Hắn cảm thấy hắn tăng lên thực lực ở trong hiện thực sẽ dễ hơn trong giấc mơ tương lai một chút.

Mặc dù thể chất đặc thù khiến hắn không có cách nào hấp thu linh khí để tu luyện, nhưng hắn lại có thể thu được điểm khí huyết và năng lực thiên phú sau khu giết chết sinh vật trận địa.

Trong giấc mơ tương lai, hắn chỉ có thể chiến đấu một mình, hơn nữa nơi này tiềm ẩn rất nhiều nguy hiểm, cho dù hắn có Giác hút hộ thể cũng chưa chắc đã an toàn.

Ngoài tiểu Hắc ra thì trong giấc mơ tương lai khẳng định còn có sinh vật mạnh hơn Giác hút, cự thú hai cánh xẹt qua bầu trời lần trước và bóng dáng to lớn như núi trong khu vực bị mây đen bao phủ ở phía tây khu tránh nạn chính là một ví dụ tốt nhất.

Về sau hắn thăm dò những phương hướng khác chắc chắn cũng sẽ gặp nhiều khó khăn, và có thể tử vong bất cứ lúc nào.

Nhưng ở trong hiện thực lại hoàn toàn khác.

Hắn có thể thành lập chiến đoàn trận địa, cùng đám người Lữ Việt, Lâm Nhiễm đi thăm dò trận địa, săn giết sinh vật trận địa, và bảo bọn họ để lại cơ hội bổ nhát đao cuối cùng cho chính mình

Tương đương với đoàn thể tác chiến, nhưng kinh nghiệm lại do một mình hắn độc hưởng.

Hiệu suất của cách mạnh lên này hiển nhiên là cao hơn trong giấc mơ tương lai.

Đương nhiên, tiền đề của giả thiết này là khi hắn săn giết sinh vật trận địa trong hiện thực, hắn có thể thu được phản hồi tăng lên thực lực giống như trong giấc mơ tương lai.

Nếu như phương pháp này có thể thực hiện, thì kế hoạch thăm dò trận địa có thể được đưa vào danh sách quan trọng, thuận tiện còn có thể tìm kiếm các sản phẩm đặc biệt ẩn chứa

linh khí trong trận địa, như các loại linh thực quý hiếm,…, giúp chiến đoàn phát triển và nâng cao thực lực.

Những tài nguyên trong trận địa cũng có thể là nguồn tài chính để hắn khai phá «cứu thế chủ » trong tương lai, đồng thời bổ sung tiêu dùng cần thiết khi tiến vào giấc mơ tương lai.

Điều quan trọng nhất là hắn có thể lợi dụng những tin tức được cung cấp bởi người tương lai để xóa sổ các trận địa theo cách đơn giản và hiệu quả nhất.

Điều này chắc chắn sẽ có ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai của nhân loại.

Các trận địa trong thế giới hiện thực đều đang khuếch trương, và thỉnh thoảng lại có trận địa mới giáng lâm, không gian sinh tồn của nhân loại đang không ngừng bị thu nhỏ.

Điều này cũng dẫn đến việc khai thác tài nguyên cũng trở thành vấn đề.

Ví dụ như khoảng 800 km về phía bắc của Tinh Thành, nguyên bản ở đó có một mỏ lớn giàu quặng sắt.

Hết chương 164.

Chương 165. Sản lượng thép

Nhưng bây giờ khu vực đó đã bị trận địa bao phủ, khiến con người mất đi một nguồn tài nguyên khai thác quặng sắt, từ đó có ảnh hưởng rất lớn đến sản lượng thép.

Ngoài ra, sau khi xua tan trận địa, những tài liệu đặc biệt cùng buông xuống với trận địa cũng sẽ không biến mất, đây cũng sẽ là một nguồn thu nhập phong phú.

Vì vậy nhân tài rất quan trọng, mỗi một bước bố trí của hắn trong tương lai đều cần nhân tài gia nhập.

Trong giấc mơ tương lai hắn không được lựa chọn nên chỉ có thể một mình chiến đấu, nhưng trong thế giới hiện thực hắn tất nhiên không thể ngu xuẩn chạy theo chủ nghĩa anh hùng cá nhân, mà phải chỉnh hợp và tận dụng mọi tài nguyên xung quanh mình.

Hắn dự định tạm thời lựa chọn phạm vi tìm kiếm và bắt đầu chiêu mộ những nhân tài cùng thời trong Tinh Thành, sau đó từng bước kéo dài ra bên ngoài.

[đây có được tính là con thỏ ăn cỏ gần hang không.]

“Cái này gọi là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, nhìn là biết ngươi không đọc sách được mấy năm, không học thức.”

[con không chê cha xấu, chó không chê nhà nghèo, ngươi hai cái đều chiếm, he~!]

Phong Kỳ: …

Bởi vì không còn quyền hạn tìm đọc tin tức nhân vật, nên tiếp theo hắn chỉ có thể thông qua chương trong kho số liệu để tìm hiểu tình hình cụ thể.

Trong lúc tìm kiếm, một tiêu đề đã thu hút sự chú ý của hắn.

Cái tên trong tiêu đề khiến hắn cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng lại không thể nhớ nổi đã từng nhìn thấy ở đâu.

Thế là hắn nhấp vào tiêu đề và bắt đầu xem chi tiết.

[Tiêu Tâm: Trên con đường vươn lên từ một người bình thường và trở thành thiên tài, một số người càng áp chế càng mạnh mẽ, vĩnh viễn nói không với thất bại.]

Nội dung:

Nói đến Tiêu Tâm, chắc hẳn mọi người đều cảm thấy hơi xa lạ.

Nhưng cô tuyệt đối là một trong những nhà nghiên cứu công pháp có tiềm lực nhất trong thế kỷ, suốt đời cô phát minh tất cả 12 môn công pháp, trong đó có một công pháp bốn sao, ba công pháp ba sao, bốn môn công pháp hai sao và bốn môn công pháp một sao (công pháp một sao về cơ bản đều được phát minh từ ban đầu).

Thiên phú của cô trong phương diện nghiên cứu công pháp cho dù không tính là mạnh nhất, nhưng cũng là một trong những người đứng đầu thời đó.

Nhưng một người có thiên phú trác tuyệt như vậy, ban đầu lại hoàn toàn sống trong cái bóng của người khác.

Người kia mọi người nhất định rất quen thuộc, hắn chính là: Phong Kỳ.

Trước đây, bọn họ là học sinh cùng khối nhưng không cùng lớp, cùng học ở nhất trung Tinh Thành.

Phong Kỳ chắc hẳn tất cả mọi người đều biết, nếu như không đề cập tới cái khác, chỉ nói về phương diện thiên phú trong nghiên cứu công pháp, thì hắn đủ để xếp vào top mười

trong lịch sử, thậm chí là top ba trong lịch sử đều không thành vấn đề.

Khi còn học tập ở nhất trung Tinh Thành, mặc dù Phong Kỳ dù còn chưa thể hiện ra thiên phú đáng sợ, nhưng cũng là học sinh nổi bật trong số các bạn cùng trường, và luôn bá chiếm vị trí đứng nhất trong bảng thành tích của nhất trung Tinh Thành.

Còn Tiêu Tâm, người vừa bước chân vào nhất trung Tinh Thành, cô vẫn chưa đứng ở đỉnh ngay từ đầu như Phong Kỳ.

Cô giống như là một đấu sĩ, không ngừng khiêu chiến những đồng học có thành tích tốt và từng bước một vượt lên, từ vị trí thứ 300 bò đến vị trí thứ hai.

Và đối thủ cuối cùng của cô chính là Phong Kỳ.

Nhưng hiện thực rất tàn khốc, trước mặt Phong Kỳ, cô hết lần này đến lần khác phải nếm trải thất bại.

Nghe nói một lần đến gần thành công nhất là kỳ thi tốt nghiệp, vào thời điểm đó, kết quả dự đoán thành tích về mọi mặt của Tiêu Tâm đều tốt hơn Phong Kỳ (PS: Số liệu là do Bộ giáo dục Tinh Thành thống kê được ngay lúc đó, không phải tự mình bịa chuyện.)

Kết quả rất bi thảm là, Phong Kỳ vẫn chưa tham gia cuộc thi lần này, mà là trực tiếp thu được chỉ tiêu của Tinh Thành học phủ.

Cứ như vậy, Tiêu Tâm hoàn toàn thất bại ngay khi đã ở gần thành công nhất.

Từ đó hai người bọn họ cũng bước lên hai con đường hoàn toàn khác nhau, Phong Kỳ trở thành một ngôi sao mới của thời đại mà Tiêu Tâm chỉ có thể ngước nhìn, và khoảng cách chênh lệch càng ngày càng lớn.

Ngươi cho rằng Tiêu Tâm sẽ từ bỏ sao?

Sai rồi, chẳng những cô không từ bỏ mà dưới áp lực này cô còn quyết chí tự cường, càng bị áp chế thì càng dũng mãnh.

Xin được trích dẫn một câu mà Tiêu Tâm đã nói với giáo viên hướng dẫn của mình lúc đó:

Năng khiếu của tôi rất bình thường, nhưng tôi cũng muốn như Phong Kỳ, cố gắng vì một thế giới huy hoàng và thịnh vượng, vì vậy khi không có tài năng, thì những gì tôi có thể làm là chỉ có thể không ngừng cố gắng để bắt kịp cậu ấy, sự lớn mạnh của cậu cũng là động lực để tôi không ngừng vươn lên.

…

Nhưng sau khi Phong Kỳ bị hành hình, nhân sinh của Tiêu Tâm cũng nghênh đón một thay đổi lớn.

Cô không thể tin được "đối thủ" luôn tỏa sáng trong mắt mình sẽ là phản đồ của nhân loại, vậy thì động lực trong lòng cô bấy lâu nay để cô không ngừng vươn lên sẽ trở thành bọt nước.

Hết chương 165.

Chương 166. Công pháp bốn sao

Một nhân tài kiệt xuất vốn có tiềm năng vô hạn, mới hai sáu tuổi đã nghiên cứu ra công pháp bốn sao, nhưng lại trở lên ảm đạm ngay khi tài năng đang lên cao.

Sự lớn mạnh của Phong Kỳ thúc đẩy sự lớn mạnh của cô, và sự sụp đổ của Phong Kỳ cũng khiến cho động lực trong lòng cô cạn kiệt.

Có thể nói như vậy, cô là một thiên tài khác loại, không ngừng thử thách bản thân dưới "cái bóng" của Phong Kỳ, từ đó nhanh chóng trưởng thành.

Bình luận của cư dân mạng:

Diệp thơ văn: Lâu chủ lại đang nói bậy, mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng thiên phú của Phong Kỳ trên phương diện nghiên cứu công pháp là cực kỳ hiếm thấy trong lịch sử, mặc dù có một đoạn thời gian trở nên yên lặng, nhưng tiềm lực của hắn tất nhiên là không bị mất đi , chẳng qua là hắn mải nghĩ cách hủy diệt thế giới mà không có tâm tư nghiên cứu phát minh công pháp thôi. Vì vậy ngươi nói cô Tiêu Tâm này suýt chút nữa đánh bại Phong Kỳ ở nhất trung Tinh Thành, ta mà tin thì ta mẹ nó chính là ngu ngốc.

Hôm nay cũng muốn vui vẻ: Lâu chủ từ chỗ nào sửa sang lại tư liệu lịch sử ít được lưu ý, tại sao ta trước giờ chưa từng nghe đến cái tên Tiêu Tâm này, nếu thật sự trước hai sáu tuổi đã nghiên cứu ra công pháp được đánh giá bốn sao, thì hiện tại hẳn là phải rất nổi danh mới đúng.

Khoai tây chiên hương cay: Buồn cười, mặc dù Phong Kỳ là một tên cặn bã, nhưng thiên phú của hắn, trừ người cực kỳ cá biệt như Lâm Nhiễm, thì những người khác ngay cả tư cách để so sánh cũng không có, ngươi nói Tiêu Tâm đã từng suýt chút nữa chiến thắng Phong Kỳ, còn nói số liệu thống kê của Bộ giáo dục là ta sẽ tin ngươi?

Một bộ tổ hợp quyền: Đặc biệt đi kiểm tra thông tin liên quan, lâu chủ thật đúng là không nói bậy.

Đúng là Tiêu Tâm đã từng tỏa sáng một khoảng thời gian trong thời kỳ sáng chói nhất của Phong Kỳ, đồng thời thiên phú và tiềm lực của cô cũng ngày càng mạnh mẽ, nhưng kết quả là sau khi Phong Kỳ sụp đổ thì cô cũng trở nên ảm đạm theo.

Cô gái tên gọi Tiêu Tâm này có vẻ đã đem Phong Kỳ coi là đối thủ truyền kiếp của mình, cũng may là cô không đi theo Phong Kỳ mà phản bội nhân loại.

…

Xem xong bài viết giới thiệu về Tiêu Tâm, Phong Kỳ đã hiểu ra cô là ai.

Ngoài thiếu nữ Chuunibyou* ngực to mà không có não, suốt ngày hô hào "Quyết đấu" ở lớp bên cạnh, thì còn có thể là ai?

Cũng khó trách hắn sẽ cảm thấy cái tên "Tiêu Tâm" này có chút quen thuộc.

Đối với Tiêu Tâm, thời điểm khi ở trường học hắn cũng không chú ý quá nhiều.

Nhưng nếu nói về thiên phú của cô thì tuyệt đối không tính là mạnh, mặc dù hắn và Tiêu Tâm đều đứng nhất nhì bảng xếp hạng của nhất trung Tinh Thành.

Nhưng xét về thứ hạng của các trường trung học trong toàn bộ Tinh Thành, thì bọn hắn cũng chỉ được gọi là ưu tú, so với những người đã thành danh trước cả khi tiến vào học phủ giống như Lâm Nhiễm thì còn một sự chênh lệch rất lớn.

Nhưng là xét về thành tích mười hai bản công pháp của Tiêu Tâm, thì cô chắc chắn được xem là một trong những thiên tài đứng đầu.

Trong bài viết có nói Tiêu Tâm đã tăng từng bước từ vị trí hơn ba trăm lên vị trí thứ hai, điều này hắn thật đúng là không rõ lắm.

Nếu như những điều trong bài viết là thật, thì hắn không nghi ngờ gì về việc sau này Tiêu Tâm trưởng thành sẽ có năng lực đánh bại chính mình.

Và tuyên bố trong bài viết là Tiêu Tâm có năng lực đánh bại chính mình trong ngày diễn ra kỳ thi tốt nghiệp, cũng có thể là thật sự.

Bởi vì đúng là Bộ giáo dục sẽ thống kê số liệu của từng học sinh để tiến hành đánh giá trước kỳ thi.

Trước đó cô đã đánh bại rất nhiều học sinh cùng khối, chính mình là mục tiêu sau cùng của cô, có lẽ sau khi đánh bại hắn cô sẽ lại đi tìm kiếm mục tiêu mới để khiêu chiến, và mở ra một vòng "Quyết đấu" mới.

Có vẻ như sự trưởng thành của cô là không ngừng tìm kiếm đá mài dao, sau đó mài rũa chính mình càng ngày càng sắc bén.

Chỉ là khoảng thời gian ngay trước kỳ thi tốt nghiệp, hắn đã nhận được "Phần mềm hack" và trực tiếp đi tắt đón đầu.

Vì vậy mà trong mắt Tiêu Tâm, sự chênh lệch giữa bọn họ càng lúc càng lớn, muốn vượt qua hắn cũng trở nên càng thêm khó khăn.

Theo đó mà đến chính là Tiêu Tâm ra sức đuổi theo, thiên phú và năng lực của cô, trong quá trình đuổi theo, cũng không ngừng trưởng thành, về sau thậm chí cô đã sáng tạo ra một môn công pháp bốn sao.

Đối thủ càng mạnh, cô lại càng mạnh, trong bài viết miêu tả, dưới những áp lực, Tiêu Tâm hoàn toàn lột xác, làm bản thân trở nên càng cường đại.

Chẳng lẽ thật sự có loại thiên tài khác loại này?

Hết chương 166.

Chương 167. Thiếu nữ chuunibyou

Cảm thấy nghi ngờ, hắn bắt đầu tìm kiếm trong kho số tin tức liên quan.

Kết quả, những tư liệu tìm được đều chứng minh Tiểu Tâm thực sự là một nữ sinh trung học kỳ diệu, áp lực càng lớn thì tiềm năng phát triển càng lớn.

[thiếu nữ chuunibyou thật đáng sợ, tinh thần chiến đấu càng ngày càng mạnh mẽ này hẳn là nhân vật chính trong truyện tranh manga, có thể sẽ có điều bất ngờ nếu dõi theo quá trình trưởng thành của cô.]

Nghe những lời than phiền của lời tự thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Bởi vì lời nói của lời tự thuật đúng là suy nghĩ trong lòng hắn vào giờ phút này.

Khi hắn xem xong tư liệu về Tiêu Tâm, tiểu Hắc còn chưa xuất hiện.

Cái này hiển nhiên có liên quan đến việc hắn không ngừng ném lương thực cho giác hút ăn, làm vết thương của Giác hút có chút hồi phục.

Dù sao thì thời gian chiến đấu của Giác hút cùng và tiểu Hắc cũng không được quyết định bởi lực sát thương của Giác hút, mà quyết định bởi nó có thể chèo chống bao lâu dưới sự tấn công không ngừng của tiểu Hắc.

Mối liên quan giữa lực công kích và thời gian của trận chiến là bằng 0.

Phòng ngự và thời gian của trận chiến mới có quan hệ trực tiếp với nhau, lực phòng ngự càng cao thì sẽ càng bền bỉ.

Thời gian còn lại hắn bắt đầu lật xem những sự kiện lịch sử lớn cùng thời đại trong kho số liệu, cũng chính là những sự kiện quan trọng có thể thay đổi hướng đi của tương lai.

Sau khi sàng chọn tin tức, những nội dung liên quan hiện ra trong màn hình.

Trong lúc xem xét, một tiêu đề đã hấp dẫn ánh mắt của hắn.

[Một tổ chức cố gắng thay đổi tương lai, ủng hộ sự phát triển tinh thần của mọi người, nhưng thực ra lại là khối u ác tính trên con đường phát triển của nền văn minh nhân loại.]

Nội dung:

Tổ chức này chắc hẳn tất cả mọi người đều từng nghe thấy, nó chính là "hiệp hội Thiên Mệnh" được thành lập vào tháng 8 năm 2023.

Từ góc độ lịch sử, chúng ta có thể phán đoán rất rõ ràng rằng tổ chức này tuyệt đối là có vấn đề, nhưng tổ chức này lại tồn tại hơn hai mươi năm mới bị giải tán.

Vào thời điểm đó vẫn có rất nhiều người tôn thờ các tín điều của hiệp hội Thiên Mệnh, cho rằng những tư tưởng và tinh thần mà bọn họ truyền lại cho thế nhân là rất chính xác.

Mà lý niệm cốt lõi của hiệp hội này chính là vứt bỏ tất cả những lý niệm tinh thần trong quá khứ, chào đón tương lai với tư thái của một con người mới.

Cụ thể, các thành viên của hiệp hội Thiên Mệnh tin rằng bọn họ là những con người mới được sinh ra ở thời đại phục

hồi linh khí, họ được sinh ra nhờ sự nuôi dưỡng của linh khí, sở hữu thể chất và tư tưởng tiến bộ vượt xa con người thời kỳ cổ.

Vì vậy, những tư tưởng cũ cũng không nên tồn tại.

Ví dụ như bọn họ cho rằng tư tưởng Nho giáo nên bị xóa bỏ hoàn toàn khỏi sách giáo khoa, bởi vì nội dung của nó quá cổ hủ, và con người của thời đại mới thì cần có tinh thần cốt lõi mới.

Đối với vấn đề này, bọn họ nêu rất nhiều ví dụ để chứng minh quan điểm của mình là chính xác.

Ví dụ, tư tưởng lý niệm của Nho giáo là thành lập một chế độ chính trị đảm bảo cho tất cả mọi người phát triển khỏe mạnh và toàn diện. Nhưng hiệp hội Thiên Mệnh lại cho rằng "khôn sống mống chết* mới là cốt lõi của thời đại mới, kẻ yếu nên bị đào thải.

*Khôn sống mống chết: Khôn ngoan thì sống, ngu dại thì chết.

Những kẻ yếu trong xã hội hiện đại không xứng có được khẩu phần tài nguyên, như vậy nền văn minh nhân loại sẽ phát triển nhanh chóng, tương lai mới có thể chiến thắng sự xâm lấn của trận địa.

Bọn họ còn có rất nhiều khái niệm kỳ lạ khác trong các khía cạnh khác nhau.

Hiệp hội Thiên Mệnh đã và đang ảnh hưởng tinh vi đến con người hiện đại, muốn bọn họ vứt bỏ văn hóa tinh thần cốt lõi vốn có, sau đó đi tiếp thu sự thay đổi của thời đại mới, thậm chí còn muốn thay đổi thời đại mới.

Nói đến đây, ta thậm chí cảm thấy có phải là ban lãnh đạo cao nhất của tổ chức này đã bị sinh vật trận địa siêu việt tẩy não hay không, nên mới có ý nghĩ ngu xuẩn như vậy?

Văn hóa truyền thừa của chúng ta có thể nói là vô cùng óng ánh, văn hóa Trung Hoa mấy ngàn năm đã mang theo quá nhiều câu chuyện.

Cho dù là sổ sách, di tích văn hóa hay thậm chí là tinh thần của những người thợ thủ công, tất cả đều ghi lại lịch trình phát triển của con người từ xưa đến nay theo những cách khác nhau. Nó giống như một câu chuyện. Chúng ta là một phần của câu chuyện này và cũng là sự tiếp nối của câu chuyện này.

Lật ra thơ Đường, ta có thể cảm nhận được tài hoa hơn người của các sĩ phu thời bấy giờ.

Lật ra sử ký, chúng ta sẽ giống như được du hành đến từng triều đại khác nhau, được trải nghiệm yêu hận tình thù của các vương hầu tướng lĩnh.

Lật ra binh pháp Tôn Tử, giống như chúng ta được đích thân ra chiến trường, hiểu được cách các tướng quân bày mưu tính kế, chiến thắng ngàn dặm.

Ngoài ra còn có « Bản Thảo Cương Mục », « Thiên Công khai vật », « Tùy viên thực đơn »**… đều là những ghi chép ghi lại sự kết tinh của trí tuệ trong những lĩnh vực chuyên nghiệp.

** Bản Thảo Cương Mục: Là một từ điển bách khoa của Trung Quốc về dược vật học được thầy thuốc Lý Thời Trân biên soạn vào thế kỷ 16 đầu thời nhà Minh.

Thiên Công khai vật: Bách khoa toàn thư đầu tiên của Trung Quốc về kỹ thuật sản xuất nông nghiệp và thủ công nghiệp.

Tùy Viên thực đơn: Là sách nấu ăn do Viên Mai thời Thanh biên soạn.

Hết chương 167.

Chương 168. Tổ chức lừa gạt

Nhưng tổ chức này lại muốn thành lập một nền văn minh lấy khôn sống mống chết làm cốt lõi, điều này thật sự lật đổ tam quan của ta.

Cũng chính bởi vì sự tồn tại của bọn họ, mà đã gây ảnh hưởng không nhỏ đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại lúc đầu.

…

Nhìn đến đây, Phong Kỳ nhịn không được thở dài trong lòng.

Hiệp hội Thiên Mệnh này thật sự là một tổ chức lừa gạt thế nhân.

Trong bài viết tác giả có nói, anh ta thậm chí hoài nghi bạn lãnh đạo cao nhất của tổ chức này đã bị sinh vật trận địa siêu việt khống chế, mà sau khi xem xong nội dung của bài viết, hắn cũng có cùng ý nghĩ tương tự như vậy.

Thân là học sinh của lão Vương dạy lịch sử, hắn hiểu sâu sắc ảnh hưởng của văn hóa tinh thần đối với con người hiện đại sâu rộng như thế nào.

Muốn hủy nước hắn, trước đến giống loài.

Muốn hủy giống loài, trước đến lịch sử.

Muốn hủy lịch sử, trước đến tinh thần.

Muốn hủy tinh thần, trước ô(nhiễm) anh hùng.

Hành vi của tổ chức Thiên Mệnh chính là đang phá hủy nền móng của văn minh.

Di sản văn hóa rộng lớn, chính là trụ cột tinh thần của rất nhiều người hiện đại.

Nếu như tinh thần cốt lõi của nền văn minh bị hủy diệt, thì nhân loại chắc chắn sẽ lại bước vào trạng thái man rợ, và xã hội sẽ dần dần bước vào một xã hội man rợ hiện đại hóa.

Cũng giống như xã hội Cyberpunk* trong phim ảnh hay game, hoàn cảnh sinh tồn của con người sẽ đầy rẫy sự hỗn loạn, bẩn

thỉu, ma túy, khủng bố,….

*xã hội Cyberpunk: Cyberpunk được coi là một nhánh của thể loại Khoa học viễn tưởng, thường được đặt trong bối cảnh tương lai. Cyberpunk thường được kết hợp giữa hai yếu tố là Công nghệ tân tiến (Cyber) và Cuộc sống cơ cực của con người (Punk).

Điều này đối với đối với một nền văn minh đang phát triển là trí mạng.

Cùng với sự tức giận của mình, hắn bắt đầu tìm kiếm tài liệu liên quan đến "Hiệp hội Thiên Mệnh", dự định thừa dịp nó còn chưa phát triển lớn mạnh mà trước tiên phá hủy nó.

Thông tin trong cơ sở dữ liệu cho thấy thời điểm thành lập tổ chức này là ngay trong đoạn thời gian gần đây ở tuyến hiện thực.

Địa điểm thành lập là trung tâm văn hóa thể thao Tinh Thành.

Ban đầu, hiệp hội Thiên mệnh là từ ba học sinh trung học thành lập, bọn họ học ở một trường học tư nhân đặc biệt của Tinh Thành và đã được đào tạo ưu tú từ nhỏ, nhưng chẳng biết tại sao bọn họ lại sinh ra ý tưởng điên cuồng như vậy.

Bọn họ cho rằng cư dân ở tầng dưới cùng của Tinh Thành ngay cả tiền trợ cấp cũng không xứng được hưởng, nên đem tất cả tài nguyên này toàn bộ tập trung trong tay những người tinh anh như bọn họ, thậm chí còn muốn thành lập chế độ đẳng cấp mới.

Loại suy nghĩ này hiển nhiên là không phải được thấm nhuần từ trong trường học.

Lâm Nhiễm cũng đến từ một ngôi trường ưu tú đặc biệt như vậy, giấc mộng của hắn ngoài nghiên cứu công pháp ra thì cũng tương tự với những người khác, là khát vọng nhân loại quật khởi và thắng lợi.

Vì vậy, ba người đầu tiên thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh này chắc chắn đã bị truyền bá một tư tưởng nào đó từ bên ngoài, nên mới có ý nghĩ như vậy

[Ghi nhớ thời gian, ghi nhớ địa điểm, chờ đến ngày thành lập thì đánh mạnh vào mông chúng, để bọn chúng chết giữa đường lập nghiệp. Hiệp hội Thiên Mệnh chó má, không có cái gì là một trận đánh đập không thể giải quyết, nếu như lần sau xem lại lịch sử còn phát hiện tổ chức này, vậy lại tiếp tục đánh lần thứ hai, đánh đến khi nào bọn chúng không dám thành lập mới thôi, có đôi khi bạo lực có thể giải quyết rất nhiều vấn đề.]

Nghe lời nói của lời tự thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Đó chính xác là những gì hắn đang nghĩ lúc này.

Hiệp hội Thiên Mệnh này được một bọn nhóc thành lập với chủ trương tinh thần méo mó, luôn có những người không biết chuyện bị chịu ảnh hưởng, sau đó trở thành một phần tử trong đó.

Cũng giống như "cô gái bảo vệ môi trường"** đã từng tồn tại trong thực tế.

** Cô gái bảo vệ môi trường: Cô bé Greta Thunberg đến từ Thụy Điển đã

Hầu hết người sẽ chỉ coi nó như trò cười, nhưng cũng có người tin tưởng cho là thật và lựa chọn ủng hộ.

Mặc dù hiệp hội Thiên Mệnh mới được thành lập được hai mươi năm, nhưng hai mươi năm cũng đủ để đầu độc tinh thần của không ít người, sự ảnh hưởng của nó đối với tương lai là rất nhỏ nhưng liên tục.

Nhất là đối với những đứa trẻ ngây thơ, đại não của chúng còn chưa thể dung nạp và hiểu được quá nhiều thứ như vậy.

Ngoài ra, tam quan của chúng cũng còn chưa được hoàn thiện, đối với những điều chúng không hiểu rõ sẽ rất dễ dàng bị ảnh hưởng tới thế giới bên ngoài, sau đó ngây thơ nghĩ rằng thế giới là phải như thế này.

Mà bên trong đám trẻ đó, khả năng có người trong tương lai sẽ giữ chức vụ cao, lời nói và hành động đều có thể ảnh hưởng đến sự vận chuyển của xã hội.

Nghĩ tới đây, hắn không khỏi lạnh giọng mở miệng nói:

"Nhất định phải đánh, còn phải đánh thật mạnh, đánh không chết thì lại đánh tiếp cho chết."

[Vậy thì thay ta đạp cho mấy cái, nếu như có thể, dùng cắn, cắn theo kiểu để lại dấu răng máu chảy đầm đìa!]

"Muốn cắn cũng là cắn ngươi trước." Hắn nhịn không được trợn trắng mắt.

[Quả nhiên là trí nhớ bị phong ấn từ xa xưa của ngươi lần nữa bị buông lỏng, lại tiếp tục ngo ngoe muốn cắn ta, chẳng lẽ ngươi lại nhớ về thời gian chạy đuổi theo ta trong gió?]

“Ngậm miệng, đừng quấy rầy ta nghiên cứu.”

[Được rồi!]

Hết chương 168.

Chương 169. Hiệp hội Thiên Mệnh

Đóng lại trang giới thiệu về "hiệp hội Thiên Mệnh", lúc này tiểu Hắc vẫn còn chưa xuất hiện.

Thế là thời gian còn lại, hắn bắt đầu xem các chương trình giảng dạy về ý tưởng nghiên cứu công pháp, lần này là bắt đầu xem từ bài thứ ba.

Với bí tịch để thông quan các trận địa thì tạm thời còn chưa đến lúc hắn dùng đến.

Nhưng các chương trình học về ý tưởng nghiên cứu công pháp thì lại khác, thân phận hiện giờ của hắn trong tuyến hiện thực là giáo viên, phải thường xuyên lên lớp, nên những nội dung này đều sẽ rất hữu ích.

Nói không chừng sẽ có học viên của Tinh Thành học phủ bất ngờ xuất hiện cảm hứng khi đang nghe giảng bài, từ đó nghiên cứu ra một môn công pháp đáng kinh ngạc, thứ sẽ ảnh hưởng và thay đổi tương lai.

Cho dù không có một thiên tài như vậy, thì sự phát triển của tu luyện học trong tương lai cũng sẽ chịu ảnh hưởng của các bài giảng về ý tưởng nghiên cứu công pháp của hắn, mà từ đó xảy ra thay đổi.

Nhấn mở video, trong hình xuất hiện một người phụ nữ rất trẻ đẹp mặc trang phục giáo viên.

Cô ấy đầu tiên là giới thiệu ngắn gọn nội dung cơ bản của phần mở đầu trong bài học thứ ba về ý tưởng nghiên cứu công pháp, sau đó bắt đầu giảng giải nội dung chi tiết.

So sánh với các tri thức về lĩnh vực khoa học sinh vật, hắn đã có nền tảng nhất định trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp, nên rất nhanh đã tiến vào trạng thái học tập.

Theo thời gian trôi qua, âm thanh của lời tự thuật cuối cùng cũng vang lên trong đầu hắn:

[Ông chủ, ta phải nghỉ làm rồi, nghĩ đến việc phải cùng ngươi tách ra, ta không khỏi muốn hát một bài hát để từ biệt ngươi, (tạm thời dừng lại, BGM vang lên) ngoảnh lại, mây che lối về, ngoảnh lại, sẽ có chông gai, đêm nay sẽ không còn luyến tiếc giấc mơ xưa, giấc mơ anh từng có với em, mai sau này biết kể cùng ai… Lại ngoảnh lại, bóng lưng đã đi xa]

Quay người nhìn lại, bóng dáng của tiểu Hắc đang đi xuống từ lối đi kim loại.

Không có kỳ tích xuất hiện, cuối cùng Giác hút vẫn không thể chiến thắng tiểu Hắc.

Thở dài, hắn nắm chặt nắm đấm, nhìn tiểu Hắc và bày ra bài mở đầu của Mãnh Hổ quyền.

[không hổ là ngươi, cho dù chắc chắn sẽ thua nhưng trước khi chết cũng phải bay nhảy một phen, tuyệt không bỏ qua một tia cơ hội giãy dụa, lần này ta cược ngươi có thể chống đỡ 1 giây.]

“Phi, ít nhất 1.5 giây, ngươi đang xem thường ai vậy!”

Nói xong, Phong Kỳ đem ý thức của mình đâm vào trong trái tim đang đập, tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh.

Trái tim vốn đã khô kiệt khí huyết này, sau lần săn giết đã khôi phục không ít khí huyết, và một lần nữa tỏa ra sức sống.

Nhưng sau khi hắn sử dụng năng lực “Huyết tế”, khí huyết bên trong lại một lần nữa bị rút cạn.

Khí huyết cuồn cuộn bao phủ toàn thân, thân hình hắn nhanh chóng cất cao, hắn lại lần nữa cảm nhận được lực lượng mênh mông đang chảy xuôi trong thân thể.

Trong chớp mắt, hắn lần nữa biến thành hình thái người đàn ông cơ bắp mạnh mẽ.

"A!" Hò hét động viên cho mình, hắn chủ động đánh về phía tiểu Hắc đã đến gần.

Nắm đấm to bằng bao cát bất ngờ giáng thẳng vào mặt tiểu Hắc.

Nó khác với tình huống nắm tay của Giác hút xuyên qua sương mù đen.

Nắm đấm của hắn sau khi đánh vào sương mù thì ngay lập tức không thể tiến thêm được nữa, cơ bắp trên nắm tay nhanh chóng tan rã bằng tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được, trong chớp mắt đã lộ ra xương cốt xám trắng.

[Tan ca rồi.]

Theo thanh âm của lời tự thuật vang lên trong đầu, thân thể của hắn nhanh chóng bị sương đen bao phủ, tầm nhìn cũng dần dần bị bóng đêm cắn nuốt.

…

Bỗng nhiên mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã trở lại hiện thực.

Từ trên giường đứng dậy, hắn đi tới ban công của ký túc xá.

Bên ngoài mặt trời chói chang, cây liễu bên hồ đung đưa theo gió, có học viên đang ngồi đọc sách trên ghế dài bên hồ, có học viên đang cho cá vàng nuôi trong hồ ăn… Mọi thứ trước mắt đều tốt đẹp và tràn đầy sức sống như vậy.

Giờ phút này, gió nhẹ lướt qua mặt, trên mặt hắn không khỏi lộ ra một nụ cười rạng rỡ.

“Thật tốt.”

Tinh Thành Học Phủ, phòng ký túc 301.

Ngồi ở trước bàn làm việc, Phong Kỳ bắt đầu sắp xếp lại thành quả thu hoạch được trong lần tiến vào giấc mộng tương lai này rồi ghi lại vào notebook.

Như vậy, mỗi khi lập kế hoạch mới thì có thể suy nghĩ rõ ràng hơn và không đến mức mờ mịt, không rõ.

Đầu tiên là sự gia tăng về thực lực.

Thực lực tăng lên 1: Danh xưng tiền tố cường tráng tiến giai thành rất cường tráng, tố chất thân thể tăng lên gấp đôi. Danh xưng đi kèm với thể lực tăng từ 20% lên 30%, đồng thời năng lực tự phục hồi và tự phục hồi của cơ thể đồng thời được tăng lên.

Thực lực tăng lên 2: Độ dẻo dai của danh xưng tiền tố được tăng lên LV5 và độ dẻo dai của cơ bắp được tăng thêm 5%

(Ghi chú: Việc cải thiện khả năng này có thể ảnh hưởng đến nguồn máu trong việc tăng sức mạnh ở trạng thái chiến đấu (dù sao thì đó là cường hóa cơ bắp, còn trạng thái nguồn máu là người đàn ông cơ bắp).

Tăng cường sức mạnh 3: Nhận được danh xưng tiền tố mới “Huyết nguyên”. Sau khi sử dụng nó, trong thời gian ngắn thực lực được tăng lên đáng kể và thay đổi ngoại hình của mình với điện kiện tiên quyết là cần tiêu hao khí huyết của bản thân, tiềm ẩn nguy hiểm trong quá trình sử dụng trong thực tế.

(Ghi chú: Tốt hơn hết là không nên thử năng lực này trong thực tế, nếu không có thể gây ra hậu quả rất nghiêm trọng,

nhưng khả năng cao là nó nằm trong phạm vi có thể kiểm soát được).

Hết chương 169.

Chương 170. Thành quả thu hoạch

Sau khi hoàn thành việc thống kê mức độ sức mạnh đạt được, Phong kỳ bắt đầu thống kê thành quả thu hoạch của tình báo.

Tình báo thu hoạch 1: Xác định được Mộc Tinh trong tương lai không bị thế lực tà ác khống chế, và sự hình thành quân phản loạn Bình minh và cuộc đồ thành đều là chủ ý cá nhân của một người.

(Ghi chú: Lần tới có thể cân nhắc giao hộp thư cho Mộc Tinh,từ đó có thể tìm hiểu chân tướng ở đằng sau)

Tình báo thu hoạch 2: Giác hút về cơ bản có thể được xác định là bản sao của Mộc Tinh, là người nhân bản và phù văn tinh thạch trên cơ thể nó cũng rất có thể là ở trên cơ thể của Mộc Tinh và hơn nữa Giác hút rất có thể do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tạo ra.

(Ghi chú: Dựa trên suy đoán này, lập trường của Viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể là tốt, không phải là xấu, nhưng không chắc chắn 100%.)

Tình báo thu hoạch 3: Trong giấc mơ tương lai một cánh cửa bí mật bí ẩn được tìm thấy trong bệnh viện (tiểu khu) bị bỏ hoang, nơi Giác hút thường ở, rất có khả năng Học viện Tinh Hồng đã để lại một căn cứ thí nghiệm trước khi nền văn minh nhân loại bị huỷ diệt, bên trong có thể có thông tin quan trọng.

(Ghi chú: Tạm thời vẫn chưa tìm ra phương thức để có thể mở ra, có thể tìm manh mối từ trong thực tế hoặc dùng bạo lực

mở ra khi có sức mạnh tuyệt đối .)

Tình báo thu hoạch 4: Một cuộn giấy làm bằng chất liệu đặc biệt được tìm thấy trong hầm trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành, bản đồ trên đó rất có thể liên quan đến Thông Thiên Lộ.

Tình báo thu hoạch 5: Bộ não trong thùng kế hoạch do Mạc Phi đề xuất trong hộp thư , nếu có điều kiện và thời gian chín muồi, có thể thử áp dụng.

Ghi chú: Tương lai của ta thật thảm QVQ)

Tình báo thu hoạch 6: Tạm thời có thể xác định Lữ Việt và ba huynh đệ Hạ gia không phải người sói.

(Ghi chú: Bản thân trong tương lai được cấy chip giám sát, có thể bắt đầu tìm kiếm mục tiêu từ phương diện này)

Tình báo thu hoạch 7: Ba đứa trẻ đã thành lập một tổ chức rất có tầm ảnh hưởng tên là “Hiệp hội thiên mệnh”, và đã đến lúc phải đánh ra một quyền mạnh mẽ.

Tình báo thu hoạch 8: Cường hoá Giác hút có thể tăng thêm thời gian ở lại trong giấc mơ tương lai.

Tình báo thu hàng 9: Trường Tinh Thành nhất trung, bạn học Tiêu Tâm có một loại thiên phú khác đó là trưởng thành dưới áp lực. Có thể mong đợi sự trưởng thành sau này của cô ấy, nói không chừng sẽ có kinh hỉ bất ngờ.

…

Sau khi sắp xếp xong những phát hiện và thu hoạch trong giấc mơ tương lai lần này, Phong Kỳ đóng cuốn notebook lại.

Nhưng nghĩ đến Giải đấu Hổ Phách khái niệm sắp tới, hắn không hoang mang chút nào.

Trong mắt hắn chức vô địch đã nằm gọn trong tầm tay và việc 8 triệu vào túi hắn chỉ còn là vấn đề thời gian.

Nhìn thời gian, hiện tại đã năm giờ tối.

Vì vậy, hắn lấy điện thoại di động ra và gọi cho Lâm Nhiễm.

Vài giây sau, điện thoại được kết nối, và không đợi hắn mở miệng trước, giọng của Lâm Nhiễm đã truyền đến:

"Đi ăn cơm?"

"Đầu óc cậu lúc nào cũng chỉ nghĩ đến ăn cơm thôi à?"

Nghe thấy những lời này, điện thoại vang lên giọng nói khó hiểu của Lâm Nhiễm:

"Vậy thì còn có thể là chuyện gì?"

"Không có gì, thực ra tôi chỉ muốn bảo cậu đi ăn cơm thôi."

Lâm Nhiễm:…

Cúp điện thoại xong, hắn đứng dậy đi ra ngoài tòa nhà ký túc xá.

Về lý do tại sao đi ăn cơm mà không thông báo cho Mộc Tinh, đó là bởi vì Mộc Tinh căn bản không cần phải thông báo gì cả.

Không ai có thể đến nhà ăn của trường sớm hơn cô ấy, và cũng không có ai rời nhà ăn của trường muộn hơn cô ấy.

Nói đến việc ăn cơm, từ trước đến nay Mộc Tinh luôn đi sớm về muộn, làm việc rất cần mẫn và siêng năng.

Sau khi rời khỏi khu ký túc xá, hắn đi theo bồn hoa đầy cây xanh bên ngoài khu ký túc xá thẳng đến nhà hàng của trường.

Bầu trời chiều tối đầy mây đỏ, hiện lên một khung cảnh tuyệt đẹp.

Nhìn lên bầu trời, hắn nghĩ đến Huyết Nguyệt không bao giờ lặn trong giấc mơ tương lai.

Không hiểu sao, trong lòng đột nhiên hiện trời chiều vô cùng đẹp, nhưng chỉ là nỗi buồn lúc hoàng hôn.

Là tâm điểm của các chủ đề gần đây ở Tinh Thành Học Phủ, trên đường đến nhà ăn các học viên thỉnh thoảng chào hỏi hắn, Phong Kỳ đều gật đầu đáp lại từng người một.

Nhìn thấy những nụ cười trên khuôn mặt của họ và sự vững vàng trong lòng họ, hắn cũng có chút an ủi.

Tất cả những điều này đều đáng được bảo vệ.

Bước vào nhà hàng của Học Phủ, khi mùi thơm của thức ăn bay qua chóp mũi, nỗi sầu muộn trong lòng hắn ngay lập tức biến mất không còn chút gì.

Không có gì có thể làm con người ta vui hơn khi được ăn cơm.

Đặc biệt là lần này, sức mạnh của hắn đã được tăng lên trong giấc mơ tương lai, điều này khiến cho khẩu vị của hắn ngày càng lớn, cảm giác hiện tại có thể ăn hết một con bò.

Sau khi lấy đĩa từ kệ để đĩa, hắn đến khu vực lấy thức ăn và bắt đầu chọn thức ăn.

Sau khi ở trong giấc mơ tương lai mấy ngày, mặc dù không có cảm thấy đói, nhưng hắn vẫn cực kỳ nhớ cảm giác được ăn.

Đồ ăn tối nay trong Học Phủ phong phú lạ thường.

Sườn om, bào ngư Alaska, tôm hùm Boston, chân giò hầm, bún dưa cải, đậu hũ trộn hẹ tây, thịt cừu nướng nguyên con,

đầu cá kho ớt … cho đến khi đầy hết đĩa, không còn xếp được nữa.

Dưới lời khuyên”không biết xấu hổ khi lãng phí đồ ăn” của dì múc cơm , Phong Kỳ mỉm cười gật đầu và rời đi.

Lãng phí đều là điều không thể, chút nữa chắc chắn sẽ còn thêm đồ ăn.

Hết chương 170.

Chương 171. Lãng phí đồ ăn

Khi hắn đến góc phía bắc của nhà hàng, Mộc Tinh và Lâm Nhiễm đã đến rồi.

Ngồi xuống bên cạnh Lâm Nhiễm, hắn đưa tay nắm lấy đùi cừu nướng cắn một miếng lớn, thịt bên trong xốp giòn, không hề ngấy chút nào.

Ngon!

Trong lòng cảm thán, hắn quay sang bên cạnh nhìn Lâm Nhiễm rồi nhìn mấy miếng thịt trên đĩa của mình, mỉm cười nói:

"Khẩu vị hôm nay khá tốt."

Nghe những lời này, Lâm Nhiễm ngẩng đầu nhìn lên thức ăn chất đống trên đĩa của hắn, sau đó liếc nhìn thức ăn chất đống trên đĩa của Mộc Tinh, sau đó đưa mắt nhìn bản thân, vẻ mặt bất đắc dĩ nói:

"Bữa trưa hôm nay tôi ăn hơi nhiều, cho nên buổi tối khẩu vị không tốt lắm."

"Cố lên!" Mộc Tinh lúc này mới ngẩng đầu lên, tặng Lâm Nhiễm một ánh mắt khích lệ, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

Điều này khiến Lâm Nhiễm cảm thấy có chút ưu thương.

Hắn (Lâm Nhiễm) cũng muốn làm việc chăm chỉ, nhưng điều này không thể đạt được thông qua sự chăm chỉ.

Cùng Phong Kỳ và Mộc Tinh ăn cơm, nhìn dáng vẻ ăn ngon lành của họ, hắn cảm thấy mình cũng bị họ ảnh hưởng, khẩu vị cũng tốt hơn rất nhiều so với trước đây.

Tuy nhiên, đứng trước sức ăn khủng bố của Phong Kỳ và Mộc Tinh thì khẩu vị của hắn có tốt hay không tốt thì cũng không có khác gì nhau, đều là chỉ đủ nhét kẽ răng.

Nghĩ đến đây, trong lòng Lâm Nhiễm đột nhiên có một tia sáng.

Hắn cảm thấy mình có thể nghiên cứu được một phương pháp đặc biệt để giúp tiêu hóa tốt hơn, tương tự như cách Đoàn Dư giả vờ uống rượu trước mặt Kiều Phong rồi gian lận để giành chiến thắng trong tiểu thuyết võ hiệp.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ vốn dĩ đã đói nên cũng không để ý, bắt đầu ăn từng miếng to.

Và dần dần say mê với sự hoà quyện của vị giác và thức ăn, không thể tự thoát ra được.

Bữa này ăn khoảng nửa tiếng,và trong bữa ăn đó hắn (Phong Kỳ) lại đi lấy thêm 1 lần đồ ăn.

Đúng như hắn nghĩ, sau khi sức mạnh được nâng cao trong giấc mơ tương lai, thì khẩu vị của hắn trong thực tại cũng nâng cao.

Sau khi ăn xong, hắn đã được bổ sung gần 0,5% năng lượng, đồng thời sau khi ăn xong sẽ còn tăng lên dần dần.

Hắn cảm thấy thể lực của bản thân không ngừng tăng lên, có thể một ngày nào đó hoàn toàn có thể dựa vào nhà ăn của Học Phủ để thỏa mãn mức năng lượng bị tiêu hao.

Tất nhiên, những điều này đều là do hắn tưởng tượng.

Nếu khẩu vị của hắn đến mức đó, vậy ước tính mỗi bữa hắn sẽ phải ăn hết gần một nửa số thức ăn trong nhà ăn của Học Phủ mới đủ no bụng.

Khẳng định sẽ bị Bạch Phù Sinh đưa đi tiến hành kiểm tra sức khoẻ, sợ hắn có chỗ nào không ổn.

Mộc Tinh là Rune Transformer, vì vậy có thể giải thích rằng tại sao cô ấy ăn rất nhiều, cũng không ai cho rằng có vấn đề.

Một người bình thường như hắn lại có sức ăn đáng sợ như vậy, sẽ chỉ bị coi như là đột biến, hoặc là bị sinh vật của Lĩnh Vực ký sinh.

Sau bữa tối, hắn và Lâm Nhiễm đến thẳng thư viện Học Phủ.

Vì sự vươn lên của nhân loại mà đọc sách.

Sau khi tìm được một cuốn thư tịch cơ bản nghiên về các phương diện của công pháp, hắn nhân tiện chọn một cuốn thư tịch nghiên cứu về công pháp cho Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm là người sáng lập ra một trường học lớn về lĩnh vực thuật pháp trong tương lai, hắn thực sự rất mong đợi những thành tựu của Lâm Nhiễm trong lĩnh vực này.

Những lời đánh giá của mọi người về Lâm Nhiễm trong tương lai có thể chứng minh điều đó.

Nếu không phải Lâm Nhiễm bước đi sai, dẫn đến việc nghiên cứu về thuật pháp bị gián đoạn, thì lẽ ra hắn (Lâm Nhiễm) đã đạt được nhiều thành tựu hơn trong lĩnh vực thuật pháp.

Kết ấn lưu thuật pháp không phải là điểm đến cuối cùng của Lâm Nhiễm, sau khi hoàn thiện khái niệm ban đầu về kết ấn lưu thuật pháp, tài năng nghiên cứu thuật pháp của hắn vẫn đang trong thời kỳ phát triển đi lên, nhưng lúc này, hắn lại đột ngột chuyển sang nghiên cứu công pháp.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm đang ngồi đối diện.

“Lâm Nhiễm, tại sao cậu lại kiên trì muốn đi nghiên cứu công pháp như vậy? Chẳng lẽ chỉ vì ước mơ thôi sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Lâm Nhiễm không khỏi sửng sốt.

Trầm mặc một lúc, khuôn mặt hắn hiện lên tia hoài niệm:

“Đây không chỉ là ước mơ của em, mà còn là ước mơ của ông em. Ông từng là nhân viên nghiên cứu tại Viện nghiên cứu Hổ Phách. Ước mơ cả đời của ông là phát triển một kỹ thuật siêu phàm có thể thay đổi thế giới và khiến con người mạnh hơn các sinh vật Lĩnh Vực. Em lớn lên dưới ảnh hưởng của ông ấy, vì vậy em vẫn luôn rất quan tâm đến việc nghiên cứu công pháp. “

“Thật không may, khi ông nội hoàn thiện xong khái niệm của các công pháp mà ông đề ra, nhưng do sự vận hành linh lực trong lúc luyện tập không đúng cách, kinh mạch toàn thân bị đứt gãy mà qua đời, vì vậy em muốn gánh vác ước mơ của ông nội,nghiên cứu và phát triển công pháp siêu phàm mà ông nội đã theo đuổi suốt cuộc đời.”

Hết chương 171.

Chương 172. Sự cám dỗ của đồng phục

Phong Kỳ vốn muốn an ủi vài câu, nhưng sau khi nghe nguyên nhân cái chết của ông nội Lâm Nhiễm đột nhiên không biết nên nói cái gì.

Cổ vũ? Hiển nhiên là không thể cổ vũ được, không cần biết các công pháp do Lâm Nhiễm nghiên cứu có vấn đề là do tác nhân bên ngoài dẫn đến hàng triệu kinh mạch bị đứt và chết đi, nhưng chỉ cần diệt tận gốc nguồn gốc Lâm Nhiễm nghiên cứu công pháp thì vấn đề này có thể được ngăn chặn.

Đối với lời khuyên, vào lúc này mà khuyên Lâm Nhiễm từ bỏ thực sự quá vô lý, không có nhân tình.

Vì vậy, hắn đã lựa chọn trầm mặc.

"Này, đó không phải là Tuệ Hư sao?" Vào lúc này, giọng nói của Lâm Nhiễm cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

Nhìn theo ánh mắt của Lâm Nhiễm, hắn quay đầu lại thì thấy Tuệ Hư đang ngồi cách đó không xa, vẻ mặt nghiêm túc đang lật xem một cuốn thư tịch có bìa ố vàng.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ hơi kinh ngạc.

Hắn không ngờ rằng Tuệ Hư sẽ chủ động đến học tập.

Trong lòng cảm thấy được an ủi một chút, cảm thấy Tuệ Hư cũng không đáng tin như hắn tưởng tượng.

Lúc này, Tuệ Hư đóng thư tịch đứng dậy, đi về phía nhà vệ sinh.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng đứng lên theo, hắn muốn xem Tuệ Hư đang đọc sách gì.

Dù gì thì hắn ta cũng là học trò của mình, và trong tương lai hắn cũng có thể tùy theo sở thích của hắn ta mà dạy cho hắn ta một số kiến thức được sao chép từ cơ sở dữ liệu tương lai.

Khi đến bàn sách nơi Tuệ Hư vừa ngồi, đưa tay ra nhấc cuốn sách ố vàng lên, nhưng khi nhìn thấy bốn ký tự trên bìa sách, vẻ mặt của hắn lập tức đông cứng lại.

"Sự cám dỗ của đồng phục"

Phong Kỳ:? ? ?

Những hảo cảm tốt đẹp dành cho Tuệ Hư trong lòng hắn lúc này đã biến mất không còn dấu vết.

Mang theo thái độ phê phán mà mở cuốn thư tịch ra, kết quả nội dụng trong thư tịch biến sự tức giận trên gương mặt hắn trở nên chết lặng.

Nội dung cuốn sách kể về cách khuất phục những ham muốn bên trong và bình tĩnh đối mặt với cám dỗ bên ngoài.

Đây … cmn thực sự là một cuốn kinh Phật.

Nhìn quyển sách ố vàng trên tay, Phong Kỳ có chút cạn lời.

Hắn cảm thấy mình đã hoàn toàn hiểu lầm Tuệ Hư, hắn ta chỉ đang xem kinh phật mà thôi, là hắn có tư tưởng tà ác.

Định kiến rằng《 Sự cám dỗ của đồng phục 》là một cuốn sách hư hỏng.

Tuy nhiên nội dung thực tế là, để chế ngự cám dỗ trong nội tâm.

Trong lòng cảm động, hắn tiếp tục lật vài trang, lập tức biểu cảm liền đông cứng lại.

Nhìn vào hình minh hoạ nữ cảnh sát, y tá, giáo viên và rất nhiều phụ nữ trên sách hắn cảm thấy chỉ số thông minh của mình đã bị sỉ nhục.

Giờ phút này tâm tình vặn vẹo, ấn tượng tốt về Tuệ Hư lần nữa tan rã.

Hắn vậy mà thật sự đọc những thứ này trong thư viện thiêng liêng.

Phát hiện Phong Kỳ đứng ngây người, Lâm Nhiễm đi đến bên cạnh.

Sau khi nhìn thấy những hình minh hoạ trên sách, hắn không nhịn được cười, sau đó xung quanh có nhiều học sinh đang đọc sách, nhanh chóng điều chỉnh lại, nhưng vẫn không thu được nụ cười trên môi.

"Kỳ ca, em rất thích tính cách của Tuệ Hư này, sau này có hắn ở lớp chúng ta chắc hẳn sẽ rất thú vị."

Gân xanh trên trán đồng thời nổi lên, Phong Kỳ biểu cảm bất lực.

Ngay từ lần đầu tiên gặp mặt, hắn đã phát hiện ra tên Tuệ Hư đó tựa hồ bị kiềm chế quá lâu, sau khi đến Tinh Thành học phủ, liền giống như ngựa hoang thoát cương, không thể khống chế được nữa.

Một nhân vật như vậy căn bản không thể nào học hành chăm chỉ, đoán chừng đến lúc đó sẽ thành cái đuôi của lớp.

Lão Vương nói rằng không thể vứt bỏ bất kỳ học sinh nào, bất luận có thiên phú hay không.

Nhưng hắn không nghĩ đến vừa trở thành giáo viên liền gặp phải học sinh có vấn đề như Tuệ Hư.

Lúc này, bóng dáng Tuệ Hư từ cách đó không xa đi đến.

Nhìn thấy Phong Kỳ đang cầm《sự cám dỗ của đồng phục》Tuệ Hư biểu cảm sửng sốt, lập tức ý thức được bản thân bị phát hiện.

Trong khoảng thời gian này Phong Kỳ thường đến sân huấn luyện đặc biệt, vì vậy Tuệ Hư đã biết Phong Kỳ chính là giáo viên của lớp chiến đấu thứ ba.

Bị giáo viên của mình bắt gặp một màn này khiến hắn có chút xấu hổ.

Nhưng vẫn cắn răng đi đến chỗ Phong Kỳ, giả vờ bình tĩnh nói: "Thầy Phong, bạn học Lâm, thật là trùng hợp a!"

"Tuệ Hư, giải thích đây là là cái gì?" Lâm Nhiễm cười chỉ vào quyển sách ố vàng.

Nghe được điều này, Tuệ Hư biểu hiện bình tĩnh: "Ồ, đây là kinh phật của chúng tôi, dùng để mài giũa tâm trí."

"Cái này thì sao? " Phong Kỳ chỉ vào những bức tranh minh họa trên sách.

"Sư phụ nói, cách vượt qua sợ hãi chính là đối mặt với sợ hãi, cách để không khuất phục trước cám dỗ là đối mặt với cám dỗ, vì vậy tôi xem những thứ này là để vượt qua sự cám dỗ."

"Ha ha ha, Tuệ Hư cậu được lắm đấy."

Lâm Nhiễm ở bên cạnh giơ ngón tay cái lên.

Nghe lời nói ngụy biện thế này Phong Kỳ cảm thấy không nói nên lời.

Nhưng phương diện này dù sao cũng là đời sống riêng tư của người ta, hắn cũng không thể nói gì, người trẻ tuổi huyết khí phương cương là điều dễ hiểu, khiến hắn thắc mắc là tại sao Tuệ Hư lại đọc những thứ này trong thư viện.

Hết chương 172.

Chương 173. Huy chương vinh dự

Nghĩ đến đây, hắn liền nói: “Lần sau xem thứ đồ chơi này đừng xem ở thư viện, để người khác nhìn thấy không tốt. ”

Vừa nói, vừa đem 《 sự cám dỗ của đồng phục 》 giao lại cho Tuệ Hư.

“Mất mặt là chuyện nhỏ nhưng để mất mặt lớp học chiến đấu số ba của chúng ta chuyện lớn.” Lâm Nhiễm cười bổ sung.

Vươn tay nhận lấy sách Tuệ Hư gãi gãi đầu: “Bây giờ là thời gian huấn luyện đặc biệt, tân sinh không được ở ký túc xá, huấn luyện viên thỉnh thoảng sẽ đến kiểm tra, nên em chỉ có thể đến thư viện đọc sách. ”

“Tốt đi, cậu tiếp tục chế ngự cám dỗ, nhưng phải kiềm chế bản thân khi bắt đầu lớp học.”

“Không vấn đề gì, thầy Phong.” Tuệ Hư gãi đầu đồng ý.

Trở lại chỗ ngồi, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm cười cười nhìn Tuệ Hư nghiêm túc chế phục sự cám dỗ.

“Kỳ ca, trước đây Tuệ Hư đơn giản là ngột ngạt, hiện tại hoàn toàn không bị bó buộc, nếu anh cảm thấy không kiểm soát được, có thể sử dụng tuyệt chiêu của giáo viên.”

“Tuyệt chiêu gì? ”

“Mời phụ huynh, cũng chính là sư phụ của hắn. ”

“Mời sư phụ cùng hắn chế ngự cám dỗ. ”

Phong Kỳ lộ ra nụ cười nhếch mép.

“Ha ha ha, anh đúng là có độc. ”

Sau khi khúc nhạc đệm qua đi, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm lật sách ra bắt đầu học.

Thế giới bên ngoài cửa sổ dần dần bị màn đêm bao phủ, đèn đường trong học phủ tất cả điều được thắp sáng.

Bên ngoài ồn ào nhưng trong thư viện yên tĩnh, dưới ánh đèn dịu nhẹ, chỉ có tiếng lật sách và ghi chép, tạo nên không khí học tập sôi nổi.

Đọc sách vì sự quật khởi của nhân loại, không bao giờ là nói suông.

Có người từng đề xuất phát triển mạnh mẽ công nghệ hàng không vũ trụ, lối thoát cho nhân loại là nằm ở vũ trụ đầy sao, chỉ ở đó họ mới tìm thấy một tia hy vọng sống.

Người đề xuất ý tưởng này cảm thấy rằng con người nên thoát khỏi vùng đất bị xâm lấn sắp thành một tân thế giới, đi tìm vùng đất mới dừng chân.

Ý tưởng này được không ít người tán thành, dù biết làm vậy chỉ một số người có thể rời đi, nhưng cảm thấy đây là cách duy nhất để giữ lại cho nhân loại một mồi lửa.

Tầng lớp người ưu tú trở thành lựa chọn đầu tiên chạy trốn.

Vào thời điểm đó, có nhiều người đã lên tiếng phản đối, trong cuộc họp đã có người nói câu này: “Ngươi cảm thấy nền văn minh của nhân loại không đủ mạnh so với các cuộc xâm lấn , nhưng ngươi có thể học tập để cho càng cường đại hơn, Hạ Quốc chúng ta có một câu ngạn ngữ cổ: đọc sách vì Đại Hạ hưng thịnh, trong tương lai câu nói này cũng có thể thay đổi thành vì nhân loại quật khởi mà đọc sách. ”

Từ đó, đọc sách vì sự vươn lên của nhân loại đã trở thành mục tiêu đấu tranh không ngừng nghĩ của nhiều thế hệ.

Gốc rễ xấu xa không thể che lấp được bản chất tốt đẹp của con người.

Những bậc tiền nhân đứng lên ấy như ánh sáng trong bóng tối, soi đường cho nhân loại đi về phía trước.

Họ cảm thấy rằng thế giới đổ nát này có muôn vàn điều tồi tệ, nhưng dù sao đó cũng là quê hương của bọn họ.

Vì vậy, khi đối mặt với thử thách bạn không nên lùi bước trốn tránh mà phải trở nên mạnh mẽ để đối đầu với chúng.

Trong khi học, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đã quên thời gian.

Trong khoảng thời gian này, thỉnh thoảng có người rời khỏi cũng có một số bóng người đến.

Sau khi cầm xong 《Nền tảng nghiên cứu công pháp 6 》 Phong Kỳ nhìn thoáng qua chiếc đồng hồ trên bức tường phía bắc thấy đã gần sáng.

Nhìn lại, Tuệ Hư đã đi mất từ lâu, nhưng một nửa vị trí vẫn có học sinh chăm chỉ tự học.

“Kỳ ca, quay về sao? ” Lâm Nhiễm đặt sách xuống hỏi.

“Ừm, anh về trước, còn em? ”

“Cùng nhau, em thấy không sai biệt lắm.”

Sau khi trả sách đã mượn về chỗ cũ, cả hai bước ra khỏi thư viện.

Gió đêm ồn ào náo động, đem không khí khô nóng cuốn đi, lúc này nhiệt độ thích hợp, cảm giác vô cùng thoải mái.

Đi lên lầu trở về ký túc xá, Lâm Nhiễm tựa hồ nghĩ tới cái gì, đột nhiên nói:

“Kỳ ca, em nghe nói gần đây các trường học đang tổ chức đoàn đội thi đấu cho tân sinh, anh có hứng thú tham gia không?”

“Tổ chức lớp thi đấu đoàn đội?”

“Đúng, đến lúc đó rất nhiều tân sinh lớp chiến đấu sẽ tham gia, chủ yếu là so tài khả năng chiến đấu đoàn đội, dù sao học sinh lớp chiến đấu cơ bản về sau sẽ tiến vào dã chiến đoàn đội cho nên khả năng chiến đấu phối hợp là rất quan trọng, lần thi đấu này là để các tân sinh nhận thức được tầm quan trọng của đội ngũ và hình thành ý thức tập thể.”

“Lớp chúng ta có 13 người cộng thêm em và Mộc Tinh, dù số lượng người tham gia hơi ít , nhưng dù sao cũng có em, Lục Nguyệt và ba anh em nhà họ Hạ, nếu tham gia, thứ hạng nhất định không tệ.”

Sau khi nghe Lâm Nhiễm giải thích, Phong Kỳ đột nhiên trở nên hứng thú.

Nhưng nghe những lời cuối cùng của Lâm Nhiễm, hắn nói không nên lời.

Hết chương 173.

Chương 174. Huy chương màu bạc

“Có phải em cảm thấy ở trong lớp chúng ta em có thực lực mạnh nhất?”

“Không nhất định, em cảm thấy Lục Nguyệt thực lực không yếu hơn em, thậm chí có thể so với em càng mạnh. Về phần những người khác, cũng không phải em khoe khoang, bọn họ cơ bản không không phải đối thủ. ”

“Vậy em cảm thấy Mộc Tinh thực lực như thế nào?” Phong Kỳ vẻ mặt kỳ quái hỏi.

“Em không biết, nhưng bất quá em đối với Rune Transformer tương đối hiểu biết, cảm thấy Mộc Tinh không thể ở trong tay em chống đỡ ba hiệp, tuy rằng nói như vậy có chút bi thương.”

“Nhớ kỹ những lời em nói, đến lúc đó bị vả mặt có thể có chút đau.”

Hắn không thể nhịn cười trước sự tự tin của Lâm Nhiễm.

Mộc Tinh, người được người trong tương lai mệnh danh là Đại Quỷ Vương, tuyệt đối trong lịch sử loài người là đỉnh cao sức mạnh chiến đấu.

Lâm Nhiễm tuy rất có thiên phú, nhưng chỉ là thiên phú trong nghiên cứu pháp thuật, thực lực chiến đấu không cùng một đẳng cấp với Mộc Tinh, giữa bọn họ có khoảng cách không thể vượt qua.

“Kỳ ca, anh có ý gì?” Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Về sau em sẽ biết, người trẻ tuổi đúng là không biết trời cao đất rộng.”

“Phiền nhất là đoán mà.”

Trong khi trò chuyện cả hai đã đi đến trước ký túc xá.

Sau khi chào tạm biệt, họ cất bước đi vào phòng của mình.

Còn chưa vào cửa Phong Kỳ liền thấy gói chuyển phát nhanh đặt trước cửa phòng.

Cái này khiến hắn hơn ngạc nhiên, hắn không nhớ gần đây mình có mua sắm trực tuyến hay không.

Nếu là quà của bạn cùng lớp, thì hắn sẽ được thông báo trước, sự xuất hiện của gói chuyển phát nhanh này có hơi lạ.

Nhặt gói hàng lên, liếc nhìn tên người nhận đúng là hắn.

Cột của người gửi ghi: Liên hợp viện nghiên cứu.

Hắn liền minh bạch bên trong là gì, nên cầm gói hàng bước vào cửa.

Trong các viện nghiên cứu lớn địa vị của liên hợp viện nghiên cứu tương tự như liên hợp quốc thời kỳ đầu, trên thực tế nó không có cưỡng chế quản lý các viện nghiên cứu lớn, nhất là quyền lực đặc thù viện nghiên cứu.

Ý nghĩa tồn tại là cung cấp nền tảng trao đổi và hợp tác giữa các viện nghiên cứu lớn chịu trách nhiệm quản lý cơ sở dữ liệu công pháp và ban phát phần thưởng.

Cho nên trong gói hàng liên hợp viện nghiên cứu gửi tới, là phần thưởng nghiên cứu và phát triển công pháp của hắn.

Đi đến bàn làm việc, Phong Kỳ mở gói hàng,

Thứ xuất hiện trước mặt hắn là một hộp kim loại màu xanh sẫm.

Bên ngoài hộp còn khắc đối xứng mạch tuệ đồ án màu bạc đại diện cho liên hợp viện nghiên cứu, dưới ánh đèn phản xạ hào quang, cảm nhận khoa học kỹ thuật tràn đầy.

Mở ra hộp kim loại một huy chương màu bạc được đặt ở giữa.

Chiếc huy chương có kích thước bằng lòng bàn tay trẻ con, cầm trên tay cảm nhận dày đặc kim loại, trên đó điêu khắc một thanh lời kiếm, xung quanh nở rộ hoa tươi.

Mặt sau của tấm huy chương còn khắc một dòng chữ: huy chương bạc lời tri ân dành những cống hiến nổi bật của bạn trong việc thúc đẩy nền văn minh nhân loại.

Cầm huy chương lên, Phong Kỳ nở nụ cười, ngoài miệng hắn nói rằng không quan tâm những thứ hư vinh thế tục này, nhưng vào lúc nhận được nó trong lòng không khỏi cảm thấy tự hào.

Có rất nhiều thứ, ý nghĩa đằng sau nó còn quý giá hơn rất nhiều so với thực tế.

Hơn năm trăm qua, có bao nhiêu người kiệt xuất như hắn mang nặng vinh dự này, trong lòng hướng về ngày mai tốt đẹp hơn, vì thế không ngừng cả đời phấn đấu.

Tinh Thành trước mắt hắn giờ đây, được xây dựng bằng máu thịt của tổ tiên, để mới có được vẻ mỹ mạo và sự yên bình sau thảm họa.

Có hai ý nghĩa đằng sau huy chương vinh dự, một là lịch sử hai là tinh thần.

Cái trước có thể học hỏi từ thế giới cái sau có thể nuôi dưỡng từ trái tim.

Ngón tay mơn trớn thanh trường kiếm cùng hoa tươi trên huy chương, hắn không khỏi nghĩ tới những anh hùng mà lão

Vương đã nói trong giờ học lịch sử.

Thời điểm này dường như thời gian và không gian đan xen.

Hắn cảm nhận được gánh nặng tinh thần đằng sau vinh quang này.

Đem huân chương thả lại vị trí trung tâm, Phong Kỳ mở ra tầng thứ hai của hộp kim loại.

Hiện ra trước mắt hắn chính là một bình rượu có in hình cây kiếm màu bạc, thông qua bình thủy tinh trong suốt có thể rõ ràng nhìn thấy chất rượu trong suốt màu đỏ nhạt bên trong.

Phía trước bình rượu còn cắm một tấm thẻ nhỏ, phía trên giới thiệu chi tiết xuất xứ của bình rượu này.

Rượu công huân:

Nơi sản xuất: Viện nghiên cứu liên hợp.

Thành phần pha chế: Phù vân quả (linh thực cấp 7), cửu linh diệp (linh thực cấp 8), bách linh huyết(được điều chế từ hỗn hợp tinh huyết của một trăm loại sinh vật trận địa), dạ quang chi (Linh thực cấp 7), cỏ đèn sáng cây ý dĩ (Linh thực cấp 8), độc rắn điệp lam (linh tài cấp 5)…

Công hiệu: Mỗi ngày uống một lượng nhỏ có thể kéo dài tuổi thọ, rèn luyện thân thể, cũng có thể dùng uống phụ trợ khi tu luyện, có tỉ lệ cao giúp tăng hiệu suất tu luyện.

Nhắc nhở: Dược hiệu của rượu công huân rất cao, không nên uống quá nhiều, nếu không sẽ gây quá tải đối với thân thể, có nguy cơ nổ tan xác.

Rượu công huân (bạc) số hiệu: 118- 163

Tặng cho: Phong Kỳ (mã số công dân Tinh thành: 11736 88)

Lật đến mặt sau tấm thẻ, phía trên còn viết một hàng chữ:

Rượu này tặng cho bạn, người đã không ngừng phấn đấu vì sự quật khởi của nhân loại.

Hết chương 174.

Chương 175. Rượu công huân

Nhìn giới thiệu về rượu công huân, Phong Kỳ không khỏi tặc lưỡi.

Bình rượu trông tầm thường này, khả năng giá cả chế tạo phải đến mấy trăm vạn.

Lần trước hắn mua Linh thực cấp 4 Cửu Sắc Hoa đã phải bỏ ra 23 vạn, mặc dù rượu công huân này được chế tạo với số lượng lớn, nhưng phối liệu của bình rượu này lại là từ gần trăm loại linh thực và linh tài điều hòa mà thành, có thể tưởng tượng ra giá trị của nó.

Đồng thời, bình rượu này còn có mã số riêng, cầm đi làm bảo vật gia truyền cũng không quá đáng.

Để rượu công huân sang một bên, hắn mở ra tầng thứ ba của hộp kim loại.

Bên trong là một phần văn kiện, phía trên là chứng nhận "Tu luyện thể thao 2.0 " và kết quả thí nghiệm.

Ngoài ra, góc phải phía dưới còn có con dấu chứng thực của viện nghiên cứu Hổ Phách và viện nghiên cứu liên hợp.

Đem giấy chứng nhận tu luyện thể thao 2.0 gấp gọn để lại hộp kim loại, hắn ngồi trước bàn sách cầm rượu công huân lên.

Rượu dù trân quý, nhưng về sau chắc chắn hắn còn sẽ có, vì vậy nên uống thì vẫn cứ uống.

Hắn rất chờ mong tác dụng của rượu công huân mang lại.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị vặn nắp bình bị bịt kín ra thì giống như bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, vội vàng móc điện thoại ra gọi cho Lâm Nhiễm.

Một lát sau, giọng nói tràn đầy nghi vấn của Lâm Nhiễm truyền đến từ đầu bên kia điện thoại:

"Kỳ ca, giờ này đang là rạng sáng, tìm em có chuyện gì vậy?"

"Đến bờ hồ trước ký túc xá đi, cùng cậu chia sẻ thứ tốt."

"Là bí kíp nghiên cứu công pháp sao?" Lâm Nhiễm có vẻ hơi mong đợi hỏi.

"Không phải!"

"Ngủ ngon."

Phong Kỳ: …

"Cậu chắc chắn không đến?"

"Bây giờ liền rời giường, chuyện Kỳ ca phân phó sao em có thể không coi trọng, dù sao anh cũng là đèn chỉ dẫn, chiếu sáng phía trước con đường thăm dò nghiên cứu công pháp của em."

"Cậu càng ngày càng giống liếm cẩu."

"Em thích, soáp~ soáp ~ soáp~ "

Nghe tiếng Lâm Nhiễm liếm láp, Phong Kỳ ghê tởm vội vàng cúp máy.

Sau đó hắn lại mở danh bạ, tìm được số điện thoại của Mộc Tinh, gọi đi.

Chuông vang mấy tiếng thì có người bắt máy, thanh âm hơi có vẻ mơ màng của Mộc Tình truyền đến:

"Alo, học đệ, có chuyện gì không?"

“Bây giờ chị đến bờ hồ trước ký túc xá đi, chia sẻ cho chị cái bảo bối.”

Đầu bên kia điện thoại chần chờ mấy giây mới mở miệng nói:

“Nếu không để ngày mai đi, tôi còn đang ngủ, bây giờ rời giường thì rất nhanh sẽ lại đói, bữa ăn khuya mà phòng ăn cung ứng cũng không có món chính kháng đói, ăn không đủ no.”

“Chỗ tôi có đồ vật này ăn cực kỳ ngon.”

“Vậy… bây giờ tôi rời giường, cậu đợi tôi.”

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ đi vào phòng bếp của ký túc xá lấy ra ba cái chén, sau đó mang theo rượu công huân đi ra ký túc xá.

Gió đêm ồn ào náo động, không khí lúc này đặc biệt tươi mát.

Đèn đường bên ngoài ký túc xá bị bóng cây bao trùm, khiến cho ánh đèn lấp lóe loang lổ, cây liễu bên hồ đung đưa theo gió, mang đầy hương vị của mùa hè.

Sau một lúc chờ đợi, bóng dáng Lâm Nhiễm và Mộc Tinh xuất hiện từ nơi xa.

Lâm Nhiễm rõ ràng là còn chưa ngủ, vẻ mặt tươi cười mà đi tới.

Còn Mộc Tình thì trông rất uể oải, vẻ mặt mờ mịt, hai con mắt đều sắp híp lại.

Ba người đi đến ghế dài ven hồ ngồi xuống.

Lúc này, ánh mắt Lâm Nhiễm đã bị đánh dấu bạc của rượu công huân trong tay hắn hấp dẫn.

“Kỳ ca, đây là rượu công huân?”

“Đã đoán đúng.”

Nghe Phong Kỳ trả lời khẳng định, Lâm Nhiễm có vẻ hơi kinh ngạc:

“Người khác sau khi có được rượu công huân đều cất giấu đi, còn anh lại đang chuẩn bị uống sao?”

“Về sau sẽ lại có, lại không phải chỉ có một bình này.” Phong Kỳ nhếch miệng cười đáp lại.

Nghe lời nói như vậy, Lâm Nhiễm giơ ngón tay cái lên:

“Không hổ là Kỳ ca, khí phách, nếu như vậy thì mau mau rót cho em một chén nếm thử mới mẻ.”

Mộc Tinh ngồi ở bên trái Phong Kỳ lúc này vẫn là vẻ mặt mê mang, nhỏ giọng dò hỏi:

“Rượu công huân là rượu gì? Còn có… Tôi không uống rượu.”

Nhìn Mộc Tinh vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, còn chưa chờ Phong Kỳ giải thích, Lâm Nhiễm đã cười đùa mở miệng nói:

“Học tỷ, cái đồ chơi này chính là đồ tốt, ở bên ngoài muốn mua cũng không mua được, là quà tặng mà viện nghiên cứu liên hợp cung cấp đặc biệt cho người đạt giải thưởng cống hiến xuất sắc cho sự phát triển của nhân loại, người bình thường có khi cả đời cũng không được một bình.”

“Cho nên chị thử một chút đi, thật ra em cũng không uống rượu, nhưng cái này khá đặc biệt, dù sao cũng phải nếm chút mới mẻ.”

Nghe xong lời giải thích của Lâm Nhiễm, Mộc Tình dường như hiểu ra, ngoan ngoãn gật đầu.

Dưới ánh mắt chờ mong của Lâm Nhiễm và Mộc Tình, Phong Kỳ đưa tay vặn nắp bình bịt kín ra.

Póc!

Sau một tiếng vang trầm, mùi rượu nồng làn tràn ra bốn phía, quanh quẩn ở chóp mũi một lát, sau đó lại theo gió đêm bay xa.

Hết chương 175.

Chương 176. Rót đầy chén

Đưa chén cho Lâm Nhiễm và Mộc Tình, hắn đầu tiên là rót cho mình một chén đầy, sau đó cũng rót đầy chén của Mộc Tình.

Đến lượt Lâm Nhiễm, hắn trêu chọc hỏi:

"Có thể uống bao nhiêu?"

"Tất nhiên là phải là rót đầy, xem thường ai đấy!"

Nghe Lâm Nhiễm trả lời, hắn lúc này mới rót đầy cho Lâm Nhiễm, nhưng vẫn nhắc nhở:

"Trước uống thử một ngụm nhỏ, tác dụng của đồ chơi này đặc biệt lớn, uống nhiều quá thân thể không chống đỡ được, nếu uống không hết thì cậu mang về."

"Hiểu rồi!" Lâm Nhiễm gật đầu, sau đó giơ ly rượu lên cười đùa nói:

"Vì sự quật khởi của nhân loại, cạn ly."

Sau khi đặt bình rượu xuống, Phong Kỳ cũng giơ chén rượu đầy lên, chạm ly với Lâm Nhiễm và Mộc Tinh.

Đưa chén rượu đến bên miệng, đầu tiên hắn uống một hớp nhỏ.

Cảm giác đầu tiên khi rượu vào miệng là rất đậm vị, sau đó mùi thuốc khuếch tán ra mũi và miệng, vị giác trên đầu lưỡi bị kích hoạt mà va chạm với chất lỏng, khiến cho hắn cảm nhận được một hương vị rất khác biệt.

Khi chất rượu nuốt xuống theo yết hầu, như là thể hồ quán đỉnh, lỗ chân lông toàn thân nhanh chóng được thư giãn, giống

như các tế bào đều bị kích hoạt, dưới sự kích thích của chất rượu đứng ra hò hét.

Sau khi dạ dày tiếp xúc với rượu, một dòng nước ấm lan tràn đến toàn thân, hắn lập tức có cảm giác men say ấm áp.

Loại cảm giác này kéo dài một lát mới chậm chạp rút đi, nhưng mùi thơm giữa mũi và miệng vẫn luôn không tiêu tán, dư vị kéo dài.

Thanh tiến trình năng lượng cũng theo đó mà nhảy vọt.

Trong chớp mắt từ 49.8%, lấy tần suất mỗi giây tăng 0.5%, nhảy lên đến khi trị số năng lượng đạt tới 62.3% mới chậm dần.

Ngoài ra, hắn phát hiện năng lượng của rượu cũng không phải là hoàn toàn bị thanh tiến trình năng lượng hấp thu, mà còn có một bộ phận ở lại khuấy động trong cơ thể, khiến máu của hắn phát ra âm thanh như thủy triều lên.

Một bộ phận năng lượng trong đó đang chậm chạp bị thân thể hấp thu, tiêu hóa.

"Quá sung sướng, cảm giác cả người đều muốn bay lên."

Lúc này Lâm Nhiễm phát ra một tiếng than thở, sắc mặt đã trở nên đỏ bừng, sau đó tiếp tục mở miệng nói:

"Chỉ có thể lại uống nhiều nhất một ngụm nhỏ, uống nhiều quá em sẽ không chịu được, dược hiệu này cũng quá… ." Nói một nửa, một lều vải nhỏ chậm rãi dâng lên.

"Móa, cái này còn có công hiệu này?" Cúi đầu nhìn thoáng qua, Lâm Nhiễm vội vàng nghiêng người đi.

"Ha ha ha, đã bảo cậu kiềm chế một chút."

So sánh với Lâm Nhiễm bị say sau khi uống rượu công huân, hắn có thanh tiến trình năng lượng kết hợp với hệ tiêu

hóa, nên cảm giác cực nóng rất nhanh đã biến mất.

Quay đầu nhìn lại, rượu trong chén Mộc Tình đã uống gần nửa.

Lúc này trên mặt cô là nụ cười ngốc nghếch đáng yêu, sắc mặt chỉ là ửng đỏ, nhưng phù văn tinh thạch ở cánh tay trái lại sáng lấp lánh, lóe lên giống như máy bấm giờ ở ngực Ultraman.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ nhịn không được tự động tưởng tượng, cảm thấy trên đầu Mộc Tinh đang có con số liên tiếp nhảy lên.

Lực lượng +1

Cường độ thân thể +1

Năng lực phản xạ có điều kiện +1

Tính kháng nguyên tố +1

Năng lực tự phục hồi +1

Lực chiến đang tăng lên nhanh chóng…

Đối với đặc tính thu hoạch năng lượng từ trong đồ ăn của Mộc Tinh, hắn từng có hiểu biết trong kho số liệu tương lai.

Có thể nói là càng ăn càng mạnh.

Lúc này Lâm Nhiễm ở bên cạnh đã uống xong ngụm thứ hai, nhưng rất nhanh hắn đã không chống nổi mà máu mũi chảy xuống.

Cảm thấy lúng túng, hắn nhịn không được mở miệng nói:

“Hơi bất cẩn rồi, có vẻ như thân thể có chút không chống nổi, để em vào trong hồ bay nhảy một lúc cho tiêu hóa.”

Nói xong hắn đứng người lên, nhảy vào trong hồ dưới ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ và Mộc Tinh, bắt đầu ra sức hoạt

động tứ chi.

Đưa mắt nhìn sang Mộc Tình đã uống thấy đáy, hắn không khỏi cười hỏi:

“Học tỷ, lại đến một chén?”

Mộc Tinh nghe vậy thì lắc đầu.

Sau khi cảm thụ hiệu quả thần kỳ mà rượu mang lại, cô đã hiểu được chén rượu này trân quý cỡ nào, nó tương đương với năng lượng cô thu được khi bình thường ăn nửa tháng.

Ngoài ra, bên trong rượu ẩn chứa rất nhiều dược liệu trân quý có thể tăng cường thể chất, có công hiệu rất rõ rệt đối với gia tăng thực lực.

Giờ phút này, khi nghe Phong Kỳ hỏi còn muốn uống không, cô lựa chọn từ chối.

Nhìn thấy vẻ mặt của Mộc Tinh, Phong Kỳ lập tức hiểu được suy nghĩ trong lòng cô.

Từ lúc ban đầu tiếp cận Mộc Tinh là có mục đích, nhưng đến bây giờ hắn đã đem Mộc Tinh coi là bạn bè tri kỷ của mình.

Nhớ lại nội dung “nhật ký của Mộc Tinh” mà hắn thấy được trong kho số liệu tương lai, trong lòng của hắn chảy xuôi một dòng ấm áp.

Khi tất cả mọi người đều hoài nghi hắn, nhưng Mộc Tinh vẫn dứt khoát lựa chọn đứng về phía hắn.

Sau khi hắn chết, Mộc Tinh còn thường xuyên mang theo hoa tươi đến thăm hắn, ngồi quỳ chân ở trước mộ bia của hắn thổi kèn Harmonica.

Bạn bè trọng tình trọng nghĩa như vậy rất đáng để hắn trân quý.

Hết chương 176.

Chương 177. Hớp rượu nhỏ

Nghĩ tới đây, hắn tự tay cầm lấy chén trong tay Mộc Tinh, lại rót đầy một chén:

"Muốn uống thì cứ uống, chị không cần khách khí với tôi, rượu này về sau sẽ lại có."

Nghe lời này, Mộc Tinh khéo léo gật nhẹ đầu, sau khi cúi đầu uống một hớp nhỏ thì trên mặt dâng lên nụ cười hạnh phúc.

Bỗng nhiên cảm thấy, ngoài mộng tưởng, thật ra những điều nhỏ nhoi trong cuộc sống cũng có thể rất tốt đẹp.

Lúc này Phong Kỳ cũng cúi đầu uống một hớp rượu nhỏ.

Cảm giác quen thuộc lại lần nữa dâng lên, ánh mắt hoảng hốt mông lung, trong cơ thể giống như có một ngọn lửa đang thiêu đốt, mang cho thân thể cảm giác cực nóng kéo dài, hồi lâu sau mới chậm chạp biến mất.

Thổi gió đêm, uống rượu, trong cảm giác say mông lung, áp lực đè nén trong đáy lòng của hắn cũng được đến phát tiết.

Đều nói rượu có thể tiêu sầu, giờ phút này hắn mới có trải nghiệm sâu sắc.

Sau khi uống một hớp lần nữa, hắn ngồi trên ghế dài ngửa đầu nhìn trời.

Ngày mùa hè, gió đêm nhẹ thổi mây trôi, tạo ra từng sợi vân mây trên bầu trời đêm quanh co khúc khuỷu, bóng cây chập chờn dưới ánh trăng…

Tinh Thành Học Phủ, ký túc xá.

Trời sáng dần lên, một tia nắng xuyên qua cửa sổ chiếu vào trong phòng, lúc này Phong Kỳ cũng tỉnh lại.

Khi mở mắt ra hắn cảm thấy tinh thần sảng khoái, tầm nhìn của hắn đặc biệt rõ ràng, ngay cả hạt bụi trong không khí cũng có thể nhìn thấy rất rõ ràng.

Dược tính của Rượu Công Huân từ đêm qua đến bây giờ vẫn chưa hoàn toàn biến mất, trong cơ thể vẫn còn sót lại nhiệt độ.

Một bình Rượu Công Huân có thể rót được khoảng bốn ly.

Lâm Nhiễm một ly, Mộc Tinh hai ly mà hắn uống nhiều hơn một ly.

Lúc này thanh năng lượng trong cơ thể đã tăng lên tới 96,8%, ăn mấy bữa cơm ở nhà ăn Học Phủ thì có thể nạp đầy thanh tiến độ năng lượng.

Tối qua sau khi trở lại ký túc xá, hắn đã đặc biệt lên mạng tra cứu tin tức liên quan đến "Rượu Công Huân ".

Nhìn thấy kết quả làm hắn rất ngạc nhiên.

Chưa tính giá trị kèm theo, giá sản xuất thực tế của ly Rượu Công Huân này chưa đến một triệu đồng.

Mặc dù sử dụng hàng trăm loại linh dược cùng với kỹ thuật sản xuất đặc biệt để tạo thành nhưng dù sao cũng là sản xuất hàng loạt, sản phẩm cuối cùng khẳng định đã được pha loãng.

Nếu không thì Rượu Công Huân được sản xuất từ hàng trăm loại linh dược thì giá trị ít nhất cũng phải hơn trăm triệu.

Mà trong số linh dược này, có nhiều cây linh dược trân quý có trị giá hơn triệu.

Tối qua hắn chỉ mới uống có 1 ly, trị giá khoảng 250.000 nhân dân tệ, nhưng công hiệu mà nó mang lại rất đáng kể.

Ban đầu từ 49,8% tăng lên 96,8%, tăng được 47%.

Mộ Lang Phù Văn tinh thạch có giá 880.000 NDT, sau khi sử dụng tăng lên khoảng 105%tính toán một chút thì mỗi 1% tăng lên phải cần khoảng 8380 NDT.

Giá một ly Rượu Công Huân khoảng 250.000 NDT, tăng được 47%, vậy cứ 1% thì chỉ cần khoảng 5.300 NDT.

Hơn nữa công hiệu của Rượu Công Huân không bị thanh tiến trình năng lượng hấp thu hết mà một phần cũng bị cơ thể hấp thu tiêu hóa, khiến trong người hắn vẫn còn cảm giác ấm áp.

Ngược lại, tỷ lệ chất lượng - giá cả của Rượu Công Huân cao hơn gấp đôi so với Mộ Lang Phù Văn Tinh thạch.

Điều này khiến hắn có hứng mãnh liệt với quy trình sản xuất Rượu Công Huân.

Nếu như hắn có thể tự mình luyện chế ra loại rượu mà có thể trộn hỗn hợp các loại linh dược này với nhau thì sau này sẽ giúp hắn tiết kiệm được không ít chi phí.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, Phong Kỳ ngồi trước bàn làm việc và bắt đầu tra cứu quy trình sản xuất Rượu Công Huân.

Nhưng rất nhanh ngay sau đó hắn đã từ bỏ.

Không phải hắn tìm không thấy thông tin liên quan mà là hắn cho dù tìm được cũng không có năng lực sao chép được.

Ở đây không thể không nhắc đến một ngành nghề đặc biệt "Linh Dược Sư".

Mà Rượu Công Huân được điều chế bởi Linh Dược Sư chuyên nghiệp.

Trông có vẻ như chỉ là một ngành nghề rất bình thường nhưng thực tế muốn trở thành một Linh Dược Sư cần phải học

hỏi rất nhiều kiến thức.

Cũng giống như “hóa học” trong hiện thực.

Linh dược sư khác với người nghiên cứu công pháp và bùa chú, họ chủ yếu là nghiên cứu thành phần, tính chất, kết cấu và quy luật biến hóa của linh dược trong lĩnh vực này, sau khi điều chế dẫn đến hiệu quả thăng hoa.

Bởi vậy, nếu muốn trở thành Linh Dược Sư, ngưỡng cửa đầu tiên chính là nhận biết rõ, chi tiết các công hiệu của linh dược cùng linh thảo ở Trận Địa.

Phong Kỳ đối với điều này rất hứng thú, đã tra những thông tin liên quan về cách trở thành Linh Dược Sư và sau đó trên màn hình xuất hiện một danh sách kiến thức dày đặc:

“Cẩm nang những điều dược sĩ nên biết (8 quyển)”, “Nhận biết linh thực(32 quyển)”, “Dung hợp linh thực - Cách phát huy tối đa tác dụng của thuốc (12 quyển)”, “Cách tránh cháy nổ khi điều chế (Full)”, “Đặc điểm của linh thực được sản xuất trong các Trận Địa khác nhau (Mười hai quyển)”, “Kỹ năng nhân giống linh thực (Tám quyển)”……

Hết chương 177.

Chương 178. Lớp học công pháp

Để bắt đầu làm Linh Dược Sư thì những nội dung cần phải học cực kì nhiều.

Đặc biệt là muốn trở thành Linh Dược Sư chuyên nghiệp, cần bỏ ra nhiều tinh lực (tinh thần và sức lực) cho việc học.

Nhưng chỉ cần bước vào được ngưỡng cửa nhập môn thì có thể ngay lập tức được đánh giá là nhân loại tinh anh cấp C.

Họ có thể tối đa hóa hiệu quả của các tài nguyên do Trận Địa sản xuất, thậm chí có thể trộn các tác dụng chữa bệnh của hai loại cây linh thực để tạo ra hiệu quả 1 + 1 lớn hơn 2.

Cũng giống như rượu Công Huân, giá trị thực của một bình rượu khoảng hơn một triệu.

Nhưng sau khi được Linh Dược Sư dung hợp, thì hiệu quả sinh ra gấp đôi linh thực mua cùng giá.

Ngoại trừ Linh thực ra, phù văn tinh thạch cũng nằm trong khả năng dung hợp của Linh Dược Sư, nghề này có thể nói là học, học nữa, học mãi.

Bởi vì nhân loại trong lúc thăm dò lĩnh vực luôn luôn có thể phát hiện mới linh dược cùng linh thực, cũng sẽ phát hiện ra các Ling vực mới đem đến nhiều linh dược mới.

Sau khi tìm hiểu chi tiết về hệ thống Linh Dược Sư, Phong Kỳ quả quyết lựa chọn từ bỏ.

Bắt đầu làm Linh Dược Sư đã khó, muốn tinh thông, thành thạo thì lại càng khó hơn.

Hắn không có nhiều thời gian để học tập, tìm hiểu về Linh Dược Sư.

Trừ khi hắn có được chức năng trí nhớ vô hạn.

Tuy nhiên, hắn nhớ lại, trong lớp đặc huấn 3 có một tân sinh tên là "Nhạc Bình An", trong thông tin cá nhân của cậu ta ghi rằng có thành thạo kiến thức về phương diện Linh Dược Sư.

Hắn quyết định khi khai giảng sẽ thăm hỏi một phen, để xem liệu cậu ta có thể nâng cao công hiệu của Mộ Lang Phù Văn tinh thạch lên hay không.

Trong tài khoản sắp có 8 triệu, nhưng tiền là thứ có thể tiết kiệm được thì phải tiết kiệm , hắn cũng không giàu có đến mức phung phí tuỳ tiện.

Sau này sẽ còn nhiều nơi cần phải tiêu tiền.

Sau khi đóng trang tìm kiếm, anh đứng dậy vươn vai.

Lúc này công hiệu của Rượu Công Huân vẫn còn dư vị, khiến hắn cảm thấy ấm áp, rất dễ chịu.

Sau khi rời khỏi ký túc xá, đầu tiên là hắn đến nhà ăn Học Phủ để gặp Lâm Nhiễm và Mộc Tinh.

Sau đó cùng nhau ăn một bữa sáng thịnh soạn.

Trong lúc ăn sáng, sắc mặt Lâm Nhiễm hồng nhuận, hiển nhiên dược tính của Rượu Công Huân vẫn còn chưa hấp thu hết.

Vì vậy, hắn ta mang theo khăn giấy bên mình để khi máu mũi chảy xuống thì có thể lau.

Còn trạng thái của Mộc Tinh thì không khác ngày thường là bao.

Ngay cả Rượu Công Huân có công hiệu cực mạnh trước năng lực tiêu hóa mạnh mẽ của cô ấy cũng không đủ để nhìn ra điều gì, công hiệu của rượu đã sớm bị hấp thu hoàn toàn.

Sau khi ăn sáng xong, Phong Kỳ đứng dậy, chuẩn bị đến lớp học công pháp.

Lúc này Lâm Nhiễm vừa mới lau máu mũi xong thì ngẩng đầu lên:

“Anh Kỳ, lên lớp à? Cùng nhau đi?”

Nghe những lời này, hắn không khỏi trợn tròn mắt:

“Em đã như vậy rồi, mau trở về ký túc xá nghỉ ngơi cho tốt đi, tốt nhất là bắt kịp thời gian tu luyện, đừng lãng phí công hiệu của Rượu Công Huân.”

Nghe được câu trả lời của hắn, Lâm Nhiễm oán hận gật đầu, hiển nhiên là không cam tâm.

Đối với việc này Phong Kỳ chọn nhắm mắt làm ngơ .

Lâm Nhiễm rất nhiệt tình đối với việc nghiên cứu công pháp, đây là vấn đề luôn khiến hắn đau đầu từ trước đến nay mà đến giờ hắn vẫn chưa tìm ra cách giải quyết .

Ngay cả khi hắn nói thẳng với Lâm Nhiễm rằng việc nghiên cứu công pháp của hắn ta (Lâm Nhiễm) trong tương lai sẽ dẫn đến tai họa thì hắn ta cũng không tin điều đó.

Nếu không tự mình thử hắn ta sẽ không bao giờ chết tâm.

Trực tiếp thuyết phục ít có tác dụng vẫn phải đi theo cách vòng vo.

Sau khi rời khỏi nhà ăn Học Phủ, Phong Kỳ đi thẳng đến tòa nhà giảng dạy.

Lúc này phòng học của lớp học công pháp 3 đã có rất nhiều học viên mang theo bài vở, nhìn thấy hắn đến, tất cả đều dồn

dập mỉm cười chào hỏi.

Phong Kỳ gật đầu sau đó hắn anh bước vào lớp và đi lên bục giảng.

Phòng học vốn ồn ào sau khi hắn tới liền im bặt, lặng ngắt như tờ, đây cũng là một trong các cách mà các học viên bày tỏ lòng kính trọng.

“Bắt đầu lên lớp.”

Nhìn Phong Kỳ mang theo nụ cười trên môi, các học viên đều cười thật tươi và lần lượt mở notebook ra.

“Buổi học hôm nay sẽ tiếp tục tập trung vào việc hoàn thiện khái niệm về Nhân Thể Chủng Thần. Trong nửa sau của buổi học, tôi sẽ nói về nghiên cứu về các cách tư duy nghiên cứu công pháp…”

Các học viên rất chăm chú lắng nghe trong bài giảng của hắn.

Họ vô cùng trân trọng một giáo viên như Phong Kỳ, người có thể nâng cao khả năng tư duy và năng lực nhận thức của họ.

Trong lớp ngoài tiếng giảng bài của hắn, thì chỉ có tiếng cọ xát” xoạt…xoạt…” giữa bút và giấy, không khí học tập sôi nổi hẳn lên.

Phong Kỳ vô cùng thích quá trình truyền đạt kiến thức.

Cũng giống như một tác giả viết tiểu thuyết, khi những gì của bản thân được công nhận, thì mọi cố gắng đều trở nên đáng giá.

Trong nửa sau của buổi học, Phong Kỳ bắt đầu nói về các nội dung liên quan đến cách tư duy nghiên cứu về công pháp.

Hết chương 178.

Chương 179. Tư chất bình thường

Lúc này, một nữ sinh đeo kính trong lớp bất ngờ giơ tay.

“Bạn học này, có chuyện gì vậy?” Phong Kỳ mỉm cười cúi đầu hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, nữ sinh lập tức đứng lên, vẻ mặt trịnh trọng hỏi:

“Thầy Phong, hàng năm các trường đại học ở Học Phủ thì học sinh của lớp nghiên cứu công pháp tốt nghiệp nhiều như vậy, nhưng vì sao lại có ít người có thể đạt được thành quả, nghiên cứu ra công pháp như vậy? Chẳng lẽ chúng em nỗ lực không đúng cách hay sao “? Chúng em phải làm như thế nào mới có thể giống như thầy.”

Đối mặt với câu hỏi này, Phong Kỳ trầm ngâm suy nghĩ một lúc rồi nói:

“Thiên phú rất quan trọng nhưng nỗ lực, chăm chỉ cũng rất quan trọng, đặc biệt là đối với những người không có thiên phú về phương diện này,sự nỗ lực, chăm chỉ quan trọng hơn mọi thứ.”

“Vậy người có tư chất bình thường như em thì nên làm gì?” Nữ sinh tò mò hỏi.

“Thầy đã nói rồi, em cũng không nhất định phải làm đến cùng.” Phong Kỳ không nhịn được cười nói.

“Vậy thầy có thể nói cho em biết nên làm cái gì trước được không ạ?”

“Thật ra vấn đề này rất giống với việc một vị mưu sĩ đưa ra chủ ý cho quốc vương vào thời cổ đại. Ông ấy sẽ đưa ra ba chiến lược: thượng sách, trung sách, hạ sách. Tuy nhiên, các vị quân vương thường không chọn thượng sách. Bây giờ, thầy sẽ nói cho em biết lựa chọn tốt nhất cũng không nhất định có người đi thực hiện.”

Dưới ánh mắt khó hiểu của các học viên, Phong Kỳ tiếp tục:

“Bây giờ thầy sẽ cho các em ba sự lựa chọn, sau đó hãy nói cho thầy biết các em chọn cái nào.”

“Thầy sẽ cho các em thượng sách trước. Từ giờ trở đi, hãy từ bỏ tất cả những thứ khác ngoài việc học, tránh xa game, thú vui và sắc dục, đề ra cho bản thân một mục tiêu cao cả, ngày thường học thêm một vài tiết tư duy nghiên cứu công pháp, hệ thống công pháp mỗi kì học sẽ đổi mới một lần nên hãy nhanh chóng đi nghiên cứu lại một lượt … mỗi ngày kiên trì rèn luyện, trừ điều đó ra thì tu luyện cũng không thể từ bỏ, muốn linh khí chuyển động trong khi tu luyện thì phải tìm được cảm giác. “

“Chỉ cần kiên trì mười năm, các em liền có thể để cho mình thành thục hệ thống tri thức đối với nghiên cứu công pháp, hơn nữa sẽ có năng lực thử nghiên cứu công pháp.”

“Khi đã luyện tập thành thục, cho dù có kém cỏi đến mấy thì đều có thể nghiên cứu ra một số công pháp tu luyện 1 sao tinh tu luyện công pháp, nếu như có thiên phú tốt vậy thì giới hạn sẽ càng cao hơn .”

“Sau đó là trung sách, vừa vui chơi giải trí, vừa dành 3 tiếng ngoại khóa để học mỗi ngày, mỗi tuần nhất định phải đọc ba cuốn thư tịch về nghiên cứu công pháp và nâng cao tư duy, hơn nữa cần phải lấy chứng chỉ trung cấp một môn tư duy công pháp, như vậy nếu kiên trì năm năm, các em trong

phương diện nghiên cứu công pháp liền có thể có tư duy độc lập của thân, cũng có thể thử tiến hành sơ bộ nghiên cứu công pháp.”

“Cuối cùng là hạ sách. Hoàn thành đúng hạn các khóa học do Học Phủ sắp xếp. Thỉnh thoảng dành thời gian rảnh để đến thư viện để học và nghiên cứu. Chỉ cần đảm bảo các em thông qua các bài kiểm tra. Nếu các em gặp khó khăn trong việc nghiên cứu công pháp có thể hỏi người có chuyên môn. Mặc dù năng lực của bản thân không có tiến bộ nhưng cũng có thể tiếp thu tin tức mà mình muốn từ sự ưu tú của người khác .”

“Ba sự lựa chọn được đưa ra, thầy nghĩ trong lòng các em đã có câu trả lời.”

Nhìn những học sinh đang trầm mặc, Phong Kỳ tiếp tục nói:

“Lựa chọn tốt nhất rất đơn giản nhưng cũng rất khó. Ba sách lược này có thể cho phép các em hoàn thành đánh giá năng lực cá nhân trước khi tốt nghiệp, nhưng trong tương các em có thể đi bao xa thì lại khác nhau một trời một vực.”

“Thượng sách có thể khiến các em nhận biết sâu sắc về hệ thống công pháp hiện có và từ đó có thể suy một ra ba.”

“Trung sách để cho các em có thể thiết lập tư duy độc lập khi nghiên cứu công pháp và việc đọc sẽ giúp các em thuận tiện trong việc nghiên cứu công pháp.”

“Hạ sách sẽ cho cho các em sử dụng các câu trả lời mà các em đã tìm thấy để hiểu rằng tại sao quá trình nghiên cứu công pháp lại như vậy. Nếu có thể vượt qua các cuộc đánh giá khác nhau nhưng sẽ rất khó để bắt đầu việc nghiên cứu công pháp.”

Nghe những lời này, hiển nhiên các học viên hiểu Phong Kỳ muốn biểu đạt điều gì.

“Thầy thì sao?” Nữ sinh đeo kính lấy hết dũng khí hỏi lại.

“Thầy? Muốn ăn thì ăn, muốn uống thì uống, muốn chơi thì chơi. Thiên phú của thầy tốt đến mức gần như không cần phải nỗ lực nữa rồi, kiến thức thầy tạo ra cũng sẽ là nội dung mà các em cần chăm chỉ học tập và nghiên cứu. “

Mặc dù những lời này có thể đả kích lòng tin của các học viên nhưng nhân tài không thể bị mai một.

Đây cũng chính là sự đảm bảo để hắn tiếp tục tạo ra những công pháp mới trong thời gian tới.

Vậy nên hắn chỉ có thể vì nhân tài mà miễn cưỡng giả bộ.

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Phong Kỳ, các học viên cảm thấy chua xót trong lòng, trong lòng không khỏi giơ ngón giữa lên.

Quả nhiên so sánh giữa người với người, có thể tức chết người.

Hết chương 179.

Chương 180. Cánh bướm (1)

Sau đó mấy ngày, trừ thời gian trên lớp, còn lại thì Phong Kỳ chỉ đi đi về về ba nơi là thư viện, ký túc xá và nhà ăn.

Cuộc thi ý tưởng Hổ Phách chỉ còn hai ngày nữa là tổ chức, nhưng trong lòng hắn vẫn vô cùng bình tĩnh.

Dù sao thì cũng không có gì hồi hộp về chức vô địch.

Vốn dĩ, cuộc thi ý tưởng Hổ Phách lấy cấp lớp làm đơn vị tham gia để động não, để học viên trong lớp có thể cùng nhau nỗ lực đưa ra đề xuất về một khái niệm mới về hệ thống đào tạo, sau đó sẽ giải thích tính khả thi của khái niệm này.

Nếu khái niệm này được Viện nghiên cứu Hổ Phách chấp thuận, thì nó có thể được đưa vào bản cập nhật lớn tiếp theo của hệ thống tu luyện, do các nhà nghiên cứu của Viện nghiên cứu Hổ Phách sẽ chịu trách nhiệm hoàn thiện nó.

Nhưng hắn đã hoàn thiện lý luận về Nhân Thể Chủng Thần, các học viên chỉ cần học nó là được, và trong cuộc thi cũng chỉ cần làm theo, lặp lại quá trình mà hắn đã mô tả.

Nó giống với việc cầm đáp án của quán quân để đi thi đấu.

Vì vậy không cần phải lo lắng về việc tám triệu sẽ không về tay.

Sáng nay khi tỉnh dậy, việc đầu tiên mà Phong Kỳ làm là đi đến nhà ăn của trường để ăn sáng, sau đó đi thẳng ra bên ngoài trường.

Ngoài trời nắng chói chang, không khí bên ngoài nóng như lửa thiêu gợn những đợt sóng trước mắt hắn.

Đi bộ dọc theo hồ nước trước toà ký túc xá, hắn đi đến con đường chính nơi có những bức tượng của các anh hùng đứng hai bên, lại đi bộ thêm khoảng chừng mười phút mới tới được cổng chính.

Trước khi rời khỏi cổng học viện, một ông chú vạm vỡ đang mang trên mình bộ đồng phục bảo vệ đã chặn đường đi của hắn.

"Học viên không được phép ra ngoài trong thời gian huấn luyện đặc biệt của trường. Có giấy phê duyệt đặc biệt nào không?"

Nghe đến đây, Phong Kỳ cười mà đáp lại:

"Chú à, tôi là giáo viên, không phải là học viên."

Chú bảo vệ ngạc nhiên, mơ hồ có chút không tin, một Phong Kỳ trẻ tuổi như vậy thế mà lại là giáo viên của học viện, thế là mở miệng nói:

"Kiểm tra danh tính một chút nhỉ?"

Nghe được điều này, Phong Kỳ ngay lập tức gật đầu, sau đó đứng trước thiết bị kiểm tra ở cổng trường.

Sau khi đèn xanh quét qua một lượt, xác thực mắt và nhận dạng khuôn mặt được thông qua, màn hình bên trên của thiết bị hiện ra thông tin của Phong Kỳ, trong cột chức danh công việc có ghi "giáo viên dạy thay".

"Thật ngại quá, đây là trách nhiệm của tôi." Xác nhận xong thân phận phận của Phong Kỳ, ông chú bảo an lập tức để hắn đi.

"Không sao đâu, vất vả rồi." Phong Kỳ nhếch miệng cười một tiếng, cất bước đi qua khỏi cổng lớn của học viện, sau đó lấy điện thoại ra.

Chờ đợi được một lúc thì chiếc xe đã được đặt trước chầm chậm chạy tới. Sau khi lên xe và xác nhận thông tin, chiếc xe từ từ lái về phía Trung Tâm văn hóa và thể thao Tinh Thành.

Tài xế là một người trung niên, trên đường đi anh ta nói rất nhiều, trong lời nói của anh ta tràn đầy khao khát được sống ở trong học viện.

Anh ta còn nói, nếu như năm đó không phải tổng điểm là 700, thì anh ta chỉ thiếu đâu đó 300, 400 điểm là có thể đến học viện Tinh Thành học tập rồi.

Cả dọc đường nói chuyện phiếm, xe dừng lại ở lối vào phía Nam của Quảng trường Văn hóa Thể thao.

Tự động thanh toán thành công, Phong Kỳ xuống xe và đi thẳng vào trong Quảng trường Văn hóa Thể thao.

Hôm nay có một chuyện lớn cần phải làm.

Thân là một "con bướm", hắn sẽ vỗ cánh vài cái và tàn nhẫn tặng cho ba thằng nhóc đó mấy bạt tai thật mạnh, để xóa bỏ chướng ngại vật cản đường đi lên của nhân loại.

Kho cơ sở dữ liệu ghi chép lại toàn bộ ngày tháng và địa điểm thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh, nhưng không ghi rõ thời gian cụ thể, vì vậy hắn quyết định nằm vùng từ sáng đợi cho đến khi ba thằng nhóc đó xuất hiện.

Đi trên con đường lát bằng đá hoa cương, hai bên đường là những hàng cây xanh mướt.

Vì gần đó không có nhà cao tầng, ngước đầu nhìn lên là có thể nhìn thấy một bầu trời trong xanh, tầm nhìn rộng khiến tâm trạng trở nên thoải mái.

Mới sáng sớm, trong quảng trường có không ít người đang hoạt động.

Chơi cờ, thể dục dụng cụ, chạy bộ,… Nhịp sống của nơi này so với học viện Tinh Thành chậm hơn rất nhiều, nhưng lại nhàn nhã hơn đôi chút.

Nhìn qua, hắn phát hiện rất nhiều dáng người tàn tật.

Nhiều người trong số những người đang hoạt động ở đây ngay lúc này chính là những cựu chiến binh đã nghỉ hưu, trở về từ tiền tuyến.

Họ đều từng là những người lính chiến đấu ở tiền tuyến, nhưng vì sau khi bị đánh giá là những người tàn tật hạng nhất, họ chỉ có thể sống nốt phần đời còn lại của mình theo cách này.

Nếu đã quyết định trở thành một người lính trên chiến trường thì rất khó để có một cuộc sống trước sau vẹn toàn.

Hết chương 180.

Chương 181. Cánh bướm (2)

Trên con đường dài gian khổ chống giặc ngoại xâm, không biết được có biết bao nhiêu chiến sĩ đã chôn vùi dưới đất, và thứ duy nhất mà người nhà có thể tỏ lòng thành kính chính là nấm mồ.

Khi trong lòng vẫn còn đang xúc động thì hắn đã đi đến quảng trường trung tâm.

Ở đây có một tượng đài cao hơn chục mét, bên trên còn khắc tên người.

Lúc đầu, chính những liệt sĩ trên đài tưởng niệm này đã đánh những trận chiến đẫm máu và cùng đồng đội tạo nên bức tường thành thép, chống lại cuộc xâm lược của giặc ngoại xâm và cứu Tinh Thành khỏi sụp đổ.

Tinh Thành của hiện tại cũng có thể nói là do chính những chiến sĩ này dùng xương thịt của mình mà dựng lên.

Dân cư sống trong thành phố cũng luôn tin rằng, linh hồn của những người lính đã hy sinh vẫn đang bảo vệ Tinh Thành, âm thầm theo dõi sự phát triển và vươn lên của Tinh Thành, cùng mong chờ ngày chiến thắng.

Sau khi bước tới và cúi đầu, ánh mắt của Phong Kỳ hướng về phía xa xôi.

Chẳng biết bao giờ mấy thằng nhóc kia mới đến, cũng không biết mấy thằng nhóc đó khi nào mới mở cuộc họp thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh, vì vậy hắn chỉ có thể lang thang trong quảng trường không với mục đích gì.

Đi kèm với sự di chuyển của mặt trời là thời tiết dần trở nên nóng và khô.

Nhưng đối với thân thể cường hóa gấp mấy lần trong giấc mộng tương lai của hắn mà nói, chẳng có một chút khó chịu nào, trên trán cũng không đổ mồ hôi.

Dạo trong quảng trường văn hóa, có lúc hắn ngắm đàn cá vàng bên hồ nhân tạo, có lúc thì tản bộ trên con đường rải đầy sỏi, ngắm nhìn cây cỏ xanh tươi đủ màu sắc.

Sợi dây căng thẳng trong đầu lúc này cũng được thả lỏng.

Trong lúc chờ đợi, mặt trời nóng rực ngay phía trên, không khí càng lúc càng trở nên nóng và khô.

Lúc này cô dì chú bác đã giải tán hết rồi, chỉ còn hắn vẫn loanh quanh ở quảng trường văn hóa.

Giống như một thợ săn rừng, đang chờ đợi con mồi.

Thân là đầu nguồn của hiệu ứng cánh bướm tất nhiên là hắn sẽ không tùy ý rời đi, chỉ có thể tiếp tục chờ đợi.

Sự chờ đợi này diễn ra cả nửa ngày trời.

Mặt trời đỏ rực vốn không thể nhìn được trực tiếp giờ đã dần dần nghiêng về phía tây, biến thành một vòng mặt trời đỏ, mang đến một khoảng trời đỏ rực.

Còn hắn, cuối cùng thì cũng nhìn thấy ba thiếu niên đang ngồi trên mặt đất ăn đồ ăn vặt trên bãi cỏ ở góc quảng trường.

Vì để không "Giết nhầm", hắn đi vòng vòng một lúc, sau đó đi đến sau lưng chúng, nấp sau một gốc cây ngô đồng và bắt đầu nghe bọn chúng nói chuyện.

Chỉ thấy một nhóc mập đang ăn khoai tây chiên, gật đầu và nói:

“Tôi thấy cậu nói rất đúng, tài nguyên nên tập trung vào tay giới tinh hoa của chúng ta, sau đó chúng ta sẽ thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh, hệ thống xã hội hiện tại vẫn quá là thiên về những người ở tầng lớp thấp. Nếu như những tài nguyên này đều thu vào trong tay chúng ta, vậy thì chúng ta sẽ có thể tạo ra nhiều giá trị hơn.”

Nghe đến những lời nhận xét đó, tên nhóc đang ăn kem ốc quế ngập ngừng và nói:

“Nhưng bố tôi nói rằng con người thì không có sự phân biệt cao thấp, có rất nhiều người xuất chúng trong lịch sử với xuất phát điểm khiêm tốn, tích lũy từng chút một mới có thể trở thành anh hùng được chúng ta ghi nhớ. Nếu cứ làm theo những gì cậu nói, cũng chẳng cắt đứt được con đường vươn lên của những người bình thường đó.”

Khi nghe vậy, nhóc đeo kính thứ ba lập tức lắc đầu và phản bác: “Bố của cậu nghĩ sai rồi, đó là tư tưởng cổ hủ. Gần đây tôi thấy trên thống kê của Big Data, xác suất anh hùng của thời đại được sinh ra trong số những người bình thường thấp hơn nhiều so với những gia đình giàu có. Trong trường hợp này, tốt hơn hết là cung cấp cho chúng ta tất cả các nguồn lực, để số lượng nhân tài tăng lên theo.”

Đằng sau cây ngô đồng nghe hết cuộc trò chuyện, gân xanh trên trán Phong Kỳ đã nổi lên hết.

Hắn không biết bọn tiểu tử này nghe một đống những lời ngụy biện đó từ đâu.

Khi tam quan chưa được hình thành mà đọc quá nhiều những nội dung xuyên tạc thì sẽ liền coi những điều đó là sự thật.

Đồng thời loại tư tưởng này sẽ không ngừng được củng cố và lan rộng trong các nhóm nhỏ.

Sau một hồi xuyên tạc ngôn từ, một tên nhóc đứng lên:

“Đã như vậy thì ngay ở đây ngày hôm nay, chúng ta sẽ thành thập Hiệp hội Thiên Mệnh, mục đích là thay đổi cái xã hội vô lý cũng như cái hệ thống vô lý này, cho đến khi tất cả các nguồn lực tập trung vào tay chúng ta, bàn tay của những tinh hoa.”

Nghe đến đó, Phong Kỳ không còn nghi ngờ gì nữa.

Tương lai của Hiệp hội Thiên Mệnh chính là do ba tên nhóc này thành lập, giờ hắn đã không thể chịu đựng được nữa.

Đầu nguồn của hiệu ứng cánh bướm đã sẵn sàng hoạt động.

Nghĩ đến đây, hắn từ sau cây ngô đồng bước ra, đi tới trước mặt ba tên nhóc kia.

Hết chương 181.

Chương 182. Giai cấp ưu tú

Nhìn thấy hắn, ba tên nhóc kia sửng sốt.

Nhìn thoáng qua đằng sau cây ngô đồng, tên nhóc cầm đầu với vẻ mặt đầy nghi hoặc bắt đầu dò hỏi:

“Chú cũng muốn gia nhập?”

“Tham gia cái đầu cậu, đọc sách là để các cậu hiểu lẽ phải, biết xấu hổ, sau đó khiêm tốn, nghiêm khắc với bản thân, khoan dung với người khác. Không phải để các cậu tự cho mình là hậu duệ của tầng lớp tinh hoa, hơn người khác mấy chữ, hiểu mấy câu học vấn thì cho mình là cao hơn người khác, tự đắc.

Nói xong, Phong Kỳ túm lấy cậu bé cầm đầu, cởi quần cậu ta ra và đánh một trận đòn tàn bạo, mặc cho cậu bé vùng vẫy thế nào cũng không mềm lòng.

Trên thực tế, sự trưởng thành và phát triển của Hiệp hội Thiên Mệnh căn bản không có liên quan gì đến ba tên nhóc này cả.

Chúng chỉ là những người dẫn dắt ban đầu của Hiệp hội Thiên Mệnh, nhưng khi một số xu hướng được hình thành thì nó sẽ rất nhanh chóng phát triển.

Giống như trong cốt truyện bộ phim “Sóng Ngầm”, vốn dĩ nó chỉ là một thí nghiệm mô phỏng, nhưng cuối cùng nó dần trở nên không thể kiểm soát, và nó rất đáng sợ sau khi nhận thức về suy nghĩ bị thay đổi.

Điều tương tự cũng xảy ra đối với ba tên nhóc này.

Vì vậy, việc mà bây giờ hắn phải làm chính là phải tiêu diệt mối nguy hại ngầm, phòng ngừa rắc rối có thể xảy ra.

Nhìn thấy đồng bọn bị đánh tơi bời, hai tên nhóc còn lại ngẩn người ra, đồng thời trong lòng bất thường mà giãy giụa.

Nếu giờ mà chạy đi, thật sự là không có chút nghĩa khí nào, nhưng nếu giờ mà không chạy, thì người tiếp theo bị tẩn có thể sẽ là chính mình.

Trong khi hai tên nhóc đó đang do dự, Phong Kỳ đã đặt tên cầm đầu mông đã sưng tấy xuống.

Trận đòn đã hướng đến tên thứ hai.

Cuối cùng không đứa nào trong ba nhóc kia có thể trốn thoát và lần lượt bị đánh.

Trong thời khắc đó chúng cũng có phản kháng, nhưng sự phản kháng đó trước mặt Phong Kỳ là hoàn toàn vô nghĩa, sau đó chúng còn bị đánh thậm tệ hơn.

Cuối cùng có tên không nhịn được nữa mà bắt đầu gào khóc.

Nhưng Phong Kỳ không hề mềm lòng, phải đánh thì vẫn phải đánh, cánh bướm tiếp tục vỗ, gây sóng gió trong dòng sông lịch sử.

“Còn muốn thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh nữa không?”

Nhìn Phong Kỳ, ba cậu bé vừa nức nở vừa vội vàng lắc đầu, hoàn toàn khuất phục.

“Cho mấy tiểu tử các người một cơ hội để hối cải, có thời gian thì đọc thêm sách sử, nâng cao nền tảng văn hóa của mình, đến lúc đó các người sẽ nhận ra bản thân mình lúc này ngu xuẩn đến thế nào, nếu còn để tôi phát hiện các người còn muốn thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh khốn kiếp gì đấy, lần sau không còn đơn giản là đánh vào mông nữa đâu.”

Nhìn ba đứa ngoan ngoãn gật đầu, lửa giận của Phong Kỳ đã tan biến đi nhiều, sau khi trừng mắt lườm bọn chúng một cái nữa thì hắn liền quay người rời đi.

Đợi sau khi Phong Kỳ bỏ đi, chúng vẫn tiếp tục khóc một hồi lâu mới thôi.

Cảm nhận được sự đau rát trên bờ mông, mặt mũi chúng tràn đầy tuyệt vọng.

Cho đến tận bây giờ chúng vẫn còn chút mông lung, không biết Phong Kỳ có lai lịch gì.

Thậm chí, chúng còn nghi ngờ hắn chính là một tên cuồng bạo lực, đang lúc tức giận đi ngang qua thấy ngứa mắt liền tìm bừa cái lý do mà đánh đập bọn họ.

"Chúng ta không thể thỏa hiệp, càng gian nan thì càng phải kiên trì." Đúng lúc này, tên nhóc nước mắt giàn giụa bắt đầu lên tiếng.

Nghe những lời nói như vậy, hai tên còn lại đem ánh mắt của mình nhìn về phía cậu ta.

"Lần sau chúng ta thay đổi địa điểm và thời gian, chẳng lẽ hắn còn có thể tìm ra chúng ta nữa hay sao?"

Hai tên kia nghe vậy cũng có chút do dự nhưng cuối cùng vẫn lựa chọn gật đầu.

"Về nhà trước đã."

Dưới ánh chiều tà, ba thiếu niên khập khiễng, nức nở dìu nhau đi càng lúc càng xa.

Trở lại Học Phủ, đã là đêm muộn.

Cả ngày Phong Kỳ đã không ăn gì, vậy nên đầu tiên hắn đến nhà ăn Học Phủ để ăn tối, sau đó đi thẳng về ký túc xá.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ, hắn ngồi vào bàn mở máy tính lên.

Đánh xong ba tên nhóc, hắn vẫn có chút lo lắng.

Suy cho cùng, một khi đã nhận định một điều gì đó thì quan niệm của con người chúng ta sẽ rất khó sửa và khó thay đổi.

Nó giống như vào một thời kỳ nào đó có một nhóm người ngu ngốc nào đó vẫn tin rằng địa cầu hình phẳng và cho rằng lý thuyết địa cầu hình tròn là lừa người, đều là thuyết âm mưu.

Cho dù có chứng minh cho đám người đó thấy rằng địa cầu hình tròn thì họ vẫn kiên quyết tin vào những gì họ biết.

Nếu để Ferdinand Magellan (là một nhà thám hiểm và nhà hàng hải người Bồ Đào Nha) biết chuyện này, có lẽ ông ấy sẽ tức giận đến mức không thể đậy được nắp quan tài,bằng mọi cách ông ấy cũng phải nhảy ra ngoài để khẩu chiến chống lại những lời chỉ trích ngớ ngẩn trên Internet.

Hết chương 182.

Chương 183. Giấc mộng Nam Kha

Hắn dự định vào lần tới khi bước vào giấc mơ tương lai. sẽ tra cứu tư liệu liên quan của "Hiệp hội Thiên Mệnh"

Nếu phát hiện tổ chức này có xuất hiện trong lịch sử, như vậy thì lần ăn đòn tiếp theo ba tên nhóc hiển nhiên chạy không thoát được rồi.

Không có gì mà hiệu ứng cánh bướm không thể giải quyết, nếu như có, vậy thì tiếp tục vỗ cánh cho tới khi hoàn toàn giải quyết.

Nhìn thời gian, đã là 9 giờ tối.

Thời gian sau đó, hắn mở notebook ra và bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Nội dung đoạn đối thoại trong tương lai được ghi trên notebook nói đúng hơn thì càng giống như một bản ghi nhớ, để bản thân trong tương lai sẽ không quên những thông tin quan trọng.

Trên thực tế, hắn cũng đã cân nhắc rất nhiều việc mà bản thân của hắn trong tương lai không làm được, thì bản thân hắn trong thực tế sẽ hoàn thành.

Cũng giống như chuyện nối dõi tông đường.

Để có được quyền hạn của nơi trú ẩn Tinh Thành, nhất định phải có tài sản thừa kế.

Khi Tinh Thành xây dựng nơi trú ẩn dưới lòng đất, hiện nay những người sống ở thế giới này về cơ bản thì không còn

tồn tại nữa và họ không có quyền truy cập vào tài khoản của những cư dân tương lai của nơi trú ẩn.

Do đó, quyền truy cập vào các tài khoản chỉ có thể được tiến hành thông qua kế thừa từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Về phần nên giao nhiệm vụ uỷ thác này cho ai, hiển nhiên giao cho con cháu mình sẽ đáng tin cậy.

Nhưng vấn đề là hắn đã mấy lần du hành đến giấc mơ tương lai kiểm tra hòm thư, tương lai hắn vẫn chưa hoàn thành nhiệm vụ nối dõi tông đường.

Mặc dù trên thực tế, hắn cũng có thể thực hiện nhiệm vụ nối dõi tông đường nhưng Phong Kỳ không có ý định làm như vậy.

Những thay đổi lớn trong tuyến thực tế cũng sẽ có tác động lớn đến tuyến tương lai.

Suy cho cùng, tương lai phát triển dựa trên cơ sở của hiện thực.

Nếu hắn ở tuyến hiện thực kết hôn và sinh con vậy hắn trong tương lai ở mỗi con đường tương lai sẽ cần tốn rất nhiều tâm sức để nuôi dạy con cái, điều này chắc chắn sẽ làm tăng độ khó khi bắt đầu tuyến tương lai.

Về sau mỗi khi hắn từ trong giấc mơ tương lai quay lại, điều đầu tiên hắn phải cân nhắc là vấn đề của đứa trẻ.

Cho nên nhiệm vụ này nhất định phải giao cho bản thân ở tuyến tương lai, trong tương lai hắn có rất nhiều thời gian cùng cơ hội thử sức, nhưng ở tuyến hiện thực nhất định phải chú trọng ổn định, không thể hạn chế sự lựa chọn cho sự phát tiển của tuyến tương lai.

Trong đêm khuya tĩnh lặng, ngoài trời bắt đầu mưa.

Ngoài cửa sổ trời đang mưa to gió lớn, nhưng Phong Kỳ không bị ảnh hưởng thỉnh thoảng ghi lại một vài suy nghĩ của mình vào trong cuốn notebook.

Một lúc sau, trên notebook có thêm ba dòng kế hoạch cho tuyến tương lai.

Kế hoạch 1: Đưa hộp thư cho Mộc Tinh, và thông qua lời nhắn để biết được nguyên nhân tại sao cô ấy thành lập Đội quân Bình minh cùng với lí do tại sao cô ấy chọn đồ sát thành phố và bắt đầu lại kế hoạch Rune Transformer.

Nhận xét: Mộc Tinh có thể biết bí mật của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, kế hoạch này có thể thu hoạch được những điều bất ngờ, làm sáng tỏ những điều bí ẩn của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Kế hoạch 2. Trong tương lai, không cần tiếp xúc tới nhưng thông tin liên quan về Viện nghiên cứu Tinh Hồng và các tổ chức thần bí, nhưng có thể chọn kiến tạo một chiến đoàn Trận Địa để góp phần giải trừ trận địa.

Ghi chú 1: Bởi vì tuyến tương lai này không có tiếp xúc với những sự kiện cấm kị nên có xác suất sống lâu cao, vì vậy có thể tận mắt chứng kiến và ngăn chặn một số sự tình có thể xảy ra, ví dụ như khi Lâm Nhiễm chuẩn bị ra công pháp thì có thể đi ngăn chặn trước.

Ghi chú 2: Áp lực cần phải gánh chịu ở tuyến này cũng sẽ rất lớn, ngươi sẽ từ thần đàn của siêu thiên tài rơi xuống… Hãy chuẩn bị sẵn sàng.

Kế hoạch 3: Cố gắng tiếp tục tìm kiếm người sói trong đám học sinh, hắn luôn là mối nguy hiểm tiềm ẩn, bắt buộc phải tìm cách loại bỏ hắn.

Nhận xét: Bạn có thể bắt đầu với “chip giám sát” để tìm hắn ta.

Ghi chú 2: Trong lúc tìm kiếm nhất định không được để lộ suy nghĩ của bản thân về phương diện này, kẻo thu hút sự chú ý của thế lực sau lưng hắn ta, trong tuyến thời gian này, mọi việc ngươi làm đều phải lấy sự ổn định làm chính, có thể tìm được thì càng tốt, không tìm thấy thì thôi.

…

Sau khi viết xong ba kế hoạch, hắn cẩn thận đọc lại chúng một lần nữa.

Nhất là kế hoạch ba, còn tồn tại rất nhiều biến số.

Rất có khả năng hắn sẽ không tiếp xúc với sự kiện cấm kỵ, vì vậy không khơi dậy tính cảnh giác của người sói, nên hắn ta cũng lười cài chip giám sát lên người.

Dù sao thì có nhiều chiến đoàn Trận Địa, việc hắn kiến tạo chiến đoàn Trận Địa đối với các thế lực bí ẩn trong bóng tối dường như không có sự uy hiếp nào.

Hai lần trước hắn đã bị các thế lực bí ẩn nhắm đến và bị đưa lên máy chém vì hắn đã mở một cuộc điều tra về các thế lực bí ẩn, và người sói trong số các học sinh đã nhận ra rằng hắn biết đang có những thế lực hung ác đang ẩn giấu.

Lúc này, tổ chức thần bí đã có nguy cơ bị bại lộ, cho nên mới hạ sát thủ.

Vì vậy, kế hoạch thứ ba có rất nhiều biến số, rất có thể đến cuối cùng vẫn chưa tìm ra được nội gián ngầm.

Hết chương 183.

Chương 184. Du hành qua giấc mơ

Trời đã gần sáng, Phong Kỳ mới đóng cuốn notebook của mình và nằm xuống giường.

Kể từ khi hắn có hack để du hành qua những giấc mơ trong tương lai, hắn phát hiện rằng bản thân mình dường như đã mất khả năng chìm vào giấc ngủ nhanh chóng.

Hắn nhắm mắt lắng nghe tiếng mưa đập vào cửa sổ, nhưng trong đầu hắn lại hiện lên vô số thông tin lộn xộn.

Thông qua cơ sở dữ liệu trong tương lai, hắn đã biết được nhiều bí mật ẩn giấu trong lịch sử và hiện thực.

Nhưng con đường phía trước vẫn là màn sương đen bao phủ, không thể nhìn thấy lối thoát cho nhân loại.

Trong suy nghĩ miên man, cơn buồn ngủ ập đến.

Có lẽ là bởi vì ban ngày suy nghĩ gì, ban đêm mơ cái đó, trong giấc ngủ nụ cười dần dần hiện lên trên mặt hắn.

Trong mộng, một mình hắn khiêu chiến tất cả sinh vật Trận Địa, lúc này hắn có hàng ngàn danh xưng tiền tố hơn nữa mỗi danh xưng tiền tố đều đạt tới hàng trăm cấp.

Đối mặt với các sinh vật Trận Địa dồn đập lao tới, hắn đọc chú trong chốc lát, thậm chí không cần một động tác nào, tất cả các sinh vật Trận Địa trong tầm mắt hắn đều nổ tung mà chết.

Sau đó, chúng hóa thành sương máu và lao về phía hắn rồi bị cơ thể hắn hấp thụ.

Cho dù sinh vật Trận Địa cường đại đến đâu thì cũng không phải đối thủ trước mặt hắn, ngay cả không gian cũng không chịu nổi lực của hắn khi ra đòn, bị bóp méo vặn vẹo đến biến hình.

Mà hắn lại có khả năng trường sinh bất tử, cho dù vết thương có nghiêm trọng đến đâu, cũng sẽ lành lại ngay lập tức.

Ngay cả khi chỉ còn một tế bào sống sót, hắn cũng có thể tái sinh ngay lập tức.

Còn có rất nhiều năng lực cường đại khác, ví dụ như năng lực nhảy không gian, hắn có thể dễ dàng xé rách không gian nhảy xuyên không gian khác, muốn đi đâu tùy ý, sinh vật Trận Địa căn bản không cách nào đuổi kịp.

Hoặc là vung tay tạo ra một cái hắc động, nuốt vào trong đó một lượng lớn sinh vật Trận Địa, nghiền nát chúng thành bột.

Lúc này, hắn phất tay có thể hái được mặt trời, mặt trăng và các vì sao, trong nháy có thể nhìn thấu tương lai và quá khứ mắt, có thể xưng thiên hạ bất khả chiến bại.

“Ha ha ha ha, ai dám cùng ta khiêu chiến!”

Ngay khi Phong Kỳ đang chiến đấu ngày càng mạnh mẽ, thì đột nhiên hắn cảm thấy lạnh sống lưng, quay đầu lại thì phát hiện không biết từ lúc nào Tiểu Hắc đã xuất hiện sau lưng hắn.

Trong lòng hắn kinh hãi, lập tức quay người lại.

Lúc này, Tiểu Hắc biến thành một màn sương đen bao trùm lấy hắn, đồng thời khi tầm nhìn của hắn bị che khuất hắn nghe thấy giọng nói lạnh lùng của Tiểu Hắc vang lên bên tai:

“Chết!”

Một tiếng “đại ca tha mạng” gần như thốt ra.

Bất chợt tỉnh giấc, hắn nhận đây chỉ là giấc mơ.

Phong Kỳ ngồi ở trên giường, trầm mặc hồi lâu, trên mặt chậm rãi hiện lên nụ cười.

Mặc dù chỉ là một giấc mơ, nhưng nửa đầu thực sự rất tuyệt, hắn cũng mong chờ một ngày như vậy trong tương lai.

Khi đó hắn đã đủ cường đại để có thể bình tĩnh đối mặt với mọi nguy cơ và thử thách.

Một ngày trước khi bắt đầu Cuộc thi khái niệm Hồ Phách.

Bây giờ lớp học công pháp 1 của Phong Kỳ cũng tạm thời tăng thêm 3 tiết, mỗi tiết kéo dài 1 giờ 30 phút.

Đối với cuộc thi khái niệm Hổ Phách này, ngay cả Bạch Phù Sinh cũng cảm thấy rằng Tinh Thành Học Phủ có cơ hội giành được quán quân. Dù sao khái niệm về Nhân Thể Chủng Thần đủ để ảnh hưởng đến hệ thống tu luyện hiện đại và bù đắp một khoảng trống lớn. Cuộc thi khái niệm vẫn chưa bắt đầu nhưng mà một số viện nghiên cứu đã tìm hiểu thông tin liên quan thông qua Internet và gọi điện để hỏi thăm.

Về vấn đề này, ông chỉ có thể nói rằng khái niệm về Nhân Thể Chủng Thần sẽ được công bố trong cuộc thi.

Vì vậy, ông vẫn quyết định để Phong Kỳ tham gia thêm một vài lớp học để giảng giải nhiều hơn về khái niệm Nhân Thể Chủng Thần cho sinh viên, bởi vì khi tham gia cuộc thi, sẽ có nhiều viện nghiên cứu sẽ chú ý đến cuộc thi.

Bởi vậy, ngày hôm nay Phong Kỳ rất bận rộn, ngoại trừ giờ ăn, về cơ bản hắn đều ở trong lớp.

Cuộc thi này được tham gia dưới hình thức lớp học, mỗi sinh viên có trách nhiệm mô tả một phần của ý tưởng được đề xuất, sau đó chấm điểm trực tuyến, nếu họ tiến vào vòng

chung kết, thì vòng cuối cùng sẽ được chấm điểm bởi ban giám khảo của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Trong giai đoạn này, mọi học sinh đều phải tham gia.

Nhận thấy lớp mình có thể được ghi vào sử sách, các học sinh vô cùng hào hứng và tràn đầy năng lượng.

Sau giờ học của Phong Kỳ, họ không nghỉ ngơi, đều cầm máy tính, dành thời gian để ôn tập.

Sau một ngày bận rộn, Phong Kỳ đến nhà hàng của trường.

Cảm thấy đói, hắn lấy một đĩa đầy thức ăn và ngồi xuống bàn ăn ở góc phía bắc.

Lúc này Mộc Tinh đã đến, cô đang thưởng thức bữa ăn, nhưng không nhìn thấy bóng dáng Lâm Nhiễm đâu cả.

Sau khi chào hỏi Mộc Tinh, hắn cũng bắt đầu há to miệng ngồi ăn.

Tại thời điểm này, thanh tiến độ năng lượng đã đạt 99,2% và chỉ còn 0,8% nữa là có thể bước vào giấc mơ tương lai một lần nữa.

Sau khi thể lực tăng lên, khi ăn no hắn có thể thu được khoảng 0,5% năng lượng bổ sung, cho nên hắn cảm thấy tối nay liều mạng ăn thì cũng có thể đạt được mục tiêu 100% thanh tiến độ.

Hết chương 184.

Chương 185. Tai nạn bất ngờ (1)

Đối với bữa tối, hắn chọn nhiều thức ăn có hàm lượng calo cao, chẳng hạn như bơ đậu phộng, bít tết phô mai và nhiều loại đồ chiên rán. Chỉ cần là đồ ăn nhiều chất béo, đường và nhiều calo, thì đó là lựa chọn hàng đầu của hắn.

Trong lúc ăn cơm, Lâm Nhiễm bưng đĩa ăn tới. Như trong quá khứ, đĩa thức ăn của hắn không đủ để Phong Kỳ và Mộc Tinh nhét kẽ răng. Khi đến bàn ăn, nghiêng người ngồi xuống, hắn liếc nhìn đống đồ ăn chất đầy trên đĩa ăn tối của Phong Kỳ, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc:

"Kỳ ca, anh đang khiêu chiến sư tỷ sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ trợn tròn mắt, nuốt thức ăn vào miệng và nói:

"Hôm nay lên lớp mệt mỏi quá, ăn nhiều một chút để bồi bổ cơ thể."

"Cẩn thận bổ quá đà, anh ăn như vậy không tốt cho sức khỏe, đều là đồ đồ ăn nhiều calo, nhìn thoáng qua liền cảm thấy no."

"Lâu lâu ăn một bữa cũng được, ăn của cậu đi." Dứt lời, Phong Kỳ tiếp tục vùi đầu vào ăn.

Với khả năng tiêu hóa mạnh mẽ, hắn không cần phải lo lắng về gánh nặng của chế độ ăn uống không lành mạnh trên cơ thể, bởi vì lượng calo dư thừa sẽ được hấp thụ bởi thanh tiến trình bổ sung năng lượng. Tuy rằng ăn như vậy quá nhiều dầu mỡ, nhưng thân thể của hắn hoàn toàn có thể chịu được.

Mười lăm phút trước bữa ăn, ba người họ không nói chuyện mà người nào ăn của người đó. Trong thời gian tiếp theo, tốc độ ăn của Phong Kỳ chậm lại, trong khi Lâm Nhiễm đã no và rơi vào trạng thái không muốn gì thêm. Lúc này, ba người trò chuyện về những gì họ đã thấy và nghe ngày hôm nay. Nhưng về cơ bản là Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đang trò chuyện, Mộc Tinh hiếm khi nói thêm vào, nhưng so với trước đây khi Mộc Tinh không nói một lời, Mộc Tinh bây giờ đã thay đổi rất nhiều.

Nửa giờ sau, Phong Kỳ nhìn vào 0,13% cuối cùng trên bảng tiến độ với vẻ mặt khó chịu. Hắn không thể ăn bất cứ thứ gì nữa, và hắn gần như nôn mửa. Nhưng thấy thanh tiến độ năng lượng sắp đầy, làm sao hắn có thể bỏ cuộc.

“Kỳ ca, tiếp theo đi thư viện học bài?”

Đối mặt với câu hỏi của Lẫm Nhiễm, Phong Kỳ lắc đầu, sau đó đứng dậy bưng đĩa cơm đi.

“Không, tối nay nghỉ ngơi đi, tôi đi mua chút đồ ngọt.”

“Còn có thể ăn sao?” Lâm Nhiễm kinh ngạc.

“Đàn ông có hai cái dạ dày, một cái để ăn cơm và một cái ăn đồ ngọt.” Phong Kỳ nói và đi về phía khu lấy đồ ăn.

“Đây không phải là mấy câu con gái thường nói sao?” Lâm Nhiễm không khỏi lẩm bẩm nói

Sau khi Phong Kỳ rời đi, Lâm Nhiễm nhìn Mộc Tinh và thì thầm:

“Có lẽ đây là lòng tự trọng của nam nhân, sư tỷ thỉnh thoảng có thể để cho anh ấy thắng một lần.”

Mộc Tinh nghe vậy, không khỏi sửng sốt, sau đó chậm rãi ngẩng đầu giải thích:

“Chúng ta không hề so đấu ai ăn nhiều hơn ai.”

“Hành vi của anh ấy chứng minh anh ấy đang âm thầm phân cao thấp, nếu không làm sao sư tỷ có thể giải thích được tự dưng anh ấy lại liều mạng ăn như vậy?”

Nhìn Lâm Nhiễm nghiêm túc phân tích nguyên nhân, Mộc Tinh hiển nhiên có chút tin rồi.

Họ thường ăn cùng nhau, và họ đều có hiểu biết về khả năng ăn uống của Phong Kỳ, hôm nay hắn đã ăn rất nhiều nhưng hắn vẫn muốn ăn, rõ ràng là có lý do.

Nghĩ đến đây, Mộc Tinh do dự. Bởi vì là Rune Transformer nên đồng nghĩa với việc nếu cô ăn không no thì chắc chắn là một sự tra tấn kép về cả tinh thần lẫn thể xác.

Lúc này, Phong Kỳ quay trở lại, sau khi đặt đĩa cơm xuống, hắn nhìn Lâm Nhiễm và nói:

“Đừng lừa gạt sư tỷ, lúc nãy tôi nghe hết rồi, tôi ăn nhiều như vậy là bởi vì đang nghiên cứu một công pháp mới, sao lại trở thành cùng sư tỷ so đấu, cậu cũng quá giỏi tự hack não bản thân rồi, về phương diện này tôi cũng coi như tự mình biết mình, tôi không thắng được Mộc Tinh.”

“Công pháp mới? Anh nói cái này, em liền không buồn ngủ nữa. Anh nói cho em biết công pháp mới đi.”

“Không có thời gian.”

Nói rồi, Phong Kỳ cúi đầu, bắt đầu một vòng ăn mới. Cuối cùng, sau 10 phút, thanh tiến độ năng lượng trong mắt hắn đạt 100%. Về phần thức ăn còn lại trên đĩa, dựa trên nguyên tắc không lãng phí đồ ăn, hắn đặt hết vào đĩa ăn của Mộc Tinh.

Sau khi chào tạm biệt Mộc Tinh, hắn và Lâm Nhiễm đứng dậy rời khỏi nhà ăn của trường.

Lâm Nhiễm lựa chọn đi thư viện học bài, còn hắn đi thẳng đến ký túc xá tòa nhà.

Bây giờ năng lượng đã được bổ sung, hắn quyết định một lần nữa tiến vào mộng cảnh, đại sát tứ phương. Sau khi trở lại ký túc xá, Phong Kỳ uống hai bình rượu, sau đó nằm xuống giường.

Trong cơn say rượu, suy nghĩ của hắn dần trống rỗng.

….

Mở mắt ra, gió lạnh thổi vào mặt.

Ngẩng đầu nhìn lên, trăng máu treo lơ lửng trên không, mây đen cuồn cuộn, cảnh tượng trong giấc mơ tương lai vẫn không có gì thay đổi.

Nhưng hắn đã chuẩn bị sẵn sàng trong lòng.

Dù sao thì kế hoạch hắn để lại cho tương lai lần này là lấy sự ổn định làm chính, có lẽ lịch sử đã có chút thay đổi, nhưng muốn thay đổi kết cục của nền văn minh nhân loại thì rõ ràng là nghĩ nhiều rồi.

Sau khi quan sát xung quanh, hắn cười nói:

“Lời Tự Thuật, đi làm thôi!”

Xin nghỉ một ngày, cảm ơn sếp.

Phong Kỳ:…

“Không đồng ý!”

Hết chương 185.

Chương 186. Tai nạn bất ngờ (2)

Đối với câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn luôn không coi trọng.

Đã nắm rõ thói quen của Lời Tự Thuật, hắn biết khi nào cần nhắc nhở thì Lời Tự Thuật chắc chắn sẽ chủ động nhảy ra.

Tiến lên một bước, đá bay đầu của Tiểu Tàn, hắn sải bước về phía hầm trú ẩn dưới lòng đất.

Một lát sau, hắn đi vào hầm trú ẩn dưới lòng đất, đứng trước bảng điều khiển dữ liệu.

Sau khi khởi động cơ sở dữ liệu, một loạt mã lệnh chạy qua màn hình, sau đó là bảng tùy chọn quen thuộc.

Trong lòng đã có kế hoạch hoàn chỉnh, hắn mở danh sách tìm kiếm trước, nhập tên Úy Vi.

Sau khi lọc, thông tin liên quan hiện ra.

Úy Vi (kẻ phản bội loài người):

Tuổi thọ: 539 tuổi

Nguyên nhân tử vong: (Thông tin bảo mật)

Thành tựu trọn đời (Danh hiệu): Trưởng phòng di truyền Viện Nghiên cứu Tinh Hồng (Đã hủy), Phó hiệu trưởng danh dự Học viện Khoa học Kỹ thuật (Đã hủy), Huân chương tinh anh loài người cấp S (Đã hủy), Giải thưởng đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người (Đã hủy)…

Thành quả nghiên cứu: (Thông tin bảo mật)

Đánh giá: Úy Vi thời kỳ đầu là người tiên phong trên con đường phát triển của loài người, có nhiều công trình nghiên cứu trong lĩnh vực khoa học sinh học, đã có những đóng góp không thể phai mờ cho sự trỗi dậy của nền văn minh nhân loại.

Nhưng vào những năm cuối đời, bà đã bị sinh vật Trận Địa kiểm soát tinh thần, hoàn toàn nghiêng về phía sinh vật Trận Địa, âm thầm lập kế hoạch hủy diệt loài người, may mắn là đã bị phát hiện kịp thời, nếu không sẽ gây ra tai họa khó có thể bù đắp.

…

Đọc xong đánh giá của người tương lai về Úy Vi, sắc mặt Phong Kỳ hơi đanh lại.

Hắn không còn hoàn toàn tin tưởng vào lịch sử nữa, luôn giữ thái độ nửa tin nửa ngờ.

Nhưng nếu thông tin tài liệu về Úy Vi hiển thị trong cơ sở dữ liệu là sự thật, thì có thể giải thích được tại sao lại có sinh vật Trận Địa trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bởi vì Úy Vi đã hoàn toàn bị khống chế, toàn bộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã bị sinh vật Trận Địa xâm nhập.

Nhưng trong lòng hắn lại nảy sinh một nghi vấn mới.

Nếu Úy Vi đứng về phía sinh vật Trận Địa, thì tại sao lại tạo ra Giác Hút, và khi Tinh Thành sắp bị lĩnh vực bao phủ, lại thả Giác Hút ra để bảo vệ Tinh Thành.

Nhìn từ góc độ này, Úy Vi rõ ràng là đứng về phía loài người.

Thông tin có hạn, hắn tạm thời không thể biết được câu trả lời thực sự là gì.

Chỉ có thể đợi đến thời điểm nội ứng tuyến tiếp theo để tìm hiểu chi tiết.

Còn lý do tại sao không chọn nội ứng tuyến lần này, là vì hắn cho rằng có lẽ có thể tìm thấy câu trả lời trong thư Mộc Tinh để lại trong hộp thư.

Đóng trang thông tin của Úy Vi, hắn nhập tên mình vào danh sách tìm kiếm.

Sau khi lọc, thông tin chi tiết của hắn hiện ra trên màn hình.

Phong Kỳ (Nhân kiệt thời đại):

Tuổi thọ: 32 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Đột tử ngoài ý muốn

Ngày mất: 14 tháng 3 năm 2037.

Thành tựu trọn đời (Danh hiệu): Học sinh xuất sắc cấp S của Học phủ Tinh Thành, Huân chương tinh anh loài người cấp A, Giải thưởng đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người,…

Thành quả nghiên cứu: Người sáng lập ra phiên bản 2.0 của Bộ Tu Luyện Thể Thao, "Mãnh Hổ Quyền, "Thối Thể Thuật", "Thiên Địa Minh Tưởng", "Nhiếp Hồn", Người sáng lập ra khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, Người tham gia vào phiên bản 3.76 của hệ thống tu luyện…

Đánh giá: Nhân kiệt chắc chắn sẽ được lịch sử ghi nhớ, Phong Kỳ thời kỳ đầu là thiên tài siêu phàm trong mắt mọi người, tương lai vô cùng hứa hẹn, thiên phú của hắn thậm chí được ca ngợi là mạnh nhất trong lịch sử, được toàn thể nhân loại đặt nhiều kỳ vọng.

Trong thời gian làm giáo viên dạy thay tại Học phủ Tinh Thành, hắn đã bồi dưỡng ra nhiều nhân tài xuất sắc, góp phần

không nhỏ vào sự trỗi dậy của nền văn minh nhân loại.

Nhưng thiên phú của Phong Kỳ không mãi tỏa sáng, theo thời gian, thiên phú của hắn dường như đã cạn kiệt, không thể sáng tạo ra điều gì mới mẻ nữa.

Nhưng lịch sử đã ghi nhớ những đóng góp của hắn, tượng của hắn sẽ mãi mãi được dựng trong Học phủ Tinh Thành để hậu thế chiêm ngưỡng.

…

Trong mục đánh giá của cư dân mạng, toàn là biểu tượng hoa tươi và lời ca ngợi.

Nhưng trong lòng Phong Kỳ không hề vui vẻ.

Đột tử ngoài ý muốn, lừa ma à? Phì, ta éo tin một chữ nào.

"Nếu không đoán sai, thì ta của tương lai hẳn đã bị sinh vật Trận Địa ám sát."

Nói vậy, nhưng trong lòng hắn lại nảy sinh nhiều nghi vấn.

Ta trên dòng thời gian này, mặc dù giai đoạn đầu vô cùng rực rỡ, nhưng giai đoạn sau lại không mấy nổi bật, chỉ thành lập được Đội chiến đấu Phá Hiểu.

Lẽ ra hắn sẽ không bị thế lực tà ác ẩn núp trong bóng tối để mắt tới mới đúng.

Nhưng nếu nói là đột tử, thì hắn làm sao có thể tin được.

[Liệu có khả năng là, ngươi ngoài ý muốn đã vô tình có được nhiều thông tin quan trọng, nên ngươi phải chết không?]

Hết chương 186.

Chương 187. Ba yêu

“Không rõ, nhưng cũng không loại trừ khả năng này.”

Lần này, thông tin trong cơ sở dữ liệu tương lai có nhiều thay đổi lớn, chỉ thông qua thông tin nhân vật thì rõ ràng là khó có thể tìm ra thông tin quan trọng.

Vì vậy, hắn tạm thời không định sử dụng công cụ tra cứu thông tin nhân vật lần thứ ba, mà nhập địa chỉ email vào trang tìm kiếm.

Đợi vài giây, trang email cá nhân hiện ra.

Nhưng khi mở hộp thư, hắn lập tức ngây người, vì hộp thư hoàn toàn trống rỗng.

[Chà, nếu ta đoán không nhầm, thì sau khi ngươi để lại email cá nhân cho Mộc Tinh, bí mật của ngươi đã bị tiết lộ hoàn toàn, có lẽ đây cũng là lý do khiến cho ngươi của tương lai “đột tử.”]

[Vì vậy, rất có thể bên cạnh Mộc Tinh có tai mắt của thế lực tà ác, hắn ta cũng đã có được thông tin mà ngươi cung cấp cho Mộc Tinh.]

Nghe giải thích của Lời Tự thuật, Phong Kỳ nắm chặt tay đấm mạnh vào bảng điều khiển.

“Mẹ kiếp!”

Hộp thư riêng tư không để lại bất kỳ thông tin nào, Phong Kỳ cảm thấy hiện tại chỉ có một lý do có thể giải thích cho điều này.

Như Lời Tự Thuật đã nói.

Sau khi hắn của tương lai giao hộp thư riêng tư cho Mộc Tinh, Mộc Tinh lại tiết lộ hộp thư này, dẫn đến việc nội dung hộp thư bị thế lực tà ác xóa sạch.

Nhưng ngay sau đó, một nghi vấn hiện lên trong đầu hắn.

Vậy tại sao thế lực tà ác không để lại lời nhắn trong hộp thư để đánh lạc hướng phán đoán của hắn?

[Có lẽ thế lực tà ác ẩn núp trong nền văn minh nhân loại căn bản không tin rằng ngươi có thể xuyên không, dù sao thì chuyện xuyên không này cũng quá huyền hồ, nếu không phải đích thân trải nghiệm thì ngươi cũng không tin, nhưng vì lời nhắn trong hộp thư có rất nhiều thông tin liên quan đến chúng, nên chúng đã chọn xóa đi và giết chết ngươi, kẻ biết được bí mật.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi gật đầu.

Bởi vì hắn cũng nghĩ như vậy, nếu không thì không thể không có một thông tin nào trong lời nhắn trong hộp thư.

Cho dù Mộc Tinh không để lại lời nhắn, thì hắn của tương lai cũng sẽ để lại rất nhiều thông tin.

Hắn vốn tưởng rằng lần này tiến vào mộng cảnh tương lai có thể thu được rất nhiều thông tin hữu ích, nhưng không ngờ thông tin trong hộp thư riêng tư quan trọng nhất lại bị xóa mất, điều này cũng khiến cho manh mối bị đứt đoạn hoàn toàn.

Bây giờ hắn không thể thông qua việc đối thoại với tương lai để hiểu được hắn của tương lai đã thu được những thông tin quan trọng nào.

Cũng như lý do Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh và tàn sát thành trì.

Im lặng một lát, hắn quyết định dùng thời gian còn lại để xem lại kho tư liệu lịch sử, đổi một góc độ khác để tìm kiếm những thông tin hữu ích khác.

Đặc biệt là những thông tin liên quan đến việc Mộc Tinh thành lập "quân Bình Minh."

Có lẽ có thể tìm được manh mối từ đó, thậm chí tìm ra được tai mắt của thế lực tà ác ẩn núp bên cạnh Mộc Tinh.

Đóng trang hộp thư, hắn nhập từ khóa vào thanh tìm kiếm, ngay lập tức thông tin được liệt kê trên màn hình.

Người tương lai đánh giá rất nhiều về quân phản loạn Bình Minh.

Bao gồm cả trên mạng cũng có rất nhiều chuyên gia lịch sử đưa ra cách giải thích của riêng mình về quân phản loạn Bình Minh.

Xem qua, hắn phát hiện ra rằng sức mạnh của quân phản loạn Bình Minh không chỉ thể hiện ở một mình Mộc Tinh.

Trên thực tế, trong số những người theo cô ta, không thiếu những cường giả có thiên phú xuất chúng, Mộc Tinh chỉ đại diện cho sức mạnh chiến đấu cá nhân ở mức cao nhất.

Cũng chính vì vậy mà quân Bình Minh có nhiều nhân tài có thể chống lại cả thế giới, trong thời gian đó, việc công thành chiếm đất của họ không thể ngăn cản.

Nếu chỉ dựa vào một mình Mộc Tinh, cho dù có mạnh đến đâu cũng chỉ là lực bất tòng tâm.

Mà mười hai người cốt cán nhất trong quân Bình Minh được thế giới bên ngoài gọi là nhất ma tam sát bát thiên vương.

Trong đó ma đương nhiên là Mộc Tinh, cô ta được ví như đại ma vương trong lịch sử, tự tay tạo nên một thời đại hỗn

loạn mà người tương lai gọi là “thời kỳ đen tối.”

Về sức chiến đấu của Mộc Tinh, người tương lai đánh giá là mạnh nhất trong thời đại đó, cũng là một trong mười người mạnh nhất trong lịch sử nhân loại.

Còn về thứ hạng của Mộc Tinh trong mười người mạnh nhất, thì vấn đề này vẫn còn gây tranh cãi trên mạng.

Cũng giống như Quan Công đại chiến Tần quỳnh, nếu không cùng thời đại và giao chiến thì căn bản không thể so sánh được.

Nhưng vẫn có phần lớn mọi người cho rằng, Mộc Tinh lọt vào top ba trong lịch sử là điều không có gì phải bàn cãi.

Còn về tam sát, thì chỉ những người có địa vị cao nhất trong quân Bình Minh ngoài Mộc Tinh.

Ba người họ đều là cốt cán tuyệt đối của quân Bình Minh, giúp Mộc Tinh quản lý, chỉ huy sự phát triển của quân Bình Minh và chiến tranh đối ngoại.

Hết chương 187.

Chương 188. Mộ Trảo

Họ lần lượt là:

Đoàn trưởng đoàn chiến đấu lĩnh vực Càn Khôn "Tần Không Gian", đoàn chiến đấu lĩnh vực Càn Khôn do chính hắn thành lập ban đầu là một trong trăm đoàn chiến đấu mạnh nhất, nhưng sau khi Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh, hắn cũng dẫn các thành viên đoàn chiến đấu gia nhập vào đó, trở thành một bộ phận của quân Bình Minh.

Trong thời gian đó, hắn đã đóng góp rất nhiều cho sự phát triển của quân Bình Minh, bản thân hắn cũng xuất thân từ thập hoang giả.

Người thứ hai là thủ lĩnh tổ chức săn giết thập hoang giả "Thích" trước đây, Long Tiềm Vân.

Hắn là một trong những lão tướng theo Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh đầu tiên, chủ yếu phụ trách các hoạt động ám sát và công tác thu thập tình báo của quân Bình Minh, cũng là một trong những cốt cán tuyệt đối của quân Bình Minh.

Còn người cuối cùng trong tam sát, trên mạng lại không tra được bất kỳ thông tin tư liệu hữu ích nào, chỉ biết rằng cô ta là nữ, tên là Mộ Trảo, ngoài ra không có bất kỳ thông tin giới thiệu nào khác.

Mà cô ta cũng là thủ lĩnh mới của quân Bình Minh sau khi Mộc Tinh chết, tập hợp lại những thành viên quân Bình Minh đã bị đánh tan, một lần nữa phản công lại quân liên hợp nhân loại.

Chỉ nhìn vào điểm này, năng lực và bối cảnh của cô ta không thể đơn giản, nếu không thì làm sao có thể khiến hai người kia cam tâm khuất phục, tôn cô ta làm chủ.

Đối với Mộ Trảo có thân phận bí ẩn, Phong Kỳ không khỏi tò mò.

Để làm rõ thân phận lai lịch của Mộ Trảo, hắn lập tức mở danh sách tìm kiếm, bắt đầu tìm kiếm thông tin về Mộ Trảo.

Sau khi lọc, thông tin liên quan hiện ra trên màn hình.

Trong ảnh, Mộ Trảo mặc một bộ quân phục, khuôn mặt thanh tú, dung mạo ngọt ngào, nụ cười mang lại cho người khác cảm giác rất tươi sáng.

Chỉ nhìn vào dung mạo, cô ta giống như một cô gái hàng xóm tinh nghịch, không thể liên hệ cô ta với tam sát Bình Minh khiến người ta nghe tên đã đổi sắc.

[Mộ Trảo (thủ lĩnh quân phản loạn)]:

Tuổi thọ: Không rõ

Nguyên nhân tử vong: Không rõ

Thành tựu cả đời: Không có

Giới thiệu: Sau khi Mộc Tinh chết, cô ta tiếp quản quân phản loạn Bình Minh, trở thành thủ lĩnh mới, tiếp tục thực hiện lý tưởng của Mộc Tinh, khắp nơi công thành chiếm đất và tàn sát bừa bãi, gây ra ảnh hưởng không thể cứu vãn đối với sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nhưng vào giai đoạn cuối khi quân phản loạn Bình Minh sắp bị tiêu diệt, Mộ Trảo đột nhiên mất tích, từ đó bặt vô âm tín, đến nay vẫn không rõ tung tích sau khi biến mất.

…

Xem xong thông tin của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm thấy đau đầu.

Hắn không ngờ rằng thông tin của Mộ Trảo trong cơ sở dữ liệu lại hoàn toàn là "không rõ."

Tình huống như vậy, ngay cả trên người Lữ Việt cũng chưa từng xuất hiện.

Lữ Việt tuy rằng bí ẩn, nhưng ít nhất vẫn có thể biết được hắn xuất thân từ Lữ gia, là hậu nhân của Lữ gia đã mất tích một cách bí ẩn.

Nguyên nhân cái chết của Mộc Tinh được bảo mật, nhưng cũng có thể thông qua cơ sở dữ liệu để biết được cô ta là Rune Transformer, tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành.

Thế nhưng thông tin của Mộ Trảo trên mạng hoàn toàn là một ẩn số.

Đối với lai lịch của cô ta, trên mạng có rất nhiều thông tin suy đoán không có bằng chứng.

Có người cho rằng Mộ Trảo là người được Mộc Tinh nhận nuôi và đích thân bồi dưỡng để trở thành người kế nhiệm, đồng thời cũng là Rune Transformer duy nhất có thể dung hợp hoàn hảo tinh thạch phù văn sau cô.

Cũng có người cho rằng Mộ Trảo thực chất là sinh vật siêu thoát khỏi Trận Địa, có chung ý tưởng muốn hủy diệt thế giới với Mộc Tinh, vì vậy mới gia nhập quân phản loạn Bình Minh, cam tâm phò tá Mộc Tinh làm lớn mạnh thế lực quân phản loạn Bình Minh.

Cho nên sau khi Mộc Tinh chết, Mộ Trảo đã tiếp quản ngọn cờ của Bình Minh, tiếp tục thực hiện lý tưởng hủy diệt thế giới của Mộc Tinh.

Trên mạng có rất nhiều thông tin suy đoán về thân phận của Mộ Trảo, nhưng không có bất kỳ bằng chứng xác thực nào có thể chứng minh được lai lịch thực sự của Mộ Trảo.

Giống như người này đột nhiên xuất hiện trong lịch sử vậy.

Đọc đến đây, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên nảy ra một suy đoán, chẳng lẽ Mộ Trảo bí ẩn này đến từ "Thông Thiên Lộ"?

Cho nên cô ta giống như đột nhiên xuất hiện, không tìm thấy bất kỳ thông tin nào.

Còn lý do có thể biết được thân phận của Lữ Việt, chủ yếu là vì hắn xuất thân từ Lữ gia đã mất tích một cách bí ẩn, nếu bỏ đi bối cảnh Lữ gia này, Lữ Việt cũng giống như đột nhiên xuất hiện vậy.

Giả sử Mộ Trảo đến từ Thông Thiên lộ, vậy thì lại xuất hiện vấn đề mới.

Mộ Trảo đến từ Thông Thiên lộ tại sao lại giúp Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh, và sau khi Mộc Tinh chết lại tiếp quản quân Bình Minh để chống lại toàn thể nhân loại?

Thông Thiên lộ rốt cuộc là nơi như thế nào?

Không nghĩ ra được nguyên nhân, hắn liền bắt đầu tìm kiếm thông tin về cuộc chiến giữa quân Bình Minh và phe nhân loại trong cơ sở dữ liệu.

Nhưng trên mạng, các video về cuộc chiến giữa nhân loại và quân Bình Minh đều là thông tin có quyền hạn, hắn không có tài khoản quyền hạn nên không thể mở ra xem được.

Tiếp tục tìm kiếm tin tức về cuộc chiến, một đoạn video đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Nền văn minh của chúng ta đã đi vào ngõ cụt, tần suất xâm lược của lĩnh vực ngày càng nhanh, tương lai của chúng ta đang ngàn cân treo sợi tóc.]

Hết chương 188.

Chương 189. Quân đội Lê Minh

Mang theo sự nghi hoặc, hắn mở đoạn video.

Hình ảnh là thành phố được quay từ xa, trên bầu trời nắng đẹp, một mảnh yên bình.

Ngay khi hắn đang nghi ngờ đoạn video này rốt cuộc có ý nghĩa gì, thì trên bầu trời trong hình ảnh đột nhiên xuất hiện vài luồng cột sáng, những cột sáng này sau khi hạ xuống đất thì nhanh chóng mở rộng, tiếp đó liên tục có những Sinh Vật Trận Địa hình người bước ra từ cột sáng.

Những sinh vật xuất hiện cùng với trường lĩnh vực này lập tức tàn sát cư dân trong thành phố, chỉ trong chốc lát, thành phố này đã biến thành biển lửa, nhà cao tầng sụp đổ, khắp nơi đổ nát.

Cuối đoạn video, trường lĩnh vực hoàn toàn bao phủ thành phố này, thành phố cũng đã biến thành đống đổ nát, mất đi sự phồn hoa và sức sống như trước.

Điều khiến hắn cảm thấy không ổn là, trong những cột sáng xuất hiện đầu tiên của đoạn video này, không chỉ có sinh vật trận địa, mà còn xuất hiện cả con người.

Những con người này đã vùng lên phản kháng, liều chết chiến đấu với Sinh Vật Trận Địa đổ bộ xuống thành phố này, nhưng cuối cùng vẫn thất bại.

Cuối cùng, những bóng người này cùng với cột sáng biến mất trong thành phố đã trở thành đống đổ nát.

Nhìn thấy cảnh này, hắn lập tức nghĩ đến Thông Thiên lộ bí ẩn.

Chẳng lẽ những bóng người đến hỗ trợ này đều giống như Lữ Việt, đến từ Thông Thiên lộ? Trong thời khắc nguy cấp của nhân loại, họ xuất hiện để chống lại sự xâm lược của lĩnh vực?

Nhưng chỉ nghĩ như vậy thì không thể giải thích được một vấn đề.

Tại sao những cường giả mất tích lại đi đến Thông Thiên lộ, chỉ xuất hiện giúp đỡ khi nhân loại lâm vào cảnh nguy cấp, chứ không gia nhập các chiến đoàn lĩnh vực, chiến đấu ở tuyến đầu?

[Ngươi đã từng nghĩ đến một vấn đề chưa? Đó chính là trường lĩnh vực rốt cuộc đến từ đâu, tại sao lại thỉnh thoảng đổ bộ xuống Trái Đất, nguồn gốc của tất cả những điều này rốt cuộc ở đâu?]

Nghe xong lời này, hắn trong lòng run lên.

"Ý của ngươi là, Thông Thiên lộ này mới là tuyến đầu chống lại sự xâm lược của lĩnh vực, những cường giả mất tích đều được điều động đến nguồn gốc của tai họa để chống lại Sinh Vật Trận Địa?"

[Không rõ, nhưng từ những thông tin hiện có, thực sự có khả năng như vậy.]

"Nếu thực sự như ngươi nói, tại sao thông tin về Thông Thiên lộ lại bị che giấu, không thể để thế nhân biết được?"

[Ta nào biết được, ta chỉ là một cỗ máy nhắc nhở vô tình, chỉ biết "đinh đinh đinh", không biết suy nghĩ vấn đề, ở bên ngươi, tế bào não sắp bị đốt cháy hết rồi.]

Phong Kỳ：……

Tiếp tục suy nghĩ theo lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, trong đầu hắn hiện lên một suy đoán.

Có lẽ những cường giả đến Thông Thiên lộ để chống lại nguồn gốc của tai họa là hành động bí mật, không thể để Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong xã hội loài người biết được, vì vậy phải giữ bí mật.

Như vậy có thể giải thích được tại sao trong xã hội hiện đại thỉnh thoảng lại có cường giả mất tích một cách bí ẩn, cũng có thể giải thích được tại sao mọi thông tin về Thông Thiên lộ trên mạng đều không thể tìm kiếm được.

Cũng có thể giải thích được tại sao khi quân Bình Minh sắp bị tiêu diệt, Mộ Hạo bí ẩn đột nhiên biến mất.

Có lẽ lúc đó, cô ta đã trở về Thông Thiên lộ.

Càng có thể giải thích được tại sao khi lĩnh vực xâm lược, lại có thế lực bí ẩn thông qua cột sáng đổ bộ xuống để đến giúp đỡ.

Nhưng vấn đề mới lại xuất hiện ngay sau đó.

Thông Thiên lộ rốt cuộc ở đâu? Chẳng lẽ tổ chức bí ẩn trong bóng tối thực sự chưa từng biết đến sự tồn tại của Thông Thiên lộ?

Nếu thực sự có Thông Thiên lộ, một nơi bí ẩn không tồn tại trên thế giới này, vậy thì có phải sau khi thế giới diệt vong, trong Thông Thiên lộ vẫn có thể còn sót lại mầm mống của loài người?

Lúc này, hắn vô cùng muốn biết thông tin liên quan đến Thông Thiên lộ.

Chỉ cần tìm được Thông Thiên Lộ, dường như nhiều vấn đề có thể được giải quyết dễ dàng.

Qua việc tra cứu tư liệu tin tức của Quân Đoàn Bình Minh, trong lòng Phong Kỳ lại nảy sinh thêm nhiều nghi hoặc chưa giải đáp.

Mộ Trảo là ai, Mộc Tinh vì sao lại bồi dưỡng nàng.

Nàng vì sao có thể trở thành thủ lĩnh đời thứ hai của Quân Bình Minh, lại có phải đến từ Thông Thiên Lộ hay không.

Những tin tức này tạm thời không thể biết được, hắn chỉ có thể lựa chọn buông xuống.

Đồng thời trong lòng hắn đã đưa ra quyết định, lần sau tiến vào mộng cảnh tương lai trước, liền lựa chọn tuyến nội ứng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Có lẽ những tin tức này, hắn có thể tìm được đáp án từ trên người Úy Vi đã sống hơn 500 tuổi.

Hiện tại ba lần tra cứu số lần tin tức tư liệu nhân vật đã dùng hết, thời gian tiếp theo hắn quyết định dùng để học tập tri thức công pháp, tư duy nghiên cứu công pháp.

Để lại nhiều thứ hơn cho bản thân tương lai.

Hết chương 189.

Chương 190. Phủ nhận Tam Liên (1)

Dù sao mỗi lần bản thân tương lai đều quá thảm, hắn học thêm một số thứ, không nhất định phải sau khi trở về hiện thực liền truyền thụ ra ngoài, cũng có thể coi như vốn liếng phát triển sau này của bản thân tương lai.

Nói cách khác, chỉ cần hắn học đủ nhiều, bản thân tương lai liền có thể móc kho tri thức trong đầu ra, tiếp tục giả vờ.

Chỉ cần tuổi thọ đủ ngắn, nói không chừng đến chết cũng sẽ không xuất hiện câu "hậu kình bất túc" mà người tương lai đánh giá.

[Ta thay bản thân tương lai của ngươi cảm ơn ngươi, ngươi đúng là một đồng chí tốt.]

Phong Kỳ ：……

Đóng trang tra cứu, hắn mở kho công pháp, trước tiên chọn một công pháp linh tu 3 sao, bắt đầu xem.

Vào trạng thái học tập, thời gian trôi qua rất nhanh.

Giống như có người thích xem tiểu thuyết, chơi game, khi họ toàn tâm toàn ý tiến vào trạng thái đắm chìm, khái niệm thời gian sẽ trở nên mơ hồ.

Công pháp 3 sao chọn lần này, so với công pháp đánh giá 2 sao chọn trước đó, nội dung phức tạp hơn.

Đợi hắn xem xong hai lần, thời gian đã trôi qua hơn bốn tiếng.

Thời gian còn lại, hắn lại mở bài học cơ sở tư duy nghiên cứu công pháp, bắt đầu học.

Kết quả khiến hắn rất ngoài ý muốn, tiết thứ ba thế mà không tiếp nối nội dung tiết thứ hai, mở đầu liền nghe không hiểu.

Sau khi hắn mở tiết thứ nhất, đúng như hắn nghĩ, nội dung bài học cơ sở tư duy nghiên cứu công pháp đã có nhiều thay đổi, nhiều thêm nhiều nội dung hơn.

Những thay đổi này, khiến trên mặt hắn lộ ra nụ cười.

Ít nhất nỗ lực lâu như vậy, nhân loại trên phương diện phát triển hệ thống tu luyện, đã chịu ảnh hưởng rất nhiều từ hắn.

So với lần đầu tiên tiến vào mộng cảnh tương lai, hiện tại hệ thống tu luyện trong cơ sở dữ liệu tương lai càng thêm thành thục, hoàn thiện.

Vì vậy hắn lựa chọn học lại từ tiết thứ nhất.

Thời gian trôi qua vội vã, không biết đã qua bao lâu, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tiểu hữu, nguy cơ đang đến gần, lão phu khuyên ngươi mau chóng rời đi?]

"Vì sao lại gọi ta là tiểu hữu?"

[Ta đang cosplay lão gia gia hệ thống trong tiểu thuyết, bồi bên cạnh nhân vật chính, chỉ dẫn nhân vật chính trưởng thành khỏe mạnh.]

Phong Kỳ ：……

Trong lòng dựng ngón giữa với Lời Tự Thuật, hắn bước chân đi về phía phòng số 005 của quảng trường ngầm.

Đá tung cửa phòng, đúng như hắn nghĩ, trong phòng này bày đầy đủ loại binh khí lạnh.

Mặc dù những binh khí này dùng không được thuận tay lắm, nhưng dù sao cũng có sát thương lớn, mang theo một cái để phòng thân vẫn tốt hơn không có.

Ánh mắt đảo qua, hắn chọn một cây Lang Nha Bổng.

Bởi vì Lang Nha Bổng là loại vũ khí lý tưởng gần giống với xương sườn nhất.

Thời gian tiếp theo hắn không dừng lại, lập tức rời khỏi nơi trú ẩn ngầm.

Thế giới bên ngoài, giống hệt như địa ngục được miêu tả trong các tác phẩm điện ảnh, tầm mắt tối tăm, một mảnh chết chóc.

Quay đầu nhìn về phía tây, trong tiếng sấm chớp có thể mơ hồ nhìn thấy một bóng hình to lớn như núi đang đứng bất động ở đó.

Lúc đầu hắn tưởng đó là một ngọn núi cao bị mây đen che khuất, nhưng bây giờ hắn đã biết, đây là Sinh Vật Trận Địa có thực lực vô cùng khủng bố.

Đi về phía tây, hắn vẫn chưa có thực lực đó, tùy tiện thăm dò chỉ vô ích mất mạng.

Còn về phía bắc và phía nam, mặc dù hắn không rõ ràng rốt cuộc có cái gì, nhưng đã có Lời Tự Thuật nhắc nhở hắn đi về phía đông, vẫn nên nghe theo Lời Tự Thuật thì tốt hơn.

Lời Tự Thuật chỉ là độc miệng, sẽ không thực sự hại hắn.

Dọc theo con đường đầy xương khô tiến lên, những thây ma và sâu tử vong gặp phải, hắn chỉ cần một gậy là có thể đập chết.

Uy lực của Lang Nha Bổng này thật kinh người.

Trong lúc hắn vung lên, sẽ có một đoàn linh khí màu đen bao phủ bề mặt, đồng thời bùng nổ uy lực khi đập trúng mục tiêu.

Trong lúc đó Lời Tự Thuật cũng sẽ thỉnh thoảng lên tiếng nhắc nhở, để hắn thu thập được không ít linh thực trên đường đi.

Mà những linh thực này, sẽ là sự bảo đảm lâu dài cho Giác Hút khi đối đầu với Tiểu Hắc.

Hành trình vài giờ, thành phố hoang phế xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Thành phố này so với trước kia, dường như quy mô có mở rộng, chiều cao của các tòa nhà cao ốc rõ ràng đã được nâng cao.

Điều duy nhất không thay đổi là, thành phố này vẫn bị tàn phá.

Hết chương 190.

Chương 191. Phủ nhận Tam Liên (2)

Dưới sự tàn phá của thời gian và Sinh Vật Trận Địa, sự phồn hoa của nó đã phai nhạt, chỉ còn lại sự đổ nát và lịch sử đã từng tồn tại.

Đến khu vực phế tích thành phố, hắn bắt đầu trở nên cảnh giác.

Sinh Vật Trận Địa ở đây có lẽ không mạnh lắm, nhưng hắn có thể chống lại được hay không vẫn là một ẩn số, cho dù hắn đã đạt được năng lực huyết nguyên vô cùng mạnh mẽ.

Thăm dò vào bên trong khoảng hơn trăm mét, trèo qua con đường bị tàn tích kiến trúc chặn lại.

Hiện ra trước mắt là con đường đầy vết nứt, biển hiệu cửa hàng hai bên treo ngược, dây cáp lộ ra ngoài.

Mà không xa, một Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống vượn đang nhìn về phía hắn.

Nó cao khoảng một mét tám, toàn thân mọc đầy lông trắng, trên trán còn có một chùm lông tơ màu vàng. Hai cánh tay trông rất thô, hoàn toàn không cân xứng với cơ thể, trên trán còn khảm một viên đá quý phù văn hình tam giác ngược màu đỏ.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh gầm lên với hắn, há miệng lộ ra cặp nanh đối xứng dài nửa ngón tay.

“Lời Tự Thuật, ngươi giúp ta xem xét năng lực của nó một chút, xem ta có thể thắng được không?” Nắm chặt Lang Nha Bổng, Phong Kỳ căng thẳng nói.

[Đàn ông đích thực thì đừng sợ, đánh nó đi!]

Nghe được câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn hạ quyết tâm đàn ông đích thực 1 đấu 1, không chạy nữa.

Ngay lúc này, Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh từ trên mặt đất nhảy lên cao bốn, năm mét, hai cánh tay thô như hai chiếc rìu chiến, hung hăng đập về phía đầu hắn.

Thấy cảnh này, hắn dứt khoát bổ nhào sang một bên.

Ầm!

Hai cánh tay của Sinh Vật Trận Địa đập vào vị trí Phong Kỳ vừa đứng, tạo thành một cái hố lõm trên mặt đất, lập tức đá vụn bắn tung tóe.

Nhìn Phong Kỳ né được cú đập, Sinh Vật Trận Địa này quay người lại gầm lên lần nữa.

“Gào cái đầu ngươi!” Lúc này Phong Kỳ đứng dậy, vung Lang Nha Bổng đập mạnh vào cánh tay của Sinh Vật Trận Địa.

Cùng với luồng linh khí màu đen trên Lang Nha Bổng lưu chuyển, sức mạnh bùng nổ đột ngột ngay lập tức hất bay nó ra ngoài, đập vào một cửa hàng, lập tức cửa hàng vốn đã không chịu nổi sức nặng bên trong đổ nát, đá vụn rơi xuống trong làn khói bụi mù mịt chôn vùi nó.

Nhưng hắn không hề lơ là cảnh giác.

Đúng như hắn nghĩ, cùng với một tiếng gầm trầm đục, Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh từ đống đá vụn nhảy lên, nắm đấm to lớn đập thẳng vào đầu.

Phong Kỳ dứt khoát chọn cách né tránh.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là, Sinh Vật Trận Địa hình dáng tinh tinh này chỉ là hư chiêu, trong lúc hắn nhảy lên thì đột nhiên nắm tay thành bàn tay chộp về phía hắn.

Phong Kỳ không phòng bị nên lập tức bị bắt.

Cảm nhận được áp lực tràn ngập toàn thân, hắn biết không xong rồi, phải dùng tuyệt chiêu mới được.

Hắn vốn định dùng huyết nguyên làm át chủ bài, nếu không đến lúc bất đắc dĩ thì tốt nhất vẫn không nên dùng, dù sao trên đường tìm Giác Hút vẫn có khả năng gặp phải Sinh Vật Trận Địa khác.

Nhưng lúc này đã bị bắt, nếu không tung tuyệt chiêu thì hắn sẽ mất mạng.

Nghĩ đến đây, ý thức của hắn đâm vào trong tim.

Đùng! Đùng! Đùng!

Tốc độ đập của tim đột nhiên tăng nhanh, luồng khí màu máu nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể, cơ bắp trên người điên cuồng phát triển với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Sức mạnh to lớn này đẩy lùi áp lực từ bàn tay của Sinh Vật Trận Địa, khiến hắn rơi thẳng xuống đất.

Khi khí huyết trong tim bị rút cạn hoàn toàn, chiều cao của Phong Kỳ đã cao hơn hai mét, toàn thân đều là cơ bắp cuồn cuộn, cánh tay thô to không kém gì Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh.

[Đại cơ bắp xuất hiện, cả hội trường reo hò!]

Lúc này hắn cảm thấy toàn thân tràn đầy sức mạnh, một cú đấm có thể đánh chết một con bò.

Nhìn Sinh Vật Trận Địa với vẻ mặt kinh ngạc, hắn không khỏi nắm chặt lấy tay phải của nó, sau đó cười gằn nói:

“Tiểu đệ, chơi trò bẻ tay không?”

Vừa dứt lời, cánh tay hắn đột nhiên dùng sức, một cú quật vai nhấc bổng nó lên, sau đó đập mạnh xuống đất.

Sinh Vật Trận Địa lập tức gầm lên, muốn phản kháng sức mạnh áp bức của Phong Kỳ, nhưng Phong Kỳ không cho nó bất kỳ cơ hội nào.

Dù sao thì trạng thái huyết nguyên chỉ duy trì được trong thời gian có hạn, hậu quả của việc không thể nhanh chóng giải quyết trận chiến là bị phản công.

Nghĩ đến đây, hắn giơ chân đá ngã Sinh Vật Trận Địa đang cố gắng vùng dậy, nắm lấy tay phải của nó dùng sức lần nữa, sau đó liên tục quật ngã sang trái sang phải.

Sức mạnh áp đảo hoàn toàn khiến Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh không thể chống cự.

Hết chương 191.

Chương 192. Thế giới lưỡng cực

Lúc này Phong Kỳ điên cuồng trút sức mạnh đang trào dâng trong cơ thể, sau một hồi ra đòn, mặt đất hai bên trái phải bị đập ra hai cái hố lõm.

Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh cũng thoi thóp, rõ ràng là không còn sức chống cự.

Nhặt Lang Nha Bổng trên mặt đất, hắn quyết định kết thúc trận chiến.

Thân hình lúc này nhảy cao lên, Lang Nha Bổng đột ngột giáng xuống phá tan gió, đập mạnh vào mặt Sinh Vật Trận Địa.

"Rắc!"

Tiếng xương gãy vang lên, chất lỏng màu đỏ trắng bắn tung tóe.

Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống tinh tinh giật giật cơ thể rồi bất động.

Cùng lúc đó, một luồng sương máu từ trên người nó hiện ra, chui vào trong cơ thể Phong Kỳ.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình lại có thêm một Danh xưng tiền tố, cùng một khả năng bị động.

[Man Kình (LV1)]: Thể chất tăng 5%, trong cận chiến, sát thương gây ra cho mục tiêu sẽ đi kèm sát thương nội lực (sát thương nội lực xuất phát từ khí huyết của bản thân, khí huyết

của bản thân càng mạnh, sát thương nội lực đi kèm khi tấn công càng mạnh)

……

Hắn lại tiến gần hơn một bước đến trạng thái có hàng nghìn Danh xưng tiền tố trong mộng, không khỏi cười toe toét.

[Tuyệt vời, lại là một khả năng cận chiến, đây chắc chắn là ý trời, định sẵn ngươi sẽ trở thành chiến binh cơ bắp.]

"Phỉ, lần sau sẽ chọn giết Sinh Vật Trận Địa hệ pháp thuật, ta vẫn thích tấn công tầm xa hơn, giống như năng lực niệm lực của Huyết Nhãn, có thể động não thì tuyệt đối không động tay." Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi trợn mắt.

[Còn nhớ lời ngươi đã nói với Lâm Nhiễm không?]

"Lời gì?"

[Từ bỏ suy nghĩ cố chấp trong lòng, chấp nhận sự lựa chọn của thiên phú.]

Phong Kỳ：……

Hồi đó để thuyết phục Lâm Nhiễm từ bỏ con đường nghiên cứu công pháp, hắn đúng là đã nói câu này.

Mục đích là hy vọng Lâm Nhiễm chấp nhận sự lựa chọn của thiên phú, tiếp tục đi trên con đường nghiên cứu thuật pháp, chứ không phải theo đuổi nghiên cứu công pháp một cách không thực tế.

Hắn không ngờ câu nói này lại trở thành lý do để Lời Tự Thuật chế giễu hắn.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến một chuyện:

"Khoan đã, sao ngươi biết được lời ta nói trong hiện thực? Chẳng lẽ ngươi cũng tồn tại trong hiện thực?"

[Ngươi đang nói gì vậy? Ta nghe không hiểu. Ta thấy ngươi chắc chắn đã hiểu lầm điều gì đó.]

Nghe lời Phong Kỳ nói, Lời Tự Thuật lập tức mở lời phủ nhận ba lần liên tiếp.

Sự phủ nhận của Lời Tự Thuật càng khiến Phong Kỳ tin chắc một điều.

Nó vẫn luôn tồn tại trong thực tại, chỉ là chưa từng lên tiếng mà thôi.

[Đừng suy diễn ác ý, sự ngờ vực của ngươi khiến ta vô cùng thất vọng!]

Phong Kỳ:…

Hắn chọn cách phớt lờ sự phủ nhận của Lời Tự Thuật.

Vì bảng điều khiển trong mộng cảnh tương lai có thể xuất hiện trong thực tại, Lời Tự Thuật hoàn toàn có thể xuất hiện trong thực tại, xét cho cùng Lời Tự Thuật không phải thực thể, theo lý mà nói hắn cũng có thể đưa nó ra khỏi thế giới mộng cảnh.

Biết đâu Lời Tự Thuật chỉ muốn lười biếng, cố tình không xuất hiện.

[Ngừng ngay những suy diễn ác ý của ngươi, ta có giống hệ thống sẽ không nói vì lười biếng không? Ta có thiếu mấy ngày nghỉ đó không?]

“Giống lắm.”

[Tui~khinh!]

Cúi đầu nhìn Sinh Vật Trận Địa hình dáng như con tinh tinh, hắn bỗng thấy rất lãng phí.

Nếu Giác Hút ở đây, chắc chắn đây sẽ là một bữa ăn nhẹ không tệ.

Nhưng vị trí hắn đang ở còn rất xa bệnh viện bỏ hoang nơi Giác Hút có thể ở, rõ ràng là không thể mang nó đi được.

Hắn chỉ còn cách từ bỏ.

Không lâu sau khi trận chiến kết thúc, cơ bắp trên người hắn bắt đầu tan rã, hóa thành sương máu theo gió mà tan biến.

Cảm giác suy yếu dâng lên trong lòng, hắn tiếp tục lên đường.

Đã sử dụng năng lực huyết nguyên, nếu gặp lại Sinh Vật Trận Địa, hắn hoàn toàn không có sức chiến đấu, vì vậy hắn tỏ ra vô cùng cẩn thận khi tiến lên.

Nếu có địa hình cần vượt qua, hắn không còn liều lĩnh ló đầu ra nữa, mà quan sát rõ tình hình rồi mới hành động.

Trong lúc đó, hắn còn trèo lên một tòa nhà cao tầng, xác định vị trí hiện tại của Tiểu Hắc.

Đúng như hắn dự đoán, "tình yêu" của Tiểu Hắc dành cho hắn vẫn không thay đổi, lúc này đang kiên trì truy đuổi.

Điều này khiến hắn cảm thấy vô cùng bất lực.

Tiểu Hắc như một miếng cao su, hắn đi đến đâu là nó định vị theo dõi đến đó.

Đánh thì không đánh lại, chạy thì tốc độ không nhanh bằng Tiểu Hắc, quả thực còn hung dữ hơn cả robot truy sát trong bộ phim "Kẻ hủy diệt."

Trên đường đến bệnh viện bỏ hoang, hắn lại đụng độ thêm mấy con Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng hắn đã có sự chuẩn bị từ trước, đều phát hiện từ xa và dứt khoát đi đường vòng.

Tuân thủ nguyên tắc trân trọng mạng sống, tránh xa quái vật lãnh địa, tuy rằng trên đường đi vô cùng thận trọng, nhưng

cũng không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Sau vài giờ đi đường, cuối cùng hắn cũng đến được bệnh viện bỏ hoang.

Ngẩng đầu nhìn lên, từ xa đã thấy một bóng hình gầy gò đang ngồi xổm trên nóc bệnh viện bỏ hoang, lúc này đang ngước nhìn mặt trăng máu, bất động.

Nhìn thấy Giác Hút, trong lòng hắn thở phào nhẹ nhõm, lập tức cảm thấy an toàn.

[Phát hiện vũ khí chiến đấu tự động có khả năng bám dính, có chọn thu thập không!]

Phong Kỳ:…

Hết chương 192.

Chương 193. Thế giới lưỡng cực (2)

Vì đã phát hiện ra Giác Hút, hắn không cần lo lắng gần đó có Sinh Vật Trận Địa hay không, sau khi tiến đến gần, hắn ngẩng đầu nhìn Giác Hút và hét lớn:

"Giác Hút, xuống đây!"

Nghe thấy tiếng hét của hắn, Giác Hút từ từ cúi đầu, sau đó nhảy thẳng từ trên nóc nhà xuống.

Sau khi đáp đất, Giác Hút nhanh như thỏ lao đến gần, húc Phong Kỳ ngã xuống đất, sau đó tự động bám vào ngực hắn.

Xoa đầu Giác Hút, trên mặt hắn nở nụ cười.

[Vũ khí chiến đấu tự động có khả năng bám dính đã được lắp đặt, xin hãy nhỏ máu nhận chủ, nếu không vũ khí có thể bỏ trốn.]

Không để ý đến trò đùa của Lời Tự Thuật, hắn đứng dậy, dẫn Giác Hút đi vào bên trong bệnh viện bỏ hoang.

Bên trong bệnh viện bỏ hoang có một cánh cửa kim loại, hắn không tìm thấy bất kỳ cách nào để mở.

Nhưng hắn không thể, không có nghĩa là Giác Hút cũng không thể.

Hắn cho rằng với năng lực của Giác Hút, hoàn toàn có thể đấm vỡ cánh cửa kim loại không rõ chất liệu này, để hắn vào bên trong, dò xét bí mật căn cứ ngầm của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bên trong bệnh viện bỏ hoang đã mọc đầy cỏ dại, ngay cả trên tường cũng phủ đầy rêu.

Lười đi tìm cửa, hắn lập tức lên tiếng:

"Lời Tự Thuật, tìm vị trí cửa."

[Ting, phát hiện một cánh cửa kim loại ở phía trước bên trái hành lang, cách khoảng 20 mét.]

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn đến hành lang bên trái, nhổ cỏ dại gần đó, quả nhiên nhìn thấy cánh cửa tối đen quen thuộc.

Lúc này, ở vị trí trung tâm của cánh cửa còn có một ngọn đèn đang nhấp nháy.

Đứng bên cạnh cánh cửa, hắn tích tụ sức mạnh rồi đấm mạnh vào cánh cửa.

Nhưng cú đấm này thậm chí còn không khiến cánh cửa phát ra tiếng động, ngược lại khiến hắn đau đến nhăn mặt.

[Xin chủ nhà hãy nhận thức rõ về sức mạnh của mình, đừng có hành vi kỳ quặc và xúc phạm trí thông minh, nếu để hệ thống khác nhìn thấy, tôi mất mặt lắm!]

Phong Kỳ:…

Thử không thành, hắn chuyển ánh mắt sang Giác Hút đang nằm trên ngực.

Bế nó lên đặt xuống đất, hắn chỉ tay vào cánh cửa, làm động tác gõ:

"Giác Hút, đập nó!"

Giác Hút nhìn Phong Kỳ bằng ánh mắt đờ đẫn, dường như không hiểu ý nghĩa của động tác này là gì.

"Vung nắm đấm, đập cánh cửa này."

Nói xong, Phong Kỳ lại thị phạm thêm một lần nữa.

Lần này, Giác Hút cuối cùng cũng có phản ứng.

Chỉ thấy nó từ từ giơ nắm đấm lên, trong ánh mắt chờ đợi của Phong Kỳ, nó nắm chặt tay lại… rồi học theo động tác thị phạm trước đó của Phong Kỳ, nhẹ nhàng gõ vào cánh cửa.

[Ha ha ha, tôi không nhịn được nữa rồi, Giác Hút học giỏi quá, hoàn hảo, trọng tài tôi cho điểm tuyệt đối!]

Phong Kỳ:…

Nhìn Giác Hút với vẻ mặt đờ đẫn, hắn bất lực không nói nên lời.

Hít một hơi thật sâu, hắn nắm chặt nắm đấm đứng dậy, quyết định tự mình thị phạm cho Giác Hút.

Lần này, hắn không nương tay, đấm mạnh vào cánh cửa, rồi biểu cảm không tự chủ được mà trở nên méo mó.

“Giác Hút, theo lời tôi nói, đập!”

Nhìn chằm chằm vào Phong Kỳ vài giây, Giác Hút không học theo mà đột nhiên lao vào ngực hắn, một lần nữa bám chặt.

[Xuất sắc!]

Phong Kỳ:…

Phản ứng của Giác Hút khiến hắn vô cùng đau đầu.

Vậy rốt cuộc phải làm thế nào mới có thể khiến Giác Hút đập vỡ cánh cửa này?

Trong lúc suy nghĩ, hắn dần có manh mối.

Bình thường Giác Hút vào trạng thái chiến đấu đều là do hắn bị tấn công, vậy nên hắn có thể bắt đầu từ phương diện này.

Có chủ ý, hắn bắt đầu tìm kiếm những sinh vật nhỏ như sâu bọ, nhện nhỏ trong khu vực lân cận.

Sau một hồi tìm kiếm, công sức không uổng phí, hắn tìm thấy một con côn trùng toàn thân màu đỏ.

Con côn trùng này chỉ bằng ngón tay út, toàn thân màu đỏ như máu, khi hắn bắt được, sức giãy giụa của nó khiến hắn vô cùng kinh ngạc, thậm chí suýt chút nữa là không bắt được.

Đem con côn trùng nhỏ màu máu này đến chỗ cánh cửa, hắn thả con côn trùng xuống, rồi đưa ngón tay lại gần.

Đúng như hắn nghĩ, con côn trùng quả nhiên há miệng cắn một cái, cắn đứt một miếng thịt thối trên ngón tay hắn.

Lúc này, Giác Hút được kích hoạt, trong mắt đột nhiên xuất hiện những đốm sao, rồi dần dần hóa thành bầu trời sao lấp lánh xoay tròn.

Nhưng Giác Hút không trực tiếp đấm vào con côn trùng màu máu, mà trước tiên đẩy tay Phong Kỳ ra, sau đó mới đột nhiên đấm xuống.

Nắm đấm chưa chạm vào cánh cửa, con côn trùng màu máu nằm trên cánh cửa đã bị luồng khí nóng thiêu đốt thành tro bụi.

Khi cú đấm này tiếp xúc với cánh cửa, tức thì sóng xung kích bùng nổ đẩy Phong Kỳ bay xa vài mét.

Những bức tường vốn đã mục nát gần đó cũng không chịu nổi sức nặng, lần lượt đổ sập xuống, chỉ trong chớp mắt, nơi đây đã trở thành một đống đổ nát.

Lúc này, Phong Kỳ chỉ có thể co ro người lại ôm đầu phòng thủ, sợ bị đá vụn rơi xuống đập chết.

Hết chương 193.

Chương 194. Thế giới lưỡng cực (3)

Đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được uy lực của một cú đấm của Giác Hút ở cự ly gần, trong lòng vô cùng kinh hãi.

Hắn hiểu tại sao những Sinh Vật Trận Địa gần đó đều không chịu nổi một cú đấm của Giác Hút, cú đấm này đánh ra giống như tên lửa bắn trúng mục tiêu, chỉ riêng dư chấn cũng đã đầy sức sát thương.

Khi sự sụp đổ xung quanh kết thúc, Phong Kỳ đứng dậy trong đống đổ nát, Giác Hút cũng lao tới lúc này, một lần nữa bám chặt vào ngực hắn.

Tiến về phía trước, dỡ bỏ vài tảng đá lớn, hắn phát hiện ra cánh cửa đã bị biến dạng.

Trọng lượng của cánh cửa khiến hắn có chút khó tin, phải dùng hết sức mới miễn cưỡng đẩy được.

Hiện ra trước mắt là một đường hầm kim loại hướng xuống.

Bước vào bên trong, đèn cảm ứng xung quanh tự động sáng lên.

Đi vào trong khoảng vài chục mét, hiện ra trước mắt là một quảng trường ngầm rộng bằng một sân vận động, xung quanh có hàng chục cánh cửa sắt, trên không có vô số ánh đèn tạo thành một dải ngân hà.

Quảng trường trung tâm rộng rãi, không đặt các thiết bị giống như cơ sở dữ liệu, nhưng ở góc tận cùng có một thang

máy, dường như còn có một tầng nữa bên dưới.

[Ta nghi ngờ bản thiết kế xây dựng quảng trường ngầm này và hầm trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành sử dụng cùng một bản.]

"Đồng ý."

Cấu trúc ở đây có một số điểm khác biệt, nhưng nhìn chung rất giống với hầm trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành.

Với sự mong đợi về sự thật, hắn bước tới cánh cửa sắt xung quanh quảng trường.

May mắn thay, cánh cửa sắt ở đây không được làm bằng vật liệu đặc biệt bên ngoài, hắn có thể dùng Lang Nha Bổng đập vỡ ngay.

Bước vào căn phòng đầu tiên, đèn cảm ứng bên trong sáng lên.

Căn phòng này rộng khoảng 500 mét vuông, bên trong hai bên đặt những khoang dinh dưỡng, bên trong còn chứa chất lỏng màu xanh lục, tỏa ra mùi khó chịu.

Ở cuối phòng còn đặt một bàn phẫu thuật, trên đó đặt đủ loại dụng cụ phẫu thuật.

Mặc dù đã nhiều năm trôi qua, nhưng những dụng cụ này đều không bị gỉ, rõ ràng là được chế tạo bằng vật liệu đặc biệt sản xuất trong lĩnh vực.

Trong quá trình quan sát, hắn còn phát hiện ra rằng, nhiều khoang nuôi dưỡng thậm chí còn ngâm cả ấu trùng của Sinh Vật Trận Địa.

Chỉ là những ấu trùng Sinh Vật Trận Địa này đã chết, những ống mềm nối với chúng cũng đã lão hóa, chỉ cần chạm vào là tan thành tro bụi.

Rõ ràng đây là một phòng thí nghiệm nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa.

Sau khi tìm kiếm một vòng, hắn rời khỏi căn phòng này, đến cửa căn phòng bên cạnh, một lần nữa dùng Lang Nha Bổng phá cửa.

Căn phòng này không lớn, nhưng bên trong chất đầy đủ loại tài liệu giấy.

Nhiều tài liệu đã mục nát, không nhìn rõ chữ viết trên đó, và chỉ cần chạm vào là tan ra, nhưng cũng có một số tài liệu giấy được làm bằng vật liệu đặc biệt được bảo quản.

Hắn cảm thấy rất nghi ngờ về điều này.

Vì đã có Internet có thể lưu trữ thông tin vĩnh viễn, tại sao lại phải dùng tài liệu giấy để lưu trữ.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi sửng sốt.

Chẳng lẽ là để giữ bí mật? Internet không hẳn là an toàn?

Nếu như Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đứng về phía loài người, và biết rằng loài người đã bị thế lực bên ngoài xâm nhập, thì thực sự sẽ áp dụng cách làm này.

Liên tưởng đến ngưỡng gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rất cao, cần phải trải qua nhiều cuộc kiểm tra, và không tuyển dụng bất kỳ sinh viên tốt nghiệp nào của học viện, hắn cảm thấy suy đoán của mình có lẽ là đúng.

Cầm một tài liệu lên, hắn lật trang đầu tiên, rồi lại chọn đặt xuống.

Tài liệu này ghi lại toàn bộ nội dung dữ liệu thí nghiệm về khoa học sinh học, hắn hoàn toàn không hiểu.

Trong lúc lục tìm, một tài liệu đã thu hút sự chú ý của hắn.

Tiêu đề của tài liệu này là "Điểm cuối cùng của quá trình tiến hóa của loài người (khái niệm)."

Lật tài liệu ra, nội dung bên trong khiến hắn không khỏi cau mày.

Nội dung của tài liệu này phần lớn đều là phỏng đoán, nhưng lại tiết lộ một thông tin quan trọng.

Điểm cuối cùng của quá trình tu luyện của con người, trên người sẽ sinh ra một viên tinh thể, mà cấu tạo của viên tinh thể này rất giống với Sinh Vật Trận Địa.

"Vậy nên chỉ cần không ngừng trở nên mạnh mẽ, cuối cùng trong cơ thể con người vẫn sẽ sinh ra đá tinh văn, giống như Sinh Vật Trận Địa?"

[Không rõ, nhưng sau khi linh khí phục hồi, cách tiến hóa của loài người thực ra giống với Sinh Vật Trận Địa, đều là hấp thụ linh khí trời đất để nâng cao cường độ huyết mạch của mình, vì vậy kết luận này có vẻ khá đáng tin.]

Nghe Lời Tự thuật trả lời, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Nhưng khi lật đến trang 37 của tài liệu, biểu cảm của hắn đột nhiên đờ đẫn.

Sinh Vật Trận Địa và loài người giống như hai thái cực, điểm cuối cùng của quá trình tiến hóa của Sinh Vật Trận Địa là làm tan chảy đá tinh văn, còn loài người là sinh ra đá tinh văn.

Có lẽ thế giới này cũng vậy, có mặt dương, nhưng cũng có mặt âm.

Sinh Vật Trận Địa có lẽ đến từ thế giới âm mà chúng ta chưa khám phá, nơi đó mới là nguồn gốc của mọi tai họa.

Hết chương 194.

Chương 195. Sương đen - Cấp Chúc Âm (1)

Mặt chưa biết của thế giới đoán từ tư liệu khiến hắn nghĩ về Thông Thiên Lộ.

Gợi nhớ đến sự biến mất bí ẩn của rất nhiều cường giả trong lịch sử, dường như chứng minh sự tồn tại của một thế giới khác.

Có lẽ nguồn gốc của những sinh vật trận địa ở đây đến từ một thế giới khác.

Đặt tài liệu này xuống, hắn tiếp tục lục tung hộp tin cố gắng tìm kiếm những thông tin hữu ích khác.

Nhưng sau một hồi tìm kiếm, tất cả những gì hắn tìm thấy đều là những tài liệu nghiên cứu liên quan đến khoa học sinh học.

Sau khi tìm kiếm vô ích, hắn rời khỏi phòng này và sang phòng bên cạnh.

Sau đó hắn liên tiếp phá cửa năm căn phòng.

Hầu hết các căn phòng này đều cất giữ những dụng cụ thí nghiệm và không có bất cứ bí mật nào về Viện nghiên cứu Tinh Hồng mà hắn muốn.

Khi tiếp tục tìm kiếm, hắn đến một căn phòng lưu trữ lượng lớn thông tin.

Tại đây, hắn tìm thấy một tài liệu đánh giá về lĩnh vực sinh vật.

Mở nó ra, một bức tranh thu hút sự chú ý của hắn

Sinh vật trong trong ảnh là Tiểu Hắc, toàn thân được bao phủ màn sương đen.

Ngoài ra còn có một giải thích chi tiết về Tiểu Hắc bên dưới hình ảnh

"Sương đen (Sinh vật trận địa đặc biệt)"

Nguồn gốc: Xuất hiện lần đầu tiên ở thành phố tương lai và bị nghi ngờ là nguyên nhân dẫn đến sự diệt vong của thành phố tương lai

Giới thiệu năng lực: Có thể tự do tổ chức lại cơ thể, có cơ thể gần như bất tử, cho dù bị trọng thương thế nào cũng có thể trong nháy mắt chữa khỏi.

Sương đen sau khi biến thành hình thái nguyên tử có khả năng thôn phệ rất mạnh, có thể thôn phệ tất cả vật chất năng lượng để bổ sung tiêu hao của bản thân.

Đánh giá sức mạnh: Cấp Chúc Âm (Cấp 4)

Điểm yếu: Chưa tìm thấy

Đặc điểm: Tấn công sự sống trong tầm nhìn, bao gồm cả sinh vật lĩnh vực.

Suy đoán nguồn gốc: Dạng sống của sương đen bất đồng với tất cả sinh vật lĩnh vực từng được ghi lại trong cơ sở dữ liệu sinh học hiện có, chúng tôi suy đoán rằng Sương đen rất có khả năng là một dạng sống nhân tạo, giống như…Bạch Đồng.

Nhìn thấy câu cuối của tài liệu, đồng tử của Phong Kỳ chợt co rút lại.

Rất nhiều thông tin được tiết lộ trong đoạn này.

Trước hết, để xác nhận suy đoán trước đây của hắn, Giác Hút được tạo ra và rất có khả năng nó được sinh ra trong Viện

nghiên cứu Tinh Hồng.

Gợi nhớ đến những bức ảnh mà Mạc Phi chụp, sự tiếp xúc giữa Giác Hút và Mộc Tinh, rất có thể nó được chính Úy Vi tạo ra và nuôi dưỡng.

Vì vậy, năng lực của Giác Hút giống với Mộc Tinh. Điều này hoàn toàn có lý.

Bởi vì nó là bản sao của Mộc Tinh.

Đồng thời, câu này cũng tiết lộ một thông tin quan trọng, rất có thể Tiểu Hắc đã được tạo ra.

[Mặc kệ Tiểu Hắc có phải được tạo ra hay không, cũng không giải thích được tại sao Tiểu Hắc muốn giết ngươi.]

Nghe được lời tự thuật, hắn không khỏi gật đầu.

Khi Tiểu Hắc được tạo ra, hắn trong tương lai không biết đã chết được bao nhiêu năm.

Cho nên Tiểu Hắc có thể xác định chính xác vị trí của hắn và kiên trì đuổi theo, rõ ràng có một bí mật lớn được cất giấu.

Đồng thời, có một câu hỏi xuất hiện trong đầu hắn.

Các tổ chức nghiên cứu có thể tạo ra sự sống, ngoài Viện nghiên cứu Tinh Hồng còn có những tổ chức nào khác?

Hắn không có câu trả lời cho những câu hỏi này.

Hắn quyết định lần sau đến Tinh Hồng sẽ điều tra cẩn thận, biết đâu Úy Vi người sống hơn 500 năm, có thể trả lời câu hỏi của hắn.

Đặt tài liệu trên tay xuống, hắn định rời khỏi phòng và tiếp tục khám phá.

Lúc này trong đầu hắn vang lên một giọng nói:

[Cảnh báo nguy hiểm, phát hiện có sinh vật cực kỳ nguy hiểm đang đến gần, có nên lựa chọn từ bỏ Giác Hút để cứu mạng hay không?]

Nghe được lời nhắc nhở, hắn quay đầu lại nhìn, chỉ thấy thân ảnh Tiểu Hắc từ xa xa nhanh chóng bay tới.

Nhìn Giác Hút trong lòng, Phong Kỳ bất lực thở dài.

"Thực xin lỗi Giác Hút, lần sau ta sẽ thay ngươi báo thù, trước hãy giúp ta đánh một chút."

[Nếu ta là Giác Hút, ta liền cắn ngươi tại chỗ, nhảy lên cho ngươi một đấm vào đầu, chủ nhân như vậy ta cũng không cần, lần sau lại lần sau, lần sau nữa chắc ta cùng Tiểu Hắc sẽ đánh ra cảm tình đi.]

Phong Kỳ:…

Ôm lấy Giác Hút, khi Tiểu Hắc đến gần, hắn không chút do dự ném Giác Hút ra ngoài.

Khi Giác Hút chạm tới Tiểu Hắc, nó đột nhiên mở mắt ra.

Ánh sao trong mắt nổi lên hóa thành thiên hà xoay tròn.

Sau đó nó xoay người lại vung nắm đấm lên màn sương đen, sức mạnh đáng sợ trong nháy mắt xuyên qua màn sương đen.

Bất quá, màn sương đen trong thời gian ngắn liền khôi phục lại, nhanh chóng hướng tới Giác Hút.

Cuộc chiến giữa Giác Hút và Tiểu Hắc lại bắt đầu.

Giác Hút rõ ràng đang chiếm thế chủ động, dáng người hoạt bát như một con thỏ, không ngừng xuyên qua màn sương đen, liên tục nhảy lên và đấm vào Tiểu Hắc.

Sau khi nhìn Giác Hút một lần nữa, hắn quay đi và đi về phía thang máy ở quảng trường.

Hắn quyết định đi lên tầng 2 của căn cứ ngầm Viện nghiên cứu Tinh Hồng, có thể sẽ có thêm thông tin hắn muốn.

Bước đến thang máy, hắn nhấn nút hình tam giác ngược bên cạnh.

Lúc này, lối vào của tháng máy hiện lên một đạo ánh sáng, cấp tốc quét qua thân thể của hắn, sau đó một giọng nói máy móc vang lên:

[Xác minh danh tính không thành công, không được phép vào!]

Trong lòng cảm thấy bất lực, hắn lập tức giơ Lang Nha bổng nện mạnh vào thang máy.

Hết chương 195.

Chương 196. Sương đen - Cấp âm ác (2)

Điều hắn không ngờ tới là cú va chạm không để lại dấu vết trên thang máy nhưng lại khiến tay hắn tê dại.

Hắn nhận ra cánh cửa kim loại của thang máy cũng được làm từ chất liệu tương tự như cánh cửa bí mật, mặt hắn hiện ra chút bất đắc dĩ.

Nhưng nó chứng minh rằng phải có một cái gì đó quan trọng ở tầng tiếp theo.

Nếu không Viện nghiên cứu Tinh Hồng sẽ không bảo vệ chặt chẽ như vậy, quay đầu lại nhìn Giác Hút đang đánh nhau với Tiểu Hắc, hắn quyết định rời đi trước.

Nếu hắn còn tiếp tục ở lại đây có thể sẽ bị ảnh hưởng bởi trận chiến giữa Giác Hút và Tiểu Hắc, và chết bất đắc kỳ tử.

Sau khi đi vòng đến lối vào bằng kim loại, hắn nhìn lại lần nữa, rồi bước vào lối đi mà không do dự, một lúc sau bóng dáng hắn xuất hiện trong bệnh viện bỏ hoang.

Những bức tường xung quanh đã sụp đổ, hắn đi thẳng ra bên ngoài.

Tiếp theo, hắn quyết định trở lại khu tránh nạn Tinh thành để tra cứu tài liệu học tập, tích trữ một ít tri thức cho bản thân trong tương lai.

Nếu có cơ hội trên đường đi, hắn cũng có thể giết những sinh vật trận địa để tăng cường sức mạnh cho bản thân.

Không có Giác Hút bảo vệ cơ thể, hắn không có cảm giác an toàn khi đi trong thành phố bỏ hoang.

Hắn luôn cảm thấy rằng những sinh vật trận địa xung quanh sẽ xuất hiện bất cứ lúc nào và tấn công hắn.

Vì vậy tâm trí hắn luôn căng thẳng.

Đi dọc theo con phố đổ nát, đến nơi mà hắn đã giết sinh vật trận địa giống với tinh tinh trước đó.

Hắn nhìn lên và kinh ngạc khi phát hiện một Huyết Nhãn đang nằm trên sinh vật trận địa bị chết.

Lúc này, giữa con ngươi tách ra để lộ miệng đầy răng sắc nhọn, gặm nhấm thi thể của sinh vật trận địa.

Trong khi ăn, Huyết Nhãn xoắn lại và lắc lư xung quanh các xúc tu.

Với mặt trăng máu ở phía xa và khung cảnh mờ ảo, hình ảnh thực sự đáng sợ.

[Ngươi không phải chê phiền có thể sử dụng não thì nhất định không động tay sao? Bây giờ có cơ hội để có được "niệm lực"đang đến với ngươi, hãy chiến đấu đi.]

Nghe được lời nói có chút châm chọc, Phong Kỳ trong lòng giơ ngón tay giữa lên. Cầm gì lên đánh? Cầm chùy ư?

Hắn tự mình thể nghiệm sức mạnh của Huyết Nhãn, nó có thể sử dụng niệm lực để khống chế đồ vật ở gần và quấn lấy mục tiêu nghiền nát đến chết.

Với thực lực hiện tại của hắn, lao tới đó so với tìm chết cũng không khác biệt lắm.

Ngay cả khi kích hoạt năng lực huyết mạch, hắn cũng không tự tin đánh bại Huyết Nhãn.

Đối với kế hoạch ngày hôm nay, đi khỏi đây mới là cách tốt nhất.

Nghĩ đến đây, hắn quyết định rời đi,

Nhưng vào lúc này, trước mặt truyền đến một trận ồn ào.

Đống đổ nát của tòa nhà gần nơi sinh vật trận địa chết đột nhiên phát nổ. Một sinh vật với ngọn lửa bao quanh hiện ra, rồi lao thẳng tới chỗ Huyết Nhãn.

Khoảnh khắc lưỡi lửa sắp chạm vào Huyết Nhãn, những gợn sóng đỏ tươi xuất hiện.

Những viên sỏi xung quanh run lên và Thân Ảnh Hỏa Diễm dừng lại trong không trung cách nó khoảng hai mét

Lúc này không khí xôn xao, hình ảnh ngọn lửa lập tức bị đẩy ra xa, nặng nề đập xuống đất.

Mà Huyết Nhãn cũng từ bỏ con mồi, chậm rãi lơ lửng giữa không trung, cùng Thân Ảnh Hỏa Diễm duy trì một khoảng cách an toàn.

Thân Ảnh Hỏa Diễm bị trói buộc bởi niệm lực đang vùng vẫy, một biểu cảm méo mó gớm ghiếc xuất hiện trong ngọn lửa.

Nhưng Huyết Nhãn không cho nó cơ hội, cùng với sức mạnh niệm lực bùng phát, cơ thể của Thân Ảnh Hỏa Diễm bị niệm lực xé nát và bắt đầu tan rã.

Nhìn thấy năng lực của Huyết Nhãn, Phong Kỳ rất ghen tỵ.

Dựa vào niệm lực nó có thể dễ dàng bay lượn trong không trung, có thể khống chế và tấn công con mồi chỉ bằng ý nghĩ. Đó là một khả năng đặc biệt gần như toàn năng.

Nếu có thể đạt được niệm lực, hắn trở về sẽ thuận lợi hơn nhiều. Nó cũng có thể bù đắp cho việc chiến đấu tầm xa.

[Làm một cường nhân thì có gì không tốt ? Có thể xé xác kẻ thù, cảm giác đấm vào da thịt khi chiến đấu không vui sao? Hãy nghe theo ta, chúng ta hãy đi theo con đường của cường nhân, ta coi thường kiểu năng lực như pháp thuật, cho ta thậm chí ta còn không thèm.]

Phong Kỳ:…

“Ta gọi đó là sự phát triển toàn diện.”

[Ý nghĩ ngu xuẩn, khi cơ bắp luyện đến cực hạn, sức mạnh có thể tiêu diệt tất cả yêu ma, không có gì là một quyền không thể giải quyết, nếu có vậy thì hai quyền.]

“Vậy nếu gặp phải sinh vật di chuyển nhanh hoặc những sinh vật như Tiểu Hắc không bị ảnh hưởng bởi tác động vật lí thì phải làm sao?”

[Việc đó chứng minh rằng cơ bắp của ngươi không đủ mạnh, chỉ cần nắm đấm của ngươi đủ cứng, một quyền có thể đem phân tử phá vỡ thành nguyên tử, sát thương vật lí cực hạn có thể có thể kèm theo sát thương phép thuật.]

Phong Kỳ nghe xong, không khỏi trợn to hai mắt, sau đó quay đầu về phía Huyết Nhãn.

Hết chương 196.

Chương 197. Ác niệm và ký ức (1)

Lúc này Thân Ảnh Hỏa Diễm đã bị niệm lực nghiền nát thành quả cầu lửa rơi xuống đất, tiếp tục cháy.

Hắn vốn tưởng rằng Thân Ảnh Hỏa Diễm hẳn là rất mạnh, nếu không cũng không dám khiêu khích Huyết Nhãn, nhưng không ngờ lại yếu như vậy, vừa đánh đã bị giết.

Khi Phong Kỳ nghĩ rằng trận chiến đã kết thúc và chuẩn bị rời đi, ngọn lửa rải rác trên mặt đất đột nhiên nhảy lên và lao vào Huyết Nhãn.

Huyết Nhãn hiển nhiên không để ý điều này, mặc dù niệm lực kịp thời đóng băng hỏa cầu nhưng vẫn bị nhiệt độ cao ảnh hưởng bởi cự ly gần và phát ra tiếng rít chói tai.

Nơi bị ngọn lửa lan đến, máu chảy ra, bọng máu vỡ tung.

Nhiệt độ cao như thiêu đốt khiến Huyết Nhãn bị mất nước tạm thời khiến bề mặt xuất hiện nếp nhăn.

Huyết Nhãn bị đánh lén trông rất tức giận, lại kích phát niệm lực, tất cả hỏa cầu điên cuồng bị xé nát, hóa thành vô số tia lửa nhỏ rơi xuống đất và dần dần dập tắt.

Nhưng Huyết Nhãn cũng không thoải mái, chậm rãi đáp xuống đất, xúc tu cũng không còn vặn vẹo lắc lư nữa.

Dường như đã bước vào trạng thái ngủ đông đặc biệt.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ đang chuẩn bị rời đi không thể không nhìn xuống Lang Nha Bổng trong tay.

“Lời tự thuật, chuyến này có nắm chắc không?”

[Từ góc độ thuần túy cực hạn cơ bắp đánh giá, ngươi không thể làm vậy, nếu giết nó sẽ bị ma pháp và năng lực trộn lẫn, không còn thuần khiết nữa, ta khuyên ngươi nên suy nghĩ kĩ.]

Nghe được những lời đanh thép bảo hắn không được công kích Huyết Nhãn, nếu không sẽ bị ma pháp vấy bẩn, Phong Kỳ không khỏi giơ ngón tay giữa lên trong lòng.

Từ trận chiến vừa rồi, có thể thấy rằng mặc dù Huyết Nhãn có khả năng khống chế cực kỳ mạnh mẽ, nhưng khuyết điểm của nó cũng rất rõ ràng. Khả năng phòng ngự của nó yếu đến đáng thương.

Hắn nghi ngờ rằng Huyết Nhãn có thể giữ Tiểu Hắc lâu như vậy là dựa vào khả năng không chế của niệm lực.

Chỉ là, Tiểu Hắc miễn nhiễm với thương tổn, đợi khi niệm lực bị tiêu hao hoàn toàn, thì Huyết Nhãn chỉ còn là dê con đợi bị làm thịt.

Nó và Giác Hút chính là 2 thái cực.

Thời lượng trận chiến của Giác Hút và Tiểu Hắc kéo dài là dựa trên sức mạnh phòng thủ chứ không liên quan đến sức mạnh tấn công.

Thời gian trận chiến của Huyết Nhãn và Tiểu Hắc lại liên quan đến những đòn tấn công mà không liên quan gì đến phòng thủ.

Một bên là tấn công, một bên lại là phòng thủ.

Nhìn Huyết Nhãn đang chìm vào giấc ngủ say, hắn cảm thấy "Niệm Lực" đang vẫy gọi mình khiến lòng hắn ngứa ngáy.

[Quả nhiên, ma thuật là một thứ xấu xa. Ngươi lẽ ra đã có thể đã trở thành một người đàn ông đầy cơ bắp. Giờ đây ngươi

sẽ chìm vào ma thuật sao?]

“Im đi!”

Phong Kỳ cúi xuống nhặt một viên sỏi, rồi ném nó về phía Huyết Nhãn.

Viên sỏi đập vào Huyết Nhãn đang say ngủ, nó chỉ khẽ động, nhưng lại không có phản ứng gì.

Thăm dò xong, mong muốn săn Huyết Nhãn của hắn càng trở nên quyết liệt hơn.

Nắm chặt Lang Nha Bổng, từng bước tới gần Huyết Nhãn, sát khí bừng bừng dâng trào trong lòng hắn ta

[Đâm mũi dao vào nhãn cầu đi!!!]

Đi đến bên cạnh Huyết Nhãn, hắn chậm rãi nâng Lang Nha Bổng lên, rồi đập mạnh vào phù văn tinh thạch trên trán nó.

Phù văn tinh thạch rất quan trọng đối với các sinh vật trận địa. Nếu tinh thạch bị hỏng, sức mạnh của chúng sẽ bị yếu đi rất nhiều. Hắn đã quyết định làm rồi, vậy thì nhất định dứt khoát khiến cho Huyết Nhãn không có cơ hội ngóc đầu phản công.

Năng lượng đen đang chảy dọc trên Lang Nha Bổng, phát ra uy lực sau khi tiếp xúc với phù văn tinh thạch của Huyết Nhãn.

Lách tách một tiếng, viên tinh thạch đã vỡ vụn ra.

Trước sự ngạc nhiên của hắn, Huyết Nhãn không chỉ mỏng manh mà ngay cả viên tinh thạch khảm trên cơ thể nó cũng rất mỏng manh, chỉ dùng một gậy mà đã gõ ra vết rạn.

Cùng lúc linh khí trong tinh thạch đang tuôn trào ra ngoài, Huyết Nhãn đang nhăn nheo vì mất quá nhiều nước cũng dần mở mắt ra.

Huyết Nhãn lúc này đang khiếp đảm đầy sợ sệt, Phong Kỳ thậm chí còn nhìn thấy vẻ cầu xin trong ánh mắt nó.

【A Kỳ, ma thuật đang mê hoặc tâm trí của ngươi, bây giờ dừng lại vẫn còn kịp đấy, hãy nghe lời khuyên của ta và quay lại để tiếp tục rèn luyện theo con đường cơ bắp nào!]

"Không." Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt nhìn.

Đối với sinh vật trận địa, hắn không chút nương tay, tiếp tục đập gậy xuống.

Cây gậy đánh vào nhãn cầu đang mở, giống như một quả bóng nước vỡ tung, chất lỏng bắn tung tóe khắp người Phong Kỳ. Rõ ràng, khả năng phòng ngự của Huyết Nhãn yếu hơn tưởng tượng của hắn.

Nhãn cầu càng bị phá hủy, xúc tu cũng chậm rãi rủ xuống, bất động.

Với ánh nhìn đầy mong đợi của hắn, trên thân Huyết Nhãn lại chưa hiện sương máu, thay vào đó là xuất hiện một đám sương mù màu vàng kim, trong nháy mắt xâm nhập vào trong đầu hắn.

Như uống được ngụm nước đá giữa mùa hè oi bức, toàn thân hắn dễ chịu và tâm hồn trở nên thoáng đãng, mát mẻ.

Tầm nhìn của hắn lúc này cũng trở nên vô cùng rõ ràng, thậm chí cách xa hơn mười mét một con bọ đang nhúc nhích cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Suy nghĩ trong đầu hắn đang trở nên cực kỳ thông suốt, thậm chí có rất nhiều thứ trong trí nhớ cũng theo đó mà dâng trào.

Hết chương 197.

Chương 198. Ác niệm và ký ức (2)

Cảm thấy ngờ vực, hắn ngay lập tức gọi bảng thuộc tính.

Niệm Lực · Huyết Nguyên · Mộng Yểm · Dẻo dai (cấp 4) · Zombie Rất Cường Tráng: Phong Kỳ

Cấp độ sức mạnh: Hắc Thiết · Trung cấp

Cường độ tinh thần: Yếu

Danh xưng tiền tố: Rất cường tráng: Tăng cường sức mạnh cơ thể 30%, tăng cường đáng kể khả năng tự phục hồi.

Dẻo dai LV4: Tăng cường độ dẻo dai của cơ bắp 4%

Mộng Yểm (Không thể nâng cấp): Có thể xâm nhập vào tầng ý thức, đọc nội dung ký ức của mục tiêu, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cường độ tinh thần của người kiểm soát, khả năng này có thể được nâng cao theo cường độ tinh thần của người kiểm soát.

Huyết Nguyên (Không thể nâng cấp): Ngưng tụ hạch máu trong tim, giúp cải thiện đáng kể hiệu quả hoạt động của tim, khả năng này cũng có thể được giải phóng chủ động, tức thời rút cạn năng lượng hạch máu để gia trì cho bản thân, giúp sức chiến đấu tăng đột biến, khả năng này sẽ tăng lên theo cường độ khí huyết của bản thân.

Ác Niệm (Có thể nâng cấp): Khả năng đặc biệt can thiệp vào chuyển động của hệ vật chất thông qua ý niệm, có khả năng tấn công, phòng thủ, kiểm soát, sức mạnh của khả năng này chịu ảnh hưởng của cường độ tinh thần.

Huyết Thống: Con người (Cơ bản)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 498/1000 điểm

Tiến trình mốc Tiền tố danh xưng:

[Rất khỏe mạnh (Có thể nâng cấp)]:

Tiến trình mốc thứ ba: 17%

[Dẻo dai LV5] (Có thể nâng cấp): 16%

……

Sau khi xem bảng thuộc tính, hắn nhận ra một điều.

Giết Sinh Vật Trận Địa không chỉ xuất hiện đoàn sương máu mà còn xuất hiện đoàn sương mù màu vàng giống như Huyết Nhãn.

"Cường độ tinh thần" mới xuất hiện trên bảng rõ ràng cũng liên quan đến việc hấp thụ đoàn sương mù màu vàng này.

Hắn còn phát hiện ra rằng sau khi giết Huyết Nhãn, điểm tiến hóa huyết mạch của mình đã tăng lên rất nhiều, không xuất hiện tình trạng bị mốc giết chóc hạn chế.

Về vấn đề này, hắn đoán rằng lợi ích khi giết Sinh Vật Trận Địa không giống với sinh vật do lĩnh vực tạo ra.

Hắn giết sinh vật do lĩnh vực tạo ra sẽ bị hạn chế bởi mốc, phải giết đủ số lượng đã giết lần trước thì mới có thể tiếp tục nâng cao. (Giết Zombie sẽ bị hạn chế)

Nhưng giết Sinh Vật Trận Địa thì không có hạn chế này.

Lúc đó, hắn còn đang lo lắng, theo sức mạnh tăng lên, số lượng quái vật phải săn về sau sẽ trở nên vô cùng khủng khiếp, sức mạnh cũng ngày càng khó nâng cao.

Nhận ra rằng việc giết Sinh Vật Trận Địa không bị hạn chế về mặt này, tâm trạng hắn rất tốt.

[Phiền phức quá, đi tắm rửa đi, để hệ thống nhà khác nhìn thấy vật chủ của ta bẩn thỉu như vậy, ta biết giấu mặt vào đâu?]

Nghe thấy lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn cúi đầu nhìn mình.

Lúc này, trên người hắn dính đầy chất nhờn trong suốt, khiến cho ngoại hình xác sống vốn đã xấu xí của hắn càng thêm phần tà ác.

Dù sao thì trong phim khoa học viễn tưởng, sinh vật kinh dị luôn đi kèm với chất nhờn.

Nhưng tắm rửa rõ ràng là không thể, xung quanh cũng không có nguồn nước để hắn rửa sạch cơ thể.

Vì vậy, hắn quyết định thử sử dụng Niệm Lực.

Ý thức dẫn động, dường như có bàn tay vô hình từ trong cơ thể hắn vươn ra ngoài, những viên đá vụn xung quanh run rẩy lơ lửng dưới sự điều khiển của hắn.

Tiếp theo, hắn điều khiển sức mạnh vô hình này bắt đầu làm sạch bề mặt cơ thể mình.

Hắn vẫn còn khá xa lạ với việc điều khiển niệm lực, phải mất một hồi lâu mới có thể làm sạch chất nhờn bám trên bề mặt cơ thể.

[Ngươi đã hoàn toàn sa ngã vì bị ma thuật làm ô uế.]

“Khả năng này quá tuyệt vời, tôi cam tâm sa ngã.”

[Tui~khinh!]

Tiếp theo, hắn bắt đầu thử khiến bản thân lơ lửng trên không trung.

Sau khi niệm lực vô hình bao bọc lấy cơ thể, thân thể hắn run rẩy bồng bềnh trôi lên không trung.

Cảm giác này vô cùng kỳ diệu, cơ thể như được ngâm trong một quả cầu nước mềm mại, được nâng đỡ lơ lửng giữa không trung.

Do chưa thành thạo, cơ thể hắn run rẩy giữa không trung, niệm lực cũng liên tục đứt quãng, như thể có thể rơi xuống từ không trung bất cứ lúc nào.

Thử nghiệm và tìm tòi nhiều lần, hắn dần nắm được cảm giác giải phóng niệm lực, thân hình có thể ổn định lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, tâm niệm vừa động, thân hình hắn thẳng tắp kéo cao, trong chớp mắt đã cách mặt đất hơn hai mươi mét.

Sau đó, hắn điều khiển niệm lực nâng đỡ cơ thể mình bay về phía nơi trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành.

Gió rít bên tai, tầm nhìn đột nhiên rộng mở, cảm giác nhìn xuống thế giới khiến hắn cảm thấy vô cùng mới lạ.

Nhưng sau khi bay được hàng trăm mét, hắn đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn.

Tần suất giải phóng niệm lực ngày càng yếu, thậm chí còn xuất hiện tình trạng đứt quãng, khi bay cũng lúc cao lúc thấp.

Nhận ra niệm lực sắp cạn kiệt, hắn lập tức muốn hạ xuống mặt đất.

Nhưng ngay lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy có thứ gì đó trong đầu bị rút cạn, cảm giác mềm mại trên cơ thể lập tức biến mất, cơ thể thẳng tắp rơi xuống từ không trung.

Vài giây sau, cùng với một tiếng động lớn, cơ thể hắn tiếp xúc mạnh với mặt đất..

Hết chương 198.

Chương 199. Gãy xương sườn

Sau một hồi, hắn từ từ bò dậy khỏi mặt đất, cảm thấy đau nhức khắp người, đồng thời phát hiện mình đã bị gãy ba chiếc xương sườn.

[Xem đi, phản ứng dữ dội của ma thuật đã xuất hiện, không nghe lời Lời Tự Thuật, chịu thiệt trước mắt.]

Lời Tự Thuật lúc này phát ra lời chế giễu vô tình.

Cảm thấy bất lực, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, có cách nào để đo lường lượng niệm lực không? Nếu không thì không biết lúc nào cạn kiệt."

[Không có cách nào, tinh thần lực của người bình thường sẽ có phản hồi rõ ràng khi sử dụng, khi tinh thần lực sắp cạn kiệt, đầu sẽ đau nhói từng cơn, nhưng ngươi thì khác, bây giờ ngươi là xác sống, căn bản không cảm nhận được phản hồi tiêu hao tinh thần lực, vì vậy ta mới nói ngươi tương đối phù hợp với con đường cơ bắp thép.]

Tự động bỏ qua câu nói cuối cùng của Lời Tự Thuật, hắn lại hỏi:

"Vậy làm thế nào để phục hồi tinh thần lực sau khi cạn kiệt?"

[Dùng một phép ẩn dụ rất thích hợp để mô tả, tinh thần lực này giống như nòng nọc vậy, ngươi hiểu mà.]

Phong Kỳ:…

Bất ngờ không kịp đề phòng, hắn cũng hiểu ra.

Ý của Lời Tự Thuật là tinh thần lực bị tiêu hao sẽ tự động phục hồi.

"Vậy làm thế nào để tăng cường độ tinh thần lực và lượng tinh thần lực?"

[Điều này rất đơn giản, chỉ cần săn lùng Sinh Vật Trận Địa giống Huyết Nhãn là được, đoàn sương mù màu vàng xuất hiện sau khi chúng chết là chất dinh dưỡng tốt nhất cho sự phát triển tinh thần lực của ngươi.]

"Hiểu rồi, cảm ơn sự chỉ bảo của Lời Tự Thuật huynh!"

[Không có gì, nhưng ngươi phải hiểu rằng anh cả như cha, sau này cứ gọi ta là cha đi.]

Phong Kỳ:…

Đối với Lời Tự Thuật mặt dày mày dạn, hắn lười để ý, lập tức bước đi về phía nơi trú ẩn của Tinh Thành.

Sau vài giờ đi đường, bóng dáng của Phong Kỳ xuất hiện ở lối vào đường hầm kim loại bên ngoài nơi trú ẩn.

Hắn lập tức bước vào đường hầm kim loại.

Đi dọc theo đường hầm đến cuối, hắn đến được vị trí trung tâm quảng trường nơi trú ẩn, đứng trước bục điều khiển cơ sở dữ liệu.

Lúc này, màn hình vẫn sáng, hiển thị bài học hướng dẫn tư duy cơ bản về công pháp mà lần trước hắn chưa xem hết.

Lần thám hiểm trong mộng cảnh tương lai này thu hoạch được rất ít, hắn quyết định dành toàn bộ thời gian tiếp theo để học tập, tích lũy một số kiến thức để giúp cho bản thân trong tương lai.

Nhìn vào màn hình, hắn nhanh chóng lắng đọng tâm trí, tiến vào trạng thái học tập.

Trong quá trình học tập, hắn phát hiện ra rằng hiệu quả học tập của mình đã được cải thiện rõ rệt, những nội dung trước đây cần phải đọc đi đọc lại nhiều lần, thì bây giờ chỉ cần đọc một hoặc hai lần là có thể dễ dàng ghi nhớ.

Hắn nghi ngờ sự thay đổi này có liên quan đến việc mình đã mở bảng điều khiển sự phát triển tinh thần lực.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, có phải chỉ cần ta liên tục nâng cao cường độ tinh thần lực thì có thể sở hữu cái gọi là khả năng trí nhớ vô hạn của ngươi không?"

[Chênh lệch xa lắm, với khả năng trí nhớ vô hạn, cho dù ngươi sống hàng triệu năm thì những nội dung trong trí nhớ cũng sẽ không mất đi chút nào, nhưng việc nâng cao cường độ tinh thần lực cũng có thể giúp ngươi thông minh hơn, tăng cường trí nhớ của ngươi.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi mỉm cười.

Ít nhất thì hắn đã tìm ra một cách để nâng cao hiệu quả học tập.

So với khả năng trí nhớ vô hạn mơ hồ, thì việc nâng cao cường độ tinh thần lực vẫn đáng tin cậy hơn.

Sức mạnh tinh thần tăng lên kèm theo sự thính tai tinh mắt, khiến hiệu quả học tập của Phong Kỳ được nâng cao rất nhiều.

Bài học lý thuyết nghiên cứu công pháp thứ hai, hắn chỉ mất khoảng hai phần ba thời gian như thường lệ là học xong.

Trong quá trình học tập mặc dù vẫn phải xem lại nhiều lần, nhưng so với trước đây đã có tiến bộ rõ rệt.

Nếu ví việc học một kiến thức nào đó như một hành trình, thì bây giờ hắn tương đương với việc đã có được một phương

tiện giao thông, tiến về đích trên cùng một quãng đường hiệu quả hơn, rút ngắn thời gian cần thiết cho hành trình.

[Ví dụ này dùng hay, đáng tiếc là bây giờ ngươi đang đi xe đạp, khả năng ghi nhớ vô hạn mới là tàu vũ trụ, "vút" một cái là đến đích, không chỉ có thể xem hết tất cả kiến thức một lần mà thậm chí không cần ngươi ghi nhớ cẩn thận, chỉ cần nhìn màn hình một cái là tương đương với việc chụp lại nội dung, có thể trực tiếp lật sang trang tiếp theo.]

Phong Kỳ:…

Bỏ qua sự đả kích tinh thần của Lời Tự Thuật, hắn bắt đầu chuyên tâm vào việc học tập.

Niềm vui của việc học tập nằm ở sự tích lũy kiến thức, quá trình này giống như khi chơi trò chơi, cấp độ và trang bị của nhân vật được nâng cao.

Nắm vững kiến thức của lĩnh vực chưa biết, tương đương với việc đánh bại một phụ bản trò chơi.

Vì vậy đối với việc học tập, hắn luôn duy trì thái độ tích cực lạc quan.

Hết chương 199.

Chương 200. Danh hiệu thiên bẩm (1)

Xem xong hai tập bài học cơ bản về nghiên cứu công pháp, Phong Kỳ bắt đầu tìm kiếm trong cơ sở dữ liệu các kiến thức liên quan đến lĩnh vực khoa học sinh học để học tập.

Dòng thời gian tiếp theo hắn đã đưa ra quyết định, nội ứng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Vì vậy kiến thức về khoa học sinh học trở nên đặc biệt quan trọng, giúp hắn thăng chức tăng lương, bước vào lĩnh vực cốt lõi của Tinh Hồng.

Trong quá trình tìm kiếm, hắn phát hiện ra một tài liệu kỹ thuật về lĩnh vực khoa học sinh học thú vị.

Tài liệu chủ yếu nói về cách điều trị vấn đề rụng tóc.

Kỹ thuật cấy tóc trong công nghệ hiện đại không được coi là điều trị rụng tóc, ngay cả khi cấy tóc thành công cũng không thể giải quyết triệt để vấn đề rụng tóc.

Còn kỹ thuật này có thể giải quyết vấn đề rụng tóc từ gốc rễ.

Đây là một bài toán khó tạm thời chưa được giải quyết trong thực tế, từ nhỏ thầy giáo đã dạy chúng ta, tri thức thay đổi vận mệnh… nhưng nhiều khi thay đổi lại là kiểu tóc.

Khi mái tóc đen dày của thời niên thiếu như thủy triều rút đi, chỉ còn lại đường chân tóc ngày càng lùi về phía sau… Câu nói hói đầu sẽ mạnh mẽ chỉ là truyền thuyết*, nhưng hói đầu chắc chắn sẽ xấu xí hơn.

*Phong Kỳ đang nhắc tới nhân vật Saitama.

Từ đó ảnh hưởng đến sự tự tin, thậm chí ảnh hưởng đến việc có đủ tư cách để sinh sôi nòi giống hay không.

Phong Kỳ quan tâm đến kỹ thuật này, chủ yếu là vì kỹ thuật này không phức tạp, có thể dùng làm một trong những thành quả nghiên cứu của hắn sau khi vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trong tương lai.

Xét về mặt phiến diện, cũng coi như là làm phúc cho xã hội.

Ghi nhớ nội dung tài liệu này, hắn gặp phải vấn đề giống như trước đây.

Nhiều thuật ngữ chuyên ngành không hiểu, khiến quá trình đọc không được trôi chảy, từ đó ảnh hưởng đến hiệu quả ghi nhớ.

Ghi nhớ những nội dung không hiểu, chỉ có thể dựa vào cách học thuộc lòng, không có cách nào gian lận.

May mắn thay, sau khi sức mạnh tinh thần được nâng cao, việc học thuộc lòng cũng trở nên dễ dàng hơn trước.

Thời gian trôi nhanh trong quá trình học tập, xem xong các tài liệu liên quan, hắn lại chọn một kiến thức về lĩnh vực khoa học sinh học để bắt đầu học tập.

Lần vào mộng cảnh tương lai này, hắn không thu hoạch được tin tức quan trọng nào, chỉ có thể dùng thời gian để học tập.

Để chuẩn bị cho dòng thời gian tiếp theo.

Trong quá trình học tập, hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện, vì vậy đã đóng trang tài liệu và nhập thông tin “Hiệp hội Thiên Mệnh” vào thanh tìm kiếm.

Ngay lập tức, rất nhiều tiêu đề được sắp xếp trên màn hình:

[Tổ chức ung nhọt tồn tại 15 năm, vật cản trên con đường phát triển của nhân loại vậy mà lại bắt nguồn từ ba đứa trẻ trâu.]

[Giải mã lịch sử phát triển của Hiệp hội Thiên Mệnh, nhận thức sai lầm về tư duy do sự thiếu hiểu biết.]

[Có lẽ ba đứa trẻ trâu cũng không ngờ rằng, Hiệp hội Thiên Mệnh mà chúng vô tình thành lập lại có thể tạo ra ảnh hưởng to lớn như vậy trong tương lai, đến khi chúng hối hận thì đã quá muộn.]

……

Nhìn thấy những tiêu đề này, Phong Kỳ biết rằng liều thuốc độc trước đó không giải quyết được vấn đề.

Ba đứa trẻ trâu vẫn lén lút thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh.

[Cái cánh rộng của bươm bướm đã sẵn sàng, sắp sửa quạt lên một cơn bão lịch sử mới, bắt đầu định vị vị trí mục tiêu.]

Phong Kỳ: …

Lời Tự Thuật nói cũng chính là điều hắn muốn làm tiếp theo, sau đó hắn bắt đầu tìm kiếm trong cơ sở dữ liệu vị trí thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh của ba đứa trẻ trâu.

Sau khi nhập từ khóa vào thanh tìm kiếm, thông tin liên quan hiện ra trên màn hình.

Lần này ba đứa trẻ trâu đổi chỗ khác, đổi địa điểm thành một quán trà ở ngoại ô Tinh Thành, thời gian là mười mấy ngày nữa.

Xác định được tọa độ vị trí, trong lòng hắn phát ác.

Quyết định lần ra tay tiếp theo, nhất định phải cho ba đứa trẻ trâu một bài học sâu sắc hơn.

Nếu vẫn không hối cải, vậy thì tiếp tục, cho đến khi đánh cho nên người.

Đóng trang tài liệu liên quan, thời gian còn lại hắn tiếp tục đầu tư vào việc học.

Học xong một kiến thức, hắn còn xem lại một chút lịch sử, thư giãn mười mấy phút.

Dù sao thì lúc nào cũng trong trạng thái học tập căng thẳng, không có lợi cho hiệu quả học tập, nhiều kiến thức cũng sẽ đan xen trong đầu, ảnh hưởng lẫn nhau.

Xem lại lịch sử không cần học thuộc lòng, nhưng có thể giúp hắn hiểu thông tin lịch sử đồng thời thư giãn trong chốc lát.

Trong lịch sử, những người đã khuất giống như một cuốn sách.

Có người trở thành danh tác lịch sử, có người trở thành sách cấm lịch sử, có người trở thành tập truyện cười, có người lại trở thành ngọn hải đăng soi sáng con đường tiến bước của người khác.

Lịch sử chính là như vậy, người của mỗi thời đại xem lại lịch sử chính là đang đọc về người khác, nhưng cũng đang chờ đợi được hậu thế đọc về mình.

Còn đại đa số những kẻ tầm thường, rốt cuộc cũng sẽ bị nhấn chìm trong dòng chảy lịch sử, giống như những cuốn sách vô danh phủ đầy bụi trong sâu thư viện, không ai hỏi đến.

Hết chương 200.

Chương 201. Danh hiệu thiên bẩm (2)

Tìm kiếm tài liệu lịch sử, trước tiên hắn nghĩ đến cô gái bị bệnh trung nhị* "Tiểu Tâm."

*bệnh Trung Nhị: Bệnh Chuunibyou

Tiếp theo, sau khi tra cứu tài liệu liên quan đến Tiểu Tâm trong cơ sở dữ liệu, trên mặt hắn nở nụ cười.

Dòng thời gian tương lai lần này, hắn không trở thành kẻ phản bội loài người, vì vậy sự trưởng thành của Tiểu Tâm cũng có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Trong khoảng thời gian hắn tiếp tục tỏa sáng trong tương lai, Tiểu Tâm cũng không ngừng trưởng thành, đồng thời nghiên cứu ra một môn công pháp tu luyện được đánh giá bốn sao, sáu môn được đánh giá ba sao, gây nên tiếng vang không nhỏ.

Nhưng trong khoảng thời gian hắn thành lập chiến đoàn Bình Minh, không còn sức lực nghiên cứu công pháp, Tiểu Tâm cũng bắt đầu dần ảm đạm, không còn thành quả nghiên cứu xuất sắc nào nữa, sự trưởng thành cũng dừng lại ở đó.

Đối với điều này, Phong Kỳ cảm thấy rất bất lực.

Một thiên tài như Tiểu Tâm, cần phải chịu áp lực cao mới có thể trưởng thành, trong lịch sử cũng cực kỳ hiếm thấy.

Nàng như một thanh bảo kiếm phủ bụi, cần một người mạnh mẽ làm đá mài để mài giũa bản thân, khiến bản thân trở nên sắc bén hơn.

Nhưng một khi mất đi đá mài, nàng sẽ nhanh chóng ảm đạm, như bảo kiếm bị gỉ, từ đó nhập vào vỏ.

Còn đá mài mà Tiểu Tâm lựa chọn, chính là hắn.

[Cô gái trung nhị thật đáng sợ, nếu ngươi sao chép một lượng lớn kiến thức từ cơ sở dữ liệu tương lai, rồi dùng những kiến thức này để sống đến hơn trăm tuổi, khó có thể tưởng tượng nàng sẽ trưởng thành đến mức nào, biết đâu nàng sẽ nghiên cứu ra một môn công pháp thần cấp kinh thiên động địa!]

"Biết đâu thật sự có khả năng."

[Đáng tiếc ngươi là một kẻ đoản mệnh, kỷ lục tuổi thọ cao nhất chỉ là 34 tuổi, mỗi lần phá vỡ kỷ lục tuổi thọ, ta đều muốn đánh trống khua chiêng ăn mừng cho ngươi, cứ như thể "trường thọ" vừa lướt qua ngươi, không những không dừng lại, còn rút dao đâm ngươi một nhát chí mạng.]

Phong Kỳ: …

"Lần sau nhất định, mục tiêu 100 tuổi."

[Tui~khinh!]

Xem xong tài liệu liên quan đến Tiểu Tâm, Phong Kỳ đã hiểu rõ tình hình của nàng, cũng khẳng định được phỏng đoán trước đó.

Nàng là một nhân tài đặc biệt, càng bị áp chế càng mạnh mẽ.

Vì vậy tốt nhất là có thể liên tục cung cấp cho nàng ham muốn đuổi theo, để nàng có thể trưởng thành.

Thời gian tiếp theo, hắn tiếp tục xem tài liệu học tập, đặc biệt là các thành quả nghiên cứu liên quan đến lĩnh vực khoa học sinh học.

Hắn trong lúc học tập giống như một người đánh cá, trong biển kiến thức là cơ sở dữ liệu này, đánh bắt hải (kiến) sản (thức), mỗi lần thu hoạch đều có thể mang lại cảm giác thỏa mãn.

[Nếu như đánh bắt được cá mập lớn thì sao? Biết đâu trong biển này còn có cá mập Megalodon, một ngụm có thể nuốt chửng ngươi, vì vậy ví dụ của ngươi không thích hợp.]

"Ngươi câm miệng cho ta."

Bỏ qua sự xen ngang của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục xem kiến thức liên quan, dần dần tiến vào trạng thái học tập nhập tâm.

Lúc này hai tai không nghe chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Thời gian trôi qua vùn vụt, trong lúc học tập không biết đã trôi qua bao lâu.

Khi lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu, Phong Kỳ biết rằng chuyến du hành mộng cảnh tương lai này sắp kết thúc.

[Tan làm rồi, tạm biệt ông chủ, tôi không tiễn!]

Nghe lời tạm biệt của Lời Tự Thuật, hắn lập tức lên tiếng:

"Vậy thì chúng ta gặp nhau ở hiện thực, đến lúc đó hy vọng ngươi thành thật thừa nhận sự tồn tại của mình ở hiện thực."

[Thành thật khai báo thì được khoan hồng, ngày nào cũng đi làm, chống đối thì nghiêm trị, nghỉ lễ ăn Tết.]

"Nói như vậy là ngươi thừa nhận mình tồn tại ở hiện thực rồi sao?" Phong Kỳ sửng sốt.

[Ta thừa nhận cái rắm, mọi chuyện đều phải có bằng chứng, đồ ngu bị ma thuật làm ô uế, mau chết dưới tay Tiểu

Hắc đi, ta phải tan làm rồi!]

Phong Kỳ: …

Quay đầu nhìn lại, lúc này Tiểu Hắc đang từ đường hầm kim loại bay xuống, đến quảng trường ngầm.

Nhận ra mình sắp bị Tiểu Hắc đoạt mạng, hắn đã quen nên cười hỏi:

“Sắp phải chia tay, lần này tặng ta bài hát gì?”

[Phiền phức thật, đi thì đi, còn muốn ta tặng bài hát, để ta suy nghĩ một chút (suy tư một lát, nhạc nền vang lên), Xuyên qua nỗi buồn ngàn năm, là ngươi ở cuối đường chờ ta… Cảm động đẹp nhất sẽ đáng để cả đời trông giữ.]

“Khá hợp cảnh!”

Nhe răng cười, ánh mắt Phong Kỳ thay đổi.

Cho dù là chết, hắn cũng tuyệt không chịu trói cổ chịu giết, thế nào cũng phải vùng vẫy một phen.

Nhìn Tiểu Hắc càng lúc càng gần, hắn động tâm niệm, lập tức một luồng sức mạnh vô hình xuyên qua cơ thể, đánh về phía Tiểu Hắc.

Nhưng niệm lực tiếp xúc với Tiểu Hắc, chỉ khiến tốc độ tiến lên của Tiểu Hắc chậm lại đôi chút, căn bản không có tác dụng ngăn cản.

Điều khiến hắn kinh ngạc hơn là, niệm lực tiếp xúc với Tiểu Hắc đang nhanh chóng tan biến, tựa như bị sương mù đen trên cơ thể Tiểu Hắc nuốt chửng.

Niệm lực tuy vô hình, nhưng trong cảm nhận của hắn là tồn tại thực sự, giống như bộ phận kéo dài của tứ chi.

Vì vậy cảm giác niệm lực bị nuốt chửng càng rõ ràng.

Không đến một lát, Tiểu Hắc đã nuốt chửng toàn bộ Niệm Lực của hắn.

Phong Kỳ cũng vào lúc này xuất ra tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền, chuẩn bị trước khi chết tặng cho Tiểu Hắc một chiêu "Hắc hổ thấu tâm."

Bất kể có tác dụng hay không, ít nhất khí thế không thể thua.

Nhìn Tiểu Hắc ở ngay trước mắt, hắn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề đã từng có.

"Lời Tự Thuật, ngươi cho rằng nếu ta giết chết Tiểu Hắc, sẽ đạt được loại năng lực thiên phú nào?"

[Lại là vấn đề không có đầu óc này, sao ngươi không hỏi xem giết chết ta có thể đạt được loại năng lực thiên phú nào?]

Phong Kỳ nghe vậy, im lặng hai giây rồi mở miệng hỏi:

"Vậy giết chết ngươi có thể đạt được năng lực thiên phú gì?"

[Có thể đạt được danh hiệu thiên phú "Bất hiếu tử", năng lực là triệu hồi một thanh kiếm kỵ sĩ màu xanh, ngươi hài lòng chưa?]

Phong Kỳ: …

Hết chương 201.

Chương 202. Trở về tổng kết - thăm dò (1)

Tỉnh dậy thì đã là đêm.

Phong Kỳ ngồi trước bàn, bắt đầu tổng kết những gì thu hoạch được trong mộng cảnh tương lai.

Vung tay, cuốn sổ trên bàn tự động mở ra, cây bút đặt bên cạnh bắt đầu viết dưới sự điều khiển của hắn.

Hắn vẫn chưa thành thạo lắm trong việc điều khiển niệm lực, nên chữ viết trên sổ đều méo mó, xấu xí vô cùng.

Nhưng hắn không từ bỏ việc dùng niệm lực để ghi chép.

Hắn dùng cách này để rèn luyện khả năng điều khiển niệm lực của mình, tiện thể ghi chép thông tin.

Đầu tiên là về sự gia tăng sức mạnh.

Lần này trong mộng cảnh tương lai, hắn đã đạt được hai danh hiệu tiền tố năng lực, lần lượt là Man Kình và Ác Niệm.

Trong đó Ác Niệm là năng lực thiên phú có khả năng tăng trưởng cực cao, cũng là thu hoạch lớn nhất của hắn trong mộng cảnh tương lai lần này.

Về sau, khi cường độ tinh thần lực được nâng cao, hắn có thể dễ dàng làm được việc ngự không phi hành giống như Huyết Nhãn, thậm chí dùng niệm lực để phòng thủ và tấn công.

Đây tuyệt đối là một năng lực mạnh mẽ vừa có thể công thủ, vừa có thể khống chế.

So với trong mộng cảnh tương lai, khi sử dụng Niệm Lực trong thực tế, hắn đã có phản hồi tiêu hao rõ ràng.

Cảm giác này giống như… một loại chất lỏng được lưu trữ trong bàng quang, không ngừng chảy ra ngoài, có thể cảm nhận rõ ràng lượng dự trữ còn lại, có sắp cạn kiệt hay không.

Điểm khác biệt duy nhất là, khi tinh thần lực không ngừng tiêu hao, đầu sẽ có cảm giác choáng váng.

So với trong mộng cảnh tương lai, hắn trong thực tế có thể phán đoán sơ bộ tình trạng tiêu hao tinh thần lực.

Viết xong phần gia tăng sức mạnh, hắn bắt đầu ghi chép những gì thu hoạch được trong mộng cảnh tương lai lần này.

Do lần này hộp thư bị lộ, nên thông tin hắn thu thập được trong mộng cảnh tương lai rất hạn chế, nhưng cũng không phải là không có gì.

Một lát sau, trên sổ đã có thêm 5 nội dung thu hoạch.

Thu hoạch mộng cảnh tương lai thứ nhất, bên cạnh Mộc Tinh có người sói, và đó là thành viên quân Bình Minh mà cô cực kỳ tin tưởng.

Ghi chú: cơ bản có thể loại trừ Mộ Trảo, người này là thủ lĩnh đời thứ hai của quân Bình Minh, tiếp quản ước mơ của Mộc Tinh để tiếp tục lãnh đạo quân Bình Minh.

Thu hoạch mộng cảnh tương lai thứ hai, xác nhận được phỏng đoán trước đó, thiếu nữ trung nhị Tiểu Tâm là một nhân tài đặc biệt, càng bị áp chế càng mạnh, tương lai có thể chú ý trọng điểm.

Thu hoạch mộng cảnh tương lai thứ ba, Hiệp hội Thiên Mệnh cuối cùng vẫn xuất hiện trong lịch sử, chứng tỏ ba đứa trẻ ngỗ ngược kia vẫn chưa được dạy cho bài học thích đáng, 13 ngày sau tiếp tục ra tay mạnh mẽ.

Thu hoạch mộng cảnh tương lai thứ tư, Tiểu Hắc được người tương lai gọi là "Hắc Vụ", có đặc tính gần như bất tử bất diệt, nguồn gốc sớm nhất có thể truy ngược đến thành phố Tương Lai, được đánh giá là tai họa cấp Chúc Âm (cấp độ thứ tư).

Thu hoạch mộng cảnh tương lai thứ năm, giới hạn mốc giết chóc chỉ áp dụng với sinh vật sinh ra từ lĩnh vực trong mộng cảnh tương lai (tương tự như Zombie, sâu tử thần), không có hiệu lực với Sinh Vật Trận Địa có tinh thạch phù văn, giết chết có thể trực tiếp nhận được điểm tiến hóa huyết mạch.

…

Ghi chép xong, hắn vung tay đóng sổ lại.

Thực ra, việc sử dụng niệm lực hoàn toàn không cần phối hợp động tác, nhưng nếu không vung tay tượng trưng một cái, hắn luôn cảm thấy thiếu thiếu cái gì đó.

Chẳng lẽ khi chiến đấu với kẻ địch cũng phải đứng im mặt không biểu cảm suốt?

Nghĩ vậy hắn thấy không ổn lắm, thanh niên phải có nhiệt huyết, lúc chiến đấu đến máu sôi lên thì phải hét lớn.

Chỉ cần hắn không ngượng, thì kẻ ngượng chính là kẻ địch, khí thế áp đảo đôi khi cũng có thể ảnh hưởng đến nhịp độ chiến đấu.

Sau khi thống kê ghi chép chi tiết tình hình trong mộng cảnh tương lai lần này, Phong Kỳ cảm thấy đói bụng.

Mặc dù thời gian trong thực tế không thay đổi, theo lý mà nói hắn mới ăn tối xong ở nhà ăn học phủ rồi về ký túc xá, nhưng trong mộng cảnh tương lai thể chất được nâng cao, di chứng kèm theo chính là cảm giác đói bụng dữ dội.

Đói bụng cồn cào, hắn lập tức đứng dậy đến tủ lạnh, bắt đầu lục tìm đồ ăn.

Tủ lạnh trong ký túc xá sẽ có nhân viên học phủ đến bổ sung, thay thế vào mỗi chủ nhật, Phong Kỳ thường không ăn vặt, nên lúc này tủ lạnh vẫn còn đầy ắp thức ăn.

Mặc dù muốn ăn đồ nóng, nhưng cảm giác đói bụng khiến hắn không còn tâm trí để chế biến món nóng nữa.

Bây giờ trong tủ lạnh có gì, hắn ăn nấy.

Mở tủ lạnh ra, trước tiên hắn lấy một hộp kem sô cô la hạt phỉ, hai thanh bò khô bổ sung năng lượng và ba hộp mì ăn liền hải sản.

Rõ ràng là những thứ này không đủ ăn, nhưng có thể làm dịu cơn đói tạm thời.

Hết chương 202.

Chương 203. Trở về tổng kết - thăm dò (2)

Đến trước bàn, hắn trước tiên ấn nút ấm đun nước tự động bên cạnh, sau đó ôm hộp kem sô cô la hạt phỉ, mở nắp ra rồi bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Quyết định tạm thời đối phó như vậy.

Đợi nước sôi, hắn đứng dậy mở bao bì ba hộp mì ăn liền hải sản, sau đó đổ gói gia vị vào, cuối cùng đổ nước sôi vào.

Đợi bốn phút sau, mùi thơm của mì ăn liền tỏa ra khắp nơi.

Ba bát mì ăn liền này, hắn ăn hết trong vòng chưa đầy một phút, ngay cả nước dùng cũng không tha.

Còn về nhiệt độ của nước sôi, hoàn toàn nằm trong phạm vi chịu đựng của hắn.

Ăn xong những thứ này, cảm giác đói bụng vẫn còn, nhưng không còn mãnh liệt như trước nữa.

Lúc này trong phòng tràn ngập mùi mì tôm, Phong Kỳ hơi nhíu mày rồi đứng dậy, đến trước ban công mở cửa ra.

Ngay lập tức, gió đêm mát mẻ thổi vào phòng, cuốn đi một ít mùi.

Lúc này bên ngoài vừa mới mưa xong, không khí đặc biệt trong lành, giữa mây mù, một vầng trăng khuyết sáng ngời treo cao trên bầu trời.

Hít một hơi thật sâu không khí mát mẻ, tâm trạng lúc này trở nên vô cùng thoải mái.

Bây giờ mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai, hắn đều cảm thấy mọi thứ trong thế giới thực đều thật tuyệt vời.

Ngắm cảnh đêm một lát, hắn quay người trở lại phòng.

Vẫn còn đói bụng, hắn bóc hai thanh bò khô đặc chế rồi ăn hết, sau đó lại lấy trong tủ lạnh một hộp sữa và hoa quả, tiếp tục ăn.

Trong thời gian ở Tinh Thành Học Phủ, điều hắn hài lòng nhất vẫn luôn là điều kiện sinh hoạt ở đây.

Các học viên không cần lo lắng đến cuộc sống sinh hoạt của mình, có thể toàn tâm toàn ý học tập.

Về mặt ăn uống, học phủ giàu có đã mời một đội ngũ đầu bếp hàng đầu, và thường xuyên luân phiên với đội ngũ đầu bếp của các học phủ khác, cơ bản mỗi tuần cập nhật thực đơn một lần, những món ăn có thể nghĩ đến đều có thể ăn được trong nhà ăn học phủ.

Về cơ sở vật chất luyện tập, ngoài sân vận động, các thiết bị tập luyện, kiểm tra của phòng luyện thể học phủ đều là hàng đầu thế giới.

Hơn nữa, học phủ sẽ tiến hành bảo trì, cập nhật thiết bị định kỳ, có thể bảo đảm hiệu quả cho những người chơi tu luyện thể chất tiến hành huấn luyện hàng ngày.

Về mặt học tập, ngoài đội ngũ giáo viên hùng hậu, thư viện rộng ba hecta còn sưu tầm sách tu luyện học của các lĩnh vực, mỗi khi viện nghiên cứu công pháp cập nhật kiến thức, thư viện cũng sẽ kịp thời thu thập nội dung mới.

Các mặt khác cũng đều rất ưu tú, đằng sau điều kiện sinh hoạt ưu đãi, đều là để học viên học tập tốt hơn.

Nhưng học phủ cũng không phải không có hạn chế đối với học sinh.

Ví dụ như kiểm tra, khám sức khỏe định kỳ là những thách thức mà học viên phải đối mặt, áp lực cũng tồn tại.

Học viên muốn giống như trước khi xảy ra tai biến, qua loa ở trường là hoàn toàn không thể.

Ăn một hồi lâu, cảm giác đói bụng thuyên giảm, mặc dù vẫn chưa no, nhưng không còn khó chịu như trước nữa.

Đứng dậy khỏi ghế sô pha, hắn đến trước bàn ngồi xuống, đăng nhập vào trang web chính thức của Tinh Thành Học Phủ.

Diễn đàn học phủ là nơi giao lưu của học viên và giáo viên.

Học viên có thể thoải mái nói ra suy nghĩ của mình ở đây, thậm chí là đưa ra ý kiến mang tính xây dựng.

Ví dụ như có học viên không hài lòng với một số cơ sở hạ tầng trong học phủ, có thể đưa ra ý kiến.

Đề xuất này sẽ trực tiếp đến tay ban quản lý học phủ, chỉ cần không phải yêu cầu quá đáng thì cơ bản đều sẽ được phê duyệt, sau đó học phủ sẽ đối tiếp với đội ngũ gia công bên ngoài để chỉnh sửa.

Giáo viên học phủ cũng thường xuyên giải đáp các vấn đề mà học viên đưa ra trên diễn đàn, hoặc giúp học viên giải quyết các vấn đề gặp phải trong cuộc sống.

Bầu không khí học tập ở đây cũng rất nồng đậm.

Mở diễn đàn ra, ngoài những sự kiện nóng hổi mới xảy ra trong học phủ mỗi ngày, còn có những nội dung thảo luận liên quan đến học tập.

Trong lúc lướt xem, một bài đăng đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Tin tức lớn hôm nay, giáo viên bị học viên đánh, tên Lữ Việt này quá mạnh rồi.]

Người đăng: Tinh Thành Học Phủ Tiểu Bá Vương

Nội dung:

Tình hình là thế này, huấn luyện đặc biệt sắp kết thúc rồi, vì vậy đội ngũ giáo viên huấn luyện đặc biệt đã tổ chức một chương trình thú vị, cho phép học viên mới tự do lựa chọn giáo viên để khiêu chiến, nếu thắng có thể nhận được một viên linh thạch quý giá làm phần thưởng.

Mục đích ban đầu của hoạt động này là để mài giũa sự kiêu ngạo trong lòng những học viên mới, khiến họ nhận ra điểm yếu của mình.

Kết quả là một đám người xúi giục học viên mới Lữ Việt đi khiêu chiến, vốn dĩ Lữ Việt không định ra tay, nhưng không chịu nổi nhiều người xúi giục như vậy, vì thế đã chọn khiêu chiến với giáo viên lớp thể tu của lớp 2.

Kết quả thảm không nỡ nhìn, có thể nói giáo viên tiết bị đánh cho nằm dưới đất cọ xát.

Tên nhóc này quá mạnh rồi, ở đây có đính kèm video quay bằng điện thoại lúc đó, mọi người tự xem nhé.

(Đính kèm video)

Hết chương 203.

Chương 204. Đứa bất hiếu

Đầy tò mò, Phong Kỳ mở video ra.

Màn hình vừa bắt đầu là cảnh Lữ Việt giao thủ với giáo viên huấn luyện đặc biệt.

Trong lúc đó, Lữ Việt vẫn không rút kiếm, về điểm này, Phong Kỳ cũng có thể hiểu được, bởi vì Lữ Việt đã nói kiếm của hắn sẽ không rút ra đối với đồng loại.

Nhưng ngay cả khi không rút ra, sức chiến đấu của Lữ Việt vẫn khủng khiếp.

Trong chiến đấu, hắn như một thanh bảo kiếm sắc bén, lộ rõ vẻ sắc nhọn, ngón tay chính là sự kéo dài của "Kiếm Làn" sau lưng, mỗi lần vung lên đều có thể tạo ra kiếm khí.

Đối mặt với Lữ Việt, giáo viên có vẻ hữu ta trói tay trói chân, căn bản không thể thi triển được.

Y phục trên người cũng bị kiếm khí của Lữ Việt xé rách mấy đường, cuối cùng bất đắc dĩ phải nhận thua.

Như vậy, Lữ Việt đã thành danh trong Tinh Thành Học Phủ chỉ sau một trận chiến, trở thành nhân vật được bàn tán sôi nổi nhất trên diễn đàn học phủ gần đây.

Xem xong video, Phong Kỳ không cảm thấy ngạc nhiên.

Lữ Việt mạnh đến mức nào, lịch sử đã đưa ra sự đánh giá tốt nhất.

Hắn tuy không thể sánh ngang với những siêu cường giả như Mộc Tinh có thể được đánh giá là chiến thần trong lịch sử,

nhưng cũng là một trong những chiến lực đỉnh cao nhất của thời đại này.

Tiếp tục lướt bài đăng một lúc, hắn đóng trang web diễn đàn Tinh Thành, mở phần mềm liên lạc.

Ngày mai là ngày diễn ra cuộc thi khái niệm Hổ Phách, hắn muốn xem thử các học viên của lớp công pháp 1 đã chuẩn bị như thế nào.

Mở nhóm lớp công pháp 1, lúc này vẫn có rất nhiều học viên đang thảo luận về kiến thức liên quan đến Nhân Thể Chủng Thần.

Đối với cuộc thi khái niệm Hổ Phách lần này, họ đều tỏ ra vô cùng nhiệt tình.

Ngoài việc trò chuyện bằng văn bản, còn có một số học viên mở mic trong nhóm, thuật lại những nội dung hắn đã giảng trên lớp, giúp các học viên khác ghi nhớ sâu hơn.

Nhìn thấy cảnh này, trên mặt hắn nở nụ cười.

Cảm thấy tám trăm vạn (8 triệu) đã nằm trong tay rồi.

Đóng phần mềm trò chuyện nhóm, Phong Kỳ ngồi trước bàn làm việc bỗng nhớ ra một chuyện, bèn lập tức lên tiếng:

“Lời Tự Thuật, có ở đó không? Ra đây lên tiếng nào.”

Trong lúc chờ đợi, không có bất kỳ âm thanh nào đáp lại câu hỏi của hắn.

“Ta biết ngươi ở đó, ra đây nói chuyện!”

Hắn nghi ngờ Lời Tự Thuật lúc này đang giả chết, lấy cớ đó để lười biếng, thực tế thì đang lén lút theo dõi.

Dù sao thì năng lực cũng có thể mang về hiện thực, Lời Tự Thuật ký sinh trong người hắn theo lý mà nói cũng có thể cùng hắn trở về hiện thực.

Nhưng nếu Lời Tự Thuật thực sự không muốn ra ngoài, hắn cũng không có cách nào.

Sau khi gọi thêm vài tiếng, hắn bỗng nảy ra một ý, lên tiếng:

"Lời Tự Thuật, ta là cha ngươi!"

[Đồ hỗn xược, ngươi là đứa bất hiếu!]

Nghe thấy tiếng quát mắng la hét của lời tự thuật, trên mặt Phong Kỳ xuất hiện ý cười

Như hắn nghĩ, lời tự thuật vẫn luôn ở đó.

Nhưng chỉ vì lười biếng nên từ đầu đến cuối cũng không nói chuyện, yên lặng ngồi trong bóng tối nhìn trộm chính mình.

"Không sao, ngươi cứ lười tiếp đi, khi nào có việc lại tìm ngươi."

[Từ chối, thật ra ta không còn tồn tại ở hiện thực nữa, chỉ vì trong cõi u minh nghe được ngươi ở đây mắng ta, thế nên mới chiếu một phận ý thức đến hiện thực, bây giờ hình chiếu của ta sắp tan biến, tạm biệt!]

Phong Kỳ: …

Đối mắt với lời tự thuật chết không thừa nhận, hắn không làm gì được.

Nhưng chỉ cần biết lời tự thuật có thật ở hiện thực là được, đến lúc cần sẽ có thể hỏi nó.

Bây giờ đêm đã khuya, sau khi rửa mặt xong, hắn nằm trên giường nhắm mắt lại.

Suy nghĩ lung tung một lúc, tâm tư hắn dần dần thả lỏng, vẻ mặt trở nên bình thản…

…

Ngày tiếp theo, bắt đầu thời gian cuộc thi khái niệm Hổ Phách.

Sau khi Phong Kỳ ăn xong bữa sáng tại phòng ăn Học Phủ, liền đến lớp công pháp cùng Lâm Nhiễm.

Lúc này học viên trong lớp đã đến đủ.

Do trong hệ thống bốc thăm trước đó, lớp công pháp 1 bốc được số tám, vì vậy phải chờ một khoảng thời gian nữa mới được phát sóng trực tiếp.

Lúc này các học viên đang chăm chú nhìn vào màn hình sau cái bàn trên bục giảng đầy nghiêm túc, xem lớp khác của Học Phủ đang giải thích về khái niệm của họ.

Nhìn thấy Phong Kỳ đến, các học viên đều mở miệng chào hỏi hắn.

Phong Kỳ gật đầu đáp lại, sau đó cùng Lâm Nhiễm đi tới cuối phòng học tìm chỗ ngồi.

“Anh Kỳ, anh chỉ cần đưa ra khái niệm cơ bản về Nhân Thể Chủng Thần chắc chắn sẽ giành được quán quân, phần khái niệm của Học Phủ khác em có hiểu một chút, nhưng so với khái niệm Nhân Thể Chủng Thần của anh vẫn kém xa.”

Đối với sự nịnh hót của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ chỉ cười nhạt một tiếng.

Thật ra các sở nghiên cứu lớn đã tập trung theo dõi khái niệm “Nhân thể chủng thần”, chỉ là bọn hắn không giống Uý Vi liên hệ trực tiếp tới viện nghiên cứu, mà lựa chọn gọi Bạch Phù Sinh đến rồi giải thích tình hình cụ thể.

Hết chương 204.

Chương 205. Tương lai có hy vọng (1)

Thông thường các lớp của các Học Phủ sẽ đưa ra quan niệm tốt xấu trên internet, đương nhiên sẽ phải có một cuộc tranh luận xảy ra.

Sau đó trọng tài sẽ chấm điểm để quyết định thắng bại sau cùng.

Nhưng lần này là ngoài ý muốn, thứ hắn đưa ra về khái niệm Nhân Thể Chủng Thần chính là "Hàng trí đả kịch".

Thứ các cấp Học Phủ khác đưa ra là khái niệm, mà thứ hắn đưa ra không chỉ là khái niệm, mà còn là hệ thống lý thuyết hoàn chỉnh.

Lúc này màn hình trong lớp đang phát trực tiếp ban công pháp của Cuồng Phong Học Phủ.

Bọn họ đang đưa ra khái niệm về hệ thống tu luyện vô cùng mới lạ là "Tế bào tái sinh", ý tưởng đó là sử dụng linh khí kích thích tế bào tái sinh, như vậy sẽ có thể tăng tốc độ chữa lành vết thương.

Và phần khái niệm của lớp này nhận về bão bình luận điên cuồng châm biếm.

"Đây là cái khái niệm gà cay* gì thế, mặc dù tôi không hiểu về tu luyện, nhưng vẫn biết rõ số lần phân chia tế bào của con người có hạn, sao khái niệm này của mấy bạn không đặt luôn là cách tự sát đi? Tôi cho 1 điểm trước."

*(tiếng lóng trên internet) rác (chơi chữ của 垃圾 [la1 ji1])

‘Buồn cười mấy ông nội này, quả nhiên mỗi lần khái niệm hổ phách thi đấu chắc chắn sẽ có mấy cái khái niệm khôi hài như này, cách để linh khí kết hợp với cơ thể còn chưa nói rõ, thế mà ban này đã lên tận vấn đề tế bào rồi? Cứ coi như khái niệm của mấy ông có thể thực hiện, nhưng mấy ông đã từng nghĩ xem các nghiên cứu viên ở viện nghiên cứu Hổ Phách sẽ muốn hoàn thiện cái khái niệm này chưa?”

“Học viên tán chuyện, nghiên cứu viên mệt mỏi gãy chân, mong rằng trước khi đưa ra khái niệm hãy vì các nghiên cứu viên trong viện nghiên cứu Hổ Phách mà nghĩ lại một chút đi (khinh bỉ. jpg) “

…

Bởi vì các cấp lớp dự thi cũng có thể nhìn thấy phần bình luận trên màn hình, cho nên tâm trạng của các học viên Cuồng Phong Học Phủ cũng không quá tốt.

Chỉ còn kém lấy bàn phím ra cãi tay đôi với cư dân mạng.

Mỗi cấp lớp dự thi đều có một tiếng để giải thích nội dung của khái niệm, dù cho thời gian có thể không đủ, nhưng đấu vòng loại không cần thiết phải trình bày quá kỹ càng, chỉ cần để người xem phát sóng trực tiếp hiểu là được.

Sau khi thành viên ban công pháp của Cuồng Phong Học Phủ hoàn thành phần giải thích, trên Internet sẽ hiện lên điểm đánh giá trung bình ở kênh phát sóng trực tiếp.

Khái niệm tu luyện của học viên Cuồng Phong Học Phủ đưa ra chỉ nhận được 3.1 điểm trung bình, thành tích không lý tưởng mấy.

Nhưng nếu xét về phần hợp lý, Phong Kỳ cảm thấy không có vấn đề gì.

Điểm của người trên Internet cho cũng không tin được, bởi có thể thuê người để đánh giá điểm cao.

Nhưng làm như vậy chắc chắn là đang gây hấn với viện nghiên cứu Hổ Phách, hậu quả mười phần nghiêm trọng, bởi vậy không có Học Phủ nào dám làm thế.

Trừ chuyện đó, giám khảo mạng chỉ dùng cho vòng loại, còn trận chung kết cuối cùng phải là đoàn giám khảo nghiên cứu viên của Hổ Phách chấm.

Phần giám khảo mạng chủ yếu chỉ là để tăng độ nổi tiếng cho cuộc thi khái niệm, từ đó sẽ càng có nhiều người tham gia.

Phần thi của Cuồng Phong Học Phủ kết thúc, tiếp theo là ban công pháp của Ngân Hà Học Phủ.

Chuyên ngành nghiên cứu công pháp của Ngân Hà Học Phủ luôn nằm trong hãng ngũ đứng đầu giữa các trường đại học, đây cũng là lý tưởng của Phong Kỳ lúc trước.

Lần này học viên của Ngân Hà Học Phủ đưa ra một khái niệm rất thú vị về hệ thống tu luyện "Nhãn thuật".

Cảm hứng của khái niệm này được lấy từ sinh vật "Trăm mắt".

Nó đã bị xua đuổi bởi tộc trăm mắt, là sinh vật cường đại được đánh giá là "Răng nanh (cấp ba)".

Lúc trước vì giết thần Trăm Mắt, con người đã phải trả một cái giá không nhỏ, thậm chí các thành viên trong chiến đoàn cấp B đều tử trận trong trận chiến này.

Năng lực nó rất mạnh, khắp người nó có nhiều con mắt có thể phát huy công năng khác nhau trong chiến đấu.

Nghe học viên Ngân Hà Học phủ giảng giải khái niệm nhãn thuật, Phong Kỳ không thể không công nhận:

"Ngân Hà Học Phủ quả nhiên rất mạnh, bọn họ đã đưa ra một phần lý thuyết của khái niệm nhãn thuật, khái niệm này cũng có thể thực hiện."

Lâm Nhiễm nghe thấy thế, mở miệng cười nói:

“Nếu không gặp được anh, em đoán lần này Ngân Hà Học Phủ có khả năng sẽ giành vị trí quán quân, đáng tiếc!”

“Đúng thế!” Phong Kỳ gật đầu thể hiện đồng ý, không một chút khiêm tốn.

Tiếp tục nhìn vào màn hình, sau đó có mấy cấp lớp đưa ra vài khái niệm tu luyện không sai sót gì, nhưng so với khái niệm nhãn thuật của Ngân Hà Học Phủ đưa ra thì vẫn có khoảng cách.

Rất nhanh đã tới giờ cơm trưa, cuộc thi khái niệm Hổ Phách tạm dừng lại, bắt đầu thời gian nghỉ ngơi.

Sau khi xem cuộc thi cả buổi sáng, nhóm học viên công pháp cùng lớp đều vô cùng tự tin, càng có lòng tin sẽ đoạt được giải quán quân.

Lúc này Phong Kỳ với Lâm Nhiễm đã tới phòng ăn Học Phủ ăn cơm trưa, sau đó bọn hắn trở về ban một công pháp.

Chờ khoảng nửa giờ, thi đấu khái niệm tiếp tục diễn ra.

Hết chương 205.

Chương 206. Tương lai có hy vọng (2)

Vào 2 rưỡi chiều, cuối cùng cũng đến lượt Tinh Thành Học Phủ dự thi, camera trên màn hình trong phòng học được mở ra.

Phần phát sóng trực tiếp trên màn hình lập tức chuyển sang phòng học ban một công pháp.

Lớp trưởng ban một lúc này cũng đứng lên, chào hỏi với cư dân mạng, sau đó không lãng phí thời gian nữa, bắt đầu giới thiệu về khái niệm Nhân Thể Chủng Thần.

Lúc này số người xem phòng phát sóng trực tiếp tăng nhanh.

Khái niệm Nhân Thể Chủng Thần đã trở thành chủ đề nóng trên internet, cư dân mạng chưa hiểu rõ tình hình cụ thể đã sớm muốn tìm hiểu ngọn ngành.

Sau khi lớp trưởng giải thích tường tận về khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, các học viên khác lần lượt đứng lên để bổ sung hoàn thiện nội dung khái niệm.

Thời gian một tiếng đương nhiên không đủ, các học viên muốn giải thích ngắn gọn trong vòng đấu loại này, để cư dân mạng có thể hiểu đại khái là được.

Nửa tiếng sau, kênh trực tiếp nhận được bão bình luận khen ngợi như thuỷ triều dâng lên:

“Đây là khái niệm hệ thống tu luyện rất mới mẻ, nhất định sẽ chiếm một vị trí trong hệ thống tu luyện đổi mới, nghe nói

ban công pháp Tinh Thành Học Phủ đã hoàn thiện khái niệm này rồi, không biết đây có phải sự thật không.”

“Thầy giáo bảo tôi tới xem, nói thật tôi đã rất ngạc nhiên, ban công pháp của Tinh Thành Học Phủ sao đột nhiên lại ra sức nghiên cứu như thế?”

“Max điểm, chắc chắn phải max điểm, khái niệm Nhân Thể Chủng Thần đối với những người tu luyện như chúng tôi rất hữu ích, các bộ phận trong cơ thể con người luôn là điểm yếu trong những trận chiến, khái niệm Nhân Thể Chủng Thần sẽ giải quyết được vấn đề nan giải này.

“Cho điểm tối đa, dù tôi không hiểu gì về tu luyện, nhưng tôi thấy tất cả mọi người đều khen hay, nếu tôi đánh giá không tốt vậy thì quá lạc loài rồi, chắc chắn phải đánh hàng dài 666 để tỏ ra mình rất chuyên nghiệp.”

…

Thời gian chắc chắn không đủ.

Mới giải thích chưa được một phần ba nội dung, phần phát sóng trực tiếp đã bị ngắt, điểm đánh giá trung bình hiện lên giữa màn hình.

[Tinh Thành Học Phủ - ban công pháp điểm đánh giá trung bình: 9.9 điểm (Điểm tối đa: 10 điểm)]

Trong phòng học lập tức xuất hiện tiếng hoan hô, trên mặt các học viên đều xuất hiện hưng phấn khó che giấu.

“Hoàn mỹ.” Lâm Nhiễm kích động nắm chặt tay, cứ như người nghiên cứu ra khái niệm Nhân Thể Chủng Thần là hắn.

Trên mặt Phong Kỳ cũng hiện ra ý cười.

Lúc này phần điểm bên góc phải màn hình biến đổi, Tinh Thành Học Phủ xếp thứ nhất, cách hạng hai là Ngân Hà Học Phủ tận 1.7 điểm.

Bóng người Bạch Phu Sinh xuất hiện ở cửa phòng học, từ xa giơ ngón tay cái với hắn, trên mặt khó nén nụ cười.

Phong Kỳ thấy thế, cười một cái, cũng giơ ngón tay cái lên.

Màn hình phát sóng trực tiếp lúc này đã chuyển sang lớp Học Phủ khác, nhưng đã có châu ngọc phía trước, các học viên ở phần phát sóng trực tiếp sau cảm xúc không cao.

Trong phần diễn thuyết sau đó, cũng có mấy khái niệm khái niệm thực tế khá mới lạ.

Nhưng những khái niệm này vẫn không thể so sánh được với khái niệm nhân thể chủng thần.

Thậm chí ngay cả khái niệm tu luyện bình thường có thể đạt được hơn 5 điểm cũng bị ảnh hưởng bởi khái niệm thi đấu trước, điểm bị thấp xuống không ít.

Cuộc thi phát sóng trực tiếp trong ngày đã kết thúc, vòng đấu loại này sẽ được diễn ra trong ba ngày, nhưng khái niệm Nhân Thể Chủng Thần đã trở thành chủ đề nóng trên mạng.

Cư dân mạng đều nhất trí rằng, Tinh Thành Học Phủ lần này sẽ trở thành hắc mã của cuộc thi khái niệm Hổ Phách, giành được chức quán quân.

Cuối cùng Phong Kỳ - người đưa ra khái niệm cũng trở thành nhân vật được thảo luận nhiều trên mạng.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ thấy mình trở thành chủ đề nóng trên mạng xã hội ở hiện thực!

Đó chính là lịch sử trước đây chưa từng có.

…

Lúc này tại văn phòng hiệu trưởng.

Nghe tiếng điện thoại vang lên, trên mặt Bạch Phù Sinh xuất hiện vẻ bất đắc dĩ. Ông không nhớ đây là lần thứ mấy

nghe điện thoại nữa rồi, sau khi nhận điện thoại, đầu bên kia truyền tới âm thanh quen thuộc:

"Lão Bạch, tôi hỏi thăm chút, cái khái niệm kia hình như là do tân sinh Phong Kỳ của Học Phủ ông đưa ra đúng không? Ông giúp tôi hỏi cậu ấy xem có hứng thú đến viện nghiên cứu Phù Không công tác sau khi tốt nghiệp không."

"Cậu ấy bây giờ là giáo viên dạy thay của Tinh Thành Học Phủ, sau khi tốt nghiệp khả năng sẽ ở lại trường dạy học, xin lỗi…."

Sau khi từ chối bạn cũ, tên mặt Bạch Phù Sinh xuất hiện ý cười.

Từ khi Phong Kỳ tới Tinh Thành Học Phủ đã mang lại cho ông không biết bao kinh hỉ.

Trước là vinh quang của cá nhân Phong Kỳ, mà lần này Phong Kỳ đã dẫn đầu ban công pháp của Học Phủ, để ông nở mày nở mặt trước đám bạn chí cốt.

Đối với quyết định mạo hiểm giữ Phong Kỳ ở lại dạy học lúc trước, ông cảm thấy vô cùng may mắn.

Nếu không phải mình nhanh tay, hiện tại chính là lúc ông phải đấm ngực, thở dài, tiểu tử ưu tú như vậy sao lại không ở lại Tinh Thành Học Phủ chứ.

Đối với tương lai của Phong Kỳ, bây giờ ông vô cùng chờ mong.

Phong Kỳ có thể đi bao xa ông không rõ, nhưng ông cảm thấy trong số tượng của người tài của Tinh Thành Học Phủ trong tương lai, chắc chắn sẽ có một cái thuộc về Phong Kỳ.

Lịch sử chắc chắn sẽ để lại dấu ấn của thời đại thuộc về Phong Kỳ.

Để khi các thế hệ tương lai mở ra phần lịch sử của thời đại này, hắn chắc chắn sẽ là một ngôi sao sáng chói.

Đại Bàng một ngày nổi lên cùng gió, sẽ bay lên chín vạn dặm như diều gặp gió.

Thiếu niên này, tương lai có hy vọng.

Hết chương 206.

Chương 207. Tân học viên (1)

Hai ngày sau đó, giai đoạn sơ bộ của Hổ Phách khái niệm thi đấu đã kết thúc.

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ và cư dân mạng, khái niệm tu luyện của nhân thể chủng thần hoàn toàn có ưu thế khi bước vào vòng loại.

Tuy nhiên, có gần một nửa số người dự thi khái niệm đã bị từ chối trong giai đoạn sơ bộ và cạnh tranh hết sức tàn khốc.

Những khái niệm tu luyện bị bác bỏ này cũng không phải là loại bỏ hoàn toàn, suy cho cùng cư dân mạng chấm điểm chỉ dựa trên sở thích và kiến thức chuyên môn không hề vững chắc.

Vì để tránh cho những viên ngọc quý trong khái niệm tu luyện bị loại bỏ, kế tiếp là dàn giám khảo bao gồm các giáo viên từ những trường khác sẽ đánh giá khái niệm tu luyện bị loại bỏ và quyết định có phục hồi lại hay không.

Phong Kỳ không còn chú ý đến tình hình vòng thi đấu tiếp theo.

Bất luận là vòng loại hay là vòng chung kết sau đó thì đối với Phong Kỳ hắn thực sự mà nói không có ý nghĩa gì cả.

Lần này, dùng khái niệm hệ thống tu luyện "Nhân thể chủng thần" giành được giải quán quân là ổn rồi, phần còn lại sẽ được giao cho các học viên của lớp công pháp thực hiện là được.

Tám trăm vạn cũng đã ngồi lên tàu và đang trên đường đến thẻ ngân hàng của hắn.

…

Hôm nay là thời gian tân sinh tập huấn kết thúc, buổi sáng tại sân trường đang diễn ra buổi tổng kết của tân sinh tập huấn.

Trong lúc đó, Bạch Phù Sinh sẽ trao phần thưởng có giá trị cho những học viên có biểu hiện xuất sắc trong thời gian tập huấn.

Và cũng trao danh hiệu "Tân sinh viên xuất sắc chuyên ngành đặc huấn" nghe không có chút ý nghĩa nào, nhưng coi như là một lời khích lệ.

Sau khi ăn trưa xong, Phong Kỳ mang Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đi tới phòng học của lớp chiến đấu số ba.

Phòng học nằm trên tầng bốn của tòa nhà dạy học số hai, có diện tích khoảng 200 mét vuông.

Bên trong phòng học, ngoài các trang thiết bị cơ bản như bàn học, bục giảng, các trang thiết bị bên ngoài như màn hình, máy chiếu, điều hòa cũng được trang bị sẵn.

Lúc này, bên trong phòng học có 11 học viên bao gồm cả Lữ Việt đã đến.

"Hai người ngồi trước đi." Sau khi bước vào lớp, Phong Kỳ nhìn Lâm Nhiễm cùng Mộc Tinh và nói.

Cả hai cùng gật đầu ngay lập tức và đi đến chỗ của mình.

Chờ sau khi Lâm Nhiễm và Mộc Tinh ngồi vào chỗ, Phong Kỳ bước lên bục giảng, trước tiên hắn viết tên của mình lên bảng đen, sau đó xoay người lại và mỉm cười nhìn các học viên bên dưới:

“Tôi tên là Phong Kỳ và sẽ là thầy chủ nhiệm của lớp chiến đấu số ba này. Tiếp theo chúng ta sẽ giới thiệu về bản thân của mình trước, để chúng ta có ấn tượng về nhau.”

Những học viên có mặt trong phòng học này không hiểu tình hình hiện tại và rất ngạc nhiên khi nghe Phong Kỳ nói rằng hắn là thầy chủ nhiệm của lớp chiến đấu số ba.

Khi lần đầu tiên Phong Kỳ bước vào, bọn họ còn nghĩ hắn là bạn học cùng lớp, nhưng họ lại không ngờ hắn là chủ nhiệm.

Lâm Nhiễm ngay lúc này rất phối hợp, đứng lên trước, cười và giới thiệu về bản thân:

“Tôi tên là Lâm Nhiễm, sinh viên trao đổi đến từ Lẫm Đông Học Phủ, cũng là bạn cùng lớp với các vị…”

Khi Lâm Nhiễm nói ra tên và danh tính của hắn là sinh viên trao đổi, biểu hiện sắc mặt của các học viên có mặt tại đây có chút thay đổi.

Tiểu nhà tư bản Tu Hồng Vân thậm chí còn ngạc nhiên hơn:

“Cậu có phải là Lâm Nhiễm, người được Viện Nghiên cứu Hổ Phách nhận vào trước đó phải không?”

“Chính là tôi.” Lâm Nhiễm rất điệu đà ôm quyền nói.

Sau khi Lâm Nhiễm giới thiệu xong, Tu Hồng Vân ngồi bên phải đứng dậy, gãi đầu cười ngây ngô nói:

“Tôi tên là Tu Hồng Vân, đến từ Tập Đoàn Toái Không, ngoại trừ trong nhà có chút tiền, diện mạo cũng không có gì đặc biệt, hy vọng mọi người có thể cùng tôi kết giao trở thành bạn.”

“Tập Đoàn Toái Không? Là một trong những nhà tài trợ lớn nhất của nhà ăn Tinh Thành Học Phủ?” Lâm Nhiễm ngạc

nhiên nói.

“Ngoại trừ nhà ăn của Học Phủ, thiết bị vật chất công cộng của Học Phủ cũng được tài trợ.”

Nghe được câu trả lời này, tất cả mọi người có mặt ở đây đều gán cho Tu Hồng Vân là “Nhà tư bản.”

Sau khi giới thiệu xong, Dương Tiểu Tâm vóc người nhỏ nhắn và rất đáng yêu, cẩn thận đứng dậy tự giới thiệu:

“Tôi tên là Dương Tiểu Tâm, đến từ quân bộ Tinh Thành…”

“Tôi tên là Hạ Long (Hạ Hổ, Hạ Báo), đến từ chiến đoàn lĩnh vực Bách Thú…”

“Tôi tên là Giả Dịch, đến từ Viện Nghiên cứu Phù Trận Bát Quái. Vì gia nhập Viện Nghiên cứu Phù Trận Bát Quái, tôi đã đặc biệt đến Tinh Thành Học Phủ để trải qua quá trình tôi luyện. Tôi biết rằng mọi người đều giống như tôi.”

“Tôi tên là Thái Quả, đến từ Viện Nghiên cứu Y Liệu. Mục tiêu của tôi chính là vào được Viện Nghiên cứu Y Liệu bằng chính thực lực của bản thân. Tôi hy vọng trong tương lai có thể cùng mọi người trở thành bạn.”

“Tôi tên là Nghiêm Phục, đến từ chiến đoàn lĩnh vực Sơn Nhạc, mục tiêu tương lai của tôi chính là trở thành chiến sĩ lĩnh vực ưu tú…”

Hết chương 207.

Chương 208. Tân học viên (2)

Trong phần giới thiệu bản thân, tất cả các tân học viên đều tiết lộ lý lịch của mình mà không che giấu điều gì.

Rồi tiếp đến lượt hòa thượng đứng dậy, nhìn lướt qua mọi người và nói:

"Tôi tên là Tuệ Hư, đến đây là để kiếm sống, mọi người có việc gì tốt nhất đừng nên kiếm tôi, cho dù có kiếm, tôi nhất định sẽ không giúp, nhưng tôi vẫn hy vọng có thể cùng mọi người trở thành bạn."

Mọi người: "…"

Tuệ Hư giới thiệu có phần hơi ngay thẳng, có thể là nội tâm nghĩ gì thì nói đấy.

Sau khi hắn ta ngồi xuống, Lữ Việt đứng lên:

"Lữ Việt, không có lai lịch."

Đối với Lữ Việt, thì mọi người cũng không có xa lạ gì, hắn là tân học viên có biểu hiện xuất sắc nhất trong thời đặc huấn, hơn nữa hắn còn được gọi là tân học viên mạnh nhất trong khóa 23.

Sau khi hắn ngồi xuống, Nhạc Bình An người đeo kính và có tướng mạo trông rất ấm áp, dịu dàng đứng dậy:

"Tôi tên là Nhạc Bình An, đến từ Viện Nghiên cứu Khoa Học Kỹ Thuật, mọi người có cần gì thì cứ tìm tôi, nếu có đủ khả năng tôi sẽ giúp mọi người…"

Sau khi Nhạc Bình An giới thiệu xong và chuẩn bị ngồi xuống, Phong Kỳ nhìn hắn và hỏi:

"Thầy đọc tư liệu của em, em còn là một dược sư linh trung cấp đúng không?"

"Vâng, em học lúc rảnh." Nhạc Bình An có hơi ngượng ngùng trả lời.

Nghe được câu trả lời của Nhạc Bình An, trong đầu Phong Kỳ nảy ra một ý tưởng.

Trong tương lai, có lẽ Nhạc Bình An có thể giúp được hắn rất nhiều trong việc tiết kiệm tiền.

Tất nhiên hắn cũng sẽ không để cho Nhạc Bình An bỏ ra không công, đến lúc đó hắn sẽ dùng tri thức để trao đổi.

Cuối cùng đến lượt Mộc Tinh giới thiệu.

Dưới ánh mắt khích lệ của Phong Kỳ, cô từ từ đứng lên:

"Tôi tên là Mộc Tinh là…là thập hoang giả bên ngoài Tinh Thành."

Nghe Mộc Tinh giới thiệu về bản thân, mọi người cũng không có phản ứng mạnh mẽ gì nhiều, dường như đã nhìn thấu Mộc Tinh xấu hổ, Hạ Long nhếch mép cười nói:

"Không có gì đáng để xấu hổ cả, thập hoang giả không cần phải xấu hổ, ở đối kháng với lĩnh vực xâm lược phương diện, thập hoang giả có đóng góp không thua gì cư dân trong thành phố, sự đóng góp của cậu đáng được tôn trọng, cha tôi nói ông ấy thích nhất là hợp tác với những thập hoang giả trong tổ chức lĩnh vực chiến đoàn cùng bọn họ cùng nhau chiến đấu."

"Đúng vậy, cha tôi cũng nói như vậy." Lúc này Nghiêm Phục cũng lên tiếng đáp lại.

Ba anh em nhà họ Hạ cùng Nghiêm Phục đều xuất thân từ các chiến đoàn nổi tiếng trong lĩnh vực này, cho nên đối với bọn họ đều có ấn tượng rất tốt với thập hoang giả, và cũng không có phân biệt đối xử với những thập hoang giả như người trong thành phố.

Bọn họ lên tiếng làm cho Mộc Tinh cảm thấy trong lòng bớt lo lắng hơn và xuất hiện một nụ cười dễ thương trên khuôn mặt.

Sau khi mọi người giới thiệu xong, Phong Kỳ bước xuống bục giảng và đi vào giữa các học viên, cười nói:

“Hôm nay, không có tiết học, nên chúng ta hãy cùng nhau nói về quan điểm tương lai. Mọi người sẽ lần lượt nói về suy nghĩ của bản thân.”

“Tuệ Hư, cậu trước đi.” Phong Kỳ để Tuệ Hư nói trước.

Trước câu hỏi, Tuệ Hư gãi đầu:

“Thật sự tôi không biết tương lai sẽ ra sao, nhưng trời có sập xuống thì sẽ có người khác trèo chống, việc của tôi là ăn no ngủ kỹ, không cản trở người khác là được.”

Nghĩ đến lời đánh giá con người trong tương lai về đại sư Tuệ Hư, và nhìn thấy bộ dạng bây giờ của hắn ta, Phong Kỳ trong lòng cảm thấy vô cùng bất lực.

“Tu Hồng Vân, vậy còn cậu thì sao?” Lúc này Phong Kỳ nhìn về phía Tu Hồng Vân.

“Tôi nghĩ tương lai nhất định sẽ đi theo hướng phát triển tốt hơn, nhân loại chúng ta đang quật khởi nhanh chóng, thắng lợi chỉ là vấn đề thời gian thôi.”

“Lữ Việt.”

Nghe được câu hỏi, Lữ Việt đứng lên:

“Tôi hy vọng rằng nhân loại chúng ta cuối cùng sẽ chiến thắng, nhưng tôi biết rằng cơ hội chiến thắng của nhân loại rất là mong manh.”

Nghe được những lời này, mọi người đang huyên náo, bỗng tất cả chuyển sự chú ý sang Lữ Việt.

Phong Kỳ cũng hỏi với vẻ mặt nghi ngờ:

“Tại sao cậu nói như vậy?”

“Có khi không biết lại chính là một loại bảo hộ đối với người bình thường, ngược lại biết càng nhiều thì càng đau, khi thời điểm suy nghĩ bản thân bị lật đổ hoàn toàn, nội tâm sẽ sụp đổ chỉ trong chốc lát.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ sững sờ.

Đây không phải là kinh nghiệm từng trải lúc trước của hắn sao, hắn vốn cho rằng tương lai nhân loại hoàn toàn tươi sáng, nhưng khi đạt được khả năng tiến vào mộng cảnh tương lai, ảo tưởng trong lòng hắn bị hiện thực đánh tan hoàn toàn.

Cho nên những lời Lữ Việt nói, quả thật không sai.

Sự thiếu hiểu biết đôi khi lại là một loại bảo vệ có thể khiến con người có niềm tin về tương lai, tin tưởng kiên định rằng tương lai sẽ như mong muốn của bản thân và sẵn lòng làm việc không mệt mỏi vì tương lai lý tưởng.

Chỉ tới khi biết được sự thật, đa số người sẽ chọn cách từ bỏ, sống được ngày nào hay ngày đó.

“Tên điên, cậu nói những lời này là có ý gì?”

Hết chương 208.

Chương 209. Kinh thiên động địa

Vào lúc này này Hạ Hổ trợn mắt nói, rất rõ ràng là hắn hết sức bất mãn với những lời nói của Lữ Việt về tương lai đen tối của nhân loại.

Lữ Việt không trả lời câu hỏi của Hạ Hổ, mà nhìn Phong Kỳ rồi hỏi:

Thầy Phong, nếu một ngày nào đó thầy biết được rằng kết cục trong tương lai là dù có vùng vẫy thế nào thì nhân loại cũng sẽ thất bại thảm hại, thầy có còn cố gắng nữa không?

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ im lặng vài giây rồi gật đầu nói:

"Ta sẽ tiếp tục cố gắng, trong tuyệt vọng vẫn vùng vẫy tiến lên, cho đến khi tận mắt chứng kiến ngày tận thế giáng xuống, hoặc phép màu xuất hiện."

Nghe được câu trả lời của Phong Kỳ, trên mặt Lữ Việt nở nụ cười:

"Đây cũng là câu trả lời của ta, từng có một cô gái nói với ta rằng, kẻ vẫn tin vào phép màu xuất hiện khi ở trong cảnh tuyệt vọng, bản thân họ cũng vĩ đại như phép màu vậy."

"Cô ấy là ai?" Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi.

"Một người đã sống rất lâu, vẫn luôn tìm kiếm phép màu cho nhân loại, từng nhiều lần thất bại nhưng chưa bao giờ khiến cô ấy từ bỏ, trong mắt ta, cô ấy chính là phép màu của nhân loại."

Lời nói của Lữ Việt khiến hắn đột nhiên nghĩ đến Úy Vi.

Trong số những nhân vật lịch sử hắn từng xem qua, chỉ có Úy Vi là phù hợp với mô tả của Lữ Việt.

Nhưng hắn lại cảm thấy có lẽ không phải là Úy Vi.

Lữ Việt nói rằng cô ấy đã sống rất lâu, nhưng lại gọi cô ấy là "cô gái", trong khi Úy Vi rõ ràng là một thiếu phụ xinh đẹp, không hề liên quan gì đến từ "cô gái."

Tiếp theo, suy nghĩ của mọi người về tương lai đều rất giống nhau.

Tất cả đều kiên định cho rằng nền văn minh nhân loại đang trong giai đoạn phát triển với tốc độ cao, mối đe dọa của lĩnh vực đối với nhân loại đang dần suy yếu, rồi sẽ có một ngày thế giới này sẽ không còn lĩnh vực và quái vật lĩnh vực nữa.

Đối với tương lai lý tưởng của họ, Phong Kỳ không vạch trần.

Bởi vì hy vọng là tốt đẹp, có thể khiến con người luôn tràn đầy tự tin, còn tuyệt vọng thì đau khổ.

Nhân loại cần tiến lên trong sự bao trùm của lời nói dối, như vậy tương lai mới có thể xuất hiện phép màu.

Cuối cùng đến lượt Lâm Nhiễm phát biểu, chỉ thấy hắn cười hì hì đứng dậy:

"Quan điểm của tôi về tương lai cũng giống như mọi người, nhưng tôi sẽ không ngồi chờ chết, tương lai tôi nhất định có thể nghiên cứu ra một môn công pháp kinh thiên động địa, thúc đẩy nền văn minh nhân loại tiến gần hơn đến tương lai lý tưởng."

Nghe được lời phát biểu của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ trong lòng bất lực.

Lâm Nhiễm trong tương lai thực sự đã nghiên cứu ra một "môn công pháp tu luyện siêu cấp", chỉ là không thể thúc đẩy sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại, ngược lại còn trở thành vật cản trên con đường phát triển của nền văn minh nhân loại.

Khiến hàng trăm vạn người mất mạng, đồng thời cũng khiến sự phát triển của nhân loại về mặt tu luyện học bị đình trệ một thời gian.

Thật sự có thể gọi là kinh thiên động địa.

Sau khi kết thúc buổi học đầu tiên của lớp chiến đấu ban 3, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về 11 học sinh của mình.

Một số người trong số họ đến học viện Tinh Thành để được đánh bóng tên tuổi, sau khi tốt nghiệp họ sẽ được chọn bởi các thế lực mà họ thuộc về.

Nhưng cũng có những người như Tu Hồng Tâm, Dương Tiểu Tâm và Thái Quả những người muốn đạt được một số thành tựu bằng nỗ lực của chính họ.

Suy đồi nhất thuộc về hòa thượng, có mục tiêu rõ ràng đó là hắn chỉ đến để lêu lổng.

Trong số đó người bí ẩn nhất là Lữ Việt, người chưa bao giờ tiết lộ mục đích thực sự của mình khi đến học viện Tinh Thành.

Sau buổi học đầu tiên, các học sinh giải tán, Phong Kỳ kêu Nhạc Bình An lưu lại.

Nhìn Nhạc Bình An ngại ngùng, hắn cười hỏi:

"Bình An, cậu có thể pha chế rượu Công Đức tương tự pha chế công thức đan dược được không?"

Đối mặt với câu hỏi, Nhạc Bình An lập tức lắc đầu:

“Thành phần công thức rượu tôi đã biết qua, phi thường phức tạp, cần mấy trăm linh tài phối hợp luyện chế, chí ít cũng chỉ có cao cấp hoặc đặc thù dược sư mới có thể luyện chế.”

Sau khi nói xong, Nhạc Bình An tò mò hỏi: “Thầy Phong, thầy có nhu cầu gì về phương diện này không?”

Phong Kỳ nghe thấy điều này và gật đầu:

“Tôi tu luyện linh thực bình thường tiêu hao rất nhiều tiền, cần dược sư như cậu trợ giúp, nhưng tôi sẽ không lấy không của cậu, tôi sẽ dùng tiền hoặc là cách khác bù đắp cho cậu.”

Nhạc Bình An ngượng ngùng gật đầu:

“Em không thể luyện chế rượu Công Đức, nhưng có thể luyện chế những linh thực năng lượng khác, thầy có bao nhiêu ngân sách, em có thể thử một chút.”

“Không có ngân sách cố định, chỉ cần chọn những gì mà cậu cho là giá tốt nhất. Hãy thêm bạn bè trước, sau đó cậu có thể gửi danh sách tài liệu linh thực cho tôi.”

“Được, không vấn đề gì.”

Sau khi thêm bạn với Nhạc Bình An, Phong Kỳ đi thẳng về ký túc xá.

Ngồi vào bàn làm việc, hắn nghĩ đến cô gái bí ẩn mà Lữ Việt đã nói đến, và tự hỏi tại sao Lữ Việt lại gọi cô là “kỳ tích”.

Hết chương 209.

Chương 210. Rượu Thanh Tâm (1)

Trong lúc suy nghĩ, hắn chợt nghĩ đến Mộ Trảo. Cô ấy là một nhân vật bí ẩn trong lịch sử, không ai biết nguồn gốc của cô ấy, như thể cô ấy xuất hiện trong lịch sử từ hư không.

Theo suy đoán của hắn, Mộ Trảo rất có thể đến từ Thông Thiên Lộ. Chỉ xét về ngoại hình mà nói, cô ấy cũng phù hợp với miêu tả về một "cô gái", còn về việc cô ấy sống lâu năm hay chưa thì hắn cũng không biết.

Đang suy nghĩ thì một khung avatar nhảy lên xuất hiện ở góc dưới bên phải màn hình.

Sau khi nhấp vào, có một tin nhắn từ Nhạc Bình An, và một tài liệu có tiêu đề "Rượu Thanh Tâm" được đính kèm, sau khi nhấp vào nó, có một danh sách các loại linh thực được liệt kê chi tiết. Hắn không ngờ Nhạc Bình An lại hiệu quả như vậy, vì vậy hắn đã lập một danh sách.

Sau khi nhìn lướt qua tên của linh thực trong danh sách, hắn mở trang web mua sắm, bắt đầu tính xem mua những linh tài này cần bao nhiêu tiền.

Một lúc sau, hắn nhận được câu trả lời, chi phí để ủ một bình rượu Thanh Tâm khoảng 120 vạn.

Hắn cũng không có bao nhiêu tiền tích góp, tất nhiên cũng không có tiền mua lô linh thực này.

Sau một lúc im lặng, hắn lấy điện thoại di động ra và bấm số của Bạch Phù Sinh.

Sau khi điện thoại reo vài lần, tiếng cười của Bạch Phù Sinh truyền tới:

“Tiểu Kỳ, tìm thầy có chuyện gì?”

“Hiệu trưởng, em muốn cùng thầy bàn một chuyện.”

“Nói đi, chỉ cần em không đòi làm hiệu trưởng, mọi thứ đều dễ nói.”

“Vậy em có thể làm hiệu trưởng không?”

“Nếu không có chuyện gì tôi liền cúp máy đây.”

Giọng nói khó chịu của Bạch Phù Sinh vang lên từ đầu bên kia điện thoại.

“Đừng, thực ra em chỉ muốn ứng trước 300 vạn tiền thưởng Hổ Phách cạnh tranh.” Phong Kỳ có chút xấu hổ.

“Ứng trước tiền thưởng? Em thật sự cho rằng em có thể có đoạt được quán quân ư?”

“Chẳng lẽ không phải sao?”

Đối với sự tự tin của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh dường như hơi bất lực.

Vốn muốn bác bỏ, lại phát hiện tựa hồ giống với lời Phong Kỳ nói. Giành được quán quân với Nhân Thể Chủng Thần là tất nhiên, Bạch Phù Sinh dường như không còn chút lo lắng nào.

Sau một hồi im lặng, Bạch Phù Sinh nói:

“Mặc dù thầy cũng nghĩ rằng em sẽ đoạt được quán quân, nhưng đừng nghĩ rằng thầy là hiệu trưởng thì có thể làm bất cứ điều gì em muốn.”

“300 vạn có thể thưởng cho em dưới dạng phần thưởng sau khi em đoạt quán quân, nhưng trường học tài trợ cũng cần phải báo cáo lên trên. Em muốn thầy dùng lí do gì để ứng trước cho

em? Đó không phải là lấy việc công làm việc tư hay sao?" Nghe được lời này, hắn có chút không nói nên lời.

Hắn thực sự không nghĩ tới điểm này. Mặc dù chức quán quân đã nắm chắc trong tay rồi, trước khi đoạt được chức quán quân thì Bạch Phù Sinh không thể báo cáo.

Nhưng khi Phong Kỳ chuẩn bị từ bỏ, thì giọng nói của Bạch Phù Sinh truyền tới:

"Gần đây có một đợt nâng cấp cơ sở hạ tầng cần phân bổ kinh phí. Nếu em cần thì chuyển 300 vạn cho em trước, đến khi nhận được chức quán quân rồi bổ sung vào sau."

"Đây không phải là lấy việc công làm việc tư hay sao?" Phong Kỳ sửng sốt, có chút theo không kịp ý nghĩ của Bạch Phù Sinh.

"Muốn hay không hãy nói cho thầy biết!"

"Vậy số tiền này có ảnh hưởng đến quá trình xây dựng trường không?"

"Không, chỉ 300 vạn nên không ảnh hưởng nhiều lắm. Hơn nữa số tiền này sau khi xây xong thì nghiệm thu mới trả, khoảng 1 tháng nữa nên em không cần lo."

"Vậy thì em cần rồi, cảm ơn đã chiếu cố!"

Một lúc sau, Phong Kỳ nhận được 300 vạn dưới tên Học viện Tinh Thành.

Ghi chú: Phí bảo trì và gia hạn cho đường băng đặc biệt trong sân chơi của Học viện Tinh Thành.

Vốn dĩ số tiền này nên gửi cho các đơn vị thi công thuê bên ngoài.

Nhưng lúc này nó lại túi của hắn.

Hắn biết rằng Bạch Phù Sinh phải chấp nhận chịu rất nhiều rủi ro khi làm vậy. Hắn vô cùng cảm động.

Sau khi nhận được tài trợ, hắn nhấp vào trang web mua sắm và kéo các loại linh thực vào giỏ hàng theo danh sách do Nhạc Bình An cung cấp.

Dọn sạch giỏ hàng xong, hắn đã chi tổng cộng 121 vạn.

Khi làm xong tất cả những điều này, ngoài cửa sổ bây giờ đã là ban đêm.

Sau khi liên lạc với Lâm Nhiễm, hắn rời khỏi ký túc xá và đi thẳng đến nhà ăn của trường.

Sau bữa tối, hắn chọn cùng Lâm Nhiễm ở thư viện học bài, mãi đến sáng sớm mới trở về ký túc xá.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ nhận được tám gói hàng chuyển phát nhanh.

Sau khi liên lạc với Nhạc Bình An, hắn mang gói hàng chuyển phát nhanh đến phòng ký túc xá của Nhạc Bình An.

Sau khi gõ cửa, Nhạc Bình An mang dép lê và bộ đồ ngủ màu xanh ra mở cửa.

“Thầy Phong, mời vào.”

Phong Kỳ gật đầu cười và bước vào phòng.

Cách bài trí phòng của Nhạc Bình An giống như ký túc xá của hắn, ngoài ra có bốn dụng cụ cơ khí nhỏ trong phòng.

Dường như nhìn thấy sự nghi ngờ của hắn, Nhạc Bình An ngay lập tức giải thích:

“Những dụng cụ này đều là công cụ cần thiết của dược sư, dùng để luyện chế, nghiền nát, trộn lẫn và đo lường. Nếu không có những công cụ này hỗ trợ, với năng lực luyện linh thực của em, luyện bằng đôi tay này có chút miễn cưỡng”

Hết chương 210.

Chương 211. Rượu Thanh Tâm (2)

Sau khi nghe Nhạc Bình An giải thích, hắn lập tức gật đầu biểu thị đã biết.

Hắn đối với tình huống các đan dược sư đại khái có chút hiểu biết, thời điểm bọn họ phối hợp đan dược, khống chế số lượng là cực kỳ quan trọng.

Nếu sử dụng một loại linh thực với số lượng quá nhiều, đan dược có thể trở nên cực độc, vì vậy cần có các loại công cụ máy móc để hỗ trợ.

Nhưng cũng có những dược sư cường đại hoàn toàn không cần tới sự phối hợp của máy móc.

Bọn họ chỉ cần dùng tay nắm lấy, cân hai lần là có thể chuẩn xác phán đoán lượng linh thực cần dùng.

Về phần số năm linh thực cùng hiệu quả linh thực, có thể dùng mắt mũi phán đoán được, dược sư đỉnh phong có thể so sánh với máy dò hình người.

Sau khi Nhạc Bình An mở tất cả các gói đồ, ký túc xá tràn ngập mùi thuốc nồng nặc.

“Thầy Phong, các bước nấu rượu Thanh Tâm không phức tạp, có cần em dạy cho thầy không?”

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

“Nó có dễ không?”

“Kỳ thực công việc luyện dược sư rất phức tạp, bởi vì cần nhiều kiến thức, pha chế đơn phương cũng không khó, chỉ cần

thầy nắm vững các bước, phối hợp với dụng cụ đo lường, rất đơn giản.”

Sau khi nghe Nhạc Bình An giải thích, Phong Kỳ đột nhiên trở nên hứng thú. Nếu hắn có thể học nó, hắn sẽ không cần mỗi lần đều làm phiền Nhạc Bình An nữa.

Thời gian sau đó, hắn bắt đầu đi theo Nhạc Bình An học cách pha chế đan dược, trong khoảng thời gian này, Nhạc Bình An từng bước đều rất cẩn thận giải thích, không nóng nảy.

Phong Kỳ cũng học rất nghiêm túc và hắn không cảm thấy xấu hổ khi đặt câu hỏi nếu hắn không hiểu.

Trong quá trình giao tiếp, mối quan hệ giữa cả hai không còn xa lạ như trước.

Phải mất ba giờ để pha, chất lỏng màu xanh lam chảy ra từ dụng cụ pha và nhỏ xuống vòi dẫn vòng vào chai thủy tinh đã chuẩn bị trước.

Một lúc sau, một mùi thuốc nồng nặc lan tỏa khắp phòng.

“Linh thực dùng để làm Rượu Thanh Tâm có chứa Túy Hương Quả, dược lực này hẳn là không thấp, thầy Phong nên uống có chừng mực, đừng tham lam.”

Sau khi đưa chai thủy tinh cho Phong Kỳ, Nhạc Bình An nghiêm túc khuyên.

“Đa tạ.” Phong Kỳ lập tức gật đầu cảm tạ.

“Không có gì, đối với vấn đề tu luyện về sau cần thầy Phong chỉ bảo nhiều hơn một chút, chỉ cần thầy đừng chê em phiền toái.”

Vừa nói, Nhạc Bình An trên mặt lộ ra một tia cười ngượng ngùng.

“Làm sao có thể phiền toái? Tôi thích những học sinh năng động và ham học hỏi.” Trong cuộc trò chuyện, rào cản giữa học sinh và giáo viên đã tan biến.

Sau khi rượu Thanh Tâm được làm xong, Phong Kỳ tạm biệt Nhạc Bình An và trở về ký túc xá.

Ngồi vào bàn làm việc, hắn nhìn chất lỏng màu xanh trong chai thủy tinh và quyết định uống thử.

Sau khi vặn nắp chai, hắn nhấp một ngụm vào miệng. Trong miệng chất lỏng màu xanh lam có chút ớn lạnh, khi nó trượt xuống cổ họng, trái tim hắn cảm thấy lạnh lẽo, không khỏi rùng mình.

Thanh tiến trình năng lượng đã bị xóa khi hắn bước vào giấc mơ lần trước bắt đầu nhảy lên trên, từ 0,8% chậm rãi tăng lên và cuối cùng dừng lại ở 4,7%.

Không chút do dự, hắn lập tức rót Thanh Tâm tửu vào miệng. Trong khi cảm thấy lạnh cả người, thanh tiến trình năng lượng tăng nhanh với tốc độ 0,5% mỗi giây.

Một vài phút sau, hàn ý trên cơ thể rút dần và thanh tiến trình năng lượng lên tới 175,9%, tổng cộng tăng 175,1%.

Viên Mộ Lang Phù Văn tinh thạch có giá 88 vạn có thể cung cấp cho hắn khoảng 100% thanh tiến trình năng lượng, có giá khoảng 8800 cho mỗi 1%.

Rượu Thanh Tâm có giá là 125 vạn, mang lại sự bổ sung năng lượng là 175% và giá là khoảng 6900 mỗi 1%.

Mặc dù nó không thể được so sánh với Rượu Công Đức, nhưng so với Mộ Lang Phù Văn tinh thạch, hiệu quả đã được cải thiện hơn.

Tìm ra cách để tiết kiệm tiền, một nụ cười xuất hiện trên khuôn mặt hắn.

Dưới sự hướng dẫn của Nhạc Bình An, hắn đã đại khái nắm vững các bước nấu rượu Thanh Tâm.

Sau khi nghiên cứu thêm vài lần, hắn dự định mua một vài dụng cụ cơ khí và tự nấu.

Nghĩ về điều này, hắn lên mạng để kiểm tra giá của các công cụ phụ trợ của dược sư.

Giá một bộ thiết bị trên trang web mua sắm không đắt, chỉ hơn 40 vạn.

Về lâu dài thì hoàn toàn đáng để mua.

Tận dụng sự say xỉn mơ hồ do rượu Thanh Tâm mang lại, Phong Kỳ nằm trên giường ngay lập tức.

Dòng tương lai lần này là tham gia viện nghiên cứu Tinh Hồng và khám phá các bí mật trong viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Để đạt được điều này, hắn đã chuẩn bị bốn kết quả nghiên cứu trong lĩnh vực khoa học và sinh học.

Kế hoạch đã được hoàn hiện, không cần phải xem xét quá nhiều. Hắn quyết định bước vào giấc mộng tương lai để tìm hiểu.

Trước khi ngủ, hắn không khỏi cười hỏi:

“Lời tự thuật, chuẩn bị đi làm, có vui không?”

[Vui cái đầu ngươi, muốn nghỉ phép.]

“Không tán thành.”

Hết chương 211.

Chương 212. Hòm thư (1)

Mặt trăng máu treo cao, gió lạnh gào thét.

Xương khô chồng chất trải dài vài dặm, nơi này quái đản tựa như địa ngục, hoàn toàn tĩnh lặng.

Tiếng gào thét của Zombie càng làm tăng thêm mức độ âm trầm quỷ dị của thế giới chết chóc này.

Phong Kỳ đã quen với cảnh tượng trước mặt, một cước dẫm nát Tiểu Tàn, sau đó đi thẳng đến bàn điều khiển của nơi trú ẩn dưới lòng đất ở Tinh Thành.

Sau khi khởi động bảng điều khiển, màn hình đầy bụi chợt sáng lên.

Phong Kỳ nhập tên của hắn vào thanh tìm kiếm và lọc, thông tin liên quan tới hắn xuất hiện trên màn hình.

[Phong Kỳ (Nhà khoa học cấp A, Tinh anh nhân loại cấp S)]

Hưởng thọ: 29 tuổi

Nguyên nhân cái chết: Khi nghiên cứu Phù Văn Tinh Thạch thì gặp phải năng lượng phóng xạ của Phù Văn Tinh Thạch tràn ra, dẫn đến cơ thể phân hủy nhanh chóng, không thể chữa chạy dẫn đến tử vong.

Ngày mất: 15 tháng 8 năm 2034.

Thành tựu cuộc đời (danh hiệu): Sinh viên tốt nghiệp xuất sắc cấp S của Tinh Thành Học Phủ, Huân chương ưu tú Nhân loại cấp S, Giải thưởng đóng góp xuất sắc cho sự phát triển

con người, Nhà nghiên cứu cấp A của Viện nghiên cứu Tinh Hồng…

Kết quả nghiên cứu: Bộ Tu luyện thể thao Phiên bản 2.0, "Mãnh Hổ quyền", "Thối Thể Thuật", "Thiên Địa Minh Tưởng", "Nhiếp Hồn", người sáng lập khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, người tham gia cập nhật phiên bản 3.76 của hệ thống tu luyện, công nghệ tái sinh tứ chi bị đứt lìa (trong lĩnh vực khoa học sinh học)…

Đánh giá: Trong cuộc bình chọn thập đại thiên tài trong lịch sử trên internet, có thể dùng bốn từ "Thiên phú dị bẩm" để khái quát cả đời Phong Kỳ.

Lúc trước hắn có rất nhiều thành tựu kiệt xuất trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp, được vinh dự là người đứng đầu trong việc thiết lập hệ thống tu luyện mới, toàn nhân loại đều đặt kỳ vọng cao ở hắn, cho rằng hắn sẽ lập một trang sử mới cho lĩnh vực nghiên cứu công pháp.

Nhưng năm thứ hai dạy học ở Tinh Thành Học Phủ, hắn lại tiếp nhận lời mời của viện nghiên cứu Tinh Hồng, trở thành một nhà nghiên cứu khoa học sinh vật.

Quyết định này tài thời điểm đó đưa tới oanh động to lớn, tất cả mọi người đều cảm thấy tiếc hận vì quyết định của Phong Kỳ.

Nhưng sự thật chứng minh, Phong Kỳ là một thiên tài siêu cấp, trong vòng mấy năm tiếp theo, hắn đều hoàn thiện được bốn vấn đề nan giải chưa giải quyết được của lĩnh vực khoa học sinh vật, hắn còn nghiên cứu kỹ thuật "tái tạo cơ thể", kỹ thuật có tầm ảnh hưởng to lớn tới hậu thế.

Nhưng ngay tại thời điểm toàn nhân loại chờ mong hắn tiếp tục sáng tạo kỳ tích, một sự cố trong lúc thí nghiệm đã mang

hắn đi trong khi hắn còn rất trẻ, như vậy thời đại phong vân thuộc về Phong Kỳ đã kết thúc.

Đến nay, tượng của hắn được dựng tại Tinh Thành Học Phủ và trong khu tưởng niệm vĩ nhân, để hậu nhân kính ngưỡng.

Dân mạng đánh giá:

Thích uống trà sữa: (tung hoa. jpg) cảm ơn những cống hiến to lớn cho nhân loại của Phong tiên sinh, thật khát vọng có thể sống chung một thời đại với ngài, tận mắt chứng kiến quá trình trưởng thành huy hoàng của ngài, đáng tiếc hiện tài tôi chỉ có thể nhìn bức tượng và đọc truyện ký về ngài để tưởng nhớ về ngài.

Mèo con không phải chiên dầu: (tung hoa. jpg) nhớ rõ lúc thầy giáo lịch sử nói về ngài ở trên lớp, ông ấy mang vẻ mặt tiếc hận nói, nếu như ngài có thể sống thêm vài chục năm, nền văn minh của nhân loại chắc đã biến hóa nghiêng trời lệch đất, lịch sử cũng chắc chắn sẽ bị sửa, ngài mất đi là tổn thất của toàn nhân loại, nhưng chúng tôi mãi mãi ghi nhớ ơn ngài.

Gửi lời chào đến ngài - Diệp Phỉ Ngữ - ngày 30 tháng 9 năm 2687.

Chạy băng băng không ngừng: Một thiên tài của thời đại, một người kiệt xuất của lịch sử, có người còn cảm thấy Phong Kỳ là nhân vật Thần Thoại, nhưng nếu đi kiểm tra lại lịch sử mọi người sẽ phát hiện chúng ta vẫn còn coi thường Phong Kỳ, có ai dám tin rằng lúc 17 tuổi ngài đã nghiên cứu ra 6 môn công pháp tu luyện? Nói ngài là người xuyên việt tôi cũng tin, nhưng mà tôi vẫn không hiểu tại sao Phong Kỳ phải đi tới viện nghiên cứu Tinh Hồng, mặc dù lúc đó ngài ấy cũng tạo ra không ít thành tựu, nhưng vẫn cảm thấy tài năng bị mai một.

…

Sau khi nhìn phần giới thiệu nhân vật với đánh giá của cư dân mạng, trên mặt Phong Kỳ lộ ra một nụ cười.

Lần này, rốt cuộc hắn cũng được mọi người công nhận.

[Nhưng kết cục chết sớm của ngươi cũng không có được cải biến, so sánh với lần trước lại còn giảm thọ, A Kỳ đáng thương của ta, nếu như tuổi thọ có thể nạp tiền để duy trì, dù ta có phải đập nồi bán sắt cũng sẽ cho ngươi thêm một trăm năm.]

Phong Kỳ: …

Đối với kết cục chết trẻ của mình, hắn sớm đã chuẩn bị tâm lý.

Nhưng nếu nói hắn chết lúc nghiên cứu, tất nhiên là hắn không tin.

Vì hiểu rõ tình hình cụ thể, hắn đóng trang thông tin nhân vật lại, sau đó lại kiểm tra hòm thư.

Hết chương 212.

Chương 213. Hòm thư (2)

Hòm thư mở ra, hắn nhấn vào xem lại nội dung.

Lập tức nội dung được sắp xếp ngay ngắn trên màn hình, lần này hòm thư không có xuất hiện thông báo trống không có nội dung.

Bắt đầu từ bức thư cũ nhất, hắn xem những nội dung mà bản thân lưu lại:

1, Hôm nay chính thức có được thân phận nhà nghiên cứu của viện nghiên cứu Tinh Hồng, chức vụ ở trong bô phận nghiên cứu gen, nhưng từ lúc rời bỏ chức vụ giáo viên dạy thay, vẫn là thật không nỡ rời xa các học sinh, nhất là Mộc Tinh, Lâm Nhiễm.

4, Mỗi ngày đều bị thuyết phục từ bỏ viện nghiên cứu Tinh Hồng, nhưng ta đã ra quyết định, đi theo con tim là được, con đường phía trước chỉ có chính mình đi qua mới biết được, người khác không được nhiều lời.

6, Chính thức được nhập chức, người lãnh đạo trực tiếp là Úy Vi, lúc đầu ta làm trợ lý cho cô ta, hai năm nay thời gian rảnh ta đều dùng để tiếp thu tri thức phương diện khoa học sinh vật, trực tiếp nhậm chức chắc là không có vấn đề gì.

33, Ta bắt đầu tiếp xúc kế hoạch cải tạo Rune Transformer, nhưng ta không hỏi gì quá nhiều, dù sao bây giờ cũng chưa thân quen với Úy Vi lắm, trực tiếp hỏi vấn đề nhạy cảm có vẻ như không được hay. Trước tiên cứ hợp tác với nhau một quãng thời gian đã, gần đây nhất ta đang giải quyết vấn đề rụng tóc cho nhân loại, khà khà.

245, Hôm nay hỏi thăm Úy Vi về vấn đề Mộc Tinh, cô ta nói cho ta biết là Mộc Tinh tự nguyện tham gia kế hoạch cải biến Rune Transformer cùng với cô ta, còn nói khi đó dường như Mộc Tinh chống đối cô ta, bởi vì khoảng thời gian Mộc Tinh ở trong viện nghiên cứu Tinh Hồng, cô ta thấy Mộc Tinh đáng yêu nên thường xuyên trêu chọc cô bé… Thế nên, không có gì lạ khi Mộc Tinh có thái độ phản kháng với Uý Vi.

Khi ta hỏi thăm Úy Vi, viên đá Phù Văn Tinh Thạch khảm trên người Mộc Tinh là gì, cô ta lắc đầu và nói rằng cô ta cũng không biết, viên Phù Văn Tinh Thạch này là do tình cờ có được

Ta cảm giác có bí mật gì trong đó, nhưng cứ từ từ, một ngày nào đó cô ta sẽ nói cho ta biết.

Ở bên cạnh nhau hơn một năm, Úy Vi cũng không tỏ ra căm thù nhân loại, có lẽ cô ta là đứng đứng về phía nhân loại, hi vọng suy đoán của ta chính xác.

Hôm nay ta đã được thăng chức thành nhà nghiên cứu cấp C của viện nghiên cứu Tinh Hồng, cuối cùng cũng có quyền hạn để biết được rất nhiều tư liệu bí mật, cùng lúc đó Úy Vi còn nói cho ta biết một tin. Cô ta nói viện nghiên cứu Tinh Hồng chưa bao giờ từ bỏ kế hoạch cải tạo Rune Transformer, cho dù là lúc trước bị cấm đi nữa, bởi vì kế hoạch này có lẽ có thể thay đổi hướng đi tương lai của nhân loại.

Hôm nay, ta đã tiến hành nhiều cuộc kiểm tra cơ thể, bao gồm cả kiểm tra tâm thần, viện nghiên cứu Tinh Hồng cực kỳ nghiêm ngặt về vấn đề này.

Ta không khỏi hoài nghi viện nghiên cứu Tinh Hồng là vì phòng ngừa bị những thế lực tà ác xâm nhập mới làm như vậy, nhưng ta rất muốn biết chuyện gì đang xảy ra với những sinh vật siêu thoát trong khu vực cốt lõi của viện nghiên cứu, làm

sao bây giờ ngay cả tư cách quyền hạn bước để bước vào nơi đó ta cũng không có.

723, Ta đã được thăng chức thành nhà nghiên cứu cấp B, hôm nay còn leo lên tin tức trang nhất, các phương tiện truyền thông lớn đều ca ngợi ta, ở dòng thời gian này ta đã không làm ngươi mất mặt, nhìn dân mạng bình luận chắc hẳn là sẽ không khó chịu như vậy, cũng sẽ không muốn đấu phím cùng với bọn họ (cười to.jpg)

868, (Đánh dấu màu đỏ) Trong mấy năm này, Úy Vi dần dần tín nhiệm ta, hôm nay sau khi kết thúc kiểm tra cô ta nói cho ta biết một tin tức trọng đại.

Cô ta nói cho ta biết, thật ra trên thực tế thế giới này không đơn giản như những gì ta nhìn thấy, kỳ thật thế giới này còn có có một mặt tối mà chúng ta chưa khám phá ra, đó là nguồn gốc của tai họa.

Tất cả các sinh vật đều đến từ đó…

Và có rất nhiều thế lực tà ác đang ẩn nấp trong con người muốn hủy diệt nền văn minh nhân loại. Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã phát hiện ra điều này và đã đưa ra một kế hoạch tuyệt mật thẩm thấu ngược.

Biết được tin tức này ta quá khiếp sợ, khi ta định hỏi thăm chi tiết kế hoạch một cách cặn kẽ, Úy Vi lại nói mức độ bảo mật của nội dung sau này là cực cao, và bây giờ vẫn chưa đến lúc để biết.

Chết tiệt, nghiên cứu viên cấp B cũng không xứng để biết rõ quá nhiều sao?

Có vẻ như chúng ta đang làm tốt, ta cảm thấy rằng mình đang tiến gần hơn đến sự thật, tương lai, ngươi sẽ đợi được tin tốt của ta.

…

Nhìn đến đây, trên mặt Phong Kỳ lộ ra biểu cảm kinh ngạc.

Đối với mặt tối thế giới, trước đó hắn vẫn chỉ là suy đoán, không ngờ rằng lại được Úy Vi xác nhận.

Nghĩ đến những cường giả mất tích thần bí kia, hắn đột nhiên cảm thấy bọn họ rất có thể đã biết được chân tướng, và bị phái tới mặt tối của thế giới.

Nhưng cùng lúc đó trong lòng của hắn hiển hiện rất nhiều nghi hoặc.

Thế giới hắc ám rốt cục là ở đâu, nội dung cặn kẽ của kế hoạch thẩm thấu ngược lại là cái gì?

Nơi đó có phải là Thông Thiên Lộ mà Lữ Việt nói hay không?

Viện nghiên cứu Tinh Hồng có phải đứng về phía loài người, và làm thế nào có thể giải thích về sự xuất hiện những sinh vật siêu thoát trong căn cứ ngầm của Viện nghiên cứu Tinh Hồng?

Hay là một phần của Viện nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã bị xâm nhập, nhưng Úy Vi không bao giờ biết được sự thật?

Hết chương 213.

Chương 214. Hòm thư (3)

Mang theo nghi hoặc, hắn tiếp tục nhìn xuống nội dung của hòm thư.

…

897, Hôm nay Úy Vi lại nói cho ta biết một tin tức bí mật, xác nhận suy đoán trước đây của ta, cô ta đang suy nghĩ biện pháp tái tạo thiên tài, ứng cử viên lớn nhất chính là Mộc Tinh, bởi vì cô ta biết chính xác tiềm năng phát triển Mộc Tinh khủng bố cỡ nào.

Úy Vi gần đây liên lạc với Mộc Tinh, thu thập được một số ống máu mới nhất của Mộc Tinh, chuẩn bị bắt đầu một vòng mới của kế hoạch nhân bản phục chế.

Trong lúc đó ta còn gọi điện thoại cho Mộc Tinh, hiểu rõ tình trạng gần đây của cô ấy, cô ấy nói rằng gần đây mọi thứ đều ổn và cô ấy đang chuẩn bị thành lập Quân đội Lê Minh.

Bên trong viện nghiên cứu Tinh Hồng ta vẫn tương đối là an toàn, cảm giác lần này có thể sống tối thiểu đến bảy, tám mươi tuổi, có lẽ có thể biết được chân tướng năm đó Mộc Tinh đồ thành.

937, Hôm nay Úy Vi vô cùng tức giận và đập phá trong phòng thí nghiệm, bởi vì kế hoạch nhân bản Mộc Tinh lại thất bại, các phôi được nhân giống đều đã chết, ta nghĩ vấn đề có thể là ở tinh thể phù văn… hay là lần sau? Nói cho ngươi biết, bà già này sắp mãn kinh rồi, vừa đạp phá vừa chửi bới chẳng giống ngày thường chút nào, xem mà run cả người.

938, Nói với Úy Vi về Phù Văn Tinh Thạch có thể là chìa khóa để sao chép Mộc Tinh, Úy Vi cho rằng ta nói đúng, nhưng Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh rõ ràng là ngoài tầm với, vì vậy cô ta quyết định thử Phù Văn Tinh Thạch khác… Từ viễn cảnh tương lai, cô ấy có thể sẽ phải trải qua những thất bại liên tục, sự ra đời của Tiểu Giác Hút thực sự quá gian khổ QVQ.

1098, Được phong chức lên làm nghiên cứu viên cấp A, sẽ một lần nữa tiếp nhận các hạng mục kiểm tra đo lường, sau đó Úy Vi dẫn ta tới phòng làm việc của cô ta, một lần nữa nói cho ta biết một tin tức bất ngờ, cuối cùng ta cũng biết viện nghiên cứu Tinh Hồng trong lòng đất đang nghiên cứu lĩnh vực gì rồi.

Cô ta nói cho ta biết, hạch tâm của kế hoạch thẩm thấu ngược chính là Rune Transformer.

Hơi thở của con người với sinh vật lĩnh vực là hoàn toàn khác biệt, sẽ bị phát hiện bất cứ lúc nào, nhưng Rune Transformer thì khác, bọn họ có được khí tức của sinh vật lĩnh vực, có thể ngụy trang thành chủng tộc của thế giới hắc ám, dễ dàng xâm nhập vào nơi đó để tiến hành phản kích.

Nơi bí mật bên dưới lòng đất của viện nghiên cứu Tinh Hồng chính là nơi nghiên cứu kế hoạch hạch tâm, Rune Transformer.

Nội dung nghiên cứu bên trong chưa hề được công bố, nói là Rune Transformer, chính xác hơn là cải tạo con người thành sinh vật lĩnh vực, mọi chuyện đều vì kế hoạch thẩm thấu ngược, cần được giữ bí mật.

Mục đích cuối cùng của kế hoạch này chính là tại thế giới hắc ám, tìm được ngọn nguồn gây ra tai họa cho con người, sau đó tiêu diệt triệt để mầm mống này.

Còn về cách như thế nào để tiến vào thế giới kia, đáp án nằm ở viên không gian tinh thạch tại khu vực cấm, viên tinh thạch này chính là thứ kết nối thế giới của chúng ta với thế giới hắc ám bên kia, sau khi dùng phương thức đặc biệt kích hoạt, nó có thể hình thành một thông đạo thông hai thế giới.

Nhưng khi ta hỏi thăm cô ta về sự việc các cường giả biến mất có phải là được giấu đi, thì cô ta lại lắc đầu tỏ vẻ hiện giờ kế hoạch phản kích lại của học viện vẫn chưa được triển khai, chỉ đưa qua đó hai người cải tạo phù văn (Rune Transformer), viện nghiên cứu vẫn chưa gặp qua những cường giả đã biến mất trong lịch sử.

Cô ta còn nói cho ta biết, những thế lực tà ác cắm rễ ở nền văn minh nhân loại đang nghĩ trăm phương ngàn kế để hủy diệt nhân loại, đồng thời cũng thực hiện hàng loạt các vụ ám sát các thiên tài tân sinh.

Nhân viên của viện nghiên cứu Tinh hồng vì bảo vệ những thiên tài này, âm thầm nuôi dưỡng không ít cường giả chuyên môn bảo hộ bọn họ.

…

Nhìn đến đây, cuối cùng hắn cũng tin tưởng viện nghiên cứu Tinh Hồng từ đầu đến cuối đều đứng về phía nhân loại.

Rất nhiều nghi vấn liên quan tới viện nghiên cứu Tinh Hồng cuối cùng đã được giải đáp.

Từ đầu đến cuối Mộc Tinh đều biết rõ viện nghiên cứu Tinh Hồng đứng về phía con người, mà lúc sau theo như lời mọi người nói, từ lúc đứng ra thành lập đội quân phản loạn, vẫn chưa hề xuống tay với viện nghiên cứu Tinh Hồng .

Còn danh sách các thiên tài của viện nghiên cứu Tinh Hồng, được lập ra chính là vì đề phòng việc ám sát các tân sinh thiên tài của tổ chức thần bí.

Lữ Việt ở trong đó một thời gian vẫn luôn bảo vệ các thiên tài tân sinh thì gặp được thế lực thần bí bảo hộ bọn họ, hóa ra thế lực đó chính là đến từ viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng vấn đề mới lại xuất hiện, những cường giả đã biến mất rốt cuộc đã đi đâu?

Rốt cuộc viện nghiên cứu Tinh Hồng có biết kẻ địch đang ẩn núp là ai không?

Phong Kỳ vừa nghi hoặc vừa tiếp tục mở email ra xem tiếp.

Hết chương 214.

Chương 215. Ánh sáng sinh mệt (1)

Sau khi xem qua nội dung của hòm thư, rất nhiều nghi vấn trong đầu Phong Kỳ đã được giải đáp.

Ít nhất nội dung tin nhắn có thể chứng minh rằng Viện nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn ẩn nấp trong bóng tối, âm thầm chuẩn bị một kế hoạch hoàn chỉnh và không ngừng cố gắng cắt đứt mối liên hệ giữa thế giới hắc ám và thế giới thực.

Không những thế, họ cũng đã nhận ra rằng có những kẻ thù ẩn mình trong xã hội loài người luôn rình rập thế hệ thiên tài mới, vì vậy họ đã bí mật bảo vệ thế hệ thiên tài mới để tránh bị kẻ thù ám sát.

Nhưng Phong Kỳ vẫn còn nhiều nghi ngờ trong đầu.

Hắn tự hỏi liệu Viện nghiên cứu Tinh Hồng có biết kẻ đang ẩn nấp giữa nhân loại là ai không.

Với sự nghi ngờ này, hắn tiếp tục nhìn xuống nội dung của hòm thư.

1103, Hôm nay nói chuyện với Úy Vi về Thông Thiên Lộ, Úy Vi nói rằng cô ta chưa từng nghe nói đến Thông Thiên Lộ… Vì vậy, Viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể không liên quan gì đến Thông Thiên Lộ, nhưng cũng có khả năng chỉ có Úy Vi là không biết.

1108, Hôm nay sau khi khám sức khỏe xong, ta liền hỏi cô ta bao nhiêu tuổi, nhưng cô ta không chút do dự nói với ta rằng cô ta 18… Lúc đó, ta thật sự rất muốn hỏi cô ta rằng "Cô thật sự không tự hiểu được sao?"

1113, Kế hoạch nhân bản Tiểu Giác Hút cuối cùng cũng đạt được một số tiến triển. Hãy để ta cho ngươi thấy Giác Hút trông như thế nào ở trạng thái tế bào (kèm theo video) nhưng nó vẫn còn lâu mới hoàn chỉnh.

…

Phong Kỳ nhấp vào video, một con nòng nọc nhỏ màu trắng xuất hiện trên màn hình, bơi lội mạnh mẽ trong dòng chất lỏng màu xanh lam.

[Này, nó có vẻ rất năng động nhỉ!]

Phong Kỳ: …

Có vẻ như nghiên cứu đã đạt được kết quả, nhưng hắn biết rằng đây chắc chắn không phải là thứ sẽ trở thành Giác Hút.

Xét về thời gian, Giác Hút nên được sinh ra sau khi Mộc Tinh thành lập quân đoàn Lê Minh, và thậm chí có thể là sau khi Mộc Tinh chết.

Trong những cơ sở dữ liệu ở tương lai, xác của Mộc Tinh lúc nào cũng được giữ bí mật.

Hắn đoán rằng rất có thể xác Mộc Tinh đã bị gửi đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng để trích xuất gen mới nhất đồng thời bị gỡ mất phù văn tinh thạch.

Sau đó, Giác Hút mới được sinh ra và được Viện nghiên cứu Tinh Hồng thả ra khi Tinh Thành gặp nạn.

Điều khiến hắn thắc mắc là nếu ở viện nghiên cứu Tinh Hồng đã tốt như thế sao hắn không ở lì nơi ấy cho an toàn mà cuối cùng lại chết một cách kỳ lạ ở tuổi 29.

Lòng đầy ngờ vực, hắn tiếp tục đọc nội dung tiếp theo của bức thư.

1158, Trong cuộc họp, ta đã gặp giám đốc của một số bộ phận khác. Sau khi bỏ phiếu, họ đồng ý chính thức đưa ta vào kế hoạch cốt lõi. Bây giờ ta sẽ bắt đầu tham gia kế hoạch cứu rỗi và tìm kiếm cơ hội cho tương lai của nhân loại.

Chủ nhiệm của bộ phận lý hóa sinh đã nói với ta rằng mọi việc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng làm không được để lộ ra ngoài, nếu không họ sẽ trở thành mục tiêu của các thế lực ngầm và bị chúng phá hoại kế hoạch.

Điều này không khỏi làm ta nhớ đến một lần, thế lực đen tối đã biết được nhiều kế hoạch của Viện nghiên cứu Tinh Hồng thông qua ta, sau đó phát động nhiều chiến dịch phá hoại. Rõ ràng lúc đó cũng coi như ta đã bị bọn chúng lợi dụng làm công cụ phá hoại rồi nhỉ?

Trong hội nghị, ta hỏi mấy vị đại lão của viện nghiên cứu tinh hồng một vấn đề, bọn hắn có biết tổ chức thần bí đang ẩn nấp trong xã hội loài người là tổ chức nào không?

Trước câu hỏi của ta, họ đều chỉ đáp lại bằng sự im lặng.

Lúc này Úy Vi nói với ta, thật ra bọn họ đã bắt được kẻ ẩn nấp của thế lực hắc ám, nhưng sau khi bắt được chúng, chúng đều sẽ dứt khoát lựa chọn cái chết, nọc độc cấy vào cơ thể bọn chúng sẽ nhanh chóng được kích hoạt, bất kể bọn họ có cố gắng chữa trị thế nào đi chăng nữa đều không có kết quả. Cơ thể bọn chúng sẽ nhanh chóng phân hủy trong một khoảng thời gian rất ngắn, và cuối cùng sẽ tiêu tan, không còn bất kỳ dấu vết nào

1178, Cuối cùng ta đã gặp được Rune Transformer của Phòng thí nghiệm ngầm, người mà chúng ta đã từng lầm tưởng là sinh vật trận địa siêu thoát.

Họ đều là những nhà nghiên cứu tự nguyện hi sinh tham gia thí nghiệm. Chính vì những nỗ lực của họ mà kế hoạch

chuyển đổi tinh thạch đã liên tục được cải thiện. Giờ đây, Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã có thể biến con người thành những sinh vật nửa siêu thoát.

Mục tiêu cuối cùng của kế hoạch này là gửi một nhóm người mạnh mẽ đã biến thành sinh vật nửa siêu thoát đến thế giới hắc ám để tìm và phá hủy điểm dịch chuyển nối liền giữa hai thế giới.

Nếu như một đi không trở lại, vậy liền một đi không trở lại, thân gửi!

Hết chương 215.

Chương 216. Ánh sáng sinh mệt (2)

1189, Hôm nay xảy ra một kiện đại sự, một tòa căn cứ phụ của viện nghiên cứu tinh hồng bị tập kích, trụ sở này ở vùng ngoại ô của Mộ Lâm Thành, nghe rất quen thuộc phải không?

Đúng vậy, đó là nơi mà Mộc Tinh đã đi điều tra trong một dòng thời gian.

Chính hồ sơ điều tra đó đã khiến chúng ta nghi ngờ rằng sự phản bội đối với con người của Mộc Tinh có liên quan đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng và thậm chí còn liên tưởng được rằng có rất nhiều tài liệu thí nghiệm tàn nhẫn về Rune Transformer trong cơ sở thí nghiệm … Hóa ra trước giờ chúng ta đều đã đoán sai.

Tình hình hiện tại của Viện nghiên cứu Tinh Hồng phải nói là rất không ổn. Các thế lực hắc ám dường như đã phát hiện ra một số manh mối và việc cố phá hủy cơ sở thử nghiệm này có xem là bước đầu thăm dò từ chúng.

Bây giờ Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ra nhiệm vụ mới nhất cho chiến đoàn lĩnh vực, điều động bọn họ đi thăm dò tình huống.

1189, Trong hội nghị, mọi người đều nhất trí cho rằng Viện nghiên cứu Tinh Hồng bây giờ có xác suất khá lớn đã bại lộ một phần bí mật, bởi vì tư liệu trong Mộ Lâm Thành quả thật có chút nhạy cảm, về sau thế lực ngầm có thể sẽ thường xuyên có hành động nhằm vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Ta suy đoán có lẽ trong một dòng thời gian nào đó, tại thời điểm đó, Mộc Tinh đã được Viện nghiên cứu Tinh Hồng ủy thác nên cô ấy mới đại khai sát giới!

Mục đích là phá hủy căn cứ thí nghiệm ở Mộ Lâm Thành, xóa sạch mọi thông tin và manh mối, đồng thời dấn thân vào con đường trở thành Đại Ma Vương trước thời hạn.

Biết được căn cứ thí nghiệm ở Mộ Lâm Thành bị hủy, cảm xúc của Úy Vi buồn bã, bởi vì bên trong toà căn cứ kia có một học sinh mà cô rất coi trọng.

Cô ta một mình rời đi tổng căn cứ vào một đêm mùa đông.

Ta đã đi theo và tìm thấy cô ta trên một con phố bên ngoài căn cứ sau một thời gian dài tìm kiếm.

Cô ta đứng xoa tay trong cơn gió lạnh âm hơn 20 độ. Lúc này, đôi mắt cô ta tràn ngập sự trống rỗng và đờ đẫn, không còn nhiệt huyết và sức sống nữa.

Ta nghĩ bây giờ chắc cô ta đang rất đau đớn.

Có lẽ đây chính là gánh nặng mà "Người dẫn đường" phải gánh.

1291, Hôm nay cảm xúc của Úy Vi rõ ràng tốt hơn nhiều, cô ta nói với ta rằng bi thương không cách nào hóa thành sức mạnh, nhưng phẫn nộ thì có thể, cô bây giờ tràn đầy động lực.

Cô ta còn nói với ta rằng đến lúc đó cô ta sẽ sao chép 10.000 Mộc Tinh để chiến đấu chống lại thế lực hắc ám, ha ha ha.

1315, ta đã chính thức trở thành thành viên cốt cán của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, gần đây ta phụ trách nhiệm vụ phân tích phù văn tinh thạch, khối lượng công việc hàng ngày tăng lên, đôi khi phải ở trong phòng thí nghiệm nhiều ngày

không thể ra ngoài, có lẽ những lời nhắn sau này sẽ ít đi rất nhiều.

1327, (đánh dấu màu đỏ) không nhịn được lại hỏi bà già Úy Vi, viên tinh thể phù văn trên người Mộc Tinh rốt cuộc là gì.

Lần này bà già Úy Vi không giấu giếm, nói cho ta một tin tức trọng đại.

Bà ta nói viên tinh thể phù văn này thực ra đã tồn tại từ thời gian Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thành lập, nghe nói là viện trưởng sáng lập của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có được từ tay một người bí ẩn.

Đúng rồi, quên không nói với ngươi.

Viện trưởng đời đầu của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chính là người đầu tiên đưa ra kế hoạch Rune Transformer, sau khi kế hoạch Rune Transformer bị hủy bỏ, ông ta đã suy sụp một thời gian dài.

Cũng chính vào lúc đó, ông ta gặp được một người, người đó đã đưa cho ông ta viên tinh thể phù văn trên người Mộc Tinh và giúp ông ta thành lập nên Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng ban đầu.

Bà già Úy Vi nói, thực ra bà ta đã từng gặp người bí ẩn đó, người đó cũng đã đưa cho bà ta một thứ.

Ta hỏi là thứ gì, bà ta nói với ta, là tuổi thanh xuân.

……

Đọc đến đây, trên mặt Phong Kỳ lộ ra vẻ nghi hoặc.

Hắn không khỏi nghi ngờ Úy Vi có thể trường sinh bất lão là nhờ sự giúp đỡ của người bí ẩn đó.

Nhưng vấn đề ngay lập tức xuất hiện.

Người bí ẩn đó rốt cuộc là ai, tại sao lại muốn cho Úy Vi tuổi thọ dài lâu?

Lại tại sao lại muốn đưa cho viện trưởng đời đầu của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng viên tinh thể phù văn trên người Mộc Tinh?

Trong lúc suy nghĩ, hắn chợt nghĩ đến "cô gái bí ẩn" mà Lữ Việt nhắc đến.

Trong lời miêu tả của Lữ Việt, cô ta đã sống rất lâu, trong thời gian đó vẫn luôn tìm kiếm phép màu cho loài người, những lần thất bại liên tiếp không bao giờ khiến cô ta từ bỏ, cô ta cũng là phép màu của loài người trong mắt Lữ Việt.

Người bí ẩn và cô ta có phải là cùng một người không?

Mang theo nghi hoặc, hắn tiếp tục xem nội dung tiếp theo trong hộp thư.

1327, đối mặt với câu hỏi của ta, Úy Vi nói với ta rằng bà ta cũng không rõ người bí ẩn trông như thế nào, chỉ có thể thông qua giọng nói để phán đoán đó là một người phụ nữ.

Trong lúc đó, Úy Vi còn rất tám chuyện nói với ta, bà ta nghi ngờ người phụ nữ đó là một yêu quái già, dù sao thì từ thời kỳ đầu thành lập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã tồn tại, sống đến bây giờ chẳng phải là yêu quái già rồi sao.

Nghe những lời này, mặt ta đầy dấu chấm hỏi.

Hết chương 216.

Chương 217. Bí mật

Khi bà già Úy Vi nói câu này, có từng nghĩ đến chính mình không?

1329, bà già Úy Vi nói ta đã có thể xuất sư, có năng lực tự mình dẫn dắt một đội ngũ rồi, tiếp theo là cơ sở mới thành lập chuẩn bị để ta đảm nhiệm chức viện trưởng.

Tuyệt vời, sắp bước lên đỉnh cao cuộc đời rồi đây.

Thực ra bây giờ ta cũng đã yêu thích khoa học sinh học, ta cảm thấy mình chắc chắn có thể đạt được nhiều thành tựu trong lĩnh vực này, tương lai ngươi hãy chờ mà xem, tiếp theo ta có thể tự lập rồi.

1489, chính thức rời khỏi Úy Vi, đến căn cứ mới rồi, tổng bộ còn điều động ba đoàn chiến đấu lĩnh vực đến bảo vệ an toàn cho chúng ta, tiếp theo chuẩn bị đại triển hồng đồ, hướng tới tương lai tươi đẹp mà tiến lên.

1589, chậc, căn cứ đã gặp phải cuộc tấn công thăm dò của thế lực bí ẩn, may mắn là không có thương vong về người, nhưng căn cứ nơi ta đang ở dường như đã bị thế lực đen tối để mắt tới, chẳng lẽ ta lại chết yểu sao?

Đừng thế chứ, ta còn muốn tiếp tục phấn đấu vì sự trỗi dậy của loài người, đôi cánh của bươm bướm không thể bị bẻ gãy được.

1592, căn cứ lại một lần nữa bị tấn công, ta đã xin chi viện từ tổng bộ, gần đây sẽ điều động mười đoàn chiến đấu lĩnh vực đến bảo vệ an toàn cho căn cứ phụ.

Đồng thời ta đã chuyển toàn bộ tài liệu mật trong căn cứ vào phòng thí nghiệm riêng của ta, nếu có tình huống bất ngờ xảy ra, nhất định phải đốt hết những tài liệu này.

1593, có chuyện lớn rồi, đường dây mạng kết nối với tổng bộ đã bị cắt đứt, toàn bộ tín hiệu của căn cứ cũng đang dần bị che chắn bao phủ, dường như thế lực đen tối sắp phát động tổng công kích, hy vọng lần này có thể chống đỡ được, nếu không chống đỡ được thì ta chắc chắn sẽ mất mạng.

Ngồi trong phòng thí nghiệm riêng, ta bỗng nghĩ, nếu ta chết, ta sẽ chết theo cách nào.

Loài người cần phải tiến lên trong sự bao trùm của lời nói dối, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không thể tiết lộ sự tồn tại của tổ chức đen tối với thế gian, có lẽ ta sẽ chết theo một cách mà tương lai ngươi nhìn vào sẽ thấy rất đỗi bình thường chăng.

1593, phòng tuyến căn cứ đã bị phá vỡ, thế lực bí ẩn đang tiến gần đến khu vực trung tâm nơi ta đang ở, ta đã phá hủy toàn bộ tài liệu mật, dù có chết cũng không thể để lại bí mật của Rune Transformer cho chúng.

Kế hoạch phản thẩm thấu ngược tuyệt đối không thể để thế lực đen tối biết được.

Tiếp theo, ta cũng sẽ tham gia chiến đấu.

Đã lâu rồi ta không tu luyện, với chiến lực của ta căn bản không thể thay đổi được gì, nhưng ta tuyệt đối không chịu ngồi chờ chết.

Ta sẽ chiến đấu đến cùng.

1593, đây có lẽ là tin nhắn cuối cùng ta để lại cho ngươi, đáng tiếc là ta vẫn không thoát khỏi kết cục chết yểu.

Trước khi chết ta bỗng cảm thấy, cuộc đời của chúng ta thực ra đều có ánh sáng, hàng ngàn hàng vạn "ta" khác chắc chắn sẽ có một người có thể chiếu sáng một con đường tại tương lai tăm tối phía trước.

Còn ngươi, người sẽ tiếp tục gánh vác trọng trách, cố lên!

…

Xem xong nội dung hòm thư, rốt cuộc Phong Kỳ cũng biết được bí mật của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hóa ra nơi này hội tụ một đám anh hùng vô danh nỗ lực trong yên lặng, thậm chí còn tự nguyện hi sinh bản thân để tham gia thí nghiệm Rune Transformer.

Bọn họ đã luôn đứng về phía con người và không bao giờ từ bỏ hi vọng.

Sau khi đọc tin nhắn trong hộp thư, trong lòng hắn đã có câu trả lời đại khái về sự phát triển như thế nào trong tương lai của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Kế hoạch thẩm thấu ngược cuối cùng vẫn là không thể thành công.

Nếu không những gì hắn thấy được trong giấc mơ tương lai không thể là cảnh tượng đổ nát sau sự sụp đổ của nền văn minh nhân loại.

Hắn suy đoán rằng khi những kẻ thù ẩn nấp trong bóng tối từng bước tung ra kế hoạch nhắm vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng thì kế hoạch tiếp theo của Viện nghiên cứu Tinh Hồng dù có được tiến hành nhưng tình hình cũng sẽ không mấy khả quan.

Nhưng khẳng định được Viện nghiên cứu Tinh Hồng sẽ không dễ dàng mà ngã xuống.

Dù sao nó cũng là một trong số ít học viện đặc biệt có quyền hạn cao nhất, lai lịch rất thâm hậu, trừ phi tổ chức đang âm thầm ẩn nấp vạch mặt, lựa chọn chiến tranh toàn diện, nếu không thì không thể dễ dàng phá hủy Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Chắc chắn sẽ có một cuộc tranh đấu gay gắt giữa hai bên.

Chỉ là thế lực thần bí ẩn trong bóng tối nên Viện nghiên cứu Tinh Hồng luôn vào thế bị động rất lớn trong cuộc đối đầu với chúng.

Nghĩ tới đây, bỗng nhiên hắn nhớ tới lần trước kiểm tra cơ sở dữ liệu trong tương lai, thì thấy rằng Uý Vi bị người tương lai đánh giá là "kẻ phản bội nhân loại".

Hiện tại hắn cảm thấy rằng có thể sau này Uý Vi đã bại lộ hành tung trong một lần tham gia hành động, kế tiếp rất có khả năng làm lộ thông tin bất lợi của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, vì vậy cô ta đã chọn hy sinh bản thân để bảo vệ Viện nghiên cứu Tinh Hồng sau lưng mình.

[Cũng có thể thế lực thần bí đã nắm bắt được thông tin bất lợi của Viện nghiên cứu Tinh Hồng và nó có liên quan đến Uý Vi, chính Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã lựa chọn vứt bỏ Úy Vi để sống sót, dùng sự hi sinh của Uý Vi để bảo vệ chính mình.]

Hết chương 217.

Chương 218. Tìm kiếm hơi thở sinh mệnh

[Nhưng Uý Vi đã chọn cách thản nhiên chấp nhận nó, đánh đổi cái chết của mình để tiếp tục duy trì Viện nghiên cứu Tinh Hồng và chống lại tất cả những chứng cứ bất lợi lộ ra thế giới bên ngoài.]

Nghe lời tự thuật nói xong, Phong Kỳ không nhịn được mà thở dài.

Bất luận là nguyên nhân nào thì kết cục của Uý Vi đã được định sẵn là kết thúc trong bi kịch.

Cả đời cô ta cố gắng chỉ vì tương lai của nhân loại, nhưng cuối cùng cô ta lại trở thành một "tội nhân" bị cả thế giới khinh thường.

[Đây không hẳn là những gì ngươi trải qua trong tương lai, ngươi phải hiểu rằng con đường dẫn đến tương lai tốt đẹp hơn sẽ có đầy chông gai và khúc khuỷu, nhưng điều đáng trân trọng nhất của con người chính là phong thái hiên ngang khi đối mặt với tuyệt vọng, luôn có những người không muốn khuất phục, dù là hi vọng xa vời…..Uý Vi như vậy, ngươi cũng như vậy.]

Nghe lời tự thuật nói xong, hắn bất đắc dĩ lắc đầu:

"Không cần an ủi ta, ta không sao, ta nào có yếu ớt như vậy."

[Vậy là tốt rồi, hiện tại nếu ngươi đã biết Viện nghiên cứu Tinh Hồng là một đội quân thiện chiến, có lẽ ngươi có thể lựa chọn hợp tác với họ, chẳng hạn như dự án bộ não trong thùng

của Mạc Phi đã đề xuất, có lẽ Viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể giúp ngươi thực hiện nó.]

[Dù sao lĩnh vực khoa học sinh vật cũng là thứ mà Viện nghiên cứu Tinh Hồng am hiểu nhất, nói không chừng chọn hợp tác với họ lần sau ngươi có thể thấy mình ở căn cứ ngầm của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.]

"Nhưng nếu như ta thật sự thực hiện kế hoạch này thì ta của tương lai sẽ đau khổ."

[Ngươi của tương lai thì vẫn là ngươi, hai người đều có ý nghĩ giống nhau, nếu có một ngày cần chính ngươi hi sinh, ngươi cũng không chút do dự, cho nên không cần áy náy, tất cả đều là vì tương lai….. Đương nhiên nếu ngươi thật sự băn khoăn, ngươi có thể dập đầu lạy ngươi của tương lai mấy cái.]

Phong Kỳ: ……..

"Nói không chừng ta còn có thể nhận được tài khoản quyền hạn từ Viện nghiên cứu Tinh Hồng."

[Đúng vậy, chỉ cần Viện nghiên cứu Tinh Hồng tồn tại cho đến khi nơi trú ẩn của Tinh Thành được thành lập, chắc chắn có thể giúp ngươi có được tài khoản quyền hạn. Nếu Viện nghiên cứu Tinh Hồng bị thế lực hắc ám tiêu diệt trước khi nơi trú ẩn Tinh Thành thành lập thì tình huống sẽ khác, tóm lại đây là một mốc thời gian mà ngươi có thể thử.]

"Có lý." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

[Đừng nói nhảm, Tiểu Hắc đang trên đường tới đây, ngươi mau rời khỏi đây, lần này xem hòm thư tốn quá nhiều thời gian rồi.]

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, hắn liếc nhìn thời gian ở góc dưới bên phải của màn hình, sau đó không do dự mà đi về phía lối đi bằng kim loại.

Sau khi đạt được Huyết Nguyên với Ác Niệm, quả thật thực lực của hắn đã tiến bộ rất nhiều, nhưng hắn biết tự lượng sức mình, chút năng lực nhỏ nhoi ấy vẫn chưa đủ khi đứng trước năng lực của Tiểu Hắc.

Dọc theo lối đi bằng kim loại dốc lên, hắn rời khỏi nơi ẩn trú dưới lòng đất của Tinh Thành, đi ra bên ngoài.

Sau khi quan sát tình hình xung quanh, hắn cất bước đi về phía đông, trong lúc đó không nhịn được mở miệng hỏi:

"Lời tự thuật, ngươi luôn chỉ dẫn ta đi về phía đông, rốt cuộc nơi đó có cái quái gì vậy?"

[Trước đây ta không muốn trả lời là bởi vì thực lực của ngươi quá yếu, đi đến các khu vực của thành phố đều tốn rất nhiều sức, có nói ngươi cũng không biết được, nhưng hiện tại có lẽ có thể thử một chút.]

[Phía đông ta cảm ứng được một tia sự sống mong manh, xa xa còn có vô số hạch năng lượng, đặc biệt là tia sự sống này, nó dường như không phù hợp với thế giới này, ta cũng không biết rốt cuộc nó là cái gì.]

"Không phù hợp với thế giới này?"

Hắn không khỏi sửng sốt trước lời của lời tự thuật, không khỏi suy đoán tia sự sống mà lời tự thuật nhắc tới là một người sống sót.

Thế giới này đã bị bao phủ bởi lĩnh vực, nguồn sinh mệnh có vẻ không tương thích với lĩnh vực dường như chỉ có thể là sinh mệnh của thế giới ban đầu.

Nghĩ đến đây, hắn liền dò hỏi:

"Nó cách chỗ ta còn bao xa?"

[Về phần hạch năng lượng, lấy tốc độ di chuyển cùng thực lực của ngươi bây giờ, khẳng định không thể tiếp cận được, trừ

phi ngươi có thể giải quyết được Tiểu Hắc luôn đuổi giết ngươi. Về phần vị trí của sự sống yếu ớt kia, ngươi có lẽ có thể tới được, ngươi có thể thử xem.]

"Vậy thử đi." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau khi đưa ra quyết định, hắn liền chạy đến đống đổ nát của thành phố.

Mặc dù tốc độ bay của niệm lực rất nhanh nhưng nó không thể kéo dài, vì vậy lần này hắn phải thay đổi chiến lược của mình.

Vừa chạy tâm niệm của hắn khẽ động, bỗng nhiên niệm lực vô hình phát ra từ cơ thể hắn, biến thành một lực đẩy sau lưng hắn, đẩy hắn về phía trước.

Phương thức này tiêu hao ít tinh thần lực hơn, đồng thời tốc độ chạy cũng tăng lên, nhanh hơn so với trước nhiều.

[A Kỳ, ngươi thật thông minh nha, còn có thể nghĩ ra cách dụng niệm lực nhanh như vậy.]

"Ta vốn dĩ rất thông minh."

[Không tồi, giống ta.]

"Ngươi câm miệng đi."

Hết chương 218.

Chương 219. Tìm kiếm hơi thở sinh mệnh (2)

Chỉ mất một nửa thời gian so với lúc trước, Phong Kỳ đã đến khu vực đổ nát của thành phố.

Sau đó, hắn giảm tốc độ chạy của mình lại.

Ánh mắt nhìn xung quanh, đột nhiên hắn mong chờ được nhìn thấy Huyết Nhãn một lần nữa, bởi vì giết chết nó sẽ tăng cường sức mạnh tinh thần của hắn.

[Từ bỏ đi, cho dù có gặp ngươi cũng đánh không lại, ngươi cho rằng ngươi lần nào làm ngư ông cũng gặp may mắn sao?]

[Nghe ta khuyên một câu cuối cùng, bây giờ muốn quay đầu cũng vẫn còn kịp, chúng ta đi con đường cường nhân cơ bắp sắt thép, đến lúc đó một quyền sập núi, một quyền đất nứt, chúng ta sẽ dùng quyền cầu siêu cho kẻ thù.]

Nghe lời tự thuật lải nhải, hắn có chút bất lực nói:

"Chẳng lẽ ta không thể song tu nhục thể và thuật pháp cùng lúc được hay sao?"

[Song tu? Để ta tưởng tượng thử một chút….. Vì cái gì ta lại tưởng tượng ra hình dạng mãnh nam cầm gậy sáng ma pháp, yêu ma quỷ quái mau cút đi, cmn, ngươi không thể song tu, ma pháp sẽ làm bẩn thân thể ngươi.]

Phong Kỳ: …..

Nghe xong lời của lời tự thuật nói, hắn cũng tưởng tượng theo, lập tức cảm thấy ớn lạnh trong lòng:

“Ngươi đừng nói nhảm, song tu mà ta đang nói là chiến thuật song tu chứ không phải là song tu về hình dạng mà ngươi tưởng tượng.”

[Ta khinh, ghê tởm!]

“Hừ, chính hình ảnh mà ngươi tạo ra trong não của ngươi mới ghê tởm!”

Trong lúc đấu khẩu, Phong Kỳ không hề thả lỏng cảnh giác, luôn quan sát động tĩnh xung quanh.

Càng đi xa về phía đông, tần suất sinh vật trận địa xuất hiện càng cao.

Tuy rằng hiện tại hắn có năng lực tự bảo vệ mình, nhưng trước khi “đón lấy” giác hút, hắn cảm thấy mình càng ổn định càng tốt.

Tiếp tục đi trên con đường quen thuộc, trong lúc này chỉ cần xa xa thấy sinh vật trận địa, Phong Kỳ đều sẽ lựa chọn đường vòng, cố gắng tránh sử dụng năng lực.

Mục tiêu lần này chính là “nguồn sống yếu ớt” mà lời tự thuật đã nhắc đến, thời gian đối với hắn rất quan trọng.

Cho dù có giác hút hỗ trợ kéo dài thời gian, hắn cũng chưa chắc trong thời gian ngắn có thể tìm ra nguồn sống yếu ớt kia.

Trong khi đi đến, hắn cũng không buông tha cho linh thực trên đường, lời tự thuật liên tục chỉ dẫn hắn thu thập linh thực cho vào trong cơ thể.

Các linh thực này có năng lực giúp giác hút khôi phục thực lực, cho nên có thể tranh thủ càng nhiều thời gian trong giấc mơ tương lai.

Sau mấy giờ đồng hồ gấp rút đi đường, hắn đã đi đến khu bệnh viện bỏ hoang.

Thả chậm bước đi, hắn bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của giác hút.

Quan sát một vòng xung quanh bệnh viện bỏ hoang, hắn cất bước đi vào trong bệnh viện bỏ hoang.

Vừa vào liền thấy giác hút đang ngây ngốc ngồi xổm trên mặt đất, hai mắt đờ đẫn nhìn lên mặt đất.

Dường như giác hút cảm nhận được sự tồn tại của Phong Kỳ, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Đối diện với ánh mắt của giác hút, hắn nhếch miệng cười:

"Giác hút, ta mang đồ ăn ngon đến cho ngươi đây."

Vừa nói xong, cơ thể hắn bị sự va chạm nhẹ của giác hút đẩy ngã ngửa ra sau, tiếp đó ngã thật mạnh trên mặt đất.

Từ trên mặt đất đứng lên, hắn cúi đầu nhìn ánh mắt ngốc nghếch của giác hút, sau đó chìa tay xoa đầu của nó.

Sự sinh ra của giác hút lần này, còn có chút liên quan đến tương lai của hắn.

Dù sao trên tuyến thời gian này của hắn, hắn đã từng làm trợ lý cho Uý Vi một thời gian, trong thời gian đó hắn đã hỗ trợ các thí nghiệm nhân bản và sao chép gen của Mộc Tinh.

[Chậc chậc chậc, thật không biết xấu hổ, phụ trách rót cà phê cho Uý Vi nâng cao tinh thần, cũng coi như tham gia vào kế hoạch sáng tạo của tiểu giác hút sao? Ta khinh!]

Phong Kỳ: …..

"Mặc kệ ngươi."

Lại cúi đầu nhìn giác hút, tiếp đó hắn lấy ra một gốc cây tỏa ra mùi hương thơm ngát của linh thực, đưa tới bên miệng của giác hút:

"Ăn đi."

Giác hút đưa mũi ngửi linh thực, sau đó há mồm cắn một miếng thật lớn.

Sau khi thưởng thức hương vị xong, trong đôi mắt màu xám trắng của giác hút như phát sáng, cắn xuống mấy miếng đã nuốt hết linh thực vào trong bụng.

Sau khi lấy hết bốn gốc linh thực ngắt được bên đường đút cho giác hút xong, Phong Kỳ quyết định mang theo giác hút tiếp tục đi.

Lần này hắn không muốn quay về nơi trú ẩn Tinh Thành, hắn dự định tiếp tục đi đến phía đông thăm dò, hắn sẽ thử đi tìm hơi thở sự sống yếu ớt mà Lời tự thuật đã nói kia.

Không biết qua bao lâu mới có thể tìm được, cho nên thời gian rất gấp rút.

Vì lý do này, hắn thậm chí còn từ bỏ việc thăm dò ở tầng hai phòng thí nghiệm dưới lòng đất của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Trước khi đi hắn nhìn xung quanh, trèo lên nóc một tòa nhà cao tầng và bắt đầu xác định vị trí của Tiểu Hắc lúc này.

Dưới tình huống bình thường, khoảng cách của Tiểu Hắc và hắn lúc này cũng không quá xa.

Cho nên khi không sử dụng giác hút thì tốt nhất là tìm đối thủ cho Tiểu Hắc để kéo dài thời gian của Tiểu Hắc.

Hết chương 219.

Chương 220. Sấm sét

Về phần giác hút, nó sẽ là vật bảo vệ cho hắn trên đường thăm dò ở phía đông.

Không có giác hút bảo vệ, hắn cảm thấy có khả năng cao sẽ bỏ mạng trên đường.

Sau khi xác định được vị trí hiện tại của Tiểu Hắc, Phong Kỳ đưa mắt nhìn xuống khu vực gần đó và bắt đầu tìm kiếm sinh vật trận địa.

Với sự giúp đỡ của lời tự thuật, hắn rất nhanh đã tìm được đối thủ cho Tiểu Hắc.

Đây là một dạng nguyên tố sống được bao phủ bởi sấm sét.

Cơ thể nó gần như trong suốt, có thể thấy rõ lõi năng lượng màu lam hình tròn bên trong, lúc này nó đang nằm ở một góc trên đường, toàn thân nó được bao phủ bởi điện, thoạt nhìn rất nguy hiểm.

Sau khi xác định mục tiêu, hắn lập tức nhảy từ trên cao xuống.

Khi hai chân sắp chạm đất, niệm lực tuôn ra khắp cơ thể, vững vàng nâng hắn lên.

“Dùng tốt.”

Niệm lực tỏa đi, hai chân đã tiếp đất, Phong Kỳ nhếch miệng cười.

[Phi, không tạo ra một cái hố lớn trên mặt đất khi hạ cánh, không nam tính chút nào!]

Phong Kỳ: ……

Cúi đầu nhìn Giác Hút đang nhắm mắt say sưa ngủ trên ngực mình, Phong Kỳ đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của nó, nụ cười hiện ra trên gương mặt.

Ngay lúc nãy, khi hắn dẫn Sinh Mệnh Nguyên Tố có điện toàn thân tới chỗ Tiểu Hắc, thiếu chút nữa thôi là xuất hiện biến cố rồi.

Lúc Giác Hút cảm ứng được hắn sắp bị Sinh Mệnh Nguyên Tố công kích, trong nháy mắt bị kích động, tiến vào trạng thái chiến đấu.

Nếu không phải là hắn liều mạng mà ôm chặt lấy, hơn nữa Giác Hút dường như lo sợ sẽ tổn thương đến hắn nên không có ra sức vùng vẫy, nếu không hiện tại đã là một trận tam phương hỗn chiến của Giác Hút, sinh mệnh nguyên tố và Tiểu Hắc rồi.

May mắn thay, ngay sau khi hắn rời khỏi, Giác Hút cuối cùng cũng ngưng giãy dụa và một lần nữa chìm vào giấc ngủ sâu,

"Lời tự thuật, lộ trình còn khoảng bao xa?" Thân ảnh lướt qua không ngớt những kiến trúc đổ nát, hắn không nhịn không nổi đành cất tiếng hỏi.

[Không thể xác định chính xác khoảng cách, tóm lại vẫn còn một chặng đường rất dài, ngươi chuẩn bị tinh thần là sẽ thất bại đi, rất có thể chết yểu giữa đường đó.]

Nghe thấy những lời này, Phong Kỳ trưng ra bộ mặt bất đắc dĩ nói:

"Ngươi không thể nói lời nào dễ nghe một chút sao, cho ta chút động lực chứ, đừng có động tẹo liền đả kích ta như vậy."

[Ta giống cái hệ thống biết nói lời dễ nghe lắm sao?]

Phong Kỳ: ……

"Là ta lỗ mãng."

Trong lúc đang tán dóc, Phong Kỳ chạy băng qua những phế tích trong thành thị, tinh thần lực thôi động liên tục, chuyển hóa thành niệm lực ở sau lưng hắn, tăng nhanh tốc độ của hắn.

Không biết là trải qua bao lâu, đến lúc niệm lực cuối cùng của hắn triệt để bị triệt tiêu, hắn chậm rãi tiến về phía trước.

Lúc này, khu vực xung quanh vẫn là những kiến trúc đổ nát, vô số các nhà lầu sớm đã sụp đổ dưới sự tàn phá của thời gian, hoang cảnh ngập tràn trong mắt hắn.

Sau khi băng qua một quãng đường nữa, hắn dừng lại.

Lúc này cách đó không xa, một con đại xà chặn lối đi của hắn.

Toàn thân đại xà phủ đầy lớp vảy đỏ, dài chừng năm, sáu mét, chỗ bảy thước có khảm một viên phù văn tinh thạch màu hồng, phần đuôi nhọn hoắt y như đuôi rắn đuôi chuông đang không ngừng ngoe nguẩy.

Con ngươi màu lục thẳng đứng lúc này đang nhìn chằm chằm vào hắn, thi thoảng phun ra lưỡi rắn, tỏa ra khí tức nguy hiểm.

Nhìn thấy sinh vật trận địa, bản năng Phong Kỳ liền muốn đi đường vòng.

Nhưng sau khi liếc nhìn Giác Hút trong lồng ngực, hắn không còn chút sợ hãi, lập tức bước về phía Hồng Lân Xà.

Khi khoảng cách với Hồng Lân Xà còn khoảng mười mét, hắn dừng lại, sau đó ôm lấy Giác Hút ném về phía nó.

Hồng Lân Xà lúc này đang há rộng cái mồm để lộ một miệng to như chậu máu, sau đó thân thể bật lên như chiếc lò xo, hướng về phía Giác Hút táp tới.

Vừa thoát khỏi thân thể của hắn, giữa không trung Giác Hút mở mắt, sau đó liền bị Hồng Lân Xà một miệng nuốt trọn vào trong bụng

[Tuyệt mỹ, chính xác vào bụng luôn, ngươi ném bóng rổ chuẩn xác đấy!]

Phong Kỳ: …..

Ngay tại lúc hắn chuẩn bị trả lời thì ngay ở giữa đoạn thân thể của con Hồng Lân Xà vừa mới nuốt trọn Giác Hút liền đột nhiên nổ tung ra.

Khí lưu cuồng bạo tứ phía, đem đống thịt nát kia cuốn vào trong, xoắn thành huyết vụ.

Ngay khi huyết vụ tán đi, Giác Hút tư thái vung quyền đứng thẳng tại chỗ, mặc dù thân hình của nàng chỉ tương đương như đứa trẻ nhưng lại toát ra mười phần bá khí.

Kèm với ánh sáng màu xanh ngọc bích lưu chuyển trên thân, thịt nát cùng vết máu đang xâm nhiễm trên bề mặt thân thể Giác Hút ào ào rớt xuống.

[Thấy chưa? Đây mới là con đường trưởng thành mà ngươi nên lựa chọn, một quyền phá vạn pháp, chứ không phải núp ở phía sau nhả kỹ năng, một hồi biu~biu~biu.]

“Mặc kệ ngươi!”

Đưa tay đón lấy Giác Hút, sau khi để Giác Hút bám lại vào lồng ngực, hắn tiếp tục lên đường.

Mặt trăng máu trên bầu trời vĩnh viễn không chìm xuống, vì vậy trên đường đi, Phong Kỳ không biết thời gian đã trôi qua bao lâu rồi, việc bây giờ hắn cần làm chính là không ngừng đi về hướng đông, cho đến khi tìm được tia sinh mệnh yếu ớt kia.

Hết chương 220.

Chương 221. TÌm đường (1)

Hắn rất hiếu kỳ, sinh mệnh không tương thích với thế giới này rốt cuộc là cái gì.

Có khi nào là nhân loại may mắn sống sót trong mạt thế?

Mang theo sự tò mò và kỳ vọng đối với những điều chưa biết, hắn nhanh chóng di chuyển giữa những tòa nhà cao tầng đổ nát, tiến về phía trước.

Trong lúc đó, tinh thần lực đã dần dần hồi phục, niệm lực lại có thể sử dụng lần nữa, hắn tăng tốc lên đường.

Lúc trước, khi gặp các sinh vật trận địa, hắn đều giữ vững nguyên tắc có thể tránh được thì tránh, cho dù phải đi đường vòng thì cũng không chủ động đi khiêu khích chúng, dù sao hắn cũng không có nắm chắc phần thắng, chết rồi coi như thiệt thòi lớn rồi.

Nhưng bây giờ có Giác Hút, tình thế đã hoàn toàn khác xưa.

Đi đường vòng là không thể nào rồi, nhất định phải đi đường thẳng, nếu gặp phải sinh vật trận địa ngáng đường liền ném Giác Hút ra.

Nếu không có đường, thì để cho Giác Hút tạo ra cho hắn một con đường.

Nhưng điều duy nhất mà Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối chính là, Giác Hút chỉ cần ra tay thì các sinh vật trận địa chết không nghi ngờ, tất nhiên là miểu sát, đến cơ hội để cho hắn vung đao đều không có.

Muốn để Giác Hút giúp đỡ thu hoạch chút năng lực thiên phú , hoàn toàn không có khả năng.

Không biết đã đi được bao lâu rồi, những kiến trúc dọc đường ít dần, hiện ra ở phía xa kia chính là một mảnh bình nguyên rộng lớn, không biết trải dài bao nhiêu dặm.

Trời lúc này bắt đầu đổ mưa.

Cùng với những đám mây đen cuồn cuộn trên bầu trời, những hạt mưa thẫm màu máu rơi xuống không ngớt, phần thân thể bị huyết vụ nhỏ vào, khói trắng lập tức bốc lên.

Ý thức được huyết vụ này có tính ăn mòn, hắn lập tức bước nhanh chân về phía trước.

Nhưng cũng rất nhanh Phong Kỳ lấy lại bình tĩnh.

Hắn phát hiện ra rằng, tính ăn mòn của huyết vụ căn bản không thể phá nổi phòng ngự của hắn, khả năng "Rất cường tráng" đem tới cho thân thể hắn năng lực tự hồi phục, có thể khiến hắn hoàn toàn không chút sứt mẻ trước những loại tổn thương nhỏ xíu này.

[Thế nào, đã nhận ra vẻ đẹp mà con đường tăng trưởng cơ bắp mang lại rồi chứ, năng lực tự chữa lành cường đại cũng chỉ là giai đoạn còn đang trứng nước mà thôi, chỉ cần nhục thân thu luyện đến cực hạn, ngươi thậm chí còn có thể đem nhục thân xuyên qua không gian nghịch lưu, muốn đi đâu thì đi đó, bất luận vết thương có nghiêm trọng đến mức nào, nó đều có thể chữa lành ngay lập tức, đây mới là con đường trưởng thành mà ngươi nên đi.]

[Ngươi nhìn Giác Hút xem, huyết vụ nhỏ giọt trên thân thể ngươi còn bốc khói, nhưng nhỏ trên cơ thể Giác Hút, đến một chút phản ứng còn không có nữa là, đây chính là khoảng cách chênh lệch của cường độ nhục thân đó.]

“Vâng vâng vâng, ngươi nói đều đúng, ta sẽ nghiêm túc lắng nghe.” Phong Kỳ nói qua loa với vẻ mặt bất đắc dĩ.

Cúi đầu nhìn Giác Hút vẫn đang ngủ say, hắn tiếp tục lên đường.

Bầu trời mây đen cuồn cuộn, điện thiểm lôi minh, mơ hồ có thể nhìn thấy thân ảnh to lớn trong đám mây đen đang phun ra nuốt vào lôi điện, thu lấy sức mạnh tự nhiên của thiên địa.

Trong cái thế giới quái đản này, tràn ngập các loài sinh vật trận địa thần bí và kinh khủng.

Hắn biết những thứ mà mình thấy bây giờ cũng chỉ là phần nổi của tảng băng chìm mà thôi.

Con đường phía trước gian nan hiểm trở, trách nhiệm nặng nề mà đường lại xa.

Không biết đã đi được bao lâu, hắn cuối cùng cũng ra khỏi khu vực phế tích thành thị.

Cùng với huyết vụ tiếp tục rơi xuống, con đường phía trước trở nên lầy lội, tốc độ di chuyển liền chậm lại.

Bước vào bình nguyên rộng lớn, hắn nghe theo chỉ thị của Lời tự thuật tiếp tục đi tới.

Cánh đồng này được bao phủ bởi những bông hoa trắng, dưới trận huyết vũ gột rửa, nhưng chúng cũng không bị nhuốm màu đỏ tươi, mà ngược lại, những bông hoa vẫn đung đưa trong gió.

Sau khi hái một bông hoa màu trắng, hắn tò mò hỏi:

“Lời tự thuật, thực vật này có phải linh thực không?”

[Cái đồ chơi này so với thực vật trong hiện thực nhìn chung giống nhau, chỉ là sinh trưởng trong trận địa, được thiên địa linh khí ưu ái, vì vậy nhìn ra cũng có chút khác biệt, có thể

dùng làm đồ ăn, nhưng hoàn toàn không được tính là linh thực.]

[Để ta phổ cập kiến thức nơi này cho ngươi một chút, linh thực bình thường có thể chủ động hấp thụ linh khí thiên địa, mà thực vật thì sinh trưởng thụ động dưới linh khí thiên địa, khoảng cách chênh lệch so với linh thực vẫn còn quá lớn.]

“Hóa ra là vậy.” Phong Kỳ gật đầu.

Sau khi tiến vào khu vực bình nguyên, môi trường nơi đây so với phế tích thành thị nguy hiểm hơn rất nhiều.

Bên trong phế tích thành thị có các kiến trúc che chắn, lại thêm địa hình tương đối phức tạp, gặp phải sinh vật trận địa vẫn còn có khoảng trống để chạy.

Nhưng ở nơi này, ngay cả vật che chắn cũng không có, muốn tháo chạy cũng đều khó khăn.

Tựa hồ cũng chính bởi vì nguyên nhân này, nhìn qua một lượt, có rất ít các sinh vật trận địa sinh sống trên mảnh bình nguyên này, bọn chúng phán tán rải rác khắp nơi.

Hết chương 221.

Chương 222. Trì hoãn

Có Giác Hút trong tay, hắn không mảy may suy nghĩ sẽ đi đường vòng, tiếp tục thẳng tiến.

Cho dù có gặp phải sinh vật trận địa thì cũng chỉ trì hoãn có mấy giây mà thôi.

Sau khi đi được một quãng đường, hắn chạm trán với sinh vật trận địa đầu tiên của khu vực bình nguyên.

Sinh vật đó tạo hình hết sức kỳ lạ, dáng dấp trông y như một người bù nhìn, thân thể xiêu xẹo cắm vào trong đất, Nếu không phải trên trán của nó lấp lóe ánh phù văn tinh thạch thì hắn cũng không cho rằng đây chính là sinh vật trận địa.

Sau khi tiến lại gần khu vực của người bù nhìn, hắn đang định ném Giác Hút ra, thì đúng lúc này trên khuôn mặt của người bù nhìn, xuất hiện hai con mắt màu đỏ tươi.

Hắn lập tức cảm nhận được thân thể mình bị xiết chặt, bắt đầu không thể kiểm soát, đến ý thức cũng biến thành mười phần chậm chạp.

Giống y như lúc say rượu, không có cách nào điều khiển thân thể của mình một cách bình thường được.

[A ha, lưu phái mê hoặc tinh thần, một lưu phái rất đặc thù.]

Dưới sự khống chế của bù nhìn, Phong Kỳ từ từ đưa tay bóp lấy cổ mình, bắt đầu dùng sức.

Cũng may đúng lúc đó, Giác Hút mở mắt, lập tức từ trên người hắn trượt xuống.

Tựa hồ cảm ứng được sự uy hiếp từ Giác Hút, con ngươi đỏ tươi của bù nhìn chuyển động, sóng xung kích tinh thần liền hóa thành những gợn sóng năng lượng mà đỏ nhạt, truyền tới hướng Giác Hút.

Chỉ thấy bên ngoài thân thể Giác Hút xuất hiện đạo lưu quang màu ngọc bích, trong nháy mắt bao phủ toàn thân, những gợn sóng năng lượng căn bản không cách nào thâm nhập qua tầng năng lượng bình chướng này.

Đối với Phong kỳ thì khống chế tinh thần là thập phần hữu hiệu, nhưng đứng trước Giác Hút thì lại chẳng có chút hiệu quả nào.

Lúc này, Giác Hút giống như một con thỏ nhảy vọt lên từ mặt đất, lao thẳng về phía bù nhìn.

Khi nàng vung một quyền cách không, luồng khí lưu dữ dội bị đè nén lại, rồi hướng về phía trước mà trút xuống, quyền phong y như một khẩu đại bác không khí bất ngờ ập về phía thân thể bù nhìn.

Kèm theo một tiếng "cạch cạch" giòn vang, bù nhìn bị quyền phong đập gãy, sau đó thân thể của nó vỡ thành từng mảnh không ngừng bay về phía trước.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ sau khi đã lấy lại quyền khống chế thân thể cũng không khỏi kinh hãi ngây người

"Quá mạnh rồi!"

[Nhìn thấy chưa? Nhục thân tăng tới cực hạn có thể phá giải hết thảy các ngưu quỷ xà thần, không có sức mạnh hoa mỹ nào mà một quyền không giải quyết được hết, nếu có, vậy thì liền hai quyền!]

Bỏ ngoài tai lời Lời tự thuật nói, hắn đưa tay bắt lấy Giác Hút rồi sau đó tiếp tục lên đường.

Sau khi chứng kiến lực lượng thần bí của bù nhìn, hắn bỗng nhiên có chút lo lắng, liệu con đường phía trước có xuất hiện những sinh vật trận địa mà ngay cả Giác Hút cũng không thể giải quyết được hay không.

Bọn nó có thể nắm giữ được sức mạnh thần bí, có thể vòng qua Giác Hút và trực tiếp giết chết mình.

Tiếp tục tiến vào bên trong, hắn cũng không rõ rằng mình rốt cuộc đã đi được bao xa rồi.

Bởi vì mặt trăng máu trên bầu trời vẫn vĩnh viễn không chìm xuống, hắn thậm trí cũng không rõ ràng đến cùng thì đã đi được bao lâu.

Mà cũng tại lúc này, lời nhắc nhở của Lời tự thuật vang lên.

[Cháu trai Tiểu Hắc đuổi theo tới rồi, không bỏ hài tử không bắt được sói, hiện tại đã đến lúc từ bỏ hài tử rồi!]

Nghe nhắc nhở của Lời tự thuật, hắn quay đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy Tiểu Hắc được bao phủ trong hắc vụ đang nhanh chóng bay về phía hắn.

Nhìn xung quanh, gần đó không có đến cả một con sinh vật trận địa có thể giúp hắn chặn nó.

Trong lúc cảm thấy bất lực, hắn cúi đầu nhìn Giác Hút, sau đó đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của nàng:

“Thật xin lỗi.”

[Ta nhổ vào, đồ tra nam dối trá, đây là lần thứ mấy ngươi vứt bỏ một cách tàn nhẫn rồi? Ta mà là Giác Hút liền nương nhờ vào Tiểu Hắc, cùng Tiểu Hắc liên thủ truy sát ngươi.]

Phong Kỳ: …

Lúc này Tiểu Hắc đã tiến đến gần, hắn lại lần nữa vuốt ve cái đầu nhỏ của Giác Hút, sau đó dùng lực ném về phía Tiểu

Hắc:

“Nhất định báo thù cho ngươi!”

Nói xong, hắn không chút do dự quay người tiếp tục lên đường.

Bên tai hắn lúc này lại vang lên tiếng nói của Lời Tự Thuật:

[Ta như đấng cứu thế, ta không có tình cảm, cũng không có thực lực…huống hồ là tiền bạc.]

Mất đi Giác Hút, Phong Kỳ không còn hung hăng được nữa, hoàn toàn nhụt chí.

Trên đường đi, hễ phát hiện Sinh Vật Trận Địa là hắn liền dứt khoát vòng đường, lộ trình tiến lên không còn thẳng tiến nữa mà trở nên quanh co.

Không còn Giác Hút, hắn cảm thấy mình như bị gãy mất đôi cánh tay, sức chiến đấu giảm sút nghiêm trọng.

[Đừng tự huyễn hoặc bản thân nữa, ngươi chỉ là một cái máy ném, mất đi vũ khí chủ lực thì tự nhiên chẳng còn sức sát thương nào nữa… Còn nói gãy mất đôi cánh tay, ta còn nói tiền của ta cộng với tiền của người giàu nhất thế giới có thể xếp hạng nhất thế giới cơ mà, ta có tự hào không?]

Phong Kỳ: …

Bỏ ngoài tai lời đả kích của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục lên đường.

Đồng bằng này mênh mông vô tận, hai bên đường mọc đầy những bông hoa trắng theo gió đung đưa.

Hết chương 222.

Chương 223. Biển hoa

Mỗi khi gió lạnh thổi tới, biển hoa như sóng lớn dâng trào, phát ra tiếng "xoàn xoạt."

Không biết đi được bao lâu, từ xa hắn đã nhìn thấy một con Sinh Vật Trận Địa ở phía trước.

Hình dáng của nó giống như một đống đá chất đống, thân hình cao tới năm mét, trông như một ngọn núi nhỏ sừng sững ở đó, Phù Văn Tinh Thạch màu đen ở giữa thân dưới ánh trăng máu tỏa ra ánh sáng yếu ớt, trên thân còn có những đường vân màu tím rõ ràng in khắp toàn thân.

Phong Kỳ đã sớm chú ý tới con Sinh Vật Trận Địa này, lúc này liền dứt khoát chọn cách vòng đường.

Nhưng giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên trong đầu hắn:

[Nhớ kỹ con quái vật này, sau này nếu có thực lực nhất định phải quay lại giết chết nó!]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn không khỏi tò mò hỏi:

"Giết nó có thể đạt được năng lực gì?"

[Một trong những năng lực thiên phú mà những gã cơ bắp cuồn cuộn nhất định phải có, tên cụ thể là gì thì ta không rõ, dù sao tên của năng lực thiên phú cũng không phải do ta đặt, tóm lại năng lực của con quái vật này rất phù hợp với ngươi, tốt hơn nhiều so với " Ác Niệm " của Huyết Nhãn.]

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức hứng thú.

Đã Lời Tự Thuật nói phù hợp với hắn, vậy thì năng lực thiên phú đạt được khi giết chết "ngọn núi đá" này chắc chắn không yếu.

"Ta ra tay ngay bây giờ, có mấy phần thắng?"

[Chết chắc!]

"Mở Huyết Nguyên và niệm lực thì sao?"

[Ngươi thấy những đường vân phù văn màu tím trên thân con quái vật đó không? Thứ đó có thể giúp nó miễn dịch nhiều loại chú thuật, sát thương hệ nguyên tố, niệm lực của ngươi đối với nó chẳng có tác dụng gì, phòng ngự của nó có thể coi là khắc tinh của ma pháp, có chút giống với lớp sương mù màu ngọc trên thân Giác Hút.]

[Còn về năng lực Huyết Nguyên của ngươi, với cường độ khí huyết hiện tại của ngươi, sau khi mở năng lực này, sức mạnh đạt được còn không bằng một phần mười của nó, làm sao mà đánh lại?]

"Mạnh vậy sao?"

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, ý định xuẩn xuẩn dục động đích của hắn lập tức dập tắt.

Nhìn lại ngọn núi đá một lần nữa, hắn dứt khoát chọn cách vòng đường.

Vì khoảng cách đủ xa, ngọn núi đá không có phản ứng gì, để hắn vòng đường thành công một cách an toàn, có thể tiếp tục tiến lên.

Lại không biết đi được bao lâu, ngoảnh đầu nhìn lại đã không còn thấy bóng dáng của Tiểu Hắc và Giác Hút.

"Lời Tự Thuật, còn bao xa nữa, ta đi lâu như vậy rồi?"

[Sắp rồi, tranh thủ thời gian lên đường, đừng lãng phí thời gian quý báu mà Giác Hút đã giành cho ngươi, biết đâu lần này có thể tìm được một tia dao động sự sống.]

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Thả niệm lực ra làm lực đẩy, hắn lại một lần nữa sải bước chạy điên cuồng về phía trước.

Mưa máu trên bầu trời theo thời gian trôi qua, dần dần dừng lại, tầm nhìn vốn âm u theo mây đen tan đi mà khôi phục được chút ánh sáng.

Nhưng toàn bộ thế giới vẫn như bao trùm trong sương mù, tràn ngập hơi lạnh lẽo.

Sức mạnh tinh thần lại một lần nữa cạn kiệt, hắn lại một lần nữa giảm tốc độ tiến lên.

Cuối cùng, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Trèo qua sườn dốc trước mặt, mục tiêu hẳn là ở đây rồi, hãy thử tìm kiếm một chút.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ mang theo tâm trạng kích động trèo lên sườn dốc, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Hắn vốn tưởng rằng trong tầm mắt có thể xuất hiện một trại địa của loài người sau tận thế.

Nhưng tình hình lại trái ngược hoàn toàn với những gì hắn tưởng tượng.

Hiện ra trước mắt là một cái hố khổng lồ, sâu hơn trăm mét, giống như do thiên thạch va chạm tạo thành.

Đồng thời hắn còn chú ý tới, đáy cái hố dường như có thứ gì đó đang lấp lánh dưới ánh trăng máu.

[Hẳn là thứ đó rồi, hãy đi xem, đừng quan tâm đến an toàn nữa, lần này tới đây chẳng phải là để điều tra xem thứ đó là gì sao.]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn lập tức gật đầu.

Sau khi vượt qua sườn dốc, hắn ngửa người trượt xuống đáy hố trời.

Nhưng vì sườn dốc quá dốc, thân hình hắn nhanh chóng lao ra khỏi sườn dốc, từ độ cao trăm mét rơi thẳng xuống đáy hố trời.

Đối với điều này, Phong Kỳ hoàn toàn không hoảng sợ.

Ngay khoảnh khắc thân hình sắp tiếp xúc với mặt đất, niệm lực tỏa ra nâng đỡ thân thể hắn.

Nhưng lực quán tính dường như có chút lớn, sức mạnh tinh thần chưa hoàn toàn khôi phục bị hút cạn trong nháy mắt, cơ thể hắn vẫn va chạm nhẹ với mặt đất.

Từ trên mặt đất đứng dậy, ánh mắt hắn nhìn về phía vật thể phát sáng.

Hiện ra trong tầm mắt hắn lại là một bức tượng nữ, bức tượng không biết được làm bằng chất liệu gì, dưới ánh trăng máu hiện ra màu ngọc bích dịu dàng.

Bức tượng cao khoảng 1m65, dường như được chế tác theo tỷ lệ 1:1.

Hết chương 223.

Chương 224. Báo thù

Nàng cầm một cây trường thương, hướng về hư không, ánh mắt như xuyên qua từng tầng sương mù bao phủ bầu trời, thẳng đến tinh không ngoài vũ trụ.

"Đây là cái gì?"

[Không rõ, trong bức tượng này ta cảm ứng được dao động sinh mệnh yếu ớt, ngươi hãy tiến lên xem xét kỹ càng.]

Mang theo nghi hoặc, hắn tiến lên vài bước, đi đến trước bức tượng.

Quan sát kỹ càng, hắn đột nhiên cảm thấy bức tượng nữ tử cầm thương này có vẻ hơi quen mắt, nhưng lại không nhớ ra đã từng gặp ở đâu.

Điều khiến hắn nghi hoặc hơn nữa là.

Bức tượng nữ tử này được dựng ở đây rốt cuộc có ý nghĩa gì?

[Ngươi tưởng mình là nhà khảo cổ học à, xem tượng mà tìm ý nghĩa, mau tìm xem nguồn dao động sinh mệnh ở đâu.]

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Đi đến trước bức tượng, hắn bắt đầu cẩn thận tìm kiếm nguồn sống có thể tồn tại.

Nhưng sau khi đi một vòng quanh bức tượng, hắn vẫn không tìm thấy bất kỳ vật thể bên ngoài nào, điều này khiến hắn nghi ngờ dao động sinh mệnh mà Lời Tự Thuật nói đến xuất phát từ bên trong bức tượng.

Nhưng khi hắn đưa tay chạm vào bức tượng nữ tử, năng lực Mộng Yểm bí ẩn lại tự động mở ra vào lúc này.

Trong nháy mắt, vô số hình ảnh hiện lên trong đầu hắn.

Trong đoạn hình ảnh đầu tiên, một thành phố phồn hoa bị lĩnh vực bao phủ, vô số quái vật giáng xuống, tàn phá nơi này.

Cuối cùng, thành phố hóa thành đống đổ nát, phần lớn mọi người đều chết trong cuộc tàn sát của Sinh Vật Trận Địa.

Ở cuối hình ảnh, một cậu bé trán chảy máu từng bước đi ra khỏi đống đổ nát đến ranh giới của thành phố, trong mắt cậu tràn đầy tuyệt vọng và lửa giận ngút trời.

Phía sau cậu, một con quái vật hình thù vặn vẹo đang nhanh chóng đuổi theo.

Ngay khi cậu bé sắp bị Sinh Vật Trận Địa giết chết, một cây trường thương màu bạc lướt qua bầu trời, chính xác đâm chết con Sinh Vật Trận Địa này ngay sau lưng cậu bé.

Ở cuối hình ảnh, cô gái trên bức tượng nở nụ cười đứng trước mặt cậu bé:

"Này, tên của ngươi là gì?"

"Diệp Hoàng!"

"Muốn báo thù không?"

"Muốn."

"Ta có thể ban cho ngươi sức mạnh, hy vọng ngươi sẽ không làm ta thất vọng."

Nói xong, cô gái trên bức tượng nắm tay cậu bé, từng bước dẫn cậu bé đi ra khỏi thành phố đã hóa thành đống đổ nát.

Đoạn hình ảnh đầu tiên kết thúc ở đây, ngay khi Phong Kỳ ngạc nhiên tại sao trong đoạn ký ức này lại xuất hiện Diệp

Hoàng, một trong những chiến thần lịch sử, thì hình ảnh trong đầu hắn lại chuyển sang.

Đoạn hình ảnh thứ hai xuất hiện trong một phòng thí nghiệm, một người đàn ông tóc hoa râm, mặc đồng phục nghiên cứu viên màu trắng đang ngồi thẫn thờ trước bàn điều khiển.

Lúc này, cánh cửa bị đập vỡ, một nhóm người mặc đồng phục đen ập đến, bắt đầu phá hủy các thiết bị thí nghiệm ở đây.

Người đàn ông cầm đầu nhìn người nghiên cứu đang thẫn thờ mà quát lớn:

"Nghiêm cấm nơi này tiếp tục tiến hành kế hoạch Rune Transformer, vì ngươi không hợp tác, nên chúng ta sẽ thay ngươi bảo quản các thiết bị ở đây!"

Cuối cùng, mọi thứ trong phòng thí nghiệm đều bị những nhân viên chấp pháp mặc đồ đen mang đi hết, chỉ còn lại người đàn ông trung niên mệt mỏi ngồi thẫn thờ tại chỗ.

Ngay lúc này, cô gái trên bức tượng xuất hiện bên cạnh hắn.

"Này, ta thấy kế hoạch Rune Transformer không tệ, có lẽ ngươi có thể kiên trì thêm một chút."

Người đàn ông ngồi thẫn thờ trên ghế nghe vậy, rõ ràng là sửng sốt, rồi lắc đầu:

"Không được, ta mệt rồi, lần nào cũng thất bại."

"Kiên trì thêm một chút, ta tặng ngươi một thứ tốt." Nói xong, cô gái lấy ra từ trên người một viên Phù Văn Tinh Thạch màu đỏ tươi, cười đưa đến trước mặt người đàn ông trung niên, rồi lại nói:

"Ta có chút tiền, hay là hỗ trợ ngươi mở thêm một phòng thí nghiệm nữa, nhưng đừng tuyên bố tiếp tục kế hoạch Rune

Transformer với bên ngoài nữa, ngươi phải từ từ mà làm.”

Nhận lấy viên Phù Văn Tinh Thạch màu đỏ tươi mà cô gái đưa tới, người đàn ông trung niên rõ ràng sửng sốt, dường như không hiểu tại sao cô lại giúp mình.

“Ta đã nghĩ ra tên phòng thí nghiệm cho ngươi rồi, ngươi xem viên Phù Văn Tinh Thạch này, nó có màu đỏ tươi, ngươi lấy viên Phù Văn Tinh Thạch này làm khởi đầu, sau này phòng thí nghiệm này sẽ được gọi là phòng thí nghiệm Tinh Hồng, ha ha.”

Đoạn hình ảnh thứ hai đột ngột dừng lại ở đây, ngay sau đó, trong đầu Phong Kỳ lại hiện lên những hình ảnh mới.

Trong hình ảnh, cô gái trên bức tượng ngồi trên băng ghế dài trong công viên, nhìn cậu bé đang liếm kẹo bên cạnh, nghiêm túc hỏi:

“Tiểu quỷ, ta thấy xương cốt của ngươi kỳ lạ, là kỳ tài luyện võ có một không hai, hãy nói cho ta biết ước mơ của ngươi là gì?”

“Xoạt~ xoạt~ xoạt~”

“Ngươi có ước mơ gì không? Có lẽ ta có thể giúp ngươi thực hiện, nhưng ngươi phải hứa với ta rằng sau này sẽ nỗ lực vì sự trỗi dậy của loài người.”

“Xoạt~ xoạt~ xoạt~”

Hết chương 224.

Chương 225. Cảnh thứ tư

Đối mặt với sự thờ ơ của cậu bé, cô gái trên bức tượng im lặng một lúc, rồi cười nói:

"Ngươi không trả lời thì ta coi như ngươi đồng ý rồi…"

…

Đoạn hình ảnh thứ ba có vẻ rất rời rạc và không đầy đủ, ngay sau đó, đoạn hình ảnh thứ tư hiện lên trong đầu Phong Kỳ.

Trong đoạn hình ảnh này, một mỹ phụ ngồi bên giường, liên tục nôn ra máu.

Mà dáng vẻ của bà ta, Phong Kỳ rất quen thuộc, chính là chủ nhiệm bộ phận gen của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, "Úy Vi."

Vào lúc bà ta sắp chết, cô gái trên bức tượng xuất hiện bên cạnh bà ta, cô ta cười nói:

"Còn nói được không?"

Thấy cô gái, Úy Vi lau đi vết máu trên khóe miệng, yếu ớt hỏi:

"Ngươi… sao lại… vào đây được."

Cô gái không nói gì, mà đau lòng nói:

"Tình trạng cơ thể của ngươi rất tệ, có phải bị năng lượng Phù Văn Tinh Thạch của Sinh Vật Trận Địa đặc biệt phóng xạ không… ừm, với trình độ y tế hiện tại thì có vẻ không cứu được rồi."

Nghe vậy, Úy Vi liếc cô ta một cái, ho khan nói:

“Đúng vậy, không cứu được rồi, bây giờ ta chỉ chờ chết thôi.”

Lúc này, cô gái không biết từ đâu lấy ra một viên ngọc tỏa ánh sáng màu vàng, đưa đến trước mặt Úy Vi:

“Ăn đi, ăn vào là khỏi, nhưng ngươi phải hứa với ta, sau này sẽ tiếp tục nỗ lực vì tương lai của loài người.”

“Đây là cái gì?” Úy Vi ngạc nhiên hỏi.

“Thứ tốt, ngươi ăn rồi sẽ biết, nhớ lời hứa của chúng ta… chỉ là thời gian có thể hơi lâu một chút, ha ha.”

Đoạn hình ảnh thứ tư đột ngột dừng lại ở đây, tiếp theo là đoạn hình ảnh thứ năm.

Lần này, bóng người hiện ra trên màn hình chính là Mộc Tinh.

Trong ảnh, Mộc Tinh mặc chiến phục màu đen, mang huy chương chỉ huy của quân đội Lê Minh, đang ăn đồ ăn trong một nhà hàng nào đó.

So với ấn tượng của Phong Kỳ về cô ấy, Mộc Tinh hiện tại đã mất đi sự trẻ con và ngay cả vẻ ngoài của cô ấy cũng thay đổi rất nhiều.

Những người qua đường xung quanh nhìn cô không còn sự rụt rè và ghê tởm nữa, mà là sự kính trọng và kính sợ trong mắt họ.

Lúc này, Mộc Tinh đã không còn là cô gái dễ thương ngọt ngào đeo tạp dề nấu ăn nữa, mà trong mắt chỉ còn sự lãnh đạm và kiên định.

Cô gái thần bí lúc này xuất hiện, ngồi đối diện với Mộc Tinh, chống cằm tò mò nhìn Mộc Tinh đang ăn.

Mộc Tinh lúc này mới ngẩng đầu lên, nhìn cô gái với vẻ mặt nghi hoặc nói:

“Cô không sao chứ?”

“Ha ha, tôi không có tin lầm người đàn ông kia, bọn họ làm được rồi.” Nhìn phù văn tinh thạch màu đỏ tươi ở cánh tay trái Mộc Tinh, thiếu nữ thần bí vẻ mặt rất là vui vẻ.

Dưới ánh mắt nghi ngờ của Mộc Tinh, cô gái sốt sắng nói:

“Mộc Tinh, cô có hứng thú cùng tôi làm chuyện lớn không?”

“Tôi không quen biết cô đâu nhỉ?”

“Nhưng tôi biết cô từ lâu rồi, theo dõi cô trưởng thành, tôi biết cô mong muốn cái gì, điều cô mong muốn chính là tôi mong muốn. “

Nghe những lời này, sắc mặt Mộc Tinh hơi thay đổi:

“Cô nghĩ tôi mong muốn điều gì?”

“Cô cùng Phong Kỳ có cùng một mong muốn, nhưng đáng tiếc Phong Kỳ đã chết sớm, nếu không thì tôi phải hỗ trợ hắn.”

Nghe thấy hai chữ “Phong Kỳ”, thân thể Mộc Tinh rõ ràng run lên.

Cái tên xa lạ này đã lâu không nghe, nhưng trong lòng cô chưa bao giờ mơ hồ.

“Cô rốt cuộc muốn truyền đạt cái gì?” Mộc Tinh lạnh lùng hỏi.

“Tôi muốn vì nhân loại mà chiến đấu.” Khi nói ra lời này, thiếu nữ thần bí thu lại nụ cười trên mặt, trở nên cực kỳ trang trọng.

“Tôi hiện tại chính là vì nhân loại mà chiến đấu.” Mộc Tinh trầm giọng nói.

“Cô bây giờ chỉ là chơi đùa một hồi mà thôi, rèn luyện nhiều năm như vậy chắc là cô đã có năng lực chỉ huy tác chiến cực kỳ siêu phàm, lại thêm siêu năng lực, hẳn là nên một ít chuyện lớn…”

Thời gian trôi đi, người trong nhà hàng ngày càng ít đi, Mộc Tinh tiếp tục lắng nghe cô gái nói.

Trong khoảng thời gian cô gái nói có hơi kích động, cô ấy chịu không nổi nên đã dùng tay miêu tả và sử dụng cả ngôn ngữ cơ thể, rất nghịch ngợm và dễ thương.

Mà Mộc Tinh biểu tình hờ hững dần dần có chút biến hóa:

“Vậy ý cô là thành lập một đội quân thập hoang giả và hợp nhất các lực lượng thập hoang giả?”

“Đúng vậy, trước tiên xây dựng một quân đội hùng mạnh, sau đó bắt đầu kế hoạch tiếp theo của chúng ta.”

“Kế hoạch tiếp theo là gì?”

“Hừ, tạm thời không thể nói cho cô biết, sợ người bên cạnh cô không an toàn, hiện tại nói cho cô biết sẽ có nguy hiểm, trước tiên hãy thành lập quân đội, tôi giúp cô. “

Cảnh tượng dần dần trở nên mơ hồ.

Khi nhìn thấy Mộc Tinh xuất hiện trong hình ảnh ký ức, Phong Kỳ chợt nhận ra cô gái bí ẩn này thực sự là ai.

Cô ấy chính xác là cô gái bí ẩn “Mộ Trảo” mà hắn đã thấy trong cơ sở dữ liệu, và cô ấy cũng là thủ lĩnh của thế hệ thứ hai của quân đội Lê Minh trong tương lai.

Từ vài mảnh ký ức này, hắn cũng khẳng định một suy đoán trước đó.

Mộ Trảo là điều kỳ diệu trong miệng của Lữ Việt.

Cô ấy dường như không ngừng tìm kiếm tất cả những sức mạnh có thể giúp loài người vươn lên.

Hết chương 225.

Chương 226. Thế lực đen tối

Người sáng lập Viện nghiên cứu Tinh Hồng, Mộc Tinh, Diệp Hoàng, cậu bé bí ẩn, Úy Vi… Ngoại trừ cậu bé bí ẩn mà hắn không biết, mọi người đều đi đầu trong cuộc chiến chống lại các sinh vật trận địa.

Tại thời điểm này, hắn nghĩ về những gì Lữ Việt nói.

Đây là cách Lữ Việt miêu tả cô gái bí ẩn:

“Cô ấy đã sống rất lâu và luôn tìm kiếm điều kỳ diệu cho nhân loại. Cô ấy chưa bao giờ bỏ cuộc sau nhiều lần thất bại. Trong mắt tôi, cô ấy là kỳ tích của nhân loại.”

Nội dung trong cảnh tượng dường như xác nhận những gì Lữ Việt nói.

Cô ấy không ngừng tìm kiếm những kỳ tích, hoặc bồi dưỡng những kỳ tích, nhưng tất cả những gì cô ấy nhận được là sự thất bại.

Liên minh nhóm dã chiến do Diệp Hoàng thành lập đã không còn tồn tại trong lịch sử.

Quân đội Lê Minh của Mộc Tinh cũng bị tiêu diệt dưới sự đàn áp đẫm máu.

Điều này cũng đúng với đoạn kết của Úy Vi và Viện nghiên cứu Tinh Hồng, cuối cùng đã bị lật đổ dưới sự nhắm tới của các thế lực đen tối.

Có lẽ vẫn còn nhiều thông tin mà hắn không biết, nhưng các thế lực liên quan đến Úy Vi mà hắn biết đến cuối cùng đều sẽ bị tiêu diệt.

Khi cảnh tượng thứ năm kết thúc.

Một hình ảnh ký ức hoàn toàn mới xuất hiện trong tâm trí của Phong Kỳ.

Lúc này, hắn cảm thấy đầu đau như muốn nổ tung, có chút bị lượng lớn tin tức làm cho choáng ngợp.

Cảnh thứ sáu là trong viện nghiên cứu Tinh Hồng, phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Trong ảnh, Mộ Trảo không ngừng dụi dụi mặt vào Giác Hút, giọng nói có chút mê hoặc:

"Tiểu Mộc Tinh, ngươi phải mau chóng trưởng thành, đợi ngươi học tốt công pháp, nhất định phải vì hưng thịnh của nhân loại, tận lực nỗ lực."

Trong khi Giác Hút trông có vẻ chán ghét, nhưng nó vẫn gật đầu mạnh mẽ.

Cách đó không xa, Úy Vi người đang mặc đồng phục nghiên cứu khoa học, nhìn thấy cảnh này, bất lực nói:

"Bà lão, đã đến lúc phải đi rồi, nơi này không phải chỗ để bà ở, cẩn thận ta bắt bà làm vật thí nghiệm nghiên cứu, thân thể này của bà ta đã thèm muốn nghiên cứu từ rất lâu rồi."

Nghe được những lời của Úy Vi, Mộ Trảo bỏ qua chúng, và véo má của Giác Hút với vẻ mặt yêu thương và hỏi:

"Ai là người chải tóc cho ngươi, đẹp quá đi."

(′??)?(._.`)"

Nghe được những lời này, trên mặt Giác Hút lộ ra một nụ cười dễ chịu:

"Chính tôi đã tạo ra một chiếc lược, và tôi đã mất rất nhiều thời gian để chải tóc (′??v?? `)"

“Ha ha, ngươi thật giỏi, ngươi phải trở thành một người tuyệt vời nhé!”

Khi cảnh này kết thúc, Phong Kỳ cảm thấy đầu mình có chút choáng ngợp.

Cảnh tượng thứ bảy, cảnh tượng thứ tám… Vô số hình ảnh như thủy tinh vỡ tràn vào trong đầu hắn, nhưng hắn không thể ghép chúng lại với nhau được.

Ngay khi hắn cảm thấy đau đớn không thể chịu nổi, những hình ảnh bị vỡ cuối cùng cũng hợp lại với nhau.

Trong bức ảnh này, Mộ Trảo đang mặc một bộ giáp chiến đấu bị hỏng, nhưng vẫn mỉm cười.

Dường như tất cả những tuyệt vọng và đau buồn trên thế gian này đều không thể quật ngã được cô, trái tim cô vẫn vững vàng dù lặp đi lặp lại những thất vọng và tuyệt vọng.

Lúc này trước mặt cô ấy có bao la vô biên sinh vật trận địa, cấp tốc hướng cô ấy lao tới, nhưng trong mắt lại không có sợ hãi.

Ngọn thương trắng bạc trong tay cô chĩa thẳng về phía trước.

Cô chạy về phía những sinh vật trận địa.

Cây trường thương màu bạc trong tay quét phát ra tiếng rồng ngâm, linh khí từ trong trời đất hội tụ lại, một con rồng giận dữ màu bạc lập tức xuất hiện, bay lơ lửng trên đầu Mộ Trảo.

Với ngọn thương dài hướng về phía trước, con rồng giận dữ gầm lên và lao về phía những sinh vật trận địa ở khu vực phía trước.

Lúc này cô ấy giống như chiến thần, toàn bộ sinh vật trong lãnh địa nơi bóng dáng cô ấy đi qua đều bị thương giết chết.

Ngay cả những sinh vật trận địa có sức mạnh cực kỳ đáng sợ, và sức mạnh khi giơ tay tạo ra đủ để xé nát không gian, vẫn không có sức chống cự trước mặt Mộ Trảo, chúng được bao bọc bởi những bông sen bạc phát ra ánh sáng bạc, và sự sống của các sinh vật trận địa nhanh chóng khô héo.

Trận chiến này dường như là trận chiến cuối cùng trước khi thế giới bị bao phủ bởi lĩnh vực.

Phong Kỳ có thể thấy rằng bức màn sương đen đang dần bao phủ thế giới, đồng thời, một mặt trăng máu đang từ từ mọc lên từ đường chân trời.

Ánh mặt trời dường như bị mặt trăng máu nuốt chửng, lúc này xung quanh trở nên mờ mịt.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng sự cô đơn và tuyệt vọng trong trái tim của Mộ Trảo trong cảnh tượng, nhưng cô vẫn không bỏ cuộc và chọn tiếp tục chiến đấu.

Ngay cả khi cô ấy là người duy nhất còn lại trên toàn thế giới.

Vào lúc này, vô số hình ảnh rời rạc xen kẽ trong tâm trí của Phong Kỳ.

Trên đỉnh núi gió gào thét, Mộ Trảo lưng đeo ngân thương đứng đó, hai tay mở ra, cười nhìn mặt trời hét lớn:

“Tôi, Mộ Trảo, không bao giờ thừa nhận thất bại, nếu không có kỳ tích, thì hãy tạo ra kỳ tích.”

Hết chương 226.

Chương 227. Kỹ năng vô dụng (1)

Tại một ngôi làng hẻo lánh của những thập hoang giả bên ngoài thành phố, Mộ Trảo nhìn cô bé bẩn thỉu trước mặt, chống nạnh và cười lớn:

“Ha ha ha, lại tìm được một hi vọng có thể trông đợi kỳ tích, thật vui vẻ!”

Tuyết rơi dày đặc, Mộ Trảo trọng thương nằm trên tuyết, mặc dù máu chảy nhuộm đỏ tuyết trắng, nhưng cô mặc kệ vết thương, lẩm bẩm một mình:

“Lại thất bại rồi. Dù đã quen nhưng tôi vẫn thấy đau lòng và bị đả kích.”

Dưới ánh trăng sáng xuyên qua tầng tầng mây tới Mộ Trảo, bóng cô in xuống mặt đất, vui vẻ ngân nga:

“Kỳ tích, kỳ tích, ngươi ở nơi nào, đừng trốn, ta sẽ bắt được ngươi, la la la la!”

Thông qua những hình ảnh ký ức này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng niềm tin không thể lay chuyển trong trái tim Mộ Trảo từ đầu đến cuối.

Nếu không có phép màu, thì hãy tự mình tạo ra phép màu.

Tín niệm này ở trong lòng cô cực kỳ kiên định, cho dù là thế giới sắp bị lĩnh vực thôn phệ, cũng không có một chút dao động.

[Mặc dù sự lựa chọn là khác nhau, cô ấy cũng liên tục trải qua tuyệt vọng như ngươi, nhưng cô ấy vẫn không bao giờ từ

bỏ hi vọng vào một tương lai tươi sáng hơn, luôn mong chờ điều kỳ diệu. A Kỳ, hóa ra ngươi không cô đơn.]

Sau khi nghe được lời tự thuật nói, Phong Kỳ không thể không thở dài.

Trái tim hắn đã xúc động vào lúc này.

Cuối khung cảnh ký ức tan nát , sương mù trên bầu trời dần dần bao trùm lấy mặt đất, Mộ Trảo một tay cầm thương, máu chảy xuống đất chiến giáp vỡ vụn.

Nhưng cô vẫn không lùi một bước.

Bầu trời, mặt đất và mọi thứ trong tầm mắt đều là bóng dáng của những con quái vật trận địa, nhưng cô ấy vẫn hiên ngang với ngọn giáo của mình.

Bất cứ nơi nào hình bóng đi qua, những bông sen bạc nở rộ và không có sinh vật nào trong lãnh thổ là kẻ thù của cô.

Nhưng khi bức màn đen trên bầu trời dần dần bao trùm toàn bộ thế giới, sức chiến đấu của Mộ Trảo ngày càng yếu đi, và những quái vật trận địa có thể dễ dàng giết chết trước đây không còn có thể bị giết bằng một cái phẩy tay.

Tựa hồ cô ấy cùng thế giới này tự nhiên có liên hệ, theo thế giới bị lĩnh vực bao phủ nuốt chửng, cô ấy cũng bị diệt vong.

Trong nháy mắt bầu trời hoàn toàn bị màn mây đen bao phủ, Mộ Trảo toàn thân được bao phủ bởi một tầng lưu quang màu ngọc bích, động tác của cô càng thêm cứng ngắc.

Vào khoảnh khắc trước khi cơ thể cô hoàn toàn đông cứng, cô vung cây trường thương và chĩa lên trời.

Sự tức giận, hận thù và tuyệt vọng trong lòng cô ấy lúc này hóa thành sức mạnh và đột ngột bùng phát.

Một lực lượng vô hình tập trung vào cô ấy và đột nhiên lan ra mọi hướng, sóng xung kích đi đến đâu, tất cả sinh vật trong trận địa đều bị bóp nghẹt và biến thành cát bụi.

Mặt đất cũng sụp xuống, và nhanh chóng tạo thành một hố sụt khổng lồ.

Nhìn mặt trời chìm xuống bầu trời dần dần bị mặt trăng máu thay thế, Mộ Trảo trên mặt hiện lên một tia cô đơn, trong mắt có một giọt lệ rơi xuống, cô nhẹ giọng thì thào nói:

"Không ai đứng bên tôi lúc hoàng hôn."

Vào lúc này, Phong Kỳ cảm thấy sự cô đơn trong trái tim của Mộ Trảo trước khi chết.

Hết lần này đến lần khác cố gắng, nhưng chỉ mang đến thất bại hết lần này đến lần khác, nhưng cô chọn đối mặt với nó bằng sự lạc quan, rồi vui lên và tiếp tục tìm kiếm "kỳ tích" hão huyền.

Cô ấy là nhân chứng của lịch sử và là người thúc đẩy lịch sử.

Giờ khắc này chôn sâu trong lòng, cô ấy chưa bao giờ bày tỏ cảm xúc, cuối cùng biến thành một tiếng thở dài cô đơn trước khi mặt trời lặn:

Không có ai đứng với tôi vào lúc hoàng hôn!

Khi cơ thể hoàn toàn hóa đá, cô ấy biến thành một bức tượng đang chĩa thương lên trời.

Có một cơn mưa xối xả trên bầu trời, và dường như thế giới đang nói lời từ biệt cuối cùng với người chiến binh kiên cường này.

Khi Phong Kỳ rút bàn tay đang tiếp xúc với bức tượng của Mộ Trảo đi, những hình ảnh rời rạc đang dâng lên trong đầu hắn lập tức biến mất.

Thông tin từ Mộ Trảo là quá lớn hắn căn bản là không thể đọc hết.

Hắn cũng chỉ có thể đọc một phần của nhiều nội dung.

Nhìn Mộ Trảo đang cầm thương chĩa vào khoảng hư không, trong lòng hắn giờ dâng lên đầy nỗi lòng cung kính.

Hắn đột nhiên hiểu ra tại sao Lữ Việt lại gọi Mộ Trảo là "kỳ tích".

Đây chính là một chiến binh đáng kính, người đã chiến đấu vì tương lai của nhân loại cho đến khi chết và không bao giờ đầu hàng, khuất phục.

Lại nhìn Mộ Trảo, trong lòng hắn hiện lên rất nhiều nghi vấn.

Chỉ dựa vào thông tin trong ký ức, hắn không thể phán đoán được mối quan hệ giữa Mộ Trảo và Thông Thiên Lộ là như thế nào.

Nhưng trong lòng hắn thầm đoán rằng có lẽ Thông Thiên Lộ cũng là một thế lực do Mộ Trảo thành lập, tương tự như Viện nghiên cứu Tinh Hồng và Quân đội Lê Minh.

Lúc này trong đầu hắn vang lên âm thanh của Lời Tự Thuật:

[Nếu ngươi muốn có thêm thông tin từ ký ức, ngươi nên tăng điểm tiến hóa huyết mạch của mình càng sớm càng tốt. Chỉ khi huyết mạch của ngươi được cải thiện, thức hải của ngươi mới có thể chứa nhiều thông tin hơn. 】

Hết chương 227.

Chương 228. Kỹ năng vô dụng (2)

Nghe được Lời Tự Thuật nhắc nhở, hắn không khỏi tò mò hỏi: "Ta hoàn toàn không có cách nào đọc được tin tức tới từ ký ức một cách hoàn chỉnh, chẳng lẽ là bởi vì dung lượng của thức hải không đủ sao?"

[Cũng không hẳn là vậy. Dung lượng bộ nhớ là một mặt, càng quan trọng hơn là tốc độ xử lý thông tin quá chậm, thức hải của ngươi còn chưa xử lý xong thông tin trước đó, những mảnh ký ức tiếp theo đã tràn vào thức hải của ngươi, tự nhiên ngươi sẽ cảm thấy đau đớn, và đương nhiên ngươi cũng sẽ không thể tiếp tục xem ký ức của Mộ Trảo.】

"Hiểu rồi, vậy chỉ cần thức hải của ta tăng lên, khả năng xử lý thông tin cũng sẽ được nâng cao, việc đọc ký ức của Mộ Trảo cũng sẽ dễ dàng hơn."

[Trẻ nhỏ dễ dạy!]

Vừa không nhịn được trợn mắt, hắn lại bắt đầu suy nghĩ một vấn đề.

Điều kiện kích hoạt năng lực "Mộng Yểm" rốt cuộc là gì.

Kể từ khi có được năng lực này đến nay, "Mộng Yểm" đã kích hoạt tổng cộng hai lần.

Lần đầu tiên là khi Mộc Tinh gần như mất kiểm soát, hắn vô tình tiếp xúc với thân thể Mộc Tinh, trong nháy mắt ý thức đã xâm nhập vào thức hải của Mộc Tinh, đọc được một phần thông tin ký ức của cô.

Lần thứ hai chính là hiện tại, tiếp xúc với tượng điêu khắc Mộ Trảo.

"Lời Tự Thuật, ngươi nói điều kiện kích hoạt Mộng Yểm có phải có liên quan đến trạng thái tinh thần không ổn định của mục tiêu không?"

[Ta biết gì chứ, đừng có chuyện bé xé ra to tìm Lời Tự Thuật, Lời Tự Thuật không phải bách khoa toàn thư cái gì cũng biết, nó chỉ là một cỗ máy nhắc nhở vô tình… Nhưng có lẽ phỏng đoán của ngươi là đúng.]

Phong Kỳ:…

Hắn cũng không thể hoàn toàn khẳng định với phỏng đoán của mình.

Nói là trạng thái tinh thần hỗn loạn thì cũng không hẳn đúng, Mộ Trảo dường như đã chết rồi, hắn vẫn có thể đọc được thông tin ký ức?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

"Lời Tự Thuật, trạng thái hiện tại của Mộ Trảo là đã chết sao?"

[Không chắc, ta có thể cảm ứng được bên trong tượng điêu khắc có dao động sinh mệnh rất yếu ớt, nhưng loại dao động này lại không giống với đặc điểm vốn có của sinh mệnh.]

"Có phải là trạng thái giống như ngủ đông không?"

[Ngủ đông cái đầu ngươi, ta còn không phân biệt được nó có rơi vào trạng thái ngủ đông hay không sao? Đây là sự không tin tưởng vào phán đoán của phụ thân ngươi.]

"Vậy rốt cuộc nàng ta là chết hay sống?"

[Không rõ, khả năng lớn là đã chết, có lẽ là một loại ý chí không thể tiêu tan nào đó khiến cho nàng ta vẫn còn một tia

dấu ấn sinh mệnh lưu lại.]

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi ngơ ngác:

"Ý là sao?"

[Dùng cách đơn giản để hình dung thì giống như xá lợi tử sau khi chết vậy, có lẽ là ý niệm mãnh liệt của Mộ Trảo trước khi chết khiến cho một loại ý chí nào đó của nàng ta không theo sự tiêu tán của sinh mệnh mà biến mất, mà là lưu lại.]

Nghe xong lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn trầm mặc vài giây rồi gật đầu.

Lại nhìn về phía tượng điêu khắc Mộ Trảo, hắn cảm thấy có lẽ mình có thể hiểu được rất nhiều thông tin hữu ích từ Mộ Trảo.

Thậm chí Mộ Trảo có thể biết được thế lực ngầm ẩn núp trong nền văn minh nhân loại rốt cuộc là thế lực nào.

Lúc này, hắn đã có khát vọng nâng cao thực lực.

Cũng bắt đầu suy nghĩ về sự lựa chọn mộng cảnh tương lai tiếp theo, có nên lấy việc nâng cao thực lực làm chính hay không.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có chút lo lắng, cảm thấy chỉ nâng cao thực lực thì chưa chắc đã có thể thay đổi được điều gì.

Đầu tiên là sự hạn chế của Tiểu Hắc, tiếp theo là sự hạn chế của tiền bạc.

Có lẽ hắn tiến vào mộng cảnh tương lai hàng chục lần cũng không thể nâng cao thực lực đến mức có thể chống lại thế lực ngầm.

Quan trọng nhất vẫn là dựa vào sức mạnh của toàn thể nhân loại để chống lại sự xâm lược của lĩnh vực.

Cho nên trong lòng hắn càng thiên về việc trước tiên làm rõ chân tướng của thế lực ngầm, sau đó lợi dụng ưu thế của mình để nhổ tận gốc.

Không còn thế lực ngầm ẩn núp, nền văn minh nhân loại mới có thể thực sự nghênh đón sự phát triển lớn mạnh.

Cùng lúc đó, hắn rất tò mò về một chuyện.

Trong hình ảnh ký ức của Mộ Trảo, trận chiến cuối cùng tại sao chỉ có một mình Mộ Trảo.

Những người còn lại của nhân loại đâu?

Chẳng lẽ trước trận chiến này họ đã diệt vong rồi sao?

Hắn tạm thời không thể biết được đáp án của vấn đề này, chỉ có thể đợi đến khi huyết mạch tiến hóa, thức hải được nâng cao, rồi mới đến tượng điêu khắc Mộ Trảo đọc thông tin hữu ích.

Nhưng việc nâng cao điểm tiến hóa huyết mạch khó hơn so với việc trực tiếp nâng cao thực lực.

Vào mộng cảnh tương lai nhiều lần như vậy rồi, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn vẫn còn kém hơn 400 điểm, hiện tại vẫn là trạng thái ” sơ cấp “, không thể bù đắp đầy đủ trong thời gian ngắn.

Hắn quyết định lần sau trở về hiện thực, sẽ lập kế hoạch tiếp theo thật tốt, sau đó mới quyết định triển khai lựa chọn.

Nhưng quan trọng nhất vẫn là tối đa hóa hiệu quả.

Không lãng phí số lần tiến vào mộng cảnh tương lai quý giá vào những việc vô nghĩa.

Hắn đã biết được sự thật về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, nhưng trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi hoặc chưa được giải đáp.

Ngoài thế lực ngầm và Thông Thiên Lộ.

Điều khiến hắn cảm thấy vô cùng khó hiểu là, nếu thế lực ngầm vẫn luôn cản trở sự phát triển của nền văn minh nhân loại, tại sao người thầy của hắn là "Vương Tấn Thăng" vẫn luôn bình an vô sự, không bị thế lực ngầm bức hại, thậm chí còn được đánh giá là nhà vĩ nhân trong lịch sử.

Nếu nói Vương Tấn Thăng có vấn đề, hắn tuyệt đối sẽ không tin.

Sáu năm tiếp xúc, hắn biết rõ lão Vương là người như thế nào, dù thế nào thì ông cũng không thể phản bội nhân loại.

Cho nên trong chuyện này, chắc chắn có bí mật gì đó mà hắn không biết.

Về phía Lâm Nhiễm, công pháp do Lâm Nhiễm sáng tạo ra có vấn đề, có phải liên quan đến thế lực ngầm không, hay là vấn đề của bản thân Lâm Nhiễm?

Hết chương 228.

Chương 229. Kỹ năng vô dụng (3)

Cũng như nguồn gốc của Tiểu Hắc, tại sao lại có thể định vị chính xác hắn, rồi triển khai truy sát.

Thực ra còn rất nhiều vấn đề khác mà hắn không thể hiểu được.

Không hiểu được nguyên nhân, hắn dự định sẽ từng bước đi, từ từ vén lên sự thật ẩn giấu trong lịch sử, dù sao thì những vấn đề này rõ ràng không phải dễ dàng tìm được đáp án.

Ngay khi Phong Kỳ đang trầm tư, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Những vấn đề này trở về hiện thực rồi hãy suy nghĩ, nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, ngươi không làm gì đó để đền đáp cho Giác Hút đang liều mạng tranh thủ thời gian cho ngươi sao?]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

"Giúp ta tìm kiếm xem, gần đây có Sinh Vật Trận Địa nào dễ bắt nạt không."

[Hướng 15 giờ, sau khi trèo ra khỏi hố trời có một con Sinh Vật Trận Địa trông có vẻ yếu, có thể ngươi đánh được, đánh nó đi!]

"Được!"

Sau khi xem thông tin ký ức của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm nhận sâu sắc được sự cô đơn và buồn bã trong lòng nàng.

Cùng chung cảm xúc, trong lòng hắn có chút uất ức, lúc này hắn cần phải trút giận.

[Trai tráng cơ bắp, xuất kích!]

Cùng với tiếng hô của Lời Tự Thuật, hắn phóng thích niệm lực, nâng thân mình bay lên không trung.

Niệm lực bay rất khó khăn, nhưng bay lơ lửng trên không trung một trăm mét thì không thành vấn đề.

Trong nháy mắt, bóng dáng của hắn đã xuất hiện bên ngoài hố trời.

Sau khi đôi chân chạm đất, hắn đảo mắt nhìn về phía trước, ánh mắt khóa chặt vào một con Sinh Vật Trận Địa có hình dáng kỳ lạ.

Nó trông giống như một con nai, trên trán nạm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu vàng nhạt, trên đỉnh đầu mọc một cặp gạc nai to lớn, trên cơ thể mọc đầy lông tơ màu xám trắng, lúc này đang cúi đầu gặm những bông hoa màu trắng trên đồng bằng.

Sau khi quan sát kỹ, hắn có thể xác định được đại khái con Sinh Vật Trận Địa này có thể mang lại cho hắn năng lực thiên phú, chắc chắn là thiên về hướng phát triển thể tu.

Không do dự, hắn lập tức kích hoạt năng lực Huyết Nguyên.

Tần số đập của tim bắt đầu tăng nhanh chóng, khí huyết trong cơ thể bị hút sạch, hóa thành sương máu bao phủ xung quanh.

Trong nháy mắt, chiều cao của hắn đã tăng lên hơn hai mét, cơ bắp trên người ngưng tụ thành từng khối, hai cánh tay chẳng khác nào rìu chiến, có thể nhìn rõ những gân xanh thô to, toàn thân tỏa ra khí tức hoang dã, hung hãn.

Thời gian duy trì của Huyết Nguyên có hạn, hắn lập tức lao về phía Sinh Vật Trận Địa đang ăn.

Con Sinh Vật Trận Địa này cũng bị Phong Kỳ dọa sợ, thân hình run lên dữ dội, nhưng không chọn cách chạy trốn, mà cúi đầu tích tụ sức mạnh rồi nhảy lên lao về phía Phong Kỳ.

Lúc này, cánh tay phải của Phong Kỳ đột ngột đập xuống, đập Sinh Vật Trận Địa ngã xuống đất.

Tiếp theo, niệm lực xuyên qua cơ thể, áp chế Sinh Vật Trận Địa khoảng một giây, hắn cũng nhân cơ hội này tiến đến, túm lấy một chân của Sinh Vật Trận Địa, bắt đầu đập mạnh.

Chỉ cần Sinh Vật Trận Địa có xu hướng giãy giụa, hắn sẽ dùng niệm lực áp chế, sau đó nắm lấy cơ hội tiếp tục đập.

Đối mặt với Phong Kỳ có sức mạnh nghiền ép mình, Sinh Vật Trận Địa phát ra tiếng kêu thảm thiết, dường như đã nhận ra kết cục của mình.

Đối với điều này, trong lòng hắn không hề có chút thương xót nào.

Cho đến khi đập chết Sinh Vật Trận Địa, hắn mới thở hổn hển thu tay lại.

Chỉ thấy một luồng sương máu từ trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa tràn ra, bay đến trước mặt hắn, sau đó bị cơ thể hắn hấp thụ.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Cho ngươi xem lại quá trình tâm lý của con Sinh Vật Trận Địa vừa rồi, tình hình đại khái như sau.]

[Ta đang ăn cỏ, đột nhiên có một con quái vật toàn thân đầy cơ bắp nhảy ra, không phân biệt phải trái đúng sai liền đánh lén, đánh một cái thật mạnh vào đầu ta, ta không phục

muốn húc lại, kết quả bị một sức mạnh bí ẩn áp chế, tiếp theo quái vật cơ bắp túm lấy chân phải sau của ta rồi đập tới đập lui, đập cho ta chóng mặt, sắp nôn ra rồi, chửi tổ tiên nhà ngươi.]

Phong Kỳ: …

Bỏ qua Lời Tự Thuật đang diễn kịch, hắn gọi bảng thuộc tính ra.

Sau khi giết chết Sinh Vật Trận Địa trước mặt, hắn quả nhiên đã đạt được một năng lực thiên phú và Danh xưng tiền tố mới.

[Kiên Nha (có thể tiến hóa Danh xưng tiền tố)]: Sức mạnh của răng tăng lên đáng kể, khi cắn xé mục tiêu sẽ kèm theo một phần sát thương khí huyết (sát thương kèm theo chịu ảnh hưởng bởi cường độ khí huyết của bản thân, cường độ khí huyết càng cao, sát thương càng cao).

Sau khi xem xong phần giới thiệu thuộc tính, Phong Kỳ đầy mặt dấu chấm hỏi.

"Đây là danh hiệu thiên phú quái quỷ gì vậy?"

[Con đường phát triển của trai tráng cơ bắp, mọi bộ phận trên cơ thể đều có thể trở thành vũ khí gây tử vong, răng cũng vậy, khi cần thiết có thể dùng miệng để làm tổn thương người khác, cũng có thể đạt được hiệu quả không ngờ, aww!]

"Aww cái đầu ngươi, ngoài việc nhận được hơn 30 điểm tiến hóa huyết mạch, kỹ năng thiên phú này hoàn toàn vô dụng, chẳng có tác dụng gì cả."

[Nhận thức nông cạn.]

"Vậy thì ngươi nói ra một điểm thực tế nào đó."

[Hiện tại ta chưa nghĩ ra, nhưng khi ngươi trở về thế giới thực, ngươi sẽ phát hiện ra rằng… mở nắp chai không cần

dụng cụ mở nắp nữa.]

“Phỉ!”

[Zombie phun nước bọt, thật ghê tởm, phản đòn!]

“Phản đòn siêu cấp, và vô hiệu hóa kỹ năng tiếp theo của ngươi.”

[Zombie ngu ngốc!]

Hết chương 229.

Chương 230. Chân lý chi nhãn

Đã có được năng lực thiên phú "Kiên Nha" và Danh xưng tiền tố, nhưng Tiểu Hắc vẫn chưa xuất hiện.

Lúc này muốn quay trở về nơi trú ẩn Tinh Thành thì rõ ràng là không khả thi.

Không còn sự bảo vệ của Giác Hút, cộng thêm đường xa và sự truy sát của Tiểu Hắc, Phong Kỳ cảm thấy mình chắc chắn sẽ chết trên đường đi.

nhân còn thời gian, hắn quyết định tiếp tục săn giết Sinh Vật Trận Địa ở gần đó, từ đó có được năng lực thiên phú để tăng cường sức mạnh.

Đặc biệt là thu thập điểm tiến hóa huyết mạch, điều này liên quan đến việc hắn đọc được thông tin ký ức của Mộ Trảo.

Biết đâu trong ký ức của Mộ Trảo lại có thông tin chi tiết về thế lực hắc ám.

Nhưng hắn không phân biệt được sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa mạnh yếu thế nào, vẫn phải dựa vào năng lực thăm dò của Lời Tự Thuật.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

"Lời Tự Thuật, nhân năng lực Huyết Nguyên chưa tiêu tan, hãy giúp ta tìm thêm một con gà yếu nữa."

[Hệ thống làm việc cực khổ, không lương mà suốt ngày bắt ta làm nọ làm kia, thật là chua xót, thật mong ngươi có thể có

được năng lực thiên phú đặc biệt giống như Chân Lý Chi Nhãn, tự mình đi tìm.]

"Chân Lý Chi Nhãn, đó là năng lực thiên phú gì vậy?" Phong Kỳ sửng sốt.

[Tương tự như năng lực thăm dò của ta, sau khi có được Chân Lý Chi Nhãn, ngươi sẽ có thể đọc được thông tin chi tiết của mục tiêu, đó là một loại năng lực cảm nhận phân tích linh hồn cực kỳ mạnh mẽ.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, hắn bỗng thấy hứng thú.

"Làm sao để có được năng lực này?"

[Sinh Vật Trận Địa có Chân Lý Chi Nhãn thì chắc chắn sức mạnh vô cùng khủng bố, với thực lực hiện tại của ngươi thì thôi đi, năng lực thiên phú cấp Hoàng kim này không phải thứ ngươi có thể mơ ước.]

"Năng lực thiên phú cấp Hoàng kim?" Phong Kỳ lại một lần nữa nghi hoặc lên tiếng.

Hắn lần đầu tiên biết được rằng, ngoài thực lực bản thân, năng lực thiên phú cũng được phân chia cấp bậc.

Trong thế giới thực, tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh của con người bắt nguồn từ Sinh Vật Trận Địa.

Những người xây dựng hệ thống tu luyện đầu tiên đã chia Sinh Vật Trận Địa và thực lực của con người thành cấp Hắc Thiết, cấp Thanh Đồng, cấp Bạch Ngân, cấp Hoàng Kim.

Tiêu chuẩn định vị này xuất phát sớm nhất từ trận địa "Tai Ách."

Trận địa Tai Ách cũng là một trong những trường vực lớn gây tổn thất nặng nề nhất cho loài người trong lịch sử.

Sau khi giáng xuống thế giới thực, nó nhanh chóng lan rộng và nuốt chửng nhiều thành phố.

Để chống lại sự bành trướng của trận địa Tai Ách, quân bộ liên hợp thời kỳ đầu được thành lập, rất nhiều cường giả loài người gia nhập, cùng trận địa Tai ách triển khai cuộc đối đầu kéo dài mười ba năm.

Còn liên đoàn chiến đấu trường vực do "Diệp Hoàng" - chiến thần lịch sử thành lập cũng bị đánh tan trong cuộc chiến chống lại sự xâm lược của trường vực Tai ách.

Cùng với trận địa Tai ách giáng xuống còn có rất nhiều sinh vật hình người có sức mạnh cường hãn là "Họa nhân."

Chúng có một đặc điểm sinh mệnh rõ ràng, sức mạnh của bản thân liên quan đến màu máu chảy trong cơ thể, từ thấp đến cao lần lượt là: đen, xanh, bạc, vàng.

Loài người dựa vào đó để thiết lập tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh Hắc Thiết, Thanh Đồng, Bạch Ngân, Hoàng Kim.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa ngoài việc đánh giá sức mạnh còn có thêm một tiêu chuẩn đánh giá "Cấp độ tai họa" mở rộng.

Từ thấp đến cao lần lượt là: Âm, Sát, Nanh, Chúc Âm, Hỗn độn năm cấp độ.

Sức mạnh và cấp độ tai họa có liên quan với nhau, nhưng không hoàn toàn gắn liền với sức mạnh.

Ví dụ như Sinh Vật Trận Địa đặc biệt "Tuyền Độc", cấp độ sức mạnh chỉ vào khoảng Thanh Đồng trung cấp.

Nhưng năng lực của nó là tạo ra dịch bệnh, trong trường hợp nghiêm trọng thậm chí có thể hủy diệt một thành phố, cấp độ tai họa đạt đến cấp Nanh.

Vì vậy, việc đánh giá tai họa được tính toán dựa trên sức tàn phá.

Ban đầu Phong Kỳ còn tưởng rằng tất cả các năng lực thiên phú đều giống như một hạt giống, đều có khả năng vô hạn.

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn đột nhiên nhận ra rằng năng lực thiên phú cũng có mạnh yếu.

[Tất nhiên là năng lực thiên phú có mạnh yếu rồi, có những năng lực thiên phú ngay từ đầu đã đạt đến độ cao mà năng lực bình thường không thể vượt qua, ví dụ như năng lực "Chân Lý Chi Nhãn" mà ta đã nói, ngay cả năng lực Chân Lý Chi Nhãn LV1 cũng mạnh hơn cả Dẻo Dai cấp 1000.]

"Vậy có năng lực thiên phú trên cả cấp Hoàng kim không?"

[Có!]

Chỉ hỏi bâng quơ, không ngờ Lời Tự Thuật lại đưa ra câu trả lời khẳng định, hắn không khỏi tiếp tục truy hỏi:

"Chẳng lẽ Sinh Vật Trận Địa nắm giữ loại năng lực này, sức mạnh đã vượt qua cấp Hoàng kim?"

[Tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh của con người luôn bị phá vỡ, ban đầu con người thiết lập tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh là từ cấp S đến cấp E, trên thực tế chỉ tương đương với cấp Hắc Thiết hạ cấp đến cấp Thanh Đồng thượng cấp hiện nay, sau đó có cường giả loài người đột phá cấp S, tiêu chuẩn đánh giá sức mạnh của con người đã được sửa đổi.]

[Giới hạn sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa vốn không phải là cấp Hoàng kim, nhưng giới hạn sức mạnh hiện tại của loài người mới chỉ đến cấp Hoàng kim.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Theo hắn biết, con siêu hung thú nửa hư nửa thực trong biển cả trong báo cáo của Viện nghiên cứu lĩnh vực, cấp độ sức mạnh có khả năng rất lớn là vượt qua cấp Hoàng kim, sánh ngang với hung thú thời thượng cổ trong thần thoại, có thể dễ dàng gây ra một thảm họa cấp độ diệt thế.

[Vì vậy, ngươi đừng mơ cao quá, phải từng bước từng bước tiến lên, ngươi giết Sinh Vật Trận Địa để cướp đoạt hạt giống năng lực thiên phú, không thể một hơi mà có được sức mạnh như thần.]

"Vậy làm phiền ngươi giúp ta tìm xem gần đây có Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần không, ta muốn bắt đầu trở nên mạnh mẽ."

[Xin lỗi, hệ thống gần đây bị trục trặc, chỉ có thể tìm thấy Sinh Vật Trận Địa hệ cơ bắp cuồn cuộn gần đây.]

Phong Kỳ: …

"Được rồi, giúp ta tìm đi, đánh được là được."

[Đang cảm nhận… Phát hiện mục tiêu ở hướng 11 giờ, cơ bắp cuồn cuộn đầu trọc, xuất kích!]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ nghiêng người về phía trước, chân đột nhiên dùng sức, thân hình như đạn pháo bắn ra, lao về hướng 11 giờ.

Gió rít bên tai khi hắn chạy, mỗi bước hắn có thể sải ra được vài mét, để lại những dấu chân hằn sâu phía sau.

Rất nhanh, mục tiêu đã xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Đây là một con quái vật hình người toàn thân đầy cơ bắp cuồn cuộn, cao hơn hai mét, khuôn mặt đeo mặt nạ xương trắng, chỉ lộ ra đôi mắt xanh lục, không nhìn rõ diện mạo cụ thể, tay phải còn cầm một cây giáo dài làm bằng xương.

Nó dường như cũng phát hiện ra Phong Kỳ đang lao tới nhanh chóng, phát ra tiếng gầm thị uy, đồng thời quay người chĩa xương giáo về phía Phong Kỳ.

Thời gian của Huyết Nguyên không còn nhiều, Phong Kỳ không muốn lãng phí thời gian, lập tức lao vào Sinh Vật Trận Địa hình người.

Ngay khi xương giáo sắp tiếp xúc với cơ thể, niệm lực xuyên qua cơ thể, đẩy xương giáo sang một bên, nắm đấm to lớn giáng thẳng vào đầu Sinh Vật Trận Địa hình người.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là Sinh Vật Trận Địa hình người đột nhiên nghiêng người tránh được cú đấm của hắn, ngay sau đó đầu gối phải đột ngột nâng lên, một cú húc đầu gối hung dữ đập mạnh vào ngực Phong Kỳ.

Lực va chạm mạnh mẽ khiến Phong Kỳ bay ngược.

[Xì, ta nhìn mà còn thấy đau, ngươi có thể thông minh hơn được không, đừng nghĩ rằng tất cả Sinh Vật Trận Địa đều chỉ biết dùng sức mạnh, Sinh Vật Trận Địa có trí tuệ đều hiểu kỹ thuật chiến đấu.]

Lời chế giễu của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu.

Phong Kỳ nghe vậy, niệm lực tỏa ra, ổn định bản thân vẫn đang bay ngược trong không trung.

Hết chương 230.

Chương 231. Chân lý chi nhãn - Cận chiến

Nhìn Sinh Vật Trận Địa hình người từ từ hạ chân phải xuống, một lần nữa phát ra tiếng gầm cảnh báo với hắn, hắn dứt khoát lao vào lần nữa.

Niệm lực lúc này hóa thành những sợi xích vô hình, trói buộc Sinh Vật Trận Địa hình người tại chỗ trong thời gian ngắn.

Nắm đấm to lớn lần này đập mạnh vào đầu Sinh Vật Trận Địa.

"Rắc!"

Trên mặt nạ xương trắng xuất hiện một vết nứt, cơ thể nó ngả về sau, trong mắt hiện lên sự mất tập trung trong chốc lát, dường như bị cú đấm này đánh choáng váng.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là Sinh Vật Trận Địa hình người đột nhiên buông xương giáo ở tay phải, ngay sau đó một cú đấm móc hung dữ đánh vào mặt hắn.

Cả hai cùng bay ngược.

Một lần nữa đứng dậy, Phong Kỳ nhổ máu trong miệng, xuất ra tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền:

"Tới nữa!"

Lúc này niệm lực đã cạn kiệt, nhưng cũng khơi dậy sự hung dữ trong đáy lòng hắn.

Dùng chân, hắn một lần nữa lao vào Sinh Vật Trận Địa hình người, và Sinh Vật Trận Địa hình người cũng chọn lao

vào Phong Kỳ.

Cuộc chiến đấu cận chiến đấm vào thịt của nhau diễn ra.

Thời gian của Huyết Nguyên có hạn, vì vậy Phong Kỳ hoàn toàn từ bỏ phòng thủ, mặc cho nắm đấm đánh vào người mình.

Cứ như vậy, ngươi đấm ta một cú, ta trả lại ngươi một cú.

Máu chảy dọc theo cơ thể nhỏ giọt, Phong Kỳ như nhập ma, liên tục tung nắm đấm.

[Chậc chậc, thật là một mầm non tốt, không đi theo con đường cơ bắp cuồn cuộn thật đáng tiếc, chỉ với thế cận chiến này, tương lai có thể mong đợi.]

Đối mặt với thế tấn công điên cuồng của Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa hình người có vẻ hơi hoảng sợ.

Rõ ràng là nó vẫn muốn sống, không muốn cùng Phong Kỳ đồng quy vu tận nên đã chuyển thế tấn công, từ tấn công sang phòng thủ.

Sau khi chịu đựng được vài cú đấm của Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa hình người đột nhiên duỗi hai tay ra trước, nắm lấy nắm đấm phải đang vung tới, ngay sau đó hai chân kẹp chặt chân trái của Phong Kỳ, thân hình đột ngột ngả về sau dùng sức hất Phong Kỳ ngã xuống đất.

Phong Kỳ lập tức vùng vẫy, nhưng Sinh Vật Trận Địa hình người không cho cơ hội, thân hình di chuyển giữa hai chân kẹp chặt điểm dùng lực của hắn, hai tay khóa chặt cổ hắn, bắt đầu không ngừng co lại.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra tình hình của mình không ổn.

Nếu không thể thoát khỏi sự trói buộc, rất có thể đầu hắn sẽ bị Sinh Vật Trận Địa hình người vặn đứt.

[Không thoát ra được thì cắn nó đi, ta nhìn mà còn sốt ruột, đây không phải là võ đài thi đấu không được dùng răng để tấn công, chỉ cần có thể giết chết nó thì ngươi muốn dùng chiêu gì cũng được, bất kể là khỉ trộm đào hay vớt trăng dưới đáy biển, nếu thứ đó của ngươi là vũ khí, dùng nó đập chết nó cũng không ai nói ngươi phạm quy, đồ ngu!]

Phong Kỳ：……

Nghe theo lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn không do dự, lập tức há miệng cắn vào cánh tay của Sinh Vật Trận Địa hình người.

Hàm răng được tăng cường, rất dễ dàng cắn xuyên qua lớp cơ cứng của Sinh Vật Trận Địa hình người, tiếp xúc với xương.

“Rắc!”

Khi tiếng xương gãy vang lên, Sinh Vật Trận Địa hình người phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Phong Kỳ lập tức quay người, đấm mạnh vào cằm nó.

“Rắc rắc.”

Cằm của nó lập tức dịch chuyển, rõ ràng là đã trật khớp.

Cánh tay phải rắn chắc của Phong Kỳ lúc này bóp chặt cổ Sinh Vật Trận Địa hình người, sau đó đột ngột đập xuống đất.

Ầm!

nhân lúc Sinh Vật Trận Địa hình người đau đớn không chịu nổi, nắm đấm của hắn như mưa gió ập xuống, đập mạnh vào mặt nạ xương trắng.

Cuối cùng, khi lớp cơ trên cơ thể hóa thành sương máu theo gió tan đi, Sinh Vật Trận Địa hình người cưỡi trên người hắn cũng đã mất đi sinh mạng.

[Không lừa ngươi chứ, cận chiến ngoài việc phải học các kỹ thuật chiến đấu thì cũng phải hiểu rằng bất kỳ bộ phận nào trên cơ thể cũng là vũ khí, răng thông thường đúng là không dùng đến, nhưng trong một số điều kiện nhất định cũng có thể phát huy tác dụng không ngờ.]

Hít một hơi thật sâu, hắn lập tức gật đầu:

"Cảm ơn, nghe lời ngươi quả là đúng."

[Quá khách sáo rồi, với phụ thân không cần nói cảm ơn, lần sau chú ý.]

"Hệ thống ngu ngốc."

[Zombie ngu ngốc!]

Lúc này, trên cơ thể Sinh Vật Trận Địa hình người xuất hiện một luồng khí huyết, chui vào cơ thể hắn.

Đúng lúc hắn định mở bảng điều khiển để xem mình vừa có được năng lực thiên phú nào thì động tĩnh không xa đã thu hút sự chú ý của hắn.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa một đám người cầm xương giáo, đội mặt nạ xương trắng đang nhanh chóng chạy về phía hắn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không chút do dự quay người bỏ chạy.

Sự hung dữ khi liều mạng lúc nãy, lúc này đã biến mất không còn một mảnh.Sự dữ dội tàn ác đầy mạnh mẽ của hắn khi nãy giờ đã không còn một chút gì rồi!

Hết chương 231.

Chương 232. Tiền tố dung hợp

Cũng may khoảng cách đủ xa, đối mặt với một đám sinh vật trận địa hình người truy sát, Phong Kỳ phi nước đại chạy thẳng, cuối cùng nhảy vào trong hố trời.

Dựa vào niệm lực nâng người lên sau khi rơi xuống, hắn nấp bên vách của hố trời rồi ngẩng đầu nhìn lại.

Chờ đợi một lát, cái đám sinh vât trận địa hình người đeo mặt nạ xương trắng kia vẫn chưa xuất hiện phía trên hố trời.

Ý thức được mình đã an toàn, hắn không kiềm được nhẹ nhàng thở ra một cái.

Lúc này lựa chọn liều mạng, thì cũng không khác gì là chịu nộp mạng, chỉ có chạy trốn mới giữ được mạng sống.

Đến lúc tìm được thời điểm liều mạng thì không được sợ hãi, nhưng cái tình huống tuyệt vọng mà hắn đang đối mặt, hắn cảm thấy nên sợ thì vẫn phải sợ.

Đây mới là quy tắc sinh tồn hàng đầu được phê chuẩn trong thế giới mộng cảnh ở tương lai.

Nghĩ đến lúc trước hắn gặp được Tiểu Hắc cũng đâu có sợ hãi, càng không suy nghĩ đến việc chạy trốn.

Chỉ cần Tiểu Hắc xuất hiện, vậy thì hắn sẽ chịu chết như một kẻ liều mạng.

Nhưng bây giờ trải nghiệm nhiều rồi, hắn có ý thức rằng sinh mạng rất đáng quý.

Cái đó con mẹ nó thật sự rất quý.

[Có lẽ đây là sự trưởng thành mà mỗi nam nhân đều phải đối mặt, trong những lần vấp ngã và đau đớn, họ hiểu được sự thiếu sót của bản thân, từ đó hiểu được đạo lý quá cứng rắn thì dễ gãy. Nói cho cùng, chẳng qua chỉ có hai chữ… yếu đuối, nếu đủ mạnh mẽ, thì bỏ con mẹ nó việc chạy trốn đi, không có gì là nắm đấm của ông đây không đập vỡ được..]

Phong Kỳ:…

Nửa đoạn trước hắn còn nghiêm túc mà nghe, cảm thấy lời lời tự thuật nói rất có đạo lý.

Nhưng nghe đến nửa đoạn sau, hắn bỗng nhiên nhận ra là lời tự thuật đang giễu cợt hắn, ám chỉ hắn quá yếu đuối.

Sau khi xác định mình đã an toàn, hắn gọi bảng thuộc tính ra.

Đánh chết được sinh vật trận địa hình người, hắn sẽ thu được một cái năng lực thiên phú rất cổ quái.

[Kiên Nha – Ác Niệm – Huyết Nguyên – Mộng Yểm – Tính Bền Dẻo (cấp 5) - Zombie rất cường tráng: Phong Kỳ.]

Thực lực cấp bậc: Hắc Thiết ·Trung giai

Cường độ tinh thần: Yếu

Danh Xưng Tiền Tố: Rất cường tráng: Tăng cường sức mạnh cơ thể 30%, tăng cường đáng kể khả năng tự phục hồi.

Dẻo dai LV4: Tăng cường độ dẻo dai của cơ 4%

Danh Xưng Tiền Tố Năng lực: Mộng Yểm (Không thể nâng cấp Danh Xưng Tiền Tố), Huyết Nguyên (Không thể nâng cấp Danh Xưng Tiền Tố), Ác Niệm (Chịu ảnh hưởng bởi cường độ tinh thần), Răng chắc (Có thể tiến hóa Danh Xưng Tiền Tố).

Tân Nguyệt Chú Ấn (Loại dung hợp Danh Xưng Tiền Tố 1/6): Khi ở trạng thái Tân Nguyệt Chú Ấn, sức mạnh cơ bắp, tinh thần, khả năng phản xạ có điều kiện của bản thân… và các khả năng khác sẽ được nâng cao, khi chú ấn hoàn thành hợp nhất, sẽ đạt được năng lực hệ chú ấn mới.

Huyết thống: Con người (Cơ bản)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 546/1000 điểm

Danh Xưng Tiền Tố Cột mốc:

[Rất khỏe mạnh (Có thể nâng cấp)]:

Tiến độ cột mốc thứ ba: 23%

[Dẻo dai LV5] (Có thể nâng cấp): 25%

…

Xem hết phần sau bảng thuộc tính của bản thân, Phong Kỳ không hiểu gì.

“Lời tự thuật, năng lực thiên phú này sao lại không mang Danh xưng tiền tố, hơn nữa Danh xưng tiền tố loại dung hợp là như thế nào, có nghĩa là gì?”

Đối mặt với câu hỏi, lời tự thuật trầm mặc vài giây rồi mở miệng nói:

[Đúng là như vậy, năng lực của ngươi là tước đoạt năng lực thiên phú của Sinh Vật Trận Địa, nếu là năng lực thiên phú đa dạng, thì sẽ tước đoạt năng lực thiên phú mạnh nhất.]

[Sinh Vật Trận Địa mà ngươi vừa giết chết hẳn là có năng lực thiên phú ẩn tính mạnh mẽ ẩn núp trong huyết mạch, loại năng lực thiên phú này thường là do tổ tiên sở hữu, nhưng theo thời gian, huyết mạch ngày càng loãng, năng lực cũng dần mất đi, sau đó bị năng lực đặc biệt của ngươi tước đoạt ra.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ bỗng hiểu ra vấn đề.

“Vậy thì năng lực mới này cần phải bổ sung mới có thể sở hữu được sao?”

[Ngươi sở hữu năng lực này đã có được một phần tăng cường về thể chất rồi, nhưng nếu muốn nó hiển thị thành Danh xưng tiền tố, thì phải bổ sung năng lực này.]

“Tiếp tục săn giết Sinh Vật Trận Địa đeo mặt nạ xương trắng, có thể bổ sung Danh xưng tiền tố này không?”

[Có thể thử xem, chỉ cần trong cơ thể tộc nhân của nó cũng có loại năng lực thiên phú huyết mạch ẩn tính này, ngươi có thể dựa vào việc săn giết tộc nhân của nó để bổ sung năng lực này, sau đó có được Danh xưng tiền tố.]

“Hiểu rồi, đợi ta đủ mạnh, giết sạch cả nhà nó.”

[Giết!]

Đối với Sinh Vật Trận Địa, Phong Kỳ không hề có chút thương hại nào.

Chúng phá hủy chiếm đoạt quê hương của hắn, tàn sát tộc nhân của hắn, và hoàn toàn lật đổ nền văn minh nhân loại.

Xem lại lịch sử có thể thấy, cuộc chiến chống lại sự xâm lược của lĩnh vực là một câu chuyện bi tráng đầy máu và nước mắt.

Đối xử nhân từ với kẻ thù là hành động cực kỳ ngu ngốc.

Trên thế giới thực có một nhóm người, họ rất sùng bái sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa, trong thời gian quan sát Sinh Vật Trận Địa, họ đã nghiên cứu ra nhiều chiến kỹ, pháp thuật mạnh mẽ.

Nhưng họ cũng căm ghét sự xâm lược của Sinh Vật Trận Địa, luôn đứng ở tuyến đầu chống lại Sinh Vật Trận Địa.

Đối với nhóm người này, thầy Vương đã nói như thế này trong giờ học lịch sử.

Ông nói, trước khi xảy ra đại biến cũng có một nhóm người là fan trung thành của truyện tranh và trò chơi điện tử của đảo quốc*.

*Đảo Quốc: Nhật Bản

Nhưng ngay cả khi họ yêu thích nhiều sản phẩm văn hóa của đảo quốc, nhưng trước những vấn đề lớn, họ vẫn biết bảo vệ chủ quyền quốc gia và phẩm giá dân tộc của mình.

Vấn đề này đặt ra cho đến tận bây giờ vẫn vậy.

Vấn đề về lập trường, mãi mãi lớn hơn cá nhân, huống hồ cuộc chiến giữa loài người và Sinh Vật Trận Địa liên quan đến việc nền văn minh nhân loại có thể tiếp tục tồn tại hay không.

Vì vậy, giết Sinh Vật Trận Địa, Phong Kỳ chưa bao giờ cảm thấy chút áy náy nào.

Nếu thực lực đủ mạnh, hắn muốn giết cho thỏa thích.

Hết chương 232.

Chương 233. Tiểu Hắc đến

Ước tính thời gian, lúc này Tiểu Hắc vẫn chưa đến, khiến Phong Kỳ có chút nghi ngờ.

Trên đường đi, Giác Hút tuy đã ăn không ít linh thực, nhưng lẽ ra không thể chống đỡ được lâu như vậy.

[Cũng có một khả năng như vậy, sau khi đánh bại Giác Hút, Hắc tôn tử trên đường quay về lại gặp phải Sinh Vật Trận Địa khác, ngươi cũng biết tính của Tiểu Hắc, Sinh Vật Trận Địa vô não đều rất thù địch với nó, sẽ chủ động tấn công nó, có lẽ bây giờ Tiểu Hắc đang chiến đấu với Sinh Vật Trận Địa khác.]

"Hy vọng là như vậy, hãy cố gắng kéo dài thời gian giúp ta thêm một chút nữa."

[Bây giờ ngươi đã mất đi năng lực Huyết Nguyên, ngươi định làm gì tiếp theo?]

Đối mặt với câu hỏi của Lời Tự Thuật, hắn im lặng một lúc rồi nói:

"Tọa Độ Năng Lượng mà ngươi nói ở đâu, bây giờ đi thì mất bao lâu mới đến được?"

[Tọa Độ Năng Lượng quá xa xôi, với thực lực và tốc độ di chuyển hiện tại của ngươi, căn bản không thể đến được, ta thấy ngươi vẫn nên đến bình nguyên săn giết Sinh Vật Trận Địa đi.]

"Không có năng lực Huyết Nguyên, ta chỉ dựa vào niệm lực thì hình như không đánh lại bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào, chỉ có thể bắt nạt sinh vật do lĩnh vực sinh ra thôi."

[Xem ra ngươi vẫn còn chút tự biết, nhưng cũng không chắc, có một số Sinh Vật Trận Địa khá đặc biệt, ví dụ như Mộng Yểm mà ngươi đã gặp trước đó, năng lực của nó đối với các Sinh Vật Trận Địa khác mà nói thì vô cùng đáng sợ, nhưng đối với ngươi thì không có gì đe dọa, có lẽ có thể thử tìm kiếm loại Sinh Vật Trận Địa này.]

"Có lý, xuất phát!"

Một ít niệm lực khôi phục lúc này xuyên qua cơ thể bao bọc xung quanh, sau đó nâng cơ thể hắn bay thẳng lên không trung.

Một lát sau, đôi chân hắn chạm đất, trở lại bình nguyên.

Ngẩng đầu nhìn thấy một vầng trăng máu khổng lồ treo cao trên bầu trời, gió lạnh thổi qua, những bông hoa màu trắng trên bình nguyên theo gió lay động thành từng đợt sóng, phát ra tiếng "sột soạt."

Nhưng hắn không cảm nhận được chút đẹp đẽ nào ở nơi này.

Không lãng phí thời gian, hắn lập tức đi về phía đông dọc theo mép hố trời.

"Lời Tự Thuật, tìm kỹ, tốt nhất là có thể tìm được một năng lực thực dụng tương tự như Mộng Yểm!"

[Ngươi có biết trên thế gian này chỉ có một loại sinh vật, sẽ vô tư trả giá cho ngươi mà không cầu hồi báo không?]

"Im đi, ta không muốn biết."

[Không, trong lòng ngươi đã có câu trả lời rồi.]

Nghe được lời này, hắn dứt khoát dựng ngón giữa trong lòng.

Ngay khi hắn chuẩn bị trả lời, ánh mắt hắn đột nhiên bị bầu trời thu hút.

Chỉ thấy một con quái thú trên không trung khổng lồ, hình dạng dữ tợn đang bay tới đối diện.

Nó mọc đôi cánh, có một đôi mắt to màu xanh lục, vảy trên cơ thể phản chiếu màu sắc rực rỡ dưới ánh trăng máu, mỗi lần vỗ cánh đều khiến mặt đất nổi lên một trận cuồng phong.

Cảm giác áp bức ập đến, khiến sắc mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Con quái thú trên không trung này, dường như chính là con mà hắn đã gặp lần trước.

Lúc này gió thét gào, vạn vật run rẩy.

Nó giống như một vị vua trên bầu trời, nhìn xuống chúng sinh, cũng không hề chú ý đến Phong Kỳ nhỏ bé.

Khi nó bay đến đỉnh đầu Phong Kỳ, đột nhiên quay đầu nhìn về phía tây, rồi phát ra một tiếng gầm.

Giống như tiếng sấm nổ, mặt đất rung chuyển, hắn chỉ cảm thấy tai mình ù ù.

[Tiểu Hắc đến rồi!]

Nghe thấy lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức quay đầu nhìn về phía tây.

Quả nhiên như Lời Tự Thuật đã nói, Tiểu Hắc đang từ xa bay tới.

Bản thân muốn để Lời Tự Thuật hát một bài tiễn biệt, nhưng hắn đột nhiên nhận ra, lúc này quái thú trên không trung đang chú ý chính là Tiểu Hắc từ phía tây bay tới.

Tâm trạng theo đó mà trở nên kích động.

Nếu quái thú trên không trung có thể ra tay với Tiểu Hắc, thì có lẽ Tiểu Hắc sẽ có lần bị giết đầu tiên.

Đúng như hắn nghĩ, quái thú trên không trung lại gầm lên với Tiểu Hắc, thân hình to như núi áp bức về phía Tiểu Hắc.

Chỉ thấy quái thú trên không trung há miệng, linh khí giữa trời đất nhanh chóng tụ về miệng nó, một quả cầu năng lượng màu xanh hình thành, đột nhiên đập về phía Tiểu Hắc.

Quả cầu năng lượng còn chưa rơi xuống đất, cơn gió lốc đã ập đến.

Đại lượng hoa màu trắng trên bình nguyên bị nhổ tận gốc, các Sinh Vật Trận Địa ở vị trí gần hơn càng bị sức mạnh này thổi bay ra ngoài, cảnh tượng vô cùng tráng lệ.

Phong Kỳ ở phía dưới quái thú trên không trung nhìn thấy cảnh này, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hắn mong chờ Tiểu Hắc bị nghiền thành bột dưới sức mạnh này.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo, khiến nụ cười của hắn đông cứng lại trong nháy mắt.

Đối mặt với quả cầu năng lượng tấn công tới, thân hình Tiểu Hắc như sương mù khuếch tán ra, các hạt sương mù nhanh chóng bám vào quả cầu năng lượng màu xanh.

Quả cầu năng lượng co lại nhanh chóng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cuối cùng hóa thành hư vô.

“CMN, vậy cũng được hả?”

[Quả nhiên là sinh vật bí ẩn mà ngay cả năng lực cảm nhận của ta cũng không thể thăm dò ra, tốc độ nuốt chửng năng lượng cũng quá nhanh.]

Ngay cả Lời Tự Thuật lúc này cũng không khỏi cảm thán.

Cảnh tượng xảy ra tiếp theo, càng khiến Phong Kỳ và Lời Tự Thuật cùng kêu lên "Chết tiệt."

Chỉ thấy sương mù đen ngưng tụ, một lần nữa hóa thành dáng vẻ của Tiểu Hắc, tiếp theo Tiểu Hắc cũng há miệng.

Năng lượng bị hấp thụ nhanh chóng tụ lại, hóa thành một cột sáng màu xanh đột nhiên quét về phía quái thú trên không trung.

Cùng với một tiếng gầm, quái thú trên không trung bị năng lượng này hất bay ra ngoài, thân hình lăn mấy vòng trên không trung mới ổn định lại.

Nhìn Tiểu Hắc bay về phía mình, quái thú trên không trung khổng lồ nhìn chằm chằm một lúc, đột nhiên vỗ cánh nâng cao thân hình, tiếp theo với tốc độ cực nhanh trốn khỏi nơi này.

"Mẹ kiếp, thằng hèn!"

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ vô cùng thất vọng không nhịn được mắng.

Cuộc giao thủ ngắn ngủi giữa quái thú trên không trung và Tiểu Hắc, khiến hắn nhận thức rõ hơn về thực lực của Tiểu Hắc.

Cùng với việc quái thú trên không trung vỗ cánh biến mất ở chân trời, Tiểu Hắc mất đi mục tiêu lúc này quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ.

"Nhìn cái gì, đến đây đánh một trận!"

Phong Kỳ từ xa dựng ngón giữa với Tiểu Hắc, sau đó bãi xuất liễu tư thế khởi thủ của Mãnh Hổ Quyền.

Nếu buộc phải chết mà không nghi ngờ, khí thế tuyệt đối không thể thua.

Hết chương 233.

Chương 234. Thu hoạch từ giấc mơ tương lai

Mở mắt ra, đã là thế giới thực.

Đối mặt với sự truy sát của Tiểu Hắc, sự chủ động tấn công của Phong Kỳ chẳng khác nào ve sầu rung cây, không có tác dụng gì.

Cuối cùng vẫn chết dưới tay Tiểu Hắc.

Ngồi dậy khỏi giường, hắn đi đến ngồi trước bàn.

Lật cuốn sổ tay ra, hắn bắt đầu ghi chép lại những thu hoạch ở mộng cảnh tương lai lần này. Thói quen này giúp hắn hành động theo kế hoạch., mỗi lần sau khi xuyên qua mộng cảnh tương lai.

Người xưa có câu, tính toán trước mới có thể quyết thắng ngàn dặm.

Lúc nhàn rỗi không có kế hoạch, sau khi tiến vào mộng cảnh tương lai sẽ vô ích lãng phí thời gian lưu lại quý báu, cho nên việc tổng hợp thông tin và lập kế hoạch vô cùng quan trọng.

Lúc này ý niệm lực tản ra, cầm bút bắt đầu viết lên sổ tay.

Đầu tiên là ghi chép về phương diện tăng thực lực.

Nâng cao năng lực một, đạt được Danh xưng tiền tố và năng lực thiên phú Kiên Nha, hiệu quả của năng lực là khiến độ cứng của răng được tăng lên rất nhiều, có thể dùng trong cận chiến ở những tình huống đặc biệt.

Ghi chú: Năng lực này trong chiến đấu bình thường không có tính khả dụng cao, nhưng trong những tình huống không bình thường có thể phát huy hiệu quả không ngờ.

Nâng cao năng lực hai, đạt được năng lực thiên phú ” Tân Nguyệt Chú Ấn “, khiến tố chất thân thể của bản thân được tăng lên toàn diện một khoảng nhỏ.

Ghi chú: Năng lực này có thể dung hợp tiến giai thành Danh xưng tiền tố, có khả năng sẽ đạt được năng lực đặc biệt không ngờ, có thể mong đợi.

Nâng cao năng lực ba, điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên 536, hiện tại vẫn là Huyết Thống nhân loại sơ cấp.

Ghi chú: Điểm tiến hóa huyết mạch ở giai đoạn sau sẽ tập trung nâng cao.

Lần mộng cảnh tương lai này, Phong Kỳ chỉ ghi chép lại ba tin tức về việc nâng cao năng lực, không nhiều.

Nhưng thực lực của bản thân so với lần đầu tiên tiến vào mộng cảnh tương lai, đã có sự tăng lên rõ rệt.

Tiếp theo hắn bắt đầu ghi chép lại những thu hoạch về phương diện tình báo.

Lần mộng cảnh tương lai này thu hoạch được rất nhiều tin tức tình báo, mấy vấn đề làm hắn băn khoăn từ lâu cũng đã tìm được đáp án trong lần mộng cảnh tương lai này.

Dưới sự điều khiển của niệm lực, đầu bút tiếp xúc với mặt giấy, bắt đầu viết.

Thu hoạch tình báo mộng cảnh tương lai một, xác định được Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng vẫn luôn đứng về phía nhân loại, là thế lực bảo vệ nhân loại đáng tin cậy.

Thông tin phái sinh 1: Danh sách thiên tài trong căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thực tế là để bảo vệ những thiên

tài thế hệ mới của nhân loại, mục đích là để chống lại thế lực ngầm săn lùng thiên tài.

Thông tin phái sinh 2: Những Sinh Vật Trận Địa hình người tại khu vực lõi dưới lòng đất của căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thực tế là các nhà nghiên cứu của Viện Tinh Hồng tham gia vào kế hoạch chống xâm nhập và tự nguyện trở thành đối tượng thử nghiệm.

Thông tin phái sinh 3: Kế hoạch chống xâm nhập không liên quan đến Thông Thiên Lộ, mục đích cuối cùng của kế hoạch này là đưa những con người mạnh mẽ đã được cải tạo thành Sinh Vật Trận Địa bán thành phẩm vào thế giới bóng tối, để họ phá hủy các nút liên thông giữa thế giới bóng tối và thế giới thực, cắt đứt liên lạc giữa hai thế giới.

Ghi chú: Trong tương lai, có thể hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng theo nhiều phương diện, bao gồm cả kế hoạch não trong thùng và việc lấy được tài khoản quyền truy cập cơ sở dữ liệu trong tương lai.

Thông tin thu được từ giấc mơ tương lai 2: Sau khi giải mã thông tin mảnh vỡ ký ức thông qua năng lực Mộng Yểm, được biết Mộ Trảo vẫn luôn tìm kiếm phép màu có thể giúp loài người chiến thắng lĩnh vực trường, và cô chính là phép màu của loài người mà Lữ Việt nhắc đến.

Thông tin phái sinh: Trong lịch sử, sự trưởng thành của nhiều cường giả và sự hình thành của nhiều thế lực đều liên quan đến Mộ Trảo, chẳng hạn như Diệp Hoàng, Mộc Tinh, người sáng lập Viện Tinh Hồng, Úy Vi, v.v… Mục đích là để giúp loài người trỗi dậy, chiến thắng cuộc xâm lược của lĩnh vực.

Ghi chú: Hiện tại không có bất kỳ thông tin nào có thể chứng minh được nguồn gốc cụ thể của Mộ Trảo, có thể đoán rằng Thông Thiên Lộ cũng có liên quan rất lớn đến cô.

Có lẽ những cường giả bí ẩn đã biến mất đều đã được Mộ Trảo đưa đến Thông Thiên Lộ, và Thông Thiên Lộ chính là tiền tuyến của loài người chống lại cuộc xâm lược của lĩnh vực (thông tin phỏng đoán).

Thông tin thu được từ giấc mơ tương lai 3: Phát hiện ra một đặc điểm khác của Tiểu Hắc, nó có khả năng hấp thụ năng lượng cực nhanh, thực lực mạnh hơn nhiều so với dự đoán trước đó.

Hết chương 234.

Chương 235. Sự lựa chọn tốt nhất (1)

Ghi chú: Có lẽ đây chính là lý do Lời Tự Thuật bảo ta đi theo con đường phát triển thể chất đến cùng cực, khả năng khắc chế các sinh vật hệ pháp thuật của Tiểu Hắc dường như vượt xa các sinh vật hệ thể tu.

Câu hỏi chưa có lời giải: Cuộc truy sát của Tiểu Hắc vẫn luôn là một bí ẩn chưa có lời giải, càng không hiểu nổi tại sao Tiểu Hắc 1500 năm sau lại có thể xác định chính xác vị trí của ta.

Ghi chú thông tin 2: Tài liệu trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cho thấy Tiểu Hắc rất có thể là một sinh vật được tạo ra, tương tự như Giác Hút, nhưng tình hình cụ thể thì không rõ.

……

Sau khi ghi chép chi tiết thông tin thu được, Phong Kỳ ngồi vào bàn làm việc và chìm vào suy tư.

Tiếp theo, hướng suy nghĩ của hắn là về hướng đi của tương lai tiếp theo.

Suy nghĩ một lúc, hắn ghi lại một vài ý tưởng trong lòng mình vào sổ tay.

Một lúc sau, trên sổ tay đã có thêm ba lựa chọn tương lai.

Lựa chọn tương lai 1: Tiếp tục gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thông báo thông tin tình báo đã biết cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, đặc biệt là việc có người sói trong số học sinh của hắn, sau đó lấy đây làm điểm đột phá để tìm ra

thế lực đen tối đứng sau người sói với sự giúp đỡ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Ghi chú: Nếu có thể tìm ra thế lực đen tối thông qua tương lai này, nó sẽ có ảnh hưởng cực kỳ sâu rộng đến tương lai, thậm chí có thể thay đổi bối cảnh lớn trong giấc mơ tương lai tiếp theo.

Thứ hai, cũng có thể thông qua ảnh hưởng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để điều tra nguồn gốc của Tiểu Hắc và để Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để lại thông tin tương lai cho hắn.

Lựa chọn tương lai 2: Theo Mộc Tinh thành lập quân đội Bình Minh, và khi Mộ Trảo xuất hiện, hãy trực tiếp hỏi cô về thông tin bí mật của cô, có lẽ dòng thời gian này có thể thu được nhiều bí mật lịch sử và hiểu được bí mật của Thông Thiên Lộ.

Ghi chú: Vào thời điểm Mộc Tinh thành lập quân đội Bình Minh, tuổi thọ của hắn đã gần 50, vì vậy có khả năng rất lớn là hắn sẽ chết yểu trước tuổi 50 vì nhiều lý do chưa biết, có thể sẽ chẳng thu được gì.

Lựa chọn tương lai 3: Hoàn toàn hắc hóa, cố gắng gia nhập tổ chức đen bí ẩn, trong thời gian đó liên tục bộc lộ cảm xúc phản nghịch của mình ra bên ngoài, từ đó nhận được sự liên lạc và lời mời chủ động từ tổ chức đen bí ẩn.

Ghi chú: Dòng thời gian tương lai này quá đen tối và có nhiều yếu tố không chắc chắn, rất có thể là chưa đợi được tổ chức đen liên lạc thì đã bị cơ quan thực thi pháp luật đưa lên đoạn đầu đài.

……

Sau khi viết xong ba hướng đi tương lai, Phong Kỳ do dự trong lòng.

Đặc biệt là dòng thời gian tương lai thứ ba, hắn có thể tưởng tượng được tương lai của hắn sẽ đau khổ như thế nào.

Nếu như nói các dòng thời gian tương lai trước là ở trong bóng tối hướng về ánh sáng, thì dòng thời gian tương lai này chính là ở trong bóng tối, hướng về vực sâu.

Nếu lựa chọn dòng thời gian tương lai này, gánh nặng tâm lý cần phải chịu đựng cũng rất lớn.

Đã hắc hóa thì chắc chắn phải làm nhiều chuyện trái với đạo đức và chuẩn mực.

Giống như một tín đồ ngoan đạo, tự tay phá vỡ đức tin mà mình luôn kiên định, trong lòng chắc chắn sẽ cảm thấy vô cùng đau khổ.

Sau khi gia nhập tổ chức ngầm, hắn thậm chí còn phải tự tay tàn sát loài người, trong thời gian đó có lẽ còn phải tận mắt chứng kiến nền văn minh nhân loại từng bước tẩu hướng diệt vong trong tay mình.

Điều này chắc chắn là một sự giày vò về mặt tinh thần.

[Giống như bắt ngươi tự tay giết chết người thân của mình, sau đó hủy diệt đất nước của mình, cuối cùng là hủy diệt nền văn minh của chủng tộc mình, quá trình này chắc chắn sẽ khiến ngươi cảm thấy vô cùng đau đớn, đặc biệt là khi tất cả những điều này đều là sự thật, chứ không phải trò chơi.]

Lời nói này của Lời Tự Thuật đã nói lên tâm tư của hắn.

Tương lai của hắn là có thật.

Đằng sau mỗi lời nhắn trong hộp thư đều có một dòng lịch sử thời gian thực sự tồn tại.

Hắn nghĩ đến thôi cũng thấy đau khổ, nếu thật sự để tương lai của hắn đi thực hiện, quá trình đó chắc chắn sẽ khiến tương lai của hắn còn khó chịu hơn cả chết.

Nghĩ đến đây, hắn gạch bỏ dòng thời gian tương lai thứ ba.

Dòng thời gian tương lai này ngoài việc có nhiều biến số trong quá trình thực hiện, đối với tương lai của hắn cũng quá tàn nhẫn.

Trừ khi bất đắc dĩ, hắn không muốn lựa chọn như vậy.

Hai dòng thời gian tương lai tiếp theo, một là gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, một là gia nhập quân đội Bình Minh.

Do dự một lúc, hắn lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, ngươi thấy lựa chọn dòng thời gian nào thì tốt hơn?"

[Gia nhập quân đội Bình Minh có nguy cơ chết yểu đột ngột, có lẽ còn chưa đợi đến khi quân đội Bình Minh thành lập thì ngươi đã chết bất đắc kỳ tử rồi, càng đừng nói đến việc gặp được Mộ Trảo.]

[Ta thấy vẫn nên gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, dòng thời gian này tương đối ổn thỏa, dù sao thì mọi thứ đều lấy sự ổn định làm chính, từ từ mở rộng thông tin tình báo, bước đi quá nhanh có lẽ sẽ chẳng thu được gì.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn không khỏi gật đầu:

"Thực ra ta cũng thiên về dòng thời gian Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng."

Hết chương 235.

Chương 236. Sự lựa chọn tốt nhất (2)

Sau khi đưa ra quyết định, hắn đánh dấu √ vào dòng thời gian tương lai Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Đóng sổ tay lại, hắn vươn vai.

Con đường phía trước vẫn bị sương mù bao phủ.

Nhưng hắn tin chắc rằng với nỗ lực của mình, tương lai sớm muộn gì cũng sẽ có sự thay đổi long trời lở đất, nền văn minh nhân loại cũng sẽ dưới sự ảnh hưởng của hắn mà không ngừng trỗi dậy, giành được thắng lợi cuối cùng.

"Đường dài thăm thẳm, ta sẽ đi lên và tìm kiếm." Nghĩ đến đây, hắn không khỏi lẩm bẩm.

[Ta có một dự cảm, khi ngươi giải quyết được thế lực đen tối ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, giấc mơ tương lai sẽ có sự thay đổi lớn.]

"Tại sao lại nói như vậy?"

[Thế lực đen tối giống như vi-rút, khiến nền văn minh nhân loại không thể phát triển khỏe mạnh, trong thời gian đó chúng ám sát thiên tài, phá hoại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, ngoài ra còn có đủ loại hành vi phá hoại mà chúng ta không biết, điều này mới khiến sự phát triển của nền văn minh nhân loại liên tục bị cản trở, sau khi nhổ tận gốc chúng, sự phát triển của nền văn minh nhân loại sẽ không còn lo lắng gì nữa.]

[Đến lúc đó, nhân loại chỉ cần đối mặt với cuộc xâm lược của Sinh Vật Trận Địa, hoàn toàn là cuộc giao tranh trên chiến

trường trực diện, điểm này hoàn toàn có thể dựa vào việc ngươi không ngừng chuyển giao công pháp trong cơ sở dữ liệu tương lai để giải quyết.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn không khỏi gật đầu.

Điểm này thực ra trước đây hắn cũng đã nghĩ đến.

Nếu không nhổ tận gốc thế lực đen tối, dù hắn có sao chép công pháp trong cơ sở dữ liệu tương lai như thế nào, nền văn minh nhân loại cũng không thể phát triển khỏe mạnh.

Cùng với việc ảnh hưởng của thế lực đen tối không ngừng mở rộng, chúng sẽ xóa bỏ những điều kiện thuận lợi có thể giúp nhân loại phát triển, giống như ám sát thiên tài nhân loại, loại bỏ mọi yếu tố có lợi cho sự trỗi dậy của nhân loại.

Vì vậy, nếu không giải quyết tận gốc thế lực đen tối, tương lai của nhân loại vẫn đáng lo ngại.

Còn về việc nâng cao thực lực bản thân, mặc dù cũng quan trọng, nhưng không thể thay đổi hoàn toàn tương lai.

Ngay cả khi bây giờ cho hắn một trăm triệu nhân dân tệ, có được 100 lần vào giấc mơ tương lai.

Trong trường hợp có Tiểu Hắc hạn chế, thực lực của hắn chưa chắc đã có thể phát triển đến mức đủ để thay đổi lịch sử trong 100 giấc mơ tương lai này.

Mạnh như Mộc Tinh cũng đã chết, Mộ Trảo người có thực lực mạnh hơn cả Mộc Tinh cũng đã chết.

Trừ phi 100 lần du hành trong mộng cảnh tương lai này có thể khiến hắn trong quá trình đánh quái vật, thăng cấp mà trở nên mạnh mẽ ngang ngửa thần linh, chỉ cần vung tay là có thể dễ dàng thay đổi vận mệnh nhân loại.

Bằng không, việc lựa chọn đánh quái vật, thăng cấp một cách vô não để nâng cao thực lực là hành vi kém hiệu quả

nhất.

Huống hồ, hắn cũng không có một trăm triệu.

Dưới sự hỗ trợ của nguồn vốn có hạn, lấy việc nâng cao thực lực cá nhân làm lựa chọn cốt lõi là hành vi cực kỳ ngu xuẩn.

Đẩy mạnh tiến trình văn minh nhân loại, dẫn dắt toàn thể nhân loại vươn lên mới là lựa chọn tối ưu.

"Lời Tự Thuật, ngươi thấy suy nghĩ của ta có đúng không?"

[Hệ thống Lời Tự Thuật của ngài đã hết hạn, không thể trả lời câu hỏi của ngài nữa, xin hãy gia hạn.]

[Cách thức gia hạn như sau: Gói ngày (gọi một tiếng bố) gói tháng (gọi 25 tiếng bố) gói năm (gọi 100 tiếng bố), xin hãy lựa chọn hình thức nạp tiền.]

"Thôi bỏ cái hệ thống ngu ngốc này đi, CMN!"

…

Tinh Thành Học Phủ, phòng hiệu trưởng.

Nhìn Phong Kỳ đang nói đạo lý không ngừng ở trước mặt, vẻ mặt của Bạch Phù Sinh có vẻ hơi sững sờ:

"Ý trò là trò muốn Học Phủ lại thêm một môn chuyên ngành liên quan đến công nghệ thực tế ảo? Trò nghiêm túc chứ?"

Đối mặt với câu hỏi của Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ trịnh trọng gật đầu và nói:

"Cực kỳ nghiêm túc, vừa rồi em cũng đã nói chi tiết với thầy rồi, sự đổi mới của công nghệ thực tế ảo có thể giải quyết những nguy cơ tiềm ẩn mà các đại Học Phủ đang đối mặt với tính huấn luyện cực kỳ an toàn, đồng thời cũng có thể nâng

cao năng lực thực chiến của học viên, một mũi tên trúng hai đích.”

“Tạo môn chuyên ngành này sớm hơn thì trong tương lai, Tinh Thành Học Phủ sẽ dẫn đầu các đại Học Phủ khác.”

Sau khi nghe Phong Kỳ nói đạo lý, Bạch Phù Sinh rơi vào trầm tư.

Những lời nói của Phong Kỳ thực sự đã làm ông lung lay.

Làm thế nào để nâng cao năng lực thực chiến của học viên luôn là vấn đề đau đầu nhất đối với các đại Học Phủ.

Mỗi năm đều có không ít học viên bỏ mạng trên trận địa, cho dù là đối kháng để huấn luyện trong học viện, thỉnh thoảng cũng sẽ có học viên bị trọng thương.

Tuy nhiên, nếu đặt ra những hạn chế để đảm bảo an toàn cho việc huấn luyện, thì lại không có cách nào để học viên thể hiện sức mạnh thực sự của mình.

Hết chương 236.

Chương 237. Tìm Bạch Phù Sinh giúp đỡ

Huấn luyện mà hạn chế thì sẽ hỗ trợ rất ít cho chiến đấu thực sự.

Bây giờ, sau khi nghe Phong Kỳ giải thích về công nghệ thực tế ảo, ông cảm thấy rằng phương pháp này thực sự khả thi.

Nhưng ông cảm thấy rằng để tạo ra một trò chơi như vậy thì không dễ dàng chút nào.

Mặc dù không hiểu về công nghệ thực tế ảo nhưng ông cũng biết muốn để công nghệ thực tế ảo có thể so sánh với thực tế chắc chắn rất khó.

Bắt đầu nghiên cứu từ con số không, khoản đầu tư tiếp theo có thể sẽ rất lớn.

Nghĩ đến đây, ông thở dài nhìn Phong Kỳ và nói:

"Ý tưởng của trò quá táo bạo, thầy không phải là nói ý tưởng của trò không khả thi, vấn đề là chúng ta không có một giáo viên kỹ thuật nắm vững công nghệ này, vốn đầu tư tiếp theo cũng là một cái hố không đáy, vì vậy thầy nghĩ tốt nhất vẫn là nên quên nó đi."

"Đừng mà thầy, em có thể giúp tìm giáo viên kỹ thuật, còn vấn đề tiền bạc có thể từ từ suy nghĩ cách. Hay là thầy cứ thử xin tài trợ trước để xem thái độ của Bộ Giáo dục thế nào, bắt đầu bao giờ cũng khó mà."

Nghe Bạch Phù Sinh từ chối, Phong Kỳ vội vàng nói.

Một mình hắn không thể nào có thể hoàn thành việc chế tạo ra "Chúa cứu thế".

Để chế tạo ra thực tế ảo, hắn có thể đi tìm vị thiên tài trẻ tuổi "Phương Tri Hữu" kia. Mã dữ liệu thì hắn có thể sao chép từ cơ sở dữ liệu trong tương lai, nhưng vấn đề trang trí thì cần có thêm vốn đầu tư.

Chẳng hạn như tranh gốc, mô hình trò chơi, hành động trò chơi, hiệu ứng đặc biệt của trò chơi và giao diện người dùng, vân vân.

Với một trò chơi hoàn toàn mới, cũng cần học lại rất nhiều nội dung.

Đây chắc chắn là một dự án cực kỳ lớn, và số tiền cần phải đầu tư trong giai đoạn đầu lại càng là một ẩn số.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn quyết định đến tìm Bạch Phù Sinh giúp đỡ.

Còn về nhân tài trong lĩnh vực này, hắn đã có ứng cử viên tốt nhất, đó chính là Phương Tri Hữu.

Trò chơi "Chúa cứu thế" này, cũng chính là được Phương Tri Hữu nghiên cứu thực tế ảo mà chế tạo thành.

Dựa theo việc đến xem dòng thời gian lịch sử, "thực tế ảo tương lai" hiện tại đã ra đời, nhưng nó vẫn chưa được hoàn thiện, vì vậy hắn phải đẩy nhanh quá trình ra đời của nó.

Đối với những vấn đề cốt lõi như quỹ đạo phép thuật và mã thuật toán, hắn có thể thông qua cơ sở dữ liệu trong tương lai để giải quyết.

"Tinh Thành Học Phủ dù sao cũng là Học Phủ đào tạo, thêm chuyên ngành này vào vẫn có chút không phù hợp, báo cáo chắc chắn sẽ không được thông qua."

Nhìn Bạch Phù Sinh lắc đầu thở dài, Phong Kỳ không thấy ngạc nhiên.

Ngay lúc này, hắn đưa ra phương án thứ hai.

“Thầy à, thầy nghĩ sao nếu em tài trợ cho chuyên ngành này?”

Nghe những lời này, Bạch Phù Sinh không khỏi sửng sốt, lập tức trợn mắt nói: “Nhóc con em có mục đích gì, cứ nói thẳng ra, đừng vòng vo.”

Đối mặt với sự khiển trách của Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ gãi đầu:

“Em chỉ có một điều kiện, tất cả thành quả chuyên ngành này sau khi chế tạo ra đều thuộc về em.”

“Thầy nghe hiểu rồi, trò là định mở một phòng làm việc chuyên ngành về công nghệ thực tế ảo ở trong Học Phủ, trong lúc đó chiêu mộ học viên ở lại ăn, uống trong Tinh Thành Học Phủ, tương đương với yêu cầu Học Phủ giúp trò nuôi đám người này, trò nghĩ hay thật đó.” Bạch Phù Sinh không khỏi trợn mắt nói.

Nghe những lời này, Phong Kỳ vội vàng lắc đầu:

“Thầy à, thầy hiểu lầm em rồi, sao em có thể có những suy nghĩ thất đức như vậy chứ.”

“Vừa rồi thầy nói không sai, em đúng là muốn chiêu mộ học viên kỹ thuật ăn uống sinh hoạt ở Tinh Thành Học Phủ trong tương lai, nhưng nếu như tương lai kỹ thuật thực tế ảo tạo ra thành quả, em nguyện ý chia cho Tinh Thành Học Phủ 30% lợi ích thành quả.”

“Thầy cũng biết rằng nếu công nghệ này thực sự thành công, nó sẽ có tác động sâu sắc đến sự phát triển của nhân loại và nó sẽ mang lại lợi ích cho toàn nhân loại. Xem xét vấn đề

này từ góc độ của toàn nhân loại thì em nghĩ nó đáng để thử một lần.”

Nhìn Phong Kỳ đang nói không ngừng, Bạch Phù Sinh im lặng.

Sau khi nghe Phong Kỳ nói đạo lý một phen, ông đã bị dao động bởi công nghệ thực tế ảo.

Nếu có thể tạo ra một thế giới trò chơi giống với thực tế và quỹ đạo của các phép thuật bên trong gần như giống 1:1 so với thực tế, thì đó chắc chắn sẽ là một sản phẩm vượt thời đại.

Vấn đề huấn luyện thực chiến đau đầu nhất của các đại Học Phủ cũng có thể được giải quyết.

Ngoài ra, những học viên trung học còn chưa nhập học, thậm chí cả những học viên tiểu học đều có thể thử tiếp xúc trước với khoá học đào tạo thông qua trò chơi này.

Từ quan điểm này xem xét thì công nghệ này thậm chí còn có giá trị hơn một công pháp được xếp hạng năm sao.

Hết chương 237.

Chương 238. Gặp Phương Tri Hữu

Vấn đề duy nhất là ông nghi ngờ về khả năng phát triển trò chơi thực tế ảo vượt thời đại này của Phong Kỳ.

Phong Kỳ là học viên tài năng nhất mà ông từng gặp.

Cho dù là Vương Tấn Thăng lúc trẻ cũng không chói lọi như Phong Kỳ. Nhưng ông cảm thấy rằng bước chân của Phong Kỳ là quá lớn.

Chân trước còn học lĩnh vực đào tạo, chân sau lại bước tới lĩnh vực khoa học kỹ thuật, thật sự không ổn định.

Nghĩ đến đây, ông không khỏi thuyết phục: "Nói thật, trò thật sự đã thuyết phục được thầy, việc trò mở một phòng làm việc công nghệ thực tế ảo trong Học Phủ không phải là vấn đề lớn, chỉ cần báo cáo chi tiết về công nghệ thực tế ảo, thầy nghĩ Bộ Giáo dục sẽ phê duyệt, dù sao họ cũng không cần phải góp vốn nhưng sau này có thể thu được 30% thành quả thu nhập."

"Nếu hôm nay là những người khác đến tìm thầy, có lẽ thầy đã đồng ý rồi, nhưng trò thì không được."

Nghe những lời này, Phong Kỳ ngạc nhiên:

"Tại sao, thầy kỳ thị thiên tài à?"

Lúc này vẻ mặt Bạch Phù Sinh trở nên cực kỳ hưng phấn, hít sâu một hơi rồi trừng mắt nói:

"Ý của thầy là trò tu luyện ở đây có thiên phú xuất chúng. Trò không nên lãng phí thời gian vào những lĩnh vực mà trò không am hiểu, tốn rất nhiều công sức mà có thể không nhận

lại được gì. Điều đó thật lãng phí thời gian và tiền bạc của trò."

Hiểu được nỗi lo lắng trong lòng Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ cười nói: "Thầy à, thầy đã từng nghe nói về thiên tài toàn diện chưa? Đó là một loại thiên tài đặc biệt có thể am hiểu mọi lĩnh vực."

Ông nhìn dần dần qua Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh vô cảm nói:

"Trò cảm thấy là trò sao?"

"Xin thứ lỗi, người đó chính là em."

"Không gặp khó khăn thì không quay đầu sao?"

"Chắc chắn sẽ thành công, chỉ cần có vốn, nhân tài và sự ủng hộ của thầy. Đến lúc đó, chúng ta sẽ làm cho công nghệ này được ghi vào sử sách, các thế hệ sau sẽ thấy một đoạn lịch sử như vậy khi họ xem qua đoạn lịch sử này."

"Với sự hỗ trợ của hiệu trưởng Bạch Phù Sinh, thiên tài mạnh nhất trong lịch sử Phong Kỳ đã tạo ra một trò chơi kỹ thuật ảo ảnh hưởng đến thế hệ tương lai…"

Nhìn Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh vẫn không hiểu sự tự tin của hắn đến từ đâu.

Suy nghĩ của giới trẻ bây giờ đều nhảy vọt như vậy không?

Ông cũng nhận ra rằng Phong Kỳ đã đưa ra quyết định, dù ông không ủng hộ thì hắn cũng sẽ nghĩ ra những cách khác để thử.

Im lặng một lúc, Bạch Phù Sinh nói:

"Thầy cho trò ba tháng để chuẩn bị và trò phải cho thầy thấy một số thành tích, sân và ký túc xá, thầy đi chuẩn bị báo cáo."

“Cảm ơn thầy!” Phong Kỳ cúi đầu cảm ơn một cách dứt khoát.

“Đừng cảm ơn thầy, trò phải hứa với thầy rằng nếu trò không đạt được kết quả gì trong ba tháng, đừng lãng phí thời gian vào công nghệ thực tế ảo nữa.”

“Không thành vấn đề.” Hắn lại gật đầu.

Nhìn gương mặt tự tin của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh cười thầm trong lòng.

Ông không nghi ngờ gì về tài năng của Phong Kỳ, nhưng muốn nói trong ba tháng có thể đạt được thành quả trong công nghệ thực tế ảo thì không khác gì nói chuyện trong giấc mơ.

Ông nghĩ rằng trong vòng ba tháng, Phong Kỳ sẽ trung thực sau khi gặp phải khó khăn.

“Em đi chuẩn bị đây, thầy làm việc đi.” Lúc này Phong Kỳ đứng lên nói.

“Đi đi.”

Sau khi Phong Kỳ chào rồi rời đi, Bạch Phù Sinh nhấp một ngụm trà, sau đó lắc đầu nói:

“Kiêu ngạo, thiếu sự từng trải và mài giũa, thất bại lần này có lẽ có thể rèn giũa tính cách của trò ấy.”

Sau khi rời khỏi phòng hiệu trưởng, Phong Kỳ đi thẳng ra khỏi cổng trường.

Sau khi bắt một chiếc xe, hắn lên đường đến địa điểm của mình ngay lập tức.

……

Đêm đã khuya.

Ở phía đông của Tinh Thành, cây cầu bắc qua hồ.

Một thiếu niên tóc ngắn mặc áo phông đen ngồi ở mép cầu, nhìn cảnh đêm náo nhiệt của Tinh Thành dưới ánh đèn neon, ánh mắt dường như có chút xuất thần.

Bên dưới hai chân lơ lửng là giữa hồ nước "Hồ Thiên Thanh" ở Tinh Thành, cách hàng chục mét so với cây cầu.

Gió đêm thổi tới, thiếu niên cuộn mình một hồi, trên mặt lộ ra vẻ cực kỳ bi thương, thiếu điều nước mắt nước mũi chảy ròng ròng.

Vừa rồi…anh ta thất tình rồi.

Người phụ nữ từng hứa chung sống trọn đời đã bị một nam sinh cực đẹp trai lớp bên cướp đi.

Không thể nghĩ tới, giờ phút này anh ta đã sẵn sàng chết vì tình yêu.

Ngay khi trong lòng anh ta đang giằng co và do dự, một giọng nói vang lên bên tai:

"Nhảy đi, sao cậu không nhảy đi, tôi đã xem rất lâu rồi."

Sau đó, giọng nói tiếp tục:

"Thật trùng hợp, tôi có một người bạn mấy năm trước cũng ở đây nhảy xuống ngã chết. Đáng tiếc, sau khi anh ta chết, cô gái anh ta thích lại không hề buồn, còn người anh ta ghét nhất đều còn sống bình an vô sự. Thế giới vẫn diễn ra như thường lệ, nhưng cha mẹ anh ta đau khổ. Kẻ đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh, khóc suốt ngày."

Nghe những lời này, ý muốn chết đi của Phương Tri Hữu không còn nữa, anh ta không nhịn được mà quay đầu lại nhìn.

Anh ta phát hiện người vừa nói là một thiếu niên lớn hơn mình không được mấy tuổi, đang đứng cách đó không xa mỉm cười nhìn qua.

Hết chương 238.

Chương 239. Mời ăn khuya

“Anh đang cố chọc giận tôi đấy à?” Người thiếu niên không vui nói.

“Đó là vấn đề phổ biến của giới trẻ. Khi yêu ở tuổi mười mấy, họ nghĩ rằng mình đã tìm thấy tình yêu của đời mình, và thậm chí họ sẽ tìm đến cái chết vì đoạn tình yêu ngây thơ này.”

“Nếu như có thể du hành thời gian, tương lai của cậu nhất định sẽ tát cậu vài cái cho cậu tỉnh ra.” Phong Kỳ cười đáp lại.

Chàng trai trẻ sắp chết vì tình yêu trước mặt là mục tiêu của hắn lần này “Phương Tri Hữu”.

Là một siêu cấp thiên tài trong lĩnh vực kỹ thuật ảo, nhưng lại là một người mù quáng vì tình yêu, những gì xảy ra ngày hôm nay cũng sẽ thay đổi cuộc đời của Phương Tri Hữu.

Nếu hắn không ngăn cản, “Phương Tri Hữu” sẽ thực sự nhảy xuống.

Mặc dù cú ngã không giết chết anh ta nhưng nó gần như khiến anh ta bị liệt.

Sau nhiều lần điều trị không thành công, anh ta đã từng có một thời gian dốc lòng, nhưng cuối cùng vẫn là rơi vào trầm cảm, rồi qua đời tại nhà ở tuổi 27.

Theo suy đoán của cư dân mạng, Phương Tri Hữu có khả năng cao là chết bởi tự sát.

Đó là lý do hắn đến đây.

Vì để ngăn bi kịch xảy ra, và cũng là để tạo cơ hội cho Phương Tri Hữu thể hiện khả năng của mình.

Nhìn Phương Tri Hữu đang ngơ ngác, Phong Kỳ tiếp tục cười và nói:

“Cách tốt nhất để đánh đối thủ của cậu không phải là tự sát, biết được cậu chết vì tình yêu thì họ sẽ chỉ chế giễu cậu ngây thơ, nhưng tôi biết một cách để cậu hả giận.”

“Cách gì?” Phương Tri Hữu dò hỏi.

“Hãy để bản thân đủ tốt, tốt đến mức họ chỉ có thể ngưỡng mộ.”

Nhìn nụ cười rạng rỡ và lan tỏa của Phong Kỳ, nội tâm Phương Tri Hữu dao động.

“Tôi phải làm sao đây?”

“Mời tôi ăn một bữa khuya, tôi dạy cho cậu.”

Nghe được những lời này, Phương Tri Hữu do dự trong vài giây rồi dứt khoát từ trên cầu trèo xuống, đến trước mặt Phong Kỳ và nói:

“Được, tôi mời anh.”

…

Phương Tri Hữu là tên của tôi, có nghĩa là gặp gỡ dưới ánh cầu vồng.

Nghe Phương Tri Hữu giới thiệu về nguồn gốc tên của mình, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Lấy một xiên thịt cừu ăn hết, hắn quay đầu nhìn về phía ông chủ quán đồ nướng đang nướng xiên không xa mà gọi lớn:

“Ông chủ, cho thêm một trăm xiên thịt bò, một trăm xiên thịt cừu, năm quả thận cừu nữa…….”

Nhìn đống xiên đầy bàn, Phương Tri Hữu không khỏi giật giật khóe miệng.

Hắn phát hiện mời ăn một bữa đồ nướng, không hề đơn giản như hắn tưởng tượng.

Nếu tiếp tục để Phong Kỳ ăn như thế này, hắn cảm thấy ví tiền của mình có khả năng không chịu nổi.

Dù sao hắn vẫn còn là học sinh, nguồn thu nhập vẫn phải dựa vào cha mẹ.

Tiền tiết kiệm hằng ngày dựa vào tiền sinh hoạt, có vẻ như sẽ bị bữa đồ nướng này làm sạch túi…… thậm chí còn chưa chắc đủ.

Hít sâu một hơi, hắn không nghĩ ngợi nhiều nữa, cầm lấy ly rượu uống một ngụm lớn.

Cảm thấy lâng lâng, hắn mặt đỏ nhìn Phong Kỳ mà hỏi:

"Anh Kỳ, bây giờ có thể nói cho em biết rốt cuộc em phải làm sao mới có thể được người khác kính trọng không?."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười toe toét:

"Nghe nói ngươi đang làm về công cụ ảo, bây giờ tiến triển thế nào rồi?."

"Cũng tạm, cấu trúc cơ bản đã hoàn thành, nhưng vẫn còn nhiều chỗ chưa hoàn thiện, anh Kỳ nghe nói từ đâu vậy?."

Phong Kỳ không trả lời, mà tiếp tục hỏi:

"Vậy ngươi đã từng nghĩ đến việc hoàn thiện cấu trúc của bộ công cụ ảo này chưa?."

"Đã từng nghĩ, nhưng cần phải đầu tư rất nhiều công sức và tiền bạc, vì thế tôi còn nộp đơn xin quỹ hỗ trợ của Viện nghiên cứu khoa học, nhưng không được thông qua, nên tạm thời định lấy việc học làm chính."

Không tra cứu được đoạn lịch sử này trong cơ sở dữ liệu lịch sử, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

“Tại sao không được thông qua?.”

“Điểm này tôi không bất ngờ, dù sao tài liệu tôi nộp lên cũng chẳng có điểm gì nổi bật, chỉ là một cấu trúc công cụ ảo mà thôi, dù là Viện nghiên cứu khoa học hay Bộ tư lệnh liên hợp đều có công cụ mô phỏng ảo của riêng họ, bộ công cụ ảo mô hình mới của tôi này hiển nhiên không lọt vào mắt xanh của họ.”

“Quan trọng hơn là, đây là một thế giới mới lấy tu luyện làm hướng phát triển cốt lõi, công cụ ảo làm tốt đến đâu thì có ích gì.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra nguyên nhân.

Hắn đứng trên góc độ lịch sử để nhìn nhận công cụ ảo mà Phương Tri Hữu nghiên cứu, sẽ cảm thấy bộ công cụ ảo này rất xuất sắc, thậm chí đủ sức thay đổi tiến trình lịch sử loài người.

Hết chương 239.

Chương 240. «Chúa cứu thế»

Nhưng đứng trên góc độ của người hiện đại, thì lại hoàn toàn không phải như vậy.

Trong xã hội hiện đại, công cụ ảo được sử dụng phổ biến để xây dựng thế giới trò chơi, tác dụng là mô phỏng hiệu ứng biểu hiện vật lý trong thực tế.

Cũng có một số công cụ ảo được sử dụng cho các thí nghiệm khoa học, hoặc là thử nghiệm hiệu quả của vũ khí khoa học kỹ thuật.

Nhưng những kết quả thử nghiệm này trên công cụ ảo đều kém xa so với thực tế.

Ví dụ như thử nghiệm sức mạnh của vũ khí, có thể tiến hành trực tiếp tại trường thử vũ khí, dùng công cụ ảo để mô phỏng thử nghiệm, kết quả thu được chỉ có thể dùng để tham khảo, trong quá trình còn xuất hiện một đống lỗi.

Cho nên trước khi 《Cứu thế chủ》 xuất hiện, công cụ ảo hoàn toàn là thứ ăn thì không ngon, bỏ thì tiếc.

Phương Tri Hữu được lịch sử đánh giá là thiên tài về công cụ ảo, nhưng điều khiến hắn thực sự nổi tiếng không phải là thời đại này.

Mà là sau này có người dựa vào công cụ ảo mà hắn xây dựng để tạo ra trò chơi 《Cứu thế chủ》.

Sau đó Phương Tri Hữu mới được ghi vào sử sách.

Giống như thuốc súng, thời kỳ đầu được phát minh ra chủ yếu được dùng trong thuật luyện đan, không nổi tiếng.

Nhưng sau khi được khai thác sử dụng trong lĩnh vực quân sự, độ nổi tiếng của thuốc súng tăng nhanh chóng, trở thành một phát minh siêu cấp đủ sức ảnh hưởng đến tiến trình lịch sử loài người.

Công cụ ảo mà Phương Tri Hữu xây dựng cũng vậy.

Trước khi 《Cứu thế chủ》 ra đời, tác dụng của nó cực kỳ hạn chế, và không được coi trọng.

Nhưng sau khi 《Cứu thế chủ》 ra đời, công cụ ảo tương lai mà hắn xây dựng giống như thuốc súng được sử dụng trong quân sự, từ đó phát sáng rực rỡ.

Người đời sau càng không ngừng nâng cấp trên cơ sở cấu trúc "công cụ ảo tương lai" mà hắn xây dựng, khiến cho công cụ ảo tương lai về mặt vật lý ngày càng gần với thực tế.

Sau này có rất nhiều thí nghiệm trong lĩnh vực khoa học, quân sự, chỉ cần cung cấp các thông số chi tiết là có thể tiến hành thử nghiệm mô phỏng trong thế giới ảo, tiết kiệm được nhiều bước, cũng tiết kiệm được lãng phí tài nguyên.

Nhìn Phương Tri Hữu uống đến mặt đỏ bừng, Phong Kỳ nhận ra có lẽ chính hắn cũng không ngờ rằng công cụ ảo tương lai mà hắn xây dựng sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến hậu thế.

Việc Viện nghiên cứu khoa học bác bỏ đơn xin hỗ trợ tài chính, hiển nhiên cũng khiến hắn cảm thấy, thành quả nghiên cứu này của mình hoàn toàn chỉ là sở thích, tác dụng thực tế không lớn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

"Ngươi có hứng thú hoàn thiện cấu trúc công cụ ảo không, ta sẽ bỏ tiền giúp ngươi."

Nghe xong lời này, Phương Tri Hữu rõ ràng sửng sốt, sau đó lắc đầu nói:

“Đây hoàn toàn chỉ là sở thích của tôi, thời gian rảnh tôi sẽ từ từ hoàn thiện nó, bây giờ vẫn lấy việc học làm chính.”

“Ngươi có phải cảm thấy công cụ ảo không có tác dụng lớn không?”

“chẳng lẽ không phải sao?”

Nhìn vẻ mặt có chút chán nản của Phương Tri Hữu, Phong Kỳ cảm thấy bây giờ hắn cần một động lực, vì vậy lên tiếng nói:

“Ta có một ý tưởng, cần ngươi giúp ta cùng hoàn thiện, nếu thành công ngươi sẽ có thể trở thành nhân kiệt trong lịch sử khiến người khác ngưỡng mộ.”

“Ý tưởng gì?” Phương Tri Hữu tò mò hỏi.

“Ta cần một công cụ ảo có hiệu ứng biểu hiện vật lý gần với thực tế, để từ đó xây dựng một trò chơi ảo có độ mô phỏng cao.”

“Tất nhiên mục đích xây dựng trò chơi này không phải hoàn toàn là để người chơi nạp tiền tiêu dùng, ý tưởng của ta là như thế này……”

Trong lúc kể, hắn giải thích chi tiết khái niệm 《Cứu thế chủ》 cho Phương Tri Hữu.

Cuối cùng nhấn mạnh việc xây dựng trò chơi này có thể giải quyết được sự thiếu hụt trong huấn luyện thực chiến của học viên các trường đại học, thậm chí có thể thúc đẩy sự tiến bộ trong lĩnh vực khoa học và quân sự.

Từ sự nghi hoặc ban đầu, biểu cảm của Phương Tri Hữu dần trở nên nghiêm túc.

Hắn phát hiện Phong Kỳ hoàn toàn là có chuẩn bị mà đến.

Không chỉ hiểu được hướng chính của công cụ ảo mà hắn xây dựng, thậm chí còn nghĩ đến cách sử dụng công cụ ảo mà hắn xây dựng để tạo ra một loạt nội dung.

Những nội dung này khiến Phương Tri Hữu nghe mà kinh ngạc không thôi.

Nếu thật sự có thể hoàn thành bức tranh viễn cảnh mà Phong Kỳ miêu tả, giá trị của công cụ ảo tương lai sẽ khó mà ước lượng được.

Nhưng trong lòng hắn cũng có rất nhiều nghi hoặc, vì vậy nhìn về phía Phong Kỳ hỏi:

"Giả như ta hoàn thiện công cụ ảo tương lai, tiếp theo ngươi sẽ tiến hành xây dựng trò chơi như thế nào?"

"Về mặt biểu hiện vật lý ta có thể giúp ngươi giải quyết, nhưng quỹ đạo vận hành của thuật pháp, nội dung thuật toán, chắc chắn cần phải có rất nhiều thử nghiệm thực tế, ngươi sẽ hoàn thành như thế nào?"

Hết chương 240.

Chương 241. So với tưởng tượng của ta ngươi còn thiên tài

“Nếu muốn nhập từng môn từng môn thuật pháp, cho dù có một đội ngũ hàng đầu cũng cần đến mấy chục năm để thử nghiệm, đợi đến khi chế tạo ra trò chơi này có lẽ là mấy chục năm sau.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười nói:

“Điểm này ngươi không cần lo lắng, bây giờ chỉ cần ngươi hoàn thiện cấu trúc công cụ ảo tương lai, ta sẽ hỗ trợ ngươi về mặt tài chính.”

“Đúng rồi, mỹ thuật chắc chắn cần phối hợp với công cụ ảo của ngươi, về mặt nhân tài này chắc chắn cần phải bồi dưỡng lại, cho nên phương diện này đến lúc đó cũng do ngươi phụ trách.”

“Ta còn chưa đồng ý mà.” Phương Tri Hữu không nhịn được lẩm bẩm.

[Không đồng ý thì đưa hắn đến cây cầu lớn kia, để hắn tiếp tục nhảy, phí một phen nói chuyện thiệt!]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ mỉm cười nói:

“Cho nên bây giờ ta cần câu trả lời của ngươi.”

Nghe xong lời này, trong lòng Phương Tri Hữu do dự.

Kế hoạch của Phong Kỳ quả thực khiến hắn động lòng.

Nhưng nghĩ đến mới gặp Phong Kỳ một lần, cũng không hiểu rõ hắn lắm, nghe xong kế hoạch liền trực tiếp đồng ý, có vẻ hơi quá hấp tấp.

Kế hoạch nghe có vẻ rất hấp dẫn, nhưng hắn không ngốc, hiểu rõ nếu kế hoạch này thật sự được thực hiện, cần phải bỏ ra rất nhiều tâm sức.

Đồng thời kết quả lại tràn ngập sự không chắc chắn, bỏ ra tâm huyết và nỗ lực, rất có thể là công cốc.

Nhưng không biết vì sao, sau một phen trò chuyện với Phong Kỳ, hắn cảm thấy Phong Kỳ có một sức hấp dẫn nào đó, khiến hắn không nhịn được mà tin tưởng.

Đặc biệt là nụ cười rạng rỡ luôn treo trên mặt hắn, tràn đầy sức hút.

Im lặng một lát, hắn do dự nói:

“Cho dù ta đồng ý, cha mẹ ta cũng sẽ không đồng ý, họ hy vọng tương lai ta sẽ thi vào lớp nghiên cứu công pháp của Tinh Thành Học Phủ.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười toe toét:

“Vậy ngươi đối với việc thi vào lớp công pháp của Tinh Thành Học Phủ, ngươi có mấy phần nắm chắc?”

“Không nắm chắc, thật ra ta không thích nghiên cứu công pháp, chỉ vì kỳ vọng của cha mẹ mới cố gắng.” Nói xong, Phương Tri Hữu không nhịn được thở dài.

Nghe xong lời này, hắn nghĩ đến người bạn thân Mạc Phi của mình.

Cha mẹ của Mạc Phi kỳ vọng hắn thi vào lớp chiến đấu của học phủ nổi tiếng.

Nhưng khác với cha mẹ của Phương Tri Hữu, họ chưa bao giờ gây áp lực cho Mạc Phi, mặc cho hắn tự mình lựa chọn hướng đi tương lai.

So sánh với nhau, Phương Tri Hữu còn phải gánh vác kỳ vọng của cha mẹ.

"Không nắm chắc, vậy tức là không thi đỗ?"

"Cũng coi như vậy, hứng thú mới là động lực, ta không hứng thú thì lấy đâu ra động lực học tập."

"Cho nên mới đi yêu đương trong trường học?"

Nhìn biểu cảm trêu chọc của Phong Kỳ, trong lòng Phương Tri Hữu ngượng ngùng, không khỏi cầm ly rượu lên uống một ngụm lớn để che giấu.

"Tuy ta không thể giúp ngươi giải quyết vấn đề thi vào Tinh Thành Học Phủ, nhưng về sau chúng ta xây dựng công cụ ảo, cũng như xưởng chế tạo trò chơi ảo sẽ đặt tại Tinh Thành Học Phủ, hẳn là cha mẹ ngươi sẽ đồng ý."

Nghe xong lời này, Phương Tri Hữu có vẻ hơi ngơ ngác:

"Xưởng chế tạo đặt tại Tinh Thành Học Phủ sao? Ngươi nghiêm túc đấy à?"

"Rất nghiêm túc."

"Ta không tin, Tinh Thành Học Phủ là học phủ tu luyện, không phải học phủ khoa học kỹ thuật, ngươi đặt xưởng chế tạo khoa học kỹ thuật tại Tinh Thành Học Phủ quả thực là viển vông, hiệu trưởng sao có thể đồng ý với ngươi."

"Trừ phi là hiệu trưởng nhận được một khoản tiền hối lộ lớn của ngươi, mạo hiểm đồng ý với ngươi." Cuối cùng, Phương Tri Hữu còn bổ sung thêm một câu.

Đối với sự nghi ngờ của Phương Tri Hữu, hắn cũng không bất ngờ.

“Nếu ta nói với ngươi, xưởng chế tạo của chúng ta được đặt tại Tinh Thành Học Phủ, bao gồm cả chỗ ở, ăn uống đều do Tinh Thành Học Phủ cung cấp, ngoài việc không thể tham gia học tập, đãi ngộ gần như giống với học viên, ngươi có tin không?”

“Ngươi uống say rồi hay ta uống say rồi?” Nhìn ly rượu, Phương Tri Hữu cảm thấy choáng váng, không vui nói.

“Chúng ta đều không say, nếu như ngay cả điều kiện cơ bản cũng không có, bây giờ ta cũng sẽ không đặc biệt đến tìm ngươi.” Phong Kỳ nói rất nghiêm túc.

“Vậy là Tinh Thành Học Phủ thật sự đồng ý rồi?”

“Không sai.”

“Dựa vào cái gì? Ta muốn biết Tinh Thành Học Phủ dựa vào cái gì mà đồng ý với ngươi, hiệu trưởng nhận tiền đen của ngươi sao?”

“Bởi vì ta là thiên tài mà.” Phong Kỳ cười toe toét.

“Thiên tài thì nhiều lắm, đây không phải là lý do Tinh Thành Học Phủ đồng ý với ngươi.” Cho đến tận bây giờ, Phương Tri Hữu vẫn không tin những gì Phong Kỳ nói.

Đối mặt với sự nghi ngờ, Phong Kỳ lấy từ trong túi ra thẻ giáo viên của Tinh Thành Học Phủ, ném xuống trước mặt Phương Tri Hữu.

Sau đó trong ánh mắt khó tin của Phương Tri Hữu, hắn lại tiếp tục lấy ra huy chương bạc đóng góp xuất sắc cho nhân loại chỉ to bằng bàn tay.

“Chỉ mang theo hai thứ này, tạm được.”

[Mọi người mau đến xem này, ở đây có một con Zombie đang trang bức, không thể kiểm soát được rồi!]

Lời Tự Thuật lúc này không nhịn được lên tiếng hét lớn.

Hết chương 241.

Chương 242. Bữa ăn khuya

Thấy Phong Kỳ lấy chứng chỉ giáo viên của Tinh Thành Học Phủ ra, Phương Tri Hữu lập tức mặt đầy sững sờ.

Theo hắn thấy, Phong Kỳ chỉ lớn hơn hắn vài tuổi mà thôi, sao lại có được chứng chỉ hành nghề giáo viên.

Ngay lúc hắn cảm thấy khó tin, thì "Huân chương bạc vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại" mà Phong Kỳ móc ra tiếp theo khiến hắn hoàn toàn ngây người.

"Đây là thật sao?"

Nhìn Phương Tri Hữu với vẻ mặt không dám tin, Phong Kỳ gật đầu:

"Ngươi cho rằng ai sẽ lấy thứ này ra đùa."

Nghe Phong Kỳ trả lời chắc chắn, Phương Tri Hữu trong lòng hoàn toàn phục sát đất.

Hắn vốn tưởng rằng Phong Kỳ chỉ là một kẻ mộng tưởng có những ý tưởng viển vông, lúc này mới phát hiện ra là mình hiểu quá ít về hắn.

Tuổi còn trẻ mà đã có Huân chương bạc vì những đóng góp xuất sắc và đảm nhiệm chức giáo viên của Tinh Thành Học Phủ, ắt hẳn có chỗ hơn người.

"Tin lời ta nói rồi chứ? Bây giờ nói suy nghĩ của ngươi đi."

Nhìn Phương Tri Hữu vẫn còn đang trong trạng thái kinh ngạc, Phong Kỳ cười hỏi.

[Lúc đó ta còn đang nghĩ, tại sao ngươi ra ngoài lại đặc biệt quay về ký túc xá lấy chứng chỉ hành nghề giáo viên và huân

chương bạc, thì ra là đã sớm nghĩ đến việc ra vẻ ta đây rồi!]

Đối mặt với lời mời lần nữa của Phong Kỳ, Phương Tri Hữu im lặng một lúc rồi gật đầu mạnh mẽ:

"Ta tin ngươi, cũng tin huân chương bạc, ta nguyện cùng ngươi nghiên cứu trò chơi ảo."

"Ngươi sẽ không hối hận đâu." Phong Kỳ cười đảm bảo.

"Nhưng mà ba mẹ ta bên kia… có lẽ sẽ không đồng ý." Phương Tri Hữu lộ vẻ khó xử.

"Vấn đề này dễ giải quyết thôi, ta giúp ngươi."

"Ngươi giúp ta thế nào?" Phương Tri Hữu kinh ngạc.

"Ngày mai ngươi sẽ biết, ăn trước đi, đừng lãng phí." Phong Kỳ cười toe toét, sau đó cúi đầu bắt đầu ăn.

Một lát sau, Phong Kỳ ăn no một nửa thì dừng lại.

Sau đó hắn nhìn về phía ông chủ bán đồ ăn đêm đang nướng xiên que, nói:

"Ông chủ, tính tiền."

Ông chủ bán đồ ăn đêm là một ông chú Địa Trung Hải hơi béo, trên đầu chỉ còn vài chỏm tóc bám chặt trên đỉnh đầu, dường như chỉ cần gió thổi qua là sẽ bỏ nhà ra đi, khiến ông từ người Địa Trung Hải biến thành người hói đầu.

Ông bước tới bên bàn ăn, mỉm cười:

"Tổng cộng là 3089, xóa số lẻ tính cho các ngươi 3000."

Biểu cảm của Phương Tri Hữu lúc này trở nên vô cùng xấu hổ, hiển nhiên là số dư thẻ ngân hàng không đủ để chi trả cho bữa ăn này.

Vốn dĩ không định để Phương Tri Hữu thật sự trả tiền, Phong Kỳ mỉm cười đứng dậy chuẩn bị trả tiền.

Lúc này, ông chủ bán đồ ăn đêm cầm tấm biển có mã QR chú ý đến Huân chương bạc đặt trên bàn ăn, biểu cảm lập tức trở nên vô cùng đặc sắc:

"Đây là Huân chương bạc vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại sao?"

Cẩn thận quan sát vài lần, ông chủ bán đồ ăn đêm đột nhiên thu hồi mã QR, nhìn Phong Kỳ đã rút điện thoại ra chuẩn bị quét mã, nói:

"Bữa này tôi mời."

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức lắc đầu:

"Ông chủ đừng hiểu lầm, Huân chương bạc không phải để cho ông xem, chúng tôi cũng không phải đến ăn chực, bao nhiêu thì trả bấy nhiêu."

"Huân chương bạc này là của ngươi sao?"

"Ừ." Phong Kỳ gật đầu.

"Cha ta từng là chiến sĩ ở tiền tuyến, cả đời ông ấy mơ ước lớn nhất là được nhận một huân chương danh dự, cho nên ta rất hiểu ý nghĩa đằng sau huân chương này, những đóng góp của ngươi cho nhân loại xứng đáng để ta mời bữa này, nếu ngươi không chê thì sau này đến đây, ta đều có thể miễn phí cho ngươi."

[Có lẽ đây chính là ý nghĩa để cho ngươi phấn đấu, mặc dù bản tính con người có ngàn điều không tốt, nhưng cũng có những điều tốt đẹp đáng để lưu giữ.]

Nghe lời đáp của Lời Tự Thuật, trong lòng Phong Kỳ dâng lên một dòng nước ấm.

Nhưng đối với hành vi mời khách của ông chủ bán đồ ăn đêm, hắn vẫn lựa chọn từ chối khéo.

“Ông chủ, nếu ông biết được ý nghĩa đằng sau vinh dự này, thì hẳn phải hiểu rằng vinh dự này không phải để dùng để trả tiền, nếu ta cầm vinh dự này đi khắp nơi lừa ăn lừa uống, thì chính là làm ô uế nó, cho nên bữa ăn này ta không thể ăn không, ông cứ thu bao nhiêu thì thu bấy nhiêu.”

Nghe vậy, trên mặt ông chủ bán đồ ăn đêm hiện lên một tia xấu hổ, sau đó gật đầu:

“Thu tiền thì được, nhưng ta phải giảm giá cho ngươi, cái thể diện này ngươi phải cho ta, giảm… năm phần trăm đi.”

“Quá khách sáo rồi, thể diện nhất định cho ông, nhưng cũng không thể để ông lỗ vốn được, giảm chín phần trăm là được rồi.”

“Mỗi bên nhường một bước, giảm tám phần trăm.”

Sau một hồi trả giá, trong sự không cam lòng của ông chủ, Phong Kỳ đã trả tiền cho bữa ăn này với giá giảm bảy phần trăm.

Đối với điều này, Phong Kỳ còn có chút hối hận, cảm thấy không nên để ông chủ bán đồ ăn đêm nhìn thấy Huân chương bạc.

Hành vi lợi dụng danh hiệu này khiến hắn cảm thấy hơi xấu hổ.

Hết chương 242.

Chương 243. Thông tin cuộc thi chiến đấu

[Chậc chậc, Huân chương bạc sao, thứ này thật sự hữu dụng, quả thực là trang bị không thể thiếu khi ra ngoài trang bức.]

Bỏ ngoài tai lời của Lời Tự Thuật, hắn quay sang nhìn Phương Tri Hữu bên cạnh:

"Về nhà đi, chuyện bên bố mẹ ngươi ta sẽ giúp ngươi giải quyết, ngươi cứ đợi tin của ta là được."

"Anh Kỳ, bữa này đáng ra phải do em trả." Phương Tri Hữu có chút xấu hổ.

"Ta ăn nhiều hơn, sao có thể để ngươi trả được, hơn nữa ngươi cũng không có nguồn thu nhập, số tiền trên người ngươi chẳng phải là do bố mẹ cho sao." Phong Kỳ vỗ vai Phương Tri Hữu cười nói.

"Cảm ơn anh, đợi em có tiền nhất định sẽ mời anh ăn cơm."

"Vậy thì ngươi phải kiếm thật nhiều tiền, đến lúc đó ta có lẽ sẽ dẫn theo một người còn ăn nhiều hơn đến ăn ké."

"Không vấn đề gì." Nghĩ rằng Phong Kỳ đang nói đùa, hắn lập tức nghiêm túc gật đầu.

Sau khi Phương Tri Hữu đi, Phong Kỳ lên xe rời đi trong tiếng chào đón nồng nhiệt của ông chủ bán đồ ăn đêm lần sau hãy đến nữa.

Trở về ký túc xá, đã là bảy giờ rưỡi tối.

Ngồi vào bàn học, hắn bắt đầu lướt xem tin tức mới nhất trên diễn đàn học phủ.

Trong khi lướt xem, một bài đăng đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Giải đấu võ thuật đồng đội dành cho tân sinh viên sẽ bắt đầu sau một tháng nữa, mọi người cho rằng lần này Tinh Thành Học Phủ của chúng ta có thể giành được vị trí thứ mấy ở khu vực phía Đông?]

Người đăng bài: Tiểu bá vương Tinh Thành Học Phủ.

Nội dung: Đầu tiên theo quy định cũ, đăng tải thông tin tình báo thu thập được gần đây.

Có tổng cộng mười lớp chiến đấu dành cho tân sinh viên, có thể chắc chắn rằng mỗi lớp đều sẽ tham gia.

Tiếp theo, giới thiệu một số lớp có thực lực tương đối mạnh, cũng như cá nhân.

Lựa chọn đầu tiên là lớp mà tôi khá khán hảo, lớp chiến đấu số sáu.

Lớp có tổng cộng 82 học viên, trong đó phần lớn đã tiếp xúc trước với học thuyết tu luyện và học thuyết pháp thuật, những tân sinh viên còn lại chủ yếu là theo Bộ Tu Luyện Thể Thao, thực lực tổng hợp rất mạnh.

Trong số đó, Thân Triết Thánh, Tất Tài Anh, Mẫn Tinh Văn, v.v., đều là những tân sinh viên thể hiện cực kỳ xuất sắc trong quá trình huấn luyện đặc biệt.

Tiếp theo là lớp chiến đấu số hai và lớp chiến đấu số tám… (bỏ qua ba nghìn chữ)

Tôi cũng rất khán hảo lớp chiến đấu số ba, tân sinh viên mạnh nhất Lữ Việt đang ở trong lớp này.

Ngoài ra còn có ba anh em Hạ Long, Hạ Hổ, Hạ Báo, cùng với Nghiêm Nhạc, biểu hiện của họ trong thời gian huấn luyện đặc biệt đều vô cùng hung hãn, hơn nữa đều xuất thân từ chiến đoàn lĩnh vực, năng lực thực chiến rất mạnh.

Còn về những tân sinh viên còn lại của lớp chiến đấu số ba, biểu hiện chiến lực đều rất bình thường.

Đặc biệt là Đỗ Hồng Vân, chiến lực cực kỳ yếu kém, hoàn toàn là đến để đếm số.

Vấn đề duy nhất của lớp chiến đấu số ba là số lượng người tham gia.

Giải đấu võ thuật đồng đội dành cho tân sinh viên là tham gia theo hình thức đồng đội, lợi thế về số lượng rất quan trọng.

Số lượng người tham gia tối đa của mỗi lớp là 60 người, trong khi số lượng tân sinh viên của lớp chiến đấu số ba chỉ có 11 người, muốn giành được thứ hạng tốt trong giải đấu võ thuật đồng đội là điều khá khó khăn.

Tổng hợp những điều trên, tôi vẫn đánh giá cao nhất lớp chiến đấu số sáu.

Dự đoán thứ hạng của giải đấu đồng đội dành cho tân sinh viên của Tinh Thành Học Phủ chúng ta lần này, tôi đưa ra câu trả lời là hạng tư.

Tất cả các dữ liệu trên đều là thông tin tình báo mà bản thân tôi thu thập được trong thời gian huấn luyện đặc biệt, sau khi thống kê và phân tích thì đưa ra kết luận, có thể có một số nội dung không phù hợp với thực tế, mong được thông cảm.

Tiếp theo, tôi sẽ nói về lý do tại sao tôi cho rằng Tinh Thành Học Phủ có thể sẽ đứng thứ tư.

Thực ra trước khi đăng bài, tôi đã xem qua tình hình tân sinh viên của các lớp chiến đấu của các học phủ khác ở khu

vực phía Đông.

Tôi cho rằng mạnh nhất có thể là lớp chiến đấu số một của Học phủ Lãnh Đông.

Lớp này có rất nhiều hậu duệ của các cấp cao trong chiến đoàn lĩnh vực cấp S, từ nhỏ họ đã dùng linh thực sản xuất trong lĩnh vực để bồi dưỡng cơ thể, hơn nữa còn tiếp xúc với học thuyết tu luyện sớm hơn những người cùng trang lứa, cộng thêm có một nhóm giáo viên hướng dẫn, thậm chí còn được huấn luyện thực chiến trong lĩnh vực, chiến lực vô cùng đáng sợ.

Theo tôi thấy, lớp chiến đấu số một của Học phủ Lãnh Đông chắc chắn là ứng cử viên sáng giá cho chức vô địch.

Tiếp theo là lớp chiến đấu của Học phủ Thắng Lợi.

Là học phủ tinh anh mạnh nhất về hệ chiến đấu ở khu vực phía Đông, Học phủ Thắng Lợi về cơ bản đã giành hết chức vô địch giải đấu võ thuật dành cho tân sinh viên trong những năm qua.

Mặc dù Học phủ Thắng Lợi chỉ có một lớp chiến đấu.

Hết chương 243.

Chương 244. Gọi cho Bạch Phù Sinh

Nhưng số lượng tân sinh viên của lớp chiến đấu của họ đã đạt đến 300 người, phải chọn ra 60 người ưu tú trong số 300 người ưu tú này để tham gia, chọn lọc từ những người ưu tú, có thể tưởng tượng được thực lực của lớp chiến đấu của Học phủ Thắng Lợi mạnh mẽ đến mức nào.

Vì vậy, các giáo viên của lớp chiến đấu dành cho tân sinh viên, hãy nhanh chóng bắt đầu huấn luyện các tân sinh viên cách chiến đấu theo nhóm, đối thủ trong giải đấu võ thuật đồng đội dành cho tân sinh viên lần này đều rất mạnh, chúng ta không thể mất mặt được.

Cuối cùng, xin thông báo một thông báo mới nhất của Bộ Giáo dục về giải đấu võ thuật đồng đội.

Tiền thưởng của giải đấu lần này lại được tăng lên, cụ thể như sau:

Giải thưởng: 6 triệu tiền mặt (giáo viên chủ nhiệm 3 triệu, quỹ lớp 3 triệu)

Giải nhì: 3 triệu tiền mặt (giáo viên chủ nhiệm 1,5 triệu, quỹ lớp 1,5 triệu)

Giải ba: 1 triệu tiền mặt (giáo viên chủ nhiệm 500.000, quỹ lớp 500.000)

Vừa có thể kiếm tiền, vừa có thể có vinh dự, các thầy cô của lớp chiến đấu tân sinh, hãy dẫn theo lũ nhóc của mình xông lên!

……

Phía dưới bài đăng này, có rất nhiều bình luận của các thầy cô và học viên các học phủ.

Đối với cuộc thi võ thuật tập thể của các tân sinh viên khóa này, họ đều tỏ ra rất hứng thú, liên tục để lại tin nhắn thảo luận về tình hình thực lực của các học phủ và các lớp, sau đó phân tích thứ hạng có thể đạt được trong cuộc thi võ thuật.

Cuộc thi võ thuật tập thể thì Phong Kỳ không hứng thú lắm.

Điều khiến hắn hứng thú là, cuộc thi võ thuật tập thể đạt được top 3 có thể nhận được giải thưởng tiền mặt hậu hĩnh.

Trong đó, giáo viên chủ nhiệm có thể nhận được một nửa số tiền thưởng.

Nếu giành chức vô địch, hắn có thể nhận được 3 triệu tiền mặt làm phần thưởng.

Số tiền này dùng để ủ Rượu Thanh Tâm thì đủ để hắn tiến vào mộng cảnh tương lai bốn lần.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi động lòng.

Hơn nữa, theo hắn thấy, lớp chiến đấu ba do hắn dẫn dắt muốn giành chức vô địch có lẽ không khó như tưởng tượng.

Vì Lâm Nhiễm và Mộc Tinh chỉ là danh nghĩa ở lớp chiến đấu ba, nên khả năng cao là không thể tham gia, dù sao thì hai người họ không còn được tính là tân sinh viên nữa.

Nếu không thì chỉ cần Mộc Tinh ra trận, có thể dễ dàng giành chức vô địch cuộc thi tập thể, cũng có thể biến cuộc thi võ thuật tập thể thành màn trình diễn cá nhân của cô.

Nhưng ngay cả khi không có Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, lớp chiến đấu ba vẫn có một chiến lực giống như BUG là ” Lữ

Việt .”

Có thể khẳng định rằng, trận chiến mà Lữ Việt thể hiện trong khóa huấn luyện tân sinh không phải là toàn bộ sức mạnh của hắn.

Hắn đến từ Thông Thiên Lộ, trong ghi chép tương lai, chỉ một mình hắn đã tiêu diệt một chiến đoàn lĩnh vực đỉnh cao.

Như vậy có thể thấy sức mạnh của hắn khủng khiếp đến mức nào.

Cộng thêm ba anh em nhà họ Hạ và Nghiêm Nhạc, chiến lực của họ cộng lại chắc chắn không yếu hơn bất kỳ lớp tân sinh nào.

Còn những người khác trong lớp, hoàn toàn chỉ là vật treo của họ, chủ yếu là tham gia, đi dạo một vòng.

Tiếp theo, hắn lại lướt qua thông tin diễn đàn một lúc, rồi tắt máy tính.

Ngồi trước bàn làm việc trầm ngâm một lúc, hắn rút điện thoại ra gọi cho Bạch Phù Sinh.

Vài giây sau, đầu dây bên kia truyền đến giọng nói già nua của Bạch Phù Sinh:

“Đêm hôm khuya khoắt sao lại nghĩ đến gọi điện cho ta?”

“Sư công, con cần người giúp đỡ.”

“Lại có chuyện gì?”

“Tình hình cụ thể là thế này, con tìm được một nhân tài đặc biệt về mặt công nghệ ảo, nhưng cha mẹ cậu ấy muốn cậu ấy học lớp công pháp của Tinh Thành Học Phủ, nhưng với thành tích của cậu ấy thì không thể vào được trường trung học Tinh Thành, vì vậy…… Con muốn nhờ người khuyên nhủ cha mẹ

cậu ấy, với tư cách là hiệu trưởng Tinh Thành Học Phủ của người, họ chắc chắn sẽ nghe.”

Nghe Phong Kỳ giải thích một hồi, Bạch Phù Sinh đã hiểu rõ tình hình cụ thể.

Im lặng một lúc, giọng nói của ông truyền đến từ điện thoại:

“Ngươi chắc chắn sẽ không làm lỡ việc của người ta chứ?”

“Cho dù để cậu ấy tiếp tục học, tương lai cũng chỉ vào một học phủ tu luyện hạng hai, hạng ba, cả đời khó có thể có thành tựu, nhưng nếu theo con nghiên cứu công nghệ ảo, với thiên phú của cậu ấy thì tương lai vô lượng.”

“Nói như vậy thì ngươi vẫn là Bá Nhạc, hiện tại đã tìm được một con thiên lý mã rồi sao?” Tiếng cười mắng của Bạch Phù Sinh truyền đến từ đầu dây bên kia.

“Đừng nói, thật sự có chút ý tứ như vậy.”

……

Sau một hồi nói chuyện phiếm, cuối cùng Bạch Phù Sinh cũng đồng ý với yêu cầu của hắn.

Quyết định theo cách liên lạc mà hắn đưa, ngày mai sẽ gọi một cuộc điện thoại cho cha mẹ của Phương Tri Hữu, tiến hành một cuộc giao lưu và thuyết phục về tư tưởng.

Tiếp theo, hắn chỉ cần chờ kết quả phê duyệt của Bộ giáo dục, sau đó để Bạch Phù Sinh sắp xếp cho hắn khu vực làm việc và nơi ở là được.

Đến lúc đó, việc chế tạo “Cứu thế chủ” có thể chính thức đi vào quỹ đạo.

Hết chương 244.

Chương 245. Bạch Phù Sinh gọi tới

Buổi sáng ngày hôm sau.

Phong Kỳ bị đánh thức bởi tiếng chuông điện thoại.

Tay sờ soạng cầm lấy điện thoại di động đặt ở bên cạnh giường, hắn ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện là Bạch Phù Sinh gọi tới.

Vừa bấm trả lời, giọng nói già nua của Bạch Phù Sinh từ đầu bên kia truyền đến:

"Bộ giáo dục vừa mới phê duyệt xuống rồi."

Nghe những lời này, cơn buồn ngủ của Phong Kỳ biến mất ngay lập tức, hắn lập tức hỏi:

"Kết quả ra sao?"

"Xét duyệt đã được thông qua. Bộ Giáo dục nói rằng mặc dù họ không hỗ trợ tài chính cho trò, nhưng họ sẽ cho phép trò thực hiện nghiên cứu và phát triển công nghệ ảo tại Học Phủ Tinh Thành, đồng thời cung cấp cho trò về nơi làm việc, chỗ ở và thức ăn."

Dù đã chuẩn bị sẵn trong lòng nhưng lúc này khi nhận được câu trả lời khẳng định, hắn vẫn không khỏi phấn khích.

"Cảm ơn thầy, thầy đã giúp em rất nhiều."

"Trò không cần cảm ơn thầy, cấp trên gần đây chú ý rất nhiều đến trò, lần này phê duyệt có liên quan rất nhiều đến trò, dù sao trò cũng đạt được Huy chương bạc Cống hiến Xuất sắc cho nhân loại trong khi còn ở độ tuổi trẻ như vậy."

“Hơn nữa, trò còn có một ít phương pháp tu luyện vẫn đang được báo cáo để kiểm tra. Cấp trên rất tin tưởng rằng trò sẽ giành được Huy chương vàng cho Cống hiến Xuất sắc. Tiếp đó, Phó bộ trưởng Bộ Giáo Dục Lưu còn đặc biệt gọi đến hỏi tình hình gần đây của trò, còn bảo thầy khuyên trò nên chuyên tâm tu luyện, đừng lãng phí tài năng.”

Đang lúc cảm thấy vui mừng trong lòng, hắn ngay lập tức đáp lại bằng một nụ cười:

“Hiệu trưởng, thầy yên tâm, em sẽ không bỏ việc nghiên cứu khoa học tu luyện, ngày hôm qua em cũng đã tỉ mỉ nói với thầy, nếu như kỹ thuật thực tế ảo có thể thành công, so với tạo thành môn công pháp năm sao còn có ảnh hưởng sâu rộng hơn.”

“Làm thiên tài thì phải bắt cá hai tay, nhất định phải đạt được thành quả ở cả hai lĩnh vực.”

Nghe những lời trang bức của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh ở đầu bên kia của điện thoại không thể không trợn tròn mắt.

Đối mặt với sự đảm bảo của Phong Kỳ, ông vẫn có vẻ hơi bất an và nói tiếp:

“Trò nói với thầy những thứ này cũng vô dụng, nhớ kỹ ước định của chúng ta, thầy cho trò ba tháng, nếu không làm được thì mau chóng từ bỏ đi, đừng lãng phí thời gian vào phát triển nghiên cứu kỹ thuật thực tế ảo.”

“Xin hãy chờ xem, em hứa sẽ không làm thầy thất vọng.” Hắn trấn an lần nữa, rồi hỏi:

“Hiệu trưởng, thầy đã liên hệ với cha mẹ của cậu ấy chưa?”

“Thầy đã cùng bọn họ liên hệ, trong điện thoại không thể nói rõ ràng, thầy kêu bọn họ ra ngoài gặp mặt, thầy sẽ trực tiếp thuyết phục giúp trò.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ vô cùng xúc động.

Có thể thấy rằng Bạch Phù Sinh rất quan tâm đến sự việc của hắn, hắn tưởng rằng Bạch Phù Sinh sẽ chỉ thuyết phục qua điện thoại, nhưng không ngờ rằng ông định đích thân ra mặt thuyết phục họ, nghĩ đến đây, hắn lập tức mở lời miệng nói:

"Hiệu trưởng, khi đi nhớ mặc đồng phục hiệu trưởng đẹp trai của thầy."

Bạch Phù Sinh: …

"Có cần thiết không?"

"Tất nhiên là cần thiết. Bằng cách này, thầy có thể lừa họ bằng hào quang của mình trước, sau đó thầy có thể chiếm thế chủ động trong cuộc trò chuyện sau đó. Nhân tiện, hãy nhớ mang theo thẻ hiệu trưởng của thầy, trang bức là phải trang tới tận cùng."

"Được, chuyện này tôi không nói với trò nữa, tôi đi ra ngoài."

"Hiệu trưởng, đi chậm một chút, chúc thầy chiến thắng trở về."

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ lại kích động nắm chặt tay.

Mặc dù hắn chưa đạt được năng lực trí nhớ vô hạn, nhưng việc sao chép dữ liệu của "Cứu Thế Chủ" cũng chưa cần phải làm gấp, trước hết điểm mấu chốt là cải thiện cấu trúc của "Động cơ giả lập tương lai".

Sau này còn có những nội dung trang trí cần hoàn thiện.

Ngược lại, code và thuật toán, đây là những vấn đề khó giải quyết nhất, nhưng lại là vấn đề dễ giải quyết nhất đối với Phong Kỳ.

Ngay cả khi hắn không có khả năng ghi nhớ vô hạn vào thời điểm đó, hắn có thể chọn quay đi quay lại giữa thực tế và giấc mơ trong tương lai nhiều lần, sao chép đầy đủ code và thuật toán của "Cứu Thế Chủ".

Nhìn thời gian, đã là bảy giờ hai mươi phút.

Hắn đứng dậy khỏi giường, tắm rửa sạch sẽ, rời khỏi ký túc xá, đi đến nhà ăn của Học Phủ.

Mùa thu đã trôi qua nhưng thời tiết vẫn còn nóng.

Là nhân vật nổi bật gần đây nhất trong Học Phủ Tinh Thành, trên đường đến nhà hàng của Học Phủ, những sinh viên mà hắn gặp chào đón hắn rất nồng nhiệt.

Phong Kỳ đáp lại bằng một nụ cười và gật đầu từng cái một.

Khi hắn đến nhà ăn, điều hòa bên trong chạy 24 giờ một ngày, rất mát mẻ, so với thế giới bên ngoài thì như hai thế giới khác nhau vậy.

Hôm nay là Tết Trung nguyên, có rất nhiều món ăn ngày lễ được chuẩn bị trong nhà hàng.

Ví dụ như dầu lúa mạch, bánh bao, mì gạo, sủi cảo, vịt luộc,…v..v…., những món ăn đặc biệt của Tết Trung nguyên đều có thể được tìm thấy trong nhà ăn ngày hôm nay.

Sau khi lấy hết một lượt thức ăn, hắn đi đến góc phía bắc của nhà hàng, ngồi xuống trước mặt Mộc Tinh.

Hết chương 245.

Chương 246. Huấn luyện đối kháng

Lúc này Lâm Nhiễm vẫn chưa đến.

Nhìn Mộc Tinh đang vui vẻ ăn cơm, hắn cười nói:

"Chị, hôm nay tôi muốn nhờ chị một việc."

Mộc Tinh đang ăn cơm nghe vậy liền ngẩng đầu lên, sau khi nuốt xuống đồ ăn trong miệng, tò mò nói:

"Được."

"Tại sao chị không hỏi giúp đỡ cái gì?"

"Chỉ cần không phải giết người phóng hỏa là được rồi." Mộc Tinh trên mặt lộ ra nụ cười đáng yêu nói.

"Kỳ thực cũng không phải giết người phóng hỏa, tình huống cụ thể là như vậy, gần đây khu vực phía Đông của Học viện sẽ liên hợp tổ chức thi đấu võ dành cho tân sinh, tân sinh lớp chiến đấu đều có thể tham gia, hi vọng chị có thể giúp tôi mài giũa nhuệ khí của các bạn cùng lớp."

Mộc Tinh hơi sững sờ:

"Tôi nên làm gì?"

"Dùng thực lực của chị, để cho bọn họ bực bội, mài giũa cho họ bớt kiêu ngạo, để tôi có thể bắt đầu huấn luyện đoàn chiến."

Nghe những lời này, trên mặt Mộc Tinh lộ ra vẻ do dự:

"Tôi ra tay không nhẹ cũng không mạnh, tôi sợ sẽ làm họ bị thương."

“Yên tâm đi, bọn họ cũng không yếu như chị tưởng tượng, tới lúc đó tùy cơ ứng biến.”

Nghe những lời này, Mộc Tinh lanh lợi gật đầu:

“Vậy được.”

Tiếp đó, Phong Kỳ cũng bắt đầu ăn cơm.

Một lúc sau Lâm Nhiễm đến, hắn ngồi xuống bên cạnh Phong Kỳ, sau đó ngáp một cái rồi mở miệng nói:

“Anh Kỳ, chị, chào buổi sáng!”

Nhìn thấy bộ dạng của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ hơi kinh ngạc:

“Tối hôm qua cậu làm cái gì, ngủ không ngon?”

“Gần đây, em đang nghiên cứu một môn thuật pháp để gia tăng tốc độ tiêu hóa, em gọi nó là Thôn Phệ, nhưng kết quả thật tệ.”

“Không thành công?”

“Thành công, nhưng nó không được hoàn thiện, hơn nữa vấn đề rất lớn.”

“Nói cho tôi biết chi tiết.”

Dưới ánh mắt tò mò của Phong Kỳ và Mộc Tinh, Lâm Nhiễm lúng túng nói:

“Thuật pháp Thôn Phệ coi như thành công, em ăn bao nhiêu thì dạ dày cũng có thể tiêu hóa rất nhanh, nhưng kỹ thuật này có một cái nhược điểm rất lớn.”

“Nhược điểm gì?”

“Hôm qua em đi vệ sinh nặng, ống cống trong tòa nhà ký túc xá bị đã bị em làm tắc.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ cảm thấy ớn lạnh trong lòng:

“Lúc ăn cơm đừng nói chuyện này, sẽ ảnh hưởng khẩu vị của tôi.”

“Anh Kỳ, anh chủ động hỏi em.” Lâm Nhiễm có chút ủy khuất nói.

“Đúng rồi, anh Kỳ, kỹ thuật Thôn Phệ cũng không phải vô dụng, em phát hiện thuật này ở một số thời điểm cũng rất hữu dụng.”

“Ví dụ như, nếu như ở chiến sĩ lĩnh vực ở tiền tuyến nắm giữ thuật pháp Thôn Phệ, có thể giảm bớt thời gian ăn uống ở trận địa, đồng thời tăng tốc độ hấp thu năng lượng và bổ sung thể lực.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ giơ ngón tay cái lên:

“Xuất sắc.”

“Xuất sắc.”

Lâm Nhiễm ở trên phương diện nghiên cứu thuật pháp, hắn chưa từng nghi ngờ.

Dù sao hắn cũng là tổ sư gia của một đại phái thuật pháp tương lai, càng được người đời sau cho rằng là một trong những người có thiên phú cao nhất về phương diện nghiên cứu thuật pháp trong lịch sử.

Đối với thành tựu của Lâm Nhiễm trên phương diện thuật pháp, hắn không hề keo kiệt lời khen ngợi.

Phải khen, khen thật nhiều, tốt nhất là khen đến mức hắn từ bỏ việc học công pháp.

Trong lúc trò chuyện đã ăn xong bữa sáng.

Phong Kỳ cùng Lâm Nhiễm chờ Mộc Tinh ăn xong bữa sáng, cùng nhau đi đến tòa nhà dạy học số hai.

Đến lớp học của lớp chiến đấu ba, Lữ Việt cùng những học sinh mới đã có mặt.

Đứng ở cửa lớp học, Phong Kỳ cười nói:

"Hôm nay địa điểm học đổi sang nhà thi đấu, mọi người ra ngoài đi."

Nghe theo lời dặn của Phong Kỳ, Lữ Việt cùng những người khác đều đứng dậy, sau đó đi theo hắn đến nhà thi đấu phía đông của tòa nhà dạy học số hai.

Tìm được người quản lý nhà thi đấu nói rõ tình hình, hắn dẫn những học sinh mới vào sân luyện thể số ba trong nhà thi đấu.

Đây là một sân rộng 1800 mét vuông, hai bên giá để đồ bày đủ loại binh khí lạnh, là sân dùng để học viên luyện tập đối kháng.

Gạch lát nền ở đây cũng được làm từ vật liệu đặc biệt sản xuất trong lĩnh vực, độ cứng rất cao.

Nhưng dù vậy, gạch lát nền trong sân luyện thể vẫn cần phải thường xuyên thay mới.

Tinh Thành Học Phủ không hề keo kiệt trong phương diện này, mỗi năm đều chi một khoản tiền lớn để bảo trì và đổi mới các cơ sở hạ tầng của học phủ.

Dẫn học viên trong lớp đến trung tâm sân, Phong Kỳ quay người nhìn mọi người:

"Tuyên bố một chuyện, gần đây lớp chúng ta sẽ đăng ký tham gia cuộc thi đấu võ, là lớp chiến đấu, huấn luyện phương diện chiến đấu đương nhiên không thể thiếu, nhưng trước tiên ta cần phải hiểu rõ thực lực cụ thể của mọi người."

“Đầu tiên mỗi người tự báo cáo trình độ thực lực của mình đi.”

“Hòa thượng trước đi.”

Nghe theo lời dặn của Phong Kỳ, hòa thượng lập tức gật đầu, sau đó cười nói:

“Thực lực của ta trong lần đánh giá gần nhất là bất nhập lưu*.”

*bất nhập lưu: chưa được xếp hạng.

Phong Kỳ:…

Sư huynh giới thiệu xong, ba huynh đệ nhà họ Hạ bắt đầu giới thiệu trình độ thực lực của mình:

“Hạ Long, lần đánh giá thực lực gần nhất là Hắc Thiết hạ cấp.”

Hết chương 246.

Chương 247. Lâm Nhiễm đấu với Lữ Việt

“Hạ Hổ, lần đánh giá thực lực gần nhất là Hắc Thiết hạ cấp.”

“Hạ Báo, lần đánh giá thực lực gần nhất là Hắc Thiết hạ cấp.”

Đối với thực lực của ba huynh đệ nhà họ Hạ, Phong Kỳ có hơi ngoài ý muốn, không ngờ bọn họ đã có thực lực Hắc Thiết hạ cấp.

Ở độ tuổi này mà có thực lực như vậy, đã là rất xuất sắc rồi.

Thực lực cấp Hắc Thiết đã có thể gia nhập đoàn chiến lĩnh vực, trở thành một chiến sĩ tiền tuyến.

Học sinh mới khóa này của học phủ, thực lực phổ biến đều ở giữa võ giả cửu đoạn dưới cấp Hắc Thiết.

“Nghiêm Nhạc, võ giả cửu đoạn.”

“Tu Hồng Vân, tạm thời chưa vào đoạn, nhưng ta sẽ cố gắng.” Lúc này Tiểu tư bản nghiêm túc nói.

“Lữ Việt, chưa tiến hành đánh giá thực lực.” Lúc này Lữ Việt cũng giới thiệu.

Trong phần tự giới thiệu thực lực tiếp theo, ngoài thực lực của Lâm Nhiễm đạt đến Hắc Thiết thượng cấp, những người còn lại đều chưa xếp hạng.

Còn Mộc Tinh, cũng vẫn chưa đến giai đoạn kiểm tra.

Bởi vì cô chưa từng đến lớp học, cũng không tham gia kiểm tra sức khỏe hay các bài kiểm tra khác do học phủ tổ chức, nên không có đánh giá thực lực cụ thể.

Nghe xong phần tự giới thiệu của họ, Phong Kỳ gật đầu nói:

"Như vậy, Lâm Nhiễm, ngươi và Lữ Việt so tài một chút, đánh giá sơ bộ xem thực lực của Lữ Việt đã đạt đến giai đoạn nào."

Đối với quyết định của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm không từ chối, hắn lập tức gật đầu đứng vào vị trí trung tâm sân, sau đó cười híp mắt nhìn Lữ Việt nói:

"Lữ Việt, đến đi."

Đối với thực lực của mình, Lâm Nhiễm tỏ ra rất tự tin.

Hắn cho rằng mình hẳn là người mạnh nhất trong lớp, Lữ Việt tuy mạnh, nhưng chắc chắn không phải là đối thủ của hắn.

Đối mặt với lời khiêu chiến, Lữ Việt nhún vai, sau đó đứng đối diện với Lâm Nhiễm.

"Anh Kỳ, có thể sử dụng thuật pháp không? Nếu chỉ đấu tay đôi, em chắc chắn không phải là đối thủ."

"Được!" Phong Kỳ lập tức đáp lại.

"Vậy thì tốt."

Nói xong, Lâm Nhiễm nhìn Lữ Việt, vẻ mặt trở nên nghiêm túc:

"Có cần dùng kiếm không?"

"Thanh kiếm này không dùng để đối phó với đồng loại."

Nghe Lữ Việt trả lời, Lâm Nhiễm lập tức gật đầu tỏ vẻ hiểu.

“Tên Lữ Việt này đúng là giả tạo, ta thấy hắn rất khó chịu.” Hạ Long lúc này trừng mắt nói.

“Anh cả, em cũng vậy.”

“Anh cả, anh hai, em cũng vậy.”

Hạ Hổ và Hạ Báo ở bên cạnh đồng tình gật đầu.

Đợi mọi người lui ra xa, Phong Kỳ vẫn chưa đi xa, dù sao trong lúc so tài có thể xảy ra tình huống đột xuất, hắn ở lại cũng có thể bảo đảm an toàn.

Nhìn Lâm Nhiễm và Lữ Việt, hắn nói:

“Bắt đầu đi.”

Lâm Nhiễm lúc này ra tay trước, chỉ thấy hắn dùng một tay niệm chú trước người, linh khí trong không khí lập tức dao động, tạo ra vô số quả cầu lửa, lao thẳng về phía Lữ Việt.

Nhưng những quả cầu lửa này chưa kịp đến gần Lữ Việt thì đã bị luồng kiếm khí sắc bén từ trong người hắn đánh tan, hóa thành những tia lửa bắn ra.

Tiếp đó, Lữ Việt vung tay chỉ về phía trước, lập tức kiếm Lan sau lưng rung lên, kiếm khí sắc bén hóa thành màu trắng gần như thực chất, đột nhiên đâm về phía Lâm Nhiễm.

Đối với chiêu thức của Lữ Việt, Lâm Nhiễm hiển nhiên đã có hiểu biết, hai tay niệm chú liên tục biến đổi, linh khí trong cơ thể hòa hợp với linh khí bên ngoài, phác họa quỹ tích thuật pháp, tạo thành vô số lá chắn linh khí trước người.

Nhưng Lâm Nhiễm rõ ràng đã đánh giá thấp thực lực của Lữ Việt.

Trong vẻ mặt không thể tin nổi của hắn, kiếm khí xuyên qua từng lớp lá chắn linh khí, không hề suy giảm.

May mà Lâm Nhiễm phản ứng kịp thời, dứt khoát niệm chú, lập tức một luồng ngoại lực kéo hắn sang một bên, tránh được sự xâm nhập của kiếm khí Lữ Việt.

Kiếm khí màu trắng bay thẳng về phía trước, để lại một lỗ thủng lớn bằng miệng bát trên bức tường đặc biệt ở xa.

"Hít!" Mọi người chứng kiến cảnh này đều không giấu được vẻ kinh ngạc.

"Thiên tài thuật pháp Lâm Nhiễm, thực lực hẳn không chỉ có vậy chứ." Lúc này Lữ Việt lên tiếng.

"Ta phải nghiêm túc rồi."

Đối mặt với sự khiêu khích của Lữ Việt, Lâm Nhiễm hít một hơi thật sâu, hai tay nhanh chóng đan chéo trước người.

Linh khí trong cơ thể theo quỹ tích thủ thế vận chuyển nhanh chóng, tiếp đó vồ về phía Lữ Việt, lập tức bàn tay khổng lồ do linh khí ngưng tụ đột nhiên đập xuống Lữ Việt.

Kiếm Lan rung lên, luồng kiếm khí sắc bén xuyên qua cơ thể, cố gắng phá vỡ bàn tay khổng lồ do linh khí ngưng tụ.

Lúc này, Lâm Nhiễm cũng tiếp tục niệm chú.

Khi Lữ Việt phá vỡ được bàn tay khổng lồ do linh khí ngưng tụ, Lâm Nhiễm đã hoàn thành ba quỹ tích thuật pháp, chỉ thấy những viên gạch lát nền đặc biệt dưới chân Lữ Việt vặn vẹo khóa chặt đôi chân hắn.

Tiếp đó, sấm sét, băng nhọn, đột nhiên hình thành từ hư không, lao thẳng về phía hắn.

Hết chương 247.

Chương 248. Mộc Tinh thách đấu

Tốc độ kết ấn của Lâm Nhiễm quá nhanh, tốc độ tạo ra quỹ tích thuật pháp cũng cực nhanh, may mà Lữ Việt phản ứng kịp thời, phóng kiếm khí đánh tan sấm sét và băng nhọn, từng cái một.

Nhưng lúc này, Lâm Nhiễm lại hoàn thành ba quỹ tích thuật pháp, đợt tấn công mới lại ập đến.

Đây chính là điểm mạnh của Lâm Nhiễm.

Ưu điểm lớn nhất của thuật pháp kết ấn chính là tốc độ thi triển thuật pháp cực nhanh.

Khi Lâm Nhiễm thực sự nghiêm túc, hắn giống như một tháp pháo thuật pháp, liên tục kết ấn, đủ loại thuật pháp nhanh chóng hình thành, điên cuồng lao về phía Lữ Việt.

Lúc này, Lữ Việt chỉ có thể bị động phòng thủ, căn bản không thể phân tâm để tấn công.

Vẻ mặt thản nhiên cuối cùng cũng trở nên nghiêm túc vào lúc này.

Chỉ thấy hắn không ngừng vung tay phải trước người, ngón trỏ chỉ về hướng nào, thuật pháp của Lâm Nhiễm đều bị kiếm khí đánh tan.

Cuộc so tài của hai người khiến những học viên mới còn lại hoàn toàn ngây người.

Mười mấy phút sau, Lữ Việt dùng kiếm khí đánh tan thuật pháp của Lâm Nhiễm một lần nữa, ánh mắt trở nên sắc bén,

chỉ thấy hắn giơ tay chỉ mạnh về phía trước.

Lập tức, kiếm Lan sau lưng rung lên, khói trắng bốc ra.

Đám khói trắng này ngưng tụ thành hình dạng của kiếm Lan trong không trung, theo động tác vung tay của Lữ Việt, lao thẳng về phía Lâm Nhiễm.

Kiếm khí cuồn cuộn tỏa ra, xung quanh nổi lên bão kiếm khí, kiếm khí sương mù trắng đi đến đâu, mặt đất đều bị cào thành từng vết kiếm.

"Đầu hàng!" Lâm Nhiễm đột nhiên lên tiếng hét lớn vào lúc này.

Nghe vậy, Lữ Việt chỉ tay về phía kiếm khí sương mù trắng, lập tức kiếm khí sương mù trắng tan biến trong hư không.

"Chết tiệt, anh bạn, anh mạnh quá rồi, đây là thực lực mà một học viên mới nên có sao?" Nhìn Lữ Việt mặt không biểu cảm, Lâm Nhiễm tỏ ra rất buồn bực.

Sau một hồi oanh tạc bằng thuật pháp, hắn phát hiện mình căn bản không thể phá vỡ được lớp phòng ngự bằng kiếm khí của Lữ Việt.

Chiến đấu đến bây giờ, linh khí trong cơ thể hắn đã gần cạn kiệt, cho dù có chặn được đòn tấn công này của Lữ Việt, thì sau đó cũng chắc chắn sẽ thua.

Nghĩ đến việc Lữ Việt từ đầu đến cuối đều không rút kiếm Lan sau lưng ra, chứng tỏ căn bản là chưa thể hiện được thực lực thực sự của mình, Lâm Nhiễm càng buồn bực hơn.

Hắn vốn tưởng mình là người mạnh nhất trong lớp, nhưng không ngờ trận chiến đầu tiên đã phải chịu thiệt.

Lúc này, hắn xếp hạng thực lực của mình trong lớp xuống sau Lữ Việt, hiện tại là người mạnh thứ hai trong lớp.

Ít nhất là Hạ Long và những người khác, tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn.

Thấy Lâm Nhiễm chịu thiệt, Phong Kỳ nở nụ cười trên mặt.

Ưu điểm của Lâm Nhiễm vốn không nằm ở phương diện chiến đấu, nếu chỉ xét về thực lực, Lâm Nhiễm căn bản không thể được ghi vào sử sách.

Cho nên Lâm Nhiễm sẽ thua Lữ Việt, trong lòng hắn đã sớm có dự cảm.

Nhìn Lữ Việt mặt không biểu cảm, Phong Kỳ lúc này quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh ở xa, hô lớn:

"Học tỷ, cô đến thử thực lực của Lữ Việt đi."

Mộc Tinh nghe vậy, gật đầu thật mạnh, sau đó bước tới trước mặt Lữ Việt.

Lúc này, Lữ Việt tỏ ra kinh ngạc, rõ ràng không hiểu tại sao Phong Kỳ lại để Mộc Tinh, người vốn không mấy tiếng tăm trong lớp, đến khiêu chiến mình.

Lâm Nhiễm đi đến bên cạnh Phong Kỳ cũng tỏ ra kinh ngạc, không nhịn được nhìn Phong Kỳ nói:

"Anh Kỳ, sao anh lại để học tỷ đi thử thực lực của Lữ Việt, như vậy quá nguy hiểm, trong lúc chiến đấu, nếu không phải tôi bố trí mấy lá chắn linh khí ở phía trước, dù đứng rất xa, tôi cũng không chịu nổi sự xâm nhập của kiếm khí, anh không sợ học tỷ bị thương trong lúc chiến đấu sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười toe toét:

"Mở to mắt ra mà xem, thế nào là thực lực nghiền ép."

Giống như Lâm Nhiễm, những sinh viên năm nhất còn lại rất bối rối trước quyết định của Phong Kỳ khi yêu cầu Mộc

Tinh thách đấu với Lữ Việt.

Lữ Việt đã thể hiện sức mạnh của mình, vượt xa thành tích của cậu trong khóa huấn luyện đặc biệt dành cho sinh viên năm nhất.

Ngay cả Lâm Nhiễm, học sinh lớp trên, cũng bị đánh bại.

Vào lúc này, Phong Kỳ để cho Mộc Tinh mong manh nhỏ bé trong lớp đi lên thách đấu, theo cách nhìn của họ, đó hoàn toàn là tìm cách ngược đãi.

Nếu Lữ Việt không thể kiềm chế, cô có thể bị thương.

Mọi người đều bối rối trước hành động khó hiểu của Phong Kỳ.

Nhìn vào ánh mắt nghi hoặc của Lữ Việt, Phong Kỳ mỉm cười và nói:

“Lữ Việt, cố lên.”

Nghe những lời này, Lâm Nhiễm ở một bên đột nhiên nhận ra điều gì đó, và thì thầm:

“Anh Kỳ, không thể nào, chị Mộc Tinh thật sự mạnh như vậy à?”

Lữ Việt ở phía xa lúc này cũng ý thức được Mộc Tinh không đơn giản, sau khi gật đầu với Phong Kỳ, quay đầu nhìn Mộc Tinh:

“Mộc Tinh tiền bối, bắt đầu đi.”

Mộc Tinh có chút khẩn trương, tựa hồ còn lo lắng mình có thể tổn thương Lữ Việt.

Phát hiện Mộc Tinh không có động tĩnh, Lữ Việt khẽ nhíu mày, nâng kiếm khí hình thành một thanh kiếm, bất ngờ đâm về phía Mộc Tinh.

Hết chương 248.

Chương 249. Sức mạnh của Mộc Tinh

Kiếm khí trắng bị đánh tan ngay tức khắc, không có sức chống cự, quyền phong cuồn cuộn thổi cho Lữ Việt liên tiếp lùi về sau, dáng vẻ thực sự thảm hại.

Khi cuồng phong lắng xuống, mọi người đều há hốc mồm, biểu cảm trở nên vô cùng đặc sắc.

"Chỉ là quyền phong mà đã có uy lực như vậy, nếu trúng đòn này chắc chắn sẽ bị đánh thành thịt nát." Hạ Long lúc này trợn mắt kinh hô.

"Đại ca, đệ cũng thấy vậy."

"Đại ca, nhị ca, ý của đệ cũng giống như các huynh, sư tỷ Mộc Tinh quả thực là một quái vật, quá đáng sợ."

Trận chiến vẫn chưa kết thúc.

Lữ Việt sau khi đứng vững, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn Mộc Tinh nói:

"Ta vẫn chưa dùng hết sức, nếu ngươi có thể đỡ được kiếm tiếp theo của ta, ta sẽ nhận thua, nhưng kiếm này uy lực rất lớn, có thể sẽ làm ngươi bị thương."

"Ngươi định rút kiếm sao?" Mộc Tinh vẻ mặt tò mò hỏi.

"Kiếm này sẽ không ra tay với đồng loại, đây là chiêu kiếm mạnh nhất của ta khi không dùng kiếm."

"Được." Mộc Tinh tự tin gật đầu.

Nghe nói Lữ Việt sắp dùng hết sức, mọi người lập tức lại mong chờ.

Trong ánh mắt tò mò của mọi người, kiếm lan sau lưng Lữ Việt bắt đầu run rẩy.

Cùng với việc Lữ Việt một tay chỉ lên trời, một luồng lưu quang màu xanh từ kiếm lan hiện ra, trên đỉnh đầu Lữ Việt hóa thành một thanh linh kiếm cấu thành từ năng lượng màu xanh.

"Chiêu kiếm này tên là Đoạn Không, sư tỷ hãy cẩn thận."

Lữ Việt vốn không nói nhiều trong lúc chiến đấu, lúc này lại báo tên chiêu kiếm, hiển nhiên là thừa nhận đối thủ Mộc Tinh này.

Mộc Tinh nghe vậy, định đáp lại lễ phép của Lữ Việt, nhưng nhìn nắm đấm phải đang siết chặt của mình, biểu cảm không khỏi ngẩn ra:

"Chiêu thức này tên là… Đại Lực Quyền."

Sau khi Mộc Tinh nói ra tên chiêu thức, Lữ Việt dùng hai tay kéo thanh kiếm năng lượng màu xanh đến trước mặt, sau đó đột nhiên đẩy về phía Mộc Tinh.

Trong nháy mắt, kiếm khí cuồng bạo hoành hành, trên mặt đất để lại những vết kiếm đan xen chằng chịt.

Thanh kiếm năng lượng màu xanh cũng trong lúc bay đi từ một hóa thành hai, từ hai hóa thành bốn… Cuối cùng biến thành ba mươi hai thanh kiếm năng lượng màu xanh, sau khi ngưng tụ thành kiếm trận, uy lực tăng vọt.

"Tân sinh này là quái vật gì vậy." Lâm Nhiễm đứng bên cạnh Phong Kỳ lúc này không nhịn được trợn tròn mắt.

Đối mặt với kiếm trận màu xanh đang áp sát, Mộc Tinh tung ra một quyền đã tích tụ sức mạnh.

Ngay lập tức cuồng phong gào thét, Tu Hồng Vân và hòa thượng đứng xa xa bị luồng sức mạnh này thổi bay lên, cơ thể dán chặt vào tường.

Khi nắm đấm của Mộc Tinh tiếp xúc với kiếm trận, chỉ nghe thấy tiếng "rắc rắc", ba mươi hai thanh linh kiếm màu xanh kết nối với nhau cùng lúc xuất hiện vết nứt.

Cùng với việc nắm đấm của Mộc Tinh đẩy về phía trước, tất cả linh kiếm lập tức vỡ tan, hóa thành mưa năng lượng màu xanh tung tóe rơi xuống.

Sức mạnh cuồn cuộn tiếp tục tràn về phía trước, trong ánh mắt không thể tin nổi của Lữ Việt lướt qua bên phải hắn, đập vào bức tường xa xa.

Bức tường được làm bằng vật liệu đặc chế không chịu nổi sức nặng, ầm ầm sụp đổ.

Sóng xung kích thậm chí còn thổi bay toàn bộ giá binh khí được đặt ở hai bên sân, một mảnh hỗn độn.

"Sức mạnh của ta, hẳn là có thể xếp thứ… ba trong lớp?" Lâm Nhiễm vừa kinh ngạc vừa không chắc chắn quay đầu nhìn Phong Kỳ hỏi.

"Yên tâm, ngươi đứng thứ ba." Phong Kỳ cười đáp.

Ngẩng đầu nhìn Lữ Việt, lúc này Lữ Việt dường như bị đả kích, sắc mặt tràn đầy vẻ mê mang.

Rõ ràng là bị một quyền này đánh cho có chút hoài nghi nhân sinh.

Nếu không phải một quyền này của Mộc Tinh vốn không nhắm vào hắn, thì một quyền này rất có thể sẽ lấy mạng hắn.

Hắn cảm thấy cho dù mình dùng hết sức, dùng cả kiếm lan cũng không phải là đối thủ của Mộc Tinh.

Một quyền này, hắn dù thế nào cũng không đỡ được.

Nhìn về phía Mộc Tinh, lúc này cô vẻ mặt nhẹ nhàng, dường như một quyền vừa rồi chỉ là tùy tiện vung ra, căn bản không dùng hết sức.

Lòng kiêu ngạo trong lòng Lữ Việt lúc này đã bị đập tan hoàn toàn.

“Ta thua rồi.”

Nhìn Lữ Việt vẻ mặt đắng chát, Mộc Tinh gật đầu nói:

“Sư đệ cố lên.”

Hết chương 249.

Chương 250. Khóa huấn luyện kiểm tra kết thúc

Nói xong cô quay người chạy về phía Phong Kỳ, trên mặt hiện lên nụ cười vui vẻ, dường như rất vui mừng khi hoàn thành nhiệm vụ của Phong Kỳ, chỉ thiếu nói thẳng ra là mau khen ta đi.

"Sư tỷ, lợi hại quá!" Phong Kỳ đã sớm đoán được kết quả, lúc này cười giơ ngón tay cái với cô.

Nghe lời khen ngợi của Phong Kỳ, Mộc Tinh không giấu được nụ cười trên mặt.

Bước tới bên Lữ Việt vẫn còn đang trong trạng thái kinh ngạc, Phong Kỳ vỗ vai hắn:

"Không sao chứ."

Lữ Việt lắc đầu:

"Không sao, chỉ là có chút ngoài ý muốn, không trách được ngươi bảo ta dùng hết sức, bây giờ ta đã hiểu, cho dù ta rút kiếm cũng không thể là đối thủ của sư tỷ Mộc Tinh."

Quay đầu nhìn Mộc Tinh đang bị những tân sinh khác vây quanh liên tục hỏi thăm, Phong Kỳ cười nói:

"Đừng vì thế mà nản lòng, nên cảm thấy vui mừng mới phải."

Nhìn Lữ Việt vẻ mặt nghi hoặc, hắn tiếp tục nói:

"Chẳng lẽ không nên vui mừng vì trong loài người xuất hiện một cường giả có thiên phú xuất chúng như vậy sao?"

Nghe lời này, Lữ Việt bừng tỉnh, sau đó nghiêm túc gật đầu nói:

“Sự xuất hiện của cô ấy, là may mắn của nhân tộc ta.”

“Buổi kiểm tra hôm nay đến đây là kết thúc, chúng ta nên về rồi.”

Nói xong Phong Kỳ dẫn Lữ Việt đi về phía mọi người.

Ngay khi họ chuẩn bị rời đi, người quản lý nhà thi đấu vẻ mặt âm trầm đi vào sân từ bức tường đổ sập, sau đó nhìn Phong Kỳ nói:

“Chuyện gì xảy ra vậy, các ngươi đang huấn luyện hay là đang phá sân vậy?”

Quét mắt nhìn xung quanh sân, một mảnh hỗn độn, Phong Kỳ không khỏi ngượng ngùng nói:

“Xin lỗi, trong lúc kiểm tra có xảy ra một chút ngoài ý muốn.”

“Đây là ngoài ý muốn nhỏ sao? Xác định là không sử dụng vũ khí công nghệ nổ, chỉ là kiểm tra đối kháng thuần túy về võ lực?”

Đối mặt với sự chất vấn, Phong Kỳ im lặng vài giây, sau đó thăm dò hỏi:

“Hay là… ta biểu diễn lại một lần để chứng minh?”

Nghe lời này, người quản lý vẻ mặt sửng sốt, sau đó bất đắc dĩ nói:

“Được rồi, các ngươi đi đi, chỗ này ta sẽ liên hệ bộ phận sửa chữa đến xử lý, lần sau huấn luyện đối kháng cường độ cao thì ra bãi cát phía đông sân tập.”

“Thực sự xin lỗi, làm phiền ngài rồi, lần sau chúng tôi sẽ chú ý.” Phong Kỳ vẻ mặt áy náy đáp lại.

Kết thúc buổi huấn luyện kiểm tra, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về thực lực của Lữ Việt, tuy không thể so sánh với Mộc Tinh, nhưng cũng có chiến lực vượt trội so với những người cùng thế hệ.

Hắn càng thêm tự tin vào cuộc thi võ nhóm tân sinh một tháng sau.

Trở về lớp học, mối quan hệ giữa các học viên trở nên thân thiết hơn nhiều, đặc biệt là thái độ của mọi người đối với Mộc Tinh.

Trong lúc đó, mọi người vẫn không ngừng bàn tán về thực lực của Mộc Tinh, thỉnh thoảng lại nhìn về phía Mộc Tinh hỏi một câu.

Cảm giác được mọi người chú ý rõ ràng khiến Mộc Tinh có chút không quen.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu lên lớp, bắt đầu giảng dạy từ Mãnh Hổ Quyền.

Đối với thể tu, những người hứng thú nhất chính là ba anh em nhà họ Hạ.

Trong lớp học, họ tỏ ra rất tích cực, thỉnh thoảng giơ tay đặt câu hỏi, và Phong Kỳ đều trả lời chi tiết những câu hỏi này.

Cuộc thi võ nhóm tân sinh một tháng sau, ngoài thực lực cá nhân, còn cần có sự phối hợp của cả nhóm.

Một đội chiến đấu trong lĩnh vực được cấu thành bình thường cần có người đảm nhiệm vai trò tấn công chính, kiên thạch (người chịu sát thương của đội), ngoài ra còn cần có người khống chế, y tế, chiến phụ, trận pháp sư, linh dược sư, thuật pháp sư tầm xa (tấn công tầm xa), v.v.

Có sự kết hợp của các nghề nghiệp khác nhau, mới có thể tiến hành săn bắt, thu thập, v.v. trong lĩnh vực tràn ngập nguy hiểm.

Đội tân sinh không cần cấu thành hoàn thiện như vậy, có thể bỏ đi những nghề nghiệp không mang tính chiến đấu như linh dược sư, linh khoáng phân biệt sư.

Nhưng sự kết hợp đội hình chiến đấu cơ bản vẫn rất cần thiết, một đội hình hoàn chỉnh có thể nâng cao đáng kể chiến lực.

Đã quyết định đặt mục tiêu là chức vô địch, Phong Kỳ không định làm qua loa.

Hơn nữa, những học viên này là những người chủ lực trong tương lai khi hắn thành lập đội chiến đấu trong lĩnh vực, kiếm tiền từ lĩnh vực, có thể thông qua cuộc thi võ nhóm lần này để bồi dưỡng năng lực phối hợp của họ.

Nhưng kiến thức liên quan đến cấu thành đội hình, phối hợp tác chiến, hắn hiểu biết rất hạn chế, hiện tại căn bản không thể dạy được.

Vì vậy, hôm nay hắn tạm thời dạy trước lớp tu luyện, dự định lần sau vào mộng cảnh tương lai sẽ đi tìm hiểu kiến thức về phương diện này, sau đó truyền thụ cho những học viên lớp chiến đấu ba.

Sau đó, hắn cũng sẽ căn cứ vào đặc điểm của từng học viên, từ cơ sở dữ liệu tương lai lấy kiến thức tương ứng để bồi dưỡng họ.

Ví dụ Thái Quả đến từ Viện Nghiên cứu Y liệu, rất thích hợp để trở thành y tế trong đội, hắn có thể sao chép kiến thức về "thuật y liệu tác chiến" từ cơ sở dữ liệu tương lai để bồi dưỡng cô.

Về sau hắn cần đưa ra rất nhiều thứ, rất phức tạp, cho nên nhân vật thiên tài này nhất định phải giữ vững.

Hết chương 250.

Chương 251. Nấu rượu Thanh Tâm

Tài năng toàn diện mà Phong Kỳ đề cập với Bạch Phù Sinh là mục tiêu tiếp theo của hắn.

Hắn muốn khiến thế nhân đối với hắn từ kinh ngạc, biến thành quen thuộc.

[Thật đáng thương cho ngươi trong tương lai, ngươi càng ra vẻ, hắn càng khổ sở, nhưng muốn thay đổi tương lai, xã hội hiện thực quả thật cần sự sáng tạo của ngươi để thúc đẩy tiến bộ… nhưng ta vẫn hy vọng ngươi có thể tự tát cho mình vài cái, để cảm ơn sự hy sinh của ngươi trong tương lai.]

Bỏ ngoài tai lời của Lời Tự thuật, hắn tiếp tục chuyên tâm giảng giải kiến thức liên quan đến Mãnh Hổ Quyền.

Lần đầu tiên nghe về lý niệm thể tu của người tương lai, ngoài hòa thượng không để tâm, những học viên còn lại đều nghe rất chăm chú.

Trong lúc đó, những học viên mới cũng cuối cùng hiểu được tại sao Phong Kỳ không lớn hơn họ bao nhiêu lại có tư cách làm thầy của họ.

Đợi đến khi tiết học này kết thúc, đã là trưa.

Sau khi Lữ Việt và những học viên mới khác rời đi, Phong Kỳ cùng Lâm Nhiễm, Mộc Tinh đi thẳng đến nhà ăn học phủ.

Ăn xong bữa trưa, hắn trở về ký túc xá, sau đó lên mạng mua một ít nguyên liệu để nấu Rượu Thanh Tâm.

Buổi chiều không có tiết, hắn định đi tìm Nhạc Bình An để học cách nấu Rượu Thanh Tâm, chuẩn bị cho chuyến du hành mộng cảnh tương lai lần sau.

…

Trong vài ngày tới, Phong Kỳ ngoài thời gian học và thời gian ăn thì thường là ở cùng với Nhạc Bình An.

Hỏi hắn về kỹ thuật và quy trình ủ rượu Thanh Tâm.

Hắn cảm thấy hơi xấu hổ khi suốt ngày làm phiền Nhạc Bình An, vì việc ủ rượu Thanh Tâm không phức tạp, nên hắn dự định bỏ ra hơn 40 vạn để mua một bộ thiết bị hỗ trợ luyện dược, sau đó tự mình ủ rượu Thanh Tâm.

Sau vài ngày tiếp xúc, Nhạc Bình An không còn thận trọng như trước khi kết bạn với hắn.

Theo yêu cầu của hắn, Nhạc Bình An cũng bắt đầu gọi hắn là "Kỳ ca" thay vì thầy Phong.

Dù sao tuổi tác cũng không chênh lệch bao nhiêu, gọi thầy giáo tựa như có chút xa cách.

Ngoài ra, bảng xếp hạng của Cuộc thi khái niệm Hổ Phách đã chính thức được công bố, khái niệm về Nhân Thể Chủng Thần đã giành chức vô địch một cách dễ dàng.

Nhưng để giải ngân số tiền thưởng năm triệu thì vẫn phải trải qua một quy trình, tạm thời chưa đến tay Phong Kỳ.

Còn về phần thưởng ba triệu mà Bạch Phù Sinh đã hứa, sau khi hắn báo cáo thì đã được dùng để bù vào tiền sửa chữa cơ sở vật chất của học phủ trước đó.

Sau khi mua nguyên liệu để nấu Rượu Thanh Tâm lần này, trên người hắn vẫn còn hơn sáu mươi vạn tiền mặt.

Cộng thêm số tiền thưởng năm triệu sẽ được phát vào lúc cuộc thi khái niệm Hổ Phách diễn ra, tài sản của hắn đã đạt đến năm triệu sáu mươi vạn.

Tiền tuy nhiều nhưng hắn vẫn thấy số tiền này nên tiết kiệm một chút.

Ngoài việc mộng cảnh tương lai cần tiêu tốn tiền ra, sau khi Phương Tri Hữu chuyển đến Tinh Thành Học Phủ, hắn còn phải bỏ ra rất nhiều tiền để nghiên cứu và phát triển công nghệ thực tế ảo.

Vì vậy, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, nấu Rượu Thanh Tâm chính là một cách tiết kiệm tiền của hắn.

Thật ra hắn cũng đã từng nghĩ, sẽ tìm kiếm thật kỹ trong cơ sở dữ liệu tương lai để tìm ra cách làm giàu nhanh chóng.

Nhưng trong thế giới hậu tận thế, cách kiếm được nhiều tiền thường cần phải bỏ ra rất nhiều công sức.

Bắt đầu từ việc khởi nghiệp rồi từng bước phát triển, không thể làm giàu nhanh chóng trong thời gian ngắn.

Trong thế giới mới hậu tận thế, các ngôi sao ca nhạc, điện ảnh kiếm tiền cũng không còn được săn đón như trước tận thế, mức lương chung đều rất ít ỏi.

Những ngôi sao hàng đầu của thế giới này là những người tu luyện hàng đầu, học giả tu luyện, nhà khoa học, v.v., những nghề nghiệp khác có thể thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Muốn sao chép các bài hát trong cơ sở dữ liệu tương lai để bán ngoài đời thực kiếm được hàng chục vạn, hàng triệu, thì hoàn toàn là mơ mộng.

Đây không phải là thế giới hòa bình, chủ nghĩa hưởng lạc không thể trở thành xu hướng chính.

Đi nuôi lợn còn kiếm được nhiều tiền hơn làm ngôi sao giải trí, đây không phải là chuyện đùa.

Những ngành nghề kiếm được nhiều tiền nhất trên thế giới này là chăn nuôi, nghiên cứu dược phẩm, sản xuất thiết bị khoa học, v.v.

Nếu chỉ muốn kiếm tiền, hắn thực sự có thể tìm ra rất nhiều cách, chỉ cần đi lại một lần con đường khởi nghiệp mà người tương lai đã đi, hắn cũng có thể xây dựng một đế chế thương mại.

Nhưng những lần khởi nghiệp này cần phải bỏ ra rất nhiều công sức, hắn phải cùng đế chế thương mại này cùng nhau phát triển.

Thời gian này sẽ được tính bằng "năm."

Vì vậy, cách kiếm tiền này không phải là lựa chọn mà hắn muốn.

Nhưng Cứu Thế Chủ thì khác, trò chơi này vừa có thể thúc đẩy sự trỗi dậy của nền văn minh nhân loại, vừa có thể giúp hắn kiếm tiền trong thời gian tương đối ngắn.

Rốt cuộc, vấn đề cốt lõi của việc tạo ra Cứu Thế Chủ là mã code, về phương diện này, hắn có thể giải quyết được.

Hết chương 251.

Chương 252. Chức năng của "Cứu Thế chủ"

Chỉ cần chờ Phương Tri Hữu hoàn thiện công cụ ảo và hoàn thành khâu chế tác mỹ thuật là được.

Trong thế giới mới hậu tận thế, việc phát triển trò chơi không thể kiếm tiền nhanh chóng, nhưng Cứu Thế Chủ là một ngoại lệ.

Các trò chơi thông thường có "hệ thống chống nghiện" rất nghiêm ngặt, trẻ vị thành niên không được trực tuyến quá 30 phút mỗi ngày, sau đó sẽ bị buộc phải ngoại tuyến.

Đây không phải là thế giới giải trí đến chết, nếu học sinh dành nhiều sức lực vào những trò chơi vô nghĩa, xã hội sẽ khó tiến bộ.

Thiếu niên cường thì quốc gia cường, câu nói này bây giờ cũng có thể nói như vậy, thiếu niên cường thì nhân tộc thịnh.

Muốn giành được chiến thắng cuối cùng, cần toàn thể nhân loại cùng nhau nỗ lực.

Học sinh chơi game sẽ bị cha mẹ giáo huấn, bị thầy cô giáo huấn, cản trở rất nhiều.

Nhưng Cứu Thế Chủ thì khác, trò chơi này sau khi ra mắt đã bị hủy bỏ hệ thống chống nghiện.

Bất kể người ở độ tuổi nào cũng có thể chơi trò chơi này một cách thoải mái.

Giáo viên, phụ huynh cũng sẽ không hạn chế con em hay học sinh của mình chơi Cứu Thế Chủ, bởi vì trò chơi này có

thể giúp trẻ hiểu sâu hơn về thuật pháp, nâng cao ý thức chiến đấu.

Ngoài ra, Cứu Thế Chủ còn được hủy bỏ hệ thống giới hạn nạp tiền, đây được coi là phần thưởng của giới cao tầng nhân loại dành cho nhóm nghiên cứu đã mất hơn mười năm để phát triển Cứu Thế Chủ.

Trò chơi này ra đời, có thể sánh ngang với một bộ công pháp thần cấp.

Không những giải quyết được vấn đề an toàn trong quá trình huấn luyện đối kháng, mà còn có thể giúp học sinh chưa vào học phủ tiếp xúc trước với hệ thống tu luyện và thuật pháp, ảnh hưởng sâu rộng.

Khi nhìn thấy Cứu Thế Chủ trong cơ sở dữ liệu tương lai, Phong Kỳ đã đưa ra quyết định.

Hắn nhất định phải tạo ra trò chơi này.

Vừa có thể kiếm tiền, vừa có thể thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

……

Lúc này, trong ký túc xá.

Thiết bị hỗ trợ "ong ong" kêu, Nhạc Bình An đứng trước thiết bị, toàn tâm toàn ý nhìn chằm chằm vào màn hình hiển thị, liên tục điều chỉnh các thông số, đảm bảo dung dịch dược liệu linh thực bên trong thiết bị có thể hòa trộn ổn định.

Phong Kỳ ở bên cạnh cũng xem rất chăm chú.

Mặc dù có thiết bị hỗ trợ, nhưng người luyện dược mới là nhân tố cốt lõi trong quá trình luyện dược.

Nếu không có người luyện dược cân đối tỷ lệ dung dịch và điều chỉnh nhiệt độ trong quá trình hòa trộn, thì rất dễ xảy ra

tai nạn.

Trong quá trình hòa trộn dung dịch, nếu các dung dịch khác nhau xảy ra phản ứng bài xích, thì dễ gây ra nổ.

Bởi vì linh thực chứa đựng năng lượng thuần túy của các thuộc tính khác nhau.

Năng lượng với năng lượng có thể hòa trộn để tạo ra hiệu ứng kỳ diệu, nhưng cũng có thể xảy ra tình trạng bài xích, từ đó bùng phát sức mạnh to lớn.

Ngoài ra, nếu tính toán sai liều lượng trong quá trình hòa trộn dung dịch, thì có thể sẽ tạo ra "thuốc độc."

Một số loại thuốc độc thậm chí nhìn bề ngoài không khác gì thành phẩm, nhưng nếu uống vào sẽ gây ra hậu quả nghiêm trọng.

Chính vì hiểu được những điều cần lưu ý trong quá trình luyện dược, nên Phong Kỳ học rất nghiêm túc, có gì không hiểu thì hỏi ngay.

Học kiến thức luyện dược, không được cẩu thả.

Cuối cùng, sau nửa giờ, chất lỏng hỗn hợp màu xanh nhạt bắt đầu nhỏ giọt từ ống mềm bên phải của thiết bị.

Hương thơm thanh nhã nhanh chóng lan tỏa trong phòng, hít một hơi vào khiến người ta sảng khoái, tư duy minh mẫn.

Do trong nguyên liệu nấu Rượu Thanh Tâm có "Túy Hương Quả", nên mùi dung dịch có chút mùi rượu, và hậu vị rất mạnh, nhưng chỉ cần ngửi bằng mũi thì không ngửi thấy mùi cồn.

Không đến một lát, một bình Rượu Thanh Tâm đã được nấu xong.

Lúc này, Phong Kỳ đưa tay cầm lấy chiếc cốc thủy tinh.

Khi lắc nhẹ, có thể thấy rõ những tinh thể lấp lánh xuất hiện trong chất lỏng màu xanh, chảy chậm rãi.

“Anh Kỳ, xong rồi.” Lúc này, Nhạc Bình An tắt thiết bị, mỉm cười e thẹn nhìn Phong Kỳ.

“Cảm ơn cậu, tôi cũng đã nắm được quy trình nấu Rượu Thanh Tâm, sau này sẽ không cần làm phiền cậu nữa.”

“Không sao, có vấn đề gì thì cứ hỏi tôi bất cứ lúc nào.”

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ rời khỏi phòng của Nhạc Bình An.

Đối với học sinh Nhạc Bình An này, hắn ngày càng thích hơn.

Khiêm tốn, lại rất chăm chỉ.

Trong quá trình hắn học cách nấu Rượu Thanh Tâm, Nhạc Bình An cũng sẽ hỏi hắn về các vấn đề trong tu luyện học, và ghi chép lại câu trả lời.

Bình thường ở trong thư viện, hắn cũng thường thấy Nhạc Bình An cúi đầu khổ đọc.

Đối với học sinh như vậy, có thầy cô nào mà không yêu quý chứ.

……

Trở về ký túc xá, Phong Kỳ vào cửa rồi ngồi vào bàn học.

Bây giờ thanh tiến độ năng lượng là 76%, chi phí nấu một bình Rượu Thanh Tâm là 125 vạn, có thể mang lại cho hắn khoảng 175% năng lượng bổ sung.

Vì vậy, hắn dự định tạm thời chỉ uống nửa bình.

Nếu uống cạn một hơi, thì thanh tiến độ năng lượng sẽ vượt quá 200%, điều này dẫn đến việc hắn trở về thực tại chỉ cần ngủ là sẽ lại vào mộng cảnh tương lai.

Hết chương 252.

Chương 253. Bắt sói

Đối với mỗi chuyến du hành mộng cảnh tương lai, hắn đều sẽ quen lập kế hoạch, sau khi có kế hoạch hoàn chỉnh mới bắt đầu hành động.

Trừ khi là để nâng cao thực lực, chủ yếu là đánh quái vật để lên cấp, nếu không thì liên tục vào mộng cảnh tương lai là hành vi rất không hiệu quả.

Nghĩ đến đây, hắn nhổ nút chai, uống nửa bình Rượu Thanh Tâm.

Miệng mũi lập tức bùng nổ hương thơm nồng nàn, cơ thể cũng nóng lên theo, da trở nên đỏ ửng.

Phần trăm số trên thanh tiến độ năng lượng bắt đầu nhảy.

Trong lúc chờ đợi, phần trăm thanh tiến độ năng lượng dừng lại ở 163%, phản ứng của cơ thể cũng theo đó mà biến mất.

Trước khi chuẩn bị vào mộng cảnh tương lai, hắn mở sổ tay ra.

Lần đi theo tương lai này, hắn chọn gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, để lấy được thông tin hữu ích.

Trong đó, điều quan trọng nhất là hắn muốn hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tìm ra người sói ẩn núp trong số học sinh.

Không trừ được người sói, thì như có cái xương mắc trong họng.

Những học sinh này là lực lượng nòng cốt để hắn thành lập chiến đoàn lĩnh vực trong tương lai.

Trước khi bắt đầu bồi dưỡng họ, thì việc trừ khử người sói ẩn núp trong bóng tối là vô cùng cấp bách.

Mà tìm ra được người sói, cũng có thể tiện thể đào ra thế lực ẩn núp đằng sau hắn.

Nếu thành công, thì có thể một công đôi việc.

Để cho thế lực đen tối luôn ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, phơi bày trước tầm mắt của hắn.

Sau này hắn có thể thực hiện một loạt hành động nhằm vào thế lực đen tối, nhổ bỏ khối u độc này được chôn giấu trong nền văn minh nhân loại, khiến nền văn minh nhân loại có thể phát triển một cách lành mạnh.

Biết đâu sau khi thế lực đen tối bị nhổ bỏ, hắn lại vào mộng cảnh tương lai, nhìn thấy không còn là điểm kết thúc của nền văn minh nhân loại, mà là một điểm khởi đầu mới.

Trước khi chuẩn bị vào mộng cảnh, hắn bắt đầu ghi chép những thông tin quan trọng liên quan đến người sói vào sổ tay.

Một lát sau, trên sổ tay đã có thêm nhiều thông tin.

Manh mối người sói một, trước tiên loại trừ Lữ Việt và ba anh em nhà họ Hạ là người sói, sau khi ta của tương lai chết, họ đều bị đưa lên đoạn đầu đài, xử tử hình.

Manh mối người sói hai, người sói đã từng cấy chip nghe lén vào người ta, nhưng không rõ cụ thể là khi nào cấy vào.

Thông tin chú thích: Bối cảnh của Nhạc Bình An xuất thân từ Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, khả năng tình nghi tăng lên, nhưng chip nghe lén thì người bình thường cũng có thể mua trên mạng, nên không thể khẳng định Nhạc Bình An chính là người sói.

Manh mối người sói ba, cơ bản có thể loại trừ hòa thượng là người sói, sau này hắn trở thành người dẫn đường tinh thần của nhân loại, hành vi này trái ngược với việc thế lực đen tối hủy diệt nền văn minh nhân loại.

Manh mối người sói bốn, trong những manh mối do Mạc Phi cung cấp, Thái Quả, Nhạc Bình An, Tu Hồng Vân đáng lẽ bị phán tù chung thân, nhưng lại được bí mật thả ra, khả năng tình nghi tăng lên rất nhiều, người sói rất có thể là một trong ba người họ, cũng có thể là cả ba.

Manh mối người sói năm, những học viên còn lại là Dương Tiểu Tâm, Nghiêm Nhạc, Giả Dịch (nhân viên gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng) đều không có khả năng tình nghi rõ ràng, nhưng cũng không thể loại trừ khả năng có người trong số họ là người sói.

Thông tin chú thích: Biết đâu người sói chính là người ẩn núp sâu nhất, không có khả năng tình nghi cũng không thể nói lên vấn đề.

……

Sau khi tổng hợp thông tin về người sói, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Lúc này hắn nghĩ đến một vấn đề, nếu chọn gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thì quan hệ giữa hắn và các học viên sẽ xa cách.

Điều này dẫn đến việc rất khó có cơ hội để nhận biết ai là người sói.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đột nhiên thay đổi chủ ý, quyết định tiếp tục thành lập tổ chức chống lại thế lực đen tối để tăng cơ hội tiếp xúc với người sói tiềm ẩn.

Điểm khác biệt nằm ở chỗ, khi thành lập tổ chức, hắn trên dòng tương lai này có thể hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh

Hồng, phối hợp cùng nhau tìm kiếm người sói.

Sau khi tìm ra người sói, hắn có thể gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng một lần nữa.

Còn việc Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có tin tưởng hắn hay không, thì vấn đề này thực ra rất dễ giải quyết.

Thông qua thư điện tử lần trước, hắn đã biết được nhiều bí mật về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, những bí mật này đều có thể khiến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng tin rằng hắn có khả năng xuyên qua dòng thời gian.

Nhưng cũng có khả năng rất nhỏ là Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng coi hắn là kẻ đánh cắp bí mật, giam giữ hắn, thậm chí là tra tấn để lấy lời khai.

Nửa đầu kế hoạch này giống như điệp vụ điệp viên trong điệp vụ điệp viên.

Hắn thành lập tổ chức để tìm kiếm người sói, còn người sói thì để đánh cắp thông tin tình báo nên đã bí mật ẩn núp bên cạnh hắn, còn hắn đồng thời cũng là nội ứng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để tìm kiếm người sói.

Mối quan hệ vô cùng phức tạp.

Hết chương 253.

Chương 254. Bắt đầu chiến dịch bắt "sói"

Sau khi sắp xếp lại mọi chuyện, hắn chuẩn bị vào mộng cảnh tương lai ngay, bắt đầu một chuyến du hành mộng cảnh tương lai mới.

Ngay lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Nhấc máy lên xem, hắn thấy là Bạch Phù Sinh gọi đến.

Sau khi nghe máy, tiếng cười của Bạch Phù Sinh truyền đến từ đầu dây bên kia:

"Chuyện ngươi nhờ ta đã giải quyết xong, cha mẹ Phương Tri Hữu đồng ý cho Phương Tri Hữu nghỉ học, sau đó đến Tinh Thành Học Phủ tham gia nghiên cứu công nghệ thực tế ảo của ngươi."

"Giỏi quá, sư công." Phong Kỳ giơ tay nịnh hót một câu.

"Ngươi cũng có tầm nhìn xa trông rộng, hôm đó trước khi hẹn gặp mặt, cha mẹ Phương Tri Hữu giọng điệu kiên quyết, nhất quyết không đồng ý cho Phương Tri Hữu từ bỏ việc học để đi làm công nghệ ảo gì đó, còn nói rằng thứ đó hoàn toàn là tà đạo, bảo ta đừng làm hại con của họ."

"Nhưng đến khi gặp mặt, thấy ta mặc đồng phục hiệu trưởng Tinh Thành Học Phủ, và đeo huy hiệu hiệu trưởng, thái độ của họ đã thay đổi 180 độ, nhưng đối với thân phận hiệu trưởng của ta, họ vẫn tỏ ra nghi ngờ, vì vậy ta liền lấy chứng nhận hiệu trưởng ra."

“Chẳng lẽ họ không nghi ngờ chứng nhận hiệu trưởng cũng là giả sao?” Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi.

“Tất nhiên là nghi ngờ, vì vậy ta bảo họ lên mạng tra cứu, dù sao trên mạng cũng có một số thông tin và ảnh của ta, sau khi tra cứu xong, họ đã hoàn toàn tin tưởng.”

“Vậy thì tiếp theo họ đã đồng ý?”

“Chưa, họ nhiệt tình với ta là muốn ta có thể giúp Phương Tri Hữu vào lớp công pháp của Tinh Thành Học Phủ, trong lúc đó liên tục dẫn dắt câu chuyện theo hướng này, nhưng ta không đồng ý, dù sao ta sẽ không làm chuyện thiên vị.”

“Tóm lại là đã tốn một phen ăn nói, trước tiên nói với họ rằng với thành tích của Phương Tri Hữu thì cơ bản là không liên quan đến Tinh Thành Học Phủ, sau đó nói với họ rằng nếu Phương Tri Hữu có thể hoàn toàn bộc lộ được thiên phú nghiên cứu về công nghệ ảo, thì sẽ có thành tựu cao hơn so với việc gia nhập lớp nghiên cứu công pháp… Cứ như vậy, cha mẹ của hắn vẫn rất do dự.”

“Mãi đến lúc nãy, họ mới đưa ra quyết định, gọi điện cho ta, nói rằng đồng ý cho Phương Tri Hữu đến Tinh Thành Học Phủ nghiên cứu công nghệ ảo.”

Nói đến cuối cùng, Bạch Phù Sinh không khỏi thở dài:

“Đôi khi, kỳ vọng và áp lực của cha mẹ đối với con cái không hẳn là điều hoàn toàn tốt đẹp.”

Nghe Bạch Phù Sinh kể lại, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ trong lòng.

Để có thể thuyết phục cha mẹ Phương Tri Hữu, Bạch Phù Sinh hiển nhiên đã tốn không ít lời.

May mắn thay, cha mẹ Phương Tri Hữu đã đồng ý, tiếp theo việc chế tạo công cụ ảo không còn trở ngại, chỉ chờ thời

gian chín muồi.

Sau một hồi cảm ơn, Phong Kỳ cúp điện thoại.

Ngồi trước bàn làm việc suy nghĩ một lúc, hắn đóng máy tính xách tay lại, sau đó nằm xuống giường.

Tiếp theo hắn sẽ cùng với bản thân trong tương lai cùng nhau nỗ lực, triển khai hành động bắt "sói."

Men say của Rượu Thanh Tâm vẫn chưa tan.

Một lát sau, dòng suy nghĩ dần dần trống rỗng, vẻ mặt của hắn dần trở nên bình yên…

…

Mây đen đầy ảm đạm trong từng cơn gió thét gào.

Khi hắn mở mắt ra, hắn thấy một cảnh tối tăm như địa ngục.

Nhìn lên bầu trời, trong đám mây đen hỗn loạn lóe lên những tia chớp và cả sấm sét, tựa như có thể nhìn thấy bóng một con rồng đang lượn vòng và chuyển động trong những khối mây đen.

Phía trước là con đường trải đầy xương người chết, không nhìn thấy điểm cuối.

Nhưng so với cảm giác mông lung mãnh liệt khi lần đầu tiên bước vào giấc mơ tương lai, Phong Kỳ lúc này đã có thể nhanh chóng thích ứng với hoàn cảnh ở đây.

Chắc hẳn lần này lịch sử cũng đã thay đổi. Điều duy nhất không thay đổi là sự kết thúc của nền văn minh nhân loại… và Tiểu Tàn thì đang đứng từ xa, sẵn sàng thực hiện cú đạp thần thánh của mình.

Trước sự chào đón "nhiệt tình" của Tiểu Tàn, Phong Kỳ đã đáp trả bằng một cú đá, khiến đầu của nó bay xa hơn chục mét.

[Thật thú vị, mặc dù thời gian tự điều chỉnh, mà lịch sử cũng đã nhiều lần thay đổi, nhưng tại sao Tiểu Tàn luôn ở bên cạnh ngươi nhỉ, điều này thật khiến ta rất tò mò.]

"Còn ta vẫn đang thắc mắc tại sao lần nào Tiểu Hắc cũng đuổi theo ta đây." Vừa trợn mắt Phong Kỳ vừa đi về phía đông.

Hắn hiện đang mong chờ muốn biết liệu mình có hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong tương lai để bắt người sói hay không.

Trên đường tìm kiếm bia đá kim loại màu đen trong nơi trú ẩn, đối mặt với sự quấy rối của Zombie, Phong Kỳ không còn đi đường vòng.

Với sức mạnh hiện tại của hắn, khu vực này đã là bất khả chiến bại.

[Ngươi thật tuyệt vời, ngươi đã trở thành lão đại của khu vực Zombie này.】

Phong Kỳ: …

Hết chương 254.

Chương 255. Thiên tài mạnh nhất trên thế giới

Sau một hồi tìm kiếm, cuối cùng hắn cũng tìm thấy tấm bia kim loại đen.

Sau khi nhỏ máu vào, theo tiếng âm thanh tổng hợp của máy móc vang lên, tấm bia kim loại dịch sang bên phải, để lộ ra một lối đi bằng kim loại.

Một mùi gỉ sắt xộc vào mũi.

Hắn bước vào lối đi bằng kim loại, một lát sau, bóng dáng hắn xuất hiện trước bục điều khiển cơ sở dữ liệu.

Nhấn nút khởi động màu đỏ, bục điều khiển đã không sử dụng trong biết bao nhiêu năm rung lên, bụi bay mù mịt.

Màn hình lớn trước bục điều khiển cũng sáng lên theo.

Từng đoạn ký hiệu lướt qua, trên màn hình hiện ra danh sách tùy chọn.

Sau khi mở thanh tìm kiếm, hắn lập tức nhập tên mình vào, rồi tiến hành lọc.

Sau vài giây chờ đợi, thông tin chi tiết của hắn hiện lên trên màn hình.

Trong ảnh, hắn mặc đồng phục của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, nụ cười rạng rỡ.

[Phong Kỳ (Truy phong: Anh hùng thời đại)]:

Thọ: 28 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Trong thời gian làm việc tại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, đột tử một cách kỳ lạ, nghi ngờ là do làm việc quá sức.

Ngày mất: 24 tháng 8 năm 2033.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Sinh viên xuất sắc loại S của Học phủ Tinh Thành (phục hồi), Huân chương tinh anh nhân loại loại S (phục hồi), Huân chương vàng cho những đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người (phục hồi), Nhà nghiên cứu cấp S của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng (phục hồi)…

Thành quả nghiên cứu: Phiên bản 2.0 của Bộ Tu Luyện Thể Thao, Mãnh Hổ Quyền, Người sáng lập khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, Người tham gia cập nhật phiên bản 3.77 của hệ thống tu luyện, Kỹ thuật tái sinh chi (lĩnh vực khoa học sinh học)…

Đánh giá: Là một trong mười thiên tài trong lịch sử được bình chọn trên mạng, cuộc đời của Phong Kỳ tràn ngập màu sắc huyền thoại, nhưng cũng đầy những thăng trầm chua xót.

Năm 17 tuổi, hắn đã bộc lộ tài năng.

Đầu tiên là sửa đổi Bộ Tu Luyện Thể Thao, sau đó nghiên cứu ra một loạt các phương pháp tu luyện như Mãnh Hổ Quyền, thậm chí còn nhận được Huân chương Bạc vì những đóng góp xuất sắc cho loài người ở độ tuổi này.

Sau đó, Phong Kỳ càng thể hiện tài năng vô song của mình, trong một năm liên tiếp nghiên cứu ra ba phương pháp tu luyện mới, được mọi người coi là thiên tài mạnh nhất đương thời.

Tuy nhiên, con đường trưởng thành của Phong Kỳ cũng không phải không có thất bại.

Ví dụ như hắn luôn kiên trì với công nghệ ảo nhưng không có chút tiến triển nào, đầu tư rất nhiều tiền và công sức nhưng cuối cùng lại chẳng được gì.

Nhưng không thể không khâm phục tầm nhìn xa trông rộng của Phong Kỳ, mặc dù hắn không hoàn thành việc chế tạo trò chơi ảo, nhưng hậu thế dựa trên nền tảng công cụ ảo mà hắn và Phương Tri Hữu nghiên cứu, tiếp tục phát triển ý tưởng mà hắn đưa ra ban đầu, mất 18 năm để thu thập và nhập dữ liệu pháp thuật, cuối cùng đã tạo ra một trò chơi ảo siêu cấp "Thế Giới Chi Quang."

Loài người cũng cuối cùng đã giải quyết được vấn đề an toàn trong huấn luyện đối kháng của các thành viên thế hệ mới, ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai.

Trong những năm tháng sau đó, Phong Kỳ còn làm nhiều việc khác.

Ví dụ như hắn từng thành lập Đội chiến lĩnh vực, sau đó lại từ bỏ việc tu luyện để gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, trong thời gian đó hắn lại giải quyết được nhiều vấn đề khó khăn về khoa học sinh học.

Tài năng của hắn không phải bàn cãi, nhìn lại lịch sử loài người, những nhân tài có thể sánh ngang với hắn cũng rất ít.

Nhưng trong thời gian làm việc tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ cũng từng bị gắn mác "kẻ phản bội loài người", từng bị mọi người nghi ngờ.

Nhưng những lời nghi ngờ này đã bị bác bỏ khi "Thế Giới Chi Quang" xuất hiện.

Lịch sử có thể chứng minh rằng Phong Kỳ luôn quan tâm đến loài người, cũng luôn suy nghĩ sâu xa cho loài người, những vinh dự bị tước bỏ đó cũng được khôi phục vào năm thứ hai sau khi "Thế Giới Chi Quang" ra đời…

Đánh giá của cư dân mạng (xác thực danh tính):

Lưu Mộng: Đôi khi xem lại lịch sử về Phong Kỳ, tôi cảm thấy không thật, ở độ tuổi của hắn, tôi mới chỉ tiếp xúc với học thuyết tu luyện không lâu, nhưng hắn đã nghiên cứu ra nhiều phương pháp tu luyện, còn nhận được Huân chương Bạc vì những đóng góp xuất sắc cho loài người, tôi cảm thấy sự chênh lệch giữa người với người.

Hoàng Gia Vĩ: Phong Kỳ không chỉ mạnh về tài năng tu luyện học và khoa học sinh học, mà còn có ý thức vượt trội, khi nghiên cứu công nghệ ảo bị mọi người mắng là lãng phí tài năng. Nhưng lịch sử đã chứng minh rằng hắn đúng, lúc đầu toàn là lời mắng chửi, tương lai toàn là lời khen ngợi, điều này cho thấy con người lúc đó ngu dốt và vô tri đến mức nào.

Hết chương 255.

Chương 256. Xem qua nội dung của hộp thư

Lý Thành Tư:

Cái chết của Phong Kỳ thực sự là một bí ẩn lịch sử, cho đến nay vẫn chưa được giải đáp, chỉ có thể phỏng đoán.

Nhưng nếu nói là chết đột ngột thì tôi không tin.

Là một người tu luyện mà lại có thể chết đột ngột dễ dàng như vậy sao? Tôi còn nghe nói rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có kiểm tra sức khỏe định kỳ, cái quái gì mà còn có thể chết đột ngột được, lừa ma à?

Liên tưởng đến việc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị phán định là tổ chức phản nghịch trong lịch sử, tôi cho rằng Phong Kỳ hẳn là chết dưới tay Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chúng không muốn một thiên tài siêu cấp như Phong Kỳ sống sót, tiếp tục thúc đẩy sự phát triển và tiến bộ của nền văn minh loài người.

…

Sau khi xem xong những lời đánh giá của người tương lai về mình, Phong Kỳ có chút buồn cười.

Hắn không ngờ rằng hắn của tương lai vì một số lý do mà bị nghi ngờ, bị tước bỏ mọi thành tựu, sau đó lại được minh oan trở thành anh hùng vì sự xuất hiện của một trò chơi ảo giống như cứu tinh.

Hắn có thể tưởng tượng câu chuyện mà hắn trên dòng thời gian tương lai đó đã trải qua quanh co như thế nào.

[Trước đây là ngươi thay người khác chịu tiếng oan, người tương lai lúc rảnh rỗi lại buông một câu "đều là lỗi của Phong Kỳ", không ngờ bây giờ lại biến thành Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chịu tiếng oan thay ngươi, nhưng ta tò mò hơn là ngươi trên dòng thời gian tương lai đó rốt cuộc đã chết như thế nào.]

Đối với kết cục chết yểu của mình, hắn cũng cảm thấy rất bất lực.

Nhưng có một điều chắc chắn là, tuổi thọ của hắn ngắn như vậy, chắc chắn là do ngoại lực tác động.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn đóng trang thông tin nhân vật, nhập địa chỉ email vào thanh tìm kiếm.

Đợi vài giây, trang email hiện ra.

Những tin nhắn bình luận dày đặc xếp thành hàng trên màn hình lớn, ngoài hắn ra, bên phải thanh bình luận còn có thêm một cái tên: Úy Vi.

Rõ ràng là hắn của tương lai trước khi chết đã giao lại email cho Úy Vi.

Tiếp theo hắn bắt đầu xem nội dung email.

4, Hành động bắt sói chính thức bắt đầu, hôm nay ta liên lạc với Úy Vi quyết định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, dù sao thì có một số lời nói qua điện thoại không tiện, ai biết được có bị nghe lén không, đương nhiên lý do nói ra đương nhiên là đi tham quan (cười lớn.jpg)

6, Đã nói chuyện với Úy Vi, ta không vòng vo, trực tiếp nói với Úy Vi ta có khả năng xuyên qua dòng thời gian, và trong đầu có rất nhiều thông tin liên quan đến tương lai.

Đây cũng là lý do tại sao ta ở độ tuổi này lại nghiên cứu ra nhiều phương pháp tu luyện… Kết quả là bà già Úy Vi tưởng ta điên, còn dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn ta nói:

“Ngươi xuyên không một lần cho ta xem thử.”

7, Sau một hồi nói chuyện, Úy Vi cuối cùng cũng tin ta đã từng đến tương lai, giữa chừng còn xảy ra một sự cố, ta suýt bị người của Úy Vi bắt đi.

Sau khi ta nói ra những thông tin liên quan đến kế hoạch thẩm thấu ngược, thí nghiệm cải tạo Sinh Vật Trận Địa, thế giới âm, sao chép Mộc Tinh, Úy Vi còn tưởng ta đánh cắp nội dung bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, suýt chút nữa thì bị giam giữ để tra tấn.

Nhưng may là ta đã kịp thời nói ra thông tin liên quan đến Mộ Trảo.

Đặc biệt là chuyện Mộ Trảo từng cho bà ta “tuổi thanh xuân”, chuyện này chỉ có Úy Vi và Mộ Trảo biết, nên khi nghe ta nói ra bí mật này, Úy Vi đã tin những gì ta nói.

12, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vì sự xuất hiện của ta mà triệu tập cuộc họp cấp cao nhất, toàn bộ cấp cao đều có mặt, trước khi vào họp như lời miêu tả của ta tương lai, trước tiên là tiến hành kiểm tra sức khỏe, kiểm tra tinh thần nghiêm ngặt, đảm bảo những người tham gia họp không mang theo thiết bị nghe lén, xác định không bị kiểm soát tinh thần.

Trong suốt cuộc họp, ta bị thẩm vấn liên tục.

Nhưng may là ta đã chuẩn bị trước, kể lại nhiều bí mật trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cho họ một lần nữa, cuối cùng còn nói ra nguồn gốc tên gọi của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi nghe ta kể lại, các cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tin những gì ta nói, quyết định phối hợp với ta cùng nhau bắt giữ con sói ẩn núp trong đám học viên.

13, Ngày hôm sau lại tiếp tục họp, ta và các cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nói chi tiết về kế hoạch bắt sói

của ta.

Đối với việc này, các cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều rất coi trọng, nói rằng có bất kỳ nhu cầu gì đều có thể liên hệ với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bất cứ lúc nào, trong thời gian này Úy Vi sẽ chịu trách nhiệm đối tiếp với ta.

Bởi vì họ cũng đau đầu vì không có manh mối để truy tìm thế lực ngầm ẩn núp trong nền văn minh nhân loại rốt cuộc là ai.

Hết chương 256.

Chương 257. Người sói là….

Người sói này có lẽ chính là bước đột phá cực tốt.

Kế hoạch cần ta tiếp tục thành lập thế lực "Bình minh", đồng thời phải chủ động tiết lộ rằng mình biết đến sự tồn tại của thế lực ngầm, bằng cách này để thu hút sự chú ý của sói, khiến nó tò mò về ta.

68, Hôm nay triệu tập Lữ Việt và những người khác lại, kể cho họ nghe sự thật của thế giới này, nói cho họ biết chuyện thế lực ngầm ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, sau đó quan sát biểu cảm của tất cả học viên.

Chỉ căn cứ vào biểu cảm để phán đoán, mỗi người đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc, căn bản không thể phân biệt được rốt cuộc sói là ai.

Nhưng ta cũng không nghĩ có thể dựa vào sự thăm dò đơn giản để bắt được sói, tiếp theo chính là thành lập thế lực để giăng bẫy sói.

121, Phương pháp giăng bẫy rất đơn giản, ta định tạo cơ hội cho sói cấy chip nghe lén vào trong cơ thể ta.

Cơ hội có thể cấy chip không nhiều, chắc chắn là lúc ta không hề phòng bị.

Nhớ lại những thông tin mà ta tương lai để lại mấy lần trước, ta nghĩ đến buổi tiệc mừng thành lập Bình minh của Mộc Tinh, lúc đó ta tương lai đã thành lập thế lực ngầm, các học viên cũng đều biết chuyện thế lực độc ác ẩn núp trong nền văn minh nhân loại.

Có lẽ chính là buổi tiệc rượu đó, khiến ta bị cấy chip, nếu không thì trong tình huống bình thường ta tuyệt đối không thể rơi vào trạng thái vô thức, bình thường ta cũng căn bản không uống rượu.

124, Ngay hôm nay, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã gửi cho ta một thùng Rượu Công đức, lý do là khen thưởng ta đã nghiên cứu ra khái niệm Nhân thể chủng thần đã đóng vai trò to lớn đối với sự phát triển của lĩnh vực khoa học về cơ thể người… Tóm lại chính là tạo cho ta một lý do để ăn mừng, để sói thả lỏng cảnh giác, đến cấy chip nghe lén vào người ta.

125, Sói chắc chắn không ngốc, để bắt sói ta phải tự chuốc say mình, nếu không thì giả vờ ngủ ngược lại sẽ khiến sói cảnh giác, dẫn đến kế hoạch thất bại.

Thậm chí sói sẽ vì thế mà nhận ra ta đã bắt đầu nghi ngờ học trò của mình.

Nhưng ta không phải không để lại đường lui, ta đã sớm liên lạc với Úy Vi, hiện tại có cường giả do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phái đến đang bí mật giám sát mọi chuyện.

…

Sau khi tỉnh lại quả nhiên ta đã bị cấy chip, nhưng ta cũng cuối cùng đã biết được con sói ẩn núp trong bóng tối là ai!

Hắn chính là Nhạc Bình An!

…

Nhìn thấy tin nhắn trong hộp thư nói rằng Nhạc Bình An là người sói, Phong Kỳ không khỏi sững sờ.

Hắn đã nghi ngờ tất cả mọi người trong học sinh, kể cả Nhạc Bình An, nhưng hắn vẫn không thể tin được khi biết Nhạc Bình An là một người sói.

Hắn có ấn tượng rất tốt về học sinh này.

Trong thời gian tiếp xúc Nhạc Bình An, hắn nhận thấy Nhạc Bình An là một người rất chăm học và cực kỳ kỷ luật.

Và hắn ấy cũng đã học cách nấu rượu Thanh Tâm là nhờ sự hướng dẫn nhiệt tình của Nhạc Bình An.

Nhìn thấy thông tin này, hắn cảm thấy hơi khó chịu.

Nhưng chỉ cần xác nhận Nhạc Bình An là người sói, hắn tuyệt đối sẽ không nương tay.

Với sự nghi ngờ, hắn tiếp tục đọc nội dung ở mặt sau của hộp thư.

Sau khi ta say, Nhạc Bình An đã đưa ta trở lại ký túc xá và cấy một con chip giám sát vào cơ thể ta trong thời gian này.

Mọi thứ xảy ra vào thời điểm đó đều được chụp lại bởi những tên cường giả do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cử đến.

Đây là video

…

Bấm vào video, góc nhìn từ trên cao nhìn xuống và càng lúc càng cận cảnh

Trong đó hiện lên hình ảnh của Nhạc Bình An đang cõng "hắn" trong tương lai trên lưng, hướng về tòa nhà ký túc xá.

Sau khi Nhạc Bình An mang hắn của tương lai vào phòng 301, bóng dáng của cường giả do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã biến thành một cái bóng rồi theo hắn đến gần khe cửa. Tiếp theo, nhờ một chiếc camera thu nhỏ được lắp đặt trên mái nhà, hắn liền có thể nhìn rõ cảnh bên trong căn phòng.

Hắn thấy Nhạc Bình An cởi áo, lấy một con chip từ trong miệng ra, sau đó dùng móng tay cắt vào lưng hắn và cấy con chip vào.

Với ánh sáng huỳnh quang xanh phát ra từ tay Nhạc Bình An, việc khâu lại xảy ra nhanh chóng, vết thương trên cơ thể hắn lành lại cực kỳ nhanh chóng, thậm chí không để lại sẹo.

Tiếp theo, Nhạc Bình An mặc lại áo sơ mi cho hắn, và chu đáo rót một ly nước ở đầu giường, rồi rời đi.

…

Hàng loạt hành vi của Nhạc Bình An đều chứng tỏ hắn là người sói.

Điều này khiến Phong Kỳ nghi ngờ rằng Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đứng sau Nhạc Bình An là một thế lực hắc ám.

Hết chương 257.

Chương 258. Viện Khoa Học Công Nghệ

Nhưng có một câu hỏi không thể trả lời được.

Sau này Mạc Phi cũng phục vụ ở Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, chẳng phải Mạc Phi từ đầu đến cuối đều biết hết sao?

Với sự nghi ngờ, hắn tiếp tục đọc nội dung tiếp theo của hộp thư.

127, Vừa tỉnh lại từ giấc ngủ, căn bản không cảm thấy sự tồn tại của con chip, nhưng con chip này ta không chọn lấy ra, nếu không sẽ đánh rắn động cỏ.

Nó sẽ là manh mối quan trọng để ta lần ra thế lực hắc ám tiếp theo.

129, Sau khi xác nhận rằng Nhạc Bình An là một người sói, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã mở một cuộc điều tra bí mật về Nhạc Bình An. Ta nghĩ thông tin liên quan về Nhạc Bình An sẽ sớm xuất hiện.

134, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hôm nay đã gửi một mẩu thông tin về Nhạc Bình An.

Cha mẹ hắn là thành viên cốt cán của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ và luôn làm việc trong viện nghiên cứu. Đối với thông tin này, hầu như không có nghi ngờ gì cả.

Sau khi Úy Vi liên lạc với ta, cô ấy nói rằng hiện tại ban quản lý cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nghi ngờ rằng thế lực hắc ám có thể là Viện Nghiên cứu Khoa Học và

Công Nghệ, và đang lên kế hoạch tiến hành một cuộc điều tra bí mật về nó.

Các giám đốc điều hành hàng đầu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng nghĩ giống như ta.

Bây giờ chỉ có hai khả năng.

Một, Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ là một thế lực tàn phá ẩn mình trong bóng tối.

Hai, Nhạc Bình An và cha mẹ của hắn là gián điệp được đặt trong Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ của các thế lực hắc ám.

Bất kể kết quả nào, điều đó chứng tỏ rằng Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đã bị xâm nhập, và thậm chí có thể bị kiểm soát hoàn toàn bởi các thế lực hắc ám.

Ta không thể bỏ qua khả năng Nhạc Bình An không phải là người sói duy nhất trong số các học sinh. Nói tóm lại, những học sinh còn lại cũng sẽ trải qua nhiều cuộc điều tra khác nhau và tiến hành một loạt bài kiểm tra đối với họ.

168, Trong thời gian này liên tục lợi dụng chênh lệch thông tin để thử thách toàn thể học viên, những học viên còn lại đều vượt qua được thử thách, chỉ riêng Nhạc Bình An trong lúc thử thách lại một lần nữa bại lộ bản thân là người sói.

Bây giờ chắc chắn, ngoại trừ Nhạc Bình An, những học sinh còn lại đều đáng tin cậy.

171, Hiện tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã mở một cuộc điều tra toàn diện về Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, nhưng cuộc điều tra này không thể được tiến hành một cách lộ liễu, nếu không chắc chắn sẽ khơi dậy sự cảnh giác của các thế lực hắc ám, vì thế tiến độ điều tra là rất chậm.

173, Hôm nay, nhân dịp Nhạc Bình An về nhà, ta cho gọi tất cả học sinh lên phòng. Sau khi kiểm tra căn phòng thật cẩn thận, ta dùng điện thoại di động để nhắn tin và nói với họ sự thật rằng Nhạc Bình An là một người sói.

Các sinh viên đều cảm thấy khó tin, trong lúc đó, Lữ Việt thậm chí còn yêu cầu để hắn giết chết Nhạc Bình An.

Đối với ý kiến của Lữ Việt, ta ngay lập tức bác bỏ nó, bởi vì Nhạc Bình An hoàn toàn không quan trọng bằng thế hắc ám đằng sau hắn.

Nhạc Bình An không thể chết cho đến khi thế lực hắc ám đứng đằng sau hắn được đem ra ánh sáng.

182, Việc điều tra của viện nghiên cứu tinh hồng có tiến triển.

Theo tin tức mà Úy Vi gửi đến, quả thật đã có một loạt hành vi bất thường trong Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ trước đó.

Chẳng hạn, Viện Khoa Học Công Nghệ từng bác bỏ phương án về trí tuệ nhân tạo.

Người đề xuất kế hoạch này cho rằng hiệu suất làm việc của con người quá thấp và có thể tạo ra một hệ thống trí tuệ nhân tạo với khả năng xử lý siêu hiệu quả để thay thế con người xử lý dữ liệu hiện có.

Với sự tiến bộ của trí tuệ nhân tạo, trong tương lai thậm chí có thể dựa vào dữ liệu lớn để đưa ra hướng dẫn chuyên nghiệp về tình trạng thể chất và hướng phát triển tiếp theo của tất cả các học viên.

Người đề xuất kế hoạch là một giáo viên đến từ “Viện Khoa Học Công Nghệ”, và người đó cũng đã hoàn thành bước đầu tiên cho kiến trúc trí tuệ nhân tạo.

Tuy nhiên, kế hoạch này đã bị Viện Khoa Học Công Nghệ từ chối trước khi nó được trình bày hoàn chỉnh.

Viện Khoa Học Công Nghệ cho rằng sự phát triển của trí tuệ nhân tạo không thể thực hiện được ở giai đoạn công nghệ này.

Trí tuệ nhân tạo thực sự cần phải có nhiều khả năng như quan sát, ghi nhớ, tưởng tượng, sáng tạo, phân tích và phán đoán, khả năng tư duy, khả năng thích ứng, khả năng suy luận,…v..v….

Chứ không phải chỉ xử lý thông tin theo mệnh lệnh, đó là trí tuệ nhân tạo chậm phát triển chứ không phải trí tuệ nhân tạo.

Do đó, công nghệ này đã bị phủ quyết, nói rằng nó sẽ không được đầu tư nguồn lực và sức lực để phát triển.

Tuy nhiên, theo kết quả khảo sát của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, giáo viên đề xuất khái niệm này đã có một bộ thuật toán logic rất tốt. Ngoại trừ việc nó không thể ban cho trí tuệ nhân tạo khả năng tự nhận thức, các vấn đề khác đều có thể được giải quyết.

Hết chương 258.

Chương 259. Ôm cây đợi thỏ

Vào thời điểm đó, các viện nghiên cứu lớn bày tỏ sự quan tâm đến công nghệ này.

Viện Nghiên cứu Tương Lai thậm chí còn tuyên bố rằng nếu Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ không có ý kiến gì, thì họ sẵn sàng tiếp quản việc phát triển dự án này.

Nhưng chỉ một tháng sau, giáo viên của Viện Khoa Học Công Nghệ ấy chết trong ký túc xá của giáo viên và tất cả các tài liệu nghiên cứu của hắn đã bị phá hủy, càng không thể tìm thấy chút manh mối nào.

Bây giờ nhìn vào, rất có khả năng hắn đã chết bởi vì Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ ám sát.

Nếu Viện Khoa Học và Công Nghệ đã bị xâm nhập hoàn toàn, họ chắc chắn không muốn con người tạo ra một siêu công nghệ có thể thay đổi tương lai.

Nếu trí tuệ nhân tạo thực sự được tạo ra, khoa học kỹ thuật của nhân loại sẽ bước vào một giai đoạn phát triển nhanh chóng và hơn thế, khoa học kỹ thuật phát triển cũng có thể hỗ trợ khoa học tu luyện phát triển, đây tuyệt đối không phải là chuyện tốt cho thế lực hắc ám khi chúng luôn muốn tiêu diệt loài người.

197, Hiện tại trong số học viên, ngoài Nhạc Bình An vẫn như thường lệ ngụy trang thân phận, những người khác đều đang cùng y diễn trò.

Mọi người đều biết rằng Nhạc Bình An là gián điệp, chỉ có hắn không biết rằng mình đã bị lộ.

Kỹ năng diễn xuất của học sinh rất tốt. Ngay cả Lữ Việt cũng giao tiếp bình thường với Nhạc Bình An mà không thể hiện thái độ thù ghét.

235, Cuộc điều tra dường như đã rơi vào ngõ cụt, tay của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không thể nào với tới được khu vực cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học.

Để điều tra những bí mật của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ra quyết định. Họ muốn đào tạo một nhân tài để trà trộn vào Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Nhưng kế hoạch này sẽ mất một thời gian.

Vấn đề là ta có thể đột ngột qua đời bất cứ lúc nào do một tai nạn nào đó nên ta cảm thấy mình không thể chờ đợi lâu được.

238, Hôm nay đã quyết định, sẽ giao tổ chức cho Lữ Việt xử lý, những việc tiếp theo cũng đều do hắn toàn quyền phụ trách.

Ta quyết định gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và hợp tác trong cuộc điều tra về thế lực hắc ám.

Về quyết định của ta, Lữ Việt và những người khác không từ chối.

Bởi vì họ biết ta sẽ làm gì, điều quan trọng hơn nhiều so với việc xây dựng một tổ chức.

Đồng thời, Lữ Việt nói rằng miễn là điều tra hoàn tất, hắn nhất định sẽ giết Nhạc Bình An. Trong khoảng thời gian này, hắn cũng sẽ mở rộng lực lượng của mình và chỉ đợi các thế lực hắc ám nổi lên thì sẽ lập tức tuyên chiến với chúng.

241, Chuẩn bị đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, bắt đầu cuộc sống mới của ta.

Ta đã không chọn cách loại bỏ con chip sau đầu ta. Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã cố gắng xác định vị trí của các thế lực hắc ám thông qua tín hiệu được truyền bởi con chip này.

Tuy nhiên, công nghệ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong lĩnh vực này còn yếu mà cũng không thể tìm kiếm sự giúp đỡ từ các viện nghiên cứu bên ngoài. Rốt cuộc, các thế lực hắc ám có thể không chỉ có các Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, và việc tìm kiếm sự giúp đỡ có thể dẫn đánh động đến các thế lực tàn phá.

245,Ta từ biệt các học trò, còn đối với bên ngoài thì tuyên bố rằng ta muốn tham gia vào việc nghiên cứu khoa học kỹ thuật sinh học.

Về phía Nhạc Bình An, ta cũng đã sắp xếp từ vài tháng trước.

Lúc trước ta cố ý hay vô ý tiết lộ, hiện tại ta đối với khoa học kỹ thuật sinh học rất có hứng thú, hi vọng có thể phát triển một loại tiên tiến kỹ thuật có thể tái sinh đứt lìa các bộ phận của cơ thể.

Vì vậy, khi ta rời đi lần này, Nhạc Bình An không nghi ngờ gì về điều đó nhưng hắn biểu lộ sự hối tiếc vì sẽ không thể cùng ta làm việc vì sự phát triển của nhân loại trong tương lai.

Nghe những lời này, ta cảm thấy rất khó chịu và ta thực sự muốn biết hắn đang nghĩ gì vào lúc này.

389,Hiển nhiên là không thể hoàn thành việc thâm nhập vào viện nghiên cứu khoa học công nghệ trong một sớm một chiều, điều tra cũng không thể tiến hành công khai, vì vậy tình báo thu được rất hạn chế, ta chỉ có thể lựa chọn chờ đợi.

Trong thời gian này, ta đã tung ra một loạt công nghệ mới tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, điều này đã thuyết phục Viện

Nghiên cứu Tinh Hồng về danh tính của ta với tư cách là một nhà du hành thời gian.

393,Cuộc điều tra lâm vào ngõ cụt, con chip nghe lén trên người ta cũng đã được gỡ bỏ.

Con chip này vẫn còn trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và nó luôn là một mối nguy hiểm tiềm ẩn. Về phần việc ấy có làm rút dây động rừng không thì không cần lo lắng.

Từ góc độ của thế lực hắc ám, họ chỉ nghĩ rằng ta đã phát hiện ra một con chip giám sát nhưng không có manh mối rõ ràng về việc ai đã cấy nó vào cơ thể ta.

Ngoài ra, trong giai đoạn này, ta không thể hiện bất kỳ hành vi nào có thể thực sự đe dọa các thế lực hắc ám.

Hết chương 259.

Chương 260. Viện Khoa Học và Công Nghệ có phải là thế lực hắc ám?

394,Ta đã tháo bỏ con chip, ta đã tiến hành một loạt các cuộc kiểm tra sức khỏe, những mối nguy ẩn trong người ta đã được giải trừ hoàn toàn.

Hôm nay, khi ta nói chuyện với Úy Vi, ta đã hỏi cô ấy về Mộ Trảo.

Nhưng cô Úy Vi này lại biết rất ít về Mộ Trảo, thậm chí còn ít hơn cả ta.

Úy Vi chỉ biết rằng cô ấy là một bà già bí ẩn sống trong một thời gian dài và cô ấy chỉ được nhìn thấy một vài lần rồi không bao giờ xuất hiện nữa.

Úy Vi đã nghĩ có thể cả đời này mình sẽ không bao giờ gặp lại Mộ Trảo nữa.

Nhưng ta biết cô ấy có thể nhìn thấy Mộ Trảo một lần nữa, khi cô ấy tạo ra Giác Hút.

Có lẽ lúc đó Mộ Trảo cho rằng Giác Hút kia chính là "kỳ tích" mới, cho nên lại xuất hiện ở trước mặt nàng chăng?

429,

Cuộc điều tra vẫn chưa có tiến triển gì, hôm nay Viện nghiên cứu Tinh Hồng tổ chức một cuộc họp.

Họ quyết định thả mồi để thử nghiệm Viện Khoa Học Công Nghệ.

Về phần mồi nhử là gì, nhất định phải là thứ có thể hấp dẫn viện nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, để bọn họ không kìm được mà lòi đuôi.

Cuộc họp kéo dài hồi lâu, cuối cùng quyết định tung ra một siêu công nghệ thu hút sự chú ý của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Việc công nghệ này có thể được thực hiện hay không là không quan trọng.

Trong cuộc thảo luận, Úy Vi đã đề xuất một công nghệ sinh học "tái sinh tế bào". Mục tiêu của công nghệ này là hồi sinh hoàn toàn người chết miễn là còn một tế bào sống sót.

Bằng cách này, loài người sẽ có những chiến binh không thể bị tiêu diệt hoàn toàn.

Công nghệ này hoàn toàn không tồn tại, nhưng chỉ cần Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ tin tưởng, bọn họ tất nhiên sẽ ngăn cản sự phát triển của công nghệ này.

Còn một điều nữa trước khi kế hoạch bắt đầu, ai sẽ gánh chịu rủi ro này, đó chính là "người khởi xướng" công nghệ này.

Úy Vi tuyên bố rằng cô ấy sẽ chịu rủi ro bị ám sát và quản lý cấp cao đã đồng ý với điều này.

Nhưng ta đã bỏ phiếu chống lại nó, không phải vì ta cảm thấy tiếc cho Úy Vi mà là vì ta nghĩ rằng dù sao ta cũng không thể thoát khỏi cái chết yểu nên cứ tốt hơn là để ta mạo hiểm.

Bên cạnh đó, nghiên cứu và phát triển công nghệ tái sinh chân tay của ta đã gây chấn động thế giới bên ngoài nên cũng thật hợp lý khi đề xuất một công nghệ trâu bò hơn một lần nữa.

Nếu ta bị ám sát, ta có thể đưa hộp thư của mình cho Úy Vi rồi để cô ấy thu thập thêm thông tin cho ta.

529,Kế hoạch chính thức triển khai, tầng lớp cao cấp của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cùng nhau soạn thảo một bản báo cáo dài 65 trang rất hấp dẫn, trong đó trình bày khái niệm "công nghệ tái tạo tế bào" và tuyên bố với bên ngoài rằng công nghệ này hoàn toàn có thể thực hiện được.

Báo cáo này thực sự đã gây chấn động trong các viện nghiên cứu lớn.

Và ta, người "đề xuất" ý tưởng cũng bị đẩy đến đầu sóng ngọn gió. Tất cả các viện nghiên cứu lớn và dư luận trực tuyến đều ca ngợi ta dữ dội, thậm chí một số phương tiện truyền thông còn viết bài với suy nghĩ rằng ta sẽ dẫn dắt nhân loại đến chiến thắng.

Bây giờ các thế lực hắc ám phải rất chú ý đến ta, và ta có nguy cơ bị ám sát bất cứ lúc nào, thật đáng sợ!

Trong thời gian này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bí mật triển khai "tai trong" gần Viện Nghiên cứu Khoa học Công nghệ để quan sát các động thái của Viện Nghiên cứu Khoa học Công nghệ.

Mồi câu đã giăng sẵn, giờ chỉ còn chờ thế lực hắc ám cắn câu thôi.

Nếu đã xác định Viện nghiên cứu Khoa học Công nghệ là thế lực hắc ám, sau khi trở về hiện thực, ngươi không nên chần chừ mà hãy bắt đầu một loạt thao tác "Thanh trừng" đi.

…

Nhìn tới đây, Phong Kỳ đã hiểu rõ một việc.

Trên cái dòng thời gian này, hắn sở dĩ chết trẻ, cũng không phải do ngoại lực gây nên, mà thay vào đó, tương lai là hắn

chủ động lựa chọn làm vật hi sinh.

[Mỗi một tương lai của ngươi, đều là một trang tử hán không sợ chết.]

"Ta coi như là ngươi đang khen ta."

Sau đó hắn tiếp tục xem nội dung tin nhắn trong hộp thư, để xem xem, liệu Viện Khoa Học và Công Nghệ có phải là thế lực ngầm hay không.

Chỉ cần thu được thông tin nhất định, thì các kế hoạch trong tương lai sẽ tập trung vào các Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ.

Tổ chức đối kháng với Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ cũng có thể như vậy mà thành lập.

Không có Nhạc Bình An, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ tuyệt đối sẽ không tìm thấy hắn, kẻ đang âm thầm phát triển sức mạnh của mình trong bóng tối.

493, Gần đây, trên xã hội có tiếng nói, nói rằng ta là gián điệp sinh vật trận địa trà trộn vào trong nhân loại, vì lý do này mà đã liệt kê rất nhiều những câu chuyện vô căn cứ.

Điều này khiến ta nhận ra rằng, các thế lực ngầm đã bắt đầu không thể ngồi yên được nữa rồi, bọn chúng đã tính toán dùng dư luận để phát đợt tấn công đầu tiên chống lại ta, cản trở quá trình nghiên cứu của ta tiến triển.

Hết chương 260.

Chương 261. Thông tin xác thực, thế lực hắc ám là….

Thậm chí có rất nhiều lời đồn đại nói rằng, kỹ thuật tái sinh tế bào là cấm kỵ, nhân loại được phục sinh, rất dễ dàng bị các sinh vật trận địa khống chế, nhất định phải đem công nghệ này thủ tiêu.

Bọn chúng đã như thế, ta càng phải phách lối.

503, Hôm nay, ta đã tiếp nhận lời mời phỏng vấn từ cánh truyền thông bên ngoài, Úy Vi và các quan chức cấp cao khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị cho ta một phần bản thảo, để cho ta ghi nhớ trước.

Đợi đến khi phỏng vấn bắt đầu, ta cứ dựa theo nội dung của bản thảo, chính là một bữa khoe khoang.

Tóm lại, nhất định phải biểu đạt một cái quan điểm, kỹ thuật này vô cùng lợi hại, chỉ cần nghiên cứu thành công, như vậy sinh vật trận địa không còn gì phải sợ hãi nữa.

Cái làn sóng dư luận này rất đúng chỗ, lại thêm trước đây ta có tung ra kỹ thuật "Tái sinh tứ chi", ngoại giới có rất nhiều người đối với kỹ thuật này hoàn toàn tin tưởng, không chút nghi ngờ.

508, Khá lắm, ngày càng có nhiều người chỉ trích tiếng nói của ta.

Điều khiến ta không nói được nên lời chính là, thế lực ngầm thực sự đã đem thành tích của ta tại trường trung học Tinh Thành và những nội dung khác để làm ầm lên.

Biểu thị thành tích của ta trước đó mặc dù không tệ, nhưng còn xa mới được tính là thiên tài, sau đó lại đột nhiên sở hữu thiên phú vượt trội so với người thường, vì vậy rất có khả năng ta là gián điệp sinh vật trận địa cài vào nội bộ nhân loại.

Nói tóm lại, ngoại giới có rất nhiều tiếng nói bắt đầu yêu cầu ta từ bỏ nghiên cứu và phát triển kỹ thuật tái sinh tế bào, đối với điều này, ta cũng chẳng có chút gì là hoang mang cả, bởi vì kỹ thuật này là chưa từng có.

543, Tin tức trọng đại, đã có thể xác định được viện nghiên cứu khoa học và công nghệ chính là thế lực ngầm.

Ngay hôm nay, liên tục xuất hiện tình trạng nhân viên của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ ra ngoài, sau đó Viện Nghiên cứu Tinh Hồng liền gặp phải một đợt tập kích.

Cũng may là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã sớm có chuẩn bị, tập kích không thành công mà còn tóm được mấy người.

Nhưng còn chưa kịp đợi chúng ta triển khai ép cung, thì thân thể của bọn chúng đã nhanh chóng tan rã, biến thành một bãi chất lỏng, bằng cách nào đó, bọn chúng đã tự sát, việc giải cứu đều là quá muộn.

Còn những cường giả mai phục tại Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ cũng đi cùng bọn chúng tới, vì vậy có thể chắc chắn trăm phần trăm là bọn hắn tới từ Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ.

544, Bởi vì ta đã triệt để bại lộ, tiếp đến có thể Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ cũng sẽ triển khai một loạt hành động ám sát nhằm vào ta, ta bất kể lúc nào cũng có thể tùy tiện chết ngoài ý muốn, vì vậy, ta đã đem hòm thư giao lại cho Uý Vi, hãy để cô ta tới giúp ngươi lấy tin tức thông tin tài khoản cấp phép tại Tinh thành.

545, Hôm nay tổ chức hội nghị hạch tâm, và có rất nhiều nội dung đã được đưa ra thảo luận.

Bây giờ có thể khẳng định một điều, vòng tròn phi hạch tâm (những người không phải hạch tâm) của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ là đứng về phía nhân loại. Bọn hắn cũng không hiểu rõ chân tướng của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ, nhưng vòng tròn hạch tâm sớm đã bị sinh vật trận địa thâm nhập từ lâu rồi.

Vì vậy, đến tận lúc chết mà Mạc Phi cũng không thể tiếp cận được chân tướng thực sự.

Đột nhiên nghĩ tới một điểm, Mạc Phi đã từng gửi tin nhắn với ta, trong tin nhắn có nói qua một sự kiện.

Hắn nói, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ sớm đã triển khai nghiên cứu kỹ thuật linh năng rồi, đồng thời cũng đã có thành quả rõ rệt, nhưng từ đầu đến cuối đều không có đem những thành quả này công bố rộng rãi ra bên ngoài.

Lúc đó, Mạc Phi suy đoán, có lẽ là do Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ cho rằng, kỹ thuật này còn chưa đủ hoàn thiện, tính đợi cho kỹ thuật này thành thục rồi lại đối ngoại mở rộng sau.

Hiện tại, xem ra sự tình cũng không phải là đơn giản như thế, hiển nhiên là các cao tầng của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ đã ngăn cản, không cho kỹ thuật này mở rộng.

……

Tin nhắn chỉ lưu có tới đây, đột ngột im hơi lặng tiếng.

Rốt cuộc là nguyên nhân do đâu, Phong Kỳ trong lòng hiểu rõ.

Hiển nhiên là sau khi lưu lại dòng tin này, tương lai của hắn chắc chắn đã gặp phải một kiểu hình ám sát nào đó rồi

chết trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chỉ vì để cho kế hoạch của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ triển khai thuận lợi, nên không thể công bố ra bên ngoài rằng hắn bị các thế lực ngầm mưu hại, chỉ có thể lựa chọn che giấu thông tin mà thôi.

Nếu không, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ trở thành mục tiêu công kích của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ.

Trước tình huống song phương tương trợ, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng không có nắm chắc phần thắng, huống hồ cũng không thể cam đoan, thế lực ngầm chỉ có mỗi Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ.

Hết chương 261.

Chương 262. Chân tướng sự thật

Giả khờ, cái gì cũng không biết, đó lại là lựa chọn tốt nhất.

[Thảm quá đi, lần từ biệt này đều là muộn rồi, ngươi cũng đã không còn nữa, nhanh xem Uý Vi còn lưu lại những tin tức gì quan trọng đi.]

Nghe lời tự thuật nói, Phong Kỳ ấn mở hòm thư phía danh sách bên phải, mở hộp thư có tên "Uý Vi" ra.

1, Ngươi giỏi lắm, người xuyên việt Phong Kỳ…được lắm, ông nội ngươi, xem lại tin nhắn trước, ngươi gọi ta là lão bà?

Ta già ở chỗ nào? Ngày thường thì hễ mở miệng là một tiếng chị, hai tiếng chị, sau lưng thì lại đem một gương mặt khác a, nam nhân.

2, Nguyên nhân ngươi chết, chúng ta điều tra không có ra, trên thân thể lại không hề có bất kỳ vết thương nào, nhưng đột nhiên lại chết bất đắc kỳ tử không rõ nguyên nhân. Tóm lại, nhất định không phải đột tử mà chết rồi.

3, Mộc Tinh tới kiếm ta để đòi thi thể của ngươi, sau khi thương lượng xong, chúng ta quyết định đem thi thể của ngươi giao cho Mộc Tinh.

Thấy vẻ mặt khó coi của nàng ta, chẳng lẽ ta không đưa thì nàng ta còn định cướp đoạt sao?

Lật trời rồi.

Đáng tiếc, tiểu Mộc Tinh đã trưởng thành rồi, mà hiện tại đánh không lại QVQ.

6, Kỳ thật, ta có một vấn đề cứ suy nghĩ mãi, dựa theo tin tức mà ngươi đề cập, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta sẽ trở thành mục tiêu của các thế lực ngầm nhắn vào trong tương lai, và một số căn cứ phụ sẽ bị phá hủy.

Điều này cho thấy rõ, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ đã và đang cản trở sự phát triển của nhân loại.

Nhưng ngươi lại nói, thầy Vương Tấn Thăng của ngươi, đã được đánh giá là một vĩ nhân trong lịch sử, ông ta có thành tựu cao như vậy, hà cớ gì mà không có bị nhằm vào, ám sát?

Chẳng lẽ là hào quang của nhân vật chính?

Bản mỹ nữ bây giờ hoài nghi sư phụ của ngươi cũng là người sói, hay là ta tìm một cơ hội, phái người đi đến làm thịt ông ta, thà giết nhầm cũng không thể bỏ sót được.

Thôi được rồi, không biết chừng, trong đó cũng có ẩn tình, nhưng ta vẫn cảm thấy, thầy ngươi quả thực có vấn đề, ông ta quá đỗi thuận lợi, thuận lợi đến mức người khác phải hoài nghi.

Hi vọng là ta nghĩ nhiều rồi.

7, Ngoại giới bây giờ đối với ngươi, không ngừng lên tiếng phê phán, rất nhiều điều tiếng nói ngươi là bởi vì ngươi nghiên cứu kỹ thuật tái sinh tế bào bất tử, đây là một môn cấm thuật, còn có thể hủy diệt nhân loại.

Trên mạng hiện cũng có rất nhiều những tư liệu đen chứa thông tin sai lệch về ngươi mà không có lý do, giờ ngoại giới đối với ngươi tràn ngập lòng căm phẫn, nói rằng họ sẽ hủy bỏ hạnh vinh dự của ngươi.

Đây có lẽ chính là sự ngu muội của nhân loại, rất dễ dàng bị dư luận bắt nhịp và trở thành quân cờ cho các thế lực đứng sau.

Đối với kỹ thuật này…căn bản là không tồn tại, vì vậy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tuyên bố từ bỏ nghiên cứu về kỹ thuật này với bên ngoài.

8, Về phần tài khoản cấp phép của Tinh Thành mà ngươi đề cập, ta chỉ có thể nói là ta sẽ tận lực, dù sao chúng ta chết lúc nào cũng rất khó nói a.

Nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có một căn cứ thí nghiệm bí mật, nếu đột nhiên có nguy hiểm thì đó sẽ là nơi trú ẩn cuối cùng của chúng ta, có lẽ, ngươi có thể đến nơi đó để tìm kiếm câu trả lời, chúng ta sẽ mãi mãi lưu giữ gien của ngươi, căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ luôn mở cửa chào đón ngươi.

9, Về phần Tiểu Hắc trong miệng ngươi, chúng ta cũng sẽ thay ngươi điều tra, nếu trong tin nhắn lần sau mà không thấy ta đề cập đến thông tin của Tiểu Hắc thì chứng tỏ chị ngươi vẫn chưa điều tra đến phần thông tin này, thì đã ngoẻo rồi.

Nhưng ngươi có thể đến căn cứ ẩn nấp bí mật để tìm hiểu các thông tin liên quan, những người kế tục chúng ta có lẽ đã tìm ra câu trả lời cho ngươi.

10, Chấn kinh, một thiếu nữ xinh đẹp mười tám tuổi vậy mà thực sự lại thi thoảng để lại tin nhắn nói chuyện phiếm trong hộp thư của một người xuyên việt có khả năng không tồn tại, cuối cùng là….thực ra ta chỉ muốn báo cho ngươi một tin tốt, chế tạo Tiểu Mộc Tinh có tiến triển hoàn toàn mới, bản mỹ nữ thật sự vui vẻ nha.

25, Thức tận ba ngày ba đêm, tiến độ nghiên cứu lại bị kẹt ở bình cảnh, và hội nghị gần đây lại lấy được một tin tức không tồi.

Chúng ta cướp một lô nguyên liệu của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ, nghe đâu, khi đó đi tận mấy chục

người, toàn bộ đều che mặt….

Địch nhân tài nguyên ít đi, c òn chúng ta lại nhiều thêm một trận địa tài nguyên, thật sự là một chuyện tốt.

74, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ tựa đồ đã nắm được một số bí mật của chúng ta từ đâu đó, dường như bọn hắn đã bắt đầu triển khai hành động chống lại chúng ta, y như lời ngươi nói, căn cứ Mộ Lâm thành của Tinh Hồng chúng ta đã bị tập kích và phá hoại.

Hết chương 262.

Chương 263. Sau khi thành lập quân đội Lê Minh

May mắn thay là chúng ta đã có phòng bị từ sớm, cài đặt thiết bị nổ trong căn phòng cất giữ tài liệu.

Chúng ta đã trực tiếp thông qua điều khiển từ xa mà phá hủy toàn bộ tài liệu bên trong đó, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ không chiếm đoạt được bất cứ cái gì hết.

Nhưng Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ xuống tay với chúng ta, điều đó có nghĩa, họn hắn đã nắm được chút thông tin về chúng ta, và có lẽ cũng biết một chút thông tin về kế hoạch thẩm thấu ngược, vì vậy sắp tới các cuộc đối kháng cũng sẽ trở nên thường xuyên hơn.

78, Tình hình không tốt cho lắm, thế lực đằng sau Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ mạnh một cách phi thường, gần đây toạch mất mấy chiến lực nòng cốt, đều là vì nhắm vào nhiệm vụ viện nghiên cứu khoa học và công nghệ mà thiệt mạng.

Điều này khiến ta nhớ lại những điều mà ngươi nói trước đây, Mộc Tinh đã từng đồ sát chiến đoàn lĩnh vực sau khi thành lập quân đội Lê Minh.

Có khi nào, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ đã âm thầm khống chế mấy cái chiến đoàn trận địa đỉnh cấp, mà Mộc Tinh lại điều tra ra những chiến đoàn này có vấn đề nên đã hạ lệnh, thủ tiêu toàn bộ.

82, Đột nhiên ta nhớ ra rằng, ngươi từng nói sau này, Mộc Tinh sẽ đồ sát toàn thành, liệu điều này có liên quan đến việc

sau khi Mộ Trảo xuất hiện hay không?

Chẳng lẽ lão bà Mộ Trảo này phát hiện ra bí mật gì? Nhất định đồ thành mới có thể xử lý ư?

Dựa vào những phát hiện mà ngươi lưu lại cho ta, thật sự có quá nhiều bí ẩn chưa có lời giải đáp, làm trong đầu ta ngập tràn những dấu chấm hỏi, các loại suy đoán, ta đoán ông nội ngươi ý, ta cần phải chuyên tâm nghiên cứu rồi.

125, Gần đây không thể nào chú ý được sự tình của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ, trọng tâm vẫn đặt lên việc chế tạo tiểu tiểu Mộc Tinh.

Nếu như ta chế tạo không ra tiểu Mộc Tinh, thì ngươi sau này xuyên việt cũng sẽ không có sự bảo hộ của nàng.

Về phần chúng ta đang cùng với Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ đối kháng, hiện tại đã là trạng thái nửa vời, mọi mặt đều triển khai những cuộc tranh đấu công khai và ám đấu, có đại sự phát sinh, ta sẽ nhắn tin cho ngươi.

131, Chết tiệt, vũ khí của ngươi lại một lần nữa nghiên cứu thất bại rồi.

Ta thấy khó hiểu quá đi, chẳng lẽ không có viên phù văn tinh thạch trên người Mộc Tinh mà chỉ lợi dụng các phù văn tinh thạch khác để phục chế, căn bản không nhân bản nổi nàng ta?

147, Mộc Tinh đã thành lập phản quân Lê Minh rồi, hiện chúng ta đã không liên lạc được nàng ta nữa, mà cũng không dám liên lạc với nàng.

Hiện tại, nàng được coi như đứng hoàn toàn ở phe đối lập với nhân loại, ít nhất là đối lập ở ngoài sáng.

Ai mà âm thầm liên lạc với nàng ta thì hậu quả rất nghiêm trọng.

Nếu như bị phát hiện, ước chừng đến cái Viện Nghiên cứu Tinh Hồng kia cũng chẳng còn nữa là, vốn không cần Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ bẩn tay, thì đã bị những thế lực lớn khác xử đẹp rồi.

Sở dĩ Mộc Tinh vì vấn đề gì mà lại đồ sát toàn thành, ngươi tự nghĩ biện pháp giải quyết đi.

Chúng ta thay ngươi giải quyết chuyện quyền hạn tài khoản, tiếp đó là vấn đề liên quan đến lai lịch của Tiểu Hắc.

Chỉ cần Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn còn tồn tại, thì nhất định sẽ có biện pháp giúp ngươi tìm ra đáp án.

268, Phản quân Lê Minh thành lập rất nhanh, một số lượng lớn thập hoang giả gia nhập vào trong quân đội, lão bà Mộ Trảo kia, tựa hồ cũng đảm nhiệm quản lý trong quân đội Lê Minh, nhưng lai lịch nàng ta từ đầu đến cuối vẫn rất bí ẩn, ta cũng không hiểu nổi nàng.

……

692, Mộc Tinh chết rồi, sau đó Mộ Trảo đứng ra tiếp quản lấy vị trí thủ lĩnh quân đội Lê Minh, tiếp tục triển khai các cuộc công kích đối với thế lực ngầm, trong thời gian này, đã diệt được mấy cái căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ rồi, sướng chết ta rồi, quá đã.

Đối với mấy căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng ta, đều rất ổn, không có bị tập kích.

Quả nhiên Mộ Trảo biết rõ, địch nhân ẩn núp trong nền văn minh nhân loại là ai.

729, Lớn chuyện rồi, hiện tại ngoại giới cho rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta âm thầm cấu kết với phản quân, thậm chí còn cấu kết với cả sinh vật trận địa nữa.

Để làm được điều này, bọn hắn đã liệt kê ra hàng loạt chứng cứ phạm tội, để ta chọn vài cái ra cho ngươi xem.

1, Kế hoạch chuyển đổi phù văn của Mộc Tinh đã được hoàn thành bên trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, nói rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta thao túng phía sau Mộc Tinh.

Cái này….có vẻ như chúng ta không có cách nào phản bác lại, chỉ có thể giải thích rằng sau khi hoàn thành thí nghiệm cải tạo phù văn xong thì Mộc Tinh và chúng ta đã không còn liên lạc.

2, Công nghệ tái sinh tế bào của Phong Kỳ đã được đưa ra trong thời gian đương nhiệm tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bọn ngu ngốc này còn một mực cho rằng, công nghệ tái sinh tế bào có vấn đề, cái này chúng ta phải giải thích làm sao?

Hết chương 263.

Chương 264. Căn cứ bí mật của Tinh Hồng

3, Phản quân Lê Minh công thành đoạt đất, trắng trợn đồ sát dân thường, nhưng vì cớ gì mà từ đầu đến cuối, căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều không có bị phá hủy lấy một cái?

Cái này…Ngươi nói xem, làm thế nào để chúng ra giải thích được những tội ác bị áp đặt cơ chứ.

Hiện tại, ngoại giới cần một lời giải thích thỏa đáng, đồng thời cho rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta là đặc biệt đặc biệt có vấn đề.

Chúng ta đã rơi vào trạng thái sứt đầu mẻ trán rồi.

Nếu không phải là ta ở lại bên trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đồng thời biết được chân tướng, thì đến cả ta cũng sẽ hoài nghi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có vấn đề.

738, Hội nghị tối cao đã được tổ chức, có khả năng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta phải chuyển xuống căn cứ bí mật dưới lòng đất rồi.

Hiện tại, Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ trên mọi mặt đều chiếm ưu thế tuyệt đối, ngoại giới cũng đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng ta không chút nào là tín nhiệm cả.

Mà chúng ta lại không có cách nào giải vây cho chính mình.

Hiện tại, biện pháp tốt nhất chính là bí mật di chuyển, đem những dụng cụ, tư liệu trọng yếu, toàn bộ chuyển tới căn cứ bí mật, dứt khoát không thèm giải thích nữa rồi.

Bỗng nhiên nhớ ra, có lẽ sau này ngươi cũng sẽ được minh oan, đoán chừng thế nhân thể nào cũng cho rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta thủ tiêu ngươi, dù sao thì chúng ta cũng không thể minh oan được nữa rồi.

749, Đây có lẽ là tin nhắn cuối cùng rồi, chúng ta muốn rút lui rồi.

Vì lý do an toàn nên căn cứ bí mật sẽ không được kết nối với thế giới bên ngoài nữa, chỉ có mạng cục bộ nội bộ thôi, ta thân là nghiên cứu viên càng không thể ra ngoài, tất cả việc thu hoạch tài nguyên bên ngoài cũng đều do những học viên do viện nghiên cứu bồi dưỡng ra phụ trách.

Từ nay về sau, ta sẽ trở thành một thành viên vinh quang của Địa Hạ Đảng, xin vĩnh biệt từ đây, chắp tay ôm quyền.

Nếu có duyên, tương lai gặp lại!

……

Nhìn đến đây, Phong Kỳ bất lực thở dài.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, kết cục cũng quá bi thảm rồi đi, làm việc chăm chỉ, cuối cùng lại bị gán cho cái mác " phái phản động."

Trong cuộc đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ, nó hoàn toàn rơi vào thế bất lợi.

Nhưng cũng may, đã xác định được thế lực ngầm chính là Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, tiếp đến không cần phải tìm kiếm địch nhân khắp nơi như đám ruồi nhặng không đầu nữa rồi.

Nhìn thời gian, hắn quyết định tiến đến căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nơi đó có lẽ còn có quyền hạn tài khoản mà hắn mong muốn, cũng như có được thông tin chi tiết liên quan đến Tiểu Hắc.

Lợi dụng lúc Tiểu Hắc còn chưa đến, Phong Kỳ đã sớm rời khỏi khu tránh nạn Tinh Thành.

Vị trí mục tiêu tiếp theo là trụ sở bí mật của Tinh Hồng trong đống đổ nát của thành phố.

Những điểm nghi vấn ban đầu đã được giải đáp vào lúc này, đây là lý do tại sao Giác Hút luôn ở lại khu vực này.

Bởi vì nó được sinh ra chính xác là ở trong căn cứ bí mật này.

Theo diễn biến của dòng thời gian thông thường, mỗi lần Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thất bại đều bị các thế lực đen tối đàn áp, và kết cục phải ẩn nấp vào căn cứ bí mật.

Và chính căn cứ bí mật này cũng là lối thoát hiểm duy nhất mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị sẵn cho mình.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trên thực tế đã biến mất, nhưng nó đã trở thành một lực lượng đảng ngầm và vẫn tồn tại trên thế giới.

Có lẽ trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi vấn chưa có lời giải đáp, nhưng cũng có thể tại trụ sở bí mật của Tinh Hồng tìm được câu trả lời phù hợp.

[Có khả năng căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong dòng lịch sử này đã bị phát hiện và phá hủy hoàn toàn rồi, và Giác Hút có khi cũng không được sinh ra đây.]

Phong Kỳ: …

“Đừng có mà nói xui.”

Đảo mắt xung quanh một lúc, hắn cất bước dọc theo đường phía đông quen thuộc.

Mặc dù trên đường có một vài sự thay đổi, nhưng hắn vẫn tỏ ra không hề lo lắng.

Miễn là phương hướng xác định ban đầu là chính xác, hắn liền có thể tìm thấy căn cứ bí mật của Tinh Hồng.

Không biết là đã đi được bao lâu, hắn đã thuận lợi thoát khỏi nghĩa địa lạnh lẽo.

Phía trước là một tòa thành đổ nát, phóng tầm mắt nhìn ra xa, phát hiện trên bầu trời có một vầng trăng máu tỏa ra một thứ ánh sáng mơ hồ khiến cả thành phố như bị một màng máu tanh bao phủ, thoạt nhìn không khí rất quỷ dị, u ám.

Nhưng điều khiến hắn ngạc nhiên lại là ở trong đống đổ nát của thành phố lại có một doanh trại.

Doanh trại này trông cực kỳ kỳ lạ, bởi vì trên đỉnh mỗi tòa nhà đều có một ngọn lửa màu xanh lục đang cháy, càng nhìn càng thấy giống như những sinh vật, bởi vì chúng đang từ từ có sự di chuyển.

Hắn mơ hồ nhìn thấy có một bóng người đang lang thang bên ngoài, nhưng vì ở quá xa nên không thể nhìn rõ và cũng không thể biết đó là loại sinh vật gì.

Trong lúc cảm thấy tò mò, hắn lập tức hỏi:

“Lời tự thuật, kiểm tra xem, phía trước có đường vòng không?”

Hết chương 264.

Chương 265. Kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên

[Đã kiểm tra xong, có khoảng 76 sinh vật trận địa hình người, nếu ngươi cảm thấy không vấn đề gì, ta cũng vậy, được nghỉ ngơi sớm cũng rất tốt, cám ơn sếp.]

Phong Kỳ: …

Nghe được câu nói của lời tự thuật, hắn trong lòng có chút xấu hổ.

Hắn quyết định đi đường vòng, tránh doanh trại này và tiếp tục tiến vào trong đống đổ nát của thành phố.

Sau khi cúi thấp người và đi được một khoảng cách nhất định, Phong Kỳ cuối cùng cũng có thể nhìn rõ hơn một chút.

Các tòa nhà trong doanh trại này dường như được xây dựng bằng máu thịt, và những mảng thịt bên ngoài không ngừng vặn vẹo, thực sự rất giống với các hang động máu thịt được nhìn thấy trong thành phố bị bỏ hoang.

Ngọn lửa màu xanh lục đang cháy trông giống như một nguồn năng lượng, không ngừng hấp thụ linh khí của đất trời.

Đúng lúc này, ngọn lửa từ trên đỉnh của tòa nhà trung tâm đột ngột cháy bừng lên, phía trong ngọn lửa trung tâm liền xuất hiện một con mắt màu xanh đậm, rồi một chùm sáng đột nhiên quét thẳng về phía hắn.

Trong nháy mắt bị thứ ánh sáng kia chiếu rọi, Phong Kỳ không những không có cảm giác khó chịu, ngược lại có chút giật mình.

[Haa, không xong rồi. Nơi này hình như có lắp đặt chức năng cảm nhận sinh vật lạ nếu ở gần doanh trại. Giờ ngươi đã bị phát hiện, hãy ra khỏi đây đi.]

Nghe lời nhắc nhở từ lời tự thuật, hắn không chút do dự, lập tức co chân chạy thẳng về phía bắc.

Cùng lúc đó, có một nhóm sinh vật xuất hiện từ phía doanh trại.

Nếu nhìn thấy được sự xuất hiện của chúng, Phong Kỳ chắc chắn sẽ cảm thấy quen thuộc.

Những sinh vật trận địa này chính xác là những con ác ma đầu dê mà họ gặp phải trước đây.

Chúng có đầu giống với loài linh dương, thân người, phần dưới giống hươu, chân có móng dê, đuôi bọ cạp trên lưng, cùng với ngọn lửa màu xanh đậm được móc vào cái móc câu đang cháy trên đỉnh đầu.

Lúc này, bọn chúng đang đuổi theo từng nhóm, số lượng ước chừng hai mươi người.

Sau khi xem xét tình hình, Phong Kỳ điều chỉnh suy nghĩ của mình và tăng tốc chạy về trước.

So với trực tiếp đánh nhau, hắn tốt nhất là nên chạy trốn.

Dù sao, trong những giấc mơ tương lai, thực sự có rất nhiều sinh vật có thể giết chết hắn.

Điều khiến hắn tò mò là, trong ấn tượng của hắn, những con ác ma đầu dê đó rất nhát gan, trước kia khi gặp Tiểu Hắc đã bỏ chạy, vậy tại sao bây giờ bọn chúng lại chủ động ra tay với hắn.

[Ta khuyên ngươi nên biết lượng sức mình, Tiểu Hắc còn có thể một phát giết sạch lũ bọn chúng, ngươi có thể sao? Một trong những đặc điểm chung của những sinh vật thông minh là

chúng có thể phân biệt được đâu là bạn và đâu là thù, cũng có thể nói rằng chúng ăn hiếp kẻ yếu và cũng sợ kẻ mạnh, vậy thì chắc hẳn chúng nghĩ ngươi dễ bắt nạt nên mới đuổi theo giết ngươi đấy. Nếu mà chúng gặp phải Tiểu Hắc, thì người co giò chạy bây giờ chính là bọn chúng mới đúng.]

Phong Kỳ: …

Mặc dù lời tự thuật nói có vẻ khó nghe, nhưng cũng rất hợp lý.

Rõ ràng đám quỷ đầu cừu đó đã xác định hắn là mục tiêu dễ săn lùng, vì vậy chúng mới chủ động đuổi theo và giết hắn.

Vì đang trong trạng thái chưa kích hoạt được trạng thái Huyết Nguyên, nên tốc độ chạy của hắn kém xa so với những con ác ma đầu dê đang hừng hực khí thế này.

Nhận ra rằng mình có thể sắp bị đuổi kịp, Phong Kỳ cảm thấy chuyện này cũng tàn nhẫn quá.

Ban đầu, hắn muốn sử dụng khả năng của trạng thái Huyết Nguyên để thu thập được một năng lực thiên phú khác, nhưng bây giờ so với việc bảo mệnh thì rõ ràng bảo mệnh quan trọng hơn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên.

Nhịp tim đột nhiên gia tăng tốc độ, từng đám mây sương máu từ trong tim thoát ra, chậm rãi bao phủ toàn thân hắn, rất nhanh hắn liền bị sương máu bao phủ, những bắp thịt trên người nhanh chóng được hình thành.

Chiều cao theo đó cũng được kéo dài dưới sự lấp đầy của cơ bắp, nhanh chóng phát triển đến hơn hai mét so với bình thường.

Những thay đổi đột ngột trong cơ thể khiến tốc độ chạy của hắn không ổn định, hắn bất ngờ ngã xuống và lăn xa hơn mười mét trên mặt đất.

Sau khi đứng dậy, hắn thử bước thêm một bước.

Lúc này, tốc độ của hắn tăng lên rõ rệt, khoảng cách mỗi bước đều gấp đôi lúc trước.

Sức mạnh đang dâng trào tràn ngập trong cơ thể khiến hắn còn có suy nghĩ muốn quay ngược lại trực tiếp đánh nhau với bọn chúng.

Nhưng hắn cũng chỉ dám nghĩ tới, đối mặt với hơn hai mươi con ác ma đầu dê, hắn căn bản không có hy vọng phản kháng, chạy trốn mới là lựa chọn tốt nhất lúc bấy giờ.

Với sự giúp sức của khả năng trạng thái Huyết Nguyên, tốc độ chạy của hắn rõ ràng nhanh hơn so với những con ác ma đầu dê, vậy nên hắn dần dần bỏ xa chúng.

Nhưng điều hắn không ngờ tới là, đám quỷ đầu cừu kia vẫn không có ý định bỏ cuộc, vẫn đeo bám lấy hắn không ngừng ở phía sau.

Thỉnh thoảng, chúng lại hí hửng trêu chọc hắn, như thể coi hắn là bữa ăn mang đến cho chúng no bụng vậy.

Trong lúc tiếp tục chạy, Phong Kỳ dần nhận ra có điều gì đó không ổn.

Hết chương 265.

Chương 266. Sự thống nhất của sự sống

So với phía Tây đầy rẫy sương mù, phía Bắc dường như cũng có nhiều điều đáng sợ hơn thế.

Con đường phía trước được lát bằng những quả trứng không rõ chủng loại, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng những thể sống đang luồn lách bên trong những quả trứng có nhiều màu sắc khác nhau này.

Khi Phong Kỳ tiến đến gần một quả trứng màu nâu, quả trứng đột nhiên phát nổ và một sinh vật nhỏ vặn vẹo đột nhiên lao thẳng vào mặt hắn.

Nó gầy gò, kéo lê một cái đuôi nhỏ, da màu nâu, toàn thân phủ đầy chất nhầy, biểu cảm trông cực kỳ hung dữ.

May mắn thay, hắn đã chuẩn bị sẵn tâm lý nghênh đón, hắn tung một cú đấm, đánh trúng con quái vật đang lao thẳng về phía này.

“Bẹp!”

Sinh vật méo mó này ngay lập tức biến thành một đám mây sương máu.

Nhưng đám mây sương máu này không bị hắn đánh chết mà nhanh chóng bay vào một quả trứng gần nhất, sau đó quả trứng một lần nữa nổ tung, xuất hiện một con quái vật to lớn hơn vặn vẹo lại lao về phía hắn.

Hắn thực sự không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đấm một lần nữa.

Cảnh tiếp theo khiến da đầu Phong Kỳ nóng ran.

Nó giống như trò domino sụp đổ, những quả trứng lần lượt nổ tung, dày đặc quái vật xoắn xuýt tấn công đầy trời, khiến con đường phía trước đơn giản là không thể vượt qua.

Càng làm cho hắn phiền não hơn chính là, những sinh vật vặn vẹo này vừa chết sẽ dung hợp lại với nhau, dần dần xuất hiện những sinh vật vặn vẹo mạnh hơn hắn, to hơn hắn.

[Nếu như ta không nhìn nhầm, những quả trứng này kỳ thật là một khối hoàn chỉnh, ngươi có giết một cái cũng vô dụng, đừng tiến về phía trước, nếu không ngươi chết như thế nào cũng không biết.]

Nghe lời tự thuật nhắc nhở, hắn quả quyết quay người chạy ngược trở về, vừa chạy vừa hỏi:

"Lời tự thuật, ngươi nói những quả trứng này là một khối? Có ý gì?"

[Chắc là một cơ thể sống mạnh mẽ nào đó, chia cơ thể của nó thành vô số phần, sau đó lớn lên bằng cách gia tăng số lượng. Mục tiêu cuối cùng là hoàn thành sự hợp nhất và đột phá giới hạn sức mạnh ban đầu.]

[Ví dụ như có một sinh vật to lớn trong trận địa, hắn phát hiện thực lực của mình nhường như không thể tiếp tục tăng trưởng, vì vậy liền chia mỗi tế bào của mình thành một sinh linh, sau đó để mỗi tế bào nuốt linh khí của trời đất để có thể tự lớn lên, sau đó chúng tự lột xác rồi thôn phệ lẫn nhau, khi một tế bào nuốt chửng tất cả các tế bào khác, nó trở thành một cơ thể sống hoàn toàn mới, và sức mạnh của nó sẽ được tăng lên rất nhiều, đây là một phương pháp siêu thoát bản thân.]

Nghe lời giải thích của lời tự thuật, Phong Kỳ hoàn toàn bị sốc:

“Mỗi tế bào là một sinh mệnh, vậy thân thể hoàn chỉnh của nó có thể to lớn cỡ nào?”

[Ta chỉ là ví dụ thôi, không nhất định phải là tế bào, ta chỉ nói sinh mệnh của nó chia làm vô số mảnh, thật cũng không biết là tế bào hay là cái gì khác.]

“Hiểu rồi!”

Ý thức được không có đường tiến lên, hắn chỉ có thể lựa chọn lui lại.

Đối mặt với những con quái vật vặn vẹo ngày càng mạnh mẽ ở gần đó, hắn cũng dần cảm thấy áp lực.

Quả nhiên, trừ những con đường ở phía đông, thì những con đường khác đều không dễ đi.

Theo quan điểm hắn, con đường lên phía bắc này đơn giản là một ngõ cụt, và thứ mà hắn sẽ đối mặt khi đi đến cuối cùng có thể là một cơ thể to lớn đáng sợ đã hoàn thành “Sinh mệnh quy nhất” theo như lời tự thuật.

Chỉ nghĩ đến thôi đã khiến da đầu hắn tê dại.

Nhưng đường quay về cũng không hề dễ dàng.

Xung quanh những sinh vật văn vẹo đó không ngừng dung hợp càng ngày càng mạnh, khi một sinh vật vặn vẹo cao hơn ba mét xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn liền không còn cách nào có thể thuận lợi tiến lên.

Cảm thấy không hạ gục được nó bằng hai cú đấm liên tiếp, hắn ngay lập tức vận dụng suy nghĩ ít ỏi còn lại và quyết định trực tiếp nhảy qua sinh vật méo mó từ trên không.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị kích hoạt sức mạnh trong suy nghĩ của mình, con ác ma đầu dê đang đuổi theo hắn lại đột ngột xuất hiện.

Từng ngọn lửa màu xanh đậm liên tiếp đánh trúng con quái vật méo mó đang cản đường, ngay lập tức nghiền nát nó thành sương máu và bị những sinh vật méo mó khác xung quanh ăn thịt.

Nhìn thấy cảnh này, hắn không khỏi sững sờ:

"Chúng đang giúp ta sao?"

[Không đâu, giống như một nhóm thợ săn đang đi săn thì phát hiện con mồi mà mình vất vả đuổi theo sắp bị một đàn sói ăn thịt mất, lúc này, thì thợ săn tất nhiên sẽ đuổi đàn sói đi để bảo vệ con mồi của mình khỏi bị lấy đi.]

Phong Kỳ: …

Phía trước có sói, phía sau có hổ, hắn cảm thấy mình lần này coi như khó sống.

Nếu có Giác Hút, hắn sẽ không sợ.

Nhưng vấn đề là, Giác Hút không có ở đây, và hắn cũng rất khó có thể thoát khỏi đây bằng khả năng của chính mình.

Đúng lúc này, đám ác ma đầu dê xông thẳng vào hắn, nhanh chóng vây hắn vào trung tâm.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ chỉ đơn giản là dừng mọi việc lại.

Nếu bây giờ mà khiêu khích ác ma đầu dê hiển nhiên là không sáng suốt, tìm cách thoát ra ngoài trước, sau đó tìm đường chạy trốn.

Hết chương 266.

Chương 267. Nói ngươi là đồ ngốc

Trong quá trình rút lui, vô số sinh vật vặn vẹo đột nhiên dừng lại và ngừng truy đuổi.

Hắn quay đầu nhìn lại, những thứ vặn vẹo này đang cuộn tròn lại, trên bề mặt cơ thể hiện ra chất vôi hóa, tựa hồ sắp biến trở lại thành hình quả trứng lần nữa.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

[Chắc là khi cơ thể gốc tự phân chia, nó sẽ in một biểu tượng về lãnh thổ lên mỗi cơ thể sống bị phân chia để đảm bảo rằng không có cơ thể sống nào rời khỏi khu vực này, khiến nó mất đi sức mạnh một cách vô ích.]

[Nói một cách đơn giản, năng lượng chiến đấu trong một lãnh thổ cố định sẽ không bị mất đi, nó sẽ chỉ trở thành một phần của các dạng sống khác, nhưng nếu ở quá xa, sẽ vượt quá phạm vi hấp thụ năng lượng, và nó sẽ trở thành một phần của năng lượng đã mất.]

Sau khi hiểu chuyện gì đang xảy ra, Phong Kỳ nắm chặt tay lại và nhìn con ác ma đầu dê bên cạnh.

Chuẩn bị chiến đấu đến cùng với nó.

Nhưng điều hắn không ngờ tới là, đám ác ma đầu dê này lại đột nhiên giơ hai tay lên cao, nhìn hắn rồi quỳ xuống lẩm bẩm.

Phong Kỳ: …

Nhìn thấy cảnh này, hắn bối rối trong tư thế nắm đấm của mình.

“Lời tự thuật, chuyện gì đang xảy ra thế này?”

[Ta làm sao biết được… Liệu có liên quan đến bức tượng thần mà ngươi đã đập vỡ và hấp thụ lần trước không?]

“Hulalala.” Lúc này, đám quỷ đầu cừu đang quỳ trên mặt đất đồng thời giơ hai tay lên, sau đó lại hướng hắn hành lễ.

“Lời tự thuật, làm ơn dịch cho ta đi. Chúng đang nói về ngôn ngữ của loài chim nào vậy?”

[Bọn chúng nói ngươi là đồ ngốc.]

Phong Kỳ: …

…

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ nhớ lại cuộc chạm trán trong hang động huyết nhục trước đây.

Lúc đó hắn dụ Tiểu Hắc vào trong hang động huyết nhục, nhân lúc nó giao chiến với ác quỷ đầu dê đã đập vỡ tượng thần mà chúng quỳ lạy, giết chết sinh vật đặc biệt bên trong.

Mà năng lực thiên phú “Huyết Nguyên” của hắn chính là có được sau khi giết chết sinh vật bên trong tượng thần.

Vậy nên… chúng coi ta là tượng thần đó sao?

[Hay lắm, sao ta có cảm giác theo đà phát triển này, ngươi sẽ đi theo con đường nuôi thú cưng vậy? Đầu tiên là Giác Hút, sau là ác quỷ đầu dê, tiếp theo định nuôi gì đây?]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, hắn không nhịn được trợn mắt, ánh mắt nhìn về phía ác quỷ đầu dê đang quỳ rạp trên mặt đất hỏi:

“A Bạch, ta phải làm sao mới khiến chúng đứng dậy, nhường đường cho ta?”

[Ta biết sao được, hay là ngươi thử hô một tiếng… chúng khanh, bình thân?]

Phong Kỳ:…

Vừa giơ ngón giữa lên trời, hắn vừa tiến lên hai bước, dường như nhận ra hắn muốn rời đi, đám ác quỷ đầu dê lập tức đứng dậy nhường đường.

Phong Kỳ thấy vậy, liền đi theo khe hở thoát khỏi vòng vây.

Quay đầu nhìn lại, đám ác quỷ đầu dê cũng đều đứng dậy, đi theo sau hắn.

Hắn dừng lại, đám ác quỷ đầu dê cũng dừng lại, nhìn hắn giơ hai tay lên, sau đó đồng loạt quỳ rạp xuống đất.

Nhận ra đám ác quỷ đầu dê sẽ không làm hại mình, hắn cũng lười để ý đến chúng, lập tức chạy về phía thành phố đổ nát.

Đám ác quỷ đầu dê cũng đuổi theo lúc này, dường như thực sự đã trở thành vệ sĩ của hắn.

Chạy khoảng nửa giờ, Phong Kỳ lại đến khu vực thành phố đổ nát.

Môi trường nơi đây so với lần trước càng thêm đổ nát, khắp nơi đều là tàn tích kiến trúc và đá vụn, nhiều kiến trúc nếu không hòa làm một với thực vật, được thực vật chống đỡ thì đã sớm sụp đổ.

Đi trên con đường đổ nát.

Phong Kỳ nảy ra một ý nghĩ, Giác Hút vì gần như mất đi ý thức bản thân, nên không thể lợi dụng Giác Hút để săn giết Sinh Vật Trận Địa.

Chỉ cần Giác Hút ra tay, hắn thậm chí còn không có cơ hội kết liễu.

Nhưng đám ác quỷ đầu dê sau lưng này thì khác, chúng có ý thức, có thể thử giao tiếp với chúng, để chúng giúp mình bắt con mồi, sau đó mình kết liễu.

Như vậy, thực lực của hắn chắc chắn sẽ tăng lên đáng kể trong thời gian ngắn.

Vì vậy, Phong Kỳ quay đầu lại bắt đầu ra hiệu với đám ác quỷ đầu dê, cố gắng giao tiếp với chúng.

Nhưng chỉ cần hắn quay đầu lại, đám ác quỷ đầu dê sẽ giơ hai tay quỳ rạp xuống đất, miệng lẩm bẩm những lời cầu nguyện mà hắn không hiểu nổi.

Giao tiếp một hồi không có kết quả, Phong Kỳ dứt khoát từ bỏ, chuẩn bị đổi cách khác để săn bắt.

Nhưng hắn phát hiện mình vẫn nghĩ quá đơn giản.

Dọc đường gặp Sinh Vật Trận Địa thấy đoàn người đi đông như vậy, đều dứt khoát quay đầu bỏ chạy, căn bản không cho hắn cơ hội săn bắt.

Hết chương 267.

Chương 268. Đến bệnh viện bỏ hoang

Mà đám ác quỷ đầu dê này cũng không chủ động tấn công, chỉ đi theo sau hắn, trong lúc đó còn cảnh giác quan sát tình hình xung quanh, ra vẻ vệ sĩ.

Có đám vệ sĩ này, đường đi cũng thuận lợi hơn nhiều.

Hắn không cần như lần trước, sau khi sử dụng năng lực Huyết Nguyên thì phải trốn tránh khắp nơi, đi đường vòng.

Con đường đến bệnh viện bỏ hoang này hắn đã đi rất nhiều lần.

Trên đường đi, hắn trèo lên một tòa nhà cao tầng, quan sát vị trí của Tiểu Hắc.

Không ngoài dự đoán, lúc này Tiểu Hắc đang từ hướng bãi tha ma đi tới, từ xa đã có thể nhìn thấy thân hình nó bao phủ trong sương đen.

Nhìn đám ác quỷ đầu dê cũng trèo lên theo, Phong Kỳ tự động phớt lờ chúng, ánh mắt đảo qua tình hình bên trong thành phố đổ nát.

Trong lúc đảo mắt hắn phát hiện ra một chuyện kỳ lạ.

Dường như chỉ cần là Sinh Vật Trận Địa bị hắn giết chết, thì sẽ không bao giờ xuất hiện nữa.

Ví dụ như Mộng Yểm ở gần lối vào thành phố đổ nát lúc đầu, hoặc là Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống con tinh tinh gặp sau đó, hoặc là Tròng Mắt Huyết Sắc.

Đặc biệt là Tròng Mắt Huyết Sắc, trước đây hắn đã gặp nó mấy lần trong khu vực thành phố đổ nát.

Nhưng kể từ khi giết chết nó và tước đi năng lực "Ác Niệm", thì nó không bao giờ xuất hiện nữa.

[Có lẽ có một khả năng như thế này, chỉ cần sinh vật bị chính tay ngươi giết chết, thì sẽ bị xóa khỏi dòng thời gian, tương đương với việc ngươi đã xóa sạch dấu vết tồn tại của nó trong dòng thời gian, chứ không phải là Sinh Vật Trận Địa bị ngươi giết chết ở các dòng thời gian khác không bị ảnh hưởng, vẫn có thể tiếp tục tồn tại.]

[Tất nhiên ta cũng chỉ đoán vậy thôi, dù sao thì Tiểu Hắc đã giết Tròng Mắt Huyết Sắc mấy lần, mà nó vẫn tồn tại, nhưng ngươi giết một lần thì nó biến mất.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ cảm thấy rất có lý.

Nhảy xuống từ tòa nhà cao tầng, hắn loạng choạng mấy bước, đứng vững người.

Ngẩng đầu nhìn lên, đám ác quỷ đầu dê cũng theo nhau nhảy xuống tòa nhà cao tầng như những chiếc bánh chẻo, mặt đất liên tục vang lên tiếng va chạm nặng nề.

Tiếp theo, hắn đi thẳng về phía nơi căn cứ bí mật màu đỏ thẫm tọa lạc.

Trên đường đi có đám ác quỷ đầu dê bảo vệ, cũng không xảy ra tình huống bất ngờ nào.

Chỉ có bầu trời xa xa, lại có sinh vật khổng lồ đang giao chiến, đánh cho bầu trời sáng tối liên tục, tiếng va chạm nặng nề như sấm sét, dù cách rất xa cũng có thể nghe thấy.

Như vậy có thể thấy Sinh Vật Trận Địa cũng không phải là một khối sắt liền, bên trong cũng có thế lực đối lập tồn tại.

Trong đầu hắn nảy ra một ý nghĩ, liệu có thể nghĩ cách chia rẽ quần thể Sinh Vật Trận Địa, thậm chí khiến chúng tự nổ ra chiến tranh, để loài người có thể thở dốc.

Nhưng ý nghĩ này cũng chỉ là ý nghĩ, căn bản không có kế hoạch nào có thể thực hiện được.

Sau một hồi suy nghĩ lung tung, hắn chọn từ bỏ.

Dưới ánh trăng máu, hắn dẫn theo đám ác quỷ đầu dê đi xuyên qua thành phố đổ nát, không biết đi bao lâu, bệnh viện bỏ hoang cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Từ xa hắn đã nhìn thấy Giác Hút ngồi xổm trên nóc bệnh viện bỏ hoang, hai tay đặt giữa hai chân, ngơ ngác nhìn lên mặt trăng máu.

Nhìn thấy cảnh này, hắn không khỏi cảm thấy vô cùng đau lòng.

Có thể tưởng tượng Giác Hút đã chịu đựng bao nhiêu năm cô đơn, nó vẫn luôn lang thang ở đây, chứng kiến nền văn minh nhân loại từ phồn hoa tẩu hướng diệt vong, chỉ có một mình nó còn sống.

Không biết tương lai ở đâu, nửa đời sau của cuộc đời cũng chỉ có sự ngơ ngác bầu bạn.

[Đau lòng thì đau lòng, lúc nên vứt bỏ thì cũng không thấy ngươi mềm tay đâu.]

Giữa lúc cảm xúc dâng trào, lời nói của Lời Tự Thuật đã cắt ngang nỗi buồn trào dâng trong lòng hắn.

Thu hồi cảm xúc, hắn lập tức dẫn theo đám ác quỷ đầu dê đi về phía bệnh viện bỏ hoang.

Đến gần bệnh viện bỏ hoang, hắn ngẩng đầu nhìn lên, hướng về phía Giác Hút hô to:

“Giác Hút!”

Nghe thấy tiếng gọi, Giác Hút đang ngẩng đầu ngắm trăng quay đầu nhìn hắn, trong đôi mắt xám trắng lập tức hiện lên những đốm sáng lấp lánh.

Sau đó đột nhiên nhảy lên, từ trên không trung lao thẳng về phía hắn.

Thấy cảnh này, đám ác quỷ đầu dê lập tức có động tĩnh, đồng loạt giơ tay lên, trước mặt chúng hiện lên những quả cầu lửa màu xanh lục.

Nhưng tốc độ của Giác Hút cực nhanh, chưa kịp để chúng phát động thế công đã lao vào lòng Phong Kỳ.

Vươn tay xoa đầu Giác Hút, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Thấy Giác Hút không gây thương tích cho Phong Kỳ, đám ác quỷ đầu dê nhìn nhau, dường như có chút không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Hết chương 268.

Chương 269. Trụ sở bí mật Tinh Hồng dưới lòng đất

Còn Giác Hút cũng không có phản ứng kích thích, không vung nắm đấm với đám ác quỷ đầu dê xung quanh.

Phong Kỳ không bất ngờ về điều này.

Mỗi lần Giác Hút ra tay đều là vì hắn bị tấn công, hoặc là mục tiêu đến gần có địch ý rõ ràng.

Giác Hút cảm ứng được sự thay đổi khí tức mới tiến vào trạng thái chiến đấu, sau đó đập chết mục tiêu một cách bạo lực.

Đám ác quỷ đầu dê không có địch ý với hắn, tự nhiên sẽ không gây ra phản ứng kích thích của Giác Hút.

Một lần nữa xoa đầu Giác Hút, hắn bước vào bệnh viện bỏ hoang.

Cấu trúc bên trong bệnh viện bỏ hoang có chút thay đổi, nhưng bên trong vẫn cỏ dại um tùm, ngay cả trên tường cũng phủ đầy rêu xanh.

"Lời Tự Thuật, làm việc."

[Phía trước rẽ trái rồi đi khoảng mười lăm mét nữa thì rẽ phải, cửa bí mật ở đó, đúng là đồ lắm chuyện, phỉ.]

"Nhận được."

Bỏ qua những lời nói sau của Lời Tự Thuật, hắn theo lời nhắc nhở đến khu vực có cửa bí mật.

Sau khi dọn sạch cỏ dại xung quanh, lộ ra sàn nhà nứt nẻ, hắn lập tức dùng sức đấm xuống đất.

"Ầm!"

Sau một tiếng động lớn, sàn nhà hoàn toàn vỡ nát.

Sau khi dọn sạch đá vụn, một cánh cửa bí mật bằng kim loại màu đen hiện ra trước mắt hắn, trên đó còn có một ngọn đèn đang nhấp nháy.

Theo lời Úy Vi nói, chứng nhận gen của hắn đã được lưu lại, vì vậy hắn không cần dùng cách bạo lực để phá cánh cửa bí mật đặc biệt này nữa.

Nhưng làm thế nào để xác minh thông tin danh tính, hắn hoàn toàn không có đầu mối.

[Đã là chứng nhận gen, chắc chắn có thể thông qua máu của ngươi để tiến hành kiểm tra chứng nhận, không bằng ngươi thử bôi đều máu lên cửa bí mật xem sao?]

"Bôi đều?"

Phong Kỳ: …

Tiếp theo hắn dùng móng tay đâm vào ngón tay, nhỏ một giọt máu lên ngọn đèn của cửa bí mật.

Ánh đèn đột nhiên chuyển từ màu đỏ sang màu xanh lá cây, sau vài giây chờ đợi, cửa bí mật từ từ co lại vào bên trong, sau đó dịch sang phải, để lộ ra một lối đi xuống.

Bế Giác Hút, hắn bước vào lối đi.

Đám ác quỷ đầu dê phía sau cũng lần lượt đi theo vào, trông giống như một vệ sĩ cận thân.

Đến quảng trường ngầm của căn cứ bí mật màu đỏ thẫm, hắn không chọn xem thông tin bên trong cánh cửa sắt xung quanh, mà đi đến thang máy ở cuối quảng trường.

Sau khi hắn nhấn nút thang máy xuống, một luồng ánh sáng xanh quét về phía hắn.

Chờ một lát, âm thanh tổng hợp điện tử vang lên.

“Cho phép đi qua, chào mừng trở về, Phong Kỳ.”

Ngay sau đó, cánh cửa kim loại đặc biệt từ từ nâng lên, hiện ra trước mắt là một thang máy kim loại.

Bước vào trong, đám ác quỷ đầu dê cũng lần lượt đi theo vào.

Rất nhanh thang máy đã chật ních, nhưng vẫn còn ác quỷ đầu dê chưa chen vào được, vẫn cố gắng chen vào.

Do đó, cửa cảm ứng vẫn chưa đóng lại, đèn báo trong thang máy nhấp nháy, phát ra cảnh báo:

“Cảm ứng thấy có vật cản là sinh vật, cửa thang máy không thể đóng lại, xin hãy rời khỏi khu vực cảm ứng.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức duỗi chân đá vào con ác quỷ đầu dê đang chắn trước cửa cảm ứng.

“Cút, chặn đường rồi.”

Một cú đá này đá bay nó xa hai mét.

Trong vẻ mặt hơi mơ hồ của con ác quỷ đầu dê ngã xuống đất, cánh cửa kim loại của thang máy cuối cùng cũng từ từ đóng lại.

Thấy cánh cửa kim loại đóng lại, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một khả năng, bèn lên tiếng hỏi:

“Lời Tự Thuật, ngươi nói cánh cửa kim loại đặc biệt này có chặn được Tiểu Hắc không?”

[Nghĩ lại xem lần trước trong mộng cảnh tương lai trước khi ngươi chết, con quái thú trên trời bị Tiểu Hắc dọa cho lùi bước, rồi tự hỏi xem, có chặn được không? Có không?]

“Vạn nhất chặn được thì sao.” Hắn không khỏi cãi cố.

[Ha ha, ngươi vui là được, người thông minh không tranh luận với kẻ ngốc.]

Phong Kỳ: …

Trong thang máy kim loại không có nút tầng, sau khi cánh cửa kim loại đóng lại, cảm giác mất trọng lực lập tức ập đến.

Nhưng chỉ vài giây sau, cánh cửa kim loại phía trước lại từ từ nâng lên.

Hiện ra trước mắt hắn là một quảng trường ngầm nhỏ, bên trong bày đầy đủ loại dụng cụ, khu vực trung tâm cũng giống như Khu tránh nạn Tinh Thành, đặt bàn điều khiển và hai màn hình lớn chia đôi.

Thấy cảnh này, tâm trạng hắn không khỏi phấn khích.

Rất có thể bên trong này lưu trữ tài khoản quyền hạn của Khu tránh nạn Tinh Thành, cũng như đáp án cho đủ loại vấn đề trong lòng hắn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức bước đến trước bàn điều khiển.

Sau một hồi mò mẫm, hắn tìm thấy nút “khởi động”, lập tức nhấn xuống.

Cùng với tiếng máy móc ầm ầm, màn hình trước bàn điều khiển nhấp nháy rồi đột nhiên sáng lên, một lúc sau, giao diện tùy chọn xuất hiện trước mặt Phong Kỳ.

Hết chương 269.

Chương 270. Trùng nano psionic

[Kho dữ liệu công nghệ gen]

[Kho dữ liệu giải mã Sinh Vật Trận Địa]

[Kho dữ liệu các mục vi sinh vật]

[Kho dữ liệu giải mã linh thực vật]

[Kho dữ liệu thu thập tình báo]

…

Ánh mắt lướt qua, hắn nhấp vào mục "tìm kiếm" cuối cùng trong danh sách tùy chọn.

Có thể khẳng định rằng cơ sở dữ liệu này không được kết nối với bên ngoài, Úy Vi đã nói rõ điều này.

Vì vậy, muốn dùng nó để tra cứu thông tin bên ngoài rõ ràng là không thể.

Nhưng bên trong này chắc chắn lưu trữ thông tin dành cho hắn.

Suy nghĩ một lát, hắn nhập hai chữ "Tiểu Hắc" vào thanh tìm kiếm.

Ngay lập tức, một lượng lớn thông tin được liệt kê trên màn hình, thông tin được ghim ở đầu là một đoạn video.

Nhấp vào video, một ông lão tóc bạc trắng mặc quân phục màu đỏ thẫm xuất hiện trên màn hình.

Địa điểm quay video là trong một phòng thí nghiệm nào đó, xung quanh ông bày đủ loại dụng cụ chính xác.

Lúc này, ông nhìn vào camera, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

“Để có được hạt sương mù đen này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta đã tổn thất nặng nề, có 89 chiến sĩ đã hy sinh, tôi hy vọng mọi sự trả giá này đều xứng đáng, tiếp theo tôi sẽ tiến hành nghiên cứu hạt sương mù đen này, toàn bộ quá trình sẽ được quay lại, những nội dung không quan trọng sau đó các ngươi sẽ thay ta biên tập.”

Sau khi ông ta dứt lời, video chuyển cảnh.

Màn hình một màu trắng xóa, không thể nhìn rõ bất cứ thứ gì.

Lúc này, ống kính đột nhiên kéo gần, một chấm đen xuất hiện trên màn hình.

Cùng với việc ống kính liên tục kéo gần, chấm đen trên màn hình ngày càng rõ nét.

Đây dường như là hình ảnh dưới kính hiển vi điện tử, khi độ phóng đại tăng lên, ông ta nhìn rõ chấm đen trên màn hình thực ra là một con côn trùng nhỏ hình tròn.

Khi độ phóng đại tiếp tục tăng lên, có thể thấy rõ trên lưng con côn trùng hình tròn có khắc những đường vân kỳ lạ.

Con côn trùng nhỏ này tỏ ra rất hung dữ, liên tục đâm sầm sang trái sang phải, nhưng dường như bị một sức mạnh vô hình nào đó trói buộc, căn bản không thể bay xa được.

Lúc này, màn hình lại chuyển cảnh, ông lão tóc bạc xuất hiện trên màn hình.

Chỉ thấy ông ta vẻ mặt nghiêm trọng nhìn vào ống kính nói:

“Thật khó có thể tưởng tượng được, hạt sương mù đen trên người Tiểu Hắc lại được tạo thành từ những con côn trùng

nano, còn đám sương mù đen mà chúng ta nhìn thấy thực chất là tập hợp của những con côn trùng nano.”

“Những con côn trùng nano này không biết được tạo ra từ vật liệu gì, gần như không thể bị phá hủy, hơn nữa trên cơ thể những con côn trùng nano còn khắc những đường vân giống như trận pháp, đồng thời còn có đặc tính hấp thụ năng lượng, quan trọng hơn là những con côn trùng nano này có thể tập hợp thành một loại sinh vật đặc biệt…”

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ chấn động mạnh.

Côn trùng nano ư?

Ông ta đột nhiên nghĩ đến lời Mạc Phi từng nói trong tin nhắn, nhân viên cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học đang nghiên cứu một loại côn trùng nano, hơn nữa đó là loại côn trùng nano linh năng có thể kết hợp với hệ thống linh khí.

Thậm chí Viện nghiên cứu khoa học còn muốn gắn Phù Văn Tinh Thạch vào bên trong cơ thể tập hợp của côn trùng nano linh năng, biến chúng thành một loại siêu chiến binh đặc biệt.

Lúc đó, Mạc Phi còn cảm thấy có chút khó tin.

Nhưng sau đó hắn cũng tham gia vào việc xây dựng cấu trúc hệ thống bên ngoài của côn trùng nano linh năng, còn khuyên hắn nếu có thể thì hãy mang về nhiều kiến thức khoa học hơn, có lẽ nghiên cứu về côn trùng nano linh năng sẽ có bước đột phá mới.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn dâng lên một luồng hàn ý.

Vậy nên… Tiểu Hắc là siêu chiến binh linh năng do Viện nghiên cứu khoa học chế tạo?

…

Những thông tin được tiết lộ trong nửa đầu của đoạn video khiến Phong Kỳ nhận ra rằng Tiểu Hắc rất có thể là một chiến binh siêu cấp linh năng do Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ phát triển.

Nhưng đâu đó vẫn có những vấn đề không thể giải thích được.

Đầu tiên, tại sao Tiểu Hắc lại đuổi theo hắn? Và tại sao có thể xác định vị trí của hắn một cách chính xác.

Theo thông tin của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, thì hắn đã bị ám sát, vậy tại sao lại còn cử Tiểu Hắc truy lùng hắn.

Câu trả lời chỉ có thể là mệnh lệnh trong bối cảnh của Tiểu Hắc chính là xóa sổ tất cả con người, vì vậy nó đã tỉnh dậy sau một giấc ngủ sâu sau khi cảm nhận được hơi thở của con người và bắt đầu truy lùng hắn.

Nhưng giải thích như vậy là quá phiến diện.

Mặc dù Giác Hút là một bản sao, nhưng nó cũng được tính là một con người, tại sao Tiểu Hắc không truy sát nó?

Chẳng lẽ lúc Giác Hút được khảm phù văn tinh thạch kia thì không còn là người, cho nên không ở trong phạm vi cảm giác của Tiểu Hắc?

[Nếu vậy thì giải thích này càng thêm không khả thi. Thực chất nếu so sánh ra, ta cảm thấy Giác Hút kia so với ngươi còn giống người hơn. Nó vừa được cài một viên đá phù văn tinh thạch, bản chất lại còn là một bản sao, ngươi nhìn lại ngươi xem, có bao nhiêu phần là giống người?]

Nghe những lời này, hắn bèn nhìn xuống xem xét bộ dạng của mình.

Phong Kỳ: …

Hết chương 270.

Chương 271. Thí nghiệm trên trùng nano

Nếu như Giác Hút từ Phù Văn Tinh Thạch mà có được sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa, thì hắn chính là trực tiếp dùng thân thể dung hợp với sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa, so ra thì hắn quả thực là càng không giống người.

Loại trừ vấn đề này, vấn đề thứ hai lại càng không thể giải thích.

Trong một dòng thời gian trước đây đã có một phần giải thích về lai lịch của Tiểu Hắc.

Nói rằng Tiểu Hắc có thể đến từ thành phố Tương Lai, mà thành phố Tương Lai chính là thành phố nơi Viện nghiên cứu khoa học tọa lạc.

Nguyên nhân thành phố này bị hủy diệt, trong suy đoán của người tương lai có thể liên quan rất lớn đến Tiểu Hắc.

Tại sao Viện nghiên cứu khoa học lại điều khiển Tiểu Hắc hủy diệt thành phố mà chính họ đã kiểm soát chặt chẽ, thậm chí cả căn cứ của chính họ là "Viện nghiên cứu khoa học" cũng không thoát.

Điều này cũng giống như việc chưa diệt được loài người, đã tự cho nổ tung nhà mình trước.

Đáng lẽ có một siêu vũ khí như Tiểu Hắc thì nên phái nó đến các thành phố khác phá hoại mới phải.

[Vậy nên có khả năng là sau khi Tiểu Hắc được nghiên cứu phát triển đã mất kiểm soát không? Sau đó tàn sát tất cả sinh

mạng trong thành phố Tương Lai và phá hủy toàn bộ thành phố, điều này cũng giải thích tại sao Tiểu Hắc lại giết cả Sinh Vật Trận Địa.]

"Không rõ, không loại trừ, có khả năng."

Vấn đề thứ ba là, tại sao những Sinh Vật Trận Địa vô thức lại đều mang lòng thù hận sâu sắc với Tiểu Hắc.

Lúc trước hắn đã lợi dụng điểm này, để nhiều Sinh Vật Trận Địa đóng vai trò như bộ hẹn giờ của hắn, kéo dài thời gian hắn lưu lại trong mộng cảnh.

Bây giờ lai lịch của Tiểu Hắc đã được làm rõ, nhưng sự thật về Tiểu Hắc vẫn là một ẩn số.

Để làm rõ sự thật, hắn tiếp tục xem nội dung video về sau.

Trong video, một lão già tóc bạc mặc đồng phục nghiên cứu viên màu đỏ thẫm nhìn vào ống kính, giọng điệu nghiêm túc nói:

"Tiếp theo, tôi sẽ tiến hành các chỉ tiêu kiểm tra đối với linh năng nano trùng."

"Đầu tiên là thí nghiệm nạp linh khí."

Giọng lão già vừa dứt, hình ảnh chuyển sang linh năng nano trùng, một giọt chất lỏng màu vàng nhỏ xuống phủ lên bề mặt linh năng nano trùng.

Một cảnh tượng kinh hoàng xảy ra, giọt linh dịch này bị nuốt chửng với tốc độ cực nhanh.

Tiếp theo tiếp tục nhỏ linh dịch, bắt đầu tăng cường kiểm tra giới hạn hấp thụ linh khí của linh năng nano trùng.

Nhưng bất kể nhỏ bao nhiêu linh dịch, linh năng nano trùng đều có thể nuốt chửng.

Khi giọt linh dịch thứ 68 được hấp thụ, các đường vân trên lưng linh năng nano trùng gợn sóng màu vàng, ngay sau đó hình ảnh rung chuyển dữ dội, xuất hiện vài vết nứt nhỏ gần linh năng nano trùng.

Lúc này hình ảnh chuyển sang lão già tóc bạc.

"Thí nghiệm không thể tiếp tục tiến hành, lượng linh dịch lần này là 50 mililit, nếu để linh năng nano trùng tiếp tục nuốt năng lượng, thực lực của nó cũng không ngừng tăng lên, rất có thể sẽ thoát khỏi sự trói buộc của trường lực mà chạy trốn, chỉ có thể buộc phải từ bỏ."

50 mililit?

Nghe xong lời này, Phong Kỳ ngây người.

Linh năng nano trùng thế mà có thể nuốt năng lượng lớn hơn thể tích của nó năm mươi triệu lần, và vẫn chưa đạt đến cực hạn.

Đây là quái vật gì vậy?

[Chẳng trách Tiểu Hắc có thể dễ dàng nuốt chửng viên đạn năng lượng nén mà quái thú trên trời phóng ra, nó được tạo thành từ linh năng nano trùng chẳng khác nào một biển dự trữ linh năng, cho nên bất kỳ hình thức tấn công năng lượng nào cũng đều vô hiệu đối với nó.]

Nghe lời của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đau đầu.

Xem ra muốn đánh bại Tiểu Hắc, còn phải đi một chặng đường dài.

Tiếp theo, lão già của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng lại tiến hành các thí nghiệm kiểm tra khác nhau đối với linh năng nano trùng.

Ví dụ như kiểm tra cường độ chịu áp lực, kiểm tra can nhiễu tinh thần, kiểm tra che chắn cảm ứng.

Kết quả kiểm tra khiến hắn tê cả da đầu.

Nano trùng gần như không có điểm yếu, không chỉ có thể chống chịu thương tổn vật lý, mà còn có thể hấp thụ thương tổn năng lượng ma pháp.

Khả năng quấy nhiễu tinh thần càng vô hiệu đối với linh năng nano trùng vốn là sản phẩm của khoa học kỹ thuật.

Cái chết người nhất là quấy nhiễu điện tử, chắn sóng cũng vô hiệu đối với nó.

Nói cách khác, Tiểu Hắc không có bất kỳ nhược điểm nào, có thể nói là vô giải.

Hết chương 271.

Chương 272. Ta là Chu Bách Xương

Cuối video, lão già nhìn vào màn hình nói:

"Phong Kỳ, nếu ngươi có thể xem được đoạn video này, ta biết tâm trạng của ngươi nhất định rất phức tạp, nhưng không phải không có cách giải quyết Tiểu Hắc, chỉ cần ngươi can thiệp vào dòng thời gian, trước khi Tiểu Hắc ra đời thì phá hủy Viện nghiên cứu khoa học, như vậy có thể ngăn chặn Tiểu Hắc ra đời từ gốc rễ, đây có lẽ là cách duy nhất."

"Ngoài ra phải nói rõ một điểm, ta đoán rằng lai lịch của Tiểu Hắc không đơn giản như vậy, sau nhiều năm tranh đấu ngấm ngầm, chúng ta cũng hiểu khá rõ về Viện nghiên cứu khoa học, nếu chúng có siêu vũ khí như Tiểu Hắc thì các thành phố lớn đã sớm thất thủ."

"Mà vật liệu chế tạo linh năng nano trùng cũng là thứ chúng ta chưa từng thấy, những vật liệu này không tồn tại trong bất kỳ lĩnh vực nào đã biết, cho nên rất có khả năng là đến từ nơi mà ngươi nói… Thông Thiên Lộ."

"Còn về việc Thông Thiên Lộ ở đâu, có phải là thế giới bóng tối mà chúng ta nhận thức hay không, tất cả những điều này đều không thể biết được, những cường giả mà chúng ta đưa đến thế giới bóng tối đều không có ngoại lệ, không có ai trở về, cũng không thể liên lạc với chúng ta qua không gian, kế hoạch thâm nhập của chúng ta gần như thất bại."

"Tất cả những câu trả lời này, có lẽ chỉ có Mộ Trảo bí ẩn mới có thể giúp ngươi."

Cuối hình ảnh, lão già mỉm cười nhìn vào ống kính nói:

“Phong Kỳ, ngươi không đơn độc, chúng ta đều là đồng hành của ngươi, về sau mỗi dòng thời gian chúng ta đều sẽ sát cánh chiến đấu cùng ngươi, loài người nhất định sẽ thắng.”

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ tràn ngập sự ấm áp.

Tắt video, hắn không lãng phí thời gian, lập tức bắt đầu tìm kiếm tài khoản quyền hạn.

Mở video được ghim lên đầu, một người đàn ông uy nghiêm mặc đồng phục màu xanh xuất hiện trên màn hình.

“Đoạn video này được giữ lại đặc biệt cho ngươi, Phong Kỳ.”

“Đầu tiên ta xin tự giới thiệu, ta là viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, Chúc Bạch Xướng.”

“Về chuyện tài khoản quyền hạn, thật sự xin lỗi, chúng ta không thể làm gì được, hiện tại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trong mắt thế giới bên ngoài là thế lực phản động, không thể tiếp xúc với họ được, hậu quả của việc lộ diện trực tiếp chính là bị các thế lực vây đánh, chúng ta chỉ có thể trốn trong căn cứ bí mật để sống tạm, cẩn thận thu thập thông tin bên ngoài.”

“Tài khoản cư dân trong Khu tránh nạn Tinh Thành, một người chỉ có thể có một tài khoản, mỗi cư dân đều có số hiệu quyền hạn riêng, chúng ta không thể xâm nhập vào đó, vì thế đã mất đi ba người đồng hành, về chuyện này ta cảm thấy rất xin lỗi.”

Nói xong, trên mặt người đàn ông lộ ra vẻ áy náy, sau đó tiếp tục nói:

“Bây giờ ta có ba tin tức muốn nói cho ngươi biết.”

“Tin tức thứ nhất, để hoàn thành kế hoạch não trong bình mà ngươi nói, chúng ta đã triển khai nghiên cứu về phương diện này, hiện tại đã nghiên cứu ra được loại bình chứa đặc biệt có thể bảo quản não của ngươi, trong nghiên cứu về chất hoạt tính cũng có tiến triển lớn, có lẽ lần sau khi ngươi xuyên qua dòng thời gian có thể chọn bảo quản não của mình trong căn cứ bí mật, tự mình đọc thông tin ký ức.”

“Tin tức thứ hai, trong quá trình điều tra Tiểu Hắc sau này, chúng ta phát hiện ra rằng sự đặc biệt của Tiểu Hắc không chỉ đơn giản là linh năng nano trùng.”

“Trên thực tế, ở hình thái tụ hợp, nó đã trở thành một dạng sinh vật hoàn toàn mới, cũng có thể gọi là Sinh Vật Trận Địa, không chỉ đơn giản là tổ hợp do vô số linh năng nano trùng tụ hợp lại.”

“Trong quá trình nghiên cứu sau này, chúng ta còn phát hiện ra rằng, trên thực tế, Tiểu Hắc không chỉ có hai hình thái là sương mù và thực thể, mặt sau của mỗi linh năng nano trùng đều có ba Tọa Độ Năng Lượng bí ẩn, nó thường xuyên chuyển đổi qua lại giữa nút thứ nhất và nút thứ hai, tức là chuyển đổi giữa thực thể và sương mù, nhưng hình thái thứ ba chưa từng được mở ra, có lẽ sau khi mở ra hình thái thứ ba, thực lực của Tiểu Hắc mới có thể được thể hiện hoàn toàn.”

Nói đến đây, người đàn ông uy nghiêm trong hình ảnh dừng lại một chút, sau đó nói:

“Chết tiệt, cũng không biết Viện nghiên cứu khoa học đã nghiên cứu ra Tiểu Hắc bằng cách nào, nếu loài người chúng ta có thể nắm được kỹ thuật nghiên cứu Tiểu Hắc, và có thể khống chế nó, thì có lẽ loài người chúng ta có thể giành chiến thắng trong cuộc chiến dài chống lại sự xâm lược của lĩnh vực.”

“Có lẽ ngươi có thể bắt đầu từ phương diện này, tìm cách lấy được kỹ thuật nghiên cứu Tiểu Hắc của Viện nghiên cứu khoa học… nhưng ta luôn cảm thấy kỹ thuật này là điều cấm kỵ, Viện nghiên cứu khoa học đã bị phá hủy, có lẽ chính là do Tiểu Hắc làm.”

“Thứ này sau khi ra đời dường như không thể kiểm soát được, cả Sinh Vật Trận Địa lẫn loài người đều là mục tiêu săn đuổi của nó.”

Hết chương 272.

Chương 273. Tin nhắn từ Úy Vi

Xem xong video, hắn lập tức cảm thấy vô cùng tò mò, Úy Vi cuối cùng đã chuẩn bị món quà gì cho hắn.

Lúc này, trong lòng hắn lại nảy sinh một nghi vấn.

Những người trong căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã đi đâu?

Nếu trốn trong căn cứ bí mật thì lẽ ra họ có thể tránh được ngày tận thế, nếu không thì ở đây cũng phải có thi thể của những nhân viên Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng còn sót lại chứ.

Nhưng tại sao ở đây lại chẳng có gì, chẳng lẽ khi ngày tận thế đến, tất cả mọi người đều đi tham chiến trận chiến cuối cùng?

Mang theo nghi vấn, hắn bắt đầu tìm kiếm thông tin về phương diện này.

Nhưng sau một hồi tìm kiếm, hắn phát hiện trong cơ sở dữ liệu không có bất kỳ thông tin nào về phương diện này.

Cứ như thể ngày hôm trước vẫn còn tốt đẹp, đột nhiên tất cả mọi người đều bốc hơi khỏi thế gian, thậm chí không kịp để lại cho hắn bất kỳ thông tin nào.

Điều này khiến hắn vô cùng tò mò, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì vào thời khắc trước khi loài người diệt vong.

“Lời Tự Thuật, ngươi nghĩ sao?”

[Đừng có nghĩ nữa, ta đã nghĩ đến mức hói đầu mà vẫn không hiểu cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, ta lại không chứng

kiến thời khắc trước ngày tận thế cuối cùng như thế nào, trận chiến cuối cùng mà ta nhìn thấy chính là đoạn hình ảnh trong ký ức của Mộ Trảo mà ngươi đã đọc, Mộ Trảo một mình bảo vệ tia sáng cuối cùng của loài người, đồng thời cùng với lĩnh vực bao trùm thế giới, cùng thế giới diệt vong.]

[Nếu ngươi muốn biết cuối cùng đã xảy ra chuyện gì trước ngày diệt vong, chỉ có thể không ngừng sửa đổi lịch sử, trì hoãn thời điểm diệt vong của loài người, sau đó đích thân chứng kiến, thậm chí đích thân tham gia vào trận chiến cuối cùng.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu.

Tiếp theo, hắn nhập hai chữ "Úy Vi" vào thanh tìm kiếm, muốn xem Úy Vi đã để lại cho hắn những thông tin gì.

Nội dung tìm kiếm chuyển hướng, hộp thư được ghim lên đầu tiên hiện ra trong danh sách tìm kiếm.

Mở hộp thư, từng đoạn văn bản và nội dung video được sắp xếp trên màn hình.

1, Tiểu tử thối, việc chế tạo Mộc Tinh nhỏ đã có tiến triển.

Vấn đề duy nhất là Mộc Tinh nhỏ sau khi ra đời căn bản không thể sống lâu, rất dễ chết yểu, có lẽ ngươi nói đúng, không có Phù Văn Tinh Thạch của Mộc Tinh thì ta căn bản không thể tạo ra Mộc Tinh nhỏ được… Cho nên chúng ta định phái người đi cướp thi thể của Mộc Tinh.

7, Đã cướp được.

Bây giờ thi thể của Mộc Tinh đã được chúng ta niêm phong trong phòng số 101.

Còn Phù Văn Tinh Thạch trên người cô ta cũng đã tháo ra, bây giờ chuẩn bị thử cấy ghép vào trong cơ thể Mộc Tinh nhỏ, cũng chính là Giác Hút nhỏ mà ngươi nói, chúc ta may mắn…

Mong chờ mỹ nữ này sẽ chế tạo cho ngươi một vũ khí tuyệt thế.

9, Viên Phù Văn Tinh Thạch màu đỏ thẫm này thật sự quá kỳ diệu, bên trong ẩn chứa sức sống vô tận, sau khi khảm vào cánh tay trái của Mộc Tinh nhỏ, đặc điểm sống của cô ta bắt đầu dần dần chuyển biến, trong quá trình này, cơ thể của cô ta nhanh chóng dung hợp với Phù Văn Tinh Thạch, dần dần đạt đến trạng thái hoàn mỹ.

Không thể tin được, muốn duy trì sự sống của Mộc Tinh nhỏ lại đơn giản đến vậy, chỉ cần một viên Phù Văn Tinh Thạch là xong.

Bây giờ cho ngươi xem trạng thái của Mộc Tinh nhỏ (phụ lục video).

…

Mở video, trong hình là một khoang dinh dưỡng cao ba mét, rộng hai mét, bên trong chứa đầy chất lỏng màu xanh lục nhạt.

Lúc này, Giác Hút rất nhỏ, được khảm Phù Văn Tinh Thạch, đang dang hai chân nhỏ ra sức bơi lội.

So với dáng vẻ hiện tại, Giác Hút trong video rất linh hoạt, đôi mắt cũng không phải màu xám trắng chết chóc, mà tràn đầy sức sống.

“Mộc Tinh nhỏ, nhìn này, cười một cái nào.” Lúc này, giọng nói của Úy Vi truyền đến, ống kính kéo gần vào khoang dinh dưỡng.

Có vẻ như nghe thấy tiếng gọi của Úy Vi, Giác Hút quay đầu nhìn về phía ống kính, trên khuôn mặt non nớt nở nụ cười ngây thơ, sau đó bắt đầu ục ục uống dung dịch dinh dưỡng.

Chưa đầy một lát, dung dịch dinh dưỡng đã bị uống hết hơn nửa.

Thấy cảnh này, Úy Vi buông công cụ quay phim, bước đến bên khoang dinh dưỡng, nhấn vào nút màu xanh lá cây ở một bên.

Ngay lập tức, ống mềm trên đỉnh khoang dinh dưỡng rung lên, một lượng lớn chất lỏng màu xanh lá cây bắt đầu chảy vào khoang dinh dưỡng, nhanh chóng đổ đầy bên trong một lần nữa.

Quay trở lại trước ống kính, Úy Vi vén lọn tóc xanh trên trán ra sau tai, thở dài bất lực:

“Nuôi không nổi nữa rồi, Mộc Tinh nhỏ ăn nhiều quá, đây đã là lần thứ tám bơm dung dịch dinh dưỡng trong ngày rồi.

Hết chương 273.

Chương 274. Món quà của Úy Vi (1)

Tài nguyên trong căn cứ vốn đã khan hiếm, từ hôm nay trở đi, ta định bắt đầu cho cô ta ăn kiêng, con gái nên ăn ít thôi, ăn béo rồi sau này gả không được thì phải làm sao, ta cũng là vì nghĩ cho cô ta."

Phong Kỳ: …

Nghe những lời này, hắn cảm thấy không nói nên lời.

Hắn muốn biết khi nói những lời này, Úy Vi có tin không.

Sau đó, hắn tiếp tục xem nội dung tin nhắn tiếp theo.

36, Nghiên cứu về Mộc Tinh nhỏ đã kết thúc, tiếp theo, ta định bắt đầu nghiên cứu về phương diện kéo dài tuổi thọ, ta hy vọng tất cả mọi người trong viện nghiên cứu đều có thể trường thọ như ta.

Liên tục chứng kiến bạn già qua đời, cô đơn quá QVQ.

62, Đã xác định được hướng và mục tiêu nghiên cứu, đó chính là "Tôm hùm."

Bỏ qua hệ thống tu luyện, chỉ xét về góc độ sinh học, nếu tôm hùm không bị bắt, không bị đói chết, không bị bệnh, chúng gần như có thể trường sinh bất tử và phát triển vô hạn.

Bất kỳ sinh vật nào cũng có vòng đời.

Con người sau khi ra đời sẽ liên tục phát triển trong giai đoạn đầu tiên, sau đó bước vào giai đoạn thứ hai là trưởng thành, tiếp theo là ngừng phát triển và bước vào giai đoạn suy lão, cuối cùng là đến hồi kết của cuộc đời.

Điều này là do các tế bào trong cơ thể con người sẽ liên tục phân chia và sao chép trong quá trình phát triển nhưng hầu hết các tế bào chỉ có thể sao chép khoảng 40-70 lần, sau khi đạt đến giới hạn sẽ không còn tự sao chép nữa, bắt đầu tẩu hướng suy lão.

Điều này là do trong DNA của con người có một đầu mút, đầu mút này có thể ngăn chặn thông tin bị rối loạn trong quá trình sao chép DNA nhưng mỗi lần tế bào sao chép, đầu mút sẽ bị tổn thương.

Khi đầu mút bị mài mòn đến một mức độ nhất định, nó sẽ không thể duy trì cấu trúc, tiếp tục sao chép, lúc này con người chỉ có thể tẩu hướng suy lão.

Nhưng tôm hùm là một ngoại lệ, sự phát triển của nó gần như không có giới hạn.

Đầu mút của nó sẽ không bị mài mòn, về mặt lý thuyết có thể sao chép mãi mãi, luôn ở trong giai đoạn phát triển.

Vì vậy, ta định bắt đầu từ tôm hùm, thử tìm hiểu bí mật trường thọ.

78, Thí nghiệm bắt đầu, ta quyết định tạo ra cho tôm hùm một môi trường không có kẻ thù, không có vi khuẩn và có nhiều thức ăn.

Trong thời gian đó, ta cũng sẽ giúp tôm hùm thực hiện các bước lột xác khó khăn nhất, đảm bảo tôm hùm luôn sống để thử tìm hiểu bí mật trường thọ của nó.

83, Về mặt lý thuyết, nếu tôm hùm thực sự có thể phát triển vô hạn thì kích thước của con tôm hùm này có thể tiếp tục phát triển, thậm chí có thể phát triển thành một con quái vật khổng lồ cao hàng trăm mét.

Tất nhiên, nếu thực sự phát triển lớn đến vậy thì nó có thể sẽ bị chính trọng lực của mình đè chết.

Vì vậy, ta đột nhiên nảy ra một ý, không biết có nên cấy Phù Văn Tinh Thạch vào cơ thể tôm hùm để tăng cường thể chất của nó không.

Hừm, như vậy có được coi là đang tạo ra một loại Sinh Vật Trận Địa mới không.

Trước đây là Rune Transformer, lần này là tôm hùm cải tạo bằng phù văn… Quả nhiên mỹ nhân này là một thiên tài, ha ha ha.

194, Tôm hùm đã trải qua 479 lần lột xác, trọng lượng đã đạt hơn 400 cân, nhìn Mộc Tinh nhỏ chảy nước miếng, sau này phải để Mộc Tinh nhỏ tránh xa nó ra, nếu không thì một ngày nào đó vật thí nghiệm của ta sẽ bị ăn mất.

QVQ Thật ra ta cũng muốn ăn, nhớ ngày còn sống trên mặt đất, có tôm hùm cay ăn.

208, Trọng lượng tăng khiến "Mala" (ta đặt tên cho nó) không chịu nổi nữa, ta quyết định cấy Phù Văn Tinh Thạch của trăn gấm vào nó, hy vọng nó có thể vượt qua.

Nếu không vượt qua được… Ta có thể ăn năm cân.

211, Thí nghiệm cấy phù văn đã thành công, Phù Văn Tinh Thạch đã bắt đầu dung hợp với Mala.

Dù sao thì ta cũng là người đích thân ra tay, là người tiên phong trong kế hoạch cải tạo phù văn trên toàn thế giới, lúc này ta chỉ muốn hét lớn một câu, còn ai nữa!

233, Dưới sự gia trì của tinh thạch phù văn, Mala ngày càng lớn, thân hình cũng ngày càng to, ta chỉ có thể chuyển nó đến phòng thí nghiệm số 203, tiếp theo là chờ đợi nó tiếp tục phát triển, định kỳ lấy mẫu để nghiên cứu.

Nhìn thân hình ngày càng béo múp của nó, nước miếng không tự chủ được chảy xuống, thơm quá.

258, Phát hiện ra hướng nghiên cứu này có lẽ là sai lầm, Mala ngày càng lớn nhưng không thể thu được thông tin hữu ích từ nó, mà nó dường như đã hoàn toàn biến thành Sinh Vật Trận Địa, những đặc điểm của tôm hùm trên người nó ngày càng ít… Hay là ăn luôn đi?

482, Ta phát hiện ra mình đang ngày càng già đi, hóa ra ta không phải là trường xuân bất lão, khó chịu quá, mỹ nhân này sắp trở thành bà già xấu xí rồi sao?

Nhưng ta vẫn chưa nghiên cứu ra kỹ thuật trường sinh, phát điên mất.

Hết chương 274.

Chương 275. Món quà của Úy Vi (2)

522, Bà già hôm nay đến tìm ta, ta lập tức bắt lấy bà ta muốn hỏi rõ sự thật về quân phản loạn nhưng bà ta không chịu nói cho ta biết, chỉ dặn dò Mộc Tinh nhỏ vài câu rồi bỏ đi.

579, Bất ngờ xuất hiện lĩnh vực Bạc Nguyệt, xem ra phải thả Mộc Tinh nhỏ ra ngoài, nếu Tinh Thành bị phá hủy, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

603, Vũ khí của ngươi bỏ nhà ra đi, thành công đánh lui trường lực Bạc Nguyệt nhưng cũng bị thương tích đầy mình, ngay cả Phù Văn Tinh Thạch cũng vỡ nát, thương thay cho đứa con của ta.

609, Quả nhiên như ngươi nói, Mộc Tinh nhỏ sau khi mất đi ý thức không muốn quay về nữa, ngay cả khi ta được chấp thuận đích thân ra ngoài tìm cô, cô cũng chỉ thân thiết với ta chứ không chịu đi theo ta.

QVQ, ta làm mất con rồi, khóc một trận để giải tỏa áp lực.

709, Ta ngày càng già yếu, có lẽ không sống được bao nhiêu năm nữa, bà già sao còn chưa đến tìm ta, cho ta thêm chút thời gian nữa.

Ta thực sự muốn sống thêm năm trăm năm nữa!

Ban đầu định ăn Mala trước khi chết nhưng nghĩ lại thôi.

Ta nhớ ngươi từng nói, ngươi giết Sinh Vật Trận Địa có thể có được năng lực thiên phú của Sinh Vật Trận Địa bị giết.

Vì vậy, ta quyết định tặng nó cho ngươi, giết nó xem có thể có được năng lực thiên phú đặc biệt tương tự như "Trường sinh" không.

Trong phòng số 203, ta đã chuẩn bị nguồn năng lượng dồi dào cho Mala, đảm bảo nó có thể sống mãi.

803, Tư duy trở nên chậm chạp, mỗi ngày đều phải tiêm thuốc dinh dưỡng để tỉnh táo, nghiên cứu cũng không thể tiếp tục nữa.

Không còn gì để chơi nữa rồi, mỹ nhân này sắp đến đại hạn, sau này sẽ không quay video cho ngươi xem nữa, vì thực sự quá xấu, sợ phá hỏng hình ảnh oai hùng của mỹ nhân này trong lòng ngươi.

807, Bàn tay đánh máy run rẩy, cảm giác già nua này thật tệ, giống như cả người đều bị bệnh, không có tinh thần.

Ta thấy bây giờ sống chỉ là lãng phí thức ăn trong căn cứ nên ta định vào những giây phút cuối đời ra ngoài xem thử.

Ta đã lâu không ra ngoài rồi, ngay cả khi bị bắt cũng không sao.

808, Đã được chấp thuận, quyết định ra ngoài ăn một bữa tôm hùm cay, tỷ tỷ ta đã không thể chờ đợi thêm được nữa rồi.

809, Đây là tin nhắn cuối cùng ta để lại cho ngươi, ta sắp đi rồi.

Thực ra trước khi ngươi xuất hiện, ta thường cảm thấy mơ hồ về tương lai của loài người.

Sự yếu đuối của chúng ta và sự mạnh mẽ của kẻ thù khiến ta không nhìn thấy hy vọng, vì vậy kế hoạch cứu thế của chúng ta chỉ có thể chọn cách thẩm thấu ngược, chứ không phải giao chiến trực diện.

Nhưng sau khi gặp ngươi, ta bắt đầu tin chắc rằng loài người cuối cùng sẽ giành chiến thắng.

Ta trước đây không bao giờ từ bỏ ước mơ, chỉ là thỉnh thoảng cảm thấy mơ hồ.

Giống như trong đêm tối mò mẫm tìm đường sống nhưng trong lòng vẫn luôn sợ bóng tối, thường mơ hồ không biết có thoát khỏi đêm dài này không.

Lấy mộng làm ngựa, mượn ngọn lửa này của ngươi soi sáng đêm đen mênh mông của ta.

Có ngươi, tương lai đáng mong đợi.

Tiếp tục gánh vác ước mơ của chúng ta, Phong Kỳ đệ đệ, cố lên!

Tôm hùm cay, ta đến đây!

……

Trước khi chuẩn bị rời khỏi căn cứ dưới sự hộ tống của đội trưởng đội hai, ta đột nhiên nghĩ đến một chuyện, lại vội vàng chạy về.

Bổ sung câu cuối cùng, trong phòng ta có gói gia vị, giết "Mala" xong nhớ ăn nhé.

QVQ Một con lớn như vậy, ăn chắc chắn rất ngon.

…

Sau khi đọc tin nhắn của Uý Vi, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến thỏa thuận giữa Mộ Trảo và cô ta.

Phấn đấu vì sự vươn lên của nhân loại suốt đời.

Úy Vi đã làm được.

Tin nhắn có vẻ lạc quan và vui tươi, nhưng hắn có thể tưởng tượng được sự nặng nề và không cam lòng trong lòng

Uý Vi trước khi cô qua đời.

Sau khi đóng hòm thư điện tử, hắn không khỏi thở dài.

Nhưng Phong Kỳ không lãng phí thời gian cho tình cảm, chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm thông tin khác trong cơ sở dữ liệu.

Còn món tôm hùm cay Uý Vi đưa cho hắn thì tạm thời gác lại.

Trên thực tế, hắn cũng đang chờ mong sau khi giết chết con tôm hùm cay kia thì sẽ có được thiên phú gì.

Nhưng dù sao hiện tại trên người hắn còn mang theo Giác Hút, nếu như con tôm hùm cay trong phòng thí nghiệm 203 có tính hung hãn, rất có khả năng sẽ bị Giác Hút đấm chết.

Thịt tôm hùm có thể ăn được, nhưng năng lực thiên phú không đạt được.

[Ngươi có chắc là ngươi có thể ăn nó?]

Nghe Lời Tự Thuật nói lời chế giễu, hắn không khỏi cúi đầu nhìn thân thể Zombie của mình.

Trong đầu hắn chợt hiện lên hình ảnh lúc trước ăn Phù Văn Tinh Thạch màu xanh, những mảnh vỡ rơi lả tả từ trong cơ thể, theo gió bay xa.

“Nếm thử mùi vị cũng được chứ.” Hắn không nhịn được trợn mắt, sau đó hỏi:

“Lời Tự Thuật, bây giờ Tiểu Hắc đến đâu rồi?”

[Hệ thống đang trinh sát, xin chờ một lát… Phát hiện đơn vị mục tiêu “Sát thủ Tiểu Hắc ” đã tiếp cận khu vực của ngươi, chuẩn bị sẵn sàng chưa, em trai?]

Nghe câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn không hề ngạc nhiên.

Hết chương 275.

Chương 276. Giác Hút đấu với Tiểu Hắc

Lần này mặc dù hắn đã rời khỏi Khu tránh nạn Tinh Thành trước nhưng trên đường đi hắn không tìm thấy một "Thiết bị trì hoãn*" nào.

*Thiết bị trì hoãn: là chỉ mấy con Sinh Vật Trận Địa nhân vật chính dùng để ngăn cản Tiểu Hắc.

Tính thời gian, Tiểu Hắc cũng sắp đến gần vị trí hiện tại của hắn rồi.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cúi đầu nhìn xuống Giác Hút đang ngủ say, sau đó lại quay đầu nhìn mấy con quỷ đầu dê ngốc nghếch đứng đằng sau.

Sau khi hiểu được sức mạnh của Tiểu Hắc, hắn không còn hy vọng có thể đánh bại Tiểu Hắc nữa.

Theo lời của viện trưởng cuối cùng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng "Chúc Bạch Xướng", ngoài dạng thực thể và dạng sương mù, Tiểu Hắc còn có một dạng thứ ba vẫn chưa được giải phong.

Sau khi thử nghiệm với côn trùng nano linh năng, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng phán đoán rằng dạng thứ ba của Tiểu Hắc mới là dạng hoàn chỉnh, cũng là dạng đáng sợ nhất.

Vì vậy, muốn đánh bại Tiểu Hắc, chỉ dựa vào Giác Hút và con quỷ đầu dê bị thương nặng thì rõ ràng là không đủ.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức quay người đi về phía cửa thang máy.

Nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, hắn quyết định xuống tầng một của căn cứ ngầm để chờ nó đến.

Nếu chọn tầng hai làm địa điểm chiến đấu, hắn có thể bị ảnh hưởng bởi sóng chiến đấu bất cứ lúc nào, tử vong ngoài ý muốn.

Đến cửa thang máy, hắn nhấn nút thang máy lên, đèn xanh lập tức hiện lên, quét toàn thân.

Sau vài giây chờ đợi, cửa thang máy mở ra, hắn bước vào trong.

Con quỷ đầu dê cũng chen vào thang máy.

Khi cánh cửa kim loại đặc biệt đóng lại rồi mở ra lần nữa, hắn đã đến tầng một của căn cứ ngầm.

Ánh mắt hướng về phía lối vào căn cứ bí mật, hắn bắt đầu chờ Tiểu Hắc xuất hiện.

Khoảng năm phút sau, bóng dáng Tiểu Hắc xuất hiện từ lối vào đường hầm.

Thân hình nó vẫn được bao phủ bởi sương mù đen, mơ hồ có thể thấy một Phù Văn Tinh Thạch méo mó bên trong đang nhấp nháy ánh sáng yếu ớt.

Đây là dạng đầu tiên của Tiểu Hắc, tức là dạng thực thể.

Hắn nhớ mình đã từng bị Tiểu Hắc ở trạng thái thực thể ăn thịt, lúc đó tiếng nhai xương gãy hắn vẫn còn nhớ rõ.

Còn về những hạt sương mù đen bao quanh Tiểu Hắc, hắn cũng đã biết, đó là do vô số côn trùng nano linh năng vô hình tụ hợp lại.

Nhìn Tiểu Hắc đang tiến đến gần, hắn chợt nghĩ.

Nếu nắm được kỹ thuật điều khiển Tiểu Hắc, vậy thì hắn có thể ngang dọc trong mộng cảnh tương lai không?

Đến lúc đó, muốn giết ai thì giết, muốn năng lực thiên phú gì thì có năng lực thiên phú đó.

[Ting, kích hoạt nhiệm vụ ẩn siêu đặc biệt: Kiểm soát Tiểu Hắc, phần thưởng nhiệm vụ: Một Tiểu Hắc có thể đánh có thể sai vặt… Ting, phát hiện thực lực của ký chủ quá yếu, hệ thống tự động từ bỏ nhiệm vụ thay ký chủ và muốn nói với ký chủ một câu: Biết mình biết ta!]

Phong Kỳ:…

Hắn không bất ngờ trước sự chế giễu vô tình của Lời Tự Thuật.

Mỗi khi hắn bước vào trạng thái ảo tưởng, Lời Tự Thuật luôn nhảy ra tấn công tinh thần hắn, khiến hắn nhận ra sự tàn khốc của hiện thực.

Lúc này, Tiểu Hắc chỉ còn cách hắn chưa đầy 30 mét.

Hắn lập tức ôm lấy Giác Hút đang ngủ say, ném về phía Tiểu Hắc, Lời Tự Thuật cũng lên tiếng vào lúc này:

[Lần sau chắc chắn!]

Thân hình Giác Hút lộn nhào trên không trung, đột nhiên mở mắt.

Dường như linh cảm được nguy cơ sắp xảy ra, đôi mắt xám trắng của cô hiện lên những đốm sáng lấp lánh, trong nháy mắt như ngân hà xoay tròn tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Thân hình lắc lư trên không trung, cô nắm chặt nắm đấm, sau đó đấm thẳng vào Tiểu Hắc.

Phép màu đã không xảy ra, Tiểu Hắc lập tức chuyển sang dạng sương mù, sương mù tản ra nhanh chóng bao phủ lấy Giác Hút.

Trận chiến nổ ra ngay lập tức.

Giác Hút bị sương mù đen bao phủ, toàn thân tỏa ra ánh sáng ngọc bích trong suốt, nắm đấm nhỏ liên tục đấm mạnh.

Nhưng sương mù đen không thể bị phá hủy, liên tục co lại và tản ra.

Cảnh tượng này giống hệt như đàn cá trong đại dương trốn tránh kẻ thù săn mồi, nắm đấm của Giác Hút đánh vào chỗ nào, sương mù đen ở chỗ đó sẽ nhanh chóng tản ra, tách rời.

Thoạt nhìn, Giác Hút chiếm ưu thế tấn công tuyệt đối nhưng thực tế Tiểu Hắc không hề bị ảnh hưởng gì.

Trận chiến này có thể kéo dài bao lâu, hoàn toàn phụ thuộc vào việc Giác Hút có thể chống đỡ được bao lâu trong sự tấn công của Tiểu Hắc.

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn con quỷ đầu dê ngốc nghếch đang đứng đằng sau, sau đó chỉ tay về phía Tiểu Hắc:

“Các ngươi… lên giúp.”

Dường như hiểu được ý hắn muốn nói, những con quỷ đầu dê lại đồng loạt lùi lại một bước.

Phong Kỳ:…

Hắn vốn tưởng rằng bây giờ mình đại diện cho thần linh mà quỷ đầu dê tôn thờ, có thể tùy ý sai khiến chúng làm gì nhưng không ngờ chúng vẫn nhát gan như vậy.

Lúc trước, quỷ đầu dê vì muốn bảo vệ tượng thần nên mới chủ động tấn công Tiểu Hắc, hắn nghi ngờ rằng trừ khi hắn bị thương, nếu không quỷ đầu dê sẽ không chủ động khiêu khích Tiểu Hắc.

Không lãng phí thời gian nữa, hắn lập tức đến cửa thang máy, nhấn nút.

Hết chương 276.

Chương 277. Tôm hùm Ma Lạt

Một lát sau, hắn lại trở về tầng hai của căn cứ ngầm.

Giác Hút không có ở bên cạnh, hắn quyết định đến phòng 203 ngay bây giờ, xem thử con tôm hùm cay mà Úy Vi thèm thuồng đã lâu có còn sống hay không.

Nếu bây giờ nó vẫn còn sống thì con tôm hùm cay này ít nhất cũng đã sống được hàng trăm năm rồi.

Không thể tưởng tượng được bây giờ nó to lớn đến mức nào.

Phòng 203 nằm ở phía bên trái của tầng hai, đến cửa phòng, hắn ấn vào thiết bị kiểm tra bên phải cửa kim loại.

Một luồng ánh sáng xanh quét qua, âm thanh tổng hợp điện tử vang lên:

"Xác thực danh tính thành công."

Ngay lập tức, cánh cửa kim loại từ từ thụt vào bên trong bức tường bên phải.

Hiện ra trước mắt hắn là một không gian rộng lớn như sân bóng đá.

Nơi đây dường như là căn phòng chuyên dùng để giam giữ vật thí nghiệm, hai bên được ngăn cách bằng kính trong suốt thành các khu vực khác nhau, chỉ để lại một lối đi ở giữa, bên trong mỗi khu vực phân chia đều còn sót lại xác của nhiều loại sinh vật, có những bộ phận chỉ còn trơ lại xương trắng.

Lúc này, mùi hôi thối khó ngửi ập đến nhưng Phong Kỳ thậm chí còn không nhíu mày, tự động mở trạng thái miễn thương.

[Sức mạnh của thói quen thật đáng sợ.]

Bỏ qua lời trêu chọc của Lời Tự Thuật, ánh mắt hắn đã bị một sinh vật trong khu vực phân chia thu hút.

Đây là một sinh vật khổng lồ toàn thân màu nâu, cơ thể cao tới sáu, bảy mét, hai chiếc càng sắt lớn giống như máy chém, có thể dễ dàng chặt đứt sinh vật ở giữa thân.

Bên cạnh nó, chất đầy những khối năng lượng trong suốt đã bị hút cạn năng lượng.

Việc Ma Lạt (Mala) có thể sống đến bây giờ rõ ràng có liên quan mật thiết đến nguồn dự trữ những khối năng lượng này.

Đi đến gần, trước tấm kính trong suốt còn đặt một màn hình điện tử.

Sau khi lau sạch bụi trên đó, màn hình điện tử nhấp nháy sáng lên, tiếp theo là một màn sáng màu xanh lục xuất hiện trong khu vực nơi ma lạt ở, bắt đầu quét qua quét lại tình trạng của ma lạt.

Một lát sau, thông tin liên quan đến "Ma Lạt" hiện ra trên màn hình điện tử.

Ma Lạt (ngành chân khớp, lớp giáp xác, bộ mười chân)

Đặc điểm dữ liệu (cập nhật phát hiện thời gian thực):

Đặc điểm ngoại hình: Phần đầu ngực tương đối to, lớp vỏ khá cứng và có màu sắc sặc sỡ, phần bụng hình trụ tròn thô, phần lưng và bụng hơi dẹt, phần đầu ngực phát triển, dày và nhiều gai, mép trước giữa có một đôi gai mắt mạnh mẽ, có khoang mang kín, trước khi cải tạo chủ yếu phân cha ở vùng biển nhiệt đới.

Tiến độ cải tạo phù văn: Cấy ghép Phù Văn Tinh Thạch của Đại Lực Mãng vào trán, độ tương thích hợp nhất là 73,765%, đạt được sự tăng cường cơ thể là 876,23%, đánh giá độ tương thích hợp nhất của tinh thể: cao

Thọ: sáu trăm ba mươi tám tuổi

……

Một lần nữa nhìn về phía con tôm hùm cay, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Con vật này có lẽ phải ăn vài bữa mới hết.

Nhưng hiện tại hắn quan tâm hơn là làm thế nào để giết chết nó.

Con tôm hùm cay bây giờ đã là sinh vật phù văn, căn bản không thể dùng từ "Tôm hùm" để hình dung, hơn nữa đã sống hàng trăm năm, chắc chắn có năng lực chiến đấu vô cùng khủng bố.

Có lẽ hắn hoàn toàn không phải là đối thủ.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía con quỷ đầu dê sau lưng.

Bây giờ Huyết Nguyên đã sử dụng trước đó rồi, hắn chỉ có thể trông cậy vào đám quỷ đầu dê sau lưng này.

Nhấn vào một nút trên màn hình điện tử, tấm kính đặc chế ngăn cách từ từ nâng lên, để lộ lối vào có thể đi vào.

Hắn cẩn thận bước vào trong, nhìn về phía con tôm hùm cay.

Nhưng con tôm hùm cay không để ý đến hắn, ngốc nghếch nằm im tại chỗ, dường như đã mất đi ý chí tấn công.

[Đánh giá xong, con vật này có lẽ đã bị nhốt đến ngốc rồi, hắn là không có gì uy hiếp, đánh nó!]

Liếc mắt nhìn về phía sau, xác định đám quỷ đầu dê vẫn đi theo, hắn cũng có thêm chút tự tin.

Lúc này niệm lực xuyên qua cơ thể, hắn túm lấy một con quỷ đầu dê ném về phía con tôm hùm cay.

Con quỷ đầu dê va chạm với xúc tu của con tôm hùm cay, sau đó ngã xuống đất.

Con quỷ đầu dê này rõ ràng bị dọa sợ, vội vàng đứng dậy khỏi mặt đất.

Nhưng ngay khi nó chuẩn bị bước đi, con tôm hùm cay mở mắt, chiếc càng sắt đột nhiên đập xuống con quỷ đầu dê này.

Nhận ra nguy hiểm đang đến gần, toàn thân con quỷ đầu dê bùng cháy ngọn lửa, quay người tung một cú đấm lửa vào chiếc càng sắt.

Ngọn lửa bùng lên trong nháy mắt, ngọn lửa màu xanh lục bám vào chiếc càng sắt và nhanh chóng lan ra toàn thân con tôm hùm cay.

Chiếc càng sắt cũng đập trúng con quỷ đầu dê vào lúc này, máu thịt bắn tung tóe, trong nháy mắt đã chết thảm, khiến Phong Kỳ phải nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng con tôm hùm cay cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết vào lúc này, thân hình bốc cháy ngọn lửa xanh lá cây đè về phía hắn.

Đám quỷ đầu dê vẫn ngốc nghếch đứng đằng sau hắn lúc này cuối cùng cũng ra tay, liên tục ngưng tụ ngọn lửa ném về phía con tôm hùm cay.

Trận chiến nổ ra ngay lập tức.

Nhưng Phong Kỳ lại lặng lẽ lui về phía sau vào lúc này, rời khỏi khu vực cách ly, tiện tay nhấn nút "Đóng" trên màn hình điện tử.

Hết chương 277.

Chương 278. Cách đánh bại Ma Lạt

Cùng với tấm kính đặc chế từ từ hạ xuống, hắn đã mở chế độ quan sát.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, hắn chưa bao giờ có thiện cảm, trong lòng càng không có chút thương xót nào.

Mặc dù đám quỷ đầu dê này đang bảo vệ hắn.

Nhưng bản chất là chúng hiểu lầm rằng mình có liên quan gì đó đến tượng thần được thờ phụng, chúng quan tâm không phải là mình, mà là tượng thần.

Và kể từ khi đám quỷ đầu dê này giáng lâm thế giới của hắn, có lẽ tay chúng đã nhuốm máu của rất nhiều người.

Bây giờ hắn đang lợi dụng đám quỷ đầu dê này, để chúng thay mình chiến đấu với con tôm hùm cay.

Trong khu vực cách ly, ngọn lửa bùng lên, đám quỷ đầu dê và con tôm hùm cay đã bắt đầu cuộc chiến đấu thảm khốc, trong lúc đó tấm kính trong suốt không ngừng phát ra tiếng va chạm nặng nề.

Nhưng không biết tấm kính này được làm bằng chất liệu gì, dù liên tục bị tấn công mạnh nhưng vẫn không xuất hiện vết nứt, chỉ rung lắc dữ dội.

Cuộc chiến bên trong vô cùng ác liệt nhưng nội tâm của Phong Kỳ lại không hề dao động.

Trong lúc xem hắn đã an tâm, mặc dù toàn thân con tôm hùm cay bị ngọn lửa đốt cháy nhưng trong trận chiến, rõ ràng

nó chiếm ưu thế.

Vì vậy, hắn không cần lo lắng con tôm hùm cay sẽ bị đám quỷ đầu dê giết chết.

Nghĩ một lúc, hắn quay người rời khỏi phòng, tìm kiếm một hồi rồi đến căn phòng có dán tên ” Úy Vi .”

Sau khi kiểm tra, hắn bước vào phòng.

Phòng rất bừa bộn, bày biện lộn xộn, căn bản không giống phòng con gái.

Tìm kiếm một hồi, hắn tìm thấy một chiếc hộp kim loại được kết nối với nguồn điện, mở ra thì sương mù bốc lên, bên trong đựng rất nhiều gói gia vị tôm hùm cay, chẳng hạn như mười ba hương, cay tê, tỏi, ngũ vị, ớt ngâm…

Phong Kỳ:…

Trong chiếc hộp kim loại còn có một tấm thẻ kim loại.

Trên đó viết hai dòng chữ:

“Tôi sợ cậu không đánh lại được con tôm hùm cay nên tôi đã trải đầy thiết bị gia nhiệt nhiệt độ cao dưới sàn phòng cách ly nơi con tôm hùm cay ở, cậu có thể dùng màn hình điện tử để làm nóng phòng cách ly, sau đó dùng thiết bị dò tìm sự sống để xác định con tôm hùm cay đã thoi thóp rồi vào đó kết liễu là được.”

“Còn cách rắc gia vị thì càng đơn giản hơn, mỗi phòng cách ly đặc chế đều lắp đặt thiết bị chống cháy, dùng để tự động phun nước dập lửa khi xảy ra hỏa hoạn, tôi đã tắt thiết bị này… Cậu đến phòng 208 đổ gói gia vị vào chỗ giao nhau, sau đó bật thiết bị chống cháy, vòi phun trên đỉnh phòng cách ly sẽ phun gia vị, hoàn hảo!”

Phong Kỳ:…

Hắn không ngờ Úy Vi lại chu toàn đến vậy.

Không những nghĩ đến chuyện hắn có thể không đánh lại được con tôm hùm cay đã sống hàng trăm năm, mà còn nghĩ đến cách lợi dụng thiết bị chống cháy để nhanh chóng rắc gia vị.

[Cô ta chắc chắn không phải nghĩ cho ngươi, chỉ là mỗi ngày nghĩ đến cách ăn tôm hùm cay nên mới lập ra kế hoạch, đây chính là điều đáng sợ của những kẻ háu ăn.]

Phong Kỳ:…

Đến phòng 208, đổ gói gia vị tôm hùm cay vào khu vực vốn dùng để chứa nước, hắn lại quay về phòng 203.

Lúc này, trận chiến đã kết thúc.

Đám quỷ đầu dê đều tử trận, không một ai sống sót, chỉ còn con tôm hùm cay vẫn đang đau đớn vật lộn kêu gào.

Đến trước màn hình điện tử, kéo xuống cuối, hắn tìm thấy mục "Gia nhiệt nhiệt độ cao" màu đỏ.

Sau khi nhấp vào, sàn nhà trong phòng dần chuyển sang màu đỏ, trên màn hình điện tử hiển thị số liệu đo nhiệt độ bên trong.

Con tôm hùm cay đã mệt mỏi không chịu nổi lại tiếp tục vật lộn, đuôi liên tục bật lên, đập vào tấm kính trong suốt khiến nó rung chuyển dữ dội, như thể sắp vỡ tan thành từng mảnh.

Đợi một lúc, con tôm hùm cay cuối cùng cũng không còn vật lộn nữa, hai chiếc râu xanh vô lực rũ xuống.

Lúc này, Phong Kỳ bật chức năng quét trên màn hình điện tử, đèn xanh lá ở trên đỉnh bắt đầu quét con tôm hùm cay.

Vài giây chờ đợi, thông tin hiện ra trên màn hình điện tử.

“Trạng thái sắp chết, số liệu đặc điểm sự sống: 3,5.”

Con số này vẫn đang giảm với tốc độ 0,1 mỗi giây.

Nhận ra con tôm hùm cay sắp chết, hắn vội vàng nhấn nút mở, theo tiếng cửa kính mở ra, hắn lập tức bước vào trong, giơ nắm đấm đập vào con tôm hùm cay.

Cùng lúc đó, một mùi thơm nồng nàn của thịt xông vào mũi.

…

Ngay khi Ma Lạt sắp chết, nắm đấm của Phong Kỳ cuối cùng cũng chạm vào bề mặt cơ thể của nó, hoàn thành việc làm thịt.

Phong Kỳ nhìn thấy cơ thể Ma Lạt sắp chết khẽ run lên, trị số sinh mệnh trên màn hình điện tử bên ngoài nhảy về 0, gợn sóng kiểm trắc sinh mệnh bên dưới biến thành một đường thẳng.

Cùng với mùi thịt xộc thẳng vào mặt, một đám máu tanh nồng nặc nổi lên và thẩm thấu vào cơ thể hắn.

Nó không khỏi khiến cho Phong Kỳ ngạc nhiên mừng rỡ.

Con tôm hùm cay này thực sự mang đến cho hắn 273 điểm khí huyết, đưa khí huyết của hắn lên 852 điểm.

Hết chương 278.

Chương 279. Ước nguyện của Uý Vi

Phong Kỳ: …

“Lời Tự Thuật, ngươi có phát hiện ra vấn đề gì không?”

[Vấn đề gì?]

“Con tôm hùm cay nồng được cấy ghép Phù Văn Tinh Thạch của con trăn lực sĩ, lẽ ra ta nên rút ra được năng lực liên quan đến con trăn lực sĩ mới đúng, tại sao ta lại có được năng lực thiên phú liên quan đến đặc tính của con tôm hùm?”

[Ừm… ta đoán rằng, trong quá trình trưởng thành của tinh thạch phù văn thích nghi với tôm hùm cay nồng, thực tế thì Phù Văn Tinh Thạch cũng đang thích nghi với tôm hùm cay nồng, kết hợp với việc tăng cường đặc tính sinh học của tôm hùm cay nồng, từ đó tạo ra một năng lực hoàn toàn mới, mà năng lực của ngươi là rút ra năng lực tối ưu, cho nên ngươi đã rút ra được năng lực “Tái sinh tế bào” của tôm hùm cay nồng.]

“Có lý, có lẽ là vì lý do này.”

Sau khi đóng bảng thuộc tính, trong lòng hắn bỗng nảy ra một ý nghĩ.

Vậy thì sau này có thể nhờ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng giúp hắn nuôi dưỡng một sinh vật cải tạo phù văn không?

Như vậy có thể đảm bảo rằng mỗi lần hắn tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn đều có thể có được năng lực mới.

Ngoài ra, hắn còn có thể dựa vào việc giết những sinh vật cải tạo phù văn được nuôi dưỡng này để có được nhiều điểm

tiến hóa huyết mạch.

Tất nhiên cũng có thể là nhiều con nhưng làm như vậy thì quá tàn nhẫn.

Dù sao thì nguồn lực trong căn cứ bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng vốn đã không đủ, theo lời Úy Vi thì nuôi một con "Tôm hùm cay nồng" đã rất miễn cưỡng rồi.

Nếu nuôi nhiều con cùng một lúc, có lẽ toàn bộ nhân viên của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đều phải thắt lưng buộc bụng mà sống.

Nhưng nếu kế hoạch này khả thi thì tương đương với việc mỗi lần tiến vào mộng cảnh tương lai sẽ có một con quái vật chờ hắn thu hoạch.

Hơn nữa còn có năng lực thiên phú.

Tiếp tục suy nghĩ theo hướng này, hắn nghĩ đến việc có thể nâng được vật nặng gấp 400 lần trọng lượng cơ thể như kiến và khả năng bật nhảy của bọ chét, v.v.

Côn trùng trong tự nhiên đều là hack.

Ví dụ như kiến, nếu có cùng thể tích, hổ trước kiến chỉ là một đứa trẻ, kiến thậm chí không cần một hiệp là có thể dễ dàng giết chết hổ.

Nếu năng lực của những loài côn trùng này cũng có thể dung hợp với Phù Văn Tinh Thạch và tạo ra đặc tính thiên phú… hắn bỗng cảm thấy như mình đã tìm ra một phương pháp để trở nên mạnh mẽ nhanh chóng.

[Ý tưởng không tệ nhưng ngươi phải hiểu rằng không phải tất cả các sinh vật cải tạo phù văn đều có tuổi thọ dài như tôm hùm cay nồng, càng không có khả năng phát triển vô hạn.]

[Ngươi nói xem làm thế nào để cấy Phù Văn Tinh Thạch vào cơ thể những loài côn trùng này, dù sao thì Phù Văn Tinh

Thạch còn lớn hơn cả cơ thể côn trùng, hơn nữa cấu trúc cơ thể của sinh vật cải tạo phù văn cực kỳ không ổn định, tôm hùm cay nồng chỉ là một trường hợp ngoại lệ.]

Ngươi có thể dùng tôm hùm cay nồng để thử nghiệm xem Sinh Vật Trận Địa bị ngươi giết chết có biến mất khỏi dòng thời gian này không… Ngay cả khi Sinh Vật Trận Địa không xuất hiện nữa sau khi bị ngươi giết chết, ngươi có thể nhờ Úy Vi nuôi một con tôm hùm cay nồng khác nhau cho ngươi mỗi lần, như vậy năng lực tái sinh của ngươi có thể liên tục được nâng cấp, tương đương với việc ngươi nhận được một gói quà nâng cấp "Tái sinh."

[Biết đâu năng lực "Tái sinh tế bào" được nâng cấp đến giai đoạn sau, ngươi có thể đạt được năng lực gần như bất tử, có lẽ ngay cả Tiểu Hắc cũng không thể giết được ngươi.]

"Cuối cùng ngươi cũng đáng tin cậy một lần, ý tưởng không tệ." Phong Kỳ lập tức gật đầu đồng ý.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định hoàn thành "Di nguyện" của Úy Vi, thay bà ta ăn con tôm hùm cay nồng lớn.

[Thật lãng phí thời gian… thôi bỏ đi, nghĩ đến bà lão này trước khi chết vẫn còn nhớ mãi con tôm hùm cay nồng, trong lúc đó còn liên tục nhắc ngươi ăn nó đi, đừng lãng phí… Đã như vậy thì hãy thỏa mãn di nguyện của bà lão đi.]

Leo lên lưng con tôm hùm lớn bốc hơi nghi ngút, hắn nắm lấy râu tôm dùng sức kéo mạnh, kéo đứt đầu tôm hùm cay nồng.

Hết chương 279.

Chương 280. Thịt của tôm hùm Ma Lạt

Ngay lập tức mùi thơm nức mũi của thịt lan tỏa khắp nơi, thịt tôm hùm có sọc trắng lúc này vẫn còn tươi rói, trắng tinh như tuyết, còn ngon hơn cả cá trắng.

Theo thớ thịt xé một miếng tôm nhét vào miệng, thịt tôm dai ngon, nước thịt chảy vào miệng lập tức kích thích sự thèm ăn của hắn.

Phong Kỳ ngày thường không có nhiều sở thích, ăn uống chắc chắn nằm trong top ba.

Nhai xong miếng thịt tôm hùm trong miệng rồi nuốt xuống, hắn lại xé một miếng thịt tôm hùm khác nhét vào miệng.

Hương vị ngọt ngào và tươi ngon của tôm hùm tràn ngập trong mũi, nhai kỹ còn lưu lại hương vị trong miệng, nhai lâu mới có thể cảm nhận được độ dai đặc trưng của thịt tôm hùm.

"Thơm quá."

Phong Kỳ ăn đến cảm động, hắn cảm thấy cả đời này mình chưa từng ăn thứ gì ngon như vậy.

[Dù sao thì con tôm hùm này cũng được coi là Sinh Vật Trận Địa rồi, cơ thể được linh khí gột rửa tự nhiên sẽ trở nên rất ngon, đáng tiếc là lão tử không ăn được, chậc, tại sao lão tử lại chỉ là một hệ thống.]

Bỏ ngoài tai lời phàn nàn của Lời Tự Thuật, hắn đã vào trạng thái ăn uống, tiếp theo hắn bẻ một miếng gạch tôm ở đầu tôm hùm.

Gạch tôm có màu đỏ nhạt, như mỡ đông, khi ăn vào có vị hơi tanh, nhai kỹ thì có vị ngọt đậm đà.

Lưỡi có thể cảm nhận rõ ràng gạch tôm vốn đông đặc đang tan ra trong miệng từng chút một, quá trình phân giải hạt mang lại cho vị giác sự hưởng thụ cực độ.

[Nhớ cho gia vị vào, bà lão nói, phải có vị cay nồng!]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu, sau đó đấm vào lớp vỏ cứng trên lưng con tôm hùm cay nồng.

Chỉ mất vài phút, hắn đã lột bỏ lớp vỏ của tôm hùm cay nồng, trước mắt là thịt tôm tươi ngon màu hồng nhạt, chất thành đống tạo nên sự kích thích thị giác.

Nhảy xuống khỏi lưng tôm hùm cay nồng, hắn đi đến trước màn hình điện tử bên ngoài, khởi động "Thiết bị chống cháy."

Chỉ thấy trên trần phòng cách ly xuất hiện một ống kim loại hình vòi hoa sen, gia vị rải xuống rào rào.

Sau khi nhấn lại nút gia nhiệt, mùi thơm bên trong càng nồng hơn.

Lúc này, hắn bỗng có chút khâm phục Úy Vi.

Ngay cả quá trình rắc gia vị cũng được thiết kế đặc sắc như vậy, có thể tưởng tượng được bà ta có chấp niệm sâu sắc đến mức nào với tôm hùm cay nồng.

Một lát sau, hắn bước vào phòng cách ly trong làn hơi nước bốc lên nghi ngút, rồi nở nụ cười hướng về phía con tôm hùm cay nồng.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ cảm thấy vui vẻ trong mộng cảnh tương lai.

Thịt tôm hùm được thêm gói gia vị cay nồng, hương vị lại biến đổi một lần nữa, mặc dù mất đi vị tươi ngon vốn có

nhưng vị cay nồng cũng khiến hương vị của tôm hùm được thăng hoa đến cực hạn.

Đặc biệt là thịt càng tôm hùm trong suốt sáng bóng, điểm xuyết những chấm gia vị, cắn một miếng, thịt săn chắc vượt qua mọi món ngon, răng theo thớ thịt nghiền nát từng chút một, quá trình nhai khiến hắn cảm thấy vui vẻ.

Lúc này nếu có thêm một chai nước ngọt có ga thì sẽ là sự kết hợp hoàn hảo nhất.

Điều đáng tiếc duy nhất là cơ thể hắn không chứa được đồ vật.

Hoàn toàn vừa ăn vừa rơi vãi nhưng may là hắn có thể nếm được hương vị, nếu không thì chắc chắn đã bỏ lỡ một bữa tiệc ngon của thế gian.

Khi bữa tiệc thịnh soạn kết thúc, hắn vui vẻ rời khỏi phòng cách ly.

Điều đáng tiếc duy nhất là không thể mang "Tôm hùm cay nồng" về hiện thực.

Nếu không thì hắn chắc chắn sẽ gọi Úy Vi đến ăn một bữa, thỏa mãn cơn thèm ăn của bà ta, đến lúc đó sẽ gọi thêm Mộc Tinh và Lâm Nhiễm, cũng như học sinh của mình, để lan tỏa niềm vui.

Còn thịt của Sinh Vật Trận Địa chắc chắn sẽ đi kèm với năng lượng dồi dào.

Ăn một bữa này, biết đâu còn có thể giúp hắn lấp đầy một lần thanh tiến trình năng lượng.

Tất nhiên hắn cũng chỉ nghĩ vậy thôi, nếu thực sự có thể mang những thứ trong mộng cảnh tương lai về hiện thực, trước tiên hắn phải cân nhắc sao chép những thứ trong cơ sở dữ liệu trở lại.

Cảm thấy thỏa mãn, hắn lại đến trước cơ sở dữ liệu.

Sau khi mở thanh tìm kiếm, hắn nhập tên mình vào.

Đợi vài giây, thông tin liên quan hiện ra trên màn hình.

Hầu hết các thông tin đều là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thảo luận về hắn.

Ví dụ như làm thế nào để sử dụng khả năng đi xuyên mộng cảnh tương lai, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã cùng nhau đưa ra rất nhiều lựa chọn.

Ví dụ như gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, đánh cắp thông tin công nghệ tạo ra Tiểu Hắc.

Hoặc như gia nhập Quân đội Bình minh, đi tìm hiểu nguyên nhân Mộc Tinh tàn sát thành phố, đồng thời tiếp xúc với Mộ Trảo để thử tìm hiểu bí mật của cô ta.

Hoặc là không tiến hành bất kỳ nghiên cứu nào, ẩn mình đi để chứng kiến lịch sử, tìm hiểu sự thật.

Nhiều kế hoạch được thảo luận trong danh sách thực ra hắn đã nghĩ đến.

Nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rõ ràng không cân nhắc đến một vấn đề.

Hắn luôn vì nhiều lý do khác nhau mà "Chết yểu", rất nhiều kế hoạch cần tuổi thọ để thực hiện, không phải hắn không muốn thử, mà là không thể thử.

Hết chương 280.

Chương 281. Tưởng tượng tương lai

Hắn cũng muốn sống đủ lâu nhưng thời điểm chết hoàn toàn là vấn đề huyền học.

Giống như trong bóng tối có thứ gì đó giống như phần mềm diệt vi-rút đang kìm hãm tuổi thọ của hắn, nhận ra sự tồn tại của hắn sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ dòng thời gian nên nhân hắn còn trẻ mà xóa bỏ hắn.

Và mỗi lần trở về hiện thực từ mộng cảnh tương lai, dòng thời gian tương lai chắc chắn cũng sẽ thay đổi, tóm lại là mọi mặt đều tràn ngập nhiều yếu tố không chắc chắn.

Hắn cảm thấy mình phải tự mình kiểm soát hướng đi của dòng thời gian tương lai.

Đối với hướng phát triển tương lai của nhân loại, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đưa ra nhiều đề xuất.

Trong đó, nhiều kế hoạch thảo luận đều thể hiện rõ mong muốn hắn tiếp tục phát triển tu luyện học, không mang về kiến thức khoa học kỹ thuật.

Bởi vì kiến thức khoa học kỹ thuật cuối cùng sẽ chảy vào Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Cây công nghệ càng cao, Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật càng mạnh, điều này tuyệt đối không phải là chuyện tốt đối với sự phát triển của nhân loại, biết đâu Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật sẽ lợi dụng những công nghệ kỹ thuật này để gây ra nhiều tổn hại hơn cho nhân loại.

Nhưng cuối cùng của cuộc họp cũng chỉ ra một điểm.

Sự phát triển của khoa học kỹ thuật không phải là không khả thi, vấn đề duy nhất là trước tiên phải phá hủy Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, như vậy thì khoa học kỹ thuật mà nhân loại phát triển ra đều sẽ thuộc về chính mình.

Ngoài ra, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng hết sức đề xuất các công nghệ về mặt khoa học sinh học.

Ví dụ như công nghệ chiến binh gen, trường thọ, nhân bản vô tính, v.v.

Thậm chí có người trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn đưa ra ý tưởng kết hợp các đặc điểm của từng Sinh Vật Trận Địa để tạo ra một loại "Sinh vật ghép."

Công nghệ này cần hắn từng bước thu thập kiến thức mới nhất, mất vài nghìn năm để thúc đẩy.

Sinh vật ghép trong tưởng tượng có thể cấy ghép hậu duệ vào cơ thể của các Sinh Vật Trận Địa khác.

Khiến cho con non của sinh vật ghép hấp thụ dinh dưỡng trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa để lớn lên, cuối cùng phá vỡ cơ thể mà ra ngoài, sinh vật ghép được sinh ra có thể có được năng lực của vật chủ.

Chỉ cần sinh vật ghép liên tục sinh sôi thì có thể liên tục có được năng lực mới của Sinh Vật Trận Địa.

Sức mạnh của mỗi thế hệ sinh vật ghép đều sẽ được nâng cao đáng kể.

Nếu thực sự tạo ra được sinh vật ghép, đồng thời có thể khống chế được chúng thì nhân loại tương đương với việc sở hữu một loại vũ khí sinh học siêu cấp.

Nhưng kế hoạch này cũng có rất nhiều tiếng phản đối.

Phe phản đối cho rằng trước tiên là không có công nghệ chế tạo sinh vật ghép, thậm chí ngay cả điểm khởi đầu cũng không có, thứ hai là không ngừng kết hợp gen của các Sinh Vật Trận Địa khác nhau rất dễ dẫn đến sụp đổ gen.

Sinh vật ghép sau khi trải qua vài thế hệ sinh sôi sẽ toàn diện sụp đổ tuyệt chủng.

Thứ hai, nếu thực sự có thể tạo ra sinh vật ghép thì một khi mất kiểm soát, nhân loại cũng sẽ phải đón chào một cuộc khủng hoảng mới.

Vì vậy, họ cho rằng ý tưởng về sinh vật ghép hoàn toàn chỉ là ý tưởng viển vông, không có ý nghĩa thúc đẩy gì.

……

Những cuộc thảo luận mở mang trí óc này khiến Phong Kỳ kinh ngạc đến há hốc mồm.

Đặc biệt là sinh vật ghép, khiến hắn nghĩ đến quái vật kinh dị "Alien" trong phim khoa học viễn tưởng trước khi xảy ra đại biến.

Nếu thực sự có thể chế tạo ra loại sinh vật đặc biệt này thì một khi mất đi quyền kiểm soát, đó chắc chắn sẽ là một thảm họa.

Nhân loại có lẽ sẽ giống như tạo vật chủ trong phim, đón chào sự hủy diệt.

Sau khi xem qua những nội dung thảo luận này, hắn phát hiện ra rằng, hóa ra tiềm năng của từng hệ thống phát triển đều rất đáng sợ.

Hắn đã từng tưởng tượng về tương lai của hệ thống khoa học cơ khí và tương lai của hệ thống tu luyện học.

Hai hệ thống phát triển này đều có giới hạn trên rất cao, đều có khả năng vô hạn.

Lần này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thảo luận về hướng phát triển tương lai của công nghệ sinh học, khiến hắn nhìn thấy một tương lai trở thành tạo vật chủ, cũng có tiềm năng vô hạn, giới hạn trên cực cao.

Nếu có thể, hắn muốn nhân loại phát triển toàn diện các hệ thống.

Đến lúc đó nhân loại có phi thuyền, Đại La, Tạo vật chủ…… hắn không tin nhân loại còn không chiến thắng được xâm lược của lĩnh vực.

[Ông chủ, tỉnh lại đi, phải đi khuân vác rồi!]

Lời Tự Thuật lúc này lên tiếng, cắt ngang giấc mộng đẹp về sự trỗi dậy của nhân loại của Phong Kỳ.

…

Giác Hút và Tiểu Hắc vẫn đang chiến đấu.

Vách ngăn dày vẫn không ngăn được âm thanh va chạm nặng nề từ lầu trên cho thấy chiến đấu rất ác liệt.

Tiếp tục nhìn xem dữ liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại. Phong Kỳ phát hiện ra có rất nhiều ý tưởng về hướng phát triển trong tương lai.

Tuy nhiên, những ý tưởng này cần tích lũy một lượng lớn kiến thức, rất khó để hoàn thành.

Trước khi có được khả năng ghi nhớ vô hạn, hắn vẫn dự định tập trung vào tu luyện, còn việc phát triển khoa học kỹ thuật, hắn chỉ có thể bắt đầu sau khi "căn bệnh ung thư" của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ được xoá bỏ.

Hết chương 281.

Chương 282. Tin nhắn của Chúc Bạch Xướng(1)

Vì vậy, những dữ liệu công nghệ sinh học quý giá này không hữu ích lắm đối với hắn, vẫn chưa đến lúc cần sử dụng.

Sau khi đóng trang tìm kiếm, hắn suy nghĩ một lúc và nhập tên "Chu Bách Xương", Viện Trưởng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thông tin liên quan ngay lập tức xuất hiện trên màn hình.

Trong số đó, cái trên cùng là một hộp tin nhắn.

Nhấp vào hộp tin nhắn và một lượng lớn thông tin xuất hiện trên màn hình.

1. Khi quyết định giữ lại hộp thư điện tử này, trong lòng tôi có chút mơ hồ, đối với sự xuyên không vô định, tôi vẫn luôn hoài nghi.

Nhưng đối với anh, tôi nguyện lựa chọn tin tưởng.

6. Tôi biết về anh đều từ cô giáo " Úy Vi " của tôi, trong lời kể của cô, anh là người kiên định tin tưởng vào chiến thắng cuối cùng của loài người hơn bất kỳ ai, đây cũng là điểm tôi khâm phục anh nhất.

Tin vào phép màu, bản thân cũng vĩ đại như phép màu vậy.

Cô giáo nói khuyết điểm duy nhất của anh là thiên phú hơi kém một chút, thực ra cô giáo đã sao chép bản sao vô tính của anh.

Cuối cùng, cô giáo đích thân ném nó vào lò hỏa thiêu… vì cô giáo cảm thấy "Bản sao vô tính" có thiên phú rất bình

thường, chỉ ở mức thiên tài bình thường, giữ lại chỉ tốn lương thực trong căn cứ.

Nguyên nhân chính vẫn là cơ thể bản sao vô tính có khuyết tật nghiêm trọng, thường không sống được bao lâu… Tôi hoàn toàn không có ý hạ thấp thiên phú của anh.

13. Hiện tại, kế hoạch thẩm thấu ngược đã gần như thất bại, những chiến sĩ được đưa đến thế giới ngầm đã mất liên lạc với chúng tôi, cũng không trở về.

Toàn thể thành viên Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng rơi vào một thời gian hoang mang, cảm thấy không tìm được phương hướng tương lai.

Mọi thứ đều như anh dự đoán trước khi chết, quỹ đạo vận hành của số phận không hề thay đổi chút nào.

Cảm giác của chúng tôi giống như, dù có cố gắng vùng vẫy thế nào, cũng không chống lại được sự sắp đặt của số phận, mọi thứ đều đã được định sẵn.

Lúc này, cô giáo đưa ra một ý tưởng, sau này Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sẽ lấy anh làm hạt nhân, anh chính là hy vọng và mục tiêu của chúng tôi.

Sống vì anh, nỗ lực vì anh, cũng tin rằng anh có thể dẫn dắt loài người đến chiến thắng cuối cùng.

19. Tin tức mới nhất từ đội trưởng đội một, tổ chức "Bình minh" do Lữ Việt lãnh đạo đã bị dồn vào đường cùng, cho dù Lữ Việt có sức chiến đấu độc lập nhưng dưới sự vây công của viện nghiên cứu khoa học, vẫn không thể thoát khỏi khả năng tử trận.

Thực ra, chúng tôi đã bí mật liên lạc với Lữ Việt, mời anh ấy gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nhưng anh ấy đã từ chối.

Anh ấy nói mình là một chiến sĩ, đã chọn con đường này thì đã chuẩn bị sẵn sàng tử trận, anh ấy thà chết trận oanh liệt, cũng không muốn trốn vào bóng tối để cẩu hoạt.

Cảm thấy anh ấy ngu ngốc nhưng cũng có chút khâm phục khí phách cao thượng mà anh ấy thể hiện khi đối mặt với nghịch cảnh.

38. Gần đây, căn cứ vốn không có nhiều tài nguyên sẽ phải bước vào giai đoạn tiết kiệm trong một thời gian.

Chúng tôi dự định để lại cho tôm hùm Ma Lạt nguồn năng lượng đủ để nó sống hàng trăm năm, ngay cả khi đây chỉ là một phỏng đoán, có lẽ cuối cùng sẽ chẳng thu được gì.

Nhưng chỉ cần thành công, đó chính là một bước tiến, sẽ đưa chúng ta đến gần hơn với thế giới trong mơ.

83. Hôm nay nhận được báo cáo kiểm tra của Tiểu Hắc, thật không thể tin được, Tiểu Hắc lại là côn trùng nano linh năng.

Nhưng viện nghiên cứu khoa học dường như đã mất quyền kiểm soát đối với nó, nếu không thì trên thế giới này sẽ không có bất kỳ thế lực nào có thể sánh được với nó.

Sinh Vật Trận Địa cũng không đoàn kết, nếu có thể kiểm soát được Tiểu Hắc thì thế lực thâm nhập vào viện nghiên cứu khoa học có lẽ sẽ trở thành người chiến thắng cuối cùng.

May thay, dường như Tiểu Hắc đã mất kiểm soát, Thành phố Tương Lai nơi Viện Nghiên cứu Khoa học tọa lạc đã bị phá hủy hoàn toàn, chúng tôi ở Tinh Thành đã cố gắng thu thập rất nhiều thông tin tình báo nhưng vẫn không thể hiểu được chuyện gì đã xảy ra ở Thành phố Tương Lai.

Chúng tôi đoán rằng sự hủy diệt của Thành phố Tương Lai rất có thể liên quan đến Tiểu Hắc.

103. Mỗi tuần chúng tôi sẽ họp một lần, lấy anh làm trọng tâm để thảo luận.

Trong thời gian đó, có rất nhiều đề xuất liên quan đến anh nhưng những đề xuất này không hẳn là hữu ích, nếu anh quay lại đây và có thời gian rảnh, anh có thể xem lại nội dung liên quan.

124. Đã thành công khảm Phù Văn Tinh Thạch và tôm hùm Ma Lạt, quả không hổ danh là cô giáo, thật lợi hại.

Cô ấy đã đưa công nghệ cải tạo phù văn lên một giai đoạn mới.

Hết chương 282.

Chương 283. Tin nhắn của Chúc Bạch Xướng (2)

Có lẽ đây cũng là lý do Mộ Trảo bí ẩn chọn cô ấy, ít nhất về mặt thiên phú, tôi cảm thấy mình kém cô giáo không ít.

Cộng thêm tuổi thọ dài lâu của cô ấy, cô ấy giống như bảo vật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng tôi, không ngừng thúc đẩy sự đổi mới và tiến bộ của công nghệ.

176. Cô giáo ngày càng già yếu, mặc dù lời nói không quan tâm nhưng tôi có thể cảm nhận được sự đấu tranh và không cam lòng trong lòng cô ấy.

Hôm nay tôi đã tiếp quản chức vụ chủ nhiệm bộ phận di truyền và cô giáo cũng đã đưa ra một quyết định, đó là đi xem thế giới bên ngoài một lần nữa.

Tâm trạng phức tạp nhưng chúng tôi vẫn phải tiếp tục tiến lên, không từ bỏ bất kỳ tia hy vọng nào.

Trước khi chia tay, cô giáo đã để lại một đoạn nói về anh.

Cô ấy từng cho rằng, khi một tia sáng chiếu vào bóng tối rồi vội vã rời đi thì tia sáng đó là có tội.

Chỉ khi tia sáng đó chọn ở lại trong bóng tối mãi mãi thì mới là cứu rỗi.

Nhưng sau khi gặp anh, cô ấy không còn kiên trì với quan điểm trước đây nữa.

Bởi vì anh chính là tia sáng đó, tồn tại trong thời gian ngắn ngủi rồi rời đi nhưng ít nhất đã cho chúng tôi nhìn thấy hy vọng.

Bây giờ chúng tôi đang theo đuổi hướng mà tia sáng đó rời đi, tương lai sẽ không còn mơ hồ nữa.

Hy vọng anh sẽ mãi không từ bỏ sự kiên định trong lòng.

204. Hôm nay được thăng chức làm viện trưởng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, gánh nặng trên vai càng nặng nề hơn.

Đột nhiên phát hiện ra rằng tôi đã quen với việc thỉnh thoảng tâm sự với anh trong hộp thư những suy nghĩ chôn giấu trong lòng.

Thật muốn gặp anh.

Đáng tiếc chúng ta mãi mãi không thể gặp nhau, vì chúng ta không cùng thời đại.

Trong những ngày tháng anh tỏa sáng rực rỡ, tôi vẫn chưa ra đời, trong những ngày tháng anh biến mất rồi trở về, có lẽ tôi đã sớm hóa thành một nắm đất vàng.

Tôi thông qua lịch sử để đọc cuộc đời anh, anh cũng thông qua lịch sử và hộp thư để đọc cuộc đời tôi.

Ha ha ha, thật thú vị.

221. Phát hiện ra rằng mình cũng đang già đi từng chút một, hiệu quả kéo dài tuổi thọ của gen đối với tôi ngày càng yếu.

Chúng tôi đã để lại rất nhiều công nghệ cho anh.

Nhưng chúng tôi cũng biết rằng anh có thể không sử dụng được những công nghệ này.

254.

Hôm nay lại tiễn một cụ già trong căn cứ, nhìn vào gương thấy mình đã hai bên tóc bạc, lòng cảm thấy xúc động.

Thời gian trôi qua nhưng chúng tôi vẫn không thể quên.

Trên con đường này, thời gian đã làm già đi dung nhan, kinh nghiệm đã làm trưởng thành trí tuệ, chỉ có sự kiên định trong lòng là không lay chuyển.

May mắn có anh, để nửa đời sau của chúng ta không trôi qua trong mơ hồ.

298. Đột nhiên nghĩ đến việc liệu cô giáo có đang lừa dối chúng tôi không.

Thực ra căn bản không có Phong Kỳ nào liên tục xuyên không gian thời gian để cứu thế giới.

Tất cả chỉ là một lời nói dối thiện ý mà cô giáo để lại trước khi ra đi, mục đích là để chúng tôi sống với hy vọng, không phải trải qua quãng đời còn lại trong hoang mang.

Nhưng ngay cả khi anh là giả thì bây giờ anh cũng đã trở thành thật.

Bởi vì tất cả mọi người đều tin vào sự tồn tại của anh, cũng kiên định cho rằng anh vẫn luôn tồn tại.

320. Mỗi ngày đều ho ra máu, giống như cô giáo chỉ có thể dùng kim gen để kéo dài mạng sống.

May mắn là tôi đã bồi dưỡng được một người kế nhiệm mới, tính cách của cô ấy rất giống cô giáo, những suy nghĩ tinh tế luôn giấu trong lòng, thể hiện ra bên ngoài mãi mãi là một mặt trời.

Tôi quyết định gần đây sẽ giao quyền cho cô ấy, để cô ấy tiếp tục dẫn dắt tương lai của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cuối cùng sự lựa chọn của tôi có lẽ sẽ giống như cô giáo, trước khi lâm chung đi xem thế giới bên ngoài một lần.

Mặc dù thế giới này đã trở nên tan hoang nhưng dù sao cũng là quê hương của chúng ta.

Thực ra trong căn cứ có rất nhiều đứa trẻ khao khát thế giới bên ngoài, chúng sinh ra đã ở trong căn cứ, đối với thế giới bên ngoài chỉ biết qua hình ảnh, video và lời kể của chúng tôi.

Tương lai như vậy có phải rất đáng buồn không.

Cũng chỉ có anh mới có thể thay đổi tất cả những điều này, tự tay xây dựng một tương lai lý tưởng của chúng ta.

376.

Quyết định rời đi, đây sẽ là lời nhắn cuối cùng tôi để lại cho anh.

Phong Kỳ, cứ mạnh dạn tiến về phía trước, chúng tôi sẽ bảo vệ anh tiến lên.

Con đường phía trước còn dài, cuối cùng sẽ có ngày quay về.

Hương vị còn lại đắng chát, cuối cùng sẽ có ngày ngọt ngào.

……

Xem xong lời nhắn của Chúc Bạch Xướng, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Hết chương 283.

Chương 284. Dư vị đắng chát, cuối cùng cũng có ngọt ngào

Lật xem tin nhắn, giống như đang đọc lại những chua, cay, đắng, ngọt trong quá trình trưởng thành của một người.

Từ một chàng trai trẻ đầy nhiệt huyết, ấp ủ ước mơ từng bước trưởng thành.

Sau khi mất đi sự che chở của cô giáo, anh mò mẫm tiến lên, gánh nặng trên vai cũng ngày càng nặng, cuối cùng gánh vác trách nhiệm nặng nề, trở thành viện trưởng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Suy nghĩ cũng ngày càng trưởng thành trong quá trình trưởng thành, sự kiên định trong lòng cũng từng có lúc lung lay, nghi ngờ căn bản không có Phong Kỳ nào có thể xuyên không gian thời gian.

Tất cả chỉ là lời nói dối thiện ý của cô giáo.

Nhưng cuối cùng anh vẫn vượt qua được sự mơ hồ trong lòng, một lần nữa tin rằng thế giới này có ánh sáng.

Cho đến khi hai bên tóc bạc, tuổi già sức yếu.

Anh bỗng nhiên nhìn lại cuộc đời mình, cuối cùng quyết định giống như cô giáo, về lại mặt đất ngắm nhìn thế giới một lần nữa.

Đi xem lại thế giới quê hương một lần nữa, rồi đứng trong hoàng hôn đón nhận dấu chấm câu cuối cùng của chương đời.

Trong tiếng thở dài, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Nhưng hắn nhanh chóng lấy lại sự kiên định.

Giống như Chúc Bạch Xướng đã nói cuối cùng, con đường phía trước còn dài, cuối cùng sẽ có ngày quay về, hương vị còn lại đắng chát, cuối cùng sẽ có ngày ngọt ngào.

Con đường này, hắn vẫn phải tiếp tục đi.

Không đạt được mục đích thì không bỏ cuộc.

Từ lúc đầu vì ước mơ của mình, hắn phát hiện ra rằng một đường đi tới hắn đã gánh trên vai ước mơ của rất nhiều người.

Con đường cứu thế dài đằng đẵng này, hắn không cô đơn.

Dù không cùng thời đại nhưng bọn họ vẫn là đồng hành, ánh sáng cuối cùng trước khi cháy hết mình đã soi sáng hướng đi của hắn.

[Chính vì trong nhân loại có những người tiên phong sẵn sàng hy sinh cống hiến như vậy nên ta vẫn luôn kiên định tin rằng ngươi có thể cứu thế giới, nghênh đón thời đại thịnh thế rực rỡ. Đừng chê con đường phía trước gập ghềnh, con đường theo đuổi ước mơ vốn quanh co khúc khuỷu.]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn gật đầu.

Cất đi cảm xúc dâng trào trong lòng, hắn quay người đi về phía cửa thang máy.

Tiếp theo hắn định trở về Khu tránh nạn Tinh Thành, đi xem tài liệu hệ thống tu luyện, từ đó thúc đẩy sự phát triển của hệ thống học tu luyện của nhân loại.

Bây giờ đã xác định rõ thế lực ngầm.

Trở về hiện thực hắn cũng sẽ triển khai hành động chống lại Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nếu có thể nhổ tận gốc thì tương đương với việc chướng ngại vật trên con đường tiến lên của nhân loại đã bị dỡ bỏ, từ đó bước vào giai đoạn phát triển tốc độ cao.

Đối mặt với trận chiến cuối cùng, việc nâng cao sức mạnh toàn diện của nhân loại trở nên vô cùng quan trọng.

Ví dụ nền văn minh toàn nhân loại như một con người thì Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật cắm rễ trong nền văn minh nhân loại giống như vi-rút, nếu không diệt trừ tận gốc thì dù nhân loại có rèn luyện thế nào cũng không trở nên cường tráng.

Chỉ có giết chết vi-rút thì mỗi lần rèn luyện tiếp theo nền văn minh nhân loại mới càng thêm khỏe mạnh, cường tráng.

Đến cửa thang máy, theo ánh đèn xanh quét qua, cánh cửa kim loại từ từ mở ra.

Bước vào trong, cánh cửa thang máy đóng lại.

Sau vài giây chờ đợi, cảnh tượng hỗn loạn hiện ra trước mắt hắn.

Lúc này trên quảng trường khắp nơi là hố to hố nhỏ, cùng với đá vụn đầy đất, mấy căn phòng xung quanh quảng trường cũng sụp đổ mấy căn.

Đi ra khỏi cửa thang máy, hắn quay đầu nhìn về phía bên phải nơi phát ra âm thanh.

Lúc này Giác Hút mặt không biểu cảm, đuổi theo sương đen nhanh chóng vung nắm đấm, tốc độ nhanh đến mức hắn chỉ có thể nhìn thấy bóng nắm đấm mơ hồ.

Dọc đường đi qua, mặt đất để lại từng dấu vết nắm đấm.

Trận chiến của bọn chúng giống như đội thi công phá dỡ, Phong Kỳ không hề nghi ngờ nếu tiếp tục đánh nhau thì toàn bộ căn cứ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ bị đánh sập.

“Giác Hút, cố lên đánh chết nó!”

Hét lớn một tiếng, hắn không ngoảnh đầu lại đi về phía lối vào đường hầm.

[Đại ca, anh làm vậy cũng quá qua loa rồi, không lau nước mắt, nghẹn ngào nói một câu tôi sẽ báo thù cho cô rồi mới đi sao?]

“Nếu khóc có tác dụng thì ta có thể khóc không ngừng 24 giờ, chắc chắn phải khóc chết tên khốn Tiểu Hắc này.”

Hắn không nhịn được trợn trắng mắt, tiếp tục đi về phía đường hầm kim loại.

Đi dọc theo đường hầm rời khỏi căn cứ ngầm đỏ thẫm, hắn đi thẳng ra khỏi bệnh viện bỏ hoang, đi về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Cho đến bây giờ hắn vẫn rất tò mò, tọa độ không gian mà Lời Tự Thuật nói ở phương đông là gì.

Nhưng tự biết thực lực không đủ, hắn không chọn tiếp tục đi về phía đông.

Theo lời Lời Tự Thuật nói, hắn có gần như trăm phần trăm khả năng sẽ chết trên đường, không thể tìm thấy tọa độ không gian.

Lãng phí thời gian mộng cảnh tương lai quý giá vào con đường không có hy vọng, theo hắn thấy là hành vi cực kỳ ngu ngốc.

Nhân lúc còn thời gian, hắn thấy trở về Khu tránh nạn Tinh Thành mới là lựa chọn tối ưu.

Giết chết Ma Lạt xong, trái tim khô héo của hắn đã được lấp đầy khí huyết, có thể sử dụng lại năng lực Huyết Nguyên.

Nếu có thể, hắn còn muốn săn giết thêm mấy con Sinh Vật Trận Địa trên đường đi, từ đó có được năng lực thiên phú mới để cường hóa bản thân.

Hết chương 284.

Chương 285. Đèn lồng màu cam lơ lửng

Đi ra khỏi khu vực bệnh viện bỏ hoang đầy cỏ dại, hắn bắt đầu lên đường.

Vừa sải bước chạy điên cuồng, niệm lực cũng đồng thời thoát ra khỏi cơ thể, hóa thành lực đẩy thúc đẩy hắn tiến lên nhanh chóng.

Gió rít bên tai.

Hắn nghĩ đến lời nhắn nhủ tốt nghiệp của các bạn học, nghĩ đến sự kỳ vọng trong lòng Úy Vi, nghĩ đến sự kiên định của Chúc Bạch Xướng…

Cảm xúc dâng trào trong lòng, lúc này đã hóa thành sức mạnh khi chạy không ngừng tuôn trào.

Con đường cứu thế này dù có quanh co thế nào, hắn cũng tuyệt không từ bỏ.

…

Dọc theo con đường lúc đến để trở về, bóng dáng của Phong Kỳ lướt qua những tòa nhà cao tầng đổ nát bên trong.

Hắn đã hết sức quen thuộc với địa hình ở đây.

Trong khi chạy băng băng, hắn có thể dễ dàng xác định được mình đang ở đâu và đang ở khu vực nào của thành phố đổ nát.

Sau khi nắm giữ thiên phú ác niệm, mở ra thuộc tính tinh thần lực, cả hoạt động tư duy và trí nhớ đều được cải thiện đáng kể.

Giờ đây, thậm chí hắn còn tạo ra một bản đồ thành phố mơ hồ trong đầu, bản đồ này được sử dụng để đánh dấu vị trí của bản thân hắn và loại quái vật nào có thể tồn tại ở khu vực gần đó.

Chạy mãi cho đến khi niệm lực cạn kiệt, cuối cùng hắn cũng rời khỏi khu vực đổ nát của thành phố.

Trước mặt là nghĩa địa mà hắn quen thuộc nhất.

Từ xa là có thể nhìn thấy bóng dáng lang thang của những Zombie.

Nhưng điều khiến hắn cảm thấy tò mò là trên không của nghĩa địa có một số lượng lớn đèn lồng màu cam lơ lửng.

Nói là đèn lồng nhưng thực sự giống một con sứa hơn, với một số xúc tua hư ảo vươn ra từ mặt ngoài, múa may theo gió, nguồn sáng màu vàng bên trong giống như đuôi của một con đom đóm, lập lòe sáng tối.

Khung cảnh này vô cùng hùng vĩ, bầu trời phía trước gần như bị bao phủ bởi những dạng đèn lồng sống này.

Có vẻ như điểm đến của chúng là khu vực sương mù ở phía tây của khu tránh nạn dưới lòng đất, từ xa có thể nhìn thấy những chiếc đèn lồng liên tục chui vào khu vực sương mù và biến mất.

Sau một hồi do dự, hắn vẫn lựa chọn bước vào khu nghĩa địa và tiếp tục đi tới khu tránh nạn Tinh Thành.

Những dạng đèn lồng sống này trông rất quỷ dị và có thể mang đến nguy hiểm cho hắn, nhưng theo hắn thấy thì việc ở yên tại chỗ chính là lãng phí thời gian.

Vì vậy dù có nguy hiểm, hắn vẫn tiếp tục đi tới.

Trong khi chạy về hướng khu tránh nạn dưới lòng đất, những chiếc đèn lồng quỷ dị dọc đường đi vẫn chưa tấn công

hắn, chúng vẫn ung dung đưa xúc tua và trôi về phía tây theo gió.

Khi càng ngày càng đến gần khu tránh nạn dưới lòng đất, hắn nghe thấy một tiếng thở dài khàn khàn phát ra từ khu vực sương mù ở phía tây.

Phong Kỳ nghe thấy và ngay lập tức nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Hắn nhìn thấy những bóng người được hình thành từ năng lượng màu xanh lam xuất hiện trong sương mù. Chúng giống như những Ác linh trong phim điện ảnh, hiện ra theo làn sương mù rồi lan rộng, cắn xé đèn lồng sống ở trên bầu trời.

Ác linh càng ngày càng nhiều, bầu trời trở nên vô cùng hỗn loạn.

Dạng sống đèn lồng không còn thảnh thơi trôi bồng bềnh nữa mà co lại dữ dội để giải phóng những chùm năng lượng màu cam, cố gắng xua đuổi những Ác linh xâm nhập.

Nhưng trước Ác linh, sức chống cự của dạng đèn lồng sống rất yếu ớt.

Ác linh lang thang trên bầu trời như ăn tiệc buffet, thỉnh thoảng xé mở lớp vỏ ngoài của đèn lồng sống, lấy nguồn sáng bên trong ra nhét vào trong miệng.

[Chạy đi, chạy càng nhanh càng tốt, đừng để bị sương mù nuốt chửng, nếu không ngươi cứ đợi để đăng xuất sớm đi!]

Nghe lời tự thuật nhắc nhở, hắn ngẩng đầu nhìn màn sương mù dày đặc đang nhanh chóng lan rộng về phía tây rồi không chút do dự kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên.

Tần số đập của tim hắn tăng nhanh, theo mỗi nhịp đập, khí huyết sẽ tràn ra và bám vào bề mặt cơ thể.

Khí huyết hiện lên càng ngày càng nhiều, dần dần bao phủ lấy thân thể hắn.

Với sự phát triển nhanh chóng của cơ bắp, cơ thể hắn bắt đầu cao lên nhanh chóng, trong nháy mắt, hắn trở thành một người đàn ông vạm vỡ với chiều cao hơn hai mét.

Hình ảnh Phong Kỳ sau khi kích hoạt Huyết Nguyên trông đầy áp bức.

Lúc này cơ bắp khắp người hắn ngưng kết lại thành từng khối, hai cánh tay to như rìu chiến, gân xanh nổi lên như sừng rồng.

Hắn nghiêng người về phía trước, dùng chân phải đạp xuống đất rồi lao về phía trước như một viên đạn đại bác.

Gió rít bên tai, tốc độ chạy của hắn càng lúc càng nhanh.

Điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên sau khi giết Ma Lạt cũng tăng cường hiệu quả cường hoá sau khi hắn kích hoạt Huyết Nguyên.

Lúc này, hắn cảm thấy trong cơ thể mình như có một nguồn sức mạnh vô tận dâng trào, thậm chí hắn còn cảm thấy mình có thể đánh với Tiểu Hắc ba trăm hiệp mà không rơi vào thế bất lợi.

Hết chương 285.

Chương 286. Đấu với Ác Linh

Đương nhiên, hắn biết rõ đây chỉ là ảo giác.

Nhìn sương mù lan nhanh phía xa, hắn bỗng nghe bên tai có tiếng thì thào khản đặc.

Giọng nói rất quỷ dị, như có ma lực, hắn không nghe rõ đang nói gì, nhưng khí huyết toàn thân hắn không ngừng dâng trào theo sự thay đổi của giọng nói.

[Có thứ gì đó đang thực hiện việc kiểm soát tâm trí ngươi… Chính xác hơn, đó là khả năng khống chế diện rộng, hãy trốn vào khu tránh nạn càng sớm càng tốt, nếu không, khi sương mù bao phủ ngươi, ngươi chắc chắn sẽ không thể chống chọi được!]

Nghe lời tự thuật nhắc nhở, ngay lập tức hắn tăng nhanh tốc độ chạy của mình.

Hắn giải phóng niệm lực vừa khôi phục trong cơ thể và biến nó thành lực đẩy từ phía sau để tiến về trước.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy những thay đổi ở khu vực sương mù trong mộng cảnh ở tương lai.

Khi tiến vào bên trong, hắn ngày càng tiến gần đến khu tránh nạn dưới lòng đất.

Đúng lúc này, một Ác linh trên bầu trời hướng mắt về phía hắn đang chạy.

Con Ác Linh vươn tay xé nát chiếc đèn lồng sống đang vặn vẹo giãy giụa, lấy nguồn sáng trong cơ thể nó ra và nhét vào

trong miệng rồi lao trực tiếp về phía Phong Kỳ.

[Hướng 9 giờ, cẩn thận một chút!]

Nghe được lời tự thuật nhắc nhở, hắn lập tức quay đầu nhìn về phía bên trái, chợt thấy một con Ác Linh dáng vẻ dữ tợn xông tới mặt mình.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn tiếp xúc với các sinh vật trận địa loại linh thể.

Hắn không biết mình có thể chống lại nó không.

Nhưng hắn vẫn không do dự mà vung cánh tay phải giống như rìu chiến của mình và dồn sức đánh vào con Ác Linh đang tấn công từ bên cạnh.

Nhưng điều làm hắn không thể tưởng tượng được là cánh tay phải của hắn xuyên thẳng qua cơ thể của Ác Linh mà không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho nó.

Cánh tay tiếp xúc với cơ thể của Ác Linh càng ngày càng cảm thấy ớn lạnh và cơn ớn lạnh này không ngừng xâm nhập vào cơ thể hắn.

Ngay khi Phong Kỳ kinh ngạc, khí huyết trong người hắn bắt đầu dâng trào.

Dưới sự kích thích của cơn ớn lạnh, khí huyết trong cơ thể hắn bị kích hoạt, sau đó lan ra ngoài và bao trùm toàn bộ cơ thể.

Toàn thân Phong Kỳ được bao phủ bởi khí huyết, lộ ra ánh sáng đỏ, giống như Ma Thần bò ra từ địa ngục, tăng thêm một chút ngang ngược cho vẻ ngoài dữ tợn của hắn.

Sức mạnh mạnh mẽ của khí huyết ngay lập tức đẩy lùi Ác Linh.

Sau một thoáng do dự, nó lại chọn vồ lấy Phong Kỳ một lần nữa.

Ngồi chờ chết không bao giờ là một lựa chọn của Phong Kỳ, vì vậy hắn lại đấm nó.

Ngay lập tức, sức mạnh của khí huyết dâng trào khắp cơ thể nhanh chóng hội tụ vào nắm tay phải của hắn, bao trùm hoàn toàn cánh tay phải.

Khi nắm đấm của hắn đánh vào thân của Ác Linh, nó cũng không xuyên qua như trước.

Giống như ném bơ vào chảo dầu, cơ thể của Ác Linh nhanh chóng tan chảy dưới sự ăn mòn của khí huyết, nó phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Không đến một lúc, Ác Linh bị khí huyết làm cho tan rã, chỉ còn lại một đám sương mù màu vàng nhạt.

[Ngươi thấy rồi chứ? Đừng tưởng rằng lộ tuyến cơ bắp mãnh nam không thể chống lại các loại yêu ma quỷ quái không có thực thể, chỉ cần khí huyết ngươi đủ mạnh, không có yêu ma quỷ quái nào không thể đánh chết bằng một quyền được.]

"Giác Hút có thể chống lại Ác Linh không có thực thể này sao? Có vẻ như nó cũng không có loại năng lực về khí huyết."

Nghe những lời tự thuật, hắn tò mò hỏi.

[Sức mạnh khí huyết trong cơ thể Giác Hút dày đặc đến mức ngươi khó có thể tưởng tượng. Nó hoàn toàn không cần ra tay. Đứng một chỗ là có thể liên tục phát ra sát thương diện rộng. Trong mắt Ác Linh, nàng giống như một mặt trời, liên tục giải phóng các chất có sức hủy diệt cao, làm tan rã cơ thể chúng.]

"Như thế không hợp lẽ thường!"

Sau khi nghe lời tự thuật giải thích, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Lúc này, làn sương mù màu vàng nhạt do Ác Linh lưu lại sau khi chết xâm nhập vào cơ thể hắn, giống như uống một cốc nước đá vào ngày hè nóng nực, hơi mát thấm vào toàn thân, làm hắn không nhịn được mà run lập cập.

Tinh thần lực vốn đã cạn kiệt nay cũng hồi phục được một chút.

Ý thức được rằng giết Ác Linh có thể thu thập được tinh thần lực, trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Việc nâng cao tinh thần lực có thể mang lại cho hắn nhiều lợi ích.

Ví dụ, tăng cương lực của niệm lực và khả năng dự trữ niệm lực, cải thiện trí nhớ, …v…v…

Nghĩ đến đây, hắn lập tức đưa mắt nhìn về phía những Ác Linh đang lơ lửng trên bầu trời, trong lòng hắn thôi thúc hắn muốn săn giết Ác Linh để tăng cường tinh thần lực.

[Hãy chú ý đến sương mù, sương mù lan rộng chứa nhiều năng lượng tiêu cực khác nhau, nếu ngươi bị bao phủ trong sương mù, ngươi sẽ chết sớm thôi, vì vậy hãy rút lui càng sớm càng tốt!]

Vào những thời điểm then chốt, hắn không bao giờ nghi ngờ sự phán đoán của lời tự thuật.

Vì vậy, hắn kiên quyết từ bỏ ý định săn lùng Ác Linh và chạy về phía khu tránh nạn.

Lúc này, Phong Kỳ được bao quanh bởi khí huyết, trong nhận thức của Ác Linh, hắn giống như một ngọn đuốc đang cháy trong bóng tối, rất dễ thấy.

Mặc dù sức mạnh của khí huyết sẽ gây hại cho chúng, nhưng chúng vẫn bị cám dỗ mà lao về phía Phong Kỳ.

Hết chương 286.

Chương 287. Tiểu Hắc đánh với Ác Linh

Nó giống như con thiêu thân lao đầu vào lửa, hay bay đến ngọn đèn diệt muỗi vào mùa hè, và cuối cùng biến thành những con muỗi với tiếng vang "lốp bốp."

Nhìn thấy một số lượng lớn Ác linh bị thu hút đến, hắn đột nhiên cảm thấy da đầu tê dại.

Sức mạnh của khí huyết trong cơ thể hắn là cơ sở để duy trì trạng thái Huyết Nguyên, khi giết Ác Linh, sức mạnh của khí huyết cũng sẽ bị tiêu hao nhanh hơn.

Nếu để một số lượng lớn Ác Linh lao vào hắn, có thể sức mạnh của khí huyết đang dâng trào trong cơ thể hắn sẽ bị dập tắt ngay lập tức.

Không có trạng thái Huyết Nguyên, sức mạnh thể chất của hắn sẽ suy yếu rất nhiều và hắn sẽ không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Ác Linh.

Lúc này, hắn thu lại một chút niệm lực phóng ra ngoài, hóa thành một lực đẩy vô hình đẩy nhanh tốc độ chạy của hắn.

Không thể chuyển hướng dễ dàng khi đang chạy ở tốc độ cao.

Thế là hắn lao đi như một con bò tót.

Thậm chí hắn còn không thèm né lũ Zombie đang cản đường mà đụng nát chúng thành từng mảnh.

Cuối cùng, trước khi sương mù kéo đến, hắn đã nhảy vào lối đi bằng kim loại của khu tránh nạn.

Khi hắn đến quảng trường dưới lòng đất dọc theo lối đi bằng kim loại, các cơ bắp trên người hắn cũng bắt đầu sụp đổ và tan rã, biến thành làn khói đỏ nhạt và tiêu tan.

Cảm giác yếu ớt dâng lên, hắn không dừng lại mà lập tức bước đến bàn điều khiển dữ liệu.

Nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, hắn ấn mở thư viện các công pháp và bắt đầu tìm kiếm các công pháp mà hắn muốn mang về lần này.

Sau khi tìm kiếm một lúc, hắn khóa được một kỹ năng rèn luyện chiến đấu thể chất hai sao.

Sau khi bấm "OK", giao diện video hiện lên, hắn bắt đầu xem video dạy học.

Công pháp tu luyện không ảnh hưởng đến hắn.

Dù sao thân thể hiện tại của hắn rất đặc thù, không thể lưu lại linh khí trong người.

Nhưng rèn luyện thân thể kỹ năng chiến đấu thì khác, nó còn ẩn chứa rất nhiều kỹ năng chiến đấu, có thể nâng cao đáng kể hiệu quả chiến đấu của hắn.

Vài giờ sau, hắn đã viết xong các kỹ năng rèn luyện thể chất của mình và đóng video dạy học.

Lúc này, Tiểu Hắc vẫn chưa đến, trong thời gian còn lại, hắn bắt đầu đọc các khóa học về nghiên cứu các phương pháp tu luyện, vẫn đang tìm lại từ phần đầu tiên.

…

Thế giới bên ngoài.

Bóng dáng bao phủ trong màn sương đen đi từ đống đổ nát của thành phố đến nghĩa địa.

Vào thời điểm này, gần một nửa nghĩa địa bị bao phủ trong sương mù, bầu trời bị bao phủ bởi những Ác Linh đang điên cuồng và những đèn lồng sống kêu rên vì bị tàn sát trắng trợn.

Sự xuất hiện của Tiểu Hắc nhanh chóng thu hút sự chú ý của các Ác Linh, ngay lập tức một số lượng lớn các Ác Linh lao về phía nó.

Đối mặt với sự tấn công của những Ác Linh, Tiểu Hắc nhắm mắt làm ngơ và cứ thế lướt về phía trước.

Tuy nhiên, khi Ác Linh chạm vào cơ thể nó, cơ thể Ác Linh tan rã với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy và biến mất trong nháy mắt, căn bản không tạo được tổn thương gì.

Nếu nhìn từ góc độ vi mô thì có thể thấy rõ chuyện gì đang xảy ra.

Khi cơ thể Ác Linh tiếp xúc với cơ thể của Tiểu Hắc, những con trùng nanomet trên bề mặt cơ thể Tiểu Hắc bắt đầu gặm ăn linh thể và nhanh chóng lan rộng về phía trước, chưa tới một giây đồng hồ đã hấp thu toàn bộ linh thể.

Khi ngày càng có nhiều Ác Linh đến, cơ thể của Tiểu Hắc dần dần thay đổi từ cơ thể rắn sang dạng nguyên tử.

Vô số hạt sương đen xâm nhập về phía trước như thủy triều, tất cả những Ác Linh mà chúng đi qua đều bị màn sương đen nuốt chửng.

Cơ thể nguyên tử màu đen của Tiểu Hắc cũng không ngừng gặm ăn năng lượng mà mở rộng thể tích không ngừng, như thể nó đang nhân lên.

Khi màn sương gặp cơ thể của Tiểu Hắc, phần tiếp xúc cũng bị màn sương đen ăn mòn.

Tiếng thì thầm vang lên bên tai Phong Kỳ lúc đó, giờ đây đã biến thành tiếng gầm dữ dội, màn sương dày đặc màu xám

trắng nhanh chóng đè xuống phía Tiểu Hắc.

Nhưng trước khả năng nuốt chửng của Tiểu Hắc, không có năng lượng nào là đủ.

Sương mù có đến bao nhiêu thì cũng bị Tiểu Hắc nuốt chửng.

Sau khi giằng co với Tiểu Hắc một lát, sinh mệnh đặc thù trong màn sương mù dường như đã nhận ra sự đáng sợ của Tiểu Hắc.

Ngay sau đó, trong sương mù truyền đến một tiếng lẩm bẩm khàn khàn, sương mù màu trắng xám lập tức rút lui như thủy triều, Ác Linh đầy trời cũng bắt đầu nhanh chóng rút lui theo phía sau sương mù.

Trong trận chiến này, Tiểu Hắc đã giành chiến thắng khi khiến đối thủ khiếp sợ dù chưa thể hiện sức mạnh thực sự của mình.

Sau khi thu nhỏ và ngưng tụ cơ thể lại, Tiểu Hắc không đuổi theo màn sương đang rút đi mà quay đầu nhìn về phía vị trí của khu tránh nạn Tinh Thành.

……

Phong Kỳ vẫn lật xem kiến thức kho cơ sở dữ liệu, hắn đóng trang video của bài học thứ hai.

Thời gian còn lại, hắn bắt đầu đọc các sự kiện lịch sử.

Hết chương 287.

Chương 288. Trở về hiện thực

Đặc biệt là xác định xem thời gian thành lập của "Hiệp hội thiên mệnh" có bị thay đổi hay không, nếu không…thì mạnh tay xuất kích.

Lúc này Tiểu Hắc vẫn chưa đến, hắn có thể nghĩ ra nguyên nhân.

Rõ ràng là có liên quan đến sương mù ở bên ngoài, sự lan rộng và khuếch tán của nó đã làm trì hoãn thời gian đến của Tiểu Hắc.

Về việc sương mù có thể ngăn cản được đòn tấn công của Tiểu Hắc hay không, hắn cũng không ôm hy vọng gì.

Càng hiểu rõ Tiểu Hắc, hắn càng hiểu Tiểu Hắc đáng sợ như thế nào.

Theo thông tin mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lưu lại, cái đồ chơi này gần như không thể giải quyết được, trừ phi đó là những siêu thảm họa cấp hỗn độn, nếu không các sinh vật trận địa bình thường không có khả năng phản kháng trước mặt nó.

Hắn đã từng tiếp xúc với Ác Linh nên hắn biết Ác Linh yếu ớt như thế nào trước mặt Tiểu Hắc.

Trùng linh năng nanomet có khả năng tiêu thụ năng lượng lớn gấp 50 triệu lần so với thể tích của chính chúng.

Đây vẫn chỉ là kết quả thử nghiệm, không phải là giới hạn nuốt chửng của trùng nanomet.

Có thể hình dung rằng Tiểu Hắc được cấu tạo hoàn toàn bằng trùng nanomet, lại có hạn mức về sức hấp thụ năng lượng đáng sợ như vậy, trước mặt Tiểu Hắc, Ác linh hoàn toàn chính là gặp phải thiên địch.

Không có lượng thức ăn nào là đủ cho Tiểu Hắc.

Lúc này, trong đầu hắn vang lên giọng lời tự thuật:

[Đột nhiên nhìn lại, Tiểu Hắc đã đến hành lang kim loại, A Kỳ, đã đến lúc nói tạm biệt ngươi…ngươi có thể thỏa mãn một nguyện vọng của ta trước khi rời đi không?]

"Không thể!"

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía lối đi bằng kim loại.

Vào lúc này, Tiểu Hắc, người bị bao phủ trong làn sương đen, đang lặng lẽ lướt đến.

"Lời tự thuật, chúng ta gặp ở hiện thực!"

Sau khi vừa dứt lời, Phong Kỳ đã làm động tác mở đầu "Toái Tinh Chưởng" mới học được.

Ngay cả khi hắn chắc chắn không phải là đối thủ của Tiểu Hắc, hắn vẫn sẽ chọn đấu tranh cho đến chết.

Tiếp tục chiến đấu là thái độ của hắn khi đối mặt với Tiểu Hắc và đó cũng là thái độ của hắn đối với tương lai.

Vài giây sau, Phong Kỳ bị bao phủ bởi làn sương đen, ý thức của hắn dần chìm xuống.

Nhận thấy mình sắp trở về thực tại, hắn đã chuẩn bị tinh thần.

Việc đầu tiên cần làm sau khi trở về thực tại là nhổ người sói do Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ đặt bên cạnh hắn.

…

Tinh Thành Học Phủ, ký túc xá 301.

Ngồi trước bàn sách, Phong Kỳ thống kê lại những thu hoạch trong mộng cảnh tương lai lần này.

Dưới sự điều khiển của niệm lực, chiếc bút viết trơn tru trên cuốn sổ ghi chép.

Dòng tương lai lần này của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cuối cùng cũng để cho hắn vén màn sương mù, nhìn thấy được chân tướng.

Biết được ai là thế lực ngầm ẩn giấu bên trong nền văn minh nhân loại.

Hiện tại, hắn cần tích hợp lại và sắp xếp thông tin tình báo, sau đó bắt đầu thiết lập kế hoạch nhằm vào Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Về phần Nhạc Bình An, bây giờ thì đã xác định kẻ này chính là người sói, hắn sẽ không hạ thủ lưu tình.

Càng sẽ không nghĩ đến việc đi cảm hóa Nhạc Bình An.

Nguyên tắc lập trường đã khác biệt, thì cũng đã không cần thiết phải lưu thủ.

Hắn hoàn toàn khác biệt với Mộc Tinh.

Mộc Tinh tuy được biết đến với danh xưng là Đại Ma Vương trong lịch sử, nhưng từ đầu đến cuối đều là vì nhân loại mà chiến đấu.

Bản thân lựa chọn con đường hi sinh bí ẩn mà vĩ đại.

Khi thời điểm ban đầu biết được Mộc Tinh phản bội nhân loại, hắn cũng có ý nghĩ tìm cách giết chết cô , chỉ là vẫn còn rất nhiều điểm nghi vấn mà chưa có lời giải đáp nên hắn lựa chọn tiếp tục tìm hiểu chân tướng.

Nhưng tình huống của Nhạc Bình An lại hoàn toàn tương phản, tuy đúng về phía nhân loại nhưng trên thực tế lại làm việc cho Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, muốn lật đổ nền văn minh của nhân loại.

Bản chất của hai con người này khác biệt.

Cho dù giết chết Nhạc Bình An có đánh rắn động cỏ hay không thì hắn cũng không lo lắng.

Trên thực tế, Nhạc Bình An chưa hề hoài nghi với hắn, đến cả Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đứng phía sau hắn cũng không có bất cứ đề phòng nào với hắn cả.

Chỉ cần xử lý thỏa đáng, sẽ không có ai nghi ngờ hắn sau khi Nhạc Bình An chết.

Bởi vì hắn không có bất kỳ động cơ giết người nào cả.

Trầm tư một lát, hắn bắt đầu tiếp tục viết những thu hoạch trong mộng cảnh tương lai lần này vào cuốn sổ ghi chép.

Năng lực tăng đầu tiên, giết chết Ma Lạt thu hoạch được năng lực thiên phú cùng với danh hiệu tiền tố " Tái sinh", điểm tiến hóa huyết mạch đạt tới 852, so với khoảng cách tiến giai thì còn kém 148 điểm tiến hóa huyết mạch nữa.

Ghi chú: Sau này có thể để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chuẩn bị một con sinh vật phù văn cải tạo cho mỗi lần tăng thực lực.

Năng lực tăng lên thứ hai, giết chết Ác Linh thu hoạch được chút ít gia tăng cường độ tinh thần lực.

Hết chương 288.

Chương 289. Ghi chép hai mẫu tin tức

Ghi chú: Ác Linh dường như là một sinh vật có nguồn gốc từ trận địa tương tự như Zombie, trên thân thể chưa phát hiện ra phù văn tinh thạch, sau khi giết chết, thu hoạch được năng lực thiên phú… Coi như tìm được sinh vật trận địa có khả năng gia tăng cường độ của tinh thần lực.

……

Trong mộng cảnh tương lai lần này, chỉ có ghi chép hai tin tức về việc thực lực đã tăng lên.

Nhưng thu hoạch lại không nhỏ.

Giết chết Ma Lạt sống lâu năm, mang lại sự gia tăng điểm tiến hóa huyết mạch, tương đương với giết ba, bốn sinh vật trận địa bình thường rồi.

Đồng thời, năng lực tái sinh tế bào cũng không yếu, có tiềm năng phát triển khá lớn trong tương lai.

Nếu như có thể tránh được kết cục chết yểu, thì năng lực tái sinh tế bào có thể khiến hắn kéo dài thọ mệnh.

Đây cũng là thu hoạch lớn nhất lần này của hắn trong tương lai trong mộng cảnh.

Thu hoạch tình báo thứ nhất, xác minh được, kẻ tiềm phục bên cạnh mang thân phận người sói chính là: Nhạc Bình An.

Ghi chú: Cần nhanh chóng trừ khử, bố trí triển khai tốt kế hoạch tiếp theo nhằm vào Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Thu hoạch tình báo thứ hai, xác minh Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ chính là thế lực ung thư tiềm phục tại văn minh nhân loại.

Ghi chú: có thể lựa chọn dòng thời gian nào đó để cùng hợp tác với Mạc Phi, tiến hành phá hủy Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ thử xem sao.

Thu hoạch tình báo thứ ba, thông qua tình báo mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cung cấp, thì Tiểu Hắc rất có thể do hợp thể trùng tụ Psionic Nanomet mà Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ tạo ra.

Tin tức ghi chú: Tiểu Hắc sau khi chế tạo hoàn thành, có khả năng là bị mất kiểm soát, thoát khỏi chưởng khống của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Thu hoạch tình báo thứ tư, nghiên cứu dự án bộ não trong thùng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã có tiến triển, có thể hợp tác cùng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng triển khai lĩnh vực này trong tương lai.

Thu hoạch tình báo thứ năm, từ đầu đến cuối đều không có nhìn thấy các sinh vật trận địa sau khi chết, suy đoán rằng, các sinh vật trận địa sau khi bị giết chết đã bị xóa bỏ khỏi dòng thời gian, cũng có thể lý giải do lịch sử cải biến, những sinh vật trận địa bị giết chết trùng hợp biến mất đi.

Ghi chú: Sinh vật sinh ra từ trận địa không bị ảnh hưởng bởi điều này, ví dụ như Tiểu Tàn, không cần biết là giết bao nhiêu lần thì từ đầu đến cuối vẫn ở đây, và lặp lại việc giết các sinh vật mà trận địa sinh ra không thể trích xuất ra năng lực thiên phú được.

……

Không ngừng viết lách, sổ ghi chép đã nhiều lên mấy trang tin tức rồi.

Những dòng tin tức này được ghi chép càng giống như bản ghi nhớ thì đúng hơn, đem những tin tức trong đầu chỉnh lý lại, thuận tiện cho lần sau sử dụng.

Còn về vấn đề bảo mật thông tin thì hắn cũng không cần lo lắng.

Mỗi lần trước khi tiến hành, khả năng bí mật bản thân bị bại lộ, tương lai hắn đều có thể đem một mồi lửa thiêu rụi cuốn sổ ghi chép trước.

Như thế thì không thể tra ra bất cứ dấu vết gì, thậm chí còn an toàn hơn cả thông tin được lưu trữ trên internet.

Tại một trong các dòng thời gian, hắn cũng vì quá mức lộ liễu mà bị Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ để mắt tới, sau đó tất cả thông tin lưu trữ trên internet đều bị xóa sạch trơn.

Sau khi viết xong, hắn bắt đầu lật lại xem những tin tức được ghi chép trong sổ ghi chép.

Cho tới tận bây giờ, hắn vẫn còn rất nhiều những vấn đề khó mà giải đáp được.

Ví dụ như Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ có năng lượng lớn như vậy, trên mọi phương diện đều có thể áp chế Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, vì cái gì mà chưa bao giờ có ý nghĩ trực tiếp tàn sát văn minh nhân loại cơ chứ?

Đối với lần này, trong đầu hắn hiển hiện lên hai suy đoán.

Thứ nhất, tất nhiên là Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ cường đại, nhưng còn lâu mới có thể chống lại được lực lượng toàn bộ nhân loại tích hợp lại, vì vậy lựa chọn không bại lộ thân phận, tiếp tục ẩn nấp bên trong văn minh nhân loại tìm cơ hội, muốn dễ dàng lật đổ văn minh nhân loại mà không cần đổ máu.

Thứ hai, những sinh vật bên trong trận địa cũng không phải đoàn kết như thép, giữa bọn chúng cũng có quan hệ thù địch, sinh vật trận địa đang điều khiển Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ kiêng kỵ các thế lực ẩn tàng khác tiềm phục trong văn minh nhân loại, không muốn tùy tiện ra tay để cho những kẻ ngư ông đắc lợi ngồi thu lưới.

Nhưng bất kể kết quả như thế nào, thì Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ bắt buộc phải bị diệt trừ.

Gấp lại sổ ghi chép, hắn ngồi ở trước bàn sách trầm tư.

Phải làm như thế nào để giết chết Nhạc Bình An mà không bị bại lộ, đây là vấn đề lớn mà hắn đang phải đối mặt.

Hết chương 289.

Chương 290. Đến tìm Nhạc Bình An

Bên trong học phủ lắp đặt rất nhiều camera, nếu trực tiếp xách đao tới ký túc xá, làm thịt Nhạc Bình An thì kiểu gì cũng bại lộ thân phận, vì vậy phải nghĩ biện pháp hẹn Nhạc Bình An ra ngoài.

Không thể sử dụng điện thoại như một công cụ truyền tin trong quá trình hẹn.

Việc lưu lịch sử trò chuyện là một chuyện hết sức phiền toái, nói không chừng có thể bị điều tra tới nội dung trò chuyện.

Đến lúc đó thì hết đường mà chối cãi.

Chẳng lẽ lại biện minh với công chúng rằng việc trảm chết Nhạc Bình An, một người sói, là vì sự phát triển của văn minh nhân loại?

Ai sẽ tin?

Tất nhiên sẽ cho rằng, hắn là một tên điên, đến cả học sinh của mình cũng giết, sau đó sẽ ban thưởng cho hắn án tù giam chung thân.

Nghĩ tới nghĩ lui, hắn đứng dậy, cất bước hướng tới chỗ lầu ký túc xá của Nhạc Bình An.

Một lát sau, hắn đã tới được chỗ gian phòng Nhạc Bình An đang ở.

Sau khi gõ cửa mấy cái, cửa phòng bèn mở ra.

Phát hiện là hắn, Nhạc Bình An ngượng ngùng cười nói:

“Anh Kỳ, sao anh lại tới đây.”

“Có mấy cái kiến thức về linh dược muốn hỏi cậu một chút, hiện tại có rảnh không?”

“Lúc nào cũng rảnh hết, cứ vào trong đã.” Lúc này Nhạc Bình An nghiêng người tránh ra, ra hiệu cho hắn vào trong nói.

Cất bước đi vào bên trong, căn phòng ngập tràn mùi thuốc thoang thoảng, những thư tịch tu luyện chất đầy trước bàn đọc sách, mở sổ ghi chép ra, bên trong ghi đầy những điểm tri thức quan trọng.

Thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ có hơi xúc động.

Kỳ thật cho tới tận bây giờ, hắn vẫn không hiểu nổi, vì cái gì mà Nhạc Bình An muốn phản bội nhân loại.

Đến cùng thì sinh vật trận địa có thể cho hắn cái gì?

Nếu như nhân loại bị hủy diệt, bọn phản đồ này cũng không thể chung sống hòa bình với các sinh vật trận địa, còn không phải sẽ biến thành nô lệ ư.

“Anh Kỳ, anh ngồi xuống trước a, tôi đi lấy đồ uống cho anh.”

Ngay khi Nhạc Bình An rời đi, hắn tự tay cầm cuốn sổ ghi chép trên bàn lên, từ những văn tự ghi chép chằng chịt dày đặc có thể thấy được Nhạc Bình An đã dồn hết tâm huyết vào nó.

Lúc này, Nhạc Bình An quay lại. rót đầy ly nước cam đặt trên bàn rồi mỉm cười nói:

“Anh Kỳ, gần đây tôi đang nghiên cứu công pháp thì gặp phải một vài vấn đề, đúng lúc anh đến rồi.”

Nghe thấy lời này, Phong Kỳ không có trực tiếp đáp lại luôn, mà chỉ mỉm cười dò hỏi:

“Bình An, cậu khắc khổ học tập nội dung tu luyện như thế, sau khi tốt nghiệp có tính toán gì không? Tại sao không theo cha mẹ cậu học khoa học cơ khí?

“Tôi đối với khoa học cơ khí không có hứng thú, ước mơ là gia nhập Viện Nghiên cứu Công Pháp để công tác.”

Nghe thấy lời này, trong lòng Phong Kỳ hiển hiện lên rất nhiều cách nghĩ.

Trước đây, hắn coi Nhạc Bình An với Mạc Phi là cùng một kiểu, có sở thích riêng của mình, vì vậy tự mình lựa chọn con đường tương lai mà mình yêu thích.

Nhưng giờ đã biết Nhạc Bình An là người sói, thì hắn không cần nghi ngờ động cơ mà Nhạc Bình An muốn gia nhập Viện Nghiên cứu Công Pháp nữa.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đã nỗ lực để Nhạc Bình An thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Công Pháp để làm gián điệp?

Vấn đề trên phương diện này, hắn không có nghĩ nhiều.

Tiếp tục nói chuyện phiếm một hồi, sau khi trả lời mấy cái vấn đề về tu luyện xong, hắn đi thẳng vào chuyện chính:

“Bình An, qua 12 giờ tối mai tới sau núi, thay tôi kiểm tra một công pháp mới.”

“Lại nghiên cứu ra công pháp mới rồi sao?” Nhạc Bình An lập tức hứng thú dò hỏi.

“Ừ, nhưng mà môn công pháp này tương đối đặc thù, thích hợp tu luyện lúc đêm khuya, thuộc tính khuynh hướng là mộc nguyên tố, vì vậy thích hợp tu luyện bên trong khu vực có cỏ cây tươi tốt.”

Nghe thấy vậy, Nhạc Bình An không chút hoài nghi mà gật đầu:

“Không có vấn đề.”

“Thật sự thì tôi cũng không phải là muốn cậu thay tôi kiểm tra đâu, như thế là vô trách nhiệm đối với cậu, nhưng hiện tại môn công pháp này vẫn chưa hoàn thiện, trong khảo nghiệm có thể sẽ xuất hiện một ít vấn đề trên thân thể, chủ yếu là tôi muốn cậu giúp tôi kiểm định, ví như tôi tu luyện sai sót thì kịp thời giúp tôi gọi một cuộc điện thoại cầu cứu, không thì tôi làm sao chết cũng chẳng có ai hay.”

“Anh Kỳ nghiên cứu công pháp khẳng định là không có vấn đề.” Nhạc Bình An gãi đầu cười nói.

Sau khi thỏa thuận xong, hắn rời khỏi gian phòng của Nhạc Bình An.

Hắn cho Nhạc Bình An thư thả một ngày, cũng tự cho bản thân thời gian một ngày để chuẩn bị.

Sau đó, hắn tỉ mỉ xem xét những camera của lầu ký túc xá gần đó, sau khi đại khái xác định vị trí của mỗi cái camera, hắn lập một kế hoạch trong đầu.

……

Ngày kế tiếp, đêm khuya.

Trăng tròn treo trên cao, ánh trăng trong sáng tự nhiên chiếu trên mặt đất rộng lớn.

Ngay lúc này, Phong Kỳ mở cửa sổ, niệm lực thấu thể bao phủ quanh thân thể hắn, lập tức cả người bị nâng lên bay ra ngoài của sổ.

Thân ảnh bay lên hơn trăm thước, hắn vòng qua những nơi có camera rồi trực tiếp từ không trung hướng thẳng về phía sau núi của Tinh Thành học phủ.

Niệm lực trong lúc phi hành tiêu hao nhanh chóng, cũng may là đủ cho hắn chống đỡ đến tận phía sau núi.

Hết chương 290.

Chương 291. Gặp mặt phía sau núi Tinh Thành học phủ

Nơi này cây cỏ tươi tốt, có một cái đình nghỉ mát, hai bên đình còn có văn tự của các thế hệ học giả trước của học phủ để lại.

Đứng ở chỗ này, có thể toàn cảnh ngắm Tinh Thành học phủ về đêm.

Sau vài giờ chờ đợi, học viên mặc đồng phục Nhạc Bình An từ xa xuất hiện và bước nhanh dọc theo con đường núi.

"Anh Kỳ, anh tới rồi." Phát hiện người đứng ở lương đình là hắn, Nhạc Bình An lập tức chào hỏi bằng một nụ cười ngượng ngùng.

Nhìn Nhạc Bình An, nội tâm Phong Kỳ nổi gợn sóng.

Nhưng hắn không còn lựa chọn nào khác, đã xác định Nhạc Bình An chính là người sói, hắn sẽ không nương tay.

Giờ phút này phong sơn thổi nhẹ qua mặt, sau vài giây trầm mặt, hắn mở miệng dò hỏi:

"Bình An, tại sao lại phản bội nhân loại, đứng về phía bên sinh vật trận địa kia."

Đối mặt với sự chất vấn, nụ cười trên mặt Nhạc Bình An lập tức đông cứng lại, hắn lúng túng nói:

"Anh Kỳ, anh đang nói gì vậy?"

Ngay tại lúc này, Phong Kỳ đã dùng niệm lực quét qua thân thể Nhạc Bình An, xác định hắn không có mang theo bất kỳ thiết bị nào khác ngoài điện thoại.

Sau đó, Phong Kỳ điều khiển niệm lực giật chiếc điện thoại mà Nhạc Bình An đang lặng lẽ rút ra, nắm quyền ở giữa đem chiếc điện thoại vỡ nát ra làm hai rồi vứt xuống núi.

"Bình An, không cần ngụy trang nữa, tôi biết tất cả mọi chuyện rồi."

Nhìn qua sắc mặt lạnh như băng của Phong Kỳ, gương mặt Nhạc Bình An lộ vẻ cay đắng:

"Có thể nói cho tôi biết, làm sao anh biết không?"

"Cậu trước tiên nói cho tôi hay, tại sao phải lựa chọn phản bội nhân loại."

Chỉ thấy thân thể Nhạc Bình An khẽ run rẩy, nhường như đã ý thức được bản thân sắp phải đối mặt với cái gì, nụ cười thẹn thùng trên gương mặt ngay lập tức biến thành cuồng loạn hung ác:

"Tại sao? Không có tại sao cả, tôi sống cho bản thân mình, chẳng lẽ là sai sao?"

"Đây không phải lý do mà cậu phản bội nhân loại." Phong kỳ lạnh lùng nói.

"Đừng có mà giả bộ thanh cao như thế, anh chưa từng trải qua những gì mà tôi phải gánh chịu thì đừng có mà đứng trên cao đem đạo đức ra mà phán xét tôi, anh không xứng!"

Lúc này, Nhạc Bình An đã hoàn toàn thay đổi diện mạo, không còn bộ dáng đã từng khiêm tốn như trước nữa.

Lại nhìn qua thần sắc như tảng băng của Phong Kỳ, thân thể Nhạc Bình An run rẩy, Nhạc Bình An nói tiếp:

"Tôi không nghĩ tới điều đó, nhưng tôi lại không được lựa chọn, thật sự là không được lựa chọn."

Nói xong, vẫn chưa chờ Phong Kỳ động thủ, hắn bỗng nhiên há miệng ho ra một bãi máu tươi:

“Ha ha, Anh Kỳ, anh đừng mơ mà dựa dẫm vào tôi mà đạt được bất kỳ tin tức nào nhé, kể từ khi tôi bại lộ thì đã không mang theo ý định sống nữa rồi.”

Nhìn Nhạc Bình An thổ huyết, Phong Kỳ bỗng nhiên nghĩ tới những mô tả lưu lại trong tin tức nói về tương lai của hắn.

Tất cả những thành viên trong thế lực ngầm bị bắt, đều biết dùng một phương thức tự sát bí ẩn, phương thức này có thể làm cho thân thể mình nhanh chóng tử vong, đồng thời thì thể cũng theo đó mà dần dần phân giải, tiêu tán mất.

Biết được Nhạc Bình An đang dùng loại phương thức kia để tự sát, hắn lúc này mới tiến lên trước một bước, đưa tay chụp lấy Nhạc Bình An.

Ngón tay đã chạm tới Nhạc Bình An, lúc này ý thức Nhạc Bình An đã mơ hồ, năng lực ác mộng của hắn đột nhiên mở ra.

Tràn vào trong đầu hắn lúc này là vô vàng các mảnh vỡ kí ức mang theo tin tức.

“Bình An, tương lai nhất định phải trở thành một người có ích cho xã hội.”

“Bình An, ước mơ của con là gì?”

“Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ? Không hổ là con trai ngoan của cha, sở thích giống như ta vậy đó, khoa học và công nghệ mới là tương lai.”

“Con trai, cái hạng mục nghiên cứu này, nếu như cha con không thể hoàn thành, vậy chờ con lớn rồi, nhất định phải thay cha hoàn thành nhé, hạng mục kỹ thuật này có lẽ có thể sẽ thay đổi tương lai của nhân loại.”

……

Vô số những ký ức mang theo tin tức xem lẫn vào trong đầu Phong Kỳ.

Hắn nhìn thấy Nhạc Bình An trưởng thành bên trong rất nhiều những cảnh tượng ký ức.

Thời niên thiếu của Nhạc Bình An chính là cùng trưởng thành bên cha mẹ, cuộc sống hạnh phúc viên mãn, cha mẹ của hắn là các cấp cao của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, điều kiện vật chất bọn họ không thiếu.

Vì vậy, Nhạc Bình An thời niên thiếu trên gương mặt từ đầu đến cuối luôn nở nụ cười tươi, hắn lại còn đặc biệt thích nũng nịu với cha mẹ, nằm trên ngực cha mẹ, nghe họ kể những câu chuyện xưa cũ.

Lướt qua đại đa số những ký ức trưởng thành của Nhạc Bình An, trong đó có một cảnh tượng làm Phong Kỳ chú ý.

Đoạn ký ức này là cảnh tượng Nhạc Bình An nằm trên giường, giống như là đã bị bệnh gì đó, trên mặt vẫn còn đang đeo máy thở oxy.

Từ thị giác của Nhạc Bình An có thể nhìn thấy, cha mẹ hắn đang ghé vào đầu giường lúc này, đem theo một bộ mặt bi thương nhìn hắn.

Trong thời điểm đó, cha hắn còn thi thoảng tự tát chính mình một cái bạt tai, miệng thì liên tục tự trách bản thân mình.

Hết chương 291.

Chương 292. Không có sự lựa chọn nào khác…

Nằm trên giường, thân thể Nhạc Bình An ngày càng yếu ớt, sinh cơ trong cơ thể lặng lẽ trôi đi theo từng hơi thở.

Đúng lúc này, một bóng đen xuất hiện ở trước giường bệnh.

Phong Kỳ không nghe rõ bóng đen kia rốt cục đang nói cái gì nhưng nghe hắc ảnh nói, thần sắc hai vợ chồng chật vật.

Cuối cùng, cha của Nhạc Bình An lấy ra một khẩu súng psionic từ thắt lưng của mình và chĩa nó vào bóng đen, nhưng có thể thấy rõ ràng rằng tay ông cầm súng đang không ngừng run rẩy.

Mà lúc này, mẹ của Nhạc Bình An lại đè họng súng xuống, gật nhẹ đầu với một mặt đau đớn.

Lúc này, cha của Nhạc Bình An giống như bị rút cạn khí lực, ngồi phịch xuống đất, nước mắt lăn dài.

Ngay lúc này, bóng đen đưa tay đặt lên trán Nhạc Bình An, khẽ vuốt ve một đoàn năng lượng màu đen rót vào nội thể của Nhạc Bình An, thần sắc vốn dĩ trắng bạch của Nhạc Bình An liền hiển hiện một tia ửng đỏ.

Hơi thở bị đứt quãng bắt đầu trở nên nhẹ nhàng.

……

Thấy cảnh tượng của đoạn ký ức này, Phong Kỳ bỗng nhiên hiểu ra lý do tại sao mà cha mẹ Nhạc Bình An lại phản bội lại nhân loại.

Vì tính mạng của Nhạc Bình An mà bọn họ sau một hồi đấu tranh tư tưởng đã lựa chọn để Nhạc Bình An sống sót.

Đây chắc chắn chính là một cuộc giao dịch với ác ma.

Những ngày tháng sau đó, Nhạc Bình An không hề gặp phải bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn, và cũng bắt đầu phục vụ cho các sinh vật trận địa siêu việt của Viện Nghiên cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Đây là lựa chọn của cha mẹ hắn, vì vậy hắn cũng không có lựa chọn nào khác.

Sau khi cha mẹ hắn hoàn thành giao dịch với sinh vật trận địa, hắn cũng không còn có thể lựa chọn ánh sáng, chỉ có thể đi con đường hắc ám mà thôi.

Nhưng sinh vật trận địa của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ rất thần bí.

Cho dù là đứng trước mặt Nhạc Bình An thì hắn cũng chưa từng một lần để lộ hình dáng của mình.

"Khụ khụ!" Nhạc Bình An lúc này lại lần nữa ho ra máu, làm gián đoạn những ký ức mà Phong Kỳ đang đọc đến.

"Anh Kỳ, quả thực ước mơ từ lúc nhỏ của tôi là phấn đấu cả đời vì nhân loại quật khởi."

Tại thời khắc hấp hối, Nhạc Bình An giống như là hồi quang phản chiếu, khôi phục lại tỉnh táo, sau đó nhìn Phong Kỳ rồi nói tiếp:

"Anh Kỳ, hỏi anh một vấn đề… Nếu như con của anh mắc phải bệnh nan y, nằm ở trên giường bệnh mà không cách nào chữa trị nổi, lúc này có ác ma tìm tới anh."

"Hắn nói rằng, hắn không chỉ có thể cứu tính mạng của con anh, hơn nữa lại còn có thể ban cho anh thọ mệnh gần tới Vĩnh hằng, cùng với việc đáp ứng cho anh tất cả các yêu cầu vật

chất, với cái giá phải trả là cái chết của một đám người nào đó mà anh không quen biết, đồng thời cũng không có người nào biết được là anh đã làm cái gì… Lúc này thì anh sẽ chọn làm sao?"

Đối mặt với câu hỏi chất vấn, hắn đã hiểu rõ những suy nghĩ trong lòng của Nhạc Bình An.

Như đang tự nói với chính mình, Nhạc Bình An lại tiếp tục lầm bầm:

"Anh không cần phải trả lời tôi, hãy tự ghi lại những suy nghĩ trong lòng anh, rồi cũng sẽ có một ngày, chính anh cũng phải đứng trước sự lựa chọn này, bọn họ không có sai."

Nhìn qua tinh thần đang dần dần uể oải của Nhạc Bình An, Phong Kỳ không khỏi thở dài:

"Khoảnh khắc nhân tính sụp đổ tất nhiên là rất xấu xí, nhưng lúc bọn họ đứng trước sự lựa chọn, từng phút từng giây trong cuộc giao tranh giữa thiên và nhân đều đáng để tôn kính, nhưng cuối cùng bọn họ cũng đưa ra sự lựa chọn sai lầm."

"Không đúng, bọn họ đưa ra lựa chọn sai lầm, nhưng bọn họ lại không hề sai… Chí ít trong mắt của tôi, là không có sai, thiện ác vốn chỉ là theo vị trí lập trường mà thay đổi … Bọn họ không có sai."

Lúc này Nhạc Bình An đã không thể nói chuyện một cách rõ ràng được nữa, không ngừng nôn ra máu từ trong miệng.

Thấy bộ dạng của Nhạc Bình An như vậy, trong lòng hắn khó chịu.

Sau khi dò xét phần ký ức của Nhạc Bình An, hắn biết mơ ước lúc nhỏ của Nhạc Bình An là phấn đấu vì nhân loại mà quật khởi, cũng không phải là giả.

Đó cũng là kỳ vọng của cha mẹ đối với tương lai của hắn.

Thế nhưng, cha mẹ hắn lại chính là kẻ dẫn đầu phản bội lại lời hứa đó, vì hắn mà cam tâm tình nguyện dấn thân vào hắc ám.

Mà hắn thì, sau khi cha mẹ đã đưa ra lựa chọn, hắn cũng đã không được chọn lựa nữa rồi.

Đây cũng chính là cái giá phải trả khi giao dịch với ác ma, con đường về sau chỉ có thể lựa chọn đứng về phía hắc ám mà thôi.

"Anh Kỳ, lạnh quá… Tôi phải chết rồi sao?"

Ôm Nhạc Bình An vào trong ngực, Phong Kỳ không nói gì cả, lòng căm hận đối với những sinh vật trận địa không ngừng không ngừng găm sâu vào trong trái tim hắn.

Nhạc Bình An lúc này đã không thể nói chuyện được nữa, hắn không ngừng ho ra máu, đem theo sự tiếc nuối đối với cái thế giới này, hắn đốt cháy tia sinh mệnh cuối cùng.

Hết chương 292.

Chương 293. Bản chất con người là thiện, hay là ác

Cuối cùng, thân thể của hắn ở tại ngực của Phong Kỳ giống như những mảnh vỡ năng lượng, từ từ tiêu tán, biến thành những điểm sáng óng ánh trong màn đêm tối.

Gió núi thổi tới, làn sương mù óng ánh tiêu tan theo cơn gió.

Đứng dậy, nhìn qua cảnh đêm đèn đuốc sáng trưng của Tinh Thành học phủ, tận đáy lòng Phong Kỳ cuồn cuộn dấy lên cảm xúc phức tạp.

"Lời tự thuật, theo ngươi thì bản chất con người là thiện, hay là ác."

[Bản chất là ác, một đứa trẻ vừa sinh ra đời sẽ chỉ biết xin, không có khả năng hiểu được cần phải cho đi hay cảm ơn… Nhưng ta cảm thấy, con người dùng cả một đời để học cách làm sao trở nên lương thiện, trưởng thành trong tình thân của gia đình, tình bạn bè, tình yêu, mỗi một loại vẻ đẹp trên thế gian này đều sẽ để cho con người học lấy một phần lương thiện.]

Nghe Lời tự thuật hồi đáp, Phong Kỳ nhẹ gật đầu.

Giờ phút này, phong sơn thổi qua gò má, cây cỏ dập dờn trong gió phát ra những âm thanh nghe"xào xạc"

Cảm xúc tận đáy lòng của hắn theo gió đêm cuồn cuộn trào dâng.

Nhạc Bình An rất đáng thương, nhưng lại chọn sai lập trường, chính là sai rồi.

Hắn nói Phong Kỳ không có trải qua sẽ không hiểu, nhưng từ tận đáy lòng của Phong Kỳ, cái vấn đề kia sớm đã có đáp án.

Hắn sẽ không đáp ứng lựa chọn mà ác ma đưa ra, càng sẽ không lựa chọn từ bỏ.

Hắn sẽ cố gắng hết sức để tìm kiếm một tia hy vọng, ngay cả khi hy vọng đó là mong manh, và hắn cũng sẽ thấy mình kiệt sức và bất lực… Cho dù kết quả có đáng tiếc, điều đó sẽ khiến hắn đau đớn vạn phần.

Con đường chạy theo ước mơ của hắn tất nhiên sẽ đầy rẫy những chông gai, nhưng không cần biết kết cục ra sao, hắn chỉ cần sống không thẹn với lương tâm là được.

Mỗi một lần trèo đèo lội suối, chưa hẳn xuân về hoa nở.

Mỗi một lần mưa gió vội qua, chưa hẳn thải hà đầy trời.

Nhưng hắn sẽ không lựa chọn khuấy phục, thỏa hiệp hay từ bỏ.

Ngay cả khi hắn phải đứng trước hoàng hôn của ngày tận thế để chứng kiến thất bại của bản thân mình thì hắn cũng muốn giống như Mộ Trảo, dựng trường thương chĩa thẳng mũi giáo về phía huyết nguyệt, chiến đấu đến chết với một bầu trời tràn ngập địch nhân.

Nhạc Bình An nói, thiện ác không phải đã hình thành thì sẽ không thay đổi, mà nó sẽ thay đổi tùy theo vị trí của lập trường.

Nhưng hắn lại thấy, đây chẳng qua chỉ là lập trường của một người không kiên định mà thôi.

Bản thân là người, vì cớ gì mà không hiên ngang đối mặt với vạn tiễn, xả thân vì tương lai tươi sáng của nhân loại.

Địch nhân quá mạnh mẽ không phải cái cớ để lựa chọn khuất phục.

Sinh ra đã như sâu kiến thì nên có chí lớn, mệnh không khác gì tờ giấy mỏng thì cũng phải có một trái tim bất khuất kiên cường.

Càn khôn đã chưa định, kết cục chưa hiện ra, ta chính là hắc mã!

Lúc này, mặt trời mới lên đỏ rực lót tại một góc cuối chân trời.

Đứng trên đỉnh núi ngẩng đầu nhìn lại, hắn nhìn thấy hàng ngàn vạn đạo quang đang xé toạc bầu trời đêm đen tối lúc hừng đông, nhuộm đỏ cả chân trời.

Mấy ngày sau đó, việc Nhạc Bình An mất tích trở thành chủ đề hấp dẫn trong Tinh Thành học phủ.

Nhân viên chấp pháp cũng vào ở trong Tinh Thành học phủ, triển khai điều tra đối với sự mất tích của Nhạc Bình An.

Khoảng thời gian đó, Phong Kỳ cũng bị nhân viên chấp pháp hỏi tới.

Ví như hỏi thăm hắn xem Nhạc Bình An thường ngày cư xử như thế nào?

Nhạc Bình An có gây thù chuốc oán với ai trong học phủ hay không?

Nhạc Bình An có thường xuyên có những biểu hiện quái dị, hay là tinh thần hắn có bị kiềm nén hay không..v..v..

Đối với những vấn đề này, hắn đều lựa chọn thành thật mà trả lời.

Sau khi làm xong việc ghi chép, nhân viên chấp pháp đối với hắn vẫn chưa có bất kỳ hoài nghi, bởi vì hắn không có động cơ giết người.

Cuối cùng, sau khi nhân viên chấp pháp kiểm tra đến camera giám sát thì họ đi theo con đường mà buổi tối Nhạc Bình An đã đi, phía sau núi học phủ liền phát hiện ra chiếc điện thoại đã bị vỡ vụn của Nhạc Bình An.

Trải qua quá trình kiểm tra đo đạc, họ phát hiện trên chiếc điện thoại này chỉ có dấu vân tay của Nhạc Bình An.

Tiếp tục tra tới những dấu chân mới đi lên núi thì cũng chỉ phát hiện chỉ có mỗi dấu chân của Nhạc Bình An mà thôi, dường như rạng sáng hắn đi tới đỉnh núi phía sau rồi biến mất một cách bí ẩn.

Trên các diễn đàn của học phủ cũng đang không ngừng thảo luận về chủ đề nóng này.

Các học viên căng não ra mà suy nghĩ, có đến N phiên bản hại não đã được tổng hợp ra từ việc Nhạc Bình An mất tích.

Phiên bản huyền huyễn: Nhạc Bình An trên đỉnh núi bị Cửu Long Kéo Quan lôi đi rồi.

Phiên bản tiên hiệp: Nhạc Bình An vô tình xâm nhập vào một động quật thần bí trên đỉnh núi, ở bên trong động quật tìm được một cuốn công pháp tu luyện thần cấp, bởi vì thời gian một ngày trong động quật bằng nghìn năm ngoài đời… Đợi một nghìn năm sau thì hắn sẽ xuất quan thôi.

Phiên bản khoa học viễn tưởng: Nhạc Bình An vô tình đụng phải tiếp điểm thời không trên đỉnh núi, xuyên tới tương lai hoặc xuyên về cổ đại rồi.

Hết chương 293.

Chương 294. Tại phòng ăn của học phủ

Phiên bản ma huyễn: Nhạc Bình An mang theo công pháp tu luyện tiến vào thế giới ma pháp, bắt đầu lợi dụng công pháp tu luyện đánh thổ dân của dị giới ma pháp, đây chính là đỉnh cao của nhân sinh.

Phiên bản dị thế giới: Nhạc Bình An trở thành anh hùng, bị nhân dân của dị giới đang rơi vào bế tắc triệu hoán đi làm chúa cứu thế… Địch nhân rất có thể là diệt thế ma vương, ác long.

Phiên bản linh dị: Quỷ hồn Nhạc Bình An lượn lờ quanh núi…

……

Những suy đoán này đều không đáng tin cậy, cũng không có bất cứ chứng cứ gì có thể chứng minh tại sao Nhạc Bình An biến mất.

Quá trình điều tra rơi vào bế tắc.

Vì không muốn ảnh hưởng đến việc học tập của các học viên, cuối cùng chỉ để lại một nhân viên phụ trách điều tra, những nhân viên còn lại thì lần lượt rút lui khỏi Tinh Thành học phủ.

Sự kiện mất tích của Nhạc Bình An cơ bản đã được định nghĩa là án chưa giải quyết, không có manh mối xác minh, căn bản không có cách nào tiếp tục điều tra.

……

Tại phòng ăn của học phủ lúc này.

Ăn cơm trưa, Phong Kỳ có chút lơ đãng.

Đối với cái chết của Nhạc Bình An, trong lòng hắn vẫn có chút áy náy.

Nhưng hắn áy náy là vì đó là học sinh của mình, lại còn thường xuyên cùng hắn nghiên cứu thảo luận về các kiến thức tu luyện, chính là Nhạc Bình An chỉ cho hắn làm thế nào để ủ ra rượu Thanh Tâm, chứ không phải là Nhạc Bình An làm việc cho Viện Nghiên cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Nhạc Bình An đã đứng ở phía đối lập với nhân loại, hắn chính là kẻ thù truyền kiếp của chính mình, tuyệt đối không có khả năng cùng hắn thỏa hiệp.

Giết chết người sói, hắn tuyệt không thẹn với lương tâm.

“Anh Kỳ, là đang nghĩ về chuyện Bình An mất tích?” Lâm Nhiễm ở bên quay đầu nhìn về phía hắn.

“Không có, ta nghĩ tới tương lai của nhân loại.”

“Cái này có gì hay đâu mà nghĩ, tương lai nhân loại chúng ta đều không biết được, hiện giờ có thể làm chính là cố gắng chăm chỉ để thúc đẩy sự phát triển của văn minh nhân loại, vì tương lai mà tạo ra hi vọng.” Lẫm Nhiễm nhếch miệng cười nói.

“Cậu nói đúng.”Phong Kỳ cười nhạt một tiếng, bắt đầu ăn.

Đối với sự mất tích của Nhạc Bình An, tuy Mộc Tinh và Lâm Nhiễm có chú ý nhưng vẫn chưa bao giờ để ở trong lòng.

Bọn họ tiếp xúc với Nhạc Bình An không nhiều, đối với Nhạc Bình An càng không có chút tình cảm nào, đơn thuần chỉ là một người đồng học qua đường mà thôi.

Ngược lại, hai người này lại vô cùng lo lắng cho tâm tình của hắn, không ngừng mà an ủi động viên hắn.

Một lát sau, sau khi ăn hết đồ ăn trên bàn ăn, Lâm Nhiễm quay đầu nhìn về phía hắn dò hỏi:

"Anh Kỳ, về cuộc thi đấu đoàn chiến của tân sinh viên, anh suy tính sao rồi?"

Đối mặt với lời hỏi thăm, hắn ngẩng đầu lên:

"Gần đây đang nghiên cứu đội hình chiến đấu của đoàn chiến, đợi tôi suy tính kỹ càng rồi lại sắp xếp sau."

"Em cảm thấy hiện tại có Lữ Việt, chỉ dựa vào chiến lực của hắn thì lớp chúng ta có thể có tư cách lọt vào top 3 của phía đông, em cảm thấy thực lực của cậu ta chí ít cũng đạt đến chiến lực nòng cốt của đoàn chiến lĩnh vực cấp A."

"Lọt vào top 3 cái gì hả, tôi muốn quán quân."

"Nếu có em và học tỷ cùng tham gia thì quán quân khẳng định là không có vấn đề, tiếc là chúng em lại không được xem như tân sinh viên." Lâm Nhiễm lắc đầu thở dài nói.

"Nếu như học tỷ có thể tham dự thì việc cậu có tham gia vào lực lượng có trọng yếu không? Hay chỉ đi làm vật trang trí? Làm kẻ rót nước bưng trà?"

Nghe thấy hai người họ đang thảo luận đến mình, Mộc Tinh lặng lẽ dỏng tai lên nghe.

"Học tỷ, đúng không." Phong Kỳ lúc này cười nhìn về phía cô.

"Đúng." Mộc Tinh dùng sức gật đầu biểu thị rằng đồng ý, sau đó lại tiếp tục cúi đầu ăn lấy ăn để.

"Thực lực của học tỷ ẩn giấu quá sâu, còn có Lữ Việt, em cho rằng chúng ta đã đủ mạnh rồi, chưa nghĩ tới Ngọa Hổ Tàng Long bên cạnh em đây… Anh Kỳ, anh có giấu thực lực không vậy, có phải so với học tỷ anh càng mạnh hơn?"

Lân Nhiễm nói, mặt lộ vẻ hoài nghi nhìn hắn từ trên xuống dưới.

“Không nghĩ tới, giấu sâu như vậy mà đều bị cậu phát hiện ra.”

“Vậy anh có thực lực như thế nào?” Lòng tò mò của Lâm Nhiễm cháy hừng hực, lúc này muốn truy vấn ngọn nguồn ngay lập tức.

“Kiểu như học tỷ tôi có thể đánh mười học tỷ nhé, cậu tin hay không?”

“Khoác lác!” Nghe Phong Kỳ trả lời, Lâm Nhiễm không nhịn được mà rít lên.

“Tôi tin.” Mộc Tinh lúc này ngẩng đầu, vẻ mặt thành thật nói cho Phong Kỳ đầy đủ mặt mũi.

Nói chuyện phiếm giữa giờ ăn trưa kết thúc, Phong Kỳ trở lại ký túc xá.

Mở sổ ghi chép ra, hắn bắt đầu lật lại xem những thu hoạch ở tương lai mà mấy ngày nay ghi chép lại.

Lần này hắn tự cho bản thân mình hai con đường để lựa chọn.

Con đường thứ nhất,

Lập nên lực lượng cùng đối kháng với Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, trong thời gian này có thể bắt tay với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thăm dò thực lực của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ trên mọi phương diện.

Hết chương 294.

Chương 295. Nấu rượu Thanh Tâm thất bại

Tai họa ngầm: Thực lực cụ thể của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ không rõ, đối kháng rất có khả năng là thất bại, nhưng nếu thành công, tương lai thế giới chắc chắn sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ghi chú: Tình hình hiện tại ta ở trong tối, Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ ở ngoài sáng, quyền chủ động thuộc về phía ta.

Con đường thứ hai,

Gia nhập quân đội Lê Minh, đi tìm hiểu bí mật của Mộ Trảo, cũng đồng thời hiểu rõ nguyên nhân Mộc Tinh đồ sát toàn thành.

Tai họa ngầm: Thời điểm quân đội Lê Minh thành lập, ta rất có khả năng vì một nguyên nhân nào đó mà chết bất đắc kỳ tử, con đường này tương lai có khả năng chẳng thể làm nên trò trống gì.

……

Hai con đường nên lựa chọn như thế nào, hắn rơi vào trầm tư.

Ngồi trước bàn sách, hắn suy tính hồi lâu cuối cùng cũng đưa ra quyết định, lựa chọn con đường tương lai thứ nhất.

Ở tuyến đường tương lai này có thể để hắn tìm hiểu kỹ lưỡng, hiểu rõ nội tình của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công

Nghệ, nếu như thành công, nói không chừng có thể phát sinh cải biến cho tương lai.

Ngoài cửa lúc này vang lên tiếng gõ cửa.

Nghe thấy âm thanh, hắn đứng dậy, đi ra mở cửa phòng.

Đứng ở cửa, chính là hai người đàn ông trung niên mặc đồng phục bảo vệ của Tinh Thành học phủ.

“Bạn học Phong, đây là đồ online mà cậu đặt mua a?”

“Thật ngại quá, làm phiền các chú .” Biết được chính là dụng cụ thiết bị thí nghiệm luyện dược online mà hắn đặt mua đã được giao đến, hắn liền cảm ơn.

Sau đó, dưới sự giúp đỡ của bọn họ, ba dụng cụ thiết bị thí nghiệm được chuyển vào trong phòng.

Trước khi hai chú bảo vệ rời đi, Phong Kỳ muốn đem hai bình đồ uống tặng cho hai chú thì liền bị từ chối khéo léo.

Đóng cửa lại, hắn bắt đầu xé lớp đóng gói ra.

Dụng cụ thiết bị thí nghiệm đều ráp nguyên bộ tuy không cần phải nghiên cứu cách lắp ráp.

Nhưng hắn vẫn lựa chọn đem ba dụng cụ thiết bị thí nghiệm đi rửa sạch từ trong ra ngoài một lần nữa theo phương thức hướng dẫn ở trong sách.

Lần trước luyện chế rượu Thanh Tâm vẫn còn một nửa bình, đủ để hắn nạp đầy năng lượng tiến vào mộng cảnh tương lai, nhưng hắn vẫn là muốn thử xem bản thân tự chế xem sao.

Các phần chi tiết hắn đã học được từ Nhạc Bình An.

Nhưng chỉ có tự thực hành thì chưa từng có thử qua.

Sau khi cấp điện cho ba dụng cụ thiết bị thí nghiệm xong, hắn lấy linh tài được gửi đến hôm qua từ bên trong tủ lạnh ra.

Đem tám cây linh tài lần lượt theo thứ tự đặt trên bàn sách, hắn bình tĩnh hồi tưởng lại những thao tác của Nhạc Bình An lúc luyện chế thuốc.

Ba dụng cụ thiết bị thí nghiệm, chia thành dụng cụ dùng để đo đạc, tinh luyện, dung hợp.

Đầu tiên hắn đem mỗi gốc linh tài lần lượt đo dược tính theo thứ tự rồi sau đó lại đo trọng lượng của linh tài, cắt bỏ những phần vượt quá tiêu chuẩn chất lượng.

Sau đó dựa theo trình tự lần lượt ném dược liệu vào bên trong thiết bị tinh luyện, để luyện ra dược dịch có màu sắc khác nhau.

Rất nhanh, bên trong gian phòng ngập tràn mùi thuốc nồng nặc.

Sau đó là tới bước dung hợp dược dịch, bước này là bước mấu chốt bởi có thành hay bại đều phải xem bước thao tác này.

Trong lúc đó, hắn cần phải chú ý đến nhiệt độ biến hóa khi dung hợp dịch dược đông y, lúc thì lựa chọn lửa lớn, lúc thì lại lựa chọn lửa nhỏ, lại còn cần phải một ít chất pha trộn để điều hoà ổn định dược dịch trong một vài thời khắc nhất định.

Dựa theo phương pháp luyện chế mà Nhạc Bình An chỉ dạy, đầu tiên hắn đem dịch dược của Lam Tâm Thảo cùng dịch dược của Băng Tinh Quả vào bên trong máy dung hợp, sau khi tăng nhiệt độ, hắn bắt đầu chờ đợi hai loại linh dịch hòa trộn với nhau.

Trước ánh mắt mong chờ của hắn, hai dược dịch màu lam nhạt và màu xanh đậm bắt đầu chậm chạp dung hợp lại với nhau.

Quá trình phản ứng bên trong vẫn chưa xuất hiện bài xích.

Chờ khoảng mười lăm phút, hắn cho thêm loại dược dịch thứ ba vào.

Lần này, quá trình dung hợp bên trong có chút biến hóa, bề mặt dược dịch không ngừng xuất hiện các bọt khí dày đặc, bên trong dường như đang xảy ra quá trình phản ứng kịch liệt.

Tiếp sau đó là dược dịch thứ tư, rồi lại đến dược dịch thứ năm…

Quá trình dung hợp phía trước dựa theo trình tự để tiến hành, cũng không có phạm phải sai lầm nào cả, nhưng khi hắn đem một loại dịch dược cuối cùng đổ vào bên trong máy dung hợp thì dược dịch bỗng nhiên xuất hiện màu tím và bắt đầu dao động dữ dội, máy dung hợp cũng theo đó mà run rẩy.

Nhận thức được dược dịch bên trong máy dung hợp đang xuất hiện phản ứng kịch liệt bài xích lẫn nhau, hắn bèn lập tức đổ hỗn hợp trung hòa màu trắng vào.

Trong lúc cấp bách, hắn lỡ tay đổ quá liều lượng của hỗn hợp trung hòa, dược dịch vốn dĩ đang sôi sùng sục bên trong lập tức ngưng trọng.

Thành phẩm rượu Thanh Tâm hiện lên màu lam nhạt, nhưng giờ phút này, dược dịch bên trong lại đang ở trạng thái màu tím.

Hết chương 295.

Chương 296. Tương lai bị thay đổi?

Phong Kỳ: …

Nhận thức được bản thân thử nghiệm lần đầu tiên thất bại, hắn xót xa, vốn cứ tưởng rằng quá trình luyện chế chỉ cần đảm bảo đúng trình tự thì sẽ không xảy ra vấn đề gì cả, đằng này lại không nghĩ ra thất bại lại nằm ở bước cuối cùng.

Hắn chỉ trách bản thân sao lại run tay làm cho đổ quá nhiều hồn hợp trung hòa.

[Bác nông dân móc ngươi ra từ trong lòng đất với vẻ mặt tràn đầy vui sướng, nâng niu ngươi ở trong lòng bàn tay và khoe: Ngon! Thực sự là một món ngon!]

Lời tự thuật lên tiếng đúng thời điểm, chế nhạo hắn.

Nhận thức được bản thân đã tổn thất hơn trăm vạn, hắn chỉ cảm thấy gan đau, dạ dày đau…toàn thân đều đau.

Vốn ban đầu có năm trăm sáu mươi vạn tiền tiết kiệm, mua vật liệu để chế rượu Thanh Tâm dùng mất một trăm hai mươi lăm vạn rồi, chưa kể đến bốn mươi lăm vạn mua thiết bị để luyện chế, hiện chỉ còn lại có ba trăm chín mươi vạn nữa thôi.

Hắn càng xót xa hơn khi nghĩ tới khoản chi khi Phương Tri Hữu đến nữa.

Mỗi lần ủ chế rượu Thanh Tâm, hắn đại khái tiết kiệm được khoảng ba mươi lăm vạn, tương đương với ba lần trắng tay.

Cũng may hắn cảm thấy mình đã nắm giữ được quá trình ủ chế kỹ càng, chỉ cần một bước cuối cùng không run tay thì về sau ắt hẳn không có vấn đề.

Số tiền kia, sớm muộn cũng có thể tiết kiệm lại được.

Đem theo tâm tình buồn bực, hắn đưa ánh mắt nhìn về nửa bình rượu Thanh Tâm đã để dưới bàn sách.

Với thanh năng lượng ở mức sáu mươi ba phần trăm, nửa bình rượu Thanh Tâm đủ để hắn tiến vào trong mộng cảnh tương lai.

Thế là hắn đi tới bàn sách, cúi người nhặt bình rượu Thanh Tâm lên, sau khi mở nút gỗ ra, hắn một hơi uống cạn.

Toàn thân hắn lúc đó cảm thấy khô nóng, tiến độ thanh năng lượng cũng theo đó mà tăng lên.

Trong lúc chờ đợi, tiến độ của thanh năng lượng cuối cùng dừng tại một trăm bốn mươi chín chấm chín phần trăm.

Thừa dịp say men nồng, hắn nằm ở trên giường, chuẩn bị tiến vào mộng cảnh tương lai.

Ở tuyến đường tương lai này, hắn nhất định sẽ cùng Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ triển khai tranh giành cấu xé lẫn nhau, trong lúc đó tất nhiên cũng sẽ xuất hiện những phát sinh thay đổi tương lai.

Hắn cảm thấy tuyến đường tương lai này bên trong lịch sử dòng thời gian, hắn cùng các chiến hữu triển khai giao phong kịch liệt với địch nhân, tất nhiên nó phải tràn ngập nhiệt huyết và đặc sắc.

Mặc dù hắn không có cách nào để tự mình đi trải nghiệm, nhưng cũng có thể thông qua lịch sử để hiểu biết rõ một vào phần.

[Đừng quá chắc chắn, biết đâu cũng có thể là cái chết yểu, cả đời bi thảm.]

Mặc kệ lời chế nhạo của lời tự thuật, hắn nằm ôm chăn trên giường, nhắm mắt lại.

Thời gian chậm rãi trôi qua, theo suy nghĩ trống rỗng của hắn, nét mặt của hắn cũng dần dần trở nên bình tĩnh, thanh thản…

……

Khoảnh khắc mở mắt ra, Phong Kỳ đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc.

Lần này, thế giới trong mộng cảnh tương lai, bầu trời không bị Huyết Nguyệt hoàn toàn bao phủ.

Phía tây Huyết Nguyệt giữa trời, phía đông mặt trời treo trên cao đang thiêu đốt.

Toàn bộ thế giới như bị chia làm hai nửa, phân tách rõ ràng, mà hắn lại đứng nay vị trí trung tâm của hai thế giới.

"Chẳng lẽ tương lai thật sự bị thay đổi?"

Cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ mất cảnh giác.

Thế giới trong giấc mơ tương lai đã trải qua những thay đổi mà từ trước giờ chưa từng có.

Mặc dù có Huyết Nguyệt ở đây nhưng mặt trời vẫn chưa lặn.

"Điểm cuối của sự hủy diệt thế giới đã bị hoãn lại?"

[Tuyến tương lai này là ngươi đã chọn để chống lại Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ. Có lẽ Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đã bị tổn hại nghiêm trọng hoặc thậm chí bị hủy bỏ bởi tổ chức mà ngươi đã lãnh đạo trong tuyến lịch sử này, vì vậy sự phát triển của nền văn minh nhân loại

chắc chắn sẽ trở nên tốt hơn, do đó trì hoãn tốc độ xâm chiếm của lĩnh vực… Nhưng có vẻ như kết thúc vẫn chưa thay đổi.]

Nghe những lời của tường thuật, hắn ngẩng đầu nhìn lên Huyết Nguyệt đang dần trôi về phía Đông, cùng với những đường xoắn nhấp nháy ở chỗ giao giới của hai thế giới.

Giống như những gì mà lời tường thuật đã nói, thế giới hiện thực vẫn chưa thoát khỏi nguy cơ vẫn đang bị thế giới lĩnh vực từ từ nuốt chửng.

Nhưng thế giới đã xảy ra thay đổi, hắn cảm thấy rằng có lẽ loài người bây giờ vẫn chưa tuyệt chủng.

Nhìn xung quanh bốn phía, khu vực hắn đang ở vẫn chưa bị biến thành nghĩa địa, khắp nơi không có thấy Zombie, cũng không có Tiểu Tàn dang tay chào đón mỗi lần khi hắn đến.

Trong ký ức của hắn phương hướng của khu tránh nạn Tinh Thành giờ đây đã bị tường thép bao vây chặt chẽ, trước cửa thành vẫn có một pho tượng sừng sững.

Có thể mơ hồ nhìn thấy những bóng người di chuyển trên bức tường của thành phố.

Quá phấn khích, hắn lập tức chạy về phía khu tránh nạn Tinh Thành.

Trên đường đi mặt đường bị hư hỏng vỡ nát vẫn còn dấu vết của những chiếc máy móc lớn chạy trên đó.

Hai bên đường trồng hoa ban màu cam, không khí tràn ngập mùi thơm ngào ngạt, so với thế giới giấc mơ tương lai trước đây thì thế giới này giống như thiên đường.

Hết chương 296.

Chương 297. Chiến sĩ Phòng Vệ Quân

Sau khi đến gần bức tường thành thép, hắn nhìn thấy rõ ràng vẻ bề ngoài của bức tượng được dựng lên ở cổng thành.

Trong quá trình đánh giá, vẻ mặt của Phong Kỳ dần trở nên bối rối.

Hắn phát hiện ra rằng nhân vật trên bức tượng hóa ra là chính mình.

[CMN, đại ca thật trâu bò, còn có người dựng tượng cho ngươi… CMN, tại sao không có của ta!]

Bỏ qua những lời phỉ nhổ của lời tự thuật, hắn đi đến gần bức tượng và quan sát nó một cách cẩn thận.

Pho tượng cao hơn 10 mét, trên pho tượng thần sắc hắn kiên nghị, tay trái cầm quyển sách, tay phải cầm kiếm chỉ hướng Tây, phía dưới có khắc mấy hàng chữ:

Tượng vĩ nhân Phong Kỳ.

Bức tượng được nấu chảy và rèn đúc bằng cách chiết xuất năng lượng Phù văn Tinh Thạch trong thân thể các sinh vật trận địa bị giết trong chiến tranh, nặng 1.800 tấn.

Một sách một kiếm, xâm phạm quê hương của ta, xa mấy cũng giết.

[CMN, ấn tượng đến vậy sao? Bức tượng của ta ở đâu rồi, chẳng phải ta cũng bỏ công bỏ sức cứu thế giới hay sao? Dựa vào cái gì mà ta không có bức tượng nào!]

Bỏ qua tiếng gào thét của lời tự thuật, trái tim hắn có tia hơi ấm chảy qua.

Có vẻ như những nỗ lực của hắn trong tuyến tương lai này cuối cùng đã được cả thế giới biết đến, công nhận.

Từ điểm này, trong tuyến tương lai này hắn nhất định phải chống lại Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ để có thể đạt được thành tựu lớn.

Thậm chí có thể xóa bỏ hoàn toàn Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, từ đó lãnh đạo sự quật khởi của nhân loại.

"Nói không chừng ta có thể sống ở tuyến tương lai này trong hàng trăm năm."

[CMN, thật sao? Ta không tin!]

"Ta sẽ chứng minh cho ngươi xem." Nghĩ đến đây, hắn lập tức đi vào bên trong thành phố thép.

Đúng lúc này, tiếng xé gió truyền đến, hắn cảm nhận được nguy hiểm lập tức lui về phía sau một bước.

Chỉ nhìn thấy một cây trường thương màu đen tấn công từ phía trên bên phải cắm vào vị trí hắn vừa đứng, cây trường thương cắm xuống đất, một nửa phần cuối vẫn còn rung.

Ngẩng đầu, hắn liền thấy một người mặc quân phục Tinh Thành Phòng Vệ Quân đứng ở trên tường thành thép, vẻ mặt lạnh lùng nhìn hắn.

Thấy vậy, Phòng Kỳ đang định giải thích nhưng đột nhiên nhớ ra một điều.

Bây giờ hắn vẫn ở trong hình dạng của Zombie, nhìn như thế nào cũng giống sinh vật trận địa, việc người đàn ông kia tấn công hắn rõ ràng có liên quan đến điều này.

Lúc này, ba thân ảnh từ phía sau bức tường thành thép nhảy xuống, dẫn đầu là người đàn ông ném thương vừa rồi.

"Sao sinh vật được trận địa sinh ra lại chạy tới đây?" Nhìn Phong Kỳ, người đàn ông đứng đầu có chút khó hiểu, sau đó quay đầu nhìn người bạn đồng hành vạm vỡ cao hơn hai mét của mình và nói:

"Tiểu Mạn, giết hắn, đem thi thể mang về khu tránh nạn giao cho nhân viên nghiên cứu!"

Người đàn ông vạm vỡ tên là Tiểu Mạn gật đầu ngay lập tức, sau đó đi về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ: …

Nhận ra rằng bản thân thực sự bị coi là một sinh vật trận địa, hắn ngay lập tức nói:

"Đợi chút!"

"Sinh vật Siêu Thoát Lĩnh Vực?"

Nghe Phong Kỳ nói, ba người họ đều sửng sốt, hiển nhiên họ đều coi hắn là sinh vật có trí tuệ của Lĩnh Vực.

Sau đó ba người đồng thời tiến lên một bước, thần sắc trở nên cảnh giác, hiển nhiên là dự định cùng nhau động thủ.

"Đừng động thủ, để ta giải thích."

"Ngươi muốn nói cái gì?" Nam tử dẫn đầu trầm giọng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ tâm tình phức tạp.

Bởi vì hắn phát hiện mình căn bản không giải thích được gì.

Chẳng lẽ hắn lại chỉ vào bức tượng của chính mình và nói với họ rằng thật ra ta là Phong Kỳ?

Ai tin?

[Hãy thử đi, nhỡ đâu họ tin thì sao.]

Phong Kỳ: …

Hít một hơi thật sâu, hắn lùi lại một bước để giữ khoảng cách với ba tên chiến sĩ Phòng Vệ Quân, rồi bình tĩnh nói:

"Nếu như ta nói rằng ta là một con người, nhưng bởi vì một số tai nạn ngoài ý muốn mà ta biến thành hình dạng như bây giờ, các ngươi có tin không?"

Nghe vậy, người đàn ông dẫn đầu cẩn thận đánh giá Phong Kỳ từ trên xuống dưới.

Lúc này, hình dáng của Phong Kỳ chỉ còn là một bộ xương, có thể thấy rõ các cơ quan trong cơ thể teo tóp và mục nát.

Sau đó, người đàn ông dẫn đầu vẻ mặt không thay đổi nói:

"Ngươi nghĩ nhân loại bọn ta là đồ đần hả?"

Người đàn ông vạm vỡ đứng bên cạnh cũng khinh thường nói:

"Cứ coi như ta tin ngươi, giờ báo số hiệu dân cư của ngươi, ta sẽ xác minh tại chỗ."

Vừa nói, người đàn ông vừa giơ tay phải lên và bấm vào vòng sáng kim loại trên cổ tay, chiếu ra quang ảnh có thể ấn vào để nhập dữ liệu.

Đối mặt với chất vấn, hắn không khỏi trợn tròn mắt.

Hắn đến từ 1500 năm trước, làm sao mà có được giấy chứng nhận số hiệu dân cư của khu tránh nạn Tinh Thành.

Trong lòng cảm thấy bất lực, hắn chỉ biết nghiến răng giải thích:

"Hãy nghe ta giải thích. Ta đến từ 1500 năm trước. Ta xuyên không đến đây, các ngươi phải tin ta. Trước tiên để ta

tiến vào khu tránh nạn, sau đó ta sẽ chứng minh cho các người thấy rằng ta thực sự là con người.”

Hết chương 297.

Chương 298. Làm thế nào để chứng minh ta là Phong kỳ

“Ngươi nói rằng ngươi đến từ 1500 năm sau, bọn ta có thể tin ngươi. Dù sao, ngươi có thể nói rằng vào thời điểm đó đã phát minh ra cỗ máy thời gian.”

“Hiện nay, sinh vật Siêu Thoát Lĩnh vực dốc hết sức không từ thủ đoạn nào để xâm nhập khu tránh nạn, đến từ 1500 năm trước, sao ngươi không nói ngươi là Phong Kỳ đến từ 1500 năm trước, xuyên không đến để lãnh đạo chúng ta chống lại sự xâm lấn của lĩnh vực luôn đi!” Người đàn ông dẫn đầu khinh thường nói.

Phong Kỳ: …

Sau vài giây im lặng, hắn gật đầu lia lịa:

“Thành thật không dám dấu giếm, ta chính là Phong Kỳ đến từ 1500 năm trước.”

“Khinh nhục vĩ nhân, chết đi!”

Nghe được câu trả lời của Phong Kỳ, đôi mắt của người đàn ông hàng đầu đột nhiên trở nên lạnh lùng vươn tay rút cây thương đen đang cắm trên mặt đất.

Cùng với âm thanh xé gió sắc bén, cây thương dài bất ngờ đâm vào hắn.

[Ha ha ha, ngươi như thế nào lại thất bại trong việc chứng minh ngươi là ngươi? Theo ta thấy hiện tại ngươi chỉ là Zombie, có quan hệ gì Phong Kỳ?]

Nghe những lời phàn nàn của lời tự thuật, Phong Kỳ khóc trong lòng nhiều chút.

Đối mặt với ngọn giáo đang tấn công, hắn điều khiển niệm lực của mình để tạo thành những rào cản vô hình trước mặt.

Nhưng điều hắn không ngờ tới là tốc độ của cây thương chỉ chậm lại rồi dễ dàng xuyên thủng kết giới niệm lực, tiếp tục đâm về phía hắn.

Nhận ra mình không phải đối thủ, hắn lập tức quay người bỏ chạy.

Trong tình huống không có cách nào có thể thuyết phục được ba người họ, lựa chọn tốt nhất chính là chạy trốn.

Chỉ có cách giữ lại mạng trước, sau đó mới có thể thực hiện kế hoạch lâu dài.

Thấy Phong Kỳ đang trốn thoát, hai thành viên còn lại của Phòng Vệ Quân lập tức nhảy lên khỏi mặt đất cao vài mét, chiếc rìu Psionic khổng lồ trong tay người đàn ông vạm vỡ mang theo sức mạnh như núi Thái Sơn đập về phía hắn.

Đối mặt nguy cơ sinh tử, hắn không chút do dự, lập tức kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên.

Nhịp đập của tim đột nhiên tăng nhanh, huyết khí tích trữ bên trong nhanh chóng tuôn ra bao lấy hắn.

Thân ảnh của hắn nhanh chóng cao lên dưới sức mạnh của khí huyết, khắp người mọc đầy cơ bắp cường tráng, trong nháy mắt biến thành một con quái vật cơ bắp cao hơn hai mét.

Sau khi quấn nắm tay phải của mình bằng sức mạnh niệm lực, hắn quay lại đánh mạnh vào chiếc rìu chiến linh năng bằng một nắm đấm nặng nề.

Bùm!

Thân hình Phong Kỳ nhún xuống, nửa bắp chân của hắn bị lún vào đất.

Lực lượng tới từ chiếc rìu khổng lồ khiến hắn hơi khó chống đỡ, cũng làm hắn nhận ra rằng mình hoàn toàn không phải là đối thủ của người đàn ông vạm vỡ.

Sau khi mạnh mẽ đẩy chiếc rìu khổng lồ ra xa bằng cả hai tay, hắn nhanh chóng bật dậy khỏi mặt đất, rồi dùng niệm lực đẩy cơ thể về phía trước, tránh được cây thương trường đen đang lao thẳng về phía mình.

Sau khi tiếp đất bằng cả hai chân, hắn chạy một mạch không ngoảnh đầu lại.

Niệm lực còn sót lại trong cơ thể hắn đã hoàn toàn được giải phóng vào lúc này, đẩy cơ thể hắn về phía trước với tốc độ cực nhanh.

Mỗi bước đi, hắn có thể nhảy hơn 20 mét trong không trung, nhảy về phía trước như thể thoát khỏi xiềng xích của trọng lực.

Tuy nhiên, dù vậy, ba người chiến sĩ Phòng Vệ Quân của khu tránh nạn vẫn không từ bỏ việc đuổi theo.

Nhìn ba người đang đuổi theo mình, hắn không khỏi chửi thầm trong lòng.

Mỗi lần hắn bước vào giấc mơ tương lai, hắn đều nghĩ đến việc mình có thể chết như thế nào.

Bị Tiểu Hắc giết, bị giết bởi các sinh vật trận địa… Điều duy nhất mà hắn không ngờ tới là mình sẽ bị giết bởi con người.

Đối mặt với ba người đang đuổi theo mình, hắn cảm thấy bất lực, chỉ có thể nhanh chóng bỏ chạy.

Từ đằng xa, hắn đã nghe tiếng người chiến sĩ Phòng Vệ Quân đi đầu hét lên:

"Tiểu Mạn, liên hệ khu tránh nạn hỗ trợ chi viện, đừng để sinh vật Siêu Thoát Lĩnh Vực này chạy trốn, nếu không hậu hoạn vô cùng."

[Hahaha, thân là đấng cứu thế vậy mà ngươi lại đang bị chính người của mình truy sát, ngươi nên giải thích thế nào đây, online đợi, gấp!]

"Câm miệng, chuyện buồn như vậy ngươi sao có thể cười."

[Ngươi không hài lòng về việc tan làm sớm? Ngươi không hài lòng khi được tan học, nghỉ lễ sớm?]

"CMN!"

Trong khi chạy, hắn ngày càng đến gần thế giới lĩnh vực được bao phủ bởi Huyết Nguyệt.

Ba người phía sau tiếp tục đuổi theo, cùng lúc đó, trên bầu trời phía sau xuất hiện mấy chiếc máy bay không người lái mang theo tên lửa, dùng tốc độ cực nhanh đuổi theo.

[Chú ý tình huống, phía sau phát hiện một chiếc máy bay không người lái chiến đấu, có lẽ hiện tại tên lửa đã khóa chặt ngươi, ngươi chuẩn bị tan làm sớm đi!]

"Câm miệng!"

Trong khi đang gầm lên, cơ thể hắn lại nhảy lên, niệm lực duy nhất còn lại trong cơ thể hắn ngay lập tức bùng nổ thành một lực đẩy, đưa hắn vào thế giới Huyết Nguyệt được bao phủ bởi lĩnh vực.

Hết chương 298.

Chương 299. Có hai suy đoán

Cùng lúc đó, ba quả tên lửa với tốc độ cực nhanh kèm theo ngọn lửa đuôi dài, đâm vào trong trận địa Huyết Nguyệt và phát nổ bên cạnh hắn.

Bùm!

Ngọn lửa bốc lên, Phong Kỳ bị lực lượng này đẩy văng ra xa, thân ảnh của hắn lăn lộn trong không trung, cuối cùng đập mạnh vào một thân cây trơ trụi, làm gãy phần eo của hắn.

Nằm trên mặt đất, hắn chỉ cảm thấy toàn thân đau rát.

Khí huyết hội tụ trên thân thể nhanh chóng sụp đổ dưới ngọn lửa, hóa thành một màn sương máu mỏng rồi tiêu tán.

Đợt tấn công này lấy mất hơn nửa cái mạng của hắn.

Đừng nói trạng thái Huyết Nguyên bị tan rã, xương cốt trên người hắn còn đầy vết nứt, thậm chí còn không thể đứng lên.

[Nguy hiểm đã được giải trừ, máy bay không người lái không bay vào khu vực trận địa, có lẽ quy tắc trong trận địa không tương thích với sản phẩm công nghệ… Đương nhiên đây chỉ là suy đoán của ta.]

Sau khi nghe lời giải thích của lời tường thuật, Phong Kỳ cảm thấy ưu thương.

[Có lẽ trước tiên ngươi phải tìm cách biến mình thành người bình thường trước đã… Thực ra, người tàn tật cũng được, nhưng ít nhất ngươi có thể vào khu tránh nạn Tinh Thành với tư cách là một con người.]

[Hoặc là ngươi chết đi, sau khi quay trở lại ở tuyến tương lai thì từ bỏ chiến đấu chống lại Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, trước tiên hãy tìm cách tìm kiếm năng lực có khả năng biến ngươi trở lại thành người trong thế giới sụp đổ này.]

"Sau khi điểm tiến hóa huyết mạch đạt tới 1000 điểm, có thể để cho ta khôi phục thành người sao?"

[Có thể… Nhưng không nhất định.]

Sau khi nghe câu trả lời của lời tự thuật, Phong Kỳ quyết định khôi phục trạng thái của mình trước, sau đó săn giết các sinh vật trong lĩnh vực, cố gắng tìm cách thu thập đủ điểm tiến hóa huyết mạch để hoàn thành một lần tiến hóa.

Lúc này, khả năng tái sinh cùng với danh xưng tiền tố "Rất Cường Tráng" được kích hoạt.

Các vết nứt trên xương bắt đầu từ từ lành lại.

Nhưng trước khi hồi phục, hắn chỉ có thể nằm trên mặt đất, nhìn Huyết Nguyệt đến phát ngốc, sau đó dưới sự giễu cợt của lời tự thuật mà hờn dỗi.

…

Thời gian trôi qua chậm rãi, dưới sự gia trì của năng lực thiên phú, thương thế của Phong Kỳ nhanh chóng hồi phục.

Những vết nứt nhỏ trên xương dần liền lại, xương sườn gãy cũng bắt đầu vào đúng vị trí.

Lúc này nằm trên mặt đất ngắm nhìn vầng trăng máu mờ ảo, hắn bắt đầu suy nghĩ một điều.

Trên dòng thời gian này hắn đã trở thành vĩ nhân lịch sử, tại sao không ai biết hắn sẽ trở về trong tương lai?

Cho dù hắn chết yểu không để lại bất kỳ thông tin nào thì Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng hợp tác với hắn cũng nên truyền

bá tin tức hắn trở về sau 1500 năm.

Nhưng rõ ràng là chiến sĩ của quân đội đồn trú Tinh Thành không biết chuyện này.

Hiện tại không thể vào cơ sở dữ liệu để xem lại lịch sử và thông tin email, vì vậy hắn không thể biết được câu trả lời.

Trong lúc suy nghĩ, hắn có hai hướng phỏng đoán.

Thứ nhất, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã diệt vong từ rất sớm trong cuộc đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học, cho dù để lại một số thông tin thì theo thời gian cũng dần bị mất đi, bị niêm phong, không được người tương lai coi trọng.

Thứ hai, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cho rằng thế giới tương lai hắn đến vẫn là thế giới bị lĩnh vực xâm chiếm, loài người đã diệt vong từ lâu nên không để lại thông tin xác thực thân phận của hắn.

Suy cho cùng, mỗi lần xuyên không trước đây hắn đều đến thời điểm tận cùng của nền văn minh nhân loại, cho dù hắn cũng không ngờ rằng giấc mơ tương lai lần này lại có sự thay đổi lớn đến vậy.

Vì vậy, không nghĩ đến điều này cũng có thể hiểu được.

Ngoài hai phỏng đoán này, có lẽ còn có những lý do khác.

Nhưng vấn đề hiện tại là, hắn hoàn toàn không có cách nào chứng minh mình chính là Phong Kỳ.

Hiện tại có hai lựa chọn đặt trước mặt hắn.

Thứ nhất là từ bỏ dòng thời gian tương lai này, sau khi trở về thực tại sẽ sắp xếp lại kế hoạch tương lai, đặc biệt là để bản thân trong tương lai để lại thông tin quan trọng, nói với người tương lai rằng mình sẽ trở về sau 1500 năm.

Như vậy, một lần nữa tiến vào giấc mơ tương lai bằng dòng thời gian đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học, hắn có thể thuận lợi tiến vào Khu tránh nạn Tinh Thành.

Ngoài việc trở về thế giới thực để lập lại kế hoạch, hắn chỉ có thể hy vọng vào sự tiến hóa sau khi điểm tiến hóa huyết mạch đạt đến 1000.

Điểm tiến hóa huyết mạch hiện tại là (852/1000).

Nếu tiêu diệt ba Sinh Vật Trận Địa, hắn có thể bắt đầu tiến hóa huyết mạch.

Đến lúc đó, có thể sẽ có những điều bất ngờ xảy ra với bản thân, có lẽ có thể biến thành người trở lại.

[Cũng có thể biến thành quái vật cơ bắp dữ tợn, cánh tay to bằng cái cây bên cạnh ngươi, mặt xanh nanh dài, há miệng ra có thể dọa trẻ con nhà bên khóc thét ba ngày ba đêm.]

Phong Kỳ: …

"Ngươi không thể nói gì hay ho hơn sao?" Hắn bực mình nói.

Hết chương 299.

Chương 300. Hồi phục

[Ta chỉ phòng ngừa cho ngươi thôi, kỳ vọng càng cao, lúc thất vọng thì tâm lý càng chênh lệch, ngươi chắc chắn mình tiến hóa thành người sao? Sao không thể là quái vật?]

"Phì!"

[Thằng khốn, học ai mà phun nước bọt, thật ghê tởm.]

"Học thằng khốn."

Trong lúc đấu khẩu thường ngày, thương thế của Phong Kỳ đã hồi phục gần hết.

Hắn từ từ cúi người đứng dậy, vươn vai, lập tức tiếng "Rắc rắc" của xương bị trật khớp vang lên, đau đến nỗi hắn phải nhe răng nhếch miệng.

Hướng mắt về phía Khu tránh nạn Tinh Thành, nhìn bức tượng sừng sững trước bức tường thành thép, lòng hắn cảm thấy đôi chút an ủi.

Mặc dù bị coi như Sinh Vật Trận Địa, bị đuổi giết suốt dọc đường, còn suýt nữa bị nổ chết nhưng ít nhất sau bao nhiêu nỗ lực, hắn cũng đã nhìn thấy chút ánh sáng le lói.

Hắn tin rằng chỉ cần tiếp tục cố gắng, rồi sẽ có ngày hắn được chứng kiến thời thịnh thế rực rỡ trong mơ ước.

Vốn là người lạc quan, hắn nhoẻn miệng cười, rồi sải bước tiến sâu vào thế giới lĩnh vực.

Đây là lần đầu tiên hắn tiến về phía tây kể từ khi bước vào giấc mơ tương lai.

May mắn thay, sương mù kỳ lạ vẫn chưa lan đến đây, nếu không hắn cảm thấy dù có thêm nhiều mạng nữa cũng không đủ để chết.

Con đường phía trước ngoài việc tầm nhìn khá tối tăm thì thực ra không có quá nhiều khác biệt so với thế giới thực.

Chỉ là cây cối ven đường đều héo úa, một màu chết chóc.

Hắn đã sớm thích nghi với môi trường như vậy, trong lòng không có nhiều gợn sóng.

Tiến về phía trước, hắn không gặp phải Sinh Vật Trận Địa nhưng trên bầu trời luôn có một đàn sinh vật do lĩnh vực sinh ra giống như quạ không ngừng bay vòng quanh hắn, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng kêu inh ỏi.

Hắn không với tới được những sinh vật do lĩnh vực sinh ra này, đành phải bỏ qua.

Không còn năng lực Huyết Nguyên, hắn cảm thấy chỉ dựa vào niệm lực để săn giết Sinh Vật Trận Địa là vô cùng khó khăn.

Nhưng hắn vẫn muốn thử một lần.

Mạng sống này quá quý giá, từ bỏ càng không phải là tính cách của hắn.

Trong lúc tiến lên, hắn tỏ ra vô cùng cảnh giác, luôn đề phòng bị Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong bóng tối tập kích.

Tuy nhiên, sau một hồi tìm kiếm, hắn vẫn không tìm thấy dấu vết của Sinh Vật Trận Địa, điều này khiến hắn có chút ngơ ngác.

“Lời Tự Thuật, ra ngoài tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa gần đây, chọn cho ta con yếu nhất!”

[Ngươi kiêu ngạo như vậy, ta còn tưởng ngươi muốn đánh con mạnh nhất, kết quả lại dùng giọng điệu kiêu ngạo như vậy để muốn chọn con yếu nhất? Kẻ vô dụng!]

"Làm việc!"

Lần này Lời Tự Thuật không trả lời vài giây sau, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Hướng 11 giờ, có một tên yếu đuối, chúng ta đi giết nó đi!]

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức sải bước đi về hướng 11 giờ.

Một lát sau, hắn phát hiện ra Sinh Vật Trận Địa mà Lời Tự Thuật nói bên một gốc cây cong queo.

Con Sinh Vật Trận Địa này trông rất giống con nhím, hay nói đúng hơn là một con nhím khổng lồ, lưng và hai bên hông đầy gai nhọn, bốn chân ngắn ngủn, lúc này đang đào đất.

Dường như có chút cảnh giác, lúc này nó đột nhiên quay lại nhìn Phong Kỳ.

Tiếp đó, những chiếc gai nhọn trên lưng nó dựng đứng lên như lông, trong cổ họng phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, như đang cảnh báo hắn.

Phong Kỳ không nói nhảm, vung tay về phía trước, lập tức niệm lực xuyên qua cơ thể quấn lấy bề mặt của con Sinh Vật Trận Địa này, mạnh mẽ lật nó xuống đất.

Nắm bắt cơ hội này, hắn bước lên một bước, tung một cú đấm mạnh vào mặt con Sinh Vật Trận Địa này.

Quả đấm tiếp xúc với bộ lông mềm mại của nó, bị triệt tiêu một phần lực va chạm nhưng cũng đánh trúng mặt Sinh Vật Trận Địa một cách chắc nịch.

Cú đấm này đánh cho nó lăn ra đất mấy vòng.

Thấy đòn đánh có hiệu quả, trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Nếu ở trạng thái Huyết Nguyên được mở ra, hắn có thể dễ dàng xé đôi con Sinh Vật Trận Địa này, giết chết nó chỉ trong một hiệp.

Nhưng ở trạng thái bình thường, sức chiến đấu giảm mạnh, hắn cảm thấy có thể gây sát thương cho nó đã là rất tốt rồi.

Chưa đợi hắn phát động đòn tấn công tiếp theo, con Sinh Vật Trận Địa ngã xuống cách đó không xa đột nhiên lật người nhảy lên, sau đó quay lưng về phía hắn.

Chỉ thấy thân hình nó rung chuyển, lập tức mấy chiếc gai nhọn trên lưng như những thanh kiếm sắc nhọn đột nhiên bắn về phía hắn.

May mắn thay, hắn phản ứng kịp thời, niệm lực xuyên qua cơ thể tỏa ra, cuốn về phía trước.

Những chiếc gai nhọn này bị niệm lực cản lại, cuối cùng dừng lại cách hắn khoảng một mét trong không trung.

Vung tay, niệm lực nắm lấy những chiếc gai nhọn bay ngược lại, cắm lại vào lưng Sinh Vật Trận Địa.

Trong vẻ mặt kinh ngạc của hắn, con Sinh Vật Trận Địa này lại nhảy dựng lên cao hơn hai mét, phát ra tiếng rít sắc nhọn.

“Ha ha ha, con này đủ yếu, ta thích.”

Nhận ra rằng khi đối mặt với con Sinh Vật Trận Địa này, hắn vẫn có thể chiếm ưu thế, hắn không khỏi bật cười ha ha.

[Thật mất mặt!]

Hết chương 300.

Chương 301. Điểm tiến hóa huyết mạch

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn bắt đầu điều khiển niệm lực giao chiến với con Sinh Vật Trận Địa này.

Trong lúc đó, hắn thỉnh thoảng dùng niệm lực lật con Sinh Vật Trận Địa này xuống đất, sau đó lao lên đấm thẳng vào mặt nó.

Niệm lực kết hợp với nắm đấm mạnh, tương đối tiết kiệm tinh thần lực tiêu hao.

Khi con Sinh Vật Trận Địa này chọn cách rung lắc lưng để phóng ra gai nhọn, hắn cũng sẽ dùng niệm lực cắm lại những chiếc gai nhọn đó.

Nếu con Sinh Vật Trận Địa này tức giận lao về phía hắn, hắn sẽ dứt khoát lùi lại chạy trốn, đồng thời dùng niệm lực hạn chế tốc độ chạy của nó.

Trong trận chiến với nó, Phong Kỳ đã ngộ ra một đạo lý.

Nghệ thuật chiến đấu nằm ở chỗ giằng co.

[Ồ, ý tưởng không tệ, vậy ngươi thử giằng co với Tiểu Hắc xem?]

"Vậy thì Tiểu Hắc ra đây đi!"

Dòng thời gian tương lai này đi theo hướng đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, vì vậy hắn cảm thấy có lẽ sẽ không có sự truy đuổi của Tiểu Hắc trong giấc mơ tương lai lần này.

Có lẽ Tiểu Hắc chưa ra đời đã bị bóp chết trong nôi rồi.

[Tên tiểu tử không biết trời cao đất rộng, ngươi chờ đấy, ta sẽ gọi điện cho Tiểu Hắc ngay, đợi nó đến xơi tái ngươi, đến lúc đó ngươi hãy biểu diễn cho ta xem nghệ thuật giằng co!]

Bỏ ngoài tai lời nói của Lời Tự Thuật, hắn điều khiển niệm lực một lần nữa lật con Sinh Vật Trận Địa hình dáng như con nhím xuống đất, sau đó tiến lên ba bước, một cú đấm phải mạnh mẽ giáng thẳng vào khuôn mặt đã đầy máu me của nó.

Đấm xong cú này, hắn dứt khoát lùi lại giữ khoảng cách.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ là con Sinh Vật Trận Địa này sau khi trúng cú đấm này lại không có động tĩnh gì, bốn chân ngắn ngủn chổng lên trời, nằm im trên đất không nhúc nhích.

Thấy cảnh này, hắn vẫn không lơ là cảnh giác.

Hắn rất nghi ngờ con Sinh Vật Trận Địa này đang giả chết, chuẩn bị tập kích mình.

Nếu thực sự đã chết, trên cơ thể nó sẽ xuất hiện "Đám sương máu" mới đúng.

Để chứng thực cho suy đoán của mình, hắn nhặt một hòn đá ném vào mặt con Sinh Vật Trận Địa này.

Một hòn, hai hòn, năm hòn…

Trong lúc liên tục ném đá, con Sinh Vật Trận Địa này đột nhiên phát ra một tiếng rít sắc nhọn, lật người nhảy dựng lên lao về phía hắn.

[Ha ha ha, tức điên lên rồi, tiếp tục giằng co đi!]

Lời Tự Thuật vẫn luôn quan sát bỗng bật cười.

Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng, lúc này cũng nhanh chóng lùi lại, đồng thời dùng niệm lực thỉnh thoảng cản trở tốc độ

truy đuổi của Sinh Vật Trận Địa, tranh thủ tiêu hao ít tinh thần lực nhất để giết chết nó.

Mặc dù nó có móng vuốt sắc nhọn và răng nanh nhưng không thể chạm tới hắn, tự nhiên là không gây ra được mối đe dọa nào.

Sau một hồi truy đuổi, nó đột nhiên quay đầu bỏ chạy.

Lúc này, lực cản ngăn nó truy đuổi đã biến thành lực kéo, kéo lê nó không thể thoát khỏi nghệ thuật giằng co của Phong Kỳ.

Tốn hơn hai mươi phút, cuối cùng nó cũng cạn kiệt sức lực.

Khi nắm đấm của Phong Kỳ một lần nữa đập mạnh vào mặt nó, thân hình Sinh Vật Trận Địa run rẩy, hoàn toàn mất đi động tĩnh.

Ngay sau đó, một đám sương máu từ trong cơ thể nó tràn ra, chui vào cơ thể Phong Kỳ.

Trái tim vốn khô héo lúc này đã hồi phục được chút khí huyết.

Triệu hồi bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình đã có được một năng lực hoàn toàn mới.

[Gai nhọn LV1 (có thể nâng cấp Danh xưng tiền tố)]: 1% sát thương vật lý phải chịu sẽ chuyển hóa thành xung khí huyết phản lại mục tiêu gây sát thương, cụ thể mạnh yếu tùy thuộc vào cường độ thể chất của bản thân và cường độ sát thương của mục tiêu (sát thương vật lý tiếp xúc vượt quá khả năng chịu đựng không thể phản lại)

…

Xem xong phần giới thiệu về năng lực thiên phú, Phong Kỳ nhận ra rằng lần này mình đã có được một kỹ năng phản thương vật lý.

[Vỗ tay, lại là một kỹ năng tốt cho hướng phát triển cơ bắp cuồn cuộn, ta thấy kỹ năng này rất có tiềm năng phát triển, về sau chỉ cần thể chất của ngươi đủ mạnh, đứng im không nhúc nhích để Sinh Vật Trận Địa cận chiến tấn công, cũng có thể phản chết chúng!]

"Vô dụng, làm sao ta có thể đứng im để Sinh Vật Trận Địa cắn xé, không bị thương mà vẫn có thể giết chết kẻ địch mới là mục tiêu của ta." Hắn không nhịn được trợn mắt.

Giết chết con Sinh Vật Trận Địa này chỉ nhận được 38 điểm tiến hóa huyết mạch.

Bây giờ điểm tiến hóa huyết mạch còn thiếu 110 điểm nữa mới có thể nâng cấp.

Hắn định nghỉ ngơi một lát để hồi phục tinh thần lực, sau đó nhờ Lời Tự Thuật giúp hắn tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa yếu ớt, tiếp tục mở rộng cuộc săn giết.

Chỉ cần Tiểu Hắc không có ở đây, hắn có đủ thời gian để trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng ngay lúc này, hắn đột nhiên nghe thấy một tiếng nổ lớn từ trên bầu trời.

Quay đầu nhìn về hướng phát ra tiếng động, hắn phát hiện đường phân cách thế giới vốn rõ ràng bắt đầu biến dạng dữ dội, thế giới lĩnh vực dường như đang tăng tốc độ nuốt chửng thế giới thực.

Hết chương 301.

Chương 302. Tận thế đến?

Mặt trăng máu cũng bắt đầu đè nén mặt trời nghiêng về phía bên kia, khiến hắn có ảo giác thế giới đang đảo lộn.

Cùng lúc đó, hắn nhìn thấy một phương tiện bay khổng lồ cất cánh từ hướng Khu tránh nạn Tinh Thành, dường như đang quan sát sự biến động của thế giới lĩnh vực.

[Trời ạ, ngày tận thế sắp đến rồi sao?]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, hắn không khỏi căng thẳng.

Hắn vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng qua tận mắt nhìn cảnh tận diệt của nền văn minh nhân loại.

…

Ghi chú của tác giả: 3 chương tiếp theo thích hợp đọc vừa đọc vừa nghe nhạc bài Victory của Two Steps From Hell. Đọc truyện để tìm cảm xúc, sau đó nghe nhạc để cảm nhận.

…

Lĩnh vực thế giới đột nhiên tăng tốc độ nuốt chửng thế giới thực, điều này là Phong Kỳ không ngờ tới.

Hắn còn tưởng rằng lần sụp đổ của thế giới tương lai này sẽ còn rất lâu nữa, hắn còn rất nhiều thời gian để tiếp xúc với những người sống sót của loài người.

Nhìn đường phân chia thế giới méo mó xâm thực thế giới thực, hắn ngây người tại chỗ, có chút không biết làm sao.

Lĩnh vực thế giới nhanh chóng bao phủ về phía nơi trú ẩn, nơi nào đi qua, cỏ cây hoa lá đều héo úa.

Giống như trong nháy mắt đã trải qua sự ăn mòn của thời gian dài đằng đẵng.

Con đường rộng rãi dẫn đến Khu tránh nạn Tinh Thành cũng bắt đầu nứt nẻ, sụp đổ dưới sự ép của quy tắc lĩnh vực.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng hắn dâng lên cảm giác bất lực mãnh liệt.

Đối mặt với sự nghiền nát của thế giới, sức mạnh của cá nhân trở nên vô cùng nhỏ bé, hắn biết mình căn bản không thể thay đổi được mọi thứ trước mắt.

Ngay lúc này, một trận động đất lớn rung chuyển.

Hắn quay đầu nhìn lại, thấy cuồn cuộn khói bụi xuất hiện từ tận cùng tầm mắt, vô số Sinh Vật Trận Địa hung dữ đáng sợ từ bốn phương tám hướng kéo đến, như thể muốn theo sự mở rộng của lĩnh vực trường mà nuốt chửng cả thế giới.

Đồng thời, trên bầu trời xuất hiện vô số nút không gian chiều.

Những xúc tu xé rách không gian xuất hiện từ đó, tiếng thì thầm khàn khàn cùng với sương mù dày đặc tràn ra từ đó.

Ở rất xa, một bóng người hình dạng như núi đang bước những bước nặng nề về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

“Gào!”

Tiếng gầm như sấm nổ, mây đen bị tiếng gầm xua tan, để lộ ra một khuôn mặt thú dữ tợn.

Vô số Sinh Vật Trận Địa kinh khủng đều hiện ra vào lúc này.

Quay đầu nhìn về phía Khu tránh nạn Tinh Thành, chỉ thấy bức tường thành thép như một cánh cửa cuốn mở ra hai bên, những chiến binh mặc giáp phù văn xếp hàng đi ra từ đó.

Khi đội hình đầu tiên dừng lại trước bức tường thành thép, các đội hình tiếp theo kéo dài về hai bên.

Một lát sau, họ xếp hàng ngay ngắn trước bức tường thành thép, tạo thành một tuyến phòng thủ gồm hơn mười nghìn người nhìn về phía lĩnh vực đang mở rộng, chỉnh đốn đội ngũ chờ chiến đấu.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ trong lòng nóng như lửa đốt.

Trận chiến này rõ ràng không có khả năng giành chiến thắng, điều họ nên làm là rút lui đến các thành phố loài người an toàn khác, tập hợp sức mạnh mới là đúng, ở lại đây tử chiến quả thực là hành động ngu xuẩn nhất.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức bước chân chạy về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Lúc này, bức tường thành thép ở phía Khu tránh nạn Tinh Thành từ từ khép lại, các chiến binh lần lượt giơ vũ khí trong tay lên.

"Mẹ kiếp, bọn họ có phải là đồ ngốc không, không để đường lui cho mình à?"

Trong lòng thầm mắng, đồng thời hắn thúc đẩy niệm lực, tăng tốc độ chạy.

Nhưng tốc độ chạy của hắn vẫn không thể so sánh với một số Sinh Vật Trận Địa, rất nhiều Sinh Vật Trận Địa phớt lờ sự tồn tại của hắn, lướt qua hắn, theo lĩnh vực lao về phía trước.

Một lát sau, Sinh Vật Trận Địa xông lên phía trước nhất tiếp xúc với những chiến binh loài người ở tuyến đầu, cuộc tàn sát đẫm máu bắt đầu.

Những chiến binh loài người phẫn nộ vung vũ khí, theo sự biến động của linh khí trời đất, họ như chém dưa cắt rau mà

thu hoạch những Sinh Vật Trận Địa xông lên phía trước nhất.

Sức chiến đấu của người tương lai mạnh hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

Tu luyện học đã trải qua 1500 năm phát triển, điểm khởi đầu của người tương lai thậm chí còn cao hơn điểm kết thúc của người hiện đại, nắm giữ hệ thống tu luyện học hoàn thiện hơn.

Khuôn mặt của những chiến binh mặc giáp phù văn bị mũ giáp che khuất, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt tràn ngập sát ý của họ.

Một đường chạy như bay, Phong Kỳ cũng cuối cùng đã đến gần tuyến phòng thủ của loài người.

Lúc này hắn lựa chọn dừng lại, bởi vì hắn biết nếu tiếp tục tiến lên, kết cục của mình cũng sẽ giống như những Sinh Vật Trận Địa này, bị giết chết một cách vô tình.

Đứng tại chỗ, nhìn những chiến binh loài người đang tắm máu chém giết, trong lòng hắn dâng lên cảm giác bất lực.

Ngay lúc này, trên bầu trời rơi xuống vô số chất nhờn, những chất nhờn này sau khi rơi xuống đất nhanh chóng tụ hợp thành những sinh vật vặn vẹo, từ bên sườn triển khai thế công về phía tuyến phòng thủ của loài người.

“Kết ấn đội một!” Ngay lúc này, tiếng gầm vang lên trong tuyến phòng thủ của loài người.

Ngay lập tức, một đội chiến binh ở hàng sau bay lên, chỉ thấy hai tay của họ nhanh chóng kết ấn đan chéo, theo đó từng chiếc roi do sấm sét ngưng tụ thành hình từ hư không, quất về phía những chất nhờn tụ hợp.

Hết chương 302.

Chương 303. Tôn nghiêm của chiến sĩ(1)

Tiếp xúc với roi điện, thân thể của sinh vật chất nhờn tụ hợp trong nháy mắt bị thiêu rụi thành tro.

"Đội Thuẫn Sơn tiến lên, tạo không gian an toàn cho đội Thuật Pháp."

Nghe lệnh, những chiến binh cầm vũ khí hạng nặng và khiên đột nhiên tiến lên một bước, chống lại sự cắn xé điên cuồng của Sinh Vật Trận Địa mà tiến lên phía trước.

Vừa kinh ngạc trước sức chiến đấu của người tương lai, Phong Kỳ vẫn không thể hiểu được, tại sao họ lại lựa chọn tử chiến, tại sao không lựa chọn rút lui, đi tìm căn cứ loài người an toàn hơn.

Ngay lúc này, một bóng người bay ra khỏi tuyến phòng thủ của loài người, bay đến độ cao cách mặt đất khoảng trăm mét, sau đó nhắm mắt lại.

Những hạt linh khí tự do trong không khí dường như bị một sức mạnh nào đó kéo theo, nhanh chóng tụ về phía bầu trời.

Ngay sau đó, một điểm sáng màu vàng xuất hiện trên bầu trời.

Điểm sáng nhanh chóng di chuyển trên bầu trời, phác họa ra một trận đồ thuật pháp khổng lồ.

Tiếp theo, ngọn lửa cuồn cuộn phun ra từ bên trong, những Sinh Vật Trận Địa bị ngọn lửa chạm vào thậm chí còn không

kịp kêu gào đã bị thiêu thành tro bụi.

May mà vị trí Phong Kỳ đứng đủ xa, nếu không hắn cũng khó thoát khỏi cái chết.

Lúc này, từng đợt sóng nhiệt cuồn cuộn ập đến từ phía trước, khiến hắn không khỏi lùi lại thêm mấy bước.

"Thật mạnh!"

[Bọn họ là một trong số ít những người sống sót của loài người, càng là chiến binh bảo vệ nơi trú ẩn, có thể sống sót thì sao có thể yếu, nếu không thì nơi trú ẩn đã sớm bị sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực chiếm giữ rồi.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn lập tức gật đầu.

"Gào!"

Lúc này, trên bầu trời truyền đến một tiếng gầm, một Sinh Vật Trận Địa mọc đôi cánh từ trên trời lao xuống, cái miệng rộng như chậu máu lúc này há ra, cắn về phía bóng người đang thi triển pháp thuật trên bầu trời.

Bóng người trên bầu trời lúc này quay người lại, hai tay đẩy về phía Sinh Vật Trận Địa có đôi cánh, lập tức trận pháp trên đỉnh đầu hắn đột nhiên đảo ngược, phun về phía Sinh Vật Trận Địa có đôi cánh.

Ngọn lửa cuồn cuộn nuốt chửng nó, nó lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết, thân hình rơi thẳng từ trên không trung xuống.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ đang nín thở vì nó lập tức nắm chặt tay phấn khích.

Nhưng chưa kịp để hắn vui mừng được mấy giây, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một xoáy không gian, một bàn tay khổng lồ do sương mù tạo thành đột nhiên vỗ vào người thi triển thuật.

Sau khi đánh lén, bàn tay sương mù khổng lồ và nút không gian đồng thời biến mất.

Một kích này quá đột ngột, người thi triển thuật rõ ràng không hề phòng bị, bị vỗ đến mức miệng tràn máu, thân hình từ trên không trung rơi xuống.

Sau một tiếng động lớn, hắn rơi vào vòng vây của Sinh Vật Trận Địa.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ gầm lên một tiếng, mở ra năng lực Huyết Nguyên, lập tức lao về hướng đó.

Cơ bắp toàn thân nhanh chóng phát triển, trong nháy mắt hắn lại biến thành dáng vẻ dữ tợn cao hơn hai mét.

Một đường ngang ngược, hắn trực tiếp giết đến gần người thi triển thuật.

Ngay sau đó nhìn thấy, đúng là có một Sinh Vật Trận Địa đang cắn xé bộ giáp phù văn trên người người thi triển thuật.

Phong Kỳ thấy vậy lập tức tiến lên một bước, đột nhiên đập vào mặt Sinh Vật Trận Địa đó, đánh bay nó ra xa mấy mét.

Cúi xuống đỡ người thi triển thuật đã bị thương nặng, hắn lập tức lên tiếng:

"Ngươi thế nào, còn có thể động đậy không?"

"Khụ khụ, ngươi là?" Nhìn thấy dáng vẻ dữ tợn của Phong Kỳ, người đàn ông bị thương nặng tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

"Ta là loài người, vì ngoài ý muốn mà biến thành Sinh Vật Trận Địa… phỉ, tóm lại ta là người, ngoài ý muốn biến thành dáng vẻ như bây giờ, không giải thích nữa, ta nghĩ cách đưa ngươi trở về."

Nói xong, Phong Kỳ đột nhiên quay người, đấm bay Sinh Vật Trận Địa từ phía sau bên phải lao tới.

Sau đó hắn bế người thi triển thuật lên, thân hình hơi khom xuống.

Chiêu này là chiêu thức tu thể hắn học được trong cơ sở dữ liệu tương lai, lấy cơ thể mình làm cung, bùng nổ sức mạnh cực hạn.

Lưng hắn từ từ kéo về phía sau, giống như động tác vươn người của loài mèo trước khi chuẩn bị bắt mồi.

"Đi!"

Trong tiếng gầm, hắn đột nhiên bùng nổ toàn bộ sức mạnh, ném người thi triển thuật về phía tuyến phòng thủ của loài người.

Tiếp theo, niệm lực xuyên qua cơ thể, hóa thành lực đẩy, lại đẩy mạnh một cái trên không trung.

Nhưng sức mạnh của hắn vẫn chưa đủ, còn chưa đưa được người thi triển thuật vào trong tuyến phòng thủ của loài người, cơ thể người thi triển thuật đã bắt đầu rơi xuống.

Ngay lúc này, một bóng người từ trong tuyến phòng thủ của loài người nhảy lên, đón lấy người thi triển thuật trên không trung, sau đó rơi trở lại tuyến phòng thủ.

[Tuyệt vời!]

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng nắm chặt tay.

Ngay khi hắn chuẩn bị lùi lại để giữ khoảng cách với tuyến phòng thủ của loài người, một bóng người khác lại nhảy lên từ tuyến phòng thủ của loài người, lao thẳng đến vị trí của hắn.

Hết chương 303.

Chương 304. Tôn nghiêm của chiến sĩ(2)

Người này mặc bộ giáp phù văn màu đen, với tốc độ cực nhanh rơi xuống bên cạnh hắn, sau đó nắm lấy cánh tay phải của hắn.

Tiếp theo, một lực rất lớn ập đến, hắn thậm chí còn không kịp phản kháng đã bị kéo lên không trung, bay về phía tuyến phòng thủ của loài người.

Khi thân hình rơi xuống đất, một cây trường thương màu đen ngang trước cổ hắn.

"Ngươi nói ngươi là người? Nói số hiệu cư dân!"

Cảm nhận được hơi lạnh từ cây trường thương màu đen truyền đến, trong lòng hắn cay đắng.

Lại là số hiệu cư dân, nếu hắn có thứ này thì đã đưa ra từ lâu rồi, cần gì phải đợi đến bây giờ.

"Ta là loài người nhưng ta không có số hiệu cư dân."

"Chứng minh, nếu không ngươi sẽ bị ta giết chết như một Sinh Vật Trận Địa." Giọng nói lạnh lùng vang lên.

Lúc này nói mình là Phong Kỳ đến từ 1500 năm trước, hiển nhiên không thể được tin tưởng, vì vậy hắn gấp gáp nghĩ ra cách nói:

"Ta là con người trước đây đã tham gia kế hoạch cải tạo phù văn, đã rời khỏi thành phố từ rất sớm."

Nghe xong câu trả lời của Phong Kỳ, bóng người cầm súng im lặng vài giây, sau đó nói:

“Ta tên là Trần Mặc, là đoàn trưởng đoàn chiến đấu thứ nhất của Khu tránh nạn Tinh Thành, ta tạm thời tin lời ngươi nhưng ta sẽ không cho ngươi vào nơi trú ẩn.”

Nhận ra mình tạm thời an toàn, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

“Đoàn trưởng Trần Mặc, tại sao các ngươi không đưa cư dân nơi trú ẩn đi sơ tán, mà lại chọn ở lại đây tử chiến?”

“Lui? Lui đi đâu?”

“Chẳng lẽ trên thế giới này chỉ có Tinh Thành là nơi trú ẩn cuối cùng của loài người, không còn không gian nào khác cho loài người sinh tồn sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Trần Mặc lắc đầu nói:

“Chúng ta không có khả năng vượt qua chiến trường để đến các nơi trú ẩn khác, càng không biết liệu còn có nơi trú ẩn nào khác của loài người tồn tại hay không.”

“Ngay cả khi không có nơi trú ẩn nào khác, các ngươi cũng có thể đưa cư dân trong nơi trú ẩn đi về phía đông, ở lại đây tử chiến thì có thể chống đỡ được bao lâu?”

“Lui đi đâu? Kết quả sẽ không thay đổi.”

Nói xong, Trần Mặc không để ý đến hắn nữa, bước về phía tuyến phòng thủ:

“Bây giờ ta không rảnh để ý đến ngươi, tự lo cho mình đi, nơi trú ẩn đã đóng cửa, bây giờ không ai có thể vào được.”

“Một câu hỏi cuối cùng, tại sao không chọn cùng nhau trốn vào nơi trú ẩn?”

“Tài nguyên có hạn, mà chúng ta là chiến sĩ, chiến tử cũng là điều bình thường.”

Trần Mặc nói với giọng điệu hơi thoải mái mà không ngoảnh lại, sau đó cây trường thương trong tay xoay chuyển

rồi nắm chặt, tiếp theo thân hình đột nhiên nhảy lên, giết chết Sinh Vật Trận Địa đang ập tới.

Nghe xong những lời này, Phong Kỳ đột nhiên nhận ra một điều.

Những chiến sĩ này đã cắt đứt đường lui của mình, chuẩn bị tử chiến đến cùng.

Nguyên nhân sâu xa là do tài nguyên trong nơi trú ẩn có hạn, muốn duy trì sự tuần hoàn sử dụng tài nguyên thì không thể chứa được nhiều người, nếu sự tuần hoàn sụp đổ, kết quả là cư dân trong nơi trú ẩn sẽ không ai may mắn thoát nạn.

Những lời này đã làm hắn chấn động.

Lúc này, trận chiến vẫn tiếp tục, với sự xuất hiện của Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ, các chiến sĩ loài người không còn có thể đối phó dễ dàng như trước.

Dần dần có chiến sĩ ngã xuống, sau đó được các chiến sĩ phía sau thay thế.

Đội mũ bảo hiểm nên không nhìn thấy biểu cảm của họ nhưng Phong Kỳ cảm nhận được sự nặng nề trang nghiêm.

Trong lúc đó, liên tục có người bị thương được kéo về phía sau, do nhân viên y tế cấp cứu khẩn cấp, sau đó lại tiếp tục lao vào chiến đấu.

Lúc này, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn, căn bản không có khả năng thay đổi mọi thứ trước mắt.

Dần dần số người thương vong tăng lên, áp lực phòng tuyến tăng vọt nhưng các chiến sĩ loài người vẫn không lùi bước.

Có người bị Sinh Vật Trận Địa cắn đứt cánh tay, có người bị gãy chân nhưng họ vẫn đứng vững ở phía trước, thân hình như núi cao sừng sững ở đó, không hề lùi bước.

Phong Kỳ ngây người nhìn tất cả những điều này, nắm đấm dần siết chặt.

Tương lai của loài người, không nên như thế này.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng có nhiều chiến sĩ ngã xuống trong vũng máu, tuyến phòng thủ của hàng vạn người dần bị phá vỡ.

Các chiến sĩ cuối cùng vây quanh bức tượng sừng sững trước cổng thành, mở ra trận chiến cuối cùng với Sinh Vật Trận Địa.

Trong lúc đó, liên tục có chiến sĩ tử trận để ngăn không cho Sinh Vật Trận Địa tiến gần bức tượng.

"Để bảo vệ bức tượng này, có cần thiết không?" Phong Kỳ lẩm bẩm tự nói.

"Có, đó là phẩm giá mà chúng ta dùng mạng sống để tuyên thề bảo vệ, không phải để trang trí mà dựng ở đây."

Lúc này, một giọng nói từ bên phải truyền đến, trả lời Phong Kỳ.

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện người trả lời mình chính là người đàn ông gác cổng đã chặn đường hắn trước đó.

Lúc này, anh ta nằm trên mặt đất, đã mất cả hai cánh tay, đôi mắt chuyển sang màu xám trắng, dường như đã không nhìn thấy gì nữa, lúc này đang ngây ngốc nhìn lên bầu trời. Sau đó, anh ta tiếp tục nói:

"Bức tượng này đã được đúc lại 28 lần, mỗi lần trở về từ chiến trường, Phù Văn Tinh Thạch trong chiến lợi phẩm sau khi bị hút cạn năng lượng sẽ trở thành một phần của bức tượng này."

Hết chương 304.

Chương 305. Nhân loại là bất tử

“Đó là phẩm giá của chúng ta, trước khi chúng ta ngã xuống, nó tuyệt đối không được ngã xuống.”

“Khụ khụ, một sách một kiếm, dù xa đến đâu…” Nói chưa dứt lời, người đàn ông đột nhiên không còn động tĩnh.

“Phẩm giá?” Trong lúc lẩm bẩm, cảm xúc trong lòng Phong Kỳ dâng trào.

Lúc này, hắn cảm thấy vô cùng uất ức, sau đó kiên quyết chạy đến tuyến phòng thủ.

Mặc dù hắn rất yếu nhưng lúc này hắn cũng phải cùng những chiến sĩ loài người này sát cánh chiến đấu, chiến đấu đến chết.

Trong lúc chạy, năng lực Mộng Yểm tự động kích hoạt.

Những chiến sĩ hấp hối đó, những mảnh vỡ ký ức trong đầu họ hiện lên trong đầu hắn.

Vô số giọng nói đan xen trong đầu Phong Kỳ.

“Đội trưởng, chúng ta có thể giành được chiến thắng cuối cùng không?”

“Không biết, nhưng chúng ta không phải vì cho rằng sẽ thắng mới chiến đấu, mà là vì không thể không thắng mới phải tiếp tục chiến đấu!”

“Tương lai trở thành như thế này, chúng ta đã phụ lòng nỗ lực của các bậc tiền bối, chỉ có thể tiếp tục chiến đấu, cho đến khi đổ hết giọt máu cuối cùng.”

…

Cuối cùng, tất cả các hình ảnh hòa làm một.

Trong hình ảnh, họ đứng dưới bầu trời xanh mây trắng, nắm chặt tay đặt lên thái dương, nhìn bức tượng của hắn tuyên thệ nghiêm trang:

Đêm dài sắp đến, chúng ta ghi nhớ.

Ta sẽ không tranh danh dự, đồng đội cùng chung lòng, tận trung với chức trách, sống chết tại đây, nơi tâm trí hướng về, không sợ không lùi.

Tiếng tù và báo động, cảnh báo sự xâm phạm của kẻ thù bên ngoài, rèn khiên thần bằng thép cứng, củng cố sự trường tồn của nhân tộc ta.

Giờ đây đứng ra, hiến dâng mạng sống, chết cũng không hối tiếc.

Nhân tộc bất tử!

…

“Nhân tộc bất tử!”

Phong Kỳ cũng hét lớn vào lúc này, sau đó những tiếng hò reo vang lên khắp nơi.

Mang theo lòng căm thù thấu xương, hắn cùng những chiến sĩ loài người còn sống sót cùng nhau phát động đợt xung phong cuối cùng vào Sinh Vật Trận Địa.

…

Mưa như trút nước, máu theo thân thể chảy xuống từng giọt.

Quay đầu nhìn lại, chỉ còn hắn đứng tại chỗ, những chiến sĩ nhân loại khác đều đã ngã gục trong vũng máu.

Những Sinh Vật Trận Địa kia không tấn công hắn, sau khi đập nát tượng của hắn, chúng phá vỡ tường thành thép, như gió cuốn mây tan tiếp tục chạy về hướng đông.

Kết cục của trận chiến này thực ra đã sớm định đoạt.

Hắn chỉ là người tham gia và chứng kiến, không thể xoay chuyển tình thế mà thay đổi được điều gì.

Thậm chí sau khi mất đi năng lực Huyết Nguyên, hắn không thể giết chết bất kỳ một Sinh Vật Trận Địa nào, suốt quá trình đều chiến đấu một cách vô ích.

[Những Sinh Vật Trận Địa này dường như bị khống chế và sinh vật đứng sau khống chế chúng dường như đã ra lệnh cho chúng không được tấn công lẫn nhau, nếu không thì ngươi đã sớm bị giết chết rồi!]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, hắn không trả lời.

Điểm này hắn cũng phát hiện ra trong lúc chiến đấu, những Sinh Vật Trận Địa khác nhau đều không tấn công lẫn nhau.

Hắn vốn định cùng các chiến sĩ chiến đấu đến chết nhưng những Sinh Vật Trận Địa bị điều khiển này căn bản không để ý đến hắn, giống như bị năng lực mê hoặc tinh thần khống chế.

Chỉ biết theo hướng mở rộng của trường vực mà tiến lên.

Quay đầu nhìn về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành, lúc này những người sống sót trong thành đã trốn xuống lòng đất, đã an toàn.

Những Sinh Vật Trận Địa hùng hổ phá hủy tường thành thép, phá hủy toàn bộ kiến trúc bên trong, tiếp tục tiến về phía đông.

Đứng tại chỗ, hắn nghĩ đến một vấn đề.

Vì tài nguyên trong nơi trú ẩn có thể đảm bảo cư dân sinh tồn trong tình trạng dân số ổn định, tại sao trong những lần xuyên việt tương lai trước của hắn, nơi trú ẩn đều không có một bóng người, thậm chí ngay cả thi thể của những người sống sót đã chết cũng không tìm thấy.

Ngay sau đó hắn lại liên tưởng đến nơi trú ẩn của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Tình huống cũng rất giống, những người cư trú bên trong vào một ngày nào đó đột nhiên mất tích một cách bí ẩn, thậm chí không kịp để lại cho hắn lý do biến mất.

Giống như những cư dân cư trú trong nơi trú ẩn đột nhiên bốc hơi khỏi thế gian.

Quay đầu nhìn về hướng tây, sương mù dày đặc theo sự mở rộng của lĩnh vực mà ập tới.

Tiếng thì thầm có thể mê hoặc tâm trí mơ hồ vang lên bên tai.

Lúc này sương mù đột nhiên tăng tốc độ lan tỏa, trong sương mù hiện lên những khuôn mặt người mơ hồ, hắn nhìn về phía Phong Kỳ tỏ vẻ vô cùng kinh ngạc, dường như đang kinh ngạc tại sao Phong Kỳ lại không bị hắn khống chế.

Ngay sau đó một luồng ý thức đâm vào đầu óc Phong Kỳ, trên phương diện ý thức vang lên một giọng nói khàn khàn:

“Có trí tuệ không?”

Phong Kỳ không trả lời, tiện tay nhặt một chiếc rìu chiến, từng bước một đi về phía sương mù.

“Có mẹ ngươi!”

Đối thủ có mạnh đến đâu hắn cũng không có ý định lùi bước, lúc này hắn chỉ muốn chiến đấu đến chết ở đây.

Hết chương 305.

Chương 306. Căn cứ trú ẩn biến thành Zombie

"Ngươi là con người? Là con người bị cải tạo thành Sinh Vật Trận Địa? Không đúng… Sinh vật thú vị."

Đối mặt với câu hỏi Phong Kỳ không trả lời, cầm rìu chiến từng bước một đi về phía sương mù.

Lúc này trong sương mù hiện ra một bàn tay khổng lồ chụp xuống hắn, sau đó phân chia thành những sợi xích quấn quanh hắn, khiến hắn không thể nhúc nhích, thậm chí không thể nói được nữa.

Hắn cố gắng giãy giụa nhưng sức mạnh của hắn trước mặt sương mù không có sức phản kháng nào.

Nhưng ngay khi thân hình hắn sắp bị kéo vào trong sương mù, một ngọn giáo dài màu bạc xé ngang bầu trời, cắm chặt trước sương mù, lập tức sương mù đang lan tỏa đột nhiên ngừng lan rộng.

Tiếng thì thầm khàn khàn bên tai cũng dừng lại, tiếp theo sương mù tụ lại thành một đôi bàn tay khổng lồ vỗ về phía ngọn giáo dài màu bạc.

Ngọn giáo dài màu bạc ánh sáng lưu chuyển, run rẩy giữa chừng làm tan biến sương mù.

Ngay khi sương mù muốn phát động tấn công lần nữa, một bóng người đột nhiên xuất hiện trước ngọn giáo, vung tay lên ngọn giáo rơi vào trong tay.

Người đến chính là Mộ Trảo, lúc này nàng mặc một bộ chiến giáp màu bạc, trong tay ngọn giáo dài chỉ về phía sương mù.

"Ngươi sắp chết rồi!"

"Vậy thì ngươi phải tìm được chân thân của ta ở đâu trước đã, huống hồ bây giờ ngươi cũng khó giữ được mạng mình, tọa độ không gian phía đông sắp hình thành, ha ha ha!"

"Ngươi cho rằng ngươi thắng rồi sao?"

"Ta không thắng nhưng loài người đã thua rồi, không ai có thể sống sót."

"Ta còn đây, loài người còn đó!"

"Đó chỉ là ngươi tưởng tượng, tiếp theo để ta cho ngươi xem một màn kịch hay, vì ngày này ta đã chuẩn bị rất lâu rồi."

Sinh mệnh trong sương mù đen lời vừa dứt, Phong Kỳ đột nhiên nghe thấy bên tai vang lên tiếng thì thầm gấp gáp.

Giống như ma âm xuyên não và âm thanh này không ngừng lan tỏa.

Giống như giữa trời đất đều vang vọng ma âm thì thầm.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Phong Kỳ và Mộ Trảo, trong thành phố đã hóa thành đống đổ nát, bắt đầu xuất hiện những bóng người.

Tất cả bọn họ đều chủ động đi ra từ nơi trú ẩn.

Lúc này hai mắt bọn họ vô thần, giống như bị một loại sức mạnh nào đó khống chế.

"Xem cho kỹ."

Theo tiếng nói của sinh mệnh trong sương mù đen, những người sống sót trong nơi trú ẩn đột nhiên bùng lên ngọn lửa màu xanh lục, trong nháy mắt thiêu rụi thân thể của bọn họ.

Chớp mắt, những cư dân trong nơi trú ẩn này đã biến thành Zombie đi lại không hồn.

Từng đám sương máu nổi lên từ cơ thể của bọn họ, tụ lại thành mây máu trên không trung nhanh chóng tràn vào trong sương mù.

"Chết!"

Nhìn thấy cảnh này, ngọn giáo dài trong tay Mộ Trảo đột nhiên đâm về phía sương mù, lập tức gió mạnh cuốn tới, sương mù không ngừng bị đẩy lùi về phía sau, ánh sáng màu bạc giống như mặt trời thiêu đốt sương mù.

Lúc này trong sương mù lại vang lên giọng nói khàn khàn:

"Mộ Trảo, biết tại sao ngươi thua rồi chứ, thực ra ta đã sớm gieo mầm trong nền văn minh nhân loại, bây giờ mầm mống đã hấp thụ đủ chất dinh dưỡng, loài người cũng đến lúc diệt vong rồi."

Lúc này bốn phương tám hướng liên tục tràn đến những đám sương máu, hòa vào trong sương mù.

"Đừng nói là vài vạn người, cho dù là vài chục vạn vài triệu vài trăm triệu, ta cũng có thể trong nháy mắt hủy diệt, vì bước này ta đã chuẩn bị hơn 1000 năm, mầm mống đã sớm được ta gieo xuống, tương lai của loài người cũng đã sớm bị ta nắm trong tay."

Ngay khi Mộ Trảo muốn xông vào sương mù, bầu trời phía đông lóe lên ánh sao.

"Nhanh đi, tọa độ không gian sắp hình thành rồi, bây giờ ngươi có lẽ còn kịp." Trong sương mù vang lên tiếng cười khàn khàn.

Nghe được lời này, Mộ Trảo quay đầu về phía đông, biểu cảm thay đổi.

Lại nhìn về phía sương mù, nàng lạnh lùng mở miệng nói

“Vương Tấn Thăng, chờ ta đến giết ngươi!”

Ngay sau đó thân hình nàng đột nhiên bay lên, hóa thành lưu quang biến mất ở chân trời.

Nghe Mộ Trảo gọi sinh mệnh trong sương mù là “Vương Tấn Thăng”, bên tai Phong Kỳ ong ong.

“Sao có thể!”

Ngay lúc này, trong sương mù vang lên giọng nói khàn khàn:

“Đến lượt ngươi rồi, trở thành vật sưu tầm của ta đi.”

Lời vừa dứt, sương mù chui vào trong cơ thể hắn nhanh chóng di chuyển, ngọn lửa sự sống bị dập tắt nhanh chóng.

…

Mở mắt ra, hắn đã trở về hiện thực.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể, chỉ là tên trùng tên thôi.”

Hắn không ngừng tự an ủi mình.

Lịch sử lão Vương là người như thế nào, hắn hiểu rõ hơn bất kỳ ai.

Hắn cảm thấy ai cũng có thể phản bội loài người, chỉ riêng lão Vương là không.

Hết chương 306.

Chương 307. Điểm cuối cùng cũng là khởi điểm(1)

Thậm chí hắn vẫn luôn cảm thấy lão Vương còn thích hợp làm cứu tinh hơn hắn, nếu là lão Vương, chắc chắn có thể làm tốt hơn hắn.

Sáu năm sớm tối bên nhau, lão Vương chính là ngọn hải đăng trong cuộc đời hắn.

Tạo nên tam quan của hắn, cũng khiến hắn có ý chí tinh thần kiên cường.

Là lão Vương nói với hắn rằng phải tin vào tương lai, cũng là lão Vương nói với hắn rằng loài người chắc chắn sẽ thắng.

Cho nên sao lão có thể là Sinh Vật Trận Địa.

"Chắc chắn chỉ là tên trùng tên thôi."

[A Kỳ, còn nhớ Úy Vi đã nói không, tất cả các thiên tài thế hệ mới đều từng bị ám sát, chỉ có lão Vương thuận buồm xuôi gió trở thành vĩ nhân lịch sử, tất cả những điều này quá thuận lợi, liền trở nên rất đáng ngờ.]

"Ngươi câm miệng, không thể nào!"

Niềm tin trong lòng lúc này lung lay sắp đổ, hắn không muốn tin rằng Vương Tấn Thăng trong miệng Mộ Trảo chính là lão Vương dạy lịch sử.

[A Kỳ, ta không nói nó chắc chắn là lão Vương dạy lịch sử, hiện tại là chính ngươi đã sinh ra nghi ngờ với hắn.]

"Ta không có!"

[Hạt giống tai họa chôn vùi hơn 1000 năm trước, có thể làm được điều này ắt hẳn là người mà toàn nhân loại đều vô cùng tin tưởng, Vương Tấn Thăng với tư cách là vĩ nhân lịch sử thì rất đáng ngờ, có lẽ là thứ gì đó mà hắn đưa ra đã âm thầm ảnh hưởng đến nhân loại, giống như cấy vào một công tắc có thể di truyền qua huyết mạch, khoảnh khắc mở ra, sinh mệnh bị cấy vào sẽ bị khống chế ngay lập tức, trở thành vật nuôi dưỡng của hắn.]

Nghe lời đáp của Lời Tự Thuật, cảm xúc của hắn có chút sụp đổ.

Lần nào ngã xuống hắn đều kiên cường đứng lên nhưng lần này hắn có chút không chịu nổi.

Kẻ địch có hung tàn đến đâu hắn cũng không khuất phục, con đường phía trước có gian nan đến đâu hắn cũng tuyệt không từ bỏ nhưng lần này niềm tin trong lòng hắn đã dao động.

"Không thể nào, không thể nào." Hắn không ngừng lẩm bẩm.

Đẩy cửa ký túc xá ra, hắn điên cuồng chạy ra ngoài.

Bên ngoài trời đang mưa, hắn một mình chạy trong mưa, cảm xúc gần như đến bờ vực sụp đổ.

[A Kỳ, bình tĩnh nào…]

Lời khuyên của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ căn bản không nghe lọt, ngã trong mưa hắn lại đứng dậy, mơ mơ hồ hồ đi về phía trước.

Nước mắt lẫn với những hạt mưa rơi xuống.

Nói cho cùng, Phong Kỳ cũng chỉ là một thiếu niên 17 tuổi, sự tủi thân và áp lực trong lòng lúc này hoàn toàn bùng nổ.

Không biết từ lúc nào, hắn đã đi đến cổng trường.

Thấy Phong Kỳ, bác bảo vệ tò mò hỏi:

“Thầy Phong, trời mưa to sao không che ô, tôi có đây…”

Phong Kỳ không để ý đến lời bác, bước chân ra khỏi cổng trường.

Lúc này trong lòng hắn tràn ngập sự mê mang, niềm tin trong lòng gần như đến bờ vực sụp đổ.

Hắn thà lựa chọn không biết tất cả những điều này, tiếp tục vùng vẫy trong thất bại, cũng không muốn đi tìm hiểu sự thật tàn nhẫn như vậy.

Ngay lúc này, một chiếc taxi dừng lại trước mặt hắn, cửa xe mở ra, bác tài xế gọi hắn:

“Chàng trai, trời mưa sao không che ô, mau vào đi.”

Phong Kỳ không trả lời, đờ đẫn ngồi vào trong xe.

“Đi đâu?”

“Đi đâu cũng được… Tìm một chỗ nào đó thả tôi xuống là được.”

Nghe lời đáp của Phong Kỳ, bác tài xế cũng sửng sốt, sau đó điều khiển xe chạy về phía trước.

“Chàng trai, cậu làm sao vậy?”

“Tôi đánh mất ước mơ rồi.” Phong Kỳ đờ đẫn trả lời, đồng thời nước mắt không ngừng rơi.

Bác tài xế nghe vậy, lập tức lên tiếng:

“Chàng trai, tôi là người từng trải…”

Lời bác nói, Phong Kỳ không nghe lọt, nhìn những hạt mưa không ngừng đập vào cửa sổ xe, lúc này trong lòng hắn mê mang.

Giống như bầu trời bị mây đen che phủ, không có ánh sáng.

Thực ra hắn cũng biết Vương Tấn Thăng có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Nhưng hắn vẫn luôn cảm thấy đó chỉ là sự trùng hợp, càng không muốn nghi ngờ lão Vương.

Mặc dù Úy Vi đã nói rất nhiều lời nghi ngờ về lão Vương, hắn cũng không để tâm.

Lão Vương trong lòng hắn, chính là cứu tinh của hắn, không thể phản bội loài người.

Trong suy nghĩ, sự mê mang trong lòng Phong Kỳ càng tăng, hắn phát hiện sự kiên định vốn có trong lòng cũng đã bị lung lay.

Hết chương 307.

Chương 308. Điểm cuối cùng cũng là khởi điểm(2)

Lúc này hắn chỉ cảm thấy rất mệt mỏi, rất muốn nghỉ ngơi.

Xe chạy loanh quanh vô định hơn một tiếng đồng hồ, cuối cùng dừng lại.

“Xuống xe đi.”

Phong Kỳ nghe vậy, móc điện thoại ra định trả tiền nhưng lập tức phát hiện xe đã dừng ở cổng trường Tinh Thành Học Phủ.

Lúc này bác tài xế lên tiếng:

“Chàng trai, ước mơ mất đi có thể tìm lại, cảm thấy mệt mỏi thì nghỉ ngơi một lát nhưng tuyệt đối không được từ bỏ ước mơ của mình.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi ngẩn người.

Hắn quay đầu nhìn bác tài xế, phát hiện ra đó chính là bác tài xế đã đưa hắn đến Tinh Thành Học Phủ.

“Chàng trai, cậu nhìn tôi làm gì, tiền lương ít ỏi ở trường Tinh Thành chỉ đủ nuôi sống gia đình nhưng con hổ cái nhà tôi quản tiền rất chặt, tiền lương phải nộp đủ, tôi không phải ra ngoài kiếm tiền riêng sao.”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Phong Kỳ, bác tài xế cười toe toét:

“Chuyến này không lấy tiền của cậu, mọi kết thúc cũng là khởi đầu mới, điểm cuối cũng là điểm bắt đầu, bây giờ tôi đưa cậu trở về điểm bắt đầu… Bắt đầu lại đi.”

Điểm cuối cũng là điểm bắt đầu sao?

Nghe những lời này, hắn nghĩ đến những nỗ lực từng lần của mình, nghĩ đến những người đồng hành ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và nghĩ đến bản thân đã lựa chọn hy sinh để hoàn thành tương lai của hắn.

Mỗi lần kết thúc, đều là khởi đầu mới.

Mỗi lần thất bại, cũng sẽ tạo ra tương lai hoàn toàn mới.

Lúc này ngọn lửa gần như tắt ngấm trong lòng hắn lại bùng cháy trở lại.

Lúc này bác tài xế bấm nút trên vô lăng, cửa xe từ từ mở ra:

"Đừng ảnh hưởng đến việc tôi kiếm tiền riêng, mau xuống xe đi, học sinh trường Tinh Thành chúng ta không thể mất mặt như vậy, về tiếp tục cố gắng đi."

Phong Kỳ nghe vậy, gật đầu thật mạnh, sau đó bước xuống xe.

"Chàng trai, nhân lúc còn trẻ hãy tận hưởng những điều tốt đẹp, nhớ lời bác đã nói với cậu, dù tệ đến đâu cũng không thể để thành tích là 0, cứ như vậy, chào cậu."

Bác tài xế dứt lời, cửa xe tự động đóng lại.

Bác tài xế vừa nãy lái xe chậm rãi lúc này đã bộc lộ bản chất, chọn cách phóng như tên bắn, bắt đầu đua xe.

Trong lúc đó suýt chút nữa đâm phải một chiếc xe, từ xa hắn đã nghe thấy tiếng bác tài xế mở cửa sổ chửi bới om sòm.

[Bác tài xế này thật ngầu!]

"Ừm." Phong Kỳ gật đầu.

[A Kỳ, đừng bỏ cuộc, bây giờ chỉ là phỏng đoán, tôi cũng không tin lão Vương sẽ phản bội loài người, có lẽ trong đó có

ẩn tình gì đó.]

"Tôi biết, tôi sẽ đi điều tra, vừa nãy chỉ là cảm xúc xuống dốc thôi, trút giận ra là ổn rồi."

[Cảm xúc xuống dốc cần phải khóc lóc thảm thiết sao? Vừa nãy tôi đã chụp màn hình, phải gọi mấy tiếng cha mới xóa được.]

"Tôi không khóc."

[Còn chối nữa à? Tui~Khinh!]

"Phản đòn!"

[Phản đòn cái phản đòn của ngươi]

"Phản đòn vô hiệu."

[Tên Zombie ngu ngốc, thật trẻ con.]

"Hệ thống ngu ngốc…"

…

Trở về ký túc xá, Phong Kỳ tắm rửa rồi thay một bộ quần áo sạch, sau đó ngồi vào bàn bắt đầu sắp xếp thông tin.

Cho đến tận bây giờ hắn vẫn không tin Vương Tấn Thăng lại là Sinh Vật Trận Địa.

Nếu hắn là Sinh Vật Trận Địa thì tại sao lại quay về trường trung học Tinh Thành để dạy học?

Trong thời gian đó, hắn còn thường xuyên viết bài đăng trên các diễn đàn có ảnh hưởng, khích lệ và tác động đến không ít thanh niên có chí.

Vì vậy, hắn tin rằng xuất phát điểm của lão Vương chắc chắn là vì loài người.

Hắn còn nhớ rõ những lời lão Vương đã nói trong tiết lịch sử.

Cũng chính nhờ sự dạy dỗ của lão Vương mà hắn cảm thấy mình mới có thể đối mặt với sự thật về ngày tận thế khi bước vào mộng cảnh tương lai, lựa chọn đứng ra làm một vị cứu tinh.

Nhưng như Úy Vi đã nói, trên người Vương Tấn Thăng thực sự có quá nhiều điểm đáng ngờ.

Hắn là một nhân vật vĩ đại trong lịch sử nhưng lại chưa từng bị Sinh Vật Trận Địa ám sát, mọi chuyện diễn ra quá suôn sẻ.

Giọng nói trong màn sương đen nói rằng, đây là kế hoạch mà hắn đã chôn giấu từ một nghìn năm trước.

Kế hoạch này có lẽ như Lời Tự Thuật đã nói, là một loại "Công tắc" được cấy vào dòng máu của loài người, truyền lại và lan rộng qua nhiều thế hệ, cuối cùng được cấy vào cơ thể của tất cả loài người.

Vậy thì có thứ gì có thể làm được điều đó?

Đầu tiên hắn nghĩ đến chính là công pháp.

Chỉ có công pháp tu luyện cực kỳ xuất sắc mới có thể được không ngừng quảng bá và lan truyền, cuối cùng được truyền lại và tu luyện qua nhiều thế hệ.

Nhìn từ khía cạnh này, trên người lão Vương trong lịch sử thực sự có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Hết chương 308.

Chương 309. Điểm đáng ngờ trùng nano psionic

Người tương lai đánh giá lão Vương là một nhân vật vĩ đại trong lịch sử, còn viện nghiên cứu mà hắn ta làm việc là Viện Nghiên cứu Hổ phách, hướng nghiên cứu cốt lõi chính là công pháp tu luyện.

Như vậy có thể thấy, lão Vương hẳn đã nghiên cứu ra một loại công pháp siêu cấp đủ sức thay đổi tiến trình văn minh nhân loại.

Vậy có khả năng nào là loại công pháp siêu cấp đó có vấn đề không?

Những người tu luyện công pháp siêu cấp, trong cơ thể tương đương với việc được cấy vào một "Công tắc dòng máu."

Và công tắc này sẽ ảnh hưởng và truyền lại cho thế hệ sau.

Vì vậy, trong thế giới mộng cảnh tương lai, chủ nhân của màn sương đen đã kích hoạt "Công tắc", thực hiện một cuộc thu hoạch đã được chuẩn bị từ lâu đối với loài người.

[Có khả năng nào là lão Vương đã bị lợi dụng không?]

"Cũng có thể là bị điều khiển, đoạt xá, có lẽ sinh vật trong thế giới ngầm đã lợi dụng ảnh hưởng của lão Vương để quảng bá loại công pháp siêu cấp này…"

Nói đến đây, hắn đột nhiên nghĩ đến Lâm Nhiễm.

Trong đánh giá lịch sử, Lâm Nhiễm đã nghiên cứu ra một loại công pháp khiến hàng triệu người bị đứt kinh mạch mà chết.

Ngay từ đầu, sự việc này đã có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Bây giờ cộng thêm lão Vương, khiến hắn không khỏi nghi ngờ rằng bên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng có vấn đề.

Giả sử Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng giống như Viện nghiên cứu khoa học, là một thế lực ngầm.

Vậy thì nhiều vấn đề có thể tìm được câu trả lời từ một góc độ khác.

Đầu tiên là về phía Lâm Nhiễm.

Do công pháp mà hắn sáng tạo ra quá xuất sắc, khiến thế lực ngầm xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách vô cùng kiêng dè, sợ rằng công pháp của Lâm Nhiễm có thể giúp loài người phát triển nhanh chóng.

Vì vậy, trong khâu thử nghiệm công pháp, chúng đã cố tình sửa đổi một số nội dung trong công pháp quảng bá, khiến loại công pháp này xuất hiện vấn đề nghiêm trọng.

Như vậy, cuối cùng người phải chịu trách nhiệm chính là Lâm Nhiễm.

Tương đương với việc chúng dùng cách không đổ máu để trừ khử một "Nhân kiệt" có thể thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện loài người.

Nếu xét vấn đề từ góc độ này thì cũng rất dễ giải thích tại sao công pháp do Lâm Nhiễm nghiên cứu ra, bản thân hắn tu luyện thì không sao, chính hắn thử nghiệm cũng không sao nhưng khi phổ biến ra ngoài thì lại xảy ra vấn đề lớn.

Tiếp theo là về phía Vương Tấn Thăng.

Là một nhân vật vĩ đại trong lịch sử, trước khi nghiên cứu ra công pháp siêu cấp, chắc chắn hắn cũng đã đưa ra nhiều

công pháp xuất sắc, thậm chí còn có sức ảnh hưởng mạnh hơn cả Lâm Nhiễm.

Viện Nghiên cứu Hổ phách đã lợi dụng một số thủ đoạn nào đó để điều khiển, lợi dụng hắn, sau đó đưa ra một loại công pháp tương tự như "Công tắc dòng máu."

Và loại công pháp này thực sự có thể mang lại sự tiến bộ cho loài người, vì vậy có rất nhiều người tu luyện.

Thực tế, bên trong công pháp ẩn chứa tai họa diệt vong của nền văn minh nhân loại, chủ nhân của màn sương đen đã chuẩn bị từ lâu để lợi dụng điểm này để thu hoạch toàn bộ loài người.

Xét từ góc độ này, dường như mọi vấn đề đều có thể giải thích được.

[A Kỳ, ngươi còn nhớ Nhạc Bình An không?]

"Sao vậy?"

[Lúc đầu ngươi không hiểu tại sao hắn lại muốn gia nhập Học phủ Tinh Thành, bây giờ xem ra có khả năng là Viện nghiên cứu khoa học muốn xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách không?]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn giật mình trong lòng.

Sau khi biết Nhạc Bình An là người sói, hắn vẫn luôn có một câu hỏi chưa có lời giải đáp.

Đó là tại sao Viện nghiên cứu khoa học lại để Nhạc Bình An gia nhập Học phủ Tinh Thành.

Lúc đó hắn còn chưa nổi tiếng, thậm chí Bộ Tu luyện Thể thao vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm, Viện nghiên cứu khoa học không thể cố tình sắp xếp một Nhạc Bình An bên cạnh hắn, chắc chắn phải có mục đích khác.

Chỉ là tình cờ phát hiện ra hắn hiểu biết về thế lực ngầm, mới có hàng loạt hành vi của người sói sau đó.

Hắn đã hỏi Nhạc Bình An, sau khi tốt nghiệp muốn làm gì.

Câu trả lời của Nhạc Bình An là gia nhập một viện nghiên cứu tu luyện.

Vậy có khả năng nào là Viện nghiên cứu khoa học thực ra đã sớm có kế hoạch xâm nhập vào "Viện nghiên cứu tu luyện" không và mục tiêu này rất có thể chính là Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Thế lực ngầm để Nhạc Bình An gia nhập Học phủ Tinh Thành, cũng chính là vì Học phủ Tinh Thành và Viện Nghiên cứu Hổ phách thường xuyên có mối quan hệ hợp tác chặt chẽ.

Chỉ cần Nhạc Bình An thể hiện xuất sắc trong học phủ thì có thể tiến cử hắn vào Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Lịch sử lão Vương được tiến cử vào Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng là tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành.

Câu trả lời của vấn đề dường như ngày càng rõ ràng hơn.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh Nhạc Bình An chất đầy sách học thuyết tu luyện trước bàn, chăm chỉ nghiêm túc học tập kiến thức học thuyết tu luyện.

Hết chương 309.

Chương 310. Con đường phía trước còn dài

Mọi mục đích chỉ là để xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách?

[Thực sự có khả năng đó, trong tiến trình lịch sử tương lai mà ngươi không biết, cuối cùng Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng bị thế lực ngầm đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kiểm soát.]

Nghe những lời này, Phong Kỳ định gật đầu.

Nhưng trong đầu lại lóe lên một tia sáng, hắn nghĩ đến một câu mà chủ nhân của màn sương đen đã nói với Mộ Trảo.

Hắn nói:

"Ta không thắng nhưng loài người đã thua rồi, không ai có thể sống sót."

Ba chữ đầu của câu này đối với hắn dường như có thêm một ý nghĩa khác.

"Lời Tự Thuật, ngươi nói có khả năng nào là thế lực kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách và thế lực lĩnh vực kiểm soát Viện nghiên cứu khoa học không phải là một, Viện nghiên cứu khoa học muốn xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách hoàn toàn là muốn đánh vào khu vực cốt lõi của kẻ địch, để tự mình thu thập tin tức không?"

[Hoàn toàn có khả năng, giữa các Sinh Vật Trận Địa hiển nhiên cũng chia thành thế lực, chúng trong khi chống lại loài người cũng đang đấu đá lẫn nhau, cho nên chủ nhân của màn

sương đen mới nói hắn không thắng nhưng loài người đã thua.]

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cảm thấy đau đầu.

Hắn vốn tưởng rằng đây là cuộc đối đầu giữa loài người và Sinh Vật Trận Địa nhưng từ những manh mối hiện có mà xem, rất có thể còn tồn tại nhiều thế lực ngầm khác.

Những thế lực này cũng đang đấu đá lẫn nhau.

Lần này trong mộng cảnh tương lai, Mộ Trảo thả chủ nhân của màn sương đen đi về phía đông, có lẽ là để đối phó với sự bành trướng của một thế lực lĩnh vực khác.

[Thật đau đầu, ta sắp nghĩ đến hói đầu rồi.]

Không để ý đến lời than phiền của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ mở máy tính xách tay, bắt đầu viết.

Một lát sau, trên máy tính xách tay xuất hiện thêm hai dòng suy đoán.

Viện nghiên cứu khoa học (xác định là thế lực lĩnh vực):

Ảnh hưởng lịch sử đã biết: Phá hủy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chế tạo côn trùng nano linh năng (Tiểu Hắc)

Viện Nghiên cứu Hổ phách:

Suy đoán: Có thể bị thế lực lĩnh vực của Viện nghiên cứu khoa học xâm nhập và kiểm soát.

Suy đoán 2: Đằng sau có thể là một thế lực lĩnh vực khác đang kiểm soát, Viện nghiên cứu khoa học phái Nhạc Bình An đi chính là để đánh vào hậu phương của kẻ địch, chuẩn bị cho cuộc đấu đá lẫn nhau trong tương lai.

Suy đoán 3: Vấn đề chỉ nằm ở phía lão Vương, Viện Nghiên cứu Hổ Phách không có vấn đề gì.

……

Đặt bút xuống, hắn đắm chìm vào suy tư.

Những suy đoán này đều được suy ra từ những thông tin tình báo hiện có, chưa chắc đã là sự thật.

Nhưng nếu là sự thật thì trong nền văn minh nhân loại có thể ẩn chứa không chỉ một thế lực lĩnh vực.

Trong khi đấu đá lẫn nhau, chúng không ngừng xói mòn sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Khi nền văn minh nhân loại hoàn toàn bị hủy diệt thì đến lượt cuộc chiến giữa chúng nổ ra, tranh giành lẫn nhau cả thế giới.

Cũng chính là lời Mê Vụ Chi Chủ nói, nhân loại đã thua nhưng nó vẫn chưa thắng.

Nếu sự thật đúng là như vậy thì có một vấn đề có thể giải thích được.

Tại sao Viện nghiên cứu khoa học rõ ràng có thực lực dễ dàng đánh bại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thậm chí là hủy diệt nền văn minh nhân loại nhưng lại không chọn một đợt san bằng hủy diệt nền văn minh nhân loại.

Bởi vì chúng cũng đang kiêng dè các thế lực lĩnh vực khác trong bóng tối.

Chúng có khả năng hủy diệt nền văn minh nhân loại nhưng không có khả năng giành chiến thắng hoàn toàn trong cuộc đấu đá với các thế lực khác.

Thậm chí Viện nghiên cứu khoa học có thể cũng đang tìm kiếm những thế lực lĩnh vực khác đang thâm nhập vào nền văn minh nhân loại.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn lại nảy sinh một nghi vấn mới.

Vì thế giới thực mới là chiến trường thực sự, đã bị các thế lực lĩnh vực các bên thâm nhập, vậy thì Thông Thiên Lộ là cái gì?

Kẻ địch đã thâm nhập vào nền văn minh nhân loại rồi, những cường giả đã biến mất kia còn đến Thông Thiên Lộ làm gì?

Chẳng phải nên chọn ở lại cùng nhân loại chiến đấu, hoặc là triển khai hành động giải độc sao?

"Lời Tự Thuật, ra đây phân tích tình hình cho ta."

[Đinh~ Hệ thống đã nghĩ đến chết máy rồi, không thể trả lời bất kỳ câu hỏi nào.]

Im lặng một lúc, vẫn không nghĩ ra vấn đề, hắn cảm thấy hiện tại chỉ có hai người có thể giải đáp được vấn đề này.

Một là Mộ Trảo.

Một là Lữ Việt.

Muốn tiếp xúc với Mộ Trảo thì không dễ, cần phải chọn gia nhập tuyến tương lai của quân đội Bình Minh.

Nhưng xét về thời gian, rất có thể hắn sẽ vì một tai nạn nào đó mà chết yểu, không đợi được đến khi quân đội Bình Minh thành lập.

Tuyến tương lai này có thể chọn nhưng có rủi ro.

Còn về Lữ Việt, điều khiến hắn hoài nghi là tại sao hắn trong trong tương lai không bao giờ để lại bất kỳ thông tin liên quan nào về việc Lữ Việt có giải thích về Thông Thiên Lộ.

Hết chương 310.

Chương 311. Kế hoạch kế tiếp cho tương lai

Chẳng lẽ ngay cả trong hoàn cảnh tin tưởng lẫn nhau thì bí mật của Thông Thiên Lộ vẫn không thể tiết lộ?

Bây giờ trực tiếp đi tìm Lữ Việt để truy hỏi câu trả lời thì rõ ràng là hắn không thể nói cho mình biết, dù sao cũng chưa quen biết lắm, cho nên vẫn phải tìm hiểu câu trả lời từ tuyến tương lai.

Ngoài ra.

Còn có một vấn đề vẫn chưa giải quyết được, đó là tại sao Tiểu Hắc lại có thể định vị chính xác và truy sát hắn.

Theo lý mà nói, hắn đã bị xóa khỏi dòng thời gian, khi Tiểu Hắc ra đời thì hắn không biết đã chết bao nhiêu năm rồi, sao lại bị truy sát.

Trong giấc mơ tương lai lần trước, Tiểu Hắc không xuất hiện.

Về vấn đề này, hắn có hai phỏng đoán.

Một là, Tiểu Hắc còn chưa đến vị trí của hắn thì hắn đã chết rồi.

Hai là, tuyến tương lai chống lại Viện nghiên cứu khoa học, khiến cho Tiểu Hắc chưa ra đời đã chết yểu, cho nên mới không xuất hiện Tiểu Hắc.

Trong lúc suy nghĩ, Phong Kỳ không ngừng ghi lại những ý tưởng vào sổ tay, tổng hợp thông tin tình báo.

Hắn phát hiện lần trở về từ giấc mơ tương lai này, những vấn đề chưa giải quyết dường như lại càng nhiều hơn.

Ban đầu sau khi xác định được Viện nghiên cứu khoa học chính là thế lực đen tối thâm nhập vào nền văn minh nhân loại, hắn còn tưởng rằng chỉ cần sau này tiêu diệt Viện nghiên cứu khoa học thì nền văn minh nhân loại có thể bước vào giai đoạn phát triển nhanh chóng.

Hắn chỉ cần không ngừng sao chép công pháp tương lai mang về hiện thực thì có thể khiến nền văn minh nhân loại giành được thắng lợi cuối cùng.

Nhưng xét theo thông tin tình báo mới có được.

Con đường cứu thế này vẫn còn đầy chông gai, hắn còn phải đi một chặng đường rất dài, cũng có rất nhiều bí ẩn chưa giải được cần hắn đi tìm câu trả lời.

Đóng sổ tay lại, hắn hít sâu một hơi:

"Chết tiệt!"

…

Tinh Thành Học Phủ, ký túc xá 301.

Sau bữa trưa, Phong Kỳ trở lại ký túc xá và ngồi vào bàn làm việc, suy nghĩ về kế hoạch kế tiếp cho tương lai.

Trải cuốn sổ tay ra, hắn bắt đầu lên kế hoạch cho tương lai.

Lần này hắn loại bỏ việc chống lại Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ khỏi kế hoạch tương lai của mình.

Hắn cảm thấy trước khi giải quyết xong vấn đề "công tắc huyết mạch" thì cho dù việc chống lại Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ có thể thay đổi tương lai cũng không thể giải quyết tận cùng việc nền văn minh nhân loại bị hủy diệt.

Ngay cả khi hắn phá hủy Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ trong tuyến đường tương lai lần này, dẫn dắt của nền văn minh nhân loại phát triển nhanh chóng và khiến dân số của Tinh Thành đạt tới một triệu hoặc mười triệu sau 1500 năm thì điều đó cũng chỉ vô dụng mà thôi.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, dù có bao nhiêu nhân lực đi chăng nữa thì cũng chả thay đổi được gì ở đây hết.

Chỉ cần sử dụng công tắc huyết mạch thì tất cả mọi người đều sẽ trở thành chất dinh dưỡng của hắn mà thôi.

Do đó, trước khi giải quyết được mối ẩn họa nội tại, việc thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại lại trở thành thứ yếu.

Chỉ có giải quyết vấn đề từ gốc rễ, mới có thể khiến nền văn minh nhân loại phát triển lành mạnh, không còn lo lắng về sau.

Cách lựa chọn đường tương lai mới, trở nên đặc biệt quan trọng.

Niệm lực trong khoảnh khắc này đi ra ngoài, nắm lấy chiếc bút đặt trên bàn, bắt đầu viết lên sổ tay.

Một lát sau, trên sổ tay xuất hiện thêm hai lựa chọn đường tương lai.

Đường tương lai thứ nhất, trực tiếp nói rõ với Lão Vương về tình hình tương lai của ông ta, lợi dụng sự thay đổi của Lão Vương để thay đổi tương lai.

Ghi chú: Nếu Lão Vương thực sự là Mê Vụ Chi Chủ, vậy thì lựa chọn trực tiếp lật bài ngửa với Lão Vương, rất có khả năng sẽ sớm đón nhận kết cục chết yểu.

Nhưng sau khi bại lộ cũng có thể dựa vào đó để điều tra xem Lão Vương có phải là Mê Vụ Chi Chủ hay không.

Ưu điểm 2: Nếu không chết yểu trước thì chứng tỏ Lão Vương trước khi gia nhập Viện Nghiên Cứu Hổ Phách vẫn bình thường, khả năng Viện Nghiên Cứu Hổ Phách có vấn đề tăng lên rất nhiều.

Tiếp theo Lão Vương có thể trở thành nội tuyến của ta ở Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, mang đến cho ta những thông tin quan trọng, tương đương với việc cài cắm một điệp viên vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Ghi chú: Trong thời gian này cũng có thể lựa chọn hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, lợi dụng ảnh hưởng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để điều tra tình hình Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Hết chương 311.

Chương 312. Tại tiệm trà Thanh Phòng

Ta cần phải tận dụng mọi nguồn lực đã biết để điều tra thông tin chưa biết trong tương lai, chứ không nên lựa chọn phát triển theo một hướng duy nhất.

Đường tương lai thứ hai, sống ẩn nhẫn, chờ thời cơ chín muồi theo Mộc Tinh thành lập quân phản loạn Bình Minh, tiếp xúc với Mộ Trảo.

Ưu điểm: Nếu có thể sống đến khi quân phản loạn Bình Minh thành lập, sẽ thu được rất nhiều thông tin hữu dụng, thậm chí có thể có được phương thức liên lạc giữa thế giới thực và Mộ Trảo, như vậy về sau mỗi lần tương lai Mộ Trảo và Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đều sẽ trở thành đồng hành của ta.

Nhược điểm: Ngay cả khi lựa chọn sống ẩn nhẫn, vẫn không loại trừ khả năng vì một tai nạn nào đó mà chết yểu, dẫn đến chẳng thu được gì.

……

Hai đường tương lai này nên lựa chọn như thế nào, Phong Kỳ chìm vào trầm tư.

Đường tương lai thứ hai rủi ro cực lớn nhưng lợi ích cũng cực lớn.

Hắn nghi ngờ Mộ Trảo biết được toàn bộ sự thật ẩn giấu.

Chỉ cần có thể tiếp xúc với Mộ Trảo thì chắc chắn sẽ giải đáp được rất nhiều vấn đề.

Nhưng xem lại thông tin lịch sử trước đó, kỷ lục tuổi thọ cao nhất của hắn chỉ là 34 tuổi.

Khi Mộ Trảo tìm thấy Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh, hắn không biết đã chết bao nhiêu năm rồi, rất có thể là chẳng thu được gì.

Suy nghĩ đi suy nghĩ lại, hắn quyết định lựa chọn đường tương lai thứ nhất.

Tiếp xúc với Lão Vương, thử tìm hiểu về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thậm chí là bí mật của chính Lão Vương.

Trong thời gian này hắn cũng có thể triển khai các phương diện hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, điều tra Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Sau khi đưa ra quyết định, hắn mở trang web mua sắm, chi 1,25 triệu đặt mua nguyên liệu để ủ ” Rượu Thanh Tâm .”

Tiếp theo chỉ cần chờ nguyên liệu được giao đến, sau đó ủ Rượu Thanh Tâm để bổ sung thanh năng lượng, tiến vào mộng cảnh tương lai.

Liếc nhìn ngày tháng ở góc dưới bên phải, hắn đứng dậy vươn vai, sau đó đi thẳng ra khỏi ký túc xá.

Lúc này bên ngoài đã là chạng vạng.

Hoàng hôn u ám, tà dương đỏ như máu, bầu trời được ánh sáng mặt trời còn sót lại nhuộm đỏ.

Đi dọc theo hồ trước ký túc xá, hắn bước về phía cổng trường.

Trong lúc đó gặp học viên chào hỏi hắn, hắn đều mỉm cười gật đầu đáp lại.

Đi ra khỏi cổng trường, hắn rút điện thoại gọi một chiếc xe, sau đó đi thẳng đến đích.

Tiếp theo là, thời khắc săn giết.

……

Ngoại ô Tinh Thành, tiệm trà Thanh Phong.

Nơi đây trang trí rất có phong vị cổ xưa.

Trong tiệm trà không có thiết bị hiện đại, chỉ có bàn vuông, ghế gỗ, trên tường còn dán những tấm bảng gỗ ghi tên các loại trà.

Tiệm trà được xây dựng dựa theo hồ Kính Nguyệt, khách đến đây có thể vừa thưởng trà vừa ngắm cảnh hồ.

Nước hồ ở đây trong vắt, những chiếc lá sen xanh biếc làm nền cho những bông sen hồng, thỉnh thoảng có gió nhẹ thổi qua, khiến người ta vô cùng thích thú.

Lúc này ba đứa trẻ vừa tan học đang ngồi ở lầu hai của tiệm trà, nhìn xa xa ra hồ Kính Nguyệt nhấm nháp trà, thỉnh thoảng lại đưa tay lấy đồ ăn vặt trên bàn bỏ vào miệng.

“Anh cả, tại sao lại đến đây, em không thích uống trà.”

Cậu bé đeo kính rất khó hiểu nhìn cậu bé cầm đầu đang thưởng trà mà hỏi.

“Đây là một nơi tốt, cha anh rất thích đến đây uống trà, tiện thể câu cá, ngắm cảnh hồ, đây mới là cuộc sống trưởng thành mà những người tinh anh cao cấp nên có, các em phải học hỏi nhiều vào.”

Nghe lời cậu bé cầm đầu nói, cậu bé đeo kính và một cậu bé mập mạp khác gật đầu như hiểu như không, sau đó nhíu mày uống thêm một ngụm trà.

Lúc này cậu bé cầm đầu trầm giọng nói:

“Anh em, giờ là lúc nói chuyện chính sự, về việc thành lập tổ chức Thiên Mệnh.”

“Chúng ta đều có chung suy nghĩ, xã hội loài người không thể phát triển nhanh chóng chính là vì sự phân bổ tài nguyên không hợp lý, dẫn đến rất nhiều tài nguyên được phân bổ cho những người bình thường cả đời chẳng làm được gì, anh thấy chúng ta nên gánh vác trách nhiệm mà thời đại giao phó cho chúng ta, tranh thủ lợi ích cho tầng lớp tinh anh của chúng ta, đây cũng là để thúc đẩy sự phát triển của xã hội loài người.”

Lúc này cậu bé mập lắc đầu nói:

“Anh cả anh nói không đúng, em về nhà hỏi cha em, cha em nói anh chỉ là một đứa trẻ ngốc nghếch, cha em nói sự phát triển của loài người cần sự đa dạng, tinh anh dù sao cũng chỉ là số ít, còn người bình thường mới là số đông.”

“Cho nên muốn thúc đẩy sự tiến bộ của xã hội thì cần tinh anh và dân thường đứng cùng nhau, lấy tư tưởng làm giàu trước giúp đỡ người sau để nâng cao năng lực chung của nền văn minh loài người chúng ta, làm được toàn dân tiến bộ, từ đó mới có thể làm được tiến bộ của toàn xã hội.”

Hết chương 312.

Chương 313. Tương lai của Hiệp hội Thiên Mệnh

“Suy nghĩ của anh chỉ làm gia tăng mâu thuẫn giữa người bình thường và tầng lớp tinh anh, từ đó làm chậm lại sự phát triển của nền văn minh loài người.”

Nghe lời cậu bé mập nói, cậu bé cầm đầu lập tức đập bàn:

“Cha cậu biết cái gì, bây giờ loài người chúng ta bị lĩnh vực áp chế, nếu không phải lĩnh vực mở rộng chậm thì loài người chúng ta đã thua từ lâu rồi, tư tưởng cũ rích của cha cậu chỉ có thể áp dụng cho thế giới trước đại biến, lúc đó xã hội hòa hợp phát triển là quan trọng nhất nhưng thời đại này chính là phải lấy tinh anh làm chủ, nếu không thì nền văn minh loài người sẽ nguy cấp.”

Nghe lời lẽ hùng hồn của cậu bé cầm đầu, vẻ mặt do dự trên mặt cậu bé đeo kính và cậu bé mập dần biến mất.

Cuối cùng, hai người gật đầu mạnh mẽ:

“Anh cả, cứ theo lời anh nói mà làm, chúng ta phải thay đổi cấu trúc của xã hội này.”

“Vậy thì tiếp theo bắt đầu lập kế hoạch phát triển của tổ chức, anh tin rằng ngày này sẽ được ghi vào sử sách, người đời sau sẽ ghi nhớ sự cống hiến của chúng ta.”

Nghe những lời này, cậu bé mập và cậu bé đeo kính lập tức có vẻ hơi kích động.

Trước khi tổ chức chính thức thành lập, ba đứa trẻ bắt đầu thảo luận về kế hoạch phát triển tương lai của hiệp hội Thiên

Mệnh.

“Em thấy chúng ta nên chiêu mộ những bạn học có cùng suy nghĩ trong trường, bắt đầu phát triển mở rộng hiệp hội Thiên Mệnh của chúng ta từ trường học.” Lúc này cậu bé mập lên tiếng trước, nói ra suy nghĩ của mình.

“Ta cho rằng phương pháp này không ổn, ta thấy các ngươi đều nên bị đưa đến những trại giáo dưỡng không chính quy để tiếp nhận liệu pháp điện giật thì thích hợp hơn.”

Ngay lúc này, một giọng nói bất hòa vang lên.

Ba đứa trẻ ngẩn ra, quay đầu nhìn lại, lập tức phát hiện Phong Kỳ đang đứng bên cạnh, vẻ mặt tươi cười lắng nghe chúng thảo luận.

Nhìn thấy Phong Kỳ, cậu bé mập càng vô thức đứng dậy che mông.

Rõ ràng là bị trận đòn độc ác trước đó đánh ra bóng ma tâm lý.

“Nơi này không tiện ra tay, theo ta ra ngoài.” Phong Kỳ lúc này lên tiếng.

Cánh bướm lúc này đã sẵn sàng, muốn tung hoành ngang dọc trong dòng sông thời gian.

“Ngươi tưởng ngươi là ai? Thật sự cho rằng chúng ta không làm gì được ngươi sao? Bảo vệ có người gây chuyện!”

Cậu bé cầm đầu khá thông minh, biết rằng trong tiệm trà có nhân viên an ninh, lập tức hô to.

Nghe thấy tiếng hô, một nhân viên an ninh ở tầng dưới vội vàng lên lầu, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nhìn Phong Kỳ nói:

“Vị tiên sinh này, tình hình thế nào?”

“Hắn muốn gây chuyện, định dùng bạo lực với chúng tôi.”

Nghe lời giải thích của cậu bé, sắc mặt nhân viên an ninh có chút thay đổi, nhìn Phong Kỳ nói:

“Xin mời ông rời khỏi đây ngay, đây không phải là nơi để ông gây chuyện.”

“Xin lỗi, xử lý mấy học sinh.” Nói xong, Phong Kỳ rút thẻ giáo viên Tinh Thành Học Phủ của mình ra, đưa cho người đàn ông bảo vệ.

Nhận thẻ giáo viên, người đàn ông cũng ngẩn ra:

“Vài đứa trẻ này hình như không phải học sinh Tinh Thành Học Phủ thì phải?”

“Không phải nhưng tư tưởng của chúng có vấn đề, tôi cần giáo dục một chút.”

“Xin chờ một chút.”

Lúc này nhân viên an ninh rút điện thoại ra, sau đó đăng nhập vào trang web chính thức của Tinh Thành Học Phủ, mở danh sách giáo viên ra bắt đầu tìm kiếm.

Khi nhìn thấy ảnh đại diện của Phong Kỳ ở cuối danh sách và phần giới thiệu lý lịch cá nhân có giải thưởng đóng góp xuất sắc cho nhân loại, biểu cảm của anh ta rõ ràng ngẩn ra.

Sau đó anh ta cung kính đưa thẻ giáo viên cho Phong Kỳ, có chút ngượng ngùng nói:

“Làm phiền rồi, ông cứ tiếp tục.”

Nói xong, trong sự kinh ngạc của ba đứa trẻ, người đàn ông bảo vệ vội vàng rời đi xuống lầu.

“Đến lượt các ngươi rồi, bây giờ là đi theo ta, hay là ta đá các ngươi xuống lầu?”

Đối mặt với lời đe dọa của Phong Kỳ, ba đứa trẻ lập tức nhụt chí.

Chúng không thể hiểu được, tại sao tên bạo lực bí ẩn này lại xuất hiện một lần nữa, phá hoại việc thành lập hiệp hội Thiên Mệnh của chúng.

Hơn nữa chúng không hề nghi ngờ, nếu bây giờ không chịu khuất phục, tên bạo lực này sẽ thực sự đá chúng xuống lầu.

Nghĩ đến trận đòn độc ác không phân biệt phải trái lần trước, biểu cảm của chúng có chút kinh hãi.

"Đi thôi." Phong Kỳ một lần nữa lên tiếng, nói xong quay người đi xuống lầu.

Ba đứa trẻ không do dự, lập tức đứng dậy ngoan ngoãn đi theo.

Đi ra khỏi tiệm trà, đến bên hồ, Phong Kỳ xách cậu bé cầm đầu lên, đánh vào mông cậu ta một trận "Liên hoàn chưởng" tàn bạo.

Hắn vẫn không tin là đánh không phục được ba đứa trẻ này, vẫn có thể tiếp tục nghĩ đến việc thành lập hiệp hội Thiên Mệnh.

Cậu bé cầm đầu trong lúc bị đánh vào mông, ngược lại tỏ ra rất cứng rắn, mặt đỏ bừng không nói một lời.

Nhưng dưới sự vỗ liên tục của Phong Kỳ, cuối cùng hắn cũng không chịu nổi nữa.

Một tiếng khóc lớn vang lên.

Cậu bé mập và cậu bé đeo kính dường như cũng nhìn thấy từ hắn những gì sắp xảy ra với mình, biểu cảm vô cùng kinh hãi.

Hết chương 313.

Chương 314. Thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh

Nhưng vì "Nghĩa khí huynh đệ", chúng không chọn cách bỏ chạy.

Đúng như suy nghĩ của chúng, sau khi cậu bé cầm đầu bị đánh khóc, Phong Kỳ liền hướng cái tay về phía chúng.

Ba cậu bé này tuy không phải là kẻ phát tán tư tưởng đầu độc loài người của tổ chức ung nhọt tương lai "Hiệp hội Thiên Mệnh" nhưng chúng lại là những người sáng lập ra Hiệp hội Thiên Mệnh.

Nếu không có chúng, sẽ không có Hiệp hội Thiên Mệnh trong tương lai.

Tuổi thọ có hạn, hắn không thể ngăn cản sự phát triển của Hiệp hội Thiên Mệnh trong tương lai.

Nhưng những chuyện xảy ra trong cùng một thời đại, hắn hoàn toàn có khả năng ngăn cản.

Vì vậy hắn phải thay đổi ba đứa trẻ này.

Cũng coi như là vì sự phát triển của nền văn minh nhân loại, quét sạch một viên đá cản đường không lớn không nhỏ.

Cuối cùng ba đứa trẻ đều không nhịn được nữa, cùng nhau khóc òa lên.

Vẫy tay, Phong Kỳ trầm giọng nói:

"Ta đã nói với các ngươi rồi, nếu còn lần sau ta sẽ lại đến, sao các ngươi lại không tin?"

“Bây giờ ta hỏi các ngươi một lần nữa, còn muốn thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh không?”

Ba đứa trẻ từ nhỏ chưa từng bị đánh đập liền lắc đầu, lựa chọn khuất phục và từ tận đáy lòng đã nảy sinh nỗi sợ hãi với Phong Kỳ.

“Ta hy vọng các ngươi nhớ kỹ, tinh anh là danh xưng mà người thường ban cho những người ưu tú, họ nên làm là dẫn dắt nền văn minh nhân loại cùng nhau phát triển, chứ không phải dùng vô số tài nguyên mà người thường ban tặng để củng cố địa vị của mình, rồi dùng địa vị đó để áp bức người thường, suy nghĩ của các ngươi từ đầu đã sai rồi, hiểu không?”

Ba đứa trẻ lại dứt khoát gật đầu.

“Ta không quan tâm các ngươi có nghe lọt tai hay không nhưng nếu còn lần sau, ta sẽ lại xuất hiện.”

“Nếu còn muốn thử thách một lần nữa, ta khuyên các ngươi tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý, sẽ không dễ dàng như vậy đâu.”

“Chúng ta sẽ không làm nữa.” Cậu bé mập lúc này vừa nức nở vừa nói.

“Hy vọng là vậy.”

“Lần này tạm thời tha cho các ngươi nhưng nếu có duyên, chúng ta sẽ gặp lại.”

Nói xong, Phong Kỳ cười toe toét, sau đó quay người rời đi.

Hắn định lần sau sẽ tiếp tục tra cứu tài liệu liên quan đến “Hiệp hội Thiên Mệnh” trong cơ sở dữ liệu tương lai.

Nếu còn vấn đề thì hắn chắc chắn sẽ không nương tay.

Lúc này hoàng hôn buông xuống, trời tối dần, bên hồ lần lượt sáng lên những ngọn đèn đường.

Bóng dáng hắn dần xa.

……

Không lâu sau khi Phong Kỳ rời đi, cậu bé cầm đầu đã lau nước mắt.

"Hắn chỉ là vật cản trên con đường thành lập Hiệp hội Thiên Mệnh của chúng ta mà thôi, chúng ta vẫn chưa thua."

Nghe vậy, cậu bé mập bên cạnh rùng mình:

"Đại ca, hay là thôi đi, người này rất tà môn, chuyện thay đổi cấu trúc xã hội loài người cũng không nhất thiết phải do chúng ta thực hiện."

"Đúng…… Quân tử không chấp kẻ tiểu nhân, hay là chúng ta bỏ qua đi, ta thấy lần sau hắn thực sự sẽ xuất hiện, dù chúng ta có đổi chỗ thế nào cũng không trốn được."

Nghe vậy, cậu bé cầm đầu cũng không nhịn được rùng mình:

"Vậy…… Vậy thì tạm thời bàn bạc kỹ lưỡng chuyện này, chúng ta về nhà trước."

Dưới ánh hoàng hôn, ba đứa trẻ dìu nhau, cứ đi vài bước lại phải nhăn nhó kêu đau.

Nghĩ đến dáng vẻ hung dữ của Phong Kỳ khi đánh người, chúng không nhịn được mà buồn rầu rơi nước mắt.

Ngày hôm nay, cả đời sẽ khó quên.

Ngày hôm nay, cả đời sẽ khó quên.

Ngày hôm nay, cả đời sẽ khó quên.

Thực ra cho đến bây giờ chúng vẫn không hiểu, lần này rõ ràng đã đổi địa điểm, tại sao lại một lần nữa bị tên cuồng bạo lực bí ẩn tìm thấy, rồi lại bị đánh một trận không nói một lời.

Mà sự kiên định trong lòng ba đứa trẻ cũng cuối cùng đã lung lay dưới những cái đánh đau đớn.

Sự thay đổi trong tâm trạng của chúng, cũng giống như một giọt nước rơi vào dòng sông thời gian.

Gây ra gợn sóng, lan tỏa ra cuối cùng tạo thành sóng lớn ngập trời, gây ra ảnh hưởng to lớn đến tương lai.

Lịch sử cũng vì thế mà thay đổi.

…

Sáng sớm hôm sau, nhân viên bảo vệ của trường đã chuyển gói hàng đến ký túc xá.

Trước khi bắt đầu nấu rượu Thanh Tâm, Phong Kỳ đã ghi lại các bước một cách chi tiết vào sổ tay của mình.

Sau khi đọc kỹ vài lần, hắn bắt đầu thực hiện.

So với việc trực tiếp ăn Phù Văn Tinh Thạch, rượu Thanh Tâm có thể giúp hắn tiết kiệm rất nhiều tiền.

Nhưng mỗi lần thất bại, hắn cần thành công gấp 3,5 lần trong tương lai để bù đắp. Nếu hắn thất bại một lần nữa, cái mất chắc chắn sẽ nhiều hơn cái được.

Lặp lại tuần tự các bước lần trước, lần này hắn cực kỳ cẩn thận trong quá trình nấu rượu.

Trong thời gian này, phải đảm bảo không có bước nào sai.

Với nỗ lực của hắn, phải mất khoảng một giờ, chiếc vòi ở bên cạnh dụng cụ mới bắt đầu nhỏ giọt chất lỏng màu xanh nhạt.

Hết chương 314.

Chương 315. Ngày tận thế của nền văn minh nhân loại

Nhận ra mình đã pha chế thành công, Phong Kỳ nở một nụ cười trên môi.

Một lúc sau, hắn cầm chiếc lọ thủy tinh lên và tắt thiết bị luyện phụ trợ.

Trước khi tiến vào mộng cảnh tương lai, trước tiên hắn cẩn thận lau chùi dụng cụ, đảm bảo lần sau luyện dược sẽ không bị lượng thuốc dư ảnh hưởng.

Sau khi làm xong tất cả những điều này, hắn ngồi trên ghế sofa trong ký túc xá và uống nửa bình rượu Thanh Tâm.

Rượu vào đến cổ họng, trong lòng dâng trào một cơn mát lạnh.

Ngay sau đó, thân thể hắn bắt đầu nóng lên, thanh năng lượng tiến độ cũng vọt lên.

Thanh tiến độ năng lượng cuối cùng dừng lại ở 136,4%.

Lợi dụng lúc còn mơ hồ say khướt, hắn nằm trên sô pha nhắm mắt bắt đầu rơi vào giấc ngủ.

Dòng thời gian này không liên quan gì đến Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, tất cả trọng điểm đều đổ dồn về Viện Nghiên cứu Hổ Phách, nên hắn cũng không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Đầu óc suy nghĩ miên man, cơn buồn ngủ ập đến, ý thức dần buông lơi, vẻ mặt dần dần trở nên thư giãn.

…

Trăng máu treo cao, mây đen đè nặng.

Lần này giấc mơ tương lai trở về ngày tận thế của nền văn minh nhân loại.

Trong tầm mắt có thể nhìn thấy, tất cả đều đổ nát và chết chóc.

Trước mặt hắn là một núi xương trắng, thỉnh thoảng có thể nghe thấy tiếng gầm rú của zombie, làm tăng thêm vẻ kinh hoàng cho thế giới mờ mịt này.

"Đã trở lại rồi."

Quay đầu nhìn về phía tây, nơi đây vẫn còn bị sương mù bao phủ. Rõ ràng là tuyến tương lai dựa vào thầy Vương này cũng không thể thay đổi kết cục của nhân loại.

Lúc này, một tiếng gầm nhẹ cắt ngang suy nghĩ của hắn.

Chỉ thấy Tiểu Tàn giãy giụa từ dưới đất bò lồm cồm đứng dậy, vừa định rống to lao về phía hắn thì liền có tiếng xương cốt va vào nhau vang lên, sau đó thân thể đột nhiên bị nhấc lên.

Thực hiện một cú đá ngay tại chỗ cho Phong Kỳ.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc này, hắn không còn thờ ơ như trước nữa.

Hắn từng cho rằng những zombie này là sinh vật trận địa, sinh ra ở hoàn cảnh đặc thù trong trận địa.

Nhưng trong giấc mơ cuối cùng về tương lai, hắn đã có được câu trả lời.

Những zombie này đã từng là con người.

Sau một lúc im lặng, hắn tiến lên một bước và đá bay đầu của Tiểu Tàn.

[CMN, còn tưởng rằng ngươi rất tình cảm, sau này chắc chắn sẽ không động thủ với những Zombie này, không ngờ ngươi lại đá một cước tới, ta thật không kịp đề phòng.】

“Họ không còn là con người nữa, mà là những sinh vật trận địa đã bị ăn mòn bởi sức mạnh của Mê Vụ chi chủ.” Phong Kỳ bình tĩnh trả lời.

Nói xong, hắn đi về phía khu tránh nạn Tinh Thành trong ký ức của mình.

Sau khi tìm kiếm, hắn đã tìm thấy vị trí của tấm bia kim loại màu đen.

Sau khi nhỏ giọt máu vượt qua kiểm tra, hắn liền bước vào hành lang kim loại.

Một lúc sau, Phong Kỳ đứng trước bảng điều khiển cơ sở dữ liệu trong khu tránh nạn Tinh Thành.

Bấm nút khởi động, bảng điều khiển rung chuyển, màn hình phía trước sáng lên.

Khi bảng tùy chọn hiện ra, hắn kéo thanh trượt xuống, mở danh sách thanh tìm kiếm, rồi nhập tên mình vào.

Sau khi lọc thông tin thời gian và giới tính, thông tin chi tiết của hắn hiện ra trên màn hình.

[Phong Kỳ (Kẻ phản bội loài người)]:

Tuổi thọ: 32 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Bị chém đầu tại pháp trường số 1 Tinh Thành

Ngày mất: 4 tháng 9 năm 2037.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Học viên xuất sắc hạng S của Tinh Thành Học Phủ (đã hủy), Huân chương tinh anh hạng S

của loài người (đã hủy), Giải thưởng vàng cho những đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người (đã hủy)…

Thành quả nghiên cứu: Phiên bản 2.0 của Bộ Tu Luyện Thể Thao, Mãnh Hổ Quyền, Thối Thể Thuật, Thiên Địa Minh Tưởng, Nhiếp Hồn, Người sáng lập khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, Người tham gia cập nhật phiên bản 3.78 của hệ thống tu luyện, Kỹ thuật tái sinh chi thể (lĩnh vực khoa học sinh học)…

Đánh giá: Cuộc đời của Phong Kỳ có thể dùng hai từ thăng trầm để miêu tả, là học trò được Vương Tấn Thăng coi trọng nhất, sau khi tốt nghiệp trường trung học Tinh Thành, hắn đã bộc lộ thiên phú vô song.

Trong những ngày tháng ở Tinh Thành Học Phủ, hắn cứ cách một thời gian lại cho ra mắt một môn công pháp tu luyện mới.

Điều đáng kinh ngạc là, hàng loạt công pháp mà Phong Kỳ đưa ra đều có cấu trúc vô cùng hoàn chỉnh, kết quả thử nghiệm đều đạt điểm tuyệt đối, không cần phải sửa đổi khuyết điểm.

Giai đoạn này, Phong Kỳ xứng đáng là nhân trung long phượng.

Nhưng đáng tiếc là cuối cùng Phong Kỳ vẫn đi sai đường.

Hắn đã chọn con đường cùng đục nước béo cò với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bị Sinh Vật Trận Địa khống chế, âm mưu phá hoại sự phát triển của nền văn minh nhân loại, cuối cùng phải chịu số phận bi thảm là bị xử tử.

Đây chắc chắn là nỗi buồn của loài người, nếu Phong Kỳ không đi sai đường thì bây giờ hắn hẳn đã vô cùng rạng rỡ, trở thành vĩ nhân trong lịch sử được hậu thế ca ngợi.

Hết chương 315.

Chương 316. Bình luận từ cư dân mạng

Đánh giá của cư dân mạng:

Chu Tế Phi: Sau khi xem lại lịch sử, tôi thấy sức tàn phá của Phong Kỳ thật kinh khủng, hắn thực sự đã ảnh hưởng đến số phận của rất nhiều người.

Đặc biệt là khi Phong Kỳ bị xử tử, Mộc Tinh đã đến, sau đó hắn ta nói với Mộc Tinh chắc chắn phải tiêu diệt Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cho bằng được.

Vài năm sau, Mộc Tinh đã đào tạo ra một lượng lớn chiến binh tinh nhuệ, quả nhiên đã phản bội loài người, thành lập quân phản loạn Bình Minh đi khắp nơi phá hủy căn cứ của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách … Tôi thực sự không hiểu tại sao Mộc Tinh lại nghe lời hắn ta.

Bàng Quan Hải: Xã hội của tôi là cờ vua, người tàn nhẫn không nói nhiều.

Chỉ một câu nói trước khi chết đã khiến Mộc Tinh phản bội, tôi còn nghi ngờ Mộc Tinh bị hắn ta khống chế tinh thần, sao lại nghe lời như vậy?

Ngô Hoán Ý: Chỉ là một kẻ bại hoại mà thôi, các người cũng bị Sinh Vật Trận Địa tẩy não rồi, còn gọi là cờ vua nữa chứ, não úng nước rồi à?

Những tiến bộ mà Phong Kỳ mang lại cho xã hội loài người còn lâu mới bù đắp được những gì hắn phá hoại, bao gồm cả thời kỳ đen tối do quân phản loạn Bình Minh tạo ra, tất cả đều do hắn gây ra, đến đây "Phỉ" một cái.

…

Xem xong những lời đánh giá của người tương lai về mình, Phong Kỳ lộ vẻ bất lực trên khuôn mặt.

Chết yểu ư, hắn đã sớm quen rồi.

Thậm chí hắn đã đoán được kết cục của mình có thể là "Kẻ phản bội loài người."

Phân tích từ những thông tin tình báo có được từ vài lần tương lai trước.

Bắt đầu từ việc Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bên ngoài thành Mộ Lâm bị phá hủy, Viện Nghiên cứu Khoa học đã tiến hành một loạt các hành động nhắm vào Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Trên dòng tương lai này, hắn đã từ bỏ việc chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học.

Nhưng Viện Nghiên cứu Khoa học hiển nhiên sẽ không bỏ qua Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, vì vậy hắn hợp tác với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chắc chắn không tránh khỏi việc bị nhắm vào.

Hơn nữa, Viện Nghiên cứu Khoa học còn có ảnh hưởng lớn trong xã hội loài người.

Muốn đưa hắn lên đoạn đầu đài, thực sự là một chuyện vô cùng dễ dàng.

Điều bất ngờ hơn cả là trước khi chết, hắn lại để Mộc Tinh đi phá hủy Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Từ điểm này có thể suy đoán, rõ ràng là hắn đã có được nhiều thông tin quan trọng liên quan đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách, cũng nhận thức được mối nguy hại của Viện Nghiên cứu Hổ Phách đối với loài người.

Lúc trước ở pháp trường, hắn khuyên Mộc Tinh là vì hắn muốn thay đổi Mộc Tinh.

Lúc đó hắn vẫn chưa biết lý do Mộc Tinh phản bội loài người.

Hắn cho rằng Mộc Tinh đã thành lập Quân đoàn chiến đấu Bình Minh là lần gần với thiện lương nhất nên thà hy sinh bản thân cũng không muốn để Mộc Tinh cứu mình đi.

Nhưng lần này hắn biết Mộc Tinh đang làm việc đúng đắn, tự nhiên không còn gì phải lo ngại nữa, chắc chắn phải tiết lộ thông tin quan trọng cho Mộc Tinh, bất kể cô có tin hay không.

Còn về việc tại sao tương lai hắn không để Mộc Tinh cứu mình đi thì đây lại là một vấn đề.

Theo lý mà nói, sau khi bị cứu đi, tương đương với việc gia nhập vào phe của Mộc Tinh, chỉ cần chờ Mộc Tinh thành lập quân phản loạn Bình Minh là được, có Mộc Tinh bảo vệ thì khả năng chết yểu cũng giảm đi không ít.

Đối với điều này, trong đầu hắn hiện lên một phỏng đoán.

Tương lai hắn hy vọng thông qua sức mạnh của Mộc Tinh để phá hủy Viện Nghiên cứu Hổ Phách nhưng lúc đó Mộc Tinh mới vừa thành lập Quân đoàn chiến đấu Bình Minh không lâu, vẫn chưa có sức mạnh để chống lại toàn thể loài người.

Còn Mộc Tinh có thể chống lại toàn thể loài người, ngoài năng lực của bản thân, còn có mối quan hệ rất lớn với sự hỗ trợ của Mộ Trảo và những cường giả khác.

Để Mộc Tinh đưa hắn đi ở pháp trường, tương đương với việc để Mộc Tinh chưa trưởng thành hoàn toàn trở thành kẻ phản bội loài người sớm, có khả năng khiến Mộc Tinh cũng chết yểu sớm.

Nếu không để Mộc Tinh đưa hắn đi thì sau này Mộc Tinh khi tiếp xúc với Mộ Trảo, hiểu được sự thật và thành lập quân phản loạn Bình Minh, sẽ tiến hành một loạt hành động nhắm vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách, từ đó có khả năng thay đổi tương lai.

[Để bảo vệ Mộc Tinh phát triển tốt hơn ư? Lời giải thích này khá hợp lý.]

Lời Tự Thuật lúc này đồng tình nói.

Nhưng sự thật cụ thể là gì, chỉ dựa vào phỏng đoán thì không thể hiểu được sự thật.

Mang theo nghi ngờ, hắn đóng trang thông tin chi tiết cá nhân, sau đó nhập địa chỉ email vào thanh tìm kiếm.

Lần này trong địa chỉ email, ngoài thông tin nhắn của hắn còn có cả lời nhắn của Úy Vi.

Điều này khiến hắn vô cùng nghi ngờ.

Chẳng lẽ tương lai hắn không giao email cho lão Vương sao?

Mở hộp thư, thông tin liên quan hiện ra.

Hết chương 316.

Chương 317. Có đi mới biết đường dài

1, Sau khi ngươi đi, ta đã mất đi khả năng xuyên qua giấc mơ tương lai và cũng không còn năng lực thiên phú như niệm lực nữa.

Đối với điều này, ta có một phỏng đoán, những năng lực chúng ta có được trong giấc mơ tương lai đều là duy nhất, sau khi ngươi rời đi sẽ bị mang đi, không thể sao chép vào người ta.

Vì vậy, ta dự định bắt đầu từ hôm nay, sẽ tu luyện lại từ đầu.

4, Không còn con sói Nhạc Bình An này nữa, ta không còn đề phòng học sinh nữa, ta quyết định dẫn đầu Lữ Việt và những người khác ngầm thành lập thế lực.

Nếu tương lai có một ngày điều tra rõ ràng được sự thật về Viện Nghiên cứu Hổ Phách, biết được Viện Nghiên cứu Hổ Phách thực sự có vấn đề thì sau này Lữ Việt và những người khác chính là lực lượng quan trọng để chống lại Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

8, Đã biết rằng Viện Nghiên cứu Khoa học đã bị lĩnh vực thâm nhập nhưng đối với thông tin bên trong Viện Nghiên cứu Khoa học, chúng ta vẫn hiểu quá ít.

Mặc dù tuyến hy sinh của ta không chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học nhưng việc điều tra thêm một số thông tin vẫn rất cần thiết.

12, Hôm nay hẹn Mạc Phi ra ngoài, nói với hắn rất nhiều tâm sự, đột nhiên phát hiện có người để giãi bày thực sự là một chuyện rất hạnh phúc.

Cảm thấy cảm giác áp lực trong lòng đã giảm đi rất nhiều.

Đột nhiên ta có chút đồng cảm với ngươi, người vẫn phải gánh nặng bước tiếp, bởi vì ngươi thậm chí không có một người thực sự có thể giãi bày, vì để chắc chắn, mọi tâm sự chỉ có thể giữ trong lòng.

Đừng ghen tị với ta, ngươi không ghen tị được đâu, ha ha ha.

May là ngươi có Lời Tự Thuật bầu bạn, nếu không ta thực sự sẽ nghi ngờ một ngày nào đó ngươi sẽ bị suy sụp tinh thần.

Bình thường rất ghét Lời Tự Thuật nhưng khi không gặp lại thì đột nhiên có chút nhớ nhung.

Khi ngươi nhìn thấy thông tin này, Lời Tự Thuật cũng ở đó chứ.

13, Mạc Phi sau khi xác nhận ta thực sự có khả năng xuyên qua dòng thời gian và biết được Viện Nghiên cứu Khoa học đã bị thế lực lĩnh vực thâm nhập thì vô cùng kinh ngạc.

Nhưng hắn đã chọn tin tưởng.

Cảm giác ở bên anh em thật tốt, có những thứ không cần nói nhiều, hắn hiểu ta, ta cũng hiểu hắn.

Trong buổi lễ tốt nghiệp, chúng ta đã từng hẹn ước với nhau, sẽ phấn đấu cả đời vì sự trỗi dậy của loài người.

14, Mạc Phi nói rằng sau khi tốt nghiệp vào làm ở Viện Nghiên cứu Khoa học, hắn sẽ cố gắng hết sức để vào vòng tròn cốt lõi của Viện Nghiên cứu Khoa học, đi tìm hiểu sự thật về Tiểu Hắc.

Nếu có thể, hắn sẽ giúp ta phá hủy kế hoạch của côn trùng nano năng lượng linh hồn, tiêu diệt Tiểu Hắc.

Nếu Tiểu Hắc thực sự có thể bị tiêu diệt thì sau này trời cao mặc chim bay, biển rộng mặc cá bơi, trong giấc mơ tương lai có Giác Hút bảo vệ, ngươi sẽ lập nên địa vị bất bại.

Nghĩ đến đó, ta có chút kích động.

Ta đã chịu đựng Tiểu Hắc rất lâu rồi, đánh không lại nó, vậy thì nghĩ cách bóp chết nó từ trong trứng nước.

Đột nhiên nghĩ đến một bộ phim, kẻ thù đánh không lại, vậy thì xuyên không về trước khi kẻ thù ra đời để giết chết hắn.

Cũng khá giống ヽ(￣▽￣)?。

18, Lữ Việt biết thông tin về Thông Thiên Lộ, hắn cũng sẽ là một bước đột phá tiếp theo của ta, dự định tiếp tục ở chung một thời gian nữa, sau đó trực tiếp tìm hắn hỏi thông tin về Thông Thiên Lộ và Mộ Trảo.

Hy vọng hắn có thể thành thật nói cho ta biết, đừng có dùng trò đố chữ với ta nữa.

Thông tin liên quan đến Thông Thiên Lộ có lẽ có thể giải thích tại sao lĩnh vực lại tồn tại, tại sao nhiều cường giả trong lịch sử lại biến mất.

22, Dòng thời gian của Mộc Tinh ta không đi can thiệp, nếu có thể xác định được Viện Nghiên cứu Hổ Phách có vấn đề thì sau này khi thành lập quân Bình Minh, cô ấy sẽ là lưỡi dao sắc bén để phá vỡ Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nếu bây giờ ảnh hưởng đến cô ấy, có lẽ sẽ không còn quân Bình Minh trong tương lai, để cô ấy ở bên cạnh ta chắc chắn là một quyết định sai lầm.

Cô ấy cần được tung cánh bay cao.

23, Còn về tương lai của Lâm Nhiễm, ta quyết định sẽ can thiệp.

Hôm nay tìm Lâm Nhiễm đến, nói chuyện với hắn rất lâu, nói cho hắn biết phần lớn những thông tin mà ta biết.

Quan trọng nhất là nói cho hắn biết, công pháp tu luyện mà hắn nghiên cứu trong tương lai sẽ khiến hàng trăm vạn người đứt gân mạch.

Biết được tất cả những điều này, ý nghĩ đầu tiên của Lâm Nhiễm chính là không tin, còn nói rằng ta đang lừa hắn từ bỏ việc nghiên cứu công pháp tu luyện.

Đối với lời giải thích của tôi, thái độ của Lâm Nhiễm chính là:

Không nghe không nghe, tụng kinh niệm phật.

Bên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, ta có thể đưa ra nhiều bằng chứng để chứng minh ta là người xuyên không, bên Lâm Nhiễm thì thực sự không có cách nào giải thích.

Ta nói công pháp tu luyện là ta sao chép từ tương lai, Lâm Nhiễm không tin, kiên quyết cho rằng ta chính là thiên tài siêu cấp.

Hết chương 317.

Chương 318. Từ bỏ việc nghiên cứu công pháp?

Ta nói ta biết hướng đi tương lai của ngươi, Lâm Nhiễm không tin, nói rằng đều là lừa bịp.

Tôi nói Viện Nghiên cứu Khoa học bị Sinh vật trận địa khống chế, Lâm Nhiễm bảo ta đưa ra bằng chứng.

Vì thế ta nói, ngươi muốn ta chứng minh thế nào?

Lâm Nhiễm nói, nói ra số trúng thưởng xổ số tối nay.

Chát!

Không có cách nào.

Luôn điều tra thông tin quan trọng trong tương lai nhưng những chuyện nhỏ nhặt xung quanh ta căn bản không thể dự đoán được, đặc biệt là thứ không đáng tin cậy như xổ số.

Muốn chứng minh với Lâm Nhiễm rằng ta là người xuyên không, thực sự không phải chuyện dễ dàng.

Mà con lừa bướng bỉnh Lâm Nhiễm này vì trước đây ta luôn khuyên hắn từ bỏ nghiên cứu công pháp, từ đầu đến cuối đều cho rằng ta lại đang lừa hắn.

Đã khuyên bảo không có hiệu quả, ta quyết định cảnh báo hắn.

Ta nói với hắn rằng cho dù sau này có nghiên cứu công pháp, chắc chắn phải so sánh cẩn thận xem công pháp mình nghiên cứu có khác biệt nhỏ nào so với công pháp đã công bố hay không.

Cũng coi như là phòng ngừa cho hắn vậy.

78, Đợi lâu như vậy, hôm nay lão Vương cuối cùng cũng đến Tinh Thành Học Phủ.

Không vòng vo, ta chuẩn bị trực tiếp nói rõ với lão Vương, nói cho ông ấy biết tất cả những gì ta biết.

Có lẽ tin nhắn trong hộp thư sẽ kết thúc ở đây, dù sao cũng có khả năng như vậy, sau khi ta nói rõ bí mật của mình, lão Vương nổi giận giết chết tôi.

Nếu thực sự như vậy, cho dù trước đây ông ấy là người chúng ta kính trọng nhất, cũng đừng mềm lòng, nghĩ cách giết chết ông ấy, tuyệt đối không thể để "Công tắc huyết mạch" xuất hiện trong lịch sử sau này.

…

79. Hôm nay gọi lão Vương đến ký túc xá, chúng ta đã trò chuyện thâu đêm suốt sáng.

Ta đã kể cho lão Vương hầu hết những thông tin mà ta biết để thử phản ứng của lão.

Sự thật chứng minh rằng, khi lão Vương biết được tất cả những điều này, lão đã hoàn toàn bị sốc.

Nhưng lão Vương đã nhanh chóng chấp nhận chuyện ta có thể xuyên suốt dòng thời gian.

Lão nói rằng trong mắt lão, ta tuy có năng khiếu về tu luyện học nhưng vẫn còn một khoảng cách khá lớn so với những thiên tài thực sự, sự thay đổi của ta nằm ngoài dự đoán của lão, thậm chí khiến lão cảm thấy khó tin.

Lão đã sớm cảm thấy rằng có lẽ đã xảy ra chuyện gì đó với ta.

Tiếp theo, chúng ta quyết định hợp tác tiến hành điều tra Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

93. Lão Vương vốn định tu luyện lại một thời gian tại Tinh Thành Học Phủ nhưng sau khi trò chuyện với ta, lão đã quyết định vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách sớm hơn dự định.

Ta cảm thấy hơi bất ngờ, hỏi lão không cần củng cố kiến thức tu luyện học sao?

Kết quả là lão Vương đã cho ta xem thông báo tuyển dụng mới nhất của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách và điểm số xét tuyển đều đạt điểm tuyệt đối.

Có lẽ đây chính là thiên tài thực sự… Người khác nỗ lực cả đời cũng chưa chắc đã vào được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, còn đối với lão Vương thì dễ như ăn cơm uống nước.

Khoảng cách giữa người với người, chính là quá mức như vậy.

Không hổ danh là ngươi, lão Vương.

103. Lão Vương rời khỏi Tinh Thành Học Phủ, đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhậm chức.

Ta cũng quyết định bắt đầu liên lạc với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, để Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng điều tra Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Úy Vi nhận được điện thoại của ta còn tưởng rằng ta muốn gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sớm hơn dự định, tỏ ý hoan nghênh nhiệt liệt.

Ta cũng không nói rõ, quyết định đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trước, sau đó sẽ nói cho họ biết bí mật của ta.

105. Hôm nay đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, trước khi vào căn cứ còn phải tiến hành một loạt các cuộc kiểm tra sức khỏe.

Sau khi gặp Úy Vi, ta đã kể cho bà ấy tất cả những thông tin mà ta biết.

Để chứng minh rằng ta có thể xuyên suốt dòng thời gian, ta đã kể ra kế hoạch Rune Transformer của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, kế hoạch thẩm thấu ngược và bí mật giữa bà ấy và Mộ Trảo.

Bà ta đã tin rồi.

Vậy thì kế hoạch tiếp theo có thể tiến hành thuận lợi.

Ta sẽ làm loạn tung dòng thời gian tương lai này, dự định sẽ hành động từ nhiều phương diện, thu thập cho ngươi thật nhiều thông tin trước khi chết yểu.

109. Hôm nay lão Vương truyền về một tin tức trọng đại.

Lão nói với ta rằng, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách gần đây đã thành lập một dự án nghiên cứu "Kế hoạch can thiệp năng lượng phù văn."

Mục đích của kế hoạch này là muốn chế tạo ra một loại nguồn năng lượng cấy ghép, dùng để can thiệp vào hoạt động bình thường của tinh thạch phù văn, khiến năng lượng bên trong Phù Văn Tinh Thạch bạo động, mất kiểm soát.

Lúc đó ta còn hơi nghi ngờ, không hiểu tại sao lão Vương lại nói cho ta biết thông tin này, dường như chẳng có tác dụng gì.

Kết quả là lời nói của lão Vương khiến ta nhận ra rằng chuyện này không đơn giản.

Hết chương 318.

Chương 319. Phá hoại

Lão nói.

"Nguồn can thiệp" trong kế hoạch này cần phải cấy ghép mới có thể phát huy tác dụng, sử dụng để chống lại Sinh Vật Trận Địa thì quả thực hơi vô dụng.

Trong chiến đấu, nếu có khả năng cấy ghép loại nguồn can thiệp đặc biệt này vào Sinh Vật Trận Địa thì hoàn toàn có khả năng giết chết nó, hà tất phải làm thêm động tác thừa.

Còn những Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ thì ngay cả phá phòng cũng khó, càng không thể cấy ghép nguồn can thiệp đặc biệt.

Vì vậy, lão đoán rằng mục đích ban đầu của dự án này không phải là nhằm vào Sinh Vật Trận Địa.

Lão suy nghĩ cả đêm, cảm thấy mục tiêu có khả năng nhất mà dự án này nhắm đến chính là… linh năng phù văn nano mà Viện Nghiên cứu Khoa học muốn chế tạo.

Nghe lão Vương giải thích, ta bỗng tỉnh ngộ, nghĩ đến một khả năng.

Ngươi còn nhớ một phỏng đoán trước đây của chúng ta không.

Viện Nghiên cứu Khoa học để Nhạc Bình An gia nhập Tinh Thành Học Phủ có phải là để thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách không?

Lúc đó chúng ta cho rằng, giữa các Sinh Vật Trận Địa cũng không phải là một khối sắt liền, ngầm thù địch lẫn nhau.

Lực lượng lĩnh vực đằng sau Viện Nghiên cứu Khoa học nhận ra rằng Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng bị các lĩnh vực khác thâm nhập, vì vậy muốn cài cắm quân cờ Nhạc Bình An vào đó, làm mắt cho mình.

Vậy thì ngược lại, Viện Nghiên cứu Hổ Phách có biết Viện Nghiên cứu Khoa học bị các Sinh Vật Trận Địa khác khống chế không, cũng từng có hành động cài cắm mắt của mình không?

Trong số những thông tin chúng ta đã biết có một bí ẩn chưa giải đáp.

Tiểu Hắc sau khi được tạo ra, dường như không bị Viện Nghiên cứu Khoa học khống chế, giống như mất kiểm soát, thậm chí còn phá hủy Viện Nghiên cứu Khoa học và thành phố Tương Lai nơi Viện Nghiên cứu Khoa học tọa lạc.

Vấn đề này từng khiến ta rất nghi ngờ.

Tiểu Hắc do Viện Nghiên cứu Khoa học tốn công tạo ra, vậy mà họ lại không thể kiểm soát, quả thực quá vô lý, chẳng lẽ không thể lường trước được điều này sao?

Nhưng sau khi nghe phân tích của lão Vương, ta chợt nghĩ đến một khả năng.

Có khả năng là Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã sớm biết Viện Nghiên cứu Khoa học muốn chế tạo một loại vũ khí siêu cấp "Linh năng nano", cũng đã sớm tiến hành thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học.

Vì vậy, họ đã chuẩn bị trước và lập dự án "Kế hoạch can thiệp năng lượng Rune" để chống lại Tiểu Hắc.

Trước khi Tiểu Hắc ra đời, họ đã chế tạo ra nguồn năng lượng can thiệp.

Sau đó, thông qua các thành viên cốt cán đã thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học, cấy nguồn can thiệp vào cơ thể Tiểu Hắc.

Sau khi Tiểu Hắc được chế tạo thành công và kích hoạt, Tiểu Hắc dưới tác động của nguồn can thiệp đã hoàn toàn mất kiểm soát, sau đó phá hủy Viện Nghiên cứu Khoa học và phá hủy toàn bộ thành phố Tương Lai.

Tất nhiên, những nội dung trên đều là phỏng đoán, ta cũng không thể đảm bảo chắc chắn là đúng.

Nhưng ta cảm thấy Tiểu Hắc do Viện Nghiên cứu Khoa học chế tạo sẽ mất kiểm soát, rất có thể là do bị thế lực bên ngoài can thiệp, dự án này của Viện Nghiên cứu Hổ Phách trở nên rất đáng ngờ.

Có lẽ giữa các thế lực lĩnh vực cũng đang diễn ra cuộc đấu tranh ngấm ngầm.

Nếu không, với khả năng dễ dàng thâm nhập vào các cơ quan cốt lõi của loài người, chúng muốn tiêu diệt nền văn minh loài người dường như rất dễ dàng.

Xem ra ngươi còn phải đi một chặng đường dài.

Càng biết nhiều, ngươi càng cảm thấy con đường cứu thế giới này muốn tiếp tục đi, còn rất nhiều thử thách phải đối mặt.

Đường dài gian nan, đi sẽ đến.

Ta tin ngươi, cũng tin chính mình.

…

Thông tin này khiến Phong Kỳ hiểu ra một điều.

Hắn đoán rằng Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách bị các thế lực lĩnh vực khác nhau khống chế.

Bây giờ rất có khả năng phỏng đoán này là đúng.

Thậm chí Tiểu Hắc mất kiểm soát cũng liên quan đến sự phá hoại ngấm ngầm của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

[Vẫn không thể giải thích được một vấn đề, Tiểu Hắc mất kiểm soát thì mất kiểm soát, tại sao lại có thể định vị chính xác và truy sát ngươi trong tương lai?]

Hết chương 319.

Chương 320. Nội dung tiếp theo của hộp thư

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ bất lực nói:

"Những thông tin tình báo hiện có chỉ tra được Tiểu Hắc ra đời tại Viện Nghiên cứu Khoa học, những thông tin khác về Tiểu Hắc gần như không có, cũng không thể tra cứu được."

[Đừng vội, từ từ rồi sẽ tìm ra sự thật.]

"Ừm."

Mang theo nghi ngờ, hắn tiếp tục xem nội dung tiếp theo trong hộp thư.

…

Qua thư điện tử, Phong Kỳ phát hiện ra rằng hắn ở tương lai đã chọn phát triển đa tuyến.

Những việc hắn làm còn nhiều hơn cả những gì hắn đã vạch ra.

Ngoài Mộc Tinh, hắn ở tương lai muốn tác động đến tương lai từ nhiều góc độ, tìm hiểu thông tin lịch sử.

Làm như vậy chắc chắn sẽ làm tăng rủi ro, tồn tại nhiều yếu tố không chắc chắn.

Nhưng hắn hiểu tại sao hắn ở tương lai lại làm như vậy.

Ngay khi biết mình trở thành tuyến hy sinh, hắn ở tương lai đã không còn quan tâm đến sống chết, chỉ muốn thu thập thêm thông tin cho hắn.

Mang theo những nghi vấn về lịch sử, hắn tiếp tục xem nội dung thư điện tử.

121, Giả thuyết của lão Vương có lẽ là đúng, Viện nghiên cứu khoa học muốn thâm nhập Viện nghiên cứu hổ phách.

Còn Viện nghiên cứu hổ phách có lẽ cũng đang thâm nhập Viện nghiên cứu khoa học và đã phá hoại Viện nghiên cứu khoa học vào thời điểm quan trọng trước khi Tiểu Hắc hoàn thành.

Ta đang nghĩ.

Có thể chọn một tương lai mà ngươi gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, hoặc Viện nghiên cứu hổ phách.

Sau đó lợi dụng thông tin ngươi biết được để giúp một trong hai thế lực đó, tiêu diệt thế lực còn lại.

Nếu thực sự làm được điều này, tương lai sẽ lại có những thay đổi khác.

Đồng thời, gia nhập một trong hai thế lực đó cũng có thể mang lại cho chúng ta nhiều thông tin nội bộ.

138, Hôm nay lão Vương đã đăng bài viết đầu tiên của mình trên Viện nghiên cứu hổ phách, ông ấy muốn định nghĩa lại hệ thống tu luyện.

Bài viết này vừa đăng đã gây được tiếng vang lớn.

Ông ấy đã chọn tiếp tục xuất sắc, để dụ thế lực ngầm xuất hiện, tiếp xúc với họ để lấy thông tin cho ta.

152, Lão Vương đã công bố công pháp mới, công pháp đầu tiên ông ấy nghiên cứu đã được đánh giá bốn sao.

Quả không hổ danh là thầy của ta.

Sự xuất sắc của ông ấy đủ để ông ấy xứng đáng với mọi lời khen ngợi.

236, Lão Vương đạt được ngày càng nhiều thành tựu, ngay hôm qua ông ấy đã nhận được Huân chương vàng tinh anh hạng S và Huân chương vàng cống hiến xuất sắc của loài người.

Hôm nay lão Vương đã liên lạc với ta.

Ông ấy phát hiện ra cơ thể mình dường như có một số vấn đề.

Mỗi tối khi ngủ, ông ấy đều nghe thấy tiếng thì thầm trong đầu.

Ông ấy nói.

Nếu không nói chuyện với ta, có lẽ ông ấy sẽ nghĩ rằng mình bị căng thẳng quá mức nhưng lúc này ông ấy cho rằng mình đang bị một thực thể ý thức nào đó xâm chiếm.

Ông ấy sợ thông tin ký ức của mình bị đọc trộm nên quyết định thực hiện một số biện pháp, nghiên cứu một công pháp tăng cường ý chí tinh thần.

Để bản thân chống lại sự xâm chiếm ở cấp độ tinh thần và bảo vệ ký ức của mình không bị đọc trộm.

278, Hôm nay đã nói chuyện rất lâu với Lữ Việt.

Ta đã hỏi hắn về thông tin của Thông Thiên Lộ và Mộ Trảo.

Nhưng Lữ Việt không nói cho ta biết sự thật.

Hắn nói thế này, trước khi Kỳ Tích tìm thấy ta, hắn đã nói rằng ta vẫn chưa đủ tư cách để có được thông tin về Thông Thiên Lộ.

Quả nhiên thông tin liên quan đến Thông Thiên Lộ có liên quan đến Mộ Trảo.

Sự xuất hiện của cô ấy giống như một lá thư mời của Thông Thiên Lộ, sau đó mới có thể biết được thông tin chi tiết về Thông Thiên Lộ.

Chết tiệt, xem ra không thể tiếp cận Mộ Trảo theo hướng của Lữ Việt được rồi, ngươi phải nghĩ cách khác để tiếp cận Mộ Trảo.

282, Tình hình gần đây của lão Vương không mấy khả quan, sau khi ngủ thường xuyên gặp ác mộng, thỉnh thoảng cũng xuất hiện tình trạng hoảng hốt tinh thần.

Lão nói với ta rằng, thế lực ngầm hắn đã chọn lão là người thích hợp nhất để truyền bá "Công Tắc Huyết Mạch", đã chuẩn bị tiến hành khống chế tinh thần hắn.

Nhưng lão Vương cũng nói, ông ấy đã nghiên cứu ra một công pháp đặc biệt, có thể khiến tinh thần lực của mình trở nên vô cùng mạnh mẽ, để chống lại sự xâm chiếm từ bên ngoài.

Nhưng công pháp này có một khuyết điểm, chỉ cần ý chí tinh thần mất đi, ông ấy sẽ lập tức chết não.

Ta biết khuyết điểm này là lão Vương cố ý tạo ra.

Ông ấy biết rõ, nếu mình bị khống chế và thông tin ký ức bị đọc trộm thì ngoài thư điện tử ra, mọi bí mật khác đều không còn là bí mật nữa.

302, Hôm nay đã gọi điện video với lão Vương, trong video ông ấy trông rất tiều tụy.

Chỉ trong vài năm, hai bên tóc mai của ông ấy đã bạc trắng.

Trong video ông ấy vẫn luôn cười nhưng ta biết ông ấy đang chịu áp lực rất lớn.

342, Gần đây Viện nghiên cứu khoa học đã triển khai hành động nhắm vào Viện nghiên cứu tinh hồng, ta cũng bị liên lụy, vì ta và Viện nghiên cứu tinh hồng có quan hệ mật thiết, hơn

nữa còn giúp Viện nghiên cứu tinh hồng đưa ra một số công nghệ về mặt sinh học.

Quả nhiên, ta ở tương lai này quá phóng túng.

…

Hết chương 320.

Chương 321. Mục đích thực sự

Động một cái là ảnh hưởng đến toàn bộ, hy vọng Viện nghiên cứu khoa học không để ý đến ta, nếu không ta có thể phải rời khỏi thế giới tươi đẹp này sớm hơn dự định.

352, Cơ thể lão Vương ngày một suy yếu, trong mơ thường thấy mình bị sương mù bao phủ, có tiếng nói không ngừng kể lể trong đầu ông ấy.

Nếu ta đoán không nhầm thì giọng nói đó chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu hắn thực sự đoạt lấy thân thể lão Vương thì sau này hắn sẽ sống với thân phận lão Vương.

Đây cũng là lý do Mộ Trảo gọi hắn là Vương Tấn thăng.

Mục đích thực sự của Mê Vụ Chi Chủ đã rất rõ ràng.

Hắn muốn lợi dụng ảnh hưởng của lão Vương để truyền bá "Công Tắc Huyết Mạch", để toàn nhân loại tu luyện một công pháp siêu cấp ẩn chứa họa hại, chỉ chờ tương lai thu hoạch một mẻ.

Đây chính là cái bẫy mà Mê Vụ Chi Chủ đã giăng ra từ ngàn năm trước.

378, Lão Vương đã chết.

Không phải bị giết, mà là tự sát.

Trước khi chết, ông ấy đã gửi cho ta một đoạn video.

(Tệp đính kèm video)

……

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ mở tệp đính kèm video trong thư điện tử.

Hình ảnh trong phòng thí nghiệm công pháp nào đó của Viện nghiên cứu hổ phách, lão Vương ngồi trước bàn thí nghiệm.

Lúc này lão Vương hoàn toàn khác với hình ảnh trong ký ức của hắn, hai bên tóc mai bạc trắng, tóc tai bù xù, hốc mắt sâu khiến ông ấy trông rất mệt mỏi và tiều tụy.

Nhưng ông ấy vẫn nhìn vào ống kính mỉm cười kể lại:

"A Kỳ, ta có lẽ sắp không chống đỡ nổi nữa rồi, ý chí kia sắp phá vỡ phòng tuyến tinh thần của ta rồi."

"Ta đã có chuẩn bị cho việc này nhưng ta không ngờ rằng ý chí kia lại đang xói mòn giới hạn tinh thần mà ta tự đặt ra, ta vốn tưởng rằng sau khi hắn phá vỡ phòng tuyến tinh thần của ta, giới hạn tinh thần mà ta đặt ra sẽ lập tức kích hoạt khiến ta chết não."

"Nhưng bây giờ ý chí tinh thần kia đang xói mòn giới hạn tinh thần của ta, nếu để hắn thành công, đến lúc đó ta sẽ hoàn toàn mất đi sức phản kháng, hắn có thể đọc trộm mọi ký ức của ta."

"Hiện nay, ta chỉ còn một con đường có thể đi."

"Con đường tiếp theo, lão sư không thể tiếp tục đi cùng con nữa, Viện nghiên cứu hổ phách bị xâm nhập là sự thật đã được xác định, ta đã điều tra những nghiên cứu viên công pháp cốt cán bên cạnh, ý thức của họ cũng đang bị xói mòn, thường xuyên xuất hiện tình trạng tinh thần hoảng hốt, giống như ta."

"Nhưng ở chỗ ta, chúng đừng hòng đắc ý, hiện tại quyền chủ động vẫn nằm trong tay ta."

Nhìn Vương Tấn thăng trong màn hình, Phong Kỳ đã biết ông ấy định làm gì.

Ở cuối màn hình, Vương Tấn thăng mỉm cười nhìn vào ống kính nói:

"A Kỳ, hãy tiếp tục đi, tương lai của nhân loại trông cậy vào con."

……

353, Lão Vương đã đi, ngày hôm sau sau khi gửi video cho ta thì ông ấy đã được phát hiện chết trong phòng thí nghiệm.

Trong lòng không khỏi chua xót.

Cuối cùng ông ấy đã nắm được quyền chủ động, không trở thành con rối của Mê Vụ Chi Chủ.

Càng không thỏa hiệp với số phận của mình.

354, Uống say rồi.

Trong mơ ta trở về thời trung học.

Thấy lão Vương đi đi lại lại trong bóng nắng loang lổ, dùng bàn tay hơi gầy gò của mình lau chùi bảng đen, giảng giải kiến thức cho chúng ta, bảo chúng ta phải luôn tràn đầy tự tin vào tương lai.

Ánh nắng xuyên qua kẽ lá cây ngoài cửa sổ chiếu xuống người ông ấy những đốm sáng, chỉ là bóng dáng ông ấy ngày càng nhạt nhòa.

Giống như bức tranh thủy mặc ngâm trong nước, dần dần trở nên mơ hồ không rõ.

Tỉnh dậy không kìm được mà khóc.

Trên con đường tiến tới sự kiện huy hoàng rực rỡ, lão Vương đã mãi mãi ở lại ngày hôm qua.

Ông ấy là vị cứu tinh trong lòng ta, ông ấy cũng xứng đáng với danh hiệu vĩ nhân trong lịch sử.

Thầy giáo thì thường có nhưng bậc thầy thì không thường có.

May mắn được làm học trò của ông ấy, may mắn được đồng hành cùng ông ấy một đoạn đường, tạm biệt.

362, Viện nghiên cứu khoa học chuẩn bị ra tay với ta rồi.

Chúng muốn đàn áp Viện nghiên cứu tinh hồng, cũng không quên ta, hôm nay ta đã tiếp nhận sự thẩm vấn của nhân viên chấp pháp quân bộ Tinh Thành.

Một loạt các biện pháp tiếp theo, hẳn là giống với những mốc thời gian trước.

Cuối cùng ta sẽ bị định nghĩa là kẻ phản bội loài người, lên đoạn đầu đài.

Giờ phút chia ly sắp đến, trong lòng ta không có chút buồn thương nào.

Ta đã sớm chuẩn bị cho ngày này, chỉ là không cam lòng vì chưa đi được xa hơn, cung cấp cho ngươi nhiều thông tin hữu ích hơn.

363, Viện nghiên cứu khoa học đã triển khai thế công kích dư luận.

Dư luận tràn lan khắp nơi đều là những tin tức bất lợi cho ta, nói ta bị Sinh vật trận địa khống chế, nói ta có thể là con người do Sinh vật trận địa biến đổi.

Ta không trách những người chỉ trích ta.

Lời dối trá đã che mờ đôi mắt của họ nhưng sự phẫn nộ của họ đối với ta xuất phát từ tình yêu đối với thế giới này.

Ta đã dặn dò Lữ Việt những việc sau này.

Ta hy vọng hắn có thể âm thầm phát triển, chắc chắn không được để lộ, chỉ chờ đến khi đủ mạnh mẽ thì đi tiêu diệt Viện nghiên cứu hổ phách.

Theo những thông tin tình báo hiện có, Viện nghiên cứu hổ phách ẩn núp sâu hơn Viện nghiên cứu khoa học, nguy hại hơn nhiều.

Nếu tương lai "Huyết mạch khai quan" vẫn ra đời thì sự diệt vong của loài người chỉ là chuyện trong nháy mắt của Mê Vụ Chi Chủ.

365, Ngày mai ta sẽ đến tòa án Tinh Thành để xét xử nhưng ta biết đây chỉ là hình thức, kết cục của ta đã được định sẵn.

Mốc thời gian tương lai này ta không cung cấp cho ngươi nhiều thông tin hữu ích, thực sự xin lỗi.

Tiếp theo ta sẽ giao hòm thư cho Úy Vi, để cô ấy tiếp tục cung cấp thông tin tình báo tương lai cho ngươi.

Đột nhiên cảm thấy nhẹ nhõm, thời khắc giải thoát của ta sắp đến.

Còn ngươi, phải tiếp tục gánh vác ước mơ của bạn học, lão Vương, Úy Vi, Mộc Tinh…… tất cả mọi người mà tiếp tục đi.

Mệt không? Mệt là đúng rồi, thoải mái là dành cho những kẻ sắp chết như ta.

Đừng hâm mộ ta, ha ha ha.

Hết chương 321.

Chương 322. Động lực

Lời nhắn trong hòm thư đến đây là hết.

Xem xong nội dung hòm thư, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Hắn có thể tưởng tượng được, tâm cảnh của hắn trong tương lai trước khi chết, trong lòng hẳn là tràn ngập nỗi đau không thể nói nên lời.

Đặc biệt là cái chết của lão Vương, đối với hắn trong tương lai là một đả kích lớn.

Từ nhỏ đã là trẻ mồ côi, tam quan của hắn được hình thành dưới sự dạy dỗ của lão Vương.

Nếu không gặp được lão Vương, hắn không tin rằng sau khi có được năng lực xuyên qua mộng cảnh tương lai, hắn vẫn có thể kiên định lựa chọn gánh vác trọng trách, đi cứu vớt thế giới này.

Lời từ biệt nhẹ nhàng trong hộp thư chỉ là không muốn hắn cảm thấy áy náy mà thôi.

Hắn không ngừng nỗ lực vì sự trỗi dậy của loài người, cuối cùng lại bị thế nhân khinh miệt và nghi ngờ mà bước lên đoạn đầu đài.

Viện nghiên cứu khoa học thực sự gây ra tội ác sau khi hắn chết, có lẽ còn cười khẩy một tiếng, lại ít đi một kẻ cản đường phát triển văn minh nhân loại.

Nhưng hắn trong tương lai không có khả năng thay đổi, cảm giác bất lực trước nghịch cảnh hẳn là tràn ngập mọi ngóc ngách trong lòng.

Lúc này nắm đấm của hắn không khỏi nắm chặt.

[A Kỳ, mỗi ngươi trên mỗi mốc thời gian tương lai đều lựa chọn đốt cháy chính mình, soi sáng một đoạn đường phía trước của ngươi, đừng để mỗi ngươi trên mỗi mốc thời gian tương lai thất vọng, hãy tiếp tục đi!]

Nghe lời của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ gật đầu thật mạnh:

"Con đường phía trước dù có đầy rẫy khó khăn và trắc trở cũng không ngăn cản được trái tim ta hướng về điều tốt đẹp, càng không thể ngăn cản được viễn cảnh tạo ra một thời đại huy hoàng rực rỡ của ta."

Ngọn lửa giận dữ trong lòng lúc này bùng cháy hừng hực, hóa thành động lực để tiếp tục tiến bước.

…

Tự mình đóng lại hòm thư của bản thân trong tương lai.

Thời gian kết tiếp, Phong Kỳ lật xem tin tức Uý Vi để lại cho mình.

Theo miêu tả của Uý Vi, hắn biết được sự việc xảy ra sau khi mình chết.

Lão Vương dùng cách tự sát để kháng lại vận mệnh của ông, thoát khỏi sự khống chế của Mê Vụ chi chủ.

Nhưng tương lại lại không vì vậy mà thay đổi.

Bởi Lâm Nhiễm, trở thành người thay thế cho lão Vương.

Lâm Nhiễm trong thời gian này, sau khi gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã thể hiện ra thiên phú nghiên cứu thuật pháp không gì sánh kịp.

Nhưng hắn vẫn không từ bỏ nghiên cứu công pháp.

Sau đó thành lập "Vô Hạn Tiểu Tổ" tại Viện Nghiên cứu Hổ Pháp, triển khai nghiên cứu công pháp tu luyện.

Tiếp tục hoàn thành di nguyện còn dang dở của ông ngoại hắn, nghiên cứu phát minh một môn công pháp siêu cấp có thể thay đổi tương lai.

Lúc này lực ảnh hưởng của Lâm Nhiễm tuy không lớn bằng lão Vương, nhưng cũng là thần tượng của rất nhiều người tu luyện, cũng đã ngồi vững địa vị ông tổ của thuật pháp kết ấn lưu.

Hắn đương nhiên đã trở thành lựa chọn tốt nhất của Mê Vụ chi chủ.

Mượn sự ảnh hưởng của Lâm Nhiễm, Mê Vụ chi chủ đã thành công đưa ra bộ công pháp siêu cấp《Hiến Tế Huyết Nhục》.

Sau khi tu luyện công pháp này, độ tinh khiết trong huyết mạch của tu luyện giả sẽ được tăng lên rõ rệt, khiến cho tu luyện giả đạt được thân thể cường kiện có thể sánh với Lĩnh Vực Sinh Vật.

Đồng thời công pháp tu luyện này cũng rất thích hợp để đặt nền móng.

Theo đánh giá của Úy Vi mà nói.

Bài trừ tai họa ngầm trong công pháp, thì công pháp này tuyệt đối xứng đáng là công pháp Thần cấp.

Sau khi tu luyện công pháp này, sau này khi tu luyện giả luyện công pháp khác sẽ thuận buồm xuôi gió.

Bởi độ tinh khiết của huyết mạch tăng lên, đồng nghĩa với việc thiên phú của tu luyện giả cũng tăng lên, khiến năng lực cảm giác, dẫn dắt linh khí của bọn họ tăng lên biên độ lớn.

Cũng bao gồm khả năng thích ứng của cơ thể đối với linh khí.

Cho nên dù là thể tu hay thuật tu, đều sẽ dùng《Hiến tế Huyết Nhục》làm công pháp tu luyện cơ sở.

《Hiến tế Huyết Nhục》từ đó trở thành lựa chọn hàng đầu khi tu luyện của nhân loại

Nhìn đến đây, Phong Kỳ không nhịn được thở dài.

Hiện tại cơ bản có thể khẳng định một chuyện, lúc trước Lâm Nhiễm nghiên cứu chế tạo công pháp là bị Viện Nghiên cứu Hổ Phách động tay động chân.

Tuyến thời gian lúc trước hắn nhất định là dựa vào nỗ lực của mình, nghiên cứu chế tạo ra một môn công pháp tu luyện vô cùng ưu tú.

Công pháp này rất có khả năng sẽ viết lại quá tình phát triển tu luyện của nhân loại.

Cho nên Lâm Nhiễm tu luyện không có vấn đề, giai đoạn thí nghiệm cũng không có vấn đề, nhưng sau khi công bố liền xảy ra vấn đề lớn.

Tuyết đường tương lai này bởi Vương Tấn Thăng đã chết, Mê Vụ chi chủ tất nhiên cần một mục tiêu mới để thay Vương Tấn Thăng mở rộng《Hiến tế Huyết Nhục》.

Vừa vặn Lâm Nhiễm có sự ảnh hưởng cực lớn và cũng có ý muốn nghiên cứu công pháp.

Hắn liền trở thành vật thay thế tốt nhất cho lão Vương.

Tất cả những gì xảy ra tiếp theo chính là lịch sử lặp lại, hắn đi lại con đường của lão Vương, cuối cùng đưa ra "Công Tắc Huyết Mạch".

Cuối cùng Úy Vi còn để lại một tin tức, nói là để lại cho hắn một kinh hỉ.

Lại không nói rõ kinh hỉ này rốt cuộc là cái gì.

Hắn suy đoán kinh hỉ của Úy Vi hẳn là ở trong căn cứ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, để lại cho hắn một hộp Pandora thiên phú không tồi.

Đóng hòm tin nhắn của Úy Vi lại, hắn bấm mở thanh tìm kiếm, nhập tên Lâm Nhiễm.

Sau khi sàng lọc, thông tin liên quan đến Lâm Nhiễm hiện lên.

[Lâm Nhiễm (Vĩ nhân lịch sử)]:

Hưởng thọ: 253 tuổi

Chi tiết công pháp nghiên cứu: Quyền hạn của du khách không thể xem.

Nguyên nhân tử vong: Quyền hạn của du khách không thể xem.

Giới thiệu nhân vật:

Một trong mười thiên tài lịch sử có thiên phú nhất, có nhiều cống hiến xuất sắc trong phương diện nghiên cứu thuật pháp, và là người sáng lập lưu phái thuật pháp "Kết Ấn Lưu" sau đó đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách, thành lập "Vô Hạn Tiểu Tổ", đảm nhiệm tổ trưởng, thử nghiệm nghiên cứu công pháp.

Trong thời gian này, hắn nghiên cứu ra công pháp có tính lịch sử, thúc đẩy sự phát triển của tu luyện nhân loại là《Hiến tế Huyết Nhục》.

Công pháp này lấy bản thân làm lô đỉnh, rèn luyện huyết nhục gân cốt của mình, có thể tăng tố chất cơ thể của tu luyện giả với biên độ lớn, tăng thiên phú tu luyện.

Hết chương 322.

Chương 323. 《Hiến tế Huyết Nhục》

Những ngày sau đó, Lâm Nhiễm trên phương diện tu luyện tiếp tục hát vang tiến mạnh, sáng tạo ra một loạt công pháp tu luyện ưu tú. Thành quả nghiên cứu đã thúc đẩy sự phát triển của tu luyện nhân loại, tạo phúc cho đời sau.

Thành tựu lịch sử: Vĩ nhân lịch sử, tinh anh cấp S của nhân loại, tổ trưởng Vô Hạn Tiểu Tổ Hổ Phách, thành viên tinh anh của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, học viên tốt nghiệp xuất sắc của Lẫm Đông học phủ, người sáng lập thuật pháp Kết Ấn Lưu, người sáng lập thuật pháp ngũ hành tương sinh, người lập kế hoạch mới quỹ đạo thuật pháp 3.0……

……

Nhìn người tương lai đánh giá Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cũng không cảm thấy bất ngờ.

Hắn đã đi lại đường lịch sử của lão Vương, thì tất nhiên cũng sẽ đạt được "vinh dự" như lão Vương.

Nhưng điều làm cho hắn cảm thấy nghi hoặc nhất chính là, vì sao chi tiết công pháp Lâm Nhiễm nghiên cứu, quyền hạn của du khách không thể xem.

Mang theo nghi hoặc hắn mở danh sách công pháp ra, sau đó nhập 《Hiến tế Huyết Nhục》 vào.

Muốn đổi phương thức để tìm thử công pháp này.

Ngay sau đó trên màn hình hiện ra một dòng chữ:

[Quyền hạn của du khách, không thể tra cứu công pháp này.]

Nhìn thấy lời nhắc nhở quyền hạn, hắn không khỏi ngẩn người.

Những công pháp ba sao trở lên quyền hạn của du khách không thể xem, hắn ngược lại có thể hiểu được.

Dù sao thế lực lĩnh vực không muốn hệ thống tu luyện của nhân loại phát triển nhanh chóng, cho nên tiến hành hạn chế quyền hạn với công pháp tu luyện.

Nhưng môn công pháp《Hiến tế Huyết Nhục》này, lẽ ra phải ra sức quảng bá mới đúng.

Như thế nào lại hạn chế quyền hạn của nó.

[A Kỳ, đừng quên quan hệ thù địch giữa Sinh Vật Trận Địa,《Hiến tế Huyết Nhục》hữu dụng với Mê Vụ chi chủ, nhưng đối với các thế lực lĩnh vực khác mà nói chính là một tai họa, tiến hành hạn chế ngược lại rất dễ hiểu.]

[Cũng giống như Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thể chính là người khiến cho Tiểu Hắc mất khống chế, các thế lực lĩnh vực cũng có thể ngáng chân Mê Vụ chi chủ, khiến hắn không thể mở rộng được Hiến tế Huyết Nhục.]

Nghe được lời tự thuật trả lời, trong lòng Phong Kỳ bừng tỉnh.

Nói như vậy, cũng có thể giải thích rõ vì sao phải tiến hành hạn chế quyền hạn với《Hiến Tế Huyết Nhục》.

Dù sao giữa các thế lực lĩnh vực, cũng có quan hệ đối địch.

Cho dù văn minh nhân loại rơi vào tay giặc, chiến tranh giữa bọn họ cũng chưa kết thúc, đương nhiên không hy vọng các thế lực lĩnh vực khác phát triển tốt.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn bỗng hiện lên một ý tưởng.

Lần sau có thể để Úy Vi ghi chép nội dung chi tiết của《Hiến tế Huyết Nhục》nhắn lại trong hòm thư, hắn mang về hiện thực tìm lão Vương, hoặc là Lâm Nhiễm, cùng nhau nghiên cứu giải quyết tai họa ngầm trong đó.

《Hiến tế Huyết Nhục》được đánh giá là công pháp Thần cấp, đương nhiên nó có chỗ ưu tú.

Nếu có thể tìm được phương pháp phá giải《Hiến tế Huyết Nhục》, là có thể dễ dàng hóa giải trận nguy cơ này.

[A Kỳ, thao tác này rất đẹp. Ngươi hoàn toàn có thể mang《Hiến tế Huyết Nhục》về hiện thực tiến hành nghiên cứu phân tích, sau đó để lão Vương, hoặc là Lâm Nhiễm nghiên cứu phát minh ra một môn công pháp triệt tiêu tai họa ngầm, sau đó quảng bá ra ngoài.]

[Nếu kế hoạch này có thể thành công, đến lúc đó Mê Vụ Chi Chủ tự tin ra vẻ trước mặt Mộ Trảo, liền sẽ mơ hồ phát hiện phục bút hắn chôn hơn một ngàn năm đã sớm bị phá giải, ngẫm lại ta liền cảm thấy kích thích.]

“Có thể là một phương hướng tham khảo cho tuyến thời gian tiếp theo.” Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

Tương lai vẫn bị sương mù che khuất, nhưng hắn có thể thông qua tương lai trong mơ, hoàn toàn có năng lực lần lượt đi thử lỗi.

Đợi đến khi giải quyết tất cả các tai họa ngầm trong hiện thực, hắn mới có thể làm cho nền văn minh nhân loại phát triển lành mạnh.

Cuối cùng dẫn dắt nhân loại tự tin nghênh đón trận chiến ngày tận thế.

Hiện tại về điểm đáng ngờ trong lịch sử của Lâm Nhiễm và lão Vương, hắn đã có được đáp án.

Nhưng điểm đáng ngờ chưa giải quyết vẫn còn nhiều.

Mộ Trảo, Mộc Tinh, Thông Thiên Lộ, Tiểu Hắc, phân bố thế lực trận địa…….

Việc tăng tổng hợp thực lực của nền văn minh nhân loại cũng rất quan trọng.

Cho dù tai họa ngầm trong nhân loại bị diệt trừ, các tai họa ngầm tiềm ẩn bên ngoài vẫn còn.

Những trận địa đang không ngừng mở rộng, chính là tai họa ngầm bên ngoài.

Mộ Trảo đối mặt với sinh vật trận địa vô cùng vô tận trong trận chiến tận thế, chính là tai họa ngầm bên ngoài mà hắn nói tới.

Loại bỏ các tai họa ngầm bên trong là vì văn minh nhân loại có thể phát triển lành mạnh, mà muốn đối kháng với tai họa ngầm bên ngoài thì đòi hỏi nền văn minh nhân loại phải trở nên cường đại.

Cả hai việc đều phải phát triển tốt thì nền văn minh nhân loại mới có thể chống lại sự xâm lấn của trận địa.

Để giành chiến thắng cuối cùng, vẫn là gánh thì nặng mà đường còn xa.

[Không xong, chạy mau.]

Lời tự thuật bỗng nhiên nhắc nhở, làm Phong Kỳ ý thức được Tiểu Hắc đang trên đường tới.

Hết chương 323.

Chương 324. Phong Kỳ chí tôn

Vì thế hắn lập tức rời khỏi nơi trú ẩn.

Sau khi rời khỏi nơi trú ẩn, hắn bắt đầu tự hỏi một vấn đề.

Tương lai của hắn đề nghị trong hòm thư tin nhắn.

Hy vọng rằng hắn sẽ suy xét một tuyết tương lai để gia nhập Viện Nghiên cứu Khoa Kỹ Thuật hoặc là Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Từ đó thu thập được tình báo, đồng thời lại lợi dụng lực lượng của chúng để nhằm vào một thế lực khác bị sinh vật trận địa không chết.

Ví dụ như gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách để đối kháng với Viện Nghiên cứu Khoa Kỹ Thuật, hoặc ngược lại cũng như thế.

Tuyến tương lai này đã được đưa vào phạm vi tham khảo của hắn.

Theo ý nghĩ mà suy xét, hắn bỗng nhiên nghĩ đến, có thể tìm được biện pháp khống chế Tiểu Hắc ở Viện Nghiên cứu Khoa Kỹ Thuật hay không?

Nếu như Tiểu Hắc mất khống chế xác thực có quan hệ với Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hắn cũng hoàn toàn có thể chế tạo ra một dụng cụ để khống chế Tiểu Hắc, sau khi trà trộn vào vòng trung tâm của Viện Nghiên cứu Khoa Kỹ Thuật tìm cơ hội cấy vào cơ thể Tiểu Hắc.

Còn làm thế nào để chế tạo ra "Điều khiển từ xa" khống chế Tiểu Hắc, hắn hoàn toàn có thể giải quyết bằng tích luỹ hơn 1500 năm.

Sử dụng thời gian tích lũy, hắn luôn luôn có thể tìm được phương pháp chế tạo "máy kiểm soát Tiểu Hắc."

Nghĩ đến đây, hắn có chút động tâm.

Nếu thật sự có thể khống chế Tiểu Hắc, đến lúc đó có hai đại hộ pháp Giác Hút, Tiểu Hắc, hắn hoàn toàn có thể đi lại ngang nhiên trong mộng cảnh tương lai.

Lần trước Mê Vụ chi chủ cùng Tiểu Hắc từng có giao thủ ngắn ngủi.

Kết quả chính là Mê Vụ chi chủ lựa chọn lùi về sao, không muốn dây dưa quá nhiều với Tiểu Hắc.

Bởi vậy có thể thấy lực uy hiếp của Tiểu Hắc rất khủng bố.

Nếu có thể khống chế Tiểu Hắc, hắn nhất định phải mang theo Tiểu Hắc cùng Giác Hút bước vào khu vực sương mù, sau đó bắt Mê Vụ chi chủ đánh một trận.

Nếu như có thể, hắn muốn đánh Mê Vụ chi chủ đến lú ra mà thôi.

Sau đó lợi dụng năng lực Mộng Yểm để đọc tin tức trong ký ức của hắn, đào rỗng kí ức trong đầu hắn.

[Tiểu huynh đệ, tỉnh lại, mau tỉnh lại, nếu cứ tiếp tục ảo tưởng như vậy, ngươi có thể viết một quyển tiểu thuyết huyền huyễn Long Ngạo Thiên rồi, cốt truyện phát triển tiếp theo sẽ mất khống chế, đến lúc đó Mê Vụ chi chủ quỳ gối trước mặt ngươi, hô to tiểu đệ có mắt không tròng, đắc tội Phong Kỳ chí tôn, quỳ xin tha cho một cái mạng chó…… CMN, xấu hổ chết ta rồi.】

Phong Kỳ:……

“Nếu ta thật sự mạnh như vậy, nhất định sẽ bắt ngươi từ trong đầu ra, cho ngươi một cái thân thể, sau đó bảo ngươi quỳ xuống đất cầu xin ta.”

[Ha ha, nếu thật sự đến ngày đó, chính là lúc ta bại lộ bộ mặt thật, đến lúc đó ta sẽ đoạt xá thân thể ngươi, trở thành Phong Kỳ chí tôn mới.】

Phong Kỳ:……

“Ta có hơi sợ đấy.”

[Đừng sợ, đến lúc đó gọi vài tiếng phụ thân, nói không chừng ta sẽ tha cho ngươi một cái mạng chó.]

“Phi!”

Trong khi trêu chọc lẫn nhau, hắn đã đến khu vực phế tích của thành phố.

Địa hình nơi này, hắn đã rất quen thuộc.

Sau khi tốc độ chậm lại, hắn tiếp tục đi về phía căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đối với kinh hỉ trong miệng Uý Vi, hắn có chút chờ mong.

Hắn cảm thấy kỳ thật sau này có thể mang theo một ít kỹ thuật cải tạo phù văn trở về hiện thực, đến lúc đó mở tuyến tương lai ra giao cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cũng giống như khả năng “Tế bào tái sinh” mà tôm hùm Ma Lạt mang lại cho hắn.

Chỉ cần kỹ thuật cải tạo phù văn đi lên, hắn hoàn toàn có thể để Viện nghiên cứu Tinh Hồng tạo cho hắn một năng lực thiên phú riêng.

…

“Crack!”

Một âm thanh lanh lảnh vang lên, cơ thể của con chim đen bay lượn trong không trung nổ tung, thịt nát vụn lẫn với đám lông vũ rơi xuống từ trên không.

Tại lúc này, Phong Kỳ tay phải làm thành dáng cây súng, đồng thời đem niệm lực thu lại.

Trong suốt quãng đường tiến vào trụ sở bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, con chim này lúc nào cũng bay lượn trên đầu cất tiếng kêu lanh lảnh.

Hắn đã nhịn rất lâu rồi.

Kết quả là không những rời đi, con chim lại còn cố gắng thả bom xuống đầu hắn.

Quân địch đã bắn phát đầu tiên, Phong Kỳ cũng không chần chừ và trả lễ bằng một phát "Niệm lực đạn".

Giết chết con chim được lĩnh vực sinh ra ấy lại chỉ thu được 1 điểm tiến hóa huyết mạch, nhưng có còn hơn không.

Mọi chuyện qua đi, hắn tiếp tục lên đường.

Đi trên đường đi đổ nát, mắt hắn ngắm nhìn nhìn xung quanh.

Con đường phía trước bị hư hại vẫn còn lưu lại chất nhờn do một sinh vật nào đó bò qua, những bức tường của các tòa nhà gần đó phủ đầy những dây leo méo mó lan tràn như mạng nhện.

Những thực vật trong các khu vực này đã hòa làm một với kiến trúc của thành phố.

Nếu không có những thực vật này chống đỡ thì phần lớn các tòa nhà trong thành phố bỏ hoang này đã sụp đổ từ lâu.

Đi theo hướng trong trí nhớ, sau một đoạn đường, hắn trèo lên một tòa nhà cao hơn 30 mét.

Đứng trên đỉnh, nhìn về phía Tây.

Hết chương 324.

Chương 325. Cho ôm một miếng đi!

Chỉ thấy nơi chôn cất hoang tàn, Tiểu Hắc bị sương mù đen bao phủ đang nhanh chóng tiến đến.

Xác định được vị trí hiện tại của Tiểu Hắc, hắn nhảy thẳng từ trên đỉnh tòa nhà xuống.

Trước khi đôi chân chạm đất, hắn dùng niệm lực làm đệm, sau đó hạ cánh vững vàng.

Không lãng phí thời gian, hắn lập tức sải bước, hướng về phía căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hắn tràn đầy mong đợi đối với "Món quà" mà Úy Vi đã nói.

Khả năng thiên phú là một chuyện, quan trọng hơn là bây giờ hắn chỉ còn thiếu hơn 100 điểm tiến hóa huyết mạch là có thể đạt được yêu cầu tiến hóa.

Lần trước, món tôm hùm cay mà Úy Vi để lại đã mang đến cho hắn 273 điểm tiến hóa huyết mạch.

Lần này, sinh vật cải tạo lĩnh vực mà hắn để lại dù có tệ đến đâu thì cũng không thành vấn đề nếu cung cấp cho hắn 100 điểm tiến hóa huyết mạch.

Biết đâu hắn có thể khôi phục lại hình dạng bình thường nhờ vậy.

Đến lúc đó, nếu chọn đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật trên dòng thời gian tương lai này, hắn có thể tiếp

xúc với người tương lai, từ đó thu thập được nhiều thông tin hữu ích hơn.

Sau vài giờ di chuyển, hắn đến khu vực bệnh viện bỏ hoang.

Lần này, Giác Hút không nằm trên nóc tòa nhà bệnh viện bỏ hoang, ngửa đầu ngắm trăng như những lần trước.

Vì vậy, hắn bước vào bên trong bệnh viện bỏ hoang, bắt đầu tìm kiếm tung tích của Đại hộ pháp Giác Hút.

[Cuối hành lang bên trái, Giác Hút ở đó!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức quay người đến hành lang bên trái.

Từ xa, hắn đã thấy Giác Hút đang ngồi xổm trên mặt đất, vẻ mặt đờ đẫn gặm cỏ dại.

Giác Hút dường như cũng phát hiện ra sự xuất hiện của hắn, đột nhiên quay đầu nhìn hắn, rồi trong đôi mắt xám trắng xuất hiện những đốm sáng.

[Ôm ôm!]

Lời nói của Lời Tự Thuật vừa dứt, chỉ thấy Giác Hút đột ngột bật dậy khỏi mặt đất, lao thẳng về phía hắn.

Phong Kỳ cười toe toét, đưa tay ra đỡ lấy Giác Hút đang lao tới.

[Vũ khí tự động hấp thụ chiến đấu "Giác Hút" đã được lắp đặt, máy phóng Phong Kỳ đã được lắp đặt, sức chiến đấu của chủ thể Lời Tự Thuật đã được tăng cường đáng kể.]

Phong Kỳ:…

"Làm việc đi." Hắn không nhịn được trợn mắt nói.

Sau khi nhận được chỉ thị của Lời Tự Thuật, hắn đến khu vực cỏ dại um tùm trong bệnh viện bỏ hoang.

Hắn vạch cỏ, đập vỡ sàn nhà.

Hắn nhìn thấy cánh cửa bí mật dẫn vào căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi nhỏ máu vào, cánh cửa bí mật từ từ mở ra, đồng thời một giọng nói điện tử tổng hợp vang lên.

"Phong Kỳ, chào mừng trở về, cánh cửa bí mật sẽ tự động đóng lại sau khi anh vào."

Nghe thấy lời nhắc nhở, hắn không khỏi sửng sốt, sau đó bước vào bên trong đường hầm.

Khi cánh cửa bí mật từ từ khép lại, hắn phát hiện ra rằng lần này cánh cửa bí mật dày hơn gấp đôi so với trước, những thay đổi chi tiết này rõ ràng là do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cố ý thực hiện.

Họ biết rằng sau khi hắn bước vào mộng cảnh tương lai, hắn sẽ bị Tiểu Hắc truy đuổi.

Vì vậy, họ đã thiết lập chức năng tự động đóng của cánh cửa bí mật và tăng độ dày của cánh cửa bí mật, có thể chống lại Tiểu Hắc tốt hơn, giành cho hắn thời gian quý báu.

Trong lòng hắn không khỏi dâng lên một dòng nước ấm.

Cảm giác có người đồng hành, thật tuyệt!

Đi dọc theo đường hầm đến cuối, tầm nhìn đột nhiên rộng mở.

Hiện ra trước mắt là quảng trường ngầm của căn cứ bí mật Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Từng ngọn đèn lớn lần lượt sáng lên trên quảng trường, tạo thành một bức tranh bầu trời đầy sao, những đốm sáng ở khu vực trung tâm còn kết hợp thành tám chữ.

Ngược dòng mà lên, cuối cùng đến được bờ bên kia.

[Ồ, xem ra trên dòng thời gian tương lai này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sau khi kế hoạch thẩm thấu ngược thất bại, hướng đi mới của tương lai vẫn là lấy ngươi làm chủ, rất nhiều thứ đều chuẩn bị cho ngươi.]

Phong Kỳ nghe vậy, gật đầu, sau đó bước tới thang máy ở cuối quảng trường.

Khu vực quảng trường ngầm chủ yếu dùng để cất giữ đồ dùng sinh hoạt và các loại dụng cụ thí nghiệm, thông tin quan trọng mà hắn muốn, cũng như "Món quà" của Úy Vi chắc chắn ở tầng hầm thứ hai.

Bước đến cửa thang máy, sau khi nhấn nút xuống, một luồng sáng xanh từ trên thang máy chiếu xuống, quét qua người hắn.

Tiếp theo, giọng nói điện tử tổng hợp vang lên:

"Chào mừng trở về, Phong Kỳ!"

Cùng với cánh cửa kim loại từ từ nâng lên, hắn bước vào thang máy.

Sau vài giây chờ đợi, cửa thang máy mở ra.

Hiện ra không xa là bảng điều khiển cơ sở dữ liệu của căn cứ bí mật Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phía trước nữa là hai màn hình lớn được chia đôi.

Đến trước bảng điều khiển, hắn phủi đi lớp bụi dày, sau đó nhấn nút khởi động.

Cùng với tiếng máy móc ầm ầm, màn hình trước bảng điều khiển dữ liệu cũng sáng lên.

Mở thanh tìm kiếm, hắn nhập vào hai chữ "Úy Vi."

Hộp thư của Úy Vi lập tức hiện ra, bên trong ngoài thư còn có rất nhiều video và tệp đính kèm tài liệu.

Với sự tò mò, hắn bắt đầu xem nội dung.

Thông tin đầu tiên được ghim là video đính kèm.

Hết chương 325.

Chương 326. Địa Hạ đảnh Thủy thủ Mặt Trăng

Mở video, hình ảnh hiện ra là Úy Vi đeo kính, mặc đồ ngủ hình thỏ, chỉ thấy cô ấy lười biếng nhìn vào ống kính nói:

"Thằng nhóc thối, xem đoạn video này thì chắc chắn ngươi đã đến căn cứ rồi,"

"Trong hộp thư đều là thông tin ta để lại cho ngươi, cuộc đối thoại xuyên không chính thức bắt đầu."

1, Sáu năm sau khi ngươi chết, cũng là năm thứ hai Lâm Nhiễm ra mắt Hiến Tế Huyết Nhục, dưới sự đàn áp toàn diện của Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật, chúng ta đã không thể chống đỡ được nữa, vì vậy dứt khoát chuyển đến căn cứ bí mật Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sống cuộc sống ẩn dật.

Về sau, Úy Vi ta chính là một chiến sĩ mỹ nữ ngầm anh hùng.

2, Ngươi đã nói rằng kế hoạch thẩm thấu ngược chắc chắn sẽ thất bại nhưng chúng ta vẫn không từ bỏ.

Rốt cuộc thì không ai muốn khuất phục trước sự sắp đặt của số phận.

Chúng ta vẫn quyết định thực hiện kế hoạch này nhưng những chiến sĩ được đưa đến thế giới ngầm đều mất liên lạc với chúng ta.

Kế hoạch này, ta coi như đã nhìn thấu, giống như ngươi dự đoán, chắc chắn sẽ thất bại.

3, Ngươi có tò mò ta để lại món quà gì cho ngươi không?

Thật ra khi ta để lại thông tin có quà cho ngươi, thậm chí ta còn chưa triển khai kế hoạch chế tạo món quà này, chỉ mới lập kế hoạch sơ bộ.

Hahaha, coi như là đưa cho ngươi một tờ séc rỗng trước vậy.

5, Mọi thứ trong căn cứ đều tốt nhưng vì an toàn nên không thể kết nối mạng với bên ngoài, vì vậy không thể tiếp tục nhắn tin cho ngươi trong hộp thư, nhiều thông tin chỉ có thể đợi ngươi đến rồi mới có thể nói cho ngươi biết.

Ngươi nói cần viên tinh thạch trên người Mộc Tinh thì bản sao nhỏ của Mộc Tinh mới có thể thành công nhưng ta không từ bỏ.

Ta chính là một chuyên gia di truyền học vừa xinh đẹp vừa thông minh, cố chấp, cứng nhắc, bướng bỉnh như vậy.

Phát hiện ra chúng ta có một điểm chung.

Việc đã quyết định, không đâm đầu vào tường thì không quay đầu.

Cho dù biết kết cục rất có thể là thất bại nhưng vẫn không muốn từ bỏ.

Với sự hiểu biết của ta về ngươi, ta đoán mò rằng mỗi lần ngươi bị Tiểu Hắc giết chết trong giấc mơ tương lai, ngươi đều sẽ vùng vẫy đến chết.

Hahaha, sẽ không chứ, ta đoán đúng rồi sao?

……

[Bà già đáng sợ, vậy mà lại nhìn thấu ngươi như vậy, quả thực là đại tiên tri.]

Phong Kỳ: ……

Tiếp tục xem nội dung phía sau.

8, Tiết lộ cho ngươi một chút thông tin về món quà ta chuẩn bị cho ngươi.

Kế hoạch Rune Transformer hiện tại đã tương đối hoàn thiện trong lĩnh vực thí nghiệm trên cơ thể người nhưng nghiên cứu về việc cấy tinh thạch phù văn vào các loài động vật khác còn rất ít, thậm chí là không có cơ sở.

Khả năng của ngươi là giết Sinh Vật Trận Địa, sau đó hấp thụ năng lực thiên phú của nó.

Vì vậy, ta định chế tạo cho ngươi một năng lực thiên phú hữu ích, giúp ngươi trở nên mạnh mẽ hơn.

Thông tin tình báo rất quan trọng nhưng khi mọi chuyện sáng tỏ thì thực lực cũng quan trọng không kém, ngươi không thể bỏ bê việc nâng cao thực lực của bản thân.

Ngươi nói rằng ở dòng thời gian tương lai trước, ta đã nuôi tôm hùm đất cay, giúp ngươi nâng cao thực lực không ít.

Lần này ta định đổi một loài sinh vật khác.

Ngươi nói con trai Lời Tự Thuật thường bảo ngươi đi theo con đường tu thể, ngươi trong giấc mơ tương lai không có thân xác, chỉ có bộ xương…… Sau khi người đẹp này suy nghĩ kỹ lưỡng, quyết định rằng loài sinh vật nuôi lần này là "Ốc sên chân sừng."

Đây là một loài ốc sên sống ở biển sâu.

Vỏ của nó có tổng cộng ba lớp, thành phần chính là lưu huỳnh sắt, rất cứng, dao chặt rìu chém cũng không làm nó bị thương, đạn súng trường bắn vào cũng không hề hấn gì, nó cũng là đối tượng mà quân đội thời kỳ đầu tham khảo khi nghiên cứu áo giáp, mũ bảo hiểm.

Nó cũng chắc chắn là một trong số ít loài sinh vật có độ cứng xương cao nhất trong tự nhiên.

Nếu ngươi có thể có được năng lực thiên phú của nó thì ngươi sẽ có một bộ xương sắt, cộng thêm khả năng tự chữa lành của ngươi, khả năng cận chiến chắc chắn sẽ được nâng cao đáng kể.

Cận chiến mới là sự lãng mạn của đàn ông đích thực.

……

[Bà già nói cận chiến mới là sự lãng mạn của đàn ông đích thực, ta đồng ý nhưng ngươi có thể giải thích cho ta tại sao bà già lại nói, ngươi gọi ta là con trai Lời Tự Thuật không?]

"Là ta ở dòng thời gian tương lai nói, không phải là ta hiện tại, ngươi phải biết rằng con người sẽ thay đổi, suy nghĩ của ta trong tương lai và suy nghĩ của ta hiện tại, chắc chắn sẽ có một số thay đổi vì sự thay đổi của hoàn cảnh."

"Ví dụ như dòng thời gian tương lai này, rõ ràng là ta trong tương lai đã đi chệch khỏi kế hoạch của ta."

Đối với lời giải thích của Phong Kỳ, Lời Tự Thuật nhanh chóng đưa ra phản hồi:

[CMN!]

11, Việc khảm Phù Văn Tinh Thạch lại thất bại.

Con ốc sên ngu ngốc này có kích thước quá nhỏ, quá trình khảm tinh thạch phù văn rất dễ xảy ra sai sót, hơn nữa còn phải dùng tinh thạch phù văn trên cơ thể Sinh Vật Trận Địa có kích thước nhỏ để tiến hành thí nghiệm.

Hết chương 326.

Chương 327. Con ốc sên nhỏ

Sau một hồi lựa chọn, ta đã chọn Chuột Ngân Nguyệt, tinh thạch phù văn trên cơ thể nó có kích thước nhỏ.

Nhưng đối với ốc sên chân sừng thì nó đã chiếm gần một phần ba cơ thể của nó, muốn khảm thành công tinh thạch phù văn, độ khó không phải bình thường.

…

13、Đã chết cả mấy chục con rồi, tức quá nên ta làm một đĩa ốc xào cay… Thơm phết.

Ốc được linh khí nuôi dưỡng cũng giống như ốc bình thường, húp một ngụm là có thể hút được cả phần thịt hồng hào.

Không được, ta phải để đội trưởng đội chiến đấu ba đi kiếm thêm cho ta một ít nữa, cứ nói là cần cho thí nghiệm, hì hì.

15、Về khoản thiên phú, quả nhiên Úy Vi ta là con cưng của trời.

Phù Văn Tinh Thạch đã khảm nạm thành công.

Bây giờ ốc nhỏ đang dung hợp với Phù Văn Tinh Thạch, cường độ sức sống cũng không ngừng tăng lên.

Ha ha ha, sao mỹ nữ này lại lợi hại như vậy chứ.

Đột nhiên nghĩ đến, ốc nhỏ sau khi khảm nạm tinh thạch phù văn chắc sẽ ngon hơn nhỉ.

Nghĩ đến đói bụng quá… Thôi, để lại cho ngươi vậy.

Đến lúc đó ngươi sẽ là Zombie có xương cốt bằng thép, nhớ cảm ơn ta, nếu tương lai có thể tìm được mộ của ta, nhớ thắp cho ta một nén hương, dập đầu cảm tạ vài cái.

…

“Lời Tự Thuật, Úy Vi có phải là họ hàng của ngươi không?”

[Ta chỉ có một người thân, đó chính là ngươi, con trai.]

Phong Kỳ:…

19、Tin tức mới nhất, Lữ Việt đã tử trận.

Hắn dẫn theo thuộc hạ liên tục tập kích cứ điểm phụ của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhưng cuối cùng cũng có lúc sơ suất, bị mấy đội chiến đấu lĩnh vực đỉnh cao của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách bao vây, không thể chạy thoát, chỉ có thể tử chiến.

Cuối cùng Lữ Việt cùng toàn bộ thuộc hạ đều tử trận nhưng mấy đội chiến đấu lĩnh vực kia cũng tổn thất gần một nửa thành viên.

Cái chết của Lữ Việt khiến ta thấy tiếc vô cùng.

Tên nhóc này đúng là một kẻ lỗ mãng, không biết ngươi dạy dỗ hắn ta thế nào, đầu óc cứng nhắc.

Ban đầu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chúng ta định chiêu mộ hắn ta làm đội trưởng đội chiến đấu tám, không ngờ tên nhóc này lại từ chối, còn nói thà chết cũng không chịu trốn xuống lòng đất, chiến tử mới là quy tắc của chiến sĩ.

Nếu ta ở đó, ta chắc chắn sẽ “Phỉ” hắn ta một cái.

Tên nhóc này lúc ở bên cạnh ngươi cũng giả vờ như vậy sao? Đến chết rồi vẫn còn giả bộ ngầu, loại người như hắn ta

căn bản không thích hợp làm thủ lĩnh, lần sau đổi người khác đến lãnh đạo tổ chức Bình Minh đi.

Thực ra ta thấy ngươi rất thích hợp làm thủ lĩnh.

Về những thiên phú khác của ngươi, ta không đánh giá, ngươi tự hiểu trong lòng.

Nhưng ta khẳng định ngươi thích hợp làm thủ lĩnh.

Ý chí kiên định, hành động hiệu quả, có sức thu hút, mục tiêu rõ ràng… Ta phát hiện ngươi có tất cả những phẩm chất thích hợp để làm thủ lĩnh.

Sau khi ngươi chết, những người bên cạnh ngươi vẫn luôn nhớ rõ ngươi.

Đặc biệt là Tuệ Hư, sau khi ngươi chết càng thêm giác ngộ, quỹ đạo cuộc đời đã thay đổi, không còn là tên hòa thượng ăn bám chờ chết nữa.

Lúc ngươi còn sống cũng luôn ảnh hưởng đến bọn họ.

Một thủ lĩnh được coi trọng không phải là thực lực của bản thân, ý nghĩa của sự tồn tại của hắn đối với những người xung quanh còn quan trọng hơn thực lực rất nhiều

Giống như gió gặp hoa mùa hè thêm phần rực rỡ, mưa gặp hạt giống thì nảy mầm… Ngươi có thể khiến những người xung quanh trở nên xuất sắc, chỉ riêng điểm này ngươi đã có tư cách trở thành một thủ lĩnh xuất sắc.

32、Đau đầu.

Tuổi thọ của ốc sên không dài bằng tôm hùm, ngay cả khi ta cung cấp môi trường sinh trưởng an toàn thì nó cũng không thể sống được hàng trăm năm.

Vì vậy ta phải nghĩ cách giải quyết vấn đề tuổi thọ của nó.

33、Hôm nay họp, ta có đề cập đến chuyện "Ốc nhỏ", lúc kêu gọi ý tưởng, ta đã nhận được một gợi ý không tệ.

Thực ra ta không nhất thiết phải để ốc nhỏ sống đến mấy trăm năm, hoàn toàn có thể để nó sinh sôi nảy nở, dùng cách sinh sôi để kéo dài đến khi ngươi đến.

Đến lúc đó ốc nhỏ tuy đã chết nhưng con cháu của nó chắc chắn vẫn còn sống.

Nhưng hướng đi này cũng có một vấn đề đau đầu cần giải quyết.

Đó chính là vấn đề tài nguyên.

Tài nguyên ta nói đến không phải là nuôi một đàn ốc nhỏ sẽ khiến tài nguyên trong căn cứ không đủ dùng.

Khác với những sinh vật như Ma Lạt có kích thước không ngừng tăng lên trong quá trình trưởng thành, lượng thức ăn của ốc nhỏ không đến nỗi kinh khủng như vậy.

Vấn đề nằm ở chỗ khi chúng ta còn sống, việc sinh sôi của ốc nhỏ vẫn có thể nằm trong tầm kiểm soát.

Nhưng đến khi chúng ta chết rồi, việc sinh sôi sẽ mất kiểm soát.

Biết đâu năng lượng chúng ta để lại chưa đợi đến khi ngươi đến đã bị con cháu ốc nhỏ ăn hết, sau đó chúng cũng sẽ chết đói vì không có nguồn thức ăn trong những ngày tiếp theo.

Không được, ta phải nghĩ cách giải quyết vấn đề này.

Hết chương 327.

Chương 328. Thợ săn ốc nhỏ

35、Ha ha ha, sao mỹ nữ này lại thông minh thế chứ, ta nghĩ ra một cách tuyệt vời rồi.

Chế tạo một bộ "Máy săn ốc nhỏ."

Ý tưởng cụ thể như sau.

Lắp đặt một hệ thống dò tìm sự sống trong phòng cách ly nuôi ốc nhỏ, chỉ cần số lượng ốc nhỏ vượt quá một con số chắc chắn, vũ khí sẽ từ trên trần nhà thò ra, tiêu hủy những con ốc nhỏ thừa, đảm bảo số lượng luôn không mất kiểm soát.

Ốc nhỏ là sinh vật sinh sản vô tính, không cần lo lắng đến vấn đề nam nhiều nữ ít, hay nữ nhiều nam ít, lúc tiêu hủy cũng không cần lo phá vỡ sự cân bằng sinh sản.

69、Tâm trạng sụp đổ.

Phát hiện ra ốc nhỏ sau khi khảm nạm Phù Văn Tinh Thạch lại mất đi khả năng sinh sản.

Có vẻ như khi ốc nhỏ được Phù Văn Tinh Thạch cải tạo, trình tự gen cũng thay đổi, dẫn đến không thể sinh sản.

Ta phải nghĩ cách giải quyết vấn đề này.

123、Tái tổ hợp trình tự gen của ốc nhỏ, vấn đề này đã được giải quyết nhưng lại nảy sinh vấn đề mới, ốc nhỏ hoàn toàn không có ham muốn sinh sản.

Vì vậy, ta còn phải nghiên cứu ra một loại đồ vật có thể khơi dậy ham muốn sinh sản của ốc nhỏ.

Quá khó khăn, ta đường đường Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bộ phận chủ nhiệm, cả ngày chỉ lo nghĩ đến vấn đề sinh

sản của ốc sên, chậc.

167、Tiểu Khải của bộ phận hóa học đã qua đời, trong lòng ta bỗng có chút cảm khái.

Ta vẫn còn nhớ như in lần đầu tiên hắn đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, trên mặt còn nét bẽn lẽn và hoang mang.

Ta đã chứng kiến tận mắt sự trưởng thành của hắn, nhìn hắn từ một cậu bé nhút nhát trở thành bộ phận chủ nhiệm hóa học có thể tự mình gánh vác mọi việc, rồi đến khi tóc bạc phơ…

Nhưng hắn không thoát khỏi sự xói mòn của thời gian, mang theo lời chúc phúc của tất cả mọi người trong căn cứ mà ra đi.

Có lẽ tương lai ta cũng sẽ có một ngày như vậy.

Dù sao ta cũng chỉ trường thọ chứ không phải trường sinh.

Ta không sợ chết, chỉ sợ nhan sắc tàn phai.

203、Gần đây những chiến sĩ ra ngoài đã đưa một nhóm trẻ mồ côi lang thang vào căn cứ.

Sau khi kiểm tra kỹ lưỡng và xác định không có nguy cơ tiềm ẩn, quyết định sẽ bồi dưỡng chúng.

Nhóm trẻ con này có lẽ sẽ trở thành trụ cột của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trong tương lai.

Vì những người thế hệ đầu đã không thể chống đỡ được lâu nữa, họ đã cống hiến cả cuộc đời cho khoa học, thậm chí không có thời gian để yêu đương.

Hơn nữa, tỷ lệ nam nữ trong căn cứ mất cân bằng, căn bản không thể tiếp tục duy trì, chỉ có thể lựa chọn tiếp nhận máu mới.

Than ôi, thời gian trôi nhanh, không ai thoát khỏi sự phán xét của thời gian.

Chỉ có ngươi, đứa em trai mắt to mày rậm này, mới có thể xuyên không, đùa giỡn với thời gian, thậm chí thối rữa thành Zombie vẫn không chết.

208、Ta đã hoàn thành món quà cho ngươi.

Đã đặt ở phòng số 201, tổng cộng là tám con ốc sên nhỏ, không cần lo lắng về việc ngươi không đánh lại chúng, ốc sên không mạnh lắm.

Tiếp theo, hướng nghiên cứu của ta là kế hoạch "Não trong bể" của ngươi.

Đây tuyệt đối là vấn đề khó khăn nhất mà ta từng gặp.

Nơ-ron có thể sống sót khi tách khỏi cơ thể, chỉ cần cung cấp các điều kiện thích hợp, phòng thí nghiệm nuôi cấy tế bào đều có một bộ thiết bị có thể đảm bảo trạng thái của tế bào.

Nhưng não không chỉ là tập hợp các nơ-ron, mà là một hệ thống siêu phức tạp và mỏng manh, việc cung cấp oxy, cung cấp máu cũng như vô số phân tử điều hòa phức tạp rất khó tái tạo hoàn hảo trong hệ thống bên ngoài cơ thể.

Các phương pháp nuôi cấy não tách khỏi cơ thể hiện tại đều là các thí nghiệm gây tổn thương, khi lấy não ra, người ta sử dụng nhiệt độ thấp để giảm thiểu tổn thương do thiếu oxy đối với các nơ-ron, ngay cả như vậy, ta chỉ có thể đảm bảo rằng mẫu vật này có hoạt tính sinh lý, chứ không thể đảm bảo chức năng của nó được hoàn thiện.

Quá khó.

Úy Vi mỹ nữ, xông lên!

213、Chúng ta đã tiến hành chế tạo bình chứa, do các bộ phận khác hợp tác phụ trách.

Ta tiếp tục tiến hành các thí nghiệm về hoạt tính tế bào…… Ta hy vọng ngươi ghi nhớ tất cả các kỹ thuật này.

Nếu không, chúng ta trên mỗi dòng thời gian lại phải nghiên cứu lại, thật lãng phí.

Nếu kế hoạch não trong bể được hoàn thiện hoàn toàn.

Mỗi lần ngươi xuyên qua đường tương lai đều giống như sự tái sinh trong Phật giáo và là sự tái sinh mang theo ký ức, tích lũy nhiều ký ức, ngay cả khi ngươi là kẻ ngu ngốc cũng có thể trở thành thiên tài.

Nghĩ xem có hơi kích động không?

Nhưng ngươi chắc chắn sẽ rất đau khổ, vì những đau khổ mà ngươi trong tương lai đã trải qua, ngươi phải trải qua lại một lần nữa.

Chứng kiến bạn thân chết ngay trước mắt, đối mặt với sự tuyệt vọng mà không thể làm gì…… Nếu thực sự định thực hiện kế hoạch não trong bể, hy vọng ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt.

Hết chương 328.

Chương 329. Chị Vi, cảm ơn chị

273、Hôm nay phát hiện mình có nếp nhăn ở đuôi mắt, ngay hôm đó đã tiêm cho mình một mũi gen, hiệu quả rõ rệt, nếp nhăn ở đuôi mắt biến mất, ta lại là một mỹ nữ rồi, ha ha ha.

293、Việc chế tạo bình chứa đã hoàn thành.

Các tài liệu chi tiết đã được ghi vào cơ sở dữ liệu, đến lúc đó ngươi tìm kiếm não trong bể là có thể có được các tài liệu liên quan, nhớ mang theo, đừng để chúng ta nghiên cứu lại, hãy để chúng ta làm điều gì đó mới mẻ trên dòng thời gian tương lai tiếp theo.

Biết đâu những cải tiến về mặt kỹ thuật trong lĩnh vực khoa học sinh học cũng có thể cứu thế giới.

332、Không được rồi, hiệu quả của mũi tiêm gen ngày càng yếu đi.

Da dẻ dần chùng nhão, nhan sắc mỹ miều đang dần lão hóa…… Nếu Mộ Trảo lão già kia có lương tâm thì hãy đến gia hạn tuổi thọ cho ta, cầu xin ngươi.

Cảm giác chứng kiến bản thân mình già đi từng chút một thật là giày vò.

343、Buổi tối ta nằm mơ, mơ thấy thần chết ngồi bên giường ta, lặng lẽ nhìn ta.

Sau đó bảo ta rằng đã đến lúc lên đường.

Ta cầm cây uốn tóc để ở đầu giường đập cho nó một phát thật mạnh…… Tóm lại là cuối cùng ta đã đánh đuổi được nó, hê hê.

Phương Đông của chúng ta không có thứ thần chết này, chắc là tên này đi nhầm đường rồi.

Hy vọng lần sau không phải là hắc bạch vô thường.

Nếu không thì không tiện ra tay, ta sợ sau khi xuống đó chúng trả thù ta.

372、Gần đây ta luôn mơ, hơn nữa còn là đủ loại giấc mơ về cái chết.

Lần này trong mơ, ta đến được sân ga dẫn đến đường Hoàng Tuyền.

Đoàn tàu từ từ tiến đến, qua cửa sổ ta thấy bên trong ngồi đầy những người bạn, người thân, học trò đã khuất, họ đều mỉm cười nhìn ta.

Chết tiệt, đây đâu phải là cái chết, rõ ràng là đoàn tụ.

Mỹ nữ này không hề do dự, lập tức lên xe.

Tỉnh dậy mới phát hiện chỉ là một giấc mơ, cảm giác nặng nề trong lòng cũng tan biến mất trong khoảnh khắc đó.

Bỗng nhiên ta phát hiện mình đã buông bỏ được rồi, có thể bình thản đối mặt với cái chết.

Ta sống quá lâu rồi, cũng thực sự quá cô đơn.

Luôn nhìn những người bên cạnh không ngừng già đi rồi chết đi, chỉ còn ta vẫn sống.

Không có ai có thể cùng ta hồi tưởng lại những năm tháng đã qua.

…

384, Ngươi nói ở dòng tương lai trước, trước khi chết ta sẽ chọn đi ngắm nhìn thế giới bên ngoài.

Này, đúng là một ý kiến không tệ.

Đến lúc đó, ta sẽ về thăm quê nhà, pha một ấm trà thanh, dựa vào cây hòe già trong nhà mà ngắm bình minh và hoàng hôn, rồi dưới ánh trăng, ta sẽ ăn một bữa thịt nướng nhâm nhi với bia, chỉ nghĩ đến thôi ta đã thấy hạnh phúc rồi.

Quá tuyệt vời, ta sẽ đi xin phép ra ngoài ngay đây.

401, Ngày chia tay sắp đến, trong lòng ta không khỏi cảm khái.

Ngươi có thể nhiều lần xuyên việt tương lai nhưng ngươi vẫn chỉ là một đứa trẻ con, chắc chắn sẽ có lúc mê mang, thất lạc.

Thậm chí sẽ nghi ngờ năng lực của chính mình.

Nhưng không hoàn mỹ thì sao chứ, vạn vật đều có vết nứt, đó chính là nơi ánh sáng chiếu vào.

Ít nhất thì trong mắt ta, ngươi rất xuất sắc.

Cho nên hãy tiếp tục tiến về phía trước, đừng bỏ cuộc.

Những gì tạm biệt đều là quá khứ, những gì đến sẽ là bất ngờ, ngươi nên trở thành núi cao, chứ không phải cỏ rác.

Mong rằng ngươi mãi mãi ấp ủ hy vọng vào tương lai.

Phong Kỳ em trai, xông lên nào.

403, Đây hẳn là lời nhắn cuối cùng rồi.

Úy tỷ tỷ của ngươi cuối cùng cũng được phê duyệt rồi, những ngày sau này sẽ có học trò của ta thay thế vị trí của ta, ta rất yên tâm về năng lực của nó.

Vất vả cả đời, cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi một cách tử tế rồi.

Tiếp theo, ta chỉ thuộc về chính mình.

Ha ha ha, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy vui rồi, dọn dẹp đơn giản một chút rồi chuẩn bị lên đường.

Tạm biệt ngươi lần cuối.

Chúc ngươi một ngày nào đó sẽ đón chào thời đại thịnh thế rực rỡ như trong mơ.

Nơi đó có tất cả phồn hoa mà ngươi mong muốn, chỉ duy nhất không có điểm dừng và kết thúc.

—— Siêu mỹ nữ vô địch vũ trụ Úy Vi.

……

Xem xong tin nhắn mà Úy Vi để lại cho mình.

Trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Từ những tin nhắn này, hắn thấy được Úy Vi đã thoát khỏi sự giày vò của bản thân, cuối cùng đã chọn đối mặt với cái chết một cách bình thản.

Nỗi lo lắng trong lòng hắn trước khi chia tay cũng đã hóa thành lời chúc phúc dành cho hắn.

"Úy tỷ, cảm ơn."

Liếc nhìn thời gian, hắn đi thẳng đến thang máy.

Tiểu Hắc sắp đến rồi, hắn đương nhiên không thể để Tiểu Hắc chiến đấu với Giác Hút ở tầng hầm thứ hai.

Cho nên hắn cần phải đợi Tiểu Hắc đến ở tầng trên.

Đến tầng một, hắn bắt đầu chờ Tiểu Hắc xuất hiện.

Khoảng mười mấy phút sau, bóng dáng của Tiểu Hắc hiện ra, với tốc độ cực nhanh lao về phía hắn.

Trong làn sương mù mờ ảo, hắn có thể nhìn rõ bên trong có một viên Phù Văn Tinh Thạch đang tỏa sáng.

Hết chương 329.

Chương 330. Tiến hóa huyết mạch

Liếc nhìn Giác Hút đang ngủ say, Phong Kỳ đưa tay xoa xoa cái đầu nhỏ của nó, rồi đột nhiên dùng sức ném nó về phía Tiểu Hắc.

[Lần sau chắc chắn!]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn quay người ấn nút mở thang máy.

Cùng với ánh đèn xanh quét qua, cửa thang máy mở ra.

Trở lại tầng hầm thứ hai lần nữa, hắn đi thẳng đến phòng số 201.

Nơi đó có "Ốc sên nhỏ" mà Úy Vi chuẩn bị cho hắn, sau khi giết chết có khả năng lớn sẽ nhận được năng lực thiên phú về phương diện tăng cường độ cứng xương.

Đến phòng 201, sau khi xác thực danh tính, cánh cửa thu vào tường bên phải.

Hiện ra trước mắt hắn là một không gian rộng lớn sánh ngang với sân bóng đá.

Ngoài một lối đi ở giữa, bên trong được chia thành nhiều khu vực khác nhau bằng kính đặc chế, mỗi khu vực ngăn cách đều lưu giữ xác chết của nhiều loại động vật, trong không khí thoang thoảng mùi hôi thối.

Rõ ràng những vật thí nghiệm trong lĩnh vực này đều chết vì sự bào mòn của thời gian hoặc thiếu thức ăn.

Chỉ còn tám con ốc sên nhỏ còn sống, chúng đang sinh sống trong một khu vực ngăn cách là một bể nước mô phỏng áp suất cao dưới đáy biển.

Đến trước cửa kính trong suốt ngăn cách nơi ốc sên ở, hắn đưa tay đánh thức màn hình điện tử.

Ngay lập tức, trần nhà trong phòng ngăn cách chiếu tia sáng xanh lục quét bể nước, thông tin liên quan đến ốc sên hiện ra.

Ốc sên (lớp chân bụng, ngành thân mềm)

Đặc điểm dữ liệu (cập nhật theo thời gian thực):

Đặc điểm ngoại hình: Đầu có hai râu, không có mắt, không có cơ quan giao phối đặc biệt, chân bụng có màu đỏ, kích thước lớn, không thể thu hoàn toàn vào vỏ ốc. Trước khi cải tạo, chúng sống ở độ sâu hơn hai nghìn mét dưới mực nước biển, thường sống gần lỗ phun nước nóng.

Tiến độ cải tạo phù văn: Cấy ghép Phù Văn Tinh Thạch của chuột Ngân Nguyệt vào cơ thể, chiếm 37% diện tích cơ thể, độ phù hợp khi dung hợp là 43,223%, tăng cường cơ thể 824%, đánh giá độ phù hợp của tinh thể: Trung bình

Độ phù hợp của tinh thể ở thế hệ sau: 98%, đánh giá độ phù hợp của tinh thể: Cực cao

Truyền thừa: Đời thứ 132

Trọng lượng: 1,3KG~1,5KG

……

Xem xong thông tin, Phong Kỳ nhấn nút mở, bước vào phòng riêng.

Đến bên bể nước, hắn phát hiện đáy bể chứa rất nhiều tinh thể năng lượng đã bị hút khô, trong suốt.

Quét mắt một vòng, hắn đi đến bên trái bể nước, nhấn nút thoát nước.

Ngay lập tức, mực nước trong bể giảm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Lúc này, một tia nước từ trong bể bắn thẳng vào hắn.

Phong Kỳ không kịp trở tay bị dội ướt sũng, thậm chí còn lùi lại một bước vì lực của tia nước.

[Đây mới là tinh túy, huấn luyện viên, tôi muốn học.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn quay đầu nhìn về phía bể nước.

Lúc này, lại có mấy tia nước từ dưới đáy bể xuyên qua mặt nước lao về phía hắn.

Sức mạnh tinh thần lúc này xuyên qua cơ thể, đánh tan từng tia nước.

Trước khi nước trong bể cạn, hắn dứt khoát lùi lại mấy bước, kéo giãn khoảng cách với bể nước.

Trong lúc chờ đợi, nước trong bể cạn.

Một lần nữa đến bên bể nước nhìn vào trong, hắn thấy tám con ốc sên to bằng nắm tay trẻ sơ sinh đang bò chậm chạp.

Muốn giết chúng, nếu dựa vào bạo lực phá vỡ vỏ thì tuyệt đối là tự chuốc lấy phiền phức.

Ốc sên sừng vảy trước khi tiến hành cải tạo phù văn đã có lớp vỏ có thể chống lại đạn súng trường, dùng nắm đấm đập vào, hoàn toàn là tự ngược đãi mình.

[Có thể dùng răng cắn, đừng quên răng của ngươi đã được cường hóa thành vũ khí đặc biệt, không phải là dùng để làm việc này sao.]

“Không cần, ta có niệm lực.”

Lật một vòng mắt, hắn đưa tay nắm chặt một con ốc nhỏ, niệm lực vô hình xuyên qua cơ thể, trong nháy mắt quấn lấy đầu con ốc, sau đó dùng sức kéo mạnh.

Dưới sự trói buộc của sức mạnh tinh thần, con ốc nhỏ này thậm chí còn không kịp phản ứng đã bị kéo đứt thân.

Ngay sau đó, một đoàn sương máu từ trong cơ thể con ốc nhỏ bị giết chết hiện ra, tràn về phía Phong Kỳ, chui vào trong cơ thể hắn.

Ngay lập tức, hắn cảm thấy trong cơ thể có một dòng nước ấm đang cuộn trào, kéo dài vài giây mới biến mất.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện con ốc nhỏ cung cấp cho hắn 32 điểm tiến hóa huyết mạch.

Đồng thời, hắn còn có thêm một Tiền tố danh xưng và năng lực thiên phú.

[Cốt thép LV1 (có thể nâng cấp Tiền tố danh xưng)]: Cường độ xương của bản thân tăng 30%, hiệu ứng này có thể đi kèm với cấp độ năng lực thiên phú tăng lên, đạt được sự nâng cao hơn nữa.

Có được một năng lực thiên phú mới, Phong Kỳ tâm trạng vui vẻ, sau đó nhìn về phía bảy con ốc nhỏ còn lại.

Lúc này, chúng dường như đã linh cảm được nguy hiểm, đều rụt cơ thể vào trong mai.

Nhưng kiểu phòng thủ này trong mắt Phong Kỳ, quá dễ dàng để phá vỡ.

Niệm lực một lần nữa xuyên qua cơ thể, theo khe hở của mai ốc nhỏ chui vào bên trong, sau đó rất dễ dàng giết chết chúng lần lượt trong mai.

Hấp thụ xong bảy đoàn sương máu, Phong Kỳ phát hiện cơ thể mình có phản ứng mạnh mẽ.

Trong thời gian ngắn, nhiệt độ cơ thể hắn tăng nhanh, đồng thời cơ thể bắt đầu run rẩy không kiểm soát.

Giết tám con ốc nhỏ, mang lại cho hắn 225 điểm tiến hóa huyết mạch.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến (1077/1000), đã đồng ý được yêu cầu tiến hóa huyết mạch lần đầu tiên.

Hết chương 330.

Chương 331. Sức mạnh tổng thể

Cùng với sự biến đổi của thân thể, Phong Kỳ phát hiện ra thân thể mình bị bao phủ bởi hai luồng ánh sáng màu đỏ máu và màu vàng kim.

Cuối cùng, hai loại năng lượng hòa vào nhau, bao bọc lấy hắn hoàn toàn.

"Rắc!"

Trong đầu hắn vang lên tiếng như vỏ trứng vỡ.

Giống như vụ nổ lớn của vũ trụ, thức hải vốn vô hình trong màn sương mù dần trở nên rõ ràng, biến thành sương mù màu vàng kim.

Lần này, hắn có thể nhìn rõ lượng tinh thần lực và sự biến đổi của nó.

Cùng với sự hình thành của thức hải, một viên ngọc màu vàng kim ngưng tụ ở khu vực trung tâm, bên trong còn mơ hồ nhìn thấy một viên ngọc màu đỏ máu, đồng thời bên ngoài còn có tám viên ngọc màu sắc khác nhau đang xoay quanh viên ngọc màu vàng kim đỏ ở trung tâm.

Sau khi ý thức tập trung, hắn phát hiện ra tám viên ngọc bên ngoài chính là tám loại năng lực thiên phú mà hắn có được sau khi giết Sinh Vật Trận Địa.

Cảm giác tiến hóa thật kỳ diệu.

Giống như thể cấp độ sinh mệnh được thăng hoa, nhận thức của Phong Kỳ về cấu tạo cơ thể mình trở nên rõ ràng hơn.

Thức hải thì biến thành một vũ trụ nổ tung từ hỗn độn, viên ngọc màu vàng kim đỏ chính là bản thể của hắn, các năng lực thiên phú xoay quanh viên ngọc màu vàng kim chính là các tinh thể.

Quá trình tiến hóa kéo dài rất lâu, sương mù màu vàng kim vốn mỏng manh trong thức hải không ngừng tăng lên.

Cuối cùng, toàn bộ thức hải hóa thành một biển mây được cấu tạo từ sương mù màu vàng kim, viên ngọc màu vàng kim đỏ mang theo tám loại năng lực thiên phú xuyên qua biển mây.

Khi hắn hoàn hồn lại, phát hiện ra sương mù màu đỏ máu và màu vàng kim quấn quanh cơ thể đã biến mất.

Mà thân thể vốn chỉ là bộ xương cũng đã mọc ra da thịt, mùi hôi thối trên cơ thể cũng biến mất.

Lúc này, dáng vẻ của Phong Kỳ không khác gì ngoài đời thực, chỉ là làn da trở nên trắng trẻo hơn, cơ bắp trên người phát triển rất cân đối, không phải là kiểu cơ bắp cuồn cuộn mà Lời Tự Thuật mong đợi.

Nhận ra mình đã biến trở lại thành người, trên mặt hắn nở nụ cười.

Hắn biết suy đoán của mình là đúng.

Vì dòng máu của hắn là người, theo lý mà nói thì có thể tiến hóa thành một người bình thường.

Lúc này, bên tai hắn thậm chí còn có thể nghe rõ tiếng máu chảy trong cơ thể, cùng với tiếng tim đập mạnh mẽ.

[Ồ, khá lớn đấy!]

Nghe thấy giọng nói của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ vô thức cúi đầu nhìn xuống.

Ngay lập tức nhận ra mình hiện đang ở trạng thái trần truồng, không mặc quần áo.

Nhưng hắn cũng không đưa tay che chắn.

Dù sao thì đây không phải là ngoài đời thực, hoàn toàn không cần phải câu nệ như vậy, che chắn cho ai xem chứ.

[Mọi người mau đến xem này, ở đây có một tên biến thái vừa mới hóa thành người, đi lại còn lắc lư nữa, thật đáng sợ!]

"Câm miệng!"

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn gọi ra bảng thuộc tính.

Lúc này, thông tin thuộc tính của hắn cũng đã thay đổi.

[Thép gai·Gai góc·Tái sinh· Kiên Nha · Ác Niệm · Huyết Nguyên · Mộng Yểm ·Dẻo dai (cấp 5)· Rất Cường Tráng Zombie: Phong Kỳ]

Đánh giá sức mạnh tổng hợp: Thanh Đồng·Hạ giai

Cường độ tinh thần lực: Hắc Thiết ·Trung giai

Danh xưng tiền tố: Rất Cường Tráng: Tăng cường cường độ cơ thể 30%, tăng cường đáng kể khả năng tự phục hồi.

Dẻo dai LV6, Mộng Yểm, Huyết Nguyên, Ác Niệm (có thể nâng cấp), Kiên Nha (có thể tiến hóa Danh xưng tiền tố), Tái sinh (tế bào) LV1, Gai góc LV1 (có thể nâng cấp Danh xưng tiền tố)

Huyết Thống: Nhân loại (trung cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 77/1000 điểm

Năng lực huyết mạch: Nhân thể, Chiến thể (chuyển đổi)

……

Ngoài việc sức mạnh tổng hợp được tăng lên đáng kể.

Hắn phát hiện ra mình còn có thêm một cột năng lực huyết mạch.

Điều khiến hắn khó hiểu là, bên trong mô tả về Nhân thể và Chiến thể là như thế nào.

Đặc biệt là đằng sau Chiến thể còn có hai chữ chuyển đổi, khiến hắn không khỏi bối rối.

[Theo ta thấy, đây hẳn là một loại chuyển đổi hình thái, ngươi không phát hiện ra rằng cường độ thể chất của ngươi hiện tại rất yếu sao? Nhưng tinh thần lực lại trở nên vô cùng mạnh mẽ, biết đâu là do hình thái gây ra, có lẽ ngươi có thể tìm hiểu theo hướng này.]

Lời Tự Thuật nói rằng cường độ cơ thể hắn hiện tại rất yếu, thực ra hắn cũng đã phát hiện ra.

Sau khi hoàn thành tiến hóa, hắn cảm thấy rất yếu ớt.

Hết chương 331.

Chương 332. Thần lực chiến đấu

Giống như thể chất vốn cường tráng của hắn sau khi tiến hóa hoàn thành đã bị suy yếu đi rất nhiều.

Kèm theo đó là cường độ tinh thần lực tăng lên đáng kể, khiến cho nhận thức của hắn về thế giới bên ngoài cũng được nâng cao rõ rệt.

Mọi thứ trong tầm mắt đều trở nên vô cùng rõ ràng.

Ngay cả các hạt linh khí trôi nổi trong không khí cũng không cần dùng ý thức để cảm nhận, chỉ cần dựa vào thị lực cũng có thể nhìn thấy mờ mờ.

Như vậy có thể thấy sự tăng cường của quá trình tiến hóa hoàn toàn thiên về sự cường hóa về mặt tinh thần.

Sự cường hóa này khiến hắn có thể dễ dàng kiểm soát Niệm Lực, nếu không nắm giữ năng lực thiên phú loại pháp thuật thì khả năng điều khiển loại này chắc chắn cũng sẽ được nâng cao đáng kể sau khi tiến hóa.

Nhưng năng lực thiên phú vốn theo hướng thể tu thì lại không xuất sắc như vậy.

Cường độ thể chất rõ ràng đã bị suy yếu.

Giống như thể tất cả sức mạnh đều đã hòa vào mặt tinh thần, bên này mất đi thì bên kia được bù đắp.

“Chẳng lẽ ta có thể chuyển đổi hình thái, rồi chuyển đổi sức mạnh ở mặt tinh thần thành sức mạnh theo hướng thể tu?”

[Ta đoán là vậy nhưng không chắc, có lẽ ngươi có thể thử nghiên cứu xem sao.]

Mang theo sự nghi ngờ, Phong Kỳ bắt đầu nghiên cứu về bản thân.

Trong thời gian này, hắn điều khiển niệm lực, có thể thấy rõ tình trạng tiêu hao tinh thần lực trong thức hải tinh thần.

Nếu nói tinh thần lực trước đây là một con sông thì lượng tinh thần lực hiện tại chính là một hồ nước.

Dù là về lượng hay chất, đều được nâng cao đáng kể.

Trong quá trình tìm tòi, ý thức của hắn chạm vào viên ngọc màu vàng kim đỏ ở trung tâm thức hải.

Ngay lập tức, ánh sáng đỏ bên trong viên ngọc thấm vào viên ngọc vàng, dần dần nhuộm viên ngọc thành màu đỏ, còn màu vàng kim bên ngoài thì lại rút vào bên trong.

Cuối cùng, viên ngọc biến thành một viên ngọc màu đỏ máu bao bọc bên ngoài là màu vàng kim.

Mà thân thể của Phong Kỳ cũng xảy ra biến đổi dữ dội vào lúc này.

Thịt trên cơ thể hóa thành sương mù màu máu bị xương hấp thụ, cảm giác yếu ớt trong lòng cũng biến mất không còn.

Mở mắt ra, hắn phát hiện mình lại biến trở về hình dạng Zombie.

Nhưng ở hình thái xương hiện tại, trên người hắn không còn tỏa ra mùi hôi thối, trên bề mặt xương còn xuất hiện những đường vân màu đỏ máu.

Khiến cho dáng vẻ của hắn trở nên vô cùng dữ tợn, đáng sợ, giống hệt như nhân vật phản diện trong phim.

Nắm chặt tay, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh cuồn cuộn đang tuôn trào trong cơ thể nhưng sương mù màu vàng trong thức hải tinh thần lại rõ ràng đã mất đi hơn một nửa.

Điều này khiến hắn nhận ra rằng.

Sau khi huyết mạch nhân loại tiến hóa lên trung cấp, hắn đã có được khả năng tùy ý chuyển đổi hình thái chiến đấu.

Sức mạnh bản nguyên trong cơ thể hắn, tổng lượng không thay đổi.

Sau khi chuyển đổi sang hình thái nhân thể, chế độ chiến đấu hoàn toàn thiên về pháp thuật hướng đến tiêu hao tinh thần lực.

Sau khi chuyển đổi sang hình thái chiến thể, chế độ chiến đấu thiên về thể tu.

Đối với sự biến đổi của cơ thể, Phong Kỳ sau khi kinh ngạc trong chốc lát thì rất nhanh đã chấp nhận.

So với hình thái Zombie trước đây luôn tỏa ra mùi hôi thối thì bây giờ có thể tùy ý chuyển đổi giữa hai hình thái, diện mạo tốt hơn rất nhiều.

Hắn cũng cuối cùng không còn phải lo lắng, không thể tiếp xúc với người tương lai nữa.

[Ta thấy phân tích của ngươi có nhầm lẫn, hình thái chiến thể của ngươi rõ ràng mạnh hơn hình thái nhân thể, mặc dù sức mạnh bản nguyên là 1, sau khi chuyển đổi hình thái sẽ tiến hành phân bổ nhưng các năng lực thiên phú của ngươi đều phù hợp với hình thái chiến thể, hình thái nhân thể chỉ có thể sử dụng niệm lực…… Tổng hợp lại, chiến thể mạnh nhất!]

Đối với lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lại thấy đồng tình.

Trước khi nắm giữ được năng lực pháp thuật mạnh mẽ, hắn thấy trong mộng cảnh tương lai vẫn nên sử dụng chiến thể thì tốt hơn.

Không những bản thân có khả năng phòng ngự mạnh, các năng lực thiên phú cũng thiên về cận chiến giết chóc.

Nơi này không phải hiện thực, đẹp trai không có tác dụng gì.

Còn niệm lực, dùng để hỗ trợ chiến đấu thì được, dùng niệm lực để chiến đấu thì tinh thần lực của hắn vẫn chưa đủ dùng.

Đánh giá chiến thể của hắn đạt đến Thanh Đồng hạ giai, còn đánh giá tổng hợp niệm lực mới chỉ đạt đến Hắc Thiết trung giai, mạnh yếu thế nào thì rõ ràng cái đầu tiên mạnh hơn.

Lúc này tiến hóa đã hoàn thành, hắn đột nhiên có chút mong đợi, sau khi mình tiến hóa thành huyết mạch nhân loại cao giai, sẽ có những thay đổi gì.

[Ta đoán rằng hai hình thái sẽ hoàn toàn dung hợp, một hình thái nắm giữ hai sức mạnh cực hạn.]

“Như vậy cũng không tệ, ít nhất không cần phải chuyển đổi nữa.”

Hết chương 332.

Chương 333. Kế hoạch của "bộ não trong bể"

Làm quen với những thay đổi sau khi tiến hóa, Phong Kỳ không lãng phí thời gian, bước ra khỏi phòng số 201, quay trở lại trước đài điều khiển dữ liệu.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu xem xét thông tin tài liệu "Não trong bình" mà những người đồng hành của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại.

Nếu kế hoạch này được xác định thực hiện, hắn chắc chắn phải chịu đựng tất cả những đau khổ mà bản thân tương lai đã trải qua.

Nhưng cũng có thể khiến hắn sống lại một lần nữa.

Những kiến thức mà bản thân tương lai đã học được, những sự việc đã trải qua đều có thể trở thành ký ức của hắn.

Như Úy Vi đã nói, tương đương với việc chuyển kiếp tu luyện lại, hơn nữa còn mang theo ký ức kiếp trước.

Có thể khiến hắn hiểu biết thêm nhiều thông tin không được ghi chép trong hộp thư.

Còn về đau khổ, hắn cảm thấy mình có thể chịu đựng được.

Đã quyết định đi con đường cứu thế này, hắn thậm chí đã sớm chuẩn bị, bản thân sẽ trở thành vật hi sinh của một đường tương lai nào đó, tạo ra giá trị cho bản thân của một đường khác.

Xem xét thông tin não trong bình, hắn dần dần tiến vào trạng thái học tập.

Lúc này hai tai không nghe chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Nhưng kiến thức về sinh vật học, nền tảng của hắn lại nông cạn, trong quá trình học tập luôn cần phải dừng lại xem đi xem lại nhiều lần.

Vì vậy hắn thử chuyển về hình thái nhân thể.

Lúc này hắn kinh ngạc phát hiện, trí nhớ của mình đã được nâng cao rất nhiều, thậm chí năng lực phân tích cũng được nâng cao.

Xem xét tài liệu liên quan đến "Não trong bình", hắn có thể rất dễ dàng ghi nhớ nội dung.

Phát hiện này khiến hắn vô cùng phấn khích.

Mặc dù không đạt được năng lực trí nhớ vô hạn nhưng về sau chỉ cần thực lực tiếp tục tăng cường, thức hải tinh thần cường đại, trí nhớ của hắn cũng sẽ được nâng cao đáng kể.

Tương đương với việc, sự nâng cao thực lực đã liên quan đến sự nâng cao trí nhớ.

Sau khi phấn khích trong chốc lát, hắn tiếp tục lao vào học tập.

Quyết định hoàn thành di nguyện của Úy Vi, mang tài liệu não trong bình về hiện thực, đợi đến khi đường thời gian tiếp theo mở ra thì giao lại cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Như vậy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có thể triển khai nghiên cứu theo hướng mới.

Biết đâu có thể tạo ra kỳ tích trong nghiên cứu.

Nghiên cứu ra một siêu nghiên cứu đủ sức thay đổi vận mệnh nhân loại.

Về sau có Viện Nghiên cứu Tinh Hồng giúp đỡ, hắn phát hiện con đường cứu thế đã dễ dàng hơn rất nhiều.

Mỗi lần đến mộng cảnh tương lai, không những có thể nhận được hộp quà thiên phú, nhiều vấn đề không hiểu, sự việc cần điều tra, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đều có thể giúp hắn.

Đạo của ta không đơn độc.

Thời gian trôi nhanh, Phong Kỳ xem kỹ kế hoạch não trong bình hai lần.

Ở hình thái nhân thể, hiệu suất ghi nhớ ít nhất đã được nâng cao gấp ba lần.

Tài liệu nội dung vốn cần nhiều thời gian hơn mới có thể ghi nhớ, bây giờ hắn đã có thể ghi nhớ rõ ràng trong đầu.

Đóng trang tài liệu não trong bình, hắn quay người đi về phía thang máy.

Nhân lúc còn thời gian, hắn quyết định đi xác minh một chuyện.

Sau khi xác minh danh tính, hắn đến tầng một quảng trường ngầm của căn cứ Tinh Hồng.

Cùng với việc cửa thang máy mở ra, đập vào mắt là một cảnh tượng hỗn loạn.

Tiểu Hắc và Giác Hút vẫn đang quấn lấy nhau.

Những ngôi nhà xung quanh đổ sập thành từng mảng, ngay cả đèn sao trên đỉnh cũng bị vỡ gần hết.

Nhưng lúc này Giác Hút đã rõ ràng kiệt sức, chất lỏng màu ngọc lưu chuyển trên cơ thể đã mờ đi rất nhiều, tốc độ vung nắm đấm cũng chậm lại rõ ràng.

Vừa bước tới cửa thông đạo, Phong Kỳ vừa chuyển về hình thái chiến thể.

Thịt trên cơ thể hóa thành sương mù màu máu bị xương hấp thụ, hắn lại biến thành hình dạng người xương, trong đầu lâu bùng cháy ngọn lửa màu đỏ tươi.

“Giác Hút, giết nó!”

Hét lớn cổ vũ Giác Hút một tiếng, hắn không ngoảnh đầu lại, đi thẳng về phía thông đạo kim loại.

[Ngươi quá qua loa rồi.]

“Cách mạng luôn đi kèm với hy sinh nhưng rồi sẽ có ngày ta báo thù cho nó.”

[Lần thứ một tỷ?]

Phong Kỳ：……

Đối với sự mạnh mẽ của Tiểu Hắc, hắn cảm thấy vô cùng bất lực.

May mà có Giác Hút giúp đỡ, nếu không thời gian hắn dừng lại ở mộng cảnh tương lai chắc chắn sẽ rất ngắn.

Đi dọc theo thông đạo kim loại rời khỏi căn cứ ngầm Hồng, hắn đi ra khỏi bệnh viện bỏ hoang, sau đó chạy thẳng về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Gió rít bên tai khi hắn chạy.

Hoàn thành tiến hóa huyết mạch, thể chất của hắn được tăng cường đáng kể, tốc độ chạy cũng được nâng cao rõ rệt.

Hết chương 333.

Chương 334. Đến khu chôn cất xương cốt

Lúc này lại mở ra hình thái Huyết Nguyên, hắn thậm chí cảm thấy có thể so tài với Tiểu Hắc.

Tất nhiên, hắn hiểu rõ đây chỉ là ảo giác do thực lực tăng lên mang lại.

Tiểu Hắc giống như một BUG, ít nhất ở giai đoạn hiện tại không có bất kỳ thủ đoạn nào có thể giết chết nó.

Vì vậy hắn có chút động lòng, không biết có thể cân nhắc gia nhập Viện nghiên cứu khoa học ở đường thời gian tương lai tiếp theo hay không, để tìm cách khống chế Tiểu Hắc.

Nếu thành công, về sau trái (Giác Hút) phải (Tiểu Hắc) hộ pháp gia trì.

Thế giới mộng cảnh tương lai này, hắn có thể ngang nhiên đi lại.

[Nếu thật sự có thể khống chế Tiểu Hắc, ngươi đừng nói là ngang nhiên đi lại, dù là đi ngược, đi bò, thậm chí đi bằng đầu cũng không thành vấn đề.]

Phong Kỳ：……

Sau vài giờ chạy đường, hắn đến được nơi chôn xương.

Không dừng lại, hắn tiếp tục chạy về phía tây, trong lúc đó đi thẳng qua Khu tránh nạn Tinh Thành.

Không phải hắn không muốn đi xem thông tin công pháp và các thông tin tài liệu khác.

Chỉ là thời gian có hạn, không còn thời gian để hắn xem thông tin công pháp nữa.

Hắn đã ở căn cứ ngầm quá lâu, bây giờ Giác Hút đã rõ ràng kiệt sức.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ không lâu sau khi mình rời khỏi căn cứ bí mật, Tiểu Hắc cũng đã ra ngoài.

Nếu đã như vậy, chi bằng dùng thời gian này để xác minh một phỏng đoán.

Khi Phong Kỳ dừng bước, hắn đã đứng trước màn sương mù dày đặc.

Quay đầu nhìn về phía đông, hắn bắt đầu chờ đợi.

Thời gian trôi qua chậm rãi, khoảng hai mươi phút sau, hắn đột nhiên quay mặt về phía sương mù hét lớn:

"Lâm Nhiễm, cút ra đây cho ông!"

Cùng lúc đó, tinh thần lực hóa thành niệm lực xuyên qua cơ thể, tràn vào trong sương mù, như sóng biển không ngừng vỗ về phía trước, khuấy động sương mù.

Dưới sự khiêu khích của hắn, trong sương mù dần dần hiện ra một khuôn mặt người mơ hồ.

Hắn có thể nhìn ra đại khái, khuôn mặt người này chính là Lâm Nhiễm.

Đúng như hắn đoán, Chủ nhân sương mù không phải là một người cụ thể, mà là nó ký sinh vào ai thì người đó chính là nó.

Vì vậy lão Vương không phản bội loài người.

"Ngươi là ai?" Lúc này một giọng nói vang lên trong đầu hắn.

"Ta là cha ngươi." Phong Kỳ lúc này giơ ngón giữa lên.

Giọng nói vừa dứt, lập tức sương mù cuồn cuộn ập đến hắn, còn hắn thì dứt khoát quay người chạy về phía đông.

Nhưng tốc độ chạy của hắn không thể so sánh với tốc độ lan tỏa của sương mù, hắn nhanh chóng bị sương mù bắt được.

Trong thời khắc sinh tử, hắn nhìn Tiểu Hắc đang nhanh chóng tiến đến, hét lớn:

"Anh Hắc, cứu em!"

Trước khi chết hắn cũng không muốn để Mê Vụ Chi Chủ được thoải mái, chơi một vố đổ lỗi cho người khác.

…

Nhìn Tiểu Hắc từ đằng xa bay nhanh tới, Phong Kỳ trên mặt lộ ra một nụ cười.

Sau khi rời khỏi căn cứ bí mật của Tinh Hồng, thời gian còn lại không đủ để hắn học tập tại Khu tránh nạn Tinh Thành, vì vậy hắn đã đưa ra quyết định vào lúc đó.

Phong Kỳ sử dụng ít thời gian còn lại để kiểm tra Mê Vụ chi chủ.

Và lý do tại sao hắn đợi hơn 20 phút trước màn sương là để đợi Tiểu Hắc đến.

Hắn muốn tặng cho Mê Vụ chi chủ một món quà nhỏ mang tên Tiểu Hắc trước khi chết.

Tầm mắt của hắn dần dần bị sương mù bao phủ, lúc này hắn nhìn thấy Tiểu Hắc biến thành một dạng sương mù màu đen, tiếp xúc với sương mù.

Đột nhiên, sương mù trắng xám tiêu tan với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy.

Năng lượng tiêu cực chứa trong sương mù nhanh chóng bị nuốt chửng.

Theo thông tin được đưa ra bởi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sau khi nghiên cứu về Tiểu Hắc, Tiểu Hắc có thể ăn bất kỳ dạng năng lượng nào.

Vì vậy, Tiểu Hắc cũng có thể dễ dàng nuốt năng lượng tiêu cực trong sương mù.

Đối mặt với cuộc tấn công của Tiểu Hắc, sương mù điên cuồng dâng trào giống như sóng thủy triều đánh về phía dạng sương mù của Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc không bao giờ từ chối bất cứ ai đến.

Kết quả của sự tiếp xúc giữa sương mù và Tiểu Hắc là trong nháy mắt chúng đã tan biến, đám sương mù còn chưa phát huy sức mạnh của nó đã trở thành đồ ăn của Tiểu Hắc, khiến cho Tiểu Hắc càng mạnh hơn nữa.

Lúc này, Mê Vụ chi chủ tập trung toàn bộ sự chú ý của mình vào Tiểu Hắc, hắn chỉ quấn lấy Phong Kỳ, chưa tiến hành bất kỳ hành động tiếp theo nào.

Cho nên Phong Kỳ ngoại trừ không thể hành động, hắn cũng có thể bình tĩnh quan sát trận chiến từ bên ngoài.

Nhìn Tiểu Hắc có thể dễ dàng sống sót sau cuộc tấn công của Mê Vụ chi chủ, Phong Kỳ lại một lần nữa kinh ngạc trước sức mạnh của Tiểu Hắc.

[Hừ, Tiểu Hắc này quả thực là sát thủ của năng lượng, nếu có thể khống chế Tiểu Hắc, thì khi đối mặt với hình thức công kích loại năng lượng nào, ngươi cũng có thể vô địch.]

“Nếu kẻ thù tấn công trực tiếp ta thì sao?”

[Sau đó, ngươi để Tiểu Hắc phát tán thành sương mù đen, sau đó bọc ngươi lại. Như vậy, ngươi sẽ giống như mặc áo giáp ma pháp Tiểu Hắc. Khi đó, Giác Hút sẽ được sử dụng để

tấn công và Tiểu Hắc sẽ được sử dụng như một biện pháp phòng thủ, khiến ngươi trở nên bất khả chiến bại.]

Sau khi nghe lời giải thích của lời tự thuật, Phong Kỳ hoàn toàn động tâm.

Mong muốn kiểm soát được Tiểu Hắc ngày càng trở nên mãnh liệt hơn.

Hết chương 334.

Chương 335. Tiểu Hắc và Mê Vụ chi chủ

Lúc này, trận chiến giữa Tiểu Hắc và Mê Vụ chi chủ vẫn đang diễn ra, cho dù Mê Vụ chi chủ có phát động tấn công như thế nào thì sương mù cũng sẽ bị Tiểu Hắc hấp thụ, không thể phá vỡ hàng phòng ngự của Tiểu Hắc.

Khi lần đầu tiên Giác Hút và Tiểu Hắc chiến đấu, Phong Kỳ thấy rằng đòn tấn công vật lý của Giác Hút không thể tác động lên Tiểu Hắc. Cho nên Phong Kỳ cảm thấy rằng có lẽ chỉ có đòn tấn công năng lượng từ thuật pháp mới có thể đánh bại Tiểu Hắc.

Khi hiểu rõ hơn về Tiểu Hắc, hắn nhận ra rằng mình đã hoàn toàn nghĩ sai rồi.

So với các đòn tấn công vật lý, Tiểu Hắc càng hạn chế các đòn tấn công dưới dạng năng lượng hơn.

Các đòn tấn công vật lý không làm gì Tiểu Hắc được, còn các đòn tấn công dưới dạng năng lượng thì không những không làm gì được, mà trở thành liều thuốc bổ cho Tiểu Hắc.

Hắn không thể tưởng tượng được "hình thái thứ ba của Tiểu Hắc" được đề cập trong tài liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cũng chính là hình thái hoàn chỉnh của Tiểu Hắc sẽ đáng sợ như thế nào.

Có lẽ nó có thể đạt đến cấp độ thảm họa "Cấp Hỗn Độn" cao nhất mà nhân loại biết đến.

Trận chiến vẫn tiếp tục.

Mặc dù Mê Vụ chi chủ rất mạnh, nhưng hắn không có khả năng chống lại Tiểu Hắc đang ở trước mặt.

Nhìn Tiểu Hắc vẫn đang chiến đấu chống lại Mê Vụ chi chủ, Phong Kỳ tự động ngồi tưởng tượng ra những con số xuất hiện trên màn sương đen và màn sương trắng xám.

Năng lượng của Mê Vụ chi chủ: -1

Biên độ tăng trưởng của Tiểu Hắc: +1

Càng ngày, thế công của Tiểu Hắc dưới hình dạng sương mù đen càng trở nên hung hãn, sương mù đen tụ lại thành biển cả, hướng về vị trí của hắn mà đè xuống.

Dưới sự tấn công toàn lực của Tiểu Hắc, Mê Vụ Chi Chủ lập tức nhụt chí.

Màn sương mù tràn ngập năng lượng tiêu cực lúc này đã chọn cách lùi lại, tiện thể kéo theo Phong Kỳ cũng lùi theo.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không ngờ rằng, mục tiêu của Tiểu Hắc chính là Phong Kỳ đang bị hắn trói buộc.

Thấy Phong Kỳ bị kéo lùi theo, Tiểu Hắc không hề có ý định buông tha, sương mù đen tiếp tục ép về phía trước.

Lùi về phía sau hàng trăm mét, màn sương mù tụ lại thành một khuôn mặt người, hướng về phía Tiểu Hắc gầm lên, như thể đang cảnh cáo.

Đối với lời cảnh cáo của Mê Vụ Chi Chủ, Tiểu Hắc không hề để tâm, tiếp tục ép về phía trước.

Có vẻ như lão tử chỉ muốn chơi đùa với ngươi, ngươi làm được gì nào.

[Quả nhiên là Tiểu Hắc, ít nói mà hành động, có thể động thủ thì tuyệt đối không nương tay.]

Thấy Mê Vụ Chi Chủ bị Tiểu Hắc bắt nạt, Phong Kỳ cười rất vui vẻ.

Trước mặt Tiểu Hắc, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã bị khắc chế hoàn toàn, muốn đánh thì không đánh lại, thị uy thì chẳng có tác dụng gì.

Lúc này ngoài việc lùi lại, hắn không còn cách nào khác.

Tiếp tục lùi lại hàng trăm mét, Mê Vụ Chi Chủ dường như đã hoàn toàn nổi giận.

Chỉ thấy màn sương mù cuồn cuộn bắt đầu tụ lại, co lại, bao gồm cả những sợi xích sương mù trói buộc Phong Kỳ cũng tan biến vào lúc này, tụ về phía trung tâm, hắn lập tức rơi xuống đất.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, màn sương mù cuối cùng đã tụ lại thành hình dạng của Lâm Nhiễm.

Không còn màn sương mù bao phủ, vô số hung linh vốn ẩn núp trong màn sương mù hiện ra, bắt đầu bay lượn, xoay tròn trên đỉnh đầu Mê Vụ Chi Chủ.

So với Lâm Nhiễm trong ấn tượng của hắn, Lâm Nhiễm lúc này trông vô cùng yêu dị.

Tóc và mắt đã chuyển sang màu tím, lúc này đang vô cảm nhìn chằm chằm vào Tiểu Hắc đang lao tới lần nữa.

Cùng với ánh sáng yêu dị màu tím trong mắt Mê Vụ Chi Chủ lưu chuyển, hắn đột nhiên tung một cú đấm về phía trước.

Lần này Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi cách tấn công.

Rõ ràng hắn cũng đã nhận ra rằng, thế công về mặt năng lượng căn bản không thể làm gì được Tiểu Hắc.

Tốc độ tiến lên của nắm đấm rất chậm nhưng lại giống như đang đẩy ngang toàn bộ không gian.

Nắm đấm đẩy về phía trước, có thể thấy rõ những vết nứt đen li ti xuất hiện trước nắm đấm, rồi nhanh chóng lành lại.

Một cú đấm này thực sự đã phá vỡ không gian.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, mặt đất rung chuyển, dấu ấn nắm đấm xuyên qua cơ thể tạo thành một rãnh sâu hơn mười mét trên mặt đất, không ngừng tiến về phía trước, cuốn theo đá vụn, cát bụi đập vào Tiểu Hắc.

Khi dấu ấn nắm đấm tiếp xúc với Tiểu Hắc, nó lập tức xuyên qua, Tiểu Hắc như thể không hề bị tấn công, tiếp tục ép xuống chủ nhân của màn sương mù đen.

Thấy cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn bình tĩnh bỗng lộ vẻ kinh ngạc trên khuôn mặt.

Nhìn Tiểu Hắc sắp đến gần, hắn đột nhiên quay người, thân hình đột ngột nhảy lên không trung.

Phát hiện Mê Vụ Chi Chủ định chạy, Phong Kỳ lập tức hét lớn:

“Chạy rồi sao? Không mang theo cha của ngươi à?”

Đối mặt với sự khiêu khích của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời, thân hình giữa không trung đột ngột xoay người, vung một chưởng về phía hắn.

Lập tức gió mạnh thổi tới, sức mạnh ập đến khiến hắn bị đè xuống đất không thể nhúc nhích.

Hết chương 335.

Chương 336. Thu hoạch thông tin

Ngay sau đó, cơ thể hắn bắt đầu nứt vỡ với tốc độ cực nhanh.

Khi xương vỡ vụn từng mảnh, hai mắt hắn tối sầm lại, hóa thành một đống tro bụi.

Sau khi Phong Kỳ chết, tại vị trí của hắn xuất hiện một dấu ấn năm ngón tay hằn sâu.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ bỏ trốn, Tiểu Hắc không đuổi theo.

Mà là bay đến vị trí của Phong Kỳ, sương mù đen tràn về phía trước, bắt đầu nuốt chửng đống tro bụi còn sót lại sau khi Phong Kỳ chết.

Nhưng Phong Kỳ đã không còn nhìn thấy cảnh này nữa.

……

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã trở về hiện thực.

Cú chưởng này khiến hắn không kịp trở tay.

Hắn vốn định cố ý khiêu khích Mê Vụ Chi Chủ, cố gắng khiến hắn ở lại để tiếp tục chiến đấu với Tiểu Hắc.

Nhưng không ngờ Mê Vụ Chi Chủ lại phản đòn bằng một chưởng, khiến hắn chết ngay tại chỗ.

[Họa từ miệng mà ra nhưng với thực lực mạnh mẽ như vậy mà Mê Vụ Chi Chủ vẫn không thể làm gì được Tiểu Hắc, thật khó tưởng tượng Viện nghiên cứu khoa học đã chế tạo ra Tiểu

Hắc như thế nào, may mà Viện nghiên cứu khoa học không thể kiểm soát được Tiểu Hắc, nếu không thì hậu quả sẽ khôn lường.]

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Khi hắn còn yếu đuối, hắn nghĩ rằng sớm muộn gì Tiểu Hắc cũng sẽ bị hắn giết chết.

Vì vậy mới nói lời tàn nhẫn "Lần sau chắc chắn."

Nhưng càng hiểu biết nhiều, khi đối mặt với Tiểu Hắc, hắn càng cảm thấy bất lực.

Giai đoạn hiện tại, Tiểu Hắc chính là tồn tại không thể giải quyết.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ có thể dễ dàng hủy diệt toàn bộ loài người, trước mặt nó cũng chỉ có con đường chạy trốn.

Nếu muốn nâng cao thực lực để có thể chống lại Tiểu Hắc, hắn không biết phải vào mộng cảnh tương lai bao nhiêu lần.

Có lẽ là hàng trăm lần, có lẽ là hàng nghìn lần.

[Ngươi phải nghĩ như thế này, Tiểu Hắc càng mạnh thì khi đó ngươi có được quyền kiểm soát Tiểu Hắc, ngươi sẽ càng mạnh.]

"Có lý!"

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cười toe toét.

Đứng dậy khỏi ghế sofa, hắn đi đến bàn làm việc, mở sổ tay ra.

Bắt đầu ghi chép những gì thu được trong mộng cảnh tương lai lần này.

Niệm Lực cầm lấy cây bút trên bàn, dưới sự điều khiển của hắn, bắt đầu viết lên sổ tay.

Đầu tiên là về sự gia tăng sức mạnh.

Lần này trong mộng cảnh tương lai, hắn đã đạt được năng lực đặc biệt và Danh xưng tiền tố "Xương Thép", sau khi giết chết tám con ốc sên nhỏ, hắn đã nâng cấp lên cấp 3, hiện tại hiệu quả là tăng cường độ xương 60%.

Quan trọng nhất là hắn cuối cùng đã hoàn thành một lần tiến hóa huyết mạch, tổng thể thực lực đã được nâng cao đáng kể.

Đồng thời sở hữu hai hình thái chuyển đổi là hình dạng cơ thể người và hình dạng chiến đấu.

Ghi chép đến đây, trong lòng Phong Kỳ nảy ra một suy nghĩ, hắn liền nhắm mắt lại.

Ngay lập tức, trong đầu hắn hiện lên một biển vàng ở thức hải.

Hắn dùng ý thức chạm nhẹ vào viên ngọc màu vàng trong thức hải, máu bên trong cuộn trào, nhanh chóng bao phủ viên ngọc màu vàng.

Mở mắt ra, hắn phát hiện mình đã biến thành hình dạng chiến đấu, thịt nát tan chỉ còn bộ xương.

Cúi đầu quan sát kỹ lưỡng bản thân một lượt, hắn dứt khoát chuyển về hình dạng cơ thể người.

Mặc dù hình dạng chiến đấu rất mạnh nhưng nếu bước ra khỏi ký túc xá, chắc chắn sẽ bị coi là sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực và bị vây công.

Đến lúc đó không biết chết như thế nào.

[Có thể coi như có thêm một khả năng bảo vệ mạng sống, nếu gặp phải ám sát hoặc nguy hiểm đến tính mạng, có thể chuyển sang hình dạng chiến đấu, sau đó kích hoạt khả năng

Huyết Nguyên, dùng cơ ngực lớn của ngươi kẹp chết kẻ ám sát!]

Phong Kỳ: …

Tiếp theo, hắn bắt đầu ghi chép những thông tin thu được.

Thông tin thu được thứ nhất, xác định được Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập và siêu công pháp hủy diệt loài người chính là do Viện Nghiên cứu Hổ phách nghiên cứu ra.

Thông tin thu được thứ hai, xác định được lão Vương không phản bội loài người, lão Vương ở tuyến tương lai trước chỉ bị Mê Vụ Chi Chủ khống chế (đoạt xá).

Thông tin thu được thứ ba, Tiểu Hắc mất kiểm soát có xác suất rất lớn liên quan đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, kế hoạch nguồn nhiễu của Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể là chuẩn bị cho Tiểu Hắc, mục đích là phá hủy sự trỗi dậy của Viện nghiên cứu khoa học.

Ghi chú: Thế lực lĩnh vực không đoàn kết như một khối thép, về sau có lẽ có thể lợi dụng điểm này để mưu cầu lợi ích cho loài người.

Thông tin thu được thứ tư, tư liệu kế hoạch chi tiết của não trong bình.

Thông tin thu được thứ năm, Mê Vụ Chi Chủ không phải là một người cụ thể nào đó, ai cũng có thể trở thành vật chủ của hắn.

Ghi chú: Từ bỏ ý định ngăn cản Lâm Nhiễm nghiên cứu công pháp.

Kể cả không có Lâm Nhiễm, cũng sẽ có người khác, chỉ cần là người có ảnh hưởng, đều có khả năng trở thành Mê Vụ Chi Chủ mới.

……

Lần vào mộng cảnh tương lai này thu được không ít.

Hắn lại đào ra một thế lực người sói ẩn núp trong nền văn minh nhân loại.

Hết chương 336.

Chương 337. Phương Tri Hữu đến Học phủ Tinh Thành

Và thế lực này có khả năng lớn là mạnh hơn thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Ít nhất là theo thông tin hiện có, Viện nghiên cứu khoa học rõ ràng không phải là đối thủ của Viện Nghiên cứu Hổ phách nơi Mê Vụ Chi Chủ ở.

Nếu không thì cũng sẽ không bị Viện Nghiên cứu Hổ phách "Đánh úp" thành công.

Ghi chép xong, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ một vấn đề.

Vì Hiến tế huyết nhục sẽ trở thành công tắc để Mê Vụ Chi Chủ hủy diệt loài người, vậy có thể nghiên cứu ra một môn công pháp đối kháng với Hiến tế huyết nhục, triệt tiêu hoàn toàn mối họa tiềm ẩn mà Hiến tế huyết nhục để lại hay không?

Nếu nói Hiến tế huyết nhục là vi-rút thì môn công pháp đối kháng mà hắn hình dung chính là vắc-xin.

Những người đã tiêm vắc-xin thì tự nhiên không còn phải sợ mối họa tiềm ẩn mà Hiến tế huyết nhục để lại nữa.

Phòng bệnh hơn chữa bệnh.

Nếu thực sự có thể làm được điều này thì Hiến tế huyết nhục không những không thể gây hại cho loài người, ngược lại còn có thể trở thành trợ lực trên con đường phát triển học tu luyện của loài người.

Đến lúc đó Hiến tế huyết nhục sẽ là một môn công pháp thần cấp không có mối họa tiềm ẩn.

[Có độ khó nhưng có thể thử, ta đã có thể tưởng tượng ra vẻ mặt ngơ ngác của Mê Vụ Chi Chủ khi công tắc mất hiệu lực, đang ra sức quảng bá Hiến tế huyết nhục.]

[Cây cải nuôi 1500 năm vất vả bỗng dưng không còn, chắc hắn sẽ tức đến mức thổ huyết mất, ha ha ha.]

"Ha ha ha."

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ tự động não bổ*, cũng cười theo.

*Não bổ: tưởng tượng

…

Tinh Thành Học Phủ.

Sáng sớm thức dậy, Phong Kỳ đã nhận được điện thoại của Phương Tri Hữu.

Hắn nói rằng thủ tục thôi học đã hoàn tất, hiện tại hắn có thể đến Tinh Thành Học Phủ báo danh bất cứ lúc nào.

Nghe tin này, Phong Kỳ lập tức nói rằng hôm nay có thể đến báo danh.

Phương Tri Hữu cũng không từ chối, nói rằng hành lý đã thu dọn xong, sẽ đến ngay.

Sau khi thức dậy rửa mặt, hắn đến cổng lớn Tinh Thành Học Phủ bắt đầu chờ đợi.

Một giờ sau, Phương Tri Hữu đến cùng cha mẹ.

Trình bày tình hình với bác bảo vệ và được Bạch Phù Sinh xác nhận, cha Phương lái xe chở Phong Kỳ vào Tinh Thành Học Phủ.

Trên đường đi, cảnh đẹp của Tinh Thành Học Phủ khiến cha mẹ Phương cảm khái không thôi.

Tinh Thành Học Phủ từng là ước mơ thời niên thiếu của họ nhưng cũng là nỗi tiếc nuối trong lòng họ.

Đây cũng là lý do họ muốn Phương Tri Hữu thi vào Tinh Thành Học Phủ, hy vọng Phương Tri Hữu có thể bù đắp lại nỗi tiếc nuối thời niên thiếu của họ.

Bây giờ Phương Tri Hữu coi như đã dùng một cách khác để vào Tinh Thành Học Phủ.

Ước mơ của họ đã hoàn thành một nửa.

Xe chậm rãi chạy đến trước ký túc xá, dưới sự hướng dẫn của Phong Kỳ, Phương Tri Hữu đã hoàn thành thủ tục đăng ký ký túc xá, phòng ở ngay bên cạnh hắn, phòng 302.

Sau đó, cha mẹ Phương xách theo túi lớn túi nhỏ bắt đầu giúp Phương Tri Hữu dọn dẹp phòng.

Dọn dẹp xong, Phong Kỳ dẫn cha mẹ Phương và Phương Tri Hữu đến nhà ăn học viện ăn sáng.

Trong thời gian này, cha mẹ Phương càng thêm hài lòng với Tinh Thành Học Phủ.

Trước khi chia tay, họ không ngừng dặn dò Phương Tri Hữu, chắc chắn phải cố gắng học tập, tạo dựng nên sự nghiệp.

Phong Kỳ không hề nghi ngờ, nếu hắn nói rằng cha mẹ cũng có thể học cùng, cha mẹ Phương chắc chắn sẽ chọn ở lại đây.

Sau khi cha mẹ Phương Tri Hữu rời đi, hắn dẫn Phương Tri Hữu đến chỗ Bạch Phù Sinh để nhận chìa khóa phòng máy của trường.

Đó cũng sẽ là nơi Phương Tri Hữu nghiên cứu phát triển "Công cụ ảo" trong tương lai, bên trong còn có một ngăn có thể làm phòng nghỉ.

Về việc thành lập nhóm trò chơi ảo, Phong Kỳ đã thảo luận với Phương Tri Hữu.

Trong thời gian này, Phương Tri Hữu đã nói cho hắn một tin tốt.

Hắn quen biết một nhóm người yêu thích trò chơi trên mạng, trong đó có những người yêu thích mỹ thuật, họ có ý tưởng hoàn thiện trò chơi ảo chân thực cùng hắn.

Đối với Phong Kỳ, đây chắc chắn là một tin tốt, tiết kiệm được bước đi ra ngoài tuyển dụng nhân viên mỹ thuật.

Còn về vấn đề kỹ thuật mỹ thuật không tốt thì không cần lo lắng.

Trong tương lai, sau khi hoàn thành công cụ ảo, dựa trên nội dung mỹ thuật hoàn thiện của công cụ ảo, chắc chắn phải học và tìm hiểu lại từ đầu.

Chỉ cần chịu học, kỹ thuật kém không phải là vấn đề.

Nhiệm vụ thành lập nhóm tiếp theo, Phong Kỳ dứt khoát giao cho Phương Tri Hữu, đồng thời nói rằng việc sắp xếp nhân viên mỹ thuật sau này có thể trực tiếp tìm hắn, đến lúc đó hắn sẽ tìm cách sắp xếp vào Tinh Thành Học Phủ.

Đối mặt với sự tin tưởng của Phong Kỳ, Phương Tri Hữu cũng tỏ ra rất tự tin.

Luôn lớn lên dưới áp lực của cha mẹ, đây là lần đầu tiên hắn cảm thấy mình được tự do, cũng có ý định làm nên sự nghiệp lớn..

Hết chương 337.

Chương 338. Thật sự rất đẹp trai!

Sắp xếp xong cho Phương Tri Hữu, Phong Kỳ trở về ký túc xá.

Kế hoạch của Phương Tri Hữu coi như đã đi vào quỹ đạo nhưng vẫn còn một vấn đề chưa giải quyết.

Đó là nguồn vốn hỗ trợ tiếp theo.

Ngoài Phương Tri Hữu góp vốn không cần lương thì những nhân viên mỹ thuật khác chắc chắn cần phải trả lương, nếu không thì ai sẽ làm việc miễn phí cho hắn.

Ngoài ra, còn có chi phí quảng cáo phát hành sau này.

Cũng như chi phí thuê ngoài sản xuất nhạc trò chơi, v.v.

Hắn phát hiện ra rằng còn rất nhiều chỗ cần tiêu tiền.

Vài triệu hoàn toàn chỉ là muối bỏ bể, căn bản không đủ dùng, hắn vẫn phải nghĩ cách khác để giải quyết vấn đề thiếu vốn.

Bây giờ ý tưởng hắn đang hoạch định trong đầu là, đợi thời cơ chín muồi sẽ dẫn theo Lữ Việt, Mộc Tinh và những người khác đến chiến trường để thu thập tài nguyên.

Chiến trường đầy rẫy nguy cơ nhưng lợi nhuận thu được cũng cực kỳ cao.

Đội chiến đấu bình thường đến chiến trường rủi ro thấp, một chuyến kiếm được vài chục triệu không phải là vấn đề.

Nếu là chiến trường rủi ro cao và có nhiều tài nguyên thì một chuyến kiếm được hơn trăm triệu cũng rất dễ dàng.

Trên thế giới này, thu nhập cao nhất chính là chiến sĩ chiến trường, thậm chí còn cao hơn cả các nhà nghiên cứu làm việc tại viện nghiên cứu.

Họ sống những ngày tháng liếm máu trên đầu dao, tính mạng có thể mất đi bất cứ lúc nào.

Còn nguồn tài nguyên nghiên cứu của các viện nghiên cứu lớn, hoàn toàn là do những chiến sĩ chiến trường này đổ máu chiến đấu trong chiến trường mang về.

Hoạch định tương lai, thời gian trôi qua rất nhanh.

Liếc nhìn thời gian, đã đến giờ ăn trưa, hắn lập tức đứng dậy bước ra khỏi ký túc xá.

Nhà ăn.

Bộ ba ăn uống tụ họp tại góc phía bắc nhà ăn học viện.

Trong lúc ăn, Lâm Nhiễm thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, cuối cùng không nhịn được mở lời hỏi:

“Anh Kỳ, sao em thấy anh đẹp trai hơn rồi?”

“Có sao?” Phong Kỳ tiếp tục ăn ngấu nghiến, không ngẩng đầu lên hỏi.

“Có, chắc chắn có, em thấy khí chất của anh có sự thay đổi rõ rệt, có phải gần đây anh nghiên cứu ra công pháp đặc biệt có thể nâng cao nhan sắc không?” Lâm Nhiễm buông đũa, rất chắc chắn nói.

Phong Kỳ đương nhiên biết câu trả lời cho sự nghi ngờ của Lâm Nhiễm.

Lần này trong mộng cảnh tương lai hoàn thành tiến hóa huyết mạch, hắn phát hiện mình trở nên đẹp trai hơn, đặc biệt

là làn da, trắng hồng, rất mịn màng, như thể có thể thổi bay.

[Hình dạng chết tiệt này đẹp ở chỗ nào, vẫn là hình dạng chiến thể đẹp hơn, những đường vân màu đỏ sẫm trên xương đẹp biết bao, nếu mở hình dạng Huyết Nguyên thì càng đẹp hơn, tràn đầy sức mạnh, một đấm một tên chết!]

"Anh Kỳ, nhan sắc của anh bây giờ có thể sánh ngang với em rồi, đẹp trai thật!" Lúc này Lâm Nhiễm lại một lần nữa khẳng định.

[Đẹp cái con khỉ đẹp, biến hắn thành hình dạng chiến thể xem, chắc chắn sẽ dọa ngươi khóc thét.]

Phong Kỳ: …

Thực ra hắn cũng có chút không hài lòng với sự thay đổi hình dạng cơ thể.

Làn da khỏe mạnh ban đầu, giờ lại biến thành dáng vẻ này, thực sự khiến hắn có chút không quen.

Nhưng không còn cách nào khác, đặc điểm của hình dạng cơ thể là cộng tất cả điểm thuộc tính vào sức mạnh tinh thần, thể xác trở nên rất yếu ớt.

Hình dạng chiến thể thì hoàn toàn khác.

Điểm thuộc tính cộng toàn bộ vào sức mạnh cơ thể, thậm chí còn từ bỏ cả thân xác.

Sau khi hắn có được năng lực "Cương cốt", độ cứng xương của hắn còn cứng hơn cả thép, khả năng chiến đấu cận chiến cũng vì thế mà được nâng cao đáng kể.

Nhưng so với vậy, hắn lại muốn có hình dạng toàn diện hơn.

Cộng điểm thuộc tính cân bằng.

Bỏ ngoài tai Lâm Nhiễm đang khen ngợi nhan sắc của mình, hắn cúi đầu tiếp tục ăn.

Đối với sự thay đổi nhan sắc của hắn, Lâm Nhiễm tỏ ra rất để ý, ngược lại Mộc Tinh ngồi đối diện không có phản ứng gì, trong lúc ăn chỉ có thức ăn trong mắt.

Khi ăn được món ăn ngon, trên mặt cô sẽ tràn ngập vẻ hạnh phúc say sưa, cảm giác ăn uống rất nhập tâm.

Ăn cùng Mộc Tinh, Phong Kỳ phát hiện ra rằng khẩu vị của mình cũng trở nên rất tốt.

Hắn cảm thấy với khả năng ăn uống của Mộc Tinh, nếu như trước khi xảy ra đại biến, trở thành một người livestream ăn uống thì có thể thu hút được một lượng lớn người hâm mộ.

Ăn xong bữa trưa, tạm biệt Mộc Tinh vẫn còn no bụng, hắn và Lâm Nhiễm đi thẳng đến thư viện.

Buổi chiều không có tiết, hắn quyết định cùng Lâm Nhiễm học tập trong thư viện.

Đồng thời hắn quyết định sau này sẽ không ngăn cản Lâm Nhiễm học công pháp học kiến thức nữa.

Dù sao thì cho dù không có Lão Vương và Lâm Nhiễm, Mê Vụ Chi Chủ vẫn có thể tìm được vật chủ ký sinh mới.

Đối với sự thay đổi thái độ của Phong Kỳ, thậm chí còn chủ động lấy cho hắn một cuốn sách kiến thức cơ bản về nghiên cứu công pháp học, Lâm Nhiễm tỏ ra rất ngạc nhiên.

Ngồi trong phòng đọc, Lâm Nhiễm thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, cuối cùng không nhịn được hỏi:

“Anh Kỳ, anh không phải bị đoạt xá chứ? Hôm qua anh còn không cho em học kiến thức công pháp, sao hôm nay lại thay đổi rồi?

Hết chương 338.

Chương 339. Điện thoại của Bạch Phù Sinh

Nghĩ đến sự thay đổi nhan sắc của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm càng thêm nghi ngờ.

Ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm đang nghi ngờ nhìn mình, Phong Kỳ mặt không biểu cảm nói:

"Ta chắc chắn không bị đoạt xá nhưng ngươi cẩn thận một chút, đi theo con đường nghiên cứu công pháp này rất nguy hiểm, thật sự có khả năng bị đoạt xá."

"A? Ý anh là gì?"

"Lười giải thích, nói ngươi cũng không nghe, nghe rồi ngươi cũng không tin, tin rồi ngươi cũng không sửa."

"Anh Kỳ, sao anh cũng trở thành người nói chuyện vòng vo như Lữ Việt vậy?" Lâm Nhiễm mơ hồ nói.

"Đọc sách, học tập." Phong Kỳ không ngẩng đầu lên nói.

Lúc này hắn nghĩ đến Lâm Nhiễm bị Mê Vụ Chi Chủ ký sinh, có mái tóc màu tím và đôi mắt màu tím, toàn thân tỏa ra một luồng khí tức kỳ lạ.

Lâm Nhiễm bị ký sinh rõ ràng đã mất đi ý thức của mình.

Ngoài vỏ bọc và tên gọi, bên trong đã hoàn toàn trở thành Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến việc Lâm Nhiễm nghi ngờ hắn bị đoạt xá, trong đầu hắn đột nhiên lóe lên một tia sáng, buông sách nhìn Lâm Nhiễm nói:

“A Nhiễm, hỏi ngươi một vấn đề.”

Lâm Nhiễm đang chăm chú lật xem kiến thức công pháp học nghe vậy, tò mò ngẩng đầu lên nói:

“Sao vậy?”

“Ngươi có thể nghiên cứu ra một loại thuật pháp đặc biệt, để ý thức của mình trong trường hợp bị ký sinh, có thể phản vật chủ đang ký sinh không?”

“Xin lỗi, tôi không hiểu.”

“Ví dụ, chính là khi ý thức của ngươi bị ngoại lực ký sinh, lúc này ý thức của ngươi không phải là đối thủ của ý thức ký sinh, chỉ có một kết quả là bị nuốt chửng, lúc này nếu ý thức của ngươi có thể phản ký sinh, theo một cách thức không thể phát hiện được mà lén lút ẩn núp trong ý thức ký sinh, nuốt chửng sức mạnh của nó để từ từ lớn mạnh bản thân, cuối cùng phản nuốt chửng ý thức ký sinh để đoạt lại thân thể.”

Lâm Nhiễm：……

“Anh Kỳ, anh thật sự bị đoạt xá rồi sao? Cần một loại thuật pháp đặc biệt như vậy sao?”

“Ngươi cứ coi như ta bị đoạt xá đi, có cách giải quyết không?” Phong Kỳ lập tức hỏi.

Ngay lúc này, hắn nghĩ đến một phương pháp đối phó với Mê Vụ Chi Chủ.

Cách thức cụ thể chính là để Lâm Nhiễm nghiên cứu ra một loại công pháp, trước khi ý thức của mình bị nuốt chửng thì giữ lại một hạt giống phản ký sinh vào Mê Vụ Chi Chủ, hấp thụ sức mạnh của nó để lớn mạnh bản thân.

Nếu như phương pháp này có thể thành công.

Vậy thì đợi đến khi hắn đến năm 1500, lúc đó hắn cũng sẽ búng tay về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Cái búng tay của hắn chính là triệu hồi Lâm Nhiễm đang ký sinh ở tầng ý thức của Mê Vụ Chi Chủ, để hắn đoạt lại thân thể.

Đến lúc đó, Lâm Nhiễm có được sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối sẽ trở thành một trợ thủ đắc lực của hắn trong mộng cảnh tương lai.

[Chủ thể Lời Tự Thuật, vũ khí phóng tự động Giác Hút, giáp chiến miễn ma Tiểu Hắc, thêm một con tọa kỵ Mê Vụ Chi Chủ, nếu như kế hoạch thật sự có thể thành công, Lời Tự Thuật ta đây sẽ trở nên vô cùng mạnh mẽ, ha ha ha.]

Phong Kỳ：……

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn Lâm Nhiễm chờ đợi câu trả lời của hắn.

“Chưa từng nghiên cứu về phương diện này nhưng tôi không muốn tốn công sức vào phương diện này, cảm thấy vô dụng.”

“Ngươi có tin ta không?”

“Tin.”

“Vậy thì đi thử nghiên cứu một loại thuật pháp phản ký sinh ý thức.”

“Có thể không nghiên cứu không?”

“Ngươi nghiên cứu, ta dạy ngươi kiến thức công pháp học.”

“Được thôi!”

Nghe Phong Kỳ đồng ý truyền thụ cho mình kiến thức công pháp học, trên mặt Lâm Nhiễm lộ ra nụ cười.

Nhìn Lâm Nhiễm, trong lòng Phong Kỳ cảm khái.

Bây giờ hắn đã gieo một hạt giống cho tương lai, có thể nảy mầm hay không thì phải xem nỗ lực của Lâm Nhiễm.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Nếu có duyên, tương lai chúng ta gặp lại, có lẽ ngươi cũng sẽ trở thành bạn đồng hành của ta.

…

Sau đó mấy ngày, ngoại trừ thời gian trên lớp, Phong Kỳ dành toàn bộ thời gian cho việc học.

Trong quá trình học tập, hiểu biết của hắn về tu luyện học ngày càng sâu sắc.

Một nền tảng vững chắc cũng sẽ giúp hắn ghi nhớ hiệu quả công pháp trong những giấc mơ tương lai.

Sau giờ học ngày hôm đó, Phong Kỳ đang chuẩn bị quay lại ký túc xá thì nhận được điện thoại của Bạch Phù Sinh.

Sau khi nhấc điện thoại, giọng nói già nua của Bạch Phù Sinh truyền đến:

"A Kỳ, đến phòng hiệu trưởng ngay."

"Làm sao vậy?" Hắn không khỏi tò mò hỏi.

"Viện trưởng Lưu của Viện Nghiên cứu Hổ Phách là đặc biệt vì trò tới đây, muốn gặp trò, đây là cơ hội của trò để có thể sớm đạt được tư cách trúng tuyển."

Nghe những lời này, Phong Kỳ thầm suy tư trong lòng.

Thậm chí hắn còn nghi ngờ rằng Viện Nghiên cứu Hổ Phách đang tìm kiếm những "Ký sinh trùng" tiềm năng để Mê Vụ chi chủ ký sinh vào, từ đó thúc đẩy "Hiến tế Huyết Nhục".

Phong Kỳ rất rõ ràng về sự ảnh hưởng hiện tại của mình.

Hắn không có cảm giác sâu sắc trong Học phủ, nhưng nếu hắn lên mạng, hắn có thể thấy rất nhiều bài viết thảo luận về hắn.

Hết chương 339.

Chương 340. Người của Hổ Phách đến

Nhiều cư dân mạng thậm chí còn tin rằng Phong Kỳ sẽ dẫn dắt nhân loại bước vào một kỷ nguyên mới của tu luyện học.

Dù sao ở độ tuổi của hắn, có thể nói rằng chưa có ai đạt được thành tích như vậy trước đây.

Nếu như trước khi biết chân tướng, Viện Trưởng Viện Nghiên cứu Hổ Phách đặc biệt tới tìm hắn, hắn sẽ có chút đắc ý.

Nói cho cùng ước mơ của hắn là được gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nhưng sau khi biết Viện Nghiên cứu Hổ Phách bị sinh vật trận địa xâm nhập, hắn chỉ muốn tiêu diệt đối phương.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ liền nói:

“Thầy, nhập học sớm có ích lợi gì, không phải thầy muốn em lưu lại học viện giảng dạy sao?”

“Tôi đương nhiên hy vọng trò có thể ở lại, nhưng tôi cũng biết, dựa vào tiềm lực của trò kỳ thực có thể lựa chọn tốt hơn, sau khi tốt nghiệp đi tới Viện Nghiên cứu Hổ Phách, có thể để cho trò hoàn toàn tỏa sáng.”

“Được, em lập tức tới.” Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ nhìn Lâm Nhiễm bên cạnh và nói:

“Anh có việc phải đi đến phòng làm việc của hiệu trưởng, cậu đi thư viện nghiên cứu trước.”

Nghe những lời này, Lâm Nhiễm nhếch mép cười:

“Anh Kỳ, nếu như em đoán không sai, thì Viện Nghiên cứu Hổ Phách chắc là muốn sớm tuyển chọn anh, về sau nói không chừng chúng ta có thể trở thành đồng nghiệp.”

“Anh không có hứng thú với Viện Nghiên cứu Hổ Phách, có lẽ sau này anh sẽ đi Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.”

“Anh nghiêm túc?” Lâm Nhiễm nghe được những lời này rất kinh ngạc.

“Có lẽ.” Hắn không để ý đến Lâm Nhiễm đang rối rắm, lập tức đi đến phòng hiệu trưởng.

Thực ra Phong Kỳ không phải nói nhảm về những gì Lâm Nhiễm nói, mà hắn thực sự đang suy nghĩ về điều đó.

Một trong những hướng tham khảo của hắn cho dòng thời gian tiếp theo là đích thân thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách hoặc Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ để lấy thông tin nội bộ.

Nhưng so với Viện Nghiên cứu Hổ Phách, hắn thực sự thích Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ hơn.

Ngoài sự cám dỗ để kiểm soát Tiểu Hắc, còn có một lý do quan trọng khác.

So sánh giữa hai viện nghiên cứu, xâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách rõ ràng nguy hiểm cao hơn, thậm chí còn có nguy cơ bại lộ bí mật của chính mình.

Nếu hắn bị Mê Vụ chi chủ chọn làm kẻ ký sinh, thì sẽ có nguy cơ bị lộ thông tin ký ức.

Hắn không chắc liệu Mê Vụ chi chủ có thể lấy được ký ức của vật chủ sau khi ý thức của hắn bị ăn mòn hay không, nhưng nếu như có thể thu được ký ức, vậy thì tất cả thông tin lưu lại trong tương lai có thể bị sai lệch.

Hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Nếu so sánh, rủi ro của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ ít hơn nhiều.

Ít nhất sau khi đọc thông tin trí nhớ của Nhạc Bình An, hắn phát hiện ra rằng các biện pháp kiểm soát con người của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ không quá ác độc và rủi ro vẫn nằm trong phạm vi có thể kiểm soát được.

Vì vậy, nếu ở dòng tương lai, Phong Kỳ chọn để xâm nhập vào các thế lực trận địa giữa Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ và Viện Nghiên cứu Hổ Phách, đương nhiên Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ sẽ đáng tin cậy hơn.

Ngay cả khi hắn không tìm được cách kiểm soát Tiểu Hắc, hắn cũng có thể thu được rất nhiều thông tin hữu ích.

Nếu hắn tìm được cách điều khiển Tiểu Hắc, thì việc bước vào giấc mơ tương lai sẽ giống như mở "hack", bắt đầu con đường vô địch.

Suy nghĩ miên man, Phong Kỳ đã đến trước cửa phòng hiệu trưởng.

Sau khi gõ cửa, giọng nói của Bạch Phù Sinh từ bên trong vọng ra:

"Vào đi."

Đẩy cửa ra, Phong Kỳ nhìn thấy một người đàn ông trung niên đang ngồi trên ghế sofa.

Ông ta đeo một cặp kính không gọng, tóc cắt ngắn, mặc áo sơ mi trắng, cổ tay áo sơ mi xắn lên đến giữa cánh tay để lộ làn da màu lúa mì, đôi mắt sâu và sống mũi cao, ông ta đang ngồi trên trên ghế sofa trò chuyện với Bạch Phù Sinh với nụ cười trên môi.

Thấy Phong Kỳ đẩy cửa vào, tất cả đều đổ dồn sự chú ý vào hắn.

“Sư công, Viện trưởng Lưu.” Phong Kỳ lập tức chào hỏi.

“Nào, ngồi đi.” Bạch Phù Sinh cười vỗ vỗ ghế sofa bên cạnh.

Phong Kỳ không câu nệ ngay lập tức ngồi xuống trước chiếc ghế dài bên trái của Bạch Phù Sinh, đối mặt với Viện trưởng Lưu.

Sau khi Bạch Phù Sinh giới thiệu, Viện trưởng Lưu nhìn Phong Kỳ một cách cẩn thận, sau đó mỉm cười và nói:

“Tuổi trẻ tài cao, mới bước chân vào học phủ chưa bao lâu mà đã có thể đạt được thành tích như vậy, ta rất coi trọng tương lai của cậu.”

Đối mặt khen ngợi, Phong Kỳ vẻ mặt khiêm tốn nói:

“Không đâu, đều là do lão sư của tôi dạy cả”.

“Tôi đã nói chuyện với lão Bạch, giáo viên cũ của cậu là Vương Tấn Thăng phải không? Nhắc tới cũng thật đáng tiếc, trước đây Vương Tấn Thăng là một ngôi sao sáng mà ta rất xem trọng. Ta cũng từng nghĩ đến việc bồi dưỡng hắn. Đáng tiếc, hắn nhất quyết đi theo con đường của mình, không nghe lời khuyên gì cả.” Nói xong, trên khuôn mặt Viện trưởng Lưu lộ ra vẻ hối hận.

Hết chương 340.

Chương 341. Phía sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách

Hắn không rõ Lưu chủ nhiệm có bị Sinh Vật Trận Địa đằng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách khống chế hay không nhưng đã ngồi vào vị trí chủ nhiệm này, hắn đoán rằng khả năng bị khống chế là rất lớn, cũng có thể là chưa bị khống chế hoàn toàn.

Sau một hồi hàn huyên, Lưu chủ nhiệm vào thẳng vấn đề, nhìn Phong Kỳ mỉm cười nói:

"Phong Kỳ, đã nghĩ đến sau khi tốt nghiệp sẽ làm gì chưa?"

"Muốn ở lại học phủ dạy học." Phong Kỳ không chút do dự nói.

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách này, tạm thời hắn không muốn tiếp xúc, cho dù tương lai có cách thức thâm nhập, hắn cũng có thể đảm bảo mình chắc chắn có thể vào.

Dù sao thì tu luyện học là môn học hắn giỏi nhất.

Cộng thêm một lượng lớn công pháp tu luyện sao chép từ cơ sở dữ liệu tương lai, hắn muốn vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cũng giống như Vương Tấn Thăng, chỉ cần muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể.

Nhưng hiện tại hắn không muốn dính líu gì đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Biết đâu sẽ bị coi là vật chủ của Mê Vụ Chi Chủ để bồi dưỡng, như vậy thì vấn đề sẽ nghiêm trọng rồi.

Nghe được câu trả lời của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh trợn tròn mắt, ở một bên không ngừng ra hiệu cho hắn, dường như muốn nói với hắn rằng đừng bỏ lỡ cơ hội ngàn năm có một này.

Đối với điều này, Phong Kỳ lựa chọn làm ngơ.

Câu trả lời của Phong Kỳ hiển nhiên nằm ngoài dự đoán của Lưu chủ nhiệm, trên mặt ông ta thoáng hiện vẻ kinh ngạc trong chốc lát, sau đó lại tiếp tục cười nói:

"Quả nhiên là học trò của Vương Tấn Thăng, ý nghĩ đều giống nhau, đều muốn làm thầy giáo để bồi dưỡng nhân tài cho nhân loại."

Nói được một nửa, ông ta dừng lại một lúc rồi tiếp tục nói:

"Nhưng ta vẫn phải khuyên ngươi, so với việc làm thầy giáo, thiên phú của ngươi thích hợp để đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhậm chức hơn, sau đó phát huy tài năng trên con đường nghiên cứu công pháp, việc dạy dỗ người khác có rất nhiều người thích hợp để làm, không nhất thiết phải là ngươi."

"Ngươi dạy học có thể ảnh hưởng đến bao nhiêu người? Nhưng nếu ngươi nghiên cứu ra một công pháp thúc đẩy sự phát triển của tu luyện học, ngươi có thể ảnh hưởng đến hàng chục triệu người tu luyện, thậm chí là tương lai của hàng trăm triệu, hàng tỷ người."

Nghe được những lời này, Bạch Phù Sinh ở bên cạnh không nhịn được gật đầu.

Rõ ràng những lời này cũng nói trúng tim đen của ông ta.

Mặc dù rất thích học trò Phong Kỳ này nhưng ông ta cũng hiểu rằng so với việc nhậm chức trong học phủ, Phong Kỳ càng nên đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, như vậy mới có thể phát huy tốt hơn thiên phú của hắn.

Nhưng những lời này nghe vào tai Phong Kỳ, lại chẳng có cảm giác gì.

Nếu như trước khi có được năng lực xuyên qua mộng cảnh tương lai, trước khi hiểu được sự thật về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, nghe được những lời này, có lẽ hắn sẽ cảm động sâu sắc nhưng giờ phút này trong lòng hắn lại không hề gợn sóng.

Bên trong Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, không nghi ngờ gì nữa chính là hang hùm miệng sói.

Vương Tấn Thăng biến thành Mê Vụ Chi Chủ, sau đó công pháp do Lâm Nhiễm có thiên phú xuất chúng nghiên cứu ra lại xảy ra vấn đề lớn, trở thành tội đồ lịch sử.

Xem lại lịch sử sẽ phát hiện ra.

So với việc vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, ngược lại thì bình thường một chút sẽ tốt hơn.

Nghiên cứu một số công pháp xuất sắc nhưng không thay đổi tiến trình phát triển tu luyện học của nhân loại thì ngược lại không nguy hiểm nhưng nếu quá xuất sắc, hậu quả chính là bị thế lực lĩnh vực đằng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách coi là cái đinh trong mắt.

Lâm Nhiễm trở thành tội đồ lịch sử, chính là ví dụ điển hình.

Lúc đầu hắn cho rằng Lâm Nhiễm là do bản thân có vấn đề dẫn đến nghiên cứu công pháp bị sai nhưng từ những thông tin tình báo hiện có thì chính là do hắn quá xuất sắc.

Xuất sắc đến mức thế lực lĩnh vực đằng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách lo lắng nền văn minh nhân loại sẽ nhanh chóng trỗi dậy vì sự xuất hiện của Lâm Nhiễm.

Về cách thức bóp chết thiên tài, thế lực lĩnh vực đằng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách có đủ mọi cách.

Vu khống, ám sát, khống chế ý thức, vân vân.

Còn về việc lần này Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đặc biệt tìm đến, Phong Kỳ cảm thấy chính là coi trọng ảnh hưởng của hắn ở bên ngoài hiện tại.

Muốn quảng bá Hiến Tế Huyết Nhục thì đương nhiên cần có nhà nghiên cứu công pháp có sức ảnh hưởng để tiến hành.

Giống như Lâm Nhiễm trong tuyến tương lai, được bên ngoài ca ngợi là siêu cấp thiên tài, công pháp hắn nghiên cứu vừa được công bố đã có rất nhiều người hâm mộ sẵn sàng thử tu luyện.

Mà lúc này Vương Tấn Thăng vẫn chưa bày tỏ với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách ý định muốn tái nhập chức, Lâm Nhiễm đã trở thành lựa chọn tốt nhất.

Lúc này Lâm Nhiễm đã được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách tuyển chọn trước.

Rất có thể hắn cũng đã trở thành một mục tiêu chờ định đoạt.

Vì vậy hắn lập tức cười nói:

“Lưu chủ nhiệm, ý nghĩ hiện tại của tôi là nhậm chức trong Tinh Thành Học Phủ, có lẽ tương lai ý nghĩ sẽ thay đổi nhưng hiện tại tạm thời không có ý nghĩ này.

Hết chương 341.

Chương 342. Lãnh đạo thành viên chiến đoàn

Lời của Phong Kỳ đã nói rất rõ ràng, Lưu chủ nhiệm sau một thoáng kinh ngạc đã gật đầu.

"Đã có ý nghĩ của mình, ta cũng không miễn cưỡng, nếu tương lai có một ngày ý nghĩ thay đổi, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách sẽ luôn mở rộng cửa chào đón cậu."

Nói xong Lưu chủ nhiệm đứng dậy, nhìn về phía Bạch Phù Sinh nói:

"Bạch lão, ta có việc phải đi trước, sau này có rảnh sẽ tụ họp."

Sau một hồi hàn huyên, Phong Kỳ và Bạch Phù Sinh tiễn Lưu chủ nhiệm đến cửa tòa nhà văn phòng.

Trở lại phòng hiệu trưởng, vẻ mặt của Bạch Phù Sinh lập tức thay đổi:

"Tiểu tử thối, ngươi nói xem, vừa rồi ta ra hiệu cho ngươi mà ngươi không thấy sao?"

"Thấy, cố ý giả vờ không thấy." Phong Kỳ không nói dối, thành thật nói.

Nghe được lời này, Bạch Phù Sinh lập tức trợn mắt nổi giận nói:

"Lúc đó vì chuyện này, ta và Tấn Thăng đã cãi nhau, bây giờ ngươi còn làm như vậy với ta nữa sao? Ngươi có biết giá trị của mình không, ở lại đây chỉ lãng phí thiên phú của ngươi."

Đối mặt với lời quát tháo của Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ cười toe toét:

“Sư công đừng tức giận, ngồi xuống uống ngụm trà.”

Nói xong, Phong Kỳ kéo Bạch Phù Sinh ngồi xuống ghế sofa, sau đó cầm tách trà trên bàn trà đưa đến trước mặt ông ta.

Sau khi Bạch Phù Sinh nhận lấy tách trà, Phong Kỳ mở lời:

“Sư công đừng tức giận, chẳng phải ta để lại cho mình đường lui rồi sao, cũng không nói là chắc chắn không đi, chỉ nói là tạm thời không có ý nghĩ.”

“Hôm nay ý của Lưu chủ nhiệm đã rất rõ ràng, chính là muốn cho ngươi một suất tuyển chọn trước, kết quả ngươi lại bỏ lỡ như vậy, phải biết rằng cơ hội như vậy người khác muốn cũng không có được.”

Nói xong Bạch Phù Sinh uống một ngụm trà, sau đó nhìn Phong Kỳ với vẻ hận sắt không thành thép.

Nhận ra Bạch Phù Sinh vẫn đang tức giận, Phong Kỳ cười toe toét:

“Ta cũng biết được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách tuyển chọn trước là cơ hội ngàn năm có một nhưng sư công cũng phải hiểu, với thiên phú của ta muốn vào Viện Nghiên Cứu Hổ Phách còn không dễ sao.”

“Cơ hội tuyển chọn trước đối với người khác mà nói là cầu mà không được nhưng đối với ta mà nói, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao.”

Bạch Phù Sinh: …

Nhìn Phong Kỳ vừa nói vừa trang bức, Bạch Phù Sinh tâm trạng phức tạp.

Ông phát hiện so với Vương Tấn Thăng, Phong Kỳ còn có thêm một đặc điểm, chính là đặc biệt biết trang bức.

Vấn đề là khi hắn trang bức, ông còn không thể tìm được lý do để phản bác.

…

Sau khi từ chối lời mời của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, cuộc sống của Phong Kỳ trở lại bình thường.

Những ngày sau đó, ngoài giờ học, hắn đều cùng Lâm Nhiễm vùi đầu khổ luyện trong thư viện.

Trong thời gian này, hắn nhiều lần dặn dò Lâm Nhiễm nghiên cứu một loại thuật pháp có thể "Phản ký sinh ý thức."

Nhưng loại thuật pháp này, Lâm Nhiễm cũng là lần đầu tiếp xúc, có thể nghiên cứu thành công hay không hoàn toàn là ẩn số.

Hắn chỉ có thể ôm hy vọng.

Nếu thành công, trong thế giới mộng cảnh tương lai, hắn sẽ như hổ mọc thêm cánh, có thêm một đồng hành mạnh mẽ.

Ngoài việc tu luyện, gần đây hắn cũng bắt đầu xem qua những kiến thức cơ bản về cách phối hợp thành viên trong đội chiến đấu lĩnh vực.

Những nội dung này sẽ liên quan đến việc hắn đến chiến trường lĩnh vực khai thác tài nguyên sau này.

…

Hôm nay là một ngày khá đặc biệt.

Sáng sớm thức dậy, Phong Kỳ đã nhận được điện thoại từ bộ phận kiểm tra sức khỏe của học phủ, báo hắn tổ chức học sinh lớp mình đến nhà thi đấu để kiểm tra sức khỏe định kỳ.

Hắn không từ chối, lập tức đồng ý.

Sau khi thức dậy rửa mặt, hắn mở nhóm lớp, thông báo cho Lữ Việt và những người khác hôm nay có tiết học, sau đó đi thẳng đến nhà ăn.

Ăn sáng xong với Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, họ đến lớp.

Lúc này trong lớp, Lữ Việt và những người khác đã đến đông đủ.

Nói rõ hôm nay có kiểm tra sức khỏe, hắn dẫn mọi người trong lớp đến nhà thi đấu.

Lúc này, nhà thi đấu đông nghịt người, hầu như tất cả học viên đều có mặt.

Dù sao thì mỗi lần kiểm tra sức khỏe tổng quát đối với học viên đều là một chuyện không nhỏ, có thể thông qua thiết bị kiểm tra để biết rõ sự thay đổi sức mạnh của mình.

Thực tế không phải là trò chơi, sự gia tăng sức mạnh không thể tính toán bằng số liệu sức chiến đấu.

Nếu không có thiết bị kiểm tra để kiểm tra các phương diện như cường độ huyết mạch của bản thân, học viên rất khó ước tính được sức mạnh của mình đã đạt đến mức độ nào.

Dẫn mọi người trong lớp đến chỗ xếp hàng nhận số thứ tự, họ bắt đầu xếp hàng chờ đợi.

Kiểm tra sức khỏe của Tinh Thành Học Phủ được chia thành hai chế độ.

Kiểm tra sức khỏe nhỏ một tuần một lần, kiểm tra sức khỏe lớn một tháng một lần.

Dù là kiểm tra sức khỏe nhỏ hay lớn, mỗi học viên đều phải tham gia và dữ liệu thông tin sức khỏe sẽ được ghi lại theo thời gian thực.

Hết chương 342.

Chương 343. Lên kế hoạch triển khai nhóm chiến đấu

Nhưng cũng có ngoại lệ, chẳng hạn như học viên đặc biệt như Mộc Tinh.

Học phủ đều nhắm một mắt mở một mắt cho qua, dù sao thì học viên đặc biệt vào học phủ hoàn toàn là người tự do, thậm chí có thể không đến lớp.

Đằng sau họ đều có bối cảnh thế lực hùng mạnh.

Ví dụ như Mộc Tinh, cô ta là nhờ mối quan hệ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng mới vào được Tinh Thành Học Phủ, chỉ cần không phạm lỗi quá lớn, không làm gì cũng có thể tốt nghiệp ổn định.

Còn học phủ định ra kiểm tra sức khỏe lớn nhỏ, mục đích chính là để kiểm tra tiến độ tu luyện của học viên.

Đặc biệt là học viên lớp chiến đấu, nếu kết quả kiểm tra sức khỏe không đạt chuẩn sẽ nhận được "Cảnh cáo", trong một học kỳ nhận bốn lần cảnh cáo, cấp cao của học phủ sẽ tiến hành đánh giá thái độ học tập của học viên đó, khả năng cao sẽ cho thôi học.

Đây cũng là bất đắc dĩ mà làm.

Dù sao thì mục đích của học phủ là đào tạo ra một nhóm học viên có thể đóng góp một phần sức lực cho sự phát triển của nền văn minh nhân loại, chứ không phải nuôi dưỡng phế vật.

Học phủ mỗi năm đều chi một khoản tiền lớn cho học viên, nếu học viên không nỗ lực học tập thì chẳng khác nào lãng phí tài nguyên.

Càng lãng phí tiền thuế mà người dân tầng lớp dưới của Tinh Thành đóng góp.

Nhiều học viên sau khi trúng tuyển vào Tinh Thành Học Phủ, trong điều kiện sống sung sướng, rất dễ nảy sinh tính lười biếng.

Vì vậy, kiểm tra sức khỏe là một hình thức giám sát học viên của học phủ.

Ngoài ra, kiểm tra sức khỏe cũng là để kiểm tra an toàn cá nhân cho học viên.

Nhiều học viên trong quá trình tu luyện đã xảy ra sai sót, có thể bản thân chưa nhận ra, từ đó chôn giấu mối họa ngầm.

Nếu không xử lý kịp thời, sẽ có nguy cơ bị liệt, yếu sinh lý, thậm chí là tử vong đột ngột.

Kiểm tra sức khỏe cũng có thể kiểm tra xem học viên có tu luyện bừa bãi các công pháp không được chứng nhận hay không, một khi phát hiện, sẽ trực tiếp đuổi học.

Vì vậy, kiểm tra sức khỏe giống như một kỳ thi trước thảm họa.

Có ý nghĩa rất lớn đối với học viên.

Lúc này trong nhà thi đấu, năm thiết bị cao hơn bốn mét đèn sáng đan xen, học viên lần lượt vào bên trong theo số thứ tự xếp hàng, để kiểm tra tình trạng cơ thể.

Sau khi kiểm tra xong, trên màn hình trước thiết bị sẽ hiển thị các số liệu về cơ thể của học sinh đó, công pháp tu luyện, v.v.

Bên cạnh dữ liệu cơ thể còn hiển thị các số liệu của lần kiểm tra sức khỏe trước, dùng để so sánh, sau đó là một số liệu phần trăm so sánh tham khảo.

Ví dụ, lần kiểm tra trước cân nặng là 60KG, kết quả kiểm tra lần này là 70KG.

Ngoài việc tham khảo so sánh, sau dữ liệu lần này còn có một số liệu phần trăm tham khảo là (+11,666%).

Dữ liệu kiểm tra sức khỏe có thể nói là rất chi tiết.

Các giáo viên của mỗi lớp cũng đều mang theo máy tính bảng, ghi chép tình hình kiểm tra sức khỏe của học viên theo thời gian thực, để phục vụ cho việc huấn luyện có mục tiêu sau này.

Đồng thời, kết quả kiểm tra sức khỏe cũng sẽ được nhập vào cơ sở dữ liệu của Tinh Thành theo thời gian thực.

Trong quá trình kiểm tra sức khỏe, mỗi khi có học viên nào có năng khiếu bẩm sinh đạt được số liệu kiểm tra sức khỏe cực kỳ xuất sắc, sẽ khiến mọi người ồ lên kinh ngạc.

Trong lúc chờ đợi, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm cùng những học sinh khác bắt đầu trò chuyện về vấn đề phối hợp đội chiến đấu.

Đối với cuộc thi đấu đội chiến đấu dành cho học viên mới sắp diễn ra, họ đều rất coi trọng.

Lúc này, cậu mập Tu Hồng Vân đột nhiên cảm thán một câu:

“Giá mà Nhạc Bình An ở đây thì tốt rồi, lớp chúng ta vốn đã ít người, bây giờ thiếu Nhạc Bình An lại càng ít hơn.”

Nghe vậy, mọi người đều im lặng.

Sự mất tích của Nhạc Bình An cho đến tận bây giờ vẫn là một bí ẩn, ngoài Phong Kỳ ra không ai biết sự thật.

Mặc dù không thân thiết với Nhạc Bình An lắm nhưng dù sao cũng là bạn cùng lớp, đã từng ở bên nhau một thời gian.

Khi bầu không khí có chút nặng nề thì từ xa vang lên tiếng gọi số:

"Lớp chiến đấu 23, tới cửa kiểm tra sức khỏe số năm bắt đầu chờ kiểm tra sức khỏe."

Phong Kỳ thấy vậy liền đứng dậy, nhìn mọi người nói:

"Đi, đi kiểm tra sức khỏe trước, để ta xem thực lực cụ thể của các ngươi."

Mọi người nghe vậy, đều đứng dậy, theo Phong Kỳ đến lối vào máy kiểm tra sức khỏe số năm, bắt đầu xếp hàng chờ đợi.

Số lượng học sinh phía trước dần dần giảm đi.

Trong lúc chờ đợi, rất nhanh đã đến lượt lớp của Phong Kỳ.

Hắn rất tò mò về trình độ thực lực cụ thể của các bạn cùng lớp, điều này có lợi cho hắn sắp xếp kế hoạch lập đội chiến đấu tiếp theo.

Hết chương 343.

Chương 344. Kiểm tra thể chất

Người đầu tiên bước vào thiết bị kiểm tra sức khỏe là Tuệ Hư.

Sau khi hắn bước vào máy, cánh cửa kim loại từ từ đóng lại, đèn bên trái bắt đầu nhấp nháy.

Một lát sau, dữ liệu cơ thể của hòa thượng xuất hiện trên màn hình lớn phía trên thiết bị.

Tuệ Hư (Lớp chiến đấu 3, khóa 23)

Tuổi: 17

Chiều cao: 176,3 cm (số liệu khám sức khỏe lần đầu, không có số liệu đối chiếu)

Cân nặng: 64,6KG

Chất lượng linh khí trong cơ thể: Không đạt cấp

Kết quả kiểm tra đường vận hành linh khí trong cơ thể, công pháp tu luyện như sau: Thể dục cơ bản, Bộ Tu Luyện Thể Thao 2.0

Cường độ huyết mạch: 34,8

Đánh giá thực lực: Võ giả tam giai (không đạt cấp)

…

Thấy số liệu thân thể của hòa thượng, Phong Kỳ tỏ ra rất bình tĩnh.

Đúng như hắn dự liệu, hòa thượng hiện tại vẫn chỉ là một "Phế vật."

Đối với điều này, hòa thượng lại càng bình tĩnh hơn.

Sau khi bước ra khỏi máy kiểm tra, hắn ngẩng đầu nhìn số liệu của mình, thậm chí còn gật đầu tỏ vẻ hài lòng.

Tiếp theo bước vào máy kiểm tra là tên mập Tu Hồng Vân.

Kết quả kiểm tra của hắn còn kém hơn hòa thượng, đánh giá thực lực chỉ đạt đến trình độ võ giả nhị giai, vẫn là không vào cấp.

Đối với điều này, Phong Kỳ cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Vừa mới vào học phủ, thể chất kém hoàn toàn có thể hiểu được.

Chỉ cần sau này chịu cố gắng, hắn có lòng tin bồi dưỡng hắn thành thiên tài.

Kho công pháp tương lai chính là chỗ dựa của hắn.

Nhiều công pháp tu luyện sau 1500 năm, điểm khởi đầu chính là điểm kết thúc của người hiện đại.

Chỉ cần chịu học, mọi thứ đều có thể.

Tiếp theo là ba anh em nhà họ Hạ, kết quả kiểm tra thực lực của bọn họ đều đạt đến cấp Hắc Thiết hạ, trong đó anh cả Hạ Long còn đạt đến cấp Hắc Thiết trung, khiến những người xung quanh không khỏi xôn xao.

Khi Thái Quả, Dương Tiểu Tâm và những học viên khác đều đã kiểm tra xong, Lữ Việt mới bước vào máy kiểm tra.

Thấy Lữ Việt bước vào máy kiểm tra, những học viên khác xung quanh đều đổ dồn ánh mắt về phía hắn.

Là tân sinh viên mạnh nhất của khóa này, danh tiếng của Lữ Việt không hề nhỏ.

Những học viên đứng xem hiển nhiên đều rất tò mò, không biết thực lực của Lữ Việt đã đạt đến mức nào.

Thời gian kiểm tra thể chất của Lữ Việt đặc biệt lâu.

Đợi khoảng mười phút, màn hình mới hiện ra số liệu liên quan.

Khi nhìn rõ thông tin chi tiết của Lữ Việt, trong nhà thi đấu thể thao vang lên một trận xôn xao, cũng thu hút sự chú ý của nhiều người hơn.

Lữ Việt (lớp chiến đấu ba khóa 23)

Tuổi: Mười tám

Thân cao: 179,2

Thể trọng: 71KG

Đánh giá phẩm chất linh khí trong cơ thể: Thanh Đồng · Trung Giai

Kết quả kiểm tra đường vận hành linh khí trong cơ thể, công pháp tu luyện như sau: Không

Ghi chú: Phát hiện học viên này có đường tu luyện của pháp môn tu luyện "Thế" đã bị cấm trong cơ thể, tình hình này đã được báo lên Tinh Thành Học Phủ, cần phải điều tra học viên này.

Cường độ huyết mạch: 1032,8

Đánh giá thực lực: Thanh Đồng ·Thượng giai

Ghi chú: Do học viên này tu luyện pháp môn tu luyện chưa được thu thập nên đánh giá thực lực chưa chắc đã chính xác, cần phải đánh giá sâu hơn.

……

Thấy đánh giá thực lực của Lữ Việt, Phong Kỳ cũng giật mình.

Hắn tưởng thực lực của Lữ Việt chỉ ở mức Thanh Đồng Hạ Giai, không ngờ thực lực của Lữ Việt đã đạt đến Thanh Đồng Thượng giai.

Đây còn chưa tính đến thực lực tham khảo của "Kiếm thế" mà Lữ Việt tu luyện.

Mà sở trường nhất của Lữ Việt chính là kiếm thế của hắn.

Nếu tham khảo toàn diện, hắn cảm thấy thực lực của Lữ Việt rất có khả năng đã đạt đến cấp Bạch Ngân.

Thực lực Cấp Bạch Ngân ở tuổi 18, toàn bộ các đại học phủ ở khu vực phía Đông cũng chưa chắc đã có người có thể sánh ngang với Lữ Việt.

Thực lực như vậy, đủ để ngạo nghễ với bạn bè cùng trang lứa.

Thậm chí trong học phủ, học trưởng các khóa trên có thể giao thủ với hắn cũng không có mấy người, ước tính chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Sau khi kết quả kiểm tra của Lữ Việt được công bố, trong nhà thi đấu thể thao vang lên tiếng ồn ào.

Các học viên khác đứng xem cũng giống như Phong Kỳ, cảm thấy có chút khó tin đối với thực lực của Lữ Việt.

Lúc này, Lữ Việt bước ra khỏi thiết bị kiểm tra, ngẩng đầu nhìn dữ liệu cơ thể, biểu cảm vô cùng bình tĩnh, thậm chí không hề ngạc nhiên về thực lực của mình.

Thấy cảnh này, ba anh em nhà họ Hạ không nhịn được lại bắt đầu lẩm bẩm.

Nội dung không ngoài những câu: Lữ Việt thật biết trang bức, anh cả nói đúng, anh hai nói đúng…

Sau khi biết được đại khái thực lực của Lữ Việt, trên mặt Phong Kỳ lộ ra vẻ tươi cười.

Lữ Việt là nhân tố chủ chốt trong cuộc thi đấu võ thuật của nhóm tân sinh, Lữ Việt càng mạnh, lớp hắn càng có khả năng giành chức vô địch.

Hết chương 344.

Chương 345. Lên kế hoạch cho tương lai

Dù sao Lâm Nhiễm và Mộc Tinh không thể tham gia, Lữ Việt mới là chiến lực chủ chốt của lớp này.

Tiếp theo, Lâm Nhiễm cũng bước vào thiết bị kiểm tra.

Đợi một lát, thông tin liên quan đến Lâm Nhiễm hiện lên trên màn hình.

Lâm Nhiễm (Học sinh được tuyển thẳng của Hổ Phách)

Tuổi: Mười tám

Thân cao: 175,6 (không thay đổi)

Thể trọng: 63,5KG (+2,34%)

Chất lượng linh khí trong cơ thể: Hắc Thiết ·Thượng giai (Kết quả kiểm tra lần trước: Hắc Thiết Thượng giai)

Kết quả kiểm tra đường vận hành linh khí trong cơ thể, công pháp tu luyện như sau: Đạo pháp tự nhiên, Hành pháp chân ngôn, Thể dục cơ bản, Bộ Tu Luyện Thể Thao 2.0……

Cường độ huyết mạch: 387,7

Đánh giá thực lực: Hắc Thiết ·Thượng giai (Kết quả kiểm tra lần trước: Hắc Thiết Thượng giai)

……

Lâm Nhiễm vốn đã rất nổi tiếng trong Tinh Thành Học Phủ.

Thực lực của hắn đã được thảo luận trên diễn đàn học phủ từ lâu, thậm chí có học viên còn cố ý đến diễn đàn của Lãnh

Đông học phủ để lấy báo cáo dữ liệu kiểm tra sức khỏe của Lâm Nhiễm.

Vì vậy, dữ liệu kiểm tra sức khỏe của hắn không gây ra sự kinh ngạc cho những người xung quanh.

Tiếp theo đến lượt Mộc Tinh.

Đây cũng là lần kiểm tra sức khỏe đầu tiên của Mộc Tinh sau khi đến Tinh Thành Học Phủ.

Các học viên trong học phủ không có cảm giác gì với Mộc Tinh nhưng Phong Kỳ và các bạn cùng lớp lại rất tò mò về điều này.

Đánh giá thực lực của Lữ Việt đã rất đáng sợ rồi, họ khó có thể tưởng tượng kết quả kiểm tra sức khỏe của Mộc Tinh sẽ khủng khiếp đến mức nào.

Ngay cả Lữ Việt luôn giữ vẻ mặt bình thản cũng nhìn về phía màn hình vào lúc này, bắt đầu chờ đợi dữ liệu kết quả kiểm tra của Mộc Tinh.

Quá trình kiểm tra sức khỏe của Mộc Tinh đặc biệt lâu.

Lâu hơn thời gian kiểm tra sức khỏe của Lữ Việt gấp đôi, nhân viên đứng bên cạnh thiết bị kiểm tra sức khỏe thậm chí còn nghi ngờ thiết bị bị hỏng.

Ngay lúc này, thông tin kết quả của Mộc Tinh xuất hiện trên màn hình.

Tuy nhiên, không phải dữ liệu chi tiết xuất hiện, mà là một thông báo cảnh báo.

[Kết quả kiểm tra sức khỏe có lỗi, cường độ huyết mạch vượt quá phạm vi giới hạn của máy kiểm tra, không thể đánh giá thực lực.]

Thấy kết quả này, những người xung quanh đều ồ lên.

Khi cánh cửa thiết bị từ từ mở ra, Mộc Tinh bước ra từ bên trong.

Cô tò mò ngẩng đầu nhìn lên màn hình, vẻ mặt lập tức lộ ra vẻ bất lực.

"Không phải lần đầu tiên sao?" Nhìn Mộc Tinh đi tới, Phong Kỳ tò mò hỏi.

"Ừm, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã tiến hành nhiều cuộc kiểm tra đối với tôi, mỗi giai đoạn trôi qua, cường độ huyết mạch của tôi lại tăng lên đáng kể, thường xuyên vượt quá giới hạn kiểm tra."

"Viện trưởng Vi nói rằng thực lực của tôi không thể dùng thiết bị kiểm tra để kiểm tra, cường độ huyết mạch chỉ là một phần thực lực của tôi mà thôi."

Nghe vậy, Phong Kỳ cười toe toét:

"Quả nhiên là cô, quá mạnh rồi."

Nghe lời khen của Phong Kỳ, Mộc Tinh có chút ngượng ngùng cười.

Những người xung quanh lúc này đều ngây như phỗng.

Kết quả kiểm tra sức khỏe chưa chắc đã chính xác, bởi vì tiêu chuẩn đánh giá thực lực ngoài chất lượng linh khí và cường độ huyết mạch còn chịu ảnh hưởng của kỹ thuật chiến đấu, ý thức chiến đấu, v.v.

Nhưng tình huống cường độ huyết mạch vượt quá giới hạn đánh giá, họ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Càng không thể tưởng tượng được, Mộc Tinh bình thường ngoài việc ăn cơm ở nhà ăn học phủ thì không thấy bóng dáng đâu lại có thực lực vượt xa họ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Phong Kỳ dẫn theo các bạn học lớp chiến đấu ba rời khỏi nhà thi đấu.

……

Trở về ký túc xá.

Phong Kỳ trước tiên lấy từ tủ lạnh ra nửa chai Rượu Thanh Tâm còn sót lại lần trước.

Sau đó trở về bàn học, bắt đầu lập kế hoạch cho tương lai.

Lần này, hắn quyết định thử trà trộn vào bên trong Viện nghiên cứu khoa học, từ đó thu thập thông tin tình báo.

Mặc dù đã chọn xong tuyến tương lai nhưng vẫn phải cẩn thận lập kế hoạch cho sự sắp xếp hướng đi tương lai.

Nghĩ đến đây, hắn mở sổ tay ra, bắt đầu viết.

Một lát sau, trên sổ tay đã có thêm một số thông tin kế hoạch.

Thứ nhất, giao tài liệu về bộ não trong thùng cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, để Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng tiến hành nghiên cứu các hướng khác ở tương lai tuyến tiếp theo.

Thứ hai, sau khi gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, lựa chọn hợp tác với Mạc Phi, thăm dò bí mật bên trong Viện nghiên cứu khoa học.

Thứ ba, nếu có thể, hãy thử lợi dụng ảnh hưởng của Viện nghiên cứu khoa học để triển khai hành động phá hoại đối với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thậm chí là khơi mào cuộc chiến giữa Viện nghiên cứu khoa học và Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, giành lấy thời gian nghỉ ngơi cho sự phát triển của loài người.

Thứ tư, để Úy Vi lưu lại chi tiết về công pháp Hiến Tế Huyết Nhục trong hộp thư lịch sử, sau đó mang công pháp

Hiến Tế Huyết Nhục trở về thực tại.

Hết chương 345.

Chương 346. Biến thành tuyến hi sinh

Đợi đến tương lai tuyến tiếp theo rồi mới thông báo cho lão Vương, để ông ấy thử nghiên cứu công pháp đặc biệt chống lại Hiến Tế Huyết Nhục, tiêm một mũi vắc-xin cho sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Thứ năm,……

Thứ sáu,……

Trong lúc viết, thời gian trôi qua rất nhanh.

Sau khi viết hơn hai mươi kế hoạch tương lai, hắn mới dừng bút.

Đóng sổ tay lại, hắn nhìn về phía Rượu Thanh Tâm đặt trước bàn học.

Không chút do dự, hắn lập tức cầm lấy chai rượu, rút nút chai rồi uống cạn rượu bên trong.

Cùng với nhiệt độ cơ thể tăng lên, thanh tiến trình năng lượng cũng nhảy theo.

Nhân lúc đang say, hắn lập tức nằm lên giường, bắt đầu chờ đợi bước vào mộng cảnh tương lai.

Cùng với thời gian trôi qua, cơn buồn ngủ ập đến, vẻ mặt dần trở nên an tường ……

……

Không biết đã qua bao lâu.

Phong Kỳ bị tiếng chuông điện thoại đánh thức.

Mở mắt ra, hắn kinh ngạc phát hiện mình không hề bước vào mộng cảnh tương lai.

Cầm lấy điện thoại đặt trên ghế sofa, hắn thấy là Lâm Nhiễm gọi đến.

Bắt máy, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến từ đầu dây bên kia:

"Anh Kỳ, sắp đến giờ ăn rồi, sao còn chưa đến?"

Nhìn thời gian, hắn phát hiện đã đến giờ ăn tối.

Trả lời Lâm Nhiễm, hắn cúp điện thoại.

Sau đó hắn thử triệu hồi thanh tiến trình năng lượng, muốn xem cuối cùng là chuyện gì nhưng phát hiện mình không thể triệu hồi thanh tiến trình năng lượng.

"Lời Tự Thuật, ra đây!"

Trong lúc chờ đợi, Lời Tự Thuật vẫn chưa xuất hiện.

Trong lòng nghi ngờ, hắn tiếp tục gọi thêm mấy tiếng nữa, Lời Tự Thuật vẫn không trả lời.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra một điều.

Hắn dường như đã mất đi Lời Tự Thuật, cũng mất đi khả năng xem bảng thuộc tính.

Mang theo nghi ngờ, hắn thử chuyển sang hình thái chiến thể.

Đúng như hắn đoán, hắn cũng mất đi khả năng chuyển sang hình thái chiến thể, dường như hắn đã trở thành một người bình thường.

Kết hợp những điều trên, Phong Kỳ khẳng định một điều.

Cuối cùng cũng đến lượt mình, tuyến của hắn rõ ràng đã trở thành tuyến hy sinh.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn không khỏi lộ ra nụ cười khổ.

Hít một hơi thật sâu, ánh mắt hắn một lần nữa trở nên kiên định.

Đối với ngày này, thực ra hắn đã chuẩn bị từ lâu.

Những ngày sau này, hắn quyết định theo hướng đi tương lai mà mình đã vạch ra, đến học phủ khoa học công nghệ để thu thập thông tin tình báo quan trọng.

…

Ngoài cửa sổ mưa phùn rơi tí tách.

Ngồi trước bàn sách, Phong Kỳ bắt đầu hoàn thiện tương lai của đường hy sinh này.

Lúc này, hắn thấm thía nỗi cô đơn mà tương lai hắn từng nói.

Hắn trên dòng thời gian này không còn sự đồng hành của Lời Tự Thuật, càng không có năng lực thiên phú, chỉ có thể dựa vào nỗ lực của bản thân để thu thập thêm tin tức tình báo cho hắn trên dòng thời gian khác.

Hắn không hề oán trách điều này.

Hắn trên mỗi dòng thời gian đều lựa chọn hy sinh bản thân để toàn thành hắn, mà hắn cũng có thể đưa ra lựa chọn tương tự.

Mỗi một lựa chọn, kỳ thực đều là suy nghĩ trong lòng hắn, không có gì khác biệt.

Mà ngày này đến, hắn cũng đã chuẩn bị từ lâu.

Giống như lúc đầu đưa ra quyết định cứu thế, đã mang sứ mệnh thì ta không thể chối từ.

Không còn Niệm Lực, hắn cầm bút viết “Sột soạt” trên sổ tay.

Vài giờ sau, hắn đã vạch ra hướng đi tương lai của mình, sau đó đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

Hắn trên dòng thời gian tương lai này, mục tiêu là gia nhập Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Vậy thì hắn phải nỗ lực học tập kiến thức khoa học kỹ thuật, chuẩn bị cho việc gia nhập Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật trong tương lai.

Đến thư viện, lúc này Lâm Nhiễm đã ở đó.

Thấy hắn đến, Lâm Nhiễm tò mò hỏi:

"Anh Kỳ, có chuyện gì vậy? Sao không đến ăn cơm tối?"

"Bận xử lý một số việc nên không đi." Phong Kỳ cười nhạt, sau đó nói tiếp:

"Tôi đi lấy sách, cậu cứ học tiếp đi."

Một lát sau, Phong Kỳ cầm theo một quyển "Phát triển khoa học kỹ thuật hiện đại 5.7", đến ngồi xuống bên cạnh Lâm Nhiễm.

"Sao hôm nay lại xem cái này? Anh không định đến Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật thật chứ?" Thấy sách trong tay Phong Kỳ, Lâm Nhiễm kinh ngạc nói.

"Đương nhiên rồi, cậu tưởng tôi đùa à."

"Chết tiệt, anh Kỳ đừng có đùa nữa được không, vào Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật hoàn toàn là lãng phí thiên phú của anh, đi theo em đến Viện nghiên cứu hổ phách đi."

Lâm Nhiễm lập tức trợn tròn mắt, có vẻ không thể tin nổi.

"Cậu tin tôi không?" Phong Kỳ nghiêm mặt hỏi.

"Tất nhiên là tin anh rồi, anh là huynh đệ của em." Lâm Nhiễm gật đầu nói.

“Vậy thì tôn trọng lựa chọn của tôi, đừng khuyên tôi, cũng đừng hỏi tôi tại sao.”

Lâm Nhiễm trên dòng thời gian này chắc chắn sẽ gia nhập Viện nghiên cứu hổ phách, rất có khả năng sẽ bị đọc trộm ký ức, cho nên hắn không thể tiết lộ quá nhiều thông tin, nếu không có thể ảnh hưởng đến diễn biến tiếp theo của việc hắn gia nhập Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Hết chương 346.

Chương 347. Nghiên Cứu

Giống như dòng thời gian tương lai trước, lựa chọn quá nhiều không phải là chuyện tốt, ngược lại còn có thể ảnh hưởng lẫn nhau đến kế hoạch ban đầu.

Nhìn thẳng vào Phong Kỳ mấy giây, Lâm Nhiễm bất lực nói:

"Khoa học kỹ thuật vô bờ bến, quay đầu là bờ… Thôi được rồi, em nghĩ anh sẽ quay lại."

"Máu thịt đau đớn, máy móc phi thăng."

Phong Kỳ lúc này đã nói ra câu danh ngôn mà Mạc Phi thường hay nói.

Sau một hồi trò chuyện, hắn bắt đầu vào trạng thái học tập.

Sau khi mất đi năng lực thiên phú, hắn đã có thể tu luyện lại.

Nhưng hắn không chọn thử tu luyện, vì dòng thời gian tương lai này đã chọn Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, hắn phải tranh thủ thời gian học tập kiến thức khoa học kỹ thuật, cố gắng sớm ngày vào được Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Hắn đột nhiên phát hiện, sau khi đưa ra quyết định "Hy sinh", trong lòng hắn không hề dâng lên nỗi sợ hãi trước cái chết, càng không có sự mơ hồ về tương lai.

Thời gian tiếp theo, hắn đắm chìm trong học tập, mãi đến khi tiếng chuông học phủ lúc nửa đêm vang lên mới dừng lại.

Trở về ký túc xá, hắn ngồi trước bàn sách mở máy tính, để lại lời nhắn đầu tiên cho tương lai.

1, Chặng đường mới đã bắt đầu, tương lai ngươi hãy chờ tin tốt của ta, ta đã lập tức bắt đầu học tập kiến thức khoa học kỹ thuật, cố gắng sớm ngày vào được Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Đóng hộp thư, hắn không chọn đi ngủ, mà thông qua mạng bắt đầu xem yêu cầu tuyển sinh của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Xem đến khoảng 2 giờ sáng, cơn buồn ngủ ập đến, hắn rửa mặt rồi nằm lên giường.

Bây giờ hắn đã trở thành một mắt xích trong quá trình cứu thế, chứ không phải là người gánh vác trọng trách đi tiếp, trong lòng ngược lại trở nên vô cùng bình tĩnh.

Hắn phải làm, chính là theo kế hoạch của mình mà trước khi chết soi sáng một đoạn đường phía trước.

Nghĩ đến tâm sự, hắn dần dần chìm vào giấc mộng.

……

Hôm sau tỉnh lại, hắn mở máy tính, gửi cho Úy Vi một biểu tượng cảm xúc.

Mười mấy phút sau, Úy Vi đã trả lời.

Úy Vi: Ôi chao, bạn học Phong Kỳ đây là có ý định muốn gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sao?

Phong Kỳ: Không có nhưng tôi muốn đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng một chuyến, có rảnh tiếp đón không?

Úy Vi: Ồ, vậy thì không rảnh.

Phong Kỳ: Có chuyện quan trọng muốn thương lượng với cô, đặc biệt quan trọng.

Úy Vi: Trên mạng không thể nói sao?

Phong Kỳ: Nói trực tiếp thì tốt hơn.

Úy Vi: ￣へ￣ Gửi cho cậu số điện thoại liên lạc đối ngoại của Tinh Hồng, cậu cứ tìm họ đi.

Nhận ra Úy Vi không hề coi trọng lời mình nói, Phong Kỳ trầm ngâm một lát rồi nhập một dòng chữ.

Phong Kỳ: Có liên quan đến bà già kia, có hứng thú không?

Úy Vi:!!! Khi nào thì đến.

Phong Kỳ: Bây giờ có thể đến.

……

Đóng khung trò chuyện, Phong Kỳ đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

Một lát sau, bóng dáng hắn xuất hiện ở cổng lớn học phủ.

Dùng điện thoại gọi một chiếc xe, hắn thẳng tiến đến căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Căn cứ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng nằm ở phía Nam Tinh Thành, dưới chân "Núi Thương Long."

Nơi này thưa thớt bóng người, bên ngoài căn cứ dựng một tuyến phòng thủ bằng thép cao hơn ba mét, trên đó rải đầy gai sắt, cách ly với thế giới bên ngoài.

Sau khi xuống xe, Phong Kỳ bước về phía cổng lớn căn cứ Tinh Hồng.

Lúc này một luồng ánh sáng xanh quét về phía hắn, sau đó một giọng nói thô kệch vang lên từ loa ở cổng lớn:

"Có thư mời không?"

"Tôi tìm Úy Vi, đã liên lạc với cô ấy rồi."

“Chờ một chút, tôi sẽ chuyển hình ảnh cho chủ nhiệm Úy.”

Chờ một lát, giọng nói lười biếng của Úy Vi truyền đến:

“Vào đi.”

Giọng nói của cô vừa dứt, cánh cổng kim loại từ giữa nứt ra, từ từ dịch chuyển sang hai bên.

Bước vào căn cứ Tinh Hồng, hắn thấy xa xa có một bóng người cao lớn mặc giáp hợp kim đi tới, người đó toàn thân được trang bị vũ khí, đội mũ bảo hiểm nên Phong Kỳ không nhìn rõ được dung mạo cụ thể của hắn.

“Đi theo tôi.”

Chiến sĩ hợp kim lên tiếng với hắn, nói xong thì quay người bước về phía bên trong căn cứ Tinh Hồng.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Căn cứ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng được canh phòng vô cùng nghiêm ngặt, bên trong tường rào có lắp đặt rất nhiều camera, bên trong còn đồn trú một đội quân tinh nhuệ luân phiên canh gác.

Đi theo chiến sĩ canh gác quanh co lòng vòng, bọn họ tiến vào bên trong căn cứ.

Trong quá trình này, hắn lại trải qua mấy lần kiểm tra xác minh thân phận, may mà có chiến sĩ đi trước dẫn đường, hắn rất dễ dàng vượt qua kiểm tra.

Đi được mười mấy phút, bọn họ đến một hành lang chất đầy thiết bị.

Tiếp tục tiến lên, sau khi quẹt thẻ xác minh ở cuối hành lang, hiện ra trước mắt là một phòng thí nghiệm khổng lồ với tông màu trắng tinh.

Ở đây có thể thấy rất nhiều bóng người mặc đồng phục nghiên cứu viên Tinh Hồng đang bận rộn trước các thiết bị.

“Phòng của chủ nhiệm Úy ở phòng 805, anh cứ đi qua đó.”

Nói xong, chiến sĩ này cũng không đợi hắn trả lời, liền quay người đi theo con đường cũ trở về.

Phong Kỳ nghe vậy, bước về phía phòng 805.

Hết chương 347.

Chương 348. Viện Nghiên cứu Tinh Hồng họp khẩn cấp

Phong Kỳ đã nghe thấy và đi về phía phòng 805.

Khi đến cửa phòng, hắn đưa tay gõ:

“Chủ nhiệm Úy?”

Lúc này, cánh cửa di chuyển sang bên phải.

Thấy vậy, Phong Kỳ lập tức bước vào, sau đó cánh cửa kim loại phía sau hắn từ từ đóng lại.

Phong Kỳ nhìn về phía trước, Uý Vi mặc bộ đồ ngủ đang ngồi trên ghế sofa, nhìn hắn với nụ cười trên môi.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ và Uý Vi chính thức gặp nhau.

Trước đây, tất cả đều thông qua tin nhắn.

Lúc này cô ta đang mặc bộ đồ ngủ màu xanh nhạt, thấp thoáng ôm lấy thân hình mảnh mai tuyệt mỹ của mình, bộ ngực lộ ra một nửa thấp thoáng dưới lớp áo ngủ, từng tấc da thịt đều tràn đầy cám dỗ.

“Ngồi đi, chắc em có nhiều điều muốn nói với tôi lắm nhỉ?” Uý Vi lúc này mới cười nói.

Phong Kỳ không khách sáo, lập tức ngồi xuống sô pha, đưa mắt nhìn Uý Vi nói:

“Chị Uý, uống coca đi!”

“Tôi quen em à? Gọi tự nhiên vậy?” Uý Vi trợn tròn mắt, nhưng vẫn đứng dậy đi về phía tủ lạnh lấy một lon coca rồi

quay lại.

Sau khi đưa coca cho Phong Kỳ, Úy Vi tò mò nói:

“Sao tôi có cảm giác hình như em rất quen.”

“Đương nhiên, bởi vì chúng ta từng là chiến hữu.” Phong Kỳ mỉm cười trả lời.

“Ồ? Kể chi tiết đi.” Uý Vi không hề kinh ngạc mà còn quan tâm hỏi.

Thấy vậy, Phong Kỳ không che giấu bất cứ điều gì, và bắt đầu kể chi tiết.

Nghe Phong Kỳ kể lại, Uý Vi cau mày, như thể cô ta không tin những gì hắn nói.

Nhưng khi Phong Kỳ tiết lộ ngày càng nhiều thông tin, sự nghi ngờ trong lòng của Uý Vi dần tiêu tan, thỉnh thoảng lại đặt câu hỏi.

Trò chuyện mấy tiếng đồng hồ, Uý Vi thở ra một hơi dài:

“Cho nên chúng ta nhiều lần là chiến hữu, lần này đến lượt em hi sinh, lại tìm tới tôi?”

“Vâng, em cần sự giúp đỡ của chị.”

“Chờ đã, tôi lớn như vậy rồi đây là lần đầu tiên nghe được chuyện kỳ quái như vậy, thật sự là đánh tan tam quan của tôi, cho phép tôi trì hoãn đi, hiện tại tôi không tiêu hóa được hết.”

Nói xong, Uý Vi cũng không để ý tới hắn, cô ta rơi vào trầm tư.

Một lúc sau, Uý Vi ngẩng đầu nhìn hắn nói:

“Vậy là tất cả kế hoạch của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng tôi đều thất bại và sau đó chúng đã bị Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ phá hủy?”

“Cũng không phải là phá hủy, mà là rút lui có chiến lược, trốn ở trong căn cứ bí mật đã chuẩn bị sẵn, gần như cô lập với thế giới.”

“Không phải thất bại sao, thật quá mất mặt cho chúng tôi.” Uý Vi cười nói, trên mặt không lộ ra vẻ lo lắng.

Sau khi hít một hơi thật sâu, cô ta đứng dậy:

“Em ở chỗ này chờ một chút, tôi đi liên lạc bọn người viện trưởng họp khẩn cấp.”

“Được.” Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau khi Uý Vi rời đi, Phong Kỳ không có việc gì làm bắt đầu xem xét xung quanh phòng của Uý Vi.

Phòng của Uý Vi bài trí rất bừa bộn, ngoại trừ giường ngủ, đâu đâu cũng có hàng đống linh kiện điện tử đã tháo rời và hàng đống tài liệu.

Từ khía cạnh này, có thể thấy sự đầu tư của Uý Vi vào nghiên cứu khoa học.

Ngay cả trước khi chết, cô ta chưa từng yêu một lần và dành cả cuộc đời cho nghiên cứu khoa học.

Hoàn thành thỏa thuận với Mộ Trảo và chiến đấu cả đời vì sự trỗi dậy của loài người.

Câu này có thể là câu cửa miệng của người khác, nhưng Uý Vi chưa từng nói ra ở đây, cô ta đã dùng cả cuộc đời mình để chứng minh.

Một lúc sau, Uý Vi quay lại, đưa Phong Kỳ vào phòng họp.

Trước khi cuộc họp bắt đầu, hắn đã trải qua các cuộc kiểm tra cực kỳ nghiêm ngặt, trong đó thậm chí hắn còn phải cởi bỏ quần áo và thay một bộ đồ mới tinh trước khi bước vào phòng họp.

Phong Kỳ đối với việc này không có gì khó hiểu.

Hắn ở dòng tương lai đã từng nói qua điều này, làm như vậy để đảm bảo sự an toàn…

Sau một số công việc bận rộn, hắn bước vào phòng họp dưới sự hướng dẫn của Uý Vi.

Phòng hội nghị tràn ngập công nghệ, đồ trang trí trong phòng gồm hai màu xanh đen, đèn màu xanh nhạt, căn phòng nhỏ, có một bàn hội nghị hình tròn màu đen họa tiết kim loại.

“Tìm một chỗ ngồi xuống, sau đó em nói lại chuyện vừa rồi em nói với tôi.” Uý Vi đi tới một chỗ ngồi, đồng thời ra hiệu cho Phong Kỳ.

Thấy vậy, Phong Kỳ đến ngồi bên cạnh Uý Vi.

“Bạn nhỏ Phong Kỳ, Uý Vi nói cậu có năng lực xuyên không thời gian, chúng ta còn chưa tin, nhưng là tin tưởng Uý Vi, cậu có thể nói cho chúng ta biết tình huống cụ thể không?”

Người nói chuyện là một ông lão tóc bạc phơ, khuôn mặt phúc hậu.

Phong Kỳ nghe thấy điều này, hắn ngay lập tức gật đầu, sau đó lặp lại những gì hắn đã nói với Uý Vi ở đây.

Nghe hắn kể lại, biểu cảm của những người điều hành Tinh Hồng trên bàn hội nghị dần dần thay đổi từ nghi ngờ ban đầu sang ngạc nhiên.

Đặc biệt là khi Phong Kỳ đề cập đến kế hoạch chống thẩm thấu, sao chép Mộc Tinh, kế hoạch Rune Transformer,..v..v…

Chúng đều là bí mật hàng đầu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hết chương 348.

Chương 349. Đừng tiếc nuối quá khứ, hãy trân trọng hiện tại(1)

Ngay cả phương hướng tương lai của những kế hoạch này, Phong Kỳ cũng có thể giải thích rất chi tiết, đã khiến họ tin rằng Phong Kỳ đã thực sự đến tương lai và hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của họ.

Khi Phong Kỳ nói xong, tất cả các thủ lĩnh cấp cao của Tinh Hồng đều im lặng.

Thông tin mà Phong Kỳ kể lại khiến họ có chút choáng ngợp trong thời gian ngắn.

Im lặng một lúc lâu, Viện trưởng Tinh Hồng đang ngồi ở ghế đầu tiên nói:

“Bạn nhỏ Phong Kỳ, cả đời chúng ta đều nỗ lực thay đổi vận mệnh nhân loại, mục tiêu của chúng ta giống nhau, cho nên… Tương lai chúng ta đồng hành cùng cậu.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ nhếch miệng cười:

“Cảm ơn.”

Mặc dù biết Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhất định sẽ đứng về phía mình, nhưng khi nghe Viện trưởng Tinh Hồng dùng giọng chắc nịch nói rằng sẽ đi cùng mình, trong lòng hắn vẫn có một luồng ấm áp.

Sau cuộc họp, hắn được Uý Vi dẫn đến một căn phòng có bàn điều khiển.

Tiếp theo, hắn nói về thông tin của "Bộ não trong bể chứa", Uý Vi nhập tư liệu vào.

Phải mất hơn năm giờ để họ nhập một phần ba tư liệu.

"Mỹ nhân này chết đói rồi, chúng ta đi ăn cơm trước đi."

"Đi!" Phong Kỳ nhếch miệng cười.

"Tôi đã nghĩ rằng một người quyết tâm giải cứu thế giới như em sẽ từ chối yêu cầu ăn cơm của tôi và nhất định phải bắt tôi phải ghi lại tất cả nội dung."

"Không, em cũng là con người. Theo em không chủ động trong việc ăn cơm thì là tư tưởng của em có vấn đề."

"Anh hùng cũng thấy như vậy. Cứu thế giới không mâu thuẫn với ăn cơm." Uý Vi lập tức nhìn hắn tán thành.

Được dẫn dắt bởi Uý Vi, họ đến nhà ăn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Quy mô của nhà ăn không lớn bằng Học phủ Tinh Thành, nhưng đồ ăn bên trong lại ngon hơn Học phủ Tinh Thành, thậm chí còn có những món ngon đặc biệt được sản xuất tại trận địa.

Chỉ là sau khi mất đi thiên phú, hắn cũng mất đi năng lực ăn uống cường đại.

Bữa ăn này hắn rất nhanh đã no.

Ngược lại, Uý Vi ngồi đối diện vẫn đang ngấu nghiến ăn, dáng vẻ cô ta ăn cơm giống như Mộc Tinh vậy.

Nghĩ đến Mộc Tinh cũng là một Rune Transformer được Uý Vi nuôi dưỡng, hắn cảm thấy dường như mình đã tìm ra nguồn gốc của "Tà ác".

"Em ăn no rồi?" Lúc này Uý Vi mới ngẩng đầu nhìn hắn.

“Đã no rồi, sau khi mất đi khả năng thiên phú, em ăn uống không được như trước.”

“Không có việc gì, chút nữa đi tới phòng của tôi, tôi cho em tiêm gen, có thể có hiệu quả tăng cường thể chất.”

“Dòng thời gian này em không lựa chọn tu luyện, nhưng thể lực của em vẫn cần tăng lên, như vậy hiệu quả học tập của em có thể tăng lên rõ rệt, có tác dụng chống mệt mỏi.”

“Được.”

Phong Kỳ không từ chối, ngay lập tức đồng ý.

Bữa ăn này, lượng thức ăn của Uý Vi ăn gấp đôi hắn mới chịu dừng lại.

Sau đó, bọn họ trở lại căn phòng nhập tư liệu, bắt đầu tiếp tục nhập chi tiết tư liệu “Bộ não trong bể chứa”.

Đến rạng sáng, dữ liệu còn chưa ghi xong, Phong Kỳ có chút mệt mỏi và suy nghĩ của hắn trở nên chậm chạp.

Nhìn thấy cảnh này, Uý Vi không khỏi trêu chọc:

“Tối nay ngủ ở đâu?”

“Đừng trêu chọc em, dù sao em cũng sẽ không ngủ với chị.” Phong Kỳ không vui nói.

“Nhàm chán.” Uý Vi bĩu môi.

“Tôi đã sắp xếp một phòng cho em rồi. Nó ở tầng ba của căn cứ… Sao em không đến phòng tôi và ngủ trên sàn. Tối nay tôi muốn nói chuyện với em một lần nữa.”

“Cũng được.”

Phong Kỳ không từ chối và ngay lập tức đồng ý.

Tiếp đó Phong Kỳ đi theo Uý Vi về phòng của cô ta, sau khi thu dọn một chút, cô ta trải chăn đệm xuống sàn nhà.

Sau khi tắt đèn và nằm trên sàn nhà, Phong Kỳ thậm chí có thể ngửi thấy mùi sữa tắm trên cơ thể của Uý Vi.

Lúc này, trần nhà gian phòng dần dần trở nên trong suốt, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng bên ngoài bầu trời đầy sao cùng mây mù dưới ánh trăng.

"Trần nhà trong suốt, công nghệ cao như vậy?"

"Đó, đó là lý do tại sao tôi thích sống ở đây, tôi có thể nhìn thấy bên ngoài rõ ràng."

"A Kỳ, em có sợ không?" Lúc này Uý Vi đột nhiên hỏi.

"Sợ cái gì? Sợ chết? Nếu em sợ chết, em sẽ không chọn con đường này. Cái chết đối với em chỉ là một trái cây hơi đắng, nhưng thật ra sau khi nuốt xuống thì chính là sự giải thoát." Phong Kỳ cười đáp lại.

"Ha ha ha, em và tôi đều nghĩ như nhau, có đôi khi sống rất khó, nhưng chết lại là lối giải thoát."

"Lão… chị Uý, vì sao chị lại cố chấp tới cùng như vậy?"

"Tôi không nói với em ở các dòng thời gian khác sao?"

"Không có, mà cũng có thể chị đã nói về nó."

Im lặng hồi lâu, giọng Uý Vi vang lên:

"Bởi vì tôi thích thuận theo tự nhiên."

"Thuận theo tự nhiên?"

"Cái thuận theo tự nhiên của tôi chính là cố gắng hết sức không ép buộc, không dang tay không làm gì cả, vậy nên tôi trong tương lai mới không chiến đấu đến khi đèn cạn dầu, trước khi chết còn muốn nhìn ngắm thế giới bên ngoài, bởi vì khi đó tôi đã làm hết sức của mình."

"Em không giống vậy. Em thà chết chứ không bỏ cuộc."

“Em kể chi tiết đi.” Uý Vi tò mò hỏi.

Hết chương 349.

Chương 350. Đừng tiếc nuối quá khứ, hãy trân trọng hiện tại(2)

“Cuộc chiến của em có thể được giải thích trong một câu. Đó là cuộc chiến với kẻ thù ẩn mình trong bóng tối, cuộc chiến với sự tự hành hạ bản thân, và thậm chí là cuộc chiến với vận mệnh đã được định sẵn của loài người. Đấu tranh cũng là một cách để em không thỏa hiệp về kết quả tương lai, cần phải nghịch thiên mà đi.”

“Thật khó tưởng tượng em chỉ là một thiếu niên 17 tuổi mà có thể nói ra những lời này.” Nghe những lời này, Uý Vi không khỏi cảm động thở dài.

“Em hiểu quá nhiều điều, vậy nên em đã đánh mất niềm hạnh phúc mà đáng lẽ ở tuổi này phải có. Nếu em không biết gì, có lẽ em đang ôm bạn gái bé nhỏ của mình sinh con đẻ cái”.

“Ha ha ha, nói em mập mà em còn thở hổn hển, trong mắt tôi, em chỉ là một đứa nhóc.”

“Cứ coi em như vậy đi, em đi ngủ đây, thức khuya sẽ rút ngắn tuổi thọ của em.” Phong Kỳ trợn mắt nói.

Lần này Uý Vi không trả lời, Phong Kỳ ngửa đầu nhìn bầu trời đêm đầy sao, suy nghĩ điều gì đó.

Một lúc sau, giọng nói của Uý Vi vang lên:

“Em đã ngủ chưa?”

“Đang ngủ.”

“Đừng suy nghĩ nhiều, chúng tôi đều là bạn đồng hành của em trong dòng thời gian này và sẽ đi cùng em đến cuối cùng.”

“Cảm ơn.”

Nghe câu trả lời của Phong Kỳ, đáy lòng Uý Vi dâng trào.

Trên thực tế, thời điểm cô ta biết được từ Phong Kỳ rằng mọi sự nỗ lực sẽ thất bại, trái tim cô ta tràn ngập nỗi buồn.

Cô ta đã không thể hiện ra những cảm xúc này, và cũng vào lúc đó cô đã đưa ra một quyết định: đồng hành cùng Phong Kỳ tiếp tục con đường này, để thu thập thêm thông tin cho hắn ở một dòng thời gian khác.

Nhưng nỗi buồn trong lòng chưa bao giờ phai nhạt, dường như cuộc sống đã kết thúc trong nháy mắt.

Tiếp theo là từng chút một, theo sự sắp đặt của số phận, tiến dần về phía vực thẳm.

“Trong lòng chị đang buồn bực, nhưng lại giả bộ lạc quan à?” Phong Kỳ đột nhiên hỏi.

” Nói nhảm! Tôi vẫn bình tĩnh lắm, thậm chí bây giờ còn đang nghĩ đến chuyện đi ăn khuya.”

“Chúng ta đều là những con người có thật, không phải chỉ là vài dòng chữ trong lịch sử. Mặc dù chúng ta không thể thay đổi kết cục của loài người, nhưng có thể thay đổi hướng đi của số phận mình.”

Nghe những lời này, Uý Vi đột nhiên im lặng, rồi lớn tiếng nói:

“Ngủ đi, ồn ào quá.”

Nghe thấy tiếng gầm gừ đầy tức giận của Úy Vi sau khi bị nhìn thấu, Phong Kỳ mỉm cười, rồi cũng nhắm mắt lại.

Sau cuộc trò chuyện với Vị Vi, chấp niệm trong lòng hắn đã vơi bớt vài phần.

Đừng tiếc nuối quá khứ, đừng sợ hãi tương lai, hãy trân trọng hiện tại.

…

Ngày hôm sau tỉnh lại, Phong Kỳ mở mắt ra đã thấy Uý Vi nằm trên giường, đang mỉm cười nhìn mình.

“Làm gì vậy?” Hắn mở miệng nói

“Không làm gì cả.”

Phong Kỳ: …

Nhìn vẻ mặt trêu chọc của Uý Vi, hắn cảm thấy bất lực.

Lúc này Uý Vi mới xoay người đứng dậy vươn vai, bộ đồ ngủ mỏng không che được chút nào thân hình kiều diễm mềm mại của cô ta, sau đó cô ta cười nhìn Phong Kỳ nói:

“Dậy đi ăn sáng trước đã, hôm nay sẽ nhập liệu phần nội dung tiếp theo.”

Phong Kỳ nghe vậy gật đầu, vén chăn đứng dậy.

May mà quần áo vẫn còn mặc trên người, không phải lo lắng về chuyện “hớ hênh”.

Rửa mặt xong, Uý Vi vào phòng tắm thay quần áo, hai người ra khỏi phòng, đi đến nhà ăn trong khu căn cứ Tinh Hồng.

Sau khi lấy một lượng vừa đủ cho bữa sáng, Phong Kỳ và Uý Vi ngồi đối diện nhau và bắt đầu ăn.

Mất đi năng lực thiên phú và thanh tiến trình năng lượng, hắn chỉ ăn một chút đã no.

Chỉ có Uý Vi là vẫn còn đang ăn, khi ăn hoàn toàn không giữ hình tượng, như thể đang bước vào một cuộc chiến dữ dội với đồ ăn vậy.

Lúc này, điện thoại di động của hắn vang lên.

Sau khi lấy điện thoại di động ra, hắn thấy đó là cuộc gọi của Bạch Phù Sinh.

Sau khi kết nối điện thoại, giọng nói của Bạch Phù Sinh truyền đến:

"A Kỳ, bây giờ trò đang ở chỗ nào? Bảo vệ báo cáo với tôi, trò đã ra ngoài một ngày một đêm, gặp phải chuyện gì sao?"

Trước sự lo lắng của Bạch Phù Sinh, hắn lập tức nói:

"Sư công, em không sao. Em được mời đi thăm Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hiện tại rất an toàn."

Sau khi nghe câu trả lời của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh ở đầu bên kia của điện thoại ngay lập tức trả lời:

"Được rồi, tôi hiểu rồi. Trò cứ làm việc của mình đi."

Cúp điện thoại xong, Uý Vi mới đặt đũa xuống, trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Nhìn thấy vẻ mặt này, Phong Kỳ càng chắc chắn hơn về một điều.

Mộc Tinh học theo Uý Vi về cách ăn uống không giữ hình tượng, ngay cả biểu cảm hài lòng sau khi ăn cũng giống hệt nhau.

Tiếp đó Phong Kỳ đi theo Uý Vi đến phòng nhập liệu và tiếp tục nhập dữ liệu chi tiết của "Bộ não trong bể chứa".

Khi làm việc Uý Vi như thay đổi diện mạo, trở nên cực kỳ nghiêm túc, trong suốt thời gian làm việc, cô ta liên tục xác nhận nội dung tài liệu để đảm bảo không có sai sót nào.

Sau khi mất gần cả ngày, thông tin chi tiết về "Bộ não trong bể chứa" cuối cùng cũng được nhập xong.

Hết chương 350.

Chương 351. Hai tháng sau

“Chuẩn bị rời đi à?” Lúc này Uý Vi mới nhìn hắn cười.

“Có lẽ sẽ còn quay lại.” Phong Kỳ nhếch miệng cười nói.

“Trước khi đi lấy hãy tiêm một mũi gen đi, trong căn cứ có rất nhiều nhà nghiên cứu khoa học không có thời gian luyện tập, làm việc cường độ cao đều là do tiêm gen để chống đỡ, sau khi tiêm một mũi này có thể tăng tố chất thân thể của em, cái này sẽ cải thiện đến hiệu suất việc học của em.”

Khi Phong Kỳ nghe thấy điều này, hắn gật đầu ngay lập tức.

Sau đó, hắn đi theo Uý Vi để kiểm tra sức khỏe chi tiết, sau khi lấy được thông số cơ thể, Uý Vi đưa hắn đến phòng thí nghiệm và bắt đầu điều chế dịch gen.

Chốc lát sau, Phong Kỳ nằm trên bàn phẫu thuật và được tiêm dung dịch gen.

“Cơ thể em đã bắt đầu hấp thụ dịch gen rồi, quá trình này sẽ cần một khoảng thời gian nhất định, ngủ một giấc trước đi.” Lúc này Uý Vi mới cười nói.

Nghe những lời này, cơn buồn ngủ mạnh mẽ ập đến.

Cuối cùng, hắn không thể chống đỡ và chìm vào giấc ngủ sâu.

Không biết đã qua bao lâu, khi tỉnh lại hắn không thấy Uý Vi ở đó nữa.

Đứng lên khỏi bàn mổ, Phong Kỳ cảm thấy toàn thân thoải mái, tầm nhìn đặc biệt rõ ràng, hiệu quả nâng cao cơ thể do

dịch gen mang lại tốt hơn hắn tưởng tượng.

Lúc này, cửa phòng thí nghiệm mở ra, Uý Vi đã thay bộ đồng phục của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bước vào.

"Thế nào? Cảm giác rất tốt phải không?"

"Thật tuyệt vời. Nó thực sự là một kiệt tác do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sản xuất." Phong Kỳ không chút do dự khen ngợi.

"Chuẩn bị rời đi?"

"Ừ." Phong Kỳ gật đầu.

Phương hướng tìm kiếm chủ yếu mà hắn cần trong dòng tương lai này là ở Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, tiếp theo hắn phải nhanh chóng học tập, cố gắng thi vào Học phủ Khoa Kỹ Thuật càng sớm càng tốt, đương nhiên hắn không thể ở lại đây lâu được.

"Nơi này hoang vu, không bắt được xe taxi, tôi giúp em liên hệ lực lượng bảo vệ của căn cứ, bọn họ sẽ an bài người đưa em trở về Học phủ Tinh Thành."

"Cảm ơn chị."

Sau đó, Uý Vi liên lạc với quân phòng vệ căn cứ và đích thân đưa hắn đến cổng căn cứ.

Lúc này, trước cửa đã có một chiếc xe bọc thép hạng nhẹ chờ sẵn.

Trước khi đi, Uý Vi đột nhiên quay đầu nhìn hắn nói:

"Khi em cảm thấy mờ mịt thì có thể đến tìm tôi."

"Nhìn em trông yếu ớt như vậy sao?" Phong Kỳ không khỏi trợn tròn mắt hỏi.

"Người mạnh mẽ cũng có lúc mê muội. Em không phải thánh nhân, Em chỉ là một đứa trẻ 17 tuổi, trái tim có kiên

định đến đâu cũng sẽ có lúc bất lực và đau đớn.” Úy Vi nheo mắt cười nói.

Nhìn thấy sự khích lệ trong mắt Uý Vi, Phong Kỳ cảm thấy ấm áp trong lòng.

“Nếu có, em sẽ tới tìm chị.”

“Được, lên xe đi, tôi còn có rất nhiều việc phải làm.” Uý Vi chán ghét xua tay.

Phong Kỳ gật đầu, rồi lên xe.

Dưới ánh mắt của Uý Vi, chiếc xe từ từ lái ra khỏi cổng căn cứ…

…

Trở lại Học phủ Tinh Thành, đầu tiên Phong Kỳ đi đến văn phòng hiệu trưởng.

Nói cho Bạch Phù Sinh biết tình hình, khi hắn rời khỏi phòng hiệu trưởng, trời đã tối.

Sau khi trở lại ký túc xá, Phong Kỳ tắm rửa và thay một bộ quần áo sạch.

Sau đó, hắn ngồi vào bàn học, bắt đầu tham khảo thông tin kiến thức trên Internet và bước vào trạng thái học tập.

Kiến thức về khoa học công nghệ của hắn rất nông cạn, và hắn phải bắt đầu lại từ đầu.

Nhưng hắn đã chết trẻ, cho nên hắn cảm thấy rằng mình phải nhanh chóng học tập chăm chỉ để có thể vào Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ càng sớm càng tốt.

Dù phải hy sinh, Phong Kỳ cũng phải phát huy tối đa hóa giá trị của mình.

Những ngày sau đó cũng vậy.

Ngày qua ngày, việc học lấp đầy mọi ngóc ngách trong cuộc sống của Phong Kỳ.

Nhưng hắn cũng không bỏ lớp.

Phong Kỳ định dạy tất cả những kiến thức tu luyện học được lưu trữ trong tâm trí của hắn.

Để tránh can thiệp vào dòng tương lai này, hắn đã không lựa chọn thành lập một tổ chức, hướng đi tương lai của Lữ Việt và những người khác không nằm trong kế hoạch của hắn.

Những gì Phong Kỳ có thể làm là dạy cho họ thông tin công pháp thu hoạch được từ cơ sở dữ liệu trong tương lai.

Đối với sự thay đổi của hắn, Lâm Nhiễm và Mộc Tinh cảm thấy khó hiểu nhất.

Đối mặt với chất vấn, Phong Kỳ không giải thích mà nói rằng hắn có một ý tưởng mới và mọi thứ đều là vì giấc mơ của hắn.

Ngoại trừ Lâm Nhiễm vẫn còn bối rối, Mộc Tinh đã hỗ trợ hắn.

Hai tháng sau.

Phong Kỳ lại rời khỏi Học phủ Tinh Thành.

Sau khi đi ra khỏi cổng trường, hắn dùng điện thoại di động gọi một chiếc taxi và đi thẳng đến trường cũ của mình "Trung học Tinh Thành".

Dòng tương lai này nằm trong kế hoạch của hắn và hắn hy vọng rằng Vương Tấn Thăng có thể giải quyết những nguy hiểm tiềm ẩn trong "Hiến tế Huyết Nhục."

Vì vậy hắn cho rằng hướng đi trong tương lai của Vương Tấn Thăng không nên gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách,

mà nên trốn ở một nơi an toàn cho đến ngày "Hiến tế Huyết Nhục" được công bố với công chúng.

Đến lúc đó Lão Vương nhất định có thể lấy được nội dung chi tiết của "Hiến tế Huyết Nhục", sau đó thử nghiên cứu phương pháp giải mã nó.

Hết chương 351.

Chương 352. Đến trường Trung học Tinh Thành

Nếu lão Vương thật sự thành công trong việc phá giải mối nguy hiểm tiềm ẩn trong "Hiến tế Huyết Nhục", ông có thể thông báo kết quả nghiên cứu cho Uý Vi, hoặc thông báo cho Phong Kỳ ở một hộp thư trong dòng thời gian khác.

Đây cũng là cách duy nhất hắn có thể nghĩ ra để phá vỡ "Hiến tế Huyết Nhục" ngoài việc đối đầu trực diện với Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nếu kế hoạch thành công, "Hiến tế Huyết Nhục" sẽ không còn là trở ngại cho sự phát triển của nền văn minh nhân loại, mà sẽ trở thành động lực thúc đẩy sự phát triển tu luyện của con người.

Sử dụng sức mạnh của kẻ thù cho mục đích của mình rõ ràng là một cách tốt hơn so với việc đối đầu trực diện với Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Con người cần một loại "vắc xin" để phá vỡ "Hiến tế Huyết Nhục".

Lão Vương là niềm hy vọng phát triển vắc-xin.

Xe chạy hơn 2 tiếng đồng hồ mới dừng lại trước cổng trường Trung học Tinh Thành.

Trả tiền xong, hắn xuống xe, sau khi bảo vệ xác minh thông tin nhận dạng của hắn, Phong Kỳ đã được bảo vệ cho vào.

Đi trên con đường quen thuộc dưới bóng cây, mọi thứ về ngôi trường cũ của hắn đều khiến hắn cảm thấy rất quen thuộc và thân thiện.

Trên đường đi đến giảng đường, trong đầu hắn không khỏi nhớ lại cảnh tượng lúc trước.

Dưới gốc cây sung trăm tuổi ở phía xa, hắn và Mạc Phi đã từng trèo lên và bắt ve sầu, trong lần đó hắn suýt ngã từ trên cây xuống.

Lối đi nơi đặt thùng rác là một trong những khu vực trực của lớp hắn, khi dọn dẹp, hắn và các bạn cầm chổi và tự xưng là chiến sĩ trận địa "tấn công" nhau.

Mọi thứ ở đây đều có ký ức tuổi trẻ non nớt của Phong Kỳ.

Sau khi đến văn phòng của lão Vương, hắn mở cửa bước vào.

Lúc này lão Vương đang bưng chén trà bốc khói nghi ngút quay đầu lại nhìn.

Bốn mắt chạm nhau, trên mặt Vương Tấn Thăng hiện lên một nụ cười:

"Sao đột nhiên lại trở về gặp thầy?"

"Em nhớ thầy." Phong Kỳ nhếch miệng cười.

"Ngồi xuống trước đi."

Phong Kỳ không do dự, ngay lập tức kéo một chiếc ghế và ngồi xuống bên cạnh Vương Tấn Thăng.

Sau khi cẩn thận nhìn Phong Kỳ, Vương Tấn Thăng cười nói:

"Trò đã thể hiện rất tốt. Gần đây, các nhà lãnh đạo trường học luôn nhắc đến trò trong các bài phát biểu của họ, lấy đó

làm động lực cho học sinh mới và học hỏi từ trò như một tấm gương.”

“Đúng vậy, dù sao thì em cũng là người giành được huân chương Bạc người đóng góp xuất sắc cho nhân loại, và có lẽ em sẽ sớm giành được huân chương Vàng.” Phong Kỳ không khiêm tốn nói.

“Nói trò béo trò còn thở không ra hơi? Nói cho thầy biết, tìm thầy có chuyện gì.” Vương Tấn Thăng trừng mắt nói, nhưng giữa hai lông mày vẫn không giấu được ý cười, hiển nhiên rất hài lòng với thành tựu này.

Mong rằng học trò của mình có thể trở thành “người xuất chúng” cũng là một trong những mục tiêu của Vương Tấn Thăng.

Đối mặt với câu hỏi lão Vương, Phong Kỳ gật đầu:

“Lão Vương, có thể thầy sẽ bị những lời em nói tiếp đây làm cho kinh ngạc, cho nên chuẩn bị tinh thần đi.”

“Nói đi nhưng thầy đại khái có thể đoán được một ít.”

“Đoán cái gì?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Ở bên nhau nhiều năm như vậy, thầy còn không hiểu em sao? Sự thay đổi của em quá lớn, đến mức thầy nghi ngờ rằng người thường mang đến tin vui cho trường không phải là em thật.”

“Bị thầy phát hiện rồi.” Phong Kỳ lập tức nhếch miệng cười.

“Nói đi, thầy chuẩn bị sẵn sàng.” Lúc này Vương Tấn Thăng cũng gật đầu.

Không do dự, sau đó Phong Kỳ nói với lão Vương về tình hình của Viện Nghiên cứu Hổ Phách và sự thật hắn đã có khả năng du hành xuyên thời gian.

Lão Vương chăm chú lắng nghe một hồi, không có xen vào, nhưng trong mắt vẫn khó có thể che dấu vẻ kinh ngạc.

Sau khi Phong Kỳ giải thích chi tiết về tình hình, bầu trời dần tối.

Lúc này, Vương Tấn Thăng hoàn toàn bị sốc trước những gì hắn nói.

Sau một lúc lâu, ông mới định thần lại, sau đó nhìn Phong Kỳ và nói:

"Thầy hiểu rồi. Trò muốn thầy lưu lại Trung học Tinh Thành chờ "Hiến tế Huyết Nhục" được tuyên bố, sau đó thử nghiên cứu biện pháp."

"Dạ." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau một lúc lâu im lặng, Vương Tấn Thăng gật đầu:

"Được rồi, vậy hãy làm theo kế hoạch của trò, thầy sẽ ở lại."

Với lời hứa của Lão Vương, Phong Kỳ không biết tương lai sẽ như thế nào, nhưng hắn đã gieo một hạt giống để phá vỡ "Hiến tế Huyết Nhục."

Chỉ là cái này có thể nảy mầm hay không… Có lẽ hắn không thấy được.

Đã đến giờ cơm tối, sau đó Phong Kỳ bị Lão Vương kéo về ký túc xá giáo viên.

Lão Vương đích thân nấu bữa tối chiêu đãi hắn.

Lại được nếm thử tay nghề của Lão Vương, Phong Kỳ ăn rất ngon.

Có một món ngon gọi là "hương vị của mẹ", nhưng từ nhỏ Phong Kỳ là trẻ mồ côi chưa từng nếm trải, chỉ có ông Vương

thường xuyên gọi hắn đến phòng giáo viên, vừa dạy thêm vừa nấu ăn cho hắn.

Hết chương 352.

Chương 353. Uống rượu với Vương Tấn Thăng

Lại được nếm lại hương vị quen thuộc, Phong Kỳ vô cùng xúc động.

Ăn cơm xong, trời đã tối.

Lão Vương bưng một vò rượu đưa hắn lên nóc tòa nhà dạy học, nói rằng muốn cùng nhau uống một ly rồi hẵng đi.

Ngồi trên sân thượng, bầu trời đêm sáng sủa không mây đen trên đầu.

Phong Kỳ và Vương Tấn Thăng đã cùng nhau nâng ly và uống rượu, đây cũng là lần đầu tiên Phong Kỳ chia sẻ những suy nghĩ trong lòng của mình với người khác mà không có bất kỳ gánh nặng trong lòng.

Lão Vương thì mỉm cười lắng nghe, thỉnh thoảng cũng cùng hắn lên án, tố cáo những khối u ung thư cắm rễ vào nền văn minh nhân loại.

Sau khi nâng bình rượu chạm với lão Vương, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm:

“Lão Vương, bây giờ thầy nói cho em biết trong lòng thầy cảm giác như thế nào, có phải rất mờ mịt không?”

“Không.”

“Thật sao?” Phong Kỳ nghi ngờ hỏi.

“Ngay cả khi thầy biết kết thúc của tương lai, ít nhất thầy có thể chắc chắn rằng không có Vương Tấn Thăng quỳ gối trong bất kỳ dòng thời gian nào, chỉ có Vương Tấn Thăng

đang làm việc không mệt mỏi vì tương lai của nhân loại. Thầy sẽ không bao giờ thỏa hiệp với kết thúc của tương lai.”

Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của Vương Tấn Thăng, trong lòng Phong Kỳ cảm thấy ấm áp.

Đây chính là Vương Tấn Thăng mà hắn biết.

Ông là một người luôn lạc quan về tương lai của nhân loại và sẽ làm việc không mệt mỏi vì tương lai lý tưởng trong trái tim mình.

“Ngược lại là trò, đừng để bị ngã xuống.” Vương Tấn Thăng nhìn hắn cười nói.

“Học sinh của thầy đâu có mỏng manh như vậy. Như thầy đã nói, cho dù biết trước kết cục thì sao. Cuốn sách lịch sử quá nhỏ để có thể chứa đựng cả một cuộc đời huy hoàng của một con người. Cuộc đời của em cũng vậy.”

Nhìn thấy ánh mắt kiên định của Phong Kỳ, Vương Tấn Thăng cười lớn:

“Nhưng cuốn sách lịch sử rất lớn. Có thể nội dung của một trang trò lật ra là cuộc đời của người khác. Mọi người đều có trải nghiệm cuộc đời của riêng mình.”

“Đúng vậy, lão Vương, cạn ly.”

Như thường lệ, Phong Kỳ cảm nhận được thái độ của lão Vương đối với tương lai.

Không tự ti, không phó mặc, chỉ có không ngừng cố gắng.

Nếu tương lai không như mong đợi, thì hãy dùng nỗ lực để thay đổi tương lai, cho đến khi nó trở thành lý tưởng trong lòng.

Nâng chai rượu và chạm vào nhau, cả hai nói về tương lai và lịch sử trong làn gió đêm.

Họ nói chuyện đến say sưa, còn không nhịn được mà cười đùa.

Cảm giác bộc lộ cảm xúc bừa bãi thật tuyệt vời, Phong Kỳ rất hưởng thụ nó.

Tại thời điểm này, trái tim của cả hai cộng hưởng, vì họ đều có chung một ước mơ và làm việc hết mình vì sự phát triển của nhân loại.

Sự kiên định của Vương Tấn Thăng luôn đầy sức lan tỏa, ảnh hưởng đến hắn.

Hình bóng của ông trên lớp học, luôn dùng giọng điệu kiên định để kể về niềm tin vào tương lai của nhân loại.

Những dòng tin nhắn thời gian mà học trò để lại khi ra trường cũng chịu ảnh hưởng của ông.

Mọi người đều có một bến cảng an toàn trong trái tim của họ, và bến cảng của Phong Kỳ chính là Vương Tấn Thăng.

Sau ba vòng rượu, hắn có chút say.

Phong Kỳ không biết tương lai sẽ ra sao.

Nhưng hắn tin rằng khi những cánh lông của thời gian bay qua dòng sông thời gian, vuốt ve biển sao mênh mông, một phiên bản khác của hắn sẽ nghe thấy âm thanh lý tưởng nở rộ ở nơi sâu thẳm của thời gian.

Trong sự luân chuyển của thời gian, điều không bao giờ thay đổi là dáng hình của những người phấn đấu, và điều luôn rõ ràng trên tọa độ lịch sử là bước chân của những người phấn đấu.

Những người biết quý trọng từng phút giây sẽ có chí hướng lẫy lừng trong suốt cả ngàn năm.

Với dòng hy sinh này, hắn sẽ dùng nỗ lực cả đời của mình để thay đổi tương lai.

Có thể dấu vết hắn tồn tại chỉ là vài dòng chữ trong lịch sử, theo thời gian trôi qua cuối cùng sẽ nhạt nhòa, nhưng hắn tin rằng chỉ có bốn chữ "tương lai đáng kỳ vọng" là rõ ràng.

Đứng dưới bầu trời đêm, đôi mắt Phong Kỳ say khướt, hắn nâng ly rượu lên, nhìn lên những vì sao và hét lên:

"Tương lai, tiến lên nào!"

…

Sau khi nói lời tạm biệt với Vương Tấn Thăng, Phong Kỳ trở lại Học phủ Tinh Thành.

Những ngày sau đó, hắn chuyên tâm vào việc học, trừ thời gian lên lớp, hắn không nghỉ ngơi chút nào.

Trong thời gian này, Uý Vi đã liên lạc với hắn qua Internet.

Để Phong Kỳ học tập tốt hơn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã lập một lịch trình học tập cho hắn.

Bắt đầu tự học từ những cuốn sách nào, kế hoạch thời gian biểu rất kỹ càng tỉ mỉ.

Với lịch trình này, hiệu quả học tập của hắn đã trực tiếp tăng lên.

Thời gian trôi nhanh như chó chạy ngoài đồng.

Một năm trôi qua trong nháy mắt.

Trong khoảng thời gian này, Phong Kỳ đã được Bạch Phù Sinh nói chuyện nhiều lần, ông cố gắng thuyết phục hắn tham gia Viện Nghiên cứu Hổ Phách, đừng lãng phí thời gian và tài năng ở những nơi "vô nghĩa".

Phong Kỳ biết rằng Bạch Phù Sinh làm vậy là vì muốn tốt cho hắn.

Nhưng điều mà Bạch Phù Sinh không biết là những gì hắn đang làm bây giờ là điều có ý nghĩa nhất trên tuyến hy sinh này.

Hết chương 353.

Chương 354. Rời khỏi Học phủ Tinh Thành

Sự im lặng lúc này không phải là không có gì để nói, mà là không thể diễn tả được.

Sau nhiều lần thuyết phục không có kết quả, Bạch Phù Sinh chỉ có thể bỏ cuộc một cách tiếc nuối.

Phong Kỳ cuối cùng cũng đón nhận đợt kiểm tra đầu tiên của Viện Nghiên cứu Khoa Học và Công Nghệ.

Vòng khảo hạch này được thực hiện trực tuyến, nội dung khảo hạch chủ yếu là một số kiến thức cơ bản.

Phong Kỳ không lo lắng về vòng thi này.

Sau một năm học tập chăm chỉ, hắn tự tin vượt qua vòng khảo hạch cơ bản đầu tiên.

Nửa tiếng sau khi thi sẽ có kết quả.

Đúng như dự đoán, Phong Kỳ đã đạt được 278 điểm trong số 300 điểm và vượt qua khảo hạch cơ bản một cách dễ dàng.

Sau khi vượt qua vòng khảo hạch, Phong Kỳ không buông bỏ những ràng buộc của mình và tiếp tục cống hiến hết mình cho việc học.

Còn có mấy vòng khảo hạch chờ hắn phía trước, hắn không tự tin có thể thông qua hay không, vẫn cần phải tiếp tục cố gắng.

Thời gian trôi nhanh, nửa tháng sau vòng khảo hạch thứ hai bắt đầu.

Vì Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ nằm ở Thành phố Tương lai, cách xa nhiều thành phố nên mỗi thành phố có một địa điểm thi.

Địa điểm thi của Tinh Thành là Trường Trung học số 2 Tinh Thành.

Hôm đó Phong Kỳ vội vàng ăn sáng xong và lên đường.

Vòng thi này, độ khó của các câu hỏi đã tăng lên đáng kể, nhưng hắn đã học theo thời gian biểu do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lập ra riêng cho hắn và Phong Kỳ đã vượt qua vòng thi này một cách dễ dàng.

Tiếp theo là vòng thứ ba, vòng thứ tư…

Tổng cộng có năm vòng kiểm tra, và Phong Kỳ đã vượt qua bốn vòng đầu tiên, nhưng hắn đã trượt ở vòng thứ năm.

Khi tra cứu kết quả qua mạng và thấy thông báo "không đạt", hắn không hề nản chí mà cúi đầu chọn tiếp tục nỗ lực.

Không năm nay thì năm sau.

Trong thời gian này, hắn đã nhận được thời gian biểu mới do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lập ra và một lần nữa hắn tập trung tinh thần vào việc học.

Thời gian trôi nhanh, xuân qua thu tới, chớp mắt một năm lại qua đi.

Trong khoảng thời gian này, trong thư viện và sân thể dục đều có thể nhìn thấy bóng dáng Phong Kỳ đang học tập chăm chỉ.

Một lần nữa hắn lại nộp đơn để tham gia kỳ thi tuyển sinh của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Phong Kỳ đã vượt qua năm vòng thi với kết quả xuất sắc và đạt được tư cách nhập học.

Khoảnh khắc nhìn thấy bảng điểm, Phong Kỳ đã nở một nụ cười trên môi, mục tiêu mà hắn đã cố gắng theo đuổi cuối cùng cũng đạt được… Ngay cả khi nơi đó là địa ngục.

Với sự tiếc nuối của Bạch Phù Sinh và sự khó hiểu của các học viên, Phong Kỳ đã từ chức giáo viên tại Học phủ Tinh Thành và bước vào con đường đến Thành phố Tương Lai.

Khoảng cách giữa Học phủ Tinh Thành và Thành phố Tương Lai rất xa, cách nhau bởi nhiều ngọn núi, nhưng có một đường hầm trực tiếp dưới lòng đất, Phong Kỳ cần đến ga tàu điện ngầm ở Tinh Thành trước.

Vào ngày hắn rời Học phủ Tinh Thành, trời mưa nhẹ, Lâm Nhiễm, Mộc Tinh và những người khác đều đến tiễn hắn.

Nghe lời chúc chia tay bên tai, Phong Kỳ cười đáp lại.

Không ai biết rằng hắn sẽ đến vực thẳm, nhưng họ không cần phải biết.

Lên xe, nhìn những bóng hình dần thu nhỏ trong gương chiếu hậu, hắn nén lại nỗi nhớ trong lòng.

Khi đến ga tàu điện ngầm, hắn đẩy hành lý và đứng bên ngoài hàng rào, yên lặng chờ tàu điện ngầm đến.

Một lúc sau, tàu điện ngầm đến ga, nhưng không ai xuống.

Năm đó Tinh Thành đã đưa hơn mười vạn binh lính đến Thành phố Tương Lai để giúp Thành phố Tương lai phòng thủ trước các cuộc xâm lược của trận địa, nhưng cuối cùng chỉ có ít hơn 3.000 người quay trở lại.

Sau này đường tàu điện ngầm giữa Tinh Thành và Thành phố Tương Lai đã được làm, và luôn có một chuyến tàu trống từ Thành phố Tương Lai đến Tinh Thành vào sáng sớm để đón linh hồn các liệt sĩ đã ra trận và không bao giờ trở lại quê nhà.

Trong khi yên lặng chờ đợi, cửa nhà ga mở ra và Phong Kỳ bước vào.

Cánh cổng sắt đã đóng lại, tàu điện ngầm đang lao đi với tốc độ cao trong tầm mắt mờ mịt, nỗi nhớ trong lòng Phong Kỳ lúc này đã biến thành kiên định.

Thành phố Tương Lai nằm trên núi, khí hậu lạnh và ẩm.

Nhưng nó được gọi là Thủ đô của khoa học công nghệ.

Ở đây không chỉ có các Trường Cao đẳng Khoa Học Công Nghệ, mà còn là mục tiêu mơ ước của nhiều sinh viên, Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ và Viện Nghiên cứu Tương lai.

Đi được nửa ngày, tàu điện ngầm chậm rãi dừng lại.

Khi ra khỏi tàu điện ngầm, Phong Kỳ nhìn thấy vô số phương tiện xe di động giữa các tòa nhà cao tầng, mọi thứ ở đây đều tràn ngập cảm giác công nghệ.

Phong Kỳ lấy điện thoại di động ra gọi một chiếc xe, một chiếc xe bay lơ lửng đột ngột chuyển hướng và hạ xuống trước mặt hắn.

Cửa xe từ từ mở ra, Phong Kỳ nghiêng người lên xe.

Một tia sáng xanh lướt qua, âm thanh điện tử vang lên:

“Nhận dạng hoàn tất. Hãy xác định đích đến là: Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.”

“Xác định.”

“Thông tin đã được xác nhận. Chuyến đi lần này do xe bay tự lái A2123 của Công ty Từ Hải phục vụ. Chúc bạn có một hành trình thú vị.”

Hết chương 354.

Chương 355. Thời gian ở Viện Khoa Học Công Nghệ

Cửa xe đóng lại, chiếc xe bay lơ lửng từ từ bay lên, hòa vào dòng xe cộ hướng về đích đến.

Từ trên cao nhìn xuống cảnh quan Thành phố Tương lai, Phong Kỳ chưa từng ra khỏi Tinh Thành, cảm thấy vô cùng choáng ngợp.

Chuyến đi kéo dài 1 giờ 23 phút, chiếc xe không người lái dừng lại ở một khu vực hẻo lánh của thành phố.

Trả tiền xong, hắn xuống xe, thứ hắn nhìn thấy là một thành phố nhỏ được bao bọc bởi những bức tường kim loại.

Hàng rào được bao phủ bởi các camera, và có những chiếc máy bay không người lái đang tuần tra trên bầu trời.

Mọi thứ ở đây rất giống với thế giới tương lai trong phim, điều này đã mang lại cho hắn một tác động thị giác mạnh mẽ.

Khi đến cổng Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, Phong Kỳ lấy giấy báo nhập học ra và để vào khu vực nhận dạng.

Sau khi đèn xanh quét qua giấy báo nhập học, nó quét qua toàn bộ cơ thể hắn, sau đó cánh cửa kim loại từ từ mở ra.

Bước vào trong, hắn không quay đầu lại.

Con đường này không có chỗ cho sự quay đầu.

…

Thời gian thấm thoắt, năm tháng như thoi đưa.

Ba năm sau khi đến Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ, Phong Kỳ đã 23 tuổi.

Hắn cũng được thăng chức từ một tân binh làm những công việc lặt vặt thành một nhà nghiên cứu tại Chi nhánh Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ Tinh Không.

Trong ba năm qua, Phong Kỳ đã không từ bỏ việc học của mình, chỉ vì một ngày nào đó có thể bước vào giới trung tâm của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Vì mục tiêu này, anh ẩn nhẫn suốt ba năm, không ngừng đặt nền móng cho bản thân.

Trong mắt bạn học, hắn là một người đầy năng lượng tiêu cực, luôn phàn nàn về sự bất công của thế giới, và thường than thở rằng nếu hệ thống có thể bị lật đổ và làm lại thì tốt biết bao.

Nhưng trong công việc, hắn không mắc bất kỳ sai sót nào, luôn theo đuổi sự hoàn hảo.

Hắn cố gắng hoàn thành khối lượng công việc của một tháng trong vòng nửa tháng, thường xuyên làm việc chăm chỉ suốt đêm.

Trong thời gian này, hắn thường xuyên liên lạc với Mạc Phi ở Chi nhánh Khuê Xà.

Mạc Phi đã biết bí mật của hắn.

Để giúp Phong Kỳ tiến vào vòng lõi, Mạc Phi thường đưa kết quả nghiên cứu của mình cho hắn, nhằm giúp hắn nâng cao hồ sơ thành tích.

Kết cục chết trẻ như một vết hoại tử, thúc đẩy hắn làm việc chăm chỉ không ngừng nghỉ.

Phong Kỳ cũng thường để lại những lời nhắn cho bản thân tương lai trong hộp thư riêng, nhưng trong những tin nhắn đó

không có sự chua xót và cay đắng của cuộc đời, chỉ tràn đầy hy vọng.

Dòng hy sinh này, không ai gánh thêm cho hắn.

Vì vậy, hắn cần phải che giấu sự yếu đuối trong trái tim mình và mang lại hy vọng cho hắn trong tương lai.

Với sự chăm chỉ ngày qua ngày, Phong Kỳ đã được thăng chức thành một thành viên cốt lõi của Chi nhánh Tinh Không, và hắn đã tiếp xúc với nhiều nội dung cốt lõi của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Nhưng đây không phải là điều Phong Kỳ muốn.

Cuối cùng, năm 29 tuổi hắn anh đã chờ đợi được cơ hội gia nhập vòng lõi của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Bóng Đen mà hắn đã nhìn thấy trong những mảnh ký ức của Nhạc Bình An xuất hiện bên cạnh hắn và nói với hắn rằng nó có thể giúp hắn xây dựng xã hội loài người lý tưởng.

Đối diện với lời mời, Phong Kỳ bày tỏ sự nghi ngờ, thậm chí đưa tay định bấm chuông báo động trong phòng.

Cảnh tượng này hắn đã diễn tập trong đầu vô số lần, biểu hiện của hắn khiến bóng đen rất hài lòng.

Những gì tiếp theo là một cuộc đàm phán đầy mê hoặc, những lời nói của Bóng Đen dường như có sức mạnh kỳ diệu, không ngừng khơi dậy những ham muốn bên trong Phong Kỳ.

Phong Kỳ đã chọn phối hợp diễn xuất, và dần dần chuyển mình từ đấu tranh sang thỏa hiệp.

Cuối cùng, hắn đã đồng ý với yêu cầu của Bóng Đen.

Để đảm bảo an toàn, Bóng Đen đã cấy một ấn ký linh năng* vào cơ thể hắn.

*linh năng: psionic

Chốt mở của ấn ký này là trên người Bóng Đen, khi ấn ký được kích hoạt, cơ thể của hắn sẽ bị linh năng ăn mòn, cuối cùng tiêu tán thành những mảnh linh khí.

Đồng thời, chốt mở này cũng có thể được kích hoạt bởi ý thức của chính Phong Kỳ, được sử dụng để tự hủy hoại bản thân trong tình huống tuyệt vọng.

Để kiểm soát hắn, Bóng Đen thậm chí còn đưa cho hắn một lọ thuốc viên màu trắng.

Sau khi uống viên thuốc này, hắn cần phải định kỳ uống tiếp, nếu không sẽ chịu đựng đau đớn khôn nguôi, cả về thể xác lẫn tinh thần.

Phong Kỳ thẳng thắn chấp nhận nó.

Rơi vào địa ngục chính là tương lai của hắn trên tuyến hy sinh này, không có gì hắn không thể từ bỏ.

Trong những ngày sau đó, Phong Kỳ đã tiếp xúc với một số nội dung cốt lõi của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Đúng như Mạc Phi dự đoán, công nghệ linh năng của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đã rất phát triển, nhưng nó chưa bao giờ được công bố cho công chúng.

Bởi vì công nghệ này có thể thúc đẩy sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ không cho phép công nghệ đó mang lại lợi ích cho các thế hệ tương lai của nhân loại nên đã chọn cách che giấu nó, công bố ra ngoài là công nghệ chưa hoàn thiện.

Hết chương 355.

Chương 356. Con chuột trong cống ngầm

Đối với công nghệ của Trùng nano psionic, quyền hạn của hắn quá thấp nên hắn không có tư cách để tiếp cận.

Để nâng cao quyền hạn của mình, Phong Kỳ bắt đầu làm việc như điên.

Trong khoảng thời gian này, hắn phát hiện ra Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ đang bí mật nghiên cứu một thí nghiệm "virus" có thể hủy diệt con người, lấy gen của con người làm mẫu để tiến hành nghiên cứu, cố gắng tạo ra một loại siêu virus chỉ nhắm vào tất cả nhân loại.

Có rất nhiều người sống trong cơ sở thí nghiệm làm đối tượng thí nghiệm.

Họ đều là những kẻ lang thang bên ngoài, hoặc những thiên tài nhân loại đã bị bí mật bắt giữ.

Và Phong Kỳ là một phần của dự án.

Hắn luôn tham gia thí nghiệm với vẻ mặt điềm tĩnh, thậm chí còn yêu cầu thực hiện thêm các dự án thí nghiệm, với sự tàn ác của hắn ngay cả những nhà nghiên cứu khác cũng là "kẻ phản bội" cũng không thể chịu nổi.

Nhưng màn trình diễn của hắn đã làm hài lòng các thế lực trận địa khống chế Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ.

Nỗi đau buồn trong lòng được hắn giấu thật sâu và không bao giờ bộc lộ ra ngoài.

Với sự cố gắng của mình, Phong Kỳ đang ngày càng tiến gần hơn đến vòng lõi thực sự, và hắn cũng đang tiến gần hơn đến việc khởi động kế hoạch nhắm vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hôm nay là kỳ nghỉ dài hạn, Phong Kỳ đã trở về Tinh Thành.

Trong quán cà phê bên ngoài Học phủ Tinh Thành, hắn gặp lại Uý Vi.

Lúc này hắn đã là một người đàn ông trung niên, nhưng Uý Vi vẫn trẻ trung và quyến rũ, trên môi nở nụ cười tự tin.

Nhìn Phong Kỳ già hơn nhiều, câu nói đầu tiên của Uý Vi là:

"Rất đau khổ phải không."

Vào lúc đó, bàn tay của hắn đã nhuốm đầy máu của hàng chục đồng loại, và thậm chí hắn còn bị vòng lõi của Viện Nghiên cứu Khoa Học Công Nghệ gọi là "Ác ma", hắn đột nhiên khóc nức nở.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của người qua đường, cuối cùng Phong Kỳ cũng không chịu nổi nỗi bi thương trong lòng, cuộn người lại bắt đầu khóc.

Tất cả không phải là điều hắn mong muốn, nhưng hắn không thể không làm.

Chỉ có Uý Vi mới hiểu được con đường đầy nỗi đắng cay này.

Chuyến này về nhà, hắn giống như con chuột chui ra khỏi ống cống, vội vàng liếc mắt nhìn thế giới yến tiệc xa hoa bên ngoài, nhưng cuối cùng lại cẩn thận quay trở lại ống cống.

Từ giờ trở đi, mọi việc sẽ diễn ra như bình thường, hắn vẫn là "Ác ma" tàn nhẫn đó.

…

Trở về Tinh Thành được nửa ngày, sau khi để Úy Vi ghi chép lại số liệu liên quan đến "Ấn ký khống chế", Phong Kỳ vội vã quay về Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Rời khỏi vực sâu trong chốc lát nhưng cuối cùng vẫn phải quay về đó.

Đây là số mệnh của hắn trên con đường hy sinh này.

Những ngày sau đó, Phong Kỳ vừa học vừa làm, muốn giành được quyền hạn cao hơn trước khi chết yểu, thu thập thêm nhiều tin tức tình báo.

Hắn cũng thường xuyên liên lạc với Úy Vi, chuẩn bị cho cuộc đối đầu với Viện nghiên cứu Hổ phách sắp tới.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã thu được nhiều tin tức tình báo của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Đặc biệt là biết được trong "Phòng thí nghiệm trung tâm" quan trọng nhất của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật luôn giam giữ một người.

Hắn ta tên là "Mặc", là siêu thiên tài mà Sinh vật trận địa đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật vô cùng coi trọng.

Đồng thời: "Mặc" cũng là người sáng lập ra kế hoạch chế tạo côn trùng nano linh năng.

Toàn bộ khung sườn chế tạo côn trùng nano linh năng đều do một mình hắn ta hoàn thành.

Nhưng không ai trong Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật từng nhìn thấy diện mạo thật của hắn ta, thậm chí không ai biết hắn ta cuối cùng là con người hay Sinh vật trận địa.

Sự tồn tại của hắn ta giống như một truyền thuyết trong giới cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nếu không phải phòng thí nghiệm trung tâm liên tục tung ra những sản phẩm công nghệ mới thì căn bản sẽ không ai tin rằng có một người như vậy tồn tại.

Sự hiểu biết của Phong Kỳ về hắn ta đến từ những sản phẩm công nghệ mới nhất mà Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật tung ra.

"Vùng cấm linh khí."

Sản phẩm công nghệ này, những nhà nghiên cứu cốt cán của bọn họ chỉ chịu trách nhiệm thử nghiệm hiệu quả, còn việc chế tạo thực tế đã hoàn thành.

Khi nhận được, nó đã là thành phẩm.

Nhưng kết quả thử nghiệm sau đó khiến Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

Vùng cấm linh khí có hình dạng là một quả cầu kim loại màu đen, bên trong chứa một lượng lớn vật chất linh năng đặc biệt.

Cách sử dụng tương tự như lựu đạn ném trước thời đại đại biến.

Nó không có bất kỳ sức sát thương nào nhưng lại là khắc tinh của người tu luyện linh năng.

Khi "Vùng cấm linh khí" được kích hoạt, lấy nó làm tâm, tất cả linh khí trong phạm vi một km sẽ bị đẩy ra, biến khu vực này thành vùng cấm linh khí.

Hết chương 356.

Chương 357. Vùng Cấm Linh Khí

Nếu sử dụng "Vùng cấm linh khí" khi chiến đấu với người tu luyện hệ thống tu luyện linh năng.

Tương đương với việc cắt đứt khả năng hồi phục linh lực của người tu luyện linh năng, khiến họ chỉ có thể trở thành những con cừu non chờ bị giết sau khi linh lực trong cơ thể cạn kiệt.

Theo nội dung ghi trên hướng dẫn sử dụng, vùng cấm linh khí mà họ thử nghiệm chỉ là sản phẩm thế hệ đầu.

"Mặc" chế tạo ra vùng cấm linh khí này còn có thể nâng cấp cải tiến nó, khiến phạm vi của vùng cấm linh khí mở rộng đến mười km, thậm chí xa hơn.

Ngoài vùng cấm linh khí và kế hoạch côn trùng nano linh năng, Mặc còn nghiên cứu ra nhiều sản phẩm công nghệ đen khác.

Những công nghệ này đã vũ trang mạnh mẽ cho Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, khiến họ không chỉ sở hữu đội quân tinh nhuệ trong lĩnh vực chiến đấu, mà còn sở hữu nhiều vũ khí công nghệ tiên tiến, thực lực tăng lên vượt bậc.

Điều này khiến Phong Kỳ nảy sinh sự tò mò về "Mặc."

Hắn rất muốn biết tại sao hắn ta lại có nhiều ý tưởng kỳ diệu như vậy, thậm chí có thể chế tạo ra côn trùng nano linh năng, một loại công nghệ đen siêu cấp gần như không thể giải quyết được.

Nhưng với quyền hạn ở bậc bốn của giới cốt cán, hắn căn bản không thể tiếp cận được "Mặc."

Sự hiểu biết về phương diện này, hắn chỉ có thể tạm thời từ bỏ

Ngoài ra, với cấp bậc quyền hạn hiện tại, hắn khó có thể triển khai hành động nhắm vào Viện nghiên cứu Hổ phách.

Cơ hội đến vào năm Phong Kỳ 30 tuổi.

Đội quân tinh nhuệ thứ ba trong giới cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật: "Chiến Đoàn Sói Đói." đã bị một thế lực bí ẩn tấn công dữ dội, gần như toàn bộ tầng lớp cao cấp trong đội quân đều tử trận.

Đội quân tinh nhuệ này có ý nghĩa quan trọng đối với Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nhiều nhiệm vụ mà Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật không tiện ra mặt đều sẽ do Chiến Đoàn Sói Đói giải quyết, bao gồm cả nhiệm vụ ám sát những thiên tài trẻ tuổi của loài người.

Còn thủ lĩnh của Chiến Đoàn Sói Đói lại là nhân vật cấp bậc hai trong giới cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Giới cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật đã triệu tập một cuộc họp vào đúng ngày hôm đó.

Cuối cùng, cuộc họp quyết định cử một thành viên trong giới cốt cán đến tiếp quản vị trí đội trưởng của Chiến Đoàn Sói Đói, tiếp tục lãnh đạo Chiến Đoàn Sói Đói thực hiện các nhiệm vụ bí mật.

Phong Kỳ nằm trong danh sách những người được lựa chọn.

Thế lực ngầm đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật rất coi trọng sự tàn nhẫn của hắn, cũng tin rằng hắn có thể hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Nhưng hắn chỉ là một trong những ứng cử viên tham khảo.

Ngoài hắn ra, còn có bốn thành viên khác trong giới cốt cán cũng nằm trong danh sách tham khảo.

Tất cả bọn họ đều có đóng góp cho sự phát triển của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, đồng thời đều có một bộ óc thông minh, có năng lực thống lĩnh Chiến Đoàn Sói Đói.

Đối mặt với sự lựa chọn, bóng đen ngồi ở vị trí chủ tọa trong cuộc họp cho rằng, có năng lực là một chuyện nhưng muốn trở thành đội trưởng của Chiến Đoàn Sói Đói thì bản thân phải có thực lực, có thể phục chúng.

Cuối cùng, cuộc họp quyết định một tháng sau sẽ dựa vào thực lực bản thân để xem xét ai sẽ đến Chiến Đoàn Sói Đói làm đội trưởng.

Quyết định của cuộc họp nằm ngoài dự đoán của Phong Kỳ.

Lý do cụ thể khiến Chiến Đoàn Sói Đói bị bao vây chính là do Viện nghiên cứu Tinh Hồng gây ra.

Mục đích là để tạo ra con đường thăng tiến cho hắn.

Chỉ cần hắn nắm trong tay một đội quân tinh nhuệ trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, hắn sẽ có thể tìm cơ hội triển khai hành động đối đầu với Viện nghiên cứu Hổ phách.

Hắn vốn tưởng rằng thế lực ngầm đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật rất coi trọng mình, chắc chắn sẽ để mình đi.

Nhưng không ngờ rằng bọn họ lại đưa ra bốn ứng cử viên tham khảo khác để tranh giành với mình.

Mấy năm nay, hắn đã dành toàn bộ thời gian cho việc học tập, chưa từng tu luyện.

Lần cường hóa duy nhất cũng là khi ở Viện nghiên cứu Tinh Hồng, hắn đã tiêm gen, nếu thực sự phải dùng thực lực để tranh giành vị trí đội trưởng của Chiến Đoàn Sói Đói, hy vọng của hắn rất mong manh.

Đối mặt với khó khăn, Phong Kỳ không hề từ bỏ.

Bởi vì hắn còn một tháng nữa, hắn phải dùng một tháng này để khiến bản thân trở nên mạnh mẽ.

Trong Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, có một nơi có thể làm được điều này.

Đó chính là khu vực do hắn quản lý, phòng nghiên cứu gen sinh học.

Chỉ là quá trình trở nên mạnh mẽ chắc chắn sẽ rất đau đớn.

Một tháng sau, cuộc họp tuyển chọn đội trưởng lại được triệu tập.

Một nhóm các thành viên cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật ngồi trong phòng họp, chờ đợi kết quả cuối cùng được công bố.

Hết chương 357.

Chương 358. Toàn Thân Đẫm Máu

Bốn người còn lại đều đã có mặt, chỉ có Phong Kỳ là không đến.

Nhưng cuộc họp vẫn diễn ra bình thường, không lựa chọn chờ Phong Kỳ đến.

Tiếp theo, bốn người có tên trong danh sách lựa chọn lần lượt được "Bóng đen." kiểm tra, đánh giá thực lực của họ.

Nhưng ngay khi Bóng đen chuẩn bị công bố kết quả.

Cánh cửa phòng họp bị đá tung, Phong Kỳ toàn thân đẫm máu, cười dữ tợn bước vào.

Lúc này, Phong Kỳ đã hoàn toàn thay đổi.

Toàn thân hắn đầy những vết thương gần như thối rữa, trên mặt còn có một vết sẹo ngoằn ngoèo như con rết.

Hắn bước tới chỗ ngồi trống của "Đội trưởng Chiến Đoàn Sói Đói", ngồi xuống một cách ngang ngược, rồi nhìn Bóng đen nói:

"Ta muốn vị trí này."

Nghe lời Phong Kỳ nói, tất cả mọi người trong phòng họp đều im lặng.

Ngay cả bốn người cùng hắn tranh giành vị trí đội trưởng cũng bị khí thế của Phong Kỳ làm cho sợ hãi.

Nhìn thân hình đầy thương tích của hắn, trong lòng bọn họ không khỏi rùng mình, cũng hiểu được Phong Kỳ đã làm gì.

Để có được vị trí này, hắn đã nhẫn tâm tiến hành cải tạo sinh học đối với chính mình.

Cho dù cái giá phải trả là tuổi thọ và nỗi đau phải chịu đựng từng giây từng phút sau này.

Lúc này nhìn Phong Kỳ, vẻ mặt của bọn họ trở nên vô cùng phức tạp.

"Ta muốn vị trí này!" Phong Kỳ nhìn Bóng đen, một lần nữa lên tiếng.

Trong lúc nói chuyện, máu trên người hắn vẫn không ngừng nhỏ xuống, nhuộm đỏ sàn nhà.

Lúc này, toàn bộ phòng họp im lặng, không ai nói gì.

Nhìn Phong Kỳ, Bóng đen đột nhiên cười lớn, sau đó gật đầu nói:

"Vị trí này không ai khác ngoài ngươi."

"Chủ thượng…" Một người được chọn đứng bên cạnh hắn lập tức không cam lòng nói.

Nhưng lời hắn chưa dứt, Bóng đen đã ngắt lời:

"Nếu ngươi cũng có thể chịu được nỗi đau cải tạo sinh học như hắn thì vị trí này sẽ thuộc về ngươi."

Nghe vậy, người ứng cử này há hốc mồm, cuối cùng chọn cách im lặng.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ như nguyện tiếp quản vị trí đội trưởng Chiến Đoàn Sói Đói.

Tiếp theo, nhiệm vụ nhắm vào Viện nghiên cứu Hổ phách cuối cùng cũng có thể triển khai.

Nhưng trong thời gian này, hắn không thể không tiếp tục làm điều ác.

Dẫn dắt bọn ác quỷ đi khắp xã hội loài người, săn lùng những thiên tài trẻ tuổi của loài người.

Những việc làm của hắn khiến Phong Kỳ cảm thấy vô cùng đau khổ nhưng hắn không thể biểu lộ ra ngoài, lúc buồn khổ nhất vẫn phải cười.

Nỗi đau về thể xác và tinh thần luôn giày vò hắn.

Nhưng hắn đau mà không nói.

Kể từ khi gia nhập Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, ngày nào hắn cũng có những nỗi buồn khác nhau, hắn phát hiện ra rằng hóa ra nỗi đau cũng có thể thành quen.

Trong thời gian này, hắn lợi dụng thông tin tình báo thu thập được từ Viện nghiên cứu Tinh Hồng, triển khai một loạt hành động nhắm vào Viện nghiên cứu Hổ phách, cố gắng châm ngòi cho cuộc chiến giữa hai thế lực ngầm.

Lúc này, Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật thực ra đã biết Viện nghiên cứu Hổ phách bị một thế lực ngầm khác kiểm soát, vì vậy Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật đã triệu tập một cuộc họp liên quan.

Nhưng phương án cuối cùng được lựa chọn lại là thâm nhập.

Giống như việc sắp xếp Nhạc Bình An gia nhập Học phủ Tinh Thành trước đây.

Bọn họ lại sắp xếp một số người sói vào các học phủ tu luyện lớn, định để bọn họ nỗ lực thi vào Viện nghiên cứu Hổ phách, dùng để đánh cắp tình báo.

Giai đoạn hiện tại, thế lực ngầm đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật cho rằng, trước khi chưa hoàn toàn hiểu rõ chi tiết về thế lực ngầm đứng sau Viện nghiên cứu Hổ phách thì tạm thời không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Rõ ràng đây không phải là kết quả mà Phong Kỳ mong muốn.

Để đạt được mục đích, hắn bắt đầu tiến hành các hành động chống lại Viện nghiên cứu Hổ phách trong bóng tối, thậm chí cố tình để lộ, chỉ để châm ngòi cho chiến tranh.

Ngay lúc này, Phong Kỳ nhận được một tin tức mới nhất.

Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật chuẩn bị triển khai kế hoạch nhắm vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi tìm hiểu kỹ tình hình, Phong Kỳ đã hiểu rõ nguyên nhân cụ thể.

Hóa ra là một cường giả bảo vệ thiên tài của Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã bị Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật bắt được.

Hắn rất kiên cường, đến chết cũng không tiết lộ bất kỳ thông tin nào về Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật vẫn tìm ra manh mối, thông qua trí tuệ nhân tạo mạnh mẽ để truy xuất thông tin danh tính của người này và cuối cùng xác định được là Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Mặc dù không thể xác nhận 100% rằng Viện nghiên cứu Tinh Hồng đang âm thầm nhắm vào bọn họ.

Nhưng Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật quyết định tiếp tục điều tra, tìm hiểu chi tiết.

Trong cuộc họp, có người đề xuất rằng tốt nhất là phá hủy trước một căn cứ thí nghiệm quan trọng của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó lấy thông tin cốt lõi từ bên trong căn cứ để tìm hiểu Viện nghiên cứu Tinh Hồng cuối cùng đang làm gì.

Hết chương 358.

Chương 359. Kế Hoạch Tấn Công

Sau đó triển khai các kế hoạch tiếp theo.

Trong quá trình thảo luận, mục tiêu tạm thời của bọn họ là căn cứ Tinh Hồng ở ngoại ô Thành Mộ Lâm.

Nhưng kế hoạch này chỉ là đề xuất, tạm thời không cần triển khai.

Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật dự định tiếp tục điều tra sâu hơn về Viện nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó mới quyết định có triển khai kế hoạch phá hoại hay không.

Sự xuất hiện của sự kiện đột xuất khiến Phong Kỳ nhận ra rằng tiến trình lịch sử lại trở về đúng hướng.

Dòng thời gian trước đó là căn cứ Hồng ở ngoại ô Thành Mộ Lâm bị phá hủy, tài liệu bị đánh cắp, sau đó Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật triển khai cuộc tấn công điên cuồng vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Khiến Viện nghiên cứu Tinh Hồng buộc phải trốn vào căn cứ bí mật, biệt lập với thế giới.

Phong Kỳ muốn ngăn cản chuyện này nhưng người phụ trách cuộc điều tra này là Đội quân thứ nhất, không liên quan gì đến Đội quân thứ ba do hắn chỉ huy.

Hắn chỉ có thể thông báo trước cho Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Yêu cầu bọn họ xóa càng sớm càng tốt các tài liệu cốt lõi được lưu trữ trong căn cứ ở ngoại ô Thành Mộ Lâm, để ngăn

chặn cuộc đối đầu tiếp theo xảy ra.

Sau khi sự việc tạm lắng xuống.

Phong Kỳ bắt đầu tiếp tục triển khai kế hoạch chống lại Viện nghiên cứu Hổ phách, cố gắng châm ngòi cho cuộc chiến giữa hai thế lực ngầm.

…

Để Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách đối đầu với nhau, Phong Kỳ đã thử nhiều cách.

Nhưng những cách này đều không có tác dụng gì.

Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách đều rất thận trọng.

Trong cuộc họp cốt cán của Viện Nghiên cứu Khoa học trong thời gian này, thế lực đứng sau kiểm soát Viện Nghiên cứu Khoa học cho rằng, trước khi chưa hiểu rõ tường tận về Viện Nghiên cứu Hổ phách, không nên hành động thiếu suy nghĩ, cố gắng kiềm chế.

Sau khi cuộc họp kết thúc, kế hoạch tiếp theo của Phong Kỳ rất khó triển khai.

Mặc dù hắn là thủ lĩnh thực sự của chiến đoàn thứ ba nhưng chiến đoàn này rất có thể có tai mắt của thế lực đứng sau cài vào đang giám sát hắn.

Hành vi quá khích trước đó có thể được hiểu là muốn điều tra Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Bây giờ cuộc họp đã đưa ra quyết định, hắn không thể liều lĩnh như vậy nữa.

Nếu không, rất có khả năng hắn sẽ bị tước chức "Đoàn trưởng", trở lại đội bốn của vòng tròn cốt cán.

Đây tuyệt đối không phải là điều Phong Kỳ muốn.

Nhưng trong thời gian thống lĩnh chiến đoàn thứ ba, hắn cũng không phải không có thu hoạch.

Từ thông tin tình báo mà thế lực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học cung cấp, hắn biết được một tin tức quan trọng.

Bây giờ có rất nhiều thế lực siêu thoát lĩnh vực đang cố gắng thâm nhập vào thế lực loài người.

Những thế lực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học chỉ là một trong số các thế lực, ngoài Viện Nghiên cứu Hổ phách mà hắn biết hiện tại, có lẽ còn có những thế lực lĩnh vực khác đã thâm nhập vào thế lực loài người, hoặc đang trong quá trình thâm nhập vào thế lực loài người.

Nhưng Viện Nghiên cứu Khoa học không nói rõ lý do tại sao các thế lực lĩnh vực lại làm như vậy.

Nhưng từ những thông tin tình báo này, Phong Kỳ đã xác định được một phỏng đoán trước đó.

Chủ nhân Mê Vụ từng nói, hắn ta không thắng nhưng loài người đã thua.

Ý nghĩa sâu xa của câu nói này rõ ràng là hắn ta đã đánh bại nền văn minh loài người nhưng vẫn chưa đánh bại được các thế lực lĩnh vực khác.

Sự tồn tại của Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách đã đủ đau đầu rồi, nghĩ đến còn có những thế lực lĩnh vực khác đã thâm nhập, thậm chí đang trong quá trình thâm nhập vào nền văn minh loài người, hắn biết rằng hắn của một dòng thời gian khác còn phải đi một chặng đường rất dài.

Còn hắn phải làm, chính là đi tốt dòng thời gian này, tạo ra nhiều giá trị hơn cho hắn kia.

Phát huy ánh sáng cuối cùng trước khi sự sống tàn lụi.

Những ngày tiếp theo, hắn tiếp tục phục vụ cho Viện Nghiên cứu Khoa học, để có thể thu thập thêm nhiều thông tin tình báo hơn.

Nhưng kế hoạch chống lại Viện Nghiên cứu Hổ phách đã khó có thể triển khai.

Lúc này, Úy Vi đã liên lạc với hắn.

Sau khi thương lượng, những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nghĩ ra một cách để Viện Nghiên cứu Khoa học chủ động chống lại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Kế hoạch rất đơn giản, để Viện Nghiên cứu Khoa học biết rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách đang cố gắng phá hoại "Kế hoạch côn trùng nano linh năng."

Nếu biết Viện Nghiên cứu Hổ phách đã chủ động tấn công, Viện Nghiên cứu Khoa học chắc chắn sẽ không ngồi chờ chết, cũng sẽ chủ động tấn công.

Phong Kỳ biết rằng bây giờ trong Viện Nghiên cứu Khoa học có thể đã có người sói của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng làm thế nào để tìm ra hắn ta và làm thế nào để giải thích rằng hắn biết thông tin tình báo này là một vấn đề không thể giải quyết được.

Hết chương 359.

Chương 360. Khóa Ký Ức

Về phương diện này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nghĩ ra cách.

Họ muốn chủ động tiết lộ để tạo tiền đề cho cuộc đối đầu giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Để đạt được mục đích này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã thay thế toàn bộ tài liệu trong căn cứ Tinh Hồng ở thành phố Mộ Lâm, ngoài một số tài liệu không quan trọng được giữ lại, còn đưa vào nhiều "Tin tức tình báo."

Trong số đó có nội dung điều tra do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng biên soạn.

Họ điều tra được Viện Nghiên cứu Hổ phách đã thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học và đang cố gắng triển khai "Kế hoạch nguồn nhiễu", tìm cách phá hoại sự ra đời của côn trùng nano linh năng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn toàn không có bằng chứng để chứng minh những tin tức này nhưng chỉ cần Viện Nghiên cứu Khoa học tin là được.

Ở dòng thời gian trước, căn cứ Tinh Hồng ở thành phố Mộ Lâm bị Viện Nghiên cứu Khoa học đánh chiếm, xảy ra sau khi hắn chết vài năm.

Nhưng lần này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quyết định để sự kiện lịch sử này xảy ra sớm hơn.

Họ quyết định công khai chuyện đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học, chỉ để Viện Nghiên cứu Khoa học phản công.

Sau khi Úy Vi nói cho hắn biết kế hoạch của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hành động bắt đầu.

Các chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã mở cuộc tấn công vào Viện Nghiên cứu Khoa học, rất nhanh đã thu hút sự chú ý của những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Khoa học.

Đúng như dự đoán của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đối mặt với cuộc tấn công của họ, Viện Nghiên cứu Khoa học nhanh chóng phản công.

Mục tiêu đầu tiên chính là căn cứ Tinh Hồng ở thành phố Mộ Lâm đã được lên kế hoạch trước đó.

Sau khi đánh chiếm căn cứ, Viện Nghiên cứu Khoa học đã thu được nhiều thông tin tình báo liên quan đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cũng biết được một tin tức quan trọng.

Viện Nghiên cứu Hổ phách đã thâm nhập vào nội bộ Viện Nghiên cứu Khoa học.

Thậm chí còn muốn phá hoại kế hoạch côn trùng nano linh năng mà họ coi trọng nhất.

Tin tức này đã làm chấn động vòng tròn cốt cán của Viện Nghiên cứu Khoa học, cuộc thanh tra nội bộ bắt đầu.

Giai đoạn này: "Mặc." bí ẩn nhất của Viện Nghiên cứu Khoa học đã phát triển một thiết bị công nghệ đen mới theo yêu cầu của Sinh vật trận địa đứng sau.

"Máy chân lý."

Đây là một thiết bị lớn cao hơn hai mét, rộng ba mét, bên trong sử dụng công nghệ linh năng.

Khi bật máy này lên, người nằm trên đó sẽ dần dần mất đi ý thức.

Trong trạng thái này, phòng tuyến trong lòng sụp đổ, đối mặt với bất kỳ câu hỏi nào cũng sẽ tuôn ra theo nội dung ký ức.

Biết được tin này, lòng Phong Kỳ tràn đầy cảm giác cấp bách.

May mắn thay, hắn không nằm trong phạm vi thanh tra trọng điểm.

Dù sao hắn cũng là chiến sĩ đối ngoại, không còn tham gia vào các dự án nghiên cứu nội bộ của Viện Nghiên cứu Khoa học nữa, càng không tiếp xúc được với kế hoạch côn trùng nano linh năng.

Nhưng nếu cuộc thanh tra cứ tiếp tục như vậy, hắn vẫn sẽ đến lượt.

Để giải quyết nỗi lo sau này, hắn đang thực hiện nhiệm vụ bên ngoài đã liên lạc với Úy Vi.

Rất nhanh, Úy Vi đã đưa ra cách giải quyết.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng triển khai kế hoạch này, đã nghĩ đến việc hắn sẽ gặp nguy hiểm, trong thời gian này, Úy Vi đã nghiên cứu ra một loại thuốc "Khóa ký ức." chống lại sự xâm nhập của ý thức.

Sau khi uống loại thuốc này, ý thức của hắn sẽ rơi vào trạng thái hôn mê, ngủ say sau khi tan rã.

Hoàn toàn không thể lấy được bất kỳ thông tin tình báo nào từ hắn khi ý thức tan rã.

Phản ứng bất thường chắc chắn sẽ khiến Sinh vật trận địa đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học cảnh giác nhưng vẫn tốt hơn là không làm gì mà chờ "Phán quyết." đến.

Sau khi thiết bị chân lý do Mặc phát triển được đưa vào sử dụng, cuộc thanh tra nội bộ của Viện Nghiên cứu Khoa học bắt

đầu.

Quả nhiên trong thời gian này, đã thanh tra ra một nội ứng đến từ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hắn ta đã ở vị trí cấp bậc thứ hai trong Viện Nghiên cứu Khoa học, chỉ còn một bước nữa là tiếp xúc được với cấp bậc cốt cán nhất, sắp tham gia vào kế hoạch chế tạo côn trùng nano linh năng.

Sinh vật trận địa đứng sau biết được tin này đã vô cùng tức giận, đồng thời hỏi người bị lộ khi ý thức tan rã rằng còn gián điệp nào khác không.

Câu trả lời nhận được là không.

Nhưng câu trả lời này vẫn khiến Sinh vật trận địa đứng sau hoảng sợ, cũng nhận ra rằng thông tin tình báo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không sai, Viện Nghiên cứu Hổ phách muốn giết chết chúng.

Kế hoạch kích động Viện Nghiên cứu Khoa học chống lại Viện Nghiên cứu Hổ phách cuối cùng cũng có tiến triển.

Nhưng cuộc thanh tra nội bộ của Viện Nghiên cứu Khoa học vẫn chưa kết thúc.

Các thế lực đứng sau quyết định thanh tra toàn bộ các thành viên cốt cán hiện tại, dù sao thì không còn gián điệp của Viện Nghiên cứu Hổ phách nữa, có lẽ vẫn còn gián điệp của các thế lực ẩn núp khác.

Hết chương 360.

Chương 361. Trạng Thái Ngủ Say

Sau vài ngày thanh tra, rất nhanh đã đến lượt Phong Kỳ.

Hôm đó hắn bị Viện Nghiên cứu Khoa học triệu hồi.

Sau khi trở về Viện Nghiên cứu Khoa học, hắn được sắp xếp nằm lên "Máy chân lý."

Khi máy khởi động, chất linh năng vô hình bắt đầu xâm thực cơ thể hắn.

Cùng với ý thức dần tan rã, hắn đã uống "Thuốc khóa ký ức." đột nhiên rơi vào trạng thái ngủ say.

Nhìn thấy cảnh này, Sinh vật trận địa đứng sau luôn quan sát quá trình thanh tra đã nảy sinh nghi ngờ.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên tỉnh dậy bắt đầu nôn ra máu, những vết thương đóng vảy trên cơ thể cũng theo đó mà vỡ ra, rỉ máu.

Nhìn thấy cảnh này, các nhà khoa học xung quanh đều sửng sốt.

Ngay sau đó, máy đã được dừng khẩn cấp.

Đối mặt với tình huống đột xuất, các nhà khoa học bắt đầu kiểm tra cơ thể hắn, cuối cùng đưa ra kết quả.

Hắn đã trải qua cải tạo sinh hóa, không thể chịu được sự xâm nhập của chất linh năng, vì vậy cơ thể đã xuất hiện phản ứng căng thẳng.

Bản báo cáo này khiến Sinh vật trận địa đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học không còn nghi ngờ hắn nữa.

Nghĩ đến những đóng góp của Phong Kỳ trong thời gian này, ngược lại hắn cảm thấy mình đa nghi quá, từ bỏ việc truy đuổi Phong Kỳ.

Lần kiểm tra đột xuất này, Phong Kỳ đã vượt qua một cách an toàn.

Khi cuộc thanh tra nội bộ của Viện Nghiên cứu Khoa học kết thúc hoàn toàn, hành động trả thù đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng bắt đầu.

Trong thời gian này, Phong Kỳ nhận được một nhiệm vụ.

Dẫn đầu chiến đoàn thứ ba phá hủy căn cứ phụ của Hổ phách bên ngoài thành phố Thắng Lợi.

Đối với điều này, Phong Kỳ không chối từ.

Hắn đã chờ đợi ngày này quá lâu rồi.

Sau vài ngày hành quân, hắn dẫn theo chiến đoàn thứ ba đến căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Hổ phách bên ngoài thành phố Thắng Lợi, sau đó nhân lúc trời tối mà mở cuộc đột kích.

Mặc dù hắn đã trải qua cải tạo sinh hóa, sức mạnh được nâng cao đáng kể.

Nhưng sức chiến đấu của hắn không phải là mạnh nhất trong chiến đoàn thứ ba, thậm chí còn không lọt vào top mười, vì vậy hắn không cần ra tay trong cuộc tấn công trực diện.

Sau khi hắn ra lệnh tấn công, vũ khí công nghệ của chiến đoàn thứ ba đã xuất hiện đầu tiên, phát huy uy lực mạnh mẽ.

Sử dụng máy bay không người lái ném bom linh năng nén, trong thời gian ngắn đã phá hủy các tòa nhà bên ngoài căn cứ

phụ của Hổ phách.

Sau đó, những chiến binh mặc bộ xương ngoài cơ khí đã tiến công vào căn cứ.

Các chiến binh của Viện Nghiên cứu Khoa học, thực lực có lẽ không phải là mạnh nhất nhưng trang bị của họ chắc chắn là tốt nhất.

Vũ khí linh năng chưa được công bố ra bên ngoài, mỗi chiến binh đều được trang bị tới tận răng.

Trong màn đêm, máy dò trước mắt giúp họ có thể nhìn rõ vị trí của các chiến binh phòng thủ của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Súng trong tay phun ra những viên đạn linh năng đã được Mặc cải tiến, có sức sát thương cực kỳ khủng khiếp.

Trong chiến đấu, chỉ cần một viên đạn linh năng bắn trúng kẻ địch, chúng sẽ bị đánh dấu linh năng.

Tiếp theo chỉ cần điều chỉnh súng linh năng trong tay sang "Chế độ theo dõi", những viên đạn linh năng phun ra từ nòng súng sẽ giống như bị nam châm hút, sẽ theo dõi bay đến mục tiêu.

Nói cách khác, chỉ cần bắn trúng kẻ địch một phát, tiếp theo dù bắn về hướng nào, viên đạn cũng sẽ tự động theo dõi và bắn trúng mục tiêu 100%.

Còn rất nhiều vũ khí công nghệ mạnh mẽ khác.

Đặc biệt là vũ khí linh năng do Mặc chế tạo.

Sự hùng mạnh của Viện Nghiên cứu Khoa học không thể tách rời khỏi Mặc, hắn chính là nhân vật cốt cán của Viện Nghiên cứu Khoa học, cũng là mục tiêu mà Sinh vật trận địa đứng sau coi trọng và bảo vệ nhất.

Trận chiến kéo dài chưa đầy 2 giờ đã kết thúc.

Viện Nghiên cứu Hổ phách không để lại một người nào ở căn cứ phụ thành phố Thắng Lợi, tất cả đều bị giết chết.

Tiếp theo, Phong Kỳ cho các chiến binh của chiến đoàn thứ ba cảnh giới bên ngoài, hắn mang theo bộ nhớ đi vào căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đi đến trước đài điều khiển chính, hắn bắt đầu sao chép dữ liệu bên trong.

Quá trình sao chép dữ liệu rất đơn giản.

Hắn chỉ cần cắm bộ nhớ do Viện Nghiên cứu Khoa học chế tạo vào đài điều khiển chính là có thể sao chép nhanh chóng dữ liệu xuống.

Ngoài ra, bộ nhớ dài bằng ngón trỏ còn có chức năng tự động chặn dữ liệu tự hủy.

Chỉ cần cắm vào, trong thời gian ngắn có thể chuyển hết dữ liệu trong cơ sở dữ liệu được kết nối.

Nhưng trước đó, hắn đã lấy ra đĩa di động mà Úy Vi đưa cho hắn.

Trước khi mang theo dữ liệu và tình báo của căn cứ này, hắn quyết định sao chép một bản cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

So với đĩa di động của Viện Nghiên cứu Khoa học, tốc độ đọc của đĩa di động của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chậm hơn mười lần.

Sau khi chờ đợi rất lâu, hắn rút đĩa di động của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ra, cắm đĩa di động của Viện Nghiên cứu Khoa học vào, bắt đầu sao chép dữ liệu.

Hết chương 361.

Chương 362. Ném Bom Linh Năng

Sau khi hoàn thành mọi việc, hắn dẫn theo các chiến binh của chiến đoàn thứ ba trở về thành phố Tương Lai.

Để chắc chắn, hắn không mang đĩa di động của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng về Viện Nghiên cứu Khoa học.

Giữa đường hắn đã vứt đĩa di động của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ở một khu vực không có người.

Tiếp theo chỉ cần gửi tin nhắn cho Úy Vi, các chiến binh của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ thông qua định vị để tìm thấy đĩa di động này.

Sau khi trở về Viện Nghiên cứu Khoa học, Phong Kỳ đã nộp ổ cứng di động.

Tết Nguyên đán sắp đến, hắn hoàn thành nhiệm vụ đã được nghỉ phép ba ngày.

Sau khi rời khỏi Viện Nghiên cứu Khoa học, hắn dùng điện thoại do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo để gửi tin nhắn cho Úy Vi.

Sau khi nhận được tin nhắn, Úy Vi lập tức trả lời rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã cử chiến binh đi lấy rồi.

Trong ba ngày nghỉ phép này, Phong Kỳ nhận được một lời mời.

Đó là buổi họp lớp của các bạn học cũ ở trường trung học Tinh Thành.

Trước lời mời, hắn không đi, cũng không dám đi.

Bây giờ hắn không ra người không ra quỷ, trên người đầy những vết thương khủng khiếp, hắn không muốn dọa các bạn học cũ.

Những vết thương này thường xuyên nứt ra, mỗi khi đêm khuya tĩnh lặng, hắn đều âm thầm kìm nén nỗi đau thể xác.

Nhưng so với nỗi đau thể xác, nỗi đau tinh thần còn dữ dội hơn.

Đến hôm nay, trên tay hắn đã nhuốm máu của 289 đồng loại.

Cũng thường xuyên mơ thấy vô số vong linh khóc lóc, khi tỉnh dậy, trong lòng hắn tràn ngập cảm giác tội lỗi.

Hắn hiểu được lời mà hắn ở dòng thời gian trước từng nói, cái chết mới là sự giải thoát, những người tiếp tục sống mới là đau khổ nhất.

Nhưng hắn không bao giờ hối hận vì những gì mình đã hy sinh.

Muốn thành công thì phải trả giá.

Cho dù cuối cùng người có thể đến được vùng đất lý tưởng không phải là hắn, hắn cũng nguyện dùng thân thể mở đường, cũng dám đối mặt với chính mình đầy máu me.

Cái chết chỉ có thể hủy hoại thể xác của hắn nhưng niềm tin thì trường tồn.

Hôm nay là đêm giao thừa, tuyết rơi dày như lông ngỗng.

Trong kỳ nghỉ ngắn ngủi, hắn một mình đi trên đường phố phồn hoa của thành phố Tương Lai.

Các cửa hàng xung quanh đều treo đèn lồng đỏ rực, hòa cùng ánh sao lấp lánh, trên khuôn mặt của mỗi người qua đường đều tràn ngập nụ cười.

Trên màn hình lớn ở cuối đường phố, đang phát tin vui mới nhất.

Chiến dịch liên hợp của các chiến đoàn lĩnh vực đã lại tiêu tan một chiến trường lĩnh vực, loài người lại tiến thêm một bước nữa đến chiến thắng cuối cùng.

Tất cả mọi người đều nhìn màn hình lớn với nụ cười trên môi, trong lòng tràn ngập niềm vui.

Hắn đứng nguyên tại chỗ, mặt không biểu cảm, vì hắn chưa từng thấy hoa nở.

Nỗi buồn lan tràn trong lòng, lặng lẽ, yên tĩnh nhưng dữ dội nhưng lại mong chờ ngày xuân thực sự đến.

Nghe tiếng cười và tiếng reo hò bên tai, hắn quay người bỏ đi.

Con đường cứu thế cần có mạng sống để tiếp sức, mỗi khi hắn ngã xuống sẽ có một hắn mới tiếp nhận niềm tin và tiếp tục tiến lên, không đạt được bờ bên kia thì không dừng lại.

Hắn cũng sẽ mãi mãi trung thành với ước mơ của mình.

Cho dù tan xương nát thịt, cho dù vạn kiếp bất phục.

Thời gian không buông tha con người, hắn cũng không buông tha thời gian, cho đến khi ngày thay đổi số phận loài người đến.

Khi tiếng chuông nửa đêm vang lên trên bầu trời thành phố, điện thoại của hắn rung lên.

Cầm lên xem, đó là một tin nhắn từ một số lạ:

“Phong Kỳ em trai, chúc mừng năm mới.”

Nụ cười hiện trên khuôn mặt hắn, bóng hình hắn dần dần khuất xa trong tuyết rơi, bóng lưng thê lương.

Nhìn con đường dài phía trước, mong rằng cuối cùng sẽ có hồi kết ngọt ngào.

…

Viện Nghiên cứu Khoa học.

Phong Kỳ cởi trần, nằm sấp trên bồn rửa mặt liên tục nôn ra máu.

Gần đây, di chứng của việc cải tạo sinh học ngày càng nghiêm trọng.

Hắn cảm thấy mình không thể chống đỡ được bao lâu nữa, bây giờ hoàn toàn dựa vào ý chí để chống đỡ.

Nhưng cơ thể cũng đưa ra phản hồi không thể hoạt động bình thường được nữa.

Mở vòi nước, rửa sạch vết máu kinh hoàng trên bồn rửa mặt, hắn ngẩng đầu nhìn vào gương.

Hắn trong gương mặt mày tái nhợt, toàn thân đầy vết thương, đôi mắt tràn ngập tia máu, ngay cả tóc cũng vì di chứng của việc cải tạo sinh học mà gần như rụng hết, trông dữ tợn và thảm hại.

Sau khi súc miệng, hắn cúi người đứng dậy.

Đi đến phòng ngủ, hắn thay một bộ đồng phục màu đen, sau đó dùng mũ che đầu.

Sau khi rời khỏi phòng, hắn quay đầu nhìn về bên phải, phát hiện Bóng Đen không biết từ lúc nào đã đến.

Không nhìn rõ dung mạo của Bóng Đen, chỉ có thể thấy đôi mắt đỏ ngầu trong bóng tối.

“Ngươi còn chống đỡ được không?”

“Ta vẫn ổn.”

“Mỗi thành viên cốt cán của Viện Nghiên cứu đều có mục tiêu riêng, vì vậy bọn họ có thể vì ta mà làm việc, vì ta có thể thỏa mãn ham muốn của bọn họ, bất kể là trường thọ, khỏe mạnh, tiền bạc, v.v… Nhưng ngươi là một ngoại lệ.”

Hết chương 362.

Chương 363. Trở Thành Mạnh Nhất

Nói xong, Bóng Đen im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Ngươi là kẻ ác triệt để, cũng là chiến binh mà ta thích nhất trong Viện Nghiên cứu."

"Ta coi như ngươi đang khen ta vậy." Phong Kỳ cười khẩy.

"Thật đáng tiếc, thực ra ta vốn định bồi dưỡng ngươi nhưng không ngờ ngươi lại tàn nhẫn với chính mình như vậy, thậm chí còn lựa chọn cải tạo sinh học để leo lên vị trí này."

"Ngươi không phải có thể đồng ý mọi yêu cầu sao? Có thể khôi phục sức khỏe cho ta không?" Phong Kỳ mặt không biểu cảm hỏi.

"Có thể nhưng ngươi đã hoàn toàn rút cạn sinh mệnh của mình, muốn khôi phục ngươi hoàn toàn, ta phải trả giá rất lớn."

"Vậy là ta còn chưa đáng để ngươi bỏ ra cái giá lớn để cứu sao?"

"Đúng vậy nhưng ta có thể đồng ý một nguyện vọng của ngươi trước khi chết." Bóng Đen nghiêm túc nói.

Nghe vậy, Phong Kỳ cười khẩy trong lòng nhưng vẫn mở miệng hỏi:

"Thực ra ta vẫn luôn tò mò một điều, nếu tương lai loài người bị diệt vong thì tiếp theo các ngươi sẽ làm gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen im lặng hồi lâu, sau đó mới lên tiếng:

“Tiếp tục chiến đấu, cho đến khi ta và tộc nhân của ta có thể sống sót khi đại thế đến.”

“Đại thế?”

“Khi đại thế đến, chúng ta đều là cỏ rác, có thể sống sót hay không hoàn toàn là ẩn số, loài người chỉ là vật cản trên con đường sống sót của chúng ta, diệt trừ nó là để tiến lên tốt hơn nhưng không phải là điểm dừng.”

“Nói rõ hơn đi.”

“Ngươi không cần biết quá nhiều, ngươi sẽ không sống đến ngày đó.” Nói xong, Bóng Đen từ từ biến mất.

Nhìn vào vị trí Bóng Đen biến mất, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Đại thế?

Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên cảnh tượng ngày tận thế mà Mộ Trảo phải đối mặt, trời đất đổi màu, vạn vật tiêu điều.

Chẳng lẽ ngày đó đến chính là đại thế?

Ngày đó không phải tượng trưng cho chiến thắng hoàn toàn của thế lực lĩnh vực sao?

Chẳng lẽ những con quái vật xuất hiện trong hư không cũng là kẻ thù của những Sinh Vật Trận Địa như bọn họ?

Hắn phát hiện ra rằng thế lực lĩnh vực cũng rất phức tạp, dường như ẩn chứa nhiều bí mật.

Những thế lực lĩnh vực đang thâm nhập vào nền văn minh nhân loại này nếu hợp tác với nhau, hoàn toàn có thể san bằng nền văn minh nhân loại nhưng lại chọn cách ẩn núp trong bóng tối, âm thầm phát triển.

Đặc biệt là thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học, liên tục cung cấp tài nguyên cho những “Kẻ phản

bội.” của Viện Nghiên cứu Khoa học, đồng thời lợi dụng thành quả nghiên cứu của họ để củng cố sức mạnh của mình.

Hơn nữa còn tiêu tốn một lượng lớn tài nguyên, chỉ để chế tạo ra linh năng nano.

Nghĩ đến việc Viện Nghiên cứu Hổ phách ẩn núp ngàn năm, chỉ để thu hoạch toàn bộ nhân loại, lấy được khí huyết khổng lồ.

Hai thế lực lĩnh vực này dường như đều đang tích lũy sức mạnh để phát triển và đều có vũ khí tối thượng của riêng mình.

Làm như vậy chẳng lẽ là để đối phó với đại thế sắp đến?

Nhưng hắn rõ ràng không có thời gian để tìm hiểu câu trả lời cho câu hỏi này.

Bước ra khỏi căn cứ, các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba đã chờ sẵn ở bên ngoài.

Phong Kỳ không nói gì, bước về phía trước.

Các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba tự động tản ra, nhường đường, sau khi Phong Kỳ đi qua thì đi theo sau hắn.

Nhiệm vụ mới sắp bắt đầu.

Gần đây, cuộc đối đầu giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách ngày càng gay gắt.

Chỉ xét từ những cuộc giao tranh hiện tại, Viện Nghiên cứu Khoa học chiếm ưu thế rõ ràng, thậm chí còn áp đảo Viện Nghiên cứu Hổ phách về mặt dư luận.

Trên mạng liên tục có tin tức lan truyền, nói rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học rất thông minh, cố gắng dùng cách đã từng đánh bại Viện Nghiên

cứu Tinh Hồng trước đây để đánh bại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng thế công về mặt dư luận đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách có hiệu quả rất hạn chế.

So với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bí ẩn, Viện Nghiên cứu Hổ phách luôn là một trong những ngọn đèn sáng của hệ thống tu luyện trong ấn tượng của mọi người.

Còn thường xuyên tổ chức các hoạt động đối ngoại.

Ví dụ như cuộc thi khái niệm Hổ phách, cuộc thi quy hoạch hệ thống tu luyện Hổ phách, v.v…

Vì vậy, trên mạng cũng có rất nhiều cư dân mạng đứng về phía Viện Nghiên cứu Hổ phách, tức giận mắng rằng đám thủy quân trên mạng bị điên rồi.

So với thế công về mặt dư luận, hai bên chiến đoàn cũng đã giao chiến với nhau nhiều lần, mỗi bên đều có tổn thất.

Nhưng dựa vào các sản phẩm công nghệ đen do "Mặc." nghiên cứu phát triển, Viện Nghiên cứu Khoa học chiếm ưu thế trong các cuộc xung đột quy mô nhỏ.

Lần xuất nhiệm vụ này, hắn sẽ dẫn đầu chiến đoàn lĩnh vực thứ ba rời khỏi Thành phố Tương Lai tiến về phía bắc, đi cướp một lô tài nguyên lĩnh vực sắp được chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hết chương 363.

Chương 364. Nguy Cơ Tử Vong

Nhiệm vụ hiện tại ngày càng nguy hiểm.

Đối mặt với cuộc tấn công của Viện Nghiên cứu Khoa học, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã có sự chuẩn bị.

Lần xuất nhiệm vụ này, hắn rất có thể sẽ phải đối mặt với sự chặn đánh của chiến đoàn Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đến lúc đó, có thể sẽ có nguy cơ tử vong.

Nhưng tình hình hiện tại chính là điều hắn mong muốn, chỉ cần xung đột tiếp tục leo thang, Viện Nghiên cứu Khoa học và thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ ra tay.

Bây giờ chỉ là những cuộc giao tranh nhỏ, đến lúc đó mới là cuộc chiến thực sự.

Hai hổ tranh đấu, ắt có một bên bị thương.

Có lẽ sau khi hắn chết, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng có thể thu được những thông tin tình báo quan trọng từ cuộc tranh đấu của hai thế lực.

Lịch sử cũng sẽ thay đổi vì cuộc tranh đấu của hai thế lực.

Sau nhiều ngày hành quân dài, Phong Kỳ dẫn đầu chiến đoàn thứ ba đến một sân bay hoang vắng.

Sân bay này là một trong những trạm trung chuyển tài nguyên lĩnh vực.

Dù sao đây không phải thời cổ đại, tài nguyên từ các lĩnh vực không cần phải áp tải hộ tống, mà thường được chuyển

đến sân bay trung chuyển rồi dùng máy bay vận tải trực tiếp đến viện nghiên cứu.

Vì vậy, muốn cướp tài nguyên lĩnh vực của Viện Nghiên cứu Hổ phách, trạm trung chuyển là nơi tốt nhất.

Núp trong khu rừng bên ngoài sân bay trung chuyển, họ dùng máy bay không người lái tầm cao theo dõi quan sát đoàn hộ tống tài nguyên đang tiến đến từ xa.

Đợi nửa ngày, chiến đoàn hộ tống tài nguyên cùng vật tư đã đến trạm trung chuyển tài nguyên.

Lúc này đã có hai chiếc máy bay vận tải tài nguyên chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Hổ phách đang chờ sẵn.

Nhận thấy thời cơ đã chín muồi, hắn lập tức ra lệnh tấn công.

Các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba đã được trang bị vũ khí đến tận răng ồ ạt xông ra khỏi khu rừng, chạy về phía sân bay, máy bay không người lái trên không trực tiếp phá hủy hai chiếc máy bay vận tải tài nguyên, cắt đứt đường rút lui của đội hộ tống tài nguyên Hổ phách.

Rõ ràng là Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng có sự chuẩn bị, đội hộ tống gồm hàng trăm người lập tức phản công.

Mỗi chiến sĩ đứng ở một vị trí khác nhau, đồng thời giải phóng linh khí trong cơ thể, lập tức dưới chân họ xuất hiện một đường vân màu vàng đan xen chằng chịt kết nối tất cả các chiến sĩ, một trận pháp năng lượng màu vàng đất đột nhiên hình thành.

Phong Kỳ đứng ở phía sau, lặng lẽ quan sát diễn biến của trận chiến, không đích thân tham gia vào cuộc chiến.

Cơ thể hắn hiện tại đã ở trạng thái cạn kiệt, không cho phép hắn tiếp tục chiến đấu với cường độ cao nữa.

Nhưng hắn muốn dùng quãng đời còn lại để thu thập thêm thông tin tình báo.

Có thể chống đỡ được một ngày là một ngày.

Lần này Viện Nghiên cứu Hổ phách có sự chuẩn bị, mặc dù các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba được trang bị đủ loại vũ khí linh năng tiên tiến nhưng trước trận pháp công thủ hợp nhất của Viện Nghiên cứu Hổ phách, trong thời gian ngắn vẫn khó có thể phá vỡ, tình hình chiến sự rơi vào bế tắc.

Nhưng về mặt quân số, họ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Phá vỡ phòng thủ chỉ là vấn đề thời gian.

Đặc biệt là đã ném ra "Quả cầu cấm linh khí", linh khí trong phạm vi một km đã bị xua tan, các chiến sĩ của Viện Nghiên cứu Hổ phách không còn sức chiến đấu.

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ, trận chiến kéo dài đến giờ thứ ba, trận pháp vỡ tan, hóa thành những hạt mưa linh khí rơi xuống.

Tiếp theo là cuộc tàn sát một chiều.

Trong thời gian ngắn, rất nhiều chiến sĩ của Viện Nghiên cứu Hổ phách đã ngã xuống trong vũng máu.

Lúc này, Phong Kỳ cũng bắt đầu liên lạc với bộ phận hậu cần của Viện Nghiên cứu Khoa học, chuẩn bị để họ cử máy bay vận tải đến tiếp ứng vật tư.

Nhưng ngay lúc này, tình hình đột ngột thay đổi.

Trong khu rừng phía sau sân bay đột nhiên xuất hiện một nhóm lớn chiến sĩ.

Phong Kỳ đứng ở phía sau bị bao vây ngay lập tức, chưa kịp phản ứng đã bị bắt giữ.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn thấy phù hiệu trên trang phục của họ, xác nhận được lai lịch của họ.

Quân bộ liên hợp.

Những chiến sĩ quân bộ liên hợp này tiếp tục giết chết các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba của Viện Nghiên cứu Khoa học, tiến hành cuộc tàn sát đẫm máu.

Đối mặt với thế công bất ngờ, các chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba không kịp trở tay, chống đỡ rất vất vả.

Trong khi đó, những chiến sĩ của Viện Nghiên cứu Liên hợp này rõ ràng cũng có sự chuẩn bị, mỗi người đều là tinh nhuệ trong số tinh nhuệ, thực lực cực kỳ mạnh.

Chỉ một lát sau, phần lớn chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba đã bị giết.

“Nhận được lời cầu cứu của Viện Nghiên cứu Hổ phách, nói rằng lô vật tư này sẽ bị cướp nhưng ta không ngờ rằng lại là do Viện Nghiên cứu Khoa học các ngươi làm, xem ra Viện Nghiên cứu Khoa học có vấn đề lớn rồi.”

Hết chương 364.

Chương 365. Bị Bắt Giữ

Lúc này, một sĩ quan đứng bên cạnh Phong Kỳ nhìn hắn với vẻ mặt phức tạp rồi lên tiếng.

Nghe được lời này, Phong Kỳ nhận ra một điều.

Họ đã bị Viện Nghiên cứu Hổ phách bày một vố.

Rõ ràng là Viện Nghiên cứu Hổ phách biết được Viện Nghiên cứu Khoa học sẽ đến cướp lô vật tư này nên đã thông báo trước cho Viện Nghiên cứu Liên hợp, truyền đạt ý rằng lô vật tư này có khả năng bị cướp, cần phải bảo vệ.

Lúc này đến đây, họ bị bắt tại trận.

Dùng một chiêu mượn đao giết người, hy sinh một số chiến sĩ cấp dưới để đổi lấy sự đàn áp của các thế lực đối với Viện Nghiên cứu Khoa học.

Sau khi trận chiến kết thúc, Phong Kỳ cùng một số chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba bị bắt được áp giải lên máy bay vận tải đến sau, đưa đến quân bộ liên hợp.

Phong Kỳ rất rõ ràng về những gì sẽ phải đối mặt tiếp theo.

Hắn cũng biết Viện Nghiên cứu Khoa học sẽ làm gì.

Trong mắt thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học, bọn họ chỉ là một quân cờ mà thôi.

Xảy ra chuyện lớn như vậy, trước tiên chắc chắn phải thanh minh, sau đó chọn cách từ bỏ hắn.

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ.

Ngay hôm đó, dư luận bên ngoài xôn xao, không hiểu tại sao "Chiến đoàn Sói đói." thuộc Viện Nghiên cứu Khoa học

lại tấn công đội vận chuyển tài nguyên của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Lúc này, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã chủ động lên tiếng, chất vấn Viện Nghiên cứu Khoa học, như thể mọi chuyện đều nằm ngoài dự đoán của họ, khiến họ vô cùng kinh ngạc.

Còn phản ứng của Viện Nghiên cứu Khoa học cũng rất rõ ràng.

Họ nghi ngờ Chiến đoàn Sói đói bị thế lực lĩnh vực khống chế, hành động lần này không liên quan đến Viện Nghiên cứu Khoa học.

Đối với lời giải thích của Viện Nghiên cứu Khoa học, dư luận bên ngoài nhìn chung đều tin tưởng.

Nhưng cũng có ý kiến nghi ngờ cho rằng Chiến đoàn Sói đói là chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Khoa học, cả chiến đoàn hành động thì Viện Nghiên cứu Khoa học không thể không biết, chẳng lẽ không hỏi thăm về hướng hành động của Chiến đoàn Sói đói lần này sao?

Còn Phong Kỳ đang ở tâm điểm của dư luận, trong thời gian này bị giam giữ trong nhà tù của quân bộ liên hợp, tiếp theo sẽ phải đối mặt với một phiên tòa xét xử được muôn người chú ý.

Trong thời gian này, lại xảy ra một chuyện lớn.

Những chiến sĩ của chiến đoàn thứ ba bị bắt trong tù, đột nhiên chết tập thể, thân hình tan biến dưới sự xói mòn của linh năng.

Ngoài Phong Kỳ còn sống, những người khác đều không thoát khỏi.

Khi đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ đã biết chuyện gì đã xảy ra.

Rõ ràng là thế lực Sinh vật trận địa đứng sau kiểm soát Viện Nghiên cứu Khoa học đã kích hoạt dấu ấn tử thần từ xa, khiến một số chiến sĩ chết ngay lập tức.

Ngăn chặn những tin tức bất lợi có thể xuất hiện đối với Viện Nghiên cứu Khoa học.

Nhưng hắn là một ngoại lệ.

Dấu ấn tử thần trong cơ thể hắn đã sớm bị Úy Vi phá giải.

Hiện tại, dấu ấn linh năng còn lại trong cơ thể hắn đã không còn uy lực, chỉ là một cái vỏ rỗng, dùng để đánh lừa Sinh vật trận địa đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học.

Vì vậy, khi Sinh vật trận địa đứng sau kích hoạt dấu ấn, hắn không bị ảnh hưởng.

Chuyện này nhanh chóng làm chấn động tầng lớp cao cấp của quân bộ liên hợp.

Tối hôm đó, Phong Kỳ đã bị đeo "Còng tay trói linh", ngăn hắn điều khiển linh khí trong cơ thể kích hoạt các yếu tố gây tử vong tiềm ẩn trong cơ thể, đồng thời hắn còn phải trải qua một loạt các cuộc kiểm tra sức khỏe.

Đảm bảo hắn có thể bình an vô sự trước khi ngày xét xử đến.

Phong Kỳ đã có thể đoán được kết quả của phiên tòa xét xử này.

Bất kể hắn có bị thế lực lĩnh vực khống chế hay không, kết cục đều là chết, vì hắn đã phạm phải "Tội phản bội." không thể tha thứ.

Lúc này, hắn ngồi thẫn thờ trong phòng giam tối tăm, trong lòng không hề gợn sóng.

Hắn đã chuẩn bị tâm lý cho ngày này từ lâu.

Còn cơ thể hắn cũng không chống đỡ được bao lâu nữa, không thể tiếp tục đi tiếp cho một người khác nữa.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên cảm thấy nhẹ nhõm.

Trải qua chặng đường này, hắn đã quá mệt mỏi, cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi.

Ba ngày sau, Phong Kỳ mặc đồ tù bị áp giải ra khỏi nhà tù.

Địa điểm tiếp theo là sân xét xử của Viện Nghiên cứu Liên hợp, lúc này đại diện của các viện nghiên cứu lớn đã có mặt đông đủ, đồng thời quá trình xét xử được phát trực tiếp trên mạng.

Dưới sự áp giải của chiến sĩ quân bộ liên hợp, hắn bước lên bục xét xử.

"Phong Kỳ, hãy giải thích với mọi người, nói ra tội lỗi mà ngươi đã phạm…"

Đối mặt với những câu hỏi liên tục của thẩm phán, Phong Kỳ không trả lời.

Hắn sẽ không để Viện Nghiên cứu Hổ phách toại nguyện, hắn muốn Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách thế lực ngang nhau, chứ không phải để Viện Nghiên cứu Hổ phách lợi dụng hắn để đàn áp Viện Nghiên cứu Khoa học.

Hết chương 365.

Chương 366. Phiên Tòa Xét Xử

Hắn cũng mong chờ cuộc chiến tiếp theo giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Chỉ là hắn không thể nhìn thấy cảnh tượng đó.

Đối mặt với câu hỏi của thẩm phán, tại sao hắn lại làm như vậy, Phong Kỳ vẫn im lặng không giải thích.

Bởi vì giải thích khiến hắn cảm thấy mình như một tội đồ.

Nghĩ đến việc tương lai mọi người sẽ gắn cho mình cái mác "Kẻ phản bội loài người." trong lịch sử, hắn đột nhiên nhớ đến một câu nói khi trò chuyện với lão Vương trước đây.

Sách lịch sử quá nhỏ, không thể chứa đựng cuộc đời phức tạp của một người.

Sách lịch sử lại quá lớn, một trang lật qua tùy ý, có thể ghi lại cả cuộc đời thăng trầm của một người.

Cuối cùng, phiên tòa xét xử không có kết quả gì, hắn bị đưa trở lại nhà tù.

Tiếp theo chờ đợi hắn là những đợt tra tấn liên tiếp.

Thậm chí còn sử dụng thiết bị tương tự như "Máy nói thật." của Viện Nghiên cứu Khoa học.

Nhưng cơ thể gần như mục nát của hắn không thể chịu đựng được sự tra tấn dã man, vừa bắt đầu tra tấn đã nôn ra máu, hôn mê.

Bất đắc dĩ, Viện Nghiên cứu Liên hợp sau khi tham khảo ý kiến của các viện nghiên cứu khác đã quyết định xử tử hắn công khai để răn đe.

Khi biết mình sắp lên đoạn đầu đài từ miệng giám thị của quân bộ liên hợp, Phong Kỳ không hề sợ hãi.

Hắn chỉ hỏi giám thị:

"Hôm nay là ngày bao nhiêu tháng bao nhiêu năm?"

Khi biết được ngày tháng cụ thể, trên khuôn mặt hắn nở nụ cười, miệng lẩm bẩm:

"Phá kỷ lục rồi, nếu Lời Tự Thuật ở đây, chắc chắn sẽ reo hò vì ta."

Hắn ngồi thẫn thờ trong ngục tối, tầm mắt bị bóng tối bao trùm.

Ngày mai hắn sẽ phải ra pháp trường.

Phong Kỳ phát hiện lòng mình rất bình tĩnh, không vui cũng không buồn.

Cánh cung căng thẳng trong đầu hắn cuối cùng cũng được nghỉ ngơi vào lúc này.

Đột nhiên, đèn sáng lên, quản giáo nhà tù cùng một bóng hình xinh đẹp bước đến trước cửa sổ kính đặc biệt của phòng giam và dừng lại.

"Trưởng phòng Úy, đây chính là Phong Kỳ." Quản giáo cung kính nhìn Úy Vi giới thiệu.

"Các người hợp tác với quân đội thẩm vấn hắn đều vô hiệu sao?"

"Đã thử mọi cách rồi, sinh lực của hắn đã cạn kiệt, không chịu nổi tra tấn, cấp trên cũng đã từ bỏ việc thẩm vấn hắn,

quyết định ngày mai sẽ đưa hắn ra pháp trường, phát trực tiếp cảnh hành hình để báo cáo với bên ngoài.”

“Chúng tôi ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đặt trước thi thể của hắn, có lẽ có thể tìm ra bí mật gì đó từ hắn.”

“Chúng tôi đã nộp đơn xin của cô lên cấp trên, phê duyệt sẽ sớm được thông qua thôi.” Quản giáo lập tức trả lời.

“Tôi có thể vào xem vết thương trên người hắn không? Có vẻ như là do cải tạo sinh học tạo thành, có lẽ tôi có cách khiến hắn mở miệng.”

“Chuyện này… Tôi chỉ có thể cho cô nửa giờ, hắn rất quan trọng, không thể chết được.”

“Vậy thì nửa giờ đi, nếu hắn chết thì tôi chịu trách nhiệm, mở cửa.” Úy Vi lập tức nói.

Nghe xong, quản giáo lập tức nhấn công tắc mang theo bên mình, cánh cửa sắt bên cạnh từ từ mở ra.

“Trưởng phòng Úy, cô vào nghiên cứu cẩn thận, miễn là không chết thì làm gì cũng được, có gì cần cứ nói với tôi.”

Úy Vi gật đầu, bước vào phòng giam.

Lúc này, cánh cửa sắt từ từ đóng lại, quản giáo đứng bên ngoài đi đến chiếc ghế dài xa xa, ngồi xuống.

Đến bên Phong Kỳ, Úy Vi trước tiên lấy một thiết bị dò máy nghe trộm trong túi ra, sau khi xác định xung quanh không có máy nghe trộm, cô cẩn thận quan sát Phong Kỳ.

“Hối hận không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu lên, nhìn Úy Vi, trên mặt hắn nở nụ cười.

“Ngươi sẽ bị lịch sử nguyền rủa, mang tội danh phản bội loài người cho đến khi nền văn minh nhân loại kết thúc, ngươi

có hối hận không?”

“Ta chỉ hối hận vì không thể đi xa hơn.”

Nghe xong lời này, mắt Úy Vi lóe lên, cô khom người, đưa tay vuốt ve vết thương đóng vảy trên người hắn.

“Bây giờ ngươi thật xấu xí.”

“Ta lại không yêu đương, cần gì phải đẹp trai, cho ai xem?” Phong Kỳ mỉm cười.

“Tiếc là ngày mai ngươi sẽ chết, nếu không thì chúng ta có thể tạm thời ở bên nhau, ta không chê ngươi xấu, hơn nữa ta cũng chưa từng yêu đương.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ sửng sốt, sau đó lắc đầu nói:

“Thôi đi, ngươi bao nhiêu tuổi rồi, già mà còn đòi ăn cỏ non.”

“Đau quá, đau quá.”

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên kêu lên đau đớn, vì tay Úy Vi vuốt vết thương của hắn rõ ràng đã dùng sức.

Quản giáo ngồi bên ngoài cách một lớp kính mặc dù không nghe thấy tiếng trong phòng giam nhưng nhìn thấy mặt Phong Kỳ nhăn nhó, cũng giật mình.

May mà Phong Kỳ nhanh chóng trở lại bình thường, nếu không thì hắn thực sự lo lắng Úy Vi sẽ nghiên cứu đến mức khiến Phong Kỳ đang trong tình trạng nguy kịch đến chết.

“Ngươi có lời trăn trối nào không?” Lúc này, Úy Vi hỏi.

“Ta chỉ có thể đi cùng các ngươi đến đây thôi, chặng đường tiếp theo không thể cùng các ngươi đồng hành nữa, các ngươi cố gắng lên.”

Hết chương 366.

Chương 367. Lời Trăn Trối

Nhìn nụ cười trên mặt Phong Kỳ, Úy Vi hít sâu một hơi:

"Chỉ vậy thôi sao?"

"Vậy thì… sau khi chết hãy đốt cho ta một con búp bê bơm hơi, ta sợ xuống đó vì quá xấu nên không tìm được đối tượng."

Nghe xong lời này, Úy Vi trong lòng run lên, sau đó cười nói:

"Đốt cho ngươi hai con, để ngươi trải nghiệm cảm giác ba người cùng đi."

Dứt lời, họ cùng nhau bật cười.

Trong lúc trò chuyện, Úy Vi luôn nở nụ cười nhưng Phong Kỳ vẫn phát hiện ra thân thể cô thỉnh thoảng lại run rẩy.

"Được rồi, về đi, trước khi chết hãy để ta ngủ một giấc thật ngon, nếu không thì ngày mai sẽ rất mất tinh thần, hàng trăm triệu người xem ta phát trực tiếp đấy."

"Vậy ngươi ngủ ngon, ta sẽ không làm phiền ngươi."

"Ngày mai đừng xem phát trực tiếp, xấu lắm, nếu có thể thì hãy tìm cách chặn đoạn video này đi, cũng đừng để bản thân ta trong tương lai nhìn thấy."

"Đêm nay thức đêm nghiên cứu, sáng mai ngủ một giấc thật ngon, không có thời gian xem, còn việc chặn đoạn video này… ngươi sợ bản thân kia của ngươi đau lòng sao?"

"Hắn chỉ là một đứa trẻ 17 tuổi, nội tâm không chịu được áp lực quá lớn, biết đâu lại khiến hắn khóc, hãy cho hắn thêm một chút hy vọng đi."

“Ta sẽ cố gắng.”

“Vậy thì, tạm biệt.”

“Ngủ ngon.”

Sau khi nhìn kỹ Phong Kỳ thêm lần nữa, Úy Vi quay người đi đến trước cửa sắt.

Cùng với tiếng cửa sắt từ từ mở ra, cô không ngoảnh đầu lại mà bước ra ngoài.

Sau khi rời khỏi căn cứ của liên hợp quân đội, Úy Vi lái xe trên con đường vòng quanh núi, cảm xúc trong lòng cuối cùng cũng không kìm nén được.

Dừng xe, cô nhìn lên bầu trời cao vút, trong mắt lấp lánh những giọt lệ.

Nhìn thấy thân thể đầy thương tích của Phong Kỳ, cô nhìn thấy không phải là sự xấu xí, mà là một mặt trời rực rỡ.

“Trên dòng thời gian này, ngươi vì sự trỗi dậy của loài người mà sống, tiếp theo Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng ta cũng sẽ vì ngươi mà sống.”

…

Trưa hôm sau, Phong Kỳ bị đưa đến pháp trường của liên hợp quân đội.

Hàng trăm camera hướng về phía hắn, số người trong phòng phát trực tiếp trên mạng của liên hợp quân đội không ngừng tăng lên, bình luận đều là những lời chửi bới, khinh miệt.

Kéo lê xiềng xích, hắn đi đến giữa pháp trường, bị ấn quỳ xuống đất.

Việc hành hình vẫn chưa bắt đầu ngay, rõ ràng liên hợp quân đội cần để cư dân mạng trút giận một trận, chờ số người

xem phát trực tiếp tiếp tục tăng lên rồi mới hành hình.

Bây giờ hắn là một đối tượng để trút giận chung.

Bị ấn quỳ trên mặt đất, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn trời, mặt trời chói chang, thiêu đốt khiến vết thương của hắn nóng ran.

Ngay lúc này, cánh cổng pháp trường của liên hợp quân đội bị đẩy ra, Mộc Tinh mặc trang phục của chiến đoàn Lê Minh bước vào.

Những người của liên hợp quân đội lập tức muốn ra tay ngăn cản nhưng khi nhìn thấy huy chương trên quần áo của Mộc Tinh, họ vội vàng dừng tay và nói:

"Đoàn trưởng Mộc Tinh, bây giờ đang chuẩn bị hành hình, không tiện vào."

Mộc Tinh không để ý đến người ngăn cản, trực tiếp bước lên pháp trường, nhìn Phong Kỳ đầy thương tích, trong mắt cô lấp lánh những giọt nước mắt.

"Có lý do đúng không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không giấu giếm mà gật đầu, hắn không muốn Mộc Tinh đánh mất hy vọng trong lòng.

"Đi theo ta, ta sẽ nghĩ cách giải thích thay ngươi."

"Không cần đâu, ta vốn chẳng sống được bao lâu nữa, dù ngươi có cứu ta thì ta cũng chẳng còn sống được mấy ngày."

"Không giống vậy, chết ở đây, ngươi sẽ mãi mãi mang tội danh lịch sử."

"Chết rồi thì còn quan trọng sao?"

Nhìn Mộc Tinh mím chặt môi, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười:

"Học tỷ, ta không vi phạm lời hứa trước kia của chúng ta, cũng mong ngươi mang theo ước mơ của ta tiếp tục bước tiếp,

đừng phạm sai lầm ở đây.”

Nghe xong lời này, Mộc Tinh không gật đầu, vẫn dùng ánh mắt ngoan cố nhìn hắn.

Phong Kỳ trong lòng bất lực, chỉ có thể tiếp tục khuyên nhủ.

Thực ra bây giờ hắn cũng có thể nói cho Mộc Tinh biết, để cô liên lạc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, một bản thể khác của hắn có thể có được cách liên lạc với Mộ Trảo trong tương lai.

Nhưng làm như vậy thì rủi ro rất lớn.

Bây giờ vẫn chưa rõ người sói bên cạnh Mộc Tinh là ai, nếu để lộ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng với hắn, có lẽ lịch sử sẽ bị thay đổi.

Một bản thể khác của hắn cũng sẽ không thể có được thông tin quan trọng mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại.

Giống như nội dung email bị lộ trước đây.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trên dòng thời gian này sau khi bị lộ có thể không kịp trốn vào căn cứ bí mật, sẽ bị người sói bên cạnh Mộc Tinh nhắm vào, đón nhận tai họa diệt vong.

Để chắc chắn, hắn đã chọn cách giấu giếm.

Trong lúc trò chuyện, hắn không ngừng khuyên nhủ Mộc Tinh.

chấp niệm trong lòng Mộc Tinh rất sâu, không dễ gì lay chuyển.

Thời gian hành hình nhanh chóng đến nhưng Mộc Tinh có mặt ở đó, những người hành hình căn bản không thể thi hành.

Hết chương 367.

Chương 368. Khởi Đầu Mới

Nhận ra Mộc Tinh có thể cướp pháp trường, thậm chí cả cấp cao của liên hợp quân đội cũng bị kinh động, vội vã đến.

Nhưng trước khi Mộc Tinh không ra tay cướp pháp trường, họ vẫn chưa ra tay.

Lúc này ra tay, chẳng khác nào đẩy Mộc Tinh ra đối lập, ít nhất trước khi không ra tay vẫn còn có thể xoay chuyển.

Cảnh tượng nhất thời rơi vào bế tắc.

Thân phận hiện tại của Mộc Tinh là đoàn trưởng của chiến đoàn "Lê Minh." trong mười lĩnh vực, chiến công hiển hách, họ cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thời gian trôi qua, Phong Kỳ tiếp tục trò chuyện với Mộc Tinh.

Sự kiên định trong lòng Mộc Tinh, dưới sự khuyên nhủ của hắn, cuối cùng cũng có chút dao động.

Khi nói đến chuyện cũ của bộ ba ăn uống tại Học phủ Tinh Thành, Mộc Tinh cuối cùng cũng rơi nước mắt.

"Chắc chắn phải chết sao?"

"Vốn chẳng còn sống được bao lâu nữa, dù sao cũng là đường cùng, ngươi còn cả một chặng đường dài phía trước, ước mơ của ta phải có người gánh vác, nếu không ta có thể chết không nhắm mắt." Phong Kỳ mỉm cười nói.

Nghe xong lời này, thân thể Mộc Tinh khẽ run.

Những giọt nước mắt trong veo rơi xuống, cô không ngoảnh đầu lại mà đi về phía cổng pháp trường.

Những người hành hình sợ Mộc Tinh hối hận, lập tức tiến lên kề con dao lớn lạnh lẽo vào gáy hắn.

Sắp phải từ biệt thế giới này, trên mặt Phong Kỳ vẫn nở nụ cười.

Cuộc đời này, có tiếc nuối nhưng cũng đáng.

Điểm kết thúc cũng là điểm khởi đầu.

Chặng đường cuộc đời này của hắn đã đến hồi kết nhưng cũng tượng trưng cho một khởi đầu mới sắp đến.

Khi con dao sắc bén rơi xuống, trước mắt hắn hiện lên từng cảnh trong quá khứ.

Giống như đi ngược dòng thời gian, hắn đi lại một lần cuộc đời mình, trên đường có vô số bóng người hiện lên.

Nhìn lại cuộc đời này, Phong Kỳ trong lòng không hối hận, chỉ tiếc không thể tiếp tục thay bản thể khác của hắn dò đường thêm một đoạn nữa.

Thịnh thế rực rỡ, đó là mơ ước trong lòng mọi người, cũng là mơ ước của hắn.

Trong đầu hắn tràn ngập những hình ảnh ký ức.

Hắn thấy mình và Mộc Tinh hẹn ước bên hồ nước đêm khuya.

Thấy lão Vương trên bục giảng hào hứng kể về công trạng của những bậc anh hùng trong lịch sử.

Thấy bóng dáng Úy Vi ngày đêm bận rộn trong phòng thí nghiệm.

Thấy Mộ Trảo đứng thẳng người, nhìn xa xa lũ quái vật kéo đến như thủy triều, kiên cường bảo vệ tia sáng cuối cùng của nhân loại.

…

Cuối cùng hắn thấy lời thề ước mà hắn cùng các bạn học lập ra dưới bầu trời đầy sao trước khi tốt nghiệp, tiếng hô phấn đấu vì sự trỗi dậy của nhân loại vẫn vang vọng rõ ràng bên tai.

Từng lá thư gửi gắm hy vọng cho tương lai, hắn đã tự tay chôn xuống, cũng thầm thề vào lúc đó:

Tương lai không như ta mong muốn, vậy thì hãy biến tương lai thành hình ảnh lý tưởng của ta.

Vô số bóng người đan xen trong đầu hắn, viết nên khúc ca đấu tranh bất khuất của nhân loại.

Quay đầu nhìn con đường phía trước bị sương mù bao phủ, hắn như thấy trong sương mù có một tương lai đèn đuốc sáng trưng, trong thịnh thế rực rỡ có tất cả những điều tốt đẹp mà hắn mơ ước, chỉ thiếu mỗi điểm kết thúc và hồi kết.

Chỉ là dòng thời gian này, hắn đã đi đến hồi kết.

Tương lai tươi đẹp, hắn không đến được nữa.

Khoảnh khắc nhắm mắt lại, trời đất quay cuồng, hắn nghe thấy tiếng đàn harmonica du dương vang bên tai.

Giống như Mộc Tinh đang khẽ thở dài bên tai hắn.

Gửi tặng người một khúc nhạc, chẳng hỏi đến lúc nhạc tàn người đã đi.

Cuối cùng tầm nhìn bị bóng tối xâm chiếm, mọi thứ đều tan biến vào lúc này, chỉ có niềm tin trong lòng hắn vượt qua dòng sông lịch sử, giáng xuống bản thể khác của hắn.

Trên trời sao chuyển, dưới đất màn buông.

Cuộc đời này bắt đầu với hoài bão lớn lao nhưng lại kết thúc bằng một cách nhục nhã và đáng xấu hổ, như vậy là đã chấm dứt hoàn toàn.

Nhưng một vệt đỏ thẫm đã đổ xuống, vẫn nóng hổi, vẫn rực cháy.

Thấm đẫm dòng sông lịch sử, soi sáng một đoạn đường phía trước bị sương mù bao phủ.

…

Hai đoạn ký ức chồng chéo trong hư ảo, Phong Kỳ cũng mở mắt vào lúc này.

Lúc này hắn đang ở trong một căn phòng nào đó ở tầng hầm thứ hai của căn cứ bí mật Tinh Hồng, trước mặt là một bộ não đang ngâm trong một chiếc bình chứa đặc biệt.

Bỗng nhiên lấy lại tinh thần, hắn cảm thấy mình như đã trải qua một lần luân hồi.

Hóa ra hắn không trở thành tuyến hy sinh.

Tất cả những điều này đều là thông tin ký ức mà năng lực của Mộng Yểm đọc được.

So với những hình ảnh rời rạc khi đọc ký ức của người khác, ký ức của chính hắn trong tương lai hoàn toàn phù hợp với năng lực của Mộng Yểm, khiến hắn cảm thấy như đã trải qua một lần tái sinh.

Cũng đã trải qua nỗi đau mà chính hắn khi trở thành tuyến hy sinh phải chịu đựng, cũng như sự kiên định đến chết không thay đổi đó.

Sự phù hợp hoàn hảo của ký ức thậm chí khiến hắn lạc vào ký ức, quên mất nội dung ký ức ban đầu.

Hết chương 368.

Chương 369. Lời Thề Ước

Trong mộng không biết mình là khách.

Mãi đến khi ký ức của tuyến hy sinh kết thúc, hắn mới bừng tỉnh.

Lúc này hắn vẫn có thể cảm nhận rõ ràng sự bình thản và thản nhiên trong lòng của bản thể khác trước khi chết.

Nắm đấm không tự chủ được siết chặt.

Hắn hít một hơi thật sâu, đưa tay nhấn công tắc màu đen trên bình chứa đặc biệt.

Ngay lập tức, chất lỏng màu xanh nhạt trào ra từ bên trong thiết bị, bộ não vốn còn đập yếu ớt dần mất đi sức sống.

"Nghỉ ngơi cho tốt, đoạn đường tiếp theo ta sẽ thay ngươi đi tiếp."

[Xem mà khóc mất, chỉ có đích thân trải nghiệm mới có thể thực sự hiểu được nỗi đau mà ngươi tương lai phải chịu đựng, A Kỳ ta đau lòng quá.]

Lúc này Phong Kỳ vẫn còn chìm trong cảm xúc dâng trào trước khi chết của bản thể tương lai.

Bỗng nghe thấy lời của Lời Tự Thuật, vừa thấy xa lạ vừa thấy vô cùng thân thiết.

Hắn trên tuyến hy sinh, trước khi chết đã 37 tuổi.

Nói cách khác, hắn đã 20 năm không gặp lại Lời Tự Thuật, sự ghét bỏ đối với Lời Tự Thuật trong lòng hắn cũng đã biến thành nỗi nhớ nhung trong đoạn ký ức này.

"Lời Tự Thuật, lão tử nhớ ngươi."

[A Kỳ, ba cũng nhớ ngươi, theo ngươi đọc ký ức của ngươi tương lai, ta muốn nhảy ra hét lên rằng, ba đây, cờ đừng sợ, đáng tiếc là không được.]

"Ngươi vẫn vô liêm sỉ như vậy."

Phong Kỳ trợn mắt, đồng thời cảm giác thân thiết quen thuộc dâng lên trong lòng.

[A Kỳ ta thấy rằng sau này nếu không phải trường hợp cực kỳ cần thiết thì đừng đọc ký ức của tuyến hy sinh nữa, sự đồng cảm đó khiến ngươi kiên định hơn nhưng cũng khiến cảm xúc của ngươi hiện tại tràn ngập sát khí.]

Nghe xong lời này, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ do dự trong chốc lát, cuối cùng vẫn gật đầu.

Hắn cũng phát hiện ra.

Trong lòng mình tràn ngập sát khí, đặc biệt muốn trút giận.

Cảm giác này khiến hắn cảm thấy vô cùng áp lực.

Vì vậy, hắn quyết định nghe theo lời khuyên của Lời Tự Thuật, nếu không cần thiết, sẽ không đọc ký ức của hắn tương lai nữa.

Lúc này ký ức đã trở lại, hắn cũng đã nhớ lại những chuyện xảy ra sau khi tiến vào mộng cảnh tương lai, cũng như những thông tin đã biết.

Từ những tài liệu mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại, hắn biết được.

Sau khi hành hình, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã mang thi thể của hắn đi.

Và tách não của hắn ra, ngâm vào một bình chứa đặc biệt đã chế tạo từ trước, còn đặc biệt pha chế dung dịch dinh dưỡng hoạt tính cho não của hắn, đảm bảo não có thể tồn tại lâu dài.

Còn những tài liệu về kế hoạch não trong bình thì chính hắn trên tuyến hy sinh đã cung cấp cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Những năm tháng sau đó, bộ não của hắn được bảo quản và lưu giữ trong căn phòng số 0 của căn cứ bí mật trong suốt 1500 năm, chỉ để chờ hắn đến.

"Kế hoạch não trong bình." đúng như lời tiên đoán của Úy Vi lúc đầu.

Đọc ký ức giống như trải qua một lần luân hồi, có thêm một cuộc đời khác.

Hắn còn biết được qua những tài liệu lưu trữ trong cơ sở dữ liệu của Tinh Hồng.

Sau khi hắn chết, cuộc xung đột giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách bắt đầu leo thang.

Trong thời gian này, thế lực đứng sau hai viện nghiên cứu lớn cuối cùng cũng không thể nhịn được nữa mà ra tay.

Cả hai thế lực đều bị thương nặng trong cuộc đấu tranh ngấm ngầm, đồng thời Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bị bại lộ cũng bị Viện Nghiên cứu Khoa học đàn áp mạnh mẽ.

Cuối cùng chỉ còn cách trốn vào căn cứ bí mật.

Nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn thu được một số thông tin tình báo quan trọng từ cuộc giao tranh giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Trong số đó có một phần tài liệu về Sinh Vật Trận Địa đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lấy lại tinh thần, sau đó bước ra khỏi phòng số 0 đến trước bục điều khiển.

Lúc này những ký ức trong đầu vẫn đang tác động lẫn nhau, nhiều nội dung trở nên mơ hồ, hắn quyết định xem lại tài liệu này một lần nữa.

Sau một hồi tìm kiếm, hắn tìm thấy tài liệu mô tả về thế lực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học mà hắn đã xem trước khi đọc ký ức.

Tài liệu này không dễ có được.

Là do các chiến sĩ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng liều chết cướp được mẫu sinh học trong cuộc xung đột giữa Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách, thu thập dữ liệu qua một loạt các cuộc thử nghiệm sau đó.

Mở trang tài liệu, dữ liệu về "Bóng Đen." hiện lên trên màn hình.

[Bóng Đen (Chưa xác định - Sinh vật siêu thoát lĩnh vực thông minh)]

Cấu tạo: Cơ thể 71,4% cấu tạo từ vật chất năng lượng thuần túy, 28,6% còn lại cấu tạo từ vật chất chưa xác định.

Sức mạnh: Mẫu Bóng Đen được kiểm tra, sức mạnh được xác định là Bạc · Cấp cao

Đánh giá năng lực: Có khả năng kiểm soát tinh thần bằng cách mê hoặc tư tưởng, chiến đấu thiên về hệ thuật pháp (hệ tinh thần), có khả năng tái tạo cơ thể tương tự như Tiểu Hắc.

Hết chương 369.

Chương 370. Huyết Nguyên

Ghi chú về năng lực: Khả năng tái tạo cơ thể của Bóng Đen không thể so sánh với Tiểu Hắc, tái tạo có giới hạn, trong khi giới hạn tái tạo của Tiểu Hắc chưa xác định, phỏng đoán là tái tạo cơ thể vô hạn.

Nguồn gốc chi tiết: Chưa xác định

Ghi chú: Nghi ngờ là một nhóm siêu thoát lĩnh vực thoát ra từ một lĩnh vực hệ tinh thần nào đó, cuộc điều tra đang được tiến hành.

…

Xem xong tài liệu dữ liệu mẫu về Bóng Đen, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Sinh vật siêu thoát lĩnh vực, đúng như tên gọi, là những sinh vật có thể vượt qua giới hạn của lĩnh vực, tự do đi lại bên ngoài Sinh Vật Trận Địa và thường sở hữu trí tuệ cao.

Chúng cũng là thế lực lĩnh vực gây nguy hiểm lớn nhất cho nền văn minh nhân loại.

Sinh Vật Trận Địa bình thường chỉ lan rộng theo sự mở rộng của lĩnh vực nhưng nhóm siêu thoát lĩnh vực có thể thoát ra khỏi lĩnh vực, thậm chí là thâm nhập vào nền văn minh nhân loại.

Thế lực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách là những ví dụ điển hình.

Tài liệu này cung cấp thông tin về Bóng Đen rất hạn chế.

Ngoài việc biết sơ bộ về cấu tạo cơ thể và giới thiệu một phần về năng lực của sinh vật "Bóng Đen", tài liệu không có giới thiệu chi tiết về nguồn gốc của "Bóng Đen", càng không có giới thiệu về số lượng của nhóm.

Rõ ràng là cuộc điều tra tiếp theo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã gặp phải nút thắt cổ chai, không điều tra được thế lực "Bóng Đen." cuối cùng đến từ lĩnh vực nào.

Nếu không thì có thể thử xua tan lĩnh vực mà "Bóng Đen." đang ở, gây tổn hại cho chúng.

Lĩnh vực và thế giới thực ở trạng thái can nhiễu, quấn quýt lẫn nhau, quy tắc thuộc về thế giới lĩnh vực cũng đang âm thầm ảnh hưởng đến thế giới thực.

Linh khí tràn ngập đất trời chính là xuất hiện sau khi lĩnh vực giáng lâm.

Nếu xua tan lĩnh vực mà "Bóng Đen." đang ở, một phần quy tắc thuộc về lĩnh vực này sẽ biến mất trong thế giới thực, chắc chắn sẽ khiến thực lực của thế lực "Bóng Đen." suy yếu nghiêm trọng.

Ví dụ, nước có thể ngưng tụ thành băng là một trong những quy tắc tự nhiên của thế giới thực.

Lĩnh vực giáng lâm đồng thời cũng mang đến những quy tắc tự nhiên mới, ảnh hưởng đến thế giới thực nhưng chỉ cần xua tan lĩnh vực, phần quy tắc này sẽ biến mất.

Nếu lĩnh vực mà "Bóng Đen." đang ở gây ảnh hưởng đến thế giới thực là nước ở nhiệt độ thấp sẽ ngưng tụ thành băng, sau khi lĩnh vực này bị xua tan, quy tắc này cũng sẽ biến mất.

Sau đó, nước sẽ không bao giờ ngưng tụ thành băng nữa.

Vì vậy, xua tan lĩnh vực là một cách tốt để chống lại thế lực siêu thoát lĩnh vực.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Một số quy tắc của lĩnh vực đã được hòa nhập hoàn toàn vào thế giới thực, ngay cả khi lĩnh vực bị xua tan, quy tắc vẫn có thể tồn tại.

Vì vậy, việc xua tan lĩnh vực mà thế lực "Bóng Đen." đang ở có thể gây ra đòn chí mạng cho chúng hay không vẫn là một ẩn số nhưng ít nhất cũng có thể gây ra ảnh hưởng không nhỏ.

Rõ ràng đây có thể là một hướng tham khảo cho tuyến tương lai tiếp theo, tìm kiếm lĩnh vực đằng sau "Bóng Đen."

Ngay khi hắn chuẩn bị tiếp tục xem tài liệu, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Đại ca ngươi vượt thời gian truy sát mà đến, đã đến lúc giao ra Giác Hút bảo vệ mạng rồi, đại ca ngươi nói, giao ra thì không giết.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi sửng sốt.

Cúi đầu nhìn xuống, Giác Hút đang nằm ngủ ngon lành trên ngực hắn.

Nếu không phải Lời Tự Thuật nhắc nhở, hắn đã quên mất Giác Hút đang nằm trên ngực mình và Tiểu Hắc đang trên đường đến.

[Tiêu hóa ký ức của tuyến hy sinh cần thời gian, bây giờ ngươi vẫn đang trong trạng thái chồng chéo ký ức, vì vậy trừ trường hợp đặc biệt ra, về sau đừng đọc ký ức của ngươi trong tương lai nữa, trừ khi cường độ tinh thần của ngươi có thể theo kịp.]

"Ý ngươi là chỉ cần cường độ tinh thần của ta đủ cao, ta có thể nhanh chóng thích ứng với di chứng sau khi đọc ký ức?"

[Đúng vậy nhưng cũng không nhất thiết phải nâng cao cường độ tinh thần, nếu ngươi có năng lực thiên phú là trí nhớ vô hạn thì dù có nhiều ký ức đến đâu cũng không thành vấn đề và mỗi lần đọc ký ức, ngươi sẽ không gặp bất kỳ di chứng nào.]

"Vậy năng lực thiên phú trí nhớ vô hạn cuối cùng giết Sinh Vật Trận Địa nào mới có thể có được?" Phong Kỳ trợn mắt hỏi.

[Giết ta.]

"Ra đây chịu chết."

[Đừng có mà quá kiêu ngạo, ta sẽ gọi điện cho đại ca ngươi ngay, ngươi chờ chết đi.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn bước tới cửa thang máy.

Một lát sau, hắn đã đến tầng hầm đầu tiên của căn cứ bí mật Tinh Hồng, rồi bắt đầu chờ Tiểu Hắc đến.

Khoảng mười phút chờ đợi, bóng dáng Tiểu Hắc xuất hiện từ đường hầm kim loại.

Nhìn Tiểu Hắc vẫn bị sương mù đen bao phủ, trong lòng hắn nảy sinh một nghi vấn.

Hết chương 370.

Chương 371. Chuyển Đổi Hình Dạng

Theo lẽ thường, điệp viên Hổ Phách ẩn núp trong Viện nghiên cứu khoa học trên tuyến tương lai này đã bị tiêu diệt, Tiểu Hắc sau khi ra đời đáng lẽ phải bị Viện nghiên cứu khoa học khống chế.

Nhưng bây giờ Tiểu Hắc có thể tự do hành động, chứng tỏ cuối cùng nó vẫn mất kiểm soát.

Vậy thì vấn đề cuối cùng nằm ở đâu?

Nhìn Tiểu Hắc đang tiến đến, hắn không nghĩ nhiều, đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, rồi trực tiếp ném cô bé về phía Tiểu Hắc.

Cơ thể nhỏ bé của Giác Hút lộn ngược giữa không trung, đột nhiên mở mắt.

Cùng với ánh sao rực rỡ hiện lên trong mắt, cô bé đột ngột quay người tung nắm đấm về phía Tiểu Hắc.

Đối mặt với thế tấn công của Giác Hút, cơ thể Tiểu Hắc tản ra thành sương mù đen quấn lấy, bao bọc lấy Giác Hút.

Trận chiến giữa Giác Hút và Tiểu Hắc trên dòng thời gian này bắt đầu.

Quan sát một lúc, Phong Kỳ liền bước ra khỏi đường hầm kim loại.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định quay lại Khu tránh nạn Tinh Thành một chuyến, để đọc thuộc một phần mã của Cứu thế chủ.

Đồng thời, hắn cũng sẽ xem qua thông tin trong cơ sở dữ liệu, cố gắng tìm kiếm thế lực Bóng Đen đến từ lĩnh vực nào, để triển khai cuộc đối đầu có mục tiêu.

Việc đầu tiên là để nâng cao sức mạnh tổng thể của loài người, nếu có thể chế tạo ra Cứu thế chủ trước thời hạn, chắc chắn sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến lịch sử, sức mạnh của con người trong tương lai cũng sẽ thụ đáo ảnh hưởng của lịch sử mà trở nên mạnh hơn.

Việc thứ hai là để quét sạch những mối nguy hiểm và chướng ngại vật trên con đường phát triển của loài người, giúp nền văn minh nhân loại có thể phát triển lành mạnh.

Cả hai đều rất quan trọng.

Nếu ngày trước khi đọc ký ức của Mộ Trảo, hắn nhìn thấy ngày tận thế chính là thế lớn mà Bóng Đen nói, vậy thì ngay cả khi loài người đã quét sạch mọi thế lực lĩnh vực ẩn núp trong bóng tối thì thực ra vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

Giải quyết xong khủng hoảng nội bộ, vẫn còn khủng hoảng bên ngoài.

Con đường phía trước còn rất dài, Lời Tự Thuật sẽ đồng hành cùng hắn.

[Lời Tự Thuật chỉ muốn nghỉ ngơi và đình công.]

“Hệ thống chó má, có thể làm việc chăm chỉ và đáng tin cậy hơn không, con đường cứu thế không thể thiếu ngươi được.” Phong Kỳ cười toe toét.

[Zombie ngu ngốc, hừ!]

Đi dọc theo đường hầm kim loại rời khỏi căn cứ bí mật Tinh Hồng, hắn bước ra khỏi bệnh viện bỏ hoang.

Thế giới bên ngoài rất tối, vầng trăng máu mờ ảo trên bầu trời treo cao, vô cùng nổi bật.

Lúc này, hắn phát hiện ra ở góc phố không xa có một Sinh Vật Trận Địa đang nằm.

Toàn thân nó đỏ như máu, hình dáng giống báo, khóe miệng lộ ra hai chiếc răng nanh sắc nhọn, giữa trán còn khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu tím, lúc này nó không để ý đến sự xuất hiện của Phong Kỳ, vẫn đang ngủ say.

"Lời Tự Thuật, có thể ra tay không?"

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ vẫn tràn đầy sát khí, muốn dùng chiến đấu để trút giận.

Con Sinh Vật Trận Địa này đã trở thành mục tiêu trong mắt hắn.

[Chiến binh xương, xung phong!]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời chắc chắn, Phong Kỳ cười toe toét, máu thịt trên người hắn trong nháy mắt hóa thành sương máu bị xương hấp thụ, tạo thành những đường vân màu đỏ sẫm trên xương.

Trong chớp mắt, hắn đã biến thành bộ xương không còn máu thịt.

Ở trạng thái chiến thể, sức mạnh cơ thể hắn được nâng cao đáng kể.

Chỉ cảm thấy sức mạnh trong cơ thể trào dâng vô tận, không ai có thể ngăn cản.

[Đã mạnh như vậy rồi, còn chờ gì nữa, mau xông về căn cứ Tinh Hồng tìm Tiểu Hắc đại chiến ba trăm hiệp đi.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn con báo máu vẫn đang ngủ say, hắn đột ngột sải bước lao về phía

nó, trước khi nó cảnh giác quay đầu lại, hắn đã tung một cú đấm mạnh vào đầu nó:

"Ngủ cái đầu nhà ngươi, dậy đấu tay đôi với ta!"

Con báo máu bị cú đấm này đánh bay xa ba mét, mở to mắt đầy vẻ hoang mang, rõ ràng là bị cú đấm này đánh choáng váng.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt của nó lại trở nên hung dữ, đột ngột lật người về phía Phong Kỳ gầm lên.

Phong Kỳ không nói nhảm, chủ động tấn công con Sinh Vật Trận Địa này.

Giờ đây đã khác xưa.

Lúc đầu, khi đối mặt với bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào, hắn đều phải cẩn thận từng li từng tí, sợ sơ ý là chết trong tay Sinh Vật Trận Địa.

Sau khi có được năng lực Huyết Nguyên, tình hình có chút thay đổi nhưng năng lực Huyết Nguyên có hạn chế rất lớn, sau khi biến thân kết thúc, hắn sẽ lại rơi vào cảnh khốn cùng.

Nhưng sau khi hoàn thành quá trình tiến hóa huyết mạch, hắn thực sự có được sức mạnh để tự bảo vệ mình và chủ động khiêu chiến Sinh Vật Trận Địa trong mộng cảnh tương lai.

Hơn nữa, trong đầu hắn còn có ký ức của Đường Hy Sinh.

Hồi đó, Đường Hy Sinh dẫn đầu chiến đoàn thứ ba của Viện nghiên cứu khoa học đi khắp nơi chinh chiến, tuy không thường xuyên ra tay nhưng năng lực thực chiến cũng được rèn luyện rất nhiều.

Hết chương 371.

Chương 372. Kỹ Thuật Chiến Đấu

Kỹ thuật chiến đấu và bản năng chiến đấu đều được lưu giữ sau khi đọc ký ức, trở thành một phần sức mạnh của hắn.

Đây cũng là một trong những lý do hắn khao khát có được năng lực trí nhớ vô hạn.

Chỉ cần có được năng lực thiên phú này thì sau này, mọi kiến thức mà hắn học được trong quá trình trưởng thành trên mỗi dòng thời gian, cũng như kỹ thuật chiến đấu, kinh nghiệm, đều sẽ trở thành một phần năng lực của hắn.

Sự tích lũy như vậy là không có giới hạn.

Chỉ cần hắn muốn, hắn có thể trở thành siêu thiên tài trong bất kỳ lĩnh vực nào.

Thậm chí hắn có thể biến kho ký ức của mình thành một thư viện tri thức, sở hữu kho tri thức sánh ngang với cơ sở dữ liệu.

[Đừng tự sướng nữa, đánh thắng được Tiểu Hắc rồi hãy tính đến chuyện có được năng lực trí nhớ vô hạn hay không, bây giờ tập trung đánh nhau đi.]

Lời Tự Thuật lúc này lên tiếng, cắt ngang những tưởng tượng của Phong Kỳ về tương lai sau khi có được năng lực trí nhớ vô hạn.

“Được!”

…

Nhìn con báo máu đã nằm thoi thóp trên mặt đất, Phong Kỳ cúi đầu nhìn cơ thể mình được in hằn những đường vân màu máu.

Hắn đã hiểu rõ hơn về sức mạnh của mình sau khi huyết mạch tiến giai.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn có thể đánh bại Sinh Vật Trận Địa mà không cần kích hoạt "Huyết Nguyên."

Hắn bước đến trước con báo máu, nắm đấm giáng xuống.

Cùng với một tiếng rên rỉ, một làn sương máu xuất hiện trên cơ thể con báo máu, thấm vào cơ thể hắn.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình lại có thêm một năng lực thiên phú mới.

[Nhanh nhẹn lv1 (có thể nâng cấp Danh xưng tiền tố)]: Đôi chân được cường hóa nhẹ, tốc độ di chuyển tăng 3%, sức mạnh chân tăng 3%.

Danh xưng tiền tố này thực sự vô dụng.

Nhưng còn hơn không, chỉ có tích tiểu thành đại, sức mạnh của hắn mới có thể mạnh hơn Tiểu Hắc.

Sau khi giết chết con báo máu, Phong Kỳ đi thẳng về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Lịch sử đã thay đổi nhưng kết cục của loài người vẫn không thay đổi.

Tinh Thành từng phồn hoa, sau 1500 năm, giờ đã trở thành đống đổ nát, nơi nơi đều là cảnh tượng hoang tàn.

Trên đường đi, Phong Kỳ không còn cảnh giác như trước nữa.

Sinh Vật Trận Địa trong thành phố bỏ hoang thường không mạnh, trừ khi gặp phải Sinh Vật Trận Địa đặc biệt như Tròng

Mắt Huyết Sắc, còn những Sinh Vật Trận Địa bình thường thì không phải là đối thủ của hắn.

Vì vậy, không cần phải lo lắng quá nhiều.

Nếu không thì kích hoạt năng lực Huyết Nguyên, dù sao cũng có thể chiến đấu được.

Hắn đi về phía tây dọc theo con phố.

Những ký ức chồng chéo mơ hồ cũng dần hòa nhập vào nhau trong quá trình đi đường, những tài liệu mà hắn đã xem trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước đây dần trở nên rõ ràng.

Trong đó có tài liệu về việc lão Vương giải mã Hiến Tế Huyết Nhục.

Lão Vương vì ảnh hưởng của hắn nên sau này không gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ Phách, mà sau khi liên lạc với Úy Vi thì đã vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Với sự giúp đỡ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, lão bắt đầu giải mã công pháp Hiến Tế Huyết Nhục.

Nhưng công pháp cấp thần này đã vượt quá nhận thức của lão Vương, dựa vào kim tiêm gen để kéo dài mạng sống, lão đã sống hơn 200 tuổi nhưng đến chết vẫn chưa giải mã được những ẩn họa tiềm ẩn của công pháp cấp thần này.

Nhưng cũng không phải là không có thu hoạch.

Trong quá trình giải mã Hiến Tế Huyết Nhục, lão Vương đã để lại nhiều tài liệu quan trọng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sau đó đã tổng hợp tài liệu này, sắp xếp lại rồi lưu vào cơ sở dữ liệu.

Ý tưởng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng giống hắn.

Vì dòng thời gian này không thể giải mã được Hiến Tế Huyết Nhục, vậy thì hãy tích lũy tài liệu cho dòng thời gian tiếp theo.

Dựa vào sự tích lũy công nghệ của nhiều dòng thời gian, cuối cùng sẽ có một dòng thời gian có thể giải mã được nó.

Đến lúc đó, Hiến Tế Huyết Nhục không còn ẩn họa tiềm ẩn, chỉ có thể trở thành trợ lực trên con đường tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Hắn đã ghi nhớ những tài liệu giải mã Hiến Tế Huyết Nhục mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tổng hợp, chỉ là bây giờ những ký ức chồng chéo vẫn đang hòa nhập, hắn nhất thời không nhớ ra được.

Phong Kỳ không lo lắng về vấn đề này.

Trạng thái chồng chéo ký ức cần thời gian để hòa nhập, tài liệu này được lưu trong trí nhớ, sẽ không bị mất.

Hắn định sẽ mang tài liệu kỹ thuật giải mã Hiến Tế Huyết Nhục về hiện thực, chờ đến lần sau mở ra tương lai tuyến rồi giao cho lão Vương.

Còn về tương lai của Lâm Nhiễm, theo ký ức hòa nhập, hắn cũng đã có đáp án.

Lâm Nhiễm trên tương lai tuyến này không có ngoại lệ, dù sao thì ngoài lão Vương ra, hắn là lựa chọn tối ưu nhất của Mê Vụ Chi Chủ.

Cuối cùng hắn đã trở thành vĩ nhân trong lịch sử và đưa ra công pháp Hiến Tế Huyết Nhục.

Còn về việc Lâm Nhiễm cuối cùng có thoát khỏi sự ký sinh ý thức của Mê Vụ Chi Chủ hay không, thậm chí là phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thì hắn không thể biết được.

Hết chương 372.

Chương 373. Ký Ức Trở Thành Sức Mạnh

Hắn định trong thời gian cuối cùng của mộng cảnh tương lai này, sẽ đến khu vực sương mù một chuyến.

Thử đánh thức Lâm Nhiễm.

Biết đâu sau 1500 năm ẩn núp, Lâm Nhiễm đã có được sức mạnh phản kích Mê Vụ Chi Chủ.

Đến lúc đó, tập hợp hai hộ pháp Giác Hút, Lâm Nhiễm, hắn có thể ngang dọc trong thế giới mộng cảnh tương lai.

Ngay cả khi không thể đánh bại Tiểu Hắc, hắn cũng có thể kéo dài tối đa thời gian lưu lại trong mộng cảnh tương lai.

Nghĩ đến chuyện này, bóng dáng hắn đi xuyên qua những tòa nhà đổ nát trong thành phố.

Lúc này hắn phát hiện ở góc đường cuối phố, có một đám Sinh Vật Trận Địa đang giao chiến.

Sinh Vật Trận Địa phát động tấn công chính là khách quen của khu vực này "Dê đầu quỷ", còn một Sinh Vật Trận Địa khác thì có tạo hình vô cùng kỳ lạ.

Nó có hình dạng giống người, da đen nhẻm, mọc một đôi cánh xương.

Điều khiến Phong Kỳ kinh ngạc là.

Cách chiến đấu của Sinh Vật Trận Địa này vô cùng kỳ lạ, mỗi bộ phận trên cơ thể đều có thể mọc ra gai xương, hoặc là biến thành khiên xương ngay trước mặt, hơn mười con dê đầu quỷ căn bản không làm gì được nó.

Đối mặt với sự vây công, nó thậm chí có thể biến mình thành nhím trong nháy mắt, gai xương mọc đầy trên cơ thể, khiến dê đầu quỷ không thể đến gần, chỉ có thể đứng từ xa ném cầu lửa.

Nhưng xương của Sinh Vật Trận Địa hình người này rất cứng.

Cầu lửa nện vào xương của nó, chỉ để lại vết cháy đen, căn bản không thể phá vỡ phòng ngự.

Nhìn dê đầu quỷ rõ ràng đang yếu thế, Phong Kỳ tò mò hỏi:

"Lời Tự Thuật, có đánh được không?"

[Mở Huyết Nguyên thì đánh được, không mở thì ta báo cáo ngươi tặng mạng cho người khác.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn dứt khoát kích hoạt năng lực Huyết Nguyên.

Hắn không phải muốn cứu dê đầu quỷ, mà là tò mò về năng lực của Sinh Vật Trận Địa hình người này.

Bây giờ hắn đã cảm nhận được niềm vui khi săn giết Sinh Vật Trận Địa.

Giết chết Sinh Vật Trận Địa, năng lực thiên phú có được giống như một tác phẩm nghệ thuật được trưng bày trong bảo tàng tư nhân của hắn, ngoài việc ngắm ra, còn có thể giúp hắn nâng cao thực lực.

Còn bảng thuộc tính chính là sách hướng dẫn của bảo tàng.

Lật "Sách hướng dẫn bảo tàng." ra, trên đó ghi chép tác dụng của từng năng lực thiên phú, cũng như hiệu ứng tăng bức mà nó mang lại.

Mặc dù có một số năng lực thiên phú có vẻ vô dụng nhưng biết đâu vào lúc nào đó lại có thể dùng được.

Theo năng lực Huyết Nguyên được mở ra, tốc độ đập của tim tăng nhanh, sương máu không ngừng phun ra từ tim, bao phủ toàn thân.

Cơ bắp nhanh chóng hình thành, những đường vân màu máu in trên xương cũng bắt đầu vặn vẹo.

Đây là lần đầu tiên hắn mở năng lực Huyết Nguyên sau khi hoàn thành tiến hóa huyết mạch.

Hiệu ứng tăng bức nằm ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Ban đầu sau khi mở năng lực Huyết Nguyên, chiều cao của hắn chỉ hơn hai mét nhưng lần này lại cao hơn ba mét, những đường vân màu đỏ sẫm trên xương cũng nổi lên trên cơ thể.

Nắm chặt tay, gân xanh nổi lên từ cánh tay như rồng cuộn, lan khắp toàn thân.

Duỗi người, lập tức tiếng xương cốt va vào nhau "Rắc rắc." vang lên, máu trong cơ thể cuồn cuộn chảy, phát ra tiếng "Ào ào." như sóng biển.

[Đẹp trai, đẹp trai quá, đây mới là dáng vẻ mà đàn ông đích thực nên có.]

Lời Tự Thuật lúc này reo hò.

Cảm nhận được sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, hắn quay đầu nhìn về phía Sinh Vật Trận Địa hình người và dê đầu quỷ đang chiến đấu.

Đối mặt với Tiểu Hắc, hắn chỉ có thể rụt rè nhưng đối mặt với Sinh Vật Trận Địa mà hắn có thể đánh bại, hắn chắc chắn phải ra tay mạnh mẽ.

Chân đột nhiên dùng sức, mặt đất vỡ vụn, hắn như một viên đạn pháo lao thẳng về phía Sinh Vật Trận Địa toàn thân đầy gai xương.

Dường như cảm nhận được nguy hiểm, Sinh Vật Trận Địa hình người đột nhiên quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, xương trên cơ thể vặn vẹo thành một tấm khiên xương, muốn đỡ cú đấm của Phong Kỳ.

Ầm!

Cú đấm to bằng cái chậu đập vào tấm khiên xương màu trắng, như đâm thẳng vào tàu hỏa, trên tấm khiên xương xuất hiện những vết nứt dày đặc, Sinh Vật Trận Địa hình người đứng sau tấm khiên xương thậm chí còn bay lên không trung, đập mạnh vào bức tường tòa nhà phía trước, cơ thể chìm sâu vào trong.

Sau khi đứng vững, nhìn nắm đấm bên phải đang bốc khói, trên mặt hắn nở một nụ cười dữ tợn.

So với chiến đấu bằng thuật pháp, cận chiến mới khiến hắn cảm thấy thực sự sảng khoái.

[Quân cờ, ngươi ngộ ra rồi.]

Bỏ qua Lời Tự Thuật, hắn nhìn về phía Sinh Vật Trận Địa hình người bước ra khỏi bức tường mà không hề hấn gì.

Chỉ thấy nó vùng vẫy từ trên tường xuống, sau đó một chất màu trắng sữa xuất hiện trên cơ thể, cuối cùng chất lỏng màu trắng sữa ngưng tụ thành một bộ giáp xương.

Lòng bàn tay nó còn mọc ra một chiếc gai xương, vặn vẹo thành một lưỡi dao xương.

Hết chương 373.

Chương 374. Năng Lực Trí Nhớ Vô Hạn

“Khả năng điều khiển xương? Thú vị.”

Hắn vốn tưởng rằng năng lực của Sinh Vật Trận Địa hình người này là điều khiển xương phát triển nhưng không ngờ nó còn có thể tự do sắp xếp lại hình dạng của xương.

Thấy cảnh này, hắn càng muốn có năng lực thiên phú này.

Hắn cảm thấy năng lực này có lẽ có thể kết hợp hoàn hảo với hình thái chiến đấu của hắn.

Nghĩ đến đây, hắn lại lao về phía Sinh Vật Trận Địa hình người, nắm đấm to bằng cái chậu trực tiếp đón lấy lưỡi dao xương.

Lưỡi dao xương rất sắc bén nhưng chỉ đâm vào một tấc đã bị cơ bắp rắn chắc của hắn kẹp chặt.

Nắm đấm mang theo lưỡi dao xương đập mạnh vào bộ giáp xương của Sinh Vật Trận Địa hình người, mặc dù không phá được phòng ngự nhưng sức mạnh đè bẹp khiến Sinh Vật Trận Địa hình người một lần nữa bay ra ngoài, trên bộ giáp xương xuất hiện những vết nứt dày đặc.

Nhưng những vết nứt này theo sự xuất hiện của chất lỏng màu trắng sữa đã được nhanh chóng phục hồi.

Phong Kỳ không đợi nó đứng dậy phản công, tiến lên vài bước đá một cú, đá nó vào một cửa hàng bỏ hoang ở đầu phố, rồi hắn cũng xông vào theo.

Trong lúc Sinh Vật Trận Địa hình người chưa kịp đứng dậy, Phong Kỳ đã vươn tay nắm lấy mắt cá chân của nó, bắt đầu đập phá dữ dội.

Dọc đường đi, những kệ hàng trong cửa hàng đã hoen gỉ chỉ cần chạm vào là vỡ tan.

Cảnh tượng vô cùng hỗn loạn.

Mặc dù bộ giáp xương có thể nhanh chóng phục hồi nhưng rõ ràng Sinh Vật Trận Địa đang trốn trong bộ giáp xương lúc này cũng không dễ chịu.

Dưới sự đập phá dữ dội của Phong Kỳ, nó bị chấn động đến mức choáng váng, máu trắng không ngừng nhỏ xuống theo bộ giáp xương.

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi kỹ thuật đều trở nên vô nghĩa.

Sử dụng khả năng sắp xếp lại xương, Sinh Vật Trận Địa hình người có lẽ có rất nhiều cách chiến đấu lợi hại, dù là tấn công hay phòng thủ, nó đều có thể ứng phó dễ dàng.

Vì vậy, khi đối mặt với cuộc tấn công của hơn mười con dê đầu quỷ, nó vẫn có thể chiếm ưu thế.

Nhưng trước mặt Phong Kỳ đã mở Huyết Nguyên, mọi kỹ thuật đều là sự vùng vẫy vô lực.

Lúc này, hắn căn bản không nghĩ đến cách né tránh và phòng thủ, càng không muốn thể hiện sự giằng co và nghệ thuật trong chiến đấu.

Trong đầu chỉ có sự tấn công của kẻ thô lỗ, sau đó dựa vào lợi thế sức mạnh tuyệt đối để đè đối thủ xuống đất cọ xát.

Dưới sự đập phá dữ dội của hắn, trần nhà của cửa hàng ầm ầm sụp đổ, chôn vùi chúng vào đống đổ nát của tòa nhà.

Sinh Vật Trận Địa hình người cuối cùng cũng không chống đỡ nổi, bỏ mạng.

Theo sương mù màu máu xuất hiện và được cơ thể hắn hấp thụ, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy đau đớn dữ dội trong cơ thể.

Giống như có một lực bên ngoài đang bóp nát từng tấc xương của hắn, hắn có thể nghe rõ tiếng xương trong cơ thể vỡ vụn.

Theo xương vỡ vụn trên diện rộng, thân hình hắn không chống đỡ nổi, ầm ầm ngã xuống.

May mắn thay, quá trình này đến nhanh và đi cũng nhanh, một lát sau cơn đau biến mất, hắn gạt bỏ đá vụn và đứng dậy.

Triệu hồi bảng thuộc tính, đúng như hắn dự đoán.

Hắn đã có được khả năng điều khiển, sắp xếp lại xương.

[Cốt mạch (Khả năng thiên phú huyết mạch)]: Sau khi có được khả năng thiên phú này, xương của bản thân sẽ được tái tạo, có thể tự do sắp xếp lại, tăng sinh dưới sự điều khiển của ý thức (Khả năng thiên phú này không thể nâng cấp, chịu ảnh hưởng bởi độ bền xương của bản thân)

[Tuyệt vời! Khả năng thiên phú này hoàn toàn phù hợp với Xương thép và hình thái chiến đấu của ngươi, sau này dù không có khả năng Huyết Nguyên cũng có thể dựa vào Cốt mạch để chiến đấu.]

Nghe thấy tiếng reo hò của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi cười toe toét.

Vì vậy, hắn thử dùng ý thức điều khiển xương của mình, lập tức lòng bàn tay hắn nứt ra một khe hở, chất lỏng màu trắng sữa trào ra từ đó, vặn vẹo biến đổi trong không khí.

Cuối cùng biến thành một cây gậy xương thô to, được hắn nắm chặt trong tay.

Thử gõ xuống đất để kiểm tra độ cứng của cây gậy xương, trên mặt hắn hiện lên nụ cười, sau đó lại sắp xếp lại cây gậy xương này thành chất lỏng và hấp thụ lại.

Cuối cùng cũng có được vũ khí vừa tay, lại là cây gậy xương lớn có thể sử dụng tuần hoàn, tâm trạng hắn rất tốt!

[Khả năng cận chiến của ký chủ lại được nâng cao, hệ thống Lời Tự Thuật cũng rất vui.]

Lời Tự Thuật cũng lên tiếng vào lúc này.

Bước ra khỏi đống đổ nát, hắn đến trước những con dê đầu quỷ vẫn đang vây xem.

Nhìn Phong Kỳ trong hình dạng Huyết Nguyên, những con dê đầu quỷ đều quỳ xuống đất, nhìn hắn bắt đầu lẩm bẩm một số lời cầu nguyện mà hắn không hiểu.

Bỏ qua những con dê đầu quỷ, nhân trạng thái Huyết Nguyên chưa kết thúc, hắn quyết định nhanh chóng quay về Khu tránh nạn Tinh Thành, đi xem tài liệu và đọc thuộc một số đoạn mã của Cứu thế chủ.

Hết chương 374.

Chương 375. Đánh Bại Sinh Vật Trận Địa

Về việc tại sao hắn không ra tay giết chết dê đầu quỷ, điều này liên quan đến một ý tưởng trong lòng hắn.

Hắn muốn thành lập một thế lực chuyên chống lại Tiểu Hắc trong giấc mơ tương lai.

Giác Hút, Mê Vụ Chi Chủ (Lâm Nhiễm), dê đầu quỷ, đều có thể là sức mạnh để hắn chống lại Tiểu Hắc, có thể giúp hắn kéo dài thời gian ở lại đây.

Theo phỏng đoán của Lời Tự Thuật, trong giấc mơ tương lai, hắn giết chết các cá thể đơn lẻ ngoài sinh vật do lĩnh vực sinh ra thì cá thể đơn lẻ này sẽ bị xóa sổ trong dòng thời gian và không gian chồng lấp.

Vì vậy, hắn không bao giờ gặp lại Tròng Mắt Huyết Sắc, Mộng Yểm thú, những cá thể Sinh Vật Trận Địa đặc biệt như thế này nữa.

Đây cũng là lý do hắn không chọn ra tay với dê đầu quỷ trong phạm vi hắn có thể kiểm soát.

Chúng vẫn còn giá trị lợi dụng.

Lời Tự Thuật lấy ví dụ về Tròng Mắt Huyết Sắc để đưa ra phỏng đoán, sau khi nó bị Phong Kỳ giết chết, nó sẽ hoàn toàn biến mất khỏi dòng thời gian.

Ngay cả khi cha mẹ nó mang thai nó, nó cũng sẽ bị sảy thai, chết yểu trước khi được sinh ra.

Tương đương với việc xóa bỏ hoàn toàn mọi dấu vết có thể tồn tại của Tròng Mắt Huyết Sắc, khiến nó không bao giờ có thể xuất hiện trong mọi dòng thời gian.

Lời Tự Thuật đưa ra cơ sở cho phỏng đoán này, ngoài việc không bao giờ gặp lại các cá thể Sinh Vật Trận Địa bị giết sau này, còn có một bằng chứng rất quan trọng.

Khả năng thiên phú của hắn có thể vượt qua không gian và thời gian.

Mỗi khi một dòng tương lai mở ra, khả năng thiên phú của hắn sẽ bị mang đi, cơ thể vốn không thể hấp thụ linh khí lại có thể tu luyện lại.

Vì vậy, khả năng thiên phú cũng có tính duy nhất, giống như bị tước đoạt khả năng này từ nguồn gốc.

Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán của Lời Tự Thuật, còn nguyên nhân cụ thể là gì thì không thể biết được.

Không suy nghĩ thêm nữa, hắn hoàn hồn lại nhìn lũ dê đầu quỷ đang quỳ dưới đất, rồi sải bước chạy điên cuồng về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Thấy Phong Kỳ rời đi, lũ dê đầu quỷ liền đứng dậy, đuổi theo hướng Phong Kỳ rời đi và bắt đầu chạy.

Lần này, tốc độ chạy của Phong Kỳ rõ ràng không phải chúng có thể đuổi kịp, trong chớp mắt, Phong Kỳ đã biến mất khỏi tầm mắt của chúng.

Gió mạnh gào thét bên tai, hắn lười né tránh những tòa nhà cần rẽ trên đường đi.

Hắn đâm sầm vào tòa nhà đổ nát theo kiểu thô lỗ, rồi lại đâm sầm ra từ đầu kia.

Còn về việc động tĩnh quá lớn có thể thu hút Sinh Vật Trận Địa, hắn căn bản không sợ.

Lúc này, trạng thái Huyết Nguyên vẫn còn, chỉ cần không phải là Sinh Vật Trận Địa đặc biệt như Tròng Mắt Huyết Sắc, hắn đều có thể chiến đấu, thậm chí có thể dễ dàng nghiền nát.

Một lát sau, bóng dáng hắn xuất hiện ở nơi chôn cất.

Nhìn về phía trước đầy xương cốt, hắn không dừng bước, tiếp tục chạy.

Lúc này, năng lực Huyết Nguyên đã tiêu tan, hắn lại biến về hình dạng chiến đấu.

Đến cửa vào đường hầm kim loại, hắn bước vào.

Hình dạng chiến đấu cũng chuyển sang hình dạng cơ thể con người vào lúc này, theo sương máu bao phủ toàn thân, cơ bắp và dây thần kinh nhanh chóng hình thành.

Hai hình dạng, chiến đấu phù hợp với cảnh chiến đấu.

Còn cơ thể con người thì phù hợp hơn với cảnh học tập, tiếp theo hắn phải tra cứu tài liệu, đọc thuộc mã của Cứu thế chủ, rõ ràng cơ thể con người vẫn phù hợp hơn.

Đến quảng trường ngầm, hắn phát hiện nơi này đã có rất nhiều thay đổi.

Toàn bộ quảng trường ngầm đã được mở rộng hơn gấp đôi, số lượng cửa sắt xung quanh cũng tăng gấp đôi, điều này rõ ràng có liên quan đến sự phát triển tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Đến trước bục điều khiển phủ đầy bụi, màn hình lớn phía trước vẫn sáng, trên đó hiển thị thông tin tài liệu về Lão Vương mà hắn đã tra cứu trước đó.

[Vương Tấn Thăng (Kẻ phản bội loài người)]

Thọ:???

Nguyên nhân tử vong: Không rõ

Thành tựu lịch sử: Không có

Đánh giá: Những năm đầu giảng dạy tại trường trung học Tinh Thành, đảm nhiệm giáo viên lịch sử, sau đó theo lời mời của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cùng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phản bội toàn thể loài người, cuối cùng cùng với những người trong nội bộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng biến mất không dấu vết.

…

Nhìn vào thông tin giới thiệu nhân vật về Lão Vương, Phong Kỳ chỉ thấy buồn cười.

Tất cả những người đứng ở phía đối lập với Sinh Vật Trận Địa đều sẽ trở thành "Kẻ phản bội loài người." bị đóng đinh trên cột nhục lịch sử.

Còn những người cách mạng thực sự, chỉ có thể lựa chọn cách tiến lên bí mật và vĩ đại.

Đóng trang giới thiệu về Lão Vương, hắn bắt đầu lật tài liệu.

Trong khi lật, Phong Kỳ biết được diễn biến tiếp theo của Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hai viện nghiên cứu này không hề diệt vong trong cuộc đấu tranh lẫn nhau.

Hết chương 375.

Chương 376. Cường Độ Thực Lực

Rõ ràng là trong tình trạng thương vong thảm trọng của cả hai bên, họ đã đạt được một thỏa hiệp nào đó.

Viện Nghiên cứu Hổ phách vẫn rực rỡ, là một trong những thánh địa trong mắt tất cả những người tu luyện, là một trong những viện nghiên cứu cốt lõi thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện loài người.

Về Viện Nghiên cứu Khoa học, hồ sơ trong kho dữ liệu của Tinh Thành rất hạn chế.

Nhưng ít nhất là trong khoảng thời gian xây dựng Khu tránh nạn Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Khoa học vẫn tồn tại nguyên vẹn nhưng cuối cùng vẫn bị hủy diệt cùng với sự hủy diệt của thành phố Tương Lai.

Còn về nguyên nhân cụ thể dẫn đến sự hủy diệt của thành phố Tương Lai, tài liệu chỉ có nội dung phỏng đoán.

Cho rằng có lẽ liên quan đến Sinh Vật Trận Địa T chưa biết, tức là Tiểu Hắc.

Những tình huống khác thì không biết gì cả.

Tra cứu xong tài liệu tiếp theo về Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn quay lại trang chủ, mở kho dữ liệu về lĩnh vực trường.

Tiếp theo, hắn muốn thử tìm kiếm "Bóng Đen", thế lực lĩnh vực này cuối cùng đến từ lĩnh vực trường nào.

Sau đó, triển khai hành động đối đầu có mục tiêu.

Trong thế giới thực, lĩnh vực trường đã chiếm hơn 50% diện tích thế giới, lĩnh vực trường lớn nhỏ không đếm xuể, hàng vạn hay hàng chục vạn… không ai thống kê được chính xác.

Muốn xóa sổ tất cả các lĩnh vực trường, loài người hiện tại vẫn chưa có thực lực đó.

Vì vậy, trước tiên hãy tìm ra những lĩnh vực trường nơi những kẻ siêu thoát lĩnh vực trú ngụ, rồi từng bước xóa sổ, đó mới là lựa chọn tốt nhất hiện nay.

Nhập từ khóa: Kiểm soát tinh thần, Tái cấu trúc cơ thể, Bóng Đen, v.v.

Sau khi nhấp vào xác nhận, ngay lập tức hàng trăm thông tin lĩnh vực trường khớp với từ khóa hiện ra.

Sau đó, Phong Kỳ lần lượt mở từng trang giới thiệu, bắt đầu tìm kiếm.

Một lát sau, Phong Kỳ mở trang tài liệu “Lĩnh vực trường Bí Ảnh.”

Nội dung tài liệu liên quan đến lĩnh vực trường hiện ra trên màn hình khiến hắn lập tức phấn chấn.

…

Nhập từ khóa để tìm thông tin liên quan đến lĩnh vực trường, Phong Kỳ đã tìm thấy một lĩnh vực trường có đặc điểm khá giống với Bóng Đen.

Lĩnh vực trường này có tên là “Lĩnh vực trường Bí Ảnh.”

[Lĩnh vực trường Bí Ảnh]:

Tọa độ: Khu vực phía Đông 139,46-42,24

Phạm vi lĩnh vực trường: 1687 km² (Lĩnh vực trường lớn)

Phân loại sức mạnh quái vật trong lĩnh vực trường: Đồng - Vàng

Đánh giá cường độ tổng hợp của lĩnh vực trường: Vàng

Các chủng loại, nhóm Sinh Vật Trận Địa đã biết trong lĩnh vực trường (23 loại): Quái Nhiếp Hồn (Sổ tay), Huyết Ảnh (Sổ tay), Hắc Linh (Sổ tay)…

Khuynh hướng quy tắc trong lĩnh vực trường: Hệ tinh thần, hệ pháp thuật, rất ít hệ thể tu

Tài nguyên sản xuất (328 loại): Đá tinh thần (Quặng linh), Cỏ U Hồn (Cây linh), Pha lê tâm linh (Quặng linh)…

Tiến độ khám phá: 49%

Tiến độ trục xuất hiện tại: 0% (Tối đa 3%)

Ghi chú: Do lĩnh vực trường này có hệ số nguy hiểm cao, sau nhiều lần thử nghiệm, tạm thời từ bỏ hành động trục xuất lĩnh vực trường này, chuyển sang khám phá để lấy tài nguyên.

Hướng dẫn chinh phục lĩnh vực trường: Không có

Cảnh quay lĩnh vực trường (hình ảnh, video):…

…

Dữ liệu trong cơ sở dữ liệu cho thấy "Lĩnh vực trường Bí Ảnh." cho đến nay vẫn chưa bị trục xuất, vì vậy không có ghi chép chi tiết về nội dung hướng dẫn chinh phục lĩnh vực trường này.

Nhưng trong sổ tay quái vật, Phong Kỳ đã tìm thấy một Sinh Vật Trận Địa khá giống với Bóng Đen.

[Ma Ảnh (Sinh Vật Trận Địa)]:

Giới thiệu chi tiết: Sinh vật này có trí tuệ cực cao, là thế lực chủng tộc mạnh nhất trong lĩnh vực trường Bí Ảnh, đồng thời có khả năng mê hoặc tinh thần cực mạnh, từng dùng khả năng

mê hoặc tinh thần khiến Đoàn chiến đấu lĩnh vực Ngày Mai tự tàn sát lẫn nhau, tổn thất hơn trăm người, cơ thể của nó còn có khả năng tái tạo, có thể biến đổi thành các Sinh Vật Trận Địa khác.

Cấp độ thảm họa theo nhóm: Cấp Chúc Âm (Cấp 4)

Cấp độ thảm họa đơn lẻ: Sát (Cấp 2)

…

Ma Ảnh trên sổ tay toàn thân đen kịt, không nhìn rõ dung mạo, chỉ thấy hai con mắt đỏ ngầu.

Các khả năng trong phần giới thiệu cũng rất giống với Bóng Đen.

Nhưng so với Bóng Đen, Ma Ảnh giống như một Sinh Vật Trận Địa có thực thể hơn, chứ không phải hoàn toàn do vật chất năng lượng linh hồn tụ hợp thành.

Ma Ảnh có phải là Bóng Đen hay không, hắn cũng không chắc chắn.

Xem tiếp các nội dung liên quan, hắn đóng trang giới thiệu về lĩnh vực trường Bí Ảnh.

Quyết định đợi đến mốc thời gian tiếp theo, thuê Đoàn chiến đấu lĩnh vực đi sâu vào điều tra thêm lần nữa.

Nếu có thể xác định được Ma Ảnh của lĩnh vực trường Bí Ảnh chính là Bóng Đen thì có thể bắt đầu phá hoại có mục tiêu tiếp theo.

[Tuyệt thật, Bóng Đen xâm nhập vào xã hội loài người tương đương với việc phá nhà trực tiếp, kết quả là ngươi cũng chọn phá nhà, đây là chuẩn bị xem nhà ai nổ pha lê chủ trước sao?]

Hết chương 376.

Chương 377. Đôi Chân Cường Hóa

“Chắc chắn là ta phá nhanh hơn, phá không xong thì đổi mốc thời gian khác để tiếp tục phá.” Phong Kỳ cười toe toét.

Thoát khỏi kho dữ liệu lĩnh vực trường, hắn mở trang tìm kiếm, nhập vào ba chữ “Cứu thế chủ.”

Sau khi nhấp vào xác nhận, thông tin liên quan hiện ra.

Nhưng hắn ngạc nhiên khi thấy trong thông tin tìm kiếm không có nội dung nào liên quan đến trò chơi Cứu thế chủ.

[Ký ức chồng chéo làm ngươi ngốc rồi, đừng quên rằng, trò chơi ở tuyến hiện thực là do ngươi vận hành, trò chơi Cứu thế chủ trong lịch sử cũng là trò chơi được mở rộng dựa trên nội dung ngươi tạo ra, đương nhiên tên sẽ thay đổi rồi.]

Nghe Lời Tự Thuật nhắc nhở, Phong Kỳ bừng tỉnh hiểu ra.

Hiện tại ký ức vẫn đang trong trạng thái chồng chéo hòa trộn, ký ức ở tuyến hy sinh quá sâu sắc, khiến hắn suýt quên mất chuyện này.

Vì vậy hắn bắt đầu tìm kiếm lại nội dung liên quan.

Một lát sau, hắn tìm thấy trò chơi siêu cấp “Thế giới mới.” được tạo ra dựa trên công cụ ảo do Phương Tri Hữu nghiên cứu.

Mô tả tài liệu liên quan.

Sau khi hắn rời khỏi Tinh Thành Học Phủ, Phương Tri Hữu vẫn cùng một nhóm những người yêu thích trò chơi nỗ lực tạo ra công cụ ảo tương lai nhưng những ý tưởng về trò chơi trong

tương lai của họ hoàn toàn không có tiền bạc và thời gian để phát triển, cuối cùng đành phải từ bỏ.

Nhưng hơn một trăm năm sau, một nhóm chuyên gia trò chơi đã phát triển một trò chơi tên là "Thế giới mới." trên cơ sở công cụ ảo tương lai.

Cấu trúc của trò chơi này giống hệt Cứu thế chủ.

Thậm chí quá trình tạo ra trò chơi này cũng rất giống.

Đều là nhóm chuyên gia thông qua việc thu thập quỹ đạo pháp thuật, dữ liệu, viết mã tương ứng, sau đó kết hợp với mô hình trò chơi để thử nghiệm, mất hàng chục năm mới hoàn thành trò chơi này.

Như vậy đã giải quyết được tình trạng thiếu hụt trong huấn luyện đối kháng của tân sinh viên các học phủ.

Sức mạnh tổng thể của loài người cũng bước vào một giai đoạn phát triển tốc độ cao mới.

Nhưng lúc này Phong Kỳ lại có một sự tò mò.

Sự xuất hiện của trò chơi thực tế ảo này không khác gì một môn công pháp thần cấp, giúp nâng cao đáng kể khả năng tác chiến của loài người, lẽ ra trò chơi như vậy dù có được nghiên cứu ra thì cũng sẽ bị Viện nghiên cứu khoa học và Viện nghiên cứu Hổ phách đàn áp.

Nhưng trò chơi này lại được phát hành suôn sẻ và trong suốt thời gian đó không xảy ra bất kỳ vấn đề gì.

Điều này có vẻ không hợp lý.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn bắt đầu tra cứu thông tin liên quan đến nhóm phát triển trò chơi.

Trong quá trình tìm kiếm, hắn tìm thấy một tài liệu.

[Trò chơi "Thế giới mới." chính thức phát hành, Phó viện trưởng Viện nghiên cứu Tương lai được mời tham gia hoạt động tuyên truyền ra mắt.]

Viện nghiên cứu Tương lai?

Phong Kỳ không biết nhiều về Viện nghiên cứu Tương lai.

Chỉ biết rằng Viện nghiên cứu Tương lai và Viện nghiên cứu khoa học cùng ở thành phố Tương lai, hướng nghiên cứu cũng thiên về công nghệ nhưng lại có đôi chút khác biệt với Viện nghiên cứu khoa học.

Đây không phải là lần đầu tiên hắn thấy Viện nghiên cứu Tương lai có ý tưởng nghiên cứu trò chơi siêu ảo.

Ở mốc thời gian trước, hắn đã xem qua thư điện tử mà hắn của tương lai để lại, có mô tả rằng Viện nghiên cứu Tương lai muốn tạo ra trò chơi siêu ảo.

Vậy nên trò chơi này có Viện nghiên cứu Tương lai chống lưng?

Nhưng vẫn không thể giải thích được một vấn đề, ngay cả khi trò chơi siêu ảo có Viện nghiên cứu Tương lai chống lưng thì với năng lực của Viện nghiên cứu khoa học, muốn đánh sập Viện nghiên cứu Tương lai căn bản không phải là vấn đề.

Về vấn đề này, hắn nảy ra hai phỏng đoán.

Phỏng đoán thứ nhất, đằng sau Viện nghiên cứu Tương lai cũng có một thế lực lĩnh vực không hề yếu, Viện nghiên cứu khoa học không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Còn về việc tại sao hắn không biết đến thế lực lĩnh vực này, rất có thể là hắn ở tuyến hy sinh đã chết hơn trăm năm sau mới bị Viện nghiên cứu khoa học phát hiện nên hắn khi đó đang ở đội ngũ thứ hai của Viện nghiên cứu khoa học không hề biết.

Phỏng đoán thứ hai, Viện nghiên cứu Tương lai cũng giống như Viện nghiên cứu Tinh Hồng, là thế lực ẩn giấu của loài người, âm thầm giúp loài người tiến bộ nên đã nghiên cứu ra trò chơi siêu ảo.

Hơn nữa thế lực này cực kỳ mạnh mẽ, ngầm có rất nhiều tinh anh loài người ủng hộ nên không sợ bị Viện nghiên cứu khoa học đàn áp.

Cả hai phỏng đoán đều có khả năng, hắn không thể khẳng định.

Nhưng so sánh thì phỏng đoán thứ hai phù hợp hơn với tình hình.

Nếu là thế lực lĩnh vực, tại sao lại phải nghiên cứu một trò chơi siêu ảo như vậy để thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh loài người.

Trừ khi… trò chơi ảo này giống như Hiến tế huyết nhục, có tiềm ẩn nguy cơ.

Nhưng nghĩ kỹ lại hắn thấy không thể.

Trò chơi ảo dù sao cũng không phải là công pháp tu luyện, không thể gieo rắc mầm họa trong cơ thể con người, đối với cơ thể thực tế của con người không có ảnh hưởng gì.

Hết chương 377.

Chương 378. Vũ Khí Linh Năng

[Có khả năng là thiết bị trò chơi ảo có vấn đề, khiến người chơi trong quá trình trải nghiệm trò chơi bị ảnh hưởng về tinh thần tư tưởng, cuối cùng dẫn đến tư tưởng của con người thay đổi, coi như là một loại khống chế tinh thần khác.]

Nghe Lời Tự Thuật phỏng đoán, lòng hắn chùng xuống.

Quả thật có khả năng như vậy.

Tạo ra trò chơi này là hướng đi chính tiếp theo của hắn, nếu không thể làm rõ trò chơi này có vấn đề hay không thì có thể sẽ phạm tội lớn.

Tiếp theo sẽ cần thêm nhiều tuyến hy sinh nữa để bù đắp cho những sai lầm đã phạm trước đó.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn bắt đầu tra cứu tài liệu liên quan, muốn làm rõ nội dung chứng minh trò chơi siêu ảo có tiềm ẩn nguy cơ.

Tra cứu tài liệu liên quan, hắn phát hiện trò chơi siêu ảo quả thực có mối liên hệ chặt chẽ với Viện nghiên cứu Tương lai.

Trò chơi siêu ảo có thể thành công còn có một yếu tố quan trọng.

Đó chính là khoang trò chơi ảo.

Thiết bị này sau khi khởi động có thể kết nối với dây thần kinh não của người chơi, mô phỏng phản hồi thực tế.

Ví dụ như người chơi bị đánh mạnh vào ngực trong trò chơi thì khoang trò chơi ảo sẽ kích thích dây thần kinh não tương ứng, mang đến cho người chơi trải nghiệm như đang ở trong đó.

Mà khoang trò chơi ảo này lại do một bộ phận trực thuộc Viện nghiên cứu Tương lai nghiên cứu ra.

Thực ra trong thế giới thực đã có khoang trò chơi ảo rồi nhưng vì không có nội dung hay nên tỷ lệ phổ biến của khoang trò chơi ảo rất thấp.

Hắn tra cứu tài liệu liên quan thì phát hiện ra, khoang trò chơi ảo trong thế giới thực cũng do Viện nghiên cứu Tương lai nghiên cứu ra.

Từ những tài liệu này có thể thấy, Viện nghiên cứu Tương lai dường như đã sớm bố trí để tạo ra trò chơi siêu ảo.

Nhưng chỉ dựa vào những tài liệu này, hắn vẫn không thể phán đoán được Viện nghiên cứu Tương lai là tốt hay xấu.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn bắt đầu tìm kiếm thông tin liên quan đến Viện nghiên cứu Tương lai.

Lần này Phong Kỳ cuối cùng cũng có phát hiện mới.

Trong quá trình tìm kiếm, hắn tìm thấy một tài liệu, tài liệu này ghi lại một sự việc.

Đội chiến trực thuộc Viện nghiên cứu Tương lai từng có xung đột với Viện nghiên cứu khoa học.

Nếu chỉ có vậy thì không thể chứng minh được Viện nghiên cứu Tương lai đứng về phía loài người.

Dù sao thì giữa các thế lực lĩnh vực cũng sẽ có xung đột, mâu thuẫn, giống như sự đấu đá ngấm ngầm giữa Viện nghiên cứu khoa học và Viện nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng tài liệu còn ghi lại rằng, nguyên nhân nổ ra mâu thuẫn là do Viện nghiên cứu khoa học muốn bắt giữ một lượng tài nguyên của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc đó Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã đứng trên đầu sóng ngọn gió của dư luận, bị nghi ngờ rất có khả năng bị Sinh vật trận địa xâm nhập.

Nhưng ngay lúc đó, Viện nghiên cứu Tương lai lại chủ động ra mặt giải vây, đối đầu với đội chiến trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học chuẩn bị bắt giữ lượng tài nguyên này, cuối cùng hộ tống đội chiến lĩnh vực Tinh Hồng vận chuyển lượng tài nguyên này đến trung chuyển ở thành phố Tương Lai an toàn rời đi.

Nhìn từ khía cạnh này, có vẻ như Viện nghiên cứu Tương lai biết Viện nghiên cứu Tinh Hồng bị oan.

Nhưng Viện nghiên cứu Tương lai chưa bao giờ ra mặt giải thích gì cho Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

[Có khả năng là Viện nghiên cứu Tương lai đứng về phía loài người, đồng thời họ cũng biết Viện nghiên cứu khoa học đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập nhưng họ không rõ Viện nghiên cứu Tinh Hồng có đáng tin hay không, chỉ thấy Viện nghiên cứu khoa học đang đàn áp Viện nghiên cứu Tinh Hồng nên mới ra mặt giải vây.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ chìm vào suy tư, sau đó lên tiếng:

“Cũng có khả năng như vậy, Viện nghiên cứu Tương lai biết rõ Viện nghiên cứu Tinh Hồng đứng về phía loài người nhưng họ không thể đảm bảo Viện nghiên cứu Tinh Hồng tuyệt đối đáng tin, nghi ngờ bên trong Viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể có sói đội lốt người nên chỉ ra mặt giải vây, chưa tiếp xúc với nghiên cứu Tinh Hồng.”

[Không rõ, cũng không thể loại trừ nhưng chúng ta có lý do để tin rằng không chỉ có một mình Viện nghiên cứu Tinh Hồng âm thầm giúp nền văn minh phát triển, có lẽ còn có những thế lực loài người khác hiểu rõ sự thật đang âm thầm nỗ lực, chỉ là họ đều chọn ẩn mình, chúng ta cũng chưa từng tiếp xúc với họ nên không hiểu rõ sự thật.]

Đối với quan điểm này của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ rất đồng tình.

Hắn cũng thấy rằng trong nền văn minh loài người chắc chắn không chỉ có một mình Viện nghiên cứu Tinh Hồng nỗ lực vì tương lai của loài người, chắc chắn còn có những thế lực ẩn giấu khác đang ẩn núp trong bóng tối.

Còn về việc tại sao lại ẩn mình, không công bố sự thật với thế gian thì câu trả lời cũng rất đơn giản.

Bởi vì loài người cần tiến lên trong sự dối trá.

Hết chương 378.

Chương 379. Cải Tạo Sinh Học

Không phải ai cũng chịu đựng được sự tuyệt vọng.

Nếu biết rằng nền văn minh loài người đang trong tình trạng ngàn cân treo sợi tóc, rất có khả năng sẽ bị tiêu diệt trong tay thế lực lĩnh vực, chắc chắn sẽ có rất nhiều người lựa chọn từ bỏ đấu tranh, buông thả bản thân.

Chỉ khi trao cho thế gian hy vọng, thế gian mới có thể tiến bước trong vòng hào quang của hy vọng.

Nếu mang đến sự tuyệt vọng, ngay cả nhiều thiên tài cũng sẽ mất đi hy vọng vào tương lai trong sự tuyệt vọng, lựa chọn sống buông thả tự bạo.

Những thế lực loài người ẩn mình trong bóng tối, âm thầm nỗ lực vì tương lai loài người, ngay cả khi biết được sự thật cũng sẽ không vạch trần lớp dối trá này.

Ngoài việc không thể trực diện chiến đấu với thế lực lĩnh vực thì quan trọng nhất vẫn là hai chữ "Hy vọng."

Bao gồm cả những tinh anh loài người tình cờ biết được sự thật, ngay cả khi biết được sự thật, họ cũng sẽ chọn cách che giấu.

Ngay cả khi có tiếng nói cho rằng nền văn minh loài người đã sớm bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, họ vẫn chủ động ra mặt phản bác những nội dung liên quan.

Các thế lực lĩnh vực khác nhau trong nền văn minh loài người kiềm chế lẫn nhau tạo thành sự cân bằng.

Trong khi đó, thế lực loài người cũng âm thầm phát triển trong sự cân bằng, tìm kiếm tia sáng có thể cứu vãn tương lai của nền văn minh.

Giống như Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Họ đã sớm biết nền văn minh loài người bị thế lực đen tối xâm nhập nhưng họ chưa bao giờ truyền đạt thông tin liên quan ra bên ngoài.

Vì vậy, nếu Viện nghiên cứu Tương lai đứng về phía loài người thì hành động của họ có thể được hiểu.

Tất cả đều là vì sự nhẫn nhịn.

Trong tình trạng không nắm rõ tình hình cụ thể, rõ ràng Viện nghiên cứu Tinh Hồng không đủ để họ giúp đỡ theo cách hoàn toàn lộ diện.

Từ những nội dung mà tình báo cung cấp để phân tích, về cơ bản có thể khẳng định Viện nghiên cứu Tương lai đứng về phía loài người.

Xét về góc độ lịch sử, trò chơi siêu thực tế đã bù đắp được sự thiếu hụt của người tu luyện trong huấn luyện đối kháng, trong khi lịch sử cũng không có nội dung nào liên quan đến việc trò chơi siêu thực tế có ẩn họa.

Vấn đề duy nhất khiến hắn không thể hiểu thấu là.

Tại sao Viện nghiên cứu Tương lai lại không bị Viện nghiên cứu khoa học đàn áp, điểm này có vẻ rất kỳ lạ.

[Có phải đã đạt được một sự cân bằng nào đó, Viện nghiên cứu khoa học biết Viện nghiên cứu Tương lai rất mạnh, nếu tấn công họ thì phe mình sẽ tổn thất nặng nề, vì vậy chỉ cần Viện nghiên cứu Tương lai không phá hoại lợi ích hiện tại của họ thì Viện nghiên cứu Tương lai làm gì cũng lười quan tâm, dù sao thì ngay cả khi trò chơi siêu thực tế có thể phát triển thì

hai nguồn gốc là khoa học và hệ thống tu luyện vẫn bị kìm kẹp, chỉ dựa vào trò chơi siêu thực tế để rèn luyện ý thức chiến đấu và kỹ năng chiến đấu của người tu luyện vẫn không thể thay đổi kết cục tương lai của nền văn minh loài người.]

"Có lý."

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Công pháp tu luyện mới là nền tảng của người tu luyện, kỹ năng chiến đấu và ý thức chiến đấu chỉ có thể coi là hỗ trợ, hay có thể nói là vũ khí.

Trong trường hợp thực lực không chênh lệch nhiều, kỹ năng chiến đấu và ý thức chiến đấu có thể giúp người tu luyện lấy một địch hai, thậm chí lấy một địch ba, thậm chí nhiều hơn.

Nhưng nếu không có công pháp tu luyện làm chỗ dựa thì ý thức chiến đấu mạnh đến mấy cũng vô dụng.

Giống như con Sinh vật trận địa hình người vừa bị hắn ném chết.

Nó có thể tự do điều khiển xương trong cơ thể, công thủ chuyển đổi tự do rất khó đối phó, ngay cả mười mấy con dê đầu quỷ cũng không làm gì được nó.

Nhưng khi hắn mở trạng thái Huyết Nguyên, dùng sức mạnh tuyệt đối để áp chế thì dù có nhiều kỹ thuật đến mấy cũng chẳng có tác dụng gì.

Kết cục là bị hắn bóp chết một cách tức tưởi.

Viện nghiên cứu khoa học kiểm soát sự phát triển khoa học của loài người, Viện nghiên cứu Hổ phách kiểm soát sự phát triển hệ thống tu luyện của loài người, vì vậy Viện nghiên cứu

khoa học thực sự không cần lo lắng rằng loài người sẽ vì một trò chơi siêu thực tế mà thay đổi vận mệnh.

Nghe Lời Tự Thuật nói một hồi, lòng hắn bỗng sáng tỏ.

Kết hợp những nội dung tài liệu này với tình báo hiện có, Viện nghiên cứu Tương lai thực sự đứng về phía loài người.

Hắn quyết định đưa việc tìm hiểu Viện nghiên cứu Tương lai vào một trong những phương hướng tham khảo của dòng thời gian tương lai tiếp theo.

Nếu có thể xác định được Viện nghiên cứu Tương lai đáng tin.

Hắn cũng sẽ có thêm nhiều đồng hành hơn.

Đóng trang dữ liệu, hắn lại nhập "Tân thế giới." vào thanh tìm kiếm, rồi nhấn xác nhận.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu đọc thuộc lòng mã trò chơi liên quan đến Tân thế giới.

Hết chương 379.

Chương 380. Đội Trưởng Chiến Đoàn

Vì nội dung cần đọc thuộc lòng rất lớn, Phong Kỳ quyết định mỗi lần vào mộng cảnh tương lai sẽ đọc thuộc lòng một ít, rồi tạo ra trò chơi siêu thực tế trước thời hạn.

Khi đã nhổ tận gốc Viện nghiên cứu khoa học và Viện nghiên cứu Hổ phách, trò chơi này sẽ trở thành siêu trợ thủ trên con đường phát triển của loài người.

Ngoài việc huấn luyện đối kháng cho người tu luyện, trò chơi này còn có thể là bối cảnh tốt nhất cho nghiên cứu khoa học, thử nghiệm tu luyện.

Trong thực tế, có rất nhiều nhà nghiên cứu công pháp đã tử nạn trong quá trình nghiên cứu và thử nghiệm công pháp liên quan vì những ẩn họa tiềm tàng của công pháp.

Ví dụ như ông nội của Lâm Nhiễm đã tử nạn khi đang nghiên cứu công pháp.

Ngoài ra, trò chơi siêu thực tế còn có thể giải quyết các vấn đề thử nghiệm ở các khía cạnh khác.

Ví dụ như thử nghiệm dữ liệu vũ khí, thử nghiệm cải tạo sinh học, v.v.

Trong trò chơi, cơ thể được tái hiện 1:1 so với thực tế, cộng thêm công cụ vật lý mô phỏng thực tế, tiến hành các thử nghiệm khác nhau trong trò chơi, ngay cả khi nhân vật trong trò chơi chết đột ngột cũng không có vấn đề gì.

Tối đa là thoát khỏi trò chơi rồi đăng nhập lại, có thể hồi sinh đầy máu, bắt đầu một vòng thử nghiệm mới.

Vì vậy, hắn cho rằng trò chơi này rất quan trọng.

Tầm quan trọng của nó không thua kém gì một môn công pháp thần cấp, nền văn minh nhân loại càng cần sự trợ giúp của trò chơi này mới có thể bước vào giai đoạn phát triển tốc độ cao.

Nhưng quá trình đọc thuộc lòng mã trò chơi thực sự khiến hắn đau đầu.

Vì nội dung mã quá lớn, phức tạp và không có tính liên tục, trong quá trình ghi nhớ, hắn còn phải thường xuyên quay lại xem lại, như vậy mới có thể đảm bảo nội dung ghi nhớ không bị sai sót.

May mắn thay, sau khi huyết mạch tiến giai, trí nhớ của hắn đã được cải thiện rất nhiều.

Nếu là trí nhớ ban đầu, hắn chắc chắn sẽ từ bỏ ngay, đó hoàn toàn là tự ngược đãi bản thân.

Sau vài giờ đọc thuộc lòng, Phong Kỳ bắt đầu ôn lại nội dung trước đó.

Lúc này, hắn lại bắt đầu khao khát khả năng "Trí nhớ vô hạn." mà Lời Tự Thuật mô tả.

Ngoài khả năng trí nhớ vô hạn và sự gia tăng sức mạnh tinh thần, không còn cách nào khác để cải thiện trí nhớ.

Trong tự nhiên, loài có trí nhớ tốt nhất là động vật linh trưởng, con người là một trong số đó.

Không thể để Úy Vi lần sau bồi dưỡng cho hắn một người được khảm tinh thạch phù văn đến giết đi được, huống hồ việc người được khảm tinh thạch phù văn có thể tiến hóa ra khả năng liên quan đến trí nhớ hay không cũng hoàn toàn là ẩn số.

Mộc Tinh chính là ví dụ tham khảo tốt nhất.

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được lên tiếng:

"Lời Tự Thuật, trí nhớ của ngươi thế nào, có thể giúp ta ghi nhớ không?"

[Trí nhớ của tôi không tốt, giống như trí nhớ của cá, chỉ có vài giây, sau đó là quên hết, thực sự xin lỗi.]

"Hệ thống ngu ngốc, đến lúc quan trọng lại không thể chống đỡ được sao."

[Bộ xương ngu ngốc, bản thân không chống đỡ được còn đổ lỗi cho hệ thống, he~tui!]

Sau một hồi khẩu chiến, Phong Kỳ lắng đọng tâm trí, tiếp tục tập trung vào quá trình đọc thuộc lòng mã.

…

Quá trình ghi nhớ mã thực sự khiến Phong Kỳ cảm thấy đau khổ.

Sau nhiều giờ nỗ lực, hắn chỉ ghi nhớ được một phần rất nhỏ, không biết phải mất bao lâu mới có thể ghi nhớ hoàn chỉnh.

Không giống như ghi nhớ công pháp tu luyện.

Vì không hiểu về nội dung mã trò chơi nên trong quá trình ghi nhớ không có trí nhớ liên tục, mỗi ký tự cần ghi nhớ độc lập, sau đó liên kết chúng trong trí nhớ.

Sau khi thử nghiệm trong vài giờ, hắn đã chọn từ bỏ.

Hắn quyết định trở về thực tế để thử tìm hiểu ngôn ngữ lập trình, thông qua việc tìm hiểu để giúp quá trình ghi nhớ của mình dễ dàng hơn.

Nếu không chỉ dựa vào trí nhớ để ghi nhớ, quá trình này chắc chắn sẽ chỉ là muối bỏ bể.

Quan trọng hơn, việc thay đổi lịch sử rất có thể dẫn đến việc nội dung mã cũng thay đổi một phần.

Nếu không thể ghi nhớ một lần toàn bộ mã của trò chơi siêu thực tế, sẽ có rất nhiều biến số.

Vì vậy, hắn đã chọn từ bỏ.

Ít nhất là trước khi trí nhớ được cải thiện đáng kể, hắn không còn ý tưởng này nữa.

Nhưng trong quá trình ghi nhớ, trong đầu hắn nảy ra một ý tưởng thú vị.

Trò chơi siêu thực tế tồn tại trong lịch sử này, lối chơi áp dụng chế độ đối kháng trực tuyến nhiều người chơi, tương tự như trò chơi MOBA trước khi xảy ra đại biến.

Điểm cốt lõi của nó chính là hàng chục nghìn loại thuật pháp tái hiện thực tế, cũng như mô phỏng bối cảnh trò chơi và hiệu ứng vật lý thực tế.

Sau khi vào trò chơi, người chơi có thể tự do kết hợp các thuật pháp, sau đó theo cách ghép trận để đấu với những người chơi có sức mạnh tương đương.

Có nhiều cách chiến đấu như 1 đấu 1, 5 đấu 5, chiến đấu theo nhóm 100 người, chiến đấu theo nhóm 10.000 người, v.v.

Hết chương 380.

Chương 381. Thử Nghiệm Côn Trùng Nano

Điều không thay đổi là đối thủ của người chơi luôn là người chơi.

Vì vậy, hắn đang nghĩ, liệu có thể tạo ra một bối cảnh trò chơi để người chơi đối đầu với Sinh Vật Trận Địa hay không.

Tương tự như phụ bản lĩnh vực trong thế giới thực.

Nội dung của phụ bản có thể được xây dựng ảo nhưng Sinh Vật Trận Địa bên trong phụ bản có thể lấy cảm hứng từ thực tế, giống như thuật pháp, tái hiện 1:1 từ thực tế vào trò chơi.

Bao gồm cả đặc điểm ngoại hình, tập tính và các loại năng lực mà Sinh Vật Trận Địa sở hữu.

Như vậy, nhiều Sinh Vật Trận Địa khó đối phó, các chiến sĩ lĩnh vực có thể học cách ứng phó trong trò chơi.

Nếu ý tưởng này thành công thì sau này tỷ lệ thương vong của đoàn chiến đấu lĩnh vực sẽ giảm đáng kể, hiệu quả chinh phục phụ bản sẽ tăng lên đáng kể.

Nhưng tất cả những điều này hắn chỉ mới hình thành ý tưởng.

Trong lịch sử, chắc chắn đã có người nghĩ đến thiết lập này nhưng lại không xuất hiện nội dung này, điều đó cho thấy việc xây dựng phụ bản theo hướng lĩnh vực chắc chắn có nhiều thách thức.

Phong Kỳ không lo lắng về điều này.

Hắn cần làm là gieo một hạt giống trong thế giới thực, sau đó chỉ cần chờ hạt giống nảy mầm là được.

Ngay cả khi một dòng thời gian trong tương lai không thành công, hắn cũng có thể sử dụng nhiều lần 1500 năm để hoàn thiện nội dung liên quan đến phụ bản lĩnh vực.

[A Kỳ, ý kiến hay đấy, nếu thiết lập này thành công, về sau độ khó khi chinh phục lĩnh vực sẽ giảm đáng kể, dù sao thì cuối cùng huấn luyện đối kháng giữa người với người chỉ là bề nổi, chủ yếu là để rèn luyện độ thuần thục khi thi triển thuật pháp và ý thức chiến đấu nhưng kẻ thù của nhân loại là Sinh Vật Trận Địa, cuối cùng vẫn phải bước vào lĩnh vực để đối đầu với Sinh Vật Trận Địa, lúc này lại có rất nhiều biến số.]

[Nhưng ngươi phải chuẩn bị tâm lý, nếu ngươi gieo hạt giống này, lần sau khi ngươi vào mộng cảnh tương lai, số lượng mã của trò chơi siêu thực tế chắc chắn sẽ tăng lên đáng kể, thậm chí tăng gấp nhiều lần, nếu không có năng lực thiên phú về trí nhớ vô hạn, ngươi có thể sẽ tự kỷ vì mã phức tạp.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cảm thấy hơi lạnh trên đỉnh đầu.

Càng cảm thấy nguy cơ đường chân tóc bị lùi lại.

Mã hiện tại đã khiến hắn rất đau đầu rồi, nếu số lượng mã tăng lên gấp nhiều lần, độ khó ghi nhớ cũng sẽ tăng lên gấp nhiều lần, quả thực khiến người ta đau đầu.

[Vậy thì vấn đề đặt ra là, viết mã khó hơn hay ghi nhớ khó hơn?]

“Không rõ, đợi ta về thực tế sẽ thử tìm hiểu kiến thức về phương diện này.”

Sau khi từ bỏ việc ghi nhớ mã của trò chơi siêu thực tế, hắn đóng trang mã liên quan, sau đó mở kho công pháp, bắt đầu lựa chọn công pháp tu luyện mà lần này chuẩn bị mang đi.

Trong quá trình tìm kiếm, hắn tìm thấy một chiến kỹ thể tu được đánh giá hai sao là 《Cầm Long Kỹ》.

Mở trang chi tiết công pháp, hắn vào trạng thái học tập.

So với việc ghi nhớ mã, ghi nhớ công pháp tu luyện có tính liên tục về mặt văn bản thì dễ dàng hơn nhiều, giống như đọc thuộc lòng sách giáo khoa, có tính liên tục liên quan rất rõ ràng.

Hắn cũng đã nắm được các thuật ngữ chuyên ngành trong đó, vì vậy quá trình ghi nhớ diễn ra rất suôn sẻ.

Thời gian trôi nhanh.

Lần này, hắn chỉ mất hai giờ để ghi nhớ 《Cầm Long Kỹ》, hiệu quả tăng lên do trí nhớ được cải thiện sau khi tiến hóa huyết mạch khiến hắn cảm thấy vui vẻ.

Số lần lật xem công pháp của quyền hạn khách đã dùng hết, thời gian còn lại, hắn bắt đầu tìm kiếm thông tin tài liệu liên quan đến phương diện cấu hình đoàn chiến đấu.

Điều này sẽ giúp hắn thành lập đoàn chiến đấu lĩnh vực, đến lĩnh vực để khai thác tài nguyên nuôi sống nhóm trò chơi và bản thân.

Nhập từ khóa, sau khi nhấp xác nhận, nội dung liên quan được sắp xếp trên màn hình.

Trong quá trình xem, hắn đã hiểu sâu hơn về cấu hình thành viên của đoàn chiến đấu lĩnh vực.

Đoàn chiến đấu lĩnh vực, đúng như tên gọi, là "Tổ chức chiến đấu của những người tu luyện." thường xuyên đi lại giữa lĩnh vực để khai thác tài nguyên, thậm chí là chinh phục lĩnh vực.

Được chia thành ba loại: đoàn chiến đấu nhỏ, đoàn chiến đấu vừa và đoàn chiến đấu lớn, được phân loại theo số lượng

thành viên.

Số lượng thành viên tối thiểu của đoàn chiến đấu nhỏ là một trăm người, đoàn chiến đấu lĩnh vực vừa là một nghìn người, đoàn chiến đấu lĩnh vực lớn là một vạn người.

Nhưng điều xác định sức mạnh của đoàn chiến đấu không phải là số lượng thành viên, mà là đánh giá về sức mạnh tổng hợp.

Có một số đoàn chiến đấu lĩnh vực có số lượng thành viên rất ít nhưng sức mạnh tổng hợp lại cực kỳ mạnh, thậm chí có rất nhiều đoàn chiến đấu hàng đầu căn bản không tuyển thành viên có đánh giá dưới Thanh Đồng.

Lý do thực ra rất đơn giản.

Các đoàn chiến đấu lĩnh vực hàng đầu thường chinh phục các lĩnh vực có hệ số nguy hiểm cao, nếu có thành viên yếu kém thì phải phân tâm để chăm sóc, đây chắc chắn là một việc ảnh hưởng đến hiệu quả tiến công của đoàn chiến đấu.

Hết chương 381.

Chương 382. Nhân Viên Chiến Đấu

Vì vậy, các đoàn chiến đấu hàng đầu thường áp dụng chế độ tinh anh, số lượng không phải là yếu tố quyết định.

Sức mạnh tổng hợp của đoàn chiến đấu được chia thành các cấp từ thấp đến cao là S-E, ngoài ra còn có các đoàn chiến đấu siêu S được đánh giá là mười đoàn chiến đấu hàng đầu.

Đoàn chiến đấu Lê Minh do Mộc Tinh thành lập từng đạt được đánh giá là một trong mười đoàn chiến đấu hàng đầu.

Cấu hình thành viên của đoàn chiến đấu lĩnh vực có phần giống với sự kết hợp của các nghề nghiệp khi chơi phụ bản trong trò chơi.

Nhưng so với trò chơi thì phức tạp hơn nhiều.

Chia thành ba loại chính là nhân viên chiến đấu chủ lực, nhân viên thăm dò nhận dạng khai thác tài nguyên và nhân viên hỗ trợ.

Phân chia chi tiết có tới hàng trăm loại nghề nghiệp.

Mỗi đoàn chiến đấu lĩnh vực đều tiến hành cấu hình kết hợp theo tình hình của chính mình.

Nhưng có một điểm không thay đổi, đó là nhân viên chiến đấu và nhân viên hỗ trợ trị liệu mới là lực lượng nòng cốt của đội.

Nhân viên chiến đấu được chia thành: Chỉ huy (đoàn trưởng), chiến đấu chủ lực, kiên thạch (hấp dẫn hỏa lực, chịu

sát thương cho đội), chiến đấu chủ lực thứ yếu, thuật pháp sư (áp chế hỏa lực), v.v.

Nhân viên hỗ trợ được chia thành: y tế (hỗ trợ nòng cốt chính), trận pháp sư, khống chế, hậu cần chiến đấu, v.v.

Cấu hình nghề nghiệp khác nhau ảnh hưởng trực tiếp đến sức chiến đấu và hiệu quả của đoàn chiến đấu.

Vì vậy, việc kết hợp các thành viên trong đoàn chiến đấu là một môn học, nhiều đoàn chiến đấu lĩnh vực khi khám phá các lĩnh vực khác nhau sẽ sắp xếp các cấu hình khác nhau.

Ví dụ như lĩnh vực theo hướng nguyên tố.

Sát thương ở cấp độ vật lý đối với sinh vật nguyên tố trong lĩnh vực theo hướng nguyên tố có sức sát thương rất hạn chế, khi khám phá loại lĩnh vực này, các đoàn chiến đấu lĩnh vực lớn sẽ rút một nhóm chiến sĩ lĩnh vực theo hướng thể tu, thay vào đó là nhiều linh thuật sĩ để đối phó.

Sau khi hiểu được khuôn khổ cơ bản của đoàn chiến đấu lĩnh vực, Phong Kỳ bắt đầu xem lại nội dung cải tiến của người tương lai đối với cấu hình đoàn chiến đấu lĩnh vực.

Đây cũng là lý do hắn chọn xem những tài liệu này trong mộng cảnh tương lai.

Nếu không, muốn tìm hiểu về cấu hình kết hợp của đoàn chiến đấu lĩnh vực, hoàn toàn có thể thực hiện trong thực tế, hà cớ gì phải lãng phí thời gian mộng cảnh tương lai quý giá.

Trong quá trình xem tài liệu, Phong Kỳ phát hiện ra rằng so với thế giới thực, cấu hình đoàn chiến đấu của người tương lai toàn diện hơn.

Phát sinh thêm nhiều phân chia nghề nghiệp hơn.

Nhưng hắn ngượng ngùng phát hiện ra rằng những nghề nghiệp này hoàn toàn không tồn tại trong thực tế, cũng không

có hệ thống tu luyện tương ứng để bồi dưỡng.

Ví dụ như nghề nghiệp ” thái linh sư ” khá đặc sắc trong đoàn chiến đấu lĩnh vực tương lai.

Nghề nghiệp này tương tự như người chữa bệnh, cần học một loại công pháp đặc biệt, năng lực là có thể thu thập một số vật chất linh năng đặc biệt từ thi thể của Sinh Vật Trận Địa.

Loại vật chất linh năng này có thể biến thành tinh thể linh năng trong tay của thái linh sư, tạo ra thu nhập cho đội.

Nhưng loại công pháp này hoàn toàn không tồn tại trong thế giới thực.

Hắn thử tìm kiếm công pháp liên quan đến thái linh sư trong kho tài liệu công pháp nhưng phát hiện ra rằng công pháp của thái linh sư đều được đánh giá từ ba sao trở lên, quyền hạn khách không có quyền xem.

Xem một lúc, hắn từ bỏ.

Hắn quyết định sau khi trở về thực tế sẽ xem lại nội dung liên quan đến cấu hình đoàn chiến đấu.

Dù sao mỗi thời đại đều có lựa chọn khác nhau, hắn không thể trực tiếp tạo ra một hệ thống tu luyện hoàn toàn mới trong thế giới thực.

Ngay cả khi có được quyền hạn của nơi trú ẩn tương lai, hắn cũng chỉ có thể bồi dưỡng riêng lẻ.

Muốn tạo ra một hệ thống thì cần thời gian tích lũy.

Điều này cũng giống như mỗi thời đại đều có chiến thuật riêng, chiến thuật của thời đại công nghệ rõ ràng không phải là thứ mà thời đại vũ khí lạnh có thể bắt chước và sử dụng.

Đóng trang chi tiết cấu hình đoàn chiến đấu, hắn nhập từ khóa tìm kiếm hướng dẫn nghiên cứu công pháp, bắt đầu xem

video hướng dẫn.

Phong Kỳ nhanh chóng nhập tâm vào trạng thái học tập, đắm chìm trong đó, không thể tự thoát ra.

Thời gian trôi nhanh, cuối cùng giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ngươi không phải muốn đến khu vực sương mù sao? Xuất phát ngay đi, tên da đen của ngươi đang xách theo con dao dài 40 mét đuổi tới rồi, nếu không đi thì chỉ có đường chết… Mặc dù ngươi đi rồi cũng chỉ có đường chết.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu, sau đó không chút do dự quay người đi về phía lối đi bằng kim loại.

Rời khỏi lối đi bằng kim loại, hắn quay đầu nhìn về phía đông.

Thân ảnh của Tiểu Hắc vẫn chưa xuất hiện nhưng rõ ràng đã đang đến gần.

Hết chương 382.

Chương 383. Đối Mặt Với Chủ Nhân Sương Mù

Chuyển đổi hình dạng cơ thể từ hình dạng người sang hình dạng chiến đấu, hắn lập tức sải bước chạy về phía khu vực sương mù.

Sau hơn mười phút chạy điên cuồng, hắn dừng lại ở vị trí cách sương mù khoảng mười mét.

Nhìn về phía khu vực sương mù cuồn cuộn màu xám trắng, hắn có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong có ác linh đang di chuyển, bay lượn, còn có tiếng thì thầm khàn khàn xuyên qua sương mù vang thẳng bên tai hắn.

Đợi một lúc, thân ảnh của Tiểu Hắc xuất hiện từ xa, nhanh chóng bay tới.

Thời cơ đã chín muồi, Phong Kỳ lao thẳng vào sương mù, đồng thời hét lớn:

"Lâm Nhiễm, ra đây cho ta!"

Nghe tiếng gào của hắn, tiếng thì thầm bí ẩn trong sương mù nhanh hơn, ngay sau đó một khuôn mặt hoàn toàn do sương mù tụ lại xuất hiện trước mặt hắn.

Lúc này Phong Kỳ phát hiện ra rằng mình không thể cử động được nữa, cơ thể hoàn toàn bị xiềng xích do sương mù tạo thành trói buộc.

"Ngươi quen ta sao? Thuộc thế lực nào? Tìm ta có chuyện gì?"

Đối mặt với câu hỏi của Chủ nhân sương mù, Phong Kỳ cũng không rõ Lâm Nhiễm có thực sự theo lời hắn nói, phản ký sinh lên Chủ nhân sương mù hay không.

Mà hắn cố ý đến khu vực sương mù trước khi thoát khỏi mộng cảnh tương lai, cũng chính là để xác minh điều này.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hét lớn:

"Lâm Nhiễm, ra gặp ta, ta là Phong Kỳ!"

Nghe đến hai chữ "Phong Kỳ", biểu cảm của Chủ nhân sương mù rõ ràng khựng lại, dường như đang tìm kiếm thông tin ký ức liên quan đến hắn.

Im lặng vài giây, khuôn mặt do sương mù tụ lại lộ ra vẻ kinh hãi:

"Phong Kỳ? Hắn không phải đã chết từ lâu rồi sao?"

Dứt lời, biểu cảm của Chủ nhân sương mù đột nhiên trở nên đau đớn, vặn vẹo, cuối cùng khuôn mặt do sương mù tụ lại này ầm ầm tan rã, rồi lại nhanh chóng tụ lại.

Cứ như vậy liên tục lặp lại quá trình tan rã và tụ lại, Chủ nhân sương mù dường như rơi vào trạng thái giãy giụa nào đó.

Xiềng xích sương mù trói buộc Phong Kỳ cũng vỡ tan vào lúc này, sương mù xung quanh càng cuồn cuộn dữ dội theo sự thay đổi của Chủ nhân sương mù.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ mừng như điên.

Hắn vốn không đặt nhiều hy vọng vào việc Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ hay không.

Nhưng nhìn phản ứng của Mê Vụ Chi Chủ, dường như hắn thực sự đã đánh thức được ý thức của Lâm Nhiễm, lúc này Lâm Nhiễm đang tranh giành quyền kiểm soát cơ thể với Mê Vụ Chi Chủ.

“Lâm Nhiễm, tiểu tử ngươi cố lên, giết chết hắn.”

[A~ Hữu hộ pháp cố lên, tên yếu đuối A Kỳ cần ngươi bảo vệ!]

Lời Tự Thuật cũng hú lên một tiếng vào lúc này.

Ngay lúc này Tiểu Hắc đến, nó biến thành hình dạng sương đen bắt đầu xâm thực sương mù, nhanh chóng tiến về phía Phong Kỳ.

[Nhanh chạy đi, đừng để Tiểu Hắc bắt được, trước khi chết cũng phải biết Lâm Nhiễm có phản ký sinh thành công hay không.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn dứt khoát sải bước chạy vào sâu trong sương mù.

Do tầm nhìn bị sương mù che khuất, hắn không thể nhìn rõ phương hướng, trong lúc đó đâm gãy mấy cái cây mới kéo được khoảng cách với Tiểu Hắc.

Lúc này sương đen do Tiểu Hắc biến thành vẫn đang dây dưa với sương mù.

Nhưng trước mặt Tiểu Hắc, sương mù hoàn toàn là đồ bổ, không có sức sát thương gì.

Không có sự điều khiển của Mê Vụ Chi Chủ, ác linh trong sương mù chủ động lao vào Tiểu Hắc, cũng triển khai thế công với Tiểu Hắc.

Nhưng ác linh hoàn toàn do năng lượng tiêu cực tụ hợp lại căn bản không thể lay động Tiểu Hắc mảy may, vừa tiếp xúc với sương đen là bị hút cạn năng lượng hóa thành hư vô.

Lúc này Lời Tự Thuật dùng năng lực cảm nhận để xem tình hình chiến sự cũng bị biểu hiện của Tiểu Hắc làm cho kinh ngạc.

[Mẹ ơi, tên con đen này hình như mạnh hơn trước rồi, đúng là sát thủ năng lượng, cuối cùng Mặc của Viện nghiên cứu khoa học đã tạo ra Tiểu Hắc bằng cách nào?]

[Thứ này còn khủng khiếp hơn cả Sinh vật trận địa, ta có lý do để nghi ngờ rằng khi Viện nghiên cứu khoa học tạo ra Tiểu Hắc, đã sử dụng một loại vật liệu siêu cấp nào đó vượt quá lẽ thường.]

"Lời Tự Thuật, ngươi thì sao, ngươi có thể cùng ta xuyên qua dòng thời gian, còn có thể ký sinh trong cơ thể ta, ngươi được tạo ra bằng vật liệu gì?" Phong Kỳ đột nhiên lên tiếng hỏi khi đang chạy.

[Ta biết sao được, ta vừa mở mắt ra đã thấy tên ngốc Zombie này ngơ ngác nhìn mặt trăng máu, sau đó tự tát mình hai cái để chứng minh mình có xuyên không hay không… Lúc đó ta đã nghĩ, vật chủ của ta sao lại giống như một tên ngốc, lần này lỗ vốn rồi.]

"Thật không?"

Hắn không tin một dấu chấm câu nào trong lời nói của Lời Tự Thuật, lập tức lên tiếng nghi ngờ.

[Ta lừa ngươi thì không phải người.]

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị trả lời, một khuôn mặt do sương mù tụ lại xuất hiện ở phía trước, chặn đường hắn.

Chỉ thấy khuôn mặt do sương mù tụ lại từ từ mở miệng:

Hết chương 383.

Chương 384. Sự Chuẩn Bị Của Viện Nghiên Cứu

"Ngươi thật sự là… anh Cờ… ngươi… không… chết?"

…

Nghe Mê Vụ Chi Chủ gọi mình là "Anh Cờ", Phong Kỳ trợn tròn mắt.

Hắn đột nhiên nhận ra, Lâm Nhiễm dường như đã thực sự thành công.

Hạt giống chôn vùi ở tuyến thời gian hiện thực, sau 1500 năm ngày hôm nay đã đơm hoa kết trái.

[Hữu hộ pháp đã vào vị trí, sau này có thể ngang ngược hơn một chút trong thế giới mộng cảnh tương lai.]

Mang theo tâm trạng kích động, hắn nhìn khuôn mặt do sương mù tụ lại mà vô thức hỏi:

"Lâm Nhiễm?"

"Là… ta."

"Ngươi thực sự đã phản ký sinh thành công?"

"Không… thành công… ý thức của ta… không phải đối thủ của nó… nó đang giành lại… quyền kiểm soát cơ thể." Giọng nói đứt quãng đáp lại.

Nghe những lời này, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

"Anh Cờ, trước tiên ngươi hãy nói cho ta biết… cuối cùng ngươi biết được ta sẽ bị ký sinh ý thức như thế nào."

Đối mặt với câu hỏi của Lâm Nhiễm, hắn không giấu giếm, lập tức trả lời:

“Ta có khả năng xuyên qua dòng thời gian, khi nói với ngươi rằng ngươi sẽ bị ký sinh, ta đã đến tương lai 1500 năm sau, vì vậy ta mới hy vọng ngươi có thể nghiên cứu ra một loại thuật pháp có thể phản ký sinh ý thức, muốn ngươi thử giành lại quyền kiểm soát cơ thể, thậm chí là đạt được sức mạnh của nó.”

“Ta hiểu rồi… ý thức của nó hiện đang phản công ta… thời gian của ta không còn nhiều.”

“Ngươi có điều gì muốn nói với ta không?” Phong Kỳ vội vàng hỏi.

“Nếu ngươi có thể quay trở lại 1500 năm trước… hãy nói với ta lúc đó… nghiên cứu thuật pháp phản ký sinh phải kết hợp với một môn công pháp có thể phòng chống xâm thực ý thức… nếu không, trong khi ta nuốt chửng nó… ý thức của ta cũng đang bị xâm thực liên tục… căn bản không thể tự cường… chỉ cần có công pháp phòng chống xâm thực ý thức, ta chắc chắn có thể thành công.”

“Được, ta chắc chắn sẽ chuyển lời!”

Nhận ra Lâm Nhiễm phản nuốt Mê Vụ Chi Chủ đã thất bại, hắn cảm thấy vô cùng tiếc nuối.

Nhưng trong 1500 năm ẩn núp trong ý thức, Lâm Nhiễm rõ ràng đã tìm ra cách đối phó với Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ hắn phải làm là ghi nhớ những gì Lâm Nhiễm nói, sau khi trở về hiện thực sẽ nói lại cho Lâm Nhiễm.

Nếu thành công thì ở dòng thời gian tiếp theo, Lâm Nhiễm sẽ nuốt chửng thành công Mê Vụ Chi Chủ, đạt được sức mạnh của hắn.

[Thật đáng tiếc nhưng tên nhóc Lâm Nhiễm này cũng lợi hại, suýt chút nữa là làm được, may là chúng ta còn cơ hội thử sai, để hắn yên nghỉ đi.]

Theo lời Lời Tự Thuật, khuôn mặt do sương mù tụ lại đột nhiên tan vỡ, rồi lại tụ lại lần nữa.

Lúc này ý thức của Lâm Nhiễm rõ ràng đã bị nuốt chửng, Mê Vụ Chi Chủ đã giành lại quyền kiểm soát cơ thể.

Lúc này, hắn nhìn chằm chằm vào Phong Kỳ, rồi nói:

"Nếu ngươi không xuất hiện, ta sẽ không nghĩ đến việc ý thức của Lâm Nhiễm vẫn chưa hoàn toàn tiêu vong, còn ký sinh trong ý thức của ta, khó trách ta thường phát hiện tốc độ phát triển của ý thức thể chậm lại, hóa ra là hắn đang nuốt chửng ý thức của ta."

"Ngươi xuất hiện, giúp ta giải quyết một mối họa ngầm."

Nghe những lời này, Phong Kỳ bình thản nói:

"Không cần cảm ơn, sau này ở dòng thời gian, ngươi chỉ là một con cá chết, đến lúc đó Lâm Nhiễm sẽ có được tất cả của ngươi."

Dừng lại một chút, hắn tiếp tục nói:

"Nếu một ngày nào đó ta có thể tự do kiểm soát khả năng vượt qua dòng thời gian, đến lúc đó ta sẽ tìm ngươi, rồi giết ngươi."

Nhìn vẻ mặt tức giận của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ rất ngông cuồng giơ ngón giữa lên, cười toe toét nói:

"Ngươi đã sống trong nền văn minh loài người của chúng ta lâu như vậy, hẳn là hiểu được cử chỉ này chứ?"

Lần này, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời nữa, một bàn tay do sương mù tụ lại đột ngột vỗ xuống hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức nắm tay lại nghênh chiến.

Bỏ cuộc giãy giụa, không thể nào.

Ầm!

Sương mù màu xám trắng đập vào cơ thể hắn, sương mù màu xám chứa đầy năng lượng tiêu cực ngay lập tức đập hắn ngã xuống đất.

Tiếp theo, một cái hố sâu hình bàn tay xuất hiện trên mặt đất, còn Phong Kỳ thì bị một chưởng này đập vỡ toàn bộ xương, chết ngay tại chỗ.

Khi tầm nhìn bị bóng tối bao trùm, trong lòng Phong Kỳ vẫn có chút tiếc nuối.

Nhưng cũng có chút an ủi.

Tài năng của Lâm Nhiễm thực sự xuất sắc, suýt chút nữa là thành công.

Trong lúc suy nghĩ, tinh thần dần tan rã…

Mở mắt ra, hắn phát hiện mình đang ngủ trên ghế sofa, trước mặt còn đặt một chiếc bình thủy tinh rỗng.

Nhận ra mình đã trở về hiện thực, hắn đứng dậy vươn vai, rồi ngồi vào bàn học.

Chuyến du hành vào thế giới mộng tương lai này thu hoạch được nhiều hơn trước rất nhiều.

Lật sổ tay ra, hắn dùng Niệm Lực cầm bút, bắt đầu viết lại những gì thu hoạch được trong chuyến du hành vào thế giới mộng tương lai này.

Đầu tiên là về mặt sức mạnh.

Lần này, trong thế giới mộng tương lai, hắn đã đạt được hai năng lực thiên phú, một là Cốt mạch, có thể sắp xếp lại xương

của chính mình, biến thành bất kỳ vật thể nào, là năng lực rất hữu ích trong cận chiến.

Hết chương 384.

Chương 385. Dấu Ấn Tử Thần

Thứ hai là Tốc độ, năng lực này khá vô dụng nhưng cũng còn hơn không.

Đồng thời, sau khi huyết mạch tiến giai, thực lực tổng hợp tăng lên đáng kể, bao gồm cả sức chiến đấu ở trạng thái Huyết Nguyên cũng tăng lên gấp bội.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn chiến đấu với Sinh Vật Trận Địa sau khi huyết mạch tiến giai, chuyến du hành vào thế giới mộng tương lai này giúp hắn nhận thức rõ ràng hơn về sự gia tăng sức mạnh của bản thân.

Sau khi ghi chép xong về mặt sức mạnh, hắn dùng Niệm Lực lật trang, bắt đầu ghi chép những thông tin thu thập được.

Thông tin hy sinh tuyến một: Về cơ bản là cấu trúc bên trong Viện Nghiên cứu Khoa học Công nghệ, cũng như lý do tại sao Mộc Tinh lại tàn sát quy mô lớn các lĩnh vực chiến đoàn, những lĩnh vực chiến đoàn bị tàn sát này rõ ràng trung thành với thế lực lĩnh vực.

Ghi chú: Cách thức kiểm soát sự sống chết của thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học là "Dấu ấn tử thần", cách phá giải đã được ghi nhớ.

Thông tin hy sinh tuyến hai: Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chứng minh tính khả thi của kế hoạch não trong bình, chỉ cần giữ lại não là có thể đọc được tất cả thông tin ký ức của hy sinh tuyến.

Thông tin ghi chú: Đọc ký ức có ẩn chứa rủi ro lớn, trạng thái chồng chéo ký ức cần thời gian để tiêu hóa, đồng thời cảm xúc tiêu cực sẽ được tích lũy và lưu giữ.

Thông tin hy sinh tuyến ba: Các dự án nghiên cứu công nghệ đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học đều liên quan đến một nhà khoa học tên là "Mặc." và người này là hạt nhân của kế hoạch côn trùng nano linh năng.

Ghi chú: Có thể thử tìm hiểu người này ở các dòng thời gian tương lai, có lẽ có thể thông qua hắn để tìm ra cách kiểm soát Tiểu Hắc (ps: Tiểu Hắc mất kiểm soát có thể liên quan đến người này).

Thông tin thế giới mộng tương lai một: Thông qua thông tin do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cung cấp, chứng minh rằng công pháp Hiến tế huyết nhục có thể bị phá giải nhưng cần tích lũy kỹ thuật.

Ghi chú: Mỗi ngày ở các dòng thời gian sau này, lão Vương cần dựa trên dòng thời gian trước đó để thử phá giải Hiến tế huyết nhục.

Thông tin thế giới mộng tương lai hai: Khám phá khu vực sương mù, tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ sau khi chứng minh phương pháp phản nuốt ý thức đã chôn vùi lúc đó thực sự khả thi.

Thông tin ghi chú: Truyền đạt thông tin quan trọng mà Lâm Nhiễm tương lai cung cấp, cố gắng tiếp tục thực hiện kế hoạch phản nuốt Mê Vụ Chi Chủ, chỉ cần thành công, sẽ có thêm một đồng hành tương lai.

Thông tin thế giới mộng tương lai ba: Phát hiện ra rằng đằng sau trò chơi siêu thực tế có mối liên hệ chặt chẽ với Viện Nghiên cứu Tương lai và viện nghiên cứu này cực kỳ bí ẩn,

ngay cả Viện nghiên cứu khoa học cũng không chủ động đối đầu với viện này.

Ghi chú: Lấy việc tìm hiểu Viện Nghiên cứu Tương lai làm một trong những tuyến tham khảo của các dòng thời gian tương lai.

…

Trong lúc viết, thời gian trôi qua rất nhanh.

Phong Kỳ đã ghi chép chi tiết những thông tin thu thập được trong chuyến du hành vào thế giới mộng tương lai này, cũng như nội dung chi tiết vào sổ tay.

Sắp xếp thông tin chính là để tiến lên tốt hơn.

Viết xong, hắn đóng sổ tay lại.

Lúc này, di chứng chồng chéo ký ức đang dần biến mất nhưng vẫn còn một phần sót lại, khiến hắn cảm thấy có chút xa lạ với ký túc xá nơi mình ở.

Đứng dậy đến trước tủ lạnh, hắn lấy một lon nước giải khát, mở ra uống một ngụm lớn.

Chất lỏng mát lạnh chảy xuống cổ họng, hắn cảm thấy cả người tỉnh táo hơn rất nhiều.

Ngay lúc này, tiếng chuông điện thoại reo lên, cầm lên xem thì thấy là Lâm Nhiễm gọi đến.

“Anh Kỳ, đi ăn.”

“Đến ngay.”

Gác máy, hắn đặt lon nước giải khát vào tủ lạnh, rồi rời khỏi ký túc xá.

Dọc theo đại lộ rợp bóng cây dẫn đến nhà ăn học viện, hắn nhớ lại hy sinh tuyến trước, cũng chính là bắt đầu từ cuộc gọi của Lâm Nhiễm, hỏi hắn tại sao không đi ăn tối.

Ký ức của hy sinh tuyến cũng khiến hắn hiểu được bản thân ở mỗi dòng thời gian tương lai sẽ đau khổ đến nhường nào.

Mặc dù hắn biết rằng mỗi hy sinh tuyến của hắn, những việc hắn làm đều là sự tiếp nối suy nghĩ của hắn.

Nhưng hắn vẫn cảm thấy đau lòng cho sự hy sinh của mỗi hy sinh tuyến.

Nỗi đau đó, chỉ khi trải qua rồi mới biết nó giày vò đến nhường nào.

Giống như nỗi đau mà hắn phải chịu đựng trên hy sinh tuyến này, cái chết trở thành sự giải thoát, còn sống mới là địa ngục.

[Vì vậy, ngươi phải gánh vác ước mơ của họ, rồi hoàn thành ước mơ của họ, đừng để sự hy sinh của ngươi trên hy sinh tuyến trở nên vô ích.]

"Ừ." Phong Kỳ khẽ gật đầu.

Gật đầu chào những học viên gặp trên đường, hắn đến nhà ăn học viện.

Lúc này đang là giờ ăn tối, trong nhà ăn chật kín học viên.

Lấy khay đựng thức ăn, Phong Kỳ không nghĩ ngợi nhiều nữa, bắt đầu chọn thức ăn.

Hết chương 385.

Chương 386. Đọc Ký Ức

Hôm nay thức ăn của nhà ăn học viện có sự thay đổi rõ rệt, rõ ràng là đã đổi một đội ngũ đầu bếp.

Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Để mang đến cho học viên những trải nghiệm và hưởng thụ ẩm thực tốt hơn, các học viện sẽ thường xuyên luân phiên các đội ngũ đầu bếp.

Hàng năm, các học viên của các học viện còn chấm điểm cho những đội ngũ đầu bếp này trên diễn đàn, bình chọn đội ngũ đầu bếp xuất sắc nhất.

Đây cũng được coi là một nét đặc sắc trong cuộc sống học viện.

Lấy đầy một khay thức ăn, hắn đến góc phía bắc của nhà ăn.

Lúc này Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đã đến.

Nhìn vẻ mặt của Lâm Nhiễm, thậm chí hắn đã ăn gần xong.

Ngồi xuống bên cạnh Lâm Nhiễm, hắn ngẩng đầu nhìn Mộc Tinh, trong đầu đột nhiên hiện lên tiếng đàn harmonica mà hắn nghe được khi bị hành quyết trên hy sinh tuyến.

“Sao vậy?”

Mộc Tinh đột nhiên ngẩng đầu, tò mò hỏi với má phồng lên.

“Đúng vậy, anh Kỳ, sao em thấy hôm nay anh hơi khác thường.” Lâm Nhiễm cũng tò mò hỏi.

“Không sao, đột nhiên hơi nhớ các cậu.” Phong Kỳ cười toe toét.

Mộc Tinh:???

Lâm Nhiễm:???

“Chúng ta không phải mới gặp nhau khi ăn trưa sao?” Lâm Nhiễm ngạc nhiên nói.

“Ta đã có một giấc mơ khiến ta cảm thấy rất dài, trong mơ ta đã xa cách các ngươi rất lâu nhưng cuối cùng của giấc mơ ta lại gặp được học tỷ Mộc Tinh.”

“Thế còn em?” Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Ngươi à, ngươi cuối cùng lại tu luyện ma đạo công pháp, đi vào con đường tà đạo, trở thành đại ma vương gây họa cho thế gian, phạm phải tội ác tày trời, không thể tha thứ.”

“Ồ, đây là một giấc mơ theo phong cách võ hiệp, vậy kết cục cuối cùng của em thế nào?” Lâm Nhiễm cười nói.

“Kết cục là ngươi trở nên không ra người không ra quỷ, hình dạng giống như một đám sương mù, hoàn toàn đánh mất chính mình.”

“Thật là thảm hại.”

Lâm Nhiễm nhét một miếng thức ăn vào miệng, thản nhiên nói, rõ ràng không nhận ra mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Phong Kỳ cũng không vạch trần, dù sao thì hy sinh tuyến vẫn phải lấy sự ổn định làm chính.

Ăn tối, hắn suy nghĩ về những chuyện trong lòng.

Lại có được khả năng tiêu hóa nhanh, hắn ăn bữa này rất thỏa mãn.

Nửa giờ sau, ăn xong bữa trưa.

Hắn và Lâm Nhiễm đứng dậy, chào tạm biệt Mộc Tinh rồi đi về phía thư viện.

Vào thời gian học tập buổi tối, hắn quyết định xem lại nội dung về lập trình, để bản thân có thể ghi nhớ tốt hơn các mã lệnh của trò chơi siêu thực tế.

Đến thư viện, bên trong đã có không ít học viên đang tự học.

Lâm Nhiễm chọn một cuốn sách nghiên cứu công pháp rồi ngồi xuống, còn Phong Kỳ thì hỏi thủ thư, sau đó tìm được một cuốn sách cơ bản về lập trình ở góc tầng ba của thư viện.

Rõ ràng là cuốn sách này đã lâu không có ai xem, thậm chí không có ai dọn dẹp, trên đó phủ một lớp bụi dày.

Sau khi phủi sạch, hắn cầm sách quay lại phòng đọc, ngồi xuống trước mặt Lâm Nhiễm.

"Anh Kỳ, anh lại làm gì vậy? Học nhập môn ngôn ngữ lập trình à?"

"Ta muốn tạo ra một trí tuệ nhân tạo có thể tự động biên soạn công pháp."

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm rõ ràng sửng sốt, sau đó không nhịn được gật đầu:

"Ta còn đang nghĩ cách nhập môn nghiên cứu công pháp, anh đã tính đến cách tự động biên soạn công pháp rồi, ta ở tầng một, anh ở tầng khí quyển, có lẽ đây chính là khoảng cách giữa chúng ta."

"Ngươi không tin thật chứ?" Phong Kỳ sửng sốt.

"Không tin, phối hợp với anh diễn một chút, biết đâu anh vui rồi sẽ dạy ta kiến thức về nghiên cứu công pháp." Nụ cười trên mặt Lâm Nhiễm biến mất, bình thản đáp lại.

[Thằng nhóc này cũng là một diễn viên, làm cho gia gia cười chết mất, ha ha ha.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn đặt sách xuống, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Lâm Nhiễm nói:

"Ngươi còn nhớ ta đã nói với ngươi trước đây, bảo ngươi thử nghiên cứu một loại pháp thuật có thể phản ý thức nuốt chửng không?"

"Biết, gần đây ta vẫn luôn cố gắng nghiên cứu vào buổi tối nhưng ta chưa từng tiếp xúc với nội dung này, bây giờ vẫn chưa có manh mối, phải từ từ."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ gật đầu.

Hắn biết, chỉ cần Lâm Nhiễm chịu thử thì tương lai loại pháp thuật này sẽ ra đời.

Nhưng từ tương lai Lâm Nhiễm, hắn biết rằng chỉ có pháp thuật phản ý thức ký sinh nuốt chửng là chưa đủ, nghĩ đến đây hắn lập tức nói:

"Bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ dạy ngươi cách nghiên cứu công pháp nhưng ngươi phải hứa với ta một yêu cầu."

"Yêu cầu gì?" Lâm Nhiễm lập tức phấn chấn.

"Ngoài pháp thuật phản ý thức ký sinh, tương lai ngươi phải thử nghiên cứu một loại công pháp có thể bảo vệ ý thức của bản thân."

"Anh Kỳ, em rất muốn biết tại sao anh lại bảo em làm như vậy."

"Vì tốt cho ngươi."

"Em cảm thấy anh bị Lữ Việt, kẻ thích nói ẩn dụ này làm lây rồi, gần đây anh nói chuyện luôn giấu giếm, khó chịu quá."

Phong Kỳ không giải thích chi tiết.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu xem sách nhập môn về ngôn ngữ lập trình.

Hết chương 386.

Chương 387. Khóa Chặt Ký Ức

Thời gian trôi qua, rất nhanh Phong Kỳ đã nhập tâm vào trạng thái học tập.

Lúc này hai tai không nghe chuyện bên ngoài, một lòng chỉ đọc sách thánh hiền.

Cho đến khi tiếng chuông nửa đêm vang lên trong học viện, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đứng dậy rời khỏi thư viện.

Sau khi tạm biệt nhau ở bên hồ trước ký túc xá, hắn trở về ký túc xá.

Đêm đã khuya, hắn không buồn ngủ.

Ngồi vào bàn học, hắn mở máy tính, bắt đầu tìm kiếm kiến thức về lập trình, tiếp tục học tập.

Trong thời gian này, hắn đã gửi cho Phương Tri Hữu một vài tin nhắn.

Hỏi hắn có diễn đàn trò chơi nổi tiếng nào để giới thiệu không.

Đã là nửa đêm nhưng Phương Tri Hữu vẫn chưa ngủ, rất nhanh đã trả lời tin nhắn.

Giới thiệu cho hắn một nơi tụ tập của những người yêu thích trò chơi là "Diễn đàn Hắc Hộp."

Ngoài việc thảo luận về nội dung trò chơi, trên diễn đàn còn có rất nhiều cư dân mạng nhiệt tình đăng tải hướng dẫn làm trò chơi và hướng dẫn tự học.

Mang theo sự tò mò, hắn đăng nhập vào Diễn đàn Hắc Hộp thông qua liên kết mà Phương Tri Hữu gửi đến.

Đã là nửa đêm nhưng trên diễn đàn vẫn có rất nhiều bóng người hoạt động, họ đăng bài thảo luận về nội dung liên quan đến trò chơi.

Tạo ra một bản sao ảo tương tự như Trận địa sinh vật, hắn cũng không biết ý tưởng này có khả thi hay không.

Hắn quyết định đăng bài hỏi thử cư dân mạng trên Diễn đàn Hắc Hộp, xem phản ứng của họ thế nào.

Một lát sau, Phong Kỳ đã đăng ký tài khoản, đăng bài viết đầu tiên trên Diễn đàn Hắc Hộp.

[Có một ý tưởng, mọi người giúp ta xem có khả thi không, nếu muốn thực hiện thì phải vượt qua những khó khăn nào?]

Người đăng: Zombie mạnh nhất

Nội dung:

Gần đây ta nảy ra một ý tưởng thú vị, tạo ra một trò chơi siêu thực tế, mô phỏng cảnh thực và hiệu ứng vật lý theo tỷ lệ 1:1, sử dụng chế độ người chơi đối đầu với nhau như trò chơi MOBA…

…

Mang theo sự nghi ngờ, hắn đăng bài viết, đồng thời mô tả chi tiết ý tưởng của mình trong bài viết.

Ví dụ như thu thập quỹ đạo pháp thuật, dữ liệu, tạo ra bản sao Trận địa sinh vật ảo.

Bài viết hắn đăng rất nhanh đã gây ra tranh luận sôi nổi trên Diễn đàn Hắc Hộp.

Cư dân mạng lần lượt đưa ra phản hồi.

“Anh bạn, ý tưởng của anh sao lại giống với vị đại thần của diễn đàn vậy, kế hoạch của anh ta đã bắt đầu rồi nhưng cũng chỉ là tạo ra một công cụ ảo có thể thể hiện hiệu ứng vật lý thực tế, anh còn quá đáng hơn, trực tiếp tạo ra một trò chơi thực tế ảo.”

“Tạo ra công cụ ảo thì ta còn có thể hiểu được, anh tạo ra trò chơi thực tế ảo thì thật là vô lý, còn phải thu thập hàng vạn pháp thuật, phải thu thập dữ liệu Trận địa sinh vật để tạo ra các bản sao Trận địa sinh vật khác nhau, ta muốn hỏi anh một câu, tuổi thọ của anh có đủ để anh chơi bời như vậy không (hình mặt cười.jpg)”

“Có thể thực hiện được là chắc chắn nhưng chỉ riêng ngưỡng cửa thu thập thông tin pháp thuật không biết phải mất bao nhiêu năm, trong thời gian đó còn phải tiến hành đủ loại thử nghiệm, độ khó quá cao, cộng thêm anh còn phải lấy mẫu dữ liệu Trận địa sinh vật, anh biết Trận địa sinh vật có bao nhiêu loại không? Hàng chục vạn? Hàng triệu?”

“Dù sao đi nữa, ý tưởng của chủ bài viết rất đáng khen, ta cũng hy vọng anh có thể thành công, để ta có thể chơi trò chơi này khi còn sống, ta khuyên anh nên liên hệ với vị đại thần của diễn đàn, có lẽ có thể hợp tác phát triển với anh ta nhưng ta đoán là anh ta sẽ không để ý đến anh đâu.”

…

Bình luận của cư dân mạng trên diễn đàn rất giống nhau.

Đều nghi ngờ quan điểm của hắn, căn bản không khán hảo hắn có thể nghiên cứu ra một trò chơi như vậy.

Nhưng cũng có cư dân mạng nhiệt tình đưa ra nhiều lời khuyên hữu ích.

Ví dụ như việc tạo ra bản sao Trận địa sinh vật ảo, có thể tìm đến bộ phận lấy mẫu dữ liệu nghiên cứu mẫu vật Trận địa

sinh vật của Viện nghiên cứu Tinh Hồng để xin giúp đỡ.

Còn về khoang trò chơi thực tế ảo, Viện nghiên cứu Tương lai đã phát triển xong, có thể hợp tác với họ.

Cùng với độ hot của bài viết không ngừng tăng cao, cuối cùng bài viết này đã được quản trị viên diễn đàn ghim lên đầu trang.

Càng ngày càng nhiều cư dân mạng đưa ra những ý tưởng kỳ diệu của mình, mang đến cho Phong Kỳ rất nhiều cảm hứng.

Mặc dù cư dân mạng cho rằng việc tạo ra một trò chơi siêu thực tế như vậy là hoàn toàn không thực tế nhưng họ vẫn sẵn sàng đóng góp ý kiến, đưa ra mưu kế.

Lật mở sổ tay, hắn bắt đầu ghi lại những bình luận tinh thải đích cư dân mạng, chuẩn bị cho việc phát triển trò chơi sau này.

Những ý tưởng tuyệt vời này đều có thể là hạt giống mà hắn gieo xuống cho tương lai.

Người tương lai sẽ dần hoàn thiện ý tưởng của hắn thành hiện thực, hạt giống cuối cùng sẽ đơm hoa kết trái.

Hết chương 387.

Chương 388. Diễn Đàn Hắc Hộp

Còn hắn phải làm là mang những trái cây mà tương lai kết được trở về hiện thực.

Vài giờ sau, hắn đóng trang diễn đàn, gập sổ tay lại.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu đọc tài liệu về lập trình trên mạng, tiếp tục đầu tư vào việc học.

Nhưng hắn không biết rằng độ hot của bài viết đăng trên Diễn đàn Hắc Hộp vẫn đang tiếp tục tăng cao.

Trong thời gian này, có rất nhiều ông lớn trong giới trò chơi nghe tin mà đến, thậm chí còn có nhân viên phát triển trò chơi tham gia thảo luận.

Thực ra, diễn đàn không phải chưa từng thảo luận về trò chơi siêu thực tế.

Nhưng chưa từng có ai chi tiết như Phong Kỳ.

Quá trình thu thập pháp thuật, quá trình lấy mẫu dữ liệu Trận địa sinh vật đều được mô tả chi tiết.

Vì vậy, độ hot của bài viết này nhanh chóng lan truyền.

Phong Kỳ không biết điều này, lúc này hắn đã đắm chìm trong việc học.

…

Sáng hôm sau.

Phong Kỳ bị tiếng gõ cửa đánh thức, hắn dậy mở cửa thì thấy có bưu kiện đến.

Hắn mang theo sự nghi ngờ nhận lấy bưu kiện mà chú bảo vệ đưa tới.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn phát hiện người gửi là Viện nghiên cứu Liên hợp.

Đóng cửa đi đến bàn làm việc, hắn mở bưu kiện ra.

Hiện ra trước mắt là một chiếc hộp màu xanh lam tinh xảo, không biết được làm bằng chất liệu gì, bề mặt nhẵn bóng, khi chạm vào có cảm giác kim loại lạnh lẽo.

Nhấn nút công tắc, chiếc hộp từ từ mở ra.

Tầng đầu tiên của chiếc hộp đựng một bình Rượu công đức, cùng một tấm thiệp nhỏ ghi số hiệu và công dụng của Rượu công đức.

Mở tầng thứ hai, bên trong có một tờ giấy chứng nhận Mãnh hổ quyền gấp đôi.

Tầng cuối cùng có một chiếc thẻ ngân hàng viền mạ vàng.

So với lần trước, lần này không có huy chương bạc nhân loại kiệt xuất, mà là một chiếc thẻ ngân hàng.

Hắn mang theo sự nghi ngờ lấy thẻ ngân hàng ra rồi ngồi xuống bàn làm việc.

Đăng nhập vào địa chỉ ghi trên thẻ ngân hàng, hắn bắt đầu tra cứu số dư của thẻ ngân hàng này.

Một lát sau, nhìn vào số dư năm trăm vạn trên trang web, Phong Kỳ không nhịn được cười toe toét.

Số dư trên người hắn hiện tại đã không còn nhiều, chỉ đủ để hắn vào mộng tương lai thêm hai lần nữa, năm trăm vạn này đến đúng lúc giải quyết được vấn đề cấp bách.

Sau khi chuyển toàn bộ số dư trong thẻ vàng vào tài khoản ngân hàng của mình, hắn hướng ánh mắt về phía Rượu công

đức.

Ký ức vẫn chưa hoàn toàn dung hợp, hắn tạm thời không định vào mộng tương lai.

Sau khi lấy Rượu công đức ra, hắn nhét chiếc hộp kim loại vào dưới gầm bàn làm việc.

Nhìn thời gian, hắn bước ra khỏi phòng.

Ăn sáng xong, hắn cùng Lâm Nhiễm, Mộc Tinh đến lớp, lúc này học viên đã đến đông đủ.

Ngoài học viên của lớp hắn, trong ngoài lớp còn chật kín học viên các lớp khác đến nghe.

Thấy Phong Kỳ đến, các học viên chào hỏi, Phong Kỳ gật đầu đáp lại rồi bước lên bục giảng.

Buổi học này, Phong Kỳ bắt đầu giảng thuật lại Cầm long kỹ mới học được.

Với công pháp tu luyện mới, các học viên tỏ ra rất hứng thú, trong giờ học rất tích cực, thỉnh thoảng giơ tay đặt câu hỏi.

Chỉ có hòa thượng là vẫn luôn bình tĩnh.

Bất kể hắn giảng gì, hòa thượng đều không biểu lộ cảm xúc, cứ như đang nói:

“Phải phải phải, ngươi nói rất đúng nhưng ta căn bản không nghe.”

…

Những ngày tiếp theo, ngoài thời gian giảng bài, Phong Kỳ đều dành thời gian học lập trình và kiến thức về cấu hình chiến thể.

Hôm nay, Phong Kỳ đã không còn cảm thấy ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức, quyết định vào mộng tương lai lần

nữa.

Nhưng trước đó, hắn quyết định lập kế hoạch cho hướng đi tương lai.

Ngồi vào bàn, hắn mở sổ tay, bắt đầu viết.

Tuyến tương lai một, điều tra, tiếp xúc với Viện nghiên cứu tương lai, tìm hiểu sự thật đằng sau Viện nghiên cứu tương lai.

Ghi chú: Trong thời gian này, dặn Lâm Nhiễm nghiên cứu công pháp có thể bảo vệ ý thức, cùng thuật pháp phản ký sinh ý thức, đồng thời nói cho lão Vương biết kết quả nghiên cứu về Hiến tế huyết nhục trong đầu, để lão gia nhập Viện nghiên cứu Tinh Hồng, tiếp tục giải mã Hiến tế huyết nhục.

Tuyến tương lai hai, tiếp tục gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, dùng kiến thức trong đầu nhanh chóng thăng tiến lên đội hai, sau đó tìm cách thăng tiến lên đội một, từ đó tiếp xúc với Mặc, tìm hiểu sự thật đằng sau Tiểu Hắc và thử khống chế Tiểu Hắc.

Ghi chú: Tuyến tương lai này thu được tình báo có hạn, không đảm bảo có thể tiếp xúc với Mặc, càng không đảm bảo có thể có được phương pháp khống chế Tiểu Hắc.

Tuyến tương lai ba, gia nhập chiến đoàn Lê Minh, thông qua Mộc Tinh tiếp xúc với Mộ Trảo, hỏi Mộ Trảo về nhiều vấn đề tồn tại trong lịch sử.

Ghi chú: Có nguy cơ chết yểu nhưng nếu không thử thì không còn cách nào khác để tiếp xúc với Mộ Trảo.

…

Lần này, Phong Kỳ liệt kê tám tuyến tương lai.

Ngoài ra còn có gia nhập Viện nghiên cứu Hổ phách, điều tra tình hình thế lực bên trong Viện nghiên cứu Hổ phách,

hoặc là thành lập chiến đoàn lĩnh vực, tìm kiếm lĩnh vực trường của thế lực lĩnh vực Bóng đen, v.v.

Hết chương 388.

Chương 389. Đội Trưởng Mộc Tinh

Thậm chí là lựa chọn mốc thời gian có người tương lai sau 1500 năm, sau đó thử tiếp xúc với người tương lai, tìm hiểu thêm thông tin.

Càng có nhiều tình báo, hắn càng có nhiều lựa chọn.

Nên lựa chọn như thế nào, hắn đắm chìm trong suy nghĩ.

Trong tám tuyến thời gian này, nếu nói tuyến nào có thể thu được nhiều thành quả nhất thì chắc chắn là gia nhập chiến đoàn Lê Minh để tiếp xúc với Mộ Trảo.

Nhưng tuyến tương lai này cũng rất nguy hiểm, rất có thể sẽ chẳng thu được gì.

Xét về sự an toàn, hắn cảm thấy tiếp xúc với Viện nghiên cứu tương lai là lựa chọn sáng suốt nhất.

Đồng thời, tuyến thời gian này hắn không cần đọc ký ức của tuyến hy sinh, chỉ cần thông qua thư điện tử để tìm hiểu sự thật.

Sau khi đưa ra quyết định, hắn chuẩn bị đứng dậy thì điện thoại reo.

Nhấc máy lên xem, là điện thoại của Bạch Phù Sinh.

Sau khi nghe máy, giọng nói già nua của Bạch Phù Sinh truyền đến:

“Thằng nhóc thối, ngươi lại làm gì rồi? Mau đến phòng hiệu trưởng ngay.”

“Có chuyện gì vậy?” Phong Kỳ sửng sốt.

“Viện trưởng Vi của Viện nghiên cứu Tinh Hồng tìm ngươi, ta hiện có việc phải ra ngoài, ngươi trực tiếp đến gặp bà ấy đi.”

“Được, ta đến ngay.”

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ cảm thấy nghi ngờ trong lòng.

Dựa theo tuyến thời gian trước, Úy Vi không nên chủ động tìm hắn mới đúng.

[Có lẽ là do một số hành động của ngươi sau khi trở về tuyến hiện thực đã khiến hướng đi tương lai lại thay đổi, bây giờ đến phòng hiệu trưởng không phải là biết ngay nguyên nhân sao?]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn lập tức đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

Một lát sau, hắn đến trước cửa phòng hiệu trưởng, đẩy cửa bước vào.

Ánh mắt tình cờ chạm vào Úy Vi đang ngồi trên ghế sofa.

Hôm nay cô mặc trang phục rất tùy ý, tóc mai rũ xuống, nằm nghiêng trên ghế sofa, quyến rũ đến tận xương tủy.

“Xin chào, tôi là Phong Kỳ!”

Đối mặt với người bạn cũ, Phong Kỳ cười tự giới thiệu, sau đó đến ngồi đối diện Úy Vi trên ghế sofa.

“Sao ngươi lại không chút kiêng dè nào vậy, chẳng lẽ thân phận viện trưởng Viện nghiên cứu Tinh Hồng của ta không đủ để hù dọa ngươi sao?” Úy Vi đột nhiên tò mò hỏi.

“Đủ để hù dọa rồi, ta sắp bị ngươi dọa chết rồi, trước tiên hãy nói xem tìm ta có chuyện gì đi.” Phong Kỳ trợn mắt nói.

Đối mặt với câu hỏi, Úy Vi gật đầu nói:

“Gần đây bài đăng về ý tưởng trò chơi siêu thực tế trên diễn đàn Hộp đen là do ngươi đăng phải không?”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức hiểu tại sao lịch sử lại thay đổi.

Rõ ràng là có liên quan đến bài đăng đó của hắn, nghĩ đến đây hắn mở lời hỏi:

“Sao cô biết?”

“Các viện nghiên cứu lớn đều có quyền xem thông tin xác thực danh tính của cư dân mạng, sau khi xem ta biết đó là ngươi, không ngờ ngươi lại có ý tưởng tuyệt vời như vậy.”

“Vậy mục đích cô tìm tôi là gì?”

“Chúng tôi rất hứng thú với trò chơi siêu thực tế mà ngươi nói, nếu thực sự có thể tạo ra thành công, chắc chắn sẽ là một nghiên cứu siêu cấp có lợi cho toàn nhân loại, chỉ là giai đoạn đầu sẽ rất khó khăn, ngươi có hứng thú đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng của ta không, chúng ta có thể mở cho ngươi một bộ phận nghiên cứu phát triển công nghệ ảo.”

“Hướng nghiên cứu của Viện nghiên cứu Tinh Hồng không phải là khoa học sinh học sao?” Phong Kỳ sửng sốt.

“Chúng tôi có các dự án nghiên cứu khoa học ở mọi lĩnh vực, chỉ cần là dự án tốt, chúng tôi sẽ đầu tư nghiên cứu.”

“Chỉ đầu tư tiền, thành quả nghiên cứu là của tôi, đồng thời tôi ở lại Tinh Thành Học Phủ được không?”

“Ngươi nghĩ sao? Coi chúng ta là kẻ ngốc sao?” Úy Vi có chút bất lực nói.

“Vậy thôi vậy, ta còn bận, rảnh sẽ liên lạc sau, lần sau mời cô ăn tôm hùm đất cay.” Nói xong Phong Kỳ định đứng dậy.

“Ê? Sao ngươi biết ta thích ăn tôm hùm đất cay?”

“Nếu ta nói chúng ta đã quen biết từ lâu, cô có tin không?”

“Khi nào?” Trong mắt cô gợn sóng, biểu cảm tò mò.

“Nói ra thì dài dòng.”

“Phiền nói ngắn gọn, mọi người đều rất bận.”

“Cô có tin vào luân hồi không?”

Nhìn Phong Kỳ nghiêm túc, trên mặt Úy Vi nở nụ cười:

“Ngươi sẽ không muốn nói với ta rằng kiếp trước chúng ta là người yêu, có duyên nợ mấy kiếp chứ, ha ha ha, như vậy thì quá sến súa.”

“Thì không phải vậy, kiếp trước ngươi muốn yêu đương với ta nhưng ta đã vô tình từ chối.”

“Mặc dù ta không thấy cảnh sau đó nhưng ta chắc chắn ngươi đã khóc rất thảm.”

“Thôi vậy, ta đi trước đây… Có lẽ rất nhanh ta sẽ lại đến tìm ngươi.” Trước khi rời đi, Phong Kỳ quay đầu nói, sau đó không ngoảnh lại rời khỏi phòng hiệu trưởng.

Chỉ để lại một mình Úy Vi trong phòng hiệu trưởng bối rối.

Cô phát hiện, hình như mình bị thằng nhóc này trêu chọc rồi.

Nhưng không biết vì sao, sau khi tiếp xúc với Phong Kỳ, cô luôn có cảm giác như gặp lại người bạn cũ.

Giống như những gì Phong Kỳ nói, họ đã từng quen biết.

Hết chương 389.

Chương 390. Chấp Niệm Sâu Đậm

“Thằng nhóc thối, đợi ngươi chết rồi ta sẽ chuyển thi thể ngươi đến phòng thí nghiệm của ta, thiến ngươi làm mẫu vật!” Nhìn cánh cửa đã đóng, Úy Vi tức giận nói.

…

Trở về ký túc xá, Phong Kỳ đến ngồi trên ghế sofa, đưa tay cầm lấy “Rượu Công Đức.” đặt trên bàn trà.

Mở nắp, hắn uống liền ba ngụm lớn.

Chai Rượu Công Đức này đủ để hắn vào mộng cảnh tương lai ba lần nên hắn chỉ uống một phần ba rồi dừng lại.

Cùng với việc cơ thể xuất hiện phản ứng mạnh mẽ, hắn cảm thấy trong cơ thể như có một ngọn lửa đang cháy.

Tuyến thời gian tương lai này lựa chọn là tìm hiểu Viện Nghiên cứu Tương lai.

Hắn khao khát có thêm nhiều đồng hành hơn, cũng tin rằng trong nền văn minh nhân loại không chỉ có Viện nghiên cứu Tinh Hồng là thế lực loài người đơn độc tiến bước.

Theo thời gian trôi qua, thanh tiến trình năng lượng đã đồng ý đủ yêu cầu để vào mộng cảnh tương lai.

Cảm giác say xỉn ập đến, hắn lập tức nằm xuống ghế sofa, bắt đầu chờ đợi.

Trong lúc nhắm mắt suy tư, biểu cảm của hắn dần trở nên an tường…

…

Mở mắt ra, ánh mắt Phong Kỳ bị vầng trăng máu lờ mờ treo lơ lửng trên cao thu hút.

Quan sát xung quanh, mọi thứ đều không thay đổi.

Tuyến thời gian tương lai tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Tương lai này rõ ràng không khiến kết cục của nền văn minh nhân loại thay đổi.

Hắn không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Hắn quan tâm là lịch sử bị thay đổi trong tuyến thời gian tương lai này, cũng như sự thật về Viện Nghiên cứu Tương lai.

Mang theo nghi ngờ, hắn bước tới hai bước, một cước đá bay đầu Tiểu Tàn ra xa hơn mười mét, rồi không ngoảnh lại đi về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Một lát sau, bóng dáng hắn xuất hiện trước bảng điều khiển của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Sau khi khởi động cơ sở dữ liệu, hắn mở thanh tìm kiếm, nhập tên mình vào.

Vài giây chờ đợi, thông tin chi tiết của hắn hiện ra trên màn hình.

[Phong Kỳ (Thời đại nhân kiệt)]:

Tuổi thọ: 17 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Bị sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực ám sát.

Ngày mất: 18 tháng 9 năm 2022.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Huân chương tinh anh loài người cấp S (truy tặng), Giải thưởng vàng đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người (truy tặng)…

Thành quả nghiên cứu: Phiên bản 2.0 của Bộ Tu Luyện Thể Thao, Mãnh Hổ Quyền, Thối Thể Thuật, Thiên Địa Minh Tưởng, Nhiếp Hồn, Người sáng lập khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, Cầm Long Kỹ

Đánh giá: Phong Kỳ là một thiên tài siêu đẳng đủ sức đi vào sử sách nhưng vào năm rực rỡ nhất của hắn, hắn đã bị sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực ám sát trong ký túc xá của Học phủ Tinh Thành. Sau khi nhận được tin này, toàn trường chấn động, mở cuộc điều tra lớn nhưng đến nay vẫn chưa tìm ra bất kỳ manh mối nào.

Cái chết của Phong Kỳ thực sự khiến người ta thở dài tiếc nuối, nếu không chúng ta có lý do để tin rằng hắn chắc chắn sẽ trở thành một vĩ nhân trong lịch sử.

…

Nhìn thấy ngày mất, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Bởi vì ngày 18 tháng 9 chính là ngày hắn tiến vào mộng cảnh tương lai.

Nói cách khác, sau khi hắn trở về thế giới thực, hắn sẽ bị Sinh Vật Trận Địa ám sát vào đúng ngày đó?

[Mẹ ơi, phá kỷ lục thấp nhất trong lịch sử rồi!]

[Có phải vì đăng bài kêu gọi đóng góp ý kiến xây dựng trò chơi siêu thực tế nên đã thu hút sự chú ý của thế lực ngầm trong lĩnh vực, sau đó phái sát thủ đến giết ngươi không?]

“Rất có khả năng, sau khi trở về thực tế, ta không có hành động nào khác, biến số duy nhất chính là bài đăng trên diễn đàn Hộp đen đó.” Phong Kỳ lập tức gật đầu nói.

Mang theo nghi ngờ, hắn lập tức tra cứu thông tin liên quan đến cái chết của mình thông qua cơ sở dữ liệu.

Những thông tin tra cứu được tiếp theo khiến hắn càng cảm thấy lạnh người.

Dữ liệu cơ sở dữ liệu cho thấy vào ngày hôm sau khi hắn chết, Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đã phát hiện ra thi thể của hắn.

Sau khi kiểm tra thi thể của hắn, xác định thời gian tử vong của hắn là vào khoảng 3 giờ chiều ngày 18.

Trước khi tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn đã xem thời gian, lúc đó là 2 giờ 47 phút.

Nói cách khác, lần trở về thực tế từ mộng cảnh tương lai này.

Hắn chỉ còn khoảng 13 phút để chạy trốn.

Nhận ra mình đang ở trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc, Phong Kỳ không hề hoảng loạn.

Hắn bình tĩnh bắt đầu phân tích tình hình.

Một điều có thể chắc chắn ngay lúc này là, sau mười mấy phút hắn bước vào mộng cảnh tương lai, hắn sẽ bị giết chết.

Lý do bị giết rõ ràng liên quan đến bài đăng kêu gọi đề xuất mà hắn đã đăng trên diễn đàn trò chơi vài ngày trước.

[Có lẽ là do bài đăng kêu gọi đề xuất mà ngươi đăng quá chi tiết, có lẽ điều này sẽ không gây chú ý.]

[Nhưng những thế lực lĩnh vực khác đang ẩn núp trong xã hội loài người cũng có thể trực tiếp truy xuất thông tin xác thực danh tính trên mạng giống như Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phát hiện ra ngươi chính là siêu thiên tài nổi tiếng gần đây, thế lực lĩnh vực đứng sau vốn không coi trọng gì chắc chắn sẽ không thể ngồi yên.]

Hết chương 390.

Chương 391. Khởi Đầu Của Một Hồi Kết

“Có lẽ vậy.” Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Hắn cũng không ngờ rằng bài đăng hỏi ý kiến cư dân mạng của mình lại có thể gây ra ảnh hưởng lớn như vậy.

Bây giờ điều quan trọng nhất là làm thế nào để tránh được vụ ám sát sau khi trở về thực tại.

Khoảng 13 phút, hắn không thể vừa mở mắt ra là chết ngay được.

Trước khi hắn tỉnh lại, thời gian là bất biến, hắn đã thử nghiệm điều này trong vài lần xuyên không trước đó.

Vì vậy, hắn vẫn còn thời gian để chuẩn bị, thậm chí là phản công.

Cuối cùng, hắn của tuyến hy sinh đã mất hết toàn bộ năng lực, bao gồm cả Lời Tự Thuật và năng lực thiên phú, vì vậy sức chiến đấu hoàn toàn không cùng đẳng cấp với hắn khi trở về thực tại.

Biết đâu tên sát thủ ám sát tuyến hy sinh căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng điều này vẫn chưa biết được trước khi tiếp xúc với tên sát thủ.

Biết đâu tên sát thủ còn mạnh hơn hắn khi có năng lực thiên phú.

[Sát thủ của Schrödinger, thực lực của nó nằm trong trạng thái chồng chất giữa yếu hơn ngươi và mạnh hơn ngươi, trước

khi ngươi thực sự nhìn thấy nó, ngươi không thể biết được thực lực của nó mạnh đến mức nào, quân cờ ạ, nguy hiểm rồi!]

Không để ý đến lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục phân tích tình hình.

Rõ ràng là trong mộng cảnh tương lai lần này, hắn không thể dựa vào bất kỳ vật bên ngoài nào để giúp mình.

Tuyến hy sinh vừa mới bắt đầu đã chết sau mười mấy phút, căn bản không có bất kỳ sự sắp đặt nào có thể sử dụng.

Lần này, hắn thậm chí còn không vào được căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bởi vì tuyến hy sinh chết khi mới 17 tuổi, thậm chí còn chưa đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, càng không thể giao phó bí mật của mình cho Úy Vi và những người cấp cao khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Vì vậy, tuyến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng này hoàn toàn vô hiệu, càng không có hộp mù năng lực thiên phú.

Tiếp theo, tuyến Lâm Nhiễm cũng vô hiệu.

Theo diễn biến lịch sử bình thường, tuyến tương lai này Lâm Nhiễm sẽ tu luyện thêm một môn công pháp bảo vệ ý thức, có lẽ có thể phản phệ Chủ nhân Mê Vụ, đạt được sức mạnh của Chủ nhân Mê Vụ, có thể trở thành trợ thủ của hắn trong mộng cảnh tương lai.

Nhưng tình hình hiện tại là tuyến hy sinh này vừa mới bắt đầu đã chết, thậm chí còn chưa kịp liên lạc với lão Vương.

Vì vậy, trong tuyến tương lai này, quỹ đạo lịch sử của lão Vương sẽ không thay đổi, lão sẽ gia nhập lại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Có thể xác định rằng trong mộng cảnh tương lai lần này, vật ký sinh của Chủ nhân Mê Vụ là lão Vương, chứ không phải Lâm Nhiễm.

Lão không thể giúp hắn bất cứ điều gì.

[Vì vậy, đừng điều tra tình báo nữa, hãy nhanh chóng đi đánh quái vật để nâng cấp, cố gắng trở nên mạnh hơn trước khi bị Tiểu Hắc giết chết, chỉ có như vậy mới có thể tăng khả năng bảo toàn tính mạng sau khi ngươi trở về thực tại.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu.

Tuyến tương lai này không cung cấp bất kỳ thông tin tình báo nào, điều duy nhất có thể làm là cố gắng trở nên mạnh hơn.

Nhưng trước khi rời đi, vẫn còn một việc phải làm.

Hắn hướng mắt về phía bảng điều khiển dữ liệu, sau đó bắt đầu tìm kiếm thông tin.

Hắn muốn tìm hiểu rõ ràng rằng chính hắn trên tuyến hy sinh này đã chết vì vết thương nào, để từ đó xác định được khả năng của tên sát thủ, sau đó triển khai tăng cường có mục tiêu.

Xem qua cơ sở dữ liệu, hắn tìm thấy rất nhiều hình ảnh.

Nhưng những bức ảnh này đều chụp hắn trong tình trạng được phủ vải trắng, căn bản không có ảnh chi tiết nào được lưu lại.

Vì vậy, hắn thử tìm kiếm báo cáo tử vong.

Kết quả là hắn phát hiện ra rằng mình không có quyền xem báo cáo tử vong.

[Có lẽ không phải là Viện Nghiên cứu Khoa học kỹ thuật, ngươi hẳn rất quen thuộc với cách giết người của Viện Nghiên cứu Khoa học kỹ thuật, cách chết của vụ ám sát giống như chết đột ngột hơn, trên cơ thể sẽ không có bất kỳ dấu vết tử vong nào, lần này cái chết của ngươi bị coi là ám sát, có khả năng là Viện Nghiên cứu Hổ phách.]

[Nhưng dù là Viện Nghiên cứu Khoa học kỹ thuật hay Viện Nghiên cứu Hổ phách thì những sinh vật siêu thoát lĩnh vực đằng sau họ đều có một điểm chung, đó là khả năng thiên về loại pháp thuật tinh thần, vì vậy tốt nhất là có thể tìm một loại năng lực thiên phú miễn ma pháp để trang bị cho mình trước, chẳng hạn như ở phía đông đồng bằng đó, chúng ta đã gặp Sinh Vật Trận Địa là tượng đá.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, trong đầu hắn lập tức hiện lên hình ảnh bức tượng đá mà hắn đã gặp trên đồng bằng.

Lúc đó, Lời Tự Thuật đã từng bảo hắn chú ý nhiều hơn.

Nói rằng bức tượng đá này có đặc tính miễn một phần pháp thuật, rất phù hợp với khả năng cận chiến của hắn, sau này có năng lực thì hãy đến săn bắt.

Hết chương 391.

Chương 392. Tượng Đá Sinh Vật Trận Địa

Trong tình huống hiện tại, nếu có thể săn được bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa này thì hệ số an toàn sau khi trở về thực tại có thể được nâng cao đáng kể.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức quay người bước về phía lối đi bằng kim loại.

Tuyến hy sinh này không thể mang lại bất kỳ thông tin tình báo nào, bây giờ điều quan trọng nhất là trở nên mạnh mẽ hơn.

Rời khỏi nơi trú ẩn dưới lòng đất, hắn đi thẳng về phía đông.

Lần này, mục tiêu của hắn là khu vực đồng bằng xa hơn về phía đông của khu vực thành phố bị bỏ hoang, ở đó tìm kiếm tượng đá miễn ma pháp.

[Nhắc nhở thân thiện, ngươi không nhất thiết phải là đối thủ của tượng đá miễn ma pháp đó, tốt nhất là nên săn Sinh Vật Trận Địa trong khu vực thành phố đổ nát trước để nâng cao sức mạnh… Đột nhiên nghĩ ra, có lẽ ngươi có thể sử dụng dê đầu quỷ để đánh hội đồng tượng đá, như vậy có thể nâng cao tỷ lệ thắng rất nhiều.]

“Ý kiến hay!”

Hắn quyết định nghe theo lời khuyên của Lời Tự Thuật, trước tiên hãy đi tìm dê đầu quỷ.

Lúc này, cơ thể con người chuyển sang hình thái chiến đấu, cùng với khí huyết trên cơ thể hóa thành những đường vân

khắc sâu vào xương, tốc độ chạy của hắn tăng lên đáng kể.

Cái chết như hình với bóng, bây giờ hắn phải nắm bắt từng phút từng giây trong mộng cảnh tương lai để trở nên mạnh mẽ hơn.

Thực ra, đối với hắn, giết chết tượng đá rất đơn giản.

Chỉ cần tìm thấy Giác Hút trước, sau đó ném Giác Hút ra là được, dù lớp phòng thủ bên ngoài của tượng đá có mạnh đến đâu cũng không chịu nổi một cú đấm của Giác Hút.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, Giác Hút giết Sinh Vật Trận Địa quá nhanh.

Hắn muốn ra tay thì hoàn toàn không thể.

Mang theo Giác Hút bên mình, hắn không thể nâng cao thực lực, hễ có nguy hiểm, Giác Hút sẽ chủ động tấn công, quét sạch mọi chướng ngại vật trước mắt hắn.

Tất nhiên là trừ Tiểu Hắc.

Vì vậy, hắn quyết định, trước tiên sẽ tìm dê đầu quỷ trong khu vực thành phố đổ nát, tiện thể săn Sinh Vật Trận Địa để nâng cao thực lực của bản thân, đợi đến khi Tiểu Hắc sắp đến thì đi tìm Giác Hút.

Đợi đến khi Tiểu Hắc và Giác Hút giao chiến, hắn sẽ đến khu vực đồng bằng để săn tượng đá.

Trong lòng đã vạch ra kế hoạch tiếp theo, hắn hướng về phía mặt trăng đỏ mờ ảo, tăng tốc chạy.

Sau vài giờ chạy, hắn đến khu vực thành phố đổ nát.

Lần này, thành phố đổ nát mà hắn nhìn thấy gần giống như lần đầu tiên đến.

Lúc đầu, hắn đã gặp "Mộng Yểm." ở lối vào này, từ đó có được năng lực thiên phú Mộng Yểm.

Nhưng lần này, hắn vẫn không thấy bóng dáng của Mộng Yểm.

Điều này gần như chứng minh cho phỏng đoán trước đó, Sinh Vật Trận Địa bị hắn tước đoạt năng lực sẽ bị xóa khỏi dòng thời gian.

Hắn vốn còn nghĩ, đợi đến khi Lâm Nhiễm phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ, liệu có thể để hắn giết một lần, để hắn cũng có được năng lực thiên phú Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ xem ra vẫn không nên làm như vậy.

Nếu thực sự thành công, có khi Lâm Nhiễm cũng sẽ bị xóa khỏi dòng thời gian.

Hắn đi dọc theo con phố đầy đá vụn và tàn tích kiến trúc, mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa có thể săn.

"Lời Tự Thuật, giúp ta tìm mục tiêu!"

[Tòa nhà hướng 9 giờ, đánh nó!]

Phong Kỳ không do dự, lập tức xông vào tòa nhà đổ nát bên phải, theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật tìm kiếm một hồi, hắn tìm thấy Sinh Vật Trận Địa trong tòa nhà bỏ hoang.

Toàn thân nó có màu xanh nhạt, hình dạng giống mèo, thân hình nhỏ, đuôi mọc ba cái đuôi lớn lông xù.

Nhìn thấy Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa này đột nhiên nhảy dựng lên từ mặt đất, áp sát vào tường, nhe răng ra, phát ra tiếng gầm cảnh báo.

Phong Kỳ không nói nhảm, Niệm Lực xuyên qua cơ thể, cố gắng khống chế Sinh Vật Trận Địa này.

Nhưng hiệu quả của Niệm Lực ở trạng thái chiến thể có hạn, chỉ khống chế được khoảng 1 giây, nó đã thoát khỏi sự trói buộc.

Cuối cùng, nắm đấm của hắn đập vào tường.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, bức tường ầm ầm sụp đổ, đá vụn trên đầu không ngừng rơi xuống.

Một cú đấm này khiến cả tòa nhà có vẻ không chịu nổi.

Nhưng hắn không quan tâm, mục tiêu khóa chặt vào Sinh Vật Trận Địa hình mèo, tiếp tục áp sát.

Cùng lúc nắm đấm sắt giáng xuống, Niệm Lực một lần nữa được giải phóng, cố gắng trói buộc nó.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ là đôi mắt của Sinh Vật Trận Địa hình mèo này đột nhiên chuyển sang màu tím, Niệm Lực quấn quanh cơ thể nó lập tức tan biến, nó một lần nữa né được cú đấm của Phong Kỳ.

Ầm!

Hắn không cam lòng, dứt khoát tiếp tục truy đuổi.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa này rất linh hoạt, lại nắm được khả năng xua tan Niệm Lực, hắn không thể tiếp cận được.

Trong lúc không ngừng tung nắm đấm, đá vụn bay khắp nơi, trần nhà trên đầu cũng sụp xuống.

Sau một hồi cố gắng, hắn dứt khoát từ bỏ.

Sinh Vật Trận Địa này có lẽ không mạnh nhưng khả năng chạy trốn chắc chắn là tốt nhất trong số những Sinh Vật Trận Địa hắn từng gặp.

Hết chương 392.

Chương 393. Săn Tượng Đá

Trừ khi mở trạng thái cơ thể người, hoàn toàn sử dụng Niệm Lực để chiến đấu, nếu không thì không thể bắt được nó.

Nhưng nếu mở trạng thái cơ thể người, khả năng phòng thủ của hắn sẽ yếu, hệ số nguy hiểm sẽ tăng lên.

Sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn quyết định từ bỏ.

Bây giờ vẫn còn thời gian, hắn hoàn toàn có thể đi tìm những Sinh Vật Trận Địa khác, hà tất phải treo cổ trên cây này.

Hắn gạt đá vụn, một lần nữa quay trở lại con phố đổ nát.

Quay đầu nhìn lại, Sinh Vật Trận Địa hình mèo cũng đi theo, lơ lửng phía sau hắn.

Mỗi khi hắn quay đầu nhìn lại, Sinh Vật Trận Địa hình mèo sẽ ngẩng đầu lên, rồi dựng ba cái đuôi lên lắc trái lắc phải, như đang khiêu khích hắn, biểu cảm rất đáng đập.

Khi hắn tiếp tục đi, Sinh Vật Trận Địa này sẽ nhảy lên tòa nhà gần đó, từ bên hông quất đuôi chế nhạo hắn.

Thậm chí còn chặn đường hắn, ngẩng đầu điên cuồng quất đuôi.

Nhưng chỉ cần hắn dám đến gần, ba đuôi sẽ nhanh chóng nhảy ra, không cho hắn cơ hội tiếp cận.

Phong Kỳ cảm thấy rất bất lực.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn gặp Sinh Vật Trận Địa thông minh hình thú trong giấc mơ tương lai.

Hắn phớt lờ ba đuôi, tiếp tục lên đường.

Ngoài việc tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa có thể săn, hắn còn theo tuyến đường trong trí nhớ, chuẩn bị đi tìm dê đầu quỷ.

Bầy dê đầu quỷ đó sẽ là trợ thủ của hắn để chống lại tượng đá miễn ma.

Còn Giác Hút, tạm thời từ bỏ.

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn tìm kiếm một hồi trong thành phố bỏ hoang rồi tìm thấy tòa nhà nơi bầy dê đầu quỷ trú ngụ.

Bề mặt tòa nhà phủ đầy rêu máu biết cử động, đã hòa hợp hoàn hảo với tòa nhà đổ nát, vá lại những phần hư hỏng của tòa nhà, chống đỡ không cho tòa nhà sụp đổ.

Ở tầng giữa của tòa nhà, có một hang động bằng máu thịt khổng lồ.

Nó như có sự sống, chậm rãi nhúc nhích, lúc thì mở rộng, lúc thì thu nhỏ.

Lúc đó, Phong Kỳ đã đập vỡ tượng thần trong hang động bằng máu thịt này, có được năng lực "Huyết Nguyên."

Hắn đến dưới tòa nhà, nhảy lên, nắm lấy rêu máu thịt và bắt đầu trèo lên.

Trong quá trình trèo lên, rêu thịt trên bề mặt tòa nhà vươn ra những xúc tu máu nhỏ bé bắt đầu kéo cơ thể hắn, cố gắng kéo hắn vào tòa nhà, hòa làm một với nó.

Nhưng sức mạnh này không đủ để ngăn cản hắn tiến lên.

Chỉ một lát sau, hắn đã đứng ở lối vào hang động bằng máu thịt đang nhuyễn động.

Hành lang trong hang như có sự sống, không ngừng nhuyễn động, đi vào trong giống như đi vào cơ thể của một sinh vật nào đó, vô cùng kỳ lạ.

Sắp bước vào hang ổ của bầy dê đầu quỷ, lòng hắn không hề hoảng sợ.

Những lần khám phá giấc mơ tương lai trước đó đã chứng minh rằng, bây giờ bầy dê đầu quỷ vô hại với hắn, thậm chí còn nhầm hắn là "Tín ngưỡng." nên hắn không cần lo lắng gì.

Đi đến cuối hành lang bằng máu thịt, rẽ phải, trước mắt hắn là một sân rộng bằng sân bóng rổ.

Chỉ thấy một đàn dê đầu quỷ đang co ro quỳ trên mặt đất, thờ phụng một bức tượng bằng máu thịt.

Bức tượng bằng máu thịt này gần giống với bức tượng hắn đã thấy trước đó, điểm khác biệt là trán của bức tượng không được khảm Phù Văn Tinh Thạch, trông không còn cảm giác kỳ lạ như trước nữa.

[Kiểm tra cảm nhận một chút, bên trong bức tượng này không có bất kỳ sinh cơ nào, điều này chứng tỏ phỏng đoán trước đây của chúng ta là đúng, sau khi ngươi tước đoạt sức mạnh bên trong bức tượng, sinh mạng bên trong bức tượng bằng máu thịt của mọi dòng thời gian đều biến mất.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu, sau đó nhảy xuống từ hành lang bằng máu thịt.

Hai chân chạm đất, phát ra tiếng động trầm đục.

Đàn dê đầu quỷ đang thờ phụng bức tượng bằng máu thịt quay đầu nhìn lại.

Nhìn thấy hắn, biểu cảm của bầy dê đầu quỷ đều trở nên rất cảnh giác nhưng rất nhanh lại biến thành kinh ngạc.

Trên người Phong Kỳ, chúng cảm nhận được nguồn sức mạnh vô cùng quen thuộc.

Đó là một loại hơi thở và dao động năng lượng mà chúng tôn kính như thần.

Trong lúc nhìn nhau, bầy dê đầu quỷ đột nhiên vây quanh, sau đó quỳ xuống trước mặt hắn, bắt đầu cúi đầu lạy hắn, trong miệng còn lẩm bẩm những lời cầu nguyện mà hắn không hiểu.

Đếm một chút, tổng cộng có 28 con dê đầu quỷ.

"Những tôi tớ của ta, đi theo ta!" Lúc này, Phong Kỳ cười toe toét, vừa nói vừa bò về phía cửa hang bằng máu thịt.

Đúng như hắn nghĩ, bầy dê đầu quỷ đều đi theo, trông giống hệt một đám đàn em.

Dẫn bầy dê đầu quỷ vào hành lang bằng máu thịt, đi đến vị trí lối ra, hắn thấy ba đuôi đang đợi hắn ở lối vào hành lang.

Nhìn thấy hắn, ba đuôi dựng đứng đuôi lông xù lên, đồng thời ngẩng đầu lên.

[Kích hoạt tư thế khiêu khích, đến đánh ta nào, đồ xương chậm chạp!]

Lời Tự Thuật lúc này lồng tiếng.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức lao về phía ba đuôi.

Thấy Phong Kỳ lao tới, ba đuôi giống như một vận động viên nhảy cầu, ngửa người ra sau rồi rơi thẳng xuống.

Hết chương 393.

Chương 394. Tình Báo Quan Trọng

Nó xoay người trên không trung vài vòng, sau đó hạ cánh vững vàng với một tư thế vô cùng tao nhã, rồi ngẩng đầu lên một lần nữa dựng đuôi về phía Phong Kỳ.

Bỏ qua sự khiêu khích của ba đuôi, hắn nhảy thẳng từ trên cao xuống.

Ngay lập tức, đàn dê đầu quỷ phía sau cũng lần lượt nhảy xuống như những chiếc bánh chẻo.

Mặt đường vốn đã vỡ nát nay lại càng thêm hỗn loạn dưới sự oanh tạc liên hoàn của chúng, đá vụn bắn tung tóe.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định dẫn đàn dê đầu quỷ càn quét khu vực thành phố đổ nát, săn lùng càng nhiều Sinh Vật Trận Địa càng tốt, cho đến khi Tiểu Hắc tới.

…

Mặt trăng đỏ treo cao, mây đen đè nặng.

Phong Kỳ đứng trên đỉnh tòa nhà cao tầng, nhìn xuống hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Lần này hắn không xem bất kỳ tài liệu nào mà đã đến khu vực thành phố đổ nát, thời gian còn nhiều nên trong tầm mắt của hắn không xuất hiện bóng dáng Tiểu Hắc.

Xác định tạm thời an toàn, hắn lập tức nhảy xuống từ đỉnh tòa nhà cao tầng.

Lũ quỷ đầu dê phía sau thấy vậy, cũng lần lượt nhảy theo hắn.

Sau khi hắn đáp xuống, phía sau liên tiếp vang lên tiếng va chạm nặng nề, đường phố đầy đá vụn bay tứ tung.

Ngẩng đầu nhìn lên, không xa ba đuôi đang vẫy đuôi, trái quật một cái, phải quật một cái, thân mình còn phối hợp với động tác vẫy đuôi mà lắc trái lắc phải, cái đầu ngẩng cao như thể đang nói với hắn rằng, đến đánh ta đi!

Lúc này có quỷ đầu dê bảo vệ, hắn lập tức chuyển sang hình dạng người, sau đó nắm chặt tay đấm về phía ba đuôi.

Niệm Lực như thủy triều tràn về phía ba đuôi.

Ba đuôi vẫn đang vặn vẹo thì đột nhiên dừng động tác, cơ thể không thể cử động được nữa.

Nhưng chưa kịp để hắn thực hiện động tác tiếp theo, trong mắt ba đuôi xuất hiện sương mù màu tím, Niệm Lực quấn quanh cơ thể nó lập tức tan biến.

Giống như bơ gặp dao nóng, Niệm Lực lập tức tan ra.

Phong Kỳ càng cảm thấy đầu mình đau nhói.

[Ồ, khả năng phản chế tinh thần, khả năng này không tệ, sau này có năng lực chắc chắn phải giết nó, khả năng này cũng có thể hoàn toàn phù hợp với khả năng cận chiến của ngươi, giúp ngươi đối mặt với khả năng khống chế tinh thần một cách thoải mái.]

Nhìn ba đuôi tiếp tục vẫy đuôi trái phải, Phong Kỳ trong lòng bất lực.

Con ba đuôi này bây giờ coi như là bám riết lấy hắn rồi.

Hắn đi đến đâu, ba đuôi theo đến đó, như bị ma ám, chắc chắn sẽ nhảy nhót khiêu khích trong tầm mắt hắn.

Giống như trong trò chơi, một số người chơi không đánh lại được nhưng vẫn thích nhảy nhót dưới chân trụ.

Ta đánh không lại ngươi nhưng có thể chọc tức ngươi.

Vấn đề là trong trò chơi còn có thể nghĩ cách vượt trụ giết chết nhưng hắn căn bản không chạm được vào ba đuôi.

Ngay khi hắn chuẩn bị phớt lờ ba đuôi để tiếp tục khám phá khu vực thành phố đổ nát, trên người ba đuôi xuất hiện dao động năng lượng mạnh mẽ, ngay sau đó trên đỉnh đầu xuất hiện chất lỏng năng lượng thực thể, cuối cùng tụ hợp thành hình dạng Phong Kỳ.

Tiếp theo, năng lượng thừa lại lại tụ hợp thành một con ba đuôi hình thái năng lượng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, ba đuôi năng lượng nhảy lên quất một cái đuôi vào mặt hắn do năng lượng tụ hợp, đánh hắn ngã xuống đất.

Giống như ảnh GIF lặp lại, ba đuôi dùng năng lượng mô phỏng hoạt hình, bắt đầu đánh đập "Hắn."

[Ha ha ha, sức mạnh khiêu khích đã đầy, con ba đuôi này hơi thú vị, chọc cho ta cười chết mất.]

Phong Kỳ nghe vậy, gân xanh trên trán giật giật, lập tức dẫn theo quỷ đầu dê tiến về phía trước.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp phải Sinh Vật Trận Địa thù dai như vậy.

Hắn nhìn về hướng nào, ba đuôi sẽ nhảy đến đó bắt đầu hành động, căn bản không thể phớt lờ.

Trong lúc tìm kiếm, cuối cùng hắn cũng tìm thấy một Sinh Vật Trận Địa có thể săn giết ở đầu đường.

Con Sinh Vật Trận Địa này có lớp giáp cứng như sắt bao phủ bên ngoài, hình dáng giống cá sấu, chiều dài ước chừng hơn ba mét, một viên đá quý màu xanh nhạt được gắn trên đỉnh đầu nó, tỏa sáng dưới ánh trăng đỏ.

Lúc này nó cũng đang nhìn về phía Phong Kỳ.

Nhận thấy lũ quỷ đầu dê sau lưng Phong Kỳ, nó ngẩn người trong chốc lát rồi nhanh chóng lắc bốn chân chạy sang một bên.

Vất vả lắm mới gặp được con mồi, Phong Kỳ sao có thể để nó chạy thoát.

Hắn lập tức lao tới, hình dạng người nhanh chóng chuyển sang hình dạng chiến binh.

Tốc độ chạy của hắn nhanh hơn con Sinh Vật Trận Địa này, trước khi con Sinh Vật Trận Địa này lao vào tòa nhà đổ nát bên cạnh, hắn đã nhảy bổ lên người nó.

Những cú đấm như mưa giáng xuống.

Con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu này có lớp phòng thủ bên ngoài cực kỳ cứng rắn, những cú đấm của hắn đánh vào đó sẽ truyền khắp cơ thể, nhanh chóng bị hóa giải.

Nhưng vẫn có thể gây sát thương cho nó.

Phong Kỳ cưỡi nó đâm sập nhiều tòa nhà trên đường đi nhưng vẫn không thể khiến nó dừng lại.

Hết chương 394.

Chương 395. Hành Động Bí Mật

Lũ quỷ đầu dê bám theo sát cũng ra tay vào lúc này.

Chúng nhảy tới đè lên con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu, rồi hai tay chúng bốc cháy đỏ rực, điên cuồng đập vào con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu.

Dưới sự tấn công của bầy quỷ đầu dê, thể lực của con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu nhanh chóng cạn kiệt.

Ngay khi Phong Kỳ nghĩ rằng mình sẽ sớm giết được con Sinh Vật Trận Địa này thì ba đuôi đột nhiên xuất hiện ở phía xa, mắt chuyển động ánh sáng màu tím.

Con Sinh Vật Trận Địa đã thoi thóp bắt đầu vùng vẫy dữ dội trở lại.

[Ồ, còn biết cả thuật khống chế tinh thần nữa nhưng hắn là phải nhân lúc con quái vật cá sấu suy yếu về tinh thần thì mới có thể khống chế được, nếu không thì nó đã khống chế lũ quỷ đầu dê tấn công ngươi từ lâu rồi.]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn ngẩng đầu lên trừng mắt nhìn ba đuôi đang nằm ở phía xa quan chiến.

Thấy hắn nhìn sang, trên đỉnh đầu ba đuôi tràn ra năng lượng, tạo thành hình ảnh năng lượng của hắn và chính nó.

Bắt đầu dùng hoạt hình năng lượng mô phỏng "Ba đuôi đánh đập Phong Kỳ."

Phong Kỳ thấy vậy, liền giơ nắm đấm đập vào đầu con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu.

[Chậc chậc chậc, ngươi bây giờ giống hệt bốn chữ: bất lực mà giận dữ.]

“Sớm muộn gì ta cũng sẽ xử lý nó.”

Nói rồi Phong Kỳ lại giơ nắm đấm lên, mượn lực Niệm Lực, đập mạnh vào đầu con Sinh Vật Trận Địa đã thoi thóp.

Ăn một cú đấm nặng như vậy, con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá sấu cuối cùng cũng không còn động tĩnh.

Chỉ thấy trên cơ thể nó xuất hiện một luồng sương máu, dưới sự kéo của một loại sức mạnh nào đó thấm vào cơ thể hắn.

Triệu hồi bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình có thêm một kỹ năng thiên phú mới.

[Da cứng (kỹ năng thiên phú có thể nâng cấp)]:

Giới thiệu kỹ năng thiên phú: Làm cho độ dai và cường độ của da tăng 5%, đối mặt với sát thương vật lý, giảm bớt một phần uy lực (hiệu quả giảm bớt cụ thể tùy thuộc vào cường độ cơ thể)

…

Mặc dù kỹ năng này không mạnh nhưng rõ ràng tốt hơn nhiều so với “Nhanh nhẹn.”

Nó đã tăng khả năng chống chịu của hắn, hoàn toàn phù hợp với khả năng tự chữa lành của chính hắn.

Đứng dậy, hắn trừng mắt nhìn ba đuôi vẫn đang ngẩng cao đầu vẫy đuôi ở phía xa, rồi không ngoảnh lại mà dẫn theo lũ quỷ đầu dê tiếp tục đi về phía đông.

Càng về phía đông, tần suất xuất hiện của Sinh Vật Trận Địa càng cao.

Hắn nhanh chóng lại gặp một con Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ.

Hắn rất quen thuộc với con Sinh Vật Trận Địa này, chính là sinh vật nguyên tố hỏa đã chiến đấu với Tròng Mắt Huyết Sắc trước đây và bị Tròng Mắt Huyết Sắc dùng Niệm Lực giết chết.

Nhưng sức mạnh mà con Sinh Vật Trận Địa này bùng phát trước khi chết cũng đã đánh Tròng Mắt Huyết Sắc bị thương nặng, tạo cơ hội cho hắn giết chết Tròng Mắt Huyết Sắc và có được kỹ năng thiên phú toàn diện nhất cho đến nay là "Ác Niệm."

Đối mặt với sinh vật nguyên tố, hắn không dám khinh địch nữa, chuẩn bị sẵn sàng kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên bất cứ lúc nào.

Quả cầu nguyên tố hỏa này có hình dáng giống con người, lúc này đang nằm trên mặt đất, thiêu đốt một con Sinh Vật Trận Địa đã chết, dường như đang hấp thụ một loại năng lượng nào đó.

Nó nhanh chóng nhận ra Phong Kỳ đang đến gần, quay đầu nhìn lại, ngọn lửa trên cơ thể bùng lên như muốn cảnh báo hắn, đừng đến gần.

Phong Kỳ không thèm để ý, từ phía sau túm lấy một con quỷ đầu dê, trong ánh mắt ngạc nhiên của nó, ném về phía sinh vật nguyên tố hỏa.

Quỷ đầu dê lộn nhào trên không trung, nhanh chóng tiếp cận.

Lúc này, ngọn lửa trên cơ thể sinh vật nguyên tố hỏa bùng lên ngùn ngụt, trong nháy mắt bao trùm lấy con quỷ đầu dê này.

Con quỷ đầu dê bị ngọn lửa bao trùm lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết, hai tay vung lên, ngọn lửa màu lục Mặc trên lòng bàn tay nó hình thành, cố gắng dùng ngọn lửa màu lục Mặc để ăn mòn ngọn lửa màu đỏ trên cơ thể.

Nhưng ngọn lửa của nó vừa xuất hiện đã bị ngọn lửa màu đỏ dập tắt, trước ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, trong chớp mắt, con quỷ đầu dê đã biến thành một xác chết cháy đen.

Thấy cảnh này, hắn cảm thấy lạnh sống lưng.

May mà đã thử trước, nếu như xông thẳng vào như một kẻ lỗ mãng thì người biến thành than sẽ là hắn.

Thời gian lưu lại trong mộng cảnh tương lai lần này không bình thường, hắn không dám mạo hiểm nữa.

Trong mộng cảnh tương lai trước đây, chết sớm chỉ mất 1 triệu.

Nhưng nếu rời đi sớm lần này, có khi phải trả giá bằng cả mạng sống.

Để chắc chắn, hắn dứt khoát quay người, dẫn theo lũ quỷ đầu dê đi đường vòng.

Sinh vật nguyên tố hỏa này quá mạnh, rõ ràng không phải là đối thủ mà hắn có thể đối phó được vào lúc này.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước bên phải, chỉ thấy ba đuôi đang nằm trên một tòa nhà, lắc lư thân mình, trên đỉnh đầu còn mô phỏng hình ảnh năng lượng hắn bị sinh vật nguyên tố hỏa đuổi theo chạy.

Hết chương 395.

Chương 396. Tiến Sĩ Mặc

“Sớm muộn gì cũng giết chết ngươi!”

Trừng mắt nhìn ba đuôi, hắn tiếp tục lên đường.

Trên đường đi, hắn ước tính thời gian, rồi trèo lên một tòa nhà cao tầng.

Ánh mắt hướng về phía tây, lần này hắn nhìn thấy một chấm đen nhỏ, đang từ hướng Khu tránh nạn Tinh Thành đi tới.

Nhận ra Tiểu Hắc đã đến đây.

Hắn nhảy thẳng từ trên đỉnh tòa nhà xuống, quyết định tiến về phía bệnh viện bỏ hoang nơi Giác Hút đang ở.

Quyết định săn Sinh Vật Trận Địa ở khu vực đó, để khi Tiểu Hắc đến, kịp thời ném ra Giác Hút.

Sau vài giờ đi đường, hắn đã đến gần khu vực bệnh viện bỏ hoang nhưng không tiến lên nữa.

Hắn không thể đảm bảo rằng Giác Hút hiện đang ở trong bệnh viện bỏ hoang, có thể nó đang lang thang ở gần đó, đến lúc đó Giác Hút phát hiện ra hắn, hắn muốn không tiếp nhận cũng không được, chắc chắn sẽ bị cưỡng chế lắp đặt.

Sau đó muốn săn Sinh Vật Trận Địa sẽ rất khó.

Giác Hút vừa bảo vệ hắn an toàn, vừa cắt đứt con đường trở nên mạnh mẽ của hắn.

[Giác Hút giống như một thanh kiếm hai lưỡi, một nhát chém kẻ địch, một nhát chém chính mình.]

“Đúng vậy.” Phong Kỳ đồng tình.

Tiếp theo, hắn dẫn theo lũ quỷ đầu dê lang thang ở gần đó, bắt đầu tìm kiếm mục tiêu săn bắt mới.

Sinh Vật Trận Địa ở khu vực này rõ ràng tăng lên, hắn nhanh chóng tìm thấy mục tiêu mới.

Con Sinh Vật Trận Địa này có hình dạng rất kỳ lạ, da xanh lục, thân hình rất to lớn, đặc biệt là cái bụng phệ của nó, rất dễ thấy.

Lúc này, nó đang đứng trên tòa nhà đổ nát, trên tay cầm một chiếc xương đùi tháo ra từ một con Sinh Vật Trận Địa lớn nào đó, trong miệng còn nhai thứ gì đó.

"Lời Tự Thuật!"

[Có thể miễn cưỡng chiến đấu!]

Hắn vừa hỏi, Lời Tự Thuật có sự ăn ý liền đưa ra đáp án.

Xác định có thể chiến đấu với nó, hắn giơ tay lên, lòng bàn tay nứt ra, chất lỏng màu trắng phun ra từ đó, cuối cùng cũng ngưng tụ thành một chiếc xương đùi.

Cúi đầu xuống, hắn dùng chân tạo lực, thân hình như một quả đạn pháo lao về phía con quái vật.

Khi sắp tiếp cận con quái vật, hắn vung chiếc xương đùi trên tay, đập mạnh vào chân trái của con quái vật.

Con quái vật phản ứng rất nhanh, nhận ra có nguy hiểm đang đến gần, thân hình đột ngột nhảy dựng lên tại chỗ, né tránh được cú vung đập của Phong Kỳ.

Chỉ thấy thân hình con quái vật lộn nhào trên không trung, cuối cùng rơi xuống một cách vững vàng ở vị trí cách Phong Kỳ ba mét.

Mặt đất rung chuyển dữ dội dưới sức nặng của nó.

"Gào!"

Nhận ra mình bị tấn công lén, con quái vật gầm lên với hắn một tiếng kinh thiên động địa.

“Chít chít chít!”

Lúc này, bóng dáng của ba đuôi xuất hiện trên tòa nhà phía sau con quái vật, bắt chước con quái vật gào thét với hắn.

Chỉ là so với con quái vật, tiếng gào của ba đuôi chẳng có khí thế gì.

“Gào cái đầu mày, chết đi cho tao!” Phong Kỳ đột ngột áp sát, cây xương trong tay lại vung lên.

Con quái vật cũng vung chiếc xương đùi trên tay vào lúc này, quét về phía hắn.

Xương đập vào nhau, Phong Kỳ bị một gậy này đánh bay ra ngoài, cây xương trong tay xuất hiện vết nứt.

Con quái vật cũng không dễ chịu, bị đập một cái này lùi lại một bước, ngồi phịch xuống đống đổ nát của tòa nhà, tung lên bụi mù.

Trận chiến nổ ra, lũ quỷ đầu dê vẫn đang ngẩn người thì lúc này đã ra tay.

Chúng hành động ném cầu lửa, sau đó dùng năng lực tinh thần điều khiển cầu lửa đập vào con quái vật.

Ngay lập tức, như một trận mưa sao băng, cầu lửa liên tiếp đập vào cơ thể con quái vật, khiến nó không nhịn được mà nhe răng trợn mắt, lại phát ra tiếng gầm trầm đục.

Lúc này, thân hình Phong Kỳ lại áp sát, chiếc xương đùi vốn đầy vết nứt lúc này đã lành lại.

nhân con quái vật còn đang chú ý đến lũ quỷ đầu dê, hắn đột ngột dùng một gậy đập vào đầu gối chân trái của con quái vật.

Con quái vật đau đớn, thân hình không vững quỳ xuống đất.

Phong Kỳ lập tức nhảy lên, dùng một gậy đập vào mắt con quái vật.

Ngay lúc này, tay trái của con quái vật đột nhiên vung ra trước mặt, túm lấy hắn.

Tiếp đó tầm nhìn xoay chuyển, hắn bị ấn mạnh xuống đất.

Lúc này, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng cơ thể mình đang không ngừng bị siết chặt, nếu không thoát khỏi sự trói buộc, hắn sẽ phải rời khỏi thế giới mộng tương lai trước thời hạn.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát kích hoạt năng lực Huyết Nguyên.

Khí huyết cuồn cuộn, bao trùm lấy hắn, toàn thân cơ bắp không thể kìm hãm được mà phát triển nhanh chóng, từng chút một thoát khỏi sự trói buộc của bàn tay con quái vật.

Trong chốc lát, Phong Kỳ cao ba mét, toàn thân cơ bắp đỏ như máu đứng trước mặt con quái vật, chỉ thấp hơn con quái vật một cái đầu.

Nhìn Phong Kỳ thay đổi diện mạo trước mặt, ánh mắt con quái vật lộ vẻ kinh ngạc.

“Tiểu đệ, đến bẻ tay nào.”

Phong Kỳ nhe răng cười dữ tợn, nắm lấy bàn tay của nó, xoay người thực hiện một cú quật vai.

Hết chương 396.

Chương 397. Phòng Nghiên Cứu Gen

Ầm!

Cơ thể con quái vật đập xuống đất, mặt đất rung chuyển.

Phong Kỳ không cho nó cơ hội phản kháng, nắm đấm to bằng cái chậu đột nhiên đập vào mặt con quái vật, lập tức hàm răng xấu xí đầy miệng vỡ vụn, con quái vật phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nhưng cú đấm thứ hai của Phong Kỳ tiếp chủng mà đến, chặn miệng con quái vật, đánh vỡ hết những chiếc răng còn lại của nó.

Dưới hình dạng Huyết Nguyên, sức mạnh của hắn được tăng lên gấp bội.

Vì vậy, hắn hoàn toàn từ bỏ việc sử dụng kỹ thuật để chiến đấu, chỉ cần dùng sức mạnh để nghiền nát là được.

Lúc này, lũ quỷ đầu dê cũng tiến đến gần, chúng xông vào người con quái vật, bắt đầu giúp hắn trói buộc con quái vật.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ cho rằng con quái vật không còn sức phản kháng, nhiệt độ cơ thể của con quái vật tăng lên nhanh chóng.

Trong ánh mắt kinh ngạc của hắn, cơ thể con quái vật rõ ràng to ra, trên cơ thể xuất hiện những đường gân cơ rõ nét.

“Gào!”

Cùng với một tiếng gầm, con quái vật đột ngột lật người, hất hắn bay ra ngoài.

Lũ quỷ đầu dê cũng không thoát khỏi, chúng bị con quái vật hất tung ra ngoài.

Lúc này, toàn thân con quái vật bốc khói, da chuyển sang màu đỏ, giống như tiến vào trạng thái cuồng bạo nào đó, sức mạnh cũng được tăng lên đáng kể.

Nhưng ánh mắt của nó trở nên đờ đẫn, giống như mất đi ý thức.

Dưới sự thúc đẩy của bản năng, nó lao về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ đã đứng dậy, thấy vậy, hắn lập tức tung nắm đấm ra đón.

Hai nắm đấm va chạm, gió từ nắm đấm va vào nhau, lập tức gió mạnh xung quanh gào thét, đá vụn bay khắp nơi.

“Gào!”

“Ồn chết đi được!” Phong Kỳ tung cú đấm trái, đánh vào liên tiếp của con quái vật, đánh ngã nó.

Nhưng con quái vật dường như mất đi cảm giác đau đớn, lại đứng dậy, như một quả bom thịt, đè lên hắn.

Đối mặt với áp lực, sự hung bạo trong lòng Phong Kỳ trỗi dậy.

Nắm đấm đột nhiên đón lấy, một cú đấm đánh vào bụng lớn của con quái vật, nắm đấm đâm sâu vào trong nhưng không phá vỡ được lớp phòng thủ bên ngoài của con quái vật.

Sau khi ngăn chặn được cú va chạm của con quái vật, hắn đưa tay trái vòng qua háng con quái vật, sau đó toàn thân dồn sức, nâng toàn bộ con quái vật lên, sau đó đột ngột đập xuống đất.

nhân con quái vật chưa kịp đứng dậy, cú đánh khuỷu tay của hắn đập mạnh vào mặt con quái vật.

Lập tức máu thịt mơ hồ.

Lúc này, con quái vật há miệng, cắn vào cánh tay phải của Phong Kỳ.

Nhưng lúc này nó đã mất hết răng, cú cắn này thậm chí còn không phá vỡ được lớp phòng thủ của Phong Kỳ.

Hắn nắm chặt tay phải, đấm vào miệng con quái vật, kéo con quái vật tiến về phía trước, toàn thân dồn sức, hắn nâng con quái vật lên, đập mạnh vào tòa nhà bên cạnh.

Tòa nhà đổ nát vốn đã không chịu nổi sức nặng lập tức sụp đổ, chôn vùi chúng.

Chỉ vài giây sau, Phong Kỳ cùng con quái vật nhảy ra khỏi đống đổ nát, đập con quái vật xuống đất.

Lũ quỷ đầu dê xung quanh thấy vậy, chúng điều khiển ngọn lửa chui vào miệng con quái vật đã bị trật khớp, ngọn lửa bùng lên, con quái vật bắt đầu run rẩy dữ dội.

Phong Kỳ không cho nó cơ hội phản kháng.

Hắn tích tụ sức mạnh, đột nhiên đấm vào đầu con quái vật, rồi đến cú đấm thứ hai, thứ ba…

Dưới sự tàn phá bạo lực của hắn, sự vùng vẫy của con quái vật ngày càng yếu ớt, cuối cùng mất đi sinh mạng.

Thở hổn hển, Phong Kỳ chỉ cảm thấy vô cùng sảng khoái, sự hung bạo trong lòng hắn được giải tỏa hết.

So với trận chiến theo hướng pháp thuật tinh thần của Sinh Vật Trận Địa thì trận chiến cận chiến thuần túy này mới là điều hắn khao khát.

Lúc này, trên cơ thể con quái vật xuất hiện một màn sương máu dày đặc, bị hắn hít vào cơ thể.

Triệu hồi bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình đã có được một năng lực thiên phú mới.

[Sức mạnh (Năng lực thụ động không thể nâng cấp)]:

Giới thiệu về năng lực thiên phú: Sức mạnh cơ bắp của bản thân được tăng cường, cường độ sức mạnh tăng 10%, kèm theo khả năng phòng thủ tăng 1% (Năng lực thiên phú này không thể nâng cấp, hiệu quả tăng cường chịu ảnh hưởng bởi thể chất).

…

[Ồ, một năng lực cận chiến tuyệt vời, ngươi đã đi ngày càng xa trên con đường trở thành một gã cơ bắp cuồn cuộn, đáng mừng thay.]

Nghe thấy lời chúc phúc của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi trợn mắt.

Nhưng nghĩ đến việc sức chiến đấu của mình lại được nâng cao, hắn không khỏi nở nụ cười trên môi.

Lúc này, hắn phát hiện ra rằng Tam Vĩ đang nằm ở không xa thở dài một cách rất giống con người, trông có vẻ buồn bã.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ cười toe toét.

Tam Vĩ dường như phát hiện ra hắn đang nhìn nó, lập tức ngẩng đầu lên, bắt đầu vẫy đuôi sang hai bên, tiếp tục chế nhạo.

nhân hiệu ứng Huyết Nguyên chưa biến mất, hắn dùng sức đạp mạnh xuống đất, lập tức lao về phía Tam Vĩ.

Tam Vĩ đang chế nhạo, thấy vậy, nó sợ hãi run rẩy, vội vàng lao ra ngoài.

Hết chương 397.

Chương 398. Hậu Quả Của Cải Tạo

Tốc độ của Tam Vĩ cực nhanh, giống như một tia chớp màu xanh nhạt, ngay cả khi không hề phòng bị, nó vẫn né được cú vồ của hắn.

Phong Kỳ không cam lòng, lập tức đuổi theo theo hướng Tam Vĩ rời đi.

Những tòa nhà trên đường đi đều bị hắn đập vỡ tan tành, còn Tam Vĩ thì ung dung di chuyển trong quần thể kiến trúc, hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Một lúc sau, trạng thái Huyết Nguyên của Phong Kỳ biến mất, hắn lại trở về hình dạng chiến thể.

Nhìn Tam Vĩ đang ngẩng đầu lắc đuôi ở không xa, hắn bất lực từ bỏ.

Lúc này, năng lực Huyết Nguyên đã biến mất, hắn cần tiếp tục săn giết Sinh Vật Trận Địa để bù đắp lượng khí huyết đã tiêu hao, hắn quay người bước lên một tòa nhà cao gần đó.

Chuẩn bị xem lại vị trí hiện tại của Tiểu Hắc, sau đó quyết định bước đi tiếp theo.

Một lúc sau, Phong Kỳ nhảy xuống từ đỉnh tòa nhà cao tầng.

Phát hiện Tiểu Hắc đã ở rất gần, hắn dẫn theo lũ quỷ đầu dê đi về phía bệnh viện bỏ hoang nơi Giác Hút đang ở.

Mười mấy phút sau, hắn đến bệnh viện bỏ hoang nơi Giác Hút đang ở.

Nói chính xác hơn, nơi này không còn là bệnh viện bỏ hoang nữa, mà đã trở thành một khu dân cư bỏ hoang, mọi thứ đã trở về nguyên trạng ban đầu.

Hét lên một tiếng, hắn thấy Giác Hút nhỏ ngơ ngác thò đầu ra từ cửa sổ tầng ba.

Khoảnh khắc phát hiện ra hắn, trong mắt Giác Hút hiện lên những đốm sáng, đột nhiên nhảy xuống từ tầng ba.

Phong Kỳ thấy vậy, tiến lên một bước, đỡ lấy Giác Hút.

Vuốt ve đầu Giác Hút nhỏ, hắn nhìn Tam Vĩ với vẻ không mấy thiện chí.

Lúc này Tiểu Hắc vẫn chưa đến, hắn quyết định để Giác Hút khởi động trước.

Nhưng chưa kịp ném Giác Hút ra, Tam Vĩ đứng xa xa dường như đã linh cảm thấy nguy hiểm, thân hình đang rung lắc bỗng dựng đứng lông, chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt Phong Kỳ.

[Ha ha ha, tên này nhát thật nhưng tính cách này đúng là có thể sống lâu trong thời mạt thế đầy quái vật.]

Phong Kỳ đang giơ Giác Hút lên chuẩn bị ném, thấy vậy đành bất đắc dĩ thu tay lại.

Tiếp theo hắn bắt đầu chờ Tiểu Hắc xuất hiện.

Con đường hy sinh này, hắn trong tương lai không tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nên chắc chắn hắn không thể vào cửa ngầm dưới đất, trừ khi phá bằng vũ lực.

Vì vậy hắn cũng lười vào nữa, dù sao cũng không tra được tài liệu hữu ích.

Mười mấy phút sau, hắn đứng trên nóc tòa nhà khu dân cư bỏ hoang, nhìn thấy bóng dáng Tiểu Hắc, đang tiến đến với tốc

độ cực nhanh.

Chưa kịp giơ Giác Hút lên, tiếng Lời Tự Thuật đã vang lên trong đầu hắn:

[Đi đi, Giác Hút, chắc chắn sẽ có một lần, lời hứa của ta với một người nào đó… Nó chỉ là một lời hứa, đừng coi là thật!]

Gân xanh trên trán giật giật nhưng hắn vẫn không chút do dự ném Giác Hút về phía Tiểu Hắc đang hóa thành sương đen quấn tới.

Khi Giác Hút và Tiểu Hắc giao chiến, hắn dẫn theo lũ quỷ đầu dê nhảy xuống từ nóc nhà.

Tiếp theo, hắn định đi về phía đồng bằng ở phía đông của thành phố đổ nát.

Tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa tượng đá có đặc tính miễn ma thuật, đây có lẽ là chìa khóa để hắn bảo toàn mạng sống.

Cho dù là Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật hay thế lực lĩnh vực đằng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách, đều thiên về pháp thuật tinh thần, nếu có khả năng miễn một phần pháp thuật, sát thương tinh thần thì dù không địch lại hắn cũng tự tin có thể sống sót sau khi trở về.

Chạy dọc theo con phố đầy cỏ dại.

Những tòa nhà cao tầng xung quanh dần thưa thớt, cây xanh tràn ngập tầm mắt.

Lúc này, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện, Tam Vĩ lại chặn đường hắn.

Nhìn Tam Vĩ đang vặn vẹo thân mình, vẫy đuôi, Phong Kỳ cảm thấy vô cùng bất lực.

Con Tam Vĩ này cứ như keo dính chó vậy, đã dính vào là không thể thoát ra được.

Quá đáng hơn là nó còn biết lúc nào có nguy hiểm thì nên rời đi, lúc nào không có nguy hiểm thì có thể đến gần.

[Ha ha ha, không đánh với ngươi, chỉ làm ngươi phát bực thôi, hỏi ngươi xem ngươi có thể làm gì!]

"Làm gì, trộn salad!"

Phong Kỳ tức giận nói, sau đó tiếp tục lên đường.

Sau nhiều giờ lặn lội, hắn đã rời khỏi khu vực thành phố đổ nát, phía trước là một vùng đồng bằng rộng lớn.

Nơi đây mọc đầy những bông hoa trắng, trong gió trông như những con sóng đang nhấp nhô.

Hắn lập tức bắt đầu tìm kiếm tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Ở đây, tầm nhìn có thể phóng xa, hắn nhanh chóng tìm thấy tượng đá dựng ở phía đông của đồng bằng.

Tượng đá có kích thước khổng lồ, sừng sững ở đó như một ngọn núi giả.

[A Kỳ, ngươi phải chuẩn bị sẵn sàng, với thực lực của ngươi thì muốn giết nó rất khó khăn, thậm chí còn có thể bị nó phản công giết chết!]

"Ta không còn nhiều thời gian nữa, liều thôi!"

Dứt lời, hắn lập tức dẫn theo lũ quỷ đầu dê đi vào biển hoa trắng.

Trước khi bắt đầu săn tượng ma, hắn quyết định săn thêm một con Sinh Vật Trận Địa nữa để bù đắp lượng khí huyết đã tiêu hao khi chiến đấu với quái vật khổng lồ.

Hết chương 398.

Chương 399. Đối Mặt Với Thử Thách

Nếu không có khả năng gia tăng của Huyết Nguyên, hắn xông thẳng lên chiến đấu với tượng đá thì chẳng khác nào tự tìm đường chết.

Theo lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn đã tìm thấy mục tiêu.

Đây là một con Sinh Vật Trận Địa có thân hình hơi mập, trông có vẻ hơi dễ thương.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, hắn luôn ra tay không nương tay, sau khi giết chết nó, khí huyết trong cơ thể hắn được phục hồi và hắn có được một khả năng thiên phú mới.

[Đột kích (Khả năng thiên phú không thể nâng cấp)]:

Giới thiệu khả năng: Tiêu hao khí huyết theo quỹ đạo thiên phú, có thể tăng tốc độ di chuyển và sức mạnh trong thời gian ngắn, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào độ mạnh yếu của khí huyết.

…

Ngoài khả năng thiên phú Ác Niệm và Huyết Nguyên, Phong Kỳ lại có thêm một khả năng thiên phú cần chủ động kích hoạt.

Đối với khả năng thiên phú, hắn cũng đã có nhận thức rõ ràng hơn.

Mỗi khi có được một khả năng thiên phú, trong tinh thần thức hải của hắn, xung quanh viên ngọc màu đỏ vàng sẽ có thêm một viên đá quý.

Mỗi lần kích hoạt khả năng chủ động, thực chất là kích hoạt viên đá quý tương ứng, sau đó giải phóng khả năng đi kèm với viên đá quý.

Còn đối với khả năng thiên phú thụ động, nó được kết nối với viên ngọc màu đỏ vàng, không cần kích hoạt cũng có thể phát huy tác dụng.

Phục hồi khí huyết, hắn hướng mắt về phía tượng đá xa xa.

Hít một hơi thật sâu, hắn dẫn theo lũ quỷ đầu dê đi về phía tượng đá.

Một lát sau, hắn dừng lại ở khoảng cách chừng 50 mét so với tượng đá.

Ngọn núi đá cao hơn năm mét, sừng sững ở đó như một ngọn núi nhỏ, chính giữa thân tượng còn khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu đen, dưới ánh trăng máu tỏa ra ánh sáng yếu ớt, trên bề mặt tượng còn có những đường vân màu tím rõ ràng, phủ kín toàn thân.

[Sinh tử có mệnh, phú quý do trời, A Kỳ, xông lên, thắng thì có thể một bước lên đỉnh cao của cuộc đời.]

Nghe thấy tiếng hò hét của Lời Tự Thuật, hắn lập tức kích hoạt khả năng Huyết Nguyên.

Cùng với màn sương máu bao phủ xung quanh, xương cốt nhanh chóng hình thành cơ bắp, hắn hít một hơi thật sâu, chân đột ngột dùng sức, lao về phía tượng đá như một quả đạn pháo vừa ra khỏi nòng.

Khi nắm đấm của hắn tiếp xúc với tượng đá, những đường vân trên bề mặt tượng đá như được kích hoạt một nửa, tỏa ra ánh sáng màu tím, tiếng gầm trầm đục phát ra từ bên trong tượng đá, ngay sau đó tượng đá di chuyển cơ thể, hất thẳng Phong Kỳ bay ra ngoài.

Thấy Phong Kỳ bị tấn công, lũ quỷ đầu dê đi theo phía sau cũng ra tay.

Từng đám lửa màu đen lục như mưa rào trút xuống tượng đá.

Nhưng các đòn tấn công hệ pháp thuật lại có tác dụng rất nhỏ đối với tượng đá, theo ánh sáng lấp lánh của những đường vân màu tím trên bề mặt tượng, những quả cầu lửa nện vào bề mặt tượng tan thành những tia lửa rồi biến mất.

Phong Kỳ ngã xuống đất cũng đứng dậy vào lúc này, một lần nữa lao về phía tượng ma, nắm đấm phải lại giáng xuống.

Nắm đấm của hắn đập vào bề mặt tượng đá, tạo ra một vết nứt nhưng không gây ra sát thương thực chất cho tượng đá, hắn lại một lần nữa bị hất bay ra ngoài.

Ngay sau đó, tượng đá bắt đầu nghiền nát hắn, theo chuyển động của tượng đá, những bông hoa trắng trên đường đi đều bị nghiền nát, mặt đất "Ầm ầm." rung chuyển.

Cảm thấy đau ngực, Phong Kỳ nghiến răng một lần nữa lao về phía tượng đá.

Sức mạnh của tượng đá vô cùng lớn, điểm yếu duy nhất là tốc độ di chuyển chậm.

Nhưng loại Sinh Vật Trận Địa này căn bản không thể kéo dài để chiến đấu.

Các đòn tấn công hệ pháp thuật tầm xa không gây ra bất kỳ sát thương nào cho nó, việc lựa chọn kéo dài chiến đấu chỉ là lãng phí sức lực.

Sự giúp đỡ của lũ quỷ đầu dê là có hạn.

Sau khi một lần nữa bị lực mạnh hất bay, Phong Kỳ phát hiện ngực mình đã lõm vào.

May mắn thay, khả năng phục hồi mạnh mẽ đã được kích hoạt, phần ngực lõm vào bắt đầu từ từ phục hồi.

Hít một hơi thật sâu, hắn đứng dậy, lao về phía tượng đá, đồng thời đập nắm đấm vào bề mặt tượng đá, hắn dứt khoát kích hoạt khả năng Đột kích, theo lượng khí huyết tiêu hao, tốc độ di chuyển của hắn đột nhiên tăng lên, né tránh được cú va chạm trực diện của tượng đá.

Dường như nhận ra các đòn tấn công hệ pháp thuật không có hiệu quả, lũ quỷ đầu dê cũng lao vào tượng đá vào lúc này.

Chúng trèo lên cơ thể tượng đá, bắt đầu điên cuồng đập phá.

Nhưng đòn tấn công của chúng thậm chí không thể phá vỡ lớp phòng thủ trên bề mặt tượng đá.

Theo ánh sáng màu tím lưu chuyển, ngay lập tức có một con quỷ đầu dê đứng không vững ngã xuống, bị tượng đá nghiền nát thành một đống thịt nát.

Đối mặt với tượng đá có chiến lực khủng khiếp, Phong Kỳ đã thay đổi chiến lược chiến đấu.

Không còn chiến đấu trực diện nữa, mà là tiếp cận rồi tung một cú đấm, sau đó kích hoạt khả năng "Đột kích." để rút lui, kéo giãn khoảng cách với tượng đá.

Hết chương 399.

Chương 400. Chuyển Giao Dữ Liệu

Cách chiến đấu như vậy thoạt nhìn sẽ không bị thương nữa nhưng hắn biết cũng rất nguy hiểm.

Khí huyết trong cơ thể là chìa khóa để hắn duy trì trạng thái Huyết Nguyên, việc kích hoạt khả năng thiên phú Đột kích chính là tiêu hao khí huyết của chính mình, sẽ rút ngắn thời gian hắn duy trì trạng thái Huyết Nguyên.

Nhưng hắn đã không còn quan tâm nhiều nữa.

Nhưng rất nhanh Phong Kỳ đã cảm thấy kiệt sức, khả năng phục hồi cộng với khả năng Đột kích đã làm tăng đáng kể lượng khí huyết tiêu hao của hắn.

Lúc này, bề mặt tượng đá chỉ có thêm vài vết nứt, dường như hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Nếu tiếp tục chiến đấu như vậy, khả năng Huyết Nguyên sẽ kết thúc.

Ngay khi hắn đang tức giận trong lòng, quyết định thử lại thì một con quỷ đầu dê đang trèo trên tượng đá đột nhiên phát ra tiếng gầm.

Ngay sau đó, lũ quỷ đầu dê cũng gầm lên theo, rồi giơ hai tay lên.

Tiếp theo, toàn thân lũ quỷ đầu dê đều bùng cháy ngọn lửa màu đen lục, trong ngọn lửa thiêu đốt, trên trán chúng hiện lên những hình tượng điêu khắc bí ẩn giống như trong hang động máu thịt.

Theo ngọn lửa bùng cháy dữ dội, tất cả lũ quỷ đầu dê đều lẩm bẩm, nói những lời cầu nguyện mà Phong Kỳ không hiểu.

Trong lời cầu nguyện, cơ thể chúng nhanh chóng tan chảy trong ngọn lửa, cuối cùng máu thịt tiêu tan thành một đoàn sương mù màu máu tinh khiết.

Ngay khi Phong Kỳ kinh ngạc, những đoàn sương mù máu này dường như bị một sức mạnh nào đó kéo đến, chúng ồ ạt tràn về phía hắn.

[Ồ, có cứu rồi!]

"Cuối cùng chuyện gì đã xảy ra, sao lũ quỷ đầu dê đều chết hết rồi?"

Thở hổn hển, Phong Kỳ lập tức hỏi.

[Khả năng của lũ quỷ đầu dê này thực ra cùng một mạch truyền thừa với khả năng Huyết Nguyên của ngươi, bây giờ chúng đã chọn tự hiến tế, dùng khí huyết của mình để bù đắp cho sự tiêu hao của ngươi, ngươi sắp được tăng cường sức mạnh nhưng chỉ là tạm thời, dùng hết là không còn nữa.]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, 26 đoàn sương mù máu ồ ạt tràn vào cơ thể hắn.

Theo khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, Phong Kỳ phát hiện cơ thể mình bắt đầu nhanh chóng phình to.

Sau lưng hắn, mơ hồ có thể thấy một bức tượng hư ảo hiện ra.

Tiếp theo, trên đỉnh đầu hắn mọc ra một cặp sừng dê giống như lũ quỷ đầu dê, trên cơ thể hiện ra những đường vân màu đen rõ ràng, đan xen với những đường vân màu đỏ sẫm.

Chớp mắt, chiều cao của hắn đã đạt tới năm mét, gần bằng tượng đá.

Trên cơ thể hắn thậm chí còn bùng cháy ngọn lửa màu đen lục giống như lũ quỷ đầu dê.

Lúc này, hắn giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục, trông dữ tợn và đáng sợ.

Sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, Phong Kỳ cảm thấy cơ thể mình căng tràn sức mạnh, cảm thấy nếu không giải tỏa, hắn sẽ bị sức mạnh này làm nổ tung.

Hắn lập tức bước tới gần tượng đá, nắm đấm phải đột ngột đánh ra.

Sức mạnh khí huyết cuồn cuộn xuyên qua cơ thể, bao bọc lấy nắm đấm phải, bức tượng hư ảo sau lưng đột nhiên mở mắt.

Khi nắm đấm của Phong Kỳ tiếp xúc với tượng đá, khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể như tìm thấy lối thoát, phun trào ra ngoài.

Sức mạnh của cú đấm này đánh cho tượng đá bay lên không trung, trên cơ thể tượng đá xuất hiện những vết nứt, nhanh chóng lan rộng.

Trước khi tượng đá rơi xuống đất, cú đấm thứ hai của hắn nhanh chóng tiếp theo.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới thế công cuồng bạo của hắn, những vết nứt trên bề mặt tượng đá ngày càng nhiều.

Cuối cùng, bề mặt tượng đá đã phủ đầy vết nứt, không còn chống đỡ được nữa mà ầm ầm vỡ tan, bao gồm cả Phù Văn Tinh Thạch màu đen được khảm trên bề mặt tượng đá cũng vỡ vụn dưới những cú đánh mạnh của hắn.

Khí huyết đã được giải tỏa, cơ thể hắn trở lại chiều cao hơn ba mét.

Nhìn bức tượng đã vỡ tan, Phong Kỳ thở hổn hển, cơ thể nhấp nhô dữ dội, trận chiến cường độ cao khiến hắn cảm thấy mệt mỏi vô cùng.

Nhưng sau khi đập vỡ tượng đá, hắn không hấp thụ được khí huyết, cũng không nhận được khả năng thiên phú.

Trong lòng nghi ngờ, hắn lập tức gạt đống đá vụn ra, rồi phát hiện trong đống đá vụn có một quả cầu thịt bằng lòng bàn tay.

Bề mặt quả cầu thịt như mạng nhện phủ đầy những sợi máu, lúc này đang từ từ đập.

Nhận ra đây mới là chủ thể của Sinh Vật Trận Địa tượng đá, hắn lập tức tiến lên một bước, giẫm nát nó.

Quả cầu thịt vỡ vụn, một đoàn khí huyết từ bên trong tràn ra, chui vào cơ thể hắn.

Ngay lập tức, hắn cảm thấy cơ thể mình có phản ứng mạnh mẽ.

Nhiệt độ cơ thể bắt đầu tăng nhanh, bên trong cơ thể cũng xảy ra những thay đổi dữ dội, một đường vân màu tím từ ngực hiện ra, lan ra khắp cơ thể.

Những nơi đường vân màu tím đi qua, đều đau rát như bị lửa thiêu.

Cảm giác này kéo dài vài phút mới tan biến.

Lúc này, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện trên cơ thể mình xuất hiện thêm vài đường vân màu tím, chúng phác họa thành một hình vẽ kỳ lạ.

Hết chương 400.

Chương 401. Trạng Thái Huyết Nguyên

Trạng thái Huyết Nguyên cũng tan biến vào lúc này.

Hắn khôi phục lại hình dạng chiến thể, phát hiện trên xương cũng xuất hiện những dấu ấn đường vân màu tím.

Triệu hồi bảng thuộc tính, hắn phát hiện thuộc tính của mình đã có sự thay đổi lớn.

[Tử Hồn·Tập Kích·Cự Lực·Cứng Da·Cốt Mạch·Tốc Biến·Xương Thép·Gai Nhọn·Tái Sinh·Kiên Nha·Ác Niệm·Huyết Nguyên·Mộng Ma·Dẻo Dai(cấp 5)·Zombie rất cường tráng: Phong Kỳ]

Cường độ thực lực: Đồng·Thượng giai

Cường độ tinh thần lực: Yếu

Tiền tố danh hiệu:

Rất cường tráng: Tăng cường cường độ cơ thể 30%, tăng cường đáng kể khả năng tự phục hồi.

Dẻo dai, Mộng ma, Huyết Nguyên, Ác niệm, Kiên nha, Tái sinh, Gai nhọn, Tốc biến, Cốt mạch, Cứng da, Tập kích.

Tử Hồn (Không thể nâng cấp tiền tố danh hiệu):

Giới thiệu khả năng thiên phú: Nhận được gia trì ma văn Tử Hồn, làm suy yếu sát thương pháp thuật phải chịu, làm suy yếu hiệu quả khống chế, hạn chế tinh thần phải chịu, đồng thời có thể đóng băng hình thái năng lượng (Hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cường độ khí huyết của bản thân.)

Huyết thống: Nhân loại (Trung cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 423/1000 điểm

…

Lúc này, sau khi giết chết tượng đá, cường độ thực lực của hắn đã đạt đến Đồng·Thượng giai.

Nếu mở ra khả năng Huyết Nguyên, hắn cảm thấy hoàn toàn có thể sở hữu chiến lực sánh ngang Bạch Ngân cấp.

Vừa cảm thấy phấn khích, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng xương gãy, không nhịn được ngã nhào xuống đất.

Theo tiếng xương gãy liên tục vang lên, toàn thân hắn đầy vết nứt.

[Trận chiến cường độ cao, cộng thêm khí huyết hiến tế của lũ quỷ đầu dê vừa rồi đã vượt quá ngưỡng chịu đựng của ngươi, xương của ngươi không chịu nổi nữa.]

“Không sao.”

Phong Kỳ cười toe toét, sau đó hắn bắt đầu điều khiển khả năng tái tổ hợp xương của mình, cố gắng phục hồi những mảnh xương vỡ vụn của mình.

Nhưng điều khiến hắn kinh ngạc là xương của mình không thể tái tổ hợp được nữa.

[Đã nói là vượt quá ngưỡng chịu đựng của ngươi rồi, bây giờ bên trong xương của ngươi không có một chút năng lượng nào để ngươi sử dụng khả năng Cốt mạch, từ từ chờ tự phục hồi đi.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn bừng tỉnh.

Nhưng nghĩ đến việc đã thành công giết chết tượng ma, trên mặt hắn vẫn nở nụ cười.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên nhìn thấy ba cái đuôi lông xù che khuất tầm nhìn.

Trong vẻ mặt kinh ngạc của hắn, ba cái đuôi bắt đầu rung chuyển, ba cái mông nhỏ của Tam Vĩ vặn bên trái một cái, vặn bên phải một cái, lại bắt đầu một vòng chế giễu mới.

Lần này là chế giễu ngay trước mặt.

Nghe tiếng cười của Lời Tự Thuật trong đầu, cùng với cái mông lông xù rung chuyển trước mặt, hắn cảm thấy vô cùng bất lực.

Sinh Vật Trận Địa thù dai như vậy, hắn mới gặp lần đầu.

Với mục đích mắt không thấy tâm không phiền, hắn nhắm mắt lại.

Nhưng điều hắn không ngờ là Tam Vĩ lại dùng năng lượng mở mí mắt hắn ra, buộc hắn phải chấp nhận sự chế giễu.

[Ha ha ha, Sinh Vật Trận Địa này hơi thú vị, không giết ngươi, chỉ hành hạ ngươi, để ngươi nếm trải sự hành hạ tột cùng.]

"Câm miệng đi."

Trong lúc chờ đợi, xương của hắn bắt đầu từ từ phục hồi.

Nhưng trước khi hắn hoàn toàn phục hồi, Tiểu Hắc đã đến trước một bước.

Lúc này, Tam Vĩ đang cưỡi trên đầu hắn như thể bị dọa sợ, vụt một cái đã biến mất không thấy đâu.

Nhìn Tiểu Hắc đã bay đến trước mặt, Phong Kỳ run rẩy đưa cánh tay phải đã phục hồi gần xong ra, giơ ngón giữa lên.

Ngay sau đó, tầm nhìn của hắn hoàn toàn bị bóng tối bao trùm.

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ lập tức muốn chạy đến cửa ký túc xá.

Cũng ngay lúc này, sương đen phun ra từ khe cửa.

Thấy cảnh này, hắn lập tức nhận ra, thông tin mình có được là sai.

Căn bản không phải 13 phút, sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực hắn đã xuất hiện sau khi hắn ngủ, thậm chí là phát hiện hắn ngủ rồi mới chuẩn bị xuất hiện.

Chỉ là thời gian giết hắn là sau 13 phút.

Ngay khi hắn chuẩn bị hành động, sương đen nhanh chóng tụ lại thành hình người, bàn tay lạnh như băng của nó không biết từ lúc nào đã chạm vào ngực hắn.

Phong Kỳ đột nhiên phát hiện mình không thể cử động.

Ngay khi hắn kinh hoàng vì điều đó, hắn phát hiện cảm giác lạnh như băng đang nhanh chóng biến mất.

Nhận ra năng lực thiên phú "Tử hồn." đã có hiệu lực, trong lòng hắn mừng như điên.

"Ồ?"

Bóng người do sương đen ngưng tụ phát ra tiếng kêu kinh ngạc.

Ngay sau đó, trong tay nó hình thành một mũi sương nhọn, đâm mạnh vào ngực hắn.

Phong Kỳ cũng lập tức chuyển sang hình thái chiến đấu, máu thịt trên cơ thể hắn biến thành sương máu dưới ánh mắt kinh ngạc của bóng người sương đen.

Nhìn Phong Kỳ đã hóa thành bộ xương, sương đen lộ vẻ kinh hoàng, rõ ràng không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

"Huyết Nguyên!" Phong Kỳ cười gằn nói.

Trong nháy mắt, khí huyết trong cơ thể hắn phun trào, chớp mắt hắn đã hóa thành hình dạng người khổng lồ máu, vươn tay túm lấy sương đen.

Những đường vân màu tím trên cơ thể hắn tỏa ra ánh sáng yếu ớt, sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực muốn rút tay về nhưng phát hiện mình không thể hóa sương được.

Hết chương 401.

Chương 402. Trận Chiến Cuối Cùng

Nhìn sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực đang kinh hoàng, Phong Kỳ nhận ra một điều.

Kẻ ám sát này căn bản không mạnh.

[Ta cũng phát hiện ra, hóa ra chỉ là hư kinh một trận, thực lực của kẻ ám sát này thậm chí còn không bằng ngươi trước khi cường hóa lần này… cũng chưa chắc, nếu ngươi không có được năng lực thiên phú Tử hồn, có lẽ sẽ bị nó khống chế đến chết, tóm lại nó giết chết tuyến hy sinh đã mất hết năng lực thiên phú thì đúng là xước xước dư thừa.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cười toe toét.

Hắn cúi đầu nhìn bóng người Bóng Đen trước mặt, cười gằn nói:

"Tiểu đệ, chơi trò bẻ tay không?"

…

Nhìn kẻ siêu thoát khỏi lĩnh vực đang kinh hoàng, sát ý trong lòng Phong Kỳ dâng trào.

Hắn vươn tay bóp cổ kẻ siêu thoát khỏi lĩnh vực, những đường vân màu tím trên cơ thể hắn lóe lên đóng băng năng lượng ở cổ bóng người sương đen, khiến nó không thể hóa sương được nữa.

Bóng Đen bắt đầu giãy giụa dữ dội, mạch máu trên cánh tay Phong Kỳ nổi lên, từ từ dùng sức.

Nhưng ngay khi cổ Bóng Đen sắp bị hắn bóp gãy, hắn đột nhiên buông tay.

Hắn thực sự rất muốn giết chết kẻ ám sát siêu thoát khỏi lĩnh vực trước mặt, sau đó tước đoạt năng lực của nó, tiện thể dùng năng lực Mộng Yểm để đọc thông tin ký ức của nó.

Nhưng làm như vậy phải trả giá.

Mặc dù có thể sướng nhất thời nhưng không khéo hắn sẽ trở thành bia ngắm của mọi người.

Giết chết kẻ ám sát này, sẽ có những kẻ ám sát khác xuất hiện.

Mỗi tuyến tương lai sau này đều sẽ bị ảnh hưởng, không còn năng lực thiên phú, hắn trong tương lai có thể bị những kẻ săn giết trong bóng tối giết chết bất cứ lúc nào.

Muốn triển khai kế hoạch tiếp theo, mức độ khó khăn tăng vọt.

Nhưng có một cách có thể giúp hắn phá cục, thậm chí còn có thể thu được thông tin hữu ích từ đó.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên thu tay lại, sau đó lạnh lùng nói:

"Ngươi đến từ thế lực nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen dần dần ngưng tụ thành hình, không nhịn được cúi xuống ho, sau đó giọng khàn khàn nói:

"Là chúng ta hiểu lầm, chúng ta còn tưởng ngươi là con người, tha cho ta một mạng."

"Ta hỏi ngươi là thế lực nào!" Phong Kỳ tiếp tục lạnh lùng nói.

Lúc này, Bóng Đen rõ ràng hiểu lầm hắn cũng là Sinh Vật Trận Địa, mà đây chính là kết quả hắn muốn, đồng thời muốn lợi dụng điều này để moi thông tin.

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen có chút e ngại nhưng vẫn nói:

"Chúng ta không thuộc bất kỳ thế lực nào, là liên minh do những tộc nhân đại diện của nhiều chủng tộc yếu kém tạo thành, chuyên phụ trách ám sát những thiên tài thế hệ mới của loài người."

"Ồ? Còn có tổ chức như vậy sao?" Nhận ra con cá đã cắn câu, hắn tiếp tục tò mò hỏi.

"Chúng ta không giống như các chủng tộc lớn có khả năng thâm nhập hoàn toàn vào xã hội loài người, là chủng tộc nhỏ, chúng ta chỉ có thể thành lập liên minh để thâm nhập vào xã hội loài người theo cách này."

Nghe những lời này, Phong Kỳ hiểu ra một điều.

Rõ ràng thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách chính là chủng tộc lớn mà Bóng Đen vừa nói.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn nảy sinh một nghi vấn.

Thế lực lĩnh vực muốn trà trộn vào xã hội loài người đến vậy, cuối cùng là đang khao khát điều gì?

Ngay cả những chủng tộc yếu kém trong thế lực lĩnh vực cũng phải liên kết lại với nhau để tìm cách thâm nhập vào xã hội loài người.

Ngoài vấn đề này, tại sao những thế lực lĩnh vực yếu kém này lại muốn ám sát những thiên tài thế hệ mới của loài người?

Có phải là để kìm hãm sự phát triển của loài người không?

Rõ ràng đây không phải là vấn đề mà chủng tộc nhỏ nên cân nhắc, trời sập còn có người cao chống đỡ, liên minh của những chủng tộc nhỏ này cần gì phải lo lắng những chuyện này.

Nhưng hắn không hỏi những vấn đề này.

Lỡ như câu trả lời cho những vấn đề này là sự đồng thuận của các thế lực lĩnh vực thì hắn hỏi ra sẽ phá hỏng thiết lập thế lực lĩnh vực mà hắn vừa mới lập nên.

Hắn cảm thấy trước khi chưa hiểu rõ tình hình thì cứ bình tĩnh thì hơn.

Tuyến hiện thực khác với tuyến hy sinh, đi sai một bước, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, thậm chí có thể dẫn đến toàn bàn giai thua.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lạnh lùng nói:

"Vậy bây giờ ngươi đã hiểu tình hình chưa?"

Nghe những lời này, sắc mặt Bóng Đen đắng chát, gật đầu nói:

"Là do tình báo của chúng ta sai sót, không ngờ ngươi được thế giới bên ngoài ca ngợi là ngôi sao mới của loài người lại là thành viên thế lực của phe lĩnh vực chúng ta, ta sẽ về sửa lại tình báo, ta cũng sẽ đền bù cho ngươi vì sự lỗ mãng của ta."

"Đền bù thế nào!"

Phong Kỳ giọng điệu không tốt, dường như chỉ cần đền bù không vừa ý, hắn sẽ ra tay giết chết nó.

"Một viên đá kỳ tích, đổi lấy mạng ta."

Hết chương 402.

Chương 403. Sự Thật Bị Giấu Kín

“Hai viên!” Phong Kỳ giơ hai ngón tay, cười gằn nói.

Mặc dù hắn cũng không biết đá kỳ tích là thứ gì nhưng đàm phán mà, chắc chắn phải kéo dài một chút, nếu không thì hắn sẽ có vẻ dễ nói chuyện.

Cũng không cần quan tâm thứ này cuối cùng có công dụng gì, giá trị ra sao, cứ kéo dài là được.

Nghe Phong Kỳ nói hai viên, Bóng Đen trợn tròn mắt:

“Viên đá kỳ tích duy nhất của tộc ta cũng là vô tình có được, căn bản không lấy ra được hai viên.”

“Nói như vậy là không lấy ra được thứ đền bù mà ta vừa ý rồi?” Phong Kỳ cười gằn đưa nắm đấm đến bên tai Bóng Đen.

Nắm đấm từ từ siết chặt, tiếng khớp xương va vào nhau vang lên bên tai nó, như tiếng thúc mệnh, khiến vẻ mặt Bóng Đen một lần nữa trở nên kinh hoàng.

“Ta cho… tha mạng cho ta thì ta cho!”

“Không thành thật, vừa nãy không phải nói chỉ có một viên sao?”

“Trong liên minh có chiến sĩ của các chủng tộc khác quan hệ rất tốt với ta, ta có thể mượn của họ để đưa cho ngươi.” Bóng Đen vẻ mặt kinh hoàng, sợ Phong Kỳ đấm một phát lấy mạng nó.

Nghe những lời này, trên mặt Phong Kỳ lộ ra ý cười:

“Vậy ngươi định khi nào đưa cho ta?”

Bóng Đen vẻ mặt do dự, thăm dò hỏi:

“Có thể tiết lộ ngươi là thế lực nào không? Có phải mới thâm nhập vào xã hội loài người không?”

“Đây không phải chuyện ngươi nên biết, mỗi người có cách bố trí riêng, đừng hỏi nhiều, nếu không đừng trách ta lấy mạng ngươi.”

Nhìn Phong Kỳ giọng điệu không tốt, Bóng Đen vội vàng gật đầu:

“Là ta lỗ mãng, sau này chúng ta tuyệt đối không đến quấy rầy sự bố trí của tộc ngươi, về tình báo của ngươi ta sẽ sửa lại trong liên minh, cho dù đến lúc đó có chủng tộc lớn khác đến hỏi, chúng ta cũng tuyệt đối không tiết lộ bí mật về ngươi.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ biết mình đã phá cục thành công.

Hắn mỉm cười vỗ vai Bóng Đen, tiếp tục nói:

“Đây mới là thái độ muốn sống sót nhưng để chắc chắn ta phải để lại một thứ trong cơ thể ngươi.”

Nói xong hắn đặt tay lên vai Bóng Đen, lập tức khí huyết trong cơ thể hắn theo sự dẫn động của ý thức thấm vào cơ thể Bóng Đen, khắc một dấu ấn tử vong.

Dấu ấn tử vong này chính là dấu ấn tử vong mà Viện Nghiên cứu Khoa học dùng để khống chế “Kẻ phản bội loài người.”

Điểm khác biệt nằm ở chỗ hắn chỉ là bắt chước hình thức, chỉ có vẻ ngoài, căn bản không có tác dụng của dấu ấn tử vong.

Nhìn thấy dấu ấn khắc trong cơ thể, thân thể Bóng Đen run lên, dường như ý thức được điều gì, nhìn Phong Kỳ ánh mắt đa liễu một tia sợ hãi:

“Ngươi ở đây chờ, ta đi đi rồi về ngay.”

“Đi đi.”

Lúc này, Bóng Đen lùi lại, thân hình lại hóa thành sương mù đen, tràn về phía khe cửa.

Sau khi nó rời đi, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

[A Kỳ, lần này ngươi giả vờ quá đỉnh, không ngờ ngươi lại giả vờ thành công thật, sau này tuyến hiện thực ước chừng các thế lực lĩnh vực sẽ cho rằng ngươi cũng là đại diện của một đại tộc nào đó trong lĩnh vực thâm nhập vào xã hội loài người, cũng đang tiến hành bố trí cho tương lai, ước chừng sẽ không đến quấy nhiễu ngươi nữa.]

Nghe lời khen của Lời Tự Thuật, hắn cười toe toét:

“Phát huy bình thường thôi, đáng tiếc là vì cẩn thận nên rất nhiều vấn đề căn bản không thể hỏi, nếu không ta còn muốn hỏi nó, thâm nhập vào xã hội loài người, cuối cùng muốn làm gì.”

[Ngươi khôn khéo lắm, lần này ngươi đã phá được cục diện nguy hiểm, thậm chí biểu hiện vừa rồi của ngươi sẽ có tác dụng thúc đẩy kế hoạch tương lai của ngươi.]

[Ví dụ như sau này ngươi muốn tiếp tục kế hoạch chế tạo siêu trò chơi thực tế ảo, phương diện này sẽ gặp ít trở ngại hơn rất nhiều, các thế lực đều là Voldemort, biết ngươi đến từ một thế lực lĩnh vực nào đó không rõ sẽ không dễ dàng ra tay, bao gồm cả Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách, tuyến hy sinh trước nếu không phải ngươi chủ động khiêu khích, hai thế lực này sao có thể đánh nhau.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, hắn cười toe toét:

“Coi như biến nguy thành cơ hội phát triển… Đúng rồi, ngươi biết đá kỳ tích là gì không?”

[Không biết, từ lời nói của Bóng Đen có thể nghe ra, đây dường như là một thứ cực kỳ quý giá.]

“Ta cũng biết.” Hắn không nhịn được trợn trắng mắt.

Trong lúc trò chuyện với Lời Tự Thuật, hình thái huyết khổng lồ của hắn tan biến, biến thành hình thái chiến thể.

Nhìn cơ thể xương cốt của mình, Phong Kỳ nhận ra bây giờ có một vấn đề cấp bách cần giải quyết.

Sau khi mở Huyết Nguyên, khí huyết trong cơ thể hắn đã bị hút cạn.

Muốn chuyển về hình thái cơ thể người thì điều kiện tiên quyết là phải dùng khí huyết tạo thành huyết nhục, bây giờ trong cơ thể hắn không còn khí huyết, khiến hắn căn bản không thể chuyển về hình thái cơ thể người.

Bây giờ hắn đang ở trong học phủ, cũng không có kênh nào để lấy khí huyết, càng không có Sinh vật trận địa để săn giết.

Hết chương 403.

Chương 404. Điều Tra Nội Bộ

Nếu cứ ra ngoài với dáng vẻ này, ước chừng sẽ thật sự bị giết như Sinh vật trận địa.

Vậy nên phải bổ sung khí huyết như thế nào đây?

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía ” Rượu công đức ” để trên ghế sofa.

[Cơ thể ngươi rỗng tuếch, uống thế nào?]

“Ta muốn thử bôi Rượu công đức lên xương, xem xương có thể hấp thụ chuyển hóa thành khí huyết không.”

[Cảm giác không đáng tin lắm nhưng ngươi có thể thử xem.]

Nghe lời đáp của Lời Tự Thuật, hắn lập tức bước đến nhà bếp lấy một miếng giẻ rửa bát, sau đó quay lại ghế sofa.

Cầm lấy Rượu công đức, hắn rút nút chai rồi đổ một nắp rượu vào miếng giẻ rửa bát.

Sau đó cầm miếng giẻ rửa bát bắt đầu lau người.

[Ha ha ha, Rượu công đức lau người, trong toàn nhân loại ước chừng ngươi là người đầu tiên làm như vậy, xa xỉ quá, người xương của kẻ lắm tiền.]

Phong Kỳ:…

Sau khi bôi Rượu công đức lên cơ thể, hắn bắt đầu chờ xương hấp thụ dược hiệu của Rượu công đức.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Trong lúc chờ đợi, hắn thất vọng phát hiện, Rượu công đức không hề bị xương hấp thụ, thậm chí không có tác dụng gì.

Vậy phải làm sao để có được khí huyết?

Phong Kỳ chìm vào suy tư.

[Buồn quá, không thể làm người nữa rồi, chờ trực tuyến cách phá cục, rất gấp!]

"Câm miệng!"

Trong lúc suy nghĩ, hắn nghĩ ra một cách giải quyết, đó là đợi màn đêm buông xuống, sau đó dùng Niệm lực rời khỏi ký túc xá đến hậu sơn học phủ.

Sau đó ở hậu sơn tìm kiếm động vật để săn giết, lấy đó làm khí huyết.

Bây giờ có vẻ như chỉ có cách này mới giải quyết được vấn đề hắn không thể biến về hình dạng con người.

Nếu không hắn không còn mặt mũi nào để ra ngoài gặp người nữa… Thật sự là không còn mặt mũi nào để gặp người nữa.

Ngồi trước ghế sofa suy nghĩ miên man, thời gian trôi qua rất nhanh.

Lúc này, điện thoại để trên ghế sofa reo lên.

Hắn tiến lên hai bước cầm lên xem, phát hiện là Lâm Nhiễm gọi đến.

"Anh Kỳ, đi ăn cơm!"

"Hôm nay có việc, các cậu ăn đi, tôi không đến đâu."

"Còn chuyện gì quan trọng hơn ăn cơm chứ? Ăn cơm không tích cực, chắc chắn là có vấn đề về tư tưởng, bây giờ anh đang ở bờ vực có vấn đề về tư tưởng." Lâm Nhiễm học theo giọng điệu của hắn mà quát.

Phong Kỳ:…

“Anh Kỳ, cuối cùng anh đang bận gì vậy? Hay là em ăn cơm xong đến giúp anh?”

[Phải, bảo hắn ta đến hiến tế huyết nhục của mình giúp ngươi khôi phục cơ thể, tối nay ăn hắn ta.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nói:

“Không cần đâu, lát nữa tôi phải ra ngoài một chuyến, các cậu ăn đi, tôi ở ngoài giải quyết.”

“Được rồi, cảm thấy dạo này anh cứ thần thần bí bí, khiến em rất tò mò!”

Sau một hồi tán gẫu với Lâm Nhiễm, hắn cúp điện thoại.

Hắn thực sự rất muốn đi ăn tối, dù sao ăn uống là một trong số ít sở thích của hắn.

Nhưng với dáng vẻ hiện tại của hắn, làm sao còn dám ra ngoài.

[Vậy vấn đề đặt ra là, nếu bây giờ anh ra ngoài gặp Mộc Tinh, nắm đấm của cô ta sắp giáng vào anh, anh có 3 giây để nói lời biện giải, anh sẽ nói gì để bảo vệ mạng sống của mình?]

“Đại hiệp tha mạng?”

[Ha ha ha, tên Zombie ngốc này đến lúc này còn có tâm trạng chế giễu, tâm thái này giống ta.]

“Hệ thống ngốc, ta mới là cha ngươi.”

“Hê~tui!”

“Phản đòn.”

“Phản đòn siêu cấp.”

“Phản đòn vô hiệu, đồng thời nguyền rủa ngươi là đồ ngốc.”

…

Trong lúc đấu khẩu, màn đêm bao trùm mặt đất.

Ngay lúc này, Phong Kỳ cảm thấy một luồng hơi lạnh ập đến.

Hắn quay đầu nhìn về phía cửa lớn, lập tức thấy cuồn cuộn sương mù đen tràn ra từ khe cửa, cuối cùng ngưng tụ thành hình người.

Nhìn Phong Kỳ hình dạng xương cốt đang ngồi trước bàn học, Bóng Đen trong lòng nghi ngờ.

Rõ ràng là không hiểu tại sao bây giờ Phong Kỳ lại không biến thành hình dạng con người.

Nhưng rõ ràng nó cũng không dám hỏi nhiều, đưa tay lấy ra hai viên đá màu đỏ máu, đưa đến trước mặt Phong Kỳ:

“Mượn đá kỳ tích dùng một chút thời gian, đến muộn rồi, đây là lễ đền bù của tôi.”

Nhìn Bóng Đen cung kính, Phong Kỳ liếc nhìn viên đá trong tay hắn nhưng không xem xét kỹ, thản nhiên đưa tay lấy.

“Ngài xem… Dấu ấn trên người tôi?”

Phong Kỳ thản nhiên gật đầu, đứng dậy đặt tay lên người hắn.

Niệm lực xuyên qua cơ thể hắn, nghiền nát dấu ấn vỏ rỗng trong cơ thể hắn, sau đó trầm giọng nói:

“Hy vọng ngươi hiểu phải làm gì tiếp theo, ta sẽ không cho ngươi cơ hội thứ hai.”

“Hiểu, hiểu.” Bóng Đen lập tức hoảng hốt nói.

“Như vậy, ngươi để lại cho ta một cách liên lạc đi, có lẽ sau này ta sẽ có việc cần đến ngươi.”

Nghe được lời này, Bóng Đen trước tiên là sửng sốt.

Ngay sau đó nhận ra mình có vẻ như có thể bám vào một gia tộc lớn, lập tức vẻ mặt mừng rỡ gật đầu.

Chỉ thấy hắn vung tay, nhiệt độ không khí đột ngột giảm xuống, trên mặt đất hiện ra một dãy số do băng tinh ngưng tụ thành.

Hết chương 404.

Chương 405. Đối Đầu Với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách

"Đây là cách liên lạc của tôi trong xã hội loài người, hiện tại thân phận của ngài đặc biệt, hãy dùng cách này để liên lạc với tôi."

"Được, ngươi đi đi."

Bóng Đen cung kính gật đầu, thân hình hóa thành sương mù đen từ từ tiêu tán.

Sau khi Bóng Đen rời đi, hắn mở máy tính, nhập dãy số này vào phần mềm liên lạc.

Sau khi nhấp vào tìm kiếm, một ảnh đại diện đeo mặt nạ cầm dao găm hiện ra trong thanh tìm kiếm, tên mạng là "Hắc dạ hành giả."

[Ồ, tên sát thủ lĩnh vực này hơi thú vị, tạo ra một ảnh đại diện phù hợp với hình ảnh của mình, còn đặt một cái tên mạng phù hợp với thân phận của mình, xem ra đã hoàn toàn hòa nhập vào xã hội loài người rồi.]

Nghe được lời này, hắn không khỏi thở dài:

"Xem ra ngoài Viện nghiên cứu khoa học và Viện nghiên cứu hổ phách, còn rất nhiều thế lực loài người bị xâm nhập, xã hội loài người bây giờ giống như một cái rây, ngàn sang trăm khổng, hy vọng Viện nghiên cứu tương lai sẽ là đồng hành của ta, cũng hy vọng trong bóng tối có nhiều đồng hành hơn."

[Theo phân tích tình báo hiện có, Viện nghiên cứu tương lai rất có khả năng đứng về phía loài người, về phương diện

này ngươi có thể mong đợi.]

“Hy vọng vậy.”

Sau khi nhấp vào ảnh đại diện của “Hắc dạ hành giả”, hắn đã gửi yêu cầu kết bạn, sau đó đóng màn hình máy tính.

Ánh mắt lúc này hướng về hai viên đá kỳ tích đặt trên bàn học.

Đá kỳ tích trông rất bình thường, toàn thân màu đỏ máu, bề mặt nhẵn nhụi nhưng hình dạng không cân đối.

Hơn nữa hình dạng của hai viên đá kỳ tích không giống nhau, giống hệt đá mã não đỏ.

“Thứ này dùng thế nào?”

[Nghiền thành bột rồi bôi lên xương của ngươi?]

Phong Kỳ:…

Nhận ra Lời Tự Thuật đang chế giễu hành động bôi Rượu công đức của hắn lúc nãy, gân xanh trên trán hắn giật giật:

“Hệ thống ngốc!”

…

Nhìn hai viên đá kỳ tích đặt trên bàn, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hắn hoàn toàn không có manh mối về cách sử dụng hai viên đá kỳ tích này, càng không biết giá trị của chúng nằm ở đâu.

Nhưng trong lời kể của tên sát thủ lĩnh vực, đây dường như là những vật phẩm quý hiếm vô cùng.

Trong lúc suy nghĩ, thời gian đã điểm 12 giờ đêm.

Cùng với tiếng chuông nửa đêm vang vọng trên không trung học phủ, học phủ chính thức bước vào thời gian nghỉ

ngơi.

Đèn trong học phủ tắt đi phần lớn.

Thư viện Tinh Thành học phủ cũng bắt đầu dọn dẹp, thủ thư bắt đầu vệ sinh, thống kê số lượng sách.

Tiếp tục chờ thêm một giờ, hắn mở cửa sổ, cẩn thận quan sát tình hình bên ngoài.

Hiện tại hắn vẫn đang ở hình thái chiến thể, căn bản không thể ra ngoài gặp người.

Cách duy nhất hắn nghĩ ra là nhân lúc trời tối, dùng Niệm lực bay ra ngoài từ cửa sổ, trực tiếp bay đến hậu sơn Tinh Thành học phủ không có người.

Sau đó săn bắt động vật ở hậu sơn, từ đó hấp thụ khí huyết.

Ánh mắt lướt qua con đường rợp bóng cây bên ngoài cửa sổ, hắn đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

"Lời Tự Thuật, ngươi không phải có thể dò xét tình hình xung quanh sao, sao không giúp ta xem thử gần đây có người không."

[Ngươi cũng chẳng hỏi ta.]

"Ta không hỏi ngươi, ngươi không thể chủ động một chút sao?"

[Nhà tư bản cũng không chơi kiểu này, không trả lương thì thôi, còn bắt ta chủ động tăng ca, trước khi bóc lột, nhà tư bản ít nhất cũng phải vẽ bánh vẽ mơ cho nhân viên, ngươi chỉ nói một câu "Chủ động một chút." là đuổi khéo ta đi?]

Nghe được lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt, có chút ngượng ngùng nói:

"Vấn đề là trên người ta không có thứ ngươi muốn, nếu không ta chắc chắn sẽ cho ngươi."

[Ai nói không có, ta chỉ muốn nghe ngươi gọi ta một tiếng cha.]

“Hệ thống ngốc, cút đi ăn phân!”

Sau một hồi đấu khẩu, Lời Tự Thuật cuối cùng cũng đưa ra lời nhắc nhở.

Xác định xung quanh không có người, hắn giải phóng Niệm lực bao bọc toàn thân, sau đó bay ra ngoài cửa sổ, lướt đi trong màn đêm.

Một lát sau, hắn đáp xuống hậu sơn.

Màn đêm mờ ảo.

Nhưng dưới hình thái chiến thể, đôi mắt hắn như hai ngọn lửa đang cháy, vẫn có thể nhìn rõ môi trường trong bóng tối.

“Lời Tự Thuật, làm việc đi, tìm con mồi!”

Đối mặt với yêu cầu của hắn, Lời Tự Thuật chửi bới một hồi, sau đó bắt đầu tìm kiếm tình hình hậu sơn.

Rất nhanh, Lời Tự Thuật đã đưa ra câu trả lời:

[Ta chỉ phát hiện năm con lợn rừng là sinh vật lớn ở đây, những con khác chủ yếu là rắn, giun đất, thỏ và các loài động vật nhỏ, rất khó đồng ý nhu cầu khí huyết của ngươi, xem ra đêm nay ngươi phải bận rộn rồi.]

“Vị trí.” Phong Kỳ không chút do dự nói.

[Hướng 12 giờ, có ba con giun đất trong đất.]

Phong Kỳ:…

“Hệ thống ngốc, dù có nhiều giun đất đến mấy cũng không đủ nhét kẽ răng ta, đổi con mồi khác đi.”

Sau một hồi đấu khẩu, Phong Kỳ bắt đầu hành động.

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn đi xuyên qua rừng cây hậu sơn, bắt đầu săn bắt động vật hoang dã ở hậu sơn, hấp thụ khí huyết.

Hết chương 405.

Chương 406. Hành Động Trả Thù

Vài giờ sau, sau khi đấm chết một con lợn rừng, Phong Kỳ đã hấp thụ được một luồng khí huyết dồi dào.

Cảm nhận được khí huyết đang dần hồi phục, hắn biết mình đã không còn xa nữa là có thể chuyển đổi hình thái.

Lúc này, giọng nói cố tình hạ thấp của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tại sao thỏ rừng ở hậu sơn lại chết thảm một cách kỳ lạ, tại sao lợn rừng da đen lại tru lên thảm thiết giữa đêm khuya, bóng người khô khốc như bộ xương dưới ánh trăng kia cuối cùng là người hay ma, đằng sau cái chết kỳ lạ của vô số động vật hoang dã ở hậu sơn học phủ ẩn chứa những bí mật gì không ai biết, tất cả những điều này là sự suy đồi về đạo đức hay sự méo mó của nhân tính, đằng sau cuộc tàn sát đẫm máu có phải có một đôi bàn tay vô hình hay không… Hãy cùng đến với chương trình lúc 3 giờ sáng, đi sâu vào thế giới nội tâm của người xương, khám phá bí mật đằng sau người xương, tôi là Lời Tự Thuật, sẽ giải thích cho mọi người.]

Phong Kỳ:…

Gân xanh trên trán giật giật, hắn không nhịn được lên tiếng:

“Đừng có đùa nữa, nhanh chóng tìm con mồi tiếp theo đi, lát nữa trời sáng sẽ có nguy cơ bị phát hiện.”

[Được thôi!]

Thời gian tiếp theo, Phong Kỳ tranh thủ thời gian càn quét hậu sơn.

Cuối cùng, sau một giờ, hắn đã hấp thụ đủ khí huyết.

Ý niệm vừa động, trên cơ thể hắn xuất hiện khí huyết nồng đậm bao phủ toàn thân, chỉ trong chớp mắt, hắn đã trở lại hình dạng ban đầu.

Nguy cơ bại lộ đã được giải trừ, hắn thở phào nhẹ nhõm, thân hình lập tức bay lên không trung.

Một lát sau, hắn từ cửa sổ trở về ký túc xá.

Đi đến trước bàn học ngồi xuống, ánh mắt hắn hướng về hai viên đá kỳ tích vẫn còn đặt trên bàn.

Cho đến bây giờ, hắn vẫn chưa hiểu rõ đá kỳ tích có tác dụng gì.

[Hay là thử ăn xem? Giống như lúc trước gặm Phù Văn Tinh Thạch vậy, biết đâu bên trong viên đá chứa năng lượng khổng lồ.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu.

Hắn cũng đã từng nghĩ đến việc để bản thân trong mộng cảnh tương lai thử, như vậy sẽ chắc chắn hơn.

Cuối cùng, đá kỳ tích có thể có độc, ăn nhầm sẽ có nguy cơ bị ngộ độc.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn lại thấy không ổn.

Bản thân ở tương lai sẽ mất đi mọi năng lực thiên phú, biết đâu một loại độc tố rất yếu cũng có thể khiến hắn chết ngay lập tức, vô tình lãng phí một mạng người.

Bản thân ở hiện tại thì khác.

Thể chất vượt xa so với bản thân ở tuyến hy sinh, chưa kể nếu có tình huống bất ngờ xảy ra, hắn còn có thể nhanh chóng

chuyển sang hình thái chiến thể, như vậy sẽ không sợ chất độc lưu thông, khuếch tán trong máu.

Vì vậy, hắn quyết định tự mình thử nghiệm.

Nắm lấy viên đá kỳ tích chỉ bằng ngón tay cái, hắn đưa lên miệng cắn một miếng nhỏ.

Với sự hỗ trợ của năng lực thiên phú Kiên Nha, răng của hắn rất dễ dàng cắn đứt một miếng nhỏ đá kỳ tích, sau đó nhai và nuốt xuống.

Triệu hồi bảng điều khiển, chuyển thanh tiến trình bổ sung năng lượng sang thanh thuộc tính, hắn bắt đầu chờ đợi hiệu quả của đá kỳ tích phát huy tác dụng.

Trong lúc chờ đợi, thuộc tính trên bảng điều khiển quả nhiên đã có sự thay đổi.

423/1000 điểm tiến hóa huyết mạch ban đầu bắt đầu nhảy chậm, mỗi lần nhảy sẽ tăng 1 điểm.

Nhưng chỉ nhảy hơn mười lần, điểm tiến hóa huyết mạch đã dừng lại.

“Chỉ thế thôi sao?” Phong Kỳ sửng sốt.

Hắn còn tưởng đá kỳ tích có công dụng thần kỳ gì, kết quả chỉ cung cấp cho hắn 13 điểm tiến hóa huyết mạch.

“Ta cảm thấy bị lừa rồi.” Nắm chặt viên đá kỳ tích đã mất một góc, tâm trạng hắn phức tạp.

Vốn tưởng rằng thứ trong tay là bảo bối, không ngờ lại là thứ vô dụng.

[Ta hình như đã hiểu rồi, thứ này đúng là bảo bối, hơn nữa còn là bảo bối cực kỳ quý giá!]

“Sao ngươi lại nói vậy?” Hắn lập tức hỏi.

[Cơ thể ngươi rất đặc biệt, có khả năng tiến hóa bằng cách nuốt chửng nhưng các loài khác thì không, muốn tiến hóa bậc sống của chúng thường cần nhiều thế hệ tộc nhân tiếp sức truyền thừa, bồi dưỡng hậu đại xuất sắc hơn, như vậy mới có thể hình thành huyết mạch truyền thừa ưu tú.]

[Ví dụ như năng lực thiên phú mà ngươi thấy rất dễ có được nhưng ngươi có biết những Sinh Vật Trận Địa đó muốn khắc một pháp thuật vào huyết mạch để trở thành năng lực thiên phú của chủng tộc phải trả giá lớn đến mức nào không?]

[Vì vậy, viên đá kỳ tích có thể trực tiếp tăng cường cường độ huyết mạch này là một bảo vật cực kỳ quý giá đối với bất kỳ chủng tộc nào… Nhưng đối với ngươi, thứ này thực sự không có tác dụng gì, ngươi vào mộng cảnh tương lai tùy tiện săn giết một Sinh Vật Trận Địa cũng có thể nhận được số điểm tiến hóa huyết mạch tương đương.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, hắn bừng tỉnh, đột nhiên hiểu ra tại sao Bóng Đen lại đau lòng vì đá kỳ tích như vậy.

Một chủng tộc muốn trở nên mạnh mẽ thì cường độ huyết mạch chắc chắn rất quan trọng.

Hết chương 406.

Chương 407. Cảnh Giác Cao Độ

Trong Sinh Vật Trận Địa, có mạnh có yếu.

Một số Sinh Vật Trận Địa sinh ra đã yếu kém, cả đời nỗ lực cũng không thể đạt đến được độ cao mà một số Sinh Vật Trận Địa khác đạt được, điều này liên quan đến truyền thừa huyết mạch.

Đá kỳ tích tuy rằng cường độ huyết mạch tăng lên có vẻ rất nhỏ nhưng lại tăng tiềm lực tương lai của cả một tộc.

Hiểu được tầm quan trọng của đá kỳ tích, hắn ném nốt nửa viên đá kỳ tích còn lại vào miệng, nhai nuốt xuống.

Một viên đá kỳ tích chỉ mang lại cho hắn 52 điểm tiến hóa huyết mạch nhưng còn hơn không.

Còn viên đá kỳ tích còn lại, hắn vốn cũng định nuốt vào bụng nhưng đột nhiên lại nghĩ đến tên sát thủ lĩnh vực.

Hắn cảm thấy viên đá kỳ tích này có lẽ có thể dùng để trao đổi thông tin với hắn.

Thậm chí có lúc lợi dụng hắn để làm một số việc.

Nghĩ đến đây, hắn rút chiếc hộp kim loại đặt trước bàn học ra, mở ra rồi ném viên đá kỳ tích vào trong.

Ngả người ra sau trên ghế, hắn chìm vào suy tư.

Bắt đầu tổng hợp những thông tin mới có được, cũng như những ảnh hưởng có thể xảy ra trong tương lai do hắn thay đổi tuyến hiện thực.

…

Hai ngày tiếp theo, ngoài thời gian lên lớp, Phong Kỳ toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc lập kế hoạch và học tập cho tương lai.

Tối hôm đó, bảy giờ, hắn đang ngồi trước bàn học tìm kiếm kiến thức lập trình để học.

Chuông điện thoại di động vang lên vào lúc này.

Hắn cầm điện thoại đặt trên bàn học lên, thấy là Lâm Nhiễm gọi đến.

Kết nối, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến:

“Anh Kỳ, tiệc tối Trung thu sắp bắt đầu rồi, anh đâu rồi?”

“Ta đến ngay!” Phong Kỳ lập tức đáp lại.

Gác điện thoại, hắn đứng dậy rời khỏi ký túc xá, đi thẳng đến sân vận động.

Một lát sau, hắn đến sân vận động.

Lúc này, sân vận động sáng rực đèn, trên không trung treo lơ lửng những chiếc đèn lồng màu sắc được xâu bằng sợi tơ trong suốt, trên dải lụa rủ xuống còn viết câu đố đèn Trung thu.

Trên bãi cỏ xanh mướt của sân vận động, cứ cách ba bước lại đặt một chiếc bàn, xếp thành hàng ngay ngắn.

Trên bàn bày một bình rượu hoa quế: ” tước ” bằng đồng để uống rượu và một hộp bánh trung thu đẹp mắt.

Trên đó còn in lời chúc Trung thu của Bạch Phù Sinh dành cho học sinh, dưới bàn còn đặt một chiếc túi màu đỏ.

Phía trước sân vận động là sân khấu của buổi tiệc tối Trung thu.

Trước khi buổi tiệc chính thức bắt đầu, màn hình lớn trên sân khấu đang phát giới thiệu về phong tục Trung thu, trên loa phát bài "Trăng sáng khi nào có."

Không khí lễ hội tràn ngập.

Hắn liếc nhìn tấm biển cắm trên bãi cỏ xanh, bắt đầu tìm kiếm vị trí được phân cho lớp mình.

"Anh Kỳ, ở đây!" Lúc này, hắn nghe thấy tiếng hét của Lâm Nhiễm.

Nhìn về hướng phát ra tiếng, hắn thấy Lâm Nhiễm mặc trang phục Hán phục đang cười tươi vẫy tay với hắn.

Lúc này, Lữ Việt và những người khác cũng đã đến, ngay cả Mộc Tinh vốn nhút nhát cũng đã ngồi xuống, chỉ là ánh mắt vẫn luôn dán vào bánh trung thu, tâm tư rõ ràng.

Hắn đến ngồi vào bàn có ghi tên mình, nhìn sang Lâm Nhiễm bên cạnh:

"Sao lại thay quần áo?"

"Không phải để hòa nhập với không khí lễ hội tốt hơn sao, những bộ trang phục này đều do học phủ cung cấp miễn phí, ai có ý định đều có thể đến nhà thi đấu để thay, tôi đến sớm nên đã giành được một bộ vừa vặn, phỏng chừng rất nhanh nữa là đội quân cổ trang sẽ kéo đến."

Lâm Nhiễm vừa dứt lời, Phong Kỳ đã thấy một nhóm người mặc trang phục cổ trang đang tiến về phía sân vận động từ bên ngoài.

Trong lúc trò chuyện, thời gian đã đến tám giờ tối.

Cùng với ánh đèn trên sân khấu sáng lên, Bạch Phù Sinh mặc lễ phục cổ trang màu sẫm xuất hiện trên sân khấu, ông mỉm cười bắt đầu đọc lời mở đầu buổi tiệc tối Trung thu.

Khi Bạch Phù Sinh tuyên bố buổi tiệc bắt đầu, sân vận động vang lên tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Các tiết mục của buổi tiệc bắt đầu.

Điều duy nhất khiến Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối là không thể "Ngắm trăng." đúng dịp Trung thu.

Bởi vì bầu trời đã bị mây đen che phủ.

Ngay khi hắn đang cảm thán trong lòng, một luồng ánh sáng vụt qua từ xa, đến trên không học phủ.

Tất cả học viên có mặt cũng giống như Phong Kỳ, đều ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy bóng người trên bầu trời lao vào đám mây, ngay sau đó đám mây lóe lên ánh sáng rực rỡ, đám mây vốn dày đặc đột nhiên bị đẩy tan, lộ ra một vầng trăng tròn sáng trong.

Nhận ra học phủ đã mời đến một siêu cường giả, các học viên đều tỏ ra tò mò, rất muốn biết vị cường giả loài người này là ai.

Nhưng bóng người này sau khi xua tan mây mù, liền hóa thành một luồng ánh sáng biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Buổi tiệc tiếp tục diễn ra.

So với buổi tiệc tốt nghiệp của trường trung học Tinh Thành, buổi tiệc của Học phủ Tinh Thành vô cùng long trọng, những người biểu diễn các tiết mục lễ hội trên sân khấu đều là những vũ công, ca sĩ, nghệ sĩ nổi tiếng bên ngoài…

Hết chương 407.

Chương 408. Chứng Cứ Phá Hủy

Sự xuất hiện của họ, Tinh Thành Học Phủ không tốn một xu.

Được đến Tinh Thành Học Phủ biểu diễn chương trình là mơ ước của biết bao người, sau khi Tinh Thành Học Phủ đưa tin ra ngoài, sẽ có rất nhiều chuyên gia đến đăng ký tham gia, không dứt.

Còn mọi chi phí trong buổi tiệc tối Trung thu, đều do các danh lưu thương giới bên ngoài đài thọ.

Lúc này, vừa uống rượu hoa quế, vừa ngắm vầng trăng tròn sáng trong treo cao trên bầu trời, Phong Kỳ đắm chìm trong không khí lễ hội.

Những chiếc chuông gió hình bát giác dưới đèn hoa trên đầu phát ra tiếng "Leng keng." trong gió nhẹ, trái tim luôn căng thẳng của hắn, lúc này được thả lỏng.

"Anh Kỳ, rượu hoa quế này ngon quá." Lâm Nhiễm giơ chén Thanh Đồng, vẻ mặt vô cùng say sưa.

Phong Kỳ nghe vậy, giơ chén rượu lên mỉm cười đáp lại, sau đó cũng theo Lâm Nhiễm uống một ngụm lớn.

Mở hộp bánh trung thu ra, bên trong bày mười chiếc bánh trung thu có hương vị khác nhau, trên mỗi chiếc bánh trung thu đều khắc một chữ, ghép lại là:

Trên biển hiện trăng sáng, phương trời xa cùng lúc.

Không khí lễ hội trong lúc xem chương trình buổi tối, ngắm trăng, ăn bánh trung thu, uống rượu hoa quế dần dần lên đến cao trào.

Khi thời gian gần đến rạng sáng, Bạch Phù Sinh lại xuất hiện trên sân khấu.

Ông mặt hơi đỏ, đọc lời chúc Trung thu dành cho học viên, sau đó bảo học viên lấy chiếc túi màu đỏ đặt dưới bàn ra.

Phong Kỳ lấy thứ bên trong ra, phát hiện đó là đèn trời cầu phúc gấp lại, còn có một tờ giấy và một cây bút.

Tiếp theo là khâu cuối cùng của buổi tiệc tối Trung thu.

Viết lời chúc Trung thu, thả đèn trời cầu phúc.

Lâm Nhiễm lúc này thò đầu lại gần:

"Anh Kỳ, cho tôi xem anh viết gì nào?"

"Tôi viết chúc mình sống lâu trăm tuổi." Phong Kỳ cười toe toét.

"Là người tu luyện, anh chỉ có chút chí hướng này thôi sao?"

"Mục tiêu này, khó như lên trời."

Nhìn Lâm Nhiễm đầy vẻ nghi ngờ, hắn không giải thích, mà tò mò hỏi:

"Còn cậu, lời chúc của cậu là gì?"

"Tất nhiên là hy vọng tương lai mình có thể trở thành một nhà nghiên cứu công pháp xuất sắc rồi." Lâm Nhiễm cười nói.

"Còn chị học này?" Lúc này, Phong Kỳ lại quay sang nhìn sang một bên khác.

"Tôi hy vọng tương lai sẽ ngày càng tốt đẹp, mọi người mãi mãi vui vẻ."

Nhìn nụ cười trên khuôn mặt Mộc Tinh, Phong Kỳ đáp lại bằng một nụ cười.

Ước mơ tưởng chừng đơn giản của Mộc Tinh, thực ra đằng sau ẩn chứa biết bao gian nan và trắc trở.

Mà cô cũng luôn đi trên con đường theo đuổi lý tưởng, không bao giờ dừng lại.

Gấp tờ giấy lại rồi đặt vào đèn trời, Phong Kỳ nhấn nút trên đèn trời, lập tức bên trong bùng cháy nến, tỏa ra ánh sáng, theo ngọn lửa nhảy múa hốt minh hốt ám.

Một lát sau, khi Bạch Phù Sinh đọc xong, hô lên "Thả lời chúc", Phong Kỳ cùng tất cả học viên buông tay khỏi đèn trời.

Ngay lập tức, vô số ngọn đèn trên sân vận động bay lên theo gió, cảnh tượng vô cùng tráng lệ.

Khi đèn trời cầu phúc dần bay cao, bầu trời được đèn chiếu sáng, trong tiếng cười nói vui vẻ, tiếng chuông nửa đêm của học phủ vang lên.

Nhìn những chiếc đèn trời cầu phúc nhuộm đỏ cả bầu trời, trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Tất cả những điều tốt đẹp này, cũng chính là ý nghĩa mà hắn thề sống thề chết bảo vệ.

Tinh Thành Học Phủ, nhà ăn.

Giờ ăn sáng, bộ ba ăn uống tụ họp ở góc phía bắc.

Lúc này, Phong Kỳ vừa ăn sáng vừa trò chuyện với Lâm Nhiễm về vấn đề chế độ giảng dạy của học phủ.

Trong thời gian giảng dạy tại Tinh Thành Học Phủ, hắn phát hiện ra một nhược điểm trong chế độ của Tinh Thành Học Phủ.

Tất cả học viên đều học thuộc lòng nội dung mới nhất của "Khung hệ thống tu luyện." do Viện Nghiên cứu Hổ phách ban hành.

Bởi vì hiểu được phần nội dung này và vượt qua kỳ thi tự do hàng quý có thể tăng điểm tín chỉ, thậm chí còn ảnh hưởng đến đánh giá cuối năm.

Nhưng theo quan điểm của Phong Kỳ, hành vi này hoàn toàn không cần thiết.

Nội dung khung hệ thống tu luyện mới nhất, học viên lớp nghiên cứu công pháp cần học thì hắn hiểu, dù sao thì phần nội dung này thực sự là kiến thức mà học viên lớp nghiên cứu công pháp cần hiểu.

Chỉ khi hiểu được nội dung khung hệ thống tu luyện được cập nhật theo thời gian thực, họ mới có thể hiểu sâu hơn về hệ thống học tu luyện.

Nhưng các lớp khác như lớp chiến đấu, lớp trận pháp, lớp y tế thì hoàn toàn không cần nắm vững nội dung này.

Học viên của những lớp này dù không hiểu về nội dung kiến trúc hệ thống tu luyện cũng không ảnh hưởng đến sự phát triển tương lai của họ.

Nhưng chỉ vì có thể tăng điểm tín chỉ, cũng như đánh giá cuối năm và tốt nghiệp, thậm chí là học bổng nên học viên của bất kỳ lớp nào cũng đều học thuộc lòng nội dung khung hệ thống tu luyện.

Điều này chắc chắn đã tạo thành sự cạnh tranh nội bộ nghiêm trọng, khiến học viên phải dành nhiều thời gian để học thuộc lòng nội dung khung hệ thống tu luyện được cập nhật hàng quý nhưng lại không mang lại ý nghĩa thực chất.

Hết chương 408.

Chương 409. Đột Kích Bất Ngờ

Theo quan điểm của Phong Kỳ, việc hiểu biết về khung hệ thống tu luyện thực sự có thể giúp ích cho sự phát triển của học viên ở mọi mặt, bồi dưỡng sự hiểu biết sâu sắc của học viên về hệ thống tu luyện, tránh đi đường vòng nhưng hoàn toàn không cần thiết phải liên kết nó với điểm tín chỉ, đánh giá.

Điều này chắc chắn sẽ dẫn đến một kiểu cạnh tranh nội bộ gần như mang tính cưỡng chế.

Ngoài học viên lớp nghiên cứu công pháp, các học viên khác hoàn toàn có thể dành thời gian học khung hệ thống tu luyện vào những việc có ý nghĩa hơn.

Ví dụ như tìm hiểu sâu hơn về các môn học.

Nghe xong lời kể của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm cười đáp:

“Thực ra có rất nhiều học viên thường dành một phần ba thời gian để học nội dung khung hệ thống tu luyện, tôi cũng thấy rất lãng phí thời gian.”

“Đối với những người thích nghiên cứu công pháp như tôi thì học những nội dung này thực sự rất hữu ích nhưng đối với học viên của các lớp khác như lớp y tế thì không có ý nghĩa gì.”

Đối với suy nghĩ của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ lập tức gật đầu đồng ý:

“Tôi cho rằng nên xuất phát từ góc độ tự nguyện để học viên tự lựa chọn, chứ không phải liên kết nó với điểm tín chỉ, đánh giá cuối năm và đánh giá tốt nghiệp.”

“Thực ra về mặt này đã hình thành một môi trường học tập gần như mang tính cưỡng chế, tưởng chừng như tự nguyện học tập nhưng lại liên quan đến các nguồn lực ở nhiều mặt, không học thì không thể cạnh tranh về nguồn lực ở các mặt với các bạn cùng lớp, vì vậy dẫn đến việc tất cả mọi người đều phải học.” Lâm Nhiễm gật đầu đồng ý, sau đó tiếp tục nói:

“Thực ra, sự cạnh tranh học tập này cũng đã được nhiều học viên thảo luận trên diễn đàn Tinh Thành Học Phủ.”

Nhìn vẻ mặt nghi ngờ của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm cười rồi tiếp tục nói:

“Họ có một phép so sánh rất sinh động về hiện tượng cạnh tranh nội bộ trong chế độ giảng dạy này, rằng trong giang hồ có một quyển “T quỳ hoa bảo điển”, ai cũng muốn có được nó, bởi vì sau khi có được nó, có thể trở thành thiên hạ vô địch.”

“Nhưng nếu một ngày nào đó nội dung của T quỳ hoa bảo điển được công khai, ai cũng có cơ hội luyện tập thì sẽ trở thành một thảm họa.”

“Khi mỗi người đều có T quỳ hoa bảo điển, việc luyện hay không là chuyện của mỗi người, thậm chí không phải do bản thân có thể quyết định.”

“Ví dụ như ngươi có một kẻ thù, nếu ngươi không luyện, kẻ thù của ngươi sẽ luyện thành rồi giết ngươi, vì vậy buộc ngươi cũng phải luyện, cuối cùng, tất cả mọi người trong giang hồ đều sẽ luyện “T quỳ hoa bảo điển.””

“Luyện bảo điển, có thể trở thành thiên hạ vô địch nhưng vì ai cũng luyện, ai cũng thiên hạ vô địch nên không còn gì là

thiên hạ vô địch nữa, hơn nữa muốn luyện thần công, trước tiên phải tự cung.”

“Vì vậy, những người trong giang hồ đều trở thành thái giám, đây là một kết cục toàn thua, không ai được lợi từ sự trả giá thêm của mình.”

“Tương tự như vậy, khung hệ thống tu luyện hiện tại chính là “T quỳ hoa bảo điển.” được công khai, ngươi không học, người khác học sẽ đạt được thành tích tốt, nhận được nhiều điểm tín chỉ hơn, thậm chí nhận được học bổng của học phủ, điểm xuất phát ở mọi mặt đều cao hơn ngươi.”

“Nhưng nếu ngươi học, ngươi phải tự cung mất đi thời gian quý báu của mình nhưng nếu tất cả mọi người đều học, lợi ích không thay đổi, cũng không có ai được lợi, chỉ có tất cả những người tham gia đều mất đi thời gian của mình.”

Nghe Lâm Nhiễm kể, Phong Kỳ không khỏi gật đầu, sau đó nói:

“Học phủ không nghĩ đến việc sửa đổi chế độ này sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Lâm Nhiễm suy nghĩ một chút rồi trả lời:

“Hình như Bạch lão đã đề xuất nhưng nội dung về mặt tu luyện học của Tinh Thành Học Phủ do Viện Nghiên cứu Hổ phách quản lý, có vẻ như đơn xin của ông ấy đã không được thông qua.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi suy đoán.

Có lẽ đây là một thủ đoạn kìm hãm sự phát triển của loài người của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Để những người mới đại diện cho tương lai tu luyện học của loài người lãng phí thời gian vào việc tìm hiểu khung hệ thống tu luyện có ích hạn chế đối với bản thân.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức mở lời hỏi:

“Làm thế nào để có thể bỏ qua Viện Nghiên cứu Hổ phách để sửa đổi quy tắc này, để việc học khung hệ thống tu luyện không liên quan đến điểm tín chỉ và học bổng.”

“Bạch lão có thể làm được điều này, dù sao thì ông ấy mới là hiệu trưởng, ông ấy vẫn có quyền không thực hiện các quy tắc do Viện Nghiên cứu Hổ phách chế định, bởi vì cấp trên cao nhất của Tinh Thành Học Phủ là Bộ Giáo dục, chứ không phải Viện Nghiên cứu Hổ phách.”

“Chỉ là nội dung về mặt tu luyện học vẫn luôn do Viện Nghiên cứu Hổ phách phụ trách, hình như Bạch lão đã nộp đơn lên Bộ Giáo dục, chỉ không biết khi nào mới được chấp thuận.”

Hết chương 409.

Chương 410. Quân Bộ Liên Hợp

Nghe Lâm Nhiễm trả lời, Phong Kỳ gật đầu.

Trong lòng hắn đã có tính toán, đợi đến lần sau vào mộng cảnh tương lai, hắn sẽ đi tìm hiểu nội dung này.

Một môi trường cạnh tranh lành mạnh có thể thúc đẩy hiệu quả sự phát triển chung của tu luyện học loài người nhưng một môi trường cạnh tranh không lành mạnh cũng giống như "T quỳ hoa bảo điển." mà Lâm Nhiễm đã nói, không luyện thì không được, luyện rồi cũng không xong.

Sau khi hình thành sự cạnh tranh nội bộ, thời gian của mọi người đều bị lãng phí.

Nếu có thể giải quyết hiệu quả vấn đề này, chắc chắn sẽ thúc đẩy sự phát triển của tu luyện học loài người theo một góc độ khác.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm tạm biệt Mộc Tinh, đi về phía thư viện học phủ.

Bên ngoài trời mưa phùn, không khí mát mẻ.

Những cành liễu ven đường đung đưa theo gió trong mưa, trên mặt đất đã phủ đầy lá liễu bị mưa rơi xuống, lúc này môi trường học phủ ấm áp như ngọc, giống như câu thơ của nhà thơ:

Nếu hỏi nhàn tình có bao nhiêu,

Một dòng khói thuốc, đầy thành hoa bay.

Trong lúc trò chuyện phiếm với Lâm Nhiễm, họ đã đến thư viện học phủ, Phong Kỳ tìm một cuốn sách liên quan đến cấu hình chiến đoàn, còn Lâm Nhiễm thì lấy một cuốn sách nghiên cứu công pháp.

Ngồi trong phòng đọc sách, họ nhanh chóng vào trạng thái học tập.

Trong thời gian này, khi Lâm Nhiễm gặp phải vấn đề không hiểu, hắn sẽ chủ động hỏi Phong Kỳ.

Phong Kỳ rất mong chờ Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ nên có hỏi gì cũng trả lời.

Hắn đã xem hàng chục kỳ bài giảng cơ bản về tư duy nghiên cứu công pháp trong cơ sở dữ liệu tương lai, những vấn đề cơ bản này đối với hắn mà nói căn bản không có độ khó.

Những lời giải thích của hắn càng khiến Lâm Nhiễm liên tục kinh ngạc.

Hắn cảm thấy tư duy giải đề của Phong Kỳ còn khéo léo hơn cả những gì được mô tả trong sách.

Đối mặt với lời khen ngợi nịnh nọt của Lâm Nhiễm, hắn chỉ cười trừ, căn bản không để trong lòng.

Nhìn Lâm Nhiễm hoàn toàn đắm chìm trong việc học, trong lòng hắn nảy sinh một tia chờ mong.

Mong rằng tương lai có thể đồng hành cùng ngươi!

Mặc dù tương lai đã khiến hắn thất vọng vô số lần nhưng mỗi lần bước vào mộng cảnh tương lai, hắn đều tràn đầy ảo tưởng về tương lai.

Hắn cảm thấy có lẽ có thể nhận được những bất ngờ không ngờ tới.

Ít nhất là tương lai bị sương mù bao phủ theo từng lần khám phá, trở nên ngày càng rõ ràng, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp.

Tương lai đáng mong đợi.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn nở nụ cười.

Mang theo hy vọng, mới có thể hướng tới sự bất khả chiến bại.

[Tinh thần mạnh mẽ mới là mạnh mẽ thực sự, chậc chậc chậc, tâm thái lạc quan này của ngươi đúng là giống ta!]

Phong Kỳ: …

"Hệ thống ngu ngốc!"

Lâm Nhiễm đang đọc sách lúc này ngẩng đầu lên với vẻ mặt ngơ ngác, sau đó biểu cảm tủi thân nói:

"Anh Kỳ, anh mắng em làm gì?"

"Không mắng em, tiếp tục đọc sách của em đi!"

Nói xong, Phong Kỳ trong thế giới tinh thần đã bắt đầu cuộc giao tranh dữ dội với Lời Tự Thuật.

Nội dung lấy đối phương làm trung tâm, lấy người thân của đối phương làm bán kính, triển khai tương tác khẩu pháo toàn diện.

…

Đến trưa, Phong Kỳ ăn trưa xong trở về ký túc xá, ngồi vào bàn học.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu lập kế hoạch lại tương lai.

Sự thay đổi của tuyến hiện thực khiến cho hướng đi tương lai đã định trước đó cũng cần phải thay đổi.

Sau khi tiếp xúc với sát thủ Bóng Đen, rõ ràng hắn đã trở thành "Đồng loại." trong mắt nhiều thế lực.

Điều này dẫn đến việc hắn trên tuyến hy sinh muốn đi theo tuyến "Nội ứng." đã trở nên không thực tế.

Ví dụ như trong phương hướng đã định trước đó, có tuyến tương lai "Nội ứng." Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Bây giờ nếu lấy thân phận thế lực lĩnh vực đi "Nội ứng." Viện Nghiên cứu Hổ phách thì không đơn giản như vậy.

Sát thủ lĩnh vực nói sẽ bảo mật thân phận của hắn, tin tức của hắn chỉ truyền bá trong thế lực liên minh lĩnh vực mà hắn ở.

Nhưng lỡ như truyền ra ngoài thì sao?

Nếu thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng biết tình hình của hắn, hắn lại đi "Nội ứng.", ước chừng thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ ngơ ngác.

Không hiểu nổi hành vi kỳ lạ của hắn, còn cho rằng hắn đang tặng đầu người.

Ước chừng ngày hắn vào Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ bị giết như sói của thế lực lĩnh vực đối địch, thậm chí còn bị tẩy não, lục soát ký ức.

Cho nên quy hoạch tuyến tương lai phải cân nhắc đến sự thay đổi của tuyến hiện thực.

Những tuyến tương lai quy hoạch điều tra thế lực lĩnh vực của "Nội ứng.", phải từ bỏ hết, đã hoàn toàn không có ý nghĩa.

Nhưng sự thay đổi của tuyến hiện thực cũng mang đến cho hắn nhiều tuyến khám phá mới.

Ví dụ như, hắn có thể dùng thân phận thế lực lĩnh vực đi tiếp xúc với thế lực lĩnh vực khác, từ đó thu thập tin tức hữu dụng.

Hết chương 410.

Chương 411. Lý Do Ẩn Giấu

Rủi ro duy nhất chính là hắn trên tuyến tương lai đã mất đi chiến thể và năng lực mở Huyết Nguyên.

Gặp phải sự dò xét, rất dễ bại lộ sự thật hắn là con người.

Cho nên tuyến tương lai muốn tiếp xúc với thế lực lĩnh vực khác, cách tốt nhất vẫn là tiến hành bí mật, ví dụ như tiến hành trên mạng, cố gắng giảm thiểu tiếp xúc thực tế.

Nếu không sẽ có nguy cơ bại lộ.

Giống như Husky trà trộn vào bầy sói, thực lực cứng rắn của hắn trên tuyến tương lai căn bản không đạt chuẩn.

Nhưng sự thay đổi của tuyến hiện thực, đổi góc độ khác mà nói cũng không phải là chuyện xấu.

Nếu không chủ động tiếp xúc với thế lực lĩnh vực khác, an toàn cá nhân của hắn trên tuyến tương lai lại có sự bảo đảm tương đối.

Tuyến hy sinh Viện nghiên cứu khoa học "Nội ứng." này khiến hắn hiểu được một chuyện, các thế lực lĩnh vực đều rất nhẫn nhịn, căn bản sẽ không chủ động khiêu khích và tấn công thế lực lĩnh vực khác mà mình không hiểu rõ.

Có lẽ biến động thông tin có thể khiến hắn trường thọ vì thế, dù sao cũng ít đi các thế lực tiềm tàng nhắm vào hắn.

Nhưng cũng không thể hoàn toàn khẳng định.

Quan hệ giữa các thế lực lĩnh vực nhìn như cùng phe nhưng thực tế ngầm tranh đấu, đều có bố cục tương lai của riêng mình.

Biết đâu có thế lực lĩnh vực nào đó lại để mắt đến hắn.

Ngoài ra, hắn cảm thấy "Chết yểu." giống như một lời nguyền, luôn có đủ loại nguyên nhân khiến hắn rời khỏi thế giới tươi đẹp này sớm.

Dường như dù trốn tránh thế nào, cũng không thoát khỏi kết cục chết yểu.

Trong lúc suy nghĩ, ý tưởng của hắn dần rõ ràng.

Ban đầu hắn muốn chọn tuyến tương lai tiếp theo, hắn muốn trà trộn vào Viện Nghiên cứu Tương lai, từ đó thu thập tin tức hữu dụng về Viện Nghiên cứu Tương lai.

Nhưng lần này hắn đã thay đổi chiến lược.

Dù sao hắn cũng không thể hoàn toàn khẳng định Viện Nghiên cứu Tương lai không bị xâm nhập.

Sau khi tuyến hiện thực thay đổi không thể đi "Nội ứng." nữa, hắn cảm thấy vẫn nên tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Tương lai từ phương diện khác.

Ví dụ như để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đi dò xét Viện Nghiên cứu Tương lai.

Hoặc là bồi dưỡng "Nội ứng." đáng tin cậy, sau đó sắp xếp hắn ta vào Viện Nghiên cứu Tương lai điều tra tin tức.

Bây giờ không còn sói Nhạc Bình An nữa, hắn hoàn toàn có thể thoải mái từ nhiều góc độ đi dò xét Viện Nghiên cứu Tương lai.

Trong lúc suy nghĩ, thời gian trôi qua.

Cuối cùng hắn đánh dấu vào ba kế hoạch trên sổ tay.

1、Trong số học sinh bồi dưỡng người đáng tin cậy gia nhập Viện Nghiên cứu Tương lai (√).

3、Hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tiến hành tiếp xúc thăm dò với Viện Nghiên cứu Tương lai (√)

5、Thử thông qua sát thủ Bóng Đen để thu thập tin tức về Viện Nghiên cứu Tương lai (√)

Lần này ở tuyến tương lai, hắn quyết định lấy ba kế hoạch này làm hướng điều tra cốt lõi.

Kế hoạch có chút thay đổi, điều duy nhất không thay đổi là ở tuyến tương lai này hắn sẽ không tiếp xúc với Viện nghiên cứu khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách, phòng ngừa xuất hiện tin tức đột xuất, dẫn đến manh mối bị đứt.

Đồng thời hắn quyết định không đọc ký ức của tuyến hy sinh này.

Tin tức điều tra được, hoàn toàn có thể thông qua nội dung email mà biết được, di chứng sau khi đọc ký ức tạm thời không thể tránh khỏi, hắn quyết định trước tiên nghe theo đề nghị của Lời Tự Thuật, nếu không cần thiết thì không đọc ký ức của tuyến hy sinh.

Sau khi đưa ra quyết định, hắn đi đến chỗ ghế sofa, cầm lấy Rượu Công Đức đặt trên bàn trà.

Rút nút chai rượu, hắn "Ừng ực." rót vào miệng mấy ngụm lớn, lại uống hết một phần ba.

Rượu theo cổ họng chảy xuống bụng, nhiệt độ cơ thể hắn bắt đầu tăng lên.

Thanh tiến độ năng lượng cũng bắt đầu nhảy lên.

Trong lúc chờ đợi, thanh tiến độ năng lượng đạt đến 100%, hắn lập tức nằm vật ra ghế sofa nhắm mắt lại, bắt đầu chờ cơn buồn ngủ ập đến.

Nhắm mắt suy tư, rất nhiều thông tin đan xen trong đầu.

Một lát sau, cơn buồn ngủ ập đến, vẻ mặt hắn dần trở nên an tường…

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã đến thế giới mộng tương lai.

Lần này thế giới mộng tương lai không có bất kỳ thay đổi nào, mặt trăng đỏ mờ ảo đại diện cho thế giới lĩnh vực vẫn treo cao trên bầu trời.

Rõ ràng lịch sử mà hắn trên tuyến tương lai thay đổi, không ảnh hưởng đến kết cục của nền văn minh nhân loại.

Với kết quả này, trong lòng hắn đã có sự chuẩn bị, không cảm thấy bất ngờ.

Tiếp theo hắn quyết định đến Khu tránh nạn Tinh Thành, tìm hiểu sự thay đổi lịch sử trên tuyến tương lai này.

Quan trọng nhất là đi tìm hiểu tin tức tình báo liên quan đến Viện Nghiên cứu Tương lai, xác định Viện Nghiên cứu Tương lai có đáng tin hay không.

“Gào!”

Lúc này, Tiểu tàn ở không xa giãy dụa đứng dậy khỏi mặt đất, phát ra tiếng gầm khàn khàn với hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức tiến lên hai bước.

Hết chương 411.

Chương 412. Vấn Đề Lớn

Nhưng ngay khi chân phải của hắn chuẩn bị đá ra, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn, cắt ngang động tác của hắn:

[Đừng vội, ta muốn xem nó ch phách xoa.]

Sau một hồi tìm kiếm, Phong Kỳ đã tìm thấy bia đá lối vào Khu tránh nạn Tinh Thành.

Đi theo đường hầm kim loại đến trước bàn điều khiển dữ liệu, hắn phủi lớp bụi dày trên bàn điều khiển, nhấn nút khởi động màu đỏ.

Màn hình lớn phía trước lập tức sáng lên, danh sách tùy chọn hiện ra.

Nhấp vào thanh tìm kiếm, hắn nhập tên mình và tiến hành lọc.

Sau vài giây chờ đợi, thông tin chi tiết của hắn xuất hiện trên màn hình.

[Phong Kỳ (Thời đại nhân kiệt)]:

Tuổi thọ: 25 tuổi

Nguyên nhân tử vong: Đột tử kỳ lạ

Ngày mất: 18 tháng 5 năm 2030.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Huân chương tinh anh loài người cấp S, Giải thưởng vàng đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của loài người…

Thành quả nghiên cứu: Phiên bản 2.0 của Bộ Tu Luyện Thể Thao, Mãnh Hổ Quyền, Thối Thể Thuật, Thiên Địa Minh

Tưởng, Nhiếp Hồn, Người sáng lập khái niệm Nhân Thể Chủng Thần, Cầm Long Kỹ, Công nghệ tái sinh cơ thể, Người tham gia xây dựng phiên bản 3.88 của hệ thống tu luyện…

Đánh giá: Phong Kỳ là một thiên tài siêu đẳng đủ sức đi vào sử sách, những thành quả nghiên cứu của hắn đã đóng góp to lớn cho sự phát triển của loài người nhưng lại đột ngột tử vong vì lý do không rõ ở tuổi 25, quả là đáng tiếc cho toàn thể nhân loại.

…

Thấy mình mới 25 tuổi đã mất, Phong Kỳ cảm thấy rất khó hiểu.

Theo lý mà nói, đường hy sinh này không có gì nguy hiểm, sao lại chết yểu như vậy.

[Có phải Viện Nghiên Cứu Tương Lai có vấn đề không? Sau khi ngươi tiếp xúc với bọn họ, bọn họ đã giết ngươi?]

"Không rõ, xem tin nhắn trong hộp thư trước đã."

Hắn mang theo nghi ngờ đóng trang thông tin chi tiết, nhập địa chỉ hộp thư.

Sau khi trang hộp thư riêng tư hiện ra, hắn nhập mật khẩu, mở hộp thư riêng tư.

Trong hộp thư có hai mục tin nhắn, ngoài hắn ở tương lai, còn có tin nhắn của Úy Vi.

Hắn mở mục tin nhắn của mình trước, bắt đầu xem nội dung tin nhắn.

1, Sau khi tỉnh dậy đã mất hết năng lực, xem ra lần này đến lượt ta rồi, tiếp theo hãy xem ta thể hiện (cười toe toét.jpg)

3, Hôm nay đã đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, kể cho họ toàn bộ tình hình, cũng như ý định điều tra Viện Nghiên Cứu

Tương Lai của ta, về vấn đề này, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng biểu thị sẽ toàn lực ủng hộ.

4, Từ lời kể của những người cấp cao trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, ta đã có được nhiều thông tin chi tiết về Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Viện Nghiên Cứu Tương Lai được thành lập sớm hơn Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, là cơ quan nghiên cứu có thẩm quyền cao nhất đầu tiên của thành phố Tương Lai, vì vậy được đặt tên là ” Viện Nghiên Cứu Tương Lai “, tương ứng với tên thành phố.

Hướng nghiên cứu của viện nghiên cứu này khá phức tạp, giống như Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, họ tham gia vào mọi dự án nhưng hướng nghiên cứu cốt lõi chủ yếu vẫn là khoa học kỹ thuật.

Đồng thời, Viện Nghiên Cứu Tương Lai cũng là viện nghiên cứu có thực lực toàn diện nhất thành phố Tương Lai.

Trước đây, vì vấn đề phân bổ tài nguyên trường lực, hệ thống phòng thủ của thành phố Tương Lai hoàn toàn do Viện Nghiên Cứu Tương Lai quản lý, viện trưởng đầu tiên của Viện Nghiên Cứu Tương Lai chính là thành chủ thành phố Tương Lai, bao gồm cả một số chiến đoàn lĩnh vực đỉnh cao nhất thành phố Tương Lai đều trực thuộc sự quản lý của Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Viện nghiên cứu này có bề dày lịch sử, mặc dù sau này thành quả nghiên cứu hoàn toàn bị Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật áp đảo nhưng Viện Nghiên Cứu Tương Lai lại là lực lượng vũ trang mạnh nhất thành phố Tương Lai.

Nhận được những tin tức này, ta không khỏi nghi ngờ, có lẽ đây chính là lý do khiến Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật không dám động đến Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Nhưng hiện tại vẫn chưa thể biết được Viện Nghiên Cứu Tương Lai có đứng về phía loài người chúng ta hay không, mọi chuyện cần phải điều tra sâu hơn.

Chờ tin tốt của ta (??ω??)?。

11, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã triệu tập cuộc họp cấp cao, thảo luận về cách tiếp cận Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng và Viện Nghiên Cứu Tương Lai từng có sự hợp tác trao đổi về dự án Rune Transformer nhưng chỉ dừng lại ở mức trao đổi ý tưởng chứ chưa triển khai hợp tác sâu hơn.

Hơn nữa, hướng nghiên cứu của hai viện nghiên cứu ít có điểm trùng lặp, vì vậy để tìm hiểu sâu hơn về Viện Nghiên Cứu Tương Lai, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng phải tìm một lý do thích hợp.

Cuối cùng, hướng đi được thông qua vẫn là dự án Rune Transformer.

Ý tưởng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng là tìm Viện Nghiên Cứu Tương Lai để đặt hàng một số thiết bị khoa học, sau đó triển khai trao đổi.

Kế hoạch cụ thể vẫn đang được thảo luận, chờ tin của ta.

15, Vấn đề cải cách chế độ học phủ đã được Bạch lão đệ trình lên Bộ Giáo dục, về cơ bản có thể chắc chắn sẽ được phê duyệt, ngay cả khi Viện Nghiên Cứu Hổ Phách muốn ngăn cản cũng vô ích, tay họ dài đến mấy cũng không quản được Bộ Giáo dục.

Hết chương 412.

Chương 413. Sự Chờ Đợi

Nhìn từ góc độ này, rõ ràng Bộ Giáo dục không bị thế lực lĩnh vực thâm nhập.

Nhưng từ góc độ của thế lực lĩnh vực, việc thâm nhập vào Bộ Giáo dục mang lại lợi ích cho họ cũng thực sự có hạn.

Mặc dù việc thâm nhập vào giáo dục có thể ngăn chặn nền văn minh nhân loại phát triển nhanh chóng nhưng rõ ràng các thế lực lĩnh vực khác nhau coi trọng lợi ích của chủng tộc mình hơn, việc ngăn chặn sự phát triển của loài người chỉ là một việc thuận tay làm trên con đường phát triển của chủng tộc.

16, Hôm nay đã đến gặp lão Vương, trò chuyện suốt đêm với lão Vương, lão cũng thẳng thắn bày tỏ rằng tiếp theo sẽ đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tiếp tục cố gắng giải mã Hiến Tế Huyết Nhục.

Nghĩ đến việc lão Vương phải bận rộn cả đời vì một chuyện, bỗng thấy có chút buồn.

Úy Vi, lão Vương, Mộc Tinh, Lâm Nhiễm… kể cả ta, dường như vận mệnh của tất cả mọi người đều đã có một hướng đi định sẵn.

Nhưng dù vậy, chúng ta vẫn muốn ngoan cố đi tiếp con đường này.

18, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã trả lời, đã cùng Viện Nghiên Cứu Tương Lai soạn thảo kế hoạch kết nối, tiếp theo Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sẽ cử đại diện đến Viện Nghiên Cứu Tương Lai để thảo luận về các vấn đề hợp tác cụ thể.

Ví dụ như các thiết bị khoa học công nghệ cải tạo phù văn mà muốn đặt hàng có những yêu cầu chức năng nào, v.v.

Thực sự hy vọng Viện Nghiên Cứu Tương Lai có thể đứng về phía loài người.

Nhưng ta thấy, nếu chỉ đóng quân đại diện thì khó có thể điều tra ra bí mật của Viện Nghiên Cứu Tương Lai, bên này ta cũng đã than bài với Lữ Việt và những người khác, tiếp theo chuẩn bị cài Giả Dịch vào Viện Nghiên Cứu Tương Lai, triển khai điều tra hai chiều.

Còn về phía Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, để không làm thay đổi hướng đi tương lai của họ, cũng để đảm bảo an toàn nên ta đã không nói cho họ biết bí mật của ta.

Hy vọng trong tương lai ngươi, có thể nhìn thấy Lâm Nhiễm thành công phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ.

Như vậy về sau trong mộng cảnh tương lai, ngươi sẽ có thêm nhiều thời gian quý báu, cũng như thêm một người đồng hành.

28, Về phía Giả Dịch, ta sẽ đích thân phụ trách hướng dẫn, ký ức về đường hy sinh lần trước giúp ta nắm được rất nhiều kiến thức về khoa học kỹ thuật, đủ để hướng dẫn hắn vào Viện Nghiên Cứu Tương Lai, đồng thời các khóa học khác ta cũng không bỏ sót.

Tổ chức Bình Minh tiếp tục xây dựng đường tương lai này, chỉ là mục tiêu không còn là chống lại Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật và Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nữa, mà mọi thứ đều lấy việc điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai làm chính.

34, Chế độ học phủ đã được phê duyệt, kể từ hôm nay sẽ hủy bỏ việc học tập theo khuôn khổ hệ thống tu luyện, đối với sự phát triển của nền văn minh nhân loại mà nói, đây chắc chắn là một chuyện tốt.

Hủy bỏ những nội dung rườm rà vô nghĩa, đổi lại là sự phát triển tốt hơn.

Từ nay về sau, các học viên có thể dành nhiều thời gian hơn cho việc học tập chuyên sâu trong lĩnh vực của mình.

76, Dưới sự hướng dẫn của ta, chỉ mất nửa năm học tập, Giả Dịch đã vượt qua vòng kiểm tra đầu tiên của Viện Nghiên Cứu Tương Lai, tiếp theo ta sẽ dành nhiều thời gian cho hắn, giúp hắn sớm vào làm ở Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

83, Hôm nay lão Vương đã chính thức vào làm ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, ta cũng đã giao cho lão tất cả tư liệu giải mã mà lão đã để lại ở đường thời gian trước.

Đồng hành lão Vương, cố lên!

123, Đại diện của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đóng quân ở Viện Nghiên Cứu Tương Lai đã truyền về rất nhiều tin tức.

Nhưng những thông tin này đều là thông tin hời hợt, căn bản không thể giúp ta nhận biết được Viện Nghiên Cứu Tương Lai có đứng về phía loài người hay không, ta thấy sau này vẫn phải xem kết quả điều tra của Giả Dịch.

Cuối cùng Viện Nghiên Cứu Tương Lai sẽ không phơi bày hoàn toàn bí mật của mình trước mặt những đại diện của Tinh Hồng đóng quân ở đó.

Nhưng từ những thông tin thu thập được hiện tại mà xem, thực lực của Viện Nghiên Cứu Tương Lai rất mạnh.

Ít nhất từ góc độ chiến lực mà xem, Viện Nghiên Cứu Tương Lai nắm giữ quân đồn trú của thành phố Tương Lai và năm đoàn chiến đấu đỉnh cao, xứng đáng là thế lực có chiến lực đứng đầu thành phố Tương Lai.

Còn về việc Viện Nghiên Cứu Tương Lai và Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật bên nào mạnh hơn, điểm này tạm

thời không thể phân tích.

Nhưng theo ký ức về đường hy sinh khi gia nhập Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, ta cho rằng có lẽ Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật mạnh hơn một chút.

Cuối cùng các đoàn chiến đấu trực thuộc Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật chỉ là lực lượng bề mặt, thế lực lĩnh vực đứng sau mới là chiến lực thực sự của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

136, Giả Dịch đã nhận được thông báo của Viện Nghiên Cứu Tương Lai, sắp lên đường đến thành phố Tương Lai.

Hết chương 413.

Chương 414. Sự Kiên Định

Buổi tối tụ tập ăn mừng, mọi người đều chúc mừng hắn.

Nhưng ta thấy hắn rất căng thẳng, chỉ là đằng sau sự căng thẳng, ta cũng nhìn thấy sự kiên định trong mắt hắn.

Đừng bao giờ cảm thấy cô đơn.

Ngươi có đồng hành và rất nhiều đồng hành tiềm năng.

Hãy đi tìm họ, cùng họ tiến lên phía trước.

152, Hôm nay nhận được tin nhắn của Giả Dịch, kể với ta về tình hình vừa vào làm ở Viện Nghiên Cứu Tương Lai của hắn.

Trong thời gian này, hắn cũng đã kể với ta về nỗi khổ trong lòng, hắn dường như cảm thấy cô đơn.

Là thầy, đương nhiên phải hết sức an ủi.

Nói đến cô đơn, ta bỗng có chút nhớ con trai của Lời Tự Thuật.

Lúc nó còn ở đây, ta thấy nó rất ồn ào nhưng khi nó hoàn toàn biến mất, ta lại thấy trong lòng trống rỗng, mất đi một hệ thống ngốc nghếch biết chế giễu khi ta vui, an ủi khi ta buồn, luôn cảm thấy cuộc sống thiếu thứ gì đó.

204, Đã dạy cho Giả Dịch rất nhiều thành quả nghiên cứu của ta ở Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, vì vậy tốc độ thăng tiến của hắn ở Viện Nghiên Cứu Tương Lai rất nhanh, trong thời gian này hắn cũng đã trải qua một loạt các cuộc thẩm tra thân phận, bước này có chút giống với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Thực sự hy vọng Viện Nghiên Cứu Tương Lai đứng về phía chúng ta.

235, Giả Dịch đã bước vào vị trí gần với vòng tròn cốt lõi của Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Qua lời mô tả của Giả Dịch, cuối cùng ta cũng biết được tại sao chiến lực của Viện Nghiên Cứu Tương Lai lại mạnh mẽ đến vậy.

Ta sẽ giới thiệu cho ngươi về hướng nghiên cứu cốt lõi nhất của Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Nếu nói hướng nghiên cứu của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật là lấy các vật phẩm khoa học kỹ thuật làm chủ thì hướng nghiên cứu của Viện Nghiên Cứu Tương Lai chính là lấy "Cơ Võ Sĩ." làm hướng nghiên cứu cốt lõi.

Trong Viện Nghiên Cứu Tương Lai có rất nhiều nhân viên khoa học kỹ thuật, đồng thời họ cũng là những chiến sĩ ưu tú nhất.

Có rất nhiều người đã tiến hành cải tạo khoa học kỹ thuật, cải tạo cơ thể thành bán cơ giới hóa, trở nên không hoàn thiện nhưng cũng đạt được sức mạnh vô cùng lớn.

Sự tiến bộ của khoa học kỹ thuật cũng khiến thực lực của các nhà nghiên cứu Viện Nghiên Cứu Tương Lai ngày càng tăng.

Có thể nói, ngay cả khi Viện Nghiên Cứu Tương Lai không có năm đoàn chiến đấu đỉnh cao và quân đồn trú thành phố hỗ trợ thì vẫn là một thế lực chiến đấu đỉnh cao không thể xem thường.

Cuộc điều tra tiếp theo vẫn đang tiếp tục, chờ tin tức của ta.

240, Cuộc điều tra của Giả Dịch đã rơi vào bế tắc, vì nhiệm vụ nặng nề nên hắn liên lạc với ta ít hơn.

Có lẽ ta phải nghĩ thêm cách khác, đổi kênh để tiếp tục điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

246, Hôm nay đã liên lạc với sát thủ Bóng Đen, hỏi hắn về những chuyện liên quan đến Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Câu trả lời nhận được là, hắn cũng không rõ đằng sau Viện Nghiên Cứu Tương Lai có thế lực lĩnh vực nào khác hay không.

Liên minh thế lực lĩnh vực mà hắn đang ở vốn là các bộ tộc nhỏ tụ tập lại để sưởi ấm, không rõ cuối cùng có bao nhiêu thế lực lĩnh vực đã thâm nhập vào xã hội loài người, càng không rõ đằng sau Viện Nghiên Cứu Tương Lai có đại tộc lĩnh vực nào khác đang nắm quyền kiểm soát hay không.

Vì vậy đã đưa cho hắn một viên đá kỳ tích, để hắn giúp ta điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Hy vọng tên này có thể có chút tác dụng, mang lại cho ta một số thông tin hữu ích.

253, Hôm nay bỗng nghĩ ra, sau này ngươi muốn học kiến thức gì, có thể để ngươi ở đường hy sinh đi học.

Ví dụ như kiến thức liên quan đến lập trình trò chơi.

Còn ngươi chỉ cần lợi dụng kế hoạch não trong bình để đọc ký ức đó, như vậy ngươi cũng sẽ nắm được kiến thức này.

Còn ta thì không học nữa.

Dù sao ở đường thời gian tương lai này, ngươi cũng không định đọc ký ức của ta.

Không đọc cũng tốt, ít bị ảnh hưởng bởi sự chua xót và cảm xúc tiêu cực, mong ngươi giữ vững được tấm lòng ban đầu.

258, Ta quyết định bồi dưỡng Dương Tiểu Tâm trở thành thủ lĩnh của Bình Minh, còn Lữ Việt đã có bài học trước đó, hắn vẫn nên chuyên tâm làm tay sai đi, ít nhất Dương Tiểu Tâm sẽ không cố chấp, tương lai nếu Bình Minh thực sự không thể tiếp tục, cũng có thể gia nhập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trở thành một thế lực đối ngoại.

270, Có chuyện rồi, đã nói là sẽ giữ liên lạc mỗi ngày nhưng mấy ngày nay không liên lạc được với sát thủ Bóng Đen.

Bây giờ ta có hai phỏng đoán.

Hắn bị bắt khi đang điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai, sau đó bị giết.

Hoặc là hắn đã lấy trộm đá kỳ tích rồi bỏ trốn.

Phân tích tình hình một chút, rõ ràng sát thủ Bóng Đen muốn phàn thượng quan hệ với ta, hiểu lầm ta là đại diện của một đại tộc lĩnh vực nào đó, lúc này biến mất thì phỏng đoán đầu tiên có khả năng xảy ra hơn.

Hết chương 414.

Chương 415. Bản Lĩnh Chiến Đấu

Nếu hắn khai ra ta thì ta sẽ gặp nguy hiểm.

Viện Nghiên Cứu Tương Lai dù đứng về phía loài người hay đứng về phía thế lực lĩnh vực thì ta cũng sẽ trở thành mục tiêu bị tấn công.

Ta sợ quá nên vội vàng dặn dò hậu sự, không biết lúc nào sẽ chết.

271, Hôm nay đã nói chuyện rất lâu với Lữ Việt, cũng thử dò hỏi về Thông Thiên Lộ.

Hắn vẫn không nói cho ta biết chi tiết về Thông Thiên Lộ, câu trả lời của hắn vẫn là câu nói đó:

Kỳ tích không tìm đến ta, chứng tỏ ta vẫn chưa đủ tư cách để biết về Thông Thiên Lộ.

Nhưng cuộc nói chuyện này cũng khiến ta hiểu sâu hơn về Lữ Việt.

Hắn nói với ta rằng trên thế gian này có ba loại người, một loại là cam chịu số phận, một loại là không cam chịu số phận, còn hắn là loại thứ ba, liều mạng.

Dù biết rõ rằng cố gắng cũng không thay đổi được tương lai nhưng hắn vẫn sẽ chọn dốc hết sức, thất bại thì cũng chỉ là chết.

Hắn rất cố chấp, cứng nhắc nhưng ta cũng thấy được sự bướng bỉnh ẩn sâu trong đáy lòng hắn.

Có lẽ chính vì có những người như Lữ Việt không khuất phục trước sự sắp đặt của số phận như vậy nên ta mới có nhiều đồng hành như thế.

Trong lòng chúng ta đều mang một sự kiên định và khao khát giống nhau.

273 (Đánh dấu đỏ),

Vừa nhận được tin tức từ Giả Dịch, hiện ta nghi ngờ Viện Nghiên Cứu Tương Lai ngầm phục vụ cho Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Bởi vì Viện Nghiên Cứu Tương Lai đã có được một số tài liệu và cũng triển khai nghiên cứu khoa học kỹ thuật linh năng.

Ta đã xem tài liệu mà Giả Dịch có được, có thể xác định đó chính là tài liệu khoa học kỹ thuật linh năng của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Thậm chí hướng nghiên cứu, nội dung cụ thể đều không có chút khác biệt nào.

Nếu nói tài liệu này là Viện Nghiên Cứu Tương Lai cướp được từ Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật thì hoàn toàn không thể.

Viện Nghiên Cứu Tương Lai có thể cướp được vũ khí linh năng của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật nhưng muốn cướp được tài liệu khoa học kỹ thuật linh năng cốt lõi nhất thì trừ khi tấn công vào khu vực cốt lõi nhất của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Từ những thông tin tình báo này có thể thấy, Viện Nghiên Cứu Tương Lai và Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật hẳn là có quan hệ hợp tác.

Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật không thể giao tài liệu quan trọng cho thế lực loài người, vì vậy ta rất nghi ngờ Viện Nghiên Cứu Tương Lai là thế lực lĩnh vực đứng về phía Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Nhưng lại có vấn đề mới nảy sinh.

Nếu Viện Nghiên Cứu Tương Lai đứng về phía Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật thì tại sao lại giúp Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đối đầu với Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật?

Điều này đã chạm đến vùng mù thông tin tình báo của ta.

Xem kết quả điều tra tiếp theo vậy.

278, Gần đây ta luôn cảm thấy bất an, vẫn không liên lạc được với sát thủ Bóng Đen, ta đoán khả năng lớn là hắn đã chết.

Không biết là bị thế lực loài người ẩn núp trong bóng tối thanh trừng, hay là bị giết khi đang điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai, nếu là phỏng đoán thứ hai thì ta có thể bị thanh trừng bất cứ lúc nào.

…

Lời nhắn đến đây thì đột ngột dừng lại.

Đọc đến đây, Phong Kỳ không khỏi cau mày.

Hắn ở đường thời gian tương lai này, cuối cùng đã chết như thế nào, nội dung lời nhắn hoàn toàn không thể hiện.

Nhưng hắn đoán có lẽ liên quan đến Viện Nghiên Cứu Tương Lai nhưng cũng không thể hoàn toàn khẳng định.

[Không thể nào, Viện Nghiên Cứu Tương Lai đứng về phía Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật sao? Nhưng cũng không hợp lý, sau này Viện Nghiên Cứu Tương Lai lại giúp

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đối đầu với Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, lần này lại đến lượt Viện Nghiên Cứu Tương Lai của Schrödinger sao?]

"Không rõ, xem tiếp lời nhắn của Úy Vi."

Mang theo nghi ngờ, hắn mở hộp thư của Úy Vi.

1. Ngươi vẫn không thoát khỏi kết cục chết yểu, đáng thương thay Phong Kỳ đệ đệ, mới 25 tuổi đã phải rời xa thế giới tươi đẹp này.

Còn về nguyên nhân cái chết của ngươi, tạm thời vẫn chưa tra được bất kỳ thông tin nào.

Cách chết này có vẻ hơi giống với cách ám sát của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, đều là chết đột ngột một cách kỳ lạ.

Tiếp theo, mỹ nhân này sẽ tiếp quản hộp thư để tiếp tục truyền đạt thông tin cho ngươi.

2. Kế hoạch não trong bình không triển khai, vậy thì tiếp theo Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng của chúng ta chắc chắn phải triển khai nghiên cứu các phương diện khác, còn hướng nghiên cứu là gì thì ta cũng đã nghĩ xong rồi.

Sau này mọi thứ đều phục vụ cho ngươi.

Đứng trên góc độ của ngươi mà suy xét, ta quyết định nghiên cứu một loại kỹ thuật cấy ghép trí nhớ, hay nói đúng hơn là kỹ thuật cấy ghép kiến thức.

Nếu kỹ thuật này thành công thì sau này ngươi không cần phải học thuộc những đoạn mã game phức tạp nữa, chỉ cần đọc thông tin mà ta cấy vào não ngươi là được.

Hết chương 415.

Chương 416. Sự Chuẩn Bị Kỹ Lưỡng

Tương đương với việc não ngươi chính là ổ USB kiến thức của ngươi.

Nhưng kỹ thuật này mới chỉ bắt đầu, còn rất nhiều khó khăn cần phải khắc phục nhưng mỹ nhân này có hàng trăm năm để nghiên cứu, cảm thấy không có vấn đề gì, dù sao thì ngoài xinh đẹp, ta còn thừa mỗi cái ưu điểm là thông minh.

9. Đang nghĩ xem lần này sẽ để lại cho ngươi hộp quà năng lực thiên phú nào.

Nhưng nghĩ kỹ lại thì không định để lại cho ngươi nữa, ở đường thời gian trước ngươi nói rằng không nhận được hộp quà năng lực, vậy thì chứng tỏ tài nguyên trong căn cứ bí mật chỉ có thể nuôi dưỡng não ngươi.

Dù sao thì sau khi viện nghiên cứu chuyển vào căn cứ bí mật, tài nguyên chắc chắn sẽ có hạn.

Ta định để lại những tài nguyên này để dùng cho nghiên cứu, dù sao thì tạm thời cũng không nghĩ ra nên để lại cho ngươi hộp quà năng lực thiên phú nào, lần sau chắc chắn sẽ có.

11. Về Viện Nghiên Cứu Tương Lai, ở đây ta sẽ giới thiệu cho ngươi chi tiết hơn.

Đầu tiên ta sẽ giới thiệu về viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên Cứu Tương Lai, hắn từng là một chiến sĩ lĩnh vực, sau đó trong một lần hành động giải tán trường lĩnh vực đã bị thương nặng, không thể ra tiền tuyến nữa nên đã về hưu.

Nhưng hắn không từ bỏ, mà đổi hướng tiếp tục nỗ lực học tập, rồi vào làm ở Viện Nghiên Cứu Tương Lai, cuối cùng đã trở thành viện trưởng Viện Nghiên Cứu Tương Lai một cách rất truyền cảm hứng.

Kèm theo đây là ảnh của hắn (Lý Tinh Thần.jpg)

Nhưng theo ta được biết thì Lý Tinh Thần này, tuy làm việc đáng tin cậy nhưng bản thân lại rất không đứng đắn.

Ăn, uống, chơi bời, cờ bạc, không có chuyện gì mà hắn không làm, đời tư vô cùng hỗn loạn.

Vì vậy mà xét về phương diện này, hắn có vẻ là một người rất dễ bị thế lực thù địch dụ dỗ.

Hiện tại chúng ta đã liên lạc được với Giả Dịch, xem kết quả điều tra tiếp theo vậy.

…

Phong Kỳ mở tệp đính kèm ảnh trong lời nhắn hộp thư.

Trong ảnh, viện trưởng Viện Nghiên Cứu Tương Lai "Lý Tinh Thần." ngồi trên xe lăn, đầu trọc, thân trên trần trụi đầy vết thương, mặt đầy vẻ hung dữ, trông rất hung hãn.

Tiếp theo, hắn tiếp tục xem nội dung lời nhắn hộp thư.

13. Gần đây Giả Dịch đã liên lạc với chúng ta, hắn nói với ta rằng hắn đã phát hiện ra một loại thuốc đặc biệt được sản xuất hàng loạt tại Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Loại thuốc này rất độc, tiêm vào máu sẽ khiến người ta nhanh chóng kiệt sức về mặt tinh thần mà chết, vì vậy không thể tìm ra bất kỳ nguyên nhân tử vong nào.

Hơn nữa, loại thuốc cực độc này rất dễ bay hơi, không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Điều này khiến ta nghĩ đến cái chết kỳ lạ của ngươi.

Xét về phương diện này, có vẻ như Viện Nghiên Cứu Tương Lai cũng giống như Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, đang tiến hành ám sát những thiên tài loài người, bọn chúng thực sự đứng về phía Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Nhưng vẫn là câu hỏi đó, không thể giải thích được tại sao vào một ngày nào đó trong tương lai, Viện Nghiên Cứu Tương Lai lại đứng về phía Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng của chúng ta và chống lại Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Thật đau đầu, cuộc điều tra đã đi vào ngõ cụt.

Nhưng xét theo những thông tin tình báo hiện có, ngươi phải đề phòng Viện Nghiên Cứu Tương Lai, bọn chúng không giống người tốt.

78. Tổ chức Bình Minh mà ngươi thành lập gần đây đang chiêu binh mãi mã, mở rộng thế lực trong Học Phủ Tinh Thành, bọn chúng cũng đã bí mật triển khai điều tra Viện Nghiên Cứu Tương Lai và đã liên lạc với chúng ta.

Hy vọng hành động của bọn chúng sẽ không đánh rắn động cỏ.

Nếu không, Bình Minh có thể bị tiêu diệt hoàn toàn.

113.

Hôm nay khi tiến hành kế hoạch nhân bản Mộc Tinh, trong đầu ta bỗng nảy ra một ý tưởng.

Ngươi ở đường thời gian tương lai đã mất đi năng lực thiên phú, khiến thực lực của bản thân rất yếu.

Vậy thì có thể tiến hành cải tạo phù văn cho ngươi, giúp ngươi nâng cao thực lực không?

Kỹ thuật cải tạo phù văn đã rất hoàn thiện, sau khi hoàn thành cải tạo phù văn, ngươi thậm chí có thể lợi dụng sự biến

động của đường thời gian hiện thực trước đó, trà trộn vào thế lực lĩnh vực để điều tra tình báo.

Dù sao thì kế hoạch cải tạo phù văn chính là để chống lại sự xâm nhập, có thể khiến ngươi rất giống với Sinh Vật Trận Địa.

Ta đã xem xét dữ liệu chi tiết về cơ thể ngươi rồi, để lập cho ngươi một kế hoạch cải tạo phù văn.

Đến lúc đó, ngươi có thể mang tài liệu này về hiện thực, rồi lần sau vào mộng cảnh tương lai thì giao cho ta.

Như vậy, mỗi lần đường thời gian tương lai mở ra, ngươi đều có thể đến viện nghiên cứu để cải tạo phù văn trước.

Nhưng việc sử dụng kế hoạch cải tạo phù văn để nâng cao thực lực cũng có nhược điểm.

Người duy nhất được cải tạo gần như hoàn hảo chỉ có Mộc Tinh, ngay cả cô ấy cũng có lúc mất kiểm soát cảm xúc, chỉ là tình trạng mất kiểm soát này giảm dần theo tuổi tác, cũng không phải vấn đề gì lớn.

Hết chương 416.

Chương 417. Tập Trung Hành Động

Nếu là ngươi thì chưa chắc.

Còn việc có đồng ý hay không, hoàn toàn tùy thuộc vào ngươi.

Nếu ngươi muốn mở ra đường thời gian tương lai tiếp xúc với thế lực lĩnh vực, ta nghĩ có thể thử xem.

Cùng với rủi ro cao, cũng đi kèm lợi nhuận cao.

Chỉ là quá trình có thể hơi đau đớn.

140. Giả Dịch mới truyền về một tin tình báo.

Kỹ thuật năng lực linh hồn của Viện Nghiên Cứu Tương Lai đã thành công, mặc dù có tài liệu nhưng hoàn thành trong thời gian ngắn như vậy, không khó để nghi ngờ rằng đằng sau có sự giúp đỡ của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Xét theo những thông tin tình báo hiện có, Viện Nghiên Cứu Tương Lai càng ngày càng đáng ngờ.

Hơn nữa, xét theo thông tin tình báo điều tra bên ngoài, nhiều chiến sĩ lĩnh vực đã nghỉ hưu đã được tuyển vào Viện Nghiên Cứu Tương Lai.

Nghi ngờ những chiến sĩ lĩnh vực bị thương tật đã nghỉ hưu đều đã được cải tạo cơ khí, vì vậy bọn chúng mới có thể xuất hiện trở lại với tư cách là chiến sĩ trong đoàn chiến đấu lĩnh vực do Viện Nghiên Cứu Tương Lai quản lý.

Nếu Viện Nghiên Cứu Tương Lai đứng về phía thế lực lĩnh vực thì đó chắc chắn là một chuyện đau đầu.

Nền tảng của Viện Nghiên Cứu Tương Lai ở Thành phố Tương Lai quá vững chắc.

Ngay cả việc phòng thủ thành phố cũng do Viện Nghiên Cứu Tương Lai quản lý, nếu bị xâm nhập thì đồng nghĩa với việc toàn bộ Thành phố Tương Lai đã bị xâm nhập hoàn toàn.

Hy vọng kết quả không như ta nghĩ.

Nhưng ta có thể chắc chắn rằng, viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên Cứu Tương Lai, Lý Tinh Thần không phải là một kẻ tốt… Ngoại trừ việc trải qua những chuyện truyền cảm hứng, nhân phẩm của hắn ta thực sự rất tệ và hắn ta rất dung túng cho cấp dưới.

Đau đầu thay ngươi ba giây.

176. Các sự kiện lịch sử vẫn xảy ra như lời ngươi tiên đoán, hôm nay căn cứ bên ngoài thành Mộ Lâm đã bị một thế lực không rõ danh tính tấn công.

Rõ ràng là do Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật gây ra.

Chúng ta đã có sự chuẩn bị từ trước, đã tiêu hủy toàn bộ tài liệu quan trọng nhưng tiếp theo Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật cũng sẽ triển khai hành động phá hoại đối với chúng ta.

Hôm nay đã triệu tập hội nghị cấp cao, chúng ta quyết định sẽ chuyển đến căn cứ bí mật trong thời gian gần đây.

189. Phong Kỳ em trai, chúng ta sẽ gặp lại nhau ở căn cứ bí mật.

Thời gian trở nên tươi đẹp hơn vì sự hào phóng của ngươi, cố lên!

…

Xem xong thư trong hộp thư, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Qua những nội dung thư này, lập trường của Viện Nghiên Cứu Tương Lai lại càng trở nên không chắc chắn.

Thông tin tình báo chứa đầy những điểm mâu thuẫn.

Nhưng trong thư của Úy Vi, hắn cũng nhận được nhiều thông tin quan trọng.

Ví dụ như kỹ thuật cấy ghép kiến thức, cũng như việc cải tạo phù văn cho hắn trong tương lai, mở ra đường thời gian tương lai tiếp xúc với thế lực lĩnh vực, v.v.

Những thành quả và định hướng mà Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cung cấp đều có thể là tài liệu tham khảo cho lựa chọn tiếp theo của hắn.

Đặc biệt là kỹ thuật cấy ghép kiến thức, nếu kỹ thuật này được thực hiện, về sau ngay cả khi không có khả năng ghi nhớ vô hạn, hắn vẫn có thể mang mã code của trò chơi siêu thực tế về hiện thực.

Nhưng hiện tại trong lòng hắn vẫn còn nhiều nghi vấn chưa được giải đáp.

Ngoài Viện Nghiên Cứu Tương Lai, lão Vương và Lâm Nhiễm có thành công hay không, hiện tại vẫn là một ẩn số.

Lâm Nhiễm chắc chắn là người cuối cùng hắn sẽ đi thăm dò.

Còn việc lão Vương có giải mã thành công Hiến Tế Huyết Nhục hay không thì phải xem những tài liệu còn sót lại trong căn cứ bí mật của Tinh Hồng.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ không còn muốn tiếp tục xem kiến thức công pháp nữa.

Hắn quyết định đến căn cứ bí mật của Tinh Hồng trước.

…

Tắm trong ánh sáng màu máu, Phong Kỳ một mình đi trên vùng đất hoang vu đầy xác chết.

Trên bầu trời đầy mây đen u ám thấp thoáng một bóng hình khổng lồ che khuất cả bầu trời.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời, hắn kinh hãi trong lòng.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một con quái vật khổng lồ như vậy trong mộng cảnh tương lai, xét về hình dáng thì con quái vật này thậm chí còn lớn hơn gấp nhiều lần con quái vật trên bầu trời mà hắn từng gặp trước đó.

Nghĩ đến đây, hắn tò mò hỏi:

"Lời Tự Thuật, ngươi nói thứ này có thể đánh bại Tiểu Hắc không?"

[Sinh vật trong lĩnh vực này thực sự có hơi thở của sự sống rất mạnh mẽ nhưng so với Tiểu Hắc thì vẫn còn kém xa, nếu Tiểu Hắc mà ngay cả Sinh Vật Trận Địa như thế này cũng không đánh lại được thì tốt hơn hết là nên tìm một nhà máy nào đó để vặn ốc vít đi.]

Phong Kỳ:…

"Ta còn hy vọng nó đi vặn ốc vít, đừng đến tìm ta."

[Vặn ốc vít thì nó có thể không làm nhưng vặn gãy cổ ngươi thì nó rất giỏi.]

Không nhịn được mà trợn mắt, Phong Kỳ tiếp tục đi về phía đông.

Hết chương 417.

Chương 418. Thử Thách Cuối Cùng

Một lát sau, hắn rời khỏi bãi tha ma, đến khu vực thành phố đổ nát.

Đi theo tuyến đường trong trí nhớ, hắn nhanh chóng băng qua những tòa nhà đổ nát, thẳng đến bệnh viện bỏ hoang nơi Giác Hút đang ở.

Trên đường đi, hắn lại tình cờ gặp sinh vật nguyên tố lửa.

Mặc dù thực lực đã không còn như xưa, lại có năng lực Huyết Nguyên gia trì nhưng khi đối mặt với sinh vật nguyên tố lửa, hắn vẫn không chắc chắn có thể chiến thắng nên đã quyết đoán chọn đường vòng.

Vài giờ sau, bóng dáng hắn xuất hiện bên ngoài bệnh viện bỏ hoang.

Vào trong bệnh viện bỏ hoang, hắn bắt đầu tìm kiếm Giác Hút theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật.

Đi theo cầu thang lên tầng hai, hắn nhìn thấy Giác Hút nhỏ đang ngồi xổm bên hành lang, vẻ mặt đờ đẫn khiến người ta thương xót.

Giác Hút cũng quay đầu nhìn hắn vào lúc này.

Ánh mắt chạm nhau, trong mắt cô bé hiện lên những đốm sáng, đột ngột lao về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ đưa tay đón lấy Giác Hút, vô thức xoa đầu cô bé, trên mặt nở nụ cười.

“Mang đồ ăn ngon cho em đây, ăn đi.” Nói rồi hắn đưa một cây linh thực trong tay đến bên miệng Giác Hút.

Giác Hút thấy vậy, lập tức há miệng, hai ba miếng đã nhai nuốt hết cây linh thực trong tay hắn.

Tiếp theo, Phong Kỳ đưa Giác Hút trở về tầng một của bệnh viện bỏ hoang.

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn lật sàn nhà lên, tìm thấy cửa bí mật dẫn đến căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chuyển sang hình dạng người, hắn nhỏ máu vào, giọng Úy Vi lập tức vang lên:

“Xin hãy nói mật khẩu để vào căn cứ bí mật… Gợi ý, mật khẩu là: Úy Vi đúng là một đại mỹ nhân!”

Phong Kỳ:…

Nhận ra đây là cách vào mà Úy Vi đã thiết lập riêng cho hắn, trong lòng hắn thầm đổ mồ hôi.

“Úy Vi đúng là một đại mỹ nhân!”

Giọng hắn vừa dứt, màu đèn trên cửa bí mật thay đổi, cửa bí mật bằng kim loại từ từ dịch chuyển sang bên phải, lộ ra một lối đi xuống.

Đưa theo Giác Hút, hắn lập tức bước vào lối đi.

Đúng như hắn nghĩ, cửa bí mật tự động đóng lại sau khi hắn vào.

Rõ ràng là tuyến phòng thủ này không thể ngăn Tiểu Hắc xâm nhập, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thiết lập như vậy chỉ muốn tranh thủ thời gian cho hắn, dù thời gian đó rất ngắn.

Đến quảng trường căn cứ, đi đến cuối, hắn nhấn nút thang máy.

Sau khi xác minh danh tính, hắn bước vào thang máy.

Cảm giác mất trọng lực thoáng qua.

Khi cửa thang máy mở ra lần nữa, trước mắt hắn là những thiết bị khoa học được sắp xếp ngay ngắn, cùng với bàn điều khiển ở trung tâm và hai màn hình lớn được chia đôi.

Đến trước bàn điều khiển, hắn thành thạo nhấn nút khởi động.

Đợi vài giây, hai màn hình hiển thị phía trước sáng lên, hiện ra danh sách tùy chọn.

Hắn nhấp vào mục "Phong Kỳ phải xem." được ghim ở trên cùng, bắt đầu xem thông tin mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại cho hắn.

Trong đó, mục đầu tiên chính là hộp thư mà Úy Vi để lại cho hắn.

Mở hộp thư, hắn bắt đầu xem thông tin mà Úy Vi để lại.

1. Sau khi chuyển đến căn cứ bí mật của Tinh Hồng, cuộc sống khó khăn chính thức bắt đầu, mặc dù căn cứ đã có một hệ thống tuần hoàn nội bộ hoàn chỉnh từ lâu nhưng vật tư cần thiết cho nghiên cứu vẫn phải lấy từ bên ngoài, cuộc sống eo hẹp, ngay cả khẩu phần ăn cũng bị giảm đi nhiều.

1. Sau khi chuyển đến căn cứ bí mật của Tinh Hồng, cuộc sống khó khăn chính thức bắt đầu, mặc dù căn cứ đã có một hệ thống tuần hoàn nội bộ hoàn chỉnh từ lâu nhưng vật tư cần thiết cho nghiên cứu vẫn phải lấy từ bên ngoài, cuộc sống eo hẹp, ngay cả khẩu phần ăn cũng bị giảm đi nhiều.

2. Gần đây đã mất liên lạc với Giả Dịch, không còn cách nào khác, căn cứ bí mật không có mạng lưới kết nối với bên ngoài, chúng tôi định để chiến sĩ bên ngoài định kỳ liên lạc với Giả Dịch để thu thập thông tin tình báo.

Chúng tôi sẽ tiếp tục điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai.

Còn nhiệm vụ của tôi và các đồng nghiệp là nghiên cứu "Công nghệ cấy ghép tri thức", giúp ngươi hoàn thành việc xây dựng trò chơi thực tế ảo.

Thực ra ta cũng rất mong chờ trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Nếu mọi thứ trong trò chơi đều có thể mô phỏng hoàn hảo thực tế, chúng ta cũng có thể tối đa hóa hiệu quả sử dụng tài nguyên, dù sao thì mọi thứ đều có thể mô phỏng trong trò chơi, giảm được rất nhiều lãng phí không cần thiết.

Mong chờ ngày đó đến.

6. Tin tức từ Đoàn 2 truyền về, hiện tại dư luận bên ngoài đang lên án Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta, cho rằng chúng ta mất tích là vì trốn tránh tội lỗi, chứng tỏ chúng ta là thế lực lĩnh vực.

Thật tức chết đi được!

Nếu không phải không thể lên mạng, ta chắc chắn phải đấu khẩu với bọn họ ba trăm hiệp.

13. Hôm nay bận đến tận đêm khuya mới có thời gian nhắn tin cho ngươi, thân tâm mệt mỏi, công nghệ cấy ghép tri thức thực sự không phải dạng vừa đâu, ít nhất là hiện tại chúng ta còn chưa sờ đến ngưỡng cửa, tiếp tục cố gắng thôi.

Hết chương 418.

Chương 419. Nâng Cấp Sức Mạnh

Ngoài ra, ta có một tin tốt muốn báo cho ngươi.

Theo tin tình báo mới nhất, tổ chức Bình minh gần đây phát triển rất tốt, một đội chiến đấu lĩnh vực trực thuộc đã đạt đến đánh giá là đội chiến đấu cấp B nhưng thực lực tổng hợp của các thành viên có thể đạt đến cấp A.

Dù sao thì Lữ Việt cũng ở đó.

Lữ Việt này tính tình như con lừa bướng bỉnh nhưng chiến lực của hắn ngay cả trong đội chiến đấu hàng đầu cũng có thể xếp vào hàng đỉnh cao.

Đồng thời, Dương Tiểu Tâm đã liên lạc với chiến sĩ của chúng ta ở bên ngoài.

Cô ấy nói với chúng ta rằng tổ chức Bình minh vẫn đang tiếp tục điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai, một khi có tin tức sẽ liên lạc với ta.

38. Công nghệ cấy ghép tri thức đã có một chút tiến triển nhưng vẫn còn rất xa mới đến ngưỡng cửa.

Nhưng kế hoạch cải tạo phù văn mà ta đã đề xuất trước đó, ta đã soạn thảo xong hai phương án cải tạo dành riêng cho ngươi.

Ta sẽ giới thiệu chi tiết cho ngươi ở đây.

Tuyến cải tạo phù văn đầu tiên, ta chọn Phù văn tinh thạch của "Ác ma long", đây là một sinh vật trận địa cực kỳ mạnh

mẽ, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng chỉ có một Phù văn tinh thạch dự trữ.

Nó có thể mang lại cho ngươi thể chất vô song, khá phù hợp với con đường cơ bắp cuồn cuộn mà Lời Tự Thuật đã nói, tuy nhiên, tuyến cải tạo phù văn này đòi hỏi ngươi phải tập luyện cơ thể lâu dài và tiêm định kỳ dung dịch cải tạo gen để tăng cường thể chất, nếu không, ngươi trên tuyến hy sinh sẽ không thể chịu được sức mạnh xâm thực của Phù văn tinh thạch Ác ma long.

Tuyến cải tạo phù văn thứ hai, ta chọn Phù văn tinh thạch của "Hung ảnh."

Hung ảnh là một sinh vật phù văn đặc biệt rất giỏi ẩn núp, ngụy trang, thực lực không mạnh bằng Ác ma long nhưng phù hợp với các nhiệm vụ ẩn núp, ta thấy rất phù hợp với ngươi trong tương lai.

Nhưng trong Phù văn tinh thạch Hung ảnh, sức mạnh tinh thần chiếm hơn một nửa.

Vì vậy, độ khó của tuyến cải tạo phù văn còn cao hơn Ác ma long, ngoài việc ngươi phải có thể chất tương đối tốt, ngươi còn phải có ý chí cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng ta thấy ngươi chắc chắn không có vấn đề gì.

Ta không đánh giá tài năng của ngươi nhưng ta cho ngươi điểm tuyệt đối về ý chí.

Ngươi muốn chọn như thế nào thì tùy ngươi, ta sẽ sắp xếp trước nội dung kế hoạch chi tiết của hai phương án cải tạo phù văn, đến lúc đó ngươi nhớ mang về hiện thực.

73. Hôm nay nhận được một tin không mấy tốt lành.

Tổ chức Bình minh gặp rắc rối rồi, gần đây đang phải tiếp nhận một loạt điều tra, rõ ràng là đã xảy ra vấn đề về mặt

quyết sách, khiến họ đụng chạm đến một số điều cấm kỵ.

Cũng có thể giống như ngươi lúc trước, vì cuộc điều tra trong bóng tối bị phát hiện, đã gây sự chú ý của thế lực lĩnh vực.

Tình hình tiếp theo của họ rất không ổn, ta quyết định để chiến sĩ bên ngoài liên lạc với Dương Tiểu Tâm, để cô ấy dẫn tổ chức Bình minh vào căn cứ Tinh Hồng.

Nhưng trước đó, để chắc chắn, ta phải điều tra sâu hơn về các thành viên của tổ chức Bình minh.

Nếu để sói đội lốt người trà trộn vào căn cứ Tinh Hồng thì mọi nỗ lực trước đó đều sẽ đổ sông đổ bể.

Ta tin tưởng học trò của ngươi nhưng những người mà họ tin tưởng thì chưa chắc đã đáng tin, biết đâu bên cạnh họ cũng đã cài cắm sói đội lốt người.

113. Hôm nay, Dương Tiểu Tâm đã dẫn một số thành viên cốt cán của tổ chức Bình minh đến căn cứ.

Để chắc chắn, cô ấy đã trực tiếp giải tán tổ chức Bình minh, chỉ mang theo các thành viên cốt cán đến, như vậy cũng không còn nguy cơ bị xâm nhập.

Đây chắc chắn là lựa chọn đúng đắn.

Lúc này mà còn do dự thì chắc chắn sẽ đưa tổ chức Bình minh và những người bên cạnh vào cảnh vạn kiếp bất phục, chi bằng chém đứt rối rắm, giải tán tổ chức.

Điều đáng tiếc duy nhất là Lữ Việt không đi theo.

Con lừa bướng bỉnh này giống như ngươi mô tả, không chịu an phận trong căn cứ, chọn cách đơn độc rời đi.

Thở dài, không biết nên nói hắn ngu hay khen hắn có dũng khí.

Hôm nay đã triệu tập hội nghị cấp cao, đưa Dương Tiểu Tâm và những người khác vào đội mới thành lập, tiếp tục để Dương Tiểu Tâm làm đội trưởng, thực hiện nhiệm vụ đối ngoại.

132 (Đánh dấu đỏ). Hôm nay, Giả Dịch đã liên lạc với chiến sĩ bên ngoài, truyền về một tin tình báo quan trọng.

Do mất liên lạc với ngươi, hắn không còn cách nào tạo ra giá trị trong Viện nghiên cứu công nghệ nữa, gần đây đã được phân công vào vị trí kiểm tra, quản lý kho tài nguyên.

Nhưng hắn cũng nhờ đó mà xác định được một điều rõ ràng, Viện Nghiên cứu Tương lai thực sự có hợp tác với Viện nghiên cứu công nghệ.

Toàn bộ thành phố Tương lai có bốn kho tài nguyên, những kho này đều thuộc về Viện nghiên cứu công nghệ nhưng đều do nhân viên của Viện Nghiên cứu Tương lai chịu trách nhiệm quản lý và Viện Nghiên cứu Tương lai thường xuyên chuyển tài nguyên trong viện nghiên cứu của mình vào bốn kho này.

Hết chương 419.

Chương 420. Bước Đi Trên Con Đường Nguy Hiểm

Tương đương với việc giúp Viện nghiên cứu công nghệ phát triển.

Nhưng vẫn không thể giải thích được câu hỏi đó, tại sao Viện Nghiên cứu Tương lai lại đứng về phía Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta trong đợt vận chuyển tài nguyên đó, thậm chí không ngại đối đầu với Viện nghiên cứu công nghệ.

Nhưng ta thấy tin tình báo mà Giả Dịch truyền về rất hữu ích.

Mặc dù vẫn chưa thể xác định rõ Viện Nghiên cứu Tương lai đứng về phía loài người hay Sinh vật trận địa nhưng ít nhất đã biết được tọa độ của bốn kho hàng bí mật rất quan trọng đối với Viện nghiên cứu công nghệ.

Ta sẽ gửi tọa độ cho ngươi ngay (tệp đính kèm thông tin tọa độ).

Nếu ngươi muốn điều tra sâu hơn về bí mật của Viện nghiên cứu công nghệ và Viện Nghiên cứu Tương lai, có lẽ có thể bắt đầu từ bốn kho tài nguyên cốt lõi này.

Nếu chọn đối đầu với Viện nghiên cứu công nghệ, tiếp xúc với người tương lai theo tuyến tương lai đó.

Càng phải phá hủy bốn kho hàng này trước, chắc chắn sẽ gây ra tổn thất không nhỏ cho Viện nghiên cứu công nghệ.

Cuối cùng, đối với một cơ quan nghiên cứu, tài nguyên chính là cốt lõi.

Không có tài nguyên, dù trong đầu có nhiều ý tưởng đến mấy cũng chỉ là nói suông, Viện nghiên cứu công nghệ không còn tài nguyên thì công tác nghiên cứu sẽ hoàn toàn rơi vào bế tắc.

287. Gần đây, Giả Dịch liên lạc với chúng ta ngày càng ít.

Không còn giữ chức vụ quan trọng, hắn không còn cách nào mang lại tin tình báo hữu ích nữa.

Hôm nay xem ảnh chụp gần đây của Giả Dịch do đội trưởng đội ba chụp mang về, trong ảnh hắn đã bạc cả đầu.

Thời gian trôi nhanh, tính ra hắn đã 68 tuổi rồi.

Vì vậy, ta đã liên lạc với đội trưởng đội ba, bảo hắn thông báo với Giả Dịch rằng có thể dừng lại, không cần hắn tiếp tục điều tra sâu hơn nữa.

Hắn đã 68 tuổi rồi mà vẫn cô đơn lẻ bóng, vẫn đang thực hiện nhiệm vụ mà ngươi đã giao phó, ta thấy hắn thật vất vả nên cho hắn nghỉ ngơi một thời gian dài.

Con đường tiếp theo, hãy để những người trẻ tuổi như chúng ta tiếp tục.

Còn hắn nên an hưởng tuổi già.

338. Sáng nay, chiến sĩ Dương Tiểu Tâm của chúng ta đã ra đi.

Mới quen nhau như mới hôm qua.

Ta còn nhớ rõ khoảnh khắc cô ôm tay ta, gọi ta là "Chị Úy Vi", hỏi ta làm sao để mãi mãi tươi trẻ.

Có lẽ một ngày nào đó ta cũng sẽ như vậy, dù sao ngươi cũng đã nói rằng tuổi thọ của ta cũng có hạn.

Phong Kỳ đệ đệ, đau lòng quá!

Lần sau đừng nói với ta sự thật tàn nhẫn như vậy nữa.

423. Kế hoạch cấy ghép kiến thức cuối cùng cũng có tiến triển, chúng ta đã chế tạo ra một loại chất lỏng lưu trữ thông tin, đến lúc đó chỉ cần tiêm loại chất lỏng này vào não ngươi là được.

Nhưng "Chất lỏng trí nhớ." vẫn còn nhiều khuyết điểm.

Bây giờ chúng ta đang hoàn thiện những khuyết điểm này, đảm bảo ngươi sẽ thành công ngay lần đầu.

487. Kế hoạch cấy ghép trí nhớ về cơ bản đã sắp hoàn thành, hiện tại tỷ lệ thành công của chất lỏng trí nhớ đã đạt 90%, để đảm bảo an toàn, chúng ta quyết định tiếp tục hoàn thiện nó, đảm bảo thành công ngay lần đầu.

Để đạt được 10% này, toàn bộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ tiếp tục nỗ lực trong nhiều năm, thậm chí là hơn mười năm nữa.

Cố lên nào, tương lai tươi sáng đang chờ đón!

523. Tâm trạng không tốt, trước đây ta có thể thức trắng mấy ngày nhưng gần đây ngày nào ta cũng buồn ngủ, cơ thể như bị gỉ sét, không còn tốt như trước nữa.

Hôm nay đang họp, thỉnh thoảng ta lại ngẩn ngơ, mơ màng.

Xem ra đại hạn của mỹ nhân này sắp đến rồi.

Nghĩ đến đây… sau khi họp xong, ta đã tự tiêm cho mình ba mũi gen.

Tuyệt thật, tinh thần phấn chấn hẳn lên.

Nhưng tác dụng của gen đối với ta đã không còn rõ rệt nữa, không thể duy trì được lâu nhưng trước khi kế hoạch cấy ghép trí nhớ kết thúc, mỹ nhân này tuyệt đối không được gục ngã.

Ta không cam chịu số phận, gen đến đây nào!

Tác dụng phụ vớ vẩn gì đó, trong mắt ta chỉ là mây bay.

586. Kế hoạch cấy ghép kiến thức đã chính thức kết thúc, tỷ lệ thành công của chất lỏng trí nhớ đã đạt gần 99%, tài liệu về công nghệ này, ta đã lưu trữ trong cơ sở dữ liệu "Phong Kỳ phải xem", đến lúc đó ngươi tự tìm nhé.

Tiếp theo là nghỉ ba ngày, nghỉ ngơi cho khỏe.

594. Đã thoái vị, từ nay về sau ta không quản bất cứ việc gì của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nữa.

Gần đây ta thường ngồi một mình cả ngày, trong đầu toàn là chuyện cũ.

Sống càng lâu, ký ức chồng chéo càng nhiều, não sẽ nén những ký ức, hồi ức giống nhau, khiến thời gian của ta như được tăng tốc.

Có lẽ đây chính là lý do tại sao những người già có thể ngồi cả ngày trong sân.

Lúc này ta đã hiểu được cảm giác đó.

Nhắm mắt lại, ta chỉ thấy toàn là hồi ức, ký ức như một bộ phim dài, phát chậm lại.

Thôi, không phục lão cũng không được.

603. Đệ tử nói ta tiêm gen quá nhiều, có hơi lú lẫn rồi.

Hết chương 420.

Chương 421. Đối Đầu Với Kẻ Thù

Ta thấy hắn dùng từ không đúng, đây gọi là mỹ nhân lú lẫn, liên quan gì đến tuổi già.

Ta già sao?

Ta mãi mãi trẻ trung!

624. Phong Kỳ đệ đệ, đây là lời nhắn cuối cùng mà Úy Vi tỷ xinh đẹp và thông minh để lại cho ngươi.

Tiếp theo ta sẽ rời khỏi căn cứ, đi ngắm nhìn thế giới bên ngoài.

Còn tại sao lại khao khát thế giới bên ngoài như vậy… tất nhiên là muốn ăn một bữa ngon trước khi chết rồi, ngươi có biết những ngày chỉ ăn kem dinh dưỡng khổ sở đến mức nào không?

Nơi này quả thực là địa ngục của những kẻ háu ăn.

Ta đã chịu đựng nhiều năm như vậy, trước khi chết cũng phải được hưởng thụ một phen chứ.

Nghĩ đến việc sắp được nếm những món ngon, nước miếng ta sắp chảy ra rồi.

Ta giải thoát rồi~.

Còn ngươi, hãy tiếp tục cố gắng, ta đã để tất cả tài liệu vào cơ sở dữ liệu cho ngươi rồi.

Chúng ta gặp lại ở dòng thời gian tiếp theo.

…

P.S: Hôm nay nhận được tin của biên tập, bản quyền truyện tranh đã được bán rồi.

Thực ra ta cũng rất bất ngờ, mới hơn 50 vạn chữ mà bản quyền truyện tranh đã được bán rồi, còn truyện tranh cụ thể khi nào ra mắt thì ta cũng không rõ… mọi người có thể mong chờ nhé.

Đóng hộp thư, Phong Kỳ cảm khái trong lòng.

Có được những người đồng hành của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng này, con đường sau này của hắn quả thực dễ đi hơn rất nhiều.

Rất nhiều vấn đề cần giải quyết, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều sẽ vì hắn mà mưu tính, thậm chí là thay hắn giải quyết vấn đề.

Từ việc giúp điều tra ban đầu, đến hộp quà may mắn thiên phú sau này, rồi đến công nghệ não trong bình và cả công nghệ cấy ghép kiến thức hiện tại.

Đối với những người đồng hành âm thầm cống hiến này, Phong Kỳ vô cùng biết ơn.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu xem lại tài liệu mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại cho hắn.

Đặc biệt là tài liệu liên quan đến công nghệ cấy ghép kiến thức.

Có công nghệ này, cho dù không có năng lực thiên phú "Trí nhớ vô hạn", hắn cũng có thể dùng cách cấy ghép trí nhớ để đưa mã code của trò chơi siêu thực tế về hiện thực.

Ngoài ra, còn có tài liệu kế hoạch cải tạo phù văn được Úy Vi thiết kế riêng cho hắn, cùng tài liệu giải mã bản thứ hai Hiến tế huyết nhục của lão Vương.

Những thông tin quan trọng này là thành quả lớn nhất mà hắn thu được trong mộng cảnh tương lai lần này, đều cần phải mang về hiện thực.

Trong lúc ghi nhớ tài liệu, hắn nhanh chóng tiến vào trạng thái học tập nhập tâm.

Khi lời nhắc của Lời Tự Thuật vang lên, hắn mới nhận ra Tiểu Hắc sắp đến.

Không do dự, hắn lập tức mang theo Giác Hút trở về tầng một của hầm trú ẩn ngầm.

Trong tiếng hét "Lần sau chắc chắn." của Lời Tự Thuật, hắn ném Giác Hút cho Tiểu Hắc, sau đó dứt khoát quay trở lại tầng hầm thứ hai, tiếp tục xem lại tài liệu mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại cho hắn.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong quá trình ghi nhớ, Phong Kỳ phát hiện ra rằng, để hắn có thể ghi nhớ nội dung tài liệu tốt hơn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã sắp xếp nội dung tài liệu một cách đơn giản.

Ngoài nhiều nội dung cốt lõi, đôi khi nội dung lý thuyết dài dòng, tài liệu chỉ hiển thị một dòng chữ.

Ví dụ (Sách tiến giai dịch gen cao cấp 3.0, trang 266).

Đồng thời, cách sắp xếp chữ cũng được cải tiến, trong quá trình xem tài liệu sẽ không xuất hiện cảm giác mỏi mắt do quá dày đặc.

Nhưng so với dòng thời gian trước, lần này lượng tài liệu mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cung cấp vẫn quá nhiều.

Đến khi Phong Kỳ xem xong lần đầu tiên, hắn phát hiện thời gian không đủ để hắn quay trở lại Khu tránh nạn Tinh Thành nữa.

Ban đầu hắn còn muốn đi tìm hiểu xem Lâm Nhiễm có thành công phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ hay không.

Nhưng xét về thời gian, hắn không còn thời gian thừa nữa, chi bằng dùng thời gian còn lại để củng cố trí nhớ.

Vì vậy, hắn tĩnh tâm lại, tiếp tục xem lại nội dung tài liệu trong cơ sở dữ liệu.

Sau khi tiến vào trạng thái học tập nhập tâm, khái niệm thời gian trở nên mơ hồ.

Nếu không phải Lời Tự Thuật lên tiếng nhắc nhở, hắn thậm chí còn không để ý đến việc Tiểu Hắc đã phá vỡ cánh cửa kim loại bên ngoài thang máy, đi đến tầng hầm thứ hai.

Khi hắn quay đầu nhìn lại, hắn thấy chiếc thang máy đầy lỗ thủng, Tiểu Hắc dạng sương mù đang bao trùm về phía hắn.

Đối với điều này, Phong Kỳ dứt khoát chuyển sang hình thái chiến đấu.

"Thức thứ nhất của Mãnh Hổ Quyền, Hắc Hổ Đào Tâm!"

[Thức thứ nhất của A Kỳ, Đao phủ cừ khôi, trực tiếp chém đầu; Thức thứ hai của A Kỳ, Hiến tế Giác Hút, lần sau chắc chắn; Thức thứ ba của A Kỳ, Không chịu yếu đuối, giãy giụa đến chết, mong chờ thức thứ tư của ngươi sớm được nghiên cứu ra.]

Phong Kỳ: …

Trong lúc dựng ngón giữa với Lời Tự Thuật trong lòng, cơ thể hắn tiếp xúc với màn sương đen.

Trong nháy mắt, tầm nhìn bị bóng tối bao trùm…

Hết chương 421.

Chương 422. Trận Chiến Khốc Liệt

…

Khi mở mắt ra lần nữa, Phong Kỳ phát hiện mình đã trở về hiện thực.

Ngồi dậy khỏi ghế sofa, hắn đi đến bàn làm việc, ghi lại những thông tin tình báo thu được từ dòng tương lai này.

Dòng tương lai này thu được rất nhiều tài liệu nhưng tình báo thu được lại có hạn.

Không điều tra được bất kỳ thông tin tình báo giá trị nào liên quan đến Viện Nghiên cứu Tương lai.

Sau khi ghi lại thông tin tình báo vào sổ tay, hắn bắt đầu suy nghĩ về hướng lựa chọn dòng tương lai tiếp theo.

Cùng với việc tình báo ngày càng nhiều, các dòng tương lai mà hắn có thể lựa chọn cũng trở nên rất nhiều.

Nhưng có một điều chắc chắn là.

Dù lựa chọn như thế nào thì việc nâng cao thực lực chắc chắn không phải là lựa chọn tối ưu.

Bản thân thực lực mạnh mẽ thực sự có thể giải quyết được nhiều vấn đề nhưng không thể giải quyết được tất cả các vấn đề.

Nếu hắn ban đầu chọn lấy việc nâng cao thực lực làm hướng đi chính, không đi thu thập tình báo thì sẽ không biết được trong nền văn minh nhân loại lại ẩn chứa nhiều thế lực lĩnh vực đến vậy.

Ngay cả khi hắn có đủ thực lực để đánh bại tất cả các thế lực lĩnh vực nhưng khi Mê Vụ Chi Chủ kích hoạt "Công tắc huyết mạch", hắn sẽ trở thành con người cô độc nhất trên thế giới này.

Đến lúc đó, kẻ địch bị tiêu diệt hết nhưng hắn chưa thắng.

Ngoài ra, còn có một lý do rất quan trọng nữa.

Hắn trên dòng tương lai (dòng hy sinh) không có năng lực thiên phú, cho nên hắn có mạnh đến đâu trong mộng cảnh tương lai thì hắn trên dòng tương lai vẫn là kẻ yếu, không thể dò xét được kẻ địch mạnh đến mức nào.

Cho nên chỉ có thể để hắn trên dòng hiện thực đi đoán thực lực của kẻ địch, sau đó phán đoán xem mình còn phải tiếp tục mạnh lên đến mức nào mới đủ sức đánh bại kẻ địch.

Nhưng trận chiến cuối cùng, vẫn phải để dòng hiện thực đích thân đối mặt.

Cho nên đi theo con đường tăng sức mạnh một cách vô não, chỉ có một cơ hội.

Đến khi trận chiến cuối cùng vào năm 1500 diễn ra, khi hắn cảm thấy mình đã có đủ thực lực để đánh bại thế lực lĩnh vực thì lỡ như trong thế lực lĩnh vực lại xuất hiện một kẻ mạnh hơn hắn, hắn sẽ không còn cơ hội lật ngược tình thế nữa.

Cho nên con đường tăng sức mạnh một cách vô não này, chỉ cần nhìn thoáng qua là thấy được điểm kết thúc.

Rủi ro cực lớn, lợi ích cực nhỏ.

Theo quan điểm của Phong Kỳ, lựa chọn tối ưu nhất là dẫn dắt nền văn minh nhân loại phát triển ổn định, coi việc nâng cao thực lực là yếu tố hỗ trợ thứ yếu.

Hắn cũng có thể lấy sử làm gương, phán đoán thực lực của kẻ địch, tìm cách đối phó.

Trong số những dòng tương lai này, sự giúp đỡ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chứng minh rằng lựa chọn của hắn là không sai.

Trên con đường cứu thế này, hắn cần có người đồng hành, chứ không phải đơn độc tiến bước.

…

Về việc lựa chọn dòng tương lai tiếp theo, Phong Kỳ đã đưa ra quyết định sau khi suy nghĩ.

Hắn vẫn chọn điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai làm chính.

Chỉ là lần này hắn định đổi sang một cách điều tra quyết liệt hơn để điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai, đồng thời đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật.

Bốn tọa độ kho tài nguyên mà Giả Dịch cung cấp chính là mục tiêu của dòng tương lai này.

Đồng thời đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật còn có thể khiến thế giới mộng cảnh tương lai thay đổi.

Đến lúc đó, hắn có thể tiếp xúc với người tương lai, tìm hiểu thêm nhiều thông tin hữu ích, thậm chí là có được thông tin quyền hạn của Khu tránh nạn Tinh Thành.

[Dòng tương lai này ngươi định khởi động kế hoạch não trong bình không?]

Đối mặt với câu hỏi của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ im lặng một lúc rồi mới lên tiếng:

“Ta rất tò mò tại sao dòng tương lai đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật lại có thể khiến tương lai thay đổi lớn như vậy, cho nên ta định khởi động kế hoạch não trong bình ở dòng tương lai này, đích thân chứng kiến.”

[Vậy thì… chúc ngươi may mắn, ta không thể đồng hành cùng ngươi trên dòng hy sinh.]

Sau khi đưa ra quyết định, Phong Kỳ đứng dậy đi đến trước ghế sofa ngồi xuống, sau đó cầm lấy chai "Rượu công đức." còn lại một phần ba, vặn nút chai rồi uống cạn.

Cùng với việc nhiệt độ cơ thể tăng dần, hắn nằm vật ra ghế sofa.

Trong lúc chờ đợi, thanh tiến trình năng lượng đã đạt đến yêu cầu để vào mộng cảnh tương lai, cơn buồn ngủ ập đến.

Biểu cảm của hắn trong lúc nhắm mắt suy nghĩ dần trở nên an tường …

…

Tiếng chuông điện thoại vang lên, đánh thức Phong Kỳ khỏi giấc ngủ.

Ngồi dậy, hắn cảm thấy đầu óc choáng váng, đồng thời đưa tay cầm lấy chiếc điện thoại đặt trên bàn trà.

Phát hiện ra là Lâm Nhiễm gọi đến.

Sau khi nhấn nút nghe, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến:

"Anh Kỳ, đi ăn thôi!"

Nghe được giọng nói Lâm Nhiễm, anh ta đột nhiên tỉnh táo. Sau khi ngủ, anh ta không vào được cảnh mơ trong tương lai, bây giờ trước mắt anh ta có hai khả năng. Thứ nhất, anh ta đã trở thành dòng chảy hi sinh.

Hết chương 422.

Chương 423. Sự Kiện Bất Ngờ

Hai là, hắn đang đọc ký ức trong não mình ở mộng cảnh tương lai.

Sau khi nói với Lâm Nhiễm rằng mình đang bận, hắn cúp máy.

Ngồi trên ghế sofa, hắn chìm vào suy tư.

Thực ra bây giờ dù là khả năng nào thì đối với hắn cũng như nhau, việc hắn cần làm là cố gắng hết sức tiến lên theo lộ trình đã định.

Tạo ra nhiều thông tin tình báo có giá trị hơn

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng từ trước, trong lúc suy nghĩ, hắn nhanh chóng chấp nhận hiện trạng.

Đi đến trước bàn làm việc ngồi xuống, tiếp theo hắn bắt đầu cụ thể hóa hơn nữa dòng tương lai đã định sẵn.

Vì dòng tương lai này chọn cách điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai và đối đầu với Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật một cách quyết liệt nên việc nâng cao thực lực rất quan trọng trên dòng hy sinh này của hắn.

Vì vậy, hắn quyết định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng càng sớm càng tốt để cải tạo phù văn cho bản thân, qua đó có được thực lực mạnh mẽ.

Đồng thời, việc thành lập quân đội Bình minh cũng không thể chậm trễ.

Chỉ là lần này, hắn sẽ đích thân lãnh đạo quân đội Bình minh trỗi dậy, trở thành lực lượng quan trọng chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật trong tương lai.

Đến 1 giờ sáng, Phong Kỳ buông bút, đóng sổ tay lại.

Mất đi năng lực thiên phú, hắn không còn nhiều năng lượng, lúc này đã cảm thấy buồn ngủ.

Đứng dậy rửa mặt, hắn nằm trên giường và nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, hắn tỉnh dậy từ giấc ngủ và đến trước bàn làm việc.

Hắn mở danh bạ, tìm thấy ảnh đại diện là con mèo màu cam của Úy Vi và gửi cho cô ấy một tin nhắn.

Phong Kỳ: Úy Vi xinh đẹp, có ở đó không?

Sau khi gửi tin nhắn, hắn đứng dậy đánh răng rửa mặt, sau đó quay lại chỗ ngồi.

Lúc này, Úy Vi đã trả lời.

Úy Vi: Học sinh Phong Kỳ? Nghĩ thông suốt rồi, muốn đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của tôi làm nên sự nghiệp lớn?

Phong Kỳ: Đúng vậy, chính là muốn làm nên sự nghiệp lớn, bây giờ tôi muốn đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, có một ý tưởng rất hay muốn bàn bạc với cô.

Úy Vi: Ồ? Ý tưởng này so với ý tưởng Nhân thể chủng thần thế nào?

Phong Kỳ: Giỏi hơn gấp trăm lần, bây giờ cô có rảnh không?

Úy Vi: Rảnh, tôi sẽ điều người đến Học phủ Tinh Thành đón cậu ngay!

Thấy Úy Vi nói sẽ cử người đến đón mình, hắn nở nụ cười.

Hắn đương nhiên không có ý tưởng nào lợi hại hơn ý tưởng Nhân thể chủng thần, mọi thứ đều là để thuận lợi vào được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Dòng hy sinh đã đọc trước đó, hắn nói một tràng dài, Úy Vi đều không tin.

Chi bằng dùng cách này để vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước, sau đó mới nói rõ với Úy Vi và những người cấp cao khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đóng phần mềm trò chuyện, hắn đứng dậy rời khỏi ký túc xá, đi về phía cổng học phủ.

Đến cổng trường, chào hỏi chú bảo vệ, hắn bước ra khỏi cổng trường.

Trong lúc chờ xe chuyên dụng đến, hắn lấy điện thoại gọi cho Bạch Phù Sinh, báo cáo hành tung của mình.

Một lát sau, một chiếc xe quân sự từ trường bay đỗ trước mặt hắn.

Sau khi xác nhận danh tính của Phong Kỳ, cửa xe từ từ mở ra, hắn bước vào.

Mục tiêu tiếp theo, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Xe từ trường bay nhanh chóng lướt qua không trung vài giờ sau hạ cánh trong tường rào căn cứ Tinh Hồng.

Vừa xuống xe, hắn đã nhìn thấy Úy Vi đang mặc quân phục Tinh Hồng, tay cầm một túi bánh bao nhỏ đang ăn ở không xa.

“Học sinh Phong Kỳ, tôi nhớ vài ngày trước cậu không phải nói là không muốn đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của tôi sao, sao hôm nay lại có hứng thú rồi?”

Nhìn ánh mắt trêu chọc của Úy Vi, Phong Kỳ mỉm cười nhạt:

“Thời thế thay đổi, tình hình có biến động lớn, chúng ta tìm một chỗ nói chuyện chi tiết.”

“Được, tôi rất tò mò về ý tưởng cậu nói vào căn cứ với tôi đi.” Nói xong, cô quay người đi vào căn cứ.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

…

Một lát sau, phòng tiếp khách của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Úy Vi kinh ngạc nhìn Phong Kỳ đang ăn bánh bao nhỏ của cô và nói:

“Vậy là ngươi lừa ta sao?”

Khi nghe Phong Kỳ nói rằng hắn không có ý tưởng gì, Úy Vi chỉ có một suy nghĩ, tên này đầu óc cứng thật, dám lừa mình.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nào phải nơi để đùa giỡn.

Ngay khi biểu cảm của Úy Vi thay đổi, chuẩn bị mở miệng thì thấy Phong Kỳ nuốt trọn chiếc bánh bao nhỏ trong miệng, tiếp tục nói:

“Úy Vi tỷ, những gì ta sắp nói tiếp theo rất quan trọng, ngươi nên chuẩn bị tâm lý.”

“Hy vọng ngươi có thể nói ra những điều khiến ta hài lòng, nếu không có thể phải trả một số giá, dù sao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng phải giữ thể diện chứ, không thể bị người ta đùa giỡn mà không có phản ứng được.”

Nhìn Úy Vi đang mỉm cười, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

“Giá là gì?”

“Thiến.”

“Không vấn đề gì, trên dòng hy sinh này ta không yêu đương, giữ thứ đó làm gì, cắt bỏ gốc rễ phiền não, nội tâm của ta sẽ trở nên kiên định hơn.” Phong Kỳ cười nhạt.

Hết chương 423.

Chương 424. Kế Hoạch Hoàn Hảo

Úy Vi:…

Cô vốn định dọa Phong Kỳ một chút nhưng câu trả lời của Phong Kỳ khiến cô không kịp trở tay.

Nhìn Phong Kỳ nghiêm túc, cô không khỏi hỏi:

“Ngươi nói dòng hy sinh là có ý gì?”

“Đây cũng chính là điều ta sắp nói với ngươi, ngươi chuẩn bị tâm lý đi.”

Tiếp theo, hắn bắt đầu kể cho Úy Vi nghe về khả năng du hành thời gian của mình, cũng như những thông tin tình báo đã điều tra được ở các dòng thời gian khác.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, nghe Phong Kỳ kể, biểu cảm của Úy Vi dần trở nên nghiêm trọng.

Từ lúc đầu không tin đến lúc tin, Úy Vi thậm chí còn cảm thấy mình đang mơ.

Lượng thông tin quá lớn, khi Phong Kỳ kể xong, cô phải mất một lúc lâu mới hoàn hồn.

“Nếu không phải ngươi nói ra tất cả bí mật của chúng ta, ta thực sự nghi ngờ ngươi đang lừa ta nhưng bây giờ ta tin những gì ngươi nói là sự thật.” Nói xong, Úy Vi không khỏi thở dài, sau đó tiếp tục nói:

“Vậy, ngươi định hướng tương lai cho dòng thời gian này như thế nào?”

“Tiếp tục điều tra Viện Nghiên cứu Tương lai, đồng thời chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật, vì vậy trên dòng hy sinh này ta cần có thực lực mạnh mẽ, cần ngươi cải tạo phù văn cho ta, còn về phương án cải tạo thì ngươi ở một dòng thời gian tương lai khác đã sắp xếp xong rồi, ta chỉ cần giao cho ngươi là được.”

Nghe vậy, Úy Vi gật đầu ngay:

“Ngươi cứ đợi ở đây, ta đi tìm viện trưởng triệu tập một cuộc họp cấp cao, lúc đó ngươi cũng tham gia, thuật lại những gì ngươi nói với ta trong cuộc họp.”

“Được!” Phong Kỳ lập tức đồng ý.

Khoảng nửa giờ chờ đợi, Úy Vi lại xuất hiện, dẫn hắn rời khỏi phòng tiếp khách.

Sau một hồi kiểm tra sức khỏe, hắn thay một bộ quần áo khác và bước vào phòng họp cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi trình bày chi tiết tình hình trong cuộc họp, mặc dù các cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cảm thấy rất sốc nhưng trước sự thật, họ vẫn chấp nhận những gì Phong Kỳ nói.

Cuối cùng, viện trưởng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và các cấp cao khác quyết định sẽ phối hợp hết sức với hắn để triển khai kế hoạch tiếp theo.

Mặc dù biết kết quả chắc chắn sẽ như ý hắn nhưng khi nhìn thấy thái độ của các cấp cao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, trong lòng hắn vẫn cảm thấy ấm áp.

Kết thúc cuộc họp, hắn theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm của bộ phận di truyền.

Tiếp theo, hắn trình bày phương án cải tạo phù văn mà hắn có được ở dòng thời gian tương lai trước đó, để Úy Vi ghi lại.

Sau vài giờ bận rộn, Úy Vi đã ghi chép xong nội dung tài liệu, cô ngẩng đầu lên nhìn hắn mỉm cười:

"Vậy giữa Ác ma long và Hung ảnh, ngươi chọn hướng cải tạo phù văn nào?"

Đối mặt với câu hỏi của Úy Vi, trong lòng Phong Kỳ đã có câu trả lời.

Hắn chỉ có thể chọn một trong hai hướng cải tạo phù văn.

Ác ma long là cải tạo tăng cường sức mạnh cơ thể thuần túy, Hung ảnh là cường hóa thể chất đồng thời cho hắn khả năng ẩn núp, tàng hình.

Mặc dù trong lòng hắn thiên về "Ác ma long." phù hợp với phong cách chiến đấu của mình hơn nhưng sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn vẫn cảm thấy Hung ảnh có khả năng tàng hình và ẩn núp phù hợp hơn với dòng thời gian hy sinh này.

Ngoài việc đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, hắn còn phải điều tra thông tin liên quan đến Viện nghiên cứu tương lai ở dòng thời gian hy sinh này, khả năng chức năng sẽ cần thiết hơn.

"Chị Úy Vi, em chọn Hung ảnh."

Nghe hắn trả lời, Úy Vi cười gật đầu:

"Rõ ràng là ngươi không có năng lực thiên phú nên phải lấy việc tự bảo vệ mình làm chính, sau đó cố gắng điều tra tình báo, còn về việc đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, Lữ Việt bọn họ mới là lực lượng chính, ta cũng thấy Hung ảnh phù hợp với nhu cầu của ngươi hơn Ác ma long."

"Bắt đầu cải tạo khi nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Úy Vi không trả lời, đưa tay ấn vài cái vào thiết bị trước mặt, lập tức một bên máy móc nhả ra một tờ biểu mẫu.

Lấy tờ biểu mẫu, cô đưa cho Phong Kỳ:

“Chờ lát nữa ngươi theo ta đến phòng gen tiêm dịch gen, sau đó theo biểu mẫu kế hoạch này bắt đầu huấn luyện thích ứng, một tháng sau kiểm tra dữ liệu cơ thể của ngươi, chỉ khi đồng ý được yêu cầu về cường độ cơ thể mới có thể triển khai cải tạo tiếp theo.”

“Rắc rối lắm sao?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Rất phiền phức, mặc dù tài liệu ngươi đưa cho ta đều được thiết kế dựa trên dữ liệu cơ thể của ngươi nhưng thực tế và lý thuyết vẫn có sự khác biệt, ngay cả khi cơ thể ngươi đồng ý được yêu cầu, sau khi cải tạo chính thức hoàn thành vẫn có một thời gian quan sát thích ứng, ngươi sẽ có nguy hiểm đến tính mạng bất cứ lúc nào.”

“Vì vậy, tốt nhất ngươi nên xin nghỉ phép ba tháng, sau đó ở lại đây, như vậy nếu ngươi có tình huống đột xuất, chúng ta cũng có thể xử lý kịp thời.”

Hết chương 424.

Chương 425. Chiến Đoàn Sói Đói

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ trầm ngâm một lúc rồi gật đầu nói:

"Nghe theo chị, đợi cải tạo phù văn xong rồi về."

Úy Vi lập tức gật đầu:

"Ngoài ra, ta nhắc một câu, quá trình cải tạo phù văn sẽ rất đau đớn, ngươi tốt nhất nên chuẩn bị tâm lý."

Nghe những lời này, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên hiện lên hình ảnh hắn trên dòng thời gian hy sinh khi trải qua cải tạo sinh hóa phải chịu đựng đau đớn, sau đó hắn cười nhạt:

"Chỉ cần hiệu quả cải tạo tốt, đau một chút không sao."

"Vậy thì đi theo ta, tiếp theo bắt đầu tiêm dịch gen."

Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó theo Úy Vi đến một phòng thí nghiệm khác của bộ phận di truyền.

Trong lúc Úy Vi đi pha chế dịch gen, hắn lấy điện thoại gọi cho Bạch Phù Sinh.

Đợi một lúc, điện thoại thông, giọng nói hơi nghi ngờ của Bạch Phù Sinh truyền đến:

"A Kỳ, con không phải đang ở Viện nghiên cứu Tinh Hồng sao? Có chuyện gì vậy?"

"Sư công, con muốn xin nghỉ phép."

"Không vấn đề gì, mấy ngày." Bạch Phù Sinh lập tức đồng ý.

“Ba tháng.” Phong Kỳ nói xong liền kéo điện thoại ra xa.

Đúng như hắn dự đoán, tiếng gào thét của Bạch Phù Sinh lập tức truyền đến:

“Ba tháng? Sao ngươi không xin nghỉ ba năm luôn đi, ngươi tưởng học phủ là nhà ngươi mở à? Muốn nghỉ bao lâu thì nghỉ, hay là ta nhường chức hiệu trưởng cho ngươi luôn đi… “

Sau một tràng gào thét, giọng nói tức giận của Bạch Phù Sinh truyền đến:

“Nói cho ta một lý do để ta đồng ý, nếu không thì đừng hòng ta phê duyệt kỳ nghỉ cho ngươi.”

Đối mặt với câu hỏi của Bạch Phù Sinh, hắn cảm thấy bất lực trong lòng.

Lúc này hắn hiển nhiên không thể nói là muốn tiến hành cải tạo phù văn, nếu không hắn không nghi ngờ gì nữa, Bạch Phù Sinh sẽ từ Học phủ Tinh Thành giết đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Vì vậy hắn phải đưa cho Bạch Phù Sinh một lý do khiến ông hài lòng.

Nghĩ đến đây, hắn thoải mái nói:

“Sư công là thế này, con đang hợp tác với Viện nghiên cứu Tinh Hồng để cải tiến khái niệm Nhân thể chủng thần, cảm thấy sẽ có thành quả mới, biết đâu con có thể dựa vào thành quả nghiên cứu lần này để nhận được Huân chương cống hiến nhân loại.”

Nhận ra hắn đang làm việc chính đáng, Bạch Phù Sinh lập tức nghẹn lời, im lặng một lúc rồi đáp lại:

“Ta phê duyệt kỳ nghỉ cho ngươi, nếu có khó khăn thì liên lạc với ta bất cứ lúc nào, sớm nhận được Huân chương cống

hiến để ta nở mày nở mặt.”

“Không vấn đề gì.”

Sau khi cúp điện thoại, hắn lại gọi điện cho Lâm Nhiễm và Mộc Tinh.

Nói rõ là mình đang nghiên cứu thứ mới, gần đây sẽ không về học phủ, sau đó hắn ngồi trong phòng thí nghiệm bắt đầu chờ Úy Vi quay lại.

Sau vài giờ chờ đợi, Úy Vi mang theo dịch gen được điều chế dựa trên dữ liệu cơ thể hắn đến.

Tiếp theo là tiêm gen.

Tương tự như ký ức về dòng thời gian hy sinh lần trước, sau khi tiêm dịch gen, hắn cảm thấy vô cùng buồn ngủ.

Chống đỡ chưa được một phút, hắn đã nhắm mắt ngủ thiếp đi.

Cơ thể cũng đang thay đổi dưới sự cường hóa của dịch gen…

…

Sau khi cải tạo gen hoàn thành, hắn ở lại Viện nghiên cứu Tinh Hồng trong vài ngày tiếp theo.

Trong thời gian này, hắn đều nghiêm túc thực hiện theo yêu cầu trên biểu mẫu huấn luyện, tiến hành rèn luyện thích ứng cơ thể cường độ cao trong phòng huấn luyện của căn cứ Tinh Hồng.

Về chế độ ăn uống, hắn cũng không còn tùy tiện nữa, nghiêm túc ăn theo thực đơn do Úy Vi chế định.

Tất cả những điều này đều là để nâng cao thể chất của hắn, để hắn có thể chịu được quá trình cải tạo phù văn tiếp theo.

Nửa tháng trôi qua trong nháy mắt.

Hôm nay trong phòng tập thể hình, Phong Kỳ đang đổ mồ hôi như mưa.

Dưới tác dụng của dịch gen và quá trình rèn luyện cường độ cao, vóc dáng của hắn đã thay đổi rất nhiều, phần thân trên trần trụi có cơ bắp rõ ràng, vóc dáng trở nên cân đối và đẹp hơn.

"Tít tít tít, quá trình rèn luyện cường độ cơ thể đã hoàn thành, tiếp theo là quá trình điều hòa phục hồi cơ thể."

Lúc này, âm thanh tổng hợp điện tử truyền đến từ loa phát thanh.

Nghe thấy lời nhắc nhở, hắn lập tức buông dụng cụ tập tạ, nhịn đau nhức cơ thể đi về phía góc phòng tập.

Đến trước khoang dinh dưỡng đặt ở góc, hắn đưa tay ấn nút công tắc của thiết bị.

Lập tức cửa kính mở ra, hắn bước vào ngay.

Hắn thành thạo kết nối ống mềm trong khoang dinh dưỡng với cơ thể, ngậm ống thở vào miệng, sau đó hình ảnh điện tử hiện lên trên tấm kính phía trước, tia sáng màu xanh lá quét qua, bắt đầu kiểm tra tình trạng cơ thể của hắn.

"Kiểm tra xong, cơ thể của ngài đang trong tình trạng cực kỳ mệt mỏi, bắt đầu tiến hành phục hồi, điều hòa."

Khi âm thanh tổng hợp điện tử vang lên, chất lỏng màu xanh lam xuất hiện ở đáy khoang dinh dưỡng, mực nước không ngừng dâng cao, nhanh chóng đổ đầy khoang dinh dưỡng.

Nổi bồng bềnh trong dịch dinh dưỡng, Phong Kỳ nhắm mắt lại, bắt đầu chờ cơ thể phục hồi.

Hết chương 425.

Chương 426. Thông Tin Tình Báo

Sử dụng khoang dinh dưỡng để điều hòa cơ thể là việc hắn phải làm mỗi ngày trong nửa tháng qua.

Nếu chỉ có quá trình rèn luyện cường độ cao mà không có quá trình điều hòa phục hồi, sẽ gây tổn thương rất lớn cho cơ thể, không có lợi cho quá trình cải tạo phù văn tiếp theo của hắn.

Sau vài giờ chờ đợi, mực nước trong khoang dinh dưỡng giảm xuống, âm thanh tổng hợp điện tử vang lên bên tai.

Cùng với tiếng cửa kính mở ra, Phong Kỳ bước ra khỏi khoang dinh dưỡng.

Lúc này cảm giác mệt mỏi đã tan biến, hắn chỉ cảm thấy sảng khoái, sau đó bước về phía nhà ăn Tinh Hồng, chuẩn bị dùng bữa trưa.

Sau bữa trưa, hắn trở về phòng của mình, mở máy tính kết nối với cơ sở dữ liệu của căn cứ Tinh Hồng, bắt đầu tra cứu tài liệu.

Hiện tại, hắn có quyền hạn cao nhất trong căn cứ Tinh Hồng, hắn có quyền truy cập vào tất cả các tài liệu mà Viện nghiên cứu Tinh Hồng có thể tra cứu.

Trong thời gian này, thông qua việc tra cứu tài liệu trong cơ sở dữ liệu, hắn đã hiểu sâu hơn về Viện nghiên cứu Tương lai.

Trong số đó có rất nhiều tài liệu mà hộp thư nhắn tin trước đây không để lại.

Hắn cũng cuối cùng biết được tại sao Úy Vi lại nói rằng Viện nghiên cứu Tương lai có thể bị thế lực lĩnh vực kiểm soát.

Trong số đó, đáng ngờ nhất chính là "Lý Tinh Thần", viện trưởng hiện tại của Viện nghiên cứu Tương lai.

Quá trình trưởng thành của ông ta thực sự rất đáng khích lệ.

Trước đây, vì bị thương tật nên ông ta đã giải ngũ khỏi tiền tuyến nhưng không tự ti mặc cảm, mà dựa vào sự tự học để vào làm việc tại Viện nghiên cứu Tương lai, cuối cùng trở thành viện trưởng của Viện nghiên cứu Tương lai.

Nhưng khi xem xét kỹ lưỡng các tài liệu, Phong Kỳ đã phát hiện ra nhiều điểm đáng ngờ.

Viện trưởng Viện nghiên cứu Tương lai trước đây của Lý Tinh Thần đã phản đối việc Lý Tinh Thần lên nắm quyền nhưng lại chết một cách bí ẩn, nguyên nhân cái chết là đột tử kỳ lạ, không tìm ra bất kỳ nguyên nhân nào.

Cách chết này giống hệt với thủ đoạn ám sát của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nếu xét theo hướng này để xem xét sự trỗi dậy nhanh chóng của Lý Tinh Thần, hắn không khỏi nghi ngờ rằng Lý Tinh Thần rất có thể là viện trưởng bù nhìn do Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật hậu thuẫn, về bản chất thì Viện nghiên cứu Tương lai cũng đã bị thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật kiểm soát.

Ngoài ra, sau khi Lý Tinh Thần lên nắm quyền, ông ta đã tiến hành cải cách mạnh mẽ đối với Viện nghiên cứu Tương lai.

Có một điểm mà Úy Vi cũng đã đề cập trong hộp thư nhắn tin, Lý Tinh Thần đã tuyển dụng rất nhiều chiến sĩ lĩnh vực đã

giải ngũ khỏi tiền tuyến, sau khi đào tạo họ, ông ta đã thay thế hàng loạt những người ban đầu của Viện nghiên cứu Tương lai.

Tương đương với việc thành lập phe phái của riêng mình trong Viện nghiên cứu Tương lai, quét sạch mọi trở ngại, củng cố địa vị của bản thân.

Đây cũng là một trong những lý do khiến viện nghiên cứu số một trước đây của Thành phố Tương lai, những năm gần đây trình độ khoa học kỹ thuật ngày càng cách xa Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Dựa vào những thông tin tình báo này, lập trường của Viện nghiên cứu Tương lai rất đáng lo ngại.

Nhưng cũng không thể hoàn toàn khẳng định rằng Viện nghiên cứu Tương lai đứng về phía thế lực lĩnh vực, Lý Tinh Thần có thể có vấn đề nhưng ít nhất hiện tại vẫn còn một vấn đề chưa thể giải đáp.

Tại sao Viện nghiên cứu Tương lai lại giúp đỡ Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hắn quyết định sau khi cải tạo phù văn hoàn thành, sẽ bắt đầu xây dựng thế lực, trước tiên lấy bốn kho tài nguyên của Thành phố Tương lai làm mục tiêu để triển khai điều tra đối kháng.

Tra cứu tài liệu một lúc, hắn nhìn đồng hồ, sau đó đứng dậy đi ra khỏi căn cứ Tinh Hồng.

Buổi chiều, hắn quyết định về trường Trung học Tinh Thành một chuyến, đi tìm lão Vương hàn huyên.

Truyền đạt thông tin mà lão Vương ở tuyến tương lai để lại.

Tuyến tương lai này, mục tiêu của lão Vương vẫn là giải mã Hiến tế huyết nhục.

Hiện tại, cấp bậc quyền hạn của hắn trong Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã được bí mật nâng lên mức cao nhất, vì vậy thông tin nhận dạng, nhận dạng mống mắt, v.v. trên đường đi, hắn đều thuận lợi thông qua.

Đến khi hắn đến cổng lớn của căn cứ, lúc này đã có một xe quân sự đệm từ đã liên lạc trước đang chờ.

Lên xe, nói rõ địa điểm đến, xe quân sự đệm từ khởi hành về hướng trường Trung học Tinh Thành.

…

Đến khi Phong Kỳ trở về căn cứ Tinh Hồng, trời đã tối.

Trở về phòng rửa mặt thay quần áo, hắn đi thẳng đến phòng huấn luyện, một lần nữa triển khai huấn luyện cường độ cao.

Chuyến về trường này, hắn đã kể bí mật của mình cho lão Vương.

Phản ứng của lão Vương giống như hắn nghĩ, không chút do dự lựa chọn tiếp tục giải mã Hiến tế huyết nhục, quyết định xử lý xong công việc trong tay sẽ đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng báo cáo.

Hết chương 426.

Chương 427. Huấn Luyện

Về Lâm Nhiễm và lão Vương, hắn đã chôn sẵn manh mối, chỉ chờ một hắn khác trong mộng cảnh tương lai đi tìm hiểu sự thật.

Còn hắn phải làm, chính là tiếp tục nỗ lực theo quỹ đạo vận mệnh đã định.

Trong quá trình huấn luyện, mồ hôi chảy dài trên trán nhưng sự mệt mỏi trên cơ thể không khiến nội tâm hắn dao động chút nào, vẫn tiếp tục theo lời nhắc của phát thanh hoàn thành từng động tác huấn luyện…

…

Một tháng sau, phòng xét nghiệm bộ phận gen Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhận tờ báo cáo kiểm tra sức khỏe từ tay Úy Vi, Phong Kỳ nở nụ cười trên mặt.

“Xem ra tôi đã có thể tiếp nhận thí nghiệm cải tạo phù văn rồi.”

“Cần nghỉ ngơi một ngày để thư giãn không?” Úy Vi cười hỏi.

“Không cần nghỉ ngơi, có thể bắt đầu bất cứ lúc nào.”

Nhìn Phong Kỳ với vẻ mặt bình thản, Úy Vi cười gật đầu:

“Đã như vậy, theo ta đi, ta đã chuẩn bị sẵn vật liệu thí nghiệm cho ngươi rồi, bắt đầu ngay bây giờ.”

“Được.”

Theo Úy Vi ra khỏi phòng xét nghiệm, họ đến phòng thí nghiệm cốt lõi của bộ phận gen.

Đợi một lát, Úy Vi dẫn theo hơn mười nhân viên nghiên cứu đến.

Sau khi được sắp xếp nằm trên dụng cụ cải tạo, Úy Vi và những người còn lại bắt đầu bận rộn.

"Cần gây mê không?" Nhìn Phong Kỳ đã bị trói chặt trên bàn phẫu thuật, Úy Vi trêu chọc hỏi.

"Gây mê có ảnh hưởng đến hiệu quả phẫu thuật không?"

"Không ảnh hưởng."

"Có!" Đã không ảnh hưởng, hắn đương nhiên sẽ không lựa chọn cắn răng chịu đựng.

Đó không phải là hành vi của một người đàn ông đích thực, mà là của một kẻ ngốc.

"Ngươi đừng quá kỳ vọng vào thuốc gây mê, trong quá trình cấy ghép phù văn sẽ đánh thức lại cơ thể ngươi, cảm giác của ngươi sẽ được nâng cao rất nhiều, vẫn sẽ rất đau đớn."

"Không sao!" Phong Kỳ trầm giọng nói.

"Vậy thì, chúc ngươi may mắn!" Úy Vi nói, vừa nói vừa đâm một mũi tiêm chứa chất lỏng màu xanh vào cánh tay hắn.

Trong nháy mắt, tầm nhìn quay cuồng, Phong Kỳ ngất lịm đi.

Khi hắn tỉnh lại, chỉ cảm thấy cơ thể như bị thiêu trên lửa, đau đến mức cơ bắp run rẩy.

"Sao lại đau thế này!" Hắn nghiến răng nói.

"Mới chỉ bắt đầu thôi, ngươi không chịu nổi chút đau đớn này sao." Giọng Úy Vi truyền đến.

“Ta chỉ thấy đau, không nói là ta chịu không nổi, tiếp tục đi!”

Đúng như Úy Vi nói, nỗi đau của việc cải tạo phù văn bắt đầu tăng dần, giống như hình phạt lăng trì thời cổ đại, từng tấc da thịt đều phải chịu sự giày vò không thể chịu đựng nổi.

Đặc biệt là chỗ ngực được khảm Tinh thạch phù văn, như kiến cắn, đau đến mức hắn gần như ngạt thở.

Trong trường hợp bình thường, khi cơn đau vượt quá ngưỡng chịu đựng, hắn sẽ ngất đi.

Nhưng lúc này, cảm giác của hắn vô cùng rõ ràng, thậm chí có thể cảm nhận được Tinh thạch phù văn ở ngực đang dần trở thành một phần cơ thể mình.

Giống như cơ thể có thêm một bộ phận có thể điều khiển.

Trong quá trình này, Tinh thạch phù văn đang thích ứng với cơ thể hắn, đồng thời truyền năng lượng vào cơ thể hắn, cải tạo cơ thể hắn.

Giống như đang tạo ra một môi trường thích hợp để mình cư trú.

Chỉ là quá trình cải tạo vô cùng thô bạo, rất dễ phá hủy hoàn toàn “Môi trường.”

Trong thời gian này, Úy Vi liên tục truyền chất lỏng năng lượng đã pha chế vào cơ thể hắn, giúp hắn hòa nhập tốt hơn với Tinh thạch phù văn.

Nếu năng lượng truyền vào Tinh thạch phù văn vượt quá mức, cô ta sẽ lấy Tinh thạch phù văn ra, đợi cơ thể hắn bình phục rồi mới khảm lại.

Mỗi khi Tinh thạch phù văn bị tách ra, Phong Kỳ sẽ lập tức ngất đi.

Khi Tinh thạch phù văn được khảm lại, hắn lại bị đánh thức ngay lập tức, rơi vào trạng thái bị tra tấn liên tục.

Mất một ngày, việc cải tạo phù văn vẫn chưa hoàn thành.

Phong Kỳ đã không còn sức để nói, lúc này trong đầu hắn chỉ có một chữ:

Đau!

Nhưng hắn vẫn nghiến răng chịu đựng.

Úy Vi đã nói, ý chí rất quan trọng trong quá trình cải tạo phù văn.

Những người bị suy sụp tinh thần trong quá trình cải tạo, thường sẽ rơi vào trạng thái điên cuồng, mất kiểm soát ngay sau khi cải tạo phù văn xong.

Cải tạo phù văn là quá trình cơ thể hòa nhập với Tinh thạch phù văn nhưng càng hơn là quá trình chủ thể thuần phục Tinh thạch phù văn.

Vì vậy, Phong Kỳ luôn giữ vững nội tâm, dùng ý chí để cảm nhận, chống lại sự xâm lấn của cơn đau.

Không biết qua bao lâu, giọng nói hơi mệt mỏi của Úy Vi truyền đến:

"Thằng nhóc tốt, thế mà lại phá vỡ kỷ lục cải tạo phù văn của Viện nghiên cứu Tinh Hồng của ta, một lần là cải tạo xong."

Nghe vậy, Phong Kỳ mở mắt ra.

Nhìn ánh đèn sáng trưng trước mắt, hắn hơi kinh ngạc nói:

"Chẳng lẽ bình thường phải mất nhiều lần sao?"

"Không phải nhiều lần, mà là hàng chục lần, thí nghiệm cải tạo phù văn trước đây, thường sẽ dừng cải tạo giữa chừng, điều dưỡng một thời gian rồi mới tiếp tục tiến hành.

Nghe Úy Vi trả lời, Phong Kỳ kinh ngạc nói:

“Vậy sao ta lại chỉ cần một lần là xong.”

“Những đối tượng thí nghiệm trước đây đều vì tinh thần gần đến bờ vực suy sụp nên buộc phải dừng thí nghiệm, ta thấy ngươi vẫn chịu đựng được nên đã chọn tiếp tục, không ngờ lại hoàn thành một bước, không thể không nói ý chí của ngươi thật kinh người.”

Phong Kỳ:…

Lúc này, Úy Vi tháo khẩu trang, tiến lại gần hắn, vẻ mặt trêu chọc nói:

“Sao, không hài lòng à? Vậy thì ta tặng ngươi một ca phẫu thuật thiến để bù đắp cho ngươi nhé?”

Nghe vậy, Phong Kỳ trong lòng dựng ngón giữa.

Hết chương 427.

Chương 428. Phòng Huấn Luyện

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng huấn luyện.

Phong Kỳ đã hoàn thành việc cải tạo phù văn, lúc này hắn đang để trần nửa thân trên, tập luyện trong phòng huấn luyện đến nỗi mồ hôi nhễ nhại.

Các mục huấn luyện sau khi hoàn thành cải tạo đã chuyển từ rèn luyện thể lực sang huấn luyện thăng bằng, kiểm soát sức mạnh, v.v.

Cường độ huấn luyện giảm xuống nhưng độ khó lại tăng lên.

Trong thời gian này, hắn phải kiểm tra sức khỏe ba lần mỗi ngày để kịp thời xử lý các tình huống đột xuất có thể xảy ra.

Những thay đổi trên cơ thể sau khi cải tạo phù văn cũng rất rõ ràng.

Sức mạnh cơ thể hắn tăng lên nhanh chóng, hiện đã đạt đến đánh giá Hắc Thiết thượng giai, đột phá đến giai đoạn Thanh Đồng cũng sẽ diễn ra trong thời gian gần.

Vì vậy, hắn cần tập luyện mỗi ngày để thích ứng với những thay đổi về sức mạnh cơ thể.

Kết thúc vài giờ huấn luyện, Phong Kỳ thở dài nhẹ nhõm, sau đó cúi đầu nhìn xuống ngực mình.

Chỉ thấy trên ngực hắn có thêm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu đen bóng bằng ngón tay cái, xung quanh viên tinh

thể là những mạch máu nổi lên như mạng nhện.

Lúc này, Phù Văn Tinh Thạch đang tỏa ra ánh sáng yếu ớt, nhấp nháy theo nhịp điệu như hơi thở, liên tục truyền năng lượng vào cơ thể hắn.

Cơ thể hắn cũng đang hòa nhập với tinh thạch phù văn, xảy ra một số thay đổi kỳ diệu.

Trong nháy mắt, làn da hắn được bao phủ bởi năng lượng, trở nên đen bóng trong suốt, ngay sau đó cơ thể ầm ầm tan rã thành một vũng chất lỏng màu đen.

Nhưng trạng thái này chỉ kéo dài vài giây, cơ thể hắn lại nhanh chóng ngưng tụ, năng lượng màu đen trên cơ thể cũng theo đó mà tiêu tan.

Hình dạng lỏng trước đó chính là năng lực hắn có được sau khi khảm Phù Văn Tinh Thạch hình bóng hung dữ.

Chỉ là ở giai đoạn hiện tại, hắn chưa thành thạo trong việc kiểm soát năng lực của bản thân, không thể tự mình di chuyển khi ở trạng thái lỏng, vẫn cần phải luyện tập thêm.

Cảm thấy mệt mỏi, hắn bước tới góc phòng huấn luyện.

Sau vài giờ điều hòa cơ thể, hắn lại tiếp tục lao vào luyện tập.

…

Hai tháng tiếp theo, Phong Kỳ đều dành thời gian để luyện tập.

Mà thực lực của hắn cũng đạt đến đánh giá Thanh Đồng Hạ Giai dưới sự cải tạo của tinh thạch phù văn.

Nhưng cách tăng cường sức mạnh này không hề tự nhiên như việc săn bắt Sinh Vật Trận Địa trong mộng để có được năng lực thiên phú và còn tồn tại nhiều mối nguy tiềm ẩn.

Ví dụ như cảm xúc của hắn, thường xuyên cảm thấy bực bội vô cớ.

Thậm chí còn có lúc mất kiểm soát trong thời gian ngắn nhưng may là hắn tỉnh táo lại kịp thời, kìm nén được cảm xúc gần như mất kiểm soát.

Trải qua hai tháng rèn luyện.

Bây giờ hắn đã hòa nhập ổn định với tinh thạch phù văn, tốc độ tăng thực lực cũng chậm lại, trong thời gian đó hắn cũng từng bực bội nhưng tình trạng mất kiểm soát không còn xảy ra nữa.

Theo lời Úy Vi, hắn có mức độ hòa nhập với tinh thạch phù văn rất cao.

Còn về nguyên nhân, Úy Vi cho rằng có lẽ liên quan đến sức mạnh ý chí của hắn trong quá trình cải tạo.

Hôm nay là ngày hắn rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ăn trưa với Úy Vi, hẹn sau này sẽ liên lạc trực tuyến, hắn trở về phòng thu dọn hành lý đơn giản, sau đó đẩy hành lý đến cổng lớn của căn cứ.

Lúc này đã có xe đang chờ sẵn.

Đặt hành lý vào cốp sau, chiếc xe chở hắn rời khỏi căn cứ Tinh Hồng.

Nhìn bức tường bao quanh căn cứ Tinh Hồng ngày một thu nhỏ trong gương chiếu hậu, Phong Kỳ biết rằng chặng đường Tinh Hồng của hắn đã kết thúc.

Nhiệm vụ tiếp theo của hắn là thành lập thế lực, vừa chống lại Viện nghiên cứu khoa học vừa điều tra Viện nghiên cứu tương lai.

Tối hôm trở về học phủ, hắn trước tiên đến phòng hiệu trưởng để trình bày tình hình với Bạch Phù Sinh, sau đó trở về ký túc xá bắt đầu lên kế hoạch chi tiết cho những bước tiếp theo.

Tối hôm đó, chín giờ, hắn gọi Lữ Việt và những học sinh khác ra sân tập.

Còn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, hắn không thông báo.

Lâm Nhiễm và Mộc Tinh có quỹ đạo vận mệnh của riêng họ, hắn sẽ không can thiệp.

Đặc biệt là Lâm Nhiễm, theo diễn biến vận mệnh đã định, hắn có thể thành công phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ, đạt được toàn bộ sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ.

Đưa Lữ Việt và những người khác đến một bãi cỏ trên sân tập, mọi người ngồi thành vòng tròn.

Nhìn những khuôn mặt đầy nghi ngờ, Phong Kỳ im lặng một lát rồi lên tiếng:

“Các vị, những gì ta sắp nói có thể khiến các ngươi cảm thấy khó tin nhưng ta có thể rất có trách nhiệm nói với các ngươi rằng, tất cả những gì ta nói đều là sự thật, tuyệt đối không có sự giả dối.”

“Anh Kỳ, sao anh cũng giống Lữ Việt vậy, làm ra vẻ bí ẩn, có chuyện gì thì nói thẳng ra đi, từ nhỏ đã theo đoàn chiến đấu lĩnh vực, chúng tôi chưa từng thấy sóng gió lớn nào.” Hạ Long cười toe toét.

Hết chương 428.

Chương 429. Kế Hoạch Tương Lai

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Tiếp theo, hắn kể lại chi tiết về khả năng xuyên suốt dòng thời gian mà hắn từng có, về việc nền văn minh nhân loại trong tương lai sẽ diệt vong và về việc xã hội loài người bị các thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Nhìn biểu cảm của mọi người từ thản nhiên chuyển sang kinh ngạc, rồi đến kinh hoàng, Phong Kỳ có thể hiểu được sự thay đổi trong lòng họ.

Hắn cũng từng như vậy khi biết được sự thật.

Chiến thắng rõ ràng trong mắt giờ đây trở nên mơ hồ, hư ảo sau khi tra cứu cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, cuối cùng lời nói dối về chiến thắng bị xé tan hoàn toàn, chỉ còn lại sự thật tàn khốc đẫm máu.

Chỉ là vào thời điểm đó, hắn đã chọn đối mặt với sự tàn khốc và thề sẽ thay đổi tương lai.

Im lặng hồi lâu, hòa thượng nhìn Phong Kỳ, lên tiếng trước:

“Anh Kỳ, vậy Nhạc Bình An không phải bị Cửu Long kéo quan tài đi, mà là do anh giết đúng không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không chọn cách che giấu, gật đầu nói:

“Sau khi ta tra ra hắn là gián điệp của Viện nghiên cứu khoa học, ta đã nghĩ đến việc phải nhanh chóng nhổ bỏ quả

bom chìm bên cạnh này.”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, hắn tiếp tục nói:

“Ta hy vọng nhận được sự giúp đỡ của các ngươi nhưng ta biết các ngươi vẫn có chút không tin những gì ta nói, tiếp theo ta sẽ chứng minh từng điều một cho các ngươi.”

“Tôi tin, ngay từ đầu tôi đã biết nền văn minh nhân loại đang trong cơn nguy kịch.” Lúc này, Lữ Việt đột nhiên lên tiếng.

Mọi người nghe vậy, đều đổ dồn ánh mắt về phía Lữ Việt.

“Lữ Việt, sao cậu lại biết?” Hạ Long trầm giọng hỏi.

Lữ Việt không trả lời, mà nhìn Phong Kỳ nói:

“Tôi giúp anh.”

“Anh Kỳ, ba anh em chúng tôi cũng tin anh, tiếp theo chúng tôi nghe theo sự sắp xếp của anh, cùng lắm thì đền mạng.” Lúc này, Hạ Long cũng lên tiếng.

“Tôi cũng tin, tổ tiên tôi phần lớn đều tử trận khi chiến đấu ở chiến trường lĩnh vực, tôi chỉ mong sớm tốt nghiệp để gia nhập đoàn chiến đấu lĩnh vực và ra tiền tuyến.” Nghiêm Phục cũng lên tiếng vào lúc này.

Đã có bốn người đồng ý giúp mình, Phong Kỳ hướng ánh mắt về phía Thái Quả, Dương Tiểu Tâm và những người khác.

“Nếu chưa nghĩ kỹ thì có thể về suy nghĩ thêm.”

“Anh Kỳ, em không hiểu một vấn đề, anh đừng đánh em.” Hòa thượng lúc này cẩn thận nói.

“Nói đi.” Phong Kỳ gật đầu.

“Cho dù tương lai của loài người đã được định sẵn nhưng những người sống trong thời đại này đều an toàn, tại sao anh

phải vất vả như vậy, chẳng bằng nằm im hưởng thụ cuộc sống.”

Nhìn hòa thượng, Phong Kỳ mỉm cười nhàn nhạt:

“Bởi vì tôi gánh vác ước mơ của rất nhiều người, trong đó có cả các ngươi.”

Nói xong câu này, trong đầu hắn hiện lên rất nhiều hình ảnh.

Quỳ gối trước đoạn đầu đài, bình thản đối mặt với cái chết của tuyến hy sinh; gánh chịu tội danh ác quỷ, chiến đấu ở tuyến đầu là Mộc Tinh; năm này qua năm khác bận rộn trong phòng thí nghiệm là Úy Vi… Ngoài ra còn có lão Vương, còn có một nhóm cấp cao của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, còn có từng lá thư gửi gắm hy vọng về một tương lai tươi đẹp hơn.

Trải qua bao gian nan, từ lúc đầu nhiệt huyết sôi trào nói ra lời hào hùng muốn thay đổi thế giới.

Bây giờ trên người hắn đã gánh vác ước mơ của rất nhiều người, cũng kiên định hơn trong việc muốn thay đổi kết cục số phận của loài người.

“Anh Kỳ, anh nói là tuyến hy sinh của chúng ta trước đây sao? Có thể kể chi tiết cho chúng em được không?” Hạ Long tò mò hỏi.

Phong Kỳ gật đầu, tiếp theo bắt đầu kể lại từng câu chuyện xảy ra trong tuyến hy sinh.

Nhưng về sự bi tráng của bản thân, hắn không miêu tả quá nhiều.

Đây không phải là vốn liếng để hắn thuyết phục người khác.

Hắn chỉ muốn cho các học sinh biết rằng, sự nở rộ của thời đại thịnh vượng cần phải nỗ lực, đã có rất nhiều người từng vì

ước mơ này mà nỗ lực cả đời.

Nghe hắn kể, tất cả mọi người có mặt đều xúc động.

Khi kể xong, hắn nhìn những người mắt đẫm lệ mỉm cười:

“Có lẽ không thể chấp nhận nhanh như vậy, vậy thì về suy nghĩ kỹ đi, bất kể có đồng ý hay không, tôi hy vọng các ngươi có thể giữ bí mật hôm nay, điều này liên quan đến kế hoạch sắp tới của tôi.”

“Tôi chọn nói cho các ngươi biết, cũng là vì tôi tin tưởng các ngươi.”

“Số phận đúng là một biên kịch thối nát, kết cục của loài người không nên như vậy nhưng ít nhất tôi phải diễn tốt cuộc đời này, anh Kỳ, em đồng ý giúp anh thay đổi tương lai.” Dương Tiểu Tâm lúc này đứng dậy, giọng nói kiên định.

“Anh Kỳ, em cũng đồng ý giúp anh.” Giả Dịch cũng đứng dậy vào lúc này.

Cuối cùng, tất cả mọi người đều đứng dậy.

Có lẽ trong lòng vẫn còn mơ hồ nhưng có một điểm là giống nhau.

Trong lòng họ đều chứa đựng một tương lai lý tưởng, có lẽ tương lai này không giống nhau nhưng không có ngoại lệ nào không liên quan đến điều tốt đẹp.

Hết chương 429.

Chương 430. Bảo Vệ Ước Mơ

Bất kỳ một ước mơ nào cũng đều có ý nghĩa được bảo vệ.

Vì tương lai mà phấn đấu là bảo vệ ước mơ của người khác, cũng là bảo vệ ước mơ của chính mình.

Nhìn Phong Kỳ cười tươi, mọi người đột nhiên cũng cười theo.

Họ nghĩ đến một câu cảm thán của Phong Kỳ khi kể về câu chuyện của tuyến tương lai.

Hắn nói, có lẽ một ngày nào đó khi đứng giữa thời đại thịnh vượng rực rỡ, hắn nhìn lại quá khứ sẽ phát hiện ra.

Khoảnh khắc huy hoàng nhất trong cuộc đời hắn không phải là đứng giữa thời thịnh thế để đón chào tương lai tươi đẹp.

Mà là trong bi thương và tuyệt vọng, hắn nảy sinh ý định thay đổi tương lai và lựa chọn dũng cảm bước tới con đường gập ghềnh phía trước.

“Nam nhi không triển hoài bão lớn, uổng phí thân hình tám thước trời sinh, trước kia ta thấy anh Kỳ là kỳ tài ngàn năm có một, giờ ta mới phát hiện so với hoài bão lớn lao của anh thì thiên phú chẳng đáng là gì.” Giả Dịch lúc này cảm thán.

Lúc này, ánh mắt mọi người nhìn Phong Kỳ đã thay đổi.

Phong Kỳ khiến họ hiểu rằng, quá trình theo đuổi thời thịnh thế rực rỡ cũng quan trọng không kém.

Gió đêm hiu hiu, dưới bầu trời đầy sao, mọi người nhìn nhau cười.

Sau này, tổ chức Bình Minh được thành lập.

Dưới sự lãnh đạo của Phong Kỳ, họ lấy Học phủ Tinh Thành làm trung tâm, ngầm chiêu mộ nhân tài học phủ, không ngừng lớn mạnh.

Trong thời gian này, họ cũng không buông lơi việc tu luyện của bản thân.

Dựa vào kiến thức tu luyện tương lai mà Phong Kỳ cung cấp, thực lực của các thành viên trong tổ chức tiến triển nhanh chóng.

Xuân qua thu đến, thời gian trôi qua như thoi đưa, ba năm trôi qua trong nháy mắt.

Trong thời gian này, sau nhiều lần sàng lọc và thẩm tra, số lượng thành viên của tổ chức Bình Minh đã lên tới 103 người, mỗi người đều là những học viên xuất sắc hàng đầu của Học phủ Tinh Thành.

Sau khi tốt nghiệp, họ hoàn toàn có thể theo đuổi con đường đời người mà mình đã vạch sẵn.

Nhưng sau khi biết được sự thật, tất cả đều lựa chọn đứng về phía Phong Kỳ.

Câu nói vì sự trỗi dậy của loài người mà học tập tuyệt đối không phải là lời nói suông hay khẩu hiệu.

Họ nguyện vì tương lai lý tưởng mà không ngừng nỗ lực, dù không thể tận mắt chứng kiến thời thịnh thế rực rỡ.

Chỉ mong 1500 năm sau, hậu nhân đứng dưới cùng một bầu trời đầy sao, ngước nhìn bầu trời vẫn có thể thấy những vì sao sáng lấp lánh.

Trong quá trình tiếp xúc, họ càng tôn sùng Phong Kỳ như ánh sáng.

Nguyện tin tưởng ánh sáng, đến gần ánh sáng, rồi theo đuổi ánh sáng, thậm chí trở thành người tỏa sáng trong dòng chảy lịch sử như Phong Kỳ, dù ánh sáng này có thể bị bóng tối che khuất, người đời không thể thấy.

Năm thứ tư, mùa tốt nghiệp.

Kế hoạch chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ cuối cùng cũng được triển khai.

Phong Kỳ dẫn hơn 300 thành viên của tổ chức Bình Minh rời khỏi Học phủ Tinh Thành, đến thành phố Tương Lai.

Vì lý do an toàn, tổ chức Bình Minh không có cứ điểm cố định trong thành phố Tương Lai, mà chọn cách họp mặt tại các địa điểm ngẫu nhiên định kỳ.

Đồng thời, mỗi thành viên đều có mật hiệu liên lạc riêng.

Vì sự phát triển của tổ chức Bình Minh, trong năm này, Phong Kỳ đã dẫn các thành viên trong tổ chức đột kích vào kho số một của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ ở phía tây thành phố Tương Lai.

Lần hành động này, Phong Kỳ đã xác nhận được một điều.

Kho của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ do đội chiến đấu trực thuộc Viện nghiên cứu Tương Lai phụ trách canh giữ.

Hai viện nghiên cứu có mối liên hệ chặt chẽ với nhau.

Lần đột kích này, lực lượng bảo vệ kho của Viện nghiên cứu Tương Lai không hề có chút phòng bị nào, cánh cửa kho bị Lữ Việt phá vỡ bằng một nhát kiếm.

Lực lượng bảo vệ của Viện nghiên cứu Tương Lai càng không có sức chống cự, số tài nguyên chất đống bên trong trở thành thùng vàng đầu tiên cho sự phát triển của tổ chức Bình Minh.

Ngoài ra, Phong Kỳ còn tìm thấy một đống thiết bị công nghệ đen đã được niêm phong trong kho này.

Nhưng hắn không mang những thiết bị này đi, hắn không thể đảm bảo rằng bên trong những thiết bị này có thiết bị định vị hay không.

Tiếp theo, tổ chức Bình Minh trở thành thế lực ngầm chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Hành động chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ luôn có nguy cơ bị bại lộ nhưng Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc bại lộ.

Trong thời gian này, Viện nghiên cứu Tương Lai chủ động tấn công, giăng lưới trời khắp thành phố để bắt đầu tìm kiếm họ.

Rất nhanh, thông qua mạng lưới tình báo, chúng đã điều tra được tình hình chung của tổ chức Bình Minh.

Chúng cũng biết được rằng thủ lĩnh của tổ chức Bình Minh chính là Phong Kỳ, người từng được mệnh danh là "Ánh sáng của loài người."

Việc bắt giữ Phong Kỳ và cuộc thanh trừng tổ chức Bình Minh cũng bắt đầu từ đây.

Mặc dù đã mất nhiều năm để lập kế hoạch nhưng trong các nhiệm vụ tiếp theo, vẫn có nhiều thành viên của tổ chức Bình Minh hy sinh trong nhiệm vụ.

Hết chương 430.

Chương 431. Quân Phòng Thủ

Đặc biệt là quân phòng thủ thành phố của Viện nghiên cứu Tương Lai đã gây ảnh hưởng không nhỏ đến các hoạt động tiếp theo của tổ chức Bình Minh.

Nhưng Phong Kỳ và các thành viên trong tổ chức đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc hy sinh.

Dẫn theo tổ chức Bình Minh chỉ có hơn 300 người để chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ và Viện nghiên cứu Tương Lai, quả thực là lấy trứng chọi đá.

Hắn và Úy Vi đã phân tích, chỉ dựa vào tổ chức Bình Minh với nền tảng mỏng manh thì không thể nào chống lại được Viện nghiên cứu khoa học công nghệ và Viện nghiên cứu Tương Lai hùng mạnh.

Họ đang phát triển, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ và Viện nghiên cứu Tương Lai cũng đang phát triển.

Hơn nữa, hai viện nghiên cứu có nhiều tài nguyên hơn, tổ chức Bình Minh không thể so sánh với họ về cả nhân tài lẫn tài nguyên.

Vì vậy, tổ chức Bình Minh chắc chắn đã nhận được sự giúp đỡ của các thế lực loài người khác khi thay đổi dòng thời gian trong quá khứ, chỉ có khả năng này.

Đây cũng là lý do khiến Phong Kỳ lựa chọn mạo hiểm như vậy.

Hắn mong đợi được gặp những người đồng hành.

Cũng dùng hành động để nói với những thế lực loài người lựa chọn ẩn núp, nhẫn nhịn:

Vẫn còn người đang chống cự, vẫn còn người đang chiến đấu, các ngươi không cô đơn!

…

Thành phố Tương Lai, vùng ngoại ô phía đông thành phố.

Lúc này, Phong Kỳ và Lữ Việt lợi dụng màn đêm đi xuyên qua bụi rậm, tiến về phía kho số hai của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ ở phía đông thành phố.

Lần này, hắn chỉ dẫn theo Lữ Việt đi cùng, không có ý định triển khai hành động đột kích kho số hai.

Bây giờ, các kho đều tăng cường phòng thủ, hắn không muốn mạo hiểm thêm khi chưa chắc chắn sẽ thắng, ngay cả khi lúc này, thực lực của Lữ Việt đã đủ để đối đầu trực diện với một đội chiến đấu lĩnh vực.

Sau khi đến gần kho số hai, họ vòng qua lực lượng phòng thủ, đến vị trí thông gió.

"Ngươi ở đây đợi ta, ta vào dò xét một chút."

"Ngươi cẩn thận." Lữ Việt lập tức gật đầu nói.

Lúc này, cơ thể Phong Kỳ hóa thành chất lỏng màu đen, chui vào ống thông gió, tiến vào bên trong để dò xét.

Một lát sau, hắn đã đến bên trong kho, bắt đầu quan sát địa hình bên trong kho.

Sau khi ghi nhớ bố trí địa hình bên trong và vị trí trực chiến của nhân viên bảo vệ, hắn chuẩn bị quay trở lại.

Lúc này, một luồng ánh sáng xanh quét qua người hắn, lập tức tiếng báo động vang lên.

Nhận ra mình đã bị phát hiện, hắn lập tức tăng tốc độ di chuyển lén lút.

Lúc này, vô số viên đạn dày đặc bắn về phía hắn.

Trong trạng thái lén lút, khả năng chịu đựng sát thương vật lý của cơ thể được tăng cường, những viên đạn linh năng này tuy có uy lực rất lớn nhưng vẫn không thể gây thương tích cho hắn.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị chui vào ống thông gió, một bóng người cao gầy mặc quân phục đã chặn trước mặt hắn.

Một bức màn ánh sáng do linh khí ngưng tụ lại chắn trước mặt hắn.

Thấy cảnh này, lòng Phong Kỳ chùng xuống, lập tức quyết định đột phá bằng vũ lực.

Nhưng điều khiến hắn kinh ngạc là, mặc cho hắn va chạm thế nào, bức màn ánh sáng vẫn vững chắc.

Lúc này, bức màn ánh sáng co lại, bao vây hắn.

Dưới sự ép của linh khí, cơ thể dạng lỏng của Phong Kỳ bị bóp méo, cuối cùng trở lại hình dạng ban đầu.

Nắm chặt tay, hắn đập vỡ bức màn ánh sáng, nhìn về phía bóng người đang đứng cách đó không xa.

Người đàn ông đối diện cao khoảng một mét chín, mặc trang phục của quân phòng thủ Tinh Thành, lúc này đang lạnh lùng nhìn hắn.

Rất nhanh, các thành viên của quân phòng thủ đã đến, bao vây hắn.

Đối mặt với sự bao vây, Phong Kỳ biết mình đã khó thoát khỏi nhưng hắn vẫn nắm chặt tay.

Trong tiếng gầm thét, hắn chủ động phát động tấn công.

Lúc này, Lữ Việt vẫn còn ở bên ngoài, bây giờ hắn chỉ có thể dựa vào chính mình.

Trong trận chiến đấu đến chết, vết thương trên người hắn ngày càng nhiều, cuối cùng bị thủ lĩnh của đội quân phòng thủ bắt sống.

"Đại ca, đã bắt được rồi, xử lý thế nào?"

Người đàn ông mặc quân phục cầm máy liên lạc báo cáo tình hình.

"Tốt, tôi đợi anh ở kho số hai."

Để đảm bảo Phong Kỳ không thể trốn thoát, sau khi cúp máy liên lạc, người đàn ông mặc quân phục lại đấm đá Phong Kỳ đang thoi thóp.

Một lát sau, cửa kho mở ra, năm chiếc xe quân sự của Viện nghiên cứu Tương Lai đến.

Từ chiếc xe quân sự đi đầu, một người đàn ông hói đầu vạm vỡ bước xuống, hắn chính là viện trưởng đương nhiệm của Viện nghiên cứu Tương Lai "Lý Tinh Thần."

Hắn dẫn theo thuộc hạ đi đến trước mặt Phong Kỳ, khom người cười khẩy:

"Ngươi đúng là khó chơi thật, đáng tiếc ngươi vẫn thua rồi."

Lúc này, Phong Kỳ đã xác định được một chuyện, Lý Tinh Thần quả thực là viện trưởng bù nhìn do Viện nghiên cứu khoa học công nghệ nâng đỡ.

Cái chết kỳ lạ của viện trưởng đời trước rõ ràng là để giúp Lý Tinh Thần dễ kiểm soát lên nắm quyền.

Hết chương 431.

Chương 432. Viện Trưởng Mới

Hắn ngẩng đầu, qua khe hở của đôi mắt sưng húp nhìn Lý Tinh Thần, cười khẩy một tiếng.

“Cười cái gì?”

“Là người nhưng lại cam tâm làm chó, thật đáng thương.”

“Ha ha ha, nói hay lắm, ta chính là một con chó!” Lý Tinh Thần không hề cảm thấy xấu hổ, ngược lại còn cười lớn.

“Giết đi!”

“Giết ngươi thì chưa đủ, phải tra tấn một phen, moi ra chút thông tin mới được.” Lý Tinh Thần nói với vẻ đùa cợt, giọng điệu đầy vẻ đe dọa.

Nhưng lời đe dọa như vậy đối với Phong Kỳ không có sức sát thương, trong lòng hắn cũng không hề sợ hãi.

Nhìn Lý Tinh Thần, hắn cười nhạt:

“Ngươi có thể thử xem.”

“Có thể cho ta biết một chuyện không?” Lý Tinh Thần đột nhiên hỏi.

“Hỏi đi, lão tử tùy tâm trạng trả lời.”

“Kết cục đã định là thua, tại sao ngươi vẫn đứng ra?”

“Luôn phải có người đứng ra, tại sao người đó không thể là ta.”

Nghe những lời này, Lý Tinh Thần như nghe được chuyện cười buồn cười nhất trên đời, không khỏi bật cười ha ha.

Sau đó, trong mắt hắn hiện lên vẻ hung ác, vung tay áo, cánh tay phải của hắn bị chấn vỡ, lộ ra cánh tay kim loại màu đen đã được cải tạo.

Gió mạnh ập đến, Phong Kỳ mở mắt ngẩng đầu, lựa chọn đối mặt với cái chết.

Nhưng điều hắn không ngờ là cánh tay máy này đột nhiên bẻ cong, đâm mạnh vào ngực người đàn ông mặc quân phục đang đứng sau hắn.

Máu nhỏ giọt xuống đầu hắn, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

"Không chừa một ai!" Lúc này, Lý Tinh Thần cười khẩy.

Vừa dứt lời, những chiến sĩ phía sau hắn lập tức hành động, tấn công quân phòng thủ trong kho.

Một lát sau, Lý Tinh Thần ngồi xổm trước mặt Phong Kỳ châm một điếu thuốc, mỉm cười nói:

"Còn đi được không?"

"Được!"

Nghe vậy, Lý Tinh Thần gật đầu, sau đó lấy máy liên lạc ra, nhấn nút rồi trầm giọng nói:

"Kho số hai bị tổ chức Bình Minh do Phong Kỳ dẫn đầu tấn công, quân phòng thủ thành phố gần đó đều ăn phân hết rồi sao? Vài trăm người tiến đến gần kho số hai mà không ai phát hiện ra, mau đến hỗ trợ cho lão tử ngay, nếu căn cứ số hai bị công phá, đừng trách ta bẻ gãy cổ các ngươi!"

Nói xong, Lý Tinh Thần nhìn về phía những thuộc hạ đang rải xăng xung quanh gầm lên:

"Mọi người mau lên, lát nữa còn phải đi khắp thành phố truy bắt Phong Kỳ, bận lắm."

“Tên khốn Phong Kỳ kia lại đốt cháy kho số hai, tức chết ta rồi!”

Phong Kỳ:…

…

Sau khi đỡ Phong Kỳ dậy, Lý Tinh Thần hất bay điếu thuốc lá còn dở trên tay.

Giữa lúc tia lửa tản ra, ngọn lửa nhanh chóng lan rộng, thiêu rụi cả tòa kho.

Ngay lúc này, bóng dáng Lữ Việt xuất hiện ở cửa lớn của kho.

Nhìn thấy Phong Kỳ đầy thương tích, ánh mắt Lữ Việt trở nên lạnh lẽo, vung tay ra, kiếm Lam ở sau lưng hắn tuột khỏi vỏ, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, khí thế trên người hắn bắt đầu tăng lên từng chút một.

Nhận ra Lữ Việt chuẩn bị ra tay, Phong Kỳ cố nén đau đớn hét lên:

“Đừng ra tay, là người nhà.”

Nghe vậy, biểu cảm của Lữ Việt rõ ràng sửng sốt.

Khi nhìn thấy Lý Tinh Thần, hắn đã nhận ra Lý Tinh Thần chính là viện trưởng của Viện nghiên cứu Tương Lai, cũng là một trong những mục tiêu cốt lõi mà họ chống lại.

Lúc này nghe Phong Kỳ nói Lý Tinh Thần là người nhà, hắn nhất thời có chút ngơ ngác.

“Tên nhóc này chính là Lữ Việt nhỉ, trông có vẻ rất mạnh.” Lý Tinh Thần cười toe toét, nói xong hắn không chút sợ hãi bước về phía Lữ Việt.

Nhận ra có vẻ như đã xảy ra chuyện gì đó, Lữ Việt vung tay ra, kiếm Lam trở về vỏ.

Tiến lên hai bước, hắn đưa tay đỡ lấy Phong Kỳ mà Lý Tinh Thần đang dìu.

"Lên xe trước, chúng ta đổi chỗ khác nói chuyện."

Nhìn ánh mắt nghi ngờ của Lữ Việt, Phong Kỳ gật đầu.

Theo Lý Tinh Thần lên xe, năm chiếc xe của Viện nghiên cứu Tương Lai rời khỏi kho, tiến vào màn đêm mờ ảo.

Một giờ sau, những chiếc xe dừng lại ở một nơi hẻo lánh bên ngoài thành phố Tương Lai.

Với sự dìu đỡ của Lữ Việt, Phong Kỳ xuống xe.

Lúc này, Lý Tinh Thần cũng từ một chiếc xe khác bước xuống, đưa tay châm một điếu thuốc, hắn bước đến trước mặt Phong Kỳ, cười nói:

"Còn chịu đựng được không?"

"Chết không được." Phong Kỳ nghiến răng nói.

So với cơ thể có năng lực bẩm sinh, khả năng phục hồi của cơ thể sau khi cải tạo bằng phù văn kém hơn rất nhiều, lúc này hắn chỉ cảm thấy mắt hoa lên, có thể ngất đi bất cứ lúc nào.

Nhưng bây giờ trong lòng hắn có rất nhiều nghi vấn vẫn chưa có đáp án nên đã chọn cách cắn răng chịu đựng.

"Có phải ngươi có rất nhiều câu hỏi muốn hỏi ta không?"

"Đúng vậy nhưng ta biết ngươi chính là loại người ẩn núp mà ta muốn tìm."

"Người ẩn núp? Ý ngươi là đứng về phía loài người nhưng lại chọn ẩn náu sao? Cũng không nói sai." Lý Tinh Thần rít một hơi thuốc, cười toe toét.

"Chỉ là so với ta, phương pháp chống lại thế lực lĩnh vực của ngươi thật ngu ngốc, chẳng khác gì tự sát."

“Nếu ta không chọn làm như vậy, ngươi sẽ đứng ra sao?” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Hết chương 432.

Chương 433. Phản Kháng Ngầm

Nghe vậy, Lý Tinh Thần không khỏi sửng sốt.

Đột nhiên hắn hiểu ra tại sao Phong Kỳ lại công khai chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Đây là hành động mạo hiểm, nhằm câu cá.

Nhưng không phải câu thế lực lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, mà là những người ẩn núp đứng về phía loài người như hắn.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên có chút khâm phục hành động của Phong Kỳ.

Rõ ràng là muốn tập hợp những người ẩn núp như bọn họ lại, để triển khai hành động chống đối tốt hơn.

"Ngươi có thể nói cho ta biết tại sao ngươi lại làm như vậy không?" Lúc này, Phong Kỳ tò mò hỏi.

"Làm chó cho chúng, hấp thụ chất dinh dưỡng của chúng, rồi giết chết chúng!" Nói xong, Lý Tinh Thần giơ cánh tay máy đã được cải tạo lên:

"Đây chính là sức mạnh mà chúng ban cho ta, cũng là vũ khí để ta giết chết chúng trong tương lai."

"Viện trưởng tiền nhiệm của Viện nghiên cứu Tương Lai chết như thế nào, theo ta được biết thì ông ấy từng là thầy của ngươi." Phong Kỳ đột nhiên hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, thân hình Lý Tinh Thần rõ ràng run lên, sau đó hắn cười toe toét:

“Ta đã tự tay giết chết ông ấy.”

“Ngươi ra tay được sao?”

“Để đạt được mục đích thì không có gì là ta không làm được, giết chết ông ấy là vật chứng ta đầu hàng với thế lực lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.”

Nghe vậy, Phong Kỳ hiểu được Lý Tinh Thần là người như thế nào.

Hắn hướng về quang minh nhưng hắn không từ thủ đoạn.

Chỉ cần kết quả, không quan tâm đến quá trình.

“Theo thông tin ta có được, ngươi đã chiêu mộ rất nhiều chiến sĩ đã giải ngũ từ tiền tuyến, rồi sắp xếp họ vào Viện nghiên cứu Tương Lai, thậm chí còn giúp họ cải tạo cơ thể, làm như vậy là để thay thế những người ban đầu của Viện nghiên cứu Tương Lai, đảm bảo kế hoạch của ngươi có thể tiến hành bình thường, đúng không.”

“Đúng vậy.” Lý Tinh Thần không chút do dự thừa nhận.

“Vậy thì bây giờ Viện nghiên cứu Tương Lai cuối cùng là do ngươi kiểm soát, hay là do thế lực lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ kiểm soát?”

“Phần lớn nằm trong tay ta, các chiến đoàn lĩnh vực lớn và quân phòng thành đều có thế lực của ta nhưng cũng có một số không phải, chúng là tai mắt mà Viện nghiên cứu khoa học công nghệ cài cắm bên cạnh ta, cũng là trợ thủ giúp ta ảnh hưởng đến phán đoán của chúng.”

Nghe vậy, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Ít nhất thì Viện nghiên cứu Tương Lai nhìn chung vẫn thiên về phía loài người.

Nhưng mối nguy cũng rất rõ ràng, Lý Tinh Thần ở giai đoạn hiện tại rõ ràng vẫn chưa dám chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Điều này đủ chứng minh thế lực lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ mạnh mẽ đến mức nào.

Nắm trong tay quân phòng thành và một số chiến đoàn lĩnh vực hàng đầu, Lý Tinh Thần trên danh nghĩa đã kiểm soát ít nhất 60% lực lượng chiến đấu của thành phố Tương Lai.

“Ta khuyên ngươi nên từ bỏ đi, làm gì có nhiều người ẩn núp như vậy, có khi chỉ có tổ chức Bình Minh của ngươi và Viện nghiên cứu Tương Lai của ta thôi.”

Đối mặt với lời khuyên của Lý Tinh Thần, Phong Kỳ lắc đầu.

Hắn biết rằng trong xã hội loài người vẫn còn rất nhiều người ẩn núp vì chính nghĩa, ngoài Viện nghiên cứu Tinh Hồng và Viện nghiên cứu Tương Lai, chắc chắn còn có những thế lực loài người khác.

Chỉ là cách lựa chọn của mỗi thế lực khác nhau mà thôi.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng lựa chọn kế hoạch phản thẩm thấu, sử dụng thành quả nghiên cứu khoa học để cố gắng cắt đứt sự xâm nhập của lĩnh vực từ nguồn gốc.

Lý Tinh Thần lựa chọn đứng về phía ” thần phục ” thế lực lĩnh vực, lợi dụng sức mạnh của chúng để củng cố bản thân, chỉ chờ đến một ngày nào đó có thể phản công lại thế lực lĩnh vực.

Có lẽ trong bóng tối còn có những thế lực loài người khác, lựa chọn con đường hoàn toàn khác với bọn họ, cũng đang nỗ lực, phấn đấu.

Vì vậy, hắn không đồng tình với quan điểm của Lý Tinh Thần.

“Ta sẽ tiếp tục.”

Há miệng phun ra một luồng hơi trắng, Lý Tinh Thần nhìn hắn cười nói:

“Vậy thì chúc ngươi may mắn nhưng nếu có một ngày ngươi trở thành chướng ngại vật trên con đường tiến bước của ta, ta cũng sẽ không ngần ngại ra tay với ngươi, lần này chỉ là giúp ngươi trong phạm vi không bị bại lộ.”

Nhìn Lý Tinh Thần với vẻ mặt lưu manh, Phong Kỳ cười toe toét:

“Đáng tiếc là ngươi chắc chắn sẽ thất bại và là thất bại thảm hại.”

Theo diễn biến lịch sử vào thời điểm Viện nghiên cứu Tinh Hồng hoàn toàn thất bại trước Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, trước khi chuẩn bị trốn vào căn cứ bí mật, Lý Tinh Thần đã chọn đứng ra.

Với tính cách của hắn, đã dám đứng ra thì chứng tỏ hắn đã chuẩn bị phản kháng lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ vào thời điểm đó.

Kết cục của hắn đã được định sẵn.

Nhìn từ lịch sử thì Viện nghiên cứu khoa học công nghệ không sụp đổ, kết cục cuối cùng là bị hủy diệt trong tay Tiểu Hắc, chứ không phải Lý Tinh Thần.

Hết chương 433.

Chương 434. Hợp Tác Khó Tin

Nghe vậy, sắc mặt Lý Tinh Thần trở nên lạnh lùng:

“Ngươi không có tư cách phủ nhận con đường ta lựa chọn.”

“Ta không phủ nhận ngươi, chỉ là ta đã nhìn thấy kết cục thất bại của ngươi thông qua lịch sử.”

Nhìn Lý Tinh Thần, hắn tiếp tục nói:

“Nếu ta nói ta có khả năng xuyên không, có thể đi lại giữa tương lai và hiện tại và có thể nhìn thấy diễn biến của lịch sử, ngươi có tin không?”

“Ngươi cho rằng ta nên tin sao?” Lý Tinh Thần flick tàn thuốc, rồi lại châm một điếu khác.

“Ngươi thuộc quyền hạn cấp bậc nào trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ?” Hắn đột nhiên hỏi.

“Quyền hạn cấp bậc một.”

“Thảo nào ta chưa từng gặp ngươi, cũng chưa từng biết ngươi.”

“Ý ngươi là gì?”

“Ta từng là một thành viên của quyền hạn cấp bậc hai trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, là đoàn trưởng của chiến đoàn lĩnh vực Sói đói.”

Nhìn Lý Tinh Thần với vẻ mặt nghi ngờ, hắn bắt đầu kể lại trải nghiệm về đường hy sinh của mình.

Nghe Phong Kỳ kể lại, Lý Tinh Thần từ vẻ khinh thường ban đầu, biểu cảm dần trở nên nghiêm túc.

Hắn phát hiện ra rằng tất cả những thông tin mà Phong Kỳ nói đều là sự thật.

Rõ ràng những thông tin này không phải là điều mà một người ngoài có thể biết được.

Nhưng hắn vẫn không tin Phong Kỳ có khả năng xuyên không, chỉ cho rằng có lẽ trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ có gián điệp của tổ chức Bình Minh mà thôi.

Nhưng khi Phong Kỳ nói đến kỹ thuật bảo mật nội bộ của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, cũng như một số tài liệu bảo mật của quyền hạn cấp bậc hai, thậm chí là Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ và Mặc bí ẩn, hắn đã dao động.

"Ngươi đã cài người vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ rồi sao?"

Đối mặt với câu hỏi của Lý Tinh Thần, hắn lắc đầu:

"Ngươi muốn ta chứng minh như thế nào?"

"Nói ra một sự kiện lớn sẽ xảy ra trong tương lai."

Nghe vậy, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Hắn thực sự biết nhiều sự kiện sẽ xảy ra trong tương lai, chẳng hạn như Viện nghiên cứu Tinh Hồng bên ngoài thành Mộ Lâm sẽ bị Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đánh chiếm, hoặc như hành động chung mà hắn nhìn thấy trong đường hy sinh đêm giao thừa trước đó đã tiêu diệt một chiến trường lĩnh vực…V.v.

Nhưng những sự kiện lớn này xảy ra cách nhau quá lâu, hắn không có thời gian để chờ đợi xác minh.

Nhưng hắn có thể nói ra một số hướng đi trong tương lai của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

"Gần đây, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ sẽ cho ra mắt một công nghệ đen nội bộ, tên là Linh khí cấm khu, tác dụng là có thể xua tan các hạt linh khí tự do trong phạm vi một km, thời gian có lẽ là trong vòng nửa tháng, là Mặc chủ chốt nhất trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đích thân chế tạo, trước khi công bố không ai biết đến sự ra đời của nó, điều này có thể chứng minh được không?"

Nhìn Phong Kỳ tự tin nói ra những lời này, Lý Tinh Thần rõ ràng sửng sốt.

"Ngươi thực sự có khả năng xuyên không?"

"Từng có, giờ thì không còn nữa nhưng ta biết một phần diễn biến tương lai của lịch sử."

"Nói chi tiết cho ta biết những gì ngươi biết."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không từ chối, bắt đầu kể chi tiết bí mật của mình.

Nghe hắn kể, những nghi ngờ trong lòng Lý Tinh Thần dần được xóa tan.

Đồng thời hắn cũng biết được một chuyện, hóa ra đằng sau Phong Kỳ còn có một thế lực ngầm là Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Cũng biết được Viện nghiên cứu Tinh Hồng đang tiến hành kế hoạch phản thẩm thấu, chỉ là cuối cùng đã thất bại.

Thông qua những thông tin mà Phong Kỳ đưa ra, Lý Tinh Thần đã đan thành một mạng lưới thông tin trong đầu.

Nhiều thông tin đan xen, hắn cũng dần tin những gì Phong Kỳ nói.

Mặc dù sự thật này khiến hắn cảm thấy khó tin.

Nhận ra rằng bố cục của mình cuối cùng sẽ kết thúc bằng thất bại, Lý Tinh Thần đột nhiên nắm chặt tay, phát ra tiếng kim loại va chạm.

Rõ ràng nội tâm hắn đã bị chấn động mạnh.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn Lý Tinh Thần mỉm cười:

"Có muốn theo ta ở đường thời gian này không, làm đồng hành của ta!"

"Ta sẽ đổi cách tiếp tục, ít nhất là bây giờ ta vẫn chưa thua."

"Nếu ngươi muốn thắng, càng nên hợp tác với ta, ít nhất thì nhiều chuyện ta đã từng trải qua."

Nhìn Phong Kỳ đã bầm dập nhưng vẫn mỉm cười, Lý Tinh Thần không trả lời nhưng trong đầu đã rơi vào giằng xé tư tưởng.

Những thông tin mà Phong Kỳ nói có thể chứng minh rằng hắn thực sự từng có khả năng xuyên không.

Nhưng hắn làm sao cam tâm khi tương lai mà mình vất vả mưu tính lại kết thúc bằng thất bại.

Nhìn vẻ mặt phức tạp của Lý Tinh Thần, Phong Kỳ có thể hiểu được cảm nhận của hắn lúc này.

Cảm giác thất bại khi nhìn thấy kết cục thất bại ngay trước mắt, chắc chắn sẽ khiến người ta khó chấp nhận, thậm chí là không cam lòng.

Những đường thời gian trước đó của Viện nghiên cứu Tinh Hồng cũng vậy.

Hết chương 434.

Chương 435. Phát Triển Thực Lực

Kế hoạch phản thẩm thấu dù biết sẽ thất bại nhưng họ vẫn chọn cách đổi phương thức để thử.

Cho đến những đường thời gian gần đây, nhận ra rằng kế hoạch phản thẩm thấu dù có cố gắng thế nào cũng không thể thành công, Viện nghiên cứu Tinh Hồng mới chính thức từ bỏ kế hoạch này.

Lúc này, tâm trạng của Lý Tinh Thần rất giống với tâm trạng của những người đứng đầu Tinh Hồng khi biết được sự thật.

"Trả lời đi, ta sắp không chịu nổi rồi." Phong Kỳ nheo mắt nói.

"Ta muốn thử lại." Nói xong, Lý Tinh Thần quay người đi về phía chiếc xe quân sự đầu tiên.

"Chấp nhận thực tế, đi theo ta mới có tương lai, tương lai mà ngươi muốn."

Nghe vậy, bước chân của Lý Tinh Thần đột nhiên dừng lại.

Hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"Nói đi, tiếp theo ngươi có kế hoạch gì?"

"Để mở rộng ảnh hưởng của tổ chức Bình minh, chúng ta cần nhiều đồng hành tiềm năng hơn cùng đứng lên chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ… Tất nhiên, tiếp theo ngươi cũng có thể dùng danh nghĩa của ta để ngấm ngầm ra tay với Viện nghiên cứu khoa học công nghệ."

Nghe những lời này, Lý Tinh Thần im lặng một lúc rồi gật đầu:

“Được, tạm thời hợp tác với ngươi thử xem.”

Nghe vậy, Phong Kỳ cười toe toét:

“Cho ta một cách liên lạc với ngươi.”

Lý Tinh Thần nghe vậy, vẫy tay gọi một thuộc hạ, thuộc hạ của hắn lập tức lấy ra một thiết bị liên lạc nhỏ bằng lòng bàn tay.

Sau đó Lý Tinh Thần ném thiết bị liên lạc cho hắn, rồi nói tiếp:

“Thiết bị liên lạc này do ta tự chế tạo, đảm bảo an toàn và đáng tin cậy, muốn liên lạc với ta thì chọn kênh 11-11, mật mã: Tương lai.”

Lữ Việt lúc này đưa tay ra, đỡ lấy thiết bị liên lạc mà Lý Tinh Thần ném tới.

“Trị thương trước, rồi liên lạc sau.” Nói xong, Lý Tinh Thần nhìn thuộc hạ gào lên:

“Lên xe hết, bắt đầu truy bắt Phong Kỳ toàn thành phố!”

Nghe theo lệnh của Lý Tinh Thần, những chiến sĩ đi theo hắn lần lượt lên xe, đoàn xe sau đó rời đi.

Sau khi Lý Tinh Thần rời đi, Phong Kỳ cuối cùng cũng không chịu nổi nữa.

“Lữ Việt, ta ngủ một lát.”

“Được!” Lữ Việt lập tức đáp lại.

Sau khi dặn dò Lữ Việt xong, hắn nhắm mắt lại và hôn mê.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ mất mười ngày để dưỡng thương.

Trong thời gian này, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã cho ra mắt công nghệ đen mà hắn từng tiên đoán sẽ xuất hiện "Linh khí cấm khu", khiến Lý Tinh Thần tin tưởng hắn hơn, thậm chí còn chủ động liên lạc.

Sau khi tiếp xúc với Lý Tinh Thần, con đường chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ của Phong Kỳ trở nên thuận lợi hơn nhiều.

Những ngày tiếp theo, Lý Tinh Thần sẽ chủ động tiết lộ cho hắn biết những sắp xếp liên quan đến Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, giúp họ hóa giải được nhiều cuộc khủng hoảng.

Đồng thời, Lý Tinh Thần cũng tiến hành hành động ngấm ngầm nhằm vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ trong thời gian này.

Mặc dù hắn chưa hoàn toàn nắm quyền kiểm soát Viện nghiên cứu Tương lai.

Nhưng cũng có một nhóm chiến sĩ đáng tin cậy, đã giải ngũ khỏi tiền tuyến và được cải tạo cơ khí.

Họ mượn danh nghĩa của tổ chức Bình minh, lợi dụng thông tin tình báo đã biết để tiến hành các hoạt động phá hoại ngấm ngầm.

Còn về ảnh hưởng của việc phá hoại, Lý Tinh Thần và các chiến sĩ cấp dưới sẽ không ngần ngại đổ hết lên đầu Phong Kỳ.

Phong Kỳ ẩn núp trong bóng tối, không hiểu sao lại có thêm một đống tội danh.

Nhưng hắn cũng không phải không có thu hoạch.

Ví dụ như những nguồn tài nguyên mà Lý Tinh Thần cướp được, hắn đương nhiên sẽ không mang về Viện nghiên cứu Tương lai.

Vì vậy, hắn dứt khoát liên lạc với Phong Kỳ, sau đó chuyển những nguồn tài nguyên lĩnh vực đã cướp được vào tay hắn.

Ngoài ra, Lý Tinh Thần còn đưa cho hắn một danh sách, bảo hắn thử liên lạc với những người trong danh sách, thậm chí là kéo những người này vào tổ chức Bình minh.

Với sự giúp đỡ của Lý Tinh Thần, tổ chức Bình minh đã bước vào giai đoạn phát triển nhanh chóng.

Nhưng điều mà Phong Kỳ mong đợi nhất vẫn là những thế lực loài người vẫn đang ẩn núp chủ động đến tiếp xúc.

Hắn cũng tin chắc rằng, đạo của mình không cô đơn.

Chỉ là họ đều chọn những con đường cứu thế khác nhau.

…

Thành phố Tương lai.

Lúc này, Phong Kỳ mặc áo gió, đeo khẩu trang, che kín người, đi trên phố số 23 ở khu Đông thành.

Thành phố Tương Lai là một thành phố công nghệ, tất cả các đường phố lớn nhỏ đều lắp đặt hệ thống giám sát kết nối với mạng lưới phòng thủ thành phố và tất cả các hệ thống giám sát đều có chức năng nhận dạng khuôn mặt.

Là tội phạm bị truy nã cấp S của thành phố Tương Lai, trước tiên hắn phải đảm bảo hành tung của mình không bị phát hiện.

Mặc dù người quản lý hệ thống giám sát là Viện nghiên cứu Tương lai.

Nhưng Lý Tinh Thần cũng đã nói, không phải tất cả mọi người trong Viện nghiên cứu Tương lai đều đáng tin cậy.

Lúc này đã gần sáng, trên phố ít người qua lại, thời tiết vừa mưa xong hơi lạnh, mặt đường vẫn còn rất ẩm ướt.

Hết chương 435.

Chương 436. Thành Phố Tương Lai

Robot vệ sinh phát nhạc đang từ xa từ từ tiến lại, dọn dẹp mặt đường dọc đường.

Đi đến quán bar cuối phố, hắn đẩy cửa bước vào.

Trong quán bar phát nhạc nhẹ nhàng, người ra vào tấp nập rất náo nhiệt, như hai thế giới so với bên ngoài.

Đi đến vị trí góc quán bar.

Hắn ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn Lý Tinh Thần đang ngồi uống rượu một mình.

"Cảm ơn."

"Cảm ơn cái gì, mượn danh nghĩa của ngươi làm nhiều chuyện như vậy, ta cũng thoải mái, còn về những nguồn tài nguyên cướp được, ta lại không mang về được, chi bằng tặng cho ngươi, đến lúc đó các ngươi bị bắt hết, cũng đủ để chứng minh những chuyện đó đều do các ngươi làm."

Lý Tinh Thần cười toe toét, sau đó cầm ly rượu uống cạn:

"Uống một ly không?"

"Không uống, lần này tìm ta có chuyện gì?"

Nghe Phong Kỳ từ chối, Lý Tinh Thần tự rót cho mình một ly đầy, sau đó lắc đầu nói:

"Thật sự không có tiếng nói chung với ngươi, theo đuổi lý tưởng và hưởng thụ không xung đột, hà tất phải lúc nào cũng tự tạo áp lực cho mình, vui vẻ trong đau khổ mới là điều chúng

ta nên làm, đến lúc đó dù có chết nhưng ít nhất cũng đã từng vui vẻ, không hối tiếc."

"Ta chỉ không thích uống rượu, nếu ngươi chuẩn bị một bàn tiệc thịnh soạn, ta đảm bảo sẽ ăn nhiều hơn ngươi." Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt, sau đó tiếp tục nói:

"Được rồi, nói chuyện chính sự đi, lại có tin tức gì muốn nói với ta?"

Đối mặt với câu hỏi, Lý Tinh Thần đặt ly rượu xuống, châm một điếu thuốc, hít một hơi thật sâu rồi nói:

"Gần đây các ngươi nên im ắng một chút, thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ sắp có động thái rồi."

Nghe vậy, Phong Kỳ cau mày:

"Nói rõ hơn."

"Hôm qua, thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã triệu tập hội nghị cấp cao, trong hội nghị đã nêu rõ rằng chúng sẽ sớm ra tay, triển khai hành động nhằm vào các ngươi."

"Còn về lý do tại sao trước đây không hành động, là vì thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ không biết từ đâu có được một tin tức, nói rằng ngươi là người đại diện cho một thế lực lĩnh vực nào đó, chúng cho rằng ngươi triển khai hành động nhằm vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ là đang thăm dò chúng."

"Giống như Viện nghiên cứu khoa học công nghệ thăm dò Viện nghiên cứu Hổ phách, hành động của ngươi cũng bị chúng hiểu lầm là hành động khiêu khích thăm dò, vì vậy chúng đã chọn nhẫn nhịn, trong thời gian này cũng thu thập thông tin về ngươi, cố gắng tìm hiểu lai lịch của ngươi."

“Nhưng tình hình hiện tại đã khác, chúng không định tiếp tục điều tra thế lực lĩnh vực không tồn tại đằng sau ngươi nữa, vì vậy tổ chức Bình minh của các ngươi hiện rất nguy hiểm.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức hiểu ra một điều.

Rõ ràng là thợ săn Bóng Đen đã bán thông tin tình báo của hắn cho Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Nhưng hành động này lại giúp hắn, khiến thế lực lĩnh vực đằng sau luôn lo lắng không dám ra tay.

Sau khi hiểu rõ tình hình, hắn nhìn Lý Tinh Thần vẫn đang phả khói trắng, cau mày nói:

“Hút ít thôi, ta chưa thấy ngươi dừng lại bao giờ.”

Nghe vậy, Lý Tinh Thần cười toe toét:

“Cơ thể ta đã hoàn thành 76% cải tạo cơ khí linh năng, bất kỳ chất độc nào vào cơ thể đều có thể đào thải ra ngoài mà không để lại cặn, không chết được.”

“Ta biểu diễn cho ngươi xem.” Nói rồi, Lý Tinh Thần đột nhiên há miệng, nhổ xuống đất một bãi chất lỏng màu đen có lẫn khói thuốc.

Phong Kỳ:…

Nhìn Lý Tinh Thần với vẻ mặt vô lại, hắn bất lực không nói nên lời.

“Còn chuyện gì khác không?”

“Gần đây, thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ cũng nghi ngờ có vấn đề nội bộ, mỗi lần sắp xếp hành động đều bị các ngươi biết trước, vì vậy có thể sẽ tiến hành thanh tra nội bộ, gần đây ta sẽ không tiến hành hành động ngầm nhằm vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ nữa, đợi hết cơn gió đầu rồi hãy nói.”

Nghe vậy, hắn rùng mình, trong đầu lập tức hiện ra "Chân ngôn khí." đã được sử dụng khi sắp xếp tuyến hy sinh.

Lúc đó, thông qua thông tin giả mà Viện nghiên cứu Tinh Hồng cố tình để lại ở thành Mộ Lâm, biết được trong nội bộ thế lực của mình có thể có người sói của Viện nghiên cứu Hổ phách, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã tiến hành hành động thanh tra nội bộ.

Trong thời gian này, nhân vật cốt cán nhất của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ là "Mặc." đã chế tạo ra một thiết bị công nghệ đen, dùng để thẩm vấn tất cả các thành viên cốt cán.

Lúc này, thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã bắt đầu nghi ngờ có nội gián, Lý Tinh Thần sẽ có nguy cơ bị bại lộ.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nói với Lý Tinh Thần thông tin liên quan đến chân ngôn khí.

Nghe lời nhắc nhở của hắn, Lý Tinh Thần vẫn bình tĩnh:

"Yên tâm, chân ngôn khí có thể hữu dụng với người khác nhưng bây giờ ta thiên về người máy linh năng hơn, thứ đó không có tác dụng với ta."

Hết chương 436.

Chương 437. Công Nghệ Linh Năng

"Vậy còn não của ngươi?" Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

"Cũng là bán linh năng cơ khí hóa."

"Ngươi thật tàn nhẫn với chính mình."

"Muốn làm nên chuyện lớn, phải tàn nhẫn với chính mình." Lý Tinh Thần nói rồi cầm ly rượu uống một ngụm lớn:

"Gần đây đừng liên lạc với ta bằng liên lạc khí, đợi ta chủ động liên lạc với ngươi, hiện tại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đang tiến hành thanh tra, bất cứ lúc nào cũng có thể xuất hiện bên cạnh ta."

"Ta hiểu."

"Đúng rồi, những người trong danh sách đó ngươi đã liên lạc hết chưa?"

"Đã chiêu mộ được một số người, đều là nhân tài rất xuất sắc, ngươi lấy danh sách này ở đâu vậy?"

"Những kẻ trong danh sách này đều nằm trong danh sách ám sát của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ."

Nghe câu trả lời này, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Danh sách mà Lý Tinh Thần đưa cho hắn đã giúp hắn chiêu mộ được nhiều người cùng chí hướng, giúp tổ chức Bình minh nhanh chóng lớn mạnh.

Điều duy nhất khiến hắn thấy tiếc nuối là hiện tại vẫn chưa có thế lực ngầm của loài người liên lạc với hắn.

Hắn cũng có thể hiểu được điều này.

Mỗi thế lực ngầm của loài người chắc chắn đều có mưu đồ cứu thế của riêng mình, lúc này tiếp xúc với hắn rõ ràng là hành động vô cùng mạo hiểm, biết đâu sẽ khiến cho bố cục của chính mình thua sạch.

Còn hắn hiện tại cần làm chính là tiếp tục nâng cao thực lực và sức ảnh hưởng của tổ chức Bình minh, để những thế lực ngầm kia nhìn thấy hy vọng lật đổ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Lấy lại tinh thần lại, hắn nhìn Lý Tinh Thần cười nói:

"Không có chuyện gì khác thì ta đi trước, ở bên ngoài mãi ta luôn thấy không an toàn."

"Ngươi hiện tại ở đâu?" Lý Tinh Thần tò mò hỏi.

"Không có chỗ ở cố định, một ngày đổi một nơi, gần đây ở trong cống ngầm, nơi đó tương đối an toàn."

"Thật là vất vả." Lý Tinh Thần cười toe toét, trên mặt không hề có chút thương cảm nào.

"Có câu nói, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, không biết khi nào ngươi đến nhà ta ngủ nhờ một đêm?"

"Đừng hại ta." Nụ cười trên mặt Lý Tinh Thần lập tức đông cứng lại.

Sau một hồi nói chuyện phiếm, Phong Kỳ đứng dậy đi ra khỏi quán rượu, đi một đoạn đường theo con phố lúc nãy, hắn rẽ vào con hẻm tối đen, bóng dáng biến mất không thấy.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ dẫn đầu tổ chức Bình minh ẩn náu.

Ba tháng sau, Phong Kỳ nhận được một tin tức chấn động từ nhân viên điều tra bên ngoài của tổ chức Bình minh.

Lý Tinh Thần và hơn mười thành viên cốt cán của Viện nghiên cứu Tương lai đã bị bắt.

Và trong phiên tòa xét xử đã bị kết tội là "Kẻ phản bội loài người", ba ngày sau sẽ bị hành hình công khai tại trường hành hình thành phố Tương lai.

Phong Kỳ nghe tin này thì kinh ngạc.

Việc Lý Tinh Thần đột nhiên bị bại lộ theo hắn thấy có rất nhiều điểm đáng ngờ.

Lý Tinh Thần mặc dù bị thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ khống chế nhưng sức mạnh trong tay hắn cũng không thể coi thường.

Ngay cả khi không thể chống lại thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, hắn cũng có thể gây ra không ít phiền toái cho chúng và khiến chúng phải trả giá.

Nhưng tình hình hiện tại là Lý Tinh Thần sắp bị hành quyết, còn phía Viện nghiên cứu Tương lai lại không có động tĩnh gì.

Quan trọng hơn là, lần này Viện nghiên cứu khoa học công nghệ chỉ hành quyết hơn mười người, bao gồm cả Lý Tinh Thần.

Nhưng những chiến sĩ trong Viện nghiên cứu Tương lai đi theo Lý Tinh Thần ngầm chống lại Viện nghiên cứu khoa học công nghệ chắc chắn không chỉ có hơn mười người.

Trong đó dường như có rất nhiều ẩn tình.

Mang theo nghi ngờ, hắn lập tức liên lạc với các thành viên trong tổ chức, bắt đầu điều tra về việc Lý Tinh Thần bị bại lộ.

Những ngày tiếp theo, gần một nửa thành viên của tổ chức Bình minh ra ngoài bắt đầu thu thập tin tức tình báo.

Từ những tin tức tình báo phản hồi sau đó, Phong Kỳ biết được, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã buộc tội Lý Tinh Thần mười mấy tội danh, trong đó ba tội danh nghiêm trọng nhất là:

1, Giết hại thầy của mình, tức là viện trưởng tiền nhiệm của Viện nghiên cứu Tương lai.

2, Ngầm đầu quân cho thế lực lĩnh vực, âm mưu lật đổ nền văn minh loài người.

3, Ngầm cấu kết với tổ chức Bình minh, cản trở sự phát triển của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ và âm mưu khống chế toàn bộ Viện nghiên cứu Tương lai để phục vụ cho bản thân.

Còn rất nhiều tội danh khác, mỗi tội danh đều đủ để kết án tử hình Lý Tinh Thần.

Nhưng cuối cùng Lý Tinh Thần bị bại lộ vì lý do gì, từ những tin tức tình báo hiện có căn bản không tìm ra được đáp án.

Ba ngày trôi qua trong chớp mắt.

Hôm nay, trong thành phố Tương lai, người dân đổ ra đường, họ mở phần mềm phát sóng trực tiếp chính thức của thành phố Tương lai.

Cảnh tượng phát sóng trực tiếp là trường hành hình số một của thành phố Tương lai.

Hết chương 437.

Chương 438. Linh Hình Tàn Khốc

Lý Tinh Thần vẫn chưa bị áp giải đến nơi nhưng xung quanh đài hành hình đã chật kín người dân thành phố Tương lai.

Từ tin tức thông báo chính thức, họ biết được những việc Lý Tinh Thần đã làm, họ nghiến răng nghiến lợi, chỉ chờ xem tên phản bội loài người Lý Tinh Thần này bị phán xét công bằng.

Lúc này, Phong Kỳ mặc áo gió cũng hòa vào đám đông, lặng lẽ chờ đợi.

Hắn không cam lòng với kết cục của Lý Tinh Thần.

Nhưng hắn không thể thay đổi được gì.

Tổ chức Bình minh hiện tại căn bản không thể giao chiến với Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Dùng nhiệt huyết để chiến đấu với kẻ địch, chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, cuối cùng sẽ bị nghiền nát thành tro bụi.

Đường hy sinh của hắn còn có sứ mệnh quan trọng hơn phải tiếp tục, không thể ngã xuống ở đây.

Nhưng hai năm chung đụng, hắn vẫn đến đây, tiễn người bạn này đoạn đường cuối cùng.

Để đảm bảo an toàn, trước khi đến đây, hắn đã nhờ một chuyên gia hóa trang của tổ chức Bình minh giúp hắn chỉnh sửa cơ thể, bao gồm cả khuôn mặt, dung mạo đều có chút thay đổi.

Trong lúc chờ đợi, Lý Tinh Thần bị hai chiến sĩ phòng thủ thành phố áp giải lên trường hành hình.

Lúc này, Lý Tinh Thần quần áo rách rưới, máy móc trên người bị phá hủy diện rộng, trông rất thảm hại.

Hai chiến sĩ phòng thủ thành phố áp giải Lý Tinh Thần đến trước ghế kim loại, ấn hắn ngồi xuống, dùng xích đặc chế trói hắn vào ghế, rồi đội lên đầu hắn một chiếc mũ kim loại.

Lý Tinh Thần sắp phải chịu hình phạt linh hình.

Linh hình tương tự như hình thức hành quyết bằng điện giật trước thời kỳ đại biến, điểm khác biệt là năng lượng giải phóng ra là một loại linh khí đặc chế được chiết xuất từ quặng tử linh tinh khiết.

Khi loại linh khí này tràn vào cơ thể, ý thức của người bị hành quyết sẽ nhanh chóng bị ăn mòn, dẫn đến tử vong và quá trình này rất đau đớn.

…

Trên ghế linh hình, Lý Tinh Thần mặt không biểu cảm nhìn đám đông đang tức giận phía trước.

Lúc này, trong lòng hắn không có quá nhiều gợn sóng.

Theo thời gian trôi qua, sắp đến giờ hành quyết, viên chức hành quyết đứng sau hắn theo lệ hỏi:

“Trước khi chết, ngươi còn lời trăn trối nào không?”

“Cho ta một điếu thuốc.” Lý Tinh Thần không chút do dự nói, nói xong trên mặt hiện lên nụ cười.

“Ngươi từng là thần tượng của ta, quá trình trưởng thành đầy động lực của ngươi luôn khích lệ ta.” Trong mắt viên chức hành quyết chứa đầy sự tức giận.

“Thật ngại quá, để ngươi thất vọng rồi, vậy thì mau đưa ta một điếu thuốc đi, theo quy định của thành phố Tương lai, trước khi chết yêu cầu này có thể được đồng ý chứ?” Lý Tinh Thần thản nhiên nói.

“Ngươi xứng sao?!”

Viên chức hành quyết định tiếp tục quát mắng nhưng bị một đồng đội bên cạnh kéo lại, sau đó hắn ta đưa tay lấy ra một điếu thuốc nhét vào miệng Lý Tinh Thần, rồi châm lửa cho hắn.

“Theo quy định, chúng ta đã đồng ý yêu cầu trăn trối của ngươi.”

“Được rồi, ta không còn lời trăn trối nào nữa.” Lý Tinh Thần hít một hơi thuốc thật sâu, đầu thuốc cháy đỏ rực.

Hắn há miệng thở ra một làn khói trắng, vẻ mặt khoan khoái.

Thấy Lý Tinh Thần như vậy, đám đông bên dưới vô cùng phẫn nộ.

Họ phản đối rằng tên phản bội loài người như Lý Tinh Thần này phải bị đối xử khác biệt, tại sao lại đồng ý yêu cầu cuối cùng của hắn, rồi ném những viên đá nhỏ đã chuẩn bị sẵn vào hắn.

Nhìn những cư dân thành phố đứng bên dưới, lòng Lý Tinh Thần gợn sóng.

Ta vì các ngươi mà sống nhưng các ngươi lại coi ta là ác quỷ.

Một nỗi buồn khó tả xen lẫn tức giận dâng lên trong lòng nhưng khi khuôn mặt từ bi ấy hiện lên trong đầu, sự hung dữ trong lòng hắn cũng tan biến.

Hắn lại hít một hơi thuốc thật sâu, trên mặt một lần nữa nở nụ cười.

Ngay lúc này, thời gian hành quyết đã đến, hai viên chức hành quyết cùng lúc nhấn công tắc.

Ngay lập tức, vật chất linh năng màu đen tràn vào toàn thân Lý Tinh Thần, đôi mắt hắn đỏ ngầu trong nháy mắt.

Cơn đau ở cấp độ tinh thần khiến hắn nghiến chặt răng.

Trước khi chết, nhiều hình ảnh ký ức hiện lên trong đầu hắn, giọng nói quen thuộc và từ bi vang lên bên tai:

“Lý Tinh Thần, để ngươi đứng bên cạnh ác quỷ, là để giết chết ác quỷ.”

“Ta chính là vật chứng của ngươi, cái chết như vậy có giá trị, ngươi cần gì phải buồn.”

“Biến nỗi đau buồn của ngươi thành sức mạnh, đừng để ta thất vọng, ta đã tạo cho ngươi điều kiện khởi đầu tuyệt vời.”

…

Câu chuyện bắt đầu khi một cặp vợ chồng tử nạn trong vụ tấn công của sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực.

Cậu con trai năm tuổi ôm con búp bê khóc lóc trên phố tìm bố mẹ, từ đó trở thành trẻ mồ côi.

Trong cơn đói rét, cậu gặp một ông lão từ bi, có được một mái nhà.

Ông lão nuôi nấng cậu bé lớn lên, cho cậu đi thi vào Học viện Chiến thắng, tiễn cậu gia nhập Đội chiến đấu lĩnh vực trở thành chiến sĩ tuyến đầu.

Khi cậu bé mất cánh tay, ông lão lại chỉ cho cậu cách đứng dậy.

Hết chương 438.

Chương 439. Lý Tinh Thần Hy Sinh

Cuối cùng, dưới sự chỉ dạy của ông lão, cậu đã thi đỗ vào Viện Nghiên cứu Tương lai, trở thành một nhà nghiên cứu…

Ông lão chính là viện trưởng tiền nhiệm của Viện Nghiên cứu Tương lai.

Ý thức dần tan biến, Lý Tinh Thần đột nhiên cảm thấy nhẹ nhõm.

Khi hắn giết chết ông lão, hắn biết rằng con người trước đây của hắn đã chết.

Nhưng trước khi chết, hắn cảm thấy con người trước đây của mình đã trở lại.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh ngồi trên đỉnh núi cùng ông lão, lúc đó họ ôm lấy tia nắng đầu tiên của thành phố Tương lai… Khuôn mặt mơ hồ của ông lão dần trở nên rõ ràng dưới ánh sáng.

“Ông ơi, cháu có lỗi với ông.”

Khoảnh khắc cuối cùng của cuộc đời, trong lòng hắn lại hiện lên nhiều tiếc nuối.

Thuở nhỏ ngước nhìn ánh sao, giơ tay như thể có thể hái được, giờ đây thân cao bảy thước, trời cao không thể với tới…

Một tương lai hòa bình và ấm áp, hóa ra lại xa vời đến vậy.

Than ôi, không cam lòng…

Ngọn lửa trong miệng cháy đến tàn, cơ thể Lý Tinh Thần như mất đi sức lực, rũ xuống vô lực.

Thế giới không hề biết rằng, vì sao sáng này đã chủ động bước vào bóng tối và cố gắng bùng nổ ánh sáng, muốn dùng ánh sáng đó soi sáng cả thế giới…

Nghe tiếng reo hò bên tai, Phong Kỳ nắm chặt tay.

Trong đầu hắn hiện lên lời Lý Tinh Thần từng cười nói với hắn:

Hắn nói, tình cảnh của nền văn minh nhân loại đáng lo ngại, giống như một cái cây, càng khao khát ánh nắng trên cao thì rễ của nó càng phải vươn xuống lòng đất tối tăm, nơi đó mới có chất dinh dưỡng và sức mạnh… Chúng ta vẫn còn quá yếu, chỉ có sức mạnh của ác quỷ mới có thể chiến thắng ác quỷ.

Hắn lại nhìn Lý Tinh Thần thêm lần nữa, trong lòng hắn kính cẩn chào hắn.

…

Một tháng sau, trước mộ gió của Lý Tinh Thần.

Phong Kỳ thắp ba điếu thuốc, cắm vào đất trước mộ gió, rồi mở nắp bình rượu mạnh rưới lên.

“Nếu ta không chết, sau này năm nào ta cũng sẽ đến thăm ngươi.”

Ngay lúc này, một giọng nói vang lên từ phía sau.

“Phong Kỳ, chúng ta nói chuyện đi?”

Hắn lập tức quay đầu nhìn lại, thấy cách đó không xa có một người đàn ông vạm vỡ mặc đồng phục của Viện Nghiên cứu Tương lai.

Ngay khi hắn cảnh giác, người đàn ông vạm vỡ đưa tay lấy ra máy liên lạc:

“Kênh 11-11, mật mã: Tương lai.”

Nghe xong lời này, hắn không khỏi sửng sốt, vô thức hỏi:

“Ngươi là?”

“Viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên cứu Tương lai, người kế nhiệm Lý Tinh Thần, cũng là đồng hành tiếp theo của ngươi.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ ngây người.

Hắn đột nhiên hiểu ra tại sao Lý Tinh Thần lại chết.

Cũng hiểu ra tại sao đối với cái chết của Lý Tinh Thần và những người khác, Viện Nghiên cứu Tương lai lại không có bất kỳ phản ứng nào.

Giống như lão già kia, Lý Tinh Thần cũng đã chọn một người đáng tin cậy trong lúc tuyệt vọng, dùng cái chết của mình để giúp hắn ta cắm rễ trong bóng tối.

Lực lượng lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học vẫn không thể xóa bỏ được vì sao kia.

Nó chỉ thay đổi một cách thức trở về và chờ đợi ngày tỏa sáng…

…

Qua lời kể của người kế nhiệm Lý Tinh Thần là “Giả Huy”, Phong Kỳ đã biết được đầu đuôi sự việc.

Đúng như Lý Tinh Thần dự đoán trước đó, lực lượng lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học đã tiến hành thanh tra nội bộ trong thời gian gần đây.

Bao gồm cả Lý Tinh Thần cũng trở thành đối tượng bị nghi ngờ.

Sau một loạt điều tra, nhận ra rằng sớm muộn gì mình cũng sẽ bị bại lộ, Lý Tinh Thần đã đưa ra lựa chọn giống như viện trưởng tiền nhiệm.

Hỗ trợ người đáng tin cậy kế nhiệm vị trí của mình và để người kế nhiệm lấy mình làm con tin để nộp cho lực lượng lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Cuối cùng, người kế nhiệm Giả Huy đích thân "Bán đứng." Lý Tinh Thần cho lực lượng lĩnh vực đằng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Sự hy sinh của Lý Tinh Thần khiến Phong Kỳ vô cùng kính trọng.

Khi còn trẻ, hắn luôn cho rằng trở thành "Anh hùng." trong miệng lão Vương là một điều rất tuyệt.

Nhưng kể từ khi bước vào con đường cứu thế gian nan này, hắn đã hiểu được sự bi tráng và hy sinh ẩn chứa đằng sau hai chữ này.

Kế hoạch mới cũng được triển khai sau cái chết của Lý Tinh Thần.

…

Thành phố Tương lai, một cống ngầm ở khu Đông thành.

Trong môi trường tối đen, tỏa ra mùi chua của thức ăn thối rữa, thỉnh thoảng còn có tiếng chuột "Chít chít." truyền đến từ gần đó.

Nhưng đối với môi trường ở đây, Phong Kỳ đã sớm quen thuộc.

Đợi đến khi đêm khuya tĩnh lặng, hắn chui ra khỏi cống ngầm, dọc theo con hẻm tối đen không có đèn đường mà tiến về phía trước.

Đến đoạn đường có đèn, hắn lấy chiếc điện thoại được mã hóa mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đưa cho hắn, hắn nhấn nút mở máy.

Khi điện thoại mở máy, một loạt tin nhắn hiện ra trên màn hình.

Xem xong tin nhắn, hắn mở danh sách liên lạc, tìm thấy liên lạc “Số 1”, gửi một tin nhắn.

Hết chương 439.

Chương 440. Mật Mã Tương Lai

Phong Kỳ: Có ở đó không?

Đợi một lát, Úy Vi trả lời.

Úy Vi: Nửa đêm không ngủ sao?

Phong Kỳ: Ban đêm mới là thời gian hoạt động tốt nhất, dậy quẩy đi, ngủ cái gì.

Úy Vi: Vậy đột nhiên liên lạc với ta là có chuyện gì quan trọng muốn nói sao? Dù sao thì không có chuyện gì ngươi sẽ không liên lạc với ta.

Phong Kỳ: Gần đây từ tay Giả Huy lấy được một tài liệu quan trọng, nếu có thể, ta hy vọng các ngươi thông qua kỹ thuật cấy ghép trí nhớ mà đưa tài liệu này cho một người khác của ta.

Úy Vi: Nói rõ xem là kỹ thuật gì.

Phong Kỳ: Viện Nghiên cứu Tương lai có một phần tài liệu kỹ thuật về "Công nghệ linh năng." do Viện nghiên cứu khoa học cung cấp, rõ ràng Viện nghiên cứu khoa học không có ý định công khai phần tài liệu này cho mọi người, vì vậy ta muốn mang phần công nghệ này trở về thực tại.

Úy Vi: Nếu ngươi muốn nói về điều này, ta không buồn ngủ nữa rồi, nói ý tưởng của ngươi đi.

Phong Kỳ: Ta định mang phần công nghệ linh năng này trở về thực tại, sau đó chuyển giao cho các ngươi ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hiện tại ta có một ý tưởng, sẽ biến Viện

Nghiên cứu Tinh Hồng của các ngươi thành viện nghiên cứu toàn năng, dùng công nghệ mà ta có được từ tương lai để trang bị cho các ngươi.

Úy Vi: Tiểu tử, ngươi đi đúng hướng rồi (hình ảnh người đẹp an ủi).

Phong Kỳ: Không còn cách nào khác, hiện tại Viện nghiên cứu khoa học nắm giữ công nghệ và Viện Nghiên cứu Hổ phách nắm giữ công pháp đều bị lực lượng lĩnh vực khống chế, hai tuyến chủ đạo trong quá trình phát triển của loài người đều bị cắt đứt, vì vậy ta định để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của các ngươi tiến hành đổi mới công nghệ và sáng tạo công pháp, còn về công nghệ, ta sẽ nghĩ cách lấy từ tương lai.

Úy Vi: Ôi, nói như vậy thì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của ta sẽ trở thành thế lực siêu cấp trong một mốc thời gian nào đó trong tương lai sao?

Phong Kỳ: Nếu kế hoạch của ta thành công thì đúng là như vậy.

Úy Vi: (hình ảnh mong chờ xoa tay).

Phong Kỳ: Chỉ sợ các ngươi không thể tiêu hóa quá nhiều công nghệ, đến lúc đó sẽ thiếu hụt nhân tài rất lớn.

Úy Vi: Đây không phải vấn đề, chỉ cần có công nghệ liên quan, có thể tuyển dụng nhân tài, hơn nữa không phải còn có ngươi sao? Đến lúc đó tặng cho chúng ta một danh sách nhân tài.

Phong Kỳ: Ta cũng có ý định như vậy, hiện tại ta đã đặt tài liệu này ở cống ngầm bên cạnh quán cà phê Tinh Huy khu Đông thành phố Tương lai, các ngươi đến lấy nhanh đi.

Úy Vi: Sẽ sắp xếp ngay.

Úy Vi: Đúng rồi, gần đây có thế lực ngầm nào của loài người liên lạc với ngươi không?

Phong Kỳ: Hiện tại thì chưa.

Úy Vi: Này, thật ra ta có thể hiểu được những thế lực ngầm đó nghĩ gì, trước khi biết ngươi có khả năng xuyên qua mốc thời gian, nhìn thấy hành động mạo hiểm lấy trứng chọi đá của ngươi, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng sẽ không chủ động liên lạc với ngươi, còn không bằng tiếp tục kế hoạch phản thẩm thấu của chúng ta, tránh để ngươi khiến kế hoạch thất bại.

Phong Kỳ: Vì vậy hiện tại ta phải tiếp tục nâng cao thực lực và sức ảnh hưởng của tổ chức Bình minh, ta tin sẽ có đồng hành xuất hiện, giống như Lý Tinh Thần và những người khác.

Úy Vi: Cố lên, Phong Kỳ em trai!

…

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ tắt điện thoại.

Hắn đã từng trải nghiệm sức mạnh của công nghệ linh năng.

Đây là một siêu công nghệ đen đủ sức thay đổi cục diện vũ khí của loài người.

Vũ khí mà loài người sử dụng ở giai đoạn hiện tại đều được chế tạo bằng cách nấu chảy quặng linh đặc biệt, so với vũ khí linh năng thì kém xa.

Công nghệ linh năng tương đương với việc vũ khí ban đầu được chế tạo bằng quặng linh đã được xử lý phù phép.

Vừa thay đổi cấu trúc bên trong vũ khí, vừa khắc hoa văn trận pháp.

Ví dụ như vũ khí được khắc "Trận pháp nhiếp linh " sẽ có hiệu quả đặc biệt là tự động hấp thụ linh khí trời đất đưa vào cơ thể người sở hữu.

Ví dụ như vũ khí được khắc "Trận pháp sát phạt", mỗi lần ra tay đều có thể dẫn động linh khí trời đất tự động phác họa ra thuật pháp sát phạt tương ứng, khiến sức sát thương của vũ khí tăng lên rất nhiều.

Sự đổi mới của công nghệ này có ý nghĩa vô cùng.

Rõ ràng Viện nghiên cứu khoa học sẽ không công khai tài liệu kỹ thuật về công nghệ linh năng, vì vậy Phong Kỳ đã nghĩ ra một cách.

Hắn định đánh cắp phần tài liệu kỹ thuật này, từ mặt vật lý để lấy cắp thành quả của Viện nghiên cứu khoa học, sau đó để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng công bố.

Vừa khéo Viện Nghiên cứu Tương lai có một phần tài liệu về công nghệ linh năng.

Trước nhu cầu của hắn, người kế nhiệm Lý Tinh Thần là "Giả Huy." không từ chối, lập tức giao phần tài liệu này cho hắn.

Vừa nãy hắn liên lạc với Úy Vi, chính là để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lấy tài liệu kỹ thuật liên quan.

Hết chương 440.

Chương 441. Mũi Tên Ngầm

Làm như vậy chắc chắn là một mũi tên trúng hai đích.

Vừa nâng cao sức ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, vừa giúp phổ biến công nghệ về công nghệ linh năng.

Đợi đến khi Lão Vương nghiên cứu ra công pháp phá giải "Hiến tế huyết nhục", đến lúc đó chắc chắn cũng sẽ công bố dưới danh nghĩa Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Vì vậy, việc nâng cao thực lực và sức ảnh hưởng tổng thể của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, dù là đối với hắn hay đối với tương lai của toàn thể loài người, đều là một việc có lợi.

Bây giờ trong mắt hắn, Viện nghiên cứu khoa học chính là một kho báu.

Thông qua Viện Nghiên cứu Tương lai, hắn có thể có được rất nhiều công nghệ siêu cấp bên trong Viện nghiên cứu khoa học.

Nếu thực sự có thể lấy sạch công nghệ của Viện nghiên cứu khoa học, biết đâu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng có hy vọng chế tạo ra công nghệ côn trùng nano linh năng tương tự như Tiểu Hắc.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn lại thấy không thực tế.

Côn trùng nano linh năng là công nghệ cốt lõi nhất của Viện nghiên cứu khoa học, căn bản không thể chia sẻ cho Viện Nghiên cứu Tương lai.

Cho dù hắn có được công nghệ chế tạo côn trùng nano linh năng, muốn chế tạo ra Tiểu Hắc cũng là không thể.

Lời Tự Thuật đã từng nói, Tiểu Hắc chắc chắn được chế tạo bằng một loại vật liệu siêu cấp nào đó.

Hắn cũng không có cách nào để có được loại vật liệu siêu cấp này.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đi dọc theo ánh đèn mờ ảo bước ra khỏi con hẻm.

Đã là đêm khuya, trên đường phố rất vắng vẻ, không có bóng người qua đường.

Đứng dưới đèn đường chờ một lát, bóng dáng Lữ Việt xuất hiện bên cạnh hắn.

"Ngươi hơi hôi."

Nghe lời Lữ Việt nói, Phong Kỳ cúi đầu ngửi ngửi, sau đó cười nhạt:

"Cống ngầm mà, ít nhiều cũng có mùi."

Nói xong, Phù Văn Tinh Thạch trên ngực hắn lóe sáng, luồng sáng quét qua cơ thể và quần áo, xua tan mùi lạ.

Quay đầu nhìn Lữ Việt, hắn vẫn đeo kiếm Lan trên lưng, ăn mặc như một kiếm khách hiện đại.

"Gần đây ngủ ở đâu?"

"Công viên rừng, môi trường ở đó tương đối thoải mái."

Phong Kỳ nghe vậy, gật đầu:

"Đi thôi, mục tiêu tiếp theo."

Dứt lời, hắn đi trước một bước về hướng Tây thành, Lữ Việt thấy vậy lập tức chọn cách đi theo.

Thời gian tiếp theo, bọn họ bắt đầu tuyển dụng người mới theo danh sách mà Lý Tinh Thần cung cấp.

Đây cũng là việc mà Phong Kỳ thường làm trong thời gian gần đây.

Những nhân vật có tên trong danh sách ám sát của Viện nghiên cứu khoa học đều là những nhân tài có sức ảnh hưởng lớn trong lĩnh vực của họ, sự gia nhập của họ sẽ giúp ích rất nhiều cho sự phát triển của tổ chức Bình Minh.

Giai đoạn hiện tại, hắn tạm thời từ bỏ việc đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, dự định lấy việc phát triển tổ chức Bình Minh làm trọng tâm.

…

Hai năm sau, 1 giờ sáng.

Phong Kỳ mặc quần áo rách rưới, dựa vào đèn đường lật xem thông tin tình báo trên điện thoại được mã hóa.

Hai năm qua, với sự phối hợp giúp đỡ của Giả Huy, tổ chức Bình Minh đã âm thầm xây dựng một mạng lưới tình báo khổng lồ trong thành phố Tương Lai.

Bây giờ ngoài nhóm thành viên cốt cán ban đầu, tổ chức Bình Minh còn có giáo viên của Học viện khoa học công nghệ, nhân viên của Viện nghiên cứu linh trận… và các thành viên khác trong các ngành nghề khác nhau.

Mỗi khi đêm khuya tĩnh lặng, họ sẽ tổng hợp các thông tin hữu ích thu được trong ngày và giao cho người liên lạc cấp trên của mình, sau đó từng lớp truyền đạt, cuối cùng thông tin được tổng hợp sẽ đến tay Phong Kỳ.

Những năm bận rộn này, cách xử lý vấn đề của Phong Kỳ ngày càng chín chắn.

Quản lý tổ chức Bình Minh rất tốt.

Nhưng sự phát triển của tổ chức Bình Minh cũng gặp phải khó khăn.

Vì lý do an toàn, tổ chức Bình Minh không có một căn cứ trú ẩn nào, tất cả các thành viên chỉ liên lạc với người liên lạc của mình.

Ngoài hắn có danh sách tất cả các thành viên tổ chức, đôi khi hai thành viên trong tổ chức gặp nhau cũng không nhận ra đối phương là người của mình.

Mức độ an toàn được nâng cao, đồng thời cấu trúc của tổ chức cũng tương đối phân tán.

Không thể tập hợp được lực lượng chiến đấu tập trung để tác chiến bên ngoài.

Điều khiến Phong Kỳ đau đầu hơn là cho đến tận ngày nay, vẫn chưa có thế lực tiềm ẩn nào của loài người đến tiếp xúc.

Về vấn đề này, hắn có hai phỏng đoán.

Thứ nhất, thế lực tiềm ẩn của loài người có kế hoạch tương lai riêng, căn bản không muốn liên minh với tổ chức Bình Minh yếu kém ở giai đoạn hiện tại, cho rằng đây là hành động rất mạo hiểm.

Thứ hai, thế lực tiềm ẩn của loài người cũng giống như Viện nghiên cứu khoa học, cho dù có ý định cũng không thể tiếp cận được các thành viên của tổ chức Bình Minh.

Giả thuyết này hoàn toàn có cơ sở.

Hơn một năm nay, tổ chức Bình Minh đã chọn cách phát triển trong bóng tối.

Cơ bản không còn triển khai hành động chống lại Viện nghiên cứu khoa học nữa, vì vậy Viện nghiên cứu khoa học vẫn không tìm thấy họ đã hoàn toàn hòa nhập vào xã hội thành phố Tương Lai.

Hết chương 441.

Chương 442. Cản Trở Phát Triển

Nhưng điều này cũng dẫn đến việc, những thế lực tiềm ẩn của loài người muốn tiếp xúc với họ căn bản không thể tìm được cách liên lạc.

Điều này chắc chắn đã tạo thành một tình thế khó khăn.

Chọn cách lộ diện có thể thiết lập được liên lạc với thế lực tiềm ẩn của loài người nhưng rủi ro tăng lên rất nhiều, bất cứ lúc nào cũng có thể bị thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học tiêu diệt.

Chọn cách ẩn núp thì không thể biết được còn những thế lực tiềm ẩn nào của loài người.

Nên lựa chọn như thế nào, Phong Kỳ và Úy Vi cùng những thành viên cấp cao khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tiến hành thảo luận.

Cuối cùng, chỉ có hai con đường bãi tại Phong Kỳ trước mặt.

Con đường thứ nhất, tiếp tục phát triển tổ chức Bình Minh trong bóng tối, chờ đến ngày thời cơ chín muồi thì giương cao ngọn cờ, lật đổ sự thống trị của Viện nghiên cứu khoa học đối với thành phố Tương Lai.

Nhưng con đường này muốn đi đến cùng, sẽ gặp rất nhiều khó khăn, tỷ lệ thành công cũng rất thấp.

Dù sao tổ chức Bình Minh cũng chỉ là thế lực ngầm, phát triển trong bóng tối có giới hạn, không có căn cứ thì không thể

tập hợp được lực lượng chiến đấu.

Thế lực duy nhất có thể cung cấp lực lượng chiến đấu cho tổ chức Bình Minh chính là Viện Nghiên cứu Tương Lai nắm giữ một phần lực lượng phòng thủ thành phố và đội quân tinh nhuệ.

Nhưng với sức mạnh của Viện Nghiên cứu Tương Lai, muốn chống lại thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học thì hoàn toàn không có khả năng chiến thắng.

Muốn đi con đường này, lựa chọn tốt nhất là di dời tổ chức Bình Minh khỏi thành phố Tương Lai, chỉ để lại một số thành viên tổ chức tiếp tục điều tra tình báo.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, Phong Kỳ phát hiện ra con đường này không phải chính là con đường mà Mộc Tinh đã chọn sao.

Sau khi cô rời khỏi thành phố, cô đã chọn phát triển bên ngoài, dựa vào sức mạnh của thập hoang giả để nhanh chóng củng cố quân đội Bình Minh, sau đó tiến hành tấn công các thành phố lớn.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên có chút đồng cảm.

Chỉ khi trải qua rồi, hắn mới biết con đường này khó đi đến mức nào.

Còn con đường thứ hai thì càng nguy hiểm hơn.

Tiết lộ sự thật với mọi người, vạch trần thông tin Viện nghiên cứu khoa học bị thế lực lĩnh vực khống chế.

Con đường này ban đầu không dễ đi nhưng bây giờ đã có bước ngoặt.

Lúc đầu, ảnh hưởng của tổ chức Bình Minh vô cùng hạn chế, ngay cả khi nói ra sự thật, mọi người cũng sẽ không tin.

Kết cục duy nhất là bị Viện nghiên cứu khoa học kiểm soát dư luận phản công.

Nhưng giai đoạn hiện tại, trong tổ chức Bình Minh đã có không ít thành viên có sức ảnh hưởng lớn ở thành phố Tương Lai.

Trong số họ có giáo viên học viện, học giả, nhà nghiên cứu khoa học, v.v.

Nếu chọn con đường này, hắn cần tất cả các thành viên của tổ chức Bình Minh cùng nhau công bố sự thật với bên ngoài.

Đến lúc đó, sức ảnh hưởng có thể tạo ra là rất lớn.

Ngay cả khi Viện nghiên cứu khoa học muốn ngăn chặn dư luận lên men, cũng rất khó để thông tin tiếp tục lan truyền.

Đến lúc đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bên Tinh Thành cũng sẽ âm thầm phối hợp, ở Tinh Thành thúc đẩy dư luận.

Nhưng con đường này chắc chắn là lựa chọn phá bỏ mọi thứ.

Chọn con đường này, đồng nghĩa với việc chọn tự phơi bày.

Còn việc tự phơi bày sẽ gây ra những ảnh hưởng gì, trước tiên có thể khẳng định một điều là, tổ chức Bình Minh chắc chắn sẽ bị Viện nghiên cứu khoa học dùng thủ đoạn sấm sét tiêu diệt.

Còn những ảnh hưởng phát sinh sau đó thì đầy bất trắc.

Phong Kỳ và các thành viên cấp cao của Tinh Hồng đã nghĩ ra ba kết quả trong cuộc thảo luận.

1, Thế lực tiềm ẩn của loài người lộ diện, thậm chí triển khai hành động liên hợp chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

Nếu phỏng đoán này thành hiện thực, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ giúp hắn đánh dấu tất cả những thế lực tiềm ẩn của loài người lộ diện, sau đó giao thông tin cho hắn trong tương lai.

Tương đương với việc dựa vào việc tự phơi bày, tìm được một nhóm thế lực đồng hành.

2, Các thế lực tiềm ẩn của loài người chọn tiếp tục ẩn núp, không muốn lộ diện.

Nếu là kết quả này, hành động tự phơi bày của tổ chức Bình Minh gần như hoàn toàn thất bại, không thu được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có chuyển biến.

3, Xã hội loài người chấn động, nhiều người có hiểu biết đã chọn đứng ra, tiến hành điều tra Viện nghiên cứu khoa học, trong quá trình điều tra dần dần liên minh, triển khai hành động chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

…

Vì đã chọn con đường tương lai đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, khiến thế giới 1500 năm sau thay đổi nghiêng trời lệch đất thì chắc chắn phải có một lựa chọn là đúng đắn.

Lựa chọn tiếp tục ẩn núp hay tự phơi bày, đều có thể là cách phá vỡ thế bế tắc.

Hết chương 442.

Chương 443. Lựa Chọn Đúng Đắn

Nên lựa chọn như thế nào, trong lòng Phong Kỳ vẫn còn do dự.

Nếu chọn đúng, hắn trên tuyến hiện thực có thể gặp được người tương lai 1500 năm sau.

Nhưng nếu chọn sai, chỉ có thể để Tiểu tàn phế chào đón một hắn khác.

Việc lập kế hoạch cho tuyến tương lai này chính là để cho một hắn khác tiếp xúc với người tương lai, từ đó thu thập thêm nhiều thông tin tình báo.

Thời gian trôi qua.

Trong lúc suy nghĩ, Phong Kỳ thở dài, rồi ánh mắt trở nên kiên định.

Hắn đã đưa ra quyết định vào lúc này.

Lựa chọn vạch trần sự thật với mọi người.

…

Hai năm sau, khu trung tâm thành phố Tương Lai.

Tám giờ tối.

Phong Kỳ mặc áo gió, cùng Lữ Việt đi trên con đường dẫn đến tòa nhà Đài truyền hình trung tâm thành phố Tương Lai.

Hai bên là những tòa nhà cao tầng, trên đầu là những chiếc xe maglev chạy qua chạy lại trật tự, mặt đường dọc đường đều chiếu hình ảnh ảo.

Mọi thứ ở đây đều tràn ngập hơi thở của công nghệ.

Nhưng đằng sau sự phồn hoa, bóng tối lặng lẽ lan tràn, bao trùm, mọi người đều sống trong thế giới được dệt nên từ những lời dối trá.

Mục đích của hắn khi đến đây chính là đâm thủng lời dối trá, thử kéo dài sự sống cho nền văn minh nhân loại.

Trong hai năm qua, hắn đã sắp xếp ổn thỏa mọi chuyện sau này.

Bao gồm việc chuyển giao nhiều công nghệ mà Viện Nghiên cứu Tương Lai có được từ Viện nghiên cứu khoa học cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đồng thời, hắn cũng đã lập kế hoạch, sắp xếp chi tiết về cách vạch trần sự thật với mọi người.

Có thể khẳng định một điều là, khi hắn công bố sự thật với mọi người, tất cả các thành viên của tổ chức Bình Minh đứng ra lên tiếng chắc chắn sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Vì vậy, hắn đã sắp xếp cho họ rời khỏi thành phố Tương Lai trước một bước.

Đến lúc đó, họ chỉ cần lên tiếng qua mạng là được.

Đây cũng là điều hắn có thể làm cho họ vào những giây phút cuối cùng của cuộc đời.

Trong chuyến đi đến Đài truyền hình trung tâm thành phố Tương Lai này, hắn chỉ mang theo một mình Lữ Việt.

“Đợi khi xông vào đài truyền hình, ngươi hãy tranh thủ mười phút cho ta, sau đó ngươi hãy nhanh chóng rời đi.” Lúc này, hắn quay đầu nhìn Lữ Việt bên cạnh, cười nói.

“Mười phút quá ngắn, ta sẽ giúp ngươi thủ thêm một lúc.”

“Ngươi sẽ chết.”

“Ngươi cũng vậy.” Lữ Việt mặt không biểu cảm nói.

“Đừng nói nhảm, ngươi còn có ích, vì vậy phải sống lâu hơn ta, ta không cần ngươi chết theo.”

Im lặng một lúc, Lữ Việt đột nhiên lên tiếng hỏi:

“Bao nhiêu năm qua, ngươi có từng dao động không?”

Nhìn về phía cảnh đêm phồn hoa của đô thị phía trước, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười:

“Ta từng nghi ngờ ý nghĩa của sự kiên trì nhưng khi ta vượt qua dòng sông thời gian, cùng những người đồng hành chiến đấu, lắng nghe những câu chuyện họ để lại trong dòng sông thời gian, ta mới thực sự hiểu được sự nặng nề và vĩ đại đằng sau việc kiên trì chính nghĩa trong lòng.”

“Một đời người có rất nhiều thứ có thể theo đuổi, thành công, giàu có, hoặc trở thành một người thông thái, trở thành một người được vạn người chú ý… nhưng thực ra trở thành một người luôn kiên trì với ước mơ cũng rất tuyệt.”

Nghe những lời này, trên mặt Lữ Việt cũng nở nụ cười:

“Rất tuyệt.”

Mười mấy phút sau, bọn họ đến quảng trường trước Đài truyền hình trung tâm.

Giữa quảng trường là một tòa nhà cao chót vót có hình dáng như cánh tay máy, tòa nhà này chính là mục tiêu của Phong Kỳ, tháp truyền hình.

Lữ Việt lúc này rút “Kiếm Lan.” sau lưng ra.

“Hôm nay phá lệ vì ngươi, ai cản ngươi, giết không tha!”

“Cẩn thận một chút, mặc dù Đài truyền hình bị Viện nghiên cứu khoa học khống chế nhưng cũng có rất nhiều người bình thường không biết chuyện.”

“Ta biết chừng mực.”

Nhìn Lữ Việt mặt nghiêm trọng, Phong Kỳ cười vỗ vai hắn:

“Cảm ơn ngươi đã đồng hành một chặng đường.”

Nói xong, hắn bước về phía Đài truyền hình.

Khi đến cửa Đài truyền hình, nhân viên bảo vệ trực ban lập tức quát hỏi bọn họ.

Lữ Việt lúc này vung Kiếm Lan trong tay.

Ánh kiếm lay động gió nhẹ, lướt qua người mấy nhân viên bảo vệ, trong nháy mắt đánh ngất bọn họ.

Phong Kỳ không dừng bước, trực tiếp bước vào trong tòa nhà.

Hắn đã tìm hiểu kỹ địa hình nơi này từ trước, hành động lần này cũng đã diễn tập trong đầu hàng chục lần.

Hắn đi dọc theo tuyến đường trên bản đồ tình báo đến cửa thang máy, nhấn nút gọi thang máy.

Lúc này trong tòa nhà tiếng còi báo động vang lên inh ỏi, rất nhiều nhân viên bảo vệ từ khắp nơi chạy đến.

Phong Kỳ không quay đầu lại, Lữ Việt chính là thanh kiếm sắc bén nhất trong tay hắn.

Hắn tin tưởng Lữ Việt.

Lúc này Lữ Việt đứng sau hắn, ngang kiếm đứng đối diện với hắn, Kiếm Lan trong tay xoay nhanh, đột nhiên vung một kiếm về phía trước.

Trong nháy mắt, tất cả nhân viên bảo vệ chạy đến đều bị kiếm khí đánh bay ra ngoài.

Trong số bọn họ có rất nhiều người là chiến sĩ tinh nhuệ đã giải ngũ từ đoàn chiến đấu lĩnh vực nhưng trước mặt Lữ Việt, bọn họ vẫn không chịu nổi một đòn.

Hết chương 443.

Chương 444. Gặp Lại Bạch Phù Sinh

"Đinh!"

Thang máy đến tầng một, Phong Kỳ bước vào thang máy.

Lữ Việt cũng đi theo vào lúc này, lúc này bên ngoài nằm la liệt những nhân viên mặc đồng phục bảo vệ.

Khi thang máy đến tầng tám, cửa thang máy mở ra, tiếng lên đạn súng vang lên.

Sau đó đạn bay tới như mưa.

Lữ Việt đứng trước hắn, ý kiếm ngưng tụ thành khiên kiếm vô hình, chống lại mưa đạn xiên xẹo.

Khi Kiếm Lan đột nhiên bùng phát luồng sáng rực rỡ, luồng xung kích kiếm khí mạnh mẽ cuộn về phía trước, những chiến sĩ chiến đấu phía trước ngã ngửa ra sau, ngay cả cửa sổ kính cũng bị kiếm khí làm vỡ tan.

"Tổ chức Bình Minh, Phong Kỳ? Lữ Việt?"

Lúc này một người đàn ông duy nhất còn đứng đó nhìn bọn họ trầm giọng hỏi.

Phong Kỳ không trả lời, đi dọc theo hành lang bên phải về phía phòng điều khiển.

Lữ Việt lúc này dùng một tay chỉ vào giữa trán, lập tức giữa trán hình thành một "Kiếm nhãn."

Lúc này hắn nhìn thấy "Dấu ấn tử thần." trong cơ thể người đàn ông cản đường.

“Ai cho ngươi đi, ta còn ở đây…”

Người đàn ông nhìn Phong Kỳ mở miệng quát lớn nhưng lời nói của hắn còn chưa dứt, biểu cảm đột nhiên trở nên kinh hãi.

Chỉ thấy trên trán hắn xuất hiện một đường máu, theo vị trí giữa trán lan xuống, cuối cùng hóa thành hai nửa đổ ập xuống.

Sau khi chém giết địch, Lữ Việt lập tức đuổi theo Phong Kỳ.

Đẩy cửa phòng điều khiển ra, bên trong là những khuôn mặt kinh hoàng.

“Đi!”

Phong Kỳ lập tức lạnh lùng nói, nói xong nhường ra một lối đi.

Nhân viên trong phòng điều khiển không hề do dự, bọn họ chạy theo con đường Phong Kỳ nhường ra mà rời khỏi phòng điều khiển.

“Lữ Việt, cho ta mười phút, sau đó ngươi rời đi trước.”

“Được!” Lữ Việt lập tức đáp, nói xong quay người rời đi.

Đến phòng phát sóng tin tức vẫn đang diễn ra, Phong Kỳ ngồi xuống, nhìn máy quay vẫn đang mở bắt đầu kể lại những lời hắn đã diễn thuyết vô số lần trong lòng.

Bên ngoài.

Thấy bản tin trực tiếp có tình huống đột xuất, hình ảnh chuẩn bị phát sóng chiến huống tiền tuyến đột nhiên chuyển thành Phong Kỳ, khán giả đang xem bản tin trực tiếp lập tức ngây người.

Là nhân vật có tên trong danh sách truy nã của Thành phố Tương Lai, Phong Kỳ là ai, tất nhiên mọi người đều biết.

Bọn họ đột nhiên nhận ra, dường như Đài truyền hình đã bị lực lượng phản động của loài người "Bình Minh." chiếm giữ.

Vừa tức giận, bọn họ vẫn kiên nhẫn xem tiếp, muốn xem Phong Kỳ sẽ nói ra những lời khiến người ta phẫn nộ đến mức nào.

Tiếng chỉ trích lúc này hóa thành bình luận chạy qua màn hình.

Không ngoài lời mắng chửi, không ngoài lời nguyền rủa.

Phong Kỳ có thể nhìn thấy nội dung bình luận qua màn hình bình luận bên cạnh nhưng hắn không hề dao động, tiếp tục kể.

Giọng điệu bình thản nhưng lại nói ra những nội dung khiến khán giả không thể tin nổi.

Lời hắn nói xé tan lời dối trá, phơi bày hiện thực máu me trước mắt mọi người.

Nhưng trong mắt mọi người.

Sự thật tàn khốc trong miệng hắn mới là lời dối trá, bọn họ vẫn kiên định tin rằng loài người đang từng bước tiến tới chiến thắng.

Ngay cả khi bọn họ không thể nhìn thấy sự xuất hiện của thời đại thịnh vượng rực rỡ, con cháu của bọn họ cũng có thể nhìn thấy ngày đó đến.

Nội dung trả lời bình luận càng chứng minh rằng mọi người không tin những gì hắn nói.

Nhưng Phong Kỳ muốn làm, chính là gieo một hạt giống nghi ngờ trong lòng mọi người.

"Xem lại lịch sử, ta không thấy sự thật, chỉ thấy những kẻ thù đội lốt đứng dưới ánh mặt trời, đứng trên đỉnh cao đạo đức

quyết định tương lai của nền văn minh nhân loại chúng ta, còn những chiến sĩ thực sự chỉ có thể ẩn núp trong bóng tối, tìm kiếm một tia sinh cơ có thể tồn tại…”

Sự thật rất tàn khốc.

Vừa vạch trần sự thật, hắn chỉ nói đến hy vọng, không nói đến tuyệt vọng.

Hắn không muốn mọi người bị sự thật tàn khốc đánh bại, mong muốn bọn họ có thể lựa chọn đứng lên.

Giống như những bậc tiền bối không muốn thỏa hiệp với thế giới bị lĩnh vực nuốt chửng vào thời kỳ đầu của thảm họa.

Lúc này bên ngoài tòa nhà Đài truyền hình, Lữ Việt ôm Kiếm Lan, lạnh lùng nhìn về phía trước.

Mất quyền kiểm soát Đài truyền hình, phản ứng của Viện nghiên cứu khoa học rất nhanh chóng, đoàn chiến đấu trực thuộc nhanh chóng đến.

Xe quân sự nối đuôi nhau đến, dừng lại ở quảng trường Đài truyền hình.

Chiến sĩ chiến đấu nhanh chóng triển khai, chiến sĩ đến đầu tiên lập tức phát động tấn công vào Lữ Việt.

Ý kiếm cuộn trào trong cơ thể Lữ Việt, vung tay lên ý kiếm ngút trời áp chế về phía trước.

“Ai dám tiến lên, chết!”

Đối mặt với lời cảnh cáo của Lữ Việt, những chiến sĩ này không hề để ý, bọn họ lần lượt tấn công Lữ Việt.

Kiếm Lan lóe lên rồi biến mất trong tay Lữ Việt, đột nhiên đâm xuyên qua cổ một chiến sĩ chạy trước nhất.

Sau đó không giảm tốc độ, xuyên qua từng bóng người.

Máu tươi nở rộ giữa đám đông.

Hắn từng nói, Kiếm Lan không chém đồng loại, câu nói này là kiếm tâm của hắn khi tu luyện kiếm thế.

Hết chương 444.

Chương 445. Phá Giới Nguy Hiểm

Nếu phá giới, đồng nghĩa với việc phủ nhận kiếm tâm của chính mình.

Kiếm tâm vỡ, kiếm ý tất nhiên tiêu tan.

Nhưng lúc này, hắn lựa chọn vi phạm lời thề trong lòng.

Tuy nhiên, kiếm tâm của hắn không hề bị lay động, thậm chí còn trở nên mạnh mẽ hơn.

Lúc này, hắn thuận theo bản tâm, máu nóng trong cơ thể sôi trào.

"Giết!" Trong tiếng gầm thét, kiếm ý cuồn cuộn tuôn ra khỏi cơ thể, mái tóc dài theo động tác vung kiếm của hắn mà tung bay.

Kẻ địch ngày càng đông, từng đợt từng đợt ập đến nhưng hắn không lùi nửa bước.

Mười phút trôi qua rất nhanh.

Hắn không giữ lời hứa với Phong Kỳ, lựa chọn tiếp tục đứng trước cửa tòa nhà.

Một kiếm chém vạn địch.

Ngàn dặm gió lộng.

Trong mắt hắn có thứ gì đó, đáng để dùng cả tính mạng để bảo vệ.

Lữ Việt lúc này giống như một bức tường thành không thể vượt qua, ngăn cản kẻ địch liên tục ập đến.

Từng bóng người ngã xuống dưới kiếm chiêu của hắn, trở thành vong hồn dưới kiếm.

Y phục của hắn cũng bị rách nát trong trận chiến, máu tươi theo mũi kiếm nhỏ xuống nhưng trên khuôn mặt hắn không hề lộ ra chút sợ hãi nào trước cái chết.

Trong lúc chiến đấu, tốc độ vung kiếm của hắn ngày càng chậm lại, trên người cũng thêm nhiều vết máu.

Đối mặt với Lữ Việt coi cái chết nhẹ tựa lông hồng, trong lúc nhất thời, những chiến sĩ phía trước không dám tiến lên nữa.

Nhưng theo sự hỗ trợ liên tục đến, dưới sự chỉ huy của các đoàn trưởng của một số đoàn chiến đấu lĩnh vực, bọn họ một lần nữa xông về phía Lữ Việt, muốn giết hắn, sau đó giành lại quyền kiểm soát Đài truyền hình.

Cơ thể ngày càng mệt mỏi, kiếm chiêu ngày càng không còn lưu loát.

Lúc này, đoàn trưởng đương nhiệm của Chiến Đoàn Sói Đói đột nhiên tập kích từ bên hông, mạnh mẽ hất Lữ Việt ngã xuống đất, tiếp đó, con dao găm đột nhiên vung về phía cổ Lữ Việt.

Đối mặt với thế công ập đến, đôi mắt Lữ Việt chuyển sang màu trắng.

Kiếm ý như nước thủy triều cuồn cuộn tuôn ra khỏi cơ thể, Kiếm Lan dưới sự điều khiển của kiếm ý đột nhiên đâm về phía đoàn trưởng Chiến Đoàn Sói Đói.

Đối mặt với thế công liều mạng của Lữ Việt, đoàn trưởng Chiến Đoàn Sói Đói dứt khoát lựa chọn phòng thủ.

Kiếm Lan tỏa ra ánh sáng rực rỡ, đánh vỡ con dao găm, lướt qua cổ kẻ địch, một cái đầu mở to mắt văng lên không

trung.

Đứng dậy lần nữa, Lữ Việt đẫm máu đứng đó.

Kiếm Lan lơ lửng bên cạnh hắn không ngừng phát ra tiếng vo ve, giống như một lá bùa gọi hồn, dường như chỉ cần ai dám tiến lên một bước, nó sẽ lấy mạng người đó.

Nhưng rất nhanh, kẻ địch lại ập đến.

Dưới sự dẫn dắt của những cường giả trong các đoàn chiến đấu lĩnh vực lớn, bọn họ một lần nữa phát động tấn công.

Trong quá trình không ngừng giết chóc, cơ thể Lữ Việt nhuộm đỏ máu, cơ thể ngày càng mệt mỏi không thể chiến đấu tùy ý như trước nữa.

Theo vết thương trên người ngày càng nhiều, ý thức của Lữ Việt cũng bắt đầu mơ hồ dần.

Sau khi vung kiếm giết chết một kẻ địch nữa, hắn lảo đảo lùi lại hai bước.

Trong lúc ý thức mơ hồ, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên hình ảnh Phong Kỳ cười trêu chọc hắn.

"Lữ Việt, ngươi đúng là một con lừa bướng bỉnh, không biết biến thông…"

Nhìn đám người phía trước một lần nữa xông tới, hắn cười toe toét:

"Ngươi nói không sai… Một hơi còn, hy vọng còn, giết!"

Hy vọng trong mắt Lữ Việt chính là người đàn ông mà hắn đang bảo vệ sau lưng lúc này.

Kiếm Lan như hiểu được chủ nhân đã có ý định chết, run rẩy phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Máu tươi làm mờ tầm mắt nhưng kiếm của hắn vẫn thuận theo bản tâm tiếp tục chém giết kẻ địch.

Kiếm ý bùng phát ánh sáng chói mắt, còn rực rỡ hơn cả những vì sao trên bầu trời đêm.

Trước khi ý thức hoàn toàn mơ hồ, Lữ Việt vung ra một kiếm cuối cùng.

Kiếm khí đi qua, mặt đất bị cày thành một rãnh sâu vài mét, kiếm khí không ngừng cuộn về phía trước, kẻ địch đi qua đều bị cắt nát.

Đạo kiếm khí này tiến về phía trước hàng trăm mét mới tiêu tan.

Lúc này, quảng trường Đài truyền hình đã bị phá hủy hoàn toàn, chỉ có Đài truyền hình sau lưng Lữ Việt vẫn bình an vô sự.

Nhìn Lữ Việt dùng kiếm chống đỡ cơ thể, không ai dám tiến lên một bước.

Cảm nhận sinh cơ trong cơ thể dần trôi đi, hắn nhìn về phía những kẻ địch đang lộ vẻ kinh hoàng phía trước, trên mặt nở nụ cười.

Lúc này, hắn rạng rỡ, sắc mặt hồng hào:

“Không hối hận khi cùng ngươi đi một chặng đường.”

Ngọn lửa sự sống lúc này đã tắt, nụ cười vẫn còn trên khuôn mặt hắn, thân hình hắn vẫn chống đỡ không ngã xuống.

Gió thổi qua khuôn mặt nhuốm máu của hắn, làm tung bay mái tóc dài.

Kiếm Lan lúc này đột nhiên vỡ tan, lựa chọn ở lại, không muốn chủ nhân đi một mình trên đường hoàng tuyền.

…

Bên trong Đài truyền hình.

Trong lúc Phong Kỳ vạch trần sự thật với mọi người.

Các thành viên của tổ chức Bình Minh cũng lần lượt lên tiếng.

Họ ở trên diễn đàn, trên các trang web, trong các nhóm… mọi nơi họ có thể tiếp cận, dùng ảnh hưởng của mình, phát ra tiếng gầm thét bất khuất.

Hết chương 445.

Chương 446. Mạng Lưới Bùng Nổ

Lúc này, trên mạng đã nổ tung.

Từ những lời mắng chửi ban đầu, dần dần xuất hiện những luồng ý kiến khác nhau.

“Sao tôi thấy lời Phong Kỳ nói là thật, thầy giáo của tôi cũng lên tiếng rồi, tôi lung lay rồi.”

“Viện nghiên cứu khoa học thật sự bị Sinh Vật Trận Địa chiếm đóng sao? Quá đáng sợ, tôi vẫn không dám tin.”

“Tôi không tin, Viện nghiên cứu khoa học hàng năm đều đưa ra một loạt các công nghệ thúc đẩy tiến trình văn minh nhân loại, thế lực lĩnh vực làm vậy chẳng phải là ngu sao?”

“Nếu Viện nghiên cứu khoa học thật sự bị thế lực lĩnh vực khống chế, hậu quả không dám tưởng tượng, chờ Viện nghiên cứu khoa học ra mặt tự chứng minh.”

…

Nhìn vào nội dung thảo luận trên màn hình bên phải, Phong Kỳ biết hiệu quả hắn muốn đã đạt được.

Một hạt giống nghi ngờ đã được gieo xuống.

Tiếp theo chỉ cần chờ thời gian tưới tắm, cho đến một ngày hạt giống nảy mầm.

Nó sẽ khuấy động dòng sông lịch sử, tạo nên ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai.

Lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng ồn ào.

Nhận ra mình không còn thời gian nữa, hắn nhìn vào camera mỉm cười:

“Những người đồng hành, tại đây tôi kêu gọi các ngươi hãy đứng lên, chiến đấu vì sự tồn vong của nhân tộc chúng ta!”

Giọng nói vừa dứt, cửa phòng đạo diễn bị phá vỡ, những bóng người mặc đồng phục đen ập đến.

Phong Kỳ đứng dậy, lựa chọn nghênh chiến với kẻ địch.

Hắn biết, dòng thời gian này của mình đã gần kết thúc.

Lúc này đây, cũng giống như lúc trước.

Điều duy nhất không thay đổi là ý chí kiên cường trong lòng hắn, chưa từng có chút thỏa hiệp, cúi đầu.

…

Viện nghiên cứu khoa học, ngục nước dưới lòng đất.

Phong Kỳ bị treo lơ lửng đôi tay bằng những sợi xích kim loại đặc chế, ngâm trong chất lỏng đục ngầu.

Chất lỏng đục ngầu được pha chế đặc biệt này tiếp xúc với da khiến cơ thể hắn ngứa ngáy vô cùng, mang đến sự tra tấn cả về thể xác lẫn tinh thần.

Hắn có khả năng hóa lỏng đặc biệt.

Nhưng vật liệu kim loại trói chặt đôi tay hắn lại có tác dụng tương tự như cấm địa linh khí, hắn không thể điều động sức mạnh của tinh thạch phù văn để hóa lỏng.

Hắn rất quen thuộc với môi trường nơi đây.

Ở tuyến hy sinh trước, khi hắn thống lĩnh chiến đoàn thứ ba trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học, hắn thường xuyên đến đây.

Quy trình hành hình ở đây, hắn đều biết rõ như lòng bàn tay.

Chỉ là lần này, hắn từ người hành hình trở thành người bị hành hình.

Hắn đã trải nghiệm lại mọi thứ ở đây theo một cách khác.

Những ngày như thế này đã kéo dài ba ngày.

Hắn không rõ bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

Ngay ngày hôm qua, hắn bị đưa lên tòa xét xử, làm một thủ tục hình thức, cuối cùng vẫn không thoát khỏi số phận tử hình.

Nghĩ đến việc mình sắp phải đối mặt với cái chết, trong lòng hắn không hề có chút sợ hãi nào.

Kết thúc của dòng thời gian này sẽ lại có một khởi đầu mới.

Điểm cuối của hắn chỉ là điểm khởi đầu của một hắn khác.

Hắn đã sớm có ý chí đối mặt với cái chết một cách bình thản, lúc này trong lòng không sợ thì còn sợ gì nữa.

Ngay lúc này, một Bóng Đen lặng lẽ xuất hiện trên tấm sắt lưới trên đầu hắn, nó nhìn xuống Phong Kỳ đang ngâm mình trong ngục nước, phát ra giọng nói khàn khàn:

“Ta vẫn không hiểu, ngươi có thể cho ta biết câu trả lời không?”

Phong Kỳ nghe vậy, ngẩng đầu lên.

Ánh mắt xuyên qua tấm lưới nhìn thấy Bóng Đen quen thuộc kia.

Lúc này, Bóng Đen tiếp tục lên tiếng:

“Thực ra khi ngươi đăng bài muốn nghiên cứu trò chơi siêu thực tế ảo, chúng ta đã chú ý đến ngươi nhưng khi chúng ta

biết được ngươi không phải con người và đằng sau ngươi có thể còn một thế lực hùng mạnh, chúng ta đã từ bỏ việc thăm dò ngươi."

"Chỉ cần không xung đột với lợi ích của chúng ta, ngươi có thể tiếp tục nghiên cứu trò chơi siêu thực tế ảo của ngươi, bất kể ngươi có bố trí gì trong nền văn minh nhân loại, chúng ta cũng sẽ không can thiệp, hoàn toàn có thể chung sống hòa bình."

"Nhưng hành động tiếp theo của ngươi khiến ta thực sự không hiểu, vì loài người mà chống lại chúng ta? Ngươi cuối cùng đang mưu cầu điều gì?"

Nhìn Bóng Đen, Phong Kỳ mỉm cười nhạt.

Rõ ràng Bóng Đen vẫn coi hắn là Sinh Vật Trận Địa đội lốt người.

Hắn không giải thích, cũng không muốn giải thích.

"Đáng tiếc, hiện tại máy nói thật vẫn chưa được nghiên cứu ra, mà ngươi phải nhanh chóng bị kết án tử hình, nếu không ta chắc chắn sẽ dùng máy nói thật để tìm hiểu bí mật của ngươi."

"Ngươi sợ rồi sao?" Phong Kỳ mỉm cười hỏi.

Bóng Đen gật đầu rất dứt khoát:

"Hành động của ngươi thực sự khiến ta cảm thấy sợ hãi, dư luận lan truyền quá nhanh, nếu để ngươi thực hiện được, bố cục tương lai của chúng ta có thể sẽ đổ vỡ nhưng hiện tại mọi thứ vẫn nằm trong tầm kiểm soát, ta chỉ cần đưa ngươi ra pháp trường để báo cáo với toàn thể nhân loại là được."

Bóng Đen dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

"Những thành viên của tổ chức Bình Minh của các ngươi đã lên tiếng cũng không thoát khỏi số phận như ngươi, bọn họ đều sẽ lần lượt theo chân ngươi."

Hết chương 446.

Chương 447. Lo Lắng Nội Gián

Nghe xong lời này, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Lần này hắn lựa chọn công bố sự thật với thế giới, hắn đã chuẩn bị từ lâu.

Đáng lẽ lần này có nhiều người có sức ảnh hưởng như vậy lên tiếng, Viện nghiên cứu khoa học sẽ rơi vào cảnh khó khăn.

Quan trọng hơn là.

Lần này hắn mạo hiểm công bố sự thật, là muốn thấy những thế lực loài người ẩn núp trong bóng tối có thể đứng ra.

Đến lúc đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ đánh dấu những thế lực loài người ẩn núp này, sau đó chuyển giao thông tin tình báo cho một hắn khác.

Nhưng từ lời nói của Bóng Đen, hắn có thể phân tích được.

Có vẻ như lần này làn sóng dư luận đã bị Viện nghiên cứu khoa học đè xuống.

Còn những thế lực loài người ẩn núp trong bóng tối cũng không có bất kỳ hành động nào.

Bây giờ trước mặt hắn chỉ có hai khả năng.

Một là, thế lực loài người ẩn núp không muốn đứng ra thúc đẩy dư luận lên men, lựa chọn chiến đấu trực diện.

Hai là, căn bản không có thế lực loài người ẩn núp nào khác.

Cho dù khả năng nào là sự thật thì kế hoạch của hắn dường như đã thất bại.

"Ta hiện tại có một phỏng đoán về thân phận của ngươi, ta đoán đằng sau ngươi căn bản không có thế lực nào ủng hộ, ngươi chỉ là một kẻ tham vọng xuất thân từ một bộ tộc nhỏ, muốn một mình tham gia vào cuộc chơi này, ta đoán có đúng không?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười khẩy trong lòng.

Rõ ràng Bóng Đen vẫn cho rằng hắn là Sinh Vật Trận Địa, căn bản không nghĩ hắn theo hướng loài người.

Hắn có thể hiểu được điều này.

Cuối cùng, Sinh Vật Trận Địa đến ám sát hắn trước đây đã nhìn thấy hắn có năng lực thiên phú và đã mở ra hình thái "Huyết Nguyên."

Trong thông tin tình báo mà kẻ ám sát sau này cung cấp cho Viện nghiên cứu khoa học, chắc chắn đã báo cáo rằng hắn còn có những hình thái khác, hình thái loài người chỉ là ngụy trang mà thôi.

Đồng thời hiện tại trên người hắn cũng có Phù Văn Tinh Thạch, chỉ nhìn từ ngoại hình căn bản không thể khẳng định được thân phận thực sự của hắn.

Cũng chính vì vậy.

Bóng Đen tự cho rằng hiểu hắn, sẽ chủ quan cho rằng hắn chính là Sinh Vật Trận Địa.

Nghĩ đến đây, hắn quyết định thử thăm dò một số thông tin tình báo từ miệng Bóng Đen.

"Ngươi không sợ đắc tội với thế lực đằng sau ta sao?" Hắn ngẩng đầu, vẻ mặt lạnh lùng hỏi.

“Ta đoán đằng sau ngươi căn bản không có thế lực nào, đồng thời chúng ta cũng không sợ bất kỳ thế lực nào thách thức.”

“Ta có thể trả lời câu hỏi vừa rồi của ngươi nhưng ngươi cũng phải trả lời ta một câu hỏi trước khi chết.”

“Vậy, câu hỏi của ngươi là gì?”

“Bố cục tương lai của các ngươi là gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen đột nhiên bật cười:

“Ngay cả khi ngươi sắp chết nhưng đây cũng không phải là chuyện ngươi nên biết, hiện tại ta không hứng thú với bí mật của ngươi.”

Dứt lời, Bóng Đen biến mất tại chỗ.

Đối với điều này, Phong Kỳ có chút tiếc nuối.

Hắn vốn cho rằng mình hiện tại đã là tù nhân, Bóng Đen sẽ mất cảnh giác với mình, biết đâu sẽ tiết lộ cho mình một số bí mật.

Nhưng rõ ràng Bóng Đen không muốn thỏa mãn sự tò mò của hắn.

Ngay cả khi hắn dùng bí mật không có thật để trao đổi, Bóng Đen cũng không muốn nói ra bí mật về việc thế lực lĩnh vực của hắn xâm nhập vào xã hội loài người và bố cục đã thực hiện.

…

Ba ngày sau, ngày hành hình đã đến như dự kiến.

Buổi sáng, Phong Kỳ bị quân phòng thành đẩy đi diễu phố.

Lúc này, Phong Kỳ trông rất thảm hại, mấy ngày ngâm nước khiến cho Phù Văn Tinh Thạch của hắn vỡ nát.

Hắn có sinh mệnh liên quan đến Phù Văn Tinh Thạch nên đã mất đi rất nhiều sinh khí, chỉ trong một đêm, hắn như già đi mấy chục tuổi, lúc này hai bên tóc đã bạc trắng.

Ánh mắt của những người đi đường nhìn hắn rất phức tạp.

Có tức giận, có ghê tởm, đủ mọi cung bậc cảm xúc.

Nhưng hắn cũng nhìn thấy sự nghi ngờ và hoang mang trong ánh mắt của những người đi đường.

Hắn vốn tưởng rằng kế hoạch của mình đã hoàn toàn thất bại nhưng từ ánh mắt của những người đi đường, hắn biết rằng hạt giống mà hắn gieo xuống đã bén rễ trong lòng mọi người.

Họ đã nảy sinh nghi ngờ về những điều hắn nói.

Có lẽ một ngày nào đó trong tương lai, sự nghi ngờ này sẽ phát triển thành cây đại thụ, đâm thủng thế giới bị bao trùm bởi lời nói dối.

Chỉ là cảnh tượng này, hắn đã không còn nhìn thấy nữa.

Sau vài giờ diễu phố, hắn bị đưa đến pháp trường, bị áp giải ngồi lên "Ghế linh hình." mà Lý Tinh Thần từng ngồi.

Nhìn về phía đám đông phía trước, Phong Kỳ chọn cách đối mặt một cách bình thản.

Kể từ khi có được khả năng xuyên qua giấc mơ, hắn đã biết rằng quỹ đạo cuộc đời của mình chắc chắn sẽ không trôi theo dòng nước.

Cho dù có bao nhiêu hắn ngã xuống, vẫn sẽ có một hắn khác tiếp tục bước đi.

Thời gian trôi đi nhưng lòng ban đầu không đổi.

Hết chương 447.

Chương 448. Sắp Kết Thúc

Chỉ là dòng thời gian sắp kết thúc này, hắn còn rất nhiều tiếc nuối chưa hoàn thành.

Vì lần thử nghiệm này, tất cả những người đồng hành của tổ chức Bình Minh tiếp theo sẽ phải trả giá bằng mạng sống nhưng thế lực loài người ẩn núp mà hắn vẫn luôn tìm kiếm vẫn không xuất hiện.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi tiếc nuối, thở dài.

Trước khi chết, hắn đột nhiên lại nghĩ đến Lữ Việt.

Sinh tử ly biệt như mới ngày hôm qua, khi hắn bị áp giải rời khỏi tòa nhà đài truyền hình, hắn đã nhìn thấy Lữ Việt vẫn đứng ở cửa.

Những năm qua, Lữ Việt như một vệ sĩ trung thành bảo vệ hắn.

Bao nhiêu lần vào sinh ra tử, chính Lữ Việt đã liều chết bảo vệ sự an toàn của hắn, đưa hắn thoát khỏi hiểm cảnh.

Lần cuối cùng cũng không ngoại lệ.

Lữ Việt đã dùng mạng sống để chắn trước mặt hắn, cố gắng tranh thủ thời gian cho hắn.

Hắn không nói nhiều, hắn cứng nhắc và cố chấp… Hắn là người anh em tốt nhất của Phong Kỳ trong những năm gần đây.

Theo góc độ xem xét cơ sở dữ liệu lịch sử.

Mối quan hệ giữa Lữ Việt và hắn chỉ là vài đoạn văn ngắn trong ghi chép lịch sử.

Nhưng chỉ có người trong cuộc mới có thể hiểu được ý nghĩa đằng sau đó.

Lữ Việt từng nói với hắn.

Hy vọng một ngày nào đó có thể cùng nhau ngắm nhìn ánh nắng mặt trời, chứ không phải tụ tập vào mỗi đêm khuya.

Hắn đã trêu chọc đáp lại rằng, đợi đến ngày thành công, chúng ta cùng nhau đón những tia nắng đầu tiên của thành phố Tương Lai vào lúc bình minh.

Và đó cũng chính là ý nghĩa của cái tên tổ chức Bình Minh.

Nhưng khi nhìn thấy Lữ Việt mất đi sinh khí, hắn biết rằng mình đã thất hứa.

Lữ Việt mãi mãi ở lại trong ngày hôm qua và trong ký ức.

"Chuẩn bị hành hình."

Ngay lúc này, giọng nói vang lên từ loa phát thanh.

Hai tên đao phủ quay người đi đến trước công tắc ghế linh hình, chờ đợi lệnh cuối cùng được ban xuống.

Nhìn về phía đám đông phía trước, Phong Kỳ mỉm cười nhạt.

Cuộc đời chạy vạy này, cuối cùng cũng đã đến lúc hạ màn.

Lúc này, hắn vì Phù Văn Tinh Thạch vỡ nát mà hai bên tóc đã bạc trắng, ánh mắt trước khi hành hình vừa cười vừa không cười, tựa như đã coi nhẹ mọi thứ, lại tựa như vẫn còn nhiều tiếc nuối với thế gian này.

Trong đôi mắt trong veo, phản chiếu một điểm khởi đầu mới mẻ.

Là tội nhân lịch sử hay là vĩ nhân lịch sử, công tội sau này để người đời bình phẩm.

Nhưng hắn tin rằng, rồi sẽ có một ngày, bông hoa mang theo ước mơ của hắn và những người đồng hành sẽ nở rộ rực rỡ trên mảnh đất của thời đại thịnh thế.

Hắn tin rằng, dù trải qua ngàn khó vạn khổ, một hắn khác sẽ không dập tắt nhiệt huyết trong tim, mãi mãi tiến bước trên con đường hướng đến ước mơ.

Phong Kỳ, bay đi!

…

Khi thời khắc hành hình đến, đao phủ sắp sửa nhấn công tắc.

Thì một bóng người lại xuất hiện trên đài hành hình.

Hắn mặc trang phục tăng nhân rách rưới, một tay nâng sách, ánh mắt nhìn thẳng về phía Phong Kỳ.

Thấy hòa thượng đến, Phong Kỳ vô cùng nghi ngờ.

Hòa thượng đã sớm rời khỏi tổ chức Bình Minh, sau khi tốt nghiệp liền chia tay với họ, hắn không biết tại sao hòa thượng lại đến vào lúc này.

Không sợ đứng quá gần hắn, bị liên lụy.

Ngay lúc này, hòa thượng mở sách trong tay, bắt đầu lớn tiếng tụng kinh.

Quân phòng thành cũng đồng loạt xuất động, vây quanh hòa thượng.

“Hòa thượng, đi!”

Hòa thượng không hề lay động, từng chữ từng chữ tụng theo nội dung trong kinh sách.

Nhưng ngay khi quân phòng thành sắp tiếp cận, hắn đột nhiên dừng tụng kinh, nhìn sách một mặt nghi ngờ gãi đầu:

“Sao ta không hiểu đoạn này nghĩa là gì nhỉ?”

“Ồ, câu này nghĩa là, đánh chết mẹ nó đi!”

Dứt lời, khí thế trên người hòa thượng đột nhiên thay đổi, lạnh lùng nói:

“Chiến đoàn Bát Nhã, ở đâu!”

“Có!”

Hàng trăm chiến sĩ ẩn núp trong đám đông đồng thanh gào lên.

Lúc này, lại có một bóng người vạm vỡ nhảy lên đài hành hình, hắn nhìn Phong Kỳ cười nói:

“Đến muộn rồi!”

Sau đó quay đầu gầm lên:

“Chiến đoàn Thắng Lợi, ở đâu!”

Dứt lời, mặt đất rung chuyển dữ dội, là những chiến sĩ ẩn núp trong đám đông đồng loạt dậm chân phát ra chấn động.

“Huynh đệ Viện Nghiên cứu Tương Lai, ở đâu.”

Không biết từ lúc nào, Giả Huy cũng xuất hiện trong đám đông, cũng nhảy lên đài hành hình vào lúc này.

“Gào!”

Tiếng gào thét vang lên khắp pháp trường.

Bọn họ dùng cách này để nói với Phong Kỳ, bọn họ đều là những người đồng hành, lần này đến theo lời triệu tập.

…

Nhìn những bóng người đứng ra ngày càng nhiều, Phong Kỳ vô cùng chấn động, hắn vô thức nhìn về phía hòa thượng:

“Hòa thượng, ngươi giấu sâu thật.”

Hòa thượng nghe vậy, cười nháy mắt với hắn:

“Thầy Phong, ngài cũng chưa từng hỏi tôi mà.”

…

Nhìn hòa thượng mặt mày tươi cười, Phong Kỳ ngồi trên ghế hành hình cũng không nhịn được cười ha ha.

Hắn chưa từng nghĩ rằng, hòa thượng lại là một thành viên trong thế lực loài người ẩn núp.

Hòa thượng luôn cho hắn cảm giác không mấy đáng tin.

Hết chương 448.

Chương 449. Không Chịu Học Hành

Bình thường không chịu học hành nghiêm túc, lúc nào cũng kêu mệt, gặp chuyện thì nhát gan, hoàn toàn là một khuôn mẫu học sinh cá biệt tiêu chuẩn.

Nếu không phải vì hắn có hậu thuẫn là Chiến đoàn Bát Nhã thì với thái độ học tập như vậy, hắn đã sớm bị Tinh Thành Học Phủ đuổi học rồi.

Quan trọng hơn là.

Hắn nhớ rõ lúc kiểm tra sức khỏe, kết quả kiểm tra sức mạnh của hòa thượng là "Không đạt chuẩn."

Nhưng nhìn hiện tại, hòa thượng chắc chắn đã dùng cách nào đó để che giấu thực lực của mình.

Nhìn lại lịch sử.

Hòa thượng được đánh giá rất cao trong lịch sử.

Lúc đó hắn xem hồ sơ cá nhân của hòa thượng, những cư dân mạng ở bên dưới thảo luận và suy đoán, cho rằng sự thay đổi của hòa thượng có liên quan rất lớn đến cái chết của hắn.

Nhưng nhìn hiện tại, rõ ràng không phải.

Thực ra hòa thượng vốn là một thành viên trong thế lực loài người ẩn núp, cũng đang âm thầm bố trí để chống lại thế lực lĩnh vực.

Người tương lai đánh giá hòa thượng là "Người dẫn đường tinh thần", cả đời truyền bá tinh thần.

Nhìn lại hiện tại, có lẽ đây cũng là một cách bố trí để chống lại thế lực lĩnh vực.

Nhìn những thế lực loài người ẩn núp ngày càng nhiều đứng ra phía trước, Phong Kỳ chỉ cảm thấy vô cùng sảng khoái.

Vài ngày trước, Bóng Đen đã từng nói với hắn trong ngục nước, hành động của hắn căn bản không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến thế giới bên ngoài.

Vì vậy hắn cho rằng bố trí của mình đã hoàn toàn thất bại.

Nhưng nhìn hiện tại, bố trí của hắn đã thành công.

Chiến đoàn Bát Nhã do hòa thượng dẫn đầu, cùng với sự xuất hiện của các thế lực loài người ẩn núp khác, chứng minh rằng loài người vẫn chưa hoàn toàn sụp đổ, vẫn còn rất nhiều thế lực ẩn núp đang mưu tính cho tương lai.

Con đường cứu thế này, hắn không đơn độc.

Ngay lúc này, một Bóng Đen đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn.

“Ngươi tưởng mình thắng rồi sao?”

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị quay đầu, công tắc của ghế hành hình đã bị nhấn xuống.

Cơn đau dữ dội trong nháy mắt lan khắp toàn thân, cơ bắp của hắn run rẩy, trong mắt hiện lên những tia máu dày đặc.

So với cơn đau về thể xác thì cơn đau về tinh thần còn dữ dội hơn.

Ý thức dần mơ hồ, hắn nghe thấy bên tai tiếng hô của hòa thượng, tiếp đó lại nghe thấy rất nhiều tiếng ồn ào.

Lúc này Phong Kỳ có thể nghe rõ tiếng thở nặng nề của mình.

Ý thức của hắn dường như đang dần tách khỏi thể xác.

Không thể nào… Đúng lúc quan trọng lại chết… Ta còn muốn xem bọn họ đánh bại Viện Nghiên cứu Khoa học như thế nào…

Bên ngoài hình như đang diễn ra giao tranh dữ dội…

Chết tiệt… Bóng Đen, ta chửi tổ tiên nhà ngươi…

Tầm nhìn hoàn toàn bị bóng tối bao phủ, hắn ngồi trên ghế hành hình, thân thể rũ xuống vô lực.

Sau khi Phong Kỳ chết, một trận chiến đã nổ ra trên đài hành hình.

Thế lực lĩnh vực vẫn luôn ẩn núp sau màn cuối cùng cũng không thể ngồi yên, hình ảnh phát sóng trực tiếp trên mạng bị cắt đứt ngay lập tức, từng Bóng Đen xuất hiện trên đài hành hình, mở màn cuộc tấn công vào hòa thượng và những người khác.

Cái chết của Phong Kỳ giống như tiếng tù và thổi vang cuộc chiến chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học.

Một cuộc chiến ngược dòng lịch sử vĩ đại, từ đây chính thức mở màn…

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đang dựa vào chiếc bàn tròn bằng kim loại.

Trên bàn đặt một chiếc bình kim loại quen thuộc, bên trong bình ngâm một bộ não đang đập chậm rãi.

Hậu quả của việc đọc ký ức khiến hắn ngây người một lúc mới hoàn hồn.

Lúc này hai đoạn ký ức chồng chéo trong đầu, trải nghiệm trước khi đọc ký ức của bộ não trong bình trở nên rất mơ hồ,

hắn căn bản không nhớ ra trước đó đã xảy ra chuyện gì.

Ngay lúc này, một giọng nói vang lên trong đầu hắn:

[A Kỳ, lâu rồi không gặp, có nhớ ta không!]

"Lời Tự Thuật, lâu rồi không gặp!"

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

[Hiện tại ngươi vẫn đang trong tình trạng di chứng của việc chồng chéo ký ức, hãy nghỉ ngơi một lát, bây giờ có vấn đề gì có thể hỏi ta trước.]

Nghe xong lời này, hắn lập tức gật đầu, sau đó mở lời hỏi:

"Lời Tự Thuật, dòng thời gian này đã bị thay đổi chưa?"

[Chúc mừng ngươi, ngươi đã thành công thay đổi dòng thời gian này, thế giới tương lai ngươi đang ở hiện tại sắp sụp đổ nhưng vẫn chưa hoàn toàn sụp đổ, trên Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại có một thành trì loài người.]

[Lúc đó ngươi tiến vào mộng cảnh tương lai, nhìn thấy thành trì loài người nhưng không trực tiếp đến tiếp xúc, sợ xảy ra ngoài ý muốn, mà vì cẩn thận nên đã đến Trú ẩn Tinh Hồng trước để đọc ký ức.]

Nghe xong câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn im lặng một lúc rồi tiếp tục hỏi:

"Vậy chúng ta có đánh bại Viện Nghiên cứu Khoa học không?"

[Đã đánh bại nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã trốn vào căn cứ bí mật dưới lòng đất trước khi đánh bại Viện Nghiên cứu Khoa học trong tình hình hỗn loạn.]

Hết chương 449.

Chương 450. Câu Trả Lời Tự Thuật

Nghe xong câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn không cảm thấy bất ngờ.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trốn vào căn cứ bí mật trước là điều hắn và một số cao tầng của Tinh Hồng đã bàn bạc từ trước.

Dù thế nào đi nữa, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng sẽ không tham gia vào hành động chống lại Viện Nghiên cứu Khoa học.

Bởi vì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là kênh quan trọng để hắn thu thập thông tin.

Nếu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng xảy ra vấn đề, hắn sẽ mất rất nhiều thông tin quan trọng.

Bao gồm cả việc đọc ký ức của não trong bình, công nghệ năng lượng tinh thần, cấy ghép ký ức, v.v.

Vì vậy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phải lấy sự ổn định làm chính.

Bảo toàn những thông tin quan trọng mới là mục tiêu cốt lõi nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

“Vì dòng thời gian tương lai này chúng ta đã đánh bại Viện Nghiên cứu Khoa học, vậy Tiểu Hắc có phải đã biến mất rồi không?”

Lúc này Phong Kỳ đã hỏi ra câu hỏi mà hắn quan tâm nhất.

Nếu Tiểu Hắc biến mất, hắn cũng giống như đã gỡ bỏ được bùa chú tử thần trong thế giới mộng cảnh tương lai.

Sau này bất kỳ hành động nào cũng sẽ có nhiều thời gian hơn để chuẩn bị.

[Rất tiếc phải nói với ngươi rằng, không phải.]

[Vừa rồi ngươi đã xem tài liệu liên quan mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại, trong tin nhắn của Úy Vi có nói, sau khi thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học bị tiêu diệt, Tiểu Hắc vẫn xuất hiện!]

"Chết tiệt, tại sao vậy?" Nghe xong lời này, hắn không khỏi trợn tròn mắt.

[Có lẽ liên quan đến " Mặc " cốt lõi nhất của Viện Nghiên cứu Khoa học, mặc dù thế lực lĩnh vực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học đã bị tiêu diệt nhưng vẫn chưa bị tiêu diệt hoàn toàn, trước khi rút khỏi Viện Nghiên cứu Khoa học, chúng đã mang theo Mặc bí ẩn đi, chúng ta có lý do để nghi ngờ, Tiểu Hắc cuối cùng vẫn được sinh ra trong tay Mặc.]

"Vậy Tiểu Hắc hiện tại có đang trên đường truy đuổi không?"

[Không rõ, đến giờ Tiểu Hắc vẫn chưa bước vào phạm vi cảm nhận của ta, có lẽ Tiểu Hắc trên dòng thời gian này đã từ bỏ việc truy đuổi ngươi… nhưng ngươi cũng đừng quá hy vọng, biết đâu đường xa xôi, hiện tại nó đang vượt núi băng rừng trên đường đến đây.]

"Quỷ ám không tan."

[Buồn quá, dòng thời gian tương lai này không thấy Tiểu tàn biểu diễn múa dẻo cho chúng ta xem, nhớ nó quá đi mất.]

Bỏ qua lời than thở của Lời Tự Thuật, hắn đưa tay ấn nút màu đen trên bình kim loại.

Ngay lập tức, chất lỏng màu đen chảy ra từ trong bình.

Sau khi tiếp xúc với chất lỏng màu đen, bộ não đang đập dần mất đi sức sống.

"Nghỉ ngơi đi."

Đóng nắp bình kim loại, hắn đặt bình chứa não vào rãnh lõm ở giữa bàn tròn kim loại, rồi đóng nắp lại.

Cúi đầu, hắn nhìn thấy Giác Hút đang nằm trên ngực mình.

Lịch sử thay đổi nhưng Giác Hút vẫn còn.

Tiếp theo hắn quyết định đến Khu tránh nạn Tinh Thành, tiếp xúc với người tương lai, tìm hiểu thêm về tình hình lịch sử.

Đi thang máy đến tầng một căn cứ bí mật Tinh Hồng, hắn đi thẳng về phía lối ra.

Lịch sử thay đổi nhưng không khiến căn cứ bí mật được xây dựng trước này thay đổi nhiều.

Quan sát một vòng, hắn từ bỏ ý định khám phá nơi này.

Đi theo đường hầm kim loại ra bên ngoài, hắn bước ra khỏi bệnh viện bỏ hoang.

Ngẩng đầu nhìn lên, một mặt trời treo cao trên bầu trời.

Nhưng ánh sáng mặt trời rất yếu ớt, không hề có chút nhiệt độ nào.

Những tòa nhà xung quanh vẫn đổ nát, cỏ dại mọc um tùm, nơi này rõ ràng đã lâu không có dấu chân người.

Hắn không thấy bất ngờ về điều này.

1500 năm sau ngày hôm nay, ngay cả khi thế giới chưa bị trường lĩnh vực nuốt chửng thì cư dân rõ ràng cũng đã vào Khu tránh nạn Tinh Thành trước.

Dù sao thì bên ngoài có nhiều sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực như vậy, ở lại thành phố hoàn toàn là hành động tự sát.

Ngẩng đầu nhìn về phía tây, một mặt trăng máu treo cao, ép vào không gian của mặt trời.

Thế giới loài người và thế giới lĩnh vực, hai thế giới phân chia rõ ràng.

Nơi giao nhau của hai thế giới là một đường kẻ đen cong queo, đang từ từ xâm thực không gian của thế giới loài người.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Hắn biết rằng thế giới này cuối cùng vẫn phải đối mặt với ngày tận thế.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức chuyển sang hình thái chiến đấu, sải bước chạy về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Trạng thái chồng chéo ký ức theo thời gian trôi qua, dần dần hòa nhập.

Trong thời gian này, trong đầu hắn hiện lên nhiều thông tin quan trọng trước đây khi xem cơ sở dữ liệu của Trú ẩn Tinh Hồng, thậm chí trong đầu hắn thỉnh thoảng lại hiện ra một đoạn mã trò chơi.

Những thông tin ký ức này rõ ràng chứng minh rằng, Úy Vi cuối cùng đã nghiên cứu thành công các công nghệ liên quan đến việc cấy ghép kiến thức.

Lần này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã để lại cho hắn rất nhiều thông tin quan trọng.

Hết chương 450.

Chương 451. Thi Thể Vô Hồn

Sau khi hắn chết, thi thể của hắn đã được đội chiến đấu thuộc hạ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bố trí từ trước mang đi.

Sau khi rời khỏi quảng trường hành hình, họ lập tức lấy não hắn ra, cho vào bình đặc chế, rồi tiêm chất dinh dưỡng hoạt tính, nhờ đó bảo quản được não hắn.

Nhưng quá trình đội chiến đấu này rời khỏi thành phố Tương Lai lại vô cùng gian nan.

Các thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học đã từ bỏ việc tiếp tục ẩn núp sau khi hắn chết, thay vào đó là lựa chọn chủ động tấn công, muốn nhanh chóng kiểm soát toàn bộ thành phố Tương Lai.

Trong thời gian này, một cuộc chiến vô cùng thảm khốc đã nổ ra.

Các thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học có hàng nghìn Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng trong số đó, yếu nhất cũng có thực lực cấp Bạc, mạnh nhất thậm chí có thực lực cấp Vàng.

Khi đó, các thế lực tham chiến đều phải trả giá đắt, giao tranh ác liệt và dai dẳng với thế lực lĩnh vực này trong thành phố Tương Lai.

Đội chiến đấu lĩnh vực trực thuộc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng bị đội chiến đấu đầu quân cho thế lực lĩnh vực

đứng sau Viện nghiên cứu khoa học tấn công trong thời gian này.

Cuối cùng, với cái giá là mất đi một phần ba thành viên, họ mới thành công rút khỏi thành phố Tương Lai, mang theo bình chứa não hắn trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Tình hình thành phố Tương Lai vì thế mà trở nên hỗn loạn.

Trận chiến này, hòa thượng cuối cùng đã chiến tử, đội chiến đấu lĩnh vực Bát Nhã tổn thất gần một nửa chiến lực.

Viện Nghiên cứu Tương Lai gần như toàn quân bị diệt, người kế nhiệm Lý Tinh Thần là Giả Huy cũng anh dũng hy sinh trong cuộc chiến chống lại thế lực lĩnh vực.

Ngoài ra còn có Viện nghiên cứu Thắng Lợi, đội chiến đấu lĩnh vực Bạch Cốt, đội chiến đấu lĩnh vực Kẻ Thức Tỉnh… hơn mười thế lực tham gia vào chiến trường bao vây tiêu diệt thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Trận chiến này kéo dài nửa năm, sau đó lại có thêm các thế lực tiềm ẩn của loài người lần lượt đến, cuối cùng mới hoàn toàn đánh bại thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Nhưng may mắn thay, cuối cùng họ đã giành được chiến thắng.

Sau đó, Viện nghiên cứu khoa học lại thuộc về loài người.

Tất cả những kẻ phản bội đầu quân cho thế lực lĩnh vực cũng bị thanh toán, toàn bộ đều bị đưa lên giá treo cổ.

Còn về trải nghiệm của hắn, sau khi chiến dịch giành thắng lợi cũng được công bố với thế giới.

Như vậy, hắn từ một kẻ phản bội loài người trở thành một vĩ nhân của loài người.

Lúc này, trong đầu hắn có một danh sách các thế lực tiềm ẩn của loài người, các thế lực trong danh sách đều là những thế lực đã đứng ra tuyên chiến với Viện nghiên cứu khoa học trong trận chiến này.

Danh sách này là thành quả quan trọng nhất của hắn trên dòng thời gian tương lai này.

Nhận ra có rất nhiều thế lực âm thầm đứng về phía loài người, hắn nở nụ cười trên môi.

[A Kỳ, đừng vui mừng quá sớm, ngươi xem kỹ tên các thế lực trong danh sách, có phát hiện ra vấn đề gì không? Ngươi có quên lời nhắc nhở của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không?]

"Lời nhắc nhở gì?" Phong Kỳ sửng sốt.

Ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức vẫn còn, vì vậy hắn vẫn chưa nhớ hết nhiều thông tin có được khi xem cơ sở dữ liệu của Tinh Hồng.

[Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhắc nhở ngươi, đừng hoàn toàn tin tưởng danh sách này.]

"Tại sao?"

[Ngươi bảo ta giải thích thế nào đây, bây giờ ngươi hãy xem kỹ danh sách trong trí nhớ của mình, tìm ra những điểm ngươi cho là không hợp lý!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức bắt đầu xem lại thông tin danh sách trong trí nhớ.

Trong hồi ức, hắn nhìn thấy một cái tên quen thuộc trong danh sách.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách!

Để chắc chắn, trong kế hoạch của dòng thời gian tương lai này không có bất kỳ hành động chống lại Viện Nghiên cứu Hổ

Phách nào.

Khi đó, dòng thời gian tương lai chống lại Viện nghiên cứu khoa học mới khiến thế giới 1500 năm sau thay đổi.

Nhưng nếu thêm Viện Nghiên cứu Hổ Phách vào, tương lai sẽ trở nên bất định hơn.

Vì vậy, khi đó lập kế hoạch cho tương lai.

Để gặp được người tương lai, hắn đã từ bỏ kế hoạch chống lại Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Bây giờ vấn đề đã rõ ràng.

Danh sách trong đầu hắn, đều là những thế lực tiềm ẩn của loài người đứng ra chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

Nhưng trong danh sách này, lại xuất hiện tên của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

“Hay cho Viện Nghiên cứu Hổ Phách, cũng đứng ra chống lại Viện nghiên cứu khoa học sao?”

[Vấn đề nằm ở đây, khi thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học hoàn toàn bại lộ, ai cũng đến giẫm một chân, kể cả Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng không ngoại lệ, họ phái đội chiến đấu trực thuộc tham gia vào chiến dịch bao vây tiêu diệt… Quan trọng hơn là, khẩu hiệu mà Viện Nghiên cứu Hổ Phách hô vang là “Thanh trừng thế lực lĩnh vực”, ngươi có tức không?]

Hết chương 451.

Chương 452. Thông Tin Bí Mật

Phong Kỳ:…

Từ thông tin trong trí nhớ và lời mô tả của Lời Tự Thuật, hắn phát hiện ra vấn đề nằm ở đâu.

Khi Viện nghiên cứu khoa học rơi vào đường cùng, trong số nhiều thế lực đến giẫm một chân, vẫn còn tồn tại các thế lực lĩnh vực khác.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách chính là ví dụ điển hình nhất.

“Vậy nên… những thế lực tiềm ẩn của loài người trong danh sách này, ngoài một vài thế lực xuất hiện đầu tiên, những thế lực khác chưa chắc đã đáng tin.”

[Đúng vậy, trong số các thế lực tham chiến đến sau, có rất nhiều thế lực chỉ xuất hiện khi thấy Viện nghiên cứu khoa học chắc chắn sẽ thất bại.]

“Lũ khốn này thật thâm hiểm.”

[May mắn thay, không phải không có thành quả, ít nhất thì một vài thế lực tiềm ẩn của loài người đã đứng ra đầu tiên khi ngươi bị hành hình là hoàn toàn đáng tin.]

“Ừm, sau khi tổng hợp thông tin ở dòng thời gian tiếp theo, ta sẽ thử tiếp xúc với họ.” Hắn lập tức gật đầu.

Sau nhiều giờ chạy, hắn đã rời khỏi thành phố hoang tàn.

Cuối tầm mắt, là một thành trì của loài người được bao bọc nghiêm ngặt bởi bức tường thành kim loại.

Khu tránh nạn Tinh Thành cũng nằm trong thành trì này.

Hắn đã từng thấy thành phố này trong giấc mơ tương lai trước đó, khi đó hắn vẫn ở hình dạng Zombie và suýt bị giết nhầm.

Nhưng lần này, với hình dạng con người, hắn không thể không tiếp xúc với người tương lai.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức tăng tốc chạy.

…

Nhìn chằm chằm vào bức tường thành kim loại sừng sững ở đằng xa, Phong Kỳ dừng bước.

Ý nghĩ lóe lên, những đường vân in trên cơ thể hắn lập tức biến dạng, từ đó tỏa ra một làn sương máu bao phủ xung quanh.

Lúc này, máu thịt nhanh chóng tái tạo.

Sau khi chuyển sang hình dạng con người, hắn sử dụng năng lực cốt mạch để tái tạo lại dung mạo của mình, sau đó vòng ra đi về phía cổng chính của thành trì.

Nên tiếp xúc với người tương lai bằng thân phận gì, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ra một phương án khá ổn thỏa.

Nói với người tương lai rằng hắn là Phong Kỳ, điều này chắc chắn sẽ gây chấn động.

Quan trọng hơn là hiện tại trong khu bảo tồn ngoài con người ra, rất có khả năng còn có những Sinh Vật Trận Địa khác ẩn núp.

Cuối cùng, dòng thời gian tương lai này chỉ đánh bại Viện nghiên cứu khoa học, còn các thế lực lĩnh vực khác ẩn núp trong nền văn minh loài người thì không bị ảnh hưởng nhiều.

Hắn nghi ngờ rằng đây cũng là lý do chính khiến thông tin về công pháp trong khu bảo tồn bị chặn quyền truy cập.

Vì vậy, nếu trực tiếp tiết lộ thân phận của mình, mức độ nguy hiểm sẽ tăng lên rất nhiều.

Có thể sau khi vào khu bảo tồn, hắn sẽ bị ám sát.

Đi một vòng, Phong Kỳ đến cổng chính.

Chưa đến gần cổng thành, hắn đã nhìn thấy bức tượng sừng sững ở cổng thành.

Bức tượng vẫn là dáng vẻ quen thuộc ngày nào.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên đỉnh đầu bức tượng, tỏa ra một vòng hào quang mờ ảo.

Hắn trên bức tượng tay trái cầm sách, tay phải cầm kiếm, nhìn về hướng lĩnh vực mở rộng.

Thời gian đã chứng minh những nỗ lực trước đây của hắn không uổng phí, đổi lại sự tiếp nối của nền văn minh loài người.

Dù thời gian này có thể rất ngắn ngủi.

Nhìn bức tượng, hắn cảm thấy xúc động.

Hắn biết vinh quang này không chỉ thuộc về một mình hắn, những người đồng hành cùng hắn đi ngược chiều gió, vì ngày này đến cũng từng đổ máu.

Lúc này, hình ảnh những người đồng hành bỗng hiện lên trong đầu hắn.

“Hôm nay vì ngươi mà phá giới, ai cản ngươi, ta giết người đó.”

“Đây là con đường mà Lý Tinh Thần ta chọn, ngươi không có tư cách phủ nhận, dù phải hèn mọn làm một con chó.”

“Anh Kỳ, anh còn nhớ lần cuối cùng nhìn thấy mặt trời là khi nào không?”

…

1500 năm biến đổi của thời gian.

Lịch sử đấu tranh kiên cường của họ, có lẽ chỉ là một hạt bụi trong dòng chảy lịch sử.

Nhưng trong lòng hắn lại nặng tựa Thái Sơn.

Không ai có thể xóa bỏ tâm huyết mà họ đã bỏ ra để ngày này đến.

Lúc này, hắn nhìn thấy một lá cờ quen thuộc dựng trên đỉnh bức tường thành kim loại.

Lá cờ này có nền màu đỏ máu, ở giữa là một thanh kiếm sắc bén và một cuốn sách, xung quanh điểm xuyết những vì sao.

Khi nhìn thấy lá cờ này, hắn không khỏi sửng sốt.

Những hình ảnh trong ký ức ùa về.

Hắn nhớ lại ngày tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành, họ đã cùng nhau ước mơ về tương lai dưới bầu trời đầy sao.

“Anh Kỳ, đây là lá cờ mà em làm cho tổ chức Bình minh, sách tượng trưng cho quá trình anh giảng dạy tại Học phủ Tinh Thành, kiếm tượng trưng cho quá trình anh thành lập tổ chức Bình minh để chống lại thế lực lĩnh vực, còn những vì sao xung quanh sách và kiếm chính là những người đồng hành theo anh.”

“Ha ha ha, tôi sẽ bỏ phiếu cho lá cờ này, rất đẹp!”

“Hy vọng lá cờ này sẽ mãi mãi không đổ xuống.”

“Yên tâm đi, ngay cả khi chúng ta đều ngã xuống, vẫn sẽ có người kế thừa tiếp bước, Hạ Long tôi nguyện phấn đấu cả

đời vì ngày này đến, tôi cũng tin chắc rằng một ngày nào đó nó sẽ tắm mình trong ánh nắng mặt trời và vươn lên.”

Hết chương 452.

Chương 453. Lá Cờ Bình Minh

…

Nhìn lá cờ Bình minh tung bay trong gió, hắn đột nhiên cảm thấy gió cát làm cay mắt.

Lá cờ Bình minh như mong muốn của họ, tung bay trong không trung, tắm mình dưới ánh nắng mặt trời.

Chỉ là cảnh tượng này, họ đều không nhìn thấy.

[Họ đã nhìn thấy, lá cờ Bình minh thay họ đến với ngày hôm nay sau 1500 năm, sừng sững trên bức tường cao nhìn xuống tương lai mà họ đã đổ máu xây dựng, có lẽ tương lai bị thay đổi này rất ngắn ngủi nhưng rất chân thực.]

Nghe những lời này, Phong Kỳ gật đầu mạnh mẽ, ánh mắt lúc này trở nên vô cùng kiên định.

[Có lẽ sau này ngươi có thể thử để Úy Vi nghiên cứu siêu kỹ thuật có thể kéo dài tuổi thọ của con người, sau đó trong một dòng thời gian chắc chắn chiến thắng nào đó trong tương lai, đưa họ đến với chiến thắng, chứng kiến thời đại thịnh thế lý tưởng trong tương lai.]

“Lời Tự Thuật, ngươi thật biết cách an ủi người khác.” Phong Kỳ cười toe toét.

[Hì hì hì.]

Dừng lại một lát, hắn bước về phía cổng thành.

Đến trước bức tượng, hắn nhìn thấy những dòng chữ quen thuộc khắc trên bức tượng.

Liếc mắt nhìn qua, hắn nhìn lên tường thành.

Lúc này, trên tường thành cũng có một bóng người nhìn hắn.

Bóng người đứng trên tường thành mặc một bộ giáp nhẹ, tay cầm vũ khí sắc bén, đôi mắt sắc bén nhìn hắn qua lớp mũ bảo hiểm.

Trong lúc bốn mắt nhìn nhau, bóng người này đột nhiên nhảy xuống từ tường thành.

Sau khi hạ cánh, hắn ta đứng trước mặt Phong Kỳ.

Đang định quát hỏi, hắn ta nhìn thấy Giác Hút nằm trên ngực Phong Kỳ:

"Bạch Đồng?"

Người đàn ông phòng thủ thành phố kinh ngạc kêu lên, trong mắt không giấu được sự ngạc nhiên.

Bạch Đồng là vị cứu tinh của Tinh Thành, càng là truyền thuyết của Tinh Thành.

Lúc này, nhìn thấy Bạch Đồng vốn không muốn tiếp xúc với người khác lại nằm trên ngực của một người lạ, trong lòng hắn không khỏi kinh ngạc.

"Ta là cư dân chạy nạn từ Thành Chiến thắng, xin cho ta vào thành." Phong Kỳ lúc này lên tiếng.

Nói mình đến từ Thành Chiến thắng, đó cũng là cái cớ mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bịa ra cho hắn.

Bởi vì Tinh Thành đã mất liên lạc với Thành Chiến thắng từ rất lâu rồi.

Vì vậy, hắn nói mình đến từ Thành Chiến thắng, Tinh Thành không có cách nào xác minh qua bất kỳ kênh nào.

"Thành Chiến thắng? Đợi một chút."

Nhìn lại Giác Hút trên ngực Phong Kỳ một lần nữa, chiến sĩ phòng thủ thành phố tra thanh kiếm sắc bén vào vỏ, sau đó đưa tay ấn liên tục vào cánh tay phải.

Ngay lập tức, cánh tay phải của hắn xuất hiện một hình ảnh nhảy sáng giống như tín hiệu.

Đợi vài giây, hình ảnh nhảy sáng biến thành ảnh đại diện của một người phụ nữ.

Người đàn ông phòng thủ thành phố nhìn người phụ nữ trong hình ảnh nhảy sáng, bắt đầu kể lại tình hình của Phong Kỳ.

Nghe lời giải thích của người đàn ông phòng thủ thành phố, người phụ nữ trong hình ảnh nhảy sáng cũng sửng sốt, sau đó nhìn Phong Kỳ đứng bên cạnh nói:

"Chúng tôi đã mất liên lạc với Thành Chiến thắng từ lâu, ngươi có bằng chứng tự chứng minh không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu:

"Ta không có cách nào tự chứng minh."

"Vậy thì chúng tôi phải tin ngươi như thế nào, dù sao ngươi cũng có thể là Sinh vật trận địa ngụy trang." Nói câu này, người phụ nữ vô thức liếc nhìn Giác Hút nằm trên ngực hắn, dường như cảm thấy mình nói hơi không ổn, lại tiếp tục nói:

"Mặc dù ta thấy ngươi đáng tin nhưng ngươi cũng phải đưa ra bằng chứng chứng minh danh tính của mình."

[Tuyệt thật, đúng là Giác Hút vạn năng, ở đây còn có thể dùng để quẹt mặt, nếu không có Giác Hút, thái độ của họ đối với ngươi chắc chắn sẽ không tốt như vậy.]

"Ta nghĩ trong thành chắc chắn có cách để kiểm tra xem ta có phải là con người không?" Phong Kỳ lúc này lên tiếng hỏi.

Người phụ nữ trong hình ảnh nhảy sáng lập tức gật đầu:

“Có, ta cũng có thể đồng ý cho ngươi vào nhưng có một điều kiện tiên quyết.”

Nói xong, cô quay đầu nhìn người đàn ông phòng thủ thành phố nói:

“Lỗ Ban, đeo vòng cấm chế cho hắn, sau đó đưa hắn đến phòng nghiên cứu số ba tìm chủ nhiệm Lục, để kiểm tra cơ thể hắn.”

“Được!” Người đàn ông phòng thủ thành phố lập tức gật đầu.

Sau khi tắt hình ảnh liên lạc, hắn ta đưa tay lấy ra một đôi vòng kim loại từ sau lưng.

Phong Kỳ thấy vậy, rất phối hợp đưa hai tay ra.

Sau khi đeo vòng kim loại, hắn có thể cảm nhận rõ ràng tốc độ vận hành năng lực tinh thần của mình chậm dần, thậm chí Niệm Lực cũng không thể thoát ra khỏi cơ thể.

Loại sản phẩm công nghệ này khá giống với khu vực cấm linh khí do “Mặc.” phát minh trong ký ức của hắn.

Hắn đoán có lẽ đây là công nghệ cải tiến từ khu vực cấm linh khí.

“Chưa chứng minh được ngươi đáng tin thì đừng hành động thiếu suy nghĩ vào trong rồi thì đi theo ta”

“Hiểu rồi.” Hắn lập tức gật đầu.

Lúc này, người đàn ông nhìn về phía thành viên đang quan sát trên tường thành rồi hét lên một tiếng, sau đó đưa tay chạm nhẹ hai lần vào màn hình ảo trên cánh tay phải.

Hết chương 453.

Chương 454. Khe Hở Không Gian

Ngay lập tức, một khe hở xuất hiện ở giữa bức tường thành kim loại, bức tường thành co lại về hai bên, để lộ ra một lối đi vào bên trong.

Đi theo hắn, Phong Kỳ bước vào thành phố.

Ánh mắt hướng về phía trước, những thiết bị chiến tranh được xếp thành hàng dài trên tường thành.

Bên trái là khu vực máy bay không người lái, được sắp xếp từ lớn đến nhỏ, phía trước là máy bay không người lái trinh sát hình chim ruồi, sau đó là máy bay không người lái đa chức năng cỡ trung, cuối cùng là máy bay không người lái hạng nặng dùng để yểm trợ hỏa lực.

Bên phải là từng khẩu pháo plasma dựng thẳng lên trời, lớp vỏ đen bóng dưới ánh nắng mặt trời.

Phía sau khẩu pháo là giếng tên lửa khép kín.

Tiếp tục đi vào, mặt đất phía trước được khảm đầy đá năng lượng, gần đó còn cắm cờ trận, phát ra ánh sáng dịu nhẹ.

Còn rất nhiều loại vũ khí, trang bị khác nữa.

Thành phố giống như một kho vũ khí siêu cấp.

Có thể tìm thấy cả vũ khí của hệ thống tu luyện và hệ thống công nghệ ở đây.

Diện tích mặt đất trong thành trì được sử dụng hoàn toàn để triển khai thiết bị chiến tranh.

Phong Kỳ cũng có thể hiểu được điều này.

Cuối cùng, nếu có quá nhiều vũ khí như vậy, nếu đặt trong nơi trú ẩn dưới lòng đất chắc chắn sẽ chiếm rất nhiều không gian sinh tồn.

Rõ ràng cách làm đúng đắn nhất là vận chuyển vũ khí đã chế tạo lên mặt đất, như vậy khi gặp tình huống khẩn cấp cũng có thể nhanh chóng đưa vào sử dụng.

Đi theo chiến sĩ này vào trong khoảng nửa giờ.

Họ dừng lại trước một tấm bia đá màu đen.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ nhìn thấy năm chữ "Khu tránh nạn Tinh Thành." rõ ràng trên tấm bia đá kim loại màu đen.

Lúc này, người đàn ông hướng màn hình ảo trên cổ tay vào tấm bia đá màu đen, ánh sáng xanh quét qua tấm bia đá, ngay lập tức tấm bia đá run rẩy rồi từ từ dịch sang một bên.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

"Tấm bia đá này còn cách mở nào khác không?"

Đối mặt với câu hỏi, biểu cảm của người đàn ông trở nên rất cảnh giác:

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

"Không có gì, chỉ hỏi thôi, ngươi không muốn trả lời thì thôi." Phong Kỳ lập tức xua tay, cũng nhận ra lời nói của mình thực sự đáng ngờ.

Nhìn vào Giác Hút trên ngực hắn, người đàn ông im lặng một lúc rồi đột nhiên lên tiếng:

"Nếu thế giới bên ngoài bị hủy diệt: "Khu tránh nạn Tinh Thành." sẽ chuyển sang trạng thái tuần hoàn bên trong nhưng

vẫn sẽ để lại một tia sinh cơ cho những người sống sót có thể tồn tại bên ngoài, đó là cách thứ hai để mở lối vào nơi trú ẩn.”

Mặc dù không nói rõ nhưng khi nghe những lời này, Phong Kỳ đã có thể đoán được phần nào.

“Tia sinh cơ.” mà chiến sĩ này nói đến rõ ràng là thiết bị kiểm tra rãnh máu dưới tấm bia đá.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Cũng chính tia sinh cơ này đã giúp ngươi hiểu được sự thật về thế giới tương lai.]

Tiếp theo, hắn đi theo chiến sĩ phòng thủ thành phố bước vào lối đi bằng kim loại.

Dọc đường, đèn lần lượt sáng lên, chiếu sáng con đường phía trước.

Khoảnh khắc bước ra khỏi lối đi bằng kim loại, tầm nhìn đột nhiên mở rộng.

Hiện ra trước mắt hắn là một quảng trường ngầm hoàn toàn khác.

Khác với cảnh tượng trống trải trong ký ức, lúc này quảng trường có rất nhiều người qua lại, thậm chí còn hơi đông đúc.

Trước những bàn điều khiển vốn phủ đầy bụi bặm giờ đã ngồi đầy những nhân viên mặc đồng phục, họ đeo tai nghe liên lạc, đang liên lạc trực tiếp với các chiến sĩ phòng thủ thành phố bên ngoài và các đội khai thác tài nguyên bên ngoài.

Màn hình lớn trước bàn điều khiển được chia thành hàng chục ô, kết nối với hệ thống giám sát bên ngoài và liên tục chuyển đổi hình ảnh.

Phía trên nơi trú ẩn, những cỗ máy công suất lớn dùng để lọc không khí đang hoạt động hết công suất.

Một số cánh cửa sắt xung quanh quảng trường cũng được mở ra, mọi người đều bận rộn với công việc của mình.

“Thành phố Chiến thắng của các ngươi cũng xây dựng nơi trú ẩn dưới lòng đất sao?” Lúc này, người đàn ông phòng thủ thành phố nhìn hắn tò mò hỏi.

“Đúng vậy, xây dựng giống như nơi này.” Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Tiếp theo, hắn đi theo người đàn ông phòng thủ thành phố đến cánh cửa sắt mở bên phải vào cánh cửa sắt rồi đi xuống cầu thang đến một phòng thí nghiệm rộng rãi.

Lúc này trong phòng thí nghiệm, có rất nhiều người mặc đồng phục nghiên cứu đang bận rộn trên bàn làm việc.

Người đàn ông phòng thủ thành phố bảo Phong Kỳ đợi tại chỗ, sau đó tiến lên trò chuyện với một ông lão tóc bạc, một lát sau lại quay lại trước mặt Phong Kỳ:

“Ta đã nói rõ tình hình của ngươi với chủ nhiệm Lục rồi, tiếp theo ngươi cần phối hợp để kiểm tra, nếu thông qua thẩm định, chúng ta có thể cấp cho ngươi chứng minh thư cư dân của Khu tránh nạn Tinh Thành nhưng ngươi cũng phải lao động tương ứng, nơi trú ẩn không nuôi người nhàn rỗi.”

Hết chương 454.

Chương 455. Nói Rõ Tình Hình

Sau khi nói rõ tình hình với hắn, người đàn ông phòng thủ thành phố chào chủ nhiệm Lục rồi rời khỏi phòng.

Tiếp theo, Phong Kỳ đi theo chủ nhiệm Lục tiến hành một loạt các cuộc kiểm tra sức khỏe.

Báo cáo nhanh chóng được tạo ra.

Nhưng dường như để chắc chắn, chủ nhiệm Lục lại tiếp tục kiểm tra hắn một lần nữa và lấy ba ống máu.

Trong quá trình lấy máu, Phong Kỳ rất sợ Giác Hút sẽ ra tay.

May mắn là Giác Hút không có ý định giết hắn, ngay cả khi lấy máu, Giác Hút cũng nhắm chặt mắt, không có phản ứng gì, khiến hắn thở phào nhẹ nhõm.

Trước khi kết quả kiểm tra được đưa ra, chủ nhiệm Lục nhìn hắn cười nói:

“Ngươi đến từ Thành phố Chiến thắng?”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu, sau đó hỏi:

“Kết quả kiểm tra còn bao lâu nữa?”

“Để chắc chắn, cần thêm một số quy trình kiểm tra, có lẽ cần ba giờ nữa, lúc đó sẽ đưa ngươi đi gặp chỉ huy căn cứ.”

“Vậy tôi có thể ra ngoài dạo chơi trước không?”

Nhìn vào Giác Hút đang nằm trên ngực hắn, chủ nhiệm Lục rất ngạc nhiên gật đầu:

“Được nhưng cần thêm một biện pháp bảo hiểm.”

“Xin mời.”

Tiếp theo, chủ nhiệm Lục lại thêm hai vòng cấm cố vào mắt cá chân của hắn và để một nhân viên nghiên cứu đi theo, rồi cho hắn tự do đi dạo.

Đi theo cầu thang một lần nữa trở lại quảng trường nơi trú ẩn.

Nhìn dòng người qua lại trên quảng trường, lúc này trong lòng hắn có quá nhiều tò mò muốn biết.

Lúc này hắn nghe thấy tiếng ngâm thơ ngây ngô.

Đi theo hướng phát ra âm thanh nhìn về phía bên phải, hắn phát hiện cánh cửa sắt mở ra bên trong là một phòng học, hàng trăm thiếu niên mười mấy tuổi đang nhìn vào màn hình ảo trên bảng đen, lớn tiếng ngâm bài văn lịch sử.

Sau khi ngâm xong, giáo viên đứng trên bục giảng bắt đầu giới thiệu về nhân vật lịch sử trong bài học.

Đứng ngoài cửa sắt nhìn người giáo viên đang hào hứng kể về lịch sử, cùng với những học sinh ánh mắt kiên định, chăm chú nghe giảng, Phong Kỳ cảm thấy rất xúc động.

Đã từng khi nào, hắn cũng lắng nghe lời dạy bảo của Lão Vương như thế này.

Trong câu chuyện lịch sử, vừa ngưỡng mộ những bậc anh hùng trong lịch sử, vừa mơ ước về tương lai tươi đẹp.

Còn về việc tại sao vào thời khắc tận thế sắp đến mà vẫn còn có tiết lịch sử, Phong Kỳ hoàn toàn không thấy có vấn đề gì.

Bởi vì lịch sử là linh hồn và xương sống của một dân tộc.

Một dân tộc không có xương sống thì chỉ là một đám cát rời.

Lịch sử càng là nền tảng để con người an cư lạc nghiệp, tạo nên sự đồng nhất chung của loài người.

Ngay lúc này, người giáo viên đứng trên bục giảng đột nhiên mỉm cười nhìn về phía học sinh hỏi:

"Giới thiệu về hai vĩ nhân lịch sử này đã xong, ta hỏi các con một câu."

"Bây giờ các con đều biết rằng quỷ tài lịch sử đầu tiên là Lâm Cố Uyên, kỳ tài toàn năng lịch sử đầu tiên là Trương Đạo Văn nhưng có ai biết, có một thiên tài như vậy, cả cuộc đời của hắn không rực rỡ như hai người trước nhưng từng đứng đầu tất cả các thiên tài trong thời đại của hắn, thậm chí còn đặt nền móng và định hướng cho sự tồn tại của nhân tộc chúng ta, ánh sáng của hắn luôn tỏa sáng trong dòng chảy lịch sử không bao giờ tắt, được mệnh danh là ngọn hải đăng lịch sử sáng mãi ngàn đời, các con có biết hắn là ai không?"

Ngay khi Phong Kỳ tò mò không biết người này là ai thì cả lớp đồng thanh hô:

"Thái Tổ, Phong Kỳ!"

Nghe thấy cái tên mà bọn trẻ gọi, Phong Kỳ giật mình.

[Đệt, dọa tao hết cả hồn… Lại là tượng vĩ nhân, lại là cờ Bình Minh, giờ còn thành Thái Tổ nữa, A Kỳ mày định cất cánh hả!]

[Chờ đã… Chết tiệt, tại sao không có cha của Thái Tổ là Lời Tự Thuật, tức quá, lịch sử luôn bỏ qua ta, người đẹp trai nhất, không vui rồi, buồn bã, dần dần tự kỷ.]

…

Khu tránh nạn Tinh Thành.

Nghe lời giáo viên trong lớp giải thích về mình, Phong Kỳ cảm thấy rất cảm khái.

Từ một kẻ vô danh trong lịch sử đến một tội đồ lịch sử, rồi đến một vĩ nhân lịch sử như ngày hôm nay.

Những lần hy sinh ở tuyến tương lai cuối cùng cũng đổi lại được sự tôn trọng của người tương lai đối với hắn ngày hôm nay.

Nhưng đối với nội dung giảng giải của giáo viên trong lớp, hắn vẫn có chút không đồng tình.

Ít nhất thì theo hắn thấy, tính cách của mình hoàn toàn không hề quá đáng như lời giáo viên nói.

Hắn cũng là con người, không phải thánh nhân.

"Thành phố Chiến thắng của các ngươi giải thích về Phong Kỳ như thế nào?"

Lúc này, người nghiên cứu đeo kính đứng bên cạnh hắn tò mò nhìn hắn hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ mỉm cười nhàn nhạt:

"Lịch sử của các ngươi và chúng ta không giống nhau, trong lịch sử mà ta biết, Phong Kỳ cũng từng hoang mang, từng do dự, cũng từng nghi ngờ chính mình trong tuyệt vọng, chỉ là cuối cùng hắn đã chiến thắng chính mình, lựa chọn bình tĩnh đối mặt với tuyệt vọng, như con kiến rung cây mà bước lên con đường thay đổi tương lai."

Hết chương 455.

Chương 456. Đọc Lịch Sử

“Vậy thì ngươi chắc chắn đã đọc lịch sử giả, trong lịch sử thực sự, Phong Kỳ chưa từng do dự, những tiền bối của tổ chức Bình Minh từng theo hắn đều nói như vậy.” Người nghiên cứu khoa học gật đầu rất chắc chắn.

Phong Kỳ:…

[Ha ha ha, ta đồng ý với lời hắn nói, A Kỳ, tiểu tử ngươi chắc chắn đã đọc lịch sử giả, ta hy vọng ngươi có thể nhìn nhận đúng về lịch sử.]

Cảm thấy bất lực, đột nhiên hắn lại cảm thấy người nghiên cứu khoa học kia hình như cũng không nói sai.

Hắn từng có đấu tranh và do dự nhưng không phải ở tuyến tương lai này.

Khi đi tuyến tương lai này, nội tâm hắn vô cùng kiên định, chưa từng dao động.

Bởi vì sự do dự và tuyệt vọng đều đã trải qua ở những tuyến thời gian khác.

Nội tâm cũng đã trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều trong những lần thất bại.

Ở tuyến tương lai này, hắn là linh hồn của tổ chức Bình Minh, cũng phải thể hiện sự kiên định tuyệt đối cho tất cả các thành viên thấy.

Tiếp theo, hắn được người nghiên cứu khoa học dẫn đi tham quan những căn phòng mở cửa cho bên ngoài trong khu trú ẩn.

Toàn bộ khu trú ẩn đã hình thành một hệ thống tuần hoàn nội bộ rất hoàn chỉnh.

Chăn nuôi, trồng trọt, phân phối tài nguyên, nghiên cứu khoa học, nghiên cứu tu luyện… Ngoại trừ trẻ em dưới 15 tuổi, mỗi người đều có công việc của mình trong khu trú ẩn.

Đi được nửa vòng, hắn dừng bước trước một cánh cửa sắt đóng chặt.

Trên cánh cửa sắt này có một họa tiết khiến hắn cảm thấy rất quen thuộc, họa tiết này có màu đen, ở giữa là một viên đá quý màu Tinh Hồng.

Đây chính là biểu tượng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhìn thấy biểu tượng này, hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện.

Lần này Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa búng tay, theo lý mà nói, hậu duệ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn nên còn mới đúng.

Tại sao trong căn cứ bí mật của Tinh Hồng lại không có bóng người?

Di chứng của việc chồng chéo ký ức vẫn còn, hắn cố nghĩ mãi cũng không nhớ ra lời giải thích mà mình đã thấy trong cơ sở dữ liệu là gì.

Vì vậy, hắn lập tức hỏi trong lòng:

“Lời Tự Thuật, tại sao lần này Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa búng tay, trong căn cứ bí mật của Tinh Hồng lại không có người?”

[Bọn họ đã để lại tin nhắn cho các ngươi, chỉ là ngươi tạm thời chưa nhớ ra mà thôi, như ngươi thấy đấy, bọn họ đã chuyển đến Khu tránh nạn Tinh Thành trước 278 năm, không còn ở lại trong khu trú ẩn Tinh Hồng.]

“Tại sao?”

[Ngươi không phát hiện ra sao? Cùng với mỗi lần ngươi xuyên qua tuyến thời gian, nhiệm vụ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đang dần nặng nề hơn, từ việc nghiên cứu não trong bình ban đầu, cùng với việc bảo quản và tiêu hao sau đó, đến nay còn tăng thêm kỹ thuật cấy ghép ký ức phức tạp hơn, ngoài ra còn có việc Lão Vương nghiên cứu Hiến tế huyết nhục, v.v.]

[Nói một cách đơn giản, nguồn tài nguyên trong căn cứ bí mật của Tinh Hồng đã không còn đủ để gánh vác, trong khi đó, việc đào tạo chiến binh mới để đi tìm kiếm tài nguyên lại cần tiêu tốn tài nguyên tu luyện, căn cứ bí mật dù có tiết kiệm đến mấy cũng không thể gánh vác nổi nhưng bọn họ vẫn cắn răng chịu đựng, 365 ngày chỉ ăn kem đánh răng có vị dinh dưỡng, giữ lại cho ngươi những kỹ thuật mà ngươi cần.]

[Cuối cùng, bọn họ không thể chống đỡ được nữa, bọn họ đã chọn rời khỏi căn cứ Tinh Hồng đến Khu tránh nạn Tinh Thành để cầu cứu, bởi vì ở tuyến tương lai này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không phải là thế lực phản bội loài người, bọn họ cũng không cần lo lắng sẽ bị nhắm vào.]

[Còn có một điểm rất quan trọng, trước khi rời đi, bọn họ đã dùng kỹ thuật lưu giữ ký ức mà Úy Vi để lại để xóa toàn bộ ký ức về ngươi và những thông tin mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại cho ngươi trong đầu… Làm như vậy cũng là vì lý do an toàn, bọn họ cũng cho rằng trong Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại có thể có thế lực của các lĩnh vực khác ẩn núp, những thông tin trong đầu rất không an toàn.]

[Nếu căn cứ bí mật của Tinh Hồng bị thế lực của các lĩnh vực phát hiện ra thì những thành quả mà bọn họ đã sắp xếp cho ngươi sẽ tan thành mây khói.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ bừng tỉnh.

Sự thật đúng như Lời Tự Thuật nói, hiệu suất thu thập tài nguyên của căn cứ bí mật Tinh Hồng không tăng lên nhưng mỗi lần tuyến tương lai tiêu hao lại càng nhiều.

Vài lần đầu, căn cứ Tinh Hồng thậm chí còn có thể tiết kiệm tài nguyên để nuôi dưỡng một hộp quà bí ẩn về thiên phú.

Đến bây giờ, hộp quà bí ẩn về thiên phú đã hoàn toàn bị bỏ rơi.

Về vấn đề này, Úy Vi cũng đã giải thích trong lời nhắn.

Nói rằng tài nguyên trong căn cứ thực sự rất căng thẳng, nghiên cứu lại càng là một cái hố không đáy, nếu tiếp tục nuôi Sinh vật trận địa thì căn bản không thể vận hành được.

“Xem ra sau khi trở về hiện thực phải nghĩ cách giúp Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mở ra một kênh thu thập tài nguyên, nếu không thì những nghiên cứu sau này căn bản không thể tiếp tục được.”

Hết chương 456.

Chương 457. Mã Hóa Tự Thuật

[Bây giờ trong đầu ngươi đã có mã code trò chơi siêu thực tế hoàn chỉnh, sau khi ngươi trở về hiện thực có thể bắt tay vào xây dựng trò chơi siêu thực tế, đến lúc đó, hãy lợi dụng ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để phát hành trò chơi này, lợi nhuận từ trò chơi có thể chia một phần cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, để bọn họ có thể mua và tích trữ một lượng lớn tài nguyên trong giai đoạn đầu.]

Hắn đồng ý với đề xuất của Lời Tự Thuật.

Ở tuyến hy sinh, hắn đã từng đối thoại với Bóng Đen.

Bóng Đen cho rằng hắn là người đại diện cho một thế lực nào đó của các lĩnh vực, nếu không đến xâm phạm Viện nghiên cứu khoa học, căn bản sẽ không ngăn cản hắn sắp xếp tương lai, tức là nghiên cứu trò chơi siêu thực tế.

Vì vậy, xét từ góc độ này, việc tuyến hiện thực sớm tung ra trò chơi siêu thực tế vẫn rất an toàn.

Dù sao thì tuyến hiện thực lấy sự ổn định làm chính, căn bản sẽ không chủ động tiếp xúc với Viện nghiên cứu khoa học.

Sớm tung ra trò chơi siêu thực tế cũng có thể giúp nền văn minh nhân loại vượt qua hàng trăm năm phát triển, tiết kiệm được một lượng lớn tài nguyên tiêu hao trong quá trình nghiên cứu và huấn luyện.

Còn về vấn đề máy chủ trò chơi và những thứ khác, sau khi trở về hiện thực, hắn cũng có thể tìm đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoặc Viện Nghiên cứu Tương lai để nhờ giúp đỡ.

Có những người đồng hành này giúp đỡ, hắn không cần phải đích thân làm mọi việc nữa.

Ngay lúc này, người nghiên cứu khoa học đứng sau hắn chỉ vào cánh cửa sắt này và giới thiệu:

"Đây là phòng thí nghiệm riêng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, không mở cửa cho bên ngoài, chúng ta tiếp tục đi tham quan những nơi khác nhé."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Tiếp theo, hắn đi theo người nghiên cứu khoa học dọc theo xung quanh tiếp tục đi dạo.

Trên đường đi, người nghiên cứu khoa học thỉnh thoảng lại liếc nhìn Giác Hút đang bám trên ngực hắn, sau đó rất nhiệt tình giới thiệu sơ lược tình hình bên trong nơi trú ẩn.

Qua lời giới thiệu của hắn, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về bố cục bên trong nơi trú ẩn.

Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại có tổng cộng 218 phòng, trong đó bốn phòng ở bốn hướng đông nam tây bắc thông với tầng hầm thứ ba.

Còn tầng hầm thứ ba là khu vực sinh sống của cư dân nơi trú ẩn.

Các phòng còn lại trên quảng trường đều có công dụng riêng, có phòng chế tạo vũ khí, trang bị, phòng dự trữ thực phẩm, phòng nghiên cứu khoa học sáng tạo, phòng trồng trọt, v.v.

Trong lúc đi dạo, ba giờ trôi qua rất nhanh, người nghiên cứu khoa học đi cùng hắn lúc này nhận được điện thoại liên lạc.

Chủ nhiệm Lục nói rằng kết quả kiểm tra đã có.

Báo cáo ghi rõ, huyết mạch của hắn là huyết mạch của con người.

Chủ nhiệm Lục đã gửi báo cáo này cho chỉ huy căn cứ.

Tiếp theo, chủ nhiệm Lục yêu cầu nhân viên nghiên cứu khoa học đưa hắn đi gặp chỉ huy căn cứ.

Đối với chỉ huy căn cứ nơi trú ẩn, Phong Kỳ cảm thấy rất tò mò.

Nhưng trong lòng hắn cũng có một chút cảnh giác.

Hiện tại, Khu tránh nạn Tinh Thành cuối cùng là do con người kiểm soát hay bị thế lực của các lĩnh vực xâm nhập vào căn cứ kiểm soát, tình báo hiện có căn bản không thể phân tích được.

Tiếp theo, hắn đi theo người nghiên cứu khoa học đến một căn phòng ở phía bắc quảng trường ngầm.

Sau khi trình bày tình hình với chiến sĩ đang đứng gác ở cửa, cánh cửa sắt được mở ra, để lộ ra một hành lang hướng vào trong.

Người nghiên cứu khoa học ra hiệu cho hắn cứ đi vào trong là có thể gặp chỉ huy, sau đó quay người rời đi.

Đi dọc theo hành lang vào trong, đèn trên đầu lần lượt sáng lên.

Trên tường hai bên hành lang treo từng bức tranh.

Khi nhìn thấy một bức tranh trong số đó, hắn dừng bước.

Nhân vật chính trong bức tranh này chính là hắn.

Bối cảnh trong bức tranh là pháp trường ở thành phố Tương Lai, hắn trong tranh mặc đồ tù, sắc mặt tái nhợt, đang ngồi trên ghế hành quyết.

Trên đầu là một mặt trời chói chang, họa sĩ đã khắc họa rất chi tiết biểu cảm của hắn khi đối mặt với cái chết, trong ánh mắt có sự thản nhiên, càng có sự khao khát đối với tương lai.

Một tia cười nhạo ở khóe miệng càng giống như đang chế giễu những thế lực của các lĩnh vực đang ẩn núp trong xã hội loài người.

Góc dưới bên trái của bức tranh còn ghi một dòng ngày tháng, bên dưới có viết một dòng chữ.

Luôn có người phải đứng ra thay đổi cục diện thế giới, tại sao người đó không thể là ta?

Đi đến căn phòng cuối hành lang, đẩy cửa ra.

Hiện ra trước mắt hắn là một căn phòng tràn ngập hơi thở công nghệ.

Bên trong căn phòng được trang trí bằng hai màu đen trắng, ngay phía trước có một màn hình cong cao ba mét, rộng hơn mười mét, lúc này có ba người đàn ông đang ngồi trước màn hình cong, thông qua hình ảnh truyền về từ máy bay không người lái, theo dõi tình hình bên ngoài theo thời gian thực.

Hết chương 457.

Chương 458. Phòng Nghiên Cứu

Bên phải căn phòng còn có một cánh cửa sắt, trên khung cửa có ghi ba chữ "Chỉ huy."

Đi thẳng đến cửa phòng, hắn giơ tay gõ cửa.

Lúc này, cánh cửa sắt mở ra, từ từ thụt vào trong tường, hắn lập tức bước vào phòng.

Trang trí trong phòng rất giản dị, một chiếc bàn làm việc màu đen tỏa ánh kim loại dưới ánh đèn, phía sau là giá sách, lúc này trước bàn làm việc đang ngồi một người đàn ông uy nghiêm khoảng bốn mươi đến năm mươi tuổi, hai bên tóc đã điểm bạc.

Lúc này, ánh mắt của chỉ huy đang tò mò đánh giá hắn và ánh mắt thỉnh thoảng dừng lại trên Giác Hút đang ngủ say.

"Ngồi đi."

Phong Kỳ không do dự, lập tức đến ngồi xuống ghế trước bàn làm việc.

"Giới thiệu một chút về bản thân trước, ta là chỉ huy hiện tại của Khu tránh nạn Tinh Thành, tên ta là Hạ Tiềm."

Phong Kỳ lập tức gật đầu:

"Ta tên Phong Kỳ, đến từ Thành Thắng Lợi."

"Ồ, trùng tên trùng họ với vĩ nhân sao?" Hạ Long hơi ngạc nhiên nói.

"Đúng vậy, đó cũng là lý do cha mẹ ta đặt tên này cho ta."

Nghe xong lời này, trên mặt Hạ Tiềm nở nụ cười:

“Phong Kỳ cũng là người mà ta kính trọng nhất, chính hắn đã mở ra kỷ nguyên mới cho cuộc đấu tranh nội bộ của loài người, nếu không có hắn, có lẽ nền văn minh nhân loại đã diệt vong từ lâu rồi.”

Nói đến Phong Kỳ, Hạ Tiềm đột nhiên hứng thú.

Tiếp theo, hắn bắt đầu nói về chuyện xưa của Phong Kỳ từ góc độ lịch sử.

Nghe người khác kể về một bản thân hơi khác biệt, Phong Kỳ cảm thấy rất kỳ lạ.

Hắn chỉ có thể cố gắng nói tiếp, thỉnh thoảng còn phải tự khen mình vài câu, khiến Lời Tự Thuật chế nhạo một trận.

Nhưng qua lời nói của Hạ Tiềm, hắn hiểu được một điều.

Tổ tiên của Hạ Tiềm chính là một trong những người sáng lập ra tổ chức Bình Minh từng theo hắn, Hạ Long, một trong ba anh em nhà họ Hạ.

Biết được Hạ Tiềm là hậu duệ của cố nhân, Phong Kỳ cảm thấy rất cảm khái.

Hắn không ngờ rằng hậu duệ của Hạ Long lại trở thành thủ lĩnh của loài người Tinh Thành sau 1500 năm.

Mối quan hệ cũng trở nên không còn gò bó trong lúc trò chuyện.

Đúng lúc này, Hạ Tiềm đột nhiên nhìn Giác Hút đang nằm trên ngực hắn và hỏi:

“Ngươi có thể nói cho ta biết tại sao Bạch Đồng lại thân thiết với ngươi như vậy không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu:

“Ta cũng không rõ, khi gặp hắn, hắn đã bám lấy ta, không sao gỡ ra được.”

Để chứng minh, hắn túm lấy Giác Hút đang nằm trên ngực, quay người ném về phía xa.

Giác Hút đang ngủ say lập tức mở mắt, nhanh chóng điều chỉnh thân hình trên không trung, sau khi hạ cánh, hắn đột ngột nhảy lên người hắn, sau đó nhanh chóng điều chỉnh tư thế đến ngực hắn, nhắm mắt lại.

Thấy cảnh này, Hạ Tiềm tỏ ra kinh ngạc.

Hắn cầm tờ đơn kiểm tra đặt trên bàn lướt qua một lần nữa, sau đó kinh ngạc nói:

“Đây là lần đầu tiên Bạch Đồng chủ động tiếp xúc với người khác nhưng báo cáo kiểm tra cơ thể của ngươi căn bản không thấy có vấn đề gì, chúng ta cũng không tìm ra được nguyên nhân.”

Im lặng một lúc, Hạ Tiềm tiếp tục nói:

“Lần này chưa kiểm tra mà đã cho ngươi vào nơi trú ẩn trước cũng có liên quan đến Bạch Đồng, hắn thân thiết với ngươi, ngươi không thể là Sinh Vật Trận Địa.”

“Tại sao?” Xoa xoa cái đầu nhỏ của Giác Hút, hắn tò mò hỏi.

“Bạch Đồng không bao giờ tấn công con người nhưng đối với Sinh Vật Trận Địa thì lại hoàn toàn khác, lúc trước khi trường lực Bạc Nguyệt đột nhiên mở rộng, Tinh Thành đã dựa vào sự bảo vệ của Bạch Đồng để tránh được cuộc khủng hoảng này, sau đó trong thời gian xây dựng nơi trú ẩn, Bạch Đồng cũng nhiều lần ra tay giúp đỡ, giúp cho công trình nơi trú ẩn có thể hoàn thành bình thường.”

“Có thể nói, Bạch Đồng là thần hộ mệnh của người Tinh Thành chúng ta.”

Nghe xong lời giải thích của Hạ Tiềm, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Mặc dù qua lịch sử biết được Giác Hút từng được ca ngợi là linh vật và thần hộ mệnh của Tinh Thành nhưng rõ ràng hắn vẫn đánh giá thấp sự coi trọng của người Tinh Thành đối với Bạch Đồng.

Lần này hắn có thể không cần kiểm tra mà vào Tinh Thành trước, rõ ràng là nhờ Giác Hút mà được nể mặt.

“Thưa chỉ huy, đã xác nhận ta là con người, ngài có thể cấp cho ta quyền cư trú, cho ta xem cơ sở dữ liệu của Tinh Thành không, ta rất tò mò về quá trình phát triển lịch sử của Tinh Thành.”

“Vì ngươi đã được Bạch Đồng công nhận, đương nhiên có thể trở thành một phần tử của Khu tránh nạn Tinh Thành chúng ta, lát nữa hoàn thành đăng ký, sau khi có mã số định danh, ngươi có thể xem bất cứ lúc nào.” Hạ Tiềm cười đáp.

Lúc này, bên ngoài cửa vang lên tiếng gõ cửa.

Hạ Tiềm nhìn qua màn hình giám sát trên bàn làm việc để xem tình hình bên ngoài cửa, rồi ấn nút mở cửa.

Cùng với tiếng cánh cửa sắt mở ra, một người đàn ông mặc quân phục màu trắng cầm theo một tập tài liệu đi vào.

Hết chương 458.

Chương 459. Kế Hoạch Tấn Công

Hắn đặt tập tài liệu lên bàn làm việc, rồi nhìn về phía Hạ Tiềm cung kính nói:

“Thưa chỉ huy, đây là báo cáo tuần tra hôm nay, nếu không còn việc gì khác, tôi xin phép đi trước.”

“Cảm ơn.” Hạ Tiềm lập tức gật đầu nói.

Người đàn ông nghe vậy, gật đầu quay người nhưng trước khi đi, hắn nhìn Phong Kỳ một cái thật sâu.

Chỉ một cái nhìn này, hắn đã nhận ra chuyện không ổn.

Giác Hút đang ngủ say đột nhiên mở mắt.

Trong sự bất ngờ của Phong Kỳ, cô thoát khỏi vòng tay hắn, rồi trong mắt hiện lên những đốm sáng.

Ánh sáng màu ngọc bích bao phủ toàn thân, nắm đấm đã siết chặt của cô đột nhiên đập vào người đàn ông đang chuẩn bị rời đi.

Ầm!

Người đàn ông cùng với cánh cửa sắt bị đánh bay ra ngoài, cả bức tường ngay lập tức sụp đổ.

Ba nhân viên quan sát đang làm việc bên ngoài phòng chỉ huy cũng giật mình, họ tháo tai nghe và nhìn về phía phòng chỉ huy.

Nghe thấy tiếng còi báo động gấp gáp bên tai.

Phong Kỳ cúi đầu nhìn Giác Hút đang đứng trên đùi hắn với tư thế đấm bốc, rồi lại nhìn bức tường bị đập vỡ và người đàn ông đã bị đánh thành bùn nhão treo trên bức tường xa xa, cuối cùng nhìn về phía Hạ Tiềm đang há hốc mồm.

Phong Kỳ: …

Lúc này, giọng trêu chọc của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Hậu duệ nhà họ Hạ, nghe tổ tiên ta nói cho ngươi biết chuyện gì đã xảy ra, ngàn vạn lần đừng hành động thiếu suy nghĩ!]

…

Cùng với tiếng còi báo động vang lên, tiếng bước chân dồn dập truyền đến từ hành lang.

Tiếp đó, một đội chiến sĩ toàn phó vũ trang đi đến phòng chỉ huy giám sát, chỉnh đốn hàng ngũ rồi chĩa vũ khí trong tay về phía Phong Kỳ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi ôm chặt Giác Hút.

Người đàn ông mặc áo giáp đen dẫn đầu lúc này giơ tay phải ra, chỉ vào hắn, một tay nhanh chóng kết ấn, biến đổi vài động tác.

Ngay lập tức, các hạt linh khí trôi nổi trong không khí bị kéo đến, tụ lại về phía hắn.

Lúc này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng áp lực từ bốn phía truyền đến, khiến hắn khó có thể cử động.

Khả năng mà người đàn ông mặc áo giáp đen sử dụng rất giống với Niệm Lực của hắn, điểm khác biệt nằm ở chỗ Niệm Lực của hắn là chuyển đổi từ năng lực tinh thần, từ bên trong cơ thể tỏa ra bên ngoài.

Còn cách người đàn ông mặc áo giáp đen dẫn đầu sử dụng thuật pháp lại gần hơn với "Kết ấn lưu thuật pháp." do Lâm Nhiễm sáng tạo.

Hơn nữa, so với hệ thống của Lâm Nhiễm lúc trước thì còn tiên tiến hơn.

Đặc điểm của kết ấn lưu thuật pháp của Lâm Nhiễm là mỗi ấn quyết tương ứng với một quỹ đạo vận hành linh khí trong cơ thể, còn người đàn ông mặc áo giáp đen lại trực tiếp điều khiển linh khí trong không khí bên ngoài, nhanh chóng vạch ra quỹ đạo thuật pháp cố định.

[Lão Lâm có người kế thừa rồi, ta cảm thấy rất an ủi, hy vọng lão Lâm cũng cố gắng hơn, giết chết Mê Vụ Chi Chủ, sau đó thành công thăng chức làm Hữu hộ pháp của ta.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn bị áp lực linh khí đè nén, vội cúi đầu nhìn xuống Giác Hút trong lòng.

Đúng như hắn nghĩ, Giác Hút lúc này lại một lần nữa vung nắm đấm.

Thấy cảnh này, hắn kinh hãi trong lòng.

Nếu cú đấm này đánh ra, rõ ràng chiến binh mặc áo giáp đen không thể chống đỡ được.

Lúc này muốn ngăn cản đã không kịp nữa rồi.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị mở "Hình thái Huyết Nguyên ", cố gắng phá vỡ sự trói buộc của vòng linh khí để chế ngự Giác Hút thì nắm đấm của Giác Hút hướng về phía chiến binh mặc áo giáp đen đột nhiên dừng lại giữa chừng.

Tiếp đó, một cơn gió mạnh thổi về phía trước, thổi bay chiến binh mặc áo giáp đen cùng các thành viên đội chiến bị của hắn ngã xuống đất.

Cùng lúc thoát khỏi cảm giác bị trói buộc, Phong Kỳ vội ôm chặt Giác Hút, sợ cô ra tay làm người khác bị thương.

[Ta hình như hiểu rồi, Giác Hút hẳn là vào thời khắc cuối cùng đã nhận ra rằng họ đều là con người, cho nên mặc dù họ có ý định giết ngươi nhưng cô ấy chỉ đánh lui họ chứ không làm họ bị thương, nếu là Sinh Vật Trận Địa thì bây giờ họ hẳn là đang nắm tay nhau trên đường Hoàng Tuyền cùng hát: Bạn bè một đời cùng nhau đi.]

Đối với phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng đồng ý.

Giác Hút tuy mất đi ý thức nhưng vẫn giữ lại được bản năng.

Ngoài thái độ của Mộc Tinh đối với con người, Úy Vi chắc chắn cũng đã nghiêm khắc dạy bảo Giác Hút không được làm hại con người.

Điểm này hắn đã từng thấy trong hình ảnh mảnh vỡ ký ức của Mộ Trảo, trong hình ảnh, Mộ Trảo nói với Giác Hút rằng, tương lai phải nỗ lực vì sự trỗi dậy của loài người.

(PS: Đoạn này trong chương 116 của bản gốc.)

Vì vậy, Giác Hút không ra tay với con người, rõ ràng cũng là một trong những bản năng còn sót lại sau khi mất đi ý thức.

Nhìn phòng chỉ huy giám sát hỗn loạn, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ, cũng nhận ra tình hình vẫn rất không ổn.

Hết chương 459.

Chương 460. Đánh Cắp Thông Tin

Vì vậy, hắn lập tức quay đầu nhìn về phía Hạ Tiềm giải thích:

"Thưa chỉ huy Hạ, ngài có thể nghe tôi giải thích không."

Lúc này, các thành viên đội chiến bị đánh ngã đều đứng dậy, một lần nữa chĩa vũ khí về phía Phong Kỳ, tình hình trở nên vô cùng căng thẳng.

Ngay khi họ chuẩn bị ra tay, Hạ Tiềm đột nhiên nhìn về phía đội chiến bị và nói một cách nghiêm nghị:

"Đừng động thủ, ở đây có hiểu lầm."

Nói xong, ánh mắt của hắn nhìn về phía người đàn ông mặc áo giáp đen dẫn đầu và nói:

"Tiểu Dạ, ngươi dẫn người canh giữ cửa lớn bên ngoài phòng chỉ huy, nếu có ai hỏi thăm tình hình thì nói rằng bên trong đang tiến hành huấn luyện chỉ huy chiến bị."

Nghe xong lời này, người đàn ông mặc áo giáp đen tỏ vẻ kinh ngạc, quay đầu nhìn đống thịt nát treo trên tường, vẻ mặt có chút suy tư, sau đó gật đầu nói:

"Ta hiểu rồi!"

Nói xong, hắn vung tay nói:

"Tất cả theo ta ra ngoài cửa chiến bị."

Dứt lời, người đàn ông mặc áo giáp đen dẫn các thành viên đội chiến rời khỏi phòng chỉ huy.

Ba nhân viên phụ trách quan sát cũng lúc này hướng ánh mắt về phía Hạ Tiềm.

“Các ngươi cũng ra ngoài!”

Nghe xong lời ra lệnh, ba nhân viên lập tức tháo thiết bị liên lạc đang đeo trên người, lần lượt rời khỏi phòng chỉ huy.

Lúc này trong phòng chỉ huy chỉ còn lại Phong Kỳ và Hạ Tiềm.

Nhìn vẻ mặt bình thản của Hạ Tiềm, Phong Kỳ đột nhiên nhận ra một điều.

Thực ra Hạ Tiềm vẫn luôn hiểu rõ rằng bên trong nơi trú ẩn có Sinh Vật Trận Địa ẩn núp, nếu không thì không thể nào sau khi kinh ngạc trong chốc lát lại nhanh chóng bình tĩnh trở lại như vậy.

Liên tưởng đến biểu cảm thay đổi của người đàn ông mặc áo giáp đen vừa rồi, hắn càng chắc chắn hơn về suy đoán của mình.

“Ngươi có phải rất ngạc nhiên khi ta không bắt ngươi không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu.

Lúc này, Hạ Tiềm rõ ràng vẫn cho rằng hắn không biết tình hình bên trong nơi trú ẩn, sự cố bất ngờ lần này chỉ là “Bạch Đồng.” bị sự xuất hiện của Sinh Vật Trận Địa kích hoạt nên mới ra tay tiêu diệt.

Còn hắn, từ đầu đến cuối chỉ là một người ngoài cuộc mà thôi.

Thấy hắn lắc đầu, Hạ Tiềm quả nhiên lộ ra vẻ kinh ngạc:

“Chẳng lẽ ngươi biết Bạch Đồng sẽ ra tay?”

“Nếu ta đoán không nhầm thì đống thịt nát treo trên tường kia hẳn là Sinh Vật Trận Địa chứ?”

“Sao ngươi biết?” Hạ Tiềm kinh ngạc nói.

“Nơi trú ẩn Thành Thắng mà ta ở trước đây, tình hình cũng giống như các ngươi, cũng bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, cuối cùng dẫn đến thảm kịch xảy ra.”

“Kể chi tiết xem.” Hạ Tiềm lập tức hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không chọn cách trực tiếp tiết lộ thân phận.

Ngay cả khi Hạ Tiềm đáng tin, hắn cũng không thể chắc chắn rằng trên người Hạ Tiềm hoặc trong phòng có thiết bị nghe lén hay không.

Chuyện này rất quan trọng, bây giờ hắn phải tìm hiểu rõ tình hình bên trong nơi trú ẩn trước đã.

Tiết lộ trực tiếp có thể sẽ dẫn đến hậu quả rất nghiêm trọng, biết đâu bên trong nơi trú ẩn có loại Sinh Vật Trận Địa siêu cấp giống như Mê Vụ Chi Chủ.

Đến lúc đó, e rằng Giác Hút cũng không thể chống đỡ được.

Tiếp đó, hắn kể lại một cách chi tiết bộ lời khai mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị từ trước về nơi trú ẩn Thành Thắng.

Nội dung cụ thể không ngoài việc thế lực lĩnh vực ẩn núp bên trong nơi trú ẩn Thành Thắng.

Cuối cùng, nơi trú ẩn bị thế lực lĩnh vực đột phá từ trong ra ngoài.

Nhưng những lời tiếp theo của Hạ Tiềm lại nằm ngoài dự đoán của hắn:

“Tình hình của Khu tránh nạn Tinh Thành cũng giống như nơi trú ẩn Thành Thắng của các ngươi nhưng không hoàn toàn giống, thực ra Sinh Vật Trận Địa bên trong Khu tránh nạn Tinh Thành còn sợ hơn chúng ta rằng hệ thống phòng thủ căn cứ bị phá hủy.”

“Vì sao?” Phong Kỳ sửng sốt.

“Tốc độ mở rộng của lĩnh vực trường đang không ngừng tăng nhanh, giai đoạn này chúng vẫn chọn ẩn núp trong nơi trú ẩn của chúng ta chỉ có một lý do, chúng quá yếu, sợ bị các thế lực lĩnh vực khác bên ngoài nuốt chửng.”

“Nhưng tình hình bên trong căn cứ cũng không mấy khả quan, thế lực lĩnh vực ẩn núp còn lại ở đây đang tìm cách tiêu diệt sạch chúng ta, sau đó độc chiếm căn cứ này.”

“Tại sao các ngươi không phản kháng?” Phong Kỳ trầm giọng hỏi.

Nghe nói hậu bối loài người bị thế lực lĩnh vực ức hiếp, trong lòng hắn dâng lên một ngọn lửa giận dữ.

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Hạ Tiềm hiện lên một nụ cười cay đắng:

“Ngươi không tin cũng phải, quyền kiểm soát nơi trú ẩn này trước đây có một thời gian nằm trong tay thế lực lĩnh vực, chúng muốn dùng cách kìm hãm sự phát triển của loài người để dần dần kiểm soát toàn bộ nơi trú ẩn, sau khi chúng ta phát hiện ra chuyện này, chúng ta đã dùng cách cho nổ tung toàn bộ căn cứ, liều chết để đe dọa, như vậy mới giành lại được một phần quyền kiểm soát căn cứ.”

Hết chương 460.

Chương 461. Đột Phá Hệ Thống

“Bây giờ chúng ta và thế lực lĩnh vực đã đạt được một sự cân bằng chắc chắn nhưng ta biết chúng vẫn không từ bỏ ý định, luôn muốn giành lại quyền kiểm soát toàn bộ nơi trú ẩn, làm nơi sinh tồn để chúng sinh sôi nảy nở sau này.”

Nói rồi Hạ Tiềm tháo găng tay, để lộ chiếc nút màu đỏ được bọc trong lớp vỏ trong suốt gắn trên cánh tay máy.

“Chỉ cần ta nhấn nút này, căn cứ sẽ vào chế độ đếm ngược tự hủy, đây là cách duy nhất khiến chúng kiêng dè.”

“Chuyện nơi trú ẩn có thế lực lĩnh vực ẩn núp, những cư dân khác ở đây có biết không?”

“Không cho họ biết, tương lai đã đủ tuyệt vọng rồi.” Trên mặt Hạ Tiềm hiện lên một nụ cười cay đắng.

“Vậy ngươi có biết những ai trong nơi trú ẩn là Sinh Vật Trận Địa ngụy trang không?”

“Đại khái biết một số nhưng không rõ có bao nhiêu Sinh Vật Trận Địa ẩn núp, mặc dù nơi trú ẩn có phương tiện dò tìm tiên tiến nhưng căn bản không thể kiểm tra, cũng không thể kiểm tra, trừ khi chúng ta chuẩn bị liều chết với chúng.”

“Đôi khi ta còn nghi ngờ, hơn ba vạn người sống sót trong nơi trú ẩn có phải là ngọn lửa cuối cùng của nền văn minh nhân loại không, ta không muốn nền văn minh nhân loại bị hủy diệt trong tay ta.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ có thể tưởng tượng được áp lực trong lòng Hạ Tiềm.

Ngoài nguy cơ bên ngoài, cộng thêm Sinh Vật Trận Địa bên trong muốn giành quyền kiểm soát nơi trú ẩn, hắn luôn lo lắng nền văn minh nhân loại sẽ đi đến hồi kết.

Lúc này hắn cũng hiểu ra một điều.

Tại sao thông tin công pháp trong nơi trú ẩn lại bị hạn chế quyền truy cập.

Rõ ràng là thế lực lĩnh vực ẩn núp trong căn cứ đã nắm giữ phần quyền hạn này.

Muốn dùng cách này để kìm hãm sự phát triển của loài người, giống như ếch ngồi trong nước ấm, chỉ chờ đến một ngày nào đó tiêu diệt sạch loài người, đoạt lấy quyền kiểm soát nơi trú ẩn.

Nơi trú ẩn cuối cùng của loài người, cũng bị đám tộc đàn lĩnh vực yếu ớt này coi là nơi sinh tồn phải tranh giành.

Nhưng đối với những tộc đàn lĩnh vực nhỏ này, Phong Kỳ không hề thương xót.

Lúc này hắn chỉ muốn tiêu diệt sạch chúng.

Nghĩ đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn Hạ Tiềm nói:

"Ta sẽ giúp ngươi tiêu diệt sạch chúng!"

Nghe những lời này, Hạ Tiềm hướng ánh mắt về phía Giác Hút trong lòng hắn:

"Nếu có Bạch Đồng ra tay, chắc chắn không có vấn đề gì nhưng ngươi có chắc có thể khống chế được cô ta không?"

"Có thể."

Nghe Phong Kỳ trả lời chắc chắn, trong mắt Hạ Tiềm hiện lên sự kiên định:

“Được, ta sẽ triệu tập tất cả mọi người trong nơi trú ẩn tập trung ở quảng trường, đến lúc đó ngươi ra tay tiến hành thanh lý.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi nhíu mày.

Hắn không phản đối việc thanh lý thế lực lĩnh vực nhưng nếu thực sự làm theo những gì Hạ Tiềm nói, đến lúc đó thế lực lĩnh vực phản kháng chắc chắn sẽ làm thương vong đến cư dân vô tội.

Dường như nhìn ra được nỗi lo lắng trong lòng hắn, Hạ Tiềm lập tức nói:

“Lát nữa ta sẽ yêu cầu cư dân trong thành mang theo bùa hộ mệnh phòng ngự, loại bùa hộ mệnh này có tác dụng tự động mở ra để chống đỡ sát thương, cũng là một trang bị không thể thiếu khi cư dân trong nơi trú ẩn tiến hành diễn tập sơ tán khẩn cấp.”

“Mặc dù Sinh Vật Trận Địa cũng có nhưng ngay cả khi chúng mở bùa hộ mệnh phòng ngự cũng không thể ngăn cản được thế công của Bạch Đồng, chỉ cần chúng ta tranh thủ thời gian thanh lý Sinh Vật Trận Địa sẽ không có vấn đề gì… Có lẽ vẫn sẽ có thương vong nhưng quá trình giải độc không thể hoàn hảo được.”

Nghe Hạ Tiềm giải thích, Phong Kỳ trong lòng hiểu rằng, đây thực sự là lựa chọn tốt nhất.

Lúc này không có lựa chọn hoàn hảo.

Lịch sử đã chứng minh, mỗi cuộc cách mạng đều phải có sự hy sinh.

Xét về đại cục, quyết định của Hạ Tiềm không sai.

Sau một hồi đấu tranh nội tâm, hắn gật đầu:

“Được, hành động khi nào bắt đầu.”

“Một tên trong số chúng đã chết, bây giờ tin tức vẫn chưa truyền ra ngoài, vì vậy hãy nhân lúc này, đừng cho chúng cơ hội phản ứng.”

Nói rồi Hạ Tiềm đưa tay ấn xuống bàn, lập tức một chiếc micro mọc lên ở giữa bàn làm việc.

Nhấn công tắc, Hạ Tiềm trầm giọng nói:

“Toàn thể cư dân trong nơi trú ẩn chú ý, tôi là chỉ huy Hạ Tiềm, hiện tại tuyên bố tiến hành diễn tập sơ tán khẩn cấp, tất cả cư dân tạm thời gác lại công việc trong tay, mang theo trang bị diễn tập nhanh chóng tập trung ở quảng trường!”

Dứt lời, Hạ Tiềm tắt công tắc, nhìn hắn nói:

“Tiếp theo dựa vào ngươi, ta sẽ phối hợp với ngươi triển khai hành động!”

Xoa xoa cái đầu nhỏ của Giác Hút, hắn biết Hạ Tiềm căn bản không trông cậy vào mình, mà để ý đến Giác Hút trong lòng hắn.

Nhưng đối với việc thanh lý Sinh Vật Trận Địa trong căn cứ, hắn có lòng tin.

Hắn rất rõ chiến lực của Giác Hút mạnh đến mức nào.

Đã không có Sinh Vật Trận Địa siêu cấp như Chủ Mê Vụ, hắn và Giác Hút liên thủ xuất kích, những tộc đàn lĩnh vực yếu ớt trong căn cứ căn bản không có sức chống cự.

Hết chương 461.

Chương 462. Kiểm Tra Cơ Thể

[Liên thủ xuất kích? Giác Hút và hắn chỉ là một sơ hở tùy thân của hắn mà thôi, hoặc có thể nói là Lời Tự Thuật và Giác Hút, cùng với một sơ hở tùy thân của chúng.]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, hắn không nhịn được trợn mắt.

Tiếp theo, hắn với sự giúp đỡ của Hạ Tiềm đã tháo bỏ vòng trói ở cổ tay và mắt cá chân.

Lúc này Hạ Tiềm nhấn công tắc trên bàn làm việc, lập tức tủ sách dịch sang hai bên, lộ ra một bộ giáp chiến màu bạc trắng được sắp xếp gọn gàng bên trong.

Cởi áo khoác, Hạ Tiềm mặc bộ giáp màu bạc này vào.

Khi hắn đội mũ bảo hiểm, đèn xanh lam trên ngực giáp lần lượt sáng lên, bên trong phát ra tiếng "Ong ong." của lõi năng lượng đang hoạt động.

Giơ tay lên, hắn rút chiến đao từ sau lưng ra.

Lưỡi kiếm nhanh chóng chuyển sang màu đỏ, nhiệt độ tỏa ra ngùn ngụt.

Sau khi kiểm tra xong hiệu suất của trang bị và vũ khí, Hạ Tiềm cắm chiến đao trở lại sau lưng, nhìn về phía màn hình giám sát trên bàn làm việc, rồi nói:

"Chờ tập hợp xong xuôi chúng ta hãy ra ngoài."

"Được!"

Đợi hơn mười phút, Hạ Tiềm vẫn luôn nhìn chằm chằm vào màn hình giám sát, lúc này mới nói:

“Xuất phát!”

Hắn lập tức theo Hạ Tiềm bước ra khỏi phòng chỉ huy.

Đẩy cửa sắt ra, quảng trường đã chật kín những cư dân nơi trú ẩn xếp hàng ngay ngắn.

Rõ ràng đây không phải là lần đầu tiên tiến hành diễn tập sơ tán khẩn cấp như vậy, mỗi cư dân đều mặc áo giáp nhẹ theo quy định, trên người còn đeo một chiếc túi đeo chéo, bên trong đựng một số nhu yếu phẩm.

Ví dụ như cao năng lượng nén, viên nước nén, băng cầm máu, bình xịt y tế.

Những trang bị này đều dùng để sử dụng trong quá trình sơ tán khẩn cấp.

Mặc dù nơi trú ẩn được xây dựng với mục đích ban đầu là nơi trú ẩn cuối cùng của loài người nhưng cũng có thể xảy ra tình huống đột xuất, khiến cư dân nơi trú ẩn phải sơ tán khẩn cấp ra bên ngoài.

Diễn tập như vậy chính là để phòng ngừa tình huống này xảy ra.

Lúc này, một chiến sĩ nơi trú ẩn cũng mặc bộ giáp màu bạc trắng đi đến trước mặt Hạ Tiềm, nói:

“Thưa chỉ huy, tình hình tập hợp lực lượng sơ tán khẩn cấp như sau…”

Chưa đợi hắn nói hết lời, Giác Hút trong lòng Phong Kỳ đột nhiên nhảy lên, đấm thẳng vào bóng người này.

Lập tức trên cơ thể chiến sĩ này xuất hiện một dấu ấn phù văn méo mó, tạo thành một kết giới trong suốt trước mặt hắn.

Nhưng trước sức mạnh của Giác Hút, lá chắn linh khí này không có sức chống cự, bị phá vỡ ngay lập tức.

“Ầm!”

Trước sự chứng kiến của mọi người, chiến sĩ này bị Giác Hút đấm thành bùn nhão, cả bộ giáp trên người cũng bị bóp méo vỡ vụn.

“Xác định Sinh Vật Trận Địa bên cạnh các ngươi, giết!”

Giọng nói của Hạ Tiềm thông qua thiết bị khuếch đại trong áo giáp vang vọng trên quảng trường ngầm.

Những chiến sĩ đang phối hợp diễn tập sau một thoáng kinh ngạc, đột nhiên hiểu ra Hạ Tiềm muốn làm gì.

Mặc dù không thể nhận ra tất cả Sinh Vật Trận Địa nhưng lúc này họ hướng mắt nhìn xung quanh, bắt đầu nhận dạng những sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực đã xác định rõ danh tính.

Nhận ra rằng loài người đang chuẩn bị liều chết với chúng, những Sinh Vật Trận Địa ẩn núp lần lượt phản ứng lại, phản công một cách dứt khoát.

Ý đồ giết chóc mà chúng tỏa ra khi phản công, giống như ngọn đèn trong đêm tối, hiện lên rõ ràng trong cảm nhận của Giác Hút.

Lúc này, bóng dáng của Giác Hút hóa thành một luồng sáng, đột nhiên lao về phía đám đông.

Tứ chi của cô điên cuồng di chuyển trên mặt đất, bóng dáng đi qua nơi nào, cơ thể của những sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực sẽ nổ tung ngay lập tức.

Lúc này, Giác Hút giống như tử thần, bóng dáng nhanh chóng di chuyển giữa đám đông.

Trong khi Giác Hút tiêu diệt Sinh Vật Trận Địa, cô sẽ không làm hại đến con người, thậm chí còn chủ động bảo vệ cư dân nơi trú ẩn khỏi bị tấn công vào những thời điểm quan trọng.

Giống như lúc cô đơn thân độc mã chống lại lĩnh vực Ngân Nguyệt xâm lược Tinh Thành, bảo vệ loài người đã trở thành bản năng của cô.

Trận chiến nổ ra, Phong Kỳ muốn giúp đỡ nhưng căn bản không phân biệt được ai là Sinh Vật Trận Địa, ai là con người.

Dường như đây chính là cuộc chiến giữa người với người.

Hắn không thể phân biệt được những Sinh Vật Trận Địa này với cư dân loài người có đặc điểm ngoại hình nào khác biệt.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

"Lời Tự Thuật, mau giúp ta tìm mục tiêu, ta sắp tức chết rồi."

[Không giúp được đâu, mặc dù ta có khả năng dò tìm nhưng sau 1500 năm, hệ thống tu luyện đã trở nên đa dạng, năng lượng trong cơ thể mỗi người đều không giống nhau, chỉ dựa vào năng lượng trong cơ thể và ngoại hình thì ta cũng không phân biệt được ai là Sinh Vật Trận Địa, lỡ nói sai thì phải làm sao.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ hướng mắt về phía Hạ Tiềm.

Tiếp theo, hắn chọn dùng Niệm Lực để giúp Hạ Tiềm chiến đấu, trói buộc mục tiêu mà hắn đang tấn công, bằng cách này mà tham gia vào trận chiến.

Hết chương 462.

Chương 463. Lý Do Nguy Hiểm

Nhưng Niệm Lực đối với những Sinh Vật Trận Địa này có tác dụng rất nhỏ.

Nói chung, chỉ trói buộc được vài giây là chúng sẽ vùng ra.

May mắn thay, sau 1500 năm, những cư dân bình thường trong nơi trú ẩn cũng có ý thức chiến đấu rất mạnh mẽ, trong lúc hỗn loạn, họ bắt đầu né tránh và trốn thoát.

Hơn nữa, có bùa hộ mệnh phòng thủ, trong lúc nhất thời, những Sinh Vật Trận Địa đó cũng không thể làm gì được họ.

Điểm tập trung và trung tâm của toàn bộ chiến trường là Giác Hút, người đã hóa thành một tia chớp màu ngọc bích, di chuyển giữa đám đông.

Hiệu suất giết chóc của cô ta cực cao.

Chỉ trong vòng năm phút, đã có hàng trăm sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực chết dưới tay cô ta.

Giác Hút khi bùng nổ toàn lực, căn bản không thể nhìn rõ bóng dáng, những Sinh Vật Trận Địa đó thậm chí còn không kịp phòng thủ, khi luồng sáng màu ngọc bích lướt qua người, cơ thể của chúng sẽ lập tức nổ tung.

Nhận ra tình hình đối với mình rất bất lợi, những sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực đó đều lộ vẻ kinh hoàng trên khuôn mặt.

Nhưng chúng không chọn cách ngồi chờ chết, mà là phát động một cuộc phản công dữ dội.

Tuy nhiên vào khoảnh khắc Giác Hút ra tay, kết cục của chúng đã được định đoạt.

Một lát sau, quảng trường trở nên hỗn loạn, có đến hơn một nghìn bóng người ngã xuống trong vũng máu.

Giác Hút cũng dừng tay vào lúc này, đứng dậy từ đống tàn tích.

Cùng với luồng sáng màu ngọc bích quét qua cơ thể, máu bẩn trượt xuống, sau đó cô ta hướng mắt về phía Phong Kỳ, đột nhiên chạy về phía hắn.

Giơ tay đón lấy Giác Hút, Phong Kỳ hướng mắt về phía Hạ Tiềm.

Hạ Tiềm cũng vừa quay đầu nhìn lại, sau khi ánh mắt hai người giao nhau trong chốc lát, Hạ Tiềm quay đầu nhìn về phía một chiến sĩ đang đứng không xa, trầm giọng nói:

"Tiểu Dạ, sắp xếp dọn dẹp hiện trường, sau đó thống kê thương vong."

Nói xong, Hạ Tiềm bước về phía đài điều khiển.

Một lát sau, giọng nói của Hạ Tiềm vang lên trên hệ thống phát thanh của quảng trường ngầm.

Hắn bắt đầu trấn an cư dân trong nơi trú ẩn và giải thích lý do của cuộc thanh trừng này.

Đến gần ngày tận thế, nơi trú ẩn gần như là toàn dân giai binh, đối mặt với cảnh tượng tàn khốc như vậy, họ nhanh chóng lấy lại bình tĩnh.

Từ ánh mắt của họ, Phong Kỳ thấy được sự kiên cường.

Dường như không quá ngạc nhiên trước cuộc thanh trừng này.

[Có lẽ trong số họ cũng có nhiều người đã biết chuyện có người sói trong nơi trú ẩn, Hạ Tiềm chọn cách che giấu bên trong thực sự không sai nhưng rõ ràng hắn đã đánh giá thấp khả năng quan sát của cư dân nơi trú ẩn, có những tờ giấy cửa sổ, mọi người đều không muốn chọc thủng, không ai là kẻ ngốc cả.]

"Cũng có thể là những người đến từ tương lai đã quen với việc đối mặt với sự tàn khốc."

Cụ thể là lý do gì, Phong Kỳ không phân tích nhiều.

Hắn không rõ ngày tận thế sẽ đến khi nào, tranh thủ lúc còn thời gian, hắn muốn nhanh chóng tra cứu tài liệu và thông tin về công pháp trong cơ sở dữ liệu.

Muốn đưa loài người vượt qua ngày tận thế.

Hắn cần phải đi hai con đường cùng lúc, thứ nhất là giải độc bên trong, thứ hai là giúp nền văn minh nhân loại trỗi dậy.

Đặc biệt là con đường thứ hai, mới là chìa khóa để loài người chống lại cuộc khủng hoảng ngày tận thế.

Hiện tại, trong nơi trú ẩn có hơn ba vạn người sống sót.

Muốn mở rộng số lượng người sống sót, hắn phải đẩy nhanh tiến trình phát triển của nền văn minh nhân loại.

Bây giờ chỉ có thể thụ động chống lại sự xâm lược của ngày tận thế.

Nhưng chỉ cần nền văn minh nhân loại có thể đẩy nhanh bước phát triển, biết đâu lần tới khi đến, hắn sẽ nhìn thấy một thành trì nơi trú ẩn của loài người hùng vĩ.

Số lượng người sống sót cũng sẽ tăng từ vài vạn lên vài chục vạn, thậm chí là vài triệu vài chục triệu người.

Chỉ cần nền văn minh nhân loại đủ mạnh mẽ, biết đâu trên một dòng thời gian nào đó, hắn có thể cùng những người đến từ tương lai cùng nhau chống lại sự xâm lược của ngày tận thế.

Thậm chí là tận mắt chứng kiến chuyện mà Bóng Đen nhắc đến là thế nào.

Đây cũng là lý do hắn phải đi hai con đường cùng lúc.

Một là để nền văn minh nhân loại có thể phát triển lành mạnh, đảm bảo bên trong không xảy ra vấn đề.

Hai là để đẩy nhanh sự phát triển của nền văn minh nhân loại, giúp loài người có đủ sức chiến đấu để đối mặt với mọi thách thức.

Ngay lúc này, Hạ Tiềm đi đến bên hắn.

“Cảm ơn.”

“Chỉ huy Hạ, bây giờ tôi rất cần hoàn thành xác thực danh tính và có được thông tin quyền truy cập để tra cứu tài liệu trong cơ sở dữ liệu.”

“Cậu đi vào phòng chỉ huy cùng tôi trước đã.” Hạ Tiềm lập tức đáp lại.

Liếc nhìn những cư dân nơi trú ẩn đang bận rộn dọn dẹp trên quảng trường, Phong Kỳ gật đầu.

Tiếp đó, hắn đi theo Hạ Tiềm trở về phòng chỉ huy.

Hạ Tiềm cởi bỏ áo giáp rồi ngồi xuống trước bàn làm việc, sau đó nhìn hắn tò mò hỏi:

Hết chương 463.

Chương 464. Thách Thức Khó Khăn

“Có thể nói cho tôi biết tại sao cậu lại cần gấp tài khoản xác thực danh tính không? Cậu muốn tra cứu thông tin gì?”

“Những công pháp bị chặn quyền truy cập trong cơ sở dữ liệu, cùng một số tài liệu lịch sử.”

“Sao cậu biết thông tin công pháp trong nơi trú ẩn bị chặn quyền truy cập? Tại sao lại muốn tra cứu tài liệu lịch sử?”

Nghe hắn giải thích, Hạ Tiềm càng tỏ ra tò mò hơn.

“Bởi vì mỗi lần tôi tra cứu thông tin công pháp trong cơ sở dữ liệu, đều bị giới hạn quyền truy cập!” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt nói.

“Cậu đã từng vào Khu tránh nạn Tinh Thành lúc nào?”

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Hạ Tiềm không khỏi kinh ngạc nói.

Lúc này, những sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực trong nơi trú ẩn đã bị tiêu diệt sạch, cũng không có siêu Sinh Vật Trận Địa nào giống như Mê Vụ Chi Chủ mà hắn dự đoán có thể tồn tại.

Vì vậy, trước câu hỏi của Hạ Tiềm, Phong Kỳ không định che giấu thân phận nữa.

Khả năng cốt mạch được kích hoạt vào lúc này, xương của hắn theo đó biến dạng rồi trở lại vị trí cũ.

Vài giây sau, hắn đã khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Nhìn Hạ Tiềm với vẻ mặt kinh ngạc, Phong Kỳ mỉm cười nhàn nhạt:

“Bây giờ thì ông biết tôi là ai rồi chứ?”

“Phong Kỳ?”

Chưa kịp để hắn trả lời, giọng nói ngạo mạn của Lời Tự Thuật đã vang lên trong đầu hắn:

[Chính là tổ tông của ngươi đây, vẫn còn sống, mau dập đầu lạy ta hai cái để ta vui.]

…

Nhìn Phong Kỳ đột nhiên thay đổi dung mạo, Hạ Tiềm há hốc mồm, đột nhiên nhìn về bức họa trên bức tường bên phải.

“Đừng nhìn nữa, chính là tổ tiên của ngươi đây.” Phong Kỳ cười toe toét.

Nghe xong lời này.

Rõ ràng Hạ Tiềm vẫn không thể tin được Phong Kỳ tự xưng là cùng tên với vĩ nhân đang ngồi trước mặt mình chính là Phong Kỳ đã thành lập tổ chức Bình Minh trong lịch sử.

Hắn đã xem hàng chục lần 《 Phong Kỳ truyện ký》 do tiền bối tổ chức Bình Minh biên soạn, vì vậy hắn biết rõ Phong Kỳ đã chết ở pháp trường thành phố Tương Lai từ 1500 năm trước.

Vô số người đã xem trực tiếp hoặc tận mắt chứng kiến Phong Kỳ bị xử tử.

Đoạn lịch sử này rõ ràng không thể là giả.

Cho dù Phong Kỳ không chết vào thời điểm đó, hắn cũng không thể sống đến ngày hôm nay sau 1500 năm.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt của Hạ Tiềm dần trở nên nghiêm trọng:

“Đừng dùng trò bịp bợm thay đổi dung mạo của ngươi để đùa giỡn với ta như vậy.”

Đối mặt với sự nghi ngờ của Hạ Tiềm, Phong Kỳ hoàn toàn hiểu được.

Hắn trên tuyến hy sinh thực sự đã chết và chết trước sự chứng kiến của tất cả mọi người, làm sao có thể sống lại được.

Bây giờ làm thế nào để chứng minh, trong lòng hắn rất khó xử.

Vấn đề lại quay trở lại vấn đề tương tự như trước khi đến thành trì nơi trú ẩn, làm thế nào để chứng minh ta là ta.

“Ngươi cần ta chứng minh như thế nào?” Nghĩ đến đây, hắn ném vấn đề này cho Hạ Tiềm.

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt nghiêm túc, Hạ Tiềm tức đến bật cười.

Nếu không phải cảm thấy Phong Kỳ có ơn với Khu tránh nạn Tinh Thành, hắn chắc chắn sẽ nhốt hắn vào phòng giam một tháng, để hắn hiểu rằng không thể đùa giỡn với vĩ nhân.

Nhận ra Hạ Tiềm vẫn chưa tin lời mình nói, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ trong lòng.

Hắn lập tức hỏi trong lòng:

“Lời Tự Thuật, có cách nào để ta tự chứng minh không?”

[Hay là ngươi biến thành hình thái cơ bắp cuồn cuộn Huyết Nguyên và đấu vật tay với hắn, nói trước là ai thắng nghe theo người đó, dùng sức mạnh nguyên thủy nhất của đàn ông để quyết định thắng thua, không được phép gian lận.]

Nghe Lời Tự Thuật nghiêm túc chế giễu, hắn khinh thường trong lòng.

Cảm thấy bất lực, hắn nhìn Hạ Tiềm nói:

“Ngươi có thể tùy ý hỏi ta, chỉ cần là vấn đề liên quan đến Phong Kỳ đều được.”

“Điều này không chứng minh được gì, ai mà chưa từng xem tư liệu lịch sử về Phong Kỳ.”

“Ngươi có thể hỏi những tư liệu lịch sử rất ít người biết liên quan đến Phong Kỳ.”

Nghe xong lời này, Hạ Tiềm dường như không muốn chơi với hắn nữa, trầm giọng nói:

“Đã ngươi nói mình là Phong Kỳ, vậy ngươi có biết Phong Kỳ trước khi chết đã từng bị thẩm vấn bí mật không, khi bị chất vấn tại sao lại thành lập tổ chức Bình Minh, hắn đã trả lời như thế nào?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ suy nghĩ kỹ, trên mặt hiện lên nụ cười:

“Kết cục chưa hiện, ta chỉ muốn trước khi bụi lắng xuống, tranh đấu giành lấy một tương lai lý tưởng.”

“Sai, câu trả lời của Phong Kỳ khi đó là: Mong rằng hậu thế khi ngước nhìn bầu trời vẫn có thể cảm nhận được hơi ấm của mặt trời, khi ngước nhìn bầu trời đêm vẫn có thể thấy được những vì sao lấp lánh.”

Phong Kỳ:???

[Cười chết mất, ngươi hiểu biết gì về Phong Kỳ chứ? Ngươi căn bản không hiểu Phong Kỳ mà còn ở trước mặt ta, người đã nghiên cứu Phong Kỳ mấy chục năm, mà giả vờ, ta sẽ vả cho ngươi một cái thật đau, bốp bốp bốp!]

Nhìn Hạ Tiềm vẻ mặt nghiêm túc nói ra những lời này, Phong Kỳ trong lòng trợn trắng mắt.

Hết chương 464.

Chương 465. Lựa Chọn Đồng Đội

Như vậy hắn không thể tiếp tục chứng minh được nữa.

Nếu lấy lịch sử làm chuẩn, hắn nói gì cũng chưa chắc đã đúng.

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được nhìn Hạ Tiềm nói:

"Tổ tiên của ngươi Hạ Long từng là học trò của ta, lúc đó tiết học đầu tiên ta dạy hắn là chủ đề về quan điểm đối với tương lai, những điều này có ghi trong gia phả của các ngươi không?"

"Tổ tiên ta là chiến sĩ, không bao giờ viết nhật ký."

[Ai bình thường lại viết nhật ký chứ, điều này rất phù hợp với tính cách thô lỗ của Hạ Long, bây giờ ngươi giả mạo Phong Kỳ đã bị vạch trần rồi, đừng lấy những tin tức giả không có ghi chép trong sử liệu ra để lừa người.]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ trong lòng khinh thường.

Đang lúc hắn suy nghĩ xem nên đổi cách khác để chứng minh thì Hạ Tiềm đột nhiên lên tiếng:

"Thật ra có một cách rất đơn giản để chứng minh ngươi có phải là Phong Kỳ hay không."

"Nói rõ xem."

"Phong Kỳ từng tiến hành cải tạo phù văn, trên ngực hắn được khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch hung ảnh, nếu ngươi là Phong Kỳ, bây giờ viên Phù Văn Tinh Thạch này hẳn

vẫn được khảm trên ngực ngươi, cho dù đã tháo ra cũng phải để lại dấu vết.”

Phong Kỳ:…

Những gì Hạ Tiềm nói đều là sự thật nhưng lại khiến hắn càng không thể chứng minh được.

[Được lắm, ngươi cứ thừa nhận mình là giả đi, bây giờ hậu duệ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã xóa bỏ ký ức liên quan đến ngươi, căn bản không thể giúp ngươi chứng minh ngươi có khả năng xuyên thời gian, hay là để lại một số thông tin quan trọng ở dòng thời gian tiếp theo đi.]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn không nhịn được thở dài trong lòng.

Sau đó hắn nhìn Hạ Tiềm nói:

“Ta có thể hiểu được tại sao Hạ Long bọn họ lại phải che giấu việc ta có khả năng xuyên thời gian, nếu để thế lực lĩnh vực ẩn núp trong nền văn minh nhân loại biết được điều này, chắc chắn sẽ bố trí trước để đối phó với ta nhưng ta vẫn phải nói cho ngươi biết, ta chính là Phong Kỳ.”

“Khoan đã, ngươi nói ngươi có khả năng xuyên thời gian?” Hạ Tiềm đột nhiên vẻ mặt nghiêm túc nói.

Thấy biểu cảm của Hạ Tiềm thay đổi, hắn cũng sửng sốt, cảm thấy Hạ Tiềm có lẽ đã nghe qua tin đồn về phương diện này.

Đang lúc hắn cho rằng mọi chuyện có chuyển biến thì Hạ Tiềm đột nhiên nói:

“Ngươi xuyên một cái cho ta xem nào.”

Nghe tiếng Lời Tự Thuật cười phá lên bên tai, hắn dứt khoát từ bỏ:

“Được rồi, coi như ta đùa với ngươi, ngươi đừng để bụng, làm phiền ngươi nhanh chóng cấp cho ta một tài khoản quyền hạn, ta cần thông qua cơ sở dữ liệu để tra cứu một số thông tin.”

“Sau này đừng đùa như vậy nữa, không hề buồn cười.” Lúc này Hạ Tiềm cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tiếp theo hắn chỉ tay vào màn hình hiển thị trên bàn làm việc rồi nói:

“Bây giờ nơi trú ẩn đang tiến hành dọn dẹp hậu chiến, ngươi muốn tra cứu tài liệu gì thì cứ tra cứu ở đây, màn hình hiển thị ở đây của ta được kết nối với cơ sở dữ liệu của Tinh Thành.”

Nói xong Hạ Tiềm đưa tay phải ra, lướt qua trước màn hình hiển thị.

Ngay lập tức trên màn hình hiển thị một dòng chữ xác nhận, sau đó màn hình chuyển sang giao diện tra cứu cơ sở dữ liệu.

Phong Kỳ thấy vậy, không chút do dự lập tức đến ngồi trước bàn làm việc.

Tiếp theo hắn đưa tay nhấn vào thanh tìm kiếm trên màn hình, rồi nhập tên mình vào.

Sau khi lọc thông tin, thông tin giới thiệu về nhân vật của hắn hiện ra.

Bốn chữ Danh nhân lịch sử, xuất hiện sau tên hắn.

Tra cứu tài khoản quyền hạn, ngoài thông tin cá nhân của hắn, còn tra cứu ra rất nhiều thông tin video liên quan đến hắn.

Trong lúc xem, có một đoạn video đã thu hút sự chú ý của hắn.

Trên ảnh bìa video có hình ảnh quen thuộc của Hạ Long và Giả Dịch, tiêu đề của video là:

[Nếu nói ý nghĩa tồn tại của anh hùng lịch sử là gì, sau khi xem xong tư liệu của Phong Kỳ, tôi có thể nói rất rõ ràng với mọi người rằng, anh hùng chính là ngọn hải đăng sáng mãi trong lịch sử, giúp người đời sau không còn lạc lối trong quá trình tiến lên, xin trân trọng gửi tặng video này đến Phong Kỳ và những người đồng hành của hắn.]

Nhấp vào video, hắn phát hiện ra cảnh tượng trong video lại chính là lễ tang của hắn.

Hạ Long, Giả Dịch và những người khác khiêng quan tài của hắn, dọc đường năm dặm chật kín người dân thành phố Tương Lai đến tiễn đưa.

Đối với lễ tang của mình, hắn không xem kỹ, lập tức tắt video.

Hắn đã hiểu sơ bộ về tình hình tuyến hy sinh, xem qua một lúc hắn đóng trang giới thiệu, rồi nhập tên Lâm Nhiễm vào.

Sau khi lọc, thông tin liên quan đến Lâm Nhiễm xuất hiện trên màn hình.

Dòng thời gian tương lai này, quỹ đạo của Lâm Nhiễm không có bất kỳ thay đổi nào.

Không có sự tham gia của Vương Tiến Thăng, hắn hiển nhiên trở thành lựa chọn tốt nhất của Mê Vụ Chi Chủ để bố trí tương lai, Hiến Tế Huyết Nhục cuối cùng vẫn xuất hiện.

Hết chương 465.

Chương 466. Phản Ứng Bất Ngờ

Đứng bên cạnh Hạ Tiềm thấy cảnh này, không nhịn được hỏi:

"Ngươi tra cứu thông tin của những nhân vật lịch sử này để làm gì?"

"Ngươi có tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục không?" Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn hắn hỏi.

"Tất cả mọi người đều tu luyện, bao gồm cả những thế lực lĩnh vực ẩn núp trong căn cứ cũng tu luyện, môn công pháp cấp thần này đã được cải tiến nhiều lần, có thể coi là công pháp tu luyện số một của nhân tộc ta."

Nghe những lời này, Phong Kỳ không nhịn được thở dài trong lòng.

[Thật ra việc họ có tu luyện hay không cũng không quan trọng, Hiến Tế Huyết Nhục hắn là công pháp truyền thừa huyết mạch, cho dù tổ tiên của họ đã từng tu luyện, hậu bối vẫn không thoát khỏi, bây giờ chỉ có thể trông chờ lão Lâm lợi hại hơn, đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ, như vậy hắn sẽ không búng tay được nữa, hoặc là trông chờ lão Vương phá giải ẩn họa ẩn giấu trong Hiến Tế Huyết Nhục.]

"Vẫn nên lấy việc phá giải làm chính, lỡ như Mê Vụ Chi Chủ còn có tộc nhân khác biết cách mở công tắc Hiến Tế Huyết Nhục thì sao, đến lúc đó cho dù Lâm Nhiễm đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ thành công, chúng ta vẫn sẽ thua."

[Nói rất có lý.]

“Ngươi hỏi cái này để làm gì?” Lúc này Hạ Tiềm tò mò hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của Hạ Tiềm, Phong Kỳ không có ý định che giấu, lập tức nói ra lý do:

“Bản chất của công pháp Hiến Tế Huyết Nhục là cái bẫy huyết mạch mà thế lực lĩnh vực giăng ra cho loài người chúng ta, bên trong ẩn chứa ẩn họa lớn, chỉ cần thế lực lĩnh vực gieo họa muốn, chúng có thể biến những người đã tu luyện công pháp này và hậu duệ của họ thành vật phẩm Hiến Tế Huyết Nhục bất cứ lúc nào.”

Nghe những lời này, biểu cảm của Hạ Tiềm ngẩn ra:

“Ngươi nghe thông tin sai lệch từ đâu vậy, Hiến Tế Huyết Nhục đã được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách chứng nhận nhiều lần, sau đó lại được kiểm chứng trong hàng nghìn năm, căn bản sẽ không có bất kỳ vấn đề gì.”

“Viện Nghiên Cứu Hổ Phách ư? Viện nghiên cứu này từ lâu đã bị thế lực lĩnh vực khống chế, tình hình cũng giống như Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật lúc trước.”

“Trước tiên hãy nói cho ta biết, ngươi có được tin tức này từ đâu?”

Biểu cảm của Hạ Tiềm trở nên nghiêm trọng, hiển nhiên là hắn nghi ngờ thông tin mà Phong Kỳ cung cấp.

“Ta từng tận mắt nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ công tắc ẩn họa của Hiến Tế Huyết Nhục hủy diệt nền văn minh nhân loại.”

“Vậy nên ngươi vẫn muốn nói với ta rằng, ngươi là Phong Kỳ, ngươi có khả năng xuyên suốt dòng thời gian và từng tận mắt chứng kiến nền văn minh nhân loại bị hủy diệt?”

“Đúng vậy.”

Lại một lần nữa nghe thấy những lời này, ánh mắt Hạ Tiềm nhìn Phong Kỳ trở nên lấp lánh không yên.

"Có thể nói cho ta biết tại sao Bạch Đồng lại phụ thuộc vào ngươi như vậy không?" Hít một hơi thật sâu, Hạ Tiềm cố gắng đè nén sự kích động trong lòng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ xoa xoa cái đầu nhỏ của Giác Hút:

"Bạch Đồng mà ngươi nói, thực ra là bản sao vô tính của Mộc Tinh, sự phụ thuộc của cô ta vào ta chính là thừa hưởng từ Mộc Tinh, cánh tay phải của cô ta bây giờ đã mất đi ánh sáng của Phù Văn Tinh Thạch vỡ vụn, chính là viên đã mất trên thi thể của Mộc Tinh."

Nghe những lời này, trong lòng Hạ Tiềm dâng lên sóng to gió lớn.

Hắn đọc rất nhiều sách lịch sử, tự nhiên biết được Mộc Tinh rất phụ thuộc vào Phong Kỳ.

Mặc dù giữa họ không có tình yêu nhưng sự phụ thuộc này còn hơn cả tình yêu.

Giống như một bến đỗ tránh gió, cho dù bên ngoài có sóng to gió lớn thế nào, Phong Kỳ vẫn là chỗ dựa tinh thần của cô.

Nói là tín ngưỡng tinh thần cũng không quá đáng.

Nếu Bạch Đồng thực sự là bản sao vô tính của Mộc Tinh thì việc cô ta thừa hưởng sự phụ thuộc theo bản năng của Mộc Tinh đối với Phong Kỳ là hoàn toàn hợp lý.

"Ngươi… thực sự là tổ tiên Phong Kỳ?"

"Ta chính là." Phong Kỳ trịnh trọng gật đầu.

Hít một hơi thật sâu cố gắng bình ổn cảm xúc, ánh mắt Hạ Tiềm nhìn hắn đã thay đổi:

“Bây giờ trong lòng ta có rất nhiều nghi ngờ, ngài có thể giải đáp cho ta không?”

Nhìn màn hình, bây giờ hắn muốn dành thời gian để tra cứu thông tin và công pháp hơn.

Ngày tận thế có thể đến bất cứ lúc nào, thời gian rất quý báu.

Nhưng nghĩ đến việc hắn còn một chuyện nữa cần nhờ Hạ Tiềm giúp đỡ, hắn vẫn lên tiếng:

“Ngươi nhanh lên, có lẽ ta không còn nhiều thời gian nữa.”

Hạ Tiềm nghe vậy, lập tức cầm chiếc ghế bên cạnh đến ngồi xuống bên hắn, bắt đầu hỏi tình hình của hắn.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không hề che giấu.

Hắn đã kể lại một cách ngắn gọn về lần đầu tiên hắn xuyên suốt tương lai và nhìn thấy ngày tận thế của loài người, cũng như những lần xuyên suốt tương lai sau đó, cố gắng thay đổi tương lai.

Nghe hắn kể về những cuộc chiến đấu trong từng dòng thời gian, biểu cảm của Hạ Tiềm liên tục thay đổi.

Hết chương 466.

Chương 467. Diệt Vong Nhân Loại

Khi biết được nền văn minh nhân loại cuối cùng vẫn sẽ tẩu hướng diệt vong, biểu cảm của hắn trở nên vô cùng đau khổ.

"Ta từng nghĩ nền văn minh nhân loại có lẽ sẽ bị hủy diệt trong tay ta nhưng không ngờ lại thực sự như vậy."

Lúc này, Hạ Tiềm đã gỡ bỏ lớp ngụy trang kiên cường trước mặt hắn, trong nháy mắt như già đi rất nhiều.

"Đừng nói những bí mật này cho những người khác trong nơi trú ẩn biết." Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

"Ta hiểu, ta cũng không muốn họ cảm nhận được sự tuyệt vọng trước thời hạn."

"Xin lỗi, đã khiến ngươi cảm nhận được sự tuyệt vọng trước thời hạn." Phong Kỳ sắc mặt phức tạp nói.

"Ta tuy không phải là thủ lĩnh loài người nhưng cũng là thủ lĩnh của hàng vạn người trong nơi trú ẩn này, có thể chịu đựng được sự nặng nề này."

Dứt lời, Hạ Tiềm nhìn hắn nói:

"Phong Kỳ lão tổ, ngươi nói nhiều như vậy với ta, hẳn là có chuyện cần nhờ ta giúp đỡ, nếu không ngươi hoàn toàn không cần nói những bí mật này cho ta biết."

Nhìn đứa bé trong lòng, hắn trịnh trọng gật đầu nói:

"Ta muốn ngươi mở kho tài nguyên cho ta, ta cần bổ sung năng lượng cho hút… Bạch Đồng."

Nếu những lời này được nói ra trước khi Hạ Tiềm biết được bí mật của hắn, chắc chắn sẽ bị Hạ Tiềm mắng cho một trận, bởi vì kho tài nguyên chứa lương thực và tinh thể năng lượng là thứ quan trọng nhất để duy trì sự tuần hoàn trong nơi trú ẩn.

Nếu kho tài nguyên xảy ra vấn đề, hệ thống tuần hoàn bên trong nơi trú ẩn sẽ bị phá vỡ hoàn toàn.

Đưa ra yêu cầu lấy một lượng lớn lương thực, chẳng khác nào cắt đứt mạng sống của những người sống sót trong nơi trú ẩn.

Nhưng lúc này, khi biết ngày tận thế đã gần kề, Hạ Tiềm hiểu Phong Kỳ muốn làm gì, hắn lập tức gật đầu nói:

"Ngươi định khi nào đi lấy?"

"Không phải bây giờ, ta vẫn chưa biết ngày tận thế của dòng thời gian này cụ thể là khi nào, có lẽ là vài giờ nữa, có lẽ là vài ngày nữa, bây giờ ta không thể động vào số lương thực này, đến khi nào xác định được ngày tận thế đến thì hãy mở cho ta."

"Được!"

Lúc này, mặc dù trong lòng nặng nề nhưng Hạ Tiềm vẫn nhanh chóng điều chỉnh lại.

Sau đó, hắn quay người rời khỏi phòng chỉ huy, không còn làm phiền hắn xem thông tin nữa.

Phong Kỳ thì tranh thủ thời gian, dứt khoát mở kho công pháp.

Ánh mắt lướt qua, hắn chọn một công pháp được đánh giá năm sao là "Vô Lượng."

Sau khi mở trang chi tiết, hắn đã nhập vào trạng thái học tập tập trung cao độ.

Độ phức tạp của công pháp được đánh giá năm sao vượt xa công pháp tu luyện 1-3 sao mà Phong Kỳ đã học trước đó nhưng may mắn là trí nhớ của hắn hiện tại cũng đã được cải thiện rất nhiều so với trước đây.

Hắn cảm thấy dành gấp nhiều lần thời gian để ghi nhớ công pháp được đánh giá năm sao này hoàn toàn không thành vấn đề.

Thời gian trôi qua trong quá trình ghi nhớ.

Không biết qua bao lâu, bóng dáng Hạ Tiềm vội vã đến phòng chỉ huy.

Nhìn hắn, câu đầu tiên hắn nói là:

“Phong Kỳ lão tổ, tốc độ mở rộng của lĩnh vực trường đột nhiên tăng nhanh, ta nghĩ… ngày tận thế sắp đến rồi.”

[Hít… Nhanh chóng đưa Giác Hút đi ăn kinh nghiệm, tiếp theo sẽ biết được lão Lâm có phản ký sinh thành công hay không, nếu thất bại, để Giác Hút đánh cho hắn một trận.]

…

Nghe Hạ Tiềm nói lĩnh vực trường đột nhiên tăng tốc độ mở rộng, Phong Kỳ đang xem công pháp tu luyện trong lòng chùng xuống.

“Mở kho lương.” Hắn lập tức đứng dậy nói.

“Đi theo ta!” Hạ Tiềm nói xong, quay người đi ra khỏi phòng chỉ huy.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Hắn biết ngày tận thế sớm muộn gì cũng sẽ đến.

Nhưng hắn không từ bỏ ngọn lửa hy vọng của loài người trong nơi trú ẩn.

Hiện tại, công pháp 《Hiến Tế Huyết Nhục》 vẫn chưa được giải mã, dường như chỉ có Lâm Nhiễm mới có thể cứu được tương lai của loài người.

Nhưng hắn sẽ không ngồi chờ số phận sắp đặt.

Hiện tại vẫn còn một cách có lẽ có thể cứu được tương lai của loài người.

Giúp Giác Hút khôi phục trạng thái, nếu đến lúc đó Lâm Nhiễm không ý thức được phản ký sinh thành công, hãy để Giác Hút thử giết hắn trước khi Chủ Mê Vụ "Búng tay."

Hắn không biết tỷ lệ thành công là bao nhiêu.

Thậm chí hắn cũng không biết Giác Hút có thể chiến đấu với Chủ Mê Vụ hay không.

Nhưng dù thế nào hắn cũng muốn thử, không muốn từ bỏ tia hy vọng cuối cùng của loài người.

Đi theo Hạ Tiềm ra khỏi phòng chỉ huy, bên ngoài các đoàn trưởng của các đoàn chiến đấu đang tập hợp thành viên, sau đó lần lượt đi theo đường hầm kim loại lên mặt đất.

Từ biểu cảm của họ, Phong Kỳ biết rằng họ đã chuẩn bị sẵn sàng hy sinh.

Mặc dù Khu tránh nạn Tinh Thành có hệ thống tuần hoàn nội bộ hoàn chỉnh nhưng hiện tại số lượng cư dân rõ ràng đã quá tải.

Bình thường, ngoài thức ăn và tài nguyên do tuần hoàn nội bộ sản xuất ra thì còn cần các chiến binh trong nơi trú ẩn ra ngoài tìm kiếm tài nguyên.

Hết chương 467.

Chương 468. Chiến Binh Dũng Cảm

Những chiến binh này rõ ràng biết rằng với năng lực của họ không thể ngăn cản được sự mở rộng của lĩnh vực trường.

Nhưng chiến đấu đến chết lại là lựa chọn của họ.

Không cảm khái thêm nữa, hắn đi theo Hạ Tiềm xuyên qua đám đông đến cửa sắt phía tây của nơi trú ẩn.

Lúc này, Hạ Tiềm đưa tay quẹt qua máy dò bên ngoài cửa sắt, lập tức cánh cửa sắt nặng nề từ từ thụt vào bên trong bức tường bên phải.

Bên trong cửa sắt còn có một cánh cửa trong được làm bằng kim loại đặc biệt.

Sau khi xác minh danh tính một lần nữa, cánh cửa trong cũng di chuyển vào bên trong bức tường kim loại.

"Tài nguyên ở bên trong, ngươi cứ tùy ý lấy, bây giờ ta phải đi chuẩn bị chiến đấu."

"Được!" Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Lúc này, Hạ Tiềm quay người rời đi, Phong Kỳ định bước vào phòng thì nhìn thấy cánh cửa phòng chứa vũ khí đang mở toang ở bên cạnh.

Bên trong bày biện gọn gàng các loại vũ khí lạnh, đao, kiếm, thương, côn, kích… đủ các loại vũ khí lạnh được xếp sát tường, đầy đủ cả.

Hắn không xa lạ gì với căn phòng chứa vũ khí này.

Hắn còn nhớ rõ, mình từng phát hiện ra một cuộn giấy bí ẩn trong căn phòng chứa vũ khí này.

Bên trong là bức tranh phong cảnh vẽ núi sông, ở giữa còn in ba chữ lớn mạ vàng "Thông Thiên Họa."

Lúc đó hắn còn nghi ngờ, có lẽ cuộn giấy này có liên quan đến Thông Thiên Lộ.

Bây giờ nghĩ lại, cuộn giấy bí ẩn này rất có thể là do Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong nơi trú ẩn để lại.

Chỉ là bây giờ Sinh Vật Trận Địa trong nơi trú ẩn đã bị giết sạch, hắn cũng không có thời gian tìm hiểu nguồn gốc của cuộn giấy bí ẩn.

Dừng lại một lát, hắn lập tức bước vào bên trong cửa sắt.

Cùng với việc đèn cảm ứng lần lượt sáng lên, hắn đi dọc theo đường hầm hẹp xuống dưới khoảng năm mươi mét, đẩy cửa sắt ở cuối đường hầm, lập tức hơi lạnh ập đến.

Hiện ra trước mắt hắn là một kho lạnh, những dãy kệ được xếp ngay ngắn ở hai bên lối đi giữa.

Trên mỗi ngăn kéo tủ hàng còn ghi chú thông tin bằng chữ.

Hạt giống khoai tây, hạt giống lúa miến, hạt giống lúa nước… Trong kho lạnh rộng lớn lưu trữ rất nhiều mẫu hạt giống đã được chọn lọc.

Mặc dù ngày tận thế sắp đến nhưng những mẫu hạt giống này vẫn được bảo tồn.

Nhìn thấy cảnh này, lòng Phong Kỳ nặng trĩu.

Rõ ràng những người sống sót vẫn đang mong chờ một ngày nào đó có thể trở lại mặt đất, đến lúc đó sẽ gieo những mẫu hạt giống này, để những loài thực vật thuộc về thế giới này một lần nữa nở rộ trên thế giới mới.

Đi dọc theo lối đi giữa khoảng hơn trăm mét, hắn đến cuối kho lạnh, hắn đưa tay đẩy cánh cửa sắt ở cuối.

Đèn cảm ứng phía trước lập tức sáng lên, chiếu sáng không gian này.

Hiện ra trước mắt hắn là một nhà kho rộng lớn.

Nhà kho được chia làm hai nửa, bên trái chứa lương thực, dùng kính trong suốt để phân cách từng loại lương thực, mỗi khu vực phân cách đều có một màn hình hiển thị dán trên kính.

Màn hình hiển thị thông tin liên quan đến thực phẩm, cũng như nhiệt độ, hàm lượng oxy trong khoang kính, v.v.

Thiết bị tự động phát hiện này sẽ kiểm tra thực phẩm được lưu trữ theo thời gian thực và điều chỉnh nhiệt độ, hàm lượng oxy trong khoang kính để ngăn chặn các vấn đề như sâu bệnh có thể xảy ra.

Bên phải nhà kho được chia thành hai phần, phía trước xếp gọn gàng các loại tinh thể năng lượng.

Những tinh thể năng lượng này ngoài các khối linh được làm bằng cách chiết xuất các hạt linh khí tự do trong không khí và tinh chế, còn có các linh thạch được sản xuất trong lĩnh vực trường và các loại quặng quý hiếm khác chứa linh khí.

Phía sau xếp gọn gàng những chiếc bình kim loại cao hơn hai mét.

Có tới hàng chục chiếc.

Qua nhãn dán bên ngoài bình kim loại, có thể biết rằng bên trong bình chứa đầy linh dịch được chiết xuất từ linh thực.

Giác Hút vẫn luôn nằm trên ngực Phong Kỳ lúc này cũng mở mắt, khẽ ngửi hai cái, trong mắt cô ta lóe lên ánh sao.

Xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, hắn lập tức lên tiếng:

“Giác Hút, ăn đi.”

Giác Hút lúc này trượt dọc theo cơ thể hắn, sau khi hai chân chạm đất thì đột ngột lao về phía kho tài nguyên bên phải.

Tấm kính trong suốt dùng để ngăn cách lập tức bị cô ta đập vỡ.

Mục tiêu đầu tiên cô ta chọn là một bình kim loại chứa linh dịch, sau đó lao đầu vào.

Linh dịch chảy ra theo vết vỡ, mùi thuốc nồng nặc lan tỏa, Phong Kỳ nghe thấy tiếng “Ục ục.” nuốt mạnh của Giác Hút.

[Giác Hút bên người bạn đang được cường hóa, kinh nghiệm +100, kinh nghiệm +100.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn về phía những viên linh thạch được sắp xếp gọn gàng.

Trước khi tiến hành tiến hóa huyết mạch, hắn không có cơ quan tiêu hóa, vì vậy không thể giống như Giác Hút, thông qua việc ăn thức ăn để khiến bản thân trở nên mạnh hơn, hoặc bổ sung năng lượng cho thanh tiến trình.

Hết chương 468.

Chương 469. Vấn Đề Khó Giải

Nhưng vấn đề này đã không còn nữa sau khi hắn hoàn thành tiến hóa huyết mạch.

Bây giờ có rất nhiều linh thạch ở trước mặt, hắn muốn thử nâng cao thực lực hoặc nạp năng lượng cho thanh tiến trình của mình.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức đến bên đống linh thạch được xếp gọn gàng, đưa tay cầm lấy một viên linh thạch màu vàng nhạt tỏa sáng, đưa lên miệng cắn một miếng.

Nhờ có năng lực thiên phú của Kiên Nha, hắn dễ dàng cắn một miếng nhỏ từ viên linh thạch cứng rắn như đậu phụ.

Nhai nuốt xong, hắn có thể cảm nhận rõ ràng linh khí theo máu chảy khắp cơ thể, tràn vào tứ chi và xương cốt.

Nhưng tình huống tương tự như khi tu luyện nhanh chóng xuất hiện.

Linh khí đi vào cơ thể hắn nhanh chóng thoát ra ngoài tiêu tán, cơ thể hắn không thể hấp thụ được.

Còn thanh tiến trình năng lượng thì không có chút thay đổi nào.

Hắn không cam lòng, lập tức đến trước một bình kim loại, đưa tay ấn nút công tắc trên màn hình, lập tức van trên bình kim loại phun ra chất lỏng màu xanh nhạt.

Hắn lập tức cúi xuống đưa miệng vào.

Nuốt liên tục, hắn nhanh chóng có cảm giác no bụng.

Cơ thể nhanh chóng tiêu hóa linh dịch, hắn cảm thấy khí huyết trong cơ thể dồi dào, thực lực đang tăng lên ổn định.

Nhưng điểm tiến hóa huyết mạch không thay đổi, thanh tiến trình năng lượng cũng không có bất kỳ biến động nào.

[Nếu ta đoán không nhầm thì ngươi không thể thông qua việc giết các Sinh Vật Trận Địa khác ngoài kia để nâng cao thực lực.]

"Mặc dù thanh tiến trình năng lượng không thay đổi nhưng ta có thể cảm thấy thực lực của mình đã tăng lên rõ rệt?" Phong Kỳ lập tức cau mày nói.

[Ngươi còn nhớ chúng ta từng đoán rằng, ngươi tước đoạt năng lực thiên phú mà Sinh Vật Trận Địa có được có thể xuyên suốt dòng thời gian nhưng thực lực tăng lên theo cách khác không thể giống như năng lực thiên phú, cùng ngươi xuyên suốt dòng thời gian.]

"Nói cách khác, khí huyết tăng lên mà ta nuốt linh dịch không thể mang đi?"

[Đúng vậy, nếu không thì khí huyết tăng lên của ngươi đáng lẽ phải phản hồi lại điểm tiến hóa huyết mạch, không thể nào thuộc tính không có bất kỳ thay đổi nào.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn cảm thấy buồn bã.

[Ngươi lại không có năng lực nuốt chửng để trở nên mạnh hơn của Mộc Tinh, cho dù có thể nuốt quặng linh, linh dịch khiến ngươi trở nên mạnh hơn thì khả năng tiêu hóa của ngươi cũng không theo kịp, muốn dựa vào việc nuốt chửng để trở nên mạnh hơn trong thời gian ngắn là hoàn toàn không thể.]

Ngay khi chuẩn bị trả lời, bóng dáng của Giác Hút chui ra khỏi bình kim loại.

Ánh sáng màu ngọc bích trên cơ thể lóe lên, chất lỏng màu xanh lá cây dính trên người cô ta trượt xuống.

Chỉ thấy Giác Hút há miệng ợ một cái, sau đó nhìn về phía những bình kim loại khác.

Một vòng ăn uống vô độ mới lại bắt đầu.

Giác Hút thừa hưởng khả năng tiêu hóa mạnh mẽ như một cái hố không đáy, linh dịch ăn vào bụng sẽ được tiêu hóa trong thời gian ngắn, khiến cô ta có thể ăn gần như vô tận.

Phù Văn Tinh Thạch trên cánh tay cô ta vốn đầy vết nứt, ánh sáng yếu ớt, cũng dần lành lại dưới sự tràn đầy năng lượng.

Nhìn Giác Hút trở nên mạnh mẽ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, Phong Kỳ một lần nữa kinh ngạc.

"Thật muốn biết viên Phù Văn Tinh Thạch này cuối cùng là do Sinh Vật Trận Địa nào để lại, vậy mà lại đi kèm với năng lực khủng khiếp như vậy."

[Có lẽ là Sinh Vật Trận Địa mạnh hơn cả Tiểu Hắc chăng, thông tin tình báo có hạn nên không thể phân tích được… Nhưng ta nghĩ, nếu ngươi giết Giác Hút thì chắc chắn cũng có thể có được năng lực nuốt chửng để trở nên mạnh hơn.]

Nghe vậy, hắn không khỏi trợn mắt.

Những sinh vật bị hắn giết rất có thể sẽ bị xóa khỏi dòng thời gian.

Ngay cả khi hắn thực sự có khả năng giết giác hút thì hắn cũng sẽ không làm vậy, nếu không có thể sẽ xóa sổ giác hút, thậm chí cả Mộc Tinh khỏi dòng thời gian mãi mãi. Nhìn giác hút vẫn đang ăn uống thỏa thích, Phong Kỳ đã no bụng chỉ có thể đứng sang một bên sốt ruột chờ đợi. Bây giờ hắn chỉ có thể hy vọng, sự mở rộng của lĩnh vực trường không quá nhanh.

Cho hắn thời gian để đấu tranh lần cuối.

Ngay cả khi kết cục không như hắn mong muốn.

…

Lúc này bên ngoài nơi trú ẩn.

Trăng máu treo cao trên bầu trời, cùng với sự mở rộng của lĩnh vực trường, mặt trời bị ép nghiêng về phía bên kia.

Giống như toàn bộ thế giới đang bị đảo lộn.

Hai thế giới vốn phân biệt rõ ràng, sự cân bằng bị phá vỡ từng chút một, thế giới thực đang nhanh chóng bị thế giới lĩnh vực xâm thực.

Bầu trời vì thế mà trở nên sáng tối bất thường, thỉnh thoảng có hồ quang và vết nứt xuất hiện, rồi nhanh chóng biến mất và lành lại.

Khu vực bị lĩnh vực bao phủ, cây cối hoa lá đều héo úa.

Chỉ trong nháy mắt đã trải qua sự xói mòn của thời gian.

Cùng với sự mở rộng của lĩnh vực trường, sự dị động trong lĩnh vực trường cũng theo đó mà xuất hiện.

Hết chương 469.

Chương 470. Mặt Đất Rung Chuyển

Mặt đất rung chuyển dữ dội, vô số Sinh Vật Trận Địa như bị một ý chí nào đó dẫn dắt, theo sự mở rộng của lĩnh vực trường mà ép về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Lúc này trên bầu trời xuất hiện từng cơn lốc xoáy không gian.

Từ đó xuất hiện các Sinh Vật Trận Địa có hình thái sự sống khác nhau, trong đó có nhiều siêu sinh vật có khí tức mạnh mẽ.

Có con to lớn như núi, nửa người bị mây che phủ.

Có con giáng xuống cùng với hồ quang, có thể dễ dàng điều khiển sức mạnh của sấm sét.

Có con có thể liên tục phân chia cơ thể, hình dạng kỳ quái.

Trong tiếng gầm rú liên hồi, thế giới lĩnh vực đã phát động cuộc chiến tận thế với thế giới thực.

Lúc này trên bầu trời phía tây lại xuất hiện một cơn lốc xoáy không gian, sương mù màu xám đậm phun trào từ đó.

Mê Vụ Chi Chủ cũng xuất hiện vào lúc này, mang theo vô số hung linh tiến về phía thành trì Khu tránh nạn Tinh Thành.

Những chiến sĩ nơi trú ẩn đã tập hợp trong thành, nhìn cảnh tượng kinh hoàng trước ngày tận thế, trên mặt hiện lên sự sợ hãi trước điều chưa biết nhưng trong mắt lại có sự quyết tâm chiến đấu đến chết.

Lúc này trên thành trì, Hạ Tiềm mặc bộ giáp màu bạc trắng nhìn về phía thú triều lĩnh vực kéo dài hàng dặm, không thấy điểm dừng, trong lòng dâng lên một cảm giác bất lực.

Như Phong Kỳ đã nói, họ sẽ là ngọn lửa cuối cùng của nền văn minh nhân loại.

Trận chiến này, họ không có cơ hội chiến thắng.

Hắn đưa tay nắm chặt chiến đao trong tay, trầm giọng nói:

"Trận chiến này, không được lui."

Không ai không sợ chết, chỉ là có những thứ trong lòng Hạ Tiềm và các chiến sĩ còn quan trọng hơn cả cái chết.

Lúc này Hạ Tiềm cũng nhấn nút "Chế độ chiến tranh." trên cổ tay.

Các loại vũ khí được bố trí trong thành trì lập tức được kích hoạt.

Đàn máy bay không người lái đầu tiên bay lên trong thành trì, hướng về phía lĩnh vực trường đang mở rộng, truyền hình ảnh phía trước về.

Tiếp theo là bắt đầu ném bom trải thảm.

Trong tiếng nổ điếc tai, thành trì rực lửa, tất cả máy móc chiến tranh đều hoạt động với công suất cao.

Trong thời gian ngắn đã kìm hãm được sự xâm lược của thú triều lĩnh vực.

Nhưng rất nhanh thú triều đã đột phá khu vực hỏa lực bao phủ, theo sự mở rộng của lĩnh vực trường tiếp tục xâm thực thế giới thực.

Trong đó có một Sinh Vật Trận Địa có đôi cánh, hình dạng giống con dơi, bất chấp hỏa lực xuyên qua khu vực hỏa lực bao phủ, trực tiếp đến trên không nơi trú ẩn.

Nhưng chưa kịp triển khai tấn công, nó đã bị một sức mạnh vô hình bóp cổ.

Một chiến sĩ loài người đưa tay chỉ về phía nó, cùng với động tác vung tay mạnh mẽ, Sinh Vật Trận Địa này lập tức vỡ tan.

Cổng thành, những chiến sĩ đã xếp thành đội hình từ lâu lạnh lùng nhìn về phía thú triều đang tiến đến gần.

Cảm nhận được mặt đất rung chuyển, họ nắm chặt vũ khí trong tay.

Họ biết kết cục đang chờ đợi mình là gì, cũng đã nghĩ đến ngày này sẽ đến.

Nhưng họ vẫn bị cảnh tượng trước mắt làm cho chấn động.

Giống như đang chứng kiến sự sụp đổ của thế giới, họ có thể cảm nhận rõ ràng sự nhỏ bé của mình.

Trước sức mạnh của trời đất, dường như mọi sự vùng vẫy đều là vô ích.

Lúc này ở cánh phải của đội hình.

Một người đàn ông vạm vỡ mặc áo giáp đen, một mình đứng trước đội hình quay đầu nhìn về phía những chiến sĩ phía sau, cười toe toét nói:

“Nói cho ta biết, các ngươi sợ không?”

“Đoàn trưởng, chúng ta không sợ!” Những chiến sĩ đứng sau hắn đồng thanh hô to.

“Đồ khốn kiếp, ta còn sợ, sao các ngươi có thể không sợ được.” Người đàn ông mặc áo giáp đen không nhịn được cười mắng.

“Nhưng các ngươi có biết tại sao chúng ta không thể lui, tại sao không thể trốn vào nơi trú ẩn không?”

Nhìn những khuôn mặt quen thuộc, người đàn ông mặc áo giáp đen tiếp tục nói:

“Bởi vì chúng ta là tinh nhuệ, trời sập xuống chúng ta phải đứng ở tuyến đầu, nếu nền văn minh nhân loại chắc chắn sẽ bị hủy diệt thì những tinh nhuệ như chúng ta phải là người đầu tiên chiến tử, đây chính là tinh thần mà chúng ta luôn tuân thủ.”

Ánh mắt lướt qua khuôn mặt của những chiến sĩ cấp dưới, người đàn ông mặc áo giáp đen trầm giọng nói:

“Là người mạnh mẽ, là chiến sĩ, là tinh nhuệ, các ngươi vừa được hưởng hoa tươi và lời khen ngợi thì đây chính là sứ mệnh mà các ngươi phải hoàn thành, các ngươi nên cảm thấy tự hào vì lúc này có thể đứng ở đây, bởi vì các ngươi là tinh nhuệ.”

Nghe lời người đàn ông mặc áo giáp đen nói, ánh mắt của các chiến sĩ lộ ra vẻ kiên định.

Quay đầu nhìn về phía trước, người đàn ông mặc áo giáp đen rút chiến đao sau lưng ra, chỉ về phía thú triều vô tận phía trước gầm lên:

“Thiên Mệnh chiến đoàn, chiến!”

Lúc này mặt đất rung chuyển dữ dội, tất cả chiến sĩ của Thiên Mệnh chiến đoàn đều giơ vũ khí trong tay lên.

Một giọt nước nhỏ vào dòng sông lịch sử, gợn sóng dâng lên, 1500 năm sau ngày hôm nay đã tạo thành sóng lớn.

Hết chương 470.

Chương 471. Khu Tránh Nạn

…

Khu tránh nạn Tinh Thành.

Kho tài nguyên.

Phong Kỳ vẫn đang sốt ruột chờ đợi.

Lúc này giác hút đã ăn hết sạch chất lỏng thực vật trong tất cả các hộp kim loại.

Cô ta hướng ánh mắt về phía những viên linh thạch được sắp xếp ngay ngắn nhưng sau khi nếm thử một chút, dường như không hài lòng với hương vị của linh thạch, cô ta quay đầu lao về phía kho lương thực.

Sau khi đập vỡ tấm kính trong suốt, cô ta bắt đầu một vòng ăn uống mới.

Cơ thể cô ta cũng thay đổi trong quá trình ăn uống.

Phù Văn Tinh Thạch vốn đầy vết nứt trên cánh tay đã được phục hồi hơn một nửa, cùng với năng lượng tiếp tục được truyền vào đang tỏa ra ánh sáng Tinh Hồng.

Trong đôi mắt đờ đẫn cũng xuất hiện thêm một tia linh động.

Lúc này, Giác Hút đang ăn ngấu nghiến hạt ngô bỗng quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, vẻ mặt phồng má trông rất ngốc nghếch:

“Ăn không? Nghĩa khí… ăn!”

“Ta không ăn, ngươi mau ăn đi, mau chóng khôi phục thực lực!”

Thấy Giác Hút dừng ăn, hắn vội vàng thúc giục.

Lĩnh vực trường mở rộng rất nhanh, đến lúc đó Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn sẽ đến.

Mặc dù bia đá đặc chế bên ngoài Khu tránh nạn Tinh Thành đã khóa chặt lối ra nhưng mối nguy ẩn chứa của Hiến Tế Huyết Nhục vẫn chưa được giải quyết.

Chỉ cần Mê Vụ Chi Chủ khởi động "Công tắc."

Những người sống sót trong nơi trú ẩn sẽ giống như những con rối, bị điều khiển cưỡng chế đi ra khỏi nơi trú ẩn, cuối cùng hiến tế máu thịt của mình, trở thành chất dinh dưỡng cho Mê Vụ Chi Chủ.

Ngoài Lâm Nhiễm không chắc chắn, Giác Hút là cách duy nhất hắn có thể chống lại Mê Vụ Chi Chủ.

Dường như nhận ra hắn không muốn cùng ăn, Giác Hút phồng má quay đầu vùi đầu vào đống hạt ngô, sau đó cong mông bơi qua bơi lại trong đó như một chiếc xe ủi đất.

Đống hạt ngô chất đống cũng giảm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Giác Hút muốn chữa lành vết thương, thực ra lựa chọn tốt nhất là đi ăn linh thạch.

So với các loại ngũ cốc, linh thạch chứa đầy linh khí, có thể dễ dàng hấp thụ và chuyển hóa thành năng lượng cần thiết để chữa lành vết thương.

Nhưng Giác Hút vô thức rõ ràng cũng thừa hưởng thuộc tính thích ăn của Mộc Tinh.

Lúc này trong đầu cô không có cảm giác khủng hoảng khi ngày tận thế đến, chỉ thuận theo bản năng mà ăn uống.

So với linh thạch không có mùi vị, thức ăn trong kho lương thực đã trở thành lựa chọn theo bản năng của cô.

Lúc này, Phong Kỳ đứng bên cạnh hận không thể cầm lấy linh thạch, từng khối nhét vào miệng Giác Hút, để cô nhanh chóng khôi phục thực lực.

[Có thể thử xem, mặc dù ngươi đánh không lại Giác Hút nhưng dù sao Giác Hút cũng sẽ không làm hại ngươi!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Thử thì thử.

Không do dự, hắn lập tức đến khu vực chất đống linh thạch, cầm hai viên linh thạch vàng nguyên chất chạy đến bên cạnh Giác Hút, một tay kéo cô ra khỏi đống hạt ngô.

Nắm lấy Giác Hút ngốc nghếch, hắn đưa tay nhét linh thạch vào miệng Giác Hút.

"Nuốt xuống."

Giác Hút rất ngoan ngoãn nhai hai cái.

Ngay khi hắn nghĩ rằng phương pháp này khả thi, Giác Hút đột nhiên há miệng:

"Phụt!"

[Chậc chậc chậc, vũ khí này còn kén ăn nữa, chắc là do được chiều hư, đánh một trận… thôi bỏ đi, đánh không lại.]

Nhìn Giác Hút nhổ hết những mảnh linh thạch trong miệng ra, Phong Kỳ cảm thấy bất lực nhưng vẫn dứt khoát ném Giác Hút vào kho ngô một lần nữa.

Trong lúc Giác Hút tiếp tục ăn, hắn hướng ánh mắt về phía cánh cửa kim loại ở cuối phòng tài nguyên.

Chờ đợi cũng là lãng phí thời gian, hắn nghĩ rằng có lẽ sẽ có những loại thức ăn giàu năng lượng khác ở đó.

Nghĩ đến đây, hắn bước đến trước cánh cửa sắt ở cuối, đưa tay đẩy cánh cửa kim loại.

Cánh cửa kim loại này rất nặng, ngay cả khi Phong Kỳ dùng sức cũng rất khó đẩy.

Vì vậy, hắn dứt khoát chuyển sang hình dạng chiến thể.

Cảm giác nặng nề ban đầu biến mất ngay lập tức, dưới sức mạnh của hắn, cánh cửa kim loại từ từ mở ra.

Ngay lập tức, luồng nhiệt cuồn cuộn ập đến.

Trước mắt hắn là một quả cầu tròn màu vàng rực rỡ như mặt trời, nó lơ lửng trên một vòng tròn đầy cuộn dây điện từ, quay rất nhanh.

Toàn bộ sàn nhà và tường của căn phòng đều được treo đầy những sợi cáp lớn.

"Lời Tự Thuật, quả cầu vàng này có phải là phòng năng lượng cung cấp cho nơi trú ẩn không?"

[Ta đọc sách ít, ta chỉ biết rằng thứ này đang giải phóng năng lượng với tần suất rất cao, còn thứ này là gì? Ta thực sự không biết nhưng có lẽ phỏng đoán của ngươi là đúng.]

[Chờ đã… thứ này không ổn, nó vừa giải phóng năng lượng vừa giải phóng một loại tín hiệu giống như tọa độ không gian.]

"Ý ngươi là gì?" Hắn vội vàng hỏi.

[Ngươi còn nhớ ta đã từng nói với ngươi rằng, ở cực xa về phía đông, có thông tin tọa độ nút không gian ẩn hiện không?]

"Nhớ, có liên quan đến quả cầu vàng này không?"

Hết chương 471.

Chương 472. Nghi Ngờ Tín Hiệu

[Bây giờ ta nghi ngờ, tín hiệu mà ta cảm nhận được trước đó có lẽ chính là do một khối năng lượng đặc biệt giống như quả cầu vàng này phát ra.]

"Phong Kỳ nghe mà chẳng hiểu gì vội vàng hỏi: "Nói rõ hơn đi, thứ này cuối cùng là tốt hay xấu?"

[Ngươi còn nhớ kế hoạch chống xâm nhập của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không?]

"Nhớ, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng muốn thông qua kế hoạch này vận chuyển những người mạnh mẽ đến thế giới nơi Sinh Vật Trận Địa tọa lạc, sau đó đi tìm nguồn không gian, cắt đứt hoàn toàn mối liên hệ giữa thế giới lĩnh vực và thế giới chúng ta đang sống, dùng cách này để cứu thế giới."

[Đúng vậy và nguồn mà Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng muốn cắt đứt, thực ra chính là điểm kết nối không gian giữa hai thế giới.]

[Trong tưởng tượng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thế giới thực không xuất hiện nút không gian, chứng tỏ mối liên hệ giữa thế giới lĩnh vực và thế giới thực là một chiều, thế giới lĩnh vực có thể trực tiếp đưa sinh vật đến thế giới thực của chúng ta, vì vậy phải đến thế giới lĩnh vực mới có thể cắt đứt điểm nguồn không gian.]

[Sau khi nhìn thấy quả cầu vàng này, ta cảm thấy suy nghĩ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có lẽ là sai, mối liên hệ giữa thế giới lĩnh vực và thế giới thực không phải là kết nối một

chiều, mà giống như một cây cầu hơn, hai đầu đều có trụ cầu, trụ cầu này chính là nút không gian, chỉ là những nút không gian này bị ẩn đi, quả cầu vàng trước mắt có lẽ là một trong những nút không gian đó, vì vậy mới liên tục phát ra tín hiệu tọa độ không gian.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, biểu cảm của Phong Kỳ khi nhìn vào quả cầu vàng đã thay đổi.

"Vậy có phải chỉ cần phá hủy quả cầu vàng này, cầu không gian sẽ sụp đổ, thế giới lĩnh vực sẽ không thể liên lạc với thế giới thực nữa và không thể nuốt chửng thế giới thực?"

[Đã quá muộn rồi, ví dụ như, ngươi là tội phạm (thế giới thực) ta là cảnh sát (thế giới lĩnh vực), ta thông qua thiết bị định vị (tọa độ nút không gian) để truy tìm ngươi, nếu ngươi chặn tín hiệu sớm hơn thì ta thực sự không thể bắt được ngươi nhưng 1500 năm sau ngày hôm nay, ta đã áp sát ngươi, một tay của ngươi đã bị ta còng lại, lúc này ngươi chặn tín hiệu định vị thì còn tác dụng gì?]

Lời Tự Thuật ví von rất sinh động, hắn lập tức hiểu ra vấn đề.

[Hơn nữa, chỉ phá hủy một nút không gian thì căn bản là vô dụng, mỗi nút không gian đều là thiết bị tín hiệu độc lập và hoàn chỉnh, trừ khi ngươi phá hủy hết tất cả, nếu không thì chỉ là công cốc.]

Nghe xong lời này, ý định tìm kiếm và phá hủy quả cầu vàng để cứu thế giới vừa nhen nhóm trong lòng Phong Kỳ lập tức tan biến.

Nhưng lúc này trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi vấn.

Tại sao nút không gian liên kết giữa thế giới lĩnh vực và thế giới thực lại trở thành nguồn năng lượng của Khu tránh nạn Tinh Thành?

Hắn cảm thấy có lẽ chỉ có Hạ Tiềm mới biết đáp án cho câu hỏi này.

Nghĩ đến đây, hắn không còn nghiên cứu quả cầu vàng là thứ gì nữa, dứt khoát rời khỏi căn phòng này, đóng sầm cánh cửa kim loại nặng nề lại.

Ngay lập tức, luồng nhiệt bị chặn lại, nhiệt độ không khí giảm xuống đột ngột.

Trở lại kho tài nguyên, lúc này Giác Hút đã ăn hết đống hạt ngô, lao vào đống bánh năng lượng nén.

Những vết nứt trên cánh tay của Tinh Hồng sắc Phù Văn Tinh Thạch lúc này đã lành hơn một nửa.

Hào quang màu ngọc bích trên cơ thể cô cũng không ngừng lớn mạnh trong lúc cô ăn.

Sự thay đổi của Giác Hút có thể thấy rõ, ngay cả tốc độ ăn cũng tăng lên rất nhiều.

Lúc này, trong mắt Giác Hút không còn vẻ đờ đẫn rõ ràng nữa, mà có thêm một chút linh hoạt.

Nhưng dường như cô vẫn chưa tìm lại được ký ức đã mất.

Vẫn theo bản năng tiếp tục nuốt thức ăn, từ đó lấy năng lượng để phục hồi vết thương trên cơ thể.

Nghe tiếng nhai giòn tan của Giác Hút, lòng Phong Kỳ vô cùng nóng như lửa đốt.

Từ mốc thời gian tiếp xúc với người tương lai lần trước, hắn đã nhìn thấy đàn thú lĩnh vực kéo đến cùng với sự mở rộng của lĩnh vực.

Lần này rõ ràng cũng không có gì bất ngờ.

Những chiến sĩ loài người bên ngoài nơi trú ẩn căn bản không thể ngăn cản bước tiến mở rộng của đàn thú lĩnh vực.

Những con người duy nhất có thể sống sót cũng sẽ trở thành vật hiến tế khi Mê Vụ Chi Chủ đến.

Hắn làm sao cam lòng để kết cục tương tự lặp lại.

"Lời Tự Thuật, ngươi nghĩ Giác Hút cần bao lâu nữa mới có thể hồi phục hoàn toàn?"

[Không rõ, giới hạn của Tinh Hồng sắc tinh thạch phù văn này ở đâu, ta hoàn toàn không nhìn thấu, biết đâu khi Giác Hút hồi phục đến trạng thái chiến đấu hoàn hảo thì mọi chuyện đã kết thúc rồi.]

"Vậy ngươi nghĩ với chiến lực hiện tại của Giác Hút, có thể chiến đấu với Mê Vụ Chi Chủ không?"

[Xét về mức độ năng lượng chứa trong cơ thể, Giác Hút hiện tại hẳn có khả năng chiến đấu với Mê Vụ Chi Chủ nhưng Mê Vụ Chi Chủ có lẽ còn có những lá bài tẩy khác, ta cũng không thể khẳng định chắc chắn được.]

Hết chương 472.

Chương 473. Thử Thách Mới

“Thử thôi!”

Thời gian cấp bách, hắn không do dự, lập tức đi đến trước đống bánh năng lượng nén, túm lấy một chân của Giác Hút kéo cô ra khỏi đó.

Giác Hút tỏ ra rất không hài lòng về điều này, liên tục vùng vẫy và chống đối trên không trung.

Nhưng dường như sợ làm hắn bị thương, Giác Hút có động tác rõ ràng là đang nương tay khi vùng vẫy.

Chỉ thấy cô nhét đầy vụn bánh quy vào miệng, hai má phồng lên, cơ thể giống như một con tôm tích nảy lên nảy xuống trong tay Phong Kỳ, hai tay vung vẩy trong không trung về phía đống bánh năng lượng nén, liên tục đưa lên miệng.

[Vũ khí chiến đấu tự động hấp phụ đã được lắp đặt bắt buộc, lần cường hóa vũ khí này đã hoàn thành, cấp độ tăng +99, sức chiến đấu tăng một loạt số 0 nhưng lúc này vũ khí đang phản đối kịch liệt, bảo ta chuyển lời đến ký chủ, rằng nó vẫn chưa no, hãy cho nó thêm một bát nữa.]

Bỏ ngoài tai lời than vãn của Lời Tự Thuật, hắn dang tay ôm lấy Giác Hút, bất chấp sự vùng vẫy của cô, hắn bế cô chạy về phía quảng trường của nơi trú ẩn.

Giác Hút nằm trên ngực hắn lúc này đưa bàn tay nhỏ nhắn ra, vơ vội thức ăn trong kho tài nguyên mấy lần, khóe miệng cô hiện lên một vệt sáng trong suốt.

Hắn đi dọc theo lối đi lúc nãy để rời khỏi kho tài nguyên.

Lúc này quảng trường dưới lòng đất rất trống trải, tất cả các chiến sĩ đã lên mặt đất.

Những cư dân còn lại của nơi trú ẩn cũng đã trốn xuống khu dân cư ở tầng ba dưới lòng đất của nơi trú ẩn.

Không suy nghĩ nhiều, hắn ôm Giác Hút chạy thẳng đến lối đi bằng kim loại dẫn lên mặt đất.

…

Mặt đất.

Dòng thú dữ của lĩnh vực đang ập đến, những chiến sĩ xếp thành hàng trước thành trì của nơi trú ẩn đã chuẩn bị sẵn sàng.

Đây chắc chắn là một cuộc chiến mà thực lực hoàn toàn không cân xứng.

Phong Kỳ đã dùng sự hy sinh của những người ở tuyến tương lai đổi lấy ngày tận thế đến muộn hơn một bước nhưng cũng chỉ muộn hơn một bước mà thôi.

Khi dòng thú dữ va chạm với đội hình chiến đấu của loài người, cuộc tàn sát đẫm máu bắt đầu.

Từng có học giả loài người tiên đoán tương lai.

Họ nói rằng khi hệ thống tu luyện của chúng ta đủ hoàn thiện, khi có thể lựa chọn nhiều phương pháp tu luyện năm sao đặc sắc khác nhau thì tương lai sẽ nằm trong tầm kiểm soát của chúng ta.

Đến lúc đó, điểm khởi đầu tu luyện của hậu duệ chúng ta có lẽ chính là điểm cuối mà con người hiện đại cả đời cũng không đạt được.

Đến khi ngày đó đến, nhân tộc thịnh vượng, còn sợ gì sự xâm phạm của lĩnh vực.

Một phần của lời tiên đoán đã trở thành hiện thực vào 1500 năm sau, ngày hôm nay.

Sau hơn 1500 năm phát triển, các chiến binh loài người ở tương lai sở hữu hệ thống tu luyện hoàn thiện hơn hẳn so với 1500 năm trước, giúp họ có điểm khởi đầu và giới hạn tu luyện cao hơn.

Nhưng ngày này không phải là ngày loài người trỗi dậy như mong đợi.

Thành phố từng phồn hoa ngày nào giờ đã biến thành đống đổ nát, mặt đất nứt nẻ, cây cối héo úa.

Ngay cả bầu trời cũng bị những đường kẻ đen xé toạc, mặt trời biểu tượng cho ánh sáng bị mặt trăng máu đè ép, không ngừng hạ xuống, không còn mang lại ánh sáng và hơi ấm cho thế giới.

Tất cả đều trái ngược với tương lai loài người lý tưởng.

Những chiến binh xếp thành hàng trước nơi trú ẩn, gắng sức vung vũ khí, vẽ quỹ tích để thi triển thuật pháp.

Họ đã nhìn thấy kết cục của mình, cũng biết rằng kết cục này không thể thay đổi.

Vì vậy, họ biến cảm xúc trong lòng thành cơn thịnh nộ, trút xuống dòng thú dữ của lĩnh vực.

Liên tục có người ngã xuống trong chiến đấu.

Máu nhuộm đỏ đất trước thành trì nơi trú ẩn, cũng nhuộm đỏ bức tượng được đúc bằng Phù Văn Tinh Thạch.

Chỉ trong nửa giờ, phòng tuyến của loài người đã hoàn toàn sụp đổ.

Dòng thú dữ của lĩnh vực tiếp tục tiến lên, đập vỡ bức tường thành kim loại bên ngoài thành trì nơi trú ẩn, điên cuồng

phá hoại bên trong.

Nhưng Khu tránh nạn Tinh Thành không phải là điểm dừng của dòng thú dữ của lĩnh vực.

Cùng với sự mở rộng của lĩnh vực, chúng biến thành dòng lũ, giẫm nát mọi thứ trong thành trì, rồi tiếp tục chạy về phía xa.

Khi đợt thú dữ của lĩnh vực đầu tiên đi qua được hơn mười phút, đợt thú dữ thứ hai ập đến.

Chúng lại một lần nữa giày xéo thành trì vốn đã đổ nát, rồi tiếp tục tiến về phía lĩnh vực mở rộng.

Lúc này, các xoáy nước không gian trên bầu trời ngày càng nhiều.

Các Sinh Vật Trận Địa với nhiều hình thái sự sống khác nhau liên tục xuất hiện từ đó.

Khi đợt thú dữ của lĩnh vực thứ hai rời đi, một xoáy nước không gian trên bầu trời từ từ đóng lại, luồng sương mù xám cuối cùng chui ra từ đó, đổ vào biển sương mù đã tụ lại bên dưới.

Bên trong sương mù, vô số hung linh than khóc.

Lúc này, một khuôn mặt rõ ràng xuất hiện trong sương mù, cùng với tiếng thì thầm khàn khàn vang lên trong sương mù, biển sương mù tràn về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Hết chương 473.

Chương 474. Sương Mù Bao Phủ

Nhưng ngay khi sương mù sắp bao phủ Khu tránh nạn Tinh Thành đã trở thành đống đổ nát, Phong Kỳ ôm Giác Hút bước ra khỏi lối đi của nơi trú ẩn.

Sương mù đè thành, màu xám tràn ngập mọi ngóc ngách trong tầm mắt, Phong Kỳ lúc này ngẩng đầu hét lớn:

"Lâm Nhiễm, ra đây cho ta!"

Nói xong, Phong Kỳ chọn chuyển sang hình dạng cơ thể người.

Nghe thấy tiếng hét của hắn, một khuôn mặt tụ lại trong sương mù xám, nhìn hắn từ trên cao xuống.

Khuôn mặt từ từ tiến lại gần, Phong Kỳ trong lòng căng thẳng.

Hắn mong Lâm Nhiễm có thể nuốt chửng Mê Vụ Chi Chủ, cũng hy vọng sau này giấc mơ tương lai có thể đồng hành cùng hắn.

Khuôn mặt tụ lại từ sương mù lúc này liên tục thay đổi biểu cảm, như đang giãy giụa.

Lúc thì tỏ ra bối rối, lúc thì nhìn hắn bằng ánh mắt đầy sát khí.

Khuôn mặt sương mù dần tiến lại gần, không ngừng vặn vẹo biến đổi.

"Anh Cờ?" Khuôn mặt tụ lại từ sương mù nhìn Phong Kỳ đột nhiên hỏi.

Ngay lúc này, Giác Hút đột nhiên vùng vẫy thoát thân.

Trong lúc Phong Kỳ không kịp trở tay trượt chân, hắn đột ngột bật cao, nắm chặt tay phải đấm thẳng vào khuôn mặt sương mù của Mê Vụ Chi Chủ.

Luồng khí màu ngọc bích trên bề mặt Giác Hút theo cú đấm này mà tụ lại thành một bóng đấm khổng lồ giữa không trung.

Bốp!

Tiếng nổ giòn giã vang lên, khuôn mặt do sương mù tụ lại lập tức bị đánh tan.

[Đẹp!]

Phong Kỳ: …

…

Nhìn sương mù trên bầu trời cuộn lại rồi co lại, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

Rõ ràng là lúc Lâm Nhiễm đang tranh giành quyền kiểm soát cơ thể với Mê Vụ Chi Chủ, Mê Vụ Chi Chủ đã nảy sinh ý định giết hắn.

Cảm nhận được sát khí, Giác Hút như được kích hoạt công tắc chiến đấu.

Nhảy lên là tặng ngay cho Mê Vụ Chi Chủ một cú đấm.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lúc này khuôn mặt sương mù bị Giác Hút đánh tan sau khi co lại trong chốc lát thì lại tụ lại.

Hắn thấy vậy, lập tức nhìn khuôn mặt sương mù nói:

“Lâm Nhiễm, ngươi đã phản ký sinh thành công chưa?”

Đối mặt với câu hỏi của hắn, khuôn mặt sương mù liên tục vặn vẹo, sau đó nói:

“Ta đang cố gắng đoạt lấy… sức mạnh của nó đang áp chế ta…”

Lời còn chưa dứt, khuôn mặt sương mù nhanh chóng vặn vẹo, sau đó trở nên vô cảm.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã giành lại quyền kiểm soát cơ thể.

Ý thức của Lâm Nhiễm vốn đã biến mất lại xuất hiện, phản ký sinh với nó, cộng thêm Phong Kỳ vốn đã chết từ 1500 năm trước đột nhiên xuất hiện trước mặt mình.

Mê Vụ Chi Chủ vừa cảm thấy nghi ngờ, vừa nhận ra rằng chuyện này rõ ràng có liên quan đến Phong Kỳ.

“Phong Kỳ, ngươi chưa chết? Ngươi cuối cùng đang mưu tính điều gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không hề che giấu, nhìn Mê Vụ Chi Chủ ngạo mạn nói:

“Tất nhiên là giết ngươi rồi.”

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ lộ ra sát khí trong mắt.

“Giết ta, chỉ bằng ngươi…”

Bốp!

Lời của Mê Vụ Chi Chủ chưa dứt, Giác Hút cảm nhận được sát khí lại một lần nữa nhảy lên, năng lượng màu ngọc bích tụ lại thành bóng đấm liên tục đập vào mặt Mê Vụ Chi Chủ.

Vùng bị đập lõm vào trong, trông giống như cả khuôn mặt bị một cú đấm làm bẹp, lõm sâu vào trong.

Ngay sau đó, năng lượng màu ngọc bích bùng nổ, cuồng phong cuốn tới, khuôn mặt sương mù này lập tức bị cuốn tan.

[Đẹp, thật sảng khoái!]

Sương mù trên bầu trời cuộn lại trong chốc lát rồi lại tụ lại, giọng nói khàn khàn từ trên không trung truyền đến:

“Anh Cờ… cuối cùng là chuyện gì vậy?”

“Lời Tự Thuật, hắn có phải Lâm Nhiễm không?”

[Ta cảm nhận được ý thức gốc của Mê Vụ Chi Chủ trong sương mù đã bị áp chế, bây giờ kiểm soát cơ thể là một thể ý thức khác tương đối yếu, yên tâm, hắn chính là Lâm Nhiễm.]

Xác định được lúc này Lâm Nhiễm đã chiếm lại thế thượng phong, hắn lập tức ngẩng đầu nhìn lên bầu trời hét lớn:

“Lâm Nhiễm, bây giờ ngươi có tự tin đoạt lấy cơ thể này không?”

“Anh Cờ… ý thức của ta không yếu… nhưng lại thiếu thuật pháp công kích tinh thần… không phải đối thủ của nó.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ hơi tiếc nuối.

Nhưng hắn cũng đã có sự chuẩn bị tâm lý từ trước.

Rõ ràng là không dễ để đối phó với Mê Vụ Chi Chủ.

Lần đầu tiên hắn để Lâm Nhiễm sáng tạo ra một loại thuật pháp có thể phản ký sinh, cố gắng tìm thời cơ đoạt lấy sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ nhưng đã thất bại.

Nguyên nhân là do ý thức của Lâm Nhiễm ẩn náu trong thức hải liên tục bị sức mạnh tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ xâm thực.

Cần phải phân ra một phần sức mạnh để chống lại sự xâm thực tinh thần, không thể nhanh chóng trưởng thành.

Vì vậy, sau khi trở về thực tại, hắn để Lâm Nhiễm đi nghiên cứu một loại công pháp có thể bảo vệ ý thức của bản thân.

Lần này.

Là lần Lâm Nhiễm tiến gần nhất đến việc phản công Mê Vụ Chi Chủ, theo như Lời Tự Thuật nói, ý thức của Lâm Nhiễm đã không nhỏ hơn Mê Vụ Chi Chủ là bao.

Hết chương 474.

Chương 475. Lâm Nhiễm

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, Lâm Nhiễm không nắm giữ bất kỳ thuật pháp tấn công tinh thần nào.

[Điều này tương đương với việc Lâm Nhiễm không có vũ khí chiến đấu, chỉ có thể dùng ý thức va chạm với ý thức của Mê Vụ Chi Chủ, sức chiến đấu giảm mạnh, lần sau hãy để Lâm Nhiễm nghiên cứu một loại thuật pháp công kích tinh thần lợi hại, hoặc ngươi trực tiếp sao chép một loại thuật pháp công kích tinh thần được đánh giá năm sao từ tương lai rồi dạy cho Lâm Nhiễm, lần sau chắc chắn sẽ thành công.]

"Rõ!"

Lúc này, khuôn mặt sương mù lại một lần nữa vặn vẹo.

[Chú ý, ý thức của Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu áp chế Lâm Nhiễm rồi.]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, chỉ thấy khuôn mặt sương mù tức giận nhìn hắn.

Nhưng chưa kịp để Mê Vụ Chi Chủ mở miệng nói, Giác Hút cảm nhận được sát khí lại một lần nữa nhảy lên, tiếp tục đấm tới.

Cùng với tiếng nổ giòn giã, khuôn mặt sương mù lại một lần nữa bị đánh tan.

"Anh Cờ… anh không phải đã chết rồi sao… sao lại xuất hiện ở đây."

Lâm Nhiễm đoạt lại quyền kiểm soát cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ, lúc này hỏi ra nghi vấn trong lòng.

Trước khi cơ thể của hắn bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt mất, hắn đã biết được tin dữ về Phong Kỳ.

Lúc này, lại nhìn thấy Phong Kỳ, rồi liên tưởng đến việc trước đây Phong Kỳ đã dặn dò mình nghiên cứu thuật pháp phản ký sinh ý thức, cũng như công pháp có thể bảo vệ ý thức của mình… hắn cảm thấy những gì mình gặp phải rõ ràng nằm trong dự liệu của Phong Kỳ.

Thuật pháp và công pháp đều ở sau này, trở thành vũ khí bí mật giúp hắn giữ lại ý thức.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ biết rằng trong lòng Lâm Nhiễm tràn đầy nghi ngờ.

Không do dự, hắn lập tức mô tả ngắn gọn chuyện mình có thể xuyên qua dòng thời gian cho Lâm Nhiễm biết.

Sau khi hiểu rõ tình hình, Lâm Nhiễm nhìn hắn nói:

“Anh Cờ… em cần một loại thuật pháp công kích tinh thần, nếu nắm giữ được một loại thuật pháp công kích tinh thần cực mạnh, em tự tin sẽ đoạt xác nó hoàn toàn!”

“Rõ, bây giờ hãy dùng hết sức tấn công nó, ta sẽ để Giác Hút phối hợp với ngươi!”

“Được… dù chết em cũng không để nó dễ chịu!”

Lời vừa dứt, khuôn mặt sương mù bắt đầu vặn vẹo, tiếng gầm gừ khàn khàn của Mê Vụ Chi Chủ vang lên.

Rõ ràng là ý thức của Lâm Nhiễm đang va chạm với ý thức của Mê Vụ Chi Chủ.

Giác Hút cũng lao vào sương mù lúc này, rất nhanh sương mù bị sức mạnh của Giác Hút khuấy động, hóa thành một cơn lốc xoáy quay nhanh, từ từ dịch chuyển về phía tây.

Giác Hút và Lâm Nhiễm hợp sức ra tay, triển khai thế công kích Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, tinh lực của Mê Vụ Chi Chủ bị kiềm chế, căn bản không thể kích hoạt mối họa ngầm mà Hiến Tế Huyết Nhục để lại.

Những người sống sót trong Khu tránh nạn Tinh Thành tạm thời an toàn.

Thực ra cho đến tận bây giờ, trong lòng Phong Kỳ vẫn luôn có một vấn đề không hiểu nổi.

Mê Vụ Chi Chủ truyền bá công pháp tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục, là để chuẩn bị cho việc thu hoạch toàn bộ nhân loại trong tương lai.

Chỉ cần kích hoạt công tắc ẩn, hắn có thể biến nhân loại thành vật phẩm Hiến Tế Huyết Nhục của mình, từ đó bồi đắp cho bản thân.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, tại sao Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa búng tay.

Trong tiến trình lịch sử 1500 năm, số lượng loài người liên tục giảm, đến nay, Tinh Thành vốn có hàng chục triệu cư dân chỉ còn lại vài vạn người sống sót.

Vì vậy, việc Mê Vụ Chi Chủ lựa chọn thời điểm này để kích hoạt công tắc Hiến Tế Huyết Nhục hoàn toàn không hợp lý.

Chuẩn bị bố cục hơn một nghìn năm, không sử dụng vào lúc lợi ích lớn nhất, mà lại chọn thời điểm nền văn minh nhân loại gần như diệt vong, dân số ở mức thấp nhất để sử dụng, điều này rõ ràng không hợp lý.

[Về vấn đề này, trước tiên chúng ta loại trừ khả năng Mê Vụ Chi Chủ là một kẻ ngốc.]

“Vớ vẩn!” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Lúc này, hắn đột nhiên nhớ đến những gì Hạ Tiềm đã nói với hắn trước đó.

Sinh Vật Trận Địa trong nơi trú ẩn cũng đang tu luyện công pháp rèn luyện thể xác Hiến Tế Huyết Nhục này.

Một đầu mối đột nhiên hiện lên trong đầu hắn.

Hắn không khỏi đoán rằng mục tiêu thực sự của Mê Vụ Chi Chủ không phải là loài người, mà là các thế lực lĩnh vực khác ẩn núp trong nền văn minh nhân loại.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi hít một hơi thật sâu, vẻ mặt trở nên vô cùng nghiêm trọng.

[Tuyệt vời, phỏng đoán của ngươi có khả năng đúng rất cao, Mê Vụ Chi Chủ này có tham vọng quá lớn, muốn thu hoạch một đợt các thế lực lĩnh vực khác, xem ra phỏng đoán trước đây của chúng ta hoàn toàn sai, loài người chỉ là thứ đi kèm, điều này giải thích tại sao Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa kích hoạt công tắc ẩn của Hiến Tế Huyết Nhục.]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ cũng tìm được câu trả lời cho một vấn đề khác trong lòng.

Hết chương 475.

Chương 476. Khu Tránh Nạn

Lần đầu tiên hắn bước vào Khu tránh nạn Tinh Thành, bên trong không có bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào tồn tại.

Nhưng theo những thông tin tình báo hiện có thì lúc đó nơi trú ẩn hẳn đã bị các chủng tộc yếu trong lĩnh vực chiếm giữ.

Lúc đó, hắn không hề ôm Giác Hút để tiến hành thanh trừng bên trong nơi trú ẩn.

Nghĩ đến những Sinh Vật Trận Địa này cũng đã tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục thì logic đã thông suốt.

Trong dòng mộng cảnh tương lai trước đó, các chủng tộc yếu trong lĩnh vực bên trong nơi trú ẩn cũng giống như loài người, trở thành nguồn dinh dưỡng cho Mê Vụ Chi Chủ.

Vì vậy, nơi trú ẩn mà hắn bước vào không có một bóng người.

Cũng không có các chủng tộc yếu trong lĩnh vực đáng lẽ phải ẩn núp bên trong.

Kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn đã thành công, hắn đã lợi dụng Hiến Tế Huyết Nhục để thu hoạch các thế lực lĩnh vực khác.

Hắn còn nhớ rõ, khi đó, sau khi Mê Vụ Chi Chủ kích hoạt công tắc Hiến Tế Huyết Nhục.

Ngoài những người sống sót trong Khu tránh nạn Tinh Thành, từ bốn phương tám hướng liên tục kéo đến những đám mây máu, không ngừng bị Mê Vụ Chi Chủ hấp thụ, trở thành nguồn dinh dưỡng của hắn.

Ngoài những người sống sót là loài người ở các thành phố khác, trong đám sương máu rõ ràng cũng có các thế lực lĩnh vực trúng chiêu.

"Chết tiệt, Mê Vụ Chi Chủ này thật quá tàn nhẫn, mưu tính nghìn năm chỉ để thu hoạch lớn cuối cùng."

[Tuy nhiên, đợt thu hoạch lớn này có lẽ không ảnh hưởng nhiều đến các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực, bởi vì các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực đều có khả năng thiên phú của riêng mình, cao siêu hơn nhiều so với công pháp rèn luyện thể chất cơ bản như Hiến Tế Huyết Nhục nhưng đối với các chủng tộc yếu trong lĩnh vực thì sức sát thương vô cùng khủng khiếp, cơ bản có thể diệt sạch, để chúng cùng nền văn minh nhân loại của chúng ta xuống suối vàng.]

Những thông tin trong đầu giao thoa, lúc này Phong Kỳ đã hoàn toàn hiểu rõ kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ.

Điều này khiến hắn vô cùng muốn giết chết Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không phải nhiều lần xuyên qua dòng thời gian để thu thập thông tin, hắn căn bản không thể ngờ rằng kế hoạch cuối cùng của Mê Vụ Chi Chủ lại đáng sợ đến vậy.

Nghĩ đến dòng mộng cảnh tương lai trước đó, Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn đóng quân ở phương Tây và không tiến lên.

Hắn còn từng nghĩ, tại sao Mê Vụ Chi Chủ lại cứ ẩn núp ở đó.

Bây giờ xem ra, hẳn là Mê Vụ Chi Chủ đang nuốt chửng những đám sương máu liên tục kéo đến từ bốn phương tám hướng, thực lực cũng đang tăng trưởng nhanh chóng.

Biết đâu chỉ cần cho Mê Vụ Chi Chủ đủ thời gian, nuốt chửng tất cả vật phẩm Hiến Tế Huyết Nhục, nó có thể trở nên mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi.

[Tên này đáng sợ, tuyệt đối không thể giữ lại!]

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Lúc này, cuộc chiến giữa Giác Hút và Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang tiếp diễn, biển sương mù trong trận chiến dần dịch chuyển về phía tây.

Phong Kỳ có ý định tham gia trận chiến nhưng cũng biết rằng với cấp độ chiến đấu này, hắn tham gia vào cũng không giúp ích được gì.

nhân còn thời gian, hắn quyết định quay trở lại nơi trú ẩn, đi chọn một môn công pháp công kích tinh thần.

Để Lâm Nhiễm đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ thêm phần chắc chắn.

Một lần không thành thì hai lần, hai lần không thành thì ba lần… hắn tin rằng sẽ có một dòng thời gian, Lâm Nhiễm sẽ đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ thành công, giành được toàn bộ sức mạnh của nó.

Nhưng ngay khi hắn quay người, phía trên Khu tránh nạn Tinh Thành đột nhiên xuất hiện vài xoáy không gian.

Chỉ thấy những xoáy không gian này trong lúc xoay tròn dần dần mở rộng, tiếp theo đó vô số bóng người hình dạng như mưa rơi xuống từ trên không trung.

Những bóng người hình dạng này trông rất giống với con người, điểm khác biệt duy nhất là trên khuôn mặt của chúng đều in những đường vân phù chú méo mó, khiến chúng trông hơi dữ tợn.

Những Sinh Vật Trận Địa hình người này sau khi hạ cánh, đứng im tại chỗ, vẻ mặt đờ đẫn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng giật mình.

Hắn chưa từng trải qua tình huống này, hoàn toàn không biết những Sinh Vật Trận Địa hình người này đến đây để làm gì.

Lúc này, hắn dứt khoát chuyển sang hình dạng chiến đấu.

Sau đó đấm vào đầu một Sinh Vật Trận Địa hình người rơi xuống bên cạnh.

Đã là Sinh Vật Trận Địa thì không có gì để thương lượng, cứ đánh là xong.

Cú đấm đánh vào đầu nó, lập tức đánh bay nó ra ngoài, liên tiếp đâm vào mấy Sinh Vật Trận Địa hình người.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ là, Sinh Vật Trận Địa ngã xuống vẫn đờ đẫn, không phản công.

"Lời Tự Thuật, chuyện gì đang xảy ra vậy?" Hắn lập tức hỏi.

[Như ngươi thấy đấy, đám Sinh Vật Trận Địa này hình như bị hỏng não rồi.]

"Ngươi nói cho ta nghe điều gì đáng tin cậy hơn đi." Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

[Nếu ta đoán không nhầm thì hẳn là chủng tộc lĩnh vực này quá yếu, khi xuyên qua thông đạo không gian đã không chịu nổi dòng chảy ngược của không gian, toàn bộ bị dòng chảy ngược đánh thành ngốc.]

Hết chương 476.

Chương 477. Hàng Hóa Kỳ Lạ

Phong Kỳ：…

“Loại hàng này cũng dám đến xâm lược sao?”

[Ê, chỉ là chơi đùa thôi.]

Lúc này hắn phát hiện, chủng tộc lĩnh vực hình người này không phải tất cả tộc nhân đều rơi vào trạng thái đờ đẫn, còn có một số bóng người đang nhanh chóng chạy về phía bia đá nơi trú ẩn.

Mặc dù không rõ tại sao chúng lại muốn đến gần bia đá nơi trú ẩn nhưng hắn vẫn dứt khoát kích hoạt năng lực Huyết Nguyên.

Cùng với khí huyết cuồn cuộn bao phủ toàn thân, cơ bắp bắt đầu nhanh chóng sinh ra.

Chớp mắt, Phong Kỳ đã biến thành một con quái vật hình người cao hơn ba mét, toàn thân đều là cơ bắp rắn chắc như sắt.

Nhìn những Sinh Vật Trận Địa hình người đang tiến đến, hắn đứng trước bia đá đen cười dữ tợn, từ từ nắm chặt nắm đấm.

Bất kể chúng đến gần nơi trú ẩn vì lý do gì, giết là xong.

Thấy Phong Kỳ đang đứng bên ngoài bia đá nơi trú ẩn, những Sinh Vật Trận Địa hình người tiến đến có biểu hiện thay đổi, bước chân chậm lại.

Sau khi hàng chục tộc nhân tụ họp, chúng nghiến răng dứt khoát tấn công Phong Kỳ.

Đối mặt với những Sinh Vật Trận Địa hình người xông tới, Phong Kỳ nắm chặt nắm đấm đột nhiên đấm ra, đánh vào đầu của Sinh Vật Trận Địa hình người chạy trước nhất.

Giống như đá và trứng va vào nhau.

Đầu của Sinh Vật Trận Địa hình người này lập tức nổ tung, thân mình ngã ngửa ra sau.

Tiếp theo, cú đấm thứ hai đánh ra, lại có một Sinh Vật Trận Địa hình người ngã xuống.

Sức mạnh của chúng yếu hơn nhiều so với tưởng tượng của Phong Kỳ, hắn cũng cuối cùng hiểu tại sao chủng tộc lĩnh vực này mới đến đây đã gần như bị tiêu diệt.

Thể chất như vậy, yếu đến đáng thương, chỉ tốt hơn một chút so với người bình thường 1500 năm trước.

Trong lúc liên tục tung ra những cú đấm, tất cả những Sinh Vật Trận Địa hình người dám đến gần bia đá nơi trú ẩn đều trở thành vong hồn dưới nắm đấm của hắn.

Đối mặt với sự áp bức của Phong Kỳ, những Sinh Vật Trận Địa hình người này lại trở nên nhút nhát, không dám đến gần hắn nữa, đứng từ xa với vẻ mặt giãy giụa.

Có vẻ như trong nơi trú ẩn có thứ gì đó mà chúng vô cùng muốn có.

Nhưng vì áp lực của Phong Kỳ, chúng không dám liều chết đến gần.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng rất tò mò những Sinh Vật Trận Địa hình người này cuối cùng đang khao khát điều gì.

Hắn còn phát hiện ra, giết Sinh Vật Trận Địa hình người lại không nhận được bất kỳ năng lực thiên phú nào, chỉ cung cấp cho hắn 3 điểm tiến hóa huyết mạch.

[Chậc chậc chậc, yếu đến mức ngay cả năng lực thiên phú cũng không có, nếu loài người đối mặt với thế lực lĩnh vực toàn là loại hàng này thì chiến thắng ước chừng đã đến từ trước khi ngươi được sinh ra.]

Phong Kỳ：…

Ngay khi hắn chuẩn bị trả lời, giọng nói kinh ngạc của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ê, nhìn thấy tên què một chân ở đằng xa, lúc này đang cảnh giác nhìn chằm chằm ngươi không… Sao ta lại cảm thấy nó có vẻ hơi quen quen.]

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức nhìn về phía xa.

Ánh mắt đảo qua, hắn lập tức phát hiện ở đằng xa có một Sinh Vật Trận Địa hình người què chân phải, đứng nghiêng, trên mặt xăm đầy những đường vân phù chú.

Lúc này, nó đang cảnh giác nhìn chằm chằm hắn, bên cạnh còn vây quanh một đám Sinh Vật Trận Địa hình người, rõ ràng địa vị trong tộc không thấp.

Trong lúc quan sát, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, không khỏi tò mò hỏi:

“Ê, chẳng lẽ là Tiểu tàn?”

…

Nhìn Sinh Vật Trận Địa hình người què chân, Phong Kỳ nhìn thế nào cũng thấy vóc dáng của hắn rất giống Tiểu tàn.

Vậy nên, chuyện này là thế nào?

Phát hiện Sinh Vật Trận Địa què chân lúc này đang cảnh giác tiến đến gần hắn, Phong Kỳ lập tức nắm chặt nắm đấm.

Dù thế nào đi nữa, muốn vào nơi trú ẩn thì trước tiên phải hỏi qua nắm đấm sắt của hắn.

[Đừng khinh địch, cường độ khí huyết trong cơ thể tên này cao hơn ngươi, ngươi chưa chắc đã là đối thủ của nó.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức thu lại sự khinh thường.

Lúc này hắn nhìn thấy trên chân phải của Sinh Vật Trận Địa què chân lại khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu tím, hoàn toàn khác với những tộc nhân yếu đuối của nó.

Liếc nhìn bia đá nơi trú ẩn, Sinh Vật Trận Địa què chân lúc này phát ra một tiếng kêu quái dị.

Ngay lập tức, những Sinh Vật Trận Địa vây quanh nó cùng nhau xông về phía Phong Kỳ.

Gân xanh trên cánh tay nổi lên, Phong Kỳ lập tức vung nắm đấm, đấm ngã Sinh Vật Trận Địa hình người xông tới, cùng với tiếng xương gãy vang lên, Sinh Vật Trận Địa hình người này lập tức tắt thở.

Tiếp theo, cú đấm trái cũng theo đó đánh ra.

Lực va chạm mạnh mẽ lập tức đánh ngã một đám Sinh Vật Trận Địa hình người.

Thấy tộc nhân của mình không thể làm gì được Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa què chân lại phát ra tiếng kêu quái dị, ngay lập tức những tộc nhân còn lại đều lui về bên cạnh nó.

Hết chương 477.

Chương 478. Tiến Lên

Lúc này, nó tiến lên hai bước, nhìn Phong Kỳ với vẻ mặt nghiêm trọng rồi gầm lên hai tiếng.

[Ta dịch cho ngươi, tên đối diện kia, mau nhường đường cho ông đây, nếu không đừng trách ta ra tay với ngươi!]

Lật một cái bạch nhãn, Phong Kỳ chủ động tấn công Sinh Vật Trận Địa què chân.

Vì trên người nó có Phù Văn Tinh Thạch, vậy thì giết nó chắc chắn sẽ có được một năng lực thiên phú.

Khoảng cách mười mấy mét trong nháy mắt đã đến gần, Phong Kỳ đứng trước Sinh Vật Trận Địa què chân như một ngọn núi nhỏ, tràn đầy áp lực.

Nắm đấm sắt càng mang theo khí thế khai sơn phá thạch đập thẳng vào đầu Sinh Vật Trận Địa què chân.

Nhưng ngay khi nắm đấm của hắn sắp đánh trúng, Sinh Vật Trận Địa què chân đột nhiên ngồi xổm xuống, duỗi chân phải khảm tinh thạch phù văn ra móc mạnh vào chân trái của hắn.

Động tác này về tốc độ và sức mạnh đều khiến hắn không kịp trở tay.

Cơ thể hắn lập tức nghiêng về một bên, sức mạnh trên nắm đấm phải bị mất đi hơn một nửa, sau đó ngửa mặt lên trời ngã mạnh xuống đất.

Nhìn vầng trăng máu trên bầu trời, Phong Kỳ ngẩn người trong chốc lát rồi quả quyết đứng dậy.

Nhưng chưa kịp đứng vững, Sinh Vật Trận Địa què chân đã nhảy lên, chân phải đập thẳng vào đầu hắn.

Chân phải của nó trong không trung đón gió mà tăng, trong nháy mắt đã biến thành một cái đùi to hơn một mét.

Nghe thấy tiếng gió rít, hắn dứt khoát giơ hai cánh tay lên giao xoa trên đỉnh đầu.

Ầm!

Lực mạnh ập đến, cơ thể Phong Kỳ chìm xuống, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu như có một ngọn núi đè xuống, khiến hắn không thể nhúc nhích.

"Mạnh thật!"

[Kể cả là chủng tộc yếu trong lĩnh vực, trong tộc chắc chắn cũng có cường giả, giống như trong nhân tộc phần lớn đều là người bình thường nhưng cũng có rất nhiều chiến sĩ có thể sánh ngang với cường giả trong lĩnh vực, vì vậy ta mới nói ngươi chưa chắc đã là đối thủ của nó.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ mắt sáng quắc.

Thừa nhận mình yếu, tuyệt đối không thể.

Đối mặt với đối thủ không thể địch nổi, hắn chỉ có thể lựa chọn dốc hết sức lực để tiếp tục chiến đấu.

Cùng với một tiếng gầm giận dữ, hắn tập trung toàn bộ sức mạnh, từng chút một nâng chân què lên.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị dồn hết sức đẩy chân què ra, chân què đột nhiên co lại, chỉ thấy Sinh Vật Trận Địa chân què ngồi xổm xuống móc vào chân hắn.

Phong Kỳ tập trung toàn bộ sự chú ý vào trên đỉnh đầu, áp lực đột nhiên biến mất khiến trọng tâm vốn đã không vững của

hắn càng thêm bất ổn.

Đối mặt với cú móc chân này, hắn càng không kịp trở tay.

Thân hình khổng lồ cao ba mét lập tức ngả về sau, sau đó ngã mạnh xuống đất, trong tầm mắt lại hiện lên vầng trăng máu mờ ảo.

"Chết tiệt!"

Hai tay đột ngột đập xuống đất, hắn lật người nhảy lên, một lần nữa lao về phía Sinh Vật Trận Địa chân què.

Trận chiến tiếp theo khiến Phong Kỳ cảm thấy vô cùng ức chế.

Sức mạnh chân phải của Sinh Vật Trận Địa hình người chân què không hề yếu hơn hắn, thậm chí còn mạnh hơn một chút, về mặt kỹ thuật chiến đấu thì càng vô cùng cường hãn.

Đặc biệt là chân phải có thể biến lớn biến nhỏ, mỗi khi thi triển cú móc chân, đều có thể quật ngã hắn xuống đất.

Bị hoàn toàn áp chế về mặt kỹ thuật chiến đấu, Phong Kỳ tức điên người.

Niệm Lực lập tức thoát ra khỏi cơ thể, cố gắng dùng Niệm Lực để bắt lấy Sinh Vật Trận Địa chân què.

Nhưng sự gia tăng của tinh thần lực đã không thể theo kịp với sự gia tăng cường độ thể chất của hắn, Niệm Lực của hắn chỉ trói buộc được Sinh Vật Trận Địa chân què chưa đầy một giây đã bị giãy thoát.

Trong trận chiến tiếp theo, Sinh Vật Trận Địa chân què không phá vỡ được khả năng phòng thủ phục hồi cực mạnh của hắn.

Nhưng hắn cũng không thể làm gì được Sinh Vật Trận Địa chân què.

Trận chiến nhất thời rơi vào bế tắc.

[Chú ý một chút, thời gian duy trì trạng thái Huyết Nguyên của ngươi sắp kết thúc rồi, nếu không giải quyết được nó, ta sẽ phải tan làm sớm.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, mắt Phong Kỳ đỏ ngầu.

Lúc này, chân què một lần nữa xông tới, hắn nhịn đau ngực bị đánh mạnh, dứt khoát ôm chặt lấy chân què, sau đó đột ngột ôm vật ngã.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển, lưng của lĩnh vực chân què đập mạnh xuống đất, trên mặt lập tức lộ ra vẻ đau đớn.

Thấy có hy vọng, Phong Kỳ ôm chặt lấy chân què, sợ mất đi lợi thế khó khăn lắm mới có được.

Hít một hơi thật sâu, hắn tập trung sức lực đột ngột nâng đùi lên, một lần nữa đập xuống.

Nhưng ngay lúc này, Sinh Vật Trận Địa chân què xoay người, mượn lực này lộn nhào trên không trung, sau đó đột ngột hất hắn bay ra ngoài.

[Ông chủ hào phóng, tan làm sớm!]

Cùng lúc cơ thể hắn bay ngược, máu thịt trên cơ thể theo gió mà tan biến.

Khoảnh khắc tiếp đất, hắn đã thoát khỏi trạng thái Huyết Nguyên, trở lại trạng thái chiến thể.

Nhìn Sinh Vật Trận Địa hình người đang nghiêng người từ xa chậm rãi bước tới, hắn dứt khoát đứng dậy.

Hết chương 478.

Chương 479. Huyết Chiến

Lúc này không còn trạng thái Huyết Nguyên, hắn rõ ràng không phải là đối thủ.

Cảm thấy bất lực, hắn phát hiện ra sự thiếu hụt của mình về mặt kỹ thuật chiến đấu.

Trước đối thủ hoàn toàn áp đảo về sức mạnh, cách chiến đấu của hắn đơn giản và thô bạo, có thể giết chết đối thủ bằng ưu thế tuyệt đối.

Nhưng trước đối thủ có sức mạnh ngang bằng, thậm chí sức mạnh còn cao hơn hắn thì cách chiến đấu của kẻ lỗ mãng rõ ràng là không đủ.

Nhìn Sinh Vật Trận Địa chân què đang dần tiến lại gần, hắn giơ tay ra thế chuẩn bị của Hổ quyền.

Ngay lúc này, từ phía Tây truyền đến một tiếng nổ lớn.

Sương mù xám dày đặc bốc lên ngùn ngụt, tạo thành một cột xám hùng vĩ.

Hắn nhìn thấy từ xa bóng dáng nhỏ bé của Giác Hút không ngừng bay lên cao dưới tác động của cột xám, chỉ trong chớp mắt đã xuyên qua tầng mây biến mất.

[Mau nhìn kìa, vũ khí của ngươi bay mất rồi!]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn thẳng vào cột sương mù xám.

Lúc này, cột sương mù xám dần dần biến thành một bóng người sương mù khổng lồ chỉ có phần thân trên, hai con mắt Tinh Hồng hiện ra trong sương mù.

“Hiến tế!”

Cùng với tiếng gầm của Mê Vụ Chi Chủ, thế giới như thể trong nháy mắt bị cấm đoán.

Ngay cả Sinh Vật Trận Địa chân què và đồng tộc của nó cũng không ngoại lệ, trong nháy mắt dừng lại tại chỗ, biểu cảm dần trở nên đờ đẫn.

Khoảnh khắc này, chúng đồng loạt quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ trên bầu trời.

“Hiến tế!”

Trong ánh mắt khó tin của Phong Kỳ, khắp nơi trên cơ thể Sinh Vật Trận Địa bùng lên ngọn lửa.

Máu thịt của chúng dưới sự nung đốt của ngọn lửa, hóa thành khí huyết bay lên trời, tụ lại trên không trung thành một đám mây máu cuồn cuộn.

Lúc này, bên trong đường hầm kim loại của nơi trú ẩn cũng lần lượt có bóng người sống sót đi ra.

Ánh mắt của họ cũng đờ đẫn, ngước nhìn Mê Vụ Chi Chủ.

Tiếp theo, trên cơ thể họ bùng lên ngọn lửa màu xanh lục, máu thịt trong ngọn lửa hóa thành khí huyết bay lên trời, chỉ còn lại bộ xương.

Chỉ trong chớp mắt, ngoại trừ hắn, tất cả sinh linh đều hóa thành vật phẩm Hiến tế Huyết Nhục của Mê Vụ Chi Chủ.

Đám mây máu trên bầu trời từ từ trôi về phía Mê Vụ Chi Chủ, hòa vào sương mù xám, trở thành chất dinh dưỡng để nó trở nên mạnh mẽ hơn.

Cùng lúc đó, từ khắp bốn phương tám hướng cũng bay tới những đám sương máu lớn nhỏ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ giống như một vị thần nắm giữ trời đất, cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh, trong mắt mọi thứ đều là kiến hôi.

Lúc này, chỉ còn một bóng người cụt chân phải vẫn đang chật vật chống đỡ trong ngọn lửa.

Phong Kỳ thấy vậy lập tức tiến về phía nó.

Lúc này, trong lòng hắn tràn ngập nhiều nghi vấn.

Hiến tế Huyết Nhục của Mê Vụ Chi Chủ chủ yếu là để thu hoạch máu thịt sinh linh làm vật hiến tế cho mình, hắn đã đoán được điều này.

Hơn nữa, mục tiêu chính là các thế lực lĩnh vực khác, không chỉ riêng con người.

Nhưng tộc đàn này rõ ràng vừa mới được truyền tống đến từ thế giới lĩnh vực, tại sao lại trở thành vật hiến tế của Mê Vụ Chi Chủ?

Chẳng lẽ trong cơ thể chúng cũng có ẩn họa Hiến tế Huyết Nhục?

Mang theo nghi ngờ, hắn đi đến trước bóng người chân què vẫn đang cháy, biểu cảm đã đờ đẫn.

Trong lúc chờ đợi, Sinh Vật Trận Địa chân què đã rơi vào trạng thái hấp hối.

Ngay lập tức, vô số mảnh ký ức hiện lên trong đầu hắn.

Không giống như não bộ của hắn, những hình ảnh ký ức này không thể hoàn toàn khớp với hắn, vì vậy chỉ có những đoạn rời rạc.

Trong những hình ảnh ký ức này, hắn nhìn thấy một vùng đất đen cháy xém.

Nơi đây tài nguyên khan hiếm, môi trường vô cùng khắc nghiệt nhưng vẫn có một chủng tộc đang vật lộn để sinh tồn.

Trong những hình ảnh ký ức rời rạc, có rất nhiều cảnh về vùng đất cháy xém.

Lúc này, hình ảnh chuyển động, hắn nhìn thấy "Chính mình." trong hình ảnh lần lượt xăm lên khuôn mặt của hàng trăm chiến binh một loại thuốc nhuộm được chiết xuất từ một loại khoáng thạch đặc biệt và ban phước lành cho chúng.

Tiếp theo: "Hắn." dùng tài nguyên mà bộ tộc đã tích lũy trong hàng chục năm để bày ra một trận pháp phức tạp.

Khi trận pháp này được kích hoạt, nó sẽ kết nối với mặt trăng máu trên bầu trời.

Một cột sáng màu máu từ trên trời giáng xuống.

Tiếp theo, hàng trăm chiến binh mạnh nhất của bộ tộc, mang theo lời chúc phúc của "Hắn." và toàn bộ tộc nhân, từ từ biến mất trong cột sáng màu máu.

Cùng với những mảnh ký ức trong đầu ngày càng nhiều.

Phong Kỳ dần dần ghép lại một câu chuyện về chủng tộc yếu đuối này.

Không biết vì lý do gì, chủng tộc vốn đã thiếu thốn tài nguyên này lại dùng toàn bộ tài nguyên tích lũy của bộ tộc để xây dựng một trận pháp không gian có thể kết nối với mặt trăng máu.

Sau đó đưa hàng trăm tộc nhân mạnh nhất của bộ tộc đến thế giới loài người.

Hết chương 479.

Chương 480. Năm Tháng Tiếp Theo

Trong những năm tháng tiếp theo, chủng tộc này đã ban hành một loạt các quy tắc tàn khốc trong bộ tộc.

Ví dụ như những người già trong bộ tộc phải tự sát khi không thể tạo ra giá trị cho bộ tộc, những tộc nhân có khuyết tật bẩm sinh phải bị vứt bỏ sau khi sinh, v.v.

Một ngày nọ, một sự kiện trọng đại đã xảy ra trong bộ tộc.

Một cột sáng màu máu đột nhiên giáng xuống từ mặt trăng máu, trong cột sáng là những tài nguyên quý hiếm do tộc nhân đi đến thế giới khác gửi về.

Quan trọng nhất trong số đó là một phương pháp tu luyện.

Phương pháp tu luyện này là món quà quý giá nhất mà tộc nhân rời khỏi thế giới này mang về cho bộ tộc.

Trong thông tin truyền về có nói rằng, chỉ cần tộc nhân tu luyện phương pháp rèn luyện máu thịt này, họ có thể đạt được giới hạn phát triển cao hơn.

Khi đó, cả bộ tộc đã ăn mừng, cảm tạ món quà mà những chiến binh đi xa gửi về.

Là tộc trưởng, chiến binh chân què càng nhìn thấy hy vọng trỗi dậy của chủng tộc, hắn cũng nhận ra rằng quyết định dốc toàn lực đưa những chiến binh mạnh nhất của bộ tộc đến thế giới khác là vô cùng đúng đắn.

Và hắn cũng bắt đầu chuẩn bị cho cuộc di cư toàn bộ tộc trong tương lai.

Trong thời gian này, để phát triển bộ tộc, các quy tắc trong bộ tộc ngày càng nghiêm khắc, theo quy tắc mạnh được yếu thua, rất nhiều tộc nhân bị vứt bỏ, giết chết.

Là tộc trưởng, chiến binh chân què càng lợi dụng những tài nguyên này để ngày đêm khổ luyện, trăm năm như một, không ngừng nghỉ.

Tất cả những điều này đều là vì cuộc di cư vượt biên của bộ tộc trong tương lai.

Trong thời gian này, cứ cách một thời gian, các chiến binh đi xa lại truyền đến tín hiệu không gian.

Gửi đến những thuật pháp, công pháp về khí huyết phù hợp với chủng tộc này, v.v.

Chủng tộc này cũng nhờ sự giúp đỡ của tộc nhân đi xa mà bước vào giai đoạn phát triển nhanh chóng.

…

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị tiếp tục xem nội dung liên quan đến chủng tộc này, hình ảnh đột nhiên dừng lại.

Mở mắt ra, hắn thấy chiến binh lĩnh vực chân què đã ngã xuống đất biến thành một Zombie, Phù Văn Tinh Thạch trên chân phải của nó cũng đã bị rút cạn sức mạnh, đã hoàn toàn vỡ vụn, rơi xuống.

Nhìn dáng vẻ quen thuộc của nó, Phong Kỳ xác định được một điều.

Nó chính là Tiểu tàn mà hắn luôn gặp mỗi lần mới bước vào mộng cảnh tương lai.

Về lai lịch của nó, lúc này cũng trở nên vô cùng rõ ràng.

Tiểu tàn là thủ lĩnh của chủng tộc yếu đuối này, trong số những chủng tộc yếu đuối ẩn núp trong Khu tránh nạn Tinh

Thành, có hàng trăm tộc nhân được Tiểu tàn lựa chọn cẩn thận.

Chúng là những người mạnh nhất trong bộ tộc, đến thế giới này là để tạo điều kiện cho sự phát triển của bộ tộc.

Trong thời gian này, chúng cũng đang chuẩn bị cho sự xuất hiện của bộ tộc.

Ví dụ như thường xuyên gửi tọa độ không gian nơi chúng ở đến bộ tộc.

Trong thời gian này, những Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong nền văn minh loài người, khi có được tài nguyên quý hiếm, chúng sẽ dùng một cách thức cụ thể để gửi tài nguyên qua không gian về bộ tộc, giúp bộ tộc phát triển.

Còn về cách thức truyền tống, hắn nghi ngờ có liên quan đến quả cầu vàng trong nơi trú ẩn.

Trong số các tài nguyên được truyền tống qua, có công pháp, thuật pháp rèn luyện máu thịt, v.v.

Cũng bao gồm cả 《 Hiến Tế Huyết Nhục 》 .

Vì vậy, chủng tộc này mới trở thành vật phẩm Hiến Tế Huyết Nhục sau khi Mê Vụ Chi Chủ mở công tắc máu thịt.

Theo kế hoạch bình thường của chủng tộc này.

Khi Tiểu tàn dẫn tộc nhân đến, tộc nhân mà nó gửi đến trước sẽ liên hợp với một số chủng tộc lĩnh vực khác trong nơi trú ẩn để hành động, sau đó chiếm lấy nơi trú ẩn.

Sau này, nơi trú ẩn cũng sẽ trở thành đất tộc để chủng tộc này phát triển.

Chỉ là kịch bản hoàn toàn không phát triển theo kế hoạch của chúng.

[Hí, Tiểu tàn thật thảm, nó tràn đầy hy vọng gửi những tinh anh trong tộc đến nhưng không ngờ lại đẩy toàn bộ tộc nhân vào con đường chết, Mê Vụ Chi Chủ nằm không cũng thu hoạch được một mớ lớn.]

[Nếu theo dòng thời gian bình thường, khi Tiểu tàn dẫn tộc nhân đến, Mê Vụ Chi Chủ đã mở công tắc máu thịt từ lâu, liên tục phát ra tín hiệu hiến tế ra bên ngoài, ta tự động tưởng tượng ra một cảnh, Tiểu tàn và tộc nhân của nó vất vả đi qua đường hầm không gian, trên không trung, công tắc ẩn họa trong cơ thể chúng bị kích hoạt, sau đó bị hút cạn phần lớn khí huyết, rồi… bầu trời đổ mưa Zombie.]

"Vậy nên nghĩa địa trên tuyến mộng cảnh trước đó hoàn toàn do Tiểu tàn và tộc nhân của chúng chết đi hình thành, chứ không phải toàn bộ là con người bị hiến tế."

[Trong Khu tránh nạn Tinh Thành chỉ có vài vạn cư dân, căn bản không thể hình thành nghĩa địa, lúc đó ta còn tưởng Zombie là sinh vật đặc biệt sinh ra dưới sự bao phủ của lĩnh vực, bây giờ xem ra hoàn toàn là do Tiểu tàn và tộc nhân của nó chết đi mới sinh ra.]

Hết chương 480.

Chương 481. Lời Tự Thuật

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn không khỏi gật đầu.

Những mảnh ký ức trước khi Tiểu tàn chết đã giúp hắn hiểu được đầu đuôi sự xuất hiện của nghĩa địa.

Cũng thấy được một chủng tộc mang theo hoài bão lớn muốn trỗi dậy ở thế giới khác, vừa đến thế giới loài người đã bị Mê Vụ Chi Chủ cắt sạch cỏ một cách bi thảm.

[Ta đoán Mê Vụ Chi Chủ cũng ngơ ngác, đang nằm yên lành, bỗng dưng một mớ lớn cỏ tươi tự dâng đến tận miệng, còn cố nhét vào, không ăn cũng không được.]

Phong Kỳ:…

Ngay lúc này, một tiếng gầm thấp vang lên.

Tiểu tàn từ từ đứng dậy khỏi mặt đất, ánh mắt trống rỗng nhìn hắn.

…

Nhìn Tiểu tàn đã biến thành Zombie, trong lòng Phong Kỳ không hề có chút thương hại nào.

Dù biết Tiểu tàn làm tất cả những điều này đều là vì sự trỗi dậy của chủng tộc.

Nhưng nó không nên xây dựng sự trỗi dậy của chủng tộc trên nền tảng xâm lược và phá hoại nền văn minh loài người.

Ngay cả khi không có Mê Vụ Chi Chủ vô tình thu hoạch Tiểu tàn và tộc nhân của nó thì những người sống sót trong nơi trú ẩn cũng sẽ phải đối mặt với cuộc khủng hoảng nội ưu hoạ

ngoại xâm, thậm chí còn bị Tiểu tàn và tộc nhân của nó tàn nhẫn giết chết.

[Ch phách chân.]

Cùng với tiếng hét của Lời Tự Thuật, Tiểu tàn vừa mới đứng dậy đã biểu diễn một màn ch phách chân tại chỗ.

Không có Phù Văn Tinh Thạch, Tiểu tàn bị tật bẩm sinh khiến nó không thể đứng bình thường.

Phong Kỳ lúc này bước lên một bước, giẫm nát đầu Tiểu tàn.

Đúng như hắn dự đoán, sau khi giết Tiểu tàn, hắn không nhận được năng lực thiên phú của Tiểu tàn.

Hắn cũng nghĩ ra lý do.

Hắn giết Sinh Vật Trận Địa thực sự có thể rút ra năng lực thiên phú.

Nhưng lúc này Tiểu tàn đã trở thành vật hiến tế của Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ chỉ là một sinh vật mới không có bất kỳ ý thức nào, biến đổi từ xác chết.

Hắn đương nhiên không thể rút ra được năng lực thiên phú từ một sinh vật đã chết.

Về lai lịch của Tiểu tàn, bây giờ đã rất rõ ràng nhưng Tiểu tàn trong mắt hắn căn bản không phải là mối đe dọa.

So với Mê Vụ Chi Chủ đã mưu tính ngàn năm và sở hữu thực lực mạnh mẽ.

Tiểu tàn dù là về năng lực chiến đấu hay về sự sắp xếp cho tương lai đều tỏ ra rất ngây thơ và buồn cười.

Kết quả cuối cùng cũng vô cùng bi thảm.

Nó vốn tưởng rằng dẫn tộc nhân xuyên không đến thế giới loài người, có thể dẫn dắt tộc đàn đi đến sự trỗi dậy, hướng tới tương lai tươi đẹp.

Nhưng không ngờ rằng toàn bộ nỗ lực hàng trăm năm cuối cùng lại đổi lấy sự diệt vong của tộc đàn.

Hơn nữa lại là toàn quân bị diệt vong theo một cách vô cùng phi lý, trở thành chất dinh dưỡng cho sự phát triển của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này nhìn những người sống sót cũng biến thành Zombie, trong lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Nhưng hắn không quá đa sầu đa cảm, rất nhanh đã điều chỉnh lại tâm trạng.

Trong lòng cũng mong chờ một ngày nào đó trong tương lai, người tương lai và hắn cùng nhau xua tan sự xâm lược của lĩnh vực, hướng tới chiến thắng.

Trận chiến này chỉ là quá trình, không phải là đích đến.

[Quá khứ chỉ là mở đầu]

"A Bạch, vẫn là ngươi hiểu ta."

[Biết con không bằng cha, quan hệ của chúng ta, không ai hiểu ngươi hơn ta.]

"Phỉ, chó Bạch!"

Bỏ qua lời phản công bằng miệng của Lời Tự Thuật, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ dùng sương mù tụ lại thành cơ thể hình người chỉ có phần thân trên, đang dang rộng hai tay hấp thụ sức mạnh khí huyết liên tục tràn đến từ bốn phương tám hướng.

Sương mù xám cũng đang phát triển nhanh chóng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Lần này Mộ Trảo không đến.

Hắn vô thức quay đầu nhìn về phía đông.

Lần tiếp xúc với dòng thời gian của người tương lai trước đó, Mộ Trảo vốn muốn giết Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng vì phương đông xảy ra một tình huống đặc biệt nào đó, khiến Mộ Trảo không muốn ở lại tiếp tục chiến đấu, mà lựa chọn rời đi trước một bước.

Trước khi rời đi còn nói một câu tàn nhẫn với Mê Vụ Chi Chủ, nói rằng sẽ quay lại giết nó.

Lúc này, trên bầu trời phương đông, có những vì sao ẩn hiện lấp lánh ánh sáng rực rỡ và chúng kết nối với nhau, dường như có chuyện gì đó xảy ra.

Còn Mộ Trảo sắp phải đối mặt với điều gì, hắn cũng hiểu đại khái.

Lĩnh vực tràn đến từ khắp bốn phương tám hướng, sắp nuốt chửng cả thế giới, đồng bằng tận cùng của thành phố đổ nát là vùng đất sạch cuối cùng.

Đến lúc đó, Mộ Trảo cũng sẽ theo sự sụp đổ của vùng đất đó mà hóa thành một bức tượng, cùng cả thế giới đi đến diệt vong.

Thực ra cho đến tận bây giờ, hắn vẫn chưa hiểu rõ "Đại thế giáng lâm." trong lời Bóng Đen là gì.

Lúc đầu hắn tưởng đại thế giáng lâm là lĩnh vực nuốt chửng cả thế giới nhưng bây giờ xem ra rõ ràng không phải như vậy, hắn đoán đại thế hẳn là chuyện xảy ra sau khi lĩnh vực nuốt chửng thế giới.

Hết chương 481.

Chương 482. Các Thế Lực Lĩnh Vực

Các thế lực lĩnh vực khắp nơi dường như cũng đang chuẩn bị cho ngày đó đến.

Mê Vụ Chi Chủ mưu tính ngàn năm, thu hoạch khí huyết của loài người và các chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực để bồi đắp cho bản thân.

Bóng Đen chiếm giữ viện nghiên cứu khoa học, cung cấp vật liệu và tài nguyên để cố gắng tạo ra siêu vũ khí "Tiểu Hắc."

Mưu tính của chúng đều giống như đang chuẩn bị cho "Đại thế giáng lâm."

Nhưng đại thế giáng lâm cuối cùng là cảnh tượng như thế nào, rõ ràng là hắn không thể nhìn thấy được trong dòng mộng cảnh tương lai này.

Hắn quay đầu nhìn lên bầu trời, Mê Vụ Chi Chủ cũng nhìn hắn vào lúc này.

Thân hình sương mù xám khổng lồ lúc này từ từ hạ xuống, đến phía trên nơi trú ẩn, đỉnh đầu Phong Kỳ.

Nhìn Phong Kỳ, khuôn mặt do sương mù tụ lại hiện lên một nụ cười chế giễu.

[A Kỳ, biểu cảm này của nó có vẻ như đang chế nhạo ngươi, rõ ràng là cho rằng ngươi đã thua, nó đã thắng. Mặc dù bây giờ chúng ta không phải là đối thủ của nó nhưng miệng thì tuyệt đối không được thua, nhân lúc chưa bị giết thì hỏi thăm

tổ tông của nó một lượt, bắt đầu từ bà mẹ già của nó… Chuẩn bị, khai hỏa!]

Phong Kỳ:…

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ, hắn bình tĩnh hỏi:

“Lâm Nhiễm thua rồi sao?”

“Thảo nào thực lực của ta lại tăng chậm như vậy, hóa ra Lâm Nhiễm vẫn chưa chết, ngược lại còn ký sinh trong tinh thần thức hải của ta, không ngừng nuốt chửng sức mạnh của ta… Chỉ là bây giờ ý thức của hắn đã hoàn toàn tiêu vong, ta thắng rồi.”

“Nhưng bây giờ ta rất tò mò, lúc nãy ngươi giải thích với Lâm Nhiễm rằng ngươi có thể xuyên không giữa thực tại và tương lai, điều này có thật không? Ta chưa từng nghe đến năng lực như vậy, có lẽ ngay cả Trụ thần cũng không có năng lực này.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ quyết định trước khi chết sẽ cố gắng moi móc một số thông tin hữu ích từ miệng Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ và hỏi:

“Ngươi nói cho ta biết trước, Trụ thần là thứ gì?”

“Một đám người sáng lập ra trật tự cũ.”

“Nói rõ hơn, ta không hiểu.” Hắn vội vàng hỏi tiếp.

“Ta cũng không hiểu rõ về chúng nhưng ta biết rằng tương lai ta sẽ trở thành một thành viên trong số những người sáng lập ra trật tự mới, Trụ thần mới trong tương lai… Đến lượt ngươi, nói cho ta biết tình hình của ngươi, trên người ngươi cuối cùng có bí mật gì, tại sao lại biết ta sẽ đoạt xá Lâm Nhiễm.”

“Chờ đã, ta còn một câu hỏi nữa, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ở phương đông?”

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, quay đầu nhìn thoáng qua mấy ngôi sao liên kết ở phương đông, trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc:

“Ngươi dường như biết khá nhiều.”

“Vậy thì, cuối cùng là thứ gì trên bầu trời phương đông?”

“Ta có thể cảm nhận được ngươi dường như rất muốn moi móc thông tin từ ta, ta thực sự có thể cung cấp cho ngươi rất nhiều thông tin mà ta biết nhưng ngươi lại không thể cung cấp cho ta thông tin hữu ích, bây giờ ta không muốn lãng phí thời gian nữa.”

Nhìn nụ cười có phần chế giễu của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ thấy được sát ý trong mắt nó.

Vì vậy, hắn dứt khoát giơ ngón giữa về phía nó.

“Ẩn núp trong xã hội loài người nhiều năm như vậy, ngươi hẳn hiểu được cử chỉ này chứ? Nếu không hiểu, ta có thể giải thích cho ngươi.”

“Sự vùng vẫy của kẻ bại trận.”

Dứt lời, bàn tay khổng lồ do sương mù tụ lại di chuyển đến đỉnh đầu Phong Kỳ.

Đang định chụp xuống, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên quay đầu nhìn về phía bầu trời phía bắc.

Phong Kỳ thấy vậy, cũng nhìn theo hướng nhìn của Mê Vụ Chi Chủ.

Chỉ thấy trên bầu trời phía bắc, một đám sương mù đen đang nhanh chóng trôi tới.

Thấy đám sương mù đen này, vẻ mặt Mê Vụ Chi Chủ trở nên nghiêm trọng.

Phong Kỳ cũng sa sầm mặt.

Hắn vốn tưởng rằng trong dòng mộng cảnh tương lai này, viện nghiên cứu khoa học đã bị đánh bại hoàn toàn, ngay cả khi Tiểu Hắc vẫn được tạo ra sau đó, có lẽ vì sự thay đổi của lịch sử mà nó sẽ không còn truy đuổi hắn nữa.

Nhưng sự thật rõ ràng không phải như vậy.

[Quan trọng nhất là, tên khốn Tiểu Hắc này bất kể lịch sử thay đổi như thế nào, ý định giết ngươi của nó vẫn kiên định, bất kể khi nào hoặc ở đâu, nó cũng sẽ vượt ngàn dặm để đến với ngươi… Đây là một loại sát ý kiên định như vậy.]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, hắn không khỏi thở dài trong lòng.

Hắn nghĩ mãi mà không hiểu tại sao Tiểu Hắc lại truy đuổi hắn.

Bất kể là chống lại viện nghiên cứu khoa học, hay gia nhập viện nghiên cứu khoa học, hoặc là không tiếp xúc với viện nghiên cứu khoa học thì Tiểu Hắc vẫn luôn truy đuổi hắn.

1500 năm sau, nó giống như một tên lửa tầm nhiệt, luôn có thể tìm thấy hắn một cách chính xác, sau đó cướp đi mạng sống của hắn.

Theo hắn thấy, điều này hoàn toàn không hợp lý.

Hắn và Tiểu Hắc chưa từng tiếp xúc, dù là trong thực tế hay trong bất kỳ dòng tương lai nào.

Hết chương 482.

Chương 483. Thế Lực Bí Ẩn

Rõ ràng là thế lực lĩnh vực đứng sau viện nghiên cứu khoa học tạo ra Tiểu Hắc không phải để đối phó với hắn.

Tại sao Tiểu Hắc lại nhắm vào hắn?

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn lóe lên một tia sáng, không nhịn được hỏi trong lòng:

"A Bạch, tên khốn đen thui này có phải là nhắm vào ngươi không?"

[Phỉ, cái nồi đen này cứ thế mà đổ lên đầu ta sao? Bây giờ ta hoàn toàn ở trạng thái gần như hư vô, ngay cả cảm nhận của chính ta cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của ta, Tiểu Hắc làm sao có thể nhắm vào ta được, chắc chắn là vấn đề của ngươi.]

"Ta có vấn đề gì?"

[Trên người không có một chút máu thịt nào mà vẫn có thể sống bình thường, ngươi còn nói ngươi không có vấn đề?]

Cúi đầu nhìn thân thể không có máu thịt, trên mặt hắn hiện lên một tia xấu hổ.

Ngẩng đầu nhìn về phía bắc, lúc này Tiểu Hắc đang nhanh chóng tiến đến, thân thể sương mù đen lan tỏa thành biển sương mù đen đè xuống.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không biết mục tiêu của Tiểu Hắc không phải là nó, mà là Phong Kỳ.

Đối mặt với Tiểu Hắc đang tấn công, hắn dứt khoát chọn cách phản công.

Sương mù xám cuồn cuộn, mang theo hung linh bao trùm Tiểu Hắc.

Thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ không khỏi nở một nụ cười.

Mê Vụ Chi Chủ thực sự rất mạnh.

Nhưng trước Tiểu Hắc hoàn toàn khắc chế nó thì rõ ràng không đủ.

Vài lần ở dòng mộng cảnh tương lai trước, Mê Vụ Chi Chủ đều đã từng giao thủ với Tiểu Hắc.

Kết quả là lần nào cũng thảm bại.

Ngay cả khi đã nuốt chửng rất nhiều khí huyết, Mê Vụ Chi Chủ trước mặt Tiểu Hắc cũng không đủ sức.

Đúng như hắn dự đoán, khi sương mù xám tiếp xúc với sương mù đen, sương mù xám lập tức giảm đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, khu vực tiếp xúc với sương mù đen bị nuốt chửng nhanh chóng.

Thấy cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ lộ vẻ kinh ngạc trên mặt.

Nhưng nó không chọn cách thỏa hiệp với Tiểu Hắc, mà thu nhỏ thân hình, ngưng tụ thân thể sương mù xám của mình, một lần nữa đè về phía Tiểu Hắc.

Trong nháy mắt, gió mạnh nổi lên.

Sức mạnh cuồn cuộn dẫn động sức mạnh của trời đất, nơi bàn tay sương mù xám đi qua xuất hiện những vết nứt đen dày đặc.

Không gian bị xé rách rồi lại lành lại, có thể thấy được uy lực của một chưởng này.

Nhưng một đòn tấn công tưởng chừng như không gì cản nổi, trước mặt Tiểu Hắc lại không thể phát huy bất kỳ tác dụng

nào.

Mọi gợn sóng năng lượng tiếp xúc với côn trùng nano linh năng, bao gồm cả sóng xung kích, đều bị Tiểu Hắc nuốt chửng, thậm chí còn không khiến nó lùi lại nửa bước.

[A Kỳ, chúng ta cược một ván nhé?]

"Cược gì?"

[Ta cược Mê Vụ Chi Chủ đánh không lại Tiểu Hắc, ngươi cược Mê Vụ Chi Chủ đánh lại được Tiểu Hắc, cược một tiếng gọi là cha, thế nào?]

"Hệ thống ngu ngốc." Nghe vậy, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Không ít sinh vật có thể chiến đấu với Tiểu Hắc nhưng đến nay hắn vẫn chưa gặp được sinh vật nào có thể đánh bại Tiểu Hắc.

Đặc biệt là hình thái năng lượng, Mê Vụ Chi Chủ bị khắc chế đến chết.

Trước mặt Tiểu Hắc hoàn toàn chỉ là bữa tiệc tự chọn.

Đúng như hắn dự đoán, khi phát hiện năng lượng của mình liên tục bị nuốt chửng, mà bản thân lại không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Tiểu Hắc, Mê Vụ Chi Chủ lộ vẻ kinh hãi trên mặt.

Nhận ra Tiểu Hắc có khả năng khủng khiếp là nuốt chửng năng lượng, sương mù không còn trút năng lượng về phía Tiểu Hắc nữa, mà nhanh chóng co lại ngưng tụ.

Cuối cùng, Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi hình dạng của mình.

Khi sương mù xám tan đi, đứng cách Phong Kỳ không xa là một thiếu niên yêu dị có mái tóc tím và đôi mắt tím.

Ngoại hình gần như giống hệt Lâm Nhiễm lúc trước, chỉ có điều thêm một chút tà khí.

Hắn vẻ mặt ngưng trọng nhìn Tiểu Hắc, đưa tay về phía Tiểu Hắc hư nắm một cái.

Ngay lập tức, không gian xung quanh Tiểu Hắc xuất hiện những vết nứt, cố gắng nhốt Tiểu Hắc vào trong lồng không gian này.

Đòn này quả nhiên có hiệu quả.

Côn trùng nano linh năng căn bản không thể bay ra khỏi lồng không gian này qua những vết nứt không gian.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, có phải dùng phương pháp phong ấn có thể đối phó với Tiểu Hắc không? Ví dụ như sau này học một loại thuật phong ấn, sau đó tìm một nơi nào đó trấn áp Tiểu Hắc mười nghìn năm."

[Phong ấn cũng do năng lượng ngưng tụ thành nhưng lần này thuật phong ấn mà Mê Vụ Chi Chủ thi triển khá đặc biệt, nó cắt đứt một mảng không gian, sau đó phong tỏa Tiểu Hắc trong mảng không gian này, côn trùng nano linh năng rất nhỏ, căn bản không thể bay ra ngoài… nhưng cũng không chắc có hiệu quả với Tiểu Hắc.]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, trong nhà tù không gian bị những vết nứt không gian màu đen bao quanh, Tiểu Hắc đột nhiên biến thành hình dạng thực thể màu đen.

Trong vẻ mặt kinh ngạc của hắn, Tiểu Hắc đưa tay ra khỏi vết nứt không gian.

Hết chương 483.

Chương 484. Vết Nứt Không Gian

Vết nứt không gian màu đen ngay lập tức xé đứt bàn tay của hắn.

Cảnh tượng này giống như một bức ảnh bị xé nát, nhân vật trong ảnh cũng theo đó mà đứt lìa.

Nhưng phần thân thể bị xé rách của Tiểu Hắc lại thoát khỏi nhà tù không gian, một lần nữa hóa thành sương mù đen.

Tiếp đó, phần thực thể của Tiểu Hắc liên tục tiếp xúc với vết nứt không gian, tự cắt xẻ, cắt nát toàn bộ thân thể, từ đó thoát khỏi nhà tù không gian.

Nhưng bản thể của nó không hề bị thương, sau khi thoát khỏi nhà tù không gian, nó lại hóa thành hình dạng sương mù đen, đè về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay lúc này, lại có một bóng người từ xa lao tới.

Tiếng động khi chạy thậm chí còn khiến mặt đất rung chuyển.

Phong Kỳ quay đầu nhìn lại, phát hiện về phía tây, một cuồn cuộn khói bụi kéo dài hàng dặm đang nhanh chóng tiến về phía hắn.

Nhìn kỹ có thể thấy ở phía trước nhất của cuồn khói bụi, chính là Giác Hút đang điên cuồng chạy bằng bốn chân, bò sát dưới đất.

[Tuyệt thật, vũ khí của ngươi tự động quay về rồi!]

Ngay khi Tiểu Hắc bao trùm Mê Vụ Chi Chủ, Giác Hút cũng theo đó mà đến, đột ngột nhảy lên, rồi tung nắm đấm về phía Tiểu Hắc và Mê Vụ Chi Chủ đang quấn lấy nhau.

Ánh sáng lưu ly màu ngọc bích trên không trung hóa thành một cái bóng nắm đấm khổng lồ, đột nhiên giáng xuống.

Đất đai rung chuyển dữ dội, sương mù đen trên cơ thể Tiểu Hắc bị đánh tan trong nháy mắt, Mê Vụ Chi Chủ cũng bị cú đấm này đánh chìm xuống đất.

Khi khói bụi tan đi, Mê Vụ Chi Chủ với vẻ mặt lang bái bay ra khỏi hố sâu, lơ lửng trên không trung.

Mặc dù không bị thương nhưng khi thấy Giác Hút quay trở lại, sắc mặt hắn trở nên rất khó coi.

Lúc này, Giác Hút biến mất trong không trung, đột nhiên xuất hiện sau lưng Mê Vụ Chi Chủ, nắm đấm nhỏ đột ngột giáng xuống.

Mê Vụ Chi Chủ dường như đã sớm có linh cảm, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Cú đấm này của Giác Hút lập tức đánh vào Tiểu Hắc đang lao tới.

Thấy ba bên hỗn chiến, Phong Kỳ không nhịn được cười toe toét.

Xem một trận đại chiến trước khi chết, có vẻ cũng không tệ.

Nhưng ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên quay đầu nhìn hắn:

“Có đẹp không?”

Lời vừa dứt, bàn tay ngưng tụ từ sương mù xám đột nhiên vỗ xuống hắn.

“Mẹ ngươi…”

Lời chửi rủa chưa kịp thốt ra, thế giới trong mắt hắn đã bị màu xám bao phủ, rồi chuyển sang màu đen.

Khi sương mù xám tan đi, khu vực Phong Kỳ đứng lại chỉ còn một dấu tay khổng lồ, còn Phong Kỳ thì đã bị nghiền thành tro bụi.

Sau khi Phong Kỳ chết, đôi mắt đầy sao của Giác Hút chuyển sang màu Tinh Hồng, đột ngột lao về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng Tiểu Hắc lại lặng lẽ đến bên chỗ Phong Kỳ đã bị vỡ thành tro bụi.

Sương mù đen bao phủ xuống.

…

Mở mắt ra, nhìn thấy trần nhà ký túc xá.

Từ từ ngồi dậy từ trên ghế sofa, Phong Kỳ liếc nhìn chai Rượu Công Đức đã cạn, xoa xoa cái đầu choáng váng.

Lúc này, ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức vẫn còn nhưng phần lớn nội dung ký ức đã trở nên rõ ràng.

Hắn đứng dậy đi đến bàn học, ngồi xuống, mở sổ tay ra.

Bắt đầu sắp xếp thông tin tình báo thu được trong giấc mơ tương lai này.

Lần này trong giấc mơ tương lai không có sự gia tăng về sức mạnh, vì vậy hắn trực tiếp bỏ qua khâu ghi chép sức mạnh, sắp xếp lại nội dung tình báo.

Thông tin tình báo khá nhiều, hắn suy nghĩ một lúc rồi mới bắt đầu động bút.

Thông tin tình báo thu được một, xác định được trong Viện Nghiên cứu Tương lai có một số đồng hành đáng tin cậy, như

Lý Tinh Thần, Giả Huy và những người khác nhưng không phải tất cả đều đáng tin, một số lực lượng vẫn nằm trong tầm kiểm soát của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Ghi chú: Sau này có thể xem xét hợp tác với Lý Tinh Thần, Giả Huy và những người khác.

Thông tin tình báo thu được hai, đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật theo dòng tương lai này, có thể thay đổi tương lai rất lớn, cho phép ta tiếp xúc với người tương lai, từ đó có thể có được nhiều thông tin tình báo hữu ích hơn cũng như tài khoản quyền truy cập cơ sở dữ liệu tương lai.

Ghi chú: Cơ hội thay đổi tương lai không nằm ở Tổ chức Bình minh, mà là khi Tổ chức Bình minh có ảnh hưởng, kêu gọi những đồng hành sẵn sàng đứng ra cùng nhau chống lại Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Tin tức chi tiết 1, trong Khu tránh nạn Tinh Thành tương lai có chủng tộc yếu kém ẩn núp.

Tin tức chi tiết 2, trong tương lai Khu tránh nạn Tinh Thành có một quả cầu vàng cung cấp nơi trú ẩn và phát tín hiệu không gian ra bên ngoài.

Tin tức chi tiết 3, trong tương lai nơi trú ẩn có rất nhiều tài nguyên giúp Giác Hút khôi phục sức mạnh.

Giả thuyết: Quả cầu vàng này có lẽ là nút giao tiếp giữa Tiểu Tàn và tộc nhân đang ẩn núp trong nơi trú ẩn, còn quả cầu vàng lấy từ đâu thì tạm thời chưa biết.

Hết chương 484.

Chương 485. Tin Tức Thu Thập

Tin tức thu thập được thứ ba, từ những tin tức hiện có suy đoán rằng, Mê Vụ Chi Chủ truyền bá Hiến Tế Huyết Nhục và chôn giấu mối họa, mục tiêu không chỉ có con người mà còn có các thế lực lĩnh vực khác đang ẩn núp trong nền văn minh nhân loại.

Ghi chú: Giải mã Hiến Tế Huyết Nhục tương đương với việc giúp đỡ các chủng tộc yếu khác đang ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, có lẽ có thể cân nhắc một mốc thời gian liên hợp với các chủng tộc yếu khác để chống lại Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, tức là Mê Vụ Chi Chủ.

Tin tức thu thập được thứ tư, lai lịch của Tiểu Tàn đã rõ ràng nhưng những tin tức hiện có vẫn không thể giải thích được tại sao Tiểu Tàn và tộc nhân lại bất chấp rủi ro lớn đến thế giới loài người, chứ không chọn cách sống tạm bợ ở thế giới lĩnh vực của chúng.

Ngươi đoán đúng, Tiểu tàn có tham vọng rất lớn, muốn cho chủng tộc của hắn trỗi dậy.

Ngươi đoán đúng, Tiểu tàn vì một lý do nào đó biết được chủng tộc của hắn trong tương lai sẽ phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng sinh tồn lớn (có lẽ là đại thế giáng lâm), hắn chọn liều mạng, tiêu tốn toàn bộ tài nguyên của chủng tộc để xây dựng thông đạo không gian, đến thế giới loài người.

Thông tin thu thập được năm, kế hoạch cải tạo phù văn do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cung cấp có thể giúp những

người không có năng lực thiên phú trong tương lai tăng cường thể chất, chỉ cần chịu được nỗi đau trong quá trình cải tạo thì có thể nâng cao khả năng dung hợp với tinh thạch phù văn.

Ghi chú: Sau này có thể yêu cầu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chuẩn bị thêm một số Phù Văn Tinh Thạch phù hợp với ta để lựa chọn.

Thông tin thu thập được sáu, từ những thông tin tiếp theo do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng truyền đến có thể biết được, chiến đoàn Bát Nhã Lĩnh vực đằng sau hòa thượng, chiến đoàn Thắng Lợi trực thuộc Viện Nghiên Cứu Thắng Lợi, đều là những thế lực đồng hành đang âm thầm lập kế hoạch cứu thế.

Ghi chú: Sau này có thể thử tiếp xúc với những thế lực này, từ họ có thể biết thêm nhiều thông tin hữu ích.

Thông tin thu thập được bảy, …

…

Người trong tương lai này thu thập được khá nhiều thông tin.

Hắn đã sắp xếp hơn mười mục, sau đó mới dừng bút.

Lúc này, tác động tiêu cực do sự chồng chéo của ký ức đã giảm đi không ít, hắn cũng nhớ lại được nhiều thông tin quan trọng đã tìm hiểu được trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Ví dụ như công nghệ cấy ghép tri thức.

Công nghệ này giúp hắn không cần phải ghi nhớ mã trò chơi siêu thực tế trong cơ sở dữ liệu nữa, có thể trực tiếp cấy ghép phần thông tin này vào não của "Hắn trong tương lai."

Sau đó, hắn có thể thông qua năng lực Mộng Yểm để đọc não của hắn trong tương lai, trực tiếp lấy được phần thông tin này.

Nhưng công nghệ này cũng không phải không có nhược điểm.

Lượng tri thức được lưu trữ là vấn đề mà Úy Vi và các nhà nghiên cứu của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng vẫn chưa thể giải quyết được.

Ban đầu, hắn của tuyến hy sinh đã đưa cho Tinh Hồng tài liệu nghiên cứu về "Công nghệ linh năng", hy vọng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có thể chuyển giao cho hắn.

Nhưng việc cấy ghép mã trò chơi siêu thực tế đã tiêu tốn hết sức lực của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, muốn cấy ghép thêm nội dung tài liệu "Công nghệ linh năng." đồ sộ hơn thì rõ ràng là không còn sức lực và tài nguyên để tiếp tục.

Vì vậy, hiện tại hắn còn một vấn đề cấp thiết cần giải quyết.

Làm thế nào để nâng cao thực lực của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, từ đó mở đường tốt hơn cho hắn trong tương lai.

Vấn đề về tài nguyên, vấn đề về nhân lực, nếu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng muốn chiếm một vị trí trong tương lai thì thực lực hiện tại hoàn toàn không đủ.

[Vấn đề này đơn giản, đằng sau Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật là thế lực Bóng Đen, đằng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách là Mê Vụ Chi Chủ, đằng sau Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng là… tất nhiên là ta rồi.]

Phong Kỳ: …

Hắn thực sự có ý định muốn giúp Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng phát triển.

Ngoài việc cung cấp hỗ trợ kỹ thuật, hắn cũng đã nghĩ ra cách tiếp theo để giúp Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có được nhiều tài nguyên hơn.

Lúc này, trong đầu hắn đã có toàn bộ mã trò chơi siêu thực tế.

Nói cách khác, hắn có thể tiến hành chế tạo trước trò chơi siêu thực tế trong thực tế.

Dự án này ngoài việc có thể thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh loài người, số tiền kiếm được cũng có thể giúp Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng mua sắm ồ ạt, thu gom được nhiều tài nguyên.

Ngoài ra, thí nghiệm mô phỏng thực tế ảo cũng có thể giúp Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng tiết kiệm được sự lãng phí không cần thiết trong các dự án nghiên cứu.

Còn về mặt rủi ro.

Điểm này hắn không cần quá lo lắng.

Hắn đã từng giao lưu với Bóng Đen, lúc đó Bóng Đen hiểu lầm hắn cũng là đại diện của một thế lực nào đó, trà trộn vào xã hội loài người để bố trí cho tương lai, còn nói rằng chỉ cần không can thiệp đến chúng thì chúng sẽ không ngăn cản.

Hết chương 485.

Chương 486. Hiểu Biết Mới

Từ đó Phong Kỳ còn hiểu được một điều.

Các thế lực của các lĩnh vực đều không muốn chủ động để lộ, chỉ cần không bị xúc phạm thì sẽ không chủ động tấn công các thế lực khác.

Trừ khi biết rõ đối phương và có lợi nhuận.

Bao gồm cả Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Nhưng tiền đề là thế lực đó không phải là thế lực của loài người.

Bây giờ hắn hoàn toàn có thể mượn danh nghĩa của thế lực lĩnh vực để tạo ra trò chơi ảo này.

Trong lúc suy nghĩ, thời gian trôi qua rất nhanh.

Một lúc lâu sau, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Cầm lấy chiếc điện thoại để trên bàn, hắn thấy là Lâm Nhiễm gọi đến.

[Mê Vụ Chi Chủ gọi điện thoại đến, hắn muốn nói với ngươi, tương lai chờ ngươi, đến đấu tay!]

Phong Kỳ: …

Nhìn thời gian, đã 5 giờ 32 phút rồi.

Không cần nghĩ cũng biết, Lâm Nhiễm gọi điện thoại đến muốn nói gì.

Sau khi nghe điện thoại, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến từ đầu dây bên kia:

“Anh Kỳ, đang nghĩ gì vậy, giờ này còn chưa đến ăn cơm, ngươi có vấn đề về tư tưởng không?”

“Đến ngay đây!”

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

Đi ra khỏi ký túc xá, bên ngoài hoàng hôn đang rực rỡ, mây đỏ nhuộm đỏ cả bầu trời.

Đi dọc theo đại lộ rợp bóng cây dẫn đến nhà ăn của trường, hắn bước nhanh về phía trước.

Đi được hơn mười phút, hắn đột nhiên phát hiện phía trước có một bóng người quen thuộc đang cười tươi đi về phía nhà ăn.

Tư thế đi của hắn hơi ngạo mạn, lắc lư, cái đầu bóng loáng dưới ánh hoàng hôn được phủ một lớp hào quang mờ ảo.

Cả người đều toát lên một khí chất lưu manh gần gũi.

Nghĩ đến tuyến hy sinh, hòa thượng từng cười nói với hắn rằng “Ngươi cũng không hỏi”, hắn lập tức tiến lên hai bước chặn đường hòa thượng.

“Anh Kỳ, anh đi ăn cơm à?” Phát hiện người chặn đường là Phong Kỳ, hòa thượng lập tức cười tươi chào hỏi.

“Hòa thượng, giấu sâu nhỉ.” Phong Kỳ cười đáp lại.

“Anh Kỳ, anh nói vậy là có ý gì, tôi không hiểu?” Hòa thượng ngơ ngác gãi đầu trọc.

“Tối nay có rảnh không? Đến ký túc xá của tôi một chuyến, có chuyện muốn nói với anh.”

“Không khéo chút nào, tôi vừa xin về chùa một chuyến, vừa ăn tối xong chuẩn bị về thay bộ đồ hành hương, rồi ra khỏi trường.” Hòa thượng hơi ngượng ngùng gãi đầu.

“Được rồi, lần sau nói chuyện với anh sau, tôi đến nhà ăn trước.” Phong Kỳ cười vỗ vai hòa thượng.

Thấy Phong Kỳ quay người chuẩn bị rời đi, hòa thượng đột nhiên hỏi lại:

“Anh Kỳ, anh nói giấu sâu là có ý gì.”

Nhìn vẻ mặt thật thà của hòa thượng, Phong Kỳ đương nhiên biết rằng hòa thượng đang cố tình thăm dò hắn, muốn biết hắn có thực sự biết một số bí mật không.

Hắn không định vạch trần ngay, định đợi hòa thượng rảnh rồi sẽ nói chuyện tử tế với hòa thượng.

Sau đó từ chỗ hòa thượng moi thêm một số tin tức hữu ích.

Vì vậy, hắn cười đáp lại:

“Không sao, ngươi đi làm việc của ngươi đi.”

Nói xong, hắn đi thẳng đến nhà ăn của trường, chỉ để hòa thượng đứng đó với vẻ mặt bối rối, biểu cảm phức tạp.

Đến nhà ăn của trường đã hơn 6 giờ tối.

Lúc này, trong nhà ăn vẫn có học viên lần lượt đến, bữa ăn tự chọn được bổ sung theo giờ vẫn thịnh soạn.

Lấy đĩa thức ăn, hắn mất khoảng năm phút để chọn đầy một đĩa thức ăn, sau đó đến góc phía bắc của nhà ăn.

Lúc này, Lâm Nhiễm đã ăn gần xong, chỉ còn Mộc Tinh là vẫn cắm đầu ăn.

Đến bên Lâm Nhiễm, hắn đặt đĩa thức ăn xuống rồi ngồi xuống bên cạnh.

“Anh Kỳ, sao giờ anh mới đến, anh bận gì thế?” Lúc này, Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Cứu thế giới, hơi bận một chút.”

“Đưa tôi theo với?” Nghĩ rằng Phong Kỳ đang nói đùa, Lâm Nhiễm lập tức cười đáp lại.

“Được thôi, lần sau gọi cậu đi cùng, cậu cố gắng lên.”

Nhìn Lâm Nhiễm ngơ ngác, hắn chuyển ánh mắt sang Mộc Tinh.

Dường như phát hiện ra ánh mắt của hắn, Mộc Tinh ngẩng đầu lên, miệng phồng lên vẫn đang nhai thức ăn.

Cảnh tượng này khiến hắn đột nhiên nghĩ đến Giác Hút.

[Chậc chậc chậc, đúng là bản thể của Giác Hút, ngay cả biểu cảm khi ăn cũng giống hệt nhau.]

Lời Tự Thuật cũng cảm thán vào lúc này.

“A Kỳ, có chuyện gì không?” Mộc Tinh tò mò hỏi.

“Không có gì, cứ ăn đi.” Nói rồi hắn đưa tay lấy một miếng cốt lết chiên vàng, cắn một miếng.

Mùi thơm của phô mai và nước thịt tràn ngập trong miệng, hắn tỏ vẻ thích thú.

Ký ức về tuyến hy sinh, hắn vẫn luôn xuất hiện vào đêm khuya, đã rất lâu rồi hắn không được ăn một bữa cơm tử tế.

Hắn cũng thấm thía nhận ra rằng hạnh phúc là do so sánh mà có.

Cũng giống như người lành lặn phàn nàn về những chuyện vặt vãnh trong cuộc sống nhưng sau khi bị liệt lại nhớ nhung những ngày tháng được tự do đi lại.

Nhưng sau khi bị loét tì đè lại nhớ nhung những ngày tháng được ngồi trên xe lăn.

Hạnh phúc của mỗi giai đoạn, mãi mãi là do so sánh với những tình huống tồi tệ hơn mà có.

Người hiện đại phàn nàn rằng sự xâm nhập của lĩnh vực khiến ngay cả trong thành phố cũng có thể gặp phải sự tấn công của sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực nhưng không biết rằng người tương lai vẫn luôn sống dưới lòng đất, trẻ sơ sinh chưa từng nhìn thấy ánh nắng mặt trời thực sự.

Hết chương 486.

Chương 487. Mặt Trời

Mặt trời chỉ là một quả cầu tròn màu vàng trong video, hình ảnh nhưng chưa từng cảm nhận được nhiệt độ và ánh sáng chói chang của nó.

Lúc này, ăn những món ăn ngon, cảm giác hạnh phúc ùa về.

Hắn ăn rất lâu, trong lúc đó lại đi thêm một lần thức ăn, lúc này mới dừng lại một cách thỏa mãn.

Ăn xong bữa tối, hắn chào tạm biệt Mộc Tinh, cùng Lâm Nhiễm đi đến thư viện.

Thư viện buổi tối sáng đèn, là nơi có nhiều học viên nhất của Tinh Thành Học Phủ trong khung giờ này.

Chọn sách xong, hắn đến phòng đọc ngồi xuống.

Lúc này, Phong Kỳ đẩy cuốn sách trong tay đến trước mặt Lâm Nhiễm:

"Hôm nay cậu xem cái này, có gì không hiểu thì hỏi tôi."

"Giải cấu tinh thần sơ cấp? Tôi xem cái này để làm gì?" Lâm Nhiễm ngơ ngác nói.

"Ta muốn nghiên cứu một môn công pháp nâng cao cường độ tinh thần, còn cần kết hợp với một môn công pháp công kích tinh thần đỉnh cao, ta hiểu về nghiên cứu công pháp nhưng không hiểu về thuật pháp, vì vậy cần ngươi giúp đỡ." Phong Kỳ mỉm cười nói.

Nghe hắn nói muốn nghiên cứu công pháp mới, Lâm Nhiễm lập tức phấn chấn:

“Không vấn đề gì, anh Kỳ trước tiên hãy tiết lộ một chút về công pháp mà anh định nghiên cứu xem cuối cùng là như thế nào?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức kể lại một phần nội dung của công pháp năm sao 《Vô lượng》 mà hắn đã ghi nhớ trong mộng cảnh tương lai.

Đã muốn Lâm Nhiễm mắc câu, đương nhiên phải đưa ra một số thứ thiết thực.

Công pháp 《Vô lượng》 này vốn thiên về tu luyện tinh thần, nội dung bên trong tự nhiên là mồi câu rất tốt.

Nghe hắn mô tả, Lâm Nhiễm quả nhiên hứng thú.

Sau đó vỗ ngực đảm bảo:

“Anh Kỳ, nhiệm vụ gian nan là công pháp công kích tinh thần này cứ giao cho em, em chắc chắn sẽ nghiên cứu cho anh một môn thuật pháp đủ sức sánh ngang với công pháp của anh.”

“Nhưng em không hiểu lắm về thuật pháp hệ tinh thần, cho em thời gian tĩnh tâm suy ngẫm một thời gian, đợi tin tốt của em.”

[Không vấn đề gì, ở tương lai chờ tin tốt của ngươi, Mê Vụ A Nhiễm.]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ nở nụ cười trên mặt.

Lúc này, Lâm Nhiễm ôm lấy những cuốn sách hắn đã chọn, vẻ mặt nghiêm túc bước vào trạng thái học tập.

Thấy Lâm Nhiễm có động lực như vậy, hắn không khỏi gật đầu trong lòng.

Con đường cứu thế của một người quá cô đơn, hắn khao khát có nhiều người đồng hành cùng sát cánh.

Lâm Nhiễm có thiên phú xuất chúng, nếu có thể trở thành cánh tay phải của hắn trong mộng cảnh tương lai, những trở ngại trên con đường phía trước chắc chắn sẽ giảm đi rất nhiều.

Đêm khuya thanh vắng, số người trong phòng đọc không hề giảm mà ngược lại còn tăng dần.

Nhìn những học viên đang cặm cụi đọc sách bên cạnh, Phong Kỳ cảm thấy an ủi trong lòng.

Những học viên ở đây cũng giống như hắn, học lịch sử từ nhỏ.

Vì vậy, họ đều biết rằng sự ổn định của Tinh Thành ngày nay đều do các bậc tiền bối đi trước đổ máu đổi lấy.

Nếu không có những bậc tiền bối này, nền văn minh nhân loại đã bị diệt vong từ năm trăm năm trước.

Người xưa trồng cây, người sau hưởng mát.

Trong thời đại đầy rẫy nguy cơ này: "Cây." được đúc kết từ những bia tưởng niệm các bậc tiền bối.

Phong Kỳ nhìn thấy một tương lai đáng mong đợi từ dáng vẻ nỗ lực của các học viên.

Xuyên suốt lịch sử, mỗi thời đại đều có những kẻ tội đồ bị người đời khinh bỉ.

Nhưng cũng có những người không khuất phục trước hiện trạng, vẫn tin vào ánh sáng, họ dùng máu thắp sáng ngọn lửa trong đêm đen, muốn giành lấy một tương lai cho nhân loại.

Nếu hỏi họ tại sao lại nỗ lực.

Họ sẽ dùng lịch sử để nói với hậu thế.

Vì các ngươi mà nỗ lực, vì một tương lai xa hơn mà nỗ lực, vì nhân tộc có thể đón chào một thời đại thịnh thế rực rỡ mà nỗ lực.

Tương lai sẽ ra sao, họ biết rằng mình không thể nhìn thấy.

Chỉ muốn tỏa sáng và tỏa nhiệt trong thời đại của mình.

Nghe tiếng ma sát của giấy và bút bên tai.

Phong Kỳ cảm thấy những người được thời đại này gửi gắm hy vọng, dường như cũng muốn dùng cách của mình để viết nên lịch sử được hậu thế ghi nhớ, giành lấy một tương lai tươi đẹp mà họ tạo dựng cho hậu thế.

Người xưa trồng cây, người sau hưởng mát.

Mỗi thời đại cũng vậy, đều như vậy, luôn có những người không từ bỏ.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ không chọn vào mộng cảnh tương lai.

Tác dụng của sự chồng chéo ký ức vẫn chưa tiêu tan, hắn cần nghỉ ngơi vài ngày để tiêu hóa.

Những ngày này hắn đều bận rộn với việc học về bố trí chiến đoàn và giảng dạy học viên tu luyện.

Còn về công pháp tu luyện 《Vô lượng》 được đánh giá năm sao, hắn không định công bố hết một lần mà quyết định bắt đầu giảng dạy từ phần cơ bản.

Cho thế giới bên ngoài thấy quá trình nghiên cứu công pháp đang được cải tiến dần dần.

Về việc xây dựng trò chơi thực tế ảo, hắn cũng đã lập kế hoạch.

Vào Học phủ Tinh Thành mới biết rằng đã có người tạo ra được công cụ "Thực tế ảo tương lai", vấn đề chính là hoàn thiện và cải tiến công cụ thực tế ảo.

Hết chương 487.

Chương 488. Hướng Đi

Đây cũng là hướng mà Phương Tri Hữu vẫn đang nỗ lực trong giai đoạn hiện tại.

Ba ngày sau, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chiếc taxi từ từ dừng lại bên ngoài bức tường kim loại của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Xuống xe, Phong Kỳ nhìn về phía Úy Vi đang đứng ở cổng tường căn cứ, trên mặt nở nụ cười.

Vì đã xác định được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn toàn đáng tin cậy, hắn quyết định sẽ hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong thực tế, đặc biệt là hợp tác về việc xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

"Cười cái gì? Chúng ta thân lắm sao?" Bước đến trước mặt hắn, Úy Vi tỏ vẻ khó hiểu.

"Đến đây, giống như về nhà vậy."

Nghe vậy, Úy Vi sửng sốt:

"Chẳng lẽ kiếp trước ngươi là một mẫu vật nào đó trong phòng thí nghiệm của chúng ta? Đây là về tìm di thể kiếp trước của ngươi sao?"

"Vào căn cứ rồi nói, có vài lời bên ngoài không tiện nói." Nói rồi, Phong Kỳ bước vào trong tường rào.

Úy Vi thấy vậy, lập tức đi theo.

Đến cổng lớn của căn cứ, sau khi xác thực danh tính, hắn đi dọc theo lối đi vào trong căn cứ.

Trên đường đi, Úy Vi trong lòng nảy sinh rất nhiều nghi vấn.

Cô phát hiện ra Phong Kỳ rất quen thuộc với nơi này, không giống như lần đầu tiên đến đây.

Thậm chí biết rõ chốt nào cần xác thực danh tính.

Tiếp tục đi một đoạn đường, Úy Vi không nhịn được mở lời hỏi:

"Sao tôi thấy anh rất hiểu tình hình căn cứ Tinh Hồng của chúng tôi vậy? Chẳng lẽ trước đây anh đã từng đến đây thật sao?"

"Không chỉ đến, còn ở đây mấy tháng." Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười toe toét.

"Hình như anh có rất nhiều bí mật." Úy Vi tò mò hỏi.

"Đúng vậy, lần này chính là đến để thú nhận bí mật với cô."

"Anh không phải định nói chuyện xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp với tôi sao?"

"Còn một khâu thú nhận quan trọng hơn ở phía trước."

Trong lúc trò chuyện, Úy Vi đưa hắn đến phòng tiếp khách.

Không do dự, hắn dứt khoát kể hết bí mật của mình cho Úy Vi.

Nghe hắn kể, biểu cảm của Úy Vi từ lúc đầu bình thản dần trở nên nghiêm trọng.

Khi biết được họ đã từng đồng hành trên nhiều tuyến tương lai để cứu thế, Úy Vi cuối cùng cũng hiểu tại sao Phong Kỳ lại nói rằng trở về căn cứ Tinh Hồng giống như trở về nhà.

Bởi vì trong dòng thời gian trước đó, nơi này cũng coi Phong Kỳ như người nhà.

Hiểu được nguyên nhân, Úy Vi bảo hắn đợi một lát, rồi rời khỏi phòng tiếp khách.

Một lát sau, Úy Vi trở về, đưa hắn đến phòng họp cao nhất của Tinh Hồng.

Cũng giống như quy trình trong ký ức, trước khi vào phòng họp cao nhất của Tinh Hồng, hắn đã trải qua một loạt các xét nghiệm cơ thể và thay một bộ quần áo.

Sau khi vượt qua mọi cuộc kiểm tra, hắn đến phòng họp cao nhất.

Đến ngồi bên cạnh Úy Vi, hắn mở lời ngay, trực tiếp kể lại những gì mình đã trải qua.

So với tuyến tương lai trước, lần này có thêm thông tin liên quan đến tuyến thời gian trước đó.

Nghe xong lời kể của hắn, những người đứng đầu Tinh Hồng ngồi quanh bàn họp im lặng hồi lâu mới hoàn hồn.

Lượng thông tin quá lớn, khiến họ có chút khó tiêu.

Từ những thông tin này, họ hiểu rằng Phong Kỳ không hề nói đùa, mà thực sự đã đích thân trải qua.

Vừa kinh ngạc trước những thông tin tình báo này, ánh mắt họ nhìn Phong Kỳ cũng thay đổi.

Họ khó có thể tưởng tượng được rằng thiếu niên này lại kiên cường đấu tranh từng lần trong tuyệt vọng, chiến thắng sự yếu đuối và mê mang của bản thân, vẫn kiên định lựa chọn đứng về phía loài người, vì cứu thế mà đổ máu.

“Phong Kỳ, có ngươi là may mắn của nhân tộc ta.” Vị viện trưởng Tinh Hồng tóc đã bạc trắng lúc này đứng dậy, ánh mắt chân thành nói, sau đó cúi người chào hắn.

Những người đứng đầu còn lại cũng lần lượt đứng dậy.

“Viện trưởng, có những người đồng hành như các vị mới là may mắn của nhân tộc.” Phong Kỳ lúc này cũng đứng dậy, cúi chào những người đứng đầu Tinh Hồng.

Sự cống hiến của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trên từng tuyến thời gian đều có ý nghĩa to lớn.

Từ cuộc điều tra tình báo ban đầu, hộp quà may mắn về tài năng… đến công nghệ cấy ghép ký ức liên quan hiện tại, mỗi người Tinh Hồng đều âm thầm và kiên định đi trên con đường cứu thế.

Ngay cả khi hàng ngày chỉ ăn dinh dưỡng cao, họ cũng phải dành nguồn lực cho công tác nghiên cứu quan trọng.

Đặc biệt là Úy Vi, với tư cách là một người sành ăn, cô sẵn sàng vì một nghiên cứu mà hy sinh hàng trăm năm như một.

Sự cống hiến của mỗi người trong số họ đều đáng được khẳng định.

Nếu không có những người đồng hành của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng kiên định đứng sau hắn, giúp hắn tảo thanh không ít trở ngại, con đường tiến lên của hắn chắc chắn sẽ gập ghềnh, thỉnh thoảng lại phải ngã nhào.

Tình chiến hữu này, hắn luôn ghi nhớ trong lòng.

Thời gian tiếp theo, hắn cùng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thảo luận về ý tưởng xây dựng viện nghiên cứu toàn năng và việc nghiên cứu phát triển trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Hết chương 488.

Chương 489. Ý Tưởng Đơn Giản

Ý tưởng của Phong Kỳ rất đơn giản.

Để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tham gia vào quá trình nghiên cứu và xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp, sau đó chia sẻ doanh thu sau khi trò chơi ra mắt.

Đối với kế hoạch này, những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tỏ ra rất hứng thú, lần lượt đưa ra quan điểm của mình.

Trong số đó có một số đề xuất khiến Phong Kỳ nhãn tiền nhất lượng.

Ví dụ, chủ nhiệm Lý của phòng nghiên cứu Sinh vật trận địa Tinh Hồng cho biết, trò chơi thực tế ảo siêu cấp hoàn toàn có thể mở rộng phát triển nhiều nội dung.

Ví dụ như nội dung về phụ bản lĩnh vực.

Nhưng công việc phát triển phụ bản quá lớn, còn phải sao chép từ công nghệ liên quan trong tương lai.

Tức là phải gieo mầm trước, sau đó đến tương lai sao chép thành phẩm về.

Nhưng khía cạnh này cũng có khuyết điểm.

Giai đoạn hiện tại, công nghệ cấy ghép kiến thức có dung lượng giới hạn và công nghệ thực tế ảo siêu cấp trong tương lai có thể là sản phẩm của N thế hệ sau, tồn tại sự không tương thích.

Chỉ dựa vào việc sao chép nội dung trong cơ sở dữ liệu tương lai để xây dựng phụ bản thực tế ảo, vừa tốn thời gian và công sức, hiệu quả lại rất thấp.

Đối với hướng đi này, Úy Vi đã đưa ra một phương pháp hiệu quả hơn.

Đó là để người chơi tự mình thu thập dữ liệu, sau đó xây dựng phụ bản lĩnh vực, chỉ cần được bộ phận thẩm định phụ bản chứng nhận là có thể phát hành trong trò chơi, sau đó hưởng lợi nhuận chia sẻ từ phụ bản.

Còn việc họ cần làm, chính là cung cấp cho người chơi "Trình chỉnh sửa thế giới phụ bản", để người chơi tự sáng tạo.

Biết đâu sẽ có nhiều phụ bản xuất sắc ra đời, vừa mang lại niềm vui cho người chơi, vừa có thể nâng cao thực lực.

Trong quá trình thảo luận, sáu hướng đi lớn của trò chơi thực tế ảo siêu cấp đã được định hình.

Đầu tiên là cốt lõi, trận đấu đối kháng nhiều người chơi.

Đây là cốt lõi của trò chơi thực tế ảo siêu cấp, cũng là mục đích ban đầu của việc phát triển trò chơi thực tế ảo siêu cấp, mọi thứ đều lấy việc phục vụ người tu luyện nâng cao ý thức và kỹ năng đối kháng làm chính.

Hướng đi thứ hai là xây dựng phụ bản lĩnh vực.

Ngoài các phụ bản liên quan đến lĩnh vực thực tế mà Phong Kỳ đã hình dung, còn có thể thêm các phụ bản lĩnh vực ảo do người chơi sử dụng trình chỉnh sửa tích hợp trong trò chơi để xây dựng.

Tương tự như thiết lập trình chỉnh sửa bản đồ Warcraft trước thảm họa.

Về chi tiết này, trong quá trình thảo luận, họ còn bổ sung thêm nhiều hạn chế cho phụ bản do người chơi tự tạo.

Ví dụ, các phụ bản có thể được thẩm định thông qua chắc chắn không thể là phụ bản giải trí thuần túy.

Ví dụ như phụ bản có nội dung nhạy cảm, phụ bản thuần túy về trồng trọt giải trí, v.v.

Sự tồn tại của những phụ bản này vi phạm mục đích ban đầu của việc phát triển trò chơi thực tế ảo siêu cấp, đồng thời còn tiêu tốn sức lực và thời gian của người tu luyện, không những không thể thúc đẩy sự phát triển sức mạnh tổng thể của loài người mà còn cản trở.

Đây không phải là thời đại giải trí đến chết, có thể giải trí nhưng phải kết hợp với nội dung thực tế.

Tạo ra môi trường tiến bộ cho người tu luyện, đồng thời mang lại niềm vui.

Vì vậy, mọi nội dung giải trí thuần túy đều phải loại bỏ.

Việc lập kế hoạch chi tiết về khía cạnh này sẽ được giao cho nhóm thẩm định phụ bản do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thành lập chịu trách nhiệm.

Hướng đi thứ ba là hướng nghiên cứu và thử nghiệm thực tế ảo.

Ví dụ, nhiều dự án thí nghiệm thực tế ảo, chỉ cần mô phỏng các cảnh và vật liệu tương ứng trong trò chơi thực tế ảo, sau đó tiến hành thí nghiệm trong môi trường thực tế ảo.

Hiệu quả thí nghiệm có thể không hoàn toàn giống với thực tế nhưng có giá trị tham khảo lớn.

Có thể nâng cao hiệu quả sử dụng tài nguyên, giảm lãng phí không cần thiết.

Về nội dung nghiên cứu và phát triển thực tế ảo, Phong Kỳ và những người đứng đầu Tinh Hồng đã quyết định trong quá

trình thảo luận rằng sẽ tạm thời không công khai, chỉ tiến hành nội bộ trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cuối cùng, giai đoạn hiện tại vẫn chưa có viện nghiên cứu đáng tin cậy nào khác có thể hợp tác, mọi thứ vẫn đang trong quá trình điều tra.

Đợi đến khi xuất hiện viện nghiên cứu "Đồng hành." thực sự đáng tin cậy, rồi hãy chia sẻ bối cảnh thí nghiệm thực tế ảo chỉ sử dụng nội bộ.

Hướng đi thứ tư, kế hoạch doanh thu của trò chơi thực tế ảo.

Việc duy trì hoạt động của trò chơi thực tế ảo siêu cấp là một việc vô cùng tốn kém.

Cuối cùng, trò chơi này cần một máy chủ trực tuyến siêu nhiều người chơi.

Ngoài ra còn có chi phí mở nhóm bảo trì trò chơi hàng ngày, v.v.

Quỹ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn có các nghiên cứu khác cần đầu tư, không thể đổ hết vào trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Hết chương 489.

Chương 490. Mục Đích Ban Đầu

Mục đích ban đầu của Phong Kỳ khi xây dựng trò chơi thực tế ảo là vừa thúc đẩy sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại, vừa kiếm được lợi nhuận từ đó để bù đắp cho các khoản chi phí sau này.

Trong quá trình thảo luận, hắn và những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã quyết định rằng trò chơi thực tế ảo siêu cấp này sẽ áp dụng mô hình miễn phí + trả phí.

Cụ thể là, người chơi tải xuống trò chơi và trải nghiệm nội dung trò chơi miễn phí.

Các dự án bổ sung sẽ được tính phí.

Nhưng những dự án tính phí này cần đảm bảo không phá hủy tính công bằng của nội dung trò chơi, không ảnh hưởng đến nội dung cốt lõi của trò chơi.

Các dự án tính phí tạm thời như sau:

1. Ngoại hình trang trí trong trò chơi, tức là quần áo, đồ trang sức cần phải bỏ tiền ra mua.

2. Phụ bản giải trí do người chơi tự tạo trong trò chơi cần phải trả phí để tải xuống (sau khi được thẩm định thông qua), ngoài ra 1-20% lợi nhuận sẽ được chia cho người tạo phụ bản (tỷ lệ chia lợi nhuận cụ thể sẽ được xác định tùy theo chất lượng phụ bản do người chơi tự tạo).

3. Biểu tượng đại diện cụ thể trong trò chơi cần phải mua.

4. Hành vi giao dịch tự phát của người chơi, chẳng hạn như giao dịch đồ trang sức, quần áo, sẽ bị tính phí giao dịch 5%.

5. Đồ lưu niệm phái sinh từ trò chơi sẽ được tính phí.

Hướng đi thứ năm, phát hành khoang chơi trò chơi thực tế ảo.

Việc xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp gần như đã được giải quyết, công cụ thực tế ảo cũng đã được xây dựng, chỉ còn thiếu việc cải tiến và hoàn thiện.

Về khía cạnh này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ hỗ trợ Phương Tri Hữu tiến hành phát triển tiếp theo.

Bao gồm cả việc tuyển dụng và đào tạo nhân tài về mỹ thuật.

Nhưng vẫn còn một vấn đề hết sức quan trọng chưa được giải quyết.

Trò chơi thực tế ảo siêu cấp cần kết hợp với khoang chơi trò chơi để phát hành, nếu không có khoang chơi trò chơi thì dù trò chơi có làm tốt đến đâu cũng vô dụng.

Cuối cùng, kết nối thần kinh não cũng là một hướng đi cốt lõi khác của trò chơi thực tế ảo.

Về khía cạnh này thì có đối tác hợp tác sẵn.

Viện trưởng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ngay lập tức tuyên bố rằng ông sẽ liên lạc với Lý Tinh Thần trong thời gian gần đây, sau đó triển khai hợp tác phát hành khoang chơi trò chơi thực tế ảo.

Và đẩy nhanh tiến độ xây dựng khoang chơi trò chơi thực tế ảo.

Hướng đi thứ sáu, quảng bá trò chơi.

Về mặt quảng bá, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có kênh phát hành riêng nhưng không nhất thiết phù hợp với việc phát hành và quảng bá trò chơi.

Cuối cùng, vị thế của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng khá đặc biệt.

Thuộc về tổ chức độc lập, thành quả nghiên cứu ngoài việc tự tiêu hóa, còn phục vụ chung cho các chiến đoàn lĩnh vực nhưng không phục vụ cho các trường đại học.

Vì vậy, sau này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cần phải tiếp cận với những người đứng đầu các trường đại học, sau đó quảng bá trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Chi phí quảng cáo về mặt này hoàn toàn có thể bỏ qua.

Mặc dù Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là tổ chức độc lập đặc biệt nhưng hoàn toàn có quyền kết nối các dự án nghiên cứu khoa học có lợi cho sự phát triển của loài người với Bộ Giáo dục và sắp xếp trực tiếp tại các trường đại học.

Ví dụ như yêu cầu các trường đại học mua và lắp đặt bao nhiêu khoang chơi trò chơi, sau đó quảng bá dự án trò chơi thực tế ảo siêu cấp cho người chơi, v.v.

Vì vậy, đối với các trò chơi khác, khâu quảng cáo tốn kém nhất nhưng đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đây lại là vấn đề dễ giải quyết nhất.

Còn về việc quảng bá cho những người không phải là người tu luyện thì tạm thời không cân nhắc.

Nhưng cũng có ngoại lệ, chẳng hạn như những học sinh trung học chưa tiếp xúc với học thuyết tu luyện nhưng chuẩn bị bắt đầu tiếp xúc với học thuyết tu luyện.

Dù sao thì đối tượng phục vụ chính của trò chơi này vẫn là những người tu luyện.

Còn về tương lai, có lẽ sẽ có thêm các học giả nghiên cứu khoa học.

Những người chơi bình thường không phải là người tu luyện và nhân viên nghiên cứu khoa học thì hoàn toàn là mục tiêu có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Ngay cả khi có thể kiếm được không ít lợi nhuận từ họ.

Nhưng kiếm tiền không bao giờ là hướng đi cốt lõi của trò chơi này.

…

Ngoài sáu hướng đi chính này, còn có nhiều nội dung bổ sung khác.

Ví dụ như giai đoạn thử nghiệm đầu tiên của trò chơi thực tế ảo siêu cấp nên tìm những nhóm đối tượng mục tiêu nào, phát hành bao nhiêu mã trải nghiệm thử nghiệm nội bộ, v.v.

Trong quá trình thảo luận, thời gian trôi qua rất nhanh.

Đến giờ ăn, Phong Kỳ và những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đến nhà hàng.

Ăn một bữa tối thịnh soạn, mọi người trở về phòng họp cao nhất, bắt đầu cuộc thảo luận suốt đêm.

Có thể thấy, những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rất quan tâm đến việc xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp, cũng sẵn sàng đầu tư nhiều công sức để làm cho trò chơi này tốt hơn.

Hết chương 490.

Chương 491. Kiếm Tiền

Không phải vì kiếm tiền, mà là vì họ cũng giống như Phong Kỳ, cho rằng sự ra đời của trò chơi thực tế ảo siêu cấp này có thể thúc đẩy rất lớn quá trình phát triển của nền văn minh nhân loại.

Hơn nữa, trò chơi thực tế ảo siêu cấp mà họ đang lập kế hoạch là phiên bản cải tiến siêu cấp trong tương lai.

Trò chơi thực tế ảo siêu cấp trong tuyến tương lai trước đây, hoàn toàn dựa trên sự đối đầu lẫn nhau giữa người chơi, nhằm nâng cao ý thức chiến đấu và kỹ năng chiến đấu của người chơi, cũng như nâng cao độ thành thạo của pháp thuật.

Cũng có thể gọi là máy mô phỏng đấu tay đôi.

Nhưng trong tưởng tượng của những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trò chơi thực tế ảo siêu cấp trên cơ sở ban đầu, còn phát triển thêm một thế giới thứ hai bao gồm kiến thức phổ cập về lĩnh vực trường, mô phỏng khám phá lĩnh vực trường, mô phỏng nghiên cứu thực nghiệm, mô phỏng đối đầu với Sinh vật trận địa, v.v.

Nếu trò chơi thực tế ảo siêu cấp này có thể được xây dựng thì tiềm năng phát triển của loài người về mọi mặt sẽ được nâng cao rất nhiều.

Giá trị của trò chơi này trong mắt những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, có thể sánh ngang với công pháp tu luyện cấp thần chỉ tồn tại trong tưởng tượng.

Vì vậy, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được tại sao họ lại quan tâm đến việc xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp như vậy.

Đêm đã khuya, phòng họp cao nhất vẫn sáng đèn.

Phong Kỳ và những người đồng hành đã thức trắng đêm, phác họa nên bức tranh tương lai phát triển của loài người.

Khi nói đến viễn cảnh tươi đẹp, họ không khỏi cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

…

Ba ngày tiếp theo, Phong Kỳ ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong thời gian này, ngoài việc thảo luận về sự phát triển tiếp theo của trò chơi thực tế ảo siêu cấp với những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn còn giao mã chi tiết của trò chơi cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Việc xây dựng trò chơi tiếp theo cũng sẽ do Phương Tri Hữu kết nối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để hoàn thành.

Hắn rất mong chờ vào trò chơi thực tế ảo mang tính thời đại này.

Hiện tại, cấu trúc giai đoạn đầu của trò chơi đã hoàn thiện, chỉ cần Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và Lý Tinh Thần hoàn thành việc kết nối, trò chơi có thể được phát hành bất cứ lúc nào.

Còn về nội dung trò chơi bị thiếu, có thể hoàn thiện dần sau này.

Sau khi trò chơi chính thức ra mắt, những người chơi có sức sáng tạo cũng sẽ đóng góp một phần sức lực vào việc mở rộng nội dung trò chơi.

Giờ đây, hắn đã khai phá ra một dòng thời gian có thể tiếp xúc với người tương lai, điều duy nhất còn thiếu chính là sức mạnh tổng thể của loài người chưa đủ.

Dẫn đến mỗi lần tiếp xúc với người tương lai, đều phải trải qua một thời khắc bi thảm khi nền văn minh hướng đến diệt vong.

Muốn giải quyết vấn đề này, cần phải nâng cao sức mạnh tổng thể của loài người.

Vì vậy, việc ra mắt trò chơi thực tế ảo siêu cấp có ý nghĩa vô cùng.

Đợi đến khi chính thức phát hành, biết đâu sẽ khiến dân số trong Khu tránh nạn Tinh Thành tương lai tăng gấp hàng chục lần, thậm chí còn nhiều hơn.

Sức mạnh tổng thể của người tương lai cũng sẽ chịu ảnh hưởng của hiệu ứng cánh bướm, từ đó xảy ra biến đổi.

Mọi chuyện đều có thể xảy ra.

Giờ đây, hắn vô cùng muốn biết, cái thế lớn mà Bóng Đen nhắc đến cuối cùng là gì.

Nhưng muốn biết đáp án của câu hỏi này, tiền đề là người tương lai phải có đủ sức mạnh để chống đỡ cho đến khi thế lớn xuất hiện.

…

Sau khi thương lượng xong các nội dung liên quan với những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và để lại công nghệ, Phong Kỳ đã trở về Học phủ Tinh Thành.

Hắn đến phòng hiệu trưởng chào hỏi Bạch Phù Sinh, sau đó đến xưởng làm việc của Phương Tri Hữu.

Vừa vào cửa, hắn đã thấy Phương Tri Hữu đeo kính, đang chăm chú nhìn vào màn hình nghiên cứu thứ gì đó.

Những người mới được tuyển dụng khác trong xưởng làm việc cũng giống như Phương Tri Hữu, đều tỏ ra vô cùng tập trung.

Nghe thấy tiếng mở cửa, Phương Tri Hữu quay đầu nhìn hắn, rồi nụ cười hiện lên trên khuôn mặt:

"Anh Cờ, anh đến rồi."

Phong Kỳ gật đầu, đi đến ngồi cạnh Phương Tri Hữu.

"Ở đây quen không?"

"Quen, quen lắm, giờ bố mẹ cũng toàn lực ủng hộ em nghiên cứu công cụ ảo, mà đây lại là sở thích của em, em chưa bao giờ cảm thấy tự do như bây giờ."

"Còn nữa, công cụ ảo cơ bản đã hoàn thành nhưng vẫn còn nhiều chỗ cần cải tiến, em đã bắt tay vào giải quyết những vấn đề này rồi."

Nhìn Phương Tri Hữu đầy phấn khích, nụ cười cũng hiện lên trên khuôn mặt Phong Kỳ.

Tiếp theo, hắn kể chi tiết cho Phương Tri Hữu về tình hình kết nối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nghe nói sắp tới sẽ có Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hỗ trợ, vẻ mặt Phương Tri Hữu lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn lo lắng về việc xây dựng trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Hết chương 491.

Chương 492. Hiểu Rõ

Chính vì hiểu rõ nên hắn biết rõ muốn xây dựng một trò chơi thực tế ảo siêu cấp khó khăn đến mức nào.

Ngay cả khi có công cụ ảo của hắn, cũng chỉ mới là bước khởi đầu, sau này vẫn cần thu thập một lượng lớn dữ liệu liên quan đến quỹ đạo pháp thuật.

Ngay cả khi Phong Kỳ có khả năng giải quyết những vấn đề này thì thời gian cần thiết cũng là một ẩn số.

Nhưng thời gian khởi đầu ít nhất cũng là hai mươi năm.

Lúc này, nghe nói có thể nhận được sự hỗ trợ của một cơ quan nghiên cứu khoa học có thẩm quyền, hắn lập tức cảm thấy thời gian này có lẽ sẽ được rút ngắn ít nhất mười năm.

Theo Phương Tri Hữu thấy, đây chắc chắn là một tin tốt.

Tiếp theo, Phong Kỳ đưa cho Phương Tri Hữu thông tin liên lạc của chủ nhiệm Long, người phụ trách bộ phận trò chơi thực tế ảo mới thành lập của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, để hắn kết nối với chủ nhiệm Long để hoàn thiện công việc của trò chơi thực tế ảo siêu cấp.

Sau khi giải thích chi tiết tình hình, hắn tạm biệt Phương Tri Hữu và trở về ký túc xá.

Vào cửa, hắn đi đến ngồi trước bàn, mở sổ tay ra.

Giờ đây, di chứng chồng chéo ký ức vẫn chưa hoàn toàn biến mất, hắn định đợi thêm vài ngày nữa rồi mới vào mộng cảnh tương lai.

Nhưng trước đó, hắn quyết định lập kế hoạch trước cho hướng đi của dòng thời gian tương lai lần sau.

Giai đoạn hiện tại có nhiều thông tin tình báo, cũng có rất nhiều lộ trình có thể lựa chọn.

Suy nghĩ một lúc, hắn bắt đầu cầm bút viết.

Dòng thời gian tương lai một, tuyến đen tối (gia nhập thế lực lĩnh vực)

Liên lạc với sát thủ lĩnh vực, thử gia nhập liên minh thế lực lĩnh vực, từ bên trong tìm hiểu thông tin tình báo liên quan đến thế lực lĩnh vực.

Ghi chú: Nếu chọn gia nhập liên minh thế lực lĩnh vực, trước tiên cần đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để cải tạo phù văn, đảm bảo mình trông giống Sinh vật trận địa.

Ghi chú 2: Gia nhập thế lực lĩnh vực, có lẽ có thể từ đó hiểu được bí mật liên quan đến việc thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người.

Ghi chú 3: Gia nhập tuyến tương lai của Sinh Vật Trận Địa, chỉ cần bản thân sống đủ lâu, có lẽ có thể chứng kiến đại thế mà Bóng Đen nhắc đến (độ khó cao, cần sống hơn 1000 tuổi)

Rủi ro: Trong mắt sát thủ, ta đến từ thế lực lĩnh vực khác, đằng sau cũng có một thế lực lĩnh vực hùng mạnh chống lưng, muốn hòa nhập vào liên minh yếu thế của bọn chúng không dễ dàng, nếu đột nhiên chọn thú nhận với hắn rằng ta cũng là người tự do của lĩnh vực, đằng sau không có thế lực lĩnh vực hùng mạnh chống lưng thì chắc chắn sẽ gây nghi ngờ, có thể chưa kịp gia nhập liên minh người tự do đã bị trả thù.

Tuyến tương lai thứ hai, tuyến Bình minh (tuyến Mộ Dao)

Giai đoạn đầu ẩn núp, chờ thời cơ chín muồi rồi gia nhập quân Bình minh, thử tiếp cận Mộ Trảo, từ Mộ Trảo tìm hiểu

chân tướng và bí mật của thế giới.

Ghi chú: Tuyến tương lai này rủi ro khá lớn, rất có khả năng chết yểu nhưng không thử thì không biết được.

Tuyến tương lai thứ ba, tuyến chống lại Viện Nghiên Cứu Hổ Phách (tạm định, xung đột với kế hoạch)

Liên hợp với các thế lực đồng hành đã biết, chống lại Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, sau đó xem xét những thay đổi trong tương lai.

Ghi chú: Tuyến tương lai này xung đột với việc Lâm Nhiễm chống lại ký sinh trùng Mê Vụ Chi Chủ, nếu bố cục tương lai của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách thất bại, Lâm Nhiễm cũng sẽ không còn cơ hội đoạt lấy Mê Vụ Chi Chủ.

Tuyến tương lai thứ tư, tuyến tình báo đồng hành

Thử tiếp cận đoàn chiến đấu lĩnh vực Bát Nhã và đoàn chiến đấu lĩnh vực Thắng Lợi, từ họ tìm hiểu thêm thông tin liên quan đến các thế lực lĩnh vực.

Ghi chú: Hiện tại đã biết đoàn chiến đấu lĩnh vực Bát Nhã và đoàn chiến đấu lĩnh vực Thắng Lợi là thế lực đồng hành, tiếp cận họ có lẽ sẽ có thu hoạch ngoài mong đợi.

Tuyến tương lai thứ năm, tuyến chiến tranh toàn nhân loại

Giai đoạn hiện tại, các thế lực lĩnh vực đều hiểu lầm ta là Sinh Vật Trận Địa, vì vậy ta hoàn toàn có thể mượn danh nghĩa thế lực lĩnh vực, lôi kéo các thế lực đồng hành thành lập một “Liên minh lĩnh vực.” hợp tác phát triển, khi có đủ thực lực thì cùng nhau tuyên bố với thế giới chân tướng về các thế lực lĩnh vực ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, sau đó cùng toàn nhân loại chống lại các thế lực lĩnh vực.

Ghi chú: Tuyến tương lai rất cấp tiến, có thể một lần vạch trần nhiều thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người

nhưng tuyến tương lai này có rủi ro khá lớn, rất có thể dẫn đến nền văn minh nhân loại diệt vong sớm, trong mộng cảnh tương lai thậm chí có thể không có Khu tránh nạn Tinh Thành.

Tuyến tương lai thứ sáu, tuyến Viện nghiên cứu khoa học (tuyến Tiểu Hắc)

Một lần nữa gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, lợi dụng công nghệ đã biết để thăng tiến lên đội ngũ quyền hạn thứ hai của vòng tròn cốt lõi, sau đó tìm cách thăng tiến lên đội ngũ quyền hạn thứ nhất, thử tiếp cận Mặc bí ẩn nhất của Viện nghiên cứu khoa học.

Hết chương 492.

Chương 493. Tiếp Cận Mặc

Ghi chú: Chỉ khi tiếp cận được Mặc mới có thể biết được bí mật cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học, cũng như bí mật của Tiểu Hắc.

Ghi chú 2: Tuyến tương lai này có xác suất nhỏ có thể có được phương pháp khống chế Tiểu Hắc.

…

Viết xong sáu tuyến quy hoạch tương lai, Phong Kỳ buông bút.

Với những thông tin tình báo thu thập được hiện tại, thực ra hắn hoàn toàn có thể quy hoạch thêm nhiều lựa chọn tuyến tương lai.

Nhưng hắn vẫn chọn sáu tuyến tương lai trên sổ tay làm phương hướng tham khảo lần này.

Suy nghĩ một lát, hắn lại gạch bỏ tuyến tương lai chống lại Viện Nghiên Cứu Hổ Phách xung đột với việc Lâm Nhiễm chống lại ký sinh trùng Mê Vụ Chi Chủ.

Hiện tại, hắn có năm lựa chọn quy hoạch tương lai.

Nên chọn như thế nào, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Do dự một lát, hắn quyết định mạo hiểm một lần, chọn tuyến tương lai gia nhập quân Bình minh.

Hắn đã do dự tuyến tương lai này rất lâu.

Rủi ro khá lớn nhưng lợi ích cũng rất lớn.

Chỉ cần có thể tiếp cận Mộ Trảo là có thể lấy được rất nhiều thông tin tình báo từ cô ta.

Về sau, Mộ Trảo cũng sẽ trở thành đồng hành của hắn, giống như Úy Vi, giúp đỡ hắn.

Nhưng rủi ro chết yểu luôn hiện hữu, hắn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc tuyến tương lai này không có kết quả.

Sau khi đưa ra lựa chọn, hắn mua một lô nguyên liệu nấu Rượu Thanh Tâm trên mạng.

Sau khi hoàn tất thanh toán, số dư của hắn chỉ còn hơn 100 vạn, không đủ để chi trả cho việc mua nguyên liệu Rượu Thanh Tâm lần sau.

Nhưng bây giờ thiếu tiền không còn là vấn đề lớn nữa.

Hắn đã than bài với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, hoàn toàn có thể nhận được hỗ trợ tài chính từ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Vấn đề duy nhất là ảnh hưởng của di chứng chồng chéo ký ức.

Nếu là thông tin nhắn thì không cần lo lắng về vấn đề này.

Nhưng tình hình hiện tại đã có sự thay đổi rõ rệt so với trước đây.

Chỉ xem thông tin nhắn thì hắn thấy không phù hợp với tình hình hiện tại.

Lúc đầu là thăm dò thông tin chưa biết ở mức độ nông, bây giờ là điều tra sâu.

Rất có thể bị kẻ địch để lại thông tin gây hiểu lầm, dẫn đến một loạt phán đoán sau đó bị sai, gây ra phản ứng dây chuyền.

Mặc dù Lời Tự Thuật nói rằng nếu không cần thiết thì tốt nhất là không nên đọc ký ức của hắn trong tương lai.

Nhưng rõ ràng là đọc ký ức là cách tốt nhất để đảm bảo thông tin tình báo có hiệu quả, càng giúp hắn hiểu rõ mọi chi

tiết đã trải qua trong tuyến tương lai.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, có cách nào giải quyết ảnh hưởng của chồng chéo ký ức không?"

[Có, tôi có thể cung cấp cho anh hai phương pháp]

"Nói rõ hơn."

[Phương án thứ nhất, mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai, nghỉ ngơi vài ngày để tiêu hóa ảnh hưởng do chồng chéo ký ức gây ra nhưng ẩn họa là sự tích tụ cảm xúc tiêu cực sẽ ảnh hưởng lớn đến anh, khiến anh gặp vấn đề về tinh thần, phương án thứ hai là đạt được khả năng ghi nhớ vô hạn, có thể tiêu hóa ngay lập tức bất kỳ thông tin ký ức nào và không để lại di chứng.]

Khả năng ghi nhớ vô hạn, Phong Kỳ đã khao khát từ lâu.

Nhưng không có manh mối nào về cách đạt được khả năng này, hắn tự động bỏ qua phương án thứ hai mà Lời Tự Thuật đề xuất.

Phương án thứ nhất thì khả thi.

Nhưng ẩn họa cũng không thể bỏ qua, nếu liên tục tích tụ cảm xúc tiêu cực, hắn có thể thực sự phát điên.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Tình trạng chồng chéo ký ức gây ra cảm xúc tiêu cực có cách nào giải quyết không?"

[Có thể giải quyết nhưng ngươi phải có được năng lực thiên phú có thể thanh tẩy tinh thần, sở hữu loại năng lực này có thể loại bỏ ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực chồng chéo mỗi khi ngươi đọc ký ức.]

Nhận ra vấn đề chồng chéo cảm xúc tiêu cực có thể giải quyết được, hắn tiếp tục truy hỏi:

“Năng lực thiên phú loại thanh tẩy có phải cũng rất khó có được như trí nhớ vô hạn không?”

[Thật sự rất khó có được nhưng hiện tại lại có một mục tiêu sẵn sàng.]

“Mục tiêu gì?”

[Ngươi còn nhớ Tam Vĩ không? Lúc đó ngươi dùng Niệm Lực cố gắng khống chế nó nhưng nó lại thanh tẩy và phản chế ngươi ngay lập tức, năng lực này rõ ràng có hiệu quả thanh tẩy tinh thần.]

Nghe xong lời này.

Trong đầu hắn lập tức hiện lên hình ảnh của Tam Vĩ.

Gặp được Tam Vĩ hoàn toàn là ngoài ý muốn.

Lúc đó tiến vào mộng cảnh tương lai, sau khi tra cứu thông tin cơ sở dữ liệu ở Khu tránh nạn Tinh Thành, hắn biết được rằng tuyến tương lai sau khi hắn rời đi vài giờ đã chết một cách kỳ lạ trong ký túc xá.

Những thông tin này khiến hắn nhận ra rằng sau khi trở về thực tại lần này, hắn sẽ phải đối mặt với nguy cơ sống chết.

Để trở nên mạnh mẽ hơn, hắn không đi thu thập thông tin tình báo ở tuyến tương lai đó mà chọn đi khắp mộng cảnh tương lai săn giết Sinh Vật Trận Địa để tăng cường sức mạnh.

Hết chương 493.

Chương 494. Sức Mạnh

Muốn có đủ sức mạnh để chống lại sát thủ lĩnh vực sau khi trở về.

Kết quả là trong lúc săn giết đã gặp phải Tam Vĩ.

Lúc đó Lời Tự Thuật đề nghị sinh vật này khá yếu, có thể giết được.

Kết quả là hắn đã ra tay.

Sức chiến đấu của Tam Vĩ thực sự không mạnh nhưng thân pháp lại cực kỳ linh hoạt, ngay cả khi hắn mở Huyết Nguyên cũng không đuổi kịp tốc độ của Tam Vĩ.

Chỉ không đuổi kịp thì không sao, vấn đề là Tam Vĩ rất hay thù dai.

Dẫn đến việc hắn bị hành hạ tinh thần trong suốt một tuyến mộng cảnh tương lai.

Trong thời gian đó, hắn đi đến đâu, Tam Vĩ theo đến đó, hắn vẫn còn nhớ rõ cái cảnh nó ngẩng đầu lên vẫy đuôi đầy ma mị.

Quá đáng hơn là lúc sắp chết, nó còn chế nhạo hắn ngay trước mặt, có thể nói là cực kỳ đau khổ.

Lúc này nhận ra rằng việc giết Tam Vĩ có lẽ có thể giải quyết được vấn đề chồng chéo cảm xúc tiêu cực của hắn, trong lòng hắn lập tức nảy sinh ý định giết Tam Vĩ.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ Tam Vĩ cực kỳ linh hoạt, với thực lực hiện tại của hắn thì khó có thể bắt được.

Muốn thu hoạch năng lực thiên phú của Tam Vĩ, hắn phải trải qua một đợt tăng cường sức mạnh nữa.

Trong lúc suy nghĩ, thời gian trôi qua.

Đối với kế hoạch tương lai, lại thêm một kế hoạch tăng cường sức mạnh và săn giết Tam Vĩ.

…

Vài ngày tiếp theo, Phong Kỳ quyết định cho mình nghỉ phép.

Nhưng không phải là nghỉ phép hoàn toàn.

Chủ yếu là để tiêu hóa ảnh hưởng do chồng chéo ký ức gây ra, trong thời gian đó cũng không quên lên lớp nghiên cứu công pháp cho các học viên học phủ.

Suốt thời gian qua, ảnh hưởng của hắn ở Tinh Thành Học Phủ ngày càng lớn.

Đã có một nhóm lớn fan hâm mộ, mỗi tiết học của hắn đều chật kín người.

Ngoài các học viên trong lớp, các học viên của các lớp khác cũng đến nghe.

Những nội dung hắn dạy cho các học viên trên lớp đều trở thành một trong những chủ đề được bàn tán sôi nổi trên diễn đàn Tinh Thành Học Phủ trong ngày hôm đó.

Trưa hôm đó, Phong Kỳ nhận được điện thoại của Bạch Phù Sinh.

Mang đến cho hắn một tin tốt.

Bộ Giáo dục đã phê duyệt chứng chỉ giáo viên của hắn.

Hiện tại hắn là giáo viên học phủ duy nhất chưa tốt nghiệp học phủ mà đã có chứng chỉ giáo viên.

Khi biết tin này, hắn đã ngay lập tức gọi điện cảm ơn Bạch Phù Sinh.

Lần này có thể vượt qua sự phê duyệt của Bộ Giáo dục, ngoài việc hắn đã nhận được Huân chương Bạc vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại và chứng nhận danh dự lần thứ hai sau khi Mãnh Hổ Quyền được công nhận thì rõ ràng cũng có liên quan đến sự nỗ lực vận động của Bạch Phù Sinh.

Phong thái của hắn cùng với sự tiến cử mạnh mẽ của Bạch Phù Sinh, Bộ Giáo dục mới không còn phản đối năng lực giảng dạy của hắn nữa.

Và sau khi phát động một vòng bỏ phiếu nội bộ trong Bộ Giáo dục, hắn đã được trao chứng chỉ giáo viên của Tinh Thành Học Phủ với hình thức bỏ phiếu toàn thể.

Sau này hắn không còn là giáo viên tạm thời nữa, mà đã hoàn toàn thoát khỏi thân phận học viên, có được biên chế giáo viên chính thức.

Vừa được hưởng nhiều chế độ phúc lợi, vừa được nhận lương tiền mặt mười lăm vạn mỗi tháng.

Phong Kỳ cũng rất vui mừng về điều này.

Tối hôm đó, hắn đã triệu tập Lâm Nhiễm, Mộc Tinh và các học viên khác đến nhà hàng học phủ ở góc phía bắc để liên hoan.

Vừa tuyên bố mình đã có chứng chỉ giáo viên chính thức, vừa mời họ ăn một bữa thịnh soạn.

Tất nhiên, hắn không phải trả tiền cho bữa ăn này.

Dù sao thì mọi thức ăn trong nhà hàng học phủ đều miễn phí.

…

Những ngày sau đó, Phong Kỳ bắt đầu chuẩn bị cho cuộc thi tranh tài của học viên mới.

Hắn rất tự tin về cuộc thi này.

Bởi vì lớp này có Lữ Việt.

Chỉ riêng hắn ta đã đủ sức sánh ngang với một lớp tinh nhuệ.

Cộng thêm sự giúp đỡ của ba anh em nhà họ Hạ và Nghiêm Nhạc, bốn học viên xuất thân từ chiến đoàn lĩnh vực, hắn hoàn toàn tự tin có thể giành vị trí đầu tiên trong cuộc thi tranh tài của học viên mới.

Lần tranh tài của học viên mới này, hắn còn định đi xem tình hình của các học phủ khác.

Chủ yếu chú ý đến những tân binh có tiềm năng bồi dưỡng, có lẽ có thể chiêu mộ vào tổ chức Bình Minh trong các mốc thời gian sau này.

Lúc này còn cách cuộc thi tranh tài của học viên mới năm ngày.

Sáng sớm thức dậy, hắn đã nhận được điện thoại của Úy Vi.

Sau khi nghe máy, giọng nói của Úy Vi truyền đến từ đầu dây bên kia:

“Còn đang ngủ à? Tuổi này của ngươi mà còn ngủ được sao?”

“Chị Úy, đừng đùa nữa, có chuyện gì không?” Phong Kỳ cúi người ngồi dậy, có chút bất lực nói.

“Mấy ngày nay chúng ta đã nhận được bản đầu tiên của công cụ ảo hóa tương lai mà Phương Tri Hữu gửi đến và tiến hành thử nghiệm, trong thời gian đó, Lý Tinh Thần của Viện

Nghiên cứu Tương lai đã giúp chúng ta điều chỉnh và sửa đổi nhỏ mã trò chơi mà ngươi để lại, bây giờ đã có thể tương thích với công cụ ảo hóa rồi.”

Hết chương 494.

Chương 495. Phấn Đấu

Nghe xong lời này, hắn lập tức phấn chấn hẳn lên:

"Tình hình chạy trò chơi thế nào?"

"Còn nhiều chỗ chưa hoàn thiện nhưng đã có thể chạy thử nghiệm rồi, chế độ đối kháng cốt lõi nhất cũng đã có thể chạy tạm được nhưng vẫn còn những chỗ chưa hoàn thiện cần phải cải tiến."

"Ví dụ như cấu hình của khoang trò chơi cần phải nâng cấp, việc này đã giao cho Lý Tinh Thần xử lý rồi, hắn ta nói rằng nửa tháng nữa có thể làm ra phiên bản khoang trò chơi cấu hình cao để kết nối với trò chơi ảo hóa siêu cấp này."

Nói đến đây, Úy Vi dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

"Giai đoạn thử nghiệm cũng phát hiện ra một vấn đề rắc rối, trong mã trò chơi ảo hóa siêu cấp mà ngươi lấy được có rất nhiều kỹ năng pháp thuật hiện tại chưa xuất hiện."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cũng ngẩn người.

Đúng như Úy Vi nói, hắn đã quên một chuyện.

Trong mã trò chơi sao chép từ tương lai, có rất nhiều kỹ năng pháp thuật không tồn tại ở thời đại này.

Trong số những kỹ năng pháp thuật này, có những kỹ năng được nghiên cứu ra sau vài chục năm nữa, cũng có những kỹ năng được nghiên cứu ra sau vài trăm năm nữa, nếu trực tiếp tung hết những kỹ năng pháp thuật này ra.

Sau khi người chơi có thể thành thạo sử dụng những kỹ năng pháp thuật này trong trò chơi, phát hiện ra những kỹ

năng pháp thuật không tồn tại này thực sự có thể sử dụng dễ dàng trong thực tế, chắc chắn sẽ gây ra chấn động.

Đến lúc đó cũng sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực lĩnh vực.

Trước khi chưa tiêu diệt hết các thế lực lĩnh vực ẩn núp trong nền văn minh nhân loại, làm như vậy là hành động rất mạo hiểm.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Chị Úy, sửa đổi mã trò chơi có phiền phức không?"

Đối mặt với câu hỏi, tiếng cười của Úy Vi truyền đến:

"Không phiền phức lắm, bây giờ chúng ta đang kết nối với cơ sở dữ liệu công pháp, sau đó xóa những mã kỹ năng pháp thuật không tồn tại ở thời đại này, thêm sự giúp đỡ của Lý Tinh Thần, có lẽ chỉ mất nửa ngày là xong."

"Vậy thì tốt."

Còn tưởng xóa những mã này sẽ rất phiền phức, hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

"Còn một chuyện nữa, hôm qua có ba mươi lăm khoang trò chơi ảo được Viện Nghiên cứu Tương lai vận chuyển bằng đường không đến căn cứ Tinh Hồng, dạo này ngươi không bận việc tranh tài của học viên mới sao, có muốn lấy vài cái về chơi không?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi ngẩn người:

"Được không?"

"Sao lại không được, người chơi càng nhiều, trong thời gian thử nghiệm có thể thu thập được càng nhiều dữ liệu phản hồi, ngươi cũng đã nói học sinh của ngươi đều rất đáng tin, hoàn toàn có thể để bọn họ thử chơi."

“Được, có thể cho ta mấy cái?”

“Có thể cho ngươi mười lăm cái, chúng ta giữ lại hai mươi cái là được, sau này những khoang trò chơi ảo phiên bản cấu hình cao sẽ sớm được sản xuất hàng loạt, những phiên bản cũ này sẽ bị loại bỏ.”

“Không cần mười lăm cái, cho ta mười ba cái là được.”

“Không vấn đề.”

“Chị Úy, cảm ơn chị.”

“Không có gì!”

Gác máy, Phong Kỳ bắt đầu mong chờ những khoang trò chơi được chuyển đến vào buổi chiều.

Trước đó, hắn quyết định đến phòng hiệu trưởng một chuyến.

Vận chuyển nhiều thiết bị lớn như vậy vào học phủ không phải là chuyện nhỏ.

Bình thường, muốn đưa thiết bị máy móc vào Tinh Thành Học Phủ cũng cần phải trải qua một loạt các cuộc kiểm tra, thẩm định.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức đứng dậy đến phòng vệ sinh để rửa mặt.

Sau khi mất năm phút để hoàn thành, hắn thay một bộ quần áo rồi vội vã đi đến nhà hàng học phủ.

Ăn sáng xong, hắn đi thẳng đến văn phòng của Bạch Phù Sinh.

Một lát sau, hắn đến trước cửa văn phòng của Bạch Phù Sinh, giơ tay gõ cửa.

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, trong phòng Bạch Phù Sinh mặc trang phục Đường, đang cầm một cuốn sách dày lật giở.

“Lại định ra cho ta bài toán khó nào đây?” Thấy người vào là Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh cười trêu chọc.

“Sư công, thật sự có chuyện phiền ngài.”

“Ta có thể từ chối không? Ngươi không thể nghiêm túc nghiên cứu công pháp, đừng suốt ngày nghĩ ngợi lung tung.” Bạch Phù Sinh lập tức nói một cách khó chịu.

“Sư công, ngài còn nhớ lời chúng ta đã hẹn trước không?” Nói rồi Phong Kỳ đi đến trước bàn làm việc, đưa tay cầm lấy ấm trà, rót một tách trà, cười đưa đến trước mặt Bạch Phù Sinh.

Nhận lấy tách trà, Bạch Phù Sinh tò mò hỏi:

“Hẹn trước gì cơ?”

“Lúc trước chúng ta không phải đã hẹn là trong vòng ba tháng nếu có thành quả về công nghệ ảo, ngài sẽ đồng ý hỗ trợ ta nghiên cứu tiếp sao.”

“Đúng, có chuyện này, ý ngươi là bây giờ đã có thành quả rồi sao?” Bạch Phù Sinh đặt tách trà xuống, hơi kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, hơn nữa trò chơi ảo đã hoàn thành bước đầu rồi.”

Nghe xong lời này, vẻ mặt Bạch Phù Sinh lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc trước ông đã nghe Phong Kỳ phân tích chi tiết về triển vọng của trò chơi ảo hóa siêu cấp, cũng cho rằng việc xây dựng trò chơi ảo hóa siêu cấp có thể thúc đẩy đáng kể tốc độ phát triển tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Hết chương 495.

Chương 496. Khối Lượng Công Việc

Nhưng khối lượng công việc cần thiết để xây dựng trò chơi ảo hóa siêu cấp là vô cùng lớn.

Mặc dù không hiểu biết về lĩnh vực này nhưng ông cho rằng ngay cả khi giao cho một nhóm chuyên nghiệp phụ trách nghiên cứu và phát triển thì cũng phải mất vài năm.

Thế nhưng mới hơn một tháng trôi qua, Phong Kỳ đã nói rằng việc xây dựng trò chơi ảo đã hoàn thành bước đầu.

"Ngươi nói là đã có thành quả trong quá trình nghiên cứu ban đầu phải không?"

"Không, là đã hoàn thành bước đầu rồi."

Nhìn Phong Kỳ cười tươi như hoa, Bạch Phù Sinh há hốc mồm, đột nhiên không biết phải trả lời thế nào.

Vì Phong Kỳ dám nói ra lời này, hiển nhiên là đã có sự chuẩn bị.

"Vậy bây giờ ngươi đến tìm ta là cần tiền để tiếp tục nghiên cứu?"

"Ta cũng đã giải quyết vấn đề tiền để tiếp tục nghiên cứu rồi, trước đó ta không phải xin ngài cho phép ra ngoài sao, mấy ngày đó ta đã đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đã đạt được thỏa thuận hợp tác liên quan với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng."

Nghe xong lời này, Bạch Phù Sinh thở phào nhẹ nhõm.

Nghe nói là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hỗ trợ, ông lập tức cảm thấy việc xây dựng trò chơi ảo hóa siêu cấp chủ yếu là công lao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, có thể hiểu được tại sao lại có thể nghiên cứu ra trò chơi trong thời gian ngắn như vậy.

"Vậy ngươi đến tìm ta lần này cuối cùng là có chuyện gì?" Nhấc tách trà trên bàn lên nhấp một ngụm, Bạch Phù Sinh mỉm cười hỏi.

"Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ gửi đến học phủ mười ba khoang trò chơi thử nghiệm vào buổi chiều, ta muốn tìm một nơi trong học phủ để đặt, đến lúc đó cần ngài phê duyệt thì mới có thể vận chuyển mười ba khoang trò chơi này vào học phủ."

Hiểu rõ tình hình, Bạch Phù Sinh lập tức gật đầu nói:

"Vấn đề này dễ giải quyết, đến lúc đó ta sẽ phân một khu vực trong nhà thi đấu cho ngươi đặt khoang trò chơi, còn về việc phê duyệt, ta sẽ giúp ngươi ngay bây giờ."

Nói rồi, Bạch Phù Sinh lấy điện thoại ra gọi đến phòng an ninh.

Sau khi điện thoại được kết nối, Bạch Phù Sinh trình bày tình hình có thiết bị vận chuyển vào buổi chiều, sau đó mở ngăn kéo đưa cho ông ta một tờ giấy phê duyệt, nói rằng đến lúc đó chỉ cần giao tờ giấy phê duyệt cho nhân viên an ninh bảo vệ là được.

Làm xong tất cả những điều này, Bạch Phù Sinh đóng ngăn kéo lại nhìn về phía ông:

"Buổi chiều sau khi máy móc được chuyển đến, ngươi có cần ta sắp xếp nhân viên học phủ giúp ngươi lắp đặt không?"

"Không cần đâu, chuyện nhỏ thế này sao cần làm phiền ngài." Phong Kỳ cười đáp.

“Đợi đến khi cải tiến về trò chơi ảo được hoàn thành chính thức, ngươi phải cài đặt và sử dụng đầu tiên ở Tinh Thành Học Phủ.”

Nhìn Bạch Phù Sinh cười tươi, hắn lập tức gật đầu nói:

“Đó là điều đương nhiên, Tinh Thành Học Phủ chắc chắn là điểm thử nghiệm đầu tiên, hơn nữa sau khi trò chơi ảo siêu cấp chính thức phát hành, Tinh Thành Học Phủ sẽ được hưởng 5% lợi nhuận.”

“Thật sự định cho Tinh Thành Học Phủ ta hưởng lợi nhuận à?” Bạch Phù Sinh kinh ngạc hỏi.

“Đây là điều đã hứa với ngài lúc trước, đương nhiên phải chia, hơn nữa nếu không có sự ủng hộ của ngài lúc trước, việc nghiên cứu trò chơi ảo siêu cấp cũng không thể thuận lợi như vậy, bao gồm cả việc thuyết phục cha mẹ Phương Tri Hữu.”

Nghe xong lời này, Bạch Phù Sinh lập tức vui mừng ra mặt.

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ chào tạm biệt Bạch Phù Sinh rồi rời khỏi phòng hiệu trưởng, trở về ký túc xá.

Buổi sáng, hắn bắt đầu xem lại các tài liệu liên quan đến chỉ huy tác chiến.

Đến trưa, sau khi ăn trưa xong, hắn đăng thông báo tập trung trước ký túc xá lên nhóm lớp.

Sau khi nhận được @trả lời của tất cả mọi người, hắn dẫn theo Mộc Tinh và Lâm Nhiễm đến trước ký túc xá bắt đầu chờ đợi.

Mười mấy phút sau, Lữ Việt đeo kiếm Làn trên lưng là người đầu tiên đến.

“Lữ Việt, ngươi có thể đừng lúc nào cũng cau có được không, cười một cái thì chết à?” Lâm Nhiễm lúc này tiến lên

một bước, vòng tay qua cổ Lữ Việt, cười nói.

Đối mặt với sự trêu chọc của Lâm Nhiễm, Lữ Việt lập tức quay đầu đi, tỏ vẻ không muốn trả lời.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ nở nụ cười.

Trong ký ức về tương lai, hắn và Lữ Việt tuyệt đối có thể coi là anh em sống chết có nhau.

Vô số lần vào sinh ra tử, đều là Lữ Việt liều chết cứu giúp, nếu không có Lữ Việt, hắn đã không biết chết bao nhiêu lần rồi.

Vì vậy, hắn biết rõ, Lữ Việt chỉ là lạnh lùng bên ngoài, thực ra rất coi trọng tình nghĩa.

[Đó là, Lữ Việt ngoài là thanh kiếm sắc bén nhất trong tay ngươi, còn là vật bồi táng số một của ngươi!]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi trợn mắt.

Nhưng có vẻ như đúng là như vậy, mỗi một tương lai thành lập tổ chức Bình Minh, Lữ Việt đều cùng hắn chết.

Trong lúc chờ đợi, Hạ Long và những người khác cũng lần lượt đến.

Hết chương 496.

Chương 497. Đám Học Sinh

Tiếp theo, hắn dẫn theo một đám học sinh đi về phía cổng học phủ.

Đi bộ nửa giờ, bọn họ đến cổng lớn của Tinh Thành Học Phủ.

Lúc này, bên ngoài cổng đã có một số xe đang chờ.

Mặc dù Bạch Phù Sinh đã dặn dò trước nhưng dù sao cũng chưa nhận được giấy phép, không thể xác định được lô thiết bị này có phải là lô đã được phê duyệt hay không.

Vì vậy, đoàn xe chở khoang trò chơi đã bị chặn ở bên ngoài.

Đi đến trước mặt chú bảo vệ đang làm nhiệm vụ, hắn đưa tờ giấy phép:

“Chú ơi, lô thiết bị này chính là lô mà hiệu trưởng Bạch đã dặn dò sáng nay.”

Chú bảo vệ nhận lấy tờ giấy phép, sau đó lấy thiết bị quét tờ giấy phép một cái rồi gật đầu, sau đó ấn vào công tắc đeo trên ngực.

Thanh chắn kim loại đặc biệt ở cổng chính của học phủ từ từ nâng lên.

Năm chiếc xe tải chở khoang trò chơi từ từ tiến vào học phủ.

Sau khi giải thích tình hình với nhân viên vận chuyển đi đầu, Phong Kỳ và các học sinh cũng lên xe.

Dưới sự chỉ huy của hắn, một lúc sau, xe dừng lại trước nhà thi đấu.

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo một đám học sinh bắt đầu thực hiện việc dỡ hàng.

Khoang trò chơi rất nặng, ít nhất cũng phải một tấn trở lên.

Lúc này, Mộc Tinh trở thành lực lượng chính trong việc dỡ hàng, một tay nâng một máy trông rất dễ dàng.

Mọi người mất khoảng nửa giờ mới chuyển được mười ba khoang trò chơi vào phòng 1019 trống trong nhà thi đấu.

Tiếp theo là khâu lắp đặt.

Thân chính của khoang trò chơi đã được lắp đặt xong nhưng vẫn cần phải đấu nối nguồn điện, bình dinh dưỡng bên ngoài, v.v.

Theo hướng dẫn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại, họ đã mất khá nhiều thời gian mới lắp đặt xong khoang trò chơi ảo.

Ngoài Mộc Tinh và Lữ Việt, những người khác đều kết thúc công việc bận rộn và đổ mồ hôi đầm đìa.

“Anh Kỳ, những khoang trò chơi này có tác dụng gì vậy? Thực sự là máy dùng để chơi trò chơi à?”

“Tất nhiên.”

“Tôi không hứng thú với trò chơi, các cậu chơi đi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ liếc nhìn mọi người.

Giống như Lâm Nhiễm, mọi người dường như đều không hứng thú với trò chơi.

Nhìn vẻ mặt nghi ngờ của mọi người, hắn vỗ tay, thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó mỉm cười nói:

“Tôi biết mọi người không hứng thú với trò chơi nhưng trò chơi trong khoang trò chơi này không đơn giản như các bạn nghĩ đâu, tiếp theo mọi người hãy thay bộ đồ chơi đặc biệt, chuẩn bị vào khoang trò chơi.”

Nghe vậy, mọi người càng thêm nghi ngờ.

Tiếp theo, mọi người bắt đầu thay bộ đồ chơi đặc biệt.

Bộ đồ chơi này giống với “Bộ đồ điều trị.” của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, dùng để hỗ trợ cơ thể hấp thụ dinh dưỡng khi ngâm trong dung dịch dinh dưỡng.

Nếu không mặc quần áo vào khoang trò chơi thì rõ ràng là không phù hợp.

Phòng 1019 có phòng riêng, nam nữ thay quần áo ở phòng khác nhau.

Một lúc sau, mọi người thay quần áo xong tập trung trước khoang trò chơi.

Tiếp theo, Phong Kỳ lấy hướng dẫn sử dụng ra, hướng dẫn mọi người cách khởi động khoang trò chơi và cách vận hành.

Sau đó, mọi người lần lượt bước vào khoang trò chơi.

Lúc này, Phong Kỳ cũng đi đến khoang trò chơi số 01.

Khoang trò chơi có hình dạng giống một quả trứng ngoại cỡ, toàn thân màu xanh lam, khi chạm vào có cảm giác như kim loại.

Đi đến trước khoang trò chơi, hắn nhấn nút khởi động, nắp khoang từ từ mở ra.

Hắn bước vào trong, nằm xuống.

Theo các bước, sau khi nối ống mềm trong khoang trò chơi với cơ thể, khoang trò chơi từ từ hạ xuống.

Ngay sau đó, dung dịch dinh dưỡng màu xanh nhạt phun ra từ các lỗ, nhanh chóng bao bọc hắn, hắn chỉ có thể thở bằng ống thở trong miệng.

Lúc này, đèn xanh xuất hiện trên đỉnh đầu, quét qua cơ thể hắn.

Ngay lập tức, một cảm giác chóng mặt dữ dội ập đến, tầm nhìn đột ngột chuyển đổi.

Có lẽ là mô hình hoạt hình nhập cảnh ban đầu chưa hoàn thành, khi vào trò chơi, trước mắt hắn là một màu đen kịt.

Trong lúc chờ đợi, hai chữ vàng lớn hiện ra trước mắt hắn.

《Bình Minh》

Ngay sau đó, âm thanh điện tử tổng hợp vang lên trong đầu hắn.

"Chào mừng đến với trò chơi Bình Minh, đang kiểm tra, hiệu chỉnh thông tin số liệu cơ thể của bạn, xin vui lòng chờ."

Khoảng năm phút sau, âm thanh điện tử tổng hợp lại vang lên:

"Quét xong, đang tiến hành lưu trữ xác thực danh tính thực."

"Xác thực hoàn tất, hãy đặt tên cho nhân vật của ngươi trong Bình Minh."

Suy nghĩ một lúc, hắn gõ bốn chữ "Trường mệnh bách tuế." trên bàn phím màn hình sáng trước mặt.

"Đặt tên hoàn tất, tên người chơi của ngươi trong trò chơi Bình Minh là: Trường Mệnh Bách Tuế, có xác nhận không, sau khi xác nhận sẽ không thể sửa đổi?"

[Phỉ, ngươi chỉ có chút khát vọng như vậy thôi sao? Ta thấy nên đặt tên là: Cơ bắp bá đạo mãnh nam.]

“Đừng nói nhiều, nếu không ta đổi tên thành: Cha của Lời Tự Thuật.”

[Cứ “Trường mệnh bách tuế” này đi, ta thấy cũng ổn.]

…

Hết chương 497.

Chương 498. Không Gian Cá Nhân

Hoàn thành việc đặt tên, màn hình lại chuyển sang đen chờ đợi.

Một hàng đèn chỉ thị trên khoang trò chơi ảo không ngừng nhấp nháy, máy phát ra tiếng vo vo của tốc độ cao.

Phong Kỳ đã hoàn thành việc kết nối thần kinh não bộ nên không nghe thấy động tĩnh bên ngoài.

Khoảng hai phút sau, trước mặt hắn xuất hiện một bảng tùy chọn ảo.

[Chế độ đối kháng nhiều người (phân loại theo thứ hạng)]

[Chế độ đối kháng nhiều người (phòng tùy chỉnh)]

[Chế độ phụ bản lĩnh vực - Chế độ cá nhân - Chế độ tổ đội (chưa mở)]

[Chế độ phụ bản tự tạo - Tải xuống bản đồ phụ bản trả phí: 0 (chưa mở)]

[Trình chỉnh sửa bản đồ phụ bản tự tạo (có 23215 loại bản đồ, chưa mở)]

[Phòng huấn luyện mô phỏng (huấn luyện giải phóng kỹ năng, huấn luyện kết hợp kỹ năng)]

[Không gian cá nhân (thêm bạn bè, tra cứu thành tích, bảng danh dự cá nhân, phát lại trận đấu, liên hệ bạn bè, thay đổi quần áo trang sức…)]

[Cảnh nội bộ 1 (chưa mở)]

[Cảnh nội bộ 2 (chưa mở)]

…

《 Bình Minh 》 vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm, nội dung cung cấp rất hạn chế.

Đồng thời, Phong Kỳ cũng phát hiện ra.

Do vấn đề cấu hình của khoang trò chơi ảo, tình trạng giật lag khi tải trò chơi rất rõ ràng, mỗi lần chuyển đổi nội dung đều phải chờ đợi, màn hình đen một lúc.

Rõ ràng đây là những vấn đề cần giải quyết sau này.

Không do dự, hắn lập tức nhấp vào tùy chọn "Không gian cá nhân."

Sau hơn mười giây màn hình đen chờ đợi, hắn phát hiện mình đang mặc một chiếc áo vải gai màu xám, xuất hiện trong một căn phòng.

Căn phòng rộng khoảng hai trăm mét vuông, bên trong ngoài một "Giá danh dự." thì không có bất kỳ tiện nghi nào khác.

Đi đến trước bức tường có dòng chữ "Thêm bạn bè", hắn đưa tay nhấn vào dấu + trên tường, sau đó nhấp vào tìm kiếm người chơi gần đó.

Rất nhanh, ảnh đại diện và tên gốc của Lâm Nhiễm và những người khác xuất hiện trên radar tìm kiếm.

Lâm Nhiễm (tên trong trò chơi: Thần cấp công pháp)

Mộc Tinh (tên trong trò chơi: Hít hà)

Lữ Việt (tên trong trò chơi: Kiếm)

Hạ Long (tên trong trò chơi: Aww rồng)

Hạ Hổ (tên trong trò chơi: Aww hổ)

Hạ Báo (tên trong trò chơi: Meo meo báo)

Nghiêm Nhạc (Lực bạt sơn hề)

Giả Dịch: (Thắng thiên bán tử)

Dương Tiểu Tâm (Quân thần cẩn thận)

Thái Quả (Cứu tử phù thương lão quân y)

Tu Hồng Vân (Nghèo hèn khiến ta mạnh mẽ)

Tuệ Hư (Giết ta chết mẹ)

…

Thông tin cá nhân của mỗi người chơi đều được kết nối với cơ sở dữ liệu Tinh Hồng, phải xác thực tên thật mới có thể đăng nhập.

Vì vậy, tên thật của mỗi người đều hiển thị trên radar.

Nhưng người chơi cũng có thể ẩn tên thật của mình trong phần cài đặt, chọn chế độ bạn bè có thể xem hoặc ẩn hoàn toàn.

Ngoài ra, người chơi có thể chặn tìm kiếm, khiến người chơi gần đó không thể tìm kiếm mình.

Thêm Lâm Nhiễm và những người khác từng người một, sau khi thông qua yêu cầu.

Hắn lại mở danh sách bạn bè, chọn từng người một để mời đến không gian cá nhân.

Một lát sau, bóng dáng của Lữ Việt và những người khác xuất hiện trong phòng hắn.

Nhìn đám đông đang kinh ngạc, Phong Kỳ cười toe toét:

“Cảm giác thế nào?”

“Anh Kỳ, trò chơi này cuối cùng là thế nào vậy?” Lâm Nhiễm ngạc nhiên hỏi.

“Gần đây ta mang Phương Tri Hữu đến Tinh Thành Học Phủ, chính là để nghiên cứu trò chơi này, hiện tại với sự giúp đỡ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, trò chơi này đã hoàn thành bước đầu.”

“Nhanh quá vậy, ta tưởng ngươi nghiên cứu trò chơi ảo chỉ là chơi đùa, không ngờ ngươi lại thật sự làm ra được, thật không thể tin nổi.” Lâm Nhiễm không nhịn được mà than thở.

“Đều nhờ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng giúp đỡ, nếu không thì dù ta có tài giỏi đến mấy cũng không thể làm ra được trò chơi như vậy.” Hắn lập tức đẩy nguyên nhân có thể chế tạo thành công trò chơi cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

“Anh Kỳ, trò chơi này cuối cùng chơi như thế nào? Nói nhanh đi.” Lúc này Tu Hồng Vân kích động nói.

“Cách chơi của trò chơi thực ra rất đơn giản, người chơi cần kết hợp kỹ năng để đấu với nhau, chúng ta đến phòng huấn luyện mô phỏng để thử nghiệm trước.”

“Các ngươi ở đây đợi một lát.”

Nói xong Phong Kỳ thoát khỏi không gian cá nhân, đến danh sách tùy chọn.

Sau đó hắn nhấp vào không gian huấn luyện mô phỏng, lập tức trước mặt hắn hiện ra hai tùy chọn.

[Phòng huấn luyện chiến kỹ]

[Phòng huấn luyện kỹ năng (pháp thuật)]

Nhấp vào tùy chọn phòng huấn luyện kỹ năng, sau đó là mười mấy giây chờ đợi.

Một lát sau, hắn xuất hiện trong một môi trường giống như đấu trường La Mã, phía trước là cọc gỗ thử sức mạnh kỹ năng, bên trái là bãi mìn thử phạm vi bao phủ của kỹ năng, bên phải là bia mười vòng thử độ chính xác khi ném kỹ năng.

Lúc này hắn gọi ra danh sách bạn bè, sau đó từng người một nhấp vào "Mời."

Chờ một lát, bóng dáng của Lâm Nhiễm và những người khác xuất hiện trong bối cảnh thử nghiệm.

"Đây lại là nơi nào?" hòa thượng tò mò hỏi.

"Chú ý góc trên bên phải của các ngươi, có một biểu tượng ảnh đại diện của các ngươi, chỉ cần tập trung một chút là có thể gọi nó ra, thử xem."

Hết chương 498.

Chương 499. Liên Hoàn Hỏa Cầu

Nghe vậy, mọi người bắt đầu thử.

Rất nhanh, trước mặt mọi người xuất hiện một thanh tùy chọn xếp các biểu tượng hình khối, trên cùng là thanh tìm kiếm, dưới cùng có sáu ô trống có dấu +.

“Bây giờ các ngươi hãy đưa tay chạm nhẹ vào biểu tượng.”

Mọi người nghe vậy, lần lượt đưa tay nhấn vào biểu tượng.

Phong Kỳ cũng nhấn vào một biểu tượng có ba quả cầu lửa trong kho kỹ năng.

Lập tức trước mặt hắn hiện ra thanh thông tin liên quan đến kỹ năng.

[Liên hoàn hỏa cầu thuật]: Ngưng tụ tinh thần lực, trong thời gian cực ngắn liên tục phác họa ba quỹ đạo pháp thuật hỏa cầu kết hợp, sau khi hình thành hỏa cầu thì liên tục đánh vào mục tiêu, kèm theo hiệu ứng bỏng.

Sức mạnh kỹ năng: Hai sao

Tốc độ thi triển: Bốn sao

Phạm vi bao phủ: Một sao

Tiêu hao khi thi triển: 15 (linh khí)

Độ khó khi thi triển: Hai sao

Đóng trang giới thiệu kỹ năng, hắn nhìn biểu cảm kinh ngạc của Lâm Nhiễm và những người khác rồi nói:

“Tất cả những kỹ năng này đều được chế tạo bằng cách thu thập quỹ đạo pháp thuật trong thực tế, thanh tìm kiếm trên cùng có thể tìm kiếm tên pháp thuật mà các ngươi quen thuộc, sáu ô trống dưới cùng là pháp thuật có thể trang bị, chỉ cần kéo biểu tượng là có thể đưa kỹ năng vào thanh trang bị.”

Nghe hắn nói tất cả những kỹ năng này đều thu thập từ pháp thuật thực sự, mọi người lập tức ngây người.

Ban đầu bọn họ chỉ nghĩ rằng đây là một trò chơi có độ chân thực cao.

Nhưng nghe xong lời này, bọn họ rất nhanh nhận ra ý nghĩa ẩn chứa đằng sau trò chơi này.

“Mô phỏng pháp thuật thực tế, còn có chế độ đối kháng nữa… Anh Kỳ, anh muốn dùng trò chơi đối kháng ảo để giải quyết sự thiếu hụt trong huấn luyện đối kháng thực tế sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ lập tức gật đầu nói:

“Không hổ là cậu, lập tức nghĩ đến trọng điểm cốt lõi của trò chơi này.”

“Chết tiệt, anh Kỳ, anh làm thế nào vậy, anh đã thu thập dữ liệu về nhiều quỹ đạo pháp thuật như vậy? Mặc dù tôi không hiểu về lập trình hay gì đó nhưng tôi cũng biết rằng đây là một khối lượng công việc cực kỳ lớn.”

“Đã nói là trò chơi này còn có sự hỗ trợ của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, bọn họ giúp tôi giải quyết.”

Trả lời xong câu hỏi của Lâm Nhiễm, hắn nhìn mọi người rồi tiếp tục nói:

“Tiếp theo mọi người hãy thử làm quen với cách kết hợp kỹ năng, thực ra trong trò chơi không có quy định bắt buộc

mỗi trận xếp hạng chỉ có thể sử dụng sáu kỹ năng, sáu ô trang bị kỹ năng chủ yếu được thiết lập cho người mới.”

“Nói chi tiết hơn, chính là kỹ năng mà ngươi kéo vào thanh trang bị kỹ năng, khi ngươi thi triển sẽ có chức năng hỗ trợ phác họa quỹ đạo pháp thuật, đây cũng là một loại huấn luyện về mức độ kiểm soát kỹ năng nhưng kỹ năng ném thì vẫn phải tự mình thực hiện.”

“Trong trò chơi bình thường, mỗi ván chơi người chơi chỉ có thể trang bị sáu kỹ năng hỗ trợ thi triển, còn những kỹ năng khác mà ngươi đã hoàn toàn nắm vững, ngươi có thể tùy ý thi triển trong trận xếp hạng, vì vậy trò chơi này mới thiết lập cơ chế phân hạng, để những người chơi có thực lực ngang nhau đối kháng với nhau.”

Nghe hắn giải thích, mọi người rất nhanh hiểu được lối chơi cốt lõi của trò chơi này là gì.

Sau đó bọn họ bắt đầu tìm hiểu kỹ năng, rồi kéo những kỹ năng pháp thuật mà mình chưa nắm vững trong thực tế vào “Thanh trang bị kỹ năng”, bắt đầu huấn luyện.

Lúc này Phong Kỳ cũng kéo một kỹ năng có biểu tượng là tảng băng trôi vào thanh trang bị.

Quá trình thi triển kỹ năng, chỉ cần trong lòng thầm niệm tên kỹ năng là được.

“Băng đông thuật.”

Sau khi thầm niệm, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự tiêu hao tinh thần lực, quỹ đạo pháp thuật tự động phác họa trong cơ thể, sau đó dẫn động linh khí bên ngoài.

Cảm giác này giống như có một bàn tay đang nắm lấy hắn từng nét từng nét viết chữ, cảm giác rất kỳ diệu.

Trong quá trình này hắn chỉ cần phối hợp cảm nhận là được.

Rất nhanh quỹ đạo pháp thuật phác họa xong, linh khí bên ngoài bị dẫn động tạo thành một đoàn sương mù màu xanh nhạt, rồi theo ánh mắt của hắn bay về phía người rơm.

Tiếp xúc với sương mù màu xanh nhạt, người rơm lập tức phủ lên một lớp băng giá.

Khoảng 10 giây sau, băng giá tan biến.

Trên đầu người rơm xuất hiện một khung chiếu hình ảo, trên đó hiển thị các số liệu liên quan.

[Kết quả phản hồi của người rơm]

Kỹ năng thử nghiệm: Liên hoàn hỏa cầu

Sức mạnh kỹ năng: 49 điểm (Đánh giá: Thấp)

Mức độ hoàn thành kỹ năng của bản thân: 3% (Đánh giá: Cực thấp)

Hiệu ứng kiểm soát kỹ năng: Yếu

Tốc độ bay của kỹ năng: Chậm

…

Nhìn thấy kết quả thử nghiệm, sự mong đợi của Phong Kỳ đối với trò chơi "Bình minh." một lần nữa tăng lên.

Trong không gian huấn luyện mô phỏng, người chơi luyện tập kỹ năng có thể trực tiếp ảnh hưởng đến mức độ thành thạo kỹ năng thực tế.

Bởi vì quỹ đạo thi triển kỹ năng ở đây hoàn toàn mô phỏng thực tế.

Hết chương 499.

Chương 500. Kỹ Năng Thực Chiến

Nếu thành thạo kỹ năng trong thanh trang bị trong trò chơi, ngoài thực tế hoàn toàn có thể bắt chước quỹ đạo pháp thuật để thi triển.

Hơn nữa, chức năng hỗ trợ thi triển trong trò chơi tương đương với ngoại quải của nhân vật chính trong tiểu thuyết.

Mỗi lần thi triển đều là cơ hội học tập.

Thậm chí trong quá trình học tập lâu dài có thể hình thành phản ứng bản năng là thi triển một số kỹ năng theo điều kiện phản xạ.

Nói là trò chơi, không bằng nói đây là một công cụ học tập pháp thuật.

Đồng thời: "Bình minh." còn có một cơ chế đối kháng xếp hạng có thể nâng vui vẻ thú học tập pháp thuật của người chơi, muốn lên hạng thì phải nỗ lực, phải khổ công học tập, muốn nạp tiền để lên hạng thì hoàn toàn không thể.

Còn về việc thuê người chơi hộ, trong trò chơi này hoàn toàn không thể.

Tất cả người chơi khi đăng ký đều phải thực hiện chế độ xác thực tên thật, sau khi thu thập dữ liệu sẽ nhập vào cơ sở dữ liệu của Tinh Hồng, căn bản không thể để người chơi khác đăng nhập vào để chơi hộ.

Còn về những lỗ hổng có thể tồn tại khác, ví dụ như dẫn người khác lên hạng, diễn viên xếp hạng, v.v…

Hôm đó hắn và một số cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nghĩ đến khi bàn bạc.

Sau này: "Bình minh." sẽ thành lập một bộ phận chuyên thẩm tra phản hồi tố cáo của người chơi, trừng phạt mọi hành vi vi phạm nội dung trò chơi bình thường.

Điểm này cũng sẽ là phương hướng cốt lõi để thanh lọc môi trường trò chơi sau này.

Mỗi người chơi chỉ có một tài khoản xác thực tên thật, phạm lỗi sẽ bị cấm thi đấu, nghiêm trọng thậm chí còn bị khóa tài khoản vĩnh viễn.

Người chơi hiển nhiên có thể phân biệt được nặng nhẹ, dù sao thì tài khoản chỉ có một, không thể thông qua bất kỳ kênh nào khác để có được tài khoản mới.

Trò chơi "Bình minh." trong tưởng tượng, mọi lý tưởng đều phục vụ cho việc thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại, nâng cao sức mạnh tổng thể của nhân loại.

Xét về góc độ lịch sử, sau khi trò chơi này hoàn toàn bùng nổ, đã thu hút thêm nhiều người trở thành người tu luyện.

Thử nghiệm một số pháp thuật, cảm nhận được hiệu quả mà chức năng hỗ trợ pháp thuật mang lại, hắn quay đầu nhìn những người vẫn đang không ngừng chuyển đổi pháp thuật để thử thi triển.

Lúc này, Lâm Nhiễm đi đến bên cạnh hắn, vẻ mặt kinh ngạc nói:

"Anh Kỳ, em vừa thử dùng cách kết ấn để thi triển pháp thuật, vậy mà cũng có thể thi triển được, chuyện này… chuyện này cuối cùng là làm sao vậy?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười giải thích:

“Môi trường trong trò chơi được tạo ra hoàn toàn mô phỏng môi trường thực tế, bất kỳ pháp thuật nào mà ngươi có thể sử dụng trong thực tế, đều có thể sử dụng trong trò chơi Bình minh.”

“Vậy có phải nói rằng, pháp thuật không có trong kho kỹ năng, chỉ cần bản thân ta biết, ta cũng có thể dựa vào việc phác họa quỹ đạo pháp thuật để thi triển pháp thuật mới này không?”

“Đúng vậy, chính là như vậy.”

Nghe hắn giải thích, trong mắt Lâm Nhiễm không giấu được sự kinh ngạc.

Hắn có thể tưởng tượng được, sau khi trò chơi này chính thức phát hành, sẽ gây nên chấn động lớn đến mức nào.

Mà giá trị đằng sau trò chơi này, càng khó có thể ước lượng.

“Anh Kỳ, em đoán là huy chương vàng vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại của anh sẽ sớm được trao thôi, trong thời đại này anh sẽ là ngôi sao sáng nhất, thậm chí còn có thể là một vĩ nhân trong mắt người đời sau.”

“Có lẽ vậy.”

Đối mặt với lời khen ngợi của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cười toe toét.

[Vĩ nhân hay tội đồ lịch sử, hoàn toàn phụ thuộc vào lựa chọn của ngươi trên mỗi dòng thời gian, dù sao thì ngươi đều đã từng trở thành cả hai, có lẽ trên dòng thời gian tiếp theo đi theo Mộc Tinh thành lập quân đội Bình minh, ngươi sẽ trở thành thuộc hạ vô danh tiểu tốt nào đó của tên đại ma vương lịch sử…]

Phong Kỳ:…

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn về phía Lâm Nhiễm nói:

"Vừa rồi cậu thử nghiệm nhiều pháp thuật như vậy, có phát hiện ra vấn đề gì cần cải thiện không?"

Đối mặt với câu hỏi, Lâm Nhiễm lập tức gật đầu nói:

"Dù sao thì môi trường mô phỏng cũng chỉ là mô phỏng, khi thi triển pháp thuật trong thực tế vẫn sẽ có đôi chút khác biệt nhưng nhìn chung thì không có vấn đề gì lớn, ở đây luyện tập thi triển pháp thuật thực sự cũng có thể giúp người tu luyện thi triển pháp thuật trong thực tế, thậm chí còn có thể nâng cao trình độ thành thạo."

"Cậu có đề xuất cải tiến nào không?"

"Không có, trong lòng tôi trò chơi này đã rất hoàn hảo rồi, chỉ có điều việc tải môi trường mới bị giật lag rõ ràng, phương diện này cần phải cải thiện, ảnh hưởng khá nhiều đến trải nghiệm trò chơi, bây giờ tôi khá mong chờ chế độ phụ bản lĩnh vực và chế độ phụ bản tự tạo sẽ ra mắt sau này."

"Đúng rồi, anh Kỳ, không phải anh biết thông tin nội bộ sao? Kể chi tiết cho tôi biết tình hình phụ bản sau này thế nào đi."

Hết chương 500.

Chương 501. Mô Phỏng Lĩnh Vực

Đối mặt với câu hỏi, hắn không giấu giếm, tóm tắt sơ lược về hướng xây dựng phụ bản sau này.

Nghe xong ý tưởng của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm há hốc mồm:

"Điên quá… Nếu ý tưởng của anh thành công, sau này khi liên minh lĩnh vực muốn công phá lĩnh vực trường trong thực tế, chỉ cần tiến hành huấn luyện mô phỏng trong trò chơi là có thể biết được liên minh chiến đoàn của mình có được không."

Nghe vậy, Phong Kỳ quả quyết lắc đầu nói:

"Đừng kỳ vọng quá nhiều, thực tế và trò chơi vẫn có sự khác biệt, phụ bản mô phỏng lĩnh vực trường chỉ có thể giúp liên minh chiến đoàn biết được khả năng công phá lĩnh vực trường mục tiêu của mình, cũng như tình hình thương vong có thể xảy ra… Kết quả mô phỏng không hoàn toàn đại diện cho kết quả thực tế."

"Nếu thực sự dựa vào kết quả mô phỏng để công phá lĩnh vực trường trong thực tế thì phải trả giá, điểm này khi chức năng lĩnh vực phụ bản ra mắt sau này cũng sẽ được tuyên truyền trọng điểm."

"Như vậy đã rất tốt rồi, ít nhất cũng có thể giảm thiểu hiệu quả tổn thất thương vong không đáng có."

Sau một hồi trò chuyện với Lâm Nhiễm về sự phát triển tương lai của "Bình minh", hắn nhìn về phía những người vẫn đang miệt mài chuyển đổi pháp thuật để luyện tập.

Tiếp theo hắn định dẫn một đám học sinh đi thi đấu đối kháng thực chiến.

Còn năm ngày nữa là đến đại hội tranh bá tân sinh, đã đến lúc tiến hành huấn luyện nước rút cuối cùng rồi.

…

Sau khi kết thúc bài kiểm tra kỹ năng, Phong Kỳ kéo cả đám học sinh vào phòng tùy chỉnh.

Khi tất cả mọi người đều vào phòng tùy chỉnh, hắn mở thanh chức năng thiết lập, lập tức các menu liên quan hiện ra.

Đầu tiên hắn thiết lập số lượng đối đầu là 6V6, sau đó kéo ảnh đại diện của mình vào khu vực xem thi đấu, tham gia dưới hình thức xem thi đấu.

Tiếp theo là thiết lập chế độ đối đầu.

Hắn điều chỉnh các chỉ số cơ thể của mọi người thành các chỉ số ban đầu giống nhau, đảm bảo sẽ không có tình trạng chênh lệch thực lực.

Khi điều chỉnh các chỉ số cơ thể của Mộc Tinh, hắn phát hiện ra rằng các chỉ số cơ thể của Mộc Tinh lại không thể đọc được trạng thái, đằng sau là một dấu hỏi.

Còn các chỉ số cơ thể của hòa thượng cũng là một dấu hỏi đằng sau.

Nếu nói rằng các chỉ số cơ thể của Mộc Tinh là thiết bị kiểm tra trong khoang trò chơi không thể đọc được thì rõ ràng các chỉ số cơ thể của hòa thượng đã được ẩn bằng một thủ đoạn đặc biệt nào đó.

Nhưng điều này không ảnh hưởng đến việc hắn điều chỉnh các chỉ số.

Sau khi điều chỉnh các chỉ số cơ thể của tất cả mọi người thành cùng một mức, hắn mở tùy chọn bản đồ đối đầu.

Lập tức các bản đồ liên quan hiện ra.

[Dãy núi Vân Đỉnh (Địa hình phức tạp)]

[Rừng méo mó (Địa hình phức tạp)]

[Đồng bằng rồng khổng lồ (Địa hình đơn giản)]

[Dung nham lửa (Cân bằng)]

…

Danh sách tùy chọn có tới hơn mười bản đồ.

Đây cũng chỉ là một phần bản đồ được mở tạm thời.

Hắn đã tìm hiểu kỹ về trò chơi siêu thực tế trong cơ sở dữ liệu tương lai.

Các nhóm phát triển trò chơi đã thay đổi qua nhiều thế hệ, để người tu luyện có hiệu quả luyện tập tốt hơn, họ đã phát triển gần một nghìn bản đồ đối đầu đơn giản, phức tạp.

Cuối cùng thì bản chất của trò chơi này sau khi được phát triển ra đã không chỉ đơn thuần là trò chơi.

Đối với các trò chơi MOBA truyền thống, bản đồ đơn lẻ giúp người chơi làm quen với môi trường.

Nhưng định nghĩa tiếp theo của trò chơi này có thể được mô tả bằng "Nhà máy vũ khí", chuyên dùng để đào tạo chiến binh thì địa hình phức tạp tự nhiên quan trọng hơn.

Cuối cùng thì chiến trường không phải là trò chơi, làm gì có môi trường nào giống hệt nhau để thích ứng.

Sự đa dạng của bản đồ mới có thể rèn luyện được khả năng ứng biến ngẫu nhiên khi đối mặt với bất kỳ môi trường nào

Ánh mắt hắn lướt qua các cảnh bản đồ trong danh sách tùy chọn, cuối cùng chọn chế độ "Bản đồ ngẫu nhiên."

Cuối cùng là sắp xếp nhân sự.

Hắn kéo Mộc Tinh, Thái Quả, ba anh em nhà họ Hạ, Tu Hồng Vân vào phe lam.

Lữ Việt, Lâm Nhiễm, Nghiêm Nhạc, Dương Tiểu Tâm, hòa thượng, Giả Dịch kéo vào phe đỏ.

Sau khi phân chia xong, hắn nhấn vào nút "Vào thi đấu."

Lập tức tiếng tù và hào hùng vang lên bên tai.

Màn hình sau khi tối đen trong chốc lát đã chuyển sang cảnh lựa chọn kỹ năng.

Bên trái là sáu người của Mộc Tinh, bên phải là sáu người của Lâm Nhiễm, giữa họ là một màn hình lớn đặt trên mặt đất, trên đó liệt kê các biểu tượng kỹ năng.

Giọng nói tổng hợp điện tử lúc này vang lên:

"Giai đoạn cấm kỹ năng, mỗi người chơi có thể cấm trước ba kỹ năng xuất hiện trong trận đấu này."

Nghe thấy lời nhắc nhở của trò chơi, mọi người bắt đầu hành động.

Họ cũng lười dùng thanh tìm kiếm kỹ năng, dứt khoát tiện tay lấy trên màn hình, sau đó ném kỹ năng đã chọn vào "Hộp cấm kỹ năng." ở một bên.

Hết chương 501.

Chương 502. Cấm Kỹ Năng

Sau khi giai đoạn cấm kỹ năng kết thúc, đến giai đoạn lựa chọn kỹ năng.

Mỗi người chơi có thể trang bị tám kỹ năng, thời gian lựa chọn là mười phút, tất cả mọi người lựa chọn xong có thể vào trò chơi trước thời hạn.

Những người đã biết cách trang bị kỹ năng bắt đầu hành động.

Phong Kỳ mở danh sách xem thi đấu, lập tức thấy tình hình lựa chọn của người chơi hai bên.

Có đặc sắc nhất là Mộc Tinh và Thái Quả, Mộc Tinh lựa chọn toàn bộ các kỹ năng tăng cường bản thân, hoàn toàn muốn đi theo hướng xe tăng, chiến binh.

Thái Quả lựa chọn toàn bộ các kỹ năng tăng cường cho đồng đội, đúng như tên trong trò chơi của hắn là "Lão quân y cứu tử phù thương."

Khi tất cả mọi người lựa chọn xong kỹ năng, màn hình chuyển sang giao diện lựa chọn vũ khí.

Có thể tìm thấy đủ loại vũ khí lạnh ở đây.

Ngoài Lâm Nhiễm và Dương Tiểu Tâm không lựa chọn vũ khí, những người còn lại đều chọn một vũ khí vừa tay.

Sau khi kết thúc giai đoạn lựa chọn vũ khí, trước mắt tất cả mọi người hiện ra thời gian đếm ngược vào trận.

Sau đó màn hình lại chuyển sang giai đoạn chờ đợi màn hình đen dài dằng dặc.

Mười phút sau, tầm nhìn đột nhiên trở nên rõ ràng.

Phong Kỳ phát hiện mình đang ở trên không trung, hai bên là Mộc Tinh, Lâm Nhiễm và những người khác, họ cũng lơ lửng trên những đám mây trên cao.

Cùng với cảm giác mất trọng lực mạnh mẽ ập đến, tầm nhìn lúc này xuyên qua những đám mây dày đặc, trước mắt hiện ra một khu rừng xanh tươi.

Bốn chữ "Rừng méo mó." hiện ra trước mắt, rồi nhanh chóng biến mất.

Khi cơ thể sắp tiếp xúc với mặt đất, màn hình lại chuyển cảnh.

Hai cột sáng từ hai đầu rừng mọc lên, người chơi phe đỏ và phe lam vào căn cứ phe mình.

Phong Kỳ đang xem thi đấu phát hiện mình đang lơ lửng trên không trung, trước mắt hiện ra một bản đồ bán trong suốt thu nhỏ.

Sau khi thử nhấp vào, hắn phát hiện mình có thể nhảy đến bất kỳ vị trí nào trên bản đồ bất cứ lúc nào.

Vì đang ở trạng thái xem thi đấu, bây giờ chỉ có mình hắn có thể nhìn thấy và có thể gọi bảng thành tích của toàn bộ người chơi bất cứ lúc nào để xem.

Cách đối đầu của người chơi hai bên cũng rất đơn giản.

Có ba cách để phân định thắng thua.

Ở trung tâm bản đồ Rừng méo mó có một ngọn núi linh thạch, có thể khai thác được linh thạch ở đó, mỗi lần khai thác người chơi có thể mang về căn cứ hai viên linh thạch.

Bên nào khai thác được số lượng linh thạch bằng Tổng số người tham gia X10 trước thì được coi là thắng.

Trong thời gian đó, nếu người chơi mang theo linh thạch bị giết, linh thạch khai thác được sẽ bị rơi ra.

Ngoài ra, khoáng thạch trong căn cứ cũng sẽ bị đánh cắp, lượng khoáng thạch đánh cắp được tăng thêm một viên, thành ba viên.

Cách giành chiến thắng này đòi hỏi sự ăn ý cao của cả đội.

Phòng thủ, tấn công, khai thác, phối hợp hợp lý mới có thể giành được chiến thắng cuối cùng.

Lần này là phòng tùy chỉnh, số lượng người chơi chỉ có 12 người, nếu là trận đấu đối kháng nhiều người thì càng cần phải kiểm tra mức độ ăn ý của cả hai đội.

Cách thứ hai thì tương đối đơn giản và thô bạo.

Tính theo số lượng tiêu diệt, bên nào tiêu diệt được số lượng người chơi vượt quá Tổng số người tham gia X5 trước thì được coi là thắng.

Trong thời gian đó, để đảm bảo tính công bằng, sau khi người chơi bị tiêu diệt, thời gian hồi sinh sẽ bị kéo dài, giới hạn hồi sinh là mười lần.

Cách giành chiến thắng cuối cùng là cách thường được gọi là "Đánh úp nhà chính." trong các trò chơi MOBA truyền thống.

Trong căn cứ của mỗi phe có một lá cờ, lượng máu của lá cờ này bằng Tổng số người chơi tham gia X1000, chỉ cần phá hủy thành công lá cờ căn cứ của phe đối phương thì được coi là thắng.

Ba cách này đều được thiết lập để huấn luyện chiến binh lĩnh vực.

Cách thứ nhất tương đối truyền thống, tương tự như việc đoàn chiến binh lĩnh vực vừa thám hiểm chiến trường lĩnh

vực, vừa khai thác các loại tài nguyên từ bên trong.

Vì vậy, đã thiết lập điều kiện giành chiến thắng là lượng tài nguyên, trong thời gian đó còn có sự đối đầu về mưu lược, bố trí.

Cách thứ hai là tiêu diệt thì là huấn luyện năng lực chiến đấu của chiến binh, là hình thức đối đầu mà người chơi thường lựa chọn trong cách chơi đối kháng, chỉ cần chú trọng phối hợp tác chiến của đội mình là có thể giành chiến thắng.

Còn cách đối đầu thứ ba là đánh úp nhà chính, thoạt nhìn thì có vẻ là cách giành chiến thắng gian xảo nhưng thực tế lại là chế độ quan trọng nhất trong ba chế độ đối đầu.

Không chỉ Phong Kỳ nghĩ vậy, mà cả những người cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng nghĩ như vậy.

Trong thực tế, để giải tán chiến trường lĩnh vực, mấu chốt không phải là tiêu diệt tất cả Sinh vật trận địa trong chiến trường lĩnh vực, mà là phá vỡ hạt nhân không gian trong chiến trường lĩnh vực.

Hết chương 502.

Chương 503. Phá Hủy Hạt Nhân

Sau khi hạt nhân không gian bị phá hủy, chiến trường lĩnh vực sẽ từ từ tiêu tán.

Đây cũng là yếu tố quan trọng để đoàn chiến binh lĩnh vực nhổ tận gốc chiến trường lĩnh vực.

Xét về góc độ thực chiến, đánh úp nhà chính chính là trực tiếp phá vỡ hạt nhân không gian trong chiến trường lĩnh vực, cũng là cách giành chiến thắng khó nhất trong trò chơi.

Nếu muốn trực tiếp đánh úp nhà chính, người chơi phe đối phương nhận được lời nhắc chắc chắn sẽ chọn về phòng thủ.

Nếu nổ ra giao tranh ở căn cứ của đối phương, rất nhanh sẽ hình thành tình trạng bên mình giảm quân nhanh hơn bên đối phương.

Cuối cùng, trong trò chơi có cơ chế hồi sinh, bên bị đánh úp nhà chính hồi sinh ngay trong căn cứ, còn bên tấn công lại hồi sinh ở căn cứ ở đầu bên kia, đi đường còn phải mất hơn mười phút.

So với các trò chơi MOBA truyền thống, điều quan trọng nhất là trong các trận đấu của trò chơi này không có cấp độ, áp chế thuộc tính, muốn giành chiến thắng áp đảo trừ khi phối hợp đồng đội cực kỳ ăn ý, nếu không thì rất khó có thể trực tiếp đánh úp nhà chính giành chiến thắng.

Tình huống phổ biến là, bên đánh úp nhà chính liên tục tặng mạng, sau đó để bên bị đánh úp nhà chính đạt được số lượng mạng theo yêu cầu để giành chiến thắng trực tiếp.

Ba chế độ giành chiến thắng đều được thiết lập dựa trên góc độ thực chiến.

Mỗi cách giành chiến thắng đều có thể rèn luyện năng lực thực chiến của người chơi.

Cùng với tiếng tù và vang lên, hai bên người chơi đã hiểu được cách giành chiến thắng từ hướng dẫn tân thủ, họ lần lượt bước qua màn sáng căn cứ, hướng về phía trung tâm bản đồ.

Trong kênh thoại của hai bên, cũng bắt đầu thảo luận nên chọn cách nào để giành chiến thắng.

Vừa chuyển đổi qua lại giữa kênh thoại của phe đỏ và phe lam, trên mặt Phong Kỳ hiện lên một nụ cười.

Hắn phát hiện ra rằng cả hai bên đều lựa chọn cách đơn giản và thô bạo là giành chiến thắng bằng số lượng tiêu diệt.

Thông qua góc nhìn của Chúa, hắn thấy người chơi của cả hai bên đều đang trên đường tiến về ngọn núi linh thạch ở trung tâm bản đồ.

Địa hình của Rừng méo mó khá phức tạp, mặc dù mỗi người chơi đều có thể mở bản đồ nhưng bản đồ lúc bắt đầu là một màn sương mù, ngay cả khi màn sương mù biến mất sau khi được khám phá thì cũng không thể nhìn thấy vị trí của những người chơi khác.

Ngọn núi linh thạch trở thành khu vực đầu tiên diễn ra giao tranh.

Những người chơi muốn khai thác tài nguyên chắc chắn sẽ đến khu vực này.

Địa hình của Rừng méo mó khá phức tạp, hai bên người chơi đi vòng một lúc mới đến được khu vực ngọn núi linh thạch.

Người chơi của hai bên đi theo đường lên núi, sau đó gặp nhau ở một bệ đá giữa sườn núi.

Không khí bỗng trở nên căng thẳng, rõ ràng cả hai bên đều đã nhập vai vào phe phái trong trò chơi.

Phe lam do Mộc Tinh dẫn đầu, với tư cách là thủ lĩnh tương lai của quân Bình minh, cô hiện đã có khí chất của một nhà lãnh đạo, lập tức bắt đầu chỉ huy cách tấn công trong kênh thoại.

Phe đỏ do Lâm Nhiễm dẫn đầu, hắn cũng bắt đầu nói về cách bố trí đối đầu tiếp theo trong kênh thoại.

Lúc này, Mộc Tinh của phe lam chủ động phát động tấn công, một mình lao về phía Lâm Nhiễm, người đứng đầu phe đỏ.

Thái Quả lúc này vẫy tay về phía Mộc Tinh, quỹ đạo phép thuật được tự động hoàn thành với sự trợ giúp của chức năng hỗ trợ, cùng với việc thanh lam cạn kiệt, một luồng ánh sáng xanh tăng cường từ trong cơ thể cô bắn ra, bao phủ lấy Mộc Tinh.

Ba anh em nhà họ Hạ thì triển khai tấn công từ hai bên sườn, còn Tu Hồng Vân thì ở lại bảo vệ Thái Quả.

Trận chiến nổ ra ngay lập tức.

Đối mặt với Mộc Tinh lao tới, Lâm Nhiễm lùi lại một bước, Nghiêm Nhạc đứng lên.

Lâm Nhiễm lúc này phóng ra một luồng sóng ánh sáng màu vàng, hóa thành một dải lụa màu vàng đột ngột cuộn về phía Mộc Tinh.

Mất đi sự gia trì của tinh thạch phù văn màu Tinh Hồng, phản ứng của Mộc Tinh vẫn rất nhanh, cô nghiêng người về

phía trước né tránh dải lụa màu vàng, sau khi hạ một chân xuống đất thì tiếp tục dùng sức lao về phía trước.

Lúc này, cơ thể Nghiêm Nhạc phát ra ánh sáng đỏ, sau đó đột nhiên tung nắm đấm về phía mặt Mộc Tinh.

Nhưng nắm đấm của hắn chưa kịp đến gần Mộc Tinh thì bụng đã trúng một cú đấm chắc nịch, ngay sau đó, cơ thể Mộc Tinh nghiêng về phía trước theo quán tính, sau đó tay phải chống xuống đất, chân trái dùng sức đá mạnh vào cằm Nghiêm Nhạc.

Cùng với việc trên đầu Nghiêm Nhạc hiện lên con số trừ máu, cơ thể hắn cũng bay thẳng về phía sau.

Lúc này, dải lụa màu vàng do Lâm Nhiễm điều khiển lại một lần nữa cuộn về phía Mộc Tinh.

Mộc Tinh dường như đã đoán trước được, một tay chống xuống đất xoay người, né tránh được đòn tấn công.

Lúc này, một thanh kiếm sắc bén đâm ra ở một góc hiểm hóc tại điểm hạ cánh của Mộc Tinh.

Hết chương 503.

Chương 504. Trận Chiến Đầu Tiên

“Thái Quả, khiên!”

Thái Quả đã chuẩn bị sẵn sàng, lúc này đã dứt khoát hoàn thành bước cuối cùng của quỹ đạo phép thuật, một tấm khiên sáng màu vàng nhạt đột nhiên xuất hiện bên cạnh Mộc Tinh, chặn đứng nhát kiếm đâm tới.

Trong lúc hạ cánh an toàn, Mộc Tinh thậm chí còn không ngoái đầu nhìn lại, theo phản xạ có điều kiện, cô đá một cú đá ngang hất Lữ Việt bay ra ngoài.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng kinh ngạc.

Cách chiến đấu của Mộc Tinh giống như một màn biểu diễn thể thuật, có thể nói là vô cùng tinh thải.

Không chỉ dự đoán được đòn tấn công của đối phương, thậm chí trong lúc chiến đấu còn trao đổi với đồng đội trong kênh thoại, hơn nữa còn nắm bắt chính xác thời điểm ra tay.

Hắn vẫn luôn nghĩ rằng sức mạnh của Mộc Tinh đến từ Tinh thạch phù văn màu Tinh Hồng.

Nhưng không ngờ rằng bản thân năng lực của Mộc Tinh cũng xuất sắc như vậy.

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn nghi ngờ.

Theo lý mà nói, Mộc Tinh chưa từng được huấn luyện thực chiến, không nên thành thạo về kỹ thuật chiến đấu như vậy.

[Có lẽ cô ấy đã được đào tạo về phương diện này tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng… Nhưng cũng có một khả năng, kỹ

thuật chiến đấu của cô ấy là phản ứng bản năng đi kèm với Phù văn tinh thạch.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi gật đầu.

Hắn cũng đã từng trải qua kỹ thuật bản năng đi kèm với Phù văn tinh thạch.

Ở dòng thời gian trước, sau khi hắn khảm Phù văn tinh thạch Hung ảnh, cơ thể hắn kết hợp với tinh thạch phù văn đã mang lại một loạt bản năng.

Ví dụ như khả năng hóa lỏng.

Khả năng hóa lỏng khi hắn mới khảm Phù văn tinh thạch rất khó sử dụng nhưng theo thời gian, nó dần trở nên dễ sử dụng như bản năng.

Đây không phải là kết quả của quá trình luyện tập, mà liên quan đến mức độ hòa hợp với tinh thạch phù văn.

Ngay cả trong thực tế, cũng có những trường hợp thay đổi nội tạng ảnh hưởng đến tính cách của vật chủ mới.

So với vậy, Phù văn tinh thạch còn triệt để hơn.

Cơn bùng nổ cảm xúc sau khi khảm Phù văn tinh thạch cũng liên quan đến điều này.

Hòa hợp với Phù văn tinh thạch chính là quá trình thuần hóa tinh thạch phù văn, nếu không thuần hóa được, vật chủ sẽ bị Phù văn tinh thạch hoàn toàn khống chế, trở thành quái vật.

Vì vậy, giả thiết của Lời Tự Thuật cho rằng bản năng chiến đấu của Mộc Tinh đến từ tinh thạch phù văn màu Tinh Hồng là hoàn toàn có cơ sở.

Trận chiến vẫn tiếp diễn.

Hạ Long triển khai tấn công từ hai bên sườn đã đối đầu với Nghiêm Nhạc, cả hai bên cũng bắt đầu so tài thể thuật.

Chỉ xét về thể thuật, rõ ràng Hạ Long nhỉnh hơn.

Nhưng Nghiêm Nhạc cũng không yếu, đồng thời trong lúc chiến đấu, hắn còn phối hợp tung ra các loại phép thuật tấn công, gây không ít phiền toái cho Hạ Long.

Cả hai đều xuất thân từ chiến đoàn lĩnh vực, cách chiến đấu đều vô cùng hung hãn.

Trong trò chơi không cần phải lo lắng đối phương có bị thương hay không, vì vậy cả hai đều không nương tay, tung ra những đòn sát thủ nguy hiểm nhất.

Bên cánh trái của đội Lâm Nhiễm, Hạ Hổ và Hạ Báo cũng lập tức phát động tấn công.

Đối thủ của họ là hòa thượng và Giả Dịch.

Giả Dịch và Hạ Hổ giao thủ trước, Giả Dịch đã bố trí sẵn phép thuật hệ trận pháp tại chỗ, lập tức kích hoạt phép thuật, một trận pháp nhỏ mọc lên nhốt Hạ Hổ bên trong, khiến hắn nhất thời khó có thể thoát ra.

Bên kia, đối mặt với đòn tấn công của Hạ Báo, hòa thượng vừa bò vừa lăn, thoạt nhìn có vẻ né tránh vô nghĩa nhưng lại khiến Hạ Báo nhất thời không làm gì được.

Phong Kỳ hiểu rõ lai lịch của hòa thượng nên trong lòng đã hiểu ra.

Là người thừa kế trực hệ duy nhất của chiến đoàn lĩnh vực Bát Nhã, một trong mười chiến đoàn lĩnh vực lớn, làm sao tên này có thể yếu được.

Thái độ uể oải mà hắn vẫn thể hiện từ trước đến nay chỉ là ngụy trang mà thôi.

Nếu không phải đã trải qua dòng thời gian tương lai trước đó, hắn cũng suýt bị lừa.

Hắn còn tưởng rằng tên này dựa vào chiến đoàn Bát Nhã nhưng thực chất chỉ là một kẻ chỉ muốn hưởng thụ cuộc sống, không muốn tiến thủ.

Liên tưởng đến sự thay đổi đột ngột của hòa thượng trong lịch sử.

Rõ ràng đây không phải là sự thay đổi đột ngột, mà chỉ là cởi bỏ lớp ngụy trang, trở về với chính mình mà thôi.

Trong cuộc giao tranh của hai bên, đỉnh cao chiến lực của hai bên là Lâm Nhiễm và Mộc Tinh.

Lữ Việt tuy mạnh nhưng các giá trị liên quan đến kiếm thế ngay cả trong cơ sở dữ liệu tương lai cũng không tồn tại, vì vậy Lữ Việt không thể sử dụng kiếm thuật của mình, chỉ có thể phối hợp kỹ năng thể tu với chiêu kiếm để tấn công.

Còn Lâm Nhiễm, chính là bậc thầy phép thuật tuyệt đối.

Ngoài tám kỹ năng trang bị, hắn còn sử dụng phép thuật đã thành thạo trong thực tế để tấn công Mộc Tinh.

Biểu hiện của Mộc Tinh hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Phong Kỳ.

Hết chương 504.

Chương 505. Tinh Thần Chiến Đấu

Chỉ huy đội, chiến kỹ thể tu, quan sát và dự đoán chính xác, cô ấy như thể là một chiến binh bẩm sinh, tập hợp đội của mình thành một khối thống nhất, trong lúc chiến đấu, cô ấy liên tục quan sát tình hình của đồng đội, sau đó chỉ huy.

Dưới sự sắp xếp của cô ấy, Hạ Long đột nhiên từ bỏ cuộc chiến với Nghiêm Nhạc, tấn công Lâm Nhiễm đang sử dụng phép thuật.

Thấy cảnh này, Lâm Nhiễm lập tức lùi lại.

Kết quả là Mộc Tinh bên này đã nắm bắt thời cơ tấn công của Lâm Nhiễm, đá mạnh vào cổ Lữ Việt.

Bị đá mạnh, Lữ Việt vừa mất máu vừa loạng choạng ngã xuống đất.

Lúc này, Dương Tiểu Tâm đứng bên cạnh Lâm Nhiễm, tích tụ sức mạnh để thi triển phép thuật, cuối cùng đã tung ra kỹ năng của mình.

Vô số băng nhọn hình thành trên đỉnh đầu Mộc Tinh, nhanh chóng rơi xuống.

Cảnh tượng tiếp theo khiến mọi người kinh ngạc, chỉ thấy Mộc Tinh di chuyển và nhảy lên, né tránh dễ dàng trong cơn mưa băng nhọn, đòn tấn công bao phủ đã bị cô ấy né tránh một cách dễ dàng.

[Quả nhiên là Đại ma vương lịch sử suýt trở thành chiến thần lịch sử, ý thức chiến đấu này thật tuyệt, nếu thêm sự rèn

luyện sau này, tiềm năng sẽ vô hạn.]

“Mong là một ngày nào đó tôi cũng có thể có ý thức và bản năng chiến đấu mạnh mẽ như vậy.” Phong Kỳ cũng cảm thán vào lúc này.

[Đừng, cứ đi theo con đường cơ bắp của ngươi là được, chỉ cần cơ bắp đủ cứng, không có kẻ thù nào là không thể đánh chết bằng một cú đấm, nếu có thì hai cú, ba cú… Thiên Mã Lưu Tinh Quyền.]

Phong Kỳ:…

Vừa nhịn không được dựng ngón giữa trong lòng, hắn vừa hướng mắt về phía những người vẫn đang giao chiến.

Trận chiến lúc này cũng đã bước vào giai đoạn gay cấn.

Dương Tiểu Tâm, Lâm Nhiễm, Lữ Việt ba người chiến đấu với Mộc Tinh và Thái Quả, hoàn toàn ở thế yếu.

Ưu thế duy nhất là bên Giả Dịch.

Trận pháp của Giả Dịch không chỉ có tác dụng trói buộc.

Đặc điểm của phép thuật hệ trận pháp có thể được mô tả bằng hai chữ là “Biến hóa.”

Theo sự di chuyển của cờ trận ngưng tụ từ linh khí, chức năng của trận pháp sẽ thay đổi.

Giả Dịch đứng ngoài trận pháp như một kỳ thủ, bình tĩnh vung tay điều khiển cờ trận biến hóa, liên tục áp chế Hạ Hổ, không ngừng bào mòn lượng máu của hắn.

Cảm thấy khó chịu, Hạ Hổ cố gắng liều mạng nhưng đối mặt với sự bố trí của Giả Dịch, hắn không thể thoát ra được.

Rất nhanh, lần giết đầu tiên đã xuất hiện.

[Người chơi “Thắng Thiên Bán Tử.” đã giành được lần giết đầu tiên, số lượng tiêu diệt của phe đỏ: 1]

Cùng với âm thanh vang vọng khắp bản đồ, thân hình Hạ Hổ từ từ tan biến tại chỗ, bước vào giai đoạn hồi chiêu đếm ngược.

Sau khi giết Hạ Hổ, Giả Dịch lập tức hướng ánh mắt về phía Mộc Tinh khó nhằn nhất.

Vung tay vài lá cờ trận ngưng tụ trong không trung thành một trận pháp nhỏ, áp về phía Mộc Tinh.

Lâm Nhiễm cũng kết ấn bằng một tay vào lúc này, triển khai tấn công, muốn phối hợp với Giả Dịch trói buộc Mộc Tinh.

Mộc Tinh tấn công dữ dội nhưng lại quyết đoán lùi lại vào lúc này, đồng thời giao lưu với Thái Quả trong kênh thoại.

Trong tích tắc, một tấm màn sáng chắn trước mặt Mộc Tinh, chặn đứng lá cờ trận đang áp tới, theo đó một luồng sáng trắng từ vẻ mặt của Thái Quả hiện ra, kết nối với Mộc Tinh.

Thể lực của Mộc Tinh lập tức được hồi phục nhanh chóng.

Cô không do dự, khi màn sáng vỡ vụn, cô tiến lên vài bước, đấm vào lá cờ trận.

Cùng với tiếng hổ gầm, một con hổ dữ do linh khí biến thành hiện ra sau lưng Mộc Tinh, xé nát tám lá cờ trận.

Đối với việc Mộc Tinh sử dụng "Hổ gầm bổ nhào." trong Mãnh Hổ Quyền, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Bởi vì khi vào trận, hắn đã xem qua lựa chọn kỹ năng của Mộc Tinh.

Và Mãnh Hổ Quyền hiện tại đã được thẩm định và chứng nhận, đưa vào kho kỹ năng của "Bình Minh", điều đó hoàn toàn hợp lý.

Phá vỡ lá cờ trận, Mộc Tinh lao thẳng về phía Giả Dịch.

Muốn ngưng tụ lại lá cờ trận đã không còn kịp nữa, Giả Dịch dứt khoát quay người bỏ chạy.

Nhưng tốc độ của hắn rõ ràng không thể so sánh với Mộc Tinh đã chọn kỹ năng thể tu.

Kênh thoại của phe đỏ vang lên tiếng gào thét của Giả Dịch:

"Các huynh đệ, cứu ta, cứu ta với, ta sắp chết rồi."

Nhận ra Giả Dịch đang gặp nguy hiểm, Lữ Việt lúc này vung kiếm chém về phía Mộc Tinh, cố gắng chặn đường cô.

Tiếp theo, một cảnh tượng nằm ngoài dự đoán của mọi người đã xuất hiện.

Mộc Tinh đang chạy đột nhiên dừng lại, sau đó đá ngang một cú mạnh vào Lữ Việt, từ động tác liên kết mượt mà có thể thấy, cô dường như đã sớm đoán được Lữ Việt sẽ ra tay cản đường.

Mục tiêu thực sự của cô không phải là Giả Dịch, mà là đã sớm khóa chặt Lữ Việt.

Không kịp trở tay, Lữ Việt bị cú đá ngang hung hãn này đá trúng cổ.

[Người chơi "Hít hà." đã hoàn thành lần giết, số lần giết của phe xanh: 1]

Hết chương 505.

Chương 506. Huấn Luyện Kỹ Năng

Lữ Việt bị giết chết khiến mọi người bất ngờ, thế cân bằng của trận chiến bị phá vỡ ngay lập tức.

Lúc này Lâm Nhiễm biết rằng nên giết Thái Quả trước, như vậy mới có cơ hội giết Mộc Tinh khó nhằn nhất.

Nhưng tình hình hiện tại là nếu chia người ra giết Thái Quả, căn bản không ai có thể ngăn cản được Mộc Tinh, hàng sau sẽ phải đối mặt với cuộc tàn sát một chiều.

Rất nhanh, Giả Dịch đã trở thành mục tiêu giết thứ hai của Mộc Tinh.

Lúc này, tình hình chiến đấu đã diễn ra một chiều.

Mộc Tinh dưới sự hỗ trợ của Thái Quả, thể lực luôn sung mãn, sau khi giết Giả Dịch, cô tìm đến Lâm Nhiễm có sát thương cao nhất.

Lâm Nhiễm mặc dù nắm giữ nhiều phép thuật nhưng chiến đấu không phải là sở trường, đặc biệt là khi đối mặt với Mộc Tinh có ý thức chiến đấu vô cùng khủng khiếp.

Hắn dùng phép thuật phòng thủ khó khăn chống đỡ được một phút rưỡi, bị Mộc Tinh nắm bắt sơ hở đấm một cú vào cổ, lượng máu cạn kiệt và rời khỏi.

Tiếp theo là Dương Tiểu Dịch, rồi đến Nghiêm Nhạc.

Trước kỹ thuật chiến đấu hung hãn của Mộc Tinh, từng người một bị đánh cạn thanh máu.

Cuối cùng là hòa thượng, khi hắn nhận ra mình là thành viên duy nhất còn lại của phe mình, hắn dứt khoát nằm xuống không phản kháng nữa, bị Hạ Báo đánh cạn máu và rời khỏi.

Trận đấu đối kháng đồng đội này, Mộc Tinh một lần nữa cho mọi người thấy sức chiến đấu khủng khiếp của cô.

Thời gian hồi sinh sau khi trận chiến kết thúc.

Trong không gian chờ đợi lạnh lẽo xám xịt, Lâm Nhiễm và bốn người khác ngồi xổm trên mặt đất ôm đầu gối, nhìn chằm chằm vào màn hình phía trước phát lại cảnh giết chóc, trong lòng run rẩy.

Trận chiến này, màn trình diễn của Mộc Tinh đã gây ra tổn thương về mặt tinh thần cho bọn họ.

Lúc này, hòa thượng xuất hiện.

"Các huynh đệ, có tùy chọn đầu hàng không? Hay là chúng ta đầu hàng đi?"

…

Vòng đối kháng đầu tiên của phiên bản thử nghiệm Bình Minh, cuối cùng kết thúc với chiến thắng áp đảo của đội xanh Mộc Tinh.

Sau khi kết thúc trận đấu, mọi người thoát khỏi bản đồ đối kháng "Rừng méo mó."

Màn hình chuyển sang màu đen dài chờ thoát.

Hơn mười phút sau, một màn hình bán trong suốt hiện ra trước mặt mọi người, bao gồm cả Phong Kỳ đang xem.

Màn hình hiển thị số liệu thống kê thành tích của trận đối kháng này.

Ngoài việc so sánh số lượng tiêu diệt, còn có số liệu sát thương đầu ra của nhóm, số liệu sát thương đầu ra của cá

nhân, số liệu chịu sát thương, số lần hỗ trợ tiêu diệt, số liệu hồi máu, số liệu trạng thái tăng sức mạnh, v.v.

Nhấp vào màn hình kéo xuống, bạn còn có thể thấy số lượng phép thuật mà cá nhân tung ra, hiệu quả tung ra, v.v.

Và tiến hành chấm điểm thống kê cho từng người chơi tham gia trận đối kháng này.

Điểm được chia thành bảy bậc từ cao đến thấp (S, A, B, C, D, E, F).

Ngoài ra, còn có danh hiệu "Tuyệt nhất toàn trận." sẽ được trao cho người chơi có tổng điểm cao nhất trong trận, hiển thị dưới dạng mặt dây chuyền sau tên trò chơi của người chơi.

Trận đối kháng này, tất nhiên là không có gì bất ngờ.

Mộc Tinh đạt được đánh giá cấp S và nhận được mặt dây chuyền danh hiệu Tuyệt nhất toàn trận.

Về điều này, mọi người đều tâm phục khẩu phục, không có bất kỳ dị nghị nào.

Họ liên tục kéo xuống biểu đồ thống kê thành tích, xem chi tiết tình hình trận đấu của mình.

Từ những dữ liệu này, họ có thể biết rõ đóng góp của mình trong trận đấu này, cũng như những điểm chưa tốt, để sau này có thể cải thiện và nâng cao một cách có mục tiêu.

Khung thành tích kéo xuống dưới cùng là tùy chọn phát lại trận đấu.

Vì trận đối kháng này chọn chế độ tùy chỉnh nên không có sự thay đổi về điểm xếp hạng.

Sau khi nhấp vào thoát, Phong Kỳ đã tạo một nhóm trong danh sách bạn bè, sau đó kéo tất cả học sinh vào nhóm trò chuyện.

Phong Kỳ: Mọi người cảm thấy thế nào?

Lâm Nhiễm: Bị đánh đến tự kỷ rồi, hoàn toàn là sự nghiền nát một chiều, cảm giác như chỉ bị ngược đãi, lần sau tôi muốn cùng đội với Mộc Tinh.

Giả Dịch: +1

Dương Tiểu Tâm: +2

[Đoạn dịch lỗi(không mất phí)]严岳：+3

Tuệ hư ：+10086

Lữ Việt ：Trò chơi này rất có ý nghĩa, mặc dù trong game không có khả năng sử dụng “Kiếm thế.” nhưng việc luyện tập trở về với những điều cơ bản cũng có thể nâng cao kiếm kỹ của ta một cách hiệu quả, có thể tiếp tục chơi thêm một ván nữa không?

tuệ hư ：@ Lữ Việt, đại ca đừng như vậy, sắp đến giờ ăn tối rồi.

Mộc Tinh ：Khá thú vị, cảm thấy việc kiểm soát sức mạnh trong game dễ hơn ngoài đời thực, ngoài đời thực ta luôn phải kiềm chế khi giải phóng sức mạnh, rất khó chịu, trong game thì có thể giải phóng thoải mái (mặt cười.jpg)

tuệ hư ：@ Mộc Tinh, học tỷ ngươi tàn sát chúng ta xong lại nói ra lời khiêm tốn như vậy, có thật sự ổn không? Lương tâm ngươi không đau sao? Ngươi có ngủ ngon không?

Thái Quả ：Haha, lần đầu tiên cảm thấy làm trợ thủ có thể vui vẻ đến vậy, học tỷ Mộc Tinh thật sự quá mạnh, thích quá, thích quá, đồng đội thần thánh.

Hết chương 506.

Chương 507. Kết Quả Huấn Luyện

Tu Hồng Vân ：Suốt quá trình chỉ biết đi theo, bảo ta bảo vệ Thái Quả, kết quả suốt quá trình chỉ đứng im QVQV, ta cũng muốn cống hiến một phần sức lực cho đội mà.

Giả Dịch ：Trò chơi này thật sự không tệ nhưng việc đối đầu với những đối thủ không cân sức thực sự dễ khiến người ta tự kỷ, may mà trò chơi này sau này có cơ chế xếp hạng, nếu không thì mỗi ngày chơi vài ván, không thì là đi đánh gà, không thì là bị đánh, nếu không may một ngày gặp phải mấy học tỷ Mộc Tinh có thể nghiền nát đối thủ như vậy thì tâm trạng chắc chắn sẽ bùng nổ.

Hạ Long: (cười toe toét.jpg） @Nghiêm Nhạc, chúng ta ăn tối xong thì mở một trận tùy chỉnh, tiếp tục đấu tay đôi một lần, phân định thắng thua

…

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ liếc nhìn thời gian.

Phát hiện đã là năm giờ rưỡi rồi.

Ra hiệu cho mọi người chuẩn bị ăn cơm, hắn mở danh sách tùy chọn chức năng, sau đó nhấn vào “Thoát game.”

Khoảng năm phút chờ đợi, hắn từ từ mở mắt ra.

Dung dịch dinh dưỡng trong khoang trò chơi bắt đầu giảm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Loại dung dịch dinh dưỡng này là đồ dùng một lần, sau khi người chơi rời khỏi khoang trò chơi, dung dịch dinh dưỡng

một lần sẽ được thải vào đường ống dẫn nước thải, không sử dụng lại, vì vậy cần phải bổ sung thường xuyên.

Do là sản phẩm pha loãng của dung dịch dinh dưỡng do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sản xuất, giá thành cũng rẻ, có thể hỗ trợ một người chơi chơi game bình thường trong ba ngày.

Nhưng dung dịch dinh dưỡng chỉ có tác dụng bổ sung dinh dưỡng, căn bản không chống đói được.

Khi dung dịch dinh dưỡng trong khoang trò chơi được thải hết, ống mềm nối với bộ đồ chơi game cũng tự động rơi ra và thu vào.

Cùng với khoang trò chơi mở lên, Phong Kỳ cúi người đứng dậy rời khỏi khoang trò chơi.

Quay đầu nhìn lại, khoang trò chơi của Lâm Nhiễm và những người khác cũng lần lượt mở ra, từng người bước ra.

“Thay quần áo trước, sau đó đến căng tin ăn cơm, ăn xong rồi tiếp tục luyện tập.”

Nói xong, Phong Kỳ đi trước vào phòng riêng.

Lâm Nhiễm và những người khác lập tức đi theo.

Còn Mộc Tinh, Thái Quả, Dương Tiểu Tâm thì đến một căn phòng khác để thay quần áo.

Mười phút sau, mọi người tập trung ở bên ngoài nhà thi đấu, cùng nhau đi về phía nhà ăn của học phủ.

Trên đường đi, mọi người đều nói về những chủ đề liên quan đến 《Bình minh》.

Ngay cả Lữ Việt vốn ít nói cũng rất hứng thú với điều này, vô tình bày tỏ rằng tối nay có thể chơi thâu đêm.

Sau khi đích thân trải nghiệm, họ mới hiểu được ý nghĩa đằng sau trò chơi này.

Vấn đề đã làm các học phủ đau đầu nhiều năm qua.

Sự thiếu hụt trong huấn luyện đối kháng sẽ được giải quyết khi 《Bình minh》 được phổ biến.

Ngoài ra, trò chơi này còn có thể nâng cao đáng kể khả năng kiểm soát pháp thuật và bồi dưỡng ý thức chiến đấu của người tu luyện.

Vì vậy, họ cũng giống như Phong Kỳ, vô cùng mong đợi trò chơi này được phát hành chính thức.

Đến lúc đó, cảnh tượng các tu luyện giả tham gia trận đấu đối kháng xếp hạng sẽ hoành tráng đến mức nào, họ đã có thể tưởng tượng ra rồi.

Nhìn đám người đang trò chuyện rôm rả, Phong Kỳ đi cuối hàng ngũ mỉm cười.

《Bình minh》 dữ kỳ nói là một trò chơi thì không bằng nói là một nhà máy sản xuất chiến sĩ cho loài người, là một phát minh siêu cấp kết hợp giữa giải trí và huấn luyện đối kháng.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn muốn tạo ra trò chơi này.

Lúc này, những bước đệm mới đã hoàn thành, hắn chỉ chờ những hạt giống được gieo xuống nảy mầm, vươn mình trong dòng chảy lịch sử để mở ra một tương lai hoàn toàn mới.

Hắn luôn tràn đầy hy vọng vào tương lai.

…

Đến nhà ăn của học phủ thì đã hơn sáu giờ tối.

Đám người đang đói bụng, sau khi lấy đĩa bắt đầu chọn thức ăn.

Đã vào thu, hôm nay khu tự chọn của học phủ có thêm một món ăn theo mùa là "Cua đồng."

Không giống như trước thời đại đại nạn, cua đồng thời đại này đều là cua nuôi nhưng cũng rất ngon.

Lúc này, khu tự chọn để cua đồng có rất nhiều học viên.

Để đồng ý nhu cầu ăn cua đồng của học viên, các đầu bếp ở phía sau khu tự chọn vẫn đang bận rộn, thỉnh thoảng lại bê ra một nồi cua đồng lớn đặt vào khu tự chọn.

Đối với món ăn theo mùa này, Phong Kỳ tất nhiên sẽ không bỏ qua, hắn lập tức lấy ba con từ nồi mới ra cho vào đĩa.

Một nồi cua vừa được bày ra khu tự chọn, chẳng mấy chốc đã hết sạch.

Ăn cua đồng tất nhiên không thể thiếu gia vị, nếu không sẽ mất đi hương vị.

Hắn đi đến khu gia vị ở giữa khu tự chọn, lấy một bát gia vị, sau đó lấy hành, gừng, tỏi đã thái sẵn và ớt hiểm cho vào bát, rồi đổ thêm nước tương và giấm.

Sau khi dùng đũa công khuấy đều, hắn bưng đĩa đến ngồi ở góc phía bắc của nhà ăn.

Sau đó Lâm Nhiễm, Mộc Tinh và một số học viên khác lần lượt đến.

Hết chương 507.

Chương 508. Cua Đồng Ngon Tuyệt

Góc phía bắc của nhà ăn bây giờ đã trở thành nơi tụ tập của họ.

Món ngon luôn là một trong số ít sở thích của Phong Kỳ, hắn vươn tay lấy một con cua đồng.

Bề mặt thân cua phủ một lớp mỡ màu vàng nhạt từ trong thấm ra, ngửi nhẹ còn có thể ngửi thấy một mùi thơm ngọt ngào.

Những nguyên liệu cung cấp cho Học phủ Tinh Thành luôn là những nguyên liệu tốt nhất.

Với cùng một mức giá, nhà cung cấp nguyên liệu chắc chắn sẽ dành những thứ tốt nhất cho học viên của học phủ, bởi vì những học viên ở đây đại diện cho tương lai của loài người.

Vì vậy, mỗi con cua đều là hàng tuyển chọn.

Tháo dây buộc trên con cua đồng, hắn lần lượt lấy dạ dày cua, mang cua, tim cua, ruột cua ra, sau đó bẻ đôi con cua.

Chấm nhẹ vào nước chấm, rồi cắn một miếng.

Cua đực tháng mười to, thịt dày, gạch béo ngậy.

Hấp cách thủy giữ được vị tươi của thịt cua, hắn có thể cảm nhận được thịt cua ngọt thanh tan ra thành từng sợi nhỏ khi nhai.

Một miếng vào miệng, hương vị còn đọng lại.

Hắn nhanh chóng ăn hết con cua đồng này, kể cả thịt trên từng chiếc càng cua.

Tiếp theo là con thứ hai, thứ ba.

Ba con cua đồng hắn lấy về chẳng mấy chốc đã bị hắn ăn hết, tuy chưa thỏa mãn nhưng hắn không lấy thêm nữa, định ăn no bụng trước rồi mới thưởng thức tiếp.

Sau nửa tiếng ăn uống, mọi người đều tỏ vẻ thỏa mãn mà dừng lại.

Chỉ có Phong Kỳ và Mộc Tinh vẫn tiếp tục ăn.

Ăn hết thức ăn trong đĩa, Phong Kỳ lại đi lấy một đĩa cua đồng, vừa đợi Mộc Tinh vừa thưởng thức món ngon.

Bộ phận hậu cần của Học phủ Tinh Thành rõ ràng đã tính đến sự nhiệt tình của học viên đối với cua đồng.

Cua được chuẩn bị rất đầy đủ, vấn đề duy nhất là đội ngũ đầu bếp có phần không theo kịp tốc độ lấy thức ăn của học viên.

Đến 7 giờ 20 phút.

Mộc Tinh cuối cùng cũng ngừng ăn, trên mặt nở nụ cười ngây ngô và thỏa mãn.

"Đi dạo ở sân tập trước, 8 giờ vào Bình Minh để bắt đầu huấn luyện đối kháng, lát nữa ta sẽ sắp xếp lại đội hình Hồng Lam."

Nói rồi Phong Kỳ đứng dậy, bưng đĩa thức ăn.

Lâm Nhiễm và những người khác thấy vậy cũng đứng dậy, theo Phong Kỳ đến khu vực để đĩa thức ăn.

Ra khỏi nhà ăn, bên ngoài đã chìm trong màn đêm.

Đèn đường trong học phủ đã sáng, soi bầu trời ửng hồng, vẫn có thể nhìn rõ từng đàn muỗi bay quanh đèn đường.

Sau đó, Phong Kỳ dẫn một đám học sinh đến sân tập, vừa đi vừa trò chuyện.

Đến 8 giờ, mọi người lại quay trở lại nhà thi đấu.

Nếu nói thư viện của Học phủ Tinh Thành là khu vực có lượng người qua lại đông nhất vào ban đêm thì nhà thi đấu đứng thứ hai.

Những học viên theo hệ thể tu thường xuyên đến nhà thi đấu để huấn luyện đặc biệt vào ban đêm.

Nếu không phải nhà thi đấu có thiết bị cách âm cực tốt thì ban đêm đi ngang qua bên ngoài vẫn có thể nghe thấy tiếng la hét, rên rỉ của học viên khi luyện tập.

Đi theo lối đi trong nhà thi đấu, họ đến phòng 1019.

Bật đèn, mọi người lần lượt đi vào phòng riêng, bắt đầu thay đồ chơi game.

Một vòng huấn luyện đối kháng mới bắt đầu.

Lần huấn luyện đối kháng trước khiến Phong Kỳ nhận ra Mộc Tinh là một biến số cực lớn.

Vì vậy, sau khi vào game, tạo phòng tùy chỉnh, hắn đã kéo mình, Mộc Tinh, Lâm Nhiễm vào phe Hồng.

Mười người còn lại được phân vào phe Lam.

Chọn đích thân tham gia đối kháng, ngoài việc muốn rèn luyện khả năng thực chiến của Lữ Việt và những người khác, hắn cũng muốn thử rèn luyện bản thân trong quá trình huấn luyện đối kháng.

Còn về chênh lệch thực lực giữa hai bên, có Mộc Tinh ở đó, hắn không lo lắng.

Trong cuộc đối kháng tiếp theo, hắn sẽ bắt tay vào huấn luyện mức độ phối hợp ăn ý của mười người, cũng như cách

định vị bản thân trong trận chiến theo nhóm.

Sau hơn 20 phút chuẩn bị và thiết lập, trận đấu đối kháng chính thức bắt đầu.

Lần này bản đồ được chọn ngẫu nhiên là "Dãy núi Vân Đỉnh", bối cảnh bản đồ là đỉnh núi được bao phủ bởi những đám mây dày, trên bầu trời còn treo một vầng hồng nhật, phong cảnh vô cùng tươi đẹp.

Một vòng đối kháng mới bắt đầu vào lúc này.

…

Hai ngày tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo một đám học sinh tiến hành huấn luyện đối kháng mô phỏng cường độ cao.

Cơ bản là đánh xong một trận là bắt đầu trận tiếp theo.

Ngoài thời gian lên lớp và ăn uống, thời gian còn lại đều ở trong phòng 1019 của nhà thi đấu.

Hiệu quả huấn luyện cũng rất rõ rệt.

Tất cả học viên đều tìm thấy vị trí của mình.

Ví dụ như Lữ Việt và Dương Tiểu Tâm, là đầu ra chủ lực tuyệt đối của đội này.

Nghiêm Nhạc là lá chắn thịt đầu tiên trong đội.

Ba anh em nhà họ Hạ đóng vai trò là chiến binh hỗ trợ, chịu trách nhiệm phối hợp với đầu ra chủ lực để triển khai tấn công.

Thái Quả là người chữa bệnh duy nhất trong đội, chịu trách nhiệm tăng trạng thái cho đồng đội, cũng như điều trị vết thương, phục hồi thể lực.

Hết chương 508.

Chương 509. Sắp Xếp Nhân Sự

Tu Hồng Vân và hòa thượng chịu trách nhiệm bảo vệ hàng sau, không chủ động tấn công.

Khi cần thiết cũng sẽ chọn cách hy sinh bản thân, bảo toàn đầu ra chủ lực ở hàng sau.

Cuối cùng là "Trợ thủ đặc biệt." Giả Dịch.

Giả Dịch tu luyện trận pháp học có vị trí tương đối mơ hồ trong đội, vừa có thể hỗ trợ vừa có thể tấn công, còn có thể kết trận để chống lại thế công pháp thuật tầm xa của kẻ địch.

Thậm chí còn có thể lợi dụng trận pháp để bố trí bẫy, đánh lén đối thủ.

Hai ngày huấn luyện này, mười người trong ý thức chiến đấu theo nhóm dần trở nên trưởng thành, mức độ phối hợp ăn ý cũng được nâng cao rõ rệt.

Lúc đầu, kênh thoại của họ luôn tràn ngập những nội dung chỉ trích lẫn nhau.

Ngoài Lữ Việt ít nói, chín người còn lại đều cho rằng thất bại là vấn đề của đồng đội ngu ngốc, không liên quan đến mình.

Vì vậy, sau mỗi trận đối đầu, họ đều chửi bới lẫn nhau.

Tất nhiên đây không phải là điều Phong Kỳ muốn thấy.

Vì vậy, sau mỗi trận đối đầu, hắn cùng Lâm Nhiễm, Mộc Tinh cùng nhau phân tích cho mười người lý do khiến họ thất

bại trong trận này, tìm ra khuyết điểm, sau đó đưa ra lời khuyên.

Dưới sự huấn luyện cường độ cao như vậy, khả năng phối hợp chiến đấu theo nhóm của Lữ Việt và những người khác đã tiến bộ vượt bậc.

Khi bắt đầu chiến đấu, họ cũng có thể nhanh chóng biết được mình nên làm gì, chứ không phải như ruồi mất đầu, không biết phải làm sao.

Ngoài ra.

Quá trình huấn luyện cường độ cao trong thời gian này cũng giúp mười người kiểm soát pháp thuật tốt hơn đáng kể.

Ví dụ như Thái Quả.

Hai ngày nay, cô liên tục thi triển một pháp thuật tăng cường tên là "Linh hồn tự nhiên", dần dần nắm được kỹ thuật thi triển.

Khi cô ấy cố gắng sử dụng quỹ đạo kỹ năng trong trò chơi để thi triển pháp thuật ngoài đời thực thì trong 10 lần đã có thể thành công 1, 2 lần.

Mặc dù điều này cũng liên quan đến việc "Linh hồn tự nhiên." vốn là một pháp thuật cực kỳ đơn giản.

Nhưng cũng nói lên rằng trò chơi "Bình Minh." này thực sự có thể giúp người chơi (tu luyện giả) nâng cao khả năng kiểm soát pháp thuật, thậm chí học được một pháp thuật mới.

Đến ngày thứ ba, còn hai ngày nữa là đến cuộc thi tranh bá tân sinh.

Phong Kỳ đã thay đổi phương pháp huấn luyện.

Lần này hắn kéo Lâm Nhiễm, Mộc Tinh và chính mình lên khán đài.

Sau đó thiết lập 200 người máy tham gia vào trận đấu.

Mặc dù người máy không có trí tuệ gì, cũng rất khó để phát huy sức chiến đấu hiệu quả trong trò chơi mô phỏng hoàn toàn thực tế nhưng chúng lại đông đảo và khi thi triển pháp thuật sẽ không có bất kỳ độ trễ nào.

Cuộc thi tranh bá tân sinh, số lượng người của các lớp tham gia còn lại nhiều gấp mấy lần lớp chiến đấu ba của họ.

Lần này Phong Kỳ định huấn luyện khả năng chiến đấu theo nhóm đông đánh ít của họ.

Sự thật chứng minh, hiệu quả huấn luyện mấy ngày trước rất rõ rệt, đối mặt với 200 người máy, Lữ Việt và những người khác thể hiện thực sự xuất sắc.

Bảy trận đối đầu, vậy mà họ đã giành chiến thắng trong hai trận.

Đây vẫn là chiến thắng mà Lữ Việt chưa thi triển kiếm thế.

Điều này khiến Phong Kỳ càng thêm tự tin vào cuộc thi tranh bá tân sinh sắp tới.

…

Còn một ngày nữa là đến cuộc thi tranh bá tân sinh.

Sáng hôm đó, sau khi ăn sáng xong, Phong Kỳ đẩy hành lý, dẫn theo một đám học sinh đến cổng nhà thi đấu.

Lúc này, trước cổng nhà thi đấu đã đỗ ba chiếc xe buýt lớn.

Trên cửa sổ của mỗi xe buýt đều dán tên lớp chuẩn bị lên xe.

Lần này Tinh Thành Học Phủ có ba lớp tham gia, lần lượt là lớp chiến đấu ba của hắn, lớp chiến đấu sáu và lớp chiến đấu tám.

Lớp chiến đấu hai vốn cũng muốn tham gia nhưng sau khi đấu giao hữu với lớp chiến đấu sáu, họ nhận ra rằng lớp mình mà đi thi cũng chỉ là đi góp số nên dứt khoát từ bỏ.

Cuộc thi tranh bá tân sinh khu vực phía Đông năm nay cũng được tổ chức tại Thành Thắng như mọi năm.

Còn Học phủ Thành Thắng của Thành Thắng cũng là học phủ giành chức vô địch cuộc thi tranh bá tân sinh nhiều lần nhất trong những năm qua.

Đến trước xe buýt dán tên lớp chiến đấu ba, sau khi trình bày tình hình với người tài xế đang hút thuốc, hắn dẫn theo một đám học sinh bắt đầu xếp hành lý, sau đó lên xe.

Xác nhận mọi người đã lên xe đông đủ, bác tài xế rít một hơi thuốc trên tay, sau đó đến thùng rác trước nhà thi đấu vứt tàn thuốc, rồi cũng lên xe.

Không đợi các lớp còn lại, bác tài xế ngồi vào vị trí lái lập tức khởi động xe chạy ra khỏi Tinh Thành Học Phủ.

Cảnh vật ngoài cửa sổ xe lướt qua nhanh chóng, sau khi xe chạy ra khỏi Tinh Thành Học Phủ thì hướng về phía sân bay khu Đông Tinh Thành.

Hành trình hai tiếng, xe buýt dừng lại trong sân bay.

Phong Kỳ và một đám học sinh mang hành lý xuống xe, sau khi bắt tay với nhân viên ra đón, họ theo anh ta đi về phía "Sân bay đặc biệt."

Hết chương 509.

Chương 510. Sân Bay Đặc Biệt

Một lát sau, họ theo nhân viên lên máy bay được chuẩn bị riêng cho Tinh Thành Học Phủ.

Trước khi các lớp khác đến, máy bay tạm thời không cất cánh.

Phong Kỳ tập hợp Lữ Việt và những người khác lại, nói về nội dung liên quan đến cuộc thi tranh bá tân sinh lần này.

Hắn đã tìm hiểu chi tiết về các lớp tham gia của các học phủ khác.

Đặc biệt là một bài đăng trên diễn đàn Tinh Thành Học Phủ lúc đó, có giải thích chi tiết về sức mạnh đại khái của các lớp tham gia lần này.

Nhắm vào các lớp tham gia này, tối qua họ đã cùng nhau bàn bạc và đưa ra các phương án đối đầu khác nhau.

Trong lúc trò chuyện, giáo viên chủ nhiệm của lớp chiến đấu tám và lớp chiến đấu sáu dẫn theo học sinh của lớp lên máy bay.

Sau khi chào hỏi nhau, Phong Kỳ cùng giáo viên của lớp sáu, lớp tám bắt đầu điểm danh học sinh.

Xác nhận không có sai sót, báo cáo tình hình với nhân viên.

Một lát sau, máy bay từ từ lăn ra đường băng.

Cùng với cảm giác bị đẩy về phía sau, máy bay bắt đầu bay lên.

Không tính đến ký ức về tuyến tương lai, đây là lần đầu tiên hắn rời khỏi Tinh Thành.

Trong ký ức về tuyến tương lai, hai lần rời khỏi Tinh Thành đều là đi đến cái chết, trong lòng tràn đầy sự quyết tâm.

Nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ dần thu nhỏ lại, hắn cảm thấy xúc động.

"Anh Kỳ, nếu giành được chức vô địch, anh định dùng tiền thưởng để làm gì?" Lúc này, Lâm Nhiễm ở bên cạnh tò mò hỏi.

"Mời các cậu ăn một bữa ngon ở nhà ăn của học phủ?" Phong Kỳ quay đầu nhìn Lâm Nhiễm cười nói.

"Chỉ thế thôi?"

"Hay là ra ngoài ăn? Đồ ăn bên ngoài không ngon bằng đồ ăn trong học phủ đâu."

"Cũng đúng nhưng tôi vẫn rất mong chờ cuộc thi tranh bá tân sinh lần này, năm đó tôi cũng đã tham gia, thảm bại trước Học phủ Thành Thắng."

Nghe vậy, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ kinh ngạc:

"Cậu cũng đã tham gia?"

"Tất nhiên rồi, tôi đâu phải tân sinh, là học sinh trao đổi của Học phủ Lãnh Đông, năm tân sinh đương nhiên tôi đã tham gia."

"Cậu không phải là học sinh lớp công pháp sao?"

"Lúc đó thấy thực lực của tôi cũng được nên đã điều động tạm thời sang lớp chiến đấu, sau khi thi đấu xong thì lại quay về lớp công pháp."

Hiểu được tình hình, Phong Kỳ bừng tỉnh.

"Lúc đó lớp cậu đạt giải mấy?"

“Học phủ Lãnh Đông của chúng tôi có thể nói là hạng nhì muôn năm, lần nào cũng bị Học phủ Thành Thắng đè đầu, năm đó tôi cũng không ngoại lệ, giành được hạng nhì nhưng năm nay tình hình có chút khác, theo phân tích trên mạng thì Học phủ Lãnh Đông của chúng tôi là ứng cử viên vô địch năm nay, cũng là đối thủ lớn nhất của lớp chúng ta.”

…

Qua trò chuyện với Lâm Nhiễm, Phong Kỳ hiểu rõ hơn về cuộc thi tranh bá tân sinh.

Cuộc thi tranh bá tân sinh là một sự kiện lớn được tổ chức hàng năm tại khu vực phía Đông, độ quan tâm trên mạng cũng rất cao, quá trình thi đấu sẽ được phát sóng trực tiếp trên mạng.

Có năm học phủ tham gia lần này.

Lần lượt là Tinh Thành Học Phủ của Tinh Thành, Học phủ Tương Lai của thành phố Tương Lai, Học phủ Lãnh Đông của thành phố Lãnh Đông, Học phủ Thành Thắng của thành phố Thành Thắng và Học phủ Cổ Nhật của thành phố Cổ Nhật nằm ở khu vực xa xôi nhất phía Đông.

Tham gia cuộc thi tranh bá tân sinh đều là những học phủ có hệ chiến đấu.

Còn các học phủ khoa học kỹ thuật, học phủ trận pháp, học phủ linh dược, v.v. không có hệ chiến đấu thì không tham gia cuộc thi tranh bá tân sinh.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Lúc này máy bay đã bay khỏi Tinh Thành, qua cửa sổ có thể nhìn thấy một mặt khác của thế giới.

Các trường lực màu sắc khác nhau bao phủ các khu vực khác nhau, chúng giống như ký sinh trùng bám rễ trong thế giới loài người.

Phạm vi bao phủ của trường lực cũng bao gồm cả bầu trời.

Trong quá trình bay, máy bay cần phải tránh các khu vực trường lực được đánh dấu đặc biệt.

Trước đây đã có rất nhiều vụ tai nạn máy bay xảy ra khi máy bay bay vào trường lực.

Đặc biệt là những trường lực có quy tắc hoàn toàn khác với thế giới loài người, máy bay lao vào rất có thể sẽ xảy ra một loạt sự kiện khủng khiếp.

Trọng lực mất cân bằng, giải thể tức thời, động cơ phát nổ, quái vật tấn công… Những vụ tai nạn máy bay xảy ra vì trường lực trong giai đoạn đầu không phải là ít.

Ngoài những trường lực được đánh dấu là có thể bay qua.

Các trường lực được đánh dấu đặc biệt đều là khu vực cấm bay.

Ba giờ sau, máy bay xuyên qua tầng mây và bắt đầu hạ độ cao.

Qua cửa sổ, hắn nhìn thấy một đô thị hiện đại phồn hoa.

Thành Thắng là một thành phố lịch sử nổi tiếng, cũng là thành phố mang màu sắc huyền thoại nhất khu vực phía Đông.

Sự ra đời của nó phải truy ngược đến thời kỳ đầu của cuộc xâm lược của trường lực.

Lúc đó, để chống lại sự xâm lược mở rộng của trường lực, một số thành phố đã chọn hợp nhất quân đội, thành lập nên quân đội Thành Thắng thời kỳ đầu.

Hết chương 510.

Chương 511. Hành Trình Bắt Đầu

Mối quan hệ giữa các thành phố lớn cũng trở nên chặt chẽ trong thời gian đó, hình thành nên tiền thân của Thành Thắng.

Hai chữ "Thành Thắng." hàm chứa quyết tâm chống lại trường lực của cư dân khu vực này vào thời kỳ đầu, cũng như khát vọng chiến thắng.

Chiến thắng cuối cùng là do sự hy sinh của hàng triệu chiến sĩ, cư dân đổi lấy.

Thành Thắng được xây dựng trên nền tảng chiến thắng được tôi luyện bằng máu, Học phủ Thành Thắng được xây dựng tại đây, là học phủ duy nhất ở khu vực phía Đông đào tạo chỉ huy chiến tranh.

Trong hơn năm trăm năm qua, có rất nhiều chỉ huy quân đội, đoàn chiến đấu trong lĩnh vực đã tốt nghiệp Học phủ Thành Thắng.

Mô hình giảng dạy của học phủ đi theo con đường đào tạo tinh anh thuần túy.

Mười mấy phút sau, cùng với cảm giác mất trọng lực ập đến, máy bay hạ cánh xuống sân bay phía Bắc Thành Thắng.

Khi máy bay dừng hẳn, giọng nói của cơ trưởng truyền đến từ hệ thống phát thanh.

Cửa máy bay lúc này mở ra, mọi người lần lượt xuống máy bay.

Tại sân đỗ không xa, đã có một số xe buýt lớn đang chờ sẵn.

Sau khi bắt tay với nhân viên đón tiếp, họ được đưa lên xe buýt.

Xe từ từ rời khỏi sân bay, hướng về Học phủ Thành Thắng.

Dọc đường, Phong Kỳ nhìn ngắm phong cảnh Thành Thắng qua cửa sổ.

Kiến trúc của Thành Thắng không mới mẻ như Tinh Thành, cũng không mang đầy hơi thở công nghệ như thành phố Tương Lai, giữa sự phồn hoa có rất nhiều kiến trúc cổ kính.

Những công trình kiến trúc này đã trải qua sự tôi luyện của thời gian, trên tường ngoài vẫn còn lưu lại những vết loang lổ.

Nhưng những công trình kiến trúc này đều được bảo tồn lại.

Bởi vì những công trình kiến trúc này đều có câu chuyện lịch sử của riêng mình.

Nhà cũ của anh hùng, phòng chỉ huy tác chiến, nhà tưởng niệm… Mỗi tấc đất ở đây đều in đậm màu sắc lịch sử.

Hành trình kéo dài vài giờ, trời dần tối.

Lúc này, xe cũng đã đến cổng lớn của Học phủ Thành Thắng.

Một bức tượng nhuốm máu uy nghiêm sừng sững trước cổng Học phủ Thành Thắng.

Qua lời giới thiệu của nhân viên đi cùng, hắn biết được.

Nhân vật trên bức tượng là người sáng lập Học phủ Thành Thắng, vị tổng chỉ huy thứ tám của quân đội Thành Thắng "Kỷ Hiến Phong."

Sau khi tài xế xuất trình giấy tờ, xe được cho phép đi qua, từ từ tiến vào học phủ.

Từng tấm bia đá dựng đứng hai bên đường, mỗi tấm bia đá đều ghi lại một cuộc chiến, mỗi cái tên trên đó đều là học viên đã tốt nghiệp Học phủ Thành Thắng.

Con đường dài hơn ba trăm mét, một bước một bia đá, một bia đá một cuộc chiến.

Mỗi cái tên trên đó đều là liệt sĩ đã hy sinh trong trận chiến này.

Khiến Phong Kỳ vô cùng chấn động.

Trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh những học viên tràn đầy sức sống bước ra khỏi học phủ, mang theo hy vọng về tương lai tiến ra chiến trường.

Xe tiếp tục chạy thêm mười mấy phút nữa thì dừng lại trước ký túc xá.

Xuống xe, nhân viên tiếp đón lập tức tiến lên.

Sau khi hiểu rõ về cách sắp xếp ký túc xá, hắn mang theo hành lý cùng một số sinh viên khác vào ký túc xá.

Một lát sau, hắn đến phòng số 1702, quẹt thẻ vào cửa.

Đặt hành lý xuống, hắn lại quay trở ra trước ký túc xá.

Trong lúc chờ đợi, Lâm Nhiễm và những người khác đã sắp xếp xong hành lý cũng lần lượt đến.

Tiếp theo, dưới sự dẫn dắt của nhân viên, họ đến nhà ăn của Học phủ Thành Thắng để bắt đầu ăn tối.

Thức ăn của Học phủ Thành Thắng hoàn toàn giống với thức ăn của Học phủ Tinh Thành vào tháng trước.

Phong Kỳ không cảm thấy ngạc nhiên về điều này.

Bởi vì đội ngũ đầu bếp của các học phủ sẽ thay đổi luân phiên mỗi tháng, lần luân phiên này, đội ngũ đầu bếp của Học phủ Thành Thắng rất có thể là đội ngũ đầu bếp của Học phủ Tinh Thành vào tháng trước.

Sau bữa tối, mọi người được đưa đến phòng họp tiếp khách của Học phủ Thành Thắng.

Chín giờ tối.

Các học viên của lớp thi đấu của năm học phủ đã vào chỗ ngồi.

Hiệu trưởng Học phủ Thành Thắng, với tư cách là đơn vị tổ chức cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên năm nay, đã đến vào lúc này.

Hiệu trưởng trông rất trẻ, khoảng hơn 40 tuổi, trên mặt nở nụ cười thân thiện, mang lại cho người khác cảm giác nho nhã.

Sau khi ngồi vào vị trí chủ tọa, ông bắt đầu giải thích về tình hình của cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên lần này.

Sau nửa giờ giải thích, trợ lý lấy ra hộp rút thăm.

Phong Kỳ với tư cách là đại diện của lớp chiến đấu ba, lập tức đứng dậy đi đến trước bục chủ tọa, bắt đầu xếp hàng rút thăm.

Có tổng cộng 12 lớp tham gia.

Học phủ Tinh Thành có ba lớp, Học phủ Tương Lai có hai lớp, Học phủ Lãnh Đông có bốn lớp, Học phủ Cổ Nhật có hai lớp, Học phủ Thành Thắng có một lớp.

Mỗi lớp có 60 học viên tham gia, lớp chiến đấu ba mà Phong Kỳ đang theo học là ngoại lệ, chỉ có mười người.

Luật thi đấu rất đơn giản.

Hết chương 511.

Chương 512. Đối Đầu Cuối Cùng

Vòng một sẽ bốc thăm chia 12 lớp thành sáu bảng A, B, C, D, E, F.

Mỗi bảng có hai lớp tranh giành suất đi tiếp duy nhất.

Vòng hai có sáu lớp, chia thành bảng A-B, bảng C-D, bảng E-F, tranh giành suất đi tiếp.

Vòng ba bốc thăm chọn ra một lớp được miễn đấu, hai lớp còn lại sẽ thi đấu đối kháng.

Vòng bốn là trận chung kết.

Trong quá trình thi đấu, các lớp không giành được suất đi tiếp cũng cần phải thi đấu đối kháng, cho đến khi tất cả các thứ hạng đều rõ ràng.

Kết quả bốc thăm vòng một, Phong Kỳ bốc được bảng B, cũng bốc được bảng B là lớp chiến đấu một của Học phủ Tương Lai.

Kết quả bốc thăm sau đó được công bố trên màn hình lớn.

Trở về chỗ ngồi, lúc này Lâm Nhiễm quay đầu nhìn hắn:

“Anh Kỳ, trận đầu không có gì thách thức, với thực lực của chúng ta, chẳng phải là dễ như trở bàn tay sao.”

“Khiêm tốn chút.” Phong Kỳ cười toe toét.

“Nhưng trận thứ hai phải đấu với lớp chiến đấu bốn của Học phủ Lãnh Đông của ta, chắc sẽ rất thú vị.”

Trong lúc trò chuyện, Hiệu trưởng Quý của Học phủ Thành Thắng đã trở lại bục chủ tọa, bắt đầu sắp xếp thời gian thi đấu ngày mai.

Kết quả cuối cùng một lần nữa được công bố trên màn hình lớn.

Đợi đến khi trở về ký túc xá, đã là mười giờ tối.

Sau khi tạm biệt Lâm Nhiễm và những người khác trước ký túc xá, Phong Kỳ trở về phòng của mình.

Phòng học viên của Học phủ Thành Thắng so với Học phủ Tinh Thành thì diện tích lớn hơn, cơ sở vật chất cũng đầy đủ như vậy.

Đi đến ban công, mở cửa kính, gió đêm mát mẻ tràn vào phòng.

Dựa vào ban công, hắn tò mò ngắm nhìn cảnh đêm của Học phủ Thành Thắng.

Đứng ở tầng 17, hắn có thể thu vào tầm mắt hầu hết cảnh đẹp của Học phủ Thành Thắng.

Ngay lúc này, hắn chú ý thấy trên ban công của một căn phòng khác bên trái cũng có một bóng người đang đứng.

Hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện trang phục của người này vô cùng kỳ lạ.

Một bộ đạo bào màu đỏ, tay phải nâng một cái bát quái, lúc này đang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao.

Trang phục của hắn khiến Phong Kỳ rất quen mắt, cảm thấy như đã từng gặp ở đâu đó.

Trong lúc hồi tưởng, hắn đột nhiên nhớ ra đã từng gặp ở đâu.

Hắn từng tìm kiếm thông tin về Quân Bình Minh trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, trong đó có tài liệu giới thiệu sơ lược về các thành viên của Quân Bình Minh.

Tài liệu còn gọi tầng lớp cao nhất của Quân Bình Minh là Nhất Ma Tam Sát Bát Thiên Vương.

Hình ảnh của người đàn ông trước mắt rất giống với Tần Không Thời trong "Tam Sát." của Quân Bình Minh.

"Lời Tự Thuật, ta không nhìn nhầm chứ?"

[Không sai, hắn chính là Tần Không Thời trong bức ảnh khi ngươi xem tài liệu lúc trước.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, hắn gật đầu trong lòng.

Về việc tại sao Tần Không Thời lại xuất hiện ở đây, hắn hoàn toàn có thể hiểu được.

Cuộc thi tranh bá tân sinh không chỉ được các học viên của các học phủ và cư dân mạng quan tâm, mà còn có nhiều chiến đoàn lĩnh vực.

Hàng năm, cuộc thi tranh bá tân sinh đều có đoàn trưởng của các chiến đoàn lĩnh vực đích thân đến để lựa chọn trước những mầm non đáng chú ý.

Vì vậy, việc Tần Không Thời đến đây là điều bình thường.

Có vẻ như nhận ra ánh mắt của hắn, Tần Không Thời lúc này quay đầu nhìn hắn, sau đó trên mặt nở một nụ cười:

"Đến tham gia thi đấu sao?"

"Không, ta dẫn lớp đến tham gia thi đấu."

Nhận ra người trước mặt chính là người đồng hành ở dòng thời gian tiếp theo, Phong Kỳ lập tức cười đáp.

"Dẫn lớp đến tham gia thi đấu? Ngươi còn trẻ như vậy mà đã làm lão… Ngươi là Phong Kỳ?"

“Ngươi đã nghe nói về ta?”

“Danh tiếng thiên tài của ngươi, gần đây vang dội khắp nơi.”

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao, sau đó lại quay đầu nhìn Phong Kỳ nói:

“Có hứng thú để ta bói một quẻ không?”

Phong Kỳ nghe vậy, không khỏi sửng sốt:

“Bói quẻ?”

“Sao vậy, ngươi thấy ta giống một kẻ lừa đảo không đáng tin cậy sao?” Tần Không Thời cười đáp.

Bản chất không tin vào huyền học, Phong Kỳ suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói:

“Vậy thì bói cho ta một quẻ.”

“Nói cho ta biết ngày tháng năm sinh, cung hoàng đạo… của ngươi.”

“Còn phải cung hoàng đạo sao?” Phong Kỳ sửng sốt.

“Kết hợp Đông Tây để bói toán, do ta tự sáng tạo.” Tần Không Thời cười toe toét.

[Ha ha ha, tên này hơi thú vị, cách bói toán tự sáng tạo này quá không đáng tin cậy, thử xem hắn có thể bói ra được thứ gì không.]

Nhìn Tần Không Thời, hắn bất lực lẩm bẩm trong lòng.

Nhưng nghĩ đến việc ở dòng thời gian tiếp theo họ sẽ là người đồng hành, hắn trầm ngâm một lát, vẫn nói cho Tần Không Thời biết cung hoàng đạo và ngày tháng năm sinh của mình.

Biết được những thông tin này, Tần Không Thời ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, tay trái khẽ búng, tay phải nâng bát quái, tiến vào trạng thái bói toán kỳ lạ.

Sau một hồi thao tác khó hiểu, Tần Không Thời đột nhiên quay đầu nhìn hắn, vẻ mặt kinh ngạc nói:

Hết chương 512.

Chương 513. Vua Bình Chọn

“Này, sao ta lại bói ra được ngươi sẽ chết yểu?”

Phong Kỳ:…

Nghe tiếng cười lớn của Lời Tự Thuật bên tai, khóe miệng hắn giật giật:

“Hay là ngươi bói lại một quẻ?”

“Được, vậy thì bói lại một quẻ.” Tần Không Thời lập tức gật đầu nói.

…

Phong Kỳ vốn tưởng rằng việc bói toán của Tần Không Thời chỉ là trò đùa.

Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa từng nghe nói bói toán có thể suy luận được tương lai và vận mệnh của một người.

Nhưng khi nghe Tần Không Thời nói hắn sẽ chết yểu, hắn đột nhiên cảm thấy Tần Không Thời dường như thực sự có khả năng này.

Lúc này, Tần Không Thời giơ bát quái lên, ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao và bắt đầu bói quẻ thứ hai.

Trong lúc đó, hắn còn không ngừng quay đầu nhìn hắn.

Sau một loạt thao tác khó hiểu, vẻ mặt của Tần Không Thời trở nên nghiêm trọng hơn.

Khi Tần Không Thời dừng lại, Phong Kỳ lập tức hỏi:

“Kết quả quẻ này thế nào?”

“Quẻ tượng đã thay đổi, ta… thôi không nói nữa.” Tần Không Thời đột nhiên lắc đầu.

[Tên đạo sĩ già này đang trêu đùa chúng ta, đánh hắn!]

Lời Tự Thuật lúc này tức giận quát.

Lúc này, Phong Kỳ cũng tỏ ra bối rối, từ biểu cảm của Tần Không Thời có thể thấy, hắn dường như đã nhìn thấy điều gì đó.

Nghĩ đến đây, hắn lại nhìn Tần Không Thời và nói:

“Bất kể quẻ tượng thế nào, ngài cứ nói, ta chịu đựng được.”

Nghe vậy, Tần Không Thời đột nhiên cười lớn:

“Tiểu tử, ta chỉ đùa với ngươi thôi, ngươi còn tưởng ta thật sự biết bói toán sao? Đã là thời đại nào rồi, ngươi còn tin vào thứ này?”

Phong Kỳ:…

Lúc này, hắn thực sự có ý định ra tay với Tần Không Thời.

Nhưng không hiểu sao, hắn luôn cảm thấy trong lời nói của Tần Không Thời dường như ẩn chứa điều gì đó.

Nhưng vì Tần Không Thời không muốn nói thêm, hắn cũng không hỏi sâu thêm nữa.

“Ngươi có tin vào số mệnh không?” Lúc này, Tần Không Thời đột nhiên nhìn hắn hỏi.

“Không tin!” Phong Kỳ không chút do dự nói.

“Tại sao?”

“Đường ở dưới chân, đi như thế nào còn phải xem bản thân, nếu con đường ta chọn Thiên Mệnh khó trái, ta càng phải làm.”

“Ha ha ha, nói đúng lắm, đừng vì quẻ khó mà không tiến lên, tiểu tử ngươi có chút thú vị.” Tần Không Thời đột nhiên cười lớn.

Nói xong, hắn đưa tay lấy từ thắt lưng ra một bình rượu, rút nút rồi ngửa cổ uống một ngụm:

“Tiểu tử ngươi có chút thú vị, đến đây uống với ta vài ngụm.”

Nói xong, hắn ném bình rượu cho Phong Kỳ.

Vươn tay nhận lấy bình rượu, Phong Kỳ định uống một ngụm thì giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Cái bình này có thể dính nước bọt của lão đạo sĩ, uống một ngụm sẽ có thai đấy?]

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn lập tức mất hết hứng uống, hơi chán ghét ném bình rượu về.

“Ta không uống rượu.”

“Đây không phải rượu thường, là rượu linh dược ta mang theo bên mình, bình thường chỉ khi bị thương mới lấy ra uống một ngụm.”

“Lòng tốt ta nhận nhưng ta không uống rượu.”

[Chậc chậc, mấy ngày trước có người vừa đặt mua một lô nguyên liệu để ủ Rượu Thanh Tâm, giờ lại mở mắt nói nói nhảm không uống, giống như mấy thằng đàn ông tồi lừa con gái, tôi chưa từng yêu ai vậy, giả tạo, he~tui!]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn Tần Không Thời nói:

“Vẫn chưa hỏi ngài là ai?”

“Chiến đoàn lĩnh vực Càn Khôn, Tần Không Thời.”

“Đã nghe danh.” Phong Kỳ lập tức mỉm cười nói.

“Ngươi chưa chắc đã nghe nói đến ta, đừng có nói với ta những lời khách sáo này, mấy người thành phố các ngươi thích quanh co lòng vòng, khiến ta rất không thích.” Tần Không Thời lập tức khoát tay nói.

Lúc này, chiến đoàn lĩnh vực Càn Khôn do Tần Không Thời dẫn đầu rõ ràng vẫn chưa được thăng cấp lên chiến đoàn lĩnh vực trăm cường.

Vì vậy, hắn hiểu lầm rằng lời nói này của Phong Kỳ hoàn toàn là đang nịnh nọt.

“Vậy mục đích ngài đến Học phủ Thắng Lợi là gì?”

“Tất nhiên là đến xem có mầm non tốt nào đáng để bồi dưỡng không, mấy ngày trước chiến đoàn của ta ở chiến trường lĩnh vực Phong Linh tổn thất khá lớn, gần đây cần bổ sung nhân sự.”

Đối mặt với câu hỏi, Tần Không Thời không hề che giấu, lập tức nói ra mục đích đến đây.

Sau đó, hắn nhìn Phong Kỳ cười toe toét nói:

“Có hứng thú đến chiến đoàn Càn Khôn của ta phát triển không?”

“Thôi đi, nếu ta đồng ý với ngài, hiệu trưởng nhà ta ước chừng sẽ liên đêm bắt máy bay đến đây, trói ta về.”

“Cũng đúng, ngươi là nhân tài nghiên cứu vào chiến đoàn lĩnh vực Càn Khôn của ta quả thực là uổng phí nhân tài.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ trợn trắng mắt, sau đó tò mò hỏi:

“Đã có thể xem bói, vậy ngài có xem bói cho chính mình không?”

Đối mặt với câu hỏi, Tần Không Thời cũng sửng sốt, sau đó cười lắc đầu:

“Muốn xem nhưng chưa từng xem.”

“Tại sao? Chẳng lẽ giống như trong tiểu thuyết viết, người xem bói tiết lộ thiên cơ hoặc suy đoán tương lai của mình thì sẽ giảm thọ?”

“Mang theo sự vô tri về tương lai mà sống tiếp, về sau mới có bất ngờ… Huống hồ xem bói cũng chỉ là sở thích của ta, vốn không chuẩn.”

Hết chương 513.

Chương 514. Phá Vỡ Trận Hình

Nghe những lời này, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến mỗi lần hắn ở trên tuyến tương lai.

Cảm giác nhìn thấy kết cục tương lai trong nháy mắt, quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

Trong lúc trò chuyện, quan hệ của hai người đã gần gũi hơn không ít.

Một lát sau, Phong Kỳ tạm biệt Tần Không Thời trở về phòng, tiện tay đóng cửa ban công lại.

Sau khi Phong Kỳ đi, Tần Không Thời tiếp tục ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, dường như muốn tìm ra quy luật quỹ đạo trong bản đồ sao phức tạp.

Một lát sau, hắn lại nhìn thoáng qua vị trí Phong Kỳ vừa đứng, trên mặt hiện lên vẻ nghi ngờ.

Trở về phòng, Phong Kỳ mở va li lấy đồ ngủ.

Tắm rửa đánh răng, thay đồ ngủ xong, hắn nằm trên giường rất nhanh đã chìm vào giấc ngủ.

Ngày hôm sau, hắn thức dậy rất sớm.

Sau đó lần lượt gọi điện cho các học sinh, đề phòng bọn họ ngủ quên, quên mất việc thi đấu.

Rửa mặt chải đầu xong, hắn đến trước ký túc xá bắt đầu chờ đợi.

Một lát sau, Lâm Nhiễm và những người khác lần lượt đến.

Xem ra tối qua mọi người đều ngủ ngon, chỉ có hòa thượng là mắt nhắm mắt mở, vẻ mặt mệt mỏi.

Tiếp theo, hắn dẫn theo một đám học sinh đi ăn sáng.

Ăn sáng xong, hắn bắt đầu tham quan cảnh đẹp của Học phủ Thắng Lợi.

Tổng diện tích Học phủ Thắng Lợi không lớn bằng Học phủ Tinh Thành nhưng thiết kế trong học phủ lại rất tinh tế, được chia thành hai khu vực.

Khu vực lấy thư viện làm trung tâm giống như thiết kế vườn lâm trước khi có đại biến, có núi có nước càng có đình đài lầu các, trong ao trước tòa nhà thư viện còn nuôi rất nhiều cá vàng, đi ngang qua còn thấy có học viên đang cho cá ăn.

Một phần khác là khu vực giảng dạy.

Phong cách kiến trúc ở đây có vẻ thô sơ hơn.

Khắp nơi đều là hố cát dùng để huấn luyện thực chiến, cùng với đủ loại dụng cụ rèn luyện ngoài trời.

Ngoài ra còn có bàn cát mô phỏng diễn biến chiến tranh được đặt trước tòa nhà giảng dạy.

Dành hai tiếng để đi dạo, bọn họ cũng chỉ mới đi được một phần khu vực của Học phủ Thắng Lợi.

Lúc này, đại hội tranh bá tân sinh đã gần kề, bọn họ lập tức đi về phía võ đài thực chiến của Học phủ Thắng Lợi.

Một lát sau, Phong Kỳ dẫn mọi người đến trước một võ đài hình vuông có diện tích bằng một sân bóng đá.

Lúc này, khán đài hai bên võ đài đã chật kín học viên của Học phủ Thắng Lợi, cùng với các chiến sĩ chiến đoàn lĩnh vực bên ngoài.

Hai đội tham gia của bảng A trên võ đài cũng đã chuẩn bị xong, đang lắng nghe trọng tài nói về luật thi đấu.

Sở dĩ có luật, cũng là vì cân nhắc đến sự an toàn của các học viên tham gia.

Đây cũng là vấn đề luôn tồn tại trong các cuộc thi đối kháng.

Ngay cả các cuộc thi đấu võ thuật trước khi đại biến, cũng cần có những hạn chế và bảo vệ chắc chắn đối với các tuyển thủ tham gia.

Mặc dù như vậy, vẫn sẽ xảy ra thương tật.

Sau đại biến, tình hình hiện đại càng nghiêm trọng hơn.

Mặc dù các học viên tham gia không có nhiều huấn luyện thực chiến nhưng đều là người tu luyện, sức sát thương khi ra tay rất lớn.

Một sơ suất, sẽ khiến đối thủ tử vong.

Mỗi một trận đấu đều có nguy cơ thương tật cao.

Những người theo hướng thể tu thì còn đỡ, ít nhất cường độ thể chất cao có thể chịu được sát thương lớn hơn.

Nếu là linh tu thuần túy, bị đối thủ ném một pháp thuật sát thương thì sẽ mất nửa cái mạng, nghiêm trọng thậm chí có thể tử vong trực tiếp.

Trong các cuộc thi đối kháng, thương vong là điều khó tránh khỏi nhưng vẫn phải cố gắng tránh tối đa.

Đây cũng là lý do chính mà Phong Kỳ luôn mong muốn tạo ra được 《Bình Minh》.

Sau khi trọng tài nói xong luật, ông ta lui ra khỏi võ đài.

Hai đội cũng lui về hai bên võ đài.

Cùng với tiếng súng báo hiệu bắt đầu trận đấu vang lên, hai đội đều bắt đầu hành động.

Đội đứng bên trái võ đài là lớp chiến đấu ba của Học phủ Lãnh Đông, mặc dù không phải là lớp hạt giống số một của Học phủ Lãnh Đông nhưng thực lực cũng không yếu, được đánh giá rất cao bên ngoài.

Đội đối đầu với bọn họ là lớp chiến đấu ba của Học phủ Cựu Nhật.

Lúc này, các chiến sĩ hàng trước của hai đội lập tức đứng lên, các chủ lực hàng sau lần lượt lùi lại, xếp thành trận.

Hai mươi ba học viên đứng đầu của Học phủ Lãnh Đông là những người đầu tiên phát động tấn công vào đội hình đối phương.

Phong cách chiến đấu của Học phủ Lãnh Đông luôn hung hãn.

Tín điều trong học phủ cũng là thích nghi với hoàn cảnh, khuyến khích học viên cạnh tranh.

Các chiến sĩ của bọn họ bất chấp bị pháp thuật đánh trúng, ngay khi tiếp xúc đã phá vỡ trận hình của lớp chiến đấu ba Học phủ Cựu Nhật, tiếp theo là các học viên xung phong hai bên trực tiếp xông vào trận hình của Học phủ Cựu Nhật, đánh loạn đội hình của đối phương.

Trong phút chốc, lớp chiến đấu của Học phủ Cựu Nhật lập tức hoảng loạn.

Hết chương 514.

Chương 515. Chiến Thuật Mới

Nhưng rất nhanh bọn họ đã điều chỉnh lại, cố gắng phản công nhưng lúc này muốn lật ngược tình thế đã muộn.

Mới giao thủ đã thể hiện ra một cục diện một chiều.

Nhìn đến đây, những người xem đã đoán được kết quả của trận đấu này.

Đúng như mọi người dự đoán, Học phủ Lãnh Đông dựa vào lối đánh hung hãn đã nhanh chóng giành chiến thắng trong trận đấu này.

Đây chính là cuộc so tài giữa những người tu luyện.

Thực tế không phải là trò chơi theo lượt, không tồn tại việc ngươi một đòn ta một đòn, cần phải đánh rất lâu.

Càng không phải là cao thủ đấu võ trong tiểu thuyết, trông thì hoa mỹ nhưng phải đánh rất lâu.

Trong quá trình đó thậm chí còn có lúc ngươi mạnh lên một lần, áp chế ta, rồi ta lại mạnh lên một lần áp chế ngươi, giữa chừng lại thêm một màn nhân vật chính tức giận thức tỉnh rồi phản áp chế.

Trên mặt nước đánh nhau mấy chương, giằng co rất lâu mới kết thúc chiến đấu.

Chiến đấu giữa những người tu luyện, rất khó xuất hiện thế cân sức địch, chiến đấu thường kết thúc trong thời gian ngắn.

Ngay cả khi có thế cân sức địch thì cũng chỉ thường xuất hiện trong chiến đấu theo hướng thể tu.

Nếu là chiến đấu giữa những linh tu theo hướng công kích thuần túy thì thắng bại thường chỉ trong nháy mắt.

Ngoại trừ pháp thuật phòng ngự hỗ trợ.

Chiến đấu giữa bọn họ giống như đấu súng giữa cao bồi miền Tây, đôi bên ném pháp thuật sát thương vào nhau, ai đánh trúng đối phương trước thì thắng.

Cũng có khả năng pháp thuật mà đôi bên ném ra đều đánh trúng đối phương, cùng bị thương hoặc tử vong.

Vì vậy, đội hình chiến đoàn mới trở nên quan trọng như vậy.

Cần có thành viên thuộc loại lá chắn chịu trách nhiệm chống đỡ sát thương, bảo vệ đầu ra ở phía sau.

Vòng thi đấu đầu tiên kết thúc, đội ngũ y tế bên ngoài đã chuẩn bị sẵn sàng, khiêng cáng chạy lên võ đài, bắt đầu kiểm tra tình hình thương binh, đưa những thương binh bị thương nặng đi cấp cứu.

Nửa giờ sau, loa phát thanh vang lên thông báo.

“Học viên lớp chiến đấu ba Tinh Thành Học Phủ, lên võ đài chuẩn bị chiến đấu.”

“Học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai, lên võ đài chuẩn bị chiến đấu.”

Nghe thấy tiếng phát thanh, Phong Kỳ quay đầu nhìn Lữ Việt và những người khác phía sau, mỉm cười nói:

“Thể hiện tốt, đừng làm mất mặt Tinh Thành Học Phủ của chúng ta ở bên ngoài!”

“Cố lên!” Mộc Tinh cũng nắm tay cổ vũ vào lúc này.

“Thắng rồi trở về Tinh Thành Học Phủ mời các ngươi ăn đại tiệc, đến lúc ra oai rồi.” Lâm Nhiễm cười toe toét nói.

Lữ Việt và những người khác lập tức gật đầu, sau đó đi một đoạn đường nhỏ theo bậc thang đi lên võ đài.

Đi đến giữa võ đài đứng lại, học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai cũng đi lên võ đài vào lúc này.

Thấy lớp chiến đấu ba Tinh Thành Học Phủ chỉ có mười người, bọn họ cũng ngẩn người.

Trước đó khi xem danh sách thi đấu, bọn họ đã phát hiện ra số lượng học viên lớp chiến đấu ba Tinh Thành Học Phủ có vấn đề, các lớp khác đều đủ 60 người nhưng lớp này chỉ có mười người tham gia.

Lúc đó, nhiều người đều cho rằng dữ liệu thống kê đã tải lên nhầm.

Nhưng lúc này tận mắt chứng kiến, bọn họ mới nhận ra số lượng học viên lớp chiến đấu ba Tinh Thành Học Phủ tham gia thực sự chỉ có mười người.

Cảm thấy khó tin, đồng thời biểu cảm của bọn họ có chút không nói nên lời.

Rõ ràng cho rằng lớp chiến đấu ba trước mặt là đến để tặng sự ấm áp, cũng có thể nói là thi đấu một cách tiêu cực.

Lúc này, trọng tài tiến lên, đi đến giữa hai đội, bắt đầu nhắc lại luật.

Mười phút sau, trọng tài đi xuống võ đài.

Hai đội trên võ đài cũng lui về hai bên.

Tiếng súng hiệu lệnh vang lên vào lúc này.

Lữ Việt rất tự tin bước lên một bước, Hạ Long Hạ Hổ từ bên trái phát động tấn công, Hạ Báo và Nghiêm Nhạc thì từ bên phải phát động tấn công.

Thấy mười người trước mặt lại chủ động tấn công, học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai cũng ngẩn người.

Lúc này, toàn thân Lữ Việt ngưng tụ kiếm khí màu trắng.

Trong không khí lóe lên những tia sáng sắc bén, một cơn gió kiếm khí cuồng bạo áp đảo về phía trước.

Học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai chỉ tiếp xúc với làn gió cuồng bạo bằng da thịt thôi cũng cảm thấy đau nhói từng cơn, giống như có một lưỡi dao vô hình lướt qua da thịt.

Thậm chí có học viên có thể lực yếu còn rỉ máu trên da.

Lữ Việt còn chưa tấn công đã khiến đối thủ chịu áp lực cực lớn.

"Đừng chủ quan, kết trận ứng chiến!"

Nghe thấy mệnh lệnh của đội trưởng, pháp sư hỗ trợ của lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai lập tức bắt đầu phác họa pháp thuật, trên người bọn họ dần dần bao phủ một lớp màng bảo vệ ánh sáng long lanh, để chống lại sự xâm nhập của kiếm khí.

Lúc này, thế công ở hai bên trái phải áp sát.

Hạ Long Hạ Hổ bên trái và Hạ Báo Nghiêm Nhạc bên phải đột nhiên lao vào đám đông, giao chiến với chiến sĩ hàng trước của đối phương.

Hết chương 515.

Chương 516. Chuẩn Bị Chiến Đấu

Cuộc chiến đấu tay đôi bắt đầu.

Nhưng áp lực của bọn họ rất lớn, một mình phải đối mặt với hơn mười người tấn công.

May mà Thái Quả rất lợi hại, liên tục phác họa quỹ đạo pháp thuật, chữa trị vết thương và phục hồi thể lực cho bốn người.

Lúc này, Lữ Việt lại bước lên một bước.

Ngay lập tức, võ đài được tạo thành từ linh quặng đặc biệt xuất hiện dấu vết kiếm.

Mỗi bước tiến lên, dường như có vô số thanh kiếm sắc bén bao quanh hắn.

Khi hắn vung tay về phía trước, lập tức kiếm khí vô hình cuộn về phía trước.

Kiếm khí rất dễ dàng đâm thủng lớp bảo vệ bên ngoài cơ thể của học viên lớp một Học phủ Tương Lai, để lại từng vết máu trên người bọn họ.

"Thua đi, các ngươi cùng nhau cũng không phải là đối thủ của ta, nếu ta thực sự ra tay thì không ai trong các ngươi sống sót được."

Nghe thấy lời này, vẻ mặt của học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai lộ ra vẻ kinh hãi.

Nhưng bọn họ cũng nhận ra Lữ Việt không phải đang nói đùa.

Mà thực sự có thực lực như vậy.

Dưới võ đài.

Nhìn Lữ Việt đeo kiếm Làn, vẻ mặt hờ hững, Lâm Nhiễm không nhịn được che mặt:

“Anh Kỳ, tên nhóc Lữ Việt này lại bắt đầu ra oai rồi.”

“Ra oai tốt, hắn đại diện cho Tinh Thành Học Phủ của chúng ta ra trận, mọi hành vi thể hiện thực lực đều là làm vẻ vang cho Tinh Thành Học Phủ của chúng ta.” Phong Kỳ cười toe toét nói.

Nghe thấy lời này, Lâm Nhiễm ngẩn người, sau đó cũng cười theo.

Lúc này trên võ đài, Lữ Việt đứng đó lại khiến học viên lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này, Lữ Việt lại lên tiếng:

“Thua đi, tiếp tục chiến đấu cũng không có ý nghĩa gì.”

“Không thua!” Đội trưởng dẫn đội nói rất cứng rắn.

Lúc này, kiếm khí tỏa ra ánh sáng sắc bén, đâm vào da thịt của bọn họ một tấc, máu tươi lập tức chảy ròng ròng.

“Thua rồi!” Lúc này, giáo viên phụ trách đứng ngoài sân lập tức hô lớn.

Nghe thấy lời này, Lữ Việt vung tay tản đi kiếm khí.

“Lớp chiến đấu một Học phủ Tương Lai thua, trận đấu kết thúc.” Trọng tài lúc này hô lớn.

Nghe trọng tài tuyên bố kết quả, khán giả bên ngoài ồn ào một trận.

Lúc này, Phong Kỳ giơ ngón tay cái về phía Lữ Việt đang quay đầu nhìn lại.

Lữ Việt thấy vậy, trên mặt hiếm khi nở một nụ cười.

[Quả nhiên là vật hiến tế số một, không nói đến thực lực mạnh, còn đặc biệt thích ra oai, có nên đưa hắn cùng tham gia Quân đội Bình minh ở dòng thời gian tiếp theo không?]

"Có thể cân nhắc, về rồi nói sau."

…

Trận chiến kết thúc, Lữ Việt trở thành tâm điểm của toàn trường.

Những đoàn trưởng tham chiến quan sát càng sáng mắt hơn.

Mặc dù những người đến tham gia tranh bá đều là tân sinh nhưng những người có thể đến đều là tinh anh của hệ chiến đấu của học phủ.

Trong đó không thiếu những tân binh có tiềm năng lớn trong tương lai.

Biểu hiện của Lữ Việt đã thu hút sự chú ý của họ.

Tất cả bọn họ đều là chiến sĩ tiền tuyến từng trải qua trăm trận chiến, chỉ cần nhìn thoáng qua là có thể nhận ra Lữ Việt đang sử dụng thế kiếm cực kỳ khó luyện.

Hắn đã trở thành miếng mồi ngon trong mắt những đoàn trưởng này.

Các học viên của các lớp tham gia còn lại cũng đột nhiên biết được lý do tại sao lớp chiến đấu ba của Tinh Thành Học Phủ chỉ có mười người mà dám đến tham gia.

Trong số những người tham gia của các học phủ, những tinh anh xuất thân từ chiến đoàn lĩnh vực như ba anh em nhà

họ Hạ, Nghiêm Nhạc không phải là ít nhưng những người tu luyện ra thế kiếm như Lữ Việt thì chỉ có một mình hắn.

Tất cả khán giả đột nhiên tràn đầy mong đợi vào màn thể hiện tiếp theo của Lữ Việt.

"Lữ Việt, ta cho ngươi điểm tuyệt đối!" Nhìn Lữ Việt đi tới, Lâm Nhiễm cười trêu chọc.

Nghe vậy, Lữ Việt vẫn giữ vẻ mặt bình thản, lắc đầu nói:

"Ta không bao giờ ra oai."

Ngay lập tức, tiếng la ó vang lên khắp nơi.

"Ra oai tốt lắm, lát nữa tiếp tục ra oai cho ta, ra oai thật mạnh!" Phong Kỳ cười toe toét.

Lữ Việt nghe vậy, há miệng, nói:

"Ta… sẽ cố gắng."

Lúc này, tiếng phát thanh lại vang lên, sự chú ý của mọi người đổ dồn về võ đài.

Tiếp theo là trận đấu của bảng C.

Lớp chiến đấu sáu của Học phủ Tương Lai đấu với lớp chiến đấu của Học phủ Thắng Lợi.

Mặc dù Học phủ Thắng Lợi chỉ có một lớp tham gia nhưng 60 người này đều là tinh anh trong số tinh anh, lớp này cũng là lớp hạt giống được đánh giá cao nhất trong cuộc tranh bá tân sinh năm nay.

Trận chiến này, màn thể hiện của Học phủ Thắng Lợi khiến cả trường kinh ngạc.

Ngay từ khi bắt đầu, Học phủ Thắng Lợi đã thể hiện sự ăn ý trong chiến đấu nhóm cực kỳ xuất sắc, trận chiến này hoàn toàn có thể dùng từ "Thế như chẻ tre." để hình dung.

Đặc biệt là đội trưởng lớp, một học viên đeo kính, tướng mạo rất đỗi bình thường.

Chiến pháp linh phù của hắn khiến người ta phải rùng mình.

Hết chương 516.

Chương 517. Thách Thức Mới

Là một linh tu, hắn chủ động theo đội xông lên, đối mặt với ba chiến sĩ phòng ngự chủ lực áp sát, hắn không nhanh không chậm né tránh một cách linh hoạt, đồng thời dùng linh khí phác họa linh phù, mỗi một linh phù đều có thể hạ gục một đối thủ.

Cuối cùng, chỉ mất chưa đầy mười phút đã kết thúc trận chiến.

Lớp chiến đấu của Học phủ Thắng Lợi đã giành được quyền đi tiếp của bảng C với ưu thế tuyệt đối.

Tiếp theo là các trận đấu của bảng D, bảng E, bảng F.

Bảng D là cuộc nội chiến của Tinh Thành Học Phủ, cuối cùng lớp sáu giành chiến thắng.

Hệ chiến đấu của Tinh Thành Học Phủ vốn không nổi tiếng, trận đấu này diễn ra khá bình thường nhưng khán giả lại rất nhiệt tình, dành tặng cho lớp chiến thắng những tràng pháo tay nồng nhiệt.

Trong đó, trận đấu của bảng F có phần nổi bật hơn.

Lớp chiến đấu một của Học phủ Lãnh Đông, dùng cách chiến đấu hung hãn để diễn giải thế nào là lối đánh của kẻ vũ phu.

Là đội hạt giống được đánh giá cao nhất cho chức vô địch.

Toàn bộ đội ngũ lớp chiến đấu một của Lãnh Đông không có một linh tu nào, toàn là những tráng sĩ.

Ngay từ đầu, đội trưởng đã dẫn đội xông vào trận địa của lớp bảy Cũ, dùng cách cực kỳ bạo lực đánh ngã toàn bộ quân số của đối phương.

Học phủ Lãnh Đông còn có một đặc điểm nữa.

Học viên của bọn họ ra tay rất tàn nhẫn, đánh cho mấy học viên của Cựu Nhật Học Phủ không đứng dậy nổi, ngất lịm đi.

Sáu đội mạnh nhất đã lộ diện.

Thời gian cũng đã đến trưa, bước vào giai đoạn nghỉ ngơi.

Trong thời gian này, đội y tế bên ngoài bận rộn nhất, liên tục khiêng thương binh đi cấp cứu.

Còn những học viên bị thương nhẹ thì được đưa đến khoang điều dưỡng của Thắng Lợi Học Phủ để phục hồi cơ thể, dưỡng sức để tiếp tục chiến đấu vào buổi chiều.

Ăn xong bữa trưa, Phong Kỳ dẫn theo một đám học sinh lại ngồi xuống khu vực chuẩn bị bên cạnh võ đài.

Lúc này, hai bên võ đài đã chật kín học viên của Thắng Lợi Học Phủ đến hóng hớt, ngay cả lối đi của hàng ghế cũng chật ních học viên đến xem.

Với lợi thế sân nhà, khi các thành viên của lớp chiến đấu Thắng Lợi Học Phủ đến khu vực chuẩn bị, toàn trường bùng nổ tiếng hò reo như sấm dậy.

“Anh Kỳ, nếu ở đây mà thắng lớp Thắng Lợi thì chúng ta sẽ bị đánh hội đồng mất.” Lúc này, Lâm Nhiễm ghé đầu lại nói.

Phong Kỳ nghe vậy, cười nhạt:

“Đến lúc đó ngươi chặn hậu, chúng ta chạy trước.”

“Ta bảo vệ các ngươi.” Lúc này, Mộc Tinh giơ nắm đấm lên, vẻ mặt nghiêm túc nói.

“Đừng, học tỷ Mộc Tinh, chiêu thức của người quá đáng sợ, ta thà bị đánh một trận còn hơn trở thành kẻ giết người.” Lâm Nhiễm dứt khoát nhận thua.

Nửa giờ sau, bóng dáng trọng tài xuất hiện.

Tiếp đó, tiếng thông báo vang lên trên loa phát thanh.

“Lớp chiến đấu ba Lãnh Đông Học Phủ, lên võ đài chuẩn bị.”

“Lớp chiến đấu ba Tinh Thần Học Phủ, lên võ đài chuẩn bị.”

Lúc này, Phong Kỳ nhìn Lữ Việt và những người khác đã đứng dậy, nói:

“Cố lên.”

“Anh Kỳ yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ thắng.” Tu Hồng Vân trả lời với vẻ mặt nghiêm túc.

Một lát sau, hai đội tham gia đều đã lên võ đài.

Trọng tài nhắc lại luật một lần nữa rồi rời khỏi võ đài.

Lúc này, hai đội lui về hai bên võ đài.

Cùng với tiếng súng hiệu vang lên, trận chiến nổ ra ngay lập tức.

Các học viên của lớp chiến đấu ba Lãnh Đông Học Phủ đã nhận thức được sự đáng sợ của Lữ Việt từ trận chiến ngày hôm qua, các chiến sĩ hàng trước lập tức xếp thành một hàng, muốn dùng tường người để ngăn chặn kiếm khí của Lữ Việt xâm nhập.

Những người hỗ trợ ở phía sau càng nhanh chóng phác họa thuật pháp, ngưng tụ ra mấy lớp lá chắn linh khí ở phía trước trận địa.

“Lữ Việt, một mình ngươi có được không, nếu được thì chúng ta không lên nữa.” Hòa thượng lúc này lên tiếng.

“Thử xem.”

Lữ Việt vừa nói vừa bước lên một bước, kiếm khí dần dần ngưng tụ thành hình.

Vung tay, kiếm khí lạnh lẽo bao quanh người hắn, đan xen chằng chịt, để lại dấu kiếm trên mặt đất.

Thấy Lữ Việt một mình đi tới, các học viên của lớp ba Lãnh Đông tỏ ra tức giận, mặc dù biết thực lực của Lữ Việt rất mạnh nhưng họ vẫn cảm thấy đây là một sự khiêu khích.

Ngay lập tức, năm chiến sĩ cận chiến áp sát, muốn thử dùng cách cận chiến để thăm dò khả năng chống chịu của Lữ Việt.

Nhưng năm người này còn chưa kịp áp sát thì đột nhiên cảm thấy giữa mày đau nhói.

Tiếp đó, một tia máu nhỏ xuống từ trán.

“Ta đã nương tay rồi, lui xuống đi, coi như các ngươi đã chết.”

“Chúng ta chưa chết.” Ngay lập tức, một học viên hét lên.

“Ồ? Chẳng lẽ ta phải đích thân ra tay giết ngươi sao?”

“Ta…” Học viên kia há miệng, biểu cảm trong nháy mắt trở nên chua xót, sau đó ngoan ngoãn lui sang một bên.

Thấy năm đồng đội lựa chọn từ bỏ, đội trưởng lớp ba Lãnh Đông tỏ ra khó coi, lập tức gầm lên một tiếng.

Những người ở hàng sau đã sớm phác họa xong quỹ tích thuật pháp, lần lượt tung thuật pháp ra, sau đó dùng ý thức dẫn dắt thuật pháp tấn công Lữ Việt.

Hết chương 517.

Chương 518. Phòng Thí Nghiệm

Đối mặt với thế công thuật pháp dày đặc, Lữ Việt vẫn bình tĩnh tự nhiên.

Vung tay, từ trên kiếm lôi ra một tia kiếm ý ngưng tụ, chỉ lên trời, lập tức kiếm khí sắc bén xông lên trời cao, đánh tan hết thuật pháp trên không trung.

Trời bỗng đổ xuống một trận mưa điểm sáng linh khí đủ màu sắc.

Lại vung tay, tia kiếm ý trong tay hóa thành cầu vồng kiếm khí quét về phía trước, phá hủy hết các lá chắn thuật pháp, cuối cùng kiếm ý dừng lại ở cổ đội trưởng lớp ba Lãnh Đông.

"Nếu ở trên chiến trường, ngươi đã chết rồi."

Nghe vậy, đội trưởng lớp ba Lãnh Đông lộ vẻ chua xót trên mặt, rồi gật đầu nói:

"Chúng ta thua rồi."

Lúc này, toàn trường xôn xao, tiếng vỗ tay không dứt.

Trong thế giới mới tôn trọng kẻ mạnh này, biểu hiện của Lữ Việt đã hoàn toàn chinh phục tất cả mọi người có mặt.

Lúc này, ở phía bên kia võ đài, Tu Hồng Vân mặt mày ủ rũ nói:

"Ta rất muốn tham chiến, tại sao chúng ta lại giống như tấm phông nền của Lữ Việt vậy, chẳng làm được gì cả."

Nghe vậy, hòa thượng cười, nhéo vai Tu Hồng Vân, rồi véo má hắn ta nói:

“Ngươi giống như một thiếu niên trung nhị vậy, có thể trưởng thành như ta được không, có thể lười biếng thì tuyệt đối không cố gắng, có thể làm tấm phông nền thì tuyệt đối không làm nhân vật chính.”

Tu Hồng Vân nghe vậy, giãy giụa nói:

“Ta không!”

Lúc này, trọng tài tuyên bố kết quả trận đấu này.

Lữ Việt cũng quay người vào lúc này, cùng một đám đồng đội bước xuống võ đài.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm nhìn nhau cười.

Thực lực của Lữ Việt ở đây hoàn toàn có thể dùng từ đả kích hạ cấp để hình dung.

Thực lực hiện tại của hắn, ngay cả khi đến chiến đoàn lĩnh vực đỉnh cấp cũng sẽ là thành viên cấp chủ lực, với thực lực như vậy mà tham gia cuộc tranh bá của tân sinh, hoàn toàn là nghiền ép một chiều.

Lúc này, Lữ Việt đã trở thành tâm điểm chú ý của toàn trường.

Tiếp theo là trận đấu thứ hai của bảng C-D, Thắng Lợi Học Phủ đấu với lớp chiến đấu sáu Tinh Thành Học Phủ.

Trận đấu này diễn ra rất nhanh, lớp sáu Tinh Thành không có sức phản kháng nào trước lớp Thắng Lợi, chỉ mất năm phút đã kết thúc trận đấu.

Tiếp theo là trận đấu của bảng E-F.

Trận đấu này, lớp chiến đấu một Lãnh Đông Học Phủ lại một lần nữa thể hiện sự bạo lực của mình.

Lớp đấu với bọn họ có mấy học viên bị vỡ đầu, máu chảy ròng ròng, cảnh tượng vô cùng tàn nhẫn.

"Lãnh Đông Học Phủ các ngươi quá bạo lực rồi đấy?" Xem xong trận đấu này, Phong Kỳ quay sang nhìn Lâm Nhiễm nói.

Nghe vậy, Lâm Nhiễm không thấy bất ngờ, cười nói:

"Ngày vào học phủ, thầy đã dạy chúng ta một đạo lý, là võ giả, trong lòng phải nuôi dưỡng ba phần hung tính, chiến sĩ như vậy mới chịu được sự tàn khốc, mới có thể phát huy tối đa thực lực, nếu có lòng nhân từ thì đừng vào Lãnh Đông Học Phủ, đây là thiên đường của dã thú, chỉ có dã thú hung dữ nhất mới có thể chiếm một chỗ đứng ở đây."

Nghe vậy, Phong Kỳ sửng sốt.

Từ lời này có thể nghe ra, môi trường học tập của Lãnh Đông Học Phủ tàn khốc đến mức nào.

Hắn đột nhiên lại nghĩ đến lời của bác tài xế ở trường trung học Tinh Thành đã từng nói, rằng ông đã chở rất nhiều học sinh tốt nghiệp đến Lãnh Đông Học Phủ và họ đều có tới mấy cô bạn gái.

Hắn không nhịn được nhìn Lâm Nhiễm nói:

"Ngươi ở Lãnh Đông Học Phủ không phải là thần tượng của mọi người sao, có mấy cô bạn gái?"

Nghe vậy, Lâm Nhiễm không khỏi sửng sốt:

"Không có bạn gái, sao ngươi lại hỏi vậy?"

"Thành tích 0, gà mờ!" Phong Kỳ bắt chước giọng điệu khinh thường của bác tài xế.

Lâm Nhiễm:…

Lúc này, ba đội mạnh nhất của cuộc thi đã lộ diện.

Tiếp theo là vòng rút thăm, Phong Kỳ đại diện lên đài bắt đầu rút thăm.

Thật không may, hắn không rút được suất miễn đấu.

Lần này, đối thủ của họ là Thắng Lợi Học Phủ.

Còn Cơ Nhục Mạnh Nam Ban của Lãnh Đông Học Phủ thì rút được suất nghỉ ngơi.

Nửa giờ sau, tiếng phát thanh vang lên, Lữ Việt và những người khác bước lên đài.

Lần này trước khi khai chiến, Thái Quả đã gia tăng cho Lữ Việt rất nhiều BUFF tăng sức mạnh, Hạ Long và những người khác thì vây quanh Dương Tiểu Tâm và những người khác, để Lữ Việt một mình làm chủ lực xung phong.

Khi tiếng súng hiệu lệnh vang lên, trận chiến nổ ra.

Trận chiến này không dễ dàng như trước.

Lữ Việt không rút kiếm, mỗi lần quét ra kiếm khí đều bị đội trưởng của Thắng Lợi Ban dùng linh phù định lại, sau đó các đồng đội hợp lực đánh tan kiếm khí.

Nhưng cũng chỉ là không dễ dàng, khi Lữ Việt nghiêm túc, đồng thời phóng ra hàng chục luồng kiếm khí tấn công về phía trước, đội trưởng của Thắng Lợi Ban đã dứt khoát chọn cách đầu hàng.

Khi trọng tài tuyên bố kết quả trận đấu này, bên ngoài sân đấu vang lên tiếng vỗ tay và tiếng reo hò nồng nhiệt nhưng không có dấu hiệu bạo loạn.

Sau khi trận chiến này kết thúc, trong lòng Phong Kỳ vô cùng cảm khái.

Hết chương 518.

Chương 519. Đánh Giá Thực Lực

Hắn phát hiện mình vẫn đánh giá thấp sức chiến đấu hiện tại của Lữ Việt, đây vẫn là sức mạnh được thể hiện khi chưa rút kiếm.

Sự chói sáng của hắn khiến những người bạn cùng lớp tham gia cuộc thi trở nên lu mờ hoàn toàn.

Người vui mừng nhất về điều này chính là hòa thượng, hắn ta hoàn toàn không muốn ra tay, trông như một kẻ chỉ biết ăn không ngồi rồi chờ chết.

Trận đấu cuối cùng diễn ra sau một giờ nghỉ ngơi.

Trước khi trận chung kết bắt đầu, nhân viên y tế bắt đầu kiểm tra sức khỏe cho Lữ Việt và những người khác vừa thi đấu xong, đồng thời hỏi xem có cần hoãn trận đấu không.

Lữ Việt và những người khác lập tức biểu thị không cần.

Bởi vì từ đầu đến cuối, họ không tiêu hao bao nhiêu thể lực, tự nhiên không cần thời gian hồi phục.

Khi hai lớp lọt vào trận chung kết bước lên đài, toàn trường bùng nổ tiếng reo hò nồng nhiệt.

Tiếng súng hiệu lệnh vang lên, trận chiến cuối cùng bắt đầu.

Lúc này, ngoài toàn bộ khán giả có mặt tại sân đấu, phòng phát sóng trực tiếp cũng vô cùng náo nhiệt.

Màn thể hiện của Lữ Việt cũng khiến khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp kinh ngạc, họ vừa kinh ngạc trước sức

mạnh của Lữ Việt, vừa liên tục bình chọn cho Lữ Việt bằng lá phiếu duy nhất trong tay mình, đưa Lữ Việt lên vị trí "Vua bình chọn." của cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên lần này.

Ba trận thi đấu, Lữ Việt một mình đưa Chiến Đấu Tam Ban của Tinh Thành Học Phủ vào trận chung kết, được khán giả trong phòng phát sóng trực tiếp gọi là "Đồng đội thần thánh."

Lữ Việt đã thực sự nổi tiếng trên mạng.

Đoàn trưởng của Đoàn Chiến Lĩnh vực trên khán đài đã chuẩn bị sẵn sàng để chiêu mộ Lữ Việt.

Trận chiến cuối cùng vẫn là màn trình diễn cá nhân của Lữ Việt.

Trận chiến bắt đầu, Chiến Đấu Nhất Ban của Lãnh Đông Học Phủ vẫn chọn lối đánh theo kiểu xông pha ồ ạt.

Họ nhanh chóng áp sát Lữ Việt đang bước tới.

Nhưng điều khiến người ta không ngờ tới là, không phải tất cả mọi người đều lao về phía Lữ Việt, một nhóm người trong đội nhanh chóng tách ra chạy về phía hòa thượng và những người khác.

Thấy cảnh này, Tu Hồng Vân nắm chặt tay, còn hòa thượng thì mặt cắt không còn giọt máu.

Chiến lược tác chiến của Lãnh Đông Học Phủ rất đơn giản.

Đánh không lại ngươi, vậy thì đánh đồng đội của ngươi, đánh cho chúng phải đầu hàng.

Chỉ cần đồng đội chọn đầu hàng thì dù Lữ Việt có mạnh đến mấy cũng không thể xoay chuyển tình thế.

Thấy chiến thuật này, Phong Kỳ cũng phải há hốc mồm.

Cảnh tượng tiếp theo vô cùng tàn nhẫn.

Hòa thượng và chín người khác bị một đám đàn ông lực lưỡng vây quanh ở giữa, bị đánh đấm túi bụi.

Thấy cảnh này, Lữ Việt chỉ có thể bùng nổ sức chiến đấu, dùng kiếm khí đánh ngất từng học viên Lãnh Đông vây quanh mình.

Để kéo dài thời gian cho Lữ Việt, hòa thượng và những người khác bắt đầu lăn lộn trên mặt đất.

Các học viên của Lãnh Đông Học Phủ đương nhiên không dám ra tay giết người nhưng lại chuyên đánh vào những chỗ đau, chỉ muốn khiến họ không chịu nổi, sau đó chọn cách bỏ cuộc.

Lúc này, Tu Hồng Vân đã bị đánh đến mức mũi bầm mặt sưng, nói không rõ lời, nhìn sang những người bạn học bên cạnh rồi nói:

"Các huynh đệ… chúng ta… tuyệt đối không thể trở thành gánh nặng cho Lữ Việt, cố lên!"

Nghe vậy, mọi người lập tức nghiến chặt răng.

Lúc này, người có sức lực để hét lớn nhất chính là hòa thượng, tiếng hét của hắn vang vọng khắp võ đài.

"Mẹ kiếp mày sờ chỗ nào đấy, tao chửi tổ tiên mày, mày tin tao móc ra quật chết mày không."

"Ai mà đá vào mông tao nữa, sau này sinh con không có XX, Phật tổ nguyền rủa cả nhà mày."

"Các huynh đệ, xin đừng đánh vào mặt, ta sống bằng cái mặt này."

…

Từ lúc đầu ngạo mạn đến lúc nhận thua, rồi đến lúc chửi bới.

Hòa thượng vừa bị đánh vừa không ngừng dùng lời lẽ để phản kích, thu hút không ít hỏa lực cho đồng đội.

Cuối cùng, sau một hồi chống đỡ khó khăn, Lữ Việt giải quyết xong trận chiến và đến hỗ trợ, đánh ngất toàn bộ những người còn lại của Lãnh Đông Nhất Ban.

Trận chung kết kết thúc, toàn trường bùng nổ tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Trận chiến này, Chiến Đấu Tam Ban chỉ có thể dùng hai từ "Thắng thảm." để hình dung.

Nhìn hòa thượng và những người khác đang được khiêng trên cáng, mặt mũi bầm dập, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Thật sự là thảm.

…

ps: Phần sau không tính phí

Hôm nay lên đề cử, trước tiên bùng nổ 23000 chữ, ngày mai tiếp tục duy trì cập nhật khoảng một vạn chữ.

Tiếp theo bắt đầu duy trì hai chương, không thể tiếp tục làm cá ướp muối nữa.

Hy vọng mọi người đều có thể đến "Điểm khởi đọc." để ủng hộ bản chính thức

Cuối cùng xin đăng ký, phiếu tháng, cũng xin một chút tiền thưởng.

Tôi muốn ngày mai lên bảng bán chạy một lần, xem phong cảnh trên đó, không biết bùng nổ có thể lên được vị trí thứ mấy trên bảng bán chạy.

Hiện tại, đơn đặt hàng trung bình là 6200, tôi muốn tăng thêm một lần nữa để đạt được thành tích đơn đặt hàng trung bình vượt mốc một vạn, làm phiền mọi người rồi.

Hết chương 519.

Chương 520. Chức Vô Địch

Cảm ơn.

…

Cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên được tổ chức trong ba ngày.

Nhưng hai ngày sau đối với Chiến Đấu Tam Ban của Phong Kỳ đã không còn ý nghĩa gì nữa.

Họ đã giành được chức vô địch của cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên năm nay.

Hai ngày còn lại là cuộc chiến tranh giành thứ hạng giữa các lớp tham gia khác, không liên quan đến họ.

Nhưng Phong Kỳ vẫn theo dõi các trận đấu tiếp theo.

Trong trận đấu ngày đầu tiên, ánh hào quang của Lữ Việt đã che mờ tất cả mọi người nhưng trong hai ngày thi đấu tiếp theo cũng có những tân sinh viên thể hiện vô cùng xuất sắc, họ đều là trọng điểm mà Phong Kỳ chú ý.

Sau khi kết thúc cuộc thi võ ngày thứ ba, bảng xếp hạng các lớp tham gia được công bố và lễ trao giải được tổ chức.

Phong Kỳ cùng các học viên của Chiến Đấu Tam Ban đã lên bục nhận giải, nhận được huy chương vô địch cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên do hiệu trưởng Học phủ Chiến Thắng trao tặng, tô điểm thêm một nét son cho lý lịch cuộc đời.

Sau đó là phần chụp ảnh.

Chụp ảnh cùng hiệu trưởng, chụp ảnh cùng các lớp tham gia khác… bận rộn một hồi lâu mới có thời gian nghỉ ngơi.

Khi lễ trao giải kết thúc, một loạt rắc rối mới nhanh chóng xuất hiện.

Lữ Việt một lần nữa bị các đoàn trưởng của các chiến đoàn lĩnh vực vây quanh, nồng nhiệt mời hắn gia nhập chiến đoàn lĩnh vực, ngay cả khi trước đó đã bị từ chối.

Lần này tình hình cũng tương tự.

Đối mặt với lời mời, Lữ Việt tỏ ra rất thờ ơ.

Hắn từ chối tất cả các chiến đoàn lĩnh vực đưa ra lời mời, kể cả lời mời trực tiếp của Tần Không Gian.

Cuối cùng, các đoàn trưởng chiến đoàn đành tiếc nuối rời đi.

Trở về phòng, Phong Kỳ nhận được điện thoại chúc mừng của Bạch Phù Sinh.

Qua điện thoại, hắn có thể nghe ra Bạch Phù Sinh lúc này rất vui, hắn cũng cười ha hả trò chuyện với Bạch Phù Sinh rất lâu.

Đối với Bạch Phù Sinh, hắn luôn mang trong lòng lòng biết ơn.

Vẫn luôn là Bạch Phù Sinh vì hắn mà trả giá, giờ hắn cũng đã làm được một việc khiến học phủ nở mày nở mặt.

Gác máy, hắn rửa mặt rồi nằm lên giường.

Nghĩ đến chuyện trong lòng, cơn buồn ngủ ập đến, hắn dần chìm vào giấc ngủ.

Hôm sau thức dậy, hắn gọi điện cho Lâm Nhiễm và những người khác, sau đó bắt đầu thu dọn hành lý.

Một lát sau, hắn đẩy hành lý rời khỏi phòng.

Lúc này, trên con đường trước ký túc xá đã có vài chiếc xe buýt lớn đang chờ.

Trong lúc chờ đợi, Lâm Nhiễm và những người khác cũng lần lượt đến.

Sau khi điểm danh, hắn dẫn mọi người đến một trong những chiếc xe có dán nhãn "Tinh Thành Học Phủ", bắt đầu lên xe.

Một lát sau, xe rời khỏi Học phủ Chiến Thắng.

Nhìn phong cảnh lướt qua ngoài cửa sổ xe, Phong Kỳ nghĩ đến chuyện trong lòng.

Chuyến đi đến Học phủ Chiến Thắng này ngoài việc giành được chức vô địch cuộc thi tranh bá dành cho tân sinh viên, nhận được số tiền thưởng lớn, còn có những thành quả quan trọng khác.

Đầu tiên là tiếp xúc với Tần Không Gian, có được sự hiểu biết ban đầu về hắn.

Đặc biệt là quẻ thứ hai mà hắn gieo cho mình, khiến hắn cảm thấy rất tò mò, hắn dự định sẽ tìm hiểu kỹ hơn ở tương lai.

Tiếp theo là những tân sinh viên xuất sắc trong các lớp tham gia.

Họ cũng đều là những mầm non đáng bồi dưỡng, nếu sau này cần tự mình thành lập thế lực, họ đều là những đối tượng có thể cân nhắc để kéo về.

Tất nhiên, tiền đề là phải xác định được họ đáng tin cậy.

Thông tin tình báo của Học phủ Chiến Thắng có hạn, đã có người sói trong Tinh Thành Học Phủ, biết đâu ở đây cũng có.

Trước khi chưa điều tra rõ ràng, hắn sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Sau vài giờ di chuyển, xe đi vào đường hầm đặc biệt, sau đó chuyển sang sân bay đặc biệt.

Lên máy bay, đợi khoảng 1 tiếng, các học viên của các lớp tham gia còn lại của Tinh Thành Học Phủ cũng đến.

Đối mặt với lời chúc mừng của hai giáo viên chủ nhiệm khác, Phong Kỳ rất khiêm tốn đáp lại bằng nụ cười.

Có thể thấy, hai giáo viên chủ nhiệm này cũng rất vui khi lớp của họ giành được chức vô địch.

Trong Tinh Thành Học Phủ, họ có thể là đối thủ cạnh tranh nhưng ra khỏi Tinh Thành Học Phủ, họ đều đại diện cho bộ mặt của Tinh Thành Học Phủ.

Chiến Đấu Tam Ban giành được chức vô địch, vinh dự này cũng có một phần thuộc về họ.

Một lát sau, máy bay cất cánh.

Nhìn qua cửa sổ, thành Chiến Thắng trong tầm mắt dần thu nhỏ lại, cuối cùng bị mây che khuất.

Chuyến hành trình này đã khép lại.

Lịch sử cũng thêm vài nét chấm phá về hắn.

…

Khi trở về Tinh Thành Học Phủ, Phong Kỳ thấy băng rôn được dán ở cổng trường.

“Hoan nghênh các nhà vô địch trở về!”

Sau khi qua cửa bảo vệ, xe chạy vào học phủ, cuối cùng dừng lại trước ký túc xá.

Xuống xe tạm biệt Lâm Nhiễm và những người khác, hắn về ký túc xá cất hành lý.

Sau đó đi thẳng đến phòng hiệu trưởng tìm Bạch Phù Sinh, báo cáo một hồi rồi lại trở về ký túc xá.

Hết chương 520.

Chương 521. Trận Chiến Căng Thẳng

Lúc này, ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức đã gần như biến mất.

Hắn định vào mộng cảnh tương lai lần nữa.

Lần này mục tiêu của tương lai rất rõ ràng, có hai vấn đề cần giải quyết.

Thứ nhất, tìm hiểu sự thật đằng sau vụ thảm sát của quân Bình Minh.

Thứ hai, tiếp xúc với Mộ Trảo, tìm hiểu bí mật liên quan đến cô ta.

Xác định rõ mục đích của chuyến đi này, hắn đến trước tủ lạnh, lần lượt lấy ra các nguyên liệu để ủ Rượu Thanh Tâm.

Tiếp theo là ủ Rượu Thanh Tâm theo các bước quy trình.

Hắn đã quen thuộc với các bước này nhưng trong quá trình ủ vẫn rất cẩn thận, đảm bảo không xảy ra sai sót sơ đẳng dẫn đến tổn thất tiền bạc.

Quá trình ủ lần này diễn ra rất suôn sẻ.

Vài giờ sau, bình thủy tinh bên cạnh máy đã chứa đầy chất lỏng màu xanh.

Dọn dẹp một hồi, cẩn thận rửa sạch máy, hắn cầm bình thủy tinh bước đến trước ghế sofa ngồi xuống, sau đó vặn nắp uống một phần ba.

Thuốc bắt đầu phát huy tác dụng.

Triệu hồi bảng thuộc tính có thể thấy thanh tiến trình năng lượng bắt đầu nhảy vọt tăng lên.

Một lát sau, Phong Kỳ nằm trên ghế sofa, vẻ mặt dần trở nên an tường…

…

Khoảnh khắc tỉnh lại, một cảm giác hư nhược mạnh mẽ ập đến.

Giống như ngâm mình trong nước lâu rồi, đột nhiên lên bờ cảm thấy cơ thể nặng trịch.

“Lời Tự Thuật?”

Đối mặt với lời gọi của hắn, Lời Tự Thuật không trả lời.

Sau đó, khi chuyển đổi chiến thể không thành công, hắn đã xác định được một điều, dòng thời gian mới đã được tạo ra.

Hắn chính là chiến sĩ của dòng thời gian này.

Ngồi trên ghế sofa im lặng hồi lâu, trong mắt hắn hiện lên một tia kiên định.

Đến trước bàn làm việc, hắn bắt đầu lên kế hoạch chi tiết cho cuộc đời mình sắp tới.

Mọi thứ đều nhằm mục đích cung cấp thông tin cho một người khác hắn.

Hướng đi chính của dòng thời gian này là gia nhập quân Bình Minh, vậy thì hắn không thể ảnh hưởng đến việc thành lập quân Bình Minh, càng không thể ảnh hưởng đến sự phát triển tương lai của Mộc Tinh.

Đồng thời, thực lực của hắn hiện tại đã suy giảm rất nhiều, cần phải đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để cường hóa…

Viết không ngừng, hắn lên kế hoạch chi tiết cho tương lai của mình.

Sau khi lập kế hoạch xong, hắn rút điện thoại gọi cho hòa thượng.

Một lát sau, điện thoại được kết nối, giọng nói hơi ngạc nhiên của hòa thượng truyền đến:

"Anh Kỳ, có chuyện gì vậy?"

"Bây giờ anh đang ở đâu?"

"Trong phòng."

"Tôi đến ngay, có chuyện muốn nói với anh."

"Ừm… được rồi."

Gác máy, hắn đứng dậy rời khỏi phòng.

Đi ra khỏi ký túc xá, sau đó đi về phía ký túc xá số 3 nơi hòa thượng ở.

Một lát sau, hắn đến trước cửa phòng hòa thượng, giơ tay gõ cửa.

Chỉ nghe thấy tiếng bước chân nhanh chóng tiến lại gần, sau đó cửa phòng được mở ra.

"Anh Kỳ vào đi."

Phong Kỳ không do dự, lập tức theo hòa thượng vào phòng.

Đúng như hắn dự đoán, phòng của hòa thượng rất bừa bộn, đồ đạc bày bừa bãi, trên sàn còn vứt vài đôi dép lê đủ màu.

Hắn đến trước ghế sofa ngồi xuống.

Lúc này, hòa thượng đang gãi cái đầu bóng lưỡng dưới ánh đèn, nhìn hắn tò mò:

"Anh Kỳ, anh tìm tôi có chuyện gì vậy?"

"Hòa thượng, anh còn định tiếp tục giả vờ với tôi nữa sao?"

“Giả vờ gì?” Hòa thượng ngẩn người, tỏ vẻ không hiểu.

“Anh đến từ chiến đoàn lĩnh vực Bát Nhã nhưng vẫn luôn thể hiện với người ngoài là một kẻ ăn bám chờ chết, mỗi ngày giả vờ như vậy chắc mệt lắm nhỉ?” Phong Kỳ cười hỏi.

“Anh Kỳ, tôi đến từ Kim Tiên Tự, xuất thân là chiến đoàn lĩnh vực Bát Nhã không phải là thông tin công khai sao? Lúc anh đến dạy học đã nhận được thông tin của tôi rồi, sao đột nhiên lại nói tôi giả vờ?” Hòa thượng vẻ mặt khó hiểu.

Thấy hòa thượng vẫn không chịu thừa nhận, hắn không khỏi cười toe toét, muốn xem hòa thượng có thể giả vờ được đến bao giờ.

Nếu không có ký ức của dòng thời gian tương lai trước đó, hắn sẽ không bao giờ nghĩ rằng hòa thượng lại là đồng hành ẩn núp trong bóng tối.

Nhìn hòa thượng, hắn trầm ngâm một lát rồi nói:

“Chúng ta là đồng hành, đều đang nỗ lực vì mục tiêu chung.”

“Anh cũng thích quyến rũ bằng đồng phục sao?” Hòa thượng tò mò hỏi.

Phong Kỳ:…

Nhìn hòa thượng, hắn nhận ra rằng rõ ràng không thể dễ dàng để hòa thượng bộc lộ sự thật với hắn.

Sự ngụy trang của hòa thượng, ngay cả khi hắn lựa chọn tiết lộ bí mật cũng không biểu lộ ra.

Điều này cho thấy hòa thượng coi trọng bản thân và bí mật đằng sau mình như thế nào.

Và thông tin ẩn giấu trong đó chính là điều hắn muốn biết.

Nhưng đối với hòa thượng, hắn sẽ không ép buộc điều gì.

Tiếp theo, hắn kể cho hòa thượng nghe bí mật về việc hắn đã nhiều lần xuyên qua dòng thời gian, bao gồm cả lần gặp gỡ trước khi hành hình.

“Lúc đó tôi hỏi anh tại sao lại che giấu, anh nói với tôi… anh cũng không hỏi.”

Nghe Phong Kỳ kể, biểu cảm của hòa thượng cuối cùng cũng có chút động lòng.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ cho rằng chuyện này có chuyển biến, hòa thượng đột nhiên cười ngây ngô:

Hết chương 521.

Chương 522. Chiến Đấu Với Mộc Tinh

“Anh Kỳ, câu chuyện của anh thật thú vị.”

Nhìn sâu vào hòa thượng, hắn biết rằng trong lòng hòa thượng chắc chắn có điều lo lắng, đối với những lời hắn nói cũng chỉ nửa tin nửa ngờ.

Dù sao thì những gì hắn nói đều là tương lai chưa xảy ra.

Có lẽ những dòng thời gian trước cũng vậy, ngay cả khi biết được sự thật kinh hoàng như vậy, hòa thượng vẫn không lựa chọn tin hắn một cách dễ dàng.

Nhìn lại từ đó, hắn đột nhiên hiểu ra tại sao mỗi lần hắn hành hình trên dòng thời gian tương lai, hòa thượng đều đến tiễn.

Lúc đó trên mặt còn mang theo vẻ buồn bã và bàng hoàng.

Có lẽ lúc đó hòa thượng mới thực sự tin hắn, cũng biết hắn chưa từng lừa dối.

(PS: Nội dung liên quan có vài chương, lần đầu tiên là ởChương 57.)

Nhìn hòa thượng, hắn hít sâu một hơi nói:

“Hòa thượng, ta chưa từng lừa dối ngươi, nếu một ngày nào đó trong tương lai ngươi muốn nói cho ta biết sự thật, có thể liên lạc với ta bất cứ lúc nào.”

Nói xong, hắn đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Lúc này, nụ cười trên mặt hòa thượng biến mất, đột nhiên thở dài:

“Anh Kỳ, có thể trả lời ta vài câu hỏi trước không?”

Phong Kỳ nghe vậy, ngồi xuống lại, gật đầu nói:

“Ngươi hỏi.”

“Ngươi hết lần này đến lần khác xuyên qua dòng thời gian, cố gắng cứu vãn nền văn minh nhân loại chắc chắn sẽ diệt vong… Làm như vậy có đáng không?”

“Đáng.” Phong Kỳ gật đầu nói.

“Cho ta một lời giải thích chi tiết hơn.” Hòa thượng truy hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, hắn im lặng hồi lâu.

Câu hỏi này có thể có rất nhiều cách trả lời.

Nhưng trong lòng hắn chỉ có một câu trả lời.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn nở nụ cười, nhìn hòa thượng nói:

“Sư phụ ta từng dạy ta rằng, mặc dù nhân tộc chúng ta nhỏ bé như kiến trước thiên tai lĩnh vực nhưng trong số chúng ta vẫn có người đứng ra ngước nhìn bầu trời đầy sao, tìm kiếm một tia sinh cơ trong tương lai, cũng chính nhờ những người này mà nền văn minh của chúng ta mới được tiếp nối.”

“Thời gian đến hôm nay, cũng nên có người tiếp tục đứng ra khai phá con đường mới cho nền văn minh của chúng ta, vậy thì… tại sao người đó không thể là ta.”

Nhìn vào sự kiên định trong mắt Phong Kỳ, ánh mắt hòa thượng lấp lánh, nội tâm bị lay động.

Đúng như Phong Kỳ nói.

Xuyên suốt lịch sử, luôn có người đứng ra ngước nhìn bầu trời đầy sao.

Mặc dù chúng ta nhỏ bé như kiến, chúng ta vẫn sẽ lựa chọn phản kháng, giành lấy một tia sinh cơ.

Hít sâu một hơi, hòa thượng bình tĩnh lại một lúc rồi nói:

"Anh Kỳ, trước đây ta vẫn luôn cho rằng anh là một thiên tài tuyệt thế, bây giờ ta mới phát hiện ra mình đã sai, với tư cách là người mở đường, anh xứng đáng với danh hiệu tiên phong của nhân tộc."

Nghe được lời này, Phong Kỳ cười xua tay:

"Những điều này không quan trọng, bây giờ ngươi đã quyết định nói cho ta biết sự thật chưa?"

Lúc này, hòa thượng vẫn luôn không chịu thừa nhận cuối cùng cũng gật đầu.

…

Ngồi trên ghế sofa, Phong Kỳ chờ hòa thượng mở lời kể bí mật của mình.

Lúc này, hòa thượng nhìn hắn hỏi:

"Anh Kỳ, anh đã biết ta đến từ Kim Tiên Tự, vậy anh có biết khu vực hoạt động của chiến đoàn Bát Nhã trực thuộc Kim Tiên Tự của ta ở đâu không?"

Câu hỏi này, hắn đương nhiên biết đáp án.

Đối với mười học trò của mình, hắn đều tìm hiểu kỹ về bối cảnh thế lực đằng sau họ.

Vì vậy, hắn lập tức gật đầu nói:

"Tất nhiên là biết, ở khu tiếp tế chiến đoàn bên ngoài Cựu Nhật Thành, lấy khu vực đó làm trung tâm để đánh chiếm các

lĩnh vực trường lân cận, đó cũng là một trong những địa điểm hoạt động của nhiều chiến đoàn lĩnh vực.”

“Đúng vậy, chiến đoàn lĩnh vực của chúng ta là chiến đoàn lĩnh vực mạnh nhất trong khu tiếp tế đó, thường xuyên dẫn đầu các chiến đoàn lớn tiến hành hành động chung, cho đến nay đã đánh tan 103 lĩnh vực trường.”

“Chúng ta đã tiếp xúc với rất nhiều thế lực lĩnh vực, vì vậy chúng ta đã biết từ lâu rằng có thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người, thậm chí trong căn cứ bí mật của chúng ta còn giam giữ một số siêu thoát giả lĩnh vực, từ miệng chúng, chúng ta cũng biết được nhiều thông tin bí mật.”

“Trong đó đương nhiên cũng bao gồm cả thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người.”

“Còn về lý do tại sao chúng ta không công bố bí mật này cho thế gian… Như anh Kỳ đã nói trước đó, con người cần hy vọng nhưng sự thật chỉ mang lại tuyệt vọng, cuối cùng chỉ có hai kết quả.”

“Thứ nhất, nền văn minh nhân loại không cam chịu hiện trạng, tuyên chiến toàn diện với thế lực lĩnh vực, đẩy nhanh tiến trình diệt vong.”

“Thứ hai, sống tạm bợ, mang theo sự không cam tâm và tuyệt vọng về tương lai.”

“Dù là kết cục nào, chúng ta cũng không muốn nhìn thấy, chúng ta cho rằng chỉ khi cho con người hy vọng, mới có thể xuất hiện phép màu.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Ý tưởng của chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thật giống nhau.

Hết chương 522.

Chương 523. Kế Hoạch Phản Công

Cả hai đều biết sự thật nhưng không muốn phơi bày sự thật cho thế gian, lựa chọn ẩn núp trong bóng tối tiến bước, tìm kiếm lối thoát cho nền văn minh nhân loại.

"Vậy tại sao ngươi lại đến Tinh Thành Học Phủ để học? Các ngươi đang mưu tính điều gì?"

Hòa thượng trầm ngâm một lát, sau đó tiếp tục nói:

"Mười sáu năm trước, chiến đoàn thứ hai của chúng ta khi đang thám hiểm một lĩnh vực trường ở khu vực phía đông Cựu Nhật Thành, tình cờ gặp phải một Sinh vật trận địa hư ảo như bóng ma, khi đó nó đã giao chiến đến chết với chiến đoàn thứ hai của chúng ta."

Nghe đến Bóng đen Sinh vật trận địa, trong đầu Phong Kỳ lập tức nghĩ đến thế lực Bóng đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Nhưng hắn không ngắt lời, tiếp tục lắng nghe hòa thượng kể tiếp.

"Trận chiến đó, chiến đoàn thứ hai của chúng ta chỉ có hai tân binh sống sót, đoàn trưởng và các thành viên của chiến đoàn thứ hai đều hy sinh, khi trở về, hai tân binh đã mang theo một viên pha lê."

"Lúc đó, đội phân tích của tổng đoàn chúng ta đã tiến hành nghiên cứu viên pha lê này, ban đầu chúng ta chỉ nghĩ rằng viên pha lê này là một loại linh tài đặc biệt mà loài người hiện

tại chưa phát hiện ra nhưng những phát hiện sau đó đã khiến chúng ta biết được một bí mật lớn.”

“Thực ra viên pha lê này là một công cụ đặc biệt dùng để truyền tải thông tin, bên trong lưu giữ một số thông tin tài liệu quan trọng, sau nhiều tháng giải mã, chúng ta đã có được tài liệu này, cũng hiểu được thế lực đứng sau Bóng đen đến Sinh vật trận địa.”

Nói đến đây, trong mắt hòa thượng hiện lên một tia u ám.

“Anh Kỳ, anh thấy tiềm năng phát triển của loài người chúng ta so với Sinh vật trận địa thế nào?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ trầm ngâm một lát rồi nói:

“Không bằng những thế lực lĩnh vực có tiềm năng phát triển cực mạnh nhưng cũng mạnh hơn nhiều chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực nhưng về mặt sáng tạo, chúng ta không hề thua kém bất kỳ thế lực lĩnh vực nào, đây cũng là lý do khiến nhân tộc chúng ta có thể phấn đấu không ngừng, chúng ta chỉ thiếu thời gian phát triển.”

Nghe xong lời này, hòa thượng lắc đầu:

“Chúng ta cũng từng nghĩ như vậy nhưng trong tài liệu này, chúng ta đã thấy một thế lực lĩnh vực có tiềm năng vô hạn, tiềm năng phát triển của chúng vượt xa loài người chúng ta, chúng ta gọi chủng tộc này là chủng tộc Linh năng.”

Hít sâu một hơi, hòa thượng tiếp tục nói:

“Điều đáng sợ nhất của chủng tộc này nằm ở khả năng tích lũy kiến thức không ngừng của chúng, cấu trúc cơ thể của chúng gần như hoàn toàn được kết hợp từ vật chất linh năng, ý thức của tất cả các thành viên chủng tộc đều kết nối với Thánh linh, sở hữu khả năng sáng tạo vô cùng đáng sợ.”

“Thánh linh là gì?” Hắn lập tức hỏi.

“Thực thể ý thức chủng tộc của chủng tộc này, tương tự như cơ sở dữ liệu lưu trữ thông tin trong xã hội loài người của chúng ta nhưng không hề đơn giản như vậy, ví dụ như, mỗi khi có một đứa trẻ sơ sinh của chủng tộc Linh năng ra đời, ý thức của đứa trẻ sẽ kết nối với Thánh linh, sau đó tiếp nhận ký ức và thông tin kiến thức của tổ tiên, ngay từ khi sinh ra, các chiến binh của chủng tộc Linh năng đã là những thiên tài hàng đầu.”

“Mỗi thế hệ đều như vậy, kiến thức được tích lũy qua nhiều thế hệ, khả năng sáng tạo của chủng tộc này khó có thể tưởng tượng được, điều đáng sợ hơn là, ngoài ký ức của tổ tiên, các thành viên của chủng tộc này muốn tiếp thu kiến thức, chỉ cần trực tiếp trích xuất từ Thánh linh là được, giống như chúng ta tải tài liệu trên mạng, thậm chí còn đơn giản hơn cả cách chúng ta tải tài liệu trên mạng.”

“Sau khi tải xuống thành công, chúng có thể nắm vững khả năng mà chúng muốn có.”

“Ví dụ như ta không biết lái xe, bây giờ ta muốn học lái xe, ý thức của ta có thể kết nối với kho thông tin Thánh linh để tìm kiếm thông tin liên quan, sau đó chọn tải xuống, sau khi tải xuống xong, ta sẽ ngay lập tức học được kỹ năng này, thậm chí có thể thành thạo như một tài xế già lái xe hàng chục năm.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cũng hít một hơi thật sâu.

Nếu lời hòa thượng nói là thật thì tiềm năng của chủng tộc này quả thực khó có thể tưởng tượng được.

Một kẻ thù như vậy quả thực khiến người ta tuyệt vọng.

“Viên pha lê truyền tin mà chúng ta thu được, chính là một công cụ mà chủng tộc này sử dụng để liên lạc với nhau, từ đó chúng ta còn biết được một thông tin quan trọng, chủng tộc

Linh năng đang tìm kiếm một thứ gì đó trong xã hội loài người.”

“Thứ gì?” Phong Kỳ vội vàng hỏi.

Câu hỏi này đã làm phiền hắn rất lâu, hắn thực sự không hiểu nổi tại sao những thế lực lĩnh vực kia minh minh có khả năng hủy diệt nền văn minh nhân loại nhưng lại đóng quân trong nền văn minh nhân loại và lấy đó làm kế hoạch cho tương lai.

Hết chương 523.

Chương 524. Kỳ Tích

Cuối cùng chúng đang mưu đồ điều gì?

“Sau khi phân tích thông tin trong viên pha lê, chúng ta biết được rằng, chủng tộc Linh năng đã xuất hiện một kẻ phản bội, mang theo một bảo vật của chủng tộc này, chủng tộc Linh năng hiện đang cử tộc nhân đi truy bắt kẻ phản bội, cùng với những tộc nhân bỏ trốn cùng, mà thế lực phản bội này hiện rất có khả năng đang ẩn náu trong xã hội loài người.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức hỏi:

“Có biết bảo vật đó là gì không?”

Đối mặt với câu hỏi, hòa thượng lắc đầu:

“Chỉ biết chủng tộc Linh năng gọi vật này là kỳ tích.”

“Kỳ tích?”

“Đúng vậy, để hiểu kỳ tích là gì, chúng ta đã thẩm vấn những sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực bị giam giữ trong căn cứ Bát Nhã, từ miệng chúng, chúng ta lại có được một thông tin quan trọng.”

“Kỳ tích là cách gọi chung của các thế lực lĩnh vực đối với thần vật, thứ này có thể thay đổi vận mệnh của một chủng tộc, cũng có thể khiến chúng có được sức mạnh ngang ngửa thần linh.”

“Nói rõ hơn.” Phong Kỳ lập tức nói.

“Ví dụ như Thánh linh của chủng tộc Linh năng, kho thông tin ý thức thể này có thể kết nối với ký ức của tất cả các thành viên chủng tộc chính là một loại kỳ tích.”

“Chủng tộc Linh năng trước đây trong lời kể của những sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực bị giam giữ không hề mạnh mẽ như bây giờ nhưng chúng tình cờ có được kỳ tích: Thánh linh, nhờ đó mà chủng tộc này nhanh chóng trỗi dậy, thế hệ sau luôn mạnh hơn thế hệ trước, chỉ trong vài trăm năm đã phát triển đến mức như hiện tại.”

“Vì vậy, khi đó chúng ta nghi ngờ rằng, bảo vật mà chủng tộc Linh năng coi trọng như vậy rất có thể là một kỳ tích khác, chỉ là kỳ tích này mới vừa có được, còn chưa kịp đưa về chủng tộc thì đã bị kẻ phản bội của chủng tộc Linh năng áp giải kỳ tích cùng với những kẻ đi theo hắn mang đi.”

Nghe đến đây, trong lòng Phong Kỳ dâng lên rất nhiều nghi ngờ.

Từ lời kể này của hòa thượng, hắn nghe ra được rất nhiều thông tin.

Ví dụ như các thế lực lĩnh vực đều đang tìm kiếm kỳ tích, đây là một loại thần vật siêu cấp có thể thay đổi vận mệnh của chủng tộc.

Nhưng vấn đề là, tại sao các thế lực lĩnh vực lại phải ẩn núp trong xã hội loài người?

Chẳng lẽ kỳ tích tồn tại trong xã hội loài người?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi ra câu hỏi này.

Đối mặt với câu hỏi, hòa thượng lắc đầu:

“Đây cũng là một vấn đề luôn làm chúng ta băn khoăn, kỳ tích cuối cùng là gì? Tại sao chúng lại phải ẩn núp trong xã hội loài người để tìm kiếm kỳ tích.”

Lúc này, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Mộ Trảo.

Hắn lúc trước khi đọc thông tin mảnh vỡ ký ức của Mộ Trảo, cũng từng thấy Mộ Trảo miệng lẩm bẩm “Kỳ tích”, đồng

thời khắp nơi tìm kiếm kỳ tích.

Điểm khác biệt nằm ở chỗ, kỳ tích trong miệng Mộ Trảo là con người.

Còn kỳ tích trong miệng các thế lực lĩnh vực, rõ ràng là một loại vật phẩm nào đó.

Liên hệ các thông tin về thế lực Bóng Đen, Linh năng, kỳ tích, v.v. lại với nhau, trong đầu hắn lóe lên một tia sáng.

Trong lòng hắn bỗng nảy sinh một phỏng đoán.

Liệu có khả năng thế lực phản bội của chủng tộc Linh năng chính là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học không?

Là người của chủng tộc Linh năng, bọn chúng sở hữu khả năng sáng tạo cực cao, vì vậy đã khiến cây kỹ năng của Viện nghiên cứu khoa học tăng nhanh, nghiên cứu phát triển ra một loạt các siêu kỹ thuật như công nghệ Linh năng.

Còn bảo vật mà thế lực phản bội mang đi, hắn nghi ngờ chính là Tiểu Hắc.

Lời Tự Thuật từng đưa ra phỏng đoán, nói rằng vật liệu chế tạo nên Tiểu Hắc chắc chắn là loại vật liệu siêu cấp không tồn tại trong thế giới thực.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn liên kết thành một đường dây phỏng đoán.

Bóng Đen sau khi có được kỳ tích (một loại vật liệu siêu cấp nào đó), liền dẫn theo một nhóm thân tín phản bội chủng tộc của mình, ẩn núp trong Viện nghiên cứu khoa học, cuối cùng thâu tóm Viện nghiên cứu khoa học, biến nơi này thành thế lực trong tay hắn.

Và quyết định trong những ngày sau đó, dùng kỳ tích trong tay chế tạo ra một loại siêu vũ khí.

Mà loại siêu vũ khí đó chính là Tiểu Hắc.

Xét về dòng thời gian, quan điểm này cũng hoàn toàn có thể thành lập.

Hòa thượng nói rằng thời gian chủng tộc Linh năng phản bội là 16 năm trước.

Hắn lúc trước khi đọc ký ức của Nhạc Bình An, hình ảnh ký ức của Nhạc Bình An khi đó là cha mẹ hắn đầu quân cho Bóng Đen cũng vào khoảng thời gian đó.

Lúc đó Nhạc Bình An còn nhỏ, từ tuổi của hắn có thể tính ngược lại thời gian.

Vì vậy, Bóng Đen khống chế Viện nghiên cứu khoa học chỉ trong khoảng hơn mười năm này.

Sự xuất hiện của nó khiến kỹ thuật của Viện nghiên cứu khoa học tiến bộ nhanh chóng, vượt qua Viện Nghiên cứu Tương lai trong nháy mắt, trở thành bộ mặt đầu tiên của thành phố Tương lai.

Hết chương 524.

Chương 525. Lãnh Đạo Tài Năng

Vì vậy, hắn hoàn toàn có lý do để nghi ngờ rằng thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học chính là những kẻ phản bội của chủng tộc Linh năng.

Nếu phỏng đoán này thành lập.

Vậy thì vật liệu chế tạo nên Tiểu Hắc rõ ràng chính là bảo vật bị thất lạc của chủng tộc Linh năng, cũng chính là kỳ tích.

Điều này cũng giải thích được tại sao Tiểu Hắc được chế tạo ra lại mạnh mẽ đến vậy.

Dù sao thì đây cũng là thần vật được chế tạo ra từ thứ có thể sánh ngang với "Kho thông tin ý thức thể Thánh linh." có thể thay đổi vận mệnh của chủng tộc Linh năng.

Nhưng trong những manh mối tình báo này, vẫn còn rất nhiều vấn đề không thể giải thích được.

Tại sao các thế lực lĩnh vực lại phải ẩn núp trong nền văn minh loài người để tìm kiếm kỳ tích?

Ngay cả khi Tiểu Hắc được chế tạo từ kỳ tích thì tại sao chúng lại phải truy sát ta?

"Hòa thượng, các ngươi không hỏi những sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực bị giam giữ rằng tại sao chúng lại phải ẩn núp trong nền văn minh loài người của chúng ta để tìm kiếm kỳ tích sao?"

"Hỏi rồi, trong quá trình đó đã tra tấn chết mấy tên nhưng chúng đều không nói ra được lý do."

“Theo lời chúng nói, chúng chỉ là chủng tộc yếu, xâm nhập vào nền văn minh loài người chỉ muốn theo các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực để húp cháo, phục vụ chúng, để đổi lấy các vật phẩm kỳ tích do chủng tộc mạnh ban thưởng, ví dụ như đá kỳ tích, dịch kỳ tích, v.v.”

Nghe đến đá kỳ tích, hắn lập tức nhớ đến hai viên đá kỳ tích màu máu mà tên thích khách đã tặng hắn lúc trước.

Theo thông tin mà hòa thượng cung cấp.

Liên minh chủng tộc yếu trong lĩnh vực rõ ràng cũng là một đám làm công, phục vụ chủng tộc mạnh để đổi lấy các vật phẩm như đá kỳ tích.

Vì vậy, hắn bị bán đứng cũng hoàn toàn có thể lý giải được.

Dù sao thì những chủng tộc yếu trong lĩnh vực này vốn đã phục vụ cho chủng tộc mạnh, dùng tình báo của hắn để đổi lấy lợi ích thì chúng sẽ không bỏ qua.

“Vật phẩm kỳ tích là có ý gì?”

“Một loại vật chất đặc biệt rơi ra từ kỳ tích, cũng có đủ loại hiệu ứng kỳ diệu, chiến đoàn Bát Nhã của chúng ta từng có được một ít dịch kỳ tích, sau khi thử uống thì vết thương được phục hồi nhanh chóng, thậm chí còn giúp ích cho hiệu quả tu luyện sau này.”

“Thảo nào các thế lực lĩnh vực lại đổ xô đi tìm kỳ tích, thứ này quả thực là một thứ tốt.” Nghe lời giải thích của hòa thượng, hắn lập tức gật đầu nói.

“Đúng rồi, ngươi vẫn chưa nói ngươi đến Tinh Thành Học Phủ để làm gì?”

“Chúng ta cũng muốn tìm kiếm kỳ tích, vì kỳ tích có thể khiến chủng tộc Linh năng từ một thế lực bình thường vươn lên trở thành chủng tộc mạnh trong lĩnh vực, chúng ta cho

rằng chỉ cần tìm được kỳ tích, chúng ta cũng có thể thay đổi nền văn minh loài người của mình, để chúng ta cũng có được sức mạnh kỳ diệu.”

“Trong Tinh Thành Học Phủ có kỳ tích?” Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

“Không có, chúng ta thậm chí còn chưa hiểu rõ kỳ tích là gì, làm sao có thể biết được kỳ tích giấu ở đâu, chỉ là manh mối của chúng ta truy tra đến, có một học viên mới trong giai đoạn kiểm tra sức khỏe đã được phát hiện có một luồng năng lượng đặc biệt trong cơ thể.”

“Việc này vốn sẽ không được coi trọng nhưng trong khoảng thời gian đó, chiến đoàn Bát Nhã của chúng ta đang điều tra vấn đề này, sau khi nhận được báo cáo này, chúng ta đã lập tức cử nhân viên chuyên nghiệp đến phân tích dữ liệu thu thập được, sau đó chúng ta đã đè chuyện này xuống, do ta đích thân đến điều tra.”

“Cuối cùng là năng lượng gì?”

Lúc này, hòa thượng lấy điện thoại ra, nhập mật khẩu rồi tìm kiếm một hồi, sau đó lấy ra một bức ảnh, rồi đưa màn hình điện thoại về phía hắn.

Trên bức ảnh là một dấu ấn màu đen trông có vẻ rất phức tạp, có chút giống với hình trận pháp.

Phong Kỳ liếc mắt đã nhận ra nguồn gốc của bức ảnh này, chính là dấu ấn tử vong của thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Hắn đột nhiên nhận ra mục tiêu của hòa thượng là ai:

“Mục tiêu của các ngươi là Nhạc Bình An?”

“Không sai, phạm vi hoạt động của chủng tộc Linh năng ở bên thành Cựu Nhật nhưng bên trong Tinh Thành cũng xuất

hiện những hình ấn tương tự, chúng ta có lý do để nghi ngờ rằng những người của chủng tộc Linh năng đào tẩu trước đây đang ở bên trong Tinh Thành."

"Chiến đoàn Bát Nhã của chúng ta không phải là đối thủ của chủng tộc Linh năng, đương nhiên không thể cướp kỳ tích từ tay chúng, vì vậy kế hoạch của chúng ta rất đơn giản, tìm ra người của chủng tộc Linh năng đào tẩu đó, sau đó cướp kỳ tích trong tay hắn."

Nghe lời giải thích của hòa thượng, hắn chợt hiểu ra.

Những thông tin mà hòa thượng cung cấp khiến hắn hiểu rằng phỏng đoán của mình không sai, thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học chính là thế lực đào tẩu của chủng tộc Linh năng.

Hết chương 525.

Chương 526. Huấn Luyện Cường Độ Cao

"Nếu đã như vậy, tại sao sau khi Nhạc Bình An chết, ngươi lại không rời khỏi đây?"

Đối mặt với câu hỏi, hòa thượng thở dài:

"Cái chết đột ngột của Nhạc Bình An hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của ta, cũng khiến ta cảnh giác, lúc đó ta còn tưởng rằng thế lực của chủng tộc Linh năng đã tìm đến đây, chuẩn bị ra tay với thế lực đào tẩu, đương nhiên phải ẩn núp."

"Cho dù không phải là chủng tộc Linh năng thì cái chết của Nhạc Bình An chắc chắn cũng khiến thế lực đào tẩu của chủng tộc Linh năng đứng sau hắn cảnh giác, gần đây chắc chắn sẽ chú ý đến Tinh Thành Học Phủ."

"Nếu ta rời đi vào lúc này chẳng phải là đánh rắn động cỏ sao, vì vậy ta vốn định ở lại thêm nửa năm, một năm nữa, sau đó tìm cớ trực tiếp thôi học rồi rời đi."

"Thì ra là vậy, vì vậy để không gây sự chú ý của bất kỳ ai, ngươi vẫn luôn ngụy trang bản thân, sống càng kín tiếng càng tốt?"

"Anh Phong, điểm này ta chưa từng ngụy trang, ta vốn dĩ đã tùy tính như vậy." Hòa thượng cười toe toét.

Phong Kỳ:…

Lúc này, sau khi nghe lời giải thích của hòa thượng, hắn đã giải đáp được rất nhiều thắc mắc trong lòng.

Nhưng nhiều vấn đề mới lại tiếp tục xuất hiện.

Kỳ tích cuối cùng là gì?

Tại sao các thế lực lĩnh vực lại phải ẩn núp trong xã hội loài người để tìm kiếm kỳ tích?

Kỳ tích mà Mộ Trảo nhắc đến có liên quan gì đến kỳ tích mà các thế lực lĩnh vực nhắc đến không?

Tiểu Hắc được chế tạo từ vật liệu kỳ tích, tại sao lại cứ bám riết lấy hắn không tha?

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nghi ngờ.

Chẳng lẽ Lời Tự Thuật cũng là kỳ tích?

Theo lời giải thích của hòa thượng, kỳ tích có thể là đủ loại vật chất.

Ví dụ như kỳ tích ý thức thể Thánh linh của chủng tộc Linh năng, chính là một loại kho thông tin ý thức.

Vật liệu kỳ tích chế tạo nên Tiểu Hắc chắc chắn là một loại vật chất gần như không thể bị phá hủy, đồng thời có thể chuyển đổi giữa hư và thực.

Vì vậy, Lời Tự Thuật gần như hư vô hoàn toàn có thể là "Kỳ tích."

Hoặc có thể nói, hắn có khả năng xuyên việt dòng thời gian, cũng có thể là đã đạt được một loại năng lực do kỳ tích ban tặng.

Chỉ là hắn không thể biết được câu trả lời cho câu hỏi này.

Hắn đã hỏi Lời Tự Thuật nhưng Lời Tự Thuật dường như còn không biết rõ bản thân mình là gì.

Cuối cùng, mọi vấn đề đều chỉ ra một điểm, thế lực lĩnh vực các bên đang muốn trở nên mạnh mẽ để đối phó với tình hình lớn, vậy tình hình lớn đó là gì?

Cùng với việc thông tin ngày càng nhiều, nhiều câu đố được giải đáp thì những vấn đề mới lại tiếp tục xuất hiện.

Hắn chỉ có thể hy vọng rằng dòng thời gian này sẽ không chết yểu.

Có thể tiếp xúc với Mộ Trảo, từ miệng cô ta tìm hiểu thêm nhiều bí mật và sự thật.

…

Trong cuộc trò chuyện với hòa thượng, Phong Kỳ lại biết thêm nhiều thông tin mới.

Ngoài chủng tộc Linh năng và "Kỳ tích."

Hòa thượng sau đó còn nói ra một thông tin mà chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực của họ đang điều tra.

Thông tin này cũng đến từ viên pha lê truyền tin đã được giải mã lúc trước.

Bên trong vẫn còn lưu lại một tin nhắn như sau:

[Tên điên khát máu đó cũng đã đến, dường như nó muốn hồi sinh tộc nhân đã chết, vì vậy nó có thể làm bất cứ điều gì, hãy cố gắng tránh tiếp xúc với nó.]

Các nhà phân tích của chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực nghi ngờ rằng: "Tên điên." mà chủng tộc Linh năng nhắc đến, có lẽ lại là một thế lực lĩnh vực ẩn núp mới.

Hơn nữa, thế lực này ngay cả chủng tộc Linh năng hùng mạnh cũng rất kiêng dè.

Vì vậy, chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực đã tiến hành điều tra về phương diện này, muốn nhanh chóng tìm hiểu xem cuối cùng là thế lực mới nào đã xuất hiện.

Chỉ là cuộc điều tra này thực sự có quá ít manh mối, cuộc điều tra tạm thời rơi vào bế tắc.

Bên ngoài trời đã sáng dần.

Hai người đã trò chuyện suốt đêm liền, lúc này tạm biệt nhau.

Đối mặt với câu hỏi của hòa thượng, liệu dòng thời gian này có thể giúp đỡ gì không, Phong Kỳ đã từ chối.

Bởi vì mục tiêu của hắn ở dòng thời gian này là gia nhập "Quân đội Bình minh."

Trước đó, hắn phải ẩn mình, để bản thân trụ đến ngày Quân đội Bình minh thành lập.

Mở rộng một số hành động phụ, bất cẩn một chút có thể phải đối mặt với nguy cơ chết yểu.

Để chắc chắn, tốt nhất là ẩn mình.

Nhưng hắn không phải là không có sự sắp xếp tiếp theo.

Rời khỏi ký túc xá, bên ngoài sương mù mờ ảo, nhiệt độ hôm nay giảm rõ rệt.

Mất đi năng lực thiên phú, mặc quần áo mỏng manh, hắn cảm thấy lạnh lẽo.

Sau đó, hắn đến căng tin ăn sáng, rồi đến văn phòng của Bạch Phù Sinh.

Trình bày chi tiết với Bạch Phù Sinh rằng mình muốn xin nghỉ phép vài tháng, để tiến hành nghiên cứu về trò chơi ảo, sau đó rời khỏi Tinh Thành Học Phủ.

Điểm dừng tiếp theo, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hết chương 526.

Chương 527. Kiểm Soát Pháp Thuật

Nếu dòng thời gian này thực sự có thể gia nhập Quân đội Bình minh thì việc nâng cao sức mạnh bản thân trở nên vô cùng quan trọng.

Ngoài ra, việc nâng cao sức mạnh bản thân còn có thể giúp hắn có khả năng tự bảo vệ mình.

Hành trình kéo dài vài giờ, chiếc taxi dừng lại trước bức tường kim loại bên ngoài Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi trả tiền xe, hắn đứng ở khu vực xác thực danh tính bên ngoài bức tường kim loại.

Một luồng ánh sáng xanh quét qua, bức tường kim loại từ từ mở ra.

Đã nhập thông tin danh tính tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và có được quyền hạn cao nhất, hắn không cần liên lạc với Úy Vi đến đón nữa.

Đến trước cửa kim loại của căn cứ, sau khi xác minh danh tính một lần nữa, hắn đi dọc theo đường hầm vào bên trong căn cứ.

Lúc này, cánh cửa kim loại phía sau tự động đóng lại.

Lần nữa gặp Úy Vi, cô đang mặc đồng phục của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cúi đầu nhìn chằm chằm vào sinh vật trong máng nuôi cấy, trông rất nghiêm túc, thậm chí không phát hiện ra hắn đến.

“Chị Úy.”

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Úy Vi ngạc nhiên quay đầu lại.

Sau thoáng bối rối, trên mặt cô nở một nụ cười:

"Lúc này đã đến rồi, cũng không báo trước một tiếng, xem ra dòng thời gian mới đã được tạo ra."

"Thông minh." Hắn lập tức gật đầu nói.

Úy Vi nghe vậy, buông công việc trong tay đứng dậy, đồng thời tháo găng tay:

"Tiếp theo sẽ họp, lúc đó trong cuộc họp hãy nói về sự sắp xếp của ngươi đối với dòng thời gian này."

"Được."

Một lát sau, Phong Kỳ đến phòng họp cao nhất, ngồi xuống vị trí có ghi tên mình.

Nhìn một đám người cao cấp của Tinh Hồng, hắn bắt đầu kể về kế hoạch của mình đối với dòng thời gian này.

Ý tưởng của hắn rất đơn giản.

Trước khi Mộc Tinh thành lập Quân đội Bình minh, không tham gia bất kỳ hoạt động phụ nào, thời gian tiếp theo chủ yếu tập trung vào việc nâng cao sức mạnh bản thân.

Ẩn mình cho đến khi Quân đội Bình minh được thành lập và Mộ Trảo xuất hiện.

Khi hắn kể xong sự sắp xếp của mình, một đám người cao cấp của Tinh Hồng đã thảo luận về ý tưởng mà hắn đưa ra.

Sau vài giờ thảo luận, viện trưởng Tinh Hồng đứng dậy tuyên bố một cách trịnh trọng:

"Cuộc họp kết thúc, tiếp theo chúng ta đều là những người đồng hành của dòng thời gian này, cùng nhau chiến đấu vì tương lai."

Nói xong, viện trưởng già đột nhiên nhìn hắn, sau đó nắm tay phải vỗ nhẹ vào tim hai lần.

Thấy cử chỉ này, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Ngay sau đó, hắn cũng giơ tay phải lên, nắm chặt tay rồi vỗ nhẹ vào vị trí tim hai lần.

Những người cao cấp còn lại của Tinh Hồng thấy vậy cũng lần lượt làm theo.

Cử chỉ này chính là cử chỉ được tạo ra cùng với cờ Bình Minh khi tổ chức "Bình Minh " được thành lập.

Khi lựa chọn thú nhận bí mật với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn cũng đã từng nói qua một cách đơn giản nhưng không ngờ viện trưởng già và một đám người cao cấp của Tinh Hồng đều còn nhớ.

Theo Úy Vi trở về phòng thí nghiệm riêng của cô, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

"Tại sao các người lại sử dụng cử chỉ của Bình Minh."

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Úy Vi nở một nụ cười quyến rũ:

"Viện trưởng già nói rằng tổ chức Bình Minh mà ngươi thành lập, thực ra không phải là một thế lực, mà là một tinh thần, vì vậy cờ Bình Minh mới có thể tiếp tục tung bay sau 1500 năm."

"Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng có thể là một thành viên của Bình Minh, Lý Tinh Thần cũng có thể là một thành viên của Bình Minh, cũng như những người đồng hành khác xuất hiện sau này, ngay cả khi chúng ta không ở cùng một thế lực nhưng tất cả đều là thành viên của Bình Minh."

“Có lẽ chúng ta đều lựa chọn những con đường tiến lên khác nhau nhưng mục tiêu của chúng ta là nhất quán.”

Nghe lời giải thích của Úy Vi, trong lòng Phong Kỳ trào dâng một dòng nước ấm.

Thế giới đầy tuyệt vọng này vẫn còn hy vọng, chính là vì những người đồng hành này đã lựa chọn tiến lên phía trước.

“Chuẩn bị bắt đầu kế hoạch cải tạo phù văn khi nào? Lần này tôi đã lập thêm hai phương án mới.” Lúc này, Úy Vi cười hỏi.

“Bất cứ lúc nào cũng được, trước tiên hãy nói về phương án mà cô chuẩn bị lần này.”

Úy Vi lập tức đến trước bàn làm việc, chạm nhẹ vào màn hình vài lần thì nội dung liên quan hiện ra.

“Tự chọn đi.”

Ánh mắt hắn hướng về màn hình, trên màn hình có giới thiệu bốn phương án cải tạo phù văn.

Hai phương án đầu hắn không xa lạ.

Lần lượt là Hung ảnh và Ác ma long.

Trong đó Hung ảnh là lựa chọn của hắn ở dòng thời gian hy sinh trước, mang lại cho hắn sự gia tăng cường độ cơ thể đồng thời cũng cho hắn được khả năng ẩn núp có thể hóa lỏng cơ thể.

Ngoài hai lựa chọn này, trong tài liệu còn có thêm hai hướng lựa chọn cải tạo.

Lần lượt là Dung nham thú và Tử thần đao mantis.

Hết chương 527.

Chương 528. Phát Triển Cơ Bắp

Đặc điểm của Dung nham thú là phòng ngự bề mặt cơ thể cực cao, có sức sống lâu dài.

Đặc điểm của Tử thần đao mantis là sức bùng nổ cực mạnh, đồng thời tấn công cực kỳ sát thương.

Trong tài liệu còn ghi rõ những nguy cơ tiềm ẩn có thể xảy ra của hai loại cải tạo này.

Đặc biệt là cải tạo Dung nham thú, sau khi cải tạo rất có khả năng sẽ thay đổi đặc điểm sinh mệnh của chính mình, biến thành một dạng sinh mệnh kết hợp với quặng khoáng.

Bốn hướng cải tạo nên lựa chọn như thế nào, hắn chìm vào suy tư.

Suy nghĩ một lát, hắn quay đầu nhìn về phía Úy Vi:

"Chị Úy, về phương diện này chị hiểu rõ hơn em, chị thấy cải tạo nào tương đối thích hợp?"

"Dòng thời gian hy sinh trước, hướng lựa chọn của ngươi là thành lập tổ chức Bình Minh, ngầm chống lại Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, đồng thời điều tra tình báo, đương nhiên là lựa chọn Hung ảnh có khả năng ẩn núp sẽ tốt hơn."

"Nhưng dòng thời gian này quyết định của ngươi là gia nhập Quân đội Bình minh, vậy thì nâng cao thực lực toàn diện mới là lựa chọn chính, đề xuất của ta là Ác ma long, cải tạo này cũng có thể hoàn toàn phù hợp với cách chiến đấu theo cơ bắp của ngươi."

Nghe theo đề xuất của Úy Vi, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

“Vậy thì tiến hành cải tạo Ác ma long đi, trước tiên tiêm cho ta một mũi tăng cường gen.”

“Sẽ sắp xếp cho ngươi ngay, ngươi trước tiên đến phòng thí nghiệm gen chờ đi.” Úy Vi cười gật đầu nói, vừa nói vừa bước ra khỏi phòng thí nghiệm riêng.

Hắn đã rất quen thuộc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, lúc này cũng bước ra khỏi phòng thí nghiệm riêng, đến phòng cải tạo gen.

Trong lúc chờ đợi, Úy Vi mang theo kim tiêm gen đã được điều chế theo dữ liệu cơ thể của hắn đến.

Vòng tăng cường cơ thể đầu tiên bắt đầu.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu thích nghi với cơ thể sau khi được tăng cường dịch gen.

Để cơ thể có thể chịu đựng tốt hơn những di chứng do cải tạo phù văn mang lại, hắn cũng bắt đầu huấn luyện cường độ cao hàng ngày.

Cách huấn luyện này rất dễ làm suy kiệt cơ thể của chính mình.

Nhưng may mắn thay, bên trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có một “Khoang phục hồi”, mỗi lần huấn luyện cường độ cao đều có thể nhanh chóng giúp hắn phục hồi tình trạng cơ thể, sau đó tiếp tục tiến hành một vòng rèn luyện mới.

Cường độ cơ thể của hắn cũng trong quá trình huấn luyện, mỗi ngày đều có sự gia tăng rõ rệt.

Cứ như vậy rèn luyện một tháng, hắn dưới sự sắp xếp của Úy Vi đã tiến hành kiểm tra chi tiết dữ liệu cơ thể.

Nhưng kết quả rất bất ngờ, với cường độ cơ thể hiện tại của hắn vẫn không thể phù hợp với Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long, nếu cưỡng ép cấy ghép thì có khả năng tử vong.

Mô phỏng đưa ra xác suất tử vong là: 68%.

Mặc dù kết quả mô phỏng không chắc chắn chính xác nhưng xác suất rủi ro cao như vậy rõ ràng không thích hợp để tiếp tục cải tạo.

Vì vậy, Phong Kỳ sau khi kiểm tra sức khỏe đã tiến hành một vòng rèn luyện mới.

Ngày phục ngày luyện tập cường độ cao vô cùng nhàm chán nhưng sự gian nan này trong mắt Phong Kỳ căn bản không có gì thách thức.

Hắn luôn cho rằng chỉ cần kiên trì không ngừng theo hướng lý tưởng, hoa tươi mới nở rộ sau lưng.

Để lại hương thơm cho đời sau.

Hòa thượng nói hắn là người tiên phong của nhân loại, hắn càng muốn tự xưng mình là người mở đường.

Một người mở đường mang trong mình giấc mơ thịnh vượng của nhân tộc.

Những ngày tiếp theo, dưới sự luyện tập cường độ cao ngày phục ngày, dữ liệu cơ thể của hắn tăng lên rõ rệt.

Lại một tháng nữa, khi hắn một lần nữa hoàn thành một loạt kiểm tra cơ thể, dữ liệu cơ thể đã gần đạt đến mức có thể phù hợp với tinh thạch phù văn của Ác ma long.

Nhưng để chắc chắn, Úy Vi nói rằng hắn phải tiếp tục luyện tập, nâng cao cường độ cơ thể.

Về vấn đề này, Úy Vi giải thích với hắn rằng.

“Ngươi có biết mình quan trọng đến mức nào không? Giả sử cải tạo phù văn đối với ngươi thất bại, đối với chúng ta trên dòng thời gian này mà nói thì quá tàn nhẫn.”

“Ngươi có thể thay đổi tương lai, cũng có thể chứng minh rằng số phận của chúng ta trên dòng thời gian này do chính chúng ta nắm giữ nhưng nếu ngươi chết, tương lai mà chúng ta có thể nhìn thấy còn có ý nghĩa gì.”

Khi nói những lời này với hắn, Úy Vi có quầng thâm dưới mắt, trong mắt vừa mệt mỏi vừa kiên định.

Để loại trừ những rủi ro có thể xảy ra, trong hai tháng qua, Úy Vi đã cùng nhóm của mình liên tục tiến hành các thí nghiệm cải tạo mô phỏng, thường xuyên thức trắng đêm để nghiên cứu.

Lúc đó, Phong Kỳ một lần nữa cảm nhận được gánh nặng trên vai.

Con đường cứu thế phía trước, hắn không còn đơn độc nhưng cũng gánh vác cả kỳ vọng về tương lai của những người đồng hành trên mỗi dòng thời gian.

Sau khi báo cáo dữ liệu được đưa ra, Úy Vi đã tiêm cho hắn mũi dịch gen thứ hai đã được pha loãng.

Hết chương 528.

Chương 529. Tiêm Dịch Gen

Tháng tiếp theo, hắn một lần nữa lao vào luyện tập cường độ cao.

Trong quá trình luyện tập không ngừng, hắn phát hiện ra rằng mình dần thích nghi với cách luyện tập này.

Mỗi lần mồ hôi như mưa, mệt mỏi đến mức mềm nhũn, sau đó là cảm giác sảng khoái vô cùng.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến con đường phát triển cơ bắp mà Lời Tự Thuật đã nói.

Hắn cảm thấy có lẽ con đường phát triển này thực sự rất phù hợp với mình.

Ba tháng luyện tập kết thúc, khi hắn một lần nữa hoàn thành một loạt kiểm tra cơ thể, hắn cuối cùng cũng đạt đến mức tiêu chuẩn.

Sau một ngày nghỉ ngơi chuẩn bị, quá trình cải tạo phù văn bắt đầu.

Một lần nữa nằm trên bàn phẫu thuật, Phong Kỳ trong lòng đã chuẩn bị sẵn sàng để chịu đựng đau đớn.

Úy Vi và những người cải tạo của bộ phận gen đã chuẩn bị xong, khởi động các thiết bị trên bàn phẫu thuật.

Dây đai kim loại tự động trói chặt cơ thể hắn, trói chặt hắn trên bàn phẫu thuật.

Nhắm mắt lại, ánh đèn sáng chói xuyên qua mí mắt khiến tầm nhìn của hắn đỏ bừng.

Khi cơn đau dữ dội ập đến, cơ bắp theo đó run rẩy, hắn không lên tiếng, lựa chọn dùng ý chí để chống lại cơn đau ập đến.

Ngoài nỗi đau về thể xác, thế giới tinh thần cũng bị tinh thạch phù văn của Ác ma long xâm chiếm.

Cảm giác này giống như đột nhiên rơi vào bóng tối vô tận.

Không có ánh sáng, không có âm thanh, chỉ có thể cảm nhận được sự chết chóc vô biên.

Thời gian như ngừng trôi, mỗi phút mỗi giây trong thế giới này đều là sự giày vò.

Quá trình cải tạo Ác ma long kéo dài suốt một ngày, trong thời gian đó, cơ thể Phong Kỳ được tiêm vào một lượng lớn dịch năng lượng dùng để điều hòa, cũng như dịch dinh dưỡng để bổ sung năng lượng tiêu hao của cơ thể.

Trong quá trình này, ý chí của Phong Kỳ khiến tất cả nhân viên Tinh Hồng tham gia cải tạo đều cảm động.

Họ có thể cảm nhận rõ ràng khao khát sống của Phong Kỳ.

Cũng khiến họ hiểu rằng ngay cả khi một số đau đớn vượt quá sức chịu đựng của cơ thể nhưng ý chí có thể chống lại bất kỳ đau đớn nào.

Đặc biệt là ý chí tinh thần trong lòng, mãi mãi không thể bị bất kỳ đau đớn nào lay chuyển.

Khi quá trình cải tạo hoàn tất, giọng nói của Úy Vi truyền đến.

Lúc này, Phong Kỳ từ từ mở mắt.

Cúi người đứng dậy, hắn cúi đầu nhìn xuống, phát hiện ra giữa ngực mình đang khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch màu đen.

Viên Phù Văn Tinh Thạch này giống như trái tim vậy, đang đập chậm rãi, xung quanh là những mạch máu lồi lõm như mạng nhện, nối với phần tinh thể được khảm vào cơ thể.

Năng lượng được truyền dẫn đến toàn thân thông qua những mạch máu này.

Mỗi nhịp đập của tinh thể Ác ma long, một luồng hơi ấm lại ùa đến.

"Vất vả rồi, cảm ơn."

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Úy Vi và các nhân viên, nhìn thấy vẻ mệt mỏi trên khuôn mặt họ, cũng như quần áo ướt đẫm mồ hôi, hắn chân thành cảm ơn.

Nghe vậy, Úy Vi cười và xua tay:

"Ngươi mới là người vất vả nhất, tiếp theo ngươi nghỉ ngơi một ngày, sau đó tiến hành huấn luyện thích ứng, lát nữa kiểm tra cơ thể xong, chúng ta cũng phải về nghỉ ngơi rồi, mệt quá."

"Được." Hắn lập tức gật đầu.

Để chắc chắn, Úy Vi và các nhân viên đã bắt đầu kiểm tra cơ thể hắn.

Xác định cơ thể tạm thời không có vấn đề gì, Úy Vi dẫn theo các nhân viên bộ phận gen Tinh Hồng rời khỏi phòng thí nghiệm.

Phong Kỳ cũng trở về phòng của mình sau khi họ rời đi.

Đi đến phòng tắm, rửa sạch vết máu trên người, hắn thay một bộ đồ ngủ rồi nằm lên giường.

Sau khi cải tạo xong, hắn có chút không thích ứng với sức mạnh của mình.

Lúc nãy khi đánh răng, hắn vô tình bóp nát cốc, còn ngã một "Đại kiếm triều thiên." trong phòng tắm.

Rõ ràng là sự thay đổi này cần phải tiến hành huấn luyện thích ứng mới có thể điều chỉnh lại.

Giai đoạn hiện tại, hắn và Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long vẫn đang trong giai đoạn dung hợp ban đầu, vì vậy khả năng của Ác ma long vẫn chưa thể hiện nhưng sức mạnh vẫn đang được truyền vào từng thời khắc.

Thậm chí mỗi nhịp thở, thực lực của hắn đều tăng lên một phần.

Nghĩ đến chuyện này, hắn đã rất mệt mỏi, nằm trên giường và nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

…

Trong mơ.

Hắn dẫn đầu nhân tộc thời kỳ đỉnh cao chiến đấu với vô số thế lực trong lĩnh vực, tương lai bị kìm nén trong vô số 1500 năm cuối cùng cũng đã nghênh đón một cuộc chiến cân sức.

Mang theo hào khí trong lòng, hắn nắm chặt nắm đấm, kiên quyết lao về phía kẻ thù vô tận.

Lúc này, cũng là nơi trái tim ta hướng tới, dù chết chín lần cũng không hối tiếc.

…

Sau khi cải tạo phù văn hoàn tất, những ngày tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu huấn luyện thích ứng.

Khả năng của Ác ma long cũng dần dần bộc lộ trong quá trình huấn luyện.

Qua tài liệu mà Úy Vi cung cấp, hắn biết được Ác ma long là một Sinh Vật Trận Địa vô cùng mạnh mẽ, là sinh vật mạnh nhất trong "Lĩnh vực Ác long." từng hoành hành.

Hết chương 529.

Chương 530. Kết Quả Kiểm Tra

Để xua tan lĩnh vực này, đã có hai chiến đoàn lĩnh vực nổi tiếng bị gãy đổ trong Lĩnh vực Ác ma.

Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long cũng chỉ có một viên, bên ngoài không tìm thấy viên thứ hai.

Hồi đó, toàn bộ xác của một con Ác ma long đã được kéo đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để nghiên cứu, vì vậy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có lưu giữ báo cáo dữ liệu nghiên cứu đầy đủ về Ác ma long.

Sinh vật này cao mười ba mét, hình dạng giống với loài bạo long thời kỷ Jura nhưng trông dữ tợn và đáng sợ hơn.

Bề mặt cơ thể nó có một lớp sừng dày, sức mạnh, tốc độ, lực cắn cực mạnh là những đặc điểm của Ác ma long, chủ yếu dùng cận chiến để tấn công.

Thể chất cường tráng giúp nó có thể chống lại mọi loại pháp thuật và vũ khí sắc bén.

Đáng đau đầu hơn là nó còn có khả năng chữa lành cực mạnh, những vết thương đơn giản có thể được phục hồi trong chớp mắt.

Theo tài liệu mà Úy Vi cung cấp, Ác ma long không có các loại năng lực đặc biệt khác của Sinh Vật Trận Địa, là sinh vật mạnh mẽ hoàn toàn dựa vào thể chất.

Nhưng sau hơn mười ngày luyện tập, Phong Kỳ phát hiện ra Ác ma long cũng có khả năng thiên phú của riêng mình.

Hắn đặt tên cho khả năng này là "Cuồng nộ."

Sau khi kích hoạt khả năng này, một luồng năng lượng đặc biệt sẽ tràn vào cơ thể từ Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long.

Ngay sau đó, làn da của hắn sẽ nhanh chóng chuyển sang màu đỏ, khả năng điều khiển cơ thể suy yếu đáng kể, trong đầu tràn ngập một sự thôi thúc mãnh liệt muốn xé nát mọi thứ trước mắt.

Nói một cách đơn giản, sau khi kích hoạt Cuồng nộ, chỉ số thông minh -100, sức chiến đấu +100.

Dùng chỉ số thông minh để đổi lấy sức mạnh, khả năng thiên phú này rất giống Ác ma long.

Cùng với sự gia tăng độ tương thích giữa hắn và tinh thạch phù văn của Ác ma long, Phong Kỳ còn phát hiện ra rằng hắn có thể kiểm soát cơ bắp của mình gần như đạt đến mức 100%.

Thậm chí những cơ ở những vị trí khuất cũng có thể kiểm soát linh hoạt, chẳng hạn như cơ thắt hậu môn.

Theo lời của một nhân viên kiểm tra dữ liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bây giờ hắn có thể tùy ý kéo "Phân." thành bất kỳ hình dạng nào.

Giống như nặn đất sét vậy.

Khi nghe những lời này, hắn, người vừa mới có được khả năng kiểm soát cơ bắp, cảm thấy ớn lạnh trong lòng.

Thậm chí còn có thể tưởng tượng ra hình ảnh.

Lúc này, Phong Kỳ đã có thể thành thạo kiểm soát cơ thể, sẽ không còn tình trạng mất kiểm soát sức mạnh nữa, vì vậy hắn quyết định rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, quay lại Học phủ Tinh Thành một chuyến.

Nhưng quay lại không phải là muốn bắt đầu lại cuộc sống ở học phủ.

Trên dòng thời gian này, hắn tiếp tục ở lại Học phủ Tinh Thành cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Hắn dự định từ chức giáo viên của Học phủ Tinh Thành, dành thời gian còn lại chuyên tâm ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để nâng cao thực lực, chờ đợi quân đội Bình minh được thành lập.

Để Bạch Phù Sinh không phải hối tiếc, lần này hắn trở về Học phủ Tinh Thành còn dẫn theo Úy Vi.

Lý do từ chức mà hắn đưa ra cho Bạch Phù Sinh là để nghiên cứu trò chơi ảo và các dự án nghiên cứu công pháp do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tài trợ tiếp theo.

Úy Vi ở bên cạnh làm chứng.

Bạch Phù Sinh vốn rất mong chờ hắn có thể đến một nơi rộng lớn hơn để thể hiện tài năng của mình, sau khi biết được tin này, ông tỏ ra không nỡ nhưng vẫn gật đầu đồng ý với quyết định của hắn.

Trước khi chia tay, Bạch Phù Sinh mỉm cười chúc hắn tương lai tươi sáng.

Cuối cùng là lời tạm biệt với Mộc Tinh và những người khác.

Sự chia tay đột ngột thực sự khiến Lâm Nhiễm và những học sinh khác cảm thấy khó hiểu nhưng sau khi hiểu được chí hướng của hắn, Lâm Nhiễm và những người khác cũng gửi lời chúc phúc.

Trước khi rời đi, đã đến giờ ăn tối.

Dưới sự níu kéo của Lâm Nhiễm và những người khác, Phong Kỳ quyết định ăn xong bữa tối rồi mới đi.

Bữa ăn này vẫn ở góc phía bắc của nhà ăn nhưng đây là bữa ăn cuối cùng của mọi người ở góc phía bắc trên dòng thời gian này.

Sau này mỗi người sẽ có tương lai của riêng mình.

Dương Tiểu Tâm sẽ chọn gia nhập quân đội.

Thái Quả sẽ gia nhập Viện Nghiên cứu Y liệu.

Ba anh em nhà họ Hạ và Nghiêm Nhạc sẽ gia nhập chiến đoàn lĩnh vực của gia tộc sau khi tốt nghiệp, đi đầu trong cuộc chiến chống lại sự xâm lược của lĩnh vực.

Sư thầy sẽ trở về chiến đoàn lĩnh vực Bát Nhã, Lâm Nhiễm sẽ gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách…

Ngoài Mộc Tinh ra, dường như sau này họ sẽ không còn liên quan gì đến nhau nữa.

Bữa ăn này kéo dài vài giờ.

Trong thời gian đó, hắn còn đặc biệt dặn Lâm Nhiễm đừng quên lời hứa giữa họ, công pháp hắn chưa hoàn thành cần sự giúp đỡ của cậu.

Khi Phong Kỳ lên xe trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thời gian đã điểm mười giờ đêm.

Hết chương 530.

Chương 531. Phẫu Thuật Phù Văn

Nhìn cảnh vật quen thuộc lướt qua ngoài cửa sổ xe, hắn cũng âm thầm tạm biệt nơi này.

"Có chút không nỡ?"

"Tất nhiên là không nỡ nhưng ta còn có chuyện quan trọng hơn phải làm." Phong Kỳ cười đáp.

Úy Vi đang lái xe nghe vậy, đột nhiên hỏi:

"Có nghĩ đến việc ích kỷ một lần không? Dòng thời gian này hãy chọn nghỉ ngơi thật tốt, sống cuộc sống mà mình muốn."

Đối mặt với câu hỏi, hắn lắc đầu.

"Mỗi dòng thời gian của ta đều có suy nghĩ giống ta, ta từ bỏ, họ cũng từ bỏ, vì vậy ta không dao động, họ cũng sẽ không dao động."

Nói xong, hắn quay sang nhìn Úy Vi:

"Không chỉ ta, ngươi cũng vậy, mỗi dòng thời gian của ngươi chưa bao giờ từ bỏ."

"Ha ha ha, công cụ sáng tạo mạnh nhất của ngươi?" Úy Vi nheo mắt cười nói.

"Đừng nói vậy… Mặc dù có vẻ đúng là như vậy, từ hộp quà thiên phú ban đầu, mỗi dòng thời gian của ngươi đều mang đến cho ta những công nghệ mới, ta thực sự không hiểu đầu óc ngươi cấu tạo như thế nào, sao lại thông minh đến vậy."

“Đừng nịnh nọt, ngươi mới là công cụ!” Úy Vi lập tức trừng mắt, sau đó không nhịn được thở dài:

“Nghĩ đến việc sau này phải ăn mấy trăm năm dinh dưỡng cao, nghĩ thôi đã thấy tuyệt vọng.”

Đối mặt với bất kỳ khó khăn nào cũng có thể bình tĩnh chấp nhận nhưng khi nhận ra rằng sau này hàng trăm năm sẽ không được ăn ngon, tâm trạng cô có chút sụp đổ.

“Uy tỷ, hay là trước khi trốn vào căn cứ bí mật, chị hãy nghiên cứu một vài loại dinh dưỡng cao ngon miệng, chuẩn bị cho tương lai?”

“Ý kiến hay, về ngay nghiên cứu thức đêm, tôi không muốn tương lai phải ăn dinh dưỡng cao khó ăn.”

“Thức đêm? Vậy tối nay hẹn ăn đêm nhé?”

“Được, mấy năm nay ăn nhiều một chút, sau này sẽ không được ăn nữa.”

Nói xong, Úy Vi đạp mạnh chân ga, xe từ trường bay thẳng lên trời.

…

Trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ lại tiếp tục lao vào luyện tập cường độ cao.

Những ngày như vậy rất nhàm chán nhưng hắn hoàn toàn có thể chịu đựng được.

So sánh thì hắn thấy Úy Vi ở mỗi dòng thời gian, ngày qua ngày nghiên cứu hàng trăm năm còn nhàm chán, tẻ nhạt và khó khăn hơn nhiều so với những gì hắn đang phải chịu đựng hiện tại.

Những ngày sau đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn điều động những cường giả canh giữ căn cứ đến, bắt đầu chỉ bảo

hắn cách luyện tập, nâng cao kỹ năng chiến đấu của hắn.

Phong Kỳ học rất nghiêm túc.

Những kỹ thuật này không chỉ hắn có thể dùng được mà một hắn khác sau khi đọc được ký ức của hắn cũng có thể dùng được.

Trong mỗi dòng thời gian tiếp theo, những kiến thức và kỹ năng này cũng sẽ được truyền lại.

Những ngày tiếp theo, cùng với sự gia tăng độ tương thích giữa tinh thạch rồng ma và cơ thể hắn, hắn cũng bắt đầu tăng cường độ luyện tập của mình.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thậm chí còn vạch ra một khu vực trong căn cứ để hắn sử dụng riêng cho việc luyện tập.

Chớp mắt đã trôi qua từng năm.

Trong khi Phong Kỳ không ngừng đột phá giới hạn cơ thể để trở nên mạnh mẽ hơn thì Mộc Tinh ở Học phủ Tinh Thành cũng đã đến mùa tốt nghiệp.

Ở dòng thời gian đầu tiên, ngày tốt nghiệp, Mộc Tinh cô đơn rời đi.

Không có người thân đón, cũng không có bạn bè tiễn.

Nhưng lần này, cô được bạn bè giữ lại để cùng trải qua một buổi lễ tốt nghiệp tuyệt vời.

Trong thời gian đó, Dương Tiểu Tâm, Thái Quả và những người khác đều gửi lời chúc mừng cho tương lai của cô.

Trước đây, cô gia nhập Học phủ Tinh Thành chỉ để hoàn thành di nguyện của cha mẹ, không có bất kỳ tình cảm nào với Học phủ Tinh Thành.

Nhưng lần này, dưới sự tác động của "Con bướm." Phong Kỳ, lịch sử đã thay đổi.

Buổi lễ tốt nghiệp của Học phủ Tinh Thành rất náo nhiệt, chuẩn bị trước rất nhiều tiết mục đặc sắc để tiễn những học viên tốt nghiệp sắp vào viện nghiên cứu hoặc ra tiền tuyến.

Toàn thể thầy cô và học sinh trong trường đều tham gia.

Nhiều nhân vật nổi tiếng của Tinh Thành đều đến ủng hộ, sân trường sáng rực ánh đèn, nhuộm đỏ cả bầu trời.

Lúc này, Mộc Tinh và những người bạn ở lớp chiến đấu ba tụ tập ở một góc sân trường.

Ăn những món ăn thịnh soạn được chuẩn bị đặc biệt trên bàn tiệc, họ kể về tương lai.

"Học tỷ, sau này rảnh thì đến thăm chúng em nhé, mặc dù chúng em còn một năm nữa mới tốt nghiệp." Dương Tiểu Tâm luyến tiếc nhìn Mộc Tinh nói.

"Được, chị rảnh sẽ đến thăm các em, lúc đó sẽ mang đồ ăn ngon đến cho các em." Mộc Tinh nghiêm túc gật đầu.

"Học tỷ, em muốn ăn thịt thú lĩnh vực."

"Học tỷ, em cũng muốn ăn, đặc biệt là những Sinh vật trận địa mạnh mẽ, nghe nói cơ thể chúng được linh khí tinh khiết nuôi dưỡng, rất ngon."

"Em cũng muốn."

Hạ Long và những người khác lúc này đều lên tiếng.

Họ biết Mộc Tinh không giỏi ăn nói nhưng lời cô đã nói ra thì chắc chắn sẽ thực hiện.

Ngay khi mọi người đang cười nói bàn bạc xem nên để Mộc Tinh tặng gì thì một giọng nói quen thuộc vang lên từ một bên:

Hết chương 531.

Chương 532. Tinh Thạch Phù Văn

“He he, mấy đứa nhóc chưa tốt nghiệp, có phải quên mất anh rồi không?”

Mọi người quay đầu nhìn lại, phát hiện người đến là Lâm Nhiễm đã được Viện Nghiên cứu Hổ phách nhận trước.

Lúc này đã gần một năm kể từ khi Lâm Nhiễm rời đi, mọi người không ngờ hắn lại trở về vào thời điểm này.

“Lâm Nhiễm, sao ngươi lại đến đây?” Hạ Long không khỏi tò mò hỏi.

“Học tỷ tốt nghiệp, ta sao có thể không đến tiễn được, đến lúc các ngươi tốt nghiệp ta cũng sẽ trở về… ờ, Kỳ ca đâu, sao ta không thấy hắn?”

“Ở đây.” Xa xa, mọi người nghe thấy một tiếng gọi.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Phong Kỳ từ xa chạy đến.

Thấy Phong Kỳ, mọi người đều sáng mắt lên.

Lúc đó, Phong Kỳ là trụ cột của tập thể này.

Nhưng mọi người không ngờ rằng Phong Kỳ lại đột ngột rời đi.

Lúc này gặp lại, trong đầu mọi người không khỏi hiện lên những hình ảnh trong ký ức.

“Kỳ ca, sao ngươi mới đến, ôi… sao ngươi lại cao thế?” Lâm Nhiễm lúc này đột nhiên kinh ngạc nói.

Mọi người nghe vậy, quan sát kỹ, phát hiện Phong Kỳ so với trong trí nhớ, ít nhất đã cao thêm một cái đầu.

“Trên đường bị tắc xe, còn ta cao lên, chủ yếu là vì đồ ăn ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quá ngon, dinh dưỡng đầy đủ nên tự nhiên cao lên.” Đối mặt với câu hỏi, hắn cười toe toét nói.

“Điểm này ta có thể chứng minh, rất ngon, tiếc là không còn được ăn nữa.” Mộc Tinh lúc này cười giơ tay lên.

Nhìn về phía Mộc Tinh, hắn phát hiện Mộc Tinh so với trong trí nhớ đã thay đổi rất nhiều.

Hai năm nay, trên người Mộc Tinh đã bớt đi sự tự ti và cô lập, thêm vài phần tự tin và cởi mở.

“Lâu rồi không gặp, học tỷ Mộc Tinh.” Hắn lập tức mỉm cười chào hỏi.

“Lâu rồi không gặp.” Mộc Tinh cười đáp lại.

“Mọi người còn ngây ra đó làm gì, cùng ăn đi, tối nay phá lệ uống rượu, bình thường ta không uống, vì rượu ảnh hưởng đến não, càng ảnh hưởng đến việc nghiên cứu của ta.” Lâm Nhiễm lúc này ngồi xuống bàn ăn.

Phong Kỳ thấy vậy cũng ngồi xuống.

Nghe tiếng hát trong buổi tiệc, mọi người dưới ánh trăng trò chuyện về tương lai.

Mùa tốt nghiệp luôn tràn ngập nỗi buồn chia ly.

Cuộc trò chuyện ở bàn bên cạnh khiến Phong Kỳ vô cùng xúc động.

“Sống tốt, ta không muốn nghe tin ngươi tử nạn, ngươi là người bạn tốt nhất của ta ở Học phủ Tinh Thành.”

“Này, hôm nay ở đây tốt nghiệp và ra tiền tuyến chiến đấu, có mấy người có thể chết già? Ngươi biết tỷ lệ tử vong của học

viên tốt nghiệp sau khi vào chiến đoàn lĩnh vực là bao nhiêu không? Năm đầu là 23,23%, năm thứ hai là 18,24%, năm thứ ba là 15%… Nghĩ đến những thứ này cũng vô nghĩa, ngày vào Học phủ Tinh Thành ta đã quyết định phấn đấu vì sự trỗi dậy của loài người, sau khi gia nhập chiến đoàn lĩnh vực sống thêm được một năm thì kiếm được một năm…"

Nghe cuộc trò chuyện ở bàn bên cạnh, Phong Kỳ và một số học sinh khác cảm thấy rất xúc động.

Việc các học viên tốt nghiệp ra tiền tuyến có tỷ lệ tử vong cao là sự thật.

Đây cũng là lý do chính khiến người dân trong thành phố tôn trọng các học viên của Học phủ Tinh Thành, họ vừa được hưởng chế độ đãi ngộ ưu đãi, vừa tuân thủ lời thề đã tuyên thệ khi mới vào học phủ, vì sự trỗi dậy của loài người mà học tập.

Bầu không khí nhất thời có chút nặng nề, lúc này Lâm Nhiễm cười nói:

"Học tỷ Mộc Tinh, ta nhớ lúc đầu ngươi không phải nói muốn thành lập một chiến đoàn lĩnh vực sao? Ta thấy trong mười chiến đoàn lĩnh vực tương lai có một vị trí dành cho ngươi, chúng ta chờ tin tốt của ngươi."

"Chết tiệt, mười chiến đoàn gì chứ, với năng lực của học tỷ Mộc Tinh thì chắc chắn sẽ giành được danh hiệu chiến đoàn số một." Hạ Long cũng hùa theo.

Nghe bạn bè trêu chọc, Mộc Tinh cũng cười theo:

"Ta đúng là có ý định thành lập chiến đoàn lĩnh vực nhưng không phải bây giờ, ta định gia nhập một chiến đoàn lĩnh vực để rèn luyện một năm rưỡi, sau đó mới thành lập chiến đoàn lĩnh vực của riêng mình."

Nói đến đây, cô đột nhiên quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ:

“A Kỳ, ngươi còn nhớ lời hứa năm xưa của chúng ta không? Ta có nên giữ chức phó đoàn trưởng cho ngươi không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười giơ ly rượu lên:

“Đoàn trưởng đại nhân, cảm ơn sự đề bạt, ta sẽ uống cạn ly rượu này trước.” Nói xong hắn cầm ly rượu lên uống cạn.

“Ngươi đồng ý rồi sao?” Mộc Tinh tiếp tục hỏi.

“Nếu tương lai có một ngày ngươi thành lập thế lực của riêng mình, ta sẽ đến đúng hẹn.”

Nghe được câu trả lời khẳng định, trên mặt Mộc Tinh nở nụ cười:

“Được, phó đoàn trưởng đại nhân, ta kính ngươi một ly!” Nói xong Mộc Tinh cũng uống cạn ly rượu trong tay.

“Đoàn trưởng Mộc, vậy ta có thể xin một chức đội trưởng không?” Tu Hồng Vân lúc này cũng giơ ly rượu lên nói.

“Ta cũng muốn một chức đội trưởng.” Dương Tiểu Tâm cũng giơ tay lên.

“Các ngươi đừng có đùa nữa, đây là chiến đoàn lĩnh vực, các ngươi coi như đoàn thân hữu à, nếu chức vụ đều giao cho các ngươi thì chiến đoàn lĩnh vực còn phát triển thế nào được… Không nói những chuyện này nữa, đến đây, chúng ta cùng uống một ly.” Hạ Long lúc này cười mắng.

Hết chương 532.

Chương 533. Mạnh Mẽ Hơn

Mọi người nghe vậy, lập tức đứng dậy cụng ly, sau đó cười ha hả.

…

Khi cơn say cuối cùng qua đi, Mộc Tinh kéo vali, đeo ba lô lớn bước chậm ra khỏi cổng Học phủ Tinh Thành dưới màn đêm.

Quay đầu lại, cô thấy những người vốn đã say mèm xuất hiện ở cổng trường.

"Học tỷ, cố lên nhé!"

"Học tỷ, khi nào rảnh chắc chắn phải đến thăm chúng em nhé."

"Học tỷ, xông lên, tương lai mười chiến đoàn lớn nhất chắc chắn có một vị trí dành cho học tỷ."

…

Nhìn những người bạn vẫy tay chào tạm biệt mình, nước mắt cô không tự chủ được rơi xuống, trong lòng cô tràn đầy sự lưu luyến.

Nhìn tấm bia đá khắc bốn chữ "Học phủ Tinh Thành", những chuyện cũ trong quá khứ chồng chéo hiện lên trong đầu cô.

Cô chưa bao giờ say nhưng trong lòng lại có chút say.

Một lần nữa nhìn về phía những người bạn đến tiễn, cô khẽ nói một câu "Cảm ơn."

Quay người lại đã là một chặng đường mới.

Cuộc đời huyền thoại của cô, từ đây đã mở ra một trang hoành tráng.

…

Sau buổi lễ tốt nghiệp, mỗi người đều có một quỹ đạo cuộc sống mới.

Mộc Tinh mang theo hành lý, bước lên con đường tiến ra tiền tuyến chiến đấu.

Lâm Nhiễm gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, bắt đầu nghiên cứu về thuật pháp.

Vương Tấn Thăng lúc này đã đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, triển khai dự án nghiên cứu giải mã 《 Hiến tế huyết nhục 》 .

Phong Kỳ cũng lao vào con đường không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Nhưng trong lòng họ đều ấp ủ một lý tưởng chung, đó là phấn đấu vì sự trỗi dậy của loài người.

…

Thế giới mới, khu vực phía Đông, phía Bắc.

Thành Lãnh Đông về phía Bắc, khu tiếp tế.

Nơi đây quanh năm tuyết rơi dày đặc, mọi thứ đều bị phủ dưới lớp tuyết dày.

Nhưng ở đây lại có một thành phố tiếp tế nhỏ.

Nơi đây được gọi là khu tiếp tế nhưng mỗi khu tiếp tế đều là tuyến đầu chống lại sự xâm nhập của lĩnh vực.

Cũng là nơi đóng quân của các chiến đoàn lĩnh vực lớn.

Mọi cơ sở vật chất trong thành đều được xây dựng để phục vụ cho chiến đoàn lĩnh vực, bên trong và bên ngoài thành đều

được trang bị rất nhiều vũ khí công nghệ cao.

Trong cơn tuyết rơi dày đặc, một chiếc máy bay vận tải theo chỉ dẫn của đèn tín hiệu từ từ hạ cánh xuống đường băng.

Một lát sau, Mộc Tinh đeo ba lô cỡ lớn, đẩy hành lý đến thành phố tiếp tế nhỏ này.

Cô cúi đầu nhìn vào bản đồ "Thế giới mới." trên tay, sau đó đi thẳng về phía bắc khu tiếp tế.

Thế giới mới là tên gọi mà mọi người đặt cho thế giới này sau thảm họa, được chia thành bốn khu vực Đông, Nam, Tây, Bắc và Trung tâm.

Trong đó, khu vực phía Đông lại được chia thành sáu thành phố.

Lần lượt là Thành Ngân Hà ở phía Tây, Tinh Thành ở phía Nam, Thành phố Tương lai ở trung tâm, Thành Chiến thắng ở phía Đông, Thành Cũ ở phía Đông Bắc và cuối cùng là Thành Lãnh Đông ở phía Bắc.

Mỗi thành phố đều có đặc điểm phát triển riêng.

Do bị chia cắt bởi lĩnh vực, mỗi thành phố đều độc lập với nhau, giống như các quốc gia đồng minh trước thảm họa.

Nhưng mối quan hệ giữa chúng lại vô cùng chặt chẽ.

Mỗi khi có thành phố khác bị lĩnh vực xâm chiếm, các thành phố khác đều sẽ phái lực lượng đến hỗ trợ.

Ví dụ như trước đây Tinh Thành đã hỗ trợ Thành phố Tương lai, cho đến nay Thành phố Tương lai vẫn còn lưu giữ nghĩa trang tưởng niệm các chiến sĩ tình nguyện của Tinh Thành.

Còn quyền hạn cao nhất của mỗi thành phố đều do quốc hội chịu trách nhiệm, quốc hội được thành lập bởi đại diện của

các viện nghiên cứu lớn, quân đội và các cơ quan cao nhất khác.

Đồng thời, sáu thành phố lớn ở phía Đông Thế giới mới còn cùng nhau thành lập Viện nghiên cứu liên hợp và quân đội liên hợp, cũng như quốc hội cao nhất của khu vực phía Đông để kết nối với liên minh các thành phố ở các khu vực khác của Thế giới mới.

Thoạt nhìn thì các thế lực loài người có vẻ phân tán nhưng thực tế mối quan hệ giữa chúng lại vô cùng chặt chẽ.

Ai cũng hiểu được đạo lý thần hàn xỉ vong.

Hơn nữa, nhờ sự hỗ trợ lẫn nhau trong nhiều năm qua, mối quan hệ giữa các thành phố lớn trở nên khăng khít hơn.

Cảm giác người dân thường ra khỏi thành đến một thành phố khác cũng không khác gì việc đi liên tỉnh trước thảm họa, đồng thời các thành phố lớn cũng chia sẻ cơ sở dữ liệu và kết nối mạng lưới.

Các cuộc họp cấp cao của các thành phố lớn đều có quy định rõ ràng, mọi hành vi phá hoại mối quan hệ giữa các thành phố lớn đều sẽ bị trừng phạt nghiêm khắc.

Một lát sau, Mộc Tinh đẩy hành lý đến đích.

Đây là một tòa nhà cao tầng có hình dạng giống như nắm đấm, ở giữa tòa nhà treo một tấm biển kim loại có dòng chữ "Trụ sở tuyển quân của chiến đoàn."

Vỗ sạch tuyết trên người, Mộc Tinh đeo ba lô lớn hơn cả người mình bước vào tòa nhà.

Sảnh tòa nhà rất rộng rãi, bên trong toàn là chiến sĩ lĩnh vực mặc quân phục chỉnh tề.

Trên áo giáp của một số chiến sĩ thậm chí còn dính máu của Sinh vật trận địa, chưa kịp giặt sạch.

Hết chương 533.

Chương 534. Lời Mời Đặc Biệt

Sảnh tuyển quân là tòa nhà trung tâm của thành phố này, chủ yếu có hai chức năng.

Chức năng thứ nhất là tuyển tân binh.

Sinh viên tốt nghiệp học viện muốn gia nhập chiến đoàn lĩnh vực có hai cách, cách thứ nhất là được chiến đoàn lĩnh vực chủ động mời, cách thứ hai là đến sảnh tuyển quân điền đơn, chờ chiến đoàn lĩnh vực thiếu người đến chọn.

Mộc Tinh chọn cách thứ hai.

Cô luôn rất khiêm tốn ở Học phủ Tinh Thành, ngoài bạn cùng lớp ra thì không ai biết rõ năng lực của cô, vì vậy trước khi tốt nghiệp, không có chiến đoàn lĩnh vực nào gửi lời mời đến cô.

Chức năng thứ hai của sảnh tuyển quân là chiến đoàn lĩnh vực nhận nhiệm vụ.

Các viện nghiên cứu lớn có nhu cầu về vật liệu lĩnh vực hoặc nhiệm vụ đều sẽ gửi đến bộ phận quản lý của sảnh tuyển quân

Sau đó, bộ phận này sẽ đăng ký và hiển thị trên màn hình lớn ở giữa sảnh, đồng thời liệt kê phần thưởng tương ứng với nhiệm vụ.

Cô đảo mắt quan sát tình hình trong sảnh, sau đó đến quầy đăng ký tuyển quân, lấy tờ đơn và bút từ tay nhân viên, bắt đầu điền thông tin chi tiết của mình.

Sau khi điền xong và nộp đơn, cô đeo ba lô đến ghế ngồi trong sảnh, rồi đặt ba lô xuống.

Mở ba lô ra, bên trong là đủ loại đồ ăn vặt và bánh năng lượng nén.

Những thức ăn này đều là Dương Tiểu Tâm và những người khác tặng cô trước khi cô rời đi, vì sợ cô không ăn no ở bên ngoài.

Nhìn những thức ăn trong ba lô, Mộc Tinh nở nụ cười, cầm lấy một túi đồ ăn vặt và bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Nửa giờ sau, khi cô đeo ba lô lên lần nữa, thức ăn đã hết mất một phần ba.

Cảm nhận được sự "Nhẹ nhõm." trên vai, cô không khỏi lộ ra vẻ lo lắng.

Nếu ăn hết những thức ăn này mà vẫn không tìm được chiến đoàn lĩnh vực nhận nuôi cô thì những ngày tiếp theo cô chỉ còn nước uống gió Tây Bắc.

Tiếp theo, cô đến trước màn hình ở sảnh tuyển quân, bắt đầu chờ đợi tình hình phân công của mình.

Sau vài giờ chờ đợi, cuối cùng tên cô cũng hiện lên trên màn hình.

Mộc Tinh - Sinh viên tốt nghiệp khoa chiến đấu Học phủ Tinh Thành - Phân công (Chiến đoàn Bạch Lang) - Vui lòng đến gặp nhân viên tuyển quân của Chiến đoàn Bạch Lang để báo cáo, số liên lạc: 1852…

Thấy mình đã có nơi về, cô không khỏi vui mừng vung nắm đấm.

Sau đó, cô lấy điện thoại ra, bấm số điện thoại ở trên.

Khi điện thoại được kết nối, cô rất lịch sự mở lời trước:

“Xin chào, tôi là Mộc Tinh.”

“Ồ, Mộc Tinh à, đến Chiến đoàn Bạch Lang của tôi báo cáo đi, địa chỉ là số 156 phố Bắc, khu tiếp tế.”

“Vâng, tôi đến ngay.”

Gác máy, cô quay người bước ra khỏi sảnh tuyển quân, sau đó lấy bản đồ ra và đi về hướng phố Bắc.

Một giờ sau, cô đến phố Bắc.

Đây là một quần thể kiến trúc kiểu trang viên.

Trước mỗi cổng trang viên đều ghi số nhà và chiến đoàn lĩnh vực sở hữu, khu vực này cũng là căn cứ của chiến đoàn lĩnh vực đóng quân tại đây.

Sau một hồi tìm kiếm, hắn đến trước trang viên có dòng chữ “Chiến đoàn Bạch Lang (Chiến đoàn cấp C).”

Lúc này, trước cổng trang viên, một nữ tử mặc áo choàng lông chồn đã chờ sẵn.

Thấy cô đến, nữ tử lập tức nở nụ cười ngọt ngào:

“Mộc Tinh?”

“Là ta, tiền bối khỏe chứ.” Mộc Tinh lập tức cung kính gật đầu.

“Vào trước đi, hôm nay đoàn trưởng cũng có mặt, lát nữa ngươi hãy giới thiệu chi tiết về năng lực của mình, sau đó sẽ sắp xếp chức vụ trong đội cho ngươi.”

Đi theo nữ tử vào trang viên, Mộc Tinh tò mò quan sát xung quanh.

Trong trang viên trồng rất nhiều cây xanh nhưng đều bị tuyết trắng phủ kín, đi sâu vào bên trong còn có một ao nước, lúc này nước ao đã đóng băng, nhìn về phía trước còn có thể thấy từng tòa nhà độc lập thuộc về các thành viên chiến đoàn.

Trước mỗi tòa nhà còn đỗ những chiếc xe quân dụng có in hình Bạch Lang.

Trên đường đi, nữ tử cũng giới thiệu về lịch sử của Chiến đoàn Bạch Lang.

Chiến đoàn này do các sinh viên tốt nghiệp lớp chiến đấu 8, khóa 48 của Học phủ Lãnh Đông thành lập.

Trong buổi huấn luyện thực chiến trên chiến trường lĩnh vực trước khi tốt nghiệp, họ đã hợp sức giết chết một con Bạch Lang, sau đó mang nó về học phủ.

Sau khi tốt nghiệp, họ còn cùng nhau thành lập chiến đoàn, lấy tên con Sinh vật trận địa Bạch Lang mà họ giết lần đầu làm tên chiến đoàn lĩnh vực.

Cho đến nay, Chiến đoàn Bạch Lang đã trải qua tám đời đoàn trưởng.

Không nói đến chiến công hiển hách nhưng danh hiệu chiến đoàn cấp C cũng là do các thành viên dùng máu mình tạo nên.

Đi theo nữ tử đến phía sau trang viên, trên tòa nhà phía trước có treo một tấm biển đề "Đại sảnh nghị sự Bạch Lang."

Vỗ sạch tuyết trên người, hắn theo nữ tử đẩy cánh cửa lớn nặng nề bước vào tòa nhà.

Không khí bỗng ấm áp hẳn lên, bên trong sáng đèn màu vàng cam, lò sưởi còn đang cháy lửa.

Trong đại sảnh, khói thuốc lượn lờ, hàng chục người ngồi quây quần bên nhau bàn bạc điều gì đó.

Hết chương 534.

Chương 535. Giới Thiệu Bản Thân

“Đoàn trưởng, tân binh báo cáo, tiếp khách!” Lúc này, nữ tử đi trước hắn hô lớn.

Nghe tiếng hô, đại sảnh ồn ào bỗng im bặt, sau đó một nam tử lực lưỡng có vết sẹo bên má trái đứng dậy, ánh mắt nhìn thẳng về phía Mộc Tinh.

Ngay sau đó, trên mặt hắn nở nụ cười:

“Ngồi xuống đây, giới thiệu bản thân trước đi.”

Mộc Tinh nghe vậy, không hề sợ hãi, bình thản đến một chỗ trên ghế sofa, đặt hành lý xuống rồi ngồi xuống một bên.

Nhìn mọi người đang nhìn mình, Mộc Tinh bắt đầu giới thiệu bản thân:

“Ta tên Mộc Tinh, tốt nghiệp lớp chiến đấu ba Học phủ Tinh Thành, ta rất vinh dự khi được gia nhập Chiến đoàn Bạch Lang…”

Lời giới thiệu của cô chưa nói xong thì bị đoàn trưởng cắt ngang:

“Quá cứng nhắc rồi, ngươi đã gia nhập chiến đoàn của chúng ta, tức là một nhà rồi, cứ nói trọng điểm thôi, đừng câu nệ, cứ thoải mái mà nói.”

“Đúng vậy, sau này chúng ta là một nhà rồi, đừng khách sáo.” Mọi người hùa theo.

Nhìn những người đang cười, sự câu nệ trong lòng Mộc Tinh giảm đi đôi phần, trên mặt nở nụ cười, bình thản nói ra

suy nghĩ của mình khi gia nhập chiến đoàn lĩnh vực.

Nghe xong lời cô kể, mọi người cũng bắt đầu giới thiệu bản thân.

"Ta tên Thác Diêm, là đoàn trưởng đương nhiệm của Chiến đoàn Bạch Lang, người vừa đón ngươi là thư ký của chiến đoàn chúng ta, Diệp Nhất Thiến, phụ trách chiêu mộ tân binh và tiếp nhận nhiệm vụ…"

Những thành viên được giới thiệu đều cười gật đầu chào Mộc Tinh.

"Còn một số thành viên hiện đang ở bên ngoài, lát nữa đợi họ về ta sẽ giới thiệu cho ngươi."

Nói xong, Thác Diêm cười nhìn Mộc Tinh nói:

"Tiếp theo hãy nói về đặc điểm năng lực của ngươi đi, ta sẽ sắp xếp cho ngươi một chức vụ trong đội."

Đối mặt với câu hỏi, Mộc Tinh không giấu giếm, lập tức nói:

"Năng lực của ta là cận chiến, sở hữu sức mạnh và khả năng phòng thủ cơ thể cực mạnh, những vết thương trên người cũng sẽ tự động lành lại trong thời gian ngắn… Ta hy vọng có thể nhận được một chức vụ tiền tuyến chủ lực trong đội."

Nghe Mộc Tinh nói mình có khả năng cận chiến cực mạnh, muốn có một vị trí chủ lực, mọi người không khỏi lắc đầu, đoàn trưởng Thác Diêm càng nói thẳng:

"Mộc Tinh, ngươi mới vừa tốt nghiệp, không có nhiều năng lực thực chiến, trước tiên hãy phụ trách hậu cần của đội đi."

"Hậu cần? Làm gì?" Mộc Tinh tò mò hỏi.

“Khi đội khám phá chiến trường lĩnh vực, ngươi sẽ phụ trách mang thức ăn hoặc bảo vệ các thiết bị liên quan đến việc khám phá tài nguyên.”

Nhận ra mình bị coi thường, cô không hề ngạc nhiên.

Nhưng cô không có ý định giả heo ăn hổ, cô gia nhập chiến đoàn lĩnh vực là để rèn luyện bản thân, không phải để khiêm tốn.

Nghĩ đến đây, cô đứng dậy đi đến trước bàn trà ngồi xổm xuống, nhìn các thành viên chiến đoàn Bạch Lang nghiêm túc nói:

“Bẻ tay không?”

“Ha ha ha, ta thích tân binh này, thú vị quá, mới đến đã muốn khiêu khích chúng ta rồi, đúng là nghé con không sợ hổ.”

Về thực lực của Mộc Tinh, mọi người đều đoán được phần nào.

Trong số những sinh viên tốt nghiệp học phủ, những người có thực lực đều đã bị các chiến đoàn hàng đầu chọn mất rồi, những tân binh phải tự đến nơi đăng ký tuyển quân thì có thể mạnh đến đâu.

Nhận ra Mộc Tinh mới tốt nghiệp mà trong lòng lại có chút kiêu ngạo, đoàn trưởng Thác Diêm lập tức quay đầu nhìn người đàn ông lực lưỡng cao lớn đang ngồi bên cạnh nói:

“Dã Ngưu, chào đón tân binh của chúng ta đi.”

“Đừng mà, để Tiểu Long đi, ta không muốn bắt nạt tân binh.” Người đàn ông được gọi là Dã Ngưu lập tức lắc đầu nói.

“Ngươi đi là đi.”

Lúc này, Dã Ngưu miễn cưỡng đứng dậy, đi đến trước bàn trà ngồi xổm xuống, nắm lấy tay phải của Mộc Tinh.

Thân hình của hai người đặt cạnh nhau, chênh lệch vô cùng rõ ràng, căn bản không cùng một cấp độ.

“Ngươi dùng sức đi.” Lúc này, Dã Ngưu nhìn Mộc Tinh trầm giọng nói.

Mộc Tinh nghe vậy, không do dự, chỉ nhẹ nhàng ấn sang bên trái, Dã Ngưu lập tức trợn tròn mắt.

Nhận ra sức mạnh của Mộc Tinh rất lớn, hắn lập tức nín thở, cũng bắt đầu dùng sức.

Nhưng hắn nhanh chóng nhận ra có điều không ổn.

Dù hắn có dùng sức thế nào cũng không thể đẩy cổ tay của Mộc Tinh đi một chút nào.

Trong cuộc đấu sức, Mộc Tinh tỏ ra rất thoải mái, còn trên trán Dã Ngưu lại lấm tấm những giọt mồ hôi.

Bàn trà chống ở khuỷu tay dưới sức đấu của họ cũng xuất hiện vết nứt.

“A!” Dã Ngưu không cam lòng gầm lên một tiếng, dùng hết sức toàn thân.

Lúc này, Mộc Tinh cũng chọn cách dùng sức, đột nhiên bẻ mu bàn tay của Dã Ngưu xuống bàn trà.

“Rầm!” Bàn trà sụp đổ dưới lực mạnh.

Thấy cảnh này, mọi người đều trợn tròn mắt.

Dã Ngưu là chiến sĩ tiền tuyến chủ lực số một trong Chiến đoàn Bạch Lang, phụ trách bảo vệ, chịu thương và đột vây, sức mạnh trong đội là số một tuyệt đối nhưng lúc này hắn lại bị một tân binh dễ dàng đè bẹp.

Xoa xoa cánh tay phải hơi đau nhức, Dã Ngưu cũng đầy vẻ kinh hãi, cũng nhận ra Mộc Tinh nói mình có sức mạnh cực mạnh không phải là tự cao mà thực sự có thực lực đó.

Hết chương 535.

Chương 536. Đoàn Chiến Đấu

Lúc này, Mộc Tinh quay đầu nhìn về phía đoàn trưởng Thác Diêm:

“Đoàn trưởng, ta còn có thể dùng cách khác để chứng minh ta có năng lực đảm nhiệm chức vụ tiền tuyến chủ lực.”

“Được, chứng minh cho ta xem.” Lúc này, Thác Diêm tỏ ra rất phấn khích, cũng nhận ra Chiến đoàn Bạch Lang đã nhặt được bảo bối.

“Có thể đối kháng thực chiến không?”

Đối mặt với câu hỏi của Mộc Tinh, Thác Diêm lập tức gật đầu:

“Được, chúng ta ra ngoài.”

Sau đó, mọi người vội vã đi ra khỏi phòng họp, đến một khoảng đất trống bên ngoài.

Bên ngoài tuyết rơi dày nhưng mọi người đều có vẻ phấn khích.

“Dã Ngưu, làm lại lần nữa, đối kháng thực chiến.”

“Được!” Lần này, Dã Ngưu không từ chối, lập tức gật đầu đứng vào giữa khoảng đất trống.

Lúc này, Mộc Tinh cũng đến giữa khoảng đất trống.

Lúc này, Dã Ngưu chủ động phát động tấn công, bước tới hai bước, đấm một quyền về phía Mộc Tinh.

Bề mặt nắm đấm của hắn hiện lên ánh sáng đỏ nhạt, những bông tuyết chưa kịp đến gần đã bị nhiệt độ cao tỏa ra từ nắm đấm làm tan chảy.

"Rầm!"

Mộc Tinh không lùi lại, giơ tay trái đỡ cú đấm dồn sức này.

Mặc dù là đối kháng thực chiến nhưng trong lòng Mộc Tinh cũng có nỗi lo riêng.

Bây giờ cô vẫn chưa thể tự do kiểm soát sức mạnh của mình, sợ rằng có thể ra tay quá nặng.

Đối diện là đồng đội tương lai, không phải kẻ thù nên cô chọn phòng thủ.

Rút tay phải về, Dã Ngưu lại tiếp tục tấn công.

Lần này là một cú đá ngang, khí lửa đỏ trên cơ thể Dã Ngưu bốc lên, tuyết đọng xung quanh cũng bị sức nóng này làm tan chảy.

Đối mặt với đòn tấn công, Mộc Tinh giơ tay lên dễ dàng đỡ được, sau đó nhẹ nhàng đẩy một cái, Dã Ngưu trực tiếp bay ngược ra ngoài.

"Mẹ ơi, tân binh này mạnh quá." Có người xem phát ra tiếng kinh hô, rõ ràng là bị thực lực của Mộc Tinh làm cho kinh ngạc.

Cuộc so tài vẫn tiếp tục, Dã Ngưu không cam lòng, sau khi lộn nhào trên không trung rồi đáp xuống, ngọn lửa trên cơ thể trở nên ngưng tụ hơn, hắn nhìn về phía Mộc Tinh nói:

"Ta sẽ tấn công toàn lực, ngươi cẩn thận."

Mộc Tinh nghe vậy, lập tức gật đầu.

Tiếp theo, Dã Ngưu triển khai một đợt tấn công dữ dội mới.

Nhưng bất kể hắn tấn công như thế nào, thậm chí sử dụng tuyệt kỹ tu thể áp đáy, cũng không thể phá vỡ được phòng ngự của Mộc Tinh, đều bị Mộc Tinh hóa giải một cách dễ dàng theo một cách có vẻ vô cùng đơn giản.

Khoảng cách giữa hai người, rõ ràng như ban ngày.

Sau một hồi tấn công, Dã Ngưu thở hổn hển vẫy tay:

"Đại ca, ta không phải đối thủ của cô ấy, ta nguyện làm chủ lực số hai, nhường vị trí khiên thịt chủ lực cho cô ấy."

Nghe câu trả lời của Dã Ngưu, đoàn trưởng Thác Diêm đã kinh ngạc đến mức không nói nên lời, lập tức gật đầu:

"Được."

Trong Chiến đoàn Lĩnh vực chính là như vậy, kẻ yếu lui, kẻ mạnh lên.

Dù sao Chiến đoàn Lĩnh vực không phải là chốn danh lợi, mỗi vị trí đều vô cùng quan trọng, điều này sẽ ảnh hưởng đến hiệu suất thực hiện của toàn đội, cũng liên quan trực tiếp đến tính mạng của tất cả các thành viên.

Tất cả các vị trí chủ lực cốt lõi, người có năng lực sẽ đảm nhiệm.

Mộc Tinh đã có thực lực này, hắn lập tức quyết định để Mộc Tinh đảm nhiệm vị trí khiên thịt chủ lực của đội này.

Nghĩ đến đây, Thác Diêm nhìn về phía Mộc Tinh nói:

"Mộc Tinh, tiếp theo ngươi sẽ đảm nhiệm vị trí chủ lực số một của đoàn ta nhưng trước đó ngươi phải theo Dã Ngưu học tập một thời gian, đi tìm hiểu xem với tư cách là khiên thịt chủ lực cần phải làm những gì, sau đó ta mới yên tâm để ngươi tiếp quản vị trí của Dã Ngưu."

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Dã Ngưu:

“Dã Ngưu, ngươi phụ trách dẫn dắt Mộc Tinh, đợi đến khi Mộc Tinh quen rồi thì lui xuống làm chủ lực số hai, Sư Tử lui xuống làm chủ lực số ba…”

Sau khi sắp xếp lại đội hình chiến đoàn, trên mặt đoàn trưởng Thác Diêm nở nụ cười:

“Anh em, tiếp theo sẽ mở tiệc chào đón tân binh, tối nay hãy quẩy lên.”

Nghe vậy, mọi người đều reo hò.

Lúc này, Mộc Tinh đã dùng thực lực giành được sự kính trọng của tất cả mọi người.

Trong cơn tuyết rơi dày đặc, Mộc Tinh quay đầu nhìn về hướng Học phủ Tinh Thành, trên mặt cũng nở nụ cười.

Các ngươi hãy chờ tin tốt của ta!

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ba giờ điều dưỡng kết thúc, dịch dinh dưỡng hạ xuống, ngay sau đó cửa khoang mở từ từ.

Cùng với ống mềm dán trên người tự động rút lại, Phong Kỳ bước ra khỏi khoang dinh dưỡng.

Lấy chiếc khăn trên bàn bên cạnh, hắn lau sạch chất lỏng trên người, sau đó thay một bộ quần áo sạch.

Hít một hơi thật sâu, hắn chỉ cảm thấy thần thanh khí sảng, toàn thân thoải mái.

Cảm giác mệt mỏi khi luyện tập đã tan biến.

Sau đó, hắn đến ngồi xuống chiếc ghế sofa bên cạnh khoang dinh dưỡng.

Ngẩng đầu nhìn lên màn hình trên khoang dinh dưỡng, trên đó ghi lại các dữ liệu chi tiết về cơ thể, cường độ huyết mạch, tuổi tác của hắn.

Hết chương 536.

Chương 537. Phù Văn Rồng Quỷ

Ba năm trôi qua, hắn cũng đã 20 tuổi rồi.

Còn về việc dòng thời gian này có thể sống được bao lâu, hắn cũng không rõ.

Nhưng suy đoán từ tình hình của một vài dòng thời gian trước thì sống thêm mười mấy năm nữa hẳn là không thành vấn đề.

Khoảng thời gian luyện tập này, hắn càng ngày càng tự do kiểm soát sức mạnh, dưới sự cường hóa của tinh thạch phù văn rồng quỷ, thực lực của hắn cũng đã đạt đến đánh giá Bạch ngân Hạ giai.

Nếu chỉ so về sức mạnh thì hắn thậm chí không thua kém những cường giả tu thể Bạch ngân Trung giai.

Suốt thời gian qua, hắn cũng theo dõi tin tức về Mộc Tinh.

Biết được hiện tại Mộc Tinh đã gia nhập một Chiến đoàn Lĩnh vực, sắp bước chân vào chiến trường thực sự.

Hắn không lo lắng cho sự an nguy của Mộc Tinh.

Mặc dù hắn đã thay đổi lịch sử, khiến Mộc Tinh gia nhập một Chiến đoàn Lĩnh vực khác với lịch sử nhưng thực lực của Mộc Tinh không hề bị ảnh hưởng.

Viên Phù văn tinh thạch đặc biệt trên người cô đã ban cho cô sức mạnh cường hãn, đồng thời cũng mang đến cho cô bản năng chiến đấu vô song.

Dùng lời của Úy Vi mà nói.

Nếu thực sự đánh nhau đến mức nóng mắt, con nhóc này có thể dễ dàng lật đổ một chiến trường cấp Nanh (cấp ba), coi tinh thạch không gian trong chiến trường là đồ ăn vặt mà gặm.

Là người hiểu rõ Mộc Tinh nhất, cũng là người trực tiếp tiến hành cải tạo phù văn cho Mộc Tinh, đánh giá của Úy Vi đủ để thấy thực lực của Mộc Tinh khủng khiếp đến mức nào.

Ngay cả trong thời gian ở Học phủ Tinh Thành, cô cũng chưa từng thể hiện thực lực thực sự của mình.

Ngoài Mộc Tinh, hắn cũng thường xuyên liên lạc với Lâm Nhiễm.

Hắn lấy lý do công pháp nghiên cứu cần thuật công kích tinh thần để thúc giục hắn tiến hành nghiên cứu về phương diện này.

Hắn còn biết được.

Sau khi vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách, Lâm Nhiễm đã thể hiện thiên phú nghiên cứu thuật pháp vô cùng khủng khiếp.

Đầu tiên là hắn chính thức công bố "Kết ấn lưu thuật pháp." ra bên ngoài.

Sau đó, trong thời gian ngắn nhất, hắn đã giành được vinh dự "Huân chương vàng cống hiến xuất sắc của loài người."

Kết ấn lưu thuật pháp đã có hình hài, một lưu phái thuật pháp siêu cấp đủ sức lưu danh sử sách ra đời từ đây.

Ngoài ra, Lâm Nhiễm còn liên tiếp công bố một số thuật pháp đầu ra vô cùng xuất sắc, khiến hắn trong thời gian ngắn đã trở thành người đứng đầu.

Các phương tiện truyền thông lớn đua nhau đưa tin về Lâm Nhiễm.

Nhưng trong những lần liên lạc gần đây với Lâm Nhiễm, hắn phát hiện ra một chuyện kỳ lạ.

Theo Lâm Nhiễm nói, sau khi vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách, hắn đã không chỉ một lần đề xuất muốn vào tổ nghiên cứu công pháp để nghiên cứu về công pháp.

Nhưng những yêu cầu này đều bị từ chối.

Thậm chí để ngăn cản hắn nghiên cứu về công pháp, tầng lớp cao của Viện Nghiên cứu Hổ Phách còn đặc biệt triệu tập hội nghị, lấy Lâm Nhiễm làm phản diện để chỉ trích nặng nề.

Sau đó lại là những lời khuyên can hết sức chân thành, một đám cao tầng Hổ Phách đều cho rằng thiên phú của Lâm Nhiễm về nghiên cứu thuật pháp vượt xa nghiên cứu công pháp, không nên lãng phí sức lực vào nghiên cứu công pháp.

Để ngăn chặn Lâm Nhiễm tiếp xúc với học thuyết công pháp, Viện Nghiên cứu Hổ Phách thậm chí còn sắp xếp cho hắn rất nhiều nhiệm vụ nghiên cứu thuật pháp.

Điều này theo Phong Kỳ thấy thì có chút kỳ lạ.

Lúc này, Lâm Nhiễm đã nổi tiếng, cũng đã là nhà nghiên cứu thuật pháp hàng đầu bên ngoài rồi.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách muốn tung ra Hiến tế huyết nhục, hoàn toàn có thể bắt đầu khống chế hướng đi tương lai của Lâm Nhiễm.

Nhưng lúc này, Lâm Nhiễm chủ động xin vào tổ nghiên cứu công pháp, vậy mà lại bị từ chối.

Theo quỹ đạo lịch sử bình thường, cho dù hiện tại Lâm Nhiễm chưa gia nhập tổ công pháp nhưng đến một ngày nào đó trong tương lai, hắn vẫn sẽ gia nhập tổ nghiên cứu công pháp và là tổ "Công pháp vô hạn." do hắn làm tổ trưởng.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách lúc này không đồng ý thì có vẻ kỳ lạ.

Về vấn đề này, trong đầu hắn hiện lên hai phỏng đoán.

Một khả năng là, Mê Vụ Chi Chủ đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách cảm thấy ảnh hưởng của Lâm Nhiễm hiện tại vẫn chưa đủ, định đợi đến khi Lâm Nhiễm có ảnh hưởng lớn hơn một chút, rồi mới thuận thế tung ra Hiến tế huyết nhục.

Nhưng phỏng đoán này có chỗ không hợp lý.

Theo hắn thấy, ảnh hưởng của Lâm Nhiễm đã hoàn toàn đủ rồi và hiện tại tung ra Hiến tế huyết nhục, chỉ cần phản hồi tu luyện bên ngoài tốt thì rất nhanh sẽ được tất cả người tu luyện biết đến.

Khả năng thứ hai là, Viện Nghiên cứu Hổ Phách hiện tại vẫn chưa bị Mê Vụ Chi Chủ khống chế.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã cân nhắc vấn đề từ góc độ của toàn nhân loại, cho rằng Lâm Nhiễm phù hợp hơn với nghiên cứu thuật pháp, không nên lãng phí thiên phú vào nghiên cứu công pháp.

Hết chương 537.

Chương 538. Luyện Tập Mới

Về việc Lâm Nhiễm gia nhập tổ công pháp sau này, là vì lúc đó Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới bị Mê Vụ Chi Chủ xâm nhập, khống chế.

So sánh thì rõ ràng phỏng đoán thứ hai đáng tin hơn.

Dù sao thì để Lâm Nhiễm gia nhập tổ nghiên cứu công pháp sớm cũng không xung đột với kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ, thậm chí có thể nói là trải đường trước cho Mê Vụ Chi Chủ.

Đến lúc tung ra Hiến tế huyết nhục, có thể nói là Lâm Nhiễm đã chuyên tâm nghiên cứu công pháp X năm mà có được.

Vì vậy, phỏng đoán Viện Nghiên cứu Hổ Phách chưa bị Mê Vụ Chi Chủ khống chế đáng tin hơn phỏng đoán thứ nhất.

Nếu phỏng đoán này đúng.

Hắn bắt đầu suy đoán thời gian Viện Nghiên cứu Hổ Phách thực sự bị xâm nhập.

Xét về góc độ lịch sử, khi Lâm Nhiễm tung ra Hiến tế huyết nhục, hắn trên bất kỳ dòng thời gian nào trước đó đều đã chết.

Vậy thì thời gian Viện Nghiên cứu Hổ Phách bị xâm nhập hoàn toàn là trong vài chục năm sau khi hắn chết.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, đáp án này rõ ràng cũng không đúng.

Hồi hắn gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, hắn đã từng gây chia rẽ mối quan hệ giữa Viện nghiên cứu khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ Phách và Viện nghiên cứu khoa học đã lợi dụng "Chân ngôn khí." để bắt được gián điệp mà Viện Nghiên cứu Hổ Phách cài vào Viện nghiên cứu khoa học.

Nói cách khác, khi hắn còn sống trên dòng thời gian trước đó, Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã bị xâm nhập.

Vì vậy, khoảng thời gian có thể thu hẹp lại một lần nữa.

Phân tích từ những thông tin tình báo hiện có, hắn cho rằng thời gian Viện Nghiên cứu Hổ Phách thực sự bị xâm nhập là khoảng mười mấy năm sau.

Tức là trong dòng thời gian trước đó, những năm hắn gần kề cái chết.

Khoảng hơn 30 tuổi.

Nhưng lại có một vấn đề mới, nếu lúc đó Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã bị xâm nhập, tại sao thời điểm tung ra Hiến tế huyết nhục lại phải lùi lại hơn mười năm.

Về vấn đề này, hắn phỏng đoán rằng, có lẽ khi Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới bị khống chế, Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa nghiên cứu ra Hiến tế huyết nhục.

Vì vậy, hắn đã ẩn núp hơn mười năm, sau khi nghiên cứu thành công Hiến tế huyết nhục, hắn đã thuận thế đoạt xá Lâm Nhiễm, người có ảnh hưởng lớn bên ngoài,

và thành lập Vô Hạn Tiểu Tổ để nghiên cứu công pháp, sau đó lấy danh nghĩa Lâm Nhiễm công bố Hiến tế huyết nhục.

Đáp án thực sự là gì, hắn không thể biết được.

Nhưng xét theo những thông tin tình báo hiện có, phỏng đoán này là hợp lý nhất.

Nó vừa có thể giải thích tại sao Viện Nghiên cứu Hổ Phách hiện tại không đồng ý cho Lâm Nhiễm nghiên cứu công pháp, cũng có thể giải thích được tại sao công pháp Hiến tế huyết nhục không được tung ra sớm hơn.

Nghĩ đến đây, hắn ghi nhớ thông tin tình báo này trong lòng.

Ngoài Lâm Nhiễm, gần đây quá trình phát triển trò chơi Bình Minh cũng đang được tiến hành mạnh mẽ.

Nhưng cho đến nay, vẫn chưa có động thái quảng bá ra bên ngoài.

Lý do rất đơn giản.

Việc quảng bá trò chơi Bình Minh chắc chắn sẽ gây ảnh hưởng lớn, các thế lực sẽ chuyển sự chú ý sang Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ngay cả khi các thế lực trong các lĩnh vực khác cho rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bị các thế lực khác xâm nhập vì sự tồn tại của hắn thì cũng có thể gây ra nhiều biến số.

Hắn cần sự ổn định chứ không phải sự mạo hiểm trên dòng thời gian này để tiếp cận được Mộ Trảo.

Kết quả hắn bàn bạc với một số cao tầng Tinh Hồng cũng vậy, sẽ chuyển giao công nghệ tiếp theo để phát triển Bình Minh cho một hắn khác, còn dòng thời gian này sẽ không tung ra Bình Minh.

Dù sao thì trong mắt hắn và các cao tầng Tinh Hồng, đây đã là một dòng thời gian hy sinh.

Việc tung ra Bình Minh có thể thay đổi tương lai nhưng không thể thay đổi kết cục thì không cần thiết phải tung ra nữa.

Tốt hơn hết là ổn định dòng thời gian này, cố gắng tiếp cận Mộ Trảo mới là điều quan trọng.

Trong đầu hắn, đủ loại thông tin tình báo đan xen, Phong Kỳ không khỏi chìm vào suy tư.

Một lát sau, hắn cầm lấy thức uống đặc biệt mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng pha cho hắn uống một ngụm lớn, rồi ngồi dậy khỏi ghế sofa, bắt đầu một đợt huấn luyện cường độ cao mới.

…

Bên ngoài thành Lãnh Đông, khu tiếp tế.

Nơi đây quanh năm tuyết phủ trắng xóa.

Dãy núi trùng điệp về phía đông giống như những con rồng tuyết cuộn mình, gió lạnh thấu xương va chạm vào nhau, tiếng gào thét xé gió như tiếng rồng tuyết gầm rú.

Môi trường ở đây là khắc nghiệt nhất trong sáu thành phố phía đông.

Và đó cũng là nguồn gốc của cái tên thành Lãnh Đông.

Thành Lãnh Đông tiếp tục về phía bắc, là một trong những khu tiếp tế tiền tuyến của khu vực phía đông, cũng được gọi là khu tiếp tế Lãnh Đông.

Rất nhiều đoàn chiến đấu trong các lĩnh vực đóng quân tại đây.

Lúc này, lễ ăn mừng trong khu tiếp tế Lãnh Đông sắp kết thúc.

Nhưng hiện tại, trong khu tiếp tế vẫn còn rất nhiều phương tiện truyền thông phỏng vấn được các thành phố phái đến.

Hết chương 538.

Chương 539. Cải Tạo Mô Phỏng

Vài ngày trước, chiến trường trung bình "Chiến trường Huyết Thích." ở phía bắc khu tiếp tế đã bị giải tán, tinh thể không gian trong chiến trường bị phá vỡ, loài người đã giành được một chiến thắng không nhỏ.

Còn về các nguồn tài nguyên còn lại trong chiến trường Huyết Thích, tất cả đều được các chiến trường tham gia chiến dịch này phân chia theo tỷ lệ đóng góp.

Lúc này, từng chiếc xe tải chở đầy tài nguyên lĩnh vực chạy vào khu tiếp tế, sau đó một lượng lớn tài nguyên được đưa lên máy bay vận tải đến các thành phố lớn.

Hướng sân bay cũng đã chất đầy đủ loại tài nguyên.

Các vị trí quảng cáo của các thành phố lớn cũng đã phát tin vui này liên tục trong những ngày gần đây.

Toàn thể loài người đều vui mừng vì điều này.

Lúc này, trang viên Tuyết Lang.

Một nhóm hơn một trăm người tập hợp trong trang viên, tất cả đều được trang bị đầy đủ.

Mộc Tinh đứng ở phía sau đội ngũ, đeo một chiếc ba lô lớn hơn cô gấp nhiều lần, đang chăm chú lắng nghe lời chỉ huy của Đoàn trưởng Thác Diêm.

Mặc dù đã là nhân viên nòng cốt.

Nhưng cô vẫn còn biết rất ít về kiến thức liên quan đến chiến đoàn, lần duy nhất cô vào chiến trường là chiến trường

Huyết Thích bị giải tán gần đây.

Cũng chính là năm ngày trước.

Nhưng lúc đó, chiến trường Huyết Thích đã sắp bị chiếm giữ hoàn toàn, chiến đoàn Tuyết Lang của họ chỉ đi hỗ trợ vận chuyển hậu cần, thậm chí còn chưa gặp được kẻ địch cuối cùng thì chiến trường Huyết Thích đã bị giải tán.

Còn hôm nay sẽ là lần đầu tiên cô với tư cách là chiến đấu viên chính thức lên đường ra tiền tuyến.

"Sau năm ngày nghỉ ngơi điều dưỡng, hẳn là mọi người đã lấy lại tinh thần, chúng ta tham gia hơi muộn vào việc giải tán chiến trường Huyết Thích, mục tiêu tiếp theo là chiến trường Vắng Lặng, chúng ta sẽ là một phần lực lượng chủ lực… Bây giờ, toàn thể xuất phát."

Cùng với tiếng hô vẫy tay của Đoàn trưởng Thác Diêm, toàn bộ đoàn bắt đầu lên xe.

Lúc này, Mộc Tinh đi đến cuối đội ngũ, lên một chiếc xe tải quân sự dùng để chở tài nguyên, đặt hành lý xuống rồi ngồi xuống.

"Căng thẳng không?" Lúc này, Dã Ngưu ngồi đối diện cô cười hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Mộc Tinh lắc đầu, rất thành thật nói:

"Không căng thẳng, thậm chí còn hơi phấn khích."

Nghe vậy, Dã Ngưu sửng sốt, sau đó bật cười ha ha.

Lúc này, đoàn xe rời khỏi trang viên, hướng về phía bắc khu tiếp tế.

Rất nhanh, đoàn xe đã hội quân với một số đoàn xe khác, cùng nhau tiến về phía bắc.

Chiến dịch lần này có sự tham gia của tám chiến đoàn lĩnh vực.

Chiến đoàn Tuyết Lang là một trong số đó.

Mục tiêu lần này là chiến trường Vắng Lặng ở phía bắc.

Chiến trường này xuất hiện cách đây hơn mười năm, khu tiếp tế Lãnh Đông có một số chiến đoàn lĩnh vực đã tiến hành thăm dò sơ bộ đối với chiến trường này.

Nhưng một số nhóm đi thám hiểm trước đó đã có nhiều thành viên tử vong và bị thương.

Thông tin duy nhất là, trong chiến trường Vắng Lặng có những con quái vật có thể hút máu người nhưng hình dạng cụ thể như thế nào thì không thể nhìn rõ được vì chiến trường bị bao phủ bởi sương mù dày đặc.

Nhiều lần thám hiểm của nhóm thám hiểm thất bại, cộng với việc lúc đó khu tiếp tế còn có một số chiến trường đang được chủ công ở phía bắc nên việc thám hiểm và chiếm giữ chiến trường Vắng Lặng đã tạm thời bị gác lại.

Nhưng sau khi chiến trường Huyết Thích bị giải tán gần đây, chiến trường Vắng Lặng ở gần đó đã trở thành mục tiêu chiếm giữ chính của các chiến đoàn trong khu tiếp tế.

Hơn nữa, chiến trường Vắng Lặng đã tồn tại hơn mười năm, các quy tắc và thế giới bên trong đã dần hòa nhập, rất có thể bên trong đã xuất hiện sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực có thể bước ra khỏi chiến trường.

Đe dọa không nhỏ đối với loài người.

Trong chiến trường mới hình thành, rất hiếm khi xuất hiện sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực.

Do các quy tắc trong chiến trường khác với thế giới bên ngoài nên Sinh Vật Trận Địa rất khó vượt qua rào cản quy tắc

để bước vào thế giới loài người.

Nhưng khi chiến trường hòa nhập và mở rộng với thế giới, rào cản này sẽ dần yếu đi, thậm chí biến mất, từ đó xuất hiện sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực.

Gần đây, sự mở rộng của chiến trường Vắng Lặng rõ ràng tăng nhanh, thậm chí có thể dùng từ điên cuồng để hình dung.

Vì vậy, chiến trường này đã trở thành mục tiêu chiếm giữ chính tiếp theo của khu tiếp tế Lãnh Đông.

Nó cũng sẽ là chiến trường tiếp theo bị giải tán.

Trên đường đi, Dã Ngưu bắt đầu kể cho Mộc Tinh nghe về những việc mà một thành viên nòng cốt của nhóm cần làm trong chiến trường, trong đó còn xen kẽ nhiều trải nghiệm của hắn.

Khi Dã Ngưu kể về lần đầu tiên hắn bước vào chiến trường, hắn căng thẳng đến nỗi mặt tái mét, khi kể còn thêm cả biểu cảm khoa trương, khiến những người đồng đội trên xe không nhịn được cười ha ha, Mộc Tinh cũng mỉm cười.

Những người ở đây đều là những người đồng đội cùng vào sinh ra tử, khi ở bên nhau không có sự giả tạo nơi công sở, chỉ có tình anh em chân thành.

Hết chương 539.

Chương 540. Huấn Luyện Nhóm

Vì vậy, khi ở bên họ, Mộc Tinh không còn rụt rè như trước nữa.

Đoàn xe chạy cả buổi chiều.

Hoàng hôn buông xuống, bầu trời xuất hiện cực quang rực rỡ.

“Mộc Tinh, có tài lẻ gì không? Biểu diễn một tiết mục tài lẻ đi.” Người phụ nữ mặc đồ bảo hộ ngồi cạnh Mộc Tinh cười nói.

“Tôi… tôi không có tài lẻ gì.” Mộc Tinh lập tức lắc đầu.

“Đừng ngại mà, tôi thấy cô mang theo đàn harmonica bên mình, trước khi lên đường còn lau đi lau lại mấy lần.”

Nghe vậy, mọi người trên xe ồn ào trêu chọc.

Trước lời mời, Mộc Tinh không từ chối nữa, cô lấy ra chiếc đàn harmonica màu trắng mà Phong Kỳ tặng.

Nhìn cực quang xanh như làn khói trên bầu trời, cô thổi đàn harmonica.

Lúc này, mọi người ngừng ồn ào, lặng lẽ lắng nghe tiếng đàn vang lên, âm nhạc cũng gợi lại những kỷ niệm trong lòng họ.

Nhìn khuôn mặt còn non nớt của Mộc Tinh, nhiều người nhớ lại cảnh tượng khi mình mới vào chiến đoàn Tuyết Lang.

Kể từ đó, sự non nớt đã lùi xa, họ đã trải qua sự tôi luyện của máu và lửa.

Nhưng mỗi lần ra tiền tuyến đều là một lần đối mặt với sống chết.

Không ai biết lần này có bao nhiêu người có thể bình an trở về.

Ngước nhìn bầu trời đầy sao, mỗi người đều có tâm sự riêng.

Nhưng khi lựa chọn con đường này, họ đã chấp nhận số phận sẽ tử trận.

Lúc này, lòng họ vẫn như vậy, không chút do dự.

…

Phía bắc khu tiếp tế Lãnh Đông.

Chiến trường Vắng Lặng.

Rào chắn chiến trường màu xám cao ngất như một bức màn trời, chặn đường tiến của đoàn xe.

Nhìn kỹ còn có thể phát hiện ra rằng bức màn trời màu xám này đang từ từ mở rộng ra bên ngoài.

Đoàn xe dừng lại cách chiến trường Vắng Lặng một km, sau đó Mộc Tinh cùng các thành viên của chiến đoàn Tuyết Lang xuống xe, bắt đầu dựng trại.

Những chiếc lều đủ màu sắc được dựng lên trong trại tạm.

Công việc dựng lều rất đơn giản.

Khi thu gọn lại, lều giống như một chiếc vali kim loại, sau khi nhấn nút “Mở”, bốn thanh kim loại sẽ vươn ra từ bốn góc của chiếc vali kim loại, tiếp theo tự động cắm xuống đất, lều gấp ở giữa sẽ dựng lên, hoàn thành việc dựng lều.

Sản phẩm này là do Viện Nghiên cứu Tương lai đặc biệt chế tạo cho các chiến đoàn lĩnh vực ở tiền tuyến, cho đến nay đã trải qua nhiều lần cập nhật phiên bản, dễ mang theo và sử dụng thuận tiện.

Lúc này, nhân viên hỗ trợ trong chiến đoàn cũng lấy ra dụng cụ và nguyên liệu, bắt đầu chuẩn bị bữa tối.

Đây sẽ là bữa ăn ngon nhất trước khi vào chiến trường.

Sau khi vào chiến trường, họ chỉ có thể dùng thức ăn nhanh để bổ sung năng lượng, đốt lửa nấu ăn là một hành vi cực kỳ mạo hiểm và ngu ngốc.

Lúc này, sáu đoàn trưởng của các chiến đoàn lĩnh vực tham gia hoạt động thám hiểm này cũng quây quần bên nhau, thảo luận và xác nhận nhiệm vụ của từng người trong hoạt động này.

Lửa trại bập bùng trong gió lạnh.

Thấy thức ăn nóng hổi được bưng đến trước mặt, Mộc Tinh không khỏi nuốt nước bọt.

Thấy Mộc Tinh vẻ mặt thèm thuồng, người phụ nữ ngồi cạnh cô không khỏi cười nói:

“Đói đến thế sao?”

“Em ăn khỏe lắm.” Mộc Tinh thành thật nói.

Suốt thời gian qua, cô vẫn luôn kìm nén cơn thèm ăn của mình nhưng lúc này thực sự không nhịn được nữa.

“Ăn khỏe đến mấy cũng không bằng anh, từ nhỏ anh đã ăn khỏe lắm, hồi học ở Học viện Lãnh Đông còn bị bạn học đặt cho biệt danh là thùng cơm.” Lúc này, Dã Ngưu cười nói.

“Thế thì em có thể là mấy thùng… cũng có thể là mười mấy thùng.” Mộc Tinh nghiêm túc nói.

Còn tưởng Mộc Tinh đang nói đùa, mọi người không khỏi bật cười, Dã Ngưu thậm chí còn cười ha ha.

Nhưng rất nhanh sau đó, họ không cười nổi nữa.

Khi từng đĩa thức ăn được bưng đến, Mộc Tinh đã bộc lộ một mặt hung dữ.

Người khác là ăn cơm, còn Mộc Tinh thì chỉ có thể dùng từ "Ăn như hùm." để diễn tả.

Nhìn thức ăn liên tục vơi đi, Dã Ngưu lập tức hét về phía nhân viên đang bận rộn:

"Tiểu Dã, thêm thức ăn, thêm nhiều vào!"

"Nhận được." Chàng trai trẻ đang bận rộn lập tức cười đáp.

Bữa ăn này kéo dài rất lâu, khi tất cả mọi người đều đã ăn không nổi nữa, Mộc Tinh vẫn còn đang ăn.

Khẩu phần ăn của cô đã hoàn toàn chinh phục mọi người có mặt, họ thực sự không hiểu nổi, Mộc Tinh rõ ràng có thân hình mảnh mai nhưng thức ăn ăn vào bụng cô đã đi đâu.

Lúc này, Tiểu Dã đang chế biến thức ăn nhìn lượng thức ăn vốn dồi dào nhanh chóng giảm đi, không khỏi bắt đầu nghi ngờ cuộc đời.

Thậm chí còn cảm thấy lần hành động này có thể sẽ phải quay về sớm vì vấn đề thức ăn.

May mắn thay, lúc này, Mộc Tinh cuối cùng cũng ngừng ăn, vẻ mặt hạnh phúc đặt đĩa thức ăn xuống.

Lúc này, Dã Ngưu giơ ngón tay cái về phía cô:

"Thần phục, tâm phục khẩu phục."

"Có phải em ăn khỏe quá không." Cô hơi ngượng ngùng nói.

“Sao lại thế, chiến đoàn của chúng ta dù sao cũng là chiến đoàn cấp C, nuôi nổi cô còn không được sao.” Dã Ngưu lập tức cười nói.

Hết chương 540.

Chương 541. Phối Hợp Đồng Đội

Sau một hồi trò chuyện, đoàn trưởng Thác Diêm từ xa đi tới.

Sau khi triệu tập mọi người lại, hắn bắt đầu kể lại những thông tin mới nhất mà hắn có được từ các đoàn trưởng khác.

Tốc độ mở rộng gần đây của chiến trường Vắng Lặng đang tăng nhanh.

Trước họ, đã có ba chiến đoàn liên hợp tiến vào chiến trường nhưng đến nay vẫn chưa trở về.

Do bên trong chiến trường không có tín hiệu nên bên ngoài cũng không rõ họ đã gặp phải chuyện gì, có gặp nguy hiểm không hay đang khai thác tài nguyên trong chiến trường.

Nhiệm vụ hiện tại của họ là thám hiểm chiến trường Vắng Lặng, vừa thu thập thông tin tình báo bên trong vừa cố gắng tìm kiếm các thành viên chiến đoàn lĩnh vực đã mất tích trước đó.

Sau khi kể xong, Thác Diêm lập tức nói:

“Thu dọn đồ đạc rồi nghỉ ngơi cho khỏe, sáng mai vào chiến trường.” Nói xong, hắn quay người đi về phía lều của mình.

Nghe vậy, mọi người đều đứng dậy, dọn dẹp sơ qua xung quanh rồi chào nhau chúc ngủ ngon, sau đó đi vào lều.

Lúc này, Mộc Tinh cũng vào lều của mình.

Không gian trong lều không lớn, trên đỉnh là một lớp màng mỏng trong suốt làm bằng vật liệu đặc biệt, khi nằm xuống có thể nhìn rõ cảnh tượng bầu trời.

Nghe tiếng gió lạnh thổi qua bên tai, cô nghĩ ngợi rồi dần chìm vào giấc mơ.

Vài giờ sau, khóe miệng cô nở một nụ cười trong trẻo, cười ngây ngô lẩm bẩm:

"Ngon quá!"

Sáng hôm sau, bảy giờ, vùng cực bắc vẫn chìm trong bóng tối.

Ngoài những người trực ban luôn theo dõi tình hình mở rộng của chiến trường, những người còn lại vẫn đang chìm trong giấc ngủ.

Nhưng ngay lúc này, nhân viên cảnh giới đứng trên nóc xe đột nhiên phát hiện có vài bóng người xuất hiện trong chiến trường, tiếp đó phá vỡ rào chắn chiến trường đi ra ngoài.

Nhân viên cảnh giới không chút do dự, lập tức kéo còi báo động.

Tiếng còi báo động chói tai át cả tiếng gió hú, đánh thức những chiến sĩ đang chìm trong giấc ngủ.

Họ phản xạ có điều kiện, nhanh chóng mặc đồ bảo hộ rồi bước ra khỏi lều.

Lúc này, đèn pha cũng chiếu về phía chiến trường.

Chỉ thấy vài bóng người loạng choạng bước ra khỏi chiến trường, trên đường đi còn để lại dấu chân đẫm máu.

"Là người của ta, hỗ trợ." Nhân viên cảnh giới quan sát tình hình qua thiết bị quan sát rồi quả quyết hét lớn.

Hiểu rõ tình hình, những chiến sĩ lĩnh vực được huấn luyện bài bản đều chạy về phía chiến trường.

Nhưng chưa kịp đến gần, một bàn tay do sương mù tụ lại đã xuyên qua chiến trường, túm lấy vài bóng người đang chạy.

Trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, họ chớp mắt đã bị hút sạch máu thịt, biến thành xác khô.

"Chết tiệt!"

Thấy cảnh này, Dã Ngưu đang chạy đến gần chiến trường không khỏi gào lên giận dữ.

"Tất cả tập hợp lại, những người phía trước lui về hết cho ta, chuẩn bị chiến đấu!" Thác Diêm lúc này hét lớn.

Nghe lệnh, Dã Ngưu không cam lòng nhưng vẫn nhanh chóng quay về doanh trại.

Nhìn chiến trường vẫn đang mở rộng chậm rãi, vẻ mặt mọi người trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Vừa nãy có một bàn tay sương mù xuyên qua rào chắn chiến trường, chứng tỏ đây là một sinh vật siêu thoát khỏi chiến trường, nó hoàn toàn có khả năng rời khỏi chiến trường để đến thế giới bên ngoài.

Đây tuyệt đối không phải là một tin tốt.

So với chiến trường đang mở rộng, sinh vật siêu thoát khỏi chiến trường mới là mối đe dọa lớn hơn đối với loài người.

Một lát sau vài xác khô của chiến sĩ lĩnh vực được đưa về doanh trại.

Nhìn những xác khô, các chiến sĩ đều im lặng.

Dù đã quen với cảnh sinh tử nhưng nhìn thấy đồng đội ngã xuống trước mắt, lòng họ vẫn đau như cắt.

Hôm nay là họ, ngày mai có thể là chính mình.

Những gì xảy ra vừa rồi cũng khiến các chiến sĩ nhận ra, rất có thể những chiến đoàn mất tích đã gặp chuyện chẳng lành, dù đây vốn là chuyện có khả năng xảy ra rất cao.

Những thông tin về chiến trường Vắng Lặng hiện tại còn rất hạn chế, sự việc lần này khiến họ phải đánh giá lại mức độ nguy hiểm của chiến trường Vắng Lặng.

Nhưng đã đến đây, họ sẽ không dễ dàng từ bỏ.

Chôn cất xong những đồng đội đã khuất, Thác Diêm cùng các đoàn trưởng bắt đầu chỉ huy các thành viên trong đoàn chuẩn bị.

Hai giờ sau, khi mặt trời mọc.

Thác Diêm cùng các đoàn trưởng của các chiến đoàn khác dẫn theo các thành viên thuộc hạ, từ các hướng khác nhau tiến vào chiến trường Vắng Lặng.

"Tất cả chuẩn bị chiến đấu, đừng chủ quan, chiến trường này có lẽ không đơn giản như chúng ta nghĩ."

Trước khi tiến vào chiến trường, Thác Diêm quay lại hét lớn.

Nghe lệnh, các thành viên đều nắm chặt vũ khí trong tay.

Đi sau Thác Diêm, Dã Ngưu đeo ba lô lớn, lúc này Mộc Tinh cũng nắm chặt tay, chuẩn bị chiến đấu.

Khi cơ thể cô tiếp xúc với màn chắn ánh sáng của chiến trường.

Cô cảm thấy một lực cản nhẹ, tiếp đó lại cảm thấy một lực hút, rồi bước thẳng vào chiến trường Vắng Lặng.

Bước vào trong, cô lập tức cảm thấy sự khác biệt giữa chiến trường và thế giới bên ngoài.

Tiếng gió lạnh thét gào đột nhiên biến mất.

Hết chương 541.

Chương 542. Chiến Lược Thực Chiến

Trọng lực ở đây rõ ràng cao hơn bên ngoài gấp nhiều lần, ngay cả ba lô sau lưng cũng trở nên nặng nề hơn.

Nhưng trọng lượng này hoàn toàn nằm trong khả năng chịu đựng của cô nên cô không hề bị ảnh hưởng.

Những người bị ảnh hưởng nhiều nhất là các thuật sĩ linh tu trong đoàn nhưng họ cũng đã được huấn luyện thể chất, sau khi điều chỉnh đơn giản, họ nhanh chóng thích nghi với trọng lực ở đây.

Phía trước là sương mù dày đặc, không tan.

Nỗi sợ bắt nguồn từ sự vô định, cảnh tượng trước mắt khiến mọi người đều cảm thấy áp lực tâm lý không nhỏ.

"Đến gần nhau một chút, chú ý xem xung quanh có ai không, nếu có tình huống bất ngờ thì kêu cứu kịp thời."

Là nòng cốt tạm thời của đoàn, Dã Ngưu lúc này tiến lên một bước đến trước mặt Thác Diêm, đi trước vào chiến trường để dò đường.

Thấy vậy, Mộc Tinh lập tức đi theo bên cạnh Dã Ngưu.

Lúc này, nhà phân tích trong đội dùng linh khí bao phủ một đám sương mù, bắt đầu phân tích thành phần trong sương mù, sau đó lấy bút điện tử ghi lại thông tin.

Những thông tin này sau khi trở về sẽ được lưu vào kho lưu trữ của chiến đoàn, chia sẻ trực tiếp cho tất cả các chiến đoàn.

Đồng thời, chiến đoàn thu thập được dữ liệu, thông tin cũng có thể nhận được phần thưởng điểm cống hiến.

Mà điểm cống hiến là dữ liệu cần thiết để một chiến đoàn lĩnh vực muốn thăng cấp, giống như kinh nghiệm trong trò chơi.

Hoàn thành nhiệm vụ của viện nghiên cứu, đánh chiếm chiến trường, thu thập dữ liệu, thông tin, v.v. đều có thể giúp chiến đoàn lĩnh vực tăng điểm cống hiến.

Chỉ cần đồng ý đủ ba tiêu chuẩn là điểm cống hiến, số lượng thành viên, thực lực tổng hợp thì chiến đoàn có thể được thăng cấp.

Phúc lợi của các thành viên trong đoàn cũng có thể được cải thiện nhờ vậy.

Ngoài ra, điểm cống hiến tương ứng với chiến trường cũng có thể mang lại lợi nhuận chia sẻ tài nguyên sau khi phân tán thành công.

Cùng với rủi ro cao, cũng có lợi nhuận cao.

Vì vậy, trong quá trình thám hiểm, các nhà phân tích trong chiến đoàn sẽ thu thập dữ liệu liên quan đến chiến trường theo thời gian thực.

Lúc này, nhân viên khảo sát chịu trách nhiệm đo đạc trên đường đi cũng lấy ra một bản đồ trống, bắt đầu đo đạc địa hình trên đường đi, bao gồm cả cây cối, cỏ hoa gặp phải đều được ghi lại, đồng thời cố gắng phác họa ra địa hình hoàn chỉnh bên trong chiến trường Vắng Lặng.

Mỗi nhân viên khảo sát của chiến đoàn đều có thể so sánh với bản đồ hình người.

Họ thường tốt nghiệp Học viện Ngân hà, được đào tạo chuyên nghiệp, có thể kiểm soát chính xác khoảng cách của

mỗi bước, vì vậy ngay cả khi chiến trường Vắng Lặng bị sương mù bao phủ, không thể nhìn rõ môi trường phía trước nhưng họ vẫn có thể phác họa ra tình hình môi trường của khu vực đã đi qua.

Khảo sát địa hình cũng là nhiệm vụ trọng tâm của chiến đoàn Sói Tuyết lần này.

Nhiệm vụ của một số chiến đoàn đã tiến vào chiến trường từ các hướng khác cũng tương tự như họ.

Khi cuộc thám hiểm đi sâu hơn.

Mọi người mơ hồ nghe thấy tiếng than khóc vang lên bên tai.

Âm thanh này giống như tiếng khóc nhưng trong chớp mắt lại biến thành tiếng gầm giận dữ điên cuồng.

Lúc này không ai nói gì, tất cả mọi người tụ tập lại, theo bước chân của Dã Ngưu chậm rãi tiến về phía trước.

Ngay lúc này, bên trái đoàn đội truyền đến một tiếng hét thảm.

Sương mù dày đặc, chỉ có thể nhìn thấy khoảng cách khoảng một mét xung quanh, hoàn toàn không nhìn rõ chuyện gì đã xảy ra ở nơi phát ra tiếng hét thảm.

Lúc này, Thác Diêm hét lớn:

“Khỉ, tình hình thế nào?”

“Có một bóng đen đến gần, không giống thực thể, đã bắt Tiểu Dã đi.” Lúc này, Khỉ phụ trách bảo vệ bên trái đoàn đội vội vàng lên tiếng trả lời.

“Đại khái ở hướng nào!”

“Hướng 11 giờ của nhân viên trung tâm.”

Nghe trả lời, một số thuật sĩ trong đoàn cùng nhau thi triển thuật chiếu sáng, họ ngưng tụ cầu sáng trong tay, sau đó ném về hướng mà Khỉ nói.

Cầu sáng vạch ra một quỹ đạo nửa vầng trăng trên không trung, xua tan sương mù xung quanh trên đường đi.

Lúc này, mọi người nhìn thấy Tiểu Dã đang bay trên không trung, trên đầu hắn là một bóng ma màu xanh lam toàn thân.

"Dã Ngưu đừng động, Đại Lực bắn hạ nó cho ta." Thấy Dã Ngưu có ý định tiến lên hỗ trợ, Thác Diêm lập tức ngăn cản, sau đó hét lớn về phía một thuật sĩ trong đoàn.

Nghe lệnh, thuật sĩ được gọi là Đại Lực giơ cả hai tay lên.

Trong tay hắn từ từ ngưng tụ một cây cung do linh khí ngưng tụ, tiếp đó một mũi tên lửa cháy được tạo ra ở dây cung.

Sau khi ngắm bắn, chỉ nghe thấy một tiếng nổ giòn tan.

Cung linh khí vỡ tan, hóa thành lực đẩy đưa mũi tên lửa đi.

Tốc độ bay của mũi tên cực nhanh, rất nhanh đã đuổi kịp bóng ma, mũi tên lửa cháy xuyên qua.

Lập tức ngọn lửa bùng cháy dữ dội, bao trùm lấy bóng ma, Tiểu Dã rơi thẳng từ trên không xuống.

"Khỉ đón lấy!"

Nghe thấy lệnh, người đàn ông được gọi là Khỉ lập tức chạy về phía Tiểu Dã, với tốc độ cực nhanh tiến đến gần, nhảy lên trước khi Tiểu Dã rơi xuống đất, đỡ lấy hắn.

Hết chương 542.

Chương 543. Kết Nối Tinh Thần

Sau khi Khỉ đưa Tiểu Dã trở về, cầu sáng trên không cũng vừa cháy hết, tầm nhìn một lần nữa bị sương mù bao phủ.

“Khỉ, báo cáo tình hình thương thế của Tiểu Dã.”

“Vai trái có vết cào, thương thế không nặng nhưng có vẻ như đã bị tổn thương tinh thần, hiện tại có chút không tỉnh táo.”

Nghe xong lời này, nhà phân tích trong đoàn lên tiếng:

“Kết quả kiểm tra của ta đã có, trong sương mù ở đây có chứa chất thôi miên tinh thần, mọi người cố gắng đừng bị thương.”

Nghe xong lời này, vẻ mặt của Thác Diêm trở nên nghiêm trọng:

“Trước tiên hãy cho Tiểu Dã uống một viên thuốc an thần, điều chỉnh vị trí của hắn vào giữa đội hình, tiếp tục tiến lên.”

Sau khi sắp xếp xong, chiến đoàn tiếp tục tiến lên.

Trong sương mù tầm nhìn không rõ ràng, tiếp theo Thác Diêm bắt đầu để các thuật sĩ tu linh trong đoàn thay phiên nhau thi triển “Thuật chiếu sáng.” để soi sáng đường đi.

Làm như vậy sẽ tiêu hao rất nhiều, dùng thuật chiếu sáng để thám hiểm tiến lên căn bản không thể đi được bao lâu thì các thuật sĩ tu linh trong đoàn sẽ cạn kiệt linh khí trong cơ thể, trừ khi bổ sung linh khí kịp thời.

Nhưng mức độ nguy hiểm trong sương mù khá cao.

Thác Diêm lựa chọn thà tiêu hao một lượng lớn thuốc bổ sung linh khí, cho dù phải quay về sớm, cũng phải lấy sự an toàn làm trọng.

Sau nhiều giờ thám hiểm, nhân viên khảo sát đã đo đạc được một phần môi trường của chiến trường Vắng Lặng.

Tiếp tục tiến lên, Mộc Tinh đột nhiên dựng tai lên:

"Đoàn trưởng, hướng 2 giờ có tiếng đánh nhau truyền đến, có vẻ như là thành viên của chiến đoàn khác đang hợp tác với chúng ta."

Nghe Mộc Tinh trả lời, Thác Diêm lập tức nhìn về phía Dã Dã Ngưu nói:

"Dã Dã Ngưu ngươi có nghe thấy không?"

"Cái này… Ta thật sự không nghe thấy."

"Tiểu Thanh, ngươi chắc chắn đã nghe thấy sao?" Lúc này Thác Diêm nghiêm mặt nhìn về phía Mộc Tinh hỏi.

"Vâng, ta thực sự đã nghe thấy."

Nghe Mộc Tinh trả lời chắc chắn, Thác Diêm gật đầu, sau đó hít sâu một hơi hét lớn:

"Toàn thể thành viên, hướng 2 giờ tăng tốc độ!"

Vài quả cầu sáng chiếu sáng được ném về hướng 2 giờ, mọi người lập tức đổi hướng, theo sau Dã Dã Ngưu chạy về hướng mà Mộc Tinh chỉ.

Năm phút sau, mọi người nhìn thấy trên bầu trời xuất hiện vài quả cầu sáng chiếu sáng, cùng với chiến đoàn huynh đệ đang lâm vào cảnh khó khăn.

Đang chiến đấu với họ là vô số oan hồn, cảnh tượng này khiến lòng mọi người chùng xuống.

Cũng nhận ra tình cảnh của chiến đoàn huynh đệ vô cùng tệ.

Nhưng lúc này trong lòng họ không hề do dự.

Tiến hành hợp tác, vốn là muốn trong lúc thám hiểm chiến trường có thể hỗ trợ lẫn nhau.

Lúc này chiến đoàn huynh đệ gặp khó khăn, tự nhiên không thể làm ngơ, Thác Diêm là đoàn trưởng lập tức trầm giọng hét lớn:

"Dã Dã Ngưu, dẫn theo chiến sĩ xung phong, Khỉ, Cá Sấu, Côn ở lại bảo vệ đội viên!"

"Được!" Nghe lệnh, trên người Dã Dã Ngưu bùng lên ngọn lửa đỏ, một mình xông về phía chiến đoàn huynh đệ đang bị bao vây.

Phía sau hắn là đội xung phong chiến sĩ gồm hơn hai mươi người.

Các thuật sĩ tầm xa của chiến đoàn Bạch Lang đứng tại chỗ, bắt đầu vẽ bùa chú, sau đó ném về phía vòng vây do vô số oan hồn tạo thành.

Thấy mọi người xung quanh đều bắt đầu hành động, lúc này Mộc Tinh quay đầu nhìn về phía Thác Diêm:

"Đoàn trưởng, ta cũng muốn tham chiến."

"Được, theo sát Dã Dã Ngưu, đừng lạc đường trong sương mù." Biết rõ Mộc Tinh có thực lực tự bảo vệ mình, Thác Diêm lập tức gật đầu đồng ý yêu cầu của cô.

"Ta sẽ chú ý."

Mộc Tinh nghiêm mặt đáp, sau đó đặt xuống chiếc túi hành lý lớn trên vai.

Tiếp đó, bóng dáng cô như một tia chớp lao đi, trong ánh mắt khó tin của Thác Diêm, cô dễ dàng vượt qua Dã Dã Ngưu đang chạy, xuất hiện bên ngoài vòng vây oan hồn.

Sau khi đứng vững, cô từ từ giơ nắm đấm lên.

Khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể cô giống như mặt trời nóng bỏng, chỉ đứng đó thôi cũng khiến những oan hồn gần đó bốc hơi ngay lập tức.

Khi cô tung nắm đấm, trong nháy mắt cuồng phong cuốn về phía trước, sức sát thương khủng khiếp cuốn lên vô số cát bụi trên mặt đất.

"Ầm!"

Lực phản đẩy khiến mặt đất dưới chân cô rung chuyển, bầu trời lập tức bị đấm thủng một lỗ hổng, sương mù bị xua tan mãi không tụ lại được.

Chỉ một cú đấm này đã giết chết rất nhiều oan hồn, cũng khiến các thành viên của chiến đoàn huynh đệ đang chiến đấu kinh ngạc.

Lúc này Mộc Tinh tích tụ sức mạnh rồi lại tung ra cú đấm thứ hai.

Cách tấn công của cô đơn giản và thô bạo nhưng chỉ riêng sức mạnh của quyền phong cũng đã không phải là thứ mà oan hồn có thể chống đỡ được.

Cú đấm thứ hai tung ra, cuồng phong xé toạc không khí, vô số oan hồn bị quyền phong đánh tan linh thể.

"Mẹ ơi, thực lực của Tiểu Thanh như vậy mà không bị chiến đoàn hàng đầu chọn đi, sao chúng ta lại có thể nhặt được bảo vật thế này." Lúc này thư ký của chiến đoàn Bạch Lang kinh ngạc nói.

Hết chương 543.

Chương 544. Quyết Đấu Cuối Cùng

“Người là ngươi chọn, ta còn muốn hỏi ngươi chọn được con quái vật nào thế.” Thác Diêm không nhịn được mà chế nhạo.

Nói xong, trong mắt hắn hiện lên vẻ phấn khích.

Đúng như thư ký chiến đoàn nói, lần này chiến đoàn Bạch Lang của họ thực sự đã nhặt được bảo vật.

Thực lực của Mộc Tinh đã vượt ngoài dự đoán của họ, căn bản không phải là sinh viên tốt nghiệp siêu cấp mà một chiến đoàn cấp C như bọn họ có thể tiếp nhận được trong tình huống bình thường.

Lúc này, trận chiến bên kia vẫn đang tiếp tục.

Cùng với mỗi lần Mộc Tinh tung nắm đấm, những oan hồn trên bầu trời sẽ bị quét sạch một mảng.

Chưa đầy năm phút, trận chiến đã kết thúc.

Sương mù xung quanh cũng bị quyền phong của cô thổi tan, dọn sạch một khoảng đất trống, có thể nhìn rõ bầu trời.

Nhìn về phía Mộc Tinh, tất cả mọi người đều kinh ngạc trước thực lực của cô.

Đại ma vương lịch sử lúc này mới bắt đầu bộc lộ tài năng.

Tiếp theo, hai đội hợp lại, nhân viên y tế bắt đầu cứu chữa những người bị thương.

Lúc này, Dã Dã Ngưu đi đến bên cạnh Mộc Tinh, cười toe toét nói:

“Tiểu Thanh, xem ra những kỹ năng sinh tồn mà ta dạy ngươi hoàn toàn không cần thiết, là ta đã đánh giá thấp thực lực của ngươi.”

Nghe vậy, Mộc Tinh quả quyết lắc đầu:

“Anh Dã Ngưu, những kỹ năng này rất hữu ích, sau này ta cũng sẽ thành lập chiến đoàn của riêng mình, ta cũng sẽ dạy những kiến thức này cho người mới.”

Dã Dã Ngưu đang định trả lời thì lúc này sương mù trên bầu trời đột nhiên co lại, tiếp đó một khuôn mặt sương mù khổng lồ hiện ra từ đó, nó nhìn mọi người bên dưới với vẻ chế giễu:

“Thức ăn mới xuất hiện rồi.”

Cảm nhận được áp lực từ trên đỉnh đầu, các chiến sĩ của hai đội lập tức chuẩn bị chiến đấu.

“Ta rất tò mò, rõ ràng các ngươi rất yếu nhưng lại có dũng khí bước vào đây.”

Đối mặt với câu hỏi, sắc mặt mọi người trở nên nghiêm trọng.

Sinh vật trận địa do sương mù tụ lại trên đỉnh đầu lại có thể nói tiếng người, điều này chứng tỏ nó rõ ràng đã tiếp xúc với con người, thậm chí có thể là loại sinh vật trận địa đặc biệt có thể hấp thụ ký ức của con người.

Thấy mọi người bên dưới không nói gì, khuôn mặt sương mù tiếp tục nói:

“Ba chiến đoàn cùng vào với các ngươi vừa rồi đã bị ta nuốt chửng, tiếp theo đến lượt các ngươi rồi, hãy để ta cảm

nhận được cảm xúc sợ hãi của các ngươi, đó là thức ăn mà ta thích nhất.”

Dứt lời, khuôn mặt sương mù tan biến, ngay sau đó sương mù dày đặc đột nhiên hạ xuống.

Thấy cảnh này, Mộc Tinh lóe lên xuất hiện ở phía trước chiến đoàn, đột nhiên tung một cú đấm về phía bầu trời.

Nắm đấm cọ xát với không khí phát ra tiếng nổ siêu thanh, sức mạnh khủng khiếp trong nháy mắt nghiêng về phía bầu trời.

Cú đấm này giống như một cây kim định hải, khiến sương mù trên bầu trời không thể tiếp tục đè xuống.

Trong sương mù lập tức truyền đến tiếng kinh hô kinh ngạc.

Tiếp đó, Mộc Tinh lại tung ra một cú đấm, sức mạnh khủng khiếp khuấy động sương mù, thổi tan một mảng sương mù lớn.

Lúc này, trong sương mù đột nhiên vươn ra một chiếc vuốt sắc khổng lồ, chộp về phía Mộc Tinh.

Hơi thở màu ngọc bao phủ xung quanh, Mộc Tinh hít một hơi thật sâu, lại tung một cú đấm về phía bầu trời.

Ánh sáng màu ngọc xuyên qua cơ thể, như một con rồng bay lên.

Ầm!

Bầu trời nổ vang, vuốt sắc sương mù dễ dàng bị đánh tan.

Thấy cảnh này, khuôn mặt sương mù lại ngưng tụ hiện ra, nó vẻ mặt nghiêm trọng nhìn chằm chằm vào Mộc Tinh, rõ ràng không ngờ lại xuất hiện đối thủ mạnh mẽ như vậy.

“Ngươi rất mạnh nên ta tha cho ngươi rời đi nhưng những người phía sau ngươi đều phải ở lại.”

“Ngu ngốc!” Mộc Tinh vốn không hay chửi bậy, lúc này học theo Phong Kỳ giơ ngón giữa về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Dã Dã Ngưu đứng sau Mộc Tinh cũng lúc này ngửa mặt lên trời hét lớn:

“Chúng ta cũng tha cho ngươi một mạng, bây giờ cút về thế giới của ngươi đi.”

Nghe vậy, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ chế giễu:

“Ngay cả khi ta rời đi, nền văn minh nhân loại của các ngươi vẫn không thay đổi được kết cục diệt vong.”

“Đồ nói bậy, nhân loại chắc chắn thắng, ngay cả khi chúng ta không thể xua tan được lĩnh vực trường, hậu nhân của chúng ta chắc chắn có thể làm được.”

“Sự vô úy của các ngươi bắt nguồn từ sự ngu dốt, ngu dốt lại khiến các ngươi trở nên ngu xuẩn.”

Nhìn xuống phía dưới, ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ như đang nhìn mấy con sâu.

Lúc này, Mộc Tinh hạ thấp người tích tụ sức mạnh, sau đó lại tung một cú đấm về phía bầu trời.

Uy áp khủng khiếp tràn về phía bầu trời, đánh tan một mảng sương mù lớn, khuôn mặt trong sương mù cũng bị quyền phong cuốn vào mà trở nên méo mó.

“Ngươi rất mạnh, là con người mạnh nhất mà ta từng gặp cho đến nay, ngay cả khi ta muốn giết ngươi cũng phải tốn chút thủ đoạn nhưng gần đây ta cần giữ lại thực lực để làm những việc có ý nghĩa hơn… Ta cho ngươi thêm một cơ hội rời đi.”

Hết chương 544.

Chương 545. Khí Huyết Tràn Đầy

Mộc Tinh không trả lời, nắm chặt tay chính là câu trả lời tốt nhất.

Thấy Mộc Tinh lại tích tụ sức mạnh, khuôn mặt sương mù trên bầu trời bật cười:

"Ngươi đúng là rất mạnh, ta có thể cảm nhận được khí huyết tràn đầy trong cơ thể ngươi nhưng ngươi không thể bảo vệ được những người phía sau ngươi, ta muốn họ chết, chỉ trong nháy mắt."

"Ngươi dám!" Mộc Tinh lập tức gầm lên, đột nhiên tung một cú đấm về phía bầu trời.

Lúc này, sương mù từ bốn phương tám hướng tràn về phía vị trí của họ, khuôn mặt sương mù cũng lúc này lao về phía Mộc Tinh.

Khuôn mặt sương mù va chạm với quyền phong, trên không trung giằng co.

Lúc này, tiếng kêu thảm thiết từ phía sau truyền đến, những người tiếp xúc với sương mù, máu thịt bắt đầu nhanh chóng tan chảy.

Lần sương mù bao phủ này kèm theo hiệu ứng ăn mòn cực mạnh.

Nghe thấy tiếng kêu thảm thiết, các chiến sĩ phía sau liên tục ném ra lá chắn năng lượng gần đó để cố gắng ngăn chặn sương mù tiếp tục xâm lấn.

Nhưng sức mạnh mà họ ngưng tụ trước sương mù không chịu nổi một đòn, nhanh chóng bị tiêu tan, sương mù nhanh chóng nuốt chửng từng bóng người.

Thấy cảnh này, Mộc Tinh trong lòng nóng như lửa đốt.

Cô không sợ sương mù tiếp cận nhưng những chiến sĩ chiến đoàn phía sau thì rõ ràng không được.

Nghĩ đến đây, cô lập tức không còn ham chiến nữa, lúc này chỉ muốn đưa tất cả bọn họ ra ngoài.

Cô lập tức quay người về phía sau, một cú đấm đánh tan một mảng sương mù lớn, sau đó hét lớn:

"Ta mở đường, theo ta đi!"

Nghe vậy, các chiến sĩ lần lượt đi theo.

Nghe tiếng cười trên đỉnh đầu, mọi người bắt đầu di tản khẩn cấp.

Lúc này, họ đều đã nhận ra, lĩnh vực trường tĩnh lặng căn bản không phải là lĩnh vực chiến đoàn cấp bậc của họ có thể công phá, ở lại đây chỉ là tự tìm đường chết.

Lúc này, Mộc Tinh bay vòng quanh chiến đoàn chạy thật nhanh, liên tục tung nắm đấm xua tan sương mù, mở đường sống cho các chiến sĩ.

Đội ngũ tiến lên nhanh chóng nhưng Mê Vụ Chi Chủ vẫn bám sát không buông.

Sương mù bao phủ rất nhanh, ngay cả khi Mộc Tinh chạy nhanh quanh chiến đoàn, vẫn có thành viên bị sương mù nuốt chửng, chớp mắt đã bị hút sạch máu thịt, biến thành xác khô.

Thấy cảnh này, sát khí trong mắt Mộc Tinh càng lúc càng mạnh.

Cảm xúc dao động dữ dội khiến mắt Mộc Tinh ánh lên màu Tinh Hồng, gần như mất kiểm soát.

Cô cố gắng kìm nén cảm xúc, tiếp tục chạy, bảo vệ đội ngũ tiến lên.

Dưới sự bảo vệ của cô, sau vài giờ chạy điên cuồng, cuối cùng mọi người cũng vượt qua được rào chắn lĩnh vực, ra đến bên ngoài.

Lúc này, đội ngũ đã mất gần một phần ba quân số.

Đã lâu không rơi vào trạng thái mất kiểm soát, mắt Mộc Tinh hoàn toàn bị màu Tinh Hồng bao phủ, sau khi xác định mọi người đều an toàn, cô đột nhiên lao vào sương mù.

Bây giờ cô rất cần giải phóng sức mạnh của mình.

Nếu tiếp tục ở bên ngoài, mất kiểm soát hoàn toàn thì các chiến sĩ sẽ gặp nguy hiểm.

Trong sương mù, Mộc Tinh gào thét, liên tục tung nắm đấm.

Khuôn mặt sương mù âm thầm quan sát Mộc Tinh, không có ý định ra tay.

Nhưng khi thấy trong sương mù liên tục có hồn ma bị giết, cuối cùng nó không thể nhịn được nữa, lại đến trước mặt Mộc Tinh.

Bàn tay sương mù gần như ngưng tụ va chạm với nắm đấm của Mộc Tinh.

Trong nháy mắt, lĩnh vực trường như biến thành hai thế giới, sương mù sau lưng Mộc Tinh đều bị gió mạnh thổi tan.

Lúc này, mắt Mộc Tinh lóe lên tia hung dữ, trên cơ thể xuất hiện luồng khí màu ngọc bích, từng bước tiến lên, áp chế biển sương mù cuồn cuộn như sóng dữ.

Cảm nhận được sức mạnh vô song của Mộc Tinh, khuôn mặt sương mù tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Nó phát hiện ra rằng mình vẫn đánh giá thấp sức mạnh của Mộc Tinh.

Không cam lòng, nó tập hợp biển sương mù, cuối cùng hóa thành một thiếu niên tóc tím mắt tím.

Khi nắm đấm lại va chạm.

Vết nứt không gian lóe lên bên cạnh họ, rào chắn bên ngoài lĩnh vực trường cũng rung chuyển theo.

Lúc này, Mộc Tinh gầm lên một tiếng, đột nhiên túm lấy tóc của thiếu niên tóc tím, ném mạnh xuống đất, tiếp đó nắm đấm được bao phủ bởi luồng khí màu ngọc bích đột nhiên giáng xuống.

Đất rung chuyển dữ dội, thiếu niên tóc tím bị cú đấm này đánh chìm xuống lòng đất.

Tiếp đó, mặt đất nứt ra, Mộc Tinh dùng hai tay xé toạc mặt đất lao về phía thiếu niên tóc tím.

Nhận ra sức mạnh của mình không thể địch lại Mộc Tinh, thiếu niên tóc tím dứt khoát né tránh, xé toạc mặt đất từ bên hông chui ra, sau đó bay lên trời.

Mộc Tinh vẫn tiếp tục truy đuổi, như một mũi tên từ dưới đất bắn ra lao về phía thiếu niên tóc tím.

Tốc độ của cô rất nhanh, thiếu niên tóc tím không kịp phản ứng đã lại bị túm lấy tóc, bị kéo xuống đất đập mạnh.

Ầm!

Lúc tiếp đất, nắm đấm của Mộc Tinh đập mạnh vào mặt thiếu niên tóc tím.

Lại một lần nữa bị đập xuống lòng đất.

Cảm nhận được cơn đau trên mặt, thiếu niên tóc tím dường như hoàn toàn nổi giận.

Hết chương 545.

Chương 546. Tinh Thần Mãnh Liệt

Luồng khí màu xám tràn ra từ trong cơ thể hắn bao phủ lấy cơ thể, hắn chui ra khỏi lòng đất cũng lao về phía Mộc Tinh.

Trong những cú va chạm trực diện, Mộc Tinh được luồng khí màu ngọc bích bảo vệ, trên cơ thể không hề có vết thương nào.

Ngược lại, thiếu niên tóc tím đã đầy thương tích, thậm chí ngực còn bị đánh lõm vào.

Đối mặt với áp lực thể thuật của Mộc Tinh, thiếu niên tóc tím lúc này hóa thành sương mù đột ngột lùi lại, sau đó lại ngưng tụ cơ thể.

Trong mắt hắn lóe lên ánh tím yêu dị, nhìn thẳng vào Mộc Tinh.

Vô số tiếng thì thầm vang lên trong đầu Mộc Tinh.

Nhưng những pháp thuật mê hoặc tinh thần này trước cơn thịnh nộ của Mộc Tinh đều vô dụng, tự động được miễn trừ.

Mộc Tinh lại lần nữa áp sát tới.

Nhận ra công kích tinh thần không có hiệu quả, thiếu niên tóc tím nhanh chóng vẽ quỹ tích pháp thuật, không gian xung quanh Mộc Tinh đột nhiên bị xé toạc, hình thành một lồng giam không gian bên cạnh cô.

Tiếp đó, vô số mũi sương hình thành trong không gian giam cầm, đâm vào cơ thể Mộc Tinh.

Mộc Tinh hoàn toàn không để ý, luồng khí màu ngọc bích trên cơ thể cô chính là lớp phòng ngự không thể phá vỡ.

Cô liên tục đấm vào vết nứt không gian.

Đấm đến mức cả đất trời như rung chuyển.

Mộc Tinh mất kiểm soát hoàn toàn giống như một con quái thú thời tiền sử, không gì địch nổi, không gì cản được.

Cùng với luồng khí màu ngọc bích liên tục tràn ra từ trong cơ thể, sau lưng cô mơ hồ hiện lên bóng dáng một con quái thú hung dữ, tỏa ra uy áp vô tận, khinh thường vạn vật.

Tiếp đó, Mộc Tinh thậm chí còn đưa tay ra khỏi vết nứt không gian.

Sức mạnh không gian có thể xé toạc mọi thứ nhưng lại không thể làm tổn hại đến cơ thể cô chút nào.

Cô dùng một cách vô cùng thô bạo, thân thể ngang dọc hư không từng bước đi ra khỏi lồng giam không gian.

Thấy cảnh này, trên mặt thiếu niên tóc tím hiện lên vẻ kinh hoàng.

Lúc này, hắn đã nhận thức rõ về sức mạnh thể chất của Mộc Tinh, cũng nhận ra rằng mình không thể là đối thủ của cô.

Cuộc chiến với Mộc Tinh thậm chí còn khiến hắn cảm thấy bị đe dọa đến tính mạng.

Hắn lập tức nảy sinh ý định bỏ trốn khỏi nơi này.

Không chút do dự, hắn dứt khoát hóa thành sương mù lao về phía bầu trời.

Nhưng Mộc Tinh trong trạng thái thịnh nộ không cho hắn cơ hội, đột nhiên há to miệng, hít mạnh về phía bầu trời.

Ảo ảnh con quái thú sau lưng cô cũng há to miệng tham lam về phía bầu trời.

Sương mù trên bầu trời lập tức tụ về phía miệng Mộc Tinh, giống như có một lực kéo vô hình đang kéo sương mù vào miệng Mộc Tinh.

Trước nguy cơ sống còn, sương mù dùng toàn lực thẩm thấu ra ngoài lĩnh vực trường.

Nhưng vẫn có một lượng lớn sương mù bị lực hút kéo vào miệng Mộc Tinh, cuối cùng chỉ có một phần ba sương mù từ trên trời xuyên qua rào chắn lĩnh vực mà thoát ra được.

Lúc này, Mộc Tinh vẫn chưa giải tỏa hết những cảm xúc tiêu cực liên tục xuất hiện, đột nhiên nắm chặt tay đấm xuống đất.

Cú đấm này còn khủng khiếp hơn cả trước đây.

Cả lĩnh vực trường tĩnh lặng đều rung chuyển theo, tiếp đó một vết nứt lấy khu vực cô đứng làm tâm nhanh chóng lan ra xung quanh.

Sau đó, cô tung ra cú đấm thứ hai, thứ ba….

Dưới thế công cuồng bạo của cô, không gian tinh thể ở khu vực trung tâm lĩnh vực trường này trở nên nhấp nháy không ổn định, có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

Một cú đấm nữa giáng xuống, mặt đất đã hình thành một hố khổng lồ đường kính vạn mét lại tiếp tục rung chuyển.

Cùng với tiếng gầm thét của con quái thú sau lưng Mộc Tinh, lĩnh vực trường này không thể chống đỡ được nữa, tinh thể không gian bên trong lập tức vỡ vụn thành tro bụi.

Màn chắn của lĩnh vực trường tĩnh lặng tan biến.

Cách các chiến đoàn lĩnh vực chinh phục lĩnh vực trường, từ trước đến nay đều lấy việc đập vỡ tinh thể không gian bên trong lĩnh vực trường làm mục tiêu chính.

Nhưng lần này, Mộc Tinh lại trút sức mạnh vào toàn bộ lĩnh vực trường, dùng một cách vô cùng bạo lực để làm rung chuyển toàn bộ lĩnh vực trường, cuối cùng mới là tinh thể không gian vỡ vụn.

Khi sức mạnh trút hết, đôi mắt Mộc Tinh dần dần trở nên tỉnh táo.

Nhìn hố trời khổng lồ hình thành xung quanh, cô hít một hơi thật sâu, nắm chặt đôi tay đang run rẩy.

Trong mắt cô thậm chí còn hiện lên một tia sợ hãi.

Cô cũng nhận ra rằng sau này phải nhanh chóng rèn luyện khả năng kiểm soát cảm xúc, nếu không sẽ có thể gây ra hậu quả không thể cứu vãn.

Sau khi điều chỉnh cảm xúc, sự hung dữ trong lòng cô đã biến mất.

Cô cũng quay người đi về phía nam nơi các thành viên trong đội đang ở.

…

Lúc này, trong một khu rừng tuyết ở phía bắc lĩnh vực trường tĩnh lặng.

Một thiếu niên tóc tím khom người nằm trên mặt đất, trên người đầy thương tích.

Liên tục có những luồng sương mù màu xám rò rỉ ra khỏi cơ thể hắn, đôi môi tái nhợt khiến hắn trông vô cùng yếu ớt, như thể có thể chết bất cứ lúc nào.

Hết chương 546.

Chương 547. Cuộc Chiến Kéo Dài

“Khụ khụ… “

Hắn há miệng phun ra hai luồng sương mù, hơi thở của sự sống lúc này suy yếu nhanh chóng.

Nhưng ham muốn sống mãnh liệt đã níu giữ mạng sống của hắn.

Nhận ra nguồn sống của mình sắp tiêu tan, trong mắt hắn hiện lên một tia hối hận và điên cuồng.

Đôi tay lúc này đâm vào đất, nắm chặt đất, trong cổ họng phát ra tiếng gầm thấp, dường như vẫn muốn chống lại cái chết.

Nhưng sự suy yếu của hơi thở sự sống đã không thể ngăn cản.

Bây giờ lĩnh vực trường đã bị phá vỡ, thế giới mất đi một phần quy tắc hòa hợp với hắn, cộng thêm việc chiến đấu với Mộc Tinh đã làm tổn thương nguồn sống của hắn, khiến hắn khó có thể chống đỡ thêm được nữa.

Sống tiếp! Sống tiếp!

Sự khao khát vô hạn đối với sự sống khiến hắn vùng vẫy níu kéo hơi thở cuối cùng, không muốn chấp nhận cái chết ập đến.

Nhưng ý thức của hắn nhanh chóng trở nên mơ hồ, tan rã theo sự trôi đi của sức sống.

Lúc này, hắn như thấy những người trong tộc mình đang đứng không xa nhìn hắn, trên khuôn mặt họ có sự tiếc nuối, tức giận, đau buồn….

“Thủ lĩnh, ngươi đã nói sẽ hồi sinh tất cả chúng ta, chúng ta đã mở ra con đường hy vọng cho ngươi nhưng ngươi lại phản bội lời hứa.”

“Thủ lĩnh, tại sao lại vứt bỏ chúng ta!”

“Cho ta tiếp tục sống, nuốt đủ khí huyết để ngưng tụ thân xác của chúng ta, hồi sinh tất cả chúng ta!”

“Anh trai, em còn muốn sống nhưng vì anh em sẵn sàng chết, đừng để em thất vọng.”

“Thế giới đó có phép màu, mỗi phép màu đều có sức mạnh thay đổi số phận, hãy đi tìm chúng, thực hiện ước mơ thành thần của ngươi.”

“Ngươi không xứng đáng làm thủ lĩnh này, ngươi nói muốn cướp đoạt cơ duyên ở thế giới khác để mở ra một thế giới mới cho chúng ta, ngươi đã làm được chưa?!”

“Ngươi là thiên tài chưa từng có của bộ tộc ta, có thiên phú đủ để sánh ngang với thần tử của các bộ tộc hùng mạnh, hôm nay ta sẽ truyền ngôi thủ lĩnh cho ngươi, mong ngươi có thể lãnh đạo bộ tộc ta trỗi dậy, đừng để ta thất vọng… “

…

Nhiều loại âm thanh đan xen trong đầu hắn.

Nhưng vì cơ thể không tương thích với thế giới, nguồn sống màu xám trong cơ thể hắn vẫn không ngừng trôi đi.

Nhưng lúc này, thiếu niên tóc tím đột nhiên mở mắt.

Ta muốn sống!

Tiếp theo, hắn bắt đầu cố gắng tương thích với thế giới này, thậm chí lựa chọn tự cắt đứt nguồn sống rồi ngưng tụ lại, để tạo ra một nguồn sống thích ứng để thích nghi với quy tắc của thế giới này.

Dùng cái chết để nghịch thiên cải mệnh, từ đó phá vỡ cục diện bế tắc.

Trong lúc giãy giụa, đôi mắt của thiếu niên tóc tím bị màu xám bao phủ, ngã xuống đất dần mất đi sinh khí.

Không biết bao lâu trôi qua, thân thể của thiếu niên tóc tím đã bị tuyết lớn phủ kín, chôn vùi hoàn toàn.

Ngay lúc này, một bàn tay thò ra từ trong tuyết.

Tiếp theo, tuyết lớn phủ trên cơ thể hắn tan ra, thiếu niên tóc tím từ trong đó bay ra.

Lúc này, đôi mắt của hắn đã trở lại màu tím, hắn đã thành công nghịch thiên cải mệnh, có được một cuộc sống mới và một nguồn sống mới có thể hòa nhập với quy tắc của thế giới này.

Nhưng lúc này, hắn vẫn rất yếu ớt, thực lực so với trước khi chiến đấu với Mộc Tinh đã giảm đi quá nửa, trong cơ thể còn đầy những vết nứt thương tích.

Vung tay, vô số hồn ma xuất hiện từ trong cơ thể hắn, bao quanh xung quanh.

Rất nhanh, toàn bộ bầu trời đều bị hồn ma bao phủ.

Nhìn từng khuôn mặt quen thuộc, trong mắt hắn hiện lên một tia kiên định, sau đó hắn lại hút hồn ma trở lại cơ thể.

Nhìn về hướng “Vùng đất của bộ tộc.” sụp đổ, vẻ mặt hắn lạnh lùng.

Sự việc đã đến nước này, hắn biết kế hoạch của mình phải thay đổi hoàn toàn.

Hắn vốn định lấy "Lĩnh vực trường vùng đất của bộ tộc." làm trung tâm, học theo những bộ tộc hùng mạnh không ngừng mở rộng lĩnh vực trường, bao phủ diện tích lớn hơn, trên đường đi nuốt chửng sinh mạng, hấp thụ khí huyết, chuẩn bị cho việc hồi sinh tộc nhân.

Nhưng bây giờ lĩnh vực trường vùng đất của bộ tộc đã sụp đổ, hắn cũng hiểu rằng con đường này với năng lực của mình căn bản không thể đi thông.

Trong lúc suy nghĩ, hắn nhìn về phương nam, trong lòng hiện lên một kế hoạch mới.

Đã không còn vùng đất của bộ tộc, vậy thì bắt đầu lại, đi tạo ra một tương lai mới.

Nghĩ đến đây, thân hình hắn lơ lửng trên không trung hóa thành một đoàn sương mù, bay về phía nam.

Lịch sử lúc này đã vạch ra một quỹ đạo tương tự như nhiều dòng thời gian.

Mang theo hoài bão lớn muốn lấy vùng đất của bộ tộc làm trung tâm để nuốt chửng toàn bộ thế giới, Mê Vụ Chi Chủ khi lĩnh vực trường vùng đất của bộ tộc hoàn toàn hòa nhập với thế giới có thể tiến hành mở rộng, đã gặp phải chiến binh mới vào nghề trong lĩnh vực "Mộc Tinh."

Một người là thiên tài mạnh nhất trong lịch sử của bộ tộc.

Một người là đại ma vương trong lịch sử có chiến lực ngang dọc thời đại này.

Hết chương 547.

Chương 548. Kết Quả Cuộc Chiến

Trận chiến này, Mộc Tinh đã giành chiến thắng với ưu thế tuyệt đối.

Mê Vụ Chi Chủ từ trong cái chết giãy giụa sống lại, từ đó số mệnh bị lệch khỏi quỹ đạo, hiểu rằng con đường này với năng lực của mình căn bản không thể đi thông, từ đó từ bỏ ý định mở rộng lĩnh vực trường vùng đất của bộ tộc để chiếm cứ thiên hạ.

Về sau, quỹ đạo số mệnh của hắn chắc chắn sẽ giao nhau với Lâm Nhiễm.

Một kế hoạch bố trí ngàn năm, hồi sinh tộc nhân cũng sẽ ra đời vào một ngày nào đó trong tương lai.

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng rèn luyện thể chất có kích thước bằng sân bóng đá được chia thành nhiều khu vực.

Có khu vực rèn luyện sức mạnh, khu vực rèn luyện né tránh, khu vực rèn luyện chống chịu đòn đánh, v.v.

Lúc này, một bóng người nhanh chóng di chuyển trong ma trận của khu vực né tránh, nhanh chóng né tránh những tia sáng màu xanh lá cây bắn tới từ bốn phương tám hướng.

Mồ hôi chảy dọc theo cơ thể, làm ướt mặt đất.

“Kết quả bài kiểm tra lần này, số lần bị trúng: 3, điểm đánh giá 97.”

Đèn trong ma trận tối xuống, cửa kính cũng từ từ mở ra vào lúc này.

Đứng tại chỗ thở dốc một lúc, Phong Kỳ bước ra khỏi ma trận né tránh.

Tiếp theo, hắn bước vào phòng tắm của phòng tập, rửa sạch mồ hôi, sau đó thay một bộ võ phục đặc chế của Tinh Hồng rồi đi đến một góc của phòng rèn luyện thể chất.

Nơi đó đặt một chiếc máy tính kết nối với cơ sở dữ liệu của Tinh Hồng.

Chiếc máy tính này có quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, có thể xem mọi tài liệu bên trong, đồng thời cũng có thể sử dụng quyền hạn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để xem tài liệu bên ngoài.

Ví dụ, nếu hắn muốn xem thông tin về một nhân vật nào đó, hắn có thể nhập tên mục tiêu vào máy tính này, sau đó trích xuất thông tin đầy đủ về mười tám đời tổ tiên của mục tiêu từ cơ sở dữ liệu, cũng như tất cả các sự kiện đã được ghi lại.

Bao gồm nhiều thông tin về quyền hạn không được công khai cho người thường, hắn cũng có thể dễ dàng trích xuất.

Nghĩ đến việc ban đầu đăng bài trên diễn đàn đã bị xác định vị trí chính xác, từ đó dẫn đến việc bị sát thủ truy đuổi.

Hắn hiểu sâu sắc một điều.

Những kẻ có quyền hạn thực sự có thể tùy ý làm theo ý mình, muốn làm gì thì làm.

Hắn cũng thường xuyên sử dụng máy tính này để tìm hiểu thông tin bên ngoài, đặc biệt là những tin tức liên quan đến Mộc Tinh.

Lúc này, hắn đến trước bàn máy tính, đánh thức màn hình rồi bắt đầu xem tin tức mới nhất.

Lướt xem tài liệu, trên khuôn mặt hắn hiện lên nụ cười.

Hắn thấy rằng gần đây đã xảy ra một sự kiện lớn tại khu vực tiếp tế Lãnh Đông, một lĩnh vực trường im ắng trong hơn mười năm đã bị xóa tan.

Chỉ như vậy, hắn không thấy ngạc nhiên.

Nhưng lĩnh vực trường này lại do một mình Mộc Tinh xóa tan.

Thấy Mộc Tinh cuối cùng cũng bắt đầu trỗi dậy, hắn thực sự vui mừng cho cô, cũng mong chờ được gặp lại cô trong tương lai.

Lần xóa tan lĩnh vực trường tĩnh lặng này, Mộc Tinh nhất thời nổi tiếng, trở thành tân binh tiền tuyến được săn đón, cũng kiếm được rất nhiều điểm đóng góp cho chiến đoàn của mình.

Nhưng do dữ liệu liên quan đến lĩnh vực trường tĩnh lặng quá ít, không có cấp độ đánh giá độ khó rõ ràng.

Thêm vào đó, Mộc Tinh đã ra tay tàn bạo phá hủy mọi thứ trong lĩnh vực trường tĩnh lặng, khiến cho việc thu thập dữ liệu sau đó cũng không thể theo kịp.

Xóa tan lĩnh vực trường tĩnh lặng cuối cùng nên cho chiến đoàn Bầy Sói Tuyết bao nhiêu điểm danh dự, hiện tại ban lãnh đạo chiến đoàn vẫn đang thảo luận.

Chỉ tạm thời nâng cấp chiến đoàn Bầy Sói Tuyết lên thành chiến đoàn lĩnh vực cấp B, các bước tiếp theo vẫn chưa xác định.

Lật xem hồ sơ tài liệu nội bộ tiếp tục xem, vẻ mặt của Phong Kỳ dần trở nên nghiêm trọng.

Trong hồ sơ tài liệu, có một nhà phân tích của chiến đoàn Bầy Sói Tuyết trình bày chi tiết về tình hình liên quan đến lĩnh vực trường tĩnh lặng.

Trong số đó, một số từ khóa đã thu hút sự chú ý của hắn.

Sương mù màu xám, hấp thụ khí huyết, hồn ma, khuôn mặt sương mù…

Những từ khóa này kết hợp lại với nhau, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một bóng hình tóc tím quen thuộc.

Đây chẳng phải là Mê Vụ Chi Chủ sao!

Vì vậy, lĩnh vực trường của Mê Vụ Chi Chủ đã bị Mộc Tinh đánh sập?

Nghĩ đến đây, vẻ mặt hắn trở nên có chút ngơ ngác.

Trong lúc suy nghĩ, một dòng thời gian hiện ra trong đầu hắn, kết nối nhiều thông tin tình báo hiện có, đồng thời lấp đầy nhiều khoảng trống trong dòng thời gian này.

Gần đây hắn vẫn luôn suy nghĩ về một vấn đề.

Tại sao Viện Nghiên cứu Hổ phách lại từ chối Lâm Nhiễm gia nhập nhóm nghiên cứu công pháp.

Nếu Viện Nghiên cứu Hổ phách hiện đã bị Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát thì khi đối mặt với lời mời này, lẽ ra họ nên dứt khoát đồng ý mới phải, với tầm ảnh hưởng hiện tại của Lâm Nhiễm, hoàn toàn có thể thử ra mắt Hiến tế huyết nhục.

Hết chương 548.

Chương 549. Khả Năng Sinh Tồn

Chỉ cần công pháp đủ xuất sắc, đến lúc đó sẽ tự động lan truyền trong giới tu luyện, ảnh hưởng sẽ càng lớn hơn.

Vì vậy hắn đã từng nghi ngờ.

Có thể là Viện Nghiên cứu Hổ phách hiện tại vẫn chưa bị Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát, hoặc là Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa nghiên cứu ra công pháp Hiến tế huyết nhục.

Đây cũng chỉ là suy đoán, hắn không thể biết được câu trả lời cụ thể.

Nhưng sau khi xem tài liệu chi tiết về lĩnh vực trường tĩnh lặng, hắn đã có câu trả lời rõ ràng trong đầu.

Cũng tự tưởng tượng ra một dòng thời gian.

Điểm khởi đầu của dòng thời gian này là Mê Vụ Chi Chủ thúc đẩy lĩnh vực trường của mình mở rộng, muốn chiếm một vị trí trong thế giới này.

Sau đó thì không còn gì nữa.

Bởi vì lúc này, hắn đã gặp phải chiến binh lĩnh vực mới vào nghề Mộc Tinh.

Úy Vi đã mô tả rất chi tiết về sức mạnh khủng khiếp của Mộc Tinh.

Nói rằng Mộc Tinh khi nổi giận có thể dễ dàng lật đổ một lĩnh vực trường cấp 3.

Kết quả của trận chiến này hiển nhiên dễ thấy.

Mộc Tinh đã đánh sập "Quê nhà." của Mê Vụ Chi Chủ, từ đó trở thành kẻ lang thang siêu thoát khỏi lĩnh vực trường cô độc.

Do đó, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã thay đổi cách xâm lược thế giới này.

Từ xâm lược trực diện chuyển sang xâm lược theo kiểu ngầm.

Sau đó vào một ngày nào đó, hắn đã thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, kiểm soát những người cấp cao của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Cuối cùng còn đoạt xá thân thể của Lâm Nhiễm, tung ra Hiến tế huyết nhục, triển khai bố cục cho tương lai ngàn năm.

Nhiều nghi vấn trong đầu hắn đã được giải đáp sau khi kết nối dòng thông tin này.

Mọi thứ đều là nhân quả.

Mộc Tinh xóa tan lĩnh vực trường tĩnh lặng là nhân, cuối cùng Mê Vụ Chi Chủ bố cục ngàn năm chính là quả.

Nhưng dù thế nào đi nữa, ngay cả khi không gặp Mộc Tinh thì mục đích của Mê Vụ Chi Chủ vẫn là hủy diệt nền văn minh nhân loại, sau đó làm lớn mạnh bản thân.

Nghĩ đến đây, trên khuôn mặt Phong Kỳ hiện lên một tia phấn khích.

Theo hắn thấy, thông tin tình báo này rất có giá trị.

Bây giờ đã có thêm một cách để chống lại Mê Vụ Chi Chủ.

Ngoài việc để lão Vương nghiên cứu phương pháp phá giải Hiến tế huyết nhục, cũng như Lâm Nhiễm phản ký sinh đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ, hắn hoàn toàn có thể giải quyết vấn đề này từ góc độ thực tế.

Ví dụ như phối hợp với Mộc Tinh đi phá hủy lĩnh vực trường tĩnh lặng, bắt giữ Mê Vụ Chi Chủ đang chạy trốn.

Tiêu diệt Mê Vụ Chi Chủ từ gốc rễ thì sẽ không có thảm họa hiến tế huyết nhục sau 1500 năm nữa.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ, hắn thấy nên thận trọng với đường thực tế nên vẫn quyết định từ bỏ ý định này.

Hắn quyết định chờ thêm.

Có lẽ Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh thành công, sau đó có được sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ, để hắn có thêm một người đồng hành trong giấc mơ tương lai.

Có lẽ lão Vương cũng có thể phá giải thành công những ẩn họa trong Hiến tế huyết nhục, giúp nhân loại có được một công pháp siêu cấp.

Hành động tiêu diệt Mê Vụ Chi Chủ ở thực tại có thể tiến hành khi đã xác định được tương lai có thể kiểm soát.

Trong mắt hắn, Mê Vụ Chi Chủ hiện tại vẫn còn giá trị lợi dụng.

Tiếp tục xem thêm một số tài liệu về lĩnh vực trường tĩnh lặng, hắn đứng dậy khỏi ghế, đi về phía khu vực luyện sức mạnh.

Nghỉ ngơi là dành cho kẻ chết.

Chỉ cần chưa chết thì cứ tiếp tục liều lĩnh.

Đợi đến ngày thần công đại thành, hắn sẽ "Xuất sơn." gia nhập quân đội Bình minh… trở thành một tên lính quèn.

Một lát sau, trong phòng tập lại vang lên tiếng va đập nặng nề.

…

Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Một trận tuyết lớn đêm qua đã đóng băng con đường nối khu tiếp tế với thành Lãnh Đông.

Cũng khiến tuyết phủ đầy đường phố trong thành nhỏ.

Để nhanh chóng khôi phục giao thông, các nhân viên bảo trì khu tiếp tế đang lái xe quét tuyết để dọn dẹp các con đường trong và ngoài khu tiếp tế.

Lúc này trong trang viên Bạch Lang.

Sau khi hành động thám hiểm lĩnh vực trường tĩnh lặng kết thúc, các thành viên của chiến đoàn Bạch Lang đã trở về.

Chỉ là lần này, có rất nhiều chiến hữu không bao giờ trở về được nữa.

Lúc này, Mộc Tinh đẩy hành lý, đeo ba lô đến trước một tòa nhà trong trang viên, đẩy cửa bước vào.

Ngay hôm nay, Thác Diêm đã sắp xếp cho cô một nơi ở mới dành riêng cho cô.

Mà chủ nhân trước của căn phòng này chính là Dã Ngưu.

Trong lần thám hiểm lĩnh vực trường tĩnh lặng này, Dã Ngưu đã chọn ở lại đoạn hậu trong cuộc rút lui cuối cùng, cuối cùng bị sương mù nuốt chửng máu thịt, chỉ còn lại một xác khô.

Đặt hành lý và ba lô xuống, cô xách chiếc hộp kim loại bắt đầu quan sát đồ đạc trong phòng.

Căn phòng được trang trí rất sang trọng, đủ loại thiết bị, trong đó một bức tường treo đầy huy chương thu hút ánh nhìn của cô.

Hết chương 549.

Chương 550. Huy Chương Danh Dự

Đến trước bức tường danh dự, cô đứng lại, ánh mắt lướt qua bức tường treo đầy giấy chứng nhận danh dự và huy chương.

Huy chương bạc chiến sĩ xuất sắc của loài người, huy chương tinh anh của loài người, sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của học viện Lãnh Đông… chính giữa là những bức ảnh.

Mỗi bức ảnh đều ghi lại quá trình trưởng thành của Dã Ngưu.

Bức ảnh bên trái là ảnh tốt nghiệp của học viện Lãnh Đông, lúc đó Dã Ngưu còn rất ngây thơ, trên khuôn mặt nở nụ cười tự tin, bên cạnh là thầy cô và bạn học của học viện.

Sau đó là khi gia nhập chiến đoàn Bạch Lang, Dã Ngưu đeo một chiếc ba lô to như cô, đứng ở góc bên trái của chiến đoàn, trông rất không nổi bật nhưng trên khuôn mặt vẫn nở nụ cười.

Bức ảnh thứ ba, vẫn là ảnh chụp chung của chiến đoàn Bạch Lang, chỉ là bên cạnh đã vắng đi nhiều bóng dáng quen thuộc, vị trí của hắn cũng đã tiến gần đến trung tâm.

Lúc này, trên khuôn mặt hắn không còn tự tin, mà nhiều thêm một phần chín chắn.

Bức ảnh thứ tư chỉ có hơn mười người, trên khuôn mặt hắn tràn đầy vẻ buồn bã, không còn nụ cười nữa.

…

Những bức ảnh này ghi lại rõ ràng quá trình trưởng thành và thay đổi của Dã Ngưu.

Bên dưới bức ảnh, còn khắc một câu bằng dao găm:

Một năm ba trăm sáu mươi ngày, phần lớn là cưỡi ngựa cầm giáo, lĩnh vực chưa tan, không có nhà.

Hít một hơi thật sâu, ánh mắt Mộc Tinh trở nên ảm đạm.

Đây là lần đầu tiên cô tận mắt chứng kiến sự tàn khốc của tiền tuyến.

Cái chết đối với tất cả các chiến sĩ lĩnh vực đều như hình với bóng, có thể xảy ra ngay ngày mai.

Tiếp xúc với Dã Ngưu không lâu nhưng Dã Ngưu đã để lại cho cô ấn tượng rất sâu sắc.

Là người dẫn dắt cô, Dã Ngưu đã dạy cô nhiều điều mà một người làm nòng cốt của đội nên làm, cũng như trách nhiệm và sự đảm đương mà người làm nòng cốt của đội phải có.

Trong đầu cô không khỏi hiện lên những lời Dã Ngưu từng nói:

“Mộc Tinh, là người làm nòng cốt của đội thì phải bảo vệ tốt anh em, nếu chắc chắn phải có người hi sinh thì cũng phải là chúng ta trước!”

“Cứ thoải mái ăn, Bạch Lang chúng ta dù sao cũng là chiến đoàn lĩnh vực cấp C, nuôi sống ngươi còn không được sao?”

“Là người làm lá chắn nòng cốt, chúng ta là lá chắn vững chắc nhất của đội, chúng ta không phá thì đội không phá!”

“Mỗi lần làm nhiệm vụ, ta đều coi như một lần đấu trí với tử thần, tử thần luôn ở rất gần chúng ta nhưng chỉ có trực diện

đối mặt với tử thần mới có thể chiến thắng nỗi sợ hãi mà tử thần mang lại, không sợ bất kỳ thử thách nào.”

“Nghĩ lại lần đầu tiên ta gia nhập chiến đoàn Bạch Lang ra làm nhiệm vụ, lúc nào cũng sợ mình sẽ chết nhưng trải qua nhiều rồi cũng quen, mỗi người đều có một quá trình trưởng thành, chỉ cần sự kiên định trong lòng không bao giờ lay động thì bất kỳ khó khăn nào cũng có thể vượt qua.”

…

Khoảng thời gian tiếp xúc này, Dã Ngưu đã để lại cho cô ấn tượng rất sâu sắc.

Có lẽ hắn không có chiến lực mạnh mẽ nhưng hắn là một chiến sĩ đủ tư cách.

Không sợ hãi, có trách nhiệm, vô tư, hy sinh… Dã Ngưu có phẩm chất tốt đẹp mà một chiến sĩ nên có.

Chỉ là chiến sĩ này đã mãi mãi ở lại ngày hôm qua.

Trước đây cô vẫn luôn nghe nói tiền tuyến rất tàn khốc, cái chết có thể ập đến bất cứ lúc nào nhưng sau khi đích thân trải nghiệm, cô mới có cảm nhận trực quan.

Lúc này cô nghĩ đến câu Phong Kỳ từng nói với cô:

Dù loài người chúng ta có yếu đuối đến đâu thì cũng phải có người đứng ra khai phá con đường, như vậy tương lai mới có hy vọng.

Mà Dã Ngưu cũng chính là một trong những người lựa chọn đứng ra.

Ánh mắt cô dần trở nên kiên định.

Ánh mắt cô lại lướt qua bức tường danh dự, cô bắt đầu tháo từng tấm huy chương và bức ảnh trên bức tường danh dự xuống.

Những vinh dự này không thuộc về cô, tiếp theo chúng sẽ cùng với tro cốt của Dã Ngưu được đưa đến tay người thân của hắn.

Đựng hết vinh dự của Dã Ngưu vào chiếc hộp kim loại, cô cầm chiếc hộp đi ra khỏi phòng.

Đến trung tâm trang viên Bạch Lang, các thành viên của chiến đoàn Bạch Lang chỉnh tề xếp hàng.

Trước mặt họ là những hộp đựng tro cốt của những chiến sĩ đã hy sinh trong lần hành động này, trên đó còn phủ cờ chiến đoàn Bạch Lang.

Đặt chiếc hộp kim loại xuống trước hộp đựng tro cốt của Dã Ngưu, cô trở về đội ngũ.

Tiếp theo, các thành viên khác lần lượt xách hộp kim loại đến, lần lượt đặt những chiếc hộp kim loại đựng vinh dự trước những chiến sĩ đã hy sinh.

“Tiễn đưa chiến hữu!”

Cùng với tiếng hô của Thác Diêm, tất cả các thành viên của chiến đoàn Bạch Lang đều cúi đầu về phía trước.

Một lát sau, các nhân viên của khu tiếp tế đến, chào hỏi rồi ôm lấy những chiếc hộp đựng tro cốt phủ cờ chiến đoàn Bạch Lang và những chiếc hộp kim loại đựng vinh dự.

Hết chương 550.

Chương 551. Cảnh Nội Bộ

Tiếp theo, những chiếc hộp đựng tro cốt và hộp đựng vinh dự sẽ do chuyên viên phụ trách đưa đến các thành phố lớn, trao tận tay người thân của những chiến sĩ đã hy sinh.

Mà tin tức về sự hy sinh của họ cũng sẽ được truyền đến học viện tốt nghiệp, tên của họ sẽ được khắc mãi trên bia tưởng niệm của học viện.

Nhìn đoàn xe đi xa.

Là đoàn trưởng, Thác Diêm đỏ hoe mắt nhưng hắn nhanh chóng che giấu cảm xúc của mình, quay sang nhìn Mộc Tinh rồi nói:

“Mộc Tinh!”

“Có.” Mộc Tinh lập tức đáp.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi chính thức tiếp quản vị trí của Dã Ngưu, trở thành nòng cốt chủ lực số một của chiến đoàn Bạch Lang ta!”

“Tuân lệnh!”

Trong cơn tuyết lớn, câu trả lời kiên định của Mộc Tinh vang vọng khắp không trung.

…

Những ngày sau đó, Mộc Tinh kế thừa ý chí của Dã Ngưu, trở thành nòng cốt chủ lực của chiến đoàn Bạch Lang, cũng trở thành chỗ dựa vững chắc nhất của các đồng đội trong đội.

Chiến đoàn Bạch Lang cũng bước vào giai đoạn phát triển nhanh chóng dưới sự giúp đỡ của Mộc Tinh.

Nhưng trong từng nhiệm vụ, Mộc Tinh cũng nhiều lần trải qua sự ra đi của đồng đội, cũng chứng kiến những gương mặt mới gia nhập.

Dù cô có thực lực mạnh mẽ đến đâu thì cô cũng chỉ là một người.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, cô không thể bảo vệ sự an toàn của tất cả các thành viên.

Trong chiến trường đầy rẫy nguy cơ, luôn có những nguy cơ bất ngờ xuất hiện, việc đảm nhiệm vai trò bảo mẫu của đội là điều không thực tế.

Cô chỉ có thể cố gắng hết sức để bảo vệ các thành viên trong đội, dốc hết sức mình.

Dưới sự nỗ lực của Mộc Tinh, chỉ trong vòng ba tháng, chiến đoàn Bạch Lang đã thăng cấp lên chiến đoàn cấp A, số lượng thành viên trong chiến đoàn cũng tăng lên hơn hai nghìn người.

Huân chương vàng cống hiến xuất sắc của loài người, huân chương chiến sĩ ưu tú… từng vinh dự nối tiếp nhau được trao tặng cho chiến đoàn Bạch Lang.

Bức tường danh dự vốn đã trống rỗng, một lần nữa được treo đầy những vinh dự mới.

Là đoàn trưởng của chiến đoàn Bạch Lang, Thác Diêm cũng hiểu rằng sớm muộn gì Mộc Tinh cũng sẽ rời đi, thành lập chiến đoàn mới.

Vì vậy, hắn bắt đầu chủ động dạy Mộc Tinh về vị trí của một đoàn trưởng.

Nếu như lá chắn là nòng cốt của chiến đoàn thì đoàn trưởng chính là linh hồn của đội.

Điều quan trọng nhất của một đoàn trưởng là phải xem xét, xử lý vấn đề từ góc độ toàn cục, mỗi bước đi đều phải suy tính kỹ lưỡng, còn quyết định của đoàn trưởng cũng sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến hướng đi và sự an nguy của đội.

Dưới sự chỉ dạy của Thác Diêm, năng lực của Mộc Tinh tăng trưởng nhanh chóng.

Khả năng học tập đáng sợ này khiến ngay cả Thác Diêm cũng phải kinh ngạc, cũng hiểu rằng Mộc Tinh vốn dĩ không cùng một giuộc với họ.

Trong mắt hắn, Mộc Tinh nên tung cánh trên bầu trời rộng lớn hơn.

Đại bàng một ngày tung cánh theo gió, thẳng tiến chín vạn dặm.

Hắn mong chờ ngôi sao mới Mộc Tinh này sẽ nhiễm nhiễm bay lên trong tương lai, tạo nên một cuộc đời huyền thoại của riêng cô.

…

Thời gian trôi nhanh, lại đến một mùa tốt nghiệp.

Hôm nay Phong Kỳ không tiến hành huấn luyện thể lực mà thay một bộ quần áo sạch sẽ rồi rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Dưới sự hộ tống của xe quân sự của quân đồn trú Tinh Hồng, hắn một lần nữa trở về Học phủ Tinh Thành.

Cảnh tượng trong ký ức vẫn còn như mới hôm qua.

Sau khi bước vào cổng Học phủ Tinh Thành, hắn trước tiên đến văn phòng của Bạch Phù Sinh, tặng ba liều “Dịch gen.” do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo.

Nhiều năm không gặp, Bạch Phù Sinh vẫn minh mẫn như xưa.

Ông cười ha ha hỏi hắn về những trải nghiệm trong những năm gần đây.

Khi hắn lấy ra "Huân chương vàng cống hiến xuất sắc của loài người", trên khuôn mặt Bạch Phù Sinh nở một nụ cười rạng rỡ.

Sau khi thăm Bạch Phù Sinh, hắn rời khỏi phòng hiệu trưởng.

Lúc này bên ngoài hoàng hôn buông xuống, trời tối dần, buổi lễ tốt nghiệp cũng sắp bắt đầu.

Đi theo con đường quen thuộc, hắn đến sân vận động.

Lúc này, sân vận động sáng rực ánh đèn, khu vực bãi cỏ bày đầy bàn tiệc, trên đó còn đặt những tấm biển ghi tên lớp.

Phía trước sân vận động là một sân khấu lễ hội được trang trí màu đỏ, giống như mọi năm, lễ tốt nghiệp của Học phủ Tinh Thành năm nay vẫn rất long trọng, rất nhiều nghệ sĩ nổi tiếng đến ủng hộ, chúc mừng những sinh viên sắp bước vào chặng đường mới.

Hắn đến ngồi vào bàn tiệc có ghi lớp chiến đấu ba, bắt đầu chờ đợi.

Một lát sau, bóng dáng của hòa thượng và những người khác xuất hiện.

Khi nhìn thấy hắn, trên khuôn mặt họ đều nở nụ cười.

Tiếng "Anh Kỳ." vang lên liên hồi gợi lại biết bao kỷ niệm.

Đợi Lữ Việt, hòa thượng và những người khác ngồi xuống, họ bắt đầu hỏi han Phong Kỳ về những trải nghiệm trong năm qua.

Đối mặt với những câu hỏi, hắn đương nhiên sẽ không kể lại những trải nghiệm thực sự của mình.

Hắn chỉ trả lời mơ hồ rằng những năm gần đây hắn đều nghiên cứu công pháp, hiện đã có chút thành tựu.

Hết chương 551.

Chương 552. Phát Huy Sức Mạnh

Khi trời tối, sân vận động vẫn sáng rực ánh đèn.

Một bóng dáng quen thuộc lúc này xuất hiện từ xa, nhanh chóng tiến về phía họ.

“Anh Kỳ!” Bóng dáng đó đến bên cạnh Phong Kỳ, vòng tay qua cổ hắn.

Quay sang nhìn Lâm Nhiễm, khuôn mặt hắn lập tức nở nụ cười.

Gần đây, nhiệm vụ của Lâm Nhiễm rất nặng nề, liên lạc với hắn ngày càng ít, đây cũng là lần đầu tiên họ gặp lại nhau trong năm nay.

“A Nhiễm, dạo này thường thấy thành quả nghiên cứu của cậu, thật xuất sắc.”

Nghe vậy, Lâm Nhiễm cười khúc khích ngồi xuống bên cạnh hắn:

“Có thể coi là có chút thành tựu nhưng so với anh thì vẫn còn kém xa, em vẫn luôn cho rằng tài năng của anh chỉ là chưa được bộc lộ mà thôi, nếu hỏi em trên thế giới này ai có khả năng nhất nghiên cứu ra một công pháp cấp thần, em chắc chắn sẽ chọn anh!”

“Đừng nịnh nọt tôi, tôi tự biết mình ở mức nào.” Phong Kỳ cười toe toét.

“Trong lòng em, anh mãi mãi là thần tượng trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp, không ai có thể vượt qua được.”

“Đồ nịnh hót!” Hắn bực mình nói.

“Hít hà~ hít hà~ hít hà.”

Thấy Lâm Nhiễm thực sự làm ra vẻ nịnh hót, khiến mọi người có mặt ở đó cười ồ lên, ngay cả Phong Kỳ cũng không nhịn được bật cười.

Lâu lắm không gặp, Lâm Nhiễm vẫn là Lâm Nhiễm trong ký ức, không hề thay đổi chút nào.

Đúng lúc này, giọng nói của Lữ Việt vang lên:

“Học tỷ Mộc Tinh đến rồi.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức nhìn theo ánh mắt của Lữ Việt về phía cửa nam sân vận động.

Xa xa, Mộc Tinh trong bộ đồ chiến đấu màu trắng đang bước tới.

Lúc này, Mộc Tinh cao ráo, rõ ràng đã cao hơn rất nhiều, dù cách rất xa vẫn có thể cảm nhận được khí huyết uy áp trên người cô.

Cộng thêm khí chất thoát tục của cô, quả thực rất thu hút ánh nhìn.

Cô chậm rãi đến bên trái Phong Kỳ, nhìn những người có mặt, trên khuôn mặt nở một nụ cười:

“Lâu rồi không gặp.”

“Oa, vị mỹ nữ này là ai, chắc không phải là học tỷ Mộc Tinh đâu nhỉ, vì học tỷ Mộc Tinh nhà tôi trước đây từng nói khi trở về sẽ mang thịt thú lĩnh vực cho chúng ta.”

“Đúng vậy, mỹ nữ, cô đi nhầm rồi, bàn chúng tôi chỉ thiếu một học tỷ Mộc Tinh thôi.”

Lời trêu chọc của Thái Quả và Dương Tiểu Tâm khiến mọi người cười ồ lên.

Sau khi Mộc Tinh đến, những người bạn đã đi theo những con đường khác nhau, cuối cùng cũng tụ họp lại tại Học phủ Tinh Thành.

Lúc này, Lâm Nhiễm đã trở thành thiên tài nghiên cứu thuật pháp được toàn nhân loại kỳ vọng, càng là tông sư khai phái của "Kết ấn lưu thuật pháp." đang ngày càng nổi tiếng, địa vị trong lòng tất cả những người tu luyện đều rất cao.

Lúc này, Mộc Tinh cũng đã là siêu tân tinh ở tiền tuyến, càng được ca ngợi là chiến sĩ mới có tiềm lực nhất để tấn công danh hiệu "Chiến thần." trong thời đại này.

Khi Mộc Tinh ngồi xuống, cảm giác quen thuộc ùa về trong lòng Phong Kỳ.

Mộc Tinh lúc này so với trong trí nhớ, đã trở nên chín chắn hơn, cũng tự tin hơn.

Hắn có thể nghĩ đến những gì Mộc Tinh đã trải qua trong năm qua.

Tiếp theo, chương trình lễ tốt nghiệp bắt đầu.

Lúc này, Mộc Tinh đột nhiên quay đầu nhìn hắn:

"Phó đoàn trưởng, tôi chuẩn bị thành lập chiến đoàn."

Nghe vậy, mọi người đều hướng ánh mắt về phía Phong Kỳ, chờ đợi hắn trả lời.

Bọn họ đều nhớ rõ, năm ngoái khi Mộc Tinh tốt nghiệp, Phong Kỳ đã đưa ra lời hứa.

Đối mặt với lời mời của Mộc Tinh, Phong Kỳ gật đầu:

"Chờ ta hoàn thành nhiệm vụ trong tay, sẽ đi tìm ngươi."

Hắn không trực tiếp đồng ý với Mộc Tinh, bởi vì cảm thấy thời cơ vẫn chưa chín muồi, có lẽ việc hắn gia nhập sẽ làm thay đổi lịch sử trước thời hạn.

Dẫn đến việc thành lập quân đội Bình minh xảy ra biến số chưa biết.

Hắn vẫn luôn cảm thấy, thời điểm tốt nhất để gia nhập Bình minh là sau khi Mộ Trảo tìm thấy Mộc Tinh.

Lúc đó quân đội Bình minh được thành lập.

Cô vừa có thể hiểu được nhiều sự thật từ miệng Mộ Trảo, cũng có thể thông qua tư liệu của quân đội Bình minh mà biết được thông tin liên quan đến việc vì sao phải tàn sát thành trì.

Nghe hắn trả lời, trên mặt Mộc Tinh hiện lên nụ cười, sau đó gật đầu thật mạnh.

Rượu qua ba tuần, Dương Tiểu Tâm và những người khác kể về những sắp xếp sau khi tốt nghiệp của mình.

Đối với điều này, Phong Kỳ từng người chúc phúc.

Sau khi lễ tốt nghiệp kết thúc, Mộc Tinh và Lâm Nhiễm đi trước một bước.

Lúc này, Mộc Tinh đã là phó đoàn trưởng của chiến đoàn Bạch Lang, công việc bận rộn, không có nhiều thời gian ở lại đây.

Lâm Nhiễm càng như vậy.

Có thể xin nghỉ phép trong nhiệm vụ nghiên cứu khoa học nặng nề như vậy đã rất không dễ dàng rồi.

Sau cuộc hội ngộ ngắn ngủi, họ tiếp tục tiến bước trên con đường hướng tới lý tưởng của mình.

Phong Kỳ không rời đi trước, hắn đứng ở cổng lớn Học phủ Tinh Thành, tiễn từng học sinh rời đi.

Khi Lữ Việt đeo Kiếm Lam đến cổng lớn học phủ, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Hết chương 552.

Chương 553. Quyết Định Của Lữ Việt

"Anh Kỳ, hữu duyên tái ngộ."

"Định đi đâu?"

"Tiền tuyến."

"Cùng đi tiền tuyến, sao không đi theo Mộc Tinh?"

Đối mặt với câu hỏi, Lữ Việt lắc đầu:

"Ta thích hợp trở thành chiến sĩ lưu lạc lĩnh vực hơn, chiến đoàn không thích hợp với ta."

"Muốn trở thành hiệp khách đơn độc? Lỡ bị thương thì ngay cả người cứu ngươi cũng không có, điều này chẳng hề ngầu chút nào."

"Chỉ là chiến tử mà thôi, ta không sợ chết."

"Thằng ngốc!" Nhìn Lữ Việt mặt không biểu cảm, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Lữ Việt vẫn là dáng vẻ như vậy, mỗi một dòng thời gian đều như vậy, chưa từng thay đổi.

Trong đầu hắn cũng hiện lên nhiều dòng thời gian đồng hành cùng Lữ Việt.

Mà dòng thời gian này, hắn cũng đã đưa ra quyết định.

Sẽ lôi kéo Lữ Việt vào chiến đoàn Lê Minh, một lần nữa trở thành người đồng hành của mình.

Hắn cũng biết rõ mơ ước của Lữ Việt cũng giống như hắn, đều là vì thắng lợi cuối cùng của nhân loại.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Lữ Việt cười nói:

“Lữ Việt, bây giờ ta mời ngươi một lần nữa trở thành người đồng hành của ta.”

Nhìn Lữ Việt vẻ mặt nghi ngờ, hắn chỉ tay về phía xe quân sự của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đỗ không xa:

“Đi cùng ta một đoạn đường thế nào?”

“Được.” Lữ Việt không hề đề phòng hắn, lập tức gật đầu.

Một lát sau, tiễn Nghiêm Nhạc rời đi cuối cùng, hắn đưa Lữ Việt lên xe quân sự.

Xe sau đó chạy về phía Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Về bí mật của hắn, sau khi trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn cũng kể lại cho Lữ Việt mà không giấu diếm.

Hắn không kể chi tiết về nỗi đau mà hắn phải chịu ở mỗi dòng thời gian nhưng những bí mật này vẫn khiến Lữ Việt phải mất một lúc lâu mới hoàn hồn.

Khi hắn một lần nữa đối mặt với lời mời của Phong Kỳ.

Lần này hắn không do dự, dứt khoát đồng ý, quyết định tiếp tục đi theo hắn sau này.

Nhận được câu trả lời khẳng định, Phong Kỳ cười rất vui vẻ.

Dòng thời gian này, bảo kiếm đã được tra vào vỏ, tiếp tục ở bên cạnh.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ tiếp tục lao vào luyện tập cường độ cao.

Còn Lữ Việt thì trở thành người luyện tập cùng hắn.

Ngày này qua ngày khác luyện tập, hắn cũng thường xuyên chú ý đến tin tức bên phía Mộc Tinh.

Ba tháng sau, hắn nhận được tin Mộc Tinh thành lập "Chiến đoàn Lê Minh."

Sau đó, hầu như mỗi ngày đều có tin tốt truyền đến.

Mộc Tinh trưởng thành rất nhanh, trong thời gian đó còn có một số chiến sĩ thập hoang giả không muốn hợp tác với chiến đoàn trong thành đến đầu quân.

Trong thời gian này, Mộc Tinh đã gửi một email.

Thông báo với hắn rằng vị trí phó đoàn trưởng của chiến đoàn Lê Minh vẫn để dành cho hắn.

Đối mặt với lời mời một lần nữa, hắn do dự mãi vẫn không đồng ý, trả lời Mộc Tinh rằng hiện tại vẫn còn nhiệm vụ nghiên cứu khoa học chưa hoàn thành, đợi hoàn thành xong chắc chắn sẽ đến.

Đồng thời hắn còn đặc biệt nói rõ trong email rằng, không cần để dành vị trí phó đoàn trưởng cho hắn, vị trí này người có năng lực sẽ được giữ.

Kết quả là một tháng sau, Mộc Tinh đã trả lời hắn một cách mới.

Nói rằng vị trí phó đoàn trưởng sẽ mãi mãi để trống, chờ hắn đến.

Đối với điều này, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Thực ra hắn không hề quan tâm đến việc có làm phó đoàn trưởng hay không nhưng Mộc Tinh đã quyết tâm, hắn căn bản không thể khuyên nhủ.

Chỉ trả lời rằng: Ngày khác sẽ gặp lại.

Một lần trì hoãn này, thoáng chốc đã trôi qua năm năm.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phòng rèn luyện thể chất.

Phong Kỳ như thường lệ đang tiến hành luyện tập thể lực cường độ cao trong phòng rèn luyện thể chất.

Mấy năm nay, độ tương thích của hắn với Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long ngày càng cao nhưng việc tăng thực lực đã gần đến mức bão hòa.

Sau khi dung hợp Phù Văn Tinh Thạch, việc tăng thực lực của hắn chủ yếu dựa vào năng lượng của tinh thạch phù văn để tái tạo cường độ cơ thể.

Nhưng quá trình này có giới hạn trên.

Giống như một cốc nước nóng và nước lạnh hòa vào nhau, cuối cùng nhiệt độ sẽ ổn định.

Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long cải tạo cơ thể hắn, cũng đã sắp đạt đến giới hạn trên.

Úy Vi giải thích rằng, đây là một trong những nhược điểm của việc tăng cường cải tạo phù văn.

Sau khi cải tạo hoàn tất, mặc dù có thể ban cho người được cải tạo sức mạnh tăng lên đáng kể trong thời gian ngắn nhưng khi sức mạnh của tinh thạch phù văn được tiêu hóa hoàn toàn thì sự tăng trưởng sức mạnh sẽ đi vào ngõ cụt, khó có thể tăng lên.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Viên Phù Văn Tinh Thạch màu Tinh Hồng trên người Mộc Tinh có tiềm năng gần như vô hạn.

Chỉ cần có đủ thức ăn, viên Phù Văn Tinh Thạch đó có thể vô hạn hấp thụ năng lượng, sau khi chuyển hóa sẽ phản hồi lại cho Mộc Tinh.

Còn hắn không có khả năng tiến hóa nuốt chửng.

Muốn tiếp tục trưởng thành sau này, chỉ có thể dựa vào tu luyện.

Nhưng cơ thể sau khi cải tạo bằng phù văn sẽ giảm độ tương thích với công pháp tu luyện, hiệu quả tu luyện sẽ bị ảnh hưởng.

Hết chương 553.

Chương 554. Chiến Trường Mới

Đối với điều này, Phong Kỳ đã đưa ra lựa chọn.

Đợi đến khi ngõ cụt chính thức xuất hiện, hắn sẽ bắt đầu chuyển sang tu luyện, tiếp tục nâng cao thực lực.

Bây giờ thực lực của hắn đã đạt đến Bạch ngân thượng giai nhưng theo hắn thấy thì thực lực như vậy là hoàn toàn không đủ.

Con đường tương lai, nguy cơ rình rập khắp nơi, chỉ có sống sót mới có thể thu thập được nhiều thông tin hơn.

Ba giờ luyện sức mạnh kết thúc, hắn buông sợi xích đặc chế xuống, chuẩn bị bổ sung một ít dung dịch dinh dưỡng.

Nhưng ngay khi hắn bước ra khỏi phòng luyện sức mạnh, tim hắn đột nhiên đập nhanh hơn, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến.

Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long ban cho hắn bản năng của dã thú, khiến hắn cảm thấy có sát ý đang đến gần.

Không do dự, hắn dứt khoát quay người đá ngang một cái.

Ầm!

Tiếng va chạm trầm đục vang lên, hắn nhìn thấy một bóng dáng màu xanh nhạt bị đá bay ra ngoài.

Cũng nhìn rõ hình dạng của kẻ ám sát.

Nó có hình dạng giống người, cao khoảng một mét năm, giữa trán có một con mắt màu trắng, chớp nhẹ, một sức mạnh

vô hình bao bọc quanh người, khiến cơ thể đang bay ngược của nó dừng lại giữa không trung.

Nhìn thấy hình dạng của kẻ ám sát, lòng hắn chùng xuống, cũng khẳng định một chuyện.

Hắn vẫn luôn nghi ngờ, mỗi lần chết yểu đều có kẻ ám sát ẩn núp nhắm vào hắn.

Trong dòng thời gian trước, hắn đã chết không ít lần một cách lặng lẽ.

Đối với điều này, mục tiêu nghi ngờ của hắn vẫn luôn là Viện nghiên cứu khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đặc biệt là Viện nghiên cứu khoa học, có tới mấy lần chết yểu đều liên quan đến nơi đó.

Nhưng theo thông tin ngày càng nhiều, hắn phát hiện ra một số cách chết không giống như do Viện nghiên cứu khoa học và Viện Nghiên cứu Hổ phách gây ra.

Giống như một lời nguyền chết, đến một thời điểm nào đó hắn sẽ gặp phải cái chết.

Và nút thắt cái chết này sẽ thay đổi theo sự thay đổi của lịch sử.

Lúc đầu hắn nghi ngờ, có lẽ kẻ ám sát hắn là thế lực thứ ba nào đó chưa biết.

Lúc này nhìn kẻ ám sát da xanh, hắn khẳng định suy đoán trong lòng.

Kẻ ám sát đang lơ lửng giữa không trung lúc này chớp con mắt thứ ba trên trán về phía hắn, hắn đột nhiên cảm thấy cơ thể mình chùng xuống, ngay sau đó đáy mắt xuất hiện nhiều chấm đen, cuối cùng toàn bộ con mắt đều bị màu đen xâm chiếm.

Tầm nhìn cũng bị bóng tối bao phủ.

Giống như bị nhốt vào một nhà tù tối đen, không còn cảm nhận được bất cứ thứ gì bên ngoài.

Đồng thời, hắn còn có thể cảm thấy ý thức của mình đang nhanh chóng bị bóng tối nuốt chửng, nếu không thoát khỏi nhà tù tinh thần này, hắn có thể chết não bất cứ lúc nào vì ý thức tan rã.

Hắn không hề hoảng sợ.

Hắn nhắm mắt trong bóng tối, cố gắng cảm nhận Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long có liên hệ với ý thức của hắn.

Ngay lập tức, Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long hiện lên trong ý thức của hắn.

Không chút do dự, hắn dứt khoát kích hoạt năng lực "Cuồng nộ."

Trong nháy mắt, năng lượng đặc biệt trong Phù Văn Tinh Thạch tràn vào cơ thể, làn da hắn như tôm luộc, hơi nước bốc lên trên bề mặt, ý thức bị giam cầm cũng thoát khỏi sự kiểm soát vào lúc này.

Nói chính xác hơn thì lúc này hắn đã mất đi ý thức.

Đặc điểm của Cuồng nộ là dùng trí tuệ để đổi lấy sự gia tăng sức mạnh.

Chỉ cần ta đủ ngu ngốc, ta có thể miễn nhiễm với mọi năng lực khống chế tinh thần, chiến đấu bằng bản năng.

Hắn lao thẳng về phía bóng dáng màu xanh.

Cú đấm bốc hơi nước đột ngột đánh vào khuôn mặt đầy vẻ không thể tin nổi của bóng dáng màu xanh, đánh bay nó ra ngoài.

Hắn mất đi ý thức nhưng không hề dừng lại, dứt khoát tiến gần một lần nữa, nắm lấy cánh tay của bóng dáng màu xanh, đột ngột giật mạnh xuống.

Máu xanh văng tung tóe, kẻ ám sát đau đớn kêu lên một tiếng, ngay sau đó con mắt thứ ba của nó lại chuyển động, một sức mạnh vô hình khủng khiếp đột nhiên bùng nổ, đánh bay Phong Kỳ đang tiến gần thêm một lần nữa.

Cú đánh này thậm chí còn để lại một vết lõm trên ngực hắn.

Nhưng dưới khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, vết thương đã lành lại ngay lập tức, Phong Kỳ mất đi ý thức lại lao vào kẻ ám sát.

Nhìn thấy cảnh này, kẻ ám sát hiện lên một tia kinh hoàng trong mắt.

…

Điều mà Phong Kỳ không biết là lúc này trên màn hình giám sát phòng rèn thể.

Chỉ có hình ảnh hắn một mình chiến đấu với không khí, không quay được bóng dáng của kẻ ám sát.

…

Đối mặt với thuật công kích tinh thần của kẻ ám sát da xanh, Phong Kỳ không chút do dự kích hoạt năng lực "Cuồng hóa."

Hắn tuy có khả năng phòng ngự thể chất cực mạnh.

Nhưng đối mặt với thuật công kích tinh thần, phòng ngự thể chất không có tác dụng gì.

Nhưng năng lực Cuồng hóa do Phù Văn Tinh Thạch của Ác ma long ban tặng có thể giúp hắn miễn nhiễm với sự khống

chế tinh thần, tiến vào giai đoạn hoàn toàn tức giận, mất kiểm soát.

Hết chương 554.

Chương 555. Đối Đầu Mạnh Mẽ

Thân hình lóe lên, hắn xuất hiện sau lưng kẻ ám sát da xanh, một cú đá roi hung bạo đột nhiên giáng xuống.

Cú đánh này đánh mạnh kẻ ám sát da xanh xuống đất, ngay sau đó Phong Kỳ há miệng, đột ngột cúi đầu cắn vào vai kẻ ám sát da xanh.

Máu xanh cùng với thịt bị xé toạc.

Nó lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết, con mắt trắng ở giữa trán lại chớp.

Không khí xung quanh xuất hiện những luồng sóng khí xoắn, áp lực vô hình như những con sóng liên tiếp va vào người hắn.

Phong Kỳ mất kiểm soát vẫn chống chọi với áp lực của sức mạnh vô hình, đưa bàn tay phải đã mọc ra móng vuốt ra nắm lấy cổ kẻ ám sát da xanh.

Trước nguy cơ sinh tử, con mắt ở giữa trán của kẻ ám sát da xanh đột nhiên bùng phát sức mạnh khủng khiếp.

Lần này, Phong Kỳ mất kiểm soát không chống đỡ được áp lực của sức mạnh này, bị đẩy bay ra ngoài ngay lập tức.

Cơ thể trong lúc bay ngược, dần dần xuất hiện những vết lõm.

Sau khi hạ cánh, hắn mắt đỏ ngầu đứng dậy một lần nữa, vết thương trên người nhanh chóng lành lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhưng chưa kịp chờ vết thương lành hẳn, hắn lại lao vào kẻ ám sát da xanh.

Lúc này tại phòng giám sát căn cứ Tinh Hồng.

Nhân viên giám sát đang theo dõi tình hình các khu vực trong căn cứ theo thời gian thực đã phát hiện ra sự bất thường của Phong Kỳ.

Qua màn hình giám sát, hắn phát hiện ra.

Lúc này Phong Kỳ đang liên tục giao thủ với không khí nhưng vấn đề nằm ở chỗ trong lúc giao thủ, rõ ràng có một lực vô hình nào đó đã đánh bay Phong Kỳ nhiều lần.

Rõ ràng đây không phải hành động của chính hắn.

Phong Kỳ hiện là đối tượng được bảo vệ trọng điểm trong căn cứ Tinh Hồng.

Phát hiện ra sự bất thường, nhân viên giám sát lập tức gọi điện đến bộ phận quân đội bảo vệ căn cứ.

Sau khi trình bày tình hình, một lượng lớn chiến sĩ bảo vệ Tinh Hồng nhanh chóng tập hợp, hướng về phía phòng rèn thể.

Lúc này, Lữ Việt đã gia nhập bộ phận bảo vệ căn cứ Tinh Hồng cũng lập tức chạy đến phòng rèn thể.

Ngay khi các chiến sĩ căn cứ Tinh Hồng hành động, cuộc chiến của Phong Kỳ vẫn tiếp tục.

Bất kể kẻ ám sát da xanh đánh bật hắn như thế nào, hắn mất kiểm soát vẫn có thể nhanh chóng phục hồi vết thương, sau đó lại tiếp tục tấn công.

Sau nhiều lần giao thủ, trong mắt kẻ ám sát da xanh hiện rõ vẻ mệt mỏi.

Nhưng nó không dám dừng lại.

Nhìn Phong Kỳ đang bao quanh bởi sương mù, nó tập trung tinh thần, một lần nữa giải phóng sóng xung kích tinh thần.

Ngay lúc này, Phong Kỳ đột nhiên há miệng.

"Gào!"

Năng lượng đen từ trong miệng hắn phun ra, cuộn về phía trước, trong nháy mắt đã phá tan sóng xung kích tinh thần vô hình.

Đợi đến khi kẻ ám sát da xanh phản ứng lại, bàn tay phải đã biến thành móng vuốt của Phong Kỳ đã đâm xuyên qua ngực nó.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị xé nát nó hoàn toàn, cánh cửa phòng rèn thể bị đẩy ra.

Một nhóm chiến sĩ bảo vệ căn cứ nhanh chóng chạy vào.

Nhìn thấy Phong Kỳ, họ cũng nhìn thấy kẻ ám sát lĩnh vực da xanh.

Nhận ra Phong Kỳ sắp ra tay giết chết nó, Lữ Việt đứng đầu lập tức tập trung tinh thần, trong nháy mắt kiếm khí xuyên qua cơ thể đánh bay Phong Kỳ ra ngoài.

Ngay sau đó, thân hình hắn lóe lên đã đến trước mặt kẻ ám sát da xanh, kiếm Lam ở sau lưng lập tức xuất hiện, trên không trung hóa thành sáu thanh kiếm dài bao vây kẻ ám sát da xanh, ngưng tụ thành kiếm trận.

Dưới áp lực của kiếm thế, kẻ ám sát da xanh hoàn toàn mất đi khả năng phản kháng, nằm trên mặt đất không thể nhúc nhích.

Làm xong tất cả những điều này, Lữ Việt quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ.

Lúc này Phong Kỳ lại lao tới.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Lữ Việt hiện lên một tia bất lực, sau đó một tay kết kiếm chỉ, khi Phong Kỳ đến gần, hắn nhanh như chớp điểm vào trán hắn.

Kiếm ý cuộn trào, hình thành một vòng kiếm khí bao bọc Phong Kỳ bên trong.

Lúc này mặc cho Phong Kỳ vùng vẫy thế nào cũng không thể phá vỡ vòng kiếm khí này.

Một lát sau, màu đỏ trong mắt Phong Kỳ biến mất, dần dần lấy lại sự tỉnh táo.

Sau một thoáng bối rối, những gì đã trải qua vừa rồi hiện lên trong đầu hắn.

"Lữ Việt, cảm ơn ngươi!"

"Anh Phong, xử lý nó thế nào." Thấy Phong Kỳ đã bình phục, Lữ Việt lập tức thu tay lại, chỉ vào kẻ ám sát da xanh đang bị kiếm Lam áp chế hỏi.

"May mà có ngươi ra tay, tên này rất có giá trị nghiên cứu, tuyệt đối không thể để nó chết."

Nhìn thấy kẻ ám sát da xanh đang nằm trong kiếm trận, tinh thần uể oải không thể nhúc nhích, hắn thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không phải Lữ Việt kịp thời đến, kẻ ám sát da xanh đã bị hắn giết chết.

Theo hắn thấy, kẻ ám sát da xanh ẩn chứa nguyên nhân khiến hắn "Chết yểu." trong nhiều dòng thời gian, có giá trị nghiên cứu rất lớn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

Hết chương 555.

Chương 556. Kỹ Năng Tinh Thông

"Đưa nó đến chỗ chị Úy tra tấn, nếu không hỏi được thì cắt lát ra nghiên cứu, tóm lại giao cho chị Úy toàn quyền xử lý!"

"Được!" Lữ Việt nghe vậy, lập tức gật đầu.

Vung tay, kiếm Lam tự động nhập vỏ.

Hắn bước đến trước mặt kẻ ám sát da xanh, vung tay điểm liên tiếp vào không trung.

Ngay lập tức, kiếm khí thấm vào cơ thể kẻ ám sát da xanh, phong tỏa đường vận hành linh khí trong cơ thể nó.

Một tay bóp chặt gáy kẻ ám sát da xanh, nhấc bổng nó lên, hắn bước về phía phòng thí nghiệm bộ phận gen.

Sau khi cuồng hóa kết thúc, Phong Kỳ chỉ thấy toàn thân mệt mỏi nhưng hắn vẫn cố gắng đi theo Lữ Việt đến bộ phận gen.

Bây giờ hắn rất muốn biết, kẻ ám sát da xanh cuối cùng có lai lịch thế nào.

Lại vì sao muốn giết mình.

Loại tấn công vô cớ này khiến hắn nghĩ đến "Tiểu Hắc."

Theo lý mà nói, dòng thời gian này hắn không hề tiếp xúc với bất kỳ thế lực lĩnh vực nào.

Huống hồ bây giờ hắn trong mắt các thế lực lĩnh vực, cũng là một thành viên của thế lực lĩnh vực.

Dùng lời của Bóng Đen trước đây, chỉ cần hắn không chủ động tiến công, chúng cũng lười quan tâm đến sự sắp xếp của hắn đối với tương lai.

Hành vi chủ động xúc phạm này, theo hắn thấy rõ ràng không phải vì hắn có danh tiếng thiên tài.

Rõ ràng có nguyên nhân sâu xa hơn.

Một lát sau, kẻ ám sát da xanh được đưa đến bộ phận gen Tinh Hồng.

Nhìn thấy sinh vật đặc biệt này, Úy Vi không khỏi kinh ngạc:

"Sinh Vật Trận Địa?"

"Ừ, vừa nãy tôi bị nó ám sát." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Nghe vậy, Úy Vi im lặng vài giây rồi đột nhiên lên tiếng:

"Nguy cơ chết yểu?"

"Ý cô cũng giống tôi, vụ ám sát bất ngờ có lẽ là nguyên nhân khiến tôi chết yểu, bây giờ giao nó cho cô, hy vọng có thể tra ra được một số thông tin hữu ích."

Úy Vi lập tức gật đầu, sau đó sắp xếp người trói kẻ ám sát da xanh vào bàn thí nghiệm.

Sau đó tiêm ba mũi vào cơ thể kẻ ám sát da xanh, ngay lập tức kẻ ám sát ban đầu còn nhe răng trợn mắt rất nhanh đã hôn mê.

Làm xong tất cả những điều này, Úy Vi quay đầu nhìn hắn:

"Nói sơ qua tình hình đi, ví dụ như lúc giao thủ đặc điểm năng lực của nó là gì."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu:

“Vừa nãy giao thủ, nó đại khái sử dụng hai loại năng lực, loại thứ nhất là năng lực công kích tinh thần, có thể trói buộc ý thức tinh thần của tôi, sau đó nhanh chóng ăn mòn sức mạnh tinh thần của tôi, nếu không phải tôi có năng lực cuồng nộ, bây giờ đã chết không kịp ngáp rồi.”

“Loại năng lực thứ hai là sóng xung kích tinh thần, khá giống với Niệm Lực mà lúc trước tôi mô tả với cô nhưng không linh hoạt bằng Niệm Lực nhưng sức công phá cực mạnh…”

Nghe hắn mô tả, Úy Vi gật đầu:

“Đã hiểu đại khái, bây giờ tôi bắt đầu nghiên cứu nó, các người ra ngoài trước đi.”

Phong Kỳ và Lữ Việt nghe vậy, lập tức dẫn theo một nhóm chiến sĩ bảo vệ đi theo rời khỏi phòng thí nghiệm gen.

Đứng bên ngoài phòng thí nghiệm, hắn quay đầu nhìn Lữ Việt:

“Cảm ơn, nếu không có ngươi ra tay, căn bản không thể bắt sống nó.”

“Sinh Vật Trận Địa này rất bất thường, vừa nãy nhân viên giám sát liên lạc với chúng ta nói ngươi đang chiến đấu với không khí, tức là nó không thể bị giám sát quay lại.”

Nghe vậy, hắn không khỏi sửng sốt.

Ban đầu hắn tưởng Lữ Việt và những chiến sĩ bảo vệ căn cứ khác là thấy trên màn hình giám sát hắn đang giao thủ với kẻ ám sát da xanh nên mới vội vã chạy đến.

Lúc này nghe Lữ Việt giải thích, hắn đột nhiên nhớ đến một dòng thời gian trước đây.

Trong dòng thời gian đó, hắn bị giết chết một cách lặng lẽ trong căn cứ Tinh Hồng nhưng dù là giám sát hay bất cứ thứ gì

khác, đều không quay lại được nguyên nhân cái chết của hắn.

(PS: Về nội dung chết kỳ lạ khi ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cụ thể ở chương 127.)

Lần chết đó, hắn vốn tưởng là do Viện nghiên cứu khoa học gây ra.

Nhưng nghĩ kỹ lại, cách chết lặng lẽ không tiếng động vẫn khác với cách ám sát của Viện nghiên cứu khoa học.

Từ những thông tin tình báo hiện có, có thể biết được cách giết người của Viện nghiên cứu khoa học chủ yếu chia làm hai loại.

Thứ nhất, đưa lên đoạn đầu đài.

Tức là dẫn dắt dư luận, tạo ra nhiều tội danh cho hắn, biến những tội danh này thành "Sự thật", cuối cùng đưa hắn lên pháp trường, hành hình theo hình thức phát trực tiếp.

Đây cũng là cách hắn chết nhiều nhất.

Cách thứ hai là xóa sổ từ xa.

Nhưng cách xóa sổ này, cần phải cấy trước vào cơ thể hắn dấu ấn tử vong.

Sau khi dấu ấn tử vong được kích hoạt thì giống như lúc Nhạc Bình An chết, cơ thể bị linh năng nhanh chóng nuốt chửng từ trong ra ngoài, cuối cùng biến mất không để lại một chút dấu vết.

Cách này cũng có thể do người được cấy chủ động kích hoạt.

Nhưng rõ ràng hai cách này không liên quan gì đến việc hắn đột tử một cách kỳ lạ trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hết chương 556.

Chương 557. Thử Thách Khó Khăn

Dòng thời gian đó sau khi hắn đột tử, cơ thể vẫn còn, rõ ràng không phải bị linh năng nuốt chửng.

Lúc đó hắn đoán là do đội ám sát chiến đấu thuộc hạ của Viện nghiên cứu khoa học ẩn núp xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rồi giết chết.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, Viện nghiên cứu khoa học căn bản không có khả năng lặng lẽ xâm nhập vào căn cứ Tinh Hồng.

Nếu không thì khi đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cũng sẽ không quá phiền phức, cần phải triển khai đối đầu trực diện.

Liên tưởng đến cuộc giao thủ với kẻ ám sát da xanh vừa nãy, nó sử dụng một loại năng lực xâm thực tinh thần, loại năng lực này rõ ràng có thể dễ dàng giết chết hắn, gây ra hiện tượng đột tử.

Bây giờ cơ bản có thể khẳng định, cái chết yểu trong dòng thời gian đó có liên quan rất lớn đến kẻ ám sát da xanh.

Trong lúc chờ đợi, hắn chỉ để lại Lữ Việt, sau đó cho một nhóm chiến sĩ bảo vệ căn cứ quay về vị trí của mình.

Một lát sau, cửa kim loại của phòng thí nghiệm mở ra, Úy Vi bước ra từ bên trong.

Nhìn Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đang dựa vào tường, trong mắt cô hiện lên một nụ cười:

“Vào đi, có phát hiện mới.”

Nghe vậy, hắn và Lữ Việt nhìn nhau, sau đó theo Úy Vi bước vào phòng thí nghiệm bộ phận gen.

Lúc này, kẻ ám sát da xanh trên bàn thí nghiệm vẫn đang ngủ say.

Trên màn hình thiết bị kiểm tra bên cạnh, đầy rẫy những dữ liệu khó hiểu.

"Kiểm tra cơ thể đã kết thúc, phát hiện ra một số thứ thú vị."

"Chị Úy, đừng giấu nữa, nói rõ đi." Hắn lập tức hỏi.

Úy Vi gật đầu, bước đến trước thiết bị bên cạnh bàn thí nghiệm, lấy ra một hộp đựng kim loại từ khay đựng kim loại, bên trong đựng một chất lỏng màu trắng.

"Đây là một loại vật chất đặc biệt mà chúng tôi đã chiết xuất sau khi kiểm tra cơ thể của nó, không được ghi lại trong cơ sở dữ liệu hiện có, thiết bị thậm chí không thể quét được loại vật chất này, có lẽ đây chính là lý do chính khiến nó không thể bị giám sát quay lại."

"Nhưng nghiên cứu về loại vật chất này mới chỉ bắt đầu, hiện tại vẫn chưa thể khẳng định chắc chắn, sau này tôi sẽ nghiên cứu loại chất lỏng này."

"Ngoài ra, chúng tôi còn tìm thấy một thứ thú vị trong cơ thể của nó."

Nói rồi Úy Vi quay trở lại trước bàn thí nghiệm, lấy một vật thể từ khay đựng kim loại, sau đó đến trước mặt Phong Kỳ và mở lòng bàn tay ra.

Thứ hiện ra trước mắt Phong Kỳ là một quả cầu tròn nhỏ màu xanh, trên đó còn dính máu xanh, giống như trái tim đang đập chậm rãi.

"Đây là cái gì?" Phong Kỳ sửng sốt.

“Lúc đầu tôi còn tưởng là cơ quan trên cơ thể của kẻ ám sát lĩnh vực nhưng sau khi kiểm tra kỹ lưỡng, tôi phát hiện không phải vậy, nó giống như một thiết bị theo dõi.”

Nói rồi, Úy Vi đến trước bàn thí nghiệm, lấy ống tiêm đâm vào cánh tay của Sinh Vật Trận Địa, hút một ít máu xanh.

Sau đó cô nhỏ chất lỏng màu xanh lên quả cầu đen nhỏ.

Ngay lập tức, quả cầu đập mạnh hơn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ sửng sốt:

“Chị Úy, có vấn đề gì không?”

“Tôi cảm nhận được những dao động năng lượng yếu ớt phát ra từ quả cầu nhỏ này và hướng truyền năng lượng là theo dạng bức xạ lan tỏa ra xung quanh.” Lúc này Lữ Việt trầm giọng nói.

“Vậy thì, điều này có thể thuyết minh gì?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Tôi chỉ có thể cảm nhận được những dao động năng lượng yếu ớt, không chú ý căn bản không phát hiện ra, còn có thể thuyết minh gì, tôi không rõ.” Lữ Việt lắc đầu.

Phong Kỳ:…

“Nghe lời cô nói, chẳng khác nào nghe lời nói.” Hắn không nhịn được trợn mắt, sau đó nhìn về phía Úy Vi.

Lúc này Úy Vi chỉ tay về phía màn hình thiết bị kiểm tra bên cạnh.

Phong Kỳ thấy vậy, thuận thế nhìn theo.

Ngay lập tức phát hiện ra, trên màn hình kiểm tra, trên quả cầu đen xuất hiện một đường sương mù màu vàng, hư hư thực thực nối liền với cơ thể hắn.

“Nếu tôi đoán không nhầm, thứ này hẳn là một thiết bị định vị, kẻ ám sát lĩnh vực cũng chính là dựa vào thiết bị này để tìm ra ngươi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ trợn tròn mắt.

Ngay sau đó, trong lòng hắn lại nảy sinh rất nhiều nghi ngờ.

Dòng thời gian này hắn căn bản không tiếp xúc nhiều với bên ngoài, lúc nào thì trong cơ thể bị cấy thiết bị theo dõi?

“Đây cũng chính là điều khiến ta bối rối, ta kiểm tra cơ thể ngươi mỗi tuần một lần, có thể khẳng định chắc chắn rằng ngoài con rồng quỷ Phù Văn Tinh Thạch ra, cơ thể ngươi không có thứ gì khác, càng không có thiết bị định vị nhưng quả cầu đen nhỏ này lại có thể tạo ra liên hệ yếu ớt với ngươi, quả thực khó tin.”

Suy nghĩ một lát, Úy Vi tiếp tục nói:

“Bây giờ có thể khẳng định chắc chắn một điều là, cái chết kỳ lạ của ngươi ở dòng thời gian trước đều liên quan đến kẻ ám sát này và thế lực có thể tồn tại đằng sau nó nhưng ta không hiểu tại sao chúng lại muốn giết ngươi và tại sao lại có thể định vị theo dõi ngươi thông qua thứ nhỏ bé này.”

Hết chương 557.

Chương 558. Chiến Thắng Oanh Liệt

Nghe lời giải thích của Úy Vi, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Lời nói của Úy Vi khiến hắn đột nhiên nghĩ đến Tiểu Hắc.

Trong mộng cảnh tương lai, Tiểu Hắc như hình với bóng, luôn có thể định vị chính xác hắn, sau đó giết chết hắn.

Lúc đó hắn cũng đã kiểm tra kỹ lưỡng cơ thể mình, thậm chí còn tháo các cơ quan trong cơ thể ra để kiểm tra kỹ lưỡng nhưng căn bản không tìm thấy bất kỳ thiết bị định vị nào trên người.

Vì vậy, việc truy sát của Tiểu Hắc trở nên rất khó hiểu.

Lúc này, thiết bị định vị trong tay Úy Vi cũng vậy, hắn cảm thấy mình dường như đã gần hơn với sự thật về bí mật truy sát của Tiểu Hắc.

Hắn quay đầu nhìn lại kẻ ám sát da xanh đang hôn mê trên bàn thí nghiệm, rồi nhìn về phía Úy Vi nói:

“Tiếp theo tra tấn hắn một phen thế nào?”

“Đúng ý ta, tiện thể cắt lát để lại một ít mẫu vật.” Trên mặt Úy Vi nở nụ cười.

…

Trong vài tháng tiếp theo, kẻ ám sát da xanh đã trở thành đối tượng nghiên cứu trọng điểm của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ngoài việc nghiên cứu cấu tạo cơ thể của nó.

Úy Vi bắt đầu tra tấn thẩm vấn nó, cố gắng tìm hiểu sự thật đằng sau nó từ miệng kẻ ám sát da xanh.

Đặc biệt là nguồn gốc chi tiết của quả cầu định vị màu đen.

Về phương diện giao tiếp ngôn ngữ thì dễ giải quyết.

Cơ sở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng kết nối với cơ sở dữ liệu bên ngoài, có thể tìm thấy kho ngôn ngữ Sinh Vật Trận Địa do Viện Nghiên cứu Ngân Hà lập nên, sau đó tiến hành dịch thuật thời gian thực.

Nhưng vấn đề là dù có tra tấn kẻ ám sát da xanh như thế nào, nó vẫn giữ im lặng về sự thật.

Ngay cả khi tiêm vào nó thứ có thể khiến tinh thần nó bất thường, tương tự như "Thuốc nói thật", vẫn không thể lấy được thông tin hữu ích từ miệng kẻ ám sát da xanh.

Cuộc thẩm vấn lâm vào bế tắc.

Nhưng ngay khi Úy Vi chuẩn bị thay đổi cách thẩm vấn thì một sự cố bất ngờ lại xảy ra.

Phong Kỳ một lần nữa bị ám sát.

Kẻ ám sát lần này có thực lực mạnh hơn kẻ ám sát da xanh, ngay cả khi Phong Kỳ đã kích hoạt năng lực "Cuồng nộ." cũng suýt nữa không phải là đối thủ.

May mắn thay, Lữ Việt đã kịp thời đến, một lần nữa bắt sống kẻ ám sát.

Kẻ ám sát lần này vẫn là da xanh, trán có con mắt thứ ba, rõ ràng là đến từ cùng một thế lực chủng tộc với kẻ ám sát da xanh.

Đồng thời, trong cơ thể của nó cũng tìm thấy một quả cầu đen dùng để định vị.

Liên tiếp xảy ra ám sát, khiến Phong Kỳ nhận ra rằng tình cảnh hiện tại của hắn rất không ổn.

Hắn cũng có thể khẳng định rằng cái chết không tiếng động của hắn trên dòng thời gian trước đều liên quan đến kẻ ám sát lĩnh vực da xanh trong bóng tối.

Trên dòng thời gian này, vì đã tiến hành cải tạo phù văn rồng quỷ nên hắn có thực lực mạnh hơn so với dòng thời gian trước, khi đối mặt với kẻ ám sát mới có sức phản kháng.

Rõ ràng là trên dòng thời gian trước, hắn đã bị xâm thực tinh thần, sau đó chết một cách kỳ lạ.

Nhưng vấn đề cũng theo đó mà nảy sinh.

Cuối cùng thì những kẻ ám sát lĩnh vực này vì lý do gì mà lại đến ám sát hắn?

Rõ ràng đây không thể giống như liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực, nhận nhiệm vụ của chủng tộc mạnh để giết chết thiên tài loài người.

Những chủng tộc yếu kém đó dù có gan lớn đến đâu cũng không dám xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ngay cả khi xâm nhập thì từng lớp từng lớp cửa ải cũng có thể dễ dàng phát hiện ra chúng.

Dù sao thì thực lực của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng ở đó, các chiến sĩ bảo vệ trong và ngoài căn cứ cũng có thực lực không hề thua kém các chiến đoàn hàng đầu tiền tuyến.

Đến đây thì chỉ có nước tự tìm đường chết.

Vì vậy, hành động của chủng tộc Sinh Vật Trận Địa da xanh này trở nên vô cùng đáng ngờ.

Xét vấn đề này theo góc độ lợi ích, hắn không thể nghĩ ra được trên người mình có thứ gì mà chủng tộc của kẻ ám sát da

xanh khao khát có được.

Từ cách chết trên dòng thời gian trước có thể thấy, sau khi hắn chết, thi thể vẫn còn, chứng tỏ chúng không phải đến vì cơ thể hắn.

Vậy thì, chúng làm như vậy cuối cùng là đang mưu đồ điều gì?

Hành động của kẻ ám sát da xanh giống hệt Tiểu Hắc một cách kỳ lạ.

Đều là không có lý do, không có logic, một loại hành vi kỳ lạ.

Những ngày sau đó, để đảm bảo an toàn cho bản thân, hắn luôn mang Lữ Việt theo bên mình.

Ngăn không cho kẻ ám sát xuất hiện trở lại.

Lại thêm hai tháng nữa, đúng như hắn dự đoán, kẻ ám sát lại xuất hiện.

Lần này, kẻ ám sát lĩnh vực đến có thực lực cực mạnh, ngay cả Lữ Việt cũng cảm thấy khó khăn, sau khi chiến đấu xong thì bị thương nhẹ.

Nhưng lần này ra tay toàn lực, hắn đã không để lại mạng sống, giết chết kẻ ám sát lĩnh vực da xanh.

Hết chương 558.

Chương 559. Trận Đấu Lớn

Những vụ ám sát liên tiếp xảy ra, tình hình không mấy lạc quan.

Đồng thời, những vụ ám sát này khiến trong lòng Phong Kỳ nảy sinh một nghi vấn.

Chủng tộc của kẻ ám sát da xanh, kí nhiên đã muốn giết hắn đến vậy, tại sao không cử một nhóm đến cùng một lúc, mà lại phải từng người một đến tặng mạng.

Đây lại là một điểm không hợp lý.

Thực tế không phải là tiểu thuyết, phản diện cần phải từ yếu đến mạnh phái tay sai ra để tạo cơ hội cho nhân vật chính trưởng thành, đã quyết định ám sát thì đương nhiên là càng dứt khoát càng tốt.

Cụ thể nguyên nhân là gì, vẫn chưa thể biết được.

Nhưng trước những vụ ám sát liên tiếp, hắn cảm thấy mình không thể tiếp tục ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng được nữa.

Nếu những kẻ ám sát tiếp theo còn mạnh hơn, ngay cả Lữ Việt cũng có thể không chống đỡ được, hiện tại chỉ có một người có khả năng bảo toàn tính mạng cho hắn.

Đó chính là Mộc Tinh.

Những năm gần đây, Mộc Tinh đã thành lập chiến đoàn Lê Minh và chiến đoàn Lê Minh đã trong thời gian ngắn nhất trở thành một trong mười chiến đoàn mạnh nhất.

Hắn vốn định đợi đến khi Mộc Tinh thành lập quân đội Lê Minh thì sẽ đi đầu quân.

Nhưng theo tình hình hiện tại, hắn căn bản không thể đợi đến khi quân đội Lê Minh thành lập, mà sẽ bị giết chết.

Đúng như dự đoán trước khi tiến vào dòng thời gian này, hắn có thể sẽ chết yểu.

Với thực lực của Lữ Việt, tuy có thể bảo vệ hắn chu toàn nhưng cũng chỉ là tạm thời.

Từ ba lần ám sát có thể thấy, có lẽ lần ám sát tiếp theo sẽ có kẻ ám sát có thực lực ngang ngửa Lữ Việt, lần sau nữa thì sẽ mạnh hơn Lữ Việt.

Hiện tại, chỉ có tìm Mộc Tinh che chở mới là lựa chọn đúng đắn nhất.

Mặc dù làm như vậy có thể thay đổi hướng đi đã định của quân đội Lê Minh nhưng nếu cứ ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mà không làm gì thì chẳng khác nào chờ chết, càng không thể tiếp xúc được với Mộ Trảo có thể xuất hiện trong tương lai.

Nghĩ đến đây, hắn chủ động triệu tập một cuộc họp cao nhất của Tinh Hồng.

Trong cuộc họp, hắn đã trình bày chi tiết suy nghĩ của mình.

Cuối cùng, các cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều đồng ý với đề xuất của hắn, đi tìm Mộc Tinh trước.

Và quyết định rằng sau khi hắn rời đi, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng sẽ tiến vào phòng thí nghiệm bí mật sớm hơn một bước để mưu tính cho tương lai.

Còn về việc thẩm vấn kẻ ám sát và nội dung nghiên cứu tiếp theo, họ cũng sẽ thông báo cho một hắn khác trong tương lai.

Sau khi kết thúc cuộc họp, Phong Kỳ theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm của bộ phận gen.

Trước khi rời đi, hắn quyết định cấy một thiết bị định vị đặc chế của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vào gáy mình.

Thiết bị này sẽ giúp Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thu hồi não của hắn, tiến hành triển khai kế hoạch não trong bình tiếp theo.

Sau khi kết thúc thí nghiệm, hắn liên lạc với Mộc Tinh.

Không gọi được điện thoại, rõ ràng Mộc Tinh đang bận.

Vì vậy, hắn đã gửi cho Mộc Tinh một email trên điện thoại, bắt đầu chờ hồi âm của Mộc Tinh.

Sau hơn mười ngày chờ đợi, Mộc Tinh đã gửi thư hồi âm, cho hắn một địa chỉ và kèm theo một biểu tượng mặt cười.

Nhận được thư hồi âm của Mộc Tinh, Phong Kỳ quyết định chính thức lên đường ra tiền tuyến.

Hôm đó, hắn dẫn theo Lữ Việt rời khỏi căn cứ Tinh Hồng.

Trên bãi đất trống bên ngoài căn cứ, đang đỗ một chiếc máy bay chuyên dụng có sơn biểu tượng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trước khi lên máy bay, hắn đã kiểm tra kỹ lưỡng những vật dụng mang theo trong ba lô.

Đặc biệt là một chiếc hộp kim loại có dán nhãn "Phục hồi não."

Trong hộp đựng mười lọ dung dịch phục hồi hoạt tính của mô não, là thứ quan trọng nhất trong số những vật dụng mang theo lần này.

Sau khi chết, hoạt tính của não sẽ không kéo dài được bao lâu.

Ở tiền tuyến, rất có khả năng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ không kịp tìm thấy thi thể hắn, hắn đã chết não.

Hiện tại, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ có công nghệ bảo tồn não, không có công nghệ hồi sinh não.

Vì vậy, mười lọ dung dịch phục hồi não này trở nên vô cùng quan trọng.

Theo lời Úy Vi, trước khi chết, tiêm một mũi vào não, sau đó chờ chiến sĩ căn cứ đến thu xác là được, dung dịch phục hồi có thể duy trì hoạt tính não của hắn ở mức độ lớn nhất.

Sau khi kiểm tra xong, hắn dẫn theo Lữ Việt lên máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng.

Dưới sự tiễn đưa của Úy Vi, máy bay chuyên dụng bay thẳng lên trời, hướng về phía thành phố Lãnh Đông.

…

Một ngày sau.

Dưới sự chỉ dẫn của đèn, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng hạ cánh tại sân bay khu tiếp tế ở phía bắc thành phố Lãnh Đông.

Sân bay khu tiếp tế Lãnh Đông chiếm tới một phần năm diện tích của toàn bộ khu tiếp tế, vô cùng rộng lớn.

Số lượng chuyến bay mỗi ngày thậm chí còn nhiều hơn cả trong thành phố Lãnh Đông.

Hết chương 559.

Chương 560. Xây Dựng Đội Hình

Lý do cũng rất đơn giản.

Mặc dù khu tiếp tế Lãnh Đông chỉ là một trong những khu tiếp tế ở tiền tuyến nhưng mỗi ngày vẫn có rất nhiều tài nguyên lĩnh vực được chuyển từ đây đến các thành phố lớn.

Sân bay này cũng được xây dựng vì mục đích đó.

Nếu chỉ là điều động chiến sĩ lĩnh vực thì hoàn toàn có thể đi theo tuyến đường nối khu tiếp tế với thành phố Lãnh Đông, đến sân bay thành phố Lãnh Đông để bay đến các thành phố khác.

Xuống máy bay, nhiệt độ giảm mạnh.

Bên ngoài tuyết phủ trắng xóa, những bông tuyết lớn như lông ngỗng rơi lả tả từ trên trời xuống, như thể lạc vào một thế giới băng tuyết.

Ngay cả hơi thở cũng sẽ hóa thành tinh thể băng trong không khí.

Sau khi lấy hành lý, hắn nhìn Lữ Việt đang đứng bên cạnh, vẫn mặc áo ngắn tay:

“Có muốn thay quần áo không?”

“Không cần, tôi không lạnh.”

Nghe vậy, hắn chỉ cảm thấy hơi lạnh nên cũng không có ý định thay quần áo.

Hắn lấy điện thoại ra, mở phần mềm bản đồ, tìm kiếm địa chỉ mà Mộc Tinh cung cấp, sau đó nhấn "Dẫn đường."

Ngay lập tức, một tuyến đường hiện ra trên bản đồ dẫn đường.

"Đi thôi."

Hai người mặc quần áo mỏng manh, bất chấp gió tuyết, hướng về trang viên nơi chiến đoàn Lê Minh đóng quân.

Phía sau họ, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng đã hoàn thành nhiệm vụ bay này, lúc này cũng cất cánh, bay về theo đường cũ.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ đến tiền tuyến, hắn tò mò quan sát cảnh vật xung quanh.

Thành phố khu tiếp tế này gần như bị tuyết phủ kín, trên đường phố luôn có nhân viên thành phố lái máy quét tuyết để dọn dẹp, bảo dưỡng.

Ngoài ra, các cơ sở vật chất trong thành phố cũng đầy đủ.

Những chiến sĩ tiền tuyến gặp trên đường đi, ngay cả khi ở trong thành phố, về cơ bản cũng đều mặc trang phục toàn thân.

Hắn không thấy ngạc nhiên về điều này.

Mỗi khu tiếp tế là tiền tuyến gần nhất với lĩnh vực trường, cũng là khu vực dễ bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công nhất, cần phải luôn trong trạng thái sẵn sàng chiến đấu.

Sự thận trọng hiện tại đều là kinh nghiệm rút ra từ những bài học trước đây.

Khu tiếp tế Lãnh Đông có địa hình trải dài theo hướng bắc nam khoảng 23 km, theo hướng đông tây khoảng 27 km, một tuyến đường nối với thành phố Lãnh Đông chạy xuyên qua toàn bộ khu vực, trình độ khoa học công nghệ ở đây thậm chí

còn phát triển hơn nhiều khu vực trong thành phố, khắp nơi đều có bóng dáng của các sản phẩm công nghệ tiên tiến, mỗi con phố đều lắp đầy camera.

Ngước mắt nhìn lên, có thể thấy một tòa tháp cao hơn trăm mét ở hướng trung tâm thành phố.

Tòa tháp này còn được gọi là tháp quan sát.

Trong căn phòng trên đỉnh tháp có nhân viên cảnh giới thay phiên nhau 24 giờ để quan sát tình hình mở rộng của lĩnh vực trường về phía bắc.

Những năm gần đây, lĩnh vực trường đã bị đẩy lùi không ít.

Nhưng tiền tuyến của khu tiếp tế không tiến lên được bao nhiêu.

Nhiều lĩnh vực trường vừa bị đẩy lùi, không lâu sau lại bị lĩnh vực trường phía sau bao phủ.

Vì vậy, việc tiến quân của khu tiếp tế luôn rất chậm.

Khu tiếp tế vốn chỉ dùng để trung chuyển cũng đã được xây dựng liên tục thành thành phố tiếp tế.

Theo chỉ dẫn của bản đồ, hắn và Lữ Việt đến khu vực đóng quân của chiến đoàn lĩnh vực trong thành phố.

Đây là những trang viên liền kề, trước cửa mỗi trang viên đều dán tên chiến đoàn lĩnh vực tương ứng.

Sau một hồi tìm kiếm, hắn đến trước một cánh cổng kim loại.

Bên cạnh cánh cổng lớn có dán bốn chữ "Chiến đoàn Lê Minh", bên dưới còn có nhãn hiệu chiến đoàn cấp S do tổng hội chiến đoàn chứng nhận.

Lúc này, trước cánh cổng kim loại hé mở, một bóng người quen thuộc đang đứng chờ ở đó.

Ánh mắt giao nhau.

“Lâu rồi không gặp, A Kỳ.”

Trong cơn tuyết rơi dày đặc, cố nhân gặp lại nhau, những hình ảnh trong ký ức hiện lên trong đầu khi nâng ly chúc tụng.

“Học tỷ, lâu rồi không gặp.”

Trong nụ cười nhìn nhau, cảm giác quen thuộc ùa về.

…

Dưới sự dẫn dắt của Mộc Tinh, Phong Kỳ và Lữ Việt bước vào trang viên Lê Minh.

Trang viên Lê Minh rất lớn, đi dọc theo đại lộ chính, bên trái là một rừng trúc tuyết, bên trong còn nuôi vài chú gấu trắng non.

Bên phải đại lộ là một hồ suối nước nóng trong nhà có diện tích không nhỏ, còn có một con đường nhỏ nối đại lộ thẳng đến đình đài giữa hồ.

Cuối hồ là những tòa nhà san sát nhau, cần phải đi vòng qua đại lộ mới đến được.

Đi dọc theo hồ vào trong, là những tòa nhà chức năng san sát nhau.

Phòng tập, kho vũ khí, bãi đậu xe ngầm, rạp chiếu phim… đủ loại cơ sở vật chất.

Đi qua khu nhà chức năng, họ đến khu dân cư.

Đây là những ngôi nhà độc lập thành hàng.

Qua lời giới thiệu của Mộc Tinh, hắn biết được rằng vì hiện tại số lượng thành viên của Chiến đoàn Lê Minh đã gần một vạn người nên cách sắp xếp thành viên thường là năm người một nhà, phòng tùy ý lựa chọn, còn cấp cao trong chiến đoàn thì có thể hai người một nhà.

Hết chương 560.

Chương 561. Kế Hoạch Chiến Đấu

“Còn cô thì sao?” Nghe Mộc Tinh kể xong, hắn đột nhiên tò mò hỏi.

“Tôi là đoàn trưởng, tất nhiên là một người một nhà rồi, chút đặc quyền này vẫn phải có chứ.” Mộc Tinh cười đáp.

Đi theo Mộc Tinh một đoạn nữa, họ được dẫn đến trước một ngôi nhà:

“A Kỳ, sau này cậu ở đây, tôi ở nhà số 001 bên cạnh cậu, Lữ Việt ở nhà số 003.”

Nghe vậy, Phong Kỳ vội lắc đầu:

“Không ổn đâu, mới đến đã làm đặc biệt, để các thành viên trong đoàn nhìn thấy, còn tưởng tôi là tiểu bạch kiểm bên ngoài của cô, như vậy tôi mất mặt lắm.”

Nghe vậy, Mộc Tinh không nhịn được trợn mắt:

“Phai kiểm gì chứ, quyết định của tôi chính là quyết định của cả đoàn, họ luôn tuân theo sự sắp xếp của tôi.”

“Vậy thì mỗi người nhường một bước, để Lữ Việt ở cùng tôi đi, một người một nhà lãng phí quá.”

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt nghiêm túc, Mộc Tinh gật đầu ngay:

“Vậy thì hai người ở cùng nhau đi, bên trong đã dọn dẹp sẵn cho hai người rồi vào để hành lý xuống trước, tối nay sẽ đến nhà ăn tổ chức tiệc chào đón hai người, tôi đi làm chút việc trước.”

“Được, cô đi làm việc trước đi.” Phong Kỳ gật đầu ngay.

Sau đó, hắn và Lữ Việt xách hành lý theo cầu thang đến trước cửa phòng, rồi đẩy cửa bước vào.

Trang trí trong phòng chủ yếu là hai tông màu đen trắng, đồ đạc đầy đủ.

Lên tầng hai chọn phòng, hắn đặt hành lý xuống, rồi lấy hết quần áo trong hành lý ra cất vào tủ quần áo.

Dọn dẹp xong, hắn đẩy cửa sổ rơi xuống đất ban công ra.

So với căn phòng luôn bật điều hòa, không khí bên ngoài lạnh lẽo, như thể ở một thế giới khác.

Đứng trên ban công, hắn quan sát cảnh tượng trong trang viên Lê Minh.

Phía trước tòa nhà là một con đường nhỏ phủ đầy cây xanh, uốn lượn dẫn đến khu nhà ở B xa xa.

Phía trước con đường nhỏ phủ đầy cây xanh là hồ suối nước nóng, mặt hồ sương mù lượn lờ, tựa như chốn bồng lai tiên cảnh.

Nơi đây cảnh đẹp thanh nhã, khiến lòng người khoan khoái.

Nhưng hắn biết sự tàn khốc ẩn giấu dưới vẻ đẹp thanh nhã này.

Bởi vì đây là tiền tuyến.

Có bao nhiêu thi thể chôn vùi dưới tuyết trắng, đây chắc chắn là một con số kinh hoàng.

Truyền thông thường xuyên đưa tin về các sự kiện liên quan đến tiền tuyến, bao gồm cả chế độ đãi ngộ của các chiến sĩ tiền tuyến nhưng không ai phàn nàn rằng tại sao họ lại được hưởng chế độ đãi ngộ tốt như vậy.

Mọi người đều hiểu rõ những chiến sĩ này đang gánh vác trọng trách gì.

Những ngày như thế này, có thể nói là liếm máu trên lưỡi dao.

Mỗi lần trước khi ra nhiệm vụ, không ai biết mình có còn được nhìn thấy mặt trời mọc như thường lệ hay không.

Một lúc lâu sau, hắn quay người trở về phòng.

Vừa khéo Lữ Việt cũng từ trong phòng đi ra, sau đó hai người đi khắp các phòng ở các tầng, ghi nhớ công dụng của từng phòng.

Khi màn đêm buông xuống, Mộc Tinh lại đến.

Bước vào phòng, thấy Phong Kỳ và Lữ Việt đang nằm trên ghế sofa xem truyền hình vệ tinh, trên mặt cô nở nụ cười:

"Đi theo tôi đến nhà ăn, tiếp theo là nghi lễ chào đón."

Nghe vậy, Phong Kỳ cúi người đứng dậy, có chút tò mò hỏi:

"Không phải cả đoàn đã gần một vạn người rồi sao, nếu mỗi lần có người mới đến đều phải tổ chức nghi lễ chào đón thì chẳng phải rất phiền phức sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Mộc Tinh lắc đầu:

"Nếu mỗi lần có người mới đến đều tổ chức nghi lễ chào đón toàn đoàn thì đương nhiên là quá phiền phức, vì vậy tôi đã quy định rằng mỗi khi có người mới đến, sẽ tổ chức nghi lễ chào đón trong đội mà người đó được phân công."

"Nhưng cũng có trường hợp ngoại lệ, ví dụ như mùa tốt nghiệp hàng năm, khi đó sẽ có rất nhiều người mới đến, chúng tôi sẽ tổ chức một nghi lễ chào đón toàn đoàn."

Nghe vậy, Phong Kỳ vội lắc đầu:

“Hay là chỉ ba chúng ta cùng nhau ăn một bữa đơn giản thôi, nghi lễ chào đón toàn đoàn có vẻ long trọng quá.”

“Đừng quên, cậu chính là phó đoàn trưởng của Chiến đoàn Lê Minh chúng ta.” Mộc Tinh cười nháy mắt nói.

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Thật ra khi đến đây, hắn đã muốn nói với Mộc Tinh về vấn đề phó đoàn trưởng.

Chiến đoàn Lê Minh đã phát triển trong nhiều năm như vậy, một người xa lạ như hắn mới đến đã trực tiếp lên nắm quyền chắc chắn sẽ khiến nhiều người không phục, trước khi chứng minh được năng lực của mình, hắn không định thực hiện lời hứa nhiều năm trước.

Làm thế nào để trở thành một nhà lãnh đạo, đối với hắn mà nói thực ra không xa lạ gì.

Ở dòng thời gian trước, hắn đã thành lập tổ chức Bình Minh, từ xa lạ đến quen thuộc, đích thân đưa tổ chức này từng bước phát triển lớn mạnh.

Nhưng quen thuộc thì quen thuộc, hắn vẫn cảm thấy bây giờ cần có một quy trình.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mộc Tinh rồi nói:

“Học tỷ, chức vụ phó đoàn trưởng này hiện tại có lẽ không phù hợp với tôi, tôi cần một thời gian để thích nghi.”

Mộc Tinh dường như hiểu được suy nghĩ của hắn, nhìn thẳng vào mắt hắn nói:

Hết chương 561.

Chương 562. Tấn Công Quyết Liệt

“Trong mắt tôi, A Kỳ là một nhà lãnh đạo bẩm sinh, cậu có tất cả những phẩm chất mà một nhà lãnh đạo nên có, lương thiện, quyết đoán, hy sinh, kiên cường, thiên phú… Ngày đó, chúng ta đều lấy cậu làm chỗ dựa tinh thần.”

“Đây là tiền tuyến, chức vụ trong đoàn thuộc về người có năng lực, chỉ cần ngươi cảm thấy mình có năng lực đảm nhiệm chức vụ phó đoàn trưởng, vậy thì hãy nhậm chức trước, sau đó dùng thời gian để chứng minh năng lực của mình.”

“Hồi ta mới đến tiền tuyến cũng vậy, lúc đầu ta là nòng cốt chủ lực của đoàn, đây là vị trí ta tranh thủ giành được, bởi vì ta biết mình có năng lực đảm nhiệm, ở đây không cần ngươi phải khiêm tốn, ta muốn thấy ngươi như trước đây, luôn bộc lộ tài năng.”

Nhìn Mộc Tinh với vẻ mặt đầy mong đợi, Phong Kỳ nở nụ cười, sau đó gật đầu nói:

“Vâng, thưa đoàn trưởng, phó đoàn trưởng Phong Kỳ báo cáo!”

“Riêng tư thì không cần gọi ta là đoàn trưởng, A Kỳ.” Mộc Tinh cũng cười theo, đồng thời nhắc nhở.

“Vâng, học tỷ.”

Nghe hai người trò chuyện, Lữ Việt vẫn nằm trên ghế sofa cảm thấy mình như người thừa.

Sau đó hắn cúi đầu nhìn thanh kiếm trong tay.

Ừm, phụ nữ chỉ khiến ta chậm rút kiếm thôi!

…

Tám giờ tối.

Trong nhà ăn Lê Minh, hàng nghìn người tụ họp đông đủ.

Lúc này, Mộc Tinh dẫn Phong Kỳ đến bục phát biểu ở phía trước nhà ăn.

Đứng trên bục, hắn có thể thấy kỷ luật của Chiến đoàn Lê Minh rất nghiêm minh.

Mộc Tinh chưa lên tiếng, trong hội trường hàng nghìn người không một ai dám nói chuyện, đều ưỡn ngực ngồi thẳng trên ghế.

“Trân trọng giới thiệu, đây là phó đoàn trưởng tiếp theo của Chiến đoàn Lê Minh chúng ta, tên hắn là Phong Kỳ, cũng đến từ Học phủ Tinh Thành giống như ta, chắc hẳn mọi người không xa lạ gì với hắn!”

Lời vừa dứt, tiếng vỗ tay vang dội.

Nghe vậy, Phong Kỳ lại ngơ ngác.

Sao bọn họ lại không xa lạ với mình?

Lúc này, Mộc Tinh đi đến bên hắn, cười nói:

“Ngươi chính là người mà ta vẫn luôn dùng để khích lệ các thành viên trong đoàn, ta thường dùng những lời ngươi từng dạy bảo chúng ta để giáo dục họ, còn nói với họ về thiên phú kinh người của ngươi, họ đều biết ngươi, chỉ là ngươi không biết họ mà thôi.”

“Đây không phải là đang nâng đỡ ta lên giết sao.” Hắn không nhịn được trợn mắt.

“Ngươi có thực lực, tự tin lên.”

Nhìn Phong Kỳ, Mộc Tinh tiếp tục nói:

“Nghi lễ chào đón không có quy trình phức tạp, bây giờ ngươi lên nói vài câu, để mọi người biết ngươi là được.”

Nghe vậy, hắn gật đầu.

Sau đó bước lên bục phát biểu, nhìn xuống hàng nghìn người bên dưới, hắn đột nhiên nhớ đến dòng thời gian trước.

Lần trước có nhiều người như vậy, hình như là ở pháp trường…

Trong phần phát biểu tiếp theo, hắn không nói những lời hùng hồn về tương lai, càng không trực tiếp công bố kế hoạch xây dựng tương lai cho Chiến đoàn Lê Minh, hắn chỉ đơn giản tự giới thiệu bản thân rồi bước xuống bục phát biểu trong tiếng vỗ tay.

Theo hắn thấy, muốn được các chiến sĩ tôn trọng thì phải làm ra hành động, chứ không phải nói suông.

Trong bữa tối, dưới sự giới thiệu của Mộc Tinh, hắn còn làm quen với một số thành viên cấp cao của Chiến đoàn Lê Minh.

Qua lời kể và giới thiệu của Mộc Tinh, hắn biết được.

Hiện tại Chiến đoàn Lê Minh có tổng cộng 8687 thành viên, chia thành tám đội, mỗi đội hơn 1000 người, mỗi đội lại được chia nhỏ thành ba tiểu đội.

Trong trường hợp bình thường, chiến đoàn thực hiện nhiệm vụ thông thường đều theo hình thức đội.

Nếu là hành động chung để giải tán lĩnh vực trường thì toàn đoàn sẽ cùng hành động, do cô đích thân dẫn đội phụ trách.

Trong trường hợp bình thường, vị trí của đoàn trưởng trong chiến đoàn là chỉ huy, thống trù toàn cục, ngược lại chiến đấu chỉ là thứ yếu.

Nhưng Chiến đoàn Lê Minh là một ngoại lệ.

Qua những thành viên cấp cao của Lê Minh cùng ăn cơm, hắn biết được.

Mộc Tinh vừa là đoàn trưởng, vừa là nòng cốt chủ lực tuyệt đối trong chiến đoàn.

Nhiều năm chinh chiến, cô đã sớm trở thành trụ cột tinh thần trong chiến đoàn, toàn thể thành viên đều vô cùng tin tưởng và kính trọng cô.

Thậm chí sự tin tưởng này đã trở thành tín ngưỡng trong thời chiến.

Bọn họ đều cho rằng chỉ cần Mộc Tinh còn, bọn họ chắc chắn có thể thắng.

Về điểm này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Nếu không có sức hút cá nhân thì tương lai làm sao có nhiều người như vậy bất chấp mang tiếng xấu của toàn nhân loại mà vẫn tiếp tục đi theo cô.

Điều này hiển nhiên cần phải có sự tin tưởng tuyệt đối với cô.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ ở đây cảm nhận được bầu không khí chiến đoàn mà Hạ Long và Nghiêm Nhạc vẫn thường nhắc đến.

Nơi đây không có sự nịnh bợ giả tạo, chỉ có tình đồng chí vào sinh ra tử.

Bọn họ từng giao phó tính mạng cho nhau trong lĩnh vực trường, càng có thể hy sinh vì đồng đội vào thời khắc then

chốt.

Tình cảm này được chứng minh bằng máu, không cần thêm thắt sự giả tạo để nâng cao giá trị của nhau, tự nhiên là tùy ý thế nào thì thế ấy.

Hết chương 562.

Chương 563. Đội Hình Vô Địch

Bầu không khí nồng đậm, hắn đã nhiều năm không uống rượu, tối nay lại uống rất nhiều.

Thời gian đến 11 giờ đêm.

Hắn và Lữ Việt từ nhà ăn trở về phòng.

Rửa mặt xong, hắn nằm trên giường, trằn trọc mãi.

Vì vậy, hắn mặc đồ ngủ mở cửa, đi ra ban công.

Bên ngoài vẫn đang có tuyết rơi dày, gió lạnh thấu xương.

Ngước nhìn bầu trời vẫn có thể thấy dải cực quang màu xanh lục, không khí nơi đây không bị ô nhiễm, các vì sao sáng hơn bất kỳ nơi nào khác.

Lúc này, hắn nghe thấy tiếng đàn từ một bên vang lên.

Điệu nhạc du dương, như khóc như kể, cũng như lần đầu gặp gỡ bên hồ vào mùa hè năm đó.

Nhưng nghe kỹ lại, hắn phát hiện trong giai điệu còn có thêm hy vọng và tương lai.

Nếu như khúc dạo đầu là rơi vào bóng tối vô biên thì theo tiếng đàn tiếp tục, tựa như có một vầng hồng nhật xuyên thủng màn đêm từ mặt biển từ từ mọc lên, ánh sáng chiếu rọi khắp nơi.

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện Mộc Tinh đang nằm trên ban công của ngôi nhà bên cạnh, cũng giống như hắn đang

ngước nhìn bầu trời đầy sao, hai tay cầm chiếc đàn môi màu trắng mà hắn đã tặng nhiều năm trước.

Một khúc nhạc kết thúc, Mộc Tinh quay đầu nhìn hắn, trên mặt nở nụ cười quyến rũ:

"A Kỳ, từ lần đầu gặp gỡ đã chín năm rồi nhỉ."

"Ừ, chúng ta đã thực hiện lời hứa thời niên thiếu, tương lai cùng nhau đồng hành."

Nhìn nhau cười, tựa như đã trở về đêm hè năm đó.

Một lần nữa ngước nhìn bầu trời đầy sao, trong lòng hắn tràn ngập dòng nước ấm.

Lúc này, hắn cảm thấy mình vô cùng chân thực.

Mặc dù tương lai của mỗi dòng thời gian đều là địa ngục không muốn chấp nhận nhưng hắn lang thang vật lộn trên mỗi dòng thời gian đều có câu chuyện và trải nghiệm của riêng mình.

Cũng như hắn hiện tại.

Lúc này tâm trạng rất tốt, hắn nhìn Mộc Tinh cười toe toét:

"Học tỷ, thổi thêm một bài Đại hà hướng đông lưu, trên trời sao sáng bắc đẩu."

Mộc Tinh:…

Sau lễ chào đón của Chiến đoàn Lê Minh, Phong Kỳ chính thức nhậm chức phó đoàn trưởng Chiến đoàn Lê Minh.

Theo sự sắp xếp của Mộc Tinh, hắn cũng bắt đầu từng bước tiếp xúc với các công việc của Chiến đoàn Lê Minh.

Ví dụ như sắp xếp lịch trình nhiệm vụ của chiến đoàn.

Mỗi ngày, hắn đều nhận được một bảng nhiệm vụ mới nhất do thư ký chiến đoàn sắp xếp gửi đến.

Trên đó có các nhiệm vụ mới nhất do viện nghiên cứu của các thành phố lớn ban hành, cũng như các nhiệm vụ hành động chung ở tiền tuyến của các khu tiếp tế.

Sau đó, căn cứ vào tình hình thực tế, cũng như thực lực và năng lực sở trường của từng đội mà sắp xếp phân công nhiệm vụ.

Ngoài ra, việc phân phối tài nguyên cũng do hắn quản lý.

Ví dụ như nhập hàng tiếp tế, phát lương cho chiến sĩ, trợ cấp ưu đãi cho gia đình, bảo dưỡng và nâng cấp kho vũ khí của chiến đoàn, chi tiêu hàng ngày, v.v.

Muốn làm mọi việc đâu ra đấy thì cần phải tốn rất nhiều tâm sức.

May mắn là có thư ký chiến đoàn hỗ trợ hắn triển khai công việc, không đến nỗi bận rộn đến mức đầu bù tóc rối.

Cùng với việc dần quen thuộc với năng lực nghiệp vụ của chiến đoàn, hắn cũng bắt đầu thực sự tiếp xúc với mặt tàn khốc của tiền tuyến.

Mộc Tinh thường dẫn một số thành viên chiến đoàn đến các khu tiếp tế khác để triển khai hành động chung, còn hắn với tư cách là phó đoàn trưởng cũng thường xuyên theo đội trưởng đội đi đến lĩnh vực trường, tiến hành huấn luyện thực chiến.

Hoặc là chỉ huy huấn luyện.

Trong thời gian này, hắn đã chứng kiến chiến tranh tiền tuyến thực sự là như thế nào.

Kẻ địch cũng tàn khốc, hung dữ hơn nhiều so với tưởng tượng.

Trong thời gian đó, hắn tận mắt chứng kiến một chiến sĩ bị Sinh Vật Trận Địa gieo lời nguyền, cơ thể dần mục nát, trên

người buộc đầy bom linh năng, điên cuồng lao vào giữa đám địch.

Khoảnh khắc cuối cùng trước khi chết, trong miệng hắn không nói lời hào hùng, chỉ dùng hết sức bình sinh hét lên một tiếng "Mẹ, hãy tự chăm sóc bản thân", một sinh mệnh tươi trẻ cứ thế ra đi.

Trận chiến tàn khốc nhất, đánh đến cuối cùng, một phần ba chiến sĩ đã hy sinh, các lão binh xung phong dẫn đầu, không chịu lùi bước.

Thực ra, bọn họ đều biết rõ hậu quả của việc không lùi bước là gì, không phải không lùi, mà là không thể lùi.

Phía sau là quê hương và người thân.

Trận chiến đó kết thúc, tổn thất thảm trọng.

Trên đường ngồi xe vận tải trở về trang viên, bầu trời treo một vầng trăng tròn sáng ngời.

Đội trưởng đội mất đi một nửa thân mình, toàn thân đầy máu, băng bó khắp người, dựa vào lan can xe, ngậm điếu thuốc, thản nhiên nói với hắn:

Từ lúc bước chân lên tiền tuyến, kết cục của ta đã được định sẵn, không hối tiếc.

Cảnh tượng đó đã tác động rất lớn đến hắn, trên đường đi, hắn ngước nhìn vầng trăng sáng, suy nghĩ rất nhiều.

Người đời nay không thấy trăng xưa, trăng ngày nay đã từng soi người xưa.

Tương lai cũng vậy.

Lý tưởng trong lòng bọn họ thực ra rất đơn giản, hy vọng vầng trăng sáng trên bầu trời này vẫn có thể tiếp tục mọc lên như thường lệ trong tương lai.

Hết chương 563.

Chương 564. Tinh Thần Đoàn Kết

Trước sự tuyệt vọng, hắn nhìn thấy hy vọng ở những chiến sĩ.

Ngày lên ngày xuống, rồi sẽ có bình minh.

Đây cũng là niềm tin kiên định trong lòng mỗi chiến sĩ của Bình Minh.

Lần đó trở về trang viên, hắn lần lượt gọi điện cho gia đình của những chiến sĩ đã hy sinh, nghe tiếng khóc truyền đến từ đầu dây bên kia, hắn cũng không khỏi buồn bã.

Cảnh tượng này, hắn cũng từng trải qua khi còn nhỏ.

Nỗi đau mất đi người thân, khắc cốt ghi tâm.

Những ngày tiếp theo, hắn cũng bắt đầu tích cực thúc đẩy công tác xây dựng chiến đoàn.

Chiến đoàn Lê Minh có gần một vạn thành viên cần thống trù an bài, nhưng về năng lực này, hắn đã tích lũy nhiều năm kinh nghiệm trong mốc thời gian trước đó.

Khi đó, tình hình của tổ chức Bình Minh còn khó khăn hơn Chiến đoàn Lê Minh.

Sau khi quen thuộc với công việc trong tay, công tác tiếp theo bắt đầu trở nên thuận lợi.

Hắn cũng bắt đầu đưa ra những ý tưởng và đề xuất mang tính xây dựng của mình.

Ví dụ như công tác mở rộng trang viên Bình Minh.

Cùng với việc số lượng chiến sĩ của Chiến đoàn Lê Minh không ngừng tăng lên, khu nhà ở của trang viên Bình Minh rõ ràng đã không còn đủ dùng, nếu cứ tiếp tục tăng số lượng chiến sĩ ở mỗi tòa nhà thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến chất lượng cuộc sống của chiến sĩ.

Vì vậy, hắn quyết định trích tiền để mở rộng bên trong trang viên, khai khẩn vùng đất chưa được khai phá ở phía sau phía bắc, kéo dài diện tích đất của trang viên Bình Minh theo chiều dọc, để xây dựng khu nhà ở mới của Bình Minh.

Đối với đề xuất này của hắn, Mộc Tinh đã bày tỏ sự ủng hộ.

Và nói rằng có thể tùy ý điều động tài nguyên trong chiến đoàn, không nên bó buộc suy nghĩ của mình, hãy mạnh dạn thực hiện.

Sự tin tưởng của Mộc Tinh khiến hắn không còn lo lắng gì nữa.

Ba tháng tiếp theo, trước tiên hắn đến tổng hội chiến đoàn một chuyến, lấy được văn bản phê duyệt mở rộng trang viên Bình Minh, sau đó cử đội ba đi mua sắm tài nguyên, triển khai công tác mở rộng Chiến đoàn Lê Minh.

Đội ngũ xây dựng chuyên nghiệp được thuê cũng đến sau đó, tham gia vào công tác mở rộng.

Trong thời gian này, hắn còn phát động một đợt "Điều tra hỏi đáp." trong Chiến đoàn Lê Minh, hỏi về các vấn đề cải thiện nhu cầu nhà ở.

Một loạt các quyết sách nhằm nâng cao chất lượng cuộc sống của chiến sĩ đã nhận được sự khen ngợi nhất trí của các chiến sĩ.

Dưới điều kiện cực lạnh khắc nghiệt, dự án mở rộng vẫn được tiến hành sôi nổi.

Chưa đầy nửa năm, khu nhà ở C, D của Chiến đoàn Lê Minh đã chính thức hoàn thành.

Mỗi chiến sĩ đều được một căn nhà ở riêng.

Hôm nay, Phong Kỳ bận rộn cả ngày ngồi trong phòng làm việc xem tài liệu, xử lý lịch trình sắp xếp nhiệm vụ gần đây.

Ngay lúc này, trên phần mềm liên lạc của hắn hiện lên một ảnh đại diện quen thuộc.

Nhấp vào ảnh đại diện, hắn phát hiện ra đó là tin nhắn của Lâm Nhiễm đã lâu không liên lạc.

Trong lúc trò chuyện, hắn được Lâm Nhiễm cho biết rằng nghiên cứu về thuật công kích tinh thần đã có kết quả.

Hắn đặt tên cho môn thuật pháp này là "Tinh thần trường sinh."

Theo như Lâm Nhiễm nói, môn thuật công kích tinh thần này được xây dựng theo một số khái niệm mà hắn đưa ra, hiệu quả tu luyện cực cao, đi theo con đường công kích tăng trưởng tinh thần cực hạn.

Nhưng cũng có một nhược điểm chí mạng.

Nếu theo hướng của thuật pháp này mà tu luyện chuyên sâu thì khả năng kiểm soát cơ thể của bản thân sẽ không ngừng giảm xuống.

Thậm chí Lâm Nhiễm còn nghi ngờ rằng sau khi tu luyện đến cực hạn, năng lực tinh thần gần như thực chất sẽ phá vỡ sự ràng buộc của thể xác khiến người tu luyện trở thành một sinh mệnh thể tinh thần thuần túy.

Dùng thể xác để đổi lấy sức mạnh, theo Lâm Nhiễm thì hướng nghiên cứu của hắn đã có vấn đề, tiếp theo hắn quyết định tiếp tục sửa đổi môn thuật công kích tinh thần này, hoàn thiện những điểm yếu trong đó.

Xem xong nội dung liên quan đến "Tinh thần trường sinh." mà Lâm Nhiễm gửi đến, Phong Kỳ đã kiên quyết từ chối đề xuất sửa đổi tiếp theo của Lâm Nhiễm.

Hắn cần Lâm Nhiễm có một môn thuật công kích tinh thần cực hạn, cũng chỉ có thuật công kích tinh thần cực hạn mới có thể chiến thắng Mê Vụ Chi Chủ đã sống lâu năm, mưu mô sâu xa.

Lúc đó, Lâm Nhiễm ký sinh trong tinh thần thức hải của Mê Vụ Chi Chủ, vốn không có thân xác, cho nên ẩn họa này căn bản không phải là ẩn họa.

Trò chuyện một hồi lâu, hắn tắt máy tính.

Đứng dậy, hắn chào hỏi Lữ Việt đang ngồi không xa.

Lữ Việt hiểu ý, lập tức đứng dậy, đi theo hắn ra khỏi phòng làm việc, rồi xuống lầu rời khỏi tòa nhà văn phòng.

Bên ngoài tuyết rơi dày đặc, đêm ở cực địa không tối, dọc đường dù không có đèn cũng có thể nhìn rất rõ.

Ánh sao sáng trên bầu trời chính là đèn chỉ đường tốt nhất.

Tuyết đọng lại, dọc đường từng bước một dấu chân, hắn và Lữ Việt đi về hướng nhà ở.

Hết chương 564.

Chương 565. Chiến Thắng Cuối Cùng

“Lữ Việt, tối cùng nhau ăn đêm nhé?”

“Được, cậu nấu.” Lữ Việt ôm kiếm Làn lập tức gật đầu nói.

Nghe Lữ Việt trả lời, Phong Kỳ cười toe toét, cũng không từ chối.

Hắn đã từng ăn món Lữ Việt nấu một lần, khiến hắn là người không bao giờ lãng phí thức ăn cũng phải lựa chọn vứt bỏ, có thể thấy khó ăn đến mức nào.

Trong lúc trò chuyện, họ đã đến gần khu nhà ở.

Ngay lúc này, Lữ Việt đột nhiên lóe người đến trước mặt hắn, kiếm Làn trong tay đột nhiên xuất vỏ lơ lửng giữa không trung, mũi kiếm chỉ thẳng về phía trước.

“Ra đây!” Vừa nói, Lữ Việt vừa chỉ kiếm về phía trước.

Kiếm Làn lập tức bắn về phía trước, tạo nên từng lớp gợn sóng kiếm khí.

Tiếng kiếm kêu vang vọng trong đêm, bóng hình quen thuộc có làn da xanh từ trong bóng tối hiện ra.

Con mắt thứ ba trên trán nó cũng đột nhiên mở ra vào lúc này, lập tức sóng xung kích tinh thần mạnh mẽ cuốn theo tuyết trên mặt đất đập vào kiếm Làn.

Hai loại sức mạnh khác nhau giao nhau, phát ra tiếng “Ong ong”, gợn sóng vô hình có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan tỏa từng vòng.

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, Lữ Việt và sát thủ da xanh cùng bị sóng xung kích đẩy lùi lại mấy mét.

Thấy sát thủ lại xuất hiện, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Đây là lần thứ tư rồi.

Hơn nữa lần này thực lực của sát thủ rõ ràng mạnh hơn trước, giao thủ trong chốc lát không hề yếu thế hơn Lữ Việt.

Lúc này, sát thủ da xanh đột nhiên nhìn về phía hắn, con mắt thứ ba trên trán chớp động, sóng xung kích vô hình đột nhiên ập đến.

May mà Lữ Việt đã có chuẩn bị, kiếm Làn trong tay hóa thành bảy thanh giữa không trung, ngưng tụ thành kiếm trận, bay đến trước mặt hắn chặn lại sóng xung kích tinh thần này.

"Anh Kỳ, anh đi trước đi."

Nghe vậy, hắn lập tức gật đầu, cũng biết mình ở lại đây chỉ làm vướng chân Lữ Việt.

Giai đoạn này, cải tạo văn phù Ác ma long của hắn đã không đủ để đối phó với kẻ địch như vậy.

Nếu là hắn có năng lực thiên phú thì có thể chiến đấu nhưng hắn trên tuyến hy sinh thì rõ ràng không được.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức chạy về phía nhà ở số 001 nơi Mộc Tinh ở.

Nhưng hắn không ngờ rằng, mới đi được vài bước, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến.

Sự linh cảm nguy hiểm do Ác ma long ban tặng khiến hắn dứt khoát nghiêng người né tránh.

Sau đó, vị trí hắn vừa đứng lại xuất hiện một bóng hình da xanh, sóng xung kích tinh thần vô hình cuốn theo tuyết phía

trước bay về phía hồ suối nước nóng.

Thấy cảnh này, Lữ Việt ở không xa dứt khoát từ bỏ việc dây dưa với sát thủ trước mặt, chạy về phía hắn.

Bảy thanh kiếm Làn hợp nhất giữa không trung, vẽ một đường cong kỳ lạ trên không trung kéo theo quỹ tích kiếm khí phát sáng, đột ngột hất bay sát thủ da xanh số hai.

Đòn này bất ngờ, chém đứt một cánh tay của nó.

Kiếm khí sắc bén thấm vào cơ thể nó, khiến nó phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Phong Kỳ cũng không ngồi chờ chết, nhân cơ hội này dứt khoát chạy về phía nhà ở của Mộc Tinh lần nữa.

Ngay lúc này, một con dao găm màu xanh sắc nhọn xuất hiện từ một bên, đâm về phía ngực hắn với một góc độ vô cùng hiểm hóc.

Giữa lúc nguy cấp, Lữ Việt ở xa lại điều khiển kiếm Làn đến gần.

Keng!

Tiếng kim loại va chạm giòn giã vang lên, kiếm Làn ngang trước ngực hắn đỡ được nhát đâm của con dao găm.

Mặc dù đòn tấn công của kẻ địch đều bị chặn lại nhưng lúc này một địch ba, tình hình không mấy khả quan.

Sát thủ da xanh trước mặt Phong Kỳ lúc này biến mất tại chỗ trong chớp mắt, xuất hiện sau lưng hắn.

Sát thủ số một ở xa cũng lúc này phát động tấn công Lữ Việt, cố gắng tạo cơ hội cho đồng bọn.

Đối mặt với thế công từ hai phía, Lữ Việt không hề hoảng sợ, chia kiếm Làn thành hai, điều khiển kiếm Làn tấn công theo các hướng khác nhau.

Ngay lúc này, khu nhà ở của Mộc Tinh phát ra một tiếng nổ lớn.

Tiếp theo, cánh cổng tòa nhà bay ngang ra ngoài, một bóng người với tốc độ gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, đến nhanh hơn cả kiếm Làn của Lữ Việt, nắm chặt lấy con dao găm màu xanh đang đâm xuống.

Nhìn Mộc Tinh mặc bộ đồ ngủ hình thỏ, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Đã có Mộc Tinh đến, nguy hiểm đã được giải trừ.

Sát thủ da xanh bị bắt lấy con dao găm phát ra tiếng rít, cố gắng giãy giụa nhưng sức mạnh của nó trước mặt Mộc Tinh căn bản không đáng kể.

Sát thủ da xanh số hai đứng không xa lúc này chớp mắt, phát ra sóng xung kích tinh thần cố gắng giúp đồng bọn thoát thân.

Sóng xung kích tinh thần cuồng bạo đánh vào người Mộc Tinh, thậm chí không khiến cô ta lay động chút nào.

“Rắc!” Con dao găm trong tay sát thủ số ba bị Mộc Tinh bóp nát, sau đó đột ngột đấm vào ngực nó.

Sức mạnh cuồng bạo từ điểm hóa thành diện, sức mạnh bùng nổ trong nháy mắt đã nổ tung sát thủ da xanh số ba thành từng mảnh vụn bay tứ tung.

Hết chương 565.

Chương 566. Mộc Tinh

Tiếp theo, Mộc Tinh lóe người xuất hiện trước mặt sát thủ da xanh số hai không xa, lại là một cú đấm.

Ầm!

Đất dưới chân rung chuyển, sát thủ số hai cũng giống như số ba, cơ thể nổ tung thành từng mảnh.

Cuối cùng, Mộc Tinh đến bên Lữ Việt.

Thấy đồng bọn chết thảm, sát thủ da xanh số một phát ra tiếng rít thảm thiết, trong mắt không giấu được vẻ sợ hãi nhưng vẫn dứt khoát phát ra sóng xung kích tinh thần về phía Mộc Tinh.

Sức mạnh này đánh vào người Mộc Tinh nhưng lại bị luồng khí màu ngọc bích trên cơ thể cô ta hấp thụ.

Lại là một cú đấm, sát thủ da xanh số một nổ tung trong nháy mắt.

Máu thịt vụn vặt tiếp tục tan chảy trong sức mạnh đang tuôn trào, cuối cùng biến mất không thấy.

Thấy được thực lực khủng bố của Mộc Tinh, Lữ Việt ở bên cạnh trợn tròn mắt.

Hắn phát hiện Mộc Tinh đã mạnh hơn trước rất nhiều.

Sát thủ khiến hắn cảm thấy vô cùng khó khăn vậy mà không chống đỡ nổi một hiệp trong tay Mộc Tinh.

Khoảng cách như vậy khiến Lữ Việt vô thức nắm chặt kiếm Làn trong tay.

“A Kỳ, ngươi không sao chứ?”

“Không sao.” Lúc này, Phong Kỳ đi đến trước mặt Mộc Tinh rồi nói.

Nghe vậy, Mộc Tinh thở phào nhẹ nhõm:

“Những sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực này ngày càng hung hăng, vậy mà còn dám lẻn vào trang viên Bình Minh để ám sát.”

Nghe vậy, hắn không khỏi sửng sốt.

Rõ ràng Mộc Tinh đã hiểu lầm những sát thủ da xanh này là sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực.

Tình huống này cũng thường xảy ra ở khu vực tiếp tế tiền tuyến.

Những sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực có thể rời khỏi trường lĩnh vực, mục tiêu phá hoại đầu tiên của chúng thường là khu vực tiếp tế.

Đây cũng là lý do tại sao khu vực tiếp tế thường có nhân viên tuần tra và cảnh giới.

Có nên nói cho Mộc Tinh biết sự thật hay không, sau một hồi do dự, hắn đã chọn từ bỏ.

Ban đầu, hắn định nhờ Mộc Tinh bảo vệ mình trong những ngày tiếp theo, để Mộc Tinh bảo vệ hắn chu toàn.

Nhưng trong những ngày ở chiến đoàn Bình Minh này, hắn đã hiểu được ý nghĩa của Mộc Tinh đối với toàn bộ chiến đoàn, nếu trói buộc cô ta bên cạnh mình thì đối với các thành viên khác trong chiến đoàn quả thực không công bằng.

Điều này cũng sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển tiếp theo của chiến đoàn Bình Minh, cũng như hướng đi trong tương lai.

Vì vậy, hắn đã không chọn nói ra sự thật.

Sau khi chào tạm biệt nhau, hắn và Lữ Việt trở về nhà số 002.

Ngồi trên ghế sofa phòng khách, hắn bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề.

Ba lần trước, những sát thủ da xanh đều lần lượt đến ám sát nhưng lần này lại đến ba tên cùng lúc, điều này rõ ràng không phù hợp với suy đoán trước đó.

Điểm duy nhất giống với suy đoán là sức mạnh của những sát thủ da xanh lại có sự gia tăng đáng kể.

Nhưng nguồn gốc của chúng vẫn là một bí ẩn.

Về vấn đề này, hắn chỉ có thể hy vọng vào nghiên cứu tiếp theo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, có thể giúp hắn hiểu thêm một số manh mối quan trọng.

Tiếp theo, hắn bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề mới.

Cuối cùng phải làm thế nào để tiếp tục nâng cao thực lực của mình, để hắn có khả năng tự bảo vệ mình.

Bây giờ ở trong chiến đoàn Bình Minh, lại có Lữ Việt bảo vệ, ngay cả khi Mộc Tinh không ở bên cạnh thì vấn đề an toàn cũng có thể được đảm bảo.

Nhưng kẻ địch sẽ ngày càng mạnh, đến lúc đó Lữ Việt cũng có thể bó tay.

Còn Mộc Tinh thì thường xuyên chạy đôn chạy đáo ở các khu vực tiền tuyến tiếp tế, chỉ thỉnh thoảng mới về, không thể lúc nào cũng chăm sóc hắn được.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đột nhiên nghĩ đến cuốn "Tinh thần trường sinh" mà Lâm Nhiễm đã truyền đến hôm nay.

Tu luyện pháp thuật công kích tinh thần cực hạn này không bị ảnh hưởng bởi sự thay đổi của cơ thể, còn có thể giúp hắn

trong thời gian ngắn có được sự gia tăng sức mạnh tinh thần cực lớn.

Còn về những khuyết điểm có thể tồn tại… dùng thân xác và tuổi thọ để đổi lấy sức mạnh, cũng không phải là không được.

Nghĩ đến đây, hắn quyết định bắt đầu thử tu luyện.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu thử tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

Môn công pháp tấn công tinh thần cực hạn này đúng như Lâm Nhiễm nói, hiệu quả tu luyện cực cao, mỗi ngày hắn đều có thể cảm nhận được sự tăng trưởng nhanh chóng của tinh thần lực.

Chỉ mất một tháng tu luyện, hắn đã có thể làm được tinh thần lực ngoại phóng, dùng tinh thần lực cách không lấy vật trong thời gian ngắn.

Mặc dù không linh hoạt bằng Niệm Lực nhưng cũng chứng minh được tiềm năng phát triển của môn công pháp này.

Càng tu luyện, hắn càng kinh ngạc trước thiên phú nghiên cứu công pháp của Lâm Nhiễm.

Còn về mối ẩn họa mà Lâm Nhiễm nói, hiện tại vẫn chưa xuất hiện.

Hắn cũng đã thảo luận về vấn đề này với Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm giải thích rằng, cường độ thể chất hiện tại của hắn vẫn có thể thích ứng với sự tăng trưởng của tinh thần lực nhưng nếu một ngày nào đó cường độ tinh thần lực vượt quá giới hạn chịu đựng của thể xác thì ngược lại thể xác sẽ trở thành gông cùm.

Hết chương 566.

Chương 567. Sinh Vật Siêu Thoát

Đến lúc đó sẽ xuất hiện một khả năng.

Tinh thần lực thoát khỏi sự trói buộc của thể xác, khiến hắn trở thành sinh mệnh thể tinh thần.

Nhưng cụ thể sẽ như thế nào, giai đoạn hiện tại vẫn chưa có dữ liệu nên tạm thời không thể biết được.

Trong lúc trò chuyện, Lâm Nhiễm cực lực khuyên hắn từ bỏ việc tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, đợi đến khi hắn hoàn thiện môn công pháp này rồi hẵng tu luyện cũng không muộn.

Đối với lời khuyên của Lâm Nhiễm, hắn đã dứt khoát đồng ý.

Sau đó âm thầm tiếp tục luyện cho xong.

Nếu không thì làm sao đối phó với ám sát.

Bốn lần ám sát trước, hắn phát hiện ra một quy luật.

Thực lực của kẻ ám sát ngày càng mạnh, đồng thời thời gian ám sát cũng sẽ kéo dài.

Hiện tại hắn rất cần thực lực, ngay cả khi thực lực này cần phải đánh đổi bằng một số thứ.

Còn Mộc Tinh, cô ấy có lộ trình phát triển của riêng mình.

Hắn không muốn trói buộc Mộc Tinh bên cạnh mình, mà với tư cách là phó đoàn trưởng, hắn càng không thể lúc nào cũng đi theo Mộc Tinh.

Những tháng tiếp theo, cường độ tinh thần lực của hắn tiếp tục tăng nhanh.

Thậm chí có thể đơn giản là giải phóng sóng xung kích tinh thần, uy lực không mạnh bằng kẻ ám sát da xanh nhưng cũng đã có sự gia tăng đáng kể.

Sự gia tăng của tinh thần lực cũng mang lại cho hắn sự gia tăng về khả năng cảm nhận thế giới bên ngoài.

Thậm chí có thể nhận ra những rung động nhẹ trong không khí.

Hắn tin rằng chỉ cần tinh thần lực tiếp tục tăng lên, về sau hắn có thể dễ dàng cảm nhận được kẻ ám sát da xanh ẩn núp.

Hôm nay, Mộc Tinh dẫn theo những chiến sĩ tiến về khu tiếp tế cũ đã trở về Lệ Minh trang viên.

Tối hôm đó, Mộc Tinh đã tìm hắn, đưa ra một đề xuất.

Mùa tốt nghiệp năm nay sắp đến, khi đó sẽ có rất nhiều tân binh tinh nhuệ đến chiến đoàn Lê Minh báo danh.

Vì vậy, cô ấy dự định chính thức mở rộng chiến đoàn Lê Minh, xây dựng thêm một căn cứ đóng quân của chiến đoàn Lê Minh tại các khu tiếp tế khác.

Đối với đề xuất của Mộc Tinh, hắn đã bày tỏ sự ủng hộ ngay lập tức.

Hắn cũng đã phát hiện ra tình hình này.

Cùng với việc ảnh hưởng của chiến đoàn Lê Minh ngày càng tăng, đã trở thành một trong những lựa chọn tốt nhất của những sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của các học phủ.

Với quy mô hiện tại của chiến đoàn Lê Minh, rõ ràng là không thể tiếp nhận thêm nhiều máu mới nữa.

Chỉ có mở rộng, thậm chí là xây dựng căn cứ đóng quân mới mới có thể giải quyết được vấn đề này.

Tối hôm đó, họ đã trò chuyện suốt đêm, cuối cùng quyết định chọn khu tiếp tế Ngân Hà ở phía tây thành phố Ngân Hà làm căn cứ đóng quân tiếp theo của quân Lệ Minh.

Sau khi đưa ra quyết định, Mộc Tinh không nghỉ ngơi lấy hai ngày đã lên đường.

Chiến đoàn thứ hai của chiến đoàn Lê Minh cũng sắp được thành lập tại khu tiếp tế Ngân Hà.

Những ngày sau đó, với tư cách là phó đoàn trưởng, hắn tiếp tục phụ trách các công việc nội bộ của đoàn, cũng sẽ đích thân theo các chiến sĩ tiền tuyến đến chiến trường tham gia chiến đấu.

Khả năng chỉ huy tác chiến của hắn cũng ngày càng nâng cao trong thực chiến.

Hôm nay, Phong Kỳ đang ngồi trong văn phòng xem các tài liệu liên quan thì thư ký của chiến đoàn đẩy cửa bước vào, đưa cho hắn một văn bản có đóng dấu đỏ.

Nhận lấy văn bản xem qua, vẻ mặt hắn dần trở nên nghiêm trọng.

Đây là một văn bản cầu cứu từ khu tiếp tế Thành Cổ.

Trên đó viết rằng, hy vọng Mộc Tinh đích thân dẫn đội đến khu tiếp tế Thành Cổ một chuyến, hộ tống một vật phẩm quan trọng.

Vật phẩm này có ý nghĩa vô cùng, có thể thúc đẩy rất lớn tiến trình phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nhưng cụ thể vật phẩm này là gì, văn bản lại không nêu rõ.

Cuối văn bản còn ghi chú một ngày, hy vọng chiến đoàn Lê Minh có thể đến trước thời điểm này.

Liếc nhìn tờ lịch để trên bàn làm việc, hắn phát hiện chỉ còn sáu ngày nữa là đến thời điểm này.

Nhưng vấn đề là, Mộc Tinh gần đây vừa vào một chiến trường.

Theo tình hình trước đây, có lẽ nửa tháng nữa cô ấy mới trở về.

Các phương tiện liên lạc bên ngoài cũng không thể liên lạc được với Mộc Tinh trong chiến trường, nhiệm vụ này rõ ràng không thể tiếp tục thực hiện.

Suy nghĩ một lát, hắn đứng dậy quay sang nhìn Lữ Việt:

"Lữ Việt, đi thông báo cho đội ba, đội sáu, đội tám, theo ta đến khu tiếp tế Thành Cổ."

"Được!" Lữ Việt lập tức đứng dậy đáp lời, nói xong quay người ra khỏi cửa.

Lần hành động này mặc dù Mộc Tinh không có mặt nhưng với tư cách là phó đoàn trưởng, hắn có thể thay Mộc Tinh đi.

Nếu thời gian làm nhiệm vụ dài, đến lúc đó Mộc Tinh cũng có thể đến hỗ trợ sau.

Hơn nữa hắn rất tò mò không biết cuối cùng là vật phẩm gì mà lại có thể thúc đẩy sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Cả ngày hôm đó, Lệ Minh trang viên bước vào giai đoạn bận rộn.

Hết chương 567.

Chương 568. Đội Chiến

Ba đội chiến được gọi tên bắt đầu chuẩn bị chiến đấu, mang theo đủ loại trang bị và vật tư tập hợp tại sân tập trung tâm Lệ Minh trang viên.

Mỗi chiến sĩ đều đeo ba lô lớn, toàn thân được trang bị vũ khí.

Phong Kỳ đã đợi sẵn ở đó, nhìn ba đội chiến tập hợp xong, trầm giọng nói:

"Các đội trưởng, bắt đầu kiểm tra quân số!"

Nghe lệnh, đội trưởng của ba đội bắt đầu kiểm tra quân số và vật tư mang theo.

Một lát sau, ba đội trưởng chạy đến trước mặt Phong Kỳ, báo cáo tình hình kiểm tra lần này.

Xác nhận không có sai sót, hắn lập tức gật đầu nói:

"Lên xe, xuất phát!"

Sau khi hắn ra lệnh, đội trưởng của ba đội lập tức gầm lên, ra lệnh cho binh lính thuộc đội mình nhanh chóng lên xe.

Một lát sau, từng chiếc xe tải vận chuyển nối đuôi nhau rời khỏi Lệ Minh trang viên, hướng về phía sân bay.

Đợi đến khi họ đến sân bay, mấy chiếc máy bay vận tải đã đặt trước đang đợi ở đó.

Sau khi các chiến sĩ lên máy bay, Phong Kỳ liên lạc với nhân viên mặt đất, sau đó máy bay vận tải từ từ cất cánh, bay về hướng Thành Cổ.

Thành Cổ nằm ở phía đông của khu vực phía đông.

Địa thế thấp, gần biển.

Gần đó có hai khu tiếp tế tiền tuyến.

Một trong số đó được xây dựng ở phía bắc Thành Cổ, dùng để đối phó với sự mở rộng của chiến trường ở phía bắc.

Một khu khác được thiết lập ở phía đông, gần biển.

Vì hướng biển thường có quái vật biển từ chiến trường tấn công tới, đây cũng là một mối nguy lớn đối với sự an toàn của Thành Cổ.

Điểm đến lần này của bọn họ chính là khu tiếp tế gần biển.

Nửa ngày sau, cảm giác mất trọng lực ập đến, rõ ràng là đã đến đích.

Khi khoang máy bay mở ra, ánh sáng chói mắt từ bên ngoài chiếu vào.

Sau khi thích nghi trong chốc lát, hắn lập tức ra lệnh.

Các chiến sĩ trong khoang máy bay chạy xuống máy bay vận tải, tập hợp tại bãi đất trống của sân bay.

Lúc này, Phong Kỳ và Lữ Việt cũng bước ra khỏi khoang máy bay.

Lúc này, các nhân viên đã đợi sẵn ở đó lập tức tiến lên, hỏi các chiến sĩ và biết hắn là người phụ trách, liền bước tới trước mặt hắn, bắt đầu trình bày tình hình.

Một lát sau, Phong Kỳ dẫn theo các chiến sĩ của chiến đoàn Lê Minh lên xe vận tải, hướng đến đích.

Trên đường đi, các nhân viên tiếp tục kể về nội dung nhiệm vụ lần này.

Theo lời giới thiệu của các nhân viên, trong chuyến đi này, họ cần hợp tác với một số chiến đoàn khác, hộ tống vật phẩm quý giá tình cờ có được, từ đây đến Thành Cổ.

Nghe xong lời này, trong lòng hắn nảy sinh nhiều nghi vấn, liền nhìn về phía người đàn ông đội mũ nhân viên khu tiếp tế hỏi:

"Nếu đã quan trọng như vậy, tại sao không vận chuyển bằng đường không đến Thành Cổ?"

Đối mặt với câu hỏi, người đàn ông lộ vẻ chua xót:

"Đã vận chuyển bằng đường không hai lần nhưng máy bay vận tải vừa cất cánh không lâu đã bị bắn hạ, vật phẩm quý giá trong khoang vận chuyển cũng là do nhiều chiến đoàn được cử đi sau kịp thời cướp lại."

"Cướp lại?" Phong Kỳ nắm bắt trọng điểm.

"Đúng vậy, có vẻ như có nhiều sinh vật siêu thoát khỏi chiến trường nhắm vào vật phẩm này, hành động cướp đoạt đã xảy ra không chỉ một lần, bao gồm cả hai lần vận chuyển bằng đường không không thành công, vì vậy mới tìm đến các ngươi, chiến đoàn Lê Minh và một số chiến đoàn nổi tiếng khác để nhờ giúp đỡ."

Sau khi hiểu được nguyên nhân, hắn càng hứng thú với vật phẩm quý giá mà nhân viên khu tiếp tế nhắc đến.

Trong lòng hắn cũng có một phỏng đoán đại khái về nguồn gốc của vật phẩm này.

Trong số các thông tin tình báo hiện có, hắn biết có một thứ mà tất cả các thế lực trong chiến trường đều mong muốn có được.

Thứ này cũng có thể thúc đẩy quá trình phát triển của nền văn minh nhân loại.

Đó là vật phẩm kỳ diệu.

Ví dụ như "Cơ sở dữ liệu ý thức." do tộc Linh năng nắm giữ, vật liệu kỳ diệu được sử dụng để chế tạo Tiểu Hắc…

Tìm kiếm vật phẩm kỳ diệu cũng chính là mục tiêu của chiến đoàn Bát Nhã mà hòa thượng đang tham gia.

Bởi vì bọn họ cho rằng, sau khi có được vật phẩm kỳ diệu, bọn họ có lẽ cũng có thể từ đó có được sức mạnh để chống lại các tộc trong chiến trường.

Học theo cách thức trỗi dậy của tộc Linh năng, sử dụng vật phẩm kỳ diệu để thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nhưng khu tiếp tế đã phong tỏa thông tin về vật phẩm quý giá, quyền hạn của nhân viên không thể biết rõ vật phẩm này là gì.

Vì vậy, hắn cũng không thể biết được liệu vật phẩm này có giống như phỏng đoán của mình, là một vật phẩm kỳ diệu nào đó hay không.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn lại thêm một tia mong đợi.

Trên con đường dẫn đến thị trấn nhỏ khu tiếp tế, có thể nhìn thấy biển xanh ngắt ở đằng xa, sóng biển từng đợt vỗ vào bãi cát, trên bầu trời thỉnh thoảng có tiếng hải âu kêu.

Tiếp tục nhìn về phía xa, có thể thấy tận cùng của biển bị một tấm màn đen bao phủ, che khuất.

Hết chương 568.

Chương 569. Khu Tiếp Tế

Rõ ràng đây là một chiến trường nằm giữa biển.

Một giờ sau, xe dừng lại ở trung tâm thị trấn nhỏ khu tiếp tế.

Theo chân nhân viên xuống xe, đến khách sạn số ba trong khu tiếp tế, tiếp theo nhân viên bắt đầu sắp xếp chỗ ở cho mọi người.

Sau khi đăng ký đơn giản, mỗi chiến sĩ đều nhận được thẻ phòng.

Ra hiệu cho họ nghỉ ngơi trước, Phong Kỳ dẫn theo Lữ Việt theo chân nhân viên đi về phía đại sảnh chiêu mộ của khu tiếp tế.

Đại sảnh chiêu mộ của Thành Cổ rất có đặc sắc, kiến trúc bên ngoài giống như một con chim đại bàng đang bay.

Vào trong tòa nhà, đi qua đám đông, họ đến cửa thang máy của đại sảnh chiêu mộ, sau đó xuống tầng âm ba.

Khi thang máy mở ra, trước mắt hắn là một nhà kho máy móc, bên trong bày biện đủ loại linh kiện máy móc một cách ngăn nắp.

“Đi thẳng về phía trước, quản lý của chúng tôi đang ở đó, ông ấy sẽ kể chi tiết cho ngươi về nhiệm vụ lần này, quyền hạn của ta không tiện nghe những nội dung này.”

“Được, làm phiền rồi.” Phong Kỳ lập tức gật đầu nói.

Ra khỏi thang máy, hắn và Lữ Việt đi dọc theo hành lang đến cuối, đẩy cánh cửa kim loại ra.

Trước mắt là một đại sảnh màu trắng tinh khôi.

Bên trong có rất nhiều nhân viên mặc đồng phục nghiên cứu viên đang bận rộn.

Lúc này, một người đàn ông cao khoảng một mét tám, đeo kính, để râu quai nón bước tới, đứng trước mặt hắn, mỉm cười đưa tay ra:

"Xin chào, tôi là Lý Đạc, người khởi xướng nhiệm vụ lần này."

Giọng nói của ông ta khàn khàn, sắc mặt tái nhợt, nụ cười có vẻ hơi bệnh hoạn, dường như đã lâu không ngủ.

Hắn đưa tay bắt tay Lý Đạc:

"Phong Kỳ, người phụ trách nhiệm vụ lần này của chiến đoàn Lê Minh."

"Đoàn trưởng Mộc Tinh không đến sao?"

"Khi văn kiện cầu cứu của ông được gửi đến, đoàn trưởng đã vào chiến trường, tạm thời không liên lạc được, nếu ông không ngại chờ thêm vài ngày, có thể đợi cô ấy đến."

Nghe vậy, Lý Đạc gật đầu tỏ vẻ hiểu:

"Không thể đợi được nữa, nhiệm vụ lần này có thể mời được các đoàn trưởng đến đã không dễ dàng, khu vực do bọn họ quản lý cũng rất bận rộn, thứ này cũng cần phải nhanh chóng đưa ra ngoài, nếu không tôi sợ sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn."

Nghe vậy, hắn không khỏi tò mò hỏi:

"Quản lý Lý, cuối cùng là thứ gì, mà lại coi trọng như vậy? Có thể cho ta xem không?"

Đối mặt với câu hỏi, Lý Đạc không hề giấu giếm, lập tức gật đầu nói:

“Đi theo ta.”

Nói xong, ông ta quay người đi về phía bên hông phòng thí nghiệm.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Đi đến tận cùng bên trái phòng thí nghiệm, liên tiếp vượt qua ba cửa ải bằng cửa kim loại, bọn họ đi vào một căn phòng.

Nhìn qua lớp kính trong suốt của căn phòng này, có thể thấy trong ngăn cách có một tảng đá lớn màu đỏ gồ ghề đặt trên bàn thí nghiệm.

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của hắn, Lý Đạc lên tiếng giải thích:

“Chính là nó, sau khi chúng tôi kiểm tra, thứ này không hoàn chỉnh, mô phỏng suy đoán kết luận rằng, phần này chỉ bằng một phần mười của toàn bộ, thậm chí còn ít hơn.”

“Tài liệu ông gửi có nói, thứ này có thể thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại?”

Đối mặt với câu hỏi, Lý Đạc gật đầu nói:

“Đúng vậy, ông có chú ý đến bên phải tảng đá không, ở đó có một vết lõm.”

Theo lời Lý Đạc nhìn lại, hắn phát hiện bên phải tảng đá đặt một cái thùng kim loại, có thể thấy có chất lỏng màu đỏ nhỏ giọt từ vết lõm.

Quan sát kỹ, hắn phát hiện chất lỏng nhỏ giọt từ tảng đá màu máu thực sự ngưng tụ trong không khí, biến thành một viên đá nhỏ màu máu.

Hắn rất quen thuộc với viên đá này.

Chính là viên đá kỳ diệu mà tên thích khách đã đền bù cho hắn trước đây.

“Huyết Thạch này cực kỳ đặc biệt, mỗi giờ có thể tạo ra 49 viên đá nhỏ màu máu, nếu truyền linh khí tinh khiết vào đó, sản lượng còn có thể tăng lên, hơn nữa bất kể sản xuất ra bao nhiêu Huyết Thạch, bản thân nó cũng không thay đổi trọng lượng, điều này rõ ràng vi phạm định luật vật lý.”

“Còn về những viên đá nhỏ màu máu được sản xuất ra, chúng có công dụng khiến chúng ta khó tin, có thể nâng cao tiềm năng cường độ huyết mạch của người ăn.”

Nghe Lý Đạc giới thiệu, Phong Kỳ khẳng định một điều.

Huyết Thạch này chính là một trong những vật phẩm “Kỳ diệu.” mà các cường tộc trong các chiến trường khao khát.

Mặc dù Huyết Thạch chỉ là một vật phẩm tàn khuyết nhưng giá trị của nó không thể ước lượng được, những viên đá nhỏ sản xuất ra thậm chí còn có thể nâng cao tiềm năng phát triển của con người.

Điều này có thể thấy được từ sự khao khát của tên thích khách yếu đuối trước đây.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn Lý Đạc hỏi:

“Quản lý Lý, các ông lấy được Huyết Thạch này ở đâu vậy?”

“Trên đường trở về của chiến đoàn chiến trường Hắc Kỳ, tình cờ gặp một sinh vật siêu thoát khỏi lĩnh vực có làn da xanh bị thương nặng, sau khi giết chết nó đã mang vật phẩm này về.”

Hết chương 569.

Chương 570. Huyết Thạch

“Làn da xanh?”

Lời mô tả của Lý Đạc khiến hắn lập tức nghĩ đến tên thích khách da xanh.

“Mẫu vật ở phòng bên cạnh, ông muốn xem không?”

“Làm phiền rồi.” Hắn lập tức gật đầu nói.

Sau đó hắn theo Lý Đạc vào phòng mẫu vật bên cạnh.

Căn phòng này rất rộng rãi, bên trong bày rất nhiều mẫu vật của Sinh Vật Trận Địa.

Ánh mắt đảo qua, hắn lập tức chú ý đến mẫu vật của tên thích khách da xanh.

Lúc này, Lý Đạc lấy ra một chiếc hộp kim loại nhỏ từ trong túi, sau đó lấy ra một quả cầu nhỏ màu đen bên trong.

“Còn tìm thấy thứ này trên người nó, sau khi kiểm tra bằng máy móc, phát hiện quả cầu này có thể phát ra dao động yếu ớt và liên kết với Huyết Thạch.”

Nghe vậy, Phong Kỳ trong lòng chấn động.

Hắn đưa tay nhận lấy quả cầu nhỏ của Tiểu Hắc, sau đó theo đường cũ trở về trước Huyết Thạch.

Tinh thần lực hoàn toàn phóng ra ngoài.

Hắn nhận ra dao động phát ra từ quả cầu tròn màu đen.

Chỉ thấy hai sợi tơ yếu ớt, một sợi nối với Huyết Thạch, một sợi nối với chính hắn.

Cảm nhận được cảnh này, trong lòng hắn nảy sinh suy đoán.

Quả cầu Tiểu Hắc này có thể định vị tìm ra vật phẩm kỳ diệu.

Bọn thích khách da xanh này đang thu thập vật phẩm kỳ diệu khắp nơi.

Tiếp theo, một nghi vấn mới nảy sinh trong đầu hắn.

Hắn không phải vật phẩm kỳ diệu, tại sao quả cầu tròn nhỏ màu đen lại có thể định vị được hắn? Và dẫn đến việc tên thích khách da xanh đến ám sát.

…

Sau khi thử nghiệm đơn giản, Phong Kỳ xác định được một điều.

Quả cầu tròn nhỏ màu đen mà tên thích khách da xanh mang theo người có khả năng định vị vật phẩm kỳ diệu.

Từ đó suy đoán, hắn cảm thấy tên thích khách da xanh dường như đang thu thập vật phẩm kỳ diệu khắp nơi.

Nhưng vấn đề mới lại nảy sinh.

Hắn không phải vật phẩm kỳ diệu, tại sao quả cầu tròn nhỏ màu đen lại có thể theo dõi định vị được hắn.

Trước đây hắn cũng từng nghi ngờ, trên người mình có vật phẩm kỳ diệu.

Lúc đó, đối tượng đầu tiên hắn nghi ngờ chính là Lời Tự Thuật, hắn cảm thấy nó cũng có thể là một loại "Kỳ diệu."

Bởi vì trong các tài liệu tình báo hiện có không chứng minh rằng kỳ diệu chắc chắn phải là vật phẩm và không thể có ý thức tự chủ.

Ngay cả khi không phải Lời Tự Thuật, hắn cũng cảm thấy có thể là chính hắn.

Trước khi trở thành tuyến hy sinh, hắn có thể giết sinh vật để hấp thụ khí huyết, còn có thể rút ra năng lực thiên phú của sinh vật bị giết.

Khả năng này nhìn thế nào cũng không thể liên quan đến "Bình thường."

Một năng lực khủng khiếp như vậy, lại giống hệt như "Vật phẩm kỳ diệu." có thể ban tặng năng lực đặc biệt.

Nhưng dù là khả năng nào thì theo lý mà nói đều không liên quan đến hắn trên tuyến hy sinh này.

Hắn đã trở thành tuyến hy sinh, mất đi khả năng cướp đoạt thiên phú và hấp thụ khí huyết, bên cạnh cũng không còn Lời Tự Thuật.

Hắn là một người rất bình thường, trên người không có gì đặc biệt.

Đối với điều này, hắn không khỏi nghi ngờ, có phải là khi Lời Tự Thuật và một hắn khác biến mất, đã để lại một loại dấu ấn nào đó trên người hắn?

Hoặc là một loại hơi thở nào đó còn sót lại, khiến cho quả cầu tròn nhỏ màu đen có thể theo dõi "Kỳ diệu." cũng định vị được hắn.

Nhưng tất cả những điều này chỉ là suy đoán.

Cụ thể là nguyên nhân gì, hắn tạm thời không thể biết được.

Ngay lúc này, Lý Đạc bước nhanh đến bên hắn, trước tiên là nhìn hắn với vẻ nghi ngờ, sau đó theo ánh mắt hắn nhìn về phía Huyết Thạch, cuối cùng ánh mắt lại tập trung vào hắn:

“Đoàn trưởng Phong, sao vậy?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu, đưa tay trả lại quả cầu tròn nhỏ màu đen cho Lý Đạc:

“Xin lỗi, vừa rồi cảm ứng được dao động tản ra từ quả cầu tròn nhỏ màu đen nên đã thuận theo hướng dao động tìm kiếm một phen, đúng như ông nói, năng lượng dao động tản ra từ quả cầu tròn nhỏ màu đen này có thể định vị được Huyết Thạch.”

Nghe vậy, Lý Đạc hơi suy nghĩ, sau đó cười nói:

“Đoàn trưởng Phong, tình hình đại khái ông cũng đã hiểu rồi, còn vấn đề gì không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức nói:

“Quản lý Lý, tại sao bên dưới đại sảnh chiêu mộ của khu tiếp tế lại còn lập một phòng thí nghiệm như vậy, có cần thiết không?”

Nghe vậy, Lý Đạc cười đáp:

“Phòng thí nghiệm này tồn tại thực ra còn sớm hơn cả đại sảnh chiêu mộ, vốn là căn cứ bên ngoài thành phố của Viện nghiên cứu cũ, chủ yếu tiến hành một số thí nghiệm nguy hiểm, sợ ảnh hưởng đến người dân trong thành nên đã chọn lập ở bên ngoài thành, sau đó tổng hội chiến đoàn lại quy hoạch khu tiếp tế tiền tuyến ở gần đây và theo sự mở rộng của khu tiếp tế thì nơi này cũng trở thành một phần của khu tiếp tế.”

“Cơ sở nghiên cứu khoa học dưới lòng đất này vốn cũng không còn nhiều tác dụng, ta cũng chỉ vì Huyết Thạch mới được Viện nghiên cứu cũ điều động tạm thời đến đây để triển khai dự án nghiên cứu.”

Hết chương 570.

Chương 571. Chiến Đoàn

Nghe Lý Đạc giải thích, Phong Kỳ mới vỡ lẽ.

Trước đó hắn còn đang thắc mắc, tại sao phòng thí nghiệm khoa học lại được lập ở một nơi không an toàn như khu tiếp tế.

Bây giờ xem ra, ngay cả Lý Đạc cũng là người được điều động tạm thời đến đây.

Giai đoạn hiện tại, Huyết Thạch căn bản không thể vận chuyển ra khỏi khu tiếp tế, nếu không thì Huyết Thạch này đã sớm nằm trong Viện nghiên cứu cũ rồi.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Lý Đạc, mở lời hỏi:

"Quản lý Lý, lần này có bao nhiêu chiến đoàn cùng chúng ta triển khai hành động hộ tống?"

Đối mặt với câu hỏi, Lý Đạc lập tức gật đầu nói:

"Ngoài chiến đoàn Lê Minh của các ông ra, còn có chiến đoàn Thanh Sơn, chiến đoàn Càn Thiên, chiến đoàn Sa Mạc… Tổng cộng có mười hai chiến đoàn triển khai hành động liên hợp."

"Thời gian cụ thể được ấn định là năm ngày nữa, đến lúc đó các ông sẽ xuất phát từ đại sảnh chiêu mộ, theo đường chính đưa Huyết Thạch đến thành phố Cũ, cuối cùng giao cho nhân viên của Viện nghiên cứu cũ đến đón."

Mười hai chiến đoàn mà Lý Đạc nói đến đều là những chiến đoàn đỉnh cao vô cùng nổi tiếng.

Trong đó, đoàn trưởng chiến đoàn Càn Thiên "Tần Không Thời." còn từng có duyên gặp hắn một lần và đã bói một quẻ

cho hắn.

Sau khi hiểu rõ quy trình chi tiết của nhiệm vụ, hắn lập tức gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Lúc này, Lý Đạc tiếp tục nói:

"Đợi đến khi tất cả các chiến đoàn hỗ trợ đến đông đủ, lúc đó tôi sẽ triệu tập một cuộc họp nữa, do người phụ trách của 12 chiến đoàn các ông cùng nhau thảo luận, xây dựng phương án hộ tống cụ thể cho lần này, về phương diện này tôi không hiểu, cứ để các ông tự quyết định…"

Sau một hồi trao đổi, Phong Kỳ cáo biệt Lý Đạc, dẫn theo Lữ Việt trở về khách sạn.

Hai ngày tiếp theo, lại có thêm hai chiến đoàn đến hỗ trợ, được sắp xếp vào những khách sạn khác gần đó.

Trong khoảng thời gian này, hắn cũng không nhàn rỗi.

Tiếp tục tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

Ưu điểm của môn công pháp tinh thần công kích này vô cùng rõ ràng, mỗi lần tu luyện đều có thể khiến tinh thần lực được tăng cường, nâng cao rõ rệt.

Nhưng nhược điểm cũng dần dần bộc lộ trong quá trình tu luyện.

Bây giờ hắn thỉnh thoảng sẽ cảm thấy cơ thể truyền đến cảm giác đau nhói, lực khống chế cơ thể cũng theo đó mà giảm xuống.

Ban đầu, năng lực mà con rồng ác ma ban tặng cho hắn là khả năng khống chế hoàn hảo cơ bắp trên cơ thể.

Nhưng năng lực này đang dần bị suy yếu sau khi hắn tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

Đúng như Lâm Nhiễm đã nói, việc cường hóa quá mức tinh thần lực đã khiến cơ thể hắn xuất hiện tình trạng "Không tương thích."

Nếu tiếp tục tu luyện, thể ý thức tinh thần gần như thực thể rất có khả năng phá vỡ sự trói buộc của thân xác, khiến hắn trở thành thể ý thức tinh thần thuần túy.

Điều này khiến hắn không khỏi nghĩ đến "Thuyết linh hồn."

Trong thần thoại cổ đại có rất nhiều truyền thuyết về việc ý thức thoát khỏi cơ thể.

Điểm khác biệt nằm ở chỗ.

Theo như Lâm Nhiễm nói, quá trình ý thức tinh thần thoát khỏi sự trói buộc của thân xác không phải là sự thoát ly hư ảo, càng không giống với việc nguyên thần xuất khiếu được mô tả trong thần thoại.

Thể tinh thần được tu luyện cường đại cũng có thể là thực thể.

Quá trình thoát ly giống như con bướm phá kén chui ra, xé rách xiềng xích của thân xác, trở thành một thể sống hoàn toàn mới.

Nhưng theo hắn thấy, mối nguy hiểm tiềm ẩn này chẳng khác gì không có.

Dòng thời gian này còn tồn tại được bao lâu hoàn toàn là ẩn số, dùng tuổi thọ và thân xác để đổi lấy thực lực, lời không thể lỗ.

Cho nên hắn tu luyện không những không có gánh nặng tâm lý, thậm chí sau khi thực lực tăng lên còn hơi muốn cười.

Ngoài việc tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, gần đây hắn cũng đã mô tả chi tiết các thông tin tình báo có được trong

nhiệm vụ lần này, sau đó gửi dưới dạng email cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Về vấn đề này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng nhanh chóng trả lời.

Úy Vi và những cấp cao khác của Tinh Hồng cũng đưa ra phỏng đoán giống hắn, nghi ngờ người kia của hắn luôn mang theo Lời Tự Thuật bên mình có khả năng lớn là sở hữu năng lực đặc biệt do kỳ tích ban tặng.

Hơn nữa, trước khi tách ra một dòng thời gian khác, có thể trong cơ thể hắn còn sót lại một loại hơi thở nào đó, khiến cho quả cầu tròn màu đen có thể định vị kỳ tích cũng có thể định vị hắn.

Cho nên việc quái vật da xanh truy sát, rất có thể là giết nhầm.

Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán.

Còn nguyên nhân cụ thể là gì, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng không thể đưa ra lời giải thích chắc chắn.

Giai đoạn hiện tại, Úy Vi cũng đã triển khai nghiên cứu liên quan, quyết định phát triển một công cụ thẩm vấn chuyên dùng cho sát thủ da xanh, moi sạch bí mật trong trí nhớ của chúng.

Ngoài ra, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn quyết định, sau khi kỳ tích - Huyết Thạch được đưa đến Viện nghiên cứu cũ, sẽ thử liên lạc với Viện nghiên cứu cũ, tham gia vào dự án nghiên cứu lần này.

Hết chương 571.

Chương 572. Lữ Việt

Sau khi xem xong bức thư mà Úy Vi gửi cho hắn, Phong Kỳ không còn quan tâm đến diễn biến tiếp theo của sự việc này nữa.

Đến khi bên phía Úy Vi có kết quả nghiên cứu, hắn nghĩ rằng mình hẳn đã rời khỏi thế giới tươi đẹp này rồi.

Thời gian trôi đến đêm ngày thứ ba.

Ăn xong bữa tối, hắn và Lữ Việt rời khỏi khách sạn, đi về phía đại sảnh chiêu mộ.

Sau khi họ bước vào đại sảnh chiêu mộ, dưới sự dẫn dắt của nhân viên, họ đến phòng họp.

Lúc này, trong phòng họp đã có người đến trước.

Trong số đó có một người hắn rất quen, chính là Tần Không Thời mà hắn đã quen biết ở Viện nghiên cứu thắng lợi trước đây.

“Phong Kỳ, phải không.” Lúc này, Tần Không Thời mặc đạo bào, cười chủ động chào hỏi.

Đi đến ngồi bên cạnh Tần Không Thời, hắn cười gật đầu nói:

“Đoàn trưởng Tần, từ khi chia tay ở học viện thắng lợi đến nay đã tám năm không gặp, vẫn khỏe chứ.”

Nghe vậy, Tần Không Thời thở dài:

“Lúc trước tôi còn tưởng tương lai của cậu sẽ ở các viện nghiên cứu lớn, không ngờ cậu lại ra tiền tuyến, biết thế lúc trước tôi đã kéo cậu vào chiến đoàn của tôi rồi.”

Nói rồi, hắn ta nhìn về phía Lữ Việt đang đứng sau Phong Kỳ, cười nói:

“Tôi nhớ cậu, lúc đó là người chơi xuất sắc nhất trong cuộc thi tranh bá tân sinh, còn nhớ lúc đó tôi đã nhiều lần mời cậu gia nhập chiến đoàn Càn Thiên nhưng đều bị cậu từ chối, cậu tên là… Lữ Việt, phải không.”

Đối mặt với câu hỏi, Lữ Việt cười gật đầu.

Trong lúc trò chuyện, 12 đoàn trưởng tham gia hộ tống lần này lần lượt đến.

Lúc này, Lý Đạc cũng đến phòng họp.

Hắn bước đến chỗ ngồi chủ tọa, sau đó nhìn mọi người rồi nói:

“Về nhiệm vụ hộ tống lần này, mọi người có thể tự do phát biểu thảo luận, cuối cùng đưa ra một phương án mà mọi người đều thấy phù hợp, còn về việc chỉ huy nhiệm vụ lần này, tạm thời quyết định do đoàn trưởng Vương Ý đảm nhiệm, cô ấy rất quen thuộc với địa hình nơi đây.”

Nghe vậy, Phong Kỳ và mọi người đều nhìn về phía một người phụ nữ đeo mặt nạ đen ngồi bên trái bàn họp.

Những ngày gần đây, Phong Kỳ đã tìm hiểu kỹ tình hình của các chiến đoàn tham gia nhiệm vụ lần này.

Trong số mười hai chiến đoàn tham gia nhiệm vụ.

Người có lai lịch lớn nhất chính là người phụ nữ đeo mặt nạ Hắc Thiết này.

Tên cô ấy là “Vương Ý”, thuộc về một trong mười chiến đoàn lớn là chiến đoàn Tử Tinh, chức vụ hiện tại là đoàn trưởng đời thứ ba của chiến đoàn Tử Tinh, chiến đoàn của cô ấy đóng quân tại khu tiếp tế này.

Cuộc đời của cô ấy cũng rất kỳ lạ.

Chiến đấu ở tiền tuyến hơn hai mươi năm, vô số lần vào sinh ra tử, lập nhiều chiến công hiển hách.

Về lý do cô ấy thường đeo mặt nạ, lời đồn bên ngoài là trong một lần hành động ở chiến trường, cô ấy bị Sinh Vật Trận Địa nguyền rủa, khuôn mặt bị hủy hoại, cuối cùng đành phải đeo mặt nạ, không còn dùng khuôn mặt thật để gặp người khác.

Nếu nói về tuổi tác, cô ấy đã hơn 50 tuổi, ở đây hoàn toàn có thể được coi là tiền bối.

Nhiều sự tích của cô ấy đã được đưa vào sách giáo khoa lịch sử.

Nghe nói nhiệm vụ lần này do đoàn trưởng Vương Ý chỉ huy, mọi người đều thấy rất bình thường, không thấy có gì không ổn.

Lúc này, Vương Ý đứng dậy, đưa tay ấn vào bàn họp.

Trên bàn họp lập tức hiện ra bản đồ 3D, sau đó cô ấy bắt đầu kể về lộ trình nhiệm vụ lần này, cũng như trong quá trình đó mỗi chiến đoàn sẽ phụ trách bảo vệ hướng nào.

Trong thời gian này, các đoàn trưởng khác cũng lần lượt nêu ra ý kiến của mình.

Vài giờ sau, phương án nhiệm vụ hộ tống lần này đã được đưa ra, chiến đoàn Bình Minh do Phong Kỳ dẫn đầu được phân công ở phía sau bên trái đội hình.

Sau khi trình bày lại chi tiết phương án hộ tống, mọi người rời khỏi phòng họp.

…

Hai ngày sau.

Ánh bình minh của Bình Minh xuyên thủng màn đêm, từ chân trời tỏa ra muôn vàn tia sáng.

Sau khi kiểm tra xong trang bị và vật tư mang theo của các chiến sĩ, Phong Kỳ dẫn họ đi về phía đại sảnh chiêu mộ.

Khi đến trước đại sảnh chiêu mộ, lúc này đã có một số chiến đoàn đợi ở đó.

Thấy hắn đến, các đoàn trưởng lần lượt chào hỏi.

Hắn mỉm cười gật đầu đáp lại từng người.

Tiếp tục chờ đợi, chỉ huy nhiệm vụ lần này là Vương Ý dẫn đầu các chiến sĩ của "Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam." đến.

Các thành viên của chiến đoàn này đều mặc những trang bị rất tinh nhuệ, cơ bản đều được chế tạo từ linh quáng cao cấp sản xuất trong chiến trường, hơn nữa trang bị trên người đều được sơn đen, mỗi chiến sĩ đều đeo mặt nạ Hắc Thiết.

Nhìn qua đã có thể cảm nhận được một luồng sát khí ập đến.

"Các vị phụ trách chiến đoàn huynh đệ, thống kê tình hình chiến đoàn của mình, nếu không có vấn đề gì thì chúng ta xuất phát ngay."

Nghe Vương Ý hỏi, Phong Kỳ và các đoàn trưởng đều nói rằng đã thống kê xong từ lúc đến, có thể xuất phát bất cứ lúc nào.

Hết chương 572.

Chương 573. Tần Không Thời

Tiếp theo, các chiến sĩ Hắc Thiết dưới quyền Vương Ý phát cho mỗi người một thiết bị liên lạc đã hiệu chỉnh tần số, dùng để liên lạc trong quá trình hộ tống.

Chuẩn bị xong xuôi, theo lệnh của Vương Ý, Phong Kỳ và các đoàn trưởng dẫn theo chiến sĩ dưới quyền lên xe.

Trong số đó, chiếc xe ở vị trí trung tâm nhất chính là "Huyết Thạch", trọng tâm bảo vệ của nhiệm vụ lần này.

Lúc này, nó được phủ một tấm vải đen, do Vương Ý và đội tinh nhuệ dưới quyền cô ấy đích thân bảo vệ.

Đoàn xe nhanh chóng rời khỏi khu tiếp tế, sau khi vào đường chính thì bắt đầu giảm tốc độ, đội hình cũng tản ra như mạng nhện, mỗi chiến đoàn đều đến vị trí cảnh giới mà mình phụ trách.

Lúc này, chỉ có chiếc xe chở Huyết Thạch tiếp tục lao nhanh trên đường chính, những chiếc xe còn lại đều đi vào sa mạc hai bên đường chính.

May mắn thay, xe quân sự đặc chế có thể thích ứng với mọi địa hình khắc nghiệt, chỉ là tốc độ hơi chậm lại, không ảnh hưởng đến việc tiến lên.

Trong lúc đoàn xe chạy, phía sau bụi mù cuồn cuộn.

Lúc này, Phong Kỳ và Lữ Việt đứng trên nóc một chiếc xe quân sự ở phía sau bên trái, nhìn về phía sau, cảnh giác với kẻ địch có thể xuất hiện.

“Ngươi có nghĩ rằng lần này sẽ có thế lực chiến trường đến cướp không?” Lúc này, Lữ Việt nhìn về phía Phong Kỳ hỏi.

“Rất có khả năng.” Hắn mỉm cười đáp lại.

“Tại sao?”

“Theo kinh nghiệm của ta ở nhiều dòng thời gian, vật phẩm kỳ diệu có ý nghĩa vô cùng đối với một thế lực chiến trường, chắc chắn sẽ đến tranh giành.”

“Ví dụ như Huyết Thạch mà chúng ta hộ tống lần này, viên đá nhỏ mà nó sinh ra có thể nâng cao tiềm lực huyết mạch của một chủng tộc, sở hữu nó có thể dễ dàng điều khiển nhiều chủng tộc yếu trong chiến trường phục vụ cho mình, giá trị không thể ước lượng.”

“Lần này, chỉ cần là thế lực chiến trường nào biết được khu tiếp tế có Huyết Thạch, chắc chắn sẽ đến nhúng tay, độ khó hộ tống rất cao, thậm chí có thể thấy nhiều thế lực chiến trường ẩn núp trong xã hội loài người đến.”

Nghe vậy, Lữ Việt không khỏi gật đầu.

Ngay lúc này, trong thiết bị liên lạc vang lên một giọng nói khàn khàn:

“Bên phải đội hình xuất hiện một thế lực, ta đã cử người đến tiếp xúc, hiện tại truyền về tin tức là, đến là chiến đoàn Sói Đói, cũng đến để hộ tống Huyết Thạch, chỉ huy Vương có nhận được thông báo liên quan không?”

Lúc này, giọng nói của Vương Ý truyền đến:

“Chiến đoàn Sói Đói cũng là một trong những đội hộ tống ngoại biên của nhiệm vụ lần này, ban đầu khả năng lớn là sẽ không đến, vì họ cũng đang thực hiện nhiệm vụ, hiện tại rõ ràng là nhiệm vụ đã kết thúc, cho phép họ gia nhập đội hộ tống.”

Nghe cuộc đối thoại này, biểu cảm của Phong Kỳ có chút thay đổi.

Hắn không xa lạ gì với Chiến đoàn Sói Đói.

Ở dòng thời gian trước, hắn còn từng là đoàn trưởng của chiến đoàn này.

Hiện tại xem ra thế lực chiến trường đầu tiên đến nhúng tay đã xuất hiện, mà thế lực này chính là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

"Xem ra tiếp theo sẽ náo nhiệt rồi, ta hiện tại thậm chí còn nghi ngờ trong mười hai chiến đoàn hộ tống này cũng có nội gián."

"Yên tâm, ta bảo vệ ngươi." Lữ Việt thản nhiên nói.

Nghe vậy, trên mặt hắn hiện lên ý cười:

"Nếu tình hình không thể kiểm soát, ngươi vẫn nên rời đi trước thì tốt hơn, ta không cần ngươi chết thay ta."

Lần này Lữ Việt không đáp lời, sắc mặt hờ hững nhìn về phía trước.

Hắn thấy vậy không khỏi lắc đầu.

Như thường lệ, Lữ Việt vẫn là thanh kiếm sắc bén nhất và tấm khiên vững chắc nhất trong tay hắn.

Điểm yếu duy nhất vẫn là quá cố chấp.

…

Sự gia nhập của Chiến đoàn Sói Đói khiến Phong Kỳ ngửi thấy một mùi khác thường.

Hắn rất rõ thế lực nào đứng sau đội quân này.

Hơn nữa người khởi xướng nhiệm vụ Lý Đạc đã nói, nhiệm vụ lần này do mười hai chiến đoàn bao gồm cả chiến đoàn Lê

Minh của bọn họ phụ trách.

Chiến đoàn Sói Đói đột nhiên gia nhập, bọn họ trước đó căn bản không nhận được bất kỳ thông tin liên quan nào.

Nhưng Vương Ý dẫn đội lại nói Chiến đoàn Sói Đói vốn là một thành viên trong danh sách chiến đoàn, khiến hắn không khỏi nghi ngờ Vương Ý cũng có vấn đề.

Mặc dù cô ta có rất nhiều công trạng và đánh giá tốt.

Hắn thậm chí còn đoán, trong đội hộ tống còn có các thế lực ngầm khác trà trộn vào.

Các thế lực đều có mưu đồ riêng, hiển nhiên đều là vì Huyết Thạch mà đến.

Tình hình cuối cùng sẽ phát triển theo hướng nào, hắn không rõ nhưng nếu có thể, hắn vẫn muốn đưa Huyết Thạch vào trong Cựu Nhật Thành.

Như vậy đến lúc đó Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng có thể thông qua hợp tác với Viện nghiên cứu Cựu Nhật, biết được một phần bí mật của Huyết Thạch.

Tin tức này có lẽ có thể hé lộ bí mật của sát thủ da xanh.

Trời dần sáng, hành trình mấy tiếng đồng hồ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Con đường chính dẫn đến Cựu Nhật Thành này hai bên là sa mạc, nhìn về phía bên trái là một vùng hoang vu, dọc đường thưa thớt mọc một số cây xanh như xương rồng.

Hết chương 573.

Chương 574. Cầu Tiếp Tế

Bên phải là bãi cát trải dài không biết bao nhiêu dặm, tận cùng là biển xanh, mặt trời đang từ cuối biển mọc lên.

Môi trường trống trải khiến tầm nhìn có thể nhìn rất xa, có gió thổi cỏ lay rất dễ phát hiện.

Đây cũng là lý do nhiệm vụ hộ tống chọn đường chính.

Nhiệm vụ hộ tống lần này trước khi bắt đầu đã có quy định rõ ràng, toàn bộ hành trình không dừng lại, ăn uống vệ sinh đều giải quyết trên xe, giảm thiểu tối đa nguy cơ xuất hiện.

Quay đầu nhìn về phía bên phải, Tần Không Thời đang ngồi trên nóc một chiếc xe tải đằng xa, cũng đang nhìn về phía hắn.

Nhìn nhau cười, bọn họ đều dời tầm mắt về hướng cảnh giới của mình.

Lại thêm 2 giờ hành trình, trong lúc đó không xảy ra bất kỳ điều bất thường nào, đoàn xe lúc này đã đến "Cầu tiếp tế."

Đoàn xe không dừng lại, sau khi hội hợp thì ba chiếc xe cùng nhau đi vào cầu.

Bên dưới cầu là dòng nước sông màu vàng nhạt cuồn cuộn, chảy thẳng về phía đông đổ ra biển.

Hắn đã tra cứu về cây cầu này khi tìm hiểu lộ trình.

Tên đầy đủ của cây cầu là "Cầu tiếp tế Cựu Nhật", dài 1459 mét, rộng 45 mét, được xây dựng đặc biệt sau khi hoàn thành việc quy hoạch vị trí khu tiếp tế, xây dựng một con

đường chính nối khu tiếp tế trên đất liền, để vận chuyển vật liệu xây dựng và hàng hóa đến khu tiếp tế tốt hơn.

Lúc đầu, khu tiếp tế ven biển không có sân bay, con đường chính này có tác dụng rất lớn trong giai đoạn xây dựng ban đầu.

Đoàn xe đi đến cầu, hắn trở nên cảnh giác.

Nếu nói đến nơi nào trên đường đi dễ ra tay nhất thì Cầu tiếp tế chắc chắn là một trong những địa điểm tuyệt vời.

Trên đường đi, địa hình rộng rãi, nơi nào cũng có thể là đường rút lui.

Nhưng lên cầu rồi, chỉ có hai lựa chọn là tiến hoặc lùi.

Nếu có thế lực nào biết được thông tin về nhiệm vụ hộ tống lần này thì việc phục kích ở đây trước là một lựa chọn rất tốt.

"A Việt, dùng Tâm nhãn của ngươi xem tình hình dưới cầu."

Lữ Việt nghe vậy, lập tức gật đầu.

Giữa lúc Kiếm Lan run rẩy, Tâm nhãn hiện lên trên trán hắn.

Mặt đường trên cầu dần trở nên mờ ảo, hắn nhìn thấy cảnh tượng bên dưới cầu.

Tầm mắt tiếp tục hướng về phía trước, hắn đột nhiên phát hiện có rất nhiều bóng người dùng một thứ giống như dây thừng treo ngược ở vị trí giữa cầu.

"Phía trước cách cầu 200 mét có phục kích!"

Nghe Lữ Việt trả lời, hắn lập tức cầm lấy máy liên lạc chuẩn bị báo cáo tình hình.

Nhưng chưa kịp mở miệng, trong máy liên lạc đã vang lên một giọng nói khàn khàn:

“Các chiến đoàn anh em chú ý, tôi là Lâm Thư, người phụ trách Chiến đoàn Thanh Sơn, tôi cảm ứng được rất nhiều hơi thở sinh mệnh ở phía trước đoàn xe cách khoảng 200 mét, chuẩn bị chiến đấu!”

Nghe có người cảnh báo trước, Phong Kỳ buông máy liên lạc xuống và hét lớn:

“Tất cả xuống xe, chuẩn bị chiến đấu!”

Cùng lúc hắn ra lệnh, xung quanh cũng vang lên tiếng hô của những người phụ trách các đoàn.

Những chiến sĩ Chiến đoàn Lê Minh được huấn luyện bài bản lúc này lần lượt nhảy xuống xe tải, chạy quanh xe tải.

Là những người tu luyện, bọn họ rất dễ dàng đuổi kịp tốc độ của xe tải.

Khoảng cách 200 mét rất ngắn, khi bọn họ đến gần vị trí cảnh báo, vô số thứ giống như dây thép xuyên qua mặt đường cầu đóng đinh vào những chiếc xe tải gần đó, kéo đổ một số xe tải xuống đất.

Tiếp theo, rất nhiều bóng người toàn thân đen sì, trên người còn có vảy đen giống như Sinh vật trận địa theo mặt cầu dày đặc bị xuyên thủng mà lên cầu, sau đó dùng móc câu đu đến vị trí trung tâm của đoàn xe.

Mục đích của chúng rất rõ ràng, chính là Kỳ tích - Huyết Thạch.

Lúc này, giọng nói của Vương Ý vang lên:

“Những người phụ trách các đoàn xử lý kẻ địch trong khu vực phụ trách của mình, tôi sẽ bảo vệ Huyết Thạch, tạm thời không cần hỗ trợ.”

Các chiến sĩ nhanh chóng phản công.

Đối mặt với Sinh vật trận địa màu đen từ dưới cầu, hai bên cầu kéo đến, bọn họ lập thành những đội nhỏ gồm ba, năm người hành động theo nhóm, triển khai tiêu diệt từng tên một.

Qua giao tranh ngắn ngủi có thể thấy, những Sinh vật trận địa màu đen hình người này không mạnh, các chiến sĩ có thể dễ dàng đối phó.

Trong thời gian ngắn, rất nhiều bóng đen đã bị tiêu diệt.

Phong Kỳ thấy vậy không khỏi nhíu mày.

Khi thế lực lĩnh vực này chọn cách phục kích trên tuyến đường mà đoàn xe phải đi qua, đồng thời biết trước Huyết Thạch sẽ được đưa đến Thành Cựu Nhật vào thời điểm này thì điều đó chứng tỏ thế lực này rất có thể là thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người.

Hắn đã từng tiếp xúc với nhiều thế lực lĩnh vực ẩn núp.

Vì vậy hắn biết rõ những kẻ này xảo quyệt đến mức nào, hành vi đầy sơ hở, gần như là tự sát này tuyệt đối không phải là điều mà thế lực lĩnh vực ẩn núp có thể làm.

Nghĩ đến đây, hắn hướng mắt về phía chiếc xe chở Huyết Thạch.

Theo hắn thấy, hành vi tự sát này giống như là để che giấu điều gì đó hơn.

Hết chương 574.

Chương 575. Màn Đen

“A Việt, đi xem Huyết Thạch.”

“Được!”

Ngay lúc này, cây cầu rung chuyển dữ dội.

Một sợi xích đen từ dưới cầu xuyên qua mặt đường dày đặc, vươn lên không trung hóa thành một tấm màn đen khổng lồ bao trùm xuống.

Nhìn tấm màn đen, hắn càng chắc chắn hơn về suy đoán của mình, lập tức hét lớn:

“A Việt, nhanh lên!”

Lữ Việt nghe vậy, vung tay rút Kiếm Lan ra khỏi vỏ.

Cùng với tiếng kiếm reo, hắn nhảy lên, sau đó đạp lên Kiếm Lan lao nhanh về phía chiếc xe tải chở Huyết Thạch.

Thấy Lữ Việt rời đi, Phong Kỳ lúc này phóng tinh thần lực ra ngoài, một lực vô hình nâng cơ thể hắn lơ lửng trên không.

Theo tầm mắt của hắn quét qua, rất nhiều bóng đen hình người bị kéo ngang.

Nếu có thể nhìn thấy tinh thần lực vô hình thì có thể phát hiện ra rằng lúc này trên cơ thể Phong Kỳ có vô số xúc tu do tinh thần lực ngưng tụ đang rung chuyển.

Hơn nữa, những xúc tu tinh thần lực này còn bay nhanh theo hướng mà hắn nhìn, sau đó cuốn lấy Sinh vật trận địa màu đen hình người, kéo chúng lên không trung, cuối cùng bị vô số xúc tu tinh thần lực bao bọc rồi xé nát.

Đây chính là sức mạnh của tinh thần công kích thuật.

Tinh thần lực gần như thực thể khiến hắn có nguồn năng lượng dồi dào trong chiến đấu, sẽ không dễ dàng xuất hiện tình trạng tiêu hao tinh thần lực quá mức như Niệm Lực.

Theo tinh thần lực được giải phóng nhanh chóng, hắn nhanh chóng nhận ra có điều không ổn.

Tinh thần lực như muốn mất kiểm soát, tự động hấp thụ ý thức tinh thần của những sinh vật đã chết, từ đó nhanh chóng phát triển mạnh mẽ.

Cách phát triển này khiến hắn không khỏi nghĩ đến đặc điểm hấp thụ khí huyết và năng lực thiên phú của mình khi tiêu diệt Sinh vật trận địa.

Nhưng so sánh thì cũng có sự khác biệt rõ ràng.

Hiệu suất chuyển đổi hấp thụ của tinh thần lực rất thấp nhưng so với tu luyện bình thường thì cũng nhanh hơn gấp nhiều lần.

Hơn nữa, theo tinh thần lực ngày càng mạnh mẽ, hắn cảm thấy cơ thể đau nhói từng cơn từ trong ra ngoài.

Nhưng hắn không để ý, tiếp tục tập trung vào chiến đấu, muốn phối hợp với các chiến sĩ dọn sạch khu vực này.

Những Sinh vật trận địa này không mạnh, cộng thêm thực lực của các chiến sĩ Chiến đoàn Lê Minh cũng rất mạnh, chỉ trong chốc lát đã dọn sạch khu vực này.

Lúc này hắn hướng mắt về phía chiếc xe tải chở Huyết Thạch.

Tấm màn đen do sợi dây đen tạo thành ban đầu muốn bao phủ hoàn toàn khu vực nơi Huyết Thạch tọa lạc.

Nhưng lúc này trên tấm màn đen xuất hiện một lỗ hổng lớn, cả tấm màn đen gần như bị xé làm đôi, Lữ Việt ngự kiếm bay qua bay lại, cuối cùng tấm màn đen hoàn toàn tan biến.

Làm xong tất cả những điều này, Lữ Việt hướng mắt về phía chiếc xe tải.

Chỉ thấy trên xe tải, Huyết Thạch vẫn được phủ bằng vải đen, chỉ huy của đợt hành động này là Vương Ý đang đứng bên cạnh Huyết Thạch, cũng ngẩng đầu nhìn hắn.

Sau khi ánh mắt tiếp xúc trong chốc lát, Lữ Việt lập tức ngự kiếm bay về phía Phong Kỳ.

Sau đó đáp xuống đỉnh chiếc xe tải mà Phong Kỳ đang đứng.

"Thế nào?"

"Vương Ý đứng đó không có hành động gì nhưng ta thấy có chút vấn đề, nếu lúc đó tấm màn đen đó phủ xuống thì có lẽ sẽ xảy ra chuyện gì đó."

Phong Kỳ nghe vậy, không khỏi gật đầu nói:

"Ta cũng nghi ngờ Vương Ý có vấn đề, lợi dụng đám lính tạp để thu hút sự chú ý của chúng ta, chắc chắn cô ta có hành động gì đó, chỉ là sự xuất hiện của ngươi khiến cô ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc tiến hành bước tiếp theo."

"Bây giờ phải làm sao?" Lữ Việt lập tức hỏi.

Phong Kỳ đang định trả lời thì đột nhiên thấy xa xa lại có một sợi dây đen từ dưới đất vươn lên, hóa thành một tấm màn đen trên không trung rồi rơi xuống.

Cùng lúc đó, vô số Bóng Đen từ bên dưới xuất hiện ở chỗ hổng, lao về phía các chiến sĩ xung quanh.

Tấm màn đen này xuất hiện khiến tất cả mọi người trở tay không kịp.

Chưa kịp để mọi người phản ứng thì tấm màn đen đã phủ xuống.

Khu vực bị tấm màn đen bao phủ, do không phân biệt được địch ta, nhất thời mọi người không dám thi triển thuật pháp.

“Ra tay rồi!” Lữ Việt đột nhiên lên tiếng.

Giọng nói của hắn vừa dứt, tấm màn đen đột nhiên co lại, lao nhanh về phía bầu trời.

Lúc này Phong Kỳ nhận ra, Huyết Thạch bên cạnh Vương Ý đã biến mất.

Thấy cảnh này, Lữ Việt lập tức muốn ra tay lần nữa.

Nhưng chưa kịp ra tay thì thấy bên phải không xa, cơ thể Tần Không Thời đột nhiên phình to như quả bóng, sau đó đột ngột phun ra luồng khí nén về phía trước.

Diện tích bao phủ của luồng khí này không rộng nên không ảnh hưởng đến những người khác.

Khi luồng khí nén tiếp xúc với tấm màn đen, rất dễ dàng cắt tấm màn đen ra, quay đầu quét một cái, lập tức cả tấm màn đen bị xé nát.

Huyết Thạch lập tức rơi xuống từ trên không.

Lúc này Vương Ý nhảy lên, đỡ lấy Huyết Thạch, sau đó vững vàng đáp xuống xe tải.

Hết chương 575.

Chương 576. Kiếm Lan

Thấy cảnh này, Phong Kỳ càng chắc chắn hơn về suy đoán của mình.

Vương Ý có vấn đề.

Mọi hành động của cô ta đều giống như đang phối hợp với hành động đánh cắp Huyết Thạch.

Nếu không, với thực lực của cô ta, hoàn toàn có thể dễ dàng xé nát tấm màn đen, sao có thể để màn đen mang Huyết Thạch đi.

Nhưng hắn không định nói thẳng.

Bây giờ hắn còn nghi ngờ rằng ngoài Vương Ý ra, trong đội hộ tống còn có thế lực lĩnh vực khác.

Hắn muốn xem những thế lực khác còn có thủ đoạn gì.

Sau đó hắn nhìn về phía Lữ Việt:

"A Việt, đi dọn sạch những Sinh vật trận địa còn sống dưới cầu."

"Được."

Lúc này Lữ Việt ngự kiếm bay lên, đi về phía dưới cầu.

Lúc này, những Sinh vật trận địa trên cầu đã bị tiêu diệt sạch, mọi người đang kiểm kê thiệt hại hoặc sửa chữa những chiếc xe bị hư hỏng.

Lúc này, giọng nói của Tần Không Thời truyền đến từ liên lạc khí:

“Chỉ huy Vương, tôi hy vọng cô cho tôi một lời giải thích, tại sao Huyết Thạch lại bị tấm màn đen mang đi.”

Nghe xong lời này, hắn lập tức hướng mắt về phía Tần Không Thời đang đứng trên nóc xe không xa.

Trong mười hai chiến đoàn này, người duy nhất hắn có thể tin tưởng chính là Tần Không Thời.

Rõ ràng là lúc này Tần Không Thời đã phát hiện ra chút manh mối, lúc này đang lớn tiếng chất vấn Vương Ý.

“Là lỗi của tôi.” Vương Ý không cãi chày cãi cối, rất bình tĩnh đáp lại.

“Chỉ huy Vương, tôi thấy cô không thích hợp để bảo vệ Huyết Thạch, tiếp theo hãy giao Huyết Thạch cho đoàn tôi phụ trách bảo vệ đi.” Lúc này đoàn trưởng của Thanh Sơn chiến đoàn lên tiếng.

“Tôi thấy vẫn nên để chiến đoàn Xương Thép chúng tôi phụ trách thì tốt hơn.”

“Chiến đoàn Hắc Sa chúng tôi phụ trách bảo vệ thì tốt hơn…”

Nghe cuộc tranh luận trong kênh liên lạc, Phong Kỳ nhếch miệng cười.

Có tổng cộng chín chiến đoàn đang tranh giành quyền bảo vệ, bao gồm cả chiến đoàn Lê Minh của hắn, chiến đoàn Càn Thiên, chiến đoàn Tử Tinh, ba chiến đoàn không lên tiếng.

Theo hắn thấy thì ai bảo vệ Huyết Thạch cũng không quan trọng đối với những người phụ trách hộ tống như bọn họ.

Cấp thiết muốn giành được quyền bảo vệ chỉ có một lý do, bọn họ có mưu đồ với Huyết Thạch.

Nghe cuộc tranh luận trong kênh liên lạc, giọng nói của Tần Không Thời lại vang lên:

“Các người bị làm sao vậy? Có gì mà phải tranh, mau tiếp tục nhiệm vụ đi.”

Nghe tiếng quát mắng của Tần Không Thời, bầu không khí nhất thời ngưng đọng.

Sau đó giọng nói của Tần Không Thời lại vang lên:

“Đã tranh luận không có kết quả thì đừng tranh nữa, cứ để chỉ huy Vương tiếp tục phụ trách.”

“Tôi đồng ý.” Phong Kỳ nhấn nút đàm thoại, cười nói.

“Nếu vậy, mọi người nhanh chóng nghỉ ngơi, chúng ta tiếp tục lên đường.” Vương Ý bình thản nói.

Nghe xong lời này, hắn hướng mắt về phía những chiến sĩ đang sửa chữa xe.

Lúc này Lữ Việt cũng từ dưới cầu trở về.

“Anh Kỳ, tiếp theo phải làm sao?”

“Tiếp theo chắc sẽ rất vui, chúng ta có thể được xem một vở kịch lớn các thế lực lĩnh vực cắn xé lẫn nhau.” Hắn cười nói.

Tình hình hiện tại đã tương đối rõ ràng.

Những chiến đoàn nhảy ra tranh giành quyền bảo vệ Huyết Thạch đều có vấn đề, rõ ràng là bọn họ không muốn Huyết Thạch bị các thế lực khác cướp mất.

Vì vậy, một đường đấu đá ngấm ngầm chắc chắn sẽ không thể thiếu.

Hơn nữa, phía trước chắc chắn có sự hỗ trợ của bọn họ đang chờ ở đó và sớm muộn gì cũng sẽ xé rách lớp ngụy trang để tranh giành Huyết Thạch.

Ngay từ khi nhảy ra muốn cướp Huyết Thạch, bọn họ thậm chí còn chẳng thèm diễn nữa.

Hiện tại, người duy nhất vẫn chưa phát hiện ra vấn đề chỉ có Tần Không Thời.

Về điểm này, Phong Kỳ cũng hiểu.

Nếu không phải đã thu thập được rất nhiều thông tin trên nhiều dòng thời gian, hắn chắc chắn cũng chẳng khá hơn Tần Không Thời là bao.

Chỉ thấy nghi ngờ tại sao các chiến đoàn lại tranh giành quyền bảo vệ Huyết Thạch.

Thậm chí còn cho rằng đây có thể là biểu hiện có trách nhiệm của các chiến đoàn.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Tần Không Thời.

Lúc này, Tần Không Thời đang ngồi trên nóc xe xa xa, một tay nâng bát quái, một tay bấm quyết đang tính toán điều gì đó.

Dường như phát hiện ra ánh mắt của hắn, lập tức quay đầu nhìn hắn, sau đó mỉm cười chớp mắt với hắn.

Thấy Tần Không Thời chớp mắt, Phong Kỳ trong lòng khẽ giật mình.

Tần Không Thời dường như đang ám chỉ hắn điều gì đó nhưng lại không nói rõ.

“Anh Kỳ, anh có nghĩ là Tần Không Thời đã phát hiện ra vấn đề trong đội không?” Lữ Việt đột nhiên lên tiếng.

“Giờ xem ra thì có khả năng, tên này biết bói toán, khó nói thật sự có thể bói ra được điều gì đó.”

“Bói… bói toán?” Lữ Việt không khỏi sửng sốt.

“Đúng vậy, nếu lần này có thể sống sót trở về, ta sẽ nhờ hắn xem giúp ngươi về nhân duyên thế nào?” Phong Kỳ cười trêu chọc.

“Ta có vợ rồi.” Lữ Việt lập tức lắc đầu.

“Hả?”

“Vợ ta, Kiếm Lan!”

Nghe xong lời này, hắn không nhịn được trợn mắt:

“Kiếm có thể sinh con cho ngươi được không?”

Hết chương 576.

Chương 577. Đoàn Xe

“Có thể sinh kiếm khí.” Lữ Việt nghiêm túc nói.

Phong Kỳ:…

…

Sau khi vượt qua cơn nguy cấp, đoàn xe dừng lại nghỉ ngơi ngắn trên cầu tiếp tế.

Sau khi sửa chữa xong những chiếc xe bị hư hỏng, đoàn xe vượt qua cầu tiếp tế, tiếp tục đi dọc theo đường chính về hướng Thành Cổ Nhật.

Lúc này Phong Kỳ đứng trên một chiếc xe tải phía sau đoàn xe, ánh mắt thỉnh thoảng hướng về phía trước, quan sát động tĩnh của các thế lực.

Giờ hắn có thể chắc chắn rằng trong nhiệm vụ lần này chắc chắn có nhiều thế lực lĩnh vực ẩn núp.

Hơn nữa, mục đích của chúng đều giống nhau, chính là “Kỳ tích - Huyết Thạch.” mà đoàn hộ tống đang mang theo.

Cuộc khủng hoảng bất ngờ trên cầu cũng khiến mối quan hệ bên trong đội hộ tống này có sự thay đổi tinh tế.

Đặc biệt là hành động tranh giành quyền bảo vệ Huyết Thạch vừa rồi, rõ ràng là các thế lực muốn chiếm ưu thế trong cuộc tranh giành.

Về vấn đề này, Phong Kỳ đã hoàn toàn hiểu rõ.

Dù tình hình thế nào, hắn chắc chắn sẽ không chọn hy sinh mạng sống để bảo vệ Huyết Thạch.

Rõ ràng đây là hành động cực kỳ ngu ngốc.

Bởi vì chỉ riêng hắn và Lữ Việt căn bản không phải là đối thủ của nhiều thế lực lĩnh vực.

Ngay cả khi có thêm Tần Không Thời hoàn toàn đáng tin cậy và chiến đoàn Càn Thiên do hắn chỉ huy thì việc chống lại nhiều thế lực lĩnh vực cũng không có khả năng chiến thắng.

Nếu Mộc Tinh ở đây thì có thể liều lĩnh một chút.

Vấn đề là Mộc Tinh không có ở đây, liều mạng chỉ là hành động đưa đầu chịu chết.

Mạng sống của hắn cũng là một tuyến hy sinh, còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Hy sinh để bảo vệ Huyết Thạch cũng sẽ không giúp ích gì cho một hắn khác.

Mặc dù Huyết Thạch có ý nghĩa vô cùng đối với toàn nhân loại nhưng rõ ràng không thể thay đổi kết cục diệt vong của nhân loại trong tương lai, so với việc đó thì việc điều tra thông tin hữu ích vẫn quan trọng hơn.

Vì vậy, hắn và Lữ Việt đã bàn bạc với nhau, nếu xảy ra sự cố không thể kiểm soát thì sẽ lập tức dẫn các thành viên của chiến đoàn Lê Minh rút lui.

Còn về Huyết Thạch, các thế lực lĩnh vực có đánh nhau đến đầu rơi máu chảy cũng không liên quan đến hắn.

Nếu có thể, hắn thậm chí còn muốn đứng ngoài xem náo nhiệt, tiện thể tìm hiểu xem đằng sau những chiến đoàn lĩnh vực này là những thế lực lĩnh vực nào.

Sau khi đoàn xe vượt qua cầu tiếp tế, hai bên đường chính không còn là sa mạc, cây xanh rõ ràng nhiều hơn.

Tiếp tục đi, hắn phát hiện ra một cảnh tượng thú vị.

Các thế lực rõ ràng đã thu hẹp vòng cảnh giới, đưa vị trí của chiến đoàn thuộc quyền đến gần hơn với chiếc xe tải chở "Huyết Thạch."

Bây giờ hắn chỉ muốn biết, cuối cùng là thế lực lĩnh vực nào sẽ chọn hành động trước.

Tình hình hiện tại rất tinh tế.

Không ai muốn ra tay trước nhưng ai cũng muốn ra tay.

Lữ Việt đứng bên cạnh lúc này quay đầu nhìn hắn:

"Anh Kỳ, em thấy nếu tình trạng căng thẳng tinh tế này không bị phá vỡ, không có thế lực lĩnh vực nào chọn mạo hiểm bị tập trung hỏa lực mà đứng ra, có lẽ Huyết Thạch có thể được đưa vào Thành Cổ Nhật một cách an toàn."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười lắc đầu:

"Xác suất xảy ra chuyện này cực kỳ nhỏ, có lẽ ngươi vẫn chưa nhận ra sức hấp dẫn của Huyết Thạch đối với chúng lớn đến mức nào, trong số những thông tin tình báo ta có được, có một tên đã phản bội cả tộc vì thứ tương tự, mạo hiểm bị cả tộc truy sát cũng phải tham lam món đồ kỳ tích tương tự Huyết Thạch."

"Anh nói đến thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học?" Lữ Việt lập tức nhớ đến thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học mà Phong Kỳ đã nói với hắn.

"Đúng vậy, còn về món đồ kỳ tích, theo ta thấy thì chính là vật liệu đặc biệt dùng để chế tạo Tiểu Hắc."

"Huyết Thạch có lẽ không có giá trị hơn vật liệu dùng để chế tạo Tiểu Hắc nhưng theo ta thấy, nắm giữ Huyết Thạch cũng giống như có được vô số nô lệ Sinh Vật Trận Địa có thể tùy ý sai khiến, giá trị không hề nhỏ… Tất nhiên, tiền đề là có

khả năng đảm bảo Huyết Thạch không bị các thế lực khác cướp mất.”

Nghe xong lời này, Lữ Việt lập tức gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Suy nghĩ một lúc, hắn lại đột nhiên lên tiếng:

“Anh Kỳ, anh nói xem dùng vật liệu kỳ tích chế tạo Tiểu Hắc để đúc kiếm thì có tốt hơn không, thanh kiếm này có lẽ có thể sở hữu những đặc tính mà anh nói về Tiểu Hắc, ví dụ như không thể bị phá hủy, có thể hấp thụ mọi hình thức tấn công năng lượng, có thể phân giải thành hạt nano mô phỏng mọi hình thái…”

Nghe Lữ Việt nói vậy, hắn không nhịn được trợn mắt.

Mặc dù hắn cũng từng nghĩ đến ý tưởng tương tự, ví dụ như thu Tiểu Hắc làm hộ pháp, đến lúc đó thế giới mộng cảnh chắc chắn có thể ngang dọc.

Nhưng xét theo tình báo và năng lực hiện tại thì rõ ràng là không thực tế.

Hết chương 577.

Chương 578. Định Vị

Trong lúc trò chuyện, hai người ngồi trên xe tải bắt đầu ăn trưa.

Trong thời gian làm nhiệm vụ, đương nhiên không có đồ ăn ngon như ở trang viên căn cứ, thứ ăn là loại kem dinh dưỡng có mùi vị kỳ lạ, chỉ đơn giản là để lấp đầy bụng.

Ăn xong bữa trưa, hắn lấy ra từ trong ba lô một đĩa tròn kim loại màu bạc trắng.

Sau khi nhấn công tắc, trên đĩa tròn hiện ra một bản đồ, trên bản đồ có một chấm đỏ đang nhấp nháy.

Chiếc đĩa tròn này là một trong những trang bị cần thiết của chiến đoàn lĩnh vực khi ra ngoài, có thể kết nối với vệ tinh để định vị vị trí của mình.

Chỉ cần không ở trong phạm vi lĩnh vực, sau khi nhấn công tắc, trên đó sẽ hiện ra bản đồ có thể thu nhỏ và chấm đỏ đánh dấu vị trí hiện tại.

Xem bản đồ xong, hắn phát hiện ra rằng hành trình đến giờ đã đi được hơn một phần ba.

Nếu tiếp tục đi với tốc độ này thì chưa đến một ngày là có thể đến Thành Cổ Nhật.

Nhưng hắn cũng biết rõ, khi hành trình đi vào nửa sau, chắc chắn sẽ có thế lực lĩnh vực xuẩn xuẩn dục động không nhịn được, hành động trước.

Lần này hắn chọn bảo vệ mạng sống là chính, đứng ngoài xem chó cắn chó.

Chiếc xe tải chở Huyết Thạch vẫn bình an chạy trên đường chính, cây xanh hai bên đường chính dần nhiều hơn, thậm chí ven đường còn xuất hiện những loài động vật như thằn lằn, linh dương, mang đến một chút sức sống cho sự hoang vu.

Lại thêm hai giờ hành trình, đoàn xe tiến vào đoạn đường hẻm núi.

Hai bên là vách đá dựng đứng, một con đường nhựa xuyên suốt qua hẻm núi.

Ngẩng đầu nhìn lên vách đá hai bên, trên đó mọc xiên không ít cây thông, xét về địa hình thì đây lại là một nơi phục kích lý tưởng.

Các thế lực lĩnh vực chỉ cần chiếm giữ trước vị trí cao trên đỉnh vách đá là có thể hình thành ưu thế chiến lược cao đánh thấp.

Quan sát xung quanh, hắn không khỏi cảnh giác.

Đoàn xe tiếp tục đi về phía trước một đoạn, mặt đất đột nhiên rung chuyển dữ dội.

“Đến rồi!”

Vừa nói, Lữ Việt một tay nhanh chóng niệm chú quyết, lập tức kiếm Lam ở sau lưng hắn tuốt khỏi vỏ, lơ lửng trên đỉnh đầu hắn.

“Các chiến đoàn huynh đệ chú ý, phía trước có phục kích!” Giọng nói của Vương Ý cũng vang lên vào lúc này.

Cùng với lời nói của cô, tình hình đột biến.

Mặt đất đột nhiên xuất hiện những vết nứt dày đặc, ngay sau đó, bên dưới chiếc xe tải quân sự chở Huyết Thạch xuất hiện một hố sâu đường kính ba mét, chiếc xe tải rơi thẳng xuống hố sâu.

Thấy cảnh này, Lữ Việt lập tức định tiến lên.

Lúc này, Phong Kỳ tiến lên một bước, chặn Lữ Việt lại, sau đó mỉm cười:

"Không cần vội, ta không tin các thế lực lĩnh vực khác có thể để Huyết Thạch bị cướp mất, bọn chúng chắc chắn sẽ ra tay, chúng ta hãy đứng ngoài xem tình hình."

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một bóng người có đôi cánh đen.

Lúc này, nó vung sợi dây thừng đang cầm trong tay về phía chiếc xe tải, lập tức đầu sợi dây như mũi tên bắn về phía chiếc xe tải, với tốc độ cực nhanh, cuốn chặt lấy đầu xe tải đang rơi xuống, ngay sau đó giật mạnh, chiếc xe tải lập tức bay lên không trung.

Sinh Vật Trận Địa cánh đen cũng lao thẳng về phía Huyết Thạch đặt trong xe tải.

Nhưng chưa kịp để Sinh Vật Trận Địa cánh đen tiến đến gần, bóng dáng Vương Ý đã xuất hiện sau lưng nó, ngay sau đó một đám sương mù màu xám trên không trung hóa thành xiềng xích, siết chặt lấy cổ Sinh Vật Trận Địa cánh đen.

"Rắc!" Tiếng xương cốt trật khớp vang lên, Sinh Vật Trận Địa cánh đen lập tức tử vong.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ càng chắc chắn Vương Ý có vấn đề.

Với thực lực của cô, trước đó hoàn toàn có thể dễ dàng xé nát màn đen bao phủ nhưng cô lại chọn đứng im chịu chết, rõ ràng là đang diễn trò.

Ngay khi bóng dáng Vương Ý hạ xuống, bên cạnh cô lại xuất hiện thêm vài bóng người.

Một trong số những bóng người đó lao thẳng về phía Vương Ý, nó có một đôi sừng trâu, cao hơn ba mét, toàn thân là những cơ bắp cuồn cuộn, vũ khí hình lưỡi liềm trong tay quét mạnh vào áo giáp của Vương Ý, đánh bay cô ra ngoài.

Ngay khi nó định vươn tay lấy Huyết Thạch, các đoàn trưởng của các chiến đoàn lĩnh vực cũng nhảy lên, lao về phía Huyết Thạch.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức nhìn về phía các chiến sĩ của chiến đoàn Bình Minh đang chuẩn bị tiến lên hỗ trợ, sau đó hô lớn:

"Các thành viên chiến đoàn Bình Minh, tất cả ở lại nguyên vị trí."

Nghe xong lời này, những chiến sĩ đang chuẩn bị tiến lên hỗ trợ đều nhìn về phía hắn, vẻ mặt nghi ngờ.

"Phó đoàn, tại sao lại bảo chúng tôi ở lại nguyên vị trí?" Đội trưởng đội tám lập tức lên tiếng hỏi.

"Tình hình không đơn giản như các ngươi thấy đâu, tạm thời ở lại nguyên vị trí." Hắn không giải thích nhiều, tầm mắt lại hướng về phía Huyết Thạch.

Chỉ thấy xa xa, càng ngày càng nhiều bóng người từ khắp nơi kéo đến.

Cùng với tiếng súng đầu tiên vang lên, các thế lực rõ ràng không thể ngồi yên, lần lượt triển khai tranh đoạt Huyết Thạch.

Hết chương 578.

Chương 579. Hẻm Núi

Lần này, các đoàn trưởng của các chiến đoàn cũng hoàn toàn vứt bỏ lớp ngụy trang, dứt khoát ra tay với "Đồng minh." đã lấy được Huyết Thạch.

Các thành viên của chiến đoàn Bình Minh đang quan sát tình hình cũng dần phát hiện ra điều bất thường.

Ban đầu, khi thấy các đoàn trưởng giết chết Sinh Vật Trận Địa đã cướp được Huyết Thạch, bọn họ không thấy có vấn đề gì, cho rằng bọn họ muốn bảo vệ Huyết Thạch không bị cướp mất.

Nhưng khi thấy bọn họ ra tay với người của chiến đoàn huynh đệ, bọn họ lập tức nhận ra vấn đề.

"Phó đoàn, bọn họ hình như đang cướp Huyết Thạch?" Đội trưởng đội ba đi đến bên hắn, vẻ mặt nghiêm trọng hỏi.

"Như ngươi thấy đấy, bây giờ truyền lệnh xuống, toàn đoàn chuẩn bị sẵn sàng rút lui bất cứ lúc nào, còn nguyên nhân cụ thể thì đợi ta về rồi giải thích."

Nghe xong lời này, đội trưởng đội ba lập tức đáp lời, sau đó rời đi.

Lúc này, toàn bộ hẻm núi loạn thành một đoàn.

Sinh Vật Trận Địa từ khắp nơi kéo đến hỗ trợ ngày càng nhiều.

Có thể thấy, nhiều thế lực lĩnh vực ban đầu không phục kích trong hẻm núi, rõ ràng là đã nhận được thông báo, từ xa chạy đến.

Hắn thậm chí còn nhìn thấy một bóng người quen thuộc trong đám người hỗn chiến.

Hầu hết cơ thể của người này đều là máy móc, trong lúc chiến đấu, năng lượng trong cơ thể hắn vận hành phát ra tiếng ầm ầm, mỗi cú đấm tung ra đều có ánh sáng xanh nhấp nháy trên cơ thể.

Hắn chính là viện trưởng hiện tại của Viện Nghiên cứu Tương lai, Lý Tinh Thần.

Sau khi hoàn thành cải tạo cơ thể nửa linh năng, thực lực của hắn cực kỳ mạnh mẽ, những Sinh Vật Trận Địa to lớn kia cũng khó có thể chống lại hắn.

Chiến đấu cận chiến chỉ là một trong những sở trường của hắn.

Cơ thể hắn còn được trang bị nhiều loại vũ khí tầm xa công nghệ cao, có thể tiến hành hỏa lực áp chế tầm xa.

Lần hành động này, Viện nghiên cứu công nghệ cũng tham gia, Lý Tinh Thần rõ ràng là nhận được lệnh của Bóng Đen đến cướp Huyết Thạch.

Nhưng thực lực của Lý Tinh Thần không phải là mạnh nhất trong số những người có mặt.

Còn nhiều người mạnh hơn hắn.

Ví dụ như Vương Ý, thanh kiếm sắc bén do sương mù ngưng tụ trong tay cô có thể sánh ngang với kiếm yêu ma trong thần thoại.

Chỉ cần bị sương kiếm cắt trúng, máu sẽ không ngừng phun ra từ vết thương, sau đó bị hút vào trong sương máu.

Trong số các Sinh Vật Trận Địa, cũng có rất nhiều kẻ có thực lực cực mạnh.

Lần này, các thế lực rõ ràng đều có chuẩn bị, tình hình chiến đấu vô cùng ác liệt, ai lấy được Huyết Thạch sẽ trở thành mục tiêu bị tập trung hỏa lực.

Trong tình huống như vậy, muốn mang Huyết Thạch đi rõ ràng không dễ dàng.

Nhưng dưới sự cám dỗ của Huyết Thạch, các thế lực đều không chút do dự tranh đoạt.

Sợ Huyết Thạch bị các thế lực khác cướp mất.

Đã có nhiều lần, những bóng người cướp được Huyết Thạch muốn rời khỏi nơi này nhưng rất nhanh sẽ trở thành mục tiêu bị tập trung hỏa lực, nếu thực lực không đủ thì chắc chắn sẽ tử trận ngay tại chỗ.

Lúc này, khu vực trung tâm giao chiến ác liệt nhất giống như một lò xay thịt, liên tục có những bóng người bị lực bên ngoài xé nát.

"Nãy mà chọn tham chiến, biết đâu bà già kia còn chẳng tìm thấy xác ta." Nhìn các thế lực đang hỗn chiến, Phong Kỳ không khỏi cảm thán.

"Còn não là được, dùng được."

Phong Kỳ:…

Thấy cảnh hỗn chiến dữ dội như vậy, mà bất cứ lúc nào cũng có thể lan đến đây, hắn lúc này trầm giọng hô lớn:

"Chiến đoàn Bình Minh, toàn bộ rút lui!"

Nghe lệnh của hắn, các chiến sĩ chiến đoàn Bình Minh đã chuẩn bị sẵn sàng liền nổ máy xe tải rút về phía sau.

Đến khu vực an toàn, hắn lập tức ra hiệu dừng lại, sau đó cùng Lữ Việt đứng trên nóc xe tải chọn cách tiếp tục quan chiến.

Lúc này, toàn bộ hẻm núi rung chuyển trong cuộc giao chiến dữ dội, hai bên vách đá liên tục có đá vụn rơi xuống.

Mặt đất càng bị sụt lún liên tục trong cuộc giao tranh của bọn chúng, chỉ trong chớp mắt, khu vực giao chiến đã hình thành một hố trời.

Tình hình chiến sự không hề ngã ngũ theo thời gian, ngược lại càng có nhiều bóng người đến chiến trường, chiến sự càng diễn ra ác liệt.

Hắn còn nhìn thấy bóng dáng của sát thủ da xanh trong cuộc chiến.

Đúng như hắn đã đoán, thế lực đứng sau sát thủ da xanh đang thu thập các vật phẩm kỳ diệu, lần này cũng không bỏ lỡ cuộc tranh giành Huyết Thạch.

Ngay lúc Phong Kỳ đang xem say sưa, Lữ Việt đột nhiên nghiêng người đến trước mặt hắn, sau đó đột ngột đâm một kiếm về phía trước.

Làn kiếm phá vỡ sự cản trở vô hình, đâm xuyên một bóng hình gầy gò da xanh.

Thấy cảnh này, hắn nhận ra rằng mình rõ ràng cũng đã trở thành mục tiêu của sát thủ da xanh.

Rõ ràng là chúng vừa khóa chặt hơi thở của Huyết Thạch, vừa cảm ứng được hắn.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát ra lệnh cho chiến đoàn tiếp tục rút lui, lại lui thêm hơn trăm mét mới dừng lại.

Ngẩng đầu nhìn về phía bên phải, Tần Không Thời ở đằng xa cũng giống như hắn, chọn cách rút lui rồi ở lại gần đó quan chiến.

Hết chương 579.

Chương 580. Phục Kích

Có vẻ như nhận ra ánh mắt của hắn, Tần Không Thời lúc này quay đầu lại nhìn hắn, nhe răng cười.

Gật đầu chào, Phong Kỳ lại hướng mắt về phía chiến trường.

Chiến đấu đến giờ, hắn phát hiện ra rằng trong cuộc hỗn chiến, đủ loại năng lượng đều đổ dồn vào Huyết Thạch nhưng Huyết Thạch vẫn không hề bị tổn hại.

Đặc tính gần như không thể bị phá hủy này khiến hắn không khỏi nghĩ đến Tiểu Hắc.

"Anh Kỳ, mặt nạ của Vương Ý vỡ rồi!"

Nghe lời nhắc của Lữ Việt, hắn lập tức nhìn theo ánh mắt của Lữ Việt về phía Vương Ý.

Lúc này, mặt nạ Hắc Thiết trên mặt Vương Ý đã vỡ hơn một nửa, mái tóc dài màu tím tung bay theo chuyển động tốc độ cao của cô.

Không giống như lời đồn, khuôn mặt của Vương Ý bị lời nguyền của Sinh Vật Trận Địa hủy hoại nên mới đeo mặt nạ không muốn gặp người.

Khuôn mặt cô dưới lớp mặt nạ có vẻ rất trẻ trung, non nớt.

Đôi mắt màu tím càng thêm một chút yêu dị.

Nhìn bóng hình này, hắn không khỏi cau mày.

Mặc dù hắn chưa từng gặp bóng hình này nhưng nhìn thế nào thì ngoại hình của cô cũng rất giống với Chủ nhân Mê Vụ trong trí nhớ của hắn.

Lúc đầu, Chủ nhân Mê Vụ đoạt xá Lâm Nhiễm, sau khi hóa thành hình người cũng có dáng vẻ như vậy.

Ngoài ngoại hình khác nhau, các đặc điểm khác đều rất giống nhau.

Nhìn lại thanh kiếm sương mù trong tay Vương Ý, hắn càng chắc chắn hơn một điều.

Vương Ý đã sớm bị Chủ nhân Mê Vụ đoạt xá, chiến đoàn dưới quyền cô ta cũng đã bị Chủ nhân Mê Vụ khống chế.

…

Khu vực phía Đông, Hẻm núi Cổ.

Đoàn xe hộ tống Huyết Thạch sau khi đi đến hẻm núi thì tình hình đột biến.

Khi một thế lực trong số đó chọn ra tay cướp "Huyết Thạch." tại đây, các thế lực khác rõ ràng cũng không thể ngồi yên.

Điều này dẫn đến ngày càng nhiều Sinh Vật Trận Địa, cũng như các chiến đoàn loài người thần phục thế lực lãnh địa đến hẻm núi, tham gia vào cuộc tranh giành Huyết Thạch.

Các thế lực lúc này cũng hoàn toàn vứt bỏ lớp ngụy trang.

Chọn ra tay toàn lực tranh giành.

Nhìn về phía hẻm núi nơi chiến sự đang diễn ra ác liệt, Phong Kỳ đứng từ xa với vẻ mặt nghiêm trọng.

Ngay lúc nãy, mặt nạ trên mặt Vương Ý đã vỡ.

Nhưng dưới lớp mặt nạ không phải là một khuôn mặt bị hủy dung, mà là bóng hình quen thuộc với đôi mắt tím và mái tóc dài màu tím.

Đặc điểm ngoại hình của cô khiến hắn đột nhiên nghĩ đến "Chủ nhân Mê Vụ."

Về điều này, trong lòng hắn nảy sinh vài phỏng đoán.

Hiện tại có thể khẳng định một điều.

Lúc đầu, Chủ nhân Mê Vụ đã gặp Mộc Tinh mới vào nghề và bị Mộc Tinh đánh sập lãnh địa của mình, từ đó chọn lưu lạc bên ngoài, trở thành sinh vật siêu thoát lãnh địa.

Lúc đó hắn đã đoán, có lẽ chính lúc đó Chủ nhân Mê Vụ đã có ý định thâm nhập nền văn minh loài người, sau đó là kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách, quảng bá "Hiến tế huyết nhục." và một loạt hành động khác.

Nhưng bây giờ xem ra, có vẻ như không phải như vậy.

Chủ nhân Mê Vụ hiện tại rõ ràng vẫn chưa nắm quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách, mà thân phận hiện tại của nó lại là đoàn trưởng của một chiến đoàn lãnh địa.

Khoảng thời gian giữa việc nó nắm quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách rõ ràng còn có một quá trình.

Còn về việc tại sao Chủ nhân Mê Vụ lại đến cướp Huyết Thạch, hắn không hề ngạc nhiên.

Theo những gì hắn hiểu về Chủ nhân Mê Vụ, nó khao khát "Khí huyết." đến mức điên cuồng, mà Huyết Thạch có thể sản xuất vô hạn sức mạnh khí huyết tinh khiết, đối với Chủ nhân Mê Vụ rõ ràng là một sự cám dỗ cực lớn.

Lúc này, cuộc tranh giành Huyết Thạch đã diễn ra được hai giờ, các thế lực vẫn chưa phân định được thắng bại.

Vách đá hai bên hẻm núi cũng bị san phẳng trong cuộc giao tranh của các thế lực, từng đợt sóng xung kích của cơn lốc xoáy ập đến từ khu vực giao tranh.

Phong Kỳ đứng từ xa hóng hớt, quần áo bị gió thổi bay phần phật.

Nhưng hắn không có ý định ra tay.

Thậm chí còn chuẩn bị sẵn sàng chạy trốn bất cứ lúc nào.

Trận chiến ở cấp độ này, ngay cả khi hắn và Lữ Việt cùng chiến đoàn Bình Minh tham gia cũng không có tác dụng gì.

Lúc này, khu vực trung tâm giao tranh vô cùng hỗn loạn, giống như một cối xay thịt sống, liên tục có bóng người tử vong trong cuộc tranh giành.

Lúc này, cướp được Huyết Thạch cũng giống như cầm bùa gọi hồn.

Tương đương với việc kích hoạt BUFF "Khiêu khích." toàn trận, sẽ ngay lập tức trở thành tâm điểm và mục tiêu tập trung của toàn trận.

Nhưng các thế lực vẫn không chút do dự mà chọn cách cướp đoạt.

Về điều này, Phong Kỳ cũng rất nghi ngờ.

Các thế lực lãnh địa rõ ràng không ngu ngốc, tại sao không thể chọn cách quan sát, rồi chờ đến khi các thế lực suy yếu mới ra tay hưởng lợi từ kẻ khác?

Nhưng hắn nhanh chóng hiểu ra lý do.

Hắn phát hiện trong các thế lực không thiếu những cường giả nắm giữ năng lực tàng hình siêu viễn, có thể tàng hình tức thời ở khoảng cách cực xa, nếu để những cường giả này đoạt được Huyết Thạch, không cẩn thận rất có thể sẽ cướp mất Huyết Thạch.

Hết chương 580.

Chương 581. Kẻ Địch

Ví dụ như vừa nãy, tên sát thủ da xanh đoạt được Huyết Thạch đã lợi dụng tinh thần lực xé rách không gian tạo ra một đường hầm không gian cong vênh, muốn triển khai nhảy vọt không gian rời đi.

May thay, thân thể mới tiến vào được một nửa thì bị một Sinh Vật Trận Địa toàn thân mọc đầy lông trắng hung hăng kéo ra khỏi đường hầm không gian, sau đó bị tập trung hỏa lực đánh thành bột mịn, nếu không thì cuộc tranh giành Huyết Thạch đã kết thúc.

Các thế lực lãnh địa đến tranh giành Huyết Thạch rõ ràng cũng sợ điều này nên chọn ra tay toàn lực để ngăn ngừa sự cố xảy ra, đồng thời tạo cơ hội trốn thoát cho thành viên có năng lực tàng hình trong thế lực của mình.

Nếu lúc này đứng nhìn các thế lực tranh giành, nghĩ đến việc hưởng lợi từ kẻ khác, biết đâu nhìn mãi nhìn mãi Huyết Thạch đột nhiên biến mất, thật sự trở thành đến hóng hớt.

Đây cũng là lý do khiến chiến sự trở nên ác liệt như vậy.

Nhìn hẻm núi đã bị sóng xung kích năng lượng san phẳng, Phong Kỳ cũng bị thực lực của các thế lực lãnh địa làm cho kinh ngạc.

Mê Vụ Chi Chủ mà hắn đặc biệt chú ý cũng không chiếm được bất kỳ ưu thế nào trước cuộc chiến như vậy.

Thậm chí còn nhiều lần đối mặt với nguy cơ sinh tử.

Nhưng xét về góc độ lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không tử nạn trong cuộc tranh giành Huyết Thạch lần này.

Còn lần này có đi theo hướng lịch sử hay không thì cũng chưa chắc.

Dù sao thì lịch sử của dòng thời gian này đã thay đổi vì sự thay đổi của hắn, biết đâu lần này Mê Vụ Chi Chủ không may mắn như vậy.

Nghĩ đến đây, hắn lại hy vọng Mê Vụ Chi Chủ có thể vượt qua.

Trong mắt hắn, Mê Vụ Chi Chủ vẫn còn giá trị lợi dụng, cho dù có chết, cũng phải chết sau khi giá trị còn lại bị vắt kiệt ở dòng thời gian chính, chứ không phải là ở dòng thời gian hy sinh này của hắn.

Nếu Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thành công thì một Lâm Nhiễm khác trong mộng cảnh tương lai của hắn tương đương với việc có thêm một đồng hành có thực lực cực mạnh.

Cho dù không phải là đối thủ của Tiểu Hắc, cũng có thể tạo ra giá trị cho sự gia tăng thực lực của Lâm Nhiễm khác.

Trong mộng cảnh tương lai, dựa vào Giác Hút để nâng cao thực lực rõ ràng là không thực tế.

Dù sao thì Giác Hút gần như đã mất đi ý thức, chỉ biết phán đoán địch ta, một khi ra tay thì không có khả năng nương tay.

Nhưng Lâm Nhiễm phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thì sẽ không như vậy.

Chỉ cần kế hoạch phản ký sinh thành công, thực lực của Lâm Nhiễm khác sẽ được nâng cao đáng kể trong thời gian ngắn.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ chết ở đây thì "Kế hoạch phản ký sinh ý thức." của dòng thời gian này coi như thất bại.

Ảnh hưởng kéo theo cũng rất lớn.

Bao gồm cả công pháp Hiến tế huyết nhục cũng sẽ không tồn tại trong lịch sử.

Điều này ảnh hưởng đến tương lai là tốt hay xấu, hắn cũng không thể xác định.

Hiến tế huyết nhục tuy là một công pháp tu luyện ẩn chứa mối họa diệt vong của loài người nhưng trước khi Mê Vụ Chi Chủ kích hoạt công tắc, công pháp này từng được đánh giá là công pháp tu luyện đứng đầu trong lịch sử loài người.

Có thể thấy công pháp này tăng bức cho người tu luyện mạnh đến mức nào.

Có thể nói đã thúc đẩy rất lớn quá trình phát triển thực lực tổng thể của loài người.

Vì vậy, sự biến mất của Hiến tế huyết nhục chắc chắn sẽ thay đổi lịch sử, khiến tốc độ phát triển của học thuyết tu luyện loài người chậm lại, biết đâu sẽ không trụ được đến 1500 năm sau.

Đến lúc đó, có lẽ ngay cả Khu tránh nạn Tinh Thành cũng không còn tồn tại.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn muốn phá giải mối họa tiềm ẩn của Hiến tế huyết nhục.

Công pháp Hiến tế huyết nhục không có mối họa thì chỉ có lợi cho sự phát triển của học thuyết tu luyện loài người, không có hại.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cau mày, rồi nhìn sang Lữ Việt bên cạnh, mở lời:

“A Việt, nếu có thể, lát nữa nếu có tình huống đột xuất, hãy cố cứu Vương Ý.”

Nghe vậy, Lữ Việt gật đầu ngay:

“Được!”

“Ngươi không hỏi tại sao sao?” Hắn không khỏi ngạc nhiên.

“Ta tin ngươi.”

Nhìn vẻ mặt hờ hững của Lữ Việt, Phong Kỳ cười toe toét:

“Vẫn nên giải thích cho ngươi một chút, thân phận thực sự của nó chính là Mê Vụ Chi Chủ, chính là tên mà ta đã nói với ngươi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách.”

“Kế hoạch ký sinh phản ý thức của ta cần nó sống, nó chết sớm sẽ gây ra nhiều ảnh hưởng đến tương lai, cũng sẽ khiến kế hoạch ký sinh phản ý thức thất bại.”

“Được, ta qua trước, nếu không tình huống đột xuất xảy ra, ta sợ không cứu được!”

Hiểu được nguyên nhân cụ thể, Lữ Việt lập tức lên tiếng, sau đó triệu hồi Kiếm Lan, ngự kiếm bay về phía hẻm núi.

Lúc này, Phong Kỳ nhảy xuống xe tải, sau đó quay đầu nhìn ba đội trưởng cũng đang quan chiến:

“Các ngươi dẫn toàn bộ thành viên về khu tiếp tế trước.”

Hết chương 581.

Chương 582. Trận Địa

Ba đội trưởng đã nhận ra tình hình mất kiểm soát nên không do dự, lập tức lên tiếng.

Sau khi điều chỉnh trong chốc lát, đoàn xe của chiến đoàn Lê Minh quay trở lại theo đường cũ.

Lúc này, Phong Kỳ cũng đi về phía hẻm núi.

Ngay lúc này, bên cạnh hắn đột nhiên xuất hiện một bóng người.

Hắn luôn cảnh giác với tình hình xung quanh nên đã quyết đoán phóng thích tinh thần lực nhưng khi nhìn rõ bóng người đến bên cạnh là Tần Không Thời, hắn lại thu hồi tinh thần lực.

"Ngươi phát hiện đoàn hộ tống có vấn đề từ khi nào?"

Đối mặt với câu hỏi của Tần Không Thời, hắn cười nói:

"Lúc nãy trên cầu tiếp tế, ngươi không thấy biểu hiện của Vương Ý có vấn đề sao? Chuyện này gần như là diễn ra rõ ràng, với kinh nghiệm và thực lực từng trải trăm trận của cô ta, lại dễ dàng bị cướp mất Huyết Thạch như vậy, thật sự không hợp lý."

"Còn những người khác, cách họ tranh giành quyền bảo vệ Huyết Thạch hoàn toàn không hợp lý, đây giống như là tranh giành quyền sở hữu chứ không phải tranh giành quyền bảo vệ."

Nghe hắn giải thích, Tần Không Thời gật đầu:

"Nhớ lại thì đúng như ngươi nói, về phương diện này thực sự có quá nhiều điều không hợp lý."

“Còn ngươi, ngươi phát hiện ra từ khi nào?” Lúc này, Phong Kỳ hỏi.

“Giống như ngươi, hành động của Vương Ý trên cầu tiếp tế khiến ta nảy sinh nhiều nghi ngờ, vì vậy ta đã bói toán, kết quả là điềm thoát sức, tức là sơn địa bóc, điềm quần âm bóc dương, ta nhận ra rằng có vấn đề trong đội, chỉ không ngờ rằng ngoài ngươi và thế lực do ta lãnh đạo, những thế lực khác đều là thế lực lãnh địa.”

“Thứ này cũng có thể tính ra được sao?”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi trợn tròn mắt.

Học thuyết tu luyện tuy huyền ảo nhưng xét về góc độ khoa học thì chính là lợi dụng một loại năng lượng mới phát hiện là “Linh khí.” để bồi dưỡng, rèn luyện thân thể, đổi lấy sự tiến hóa của bản thân và sự gia tăng về cường độ.

Học thuyết pháp thuật xét về góc độ khoa học thì chính là lợi dụng quỹ tích linh khí để tích tụ các hạt linh khí thành một thể kết hợp năng lượng có chiều cao hơn, sau đó thông qua sự dẫn dắt của bản thân để giải phóng.

Vì vậy, học thuyết tu luyện xét về góc độ khoa học là hoàn toàn có thể giải thích được.

Nhưng “Bói toán.” hoàn toàn là huyền học trong huyền học, không có logic nào cả, giống như một kết luận thu được sau khi phá giải nhân quả thời gian.

Vì vậy, hắn chưa bao giờ tin vào cái gọi là “Bói toán.”

Nhưng năng lực của Tần Không Thời khiến hắn nghi ngờ về phương diện này.

Rõ ràng năng lực này không phải có thể đạt được bằng cách tu luyện, hắn lập tức nghĩ đến thí nghiệm cải tạo phù văn.

Chỉ có Rune Transformer mới có thể đạt được năng lực thiên phú do Phù Văn Tinh Thạch ban tặng, trong đó không thiếu những năng lực cực kỳ đặc biệt.

"Ngươi là Rune Transformer?" Hắn thăm dò hỏi.

"Không phải." Tần Không Thời lập tức lắc đầu, sau đó lộ vẻ tò mò:

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị trả lời, Tần Không Thời đột nhiên sắc mặt ngưng trọng, chiếc quẻ đĩa màu đồng cổ trong tay đột ngột ném về phía trước.

Không khí gợn lên từng vòng sóng, một bóng hình da xanh từ trong đó hiện ra, sau đó bị bát quái đĩa trấn áp tại chỗ.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức ra tay theo.

Tinh thần lực lập tức phóng ra, bóp chặt cổ tên sát thủ da xanh, kéo mạnh.

Tên sát thủ da xanh này không mạnh, theo tiếng xương cốt trật khớp vang lên, nó bất lực rũ xuống.

"Gần đây tần suất ám sát ngày càng cao, xui xẻo thật." Lúc này, Tần Không Thời bất lực nói.

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

"Ngươi từng bị loại Sinh Vật Trận Địa này ám sát?"

Đối mặt với câu hỏi, Tần Không Thời gật đầu:

"Cũng không biết vì lý do gì, luôn có loại Sinh Vật Trận Địa này đến ám sát ta, tần suất trước đây rất thấp vài năm cũng không chắc chắn có một lần nhưng gần đây tần suất ngày càng cao."

Nghe lời giải thích của Tần Không Thời, hắn đột nhiên hiểu tại sao Tần Không Thời lại có năng lực suy diễn.

Nếu hắn đoán không nhầm, trên người Tần Không Thời hẳn có vật phẩm kỳ tích.

Chỉ có vật phẩm kỳ tích mới có thể tạo ra năng lực đặc biệt không phù hợp với logic và định luật vật lý.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía bát quái đĩa trong tay Tần Không Thời, tò mò hỏi:

"Ngươi bắt đầu có năng lực bói toán từ khi nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Tần Không Thời không giấu giếm, cười trả lời:

"Từ khi còn rất nhỏ đã có rồi, ngươi hẳn biết ta là thập hoang giả, đại khái là lúc năm tuổi, ta cùng cha mẹ di cư thì gặp phải sự tấn công của sinh vật siêu thoát lãnh địa, lần tấn công đó khiến đoàn di cư của chúng ta tổn thất thảm trọng."

"Mặc dù sinh vật siêu thoát lãnh địa đó bị thương nặng nhưng trước năng lực nguyền rủa của nó, các chiến sĩ trong đoàn di cư vẫn không thể chống đỡ, tinh huyết trong cơ thể trở thành chất dinh dưỡng để sinh vật siêu thoát lãnh địa đó khôi phục sức mạnh, đó cũng là lần đầu tiên ta thấy được sự tàn nhẫn và độc ác của Sinh Vật Trận Địa."

Hết chương 582.

Chương 583. Truy Kích

“May mắn thay, lúc đó có chiến đoàn thập hoang giả ở gần, khi nhận được tín hiệu cầu cứu thì lập tức đến hỗ trợ, nếu không thì chúng ta đều không sống nổi.”

“Lần sinh vật siêu thoát lãnh địa tấn công đó, ta cũng phải trả giá, bị ảnh hưởng bởi dư âm của lời nguyền, tinh huyết trong cơ thể ta không ngừng mất đi, bất cứ lúc nào cũng có thể mất mạng.”

“Lúc đó, cha mẹ ta như phát điên lao về phía sinh vật siêu thoát lãnh địa đã chết, muốn tìm thuốc giải lời nguyền, sau đó nhét vào miệng ta rất nhiều mảnh nhỏ tìm được trên người sinh vật siêu thoát lãnh địa, thậm chí còn rút một ống máu cho ta uống.”

“Kết quả là lời nguyền của ta không hiểu sao lại được giải, ta cũng không hiểu sao lại có được năng lực nhìn thấy quỹ tích thế giới.”

“Quỹ tích thế giới?” Phong Kỳ kinh ngạc.

“Cụ thể là vào một số thời điểm, thế giới trong mắt ta sẽ thay đổi, được tạo thành từ vô số sợi chỉ đan xen chằng chịt, mỗi sợi chỉ ở đây đều là một sợi dây định mệnh, theo hướng đi đã định của nó mà không ngừng tiến về phía trước… Tất nhiên cũng có ngoại lệ, dây định mệnh cũng có lúc rẽ ngoặt, bói toán của ta không phải lúc nào cũng chuẩn.”

Nghe lời giải thích của Tần Không Thời, hắn không khỏi há hốc mồm.

Hắn cũng cuối cùng hiểu được tại sao Tần Không Thời có thể suy diễn tương lai.

Trước đây hắn còn tưởng rằng bát quái đĩa trong tay Tần Không Thời có liên quan đến vật phẩm kỳ tích, có chức năng suy diễn tương lai nhưng không ngờ năng lực này lại đến từ chính bản thân hắn.

Theo lời mô tả của Tần Không Thời, cha mẹ hắn để cứu hắn hẳn đã nhét vào miệng hắn một vật phẩm kỳ tích mà sinh vật siêu thoát lãnh địa mang theo bên người.

Tần Không Thời nuốt vật phẩm kỳ tích vào bụng, sau khi dung hợp với vật phẩm kỳ tích, hắn đã có được năng lực suy diễn do vật phẩm kỳ tích ban tặng.

Cho phép hắn có thể nhìn thấy đường quỹ tích của thế giới, từ đó dựa vào sự vận hành của đường quỹ tích để suy đoán sự thay đổi trong tương lai.

Điều này cũng chứng minh tại sao tên sát thủ da xanh lại muốn giết Tần Không Thời.

Rõ ràng là muốn đoạt lấy vật phẩm kỳ tích trong cơ thể Tần Không Thời.

Hiểu được nguyên nhân cụ thể, hắn không khỏi tò mò hỏi:

“Vậy bát quái đĩa trong tay ngươi chỉ là đồ trang trí thôi sao?”

“Không phải vậy, năng lực này của ta rất không ổn định, bát quái đĩa có thể giúp ta nhìn thấy đường quỹ tích tốt hơn, tương đương với phương tiện quan sát của ta, có thể giúp ta tiến vào trạng thái quan sát đường thế giới tốt hơn, thứ hai là bầu trời đầy sao vào ban đêm cũng có thể trở thành phương tiện quan sát đường thời gian của ta.”

Nghe lời giải thích của Tần Không Thời, Phong Kỳ bừng tỉnh, sau đó tiếp tục hỏi:

“Vậy đạo bào trên người ngươi thì sao?”

“Cái này hoàn toàn là để ra vẻ, tương đối phù hợp với năng lực bói toán của ta.”

Phong Kỳ:…

…

Lời giải thích của Tần Không Thời khiến Phong Kỳ hiểu sâu hơn về sức mạnh của vật phẩm kỳ tích.

Hiện tại hắn đã biết được bốn vật phẩm kỳ tích.

Thứ nhất không nghi ngờ gì nữa chính là vật liệu kỳ tích tạo nên Tiểu Hắc.

Nó ban tặng cho Tiểu Hắc cơ thể gần như không thể bị phá hủy, cũng như khả năng phớt lờ các đòn tấn công năng lượng, đồng thời có thể hấp thụ một lượng lớn năng lượng khủng khiếp.

Thứ hai là “Thánh linh.” của tộc Linh năng, tức là cơ sở dữ liệu ý thức.

Nó ban tặng cho tộc Linh năng khả năng tích lũy kiến thức vô hạn, bất kỳ thành viên mới nào của tộc chỉ cần “Tải xuống.” nội dung trong kho Thánh linh là có thể có được toàn bộ kiến thức của tổ tiên.

Muốn có thêm kiến thức, chỉ cần lấy trong kho ý thức Thánh linh là được.

Vì vậy, chỉ cần chủng tộc này tiếp tục sinh sôi, lượng kiến thức khủng khiếp có thể khiến thế hệ sau của chủng tộc này mãi mãi mạnh hơn thế hệ trước, có thể coi là thần khí bồi dưỡng hậu duệ.

Thứ ba là "Huyết thạch." mà lần này hộ tống.

Có thể thấy rõ ràng, Huyết thạch chỉ là vật phẩm tàn khuyết, không phải là vật phẩm kỳ tích hoàn chỉnh.

Xét về công dụng thì đây cũng là vật phẩm kỳ tích yếu nhất trong số những vật phẩm kỳ tích hiện có.

Nhưng cái yếu này chỉ là so sánh với những vật phẩm kỳ tích khác mà hắn biết.

Chỉ xét riêng đến "Tiểu huyết thạch." có thể nâng cao giới hạn cường độ huyết mạch thì vật phẩm này có tác dụng rất lớn đối với sự phát triển của bất kỳ chủng tộc nào.

Nếu nói kho ý thức Thánh linh có thể ban tặng cho một tộc vô tận kiến thức.

Thì Huyết thạch ban tặng cho một tộc tiềm năng phát triển về huyết mạch.

Ví dụ, nếu có thể nuốt đủ nhiều Huyết thạch, ngay cả một con lợn cũng có thể đạt được giới hạn phát triển thể chất khủng khiếp, hậu duệ của nó thậm chí có thể sở hữu tiềm năng phát triển và cả cường độ thể chất sánh ngang rồng.

Huyết thạch về cơ bản đã cường hóa tiềm năng huyết mạch của một chủng tộc, giải thích theo góc độ khoa học thì chính là cường hóa gen của sinh vật, khiến người ăn đạt được giới hạn phát triển cao hơn, cũng có thể khiến hậu duệ có điểm xuất phát cao hơn.

Hết chương 583.

Chương 584. Giải Cứu

Vật phẩm kỳ tích thứ tư chính là năng lực của Tần Không Thời, hắn tạm gọi là "Suy diễn."

Nghe Tần Không Thời mô tả thì lúc đó hắn đã nuốt một mảnh vỡ.

Như vậy có thể suy ra, hắn cũng có được vật phẩm kỳ tích tàn khuyết.

Nhưng dù là tàn khuyết thì năng lực suy diễn tương lai, thấu hiểu thiên cơ cũng có thể coi là nghịch thiên.

Nếu không phải năng lực suy diễn của Tần Không Thời luôn ở chế độ tùy duyên, không thể dễ dàng mở ra thì hắn cũng có thể thay đổi cuộc đời của người khác, thậm chí dẫn dắt nền văn minh nhân loại đi đến chiến thắng cuối cùng.

Ví dụ, Tần Không Thời chỉ cần liên tục suy diễn hướng đi của mình, sau đó quan sát hành động nào có thể thay đổi tương lai là được, có thể đứng trên đường thực tại liên tục thử nghiệm tương lai.

Nhưng năng lực "Kỳ tích - Suy diễn." không hoàn thiện, đã định sẵn năng lực này chỉ có thể trở thành hỗ trợ, không thể thực sự thay đổi tương lai.

Ngoài bốn vật phẩm kỳ tích đã biết hiện nay, Phong Kỳ đoán rằng trên người hắn cũng có hai vật phẩm kỳ tích.

Thứ nhất chính là Lời Tự Thuật, không có thực thể nhưng có thể ký sinh vào hắn, có khả năng phớt lờ rào cản để cảm nhận thế giới bên ngoài, cũng có thể giao lưu với hắn ở cấp độ ý thức.

Thứ hai là hắn giết Sinh Vật Trận Địa có thể rút ra năng lực thiên phú và điểm tiến hóa huyết mạch.

Năng lực này cũng có thể coi là nghịch thiên.

Rất phù hợp với năng lực đặc biệt mà vật phẩm kỳ tích có thể tạo ra.

Nhưng hắn còn có một phỏng đoán, có lẽ trên người hắn chỉ có một vật phẩm kỳ tích.

Đó chính là Lời Tự Thuật.

Còn năng lực rút ra thiên phú và điểm tiến hóa huyết mạch, cũng xuất phát từ Lời Tự Thuật.

Bởi vì sau khi Lời Tự Thuật rời khỏi dòng thời gian này, năng lực rút ra thiên phú của hắn đã biến mất.

Nhưng dù sự thật là gì, hắn vẫn cảm thấy trên người mình chắc chắn có một vật phẩm kỳ tích.

Có lẽ chính là hơi thở còn sót lại của vật phẩm kỳ tích đã khiến Sinh Vật Trận Địa da xanh đang thu thập vật phẩm kỳ tích để mắt đến hắn và truy sát hắn không ngừng nghỉ.

Điểm này đã được chứng minh thêm một lần nữa trên người Tần Không Thời.

Bởi vì Tần Không Thời cũng giống như hắn, luôn bị sát thủ da xanh truy sát.

Bây giờ trong lòng hắn vẫn còn một nghi vấn.

Cuối cùng thì sát thủ da xanh đến từ thế lực nào, tại sao lại có thể chế tạo ra quả cầu nhỏ kỳ diệu có thể định vị vật phẩm kỳ tích.

Việc phân tán tộc nhân đi khắp nơi tìm kiếm vật phẩm kỳ tích đủ để chứng minh sự hùng mạnh của thế lực chủng tộc này.

Hắn thậm chí còn đoán rằng, đằng sau sát thủ da xanh có thể có Sinh Vật Trận Địa siêu cấp đang thu thập kỳ tích để bố trí cho tương lai.

Nhưng đáp án cho những câu hỏi này, hắn chỉ có thể từ từ tìm hiểu sau này.

Có lẽ cho đến chết, hắn cũng không thể tiếp cận được sự thật trên dòng thời gian này, chỉ có một hắn khác thông qua việc không ngừng thu thập tin tức, mới có thể biết được đáp án cho câu hỏi này.

Nhìn Phong Kỳ đang chìm trong suy tư, lúc này Tần Không Thời đột nhiên tò mò hỏi:

"Trận chiến bên kia hẻm núi dữ dội như vậy, Lữ Việt liều mạng chạy qua đó là muốn làm gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức nói:

"Đi cứu một người."

"Cứu ai?"

"Vương Ý."

"Tại sao phải cứu cô ta? Cô ta rất có khả năng là Sinh Vật Trận Địa, ngươi không phải cũng đã nhận ra rồi sao." Tần Không Thời kinh ngạc nói.

"Cô ta đúng là Sinh Vật Trận Địa nhưng cô ta vẫn có giá trị trong mắt ta, ta phải đảm bảo cô ta không chết, như vậy thì kế hoạch sau này của ta mới có thể triển khai."

"Kế hoạch? Kế hoạch gì?"

Đối mặt với câu hỏi của Tần Không Thời, hắn không định giấu giếm điều gì, liền kể sơ qua tình hình của mình.

Nghe hắn giải thích, Tần Không Thời lập tức trợn tròn mắt:

“Thật hay giả vậy? Ta có năng lực suy diễn đã đủ khó tin rồi, ngươi lại nói ngươi có thể xuyên qua dòng thời gian?”

“Đến nước này rồi, ta đâu có tâm trạng lừa ngươi, hơn nữa năng lực của ta cũng có thể đến từ kỳ tích, giống với năng lực suy diễn của ngươi.”

Nghe xong lời này, Tần Không Thời mất một lúc mới hoàn hồn, sau đó chậm rãi nói:

“Từ nhỏ đã có được năng lực suy diễn, ta luôn cho rằng mình là nhân vật chính của thế giới này, bây giờ so với ngươi, ta mới phát hiện năng lực của ngươi giống nhân vật chính hơn ta.”

“Sếp tương lai của ngươi mới là khuôn mẫu nhân vật chính, xét về góc độ lịch sử nhân loại, cô ấy là nhân vật chính mạnh nhất thời đại này, không ai sánh bằng.”

“Ai?”

“Mộc Tinh!”

Nghe đến hai chữ Mộc Tinh, Tần Không Thời lập tức trợn tròn mắt:

“Ta đúng là có ý định đầu quân cho cô ấy, thời gian qua biểu hiện của cô ấy khiến ta cảm thấy khó tin, vì vậy ta đã suy diễn tương lai của cô ấy, có một điểm có thể khẳng định, cô ấy sẽ là biến số lớn nhất của thời đại này.”

Hết chương 584.

Chương 585. Liên Lạc

Nghe Tần Không Thời nói vậy, hắn đột nhiên nghĩ đến việc thành lập quân đội Bình minh.

Thời đại mà hắn đang sống, sự kiện có ảnh hưởng lớn nhất đến tương lai, cũng là sự kiện được lịch sử ghi nhớ, chắc chắn là sự xuất hiện của quân đội Bình minh và những trận chiến sau đó chống lại toàn nhân loại.

Xét về góc độ lịch sử, Tần Không Thời nói Mộc Tinh là biến số lớn nhất, cũng có thể giải thích được.

Hắn quay đầu nhìn về phía hẻm núi, lúc này Lữ Việt ngự kiếm đứng trên không trung của hẻm núi, quan sát tình hình bên dưới.

Điểm chú ý của hắn là Vương Ý, tức là Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này gió mạnh từng cơn ập đến, thổi bay mái tóc dài của Lữ Việt đang lơ lửng giữa không trung, quả thực có dáng vẻ thoát tục của kiếm tiên tuyệt thế.

Phong Kỳ lúc này quay đầu nhìn về phía Tần Không Thời:

"Ta qua đó xem tình hình trước, nếu có chuyện bất ngờ cũng có thể ứng cứu hắn."

Nói xong, hắn bước về phía hẻm núi.

Trận chiến diễn ra ác liệt, hắn đương nhiên sẽ không đến quá gần, dự định quan sát ở gần đó.

Như vậy vừa không bị ảnh hưởng bởi trận chiến, vừa có thể ứng cứu khi Lữ Việt đến.

Ngay lúc này, Tần Không Thời lại xuất hiện bên cạnh hắn, cười nói:

“Huynh Phong Kỳ, ta đi cùng huynh.”

“Ngươi không đi chăm sóc huynh đệ trong chiến đoàn của mình sao?”

“Chờ chút.” Nói xong, Tần Không Thời không biết lấy máy liên lạc từ đâu ra, sau khi nhấn nút đàm thoại thì trầm giọng nói:

“Lão Phàn, đưa hết huynh đệ về khu tiếp tế cho ta.”

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, trong máy liên lạc vang lên một giọng nói già nua:

“Còn ngươi thì sao?”

“Ta có chuyện quan trọng hơn phải làm, ngươi đưa huynh đệ về trước, đảm bảo an toàn cho họ.”

“Rõ!”

Sau khi cúp điện thoại, Tần Không Thời nhìn hắn cười nói:

“Được rồi, bây giờ có thể đi cùng huynh rồi.”

“Cảm ơn.” Hắn lập tức gật đầu.

Một lát sau, hai người đến khu vực giao chiến của hẻm núi, bắt đầu quan sát từ khoảng cách gần hơn.

Điểm chú ý vẫn tập trung vào Mê Vụ Chi Chủ.

Trên dòng thời gian này, trong giấc mơ tương lai, Lâm Nhiễm có khả năng phản phệ Mê Vụ Chi Chủ, vì vậy hắn cần Mê Vụ Chi Chủ phải sống sót.

Điều này sẽ giúp thực lực của hắn kia tăng lên đáng kể trong thời gian ngắn.

Hơn nữa, hắn kia hiện đang rất cần giải quyết một vấn đề.

Làm thế nào để giảm bớt ảnh hưởng của việc chồng chất cảm xúc tiêu cực.

Chỉ dựa vào thực lực của hắn kia, ngay cả khi mở ra "Huyết Nguyên." có thể tăng cường đáng kể thực lực của bản thân, cũng khó có thể bắt được Tam Vĩ có thân pháp linh hoạt.

Nhưng nếu có thể nhận được sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm đã phản phệ Mê Vụ Chi Chủ.

Việc bắt sống Tam Vĩ sẽ không còn là vấn đề nữa.

Mê Vụ Chi Chủ có giá trị lợi dụng rất cao, vì vậy chắc chắn phải bảo vệ mạng sống của hắn.

Nếu có một ngày, mọi thứ trong tương lai đều nằm trong tầm kiểm soát.

Hắn kia ở tuyến thực tế giết Mê Vụ Chi Chủ cũng hoàn toàn kịp.

Nghĩ đến đây, hắn lại quay đầu nhìn về phía Lữ Việt trên bầu trời.

Thực lực cá nhân của Lữ Việt rất mạnh nhưng trước đám Sinh Vật Trận Địa mạnh hơn này thì không chiếm được ưu thế nào.

Nếu lúc này Mê Vụ Chi Chủ đột ngột gặp chuyện, muốn cứu hắn chắc chắn phải liều mạng.

Nhưng rủi ro này, hắn cần phải gánh chịu.

Mọi thứ đều là vì hắn kia có thể tiếp tục tiến xa hơn.

"Ngươi tiếp tục quan sát, có tình huống thì nói với ta, ta bố trí trận trước, chuẩn bị trước." Ngay lúc này, Tần Không Thời nhìn hắn nói.

Nói xong, hắn cởi áo.

Chỉ thấy bên trong đạo bào của hắn dán đầy bùa chú, mỗi lá bùa đều được vẽ bằng linh khí tinh khiết thành những đường màu vàng.

Ngay sau đó, thân thể Tần Không Thời run lên, những lá bùa màu vàng dán trong đạo bào lập tức tự động rơi ra, lơ lửng giữa không trung.

Lúc này, Phong Kỳ cảm nhận được sự dao động mạnh mẽ của tinh thần lực.

Những lá bùa bị tinh thần lực kéo theo, bắt đầu tự động xoay quanh Tần Không Thời.

Về trận pháp học, Phong Kỳ chưa từng tìm hiểu sâu nhưng cũng biết đôi chút.

Trận pháp học là một nhánh lớn trong tu luyện học, xuất hiện muộn hơn công pháp, thuật pháp nhưng trận pháp sư tuyệt đối là một trong những thành viên quan trọng không thể thiếu của mỗi chiến đoàn.

Bọn họ có thể sử dụng bùa chú, cờ trận, các công cụ khắc sẵn vân linh khí, tạo ra một vùng lãnh địa do mình khống chế, đồng thời có thể công thủ nhất thể, có khả năng tác chiến phạm vi cực mạnh.

Mà trận pháp lại được chia làm hai loại: trận pháp di động và trận pháp ngưng tụ.

Trận pháp di động đúng như tên gọi, có thể di chuyển theo người bày trận, công cụ sử dụng thường là "Cờ trận."

Ví dụ như trận pháp nhỏ do Giả Dịch sử dụng cờ trận để bày ra.

Trận pháp ngưng tụ là trận pháp cố định ở một khu vực, không thể di chuyển, các trận pháp lớn thường là trận pháp ngưng tụ, đặc điểm là phạm vi bao phủ rộng, uy lực cực lớn.

Hết chương 585.

Chương 586. Phân Công

Trận pháp tuy mạnh nhưng cũng có khuyết điểm, bày trận cần có thời gian chắc chắn.

Nếu không có đồng đội bảo vệ, rất dễ chưa kịp ngưng tụ thành trận đã tử vong trước.

Đặc biệt là trận pháp lớn, căn bản không thể ngưng tụ trong thời gian ngắn, cần phải tốn nhiều thời gian để bày trận trước.

Tốc độ bày trận của Tần Không Thời cực nhanh.

Mỗi lần trôi qua, hắn sẽ vươn tay về một hướng vỗ nhẹ, sau đó một lá bùa trong số những lá bùa xoay quanh thân thể sẽ bay ra, định hình ở vị trí tương ứng với lòng bàn tay hắn.

Theo thời gian trôi qua, càng ngày càng nhiều lá bùa bay đến vị trí tương ứng.

Một đường vân linh khí màu vàng nối liền từng lá bùa, hiệu quả của trận pháp dần dần hiện ra.

Trận pháp này có hình tròn, phạm vi bao phủ hơn trăm mét, đứng ở vị trí trung tâm trận pháp, có thể thấy ở vòng ngoài cùng của trận pháp có một lớp màng năng lượng trong suốt màu vàng nhạt ẩn hiện.

Theo thời gian trôi qua, ở vị trí trung tâm trận pháp nối với các lá bùa xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu vàng.

Quả cầu ánh sáng này chính là trận nhãn.

Cũng có thể gọi là trung tâm trận pháp, trận pháp sư có thể thông qua trận nhãn để điều khiển trận pháp theo thời gian thực.

Đồng thời, trận nhãn cũng là điểm yếu nhất của toàn bộ trận pháp.

Nếu trận nhãn bị phá hủy, đường vân năng lượng nối với các nút như cờ trận, bùa chú sẽ bị cắt đứt trong nháy mắt, trận pháp cũng sẽ sụp đổ ngay lập tức.

Lần đầu tiên đứng ở vị trí trung tâm trận pháp, nhìn trận pháp hình thành, cảm giác rất kỳ diệu.

Giống như đang xem một kiến trúc sư xây dựng một tòa kiến trúc lộng lẫy.

Thời gian trôi qua rất lâu, thấy Tần Không Thời vẫn chưa có ý dừng lại, hắn lại nhìn về phía khu vực giao chiến.

Lúc này, trận chiến vẫn đang tiếp tục, cường độ lại tăng lên một cấp độ nữa.

Mê Vụ Chi Chủ mà hắn đặc biệt chú ý, các thành viên chiến đoàn do hắn chỉ huy gần như đã tử trận hết, hắn cũng bị ép ra khỏi vòng tranh đoạt cốt lõi, không dám mạo hiểm xông vào cướp huyết thạch nữa.

Cuộc tranh đoạt này vô cùng tàn khốc.

Những sinh mệnh trong vòng tranh đoạt cốt lõi yếu ớt như cỏ rác, bất cứ lúc nào cũng có thể bị công kích ập đến cướp đi tính mạng.

Nếu thực lực không đủ, thậm chí ngay cả dư chấn do vòng tranh đoạt cốt lõi tạo ra cũng không thể chống đỡ.

Nhưng không hiểu sao, hắn luôn cảm thấy Mê Vụ Chi Chủ còn có hậu chiêu.

Mê Vụ Chi Chủ có lẽ không quá nổi bật trong thời đại này nhưng 1500 năm sau, hắn ta chính là một trong những bá chủ không thể chối cãi.

Lúc đó, nhiều cường tộc trong lĩnh vực đã diệt vong, bao gồm cả cường tộc trong lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ vẫn sống khỏe mạnh, đồng thời mưu tính hàng nghìn năm, lập nên một kế hoạch diệt vong toàn nhân loại, đồng thời hủy diệt nhiều tộc quần trong lĩnh vực.

Bây giờ rõ ràng đang ở thế yếu, thậm chí không thể tiến vào vòng tranh đoạt cốt lõi nhưng Mê Vụ Chi Chủ lại không chọn rời đi.

Điều này rõ ràng không hợp lý.

Với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, tên này tuyệt đối không phải là kẻ lỗ mãng.

Hắn còn nhớ rõ cảnh tượng Mê Vụ Chi Chủ phát hiện Tiểu Hắc khó đối phó, liền dứt khoát bỏ chạy.

Hắn cũng không tin Mê Vụ Chi Chủ không có hậu chiêu, lại giống như kẻ ngốc, liều mạng ở lại đây tranh đoạt huyết thạch với các cường tộc trong lĩnh vực.

Mê Vụ Chi Chủ lúc này vẫn chưa rời đi, chỉ có một khả năng, hắn ta vẫn còn tự tin tranh đoạt huyết thạch.

Nghĩ đến đây, hắn bắt đầu chờ đợi đòn cuối cùng của Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ điều duy nhất hắn lo lắng là do sự xuất hiện của hắn đã thay đổi lịch sử, dẫn đến cả vận mệnh của Mê Vụ Chi Chủ cũng bị thay đổi.

Dẫn đến việc thủ đoạn cuối cùng của hắn ta không những không tranh được huyết thạch, mà còn chết ở đây.

Nếu thực sự như vậy, kế hoạch phản ký sinh ý thức trên dòng thời gian này sẽ hoàn toàn thất bại.

Một hắn khác cũng sẽ không thể gặp được Lâm Nhiễm sau 1500 năm nữa, trở thành đồng hành.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn cảm thấy xấu hổ.

Hắn không ngờ có một ngày mình lại vì cứu Sinh Vật Trận Địa mà mạo hiểm.

Nhưng không còn cách nào khác, ai bảo Mê Vụ Chi Chủ có giá trị lợi dụng chứ.

…

Đêm buông xuống, bầu trời đêm đầy sao sáng.

Lúc này, cuộc chiến tranh đoạt huyết thạch vẫn đang tiếp diễn.

Hẻm núi ban đầu đã bị san phẳng hoàn toàn, những đợt xung kích năng lượng liên tục tỏa ra xung quanh thậm chí còn nhổ bật cả cây cối trên mặt đất,

Phạm vi vài dặm trở nên trơ trọi, ngay cả một viên đá vụn cũng không có.

Các thế lực trong lĩnh vực khác nhau giống như những con thú hoang tranh giành con mồi, tranh giành quyền sở hữu huyết thạch, quá trình vô cùng thảm khốc.

Phong Kỳ quan sát cả buổi trời cũng không rõ trong khoảng thời gian này đã có bao nhiêu Sinh Vật Trận Địa chết.

Hết chương 586.

Chương 587. Bảo Vệ

Chiến đấu đến bây giờ, các thế lực trong lĩnh vực khác nhau đã có vài lần cơ hội mang huyết thạch đi nhưng đều bị các thế lực trong lĩnh vực khác phá vỡ.

Lúc này, cuộc tranh giành huyết thạch hoàn toàn là dùng mạng sống của tộc nhân để lấp đầy.

Lúc này, cũng đã có thế lực trong lĩnh vực lựa chọn rút lui.

Ví dụ như thế lực Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật do Lý Tinh Thần đại diện, đã sớm lựa chọn rút lui trước sau vài vòng tranh giành không có kết quả.

Lúc rời đi, dáng vẻ của Lý Tinh Thần vô cùng thảm hại.

Cơ thể tàn phế mất một nửa, các bộ phận máy móc trên người cũng tàn tạ không chịu nổi, phần lộ ra ngoài còn phát ra tia lửa điện, dưới chân vẫn đang rỉ ra một loại chất lỏng năng lượng nào đó.

Còn về các thế lực trong lĩnh vực còn lại, căn bản không có ý định dừng tay.

Rõ ràng trong mắt các thế lực trong lĩnh vực này, chỉ cần có thể có được huyết thạch, dù tộc nhân có hy sinh nhiều hơn nữa cũng đáng.

Như vậy có thể thấy được giá trị của “Huyết thạch.” trong lòng các thế lực trong lĩnh vực.

Sự thật cũng đúng là như vậy.

Trong tình báo hiện có, trong số các cường tộc mà liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực mà hắn từng gặp gỡ phục vụ,

có thế lực trong lĩnh vực nắm giữ một phần "Huyết thạch."

Cách chúng nô dịch các tộc yếu trong lĩnh vực rất đơn giản.

Chỉ cần vài viên huyết thạch nhỏ do huyết thạch sinh ra, là có thể khiến các tộc yếu trong lĩnh vực liều mạng vì chúng.

Thông qua Lý Đạc, hắn biết được huyết thạch mỗi giờ có thể sản xuất hàng chục viên huyết thạch nhỏ, giá trị của huyết thạch nhỏ sản xuất ra mỗi ngày có thể tưởng tượng được.

Nếu là huyết thạch hình thái hoàn chỉnh, hắn ước tính mỗi giờ có thể sản xuất ra hơn nghìn viên huyết thạch nhỏ, nói là "Máy in tiền." trong thế giới linh khí cũng không quá đáng.

Không những có thể nâng cao tiềm lực chủng tộc, mà còn có thể tạo ra lợi ích bên ngoài.

Giống như Thánh linh ý thức khố, huyết thạch là thần vật có thể nâng cao tiềm lực của toàn bộ chủng tộc.

Đây cũng là lý do hắn cho rằng các thế lực trong lĩnh vực lại vì huyết thạch mà điên cuồng như vậy.

Trận chiến này đánh đến đêm khuya, vẫn chưa phân định thắng bại.

Nhưng trong khoảng thời gian này đã xuất hiện mấy lần thời khắc căng thẳng suýt chút nữa huyết thạch bị mang đi.

Mỗi khi đến lúc này, các thế lực sẽ lập tức trở nên đoàn kết, dùng hết sức lực giữ lại Sinh Vật Trận Địa muốn trốn thoát, sau đó giết chết chúng.

Hẻm núi ban đầu giống như bị thiên thạch đập trúng, tạo thành một hố thiên thạch khổng lồ.

Trong phạm vi vài km, linh khí hỗn loạn, không khí lúc thì nóng như núi lửa, lúc thì lạnh thấu xương như vùng cực.

Chiến tranh ở mức độ này, nếu ở trong thành phố, chắc chắn là thảm họa diệt vong.

Cuộc chiến của chúng còn dấy lên từng đợt xung kích năng lượng.

Cứ vài giây, lại có thể nhìn thấy một đợt xung kích hình tròn màu trắng lấy hố thiên thạch làm tâm lan tỏa ra ngoài.

Trong phạm vi vài km đã trở thành vùng cấm sinh mạng, dù là cây cối hay động vật bản địa đều bị xung kích lan tỏa trong cuộc chiến dữ dội hủy diệt.

Ngay cả những đám mây trên bầu trời ban đầu cũng bị xung kích năng lượng bốc lên trời cao đánh tan, lúc này bầu trời quang đãng, sao đêm sáng lấp lánh.

Phong Kỳ đứng từ xa, cũng không dám lại gần hố thiên thạch nữa.

Sợ bị xung kích ảnh hưởng.

Hố thiên thạch vẫn không ngừng sụp xuống, để xem rõ tình hình chiến sự, hắn chọn ngoại phóng tinh thần lực, dùng phương thức cảm nhận tinh thần để tiếp tục quan sát trận chiến.

Thế giới dưới sự cảm nhận của tinh thần lực vô cùng rõ ràng.

Nhưng rất nhanh Phong Kỳ đã phát hiện ra điều bất thường.

Hắn phát hiện tinh thần lực của mình lại một lần nữa xuất hiện vấn đề, sau khi đến gần khu vực giao chiến, nó bắt đầu không thể khống chế được mà nuốt chửng ý thức tinh thần còn sót lại của những Sinh Vật Trận Địa đã chết.

Do đó, tinh thần lực cũng nhanh chóng trở nên hùng mạnh.

Nhưng trạng thái này không thể khống chế, hơn nữa tinh thần lực nuốt chửng rất hỗn tạp, giống như trên tinh thần lực vốn có cưỡng ép ghép một nội dung mới.

Dùng ý thức có thể nhìn thấy, tinh thần thức hải của hắn không ngừng bị đổ vào một lượng lớn năng lượng tinh thần có màu sắc khác nhau.

Tinh thần thức hải vốn có màu vàng nhạt bị các loại màu sắc làm ô nhiễm, trở nên loang lổ.

Cùng với cường độ tinh thần lực không ngừng tăng lên, cảm giác đau nhói ở thân thể cũng một lần nữa xuất hiện.

Hơn nữa lần này cảm giác đau nhói chân thực hơn trước, dường như mối liên hệ giữa tinh thần lực và thân thể theo sự cường đại của tinh thần lực mà dần bị cắt đứt.

Một khi thân thể không thể gánh vác tinh thần lực, có lẽ tinh thần lực sẽ hoàn toàn xé rách thân thể mà độc lập ra ngoài.

Tiếp theo chỉ có hai kết quả.

Nếu ý thức theo tinh thần lực rời đi, hắn không nghi ngờ gì nữa sẽ trở thành một sinh mệnh thể tinh thần lực thuần túy.

Hết chương 587.

Chương 588. Thần Bí

Nhưng nếu ý thức không theo tinh thần lực rời đi, vậy thì hắn chắc chắn sẽ trực tiếp tử vong, còn phần tách ra kia cũng giống như cơ quan bị cắt bỏ, hoàn toàn mất liên lạc với bản thể.

Đối mặt với ảnh hưởng tiêu cực do việc nuốt chửng tinh thần lực bên ngoài mang lại, Phong Kỳ dứt khoát chọn cách phớt lờ.

Theo hắn thấy, có thể trở nên mạnh mẽ hoàn toàn là chuyện tốt.

Dùng tuổi thọ đổi lấy thực lực, lời to không lỗ.

Hiện tại chỉ cần thân thể còn chịu được, mọi vấn đề đều không thành vấn đề.

Còn về cảm giác đau nhói do phản ứng bài xích giữa tinh thần lực và thân thể mang lại, hắn hoàn toàn chịu đựng được.

Hắn cũng từng trải qua những chuyện đau đớn hơn thế này.

Ví dụ như cải tạo sinh hóa trong dòng thời gian trước đó.

Đó mới thực sự là địa ngục đau đớn, sự giày vò đau đớn về thể xác và tinh thần khiến hắn cảm thấy mỗi ngày đều như sống trong địa ngục.

Thậm chí quá trình cải tạo phù văn cũng mạnh gấp mấy lần cảm giác đau nhói này.

Những xúc tu tinh thần lực du động bên ngoài cơ thể cũng theo sự tăng cường của cường độ tinh thần mà thể tích tăng vọt, đồng thời sinh ra thêm nhiều xúc tu tinh thần lực hơn.

Sự tăng cường thực lực khiến phạm vi cảm nhận tinh thần của hắn cũng theo đó mà mở rộng.

Sự tăng cường thực lực này quả thực có thể gọi là BUG.

Hắn hoàn toàn phục Lâm Nhiễm, không ngờ hắn lại có thể nghiên cứu ra loại thuật pháp tà môn này.

Điểm yếu duy nhất là quá hao tổn mạng sống.

Hắn thì không sao, nếu là người bình thường thì chắc chắn không thể tu luyện loại công pháp này.

Biết đâu một ngày nào đó cường độ tinh thần lực vượt quá cường độ thân thể, rồi chặt đứt thân thể phá kén thoát xác.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nhớ đến câu "Cơ giới trường sinh." mà Mạc Vô cùng hay nói.

So sánh mà xem, nếu tu luyện Tinh Thần Trường Sinh đến mức cao nhất, có lẽ thực sự có thể đạt đến cảnh giới Tinh Thần Trường Sinh.

Vừa suy nghĩ tâm sự, hắn cũng không quên quan sát tình hình của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng vẫn đang trong giai đoạn ẩn nhẫn, hắn cũng không rõ Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng đang chờ cơ hội gì.

Nhưng đã không chịu rời đi, chứng tỏ hắn vẫn còn tự tin vào bản thân.

Đồng thời, hắn cũng phát hiện ra một đặc điểm năng lực của Mê Vụ Chi Chủ.

Thanh Mê Vụ Kiếm trong tay hắn, chỉ cần rạch một vết thương nhỏ trên người kẻ địch, là có thể liên tục không ngừng rút lấy khí huyết chi lực từ trong cơ thể kẻ địch.

Hắn dùng tinh thần lực quan sát kỹ thì phát hiện, chỗ vết thương bị Mê Vụ Kiếm đâm trúng sẽ bám vào những hạt sương mù xám cực nhỏ.

Những hạt sương mù xám này vẫn luôn duy trì liên hệ với Mê Vụ Chi Chủ, sẽ theo sự điều khiển của Mê Vụ Chi Chủ mà rút lấy khí huyết trong cơ thể mục tiêu, sau đó truyền cho Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ có thể chống đỡ đến bây giờ, cũng có liên quan rất lớn đến năng lực này.

Những vết thương trên người hắn sẽ nhanh chóng lành lại sau khi hấp thụ khí huyết chi lực của kẻ địch, khiến hắn luôn duy trì được chiến lực sung mãn.

Ngoài ra, hắn còn phát hiện ra Mê Vụ Chi Chủ còn có năng lực nguyền rủa.

Năng lực nguyền rủa là một nhánh lớn trong bản đồ năng lực Sinh Vật Trận Địa mà loài người thống kê ở giai đoạn hiện tại.

Nhưng bản đồ chỉ ghi chép đặc điểm của năng lực nguyền rủa, học thuyết tu luyện của loài người tạm thời chưa có tư liệu chi tiết để phá giải năng lực nguyền rủa.

Chỉ biết rằng năng lực nguyền rủa là một loại năng lực đặc biệt có thể khiến kẻ địch rơi vào trạng thái tiêu cực trong thời gian dài, những người trúng phải lời nguyền của Sinh Vật Trận Địa thường có kết cục vô cùng thảm khốc.

Có rất nhiều trường hợp được ghi chép trong các tài liệu hiện có.

Ví dụ như cơ thể dần mục nát mà chết, khí huyết không ngừng mất đi mà chết, chức năng cơ thể dần suy kiệt mà chết, tinh thần hỗn loạn dẫn đến chết não, cơ thể dần hóa đá rồi cuối cùng hoàn toàn biến thành đá…

Những tác động tiêu cực do lời nguyền gây ra vô cùng đa dạng, là một loại năng lực khiến các chiến sĩ tiền tuyến vô cùng đau đầu.

Hiện tại, các phương pháp có thể đối phó với lời nguyền vô cùng hạn chế.

Nhưng có một phương pháp chắc chắn có thể phá giải lời nguyền, đó là bản thân có thể chất đủ mạnh mẽ.

Bất kỳ lời nguyền nào trước một thể chất khủng bố như Mộc Tinh đều không có tác dụng, bất kỳ chú ấn nào cũng sẽ bị khí huyết chi lực cuồn cuộn đốt cháy trong nháy mắt, cuối cùng hóa thành hư vô.

Còn năng lực nguyền rủa của Mê Vụ Chi Chủ lại thiên về "Năng lực nguyền rủa hút lấy."

Tức là vừa có thể gây sát thương cho đối phương, vừa có thể tăng cường bản thân.

Chỉ cần mục tiêu bị chú ấn mà hắn ném ra đánh trúng, trên người sẽ xuất hiện dấu ấn màu máu, sau đó khí huyết trong cơ thể sẽ chảy ngược, mất kiểm soát, sẽ tràn ra từ lỗ chân lông rồi tụ về phía Mê Vụ Chi Chủ, sau đó bị hắn hấp thụ.

Hết chương 588.

Chương 589. Mục Tiêu

Nói Mê Vụ Chi Chủ là máy hút máu trên chiến trường cũng không quá đáng, năng lực chiến đấu bền bỉ vô cùng.

Có thể dựa vào việc nuốt chửng khí huyết chi lực của kẻ địch để bồi bổ cho bản thân.

Những thao tác của Mê Vụ Chi Chủ khiến Phong Kỳ cũng phải há hốc mồm.

Những Sinh Vật Trận Địa khác càng đánh càng mệt mỏi, còn Mê Vụ Chi Chủ trông càng đánh càng hăng.

Hơn nữa, nếu quan sát kỹ sẽ phát hiện ra Mê Vụ Chi Chủ căn bản không đi trêu chọc những cường giả có thực lực, chỉ chuyên nhắm vào những kẻ yếu đuối.

Nếu bản thân trở thành mục tiêu săn đuổi của cường giả, hắn sẽ dứt khoát rút lui, sau đó lại chọn một mục tiêu mới để săn đuổi.

Ban đầu hắn còn cho rằng tình cảnh của Mê Vụ Chi Chủ không mấy khả quan, sau khi dùng tinh thần cảm nhận quan sát kỹ mới phát hiện, những người khác đang trong cuộc chiến đẫm máu, còn Mê Vụ Chi Chủ thì giống như đang luyện cấp trong chiến trường.

Kinh nghiệm tăng vù vù.

Nhưng hắn lại cảm thấy, đây mới chính là Mê Vụ Chi Chủ mà hắn hiểu.

Mưu mô sâu xa và chưa bao giờ đánh trận không nắm chắc phần thắng.

Có thể ẩn nhẫn ngàn năm để bố cục cho tương lai, có thể thấy hắn đáng sợ đến mức nào.

Kẻ địch như vậy, thường được gọi là lão âm hiểm.

Có thể tưởng tượng, nếu hắn đi theo con đường hiện thực không ngừng trở nên mạnh mẽ, không đi tìm hiểu bất kỳ tin tức nào.

Thì cho dù có một ngày hắn thực sự có thể vô địch thiên hạ nhưng 1500 năm sau khi đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ, hắn vẫn sẽ thua.

Cũng phải đối mặt với kết cục bi thảm là loài người diệt vong, còn mình thì sống sót.

"Đã bố trí xong trận pháp, hy vọng Mê Vụ Chi Chủ trong miệng ngươi có năng lực tự rời đi, tránh cho chúng ta phải mạo hiểm vì chuyện này."

Cùng với giọng nói của Tần Không Thời vang lên bên tai, Phong Kỳ phát hiện ra những đường vân màu vàng xuất hiện dưới chân, ngay sau đó trận pháp lóe sáng, một cột sáng màu vàng phóng lên trời nhưng rất nhanh lại nhanh chóng biến mất, tiến vào trạng thái ẩn núp.

Sau một hồi trao đổi ngắn ngủi, cả hai đều hướng tầm mắt về khu vực trung tâm giao chiến.

Trong lúc chờ đợi dài đằng đẵng, một vầng hồng nhật mọc lên từ phương đông.

Thời gian đã đến sáu giờ sáng nhưng cuộc chiến của các thế lực lĩnh vực vẫn chưa kết thúc, tình hình chiến sự vẫn vô cùng căng thẳng.

Hắn cũng không đoán được trận chiến này sẽ kéo dài bao lâu.

Nhưng hắn biết nếu trận chiến này vẫn tiếp tục diễn ra, đợi Mộc Tinh hoàn thành nhiệm vụ trở về Lệ Minh Trang Viên để nắm bắt tình hình, chắc chắn cô sẽ đến hỗ trợ.

Đến lúc đó, tình hình sẽ nằm trong tầm kiểm soát.

Hắn không rõ Mộc Tinh có thể chiến đấu với nhiều thế lực lĩnh vực mạnh mẽ như vậy hay không nhưng nếu muốn rời đi thì chắc chắn không ai có thể ngăn cản được.

Nếu Mộc Tinh dễ bị giết đến vậy thì đã không có Đại Ma Vương trong lịch sử, cô đã sớm bị các thế lực lĩnh vực ám sát rồi.

"Không ổn, tình hình có biến." Đột nhiên, Tần Không Thời kinh hô lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

Nghe vậy, hắn lập tức theo ánh mắt của Tần Không Thời ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy trên bầu trời, một bàn tay khổng lồ đen kịt xé toạc không gian, giơ tay lên, một tấm màn đen nhanh chóng lan rộng ra, bao trùm xuống.

Chớp mắt, bầu trời đã bị màn đen che phủ, bao gồm cả khu vực hắn đang đứng cũng nằm trong phạm vi bao phủ của màn đen.

Thấy cảnh này, Lý Tinh Thần lập tức đưa tay vỗ vào Bát Quái Bàn, sau đó nhìn lên bầu trời.

Ngay lúc hắn đang nghi ngờ, Tần Không Thời đã nhanh tay túm lấy Bát Quái Bàn vẫn đang xoay tròn, sau đó vẻ mặt đắng chát nhìn hắn nói:

"Ta đã suy diễn sơ bộ về đường vận mệnh của tên trên đầu, nhìn không rõ lắm nhưng mệnh cách rất cứng, nếu ta đoán không nhầm thì đây là một Sinh Vật Trận Địa siêu cấp."

Nghe vậy, vẻ mặt của Phong Kỳ cũng trở nên nghiêm trọng.

Sinh Vật Trận Địa siêu cấp, tức là Sinh Vật Trận Địa cấp Chúc Âm (cấp bốn).

Loại Sinh Vật Trận Địa này cực kỳ hiếm, duy nhất có ghi chép cũng chỉ là sinh vật đảo nửa hư nửa thực trên biển cả.

Xét về mặt lịch sử, Sinh Vật Trận Địa siêu cấp được đánh giá là cấp Chúc Âm cũng rất ít.

Tiểu Hắc là một trong số đó.

Tất nhiên đây chỉ là đánh giá, dù sao thì con người tương lai tiếp xúc với Tiểu Hắc có hạn, không thể đưa ra đánh giá chính xác.

Với hiểu biết của hắn về Tiểu Hắc, năng lực của Tiểu Hắc rõ ràng đã vượt qua cấp Chúc Âm.

Ít nhất là trong số các năng lực đã biết hiện nay, vẫn chưa có năng lực nào có thể gây ra mối đe dọa cho Tiểu Hắc.

Vật lý vô hiệu, năng lượng vô hiệu, chỉ với hai điểm này thôi thì Tiểu Hắc đã có thể bất bại trước bất kỳ đối thủ nào.

Theo hắn thấy, Tiểu Hắc muốn giải quyết sinh vật cấp Chúc Âm căn bản không phải chuyện khó, nhiều nhất chỉ là vấn đề thời gian.

Hết chương 589.

Chương 590. Kế Hoạch

Hơn nữa, Tiểu Hắc còn có một hình thái thứ ba tối thượng chưa biết, giới hạn ở đâu hoàn toàn là một ẩn số.

Nhưng thực lực của sinh vật cấp Chúc Âm cũng vô cùng khủng bố.

Tiêu chuẩn đánh giá cấp Chúc Âm chính là, sinh vật này chỉ bằng sức mạnh của bản thân có thể phá hủy một thành phố của loài người.

Như vậy có thể thấy nó mạnh mẽ đến mức nào.

Nghe Tần Không Thời nói Sinh Vật Trận Địa trên đầu có thể có thực lực cấp Chúc Âm, hắn lập tức nhận ra tình hình nghiêm trọng.

Bây giờ, Sinh Vật Trận Địa siêu cấp này rõ ràng muốn phong tỏa khu vực này.

Nếu để nó phong tỏa thành công, rất có thể những sinh mạng trong khu vực bị bao phủ đều không thể sống sót.

Nhưng lúc này muốn chạy trốn đã không kịp nữa rồi, tấm màn đen lúc này đã hạ xuống.

Cùng với một tiếng nổ lớn, tấm màn đen bao phủ cả vùng đất này, hoàn toàn cách ly với thế giới bên ngoài.

Những thế lực lĩnh vực đang tranh giành Huyết Thạch hiển nhiên cũng nhận ra nguy cơ đã đến, không hẹn mà cùng lựa chọn dừng tay, vẻ mặt nghiêm trọng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

…

Sự xuất hiện của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp đã khiến cục diện thay đổi rất lớn.

Các thế lực lĩnh vực vốn đang giao chiến dữ dội lúc này không hẹn mà cùng lựa chọn dừng tay.

Cùng với tấm màn đen bao phủ khu vực rộng vài km có hẻm núi làm trung tâm, thế giới bên trong hoàn toàn bị cách ly với thế giới bên ngoài.

Ngước nhìn bàn tay khổng lồ đen kịt trên bầu trời, Phong Kỳ cảm thấy một cảm giác áp lực khó tả dâng lên từ tận đáy lòng.

Áp bức huyết mạch đến từ sinh mệnh cấp cao hơn khiến thân thể hắn không tự chủ được mà run rẩy.

Nhưng trong lòng hắn không hề có chút sợ hãi nào.

Hắn bắt đầu bình tĩnh phân tích tình hình hiện tại.

Xét về mặt lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ, Tần Không Thời, đều không tử nạn trong cuộc khủng hoảng này.

Vì vậy, hắn cho rằng chắc chắn có cách để vượt qua cuộc khủng hoảng này.

Nhưng hắn vẫn có chút lo lắng, vì sự xuất hiện của hắn đã ảnh hưởng đến lịch sử, có khả năng dẫn đến cái chết ngoài ý muốn.

Dù sao thì trên dòng thời gian này, hắn đã gia nhập chiến đoàn Lê Minh.

Trên dòng thời gian bình thường, nhiệm vụ này rõ ràng không phải do hắn phụ trách.

Thậm chí hắn còn đoán rằng trên dòng thời gian trước đó, người phụ trách nhiệm vụ hộ tống hắn là Mộc Tinh, chứ không phải hắn.

Là do sự xuất hiện của hắn đã khiến vận mệnh của Mộc Tinh bị lệch hướng.

Có lẽ Tần Không Thời và Mộc Tinh cũng chính thức quen biết nhau trong nhiệm vụ hộ tống này, sau đó mới có sự kiện lịch sử Tần Không Thời dẫn đầu chiến đoàn Càn Khôn gia nhập Lê Minh.

Lúc này, Mộc Tinh không có ở đây, lại có thêm Sinh Vật Trận Địa siêu cấp xuất hiện.

Tình hình vô cùng bất lợi.

Ngay lúc này, Lữ Việt ngự kiếm từ trên không đáp xuống, đứng bên cạnh hắn.

"Anh Kỳ, em bảo vệ anh ra ngoài!"

"Đừng, chim đầu đàn thường chết trước, bây giờ đột vây không phải là lựa chọn sáng suốt, chúng ta cứ bình tĩnh chờ xem tình hình đã."

Nghe Lữ Việt có ý định đột vây, Tần Không Thời vội lên tiếng ngăn cản.

"A Việt, đừng vội, bây giờ không chỉ chúng ta bị mắc kẹt, mà còn có cả đám Sinh Vật Trận Địa kia, chúng có lẽ còn gấp hơn chúng ta, cứ bình tĩnh đừng hành động thiếu suy nghĩ." Lúc này, Phong Kỳ cũng lên tiếng.

"Được." Lữ Việt lập tức gật đầu đáp lại, sau đó thanh kiếm trong tay hắn tự động nhập vào vỏ.

Ánh mắt của ba người lúc này hướng lên bầu trời.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một vết nứt không gian màu đen khổng lồ đang không ngừng vặn vẹo, bàn tay khổng lồ màu đen kia chính là từ vết nứt này thò ra.

Nhưng dường như vì lý do nào đó, phần lớn thân thể của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp vẫn chưa lộ ra.

Phần ở bên ngoài chỉ là một bàn tay khổng lồ đen kịt mọc đầy lông đen, đầu cánh tay nối với vết nứt không gian.

Nó lơ lửng trên đầu mang đến cảm giác áp bức cực mạnh, tựa như lưỡi hái tử thần treo lơ lửng trên đầu, có thể giáng xuống bất cứ lúc nào.

Nhìn cánh tay này, Phong Kỳ có vẻ mặt nghiêm trọng.

Con Sinh Vật Trận Địa siêu cấp này đến đây vì sao, câu trả lời hiển nhiên.

Chắc chắn là vì tranh giành Huyết Thạch giống như các thế lực lĩnh vực khác.

Ngay lúc này, cánh tay đen kịt trên bầu trời đột ngột hạ xuống.

Trong nháy mắt, uy áp khủng khiếp ập đến, trận pháp mà Tần Không Thời bố trí tự động kích hoạt, vô số phù văn màu vàng kim hiện ra trước mắt rồi bắt đầu xoay quanh lớp màn chắn màu vàng nhạt ở vòng ngoài cùng của trận pháp.

Nhưng không hiểu vì lý do gì, bàn tay khổng lồ đen kịt của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp lại đột nhiên dừng lại giữa không trung.

Tiếng gầm rú trầm đục truyền ra từ vết nứt không gian, khiến cả vùng đất này rung chuyển.

Lúc này, bàn tay khổng lồ đen kịt lại từ từ hạ xuống.

Uy áp khủng khiếp khiến thân thể hắn không tự chủ được mà run rẩy.

Hết chương 590.

Chương 591. Phân Tích

Gió mạnh thổi tới, thổi tung bay quần áo của mọi người.

"Cố thủ!"

Tần Không Thời đứng bên cạnh trận nhãn nghiến răng hét lớn.

Lữ Việt cũng triệu hồi kiếm Làn lúc này, lơ lửng trên không trung chia sẻ áp lực từ Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Trận pháp có diện tích chịu lực lớn lúc này đã vào trạng thái vận hành quá tải.

Những đường vân màu vàng kim méo mó xoay quanh trận pháp với tốc độ cực nhanh, những đường vân trận pháp dưới chân cũng liên tục thay đổi hình dạng theo sự điều khiển của Tần Không Thời.

Ngay lúc này, ở đằng xa có một luồng sáng màu xanh phóng lên trời.

Tiếp đó, những đốm sáng màu xanh rơi xuống như mưa, tạo thành một không gian lĩnh vực giống như trận pháp ở đằng xa.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện những Sinh Vật Trận Địa kia đã ngừng giao chiến, tụ tập trong lĩnh vực ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Mà lớp màn chắn lĩnh vực này hiển nhiên là do cường giả lĩnh vực bên trong bố trí.

"Rắc!"

Lúc này, trên trận pháp màu vàng kim xuất hiện một vết nứt, tiếp đó vết nứt nhanh chóng lan rộng, trận pháp rơi vào tình trạng ngàn cân treo sợi tóc, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào.

"Trận pháp sắp không chịu nổi rồi!" Tần Không Thời nghiến răng hét lớn.

"Khi trận pháp vỡ, ta sẽ thay thế!"

Nói xong, thân hình Lữ Việt nhờ kiếm khí nâng đỡ mà lơ lửng trên không, mi tâm hiện ra kiếm nhãn.

Cùng với việc bàn tay khổng lồ đen kịt tiếp tục đè xuống, trận pháp màu vàng kim lúc này ầm ầm vỡ tan.

Ngay lập tức, uy áp khủng khiếp cùng gió mạnh ập đến.

Ngay lúc này, Lữ Việt điều khiển kiếm Làn bay lên.

Lúc này, kiếm Làn tỏa ra ánh sáng rực rỡ, chia sẻ đi không ít áp lực.

Lúc này tình hình vô cùng nguy cấp, Phong Kỳ không hề nghi ngờ rằng mình có thể chết ở đây.

Lữ Việt một mình chống đỡ áp lực, cũng tỏ ra vô cùng khó khăn.

Sẽ không thể chống đỡ được bao lâu nữa.

Khi bàn tay khổng lồ đen kịt tiếp tục hạ xuống một đoạn, sắc mặt Lữ Việt đã tái nhợt.

Phát hiện hơi thở của Lữ Việt dần trở nên hỗn loạn, Tần Không Thời nghiến răng nói:

"Lữ Việt, tiếp theo đến lượt ta!"

Nói xong, Tần Không Thời định ném ra bát quái bàn.

Nhưng ngay lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện trên đầu họ.

Phong Kỳ lập tức ngẩng đầu nhìn lên.

Lơ lửng trên đầu họ là một Sinh Vật Trận Địa, nó cao hơn ba mét, trông giống như người sói trong thần thoại, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn.

Gào!

Tiếng gầm rú như sấm sét phát ra từ miệng nó, nó giơ đôi tay thô to đẩy mạnh về phía bầu trời.

Ngay lập tức, thân hình nó đột ngột chìm xuống.

Lúc này, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện, cảm giác áp bức trên người đột nhiên biến mất.

Dường như Sinh Vật Trận Địa trên đầu đã chống đỡ được áp lực của vùng đất này.

Ngay cả tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ đen kịt trên bầu trời cũng chậm lại rõ rệt.

Lúc này, Sinh Vật Trận Địa khó khăn xoay cổ nhìn về phía họ, vẻ mặt dữ tợn nói:

“Mau qua đây, bây giờ chúng ta cần hợp lực chống lại nó, nếu không thì không ai sống sót được!”

Nghe được lời này, Phong Kỳ quả quyết trầm giọng nói:

“A Việt!”

Lữ Việt hiểu ý, túm lấy hắn và Tần Không Thời, đạp lên kiếm Làn nhanh chóng bay về phía vị trí của lớp màn chắn màu xanh.

Khi họ đến gần lớp màn chắn màu xanh, lớp màn chắn màu xanh lập tức xuất hiện một lỗ hổng.

Ba người rất thuận lợi tiến vào bên trong.

Sau khi hạ cánh, hắn phát hiện có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa đứng ở các vị trí khác nhau bên trong lớp màn chắn màu xanh, không ngừng truyền năng lượng trong cơ thể để duy trì sự vận hành của lớp màn chắn màu xanh.

Gào!

Tiếng gầm rú như sấm sét lại vang lên, Sinh Vật Trận Địa giúp họ chống đỡ áp lực lúc này đã trở về.

Vào thời điểm tiến vào trận pháp, trên người nó đã đầy những giọt máu nhỏ, trông vô cùng thảm hại.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ nhận ra một điều.

Để có thể sống sót trong tay Sinh Vật Trận Địa siêu cấp, những cường tộc lĩnh vực này đều lựa chọn liên thủ tạm thời.

Nếu không thì rất có thể không ai sống sót được!

“Các ngươi mỗi người chọn một nút, truyền sức mạnh của mình vào!” Lúc này, một tên bán thú nhân toàn thân đầy thương tích hét lớn với họ.

Trong thời khắc nguy cấp, Phong Kỳ không do dự, lập tức nhìn về phía Lữ Việt và Tần Không Thời nói:

“Hợp tác trước, tùy cơ ứng biến.”

Nói xong, hắn đi đến trước một phù ấn màu xanh lơ lửng trong trận pháp, học theo những Sinh Vật Trận Địa khác đặt tay lên phù ấn.

Hắn lập tức cảm thấy tinh thần lực trong cơ thể bị rút ra nhanh chóng tràn vào trận pháp.

Trận pháp này rất kỳ lạ.

Đặc tính năng lượng trong cơ thể của các Sinh Vật Trận Địa khác nhau rõ ràng, thậm chí có thể nói là không tương

thích.

Một lượng lớn năng lượng hỗn tạp tụ hợp lại với nhau thì theo lẽ thường rất dễ xảy ra nổ tung.

Nhưng trận pháp này lại có một trận nhãn đặc biệt.

Phong Kỳ phát hiện, các loại năng lượng màu sắc khác nhau khi tràn vào trận nhãn ở vị trí trung tâm sẽ được chuyển hóa thành năng lượng màu xanh.

Hết chương 591.

Chương 592. Đối Đầu

Cùng với sự đập của trận nhãn, giống như một trái tim vận chuyển năng lượng màu xanh đến toàn bộ đại trận.

Người điều khiển trận pháp là một Bóng Đen.

Đặc điểm sinh mệnh của nó rất giống với thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nhưng khi quan sát, hắn vẫn phát hiện ra điểm khác biệt.

So với Bóng Đen, trên trán của nó có thêm một ấn ký phù văn linh năng, lúc này đang tỏa ra ánh sáng màu xanh rực rỡ.

Nếu hắn đoán không nhầm thì cơ bản có thể khẳng định tên này hẳn là thành viên của tộc Linh Năng.

Có lẽ cũng chỉ có tộc Linh Năng mới có thể thiết kế ra trận pháp chuyển đổi năng lượng khéo léo như vậy.

Bàn tay khổng lồ đen kịt trên bầu trời vẫn tiếp tục hạ xuống.

Tốc độ trận pháp màu xanh hấp thụ năng lượng cũng tăng nhanh theo.

Nhưng tốc độ hấp thụ năng lượng của trận pháp màu xanh rất nhanh không theo kịp tốc độ tiêu hao, trên trận pháp bắt đầu xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Nhìn thấy cảnh này, thành viên tộc Linh Năng rút ra một viên đá quý phù văn từ trên người, sau đó đột ngột ném lên trời.

Lúc này, lớp màn chắn trên bầu trời xuất hiện một lỗ hổng.

Viên đá quý màu xanh xuyên qua lỗ hổng của trận pháp, lơ lửng bên ngoài trận pháp.

Tiếp theo, linh khí bên ngoài dường như bị một sức mạnh nào đó kéo theo, nhanh chóng tụ về viên đá quý phù văn màu xanh.

Viên đá quý đã hấp thụ một lượng lớn linh khí lúc này được khảm vào trận pháp, hòa nhập với trận pháp.

Giống như lắp cho trận pháp một thiết bị tự động hấp thụ linh khí, viên đá quý liên tục hấp thụ linh khí bên ngoài để duy trì sự vận hành của trận pháp.

Nhưng bàn tay khổng lồ đen kịt vẫn tiếp tục đè xuống.

Khi bàn tay khổng lồ đen kịt cách họ chưa đầy trăm mét, trận pháp màu xanh một lần nữa không chịu nổi.

“Chuẩn bị đi, trận pháp sắp vỡ rồi, có thủ đoạn gì thì dùng hết đi, nếu không thì chúng ta đều phải chết.” Lúc này, thành viên tộc Linh Năng điều khiển trận pháp trầm giọng nói.

Nghe được lời này, tất cả mọi người đều rút tay về.

Lữ Việt, Tần Không Thời cũng đến bên hắn lúc này, kiếm Làn một lần nữa tỏa sáng rực rỡ.

Ầm!

Trận pháp màu xanh vỡ tan, bầu trời đổ xuống một trận mưa những điểm sáng màu xanh.

Tiếng gầm rú vang lên, tất cả các thế lực lĩnh vực cùng nhau ra tay tấn công bàn tay khổng lồ đen kịt đang đè xuống từ trên trời.

Cảm giác áp bức khủng khiếp cũng ập đến một lần nữa.

Phong Kỳ căng thẳng toàn thân, cảm thấy như có một ngọn núi đè trên đầu, khiến hắn không thể nhúc nhích.

Mặc dù các thế lực lĩnh vực khác nhau cùng nhau chia sẻ áp lực từ trên đầu nhưng áp lực vẫn rất khủng khiếp.

Cùng với việc bàn tay khổng lồ tiếp tục đè xuống, cảm giác áp bức ngày càng mạnh.

Mặc dù Phong Kỳ đã cải tạo phù văn Ác Ma Long nhưng cường độ cơ thể của hắn vẫn khó có thể chống đỡ trước sức mạnh ở mức độ này.

Lúc này, Huyết Thạch bị vứt ở một góc của trận pháp, căn bản không còn ai có tâm tư tranh giành.

Bây giờ vùng đất này đã bị lớp màn chắn màu đen phong tỏa, trừ khi có thể phá giải được cuộc khủng hoảng trước mắt, nếu không thì ngay cả khi có được Huyết Thạch cũng không thể mang ra ngoài được.

Rắc!

Lúc này, bên tai vang lên tiếng xương gãy.

Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn lại, đột nhiên phát hiện có một Sinh Vật Trận Địa đã không chịu nổi áp lực mà ngã xuống đất.

Cơ thể của nó bị ép bẹp dần với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Rõ ràng là không thể chịu được áp lực từ trên đầu.

Bây giờ những người có thể đứng ở đây đều không phải là kẻ yếu.

Nhưng dù có mạnh đến đâu, chỉ cần thể xác yếu đuối thì không thể chống đỡ được áp lực từ trên đầu.

Sau khi Sinh Vật Trận Địa này chết, hắn phát hiện tinh thần lực của mình lại mất kiểm soát.

Những xúc tu tinh thần lực vô hình đâm vào thức hải của Sinh Vật Trận Địa đã chết, không ngừng gặm nhấm sức mạnh tinh thần của nó, biến thành của mình.

Cảm giác đau nhói trên cơ thể lại ập đến.

Cùng lúc đó, hắn phát hiện ra rằng Mê Vụ Chi Chủ ở phía trước bên phải cũng đang quay đầu nhìn về phía Sinh Vật Trận Địa đã chết.

Tiếp theo, máu của Sinh Vật Trận Địa đã chết hóa thành sương mù bay về phía Mê Vụ Chi Chủ, bị nó hấp thụ.

Sắp chết đến nơi rồi mà còn không quên hút máu, sau này gọi ngươi là máy hút máu được rồi.

Phong Kỳ nhìn thấy cảnh này không khỏi thầm chửi rủa trong lòng.

Theo thời gian trôi qua, cảm giác áp bức từ trên đầu ngày càng mạnh, may mắn là có Lữ Việt gánh vác phần lớn áp lực cho hắn, hắn mới có thể thở dốc.

Trong khoảng thời gian này, liên tục có Sinh Vật Trận Địa không chịu nổi áp lực mà chết.

Chúng thường là Sinh Vật Trận Địa có tinh thần lực mạnh mẽ nhưng thể xác lại vô cùng yếu ớt.

Cái chết của chúng khiến tinh thần lực của Phong Kỳ mất kiểm soát mà nhanh chóng lớn mạnh.

Hết chương 592.

Chương 593. Thoát Hiểm

Hắn cảm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy, tinh thần lực của mình thực sự sẽ phá vỡ thể xác.

Bây giờ làm thế nào để phá giải cục diện nguy cấp trước mắt, hắn càng không có manh mối.

Hắn thậm chí còn đoán rằng, nhiệm vụ hộ tống ở mốc thời gian trước đó hẳn là có Mộc Tinh ở đó, mới có thể thoát khỏi tay của Siêu Sinh Vật Trận Địa, thậm chí còn đánh bại Siêu Sinh Vật Trận Địa.

Lần này đổi thành hắn, rất có khả năng sẽ toàn quân bị diệt.

Nhưng cũng có một khả năng như vậy, các thế lực lĩnh vực khác nhau vẫn còn giữ lại át chủ bài.

Cũng chính những át chủ bài này đã giúp Mê Vụ Chi Chủ, Tần Không Thời và những người khác thoát khỏi nguy hiểm.

Ngay lúc hắn đang suy nghĩ, vết nứt không gian trên bầu trời đột nhiên mở rộng, tốc độ đè xuống của bàn tay khổng lồ đen kịt đột ngột tăng nhanh.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể như bị một cái búa tạ đập mạnh, há miệng ho ra một ngụm máu tươi.

Cùng lúc đó, bên cạnh truyền đến tiếng xương gãy thành từng mảng.

Trong đó có cả Lữ Việt.

Gánh vác phần lớn áp lực, trên cơ thể hắn đã rỉ ra những giọt máu li ti.

Cảm giác áp bức đột ngột tăng nặng càng khiến xương hắn gãy vụn, thân hình đổ ập xuống.

Nhưng hắn vẫn nghiến răng dùng ý thức điều khiển kiếm Làn lơ lửng trên đầu, tiếp tục gánh vác áp lực.

Nhìn thấy cảnh này, biểu cảm của Phong Kỳ thay đổi.

Mỗi mốc thời gian đều như vậy, Lữ Việt vì bảo vệ hắn mà sẵn sàng hy sinh bản thân.

Nhìn thấy dáng vẻ thê thảm của huynh đệ, trong lòng hắn dâng lên cơn giận dữ.

Ngồi chờ chết chưa bao giờ là lựa chọn của hắn.

Hắn không còn kìm nén sự bùng nổ của tinh thần lực nữa, hoàn toàn giải phóng sức mạnh tinh thần.

Những xúc tu tinh thần lực vô hình quét qua xung quanh, cuốn lấy sức mạnh tinh thần còn sót lại sau khi Sinh Vật Trận Địa chết, hòa nhập vào bản thân.

Sinh Vật Trận Địa liên tục chết đi đã trở thành nguồn dinh dưỡng tốt nhất cho sự phát triển tinh thần lực của hắn.

Tinh thần lực theo đó tăng vọt.

Những xúc tu tinh thần lực cũng trở nên vô cùng thô to vào lúc này.

Kèm theo đó là cảm giác đau nhói dữ dội trên cơ thể, chỉ cảm thấy tinh thần lực dường như có thể phá vỡ xiềng xích của thể xác mà thoát ra ngoài bất cứ lúc nào.

Nhưng hắn đã chọn cách nghiến răng chịu đựng.

Những xúc tu tinh thần lực lúc này đẩy thanh kiếm Làn của Lữ Việt ra, hóa thành một lớp màn chắn vô hình che trên đầu ba người.

Vừa chịu áp lực từ trên đầu, hắn vừa cảm thấy tinh thần lực của mình cũng đang nhanh chóng mất đi.

Nhưng những xúc tu tinh thần lực vô hình đồng thời cũng đang hấp thụ những tàn dư tinh thần lực xung quanh để phục hồi.

Càng ngày càng có nhiều cường giả lĩnh vực chết dưới áp lực, khiến tinh thần lực của hắn điên cuồng phát triển nhanh chóng.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên nhìn về phía trước bên phải.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ sắc mặt tái nhợt bị áp chế quỳ xuống đất nhưng vẫn đang nghiến răng chịu đựng.

Thông qua cảm nhận tinh thần lực, hắn nghe rõ lời thì thầm trong miệng Mê Vụ Chi Chủ.

"Không thể chết… không thể chết… ta tuyệt đối không thể chết!"

Mê Vụ Chi Chủ tạm thời vẫn còn hữu dụng, hắn đương nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ.

Hắn lập tức dùng xúc tu tinh thần lực cuốn lấy Mê Vụ Chi Chủ, kéo nó lại bên mình.

Áp lực đột nhiên biến mất, Mê Vụ Chi Chủ lập tức ngạc nhiên nhìn hắn.

"Vì sao cứu ta?"

"Câm miệng!"

Lúc này Phong Kỳ căn bản không thèm để ý đến nó.

Hắn phát hiện mình dần mất đi sự kiểm soát đối với thể xác, chỉ có thể dựa vào tinh thần lực mới có thể cảm nhận được sự tồn tại của thể xác.

"Ca, huynh sao vậy?"

Lúc này Lữ Việt mặt mày tái nhợt phát hiện ra sự bất thường của hắn, lập tức lên tiếng hỏi.

“Pháp thuật này quá tà môn, ta sắp xuất khiếu rồi!” Phong Kỳ lập tức đáp.

“Xuất khiếu?”

“Đúng, xuất khiếu!”

Trong tiếng gầm lên, trên cơ thể hắn xuất hiện những vết nứt li ti, máu tươi không ngừng thấm ra.

Trong máu còn lẫn cả chất lỏng tinh thần lực đã thực thể hóa nhưng màu sắc hỗn tạp.

“Lữ Việt, giúp ta tiêm!”

Nhận ra sự sụp đổ của cơ thể đã không thể ngăn cản, hắn lập tức hét lên.

Lữ Việt nghe vậy, cố gắng đứng dậy bằng một chân, sau đó đưa tay lấy ra một hộp kim loại từ trong ba lô của hắn.

Sau khi lấy ra “Chất lỏng hoạt tính não”, không chút do dự đâm vào sau gáy hắn.

Chất lỏng màu xanh trong ống tiêm được đẩy hết vào.

Phong Kỳ lập tức mở to mắt, cảm thấy tư duy trở nên vô cùng hoạt bát, những hình ảnh trong ký ức không ngừng trào lên.

Dường như toàn bộ não bộ đều được kích hoạt.

Thể xác đã ở bên bờ vực sụp đổ hoàn toàn, hắn lập tức hét lên:

“Chém ta!”

Lữ Việt không do dự, dứt khoát vung kiếm Làn chém đứt đầu hắn, sau đó lấy ra bình xịt thuốc từ hộp kim loại, xịt vào

vết thương ở cổ hắn.

Vết thương nhanh chóng lành lại.

Hết chương 593.

Chương 594. Tấn Công

Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh, kinh ngạc đến há hốc mồm trước cảnh tượng này.

Rõ ràng không hiểu tại sao lại làm như vậy.

Khi Lữ Việt giữ lại được não của hắn, cơ thể hắn cuối cùng không chịu nổi mà nổ tung, một người ánh sáng do nhiều màu sắc pha trộn ghép lại xuất hiện ở vị trí hắn vừa đứng.

Lúc này, tinh thần thể đã hoàn toàn thoát khỏi xiềng xích của thể xác.

Phong Kỳ lúc này phát hiện mình đã bước vào một trạng thái vô cùng kỳ diệu.

Chỉ còn lại não nhưng hắn vẫn có thể nhìn thấy cảnh vật bên ngoài, hơn nữa hắn lại cảm nhận được cơ thể của mình, chỉ là cơ thể này không phải là thể xác ban đầu mà là tinh thần thể.

Nó giống như bộ phận mở rộng của thể xác hắn.

Hắn chớp mắt, vô thức điều khiển tinh thần thể hành động.

Đúng như hắn dự đoán, tinh thần thể thực sự có thể bị ý thức của hắn điều khiển để hành động.

Nhưng hắn cũng phát hiện ra sự bất thường của tinh thần thể.

Do pha trộn quá nhiều sức mạnh tinh thần khác nhau, khiến tinh thần thể rất không ổn định, có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

Mà ý thức của hắn cũng đang nhanh chóng tiêu tan, không thể chống đỡ được bao lâu.

Nghĩ đến đây, hắn chọn cách giải phóng hoàn toàn tinh thần lực của mình.

Phía sau tinh thần thể mọc ra vô số xúc tu tinh thần lực thực thể hóa bắt đầu quét sạch xung quanh, thể tích của tinh thần thể cũng theo đó mà lớn lên.

Trong nháy mắt, tinh thần thể thực thể hóa đã phát triển đến hơn bốn mét và vẫn đang điên cuồng mở rộng.

Nhưng Phong Kỳ lại phát hiện mình không chịu nổi nữa rồi.

Ý thức của hắn sắp tiêu tan, không còn cách nào khống chế tinh thần thể nữa.

Ngay khi hắn cảm thấy mình sắp mất đi liên lạc với thế giới bên ngoài, một luồng khí huyết tinh khiết tràn vào não hắn, khiến hắn lại tỉnh táo trở lại, ý thức sắp tiêu tan cũng ngưng tụ lại.

Ánh mắt đảo qua bên cạnh, hắn phát hiện ra chính Mê Vụ Chi Chủ đang truyền sức mạnh khí huyết cho hắn.

“Ta giúp ngươi giữ lại ý thức, ngươi đưa ta ra ngoài!”

Dưới sự gia trì khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ, ý thức của hắn lại thiết lập được liên hệ với tinh thần thể, sự phát triển điên cuồng lại bắt đầu.

Tinh thần thể trong nháy mắt đã dài hơn tám mét.

Lúc này, tinh thần thể trở nên hốt minh hốt ám, dường như có thể vỡ vụn bất cứ lúc nào.

Đồng thời, hắn phát hiện ra tinh thần lực của mình đã có thể dễ dàng chống lại áp lực từ trên đỉnh đầu.

Hắn lần đầu tiên cảm nhận được sự mạnh mẽ của hình thái tinh thần lực thuần túy.

Thậm chí còn khiến hắn có cảm giác thể xác là xiềng xích và gánh nặng, tinh thần mới là bản thể.

Dưới hình thái tinh thần thể thuần túy, nhận thức về thế giới bên ngoài đều trở nên khác biệt, cũng không còn điểm mù thị giác.

Vấn đề duy nhất là ý thức của hắn vẫn còn trong não, chưa đi theo vào tinh thần thể.

Một khi não của hắn bị phá hủy, hắn cũng sẽ chết hẳn, sẽ không biến thành trạng thái Tinh Thần Trường Sinh mà Lâm Nhiễm nói.

Nhưng hắn không suy nghĩ nhiều về những vấn đề này.

Bây giờ điều quan trọng nhất là đưa Lữ Việt, Tần Không Thời, Mê Vụ Chi Chủ và não của mình thoát khỏi đây.

Nếu không, nhiều nỗ lực trong dòng thời gian này sẽ hoàn toàn vô ích.

Lúc này, tinh thần thể đã phát triển đến chiều cao hơn mười mét, giống như một nguồn năng lượng, không ngừng phát ra những dao động tinh thần mạnh mẽ xung quanh.

Hắn thử kiểm tra cường độ tinh thần lực của mình.

Ý nghĩ vừa động, vô số Sinh Vật Trận Địa xung quanh bị xúc tu tinh thần lực của hắn cuốn lên, lơ lửng trên không trung.

Nhưng rất nhanh, vẫn có cường giả lĩnh vực thoát khỏi sự trói buộc của tinh thần, quay đầu nhìn chằm chằm vào tinh thần thể của hắn.

Lúc này, tinh thần thể ngẩng đầu nhìn bàn tay khổng lồ đang hạ xuống.

Tinh thần lực cuồn cuộn tràn ra khỏi cơ thể, tinh thần lực khuấy động không gian phát ra tiếng "Ong ong", sau đó ngưng tụ thành sóng xung kích tinh thần vô hình, trong nháy mắt giáng xuống bầu trời.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ rõ ràng chậm lại.

Lúc này, vô số xúc tu tinh thần lực vọt lên trời, chống đỡ bàn tay khổng lồ, bắt đầu vật lộn với nó.

Nhưng sức mạnh của bàn tay khổng lồ quá khủng khiếp, hắn vẫn không thể chống lại được sự hạ xuống của bàn tay khổng lồ.

Dưới sự cảm nhận tinh thần ở cự ly gần, hắn nhìn thấy những vết nứt liên tục xuất hiện gần bàn tay khổng lồ, chỉ là tốc độ vết nứt khép lại rất nhanh, đứng ở bên dưới khó có thể phát hiện ra.

Rõ ràng là sự xuất hiện của bàn tay khổng lồ đã tạo ra áp lực rất lớn lên thế giới này.

Để chống lại áp lực, hắn tiếp tục giải phóng tinh thần lực, hấp thụ tinh thần lực còn sót lại của Sinh Vật Trận Địa đã chết.

Tinh thần lực dần dần phát triển đến chiều cao 13 mét.

Lúc này, tinh thần thể đã cực kỳ không ổn định nhưng hắn căn bản không thể khống chế được sự phát triển tiếp tục của tinh thần lực.

Hết chương 594.

Chương 595. Hỗn Loạn

Nghĩ đến đây, hắn từ bỏ cuộc vật lộn với bàn tay khổng lồ.

Tinh thần thể trong nháy mắt đã đến trước não của bản thể, sau đó xúc tu tinh thần lực cuốn lấy Lữ Việt, Tần Không Thời và Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn mang theo bọn họ xông về phía bức màn đen.

Bây giờ hắn chỉ có một ý nghĩ, đó là phá vỡ phong tỏa của lĩnh vực trường lực bức màn đen, mang theo Lữ Việt và những người khác thoát ra ngoài.

Nhìn về phía Phong Kỳ rời đi, một đám thế lực lĩnh vực hiển nhiên cũng nhận ra hắn muốn làm gì, liền lần lượt lựa chọn đuổi theo.

Khi hắn đến trước bức màn đen, không chút do dự, xúc tu tinh thần lực điên cuồng vỗ vào bức màn đen, cố gắng đập vỡ nó.

Những cường giả lĩnh vực lần lượt đến sau cũng gia nhập vào việc phá hủy bức màn đen.

Nhưng rất nhanh Phong Kỳ đã dừng lại.

Bàn tay khổng lồ không còn vật cản, tốc độ hạ xuống lại tăng nhanh.

Nếu không ngăn cản bàn tay khổng lồ hạ xuống, rất có khả năng còn chưa phá vỡ được bức màn đen thì đã bị bàn tay khổng lồ đè chết.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ điều khiển xúc tu tinh thần lực thả Lữ Việt và những người khác xuống, quay đầu nhìn về phía

bầu trời.

Hắn quyết định đi ngăn cản bàn tay khổng lồ hạ xuống, tranh thủ thời gian cho những cường tộc lĩnh vực này phá vỡ bức màn đen.

Thấy hắn chuẩn bị bay lên trời, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng:

"Chờ đã, ta giúp ngươi một tay!"

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ há miệng, không ngừng phun ra khí huyết.

Khí huyết đã hấp thụ trước đó giờ đều phun ra hết, cuối cùng ngưng tụ thành một chiếc rìu chiến màu máu khổng lồ.

Trên cán rìu còn quấn quanh những sợi sương mù màu xám, tạo hình vô cùng bá khí.

Hắn không chút do dự, lập tức điều khiển tinh thần thể nắm lấy chiếc rìu chiến màu máu.

Lúc này, ba viên đá năng lượng bay tới.

"Đừng chống cự sức mạnh này, hãy để nó hòa nhập với ngươi, nó có thể tăng cường đáng kể cường độ tinh thần thể của ngươi, đảm bảo không dễ dàng vỡ vụn."

Phong Kỳ vốn định hất văng viên đá ra nhưng lập tức thu tay lại.

Khi ba viên đá cuối cùng được khảm vào sau lưng hắn, hắn lập tức cảm thấy linh khí cuồn cuộn truyền đến từ viên đá, đồng thời tự động điều khiển linh khí phác họa quỹ tích.

Tinh thần thể vốn rất không ổn định lập tức trở nên tương đối ổn định hơn.

Hắn quay đầu nhìn về hướng viên đá bay tới, phát hiện ra người ném đá năng lượng cho mình chính là thành viên của

tộc Linh Năng.

Tiếp theo, các cường tộc lĩnh vực khác nhau lần lượt ra tay.

Các loại năng lực tăng bức đều chồng chất lên người hắn.

Một lát sau, tinh thần thể của hắn đã hoàn toàn thay đổi diện mạo.

Tay phải là một chiếc rìu chiến ngưng tụ từ khí huyết tinh khiết, sau lưng là ba viên đá có thể ổn định tinh thần thể, trên cổ là một chiếc vòng cổ trông giống như được chế tạo từ răng thú, ngón giữa tay trái còn đeo một chiếc nhẫn màu đen có thể tăng cường cường độ tinh thần lực.

Ngoài những trang bị đeo trên người, còn có một loạt các thuật pháp tăng bức.

Lúc này, toàn thân hắn bao quanh bởi những vòng hào quang ngũ sắc, giống như thiên thần giáng trần, không ngừng phát ra năng lượng cuồn cuộn xung quanh.

Một lần nữa ngẩng đầu nhìn bầu trời, hắn bay lên.

Rìu chiến màu máu ầm ầm đập vào bàn tay khổng lồ đang hạ xuống, lập tức tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ chậm lại.

Chiếc nhẫn trên tay trái lúc này tỏa ra ánh sáng rực rỡ, sau lưng duỗi ra vô số xúc tu tinh thần lực, điên cuồng vung roi quất vào bàn tay khổng lồ.

Các loại hào quang bao quanh hắn trong khi hắn tấn công không ngừng mang đến cho hắn nhiều loại tăng bức.

Dưới sự oanh tạc dữ dội của hắn, tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ ngày càng chậm.

Cùng lúc đó, các cường tộc lĩnh vực bên dưới cũng liều mạng tấn công bức màn đen, cố gắng phá vỡ nó.

Nhưng bức màn đen vô cùng cứng rắn, dù tấn công thế nào cũng không hề hấn gì.

Ngay khi mọi người cảm thấy tuyệt vọng, thành viên của tộc Linh Năng lại một lần nữa đứng ra.

Đầu tiên, hắn ra hiệu cho mọi người dừng tay, sau đó lấy ra một chiếc vòng tròn, ấn vào bức màn đen.

Sau một thời gian chờ đợi ngắn ngủi, trên bức màn đen xuất hiện vô số đường vân quỹ tích.

Những quỹ tích này kết nối với nhau, có thể thấy bên trong đường quỹ tích có từng luồng năng lượng đang xuyên qua.

"Tấn công vào quỹ tích năng lượng phát sáng, đây là điểm truyền năng lượng của trận pháp, chỉ cần phá hủy Tọa Độ Năng Lượng thì uy lực của trận pháp sẽ giảm mạnh."

Nghe xong lời này, các Sinh Vật Trận Địa liền dứt khoát tấn công vào điểm truyền năng lượng của trận pháp.

Lần tấn công này rõ ràng đã có hiệu quả.

Theo chỉ dẫn của thành viên tộc Linh Năng, mọi người theo đường dẫn năng lượng tập trung hỏa lực phá hủy.

Dưới thế công dữ dội của họ, trên bức màn đen xuất hiện từng vòng gợn năng lượng.

Phát hiện thế công có hiệu quả, các thế lực lĩnh vực khác nhau cuối cùng cũng nhìn thấy cơ hội sống sót, sĩ khí được nâng cao, thế công cũng trở nên hung mãnh hơn.

Hết chương 595.

Chương 596. Chiến Thuật

Một lúc lâu sau, cùng với một tiếng vỡ giòn tan, bức màn đen bị xé rách một lỗ hổng.

Luôn chú ý đến tình hình bên dưới, Phong Kỳ dứt khoát từ bỏ cuộc vật lộn với bàn tay khổng lồ, trong nháy mắt đã đến bên dưới, cuốn lấy Mê Vụ Chi Chủ, Lữ Việt, Tần Không Thời, theo lỗ hổng bay ra ngoài.

Không còn vật cản, bàn tay khổng lồ lại hạ xuống.

Những Sinh Vật Trận Địa không kịp trở tay lập tức bị đòn tấn công mạnh mẽ này đè đến mức phun máu tại chỗ.

Phong Kỳ lười quan tâm đến sự sống chết của bọn họ, lúc này tinh thần thể đã ở giai đoạn tiêu tán nhanh chóng, chiều cao đã thu nhỏ lại còn tám mét, bây giờ hắn cần phải nhanh chóng rời khỏi khu vực này.

Bay được hơn mười dặm, hắn mới dừng lại.

Lúc này, tinh thần thể không ngừng rụng các mảnh vỡ tinh thần lực, sắp hoàn toàn sụp đổ.

Sau khi hạ cánh, hắn thả Lữ Việt và những người khác xuống.

"Tại sao lại cứu ta?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lại nhìn vào não hắn và hỏi.

"Nhìn ngươi thuận mắt không được sao?"

Nghe câu trả lời của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ há hốc mồm, đột nhiên không biết nói gì.

Ngay lúc này, tinh thần thể ầm ầm tan rã.

Lần này, Phong Kỳ không còn cảm nhận được sự tồn tại của cơ thể mình nữa.

Thấy tinh thần thể của hắn tan rã, Mê Vụ Chi Chủ không chút do dự, dứt khoát bay lên trời.

"Tên này… thật sự!"

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ bỏ trốn vào lúc này, hắn không khỏi há miệng chửi thề.

Không còn Mê Vụ Chi Chủ cung cấp khí huyết cho hắn, hắn lập tức phát hiện ý thức của mình lại bắt đầu tiêu tan.

Cũng nhận ra mình không sống được bao lâu nữa.

Nghĩ đến đây, hắn lên tiếng:

"A Việt, đường dây của anh sắp kết thúc rồi, con đường tiếp theo em phải tiếp tục cố gắng đi tiếp."

"Được."

"Sắp phải chia tay rồi, không nói với anh vài lời tạm biệt cảm động sao?"

"Em không biết nói."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười ha ha:

"Anh em tốt, bảo trọng."

"Ừm." Lữ Việt gật đầu mạnh mẽ, hốc mắt đã đỏ hoe.

Có thể thấy hắn không giỏi ăn nói nhưng lúc này trong lòng hắn rất buồn.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía Tần Không Thời đang đứng lặng lẽ bên cạnh:

"Lão đạo sĩ, trước khi chia tay, ta hỏi ngươi một chuyện."

"Hỏi đi, biết gì ta đều nói."

“Lúc trước ngươi đã bói một quẻ cho ta ở Học viện Thắng Lợi, ngươi đã nhìn thấy gì trong quẻ đó, tại sao lại không chịu nói cho ta biết.”

Đối mặt với câu hỏi, Tần Không Thời lộ vẻ hồi tưởng, sau đó cười khổ nhìn về phía mặt trời lặn ở phương đông và nói:

“Ta đã dùng nhiều phương tiện khác nhau để xem xét cuộc đời ngươi nhưng bát tự nói rằng cả đời ngươi sẽ gặp nhiều trắc trở, lục hào tính quẻ cho ngươi quẻ nào cũng không thông, kỳ môn tính cho ngươi tám cửa khó phân biệt… Cuối cùng ngửa mặt nhìn bầu trời suy diễn mệnh tuyến của ngươi, lại thấy vô số nhánh rẽ và quanh co kỳ lạ… Lúc đó ta nghĩ, cuối cùng là điểm cuối nào mới xứng đáng với sự điên bái lưu ly của ngươi trên con đường này.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười:

“Ta từng có ước mơ lớn lao, muốn trở thành một nhà nghiên cứu công pháp, góp sức vào sự phát triển của học thuyết tu luyện… Nhưng ước mơ của ta bây giờ rất đơn giản, chỉ muốn có một tương lai lý tưởng, một tương lai không có điểm kết thúc.”

Biểu cảm của Tần Không Thời động lòng, cuối cùng không nhịn được thở dài:

“Phong Kỳ huynh, thật vinh hạnh khi được đồng hành cùng ngươi.”

Phong Kỳ nghe vậy, cười toe toét:

“Dòng thời gian tiếp theo, chúng ta tiếp tục đồng hành!”

Lúc này mặt trời lặn về phía tây, hoàng hôn tràn ngập bầu trời.

Ba người ngồi trên mặt đất, ngắm nhìn bầu trời, trò chuyện về tương lai.

Nhưng dần dần, giọng nói của Phong Kỳ biến mất…

…

Ngay khi ý thức của Phong Kỳ tiêu tan, Mê Vụ Chi Chủ đã trốn đi hơn mười km nhưng không nhịn được cười lớn.

Lúc này đứng trên vách đá thác nước xiết, nó cởi bỏ xiêm y trên người.

Cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy trên ngực hắn tràn ngập những đường vân màu đỏ như máu, những đường vân này giống như mạch máu đang đập chậm rãi.

Nhìn thấy những đường vân màu máu này, Mê Vụ Chi Chủ không giấu được vẻ vui mừng trên khuôn mặt.

Đây chính là mục tiêu tranh giành của các thế lực lĩnh vực, Kỳ tích - Huyết thạch.

Ngay từ khi tranh giành Huyết thạch, nó đã phát hiện ra một điều.

Nó phát hiện ra rằng khả năng điều khiển máu của mình cũng có tác dụng với Huyết thạch.

Nhưng khả năng này trong lúc tranh giành Huyết thạch hắn không thi triển, cũng không dám thi triển.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn lựa chọn tiếp tục liều mạng ở lại khu vực giao tranh.

Nó cảm thấy mình có lẽ vẫn còn cơ hội.

Cơ hội này như hắn nghĩ, quả nhiên sau đó đã xuất hiện.

Ngay khi các thế lực liều chết chống lại bàn tay khổng lồ, sẽ không ai chú ý đến Huyết thạch, lúc này nó đứng cách đó trăm mét lặng lẽ thử thi triển “Huyết dẫn thuật.” với Huyết thạch.

Điều khiến nó không ngờ là dưới sự dẫn dắt của Huyết dẫn thuật, Huyết thạch lại tan chảy thành dạng lỏng.

Hết chương 596.

Chương 597. Lập Kế

Hơn nữa, những chất lỏng màu máu này giống như máu, chỉ cần nó khẽ khều là chúng sẽ tự động tràn về phía nó.

Lúc đó, nó liên tục hấp thụ khí huyết của Sinh Vật Trận Địa tử vong nên căn bản không ai để ý đến vũng máu đang tràn về phía nó có vấn đề.

Chất lỏng do Huyết thạch biến thành rất dễ dàng bị nó thu được.

Nhưng Huyết thạch bị nó nuốt vào không hề bị tiêu hóa, mà ký sinh trên người nó, biến thành một loại ký hiệu đặc biệt.

Đây cũng là lý do khiến hắn vội vã rời đi lúc nãy.

Biết mình mang trong mình thần vật, tình cảnh hiện tại không hề nguy hiểm.

Dù người bí ẩn là ân nhân cứu mạng của nó, nó cũng không dám nán lại quá lâu.

Nó không hề nghi ngờ rằng nếu biết mình có Huyết thạch, ân nhân cứu mạng sẽ trở thành kẻ thù.

Vì vậy, khi nhìn thấy "Thần thể." đáng sợ kia tan rã, nó không chút do dự lựa chọn chạy trốn.

Còn ân cứu mạng… Nó cho rằng ân nhân cứu mạng lúc này hẳn đã ý thức tiêu tan mà chết.

Ơn này không thể báo đáp, vậy thì thôi không báo đáp.

Nếu có duyên, sẽ đến mộ ngươi thắp nén hương.

Nhìn lại những đường vân chằng chịt trên ngực, nó không nhịn được cười lớn thêm lần nữa.

Quá trình tranh giành Huyết thạch vô cùng nguy hiểm nhưng với nó mà nói, mọi thứ bỏ ra đều xứng đáng.

Nó đã trở thành người chiến thắng cuối cùng.

Lúc này hắn đột nhiên phát hiện, những đường vân màu máu in trên cơ thể mình dường như là một loại đường dẫn, nhảy theo một nhịp điệu cố định.

Mang theo sự nghi ngờ, nó nhảy vào thác nước.

Phía sau có một động thiên, sau khi bố trí xong trận pháp che giấu hơi thở ở cửa động, nó quyết định tiếp tục nghiên cứu Huyết thạch.

Bánh xe lịch sử một lần nữa lăn về hướng cũ.

Trong quá trình quan sát quỹ tích đường vân trên Huyết thạch, một môn công pháp siêu cấp ảnh hưởng đến hậu thế đã ra đời.

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ nhìn thấy chiếc bình đặc biệt đặt trên bàn.

Và bộ não ngâm trong bình.

[Chào mừng trở lại, A Kỳ!]

Lúc này hắn nghe thấy giọng nói quen thuộc đã gần mười năm không nghe thấy bên tai.

“A Bạch, lâu rồi không gặp.” Hắn không khỏi cười toe toét.

Nói xong, hắn đưa tay nhấn nút màu đỏ trên bình.

Ngay lập tức, chất lỏng màu đen thấm ra từ các lỗ trên bình kim loại, bộ não vẫn đang hoạt động dần mất đi sức sống.

Làm xong tất cả những điều này, hắn đóng bình kim loại lại, đặt vào không gian bên trong chiếc bàn tròn kim loại, rồi

nhấn nút đóng.

Tấm kim loại ngăn cách bên trong bàn kim loại từ từ khép lại.

Do ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức, hắn đã quên mọi chuyện xảy ra sau khi vào mộng cảnh.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

"A Bạch, nói xem lần vào mộng cảnh tương lai này đã thu được tin tức hữu ích gì."

[Lịch sử tuy đã thay đổi nhưng hướng đi chung không thay đổi, sau khi ngươi chết, y phục của ngươi được đưa vào Nghĩa trang liệt sĩ, còn Mộc Tinh biết được tin này cũng tiếp tục truy sát bàn tay khổng lồ, hơn hai mươi năm sau đã giết chết bản thể của bàn tay khổng lồ ở gần Thành Cổ, coi như báo thù rửa hận!]

"Còn gì nữa không?" Hắn tiếp tục hỏi.

[《Hiến tế huyết nhục》 sau đó vẫn ra đời, Quân đội Bình minh vẫn được thành lập, Mộc Tinh vẫn là đại ma vương trong lịch sử… Thay đổi lớn duy nhất là, thường có người đến mộ ngươi ăn trộm đồ cúng.]

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

"Tên khốn nào lại vô liêm sỉ như vậy?"

[Trước tiên chúng ta loại trừ Mộc Tinh, mặc dù cô ta thực sự rất tham ăn nhưng sẽ không làm ra chuyện thiếu đức như vậy.]

"Không tra ra được là ai sao?"

[Bà lão đã lắp camera giám sát gần mộ của ngươi, muốn biết ngoài Mộc Tinh ra còn ai đến cúng bái ngươi, kết quả là

mỗi lần tên ăn trộm đồ cúng xuất hiện, hình ảnh giám sát đều bị nhiễu, căn bản không nhìn thấy là ai.]

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cũng không hiểu ra sao.

Rõ ràng là không hiểu được cuối cùng là tên thiếu đức nào lại cố tình đến ăn trộm đồ cúng của mình.

Có thù oán gì chứ.

Nghĩ kỹ lại, trong số những người bạn mà hắn quen biết, hình như cũng không có tên nào có thể làm ra chuyện thiếu đức như vậy.

Nói đến kẻ thù, từ nhỏ đến lớn hắn cũng không nhớ mình từng kết thù với ai.

Hắn tưởng tượng ra cảnh tượng đó.

Một tên đến cúng bái, vừa nói chuyện với bia mộ của hắn, vừa liên tục nhét đồ cúng bày trước bia mộ vào miệng, hắn cảm thấy xấu hổ, trong lòng giơ ngón giữa với tên bí ẩn này.

Còn hắn ta cuối cùng là ai, hắn không hiểu được nguyên nhân nên cũng lười nghĩ ngợi thêm.

Thời gian tiếp theo, hắn định hỏi Lời Tự Thuật về những gì đã gặp phải trong mộng cảnh tương lai.

Đang định mở lời hỏi.

Lúc này hắn chỉ cảm thấy đầu như bị búa tạ đập vào, cơn đau dữ dội ập đến.

Hắn cũng mất quyền kiểm soát cơ thể trong thời gian ngắn, ngã thẳng xuống đất.

Trong lúc đó, ký ức trong đầu nhanh chóng trào lên, rất nhiều hình ảnh trở nên hỗn loạn, căn bản không thể xem bình thường.

Hết chương 597.

Chương 598. Đột Phá

Giống như ký ức bị xáo trộn hoàn toàn, căn bản không thể hình thành một mạch ký ức rõ ràng.

Cơn đau này kéo dài rất lâu mới từ từ thuyên giảm.

Đứng dậy trở lại, trong mắt hắn đã đầy tơ máu.

[Nếu ta đoán không nhầm, hẳn là do ảnh hưởng của việc chồng chất cảm xúc tiêu cực, hiện tại ngươi vẫn chưa có được khả năng xử lý cảm xúc tiêu cực, tốt nhất là nhanh chóng săn giết Tam Vĩ để có được khả năng thanh lọc tinh thần, nếu không lần sau ngươi chọn mạch ký ức của não trong bình, rất có khả năng sẽ phát điên!]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn lập tức gật đầu:

"Hy vọng ở mốc thời gian này Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ, nếu không ở các mốc thời gian tiếp theo ta chỉ có thể tập trung vào việc nâng cao thực lực, nếu không căn bản không bắt được Tam Vĩ."

[Không sao, tiện thể tăng cường thực lực cũng tốt.]

Sau một hồi trò chuyện phiếm với Lời Tự Thuật, đại khái đã hiểu tình hình, hắn đi đến cửa thang máy.

Sau khi quét đèn xanh, xác minh danh tính thành công.

Hắn bước vào thang máy, nhấn nút khởi động thang máy.

Khi cửa thang máy mở ra lần nữa, hắn đã đến tầng một của căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Cảnh tượng hỗn loạn hiện ra trước mắt.

Theo hướng có tiếng ẩu đả nhìn lại, hắn thấy Giác Hút đang nhe răng trợn mắt đánh nhau với Tiểu Hắc.

Cũng giống như mốc thời gian mộng cảnh tương lai trước đó, Giác Hút và Tiểu Hắc chắc chắn phải đánh nhau.

[Cái gì gọi là chắc chắn phải đánh nhau, chẳng phải là có người nào đó hét lên lần sau chắc chắn sẽ cố tình kích động gây ra xung đột sao? he~tui!]

Phong Kỳ: …

Tiếp tục quan sát một lúc, hắn dứt khoát đi về phía cửa thông đạo.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định ra ngoài tìm Tam Vĩ, thử bắt nó.

Nếu không bắt được, vậy thì đi tìm Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn trong lòng mong chờ Lâm Nhiễm có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thành công.

Đến lúc đó Hữu hộ pháp đến nơi, thế giới mộng cảnh tương lai này, hắn hoàn toàn có thể ngang nhiên đi lại.

[Ngươi là con cua à?]

"Ta là cha ngươi!"

Nói xong câu này, hắn đã hối hận rồi.

Đúng như hắn nghĩ, Lời Tự Thuật quả quyết mở ra chế độ khẩu pháo đối với hắn.

Bỏ ngoài tai lời lải nhải của Lời Tự Thuật, hắn bước ra khỏi thông đạo kim loại đến bệnh viện bỏ hoang.

Đi ra khỏi bệnh viện bỏ hoang, hắn phát hiện bố cục kiến trúc bên ngoài có chút thay đổi, rõ ràng là do lịch sử bị thay đổi ảnh hưởng.

Điều duy nhất không thay đổi là vầng trăng máu treo cao trên bầu trời, nó vẫn tỏa ra ánh sáng màu Tinh Hồng.

“A Bạch, giúp ta dò xét xem gần đây có Tam Vĩ không.”

Đến đường phố bên ngoài bệnh viện bỏ hoang, vừa đi về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành, hắn vừa mở miệng nói.

[he~tui, mắng ta xong còn muốn ta làm việc cho ngươi, ngay cả nhà tư bản cũng không bóc lột hệ thống như ngươi.]

Phong Kỳ: …

“Sai rồi, lần sau chắc chắn sẽ không như vậy nữa.”

[Trước tiên viết cho ta một bản cam kết một triệu chữ, chứng minh thành ý của ngươi.]

“Hệ thống ngốc nghếch, ngươi đừng quá đáng.”

[Bộ xương ngốc nghếch, cho ngươi mặt mũi, nếu không phải ta không có thực thể, chắc chắn sẽ ấn đầu ngươi xuống đất cọ xát!]

Sau một hồi đấu khẩu, Phong Kỳ tiếp tục lên đường.

Còn về việc tìm kiếm Tam Vĩ, hắn rất yên tâm giao cho Lời Tự Thuật.

Lời Tự Thuật tuy rằng không đáng tin cậy nhưng vào thời điểm quan trọng chưa bao giờ khiến hắn thất vọng.

Miệng thì nói không phối hợp nhưng chắc chắn sẽ âm thầm giúp đỡ tìm kiếm.

Chuyển đổi cơ thể sang hình thái chiến đấu, lúc này huyết nhục trên cơ thể hóa thành ấn ký khí huyết in trên xương.

Thể chất lập tức được tăng cường đáng kể.

Tốc độ chạy của hắn đột nhiên tăng lên.

So sánh với cơ thể cải tạo phù văn Ác Long trong ký ức của mốc thời gian hy sinh, rõ ràng là cơ thể này mang lại cho hắn cảm giác thoải mái hơn.

Hai loại sức mạnh đều đến từ bên ngoài.

Cải tạo phù văn Ác Long là khảm Phù Văn Tinh Thạch của Ác Long vào trong cơ thể, sau đó từ đó lấy được một phần đặc tính và cường độ thể chất của Ác Long.

Nhưng sau khi cải tạo xong, hắn vẫn cảm thấy việc sử dụng một phần sức mạnh này không được linh hoạt cho lắm.

Mặc dù sau đó thông qua rèn luyện, mức độ ăn ý có tăng lên nhưng dù sao cũng không thể tăng lên đến mức ăn ý hoàn toàn, vẫn không thể kiểm soát hoàn hảo.

Nhưng bản thể có thể cướp đoạt năng lực thiên phú thì hoàn toàn khác.

Mặc dù tất cả sức mạnh, năng lực thiên phú đều cướp đoạt từ Sinh Vật Trận Địa nhưng ngay từ lúc có được, năng lực này đã ăn ý hoàn toàn với hắn, sẽ không có bất kỳ cảm giác gượng gạo nào.

So sánh ra, bản thể có thể cướp đoạt năng lực thiên phú rõ ràng cao hơn cơ thể cải tạo phù văn không chỉ một bậc.

Bây giờ hắn vô cùng nghi ngờ, cơ thể đặc biệt này của mình có liên quan đến vật phẩm kỳ tích.

Nghĩ đến đây, hắn trong lòng hỏi:

Hết chương 598.

Chương 599. Mưu Lược

“A Bạch, ngươi cũng xem ký ức của mốc thời gian hy sinh này rồi, ngươi có cảm thấy mình có thể là vật phẩm kỳ tích không?”

[Ta thấy khá giống… nhưng ta không muốn thừa nhận mình là vật phẩm kỳ tích chút nào, điều này khiến ta trông chẳng có chút sức sống nào, giống như một món đồ chơi bị lợi dụng hơn, nghĩ đến đây ta tức đến nghiến răng, thật quá tàn nhẫn, chậc.]

“Đừng nghĩ nhiều, có lẽ lai lịch của ngươi không đơn giản như vậy.” Hắn lập tức an ủi.

[Ý ngươi là gì?]

“Ta thấy ngươi không phải vật phẩm kỳ tích bình thường, hẳn là một loại kỳ tích cao cấp, tức là loại đứng đầu trong các vật phẩm kỳ tích.”

[Bộ xương ngốc nghếch, vậy chẳng phải vẫn là vật phẩm kỳ tích sao!]

Phong Kỳ: …

Vừa trò chuyện, Phong Kỳ vừa tiếp tục chạy trên đường phố thành phố đổ nát.

Bố cục kiến trúc ở đây có chút thay đổi nhưng địa hình chung không thay đổi, hắn không đến nỗi chạy mà lạc đường.

“A Bạch, phát hiện Tam Vĩ chưa?”

[Buồn lắm, đừng làm phiền ta, để ta tự buồn một mình một lát.]

“Vậy ngươi cứ buồn, phát hiện Tam Vĩ thì nhớ nhắc ta.”

Lúc này Lời Tự Thuật lại không trả lời.

Hắn tiếp tục chạy trên đường phố, trong lúc đó hắn phát hiện ra một số Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng hắn đều không có ý định ra tay.

Không phải hắn không muốn nâng cao thực lực, mà là hắn cảm thấy mốc thời gian tương lai tiếp theo rất có thể sẽ tập trung vào việc nâng cao thực lực, đến lúc đó sẽ có nhiều thời gian để săn giết Sinh Vật Trận Địa.

Còn mốc thời gian tương lai này chỉ có thời gian hạn chế, đương nhiên phải dùng vào việc tìm Tam Vĩ và Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến chuyện này, mãi đến khi hắn rời khỏi thành phố đổ nát vẫn không tìm thấy dấu vết của Tam Vĩ.

Trong thời gian đó, Lời Tự Thuật cũng không đưa ra bất kỳ gợi ý nào.

Rõ ràng là cũng không dò ra được dấu vết của Tam Vĩ.

Phía trước là nơi chôn cất, một khu vực chất đầy xương của vô số tộc nhân “Tiểu tàn.” đã chết.

Bước vào nơi chôn cất, tiếng xương gãy giòn tan liên tục vang lên dưới chân hắn khi chạy.

Hai mươi phút sau, hắn đến lối vào thông đạo kim loại đã mở nhưng không dừng lại mà tiếp tục chạy về phía sương mù.

Đến trước sương mù dày đặc, hắn dừng lại.

Chuyển sang hình thái cơ thể người, hắn dùng tinh thần lực đâm vào sương mù.

Vừa khuấy động sương mù bằng tinh thần lực, hắn vừa hít một hơi thật sâu, rồi hét lớn vào trong sương mù:

“Lâm Nhiễm, ra đây cho ta!”

Có vẻ như nghe thấy tiếng hét của hắn, sương mù co lại.

Cùng với tiếng than khóc của hồn ma bên trong, một khuôn mặt sương mù hiện ra từ đó.

“Ngươi đến từ thế lực nào, tìm ta có chuyện gì…”

Nói được một nửa, nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mặt, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ trở nên vô cùng kinh ngạc.

Những hình ảnh trong ký ức lập tức hiện lên.

Nhìn kỹ, hắn phát hiện ra tên này sao lại giống với ân nhân cứu mạng trong ký ức của hắn đến vậy.

Hắn không xa lạ gì với Phong Kỳ.

Sau khi lĩnh ngộ một phần bí ẩn của Huyết Thạch, hắn đã đổi một thân phận khác rồi hòa nhập trở lại xã hội loài người.

Và lập ra một kế hoạch lớn để hồi sinh tộc nhân, mà cách hồi sinh tộc nhân chính là liên quan đến con đường vận hành đặc biệt đã lĩnh ngộ và cải tiến trong Huyết Thạch.

Trong thời gian đó, hắn bắt đầu lựa chọn những quân cờ có đủ sức ảnh hưởng để quảng bá kế hoạch của mình.

Cuối cùng, mục tiêu được lựa chọn chính là Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Trong thời gian thâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn lang thang ở Tinh Thành, trong thời gian đó cũng tìm hiểu được thông tin liên quan đến ân nhân cứu mạng của mình.

Biết được hắn tên là Phong Kỳ, thân phận rất có thể cũng giống như hắn, là Sinh Vật Trận Địa thâm nhập vào nền văn minh loài người.

Sau này hắn thường đến trước bia mộ của Phong Kỳ thắp một nén hương… tiện thể ăn một ít đồ cúng, cũng coi như

thực hiện lời hứa năm xưa.

Vì vậy hắn có ấn tượng sâu sắc về Phong Kỳ.

1500 năm sau ngày hôm nay, nhìn khuôn mặt quen thuộc, Mê Vụ Chi Chủ có chút đơ người.

Im lặng vài giây, hắn thử dò hỏi.

"Phong Kỳ? Ngươi còn sống sao?"

"Liên quan gì đến ngươi." Lúc này Phong Kỳ giơ ngón giữa về phía hắn.

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ không hề tức giận.

Giọng điệu nói chuyện của người đàn ông trước mặt khiến hắn đột nhiên nhớ đến một cảnh trong ký ức.

Lúc đó hắn từng hỏi Phong Kỳ, tại sao lại cứu mình.

Phong Kỳ dùng giọng điệu hoàn toàn giống với người đàn ông trước mặt, không kiên nhẫn nói:

"Nhìn ngươi thuận mắt không được sao?"

…

Nhìn Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ vô cùng kinh ngạc.

Trong ký ức của hắn.

Phong Kỳ cuối cùng chỉ còn lại một cái đầu, không có khí huyết của hắn duy trì ý thức bất diệt, rất nhanh sẽ ý thức tiêu vong mà chết, không có khả năng sống sót.

Đối với việc Phong Kỳ liều chết cứu mình, hắn rất biết ơn.

Nhưng chỉ là biết ơn.

Để tưởng nhớ đến đoạn trải nghiệm kinh hoàng khi có được Huyết Thạch và vì lòng biết ơn đối với Phong Kỳ, sau này hắn thường đến trước bia mộ của Phong Kỳ, ngồi đó hoài

niệm chuyện cũ, suy nghĩ về tương lai… tiện thể theo phong tục của chủng tộc ăn một ít đồ cúng để tưởng nhớ.

Hết chương 599.

Chương 600. Tấn Công

Làm như vậy cũng dần trở thành thói quen.

Vì vậy hắn có ấn tượng rất sâu sắc về Phong Kỳ.

1500 năm sau ngày hôm nay gặp lại, trong lòng hắn tràn đầy nghi ngờ.

Nhưng Phong Kỳ hoàn toàn không để ý đến sự ngạc nhiên của hắn, một lần nữa trầm giọng hét lớn:

"Lâm Nhiễm, ra đây!"

Nghe tiếng hét của hắn, khuôn mặt sương mù đột nhiên bắt đầu vặn vẹo thay đổi, rõ ràng là ý thức của Lâm Nhiễm đang ngủ say đã được đánh thức, bắt đầu chống lại Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng nhận ra tình hình không ổn.

"Ngươi đối với… ta đã làm gì?"

Nhìn khuôn mặt sương mù không ngừng vặn vẹo, hắn cười toe toét:

"Năm xưa cứu ngươi một mạng chính là vì 1500 năm sau ngày hôm nay, ngươi sẽ không thực sự nghĩ rằng ta nhìn ngươi thuận mắt mới liều chết cứu ngươi chứ?"

Nghe vậy, khuôn mặt vặn vẹo ẩn hiện vẻ tức giận:

"Phong Kỳ, ta thường đến trước mộ ngươi ăn đồ cúng, ngươi lại lợi dụng ta!"

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nói vậy, hắn không khỏi sửng sốt.

Ủa… ăn đồ cúng?

[Tuyệt, bắt được tên khốn ăn cắp đồ cúng, chắc chắn là tên sương mù này rồi, bắt hắn đền tiền!]

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt nghi ngờ, Mê Vụ Chi Chủ mặt mày vặn vẹo lúc này lại hỏi:

"Thể xác và tinh thần thể của ngươi đều đã bị nghiền nát, chỉ còn một hơi thoi thóp, không có khí huyết của ta duy trì ý thức của ngươi hẳn đã tiêu tán từ lâu rồi, tại sao ngươi vẫn có thể sống!"

[Nói với hắn rằng ngươi ở dưới đó không no bụng, lần này đặc biệt hối lộ Diêm Vương lên bắt tên ăn cắp đồ cúng, mọi chuyện đều là nhân quả!]

Phong Kỳ:…

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn thẳng vào Mê Vụ Chi Chủ:

"Chỉ cho ngươi được sắp đặt tương lai, không cho ta dùng ngươi làm quân cờ để sắp đặt tương lai sao?"

Nhận ra mình thực sự đã trở thành quân cờ của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ gào lên giận dữ.

Đột nhiên nó cũng hiểu ra tại sao cường độ tinh thần của mình lại tăng chậm như vậy.

Hóa ra trong tinh thần thức hải vẫn luôn ẩn núp một "Ký sinh trùng", 1500 năm qua không biết đã hút đi bao nhiêu tinh thần lực của mình.

Lúc này trong tinh thần thức hải của nó.

Quả cầu tinh thần màu xám và quả cầu tinh thần màu xanh va chạm điên cuồng.

So với lần trước, lần này Lâm Nhiễm trở nên vô cùng hung hãn trong tấn công.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng cũng không phải dạng vừa, để tiêu diệt quả cầu ý thức tinh thần của Lâm Nhiễm, nó đã triển khai thế công điên cuồng.

Trong chốc lát, hai quả cầu ý thức tinh thần đánh nhau không phân thắng bại.

Lúc này Phong Kỳ đứng ngoài sương mù, trong lòng mong Lâm Nhiễm có thể giành chiến thắng cuối cùng.

Đây là lần thứ ba hắn làm nền tảng cho Lâm Nhiễm đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ.

Rút kinh nghiệm từ hai lần thất bại trước, lần này Lâm Nhiễm đã nắm vững một môn công kích tinh thần cực mạnh.

Môn công kích tinh thần này mạnh đến mức nào, hắn đã từng trải nghiệm tận mắt.

Mặc dù sau này Lâm Nhiễm rất có thể sẽ sửa đổi "Phiên bản biến thái." của Tinh Thần Trường Sinh nhưng hắn cho rằng phiên bản cắt bỏ của Tinh Thần Trường Sinh cũng sẽ vô cùng mạnh mẽ.

Bởi vì hình thái mạnh nhất của môn công kích tinh thần này chính là hình thái tinh thần thể.

Lúc này Lâm Nhiễm chính là hình thái tinh thần thể.

Nhìn khuôn mặt sương mù liên tục vặn vẹo, lúc tan lúc tụ, không thể giúp đỡ, hắn chọn đứng ngoài quan sát chờ đợi, thỉnh thoảng lại quay đầu nhìn về phía đông.

Nếu trong mộng cảnh tương lai này Lâm Nhiễm đoạt xá thành công Mê Vụ Chi Chủ, thời gian tồn tại của nó trong mộng cảnh tương lai cũng sẽ được kéo dài đáng kể.

Ngoài ra, kế hoạch bắt Tam Vĩ cũng có thể dễ dàng hoàn thành.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía khuôn mặt sương mù và hét lớn:

“A Nhiễm, nắm chắc mấy phần!”

“Năm phần.” Giọng nói khàn khàn quen thuộc truyền đến từ khuôn mặt sương mù.

“Cố lên, đánh bại nó!”

Lần này Lâm Nhiễm không trả lời nữa nhưng tốc độ vặn vẹo của khuôn mặt sương mù đột nhiên tăng nhanh.

Có thể thấy từ sự co lại, giãn nở của sương mù rằng, cuộc tranh giành cơ thể giữa Lâm Nhiễm và Mê Vụ Chi Chủ vô cùng quyết liệt.

Lúc thì Mê Vụ Chi Chủ khống chế cơ thể, lúc thì Lâm Nhiễm khống chế cơ thể.

Theo thời gian trôi qua, giọng nói của Lâm Nhiễm đột nhiên vang lên:

“Anh Kỳ, em sắp thành công rồi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ đột nhiên nắm chặt tay vì phấn khích.

[Thằng nhóc này có tiền đồ, không uổng công chúng ta nỗ lực sắp đặt nhiều mốc thời gian, Hữu hộ pháp sắp trở về vị trí, thực lực của ta Lời Tự Thuật sẽ lại được tăng lên đáng kể, ngươi thấy sao hả Máy bắn đá?]

Nghe vậy, hắn không khỏi trợn mắt, sau đó trong lòng giơ ngón giữa về phía Lời Tự Thuật.

Máy bắn đá cái gì, cả nhà ngươi mới là máy bắn đá!

Lúc này trong tinh thần thức hải của Mê Vụ Chi Chủ, Lâm Nhiễm đã chiếm ưu thế rõ ràng.

Cường độ của hai thể ý thức tinh thần màu xám và màu xanh không chênh lệch nhau là mấy, thậm chí ban đầu thể ý

thức tinh thần màu xám vốn thuộc về Mê Vụ Chi Chủ còn mạnh hơn một chút.

Hết chương 600.

Chương 601. Kịch Chiến

Nhưng Lâm Nhiễm lại thắng ở chỗ hắn đã nghiên cứu ra một môn công kích tinh thần có sức sát thương cực lớn.

Trong cuộc giao tranh giữa hai quả cầu ý thức tinh thần, Lâm Nhiễm gây ra cho Mê Vụ Chi Chủ nhiều tổn thương hơn nhiều so với những tổn thương mà Mê Vụ Chi Chủ gây ra cho hắn.

Theo thời gian trôi qua, Lâm Nhiễm đã chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Chỉ cần cho hắn đủ thời gian, việc tiêu diệt Mê Vụ Chi Chủ để giành quyền kiểm soát cơ thể hoàn toàn không phải là vấn đề.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ cũng nhận ra cái chết đang đến gần.

Cảm nhận được thể ý thức tinh thần liên tục bị tổn thương dưới sự tấn công dữ dội của Lâm Nhiễm, Mê Vụ Chi Chủ gào lên không cam tâm từ tận đáy lòng.

1500 năm sắp đặt và chờ đợi.

Vì ngày này, hắn đã dẫn dắt tộc nhân lên đường.

Trong suốt thời gian đó, không ngừng có tộc nhân hy sinh, tử trận trên con đường khai phá, cuối cùng chỉ còn một mình hắn đến được đây.

Đằng sau thành công của hắn, là vô số thi thể của tộc nhân.

Nhìn lại quá khứ, hắn không chỉ một lần hối hận vì đã chọn con đường không có lối về.

Nếu có thể, hắn sẵn sàng từ bỏ tham vọng trước đây, chỉ mong em gái và tộc nhân được sống lại.

Cảm nhận được thể tinh thần tan vỡ, Mê Vụ Chi Chủ gào lên không cam tâm từ tận đáy lòng.

"Ta sẽ không gục ngã… Ta đã thề sẽ hồi sinh họ!"

Đến gần cái chết, trong đầu hắn lại hiện lên khuôn mặt của tộc nhân.

Hắn cũng nhớ đến lúc mình bước ra khỏi con đường không có lối về, nghiến răng nghiến lợi tuyên bố với thế giới mới này:

Một ngày nào đó hắn sẽ trở thành Trụ thần, cũng sẽ hồi sinh tất cả tộc nhân đã tử trận.

Lúc này, một cảnh tượng kỳ lạ xảy ra.

Thể tinh thần vốn đã tan vỡ của Mê Vụ Chi Chủ lại từ từ ngưng tụ lại.

Lúc này ở bên ngoài.

Giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu Phong Kỳ:

[A Kỳ, trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ có một loại sức mạnh đặc biệt đang nảy sinh, loại sức mạnh này là thứ ta chưa từng thấy trước đây, dường như nó đang gia trì cho Mê Vụ Chi Chủ, có lẽ tình hình đã thay đổi!]

Nghe vậy, Phong Kỳ vốn đang tươi cười bỗng đờ đẫn.

"Lật ngược tình thế, đây là mô típ nhân vật chính kiểu gì vậy!"

[Có phải trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cũng có vật phẩm kỳ tích không?]

Nghe vậy, hắn không khỏi sửng sốt.

Nghĩ kỹ lại, hắn thấy đúng là có khả năng.

Sau 1500 năm phát triển, biết đâu Mê Vụ Chi Chủ đã tìm được những vật phẩm kỳ tích khác và hợp nhất chúng với bản thân.

Nhờ đó mà có được những năng lực liên quan do vật phẩm kỳ tích ban tặng.

Ngay khi Phong Kỳ lo lắng về điều đó, khuôn mặt sương mù đột nhiên đông cứng, rồi biến thành khuôn mặt tươi cười.

"Anh Kỳ, em về rồi!"

Nghe vậy, hắn không tin, liền hét lớn trong lòng:

"Lời Tự Thuật, quét hắn!"

[Đã kiểm tra, hiện tại chiếm giữ cơ thể này đúng là thể ý thức tinh thần màu xanh của Lâm Nhiễm nhưng thể ý thức tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ vẫn còn, chưa bị Lâm Nhiễm tiêu diệt, biết đâu sẽ quay lại!]

"Thật khó giải quyết."

Nói rồi, hắn quay đầu nhìn khuôn mặt sương mù:

"A Nhiễm, bây giờ cảm thấy thế nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Lâm Nhiễm không trả lời, chỉ thấy biển sương mù bắt đầu co lại nhanh chóng.

Cuối cùng, một thiếu niên tóc tím, mắt tím xuất hiện trước mặt hắn.

Nhìn Phong Kỳ, hắn cười toe toét:

"Anh Kỳ, cuối cùng em cũng biết tại sao năm đó anh lại bảo em nghiên cứu công pháp và thuật pháp đối kháng tinh thần rồi, em… về rồi, ôm một cái!"

Nhìn Lâm Nhiễm bước tới, Phong Kỳ tỏ vẻ ghét bỏ:

“Đừng có làm trò, bây giờ tình hình của cậu thế nào?”

“Cảm thấy chưa bao giờ tốt như vậy nhưng em không giết được nó, bây giờ nó vẫn còn trong biển thức.”

“Tại sao không giết nó?”

“Giết không được, nó được một loại sức mạnh nào đó bảo vệ, em không thể gây thêm thương tổn cho nó nữa.”

Nghe vậy, hắn hơi tiếc nuối.

Nhưng nghĩ đến tuyến mộng cảnh tương lai này, hắn cuối cùng đã giành được chiến thắng khi đối đầu với Mê Vụ Chi Chủ, trên mặt hắn liền nở nụ cười.

Ít nhất thì mọi thứ đều đang tiến triển theo chiều hướng tốt.

[Không có kẻ thù nào mà một dòng thời gian không giải quyết được, nếu có thì hai dòng, ba dòng, vô số dòng, có câu thơ nào đó nói thế này… Bích ngọc gì đó rất cao, rồi thì vạn sợi đập chết nó, ý nói là một vạn dòng thời gian có thể giết chết bất kỳ kẻ thù nào.]

Nghe Lời Tự Thuật nghiêm túc phàn nàn, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Nếu hắn không đoán sai thì câu thơ đó hẳn là “Vạn sợi rủ xuống xanh um”, chẳng liên quan gì đến kẻ thù hay một vạn dòng thời gian cả.

“Anh Kỳ, mau nói cho em biết, năm đó anh biết được em sẽ bị đoạt xá thế nào?” Lúc này, Lâm Nhiễm cười khúc khích đến trước mặt hắn hỏi.

Phong Kỳ nghe vậy, định mở miệng trả lời nhưng trong đầu lại vang lên giọng nói của Lời Tự Thuật:

[Anh trai của ngươi sắp đến chiến trường, sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, hiệp này chúng ta sẽ tung ra vũ khí mới thu thập

được, đến lượt ta rút thẻ… quyết định là ngươi, Mê Vụ Nhiễm, lên đi.]

Hết chương 601.

Chương 602. Chia Rẽ

Phong Kỳ:…

Bỏ qua lời phàn nàn của Lời Tự Thuật, hắn quay đầu nhìn lại.

Quả nhiên, về phía đông, một đám sương mù đen đang bay nhanh sát mặt đất.

Dọc đường đi qua, dù là Zombie hay thực vật biến dị, đều bị côn trùng nano linh năng gặm nhấm sạch sẽ.

Thấy cảnh này, hắn liền quay đầu nhìn Lâm Nhiễm, rồi vươn tay vỗ vai hắn:

"Anh em tốt, giúp tôi một việc."

Nghe vậy, Lâm Nhiễm không chút do dự gật đầu:

"Anh Kỳ cứ nói, chỉ cần trong khả năng, em không từ nan."

"Vì huynh đệ ta mà xông pha vào nơi nguy hiểm được không?"

"Được!"

Nói rồi, trên mặt Lâm Nhiễm lộ vẻ nghi ngờ, rõ ràng không hiểu tại sao Phong Kỳ lại hỏi như vậy.

Lúc này, Phong Kỳ tiếp tục hỏi:

"Vì huynh đệ ta mà chịu đao kiếm được không?"

"Được!" Lâm Nhiễm lại nghi ngờ gật đầu.

"Vậy vì huynh đệ ta mà hy sinh bản thân được không?" Lần này hắn nói đến trọng điểm.

“Anh Kỳ, anh là huynh đệ tốt nhất của em, đương nhiên được.”

Nghe vậy, trên mặt hắn lộ ra nụ cười.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị để Lâm Nhiễm đi đối đầu với Tiểu Hắc, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tiếp tục hỏi, thử thách giới hạn của hắn thêm lần nữa, hỏi hắn huynh đệ ngủ với vợ ngươi được không!]

Phong Kỳ:…

Hắn không nhịn được trong lòng giơ ngón giữa với Lời Tự Thuật.

…

Lúc này Tiểu Hắc đã đến gần, Phong Kỳ không còn do dự nữa.

Hắn lập tức nhìn về phía Lâm Nhiễm rồi nói:

“Không kịp giải thích nữa, ngươi hãy đưa ta rời khỏi đây trước, Tiểu Hắc sắp tới rồi!”

Nghe vậy, Lâm Nhiễm tỏ vẻ nghi ngờ:

“Kỳ Ca, Tiểu Hắc là ai vậy?”

“Là thứ ở đằng sau kia, ngươi đưa ta đi trước đã!”

Liếc nhìn làn sương đen đang bay tới từ xa, Lâm Nhiễm bước lên trước rồi đứng sau hắn:

“Để ta thử xem!”

Thấy vẻ dược dược thử của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ thầm thấy xấu hổ.

Thử với Tiểu Hắc ư? Thử là chết ngay.

Nghĩ đến đây, hắn nghiêm mặt nói:

“Đừng có mà tự cao, ngươi không giết được thứ đó đâu, huống hồ ngươi mới vừa khống chế được thân thể của Mê Vụ Chi Chủ, chắc chắn không thể thích ứng hoàn toàn được, ngươi đưa ta rời khỏi đây trước đã, nếu bị nó bám theo thì muốn đi cũng khó.”

“Được!”

Có vẻ như đã nhận ra sức mạnh khủng khiếp của Tiểu Hắc, lần này Lâm Nhiễm không còn tự cao nữa, hắn dứt khoát đáp lại.

Nói xong, thân hình hắn vặn vẹo rồi biến thành một đoàn sương mù xám đặc, sau đó bay đến dưới chân Phong Kỳ rồi nâng hắn lên, chở hắn bay lên trời.

“Bay về hướng nào?”

“Về hướng đông!”

“Được!” Tốc độ di chuyển của Lâm Nhiễm đột nhiên tăng lên, hắn bay về phía thành phố hoang tàn.

Gió mạnh gào thét bên tai, cảm giác cưỡi mây bay, nhìn xuống mặt đất thật kỳ diệu.

Nhưng Phong Kỳ không có tâm trạng để nghĩ đến những điều này, lúc này hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc đang đuổi theo sát nút.

Trước đây trong một mộng cảnh, Mê Vụ Chi Chủ tự biết không địch lại Tiểu Hắc nên đã chọn cách chạy trốn, trong lúc đó Tiểu Hắc không hề đuổi theo hắn.

Nhưng lần này tình hình lại hoàn toàn khác.

Trong mốc thời gian đó, Tiểu Hắc không thèm để ý đến Mê Vụ Chi Chủ bỏ trốn, bởi vì nó vốn không quan tâm đến Mê Vụ Chi Chủ.

Từ đầu đến cuối, mục tiêu của Tiểu Hắc đều là hắn

Tốc độ di chuyển của Tiểu Hắc trong lúc đuổi theo dần tăng lên, thể tích sương đen cũng bắt đầu co lại và ngưng tụ.

“Kỳ ca, thứ này là cái gì vậy?”

Lúc này, khuôn mặt sương mù từ trong sương xám dưới chân hiện lên, nhìn hắn rồi hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của Lâm Nhiễm, hắn không do dự, lập tức kể sơ qua về sự tồn tại của Tiểu Hắc, cũng như lý do tại sao hắn có thể biết được chuyện hắn sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá.

Sau khi hiểu được nguyên nhân đại khái, Lâm Nhiễm tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Đặc biệt là khi nghe nói hắn có thể xuyên qua các mốc thời gian thì dường như thế giới quan của hắn đã bị thay đổi hoàn toàn.

Nhưng hắn không nghi ngờ những gì Phong Kỳ nói.

Sự thật đã chứng minh, nếu không phải hắn đã xuyên không đến tương lai thì làm sao hắn có thể biết được chuyện hắn sẽ bị đoạt xá.

“A Nhiễm, tăng tốc lên, sắp bị đuổi kịp rồi.” Lúc này, tiếng hét của Phong Kỳ vang lên.

“Kỳ ca, ta đã chạy hết tốc lực rồi, thứ này quá tà môn, sao tốc độ bay của nó lại càng lúc càng nhanh vậy!”

[Cuộc thi đua tốc độ trên mộng cảnh lần thứ nhất sắp phân định thắng bại, tuyển thủ mới tham gia “Sương xám cân đẩu vân ” đã phát động lời thách đấu tốc độ với nhà vô địch trường kỳ của chúng ta Tiểu Hắc… nhưng không có gì bất ngờ, anh Hắc của chúng ta sẽ giành chiến thắng cuối cùng, dùng thực

lực để tuyên bố với những kẻ thách đấu rằng, các ngươi đều là đồ yếu đuối!]

“Ngươi câm miệng đi.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía sau.

Lúc này, khoảng cách giữa Tiểu Hắc và bọn họ đã không còn đến trăm mét, rất nhanh sẽ đuổi kịp.

Tình hình không mấy lạc quan.

“Kỳ ca, ta bỗng hiểu ra tại sao vừa rồi ngươi lại hỏi ta có nguyện ý hy sinh không.” Lúc này, giọng nói của Lâm Nhiễm vang lên, sau đó hắn tiếp tục nói:

Hết chương 602.

Chương 603. Đột Kích

“Tiếp theo ta sẽ đi cản Tiểu Hắc, ngươi hãy đi làm những chuyện có ý nghĩa hơn, hiện tại nhân loại đã diệt vong, cho dù ta có được sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ thì có ích gì, một mình sống sót còn không bằng chết.”

Đối mặt với Lâm Nhiễm muốn chủ động đi tìm chết, hắn thở dài trong lòng nhưng không từ chối:

“Tốt lắm huynh đệ, đa tạ!”

“Kỳ ca, bảo trọng!”

Lời nói của Lâm Nhiễm vừa dứt, một lực đẩy mạnh mẽ ập đến, Phong Kỳ bị ném thẳng ra ngoài.

Khi thân hình rơi xuống thành phố hoang tàn, hắn nhìn thấy Lâm Nhiễm hóa thành sương mù lao về phía Tiểu Hắc.

Khoảnh khắc sương đen và sương mù tiếp xúc, sương mù bắt đầu tan chảy nhanh chóng.

Năng lượng trong sương mù bị những con côn trùng nano linh năng gặm nhấm, trở thành một phần sức mạnh của Tiểu Hắc.

Giống như những lần giao tranh trước, sương mù trước mặt Tiểu Hắc chỉ là đồ bổ, căn bản không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho nó.

Tốc độ rơi xuống của thân hình hắn dần tăng lên.

Hắn quay đầu nhìn về phía những tòa nhà đổ nát đang ngày càng lớn dần trong mắt.

Lúc này, Niệm Lực từ trong cơ thể hắn tỏa ra, bao bọc xung quanh, bắt đầu đệm trước.

Khi hắn sắp rơi xuống sân thượng của một tòa nhà cao tầng đổ nát, Niệm Lực dưới chân hắn hóa thành một tấm lưới lớn, vững vàng đỡ lấy hắn.

Sau khi hai chân chạm đất, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Lúc này, Lâm Nhiễm đã giao chiến dữ dội với Tiểu Hắc.

Trong lúc giao thủ, Lâm Nhiễm rõ ràng đã nhận ra rằng dùng hình dạng sương mù để chống lại Tiểu Hắc hoàn toàn là tự tìm đường chết, vì vậy hắn đã chọn biến đổi thành hình dạng cơ thể để tấn công nó.

Không nghi ngờ gì nữa, cường độ cơ thể thậm chí còn không bằng Giác Hút của hắn lại một lần nữa bị Tiểu Hắc áp chế.

Lâm Nhiễm không cam lòng, lúc này hắn kết trận bằng một tay, lập tức khí huyết trong cơ thể phun trào mãnh liệt, bầu trời nở rộ quầng sáng đỏ rực rỡ.

Giống như một mặt trời đỏ giữa không trung, dần dần tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Lâm Nhiễm bị áp chế hoàn toàn trong cận chiến, lúc này đã chọn giải phóng pháp thuật để chống lại Tiểu Hắc.

Lúc này, trong lòng hắn vẫn còn một tia ảo tưởng.

Hắn cho rằng có thể vẫn còn năng lượng mà Tiểu Hắc không thể hấp thụ, tiêu hóa.

Khí huyết cuồn cuộn tỏa ra từ mặt trời đỏ, thậm chí khiến không khí xung quanh cũng bị bóp méo.

Lúc này, mặt trời đỏ do khí huyết ngưng tụ dưới sự điều khiển của Lâm Nhiễm, lao thẳng về phía Tiểu Hắc.

Đối mặt với thế công, Tiểu Hắc vẫn luôn bình tĩnh ung dung, không né tránh mà nghênh đón.

Nhưng khi mặt trời đỏ va chạm với Tiểu Hắc, thể tích của mặt trời đỏ bắt đầu co lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nếu phóng to đến cấp độ nano để quan sát, có thể thấy vô số côn trùng nano linh năng chủ động lao vào đoàn năng lượng khí huyết, nuốt chửng các hạt khí huyết với tốc độ cực nhanh.

Chớp mắt, mặt trời đỏ do khí huyết ngưng tụ này hoàn toàn tan biến.

Nhìn Tiểu Hắc vẫn bình an vô sự, Lâm Nhiễm cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Hấp thụ năng lượng, miễn dịch vật lý, khả năng như vậy có thể coi là BUG, hắn thực sự không nghĩ ra cách nào để kiềm chế nó.

Hắn cũng cuối cùng hiểu được tại sao Phong Kỳ lại nói Tiểu Hắc "Không thể chống lại", đặc tính của nó có thể khiến nó bất bại trong mọi hoàn cảnh.

Lúc này, sương đen bao phủ hắn với tốc độ cực nhanh.

Thấy vậy, Lâm Nhiễm liền phản công quyết liệt, muốn kéo dài thời gian cho Phong Kỳ hết mức có thể.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn tình hình chiến đấu trên bầu trời rồi trực tiếp nhảy xuống từ đỉnh tòa nhà.

Máu thịt trên người hắn hóa thành khí huyết in hằn trên xương.

Dáng người lúc này chuyển từ hình dạng con người sang hình dạng chiến binh.

Cùng với một tiếng nổ lớn, mặt đường vốn đã vỡ nát lại bắn tung tóe đá vụn dưới cú va chạm của hắn, còn thân hình hắn thì vững vàng đứng vững.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định thử đi tìm con Cáo Tam Vĩ.

Thử săn giết nó.

Tiện thể dọc đường săn giết một số Sinh Vật Trận Địa để tăng cường sức mạnh, cho dù không tìm thấy Cáo Tam Vĩ thì cũng không coi như lãng phí thời gian Lâm Nhiễm dành cho hắn.

Hắn cho rằng việc nâng cao sức mạnh của bản thân cũng quan trọng không kém.

Hắn rất muốn biết thứ "Đại thế giáng lâm." mà ngay cả Sinh Vật Trận Địa cũng phải kiêng dè cuối cùng là gì.

Nhưng muốn thấy được Đại thế giáng lâm, hắn phải dẫn dắt những người tương lai chống lại trận chiến cuối cùng trước khi thế giới diệt vong.

Nếu không, chưa đợi đến Đại thế giáng lâm, nền văn minh nhân loại đã diệt vong rồi.

Vì vậy, việc nâng cao sức mạnh sẽ có lợi cho cuộc đối đầu với tuyến mộng cảnh và thế lực lĩnh vực sau này.

Còn về mối đe dọa từ Tiểu Hắc, hắn cũng có thể nghĩ cách nhờ những người tương lai có mọi mặt đều vượt trội hơn thời hiện đại giúp đỡ giải quyết.

Vì vậy, đối với tuyến mộng cảnh tương lai, việc nâng cao sức mạnh của bản thân cũng rất quan trọng.

Hết chương 603.

Chương 604. Phòng Thủ

Còn về việc bây giờ nên nâng cao năng lực nào.

Hắn thiên về năng lực thiên phú có thể tăng cường sức mạnh tinh thần hơn.

Cuối cùng, sức mạnh tinh thần mạnh mẽ có thể làm giảm ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực đến hắn.

[Này, ta khuyên ngươi đừng không biết điều, việc nâng cao sức mạnh tinh thần là tà đạo, ngươi quên cảnh tượng sức mạnh tinh thần thoát khỏi cơ thể trên dòng thời gian đó rồi sao?]

Nghe vậy, hắn không khỏi tò mò hỏi:

"A Bạch, trên dòng thời gian đó, ý thức của ta không đi theo thể tinh thần rời đi, vậy thì chỉ cần ta tìm được cách đưa ý thức vào thể tinh thần, ta có thể thực sự đạt được Tinh Thần Trường Sinh không?"

[Có lẽ vậy nhưng Tinh Thần Trường Sinh thì sao, so với cận chiến máu lửa, Tinh Thần Trường Sinh chỉ là lựa chọn của bọn yếu đuối… Nếu so sánh hai hướng phát triển thì thể xác bất diệt rõ ràng hấp dẫn hơn Tinh Thần Trường Sinh.]

Nghe vậy, hắn thầm đổ mồ hôi.

Bây giờ có thể khẳng định một điều rất rõ ràng là Lời Tự Thuật là người thổi phồng thể tu.

Hơn nữa, vừa thổi phồng thể tu, vừa tiện thể dẫm đạp lên thuật tu, tức là hướng phát triển tăng cường sức mạnh tinh thần.

Nhưng từ lúc đầu phản đối đến bây giờ, hắn phát hiện ra rằng mình cũng đã thích năng lực thiên phú tăng cường thể chất rồi.

Cận chiến đấm đá trực diện luôn có thể đánh thức máu nóng trong lòng hắn.

Cách chiến đấu này cũng là một cách để hắn trút bỏ những cảm xúc tiêu cực trong lòng.

Nghĩ đến đây, hắn lên tiếng:

"Vậy thì giúp ta tìm những Sinh Vật Trận Địa có năng lực thiên phú phù hợp với ta."

[Được thôi, ông chủ.]

Nghe vậy, giọng điệu của Lời Tự Thuật lập tức chuyển sang tốt hơn.

Vừa trò chuyện với Lời Tự Thuật, hắn vừa bước về phía khu vực gặp Cáo Tam Vĩ lần trước.

Nhưng mới đi được một đoạn, hắn đã nghe thấy giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu:

[Tổng bộ, tổng bộ, nhận được xin trả lời, tôi phát hiện con mồi ở hướng 9 giờ cách 130 mét, thực lực không yếu nhưng sau khi ngươi mở Huyết Nguyên thì chắc chắn sẽ thắng, tỷ lệ thắng ít nhất là tám hai, ngươi tám nó hai, đánh nó đi!]

Nghe vậy, Phong Kỳ liền dứt khoát quay đầu đi về hướng 9 giờ.

Phía trước là một tòa nhà cao tầng, tấm biển hiệu vỡ nát treo ngược ở lối vào, chữ viết trên đó đã mờ nhạt, không thể nhận ra.

Bước vào bên trong tòa nhà, hắn phát hiện ra nơi này có vẻ là một trung tâm thương mại, các cửa hàng lớn nhỏ được ngăn

cách riêng biệt.

Bây giờ nơi này đã trở thành một khu vườn thực vật.

Những cây thực vật lĩnh vực với tư thế khác nhau mọc um tùm bên trong, chúng bám chặt vào mặt đất, tường và trần nhà, đã hòa làm một với tòa nhà này.

Tiếp tục đi vào bên trong, hắn có thể lờ mờ nhìn thấy nhiều bóng dáng của sản phẩm công nghệ tương lai.

Theo lời chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn liên tục đi sâu vào bên trong, hắn nhìn thấy "Con mồi." bên cạnh một chiếc thang cuốn bị hư hỏng.

Con Sinh Vật Trận Địa này có lớp da màu xám trắng, cao khoảng hai mét, đứng đó như một bức tượng bất động, lúc này đôi mắt màu xanh lục của nó cũng đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, hắn liền dứt khoát mở Huyết Nguyên.

Thịt non nổi lên trên xương, nhanh chóng phát triển và đan xen tạo thành cơ bắp màu máu.

Chiều cao của hắn cũng không ngừng tăng lên lúc này, chỉ trong chớp mắt đã đạt tới hơn ba mét.

Sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, hắn không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Cùng với tiếng "Rắc rắc." khi xương bị kéo căng, máu trong cơ thể hắn phát ra tiếng chảy như thủy triều.

Huyết Nguyên là năng lực thiên phú đặc biệt có thể phát triển cùng với thể chất của hắn.

Nếu xếp hạng các năng lực thiên phú mà hắn có được, hắn sẽ không ngần ngại xếp Huyết Nguyên ở vị trí đầu tiên.

Năng lực này bắt nguồn từ bức tượng đá mà quỷ đầu dê thờ cúng, sau khi mở ra có thể giúp hắn tăng cường sức mạnh đáng kể trong thời gian ngắn.

Cũng là át chủ bài lớn nhất của hắn khi đối đầu với kẻ thù.

Mở Huyết Nguyên và không mở Huyết Nguyên, hoàn toàn là hai cấp độ chiến đấu khác nhau.

Lúc này, hắn chủ động lao về phía bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Quả đấm phải to bằng cái chậu rửa mặt như một quả đạn pháo, đánh ầm ầm vào mặt bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Đá vụn bắn tung tóe, con Sinh Vật Trận Địa này bị quán tính đánh bay, nửa người bị lực mạnh đập vào thang cuốn phía sau.

Hắn nắm bắt cơ hội, một lần nữa lao về phía bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Sau đó, hắn vươn tay nắm lấy đầu bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa kéo mạnh ra khỏi thang cuốn, rồi đập mạnh vào một cây cột trụ bên cạnh.

Đá vụn bắn tung tóe, bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa bị đánh liên tiếp phát ra tiếng chói tai.

Lúc này, Phong Kỳ nhấc bổng chiếc thang cuốn bên cạnh, toàn thân cơ bắp căng cứng, sức mạnh tuôn trào.

Cùng với tiếng kim loại ma sát vang lên, hắn dùng cách cực kỳ bạo lực để tháo rời thang cuốn, sau đó hắn vung thang cuốn đập vào bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Hết chương 604.

Chương 605. Quyết Định

Ầm! Ầm! Ầm!

Sau ba cú đập liên tiếp, chiếc thang cuốn vốn đã hư hỏng không chịu nổi sức nặng, ầm ầm vỡ tan.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị thừa thắng xông lên, bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa tiết ra một lớp chất lỏng màu đen trên bề mặt cơ thể, tạo thành lớp mạ.

Khi nắm đấm của hắn một lần nữa đánh vào bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Hắn đột nhiên cảm thấy một luồng sức mạnh truyền từ nắm đấm vào cơ thể, làm rung chuyển ngũ tạng lục phủ của hắn.

Nhưng phản kích như vậy hoàn toàn nằm trong phạm vi chịu đựng của hắn.

Ở trạng thái Huyết Nguyên, khả năng phục hồi cũng được nâng cao rất nhiều, những vết thương do phản chấn gây ra sẽ lành lại chỉ trong vài giây.

Những cú đấm to lớn giáng xuống liên tiếp.

Bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa bị đánh liên tiếp cũng phản công vào lúc này, móng vuốt đá của nó chộp vào ngực hắn nhưng Phong Kỳ không né tránh.

Trên móng vuốt đá sắc nhọn lóe lên ánh sáng xanh lục, đầu nhọn đâm thủng lớp cơ bắp phòng ngự của hắn, để lại năm vết máu hằn sâu vào xương ở ngực hắn.

Cảm nhận được cơn đau ở ngực, hắn nhe răng cười dữ tợn.

Với hắn, nỗi đau như vậy chỉ là chuyện nhỏ.

Vết máu sau khi xuất hiện liền lành lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đối mặt với sự phản công bằng móng vuốt của bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa, hắn thậm chí còn lười phòng thủ.

Sau khi mở trạng thái Huyết Nguyên, phòng thủ tốt nhất chính là tấn công.

[Thằng nhóc này cũng được, cơ bắp trên người ngươi đều do khí huyết ngưng tụ thành, sau khi thời gian Huyết Nguyên kết thúc thì sớm muộn gì cũng tiêu tan, lúc này mất một miếng thịt cũng không thiệt hại gì, chi bằng toàn lực tấn công, đánh chết nó đi!]

Bỏ ngoài tai tiếng hò hét cổ vũ của Lời Tự Thuật, hắn cười dữ tợn nắm lấy hai tay của bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa, sau đó dùng đầu đập vào mặt nó.

Ầm!

Cùng với tiếng va chạm trầm đục vang lên, Phong Kỳ bị chấn động đến mức choáng váng.

Lớp phủ màu đen trên bề mặt cơ thể của bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa dường như có khả năng phản chấn sát thương, sát thương vật lý mà hắn gây ra càng cao thì lực phản chấn mà lớp phủ màu đen truyền lại cũng sẽ tăng theo.

Nhưng cảm giác choáng váng chỉ kéo dài chưa đầy một giây rồi biến mất.

Khả năng phục hồi mạnh mẽ khiến hắn có thể hoàn toàn phớt lờ mức sát thương này.

Vì vậy, hắn lại dùng đầu đập vào bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Ầm! Ầm! Ầm!

Liên tiếp va chạm, bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa bị đập cong người dưới những cú đập đầu bạo lực của hắn, suýt nữa quỳ xuống đất.

Bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa phát ra âm thanh khàn khàn như tiếng nức nở.

Nhưng hắn không hề có ý định buông tha cho bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Lúc này, khí huyết trong cơ thể hắn chảy nhanh hơn, toàn thân cơ bắp trở nên cứng như sắt, trên bề mặt mơ hồ có thể thấy một lớp sương máu đang lưu chuyển.

Sau một tiếng gầm dữ dội, hắn dùng một tay nhấc bổng bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa.

Tiếp theo là màn đập phá bạo lực quen thuộc, hắn túm lấy bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa đập vào mọi vật thể có thể nhìn thấy.

Những cảm xúc tiêu cực trong lòng hắn được giải tỏa phần nào trong những cú đập, hắn lại một lần nữa cảm thấy khoái cảm sảng khoái.

Tiến về phía trước, hắn dùng sức đập gãy mấy cây cột chịu lực.

Các tòa nhà dọc đường liên tục sụp đổ, đá vụn bắn tung tóe, khói bụi mù mịt.

Lúc này, hắn xách bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa nhảy cao lên, xuyên qua đống đổ nát của tòa nhà, rơi xuống đất, đập một cái hố lõm trên mặt đất.

Nhìn lại bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa trong tay, hắn phát hiện cơ thể nó đã biến dạng rõ ràng.

Đôi mắt vốn tỏa ra ánh sáng xanh lục cũng trở nên tối tăm.

[Tên này mạng lớn thật, tiếp tục đánh nó đi!]

Không cần Lời Tự Thuật ra lệnh, hắn đã ra tay, túm lấy bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa bắt đầu đập mạnh sang trái sang phải.

Lúc này, bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa đã hoàn toàn mất đi khả năng phản kháng.

Đối mặt với sự tấn công của Phong Kỳ, nó chỉ có thể mặc cho hắn hành hạ.

Sau một hồi đập phá bạo lực, mặt đường vốn đã đổ nát như thể bị cày nát một lần nữa, trở nên càng thêm tan hoang.

Ngay khi hắn chuẩn bị tiếp tục đập phá, trên bề mặt cơ thể bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa xuất hiện một luồng sương máu, tràn về phía hắn.

Sau khi tiếp xúc với làn da của hắn, nó liền thấm vào trong.

Một luồng nhiệt lưu chảy khắp cơ thể, hắn chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái.

Sau khi mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình lại có thêm một kỹ năng thiên phú mới.

[Phản chấn LV1 (kỹ năng thiên phú có thể nâng cấp)]: Phản lại một phần sát thương vật lý tiếp xúc mà bản thân phải chịu cho mục tiêu gây sát thương, hiệu quả phản chấn cụ thể mạnh hay yếu tùy thuộc vào cường độ thể chất của bản thân và cường độ sát thương của mục tiêu (sát thương vật lý tiếp xúc vượt quá khả năng chịu đựng sẽ phá vỡ màng phản chấn của ngươi và không thể phản lại phần sức mạnh này).

Hết chương 605.

Chương 606. Nguy Cơ

Sau khi xem phần giới thiệu chi tiết về Phản chấn, hắn phát hiện ra rằng kỹ năng này rất giống với "Gai nhọn." mà hắn có được trước đó.

Điểm khác biệt là kỹ năng Gai nhọn dùng chính khí huyết của bản thân để phản công mục tiêu.

Còn Phản chấn thì hoàn toàn dùng sức mạnh của đối phương để phản công lại đối phương.

Hắn cũng không thể kết luận được kỹ năng nào mạnh hơn.

Nhưng việc có được một kỹ năng thiên phú mới luôn khiến người ta vui mừng, nghĩ đến đây, hắn nhe răng cười.

Hắn tuỳ tay ném bức tượng đá Sinh Vật Trận Địa trong tay sang một bên, rồi dọc theo con phố đổ nát tiếp tục đi về phía khu vực mà hắn lần đầu tiên chạm trán với Tam Vĩ trong trí nhớ.

Ngước nhìn bầu trời.

Hắn phát hiện cuộc chiến giữa Lâm Nhiễm và Tiểu Hắc vẫn đang tiếp diễn.

Lúc này, sương mù đen trên bầu trời như một biển khói, dưới ánh trăng máu, nó nhấp nhô bồng bềnh. Vẫn có thể nhìn rõ một bóng người trong sương mù đen đang không ngừng va chạm với sương mù, cố gắng thoát khỏi sự phong tỏa.

Nhưng sự phản kháng này rõ ràng là vô ích.

Nếu có được cường độ cơ thể khủng khiếp như Giác Hút, có lẽ còn có thể thoát khỏi sự phong tỏa của sương mù đen.

Loại Sinh Vật Trận Địa thiên về pháp thuật như Mê Vụ Chi Chủ, về mặt cường độ cơ thể thì không phải là sở trường, chỉ dựa vào va chạm bằng cơ thể thì không thể phá vỡ được sự phong tỏa của Tiểu Hắc.

Lúc này, muốn sử dụng pháp thuật để phá vỡ lớp sương mù đen bao bọc càng không thể, bởi vì bất kỳ hình thức năng lượng nào đánh vào người Tiểu Hắc cũng chỉ trở thành chất dinh dưỡng cho nó.

Có thể nói, năng lực của Tiểu Hắc khắc chế hoàn toàn Mê Vụ Chi Chủ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ thở dài trong lòng, sau đó tăng tốc độ di chuyển.

Hắn không biết Lâm Nhiễm có thể chống đỡ được bao lâu nữa.

nhân còn thời gian, hắn quyết định tiếp tục tìm kiếm Tam Vĩ, tiện thể dọc đường săn giết những Sinh Vật Trận Địa có thể tăng cường cường độ cơ thể của hắn.

Trong quá trình tìm kiếm, hắn nhìn thấy một bóng dáng nguyên tố hỏa quen thuộc.

Sinh Vật Trận Địa này trong mắt Phong Kỳ là một trong những Sinh Vật Trận Địa mạnh nhất trong khu vực thành phố bỏ hoang.

Ngọn lửa nhiệt độ cao của nó có thể làm tan chảy đối thủ trong nháy mắt.

Lúc trước, chỉ một vài tia lửa bắn vào Tròng Mắt Huyết Sắc cũng khiến Tròng Mắt Huyết Sắc mất nửa mạng, còn khiến hắn nhặt được của hời, sau khi giết chết nó đã có được kỹ năng thiên phú Ác Niệm.

Lần thứ hai gặp sinh vật nguyên tố hỏa là ở tuyến hiện thực, hắn bị ám sát và chết khi mới 17 tuổi, lập nên "Kỷ lục thấp nhất trong lịch sử."

Để có khả năng chống lại kẻ ám sát trong lĩnh vực sau khi trở về hiện thực, sau khi xem xong thông tin cá nhân, hắn đã chọn dành toàn bộ thời gian còn lại để nâng cao thực lực.

Trong thời gian này, hắn dẫn theo ác quỷ đầu dê đi khắp thành phố bỏ hoang này và đã từng gặp lại sinh vật nguyên tố hỏa lần thứ hai.

Kết quả là chỉ trong một cuộc chạm trán ngắn ngủi, một con ác quỷ đầu dê đi theo hắn đã bị sinh vật nguyên tố hỏa làm tan chảy ngay lập tức.

Lúc đó, hắn đang chuẩn bị săn giết sinh vật nguyên tố hỏa thì đột nhiên không còn ý định đó nữa.

Hắn cảm thấy với năng lực của mình mà tìm sinh vật nguyên tố hỏa để cận chiến thì chẳng khác gì tự mình đưa đầu vào rọ.

Nhưng lần này tình hình đã khác lần trước.

Mặc dù năng lực của hắn vẫn là cận chiến nhưng hắn đã có được một kỹ năng thiên phú có thể chống lại năng lượng nguyên tố là "Phù văn."

Hắn có được kỹ năng thiên phú này sau khi giết chết "Núi đá." ở khu vực đồng bằng phía đông của thành phố bỏ hoang.

Những đường vân màu tím trên người hắn xuất hiện sau khi hắn có được "Phù văn."

Kỹ năng thiên phú này có thể giúp hắn miễn trừ một phần sát thương khi phải đối mặt với các đòn tấn công năng lượng nguyên tố.

Hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cường độ sát thương nguyên tố và Phù văn là một kỹ năng thiên phú có thể mạnh lên theo thể chất của hắn.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ta và nó có tỷ lệ thắng là bao nhiêu?”

[Khó nói, sau khi có được kỹ năng thiên phú “Phù văn.” có thể miễn trừ một phần sát thương năng lượng, khả năng kháng sát thương hỏa của ngươi hắn đã được nâng cao rất nhiều nhưng cụ thể có thể miễn trừ bao nhiêu sát thương và giới hạn miễn trừ là bao nhiêu thì không thể biết được, vì vậy không thể đánh giá được tỷ lệ thắng cụ thể.]

Nghe xong lời này, hắn buông bỏ ý định giết chóc trong lòng.

Bây giờ vẫn còn thời gian, hắn hoàn toàn có thể đi săn những Sinh Vật Trận Địa khác, không cần phải liều mạng chiến đấu với sinh vật nguyên tố hỏa.

Vì vậy, hắn không thèm để ý đến sinh vật nguyên tố hỏa ở đằng xa, tiếp tục đi về phía khu vực lần đầu tiên chạm trán với Tam Vĩ.

Sau khi rời khỏi lãnh địa của sinh vật nguyên tố hỏa, các mô cơ của hắn bắt đầu tan biến, cuối cùng hóa thành sương máu theo gió mà tan biến.

Hết chương 606.

Chương 607. Thủ Lĩnh

Khả năng Huyết Nguyên kết thúc, hắn lại chuyển về hình thái chiến thể.

Một cảm giác yếu ớt ập đến.

Sau khi tự điều chỉnh trong chốc lát, hắn nhanh chóng thích ứng với cảm giác chênh lệch do cường độ cơ thể thay đổi.

Khả năng tự điều chỉnh này là hắn lĩnh ngộ được khi khổ luyện ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong tuyến thời gian hy sinh.

Lúc đó vừa mới dung hợp Phù Văn Tinh Thạch của ác quỷ rồng, thực lực của hắn thay đổi từng ngày.

Điều này cũng khiến hắn không thể kiểm soát bình thường cơ thể của mình, thường xuyên dùng sức quá mạnh.

Để nhanh chóng thích ứng với những thay đổi sau mỗi lần tăng thực lực, hắn đã từng khổ luyện khả năng tự điều chỉnh trong một thời gian.

Sau khi đọc toàn bộ ký ức của tuyến hy sinh, hắn cũng được thừa hưởng những khả năng đã học.

Trên đường tiến về mục tiêu, hắn không ngừng quan sát tình hình xung quanh.

Thành phố bỏ hoang đổ nát này rõ ràng đã trở thành sào huyệt của nhiều Sinh Vật Trận Địa, khắp nơi đều có bóng dáng của Sinh Vật Trận Địa.

Trên đường phố, thỉnh thoảng vẫn có thể nhìn thấy tàn tích của Sinh Vật Trận Địa bị ăn thừa.

Vượt qua khu phố phía trước, đập vào mắt hắn là những dây leo mọc lan tràn như mạng nhện.

Những dây leo màu tím to bằng bắp tay, cứ như mạch máu đang chậm rãi nhuyễn động và đập.

Chúng phủ kín cả một khu phố phía trước, thậm chí cả hai bên tường nhà dân và cửa hàng cũng phủ đầy dây leo màu tím.

Hắn nhìn theo hướng những dây leo màu tím lan đến, hắn thấy một quả trứng khổng lồ màu tím nối liền với tất cả các dây leo.

Nó cũng đang đập nhẹ.

Nhìn kỹ sẽ thấy, trong những dây leo màu tím nối liền với nó có chất lỏng chảy, cuối cùng đều chảy vào quả trứng khổng lồ này.

Đối với những dây leo trong khu phố này, Phong Kỳ không còn xa lạ, dù sao thì đây cũng không phải là lần đầu tiên hắn nhìn thấy chúng.

Còn về việc có thể đánh bại những dây leo này hay không, trong lòng hắn không chắc.

Nghĩ đến đây, hắn lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ta và nó có tỷ lệ thắng là bao nhiêu?”

[Khó mà ước tính, ta cảm nhận được rất nhiều hơi thở sự sống trong khu vực này nhưng nếu so sánh giữa sự sống trong quả trứng khổng lồ với ngươi thì cường độ khí huyết của ngươi mạnh hơn sự sống trong quả trứng khổng lồ gấp nhiều lần.]

Nghe xong lời này, Phong Kỳ dược dược dục thí.

Lúc này, khí huyết trong cơ thể hắn đã cạn kiệt sau khi sử dụng năng lực Huyết Nguyên, tiếp theo hắn cần bổ sung khí

huyết gấp để rút ngắn "Thời gian hồi chiêu." của Huyết Nguyên.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị ra tay với những dây leo màu tím thì giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

[Mau nhìn hướng 3 giờ.]

Nghe tiếng hét của Lời Tự Thuật, hắn không do dự, lập tức nhìn về hướng 3 giờ.

Nhưng hướng 3 giờ lại trống trải, xa xa là những tòa nhà đổ nát, không có gì khác.

[Nhìn lên.]

Theo lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn nhìn về phía đỉnh tòa nhà xa xa, hắn đột nhiên phát hiện ra một bóng dáng quen thuộc.

Chỉ thấy con vật giống mèo Tam Vĩ nằm trên đỉnh tòa nhà cao tầng, vẫy đuôi, miệng còn ngậm một chùm cây trông giống nho, lúc này nó ngẩng đầu, mắt sáng quắc nhìn chằm chằm vào Tiểu Hắc và "Lâm Nhiễm." đang giao chiến trên bầu trời.

Thỉnh thoảng nó còn ăn một quả "Nho."

Rõ ràng là dáng vẻ của một người hóng hớt.

Xác nhận mục tiêu chính là Tam Vĩ, hắn dứt khoát từ bỏ ý định săn giết dây leo màu tím.

So với dây leo màu tím thì rõ ràng Tam Vĩ quan trọng hơn đối với hắn.

Mặc dù Tam Vĩ có thân pháp linh hoạt, rất khó bắt được nhưng hắn vẫn muốn thử thêm một lần nữa.

…

Sau khi phát hiện ra dấu vết của Tam Vĩ, Phong Kỳ không trực tiếp triển khai hành động bắt giữ.

Trong trận chiến với tượng đá Sinh Vật Trận Địa, khí huyết trong cơ thể hắn đã tiêu hao hết, không thể mở lại năng lực "Huyết Nguyên." nữa.

Chỉ dựa vào sức mạnh ở trạng thái chiến thể, khả năng bắt được Tam Vĩ là rất nhỏ.

Hắn quyết định trước tiên sẽ săn giết một con Sinh Vật Trận Địa để hấp thụ khí huyết, để "Huyết Nguyên." có thể vào trạng thái có thể mở lại một lần nữa.

Dọc đường tìm kiếm, dưới sự chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn nhanh chóng tìm thấy mục tiêu săn bắt.

Đây là một con Sinh Vật Trận Địa có một đôi sừng lớn trên đầu, nó bò sát đất bằng bốn chân, trông có vẻ rất chậm chạp.

Ở trạng thái chiến thể, đối phó với một con Sinh Vật Trận Địa bình thường hoàn toàn không thành vấn đề.

Hắn đã giải quyết xong trận chiến trong vòng chưa đầy mười phút.

Sau khi giết chết con Sinh Vật Trận Địa này, hắn đã nhận được một lượng lớn khí huyết, đồng thời cũng có được một năng lực thiên phú hoàn toàn mới.

[Trì hoãn (năng lực thiên phú có thể nâng cấp)]: Khi ở trạng thái tĩnh, cơ thể sẽ vào trạng thái ngủ đông, tăng cường khả năng phục hồi của cơ thể, đồng thời có tác dụng kéo dài tuổi thọ.

Nhìn thấy phần giới thiệu về năng lực thiên phú mới có được, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Hết chương 607.

Chương 608. Thắng Bại

Năng lực thiên phú này khiến hắn nghĩ đến loài động vật "Rùa." trong thực tế.

[Không sao, dù sao thì cũng được coi là một năng lực thiên phú tăng cường, ít nhiều cũng có thể nâng cao sức mạnh tổng hợp của ngươi, chẳng hạn như khi ngươi bị tàn phế vào trạng thái ngủ đông, khả năng tự phục hồi sẽ được nâng cao, thời gian nằm liệt giường sẽ giảm đi, vì vậy lần này không lỗ.]

Gật đầu, hắn quay đầu nhìn về phía đỉnh tòa nhà cao tầng xa xa.

Lúc này, Tam Vĩ vẫn nằm trên nóc nhà, vừa ngước nhìn trận chiến trên bầu trời, vừa thỉnh thoảng cắn một miếng "Nho", rõ ràng là dáng vẻ của một người hóng hớt.

Khi trận chiến trên bầu trời có chút thay đổi, Tam Vĩ sẽ vẫy đuôi nhanh hơn, tỏ ra vô cùng phấn khích.

Giống hệt như một số thiếu niên trong thực tế đang theo dõi bộ phim hoạt hình máu lửa.

So với những con Sinh Vật Trận Địa khác, Tam Vĩ cho hắn cảm giác như một kẻ lập dị.

Hơn nữa, trong số những con Sinh Vật Trận Địa mà hắn từng thấy, nó là loài đặc biệt duy nhất không có tính công kích.

Điều này có thể được chứng minh từ nhiều góc độ.

Ví dụ như lần gặp Tam Vĩ trước đó trong dòng mộng tương lai, hắn đã giết chết "Thạch Sơn", toàn thân xương cốt vỡ vụn, ngã xuống đất không thể nhúc nhích.

Lúc này, Tam Vĩ rõ ràng có thể giết hắn nhưng chỉ chọn cách áp sát chế giễu, không hề tấn công hắn.

Như vậy có thể thấy nó không có ý giết người.

Nhưng hắn sẽ không hề thương xót với những Sinh Vật Trận Địa xâm nhập thế giới loài người, hắn chắc chắn sẽ giết Tam Vĩ.

Hơn nữa, chỉ có giết Tam Vĩ, hắn mới có thể có được năng lực thanh tẩy tinh thần.

Đến trước tòa nhà cao tầng, hắn bắt đầu trèo lên theo tường.

Muốn bắt Tam Vĩ, rõ ràng là chiến đấu trực diện khó khăn nhất.

Với sự linh hoạt của Tam Vĩ, ngay cả khi hắn mở trạng thái "Huyết Nguyên." để truy đuổi, cũng rất khó đuổi kịp.

Rất có khả năng sẽ bị nó trêu chọc.

Hắn chỉ có hai lựa chọn.

Một là đánh lén.

Bất ngờ bắt giữ nó, không cho nó bất kỳ cơ hội nào để trốn thoát.

Chỉ cần bắt được Tam Vĩ, dù thân pháp của nó có linh hoạt đến đâu cũng không còn không gian để thi triển, sức mạnh của hắn có thể dễ dàng khống chế Tam Vĩ và giết chết nó.

Hai là thử tiếp cận.

Dòng mộng tương lai này hắn vẫn chưa kết thù với Tam Vĩ.

Tam Vĩ rất thích ăn các loại linh thực, hắn có thể thu thập trước một số linh thực để cho Tam Vĩ ăn, giảm bớt sự cảnh giác của Tam Vĩ đối với hắn, sau đó tìm cơ hội giết chết nó.

Nhưng dù chọn cách nào, hắn cũng không chắc chắn sẽ thắng,

Trèo dọc theo bức tường bên ngoài tòa nhà cao tầng, khi sắp đến gần đỉnh, Tam Vĩ như có linh tính, cúi đầu nhìn hắn với vẻ cảnh giác.

Bốn mắt nhìn nhau, để Tam Vĩ thả lỏng cảnh giác, hắn chọn đứng im.

Thấy hắn không tiến lại gần nữa, trong mắt Tam Vĩ hiện lên một tia tò mò.

Nó nuốt "Chùm nho." trong miệng, nhìn Phong Kỳ bắt đầu vẫy đuôi.

Lúc này, Tam Vĩ đột nhiên quay mông về phía hắn, rồi từng hạt, từng hạt phân màu vàng đất rơi thẳng từ trên cao xuống đầu.

Không kịp trở tay, Phong Kỳ bị phân liên tiếp nện vào đầu.

Nhận ra thứ nện vào mình là phân của Tam Vĩ, mặt Phong Kỳ tái mét.

[Ha ha ha, tính cách đê tiện này thật thú vị, ai quy định chưa kết thù với ngươi thì không thể tìm ngươi gây thù chuốc oán? Ăn một chiêu đạn màn hình vàng của ta này!]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn dứt khoát mở năng lực "Huyết Nguyên."

Những đường vân màu máu in trên xương lập tức lóe lên ánh sáng màu máu, từng luồng sương mù màu máu phun ra từ trong cơ thể bao bọc toàn thân.

Chớp mắt, hắn đã hóa thành hình dạng người khổng lồ màu máu.

Tứ chi luân phiên đâm vào tường ngoài, hắn dứt khoát chọn tấn công Tam Vĩ.

Khi cách Tam Vĩ chưa đầy mười mét, hắn đột ngột nhảy lên, nắm đấm to lớn đập thẳng vào Tam Vĩ.

Lúc này, thân hình Tam Vĩ lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Ầm!

Cú đấm này có uy lực rất lớn, đánh sập cả sân thượng, đá vụn bay tứ tung.

Đứng vững, hắn dứt khoát đảo mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm bóng dáng Tam Vĩ đã biến mất.

Nhưng nhìn một vòng, hắn vẫn không phát hiện ra dấu vết của Tam Vĩ.

Vì vậy, hắn dứt khoát đến mép sân thượng nhìn xuống phía dưới.

Đúng như hắn nghĩ, lúc này Tam Vĩ dang rộng hai tay, tư thế tao nhã từ từ lướt xuống không trung về phía xa.

Thấy cảnh này, hắn dứt khoát nhảy xuống từ đỉnh tòa nhà.

Một tay đâm vào tường ngoài, trượt xuống khoảng mười mét, hắn đột ngột nhảy lên lao về phía một tòa nhà đổ nát khác.

Dưới tác động của trọng lực và quán tính, hắn đâm mạnh vào tường của tòa nhà đó.

Lăn tròn đứng dậy, hắn chạy thẳng về phía trước, cuối cùng nhảy ra từ đầu bên kia của tòa nhà, lao về phía một tòa nhà khác, tầm mắt vẫn khóa chặt vào Tam Vĩ đang lướt đi.

Ầm!

Bức tường ngoài của tòa nhà bị đâm trúng sụp đổ, những mảnh vỡ của tòa nhà rơi xuống từ miệng.

Hết chương 608.

Chương 609. Tử Chiến

Hắn không dừng bước, đâm thẳng qua tòa nhà này, rồi xuyên ra ở đầu kia.

Lần này, hắn đã ở rất gần Tam Vĩ đang lướt đi.

Nhảy ra, hắn lao thẳng xuống phía dưới Tam Vĩ.

Nhưng ngay lúc này, Tam Vĩ đột nhiên quay đầu nhìn hắn, trong mắt hiện lên một tia chế giễu.

Chỉ thấy nó hít một hơi thật mạnh, cơ thể lập tức phồng lên như một quả bóng bay, tốc độ hạ xuống đột ngột chậm lại.

Không kịp trở tay, Phong Kỳ vươn tay ra nắm lấy.

Nhưng vẫn còn cách một cánh tay thì hắn đã lướt qua Tam Vĩ, rơi thẳng xuống đất.

Ầm!

Cùng với một tiếng động lớn, Phong Kỳ đạp chân xuống đất, đá vụn bay tứ tung.

Tiếng động lớn khiến Sinh Vật Trận Địa hình dạng báo bên cạnh giật mình, đột ngột đứng dậy, vẻ mặt cảnh giác nhìn hắn.

Lúc này, Phong Kỳ đột ngột dùng sức ở chân, cơ thể nghiêng về phía trước lao về phía Sinh Vật Trận Địa hình dạng báo.

Tốc độ của hắn cực nhanh, Sinh Vật Trận Địa hình dạng báo muốn né tránh đã không kịp.

Nhưng trong mắt Phong Kỳ chỉ có Tam Vĩ, nào để ý đến Sinh Vật Trận Địa này.

“Chết tiệt, cút sang một bên!”

Đối mặt với Sinh Vật Trận Địa hình dạng báo chắn đường, hắn đá một cước vào bụng nó.

Bụng của Sinh Vật Trận Địa hình dạng báo lõm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, đôi mắt kinh hoàng dần lồi ra khỏi hốc mắt, bốn chân bị lực đẩy khổng lồ đẩy khỏi mặt đất, cơ thể ngửa ra sau.

Cùng với một tiếng động lớn, cơ thể nó như một quả đạn bay lên, đâm vào một cửa hàng gần đó.

Phong Kỳ thậm chí còn không thèm nhìn nó, chạy thẳng đến nơi Tam Vĩ hạ xuống, muốn phục kích trước.

[Chậc chậc chậc, nghĩ lại thì lúc trước ngươi chỉ có thể lẩn trốn khắp nơi trong khu vực này để tiến lên mà giờ cũng có một ngày đâm thẳng vào như thế này, ngươi cuối cùng cũng trưởng thành rồi, lão cha mừng lắm.]

“Câm miệng!”

Chạy một mạch, cuối cùng hắn cũng đến khu vực hạ xuống của Tam Vĩ trước.

Nhìn Tam Vĩ đang dần trôi tới, hắn nở một nụ cười dữ tợn.

Tao sẽ nhổ sạch lông mày của mày!

Nhưng ngay lúc này, ba cái đuôi của Tam Vĩ đột nhiên quay như cánh quạt, đẩy cơ thể nó đổi hướng bay đi.

Chết tiệt!

Thấy cảnh này, hắn dứt khoát đuổi theo.

Lúc này, Tam Vĩ dưới lực đẩy của đuôi quay đã hạ xuống trên bức tường ngoài của một tòa nhà, sau đó thân hình như tia chớp lao xuống phía dưới.

Phong Kỳ thấy vậy, đột ngột nhảy lên, nắm đấm đột ngột đập xuống điểm hạ cánh.

Nhưng tốc độ của hắn vẫn chậm hơn một nhịp, trước khi nắm đấm của hắn hạ xuống, Tam Vĩ đã nhảy lên trốn thoát trước một bước.

Nắm đấm của hắn đập mạnh vào chiếc xe đệm từ đã đầy rỉ sét, đập bẹp nó.

Không hề dừng lại, một đòn không trúng, hắn dứt khoát dùng chân đẩy thẳng về hướng Tam Vĩ lao ra.

Cuộc truy đuổi bắt đầu.

Tam Vĩ như một linh hồn tinh quái, bốn chân liên tục điểm xuống đất, mỗi lần điểm đất đều có thể dịch chuyển cơ thể đi một đoạn.

Theo sau Tam Vĩ chạy một mạch, Phong Kỳ đã dùng hết sức lực.

Nhưng Tam Vĩ vẫn luôn giữ một khoảng cách với hắn.

Mỗi khi hắn muốn bỏ cuộc, tốc độ của Tam Vĩ lại chậm lại rõ rệt.

Truy đuổi một đoạn, hắn cảm thấy mình lại rơi vào trạng thái bị trêu đùa.

Nghĩ đến đây, hắn dừng bước.

Lúc này, Tam Vĩ cũng dừng chạy, quay đầu nhìn hắn.

Ánh mắt giao nhau, trên người Tam Vĩ xuất hiện dao động năng lượng mạnh mẽ, ngay sau đó trên đỉnh đầu xuất hiện năng lượng lỏng thực thể, cuối cùng kết hợp thành một hình ảnh động.

Trong hình ảnh, hắn ở trạng thái khổng lồ máu đang truy đuổi Tam Vĩ, đột nhiên vấp ngã, mặt đập vào hạt màu vàng do

Tam Vĩ kéo ra.

Hơn nữa, hình ảnh động này còn ở chế độ phát lại lặp lại.

Tam Vĩ cũng bật chế độ chế giễu lúc này, ngẩng đầu, dựng ba cái đuôi lên, cong mông bắt đầu lắc trái lắc phải.

Nhìn Tam Vĩ điên cuồng kéo hận thù, hắn bất lực vô cùng.

Hắn thử tiến lên hai bước, Tam Vĩ dứt khoát lùi lại hai bước, giữ khoảng cách an toàn với hắn.

Ngay lúc này, khí huyết trong cơ thể hắn cạn kiệt.

Cùng với sự phân hủy tiêu tan của máu thịt, hắn trở về trạng thái chiến thể.

Không cam lòng, hắn lập tức điều khiển Niệm Lực, đè lên Tam Vĩ, thân hình cũng lao theo về phía Tam Vĩ.

Niệm Lực vừa tiếp xúc với Tam Vĩ, lập tức trói buộc nó.

Nhưng sự trói buộc chỉ kéo dài chưa đầy một giây, cùng với ánh sáng tím nhấp nháy trên cơ thể Tam Vĩ, Niệm Lực quấn quanh nó bị bật ra ngay lập tức, hắn thậm chí còn cảm thấy thức hải cuộn trào, một sức mạnh bí ẩn tràn vào.

Tam Vĩ thoát khỏi sự trói buộc, lúc này lùi lại một bước né tránh cú tấn công của hắn.

Sau khi kéo giãn khoảng cách một lần nữa, Tam Vĩ đột nhiên quay mông về phía hắn, kéo ra một hạt màu vàng đất.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, nó giơ hai tay nâng hạt màu vàng lên trên đầu.

Thể hiện tư thế dâng tặng cho hắn.

[Ta dịch cho ngươi hiểu, ý của Tam Vĩ hắn là, muốn ăn thì cầm lấy, xin đừng truy sát ta nữa.]

Hết chương 609.

Chương 610. Hy Vọng

"Đáng ghét!"

[Ha ha ha, con vật nhỏ này thật quá đáng, có thể nói là đã hiểu rõ nghệ thuật tra tấn, xem ra ngươi không thể làm gì nó trong tuyến mộng cảnh tương lai này.]

Nghe xong lời này, Phong Kỳ bất lực gật đầu.

Đối mặt với Tam Vĩ có thân pháp linh hoạt, còn có thể thanh tẩy Niệm Lực, hắn có thừa sức nhưng không đủ lực.

Có đánh thắng được thì thế nào, Tam Vĩ căn bản không cho cơ hội giao thủ.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu đi về phía con phố bên phải.

Đã đánh không lại Tam Vĩ, vậy thì thời gian còn lại dùng để săn lùng những Sinh Vật Trận Địa khác.

Tóm lại, Lâm Nhiễm đã tranh thủ thời gian cho hắn, hắn tuyệt đối không thể lãng phí.

Đúng như hắn nghĩ, Tam Vĩ lúc này đã đuổi theo, còn luôn xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Mông nhỏ lắc lư, thể hiện tư thế ngươi không nhìn cũng phải nhìn.

Chế giễu kéo căng.

Lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, cuộc chiến giữa Lâm Nhiễm và Tiểu Hắc vẫn đang tiếp diễn.

Lúc này, Lâm Nhiễm không biết dùng cách nào đã phá vỡ phong tỏa sương mù đen của Tiểu Hắc nhưng vẫn rõ ràng rơi vào thế yếu.

Đối phó với thế công của Tiểu Hắc tỏ ra vô cùng khó khăn.

Nhưng hắn vẫn cố chống đỡ, chiến huống vô cùng ác liệt.

Cúi đầu nhìn về phía trước, hắn phát hiện Tam Vĩ lại đang mô phỏng hình ảnh động.

Lần này, hình ảnh động là hắn không ngừng cúi đầu trước Tam Vĩ, trong lúc đó còn đưa tay nhận hạt màu vàng mà Tam Vĩ ban thưởng.

Nhìn thấy cảnh này, hắn tức đến nghiến răng.

Trong mắt hắn, Tam Vĩ trước mặt còn đáng ghét hơn cả Tiểu Hắc đã giết hắn nhiều lần.

Ít nhất Tiểu Hắc cũng cho hắn một cái chết thống khoái.

Nhưng Tam Vĩ lại mang đến sự giày vò tinh thần không ngừng nghỉ.

Hắn không thể tưởng tượng nổi, nếu một Sinh Vật Trận Địa nào đó chọc vào Tam Vĩ, lại không thể rời khỏi thế giới này như hắn thì những ngày sau này sẽ thảm hại đến mức nào.

Có lẽ sau khi gặp nhau, sẽ là sự giày vò theo cả đời.

Nghĩ đến đây, hắn cảm thấy da đầu tê dại.

Dọc đường tìm kiếm, vì không còn khí huyết để mở lại năng lực Huyết Nguyên, hắn đã từ bỏ nhiều Sinh Vật Trận Địa khó nhằn.

Nửa giờ sau.

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đã tìm thấy mục tiêu trong một đống đổ nát của tòa nhà.

Lúc này, một Sinh Vật Trận Địa có kích thước bằng lòng bàn tay, hình dáng giống như một con chuột, toàn thân màu đỏ sẫm.

Sau khi dùng Niệm Lực trói buộc nó, hắn tiến lên hai bước, đấm một cú vào đầu con chuột nhỏ.

Cú đấm này thế mạnh lực nặng, đánh cho con chuột nhỏ ngay lập tức trợn mắt, cơ thể bắt đầu co giật.

Nhìn thấy cảnh này, hắn không bão quá nhiều hy vọng rằng giết chết con chuột nhỏ sẽ có được năng lực thiên phú như thế nào, tóm lại sẽ không phải là năng lực mạnh mẽ.

Nhưng khi hắn tung cú đấm thứ hai, chỉ thấy trước mắt lóe lên một tia sáng màu tím.

Con chuột nhỏ vốn nằm trên đất co giật lại biến mất, cú đấm này đánh hụt.

Hắn quay đầu nhìn về hướng tia sáng màu tím lóe lên.

Chỉ thấy Tam Vĩ đang ngồi trên mặt đất, trong miệng ngậm con chuột nhỏ đã sùi bọt mép, cơ thể run rẩy, ngẩng đầu lắc trái lắc phải như thể đang thị uy.

Nhìn thấy cảnh này, hắn tức đến nghiến răng.

Tương tự như tình huống ở tuyến mộng cảnh tương lai trước đó, Tam Vĩ lại bắt đầu phá đám.

“Tặng ngươi!”

Nói xong, hắn không ngoảnh lại mà đi về phía trước.

Phát hiện Phong Kỳ không tấn công, Tam Vĩ rõ ràng sửng sốt, sau đó lắc đầu hất con chuột nhỏ bay đi.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên quay đầu lao về phía con chuột nhỏ bị hất bay.

Một luồng ánh sáng màu tím lóe lên, con chuột nhỏ lại bị Tam Vĩ ngậm lấy, bay vụt qua trước mặt hắn.

“Mẹ kiếp!”

Đòn hồi mã thương không có kết quả, hắn hoàn toàn từ bỏ.

Tiếp theo, hắn bắt đầu tiếp tục tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa có thể săn giết.

Tam Vĩ tiếp tục đi theo, ngậm con chuột nhỏ liên tục lắc đầu, mức độ chế giễu rõ ràng tăng lên.

Đi thêm một đoạn đường nữa, hắn tìm thấy con mồi mới.

Lần này, con mồi có kích thước khá lớn, rõ ràng không phải là thứ mà Tam Vĩ có thể dễ dàng kéo đi.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị ra tay, trong đầu lại vang lên giọng nói của Lời Tự Thuật:

[Ting, tan ca chấm công thành công!]

Hắn lập tức quay đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một đám mây đen đang đè xuống.

Tam Vĩ vẫn đang kéo hận lúc này đã thả con chuột nhỏ trong miệng ra, không ngoảnh lại mà chạy xa.

Nhìn thấy cảnh này, hắn không nhịn được giơ ngón giữa về phía sau lưng Tam Vĩ.

Bắt nạt ta thì có bản lĩnh gì, có giỏi thì chơi trò kéo xe với Tiểu Hắc đi.

Hắn lại ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, bãi xuất liễu mãnh Hổ Quyền thế khởi thủ.

[Thế giãy giụa trước khi chết thứ nhất, gà yếu giãy giụa!]

…

Mở mắt ra, đã là hiện thực.

Phong Kỳ ngồi dậy từ trên ghế sô pha, chìm vào trầm tư.

Ảnh hưởng do ký ức chồng chéo mang lại vẫn còn, hắn vẫn chưa thể thoát khỏi trạng thái áp lực.

Hết chương 610.

Chương 611. Chiến Đấu

Lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên, làm hắn giật mình tỉnh lại.

Nhấc máy, giọng Lâm Nhiễm truyền đến từ đầu dây bên kia.

"Anh Kỳ, đi ăn cơm trưa thôi!"

Nghe thấy giọng nói quen thuộc của Lâm Nhiễm, trong đầu hắn không khỏi hiện lên dáng vẻ của "Sương mù nhuộm."

"Được, đến ngay đây."

Sau khi cúp điện thoại, hắn rời khỏi ký túc xá, đi thẳng đến nhà ăn của học phủ.

Đến nhà ăn, bên trong đã chật kín học viên.

Lấy một đĩa thức ăn, hắn đi đến góc phía bắc của nhà ăn.

Lúc này, ở góc phía bắc ngoài Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, Lữ Việt và những người khác cũng đều ở đó.

Cảm giác quen thuộc ùa về.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Mộc Tinh, cảm giác thật kỳ diệu.

Trong ký ức về tuyến tương lai, Mộc Tinh đã là thủ lĩnh của chiến đoàn Lê Minh, đã sớm rũ bỏ vẻ non nớt và ngây thơ.

Cho dù là chiều cao hay khí thế, đều có sự thay đổi rõ rệt so với hiện tại.

Vì vậy, khi nhìn thấy phiên bản ngây thơ của Mộc Tinh một lần nữa, hắn đột nhiên cảm thấy rất thú vị.

Thấy Mộc Tinh nhìn hắn với ánh mắt nghi ngờ, trên mặt hắn không khỏi nở nụ cười.

Trong đầu hắn cũng hiện lên thông tin mà Úy Vi đã để lại khi hắn tra cứu cơ sở dữ liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc đó, Mộc Tinh để báo thù cho hắn, đã truy sát bản thể của Cự Thủ trong suốt 20 năm.

Cuối cùng, ở bên ngoài thành Cựu Nhật, hắn đã giết chết bản thể của Cự Thủ.

Tình bạn này, hắn ghi nhớ trong lòng.

Đi đến ngồi bên cạnh Lâm Nhiễm, Lâm Nhiễm lúc này quay đầu nhìn hắn, vẻ mặt nghi ngờ nói:

"Anh Kỳ, dạo này anh có phải có vấn đề về tư tưởng không?"

Nghe vậy, hắn không khỏi trợn mắt.

Cũng nghe ra ý trong lời nói của Lâm Nhiễm, rõ ràng là đang nói dạo này hắn không tích cực ăn uống.

"Đúng vậy, tôi có vấn đề, cậu có cách giải quyết không?"

Lâm Nhiễm nghe vậy, cười toe toét:

"Hay là anh thử thuật Thôn Phệ mà tôi nghiên cứu xem? Mặc dù chưa hoàn thiện nhưng có thể làm tăng đáng kể cảm giác thèm ăn."

Nghe vậy, hắn không khỏi sửng sốt.

Ngay sau đó, trong lòng hắn cảm thấy một trận ớn lạnh.

Hắn nhớ lại lúc trước, Lâm Nhiễm để có thể ăn được nhiều thức ăn hơn, đã nghiên cứu ra một loại pháp thuật có thể tiêu hóa nhanh chóng.

Kết quả là ngày hôm đó, cống thoát nước dưới ký túc xá của hắn bị tắc nghẽn.

“Ăn cơm thì đừng nói chuyện kinh tởm như vậy, ăn của cậu đi.” Nói xong, hắn cầm lấy một cái đùi gà to, cắn một miếng.

Đùi gà bên ngoài được bọc vụn bánh mì, bên ngoài giòn bên trong mềm, cắn một miếng nước thịt bắn tung tóe trong khoang miệng.

Hương vị tươi ngon ngay lập tức kích thích sự thèm ăn của hắn.

Niềm vui khi ăn cơm chính là như vậy, giản dị mà không cầu kỳ.

Món ăn ngon có thể nhanh chóng kích thích giải phóng dopamine, mang lại sự sảng khoái cho cả thể chất lẫn tinh thần.

Cùng với sự tăng cường sức mạnh, khẩu vị của hắn cũng không ngừng tăng lên.

Ăn hết một đĩa thức ăn, hắn đứng dậy, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, lại đi lấy một đĩa đầy ắp.

Ăn hết đĩa này, hắn mới hài lòng dừng ăn.

Sau khi ăn trưa xong, hắn chào tạm biệt Lâm Nhiễm và một số học viên khác rồi trở về ký túc xá.

Ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức vẫn còn, nhiều tư liệu có được trong ký ức vẫn chưa hiện ra.

Hắn quyết định ngủ một giấc trước, sau đó mới bắt đầu sắp xếp thông tin tình báo có được từ tuyến tương lai này.

Rửa mặt xong, hắn nằm lên giường nhắm mắt lại.

Nhưng không hiểu sao, trong lòng hắn không ngừng hiện lên cảm xúc khiến hắn cảm thấy áp lực.

Thử ngủ mấy lần, hắn thấy bực bội nên đứng dậy.

Vận động cơ thể một chút, hắn đi đến ngồi trước bàn.

Mở máy tính xách tay, hắn bắt đầu ghi chép lại những gì thu được trên dòng thời gian này.

Do ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức, nhiều trải nghiệm trong mộng tương lai trước khi đọc ký ức não bộ vẫn chưa hiện ra hoàn toàn trong đầu.

Hắn định ghi lại trước những thông tin liên quan có thể nhớ ra.

Sắp xếp lại nội dung tình báo, chuẩn bị cho lần tiếp theo đến tuyến tương lai.

Đầu tiên là sự gia tăng về thực lực.

Lần này trong mộng tương lai, hắn đã giết chết hai con Sinh Vật Trận Địa.

Trong đó, điểm tiến hóa huyết mạch tăng 49 điểm, còn đạt được hai năng lực thiên phú là [Làm chậm] và [Phản chấn].

Hai năng lực thiên phú này đều không mạnh lắm.

Đặc biệt là năng lực làm chậm, có thể coi là vô dụng, thậm chí còn yếu hơn nhiều so với năng lực thiên phú [Kiên Nha].

Nhưng có năng lực thiên phú mới, dù sao cũng hơn không có.

Ghi lại đặc điểm và thông tin chi tiết khác của hai năng lực vào máy tính xách tay, hắn mở một trang khác.

Tiếp theo là thống kê những thông tin tình báo thu được.

Thông tin tình báo thu được trên tuyến tương lai này khá nhiều.

Hắn vừa hồi tưởng lại ký ức về tuyến tương lai, vừa ghi lại những nội dung trọng điểm vào máy tính xách tay.

Một lát sau, máy tính xách tay đã ghi đầy chữ.

Hết chương 611.

Chương 612. Kế Sách

Lần đến tuyến tương lai này, hắn đã thống kê được năm thông tin tình báo chính, cùng nhiều thông tin tình báo phụ.

Thông tin tình báo tuyến tương lai thu được một, xác định hòa thượng và chiến đoàn Bát Nhã Lĩnh vực đằng sau ông ta là những người đồng hành đáng tin cậy, đồng thời thông qua lời kể của hòa thượng, biết được sự tồn tại của "Dị năng tộc."

Thông tin tình báo phụ: Về cơ bản có thể xác định thế lực Bóng Đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học chính là thế lực phản bội Dị năng tộc và mang theo vật phẩm kỳ tích, còn vật phẩm kỳ tích mà chúng mang đi, rất có khả năng là vật liệu dùng để chế tạo Tiểu Hắc.

Vấn đề chưa biết: Vẫn không thể biết được "Mặc." đằng sau Viện nghiên cứu khoa học là ai, tại sao hắn có thể chế tạo ra Tiểu Hắc, lại tại sao phải giúp Viện nghiên cứu khoa học tiến hành nghiên cứu các loại công nghệ.

Thông tin tình báo tuyến tương lai thu được hai, biết được các thế lực lĩnh vực đều đang thu thập vật phẩm kỳ tích.

Chú thích vật phẩm kỳ tích: Một loại thần vật đặc biệt không có hình dạng cố định, sở hữu đủ loại công năng kỳ diệu.

Vật phẩm kỳ tích đã biết như sau: Tiểu Hắc (vật liệu chế tạo Tiểu Hắc là vật phẩm kỳ tích), Thánh linh thức hải (thần vật của Dị năng tộc), Huyết Thạch (vật phẩm kỳ tích tàn khuyết, gây ra cuộc chiến giữa các thế lực lĩnh vực, thậm chí còn khiến Sinh Vật Trận Địa siêu cấp thèm muốn), Diễn hóa (mảnh vỡ kỳ tích trên người Tần Không Thời)

Giả thuyết một, trên người tôi có thể cũng có vật phẩm kỳ tích (Lời Tự Thuật, năng lực cướp đoạt thiên phú trên người tôi, năng lực xuyên qua dòng thời gian, đều có thể là năng lực do vật phẩm kỳ tích ban tặng)

Giả thuyết hai, dựa trên giả thuyết trước, có lẽ Sát thủ da xanh truy sát ta vì trên người ta còn sót lại hơi thở của vật phẩm kỳ tích.

Thông tin tình báo phụ một: Tại sao trong xã hội loài người lại ẩn chứa đủ loại vật phẩm kỳ tích, những vật phẩm kỳ tích này ra đời như thế nào?

Thông tin tình báo phụ hai: Thông qua cuộc chiến giành Huyết Thạch của các thế lực, có thể thấy Huyết Thạch gần như không thể phá hủy nhưng tại sao một số vật phẩm kỳ tích lại bị tàn khuyết?

Thông tin tình báo phụ ba: Nguyên nhân cụ thể khiến các thế lực lĩnh vực tranh giành vật phẩm kỳ tích, muốn phát triển thực lực chủng tộc có liên quan đến đại thế giáng lâm không? Đại thế giáng lâm là gì?

Thông tin tình báo tuyến tương lai thu được ba, thông qua tuyến Mộc Tinh, biết được lý do ban đầu Mê Vụ Chi Chủ chọn xâm nhập nền văn minh loài người là vì hắn đã từng chạm trán với Mộc Tinh và bị Mộc Tinh phá hủy lĩnh vực trường của mình.

Thông tin tình báo phụ: Có lẽ tuyến tương lai tiếp theo có thể bắt đầu từ việc Mê Vụ Chi Chủ bị phá hủy lĩnh vực trường, đi theo Mê Vụ Chi Chủ xâm nhập vào xã hội loài người, lấy góc nhìn của thế lực lĩnh vực để thu thập thêm thông tin tình báo (tuyến này có thể là xây dựng thế lực lĩnh vực).

Thông tin tình báo tuyến tương lai thu được bốn, Tinh Thần Trường Sinh (bản không cắt xén) do Lâm Nhiễm nghiên

cứu có thể trở thành pháp thuật bắt buộc phải học của tuyến hy sinh, mặc dù ẩn họa rất lớn nhưng đối với tuyến hy sinh thì không lỗ.

Thông tin tình báo tuyến tương lai thu được năm, Lâm Nhiễm đã có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thành công, đạt được sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ, trong các tuyến mộng tương lai sau này, Lâm Nhiễm cũng sẽ trở thành người đồng hành của ta.

…

Trong quá trình ghi chép thông tin tình báo, hắn thỉnh thoảng dừng bút suy nghĩ.

Mấy tiếng sau, hắn mới sắp xếp rõ ràng thông tin tình báo thu được trên tuyến tương lai này.

Đóng máy tính xách tay, hắn ngồi trước bàn chìm vào suy tư, bắt đầu hồi tưởng lại những thông tin tình báo thu được trong tuyến mộng tương lai.

Một lát sau, hắn cầm điện thoại để trên bàn gọi cho Úy Vi.

Điện thoại đổ chuông mấy tiếng, giọng nói quen thuộc của Úy Vi truyền đến.

“Về rồi à?”

“Ừ.”

“Vất vả rồi, có thông tin tình báo mới nào cho tôi không?”

“Có, cô ghi chép lại đi.”

“Coi thường ai vậy? Không phải tôi khoác lác, với tư cách là thiên tài phát minh, trí nhớ của tôi có thể nói là nhìn qua không quên.”

[Kiểm tra xong, bà già này hoàn toàn đang khoác lác, tôi tin là trí nhớ ngắn hạn của bà ta có thể nhìn qua không quên

nhưng nếu là thông tin lượng cực lớn nhìn qua không quên vĩnh viễn, bà ta sống mấy trăm năm cũng không nhớ hết được những gì mình đã trải qua.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn cười nói:

"Úy tỷ, tôi sẽ kể sơ qua cho cô về những trải nghiệm trên dòng thời gian này, chủ yếu vẫn là nói những nội dung trọng điểm… "

Tiếp theo, hắn kể lại cho Úy Vi những trải nghiệm trên tuyến tương lai này, cùng những thông tin tình báo liên quan đã ghi vào máy tính xách tay.

Trong quá trình đó, Úy Vi thỉnh thoảng ngắt lời hắn, hỏi những thắc mắc trong lòng.

Hết chương 612.

Chương 613. Kháng Cự

Hắn đều giải thích cặn kẽ, đảm bảo Úy Vi sẽ không nhớ nhầm nội dung.

Mấy tiếng sau, hắn cúp điện thoại.

Nằm trên ghế tựa, hắn vẫn cảm thấy hơi áp lực.

Ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực chồng chất khiến hắn thấy rất bực bội, luôn muốn trút bỏ cảm xúc.

Đứng dậy, hắn bước đến trước tủ lạnh.

Hắn lấy một chai nước đá, vặn nắp và tu một ngụm lớn.

Chất lỏng mát lạnh trôi xuống cổ họng, đè nén đi phần nào cảm xúc tiêu cực.

[Tuyến tương lai tiếp theo hãy thử bắt Tam Vĩ với sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm, nếu không với trạng thái hiện tại của ngươi thì không thể tiếp tục đọc ký ức não bộ, nếu không sẽ có khả năng rất lớn phát điên.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn gật đầu ngay.

Thân pháp của Tam Vĩ rất linh hoạt, ngay cả khi hắn mở khả năng "Huyết Nguyên." cũng không thể bắt được.

Ngoài việc không ngừng nâng cao thực lực, chỉ có Lâm Nhiễm đã phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ mới có khả năng giúp hắn giải quyết vấn đề này.

Đặt chai nước đá xuống, hắn bước ra ban công.

Trên bầu trời, hoàng hôn buông xuống.

Mặt hồ trước ký túc xá lấp lánh ánh sáng, phản chiếu ráng chiều, những cây liễu bên hồ đung đưa theo gió, còn có thể thấy nhiều học viên ngồi trên ghế dài bên hồ, trên lối đi cũng không ngừng có bóng dáng học viên đi qua…

Cảnh tượng tươi đẹp trước mắt kéo hắn thoát khỏi sự áp bức của mộng tương lai trong nháy mắt.

Mỗi lần trở về, hắn đều cảm nhận được vẻ đẹp của thế giới thực.

Gió hơi se lạnh, hắn duỗi người ra và vươn vai, cảm thấy sự áp bức trong lòng đã giảm đi không ít.

[Con đường cứu thế còn rất dài, mệt không?]

Tiếng của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

"Mệt gì chứ, đàn ông không được nói mệt." Hắn cười toe toét.

[Trai tân cũng có thể được coi là đàn ông sao? Nhiều nhất chỉ có thể coi là con trai.]

Nghe lời nói có phần chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn không nhịn được trợn mắt:

"Vậy cũng hơn ngươi, ngươi chỉ là một hệ thống, ngoài nói ra thì ngươi còn biết gì?"

[Ngươi có tin ta móc đồ ra so với ngươi còn to hơn không!]

"Hệ thống ngốc nghếch."

[Phản pháo.]

"Đứa trẻ ngây thơ."

[Bộ xương ngốc nghếch!]

Sau một hồi cãi nhau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía mặt trời sắp bị đường chân trời nuốt chửng.

Lúc này, đèn của Tinh Thành Học Phủ cũng dần sáng lên.

Gió đêm thổi bay tóc mai, trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Hắn phát hiện mình không còn sợ bóng tối nữa, bởi vì hắn biết mỗi lần hoàng hôn buông xuống đều báo hiệu một khởi đầu mới.

Bóng tối chỉ là điểm khởi đầu, không phải là điểm kết thúc.

Cũng giống như mỗi lần kết thúc tuyến hy sinh, cũng là khởi đầu mới của hắn.

Đã bước lên con đường cứu thế, hắn sẽ không dừng bước.

…

Tinh Thành Học Phủ, sáng sớm.

Sau khi thức dậy và rửa mặt, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường.

Bây giờ là 5 giờ 49 phút.

Hắn quay đầu nhìn ra ban công.

Bên ngoài trời vừa hửng sáng, sương mù mờ ảo.

Còn một khoảng thời gian nữa Lâm Nhiễm mới dậy, hắn đi đến ngồi xuống ghế sofa, cầm một quyển sách về linh dược học lên bắt đầu học.

Hắn đã trở về thế giới thực được ba ngày, trong khoảng thời gian này hắn không vội vàng tiến vào mộng tương lai nữa.

Ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức vẫn còn, hắn quyết định tiêu hóa hết thông tin trong đầu trước, rồi mới tính đến chuyện tiến vào mộng tương lai.

Trong khoảng thời gian này hắn cũng không nhàn rỗi.

Ngoài việc học bình thường, hắn cũng dành thời gian rảnh để học tập.

Bây giờ hắn đã nhớ lại những trải nghiệm trong mộng tương lai.

Đặc biệt là những nội dung liên quan mà Úy Vi để lại cho hắn.

Trong những nội dung này có giải thích.

Sau khi hắn chết, Lữ Việt đã mang não của hắn về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng chọn cách trốn vào căn cứ bí mật trong khoảng thời gian đó, không dễ dàng tiếp xúc với bên ngoài nữa, tất cả đều là để bảo vệ bộ não này.

Ngoài ra, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn nghiên cứu ra nhiều thứ hữu ích trong tuyến tương lai này.

Những kiến thức này đều được cấy vào não hắn.

Cùng với việc ký ức dần hòa hợp, những kiến thức này cũng dần hiện lên trong đầu hắn.

Trong đó có kiến thức về trò chơi siêu thực tế.

Ví dụ như lần này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã thành công tạo ra một bản sao của trường đấu ảo.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đặt tên cho trường đấu ảo này là "Trường đấu ác mộng."

Cảnh cụ thể được xây dựng dựa trên tài liệu về ba trường đấu ảo có thật, định vị ở độ khó từ sơ cấp đến trung cấp.

Sau nhiều lần thử nghiệm, bản sao "Trường đấu ác mộng." đã rất hoàn thiện, có thể đưa vào sử dụng bất cứ lúc nào.

Sau khi nhớ lại kiến thức này, hắn đã đặc biệt đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, giao kiến thức này cho

Úy Vi.

Trong cuộc họp thảo luận sau đó.

Hắn và những người cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhất trí quyết định, nhanh chóng bắt đầu quảng bá Bình Minh, đẩy nhanh sự phát triển và tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Hết chương 613.

Chương 614. Tấn Công

Ngoài ra, về việc nâng cấp khoang chơi game thực tế ảo, Úy Vi cũng để lại rất nhiều kiến thức.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quyết định kết hợp phần kiến thức này với công nghệ chế tạo khoang chơi game thực tế ảo mà Lý Tinh Thần chia sẻ, nhanh chóng chế tạo ra một loạt khoang chơi game thực tế ảo phiên bản nâng cấp.

May mắn thay, sau khi Bình Minh chính thức phát hành, nó đã mang đến cho những người tu luyện trải nghiệm chơi game tốt hơn.

Còn về kế hoạch sản xuất hàng loạt khoang chơi game sau này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã cân nhắc.

Rõ ràng là không thể sản xuất hàng loạt khoang chơi game trong căn cứ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Họ quyết định quy hoạch một khu vực bên ngoài Tinh Thành, biến nó thành siêu nhà máy Tinh Hồng có thể sản xuất hàng loạt khoang chơi game, trong tương lai sẽ cung cấp khoang chơi game cao cấp cho toàn nhân loại.

Cuối cùng, Úy Vi còn để lại thông tin liên quan đến sát thủ da xanh.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn không ngừng nghiên cứu về sát thủ da xanh.

Nhưng nghiên cứu tiến hành đến một nửa thì buộc phải kết thúc.

Lý do là sát thủ da xanh bị giam giữ trong căn cứ Tinh Hồng đột nhiên tan chảy, biến mất.

Và không để lại bất kỳ dấu vết nào.

Nhưng nghiên cứu về sát thủ da xanh không phải là không có kết quả.

Úy Vi đã giải thích chi tiết trong tài liệu.

Khi cô nghiên cứu sát thủ da xanh, cô phát hiện ra rằng sát thủ da xanh rất có thể là một sinh vật được tạo ra.

Lý do cụ thể là sau khi cô giải phẫu sát thủ da xanh, cô phát hiện ra rằng bên trong cơ thể của nó không có bất kỳ cơ quan chức năng nào có thể duy trì hoạt động của cơ thể sát thủ da xanh.

Chỉ phát hiện ra một số tinh thể năng lượng giống như tinh thạch phù văn trong cơ thể sát thủ da xanh.

Nếu chỉ như vậy, Úy Vi sẽ không đưa ra suy đoán như vậy.

Nhưng trong quá trình nghiên cứu tiếp theo, cô còn phát hiện ra rằng trong não của sát thủ da xanh có một viên tinh thể, liên tục nhận tín hiệu không biết từ đâu truyền đến.

Tín hiệu này giống như chỉ dẫn của điều khiển từ xa, chỉ huy hành động của sát thủ da xanh.

Để đảm bảo an toàn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã sử dụng thiết bị chặn tín hiệu để ngăn chặn việc tiếp nhận tín hiệu này.

Kết quả là sau khi mất liên lạc với tín hiệu, cơ thể của sát thủ da xanh bắt đầu tan chảy, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Dữ liệu thu thập được trong thời gian đó chứng minh rằng sát thủ da xanh là một sinh vật đặc biệt được cấu tạo từ một loại năng lượng có thể hòa tan.

Sau khi mất liên lạc với tín hiệu bí ẩn, nó sẽ tự động hòa tan.

Dựa trên thông tin tình báo liên quan mà hắn truyền về từ tuyến tương lai, Úy Vi đã đưa ra một phỏng đoán.

Đằng sau sát thủ da xanh là một tổ chức cực kỳ lớn, chúng tạo ra sát thủ da xanh là để thu thập "Vật phẩm kỳ diệu." rải rác khắp thế giới.

Về bản chất, sát thủ da xanh chỉ là một công cụ mà thôi.

Nhưng Úy Vi cũng nói trong lời nhắn rằng phỏng đoán của cô không nhất thiết là chính xác.

Vấn đề duy nhất mà phỏng đoán này không thể giải thích được là tại sao sát thủ da xanh có thể cảm thấy đau đớn và tại sao lại có khả năng suy nghĩ.

Thậm chí khi bị thẩm vấn, nó còn thể hiện rõ cảm xúc sợ hãi.

Điều này rõ ràng không phù hợp với thiết lập của "Vũ khí."

Theo lời của Úy Vi, nếu cô chế tạo một "Vũ khí." tương tự, cô chắc chắn phải xóa bỏ cảm giác đau đớn và tình cảm của vũ khí, như vậy mới có thể thực hiện nhiệm vụ tốt hơn.

Sau khi sát thủ da xanh chết, việc nghiên cứu về nó đã rơi vào bế tắc.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ không khỏi cau mày.

Bây giờ hắn đã biết khá nhiều thông tin tình báo nội bộ nhưng lại không hiểu sâu về thế lực lĩnh vực.

Hắn đã đưa ra quyết định trong lòng.

Sau khi giết chết Tam Vĩ, có được khả năng thanh tẩy tinh thần, hắn sẽ thử đi theo một tuyến phản diện.

Cũng chính là tham gia vào việc bố trí tương lai theo góc nhìn của thế lực lĩnh vực.

Như vậy có thể tìm hiểu thêm nhiều thông tin tình báo và sự thật.

Trong lúc trầm tư, thời gian trôi qua rất nhanh.

Đợi hắn hoàn hồn lại, nhìn thời gian, đã là sáu giờ rưỡi.

Đến giờ ăn rồi.

Hắn đứng dậy đi ra khỏi ký túc xá, xuống lầu.

Ra khỏi ký túc xá, sương mù buổi sáng vẫn chưa tan, bên cạnh không ngừng có học viên đi ra khỏi ký túc xá.

Khi nhìn thấy hắn, các học viên đều mỉm cười chào hỏi, gọi một tiếng "Thầy Phong."

Đối với điều này, Phong Kỳ đều lịch sự gật đầu đáp lại.

Đi dọc theo đại lộ rợp bóng cây đến nhà ăn học viện, bên trong đã chật kín học viên.

Hắn đựng đầy một đĩa thức ăn đến góc phía bắc của nhà ăn.

Lúc này Lâm Nhiễm vẫn chưa đến, chỉ có Mộc Tinh đang phồng má "Cày cuốc."

"Học tỷ, chào buổi sáng." Hắn nhìn Mộc Tinh, mỉm cười chào hỏi.

Lúc này Mộc Tinh ngẩng đầu lên, gật đầu thật mạnh, sau đó lại cúi đầu tiếp tục ăn.

Hết chương 614.

Chương 615. Đánh Giá

Có thể thấy một đêm không ngủ đã khiến cô rất đói.

Hắn cũng rất hiểu tình trạng của Mộc Tinh.

Ở tuyến tương lai trước, khi hắn vừa dung hợp với tinh thạch phù văn của Ác ma rồng, thực lực của hắn mỗi ngày đều tăng lên một bậc.

Trong thời gian này, nhu cầu năng lượng của cơ thể không ngừng tăng lên.

Có khi ngủ một đêm, sáng hôm sau tỉnh dậy cảm thấy cả người gầy đi một vòng.

Trạng thái cực kỳ khát năng lượng này, theo sự tăng lên của độ dung hợp mới dần ổn định lại.

Sau khi cơ thể không còn khao khát năng lượng nữa, lượng thức ăn của hắn trong thời gian đó cũng giảm đi không ít.

Nhưng tình trạng của Mộc Tinh lại khác hắn.

Trong quá trình hắn dung hợp với tinh thạch phù văn của Ác ma rồng, thời gian cường độ cơ thể tăng nhanh chỉ kéo dài chưa đầy nửa năm thì bắt đầu chậm lại.

Nhưng sự tăng lên của Mộc Tinh lại gần như không có giới hạn.

Theo lời của Úy Vi.

Tinh thạch phù văn của Mộc Tinh căn bản không thể dò được giới hạn, mỗi phút mỗi giây đều đang tăng cường thực lực của Mộc Tinh, chỉ cần đảm bảo cung cấp năng lượng, cô có thể vô hạn tăng trưởng.

[Ngươi nói tinh thạch phù văn đặc biệt trên người Mộc Tinh, có phải cũng là vật phẩm kỳ diệu không?]

Lời Tự Thuật đột nhiên lên tiếng, khiến hắn không khỏi sửng sốt.

Nghĩ kỹ lại, hắn thấy khả năng này rất cao.

Tinh thạch phù văn màu hồng trên người Mộc Tinh hoàn toàn khác với các tinh thạch phù văn khác, có tiềm năng tăng trưởng không có giới hạn.

Thiết lập vượt quá lẽ thường này rất phù hợp với khả năng mà vật phẩm kỳ diệu ban tặng.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn thấy suy đoán này có một điểm không hợp lý.

Nếu tinh thạch phù văn trên người Mộc Tinh là vật phẩm kỳ diệu, tại sao Mộc Tinh chưa từng bị sát thủ da xanh ám sát.

Khi nhìn thấy sát thủ da xanh, Mộc Tinh còn tỏ ra rất kinh ngạc.

Rõ ràng là trước đó chưa từng gặp.

Nhưng nếu không phải vật phẩm kỳ diệu, hắn khó có thể tưởng tượng được chủ nhân của tinh thạch phù văn màu hồng này đáng sợ đến mức nào.

Lần này trong tài liệu mà Úy Vi để lại cho hắn có ghi rõ, Mộc Tinh đã từng tự tay chém giết Sinh vật trận địa cấp Chúc Âm (cấp bốn) siêu cấp.

Vì vậy, thực lực của Mộc Tinh ít nhất cũng phải ở cấp Chúc Âm, thậm chí còn cao hơn.

Như vậy có thể thấy, chủ nhân của tinh thạch phù văn này có chiến lực vượt xa cấp Chúc Âm.

Ví dụ như hắn cấy tinh thạch phù văn của Ác ma rồng vào cơ thể, giới hạn tăng trưởng của hắn không thể đạt đến mức độ của Ác ma rồng, chắc chắn sẽ bị suy yếu ở một mức độ nào đó.

Úy Vi đã thống kê dữ liệu liên quan và đưa ra giá trị trung bình của mức độ suy yếu này là 40% - 95%.

Tình hình cụ thể tùy thuộc vào mức độ dung hợp.

Nhưng giá trị trung bình này chỉ có thể đưa ra sau khi đạt đến giới hạn.

Khi Mộc Tinh tử chiến, cơ thể vẫn đang trong giai đoạn tăng trưởng, căn bản chưa đạt đến giới hạn.

Vì vậy, căn bản không thể thông qua thực lực của Mộc Tinh để phán đoán thực lực cụ thể của chủ nhân tinh thạch phù văn màu hồng.

Nghĩ đến đây, hắn thấy thật kinh hoàng.

Sinh vật trận địa như vậy có thể đã đạt đến cấp hỗn độn (cấp năm), tức là có thể hủy diệt toàn nhân loại.

Vừa suy nghĩ vừa ăn ngấu nghiến.

Mười mấy phút sau, Lâm Nhiễm bưng khay thức ăn tới.

“Anh Kỳ, học tỷ, chào buổi sáng!”

Hét lớn một tiếng, Lâm Nhiễm ngồi xuống bên cạnh hắn một cách vô tư.

Vươn tay lấy một chiếc quẩy, Lâm Nhiễm quay đầu nhìn hắn:

“Anh Kỳ, sáng nay Giang Nam Thu đến học phủ chúng ta diễn thuyết, em định đi xem, anh có đi không?”

Phong Kỳ đang ăn nghe vậy, lập tức ngẩng đầu lên.

Hắn không xa lạ với cái tên Giang Nam Thu, lão Vương đã từng kể chi tiết về cuộc đời của ông trên lớp.

Giang Nam Thu từng tốt nghiệp với thành tích xuất sắc nhất học phủ Thắng Lợi, ra tiền tuyến trở thành chiến sĩ lĩnh vực.

Trong thời gian đó, ông ta đã phát triển nhanh chóng, xua tan không ít chiến trường lĩnh vực, lập nên công lao hiển hách.

Nửa đời chinh chiến, cuối cùng vì bị thương tật nên buộc phải giải ngũ.

Nhưng ông ta không chọn sống một cuộc đời tầm thường, mà tiếp tục học tập, đồng thời thường xuyên đi khắp các thành phố lớn, tuyên truyền tinh thần nhân loại.

Ông ta giống như Vương Tấn Thăng, đều muốn đánh thức toàn nhân loại từ phương diện tinh thần.

Bắc Minh chiến đoàn do ông ta đích thân thành lập cho đến nay vẫn hoạt động ở tiền tuyến, thậm chí còn trở thành một trong mười chiến đoàn.

Hiện nay, ông ta đã là một học giả rất nổi tiếng trong xã hội loài người.

Tìm hiểu về cuộc đời của Giang Nam Thu, Phong Kỳ rất kính trọng ông ta.

Nghe Lâm Nhiễm nói hôm nay Giang Nam Thu sẽ đến Tinh Thành học phủ diễn thuyết, hắn lập tức gật đầu nói.

“Được, cùng đi.”

Ăn xong bữa trưa, hắn và Lâm Nhiễm chào tạm biệt Mộc Tinh, đến trước hội trường diễn thuyết của học phủ.

Lúc này trong hội trường diễn thuyết đã có học viên ngồi.

Hết chương 615.

Chương 616. Phá Hủy

Hàng ghế trước đã ngồi kín, hắn và Lâm Nhiễm đến ngồi ở vị trí phía sau.

Đợi khoảng một tiếng, một ông lão tóc bạc trắng bước lên bục giảng.

So với hình ảnh trong sách giáo khoa, Giang Nam Thu lúc này thân thể đã già nua nhưng tinh thần vẫn minh mẫn, trong mắt tràn đầy sức sống.

Nhìn xuống đám học viên bên dưới, Giang Nam Thu cười chào hỏi.

Trong nội dung diễn thuyết tiếp theo, Giang Nam Thu không nhắc đến đại nghĩa nhân tộc, càng không nhắc đến truyền thừa nhân tộc.

Ông ta kể rất nhiều về những trải nghiệm của bản thân.

Đặc biệt là Giang Nam Thu đã kể rất nhiều câu chuyện về thập hoang giả, nhiều câu chuyện bi tráng khiến người ta cảm động.

Phong Kỳ cũng nghe ra quan điểm mà Giang Nam Thu muốn trình bày.

Rõ ràng là ông ta đang xóa bỏ khoảng cách giữa người thành thị và thập hoang giả, hy vọng nhân loại có thể đoàn kết hơn.

Hiệu quả của việc làm này rất rõ ràng, thông qua những câu chuyện để học viên nhập vai, để họ hiểu rằng trong thập hoang giả cũng có những chiến sĩ sẵn sàng hy sinh, cống hiến.

Bọn họ cũng là con người, cũng đang không ngừng phấn đấu vì tương lai của nhân loại.

Diễn thuyết kết thúc, tiếng vỗ tay không ngớt.

Ra khỏi hội trường diễn thuyết, Phong Kỳ chào tạm biệt Lâm Nhiễm rồi đi về phía ký túc xá.

Tiếp theo, hắn quyết định vào mộng cảnh tương lai, để sương mù giúp hắn giết chết tam vĩ.

Sau khi có được năng lực "Thanh tẩy tinh thần", hắn mới có thể bắt đầu tuyến tương lai tiếp theo.

Nhưng chưa kịp đến ký túc xá, hắn đã nhận được điện thoại của Bạch Phù Sinh, bảo hắn đến phòng hiệu trưởng một chuyến.

Trong lòng nghi ngờ, hắn đổi hướng.

Một lát sau, hắn đến phòng hiệu trưởng.

Mở cửa ra, hắn thấy Giang Nam Thu và Bạch Phù Sinh đang ngồi trên ghế sofa.

"Sư công, Giang lão." Hắn lập tức cung kính chào hỏi.

Bạch Phù Sinh cười gật đầu, ra hiệu cho hắn lại ngồi xuống.

Sau khi hắn ngồi xuống, Bạch Phù Sinh cười giới thiệu với Giang Nam Thu:

"Giang lão, đây là học sinh xuất sắc nhất của Tinh Thành học phủ chúng ta… Bây giờ đã được đặc cách phê chuẩn, trở thành giáo viên rồi."

Giang Nam Thu mỉm cười hòa ái gật đầu, sau đó nhìn Phong Kỳ nói:

"Chúng ta nói chuyện đi?"

Trong lòng nghi ngờ, Phong Kỳ lập tức gật đầu nói:

“Được, Giang lão muốn nói chuyện gì?”

Giang Nam Thu không nói rõ, mà quay sang nhìn Bạch Phù Sinh.

Bạch Phù Sinh thấy vậy, biểu cảm hơi ngượng ngùng, lập tức đứng dậy:

“Hai người nói chuyện đi, ta đi xử lý một số việc trước.”

Đợi Bạch Phù Sinh ra khỏi phòng hiệu trưởng và đóng cửa lại, Giang Nam Thu quay sang nhìn hắn, cười nói:

“Ta gần đây đã xem những công pháp mà ngươi nghiên cứu, ta rất khán hảo tương lai của ngươi, ta cũng tin rằng ngươi có thể đi rất xa trên con đường xây dựng tương lai cho nhân loại.”

Ngay lúc này, Giang Nam Thu đột ngột chuyển hướng, nhìn thẳng vào mắt hắn hỏi:

“Nếu một ngày nào đó, ngươi phát hiện ra rằng thần phục thế lực lĩnh vực có thể mang lại cho ngươi tuổi thọ, quyền lực và mọi thứ ngươi mong muốn, ngươi có phản bội nhân loại không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra lý do Giang Nam Thu tìm mình.

Hắn đoán Giang Nam Thu rõ ràng biết một số bí mật về thế lực lĩnh vực ẩn sâu trong xã hội loài người, đây là đang thử thách mình.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lắc đầu nói:

“Sẽ không.”

“Tại sao, rõ ràng là mọi thứ ngươi mong muốn đều có thể dễ dàng có được, tương lai của ngươi cũng có thể có giới hạn

cao hơn, tại sao không đồng ý?”

“Tương lai mà bọn họ cho ta chắc chắn không phải là tương lai mà ta muốn.”

“Ngươi chưa từng thấy tương lai, sao có thể chắc chắn rằng tương lai mà bọn họ cho ngươi không phải là tương lai mà ngươi muốn?”

[Ha ha ha, trước tiên chúng ta hỏi một câu mà ngươi không thể trả lời, ngươi chưa từng đến tương lai.]

Nghe những lời này, Phong Kỳ cũng không khỏi bật cười.

Nhưng hắn rõ ràng sẽ không tiết lộ bí mật của mình cho Giang Nam Thu.

Nghĩ đến đây, hắn cười nói:

“Chính vì ta chưa từng thấy tương lai nên ta làm sao biết được tương lai mà bọn họ cho ta có phải là tương lai mà ta muốn hay không.”

“Giống như thế lực lĩnh vực, mỗi thế lực lĩnh vực đều đoàn kết với nhau theo đơn vị tộc đàn, ta là con người, ngay cả khi ta thần phục thế lực lĩnh vực, tương lai cũng chỉ có thể là một con chó. Xét về mặt huyết thống, ta không thể hòa nhập vào xã hội tộc đàn của bọn họ.”

“Nếu ta vứt bỏ lòng tự trọng, phản bội tộc đàn, đổi lấy niềm vui ngắn ngủi thì tương lai của ta chẳng phải quá hèn mọn và buồn cười sao?”

Nghe những lời này, Giang Nam Thu nở nụ cười hòa ái:

“Ngươi nói đúng nhưng có một số việc không chỉ liên quan đến lòng tự trọng và quan điểm về chủng tộc, ta đã xem hồ sơ của ngươi, ta biết từ nhỏ ngươi đã mất cả cha lẫn mẹ, nếu thế lực lĩnh vực lấy việc hồi sinh cha mẹ ngươi làm cái giá, ngươi còn kiên định như vậy không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không trả lời trực tiếp, mà hỏi ngược lại:

Hết chương 616.

Chương 617. Hậu Quả

“Giang lão, vậy còn ngài, nếu lựa chọn thần phục có thể khiến ngài trở lại tuổi thanh xuân, có được cuộc sống mới, còn có thể khiến những điều nuối tiếc của ngài đều như ý muốn, ngài sẽ chọn thế nào?”

Đối mặt với câu hỏi ngược lại của hắn, Giang Nam Thu lắc đầu:

“Một đời người rất ngắn, như ngựa trắng thoảng qua, thoáng chốc là qua, cả đời này của ta đều chạy trên con đường theo đuổi lý tưởng, trong khoảng thời gian này ta phát hiện tín ngưỡng của mình ngày càng kiên định, đối với ta hiện tại, điều nuối tiếc duy nhất là không thể nhìn thấy kết cục lý tưởng nhưng ít nhất ta phải làm được quá trình chạy đến lý tưởng không khiến mình hối hận.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ trong lòng gật đầu.

Quá trình theo đuổi lý tưởng tuy gian nan nhưng hắn chẳng phải cũng trong quá trình này mà tiếp thu được sức mạnh của tín ngưỡng, cũng khiến cho sự theo đuổi lý tưởng của mình trở nên kiên định hơn sao.

Vì vậy hắn hiểu sâu sắc ý nghĩa của câu nói này của Giang Nam Thu.

“Ngươi thì sao?” Lúc này Giang Nam Thu lại hỏi.

“Ta à… Cả đời này của ta vừa vặn ngược lại với ngài, rất dài rất dài, giống như một bài văn không ngừng sửa đổi và sao chép, trong quá trình đó không ngừng thất bại, không ngừng

xóa đi, mỗi lần viết lại đều là vì một kết cục lý tưởng, đối với ta cả quá trình và kết cục đều vô cùng quan trọng.”

Nghe những lời này, trên mặt Giang Nam Thu hiện lên vẻ nghi ngờ.

Rõ ràng là ông không hiểu được ý nghĩa của những lời này của Phong Kỳ.

Lúc này Phong Kỳ đứng dậy, cười toe toét nói:

“Giang lão, ngài yên tâm, ta kiên định đứng về phía loài người hơn bất kỳ ai, chưa từng dao động.”

Nói xong, hắn không ngoảnh lại mà quay người rời khỏi phòng hiệu trưởng.

Lúc này ở hành lang bên ngoài phòng hiệu trưởng, Bạch Phù Sinh đang đứng đó.

Do hiệu quả cách âm của phòng hiệu trưởng cực tốt nên ông không nghe thấy bên trong nói gì.

Lúc này thấy Phong Kỳ đi ra khỏi phòng hiệu trưởng, lập tức tò mò nhìn lại.

Nhưng ông không mở miệng hỏi họ đã nói gì trong đó.

“Nói xong rồi à?”

“Vâng, Giang lão khá hứng thú với ta, hỏi ta một số chuyện.”

Nghe những lời này, Bạch Phù Sinh gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Trong thời gian này, không chỉ có Giang Nam Thu đến tìm Phong Kỳ.

Trong thời gian đó, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã đến, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã đến… Bây giờ Giang Nam Thu cũng đến, ông hoàn toàn có thể hiểu được.

Xét cho cùng, trong thời gian này, biểu hiện của Phong Kỳ thực sự rất nổi bật.

Thậm chí còn được đánh giá là người có khả năng là nhân kiệt có thiên phú nhất thời đại này, có khả năng khai mở ra một con đường tu luyện học mới cho nhân tộc.

…

Lúc này trong phòng hiệu trưởng.

Nhìn cánh cửa đã đóng lại, nhớ lại những lời Phong Kỳ vừa nói, trên mặt Giang Nam Thu hiện lên nụ cười.

“Mong ngươi giữ lời hứa, soi sáng con đường phía trước của nhân tộc.”

Nói xong, ông giơ lòng bàn tay ra.

Chỉ thấy ở giữa lòng bàn tay của ông, một viên bi nhỏ màu đen đang xoay tròn.

…

Tinh Thành học phủ, ký túc xá 301.

Từ phòng hiệu trưởng trở về ký túc xá, Phong Kỳ đến ngồi xuống ghế sofa.

Tiếp theo, hắn quyết định một lần nữa tiến vào mộng cảnh tương lai.

Lần này mục tiêu của hắn rất đơn giản, bắt Tam Vĩ, sau đó giết chết Tam Vĩ.

Với thực lực của hắn, muốn giết chết Tam Vĩ hiển nhiên là có khó khăn nhưng may là Lâm Nhiễm đã có thể phản ký sinh Mê Vụ Chi Chủ thành công, đoạt được sức mạnh của hắn ta.

Có sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm, hắn tin rằng việc bắt Tam Vĩ sẽ không có vấn đề gì.

Còn về tuyến tương lai này, hắn tạm thời từ bỏ việc khám phá.

Thời gian trong mộng cảnh tương lai, hắn cũng sẽ không đi xem thông tin trong cơ sở dữ liệu.

Hắn muốn dành toàn bộ thời gian để tìm kiếm, bắt Tam Vĩ, cũng như nâng cao thực lực của bản thân.

Hắn đưa tay cầm lấy chai Rượu Thanh Tâm đặt trên bàn trà, vặn nắp rồi uống cạn.

Chất lỏng mát lạnh trôi xuống cổ họng, nhiệt độ cơ thể cũng theo đó mà tăng lên.

Triệu hồi bảng điều khiển, hắn có thể thấy, phần trăm trên thanh tiến trình năng lượng bắt đầu nhảy lên.

Đợi một lát, thanh tiến trình năng lượng đã đạt đến một trăm phần trăm.

Phong Kỳ nằm trên ghế sofa, lúc này nhắm mắt lại.

Theo thời gian trôi qua, cơn buồn ngủ ập đến, biểu cảm của hắn dần thư giãn.

Mở mắt ra, gió lạnh thổi vù vù vào mặt.

Thế giới trong mắt cũng biến thành màu Tinh Hồng quen thuộc, nhìn ra xa vô số Zombie đứng như người rơm ở nơi chôn xương.

Ngay lúc này, tiếng gầm gừ của Tiểu Tàn vang lên bên tai.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Tàn đang cố gắng bò dậy từ trên mặt đất.

Nhưng ngay khi thân hình nó không vững và sắp ngã thì Phong Kỳ đã tiến lên một bước, đá bay đầu Tiểu Tàn.

Sức mạnh to lớn thậm chí còn khiến đầu Tiểu Tàn vỡ nát khi đang bay.

[Tiểu Tàn nói, mẹ nó, để tao ngã có chết không? Chênh lệch mấy giây thôi à? Tao đi theo mày nhiều tuyến thời gian như vậy mà mày không có chút tình cảm nào với tao sao? Tra nam không nghi ngờ gì nữa!]

Hết chương 617.

Chương 618. Sinh Tồn

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn quay đầu nhìn về phía tây.

Sương mù xám dày đặc che khuất con đường về phía tây, kéo dài theo chiều ngang không biết bao nhiêu dặm.

Mờ mờ có thể nghe thấy tiếng thì thầm khàn khàn phát ra từ trong sương mù, những bóng ma gần như trong suốt thỉnh thoảng lóe lên trong sương mù xám.

Không do dự, hắn lập tức bước về phía sương mù.

Chạy mười mấy phút, hắn đã đến trước sương mù và dừng lại.

Niệm Lực hóa thành xúc tu đâm vào sương mù, bắt đầu khuấy động sương mù, nhằm thu hút Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện.

Hít một hơi thật sâu, lúc này hắn cũng hét về phía sương mù:

"Lâm Nhiễm, ra đây!"

Cũng giống như mấy tuyến thời gian trước, theo sương mù cuộn trào, co lại, khuôn mặt của Mê Vụ Chi Chủ nhanh chóng hiện ra trước mặt hắn.

"Ngươi là ai? Tìm ta có chuyện gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười toe toét:

"Không tìm ngươi, ta tìm Lâm Nhiễm, ngươi mau chết đi."

Nghe những lời này, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ nghi ngờ nhưng rất nhanh trên mặt hắn ta đã hiện lên vẻ kinh

hoàng.

Theo Lâm Nhiễm tỉnh lại từ giấc ngủ, hắn ta đã ẩn núp ngàn năm đã phát động phản công ý thức.

Cuộc giao tranh dữ dội về mặt tinh thần bắt đầu.

Giọng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên lúc này:

[A Kỳ, chúng ta cá cược đi, thua thì gọi bố, ta cược Lâm Nhiễm thắng!]

"Ngươi im miệng đi." Nghe những lời này, hắn không nhịn được trợn mắt.

Trong lúc chờ đợi nóng lòng, sương mù co lại rồi lại tản ra, trong khoảng thời gian này, khuôn mặt sương mù cũng tan rã rồi lại tụ lại.

Cuối cùng sau nửa tiếng, khuôn mặt sương mù một lần nữa ngưng tụ.

Giọng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên lúc này:

[Ting, hệ thống này phát hiện, đoàn ý thức tinh thần màu xanh thuộc về Lâm Nhiễm trong cơ thể sinh vật mục tiêu đã giành được chiến thắng cuối cùng!]

Theo lời Lời Tự Thuật vừa dứt, khuôn mặt sương mù lơ lửng giữa không trung cúi đầu nhìn hắn:

"Anh Kỳ!"

"A Nhiễm, tốt lắm." Nghe thấy cách xưng hô quen thuộc, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

"Chờ chút."

Lúc này biển sương mù dày đặc bắt đầu co lại, tụ về phía khuôn mặt sương mù.

Cuối cùng Lâm Nhiễm tóc tím xuất hiện.

Chậm rãi mở mắt, luồng sáng yêu dị màu tím lưu chuyển trong đôi mắt hắn.

So với Lâm Nhiễm trước kia, lúc này toàn thân hắn đều toát ra một luồng tà khí.

Lúc này thân hình Lâm Nhiễm từ trên không trung rơi xuống.

Sau khi hai chân chạm đất, trên mặt hắn hiện lên nụ cười quen thuộc, sau đó dang rộng hai tay về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ thấy vậy, tiến lên hai bước, ôm lấy Lâm Nhiễm, vỗ nhẹ vào lưng nhau.

"Anh em tốt, ta biết bây giờ ngươi có rất nhiều nghi ngờ, chúng ta vừa đi vừa nói."

"Đi đâu?"

"Đi bắt thú nhỏ."

"Hả?"

"Trên đường giải thích."

Sau đó hắn dẫn Lâm Nhiễm bắt đầu tiến về phía thành phố bỏ hoang.

Trên đường đi, hắn bắt đầu giải thích tình hình của mình, cũng như tại sao lúc trước lại bảo hắn nghiên cứu công pháp và thuật pháp liên quan đến phản ký sinh.

Nghe hắn giải thích, trên mặt Lâm Nhiễm lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Nhưng ngay cả khi đã biết sự thật, hắn vẫn cảm thấy khó tin.

Trong lúc đó không ngừng phát ra tiếng kinh hô.

Rõ ràng chuyện xuyên qua tuyến thời gian đã vượt quá phạm vi hiểu biết của Lâm Nhiễm.

“Đúng rồi, ngươi có lấy được ký ức của Mê Vụ Chi Chủ không?” Lúc này Phong Kỳ tò mò quay đầu nhìn Lâm Nhiễm hỏi.

Vung tay phóng ra một xúc tu sương mù đánh tan Zombie chắn đường thành bột mịn, Lâm Nhiễm lắc đầu nói:

“Ta không thể nuốt chửng đoàn ý thức tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ, bây giờ hắn ta vẫn còn sống và dù ta có cố gắng thế nào cũng không thể đánh tan đoàn ý thức của hắn ta nữa, cho nên không thể lấy được toàn bộ ký ức của hắn ta.”

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu.

“Vậy ngươi biết bao nhiêu bí mật của Mê Vụ Chi Chủ?”

“Chỉ trong giai đoạn đầu bị đoạt xá mới có thể thông qua góc nhìn của Mê Vụ Chi Chủ để quan sát thế giới bên ngoài nhưng rất nhanh ta đã chọn ngủ say, nếu không ta có khả năng rất lớn sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ phát hiện.”

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ có chút tiếc nuối.

Nhưng hắn cũng hiểu hoàn cảnh của Lâm Nhiễm lúc đó.

Lúc đó hắn chỉ là một đoàn ý thức yếu ớt, có thể ký sinh trong thức hải của Mê Vụ Chi Chủ đã rất khó khăn rồi, nếu không ngừng quan sát thế giới bên ngoài, có khả năng rất lớn sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ bắt được, sau đó bị xóa bỏ ý thức.

Lâm Nhiễm có thể thành công ẩn núp đến tận bây giờ, theo hắn thấy đã rất không dễ dàng rồi.

Lúc này Lâm Nhiễm cười hì hì nói:

“Anh Kỳ, tình hình ta đã hiểu rồi, chúng ta đừng lãng phí thời gian nữa, tranh thủ thời gian lên đường thôi.”

“Được!” Hắn lập tức gật đầu đáp lại.

Lúc này thân hình Lâm Nhiễm vặn vẹo biến thành một đoàn sương mù, đến dưới chân hắn nâng cơ thể hắn bay thẳng về phía đông.

Tốc độ bay của Lâm Nhiễm cực nhanh, đứng trên sương mù gió thổi mạnh, bên tai chỉ toàn tiếng gió.

Hết chương 618.

Chương 619. Cứu Trợ

Chỉ mất một phần mười thời gian đi đường trước đây, Lâm Nhiễm đã bay đến khu vực thành phố đổ nát, sau đó dẫn hắn trực tiếp từ trên không trung hạ xuống.

Sau khi hai chân hắn chạm đất, sương mù lại ngưng tụ thành hình dạng Lâm Nhiễm.

Nhìn cảnh tượng đổ nát trước mắt, rồi lại nhớ lại tòa Tinh Thành phồn hoa trong ký ức, Lâm Nhiễm cũng giống như hắn lúc trước, trên mặt toàn là vẻ thở dài.

1500 năm sau, biển xanh hóa thành ruộng dâu, mọi thứ đều trở nên xa lạ, đổ nát.

Với Lâm Nhiễm mà nói, hắn cũng giống như Phong Kỳ vậy, ngủ một giấc, tỉnh dậy mọi thứ đều thay đổi.

Cảm giác chênh lệch mạnh mẽ tràn ngập trong lòng, trong mắt Lâm Nhiễm hiện lên một tia buồn bã.

Cảm xúc của Lâm Nhiễm thoáng qua nhưng Phong Kỳ vẫn rất nhạy bén bắt được, lúc này hắn đưa tay vỗ vai Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm lập tức thu lại cảm xúc, cười hì hì nhìn hắn nói:

“Anh Kỳ, để Lời Tự Thuật của anh bắt đầu tìm kiếm đi, chúng ta vừa đi vừa dò đường.”

“Có muốn khóc một trận trước không?”

“Em yếu đuối vậy sao?” Lâm Nhiễm không nhịn được trợn mắt, vừa nói vừa giơ tay đấm vào ngực hắn.

Phong Kỳ nghe vậy, cười ha ha.

Trong lúc nói chuyện phiếm, cảm xúc buồn bã đã được xua tan không ít.

Tiếp theo, hai người tiếp tục đi về phía đông dọc theo con phố đổ nát.

Phong Kỳ vốn định đi về phía đông đến bệnh viện bỏ hoang để đón Giác Hút, tiện thể dọc đường tìm kiếm tung tích của Tam Vĩ.

Đợi đến khi đón được Giác Hút, nếu vẫn chưa tìm thấy Tam Vĩ, tiếp theo sẽ triển khai tìm kiếm theo kiểu trải thảm ở thành phố bỏ hoang.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn thấy cách làm này có ẩn họa.

Lỡ như Tam Vĩ nảy sinh địch ý với hắn khiến Giác Hút nổi giận, rất có khả năng bị Giác Hút giết chết ngay lập tức.

Tốc độ di chuyển của Tam Vĩ thực sự rất nhanh nhưng so với Giác Hút nhỏ, vẫn chênh lệch rất lớn.

Hắn còn nhớ rõ, ở tuyến mộng cảnh tương lai trước đó, tứ chi của Giác Hút thay phiên nhau như bánh xe lửa, phía sau là cuồn cuộn khói bụi.

Cô bị Mê Vụ Chi Chủ ném đi rất xa, chỉ trong chớp mắt đã quay trở lại chiến trường.

Nghĩ đến đây, hắn tạm thời từ bỏ việc tìm kiếm Giác Hút, định đợi đến khi Tiểu Hắc sắp đến nơi, rồi để Giác Hút giúp đỡ cản lại một chút.

Trên đường tìm kiếm Tam Vĩ, hai người vừa trò chuyện về các sự kiện lịch sử, trong lúc đó ánh mắt Lâm Nhiễm không ngừng quan sát môi trường xung quanh.

Khi Lâm Nhiễm nghe nói mình trở thành vĩ nhân lịch sử vì Hiến Tế Huyết Nhục, ánh mắt hắn tối sầm lại.

Rõ ràng trong mắt hắn, vinh quang này nhuốm đầy máu của tộc nhân, căn bản không đáng được ca ngợi.

“Nếu không có ngươi, sẽ có người khác thay thế, ngươi không cần phải áy náy vì chuyện này.” Lúc này Phong Kỳ đưa tay vỗ vai Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm định gật đầu thì ánh mắt hắn trở nên sắc bén, đột nhiên quét về phía trước bên phải.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức nhìn theo ánh mắt Lâm Nhiễm.

Chỉ thấy trên bức tường của một tòa nhà đổ nát phía trước bên phải, treo một Sinh Vật Trận Địa toàn thân màu xanh lục và có kích thước khổng lồ.

Hình dạng của nó giống thằn lằn, lúc này đang bám chặt vào bức tường.

Lúc này Sinh Vật Trận Địa hình dạng thằn lằn cũng đang quét mắt nhìn lại.

Khi nó nhìn thấy Lâm Nhiễm, thân thể không tự chủ được mà bắt đầu run rẩy, sau đó dứt khoát giương tứ chi bò lên nóc nhà, muốn chạy trốn khỏi nơi này.

Không cần hắn nhắc nhở, Lâm Nhiễm đưa tay về phía trước nắm chặt.

Chỉ thấy sương mù xám đậm phun ra từ lòng bàn tay hắn, hóa thành dây thừng trong không trung bắn về phía Sinh Vật Trận Địa hình dạng thằn lằn, với tốc độ nhanh như chớp quấn vào cổ Sinh Vật Trận Địa này.

Sinh Vật Trận Địa hình dạng thằn lằn lập tức bắt đầu vùng vẫy.

Nhưng sức mạnh của nó trước sương mù xám không có sức chống cự, theo từng vòng “Dây thừng.” siết chặt ở cổ, nó không nhịn được thè lưỡi, màu da cũng thay đổi.

Lúc này Lâm Nhiễm dùng sức kéo mạnh, lập tức dây thừng do sương mù xám biến thành kéo Sinh Vật Trận Địa bay ngược về phía sau.

Ầm!

Sinh Vật Trận Địa hình dạng thằn lằn khổng lồ ngã xuống trước mặt Phong Kỳ, lúc này tứ chi của nó đều đã bị sương mù xám khóa chặt, căn bản không thể cử động.

"Anh Kỳ, con mồi đầu tiên!" Lúc này Lâm Nhiễm cười quay đầu nhìn hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, không do dự, lập tức nắm tay ra đòn.

Từng cú đấm liên tiếp giáng mạnh vào đầu Sinh Vật Trận Địa hình dạng thằn lằn, chưa đầy một lát nó đã không còn động tĩnh.

Nhưng hắn vẫn không dừng tay.

Quả cầu khí huyết vẫn chưa xuất hiện, chứng tỏ sinh mệnh trước mắt vẫn chưa chết hẳn.

Lại thêm vài cú đấm nặng nề, cuối cùng quả cầu sương máu cũng xuất hiện, bị hắn hút vào trong cơ thể.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên 29 điểm, đồng thời hắn còn nhận được một Danh xưng tiền tố và năng lực thiên phú hoàn toàn mới.

[Độc (Năng lực thiên phú có thể dung hợp)]:

Hết chương 619.

Chương 620. Sống Còn

Sức mạnh độc hiện có: Độc xanh

Giới thiệu năng lực thiên phú: Mỗi lần tấn công vật lý đánh trúng mục tiêu, sẽ có một lượng nhỏ khí huyết chuyển hóa thành sức mạnh độc xâm nhập vào cơ thể mục tiêu bị tấn công, gây sát thương liên tục cho mục tiêu.

…

Xem xong giới thiệu thuộc tính, trên mặt Phong Kỳ lộ ra nụ cười.

Đây là lần đầu tiên hắn có được năng lực thiên phú có thể dung hợp.

Hướng phát triển của năng lực này hắn cũng có thể đoán được phần nào, ước chừng sau này có được các năng lực thiên phú độc tính khác nhau đều sẽ được dung nhập vào năng lực này, độc tính cũng sẽ không ngừng tăng cường.

Ý thức lúc này chìm vào biển ý thức.

Hắn phát hiện ra rằng trong số các năng lực thiên phú bao quanh viên ngọc màu đỏ vàng ở trung tâm, lại có thêm một viên ngọc màu xanh lục.

Thử dùng ý thức chạm vào viên ngọc màu xanh lục, hắn lập tức nắm được thông tin liên quan đến năng lực.

Giơ tay lên, giữa lòng bàn tay xuất hiện một đám sương mù xanh mỏng.

“Đây chính là năng lực thiên phú mà ngươi vừa nói với ta, sau khi cướp đoạt Sinh Vật Trận Địa mà có được sao?” Lâm

Nhiễm ở bên cạnh lúc này tò mò hỏi.

“Đúng vậy, giết chết Sinh Vật Trận Địa này, ta đã có được một năng lực thiên phú mới có thể giải phóng sức mạnh độc.” Hắn lập tức gật đầu đáp lại.

“Trời ạ, ta thậm chí còn không cảm nhận được ngươi cướp đoạt năng lực bằng cách nào… Nhưng không thể không nói năng lực này thật mạnh mẽ, giới hạn phát triển cao đến mức không tưởng.”

Nghe được câu trả lời khẳng định, Lâm Nhiễm lập tức phát ra tiếng kinh ngạc.

“Ê? Ngươi không thấy vừa nãy có sương máu xâm nhập vào cơ thể ta sao?”

“Có sao?” Lâm Nhiễm cũng phát ra nghi vấn.

[Có vẻ như đám sương máu xuất hiện sau khi giết Sinh Vật Trận Địa, chỉ có ngươi và ta mới nhìn thấy, Hữu hộ pháp cùng những người ngoài khác căn bản không nhìn thấy.]

Lúc này hắn cũng nhận ra điều này.

Sau khi trao đổi với Lâm Nhiễm về việc cướp đoạt năng lực thiên phú, hai người tiếp tục lên đường.

Có Lâm Nhiễm bên cạnh, hắn tràn đầy mong đợi đối với việc khám phá khu vực phế tích thành phố.

Lúc trước là thám hiểm một cách hèn mọn, trong quá trình thỉnh thoảng lại giật mình, bây giờ hắn cuối cùng cũng hoàn thành cảnh tượng mà hắn mong đợi từ trước ở nhiều mốc thời gian, dưới sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm mà đi ngang.

Nghĩ kỹ lại, hắn phát hiện ra rằng trên con đường cứu thế của mình, cũng chính là nhờ có vô số người đồng hành giúp đỡ mới có thể thuận lợi như vậy.

Lâm Nhiễm, Úy Vi và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Lý Tinh Thần, Vương Tấn Thăng, Lữ Việt… Mỗi người đều cống hiến sức lực của mình cho sự tiến bộ của hắn.

Khi hắn nói ra suy nghĩ này với Lâm Nhiễm, Lâm Nhiễm lại nghiêm túc lắc đầu nói:

"Đừng tự ti, ngươi quá coi thường bản thân rồi."

Thấy hắn không để ý, Lâm Nhiễm cười tiếp tục nói:

"Anh Kỳ, có phải anh cảm thấy nhờ có những người như chúng tôi ở bên cạnh mới có thể đi đến ngày hôm nay, thậm chí còn cảm thấy sứ mệnh lựa chọn anh là vì bên cạnh anh có tôi, có thầy Vương Tấn Thăng, có Mộc Tinh và những người khác không?"

Nghe được lời này, Phong Kỳ trầm ngâm một hồi rồi gật đầu.

Thật ra hắn không chỉ một lần nghĩ như vậy.

So về thiên phú, hắn và Lâm Nhiễm cùng những người khác cách nhau một khoảng cách không thể vượt qua.

Xuyên suốt lịch sử, hắn chỉ là một nhân vật nhỏ bé vô danh.

Nhưng Lâm Nhiễm, Vương Tấn Thăng, Lữ Việt, mỗi người đều để lại dấu ấn đậm nét trong lịch sử loài người, có thể coi là những nhân vật truyền kỳ.

Đôi khi hắn nghĩ, sứ mệnh lựa chọn thời đại này, lựa chọn hắn, là vì hắn đã trải qua giai đoạn đủ để thay đổi lịch sử này, cũng tiếp xúc với những siêu thiên tài đủ để thay đổi lịch sử.

Thấy Phong Kỳ gật đầu, Lâm Nhiễm đột nhiên đấm một phát vào ngực hắn, cười nói:

“Anh Kỳ, anh vẫn luôn không nhìn thấy sự vĩ đại của chính mình.”

“Ví dụ như nói với anh nhé, anh xem lại lịch sử trước đại nạn sẽ phát hiện ra rằng, đội ngũ của Lưu Bang phần lớn đến từ huyện Bái nhưng anh có từng nghĩ tại sao một huyện Bái nhỏ bé lại có thể tụ họp nhiều nhân tài như vậy không?”

“Đội ngũ của Lưu Tú, phần lớn đến từ Nam Dương Dĩnh Xuyên, một Dĩnh Xuyên nhỏ bé tại sao lại có thể tụ họp được một nửa số nhân tài có thể định thiên hạ?”

“Sau đó là đội ngũ của Chu Nguyên Chương, phần lớn đến từ Hoài Tây, Hoài Tây nhỏ bé này tại sao lại có thể tụ họp nhiều nhân tài, xuất tướng nhập tướng?”

Nói đến đây, Lâm Nhiễm cười híp mắt nhìn Phong Kỳ:

“Anh chỉ là không phát hiện ra điểm sáng của mình ở đâu thôi nhưng trong mắt tôi, anh vẫn luôn là người chói sáng nhất, dù là đàn chị Mộc Tinh hay những người khác, đều không chói sáng bằng anh, anh cũng là trụ cột tinh thần của nhóm chúng ta.”

[Quả nhiên là chó liếm của anh, lời này nói khiến tôi không thể phản bác, tuyệt vời!]

Hết chương 620.

Chương 621. Thống Lĩnh

Nhìn Lâm Nhiễm cười tươi như hoa, Phong Kỳ cũng cười theo.

Úy Vi cũng từng nói với hắn những lời tương tự.

Thật ra hắn không phải tự ti, chỉ cảm thấy thiên phú của mình so với bọn họ quả thực kém hơn một bậc nhưng chưa bao giờ coi thường năng lực của mình.

Bây giờ nghe Lâm Nhiễm nói một hồi, trong lòng hắn cảm thấy thoải mái vô cùng.

Hắn phát hiện sau 1500 năm, trình độ nịnh hót của Lâm Nhiễm đã tăng vọt.

Trong lúc trò chuyện, bọn họ tiếp tục tiến về phía trước để khám phá, trong lúc đó hắn thỉnh thoảng hỏi Lời Tự Thuật xem có phát hiện dấu vết của Tam Vĩ không.

Đi thêm một đoạn đường đầy mảnh vỡ và đá vụn của các tòa nhà, Phong Kỳ đã nhìn thấy từ xa một Sinh Vật Trận Địa đang hoảng hốt bỏ chạy.

"Có vẻ như hơi thở trên người ngươi có tác dụng răn đe đối với những Sinh Vật Trận Địa này, khiến nhiều Sinh Vật Trận Địa có giác quan nhạy bén gần đó chưa nhìn thấy chúng ta đã bỏ chạy trước." Hắn thấy cảnh này không khỏi than thở.

"Nhưng chủ yếu là tôi nhìn thấy thì chắc chắn nó không chạy thoát được!" Lâm Nhiễm cười toe toét, vừa nói vừa đưa tay ra phía trước nắm lấy hư không.

Ngay lập tức, một luồng sương mù cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn trào ra, hóa thành một bàn tay sương mù bắn về phía

trước.

Chớp mắt đã đuổi kịp Sinh Vật Trận Địa đang chạy trối chết, sau đó bao lấy nó rồi mang về.

Khi sương mù xám tan đi, xuất hiện trước mặt Phong Kỳ là một Sinh Vật Trận Địa có màu sắc sặc sỡ, hình dáng giống con tatu.

Trên lưng nó có một lớp vảy dày, hai móng vuốt sắc nhọn, trông rất sắc bén.

Nhưng lúc này nó bị sương mù xám trói chặt, căn bản không thể cử động.

"Anh Kỳ, ra tay đi!"

Hắn không do dự, lập tức tiến lên một bước, vung nắm đấm.

Vừa đấm vào đầu Sinh Vật Trận Địa này, hắn vừa thử giải phóng năng lực thiên phú "Độc."

Hai nắm đấm lập tức được bao quanh bởi một luồng khí sương mỏng màu xanh lục.

Mỗi cú đấm tiếp theo, khí độc sẽ tràn vào cơ thể Sinh Vật Trận Địa hình giống con tatu trước mặt.

Nhưng có thể thấy, hiệu quả của năng lực thiên phú Độc không mạnh như hắn tưởng tượng.

Ít nhất là từ vẻ bề ngoài, hắn không thấy con tatu có gì thay đổi.

Trong lúc Sinh Vật Trận Địa hình giống con tatu đau đớn giãy giụa, hắn đã đấm tới hàng chục cú, lúc này mới giết chết được nó.

Cùng với việc đám sương máu tràn vào cơ thể, hắn có thể cảm nhận được thể chất của mình được tăng cường.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình lại có thêm một năng lực thiên phú mới.

[Vuốt sắc (không thể nâng cấp Danh xưng tiền tố)]:

Giới thiệu năng lực thiên phú: Độ cứng móng tay của bạn được tăng lên đáng kể, hiệu quả tăng lên sẽ thay đổi theo sự gia tăng cường độ cơ thể.

…

Lần trước là Kiên Nha, lần này là Vuốt sắc.

So sánh thì hắn thấy hiệu quả mà Vuốt sắc mang lại tốt hơn Kiên Nha khá nhiều.

Dù sao thì cách chiến đấu của hắn chủ yếu là cận chiến, rất ít khi lao đầu vào cắn người.

Hắn vô thức duỗi hai tay ra, trong chớp mắt, móng tay dài ra cả tấc.

Nhưng màu sắc của móng tay không thay đổi.

Tiếp theo hắn quyết định thử độ cứng của Vuốt sắc.

Đi đến một tảng đá lớn bên đường, hắn vung vuốt chém mạnh.

Trong chớp mắt, tảng đá cao hơn một mét bị cắt thành nhiều mảnh, hắn chỉ cảm thấy hơi cản trở.

Sau khi khôi phục móng tay về trạng thái ban đầu, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Theo hắn thấy, năng lực này rất phù hợp với phong cách cận chiến của hắn.

Bình thường chiến đấu hắn đều dùng nắm đấm làm vũ khí.

Mà nắm đấm thì phù hợp hơn với thiết lập của vũ khí cùn, bây giờ có thêm "Vuốt sắc", tương đương với việc hắn còn có

thêm một vũ khí sắc bén.

Trong những trận chiến sau này, hắn có thể thử chuyển đổi giữa nắm đấm và vuốt sắc, có lẽ sẽ đạt được hiệu quả không ngờ.

Hắn khá hài lòng với năng lực này.

[Hừ… Đàn ông đích thực phải dùng nắm đấm để giải quyết kẻ thù, chỉ có bọn yếu đuối mới dùng móng tay cào cấu, máu chảy đầm đìa mới là con đường trưởng thành mà ngươi nên theo đuổi.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn quay sang nhìn Lâm Nhiễm:

"Xong rồi, năng lực mới không tệ."

"Tiếp tục cố gắng, nếu không tìm thấy Tam Vĩ, chúng ta sẽ tàn sát khu vực thành phố bỏ hoang này, dùng năng lực thiên phú để trang bị đầy đủ cho ngươi." Nói rồi, Lâm Nhiễm giơ ngón tay cái lên.

Nghe vậy, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt Phong Kỳ.

Cảm giác có người đồng hành trong giấc mơ tương lai, thật là vui sướng.

Tiếp theo, hai người tiếp tục đi về phía đông.

Có vẻ như hơi thở của Lâm Nhiễm khiến Sinh Vật Trận Địa vô cùng sợ hãi, trên đường đi, bọn họ rất ít khi gặp lại Sinh Vật Trận Địa.

Những Sinh Vật Trận Địa có khả năng cảm nhận nguy hiểm mạnh mẽ thậm chí còn chưa kịp để bọn họ đến gần đã trốn xa.

Nhưng bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào xuất hiện trong tầm mắt của bọn họ đều không có ngoại lệ, đều bị Lâm Nhiễm bắt

lại, trở thành năng lực thiên phú của hắn.

Hết chương 621.

Chương 622. Chiến Kỹ

Sau khi có được năng lực thiên phú "Vuốt sắc", Phong Kỳ lại có thêm hai năng lực thiên phú nữa.

Trong đó, năng lực thiên phú "Dẻo dai." cũng được nâng lên LV8 sau khi giết chết một Sinh Vật Trận Địa hình dạng giống sâu tử thần.

Việc Dẻo dai được nâng cấp khiến hắn nhận ra một điều.

Nâng cấp năng lực thiên phú không chỉ có thể thực hiện bằng cách giết chết Sinh Vật Trận Địa cùng chủng loại với năng lực thiên phú đó.

Những Sinh Vật Trận Địa có cùng đặc điểm cũng có thể mang lại cho hắn năng lực tương tự, giúp cấp độ năng lực thiên phú của hắn được nâng cao.

Hai năng lực thiên phú có được sau đó lần lượt là [Sôi sục] và [Choáng váng].

Theo Phong Kỳ thấy, hiệu quả của năng lực thiên phú Sôi sục thực sự vô dụng.

Hiệu quả là tiêu hao một lượng lớn khí huyết trong cơ thể, đổi lấy sự gia tăng về thể chất.

Đặc điểm của năng lực này rất giống với [Huyết Nguyên].

Hắn thử nghiệm sức mạnh của nó nhưng phát hiện ra rằng cũng tiêu hao một lượng lớn khí huyết, hiệu quả tăng cường cơ thể của Sôi sục thậm chí còn không bằng một phần năm trạng thái Huyết Nguyên.

Cũng là năng lực cần chủ động kích hoạt, [Sôi sục] trong mắt hắn thậm chí còn không bằng [Chậm chạp] vô dụng nhất.

Hiện tại, nó đã thành công đứng đầu danh sách năng lực thiên phú vô dụng nhất.

Còn [Choáng váng] thứ hai thì rất hữu dụng.

Hiệu quả của năng lực thiên phú Choáng váng là khi đánh trúng mục tiêu, một phần khí huyết trong cơ thể sẽ chuyển hóa thành năng lượng đặc biệt có tác dụng thôi miên, thấm vào cơ thể mục tiêu.

Cụ thể hiệu quả choáng váng như thế nào thì tùy thuộc vào thể chất của mục tiêu bị đánh trúng.

Nhưng năng lượng choáng váng có thể chồng chất.

Mỗi cú đấm đều có thể là choáng váng +1, chỉ cần chồng đủ nhiều, hắn có thể hoàn toàn làm choáng váng kẻ địch mạnh mẽ… Tất nhiên, tiền đề là hắn không bị giết trước khi kẻ địch bị choáng váng.

Theo lời Lời Tự Thuật, [Choáng váng] có tiềm năng phát triển cao nhưng tính thực dụng ở giai đoạn hiện tại không cao.

Năng lượng choáng váng cấp thấp khi gặp phải đối thủ có khả năng hồi phục cực mạnh, chỉ trong chớp mắt đã có thể tiêu hóa, căn bản không thể chồng chất được.

Nhưng choáng váng cấp cao, biết đâu có thể khiến kẻ địch bị choáng váng đến chết.

Sau khi có được hai năng lực thiên phú mới, tâm trạng hắn rất tốt.

Có Lâm Nhiễm đi cùng, cảm giác trở về thành phố bỏ hoang giống như trở về nhà, không hề sợ hãi.

Hắn rất mong có Sinh Vật Trận Địa chủ động đến khiêu khích.

Để hắn thu thập thêm nhiều năng lực thiên phú, trở nên mạnh hơn.

Mặc dù nhiều năng lực thiên phú thực sự vô dụng nhưng còn hơn không, ít nhiều cũng có thể mang lại cho hắn một số điểm tiến hóa huyết mạch.

Giai đoạn hiện tại, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn đã đạt đến Trung Giai 1653/1000 điểm.

Giết Sinh Vật Trận Địa thường chỉ có thể giúp hắn tăng từ vài chục đến vài trăm điểm, còn rất xa mới có thể tiến lên cấp cao.

Sau khi trò chuyện và hiểu được tình hình năng lực của hắn, Lâm Nhiễm không khỏi tò mò hỏi:

"Anh Kỳ, nếu anh giết em, anh có thể có được năng lực thiên phú gì? Có thể có được bao nhiêu điểm tiến hóa huyết mạch?"

Phong Kỳ:…

Hắn không hề động lòng trước đề nghị của Lâm Nhiễm.

Đến giấc mơ tương lai lâu như vậy, hắn cơ bản có thể khẳng định một điều.

Sinh Vật Trận Địa bị hắn giết sẽ hoàn toàn biến mất trong dòng chảy lịch sử.

Ít nhất là Sinh Vật Trận Địa bị hắn giết, hắn chưa từng gặp lại ở khu vực này.

Nếu bây giờ hắn giết Lâm Nhiễm, rất có khả năng khi trở về thực tế, Lâm Nhiễm cũng sẽ bốc hơi.

Nghĩ đến đây, hắn trợn mắt:

“Đừng đùa, vừa rồi ta không nói với ngươi sao, Sinh Vật Trận Địa bị ta lấy đi năng lực thiên phú sẽ bị xóa sổ hoàn toàn.”

“Vậy nếu chẳng may người bị xóa sổ là Chủ Mê Vụ, còn em vẫn sống nhăn răng thì sao?” Lâm Nhiễm tiếp tục tò mò.

“Chẳng may gì chứ, ta không thể ra tay với huynh đệ của mình.”

Nghe vậy, Lâm Nhiễm cười khúc khích gật đầu:

“Anh Kỳ, em chỉ nói vậy thôi, quãng thời gian tiếp theo em vẫn muốn đồng hành cùng anh.”

Trong lúc trò chuyện, hai người liên tục đi từ khu vực phía tây của thành phố bỏ hoang về phía đông.

Diện tích của Tinh Thành bỏ hoang chỉ bằng khoảng một phần ba Tinh Thành lúc trước nhưng diện tích bao phủ cũng rất rộng, ngoài việc tìm kiếm theo kiểu trải thảm, không còn cách nào khác.

Sau một đoạn đường tìm kiếm, hắn nhìn Lâm Nhiễm rồi nói:

“A Nhiễm, bay lên xem thử, Tiểu Hắc có đến gần chúng ta không.”

“Được.”

Lâm Nhiễm lập tức hóa thân thành sương mù bay lên trời.

Hắn nhìn về hướng tây, chỉ thấy một luồng sương đen đang nhanh chóng tiến đến vị trí của bọn họ.

Trở lại bên cạnh Phong Kỳ, Lâm Nhiễm nghiêm mặt nói:

“Anh Kỳ, Tiểu Hắc sắp đến rồi.”

“Đi, đón Giác Hút.”

“Là học tỷ Mộc Tinh nhỏ nhỏ sao?” Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, vừa rồi ta không nói với ngươi sao, cô ấy là cơ thể ấu trùng nhân bản của học tỷ Mộc Tinh.”

Hết chương 622.

Chương 623. Cân Nhắc

Nghe vậy, trong mắt Lâm Nhiễm hiện lên một tia tò mò.

Tiếp theo, hai người nhanh chóng đi về phía bệnh viện bỏ hoang.

Hơn hai mươi phút sau, bọn họ đến khu vực bệnh viện bỏ hoang.

Lúc này, Phong Kỳ hét về phía bệnh viện bỏ hoang:

"Giác Hút!"

Thực ra hét gì không quan trọng, quan trọng là thu hút sự chú ý của Giác Hút.

Lúc này, cỏ dại trong bệnh viện bỏ hoang lay động, Giác Hút với vẻ mặt ngơ ngác thò đầu ra, biểu cảm đờ đẫn giống hệt Mộc Tinh khi không nói nên lời.

Phát hiện ra Phong Kỳ, trong mắt Giác Hút hiện lên ánh sao.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, Giác Hút bước bốn chân về phía hắn.

Phong Kỳ lúc này đã dang rộng hai tay, va chạm với Giác Hút đang tiến đến, cơ thể cũng không tự chủ được ngả về sau vì lực này.

Lâm Nhiễm lúc này ra tay, dùng sương mù đỡ lấy thân hình ngả về sau của hắn, giúp hắn đứng thẳng.

[Đinh, đã nhặt được vũ khí chiến đấu tự động có thể lắp ráp, vũ khí này có thể ném để sử dụng, sau khi sử dụng vào

mục tiêu cụ thể sẽ trở thành vũ khí dùng một lần, không thể thu hồi.]

Lúc này, giọng nói hoạt náo của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu.

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn đưa tay xoa đầu Giác Hút nhỏ, trên mặt nở một nụ cười.

Ở tuyến giấc mơ tương lai trước đó, nếu không có sự bảo vệ của Giác Hút, hắn đã không thể làm được nhiều việc.

Thời gian ở lại trong giấc mơ tương lai cũng sẽ rất ngắn ngủi.

Hắn luôn biết ơn Giác Hút.

[Bao nhiêu tuyến giấc mơ tương lai bị bỏ rơi, ngươi còn nói biết ơn, cách biết ơn là lần sau chắc chắn sao? Cách biết ơn này khiến ta thấy ngươi giống một tên tra nam.]

"Phỉ!" Hắn dựng ngón giữa với Lời Tự Thuật trong lòng.

"Anh Kỳ, học tỷ Mộc Tinh nhỏ xíu quá, nếu không nhìn kỹ thì chưa chắc đã nhận ra." Nhìn Giác Hút trong tay hắn, Lâm Nhiễm lúc này cảm thán.

Nghe vậy, hắn cười gật đầu:

"Đúng vậy, mái tóc trắng và đôi mắt xám khiến cô ấy trông có chút khác biệt so với Mộc Tinh nhưng nhìn kỹ vẫn có thể thấy có điểm giống nhau, lúc đầu ta cũng không nhận ra."

"Vậy sau này anh nhận ra thế nào?" Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

"Sau này khi hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Úy Vi đã cho ta biết Giác Hút thực ra là bản sao vô tính của Mộc Tinh."

Lâm Nhiễm nghe vậy, đang định gật đầu thì đột nhiên chuyển tầm mắt về phía cuối con phố này.

Phong Kỳ thấy vậy cũng quay đầu nhìn theo.

Bóng dáng Tiểu Hắc lúc này hiện ra, với tốc độ cực nhanh bay về phía bọn họ.

Liếc nhìn Giác Hút trong tay, hắn thở dài trong lòng.

[Cách mạng luôn đi kèm với hy sinh, đặc biệt là sự hy sinh của Giác Hút.]

Khi Tiểu Hắc đến gần, hắn không chút do dự ném Giác Hút trong tay ra.

Nhìn biểu cảm ngơ ngác của Giác Hút, trong lòng hắn đột nhiên có chút không thoải mái, sau đó liền kéo Lâm Nhiễm quay đầu bỏ đi.

Nghe thấy tiếng đánh nhau dữ dội phía sau, Lâm Nhiễm không khỏi tò mò hỏi:

"Anh Kỳ, anh nói nếu em và Giác Hút cùng nhau ra tay chống lại Tiểu Hắc thì tỷ lệ thắng là bao nhiêu?"

"Muốn nghe sự thật không?"

"Tất nhiên, đừng sợ làm tổn thương em, cứ nói đi."

"Xác suất lớn là 0, ở giai đoạn hiện tại, trong hệ thống sức mạnh mà ta biết không có hệ thống nào có thể khắc chế Tiểu Hắc, ngay cả khi các ngươi liên thủ, Tiểu Hắc muốn giết các ngươi cũng chỉ là vấn đề thời gian, huống hồ nó còn có hình thái thứ ba, các ngươi không có cơ hội chiến thắng."

Nghe vậy, Lâm Nhiễm không khỏi lè lưỡi:

"Là em hấp tấp rồi, coi như em chưa hỏi."

nhân Giác Hút kéo chân Tiểu Hắc, hai người tiếp tục nhanh chân đi từ tây sang đông.

Sau một chặng đường tìm kiếm, khi họ đi qua một con phố đổ nát với hai bên là những tòa nhà bị phá hủy, giọng nói của

Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nhìn xem ta đã phát hiện ra gì ở hướng 10 giờ, cái đầu nhỏ ngẩng cao, đôi mắt nhỏ kiêu hãnh và ba chiếc đuôi lông xù không kiềm chế, chẳng phải là Tam Vĩ mà chúng ta mong đợi từ lâu sao!]

Theo lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn quay đầu nhìn về hướng 10 giờ.

Chỉ thấy cách đó trăm mét, Tam Vĩ đang liếm láp làm sạch đuôi của mình.

Dường như phát hiện ra ánh mắt của hắn, Tam Vĩ đột nhiên quay đầu nhìn hắn.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, Tam Vĩ dường như linh cảm được nguy hiểm sắp xảy ra, đột nhiên biến mất tại chỗ, hóa thành một luồng sáng màu tím lao về phía trước.

“A Nhiễm, chính là nó, đừng để nó chạy thoát!” Hắn lập tức chỉ tay về hướng Tam Vĩ bỏ chạy.

Lâm Nhiễm nghe vậy, thân hình vặn vẹo hóa thành sương mù, lao về phía Tam Vĩ biến mất.

Sương mù di chuyển cực nhanh, chỉ trong chớp mắt cũng biến mất khỏi tầm mắt của hắn.

Nhìn về hướng Lâm Nhiễm và Tam Vĩ biến mất, Phong Kỳ chọn cách chờ tại chỗ.

Với tốc độ di chuyển của hắn, ngay cả khả năng hóng hớt cũng không có.

Tốc độ bùng nổ của Tam Vĩ vừa rồi nhanh hơn so với những gì hắn từng thấy trước đây nhưng hắn tin tưởng vào Lâm Nhiễm.

Hết chương 623.

Chương 624. Đánh Giá

[Không, ngươi là tin tưởng vào sức mạnh của Chủ nhân Sương Mù.]

"Cũng như vậy thôi."

…

Đối mặt với sự truy đuổi của Lâm Nhiễm, lúc này Tam Vĩ đã bộc phát toàn bộ sức mạnh.

Nó nhanh nhẹn luồn lách giữa những đống đổ nát của tòa nhà, mỗi lần chân chạm đất, thân hình đều có thể dịch chuyển tức thời ra xa hơn mười mét.

So sánh với Tam Vĩ, Lâm Nhiễm lại tỏ ra vô cùng thô bạo.

Sương mù màu xám đi qua nơi nào, những tòa nhà vốn đã đổ nát đều sụp đổ, một đường tiến lên như vũ bão.

Dưới sự truy đuổi của Lâm Nhiễm, Tam Vĩ tỏ ra vô cùng hoảng sợ, không còn sự bình tĩnh ung dung như khi đối mặt với Phong Kỳ.

Rất nhanh, Lâm Nhiễm đã đuổi kịp Tam Vĩ đang chạy, xúc tu sương mù màu xám lao thẳng về phía chân sau của Tam Vĩ.

Nhưng ngay khi xúc tu sương mù sắp chạm vào Tam Vĩ, một luồng sáng màu tím lóe lên trên cơ thể Tam Vĩ, sức mạnh phản chế tinh thần lập tức đánh vào sương mù.

Sương mù hóa thành xúc tu lập tức bị đánh tan.

Mượn lực đẩy ngược, tốc độ di chuyển của Tam Vĩ đột nhiên tăng lên một đoạn.

Nhưng trong mắt Lâm Nhiễm, đây chỉ là sự vùng vẫy trước khi chết của Tam Vĩ mà thôi.

Ngưng tụ toàn bộ năng lượng, sương mù một lần nữa tiếp cận Tam Vĩ, với tốc độ nhanh như chớp đã quấn lấy chân sau bên phải của Tam Vĩ.

Lần này mặc cho Tam Vĩ vùng vẫy thế nào, nó cũng không thể thoát khỏi sự trói buộc của sương mù.

Khuôn mặt sương mù lúc này hiện ra.

Hắn nhìn Tam Vĩ phát ra một tiếng cười nham hiểm, giống hệt như một kẻ phản diện.

Dùng sương mù xách chân sau của Tam Vĩ, mặc cho Tam Vĩ giãy giụa, hắn bắt đầu bay về phía Phong Kỳ.

Một lát sau, Lâm Nhiễm xách Tam Vĩ đến trước mặt Phong Kỳ.

“Anh Kỳ, con vật nhỏ này chạy khá nhanh nhưng hoàn toàn không phải đối thủ của em.”

Nhìn Tam Vĩ bị sương mù trói buộc, Phong Kỳ cười toe toét.

Lúc này hắn dứt khoát mở hình thái Huyết Nguyên, sau đó tiến lên một bước nắm lấy hai tai của Tam Vĩ.

Lúc này, sương mù buông lỏng Tam Vĩ, tản ra xung quanh, sau đó dựng lên những bức tường sương mù ở gần đó để ngăn Tam Vĩ trốn thoát.

Đối mặt với việc Tam Vĩ đạp chân vô lực, trong lòng Phong Kỳ dâng lên ý định giết chóc.

Tam Vĩ dường như nhận ra ý định giết chóc của hắn, đột nhiên mắt trắng dã, cứ thế ngất đi.

Khả năng vuốt sắc bén được mở ra, móng vuốt của hắn dài ra vài phân, cào vào đầu Tam Vĩ.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo khiến hắn ngây người.

Chỉ thấy cơ thể Tam Vĩ lóe lên luồng sáng màu tím, tiếp đó cơ thể nó bắt đầu co lại, cuối cùng biến thành một viên đá dẹt màu tím, trông giống như một lệnh bài.

Lệnh bài này to bằng bàn tay, trên đó ánh tím lưu chuyển, quả thực không tầm thường.

"Tam Vĩ đâu?" Lâm Nhiễm ngơ ngác lên tiếng hỏi.

"Lời Tự Thuật, chuyện gì xảy ra vậy?" Hắn lập tức lên tiếng hỏi.

[Nếu ta đoán không nhầm thì rõ ràng đã xảy ra hiện tượng bí ẩn mà chúng ta không hiểu được.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không nhịn được trợn trắng mắt.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng lệnh bài màu tím, hắn vẫn không hiểu tại sao Tam Vĩ lại biến thành lệnh bài.

Nhưng ngay lúc này, một cảnh tượng khó tin đã xảy ra.

Lệnh bài đột nhiên bắt đầu tan chảy, sau đó từng chút một thấm vào da hắn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ giật mình.

Tiếp đó, hắn cảm thấy máu trong cơ thể không kiểm soát được mà bắt đầu sôi lên, hắn không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Cảm giác máu sôi đến nhanh, đi cũng nhanh.

Khi cảm giác đó biến mất, hắn cảm thấy cơ thể mình dường như có sự thay đổi nào đó nhưng lại không nói rõ được đó là sự thay đổi gì.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát mở bảng thuộc tính.

Lúc này, hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng trong bảng thuộc tính của mình còn có thêm một thanh thuộc tính mới.

[Sôi máu · Chóng mặt · Độc · Chậm chạp · Phản chấn · Phù văn · Đột kích · Sức mạnh · Da cứng · Xương tủy · Nhanh nhẹn · Xương thép · Gai · Tái sinh · Răng nanh · Ác niệm · Huyết nguyên · Mộng yểm · Dai sức · Rất cường tráng của Zombie: Phong Kỳ]

Chi tiết về khả năng của Danh xưng tiền tố:…

Cấp độ sức mạnh: Bạc · Thượng giai (Hình thái Huyết nguyên)

Cường độ tinh thần: Yếu

Thu thập kỳ tích: Tiến hóa

Giới thiệu về khả năng ban tặng kỳ tích: Có thể nuốt chửng khả năng thiên phú khiến nó trở thành điểm thiên phú, sử dụng điểm thiên phú cho khả năng thiên phú sẽ thúc đẩy khả năng thiên phú được tăng cường, tiến hóa

Thông tin ghi chú về kỳ tích: Khả năng thiên phú càng cao cấp thì số điểm thiên phú cần để tiến hóa càng nhiều.

Hệ thống huyết thống: Con người (Trung cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 1777/1000 điểm

…

“Anh Kỳ, viên đá màu tím sao lại hòa vào cơ thể anh rồi, anh có thấy khó chịu gì không?”

Nghe tiếng Lâm Nhiễm hét lên, Phong Kỳ mới hoàn hồn.

Sau khi xem xong bảng thuộc tính, hắn không khỏi hít một hơi thật sâu, cũng nhận ra một điều. Tam Vỹ sở dĩ sẽ biến hóa thành hình dạng giống như lệnh bài màu tím, không phải là vì

sau vụ việc bí ẩn gì xảy ra, mà chính là vì lệnh bài màu tím chính là nguyên dạng của Tam Vĩ. Bây giờ trong bảng thuộc tính có thêm một mục "Thu thập chiến tích", bản thể của Tam Vĩ đã được hé lộ.

Hết chương 624.

Chương 625. Chiến Thắng

Rõ ràng Tam Vĩ chính là một vật phẩm kỳ tích.

[Thảo nào Tam Vĩ và các Sinh Vật Trận Địa khác không cùng phong cách, không ngờ nó lại là vật phẩm kỳ tích… Chết tiệt, vật phẩm kỳ tích mà có thể biến thành động vật nhỏ, bỗng nhiên ta cảm thấy mình cũng giống như vật phẩm kỳ tích, không thể nào, không thể nào.]

Nghe tiếng kinh hô của Lời Tự Thuật, hắn nhếch miệng cười.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi giết Tam Vĩ sẽ có thể có được một khả năng liên quan đến "Thanh tẩy tinh thần."

Nhưng không ngờ lại có được một vật phẩm kỳ tích.

Lần này kiếm lời rồi.

Nhưng hắn không biết cách sử dụng Kỳ tích · Tiến hóa.

Nghĩ đến đây, ý thức của hắn chìm vào biển thức tinh thần.

Sau một hồi thiền định ngắn ngủi, ý thức của hắn xuất hiện trong biển thức tinh thần.

Hiện ra trước mắt hắn là một biển vàng, nước biển chính là tinh thần lực của hắn hiện hữu hóa.

Ở vị trí trung tâm của biển thức này, một viên trân châu màu đỏ tía đang từ từ tự quay.

Xung quanh viên trân châu là hai mươi viên trân châu nhỏ có màu sắc khác nhau, chúng lần lượt đại diện cho các khả năng thiên phú được trích xuất từ các Sinh Vật Trận Địa khác nhau.

Điểm khác biệt lần này nằm ở chỗ ngay phía trên viên trân châu màu đỏ tía còn có thêm một lệnh bài màu tím.

Rõ ràng đây chính là Kỳ tích · Tiến hóa.

Hắn thử dùng ý thức chạm vào lệnh bài màu tím, lập tức biển thức rung chuyển dữ dội, hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể có một luồng sức mạnh đang nhanh chóng trôi ra ngoài.

Hắn lập tức mở mắt.

Ngay lập tức phát hiện ra rằng ở ngực không ngừng tràn ra năng lượng màu tím, sau đó co lại, ngưng tụ trước mặt hắn.

Cuối cùng, Tam Vĩ với vẻ mặt kiêu ngạo xuất hiện trước mặt hắn.

…

Sự xuất hiện của Tam Vĩ khiến Phong Kỳ không kịp trở tay.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi Tam Vĩ biến thành vật phẩm kỳ tích bị hắn hấp thụ thì đã hoàn toàn biến mất.

Nhưng không ngờ nó lại phục hồi.

Ý thức chìm vào biển thức, hắn phát hiện lệnh bài màu tím vẫn lơ lửng trên viên trân châu màu đỏ tía, không hề biến mất.

Điều này khiến hắn hiểu ra một điều.

Tam Vĩ trước mặt không phải là do vật phẩm kỳ tích biến hóa thành, khả năng rất lớn là vật mang của vật phẩm kỳ tích.

Về bản chất, lệnh bài mới là bản thể, Tam Vĩ là cơ thể mang ý thức của lệnh bài kỳ tích.

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn một thắc mắc chưa được giải đáp.

Trong số các khả năng của Tam Vĩ có phản chế tinh thần, di chuyển nhanh nhẹn, v.v.

Nhưng những khả năng này dường như không liên quan gì đến khả năng của Kỳ tích · Tiến hóa.

[Nếu ta đoán không nhầm thì Tam Vĩ chỉ là một cơ thể năng lượng mà lệnh bài kỳ tích tạo ra sau khi sinh ra ý thức, những khả năng mà ngươi nói chỉ là nó tự học được trong quá trình trưởng thành, không liên quan gì đến khả năng vốn có của nó.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn bừng tỉnh.

Ngay lúc này, Lâm Nhiễm ở bên cạnh đột nhiên ra tay.

Vòi sương mù với tốc độ cực nhanh quấn lấy chân sau của Tam Vĩ, treo ngược nó lên giữa không trung.

Lần này Tam Vĩ không vùng vẫy, đáng thương nhìn hắn.

“A Nhiễm, thả nó xuống, nó sẽ không chạy đâu.”

Nghe vậy, Lâm Nhiễm tỏ vẻ nghi ngờ nhưng vẫn thả Tam Vĩ xuống.

Sau khi Tam Vĩ hạ cánh, trước tiên là kiêu ngạo vẫy đuôi, sau đó đến bên chân hắn, thân mật cọ cọ vào bắp chân hắn.

[Tên nhóc này thật biết điều, nhận ra thực tế rồi thì thái độ thay đổi nhanh thật nhưng đừng để vẻ ngoài của nó đánh lừa.]

Bế Tam Vĩ lên khỏi mặt đất, hắn đưa tay xoa đầu Tam Vĩ.

“Chíu!”

Lúc này, Tam Vĩ phát ra một tiếng kêu trong trẻo.

Bây giờ đã biết Tam Vĩ là cơ thể mà Kỳ tích · Tiến hóa tạo ra cho mình nhưng hắn vẫn không biết cách sử dụng vật phẩm kỳ tích này.

Nghĩ đến đây, ý thức của hắn một lần nữa chìm vào biển thức tinh thần.

Đến phía trên viên trân châu màu đỏ tía, hắn một lần nữa dùng ý thức chạm vào lệnh bài màu tím.

Lần chạm này có sự thay đổi hoàn toàn khác.

Tam Vĩ vốn đang được hắn ôm trong tay, lúc này hóa thành năng lượng màu tím tràn vào cơ thể hắn, xuất hiện bên cạnh lệnh bài màu tím, kêu một tiếng với thể ý thức của hắn.

Thấy Tam Vĩ xuất hiện trong biển thức tinh thần, hắn lập tức biết cách sử dụng vật phẩm kỳ tích này.

Trong phần giới thiệu bảng thuộc tính của Kỳ tích · Tiến hóa có giải thích, cần phải nuốt chửng khả năng thiên phú mới có thể có được điểm thiên phú.

Điều hắn không hiểu là lệnh bài màu tím này sẽ nuốt chửng khả năng thiên phú như thế nào.

Nhưng khi thấy Tam Vĩ xuất hiện, hắn đã có phỏng đoán đại khái.

Nghĩ đến đây, hắn vẫy tay về phía Tam Vĩ, Tam Vĩ lập tức chạy đến bên hắn.

Tiếp theo, hắn ôm Tam Vĩ đến bên những viên cầu khả năng thiên phú khác xung quanh viên trân châu màu đỏ tía.

Nghĩ ngợi một lúc, hắn đưa tay về phía khả năng thiên phú mà hắn cho là vô dụng nhất "Sôi trào."

Hết chương 625.

Chương 626. Phục Hồi

Đây là một viên trân châu màu đỏ nhạt, sau khi tiếp xúc với thể ý thức của hắn thì lập tức tách khỏi quỹ đạo cố định.

Lúc này, hắn đưa viên trân châu màu đỏ nhạt này đến bên miệng Tam Vĩ.

Dường như hiểu được ý của hắn, Tam Vĩ kiên quyết lắc đầu, lộ ra vẻ mặt đáng thương.

"Ăn đi, nếu không ta sẽ xóa bỏ ý thức của ngươi!"

Nếu không phải trước đó đã từng tiếp xúc với Tam Vĩ trên dòng thời gian, hắn chắc chắn sẽ bị vẻ ngoài giả tạo của Tam Vĩ bây giờ đánh lừa.

Tam Vĩ thực sự thì kiêu ngạo ngạo mạn, luôn luôn tỏ ra thái độ ngươi có thể làm gì ta.

Khuôn mặt đáng thương này trong mắt hắn, quá giả tạo.

Dưới sự ép buộc của hắn, Tam Vĩ đành miễn cưỡng nuốt viên "Sôi trào." màu đỏ nhạt.

Ngay lập tức, cơ thể Tam Vĩ bắt đầu phát sáng, trở nên hốt minh hốt ám.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, Tam Vĩ đột nhiên há miệng liên tục phun ra mười hai viên trân châu nhỏ màu vàng.

Vung tay, những viên trân châu màu vàng này bay đến trung tâm lòng bàn tay hắn.

Sau đó, hắn gọi bảng thuộc tính của mình ra.

Đúng như hắn dự đoán, trong số các khả năng thiên phú của hắn, khả năng thiên phú mới nhất có được "Sôi trào."

Danh xưng tiền tố đã biến mất.

Bây giờ lơ lửng trên lòng bàn tay hắn mười hai viên trân châu màu vàng, rõ ràng chính là "Điểm thiên phú." được mô tả trong phần giới thiệu.

Còn về cách sử dụng những điểm thiên phú này, hắn đã có phỏng đoán đại khái, quyết định thử nghiệm một chút.

Nghĩ đến đây, hắn bay đến trước viên cầu thiên phú đang xoay tròn.

Nên chọn khả năng thiên phú nào để cường hóa, hắn đã có chủ ý.

Trong số các khả năng thiên phú hiện có.

Ba khả năng thiên phú mà hắn thích nhất là Huyết Nguyên, Ác Niệm, Tử Hồn.

Huyết Nguyên là hắn có được sau khi giết chết Ác ma đầu dê cúng tế tượng thần.

Ác Niệm là Niệm Lực có được sau khi giết chết Tròng Mắt Huyết Sắc.

Còn Tử Hồn là một phần khả năng miễn ma có được sau khi giết chết Thạch Sơn.

Ba khả năng thiên phú này, mỗi khả năng đều mang lại cho hắn sự trợ giúp cực lớn và tiềm năng cũng rất lớn.

Trong ba khả năng thiên phú này, hắn thích nhất khả năng nào.

Không nghi ngờ gì nữa, chắc chắn là " Huyết Nguyên ."

Khả năng thiên phú này khiến hắn có được khả năng khiêu chiến vượt cấp, cho đến nay đã giúp hắn giết chết rất nhiều Sinh Vật Trận Địa có thực lực mạnh mẽ.

Nghĩ đến đây, hắn cầm lấy một viên trân châu màu vàng, đẩy về phía viên cầu khả năng thiên phú Huyết Nguyên.

Viên trân châu màu vàng tiếp xúc với viên cầu thiên phú màu đỏ máu trong nháy mắt, lập tức hòa vào bên trong.

Chỉ thấy bề mặt viên trân châu màu đỏ máu bắt đầu quấn quanh sương mù màu vàng, kéo dài khoảng mười giây rồi tan biến.

Tiếp theo, bảng thuộc tính tự động bật ra.

[Huyết Nguyên (Khả năng thiên phú không thể nâng cấp)]:

Giới thiệu khả năng: Ngưng tụ huyết hạch trong tim, khiến hiệu suất hoạt động của tim được nâng cao đáng kể, khả năng này cũng có thể chủ động giải phóng, tức thời rút cạn năng lượng huyết hạch để gia trì cho bản thân, khiến sức chiến đấu được tăng lên đột biến, khả năng này sẽ tăng lên theo cường độ khí huyết của bản thân (ở hình thái chiến thể, huyết hạch sẽ hóa thành đường vân màu máu in trên bề mặt xương)

Tiến hóa bản nguyên: 2,8%

Sau khi nuốt chửng một viên trân châu màu vàng, trong bảng thuộc tính của Huyết Nguyên xuất hiện thêm một phần trăm tiến hóa bản nguyên.

Không do dự, hắn lần lượt hòa tan mười một viên trân châu màu vàng còn lại trong tay vào ” Huyết Nguyên .”

Mỗi viên trân châu màu vàng đều tăng 2,8% phần trăm tiến hóa bản nguyên cho ” Huyết Nguyên .”

Sau khi tiêu hóa xong 12 viên trân châu màu vàng, tiến hóa bản nguyên đã đạt đến 33,6%, còn kém một nửa nữa là tiến hóa hoàn toàn.

Vì vậy, hắn hướng ánh mắt đến những viên cầu khả năng thiên phú khác xung quanh viên trân châu màu vàng đỏ.

Trong mắt hắn, không chỉ có "Sôi trào." là khả năng thiên phú vô dụng.

Đến trước quỹ đạo xung quanh, hắn lập tức nắm lấy ba viên cầu thiên phú là Trì hoãn, Phản chấn, Đột kích, sau đó vẫy tay về phía Tam Vĩ.

Tam Vĩ rất không tình nguyện bay đến trước mặt hắn.

Hắn trước tiên ném Trì hoãn cho Tam Vĩ.

Lần này, Tam Vĩ chỉ nhả ra ba viên trân châu màu vàng, điều này cho thấy cường độ của khả năng này còn thấp hơn cả "Sôi trào."

Hắn không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Hắn cảm thấy khả năng thiên phú "Sôi trào." vô dụng, chỉ vì khả năng này giống với Huyết Nguyên nhưng hiệu quả lại kém Huyết Nguyên rất nhiều.

So sánh như vậy thì thấy nó chẳng có tác dụng gì.

Tiếp theo, hắn ném Phản chấn cho Tam Vĩ, lần này Tam Vĩ nhả ra sáu viên trân châu màu vàng.

Cuối cùng là Đột kích, chuyển thành bốn viên trân châu màu vàng.

Phân giải ba khả năng thiên phú, hắn chỉ thu được mười ba viên trân châu màu vàng.

Điều này khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Không ngờ sau khi phân giải Sôi trào lại thu được điểm thiên phú ngang bằng ba khả năng thiên phú.

Hết chương 626.

Chương 627. Hợp Tác

Tiếp theo, hắn lần lượt hòa tan mười ba viên trân châu màu vàng vào "Huyết Nguyên."

Lần này, tỷ lệ tiến hóa bản nguyên của Huyết Nguyên đã đạt đến 70%.

Nhưng muốn hoàn thành tiến hóa, vẫn còn thiếu 11 viên trân châu thiên phú.

Ánh mắt hắn lướt qua những viên cầu khả năng thiên phú khác nhau, những thuộc tính liên quan cũng hiện lên trong đầu hắn.

Sau một hồi do dự, hắn tháo viên cầu thiên phú "Cốt mạch."

Trước đây hắn khá thích khả năng này, đặc điểm của khả năng này là thay đổi xương của chính mình, có thể rút xương ra và đúc lại thành vũ khí để sử dụng.

Nhưng kể từ khi hoàn thành tiến giai huyết mạch, hắn có thể chuyển đổi giữa hình thái nhân thể và hình thái chiến thể, khả năng này không còn được sử dụng nữa.

So với việc tháo xương để tạo vũ khí, rõ ràng chiến đấu bằng nắm đấm vẫn đơn giản và thô bạo hơn.

Lúc này, hắn đưa viên cầu thiên phú "Cốt mạch." màu trắng cho Tam Vĩ.

Tam Vĩ thấy vậy, miễn cưỡng ngẩng đầu lên.

Giống hệt như vẻ không cam lòng của đứa trẻ khi tiêm.

Sau khi nuốt khả năng thiên phú "Cốt mạch", cơ thể Tam Vĩ bắt đầu phát sáng.

Đợi một lát, Tam Vĩ há miệng liên tục nhả ra những viên trân châu màu vàng.

Lần này, nó nhả ra tới 23 viên trân châu mới dừng lại.

Vung tay thu những viên trân châu màu vàng lại trước mặt, hắn lấy ra 11 viên, hòa tan vào viên trân châu thiên phú Huyết Nguyên.

Lần này, tỷ lệ tiến hóa bản nguyên của Huyết Nguyên đã đạt đến 100,8%.

Viên cầu thiên phú Huyết Nguyên bắt đầu run rẩy.

Trong lúc chờ đợi, trên viên cầu thiên phú Huyết Nguyên xuất hiện một đường vân màu xanh lục.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện phần giới thiệu của Huyết Nguyên không thay đổi, chỉ có thêm một cấp độ phía sau tên gọi.

Trở thành [Huyết Nguyên (Thiên phú cấp năm)].

Chú thích "Không thể nâng cấp." ban đầu cũng đã biến mất.

Lúc này, hắn thoát khỏi tinh thần thức hải.

Mở mắt ra, lúc này Lâm Nhiễm đang đứng bên cạnh, tò mò quan sát hắn.

Tiếp theo, hắn dứt khoát mở khả năng "Huyết Nguyên."

Nhưng đáng tiếc là cơ thể hắn không có chút thay đổi nào.

Hắn cũng đột nhiên nhớ ra, lúc nãy khi nhận Tam Vĩ từ tay Lâm Nhiễm, để đề phòng Tam Vĩ chạy trốn, hắn đã mở khả năng Huyết Nguyên rồi, bây giờ trên người không còn một tia khí huyết nào.

“A Nhiễm, làm phiền ngươi bắt giúp ta một con Sinh Vật Trận Địa.” Hắn lập tức chọn cách nhờ Lâm Nhiễm giúp đỡ.

“Được.”

Lâm Nhiễm gật đầu tỏ vẻ hiểu, sau đó thân hình hóa thành sương mù bay về phía xa.

Chờ khoảng mười phút, Lâm Nhiễm xách một con Sinh Vật Trận Địa to lớn, hình dáng giống trâu rừng từ trên không trung hạ xuống.

Ầm!

Con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống trâu rừng đập mạnh xuống đất, cuốn lên bụi đất, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Phong Kỳ không do dự, lập tức tiến lên hai bước, đấm vào đầu con Sinh Vật Trận Địa này.

Dưới những cú đấm nặng nề liên tiếp, con Sinh Vật Trận Địa này nhanh chóng mất đi động tĩnh, sau đó một luồng sương máu tràn vào cơ thể hắn.

Mở bảng thuộc tính, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 1805/1000.

Đồng thời, hắn còn thu được một khả năng thiên phú mới.

[Tiêu hóa (Khả năng thiên phú có thể tiến giai)]:

Giới thiệu khả năng: Tăng cường nhẹ khả năng tiêu hóa, hấp thụ, chuyển hóa thức ăn thành năng lượng mà cơ thể cần, tăng tốc độ hồi phục thể lực, hồi phục vết thương.

…

Theo Phong Kỳ thấy, khả năng này cơ bản là vô dụng.

Khả năng tự hồi phục của hắn vốn không yếu.

Sau khi chiến đấu, ngay cả khi bị thương, hắn cũng không cần dựa vào việc ăn uống để tăng tốc độ hồi phục thể lực và vết thương, chỉ cần ngồi chờ là được.

Sau khi giết chết con Sinh Vật Trận Địa này, những đường vân màu máu in trên cơ thể hắn lại trở nên tươi sáng.

Vì vậy, hắn dứt khoát mở khả năng Huyết Nguyên.

Cảm giác quen thuộc ùa về, những đường vân màu máu in trên cơ thể phun ra một lượng lớn khí huyết, bám vào cơ thể hóa thành những mầm thịt, nhanh chóng phát triển.

Thân hình hắn cũng không ngừng cao lên dưới sự xối rửa của sương máu.

Các mô cơ nhanh chóng hình thành, sức mạnh cuồn cuộn kích động trong cơ thể.

Chớp mắt, hắn đã hóa thành một người khổng lồ máu cao gần bốn mét.

Lúc này, trên ngực cũng hiện lên một phù văn màu tím rõ ràng, chính là dấu ấn phù văn miễn ma mà khả năng thiên phú "Tử hồn." gia trì cho hắn.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ không biết Huyết Nguyên sau khi tiến hóa sẽ mang đến những thay đổi mới nào.

Thì trên cơ thể hắn đột nhiên bùng lên ngọn lửa màu lục Mặc, đồng thời sức mạnh khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể bị kích động, phát ra tiếng gào thét như thủy triều dâng.

Ngọn lửa màu lục Mặc này hắn không xa lạ.

Lúc trước khi giết Thạch Sơn để thu được khả năng thiên phú "Tử hồn", hắn đã từng được những con quỷ đầu dê chủ động hiến tế, hình thái Huyết Nguyên được tăng cường đáng kể.

Lúc đó, trên cơ thể cũng bùng lên ngọn lửa màu lục Mặc.

So sánh thì hình thái được quỷ đầu dê hiến tế còn dữ tợn hơn bây giờ.

Hết chương 627.

Chương 628. Điều Tra

Lúc đó, sau lưng hắn lơ lửng một thần tượng hư ảo, trên trán mọc ra một cặp sừng dê đen, những đường vân màu đỏ máu trên cơ thể chuyển thành màu đỏ sẫm, chiều cao thậm chí còn tăng vọt lên đến năm mét.

Lúc đó, hắn cũng chính là dựa vào hình thái Huyết Nguyên đặc biệt này mà giết chết "Thạch Sơn", thu được khả năng thiên phú Tử hồn.

Rõ ràng đây chính là hướng phát triển về sau của hình thái Huyết Nguyên.

Lúc này, khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể hắn kích động, phát ra tiếng gầm rú.

Hắn thử vung tay về phía trước, lập tức ngọn lửa trên cơ thể tụ về lòng bàn tay hắn, sau đó bắn ra một quả cầu lửa màu lục Mặc về phía trước.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, một tòa nhà phía trước bị quả cầu lửa nổ tung một lỗ hổng.

Những tia lửa màu lục Mặc bắn ra khắp nơi đã đốt cháy tòa nhà này, ngọn lửa nhanh chóng bùng lên lan rộng, bao trùm toàn bộ tòa nhà trong ngọn lửa màu lục Mặc.

Hơn nữa, đám cháy còn có xu hướng lan rộng.

"A Nhiễm, thử khả năng của ta xem sao." Lúc này hắn quay đầu nhìn Lâm Nhiễm.

"Được." Lâm Nhiễm lúc này đã đứng trước mặt hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức nắm tay đấm vào Lâm Nhiễm.

Cùng với cú đấm của hắn, ngọn lửa màu lục Mặc trên cơ thể bị kéo theo, tự động tụ về nắm đấm.

Cú đấm này đánh vào tấm khiên sương mù do Lâm Nhiễm ngưng tụ, lập tức ngọn lửa và sương mù ăn mòn lẫn nhau, phát ra tiếng "Xèo xèo."

Tiếp tục một lúc lâu, mới tan đi.

Thu hồi sương mù, Lâm Nhiễm cười nói:

"Kỳ ca, ngọn lửa màu lục Mặc này ngoài tác dụng đốt cháy, còn có tác dụng ăn mòn giống như sương mù của ta, khả năng không tệ."

Nghe vậy, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Khả năng Huyết Nguyên tiến giai, khiến chiến lực của hắn sau khi mở Huyết Nguyên được nâng cao không ít.

Hắn đột nhiên có chút mong đợi, nếu Huyết Nguyên tiếp tục tiến giai, sẽ mang đến cho hắn những bất ngờ gì.

"Chờ một chút."

Hắn nhìn Lâm Nhiễm rồi nói, sau đó ý thức chìm vào tinh thần thức hải.

Chỉ thấy Tam Vĩ nằm trên viên trân châu màu đỏ vàng đại diện cho chiến thể và nhân thể, đang liếm đuôi.

Thấy ý thức thể của hắn xuất hiện, biểu cảm chán ghét trên mặt Tam Vĩ thoáng qua.

Nhưng vẫn bị hắn bắt gặp.

Đến quỹ đạo khả năng thiên phú, hắn đưa tay lấy quả cầu thiên phú "Tiêu hóa." vừa mới thu được, vẫy tay về phía Tam Vĩ.

Tam Vĩ rất không tình nguyện bay đến trước mặt hắn, há miệng, giống như đứa trẻ không thích uống thuốc.

Sau khi ăn [Tiêu hóa], Tam Vĩ nhả ra ba viên trân châu nhỏ màu vàng.

Cộng với 12 viên còn lại lúc nãy, bây giờ trong tay hắn có 15 viên trân châu màu vàng.

Lúc này hắn đẩy một trong những "Viên thiên phú." về phía Huyết Nguyên.

Sau khi quả cầu thiên phú Huyết Nguyên nuốt "Viên thiên phú", hắn gọi bảng thuộc tính ra để xem sự thay đổi.

[Huyết Nguyên (Cấp năm)]:

Giới thiệu khả năng:…

Tiến hóa bản nguyên: 2,5%

Đúng như hắn dự đoán.

Huyết Nguyên sau khi hoàn thành tiến hóa, cường độ đẳng cấp tăng lên, tỷ lệ tiến hóa thu được sau khi nuốt viên thiên phú cũng giảm xuống một trăm phần trăm.

Giảm từ 2,8% xuống còn 1,5%, hắn còn cần 66 viên thiên phú châu nữa mới có thể thăng cấp.

Hắn lập tức nhìn sang những quả cầu khả năng thiên phú khác.

[Để Tam Vĩ nuốt Ác Niệm đi!]

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

"Không thể!" Hắn không nhịn được mà trợn mắt.

Những khả năng thiên phú còn lại hắn đều có thể dùng, việc thăng cấp Huyết Nguyên tạm thời gác lại.

Hắn cân nhắc kỹ lưỡng rồi lấy một viên châu thiên phú dung nhập vào quả cầu thiên phú "Tử Hồn."

Sau khi dung hợp xong, hắn gọi bảng thuộc tính ra để xem tình hình.

[Tử Hồn (Khả năng thiên phú không thể thăng cấp)]: Nhận được gia trì ma văn Tử Hồn, làm suy yếu sát thương năng lượng phải chịu, làm suy yếu hiệu ứng khống chế tinh thần phải chịu, làm suy yếu hiệu ứng pháp thuật hạn chế, đồng thời có thể đóng băng hình thái năng lượng (hiệu ứng cụ thể tùy thuộc vào cường độ khí huyết của bản thân).

Tiến giai bản nguyên: 0,6%

…

Phát hiện ra rằng sau khi nuốt một viên châu thiên phú, chỉ tăng tiến giai bản nguyên của "Tử Hồn." 0,6%, hắn không khỏi há hốc mồm.

Có thể thấy từ sự thay đổi của tiến giai bản nguyên, đẳng cấp thiên phú của Tử Hồn rõ ràng cao hơn Huyết Nguyên rất nhiều.

Huyết Nguyên đã hoàn thành một lần tiến hóa, hiện tại nuốt châu thiên phú vẫn có thể tăng 1,5%.

Nhưng Tử Hồn ngay từ đầu đã là 0,6%.

Khoảng cách đẳng cấp giữa hai loại năng lực này có thể thấy rõ.

[Rất bình thường, Tử Hồn ban cho ngươi khả năng miễn ma, biết đâu tiến hóa đến cực hạn ngươi cũng có thể giống như Tiểu Hắc không sợ bất kỳ sát thương năng lượng nào, đây là khả năng cực kỳ hiếm có, vì vậy muốn tiến giai khả năng thiên phú này chắc chắn phải tiêu tốn rất nhiều châu thiên phú.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi gật đầu.

Đúng như Lời Tự Thuật đã nói, tiềm năng phát triển của Tử Hồn rõ ràng cao hơn Huyết Nguyên.

Hết chương 628.

Chương 629. Xung Đột

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên:

[Ta đột nhiên cảm thấy ngươi ngày càng xa mục tiêu thu thập đủ 1000 Danh xưng tiền tố, ước chừng rất nhiều Danh xưng tiền tố sẽ bị ngươi phân giải, biến thành chất dinh dưỡng để ngươi nâng cao các khả năng thiên phú khác.]

"Cũng tốt, nhiều khả năng thiên phú thực sự vô dụng, đây gọi là biến phế thành bảo."

…

Lúc này, Phong Kỳ đã hiểu được tác dụng của "Kỳ tích · Tiến hóa."

Nói một cách đơn giản, đó là thông qua việc cho Tam Vĩ ăn để phân giải các khả năng thiên phú không cần thiết, biến chúng thành điểm thiên phú bản nguyên.

Khả năng thiên phú sau khi dung hợp điểm thiên phú bản nguyên sẽ được tiến giai về cường độ.

Sức mạnh của vật phẩm kỳ tích này là hiển nhiên.

Nó có thể khiến nhiều khả năng thiên phú không thể thăng cấp khai phá thêm tiềm năng, đạt được giới hạn cao hơn.

Ví dụ như Huyết Nguyên, vốn là khả năng thiên phú không thể tiến giai.

Nhưng sau khi dung hợp châu thiên phú, nó đã hoàn thành một lần tiến giai, sở hữu giới hạn phát triển cao hơn.

Còn về việc tại sao Huyết Nguyên sau khi hoàn thành lần tiến giai đầu tiên, hậu tố lại xuất hiện đánh giá "Cấp năm."

Hắn phân tích như thế này.

Hiện tại có thể xác định một điểm là, giữa các khả năng thiên phú có sự phân chia đẳng cấp mạnh yếu.

Trước khi hoàn thành tiến giai, những khả năng thiên phú này đều ở trạng thái ban đầu, mặc dù cũng có sự khác biệt về mạnh yếu nhưng sẽ không được đánh dấu trong bảng thuộc tính.

Nếu hoàn thành tiến hóa, phía sau khả năng thiên phú sẽ hiển thị đánh giá đẳng cấp đối với thiên phú đó.

Ví dụ như đánh giá của bảng thuộc tính đối với Huyết Nguyên là "Cấp năm."

Tử Hồn có thể là cấp sáu, cấp bảy, v.v.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, hắn chọn dung hợp hết 14 viên châu thiên phú còn lại vào " Huyết Nguyên ."

Lúc này, tỷ lệ tiến hóa của Huyết Nguyên đã đạt đến 23,5% của cấp năm.

So với Tử Hồn, rõ ràng Huyết Nguyên có yêu cầu thấp hơn.

Về mặt thực dụng, hiện tại Huyết Nguyên cũng quan trọng hơn.

Nếu một ngày nào đó hắn mạnh đến mức có thể vỗ chết hàng chục, hàng trăm Sinh Vật Trận Địa chỉ bằng một cái tát, có thể dễ dàng có được khả năng thiên phú.

Hắn cảm thấy lúc đó hãy cân nhắc tiến giai "Tử Hồn." thì hơn, nếu không với tốc độ thu thập khả năng thiên phú hiện tại, căn bản không nuôi nổi.

Mở mắt ra, hắn nhìn về phía Lâm Nhiễm vẫn đang đợi bên cạnh:

“A Nhiễm, xong rồi.”

“Lâm Nhiễm lập tức tò mò hỏi: “Đã có được khả năng thanh tẩy tinh thần rồi sao?”

“Chưa nhưng có được thứ tốt hơn.”

“Thứ gì?”

“Vật phẩm kỳ tích… Chúng ta lên đường trước, vừa đi vừa nói chuyện, tiện thể giết thêm vài Sinh Vật Trận Địa.”

Tiếp theo, hai người tiếp tục đi về phía đông, trên đường đi hắn giải thích với Lâm Nhiễm rằng mình đã có được “Kỳ tích · Tiến hóa”, đồng thời có được thông tin liên quan đến việc phân giải khả năng thiên phú và tiến hóa khả năng thiên phú.

Nghe hắn mô tả, Lâm Nhiễm tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Không kìm được sự tò mò, hắn hỏi thông tin cụ thể về vật phẩm kỳ tích.

Khi biết được những chức năng khủng khiếp của vật phẩm kỳ tích, hắn không khỏi xuýt xoa:

“Anh Kỳ, nghe anh mô tả, em thấy khả năng tước đoạt thiên phú của anh cũng có thể đến từ vật phẩm kỳ tích.”

Nghe vậy, hắn không khỏi gật đầu:

“Thực ra ta cũng đã đoán như vậy từ lâu rồi nhưng vẫn chưa có bằng chứng.”

“Biết đâu Lời Tự Thuật chính là vật phẩm kỳ tích ban cho anh khả năng.”

Phong Kỳ vừa định mở miệng đáp lại thì lúc này ngực hắn phát ra ánh sáng tím đậm, nhanh chóng tụ lại trước mặt.

“Chíu!”

Cùng với một tiếng kêu trong trẻo, bóng dáng Tam Vĩ hiện ra.

[Ting, thú triệu hồi Tam Vĩ của ngài cho biết biển thức tinh thần quá nhàm chán, ra ngoài hít thở không khí, tiện thể chào hỏi.]

Bản thể lệnh bài màu tím của Tam Vĩ đã hòa làm một với hắn, hắn không lo Tam Vĩ sẽ bỏ trốn.

Duỗi chân đẩy Tam Vĩ đang "Cọ cọ." sang một bên:

"Cút sang một bên chơi, không rảnh để ý đến ngươi."

Nghe vậy, Tam Vĩ không khỏi ngẩng đầu kiêu ngạo.

Đang định v suý đuôi để thể hiện sự bất mãn nhưng dường như lại nghĩ ra điều gì đó, cúi đầu ủ rũ lẽo đẽo theo sau.

Trên đường tìm kiếm, họ nhanh chóng gặp lại một Sinh Vật Trận Địa.

Với sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm, hắn không tốn chút sức lực nào đã giết chết nó.

Khả năng mới có được, không có đặc điểm gì, hắn dứt khoát chọn phân giải, chuyển hóa thành điểm thiên phú.

Suy nghĩ hiện tại của hắn rất đơn giản.

Những khả năng chủ động có lợi ích cao trong chiến đấu thì giữ lại, những khả năng chủ động có tác dụng nhỏ thì phân giải.

Còn những khả năng thụ động thì hầu như giữ lại hết, trừ khi tác dụng cực thấp.

Ví dụ như Sức mạnh khổng lồ, Xương Thép, Tái sinh, là những khả năng thụ động khá hữu ích, không cần chủ động kích hoạt cũng có thể mang lại hiệu ứng tăng cường cho hắn.

Những khả năng thiên phú thụ động có tác dụng nhỏ, giống như Phản chấn, Làm chậm vừa bị phân giải.

Hết chương 629.

Chương 630. Quyết Tâm

Mặc dù Làm chậm và Phản chấn cũng là khả năng thụ động, không cần chủ động kích hoạt cũng có thể kích hoạt.

Nhưng thực tế không phải là trò chơi.

Khả năng "Phản chấn." trong trò chơi thường có tỷ lệ phần trăm phản thương cố định.

Ví dụ như bất kể chịu bao nhiêu sát thương thì cũng phản thương cố định 20%.

Nếu đúng như vậy thì loại khả năng này có thể coi là khả năng theo quy tắc, hắn chắc chắn sẽ không chọn phân giải.

Không những không phân giải mà còn phải bồi dưỡng thật tốt.

Cuối cùng thì loại khả năng này có tiềm năng vô hạn.

Nếu sau này bồi dưỡng đến mức phản thương 100%, hắn sẽ còn khủng khiếp hơn cả Tiểu Hắc.

Nhưng tình hình thực tế là, Phản chấn cần tiêu hao khí huyết trong cơ thể để phản hồi xung kích, đồng thời giá trị sát thương khá thấp.

Hơn nữa không có tỷ lệ phần trăm phản thương cố định, một khi vượt quá ngưỡng chịu đựng của cơ thể thì cũng tương đương với không.

Bản chất của khả năng này còn xung đột với Huyết Nguyên.

Cuối cùng thì thời gian duy trì của Huyết Nguyên được tính bằng lượng khí huyết còn lại trong cơ thể.

Giả sử trong chiến đấu liên tục "Phản chấn." đối thủ, tiêu hao khí huyết chính là đang giảm thời gian duy trì của Huyết Nguyên, lại không thể gây ra nhiều sát thương cho kẻ địch.

Vì vậy trong mắt hắn, lượng khí huyết tiêu hao của Phản chấn còn không bằng vung thêm vài cú đấm khi ở trạng thái Huyết Nguyên.

Nhưng Sức mạnh khổng lồ, Xương Thép, Tái sinh, loại khả năng thiên phú thụ động này thì khác.

Những khả năng này không tiêu hao, tác dụng trực tiếp thể hiện ở việc tăng cường sức mạnh cơ thể.

Loại khả năng thụ động này trong mắt hắn không chỉ hữu dụng mà còn có tiềm năng bồi dưỡng cực cao, phân giải loại khả năng này chẳng khác nào làm suy yếu sức mạnh của chính mình.

Vừa suy nghĩ về những vấn đề liên quan đến khả năng thiên phú, hắn vừa cùng Lâm Nhiễm đi về phía đông.

"Chíu!"

Ngay lúc này, Tam Vĩ đi theo sau đột nhiên phát ra một tiếng kêu trong trẻo.

Tiếng của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này.

[Tiểu Hắc của ngươi đã vượt qua cửa ải đầu tiên, hiện đang tiến đến cửa ải thứ hai, với tư cách là trùm phản diện cuối cùng, đã đến lúc thả tiểu đệ số hai của ngươi ra ngăn cản rồi, quyết định là Hộ pháp bên phải Mê Vụ Nhiễm!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, lòng hắn thắt lại, lập tức quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy xa xa một đám mây đen đang tiến đến với tốc độ cực nhanh.

Trên đường đi qua, mọi vật chất đều bị côn trùng nano linh năng gặm nhấm sạch sẽ, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

"Anh Kỳ, xem ra đến lượt em rồi." Lâm Nhiễm cười khúc khích quay đầu nhìn hắn.

Nghe vậy, Phong Kỳ thở dài trong lòng, sau đó lên tiếng:

"Sợ không?"

"Đùa à, từ khi Lâm Nhiễm này sinh ra đến giờ chưa từng sợ điều gì, dù có chắc chắn thua thì sao."

Nhìn Lâm Nhiễm với vẻ mặt vô sở vị, Phong Kỳ đưa tay vỗ vai hắn:

"Tốt lắm anh em, kiếp sau chúng ta lại đồng hành."

Lâm Nhiễm gật đầu nghiêm túc, trong mắt không hề có chút sợ hãi.

Sau đó thân hình hắn hóa thành sương mù màu xám lao về phía sương đen.

Sương mù và sương đen tiếp xúc, sương đen lập tức áp đảo sương mù lùi lại.

Phong Kỳ lúc này quay đầu tiếp tục lên đường.

Thời gian tiếp theo, hắn quyết định tiếp tục săn giết Sinh Vật Trận Địa để tăng cường sức mạnh, sau đó đi về phía đông xa hơn để thăm dò.

Hắn vẫn còn biết rất ít về thế giới tương lai.

Cho đến nay, khoảng cách khám phá xa nhất chính là ở bức tượng "Mộ Trảo", chưa từng khám phá sâu hơn.

Nguyên nhân xuất phát từ hai phương diện.

Thứ nhất, thực lực không đủ.

Thứ hai, thời gian không đủ.

Thực lực không đủ là thực lực của Sinh Vật Trận Địa ở khu vực đồng bằng rõ ràng mạnh hơn nhiều so với khu vực phế tích thành phố, tiếp tục khám phá về phía đông thì độ khó tăng lên rất nhiều, bất cứ lúc nào cũng có nguy cơ tử vong đột ngột.

Lý do thời gian không đủ thì rất rõ ràng, đến từ Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc giống như một chiếc đồng hồ đếm ngược sinh mệnh của hắn trong mộng cảnh tương lai, đến là báo hiệu tử thần.

Trước đây nếu không nhờ Giác Hút cản trở, hắn thậm chí còn không đến được khu vực đồng bằng.

Lần trước có thể nhìn thấy bức tượng Mộ Trảo, nhờ vào tuyến mộng cảnh tương lai đó, hắn đã dùng linh thực giúp Giác Hút phục hồi một số vết thương, tăng cường sức mạnh của Giác Hút.

Giúp nó chống đỡ được Tiểu Hắc lâu hơn.

Hắn liếc nhìn Tam Vĩ đi theo sau, rồi tiếp tục lên đường.

Ngay lúc này, hắn chú ý đến một tòa nhà đổ nát phía trước, trong khu vực chìm trong bóng tối có một đôi mắt đỏ ngầu đang đánh giá hắn.

Nhận ra tòa nhà này có Sinh Vật Trận Địa, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ra tay đi.”

[Mở Huyết Nguyên, có thể giết!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn lập tức yên tâm.

Nhưng chưa kịp ra tay, Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong tòa nhà đã đập vỡ bức tường tòa nhà, chủ động lao về phía hắn.

Hết chương 630.

Chương 631. Trận Chiến

Lúc này hắn nhìn rõ hình dạng của Sinh Vật Trận Địa này.

Nó có hình dạng giống người, cao hơn hai mét, cơ thể hoàn toàn được ghép lại từ những khối đá đen, khi chạy, mặt đất liên tục phát ra tiếng va chạm trầm đục.

Có thể thấy, đây là một Sinh Vật Trận Địa thiên về cận chiến.

Phong Kỳ thấy vậy, cười toe toét.

Gân xanh trên cổ nổi lên, nhịp tim trong nháy mắt chuyển sang trạng thái tần số cao.

Khí huyết cuồn cuộn trong chớp mắt bao phủ toàn thân, cơ thể hắn bắt đầu cao lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Ầm!

Hắn giơ cánh tay được bao phủ bởi sương mù màu máu, đỡ cứng một cú đấm của người đá.

Thân hình bị đẩy lùi lại ba mét, dừng lại.

Sự thay đổi của cơ thể vẫn tiếp tục, cùng với sự phát triển liên tục của các mô cơ, hình dạng người khổng lồ máu me xuất hiện.

Ầm!

Ngọn lửa xanh đen cuồn cuộn từ trong cơ thể trào ra, bám vào bề mặt cơ thể.

Lúc này, dáng vẻ của hắn dữ tợn đáng sợ, giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục, toàn thân bao phủ trong ngọn lửa

địa ngục.

Sinh Vật Trận Địa bằng đá đen trước mặt hắn rõ ràng cũng bị sự thay đổi của hắn làm cho giật mình.

Con mồi trông có vẻ rất yếu ớt, đột nhiên biến thành một con quái vật khủng khiếp.

Nhưng nó muốn chạy trốn đã không còn kịp nữa.

Phong Kỳ lúc này vươn tay nắm lấy cổ tay của nó, lập tức ngọn lửa xanh đen lan theo vị trí tiếp xúc, nhanh chóng bám vào bề mặt cơ thể của nó.

Trong ngọn lửa xanh đen thiêu đốt, bề mặt của đá xuất hiện những đốm xanh đen.

Sinh Vật Trận Địa bằng đá lập tức vùng vẫy dữ dội.

Nhưng Phong Kỳ không cho nó cơ hội trốn thoát, cánh tay phải đột nhiên dùng sức, gân xanh nổi lên trong nháy mắt.

Hắn dùng sức mạnh thô bạo nâng Sinh Vật Trận Địa bằng đá lên, sau đó đột ngột quay người đập xuống đất.

Sau khi lật nó lại, nắm đấm to lớn đập mạnh vào đầu Sinh Vật Trận Địa bằng đá.

Tia lửa và đá vụn bắn tung tóe, trong mắt Sinh Vật Trận Địa bằng đá hiện lên một tia kinh hoàng.

Tiếp theo là cú đấm thứ hai, thứ ba… hắn dùng cách thô bạo liên tục đấm vào Sinh Vật Trận Địa bằng đá.

“Chíu!”

Ngay lúc này, tiếng kêu của Tam Vĩ đã thu hút sự chú ý của hắn.

Hắn quay đầu nhìn Tam Vĩ đang ngồi ăn dưa một bên, trên mặt hắn hiện lên một tia nghi ngờ.

Lúc này, Tam Vĩ giơ một móng vuốt lên, chỉ về phía không xa.

Hắn lập tức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba Sinh Vật Trận Địa bằng đá đang nhanh chóng chạy về phía hắn.

Nhận ra đây là Sinh Vật Trận Địa sống theo bầy đàn, hắn không hề sợ hãi.

Nắm đấm tiếp tục giáng xuống.

Nhưng lớp phòng thủ bên ngoài cơ thể của Sinh Vật Trận Địa bằng đá rất mạnh, hắn nhất thời không thể giết chết chúng.

Lúc này, ba Sinh Vật Trận Địa bằng đá khác đã đến gần.

Hắn lập tức đứng dậy, chủ động nghênh đón.

Dùng sức ở chân, tạo ra một hố sâu, hắn lao thẳng vào Sinh Vật Trận Địa bằng đá xông lên phía trước.

Ầm!

Cùng với đá vụn bay ngang, hắn húc bay Sinh Vật Trận Địa bằng đá đầu tiên.

Tiếp theo, hắn nhanh chóng bóp cổ hai Sinh Vật Trận Địa bằng đá khác lao tới, đập mạnh chúng xuống đất.

Sự hung bạo trong lòng hắn không ngừng tăng lên theo trận chiến.

Hắn cười toe toét, dùng bàn tay to lớn nắm lấy đầu của Sinh Vật Trận Địa bằng đá bên phải, đứng dậy.

Tiếp theo, hắn dùng Sinh Vật Trận Địa bằng đá này làm vũ khí, bắt đầu đập mạnh vào một Sinh Vật Trận Địa bằng đá khác.

Dưới thế công dữ dội, hai Sinh Vật Trận Địa bằng đá này nhanh chóng mất đi sự sống.

Sinh Vật Trận Địa bằng đá bị húc bay trước đó nhìn thấy cảnh này, không dám tiến lại gần nữa.

Nhưng Phong Kỳ nào để nó rời đi, hắn chủ động tấn công.

Thân hình chạy như bay, chân hắn tạo ra từng hố lõm, trong chớp mắt, hắn đã đuổi kịp người đá muốn chạy trốn.

Từ phía sau, hắn bóp chặt gáy của nó, vật nó xuống đất.

Hắn ôm chặt lấy cổ của nó, dùng sức, toàn thân cơ bắp căng cứng, ngọn lửa xanh đen nhanh chóng lan ra khắp cơ thể người đá bên dưới.

"Rắc!"

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, người đá bên dưới lập tức mất đi sinh mạng.

Nhưng sương máu chưa xuất hiện, chứng tỏ nó vẫn chưa chết.

Hắn tiếp tục vung nắm đấm, đập nát cơ thể của Sinh Vật Trận Địa bằng đá này.

Khi hắn đập vỡ Phù Văn Tinh Thạch ở vị trí ngực của người đá, Sinh Vật Trận Địa bằng đá vốn đã mất đi sự sống, cơ thể xuất hiện sương máu, hòa vào cơ thể hắn.

Mở bảng thuộc tính, hắn phát hiện mình đã có được một năng lực mới [Hóa đá].

Hiệu ứng cụ thể là sau khi chủ động mở, cơ thể sẽ hóa đá, tốc độ di chuyển chậm lại nhưng khả năng phòng thủ tăng lên đáng kể.

Hắn thấy năng lực này vô dụng.

Chỉ có đàn bà mới chọn phòng thủ, đàn ông đích thực thì tấn công chính là phòng thủ tốt nhất.

[Hiểu biết rất cao, khen ngợi!]

Lúc này, hắn đứng dậy, đi về phía ba Sinh Vật Trận Địa bằng đá khác đã mất khả năng hành động.

Hết chương 631.

Chương 632. Sinh Mệnh

Lần lượt đập vỡ nguồn sống ở ngực của chúng, năng lực thiên phú mới có được "Tượng đá." đã tăng lên LV2.

"Tam Vĩ, đi ăn năng lực thiên phú này đi."

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía Tam Vĩ.

Sự khinh thường trong mắt Tam Vĩ thoáng qua nhưng nó vẫn ngoan ngoãn tiến vào thức hải của hắn, lao về phía viên năng lực thiên phú màu xám mới xuất hiện.

Nhưng hắn bất ngờ khi năng lượng thể của Tam Vĩ bị bật ra ngoài sau khi đến gần quỹ đạo năng lực thiên phú.

Thân hình nó lăn lộn trong thức hải mấy vòng mới lắc đầu lắc não dừng lại.

[Xem ra ngươi chỉ có thể tự chạm vào viên năng lực thiên phú của mình, Tam Vĩ không thể chạm vào… Như vậy cũng tốt, nếu Tam Vĩ lén ăn mất, chỉ sau một đêm mà mất hết năng lực, nghĩ đến thôi cũng thấy tuyệt vọng.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn tưởng tượng ra cảnh tượng đó, trong lòng thầm thấy xấu hổ.

Tiếp theo, hắn dùng ý thức thể lấy viên năng lực thiên phú màu xám đại diện cho "Tượng đá", ném cho Tam Vĩ.

Tam Vĩ lập tức nhảy lên, ngậm viên năng lực thiên phú, rồi nuốt xuống.

Đợi một lát, Tam Vĩ há miệng liên tục nhả ra 13 viên châu năng lực thiên phú.

Hắn dứt khoát dung hợp 13 viên châu này vào "Huyết Nguyên."

Sau một thời gian chờ đợi ngắn ngủi: "Huyết Nguyên." đã hoàn thành việc tiêu hóa các viên châu năng lực thiên phú.

Lúc này, cường độ năng lực thiên phú của "Huyết Nguyên." đã đạt đến 43% của bậc thứ năm.

Nhưng để nâng cấp, vẫn còn một chặng đường dài.

Mỗi lần 1,5%, hắn vẫn cần 38 viên nữa mới có thể hoàn thành lần tiến giai thứ hai.

Rời khỏi biển thức tinh thần, hắn lấy lại tinh thần, tiếp tục lên đường.

"Chiu!"

Lúc này, Tam Vĩ cũng chui ra khỏi biển thức tinh thần của hắn, đi theo bên cạnh hắn.

Tiến lên một đoạn đường, hình thái "Huyết Nguyên." kết thúc, cơ bắp tự động phân giải tiêu tán.

Hắn lại biến thành hình thái chiến thể.

Tam Vĩ không hề ngạc nhiên trước sự thay đổi cơ thể của hắn, tiếp tục đi theo bên chân hắn, thỉnh thoảng ngẩng đầu kêu một tiếng với hắn.

Một người một "Mèo", dưới ánh trăng máu, dần dần đi xa.

Không biết đã đi bao lâu, hắn dẫn theo Tam Vĩ đi ra khỏi khu vực thành phố bỏ hoang, đến khu đồng bằng quen thuộc.

Khu vực này không có nhà cao tầng cản trở, tầm mắt có thể nhìn rất xa.

Đầy tầm mắt là những bông hoa màu trắng theo gió đung đưa, như sóng biển từng đợt từng đợt lan tỏa gợn sóng.

Tiếp tục giết "Sinh Vật Trận Địa." trên đường đi, cường độ "Huyết Nguyên." của hắn đã đạt đến 58% của bậc thứ năm, tiến thêm một bước nữa đến lần tiến giai tiếp theo.

Đi thêm một đoạn đường nữa, hắn đã đến hố trời.

Cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy bức tượng "Mộ Trảo." đang đứng sừng sững ở vị trí trung tâm của hố trời.

Ngọn thương bạc trong tay chỉ thẳng lên bầu trời.

Nhìn thấy bức tượng "Mộ Trảo", trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh cô chiến đấu với vô số "Sinh Vật Trận Địa."

Cuối cùng, sinh mệnh của cô đã kết thúc khi lĩnh vực trường hoàn toàn bao phủ thế giới này.

Nhưng lần này hắn không đi chạm vào bức tượng "Mộ Trảo."

Không có khả năng ghi nhớ vô hạn, những hình ảnh ký ức mà hắn có thể có được chỉ là những mảnh vỡ.

"Mộ Trảo." đã sống bao lâu đến nay vẫn là một bí ẩn, muốn đọc được ký ức khổng lồ của cô rõ ràng là không thực tế.

Về phương diện này, hắn có sự tự nhận thức.

Đi theo hố trời kéo dài theo chiều ngang không biết bao nhiêu dặm, hắn chọn tiếp tục lên đường.

nhân còn thời gian, hắn quyết định săn giết "Sinh Vật Trận Địa."

Đồng thời, hắn cũng cố gắng hết sức để khám phá, tìm hiểu một số thay đổi của thế giới tương lai.

Trên đường đi, thời tiết đột ngột thay đổi, từng cơn gió mạnh ập đến.

Ngay lập tức, vô số cánh hoa bay lên, thế giới phía trước giống như một thế giới biển hoa, tràn ngập màu trắng.

Đứng giữa đó, lòng hắn không hề dao động.

Nhưng Tam Vĩ lại tỏ ra vô cùng phấn khích, liên tục nhảy nhót trong biển hoa, dáng vẻ giống hệt với những chú chó ngốc nghếch trong thế giới thực.

Tiếp tục tiến lên một đoạn đường nữa, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng va chạm trầm đục truyền đến.

Hắn đi theo hướng phát ra âm thanh, quay đầu nhìn về hướng 9 giờ.

Chỉ thấy ở phía xa, giữa những tia chớp và tiếng sấm, một bóng đen khổng lồ như núi đang quấn lấy một bóng đen khác to lớn, đánh nhau.

Mỗi lần chúng ra tay, không gian đều bị xé rách, khiến bầu trời hốt minh hốt ám.

Những tiếng ầm ầm chính là do chúng gây ra.

Có thể thấy những "Sinh Vật Trận Địa." khủng khiếp này, mỗi con đều có thực lực của "Sinh Vật Trận Địa." siêu cấp, thậm chí trông còn khủng khiếp hơn cả bàn tay khổng lồ mà hắn từng thấy trước đây.

Điều này cũng khiến hắn hiểu rằng, tương lai còn một chặng đường rất dài phải đi.

Hắn cũng tin tưởng chắc chắn rằng, mình sẽ dẫn dắt toàn thể nhân loại chiến thắng tất cả "Sinh Vật Trận Địa", giành được chiến thắng cuối cùng.

Tam Vĩ thích hóng hớt lúc này nhảy lên đỉnh đầu hắn, tò mò nhìn về phía khu vực nổ ra giao tranh, bãi xuất liễu tư thế hóng hớt.

Hết chương 632.

Chương 633. Hiểm Nguy

Hắn định túm Tam Vĩ xuống.

Nhưng nghĩ lại thì hắn không làm vậy.

Tam Vĩ chỉ là vật mang ý thức của vật phẩm kỳ diệu, xét theo nghĩa nghiêm ngặt thì không phải là "Sinh Vật Trận Địa."

Mặc dù tính cách của nó rất ngạo mạn, đê tiện nhưng ít nhất nó chưa bao giờ có ý định giết hắn.

Nuôi làm thú cưng cũng khá tốt.

Nghĩ đến đây, hắn cười giơ tay xoa xoa Tam Vĩ đang nằm trên đầu, tiếp tục tiến lên.

…

"Tam Vĩ!"

Cùng với tiếng hét của Phong Kỳ, chỉ thấy Tam Vĩ nhảy vọt lên, phóng ra một luồng sóng xung kích tinh thần về phía "Sinh Vật Trận Địa." ở xa.

Ánh sáng màu tím lướt qua: "Sinh Vật Trận Địa." khổng lồ lập tức trở nên đờ đẫn.

Bốn chân đang chạy liên tục như thể bị mất kết nối với não, lập tức ngừng chuyển động.

Dưới tác dụng của quán tính: "Sinh Vật Trận Địa." này ngã sấp mặt xuống đất, cày xa vài mét.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ gật đầu hài lòng.

Lúc này, hắn chạy đến trước "Sinh Vật Trận Địa." đã ngã xuống, nắm đấm nặng nề đột nhiên giáng xuống.

Khi "Sinh Vật Trận Địa." này tỉnh lại khỏi trạng thái hoảng loạn tinh thần thì đã không còn sức để chống trả.

Dưới những cú đấm nặng nề liên tiếp: "Sinh Vật Trận Địa." này nhanh chóng bất động.

Lúc này, một đám sương máu xuất hiện, bị cơ thể hắn hấp thụ.

Đứng dậy, hắn mở bảng thuộc tính để xem năng lực thiên phú mới nhận được, sau đó đánh dấu nó là "Chờ phân giải."

Lúc này, Tam Vĩ lóe lên rồi đến trước mặt hắn.

Nó ngoan ngoãn kêu "Chiu" với hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, cười xoa đầu Tam Vĩ.

Đã quyết định nuôi Tam Vĩ làm thú cưng, hắn cảm thấy không thể để Tam Vĩ suốt ngày không làm gì, chỉ đi theo hắn như một con sâu bám đuôi.

Đã có năng lực thì phải tạo ra một số giá trị.

Vì vậy, trên chặng đường tiếp theo, hễ gặp "Sinh Vật Trận Địa", hắn đều để Tam Vĩ "Thử sức."

Tam Vĩ rõ ràng rất không hài lòng với điều này nhưng trước lời đe dọa xóa bỏ ý thức của hắn, nó không thể không nghe theo.

Theo hiểu biết của hắn về Tam Vĩ.

Tính cách của nó rất hay trả thù, cực kỳ thù dai.

Bây giờ chỉ là bất đắc dĩ khuất phục bề ngoài nhưng đằng sau sự ngoan ngoãn không biết đã nguyền rủa hắn bao nhiêu lần.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 1987/1000 điểm.

Còn một chặng đường dài nữa mới có thể tiến giai.

Nhưng trở nên mạnh mẽ vốn không phải là điều có thể hoàn thành trong chốc lát, lúc này hắn chọn tiếp tục lên đường.

Thời tiết thế giới tương lai rất hay thay đổi.

Bầu trời luôn ầm ầm, sấm chớp.

Thỉnh thoảng lại có một cơn gió lạnh thổi tới, thổi bay những cánh hoa trắng xóa trong biển hoa này.

Lúc này, bầu trời lại đổ mưa phùn màu máu, rơi xuống rả rích, cộng thêm tầm nhìn u ám và tiếng gió rít, giống hệt như cảnh trong phim kinh dị.

Nhưng đối với cảnh tượng trước mắt, Phong Kỳ đã sớm thích nghi.

Ngay cả khi bây giờ đột nhiên có một con quái vật hung dữ đáng sợ nhảy ra từ biển hoa, hắn cũng sẽ không sợ hãi, chỉ muốn xông lên đấm cho nó hai phát, biến nó thành năng lực thiên phú, hoặc là điểm thiên phú.

Đi thêm một đoạn đường dọc theo vách đá, hắn cúi đầu nhìn Tam Vĩ đang đi theo bên chân:

"Tam Vĩ, ngươi có thể thay đổi hình dạng không?"

Trước câu hỏi của hắn, Tam Vĩ ngẩng đầu lên, đôi mắt to tròn ngập tràn vẻ nghi ngờ.

"Một thời gian nữa chúng ta cần đến một nơi, hình dạng hiện tại của ngươi không tiện tiếp xúc với sinh mệnh ở đó, vì vậy ngươi cần thay đổi hình dạng."

Nghe xong lời này, Tam Vĩ càng thêm nghi ngờ.

Chỉ thấy nó giơ vuốt gãi gãi thái dương, đột nhiên lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, Tam Vĩ hít một hơi thật sâu, cơ thể theo đó phồng lên, biến thành một phiên bản Tam Vĩ hình quả bóng bay cỡ lớn.

“Chiu!” Tam Vĩ đắc ý nhìn hắn.

Phong Kỳ:…

[Con Tam Vĩ này có phải ngốc không vậy? Giết rồi nấu canh đi, nếu không đợi ngươi trở về thế giới thực, đột nhiên xuất hiện trong Tinh Thành Học Phủ, e rằng cả Tinh Thành sẽ náo loạn mất, ngày mai tít báo sẽ là “Sinh vật siêu thoát lĩnh vực.” xâm nhập Tinh Thành Học Phủ!]

Lời Tự Thuật nói cũng chính là điều hắn lo lắng.

Linh bài bản thể của Tam Vĩ đã được cấy vào trong thức hải của hắn.

Nhưng kỳ vật và năng lực thiên phú có bản chất khác nhau.

Năng lực thiên phú giống như các bộ phận trên cơ thể, đã hoàn toàn dung hợp với hắn, trở thành bản năng của hắn.

Nhưng kỳ vật thì khác.

Kỳ vật giống như được cất giữ trong thức hải, trở thành vật sưu tầm của hắn.

Nhưng bản thân nó vẫn là một thực thể hoàn toàn độc lập.

Điều này có thể thấy từ việc Tam Vĩ vẫn có ý thức độc lập, có thể tự do ra vào thức hải của hắn.

Hắn suy nghĩ kỹ càng, cảm thấy hành vi này của Tam Vĩ có nguy cơ rất lớn.

Trong thế giới mộng cảnh tương lai thì không sao, nó muốn vào thì vào, muốn ra thì ra, căn bản sẽ không gây ra biến số lớn nào.

Nhưng ở thế giới thực thì hoàn toàn khác.

Hết chương 633.

Chương 634. Phân Tích

Ngoại hình của Tam Vĩ sẽ bị nhầm là Sinh Vật Trận Địa, không phải là loài bản địa của thế giới loài người.

Đặc biệt là ở những nơi cực kỳ quan trọng như Tinh Thành Học Phủ.

Sự xuất hiện của nó chắc chắn sẽ gây chấn động, đến lúc đó cả Tinh Thành sẽ rơi vào trạng thái đề phòng, ảnh hưởng rất lớn.

Vì vậy, hắn đang nghĩ, liệu ý thức linh bài tạo ra Tam Vĩ có thể "Nhào nặn lại." cho hắn, cải tạo dung mạo cơ thể, tốt nhất là hình dạng mèo, chó có trong thực tế.

Như vậy, ngay cả khi đột nhiên xuất hiện, cũng dễ giải thích, càng không gây chấn động.

Rõ ràng Tam Vĩ đã hiểu lầm ý hắn, dùng cách bơm hơi để thay đổi hình dạng của mình, rồi nhìn hắn với ánh mắt đắc ý.

[Tam Vĩ ngốc!]

Nhìn Tam Vĩ từ từ bay lên khỏi mặt đất, Phong Kỳ hơi bất lực nói:

"Biến về đi, ta không cần loại thay đổi hình dạng này."

"Phù!" Lúc này, Tam Vĩ thở ra hết không khí trong cơ thể, nhẹ nhàng đáp xuống đất.

Ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, Tam Vĩ lộ ra vẻ suy tư.

"Không hiểu sao? Nếu không thì ngươi biến ba cái đuôi thành một cái cũng được."

Nghe xong lời này, Tam Vĩ quay đầu nhìn ba cái đuôi lông xù của mình, trên mặt lộ ra vẻ không nỡ.

“Biến được không? Không biến được thì sau này đừng ra ngoài nữa.”

Trước sự lựa chọn giữa thay đổi và bị cấm túc, Tam Vĩ rơi vào giằng xé tư tưởng, thỉnh thoảng lại quay đầu cắn một cái vào cái đuôi lông xù, đầy vẻ không nỡ.

Hắn có thể hiểu được tình cảm của Tam Vĩ dành cho cái đuôi của nó.

Có nhiều lần phát hiện ra Tam Vĩ, hắn đều thấy nó đang liếm láp cái đuôi của mình.

Nghĩ đến đây, hắn ngồi xổm xuống xoa xoa cái đầu nhỏ của Tam Vĩ:

“Ta không bảo ngươi cắt đuôi, ý ta là ngươi có thể giấu cái đuôi của ngươi đi không?”

Tam Vĩ sửng sốt, sau đó ngẩng đầu lên, gật đầu rất mạnh.

Chỉ thấy trên cơ thể Tam Vĩ tràn ra luồng sáng màu tím, quấn quanh cơ thể nó, ba cái đuôi có màu sắc khác nhau của nó dần chồng lên nhau, cuối cùng biến thành một cái.

Lúc này, Phong Kỳ bế Tam Vĩ lên, lật lên lật xuống, quan sát kỹ càng.

“Đuôi dài quá, thu lại một chút.”

Tam Vĩ nghe vậy, liền làm theo.

“Bụng nhỏ quá, béo thêm một chút mới giống mèo.”

“Còn biểu cảm của ngươi, đừng quá giống người, cố gắng giữ vẻ ngốc nghếch…”

…

Sau một hồi "Nhào nặn." Tam Vĩ, ngoại hình của nó đã có chút thay đổi.

Đôi mắt to tròn cùng với cơ thể lông xù, trông khá giống mèo búp bê.

Tiếp theo, hắn dẫn Tam Vĩ tiếp tục lên đường.

Tiếp tục đi dọc theo mép hố trời, dọc đường trồng đầy hoa màu trắng.

Tầm nhìn ở đây rất thoáng, có thể nhìn rõ trên đồng bằng có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa đang đi lang thang, hoặc là đang chiến đấu.

Không biết đi được bao lâu, cảnh vật trước mắt bắt đầu thay đổi.

Triều hoa màu trắng rút đi, vùng đất phía trước như thể bị lửa lớn thiêu đốt, một màu đen cháy xém, không biết kéo dài bao nhiêu dặm.

Trên bầu trời khu vực này, có vô số sinh mệnh dạng linh thể đang lơ lửng.

Những sinh mệnh dạng linh thể này được tạo thành từ các màu sắc khác nhau, hình dạng kỳ quái, thậm chí còn có hình dạng giống vũ khí.

Chúng lơ lửng tĩnh lặng trên không trung, theo gió mà động.

Ngoài những sinh mệnh dạng linh thể này, trong không khí còn lơ lửng rất nhiều bong bóng màu trắng.

Bề mặt bong bóng trong suốt màu trắng, bên trong có chất lỏng màu xanh nhạt đang chảy.

Hắn đưa tay ra chạm vào một bong bóng trôi tới.

Bốp!

Bong bóng đột nhiên nổ tung, chất lỏng màu xanh bên trong nhanh chóng bốc hơi, cuối cùng hóa thành một luồng sáng màu vàng hòa vào cơ thể hắn.

Giống như đang uống một ngụm nước đá trong mùa hè oi bức, hắn chỉ cảm thấy toàn thân sảng khoái.

Trong thức hải càng có thêm một số chất lỏng màu vàng.

Nhận ra những bong bóng này cũng là sinh mệnh, giết chết chúng có thể mang lại cho hắn sự gia tăng sức mạnh tinh thần, hắn lập tức hướng ánh mắt về phía những "Bong bóng." khác.

Niệm Lực thoát ra khỏi cơ thể, hóa thành xúc tu vô hình bắt đầu chọc bong bóng trong khu vực này.

Cùng với tiếng nổ liên tục vang lên, cường độ sức mạnh tinh thần của hắn bắt đầu tăng lên ổn định.

Nhưng ngay lúc này, Tam Vĩ đột nhiên kêu lên một tiếng.

Tiếng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này.

[Tiến độ khám phá được nâng cao, bước vào lĩnh vực sinh mệnh linh thể chưa biết… Ngươi đã bị rất nhiều sinh mệnh linh thể chú ý, rất có khả năng chúng sẽ tấn công ngươi, hãy chuẩn bị chạy trốn!]

Chỉ thấy trên bầu trời, những sinh mệnh linh thể có màu sắc khác nhau ồ ạt tràn về phía hắn.

Cùng với sự dao động mãnh liệt của linh khí, trên bầu trời nở rộ những sắc màu rực rỡ, từng đạo pháp thuật linh khí như mưa điểm rơi xuống hắn.

Thấy cảnh này, hắn quay người bỏ chạy.

Rõ ràng là hành động chọc bong bóng của hắn đã khiến sinh mệnh linh thể tức giận.

Hắn thậm chí còn đoán rằng những bong bóng này là hậu duệ của sinh mệnh linh thể.

Hết chương 634.

Chương 635. Tương Lai

Về điều này, trong lòng hắn vẫn có chút tiếc nuối.

Giai đoạn hiện tại vẫn chưa tìm thấy khả năng "Thanh tẩy tinh thần", cũng không thể đọc được ký ức của dòng thời gian tiếp theo.

Nếu không sẽ có nguy cơ tinh thần hỗn loạn, thậm chí là tinh thần sụp đổ.

Có hai cách để giải quyết vấn đề này.

Hoặc là tìm kiếm khả năng thiên phú thanh tẩy tinh thần, về sau có thể giải quyết triệt để vấn đề chồng chất cảm xúc tiêu cực.

Ban đầu hắn tưởng Tam Vĩ có khả năng thanh tẩy tinh thần.

Nhưng bây giờ xem ra, khả năng này chỉ là khả năng phản chế tinh thần mà Tam Vĩ tự tu luyện được, không liên quan đến thanh tẩy tinh thần.

Huống hồ khả năng của Tam Vĩ không thể thi triển lên người hắn.

Giống như khả năng Huyết Nguyên của hắn, bản thân có thể dùng nhưng không dùng được với người khác.

Nhưng lần này cũng không lỗ.

Ít nhất thì theo hắn thấy, hiệu quả của Kỳ tích · Tiến hóa có thể nâng cao tiềm năng thiên phú của hắn vô hạn, giúp ích rất lớn cho sự trưởng thành của hắn.

Ngoài khả năng tiến hóa tinh thần thì chỉ còn cách nâng cao cường độ sức mạnh tinh thần.

Tạm thời không tìm được khả năng thiên phú loại thanh tẩy tinh thần, giết chết sinh mệnh dạng linh thể để nâng cao cường độ tinh thần cũng là một lựa chọn không tệ.

Hơn nữa, nâng cao cường độ tinh thần cũng có thể nâng cao Ác Niệm, tức là cường độ của Niệm Lực.

Ban đầu hắn còn tưởng rằng đã tìm được một "Địa điểm luyện cấp." thích hợp để nâng cao cường độ sức mạnh tinh thần nhưng không ngờ lại nhanh chóng bị để mắt tới.

Nhìn những sinh mệnh linh thể tụ tập trên bầu trời, cùng với những pháp thuật linh khí liên tục rơi xuống, hắn không có ý định chiến đấu.

Để bảo vệ mạng sống, hắn dứt khoát mở ra khả năng Huyết Nguyên.

Trong nháy mắt, hắn đã hóa thành hình dạng người khổng lồ máu me cao gần bốn mét, trên cơ thể bùng cháy ngọn lửa màu xanh đen, quay người bỏ chạy.

Rất nhiều pháp thuật ngưng tụ từ linh khí đập vào cơ thể hắn, những đường vân màu tím trên cơ thể hắn lập tức sống động như thể bắt đầu di chuyển trên cơ thể.

Khả năng của Tử Hồn cũng được kích hoạt vào lúc này, miễn trừ một phần sát thương dạng năng lượng.

Nhưng lưng hắn vẫn bị lộ xương dưới sự oanh tạc của pháp thuật cường độ cao, lúc này đang nhanh chóng phục hồi.

Một đường chạy trối chết, hắn ôm Tam Vĩ chạy ra khỏi khu vực đất cháy.

Quay đầu nhìn lại, rất nhiều sinh mệnh dạng linh thể màu trắng vẫn đuổi theo sát nút.

Lúc này, Tam Vĩ hóa thành một luồng sáng, chạy đến trước mặt hắn, trong nháy mắt đã kéo giãn khoảng cách với hắn hơn

mười mét.

Sau một hồi chạy điên cuồng, hắn có chút không chịu nổi.

Cơ thể tự chữa lành cần tiêu hao khí huyết, trạng thái Huyết Nguyên của hắn đã không thể duy trì được bao lâu nữa.

Nhận ra rằng mình rất có khả năng sẽ chết ở đây, trong lòng hắn trở nên tàn nhẫn.

Đã không chạy thoát được, vậy thì liều mạng giết thêm vài tên.

Nghĩ đến đây, hắn điều khiển Niệm Lực kéo một sinh mệnh linh thể trên bầu trời xuống, giơ nắm đấm bốc cháy ngọn lửa xanh đen đập mạnh vào thân thể của sinh mệnh linh thể này.

Bốp!

Khả năng phòng ngự của sinh mệnh linh thể cực kỳ yếu, chỉ một cú đấm đã đánh vỡ cơ thể của nó.

Cùng với luồng sáng màu vàng thấm vào cơ thể hắn, cường độ sức mạnh tinh thần của hắn lại được nâng cao một lần nữa.

Thấy hắn liều chết chiến đấu.

Biết rằng mình không thể thoát được, Tam Vĩ lúc này quay lại, nhảy lên đỉnh đầu hắn.

Ánh sáng tím tràn ra từ cơ thể nó, tạo thành một lớp lá chắn trên đỉnh đầu hắn.

Rất nhiều pháp thuật rơi vào lớp lá chắn có đặc tính phản chế tinh thần, trong nháy mắt hóa thành những điểm sáng linh khí rồi tiêu tán.

Nhưng pháp thuật quá nhiều, Tam Vĩ chỉ chống đỡ được hơn mười giây đã không chịu nổi.

Thân hình vặn vẹo rồi hóa thành ánh sáng tím chui vào trong cơ thể hắn.

Nhìn những sinh mệnh linh thể đầy trời, hắn tiếp tục điều khiển Niệm Lực để bắt lấy, rồi giết chết.

Cường độ sức mạnh tinh thần được nâng cao đáng kể trong quá trình giết chóc liên tục.

Lúc này nếu không có khả năng thiên phú "Tử Hồn." hỗ trợ, hắn thậm chí không chống đỡ nổi một đợt oanh tạc pháp thuật.

Dù sao thì thể lực của hắn cũng có hạn.

Cùng với việc sương máu trên cơ thể tan biến, trạng thái Huyết Nguyên của hắn kết thúc.

Ngay khi hắn tưởng rằng mình sẽ chết dưới sự oanh tạc của pháp thuật, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Anh mày cầm đao to đang tiến đến, xem ra tao sắp hết giờ rồi.]

Hắn quay đầu nhìn về phía tây, chỉ thấy một đám mây đen đang kéo đến.

Lúc này, những sinh mệnh linh thể trên bầu trời như thể bị lo sợ, chúng lùi lại ồ ạt về phía khu vực đất cháy, thậm chí không còn tấn công hắn nữa.

[Đúng là anh mày, có khí phách, chưa đến nơi đã dọa cho một đám sinh mệnh linh thể phải lùi lại, không biết bao giờ mày mới có được khí phách như anh mày.]

Chương 636. Cường Độ Tinh Thần

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn không nhịn được trợn mắt.

Lúc này Tiểu Hắc đã đến, rõ ràng hắn không thể tiếp tục ở lại đây nữa.

Hắn cố gắng đứng dậy.

Chưa kịp tạo tư thế, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên trong đầu hắn:

"Tranh đấu đến hơi thở cuối cùng, tóm lại là không được thua về khí thế!"

Lúc này, sương đen đè xuống, hắn cũng thầm giơ ngón giữa với Lời Tự Thuật.

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã trở về hiện thực.

Hoàn hồn lại, hắn lập tức lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, vừa rồi cường độ sức mạnh tinh thần của ta đã được nâng cao không ít, bây giờ đọc lại ký ức của một dòng thời gian tương lai hẳn là không có vấn đề gì chứ?"

[Thực sự đã được nâng cao không ít, hẳn là không có vấn đề gì nhưng tốt nhất là ngươi nên nghỉ ngơi vài ngày rồi hãy đọc lại ký ức của dòng thời gian tương lai.]

"Hiểu rồi!" Nghe lời Lời Tự Thuật trả lời, hắn lập tức gật đầu.

Sau đó hắn nhắm mắt lại.

Ngay khi hắn chuẩn bị đắm chìm vào tinh thần thức hải.

Ngực hắn phát ra ánh sáng tím, bóng dáng Tam Vĩ ngưng tụ trước mặt hắn.

Đang định kiểm tra xem Kỳ tích lệnh bài có mang về được không, hắn thấy Tam Vĩ xuất hiện, trong lòng lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Trước đó hắn còn đang nghĩ, liệu kỳ vật có thể mang về hiện thực không.

Dù sao thì kỳ vật và khả năng thiên phú vẫn có một số khác biệt.

Nếu không thể mang Kỳ tích · Tiến hóa đi, hắn chắc chắn sẽ mất mát rất lớn, không những không có được khả năng thanh tẩy tinh thần, mà còn mất đi một kỳ vật giúp ích rất lớn cho sự trưởng thành.

Lúc này thấy Tam Vĩ xuất hiện, hắn lập tức yên tâm.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có một thắc mắc.

Nếu kỳ vật của dòng mộng cảnh tương lai được mang về, vậy thì Kỳ tích · Tiến hóa của những dòng thời gian khác có biến mất không.

Giống như Sinh Vật Trận Địa bị tước đoạt khả năng thiên phú, hoàn toàn biến mất.

Hắn không thể biết được câu trả lời cho câu hỏi này.

Suy nghĩ một lúc, hắn không nghĩ ngợi thêm nữa.

Lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn Tam Vĩ đang tò mò quan sát môi trường mới:

"Tam Vĩ, hình dạng mèo!"

Nghe tiếng hắn gọi, Tam Vĩ ngoan ngoãn kêu "Meo." một tiếng, cơ thể cũng vặn vẹo, biến thành hình dạng mèo đã được

thiết lập trước đó.

Bế Tam Vĩ lên xem xét cẩn thận, sau khi xác định không có sơ hở, hắn hài lòng gật đầu.

…

Tinh Thành Học Phủ.

Vừa bước vào nhà ăn, Phong Kỳ với Tam Vĩ nằm trên vai phải đã thu hút sự chú ý của nhiều học viên.

Tinh Thành Học Phủ không cấm học viên, giáo viên nuôi thú cưng.

Nhưng cũng không khuyến khích.

Vì vậy, trong toàn bộ học phủ rất ít khi xuất hiện mèo, chó cảnh.

Lấy đĩa thức ăn, hắn đến khu tự chọn bắt đầu chọn đồ ăn.

Thấy nhiều món ngon như vậy, mắt Tam Vĩ sáng rực lên.

Nếu không phải Phong Kỳ đã ra quy định trước, với tính cách vô tư của Tam Vĩ, chắc chắn sẽ lao thẳng đến ăn.

“Muốn ăn gì thì chỉ, ta lấy giúp ngươi.”

Nghe vậy, Tam Vĩ gật đầu lia lịa.

Sau đó giơ vuốt chỉ trỏ, vẻ mặt tham lam.

Theo yêu cầu của Tam Vĩ, hắn lấy đầy một đĩa thức ăn rồi đến góc phía bắc nhà ăn.

Lúc này, Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đã đến.

Thấy Tam Vĩ nằm trên vai hắn, cả hai đều tỏ ra rất ngạc nhiên.

“Kỳ ca, sao ngươi lại nuôi thú cưng rồi?”

“Bạn cùng lớp ở Tinh Thành nhất trung tặng, nuôi để vui vẻ.” Hắn cười đáp.

Đến chỗ Lâm Nhiễm, đặt đĩa thức ăn xuống rồi ngồi xuống, hắn xoa đầu Tam Vĩ:

“Ăn đi.”

Nghe vậy, Tam Vĩ lập tức lao vào ăn ngấu nghiến thức ăn trong đĩa.

“Kỳ ca, nuôi thú cưng trong học phủ cần phải đăng ký đặc biệt, ngươi đã làm thẻ thú cưng chưa?” Lúc này, Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

Nghe vậy, hắn không khỏi giật mình.

Hắn thực sự không biết về vấn đề này.

Hắn cũng không tiện làm phiền Bạch Phù Sinh nữa, liền hỏi ngay:

“Thẻ thú cưng này làm thế nào?”

“Ăn xong ta sẽ đi cùng ngươi, nếu là học viên thì sẽ hơi phiền phức, ngươi là giáo viên thì không sao, chỉ cần làm theo thủ tục và điền vào biểu mẫu là được.”

Nói rồi, Lâm Nhiễm quay sang nhìn Tam Vĩ:

“Kỳ ca, đây là giống mèo gì vậy, trông có vẻ rất thông minh, lúc nãy ngươi quay đầu, nó còn tỏ vẻ khinh thường.”

Nói rồi, Lâm Nhiễm đưa tay vuốt ve Tam Vĩ.

Tam Vĩ lập tức lùi lại một bước, vẻ mặt cảnh giác.

“Mèo con dễ thương quá, ta cũng muốn nuôi một con.” Lúc này, Dương Tiểu Tâm ở bàn bên cạnh cũng tỏ vẻ thích thú nói.

Lúc này, Tam Vĩ đáng yêu trở thành tâm điểm của mọi người.

Tam Vĩ dường như lười để ý đến ánh mắt xung quanh, cúi đầu tiếp tục ăn ngấu nghiến.

Phong Kỳ thấy vậy cũng bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Rất nhanh, một đĩa thức ăn đã hết sạch, Tam Vĩ vẫn chưa ăn thỏa thích, lúc này lao đến đĩa thức ăn của Mộc Tinh, muốn lấy thức ăn.

Lúc này, Mộc Tinh ngẩng đầu lên, liếc nhìn nó.

Tam Vĩ vốn đang vui vẻ, lập tức đờ đẫn tại chỗ, lông toàn thân dựng đứng.

Bản năng cảnh báo nguy hiểm thậm chí khiến nó có cảm giác nếu tiến thêm một bước nữa sẽ chết ngay lập tức.

Hết chương 636.

Chương 637. Hơi Thở Áp Chế

“Kỳ ca, sao mèo của ngươi lại dựng lông lên vậy?” Lâm Nhiễm tò mò hỏi.

“Không sao, con mèo ngốc này thỉnh thoảng lại như vậy.”

Liếc nhìn Mộc Tinh, rồi lại nhìn Tam Vĩ đang đờ đẫn, hắn cũng đoán được phần nào.

Rõ ràng là hơi thở của Mộc Tinh đã khiến Tam Vĩ sợ hãi.

Điều này khiến hắn càng tò mò về viên Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh.

Trong mộng cảnh tương lai, ngay cả khi bị “Sương mù nhuộm.” bắt giữ, Tam Vĩ cũng chưa từng sợ hãi như thế này.

Lúc này, Tam Vĩ dường như hoàn toàn bị hơi thở của Mộc Tinh áp chế, ngay cả cơ thể cũng trở nên cứng đờ.

Thấy cảnh này, Mộc Tinh cũng tỏ ra rất tò mò, đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của Tam Vĩ.

Cảm nhận được thiện ý của Mộc Tinh, Tam Vĩ lúc này nặn ra một biểu cảm nịnh nọt, rồi liếm liếm lòng bàn tay Mộc Tinh một cách lấy lòng, còn làm bộ đáng yêu lăn một vòng tại chỗ.

Lâm Nhiễm ở bên cạnh thấy vậy, lập tức cũng muốn đưa tay ra vuốt ve.

Tam Vĩ lập tức biến sắc, nhe răng lùi lại một bước.

[Cái đuôi ngốc nghếch này đúng là đồ nhát gan, giết thịt nấu canh đi, mang theo bên mình chỉ làm mất mặt chúng ta.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn bưng đĩa thức ăn đứng dậy, định đi lấy thêm thức ăn.

"Tam Vĩ."

Nghe tiếng hắn gọi, Tam Vĩ lập tức nhảy từ bàn ăn lên vai hắn.

Bữa trưa này ăn rất lâu.

Ăn trưa xong, hắn và Lâm Nhiễm đi ra khỏi nhà ăn của học phủ.

Tiếp theo, cả hai đi thẳng đến phòng hành chính của học phủ.

Phòng hành chính của học phủ nằm trong một tòa nhà tám tầng ở phía nam sân vận động.

Mỗi tầng có nhiều phòng, phụ trách xử lý các công việc khác nhau, bao gồm cả việc đăng ký thú cưng.

Xem bản đồ hành chính treo trên tường đại sảnh, hắn và Lâm Nhiễm đi thang máy lên tầng năm.

Đến phòng 508, trên biển hiệu có treo bảng hiệu phòng đăng ký thú cưng.

Gõ cửa, bên trong truyền đến giọng nói của một cô gái trẻ:

"Vào đi."

Đẩy cửa vào, bên trong là một căn phòng rộng chưa đến trăm mét vuông.

Một cô gái mặc đồng phục nhân viên của Học phủ Tinh Thành đang xử lý vết thương cho một chú chó cưng, lúc này cô ngẩng đầu lên.

Thấy Phong Kỳ, cô lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc:

"Ngươi là Phong Kỳ?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ ôm Tam Vĩ vào lòng, cười nói:

“Xin chào, ta là giáo viên lớp chiến đấu ba Phong Kỳ, ta muốn đăng ký thú cưng của ta.”

Nhìn Tam Vĩ trong tay hắn, cô gái tỏ ra rất tò mò:

“Đây là giống mèo cưng gì vậy?”

“Không biết, có lẽ là mèo lai.”

“Đưa đây, ta xem thử.” Cô gái rất hứng thú đưa tay về phía Tam Vĩ.

Tam Vĩ thấy vậy, rất kiêu ngạo ngẩng đầu lên, tỏ vẻ không muốn để ý.

“Nghe lời.”

Đối mặt với “Lời đe dọa.” của Phong Kỳ, Tam Vĩ chỉ có thể bất lực nhảy vào lòng cô gái.

Sau một hồi kiểm tra, cô gái lộ ra vẻ kinh ngạc:

“Ta cũng không biết đây là mèo gì, mèo của Phong lão sư ngươi lấy ở đâu vậy?”

“Bạn học tặng, hắn cũng không nói đây là giống mèo gì, chỉ nói gọi là Tam Vĩ.”

“Ta hiểu rồi, ta sẽ ghi lại đặc điểm của nó, đăng ký cho nó.”

Tiếp theo, cô gái lấy ra một thiết bị, quét ngoại hình của Tam Vĩ vào máy tính để lưu hồ sơ đăng ký.

Sau đó lấy ra một tấm thẻ sắt, dùng tia laser khắc tên Tam Vĩ lên, rồi đeo vào cổ Tam Vĩ.

“Phong lão sư, Tam Vĩ của ngươi đã đăng ký xong, thu ngươi 13500 tệ, nhớ nửa năm đến nộp phí một lần.”

Phong Kỳ không chần chừ, lập tức lấy điện thoại ra quét mã thanh toán.

Đăng ký thú cưng phải trả phí, hắn không cảm thấy bất ngờ.

Trên đường đến đây, Lâm Nhiễm đã nói rõ tình hình với hắn.

Học phủ nuôi học viên, giáo viên nhưng thú cưng của họ không được bao gồm trong đó.

Thú cưng đi lại trong học phủ, phá hoại bãi cỏ, cây xanh, hoặc ăn uống trong nhà ăn của học phủ, những chi phí này đều do học viên, giáo viên tự chi trả.

Nửa năm 13500 đã là giá rất rẻ rồi.

Đây cũng là một trong những lý do học phủ không khuyến khích học viên, giáo viên nuôi thú cưng.

"Cảm ơn, làm phiền ngươi rồi."

"Không có gì, Phong lão sư, tiếp theo ngươi cần đưa Tam Vĩ đến cửa hàng thú cưng ở quảng trường phía nam học phủ, tiêm cho Tam Vĩ loại vắc-xin mới nhất."

"Ta hiểu rồi."

Nhận lấy Tam Vĩ từ tay cô gái, hắn cùng Lâm Nhiễm quay người rời khỏi phòng đăng ký thú cưng.

Tiếp theo theo quy trình, bọn họ đến quảng trường phía nam học phủ.

Quảng trường phía nam học phủ là một phố thương mại.

Lúc này đang là giờ nghỉ, cả con phố toàn là bóng dáng học viên.

Hai bên đường có đủ loại cửa hàng, chỉ không có cửa hàng bán đồ ăn vặt, đặc sản.

Nghe nói trước đây từng có nhưng đều bị nhà ăn học phủ phục vụ 24/24 giờ làm đóng cửa hết.

Lúc này học viên tập trung đông nhất là một cửa hàng tên là “Chiến vô địch.”

Nghe tên thì giống cửa hàng rèn vũ khí nhưng thực tế không phải vậy.

Cửa hàng này bán những thứ tương tự như “Thẻ cầu thủ.” trước đại biến.

Hết chương 637.

Chương 638. Thẻ Truyền Kỳ

Học viên cũng rất thích sưu tầm thẻ bài của các chiến sĩ nổi tiếng tiền tuyến, dùng để sưu tập.

Các loại thẻ bài khác nhau còn có cấp độ sưu tầm, trong đó "Thẻ truyền kỳ." có giá không hề rẻ.

Cửa hàng của bọn họ đã mở đến hơn trăm cửa hàng ở Tinh Thành, các thành phố khác cũng có chuỗi cửa hàng của bọn họ.

Về mặt thu nhập, hàng năm công ty này sẽ dùng một phần lợi nhuận để mua bản quyền hình ảnh của các chiến sĩ tiền tuyến, lợi nhuận từ thẻ bài cũng sẽ được trả cho các chiến sĩ theo hình thức chia sẻ.

Ngay cả khi chiến sĩ tử trận ở tiền tuyến.

Thẻ bài được tạo ra dựa trên hình ảnh của hắn, sau này lợi nhuận chia sẻ cũng sẽ được trao cho gia quyến của chiến sĩ hy sinh.

Đồng thời công ty "Chiến vô địch." đứng sau cửa hàng thẻ bài này cũng là một trong những nhà tài trợ của nhà ăn học phủ.

Đi dọc theo con phố sầm uất một đoạn đường, bọn họ đến cửa hàng thú cưng ở góc cua.

Học phủ không khuyến khích nuôi thú cưng nên cửa hàng thú cưng không có nhiều người.

Đẩy cửa vào, tiếng chuông reo lên.

Lúc này trong cửa hàng, một ông chú mặc đồng phục làm việc đang cạo lông cho một chú chó cưng, bên cạnh còn có một học viên học phủ.

Thấy Phong Kỳ, học viên này sững người, lập tức kêu lên một tiếng "Phong lão sư."

Phong Kỳ thấy vậy, mỉm cười gật đầu đáp lại.

"Xong rồi, thu ngươi 1000."

Lúc này ông chủ cửa hàng kết thúc việc làm đẹp cho chú chó, mỉm cười nhìn học viên nói.

"1000? Sao đắt thế, cắt tóc của tôi mới có 50!"

Học viên này có vẻ như là lần đầu đến, nghe giá xong tỏ ra rất ngạc nhiên.

"Người với chó sao có thể giống nhau được."

"Sao lại không giống nhau được."

"Chó dám ăn phân, người dám không?" Ông chủ cửa hàng không nhịn được mà trợn trắng mắt.

"Nếu tôi dám thì sao?" Học viên cứng miệng nói.

"Thế thì ngươi đến cắt tóc, ta cũng lấy của ngươi 1000."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm không nhịn được bật cười.

Sau một hồi giằng co, học viên này vẫn ngoan ngoãn trả 1000 tệ, dắt chó rời khỏi cửa hàng thú cưng.

Sau khi nói rõ mục đích đến, ông chủ cửa hàng đã tiêm cho Tam Vĩ một mũi vắc-xin.

Trong lúc đó, Tam Vĩ nhe răng trợn mắt, nếu không phải Phong Kỳ ở đó, Tam Vĩ chỉ sợ sẽ tát cho một cái.

Sau khi tiêm vắc-xin, Tam Vĩ được coi như có một giấy chứng minh danh tính trong học phủ.

Tiếp theo, hắn và Lâm Nhiễm đi thẳng đến thư viện học phủ.

…

Ba ngày sau.

Pha chế xong Rượu Thanh Tâm, Phong Kỳ cẩn thận vệ sinh sạch sẽ dụng cụ.

Xử lý xong, hắn ngồi xuống trước bàn làm việc.

Lần đi theo tương lai này, hắn đã sớm lên kế hoạch cho hướng đi.

Lần đi theo tương lai này, hắn sẽ chuyên tâm đi theo tuyến phản diện, thông qua góc nhìn của thế lực lĩnh vực để tìm hiểu thêm nhiều thông tin tình báo.

Quá trình này có lẽ sẽ rất tàn khốc nhưng hắn đã chuẩn bị sẵn sàng về mặt tâm lý.

Có những nỗi đau, chắc chắn phải chịu đựng.

Lật mở sổ tay, trên đó ghi chật kín nội dung kế hoạch của tuyến tương lai này.

1, Gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cấy ghép Phù Văn Tinh Thạch của Ác Ma Long.

2, Tiến hành huấn luyện thích ứng cơ thể trong vòng ba năm, đảm bảo cơ thể ở trong phạm vi có thể kiểm soát.

3, Tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, tiếp tục tăng cường thực lực của bản thân.

Ghi chú: Tốc độ tu luyện Tinh Thần Trường Sinh phải chậm lại, nếu không rất có thể sẽ chết yểu sớm.

…

Xem lại một lượt nội dung kế hoạch, hắn mang theo Rượu Thanh Tâm đến ngồi xuống ghế sofa.

Vặn nắp, hắn uống một phần ba lượng rượu.

Nhiệt độ cơ thể nhanh chóng bắt đầu tăng cao.

Triệu hồi bảng thuộc tính, nhìn vào tỷ lệ phần trăm đang nhảy, hắn nằm xuống ghế sofa, nhắm mắt lại.

Thời gian trôi qua rất lâu, cơn buồn ngủ ập đến, biểu cảm của Phong Kỳ dần thư giãn, an tường.

Mở mắt ra, bên ngoài trời đã tối.

Lời Tự Thuật, Tam Vĩ, năng lực thiên phú… giống như một giấc mơ.

Giờ giấc mơ đã tỉnh, mọi thứ đều tan thành mây khói.

Cúi người đứng dậy khỏi ghế sofa, hắn cầm lấy điện thoại để trên bàn trà, bấm số của Úy Vi.

Sau khi điện thoại được kết nối:

“Chị Úy, dòng thời gian mới đã bắt đầu…”

…

Ba năm sau.

Một chiếc máy bay chuyên dụng có dòng chữ “Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.” đỗ tại khu tiếp tế Lãnh Đông.

Cửa khoang mở ra, Phong Kỳ đeo ba lô bước xuống máy bay.

Bên ngoài tuyết rơi dày đặc, nhiệt độ không khí xuống tới âm 23°C.

Sau ba năm khổ luyện, thực lực của hắn đã được nâng cao rất nhiều.

Dù mặc áo ngắn tay, hắn cũng không cảm thấy lạnh bên ngoài.

Chuẩn bị trong ba năm, kế hoạch phản diện trong lòng hắn sắp bắt đầu.

Thực lực của dòng thời gian này rất quan trọng.

Có thể thấy từ dòng thời gian trước, cuộc tranh giành giữa các thế lực lĩnh vực cũng rất tàn khốc.

Muốn có đủ thông tin tình báo, hắn chắc chắn phải có đủ thực lực.

Huấn luyện trong ba năm, chính là để nâng cao thực lực.

Nạm Phù Văn Tinh Thạch, tu luyện Tinh Thần Trường Sinh… những cách tăng sức mạnh này đều đang tiêu hao sức sống của hắn nhưng hắn đã không còn quan tâm nữa.

Hết chương 638.

Chương 639. Kế Hoạch Phản Diện

Từ lúc trở thành tuyến hy sinh, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng.

Dùng tuổi thọ đổi lấy thực lực, lời không lỗ.

Hít sâu một hơi không khí lạnh lẽo, hắn bước vào khu tiếp tế.

Lý do hắn chọn triển khai kế hoạch tuyến phản diện vào hôm nay sau ba năm rất đơn giản.

Hắn muốn trở thành một đại phản diện trong tuyến tương lai này, vẫn cần sự giúp đỡ của Mộc Tinh.

Mộc Tinh đã tốt nghiệp ba ngày trước, hiện đã đến khu tiếp tế Lãnh Đông.

Theo diễn biến lịch sử bình thường, lúc này Mộc Tinh đã gia nhập một chiến đoàn lĩnh vực.

Tiếp theo vào một ngày nào đó trong tương lai, cô sẽ gặp Mê Vụ Chi Chủ.

Giữa họ chắc chắn sẽ có một lần giao thủ, đến lúc đó Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn sẽ không chết nhưng lĩnh vực trường của nó sẽ bị Mộc Tinh đánh tan.

Đó chính là lúc Mê Vụ Chi Chủ suy sụp và thảm hại nhất.

Điểm đột phá tuyến phản diện của hắn, chính là thời điểm này.

Hắn sẽ gặp Mê Vụ Chi Chủ, cùng nhau trỗi dậy, cùng nhau trưởng thành…

Thông qua Mê Vụ Chi Chủ, hắn cũng có thể biết được nhiều thông tin hữu ích.

Nhưng tuyến phản diện này cũng có rủi ro.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ không dễ giao tiếp, rất có thể hắn sẽ kết thúc ngay từ khi bắt đầu.

Nhưng để phát triển tuyến phản diện tốt hơn, hắn phải chịu đựng rủi ro này.

Chống chọi với gió tuyết, hắn tiến về phía trước.

Hắn đến một nhà trọ trong khu tiếp tế, thuê một phòng rồi ở lại.

Những ngày tiếp theo, hắn bắt đầu kiên nhẫn chờ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng truyền tin tức về Mộc Tinh.

Trong thời gian này, hắn cũng không lãng phí thời gian, ngày nào cũng tiến hành huấn luyện cường độ cao.

Nhưng hắn rất ít khi ra ngoài.

Chỉ sợ gặp Mộc Tinh trong khu tiếp tế, làm ảnh hưởng đến tiến trình của tuyến lịch sử.

Ba tuần sau, khi đang ngủ, hắn nhận được điện thoại của Úy Vi.

Sau khi nghe điện thoại, giọng nói quen thuộc truyền đến:

“A Kỳ, chuẩn bị trước đi, chiến đoàn lĩnh vực mà Mộc Tinh tham gia đã lên đường đến lĩnh vực trường Tịch Tĩnh rồi.”

“Nhận được!”

“Con đường này có thể sẽ rất gian nan…” Úy Vi muốn nói lại thôi.

“Không sao, dù bị toàn nhân loại xa lánh cũng không sao, quen rồi.” Phong Kỳ cười đáp.

“Vậy thì… chúc cậu may mắn, chúng ta liên lạc sau.”

“Ừm, tạm biệt.”

Gác máy, hắn bắt đầu thu dọn đồ đạc, sắp xếp ba lô.

Xuống lầu, sau khi thanh toán xong, hắn lên chiếc xe trượt tuyết đã mua từ mấy ngày trước ở bãi đậu xe ngoài nhà trọ, chống chọi với gió lạnh buốt hướng về lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

“Mê Vụ, ta đến đây!”

…

Khu tiếp tế Lãnh Đông.

2 giờ sáng.

Chống chọi với gió tuyết ngập trời, Phong Kỳ lái xe trượt tuyết đi trên con đường hướng về phía bắc.

Trong lúc đó, hắn thỉnh thoảng xác định phương hướng thông qua thiết bị định vị được lắp trên xe trượt tuyết.

Lúc này, Mộc Tinh đã lên đường.

Theo tốc độ di chuyển bình thường, cô cần khoảng nửa ngày mới có thể đến được lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

Trước khi chính thức thám hiểm lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, cô cũng cần khoảng nửa ngày để chuẩn bị.

Vì vậy, hắn không vội.

Sau khi rời khỏi đường chính, con đường phía trước hoàn toàn bị tuyết phủ kín, dọc đường không còn đèn đường, chỉ có thể dựa vào đèn pha trên xe để tiến về phía trước.

Trong lúc đó, tuyết càng ngày càng lớn.

Có thể nhìn thấy vô số bông tuyết trắng rơi xuống, đập vào kính chắn gió, cần phải liên tục gạt cần gạt nước để có thể nhìn rõ tình hình phía trước.

Hắn liếc nhìn lại vị trí hiện tại trên thiết bị định vị, rồi nhấn ga.

Cùng với tiếng động cơ gầm rú, tốc độ di chuyển của xe trượt tuyết đột ngột tăng nhanh.

Lúc này, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, qua cửa sổ trời, hắn có thể nhìn thấy cực quang màu xanh lá cây như khói sóng và vô số ngôi sao trên bầu trời.

Bầu trời nơi đây rất đẹp nhưng Phong Kỳ không có tâm trạng thưởng thức cảnh đẹp trước mắt.

Hắn cần phải đến đích trước khi Mộc Tinh đánh tan lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, sau đó ẩn núp chờ Mê Vụ Chi Chủ bị thương nặng trốn thoát, để triển khai hành động tiếp theo.

Nếu bước đầu tiên thất bại, những kế hoạch tiếp theo cũng không cần thực hiện nữa.

Tiếp tục lái xe một đoạn đường, hắn đưa tay nhấn nút bật nhạc.

Âm thanh phát ra từ loa lập tức át đi tiếng gầm rú của động cơ.

Có thể thấy chủ nhân trước của chiếc xe trượt tuyết này là một người yêu thích nhạc heavy metal, bộ sưu tập nhạc của hắn tràn ngập âm hưởng cuồng loạn.

Đối với nhạc heavy metal, Phong Kỳ thường không có cảm giác gì.

Lúc này, khi nghe giai điệu âm nhạc lạnh lùng và cứng rắn, hắn lại có cảm giác khác lạ.

Đối với những chiến sĩ tiền tuyến thường xuyên vật lộn giữa ranh giới sống chết, loại nhạc cứng rắn này thực sự có thể có tác dụng giải tỏa cảm xúc, sức nặng của âm nhạc dường như có thể giải tỏa áp lực trong lòng theo cách này.

Khi nghe đến lời bài hát "Hành trình địa ngục này, con đường phía trước đầy rẫy những điều chưa biết", hắn không khỏi mỉm cười.

Trong màn đêm mênh mông, đèn pha xua tan bóng tối và tiến về phía trước với tốc độ nhanh chóng.

Hết chương 639.

Chương 640. Cảm Giác An Toàn

Do đoạn đường phía trước khá phức tạp, xe trượt tuyết bắt đầu xóc nảy trong quá trình di chuyển nhưng may mắn thay, chiếc xe này được thiết kế ban đầu để đối phó với tình trạng đường xá như thế này nên trong quá trình di chuyển cũng không gặp vấn đề gì.

Khi mua chiếc xe trượt tuyết này ở khu tiếp tế Lãnh Đông, hắn đã nghe nhân viên bán hàng cũ giải thích về tình hình của chủ nhân trước của chiếc xe trượt tuyết.

Chủ nhân ban đầu từng là phó đoàn trưởng của một chiến đoàn cấp C.

Hắn đã tử nạn trong một lần thám hiểm lĩnh vực trường nửa năm trước, tài sản và một số di vật của hắn đã được gửi về cho gia đình sống trong thành phố.

Một số vũ khí, trang bị hoặc những thứ không tiện mang về đã được để lại và ủy thác cho người bán hàng cũ ở khu tiếp tế chịu trách nhiệm bán.

Sau khi bán được, số tiền thu được sẽ được gửi về cho gia đình của chiến sĩ đã hy sinh.

Lúc đó, khi hắn đi dạo cửa hàng đồ cũ, nhìn những món đồ cũ được bày trong cửa hàng, trong lòng không khỏi cảm thấy xót xa.

Theo lời người bán hàng cũ, mỗi món đồ được bày ở đó đều có một chiến sĩ tiền tuyến đã khuất đứng sau.

Lúc này, nhạc chuyển sang bài khác.

Tiếng nhạc trầm vang lên, hắn rất quen thuộc với bài nhạc này.

Đó chính là ca khúc chủ đề của bộ phim truyền hình kinh điển trước thời đại đại biến đổi, Game of Thrones, tên là "Main Titles."

Trong thời đại hiện đại mà ngành giải trí chưa phát triển, nhiều bộ phim, phim truyền hình trước thời đại đại biến đổi vẫn còn rất được ưa chuộng, Game of Thrones là một trong số đó.

Khi nhạc nền vang lên, trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh Vạn Lý Trường Thành trong gió tuyết lạnh lẽo.

Những người lính Đội Tuần Đêm đứng trên Vạn Lý Trường Thành, tay cầm đuốc, bất chấp gió tuyết, tuyên thệ lời thề Đội Tuần Đêm.

Thật đúng là rất phù hợp với tâm trạng hiện tại của hắn.

Đèn pha của xe trượt tuyết xuyên thủng màn đêm, hai luồng sáng không ngừng kéo dài về phía trước.

Vết bánh xe để lại phía sau sẽ nhanh chóng bị tuyết lớn phủ lấp, khi di chuyển trong môi trường khắc nghiệt như vậy, thứ duy nhất có thể dựa vào chỉ có thiết bị định vị và bản đồ.

Sau nhiều giờ di chuyển, hắn vẫn chưa đuổi kịp đoàn xe của Mộc Tinh.

Hắn không lo lắng về điều này.

Hắn đã tính toán sơ bộ thời gian.

Với tốc độ di chuyển hiện tại, hắn hoàn toàn có thể đến nơi trước khi Mộc Tinh phá vỡ lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

…

Đoàn xe chiến đoàn Sói Tuyết, lĩnh vực.

Trong đợt thám hiểm chung này, đoàn xe của chiến đoàn Sói Tuyết và đoàn xe của các chiến đoàn khác nối đuôi nhau, tạo thành một đoàn dài.

Lúc này, Mộc Tinh ngồi ở thùng sau của một chiếc xe tải quân sự, ngước nhìn bầu trời đầy sao, suy nghĩ miên man.

Lần đầu tiên bước chân lên tiền tuyến, trong lòng cô không hề sợ hãi nhưng lại có một chút buồn.

Trong đầu cô không khỏi hiện lên hình ảnh của những người bạn, nhớ đến lời tiễn biệt của họ trước khi tốt nghiệp.

Cuối cùng, trong đầu cô hiện lên nụ cười của Phong Kỳ, cũng nhớ đến những lời hắn nói với cô khi buổi tiệc tốt nghiệp kết thúc.

“Thôi bỏ chức phó đoàn trưởng đi, tôi quyết định tiếp tục ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để nghiên cứu khoa học rồi, nếu sau này đàn chị cần gì thì cứ liên lạc với tôi.”

Nghĩ đến đây, cô vô thức siết chặt nắm tay.

Nhưng cô có thể hiểu được lựa chọn của Phong Kỳ.

Trong mắt cô, Phong Kỳ là một thiên tài tu luyện xuất sắc hơn cả Lâm Nhiễm, hiện tại được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bồi dưỡng trọng điểm, tương lai của hắn vô cùng rộng mở.

So với việc đến tiền tuyến làm chiến sĩ thì quả thực có chút lãng phí thiên phú.

Sau này, họ có cùng một mục tiêu nhưng lại không đi cùng một con đường.

Nghĩ đến đây, trên khuôn mặt cô hiện lên một tia buồn.

Lúc này, cô lấy ra chiếc sáo trắng mà Phong Kỳ tặng, áp vào môi.

Tiếng sáo du dương vang lên.

Những người ngồi bên cạnh cô như Ngưu Ma Vương lập tức ngừng trò chuyện, lặng lẽ lắng nghe Mộc Tinh thổi sáo.

Trong chuyến hành trình đầy chưa biết này, lòng mọi người đều trở nên nặng trĩu.

Không biết mình có thể bình an trở về hay không.

Trước mỗi nhiệm vụ, họ đều để lại di chúc trước, lần này cũng không ngoại lệ.

Không khí nhất thời trở nên nặng nề.

Thổi xong một khúc, Mộc Tinh cất chiếc sáo trắng vào hộp kim loại, ngẩng đầu lên:

"Anh Ngưu, anh kể cho em nghe về những điều mà một thành viên chủ chốt của đội nên làm đi."

Ngưu Ma Vương nghe vậy, lập tức gật đầu.

Đoàn xe lại đi thêm nửa ngày, đến 7 giờ sáng.

Lúc này trời vẫn còn tối.

Gần đến cực đêm, vùng cực Bắc ngày ngắn đêm dài, mặt trời chỉ xuất hiện vài giờ.

Nếu đến thời điểm cực đêm, 24 giờ sẽ không thấy mặt trời.

Tốc độ di chuyển của đoàn xe lúc này chậm lại, rồi dần dừng hẳn, đỗ lại ở một khoảng đất trống.

"Xuống xe, bắt đầu chuẩn bị!"

Lúc này, giọng nói của Đoàn trưởng Đoạn Diêm vang lên từ phía trước đoàn xe.

Hết chương 640.

Chương 641. Lĩnh Vực Tịch Tĩnh

Nghe lệnh, các chiến sĩ lần lượt xuống xe, Mộc Tinh cũng đeo ba lô lớn xuống xe theo các chiến sĩ.

Sau khi tập hợp nhanh chóng, họ bắt đầu dựng lều, nhóm lửa nấu cơm theo lệnh của Đoàn trưởng Đoạn Diêm.

Đặt ba lô xuống, Mộc Tinh nhìn về phía bắc.

Ánh mắt xuyên qua màn đêm, cô nhìn thấy một bức tường xám khổng lồ ở xa xa như một bức màn trời, ngăn cản đoàn xe tiến lên.

Quan sát kỹ còn có thể phát hiện ra.

Khu vực giao nhau giữa thế giới và lĩnh vực trường xám này có một sợi tơ đen.

Sợi tơ đen này đang nhanh chóng vặn vẹo, chậm rãi kéo dài, nuốt chửng thế giới nơi họ đang ở.

Rõ ràng đây chính là điểm đến của họ: "Lĩnh vực trường Tịch Tĩnh."

Cô tự tin vào sức mạnh của mình.

Nhưng cô cũng không rõ mình mạnh đến mức nào.

Lớn lên ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng từ nhỏ, cô đã trải qua vô số lần kiểm tra cường độ cơ thể.

Nhưng vài năm trước khi gia nhập Học phủ Tinh Thành, Úy Vi đã không thể kiểm tra được cường độ cơ thể của cô.

Bao gồm cả kiểm tra sức khỏe của Học phủ Tinh Thành cũng vậy.

Các thiết bị kiểm tra chuyên nghiệp không thể kiểm tra được cô mạnh đến mức nào.

Lúc này sắp đến chiến trường, trong lòng cô không hề sợ hãi, thậm chí còn nóng lòng muốn bước vào chiến trường.

"Mộc Tinh, nhanh dựng lều, rồi qua đây giúp." Lúc này, giọng nói của Ngưu Ma Vương truyền đến từ xa.

"Được."

Rút tầm mắt đang quan sát lĩnh vực trường Tịch Tĩnh về, cô đặt ba lô xuống, lấy ra một chiếc vali kim loại đựng lều tiện lợi, bắt đầu bận rộn.

Một lát sau, lều dựng xong.

Mộc Tinh cũng đeo ba lô đi về phía khu vực đang nhóm lửa nấu cơm.

…

Đến 9 giờ sáng.

Phong Kỳ liếc nhìn bản đồ, rồi buông chân khỏi bàn đạp ga.

Xe trượt tuyết tiếp tục trượt về phía trước một đoạn rồi dừng lại.

Lúc này, vị trí của hắn đã rất gần lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, hắn quyết định không lái xe tiến lên nữa.

Nếu không, tiếng động cơ của xe trượt tuyết chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của liên hợp chiến đoàn.

Hắn không định gặp Mộc Tinh vào lúc này.

Con đường hy sinh này, họ có những hướng đi tương lai hoàn toàn khác nhau.

Sau khi tháo máy tính bảng dùng để định vị, hắn cầm lấy ba lô để ở ghế phụ rồi xuống xe.

Tuyết dày, sau khi hai chân chạm đất, hơn nửa người hắn chìm vào tuyết.

Lúc này, tinh thần lực tỏa ra khỏi cơ thể.

Hắn kéo mình ra khỏi tuyết, rơi xuống nóc xe.

Mở ba lô ra, bên trong có rất nhiều đồ ăn nhanh và dụng cụ khẩn cấp.

Quan trọng nhất trong số đó là "Kim hoạt tính." được đựng trong hộp kim loại đặc biệt, đây là chìa khóa để hắn lưu giữ ký ức.

Nếu mất cây kim này, rất có thể mọi nỗ lực trên con đường hy sinh này sẽ đổ sông đổ bể.

Hắn lấy một ít bánh quy nén từ trong ba lô ra, bắt đầu ăn nhanh.

Ăn liền ba hộp bánh quy nén, hắn mới có cảm giác no bụng.

Tiếp theo, hắn lấy ván trượt tuyết và giá cố định từ cốp sau xe trượt tuyết, bắt đầu trượt về phía trước.

Còn xe trượt tuyết thì tạm thời bỏ lại đây.

Trượt được một đoạn, bình minh ló dạng trên bầu trời.

Tầm nhìn đột nhiên rộng mở.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn thấy khói bếp bốc lên từ xa.

Tiến thêm một đoạn nữa, tầm mắt hắn xuất hiện một đội hành động liên hợp đang đóng trại ở xa.

Lúc này, hắn giảm tốc độ tiến về phía trước.

Đội hành động liên hợp cảnh giác với hướng lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, hắn không lo bị phát hiện.

Nhưng để chắc chắn, hắn vẫn chọn cách giữ khoảng cách.

Phát hiện đội liên hợp chiến đoàn này vẫn chưa hành động, Phong Kỳ chọn cách dựa vào một tảng đá lớn lộ ra gần đó, lấy ba lô ra tiếp tục ăn.

Trong nửa năm mùa đông, vùng cực Bắc đêm dài hơn ngày vài giờ sau, màn đêm lại bao trùm khắp nơi.

Luôn ở trong giá lạnh, ngay cả hắn có thân thể cường tráng, lúc này cũng cảm thấy hơi lạnh.

Nhưng nhiệt độ vẫn trong phạm vi hắn chịu đựng được, hắn không có hành động sưởi ấm nào.

Hắn ngẩng đầu, nhìn về phía trại xa xa.

Lúc này, trại đã qua giờ ăn, khói bếp đã tắt, ngoài bóng người cảnh giác, những chiến sĩ khác đã vào lều nghỉ ngơi.

Nuôi dưỡng tinh thần, đều là để sau khi ngủ dậy có thể triển khai hành động thám hiểm tốt hơn.

Dựa vào tảng đá lớn, nhìn bầu trời đêm, lúc này hắn cũng nhắm mắt lại.

Không biết ngủ được bao lâu, tiếng ồn ào từ xa đánh thức Phong Kỳ khỏi giấc ngủ.

Hắn lập tức quay đầu, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trong màn trời xám xịt ở xa, một bàn tay sương mù vươn ra, dùng sức túm lấy một chiến sĩ đang chạy.

Ngay lập tức, máu trong cơ thể chiến sĩ này tràn ra từ lỗ chân lông, chỉ trong chớp mắt đã bị hút sạch máu mà ngã xuống.

Cảnh tượng lúc này trở nên hỗn loạn.

Có thể thấy trong trại có bóng người đang tổ chức chiến sĩ đi cứu viện.

Nhìn thấy bàn tay do sương mù tụ lại, hắn biết phán đoán của mình không sai, chủ nhân của lĩnh vực trường Tịch Tĩnh chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Hết chương 641.

Chương 642. Đội Hành Động

Sau khi tình huống đột phát xảy ra, trại bắt đầu bận rộn.

Các chiến đoàn bắt đầu chuẩn bị chiến đấu trước khi thám hiểm.

Lại thêm vài giờ trôi qua, cuối cùng các chiến đoàn cũng hành động.

Họ phân tán hành động, mỗi người phụ trách một hướng tiến vào lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

Nhận ra Mê Vụ Chi Chủ và Mộc Tinh sắp gặp nhau, hắn lật người nhảy qua tảng đá lớn, trượt về phía lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

Lúc này, trong trại vẫn còn chiến sĩ phụ trách hậu cần, vì vậy hắn chọn cách đi vòng.

Sau khi đến gần lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, hắn không chọn vào.

Tiếp theo, hắn ẩn núp gần lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, bắt đầu chờ cơ hội xuất hiện.

Hắn cũng không chắc mình có nắm bắt được cơ hội này hay không.

Không biết qua bao lâu, mặt đất rung chuyển, ngay cả hắn đang ở bên ngoài lĩnh vực trường Tịch Tĩnh cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Trong lúc tiếp tục chờ đợi, hắn thấy rất nhiều bóng người chạy ra khỏi lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

Trong đó có bóng dáng của Mộc Tinh.

Lúc này, trong mắt Mộc Tinh tỏa ra ánh sáng Tinh Hồng, giống như sát thần, tản ra uy áp và khí tức kinh khủng.

Cô ta dường như không thể khống chế được bản thân, lúc này quay người lại tiến vào lĩnh vực trường Tịch Tĩnh.

Một lát sau, chấn động truyền ra từ lĩnh vực trường Tịch Tĩnh càng dữ dội hơn.

Có thể thấy cuộc chiến bên trong khốc liệt đến mức nào.

Đối với trận chiến này, Phong Kỳ đã biết trước kết quả.

Vì vậy, trong lòng không có chút gợn sóng nào, càng không cần lo lắng cho sự an nguy của Mộc Tinh.

Không biết qua bao lâu, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng "Rắc rắc."

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên màn trời lĩnh vực trường xám xịt xuất hiện từng vết nứt.

Những vết nứt này theo chấn động của mặt đất mà nhanh chóng lan rộng.

Cũng vào lúc này, hắn thấy trên màn trời có một đoàn sương mù xám từ trong đó hiện ra, hướng về phía xa mà trốn đi.

Nhận ra đó là Mê Vụ Chi Chủ đang chạy trốn, hắn dứt khoát dùng tinh thần lực bao bọc lấy bản thân, bay lên không trung, bám theo sát.

Tốc độ di chuyển của Mê Vụ Chi Chủ rất nhanh.

Ngay cả khi bị thương nặng, hắn cũng không thể đuổi kịp, đuổi theo một đoạn hắn đã mất dấu vết của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn không hoảng hốt.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ bị thương nặng, hắn đoán rằng hắn ta không thể chạy xa được.

Tiếp tục bay một đoạn, thân hình hắn hạ xuống.

Tiếp theo, Phong Kỳ triển khai tìm kiếm theo kiểu rải thảm.

Một canh giờ trôi qua, lúc này Phong Kỳ đã đến một khu rừng tuyết.

Đối với việc có thể tìm thấy Mê Vụ Chi Chủ hay không, lúc này hắn đã không còn nhiều suy nghĩ.

Hắn phát hiện mình vẫn đánh giá thấp Mê Vụ Chi Chủ, ngay cả khi bị thương nặng vẫn có thể chạy xa đến vậy.

Bây giờ Mê Vụ Chi Chủ cụ thể ở đâu, hắn cũng không rõ.

Chỉ có thể phán đoán đại khái một hướng.

Vào rừng tuyết, hắn tiếp tục triển khai tìm kiếm theo kiểu rải thảm.

Tiến về phía trước một đoạn, hắn đột nhiên nhìn thấy cành cây gãy ở xa.

Theo vị trí gãy mà nhìn xuống, hắn phát hiện một thiếu niên tóc tím đang nằm dưới gốc cây, hai tay cắm vào tuyết, lúc này đã không còn động tĩnh.

Nhìn thấy cảnh này, trên mặt hắn không khỏi hiện lên ý cười.

Kế hoạch tiếp theo cuối cùng cũng có thể chính thức triển khai.

Nghĩ đến đây, hắn bước tới chỗ Mê Vụ Chi Chủ đã bất tỉnh.

Đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ, hắn ngồi xổm xuống.

Sau khi dùng tinh thần lực kiểm tra một lượt, nụ cười trên mặt Phong Kỳ đột nhiên đông cứng lại.

Hắn phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã mất đi hơi thở.

“Mẹ kiếp, không phải bị đánh chết chứ!”

…

Khu vực phía Bắc mùa đông lạnh giá.

Tuyết rơi dày đặc, tầm mắt chỉ thấy một màu trắng xóa.

Lúc này, trong rừng tuyết phía bắc, phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã mất đi hơi thở, Phong Kỳ lập tức ngây người.

Trong kế hoạch của con đường hy sinh này.

Hắn cần lấy Mê Vụ Chi Chủ làm bàn đạp, lấy góc nhìn của thế lực lĩnh vực để điều tra tình báo.

Thậm chí là đi cùng Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành, sau đó chứng kiến tương lai.

Nếu kế hoạch này thành công, hắn có thể thu được rất nhiều thông tin tình báo hữu ích.

Trong đó cũng bao gồm câu trả lời cho những câu hỏi như tại sao thế lực lĩnh vực lại muốn thâm nhập vào nền văn minh nhân loại và vật phẩm kỳ tích cuối cùng là gì, v.v.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã bất động, nụ cười trên mặt Phong Kỳ hoàn toàn đông cứng.

Theo lịch sử, Mộc Tinh chỉ phá vỡ lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, căn bản không giết chết Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không thì cũng không có những sự kiện sau này như Mê Vụ Chi Chủ cướp Huyết Thạch, khống chế Viện Nghiên cứu Hổ phách, nghiên cứu Hiến tế huyết nhục, v.v.

Điều này khiến hắn không khỏi nghi ngờ, phải chăng sự xuất hiện của hắn đã thay đổi dòng lịch sử này.

Nhưng nghĩ kỹ lại, con đường hy sinh này cũng giống như con đường hy sinh trước.

Đều là biết mình trở thành con đường hy sinh thì dứt khoát gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bế quan ba năm mới ra ngoài, không gây ra nhiều ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài.

Hết chương 642.

Chương 643. Thay Đổi Lịch Sử

Nhưng hắn lại cảm thấy thật sự có thể là do mình.

Cuối cùng, một số thay đổi nhỏ cũng có thể ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai.

Ví dụ như hắn đã từ chối lời mời của Mộc Tinh trở thành phó đoàn trưởng trong buổi lễ tốt nghiệp.

Biết đâu chính sự thay đổi này đã gián tiếp khiến Mộc Tinh ra tay với Mê Vụ Chi Chủ nặng tay hơn một chút…

Sau một hồi suy nghĩ lung tung, không tìm ra nguyên nhân, hắn không khỏi thở dài.

Nhìn nửa người của Mê Vụ Chi Chủ bị tuyết lớn vùi lấp, hắn định rời đi.

Lên kế hoạch lại cho tương lai.

Dù sao thì hơi thở sự sống cũng không còn, Mê Vụ Chi Chủ căn bản không thể sống lại.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ quay người, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng tim đập yếu ớt.

Lúc này, hắn dứt khoát quay trở lại trước mặt Mê Vụ Chi Chủ, một lần nữa kiểm tra tình hình cơ thể hắn ta.

Điều khiến hắn bất ngờ là lúc này cơ thể Mê Vụ Chi Chủ đã bắt đầu hoạt động trở lại.

Tuyệt thật, thật sự sống lại tại chỗ?

Mẫu nhân vật chính gì đây!

Mê Vụ Chi Chủ hồi phục từ trạng thái tử vong, khiến hắn nhớ đến Mê Vụ Chi Chủ trong giấc mơ tương lai, sau khi bị Lâm Nhiễm đánh tan ý thức thì lại tụ hợp ý thức.

Khả năng mỗi lần đều có thể sống lại từ trong cái chết này, khiến hắn nghĩ đến nhân vật chính trong tiểu thuyết, phim hoạt hình, trò chơi.

So sánh ra thì hắn thảm hơn nhiều.

Con đường hy sinh nào cũng phải chết.

Cảm nhận được Mê Vụ Chi Chủ đang dần hồi phục từ cái chết, hắn cũng bắt đầu chuẩn bị trước.

Mở ba lô ra, hắn lấy ra một hộp dụng cụ y tế nhỏ.

Bắt đầu cấp cứu cho Mê Vụ Chi Chủ.

Hiệu quả thế nào không quan trọng, quan trọng là có thể khiến Mê Vụ Chi Chủ tỉnh lại và thấy được thái độ của hắn.

Nhưng rất nhanh, Phong Kỳ phát hiện tình hình có chút mất kiểm soát.

Chức năng cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ phục hồi rất nhanh, nếu tiếp tục phục hồi, rất có thể khi hồi phục sẽ có thể hành động tự do.

Điều này chắc chắn sẽ làm giảm đi lợi thế đàm phán của hắn.

Biết đâu một phen nỗ lực của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lại chẳng thèm để mắt tới.

Giờ hắn cần một Mê Vụ Chi Chủ bị thương nặng, không thể hành động và cần hắn chăm sóc.

Chỉ trong điều kiện giúp đỡ trong lúc hoạn nạn như vậy, hắn mới có cơ hội khiến Mê Vụ Chi Chủ mở lòng với hắn, thậm chí coi hắn như "Anh em." để đối xử.

Nghĩ đến đây, hắn điều khiển tinh thần lực xâm nhập vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Tiến hành phá hoại cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Sau một hồi thao tác, hắn hài lòng thu hồi tinh thần lực.

Tiếp theo, Phong Kỳ mở hộp dụng cụ y tế, lấy ra các loại đạo cụ đặc hiệu dùng để cấp cứu.

Ví dụ như băng gạc đặc hiệu, thuốc trị thương, thuốc mỡ tan máu bầm… bắt đầu cấp cứu khẩn cấp cho Mê Vụ Chi Chủ.

Bận rộn nửa giờ, hắn bôi thuốc mỡ lên vết thương của Mê Vụ Chi Chủ, rồi băng bó xong.

Thời gian tiếp theo, hắn bắt đầu chờ Mê Vụ Chi Chủ tỉnh lại.

Thời gian trôi qua năm giờ.

Trong đêm đen, Phong Kỳ nén chặt tuyết tạo thành một bức tường băng chắn gió tuyết.

Lại dùng dụng cụ trong ba lô nhóm lửa.

Quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, lúc này hắn vẫn còn hôn mê, không có chút dấu hiệu tỉnh lại.

Phong Kỳ không vội.

Chỉ cần Mê Vụ Chi Chủ không chết là được, hắn cũng không thiếu thời gian mấy ngày này.

Lại chờ thêm nửa ngày.

Cơ thể Mê Vụ Chi Chủ khẽ run, lúc này hắn từ từ mở mắt.

Vừa mở mắt đã thấy một nam tử dung mạo tuấn tú đang mỉm cười nhìn hắn:

“Tỉnh rồi à?”

Thấy người lạ, Mê Vụ Chi Chủ lập tức muốn đứng dậy, kéo giãn khoảng cách.

Nhưng vừa dùng sức, hắn đã cảm thấy toàn thân đau đớn, căn bản không thể đứng dậy.

Thần thức nhập vào cơ thể, hắn phát hiện tình trạng cơ thể mình vô cùng tệ, hơn nửa chức năng cơ thể đã tê liệt.

Phát hiện thương thế của mình nghiêm trọng như vậy, trong đầu hắn lập tức hiện lên hình ảnh chiến đấu với Mộc Tinh.

Trong lòng lập tức phủ lên một tầng bóng tối.

Nhưng nghĩ đến mình ít nhất vẫn còn sống, vẫn có cơ hội làm lại, trong lòng hắn lại có động lực.

Hiện tại còn có thể sống, theo hắn thấy tuyệt đối là đã xảy ra kỳ tích.

Lúc lĩnh vực trường Tịch Tĩnh vỡ vụn, thế giới này thiếu mất một phần quy tắc liên quan đến lĩnh vực trường Tịch Tĩnh, đã tạo ra phản ứng bài xích với hắn.

Cộng thêm bản nguyên sinh mệnh của hắn bị tổn thương, sinh mệnh không ngừng trôi đi, bất cứ lúc nào cũng có thể tử vong.

Lúc đó hắn chỉ có một ý nghĩ, thử đánh vỡ bản nguyên sinh mệnh của mình, sau đó tiến hành đúc lại, từ đó tạo ra một bản nguyên sinh mệnh mới có thể dung hợp với thế giới này.

Bước này chắc chắn là cửu tử nhất sinh, khả năng thành công cực kỳ nhỏ.

Trong quá trình đúc lại, hắn cũng càng thêm tuyệt vọng.

Tiếp theo tầm mắt bị bóng tối bao phủ, hắn hoàn toàn hôn mê.

Đợi đến khi tỉnh lại, hắn kinh ngạc phát hiện bản nguyên sinh mệnh của mình thực sự đã đúc lại thành công, thế giới này cũng không còn phản ứng bài xích với hắn nữa.

Hết chương 643.

Chương 644. Bản Nguyên Sinh Mệnh

Mở mắt ra lần nữa, hắn hơi cảnh giác nhìn về phía Phong Kỳ:

"Ngươi là ai?"

"Không biết, ta mất trí nhớ rồi." Lúc này Phong Kỳ lắc đầu đáp.

Hắn đã sớm nghĩ xong cách giải thích tình hình của mình.

Lúc này nếu hắn nói mình cũng là một thành viên trong thế lực lĩnh vực, trong quá trình tiếp xúc sau này rất dễ bại lộ mình chẳng hiểu gì cả.

Chi bằng ngay từ đầu đã định hình mình là người chẳng hiểu gì, tiếp theo mới dễ triển khai kế hoạch sau.

Đến lúc đó hắn có gì không hiểu hỏi Mê Vụ Chi Chủ, Mê Vụ Chi Chủ cũng sẽ không nghi ngờ.

Nghe hắn trả lời, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc:

"Mất trí nhớ? Vậy sao ngươi lại cứu ta?"

"Trên người ngươi, ta cảm thấy một sự thân thiết, vì vậy ta nghĩ rằng ngươi có thể là tộc nhân của ta."

Nhìn khuôn mặt nửa đỏ nửa đen của Phong Kỳ vì ánh lửa, Mê Vụ Chi Chủ thầm nghĩ.

Lúc này Phong Kỳ cởi trần, quần áo trên người đều đắp lên người hắn.

Vì vậy hắn có thể nhìn thấy Phù Văn Tinh Thạch khảm trên ngực Phong Kỳ.

Như vậy có thể phán đoán hắn cũng là một thành viên trong thế lực lĩnh vực nhưng Mê Vụ Chi Chủ có thể khẳng định chắc chắn rằng tên này không phải là tộc nhân của mình.

Nhưng hành động cứu giúp mình của hắn, Mê Vụ Chi Chủ cảm thấy thực sự chân thành.

Bởi vì hiện tại cơ thể hắn bị tê liệt, căn bản không có giá trị lợi dụng nào.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Phong Kỳ nghiêm túc nói:

"Đa tạ, đáng tiếc ta không phải là tộc nhân của ngươi."

"Ta cũng không nghĩ vậy nhưng trên người ngươi ta có cảm giác thân thiết, cứ coi ngươi là tộc nhân của ta đi." Lúc này Phong Kỳ cười toe toét nói.

Nghe những lời này, hắn giảm bớt cảnh giác với Phong Kỳ.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ hỏi sơ qua tình hình của Phong Kỳ.

Lời giải thích của Phong Kỳ cũng rất đơn giản.

Hắn đã mất trí nhớ từ mười mấy năm trước, vẫn luôn trà trộn vào xã hội loài người với thân phận là con người.

Ngoài ra, hắn không nhớ bất kỳ tình huống nào khác.

Còn việc cứu hắn lần này, hoàn toàn là phát hiện ngoài ý muốn trong quá trình làm nhiệm vụ.

Cảm thấy trên người hắn có hơi thở thân thiết nên đã tốn công cứu hắn.

Nghe xong lời giải thích chi tiết của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ chìm vào suy tư.

“Bản nguyên sinh mệnh của ta cũng là nhờ ngươi giúp đỡ mới ngưng tụ lại?” Lúc này Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên hỏi.

“Không phải.” Phong Kỳ quả quyết lắc đầu.

Nghe câu trả lời, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ đầy nghi ngờ.

Hắn hôn mê trước khi bản nguyên sinh mệnh ngưng tụ lại nhưng khi tỉnh lại đã ngưng tụ lại thành công.

Điều này thật kỳ lạ.

Mang theo nghi ngờ, hắn lại trao đổi với Phong Kỳ.

Hắn cũng hiểu sơ qua tình hình hiện tại của Phong Kỳ.

Biết được hắn đã mất phần lớn ký ức, bình thường đều trà trộn trong xã hội loài người, càng không biết tương lai của mình ở đâu.

Hắn cố gắng tìm kiếm tộc nhân của mình nhưng vẫn không tìm thấy.

Biết được hoàn cảnh của Phong Kỳ, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ có cảm giác đồng cảnh ngộ.

Hắn tìm kiếm tộc nhân, còn mình thì hồi sinh tộc nhân.

Đều đang nỗ lực vì mục tiêu.

Lúc này hắn có chút thiện cảm với Phong Kỳ.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ vẫn luôn ở bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Trong thời gian này, thương thế của Mê Vụ Chi Chủ cũng nhanh chóng hồi phục.

Ngay hôm nay, Mê Vụ Chi Chủ đã gỡ băng trên người, theo khí huyết lưu chuyển trên cơ thể, thuốc mỡ bôi trên người bị rửa sạch.

“Ngươi đã hồi phục rồi, ta phải đi.” Nhìn Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Phong Kỳ đeo ba lô lên, chuẩn bị rời đi.

“Đi đâu?” Mê Vụ Chi Chủ nhìn Phong Kỳ hỏi.

“Ta đã nói với ngươi rồi, tiếp theo ta sẽ thành lập một thế lực hùng mạnh, chỉ cần ta đủ mạnh, chắc chắn có thể tìm thấy tộc nhân của mình, ngay cả khi không tìm thấy tộc nhân, ta cũng phải tìm được đường về nhà.” Phong Kỳ cười quay lại đáp.

Sau mấy ngày chuẩn bị nhưng khi nói ra những lời này, trong lòng Phong Kỳ cũng có chút căng thẳng.

Nếu lúc này Mê Vụ Chi Chủ trả lời “Vậy thì tạm biệt”, kế hoạch của hắn sẽ thất bại.

“Có muốn cùng nhau không.” Lúc này Mê Vụ Chi Chủ nghiêm túc nói.

“Tại sao?”

“Ta cũng giống ngươi, đã mất đi tộc nhân, hiện tại chẳng còn gì cả, chúng ta cùng nhau cố gắng, cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau.”

Nhìn chằm chằm Mê Vụ Chi Chủ một lúc, Phong Kỳ gật đầu:

“Được, cùng nhau cố gắng!”

Trong lúc bắt tay, trên mặt hai người đều nở nụ cười.

Tiếp theo, họ đối mặt với gió lạnh và tuyết bay, thẳng tiến đến Lãnh Đông Thành.

Lúc này thương thế của Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa hoàn toàn bình phục, khí huyết trong cơ thể mỏng manh, không thể ngự không mà đi.

Trên đường đi, họ trò chuyện về kế hoạch cho tương lai.

Đi được nửa ngày, Mê Vụ Chi Chủ hóa thành một đoàn sương mù đi theo bên cạnh Phong Kỳ tiếp tục tiến lên.

“Ngươi có thể biến thành sương mù, vậy sau này gọi ngươi là Sương Mù đi.”

Hết chương 644.

Chương 645. Sức Mạnh Niềm Tin

“Tùy ngươi, tiếp tục nói về ý tưởng của ta lúc nãy, hiện tại chúng ta không có bất kỳ thế lực hay ngoại lực nào có thể dựa vào, vì vậy chúng ta chắc chắn không thể đi theo con đường tranh bá, ta nghĩ vẫn nên chọn cách thâm nhập vào xã hội loài người để tìm kiếm cơ hội phát triển thì tốt hơn.”

Nghe những lời này, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh rất nhiều nghi vấn.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía đoàn sương mù đang lơ lửng bên cạnh hỏi:

“Con đường tranh bá mà ngươi nói đến cùng là gì?”

“Tất nhiên là mở rộng lĩnh vực tộc địa rồi, đây mới là con đường mà những kẻ mạnh nhất nên lựa chọn, không ngừng mở rộng diện tích lĩnh vực tộc địa, tranh bá với vạn tộc.”

“Vậy tại sao ngươi không tranh bá nữa?”

“Đừng hỏi, trước đây ta tưởng mình có năng lực đi theo con đường tranh bá nhưng sự thật chứng minh thực lực của ta còn lâu mới đủ.”

Nói đến đây, trong đầu Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên hiện lên hình ảnh Mộc Tinh tung nắm đấm.

Nghe những lời này, Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

Hắn vẫn luôn cho rằng dù là cường tộc lĩnh vực hay nhược tộc lĩnh vực đều có thể thâm nhập vào nền văn minh loài người.

Nhưng bây giờ nghe lời Mê Vụ Chi Chủ nói thì nhược tộc mới thâm nhập vào nền văn minh loài người, còn cường tộc đều đang mở rộng lĩnh vực để tranh bá chủng tộc.

Cảm thấy vô cùng nghi ngờ, hắn lập tức hỏi:

"Chẳng lẽ những thế lực thâm nhập vào xã hội loài người không có cường tộc sao?"

"Tất nhiên là có, con đường tranh bá và thâm nhập vào nền văn minh loài người không xung đột nhưng những cường tộc hàng đầu đi theo con đường tranh bá sẽ không đặt trọng tâm vào việc phát triển trong xã hội loài người, chỉ phái một số ít tộc nhân thâm nhập vào nền văn minh loài người, tiến hành tranh đấu với các thế lực chủng tộc khác."

Nghe những lời này, trong lòng Phong Kỳ chấn động:

"Chúng đang tranh đấu cái gì?"

"Tranh đấu cho sự sắp đặt trong tương lai."

"Ý là gì? Tại sao phải sắp đặt tương lai?"

"Ngay cả cường tộc cũng có thể không thoát khỏi sự giáng lâm của đại thế cuối cùng, chúng đều muốn trở nên mạnh hơn trước khi ngày đó đến, có năng lực chống lại tai ương giáng xuống."

"Đại thế giáng lâm là gì? Ngươi biết đấy, ta mất trí nhớ rồi, bây giờ chẳng hiểu gì cả."

"Thực ra ta cũng không rõ, dù sao ta chưa từng thấy nhưng ta biết đó sẽ là một thảm họa chưa từng có, chỉ có rất ít cường tộc có thể sống sót vào ngày đó."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ lại ngưng tụ thành hình dạng con người có mái tóc tím và đôi mắt tím.

“Các cường tộc hàng đầu đều có khả năng hủy diệt nền văn minh loài người nhưng lý do chính khiến chúng không làm như vậy là vì xã hội loài người hiện tại giống như một bàn cờ, các tộc đều là người chơi cờ, tiến hành tranh đấu với nhau.”

“Lật đổ bàn cờ, không ai muốn làm điều đó, dù sao ai nhảy ra trước cũng có thể trở thành mục tiêu bị tập trung hỏa lực.”

Lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ tương tự như phỏng đoán ban đầu của Phong Kỳ.

Lúc đầu hắn đã phát hiện ra rằng các cường tộc lĩnh vực có sức mạnh rất lớn, nếu tập hợp lại hoàn toàn có khả năng hủy diệt nền văn minh loài người.

Nhưng các tộc lĩnh vực lại không làm như vậy.

Rõ ràng là trong khi thâm nhập vào xã hội loài người, chúng cũng cạnh tranh với nhau.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có một thắc mắc, tại sao các thế lực lĩnh vực lại thu thập các vật phẩm kỳ tích trong nền văn minh loài người?

Vật phẩm kỳ tích lại được tạo ra như thế nào?

“Trụ thần.” mà Mê Vụ Chi Chủ từng nhắc đến là gì?

Hắn không trực tiếp hỏi những câu hỏi này.

Dù sao thì bây giờ hắn là người không biết gì cả, hiện tại chủ đề vẫn chưa liên quan đến vật phẩm kỳ tích, sau này sẽ có cơ hội hỏi rõ nguyên do.

Tiếp theo, họ bắt đầu thảo luận về kế hoạch hành động trong tương lai.

Ý tưởng của Mê Vụ Chi Chủ rất đơn giản, trước tiên là tìm cách trà trộn vào xã hội loài người, sau đó tìm kiếm cơ hội phát triển.

Mục tiêu đầu tiên là Lãnh Đông Thành.

Mặc dù hiện tại Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa có ý định thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách nhưng trong lòng đã có ý định thành lập thế lực loài người, sau đó với sự giúp đỡ của thế lực loài người, hắn sẽ trở thành "Người chơi cờ."

Đối với quyết định của hắn, Phong Kỳ lựa chọn đồng ý.

So với sự cạnh tranh giữa các thế lực lĩnh vực trên tuyến tranh bá thì rõ ràng xã hội loài người tương đối ổn định sẽ dễ có cơ hội phát triển hơn.

Có lẽ đi trên con đường này sẽ rất đau khổ.

Nhưng đã quyết định đi theo con đường phản diện, hắn cho rằng phải kiên định đi tiếp, loại bỏ sự do dự trong lòng.

Đi bộ trong gió tuyết hai ngày.

Lương khô trong ba lô đã hết, sau khi xem bản đồ định vị, Phong Kỳ phát hiện ra rằng họ sắp đến gần Lãnh Đông Thành.

Ngay lúc này, họ nhìn thấy khói bếp bốc lên từ xa.

Tiếp tục đi về phía trước một đoạn, tầm mắt của họ xuất hiện một ngôi làng.

Hết chương 645.

Chương 646. Sự Phục Hồi

Nhìn thấy ngôi làng này, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ có chút thay đổi.

“Hình dạng của ta không tiện, ngươi hãy đi điều tra trước, bây giờ ta rất cần khí huyết để phục hồi sức mạnh.”

Nghe những lời này, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Hắn biết Mê Vụ Chi Chủ muốn ra tay với ngôi làng này.

“Được!” Sau một hồi do dự ngắn ngủi, hắn lập tức gật đầu.

Lúc này hắn đi về phía ngôi làng.

Mười mấy phút sau, hắn đến trước ngôi làng.

Ngôi làng này rõ ràng là nơi tập trung của thập hoang giả, trước cửa làng còn có chiến sĩ thập hoang giả cảnh giới.

Thấy hắn xuất hiện, những người lính tỏ ra có chút kinh ngạc.

“Ta bị lạc khỏi chiến đoàn, cần các ngươi giúp đỡ.” Lúc này Phong Kỳ lên tiếng.

“Vào đi.” Tên lính thập hoang giả cầm đầu không cảnh giác hắn, lập tức cho phép hắn vào.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của tên thập hoang giả này, hắn đến trước một căn nhà gỗ được dựng bằng cây tuyết tùng.

Lúc này, tên lính thập hoang giả tiến lên gõ cửa nhà gỗ.

Chờ một lát, cửa nhà gỗ được mở ra, một lão già tóc bạc đi ra từ bên trong.

Lúc này, tên lính thập hoang giả trình bày tình hình của Phong Kỳ với lão già.

Nghe xong nguyên do, lão già lúc này quay sang nhìn Phong Kỳ.

Ánh mắt chạm nhau, trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của lão già nở một nụ cười:

"Vào đi, ta có đồ ăn."

Hắn không do dự, lập tức theo lão già vào nhà gỗ.

Đồ đạc trong nhà gỗ rất đơn giản, giữa nhà còn đốt lửa trại, trên đó đặt một cái nồi sắt, bên trong là súp thịt nóng hổi.

Lúc này, một thanh đại kiếm treo trên tường đã thu hút ánh mắt của Phong Kỳ.

"Tiền bối, ngài từng là chiến sĩ tiền tuyến?"

"Ừ, đã rất lâu rồi." Lão già cười ha ha lấy bát đũa từ trong tủ ra, đến trước đống lửa trại múc một bát súp thịt đưa cho hắn.

Nhận lấy bát súp thịt, Phong Kỳ uống một ngụm lớn.

Súp thịt vào bụng, hắn lập tức cảm thấy toàn thân ấm áp, cơ thể như được hồi sinh.

Ánh mắt hắn lại hướng về thanh đại kiếm treo trên tường.

Cảm thấy như đã từng thấy thanh đại kiếm này ở đâu đó nhưng lại không nhớ ra là ở đâu.

Trong cuộc trò chuyện tiếp theo, hắn đã hỏi về tình hình bên trong ngôi làng.

Theo lời lão già nói.

Ngôi làng thập hoang giả này của bọn họ vốn rất thịnh vượng nhưng mấy năm gần đây, dân số ngày càng ít, lớp trẻ cơ

bản đều ra tiền tuyến, chỉ còn lại người già, yếu, bệnh, tật.

Cuối cùng, lão già chỉ cho hắn một con đường đến Lãnh Đông Thành.

Trước khi chia tay còn tặng hắn một túi lương thực.

Ra khỏi làng, trong lòng hắn vẫn không nỡ ra tay.

Đi được mười mấy phút, hắn đến trước Mê Vụ Chi Chủ đang chờ đợi, lắc đầu nói:

"Không ra tay được, đổi chỗ khác đi."

Đối với lời nói này của hắn, Mê Vụ Chi Chủ không hề nghi ngờ, lập tức gật đầu:

"Được."

Nhưng ngay khi bọn họ chuẩn bị rời đi, gió tuyết trở nên dữ dội, che khuất tầm nhìn, xa xa có thể thấy một bóng người gầy gò đứng giữa gió tuyết.

Đợi gió tuyết tan đi, lão già tiếp đãi hắn trong làng cầm đại kiếm xuất hiện ở đằng xa.

Lão già nhìn hắn bằng ánh mắt thất vọng.

"Không ngờ ngươi lại là một con chó của thế lực lĩnh vực."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ thành hình dạng con người, vẻ mặt dữ tợn nói:

"Xem ra không thể không ra tay rồi nhưng lão già này sinh cơ trong cơ thể mỏng manh, vốn là ngọn đèn trước gió, không đáng sợ."

Lão già không trả lời, đột nhiên chém một kiếm về phía trước.

Một kiếm tưởng chừng như đơn giản nhưng lại dẫn động sức mạnh của trời đất, gió tuyết cuồn cuộn kéo theo kiếm ý ập

đến.

Mê Vụ Chi Chủ không kịp né tránh, bị chém trúng trực diện.

Lập tức, kiếm khí lạnh lẽo tràn ngập, Mê Vụ Chi Chủ bị chém bay thẳng ra ngoài, miệng ho ra máu.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía lão già vung kiếm, trong đầu đột nhiên nhớ ra lão là ai.

Vương Tấn Thăng từng đánh giá một anh hùng trong lớp.

Hắn từng là một trong những chiến thần trong lòng thập hoang giả, từng một mình một kiếm trấn thủ Bắc Vực một thời gian.

Hắn đã giết vô số sinh vật siêu thoát lĩnh vực trong suốt cuộc đời, chưa từng thất bại.

Hắn còn đào tạo ra nhiều chiến sĩ thập hoang giả xuất sắc, thậm chí nhiều thành viên cốt cán trong mười đại chiến đoàn cũng do một tay hắn đào tạo.

Sự tồn tại của hắn luôn là một truyền thuyết.

Thứ đại diện cho thân phận của hắn chính là một thanh đại kiếm có khắc hình rồng.

Lúc đó, trong nhà gỗ, hắn đã thấy thanh đại kiếm này rất quen thuộc nhưng không ngờ lại gặp được nhân vật trong truyền thuyết, chiến thần "Thủ Nghĩa."

Chỉ là lúc này, hắn trông rõ ràng đã già.

Tính ra thì cũng đã hơn 200 tuổi rồi.

Nghĩ đến đây, lòng Phong Kỳ thắt lại.

Hắn không sợ chết nhưng hắn sợ kế hoạch chưa kịp triển khai đã chết như thế này.

Nghĩ đến đây, hắn cắn răng, dứt khoát căng cơ đi đến trước Mê Vụ Chi Chủ.

Ánh mắt của lão già lạnh lùng, chậm rãi giơ đại kiếm lên.

Kiếm khí ngang dọc lấy hắn làm trung tâm, tỏa ra bốn phía, gió tuyết tự động tránh lui.

Hết chương 646.

Chương 647. Đại Kiếm Khắc Rồng

Kiếm khí đỏ rực sắc bén.

Gió tuyết nổi lên, cầu vồng đỏ như một con rồng khổng lồ gầm rú lao tới cùng với gió tuyết.

Phía sau là Mê Vụ Chi Chủ bị thương nặng, hắn không thể lùi.

Hắn nghiến răng chống đỡ, dùng thân thể cứng rắn đón lấy đòn tấn công này.

Máu bắn tung tóe, hắn cảm thấy cơ thể như muốn nổ tung vì đau đớn, quần áo rách nát, ngực xuất hiện nhiều vết thương do kiếm khí, sâu đến tận xương.

Nghiến răng đứng dậy, hắn nhìn vào mắt lão già, ánh mắt tràn đầy kiên định.

Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa thể chết.

Hắn phải để Mê Vụ Chi Chủ sống sót.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, lão già trước mặt đã cạn dầu, không còn là chiến thần trong truyền thuyết nữa, hắn không phải không có cơ hội.

Nghĩ đến đây, hắn dùng ý thức kích hoạt Phù Văn Tinh Thạch.

Làn da trên cơ thể chuyển sang màu đỏ, tốc độ lưu thông máu tăng nhanh, ánh mắt hắn dần trở nên mơ hồ.

Các vết thương trên cơ thể nhanh chóng được phục hồi dưới khả năng tự phục hồi mạnh mẽ.

Lúc này, hắn gầm lên một tiếng, chủ động lao vào lão già.

Kiếm khí đỏ rực lóe lên lao tới, Phong Kỳ một lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Hắn cố gắng đứng dậy, một lần nữa lao vào lão già.

Bị đánh bay lần này đến lần khác, hắn giống như một con gián không thể giết chết, dù cơ thể bị gãy xương nhưng vẫn có thể cố gắng đứng dậy, tiếp tục tấn công.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nằm gục sau lưng hắn, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

“Bởi vì ngươi khiến ta cảm thấy rất thân thiết, cảm thấy ngươi giống như tộc nhân của ta.”

“Được, tương lai chúng ta cùng nhau đi, thành lập thế lực mạnh nhất!”

…

Quãng thời gian tiếp xúc này, hắn ngày càng có thiện cảm với Phong Kỳ.

Lúc này, thấy Phong Kỳ liều mạng vì hắn, sự cảnh giác cuối cùng trong lòng hắn đã biến mất.

Phong Kỳ lúc này, càng khiến hắn nhớ đến những tộc nhân đã hy sinh khi khai phá con đường.

Bọn họ cũng vậy, vì hắn mà hy sinh không chút do dự.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nắm chặt tay.

Một đường gian nan, một đường thất bại, đến bây giờ vẫn vậy.

“Ta không cam tâm!”

Sức mạnh của niềm tin đã thúc đẩy sức mạnh vô danh ăn sâu trong cơ thể hắn, dưới sự gia trì của sức mạnh bí ẩn, vết thương của hắn nhanh chóng được phục hồi.

Giống như khi nguồn gốc sự sống bị phá vỡ.

Trong chớp mắt, vết thương của hắn đã hồi phục gần một nửa, sương mù dày đặc tỏa ra từ trong cơ thể hắn.

Lúc này, hắn vươn tay túm lấy Phong Kỳ, nắm chặt hắn trong tay.

Nhìn Phong Kỳ đã thoi thóp, dường như có thể chết bất cứ lúc nào, hắn cuốn hắn vào trong sương mù.

Lúc này, sức mạnh khí huyết của nguồn gốc được truyền vào cơ thể Phong Kỳ, duy trì mạng sống của hắn, bắt đầu nuôi dưỡng cơ thể hắn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ dùng ánh mắt tím ngắt nhìn về phía lão già:

“Ngươi sẽ chết, tộc nhân của ngươi cũng không thoát được!”

“Ngươi có thể thử xem.” Lão già một lần nữa giơ thanh đại kiếm có khắc hình rồng lên.

Trong gió tuyết lạnh lẽo, kiếm khí và sương mù va chạm, xung quanh hình thành một vùng chân không.

Dù là thân thể mục nát, lão già vẫn có ý chí chiến đấu ngút trời.

Kiếm thuật của hắn khác với Lữ Việt.

Nếu kiếm ý của Lữ Việt đại diện cho sự tiến lên không ngừng của những người trẻ tuổi thì kiếm khí của lão già giống như ngọn nến tàn đang vật lộn trong gió, mặc cho gió tuyết giao nhau, ta vẫn đứng vững.

Khi lão già thi triển kiếm kỹ, trông giống như đang nhảy một điệu múa cổ xưa.

Có cảm giác rất tự nhiên.

Lúc này, lão già dường như hòa làm một với đất trời, mượn thế đất trời dẫn động kiếm khí, Mê Vụ Chi Chủ đang chiến đấu với đất trời.

Sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ trước mặt lão già chỉ có uy lực mà không thể thực sự bùng nổ.

Trận chiến này khiến Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa thấy được sức mạnh của những cường giả trong loài người.

Dù đã già yếu nhưng hắn vẫn có thực lực nghiền ép hắn.

Nhưng theo thời gian trôi qua, lão già dần bắt đầu đuối sức.

Tốc độ vung kiếm của hắn ngày càng chậm, Mê Vụ Chi Chủ dần chiếm thế thượng phong.

Khi sương mù lướt qua cơ thể lão già, hắn đột nhiên ngã xuống.

Vật lộn đứng dậy, hắn xé toạc quần áo đã rách nát trên người, để lộ cơ thể đầy thương tích.

Vết thương nhiều đến mức đã phủ kín từng tấc da thịt của hắn.

Phía sau là tộc nhân, đã bảo vệ hơn hai trăm năm, trước nay chưa từng ngã xuống, hôm nay cũng sẽ không ngã xuống.

Trong mắt Thủ Nghĩa không vui không buồn, một lần nữa giơ đại kiếm lên.

“Ta có thể tha cho ngươi nhưng cần dùng mạng sống của tộc nhân ngươi để đổi lấy mạng ngươi.” Mê Vụ Chi Chủ khàn giọng nói.

Lời này, hắn cũng từng nói với Mộc Tinh.

Mộc Tinh dùng nắm đấm trả lời hắn, lần này cũng vậy, Thủ Nghĩa dùng đại kiếm trong tay trả lời.

Khi kiếm khí đến gần, sương mù cuồn cuộn về phía trước.

Hai luồng năng lượng đối đầu, kiếm khí không thể chém tan sương mù, sương mù cũng không thể đánh lui kiếm khí.

Hết chương 647.

Chương 648. Đối Đầu Kiếm Khí

Trong lúc giằng co, trên cơ thể lão già rỉ ra những giọt máu nhỏ li ti.

Một tiếng gầm lên, mái tóc bạc trắng tung bay, kiếm ý trong lòng lão già không ngừng tăng lên, đẩy kiếm khí từng chút một chém tan sương mù tiến về phía trước.

Cảm nhận được kiếm ý tuyệt cường, Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa cảm nhận được sự đe dọa của cái chết.

Mang theo khát vọng sống, hắn cũng chọn cách bùng nổ toàn bộ sức mạnh.

Sương mù xám dày đặc cuồn cuộn, mang theo khí huyết cuồn cuộn về phía trước.

Sức mạnh cuồng bạo cuốn theo tuyết phủ lan ra bốn phía, sức mạnh khủng khiếp khiến những chiến binh trong làng muốn chạy đến hỗ trợ cũng không thể tiến vào.

Kiếm khí tiếp tục tiến lên, dần tiến gần đến lõi nguồn gốc ở trung tâm sương mù.

Dù cơ thể đã già nua nhưng kiếm kỹ tinh trạm của lão già vẫn khiến người ta phải rùng mình.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ phát ra một tiếng gầm.

Nhưng mặc cho sương mù có cuồn cuộn thế nào cũng không thể ngăn cản kiếm khí từ từ tiến lên.

Lão già hai tay cầm đại kiếm, không ngừng đè xuống.

Lúc này, hắn dường như hòa làm một với đất trời, kiếm ý theo sự kiên định trong lòng mà càng thêm sắc bén.

Nhưng máu trên người hắn cũng chảy ra ngày càng nhiều, trong chớp mắt đã biến thành người máu.

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ cho rằng mình sắp bị kiếm khí làm tổn thương đến nguồn gốc, thậm chí sẽ chết vì thế thì kiếm khí đột nhiên tiêu tan.

Hắn nhìn chằm chằm, lão già vẫn đứng đó với tư thế cầm kiếm nhưng đã không còn hơi thở.

Thấy lão già chết, những chiến binh đến tăng viện đều đau buồn kêu gào.

Những thập hoang giả này đều lớn lên khi nghe kể về câu chuyện của lão già.

Lão già đối với toàn bộ thôn làng có ý nghĩa vô cùng, càng là anh hùng trong lòng họ.

Chỉ là bây giờ, anh hùng đã già, không chống lại được sự tàn phá của thời gian.

Thời trẻ, Thủ Nghĩa cầm kiếm trấn giữ Bắc Vực, dẫn dắt cư dân Cực Thành giết ra khỏi chiến trường, đến tiền tuyến Lãnh Đông.

Suốt đời hắn chém giết vô số Sinh Vật Trận Địa, chưa từng bại trận.

Hơn nữa, chỉ một mình hắn đã trấn áp được sự bạo loạn của sinh vật siêu thoát lĩnh vực nhiều lần.

Thành tựu cả đời hắn có thể dùng từ huy hoàng để hình dung.

Hắn dạy dỗ vô số học trò, trong đó không thiếu những chiến binh nổi tiếng vẫn còn hoạt động ở tiền tuyến cho đến

tận bây giờ.

Trong một trận chiến đỉnh cao nhất, hắn từng một mình bước vào chiến trường Luyện Ngục, chỉ bằng một mình đã chém giết Luyện Ngục Bát Tí, cuối cùng trấn áp chiến trường Luyện Ngục.

Lúc đó, chiến trường Luyện Ngục đang mở rộng điên cuồng nhất.

Chỉ vì Thủ Nghĩa cầm kiếm đứng đó, chiến trường Luyện Ngục không dám mở rộng bừa bãi nữa.

Chỉ là, anh hùng cuối cùng cũng có lúc già yếu.

Không ai thoát khỏi sự bào mòn của thời gian và sự trôi chảy của cuộc sống.

Lúc này, Thủ Nghĩa cầm kiếm rồng trong tay, cuối cùng không còn sức chiến đấu như thời đỉnh cao.

Theo chức năng cơ thể không ngừng suy giảm, mặc dù trong lòng có ý chí giết địch nhưng cơ thể đã đến cực hạn.

Trận chiến cuối cùng, hắn suýt nữa đã chém chết Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng cuối cùng vẫn mang theo tiếc nuối mà chết, trong tiếng kêu gào của tộc nhân, thân ảnh hắn ngã xuống trong gió tuyết lạnh lẽo.

Một truyền kỳ đã khép lại.

Con đường chống lại sự mở rộng của chiến trường của loài người chính là như vậy.

Mỗi thế hệ sẽ có những nhân vật truyền kỳ mới, họ từng bước tiến lên đỉnh cao, để lại dấu ấn đậm nét trong lịch sử, viết nên câu chuyện truyền kỳ của riêng họ.

Ngay cả những cường giả của chiến trường coi loài người như kiến hôi cũng không dám coi thường những nhân vật truyền kỳ này.

Chỉ là mỗi thời đại đều có truyền kỳ của mỗi thời đại.

Thời đại của Thủ Nghĩa đã là chuyện quá khứ.

Lúc này, theo tiếng kêu của tộc nhân, hắn đã bị chôn vùi trong gió tuyết.

…

Nhìn những chiến binh trước mặt mắt đỏ ngầu, liều chết xông tới.

Trong lòng Mê Vụ Chi Chủ không hề dao động, càng không có ý định nương tay.

Sương mù xám cuồn cuộn về phía trước, cướp đi từng mạng sống, đồng thời không ngừng hút lấy sức mạnh khí huyết tràn ra từ cơ thể họ.

Sự sống lúc này trở nên vô cùng mong manh.

Không còn sự bảo vệ của Thủ Nghĩa, những dân làng thập hoang giả này căn bản không phải là đối thủ của Mê Vụ Chi Chủ.

Mà những chiến binh có thực lực trong làng đã sớm ra tiền tuyến, lúc này hoàn toàn trở thành cuộc tàn sát một chiều.

Máu tươi văng ra nhuộm đỏ những bông tuyết rơi xuống, cuối cùng bị sương mù cuốn đi.

Nửa giờ sau, toàn bộ thôn làng đều bị tàn sát sạch.

Sau khi tàn sát xong thôn làng, Mê Vụ Chi Chủ thu hồi sương mù, ngưng tụ thành một viên huyết châu tinh khiết, vung tay, huyết châu hòa vào cơ thể Phong Kỳ đang bị sương mù cuốn lơ lửng trên không trung.

Dưới sự tưới tắm của khí huyết tinh khiết, Phong Kỳ từ từ mở mắt.

Nhìn xung quanh, trong tuyết phủ đầy là thi thể của dân làng.

Lòng hắn run rẩy nhưng hắn không biểu lộ cảm xúc của mình.

Hết chương 648.

Chương 649. Tấn Công Mê Vụ

“Đa tạ.” Lúc này, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, mở miệng nói.

“Nếu tương lai ta có thể trỗi dậy, đứng trên đỉnh thế giới này, bên cạnh ta chắc chắn có một chỗ cho ngươi.” Sương mù chớp mắt tím, cười nói.

Nụ cười của sương mù và những thi thể xung quanh đóng khung trong cùng một bức tranh, trông vô cùng chói mắt.

Tiếp theo, hai người tiếp tục lên đường đến Lãnh Đông Thành.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ giết gần nghìn người mà vẫn thản nhiên, Phong Kỳ rất muốn hỏi hắn giết người là cảm giác như thế nào nhưng cuối cùng hắn vẫn không hỏi ra miệng.

Hắn không ngừng ám thị bản thân rằng không nên do dự, phải tàn nhẫn, tuyệt tình, hoàn toàn hòa nhập vào thế lực chiến trường.

Nhưng chỉ khi đích thân trải qua mới biết, sự tàn khốc trong đó căn bản không phải là tam quan của hắn có thể chấp nhận.

Hít sâu một hơi, hắn đè nén sự khó chịu trong lòng, nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, hỏi:

“Thế giới của chúng ta cuối cùng là như thế nào?”

Biết Phong Kỳ mất trí nhớ, Mê Vụ Chi Chủ kiên nhẫn giải thích:

“Thế giới của chúng ta bị chia thành vô số không gian, mỗi không gian là một thế giới nhỏ và chúng liên kết với nhau, tộc của ngươi, tộc của ta, đều sống trong thế giới nhỏ của riêng mình, cho nên khi giáng lâm thế giới này sẽ xuất hiện chiến trường không tương thích với thế giới, bởi vì cách chúng ta giáng lâm là mang theo toàn bộ thế giới giáng lâm.”

Nghe sương mù giải thích, Phong Kỳ tiếp tục hỏi:

“Vậy tại sao ngươi lại đến thế giới này?”

“Thế giới của chúng ta xảy ra vấn đề, ta phát hiện không ngừng có cường tộc bỏ ra đại giá, cả tộc chuyển đến thế giới này, lúc đó ta cũng nhận ra vấn đề của thế giới, cho nên cũng muốn học theo cường tộc, mở đường, đến thế giới này tìm kiếm cơ hội sống sót cho tộc, cũng là để tìm kiếm cơ duyên trỗi dậy.”

“Thế giới chúng ta ở cũng sẽ có đại thế giáng lâm sao?” Phong Kỳ nắm bắt trọng điểm.

“Đúng vậy, còn tệ hơn thế giới này, cho nên các tộc mới đến đây để tìm kiếm cơ hội sống sót và cơ duyên.”

“Chỉ là có tộc chọn mở đường, có tộc dứt khoát từ bỏ thế giới của mình mà trực tiếp giáng lâm.”

Nghe những lời này, lòng Phong Kỳ chấn động.

Hắn nghĩ đến tộc của Tiểu tàn, cách giáng lâm của bọn họ có vẻ khác biệt.

Bọn họ là cả tộc giáng lâm nhưng lại không xuất hiện chiến trường.

Rõ ràng đây chính là cách giáng lâm từ bỏ thế giới mà Mê Vụ Chi Chủ nói.

Còn khi Mê Vụ Chi Chủ giáng lâm thì xuất hiện chiến trường tĩnh lặng, rõ ràng đây chính là cách mở đường giáng

lâm.

Nghĩ đến đây, hắn mở miệng hỏi:

"Hai cách giáng lâm này có gì khác nhau không?"

"Sự khác biệt rất lớn, nếu trực tiếp giáng lâm thì có thể sẽ bạo tử ngay khi giáng lâm, dù sao thì quy tắc của thế giới chúng ta và quy tắc của thế giới này có rất nhiều điểm khác biệt."

"Nhưng cũng có khả năng sống sót, ngay cả khi sống sót cũng có rất nhiều hạn chế và bất tiện, thực lực cũng sẽ giảm đi rất nhiều."

"Còn về việc mở đường giáng lâm, tức là mang theo thế giới, tức là chiến trường giáng lâm thế giới này."

"Cách giáng lâm này khó khăn nhất nhưng chỉ cần thành công cũng có thể mang lại nhiều thuận lợi, chỉ cần chờ chiến trường hòa nhập với thế giới này, chúng ta sẽ không bị giới hạn bởi quy tắc của thế giới này, đây cũng là lý do tại sao chiến trường tồn tại đủ lâu, sinh vật bên trong sẽ trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực trong miệng loài người."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

"Ngươi nói mở đường là gì?"

"Cách giáng lâm khó khăn nhất, cần phải đập vỡ bức tường thế giới, mang theo thế giới của mình giáng lâm thế giới này, may mắn thì trực tiếp giáng lâm, không may thì có thể gặp phải kẻ cản đường."

"Kẻ cản đường là gì?"

"Một nhóm cường giả tuyệt đối, bọn họ chặn trên con đường đến thế giới này, một khi gặp phải thì gần như không thể sống sót."

Nói đến đây, ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ tối sầm lại:

“Lúc đó ta dẫn tộc nhân đập vỡ bức tường thế giới, mở đường mới thì từng gặp phải kẻ cản đường, tộc nhân của ta vì hộ tống ta đến thế giới này mà tử chiến hết thảy.”

“Ta sau khi đến thế giới này đã thề, chắc chắn phải hồi sinh bọn họ, đây cũng là lý do ta khao khát khí huyết.”

“Chỉ có sở hữu đủ khí huyết, ta mới có thể ngưng tụ thân xác cho hồn phách của bọn họ, khiến bọn họ tại chỗ phục sinh.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến những hồn ma trong sương mù.

Rõ ràng đây chính là tộc nhân tử chiến trong miệng Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn trong lòng vẫn rất tò mò về “Kẻ cản đường.” trong miệng Mê Vụ Chi Chủ.

Đây lại là cái gì?

Trong lúc suy nghĩ, hắn đột nhiên nghĩ đến Thông Thiên Lộ.

Chẳng lẽ những kẻ cản đường đó đều là cường giả tuyệt đối trong loài người?

Sau khi bọn họ biến mất thì thực ra là đi đến nguồn gốc của thế giới, cố gắng ngăn chặn những thế lực chiến trường muốn bước vào thế giới này?

Hết chương 649.

Chương 650. Cơ Thể Khổng Lồ

Suy nghĩ một lúc, không nghĩ ra được, hắn không nghĩ nữa.

Con đường tiếp theo, hắn quyết định tiếp tục đi theo Mê Vụ Chi Chủ, thành lập thế lực chiến trường.

Đổi một góc độ khác để hiểu được sự thật của thế giới này.

Quá trình chắc chắn sẽ rất tàn khốc, hắn cảm thấy mình phải điều chỉnh lại tâm lý.

Đa sầu đa cảm chỉ cản trở hắn tiếp tục tiến lên.

Đường hy sinh này của hắn cũng sẽ không thể hoàn thành sứ mệnh của mình, tạo ra giá trị.

Cho nên hắn phải điều chỉnh tốt tâm lý, nhẫn tâm.

Bởi vì con đường phía sau, chuyện tương tự như hôm nay chắc chắn sẽ còn xuất hiện.

Hôm nay là thủ nghĩa, lần sau có lẽ là nhân kiệt khác.

Hắn có lẽ phải tự tay giết những nhân vật mà mình từng coi là anh hùng, cũng như làm ra những chuyện hoàn toàn không phù hợp với tam quan của mình.

Nếu nói thời gian gia nhập viện nghiên cứu khoa học là sa vào bóng tối.

Vậy thì con đường phản diện này chính là trở thành ác quỷ, lấy góc độ hoàn toàn coi loài người là sâu kiến, gia súc để suy xét vấn đề.

Nhưng hắn phải nhẫn tâm đi con đường này.

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể giống một Sinh Vật Trận Địa hơn, rồi đi chứng kiến sự thật chưa được biết đến.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ có thể khẳng định một điều là, Mê Vụ Chi Chủ đã coi hắn là đồng bọn.

Nếu không thì cũng sẽ không truyền khí huyết quý giá cho hắn để chữa thương.

Nhưng hắn không có chút tình cảm nào với Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn chỉ muốn lợi dụng Mê Vụ Chi Chủ, rồi thông qua sự trưởng thành của hắn ta để biết thêm nhiều tin tức hơn.

Nếu tương lai có một ngày Mê Vụ Chi Chủ không còn giá trị lợi dụng.

Hắn sẽ không chút do dự mà xóa sổ hắn ta trong hiện thực, không cho hắn ta bất kỳ cơ hội phát triển nào.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét với hắn:

"Cơ thể đã hồi phục thế nào rồi?"

Phong Kỳ thấy vậy, cũng cười theo:

"Không sao rồi, đa tạ."

Suy nghĩ một lúc, hắn lại nói tiếp:

"Mê Vụ, tương lai nếu ta tìm được tộc nhân, chắc chắn sẽ liên minh với ngươi, cùng nhau lập kế hoạch cho tương lai."

"Được, cứ hẹn như vậy."

Trong gió lạnh thấu xương, bọn họ mỗi người mang một tâm sự, bóng dáng dần đi xa.

…

Thành Lãnh Đông.

Sau khi lén lút vào thành Lãnh Đông, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lúc này đang đi trên đường phố khu Đông thành Lãnh Đông.

Mê Vụ Chi Chủ tuy đã cướp đi một phần ký ức của con người nhưng đây cũng là lần đầu tiên hắn ta thực sự bước vào xã hội loài người, dọc đường đi hắn ta tỏ ra rất tò mò với môi trường xung quanh.

Phong Kỳ lần đầu tiên đến thành Lãnh Đông cũng vậy.

Nhưng trước khi đến thành Lãnh Đông, hắn đã tìm hiểu về thành phố này.

Thành Lãnh Đông là một thành phố có lịch sử lâu đời.

Do điều kiện địa lý quanh năm tuyết rơi dày đặc nên bên trong thành phố có hệ thống xử lý tuyết tích tụ hoàn chỉnh.

Toàn bộ hệ thống được sự giúp đỡ của cơ quan nghiên cứu khoa học thành phố Tương Lai xây dựng.

Trong thành phố, 24 giờ đều có những con rô bốt không người lái xử lý vấn đề tuyết tích tụ, dưới mặt đường còn lắp đặt thiết bị gia nhiệt, có thể làm tan tuyết nhanh hơn, khiến tuyết chảy vào cống để xử lý.

Thành Lãnh Đông cũng từng là khu vực thiếu hụt nguồn lương thực nhất ở khu vực phía Đông.

Nhưng tài nguyên khoáng sản, tài nguyên dầu mỏ, v.v. gần thành Lãnh Đông lại rất phong phú.

Phương pháp giải quyết vấn đề thiếu lương thực của thành Lãnh Đông cũng rất đơn giản, dùng tài nguyên thiên nhiên để đổi lấy lương thực với các thành phố lớn khác, từ đó đồng ý nhu cầu tiêu dùng của cư dân trong thành.

Phong cách dân cư của thành phố này vô cùng hung hãn.

Đã từng nhiều lần đối mặt với nguy cơ mở rộng chiến trường, gần như toàn dân đều là binh lính.

Điểm này cũng thể hiện ở mô hình giảng dạy của thành Lãnh Đông.

Môi trường cạnh tranh mạnh được yếu thua của trường học cao nhất thành Lãnh Đông "Học phủ Lãnh Đông." là sự tồn tại cực kỳ kỳ lạ trong mắt các học phủ khác.

Nhưng không thể nghi ngờ rằng, Học phủ Lãnh Đông đã bồi dưỡng ra rất nhiều nhân tài chiến đấu xuất sắc cho nhân loại.

Đồng thời tỷ lệ hy sinh sau khi tốt nghiệp cũng đứng đầu trong tất cả các học phủ.

Đặc biệt là giai đoạn thực tập trước mùa tốt nghiệp hàng năm.

Học phủ Lãnh Đông sẽ đưa một lượng lớn học viên vào chiến trường để tiến hành huấn luyện thực chiến, ngay cả khi có chiến đoàn hàng đầu đi cùng, tỷ lệ thương vong vẫn duy trì ở mức cao hàng năm.

Quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ mặc một bộ giáp rách nát, cao hơn một mét tám, ngoại trừ mái tóc và đôi mắt màu tím không thể thay đổi, hắn ta đã hoàn toàn thay đổi diện mạo.

Cơ thể mới này chính là hắn ta đoạt xá từ một chiến sĩ loài người trên đường đi.

Trên đường đến thành Lãnh Đông, nội tâm của Phong Kỳ cũng đã trải qua nhiều lần điều chỉnh.

Hết chương 650.

Chương 651. Gia Nhập Thế Lực

Cũng là gia nhập thế lực chiến trường.

Thực ra thì đường hy sinh này và mốc thời gian gia nhập Viện nghiên cứu khoa học vẫn có nhiều điểm khác biệt.

Gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, đường hy sinh của hắn là những đồng loại bị giết chết bị giam giữ trong phòng thí nghiệm sinh hóa, vốn đã là kết cục chắc chắn phải chết.

Ngay cả khi hắn không ra tay, vẫn sẽ có những nhà nghiên cứu khác ra tay với bọn họ.

Nhưng đường phản diện này, hắn lại cần chủ động làm điều ác.

Sự phản kháng trong nội tâm đối với điều này còn mạnh mẽ hơn nhiều so với lúc đó.

Nhưng trên đường đi, hắn cũng đã đưa ra quyết định, tuyệt đối không nhân từ nữa.

Ưu nhu không quyết đoán sẽ không mang lại cho hắn bất kỳ tin tức nào, ngược lại còn kéo hắn vào thất bại, hắn phải lựa chọn đường phản diện này.

“Tiếp theo chúng ta cần sống một thời gian ở thành phố này, để thích nghi với môi trường nơi đây, sau đó tìm kiếm cơ hội phát triển!” Lúc này hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ rồi nói.

“Được, bây giờ ta đã có thân phận mới, chắc hẳn có thể nhanh chóng hòa nhập vào xã hội loài người.” Lúc này Mê Vụ

Chi Chủ gật đầu nói.

“Ta thấy ngươi trước tiên phải học cách ăn uống, đây mới là bước đầu tiên giống như con người.”

Qua thời gian tiếp xúc, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về Mê Vụ Chi Chủ.

Dòng dõi của bọn họ khác với loài người, không cần ăn để hấp thụ dinh dưỡng, chủ yếu hấp thụ khí huyết của các sinh vật khác để cung cấp năng lượng cho cơ thể hoạt động.

“Ta sẽ, nhét đồ vào miệng là được.” Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất bình tĩnh.

“Cách ăn của ngươi không có linh hồn, thức ăn vào miệng chỉ là bước đầu, tiếp theo còn cần nhai bằng miệng và thay đổi biểu cảm…”

Nghe Phong Kỳ giải thích, Mê Vụ Chi Chủ liên tục gật đầu.

Hắn tuy rằng đoạt được một phần ký ức của chủ nhân cơ thể nhưng phần ký ức này rất rời rạc, không đầy đủ.

Quan trọng hơn là cho dù có lấy được ký ức, cũng không có cảm giác được trải nghiệm tận mắt.

Giống như lật sách giáo khoa, biết được nội dung thể hiện trên đó nhưng hoàn toàn khác với cảm giác được trải nghiệm tận mắt.

Lúc này Phong Kỳ giống như một người thầy, không ngừng kể cho Mê Vụ Chi Chủ về cấu trúc của xã hội loài người.

Điểm này thì thực ra sớm muộn gì Mê Vụ Chi Chủ cũng sẽ biết.

Hắn cần làm chính là đẩy nhanh tiến trình này, giúp Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành nhanh hơn.

Hắn thậm chí còn muốn lợi dụng Mê Vụ Chi Chủ để thử đối đầu với các thế lực chiến trường khác, dùng cách bạo lực để biết được bí mật của các thế lực chiến trường khác.

Mê Vụ Chi Chủ là cốt lõi của đường hy sinh này của hắn.

Sương mù càng mạnh thì đường hy sinh này cũng sẽ càng thuận lợi.

Trong lúc trò chuyện, bọn họ băng qua vạch kẻ dành cho người đi bộ, đi đến một nhà hàng Trung Hoa ở phía đối diện, quyết định "Thực chiến." một phen.

Bữa cơm này, Phong Kỳ ăn rất thỏa mãn.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lại ăn rất khó chịu.

Hệ tiêu hóa của hắn hoàn toàn khác với loài người, hệ tiêu hóa của loài người có chức năng cơ bản là tiếp nhận, vận chuyển, tiêu hóa thức ăn và hấp thụ chất dinh dưỡng, cũng như bài tiết chất thải.

Nhưng chức năng tiêu hóa của Mê Vụ Chi Chủ chỉ có chuyển đổi năng lượng và hấp thụ khí huyết.

Điều này dẫn đến việc thức ăn vào cơ thể hắn, hắn cần chủ động nghiền nát thành bột, hút hết chất dinh dưỡng trong đó, sau đó tìm cách thải ra ngoài.

Giống như nhét dị vật vào trong cơ thể, thực sự khiến hắn khó chịu.

Ăn xong bữa cơm này, Mê Vụ Chi Chủ theo hắn đến bên thùng rác, nôn hết những thứ đã ăn ra ngoài.

Nhìn thấy dáng vẻ lang bái của hắn, Phong Kỳ nở nụ cười trên mặt.

“Cười cái gì?” Mê Vụ Chi Chủ trừng mắt nhìn hắn.

“Quen dần đi, đã định ẩn núp trong xã hội loài người thì chút khổ này đối với ngươi không thành vấn đề chứ?”

“Không đáng ngại.” Mê Vụ Chi Chủ thản nhiên nói.

“Đi thôi, tiếp theo theo ta đến thư viện, ta sẽ giúp ngươi hiểu rõ hơn về xã hội loài người.” Nói xong, Phong Kỳ quay người đi về phía Thư viện Lãnh Đông số 2 cao chót vót ở xa.

Mê Vụ Chi Chủ cúi đầu nhìn thức ăn thừa trong thùng rác, lập tức đi theo bước chân của Phong Kỳ.

Mang theo hoài bão đối với tương lai, hắn chắc chắn sẽ tích cực thích nghi với cuộc sống loài người trong thời gian tới.

Tìm kiếm cơ hội trỗi dậy.

…

Năm tháng sau, mang theo hoài bão đối với tương lai.

Mê Vụ Chi Chủ gia nhập một nhà máy luyện thép ở thành Lãnh Đông, trở thành một người lao động vẻ vang.

Bước này không phải do Phong Kỳ đưa ra.

Mà là Mê Vụ Chi Chủ chủ động lựa chọn để thích nghi với cuộc sống loài người.

Tiếp xúc với loài người theo cách của một người đi làm, đồng thời tìm hiểu tập tính sinh hoạt của loài người.

Trước đó, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã đổi nhiều công việc, cơ bản là một tháng đổi một công việc.

Hết chương 651.

Chương 652. Cấu Trúc Xã Hội

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ cũng hiểu rõ hơn về cấu trúc của xã hội loài người.

Hôm nay tan làm, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến nhà hàng công viên mà họ thường lui tới.

Sau khi gọi món, Phong Kỳ cười nhìn Mê Vụ Chi Chủ toàn thân bẩn thỉu:

"Thế nào, thích nghi ra sao rồi?"

"Cũng được, ta nghĩ chúng ta có thể kết thúc sớm quá trình trải nghiệm cuộc sống, đừng lãng phí thời gian vào chuyện này nữa."

Nghe vậy, hắn lập tức gật đầu:

"Vậy tiếp theo thì sao? Tiếp theo ngươi có dự định gì?"

"Ta đã phân tích kỹ xã hội loài người, nếu muốn đứng trên đỉnh cao cướp đoạt tài nguyên thì có ba lựa chọn."

"Lựa chọn thứ nhất là thành lập một viện nghiên cứu, chỉ cần viện nghiên cứu này có đủ thực lực thì có thể nhận được nguồn tài nguyên phân phối dồi dào của thành phố, thậm chí là tài nguyên do các thành phố khác chủ động chuyển đến, càng có thể tiếp cận được nhiều thông tin tình báo mật, rất thuận lợi cho sự phát triển của chúng ta."

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Hắn không ngờ Mê Vụ Chi Chủ hiện tại đã có ý định nhúng tay vào viện nghiên cứu.

Điểm khác biệt so với lịch sử là, Mê Vụ Chi Chủ hiện tại nghĩ đến việc tự mình thành lập viện nghiên cứu nhưng về sau hắn lại chọn cách thâm nhập vào viện nghiên cứu.

"Thứ hai là gia nhập quân phòng thành, hơn nữa phải trở thành cấp cao, con đường này cũng có thể thu thập được tình báo và tài nguyên… nhưng ta thấy không phù hợp với chúng ta, gia nhập quân đội căn bản không thể thăng tiến nhanh chóng được."

"Con đường thứ ba là thành lập chiến đoàn chiến trường, con đường này là đơn giản nhất trong ba con đường, thu hoạch được về mặt tình báo cũng ít nhất nhưng ưu điểm là có thể nhanh chóng tập hợp lực lượng của chúng ta."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

"Vậy ngươi chọn con đường nào?"

"Thành lập chiến đoàn chiến trường, bồi dưỡng nên đội ngũ nòng cốt đầu tiên cho lực lượng của chúng ta."

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã có quyết định, hắn cười nâng ly rượu:

"Ta cũng nghĩ giống ngươi."

"Cạn ly!" Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét, cũng nâng ly rượu lên.

Uống hết chất lỏng trong ly rượu, hắn ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Tiếp theo chúng ta đến khu tiếp tế Lãnh Đông đăng ký trở thành chiến sĩ tiền tuyến thôi."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lắc đầu:

"Đổi chỗ khác đi, chúng ta đến thành Cựu Nhật."

"Vì sao?" Hắn không khỏi tò mò hỏi.

Ở đường hy sinh trước, hắn và Mê Vụ Chi Chủ gặp nhau chính là ở khu tiếp tế bên thành Cựu Nhật.

Nhưng hắn không rõ, tại sao Mê Vụ Chi Chủ lại phải chạy xa như vậy đến đó.

Muốn thành lập chiến đoàn chiến trường, khu tiếp tế Lãnh Đông cũng là một lựa chọn rất tốt.

So sánh ra, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên cũng là người quen thuộc nhất với nơi này.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia xấu hổ:

"Ở đây có một kẻ rất đáng sợ, ta sợ nó nhớ mùi của ta, nếu đụng độ với nó thì cả hai chúng ta đều có thể vạn kiếp bất phục."

Nghe vậy, Phong Kỳ trong lòng bật cười.

Cũng nhận ra hiển nhiên là Mộc Tinh ra tay quá nặng, đánh cho Mê Vụ Chi Chủ bị ám ảnh tâm lý.

Nếu không hắn cũng sẽ không đổi chỗ khác để phát triển.

Chỉ sợ ở khu vực này lại gặp Mộc Tinh, lại bị đánh một trận nữa.

Bị đánh thì không sao, rất có thể lần này sẽ không may mắn như vậy, bị Mộc Tinh đánh chết cũng khó nói.

Nghĩ đến đây, hắn mở lời với vẻ mặt nghi ngờ:

"Kẻ nào vậy? Ngươi mạnh như vậy mà vẫn không phải là đối thủ của hắn ta?"

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ càng thêm xấu hổ:

"Thực ra hắn ta cũng không mạnh lắm, chỉ mạnh hơn ta một chút thôi, hiện tại ta không phải là đối thủ của hắn ta nhưng tiềm năng phát triển của ta cao hơn hắn ta nhiều, tương

lai chắc chắn có thể thắng hắn ta nhưng hiện tại vẫn nên tạm thời tránh đi.”

“Không phải là tên đã khiến ngươi bị thương nặng đó chứ?”

“Hắn ta cũng không khá hơn, cũng bị thương nặng, biết đâu bây giờ đã chết rồi.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ thản nhiên nói ra những lời này, Phong Kỳ trong lòng vỗ tay tán thưởng.

Trước mặt hắn, kẻ biết rõ lịch sử mà còn cố tỏ ra mạnh mẽ, quả nhiên bất kể là loài gì thì bản tính thích khoe mẽ vẫn không thay đổi.

Trong lúc trò chuyện, màn đêm buông xuống.

Đứng dậy thanh toán tiền, hắn và Mê Vụ Chi Chủ trở về ký túc xá nhân viên.

Sau một hồi dọn dẹp, hắn và Mê Vụ Chi Chủ đã mua vé máy bay đến thành Cựu Nhật.

Trước khi rời khỏi ký túc xá nhân viên, hắn đã kiểm tra kỹ ba lô, đương nhiên không quên “Kim tiêm hoạt tính.” quan trọng nhất.

Suốt thời gian qua, hắn vẫn luôn ở bên Mê Vụ Chi Chủ.

Để chắc chắn, hắn không liên lạc với Úy Vi, vì vậy kim tiêm hoạt tính trong hộp kim loại rất quan trọng.

Trong não hắn đã được cấy thiết bị định vị.

Chỉ cần sử dụng kim tiêm hoạt tính kịp thời, khi đó Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phát hiện ra tình trạng cơ thể hắn sẽ hành động.

Hết chương 652.

Chương 653. Kế Hoạch Tình Báo

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn đặc biệt thành lập cho hắn một "Đội thu hồi não", các thành viên đều là những chiến binh hàng đầu.

Họ sẽ dựa theo định vị của hắn, luôn ở cùng thành phố với hắn.

Đảm bảo khi có tình huống đột xuất xảy ra, họ có thể kịp thời xuất hiện để thu hồi não.

Còn việc có thể thu hồi thành công hay không, thực ra trong lòng Phong Kỳ cũng không chắc.

Xét cho cùng, khả năng xảy ra ngoài ý muốn là có, làm gì có chuyện đảm bảo thu hồi được 100%.

Hắn có thể làm là mang theo kim tiêm hoạt tính, khi cần thiết thì giữ cho mình một toàn thây.

Nghĩ đến kế hoạch tương lai, hắn và Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi ký túc xá nhân viên.

Bên ngoài tuyết rơi dày, trên đường không có nhiều người đi lại.

Vừa đi ra đường, Phong Kỳ vừa lấy điện thoại ra chuẩn bị gọi xe.

Nhưng ngay lúc này, bản năng cảnh báo nguy hiểm do cải tạo rồng quỷ ban cho khiến hắn đột nhiên nhìn về phía bên phải.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng đẩy hắn sang một bên.

Con dao găm sắc bén đột nhiên xuất hiện, vạch ra một quỹ đạo hiểm hóc đâm thẳng vào cổ Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay sau đó, một bóng hình gầy gò có làn da xanh cũng xuất hiện từ đó.

Phong Kỳ không xa lạ gì với những kẻ ám sát da xanh.

Trên dòng thời gian trước cũng đã tiếp xúc nhiều, cơ bản đã biết được đặc điểm của chúng.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ là, lần này mục tiêu của kẻ ám sát da xanh rõ ràng không phải là hắn, mà là Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh hắn.

Mê Vụ Chi Chủ phản ứng rất nhanh, thân hình đột nhiên hóa thành sương mù, với tốc độ cực nhanh bao phủ lấy kẻ ám sát da xanh.

Sương mù xám nhanh chóng ăn mòn cơ thể của kẻ ám sát da xanh, khiến nó phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nhưng tiếng kêu thảm thiết nhanh chóng bị sương mù che lấp.

Một lát sau, Mê Vụ Chi Chủ lại ngưng tụ cơ thể.

Nhìn xuống kẻ ám sát da xanh đã bị phân hủy trên mặt đất, trong mắt hắn hiện lên một tia nghi ngờ.

“Tại sao trong cơ thể tên này ngoài năng lượng ra chẳng có gì cả?”

Nghe vậy, Phong Kỳ cũng không thấy bất ngờ.

Lúc trước, Úy Vi khi nghiên cứu kẻ ám sát da xanh cũng đưa ra kết luận tương tự, thậm chí còn cho rằng kẻ ám sát da xanh là công cụ bị điều khiển từ xa.

Chỉ có điều hắn nghi ngờ, tại sao kẻ ám sát da xanh lại ra tay với Mê Vụ Chi Chủ.

Trừ khi… trên người hắn có hơi thở của vật phẩm kỳ tích.

Hắn chỉ đoán là trên người Mê Vụ Chi Chủ có vật phẩm kỳ tích nhưng sự xuất hiện của kẻ ám sát da xanh gần như đã chứng minh điều này.

Hắn thậm chí còn đoán, mỗi lần Mê Vụ Chi Chủ chết đi sống lại cũng liên quan đến vật phẩm kỳ tích trong cơ thể hắn.

Nhưng nghĩ đến lần trước Mê Vụ Chi Chủ hỏi hắn, có phải hắn đã tụ hợp lại nguồn gốc sự sống của hắn không.

Hắn lại thấy, có lẽ Mê Vụ Chi Chủ cũng không biết trên người mình có vật phẩm kỳ tích.

Hắn không trực tiếp hỏi Mê Vụ Chi Chủ những vấn đề này.

Sau này sẽ có nhiều cơ hội để tìm hiểu kỹ hơn.

Sau sự việc đó, Mê Vụ Chi Chủ tuy nghi ngờ tại sao mình bị ám sát nhưng cũng không để tâm nhiều.

Hai người vừa phân tích nguồn gốc của kẻ ám sát da xanh, vừa đi đến con phố bên ngoài ký túc xá nhân viên.

Trên đường đi, họ dùng điện thoại gọi một chiếc xe, rồi thẳng tiến đến sân bay.

Đến sân bay đã là đêm khuya nhưng sân bay vẫn sáng đèn.

Đặc biệt là khu vực vận chuyển vật tư bên cạnh sân bay, các chuyến bay vẫn rất bận rộn, một lượng lớn vật tư được đưa đến, lại có một lượng lớn khoáng sản và các nguồn tài nguyên khác được đưa lên máy bay vận tải.

Hiệu suất hoạt động của Sân bay Lãnh Đông cực cao.

Chờ khoảng một tiếng, họ bắt đầu xếp hàng lên máy bay.

Một lát sau, chuyến bay trong thời tiết xấu, hướng về phía thành Cựu Nhật, lao vào bầu trời đầy tuyết.

…

Thành Lãnh Đông.

Sau khi lén vào Thành Lãnh Đông, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lúc này đang đi trên đường phố khu Đông của Thành Lãnh Đông.

Mê Vụ Chi Chủ tuy đã cướp đi một phần ký ức của con người nhưng đây cũng là lần đầu tiên hắn thực sự bước vào xã hội loài người, dọc đường đi hắn tỏ ra rất tò mò với môi trường xung quanh.

Phong Kỳ lần đầu tiên đến Thành Lãnh Đông cũng vậy.

Nhưng trước khi đến Thành Lãnh Đông, hắn đã tìm hiểu về thành phố này.

Thành Lãnh Đông là một thành phố có lịch sử lâu đời.

Do điều kiện địa lý quanh năm tuyết rơi dày nên trong thành phố có hệ thống xử lý tuyết tích hợp hoàn chỉnh.

Toàn bộ hệ thống được các cơ quan nghiên cứu của thành phố Tương Lai giúp đỡ xây dựng.

Trong thành phố, cứ 4 giờ lại có robot không người lái xử lý vấn đề tuyết tích tụ, dưới mặt đường còn lắp đặt thiết bị gia nhiệt, có thể làm tan tuyết nhanh hơn, để tuyết chảy vào cống để xử lý.

Thành Lãnh Đông cũng từng là khu vực thiếu hụt nguồn lương thực nhất ở khu vực phía Đông.

Hết chương 653.

Chương 654. Trải Nghiệm Cuộc Sống

Nhưng các nguồn tài nguyên thiên nhiên như khoáng sản, dầu mỏ gần Thành Lãnh Đông lại rất phong phú.

Thành Lãnh Đông cũng có cách giải quyết vấn đề thiếu lương thực rất đơn giản, dùng tài nguyên thiên nhiên để đổi lương thực với các thành phố lớn khác, từ đó đồng ý nhu cầu tiêu dùng của cư dân trong thành phố.

Dân phong của thành phố này vô cùng cường tráng.

Từng nhiều lần đối mặt với cuộc khủng hoảng mở rộng chiến trường, gần như toàn dân đều là binh lính.

Điều này cũng thể hiện ở mô hình giảng dạy của Thành Lãnh Đông.

Môi trường cạnh tranh mạnh được yếu thua của trường đại học cao nhất Thành Lãnh Đông "Học phủ Lãnh Đông." là sự tồn tại cực kỳ kỳ lạ trong mắt các trường đại học khác.

Nhưng không thể nghi ngờ rằng, Học phủ Lãnh Đông đã bồi dưỡng cho loài người một lượng lớn nhân tài chiến đấu xuất sắc.

Đồng thời, tỷ lệ hy sinh sau khi tốt nghiệp cũng đứng đầu tất cả các trường đại học.

Đặc biệt là giai đoạn thực tập trước mùa tốt nghiệp hàng năm.

Học phủ Lãnh Đông sẽ đưa một lượng lớn học viên vào chiến trường để tiến hành huấn luyện thực chiến, ngay cả khi

có đoàn chiến đấu cấp cao đi cùng, tỷ lệ thương vong vẫn duy trì ở mức cao hàng năm.

Quay sang nhìn Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ mặc một bộ giáp rách nát, cao hơn một mét tám, ngoại trừ mái tóc và đôi mắt màu tím không thể thay đổi, hắn đã hoàn toàn thay đổi diện mạo.

Cơ thể mới này chính là hắn đoạt xá từ một chiến binh loài người trên đường đi.

Trên đường đến Thành Lãnh Đông, nội tâm của Phong Kỳ cũng đã trải qua nhiều lần điều chỉnh.

Cũng là gia nhập thế lực chiến trường.

Thực ra, đường hy sinh này và mốc thời gian gia nhập Viện nghiên cứu khoa học vẫn có nhiều điểm khác biệt.

Gia nhập đường hy sinh của Viện nghiên cứu khoa học, đồng loại mà hắn giết chết bị giam giữ trong phòng thí nghiệm sinh hóa, vốn đã là kết cục chắc chắn phải chết.

Ngay cả khi hắn không ra tay, vẫn sẽ có các nhà nghiên cứu khác ra tay với họ.

Nhưng đường phản diện này, hắn lại cần chủ động làm điều ác.

Sự phản kháng trong nội tâm đối với điều này còn mạnh mẽ hơn nhiều so với lúc đó.

Nhưng trên đường đi, hắn cũng đã đưa ra quyết định, tuyệt đối không nhân từ nữa.

Sự do dự sẽ không mang lại cho hắn bất kỳ thông tin tình báo nào, ngược lại còn kéo hắn đến thất bại, hắn phải hy sinh trên con đường phản diện này.

“Tiếp theo, chúng ta cần sống một thời gian ở thành phố này, để thích nghi với môi trường ở đây, sau đó tìm kiếm cơ hội phát triển!” Lúc này, hắn quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ rồi nói.

“Được, bây giờ ta đã có thân phận mới, hẳn là có thể nhanh chóng hòa nhập vào xã hội loài người.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu nói.

“Ta thấy ngươi nên học cách ăn uống trước, đây mới là bước đầu tiên giống con người.”

Qua thời gian tiếp xúc, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về Mê Vụ Chi Chủ.

Dòng dõi của hắn khác với loài người, không cần ăn để hấp thụ dinh dưỡng, chủ yếu hấp thụ khí huyết của các sinh vật khác để cung cấp năng lượng cho cơ thể hoạt động.

“Ta sẽ, chỉ cần nhét đồ vào miệng là được.” Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất bình tĩnh.

“Cách ăn của ngươi không có linh hồn, thức ăn vào miệng chỉ là bước đầu, tiếp theo còn cần miệng nhai và biểu cảm thay đổi…”

Nghe Phong Kỳ giải thích, Mê Vụ Chi Chủ liên tục gật đầu.

Hắn tuy đoạt được một phần ký ức của chủ nhân cơ thể nhưng phần ký ức này rất rời rạc, không đầy đủ.

Quan trọng hơn là ngay cả khi có được ký ức, cũng không có cảm giác trải nghiệm tận mắt.

Giống như lật sách giáo khoa, biết được nội dung thể hiện trên đó nhưng hoàn toàn khác với cảm giác trải nghiệm tận mắt.

Lúc này, Phong Kỳ giống như một người thầy, không ngừng kể cho Mê Vụ Chi Chủ về cấu trúc của xã hội loài người.

Thực ra, Mê Vụ Chi Chủ sớm muộn gì cũng sẽ biết được điều này.

Hắn cần làm là đẩy nhanh tiến trình này, giúp Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành nhanh hơn.

Hắn thậm chí còn muốn lợi dụng Mê Vụ Chi Chủ để thử đối đầu với các thế lực chiến trường khác, dùng cách bạo lực để biết được bí mật của các thế lực chiến trường khác.

Mê Vụ Chi Chủ là cốt lõi của đường hy sinh này.

Sương mù càng mạnh thì đường hy sinh này sẽ càng thuận lợi.

Trong lúc trò chuyện, họ băng qua vỉa hè đi đến một nhà hàng Trung Quốc đối diện, quyết định "Thực chiến." một phen.

Bữa ăn này, Phong Kỳ ăn rất thỏa mãn.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lại ăn rất khó chịu.

Hệ tiêu hóa của hắn hoàn toàn khác với loài người, chức năng cơ bản của hệ tiêu hóa loài người là hấp thụ, vận chuyển, tiêu hóa thức ăn và hấp thụ chất dinh dưỡng, cũng như bài tiết chất thải.

Nhưng chức năng tiêu hóa của Mê Vụ Chi Chủ chỉ có chuyển đổi năng lượng và hấp thụ khí huyết.

Điều này dẫn đến việc thức ăn vào cơ thể hắn, hắn cần chủ động nghiền nát thành bột, hút hết chất dinh dưỡng trong đó, sau đó tìm cách thải ra ngoài.

Hết chương 654.

Chương 655. Hiểu Rõ Hơn

Giống như nhét dị vật vào trong cơ thể, thực sự khiến hắn khó chịu.

Ăn xong bữa cơm, Mê Vụ Chi Chủ theo hắn đến thùng rác, nôn hết những thứ đã ăn ra ngoài.

Nhìn dáng vẻ lang bái của hắn, Phong Kỳ nở nụ cười trên mặt.

"Cười cái gì?" Mê Vụ Chi Chủ trừng mắt nhìn hắn.

"Quen rồi sẽ ổn thôi, đã định ẩn núp trong xã hội loài người thì chút khổ này đối với ngươi không thành vấn đề chứ?"

"Không đáng ngại." Mê Vụ Chi Chủ thản nhiên nói.

"Đi thôi, theo ta đến thư viện, ta sẽ giúp ngươi hiểu rõ hơn về xã hội loài người." Nói rồi, Phong Kỳ quay người đi về phía Thư viện Lãnh Đông số 2 cao chót vót ở xa.

Mê Vụ Chi Chủ cúi đầu nhìn thức ăn thừa trong thùng rác, lập tức đuổi theo bước chân của Phong Kỳ.

Mang theo hoài bão đối với tương lai, hắn chắc chắn sẽ tích cực thích nghi với cuộc sống loài người.

Tìm kiếm cơ hội trỗi dậy.

…

Năm tháng sau, mang theo hoài bão đối với tương lai.

Mê Vụ Chi Chủ gia nhập một nhà máy luyện thép ở Thành Lãnh Đông, trở thành một công nhân lao động vẻ vang.

Bước này không phải do Phong Kỳ đưa ra.

Mà là Mê Vụ Chi Chủ chủ động lựa chọn để thích nghi với cuộc sống loài người.

Tiếp xúc với loài người theo cách của một công nhân, đồng thời tìm hiểu tập tính sinh hoạt của loài người.

Trước đó, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã đổi nhiều công việc, cơ bản là một tháng đổi một công việc.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ cũng hiểu rõ hơn về cấu trúc của xã hội loài người.

Hôm nay tan làm, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến nhà hàng công viên mà họ thường lui tới.

Sau khi gọi món, Phong Kỳ cười nhìn Mê Vụ Chi Chủ toàn thân bẩn thỉu:

"Thế nào, thích nghi ra sao rồi?"

"Cũng ổn, ta nghĩ chúng ta có thể kết thúc sớm trải nghiệm cuộc sống, đừng lãng phí thời gian vào chuyện này nữa."

Nghe vậy, hắn lập tức gật đầu:

"Vậy tiếp theo thì sao? Tiếp theo ngươi có dự định gì?"

"Ta đã phân tích kỹ xã hội loài người, nếu muốn đứng trên đỉnh cao cướp đoạt tài nguyên thì có ba lựa chọn."

"Lựa chọn thứ nhất là thành lập một viện nghiên cứu, chỉ cần viện nghiên cứu này có đủ thực lực thì có thể nhận được nguồn tài nguyên phân phối dồi dào của thành phố, thậm chí là tài nguyên mà các thành phố khác chủ động chuyển đến, càng có thể tiếp cận được nhiều tình báo mật, rất thuận lợi cho sự phát triển của chúng ta."

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Hắn không ngờ Mê Vụ Chi Chủ hiện tại đã có ý định nhúng tay vào viện nghiên cứu.

Điểm khác biệt so với lịch sử là, Mê Vụ Chi Chủ hiện tại nghĩ đến việc tự mình thành lập viện nghiên cứu nhưng về sau hắn lại chọn cách thâm nhập vào viện nghiên cứu.

"Thứ hai là gia nhập quân phòng thành, hơn nữa phải trở thành cấp cao, con đường này cũng có thể thu được tình báo và tài nguyên… nhưng ta thấy không phù hợp với chúng ta, gia nhập quân đội căn bản không thể thăng tiến nhanh chóng."

"Con đường thứ ba là thành lập chiến đoàn chiến trường, con đường này là đơn giản nhất trong ba con đường, thu hoạch về mặt tình báo cũng ít nhất nhưng ưu điểm là có thể nhanh chóng tập hợp lực lượng của chúng ta."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

"Vậy ngươi chọn con đường nào?"

"Thành lập chiến đoàn chiến trường, bồi dưỡng nên đội ngũ nòng cốt đầu tiên cho chúng ta."

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã có quyết định, hắn cười nâng ly rượu:

"Ta cũng nghĩ như ngươi."

"Cạn ly!" Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét, cũng nâng ly rượu lên.

Uống hết chất lỏng trong ly rượu, hắn ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Tiếp theo chúng ta đến khu tiếp tế Lãnh Đông đăng ký trở thành chiến sĩ tiền tuyến đi."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lắc đầu:

"Đổi chỗ khác đi, chúng ta đến thành Cựu Nhật."

“Vì sao?” Hắn không khỏi tò mò hỏi.

Ở đường hy sinh trước, hắn và Mê Vụ Chi Chủ gặp nhau chính là ở khu tiếp tế bên thành Cựu Nhật.

Nhưng hắn không rõ, tại sao Mê Vụ Chi Chủ lại phải chạy xa như vậy đến đó.

Muốn thành lập chiến đoàn chiến trường, khu tiếp tế Lãnh Đông cũng là một lựa chọn rất tốt.

So sánh ra, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên cũng là người quen thuộc nhất với nơi này.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia xấu hổ:

“Có một kẻ ở đây rất đáng sợ, ta sợ nó nhớ hơi thở của ta, nếu đụng độ với nó thì cả hai chúng ta đều có khả năng vạn kiếp bất phục.”

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ bật cười.

Cũng nhận ra rõ ràng là Mộc Tinh ra tay quá nặng, đánh cho Mê Vụ Chi Chủ bị ám ảnh tâm lý.

Nếu không hắn cũng sẽ không đổi chỗ khác để phát triển.

Chỉ sợ ở khu vực này lại gặp Mộc Tinh, lại bị đánh một trận tơi bời.

Bị đánh thì không sao, rất có thể lần này sẽ không may mắn như vậy, bị Mộc Tinh đánh chết cũng khó nói.

Nghĩ đến đây, hắn mở lời với vẻ mặt nghi ngờ:

“Kẻ nào vậy? Ngươi mạnh như vậy mà vẫn không phải đối thủ của hắn ta?”

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ càng thêm xấu hổ:

Hết chương 655.

Chương 656. Tài Nguyên Phân Phối

“Thực ra cũng không mạnh lắm, chỉ mạnh hơn ta một chút thôi, hiện tại ta không phải đối thủ của cô ta nhưng tiềm năng phát triển của ta cao hơn cô ta nhiều, tương lai chắc chắn có thể thắng cô ta nhưng hiện tại vẫn nên tránh mũi nhọn.”

“Không phải là vết thương nặng của ngươi do tên đó gây ra chứ?”

“Cô ta cũng không khá hơn, cũng bị thương nặng, biết đâu bây giờ đã chết rồi.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ thản nhiên nói ra những lời này, Phong Kỳ trong lòng vỗ tay tán thưởng.

Trước mặt hắn, kẻ biết rõ lịch sử, mà còn cố tỏ ra mạnh mẽ, quả nhiên bất kể loài nào, thích thể hiện, thích tỏ ra mạnh mẽ đều là bản tính.

Trong lúc trò chuyện, màn đêm buông xuống.

Đứng dậy thanh toán tiền, hắn và Mê Vụ Chi Chủ trở về ký túc xá nhân viên.

Sau một hồi dọn dẹp, hắn và Mê Vụ Chi Chủ mua vé máy bay đến thành Cựu Nhật.

Trước khi rời khỏi ký túc xá nhân viên, hắn kiểm tra kỹ ba lô, dĩ nhiên không quên “Kim hoạt tính.” quan trọng nhất.

Suốt thời gian qua, hắn vẫn luôn ở cùng Mê Vụ Chi Chủ.

Để chắc chắn, hắn không liên lạc với Úy Vi, vì vậy kim hoạt tính trong hộp kim loại rất quan trọng.

Trong não hắn đã được cấy thiết bị định vị.

Chỉ cần kim hoạt tính có thể sử dụng kịp thời, khi đó Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phát hiện tình trạng cơ thể hắn sẽ hành động.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn đặc biệt thành lập cho hắn một "Đội thu hồi não", các thành viên đều là những chiến binh hàng đầu.

Họ sẽ căn cứ vào định vị của hắn, luôn ở cùng thành phố với hắn.

Đảm bảo khi có tình huống đột phát có thể kịp thời xuất hiện để thu hồi não.

Còn có thể thu hồi thành công hay không, thực ra trong lòng Phong Kỳ cũng không chắc.

Cuối cùng khả năng xảy ra ngoài ý muốn là có, làm gì có chuyện đảm bảo thu hồi thành công trăm phần trăm.

Hắn có thể làm là mang theo kim hoạt tính, khi cần thiết thì giữ cho mình một toàn thây.

Nghĩ đến kế hoạch tương lai, hắn và Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi ký túc xá nhân viên.

Bên ngoài tuyết rơi dày, trên đường không có nhiều người đi lại.

Vừa đi ra đường, Phong Kỳ vừa lấy điện thoại ra chuẩn bị gọi xe.

Nhưng ngay lúc này, bản năng cảnh báo nguy hiểm do cải tạo rồng quỷ ban cho khiến hắn đột nhiên nhìn về phía bên phải.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng đẩy hắn sang một bên.

Con dao găm sắc bén đột ngột xuất hiện, vạch ra một quỹ đạo hiểm hóc đâm thẳng vào cổ Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay sau đó, một bóng hình gầy gò có làn da xanh cũng xuất hiện từ đó.

Đối với sát thủ da xanh, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Trên dòng thời gian trước cũng từng tiếp xúc nhiều, cơ bản đã biết đặc điểm của chúng.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ là, lần này mục tiêu của sát thủ da xanh rõ ràng không phải hắn, mà là Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh hắn.

Mê Vụ Chi Chủ phản ứng rất nhanh, thân hình đột nhiên hóa thành sương mù, với tốc độ cực nhanh bao lấy sát thủ da xanh.

Sương mù xám nhanh chóng ăn mòn cơ thể sát thủ da xanh, khiến nó phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nhưng tiếng kêu thảm thiết nhanh chóng bị sương mù che lấp.

Một lát sau, Mê Vụ Chi Chủ lại ngưng tụ cơ thể.

Nhìn xuống sát thủ da xanh đã bị phân hủy trên mặt đất, trong mắt hắn hiện lên một tia nghi ngờ.

“Tại sao trong cơ thể tên này ngoài năng lượng ra chẳng có gì cả?”

Nghe vậy, Phong Kỳ cũng không cảm thấy bất ngờ.

Lúc trước, Úy Vi khi nghiên cứu sát thủ da xanh cũng đưa ra kết luận tương tự, thậm chí còn cho rằng sát thủ da xanh là công cụ bị điều khiển từ xa.

Chỉ có điều hắn nghi ngờ, tại sao sát thủ da xanh lại ra tay với Mê Vụ Chi Chủ.

Trừ khi… trên người hắn có hơi thở của vật phẩm kỳ tích.

Hắn chỉ đoán rằng trên người Mê Vụ Chi Chủ có vật phẩm kỳ tích nhưng sự xuất hiện của sát thủ da xanh gần như đã chứng minh điều này.

Hắn thậm chí còn đoán rằng, mỗi lần Mê Vụ Chi Chủ chết đi sống lại cũng liên quan đến vật phẩm kỳ tích trong cơ thể hắn.

Nhưng nghĩ đến lần trước Mê Vụ Chi Chủ hỏi hắn, có phải hắn đã tụ hợp lại nguồn sống của hắn không.

Hắn lại thấy, có lẽ Mê Vụ Chi Chủ cũng không biết trên người mình có vật phẩm kỳ tích.

Hắn không trực tiếp hỏi Mê Vụ Chi Chủ những vấn đề này.

Về sau sẽ có cơ hội tìm hiểu kỹ càng.

Sau khúc nhạc đệm, Mê Vụ Chi Chủ tuy nghi ngờ tại sao mình bị ám sát nhưng cũng không để tâm nhiều.

Hai người vừa phân tích nguồn gốc của sát thủ da xanh, vừa đi đến con đường bên ngoài ký túc xá nhân viên.

Trên đường đi, họ dùng điện thoại gọi một chiếc xe, trực tiếp đi về hướng sân bay.

Đến sân bay đã là đêm khuya nhưng sân bay vẫn sáng đèn.

Đặc biệt là khu vực vận chuyển vật tư bên cạnh sân bay, các chuyến bay vẫn rất bận rộn, một lượng lớn vật tư được đưa đến, lại có một lượng lớn khoáng sản và các nguồn tài nguyên khác được đưa lên máy bay vận tải.

Hết chương 656.

Chương 657. Sân Bay Lẫm Đông

Hiệu suất hoạt động của Sân bay Lẫm Đông cực cao.

Chờ khoảng một tiếng, họ bắt đầu xếp hàng lên máy bay.

Một lát sau, chuyến bay trong thời tiết xấu, hướng về phía bầu trời đầy tuyết, khởi hành đến thành Cựu Nhật.

…

Phía đông, thành Cựu Nhật.

Sau nửa ngày chờ đợi, chuyến bay cuối cùng cũng hạ cánh xuống sân bay thành Cựu Nhật.

Đây cũng là lần đầu tiên Phong Kỳ đến thành Cựu Nhật.

Lần trước hắn dẫn các thành viên chiến đoàn Lê Minh đi làm nhiệm vụ hộ tống nên đã trực tiếp đến khu tiếp tế phía đông Cựu Nhật.

Hắn chưa từng đến đây.

Xuống máy bay, ngẩng đầu lên là có thể nhìn thấy bầu trời xanh ngắt.

Môi trường của thành Cựu Nhật là nơi thích hợp nhất để sinh sống trong năm thành phố lớn ở khu vực phía đông, bởi vì nơi đây gần biển, phong cảnh đẹp, khí hậu dễ chịu.

Nơi đây có nhiều loại trái cây nhiệt đới, hải sản và các đặc sản khác.

Nhưng lần này đến thành Cựu Nhật, Phong Kỳ không có ý định tham quan thành phố này.

Hắn và Mê Vụ Chi Chủ sẽ đến khu tiếp tế phía đông.

Sau khi chờ một tiếng rưỡi ở phòng chờ, họ lên máy bay đến khu tiếp tế phía đông Cựu Nhật.

Thành Cựu Nhật có hai khu tiếp tế tiền tuyến.

Khu đầu tiên nằm ở phía bắc thành Cựu Nhật, khu còn lại nằm ở phía đông gần biển.

Hai khu này lần lượt chống lại mối đe dọa từ sự mở rộng của trường lực ở phía bắc và phía biển.

Nhờ thông tin do hòa thượng cung cấp, Phong Kỳ biết rằng có một thế lực xâm nhập trường lực rất mạnh ở khu vực thành Cựu Nhật này.

Đó là tộc Linh năng.

Cũng chính là tộc Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu công nghệ, là tộc trước đây của hắn.

Bây giờ hắn lại có một ý tưởng.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ thực sự có thể phát triển ở đây thì hắn không thể không nghĩ cách làm gì đó.

Ví dụ như gây chiến với tộc Linh năng, dùng bạo lực để đánh tan tộc Linh năng, từ đó tìm hiểu thêm nhiều bí mật của tộc Linh năng.

Đồng thời hắn cũng rất thèm muốn bảo vật kỳ diệu "Thánh linh ý thức khố." của tộc Linh năng.

Nếu con người có thể có được bảo vật này thì tiềm năng phát triển trong tương lai sẽ tăng lên một bậc.

Kế hoạch thăm dò tộc Linh năng đều là để tạo tiền đề cho một hắn khác.

Tất nhiên, bước này có thể thực hiện được hay không còn phải xem tốc độ phát triển của Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang ngồi bên cạnh.

Phát hiện ra ánh mắt của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lập tức lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Chuyến bay kéo dài hơn nửa giờ, sau đó hạ cánh xuống sân bay khu tiếp tế phía đông Cựu Nhật.

Lúc này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, bước xuống máy bay.

Những người xuống máy bay cùng họ chủ yếu là những chiến sĩ tiền tuyến trở về thăm nhà. Sau khi nghỉ ngơi một thời gian ngắn, họ lại đến tiền tuyến tàn khốc.

Sau khi mở bản đồ xem tình hình trong khu tiếp tế, Phong Kỳ dẫn Mê Vụ Chi Chủ đến đại sảnh tuyển quân.

Trên đường đi, Mê Vụ Chi Chủ tò mò quan sát cảnh vật xung quanh.

Xung quanh sân bay có trồng cây dừa và cây chuối.

Ngẩng đầu lên là có thể nhìn thấy vô số chim biển hót líu lo bay trên bầu trời xanh ngắt, nhìn về phía đông có thể thấy biển xanh ngắt, từng đợt sóng vỗ vào bờ cát.

“So với Lãnh Đông thành, nơi này giống như một thế giới khác vậy.”

Nghe Mê Vụ Chi Chủ cảm thán, Phong Kỳ sửng sốt:

“Chẳng lẽ thế giới của chúng ta không có bốn mùa sao?”

“Tất nhiên là không, mỗi trường lực trong thế giới của chúng ta đều có môi trường cố định, không có sự thay đổi bốn mùa.”

“Thì ra là vậy, không biết chủng tộc của ta sinh sống trong môi trường như thế nào.”

Trong lúc trò chuyện, họ không ngừng tiến về phía trước dọc theo mặt đường nhựa.

Đi được một giờ, phía trước xuất hiện một tòa nhà cao tầng.

Đại sảnh tuyển quân của thành Cựu Nhật có vẻ ngoài rất đặc biệt, giống như một con đại bàng đang dang rộng đôi cánh bay lượn.

Đi vào trong tòa nhà, họ lấy số và bắt đầu chờ đợi.

Các bước để đăng ký trở thành chiến sĩ trường lực không hề phức tạp.

Tại cửa sổ làm việc có một máy quét chuyên dùng để xác thực danh tính, sau khi quét xong là có thể hoàn thành đăng ký.

Nhưng đăng ký xong không có nghĩa là đã trở thành chiến sĩ trường lực.

Nhân viên trong đại sảnh tuyển quân còn phải xem xét lý lịch của người đăng ký.

Ví dụ như trường tốt nghiệp, hoặc cường độ cơ thể sau lần kiểm tra sức khỏe gần nhất, v.v.

Những lần xem xét này rất cần thiết.

Bởi vì luôn có những người bình thường nhiệt huyết muốn trở thành chiến sĩ tiền tuyến.

Những người này rất có thể chưa từng tiếp xúc với học thuyết tu luyện vào chiến trường ngoài việc kéo chân đồng đội thì không thể giúp ích gì cho tình hình chiến sự ở tiền tuyến.

Khi xem xét gặp những người như vậy, nhân viên xem xét sẽ bác bỏ đơn đăng ký.

Đây cũng chỉ là cửa ải xem xét đầu tiên.

Nếu thông qua sự xem xét của nhân viên, thông tin hồ sơ của người đăng ký sẽ được gửi đến thư ký của chiến đoàn gần nhất báo cáo thiếu người để sàng lọc.

Hết chương 657.

Chương 658. Đổ Bộ Chiến Đoàn

Trừ khi tốt nghiệp trường học hàng đầu, có tiềm năng phát triển cao, hoặc bản thân có thực lực mạnh mẽ, nếu không thì những người tu luyện nửa đường cơ bản sẽ không có chiến đoàn nào muốn.

Nhưng lần này Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không định đi theo con đường này.

Họ định tự thành lập chiến đoàn trường lực, trực tiếp vượt qua cửa ải bị chọn lọc này.

Trong lúc chờ đợi, tiếng phát thanh vang lên:

“Số 5, đến quầy số 5 làm thủ tục!”

Nghe thấy thông báo trên loa, Phong Kỳ bước tới trước quầy.

Lúc này, một luồng ánh sáng xanh quét qua người hắn.

Thông tin chi tiết của hắn hiện lên trên máy tính làm việc của nhân viên.

Hàng thông tin đầu tiên đập vào mắt là “Người đạt giải thưởng đóng góp xuất sắc cho nhân loại”, nhân viên lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Cẩn thận quan sát Phong Kỳ một lượt, nhân viên thậm chí không xem kỹ nội dung phía sau, lập tức nhấp vào “Nhập”, sau đó nhìn Phong Kỳ nói:

“Tôi đã nhập xong cho anh rồi.”

Gật đầu, hắn lui sang một bên.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiến lên trước quầy.

Cùng với luồng ánh sáng xanh quét qua, nhân viên ngồi trong quầy lộ vẻ kinh ngạc:

"Phương Thất, ba năm trước anh không phải đã đăng ký trở thành chiến sĩ tiền tuyến tại khu tiếp tế Lãnh Đông rồi sao? Thông tin chiến sĩ đều được thông báo cho nhau, anh không cần đăng ký lại ở đây."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu, rất khiêm tốn nói:

"Xin lỗi, xin lỗi, tôi không hiểu lắm, cảm ơn anh."

Nhìn thấy dáng vẻ này của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng cảm khái.

Từ một người làm việc chăm chỉ ở Lãnh Đông thành đến nay, Mê Vụ Chi Chủ coi như đã hoàn toàn hiểu được phải làm người như thế nào.

Thậm chí còn học được cách lịch sự.

Tất nhiên, Mê Vụ Chi Chủ cũng học được không ít điều xấu.

Trong thời gian làm việc ở Lãnh Đông thành, Mê Vụ Chi Chủ còn học được một đống "Quốc túy." từ đồng nghiệp.

Gặp người không vừa mắt, hoặc có mâu thuẫn, mở miệng ra là những lời chào hỏi lưu loát.

Hoàn thành đăng ký, theo chỉ dẫn của nhân viên, họ đến phía tây của đại sảnh tuyển quân.

Nơi đó đặt rất nhiều màn hình.

Đến trước màn hình và đứng lại, sau khi nhận dạng khuôn mặt, trên màn hình hiện ra các tùy chọn.

[Tìm hiểu quy định của chiến đoàn trường lực]

[Thành lập chiến đoàn trường lực]

[Chi tiết quy trình nhận nhiệm vụ của chiến đoàn trường lực]

…

Có tổng cộng tám tùy chọn.

Kiến thức về chiến đoàn trường lực, họ đã tìm hiểu kỹ trước khi đến thành Cựu Nhật.

Vì vậy, trực tiếp nhấp vào "Thành lập chiến đoàn trường lực."

Ngay lập tức, giao diện chuyển đổi, trên màn hình hiện ra hộp nhập liệu và lời giới thiệu về chiến đoàn.

Điền thông tin liên quan, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn hắn:

"Ngươi nói chiến đoàn của chúng ta đặt tên là gì?"

"Quan trọng sao?"

"Cũng đúng, chiến đoàn chỉ là bàn đạp để chúng ta phát triển mà thôi." Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn màn hình, nhập một dòng chữ rồi nhấp xác nhận.

Sau khi xác thực tìm kiếm, một dòng chữ hiện lên trên màn hình.

Khi nhìn rõ tên chiến đoàn, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ.

Mặc dù tên chiến đoàn thực sự không quan trọng nhưng hắn không ngờ Mê Vụ Chi Chủ lại tùy tiện như vậy.

Thật không ngờ lại đặt tên là "Nhà máy luyện thép số tám", tức là nơi Mê Vụ Chi Chủ từng làm việc.

Nhưng chiến đoàn đã thành lập xong, hắn cũng lười so đo nữa.

Lúc này, giao diện chiến đoàn đã chuyển sang trang thiết lập biểu ngữ bang hội, bên trái là các loại công cụ thiết kế.

Ví dụ như cọ vẽ, tô màu, v.v.

Họ không có ý tưởng thiết lập biểu ngữ chiến đoàn nên tạm thời bỏ qua.

Tiếp đó, hắn đến trước máy, sau khi quét xong, thông tin của hắn được nhập vào chiến đoàn "Nhà máy luyện thép số tám", trở thành thành viên của chiến đoàn.

Lấy chiếc máy tính bảng nhả ra từ máy, Mê Vụ Chi Chủ nhìn hắn cười toe toét:

"Xong rồi, tiếp theo là tìm chỗ ở."

"Ở khách sạn trước đi, chiến đoàn không ra gì như chúng ta căn bản không thể được phân phối trang viên hay nhà ở."

Rời khỏi đại sảnh tuyển quân, hai người đi thẳng đến khách sạn gần đại sảnh tuyển quân, hoàn thành đăng ký rồi vào ở.

Môi trường khách sạn ở khu tiếp tế cực kỳ tốt, không thua kém gì khách sạn cao cấp trong thành phố.

Nhưng giá phòng lại rất phải chăng.

Dù sao thì những người đến khu tiếp tế cơ bản đều là chiến sĩ tiền tuyến và nhân viên phụ trách công tác bảo vệ khu tiếp tế.

Khách sạn cũng đều do chính quyền bù lỗ để vận hành.

Ngay cả thức ăn ở đây cũng được giảm giá rất nhiều.

Bọn họ không cần lo lắng sẽ tiêu quá nhiều tiền, không đủ để chi trả cho những khoản chi tiếp theo.

Sau khi vào khách sạn, những ngày tiếp theo, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu nghiên cứu về sự phát triển của chiến đoàn.

Giai đoạn đầu phát triển chiến đoàn, quan trọng nhất đương nhiên là nhận nhiệm vụ, nâng cao điểm danh dự của chiến đoàn, nâng cao cấp bậc đánh giá của chiến đoàn.

Có cấp bậc đánh giá thì có thể nhận được nơi đóng quân miễn phí.

Hết chương 658.

Chương 659. Quyền Ưu Tiên

Ngoài ra còn có quyền ưu tiên tình báo và phúc lợi như định mức phân phối tài nguyên hàng tháng.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ thảo luận về vấn đề liên quan đến việc nhận nhiệm vụ.

Hiện tại chiến đoàn vẫn chưa được xếp hạng, bọn họ không nhận được nhiệm vụ cấp cao, càng không thu hút được nhân tài gia nhập.

Chỉ có thể nhận một số nhiệm vụ có mức độ khó thấp.

Đặt hành lý xuống, hắn đến bên Mê Vụ Chi Chủ, nhìn vào chiếc máy tính bảng mà hắn đang xem.

Trên đó hiển thị những nhiệm vụ cấp thấp mà bọn họ có thể nhận ở giai đoạn hiện tại.

Xem một lúc, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu lên bất lực:

“Thu nhập của những nhiệm vụ này quá thấp, hay là chúng ta trực tiếp đi thám hiểm trường lực đi.”

“Không vội, trước tiên làm vài nhiệm vụ để thích nghi, làm quen với quy trình của chiến đoàn.”

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ bất lực gật đầu.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu điên cuồng làm nhiệm vụ.

Khu tiếp tế Đông Cựu Nhật có rất nhiều nhiệm vụ vặt vãnh và hầu hết đều liên quan đến biển.

Thậm chí cả nhiệm vụ ra khơi đánh cá cũng do chiến đoàn cấp thấp phụ trách.

Lý do cũng rất đơn giản, trên biển cũng có rất nhiều trường lực, thậm chí còn có sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Ngư dân bình thường ra khơi gặp phải sinh vật siêu thoát lĩnh vực, không có khả năng sống sót.

Những nhiệm vụ này được giao cho chiến đoàn trường lực cấp thấp phụ trách, sau khi hoàn thành mỗi nhiệm vụ còn có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh.

Còn hải sản đánh bắt được sẽ được đưa đến thành Cựu Nhật.

Hoặc vận chuyển đến các thành phố khác, đổi lấy hàng hóa có giá trị tương ứng.

Ví dụ như hàng năm sẽ có rất nhiều hải sản được xuất phát từ sân bay khu tiếp tế Đông Cựu Nhật, được đưa đến Lãnh Đông thành, đổi lấy các loại tài nguyên khoáng sản.

Mỗi thành phố tương đối độc lập, đồng thời tài nguyên được bổ sung cho nhau.

…

Ba tháng sau.

Sau ba tháng phát triển, dưới sự nỗ lực của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, chiến đoàn đã đạt đến cấp đánh giá F.

Và đã nhận được sự phân phối nhà ở miễn phí của khu tiếp tế.

Sau nửa năm làm quen, bọn họ cũng đã hiểu rất rõ về quy trình vận hành của chiến đoàn trường lực.

Điều đáng tiếc duy nhất là, đến nay bọn họ vẫn chưa chiêu mộ được một tân binh nào.

Về vấn đề này, Phong Kỳ nghiêm trọng nghi ngờ, có lẽ liên quan đến cái tên chiến đoàn mà Mê Vụ Chi Chủ đặt.

Nhưng hắn không quan tâm đến vấn đề này.

Theo diễn biến lịch sử bình thường, hắn biết rằng một ngày nào đó trong tương lai, Mê Vụ Chi Chủ sẽ thông suốt, từ bỏ ý định thành lập chiến đoàn của mình, chuyển sang trực tiếp đoạt xá.

So với việc tự mình xây dựng thế lực thì rõ ràng trực tiếp đoạt xá sẽ tiện lợi và nhanh chóng hơn.

Bây giờ hắn chỉ đang giúp Mê Vụ Chi Chủ thích nghi tốt hơn với môi trường và hiểu rõ các quy trình của chiến đoàn.

Hiểu được những vấn đề này, sau này khi đoạt xá cũng dễ dàng quản lý thế lực mới có được.

Một tháng sau.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lần đầu tiên nhận được lời mời tham gia hành động liên hợp.

Trước khi bắt đầu nhiệm vụ, hai người cuối cùng đã đưa ra quyết định.

Sáng sớm, bọn họ mặc đồ bảo hộ, đeo ba lô đến bến số ba của khu tiếp tế.

Vừa xuống xe, gió biển mặn mòi ập vào mặt.

Bên ngoài còn mưa phùn, mặt đường rất ẩm ướt.

Những con tàu neo đậu bên bến đung đưa theo sóng nước.

Do bị nước biển ăn mòn quanh năm, nhiều chiến thuyền đã hoen gỉ, thoang thoảng ngửi thấy mùi sơn và gỉ sắt hòa quyện.

Nhìn về phía biển, thấy cuối đường chân trời có một bức tường đen kịt dựng đứng, che khuất tầm nhìn, như một bức màn trời chắn ở đó.

Hành động liên hợp mà Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ tham gia chính là thám hiểm trường lực này.

Nhiệm vụ của bọn họ rất đơn giản, chịu trách nhiệm vận chuyển, trông coi vật tư.

Còn về mặt chiến đấu, căn bản không cần bọn họ tham gia, sẽ có một số chiến đoàn nòng cốt phụ trách.

Lúc này, trên bến đã tập trung rất đông người.

Cờ chiến đoàn khác nhau tung bay trong mưa phùn, rất dễ phân biệt vị trí chiến đoàn của mình.

Ở đây còn có rất nhiều thành viên chiến đoàn cấp thấp, giống như bọn họ, chịu trách nhiệm vận chuyển vật tư.

Trong lúc chờ đợi, một người đàn ông uy nghiêm mặc thường phục, đeo một thanh đại kiếm răng cưa từ xa đi tới.

Đằng sau hắn là những chiến sĩ tinh nhuệ toàn thân được trang bị vũ khí.

Có thể thấy trang bị mà bọn họ mặc đều được chế tạo từ quặng quý giá sản xuất trong trường lực, lấp lánh hàn quang lạnh lẽo trong mưa.

Đằng sau người đàn ông uy nghiêm này, còn có một chiến sĩ đi theo giương cao lá cờ hình lưỡi hái tử thần giao nhau.

Chiến đoàn này có tên là "Chiến đoàn thu hoạch."

Là một trong những chiến đoàn nòng cốt của hành động liên hợp lần này, người đàn ông uy nghiêm đứng đầu chính là tổng chỉ huy của nhiệm vụ thám hiểm lần này "Vương Lâm."

Hết chương 659.

Chương 660. Chấp Nhận Nhiệm Vụ

Chỉ thấy Vương Lâm đến trước bến tàu dừng lại, sau đó nhìn về phía những chiến sĩ đã chờ đợi từ lâu rồi nói:

"Bắt đầu vận chuyển vật tư, lên tàu!"

Nghe lệnh, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, cùng với những nhân viên chiến đoàn khác phụ trách vật tư bên cạnh bắt đầu bận rộn.

Bọn họ đưa từng đợt vật tư mà các chiến đoàn mang đến lên tàu vận chuyển.

Trong thời gian này, các thành viên của các chiến đoàn nòng cốt cũng không rảnh rỗi, đều giúp đỡ vận chuyển.

Nhưng sau khi chính thức tiến vào trường lực, các nhân viên nòng cốt của các chiến đoàn sẽ tập trung vào việc thám hiểm trường lực, về mặt tài nguyên sẽ hoàn toàn do bọn họ phụ trách.

Bây giờ giúp vận chuyển, hoàn toàn là vì phép lịch sự.

Lần ra khơi này có hai mươi ba chiến thuyền, vận chuyển toàn bộ vật tư lên chiến thuyền, đã hơn một giờ.

Tiếp theo, trong tiếng hô của Vương Lâm, chiến đoàn chính thức xuất phát trong tiếng sóng biển.

Xa xa mây đen kéo đến, mưa càng lúc càng lớn.

Nhưng sau khi chiến thuyền khởi động bộ ổn định, mặc cho sóng gió vỗ đập thế nào cũng có thể vững vàng di chuyển, chịu ảnh hưởng rất nhỏ.

Cùng với việc chiến đoàn dần tiến gần đến bức tường chắn trường lực đen kịt.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ:

"Ngươi thấy lúc nào ra tay là thích hợp?"

Phong Kỳ nghe vậy, quay đầu nhìn về phía người đàn ông uy nghiêm đứng trên boong tàu bên cạnh, mặt không biểu cảm nói:

"Chờ vào trường lực rồi nói sau, bên ngoài không tiện ra tay."

…

Mưa như trút nước, trên mặt biển nổi lên từng lớp sóng gợn.

Hai mươi ba chiến thuyền mặc cho sóng gió vỗ đập, phá sóng mà tiến.

Lúc này, ánh mắt của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không ngừng liếc về phía tổng chỉ huy "Vương Lâm." đứng trên boong tàu chiến đầu tiên.

Thực ra bọn họ không quan tâm đến hành động thám hiểm liên hợp này.

Bởi vì "Nhà máy thép số tám." do bọn họ tự tay thành lập chỉ là bàn đạp, sớm muộn gì cũng phải từ bỏ, cho dù có thêm nhiều điểm danh dự cũng vô dụng.

So với việc cố gắng nâng cấp đánh giá chiến đoàn thì rõ ràng là để Mê Vụ Chi Chủ trực tiếp đoạt xá sẽ dễ dàng hơn.

Còn lý do bọn họ tham gia hành động liên hợp lần này.

Chủ yếu vẫn là coi trọng tổng chỉ huy của hành động liên hợp lần này "Vương Lâm." và chiến đoàn thu hoạch do hắn chỉ huy.

Trước khi bắt đầu nhiệm vụ, bọn họ đã tìm hiểu rất kỹ về Vương Lâm.

Một năm trước, hắn tốt nghiệp Học viện Thắng Lợi, tại khu tiếp tế cũ, hắn cùng ba người bạn học đăng ký trở thành chiến sĩ lĩnh vực, rồi cùng nhau gia nhập chiến đoàn Thu Hoạch.

Những ngày sau đó, các thành viên trong đoàn thay đổi liên tục.

Những người bạn học cùng hắn gia nhập chiến đoàn Thu Hoạch cũng lần lượt hy sinh trong các trận chiến nhưng Vương Lâm từng bước đi đến ngày hôm nay.

Bây giờ hắn đã trở thành đoàn trưởng của chiến đoàn Thu Hoạch.

Dưới sự lãnh đạo của hắn, chiến đoàn Thu Hoạch cũng đã từ chiến đoàn cấp F thăng lên thành chiến đoàn cấp B.

Lý do Mê Vụ Chi Chủ chọn Vương Lâm, ngoài việc hắn chủ động phát động hành động thám hiểm liên hợp, đâm đầu vào họng súng, còn có một điểm rất quan trọng.

Đó là hàng trăm chiến sĩ tinh nhuệ nòng cốt của chiến đoàn Thu Hoạch có thực lực rất mạnh.

Và toàn bộ chiến đoàn đã chuẩn bị tấn công chiến đoàn cấp A trong năm nay.

Đối với một chiến đoàn có tiềm lực như vậy, Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên thèm thuồng, sau khi tìm hiểu rõ tình hình, hắn lập tức bàn bạc với Phong Kỳ về việc ra tay với chiến đoàn này.

Đối với đề nghị của hắn, Phong Kỳ đương nhiên không từ chối.

Bọn họ quyết định đợi chiến đoàn tiến vào trường lực, rồi tìm cơ hội triển khai hành động đoạt xá.

Sau một hồi suy nghĩ, Phong Kỳ hướng mắt về phía bức màn đen ở chân trời.

Trường lực này được gọi là "Hắc Tuyệt lĩnh vực trường."

Mức độ thám hiểm bên trong đã đạt khoảng 9%, các quy tắc gần giống với thế giới loài người, hiện đã ghi nhận được 95 loại linh thực, linh khoáng, loại Sinh Vật Trận Địa là 18, mức độ khó tạm thời đánh giá là: Nanh vuốt (cấp ba).

Trong đó đã phát hiện được 8 sinh vật siêu thoát lĩnh vực, chúng lang thang trên biển, thường xuyên tấn công các tàu thuyền của con người vào vùng biển và rất háu máu, đánh bắt ồ ạt các sinh vật trong vùng biển này.

Đây đều là những nội dung được ghi chép trong tài liệu trước khi nhiệm vụ bắt đầu.

Chiến thuyền phá sóng mà đi, mây đen ở chân trời tụ lại, mưa càng lúc càng lớn.

Ba giờ sau, cuối cùng bọn họ cũng đến bên ngoài Hắc Tuyệt lĩnh vực trường.

Không dừng lại chút nào, chiến thuyền đi thẳng qua bức tường chắn màu đen tiến vào bên trong Hắc Tuyệt lĩnh vực trường.

Bên trong vẫn là mây đen áp thấp, mưa lớn như trút nước.

Nhìn về phía xa có thể thấy một hòn đảo xanh tươi mơn mởn đứng sừng sững ở đằng xa.

Hòn đảo này không tồn tại trước khi Hắc Tuyệt lĩnh vực trường giáng xuống.

Đây là một hòn đảo mới xuất hiện cùng với lĩnh vực trường.

Hết chương 660.

Chương 661. Hắc Tuyệt Lĩnh Vực

Sau khi Hắc Tuyệt lĩnh vực trường giáng xuống, vùng biển xung quanh hòn đảo, tức là vùng biển nằm trong phạm vi bao phủ của Hắc Tuyệt lĩnh vực trường đã có những thay đổi rất lớn.

Trong nước biển xuất hiện rất nhiều quái thú biển háu máu.

Trong số đó có cả những quái thú biển lớn hơn cả cá voi xanh, gây không ít phiền toái cho việc di chuyển của tàu thuyền.

Ngoài ra, dưới đáy biển cũng xuất hiện nhiều khoáng sản dưới đáy biển và linh thực có giá trị.

Nhưng nếu nói đến khu vực có nguồn tài nguyên phong phú nhất thì phải là "Hắc Tuyệt đảo." - đích đến của cuộc thám hiểm lần này.

Hòn đảo này cũng là nơi tập trung các chủng tộc trí tuệ trong Hắc Tuyệt lĩnh vực trường.

Diện tích đảo là 687 km vuông, bên trong đảo cây cối rậm rạp nhưng cũng có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa có thực lực khủng bố, gây không ít phiền toái cho đội thám hiểm.

Nhiều lần hành động chung, đội thám hiểm đã từ nhiều góc độ tiến vào hòn đảo này để thám hiểm.

Nhưng đều không thể tiếp cận được khu vực trung tâm của hòn đảo, tức là nơi có tinh thể không gian.

Khi chiến thuyền tiến vào Hắc Tuyệt lĩnh vực trường, giọng nói của Vương Lâm vang lên trên các chiến thuyền thông qua máy liên lạc:

"Các đội tác chiến chú ý, chuẩn bị chiến đấu."

Nghe lệnh, các chiến sĩ của các chiến đoàn lần lượt đến bên chiến thuyền, hướng mắt ra mặt biển.

Động tĩnh do chân vịt tạo ra khi thân tàu tiến lên đã thu hút sự chú ý của không ít quái thú biển.

Trên mặt biển liên tục có quái thú biển nhảy lên khỏi mặt nước, theo sau chiến thuyền tiến lên.

Đối với những quái thú biển nhỏ, các chiến sĩ căn bản không để ý, dù sao chiến thuyền đều được chế tạo bằng kim loại đặc biệt, có khả năng chống va đập cực mạnh.

Nhưng không thể coi thường những quái thú biển lớn.

Chúng hoàn toàn có khả năng lật úp cả chiến thuyền.

"Chiến thuyền số ba phát hiện quái thú biển lớn, cần hỗ trợ."

Lúc này, trên máy liên lạc vang lên giọng nói của chỉ huy chiến thuyền số ba, ánh mắt của tất cả các chiến sĩ đều hướng về vị trí chiến thuyền số ba.

Chỉ thấy một con quái thú biển lớn hình dáng giống thằn lằn, kéo theo một cái đuôi dài đang bám sát bên phải chiến thuyền số ba, thỉnh thoảng lộ ra phần lưng đầy vảy trên mặt nước, dưới ánh nắng mặt trời phản chiếu ánh sáng rực rỡ.

Không cần Vương Lâm ra lệnh, các chiến sĩ đã lần lượt phát động tấn công.

Từng quỹ đạo hình thành, dẫn động linh khí xung quanh nhanh chóng tụ lại, ngưng tụ thành thuật pháp.

Sau vài giây chờ đợi, vô số thuật pháp trút xuống.

Con Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống thằn lằn này căn bản không chịu nổi sự oanh tạc của thuật pháp, phần lưng bị thuật pháp xé rách, máu xanh lan ra trên mặt biển.

Mùi máu tươi khiến những quái thú biển nhỏ theo sau chiến thuyền trở nên điên cuồng.

Chớp mắt, con quái thú biển khổng lồ này đã bị gặm sạch, ngay cả xương cũng không còn.

"Nếu chúng ta rơi xuống, e rằng cũng sẽ không còn xác đâu."

Một thanh niên bên cạnh cũng phụ trách trông coi vật tư như bọn họ kinh ngạc thốt lên, dường như đây là lần đầu tiên chính thức tiến vào lĩnh vực trường.

"Nếu ta rơi xuống, ta sẽ ăn chúng!" Mê Vụ Chi Chủ liếc nhìn thanh niên, thản nhiên nói.

"Nếu ngươi có bản lĩnh thì đã không phải trông coi vật tư như chúng ta rồi, đã sớm gia nhập đội hình chiến đấu rồi." Thanh niên không nhịn được trợn mắt.

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ lập tức lộ ra vẻ không vui, lập tức phản bác.

Trong lúc cãi nhau, chủ đề dần dần chuyển sang lời lẽ hỏi thăm sức khỏe.

Nghe Mê Vụ Chi Chủ và thanh niên cãi nhau, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu.

Mê Vụ Chi Chủ đã thích nghi với cuộc sống của con người, thực sự đã trở thành một kẻ thích cãi.

Thời gian làm việc trước đây cũng vậy, động một chút là cãi nhau với người khác, nếu bỏ đi tính cách phản diện thì hắn

ta chính là một kẻ thích cãi siêu hạng.

Sự khiêm tốn, lễ phép mà con người nên có thì hắn ta không học được bao nhiêu nhưng về khoản cãi nhau thì hắn ta có thể nói là xuất thần nhập hóa.

Về vấn đề này, Mê Vụ Chi Chủ đã giải thích với hắn như sau.

Hắn nói, bộ tộc của hắn không có phẩm chất khiêm tốn, lễ phép, chỉ có kẻ mạnh mới được tôn trọng.

Phải cao ngạo khi cần cao ngạo, chỉ có bộ tộc cao ngạo và có thực lực mới giành được sự tôn trọng của các bộ tộc khác… Nếu có năng lực mà còn khiêm tốn, theo cách nói của loài người thì đó là "Ngu ngốc"!

Khi đó, Phong Kỳ nghe xong lý thuyết này thì không nói nên lời.

Nhưng hắn cũng đột nhiên hiểu ra.

Dù sao mỗi chủng tộc đều có nền văn hóa riêng biệt.

Hành vi mà người khác thấy kỳ quái nhưng đối với chủng tộc khác thì có lẽ lại là chuyện hết sức bình thường.

Ví dụ như Mê Vụ Chi Chủ từng nói, chủng tộc của hắn ăn đồ cúng của người chết là để bày tỏ sự tôn trọng và tưởng nhớ người chết.

Khi nghe những lời này, hắn cảm thấy xấu hổ.

Trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh Úy Vi buồn rầu nói với hắn trong tin nhắn video, rằng luôn có kẻ trộm ăn đồ cúng của hắn, mà hắn lại không bắt được.

Hết chương 661.

Chương 662. Sóng Xung Kích

Ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ thò đầu lại gần, nhỏ giọng nói với hắn:

“Tên này chửi cha mẹ ta, lát nữa giết chết hắn.”

“Chúng ta đều là người làm việc lớn, đừng hẹp hòi như vậy, đừng làm hỏng chuyện chính.” Hắn không nhịn được lắc đầu nói.

“Làm việc lớn thì liên quan gì đến việc trả thù?”

“Tùy ngươi.” Hắn không nhịn được trợn mắt.

Chiến thuyền tiếp tục tiến về phía hòn đảo, càng đi về phía trước, càng có nhiều quái thú biển bị chân vịt làm kinh động.

Nhìn xung quanh, có thể thấy từng đàn quái thú biển liên tục nhảy lên khỏi mặt nước, theo sau chiến thuyền tiến lên.

Thậm chí có quái thú biển chủ động đâm vào chiến thuyền.

Nhưng các chỉ huy tạm thời của các chiến thuyền căn bản không thèm để ý đến những cú đâm của những quái thú biển nhỏ.

Một khi gặp phải quái thú biển lớn, các chỉ huy tạm thời của các chiến thuyền sẽ kiên quyết dùng máy liên lạc để cầu viện, tập trung tiêu diệt những quái thú biển lớn lộ đầu.

Cái chết của những quái thú biển lớn đã thu hút thêm nhiều quái thú biển khác xuất hiện.

Lúc này, toàn bộ mặt biển đã trở thành một bữa tiệc thịnh soạn, những quái thú biển có hình dạng khác nhau bắt đầu tàn sát và nuốt chửng lẫn nhau, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Sau vài giờ hành trình, chiến thuyền từ từ tiến gần đến Hắc Tuyệt đảo.

"Chuẩn bị đổ bộ!"

Lúc này, trên máy liên lạc vang lên giọng nói của tổng chỉ huy Vương Lâm.

Các chiến đoàn lập tức bắt đầu bận rộn.

Phía trước là một bãi đá ngầm, chiến thuyền không thể tiến gần, chỉ có thể xuống thuyền lội nước tiến lên.

Những chiến sĩ mang theo dây thừng của tàu lúc này lần lượt nhảy xuống thuyền, mang theo dụng cụ đến bờ, đóng những chiếc đinh lớn xuống lòng đất, sau đó rải chất kết dính để cát trên bãi biển trở nên cứng hơn.

Tiếp theo, họ buộc dây thừng vào những chiếc đinh kim loại, thành thạo thắt nút dây.

Khi tất cả các chiến thuyền đều được cố định, các chiến thuyền hạ xuống những chiếc thuyền nhỏ, Phong Kỳ và một số thành viên phụ trách trông coi vật tư bắt đầu bận rộn.

Ngoài thức ăn, còn có một số thiết bị dùng để thăm dò cũng cần được mang lên bờ.

Sau khi chuyển những thứ cần mang lên bờ vào thuyền gỗ, giọng nói của Vương Lâm vang lên trên máy liên lạc:

"Mỗi chiến thuyền để lại tám người phụ trách trông coi chiến thuyền và vật tư, những người còn lại theo ta đổ bộ!"

Chỉ huy tạm thời trên chiến thuyền của Phong Kỳ là một nữ chiến sĩ trẻ tuổi.

Lúc này, ánh mắt cô lướt qua Phong Kỳ và những người khác phụ trách trông coi vật tư, sau đó nói:

"Ngươi, ngươi, ngươi… ở lại trông coi chiến thuyền và các vật tư còn lại, những người khác phụ trách mang vật tư vào đảo."

Lúc này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng được nữ chiến sĩ chọn.

Mê Vụ Chi Chủ lúc này quay đầu nhìn hắn, nháy mắt với hắn.

Phong Kỳ gật đầu.

Họ đến đây không phải để trông coi vật tư.

Đã không thể theo đoàn chiến liên hợp hành động, vậy thì tự mình hành động.

Còn việc ở lại, tuyệt đối không thể.

Khi thuyền chèo đến bãi cạn, hắn và Mê Vụ Chi Chủ không chọn hành động.

Định đợi khi đại quân tiến vào khu rừng rậm, rồi mới triển khai hành động theo dõi tiếp theo.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói, mạng của Vương Lâm, hắn phải lấy bằng được.

Thời gian trôi qua trong lúc chờ đợi.

Xác định lực lượng chủ lực đã đi xa, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu hành động.

Đột nhiên, sau lưng hắn bắn ra sáu xúc tu sương mù, cuốn lấy những người trông coi còn lại đang quan sát tình hình biển xung quanh, trong chớp mắt đã hút sạch máu trong cơ thể họ.

"Xong rồi, xuất phát thôi."

Phong Kỳ bình thản gật đầu, dùng năng lực tinh thần bao bọc lấy bản thân, rồi bay về phía bờ biển.

Mê Vụ Chi Chủ cũng hóa thành sương mù vào lúc này, bám sát theo sau hắn.

Đến bờ biển, Phong Kỳ hạ xuống, Mê Vụ Chi Chủ cũng ngưng tụ lại thành hình người, hạ xuống bên cạnh hắn.

Sau đó, họ bước vào khu rừng rậm.

Vừa mới mưa xong, trong rừng mưa rất ẩm ướt.

Dọc đường mọc đầy những cây đại thụ cao hàng chục mét, cành lá sum suê che phủ bầu trời, ánh sáng chỉ có thể lọt qua khe hở giữa các cành lá, tạo thành từng cột sáng có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Dọc đường có thể thấy rõ dấu vết mà đội quân để lại khi mở đường tiến lên.

Trên đường đi, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất phấn khích.

Đã lâu hắn không được ăn uống thực sự, ở đây hắn "Giết chóc tưng bừng."

Bất kỳ sinh vật nào có máu trong cơ thể đều bị hắn hút sạch máu.

Thương thế của Mê Vụ Chi Chủ cũng bắt đầu nhanh chóng hồi phục, thực lực lại được nâng cao.

Đây chính là điểm mạnh của Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ từng nói với hắn, điểm khác biệt lớn nhất giữa loài người và Sinh Vật Trận Địa là không có một hệ thống phát triển thực sự hoàn thiện.

Ví dụ như.

Trong học thuyết tu luyện mà loài người hiện đang hoàn thiện, có rất nhiều nhược điểm.

Đây cũng là lý do khiến người tu luyện khó có thể phá vỡ sự ràng buộc của tuổi thọ, thậm chí còn có thể mắc bệnh do nhược điểm trong công pháp tu luyện.

Hết chương 662.

Chương 663. Trường Lực Biển

Nhưng vấn đề này lại không tồn tại ở Sinh Vật Trận Địa thông minh.

Ví dụ như Mê Vụ Chi Chủ, thực lực của hắn tăng lên có thể kéo dài tuổi thọ của hắn một cách đáng kể, không tồn tại những nhược điểm phát triển trong quá trình trưởng thành.

Điểm này càng thể hiện rõ ở việc sử dụng tài nguyên.

Cũng lấy Mê Vụ Chi Chủ làm ví dụ, hiệu suất sử dụng tài nguyên của hắn là điều mà loài người không thể sánh được.

Giết chết một Sinh Vật Trận Địa, loài người chỉ có thể thu được một đống vật liệu đặc biệt.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ giết chết một sinh vật, hắn có thể thu được một lượng lớn khí huyết, sau khi tinh luyện sẽ trở thành một phần sức mạnh của hắn.

Mặc dù có lãng phí nhưng so với tỷ lệ sử dụng của loài người thì đã cao hơn một bậc.

Hiệu suất sử dụng linh thực cũng vậy.

Ngoài ra còn có sự gia tăng cường độ của huyết mạch, cũng không phải là vấn đề mà loài người có thể giải quyết trong thời gian ngắn.

Những Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ kia, sau không biết bao nhiêu thế hệ tiến hóa, thế hệ mới sinh mới có được tiềm năng phát triển như hiện tại.

Mặc dù hậu duệ của người tu luyện cũng có được sự gia tăng về tiềm năng phát triển nhưng muốn nâng cao tiềm năng này, còn phải trải qua không biết bao nhiêu thế hệ sinh sôi.

Trong thời gian tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn đã nhận thức rõ hơn về khoảng cách giữa loài người và Sinh Vật Trận Địa.

Nhiều tư duy của Mê Vụ Chi Chủ cũng đã mang lại cho hắn nhiều cảm hứng để nâng cao sức mạnh tổng thể của loài người.

Những ý tưởng trong đầu này, hắn chắc chắn không dùng được.

Nhưng những ý tưởng này có thể giúp ích cho một người khác, góp phần vào sự phát triển của loài người.

Đi theo dấu vết mà đoàn chiến chính để lại, họ tiến thêm một đoạn đường nữa thì đến bên một con suối.

Phía trước rõ ràng có dấu vết đánh nhau, năm con sinh vật cao hơn hai mét, toàn thân phủ đầy lông đen nằm chết bên bờ suối.

Cơ thể chúng đã bị chặt thành từng khúc, Phù Văn Tinh Thạch và các bộ phận hữu dụng trên cơ thể đều đã bị cắt mất.

“Chậc chậc, thật lãng phí.” Mê Vụ Chi Chủ vừa nói, vừa há miệng hít vào.

Ngay lập tức, máu trong cơ thể những Sinh Vật Trận Địa chết chóc bay lên, tràn về phía Mê Vụ Chi Chủ, bị hắn hít vào trong cơ thể.

“Đây mới là mỹ vị.”

Nhìn thấy nụ cười trên mặt Mê Vụ Chi Chủ, hắn không khỏi trợn mắt.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị đáp lại, ánh sáng phía trước bị bóp méo, mười mấy bóng người đột nhiên xuất hiện.

Vài đợt sóng xung kích tinh thần ập đến lúc này.

Nguy cơ ập đến, Phong Kỳ dứt khoát giải phóng năng lực tinh thần, cố gắng để tiêu tác hại của sóng xung kích tinh thần.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lại đi trước một bước đến trước mặt hắn, chắn hắn ở phía sau.

Cùng với tiếng va chạm giữa lá chắn sương mù và sóng xung kích tinh thần, những gợn sóng sương mù lan tỏa nhưng những đòn tấn công này đều bị Mê Vụ Chi Chủ dễ dàng chặn lại.

Lúc này, hắn nhìn rõ hình dạng của những kẻ tấn công lén, chính là những kẻ thích ám sát da xanh.

Lần này còn có đến mười ba con.

Nhìn thấy những kẻ ám sát da xanh đột nhiên xuất hiện, Phong Kỳ cau mày.

Một lần đến mười ba con, điều này rõ ràng không phù hợp với tình hình bình thường.

Hắn và những kẻ ám sát da xanh cũng không phải lần đầu giao chiến, theo hiểu biết của hắn về những kẻ ám sát da xanh, chúng phân bố ở các khu vực khác nhau, rất ít khi hành động theo nhóm.

Tình huống mười ba con xuất hiện cùng lúc, hắn cũng là lần đầu tiên gặp.

Hắn không khỏi nghi ngờ, có lẽ gần đây có nơi tập trung những kẻ ám sát da xanh.

…

Nhìn những kẻ ám sát da xanh xuất hiện không xa, Phong Kỳ nghi ngờ trong lòng.

Có thể thấy, những kẻ ám sát da xanh này đều nhắm vào Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng số lượng có vẻ không bình thường.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng ra tay.

Sương mù cuồn cuộn tỏa ra từ trong cơ thể hắn, rất nhanh xung quanh biến thành một biển sương mù, những cây xanh gần đó đều héo úa dưới sự ăn mòn của sương mù.

Nhưng sương mù xám gần Phong Kỳ không gây hại cho hắn.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ cố ý bảo vệ.

Sóng xung kích tinh thần liên tục ập đến nhưng ngay cả cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ cũng không thể tiếp cận được khi bị sương mù xám cản lại.

Vung tay, biển sương mù được Mê Vụ Chi Chủ điều khiển tràn về phía trước.

Trên mặt những kẻ ám sát da xanh hiện lên vẻ kinh hãi, dường như chúng rất bất ngờ trước sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ lại mạnh mẽ đến vậy.

Nhưng chúng không hề lùi bước.

Những kẻ ám sát da xanh cận chiến cầm dao găm, thân hình lóe lên, đột nhiên lao vào trong sương mù.

Nhưng rõ ràng chúng đã đánh giá thấp khả năng ăn mòn mạnh mẽ của sương mù.

Cơ thể chúng nhanh chóng tan chảy trong sương mù, chỉ trong chớp mắt đã mất đi sinh mạng.

Những kẻ ám sát da xanh còn lại có thể dễ dàng giải phóng sóng xung kích tinh thần cũng không khá hơn, lần lượt phát ra tiếng kêu thảm thiết dưới sự bao phủ của sương mù, cuối cùng tan chảy hoàn toàn.

Hết chương 663.

Chương 664. Kẻ Ám Sát

Nhưng tình hình vẫn như trước.

Những kẻ ám sát da xanh chết đi không để lại bất kỳ dấu vết nào, ngay cả những viên ngọc đen nhỏ dùng để định vị kỳ tích trong cơ thể chúng cũng tan chảy dưới sự ăn mòn của sương mù.

Sau khi giết chết mười ba kẻ ám sát da xanh, Mê Vụ Chi Chủ lại ngưng tụ cơ thể.

Nhìn về phía nơi những kẻ ám sát da xanh vừa đứng, Phong Kỳ không khỏi cau mày nói:

"Cuối cùng đây là thứ gì?"

"Không rõ, hắn cũng đến từ thế giới của chúng ta nhưng cụ thể là tiểu thế giới nào thì ta cũng không rõ"

"Ngươi có biết lý do chúng ám sát ngươi không?" Hắn thử dò hỏi tiếp.

"Ta chưa từng tiếp xúc với loại sinh vật này, thực sự không hiểu nổi lý do chúng ám sát ta… Chẳng lẽ chúng là sát thủ đặc biệt do loài người bồi dưỡng ra?"

"Đừng đùa, loài người làm sao có khả năng bồi dưỡng ra loại vũ khí ám sát này!"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ dứt khoát lắc đầu.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn đột nhiên sững sờ.

Hòa thượng từng nói, Bát Nhã chiến đoàn của họ đang tìm mọi cách thu thập vật phẩm kỳ tích.

Tất cả các thế lực ẩn núp khác của loài người hoàn toàn có thể có cùng suy nghĩ.

Có lẽ có thế lực ẩn núp của loài người đã âm thầm nghiên cứu ra một loại kỹ thuật bí ẩn, chế tạo ra một thể kết hợp năng lượng đặc biệt có thể điều khiển từ xa giống như những kẻ ám sát da xanh này và âm thầm thu thập vật phẩm kỳ tích.

Vì vậy, suy đoán này của Mê Vụ Chi Chủ là có thể thành lập.

Nhưng nguyên nhân cụ thể là gì, hắn không nghĩ ngợi nhiều.

Đối với việc xuất hiện quá nhiều kẻ ám sát da xanh ở đây, hắn có hai phỏng đoán chính.

Thứ nhất, trên hòn đảo này có nơi tập trung những kẻ ám sát da xanh.

Thứ hai, trên hòn đảo này có vật phẩm kỳ tích thu hút những kẻ ám sát da xanh đến.

Dù là khả năng nào, hiện tại hắn đã tràn đầy tò mò về hòn đảo Hắc Tuyệt này, cũng quyết định sẽ điều tra sâu hơn.

"Đi thôi." Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhìn hắn nói.

Phong Kỳ gật đầu, sau đó cùng Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục lần theo dấu vết mà đoàn chiến liên hợp để lại.

Thực ra với sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ, muốn tiêu diệt đoàn chiến liên hợp này không phải là chuyện khó.

Ngay cả khi bây giờ vết thương của Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa hồi phục hoàn toàn.

Nhưng nhiệm vụ của họ lần này là chiếm lấy "Đoàn chiến thu hoạch", lấy thân phận của Vương Lâm để chiếm đoạt

nhiều tài nguyên hơn, đồng thời thu phục một nhóm thuộc hạ tinh nhuệ có thể sai khiến.

Vì vậy, họ không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Phải chờ thời cơ dụ Vương Lâm đi, sau đó đoạt lấy cơ thể hắn.

Rừng mưa rất ẩm ướt, trên đường đi còn có rất nhiều loài côn trùng, rắn độc màu sắc sặc sỡ.

Nhưng bất kể là loài gì, chỉ cần trong cơ thể có máu, đều sẽ trở thành đồ bổ cho Mê Vụ Chi Chủ.

Thấy ngay cả sinh vật trốn dưới lòng đất cũng bị bắt ra hút sạch máu, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

"Tại sao ngươi còn có thể cảm nhận được sinh vật trốn dưới lòng đất?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét:

"Bọn ta là một tộc khá đặc biệt, từ lúc mới sinh ra đã có khả năng cảm nhận máu, chỉ cần sinh vật có khí huyết xuất hiện trong phạm vi cảm nhận của ta thì giống như ngọn đèn trong đêm tối, có thể thấy rõ ràng."

"Đồng thời từ lúc mới sinh ra ta đã nắm được khả năng điều khiển khí huyết, ngay cả máu của sinh vật khác ta cũng có thể dễ dàng điều khiển, có thể khiến khí huyết của chúng chảy ngược mà chết, thậm chí là nổ tung khí huyết!"

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, hắn không khỏi gật đầu, sau đó tò mò hỏi:

"Tên đã đánh ngươi trọng thương lúc trước cũng là loài người đúng không? Theo lý mà nói trong cơ thể cô ta cũng có máu, tại sao ngươi không thể điều khiển máu của cô ta, khiến khí huyết của cô ta chảy ngược mà chết, thậm chí là nổ tung cơ thể cô ta?"

Nghe xong lời này, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ ngượng ngùng.

“Ta đúng là có thể điều khiển khí huyết nhưng cũng phải tùy trường hợp, giống như cử tạ, ta có thể dễ dàng nâng được trọng lượng nằm trong phạm vi sức chịu đựng nhưng trọng lượng vượt quá phạm vi sức mạnh của ta thì rõ ràng ta không thể nâng được.”

“Khí huyết cũng vậy, tên đã giao chiến với ta lúc trước, khí huyết trong cơ thể vô cùng dày đặc, giống như một biển lớn, ta căn bản không thể điều khiển máu trong cơ thể cô ta theo ý muốn của mình.”

Nói đến đây, giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ chuyển hướng:

“Nhưng nếu lần sau còn có thể gặp lại cô ta, cô ta chắc chắn sẽ chết trong tay ta, máu của cô ta càng sẽ trở thành một phần sức mạnh của ta.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ trong lòng bật cười nhưng vẫn rất nghiêm túc gật đầu nói:

“Ta tin ngươi, với tiềm năng phát triển của ngươi, tương lai chắc chắn có thể báo thù!”

Mới lạ.

Cuối cùng, Phong Kỳ lại thầm nói thêm một câu.

Hết chương 664.

Chương 665. Đội Hành Động

Tiềm năng phát triển của Mê Vụ Chi Chủ đúng là rất mạnh nhưng so với Mộc Tinh thì rõ ràng vẫn kém xa.

Nếu nói Mê Vụ Chi Chủ có tỷ lệ sử dụng tài nguyên cao hơn loài người mấy bậc thì Mộc Tinh có tỷ lệ sử dụng tài nguyên cao hơn Mê Vụ Chi Chủ mấy bậc.

Mê Vụ Chi Chủ phải dựa vào việc hút máu để phát triển nhưng Mộc Tinh ăn gì cũng có thể phát triển.

Ví dụ như mấy con Sinh Vật Trận Địa lông đen bị mổ xẻ bên bờ suối lúc nãy, lúc đó Mê Vụ Chi Chủ đã nói một câu lãng phí, hút sạch máu của chúng.

Nếu nhìn từ góc độ của Mộc Tinh, cô cũng sẽ nói với Mê Vụ Chi Chủ một câu "Lãng phí."

Thay vào đó là ăn sạch Sinh Vật Trận Địa lông đen, đến xương cũng không chừa lại.

Rõ ràng về hiệu suất chuyển đổi tài nguyên, Mộc Tinh xuất sắc hơn nhiều.

Hơn nữa, viên Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh còn cung cấp cho cô thể chất cường hãn và ý thức chiến đấu vô song, theo hắn thấy, khoảng cách giữa Mê Vụ Chi Chủ và Mộc Tinh chỉ ngày càng lớn.

Muốn đuổi kịp, hoàn toàn không thể.

Nhưng trong lòng nghĩ thì nghĩ, đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ thì đương nhiên không thể nói như vậy.

Đi theo hướng tiến quân của đoàn chiến liên hợp xuất phát trước, bọn họ lại đi theo nửa tiếng nữa.

Hoàn cảnh xung quanh cũng có chút thay đổi.

Gần đó có thêm một loại cây màu trắng tinh, trên mặt đất đầy lá cây màu trắng rụng xuống, phủ một lớp dày trên mặt đất.

Tiếp tục đi về phía trước, trên đường đi thỉnh thoảng phát hiện xác của Sinh Vật Trận Địa toàn thân màu trắng, hình dáng giống kiến.

Loại sinh vật này đã được ghi chép trong tài liệu cung cấp khi nhận nhiệm vụ.

Tên là "Kiến ăn thịt", dài hơn một mét, rất hung dữ và có tính tấn công, hàm trên của nó rất phát triển và có lực, có thể dễ dàng xé nát cơ thể con mồi, xé thịt.

Trừ khi là đồ bảo hộ được chế tạo từ linh quáng chất lượng cao, còn không thì đồ bảo hộ thông thường cũng sẽ dễ dàng bị xé rách.

Nhưng loại Sinh Vật Trận Địa này toàn thân là bảo bối.

Đi dọc đường có thể phát hiện ra rằng hàm trên, râu và các bộ phận khác của những con kiến ăn thịt này đều đã bị đào mất.

Tiếp tục tiến về phía trước một đoạn đường, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên dừng bước:

"Đến gần rồi, đợi đã rồi hãy đi."

Phong Kỳ nghe vậy, tinh thần lực xuyên qua cơ thể lan tỏa về phía trước.

Rất nhanh trong phạm vi cảm nhận xuất hiện đoàn đội hành động liên hợp đang tiến về phía trước ở xa xa.

Đội hình của đoàn đội hành động liên hợp rất chú trọng.

Những thành viên phụ trách mang vác vật tư ở vị trí trung tâm của đoàn chiến, bên ngoài là những người đặc biệt phụ trách thăm dò tài nguyên, phía trước nhất là đội ngũ nòng cốt phụ trách mở đường.

Thông qua cảm nhận tinh thần, hắn phát hiện những người thăm dò không ngừng hiệu chỉnh thiết bị máy móc, quét toàn bộ địa hình dọc đường vào trong thiết bị.

Lúc này trên màn hình đã có một bản đồ đường đi rõ ràng.

Bản đồ còn đánh dấu chi tiết tình hình động thực vật phát hiện ở từng khu vực.

Ngay lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện trước ý thức cảm nhận của hắn, ngay sau đó cảm nhận tinh thần của hắn đột nhiên bị cắt đứt.

"Ngươi có khả năng cảm nhận tinh thần, trong đội ngũ của bọn họ rõ ràng cũng có."

Mê Vụ Chi Chủ dường như phát hiện ra cảm nhận tinh thần của hắn bị cắt đứt, cười nói.

Sau đó hai người tiếp tục đi theo dấu chân và dấu vết mà đoàn chiến phía trước để lại.

Tiếp tục đi một đoạn đường, cây cối phía trước um tùm, phía trên gần như hoàn toàn bị cành lá của những cây cao che khuất, chỉ có một lượng ánh sáng rất ít có thể chiếu xuống qua khe hở.

Nhưng may mắn thay, Phong Kỳ có khả năng nhìn đêm do Ác Ma Long ban tặng, không cần thiết bị hỗ trợ cũng có thể nhìn rất rõ trong bóng tối.

Mê Vụ Chi Chủ thì càng mạnh hơn.

Khả năng cảm nhận của hắn có thể bao phủ phạm vi một km, thế giới trong phạm vi cảm nhận rõ ràng hơn nhiều so với việc quan sát bằng mắt thường.

Giống như máy quét bản đồ, có thể quét rõ ràng cảnh tượng xung quanh vào trong đầu.

Còn khả năng cảm nhận khí huyết của hắn giống như radar, gần đó có sinh vật loại khí huyết ở đâu, trên đó sẽ xuất hiện các chấm đỏ tương ứng, có thể bắt được ngay lập tức.

Vì vậy, khi tiến về phía trước, bọn họ không cần lo lắng về vấn đề môi trường.

Nhưng chưa đi được bao lâu, bọn họ lại một lần nữa bị ám sát giả da xanh tấn công.

Lần này là sáu tên ám sát giả da xanh.

Điều này khiến Phong Kỳ càng chắc chắn hơn về suy đoán của mình.

Ám sát giả da xanh xuất hiện thường xuyên như vậy, rõ ràng là trên đảo có vật phẩm kỳ diệu thu hút ám sát giả da xanh đến, nếu không thì khu vực này chính là nơi tập trung của ám sát giả da xanh.

Vì vậy trước khi giết ám sát giả da xanh lần này, hắn đã nhắc nhở Mê Vụ Chi Chủ giữ lại một mạng.

Hết chương 665.

Chương 666. Kế Hoạch Phục Hồi

Mỹ danh là thẩm vấn.

Thực tế là trong lúc thẩm vấn tàn nhẫn, hắn đã lấy ra viên ngọc đen trong cơ thể nó.

Vì hắn cảm thấy khu vực này có thể có vật phẩm kỳ diệu, nếu có cơ hội thì hắn sẽ không bỏ lỡ.

Còn viên ngọc đen này có khả năng định vị vật phẩm kỳ diệu trong phạm vi chắc chắn.

Mê Vụ Chi Chủ cũng nhìn thấy Phong Kỳ lấy viên ngọc đen từ trong cơ thể ám sát giả da xanh.

Nhưng hắn không để tâm.

Càng không cố ý nghĩ tại sao lại phải cất viên ngọc đen này, chỉ coi đó là phát hiện bất ngờ khi thẩm vấn.

Nói về những vấn đề liên quan đến ám sát giả da xanh, bọn họ tiếp tục đi một đoạn đường.

Phía trước bỗng nhiên sáng sủa.

Xung quanh là những cây đổ, trên mặt đất nằm rất nhiều xác của Sinh Vật Trận Địa.

Rõ ràng nơi này đã trải qua một trận chiến ác liệt.

“Chết hai người, ở đây còn sót lại máu của bọn họ, chỉ là xác đã bị mang đi.”

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng.

“Sao ngươi biết là chết, lỡ đâu là máu chảy ra do bị thương thì sao?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Tất nhiên là ta dùng cảm nhận để xem, lẽ nào ta còn có thể thông qua máu để biết bọn họ chết hay chưa à.”

Phong Kỳ: …

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét, Phong Kỳ không nhịn được giơ ngón giữa lên.

Sau màn chêm vui, hai người tiếp tục lên đường.

Mới đi được một đoạn, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên thay đổi:

“Có thế lực bên ngoài xuất hiện, số lượng đông đảo, chúng ta có thể tìm cơ hội ra tay.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức mở rộng phạm vi cảm nhận, nhanh chóng lan tỏa về phía trước.

Rất nhanh trong tầm mắt của hắn xuất hiện hai thế lực đang giao tranh.

Một bên tất nhiên là đoàn chiến liên hợp đến cùng bọn họ, lúc này bọn họ vây thành một vòng, chống lại sự xâm lược của thế lực bên ngoài bao vây bọn họ.

Bao vây đoàn chiến liên hợp là một thế lực lĩnh vực hình dạng giống người.

Số lượng của chúng khoảng hơn ba trăm.

Da của chúng có màu nâu sẫm, toàn thân trần truồng, trên cơ thể bôi một lớp sơn màu xanh lam đậm, kể cả trên mặt cũng bôi những ký hiệu méo mó.

Dưới thân chúng cưỡi một loại sinh vật bốn chân ngắn nằm rạp xuống đất, hình dạng hơi giống thằn lằn nhưng động tác

rất nhanh nhẹn, có thể di chuyển nhanh chóng theo tiếng hét của Sinh Vật Trận Địa hình người.

Sinh Vật Trận Địa thông minh luôn là kẻ thù chính của đoàn chiến lĩnh vực.

Chúng cũng là bá chủ thực sự trong mỗi lĩnh vực.

Đoàn chiến lĩnh vực muốn xua tan một lĩnh vực, thường phải tiêu diệt trước Sinh Vật Trận Địa thông minh trong lĩnh vực.

Lúc này gặp nhau trong lĩnh vực, xung đột nổ ra ngay lập tức.

Rõ ràng những Sinh Vật Trận Địa này cũng không phải lần đầu giao chiến với con người, thậm chí còn có thể dẫn động linh khí trời đất để phá hủy các bước ngưng tụ thuật pháp của chiến sĩ.

Nhưng dù bị bao vây, rõ ràng về số lượng thì đoàn chiến liên hợp vẫn chiếm ưu thế.

Đối mặt với sự vây công, những chiến sĩ lĩnh vực đã trải qua trăm trận chiến hành động nhanh nhẹn, liên tục điều chỉnh vị trí, tìm kiếm cơ hội, gây ra thương vong không nhỏ cho thế lực lĩnh vực hình người.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ cảm thấy nghi ngờ là.

Thế lực lĩnh vực hình người rõ ràng đang yếu thế, tại sao vẫn bao vây đoàn chiến liên hợp, chẳng phải là tự tìm đường chết sao.

Nghĩ đến đây, ý thức của hắn tiếp tục lan tỏa, tràn ra xa hơn.

Rất nhanh trong tầm mắt của hắn xuất hiện rất nhiều Sinh Vật Trận Địa hình người, chúng cưỡi những Sinh Vật Trận Địa

hình dạng thằn lằn, băng qua khu rừng rậm, nhanh chóng tiến đến vị trí của hai bên đang giao chiến.

Đúng như hắn nghĩ.

Thà chết thà bị thương cũng phải kéo dài thời gian cho đoàn chiến liên hợp rời đi, bởi vì những Sinh Vật Trận Địa hình người đang chờ viện binh đến.

Lúc này giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ vang lên, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

"Đi, chúng ta đi tìm cơ hội đoạt xá!"

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau đó bọn họ tăng tốc tiến lên, vượt qua khu vực đầy lá khô, không ngừng tiến đến khu vực giao chiến.

Mười mấy phút sau, bọn họ đến gần khu vực giao chiến, rồi dừng lại.

Qua kẽ hở của những cây xanh rậm rạp, bọn họ nhìn thấy tình hình khu vực giao chiến.

Trận chiến diễn ra vô cùng ác liệt, bên tai không ngừng vang lên tiếng nổ của thuật pháp.

Những cây xanh xung quanh như cây to bị trận chiến ảnh hưởng, đều đổ xuống, dọn sạch một khu vực rộng lớn có thể nhìn thấy ánh nắng mặt trời.

Lúc này tầm mắt của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ hướng về phía Vương Lâm đang lơ lửng giữa không trung, không ngừng ra lệnh chỉ huy trận chiến.

"Xem tình hình rồi hãy ra tay." Lúc này Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng.

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Lúc này vô số Sinh Vật Trận Địa hình người lần lượt xuất hiện qua khu rừng rậm.

Rất nhanh, rất nhiều Sinh Vật Trận Địa hình người đã bao vây khu vực này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng dứt khoát lùi lại một đoạn, sợ bị ảnh hưởng.

Hết chương 666.

Chương 667. Mục Tiêu Mới

Lúc này những Sinh Vật Trận Địa hình người lần lượt lui về hai bên, sau đó một bóng dáng vĩ đại xuất hiện từ trong đám cỏ.

Hắn cao hơn ba mét, như một ngọn núi nhỏ.

Trên người bôi một lớp sơn màu xanh ngọc phát ra ánh sáng lấp lánh, đầu đội một chiếc vương miện được đan bằng cành lá của một loại linh thực nào đó.

Dưới thân hắn là một con quái thú hình dạng như hổ dữ, thở ra sương mù trắng xóa.

Nhưng ánh mắt của Phong Kỳ lại tập trung vào bàn tay phải của bóng dáng vĩ đại.

Chỉ thấy trên cổ tay phải của hắn có một luồng sáng màu xanh lá cây không ngừng xoay tròn, nó giống như một đám sương mù, lại giống như một chất lỏng, không phải là vòng tay đơn thuần.

Chỉ như vậy, hắn sẽ không để tâm.

Điều khiến hắn ngạc nhiên là viên ngọc đen lấy từ trên người ám sát giả da xanh lúc này lại có dao động năng lượng.

…

Phản ứng của viên ngọc đen khiến Phong Kỳ lập tức nhận ra, gần đây có vật phẩm kỳ diệu xuất hiện.

Lúc này ánh mắt của hắn tập trung vào Sinh Vật Trận Địa hình người trên lưng con hổ dữ ở đằng xa.

Rõ ràng nó là thủ lĩnh của bầy đàn này.

Điều này có thể nhìn ra từ thái độ của những Sinh Vật Trận Địa lĩnh vực khác đối với nó.

Nó trần truồng, trên người chỉ đeo hai món đồ.

Món thứ nhất là chiếc vương miện đội trên đầu, được đan bằng linh thực.

Món thứ hai chính là chiếc vòng tay màu xanh lá cây không ngừng xoay tròn, giống như sương mù và chất lỏng trên cổ tay nó.

Vật phẩm kỳ diệu rất có thể là một trong hai món đồ này.

Nhưng dù là món nào, hắn cũng có ham muốn đoạt lấy.

Có một điều có thể khẳng định rõ ràng là, chỉ cần là vật phẩm kỳ diệu, chắc chắn sẽ ban cho người sở hữu những công hiệu thần kỳ.

Con đường hy sinh này hắn chắc chắn sẽ chết yểu.

Nhưng một hắn khác lại có thể có được thông tin liên quan đến vật phẩm kỳ diệu này.

Chỉ cần có đủ thực lực, thậm chí có thể đến đảo Hắc Tuyệt này trước một bước để đoạt lấy vật phẩm kỳ diệu này.

Điều này có lợi rõ rệt cho sự tăng tiến thực lực của hắn kia.

Thậm chí có thể giúp ích ngoài mong đợi cho sự tăng tiến thực lực chung của nhân loại.

“Hắn sắp ra tay rồi.”

Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bóng dáng cao lớn cưỡi trên con hổ dữ từ từ giơ cánh tay phải đeo chiếc vòng tay màu xanh lá cây lên.

Trong nháy mắt, ánh sáng rực rỡ tỏa ra bốn phía.

Một bóng đen mờ ảo, cao hơn mười mấy mét hiện ra sau lưng hắn.

Những Sinh Vật Trận Địa hình người còn lại thấy vậy, đều quỳ xuống hướng về phía bóng đen, bắt đầu không ngừng cúi đầu bái lạy.

Mặc dù ở rất xa, Phong Kỳ vẫn có thể nhìn rất rõ.

Bóng đen cao lớn này trông rất giống với những sinh mệnh hình người này, cũng toàn thân bôi đầy các loại ký hiệu, điểm khác biệt duy nhất là, nó không có thân xác, hoàn toàn do năng lượng cấu thành.

Uy áp khủng khiếp ập đến, trán Phong Kỳ nổi đầy gân xanh.

Hắn chỉ từng cảm nhận được uy áp như vậy trên người Siêu Sinh Vật Trận Địa mà hắn từng gặp khi làm nhiệm vụ hộ tống.

Lúc này hắn quay đầu nhìn sang Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh.

Lúc này biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ cũng rất nghiêm trọng, sau đó nhìn hắn lắc đầu, rõ ràng là bảo hắn đừng hành động thiếu suy nghĩ.

Lại quay đầu nhìn về phía xa.

Cùng với sự xuất hiện của bóng đen, các chiến sĩ của đoàn chiến liên hợp cũng lộ vẻ kinh hãi.

Chính vì đã trải qua trăm trận chiến nên khả năng nhận biết nguy hiểm của bọn họ rất mạnh.

Đã nhận ra rằng mình gặp phải rắc rối lớn rồi.

Lúc này trên ngực của Bóng Đen mờ ảo xuất hiện mấy dải năng lượng màu xanh lá cây, nối liền với lưng của thủ lĩnh

hình người cưỡi trên con hổ dữ.

Cơ thể của thủ lĩnh hình người dường như được tăng cường sau khi được kết nối, toàn thân tỏa ra ánh sáng màu xanh lá cây.

Trên mặt hắn ta hiện lên một nụ cười dữ tợn.

Vừa vung tay, trước mặt hắn ta lập tức xuất hiện hàng chục quỹ đạo thuật pháp, đồng thời nhanh chóng hoàn thành trong thời gian ngắn.

Ngay sau đó, mặt đất nơi đoàn chiến liên hợp đóng quân xuất hiện từng vết nứt, vô số dây leo mọc lên từ dưới đất, cuốn lấy rất nhiều chiến sĩ.

Trận chiến ban đầu bị phá hủy trong nháy mắt.

Những chiến sĩ bị dây leo cuốn lấy rõ ràng không thể chống lại sức siết chặt của dây leo, tiếng xương gãy liên tiếp vang lên, từng người rũ người xuống, mất đi sinh mạng.

Sau khi bóng đen xuất hiện, cục diện hoàn toàn vượt khỏi tầm kiểm soát của tổng chỉ huy đoàn chiến liên hợp Vương Lâm.

Ban đầu muốn hoàn thành đột phá với tổn thất nhỏ nhất.

Lúc này rơi vào thế yếu tuyệt đối, hắn ta dứt khoát gầm lên ra lệnh, lựa chọn đột phá bằng mọi giá.

Nhưng bóng dáng cưỡi trên con hổ dữ không hề cho Vương Lâm cơ hội xoay chuyển tình thế.

Mặt đất liên tục vỡ vụn, ngày càng nhiều dây leo mọc ra, cuốn lấy cơ thể các chiến sĩ, siết chặt giết chết họ.

Hết chương 667.

Chương 668. Chiến Đấu Tại Lãnh Đông

Nhìn vào mấy chục quỹ đạo thuật pháp trận chưa tan trước mặt thủ lĩnh hình người, biểu cảm của Phong Kỳ vô cùng nghiêm trọng.

Lúc này hắn quay đầu nhìn sang Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh:

"Ngươi có khả năng giao chiến với nó không?"

"Ta không phải đối thủ của nó, nói chính xác hơn là không phải đối thủ của bóng đen bí ẩn sau lưng nó."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ trả lời, hắn bình thản gật đầu:

"Ta hiểu rồi, tiếp theo chúng ta sẽ tùy cơ ứng biến, nếu tình hình có thể ảnh hưởng đến chúng ta, hãy rút lui bất cứ lúc nào."

Ý thức một lần nữa lan tỏa ra xa.

Hắn lại tập trung sự chú ý vào bóng đen mờ ảo sau lưng thủ lĩnh hình người.

Sau khi thủ lĩnh hình người giơ cánh tay phải đeo chiếc vòng tay màu xanh lá cây lên, bóng đen liền xuất hiện, bây giờ hắn vô cùng nghi ngờ chiếc vòng tay màu xanh lá cây chính là vật phẩm kỳ diệu.

Còn về bóng đen cao lớn sau lưng thủ lĩnh hình người trông rất giống hắn, hắn đoán rằng rất có thể là năng lượng thể đặc biệt do vật phẩm kỳ diệu tạo ra.

Cũng chính nhờ năng lượng thể này mà năng lực của thủ lĩnh hình người đã được tăng lên rất nhiều.

Bây giờ ngay cả Mê Vụ Chi Chủ cũng nói rằng mình không phải là đối thủ, bọn họ chỉ có thể từ bỏ ý định đoạt lấy vật phẩm kỳ diệu, trong đó bao gồm cả kế hoạch đoạt xá Vương Lâm.

Lúc này cục diện đã trở thành cuộc tàn sát một chiều.

Tiếp tục quan sát một lúc, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn hắn:

"Chúng ta rút lui, không cần thiết phải tiếp tục ở lại đây nữa."

Phong Kỳ đang định gật đầu nhưng ý thức đột nhiên cảm nhận được dao động năng lượng quen thuộc, lập tức lại nhìn về phía trước.

Đúng như hắn dự đoán, cùng với sự xuất hiện của dao động năng lượng quen thuộc, mấy tên sát thủ da xanh đột nhiên xuất hiện, lao vào thủ lĩnh hình người cưỡi trên lưng con hổ dữ.

Thủ lĩnh hình người dường như đã nhận ra, bóng đen sau lưng hắn lúc này mở mắt ra.

Hàng chục quỹ đạo thuật pháp bao quanh thủ lĩnh hình người tự động ngưng tụ, ngay sau đó vô số dây leo bắn ra từ trận pháp thuật ngưng tụ, đâm xuyên qua những tên sát thủ da xanh đến ám sát.

Những tên sát thủ da xanh này thậm chí không chống đỡ nổi một hiệp, đã bị giết sạch.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ khẳng định một điều.

Thủ lĩnh hình người có vật phẩm kỳ diệu, nếu không sẽ không trở thành mục tiêu của những tên sát thủ da xanh.

Nhưng hắn vẫn còn nghi ngờ.

Sự nghi ngờ này xuất phát từ những tên sát thủ da xanh.

Hắn cho rằng lần ám sát này hoàn toàn là hành động tự sát nhưng những tên sát thủ da xanh này vẫn liều lĩnh xông lên.

Hành động này có vẻ rất bất thường.

Úy Vi từng phán đoán rằng những tên sát thủ da xanh này giống như vũ khí bị điều khiển hơn.

Hắn không thể đưa ra phán đoán về điều này.

Nhưng hắn biết những tên sát thủ da xanh có cảm xúc, mỗi khi gặp phải đối thủ không thể địch nổi, biểu cảm của chúng sẽ thay đổi rõ rệt.

Như vậy có thể thấy chúng thậm chí còn có khả năng suy nghĩ.

Nhưng dù đối thủ mạnh đến đâu, những tên sát thủ da xanh vẫn sẽ tiếp tục ra tay, ngay cả khi kết cục là cái chết.

Điều này có vẻ rất vô lý.

Không hiểu được nguyên nhân, hắn không suy nghĩ thêm nữa.

Vì Mê Vụ Chi Chủ đã tự nhận rằng mình không phải là đối thủ của thủ lĩnh hình người nên bọn họ tiếp tục ở lại đây cũng không còn cần thiết nữa.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn sang Mê Vụ Chi Chủ:

“Chúng ta đi thôi.”

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Sau đó bọn họ quay người chạy về hướng cũ.

Trong lúc chạy, Mê Vụ Chi Chủ hóa thân thành sương mù, nâng cơ thể hắn lên, tăng tốc độ di chuyển.

Về số phận của Vương Lâm và những người khác, bọn họ không cần nghĩ cũng biết kết cục rồi.

Vài giờ sau, bọn họ đến bãi biển.

Không dừng lại, bọn họ đi thẳng đến chiến thuyền.

Thấy một đoàn sương mù trôi qua, những chiến sĩ canh gác trên các chiến thuyền còn lại đều quay đầu nhìn lại.

Lúc này, từ trong sương mù vươn ra từng xúc tu, cuốn lấy các chiến thuyền còn lại.

Giết chết toàn bộ những người ở lại canh giữ chiến thuyền và hút sạch máu của họ.

Đợi đến khi Phong Kỳ đặt chân xuống đất, bọn họ đã trở lại chiến thuyền lúc đến.

Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ lại cơ thể, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn về phía khu rừng mưa, trầm giọng nói:

"Cái vòng tay màu xanh lá cây trên cổ tay phải của tên cưỡi con mèo lớn rất kỳ lạ, ta cảm nhận được nó dựa vào năng lượng do vòng tay cung cấp để tạo ra bóng đen sau lưng."

Nghe vậy, Phong Kỳ trong lòng gật đầu, suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ trùng khớp với phỏng đoán của hắn.

Hắn lập tức nhân nhiệt đả sắt hỏi:

"Ngươi nghĩ đó là gì?"

"Ta đoán thứ đó có thể là vật phẩm kỳ diệu."

Trước đó vẫn chưa có cơ hội, bây giờ cuối cùng cũng nói đến chủ đề vật phẩm kỳ diệu mà hắn rất quan tâm, hắn nhận ra thời cơ đã chín muồi.

Hết chương 668.

Chương 669. Tình Báo Đặc Biệt

Vì vậy, hắn tỏ vẻ nghi ngờ hỏi tiếp:

"Vật phẩm kỳ diệu lại là gì?"

"Một thứ kỳ diệu vượt ra ngoài quy tắc, mỗi vật phẩm kỳ diệu đều có hình thái đặc điểm hoàn toàn khác nhau, trong thế giới chúng ta đang sống, có rất nhiều cường tộc trỗi dậy đều nhờ vào năng lực mạnh mẽ do vật phẩm kỳ diệu ban tặng."

Nghe vậy, Phong Kỳ càng thêm nghi ngờ.

Lời nói của Mê Vụ Chi Chủ không giống với thông tin tình báo mà hắn biết được.

Trong thông tin tình báo mà hắn biết được, vật phẩm kỳ diệu hẳn là tồn tại trong xã hội loài người, nhiều thế lực lĩnh vực cũng chính là vì muốn tìm kiếm vật phẩm kỳ diệu mới thâm nhập vào xã hội loài người, sao lại trở thành vật phẩm do thế giới lĩnh vực mang đến.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục nói:

"Nhưng thế giới loài người cũng có rất nhiều vật phẩm kỳ diệu ẩn giấu, thông tin tình báo mà ta có được từ tộc Linh năng là, trong xã hội loài người vẫn còn lưu giữ rất nhiều vật phẩm kỳ diệu chưa bộc lộ năng lực."

Nghe đến ba chữ "Tộc Linh năng", Phong Kỳ lập tức nghĩ đến một thông tin tình báo mà hòa thượng từng nói với hắn.

Hòa thượng từng nói, trong viên pha lê truyền tin của tộc Linh năng có ghi lại một tin tức.

Trong đó nói rằng, có một kẻ điên muốn hồi sinh tộc nhân cũng đã đến, hãy cố gắng tránh tiếp xúc với hắn ta.

"Kẻ điên." được nhắc đến trong tin tức này, hắn cơ bản có thể xác định là Mê Vụ Chi Chủ.

Điều này cũng chứng minh rằng Mê Vụ Chi Chủ đã từng tiếp xúc với tộc Linh năng trước đó.

Hắn thấy kỳ lạ là Mê Vụ Chi Chủ có quan hệ gì với tộc Linh năng.

Theo thông tin tình báo mà hắn có được, năng lực của Mê Vụ Chi Chủ căn bản không đủ để khiến tộc Linh năng sợ hãi, thậm chí còn kém xa tộc Linh năng.

Mang theo nghi ngờ, hắn thăm dò hỏi:

"Tộc Linh năng mà ngươi nói là gì?"

"Một chủng tộc rất may mắn, trước đây ta đã dẫn tộc nhân chủ động xâm lược thế giới nhỏ của bọn chúng, giết không ít tộc nhân của chúng, sau khi tiến vào thế giới loài người cũng có tiếp xúc, giao lưu trong thời gian ngắn."

Nghe vậy, Phong Kỳ trợn tròn mắt.

Hắn không ngờ Mê Vụ Chi Chủ lại có một lịch sử huy hoàng như vậy.

Nhưng so sánh với hoàn cảnh sau khi đến thế giới loài người, rõ ràng là tộc Linh năng sống tốt hơn.

Dựa vào Thánh linh ý thức khó không biết lấy từ đâu, cùng với các nguồn lực thu được khi thâm nhập vào xã hội loài người, bọn chúng phát triển nhanh chóng, hiện tại đã trở thành thế lực ngầm mà ngay cả chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực cũng không dám chống lại.

Tiếp tục trò chuyện, Phong Kỳ đã hiểu được lịch sử đó.

Theo lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, chủng tộc của hắn từng là thế lực chủng tộc mạnh hơn cả tộc Linh năng.

Hắn chỉ là người có tiềm lực phát triển mạnh nhất trong tộc nhưng thực lực lại không phải cao nhất.

Trong Bất tử đoàn của chủng tộc bọn hắn, tức là trưởng lão đoàn, có tổng cộng mười tám vị bất tử tộc lão, mỗi vị đều có thực lực mạnh hơn hắn.

Chỉ là khi khai mở đường đi để giúp hắn tiến vào thế giới loài người, tất cả bọn họ đều đã tử trận.

Nghe vậy, Phong Kỳ cũng không khỏi thở dài.

May mà bọn họ đã tử trận, nếu không thì Mê Vụ Chi Chủ ngay từ đầu đã có một đội quân thực lực mạnh mẽ, quả thực là cơn ác mộng của loài người.

Từ đó cũng có thể thấy, nếu chủng tộc thế giới lĩnh vực lựa chọn khai mở đường đi để tiến vào thế giới loài người.

Thì hoàn toàn là một canh bạc.

Nếu trên con đường khai mở gặp phải "Kẻ cản đường." thì cơ bản là chỉ có con đường chết.

Nếu may mắn thì có thể gần như không tổn thất gì mà dẫn dắt lĩnh vực của mình đến thế giới loài người.

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn nghi ngờ, Mê Vụ Chi Chủ chỉ giải thích về sự tồn tại của vật phẩm kỳ diệu nhưng lại không giải thích chi tiết.

Vì vậy, hắn tiếp tục hỏi:

"Còn một điều nghi ngờ nữa, vật phẩm kỳ diệu mà ngươi nói là do đâu mà có?"

Đối mặt với những câu hỏi liên tục của hắn, Mê Vụ Chi Chủ cũng không tỏ ra mất kiên nhẫn, mà kiên nhẫn giải thích:

“Không rõ, có rất nhiều lời đồn nhưng ta tương đối tin vào một cách nói, đó là mỗi một vật phẩm kỳ diệu đều là do bản nguyên lực của trụ thần sau khi chết tiến hóa mà thành.”

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía khu rừng mưa, liếm môi:

“Xem ra chúng ta phải đẩy nhanh tốc độ phát triển thế lực, sau đó nhanh chóng quay lại đây, đoạt lấy bảo vật này từ tay tên cưỡi con mèo lớn.”

“Ta cũng nghĩ như ngươi, nghe ngươi giải thích về sự lợi hại của vật phẩm kỳ diệu, ta cũng muốn tận mắt chứng kiến, nếu có thể có được thứ này, cũng có lợi cho sự phát triển của chúng ta sau này.”

Trong lúc trò chuyện, bọn họ đã đưa ra quyết định.

Sau khi trở về sẽ nhanh chóng phát triển thế lực, sau đó quay lại đảo Hắc Tuyệt để cướp đoạt vật phẩm kỳ diệu.

Hết chương 669.

Chương 670. Tấn Công Trở Lại

Sau một hồi thảo luận, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên nhìn hắn nói.

"Ngươi biết lái thuyền không?"

"Không biết." Phong Kỳ dứt khoát lắc đầu.

"Vậy chúng ta về bằng cách nào?" Mê Vụ Chi Chủ lập tức trợn tròn mắt.

Nghe vậy, Phong Kỳ cũng đau đầu.

Rõ ràng là không thể bay về, ngay cả khi có khả năng bay về cũng không thể làm như vậy.

Nhiệm vụ lần này thất bại, sau khi trở về chắc chắn phải mô tả lại quá trình thực hiện nhiệm vụ thám hiểm cho chiến đoàn tổng hội.

Chỉ có hai người bọn họ sống sót trở về thì còn dễ giải thích.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ.

Ngay cả khi hắn giải thích rằng trong suốt nhiệm vụ lần này hắn chỉ ở lại trên chiến thuyền để cảnh giới, không trực tiếp tham gia nhiệm vụ nên mới may mắn sống sót nhưng hắn phải giải thích thế nào về việc không có chiến thuyền thì làm sao trở về.

Nói là bay về, với thực lực của hắn thì rõ ràng là không thể làm được.

Chỉ có tự mình lái chiến thuyền trở về mới có thể giải thích được.

"Ta thì không sao, đến lúc đó lại đoạt xá một thân thể mới là có thể hòa nhập vào xã hội loài người, ngươi không thể thay đổi hình thể, nhiệm vụ thất bại chắc chắn phải có lời giải thích, ngươi định làm thế nào."

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt bất lực, Phong Kỳ thở dài:

"Đi vào khoang thuyền tìm thử xem, biết đâu lại có sách hướng dẫn lái thuyền."

Tiếp đó, hai người đi vào khoang thuyền, bắt đầu tìm kiếm những tài liệu liên quan có thể giúp họ học cách lái chiến thuyền.

Trong lúc tìm kiếm, họ thực sự tìm thấy một vài cuốn sách tài liệu đã cũ nát trong buồng lái.

Phong Kỳ cầm một cuốn sách chuẩn bị bắt đầu học thì bị Mê Vụ Chi Chủ cắt ngang.

"Ngươi học hết những kiến thức trong mấy cuốn sách này phải mất bao lâu?"

Ước lượng độ dày của mấy cuốn sách, Phong Kỳ trầm ngâm vài giây rồi đưa ra câu trả lời:

"Ghi nhớ thì ba tiếng là đủ, cộng thêm thời gian thực hành thao tác thì ước chừng cần 4-5 tiếng."

"Thôi bỏ đi, để ta làm, chỉ có chút ít này thì cùng lắm nửa tiếng là xong." Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ cầm một cuốn sách bắt đầu lật xem.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ lật một trang trong vài giây, Phong Kỳ cảm thấy mình bị coi thường về trí thông minh.

Cái gì gọi là thôi bỏ đi, cái gì gọi là cùng lắm nửa tiếng?

Nghe xem, đây có phải là lời người nói không?

Nhưng nghĩ đến việc tên này vốn không phải người, hơn nữa tương lai còn sáng tạo ra công pháp 《Hiến Tế Huyết Nhục》 có thể thu hoạch đồng thời cả loài người và thế lực lĩnh vực, hắn bỗng nhiên cảm thấy nhẹ nhõm.

Không cần so sánh, ôm chặt cái đùi hy sinh này là xong.

Mê Vụ Chi Chủ càng thiên tài thì kế hoạch hy sinh này của hắn càng có thể tiến hành thuận lợi.

…

Vương Ý là gián điệp mà thế lực lĩnh vực cài vào xã hội loài người, Phong Kỳ cảm thấy vô cùng bất ngờ.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lại, hắn thấy Vương Ý thực sự có những điểm bất thường.

Nhiệm vụ hộ tống hy sinh trước, Vương Ý là tổng chỉ huy, toàn quyền phụ trách điều động, chỉ huy trong quá trình hộ tống, v.v.

Trên đường hộ tống, Vương Ý đã cho phép chiến đoàn Sói đói lĩnh vực tham gia hộ tống giữa chừng.

Lúc đó, hắn cho rằng Vương Ý đứng sau là Viện nghiên cứu khoa học, mà Viện nghiên cứu khoa học lại là một trong những con rối trên mặt trận của thế lực Bóng Đen.

Điều khiến hắn không ngờ là, khi tranh giành "Huyết Thạch", mặt nạ của Vương Ý vỡ ra, lộ ra đôi mắt tím và mái tóc tím.

Đặc điểm đoạt xá vô cùng rõ ràng, hiển nhiên chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc đó, hắn còn rất nghi ngờ, Mê Vụ Chi Chủ làm sao lại có quan hệ với chiến đoàn Sói đói lĩnh vực đứng sau Viện

nghiên cứu khoa học, thậm chí có thể còn có liên hệ với Viện nghiên cứu khoa học.

Nhưng bây giờ, trong đầu hắn đã có một mạch truyện rõ ràng.

Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá Vương Ý, thông qua việc tìm kiếm nội dung ký ức, đã phát hiện ra rằng đằng sau Vương Ý là Viện nghiên cứu khoa học, tức là thế lực lĩnh vực Bóng Đen.

Tiếp đó, Mê Vụ Chi Chủ lợi dụng thân phận của "Vương Ý" để tiếp cận thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học, từ đó mưu cầu nhiều lợi ích hơn.

Rõ ràng là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học không hề biết điều này.

Có lẽ đây cũng là để chôn sẵn một quân cờ cho Mê Vụ Chi Chủ, người sẽ xâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách trong tương lai, phái thuộc hạ trà trộn vào Viện nghiên cứu khoa học.

Mê Vụ Chi Chủ luôn ở trong bóng tối nhưng trong mắt hắn, Viện nghiên cứu khoa học lại ở trong ánh sáng.

"Bây giờ trong cơ thể ta có một dấu ấn phù văn, nếu dấu ấn này bị kích hoạt, cơ thể này của ta sẽ bị cắt đứt sinh cơ và tự hủy, ta phải nghĩ cách phá giải nó."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm trọng nói.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Một trong những thủ đoạn khống chế thuộc hạ của thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học chính là cấy dấu ấn tử vong vào cơ thể.

Hết chương 670.

Chương 671. Phát Triển Chiến Đoàn

Hồi đó, Nhạc Bình An chính là chủ động kích hoạt dấu ấn tử vong mà chết.

Kẻ nội ứng của hắn ở Viện nghiên cứu khoa học, cũng bị cấy một dấu ấn tử vong tương tự.

Nhưng về nội dung này, hắn đương nhiên không thể nói cho Mê Vụ Chi Chủ biết, vì vậy hắn lập tức lên tiếng:

"Vậy ngươi có cách nào phá giải dấu ấn phù văn này không?"

"Cái này đơn giản, ta chỉ cần chế tạo một dấu ấn giả để đánh lừa quá trình kiểm tra là được nhưng ta cần phải dành thời gian nghiên cứu nó."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức nghĩ đến Úy Vi.

Hồi đó, khi hắn trà trộn vào Viện nghiên cứu khoa học, Úy Vi cũng đã đưa ra một phương án tương tự.

Cuối cùng, hắn đã phá giải thành công dấu ấn tử vong, biến nó thành một vật trang trí, không còn ý nghĩa thực tế nữa.

Quả nhiên, não bộ của những thiên tài đều rất giống nhau.

"Ta hiểu rồi, bây giờ ngươi hãy nhanh chóng quay lại chiến trường, cuộc chiến thử nghiệm cũng sắp kết thúc rồi, tiếp theo có thể quay về."

"Đừng vội, ta phải thích nghi với cơ thể này đã."

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy.

Duỗi người một cái, hắn bắt đầu thử dùng cách thức mà Vương Ý trong ký ức để thi triển thuật pháp.

Mười mấy phút sau, hắn quay đầu chạy về phía trước nơi vẫn đang diễn ra cuộc chiến ác liệt.

Sự xuất hiện của Mê Vụ Chi Chủ khiến cho tinh thần của chiến đoàn hành động liên hợp vốn đã mất đi tổng chỉ huy tăng vọt.

Nhưng sinh vật hệ thổ cũng tăng dần theo mức độ khốc liệt của cuộc chiến.

Nếu tiếp tục chiến đấu, rất có khả năng sẽ bị bao vây.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ không muốn ở lại tiếp tục chiến đấu, lúc này hắn cũng bắt đầu tổ chức người rút lui.

Vừa đánh vừa rút theo đường cũ, trên đường lại hy sinh không ít chiến sĩ, cuối cùng họ cũng thoát khỏi sự truy đuổi của sinh vật lĩnh vực hệ thổ.

Tiếp đó, Mê Vụ Chi Chủ dẫn theo chiến đoàn bắt đầu quay trở về.

Phong Kỳ vẫn luôn đi ở phía cuối chiến đoàn, dùng ý thức để giao lưu với Mê Vụ Chi Chủ.

Lại mười mấy ngày gió cát bão táp, chiến đoàn hành động liên hợp trong ý thức tinh thần của Phong Kỳ đã xuyên qua lớp rào cản của chiến trường cát vàng, biến mất khỏi tầm cảm nhận.

Nhưng Phong Kỳ lại không chọn rời đi.

Hắn đứng trong rào cản chờ đợi rất lâu, sau đó mới xuyên qua lớp rào cản của chiến trường cát vàng.

Bên ngoài gần như tối đen như mực, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời có thể thấy một vầng trăng khuyết mờ ảo bị mây đen

che khuất, những chiến hạm và chiến thuyền đỗ bên ngoài đều đã rời đi.

Ngâm mình trong nước biển lạnh lẽo, hắn không thể phân biệt được phương hướng.

Lúc này, hắn tháo ba lô xuống, lấy ra thiết bị định vị.

Nhấn nút khởi động và chờ một lát, thiết bị định vị được kích hoạt, hiển thị vị trí hiện tại của hắn.

Sau khi xác định được phương hướng, hắn cất máy định vị vào lại ba lô, kéo khóa rồi cố sức bơi về phía "Cảng chiến tranh."

Bơi suốt một đêm, trời mới tờ mờ sáng.

Lúc này, hắn nhìn thấy ngọn đèn phát ra từ "Ngọn hải đăng", tòa nhà cao nhất của Cảng chiến tranh.

Ngọn hải đăng là công trình kiến trúc quan trọng để tàu thuyền nhận biết vị trí cảng và bến tàu khi đi biển, nhìn thấy ánh đèn của ngọn hải đăng chứng tỏ hắn đã cách bến tàu khoảng 15-25 hải lý.

Ngâm mình trong nước biển nghỉ ngơi một lát, hắn tiếp tục lên đường.

Mê Vụ Chi Chủ vẫn không đến đón, hắn hoàn toàn có thể hiểu được.

Dù sao thì lúc này, thân phận công khai của Mê Vụ Chi Chủ là Đoàn trưởng Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, sau khi kết thúc nhiệm vụ trở về, chắc chắn hắn đang bận rộn với công việc ghi chép lại quy trình chi tiết của nhiệm vụ, không có thời gian đến đón.

Hắn cũng không yếu đuối đến vậy.

Trước khi tìm Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã trải qua nhiều năm rèn luyện cường độ cao, thể lực cũng không yếu, bơi ba ngày ba đêm cũng không thành vấn đề.

Lại mất nửa ngày để đi.

Lúc này, hắn đã có thể nhìn thấy các cụm kiến trúc khác phía sau Cảng chiến tranh.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời treo cao trên bầu trời, hắn tiếp tục cúi đầu đi.

Trong lúc đó, bơi ngửa, bơi ếch, bơi tự do… thay đổi cách bơi để tiến lên trong sự nhàm chán.

Vài giờ sau, hắn phát hiện một đám sương mù xám bay đến từ phía chân trời.

Nhận ra Mê Vụ Chi Chủ đã xử lý xong công việc trong tay, đến đón mình, hắn lập tức ngừng bơi.

Trong lúc chờ đợi, sương mù nhanh chóng tiến đến.

Khi sương mù đến đỉnh đầu, khuôn mặt sương mù hiện ra từ đó, giọng nói quen thuộc vang lên:

“Sao bơi chậm thế.”

“Các ngươi đi thuyền, ta bơi, sao mà so được?” Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

“Ngươi không biết bay sao?”

“Ta bay dựa vào sức mạnh tinh thần thuần túy, bay vài giờ không thành vấn đề nhưng nếu cạn kiệt sức mạnh tinh thần, ta rất có thể sẽ hôn mê, thậm chí chìm xuống đáy biển, để chắc chắn hơn thì vẫn nên bơi.”

Sau khi hiểu rõ tình hình, khuôn mặt sương mù lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Hết chương 671.

Chương 672. Thế Lực Cường Đại

Sau đó, một xúc tu sương mù xám từ trong sương mù vươn ra cuốn hắn lên khỏi mặt nước, bay thẳng qua Cảng chiến tranh, hướng về khu tiếp tế cũ.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ gia nhập Đoàn Tử Tinh Đệ Tam với tư cách là người mới.

Trong thời gian này, với sự giúp đỡ của Mê Vụ Chi Chủ, hắn nhanh chóng được thăng chức.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ thậm chí còn ám sát Phó đoàn trưởng của Đoàn Tử Tinh Đệ Tam để tạo cơ hội thăng tiến cho hắn.

Chỉ trong vòng nửa năm, hắn đã được thăng chức lên làm Phó đoàn trưởng Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, phụ trách điều phối các hoạt động của chiến đoàn.

Đối với việc hắn thăng tiến nhanh chóng, ban đầu cũng có thành viên trong chiến đoàn Tử Tinh tỏ ra không phục.

Nhưng sau khi Phong Kỳ thể hiện khả năng thống trù đã rèn luyện được khi còn ở Chiến đoàn Lê Minh, những lời bàn tán này nhanh chóng biến mất.

Đặc biệt là sau đợt tuyển dụng tân binh mới.

Đoàn Tử Tinh Đệ Tam tuyển dụng một nhóm sinh viên tốt nghiệp lớp chiến đấu của Học phủ Tinh Thành.

Đối với Phong Kỳ, nhân vật truyền kỳ của Học phủ Tinh Thành, những sinh viên tốt nghiệp này làm sao có thể không biết.

Những chiến tích lẫy lừng trước đây của hắn được những người mới truyền bá, rất nhanh các thành viên trong chiến đoàn cuối cùng cũng hiểu tại sao Đoàn trưởng Vương Ý lại nhanh chóng thăng chức cho Phong Kỳ.

Những lời nghi ngờ vì thế mà biến mất, nội bộ chiến đoàn hoàn toàn ổn định.

Trong thời gian phát triển thế lực, Mê Vụ Chi Chủ đã thu được không ít tài nguyên.

Mỗi lần chiến đoàn làm nhiệm vụ, ngoài việc phân phát tài nguyên cho các thành viên cấp dưới, hắn sẽ cất giữ một phần.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ.

Tài nguyên như linh thực, linh quáng là tiền tệ cứng để trao đổi lợi ích với các chủng tộc khác.

Đồng thời, hắn cũng có thể hấp thụ linh khí từ các tài nguyên linh tính, chỉ cần chuyển hóa trong cơ thể là có thể biến thành năng lượng khí huyết.

Vì vậy, loại tài nguyên này rất có giá trị.

Không chỉ có giá trị sử dụng trong xã hội loài người.

Cùng lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã tiếp xúc với thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học, thậm chí còn giúp họ hoàn thành một nhiệm vụ cướp bóc tài nguyên.

Đổi lại, hắn cũng nhận được không ít thông tin tình báo từ Viện nghiên cứu khoa học.

Ví dụ như một số thế lực tiềm ẩn trong các lĩnh vực mà Viện nghiên cứu khoa học phát hiện ra.

Trong số đó có Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực mà hắn từng tiếp xúc.

Liên minh này có những sinh vật siêu thoát lĩnh vực, bản chất giống như lính đánh thuê, chỉ cần có tài nguyên là chúng sẽ sẵn sàng giúp đỡ làm bất cứ việc gì.

Đối với Mê Vụ Chi Chủ đang muốn phát triển thế lực thì đây chắc chắn là một điều tốt.

Thông qua Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực, hắn có thể chiêu mộ được những Sinh vật trận địa có thể sai khiến.

Sau nửa năm nghiên cứu, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng giải mã được ấn ký tử vong, sau đó cấy vào cơ thể một ấn ký giả tương tự như ấn ký mà Úy Vi tạo ra, để đánh lừa thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Mọi mối nguy ẩn đều được giải trừ, trọng tâm hoàn toàn đặt vào việc phát triển thế lực.

Mục tiêu tiếp theo của họ là quay trở lại chiến trường Hắc Tuyệt, cướp đi vật phẩm kỳ diệu trong chiến trường Hắc Tuyệt.

Tiền đề là phải có đủ thực lực.

Trong thời gian này, còn xảy ra một sự kiện lớn, đó là chiến trường Hoàng Sa mà họ từng thám hiểm đã bị xóa tan.

Trận chiến cuối cùng do Chiến đoàn Bát Nhã đóng quân tại khu tiếp tế phía Bắc cũ phát động.

Trận chiến này có sự tham gia của hơn 200 chiến đoàn.

Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng tham gia.

Sau mười tám ngày chiến đấu ác liệt, các bộ lạc của chủng tộc trí tuệ trong chiến trường Hoàng Sa đã bị tàn sát toàn bộ nhưng tinh thể không gian trong chiến trường vẫn chưa bị phá vỡ.

Lý do rất đơn giản.

Nếu tinh thể không gian bị phá vỡ, cát vàng cuồn cuộn trong chiến trường Hoàng Sa sẽ rơi xuống Đông Hải.

Cát vàng sẽ chìm xuống nhưng không thành vấn đề lớn.

Nhưng rất nhiều tài nguyên linh tính chưa được khai thác trong chiến trường Hoàng Sa cũng sẽ chìm xuống đáy biển theo sự biến mất của lớp rào chắn, độ khó để tiếp tục khai thác sẽ tăng lên rất nhiều.

Để tối đa hóa lợi ích, các chiến đoàn đã triển khai hành động khai thác tài nguyên trong chiến trường Hoàng Sa.

Trong thời gian này, số lượng chiến thuyền, chiến hạm đi lại giữa chiến trường Hoàng Sa và bến tàu chiến tranh tăng mạnh, từng thuyền từng thuyền tài nguyên được chuyển đến sân bay khu tiếp tế cũ, sau đó được chuyển đến thành Cựu Nhật hoặc các thành phố khác.

Tin tức này còn được phát đi phát lại trên các bảng quảng cáo ở các thành phố lớn, gây nên một sự chấn động không nhỏ.

Mỗi lần xóa tan chiến trường đều là sự kiện trọng đại, thu hút được sự reo hò của người dân các thành phố.

Hết chương 672.

Chương 673. Tổ Chức Hành Động

Nhưng đối với chiến thắng bề ngoài này, Phong Kỳ trong lòng không hề cảm thấy gì.

Hắn cũng hiểu được qua từng lần hy sinh rằng "Chiến thắng trong lời nói dối." có ý nghĩa như thế nào đối với toàn thể nhân loại.

Những thế lực tiềm ẩn của loài người như Viện Nghiên cứu Tinh Hồng âm thầm tiến lên, lựa chọn che giấu sự thật, bởi vì sự thật quá tàn khốc.

Nhưng lời nói dối thì khác, nó có thể mang lại hy vọng cho toàn thể nhân loại.

Thậm chí còn ảnh hưởng đến những thành viên thế hệ mới của loài người đang nỗ lực.

Có hy vọng thì mới có nhiều người mới ấp ủ lý tưởng lớn lên, tiến về phía ước mơ.

Trong mắt họ, hy vọng không hề xa vời.

Nhưng nếu mang lại cho toàn thể nhân loại là sự thật và tuyệt vọng, có lẽ sẽ kích thích một số người không cam chịu hiện trạng phấn đấu vươn lên nhưng những người như vậy cuối cùng chỉ là số ít.

Đa số mọi người sẽ tự buông thả bản thân trong tuyệt vọng, chìm đắm.

Cảm thấy tương lai không có một chút hy vọng nào, nỗ lực càng trở nên vô nghĩa.

Trong thời gian ở chiến đoàn Tử Tinh, Phong Kỳ đã hiểu thêm về toàn bộ khung cảnh của loài người.

Trong thời gian này, điều khiến hắn kinh ngạc nhất chính là tốc độ trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ từng tự hào rằng, hắn là thiên tài chưa từng có trong lịch sử của bộ tộc.

Cũng chính vì thiên phú của hắn, hắn mới có thể nhanh chóng thăng tiến trong bộ tộc, được tất cả tộc nhân công nhận trở thành tộc trưởng.

Điểm này trong quá trình tiếp xúc, hắn đã có sự cảm nhận sâu sắc.

Thực ra đối với thiên phú của Mê Vụ Chi Chủ, lúc đầu hắn cũng khá nghi ngờ.

Lúc đầu, hắn cho rằng Hiến tế huyết nhục là do Vương Tấn thăng sáng tạo ra, Mê Vụ Chi Chủ chỉ đóng vai trò dẫn dắt.

Nhưng sự thật đã chứng minh, người bị đoạt xá đổi thành Lâm Nhiễm, Hiến tế huyết nhục vẫn ra đời.

Điều này chứng tỏ môn siêu công pháp ảnh hưởng đến lịch sử, thậm chí khiến các thế lực lĩnh vực coi thường công pháp tu luyện của loài người cũng tranh nhau học tập chính là do Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu ra.

Như vậy có thể thấy thiên phú của Mê Vụ Chi Chủ mạnh mẽ đến mức nào.

Tiếp xúc một năm, thiên phú về sự trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ cũng rất kinh người.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, chỉ cần có đủ tài nguyên hoặc khí huyết cung cấp cho hắn tu luyện, hắn không mất hai năm là có thể sở hữu thực lực ngang ngửa với những kẻ trong chiến trường Hắc Tuyệt.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ cũng có nỗi khổ.

Sáng sớm hôm đó, trang viên của chiến đoàn Tử Tinh.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ đến văn phòng của Mê Vụ Chi Chủ.

Đẩy cửa vào, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang chăm chú nhìn vào máy tính bảng, trên bàn làm việc còn đặt chiếc mặt nạ đen mà hắn chỉ đeo khi ra ngoài.

"Lão Mê, đã xem lợi nhuận mà chiến trường Hoàng Sa mang lại cho chúng ta chưa?"

Đi đến trước bàn làm việc ngồi xuống, hắn cầm ấm trà rót cho mình một tách trà, sau đó cười nói.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời, hắn nhíu chặt mày nhìn chằm chằm vào tin tức trên máy tính bảng, trông rất khổ não.

"Sao vậy?" Thấy cảnh này, hắn không khỏi tò mò hỏi.

"Ngươi tự xem đi." Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ đưa máy tính bảng trong tay cho hắn.

Hắn nhận lấy máy tính bảng, trên đó là một bản tin tức.

[Chiến đoàn Lê Minh phát động hành động chiến đoàn liên hợp, thành công xóa tan chiến trường Thuẫn Sơn, đoàn trưởng Mộc Tinh vinh dự nhận Huân chương Vàng đóng góp xuất sắc cho nhân loại!]

Thấy tin tức này, Phong Kỳ trong lòng bật cười.

Mộc Tinh bây giờ đã trở thành nỗi ám ảnh trong lòng Mê Vụ Chi Chủ.

Trận đòn độc suýt chết hôm đó, hắn đến giờ vẫn nhớ như in, thỉnh thoảng lại nhắc đến, nói rằng tương lai chắc chắn sẽ trả thù.

Nhưng trong thời gian này, tốc độ trưởng thành của Mộc Tinh rất nhanh, trở thành ngôi sao mới sáng nhất ở tiền tuyến các khu tiếp tế.

Nhìn tốc độ phát triển của Mộc Tinh còn khủng khiếp hơn cả hắn, nỗi ám ảnh trong lòng Mê Vụ Chi Chủ lại một lần nữa bị khơi dậy.

Phong Kỳ biết hắn đang lo lắng điều gì.

Rõ ràng là sợ rằng một ngày nào đó khi tham gia hành động xóa tan chiến trường sẽ gặp phải Mộc Tinh.

Đến lúc đó không nhận ra thì còn tốt, nếu để Mộc Tinh nhận ra thì chắc chắn không tránh khỏi một trận đòn độc, thậm chí là tử vong.

"Không được, ta phải bế quan một thời gian để nâng cao thực lực, chiến đoàn giao cho ngươi phụ trách."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Không sợ ta dùng trộm phần tài nguyên thuộc về ngươi sao?"

"Dùng thì dùng, chúng ta là quan hệ gì? Lúc trước ngươi có thể vì ta mà liều mạng, dùng chút tài nguyên thì sao!"

Mê Vụ Chi Chủ không quan tâm nhếch miệng nói, sau đó cầm lấy chiếc mặt nạ trên bàn làm việc đeo lên mặt, quay người bước ra khỏi văn phòng.

…

Vương Ý là gián điệp mà thế lực lĩnh vực cài vào xã hội loài người, Phong Kỳ cảm thấy rất bất ngờ.

Hết chương 673.

Chương 674. Tương Lai Tối Ưu

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lại, hắn thấy Vương Ý thực sự có những điểm bất thường.

Nhiệm vụ hộ tống tuyến hy sinh trước, Vương Ý là tổng chỉ huy, toàn quyền phụ trách điều động, chỉ huy khi hộ tống, v.v.

Trên đường hộ tống, Vương Ý đã cho phép chiến đoàn Sói đói của chiến trường lĩnh vực tham gia hộ tống giữa chừng.

Lúc đó, hắn cho rằng Vương Ý đứng sau là Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, cô là một trong những con rối trên mặt trận của thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Điều khiến hắn không ngờ là, khi tranh giành Huyết Thạch, mặt nạ của Vương Ý vỡ ra, lộ ra đôi mắt tím và mái tóc tím.

Đặc điểm đoạt xá rất rõ ràng, hiển nhiên chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc đó, hắn còn rất nghi ngờ, Mê Vụ Chi Chủ làm sao lại có quan hệ với chiến đoàn Sói đói của chiến trường lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, thậm chí có thể còn liên hệ với Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Nhưng bây giờ, trong đầu hắn đã có một mạch truyện rõ ràng.

Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá Vương Ý thông qua việc tìm kiếm nội dung ký ức, phát hiện ra rằng đằng sau Vương Ý là Viện

nghiên cứu khoa học công nghệ, tức là thế lực lĩnh vực Bóng Đen.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ lợi dụng thân phận của Vương Ý để tiếp cận thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, từ đó mưu cầu nhiều lợi ích hơn.

Rõ ràng là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ không hề biết điều này.

Có lẽ đây cũng là để sau này Mê Vụ Chi Chủ xâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, phái thuộc hạ trà trộn vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ chôn sẵn một quân cờ.

Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn ở trong bóng tối nhưng trong mắt hắn, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ lại ở ngoài sáng.

“Bây giờ trong cơ thể ta có một dấu ấn phù văn, nếu dấu ấn này bị kích hoạt, cơ thể này của ta sẽ bị cắt đứt sinh cơ tự hủy, ta phải nghĩ cách phá giải nó.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm trọng nói.

Nghe những lời này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, một trong những thủ đoạn khống chế thuộc hạ chính là cấy vào cơ thể dấu ấn tử vong.

Lúc trước Nhạc Bình An chính là chủ động kích hoạt dấu ấn tử vong mà chết.

Nội ứng của hắn ở Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, tuyến hy sinh đó, cũng bị cấy vào dấu ấn tử vong tương tự.

Nhưng về nội dung này, hắn đương nhiên không thể nói cho Mê Vụ Chi Chủ biết, vì vậy hắn lập tức nói:

“Vậy ngươi có cách nào phá giải dấu ấn phù văn này không?”

“Cái này đơn giản, ta chỉ cần chế tạo một dấu ấn giả để đánh lừa quá trình kiểm tra là được nhưng ta cần phải dành thời gian nghiên cứu nó.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ lập tức nghĩ đến Úy Vi.

Lúc trước hắn trà trộn vào tuyến hy sinh của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, Úy Vi cũng đã đưa ra một phương án tương tự.

Cuối cùng đã phá giải thành công dấu ấn tử vong, biến nó thành một vật trang trí, không còn ý nghĩa thực tế nữa.

Quả nhiên, mạch não của những thiên tài đều rất giống nhau.

“Ta hiểu rồi, bây giờ ngươi nhanh chóng quay về chiến trường, trận chiến thăm dò cũng sắp kết thúc rồi, tiếp theo có thể quay về.”

“Đừng vội, ta thích nghi với cơ thể một chút.”

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy.

Duỗi người một cái, hắn bắt đầu thử dùng cách của Vương Ý trong ký ức để thi triển thuật pháp.

Mười mấy phút sau, hắn quay đầu chạy về phía trước nơi vẫn đang diễn ra trận chiến ác liệt.

Sự xuất hiện của Mê Vụ Chi Chủ khiến cho chiến đoàn hành động liên hợp vốn đã mất tổng chỉ huy bỗng chốc tăng vọt sĩ khí.

Nhưng sinh vật hệ sa thổ cũng theo mức độ chiến đấu ngày càng gia tăng.

Nếu tiếp tục chiến đấu, rất có khả năng sẽ rơi vào vòng vây.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ không muốn ở lại tiếp tục chiến đấu, lúc này hắn cũng bắt đầu tổ chức người rút lui.

Vừa đánh vừa rút dọc theo đường đi, trên đường lại hy sinh không ít chiến sĩ, cuối cùng họ cũng thoát khỏi sự truy đuổi của sinh vật lĩnh vực sa thổ.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ dẫn theo chiến đoàn bắt đầu quay trở về.

Phong Kỳ vẫn luôn đi theo ở phía sau cùng của chiến đoàn, dùng ý thức để giao lưu với Mê Vụ Chi Chủ.

Lại mười mấy ngày gió cát bầu bạn, chiến đoàn hành động liên hợp trong ý thức tinh thần của Phong Kỳ xuyên qua rào cản của chiến trường Hoàng Sa, biến mất khỏi tầm mắt cảm nhận.

Nhưng Phong Kỳ lại không chọn rời đi.

Hắn đứng trong rào cản chờ đợi rất lâu, sau đó mới xuyên qua rào cản của chiến trường Hoàng Sa.

Bên ngoài gần như tối đen như mực, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời có thể thấy một vầng trăng khuyết mờ ảo bị mây đen che khuất, chiến hạm và chiến thuyền đỗ bên ngoài đều đã rời đi.

Ngâm mình trong nước biển lạnh lẽo, hắn không thể phân biệt được phương hướng.

Hết chương 674.

Chương 675. Định Vị Vị Trí

Lúc này, hắn tháo ba lô xuống, lấy ra từ bên trong một thiết bị định vị.

Nhấn nút khởi động chờ một lát, thiết bị định vị được kích hoạt, trên đó hiển thị vị trí hiện tại của hắn.

Xác định được phương hướng, hắn cất máy tính bảng định vị trở lại ba lô, kéo khóa lại rồi cố sức bơi về hướng "Bến tàu chiến."

Bơi suốt một đêm, trời mới tờ mờ sáng.

Lúc này, hắn nhìn thấy ngọn đèn phát ra từ "Ngọn hải đăng", công trình cao nhất của bến tàu chiến.

Ngọn hải đăng là công trình mang tính biểu tượng quan trọng để tàu thuyền nhận biết vị trí cảng và bến tàu khi đi biển, nhìn thấy ngọn đèn của ngọn hải đăng chứng tỏ hắn đã cách bến tàu khoảng 15-5 hải lý.

Ngâm mình trong nước biển nghỉ ngơi một lát, hắn tiếp tục lên đường.

Mê Vụ Chi Chủ vẫn không đến đón, hắn hoàn toàn có thể hiểu được.

Dù sao thì lúc này, thân phận công khai của Mê Vụ Chi Chủ là đoàn trưởng của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam, sau khi kết thúc nhiệm vụ trở về, chắc chắn sẽ bận rộn với công việc ghi chép lại quy trình chi tiết của nhiệm vụ, không có thời gian đến đón.

Hắn cũng không yếu đuối đến vậy.

Trước khi tìm Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã trải qua nhiều năm rèn luyện cường độ cao, thể lực cũng không yếu, bơi ba ngày ba đêm cũng không thành vấn đề.

Lại mất nửa ngày nữa để đi.

Lúc này, hắn đã có thể nhìn thấy các cụm kiến trúc khác phía sau bến tàu chiến.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời treo cao trên bầu trời, hắn tiếp tục cúi đầu đi.

Trong lúc đó, bơi ngửa, bơi ếch, bơi tự do… thay đổi cách bơi để tiến lên trong sự nhàm chán.

Vài giờ sau, hắn phát hiện một đám sương mù xám bay đến từ phía chân trời.

Nhận ra Mê Vụ Chi Chủ đã xử lý xong công việc trong tay, đến đón mình, hắn lập tức ngừng bơi.

Trong lúc chờ đợi, sương mù nhanh chóng tiến đến.

Khi sương mù đến đỉnh đầu, khuôn mặt sương mù hiện ra từ đó, giọng nói quen thuộc vang lên:

“Sao bơi chậm thế.”

“Các ngươi đi thuyền, ta bơi, sao mà so được?” Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

“Ngươi không biết bay sao?”

“Ta bay dựa vào sức mạnh tinh thần thuần túy, bay vài giờ không thành vấn đề nhưng nếu cạn kiệt sức mạnh tinh thần, ta rất có thể sẽ hôn mê, thậm chí chìm xuống đáy biển, để chắc ăn thì vẫn bơi đi.”

Sau khi hiểu được tình hình, khuôn mặt sương mù lộ ra vẻ bừng tỉnh.

Sau đó, một xúc tu sương mù xám từ trong sương mù vươn ra cuốn hắn lên khỏi mặt nước, bay thẳng qua bến tàu chiến, hướng đến khu tiếp tế cũ.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ gia nhập Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam với tư cách là người mới.

Trong thời gian này, hắn nhanh chóng thăng tiến với sự giúp đỡ của Mê Vụ Chi Chủ.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ thậm chí còn ám sát phó đoàn trưởng của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam để tạo điều kiện thăng tiến cho hắn.

Chỉ trong vòng nửa năm, hắn đã thăng tiến lên làm phó đoàn trưởng của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam, phụ trách điều phối công việc của chiến đoàn.

Đối với việc hắn thăng tiến nhanh chóng, ban đầu cũng có thành viên trong chiến đoàn Tử Tinh tỏ ra không phục.

Nhưng sau khi Phong Kỳ thể hiện khả năng thống trù đã rèn luyện được khi còn ở chiến đoàn Lê Minh, những lời bàn tán này nhanh chóng biến mất.

Đặc biệt là sau đợt tuyển dụng tân binh mới.

Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam đã tuyển dụng một nhóm sinh viên tốt nghiệp lớp chiến đấu của Học phủ Tinh Thành.

Đối với Phong Kỳ, nhân vật huyền thoại của Học phủ Tinh Thành, những sinh viên tốt nghiệp làm sao không biết.

Những chiến tích lẫy lừng trước đây của hắn được những người mới truyền bá, rất nhanh sau đó, các thành viên trong chiến đoàn cuối cùng cũng hiểu được tại sao đoàn trưởng ” Vương Ý ” lại nhanh chóng thăng chức cho Phong Kỳ.

Những lời nghi ngờ vì thế mà biến mất, nội bộ chiến đoàn hoàn toàn ổn định.

Trong thời gian phát triển thế lực, Mê Vụ Chi Chủ đã thu được không ít tài nguyên.

Mỗi lần chiến đoàn làm nhiệm vụ, ngoài việc phân phát tài nguyên cho các thành viên cấp dưới, hắn sẽ cất giữ một phần.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói.

Tài nguyên như linh thực, linh quáng là những đồng tiền cứng để trao đổi lợi ích với các chủng tộc khác.

Đồng thời, hắn cũng có thể hấp thụ linh khí từ tài nguyên linh tính, chỉ cần chuyển hóa trong cơ thể là có thể biến thành năng lượng khí huyết.

Vì vậy, loại tài nguyên này rất có giá trị.

Không chỉ có giá trị sử dụng trong xã hội loài người.

Cùng lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã tiếp xúc với thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học, thậm chí còn giúp họ hoàn thành một nhiệm vụ cướp bóc tài nguyên.

Đổi lại, hắn cũng nhận được không ít tin tức tình báo từ Viện nghiên cứu khoa học.

Ví dụ như một số thế lực tiềm ẩn mà Viện nghiên cứu khoa học phát hiện ra.

Trong số đó có Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực mà hắn từng tiếp xúc.

Liên minh này có sinh vật siêu thoát lĩnh vực, bản chất giống như lính đánh thuê, chỉ cần có tài nguyên là chúng sẽ sẵn sàng giúp đỡ làm bất cứ việc gì.

Hết chương 675.

Chương 676. Xử Lý Khó Khăn

Đối với Mê Vụ Chi Chủ đang muốn phát triển thế lực thì đây tuyệt đối là một chuyện tốt.

Thông qua Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực, hắn có thể chiêu mộ được Sinh Vật Trận Địa có thể sai khiến.

Sau nửa năm nghiên cứu, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng giải mã được ấn ký tử vong, sau đó cấy vào cơ thể một ấn ký giả giống như ấn ký mà Úy Vi tạo ra, để đánh lừa thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Mọi mối nguy ẩn đều được giải trừ, trọng tâm hoàn toàn đặt vào việc phát triển thế lực.

Mục tiêu tiếp theo của họ là quay trở lại chiến trường Hắc Tuyệt, cướp đi vật phẩm kỳ diệu trong chiến trường Hắc Tuyệt.

Tiền đề là phải có đủ thực lực.

Trong thời gian này, còn xảy ra một chuyện lớn, đó là chiến trường Hoàng Sa mà họ từng thám hiểm đã bị xóa tan.

Trận chiến cuối cùng do chiến đoàn Bát Nhã đóng quân tại khu tiếp tế Bắc cũ phát động.

Trận chiến này có sự tham gia của hơn 00 chiến đoàn.

Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng tham gia.

Sau mười tám ngày chiến đấu ác liệt, các bộ lạc của chủng tộc trí tuệ trong chiến trường Hoàng Sa đã bị tàn sát toàn bộ

nhưng tinh thể không gian trong chiến trường vẫn chưa bị phá vỡ.

Lý do rất đơn giản.

Nếu tinh thể không gian bị phá vỡ, cát vàng cuồn cuộn trong chiến trường Hoàng Sa sẽ rơi xuống Đông Hải.

Cát vàng sẽ chìm xuống nhưng không thành vấn đề.

Nhưng rất nhiều tài nguyên linh tính chưa được khai thác trong chiến trường Hoàng Sa cũng sẽ chìm xuống đáy biển theo sự biến mất của lớp chắn, độ khó để tiếp tục khai thác sẽ tăng lên rất nhiều.

Để tối đa hóa lợi ích, các chiến đoàn đã triển khai hành động khai thác tài nguyên trong chiến trường Hoàng Sa.

Trong thời gian này, số lượng chiến thuyền, chiến hạm qua lại giữa chiến trường Hoàng Sa và bến tàu chiến tăng lên rất nhiều, từng thuyền tài nguyên được chuyển đến sân bay khu tiếp tế cũ, sau đó được chuyển đến thành Cựu Nhật hoặc các thành phố khác.

Tin tức này còn được phát đi phát lại trên các bảng quảng cáo của các thành phố lớn, gây nên một sự chấn động không nhỏ.

Mỗi lần sự kiện trọng đại xóa tan chiến trường đều khiến người dân các thành phố reo hò.

Nhưng đối với chiến thắng bề ngoài, Phong Kỳ trong lòng không cảm thấy gì.

Hắn cũng hiểu được qua từng lần hy sinh rằng "Chiến thắng trong lời nói dối." quan trọng với toàn nhân loại như thế nào.

Những thế lực tiềm ẩn của loài người như Viện Nghiên cứu Tinh Hồng âm thầm tiến lên, lựa chọn che giấu sự thật, bởi vì

sự thật quá tàn khốc.

Nhưng lời nói dối thì khác, nó có thể mang lại hy vọng cho toàn nhân loại.

Thậm chí ảnh hưởng đến những thành viên thế hệ mới của loài người đang nỗ lực.

Có hy vọng thì mới có nhiều người mới ôm ấp lý tưởng lớn lên, tiến bước về phía ước mơ.

Trong mắt họ, hy vọng không xa vời.

Nhưng nếu mang lại cho toàn nhân loại là sự thật và tuyệt vọng, có lẽ sẽ kích thích một số người không cam chịu hiện trạng phấn đấu vươn lên nhưng những người như vậy cuối cùng chỉ là số ít.

Đa số mọi người sẽ tự buông thả, chìm đắm trong tuyệt vọng.

Cảm thấy tương lai không có một chút hy vọng nào, nỗ lực càng vô nghĩa.

Trong thời gian ở chiến đoàn Tử Tinh, Phong Kỳ đã hiểu thêm về bộ khung chung của loài người.

Trong thời gian này, điều khiến hắn kinh ngạc nhất chính là tốc độ trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ từng tự hào rằng, hắn là thiên tài chưa từng có trong lịch sử bộ tộc.

Cũng chính vì thiên phú của hắn, hắn mới có thể thăng tiến nhanh chóng trong bộ tộc, được toàn bộ tộc nhân công nhận trở thành tộc trưởng.

Điểm này hắn đã có cảm nhận sâu sắc khi tiếp xúc.

Thực ra, hắn ban đầu cũng khá nghi ngờ về thiên phú của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc đầu, hắn cho rằng Hiến tế huyết nhục là do Vương Tấn sáng tạo, Mê Vụ Chi Chủ chỉ đóng vai trò dẫn dắt.

Nhưng sự thật chứng minh, người bị đoạt xá đổi thành Lâm Nhiễm, Hiến tế huyết nhục vẫn ra đời.

Điều này chứng tỏ môn siêu công pháp ảnh hưởng đến lịch sử, thậm chí khiến thế lực lĩnh vực coi thường công pháp tu luyện của loài người cũng tranh nhau học chính là do Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu ra.

Như vậy có thể thấy thiên phú của Mê Vụ Chi Chủ mạnh mẽ đến mức nào.

Tiếp xúc một năm, thiên phú về mặt trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ cũng vô cùng kinh người.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, chỉ cần có đủ tài nguyên hoặc khí huyết cung cấp cho hắn tu luyện, hắn không mất hai năm là có thể sở hữu thực lực ngang bằng với kẻ ở chiến trường Hắc Tuyệt.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ cũng có nỗi khổ.

Sáng sớm hôm đó, trang viên của chiến đoàn Tử Tinh.

Ăn xong bữa sáng, Phong Kỳ đến văn phòng của Mê Vụ Chi Chủ.

Đẩy cửa ra, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang chăm chú nhìn chằm chằm vào máy tính bảng, trên bàn làm việc còn đặt chiếc mặt nạ đen mà hắn chỉ đeo khi ra ngoài.

Hết chương 676.

Chương 677. Lợi Nhuận Chiến Trường

"Lão Mê, xem lợi nhuận mà chiến trường Hoàng Sa tạo ra cho chúng ta chưa?"

Ngồi xuống trước bàn làm việc, hắn cầm ấm trà rót cho mình một tách trà, sau đó cười nói.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời, nhíu chặt mày nhìn chằm chằm vào tin tức trên máy tính bảng, trông rất khổ não.

"Sao vậy?" Thấy cảnh này, hắn không khỏi tò mò.

"Ngươi tự xem đi." Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ đưa máy tính bảng trong tay cho hắn.

Nhận lấy máy tính bảng, trên đó là một bản tin tức.

[Chiến đoàn Lê Minh phát động hành động liên hợp chiến đoàn, thành công xóa tan chiến trường Thuẫn Sơn, đoàn trưởng Mộc Tinh vinh dự nhận Huân chương Vàng đóng góp xuất sắc cho nhân loại!]

Thấy tin tức này, Phong Kỳ trong lòng bật cười.

Mộc Tinh giờ đã trở thành nỗi ám ảnh trong lòng Mê Vụ Chi Chủ.

Bữa đòn suýt chết hôm đó, hắn đến giờ vẫn nhớ như in, thỉnh thoảng lại nhắc đến, nói rằng tương lai chắc chắn sẽ trả thù.

Nhưng thời gian gần đây, tốc độ trưởng thành của Mộc Tinh vô cùng nhanh chóng, trở thành tân tinh sáng giá nhất ở

tiền tuyến các khu tiếp tế.

Nhìn tốc độ phát triển của Mộc Tinh còn khủng khiếp hơn cả hắn, nỗi ám ảnh trong lòng Mê Vụ Chi Chủ lại một lần nữa bị khơi dậy.

Phong Kỳ biết hắn đang lo lắng điều gì.

Rõ ràng là sợ rằng một ngày nào đó tham gia hành động xóa tan chiến trường sẽ gặp phải Mộc Tinh.

Đến lúc đó không nhận ra thì còn đỡ, nếu để Mộc Tinh nhận ra thì chắc chắn không tránh khỏi một trận đòn, thậm chí là tử vong.

"Không được, ta phải bế quan một thời gian để nâng cao thực lực, chiến đoàn giao cho ngươi phụ trách."

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Không sợ ta dùng trộm phần tài nguyên của ngươi sao?"

"Dùng thì dùng, chúng ta là quan hệ gì chứ? Hồi đó ngươi có thể vì ta mà liều mạng, dùng chút tài nguyên thì sao!"

Mê Vụ Chi Chủ không quan tâm nhếch miệng nói, sau đó cầm lấy chiếc mặt nạ trên bàn làm việc đeo lên mặt, quay người bước ra khỏi văn phòng.

…

Nửa năm sau.

Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam, trang viên đóng quân.

Mặc dù đã là mùa đông nhưng khu tiếp tế cũ nằm ở vùng nhiệt đới, quanh năm không có tuyết, sự thay đổi bốn mùa đối với nơi này không rõ ràng như Tinh Thành.

Sáng sớm thức dậy, Phong Kỳ rửa mặt xong liền rời khỏi nhà, đi về phía tòa nhà văn phòng.

Bên ngoài mưa phùn, bầu trời u ám, từng đợt mây đen cuồn cuộn phát ra tiếng "Ầm ầm."

Đi dọc đường, là những cây ăn quả thành từng mảng lớn.

Trang viên đóng quân của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam rất có đặc sắc.

Trong trang viên trồng đủ loại cây ăn quả, bất kể là mùa nào, đều có cây ăn quả của mùa đó nở hoa kết trái.

Vương Ý trước khi bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá đã khai khẩn một mảnh ruộng ở phía sau trang viên đóng quân, đồng thời tốn rất nhiều tài nguyên để bồi dưỡng, ví dụ như tưới nước linh, bột linh thực, các chất có linh tính.

Còn bố trí xung quanh ruộng một trận pháp có thể tự động hấp thụ linh khí bên ngoài.

Sau năm năm bồi dưỡng, mảnh ruộng này hiện đã có đặc tính của "Ruộng linh", thực vật trồng ở đây có phẩm chất cực cao, thậm chí có thể dùng để trồng trọt, nuôi dưỡng không ít linh thực cấp thấp.

Môi trường trong căn cứ Tử Tinh giống như một trang trại cây xanh.

Về phương diện này, Mê Vụ Chi Chủ đã giải thích lý do cho hắn.

Thông qua việc đọc một phần ký ức của Vương Ý, hắn biết được rằng cha của Vương Ý từng là một người nông dân trồng cây ăn quả, môi trường lớn lên từ nhỏ khiến cô có tình cảm đặc biệt với vườn cây ăn quả.

Sau khi thăng tiến lên làm đoàn trưởng, cô đã có ý tưởng biến môi trường đóng quân thành vườn cây xanh.

Thực ra, đối với việc Vương Ý phản bội loài người, trong lòng Phong Kỳ vẫn luôn có nghi ngờ.

Vương Ý là nhân vật được đưa vào sách giáo khoa.

Sau khi tốt nghiệp học viện, cô luôn chiến đấu ở tuyến đầu, lẽ ra một chiến sĩ như cô phải có ý chí kiên định vô song, sao có thể vì lợi ích mà bán đứng loài người.

Về câu hỏi này, Mê Vụ Chi Chủ đã nói như vậy.

Hắn nói, mọi người không thích anh hùng thực sự.

Bởi vì trong hiểu biết của họ, anh hùng luôn tràn đầy đấu chí, ý chí kiên cường như thép, tuyệt đối không vì bất kỳ thất bại nào mà lùi bước, là những vĩ nhân chỉ tiến về phía trước mục tiêu mình đã đặt ra.

Nhưng sự thật không phải như vậy.

Anh hùng cũng là con người, cũng có tình cảm riêng, cũng có lúc cảm thấy mê mang, thậm chí nghi ngờ về tương lai.

Vương Ý cũng vậy.

Trước đây cô kiên định đứng về phía loài người.

Cho đến một ngày, trong một lần hành động chiến trường, cô bị Sinh Vật Trận Địa nguyền rủa, từ đó bị hủy dung, thực lực cũng vì thế mà bị tổn hại.

Lúc đó, cô mỗi ngày đều chìm đắm trong sự giày vò đau đớn do lời nguyền mang lại.

Lúc tuyệt vọng nhất, người đứng bên cạnh cô không phải là đồng đội, mà là thế lực Bóng Đen.

Hết chương 677.

Chương 678. Hành Động Liên Hợp

Vì cô phá giải lời nguyền, cho cô lời hứa hẹn và hy vọng.

Lúc này, Vương Ý đã không vượt qua được sự đấu tranh trong lòng, lựa chọn đầu quân cho bóng tối.

Sau đó, cũng chính nhờ sự nâng đỡ của thế lực Bóng Đen, Vương Ý mới có thể đi đến ngày hôm nay, trở thành đoàn trưởng Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Hiểu được kinh lịch của Vương Ý, Phong Kỳ trong lòng không khỏi cảm thán.

Nhưng hắn không đồng tình với những lời Mê Vụ Chi Chủ nói.

Anh hùng cũng là con người, cũng sẽ mê mang.

Điểm này hắn không phủ nhận.

Nhưng đây cũng là thử thách trên con đường trưởng thành, không vượt qua được thì nói gì đến "Kiên định."

Ký ức về nhiều đường hy sinh, khiến hắn hiểu ra một điều.

Mọi người chỉ hoan hô anh hùng khi anh hùng đã lên đến đỉnh cao, còn trên con đường tiến lên của anh hùng, họ sẽ đặt ra vô số chướng ngại, không ngừng kéo chân anh hùng, ném đá vào anh hùng, cản trở anh hùng tiến lên.

Đây là thử thách bên ngoài, cũng là thử thách của chính bản thân.

Lúc này, sự kiên định trong lòng có thực sự kiên định như chính mình nghĩ hay không, sẽ có câu trả lời.

Rõ ràng Vương Ý đã thất bại trong thử thách của chính mình.

Còn về cái gọi là đấu tranh và đau khổ, theo hắn thấy, chẳng qua chỉ là lời giải thích và an ủi cho sự lựa chọn của bản thân mà thôi.

Hãy nghĩ đến những vĩ nhân trong lịch sử.

Ai không phải trong cảnh khốn cùng mà hoàn thành sự siêu thoát của bản thân, trong tuyệt vọng mà mang đến hy vọng cho thế nhân.

Hiểu được quá trình trưởng thành của Vương Ý, hắn hiểu rằng danh tiếng của Vương Ý chỉ là do thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học ban tặng.

Con người thật của cô, căn bản không xứng được đưa vào sách giáo khoa lịch sử.

Cuối cùng cũng chỉ là một con rối mà thôi.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, thế lực Bóng Đen căn bản sẽ không tiếp xúc với những người có ý chí kiên định.

Có thể bị thế lực Bóng Đen để mắt tới, chỉ có thể chứng minh rằng thế lực Bóng Đen cho rằng ý chí của hắn (cô) yếu đuối, dễ bị kéo vào.

Đi một đoạn đường, những hạt mưa làm ướt áo hắn.

Nhưng Phong Kỳ không để ý.

Đến tòa nhà văn phòng, hắn bước vào đại sảnh, đồng thời tinh thần lực tỏa ra khỏi cơ thể, hút hết nước trên áo.

Những chiến sĩ gặp hắn trên đường đều cung kính chào hắn.

Phong Kỳ đều gật đầu đáp lại.

Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam dưới sự lãnh đạo của Mê Vụ Chi Chủ, dù là năng lực thực thi hay hiệu suất công tác, đều cao gấp mấy lần so với Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam trước đây.

Hắn không thể không thừa nhận, Mê Vụ Chi Chủ từng làm tộc trưởng, rất có một bộ đối với cấp dưới.

Sau khi Chiến đoàn Tử Tinh được Mê Vụ Chi Chủ cải tổ, công việc của hắn trở nên dễ dàng hơn nhiều, chiến đoàn hiện tại thưởng phạt phân minh, kỷ luật cực kỳ nghiêm ngặt.

Đến phòng làm việc của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đẩy cửa bước vào.

Ngồi xuống trước bàn làm việc, hắn cầm tập tài liệu tình báo chiến đoàn mới nhất lên xem.

Lúc này, tiếng gõ cửa vang lên.

Hắn lập tức nhìn về phía máy tính trước bàn làm việc, trên đó có hình ảnh camera ở cửa phòng làm việc.

Khi nhìn thấy bóng dáng quen thuộc, trên mặt hắn nở nụ cười:

“Không cho vào.”

Nghe thấy lời này, cánh cửa phòng bị đẩy thẳng ra.

Bóng dáng đi vào lúc này đã tháo mặt nạ trên mặt, mái tóc tím và đôi mắt tím quen thuộc hiện ra.

“Ta đã trở về.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ bước tới ngồi xuống trước bàn làm việc.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vừa tu luyện trở về, hắn cười gật đầu nói:

“Bế quan nửa năm rồi, thực lực tiến triển thế nào?”

“Đã có thể chiến đấu với tên ở chiến trường Hắc Tuyệt nhưng tình hình cụ thể phải tiếp xúc rồi mới biết, nếu thêm các thế lực khác hỗ trợ thì chắc không có vấn đề gì.”

Nghe vậy, hắn kinh ngạc trong lòng:

“Ngươi không phải nói là phải hai năm mới có thực lực để chiến đấu với hắn sao?”

“Ta nói là tu luyện hai năm thì gần như có thể nắm chắc phần thắng, hiện tại tu luyện được nửa năm, ta cảm thấy thực lực của mình tiến triển nhanh chóng, hiện tại đã đạt đến cảnh giới Linh Vương sơ kỳ.”

Nghe vậy, Phong Kỳ kinh ngạc.

Mặc dù trong thời gian Mê Vụ Chi Chủ tu luyện, hắn thỉnh thoảng sẽ gửi một lượng lớn tài nguyên để hắn tu luyện tiêu hao nhưng hắn không ngờ rằng tiến độ tu luyện của Mê Vụ Chi Chủ lại nhanh đến vậy.

“Linh Vương sơ kỳ.” trong miệng Mê Vụ Chi Chủ là một tiêu chuẩn đánh giá thực lực trong thế giới lĩnh vực.

Chi tiết hơn nhiều so với tiêu chuẩn đánh giá do học viện tu luyện của loài người nghiên cứu ra.

Tổng cộng chia làm sáu cảnh giới.

Từ thấp đến cao lần lượt là Linh Binh, Linh Tướng, Linh Vương, Phá Hư, Vô Ngã, Diệt Mịch, mỗi cảnh giới còn chia thành sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ.

Trong đó cảnh giới “Diệt Mịch.” cuối cùng là cách đánh giá thực lực của Trụ Thần trong miệng Mê Vụ Chi Chủ.

Thông qua lời mô tả của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã so sánh tiêu chuẩn đánh giá thực lực của loài người với tiêu chuẩn

đánh giá thực lực của thế lực lĩnh vực.

Hết chương 678.

Chương 679. Phát Triển

Đã đưa ra một mẫu so sánh.

Linh Binh và Thanh Đồng - Hắc Thiết là một tiêu chuẩn đánh giá.

Linh Tướng và Bạch Ngân - Hoàng Kim sơ kỳ là một tiêu chuẩn đánh giá.

Linh Vương bắt đầu là Hoàng Kim trung kỳ, còn điểm cao nhất ở đâu thì hắn cũng không rõ.

Bởi vì không có ví dụ nào để so sánh.

Trong học viện tu luyện của loài người hiện tại, tiêu chuẩn đánh giá cao nhất là giai đoạn Hoàng Kim, về sau không còn đánh giá chi tiết nữa, chỉ có cấp độ đánh giá đối với tai ương.

Phong Kỳ có thể hiểu được điều này.

Bởi vì học viện tu luyện của loài người mới chỉ phát triển hơn năm trăm năm nhưng sinh mệnh lĩnh vực của thế giới khác đã chạy trên con đường này không biết bao nhiêu năm tháng.

Học viện tu luyện của loài người cũng chính là nghiên cứu linh khí, Sinh Vật Trận Địa, mới có thể phát triển nhanh chóng như vậy.

Vì vậy, việc học viện tu luyện không hoàn thiện là hoàn toàn hợp lý.

Cùng với sự phát triển liên tục của học viện tu luyện của loài người, chắc chắn sẽ xuất hiện tiêu chuẩn đánh giá thực lực

“Hoàng Kim.” trở lên, để tương ứng với Phá Hư, Vô Ngã, thậm chí là cảnh giới Diệt Mịch.

Khi biết được học viện tu luyện của thế lực lĩnh vực có sáu cảnh giới, Mê Vụ Chi Chủ mới chỉ vừa đến cảnh giới thứ ba, hắn cũng đã kinh ngạc.

Điều này chứng tỏ, trong thế lực lĩnh vực còn có nhiều kẻ có thực lực vô cùng khủng bố.

Nhưng một câu nói của Mê Vụ Chi Chủ đã khiến hắn yên tâm hơn nhiều.

Hắn nói rằng, mặc dù có sáu cảnh giới nhưng thực sự có thể đạt đến cảnh giới Linh Vương trở lên lại vô cùng hiếm hoi.

Học viện tu luyện của thế giới lĩnh vực cũng có hình kim tự tháp, những người đứng trên đỉnh cao nhất mãi mãi chỉ là số ít.

Đồng thời Phong Kỳ cũng nghĩ, hiện tại loài người chỉ không thể định nghĩa cấp độ đánh giá thực lực sau Hoàng Kim nhưng không có nghĩa là trong loài người không có cường giả trên cấp Hoàng Kim.

Ví dụ điển hình nhất chính là Mộc Tinh.

Sức chiến đấu của cô theo tiêu chuẩn đánh giá của học viện tu luyện hiện đại không hoàn thiện, rất khó đánh giá.

Bất kỳ thiết bị nào cũng không thể phát hiện ra sức chiến đấu cụ thể của Mộc Tinh.

Như vậy có thể thấy, mặc dù thực lực của Mộc Tinh được xếp vào cấp Hoàng Kim nhưng trên thực tế đã vượt qua “Cấp Hoàng Kim.”

Nhiệm vụ hộ tống lần trước đã gặp phải Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Thực lực của nó như thế nào, theo hắn thấy thì có lẽ ở giai đoạn thứ tư, tức là cảnh giới Phá Hư.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa siêu cấp này lại bị Mộc Tinh giết chết, chứng tỏ Mộc Tinh ít nhất cũng có thực lực cảnh giới Phá Hư.

Tiêu chuẩn đánh giá thực lực của học viện tu luyện hiện đại không thể định nghĩa được những chiến sĩ đứng trên đỉnh cao của học viện tu luyện loài người.

Nếu chắc chắn phải so sánh thì có thể dùng tiêu chuẩn đánh giá thực lực của Sinh Vật Trận Địa để định nghĩa.

Trò chuyện với Mê Vụ Chi Chủ vừa bế quan trở về được vài giờ.

Trong thời gian đó, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã hỏi chi tiết về tình hình phát triển gần đây của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Sau khi hiểu rõ tình hình chi tiết, Mê Vụ Chi Chủ lập tức tuyên bố, tiếp theo sẽ bắt đầu chuẩn bị kế hoạch tấn công chiến trường Hắc Tuyệt.

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu.

Hắn biết rằng ngày này sớm muộn gì cũng sẽ đến, chỉ không ngờ rằng sẽ đến sớm như vậy.

…

Tháng tiếp theo.

Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam bước vào giai đoạn chuẩn bị chiến đấu.

Ý tưởng của Mê Vụ Chi Chủ rất đơn giản, tấn công chiến trường Hắc Tuyệt không chỉ có thể sử dụng lực lượng của mình.

Các chiến đoàn lĩnh vực khác cũng có thể là đối tượng có thể lợi dụng.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ đã đăng tải nhiệm vụ trên nền tảng phát hành nhiệm vụ, kêu gọi hành động chung để tiêu diệt chiến trường Hắc Tuyệt, chỉ trong một tháng đã nhận được sự hưởng ứng của 8 chiến đoàn.

Đây là một trong những lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ chọn đoạt xá Vương Ý.

Sử dụng chiến đoàn cấp dưới và ảnh hưởng của Vương Ý để mưu lợi cho mình.

Vì vậy, hắn thậm chí còn chủ động liên lạc với Viện nghiên cứu khoa học để tìm kiếm sự giúp đỡ, trong thời gian đó, hắn đã tăng bốc sức mạnh của Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Không ngoài dự đoán, hành động này sẽ nâng cao đáng kể ảnh hưởng của hắn, cũng như việc xây dựng chiến đoàn sau này.

Đối với ý tưởng của hắn, thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học đã bày tỏ sự ủng hộ.

Điều động chiến đoàn thứ ba, tức là Chiến đoàn Sói Đói, đến giúp đỡ.

Ngoài ra, bên phía Phong Kỳ cũng đã bước vào trạng thái bận rộn.

Trong tháng này, hắn đã đến thành Cựu Nhật, liên lạc với liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực đó.

Dùng gia sản tích lũy nhiều năm của Vương Ý làm cái giá, hắn đã liên lạc với một số thế lực lĩnh vực có thực lực tham gia vào hành động chống lại chiến trường Hắc Tuyệt lần này.

Hết chương 679.

Chương 680. Mê Vụ Chi Chủ

Quan hệ, ảnh hưởng, tài nguyên, tất cả đều có thể chuyển hóa thành thực lực.

Như vậy, một chiến đoàn hành động chung quy mô lớn đã bắt đầu thành hình.

Nhưng trước khi hành động chính thức bắt đầu, vẫn còn nhiều việc cần giải quyết.

Ngoài việc chờ đợi các thế lực đến thì việc điều động vật tư cũng rất quan trọng.

Một hành động quy mô lớn như vậy cần phải dự trữ vật tư trước.

Trong thời gian này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ thường xuyên thức đêm để xử lý công việc.

Cuối cùng, sau hai tháng bận rộn, mọi thứ đã sẵn sàng.

…

Khu tiếp tế Đông Cựu Nhật, bến cảng chiến tranh.

Bến cảng chính (bến số một).

Lúc này, các thế lực khắp nơi tụ tập, hưởng ứng lời kêu gọi của Mê Vụ Chi Chủ tham gia vào hành động tiêu diệt chiến trường Hắc Tuyệt lần này.

Nhìn những bóng người đông đúc ở cảng, Phong Kỳ bắt đầu chỉ huy các chiến sĩ vận chuyển vật tư.

Quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ đang bàn bạc với các đoàn trưởng về các vấn đề liên quan đến việc tiêu diệt chiến trường Hắc Tuyệt.

Hắn biết rõ rằng, thực ra mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của Mê Vụ Chi Chủ.

Đừng nhìn thấy lần hành động này có nhiều thế lực tham gia, thậm chí còn có cả thế lực lĩnh vực tham gia, đến lúc đó giành lấy vật phẩm kỳ tích có thể sẽ xuất hiện nhiều biến số.

Nhưng người có thực lực mạnh nhất ở đây chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Các thế lực tham gia hành động lần này, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ chỉ là pháo hôi mà thôi.

Cho dù thực sự xuất hiện biến số thì cũng nằm trong tầm kiểm soát của hắn, không thể xảy ra khả năng bị các thế lực "Của mình." cướp mất quả ngọt.

Một phen nỗ lực lại thành công cụ cho người khác, cuối cùng bị nhân vật chính ẩn núp trong bóng tối cướp mất quả ngọt, đây là tình tiết chỉ có trong tiểu thuyết.

Hơn nữa, trong mắt hắn, không ai giống Mê Vụ Chi Chủ hơn là hình mẫu nhân vật chính.

Bước tới bến cảng, hắn nhìn về phía trước.

Từng chiếc chiến thuyền và chiến hạm xếp thành hàng ở gần bến cảng, số lượng lên đến hơn một trăm chiếc.

Trong số đó, nhiều chiến hạm, chiến thuyền vẫn là do Mê Vụ Chi Chủ mượn từ các chiến đoàn không tham gia hành động lần này.

Bởi vì trong số các thế lực được chiêu mộ lần này, có nhiều thế lực không đến từ khu tiếp tế Đông Cựu Nhật.

Mà các chiến đoàn sở hữu chiến thuyền và chiến hạm thì chỉ có các chiến đoàn đồn trú ở khu tiếp tế Đông gần biển.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ đã đích thân đến các trang viên đồn trú của các chiến đoàn để nhờ giúp đỡ, như vậy mới đồng ý được nhu cầu của hành động lần này.

Mặt mũi của Vương Ý đã được Mê Vụ Chi Chủ tận dụng triệt để.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ rằng, có lẽ Mê Vụ Chi Chủ đã nếm được lợi ích mà ảnh hưởng mang lại trong hành động lần này nên mới có thể lên kế hoạch đoạt xá Vương để thăng cấp, hoặc là Lâm Nhiễm.

Bởi vì mặt mũi, thứ này thực sự có thể biến thành lợi ích thiết thực.

Lần hành động này có tổng cộng 10194 người tham gia, trong đó có gần 8000 người là nhờ vào mặt mũi của Vương Ý, tức là ảnh hưởng để chiêu mộ.

Sau nửa ngày bận rộn, các loại vật tư đã chuẩn bị sẵn sàng được chuyển lên chiến thuyền, chiến hạm.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong, Phong Kỳ theo Mê Vụ Chi Chủ đi theo cầu thang lên chiến hạm chủ lực của chiến đoàn Tử Tinh treo mặt nạ cháy, sau đó đến boong trước.

Quan sát tình hình các chiến hạm, chiến thuyền xung quanh, lúc này Mê Vụ Chi Chủ lấy ra máy liên lạc, sau khi nhấn công tắc, hắn trịnh trọng nói:

“Các huynh đệ các chiến đoàn, chúng ta lên đường!”

Giọng nói của hắn vừa dứt, tất cả các chiến hạm, chiến thuyền trong cảng đều đồng loạt hú còi.

Bao gồm cả những chiến hạm, chiến thuyền vừa hoàn thành nhiệm vụ trở về, lúc này cũng đều hú còi chào.

Trong tiếng còi, hạm đội hành động chung từ từ rời khỏi bến cảng chiến tranh, hướng ra biển xanh.

Chỉ về phía bức màn đen ở cuối mặt biển.

…

Hạm đội rẽ sóng tiến lên, hướng về phía mặt trời lặn.

Từ sáng sớm đã bận rộn ở cảng, cho đến khi hoàng hôn buông xuống, hạm đội cuối cùng cũng đến trước bức màn đen.

Hạm đội không dừng lại, trực tiếp xuyên qua bức tường đen.

Tầm nhìn lúc này đột nhiên rộng mở, nhìn xa xa có thể thấy hòn đảo Hắc Tuyệt xanh tươi.

Phong Kỳ lúc này nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ đang đứng phía trước.

Trong cuộc thảo luận trước đó, kế hoạch tấn công vào vùng Hắc Tuyệt của Mê Vụ Chi Chủ chính là không có kế hoạch.

Hắn muốn dùng bạo lực để ngang ngược tiến vào vùng Hắc Tuyệt.

Ngoài hắn ra, những người khác đều sẽ trở thành quân cờ để Mê Vụ Chi Chủ cướp đoạt vật phẩm kỳ diệu.

Sinh tử của bọn họ trong mắt Mê Vụ Chi Chủ chẳng đáng kể, chỉ là pháo hôi cho hành động lần này mà thôi.

Hạm đội tiếp tục tiến về phía trước.

Tiếng động do chân vịt tạo ra đã thu hút sự chú ý của rất nhiều thú biển trong vùng Hắc Tuyệt.

Hết chương 680.

Chương 681. Hành Trình Biển

Dọc đường, ngày càng nhiều thú biển nhảy lên khỏi mặt nước, thậm chí chủ động tiến đến gần chiến hạm, chiến thuyền, phát ra những cú va chạm thăm dò.

So với chiến thuyền có chức năng đơn giản thì chiến hạm đều được trang bị vũ khí sát thương lớn.

Không cần Mê Vụ Chi Chủ ra lệnh, các chỉ huy chiến hạm đã bắt đầu chỉ huy tác chiến.

Những ngọn giáo kim loại đặc chế treo dây thép bắn ra từ hai bên chiến hạm, đâm xuyên qua cơ thể những con thú biển lớn, máu tươi nhanh chóng nhuộm đỏ vùng biển xung quanh.

Những con thú biển bị mùi máu kích thích trở nên điên cuồng hơn.

Đặc biệt là những con thú biển nhỏ, chúng bắt đầu chủ động tấn công những con thú biển lớn bị giáo kim loại đâm xuyên, xé thịt chúng.

Nhiều con thú biển bị giáo kim loại đâm xuyên, chỉ trong chớp mắt đã chỉ còn lại bộ xương.

Ngoài ra, mỗi chiến hạm còn được trang bị vũ khí nhiệt, lúc này cũng được phát huy tác dụng.

Pháo cơ gầm rú, mưa đạn năng lượng dày đặc trút xuống mặt biển, thu hoạch mạng sống của những con thú biển cản đường với số lượng lớn.

Nhưng cũng có những con thú biển da dày thịt chắc, đối mặt với mưa đạn chỉ thấy đau đớn, chứ không bị thương thực chất.

Đối mặt với loại thú biển này, các chiến sĩ ngưng tụ pháp thuật tập trung tấn công.

So với lần tiến vào vùng Hắc Tuyệt trước thì quá trình hành trình trước khi vào đảo lần này thuận lợi hơn nhiều.

Hỏa lực chính là công lý.

Sau vài giờ hành trình, hạm đội đã đến gần một góc của vùng Hắc Tuyệt.

Có thể thấy, điểm đổ bộ này đã được thám hiểm nhiều lần.

Mũi đất trước bãi cát nông có nhiều xác chiến thuyền mắc cạn, nhìn vào mức độ phá hủy, có vẻ như đã bị thú biển lớn đâm và cắn.

Nhiều xác chiến thuyền hư hỏng thậm chí đã mọc đầy rêu xanh.

Dưới sự chỉ huy của Mê Vụ Chi Chủ, chiến hạm, chiến thuyền bắt đầu cập bờ.

Những chiến sĩ được huấn luyện bài bản ôm dây thừng nhảy xuống chiến thuyền, lội nước tiến lên, đến bãi cát để cố định chiến hạm và chiến thuyền.

Sau khi cố định xong thì đến công đoạn vận chuyển vật tư.

Chuyến đi này sẽ mất bao lâu hoàn toàn là một ẩn số nhưng nguồn cung cấp đầy đủ là sự đảm bảo cho hành động tiếp theo.

Trời cũng tối dần trong lúc bận rộn.

Trên bãi cát dựng lều, đốt lửa trại, các chiến sĩ hậu cần bắt đầu chuẩn bị bữa tối.

Trong thời gian này, còn có rất nhiều binh lính được điều đến hướng rừng mưa để cảnh giới, đề phòng bị Sinh vật trận địa thông minh có thể ẩn núp trong rừng mưa tập kích.

Lúc này, một góc bãi biển.

Lửa trại bập bùng, soi sáng khuôn mặt Phong Kỳ lúc ẩn lúc hiện.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ bước đến bên hắn, đưa đùi gà nướng trong tay cho hắn:

"Ngươi đang nghĩ gì vậy?"

Nhận lấy đùi gà, hắn cúi đầu cắn một miếng lớn, vừa nhai vừa nói:

"Lão Mê, ngươi nghĩ chúng ta có bao nhiêu phần trăm khả năng đứng trên đỉnh cao trong tương lai?"

Ngồi xuống bên cạnh hắn, Mê Vụ Chi Chủ trầm ngâm một lát rồi nói:

"Có lẽ sẽ chết trên đường tiến lên, dù sao thì những tộc muốn leo lên đỉnh cao như ta không biết có bao nhiêu nhưng những kẻ thực sự có thể thành công thì mãi mãi chỉ là số ít, có khi chưa thấy được cục diện lớn thì chúng ta đã trở thành bàn đạp trên con đường tiến lên của các thế lực khác rồi."

"Vậy mà ngươi vẫn cố gắng như vậy?"

Nhìn Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ cười lắc đầu:

"Ta đã từng hứa với tộc nhân là sẽ dẫn dắt họ đến vinh quang, đó là lời thề duy nhất trong đời ta, cho dù kết cục không như ý muốn, ta cũng sẽ không do dự tiến về mục tiêu này… Ít nhất khi thất bại, tự hỏi lòng mình sẽ không hối hận.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đeo mặt nạ, không nhìn rõ biểu cảm, Phong Kỳ phát hiện ra hắn và mình là cùng một loại người.

Tự hỏi lòng mình, nếu một ngày nào đó cách cứu toàn nhân loại là đến một thế giới khác, ra tay với một thế lực yếu đuối và lương thiện, hắn có làm như vậy không.

Ngước nhìn bầu trời đầy sao, lắng nghe tiếng củi cháy "Lách tách." bên tai, Phong Kỳ thở dài trong lòng.

Không có đúng sai, chỉ có lập trường khác nhau.

Cuối cùng quyết định hắn và Mê Vụ Chi Chủ sẽ không cùng chung chí hướng.

Kế hoạch tương lai mà tộc Mê Vụ Chi Chủ theo đuổi, với tương lai bảo vệ nền văn minh nhân loại của hắn, về căn bản đã đứng ở hai mặt đối lập.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đeo mặt nạ, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh hắn sau 1500 năm nữa.

Sau đó hắn cười nói:

"Lão Mê, ta thấy với thiên phú của ngươi, tương lai sẽ có một ngày đứng trên đỉnh cao."

"Ai mà biết được nhưng nếu thực sự có ngày đó, bên cạnh ta chắc chắn sẽ có một chỗ cho ngươi."

"Đừng nói vậy, biết đâu đến lúc đó chúng ta lại vì lợi ích mà trở thành kẻ thù." Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

"Ha ha ha, ngươi muốn gì thì ta cho ngươi cái đó không được sao."

"Muốn mạng ngươi được không?"

"Nếu ngươi muốn, năm xưa ở rừng tuyết khu Lãnh Đông đã có thể lấy đi rồi, cái mạng này nợ ngươi, bất cứ lúc nào cũng có thể lấy."

Hết chương 681.

Chương 682. Rừng Mưa Hắc Tuyệt

Trong lúc trò chuyện, chân trời bỗng ló dạng ánh bình minh.

Một đêm nghỉ ngơi kết thúc, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu tổ chức chuẩn bị chiến đấu, sau đó dẫn đầu bước vào rừng mưa Hắc Tuyệt.

Tầm nhìn trong rừng mưa không cao, Mê Vụ Chi Chủ đã chọn cách phá hoại để tiến lên.

Đốn hạ cây cối xanh tươi dọc đường, dọn sạch một con đường để đội ngũ có thể tiến lên thuận lợi.

Theo sau Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng hiểu rõ.

Trận chiến này chắc chắn sẽ rất thảm khốc.

Loại thủ lĩnh giống người nắm giữ vật phẩm kỳ diệu chắc chắn không dễ đối phó, có lẽ trong đội hành động liên hợp này có gần một nửa, thậm chí nhiều chiến sĩ hơn sẽ tử trận tại đây.

Nhưng hắn không nghĩ nhiều đến sự hy sinh.

Đây là sự đấu tranh mà hắn phải chịu đựng trên tuyến phản diện, muốn lấy được tin tức thì chắc chắn phải có sự hy sinh.

Lúc này mà do dự thì chỉ cản trở kế hoạch tiếp tục.

…

Bốn ngày sau.

Trải qua nhiều lần tập kích của thế lực giống người, đội ngũ đã thành công tiến vào vị trí bụng đảo Hắc Tuyệt.

Dưới sự chỉ huy của Mê Vụ Chi Chủ, đội ngũ bắt đầu nghỉ ngơi.

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn lại.

Trải qua nhiều ngày hành quân, ánh mắt của các chiến sĩ phía sau mệt mỏi, trên trang bị cũng dính đầy máu.

Có thể thành công tiến vào khu vực bụng, ít nhất liên minh hành động đã mất hàng trăm chiến sĩ.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không hề thống kê tình hình thương vong.

Bởi vì hắn căn bản không quan tâm đến cái chết của những pháo hôi này.

Lúc này, đội chiến đấu đi do thám trở về, đội trưởng dẫn đầu đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ, tường thuật chi tiết tình hình do thám ở phía trước.

Phong Kỳ đứng bên cạnh lắng nghe.

Khi nghe đội trưởng đội do thám nói rằng phía trước phát hiện ra doanh trại của tộc trí tuệ giống người, hắn biết trận chiến cuối cùng sắp đến.

Có thể đoạt được vật phẩm kỳ diệu hay không, phải xem trận chiến này.

Sau khi nắm rõ tình hình chi tiết, Mê Vụ Chi Chủ hiếm khi cho các chiến sĩ nghỉ ngơi vài giờ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng cầm lấy thiết bị liên lạc, phát biểu một bài diễn văn hùng hồn để khơi dậy khát vọng chiến thắng của các chiến sĩ.

Khi nghỉ ngơi kết thúc, theo tiếng tù và vang lên, các chiến sĩ lần lượt đứng dậy.

Lau chùi vũ khí, điều chỉnh trang bị, họ theo sự dẫn dắt của Mê Vụ Chi Chủ tiến về phía trước.

Hành quân vài giờ, băng qua rừng mưa, hiện ra trước mắt là một thác nước chảy xiết, trước thác nước là một doanh trại rộng lớn của bộ lạc tộc giống người.

Lúc này, bộ lạc giống người hiển nhiên cũng đã phát hiện ra sự xuất hiện của họ, đã chuẩn bị sẵn sàng trước doanh trại.

Tiền tuyến trận địa giống người, chính là thủ lĩnh giống người cưỡi trên lưng hổ khổng lồ.

Theo tiếng tù và vang lên, trận chiến nổ ra ngay lập tức.

Quy tắc trong lĩnh vực trường không giống với thế giới thực, trừ vũ khí khoa học kỹ thuật linh năng, còn vũ khí nhiệt thông thường không thể sử dụng.

Ngoài pháp thuật, chỉ có thể dùng thuật chiến đấu nguyên thủy nhất mới có thể phân định thắng bại.

Hai thế lực như dòng thép va chạm vào nhau, cuộc chiến đấu thảm khốc bắt đầu.

Liên tục có bóng người ngã xuống trong trận chiến.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không đích thân ra trận, mà chọn chỉ huy tác chiến, trọng tâm vẫn đặt vào thủ lĩnh giống người, cũng như vòng tay phát sáng màu xanh lục trên cổ tay hắn.

Phong Kỳ thì chọn đi theo bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Trong lúc chiến đấu, tinh thần lực của hắn lại bắt đầu tăng trưởng không thể kiềm chế.

Một trong những di chứng của việc tu luyện Tinh Thần Trường Sinh là mỗi khi có sinh mạng chết gần đó, tinh thần lực của hắn sẽ hóa thành xúc tu tự động nuốt chửng tinh thần lực còn sót lại của người chết để biến thành của mình.

Đây không phải là chuyện tốt.

Nếu tinh thần lực quá mạnh, sẽ giống như lần trước, phá vỡ sự trói buộc của thể xác, độc lập ra ngoài.

Nhưng may là trước khi tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã tiến hành huấn luyện cường độ cao về mặt thể chất, cường độ thể chất hiện tại vẫn có thể chịu được tác dụng phụ do tinh thần lực tăng cường mang lại.

Thời gian trôi qua.

Lúc này, ánh mắt của Phong Kỳ hướng về phía thủ lĩnh giống người.

Hắn giơ tay phải lên, theo vòng tay màu xanh lục trên cổ tay hắn chuyển động, một bóng hình khổng lồ hư ảo, mơ hồ lơ lửng sau lưng hắn.

Theo vô số trận pháp ngưng tụ, mặt đất rung chuyển, vô số dây leo từ khe nứt hiện ra bắt đầu siết chặt các chiến sĩ gần đó.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng hướng ánh mắt về phía thủ lĩnh giống người.

Nhưng hắn vẫn không muốn đích thân ra trận, chỉ lợi dụng thiết bị liên lạc liên tục điều động chiến đoàn đi vây giết thủ lĩnh giống người.

Các chiến sĩ chết từng đợt nhưng Mê Vụ Chi Chủ không hề mảy may động lòng.

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản.

Trước khi chính thức ra tay, hãy tiêu hao năng lượng của thủ lĩnh giống người càng nhiều càng tốt.

Hết chương 682.

Chương 683. Thủ Lĩnh Giống Người

Chỉ có như vậy, hắn mới có thể nắm chắc hơn khi ra tay.

Sự tàn khốc của chiến tranh lúc này thể hiện rõ nét, máu nhuộm đỏ đất trước doanh trại giống người, khiến dòng suối nối với thác nước cũng nhuốm màu đỏ thẫm.

Khi bóng hình sau lưng thủ lĩnh giống người xuất hiện, cục diện chiến trường đã bị đảo ngược.

Ưu thế của liên minh hành động không còn nữa.

Thủ lĩnh giống người đã trở thành khó khăn lớn nhất trong chiến dịch giải tán lĩnh vực trường lần này.

Lúc này, Phong Kỳ đã thấy được tinh thần hy sinh của các chiến sĩ.

Họ nghe theo lệnh của Mê Vụ Chi Chủ, không chút do dự lao vào thủ lĩnh giống người.

Thậm chí có chiến sĩ trước khi hy sinh đã bùng phát sức mạnh rực rỡ trong chốc lát, để lại vết thương trên người thủ lĩnh giống người.

Trận chiến kéo dài rất lâu.

Những kẻ đầu tiên muốn trốn thoát chính là thế lực liên minh của các bộ tộc yếu đuối được thuê bằng tiền.

Bản chất họ đến đây là vì lợi ích, không có tinh thần hy sinh của các chiến sĩ chiến đoàn, trong lòng càng không có khát vọng chiến thắng.

Đối mặt với cuộc chiến tàn khốc như vậy, họ không dám tiếp tục chiến đấu.

Mê Vụ Chi Chủ không ngăn cản điều này.

Khi một bộ phận lực lượng này trốn thoát, áp lực chiến đấu của liên minh hành động tăng lên không ít.

Ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã chọn ra tay.

Hắn lao về phía thủ lĩnh giống người, trong lúc hắn không kịp trở tay, hắn đã bóp chặt cổ thủ lĩnh giống người, mang hắn chạy về phía xa.

Lúc này, thủ lĩnh giống người đã rất mệt mỏi vì chiến đấu trong thời gian dài, nếu không thì chắc chắn sẽ không dễ dàng bị Mê Vụ Chi Chủ bắt được như vậy.

Đây cũng là lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ chọn ra tay vào lúc này.

Hắn mang theo thủ lĩnh giống người liên tục tiến về phía trước, lao vào rừng mưa, cố gắng tìm một nơi để giải quyết hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, trong lòng hơi lo lắng.

Sức mạnh mà vật phẩm kỳ diệu ban tặng mạnh đến mức nào vẫn hoàn toàn là ẩn số, biết đâu thủ lĩnh giống người hiện tại chỉ sử dụng một phần sức mạnh của vật phẩm kỳ diệu, thực ra vẫn còn giữ lại tuyệt chiêu chí mạng.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ chết, kế hoạch tiếp theo của tuyến hy sinh này sẽ không thể triển khai.

Nghĩ đến đây, hắn cầm lấy thiết bị liên lạc, giao quyền chỉ huy cho một đoàn trưởng chiến đoàn cấp A, rồi chạy về phía Mê Vụ Chi Chủ biến mất.

Thân hình liên tục di chuyển trong rừng mưa, ý thức tinh thần của hắn không ngừng lan tỏa về phía trước, tìm kiếm tung tích của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, tại một nơi trong rừng mưa, Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thân thành biển sương mù xám, không ngừng ăn mòn cơ thể của thủ lĩnh giống người.

Nhưng sự phản kháng của thủ lĩnh giống người cũng rất mãnh liệt.

Dưới sự điều khiển của hắn, các loài thực vật xung quanh phát triển điên cuồng, không ngừng nuốt chửng sương mù xám, làm suy yếu sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ.

Rõ ràng đây là sân nhà của thực vật.

Những loài thực vật hấp thụ sương mù xám sẽ nhanh chóng chết khô nhưng cũng gây ra tổn thương cho Mê Vụ Chi Chủ.

Trong lúc đôi bên giằng co, bóng hình sau lưng thủ lĩnh giống người bắt đầu ngưng tụ quỹ tích thuật pháp.

Lúc này, bóng hình trở nên to lớn hơn, sau đó hòa vào sương mù xám, bắt đầu giải phóng năng lượng xanh đối đầu với sương mù xám.

Trong quá trình xung đột của hai loại năng lượng, liên tục phát ra tiếng nổ.

Biển sương mù xám thỉnh thoảng bị nổ ra một khoảng không gian trống, rồi nhanh chóng được phục hồi.

Đã quyết định ra tay, rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Đối mặt với cuộc phản công của thủ lĩnh giống người, hắn không hề nao núng, tiếp tục tập trung vào việc ăn mòn cơ thể của thủ lĩnh giống người.

Hắn biết chỉ cần thủ lĩnh giống người chết, trận chiến sẽ kết thúc.

Chọn cách tự bảo vệ mình trước ngược lại sẽ kéo cục diện chiến đấu vào thế bế tắc, từ đó xuất hiện tình huống không thể kiểm soát.

Trận chiến này chỉ kéo dài một lúc, thủ lĩnh giống người đã mất đi khả năng chiến đấu vì các chức năng cơ thể liên tục bị phá hủy.

Nhưng ngay khi Mê Vụ Chi Chủ tưởng rằng mình sắp chiến thắng, thủ lĩnh giống người lại nhìn hắn với vẻ mặt dữ tợn và đọc lên một câu thần chú mà hắn không hiểu.

Ngay sau đó, bóng hình sau lưng thủ lĩnh giống người đột nhiên tan rã, biến thành vô số điểm sáng màu đen.

Trong nháy mắt, vô số điểm sáng màu đen như bị một sức mạnh nào đó kéo vào, tràn vào sương mù xám.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ phát ra một tiếng hét thảm.

Trong lúc sương mù xám cuộn trào, hắn lại hóa thành hình người.

Nhưng trên người hắn đã mọc đầy những đốm đen.

Trước khi chết, thủ lĩnh giống người đã giải phóng một lời nguyền sinh mệnh lên hắn.

Lời nguyền mang đến cho Mê Vụ Chi Chủ sự giày vò cả về tinh thần lẫn thể xác, hắn không nhịn được quỳ xuống đất, phát ra tiếng kêu đau đớn.

Lúc này, trong biển ý thức của hắn xuất hiện vô số đốm đen, cố gắng nuốt chửng toàn bộ thế giới tinh thần.

Hết chương 683.

Chương 684. Lời Nguyền Sinh Mệnh

Để không bị lời nguyền này phá hủy biển ý thức, hắn bắt đầu tập hợp năng lượng khí huyết trong cơ thể để chống lại sự xâm thực của lời nguyền.

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ đang vật lộn, những thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đã trốn thoát trước đó lại lặng lẽ tiếp cận Mê Vụ Chi Chủ.

Chúng không hoàn toàn rời đi.

Khi phát hiện ra Mê Vụ Chi Chủ đang quỳ trên mặt đất và chiếc vòng tay màu xanh lục mà hắn nắm chặt trong tay, biểu cảm của chúng cũng có chút thay đổi.

Các thế lực trong lĩnh vực không xa lạ gì với vật phẩm kỳ diệu.

Nhưng chúng cơ bản không dám thèm muốn vật phẩm kỳ diệu, chỉ mong muốn một số vật phẩm phái sinh của vật phẩm kỳ diệu.

Cuối cùng, chúng có nhận thức rõ ràng về sức mạnh của mình.

Nhưng lúc này, khi nhận ra chiếc vòng tay trong tay Mê Vụ Chi Chủ rất có thể là vật phẩm kỳ diệu, chúng vẫn động lòng.

Sau khi động lòng, sát ý cuồn cuộn xuất hiện.

Lúc này, chúng tiếp cận Mê Vụ Chi Chủ, chuẩn bị ra tay với hắn.

Như có linh cảm, Mê Vụ Chi Chủ lúc này mở đôi mắt đỏ ngầu, sau đó gầm lên và hóa thành xúc tu sương mù xám, đánh bay một số Sinh Vật Trận Địa đang tiến đến.

Nhưng rất nhanh sau đó, Mê Vụ Chi Chủ lại một lần nữa ngã xuống.

Cơ thể dưới sự ăn mòn của lời nguyền dần bị đốm đen bao phủ, cơ thể hắn không còn cử động được nữa.

Nhìn thấy các thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đang tiến đến, hắn một lần nữa cảm nhận được sự đe dọa của cái chết.

Ngay lúc này, một luồng xung kích tinh thần mạnh mẽ ập đến, đánh bay một số bóng người.

Lúc này, Phong Kỳ đã đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn cúi xuống cõng Mê Vụ Chi Chủ lên, cười toe toét nói:

“Lão Mê, đừng chết, đừng quên lời hứa của ngươi với ta là sau khi đứng trên đỉnh cao sẽ có một chỗ cho ta, bây giờ ta đưa ngươi ra ngoài!”

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ khó khăn mở miệng nhưng không thể phát ra âm thanh.

“Đừng lo cho ta, hãy nhanh chóng thử phá giải lời nguyền.”

Nghe những lời này, cuối cùng Mê Vụ Chi Chủ cũng không còn kiên trì nữa.

Hắn chọn cách đắm chìm ý thức vào biển ý thức, đối đầu với lời nguyền sinh mệnh của thủ lĩnh giống người.

Hắn hiểu rõ sức mạnh của Phong Kỳ.

Hiện tại, nếu muốn sống sót, chỉ có một con đường là hắn phải nhanh chóng phá giải lời nguyền sinh mệnh.

Khi Mê Vụ Chi Chủ nhắm mắt lại, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía hàng trăm thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực trước mặt.

Hắn vốn định dựa vào đùi của Mê Vụ Chi Chủ để đi theo con đường hy sinh này, đợi đến khi hắn trưởng thành rồi mới đi tìm hiểu thêm thông tin và bí mật.

Nhưng không ngờ quá trình trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ lại gian nan đến vậy.

Đây đã là lần thứ hai hắn liều mạng cứu hắn.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ phải sống, nếu không thì kế hoạch của con đường hy sinh này sẽ hoàn toàn thất bại.

Hít một hơi thật sâu, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng cho một trận chiến sống còn.

…

Đảo Hắc Tuyệt.

Trước doanh trại của tộc người, các chiến binh của chiến đoàn hành động liên hợp vẫn đang chiến đấu đẫm máu với kẻ thù.

Trong lúc đó, liên tục có bóng người ngã xuống, cảnh tượng vô cùng tàn khốc.

Nhưng các chiến binh không hề nao núng, không hề bị cảnh tượng tàn khốc trước mắt làm lung lay.

Trong mắt các chiến binh, chỉ có những chú chim non mới bị cảnh máu tanh làm cho khiếp sợ, còn những chiến binh thực thụ thì không phải ai cũng được sinh ra trong cảnh máu tanh.

Ngay từ khi gia nhập chiến đoàn lĩnh vực, họ đã bước vào những ngày tháng liếm máu trên đầu dao, vì nhiệm vụ mà vào sinh ra tử, đầu treo trên thắt lưng.

Cảnh máu tanh trước mắt không thể lay chuyển được khát vọng chiến thắng của họ.

Bên kia.

Phong Kỳ đang cõng Mê Vụ Chi Chủ đang hôn mê, nhanh chóng băng qua khu rừng rậm rạp.

Đằng sau hắn là các chiến binh của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đang truy đuổi không ngừng.

Những thành viên của các thế lực yếu đuối này vốn là những người mà họ đã bỏ ra tài nguyên linh tính để chiêu mộ, mục đích là để làm bia đỡ đạn, tăng khả năng giành được vật phẩm kỳ diệu.

Nhưng sự tàn khốc của chiến tranh rõ ràng đã khiến các thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực này nhận ra rằng, nếu tiếp tục chiến đấu, rất có thể mình sẽ bỏ mạng ở đây.

Vì vậy, chúng đã chọn cách rời đi.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, chúng không hoàn toàn rời đi, mà chọn cách ẩn núp trong bóng tối để quan sát.

Khi phát hiện ra cuộc chiến giữa Mê Vụ Chi Chủ và thủ lĩnh giống người, ban đầu chúng không coi trọng, cho đến khi nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ bị lời nguyền sinh mệnh nhưng vẫn nắm chặt chiếc vòng tay màu xanh lục.

Điều này khiến chúng nảy sinh nghi ngờ.

Đoán rằng chiếc vòng tay màu xanh lục có thể không đơn giản.

Cho đến khi quan sát gần, chúng cơ bản có thể khẳng định rằng chiếc vòng tay màu xanh lục này chính là vật phẩm kỳ diệu.

Hết chương 684.

Chương 685. Trận Chiến Tàn Khốc

Trước sự cám dỗ lớn như vậy, lòng tham trong đáy lòng chúng đã trỗi dậy.

Tiếp theo là sát ý mãnh liệt trào dâng.

Bây giờ Mê Vụ Chi Chủ đã hôn mê, đã mất đi khả năng chiến đấu.

Lúc này ra tay chắc chắn sẽ thành công, lợi ích lớn hơn nhiều so với rủi ro.

Trong lúc nghiến răng chạy điên cuồng, thỉnh thoảng có pháp thuật tấn công từ phía sau.

Phong Kỳ chỉ có thể dùng năng lực tinh thần tạo ra một lớp lá chắn ở phía sau để chống lại các đòn tấn công.

Thực ra sức mạnh của các thành viên liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực không mạnh nhưng lại đông, nếu thực sự tử chiến thì hắn không có khả năng chiến thắng.

Nhưng tiếp tục chạy trốn rõ ràng không thể giải quyết được vấn đề.

Bây giờ hắn đang cõng Mê Vụ Chi Chủ, rõ ràng là một gánh nặng.

Các thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực cũng rất thông minh, đã lặng lẽ triển khai vòng vây, trừ khi hắn chạy thẳng một đường, nếu không chắc chắn sẽ bị bao vây.

Ngay lúc này, một bóng người đột nhiên bắn ra từ dưới đất.

Phong Kỳ thấy vậy, không chút do dự phóng ra một luồng xung kích tinh thần về phía bóng người đó.

Nhân lúc hắn ta đang choáng váng, hắn nhảy lên giẫm lên mặt của thành viên liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực này, mượn lực nhảy về phía trước một đoạn.

Sau khi hạ cánh, hắn không dừng lại, tiếp tục chạy điên cuồng về phía trước.

Theo nhận thức của hắn, bây giờ hắn đã không còn xa bờ biển nữa, quãng đường hắn phải chạy tiếp cũng không còn nhiều.

Nếu đến bờ biển, hắn chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là nhảy xuống biển, hoặc là quay lại chọn tử chiến.

Cả hai lựa chọn này đối với hắn đều là những lựa chọn cực kỳ bất lợi.

Việc cải tạo phù văn rồng quỷ của hắn không hề tăng cường khả năng bơi lội, nếu trong liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực có thế lực chủng tộc quen thuộc với nước, hắn sẽ rơi vào thế bất lợi tuyệt đối.

Đồng thời, vùng biển này rất nguy hiểm, dưới mặt biển có rất nhiều quái thú biển sinh sống.

Trong khi suy nghĩ về cách lựa chọn, bước chân của hắn không hề dừng lại.

Nửa giờ sau, hắn nhảy ra khỏi khu rừng rậm và đến bãi cát.

Một đàn chim biển đang kiếm ăn trên bãi cát bị hắn xuất hiện làm hoảng sợ, chúng vỗ cánh bay lên trời.

Đến bên bờ biển, hắn quay lại nhìn về phía sau.

Chỉ thấy trong rừng rậm có Bóng Đen lay động, đang nhanh chóng tiến về phía bãi biển.

Đối mặt với lựa chọn chiến đấu hay xuống biển, hắn nghiến răng chọn tử chiến.

Những thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực này vốn không mạnh, hắn hoàn toàn có khả năng chống đỡ một thời gian.

Nhưng nếu xuống biển, sẽ có rất nhiều biến số.

Có khả năng rất nhanh sẽ bị quái thú biển vây công, hắn không có bất kỳ khả năng chiến đấu dưới nước nào, rất có thể sẽ không chống đỡ được một lúc là sẽ bỏ mạng.

Ngược lại, trên đất liền, hắn ít nhiều có thể giành được một tia sinh cơ.

Nghĩ đến đây, hắn đặt Mê Vụ Chi Chủ xuống, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía các chiến binh của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đang liên tục nhảy ra khỏi khu rừng rậm.

Làn da lúc này trở nên đỏ ửng, khả năng cuồng nộ được kích hoạt.

Hơi nước nóng hổi bốc lên trên cơ thể, nhìn những kẻ địch ngày càng đông, vẻ mặt hắn trở nên dữ tợn.

Bản tính hung dữ trong đáy lòng đã hoàn toàn được đánh thức.

“Gào!”

Bản năng do rồng quỷ ban tặng khiến hắn vô thức phát ra một tiếng gầm rống có tính răn đe.

Lúc này, sương mù bốc lên trên cơ thể hắn như thể bị một sức mạnh nào đó kéo theo, bắt đầu quấn quanh cơ thể hắn.

Trong ánh mắt kinh ngạc của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực, Phong Kỳ đã mất đi ý thức và chủ động tấn công.

Hắn đi thẳng đến trước mặt một thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực, trực diện tung ra một cú đập đầu gối tàn bạo.

Sức mạnh cuồng bạo theo đầu gối đập vào ngực của nó, lõm vào trong thấy rõ, mắt nó trợn tròn, tiếp theo là gan vỡ nát cùng máu tươi phun ra từ miệng nó.

Cú đập đầu gối này đã trực tiếp lấy mạng của chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối này.

Sau khi giết chết nó, Phong Kỳ dùng một tay bóp cổ nó, đột ngột ném về phía chiến binh yếu đuối bên cạnh, đập nó xuống đất.

Các thành viên của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực phản ứng lại cũng vào lúc này đã phản công Phong Kỳ.

Ngoài pháp thuật sát thương có quỹ đạo khó lường, còn có chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực có khả năng cận chiến khá mạnh áp sát Phong Kỳ, muốn dùng chiến kỹ tu thể để trói buộc hắn.

Đối mặt với vòng vây, ánh sáng hung dữ trong mắt Phong Kỳ càng ngày càng mạnh.

Lúc này hắn đã không còn sợ đau, ngay cả khi cơ thể xuất hiện vết thương cũng sẽ nhanh chóng phục hồi trong thời gian ngắn.

Cùng với một tiếng gầm, hắn lại chủ động tấn công.

Hết chương 685.

Chương 686. Cánh Tay Bị Bẻ Gãy

Đối diện là một chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực cao hơn hai mét, hắn giống như một tòa tháp sắt, hạ thấp người xuống và bãi ra tư thế đỡ đòn.

Phong Kỳ không dừng lại, một cú đấm đập vào cánh tay của hắn.

Trúng một cú đấm chắc nịch, chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối này không nói một lời, lùi lại một bước ôm lấy eo hắn, sau đó là một cú vật ngã, cố gắng dùng kỹ thuật mặt đất để trói buộc hắn.

Lúc này hắn nắm lấy tay trái của Phong Kỳ, dùng *** tạo thành thế siết cổ.

"Rắc."

Cánh tay trái của Phong Kỳ bị bẻ gãy lúc này.

Đối với điều này, Phong Kỳ không quan tâm, nắm chặt tay phải đấm mạnh vào sống mũi của chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối này.

Khi hắn đau đớn, Phong Kỳ há miệng cắn vào cổ hắn.

Cánh tay trái theo cơ thể hắn vặn vẹo như bánh mì xoắn, lúc này hắn cũng cắn vào cổ của chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối.

Thấy cảnh này, những chiến binh yếu đuối còn lại liên tục tung ra pháp thuật, nhân cơ hội này mở ra thế công.

Lưng của Phong Kỳ bị các loại pháp thuật đánh cho da thịt nứt nẻ.

Nhưng nỗi đau không hề ảnh hưởng đến sát ý không ngừng dâng lên trong lòng hắn.

Nghiến răng dùng sức kéo, máu tươi bắn tung tóe.

Những đốm đỏ thẫm rơi trên mặt, khiến nụ cười dữ tợn của Phong Kỳ càng trở nên đáng sợ.

Thấy cảnh tượng tàn khốc như vậy, một số chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối lộ vẻ kinh hoàng trên mặt nhưng nhiều chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối hơn lại không hề nao núng.

Lúc này, chúng lao về phía Phong Kỳ và phát động một cuộc tấn công dữ dội hơn.

Đã bẻ gãy cánh tay trái, Phong Kỳ sau khi đứng dậy, vung cánh tay phải vẫn có thể điều khiển được, lao về phía chiến binh liên minh các thế lực yếu đuối xuất hiện trong tầm mắt.

Dựa vào khả năng phục hồi mạnh mẽ, hắn đã chống đỡ được.

Nhưng theo thời gian, khả năng cuồng hóa giảm dần, ý thức của Phong Kỳ dần trở lại.

Lúc này hắn cảm thấy cơ thể đau đớn vô cùng, cúi đầu mới phát hiện cơ thể mình đã đầy thương tích, không còn một chỗ da lành lặn nào.

Hít một hơi thật sâu, hắn tiếp tục lao vào chiến đấu.

Lúc này hắn không còn dùng sức mạnh để đối đầu với kẻ địch nữa, mà chọn dùng kỹ thuật để so tài với kẻ địch.

Những ký ức chiến đấu tích lũy từ nhiều dòng thời gian đã phát huy tác dụng vào lúc này.

Nhưng kinh nghiệm chiến đấu không thể mang lại cho hắn lợi thế, số lượng kẻ địch lên đến hàng trăm, kỹ thuật lúc này chỉ có thể tạo ra lợi thế rất hạn chế.

Hắn có thể chống đỡ được, còn có một lý do quan trọng nữa là các chiến binh của liên minh các thế lực yếu đuối trong lĩnh vực cũng có mưu đồ riêng.

Chúng không phải đều đến từ một chủng tộc.

Đối mặt với sự cám dỗ của vật phẩm kỳ tích, chúng đều thèm thuồng không thôi.

Nhưng chúng cũng rất quý mạng sống của mình.

Lúc này liều mạng chiến đấu, nếu tử trận thì chắc chắn sẽ tạo điều kiện cho các chiến binh của chủng tộc khác.

Mỗi người có một mưu đồ riêng, dẫn đến thế công của chúng không tập trung, thỉnh thoảng còn có dấu hiệu buông lỏng để hại các chiến binh khác.

Nhưng dưới thế công liên tiếp, Phong Kỳ vẫn có chút bất lực.

Lúc này hắn phát hiện, khả năng tự phục hồi của cơ thể đã dần không theo kịp sự xuất hiện của những vết thương mới.

Năng lượng trong Phù Văn Tinh Thạch Rồng Quỷ được khảm ở ngực cũng đã cạn kiệt.

Một khi năng lượng cạn kiệt, khả năng tự phục hồi của hắn sẽ hoàn toàn biến mất.

Hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang hôn mê, lúc này trên người cô vẫn đầy những đốm đen, không có dấu hiệu tỉnh lại.

Hắn không khỏi có chút lo lắng không biết Mê Vụ Chi Chủ có thể vượt qua được không.

Dòng thời gian này vì sự xuất hiện của hắn, quỹ đạo tương lai của Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi.

Hắn không rõ Mê Vụ Chi Chủ của dòng thời gian bình thường có ra tay với Hắc Tuyệt Lĩnh Vực hay không, có bị nguyền rủa hay không nên hắn cũng không rõ Mê Vụ Chi Chủ có thể vượt qua được không.

Dù sao thì sự thay đổi của dòng thời gian cũng ảnh hưởng đến mọi mặt.

Biết đâu nếu hắn không xuất hiện, sự phát triển tương lai của Mê Vụ Chi Chủ sẽ tương đối ổn định, thậm chí không phát hiện ra vòng tay kỳ tích màu xanh lá cây, cũng sẽ không xảy ra một loạt sự kiện tiếp theo.

Nhưng nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ dù sao cũng là BOSS cuối cùng đứng vững trong 1500 năm, trong lòng hắn vẫn rất mong chờ.

Hắn có thể làm được, chính là tạo thời gian cho Mê Vụ Chi Chủ hết sức có thể.

Nghĩ đến đây, hắn gầm lên một tiếng, cúi đầu lao về phía bóng đen đang lao tới.

…

Lúc này trong tinh thần thức hải của Mê Vụ Chi Chủ.

Đối mặt với lời nguyền sinh mệnh của thủ lĩnh giống người, ý thức của Mê Vụ Chi Chủ chống đỡ rất khó khăn.

Lời nguyền này rõ ràng là được giải phóng bằng vật phẩm kỳ tích, uy lực rất lớn.

Hết chương 686.

Chương 687. Xua Tan Lời Nguyền

Trong cuộc chiến chống lại những đốm nguyền rủa, cô không những không thể xua tan những đốm đen liên tục xuất hiện trong tinh thần thức hải, mà số lượng đốm đen còn không ngừng tăng lên.

Bây giờ đã ăn mòn gần một nửa không gian của tinh thần thức hải.

Nếu lời nguyền tiếp tục lan rộng, cô biết mình chắc chắn sẽ chết.

Hậu quả của việc tinh thần thức hải bị ô nhiễm chính là ý thức bị chìm đắm, ngay cả khi thân thể còn sống, cũng chỉ là cái xác không hồn mà thôi.

Để tiếp tục sống, cô không ngừng áp dụng đủ mọi biện pháp.

Nhưng những biện pháp này đều vô ích trước lời nguyền sinh mệnh, lời nguyền tiếp tục lan rộng, không thể ngăn cản.

Đối mặt với tuyệt cảnh, Mê Vụ Chi Chủ ngược lại bình tĩnh lại.

Thỏa hiệp chưa bao giờ là lựa chọn của cô.

Lúc này hắn thu hồi ý thức đoàn của mình, quyết định lợi dụng thời gian còn lại để phá giải đặc tính của lời nguyền, bắt đầu phân tích cấu tạo của lời nguyền, muốn đối chứng mà chữa trị.

Sau một hồi nỗ lực, hắn đã thành công phân tích được cấu tạo của lời nguyền.

Ý thức lúc này quét xung quanh, hắn phát hiện những đốm đen đã ăn mòn hơn nửa tinh thần thức hải.

nhân còn thời gian, hắn bắt đầu nghiên cứu một loại thuật công kích tinh thần khắc chế năng lượng lời nguyền.

Chỉ trong thời gian rất ngắn, hắn đã nghiên cứu thành công.

Tài năng khủng khiếp của Mê Vụ Chi Chủ lúc này được thể hiện rõ ràng.

Cuộc lật ngược tình thế trước nguy cơ sống chết bắt đầu.

Hắn lan tỏa ý thức của mình, lợi dụng thuật công kích tinh thần mới nghiên cứu ra để liên tục xóa bỏ nguồn lời nguyền sinh mệnh trong tinh thần thức hải.

Chỉ cần khu vực nào bị ý thức đoàn của hắn quét qua, những đốm đen sẽ nhanh chóng tiêu tán, cho đến khi biến mất.

Nhận ra phương pháp này có hiệu quả, hắn dứt khoát tăng tốc độ xua tan lời nguyền.

Hắn biết bây giờ Phong Kỳ đang ở trong tình trạng cực kỳ nguy hiểm, nếu không tranh thủ thời gian, cả hai đều có khả năng bị các chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực giết chết.

Ngay cả khi hắn là người thuê những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực này.

Nhưng trước lợi ích tuyệt đối, quan hệ thuê mướn trở nên vô cùng mong manh.

Hắn biết rõ, những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực mà vừa rồi hắn còn coi là pháo hôi, bây giờ cũng sẽ trở thành lưỡi dao giết hắn.

Dưới sự nỗ lực của hắn, những đốm đen trong tinh thần thức hải liên tục biến mất.

Chỉ mất hơn mười phút, hắn đã thành công xua tan một nửa số đốm đen.

Cùng với sự biến mất của những đốm đen, những dấu ấn đen trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cũng đang dần phai đi.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không dám dừng lại.

Điều đáng sợ của lời nguyền sinh mệnh này chính là tốc độ lan tràn của nó, nếu không xua tan hết, rất nhanh nó sẽ lại quay trở lại.

Khiến hắn một lần nữa rơi vào trạng thái bị lời nguyền bao phủ.

Để xua tan lời nguyền sinh mệnh nhanh hơn, ý thức đoàn của Mê Vụ Chi Chủ hóa thành nhiều đoàn, từ các hướng khác nhau tiến hành đại thanh tẩy.

Thời gian trôi qua.

Khi đốm đen cuối cùng trong tinh thần thức hải bị tẩy sạch, tinh thần thức hải hoàn toàn khôi phục hoạt động.

Thế giới màu vàng do sức mạnh tinh thần tụ lại khôi phục hoạt động.

Mê Vụ Chi Chủ cũng mở mắt vào lúc này.

Mở mắt ra liền nhìn thấy những con chim biển trắng bay lượn trên bầu trời, bên tai là tiếng sóng biển vỗ vào bờ cát.

Hắn phát hiện mình đang nằm trên bãi biển, cơ thể theo từng đợt sóng nhấp nhô.

Sau một thoáng ngẩn người, hắn dứt khoát nhìn về hướng có mùi máu tanh truyền đến.

Khi nhìn rõ cảnh tượng không xa, đồng tử của hắn đột nhiên co lại.

Hắn nhìn thấy bóng dáng Phong Kỳ bị đứt cánh tay trái loạng choạng, đứng chật vật không xa, cơ thể đầy máu me, những vết thương sâu đến tận xương.

Ánh hoàng hôn chiếu lên người hắn, bóng dáng mơ hồ, càng thêm một chút thê lương.

Nhìn thấy Phong Kỳ trong dáng vẻ chật vật này, Mê Vụ Chi Chủ trong lòng run lên.

Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên lời Phong Kỳ nói với hắn trước khi hôn mê.

"Cố lên, đừng quên lời hứa với ta, tương lai khi đứng trên đỉnh cao sẽ có một chỗ cho ta."

Hắn vốn tưởng rằng Phong Kỳ có thể kiên trì đến bây giờ, hẳn là đã trốn thoát khỏi vòng vây, ẩn núp rồi.

Nhưng không ngờ Phong Kỳ lại lựa chọn dùng mạng sống để kéo dài thời gian cho hắn, lựa chọn tử chiến.

Trong lòng vừa chua xót vừa dâng lên ngọn lửa giận dữ.

Ngay lúc này, Phong Kỳ cuối cùng cũng không chống đỡ nổi thế công, miệng ho ra một bãi máu tươi rồi ngã ngửa ra sau.

Thấy cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ thân hình lóe lên đã đến sau lưng Phong Kỳ, đỡ hắn đứng vững.

Nhìn ánh mắt đã mơ hồ của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ hoàn toàn bùng nổ.

Trong đôi mắt tím ngắt lưu chuyển ánh sáng màu Tinh Hồng.

Hắn quay đầu nhìn về phía trước, nơi có hàng trăm chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực, cười gằn nói:

Hết chương 687.

Chương 688. Trận Chiến Cuối Cùng

“Ta quyết định rồi, không giết các ngươi, ta muốn các ngươi sống không bằng chết!”

…

Đảo Hắc Tuyệt, bờ biển phía Nam.

Hoàng hôn buông xuống.

Lúc này trước bãi cát trắng, sóng biển nhấp nhô vỗ vào bờ, những con chim biển trên bầu trời như bị lo sợ, bay khỏi bãi cát.

Mê Vụ Chi Chủ đã tỉnh lại, một tay đỡ Phong Kỳ, ánh mắt lạnh lùng nhìn hàng trăm chiến binh của liên minh thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đang tụ tập trước mặt.

Trong lòng hắn cũng đã nghĩ đến kết cục của hàng trăm chiến binh của thế lực yếu đuối này.

Phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã tỉnh lại, những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực được chiêu mộ đều có vẻ kinh ngạc.

Nhưng chúng không có ý định bỏ chạy.

Bởi vì chúng không biết thực lực của Mê Vụ Chi Chủ đến đâu.

Nhìn chiếc vòng tay màu xanh lục đã đeo trên cổ tay phải của Mê Vụ Chi Chủ, những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực này lộ ra vẻ tham lam.

Người vì tiền mà chết, chim vì thức ăn mà vong.

Câu nói này cũng áp dụng trong thế lực lĩnh vực, đặc biệt là những chiến binh của thế lực yếu đuối luôn khao khát có thể trỗi dậy.

Trước cơ hội có thể có được vật phẩm kỳ diệu, chúng đều không muốn bỏ qua.

Nhưng chưa kịp để chúng phát động tấn công, Mê Vụ Chi Chủ đã tức giận đến cực điểm ra tay trước.

Sau lưng hắn vươn ra mấy xúc tu sương mù xám, bắn về phía trước, những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực tiếp xúc với xúc tu sương mù xám sẽ bị hút cạn máu trong nháy mắt.

Nhưng đây không phải là kết thúc.

Mê Vụ Chi Chủ đã nói, muốn chúng sống không bằng chết, tuyệt không phải nói đùa.

Dưới sự bao phủ của sương mù xám, những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đã chết vì bị hút cạn máu, trên người xuất hiện một thể tinh thần được ý thức đoàn bao bọc.

Sương mù xám bảo vệ những ý thức đoàn này không tiêu tán, đồng thời truyền năng lượng giúp chúng xây dựng một cơ thể mới.

Trong thời gian ngắn, những chiến binh đã chết lần lượt chuyển sang hình dạng hồn ma.

Lúc này trong sương mù xám xuất hiện rất nhiều oan hồn, chúng gào thét kéo những chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực đã chuyển sang hình dạng hồn ma, lôi chúng vào trong sương mù xám.

Tiếp theo chờ đợi chúng, sẽ là sự giày vò vô tận ở tầng ý thức.

Lần này Mê Vụ Chi Chủ thực sự tức giận rồi.

Sức mạnh của hắn bùng nổ không chút kiềm chế.

Bãi cát bờ biển phía Nam của đảo Hắc Tuyệt nhanh chóng bị sương mù xám bao phủ, hàng trăm chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực lúc này mới nhận ra rằng chúng không thể nào là đối thủ của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng muốn chạy trốn đã không kịp rồi.

Khu vực bị biển sương mù xám bao phủ, chính là lĩnh vực của Mê Vụ Chi Chủ, mọi thứ ở đây đều do hắn nắm giữ.

Kể cả mạng sống.

Cảm nhận được hàng chục chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực vẫn đang vật lộn trong sương mù nhưng vẫn chưa chết.

Lúc này hắn nắm chặt nắm đấm.

Ngay lập tức, máu trong cơ thể những chiến binh vẫn đang cố gắng chống đỡ chảy ngược, cơ thể căng cứng hoàn toàn mất sức, trên bề mặt da thậm chí còn rỉ ra những giọt máu, đôi mắt đỏ ngầu.

Trong tuyệt vọng và kinh hoàng, hàng chục chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực còn sống sót cuối cùng vẫn không thoát khỏi số phận bị sương mù nuốt chửng.

Ý thức của chúng cũng không thoát khỏi "Lời nguyền." của Mê Vụ Chi Chủ.

Cuối cùng hóa thành hồn ma linh thể, bị tộc nhân đã chết của Mê Vụ Chi Chủ kéo vào Mê Vụ Chi Chủ trở thành tù nhân và thức ăn.

Khi sương mù hoàn toàn tan đi, trời đã tối.

Trên bầu trời trăng sao lấp lánh, màn đêm mờ ảo.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ thu hồi sương mù lại tụ thành hình người.

Hắn quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ đã bị sương mù bao phủ, lơ lửng giữa không trung, đã rơi vào hôn mê.

Vung tay, khí huyết nồng đậm tràn ra khỏi cơ thể tụ lại ở lòng bàn tay.

Những khí huyết này đều đến từ hàng trăm chiến binh của thế lực yếu đuối trong lĩnh vực vừa bị giết, máu của chúng sau khi được hắn tinh chế đã chuyển hóa thành tinh huyết thuần khiết.

Hắn bước đến trước Phong Kỳ đã hôn mê, phủ quả cầu máu ở lòng bàn tay lên ngực Phong Kỳ.

Quả cầu tinh huyết từ từ thấm vào ngực Phong Kỳ, đi khắp tứ chi, nhanh chóng phục hồi cơ thể bị tổn thương của hắn.

Việc chữa trị kéo dài rất lâu, khi những vết thương trên cơ thể Phong Kỳ đã biến mất, Mê Vụ Chi Chủ mới thu tay lại.

Lúc này hắn nhìn về phía cánh tay trái đã bị đứt của Phong Kỳ.

Cánh tay này đã hoàn toàn hoại tử, cấu trúc bên trong cũng bị phá hủy hoàn toàn trong trận chiến vừa rồi.

Khí huyết tinh khiết có tác dụng phục hồi và chữa lành cực mạnh nhưng không có tác dụng nối lại các bộ phận bị đứt.

Không do dự, Mê Vụ Chi Chủ đưa tay xé đứt cánh tay trái đã vô dụng này.

Tiếp theo, hắn sử dụng năng lượng khí huyết để tạo ra một cánh tay mới cho Phong Kỳ.

Hết chương 688.

Chương 689. Cánh Tay Màu Máu

Rất nhanh, một cánh tay màu máu ngưng tụ từ khí huyết tinh khiết được tạo ra, nối liền với chỗ đứt cánh tay của Phong Kỳ.

Theo thời gian, cánh tay màu máu này hoàn toàn đông cứng lại.

Làm xong tất cả những điều này, hắn hướng mắt về phía khu rừng mưa.

Sau khi có được vật phẩm thần kỳ, hắn không còn bất kỳ ý tưởng nào cho trận chiến tiếp theo.

Nhưng rõ ràng không thể bỏ Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, chiến đoàn này sẽ là nền tảng để hắn phát triển trong những ngày tiếp theo.

Nghĩ đến đây, hắn cõng Phong Kỳ vẫn đang hôn mê trên lưng, bước vào rừng mưa.

Thân hình nhanh chóng di chuyển trong khu rừng mưa rậm rạp, ý thức của hắn cũng không ngừng lan tỏa trong thời gian này, tìm kiếm dấu vết, từ đó xác định phương hướng của trại lính người thú.

Một giờ sau, Mê Vụ Chi Chủ nhảy ra khỏi rừng mưa, đến trước trại lính người thú.

Lúc này, cuộc chiến sắp kết thúc.

Không còn thủ lĩnh người thú kiểm soát vật phẩm kỳ diệu, những chiến binh người thú còn lại không phải là đối thủ của

chiến đoàn hành động liên hợp, cục diện đã trở nên một chiều.

Sau một ngày một đêm chiến đấu, những tộc nhân còn lại của bộ tộc này đã mất hết ý chí chiến đấu.

Đối mặt với cục diện gần như chắc chắn sẽ chết, nhiều chiến binh người thú đã trốn vào rừng mưa, không còn chút dũng khí nào để ở lại bảo vệ bộ tộc.

Thấy Mê Vụ Chi Chủ trở về, những chỉ huy tạm thời vẫn đang lo lắng đều thở phào nhẹ nhõm.

Đối với hành động mang thủ lĩnh người thú đi của "Vương Ý", họ thực sự thấy không ổn, quá mạo hiểm.

Nhưng lúc này "Vương Ý" trở về, chứng tỏ thủ lĩnh người thú đã chết.

Trận chiến này cuối cùng cũng có thể tuyên bố phe mình chiến thắng.

Nhìn chiến trường hỗn loạn, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu ra lệnh kiểm kê.

Sau khi kiểm kê xong tình hình thương vong, Mê Vụ Chi Chủ dẫn theo các chiến binh tiến vào lãnh địa người thú, bắt đầu tìm kiếm tài nguyên.

Rất nhanh, có chiến binh đến báo cáo đã tìm thấy kho tài nguyên của người thú.

Mê Vụ Chi Chủ không do dự, lập tức đi theo chiến binh đến báo cáo đến vị trí dựa lưng vào núi phía sau lãnh địa người thú.

Hiện ra trước mắt là một hang động đã được mở ra.

Linh khí nồng đậm cùng mùi thuốc tỏa ra từ trong hang động.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đến cửa hang, bước vào trong.

Hang động này không phải hình thành tự nhiên, đường hầm dẫn vào sâu bên trong có dấu vết đục đẽo rõ ràng, cứ cách một đoạn đường hầm lại được khảm một viên linh thạch dùng để chiếu sáng.

Đi vào trong khoảng 50 mét, đường hầm rẽ góc, hiện ra trước mắt hắn là một kho tài nguyên.

Ngoài tài nguyên linh thực và linh thạch, trong kho tài nguyên còn cất giữ rất nhiều bộ phận cơ thể của các loài thú trong lãnh địa.

Những bộ phận cơ thể này đều là vật liệu tốt để chế tạo vũ khí, trang bị.

Nổi bật nhất trong kho tài nguyên là bộ xương của một con quái thú, được đặt ở vị trí trung tâm của kho tài nguyên, bộ xương gần như phủ kín toàn bộ kho tài nguyên.

Các loại tài nguyên được bày bừa bãi trong kho tài nguyên, tạo nên sự choáng ngợp về thị giác.

Nhìn những tài nguyên linh tính vẫn đang tỏa ra dao động linh khí, bề mặt sáng bóng, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng nở nụ cười.

Rõ ràng kho tài nguyên này là do người thú tích lũy từng chút một trong suốt nhiều năm.

Nhưng bây giờ, những tài nguyên linh tính này đều sẽ thuộc về bọn họ.

Mê Vụ Chi Chủ lập tức ra lệnh, các chiến binh cũng tiến lên, bắt đầu vận chuyển tài nguyên, thống kê số lượng và loại tài nguyên.

Lô tài nguyên này sau khi mang về sẽ được phân phối theo chế độ phân phối đã định trước.

10% trong số đó được dùng để bồi thường cho gia đình của những chiến binh đã hy sinh.

Đi ra khỏi kho tài nguyên, Mê Vụ Chi Chủ cảm nhận tình hình cơ thể của Phong Kỳ đang nằm trên lưng hắn.

Sau khi xác định không có vấn đề gì lớn, hắn quay đầu nhìn về phía sau thác nước.

Có một con đường dẫn đến trung tâm của Hắc Tuyệt Lãnh Địa ở đó.

Rất có khả năng không gian tinh thể của Hắc Tuyệt Lãnh Địa cũng ở đó.

Nhưng bây giờ hắn không có ý định hủy diệt hoàn toàn Hắc Tuyệt Lãnh Địa, mục đích chính của trận chiến này là để đoạt lấy thần vật kỳ diệu.

Bây giờ đã có được thứ đó rồi.

Nếu tiếp tục tiến sâu vào khu vực trung tâm của Hắc Tuyệt Lãnh Địa, không biết sẽ gặp phải những chủng tộc trí tuệ khác của Hắc Tuyệt Lãnh Địa hay không.

Cuối cùng, mức độ khám phá của Hắc Tuyệt Lãnh Địa hiện tại không cao.

Không thể chứng minh rằng chỉ có chủng tộc trí tuệ là người thú trong Hắc Tuyệt Lãnh Địa.

Lúc này, hắn lấy ra thiết bị liên lạc, bắt đầu thúc giục việc vận chuyển và thống kê tài nguyên.

Vài giờ sau.

Hoàng hôn buông xuống, những đống lửa trại được đốt lên trong doanh trại của người thú.

Những chiến binh đã mệt mỏi vẫn đang kiểm kê chiến lợi phẩm, trong số đó có một số chiến binh được phân công đi làm

bữa tối.

Hết chương 689.

Chương 690. Kho Tài Nguyên

Bận rộn một hồi lâu, tài nguyên linh tính trong kho tài nguyên mới được lấy hết sạch.

Nhìn vào những tài nguyên linh tính chất đống ở khoảng đất trống ở trung tâm doanh trại của người thú, Mê Vụ Chi Chủ lúc này đã ra lệnh mở tiệc.

Những chiến binh đã đói bụng lập tức bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Ăn xong bữa tối, các chiến binh dùng dây leo trong rừng mưa buộc chặt các loại tài nguyên linh tính lại, rồi đeo lên lưng.

Nhiều chiến binh mang lượng tài nguyên nặng gấp nhiều lần trọng lượng cơ thể.

Tiếp theo, dưới sự dẫn dắt của Mê Vụ Chi Chủ, họ bắt đầu quay trở lại theo con đường cũ.

Sau nửa ngày hành quân, họ mới đi ra khỏi khu rừng mưa rậm rạp.

Mặc dù trong lòng chê bai những chiến binh này hành động chậm chạp nhưng Mê Vụ Chi Chủ chỉ nghĩ trong lòng, thậm chí còn chủ động giúp các chiến binh chia sẻ gánh nặng.

Đợi đến khi họ đến bãi biển, lúc này đã là hai giờ chiều.

Cho đến khi các chiến binh chuyển hết tài nguyên linh tính lên chiến hạm, chiến thuyền, Phong Kỳ vẫn đang hôn mê chưa tỉnh lại.

Trước khi màn đêm buông xuống, hạm đội đã lên đường.

Vài giờ sau, hạm đội đi ra khỏi rào chắn của Hắc Tuyệt Lãnh Địa.

Lúc này đã là đêm, bên ngoài tối đen như mực.

Những chiến binh đã mệt mỏi không chịu nổi cơn buồn ngủ, nằm ngổn ngang trên boong chiến hạm, chiến thuyền, ngủ thiếp đi.

Rất nhanh sau đó, tiếng ngáy vang lên khắp nơi.

Còn việc điều khiển hạm đội thì do những người ở lại không tham gia hành động trước đó đảm nhiệm.

Chiến hạm vượt sóng, mãi đến sáng hôm sau mới trở về bến tàu chiến tranh.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã liên lạc trước với nhân viên của tổng bộ chiến đoàn, nói rõ tình hình nhiệm vụ lần này.

Khi hạm đội tiến vào cảng, tiếng còi liên tục vang lên.

Các chiến thuyền và chiến hạm neo đậu tại cảng dùng tiếng còi để chào mừng chiến thắng của họ.

Tiếng còi liên hồi cũng đánh thức những chiến binh vẫn đang ngủ say, lúc này mới phát hiện đã về nhà.

Lúc này, tại vị trí bến tàu số một, các nhân viên của tổng bộ chiến đoàn đã chờ sẵn.

Khi Mê Vụ Chi Chủ đi xuống chiến hạm theo cầu thang, nhân viên lập tức tiến lên:

“Đoàn trưởng Vương Ý, chúc mừng chiến thắng trở về…”

Nghe lời chúc mừng của nhân viên, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi cau mày:

“Có chuyện gì thì nói với trợ lý của ta, ta còn có việc phải xử lý.”

Nghe vậy, vẻ mặt của nhân viên lộ ra vẻ ngượng ngùng, rất thức thời lui sang một bên.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía hạm đội đã neo đậu.

Hắn lấy ra thiết bị liên lạc, bắt đầu chỉ huy dỡ hàng.

Nhìn thấy từng đợt tài nguyên linh tính được dỡ xuống, nhân viên há hốc mồm nhưng không tiến lên nữa.

Trong trường hợp bình thường, khi chiến đoàn lĩnh vực thu hoạch trở về, họ sẽ xử lý tài nguyên tại bến tàu.

Giống như tàu đánh cá ra khơi trở về cập bờ, sẽ có thương nhân hải sản đến trước để thương lượng giá thu mua.

Chỉ khác là thân phận của thương nhân hải sản đã được thay thế bằng những người phụ trách vật tư của các thành phố lớn.

Cụ thể tình hình thương lượng sẽ do ba bên thảo luận.

Chiến đoàn lĩnh vực thu hoạch trở về sẽ giữ lại một số tài nguyên, sau đó bán phần lớn trong số đó.

Cuối cùng, tiền mới là thứ thông dụng.

Sau này nếu muốn có tài nguyên, cũng có thể dùng tiền để mua.

Tuyến đầu không phải là xã hội biệt lập lấy vật đổi vật.

Trong đó, nhân viên chuyên nghiệp của tổng bộ chiến đoàn chịu trách nhiệm giúp chiến đoàn lĩnh vực kết nối với những người phụ trách của các thành phố lớn để xuất hàng và không thu bất kỳ khoản phí nào.

Những người phụ trách vật tư của các thành phố lớn chịu trách nhiệm nhận hàng, thương lượng giá cả hoặc lợi ích tương ứng.

Nếu giá cả mà cả hai bên đều hài lòng.

Tiếp theo, các nguồn lực mà các thành phố lớn thu được sẽ được phân phối theo tình hình cho các tổ chức như viện nghiên cứu, học viện, quân đồn trú của thành phố đó.

Nhưng lần này, Mê Vụ Chi Chủ không có ý định bán số tài nguyên này.

Mặc dù sau khi bán đi có thể đổi được tiền, thậm chí là vũ khí, thiết bị tối tân của viện nghiên cứu.

Nhưng so với vậy, hắn muốn tài nguyên linh tính hơn.

Khi toàn bộ tài nguyên linh tính đã được dỡ xuống, nhân viên lại tiến lên.

Đối mặt với câu hỏi cẩn thận của nhân viên, Mê Vụ Chi Chủ đã dứt khoát từ chối.

Hắn phân phối phần tài nguyên mà mỗi chiến đoàn được hưởng, sau đó để các chiến binh của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam mang theo phần tài nguyên linh tính thuộc về họ.

Còn các chiến đoàn khác sẽ bán hay giữ lại tài nguyên linh tính, hắn lười quan tâm.

Sau một hồi đi đường, họ trở về trang viên của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Sau khi ra lệnh cất giữ tài nguyên linh tính vào kho tài nguyên trong trang viên, Mê Vụ Chi Chủ đưa Phong Kỳ trên lưng về nhà.

Đặt Phong Kỳ lên ghế sofa, hắn đặt tay lên đầu Phong Kỳ.

Năng lượng màu máu theo trán tràn vào cơ thể Phong Kỳ, kiểm tra tình hình cơ thể hắn.

Hết chương 690.

Chương 691. Vật Phẩm Kỳ Diệu

Một lát sau, Mê Vụ Chi Chủ thu tay lại.

Cơ thể của Phong Kỳ hiện tại đã cơ bản bình phục, không có vấn đề gì lớn.

Gạt bỏ nỗi lo lắng trong lòng, hắn quay người rời khỏi nhà Phong Kỳ.

…

Hai ngày sau, Phong Kỳ đang hôn mê từ từ mở mắt.

Đập vào mắt là trần nhà quen thuộc.

Sau một thoáng ngẩn người, hắn cúi người đứng dậy, lập tức nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang ngồi không xa, khoanh chân nhìn hắn.

Lúc này, ánh mắt hắn chuyển sang chiếc vòng tay màu xanh lục trên cổ tay phải của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhận ra nhiệm vụ lần này rõ ràng đã hoàn thành mỹ mãn.

Lúc này hắn rất tò mò, không biết hiệu quả của vật phẩm kỳ diệu này là gì.

“Tỉnh rồi à?” Mê Vụ Chi Chủ cười nói.

“Ừm, ta ngủ mấy ngày rồi?”

“Ba ngày rưỡi.”

Phong Kỳ nghe vậy, gật đầu, đang định trả lời thì đột nhiên hắn giơ cánh tay trái lên.

Nhìn cánh tay trái toàn màu máu, đầu hắn như muốn nổ tung:

“Tay trái của ta đâu?”

“Đứt rồi, ta nặn cho ngươi cái mới này, cảm giác thế nào?” Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét.

Nghe câu trả lời, Phong Kỳ ngẩn người.

Đột nhiên nhớ lại lúc tử chiến ở bãi biển, cánh tay trái của hắn đã bị nghiền nát hoàn toàn.

Vung vẩy cánh tay trái mới, hắn không khỏi nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

“Xấu quá, ngươi có thể nặn lại không.”

Mê Vụ Chi Chủ:…

…

Khu tiếp tế Đông ngày trước, căn cứ của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Sáu giờ sáng.

Phong Kỳ đã thức dậy từ sớm, mặc bộ đồ tập mỏng manh rời khỏi nhà.

Đi về phía sân tập ngoài trời trong trang viên căn cứ.

Trên đường đi ngang qua vườn cây ăn quả, hắn tiện tay hái vài quả để ăn lót dạ.

Mười mấy phút sau, hắn đến sân tập ngoài trời ở phía sau bên trái trang viên căn cứ.

Sân tập này còn lớn hơn cả sân bóng đá.

Sân tập được chia thành ba khu, bên trái là sân tập dụng cụ, bên trong bày đủ loại dụng cụ tập luyện, dùng để tập luyện sức mạnh, sự phối hợp của cơ thể, tốc độ, v.v.

Sân bên phải là sân tập vũ khí.

Trên ba giá để vũ khí bày ba loại vũ khí: vũ khí cùn, vũ khí sắc, vũ khí ám khí.

Phía trước nhất còn bày một hàng bia ngắm dùng để kiểm tra độ chính xác của pháp thuật.

Sân ở giữa là sân tập thực chiến, mặt đất trải một lớp cát mềm dày, dùng cho các chiến sĩ trong căn cứ giao đấu.

Mặc dù sân tập ngoài trời trong trang viên căn cứ không đầy đủ như sân tập trong nhà nhưng đây cũng là một trong những khu vực quan trọng nhất trong trang viên Tử Tinh.

Lúc này, Phong Kỳ chạy bộ đến sân tập dụng cụ, bắt đầu tập thích nghi với cơ thể.

Đặc biệt là tập luyện cánh tay trái màu máu.

Cánh tay trái mới này đã hòa nhập với cơ thể nhưng độ phù hợp với tinh thạch phù văn của Ác Ma Long không cao.

Để cánh tay này hòa nhập tốt hơn với Phù Văn Tinh Thạch, hiện tại hắn cần phải tập luyện cường độ cao cho cánh tay trái mỗi ngày, giống như trước đây ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nhưng hắn phải thừa nhận rằng cánh tay trái mà Mê Vụ Chi Chủ tạo cho hắn có cường độ cao hơn cánh tay trái trước đây của hắn.

Hơn nữa, Mê Vụ Chi Chủ còn ngưng tụ một viên huyết hạch trong cánh tay này, khiến hắn cũng có khả năng hấp thụ khí huyết.

Chỉ là hiệu suất chuyển đổi khí huyết không cao.

Hiệu suất hấp thụ chỉ khoảng 1% -% nhưng cánh tay mới này thực sự đã tăng cường thể chất của hắn.

Sau khi khởi động đơn giản, Phong Kỳ giơ cánh tay trái màu máu lên, hư không nắm lấy chiếc thùng gỗ đặt cách đó không xa.

Ngay lập tức, máu Sinh Vật Trận Địa trong thùng gỗ bị "Huyết hạch." trong cánh tay màu máu kéo theo, lơ lửng trên không trung, không ngừng thay đổi hình dạng.

Lại vẫy tay, máu lập tức tràn về phía hắn, cuối cùng lơ lửng trên lòng bàn tay hắn.

Nhưng Phong Kỳ không hấp thụ cục máu này, mà điều khiển cục máu trở về thùng gỗ.

Đây cũng là một trong những cách luyện tập của hắn mấy ngày nay.

Thuần thục khả năng khống chế máu, biết đâu có thể phát huy tác dụng không ngờ khi đối đầu với kẻ địch.

Ví dụ như đối thủ đang ngưng tụ pháp thuật, đột nhiên điều khiển máu trong cơ thể đối phương chảy nhanh hơn, rất có thể sẽ phá vỡ quỹ đạo hình thành pháp thuật của đối phương.

Mê Vụ Chi Chủ đã dạy hắn rất nhiều kỹ thuật khống chế máu mấy ngày nay.

Hắn được lợi phỉ thiểu.

Nhưng cường độ khống chế máu của hắn và Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không thể so sánh, chênh lệch không phải một chút.

Sau vài giờ luyện tập cường độ cao, Phong Kỳ đã đổ mồ hôi đầm đìa.

Lật người xuống đất từ tư thế chống bằng ngón trỏ, hắn đi thẳng về khu nhà ở.

Trở về phòng rửa mặt, hắn thay một bộ quần áo rồi đến văn phòng của đoàn trưởng.

Đẩy cửa ra, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang nghiêm mặt chỉ trỏ trên máy tính bảng.

Đi thẳng đến trước bàn làm việc ngồi xuống, hắn tự pha cho mình một tách trà, rồi cười nói:

“Sao vậy? Cô nàng tên Mộc Tinh kia lại làm chuyện gì to tát nữa rồi?”

Hết chương 691.

Chương 692. Chiến Đoàn Lê Minh

“Chiến đoàn Lê Minh do cô ta thành lập đã thăng cấp thành chiến đoàn cấp A rồi, chỉ còn một bước nữa là đến chiến đoàn cấp S… Xem lại hồ sơ nhiệm vụ chi tiết của mấy lần hành động liên hợp gần đây của cô ta, ta thấy khoảng cách thực lực của ta và cô ta ngày càng lớn.”

Nhận ra Mê Vụ Chi Chủ quả nhiên đang lo lắng về sự trưởng thành của Mộc Tinh, hắn cười toe toét:

“Quan tâm cô ta làm gì? Tiềm năng phát triển của cô ta còn có thể mạnh hơn ngươi sao?”

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi ngẩng đầu trừng mắt:

“Sao ta thấy giọng điệu của ngươi có vẻ hả hê thế nhỉ.”

“Không có gì đâu, đừng nghĩ lung tung, ta chỉ tò mò ngươi quan tâm cô ta như vậy làm gì?”

“Ta cũng không muốn quan tâm nhưng dạo này tin tức về cô ta tràn lan, còn thường xuyên lên đầu báo chiến sự tiền tuyến, muốn không thấy cũng khó… Mẹ kiếp, xem nhiều còn thấy phiền.”

Uống cạn tách trà trong tay, hắn cười nói:

“Lão Mê, nói cho ta nghe chi tiết đánh giá của ngươi về cô ta đi.”

“Thể chất tuyệt cường, bản năng chiến đấu phản xạ có điều kiện, khí chất màu ngọc lưu chuyển trên cơ thể càng có đặc

tính gần như không thể phá hủy…”

Trong lúc kể, trong đầu Mê Vụ Chi Chủ không khỏi hiện lên dung mạo của Mộc Tinh.

Đặc biệt là khi nói đến việc Mộc Tinh bước vào trạng thái cuồng bạo, sau lưng hiện lên hung thú bí ẩn, biểu cảm của hắn trở nên vô cùng nghiêm trọng.

Lúc đó đứng trước mặt Mộc Tinh, hắn thậm chí còn mơ hồ cảm thấy người đứng trước mặt không phải là con người, mà là một siêu hung thú ngút trời, khí thế ngạo nghễ khiến hắn không thở nổi.

Đối với lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ nghe rất chăm chú.

Nguồn gốc của tinh thạch phù văn trên người Mộc Tinh đến nay vẫn là một ẩn số, hắn muốn từ miệng Mê Vụ Chi Chủ tìm hiểu một số thông tin về phương diện này.

Nhưng rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ không biết.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ đã lấy ví dụ về cảm giác của hắn khi đối mặt với Mộc Tinh.

Giống như người bình thường gặp phải con hổ đói, sau khi nhìn nhau, trong lòng không khỏi run rẩy, hồi hộp.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ và Mộc Tinh có ấn tượng sâu sắc như vậy.

“Ta cũng không biết tại sao trong loài người lại sinh ra một con quái vật như vậy, ta thậm chí còn nghi ngờ trên người nó có vật phẩm kỳ tích.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi thở dài.

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu trong lòng.

Hình dạng của vật phẩm kỳ tích không giống nhau, hoàn toàn có thể là hình dạng của tinh thạch phù văn.

Ngoài ra, còn có một điểm có thể chứng minh cho phỏng đoán này.

Trước đây, Mê Vụ Chi Chủ đã đưa ra một phỏng đoán về nguồn gốc của vật phẩm kỳ tích, nói rằng vật phẩm kỳ tích có thể là sự tiến hóa của sức mạnh bản nguyên của Trụ thần.

Hắn không biết tính xác thực của phỏng đoán này.

Nếu giả sử phỏng đoán này là đúng thì liệu có thể đoán rằng viên Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh rất có thể là kết tinh sức mạnh bản nguyên của Trụ thần không?

Trong lời mô tả của Mê Vụ Chi Chủ, hình ảnh hung thú hiện ra sau lưng Mộc Tinh rất có thể là hình ảnh của một sinh mệnh cấp Trụ thần đã chết từ lâu.

Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán mà hắn tổng hợp được từ những thông tin hiện có, không đáng tin.

Sự thật cụ thể như thế nào thì tuyến hy sinh này của hắn rõ ràng là không thể biết được.

Cuộc sống ngắn ngủi, hắn chỉ có thể đi theo đường định mệnh đã định, tạo ra giá trị trong thời gian hữu hạn.

Nhiều sự thật chưa biết, còn phải nhờ một người khác của hắn đi tìm câu trả lời.

Suy nghĩ một lúc, hắn ngẩng đầu nhìn chiếc vòng tay màu xanh lục mà Mê Vụ Chi Chủ đeo ở cổ tay phải:

“Đúng rồi, hiệu quả của chiếc vòng tay kỳ tích này là gì, ngươi đã nghiên cứu ra chưa?”

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lập tức lắc đầu:

“Mấy ngày nay ta vẫn đang mò mẫm nhưng vẫn chưa biết cách sử dụng cụ thể, vật phẩm kỳ tích này khi chưa kích hoạt thì không thấy có gì đặc biệt, ta truyền bất kỳ năng lượng nào vào cũng không thể kích hoạt được.”

“Hay là chúng ta đã nhầm, nó không phải là vật phẩm kỳ tích?”

“Ta sẽ không nhìn nhầm, lúc đầu sức mạnh triệu hồi hư ảnh của thủ lĩnh loài người đều đến từ chiếc vòng tay này, bây giờ ta có một phỏng đoán đại khái… Lúc đó, hư ảnh sau lưng thủ lĩnh loài người rất giống với loài người, những người còn lại trong tộc khi nhìn thấy hư ảnh đều quỳ xuống bái lạy, vì vậy ta nghi ngờ chiếc vòng tay này có thể triệu hồi sức mạnh của tổ tiên.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm trọng, Phong Kỳ không khỏi bật cười:

“Triệu hồi sức mạnh của tổ tiên? Tổ tiên đã chết?”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ trừng mắt:

“Không thể dùng hệ thống tu luyện hiện tại để suy đoán năng lực của vật phẩm kỳ tích, ngươi cho rằng hiệu quả không hợp lý đều có thể là năng lực của vật phẩm kỳ tích.”

Hết chương 692.

Chương 693. Kế Hoạch Hộ Tống

“Đừng nói là có được sức mạnh của tổ tiên đã chết, ta còn biết có một vật phẩm kỳ tích có thể triệu hồi ý thức đoàn của tổ tiên xa xưa đã chết từ lâu, tức là linh hồn trong miệng loài người.”

“Những vật phẩm kỳ tích này thật điên rồ.” Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu.

Nghĩ kỹ lại cũng như Mê Vụ Chi Chủ đã nói.

Hắn không phải chưa từng thấy vật phẩm kỳ tích có hiệu quả điên rồ.

Trong số các vật phẩm kỳ tích đã biết, Tiểu Hắc điên rồ nhất là số một.

Ngoài ra: “Mảnh vỡ suy diễn.” mà Tần Không Thời dung hợp cũng rất điên rồ, có thể giúp hắn suy diễn đường định mệnh của người khác, dự đoán một phần tương lai.

So với hai cái trước thì triệu hồi sức mạnh của tổ tiên đã chết để gia trì cho bản thân không tính là quá điên rồ.

Tiếp tục trò chuyện, trên máy tính bảng của Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một hộp thoại cuộc gọi video.

Thấy hộp thoại cuộc gọi video, Mê Vụ Chi Chủ lập tức nhìn Phong Kỳ.

Phong Kỳ hiểu ý, dứt khoát ngậm miệng không nói.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhấn “Chấp nhận.”

Trên máy tính bảng của hắn lập tức hiện lên một người đàn ông đầu trọc, hắn cung kính nói:

"Đoàn trưởng Vương Ý, tôi là đại diện của Viện nghiên cứu khoa học, đặc biệt đến mời ngài tham gia Hội nghị giao lưu Viện nghiên cứu khoa học sắp được tổ chức."

Đối mặt với lời mời, Mê Vụ Chi Chủ mặt không biểu cảm gật đầu:

"Ta biết rồi."

Nói xong, hắn cúp cuộc gọi video.

"Sao vậy? Thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học tìm ngươi đi họp?"

"Đúng vậy, bây giờ ta cũng là một trong những thành viên cốt cán của tổ chức này, tìm ta họp sau một thời gian dài như vậy cũng là chuyện bình thường, tiện thể đi dò la tình báo cũng tốt."

"Đi đi, nhớ cẩn thận, đừng chết."

"Ta trông có vẻ yếu đuối vậy sao…" Mê Vụ Chi Chủ không khỏi trợn mắt nhưng ngay sau đó hắn nhìn thấy cánh tay trái đỏ bừng của Phong Kỳ, hắn đột nhiên không nói thêm gì nữa.

Phong Kỳ đã cứu hắn ba lần, ngoài lần gặp nhau đầu tiên ở Tuyết Lâm, hai lần còn lại đều liều mạng chiến đấu vì hắn.

Lời này từ miệng Phong Kỳ nói ra, không có gì là không ổn.

Nhìn ra sự áy náy trong lòng Mê Vụ Chi Chủ, hắn đứng dậy vỗ vai Mê Vụ Chi Chủ, cười nói:

"Nhớ lời hứa của ngươi, tương lai đứng trên đỉnh cao có một chỗ cho ta, ta đi trước."

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, không trả lời, nhìn bóng lưng Phong Kỳ quay đi, hắn nghiêm túc gật đầu.

…

Ngày hôm sau, đêm khuya.

Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi trang viên đóng quân của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, lên máy bay đến Thành phố Tương Lai.

Nửa tháng tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa trở về.

Cũng không liên lạc với Phong Kỳ.

Trong thời gian này, Phong Kỳ toàn quyền phụ trách mọi công việc của chiến đoàn.

Ngoài việc xử lý công việc của chiến đoàn, thời gian còn lại Phong Kỳ đều dùng để tiến hành huấn luyện thích ứng cơ thể.

Cánh tay trái màu máu và tinh thạch phù văn của Ác ma long cũng ngày càng ăn ý trong quá trình huấn luyện.

Bây giờ cánh tay trái này ngoài việc phối hợp kém hơn cánh tay phải thì cả khả năng phục hồi và khả năng chống chịu đều mạnh hơn cánh tay phải.

Đặc biệt là sức mạnh bùng nổ của cánh tay trái mạnh hơn cánh tay phải gấp ba lần.

Sáng hôm đó.

Phong Kỳ tập luyện xong sớm đã đến phòng làm việc của đoàn trưởng.

Đầu tiên là theo thói quen pha một ấm trà, sau đó hắn cầm tài liệu mới nhất trên bàn làm việc lên xem.

Lúc này, cửa bị đẩy thẳng ra, một bóng người quen thuộc đeo ba lô đen, đeo mặt nạ xuất hiện.

“Trở về rồi sao?” Thấy bóng người quen thuộc, Phong Kỳ đặt tài liệu trong tay xuống.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tháo mặt nạ xuống, đóng cửa rồi đi thẳng đến trước bàn làm việc ngồi xuống, sau đó vẻ mặt nghiêm trọng nói:

“Ngươi đoán xem lần này ta phát hiện ra điều gì trong cuộc họp ở Viện nghiên cứu khoa học?”

“Không đoán, nói thẳng đi.” Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ thấy mất hứng nhưng vẫn tiếp tục nói:

“Trong cuộc họp cốt cán lần này, thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học đã cho ta tham gia vào một kế hoạch đang được tiến hành, tên là [Kế hoạch Thần chết đen], trong những ngày tiếp theo, 90% nguồn lực của Viện nghiên cứu khoa học sẽ được đầu tư vào kế hoạch này, đẩy nhanh tiến độ phát triển của kế hoạch.”

“Không hiểu, ý ngươi là gì?”

“Ta cũng không rõ tình hình cụ thể, tóm lại kế hoạch này được kết hợp từ vô số kế hoạch nhỏ, ví dụ như kế hoạch Vĩnh hằng, kế hoạch Côn trùng nano linh năng, v.v., tóm lại là một loạt các kế hoạch kết hợp lại thành kế hoạch lớn này.”

“Còn mục tiêu của kế hoạch này là gì thì Bóng Đen không nói rõ với ta, chỉ nói rằng ta sẽ phụ trách kế hoạch nhỏ về khía cạnh thu thập nguồn lực trong Kế hoạch Thần chết đen, nói đơn giản là phụ trách kiếm nguồn lực linh tính cho kế hoạch lớn này.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Hết chương 693.

Chương 694. Siêu Sinh Vật Trận Địa

Nếu hắn đoán không nhầm thì rõ ràng kế hoạch này chính là kế hoạch chế tạo Tiểu Hắc.

Lúc đầu, từ tài liệu mà Mạc Phi đưa cho, hắn tưởng rằng kế hoạch chế tạo Tiểu Hắc có tên là "Kế hoạch Côn trùng nano linh năng."

Khi hắn đột phá vào đội hình thứ hai của vòng tròn cốt lõi, hắn cũng tưởng rằng kế hoạch chế tạo Tiểu Hắc chính là Kế hoạch Côn trùng nano linh năng.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ là đội hình thứ nhất, hắn có thể tiếp cận được nhiều thông tin hơn.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe nói đến "Kế hoạch Thần chết đen."

Nếu Côn trùng nano linh năng chỉ là một phần của kế hoạch này, hắn cơ bản có thể khẳng định "Thần chết đen." chính là người quen cũ của hắn sau 1500 năm: Tiểu Hắc.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

"Rõ ràng kế hoạch này không bình thường, thế lực Bóng Đen lại lấy ra 90% nguồn lực của Viện nghiên cứu khoa học, đồng thời còn phải tăng cường thu thập nguồn lực bên ngoài để thúc đẩy kế hoạch này, bây giờ ta rất tò mò mục đích của kế hoạch này là gì?"

"Tò mò có ích gì, trong mắt Bóng Đen, ngươi chỉ là một công cụ lao động, ngươi không thể tiếp cận được nội dung cốt

lõi của nghiên cứu khoa học.”

“Vì vậy ta đang nghĩ, chúng ta có nên bồi dưỡng một nhân tài nghiên cứu khoa học để thâm nhập vào vòng tròn cốt lõi của nghiên cứu khoa học, đi tìm hiểu bí mật của Kế hoạch Thần chết đen này không?”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm túc, Phong Kỳ sửng sốt.

Hắn phát hiện ra rằng dòng thời gian lại một lần nữa trở về đúng hướng.

Lúc đầu, hắn tưởng rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách đã phát hiện ra bí mật của Viện nghiên cứu khoa học, vì vậy mới phái người đi thâm nhập vào Viện nghiên cứu khoa học.

Lúc đó, hắn còn dùng gián điệp của Viện Nghiên cứu Hổ phách để chặn đạn.

Nhưng không ngờ rằng Mê Vụ Chi Chủ trước khi thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách đã có ý tưởng như vậy.

“Ngươi thấy thế nào? Nếu kế hoạch này có lợi nhuận, chúng ta có thể lập kế hoạch trước, đến lúc đó đợi bọn chúng nghiên cứu thành công, chúng ta sẽ cướp lấy…”

Nghe ý tưởng của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Nhưng những lời tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ lại khiến hắn trợn tròn mắt.

“Thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học quả thật thông minh, lại có thể thâm nhập vào một viện nghiên cứu của loài người để phục vụ cho mình, có lẽ chúng ta cũng có thể thử học theo?”

…

Lời nói này của Mê Vụ Chi Chủ khiến Phong Kỳ nhận ra rằng dòng thời gian đã được điều chỉnh.

Lịch sử một lần nữa tiến triển theo quỹ đạo đã định.

Lúc đầu, hắn tưởng rằng Mê Vụ Chi Chủ thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách là ý tưởng của hắn nhưng không ngờ rằng lại chịu ảnh hưởng của thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Rõ ràng cuộc họp do Bóng Đen triệu tập lần này đã khiến Mê Vụ Chi Chủ nhận ra lợi ích to lớn mà việc kiểm soát một viện nghiên cứu của loài người mang lại.

Điều này vô cùng hấp dẫn đối với Mê Vụ Chi Chủ, kẻ đang rất muốn phát triển thế lực của mình.

Đồng thời, thông qua cuộc họp này, Mê Vụ Chi Chủ cũng biết được thế lực Bóng Đen đang thúc đẩy mạnh mẽ kế hoạch tương lai "Kế hoạch Thần chết đen."

Điều này cũng chôn sẵn mầm mống cho việc Mê Vụ Chi Chủ cài cắm "Gián điệp." vào vòng tròn cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học trong tương lai.

Nhiều điểm mơ hồ trước đây của hắn giờ đã trở nên rõ ràng.

Một dòng thời gian hoàn chỉnh dần hình thành trong đầu hắn.

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn nhiều nghi vấn.

Đặc biệt là về thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Trước đây, hắn vẫn luôn cho rằng so với Viện Nghiên cứu Hổ phách, thực lực của Viện nghiên cứu khoa học kém xa.

Ít nhất thì thế lực Bóng Đen không thể kiểm soát được Tiểu Hắc, càng không thể thể hiện được sức mạnh trong tương lai.

Sự tồn tại của chúng trong tương lai gần như không đáng kể.

Ngược lại, Mê Vụ Chi Chủ đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách trong tương lai 1500 năm sau chắc chắn có thể coi là một thế lực bá chủ.

Công pháp Hiến tế huyết nhục mà hắn nghiên cứu ra càng khiến Mê Vụ Chi Chủ bước vào giai đoạn tăng trưởng nhanh chóng, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, tiềm năng của hắn là vô hạn.

Nhưng có một điểm rất kỳ lạ.

Dòng thời gian hy sinh trước đây, chỉ cần là dòng thời gian hy sinh để chống lại Viện nghiên cứu khoa học thì luôn có thể khiến tương lai thay đổi rất lớn.

Nhưng dù các dòng thời gian khác có thay đổi như thế nào thì kết cục vẫn là loài người diệt vong.

Theo lý mà nói, với tầm ảnh hưởng của Viện nghiên cứu khoa học, không đủ để tạo ra tác động lớn như vậy đối với tương lai.

Tại sao chống lại Viện nghiên cứu khoa học lại có thể thay đổi tương lai?

Nghĩ kỹ lại, hắn cảm thấy có lẽ đây không phải là ngẫu nhiên, mà là Viện nghiên cứu khoa học thực sự có ảnh hưởng rất lớn đến tương lai.

Hết chương 694.

Chương 695. Kẻ Địch Mới

Nghĩ đến đây, một suy đoán hiện lên trong đầu hắn.

Thực ra Viện nghiên cứu khoa học không đơn giản như hắn nghĩ, nếu không kìm hãm chúng, tương lai chắc chắn sẽ trở thành một thế lực hùng mạnh.

Dựa vào các thông tin tình báo hiện có.

Thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học chỉ có thể được coi là một thế lực mới nổi, là những tộc nhân phản bội của tộc Linh năng thành lập trong những năm gần đây.

Thời gian cụ thể có thể suy đoán từ ký ức của Nhạc Bình An, đến nay chỉ khoảng hơn hai mươi năm.

Khi cha mẹ Nhạc Bình An bị dụ dỗ, Nhạc Bình An mới khoảng 4, 5 tuổi.

Vì vậy, hắn có thể xác định rằng thời gian Viện nghiên cứu khoa học bị xâm nhập hoàn toàn là trong khoảng hơn hai mươi năm.

So với các thế lực lĩnh vực khổng lồ như tộc Linh năng đã ẩn núp trong xã hội loài người không biết bao nhiêu năm thì nói thế lực Bóng Đen là một thế lực mới nổi cũng không quá đáng.

Hắn không khỏi suy đoán.

Có lẽ thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học có tiềm năng phát triển rất lớn trong tương lai.

Trong kế hoạch dòng thời gian hy sinh, hắn chọn lật đổ Viện nghiên cứu khoa học, cũng tương đương với việc bóp

chết sự trỗi dậy của thế lực này từ trong trứng nước.

Điều này cũng dẫn đến ảnh hưởng lớn đến tương lai.

Giúp nền văn minh loài người thoát khỏi cảnh diệt vong trong một thời gian.

Có lẽ đây chính là lý do mà dòng thời gian hy sinh chống lại Viện nghiên cứu khoa học có thể khiến hắn tiếp xúc với người tương lai.

Sự thật cụ thể là gì, Phong Kỳ không thể biết được.

Nhưng hắn cảm thấy suy đoán của mình đã rất gần với sự thật, ít nhất là về mặt logic thì không có vấn đề gì.

Hắn phát hiện ra rằng quá trình hiểu được sự thật của mình chính là quá trình liên tục sửa chữa nhận thức sai lầm.

Lúc đầu hiểu lầm Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là thế lực lĩnh vực, hắn còn tưởng rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã âm thầm kiểm soát toàn bộ thế giới, bí mật bắt giữ loài người để làm thí nghiệm.

Danh sách thiên tài kia thực chất là danh sách ám sát.

Sự thật chứng minh rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn đứng về phía loài người.

Những người sống được cải tạo kia đều là những người tình nguyện tham gia vào thí nghiệm cải tạo phù văn, mục đích là để biến thành Sinh vật trận địa, từ đó tiến vào thế giới lĩnh vực để tìm kiếm nguồn gốc của sự dịch chuyển.

Sau đó, khi từng bước hiểu được sự thật về thế giới, hắn còn lập ra một bảng xếp hạng mức độ nguy hiểm của các thế lực lĩnh vực.

Trong đó hắn xếp Viện nghiên cứu khoa học ở vị trí cuối cùng.

Nhưng bây giờ xem ra, Viện nghiên cứu khoa học không mạnh trong thời kỳ này nhưng lại có tầm ảnh hưởng vô cùng khủng khiếp trong tương lai.

Đây là một thế lực lĩnh vực có tiềm năng phát triển cực cao.

Ít nhất thì thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học cũng không hề yếu hơn Viện Nghiên cứu Hổ phách do Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát.

Nếu có thể kiểm soát được Tiểu Hắc, nói rằng Viện nghiên cứu khoa học là thế lực lĩnh vực mạnh nhất trong số các thế lực lĩnh vực đã biết cũng không quá đáng.

Nhưng may mắn thay, Tiểu Hắc không thể kiểm soát được.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nhớ đến thông tin đã biết, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã từng nghiên cứu ra một thiết bị chống kiểm soát.

Lúc đầu hắn nghi ngờ rằng thiết bị chống kiểm soát này chính là nguyên nhân khiến Tiểu Hắc mất kiểm soát.

Cũng là một trong những kế hoạch ngầm của Viện Nghiên cứu Hổ phách nhằm vào Viện nghiên cứu khoa học.

Còn sự thật là gì, hắn tạm thời không thể biết được.

Hắn chỉ hy vọng rằng mình có thể sống đủ lâu trong dòng thời gian này, như vậy hắn có thể theo chân Mê Vụ Chi Chủ để hiểu thêm nhiều sự thật và bí mật hơn.

“Ngươi suy nghĩ thế nào? Chúng ta có nên thâm nhập vào một cơ sở nghiên cứu nào đó để phục vụ cho mình không?”

Thấy Phong Kỳ vẫn không trả lời, Mê Vụ Chi Chủ lại lên tiếng.

Bị cắt ngang dòng suy nghĩ, Phong Kỳ lúc này mới hoàn hồn.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghi ngờ, hắn trầm ngâm một lúc rồi nói:

"Ý tưởng không tệ nhưng thâm nhập vào viện nghiên cứu không phải chuyện dễ dàng, trong loài người cũng không thiếu những cường giả thực lực mạnh mẽ, nếu đi sai một bước rất có thể sẽ dẫn đến một loạt khủng hoảng, chuyện này phải lập kế hoạch cẩn thận rồi mới hành động."

"Tất nhiên là phải lập kế hoạch cẩn thận nhưng kế hoạch thâm nhập vào viện nghiên cứu chắc chắn khả thi, trên đường trở về ta đã luôn suy nghĩ, cuối cùng nên thâm nhập vào viện nghiên cứu nào thì tốt hơn."

"Vậy bây giờ ngươi nghĩ đến viện nghiên cứu nào?" Phong Kỳ hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu nói:

"Đầu tiên, chúng ta chắc chắn không thể chọn viện nghiên cứu ở thành Cựu Nhật, dù sao thì khu vực này đã bị tộc Linh năng thâm nhập, ta thậm chí còn nghi ngờ rằng toàn bộ thành Cựu Nhật cũng có khả năng bị tộc Linh năng kiểm soát."

Hết chương 695.

Chương 696. Cuộc Chiến Sinh Tồn

“Ngay cả khi không kiểm soát hoàn toàn nhưng nếu phát triển ở đây, chúng ta chắc chắn phải đối đầu với tộc Linh năng, điều này không có lợi cho sự phát triển ban đầu của chúng ta.”

“Thứ hai, viện nghiên cứu ở thành Lãnh Đông của ta cũng không phải mục tiêu của ta, với thực lực hiện tại của ta vẫn chưa phải là đối thủ của Mộc Tinh, chiến đoàn Lê Minh của cô ta lại đóng quân ở khu tiếp tế tiền tuyến của thành Lãnh Đông, chắc chắn sẽ có không ít hợp tác với các viện nghiên cứu lớn ở thành Lãnh Đông, biết đâu sẽ gặp nhau, rủi ro quá lớn, từ bỏ.”

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không khỏi gật đầu:

“Tiếp tục phân tích của ngươi đi.”

Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

“Viện nghiên cứu ở thành phố Tương Lai chắc chắn cũng không thể chọn, thành phố Tương Lai gần như hoàn toàn bị thế lực Bóng Đen kiểm soát, với thực lực hiện tại của chúng ta căn bản không thể là đối thủ của thế lực Bóng Đen, cho nên viện nghiên cứu ở thành phố Tương Lai chúng ta chắc chắn phải từ bỏ.”

“Bây giờ trước mặt chúng ta chỉ còn hai thành phố để lựa chọn, một là Tinh Thành, hai là thành Thắng Lợi.”

Nhìn Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục nói:

“So sánh thực lực của hai thành phố này, thực lực tổng hợp của thành Thắng Lợi chắc chắn cao hơn Tinh Thành, dù sao thì quân đội của thành Thắng Lợi là mạnh nhất trong năm thành phố lớn, viện nghiên cứu Thắng Lợi của thành Thắng Lợi và Viện Nghiên cứu Ngân Hà cũng nằm trong số những viện nghiên cứu hàng đầu… Nhưng tương ứng với đó, sự kiểm soát của thành Thắng Lợi là nghiêm ngặt nhất trong các thành phố lớn, muốn thâm nhập vào viện nghiên cứu ở đó thì rủi ro rất lớn, nếu thất bại thì có thể ngay cả cơ hội chạy trốn cũng không có.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Thực lực tổng hợp của thành Thắng Lợi là mạnh nhất trong năm thành phố lớn.

Trước khi có được khả năng xuyên không đến tương lai, ước mơ của hắn là thi đỗ vào lớp công pháp của Học viện Ngân Hà ở thành Thắng Lợi.

Sau khi tốt nghiệp, hắn sẽ vào Viện Nghiên cứu Ngân Hà trở thành một nghiên cứu viên công pháp, hoặc là trở về Tinh Thành gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách để nghiên cứu công pháp.

Cho dù là giành được tài nguyên hay ảnh hưởng thì lựa chọn thành Thắng Lợi rõ ràng là có lợi nhất.

Vấn đề nằm ở chỗ, cường giả ở thành Thắng Lợi cũng rất nhiều.

Thậm chí trước đây đã từng đạt được mục tiêu toàn dân giai binh, nếu trong quá trình thâm nhập vào viện nghiên cứu của thành Thắng Lợi mà bị phát hiện, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Hắn rất đồng ý với phân tích của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục phân tích:

“Nếu xét về góc độ rủi ro, ta thấy Tinh Thành sẽ là lựa chọn tốt nhất của chúng ta, đồng thời thực lực của các cơ quan nghiên cứu khoa học ở Tinh Thành cũng không yếu, đặc biệt là Viện Nghiên cứu Hổ phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn toàn có thể đồng ý được nhu cầu của chúng ta.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ trong lòng kinh ngạc.

Hắn không ngờ rằng Mê Vụ Chi Chủ lại còn cân nhắc đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục nói:

“Thực ra bây giờ ta tương đối ưng ý với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

“Trên đường đến đây, ta đã dùng quyền hạn để tìm hiểu về cơ quan nghiên cứu này, phát hiện ra rằng đây là một cơ quan đặc biệt độc lập có nhiều đặc quyền ở Tinh Thành, các dự án nghiên cứu lại càng bí ẩn, nội dung công bố ra bên ngoài là ít nhất trong số các cơ quan của các thành phố lớn, tính ẩn mật như vậy rất có lợi cho sự phát triển của chúng ta sau khi thâm nhập và không dễ bị bại lộ.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ trong lòng liên tục lắc đầu.

Nếu thật sự để Mê Vụ Chi Chủ thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì tuyến hy sinh này của hắn coi như bỏ đi.

So với tuyến hy sinh ban đầu chết yểu, chỉ cần dùng email để ghi lại nội dung.

Thì tuyến hy sinh hiện tại hắn phải đọc ký ức để hiểu toàn bộ quá trình của tuyến hy sinh.

Ví dụ như tuyến hy sinh này, hắn không thể lúc nào cũng ghi lại nội dung email, huống hồ Mê Vụ Chi Chủ lúc nào cũng ở bên cạnh, liên tục sử dụng email thì rủi ro rất lớn.

Vì vậy, đọc ký ức mới là lựa chọn tốt nhất cho tuyến hy sinh về sau.

Nhưng tiền đề để đọc ký ức của tuyến hy sinh là phải đảm bảo sự tồn tại của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ý định thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của Mê Vụ Chi Chủ, không nghi ngờ gì nữa là muốn cắt đứt đường lui của hắn.

Nếu thật sự để Mê Vụ Chi Chủ thành công thì nỗ lực của hắn trên tuyến hy sinh này sẽ trở thành vô ích, một hắn khác sẽ không thể có được nội dung ký ức của tuyến hy sinh này.

Hắn không rõ tương lai là điều gì khiến Mê Vụ Chi Chủ thay đổi chủ ý, không còn chọn Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nữa.

Hết chương 696.

Chương 697. Hỏa Lực Cực Đại

Nhưng nếu vì ảnh hưởng của hắn, Mê Vụ Chi Chủ không thay đổi.

Thì tình hình sẽ hoàn toàn mất kiểm soát.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức lên tiếng:

"Chẳng phải còn có Viện Nghiên cứu Hổ phách sao, sao không cân nhắc?"

"Tất nhiên là đã cân nhắc, đây là một cơ quan nghiên cứu công pháp, ảnh hưởng lớn hơn nhiều so với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, còn nắm giữ nhiều kênh truyền thông công bố công pháp của Tinh Thành nhưng so với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì viện nghiên cứu công pháp này quá cao điệu, thường xuyên nằm trong trọng tâm chú ý của Tinh Thành."

"Nếu chọn thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, những thay đổi xuất hiện bên trong sẽ bị bên ngoài phóng đại, biết đâu sẽ gây sự chú ý của các cường giả nhân loại, so sánh tổng hợp lại thì rõ ràng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tốt hơn."

Nghe phân tích này, Phong Kỳ há miệng nhưng không nói thêm gì nữa.

Đứng trên góc độ của Mê Vụ Chi Chủ để phân tích ưu nhược điểm của các viện nghiên cứu lớn thì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng khiêm tốn và bí ẩn thực sự là lựa chọn tốt nhất.

Nghĩ kỹ lại, hắn phát hiện ra rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thực sự quá khiêm tốn.

Cũng chính vì quá khiêm tốn nên khi đối mặt với sự đàn áp của viện nghiên cứu khoa học trong tương lai, về mặt dư luận, họ không có sức phản kháng nào.

Ở Tinh Thành, nơi thực sự có ảnh hưởng đến dư luận, phải là Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hàng năm tổ chức các cuộc thi công pháp Hổ phách, cuộc thi khái niệm, còn thường xuyên công bố thông tin mới nhất về nghiên cứu công pháp, thậm chí còn hợp tác với các viện nghiên cứu công pháp khác để triển khai cải tiến hệ thống tu luyện.

So sánh Viện Nghiên cứu Hổ phách với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Một bên là viện nghiên cứu ngôi sao, khoác lên mình vẻ ngoài hào nhoáng, đồng thời liên tục công bố thông tin nghiên cứu khiến bên ngoài vui mừng.

Một bên là cơ quan bí ẩn, thậm chí nhiều người còn không biết dự án nghiên cứu khoa học của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là gì.

Đồng thời, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn không bao giờ tuyển dụng sinh viên mới tốt nghiệp, độ khó để vào cao hơn Viện Nghiên cứu Hổ phách mấy cấp độ, quá trình thẩm tra nhiều lớp trước khi vào càng cần phải tốn rất nhiều thời gian.

Một viện nghiên cứu như vậy, ảnh hưởng đến dư luận yếu thì hoàn toàn có thể hiểu được.

Nhưng dù thế nào, hắn quyết định tiếp theo chắc chắn phải thay đổi suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ, khiến hắn từ bỏ ý định thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ quả thực là đánh úp nhà người khác.

Nếu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị đánh úp, hắn còn phản diện gì nữa, trực tiếp là thua toàn tập.

Huống hồ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thực sự không phải là nơi mà Mê Vụ Chi Chủ có thể dễ dàng thâm nhập.

Chỉ riêng ải Úy Vi, Mê Vụ Chi Chủ cũng không thể vượt qua.

Dù sao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lấy nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa làm hướng trọng tâm chính, dù Mê Vụ Chi Chủ có ngụy trang mạnh đến đâu cũng rất dễ bị bại lộ trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng hắn không nói ra những lời này.

Hắn dự định thời gian tiếp theo, từng chút một thay đổi suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ.

Sau một hồi nói chuyện phiếm, Phong Kỳ nhận ra sự kiên định của Mê Vụ Chi Chủ đối với việc thâm nhập vào viện nghiên cứu, ý tưởng thâm nhập ban đầu cũng đã có hình hài sơ bộ trong cuộc thảo luận.

…

Những ngày tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu chuyên tâm nâng cao thực lực.

Lô tài nguyên linh tính được chuyển từ kho tài nguyên của chủng tộc người đến đã trở thành sự đảm bảo quan trọng để Mê Vụ Chi Chủ nâng cao thực lực.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ còn tổ chức một buổi lễ tưởng niệm tại trang viên của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Tưởng nhớ những chiến sĩ đã hy sinh trên đảo Hắc Tuyệt.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ chỉ đau buồn trên bề mặt, thực tế trong lòng không hề có chút gợn sóng.

Hoàn toàn chỉ là làm theo hình thức, để cho các chiến sĩ khác xem.

Sau khi xử lý xong các công việc nội bộ, Mê Vụ Chi Chủ đã chọn bế quan tu luyện.

Trong thời gian này, Phong Kỳ cũng không nhàn rỗi, ngoài việc xử lý các công việc của chiến đoàn hàng ngày, hắn còn dành thời gian để luyện tập thể lực cường độ cao.

Mặc dù biết rằng hắn trên tuyến hy sinh này chắc chắn sẽ chết nhưng hắn chưa bao giờ có ý định buông xuôi.

Hy sinh là lựa chọn của hắn nhưng không có nghĩa là hắn trên dòng thời gian này không phải là một sinh mệnh tươi sống, hắn cũng có suy nghĩ và cảm xúc của riêng mình.

Đây là thái độ của hắn đối với cuộc đời trên tuyến hy sinh này.

Nửa năm sau.

Kết thúc buổi tập luyện buổi sáng như thường lệ, Phong Kỳ đến văn phòng của đoàn trưởng.

Đầu tiên hắn pha một ấm trà, sau đó ngồi xuống trước bàn làm việc, đưa tay cầm lấy tờ báo cáo chiến đoàn đặt trên bàn làm việc.

Sau khi xem xong trong nửa giờ, hắn mở ngăn kéo lấy ra chiếc máy tính bảng bên trong, bắt đầu xem thông tin tiền tuyến mới nhất của khu tiếp tế Đông Cổ Nhật.

Hết chương 697.

Chương 698. Chuyến Hành Trình Dài

Nhưng khi nhìn thấy một tin tức trong số đó, biểu cảm của hắn đã thay đổi.

Tin tức này kèm theo một bức ảnh.

Thứ trên bức ảnh không xa lạ gì với hắn, chính là Huyết Thạch kỳ diệu.

…

Nhìn vào bức ảnh "Huyết Thạch." trên máy tính bảng, Phong Kỳ ngây người.

Đối với Huyết Thạch, hắn không xa lạ gì.

Trên tuyến hy sinh trước, hắn là phó đoàn trưởng của chiến đoàn Lê Minh, khi Mộc Tinh thành lập Lê Minh nhị đoàn đã nhận được yêu cầu hộ tống từ khu tiếp tế Đông Cổ Nhật.

Lúc đó Mộc Tinh không có thời gian tham gia hoạt động hộ tống này.

Vì vậy, hắn đích thân dẫn theo chiến sĩ đến khu tiếp tế Đông Cổ Nhật, gặp mặt người phụ trách Huyết Thạch là Lý Đạc, đồng thời tìm hiểu về công dụng kỳ diệu của Huyết Thạch trong phòng thí nghiệm.

Trong nhiệm vụ hộ tống sau đó, hắn còn phát hiện ra Vương Ý chính là bí mật của Mê Vụ Chi Chủ.

Trên tuyến hy sinh trước, hắn cũng đã chết trong quá trình thực hiện nhiệm vụ hộ tống.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nhận ra một điều.

Nhiệm vụ hộ tống lần này, liệu có phải sẽ gặp Mộc Tinh không?

Trên tuyến hy sinh trước, hắn lựa chọn gia nhập chiến đoàn Lê Minh, rõ ràng đã thay đổi một phần tuyến trưởng thành của Mộc Tinh.

Trên tuyến hy sinh này, hắn không đi gây ảnh hưởng đến chiến đoàn Lê Minh, vì vậy Mộc Tinh có khả năng sẽ đích thân đến, tham gia nhiệm vụ hộ tống.

Hơn nữa, khả năng Mộc Tinh đến là rất lớn.

Trên tuyến hy sinh trước, ở khâu cuối cùng của cuộc tranh giành Huyết Thạch đã xuất hiện Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Xét về lực lượng chiến đấu mà các thế lực lĩnh vực phái đến, cộng lại cũng không phải là đối thủ của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Lúc đó, chính hắn đã dùng thể tinh thần thoát khỏi thân xác, cộng thêm sự hỗ trợ của các thế lực lĩnh vực, mới miễn cưỡng mở ra được một con đường sống.

Như vậy có thể thấy, trên tuyến thời gian bình thường, trong quá trình hộ tống chắc chắn có một thế lực chưa biết nào đó có thể chống lại Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Nếu không, Mê Vụ Chi Chủ, Lý Tinh Thần và những người khác căn bản không thể sống sót đến cuối cùng.

Nghĩ kỹ lại, thế lực này có khả năng lớn nhất chính là Mộc Tinh.

Giai đoạn hiện tại, Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang trong thời kỳ phát triển, hoàn toàn không thể là đối thủ của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Chỉ có Mộc Tinh với lực chiến khủng bố, mới có thể không sợ mối đe dọa của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Nghĩ đến đây, hắn cảm thấy đau đầu.

Gặp Mộc Tinh tuyệt đối không phải là chuyện tốt, thậm chí còn có thể ảnh hưởng đến kế hoạch trên tuyến hy sinh này của hắn.

Nhưng nếu chắc chắn phải gặp, hắn phải nghĩ trước lời nói dối.

Tuyệt đối không thể để Mộc Tinh phá hỏng kế hoạch phản diện của hắn.

Lúc này, hắn chìm vào suy tư.

…

Ba ngày sau.

Một giờ sáng, Phong Kỳ vẫn đang bận rộn trong văn phòng của đoàn trưởng.

Lúc này, hắn nghe thấy tiếng cửa bị đẩy ra, lập tức ngẩng đầu nhìn.

“Ta đã trở về.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ kết thúc bế quan, Phong Kỳ tò mò hỏi:

“Ngươi bế quan lần này đã dùng bao nhiêu tài nguyên dự trữ?”

“Khoảng một phần ba nhưng nó đã giúp thực lực của ta tăng lên rất nhiều.”

“Tiết kiệm một chút, những tài nguyên này sau này còn có tác dụng, gần đây lại phải phát một khoản tiền trợ cấp, nếu ngươi dùng hết tài nguyên thì đến lúc đó sẽ rất khó xử.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đi đến trước bàn làm việc và ngồi xuống:

"Ta đã rất tiết kiệm rồi, nếu thực sự muốn phung phí, ta đã sớm dùng hết đống tài nguyên này rồi… Quả nhiên vẫn phải sớm thâm nhập vào một viện nghiên cứu, như vậy mới có nhiều tài nguyên để chúng ta phung phí."

"Đúng rồi, gần đây có chuyện gì lớn xảy ra không?"

Nghe vậy, Phong Kỳ đưa tay mở ngăn kéo, lấy ra chiếc máy tính bảng bên trong.

Sau khi đánh thức giao diện, hắn đưa tay chạm vào màn hình vài lần, mở ra một tin tức trong mục yêu thích.

Sau đó, hắn đưa máy tính bảng cho Mê Vụ Chi Chủ đang tỏ vẻ nghi ngờ.

Nhận lấy máy tính bảng, Mê Vụ Chi Chủ lập tức bắt đầu lướt qua nội dung tin tức.

Giống như Phong Kỳ, khi nhìn thấy hình ảnh Huyết Thạch, biểu cảm của hắn đã thay đổi:

"Đây là thần vật kỳ diệu sao?"

"Không dám chắc, Huyết Thạch này là do chiến đoàn Hắc Kỳ lĩnh vực tình cờ gặp được một sinh vật da xanh bị thương nặng khi trở về từ nhiệm vụ thám hiểm, sau đó cướp được từ tay nó."

"Vì sự xuất hiện của nó, bây giờ khu tiếp tế Đông Cổ Nhật đang có nhiều thế lực ngầm hoạt động, đã xảy ra một số vụ cướp bóc, hiện tại chiến đoàn của chúng ta cũng đã điều động một số chiến sĩ đến khu vực đại sảnh chiêu mộ để làm nhiệm vụ, phụ trách bảo vệ Huyết Thạch."

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ chìm vào suy tư.

Suy nghĩ một lúc, hắn ngẩng đầu lên:

“Như vậy, sáng mai ta sẽ đến đại sảnh chiêu mộ để quan sát Huyết Thạch từ gần, nếu xác định được nó là thần vật kỳ diệu, chúng ta chắc chắn phải tham gia.”

Hết chương 698.

Chương 699. Vòng Vây Tử Thần

“Nếu xác định là vật phẩm kỳ diệu, ngươi định ra tay như thế nào?” Phong Kỳ lập tức tò mò hỏi.

“Đêm khuya tĩnh lặng, hóa thân thành sương mù, lẻn vào đại sảnh, giết người vô hình, lấy vật không dấu vết.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ cười tươi như hoa, Phong Kỳ thầm đổ mồ hôi.

…

Sáng hôm sau, Phong Kỳ cùng Mê Vụ Chi Chủ đến đại sảnh chiêu mộ.

Thấy Mê Vụ Chi Chủ, các chiến sĩ do các chiến đoàn gần đó cử đến làm nhiệm vụ không ngăn cản.

Vào đại sảnh, đi thang máy xuống phòng thí nghiệm dưới lòng đất.

Họ gặp Lý Đạc đang nghiên cứu Huyết Thạch, sau một hồi trao đổi, họ đã nhìn thấy Huyết Thạch được đặt trong phòng thí nghiệm.

Tìm hiểu về công dụng của Huyết Thạch, đồng thời quan sát Huyết Thạch từ gần, Mê Vụ Chi Chủ đã khẳng định một điều.

Huyết Thạch chính là vật phẩm kỳ diệu.

Khi trở về dinh thự căn cứ, họ bắt đầu bàn bạc về cách chiếm đoạt Huyết Thạch kỳ diệu này.

Ý tưởng của Mê Vụ Chi Chủ rất đơn giản, đêm khuya tĩnh lặng, giết người cướp của.

Đối với đề xuất này, Phong Kỳ không từ chối.

Rạng sáng hôm đó, Mê Vụ Chi Chủ đã hành động.

Phong Kỳ ở lại văn phòng đoàn trưởng chờ tin tức.

Thời gian trôi qua, đến sáu giờ mười phút sáng, cửa phòng làm việc bị đẩy ra, Mê Vụ Chi Chủ trở về.

"Thất bại rồi sao?" Nhìn Mê Vụ Chi Chủ mặt mày không vui, Phong Kỳ tò mò hỏi.

"Xui xẻo, không ngờ có mấy thế lực cũng có ý định giống ta, kiềm chế lẫn nhau nên không thể ra tay."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đi đến trước bàn làm việc và ngồi xuống.

"Bây giờ ngươi có ý tưởng gì?" Hắn tiếp tục hỏi.

Hắn đã sớm đoán trước được sự thất bại của Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu có thể dễ dàng cướp được Huyết Thạch thì sau này cũng sẽ không triển khai nhiệm vụ hộ tống.

"Xem tình hình đã, bây giờ các thế lực lĩnh vực đều muốn cướp Huyết Thạch này nhưng đây dù sao cũng là sào huyệt của chúng ta, không cần vội."

Trong lúc trò chuyện, họ bắt đầu lập kế hoạch cướp đoạt tiếp theo.

Những ngày tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ thỉnh thoảng sẽ đến phòng thí nghiệm dưới lòng đất của đại sảnh chiêu mộ, quan sát tình hình của Huyết Thạch, đề phòng Huyết Thạch bị các thế lực khác cướp đi.

Nhưng rất nhanh đã xảy ra một chuyện khiến Mê Vụ Chi Chủ cảm thấy không thể kiểm soát.

Lý Đạc, người phụ trách nghiên cứu Huyết Thạch, quyết định dùng máy bay vận chuyển Huyết Thạch về Viện nghiên cứu Cổ Nhật.

Theo quan điểm của Mê Vụ Chi Chủ, nếu Huyết Thạch thực sự được vận chuyển về Viện nghiên cứu Cổ Nhật thì việc cướp đoạt Huyết Thạch sẽ trở nên khó khăn.

Rất có thể sẽ rơi vào tay tộc Linh năng.

Để ngăn chặn việc Huyết Thạch bị vận chuyển về, ngay khi máy bay cất cánh vào ngày hôm đó, hắn đã quyết đoán hóa thân thành sương mù và đuổi theo.

Chưa kịp để máy bay vận tải rời khỏi sân bay bao xa thì đã bị hắn dùng vũ lực bắn hạ.

Đối với điều này, Phong Kỳ cảm thấy rất bất ngờ.

Ở tuyến hộ tống trước, Lý Đạc đã từng nói với hắn rằng, Huyết Thạch căn bản không thể đưa ra khỏi khu tiếp tế.

Máy bay vận chuyển Huyết Thạch cũng đã từng bị bắn hạ.

Nhưng hắn không ngờ rằng người làm chuyện này lại là Mê Vụ Chi Chủ.

Đối với điều này, Mê Vụ Chi Chủ giải thích rằng, hắn cảm thấy chắc chắn phải giữ Huyết Thạch trong khu tiếp tế, như vậy mới có thể nằm trong phạm vi hắn có thể kiểm soát.

Một khi rời khỏi khu tiếp tế, bên ngoài sẽ không còn là sào huyệt của hắn nữa.

Những ngày sau đó, dưới bề mặt bình lặng của khu tiếp tế Đông Cổ Nhật, những thế lực ngầm đang hoạt động mạnh mẽ.

Các thế lực biết được sự tồn tại của Huyết Thạch đều xuẩn xuẩn dục động.

Đại sảnh chiêu mộ càng phải chịu nhiều lần tấn công, Lý Đạc đã nghĩ đủ mọi cách nhưng vẫn không thể vận chuyển Huyết Thạch về thành Cựu Nhật.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ cũng nghĩ ra một ý tưởng để cướp đoạt Huyết Thạch.

Hắn quyết định lợi dụng sức mạnh đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ để giúp hắn cướp đoạt Huyết Thạch.

Đến lúc đó, lực lượng hỗ trợ chắc chắn cũng sẽ lấy hắn làm trung tâm.

Yêu cầu Viện nghiên cứu khoa học công nghệ hỗ trợ, tương đương với việc miễn phí một nhóm lính đánh thuê.

Đối với đề xuất này, Phong Kỳ biểu thị ủng hộ.

Sau khi thảo luận xong, Mê Vụ Chi Chủ lập tức liên lạc với thế lực Bóng Đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Thế lực Bóng Đen sau khi biết được ở khu tiếp tế Đông Cổ Nhật có vật phẩm kỳ diệu, đã quyết đoán đồng ý yêu cầu của hắn, chuẩn bị điều động lực lượng đến hỗ trợ.

Nhưng do hiện tại các chiến đoàn đều đang thực hiện nhiệm vụ, cần một khoảng thời gian chắc chắn, sẽ nhanh chóng liên lạc để đến.

Dòng thời gian một lần nữa được điều chỉnh.

Phong Kỳ sau khi biết được tin tức này, hắn biết rõ rằng, chiến đoàn được cử đến hỗ trợ tiếp theo rất có thể sẽ giống với tuyến hy sinh trước, tức là “Chiến đoàn Lĩnh vực Sói đói.”

Thực ra, chiến lực hiện tại của Chiến đoàn Lĩnh vực Sói đói không hề yếu, có thể coi là một trong những chiến đoàn hàng đầu.

Hết chương 699.

Chương 700. Lời Hứa Với Bạn

Lúc trước ở tuyến hy sinh, hắn có thể lên làm Đoàn trưởng Chiến đoàn Sói đói là vì lúc đó cao tầng của Chiến đoàn Sói đói bị ám sát bí ẩn, không có ai có thể thay thế làm Đoàn trưởng.

Bóng Đen mới chọn cách tuyển mộ Đoàn trưởng mới trong vòng tròn cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Đến khi hắn lên làm Đoàn trưởng, chiến lực của Chiến đoàn Sói đói đã giảm sút nghiêm trọng, hoàn toàn không còn chiến lực hàng đầu.

Sau khi nhận được sự đảm bảo của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu bàn bạc kế hoạch tiếp theo với Phong Kỳ.

Bây giờ đã có lực lượng hỗ trợ nhưng muốn cướp đoạt Huyết Thạch vẫn rất khó khăn.

Đặc biệt là ở khu tiếp tế Đông Cổ Nhật.

Nơi đây đóng quân rất nhiều chiến đoàn lĩnh vực, cộng thêm các thế lực lĩnh vực đang rình rập trong bóng tối.

Muốn cướp đoạt Huyết Thạch trừ khi có chiến lực có thể địch lại toàn bộ khu tiếp tế, nếu không thì không thể cướp đoạt Huyết Thạch.

Nếu muốn cướp đoạt Huyết Thạch, phải ra tay ở bên ngoài.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, sau khi rời khỏi khu tiếp tế, rủi ro cướp đoạt Huyết Thạch cũng sẽ tăng lên rất nhiều, thoát

khỏi phạm vi có thể kiểm soát.

Trong lúc suy nghĩ, Mê Vụ Chi Chủ đã nghĩ ra một kế hoạch.

Hắn quyết định đích thân xin hộ tống Huyết Thạch đến thành Cựu Nhật, sau đó trên đường đi sẽ cướp Huyết Thạch.

Sau khi có ý tưởng, hắn tìm đến Lý Đạc, người phụ trách nghiên cứu Huyết Thạch.

Đối với đề xuất của Mê Vụ Chi Chủ, Lý Đạc lập tức bày tỏ cảm ơn, đồng thời nói rằng mình cũng đang chuẩn bị tìm hắn để bàn bạc chuyện hộ tống Huyết Thạch đến thành Cựu Nhật.

Nhưng ngay khi Mê Vụ Chi Chủ cho rằng kế hoạch đã hoàn thành một nửa.

Thì bất ngờ xảy ra.

Ngày hôm sau, Lý Đạc tìm đến Mê Vụ Chi Chủ, nói cho hắn một tin.

Ông ta đã gửi yêu cầu nhiệm vụ hộ tống liên hợp đến một số chiến đoàn nổi tiếng, đã có một số chiến đoàn hưởng ứng nhiệm vụ này, hiện đang trên đường đến.

Sau khi biết được tin này, Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa nhận ra rằng tình hình đã mất kiểm soát.

Nhiều chiến đoàn liên hợp hộ tống, trong quá trình hộ tống sẽ không thể do một mình hắn quyết định.

Muốn cướp đoạt Huyết Thạch, còn phải xem các chiến đoàn lĩnh vực khác có đồng ý hay không.

Nhưng nhiệm vụ hộ tống liên hợp đã được phát đi, Mê Vụ Chi Chủ dù bất lực cũng không có cách nào đối phó.

…

Hai ngày sau.

Biệt thự nơi đóng quân của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Phong Kỳ cầm một tập tài liệu đẩy cửa phòng Đoàn trưởng.

Đi đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ, hắn đưa tập tài liệu trong tay cho hắn:

"Đã có tám chiến đoàn hưởng ứng lời kêu gọi, tình hình không mấy lạc quan."

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, lập tức nhận lấy tập tài liệu và bắt đầu xem.

Tập tài liệu ghi chú những chiến đoàn lĩnh vực đã hưởng ứng lời kêu gọi hiện tại.

Khi ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ nhìn thấy chiến đoàn Lê Minh được ghi chú trên tập tài liệu, đồng tử hắn rõ ràng co lại.

"Có nên từ bỏ không? Có thể sẽ gặp cô ta." Phong Kỳ thăm dò hỏi.

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ đau đầu lắc đầu:

"Không từ bỏ, chiến đoàn Lê Minh nhận nhiệm vụ không có nghĩa là cô ta chắc chắn sẽ đến, đã qua nhiều năm như vậy, cho dù cô ta đến cũng chưa chắc đã nhận ra ta."

Đối với vật phẩm kỳ diệu Huyết Thạch, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ vô cùng khao khát.

Sự khao khát này còn mãnh liệt hơn nhiều so với sự khao khát đối với Chiếc vòng tay kỳ diệu lúc trước.

Hắn có khả năng điều khiển máu, vì vậy khi nhìn thấy Huyết Thạch trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất của Hội trường chiêu mộ, hắn đã biết rằng vật phẩm kỳ diệu này rất phù hợp với mình.

Có được Huyết Thạch và cấy vào cơ thể, tương đương với việc hắn có được khả năng tự động tu luyện và phát triển.

Huyết Thạch sản xuất khí huyết nguồn gốc theo định kỳ, có thể giúp thực lực của hắn tăng lên ổn định.

Cho dù không làm gì, thực lực của hắn cũng sẽ được cải thiện từng phút từng giây.

Nếu có thể có được Huyết Thạch, đối với sự phát triển tương lai của hắn sẽ có sự trợ giúp to lớn, càng làm tăng tỷ lệ thành công trong việc leo lên đỉnh cao trong tương lai.

Đối mặt với cơ hội bày ra trước mắt, hắn cảm thấy cho dù có rủi ro cũng phải thử một phen.

Cơ hội như vậy cả đời này có lẽ chỉ có một lần.

Nếu không thử, chắc chắn sẽ hối hận cả đời.

Ngồi xuống ghế trước bàn làm việc, Phong Kỳ tự pha cho mình một tách trà, sau đó nghiêm mặt nói:

“Nếu Mộc Tinh đến, cộng thêm các thế lực khác ẩn núp trong bóng tối, ngươi có mấy phần nắm chắc cướp được Huyết Thạch?”

“Chỉ cần Mộc Tinh không nhận ra ta, ta có hai phần nắm chắc.”

“Còn có thể có hai phần sao?” Phong Kỳ kinh ngạc.

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

“Lúc đó đến phòng thí nghiệm, ta phát hiện ra một điều, khả năng điều khiển máu của ta cũng có tác dụng với Huyết Thạch, nếu cảnh tranh giành trở nên hỗn loạn, biết đâu ta có thể tìm được cơ hội đưa Huyết Thạch vào cơ thể ta.”

Hết chương 700.

Chương 701. Tầm Nhìn Xa

“Đừng có biết đâu, đây là liều mạng đấy.”

“Đánh cược một phen, xe đạp hóa xe máy, làm luôn đi.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nghiến răng nói.

Đối với quyết định của Mê Vụ Chi Chủ, hắn lập tức bày tỏ sự ủng hộ, sau đó cười nói:

“Thực ra ở Tinh Thành Học Phủ, ta còn từng gặp Mộc Tinh vài lần, lúc đó ta thực sự không biết thực lực của cô ta lại khủng khiếp như vậy, cô ta ở học phủ thật sự quá khiêm tốn.”

“Ngươi quen cô ta?” Mê Vụ Chi Chủ lập tức tò mò hỏi.

“Không quen, chỉ là từng ở Tinh Thành Học Phủ nên có duyên gặp mặt vài lần.”

Hắn chọn cách “Vô tình.” nói ra lời đã từng gặp Mộc Tinh, là để tiêm cho Mê Vụ Chi Chủ một mũi vắc-xin phòng ngừa.

Trong những ngày sau này, quyền hạn mà Mê Vụ Chi Chủ có được sẽ ngày càng cao.

Theo dòng lịch sử đã định, khi Mê Vụ Chi Chủ thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn có thể có được rất nhiều thông tin về quyền hạn.

Đến lúc đó chắc chắn sẽ biết được hắn từng ở Tinh Thành Học Phủ.

Lần này nói ra chuyện đã từng gặp Mộc Tinh, thoạt nhìn có vẻ vô tình nhưng thực chất cũng là một mũi vắc-xin phòng ngừa.

Để cho Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên biết được phần thông tin này trong tương lai sẽ không nảy sinh nghi ngờ.

“Cô ta ở Tinh Thành Học Phủ là người như thế nào, sao trước đây ngươi không nói với ta?” Mê Vụ Chi Chủ lập tức tò mò hỏi.

“Nữ đại thập bát biến, cô ta lúc đó và bây giờ hoàn toàn là hai dáng vẻ, huống hồ ta và cô ta không thân lắm, chỉ là quan hệ người dưng thôi.”

Nghe lời giải thích của hắn, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, không hỏi thêm gì nữa.

Tiếp theo, bọn họ bắt đầu bàn bạc về các chi tiết trong nhiệm vụ hộ tống lần này.

Bây giờ lợi thế duy nhất của bọn họ nằm ở chỗ.

Nhiệm vụ hộ tống được khởi xướng bởi Căn cứ tiếp tế Đông Cựu Nhật, dưới lợi thế sân nhà, với tư cách là Đoàn trưởng Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên sẽ trở thành tổng chỉ huy của hoạt động hộ tống liên hợp lần này.

Có được quyền chỉ huy, cũng có thêm không gian để phát huy.

Có thể dựa vào đó tạo ra điều kiện có lợi cho mình.

Bây giờ mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ chờ nhiệm vụ hộ tống triển khai.

…

Căn cứ tiếp tế Đông Cựu Nhật.

Biệt thự đóng quân của Đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Trời còn tờ mờ sáng, Phong Kỳ đã rửa mặt xong và rời khỏi nhà.

Hôm nay hắn không tiến hành huấn luyện thể lực cường độ cao như thường lệ, mà đi thẳng đến văn phòng đoàn trưởng.

Đẩy cửa ra, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang xem tin tức chiến đoàn hôm nay.

Ngồi xuống trước bàn làm việc, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ và nói:

"Sáng nay không có cuộc họp sao, ngươi định lúc nào lên đường?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu lên cười:

"Chuẩn bị lên đường ngay đây, ngươi không cần đi theo nữa, ở lại tổ chức chuẩn bị chiến đấu, chuẩn bị cho nhiệm vụ hộ tống."

"Được." Phong Kỳ không do dự, lập tức đồng ý.

Sau một hồi trò chuyện, thời gian đã đến bảy giờ sáng.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, rời khỏi văn phòng đoàn trưởng, đến Hội trường chiêu mộ để họp.

Với tư cách là tổng chỉ huy, hắn là tổng chỉ huy của hoạt động hộ tống liên hợp lần này.

Cuộc họp này, hắn cần phải giải thích tình hình cho các chiến đoàn tham gia nhiệm vụ hộ tống.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ đến ngồi vào ghế đoàn trưởng.

Suy nghĩ kỹ càng, hắn lấy một chiếc điện thoại di động từ trong ba lô ra.

Lần lượt là khóa vân tay, nhận dạng khuôn mặt, nhận dạng giọng nói… Cuối cùng giao diện điện thoại hiện ra.

Chiếc điện thoại này là điện thoại đặc chế dùng để liên lạc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bên trong có hai hệ thống.

Nếu bắt đầu mở khóa bằng ngón tay cái, sẽ vào giao diện bình thường.

Mở khóa bằng ngón trỏ, sẽ vào giao diện mã hóa thứ hai có thể liên lạc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Mở danh sách liên lạc, hắn bấm số của Úy Vi.

Đợi một lúc, điện thoại được kết nối, giọng nói quen thuộc của Úy Vi truyền đến từ đầu dây bên kia.

Tiếp theo, Phong Kỳ đã giải thích chi tiết cho Úy Vi về những gì hắn đã gặp phải trong những ngày sau khi rời Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Vài giờ sau, hắn cúp điện thoại, sau đó lại mở danh sách liên lạc.

Tìm thấy "Bảo vệ não", bấm gọi.

Đợi rất lâu, điện thoại mới được kết nối nhưng đầu dây bên kia không có tiếng động truyền đến.

Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng:

"Bây giờ các ngươi đang ở đâu?"

Đối mặt với câu hỏi của hắn, đầu dây bên kia truyền đến một giọng nói già nua:

"Triển khai tại Khách sạn Atlantis ở Căn cứ tiếp tế Đông Cựu Nhật, cách biệt thự của Đoàn Tử Tinh Đệ Tam nơi ngươi ở không xa, nhanh nhất có thể đến trong vòng 10 phút."

"Các ngươi biết về hoạt động hộ tống liên hợp gần đây không?"

"Đã nắm được thông tin liên quan, bao gồm cả thông tin ngươi để lại ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cơ bản đã hiểu chuyện gì xảy ra… Ngươi muốn tham gia lại hoạt động lần này sao?"

Hết chương 701.

Chương 702. Đội Bảo Vệ Não

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu:

"Xác suất lớn là ta sẽ tham gia hoạt động lần này, nếu có gì bất trắc, hãy chuẩn bị tiếp ứng não của ta."

"Yên tâm, dù có phải bỏ mạng già này, ta cũng sẽ đưa đầu ngươi về Tinh Hồng."

"Vất vả rồi."

"Đây là sứ mệnh của chúng ta, tất cả đều là vì tạo ra tương lai lý tưởng của chúng ta, chúng ta sẽ là người đồng hành kiên định của ngươi."

"Cảm ơn."

Lúc này, Phong Kỳ cúp điện thoại.

Gọi điện thoại này là để đội "Bảo vệ não." chuẩn bị trước.

Chuyến đi này đầy rẫy nguy hiểm, Mê Vụ Chi Chủ tự lo còn không xong, hắn rất có thể sẽ tử nạn trên đường đi.

Hắn không thể tránh khỏi cái chết nhưng hắn cần phải giữ lại bộ não của mình càng nhiều càng tốt.

Những thông tin nói với Úy Vi chỉ là một phần trong những gì hắn trải qua.

Nếu thực sự muốn kể chi tiết thì ba ngày ba đêm cũng không đủ.

Vẫn phải dựa vào việc đọc ký ức là chính.

Đến trưa, Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa trở về.

Lúc này, Phong Kỳ cầm điện thoại lên, gọi điện cho các đội trưởng.

Trưa hôm đó, sau khi ăn trưa xong, các chiến sĩ toàn trang vũ khí, tập trung tại trung tâm trang viên.

Sau khi các đội trưởng báo cáo tình hình tập hợp, Phong Kỳ bắt đầu ra lệnh.

Nhiệm vụ hộ tống sắp bắt đầu, chiến đoàn cần thống kê vật tư trước, kiểm tra và bảo dưỡng trang bị, v.v.

Chuẩn bị đầy đủ cho hoạt động hộ tống liên hợp tiếp theo.

Sau khi các đội trưởng dẫn các chiến sĩ đi làm việc, Phong Kỳ lúc này bước tới kho vũ khí, chuẩn bị kiểm tra tình hình bảo dưỡng kho vũ khí.

…

Hội trường chiêu mộ.

Phòng họp.

Trong không gian trang trí tông màu xanh lam và trắng, đặt một chiếc bàn tròn lớn bằng kim loại.

Có tổng cộng ba mươi chỗ ngồi.

Sau một buổi sáng chờ đợi, các chiến đoàn tham gia hoạt động liên hợp lần này đã cơ bản đến đông đủ.

Có tổng cộng mười lăm chiến đoàn, trong đó có nhiều chiến đoàn được điều đến từ các căn cứ tiếp tế tiền tuyến khác.

Lý Đạc ngồi ở vị trí chủ tọa, lúc này nhìn đồng hồ, sau đó nhìn mọi người có mặt và nói:

“Tiểu Hổ ở sân bay đã gọi điện cho tôi, những người của Chiến đoàn Lê Minh đã đến rồi, họ vừa hoàn thành nhiệm vụ đã vội vã đến đây, mọi người cứ bình tĩnh.”

Nghe vậy, mọi người có mặt đều không đổi sắc mặt.

Họ đã quá quen với tình huống này, đôi khi các nhiệm vụ hoạt động liên hợp khẩn cấp đều như vậy.

Nhiều chiến đoàn vừa mới trở về căn cứ, lại vội vã lên đường làm nhiệm vụ tiếp theo.

Ngay lúc này, cửa phòng họp bị đẩy ra.

Mộc Tinh mặc áo choàng chiến đấu màu trắng lúc này bước vào.

Sau khi vào cửa, cô nhìn lướt qua mọi người có mặt.

Ngay lúc này, ánh mắt cô dừng lại ở Mê Vụ Chi Chủ.

Cô cảm thấy hơi thở của người này có vẻ quen thuộc.

Nhưng lại không nhớ ra đã gặp ở đâu.

Mê Vụ Chi Chủ đeo mặt nạ đột nhiên cảm thấy một luồng uy áp khủng khiếp ập đến nhưng luồng uy áp này chỉ tồn tại trong thời gian ngắn rồi biến mất.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ thậm chí đã chuẩn bị sẵn sàng để đột phá vòng vây và chạy trốn.

Vượt qua cửa ải đầu tiên để đoạt được Huyết Thạch chính là Mộc Tinh.

Nếu Mộc Tinh nhận ra thân phận của hắn thì kế hoạch tiếp theo cũng không cần phải tiếp tục nữa.

Còn về thân phận ” Vương Ý “, đương nhiên cũng phải từ bỏ.

So với mạng sống của mình, mọi thứ đều trở nên không còn quan trọng nữa.

Nhưng may mắn thay, Mộc Tinh chỉ nhìn thoáng qua rồi nhanh chóng rời mắt đi.

Mồ hôi trên trán nhỏ giọt, hắn cố tỏ ra bình tĩnh:

“Đoàn trưởng Mộc, cô đến muộn rồi.”

“Xin lỗi, vừa kết thúc nhiệm vụ trước thì thấy yêu cầu hỗ trợ khẩn cấp, để mọi người chờ lâu rồi.”

Lúc này, Mộc Tinh đã không còn vẻ trẻ con như trước, sự ngây thơ trên khuôn mặt cũng không còn, trên người toát lên sự tự tin.

Nhiều năm sống ở tiền tuyến đã khiến cô trở nên chín chắn và điềm tĩnh.

Sự tôi luyện của máu và lửa cũng khiến nội tâm cô trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Cô không biểu lộ cảm xúc gì mà đến chỗ ngồi trống ngồi xuống, sau đó nhìn về phía Lý Đạc đang ngồi ở vị trí chủ tọa:

“Giám đốc Lý, bắt đầu đi.”

Lý Đạc nghe vậy, lập tức gật đầu, sau đó nhấn nút trên bàn họp.

Ngay lập tức, khu vực trung tâm của bàn họp chiếu hình ảnh ảo, trên đó hiện lên hình dạng của Huyết Thạch.

Tiếp theo, ông bắt đầu giải thích chi tiết về nguồn gốc và công dụng của Huyết Thạch, cũng như một loạt các sự kiện cướp đoạt sau khi Huyết Thạch xuất hiện.

Sau một giờ kể lại, Lý Đạc đứng dậy, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

“Thưa các vị, khối Huyết Thạch này thậm chí có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại chúng ta, tại đây tôi nhờ các vị, chắc chắn phải đưa Huyết Thạch vào Thành Cựu Nhật.”

“Tiếp theo là kế hoạch hộ tống, do tổng chỉ huy Vương Ý trình bày chi tiết với mọi người.”

Nói xong, Lý Đạc ngồi xuống chỗ của mình.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy.

Hết chương 702.

Chương 703. Huyết Thạch Kỳ Tích

Hắn liếc nhìn Mộc Tinh, sau đó bắt đầu trình bày kế hoạch hộ tống do mình lập ra.

Thấy Mộc Tinh đến, hắn đã nhận ra rằng chuyến hộ tống này muốn đoạt được Huyết Thạch sẽ khó khăn hơn rất nhiều.

Nhưng không phải là không có cơ hội.

Hắn cần tạo ra sự hỗn loạn, làm cho tình hình trở nên rối ren.

Chỉ có hỗn loạn, hắn mới có cơ hội đưa Huyết Thạch vào cơ thể mình.

Vì vậy, trên tuyến đường đi, hắn sẽ thiết lập tuyến đường ở những nơi có cơ hội hỗn chiến.

Trong cuộc thảo luận, Mộc Tinh vẫn không nói gì.

Các đoàn trưởng còn lại thì thỉnh thoảng đưa ra ý kiến của mình, thảo luận về việc sửa đổi tuyến đường.

Sau vài giờ thảo luận, cuộc họp kết thúc.

Sau khi bước ra khỏi phòng họp, Mê Vụ Chi Chủ đang chuẩn bị quay trở lại trang viên thì có tiếng gọi hắn từ phía sau.

“Đoàn trưởng Vương Ý.”

Lúc này, hắn từ từ quay người lại.

Khi thấy Mộc Tinh đang mỉm cười đứng sau mình, vẻ mặt hắn lập tức đông cứng lại.

“Có chuyện gì không?” Mê Vụ Chi Chủ cố tỏ ra bình tĩnh.

“Đoàn trưởng Vương Ý, chúng ta đã từng hợp tác trong hoạt động liên hợp trước đó chưa?”

“Chưa.” Giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ bình thản, không hề tỏ ra căng thẳng.

“Là tôi nhầm, xin lỗi.” Lúc này, Mộc Tinh gật đầu xin lỗi.

Nhìn theo bóng lưng Mê Vụ Chi Chủ rời đi, trong mắt Mộc Tinh hiện lên một tia nghi ngờ.

Hơi thở trên người Vương Ý luôn khiến cô cảm thấy như đã gặp ở đâu đó nhưng lại không nhớ ra được.

Suy nghĩ một lúc, cô không nghĩ ngợi gì nữa, rời khỏi Hội trường chiêu mộ.

…

Hai ngày sau.

Hôm nay là ngày bắt đầu nhiệm vụ hộ tống.

Trời chưa sáng, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã tập hợp các thành viên chiến đoàn từ sáng sớm để bắt đầu vận chuyển vật tư, trang thiết bị.

Bận rộn một hồi lâu, theo lệnh của Mê Vụ Chi Chủ, các chiến sĩ đi bộ về phía quảng trường Hội trường chiêu mộ.

Trên đường đi.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã đeo mặt nạ, Phong Kỳ nở nụ cười.

Hắn nhớ lại cuộc họp hôm qua.

Cả quá trình họp theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói, chính là một phen hú vía.

Hắn căng thẳng toàn thân, chuẩn bị sẵn sàng bỏ chạy bất cứ lúc nào, thậm chí còn nghĩ đến việc từ bỏ mọi thứ ở đây để

làm lại từ đầu.

Nhưng may mắn thay, Mộc Tinh không nhận ra hắn khi hắn đeo mặt nạ.

Cũng có thể nói, Mộc Tinh không nhớ hơi thở của hắn năm xưa.

Đây chắc chắn là một tin tốt.

Ít nhất thì kế hoạch đoạt Huyết Thạch vẫn có thể tiếp tục triển khai, không đến nỗi chưa bắt đầu đã chết yểu.

Nhưng hiện tại vẫn còn một vấn đề khiến Phong Kỳ có chút bất an.

Hắn phải đối mặt với Mộc Tinh như thế nào.

Hắn thực ra có thể không tham gia hoạt động hộ tống chung.

Như vậy có thể tránh được việc gặp mặt Mộc Tinh, đồng thời giảm nguy cơ tử vong trong nhiệm vụ hộ tống.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn quyết định vẫn đi cùng Mê Vụ Chi Chủ.

Hoạt động hộ tống chung này, có lẽ vì sự xuất hiện của hắn đã xảy ra nhiều thay đổi, hắn không thể đảm bảo Mê Vụ Chi Chủ có thể vượt qua được cuộc khủng hoảng này hay không.

Tất nhiên, hắn cũng không tự tin cho rằng mình có thể bảo vệ được Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng ít nhất hắn sẽ dốc hết sức, thậm chí đánh đổi cả thân xác để chiến đấu, vẫn có thể tạo ra điều kiện sống sót cho Mê Vụ Chi Chủ.

Giá trị lợi dụng của Mê Vụ Chi Chủ được chia thành ba khía cạnh.

Hắn không chết, Mê Vụ Chi Chủ cũng không chết, sau này hắn có thể theo Mê Vụ Chi Chủ thâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, tìm hiểu nhiều bí mật lịch sử.

Hắn chết, Mê Vụ không chết, kế hoạch thay đổi thành Lâm Nhiễm đoạt xá Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ có thể trở thành chiến lực giúp hắn đoạt được năng lực của Sinh vật trận địa trong tương lai.

Hoặc là, dòng thời gian này khiến Lâm Nhiễm từ bỏ việc đoạt xá, hắn trực tiếp đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ.

Với mối quan hệ giữa hắn và Mê Vụ Chi Chủ, chắc chắn có thể biết được nhiều bí mật.

Biết đâu 1500 năm sau, Mê Vụ Chi Chủ đã dựa vào nỗ lực của bản thân mà biết được nhiều bí mật, những bí mật này đối với hắn đều rất có giá trị.

Tóm lại, dù thế nào thì hắn có thể chết nhưng Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối không được chết.

Nếu không thì chắc chắn là công cốc rồi.

Hắn chết hay không chết, Mê Vụ Chi Chủ đều có giá trị lợi dụng tương ứng.

Vì vậy, cho dù phải liều mạng, hắn cũng phải đảm bảo Mê Vụ Chi Chủ sống sót, tạo ra thông tin tình báo có lợi cho một hắn khác, hoặc là giá trị.

Nghĩ đến chuyện này, bọn họ đã đến quảng trường trước đại sảnh chiêu mộ.

Lúc này, từng chiếc xe quân sự đến trước đã xếp hàng ngay ngắn, tập hợp ở khu vực quảng trường.

Lúc này, Phong Kỳ cũng giống như những chiến sĩ của đoàn chiến binh Tử Tinh, đeo mặt nạ Hắc Thiết, đứng trong

đội hình chiến đấu cũng không có gì khác thường.

Nhưng hắn vẫn có chút lo lắng, mình sẽ bị Mộc Tinh nhận ra.

Hết chương 703.

Chương 704. Chiến Trường Đẫm Máu

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía đoàn chiến Lê Minh.

Ngay lúc này, Mộc Tinh đang trò chuyện với các đoàn trưởng ở đằng xa như có linh cảm, đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, trên mặt Mộc Tinh hiện lên một tia nghi ngờ.

Phong Kỳ: …

…

Ngay khi Phong Kỳ nghĩ rằng Mộc Tinh đã nhận ra thân phận của hắn, cô lại dời mắt đi.

Thấy cảnh này, hắn thở phào nhẹ nhõm.

Hắn vẫn nên hạn chế tiếp xúc với Mộc Tinh hết mức có thể.

Nếu không, có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của tuyến phản diện này.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi đội ngũ, đi họp với các đoàn trưởng.

Sau một hồi trò chuyện, nắm được tình hình tập hợp quân số của các đoàn, Mê Vụ Chi Chủ ra lệnh "Xuất phát."

Nhận được lệnh, các chiến sĩ lần lượt lên xe quân sự.

Phong Kỳ cũng theo Mê Vụ Chi Chủ lên chiếc xe quân sự chở "Huyết Thạch Kỳ Diệu."

Sau đó, đoàn xe xuất phát từ quảng trường trước Hội trường tuyển quân ở khu tiếp tế cũ, chạy theo lộ trình đã định sẵn hướng về con đường chính dẫn đến thành Cựu Nhật.

Sau vài giờ hành trình, đoàn xe rời khỏi khu tiếp tế và đến đường chính.

Hai bên là sa mạc hoang vu, một con đường quanh co uốn khúc nối liền với đường chân trời.

Chiếc xe quân sự của Phong Kỳ nằm ở vị trí trung tâm đoàn xe, được các xe của các chiến đoàn vây quanh bảo vệ.

Lần hộ tống này hoàn toàn khác với lần trước.

Nhiệm vụ hộ tống tuyến hy sinh trước, hắn phụ trách bảo vệ phía sau bên trái của đoàn xe, phối hợp với Tần Không Thời ở phía sau bên phải.

Lần này, hắn lại đứng ngay ở trung tâm đoàn xe.

Mục đích cũng từ hộ tống Huyết Thạch, chuyển thành cướp Huyết Thạch.

Nhìn Huyết Thạch Kỳ Diệu được phủ bằng tấm vải đen trước mặt, hắn nhìn sang Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh:

"Lão Mê, ngươi không có khả năng hấp thụ Huyết Thạch sao, lúc này ra tay ngươi nghĩ mình có mấy phần nắm chắc thoát thân?"

"Chắc là sẽ chết, chúng ta hiện đang ở chính giữa đoàn xe, lúc này hấp thụ Huyết Thạch thì chạy đi đâu?"

"Huống hồ phía trước bên trái còn có Mộc Tinh của chiến đoàn Lê Minh, không có khả năng thoát ra, chỉ có thể đợi đến lúc tình hình hỗn loạn thì tranh thủ hấp thụ, rồi chạy sau."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu ngay, sau đó nhìn về phía trước bên trái nơi chiến đoàn Lê Minh đang ở.

Lúc này, Mộc Tinh đang một mình đứng trên nóc xe tải của chiến đoàn Lê Minh, mắt nhìn về phía trước.

Như có linh cảm, cô quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ.

Sau khi ánh mắt giao nhau trong chốc lát, Phong Kỳ liền cúi đầu xuống.

Trong ba giờ hành trình tiếp theo, đoàn xe tiến đều, không có sự cố bất ngờ nào xảy ra.

Ngay lúc này, chỉ thấy về phía tây, bụi mù cuồn cuộn.

Một đoàn xe quy mô không nhỏ đang nhanh chóng tiến về phía đoàn hộ tống.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cầm máy liên lạc lên, trầm giọng nói:

“Các chiến đoàn chú ý tình hình, chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Đoàn xe đang tiến đến, không cần nghĩ hắn cũng biết, chắc chắn là Chiến đoàn Sói Đói do Viện nghiên cứu khoa học phái đến hỗ trợ.

Mê Vụ Chi Chủ ra lệnh chuẩn bị chiến đấu, chỉ là giả vờ cho các chiến đoàn khác xem mà thôi.

Đúng như hắn dự đoán, sau khi đoàn xe này đến gần, họ cử người đến tiếp xúc, đồng thời nói rằng họ là “Chiến đoàn Sói Đói.” đến hỗ trợ.

Biết được tin này, Mê Vụ Chi Chủ liền cho họ gia nhập vào đoàn hộ tống.

Các chiến đoàn khác thấy vậy thì thắc mắc nhưng cũng không hỏi nhiều.

Dù sao "Cô." là tổng chỉ huy của chiến dịch hộ tống liên hợp lần này, toàn quyền phụ trách việc điều phối trong chiến dịch hộ tống này.

Sau khi đoàn xe đổi đội hình, họ tiếp tục tiến lên.

Sa mạc hai bên đường chính không có nhiều cây xanh, chỉ toàn là cảnh tượng hoang vu, thỉnh thoảng có xương động vật xuất hiện trên đường đi.

Nhìn lâu vào môi trường như vậy, ít nhiều cũng sẽ bị mỏi mắt.

Lại thêm hai giờ hành trình, họ đến cây cầu tiếp tế cũ.

"Phải hành động rồi sao?" Nhìn về phía cây cầu tiếp tế xa xa, Phong Kỳ quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Hành động trên cầu là các chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu do Viện nghiên cứu khoa học chiêu mộ, họ đã triển khai trước ở đây, chỉ là hành động thăm dò, không nghĩ có thể cướp được Huyết Thạch, chúng ta tùy cơ ứng biến."

Phong Kỳ gật đầu, quay đầu nhìn về phía cây cầu xa xa.

Cây cầu này được xây dựng khi xây dựng khu tiếp tế phía đông ven biển, bên dưới là dòng nước xiết, chảy về phía đông rồi đổ ra biển.

Lúc này, đoàn xe đã đi lên cầu.

Đi đến trước đoạn giữa cầu, không có gì bất thường xảy ra.

Nhưng khi đoàn xe tiến gần đến đoạn đường giữa cầu tiếp tế, máy liên lạc vang lên một giọng nói thô lỗ của một người đàn ông:

“Tôi cảm ứng được rất nhiều hơi thở sự sống dưới cầu, chuẩn bị chiến đấu.”

Cùng với giọng nói của hắn, mặt cầu xuất hiện vết nứt, một luồng sáng đen xuyên qua vết nứt sau đó nhanh chóng phóng to trong không trung, hóa thành một tấm màn đen.

Hết chương 704.

Chương 705. Kết Giới Bảo Vệ

Nhưng chưa kịp để tấm màn đen phủ xuống, phía trước đã có chiến sĩ của chiến đoàn ra tay.

Một luồng đao khí đỏ thẫm xông lên trời, nghiền nát tấm màn đen thành bột.

"Mỗi đoàn chịu trách nhiệm bảo vệ khu vực của mình, không được can thiệp vào nhau và tiếp tục tiến lên." Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng ra lệnh.

Cùng với vô số bóng đen lao tới từ hai bên cầu, trận chiến chính thức nổ ra.

So với ký ức của Phong Kỳ, lần hộ tống này, Mê Vụ Chi Chủ đã thận trọng hơn nhiều.

Trong ký ức về tuyến hy sinh của hắn, Mê Vụ Chi Chủ đã từng ra tay trong đoạn đường trên cầu, muốn phối hợp với các chiến sĩ chủng tộc yếu được chiêu mộ để cướp Huyết Thạch Kỳ Diệu.

Diễn xuất cực kỳ tệ, thậm chí có thể nói là lười diễn.

Nhưng lần này, Mê Vụ Chi Chủ lại không ra tay.

Hắn không cần nghĩ cũng biết lý do, chắc chắn là do uy lực của Mộc Tinh quá lớn.

Mê Vụ Chi Chủ không sợ bị các chiến đoàn khác đe dọa nhưng lại rất kiêng dè Mộc Tinh.

Cảm giác ngạt thở khi hạch mệnh vỡ ra năm xưa, bao nhiêu năm trôi qua, hắn vẫn còn nhớ như in.

Bình thường thì hắn vẫn hay la hét "Sớm muộn gì cũng sẽ tự tay giết chết cô ta." nhưng khi thực sự gặp mặt thì lại sợ đến mức không làm được gì.

Trong mắt hắn, Mộc Tinh đã thực sự tạo ra bóng ma tâm lý cho Mê Vụ Chi Chủ.

Trận chiến trên cầu chỉ diễn ra trong một thời gian ngắn rồi kết thúc, trong thời gian đó, Mê Vụ Chi Chủ cũng tham gia vào trận chiến, lần lượt chém giết những chiến sĩ chủng tộc yếu chui ra từ vết nứt trên cầu.

Vốn dĩ chỉ là tấn công thăm dò, Mê Vụ Chi Chủ căn bản không nghĩ có thể cướp được Huyết Thạch ở đây.

Còn về tính mạng của các chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu, hắn không hề quan tâm, giết thì giết.

Sau khi trận chiến kết thúc, Mê Vụ Chi Chủ lập tức tuyên bố bắt đầu thống kê tình hình thương vong.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, các chiến đoàn báo cáo tình hình cho Mê Vụ Chi Chủ.

Trong trận chiến trên cầu tiếp tế, toàn bộ đội hộ tống chỉ có ba chiến sĩ bị thương nhẹ, không có thương vong về người.

Lúc này, đoàn xe tiếp tục lên đường.

Cây cối hai bên đường dần nhiều lên, cũng có nhiều bóng dáng động vật hơn.

Lúc này, Phong Kỳ mở bản đồ dẫn đường, phát hiện chỉ còn cách hẻm núi hỗn chiến lần trước hai tiếng rưỡi nữa.

Có thể thấy trên bản đồ, hẻm núi là địa điểm phục kích tuyệt vời.

Chiếm giữ trước các vách đá hai bên, có thể hình thành lợi thế chiến lược trên cao.

Đây cũng là một trong những lý do chính khiến hỗn chiến cuối cùng xảy ra trong hẻm núi, thậm chí nhiều thế lực lĩnh vực phục kích ở các khu vực khác trên đường đi cũng vội vã đến vì trận chiến bên phía hẻm núi.

Ban đầu, nhiều điểm phục kích trên đường đi cuối cùng đã biến thành hỗn chiến trong hẻm núi.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng.

Nếu hỗn chiến trong hẻm núi xảy ra, hắn sẽ giải phóng sức mạnh tinh thần, bằng mọi giá phải bảo vệ tính mạng của Mê Vụ Chi Chủ.

Thời gian đã đến 5 giờ chiều.

Mặt trời lặn về phía tây, bầu trời dần tối sầm lại.

Lúc này, đoàn xe cũng đi vào đoạn đường hẻm núi.

Hai bên là vách đá cao chót vót, một con đường nhựa xuyên qua toàn bộ hẻm núi ở giữa.

Sau khi xe đi vào hẻm núi, Mê Vụ Chi Chủ lập tức hạ lệnh chuẩn bị chiến đấu.

Bởi vì hắn đã cảm nhận được có rất nhiều hơi thở sự sống trong hẻm núi.

Khí huyết trong phạm vi vài km, trong cảm nhận của hắn giống như ngọn đèn trong đêm tối, có thể nhìn thấy rõ ràng.

Hơn nữa, hắn cũng có thể thăm dò được cường độ khí huyết của kẻ địch trong cảm nhận.

Nhận ra phía trước có phục kích, đoàn xe bắt đầu thu hẹp vòng vây, đồng thời tăng tốc độ di chuyển.

Nhưng rất nhanh đã có thế lực không nhịn được, sau khi đoàn xe đi vào đoạn đường giữa hẻm núi thì đã chủ động phát động tấn công.

Cùng với tiếng hét của đoàn trưởng chiến đoàn phía trước vang lên trong máy liên lạc, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một cột sáng màu xanh bay lên không trung, ngay sau đó cột sáng nổ tung, vô số mũi tên màu xanh như sao băng lao xuống đoàn xe.

Mũi tên linh khí màu xanh này có uy lực rất lớn.

Sau khi rơi xuống đất sẽ phát nổ, rất nhanh, hai bên sườn núi đã bị mưa tên linh khí đốt cháy.

Các chiến sĩ của các chiến đoàn lúc này dùng ý thức phác họa quỹ đạo pháp thuật, tạo thành lá chắn linh khí trên đỉnh đoàn xe, để chống lại sự xâm nhập của mưa tên linh khí dày đặc.

Trong biển lửa và khói bụi mù mịt, đoàn xe vẫn tiếp tục duy trì tốc độ cao.

Quá trình giống như đang đi qua bãi mìn, tiếng nổ liên tục vang lên bên tai.

Đoạn đường phía trước cũng bị nổ tung lổn nhổn, xe quân sự tiến lên cao thấp không bằng.

Chưa đi được bao xa, trong bụi rậm bên vách đá có rất nhiều bóng người lao ra.

Bóng đêm mờ ảo, không nhìn rõ dung mạo của chúng.

Hết chương 705.

Chương 706. Đại Chiến Sắp Bắt Đầu

Chúng lao thẳng vào chiếc xe tải vẫn đang tiến lên.

Lúc này, có chiến sĩ ngưng tụ linh khí, ném ra một quả cầu năng lượng dùng để chiếu sáng.

Hiện ra trước mắt các chiến sĩ là một nhóm Sinh Vật Trận Địa toàn thân đầy cơ bắp rắn chắc, cao gần ba mét, đầu có sừng bò.

Chúng dùng thân thể húc đổ mấy chiếc xe tải phía trước, chặn đường tiến của đoàn xe.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ đã nhận ra rằng, đại chiến sắp bắt đầu rồi.

Môi trường đoạn đường hẻm núi này rất phức tạp, một khi đoàn xe bị chặn lại, tiếp theo các thế lực sẽ kéo đến từ những địa điểm phục kích ban đầu, tham gia vào trận chiến.

Theo thời gian trôi qua, trận chiến ở đây sẽ chỉ càng thêm ác liệt.

“Lão Mê, ngươi bình tĩnh đừng hành động thiếu suy nghĩ, tham lam sẽ chết, chúng ta phải tùy cơ ứng biến.”

“Yên tâm, ta sẽ không đem mạng sống ra đùa.” Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu bảo đảm.

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ.

Bọn Sinh Vật Trận Địa có sừng trán này chặn đường đoàn xe, rất nhanh lại có một đợt thế lực lĩnh vực khác đến.

Tiếp theo đó, ngày càng nhiều thế lực lĩnh vực tham gia vào trận chiến.

Phong Kỳ dứt khoát kéo Mê Vụ Chi Chủ lui về phía sau, lúc này nếu ở lại bên cạnh Huyết Thạch Kỳ Tích, chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu bị tập trung hỏa lực.

Bây giờ cục diện chiến trường không hề hỗn loạn, trọng tâm chú ý của các thế lực đều ở trên Huyết Thạch, ai lấy được Huyết Thạch thì chắc chắn sẽ chết.

Cơ hội duy nhất có thể cướp được Huyết Thạch, mà vẫn có thể bình an rời đi chính là khi thế lực lĩnh vực siêu cấp xuất hiện.

Lúc đó, các thế lực lĩnh vực đều muốn bảo vệ mạng sống, căn bản không có tâm tư để chú ý đến tình hình của Huyết Thạch.

Thời gian trôi qua, ngày càng nhiều thế lực lĩnh vực xuất hiện.

Liếc nhìn sơ qua, Phong Kỳ phát hiện ít nhất có tám thế lực lĩnh vực tham gia vào hỗn chiến cướp đoạt Huyết Thạch.

Trong đó cũng có chiến đoàn lĩnh vực đồng hành lúc này đã bộc lộ sự thèm muốn đối với Huyết Thạch Kỳ Tích, cũng tham gia vào hàng ngũ cướp đoạt Huyết Thạch.

Lúc này, Phong Kỳ kéo Mê Vụ Chi Chủ đến cuối đoàn xe.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ có chút xuẩn xuẩn dục động, hắn lập tức lên tiếng:

“Đừng hành động thiếu suy nghĩ, trước tiên hãy quan sát.”

“Không thể chờ nữa rồi, bây giờ cục diện đã rất hỗn loạn, trong các thế lực không thiếu những kẻ nắm giữ năng lực nhảy vọt không gian, thuật độn, Huyết Thạch bị cướp đi chỉ trong nháy mắt.”

Đối với suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cũng có thể hiểu được.

Hồi hỗn chiến trong hẻm núi, hắn đã quan sát toàn bộ quá trình, quả thực có rất nhiều thế lực lĩnh vực nắm giữ năng lực có thể rời khỏi chiến trường trong nháy mắt.

Đây cũng là lý do khiến các thế lực lĩnh vực không dám có chút lơ là, dù phải liều mạng cũng phải tham gia vào cục diện hỗn loạn.

Cảm thấy có thể chỉ cần mình do dự một chút, Huyết Thạch Kỳ Tích sẽ bị người khác dễ dàng cướp mất.

Lúc này, việc liều mạng không phải là ngu ngốc, chỉ là muốn giành lấy một chút cơ hội cướp được Huyết Thạch Kỳ Tích.

Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên cũng có suy nghĩ tương tự, lúc này hắn lên tiếng:

"Do dự sẽ thất bại, ta phải ra tay."

"Ra tay cái đầu ngươi, đợi thêm chút nữa, bây giờ các thế lực đang kiềm chế lẫn nhau, dù có năng lực nhảy vọt không gian cũng không dễ dàng mang Huyết Thạch đi được." Phong Kỳ dứt khoát từ chối.

Đối mặt với lời khuyên của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ chỉ đành nghiến răng nói:

"Nghe ngươi."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ đồng ý, hắn chuyển ánh mắt sang Mộc Tinh.

Lúc này, Mộc Tinh không chạy đến vòng tròn trung tâm tranh đoạt Huyết Thạch, mà lựa chọn ở lại cùng các chiến sĩ chiến đoàn Lê Minh.

Đối với hành động của Mộc Tinh, Phong Kỳ cũng có thể hiểu được.

Hồi đó, hắn và Tần Không Thời cũng như vậy.

Thấy hành vi kỳ lạ của các chiến đoàn lĩnh vực tham gia hành động lần này, trong lòng cô đã nảy sinh nghi ngờ.

Bây giờ cô rõ ràng đang quan sát xem chiến đoàn nào có vấn đề.

Không chú ý nhiều, sợ Mộc Tinh cảm ứng được, hắn dứt khoát chuyển tầm mắt sang khu vực trung tâm chiến trường.

Lúc này, ngày càng nhiều thế lực lĩnh vực từ khắp bốn phương tám hướng kéo đến, tham gia vào trận chiến tranh đoạt Huyết Thạch.

Dưới màn đêm, khu vực hẻm núi được chiếu sáng bởi đủ loại thuật pháp, năng lực,

Cảnh tượng còn đẹp hơn bất kỳ pháo hoa nào.

Nhưng ẩn dưới vẻ đẹp đó, lại là sự tàn khốc trần trụi.

Sinh mạng trên chiến trường giống như con thuyền gỗ trong sóng lớn, bất cứ lúc nào cũng có thể bị sóng lớn đánh lật.

Trận chiến kéo dài hàng giờ, vách đá hai bên hẻm núi đã bị san phẳng, mức độ ác liệt của chiến sự không ngừng gia tăng.

Trong thời gian đó, Huyết Thạch đã nhiều lần suýt bị cướp mất.

Nhưng dưới sự cản trở của các thế lực khác, cuối cùng đều không thành công.

Cảnh tượng này khiến Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh kinh hãi.

Đặc biệt là khi thấy một Sinh Vật Trận Địa nào đó mang theo Huyết Thạch, nửa người đã bước vào thông đạo không

gian, chỉ còn một chút nữa là có thể bình an rời đi.

Hết chương 706.

Chương 707. Huyết Thạch Cướp Đoạt

Trái tim Mê Vụ Chi Chủ run rẩy.

“Ngươi ở lại, ta đi cướp Huyết Thạch, ta sẽ chú ý an toàn.”

Cuối cùng, trong lúc Phong Kỳ không kịp trở tay, Mê Vụ Chi Chủ không kìm chế được, lao ra chiến trường.

Thấy Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ thầm mắng trong lòng.

Bảo vệ Mê Vụ Chi Chủ là trọng tâm, hắn cũng dứt khoát lao theo vào vòng tròn giao chiến trung tâm.

Lúc này, hắn hiểu sâu sắc một đạo lý.

Tham lam khiến người ta phát điên, phát điên sẽ dẫn đến cái chết.

Bây giờ, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng muốn dùng mạng sống của mình để đổi lấy một chút cơ hội cướp được Huyết Thạch.

Sống chung lâu như vậy, hắn biết rõ chấp niệm trong lòng Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn muốn hồi sinh tộc nhân nhưng trong lòng có chút mơ hồ về tương lai.

Dùng lời của Mê Vụ Chi Chủ mà nói, những kẻ như hắn rất nhiều nhưng phần lớn đều trở thành bàn đạp trên con đường tiến lên của người khác.

Hắn cũng rất có khả năng sẽ chết trên con đường tiến tới đỉnh cao.

Vì vậy, Phong Kỳ hiểu rằng, Huyết Thạch có sức hấp dẫn lớn như thế nào đối với Mê Vụ Chi Chủ.

Đây là cơ hội thay đổi vận mệnh.

Chỉ cần có được Huyết Thạch Kỳ Tích, hắn đã có một tấm vé thông hành để leo lên đỉnh cao nhất.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị tiếp cận vòng tròn trung tâm, một bóng hình xinh đẹp đã chặn đường hắn.

"A Kỳ!"

Chưa kịp nhìn rõ bóng hình phía trước, hắn đã cảm thấy mặt nhẹ đi, mặt nạ Hắc Thiết đã bị tháo xuống.

…

Nhìn Mộc Tinh đứng trước mặt, tay cầm mặt nạ Hắc Thiết, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Hắn không ngờ Mộc Tinh vẫn nhận ra được thân phận của hắn.

Quả nhiên như trong phim truyền hình, đeo mặt nạ có thể ngụy trang thân phận là giả.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hướng ánh mắt về phía Mê Vụ Chi Chủ không xa.

May mắn thay, lúc này Mê Vụ Chi Chủ đã xông vào vòng ngoài khu vực giao chiến trung tâm, sự chú ý hoàn toàn tập trung vào Huyết Thạch Kỳ Tích, căn bản không chú ý đến tình hình bên này.

Nếu không thì thật sự không có cách nào giải thích được.

"A Kỳ, sao ngươi lại ở đây?"

Nhìn biểu cảm xấu hổ của Phong Kỳ, trên mặt Mộc Tinh tràn đầy nghi ngờ.

Thực ra, ở quảng trường trước đại sảnh chiêu mộ, cô đã chú ý đến Phong Kỳ.

Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch không chỉ ban cho cô thể chất kinh người mà còn ban cho cô nhiều năng lực kỳ lạ.

Một trong số đó là nhận biết hơi thở.

Năng lực này rất đặc biệt, có thể nhạy bén nhận ra hơi thở cảm xúc của người khác.

Ví dụ, người khác nảy sinh ý định giết cô.

Cô có thể trong nháy mắt nhận ra hơi thở sát khí.

Cô gọi năng lực này là cảm nhận hơi thở.

Vui mừng, tức giận, sát khí, buồn phiền, tuyệt vọng… Mỗi loại cảm xúc đều có thể tạo ra sự thay đổi hơi thở độc đáo, cô có thể dựa vào những hơi thở này để phán đoán sơ bộ suy nghĩ trong lòng người khác.

Năng lực này giúp cô có thể dự đoán chính xác động tác tiếp theo của kẻ địch khi đối đầu.

Đặc biệt là khi kẻ địch giả vờ, cô rất dễ bắt được sơ hở của chúng.

Ý thức chiến đấu của cô một phần cũng đến từ năng lực này.

Lúc trước khi gặp Mê Vụ Chi Chủ ở đại sảnh chiêu mộ, cô đã cảm thấy hơi thở quen thuộc.

Hơi thở quen thuộc này không phải do cô tạo ra.

Mà là cô cảm ứng được trên người Mê Vụ Chi Chủ và trong hơi thở còn xen lẫn một tia sợ hãi bị kìm nén.

Vì vậy, cô mới tìm đến ” Vương Ý “, hỏi xem trước đây có từng cùng nhau tham gia nhiệm vụ hành động chung hay không.

Khi gặp Phong Kỳ ở quảng trường trước đại sảnh chiêu mộ, cô cũng cảm ứng được hơi thở cảm xúc "Quen thuộc." trên người Phong Kỳ.

Cảm giác Phong Kỳ nhìn cô, giống như đang nhìn một người quen.

Và trong hơi thở còn lộ ra một tia "Tránh né."

Điều này khiến cô nảy sinh nhiều tò mò.

Cô chưa từng tiếp xúc với Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam trước đây, tại sao đoàn trưởng Vương Ý và phó đoàn trưởng dường như đều quen biết cô.

Mang theo nghi ngờ, trên đường đi, cô thỉnh thoảng quan sát Vương Ý và Phong Kỳ.

Nhưng vừa nãy, khi Mê Vụ Chi Chủ chạy đến vòng tròn giao chiến trung tâm, trên người Phong Kỳ lộ ra một tia hơi thở khiến cô cảm thấy rất quen thuộc.

Đây là một hơi thở "Quyết liệt."

Lúc đó, trong đầu Phong Kỳ nghĩ rằng, dù có phải hy sinh tính mạng, cũng phải bảo vệ tính mạng của Mê Vụ Chi Chủ.

Tình huống tương tự cũng từng xảy ra ở bờ hồ Tinh Thành Học Phủ năm đó.

Mùa hè năm đó, khi cô hỏi Phong Kỳ về tương lai, hơi thở cảm xúc khi Phong Kỳ trả lời câu hỏi này hiện lên một tia "Quyết liệt." mà đến tận bây giờ cô vẫn không quên.

Đó là một loại kiên định dù phía trước gian nan hiểm trở, đao sơn lửa biển, cũng phải liều mạng thử một lần.

Kể từ đó, cô chưa bao giờ nghi ngờ quyết tâm muốn dẫn dắt loài người trỗi dậy của Phong Kỳ.

Ngay cả khi Phong Kỳ bây giờ không còn tỏa sáng rực rỡ nữa, cũng không còn là thiên tài tuyệt thế được mọi người ca ngợi như trước.

Hết chương 707.

Chương 708. Sức Mạnh Khủng Khiếp

Nhưng cô vẫn luôn tin rằng, Phong Kỳ không từ bỏ lý tưởng trong lòng, vẫn đang tiến bước trên con đường hướng tới lý tưởng.

Phong Kỳ đeo mặt nạ vừa nãy, sự thay đổi hơi thở trên người hắn khiến hình bóng quen thuộc hiện lên trong đầu cô.

Hình bóng này đã lâu cô không liên lạc, thường chỉ xuất hiện trong ký ức và nhật ký.

Lúc này, một lần nữa cảm ứng được hơi thở quen thuộc, cô không kìm lòng được, quyết định tìm hiểu cho ra nhẽ!

Vì vậy, cô đến trước mặt Phong Kỳ, đưa tay tháo mặt nạ Hắc Thiết trên mặt hắn xuống.

Đúng như suy nghĩ trong lòng Mộc Tinh, người dưới mặt nạ Hắc Thiết quả nhiên là hắn.

Năm đó, buổi lễ tốt nghiệp của Tinh Thành Học Phủ là lần cuối cùng họ gặp nhau.

Lúc này nhìn khuôn mặt quen thuộc của Phong Kỳ, Mộc Tinh không khỏi ngẩn người.

Chuyện cũ ùa về trong tâm trí, vang vọng không thôi.

Cuối cùng, hình ảnh Phong Kỳ luôn nở nụ cười tự tin trong ký ức trùng lặp với Phong Kỳ trước mặt.

Cô bàng hoàng nhận ra rằng đã tám năm trôi qua.

Nhìn Phong Kỳ ngạc nhiên trước mặt, cô định tiếp tục hỏi nhưng ánh mắt lập tức chuyển sang khu vực giao chiến.

Lúc này, trong khu vực hỗn chiến, mặt nạ trên mặt Mê Vụ Chi Chủ bị vỡ, lộ ra đôi mắt màu tím.

Hắn cũng lúc này hóa một phần cơ thể thành sương mù, lao về phía vòng tròn giao chiến trung tâm.

Lúc này, Mộc Tinh nhận ra thân phận của Mê Vụ Chi Chủ.

Hơi thở trên người Mê Vụ Chi Chủ so với trước đây có chút thay đổi nhưng cô vẫn nhớ.

Năm đó, sau khi tốt nghiệp Tinh Thành Học Phủ, cô đã đầu quân ra tiền tuyến.

Lần đầu tiên giao thủ với Sinh Vật Trận Địa thông minh, chính là thiếu niên tóc tím mắt tím ở lĩnh vực tĩnh lặng.

Đặc biệt là khả năng hóa thành sương mù màu xám, đến nay cô vẫn nhớ rất rõ.

Kết hợp những đặc điểm này, cô nhận ra Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng trong lòng cô lập tức nảy sinh nhiều nghi ngờ.

Tại sao Phong Kỳ lại ở cùng với Mê Vụ Chi Chủ?

Hắn không phải đang ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng triển khai nghiên cứu công pháp sao, tại sao lại xuất hiện ở đây?

Nhiệm vụ hộ tống chung này bắt đầu từ khi bị thế lực lĩnh vực tấn công trên cầu khu tiếp tế đầu tiên, cô đã ngửi thấy mùi bất thường.

Khu tiếp tế phía đông cũ có ba con đường dẫn đến thành Cựu Nhật, ngoài đường chính ra thì hai con đường còn lại đều phải đi vòng.

Thế lực lĩnh vực chọn đặt phục kích trên cầu tiếp tế đường chính, cô có thể cho rằng thế lực lĩnh vực này có thể đã đặt

phục kích trên cả ba con đường.

Nhưng lộ trình này, chỉ có đoàn trưởng các chiến đoàn tham gia hộ tống lần này mới biết.

Thời gian, địa điểm đều bị thế lực lĩnh vực biết được, có vẻ hơi bất thường.

Cô có lý do nghi ngờ, trong nhiệm vụ hành động chung lần này đã xuất hiện nội gián.

Vì vậy, sau khi trận chiến trên cầu tiếp tế kết thúc, cô bắt đầu quan sát những điều bất thường trong đội ngũ hành động chung, cố gắng phân tích xem ai sẽ là nội gián.

Nhưng khi đoàn xe đến hẻm núi, cô phát hiện ra mình đã đoán sai.

Không phải có nội gián, mà gần như tất cả những người tham gia hành động lần này đều là nội gián.

Người duy nhất cô không thể nhìn thấu chỉ có tổng chỉ huy Vương Ý và Tần Không Thời của Chiến Đoàn Càn Thiên.

Hai chiến đoàn này khi nổ ra cuộc chiến giành Huyết Thạch đều chọn rút lui về xa, không tham gia vào cuộc tranh giành.

Cô không thể phân biệt được lập trường của hai thế lực này.

Còn về các chiến đoàn tham gia tranh giành Huyết Thạch, lúc đầu cô cho rằng trong số đó cũng có thế lực của mình.

Nhưng rất nhanh cô đã không nghĩ như vậy nữa.

Cảnh tượng chúng liều chết tranh giành Huyết Thạch tràn đầy sự tham lam và điên cuồng.

Rõ ràng là chúng khao khát có được Huyết Thạch, làm gì có chút dáng vẻ của người hộ tống.

Quan trọng hơn, một số chiến đoàn trong số đó thậm chí còn chọn hợp tác với thế lực lĩnh vực để tranh giành Huyết Thạch, thậm chí trên người một số chiến sĩ còn lộ rõ đặc điểm của Sinh Vật Trận Địa.

Cô vốn định tham gia vào trận chiến nhưng đã dừng lại một cách dứt khoát.

Cô nhận ra rằng những chiến đoàn này thực tế đã bị thế lực lĩnh vực điều khiển, thậm chí bên trong còn có Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng suy đoán chỉ là suy đoán, cuối cùng vẫn cần bằng chứng xác thực, nếu không cô sẽ không ra tay với đồng loại.

Vì vậy, cô chọn quan sát, đồng thời bắt đầu phân biệt địch ta.

Cô cũng ghi nhớ tên của những chiến đoàn này.

Trong vài giờ giao chiến, cô đã xác định rõ trong số 6 chiến đoàn có Sinh Vật Trận Địa, còn các chiến đoàn khác vẫn cần phân tích thêm.

Bởi vì một số Sinh Vật Trận Địa có đặc điểm sinh mệnh rất giống với con người.

Nếu không kiểm tra kỹ thì khó có thể phân biệt được.

Trong số đó, một số sinh vật siêu thoát lĩnh vực còn có khả năng ngụy trang, che giấu một số đặc điểm sinh mệnh của mình, hoàn toàn biến thành dáng vẻ con người.

Ngay khi các thế lực lĩnh vực đang tranh giành Huyết Thạch, Mộc Tinh đã nghĩ ra một cách có thể bắt gọn tất cả.

Hết chương 708.

Chương 709. Kế Hoạch Cứu Viện

Cô ghi nhớ tên của những chiến đoàn này.

Chuẩn bị đến lúc đó sẽ nhờ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng giúp phân biệt địch ta.

Nói đến cơ quan nghiên cứu có nhiều nghiên cứu nhất về Sinh Vật Trận Địa thì phải kể đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Kể từ khi thành lập đến nay, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng luôn đi đầu trong việc nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa, các cơ quan nghiên cứu khác không thể so sánh được.

Nếu là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chắc chắn có cách phân biệt được Sinh Vật Trận Địa đã biến hình.

Nghĩ đến đây, trong đầu cô thậm chí đã nghĩ ra kế hoạch tiếp theo.

Cô cảm thấy.

Đến lúc đó có thể nhân danh Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mời tất cả các chiến đoàn lĩnh vực mà cô đã ghi nhớ, thậm chí mời thêm càng nhiều chiến đoàn khác càng tốt để họp.

Đến lúc đó sẽ để Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ra tay phân biệt.

Sau khi phân biệt xong, cô sẽ bắt gọn tất cả, tiêu diệt toàn bộ các chiến đoàn bị xác định là thế lực lĩnh vực trong cuộc họp.

Lúc này, cô mới hoàn hồn, ánh mắt nhìn về phía Phong Kỳ.

Bây giờ có thể khẳng định một điều, Vương Ý có vấn đề và là Sinh Vật Trận Địa.

Phong Kỳ là phó đoàn trưởng của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, địa vị cao, hiển nhiên được "Vương Ý" tin tưởng.

Nhưng cô vẫn không nghi ngờ Phong Kỳ sẽ phản bội loài người.

Cô vẫn luôn tin rằng, trong lòng Phong Kỳ luôn có chính nghĩa, càng không thể từ bỏ lý tưởng.

Vì vậy… hắn chắc chắn đã bị Sinh Vật Trận Địa mê hoặc!

Có lẽ là khả năng đặc biệt có thể điều khiển trái tim con người, mới khiến Phong Kỳ đi đến bước này.

Mọi chuyện đều không phải hắn muốn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Mộc Tinh dâng lên sát khí ngùn ngụt.

Cô không đợi Phong Kỳ trả lời, liền quay người nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ ở đằng xa.

Sát khí trong lòng cô dâng trào, cuồn cuộn.

Thấy Mộc Tinh đột nhiên quay người nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, nắm đấm cũng đã siết chặt, Phong Kỳ lập tức giật mình.

Hắn có lý do để nghi ngờ, Mộc Tinh dường như muốn đấm chết Mê Vụ Chi Chủ.

"Học tỷ, đừng kích động, nghe ta giải thích!" Hắn lập tức lên tiếng.

Lúc này, Mộc Tinh mới quay đầu lại.

"Ngươi có phải cho rằng ta bị thế lực lĩnh vực mê hoặc rồi không?"

“Chẳng lẽ không phải sao? Phong Kỳ mà ta biết dù thế nào cũng không thể làm chó cho thế lực lĩnh vực.”

Nhận ra Mộc Tinh quả nhiên hiểu lầm, trong lòng hắn đắng ngắt, sau đó lên tiếng:

“Học tỷ, chúng ta đổi chỗ khác nói chuyện, nghe ta giải thích.”

Nói xong, Phong Kỳ liền chạy về phía xa trước.

Mộc Tinh thấy vậy, nhíu mày nhưng vẫn đi theo.

Một lát sau, bọn họ dừng lại ở vị trí cách hẻm núi năm km.

Phong Kỳ lúc này quay người lại, Mộc Tinh vừa vặn đáp xuống.

Đến lúc này, giải thích không bằng thú nhận, hắn quyết định sẽ nói một phần bí mật mình biết cho Mộc Tinh.

Nhưng hắn không định nói hết.

Đặc biệt là bí mật về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tuyệt đối không thể nói cho Mộc Tinh.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là hạt nhân của mỗi đường hy sinh, một khi xảy ra vấn đề, toàn bộ nỗ lực của đường thời gian này sẽ tan thành mây khói.

Quan trọng hơn là, bên cạnh Mộc Tinh có người sói.

Vài đường thời gian đầu, hắn từng chọn giao hộp thư cho Mộc Tinh, kết quả là thông tin trong hộp thư đều bị xóa sạch.

Nếu bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị tiết lộ cho Mộc Tinh.

Thì có khả năng khiến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị diệt sớm, 1500 năm sau sẽ không còn căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Giữ lại một phần bí mật, là có trách nhiệm với những người đồng hành cùng nỗ lực trên đường hy sinh này.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mộc Tinh, mở miệng nói:

"Học tỷ, thật ra ta không bị khống chế, ta cố ý nội ứng bên cạnh hắn."

"Cố ý nội ứng? Mục đích của ngươi là gì?"

"Nếu ta nói ta đã từng đến tương lai 1500 năm sau, ngươi có tin không?"

Mộc Tinh vốn mặt mày nghiêm trọng, nghe xong lời này, biểu cảm sửng sốt:

"Ta nghĩ, ngươi có lẽ thực sự bị Sinh Vật Trận Địa mê hoặc rồi."

Phong Kỳ: …

…

Đối mặt với sự nghi ngờ của Mộc Tinh, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được.

Dù sao thì trước khi có được năng lực xuyên việt đường thời gian, nếu có người nói trước mặt hắn rằng mình có thể tùy ý xuyên việt đường thời gian, hắn chắc chắn sẽ cho rằng đối phương là kẻ ngốc, hoặc là bệnh nhân tâm thần.

Có loại ảo tưởng này, chắc chắn phải đưa đến bệnh viện tâm thần Tinh Thành bên cạnh để điều trị, còn phải dùng thuốc mạnh.

Dù sao thì năng lực xuyên việt đường thời gian hoàn toàn vượt quá phạm vi hiểu biết của kiến thức hiện tại.

Lúc này nhìn Mộc Tinh mặt mày ngơ ngác, hắn lại nghiêm túc gật đầu:

"Học tỷ, ta không lừa ngươi."

“Ta tin ngươi nhưng ta không tin ngươi khi đang bị khống chế tinh thần, có gì thì đợi ta giải quyết xong Sinh Vật Trận Địa khống chế ngươi rồi hãy nói.” Mộc Tinh rất thành thật nói ra suy nghĩ trong lòng, sau đó quay người định rời đi.

“Học tỷ, thời gian có hạn, ta nói ngắn gọn.”

Hết chương 709.

Chương 710. Cuộc Đụng Độ Định Mệnh

Lúc này Mộc Tinh mới dừng lại, trong mắt hiện lên một tia ưu sầu, vẫn quay người lại.

Nếu là người khác, cô căn bản lười để ý.

Nhưng Phong Kỳ thì khác.

Cô có hai sự gửi gắm trên thế giới này, một trong số đó giống như tất cả thập hoang giả, là báo thù cho tổ tiên, cho người thân, giết sạch Sinh Vật Trận Địa.

Mỗi thập hoang giả đều từng là cư dân thành thị, chỉ vì sự giáng lâm của lĩnh vực trường mới khiến bọn họ buộc phải lưu lạc.

Trong khoảng thời gian này, vô số người mất đi người thân, không nhà để về.

Người thân, bạn bè của bọn họ đều chôn vùi trong đống đổ nát vốn là thành thị.

Lòng căm thù đối với Sinh Vật Trận Địa đã khắc sâu vào máu của mỗi thập hoang giả.

Mộc Tinh cũng không ngoại lệ.

Ngay từ nhỏ, cô đã nghe cha mẹ kể về nguyên nhân cái chết của ông bà nội, ông bà ngoại và những người thân lớn tuổi khác.

Hiểu được nỗi hận của cha mẹ đối với Sinh Vật Trận Địa.

Mà cha mẹ cô cũng chết vì sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Lần di cư đó, bọn họ bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công, cha mẹ cô trúng kịch độc, cơ thể không ngừng hoại tử.

Dù được quân phòng thủ Tinh Thành giúp đỡ nhưng với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại, căn bản không thể loại bỏ chất độc trong cơ thể, chỉ có thể làm chậm thời gian chất độc lan tràn.

Cũng chính lúc đó, cha mẹ cô tự nguyện tham gia kế hoạch cải tạo phù văn do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phát động.

Mục đích làm như vậy trước khi chết có hai điểm.

Một là hy vọng cô còn nhỏ tuổi có thể được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bảo vệ, không cầu vinh hoa phú quý, chỉ cầu tương lai có thể sống trong Tinh Thành không lo ăn mặc, không phải lưu lạc khắp nơi.

Còn giành cho cô một suất vào Học phủ Tinh Thành.

Hai là bọn họ cũng mong muốn đóng góp một phần sức lực cho sự nghiệp khoa học, cho nhân loại sớm ngày chiến thắng thế lực lĩnh vực.

Mộc Tinh kế thừa lòng căm thù và khát vọng tươi đẹp của cha mẹ.

Một trong những sự gửi gắm của cô trên đời, chính là chống lại thế lực lĩnh vực, cống hiến cả đời cho sự trỗi dậy của nhân loại.

Một sự gửi gắm tinh thần khác của cô, chính là Phong Kỳ.

Sự gửi gắm này đã từng được ghi chép rõ ràng trong nhật ký của một đường thời gian nào đó.

[Trước kia vẫn không hiểu tại sao mọi người lại gửi gắm hy vọng vào những vị thần hư vô mờ mịt, rõ ràng bọn họ không tồn tại cũng không thể thay đổi hiện thực, sau này tôi

mới hiểu được khi tuyệt vọng và bất lực, một tia sáng le lói trong bóng tối có thể sưởi ấm cả thế giới.]

Sự gửi gắm này khiến cô khi xung phong xông trận, vẫn có thể cảm nhận được sự ấm áp của một bến đỗ bình yên ở phía sau.

Tình cảm này không liên quan đến tình yêu nhưng có thể gọi là "Tín ngưỡng."

Khi cô mê mang nhất, bất lực nhất, chính là Phong Kỳ đã cho cô sự ấm áp.

Sau đó có được tình bạn của Lâm Nhiễm và những người khác, cũng được xây dựng trên sự ấm áp này.

Từng là Phong Kỳ nói với cô phải tự tin, cũng là Phong Kỳ nói với cô phải kiên định tin tưởng vào tương lai nhân loại sẽ chiến thắng.

Cô không hề nghi ngờ, nếu không có Phong Kỳ, cô sẽ hoàn toàn đi vào mặt tối trong lòng.

Từ đó biến thành một cỗ máy giết chóc, như xác sống chiến đấu vì lòng hận thù trong lòng, giết chóc không ngừng nghỉ.

Chính là Phong Kỳ đã khiến cô một lần nữa trở thành con người, chứ không phải quái vật bị hận thù nuốt chửng.

Từ khi cô đổng chuyện, đã cùng gia đình lưu lạc bên ngoài.

Ký ức tươi đẹp nhất trong lòng cô chính là những ngày tháng cùng Phong Kỳ và những người bạn khác học tập tại Học phủ Tinh Thành.

Lúc đó cô tạm thời quên đi hận thù, đồng thời cũng phát hiện ra niềm vui trong cuộc sống.

Cô nguyện ý hy sinh bản thân để mở ra một con đường dẫn đến hy vọng cho nhân loại.

Nhưng vì Phong Kỳ, cô cũng nguyện ý hy sinh bản thân.

Ngày đó di vật chiếc đàn môi của cha cô vỡ nát, thế là chiếc đàn môi màu trắng mà Phong Kỳ tặng đã lấp đầy khoảng trống đó, trở thành bảo vật trong lòng cô, quý giá hơn bất cứ thứ gì.

Đối mặt với Phong Kỳ, cô không nỡ ra tay, càng nguyện ý cho hắn vô số cơ hội để biện giải.

Nghĩ đến đây, Mộc Tinh hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định nhìn Phong Kỳ, chờ hắn giải thích cho cô.

Trong lòng cô cũng đã nghĩ xong.

Dù Phong Kỳ thật sự bị khống chế tinh thần, thậm chí lệnh khống chế tinh thần này không thể phá giải, cô cũng phải bảo vệ Phong Kỳ.

Bất kể là ai cũng không được.

…

Nhìn Mộc Tinh trước mặt sắc mặt phức tạp, dường như đã rơi vào đấu tranh tư tưởng, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Hắn đại khái có thể hiểu được tâm trạng của Mộc Tinh lúc này.

Thật ra hắn cũng từng có cảm giác này.

Lúc biết được Vương Tấn Thăng chính là Mê Vụ Chi Chủ, tín ngưỡng trong lòng hắn đã sụp đổ.

Hết chương 710.

Chương 711. Đảo Hắc Tuyệt

Là Vương Tấn Thăng đã dạy hắn dũng cảm, không sợ hãi, hy sinh.

Cũng là Vương Tấn Thăng khiến hắn hiểu được kiên định theo đuổi lý tưởng trong lòng là một thứ tình cảm lãng mạn.

Vương Tấn Thăng là anh hùng trong lòng hắn, cũng là người dẫn đường kiên định cho hắn lựa chọn cứu thế.

Giống như tín ngưỡng trong lòng.

Tín ngưỡng sụp đổ mang đến chính là đau khổ và tuyệt vọng.

Nhưng may mắn là, hiện tại hắn vẫn còn thời gian để giải thích tất cả.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mộc Tinh đang đứng trước mặt, so với trong trí nhớ thì đã thêm một phần tự tin và trưởng thành.

"Học tỷ, là thế này, lúc trước ta ở Học phủ Tinh Thành đã nghiên cứu ra rất nhiều công pháp tu luyện, tỷ còn nhớ không? Thật ra những công pháp tu luyện này căn bản không phải do ta nghiên cứu ra…"

Tiếp theo, Phong Kỳ đã giải thích chi tiết chuyện hắn có thể xuyên qua đường thời gian.

Nhưng hắn đã giấu bí mật về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Lâm Nhiễm, v.v.

Hắn tin tưởng Mộc Tinh.

Nhưng bên cạnh Mộc Tinh có gián điệp.

Những thông tin này có lẽ sẽ vô tình bị tiết lộ ra ngoài, có thể khiến đường hy sinh này của hắn thua toàn tập.

Thật ra hắn cũng có thể nói cho Mộc Tinh biết chuyện bên cạnh cô có gián điệp, để Mộc Tinh đề phòng.

Nhưng tên gián điệp này có thể hiện tại không ở bên cạnh Mộc Tinh, mà là đến lúc thành lập quân đội Bình Minh mới xuất hiện.

chẳng lẽ để Mộc Tinh đề phòng từng người đồng đội bên cạnh mình trong tương lai sao?

Điều này chắc chắn sẽ khiến việc thành lập quân đội Bình Minh xuất hiện biến cố lớn.

Tiếp theo chính là sự thay đổi lớn của lịch sử.

Sự thay đổi này tốt hay xấu thì khó nói nhưng nếu là mặt xấu thì đường hy sinh này sẽ hoàn toàn bị hủy hoại.

Muốn bắt được tên gián điệp bên cạnh Mộc Tinh, về sau đường thời gian có rất nhiều cơ hội.

Nhưng đường hy sinh này của hắn còn có tình báo quan trọng hơn phải giao cho hắn ở 1500 năm sau.

Đối mặt với câu hỏi của Mộc Tinh về lý do tại sao phải ẩn núp bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã giải thích như thế này.

Hắn xuyên qua đường thời gian, ở thế giới 1500 năm sau khi loài người đã diệt vong đã gặp được Mê Vụ Chi Chủ, vì vậy biết được trên người hắn có rất nhiều bí mật.

Lần này hắn ẩn núp bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, là muốn thông qua Mê Vụ Chi Chủ để điều tra tình báo.

Cuối cùng hắn còn nói thêm.

Bất kể đường hy sinh này của hắn cuối cùng đi đến bước nào, đều hy vọng Mộc Tinh đừng đến quản hắn.

Dù là bị đưa lên pháp trường chém đầu.

Chỉ có như vậy, tương lai của đường hy sinh này mới không bị ảnh hưởng, nằm trong phạm vi hắn có thể kiểm soát.

Trò chuyện vài giờ, Mộc Tinh đã hiểu được ngọn nguồn sự việc, trong mắt không giấu được sự kinh ngạc.

Lúc này cô lựa chọn tin tưởng Phong Kỳ.

Hít sâu một hơi, trên mặt Mộc Tinh cuối cùng cũng nở nụ cười, cô đưa tay vỗ vai Phong Kỳ:

"A Kỳ, tốt lắm, không làm ta thất vọng."

"Học tỷ, ngươi cũng không tệ." Phong Kỳ cũng cười theo, sau đó học theo Mộc Tinh vỗ vai cô.

Lúc này hắn mới phát hiện, học tỷ loli trước kia chỉ cao đến vai hắn, giờ đã sắp ngang bằng hắn rồi.

"Học tỷ, mấy năm nay sao ngươi lại cao lên nhiều thế?"

"Có lẽ là mấy năm nay dinh dưỡng tốt hơn, đồ ăn trong học phủ tuy ngon nhưng năng lượng trong thức ăn rất ít, rất dễ tiêu hóa nên thường xuyên đói vào đêm khuya nhưng ở tiền tuyến thường xuyên ăn thịt thú lĩnh vực, rất bổ."

Lúc này Mộc Tinh đã cởi bỏ lớp áo lạnh lùng, trên mặt tràn đầy ý cười, thể hiện mặt ấm áp duy nhất trước mặt Phong Kỳ.

Chỉ là sau nụ cười, Phong Kỳ lại nhìn thấy một tia đau lòng cố gắng che giấu.

Hắn biết Mộc Tinh đang đau lòng vì hắn hy sinh trên nhiều dòng thời gian.

"Học tỷ, hiện tại việc tranh giành Huyết Thạch vẫn đang tiếp tục, chúng ta ra ngoài đi, nếu có thể thì giúp ta bảo vệ tính mạng của Mê Vụ Chi Chủ."

"Được!" Mộc Tinh lập tức gật đầu.

Sau khi hiểu được nỗ lực của Phong Kỳ, nỗi lo lắng trong lòng Mộc Tinh tan biến, trong lòng chỉ còn đau lòng.

Lúc này điều cô có thể làm chính là kiên định ủng hộ Phong Kỳ.

Giống như lời hẹn ước năm xưa bên bờ hồ vào mùa hè.

"Vì sự trỗi dậy của loài người mà phấn đấu cả đời, dù chết cũng không hối tiếc."

…

Trời dần sáng.

Đợi đến khi Phong Kỳ và Mộc Tinh đến khu vực giao chiến của hẻm núi, chiến huống vẫn vô cùng ác liệt.

Mặt đất xung quanh liên tục sụt xuống vì cuộc chiến dữ dội của họ, thậm chí địa hình của khu vực này cũng đã bị thay đổi.

"Trong lịch sử bình thường, ta có tham gia trận chiến này không?" Lúc này Mộc Tinh tò mò hỏi.

"Không rõ, ta đoán là có tham gia nhưng là bị ép tham gia."

Quay đầu nhìn Mộc Tinh đang nhất kiểm nghi ngờ, hắn cười giải thích:

"Ta đoán là thế này, trận chiến này trước khi Siêu Sinh Vật Trận Địa xuất hiện, ngươi căn bản không tham gia, nếu không thì Huyết Thạch đã sớm bị ngươi cướp mất rồi.

Hết chương 711.

Chương 712. Siêu Sinh Vật Trận Địa

"Ngươi hẳn là đứng bên quan sát xem cuối cùng những chiến đoàn nào là thế lực lĩnh vực nhưng sau khi Siêu Sinh Vật Trận Địa xuất hiện, ngươi cũng bị kết giới của nó bao phủ, chỉ có thể bị ép ra tay."

"Siêu Sinh Vật Trận Địa?"

"Ừ, lát nữa sẽ xuất hiện một tên khổng lồ, thực lực cực mạnh, trong lịch sử ngươi từng chém giết nó nhưng hiện tại ngươi có thực lực đó hay không thì ta không rõ nhưng sống sót trong tay nó chắc chắn không thành vấn đề."

"Vậy thì ta phải xem thử, con Siêu Sinh Vật Trận Địa này lợi hại đến mức nào."

Trên mặt Mộc Tinh hiện lên một tia chờ mong, sức mạnh huyết mạch bí ẩn trong cơ thể cũng xuẩn xuẩn dục động.

"Được rồi, ta sẽ tham gia chiến trường trước, đảm bảo Mê Vụ Chi Chủ sẽ không chết ngoài ý muốn."

Không đợi Phong Kỳ gật đầu, Mộc Tinh lúc này hóa thành một luồng ánh sáng màu ngọc bích lao thẳng vào khu vực giao chiến.

Nhìn Mộc Tinh chạy như bay, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên hiện lên hình ảnh Tiểu Giác Hút chạy như điên bằng bốn chân, phía sau là cuồn cuộn khói bụi.

Trong lòng vừa xấu hổ vừa thở phào nhẹ nhõm.

Ban đầu hắn cũng chuẩn bị tiến vào khu vực giao chiến, may mắn là khi có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, hắn có thể liều mạng bảo vệ Mê Vụ Chi Chủ rời đi.

Nhưng bây giờ Mộc Tinh đã ra tay, hắn cũng không cần lo lắng nữa.

Sau đó hắn kéo giãn khoảng cách với khu vực giao chiến.

Lúc này nếu đến quá gần, tinh thần lực của hắn sẽ mất kiểm soát, hấp thụ một lượng lớn tinh thần lực hỗn tạp.

Một khi thân xác không thể chịu đựng được, chỉ có thể nổ tung mà chết.

Ý thức của hắn không thể theo thể tinh thần rời đi, căn bản không có khả năng Trường sinh bằng tinh thần.

Quan trọng hơn là, công pháp tà môn này hấp thụ tinh thần lực không qua luyện hóa, tràn ngập tạp chất tinh thần lực khác nhau.

Không tinh khiết sẽ gây ra sự không ổn định.

Loại tập hợp tinh thần lực này giống như một quả bom không ổn định, có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Muốn dùng cách Trường sinh bằng tinh thần để tiếp tục tồn tại trên thế gian này sau khi chết, hoàn toàn không thể.

Lúc này tầm mắt hắn chuyển sang Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ hiện tại thực lực còn lâu mới mạnh bằng 1500 năm sau, lúc này hắn trà trộn trong khu vực giao chiến như một tên thích khách hèn hạ.

Vừa chú ý đến Huyết Thạch, chỉ cần ai bị thương chảy máu, hắn sẽ tiến đến hút một ngụm.

Những máu của Sinh Vật Trận Địa này sau khi bị hắn hấp thụ vào cơ thể, sẽ được tinh lọc luyện hóa thành khí huyết tinh

khiết, tạp chất sẽ hóa thành sức mạnh có tính ăn mòn, hòa vào trong sương mù xám.

Về hiệu suất sử dụng máu, Mê Vụ Chi Chủ đã đạt đến mức đỉnh cao.

Khu vực giao chiến cho dù thân pháp có tốt đến đâu cũng sẽ bị pháp thuật, năng lực tràn ngập trời đất đánh trúng nhưng hắn dùng năng lực hấp thụ khí huyết gần như vô lại để không ngừng mạnh lên trên chiến trường.

Những vết thương trên người hắn cũng sẽ được phục hồi sau mỗi lần hút máu.

Lúc này Mộc Tinh cũng đã đến khu vực giao chiến.

So với Mê Vụ Chi Chủ không ngừng né tránh, Mộc Tinh như đi vào chỗ không người.

Pháp thuật tràn ngập trời đất đánh vào người cô, ngay cả khí màu ngọc bích quanh cơ thể cô cũng không thể phá vỡ.

Cô cứ đứng như vậy ở rìa khu vực giao chiến, ánh mắt đảo qua đảo lại, thỉnh thoảng liếc nhìn Mê Vụ Chi Chủ.

Đồng thời trong lòng cô đã chuẩn bị sẵn sàng, nếu có tình huống đột xuất thì ra tay.

Dùng một cách ngoài ý muốn để bảo vệ tính mạng của Mê Vụ Chi Chủ.

Sự xuất hiện của Mộc Tinh nhanh chóng thu hút sự chú ý của nhiều Sinh Vật Trận Địa.

Bởi vì Mộc Tinh thực sự có chút nổi bật.

Những người khác hỗn loạn như ma quỷ, chỉ có một mình Mộc Tinh đứng đó "Thời gian tĩnh lặng."

Cho dù ở ngay trung tâm của cơn bão nhưng sự điên cuồng và tàn khốc trước mắt dường như không liên quan gì đến cô.

Mê Vụ Chi Chủ đang tìm thời cơ ra tay cũng phát hiện ra Mộc Tinh lúc này.

Nhìn thấy khí màu ngọc bích quen thuộc chảy trên cơ thể Mộc Tinh, cảm giác ngạt thở khi cận kề cái chết lại ùa về trong lòng.

Động tác của hắn lúc này trở nên cứng đờ.

"Cút đi!" Lúc này một tên thú nhân lĩnh vực cầm theo một cây gậy sắt đen thô to vung về phía hắn, cố gắng mở ra một con đường dẫn đến Huyết Thạch.

Đối mặt với sự tấn công, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ trở nên lạnh lùng.

Hắn không đánh lại được Mộc Tinh nhưng đối mặt với những Sinh Vật Trận Địa khác thì hắn không sợ.

Lúc này hắn đột nhiên vung tay về phía thú nhân lĩnh vực, lập tức cánh tay hóa thành sương mù xám, tiếp theo một lượng lớn khí huyết tràn ra từ sương mù xám, ngưng tụ thành một chiếc gai máu.

Một đòn này lập tức xuyên thủng lồng ngực của thú nhân lĩnh vực.

Khi sương mù xám tiếp xúc với máu trong cơ thể thú nhân lĩnh vực, giống như một chiếc máy bơm nước, trong thời gian ngắn đã hút sạch máu của thú nhân lĩnh vực.

Hết chương 712.

Chương 713. Khả Năng Thần Kỳ

Nhìn vào xác của thú nhân lĩnh vực khô quắt, Mê Vụ Chi Chủ rút gai máu về.

Lúc này hắn quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh.

Phát hiện ánh mắt của Mộc Tinh không tập trung vào hắn, hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Bây giờ hắn cơ bản có thể khẳng định, Mộc Tinh đã hoàn toàn quên hắn rồi.

Dù sao cũng đã qua nhiều năm như vậy, Mộc Tinh có thể đã quên hắn từ lâu trong trí nhớ, bây giờ chỉ cảm thấy hơi quen thuộc với hơi thở trên người hắn mà thôi.

Nghĩ đến đây, Mê Vụ Chi Chủ trở nên to gan hơn nhiều.

Lúc này, bình minh ló dạng ở chân trời.

Một đêm chiến đấu vẫn chưa phân thắng bại, cuộc tranh giành Huyết Thạch vẫn tiếp tục.

Hơn nữa, các thế lực lĩnh vực tham gia tranh giành Huyết Thạch không những không giảm mà còn ngày càng nhiều.

Ngay khi các thế lực đang điên cuồng vì Huyết Thạch, bầu trời đột nhiên tối sầm lại.

Tiếp theo, một đốm đen méo mó xuất hiện trên không trung.

Đốm đen này không ngừng vặn vẹo xoay tròn, cuối cùng biến thành một khe nứt không gian, một bàn tay khổng lồ che

trời từ từ thò ra từ khe nứt không gian.

Cùng với một tiếng gầm kinh thiên động địa, trên bầu trời lại xuất hiện những đốm sáng màu đen.

Chỉ thấy những đốm sáng màu đen di chuyển nhanh chóng trên không trung, phác họa ra một trận đồ lớn.

Lúc này, bức màn đen nhanh chóng lan rộng ra xung quanh trận đồ này, cuối cùng biến thành một kết giới che chắn trong phạm vi vài km.

Ngay cả linh khí bên ngoài cũng không thể xuyên qua kết giới để vào bên trong.

Sinh Vật Trận Địa siêu cấp có thực lực khủng bố đã giáng lâm.

Các thế lực lĩnh vực vẫn đang hỗn chiến đều dừng tay, lúc này bọn họ cảm nhận được áp lực từ huyết mạch, cũng nhận ra cái chết đã cận kề.

…

Nhìn vào vết nứt không gian méo mó trên bầu trời, cũng như bàn tay khổng lồ thò ra từ đó, Phong Kỳ một lần nữa cảm nhận được áp lực mạnh mẽ.

Cơ thể không nhịn được bắt đầu run rẩy nhẹ.

Nhưng trong lòng hắn không hề hoảng sợ.

Dù sao thì tình hình lần này cũng khác.

Lần hy sinh trước không có sức mạnh để chống lại bàn tay khổng lồ.

Nhưng lần này có Mộc Tinh ở đây, hắn không cần quá lo lắng.

Ngay lúc này, bàn tay khổng lồ mang theo thế của thiên địa, từ từ đè xuống.

Phong Kỳ lập tức cảm thấy áp lực từ trên đỉnh đầu ập đến, chỉ thấy trên người như đeo một ngọn núi nhỏ.

Lúc này hắn hướng ánh mắt về phía khu vực giao chiến trong hẻm núi.

Các thế lực lĩnh vực khác cũng vậy, đều cảm nhận được áp lực từ trên đỉnh đầu, lúc này bọn họ ngửa đầu nhìn trời, trong mắt không giấu được vẻ kinh hoàng.

Áp lực từ trên đỉnh đầu, theo bàn tay khổng lồ tiếp tục hạ xuống mà không ngừng tăng lên.

Đối mặt với nguy cơ sống còn, trọng tâm chú ý của các thế lực lĩnh vực cuối cùng không còn là Huyết Thạch nữa.

Dù sao thì kết giới đã hình thành, ngay cả khi có được Huyết Thạch cũng không thể dịch chuyển ra khỏi kết giới lĩnh vực, rõ ràng là sống sót mới là điều cấp bách nhất.

Trong thời khắc sống còn, các thành viên của tộc Linh năng đã chủ động lên tiếng, ra hiệu cho các thế lực liên thủ chống lại Sinh Vật Trận Địa siêu cấp.

Các thế lực lĩnh vực trước đó còn liều mạng vì Huyết Thạch đều hưởng ứng lời kêu gọi.

Lúc này, Mộc Tinh cũng đang ngửa đầu nhìn trời.

So với sự kinh hoàng trong lòng các thế lực lĩnh vực, nội tâm cô vô cùng bình tĩnh.

Áp lực của bàn tay khổng lồ thậm chí không thể khiến cô cảm thấy chút áp bức nào, ngược lại tốc độ lưu thông máu trong cơ thể cô nhanh hơn, nhịp tim cũng tăng theo.

Cảm giác này rất kỳ diệu.

Giống như một con thú hoang đói khát gặp được con mồi ngon sau bao ngày mong đợi.

Phản ứng từ huyết mạch khiến Mộc Tinh vô thức nắm chặt nắm đấm, bãi xuất liễu tư thế tấn công săn mồi.

Ngay lúc này, các thành viên của tộc Linh năng đã liên hợp với các thế lực lĩnh vực khác dựng lên một kết giới phòng ngự.

Một bức màn sáng màu xanh lao vút lên trời, biến thành một lớp năng lượng màu xanh bao trùm lấy bọn họ.

Sau khi lớp năng lượng hình thành, áp lực trên người bọn họ giảm đi rất nhiều.

Nhưng áp lực từ huyết mạch vẫn khiến các thế lực lĩnh vực cảm thấy hồi hộp và sợ hãi, lúc này ngẩng đầu nhìn trời, bọn họ không hề chắc chắn liệu mình có thể sống sót hay không.

Tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ lúc này bắt đầu tăng nhanh.

Ngay lập tức, lớp năng lượng màu xanh chịu áp lực tăng lên, bề mặt xuất hiện vết nứt.

Ngay khi các thế lực lĩnh vực chuẩn bị đáp lại lời kêu gọi của các thành viên tộc Linh năng, đứng vào các vị trí nút giao và tăng cường năng lượng đầu ra thì lớp năng lượng màu xanh đột nhiên nổ tung, tiếp theo là áp lực khủng khiếp khiến tất cả Sinh Vật Trận Địa đều chìm xuống.

Lần này, lớp năng lượng màu xanh không phải bị áp lực bên ngoài phá hủy.

Mà là bị phá hủy từ bên trong.

Trong ánh mắt kinh ngạc của các thế lực lĩnh vực, thân hình của Mộc Tinh xuất hiện trên đỉnh đầu.

Hết chương 713.

Chương 714. Sự Thống Trị Tối Cao

Hơi thở màu ngọc lưu chuyển nhanh hơn trên cơ thể Mộc Tinh, Mộc Tinh lơ lửng trên không trung hít một hơi thật sâu, sau đó đột nhiên tung ra một cú đấm.

Trong nháy mắt, gió mạnh gào thét, sức mạnh khủng khiếp cuốn đi cát và đá vụn ở khu vực gần đó, theo dấu ấn nắm đấm màu ngọc lao vút lên trời va vào bầu trời.

Ầm!

Khi dấu ấn nắm đấm màu ngọc va chạm với bàn tay khổng lồ, dường như không gian này đang rung chuyển, run rẩy.

Cú đấm này của Mộc Tinh không chỉ đánh lui bàn tay khổng lồ của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp, mà còn khiến các thế lực lĩnh vực kinh ngạc.

Đối với Mộc Tinh, bọn họ không xa lạ gì.

Những thế lực lĩnh vực thâm nhập vào chiến đoàn tiền tuyến này cũng giống như Mê Vụ Chi Chủ, thường xuyên theo dõi tin tức thời sự tiền tuyến.

Vì vậy, Mộc Tinh thường xuyên lên trang nhất, trang đầu.

Nhưng đối với thực lực thực sự của Mộc Tinh, bọn họ không có một tiêu chuẩn nào để đánh giá.

Lần hành động chung này có sự tham gia của Mộc Tinh, bọn họ càng không coi là chuyện gì to tát.

Chỉ có Mê Vụ Chi Chủ từng thực sự giao thủ với cô mới hiểu rõ Mộc Tinh đáng sợ đến mức nào, trong lòng luôn cảnh

giác với cô.

Bây giờ bọn họ nhận ra mình đã sai.

Hóa ra sức chiến đấu của Mộc Tinh và bọn họ không cùng một cấp độ.

Bọn họ cũng đột nhiên hiểu ra tại sao Mộc Tinh lại đứng đó như một chú hề quan sát bọn họ tàn sát lẫn nhau.

Bởi vì với thực lực của cô, hoàn toàn có thể dễ dàng kết thúc cuộc chiến giành Huyết Thạch căng thẳng này.

Ngay lúc này, Mộc Tinh lại ra tay.

Chỉ thấy toàn thân cô tỏa ra ánh sáng chói lọi, lần này tốc độ của cô nhanh đến mức mắt thường không thể nhìn thấy động tác tung nắm đấm nhưng trong nháy mắt, vô số bóng nắm đấm màu ngọc lao vút lên trời.

Bàn tay khổng lồ lập tức bị đánh liên tiếp, liên tục bay ngược.

Trong khe nứt không gian trên bầu trời truyền đến tiếng gầm kinh thiên động địa, Sinh Vật Trận Địa siêu cấp dường như đã hoàn toàn nổi giận.

Nhưng Mộc Tinh không hề sợ hãi, cô trực diện với mối đe dọa từ thế lực siêu cấp đứng sau bàn tay khổng lồ.

Phản ứng từ bản năng mách bảo cô rằng, siêu Sinh Vật Trận Địa trông có vẻ đáng sợ trước mặt cô chỉ là thức ăn đã lâu không được nếm.

Ngay khi Mộc Tinh giao chiến với bàn tay khổng lồ màu đỏ.

Mê Vụ Chi Chủ ở phía dưới đã ra tay.

Hắn cũng giống như các sinh vật lĩnh vực khác, đang ngước nhìn bầu trời.

Nhưng trong bóng tối, hắn đã dùng tinh huyết hấp thụ được lúc nãy để tạo ra một Huyết Thạch giống hệt, sau đó nhẹ nhàng vẫy tay về phía Huyết Thạch ở xa.

Khả năng điều khiển máu cũng có tác dụng với Huyết Thạch.

Huyết Thạch lúc này từ từ tan chảy, cuối cùng hóa thành một vũng máu, từ từ chảy về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Một trong những đặc điểm của vật phẩm kỳ diệu là không có bất kỳ hơi thở nào.

Huyết Thạch tan chảy không gây sự chú ý của Sinh Vật Trận Địa gần đó, cứ như vậy bị Mê Vụ Chi Chủ đổi chỗ.

Làm xong tất cả những điều này, hắn bình tĩnh ngẩng đầu nhìn trời.

Lúc này hắn đột nhiên nghĩ đến Phong Kỳ, hắn liền quay đầu nhìn về hướng xa xa nơi Phong Kỳ đang ở.

Phát hiện Phong Kỳ cũng đang ngẩng đầu nhìn trời, không bị tổn thương do áp lực của bàn tay khổng lồ, hắn thở phào nhẹ nhõm.

Trận chiến giữa Mộc Tinh và bàn tay khổng lồ kéo dài rất lâu.

Chiến đấu đến hăng say, Mộc Tinh nắm lấy một ngón tay của bàn tay khổng lồ, muốn kéo toàn bộ siêu Sinh Vật Trận Địa ở đầu bên kia của đường hầm không gian ra.

Nhưng siêu Sinh Vật Trận Địa ở đầu bên kia không gian dường như không thể đi qua đường hầm không gian hẹp này, cuối cùng dưới lực kéo khủng khiếp của Mộc Tinh, một ngón tay của siêu Sinh Vật Trận Địa bị xé đứt.

Máu từ trên trời rơi xuống.

Theo góc nhìn của Mê Vụ Chi Chủ, máu rơi trên bầu trời, không nghi ngờ gì nữa là món quà trưởng thành quý giá nhất.

Mỗi giọt máu đều có thể giúp hắn tăng cường sức mạnh không ít.

Không để ý đến ánh mắt của các Sinh Vật Trận Địa xung quanh, hắn dứt khoát dùng ý thức dẫn máu trên trời tụ về phía mình.

Khi những giọt máu này đi vào cơ thể, sức mạnh khí huyết tinh khiết dâng trào khiến tóc của Mê Vụ Chi Chủ bay theo.

Trong nháy mắt, làn da của hắn bị khí huyết đốt cháy đến đỏ bừng.

Trong quá trình tiêu hóa, cơ thể phản ứng rất mạnh.

Quá trình hấp thụ khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ giống như con người thưởng thức đồ ăn ngon.

Hấp thụ máu của siêu Sinh Vật Trận Địa, hắn như được thưởng thức một món ngon tuyệt đỉnh chưa từng nếm qua, từng tế bào trong cơ thể đều được đánh thức bởi hương vị chưa từng trải qua này, cơ thể không ngừng giải phóng tín hiệu khoái cảm đến não.

Ngay lúc này, bàn tay khổng lồ trên bầu trời cuối cùng cũng không còn can đảm để tiếp tục chiến đấu.

Lúc này, nó từ từ lùi lại, muốn rút vào khe nứt không gian.

Hết chương 714.

Chương 715. Bí Mật Ẩn Giấu

Nhưng Mộc Tinh cũng không có ý định buông tha, cô đến trước khe nứt không gian, luồng sáng màu ngọc bao bọc lấy toàn bộ bàn tay khổng lồ, bắt đầu dùng sức kéo.

Cuộc chiến giữa siêu Sinh Vật Trận Địa và Mộc Tinh bắt đầu.

Nhưng chỉ sau vài phút, tiếng gầm của siêu Sinh Vật Trận Địa lại vang lên trên bầu trời.

Trong ánh mắt khó tin của mọi người bên dưới, Mộc Tinh đã xé toạc bàn tay khổng lồ của siêu Sinh Vật Trận Địa này.

Máu bắn tung tóe, rơi xuống như mưa.

So với bàn tay khổng lồ, Mộc Tinh có thân hình nhỏ bé nhưng trong mắt mọi người, cô lại trở nên vô cùng đáng sợ.

Hình bóng đứng giữa không trung nắm chặt bàn tay khổng lồ này chắc chắn sẽ trở thành hình ảnh sâu sắc trong ký ức của những Sinh Vật Trận Địa này.

Sau khi bàn tay khổng lồ bị xé đứt, khe nứt không gian đóng lại.

Mất đi nguồn cung cấp năng lượng, kết giới bao phủ vùng đất này cũng sụp đổ.

Không chút do dự, các thế lực lĩnh vực khác nhau đã dứt khoát chọn cách chạy trốn, còn về Huyết Thạch, bọn chúng không thèm để ý nữa.

Liếc nhìn bàn tay khổng lồ, Mộc Tinh lúc này buông tay.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, cô vô cùng căm ghét, căn bản không có lý do gì để tha cho chúng.

Nhưng các thế lực lĩnh vực khác nhau lại chọn cách chạy trốn tứ phía, cô không nắm được khả năng giống như kết giới, chỉ có thể lựa chọn truy sát.

Nhưng trước khi truy sát bắt đầu, thân hình cô đột ngột rơi xuống trước Huyết Thạch.

Về hướng đi cuối cùng của Huyết Thạch, cô đã hỏi Phong Kỳ.

Phong Kỳ không đưa ra câu trả lời.

Bây giờ xem ra, cô cảm thấy Huyết Thạch hẳn là đã rơi vào tay mình.

Nắm lấy Huyết Thạch, cô hướng ánh mắt về những mục tiêu đã bị đánh dấu bởi thế lực lĩnh vực, thân hình hóa thành luồng sáng lao đi truy sát.

Còn Mê Vụ Chi Chủ lúc này cũng dứt khoát chuồn mất.

Lúc này, hắn đã dung nhập Huyết Thạch vào cơ thể, hắn đến trước mặt Phong Kỳ.

“Đi, mau đi!”

“Không cần Huyết Thạch nữa sao?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Ta đã đổi chỗ rồi, không ai để ý, chúng ta mau đi thôi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Tuy rằng hắn đã tận mắt chứng kiến tuyến hy sinh trước đó, thậm chí còn đích thân tham gia vào cuộc chiến giành Huyết Thạch nhưng cho đến khi chết, hắn vẫn không biết Huyết Thạch cuối cùng đã đi đâu.

Bây giờ nghe Mê Vụ Chi Chủ nói đã lấy được Huyết Thạch, hắn đột nhiên cảm thấy vô cùng bất ngờ.

Càng không rõ đây là sự kiện sẽ xảy ra trên dòng lịch sử bình thường, hay là do hắn ảnh hưởng, dòng lịch sử đã bị lệch hướng.

“Đi thôi, nếu Mộc Tinh đuổi tới, chúng ta đều phải chết.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hóa thành sương mù, bao bọc lấy Phong Kỳ rồi bay về phía khu tiếp tế cũ.

Trên đường đi, bọn họ bắt đầu suy nghĩ, tương lai nên đi về đâu.

“Lần hành động này, rõ ràng chúng ta đã để lộ thân phận và át chủ bài trước các thế lực lĩnh vực khác nhau, nếu tiếp tục hành động với tư cách là Vương Ý trong tương lai, chắc chắn sẽ bị nhiều hạn chế, ta nghĩ chúng ta nên thay đổi thân phận.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

“Thật sự phải thay đổi thân phận rồi nhưng trước đó ta đề nghị chúng ta tìm một nơi bế quan để nghiên cứu cách sử dụng và hiệu quả của vòng tay kỳ diệu, sau đó ngươi hãy lợi dụng Huyết Thạch kỳ diệu để từng bước nâng cao thực lực, dù sao thì thực lực mới là chìa khóa để sắp xếp tương lai.”

Nghe vậy, giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ truyền ra từ trong sương mù:

“Ta cũng nghĩ như ngươi, hôm nay bị kích thích quá lớn, ta phải nhanh chóng trở nên mạnh mẽ hơn.”

“Vì Mộc Tinh sao?”

“Tốc độ tăng thực lực của cô ta nhanh hơn ta tưởng tượng nhiều, nếu không đuổi kịp, khoảng cách giữa ta và cô ta sẽ ngày càng lớn.”

“Hồi đó ai nói thiên phú của mình đè bẹp Mộc Tinh thế? Bây giờ bị vả mặt rồi chứ.”

“Ta nói không bằng ta, ý là tương lai Mộc Tinh chắc chắn không bằng ta, chứ không phải là hiện tại.”

Nghe vậy, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Giác Hút nhỏ 1500 năm sau.

Nếu “Tương lai không bằng ta.” ám chỉ việc kéo dài tuổi thọ thì Mê Vụ Chi Chủ thực sự đã đè bẹp vô số cường giả đương thời, trong đó có cả Mộc Tinh.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ vô thức hỏi:

“Lão Mê, ngươi định làm gì sau khi kết thúc bế quan?”

Lần này, Mê Vụ Chi Chủ suy nghĩ rất lâu mới trả lời:

“Hay là… chúng ta đến Tinh Thành?”

Nghe vậy, hắn nhận ra rằng kế hoạch thâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách của Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng sắp được triển khai.

…

Thành Cựu Nhật về phía tây, dãy núi Cựu Nhật.

Những ngọn núi cao thấp nối tiếp nhau, nơi đây cây cối rậm rạp, bảo tồn nhiều loài động thực vật hoang dã.

Sau khi quyết định bế quan, Mê Vụ Chi Chủ và Phong Kỳ đã tìm kiếm một phen rồi đến khu rừng này.

Bọn họ chọn một khoảng đất trống trong khu rừng rậm bên bờ suối, sau đó dùng cây dựng một vòng hàng rào, cứ thế ẩn cư trong môi trường yên tĩnh như vậy.

Hết chương 715.

Chương 716. Cuộc Chạy Trốn

So với Mê Vụ Chi Chủ có thể bế quan mà không cần ăn uống, Phong Kỳ rõ ràng không làm được điều đó.

Cứ ba ngày, hắn phải vào rừng rậm săn bắt một ít thú rừng để bổ sung dinh dưỡng.

Còn về việc tu luyện, hắn không cần.

Sau khi cải tạo Ác ma long, cơ thể hắn đã thay đổi, hiệu quả tu luyện cực kỳ thấp.

Cách tăng trưởng mà hắn có thể lựa chọn chỉ có rèn luyện thể chất, để cường độ cơ thể của mình được nâng cao.

Và sự gia tăng cường độ của cơ thể cũng có thể làm giảm một loạt di chứng do tinh thần lực phát triển nhanh chóng mang lại.

Trong thời gian này, thực lực của Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu tăng trưởng nhanh chóng.

Khi chiến đấu ở hẻm núi, hắn đã hấp thụ một lượng lớn khí huyết, thậm chí còn hấp thụ cả máu của Siêu cấp Sinh Vật Trận Địa.

Những tinh huyết này vẫn chưa được chuyển hóa hoàn toàn.

Trong thời gian bế quan, Mê Vụ Chi Chủ đã hấp thụ những tinh huyết này, thực lực tiến triển nhanh chóng.

Ngoài ra, Huyết Thạch kỳ diệu đã dung nhập vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, mỗi thời mỗi khắc đều sản sinh ra khí huyết

tinh khiết.

Khí huyết do Huyết Thạch sản sinh ra không cần chuyển đổi, có thể dung nhập vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, trở thành một phần sức mạnh của hắn.

Đối với những cuộc phiêu lưu kỳ lạ và sự trưởng thành không ngừng của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ đã không còn lời nào để nói.

Đây quả thực là một khuôn mẫu nhân vật chính.

Tai qua nạn khỏi, kỳ ngộ liên tục, bùng nổ trước khi chết… Bây giờ còn có thêm một Huyết Thạch kỳ diệu có thể hoàn toàn phù hợp với năng lực của hắn.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói, bây giờ ngay cả khi hắn nằm im không nhúc nhích, thực lực cũng vẫn đang từng bước tiến triển.

So với việc hắn phải khổ sở mò mẫm tiến lên trên từng tuyến hy sinh, Mê Vụ Chi Chủ quả thực là được vận may chiếu cố.

Nghĩ đến đây, lòng Phong Kỳ chua xót.

Người so với sương mù, tức chết người.

Chớp mắt đã một tháng trôi qua.

Chiều hôm đó, hoàng hôn buông xuống.

Phong Kỳ vừa kết thúc một ngày luyện tập cường độ cao, lúc này đang ở bên bờ suối rửa sạch và chế biến con thỏ rừng vừa mới bắt được.

Tiếp theo, hắn dùng những cành cây đã chuẩn bị sẵn xuyên qua cơ thể con thỏ rừng, rồi đến trước đống lửa trại đã được đốt sẵn.

Đã mấy ngày không ăn gì, hắn quyết định tối nay sẽ ăn một bữa thịt rừng để thưởng cho bản thân.

Thời gian trôi qua, cành cây lật qua lật lại, bề mặt con thỏ rừng rỉ ra dầu mỡ, dưới sự liếm láp của ngọn lửa phát ra tiếng xèo xèo.

Ngay lúc này, một làn sương mù xám xuất hiện bên cạnh hắn.

Sương mù cuồn cuộn, ngưng tụ thành hình dạng của Mê Vụ Chi Chủ:

"Ta đã dạy ngươi cách hấp thụ khí huyết, sao ngươi vẫn dùng cách lãng phí này để ăn uống?"

Nghe thấy giọng nói quen thuộc bên tai, hắn không nhịn được trợn mắt:

"Ngươi dạy ta không thể no bụng, chỉ có thể bổ sung năng lượng, thời gian ta sống trong xã hội loài người đã quen với việc ăn uống rồi, có lẽ chủng tộc ban đầu của ta cũng dùng cách này để bổ sung dinh dưỡng."

"Không nói chuyện này nữa, lần này ta xuất quan là muốn nói cho ngươi một tin vui!"

Nghe vậy, Phong Kỳ tò mò quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Sao vậy? Thực lực tăng tiến vượt bậc?"

Lúc này, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ ánh lên tia sáng màu tím, trông rất phấn khích, hắn lúc này mới nói:

"Không liên quan đến sự tăng trưởng thực lực, gần đây ta nghiên cứu Huyết Thạch đã có phát hiện mới, phát hiện này có thể giúp chúng ta đứng trên đỉnh thế giới trong tương lai."

Nghe vậy, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Hắn cảm thấy Mê Vụ Chi Chủ lại sắp khoác lác rồi.

Từ lúc đánh bại Mộc Tinh, rồi trở thành Trụ thần… Mỗi lần như vậy, Mê Vụ Chi Chủ đều có những ý tưởng kỳ quái.

Nhưng hắn rất tò mò, lần này Mê Vụ Chi Chủ lại có ý tưởng gì mới.

Dường như phát hiện ra sự hờ hững của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ lập tức nói:

"Lần này ta phát hiện ra một thứ rất thú vị trên Huyết Thạch, rất có thể đây là một con đường quy tắc."

"Con đường quy tắc?"

"Đúng vậy, ví dụ như khi thi triển pháp thuật, thực ra là bắt chước một đoạn quỹ đạo theo quy tắc của trời đất, sau đó mới có thể hình thành pháp thuật, đây thực ra là một phần của sức mạnh quy tắc."

"Ví dụ như ngươi sẽ thấy một số lĩnh vực đặc biệt không thể thi triển một số pháp thuật, bởi vì quy tắc trong lĩnh vực đó khác với quy tắc bên ngoài, chẳng hạn như lĩnh vực Sa mạc mà chúng ta từng đến, bên trong đó không thể thi triển pháp thuật thuộc tính nước…"

Nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, Phong Kỳ hiểu được ý nghĩa của con đường quy tắc.

Thực ra đây chính là một loại quy tắc tự nhiên.

Thi triển pháp thuật, thực ra là theo công thức quỹ đạo để tính toán, kết hợp thành một loại năng lượng khác trong quy tắc.

Khi trong quy tắc không tồn tại công thức và dạng năng lượng này thì dù có vẽ ra quỹ đạo cũng không thể ngưng tụ ra loại pháp thuật này.

Hết chương 716.

Chương 717. Hành Trình Gian Nan

Mê Vụ Chi Chủ nói rằng hắn cũng nhìn thấy quỹ đạo quy tắc trên Huyết Thạch.

Sau khi thử nghiệm tu luyện, hắn phát hiện ra rằng quỹ đạo này có tác dụng tăng cường đáng kể thể chất và cường độ khí huyết trong cơ thể.

Thậm chí còn có thể tăng cường tiềm năng phát triển huyết mạch của người tu luyện.

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Trong đầu hắn lập tức nghĩ đến siêu công pháp ảnh hưởng đến tương lai là Hiến tế huyết nhục.

Về nguồn gốc của công pháp Hiến tế huyết nhục, hắn từng có hai phỏng đoán.

Phỏng đoán thứ nhất, Mê Vụ Chi Chủ sau khi thâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách đã lợi dụng Vương Tấn Thăng để nghiên cứu ra Hiến tế huyết nhục.

Nhưng sự thật chứng minh rằng ngay cả khi Lâm Nhiễm thay thế Vương Tấn Thăng thì Hiến tế huyết nhục vẫn xuất hiện trong lịch sử.

Phỏng đoán thứ hai, Hiến tế huyết nhục là do chính Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu ra.

Trong thời gian tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ, hắn rất tin tưởng vào phỏng đoán này.

Khả năng học tập và nghiên cứu của Mê Vụ Chi Chủ không hề kém Lâm Nhiễm, hoàn toàn có khả năng nghiên cứu ra loại siêu công pháp có thể thay đổi lịch sử này.

Nhưng lúc này nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, hắn đột nhiên nhận ra rằng sự ra đời của Hiến tế huyết nhục rất có thể liên quan đến Huyết Thạch kỳ diệu.

Nếu suy luận theo góc độ này, hắn nghi ngờ rằng trong dòng lịch sử bình thường, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã có được Huyết Thạch kỳ diệu.

Tiếp theo, hắn hỏi kỹ Mê Vụ Chi Chủ về sự hiểu biết của hắn đối với quỹ đạo quy tắc này.

Qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, hắn càng chắc chắn rằng quỹ đạo quy tắc được khắc trên Huyết Thạch chính là hình mẫu của Hiến tế huyết nhục.

Những ngày tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu nghiên cứu quỹ đạo quy tắc của Hiến tế huyết nhục, tiến vào trạng thái bế quan.

Nửa năm sau, Phong Kỳ đang đốn củi thì lại gặp Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã nói cho hắn một tin động trời.

Hắn đã cải tiến quỹ đạo quy tắc trên Huyết Thạch, loại bỏ một số quỹ đạo thâm sâu, làm suy yếu hiệu quả mà quỹ đạo mang lại nhưng cũng khiến quỹ đạo này có thể sử dụng trôi chảy.

Bản đầu của Hiến tế huyết nhục chính thức ra đời.

Trong nửa năm bế quan này, Mê Vụ Chi Chủ còn có một phát hiện kinh ngạc.

Hắn dùng sóc trong rừng rậm làm thí nghiệm, giúp sóc tu luyện Hiến tế huyết nhục, phát hiện ra rằng thế hệ sau mới

sinh của nó cũng thừa hưởng sự tăng cường huyết mạch do Hiến tế huyết nhục mang lại, điểm khởi đầu tăng trưởng trở nên cao hơn.

Phát hiện này khiến Mê Vụ Chi Chủ vô cùng phấn khích.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, khi hắn hồi sinh tộc nhân trong tương lai, hắn có thể để tộc nhân tu luyện loại siêu công pháp này, tiềm năng phát triển trong tương lai của tộc đàn chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ mơ tưởng về sự phát triển tốt đẹp của tộc đàn trong tương lai, Phong Kỳ lại im lặng.

Xét về góc độ lịch sử, Hiến tế huyết nhục không được sử dụng để phát triển tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ, cuối cùng lại biến thành một loại công pháp hiến tế gây họa cho loài người và các chủng tộc yếu trong lĩnh vực.

Rõ ràng là trong khoảng thời gian này còn có một quá trình trưởng thành mà hắn không biết.

Hắn không biết mình có ảnh hưởng đến quá trình này hay không, từ đó gây ra ảnh hưởng lớn đến tương lai.

Nhưng rất nhanh, Mê Vụ Chi Chủ đã cho hắn câu trả lời.

Đêm hôm đó, Phong Kỳ ngồi xếp bằng trên đỉnh ngọn cây, ngước nhìn trăng sáng trên đầu.

Sức mạnh tinh thần trong biển thức tinh thần của hắn dưới sự thanh lọc của hắn dần dần loại bỏ tạp chất.

Nhưng quá trình này rất chậm.

Khi Lâm Nhiễm nghiên cứu Tinh thần trường sinh, hắn chỉ cân nhắc đến hiệu quả tăng trưởng, hoàn toàn không cân nhắc đến vấn đề độ tinh khiết của sức mạnh tinh thần.

Vì vậy, hắn chỉ có thể vụng về sàng lọc chậm rãi.

Ngay lúc này, một làn sương mù màu xám xuất hiện bên cạnh hắn.

Cảm nhận được hơi thở bên cạnh, Phong Kỳ lúc này mở mắt ra.

"Ta đã quyết định, từ bỏ việc thâm nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chúng ta chọn thâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách."

"Tại sao?"

Nghe vậy, hắn ngạc nhiên trong lòng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn là mục tiêu thâm nhập hàng đầu mà Mê Vụ Chi Chủ muốn hướng đến.

Suốt thời gian qua, hắn vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề.

Làm thế nào để Mê Vụ Chi Chủ từ bỏ việc thâm nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cuối cùng, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là cốt lõi của mọi dòng thời gian, Tinh Hồng sụp đổ, mọi nỗ lực của những người đồng hành trên tuyến hy sinh này đều trở nên vô ích.

Nhưng hắn không ngờ rằng, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên nói rằng sẽ từ bỏ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

"Trong lòng ta có một ý tưởng, nếu ý tưởng này có thể thực hiện được, tương lai của chúng ta sẽ rộng mở." Nói xong, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia hy vọng.

"Nói rõ hơn đi." Hắn lập tức tò mò hỏi.

Hết chương 717.

Chương 718. Chiến Lược Mới

“Ngươi còn nhớ ta đã từng nói rằng, công pháp Huyết Thạch đã được ta cải tiến và loại bỏ một phần lớn không?”

“Nhớ chứ, ngươi không phải nói rằng toàn bộ quỹ đạo quá phức tạp, nhiều nội dung không thích hợp để tu luyện sao.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu nói:

“Đúng vậy, một số quỹ đạo quá phức tạp, tốc độ tu luyện chậm hơn nhiều so với bản rút gọn mà ta cải tiến… Nhưng gần đây ta đã thử tu luyện phần phức tạp đó, ngươi đoán xem đã xảy ra chuyện gì?”

Nhìn vẻ mặt phấn khích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ dứt khoát nói:

“Nói nhanh đi.”

“Ta phát hiện ra rằng sau khi tu luyện phần phức tạp, ta có thể hấp dẫn máu của những con sóc thí nghiệm tu luyện công pháp Huyết Thạch rút gọn đến gần ta… Lúc đó, trong lúc thí nghiệm, ta đã vô tình giết chết một con sóc thí nghiệm, kết quả là ta phát hiện ra rằng máu chảy ra từ cơ thể nó lại chủ động chảy về phía ta…”

Mê Vụ Chi Chủ càng nói càng kích động.

Cuối cùng, hắn hít một hơi thật sâu, trong mắt lóe lên vẻ phấn khích:

“Nếu ta không đoán sai, phần phức tạp của Huyết Thạch chính là đường dẫn chính, là cốt lõi của đường dẫn quy tắc

này, giống như trong quá trình tu luyện bình thường, linh khí trong cơ thể cuối cùng sẽ tụ lại ở đan điền, giống như trăm sông đổ về biển."

"Bây giờ ta có một ý tưởng, biến môn Hiến tế huyết nhục này thành hai môn công pháp tu luyện khác nhau, phần phức tạp là nguồn gốc, ta gọi là Huyết nhục đỉnh, còn môn kia là bản rút gọn, ta gọi là Hiến tế huyết nhục."

"Tất cả những sinh mệnh tu luyện công pháp Hiến tế huyết nhục cuối cùng sẽ trở thành nguồn dinh dưỡng cho nguồn gốc, chỉ cần ta nghĩ đến là huyết nhục sẽ tan rã, máu có khắc quỹ đạo trong cơ thể sẽ tự động tụ về phía ta, trở thành nguồn dinh dưỡng cho ta trưởng thành…"

Nghe Mê Vụ Chi Chủ kể lại, Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu ra nguyên nhân.

Sau nhiều lần cải tiến, môn công pháp mà Mê Vụ Chi Chủ vốn muốn dùng để phát triển tộc đàn đã biến thành môn công pháp Hiến tế huyết nhục trong lịch sử.

Lý do Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên muốn chọn Viện Nghiên cứu Hổ phách rất đơn giản.

Hắn cần một nền tảng để công bố Hiến tế huyết nhục.

So với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bí ẩn và kín tiếng, Viện Nghiên cứu Hổ phách rõ ràng sẽ là lựa chọn tốt hơn.

Hơn nữa, Viện Nghiên cứu Hổ phách vốn là một trong những cơ sở nghiên cứu công pháp lớn nhất.

Công pháp mới được Viện Nghiên cứu Hổ phách chứng nhận, chỉ cần công bố chắc chắn sẽ thu hút được rất nhiều người tu luyện thử nghiệm.

Nếu có thể thâm nhập thành công vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn còn có thể lợi dụng nhiều phương tiện tu luyện do

Viện Nghiên cứu Hổ phách kiểm soát để tuyên truyền Hiến tế huyết nhục, không ngừng nâng cao ảnh hưởng của Hiến tế huyết nhục.

Sau khi hiểu ra nguyên nhân, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Rõ ràng là trong lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã trải qua quá trình trưởng thành này.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quá kín tiếng, bí ẩn, những thay đổi bên trong không dễ gây được sự chú ý của bên ngoài.

Rủi ro thâm nhập thấp.

Nhưng Viện Nghiên cứu Hổ phách thì khác.

Mỗi tuần đều có tạp chí, còn thường xuyên tổ chức các cuộc thi đấu tu luyện, là viện nghiên cứu nổi tiếng.

Mọi động thái thay đổi của nhân sự bên trong đều có thể lên trang tin tức.

Xét về góc độ an toàn, rõ ràng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tốt hơn.

Nhưng xét về góc độ của Hiến tế huyết nhục, Viện Nghiên cứu Hổ phách mới là lựa chọn tốt nhất.

Chính Hiến tế huyết nhục đã thay đổi suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn không ngờ rằng, Hiến tế huyết nhục lại chia làm hai phần.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ chính là nguồn gốc "Huyết nhục đỉnh." của trăm sông đổ về biển, toàn nhân loại tu luyện rõ ràng là Hiến tế huyết nhục dùng làm vật tế.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ nói về tương lai của Hiến tế huyết nhục, trong lúc đó hắn tỏ ra rất phấn khích.

Nói đến chỗ đắc ý, hắn không nhịn được cười ha hả.

Hắn nói rằng mình sẽ tiếp tục cải tiến Hiến tế huyết nhục, nâng cao hiệu quả của "Trăm sông đổ về biển."

Ngoài ra, còn có một điểm rất quan trọng cần phải sửa đổi.

Các loài khác nhau, dẫn đến đường kinh lạc trong cơ thể cũng khác nhau, nếu Hiến tế huyết nhục chỉ có một đường kinh lạc vận hành cố định thì chỉ có thể áp dụng cho một loài.

Nhưng vấn đề này không phải không giải quyết được.

Hiến tế huyết nhục vốn là một môn công pháp rèn luyện cường độ huyết mạch, liên quan đến kinh lạc tương đối ít, Mê Vụ Chi Chủ nói rằng hắn hoàn toàn có thể cải tiến hoàn toàn Hiến tế huyết nhục thành một môn công pháp rèn luyện thể chất thuần túy.

Về phương diện này, hắn đã có kinh nghiệm.

Thực ra, những con sóc thí nghiệm sử dụng chính là phiên bản rèn luyện thể chất thuần túy của Hiến tế huyết nhục.

Chỉ là phiên bản này lại rút gọn thêm vài quy trình, rất không hoàn thiện.

Bây giờ hắn phải làm là hoàn thiện phần nội dung này, biến Hiến tế huyết nhục thành một môn công pháp chung cho mọi chủng tộc.

Hết chương 718.

Chương 719. Kế Hoạch Vĩ Đại

Chỉ có như vậy, mới có thể thực sự giết sạch.

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy trên ngọn cây.

Hắn ngước nhìn trăng sáng, từ từ dang rộng hai tay, bóng người bao phủ trong ánh trăng mờ ảo:

"A Kỳ, mục tiêu của chúng ta không chỉ là loài người, tất cả Sinh vật trận địa đều sẽ là mục tiêu của kế hoạch vĩ đại này, đợi chúng nếm được vị ngọt của việc tu luyện Hiến tế huyết nhục, chắc chắn sẽ ra sức truyền bá trong tộc, kể cả huyết mạch của hậu duệ chúng cũng sẽ bị khắc dấu quỹ đạo của Hiến tế huyết nhục… Hiến tế huyết nhục sẽ giống như vi-rút, lan truyền, lây lan, cuối cùng toàn bộ sinh linh trên thế giới sẽ trở thành nguồn dinh dưỡng cho chúng ta trưởng thành."

"Đến lúc đó, chúng ta sẽ trở thành trụ thần của thế giới mới!"

"Đổi lấy đỉnh cao bằng cái giá là phần lớn sinh linh trên toàn thế giới, có quá tàn nhẫn không?"

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ quay người nhìn Phong Kỳ, khóe miệng nở nụ cười:

"Ngươi đã học lịch sử loài người, chắc chắn ngươi sẽ phát hiện ra rằng suy tàn chỉ là một mặt khác của sự phồn hoa, cũng có thể nói rằng, suy tàn là tích lũy sức mạnh để một lần nữa phồn hoa, đây mới là chuỗi phát triển hoàn chỉnh của sự sống, mỗi thế giới đều như vậy."

“Chỉ cần có thể đứng trên đỉnh cao, dưới chân có hàng triệu, hàng nghìn xác chết thì sao!”

“Chúng ta mang đến sự hủy diệt, đồng thời cũng sẽ tái tạo sự phồn hoa trong thế giới mới thuộc về chúng ta.”

…

Thời gian trôi nhanh, thoắt cái đã nửa năm.

Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng kết thúc quá trình bế quan tu luyện.

Sáng sớm hôm đó, trời vừa hửng sáng.

Phong Kỳ cùng Mê Vụ Chi Chủ lên đường rời khỏi Cựu Nhật sơn mạch, bay về hướng Tinh Thành.

Trên đường ngồi trên mây mù xám, hắn phát hiện tốc độ di chuyển của Mê Vụ Chi Chủ nhanh hơn trước gấp đôi.

Rõ ràng điều này có liên quan đến sự tăng tiến thực lực.

Trong thời gian ẩn cư, Mê Vụ Chi Chủ được Huyết Thạch gia trì, thực lực mỗi ngày đều tinh tiến.

Ngoài ra.

Sau khi không ngừng cải tiến, hiện tại công pháp Hiến tế huyết nhục đã cơ bản được Mê Vụ Chi Chủ hoàn thiện.

Ngoài sinh vật đặc biệt hệ nguyên tố, Hiến tế huyết nhục có thể áp dụng cho mọi sinh vật có huyết nhục.

Trong thời gian tiếp xúc, Phong Kỳ cũng hiểu được nguyên nhân Mê Vụ Chi Chủ khao khát leo lên đỉnh cao.

Trong quá trình nghiên cứu Hiến tế huyết nhục, Mê Vụ Chi Chủ từng nói chỉ cần có thể leo lên đỉnh cao, hắn không quan tâm dưới chân mình có bao nhiêu xác chết.

Bởi vì trong nhận thức của Mê Vụ Chi Chủ.

Chuỗi thức ăn có hình kim tự tháp, chỉ có đứng trên đỉnh cao mới không bị các cường tộc khác xâm lược, giết chóc, nô dịch.

Hắn muốn dẫn dắt tộc đàn đi đến vinh quang, chỉ có con đường leo lên đỉnh cao này mới có thể đi.

Nhưng quá trình này chắc chắn sẽ rất tàn khốc.

Trên con đường đồng hành sẽ xuất hiện rất nhiều đối thủ cạnh tranh, giết chóc là điều không thể tránh khỏi.

Nói cho cùng, tất cả đều là vì tương lai của tộc đàn.

Đối với lý tưởng của hắn, Phong Kỳ có thể hiểu được.

Nhưng dù sao vẫn là một câu nói, đạo bất đồng, không thể mưu cầu chung.

Về mặt lập trường chủng tộc, bọn họ đã đứng ở hai phía đối lập, nhân loại cũng sẽ là "Chướng ngại vật." trên con đường leo lên đỉnh cao của Mê Vụ Chi Chủ.

Muốn phá bỏ vấn đề lập trường, trừ khi có thể đảm bảo tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ mãi mãi ổn định không bị ngoại lực quấy nhiễu.

Nhưng không leo lên đỉnh cao, không thể có được năng lực để tộc đàn mãi mãi ổn định.

Mà trong quá trình leo lên đỉnh cao, chắc chắn cần phải cướp đoạt rất nhiều tài nguyên để tiêu hao sử dụng, đẩy nhanh sự phát triển của tộc đàn.

Quá trình này không thể tránh khỏi cạnh tranh và giết chóc.

Càng tiếp xúc sâu, hắn càng cảm thấy Mê Vụ Chi Chủ rất đặc biệt.

Trước kia hắn cho rằng Mê Vụ Chi Chủ là một con quỷ thích giết chóc, căn bản không thể giao lưu.

Nhưng sợi dây hy sinh cùng nhau trưởng thành này, hắn đã nhìn thấy sự kiên định, đau khổ, khao khát, tức giận, sợ hãi, v.v… của Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không phải vấn đề lập trường, hắn cảm thấy mình sẽ trở thành bạn bè với Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng vấn đề lập trường không thể giải quyết.

Nếu có một ngày giá trị lợi dụng của Mê Vụ Chi Chủ không còn, hắn vẫn sẽ ra tay với hắn.

Mê Vụ Chi Chủ có thể không từ thủ đoạn để hồi sinh tộc nhân, hắn cũng sẵn sàng vì tương lai của nhân tộc mà ra tay với mọi thế lực lĩnh vực cản trở sự phát triển của nhân tộc.

Cho dù bọn họ từng là "Huynh đệ."

…

Sau nhiều ngày đi đường, dọc đường ngang qua nhiều lĩnh vực trường.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng đến được cửa bắc Tinh Thành.

Chưa đến gần Tinh Thành, bọn họ đã hạ xuống trước đó ở gần đường chính.

Đi dọc theo đường chính dẫn đến Tinh Thành nhìn về phía trước, có thể nhìn thấy cổng thành cao ngất, tường thành đúc bằng thép từ cổng thành kéo dài về hai bên không biết bao nhiêu dặm.

Hết chương 719.

Chương 720. Sự Sống Còn

Lúc này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ trông rất thảm hại.

Ẩn cư nhiều năm, quần áo trên người bọn họ rách nát, trông giống như những người tị nạn chạy nạn.

Đi dọc theo đường chính, bọn họ bước về phía cổng bắc Tinh Thành.

Trên đường chính dẫn đến Tinh Thành, xe cộ qua lại không ngớt, mà phần lớn đều là xe quân sự vận chuyển vật tư, căn bản không có người đi bộ như bọn họ.

20 phút sau, bọn họ đã đến cổng thành Tinh Thành.

Đi theo dòng xe tiến vào cổng thành, dọc đường đi trong đường hầm liên tục có luồng sáng xanh quét qua người.

Khi bọn họ đi ra khỏi đường hầm, phát hiện đã có nhân viên đang chờ sẵn.

Nhân viên là một nữ tử, mặc trang phục của quân đồn trú Tinh Thành nhưng trên người không đeo quân hàm, cơ bản có thể xác định là thực tập sinh hoặc công nhân hợp đồng.

Lúc này cô ta đang xách ba túi đồ ăn, nhìn bọn họ với vẻ mặt phức tạp.

Khi bọn họ đến gần, nữ tử vẻ mặt áy náy mở lời:

“Rất xin lỗi, gần đây hạn ngạch cư trú của thập hoang giả trong Tinh Thành đã hết, đây là ba túi đồ ăn, xin hãy quay về.”

Nói xong, nữ tử đưa ba túi đồ ăn đến trước mặt Phong Kỳ.

Phong Kỳ:…

“Cô hiểu lầm rồi, ta là cư dân Tinh Thành, số hiệu định danh 1176…”

“Cư dân Tinh Thành?”

Nữ tử sửng sốt, lập tức đặt túi đồ ăn xuống, ấn nút trên cổ tay phải.

Màn hình trên cổ tay kim loại lập tức được kích hoạt.

Sau một hồi thao tác, cô ta đã vào trang kiểm tra.

Nhập số hiệu định danh mà Phong Kỳ cung cấp, lập tức ảnh đại diện của Phong Kỳ chụp tại Học phủ Tinh Thành hiện lên trên màn hình.

Lúc này nữ tử ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, quan sát kỹ rồi mở lời:

“Thực sự rất xin lỗi, là do ta làm việc sai sót nhưng để chắc chắn, các ngươi vẫn phải theo ta đi kiểm tra xác minh định danh chi tiết, đảm bảo các ngươi không phải là Sinh vật trận địa ngụy trang.”

“Được!” Hắn không do dự, lập tức gật đầu.

Tiếp theo bọn họ theo nữ tử đến phòng kiểm tra, có nhân viên khác đến tiếp ứng, dùng thiết bị quét cơ thể bọn họ.

Về chuyện này Phong Kỳ hoàn toàn không lo lắng.

Hắn tuy đã tiến hành cải tạo phù văn Ác ma long nhưng dữ liệu cơ thể sau khi cải tạo đã được Viện nghiên cứu Tinh Hồng đăng ký vào cơ sở dữ liệu của Tinh Thành.

Còn Mê Vụ Chi Chủ thì càng không cần lo lắng.

Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá thân thể của Vương Ý, hắn chỉ là một kẻ điều khiển, dùng định danh của Vương Ý để kiểm tra đương nhiên sẽ không có vấn đề gì.

Không đến nửa giờ, bọn họ đã được thả ra, thông qua kiểm tra xác minh định danh.

Biết được hắn và Mê Vụ Chi Chủ đều là người đạt được Huân chương cống hiến xuất sắc của nhân loại, nữ tử phòng thủ thành lập tức biểu thị sẵn sàng đưa bọn họ vào thành.

Về chuyện này Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không từ chối.

Đợi nữ tử bàn giao với đồng nghiệp xong, bọn họ lên xe của nữ tử, theo dòng xe tiến vào Tinh Thành.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ đi vào Tinh Thành từ cổng thành.

Qua cửa sổ xe, hắn phát hiện cứ mười mét lại có một đài quan sát, trên đó có một đội lính toàn phụ trang tuần tra dòng xe, cảnh giới.

Xe chạy hơn mười phút, đi qua ba cửa ải đường hầm.

Khi xe đi ra khỏi đường hầm cuối cùng, đi qua biển báo ghi "Khu Bắc Tinh Thành."

Tầm mắt đột nhiên rộng mở.

Hiện ra trước mắt là những tòa nhà cao tầng, nhìn xa xa có thể thấy quần thể kiến trúc tràn đầy hơi thở công nghệ, một cảnh tượng phồn hoa.

Mọi thứ trước mắt đều khiến Phong Kỳ cảm thấy vô cùng quen thuộc.

"Các ngươi muốn đi đâu?"

Lúc này, nữ tử đang lái xe hỏi.

"Cứ dừng ở phía trước là được." Phong Kỳ chỉ tay về phía ngã tư không xa.

Nữ tử không hỏi nhiều, lập tức dừng xe ở ngã tư.

Sau một hồi cảm ơn, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuống xe.

Đợi nữ tử lái xe đi, Mê Vụ Chi Chủ tò mò nhìn vào chiếc ba lô sau lưng hắn:

"Ta phát hiện ra một chuyện kỳ lạ, ngươi đi đâu cũng đều đeo theo chiếc ba lô này? Bên trong cuối cùng đựng thứ gì?"

"Là đồ vật ta để lại trước khi mất trí, có thể giúp ta tìm kiếm tộc nhân."

Nghe xong lời này, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ lộ ra vẻ hiểu ra, sau đó mở lời hỏi:

"Ngươi tương đối quen thuộc nơi này, trước tiên hãy dẫn đường tìm một chỗ ở, sau đó chúng ta sẽ bàn bạc kế hoạch xâm nhập tiếp theo."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Tiếp theo, hắn dẫn theo Mê Vụ Chi Chủ đi về hướng phố lớn trung tâm phía Bắc thành.

Về cách xâm nhập Viện nghiên cứu Hổ phách, về cơ bản bọn họ đã bàn bạc xong trước khi đến, bây giờ thiếu chính là sự triển khai chi tiết.

Trước khi vào thành, bọn họ lựa chọn công khai thân phận cũng có cân nhắc về phương diện này.

Trước khi đến Tinh Thành, bọn họ đã cân nhắc hai cách để xâm nhập Viện nghiên cứu Hổ phách.

Thứ nhất, trực tiếp ẩn núp vào Tinh Thành, âm thầm tìm cơ hội xâm nhập Viện nghiên cứu Hổ phách.

Hết chương 720.

Chương 721. Phục Hồi Sức Mạnh

Nếu lựa chọn kế hoạch này, bước khởi đầu sẽ là một ngưỡng cửa.

Bọn họ đều chưa từng tiếp xúc với các nhà nghiên cứu của Viện nghiên cứu Hổ phách, càng không biết về sự bố trí lực lượng của Viện nghiên cứu Hổ phách, nếu hấp tấp xâm nhập vào để đoạt xá thì rất có khả năng sẽ không thể quay về.

Để lựa chọn chắc chắn, bọn họ phải ẩn núp trong bóng tối một thời gian dài, sau đó thu thập và sắp xếp thông tin chi tiết về Viện nghiên cứu Hổ phách ở Tinh Thành thì mới có thể chính thức hành động.

Thứ hai, dùng thân phận hiện tại để vào Tinh Thành, sau đó tìm cơ hội tiếp xúc với Viện nghiên cứu Hổ phách.

Bước này không có rủi ro.

Mặc dù thân phận của bọn họ đã bị bại lộ nhưng không phải bại lộ trước mặt con người, mà là bại lộ trước một số thế lực trong lĩnh vực.

Thân phận hiện tại vẫn còn giá trị lợi dụng.

Hơn nữa, thân phận hiện tại có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào.

Đợi đến khi Mê Vụ Chi Chủ đổi cơ thể mới thì không cần lo lắng về vấn đề bại lộ thân phận nữa.

Dùng lời của Mê Vụ Chi Chủ mà nói.

“Trong mắt chúng, Sinh vật trận địa là Vương Ý, liên quan gì đến ta? Đổi cơ thể cũng giống như làm người mới.”

Đây cũng là một trong những lý do khiến bọn họ lựa chọn kế hoạch thứ hai.

Vấn đề duy nhất hiện tại là, hắn không thể tùy ý đổi cơ thể làm người mới như Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng vấn đề này không phải không có cách giải quyết.

Với khả năng khống chế huyết nhục của Mê Vụ Chi Chủ, việc tái tạo đặc điểm khuôn mặt của một người không phải là chuyện khó.

Đợi đến khi kế hoạch xâm nhập thành công, Mê Vụ Chi Chủ sẽ giúp hắn hoàn thành việc cải tạo ngoại hình.

Đến lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ sẽ có vật ký sinh mới, hắn cũng có thể thay đổi diện mạo để bắt đầu lại.

Sau này, Phong Kỳ và Vương Ý đều sẽ biến mất.

Bọn họ sẽ tiếp xúc với thế gian bằng thân phận mới ở Viện nghiên cứu Hổ phách.

Trong lúc trò chuyện, bọn họ đã đến phố thương mại ở phía Bắc thành.

Vào một cửa hàng quần áo, bọn họ thay một bộ đồ mới, vứt bỏ bộ quần áo rách rưới trên người.

Cuối cùng, Mê Vụ Chi Chủ lấy điện thoại ra, dùng thẻ ngân hàng ảo đã làm khi đi làm công nhân nhà máy luyện thép để thanh toán.

Làm xong mọi việc, bọn họ vào khách sạn gần đó ở.

Hành động tiếp theo, bọn họ cần chờ một cơ hội để tiếp xúc với Viện nghiên cứu Hổ phách.

Còn phải chờ bao lâu, Phong Kỳ không lo lắng.

Theo tần suất tổ chức các hoạt động khác nhau của Viện nghiên cứu Hổ phách, cơ hội này sẽ không mất quá lâu để xuất

hiện.

…

Tháng thứ hai đến Tinh Thành.

Trưa hôm đó, ăn xong cơm trưa.

Phong Kỳ nằm trên giường mở máy tính bảng, bắt đầu xem tin tức gần đây.

Xem một lúc, hắn mở trang web chính thức của Viện nghiên cứu Hổ phách như thường lệ.

Lúc này, một thông báo được ghim ở đầu trang đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Viện nghiên cứu Hổ phách tuyển dụng: Nhân viên thử nghiệm công pháp chuyên nghiệp]:

Yêu cầu công việc: Thử tu luyện công pháp mới được nghiên cứu và phối hợp với nhân viên ghi chép tình trạng cơ thể.

Ghi chú: Công pháp mà nhân viên thử nghiệm công pháp tu luyện đã thông qua thí nghiệm mô phỏng dữ liệu, thí nghiệm tu luyện trên động vật, ba đợt kiểm tra an toàn, tỷ lệ an toàn đã đạt 99,99%.

Yêu cầu tuyển dụng như sau:

1, Có kinh nghiệm tu luyện công pháp trên năm năm, số lượng công pháp đã tu luyện không dưới 5 loại (không có yêu cầu về cấp độ đánh giá sao của công pháp đã tu luyện)

2, Có thể chất tương đối tốt, cường độ huyết mạch không được thấp hơn 1580 điểm.

3, Có hiểu biết chắc chắn về học thuyết tu luyện (cần phải thi!)

Ghi chú: Có kiến thức cơ bản về học thuyết tu luyện, có thể kịp thời cứu chữa khi công pháp vận hành sai, nếu không có thể gây ra tổn thất không thể cứu vãn cho người thử nghiệm.

4, Độ tuổi từ 20-50, không có bất kỳ tiền sử bệnh tật nghiêm trọng nào (bệnh tật trên người sẽ ảnh hưởng đến quá trình vận hành công pháp, có thể ảnh hưởng đến tiến độ thí nghiệm.)

5, Ưu tiên tuyển dụng học viên tốt nghiệp lớp công pháp của trường danh tiếng.

6, Ưu tiên tuyển dụng chiến sĩ đã giải ngũ ở tiền tuyến hoặc chiến sĩ tiền tuyến sẵn sàng chuyển sang làm nhân viên thử nghiệm công pháp (cũng cần nắm vững kiến thức lý thuyết cơ bản về học thuyết tu luyện.)

…

Ghi chú tuyển dụng: Người đồng ý các điều kiện trên có thể đăng ký trước ngày 1 tháng 1, sau khi xét duyệt đơn đăng ký sẽ sắp xếp thời gian thi riêng.

Nhìn thấy thông báo tuyển dụng này, Phong Kỳ nhận ra cơ hội đã đến.

Ban đầu, hắn và Mê Vụ Chi Chủ nghĩ rằng, sẽ triển khai hành động tiếp xúc ban đầu thông qua các hoạt động do Viện nghiên cứu Hổ phách tổ chức.

Ví dụ như cuộc thi khái niệm tu luyện, v.v.

Nhưng lần này, Hổ phách tuyển dụng nhân viên thử nghiệm công pháp bên ngoài, rõ ràng là dễ tiếp xúc với nhân viên nội bộ của Viện nghiên cứu Hổ phách hơn.

Hết chương 721.

Chương 722. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách

Buổi chiều, hắn điền vào đơn đăng ký.

Làm xong mọi việc, hắn bắt đầu chờ thông báo của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Xét về mọi lý lịch, Phong Kỳ cảm thấy mình trở thành nhân viên thử nghiệm công pháp không khó.

Cuối cùng, Huân chương công trạng xuất sắc của con người hắn có được chính là nhờ vào "Nghiên cứu công pháp."

Các yêu cầu khác hắn cũng đều có thể đồng ý.

Vấn đề duy nhất là, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không thể thông qua việc đăng ký trở thành nhân viên thử nghiệm công pháp để tiếp xúc với Viện nghiên cứu Hổ phách.

Bởi vì bây giờ thân phận bên ngoài của hắn là "Vương Ý" của Tử Tinh Đệ Tam Chiến Đoàn.

Đột nhiên nộp đơn xin gia nhập Viện nghiên cứu Hổ phách để trở thành nhân viên nghiên cứu công pháp, chắc chắn sẽ khiến Viện nghiên cứu Hổ phách nghi ngờ.

Quan trọng hơn, tuổi của "Vương Ý" cũng không phù hợp với yêu cầu tuyển dụng bên ngoài của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Hắn bàn bạc với Mê Vụ Chi Chủ, quyết định để hắn đi vào Viện nghiên cứu Hổ phách trước để thăm dò tình hình.

…

Sáng sớm hôm sau.

Phong Kỳ đã nhận được điện thoại từ Viện nghiên cứu Hổ phách.

Nhân viên bên kia điện thoại nói với hắn, có thể đến Viện nghiên cứu Hổ phách để nhận chức bất cứ lúc nào.

Nhận được cuộc điện thoại này, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Bất kể bên ngoài bàn tán về hắn như thế nào, cũng không thể che giấu được việc hắn đã từng thành công trong học thuyết tu luyện.

Hơn nữa, nhiều năm trước, hắn còn được ca ngợi là thiên tài lịch sử có thể mang đến sự thay đổi cho học thuyết tu luyện.

Với lý lịch của hắn, trực tiếp vào làm ở Viện nghiên cứu Hổ phách, trở thành nhân viên nghiên cứu công pháp cũng không có vấn đề gì.

Huống chi, bây giờ hắn chỉ nộp đơn xin vào vị trí nhân viên thử nghiệm công pháp.

Dùng lời của Mê Vụ Chi Chủ mà nói, đây gọi là hạ mình đánh kẻ yếu.

Còn nói, rất giống với nội dung một cuốn tiểu thuyết hắn đã đọc khi làm công nhân nhà máy luyện thép, tên cuốn tiểu thuyết đó là:

“Tiên giới chí tôn trở về đô thị làm bảo vệ.”

Cũng có ý tương tự, dùng người không đúng chỗ.

Sau khi nhận được phản hồi từ Hổ phách, Phong Kỳ đã bàn bạc với Mê Vụ Chi Chủ về kế hoạch thâm nhập tiếp theo.

Cuối cùng quyết định, để hắn vào Viện nghiên cứu Hổ phách trước.

Mê Vụ Chi Chủ sẽ tiếp tục chờ Viện nghiên cứu Hổ phách tổ chức hoạt động, sau đó mới tiếp xúc, giao lưu với họ.

Trưa hôm đó, Phong Kỳ thu dọn hành lý xong thì lên đường.

Hắn theo địa chỉ mà nhân viên cung cấp, đến cổng một căn cứ phụ của Viện nghiên cứu Hổ phách nằm ở ngoại ô phía bắc thành phố.

Xuống xe, nhân viên đã liên lạc trước đã đợi ở đó.

Sau khi chào hỏi, hắn đi theo nhân viên qua cửa an ninh, bước vào căn cứ phụ của Hổ phách.

Đi dọc theo lối đi đầy ánh sáng mang hơi hướng công nghệ, đi vào trong hơn trăm mét, trong lúc đó đi qua một số xưởng làm việc chất đầy máy tính lớn, đến trước một cánh cửa.

"Vào đi."

Nghe thấy lời này, Phong Kỳ không do dự, lập tức đẩy cửa bước vào.

Bên trong phòng bài trí đơn giản, trên tường treo đầy sơ đồ huyệt đạo của cơ thể người, trên bàn làm việc chất đầy tài liệu.

Nhìn bóng người đang ngồi ở bàn làm việc, cúi đầu viết, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc.

Ngay lúc này, bóng người đó ngẩng đầu lên.

Hai mắt nhìn nhau, nụ cười quen thuộc hiện lên trong mắt hắn.

"Kỳ ca, lâu rồi không gặp."

…

Sau khi vào Viện nghiên cứu Hổ phách sẽ gặp lại Lâm Nhiễm, Phong Kỳ đã sớm dự liệu được.

Chỉ là hắn không ngờ, thời gian này lại nhanh như vậy.

Vừa mới vào Viện nghiên cứu Hổ phách, đã gặp mặt Lâm Nhiễm.

Lúc này, Lâm Nhiễm đứng dậy khỏi ghế, đi đến trước mặt hắn, giơ tay đấm vào ngực hắn:

"Kỳ ca, nhiều năm như vậy không liên lạc được với anh, anh đi đâu vậy?"

"Ra tiền tuyến rèn luyện mấy năm."

Nhìn Lâm Nhiễm trên đầu đã có vài sợi tóc bạc, khuôn mặt trưởng thành hơn rất nhiều, hắn cười cũng đấm vào ngực Lâm Nhiễm.

Cảm giác quen thuộc tràn ngập trong lòng.

"Ra tiền tuyến sao không nói với tôi một tiếng, tôi còn tưởng anh bốc hơi khỏi thế gian rồi." Nói xong, Lâm Nhiễm lại giơ nắm đấm đấm vào ngực hắn, sau đó vẻ mặt đầy mong đợi hỏi:

"Bây giờ ngươi định quay về tiếp tục theo đuổi con đường nghiên cứu công pháp sao?"

"Gần như vậy, định đến Viện nghiên cứu Hổ phách kiếm miếng cơm ăn." Phong Kỳ cười gật đầu.

Nghe vậy, trên mặt Lâm Nhiễm cuối cùng cũng nở nụ cười.

Những thiên tài khiến hắn thực sự kính nể không nhiều.

Phong Kỳ tuyệt đối là người xuất sắc nhất trong mắt hắn.

Những ngày ở Tinh Thành Học Phủ, hắn đã chứng kiến thiên phú kinh khủng của Phong Kỳ, đôi khi chỉ cần vài ngày là hắn có thể sáng tạo ra một công pháp tu luyện.

Những ngày ở Viện nghiên cứu Hổ phách, hắn đã hiểu sâu hơn về nghiên cứu công pháp, càng nhận ra thiên phú trước đây của Phong Kỳ khủng khiếp đến mức nào.

Trong trường hợp bình thường, một công pháp từ khái niệm đến khi chính thức ra đời cần trải qua nhiều bước.

Hết chương 722.

Chương 723. Cường Hóa Thể Chất

Quá trình sáng tạo công pháp cũng có thể gọi là quá trình hoàn thiện khái niệm tu luyện.

Nhưng khái niệm và thực tế vẫn tồn tại chênh lệch khá lớn.

Muốn sáng tạo ra một công pháp cần phải tiêu tốn sức lực khó mà tưởng tượng nổi.

Sau khi công pháp ra đời, càng cần phải trải qua nhiều phiên bản cập nhật, thử nghiệm, mới có thể đảm bảo con đường công pháp không có ẩn họa, có thể yên tâm phát hành ra bên ngoài.

Sau khi gia nhập Viện nghiên cứu Hổ phách, hắn vẫn luôn muốn vào tổ công pháp.

Nhưng những người cấp cao của Viện nghiên cứu Hổ phách vẫn không phê duyệt đơn xin của hắn, dù vậy, hắn vẫn tranh thủ mọi lúc để học kiến thức nghiên cứu công pháp, còn thường xuyên xem lại tài liệu nghiên cứu công pháp qua các năm của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Trong số đó có cả tài liệu công pháp do Phong Kỳ nghiên cứu.

Hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng, tất cả các công pháp do Phong Kỳ nghiên cứu đều được thông qua ngay trong giai đoạn thử nghiệm, căn bản không cần hoàn thiện và cập nhật, sửa đổi gì thêm.

Thiên phú này khiến Lâm Nhiễm hiểu sâu sắc hơn về thiên phú khủng khiếp của Phong Kỳ năm xưa.

Nhiều năm trôi qua, hào quang rực rỡ năm xưa của Phong Kỳ đã phai nhạt, cũng không còn nghiên cứu ra công pháp tu luyện mới nào nữa.

Nhưng hắn vẫn luôn tin rằng, Phong Kỳ chắc chắn sẽ có ngày trở lại như một vị vua.

Lúc đó, hắn sẽ là ngôi sao mới sáng nhất của thời đại này, viết nên chương sử hào hùng của riêng mình trong dòng chảy lịch sử.

Hắn tin chắc như vậy.

Nhưng những năm này, hắn rất nghi ngờ về sự biến mất của Phong Kỳ.

Vì vậy, hắn còn từng gửi email hỏi Viện nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ cuối cùng đã đi đâu.

Kết quả là Viện nghiên cứu Tinh Hồng căn bản không trả lời hắn.

Ngoài ra, trong các buổi giao lưu giữa các viện nghiên cứu, hắn cũng đã hỏi các nhà nghiên cứu của Viện nghiên cứu Tinh Hồng về tin tức của Phong Kỳ.

Câu trả lời mà đối phương đưa ra cũng là không biết.

Hắn rất muốn dùng quyền hạn cao nhất của Viện nghiên cứu Hổ phách, thông qua tình hình tiêu dùng, đăng ký cư trú, v.v. để tìm hiểu xem Phong Kỳ đã đi đâu.

Nhưng hắn không có quyền tùy ý xem thông tin của người khác.

Sự biến mất của Phong Kỳ từ đó trở thành một bí ẩn trong lòng hắn.

Nhưng hắn vẫn không từ bỏ việc tìm kiếm Phong Kỳ.

Định đợi đến khi thăng chức lên ban quản lý của Viện nghiên cứu Hổ phách thì sẽ dùng quyền hạn để tra cứu các tài liệu liên quan.

Dưới sự chào đón nhiệt tình của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ đến ngồi xuống ghế sofa.

Cũng ngồi xuống bên cạnh, Lâm Nhiễm trong mắt lóe lên một tia chờ mong:

"Kỳ ca, ta tin với năng lực của ngươi, Viện nghiên cứu Hổ phách chắc chắn sẽ lập riêng cho ngươi một tổ nghiên cứu công pháp, đến lúc đó nhớ kéo ta vào tổ nghiên cứu công pháp của ngươi làm việc."

"Là tổ trưởng tổ thuật pháp, bước tiếp theo của ngươi hẳn là trở thành lão đại của bộ phận nghiên cứu thuật pháp của các ngươi, chứ không phải nghĩ đến chuyện tiếp tục nghiên cứu công pháp."

Nghe vậy, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

"Nghiên cứu công pháp mới là mơ ước của ta, nếu đời này không thể tham gia nghiên cứu công pháp, ta… ta chết không nhắm mắt."

Nghe vậy, hắn thầm xấu hổ.

Nhiều năm trôi qua, sự khao khát nghiên cứu công pháp của Lâm Nhiễm vẫn không hề giảm.

"Đúng rồi, ngươi kể cho ta nghe, những năm này ngươi đi tiền tuyến làm gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bắt đầu kể lại một loạt lời lẽ mà hắn đã chuẩn bị từ trước.

Nhìn Lâm Nhiễm thỉnh thoảng gật đầu, trong lòng hắn bỗng thấy không thoải mái.

Đường hy sinh này, Vương tấn thăng đã sớm tiến vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Với ảnh hưởng hiện tại của Lâm Nhiễm, khi Mê Vụ Chi Chủ thâm nhập vào Viện nghiên cứu Hổ phách, hắn sẽ trở thành mục tiêu đoạt xá tốt nhất.

Lâm Nhiễm hiện tại là thiên tài nổi tiếng nhất trong lĩnh vực tu luyện học.

Mỗi lần thuật pháp mới được công bố đều thu hút đông đảo tân sinh viên của học phủ, chiến sĩ tiền tuyến đua nhau học tập.

Ảnh hưởng này đối với Mê Vụ Chi Chủ có sức hấp dẫn vô cùng.

Hiện tại, Mê Vụ Chi Chủ thiếu nhất chính là phương tiện có ảnh hưởng để quảng bá công pháp Hiến tế huyết nhục đã được hắn cải tiến, lúc này Lâm Nhiễm rõ ràng là lựa chọn tốt nhất.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói.

Chỉ cần Hiến tế huyết nhục được phổ biến rộng rãi, sau đó sẽ lan truyền, bùng phát như vi-rút.

Không chỉ người tu luyện, mà ngay cả thế lực lĩnh vực cũng sẽ trở thành "Vật tế." sau khi thử tu luyện, rồi truyền lại cho hậu thế.

Ảnh hưởng của Hiến tế huyết nhục là vô hình.

Công pháp này bề ngoài mang lại hy vọng cho con người và chủng tộc yếu trong lĩnh vực nhưng thực tế ngay từ đầu họ đã trở thành nguồn dinh dưỡng trên con đường trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hiện tại hắn không thể nhắc nhở Lâm Nhiễm.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá thành công, hắn có khả năng đọc được một phần ký ức.

Hết chương 723.

Chương 724. Khám Phá Bí Mật

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, ký ức hắn đọc được hoàn toàn ngẫu nhiên, không thể lấy chính xác nội dung ký ức của một khoảng thời gian nào đó.

Nhưng hắn không thể đánh cược.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ đọc được nội dung hắn nói sự thật với Lâm Nhiễm thì đường hy sinh này sẽ hoàn toàn bị hủy hoại.

Đây là sự vô trách nhiệm với bản thân, càng là sự vô trách nhiệm với những người đồng hành trên dòng thời gian này.

Nỗ lực của họ sẽ theo sự tùy hứng của hắn mà tan thành mây khói.

Trong lúc trò chuyện, hắn kìm nén cảm xúc trong lòng, cười nói với Lâm Nhiễm về những trải nghiệm ở tiền tuyến mà hắn đã bịa ra từ trước.

Cuối cùng, họ nói về những trải nghiệm khi còn ở Tinh Thành Học Phủ.

Khi nói đến chuyện Lâm Nhiễm uống quá nhiều Rượu công đức, nhảy xuống hồ bơi để tản nhiệt, họ không nhịn được cười ha hả.

Những chuyện ngốc nghếch thời thanh xuân, đưa họ trở về thời niên thiếu.

Nhưng đó chỉ là hồi ức.

Bộ ba ăn uống ở góc bắc nhà ăn học phủ năm xưa đã sớm tan rã.

Những người bạn khác, Lâm Nhiễm, Dương Tiểu Tâm, hòa thượng… cũng đều đi theo những ngã rẽ khác nhau.

Trong lúc trò chuyện, thời gian ăn tối đã đến.

Theo Lâm Nhiễm đến nhà ăn của căn cứ chi nhánh Hổ phách, họ đóng gói đầy ba đĩa thức ăn, lại mang theo một ít rượu nước, đến sân thượng trên cùng của căn cứ.

Sân thượng của Viện nghiên cứu Hổ phách dường như là nơi uống trà, bày rất nhiều bàn trà và đồ uống trà.

Theo Lâm Nhiễm đến trước một bàn trà, họ đặt đĩa thức ăn xuống.

"Kỳ ca, ăn ở nhà ăn không có không khí, chúng ta cứ ăn ở đây, tiện thể hồi tưởng lại chuyện cũ, rồi nói chuyện về dự định tương lai."

Nói rồi Lâm Nhiễm đưa tay vặn nắp chai rượu:

"Đã nhiều năm rồi không uống rượu, rượu ảnh hưởng đến hiệu quả nghiên cứu thuật pháp của ta nhưng hôm nay phá lệ vì ngươi."

Nói rồi, Lâm Nhiễm đưa chai rượu cho hắn, rồi lại mở một chai nữa.

Chai rượu chạm nhau, trên mặt Lâm Nhiễm hiện lên ý cười:

"Kỳ ca, trước tiên nói cho ta biết ngươi có dự định gì sau khi vào Viện nghiên cứu Hổ phách, có muốn ta tiến cử ngươi vào tổ nghiên cứu công pháp không? Với năng lực của ngươi mà làm nhân viên thử nghiệm công pháp thì quả là lãng phí nhân tài."

"Vừa mới đến ngươi đã muốn ta làm quan hệ hộ thân?"

“Ta ghét nhất là quan hệ hộ thân nhưng ngươi thì khác, ngươi là người có tài năng thực sự, chính sở vị không tránh thân thích khi tiến cử người hiền, ta đây là không muốn thấy ngọc ngà phủ bụi.” Lâm Nhiễm nghiêm mặt nói.

“Vàng thì sẽ luôn sáng, không vội.”

“Ta không đồng ý với lời này của ngươi vàng thì sẽ luôn sáng không sai nhưng thời gian trước khi sáng chẳng phải là lãng phí sao, đã quyết định sẽ thi triển tài năng ở Viện nghiên cứu Hổ phách thì phải làm cho rầm rộ lên.”

Nói đến đây, Lâm Nhiễm dừng lại:

“Trong trí nhớ của ta, Kỳ ca là người cao ngạo và tự tin nhưng ngươi bây giờ dường như không còn khí thế tiến lên không ngừng như trước nữa.”

Nói rồi trên mặt Lâm Nhiễm lộ ra vẻ buồn bã.

“Đừng có dùng kế khích tướng, ta quá quen với chiêu này của ngươi rồi… Nhưng ngươi nói có lý, vậy thì giúp ta tiến cử vào tổ nghiên cứu công pháp đi.”

Nghe Phong Kỳ đồng ý, vẻ buồn bã trên mặt Lâm Nhiễm lập tức biến thành vui mừng:

“Kỳ ca lợi hại, hy vọng ngươi sớm thành lập tổ nghiên cứu công pháp của mình, rồi kéo ta sang.”

“Chuyện này thì ngươi đừng nghĩ nữa, nghiên cứu thuật pháp của ngươi cho tốt.”

“Biết đâu ta thật sự có thiên phú về nghiên cứu công pháp thì sao? Không thử thì làm sao biết được không được?”

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ cũng rất tò mò.

Theo lý mà nói, với thành tựu về thiên phú nghiên cứu thuật pháp của Lâm Nhiễm, nếu hắn ta kiên quyết đề xuất với

cấp cao của Hổ phách muốn chuyển sang nghiên cứu công pháp, hẳn sẽ được cho cơ hội thử sức.

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được tò mò hỏi:

"Hổ phách không cho ngươi một cơ hội nào sao?"

"Không cho, ngay cả hướng nghiên cứu thuật pháp cũng phải theo yêu cầu nhiệm vụ do cấp cao bố trí, còn không cho ta tự do phát huy, chẳng khác nào bóp chết thiên phú của ta."

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ chấn động.

Nghiên cứu thuật pháp theo yêu cầu nhiệm vụ do cấp cao bố trí?

Với hiểu biết của hắn về học thuyết tu luyện, dù là thuật pháp hay công pháp thì việc cho các nhà khoa học tự do phát huy không gian là điều kiện tiên quyết để mang lại sự đổi mới.

Học thuyết tu luyện phát triển đến nay, rất nhiều lý niệm tương đối hoàn thiện hiện nay đều là do linh cảm bộc phát trong quá trình tự do phát huy.

Bóp chết sự tự do sáng tạo, hiển nhiên là đang bóp chết sự phát triển của học thuyết tu luyện.

Cấp cao của Hổ phách lại hạn chế sự phát triển của Lâm Nhiễm như vậy, rõ ràng là có chút bất thường.

Hắn không nhịn được suy đoán, chẳng lẽ Viện nghiên cứu Hổ phách hiện tại đã bị thế lực lĩnh vực khác khống chế?

Suy đoán này của hắn không phải là không có căn cứ.

Hết chương 724.

Chương 725. Trận Chiến Quyết Định

Mà có thể đối ứng với nội dung tình báo có được trước đó.

Trong số các tình báo liên quan đến Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật hiện có, một trong những tình báo quan trọng nhất chính là bắt được người sói Nhạc Bình An.

Mà mục đích Nhạc Bình An gia nhập Tinh Thành học phủ chính là Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật muốn thâm nhập vào một thế lực lĩnh vực nào đó, cài cắm gián điệp của mình vào để điều tra tình báo.

Lúc đó Nhạc Bình An ở học phủ rất chăm chỉ nỗ lực học tập nội dung học thuyết tu luyện, đặc biệt là kiến thức về phương diện nghiên cứu công pháp.

Kết hợp với tin tức biết được sau đó về việc Viện nghiên cứu Hổ phách bị thế lực lĩnh vực thâm nhập.

Lúc đó hắn rất chắc chắn cho rằng.

Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật sắp xếp Nhạc Bình An vào Tinh Thành học phủ học tập học thuyết tu luyện, chính là để cài cắm Nhạc Bình An vào Viện nghiên cứu Hổ phách làm mắt xích.

Nhưng suy đoán mà lúc đó hắn gần như chắc chắn này, hiện tại xem ra lại có rất nhiều sơ hở.

Trước tiên là thời điểm Nhạc Bình An gia nhập Tinh Thành học phủ, Mê Vụ chi chủ thậm chí còn chưa trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực, vẫn còn đang ở trong chiến trường tĩnh

lặng mưu đồ phục sinh tộc nhân, mở rộng diện tích chiến trường.

Cho nên thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, mục tiêu cài cắm Nhạc Bình An vào Viện nghiên cứu Hổ phách chắc chắn không phải là Mê Vụ chi chủ.

Cho nên hắn liền nghĩ.

Trước khi Viện nghiên cứu Hổ phách bị Mê Vụ chi chủ thâm nhập, có phải còn bị thế lực khác khống chế hay không? Hoặc là khống chế gián tiếp?

Lúc này nghe Lâm Nhiễm nói Viện nghiên cứu Hổ phách hạn chế sự phát triển tự do của hắn.

Đặc biệt là Lâm Nhiễm nói, hướng nghiên cứu của hắn phải theo yêu cầu nhiệm vụ do cấp cao của Viện nghiên cứu Hổ phách bố trí.

Thì lại càng phù hợp với đặc điểm bị thế lực lĩnh vực thâm nhập hơn.

Đối với thế lực lĩnh vực mà nói, công pháp tu luyện của con người cơ bản là vô dụng.

Đặc điểm của công pháp tu luyện của con người là, dẫn linh khí bên ngoài vào trong cơ thể, sau đó theo kinh mạch vận hành, vừa bồi dưỡng cơ thể vừa nén lại linh khí lưu trữ ở đan điền.

Những đường vận hành khác nhau, có thể khiến linh khí trong quá trình lưu chuyển xảy ra những biến đổi về thuộc tính, độ tinh khiết khác nhau.

Nhưng đối với sinh vật trận địa mà nói, đặc điểm cấu tạo cơ thể của bọn chúng và con người có sự khác biệt rất lớn, kinh mạch trong cơ thể càng hoàn toàn khác biệt.

Lấy công pháp tu luyện của con người ra để tu luyện, hiển nhiên sẽ khiến bản thân rơi vào trạng thái tương tự như nhập ma.

Chỉ có công pháp rèn luyện thân thể thuần túy, mới có thể được sinh vật trận địa tiếp nhận.

Nhưng so sánh ra, thuật pháp do con người nghiên cứu ra thì hoàn toàn có thể bị sinh vật trận địa học tập, nắm giữ.

Đặc điểm của thuật pháp là dẫn linh khí theo quỹ tích cố định vận hành, phác họa, sắp xếp, sau đó ngưng tụ linh khí thành hình thành thuật pháp.

Giống như một công thức.

Theo quỹ tích công thức mà đi, sẽ ra được kết quả tương ứng.

Hơn nữa phần lớn thuật pháp đều cần ở bên ngoài cơ thể phác họa quỹ tích thuật pháp.

Cho nên thuật pháp do con người nghiên cứu ra, thế lực lĩnh vực hoàn toàn có thể học tập, nắm giữ.

Hiện tại hắn có lý do để nghi ngờ.

Cấp cao của Viện nghiên cứu Hổ phách cắt đứt ý định nghiên cứu công pháp của Lâm Nhiễm, bởi vì cho dù là công pháp tu luyện xuất sắc đến đâu thì cũng vô dụng đối với thế lực lĩnh vực có thể tồn tại sau màn.

Cuối cùng thì cấu tạo cơ thể khác nhau, đường vận hành kinh mạch cũng hoàn toàn khác nhau.

Nhưng thuật pháp do Lâm Nhiễm nghiên cứu ra thì hoàn toàn có thể bị thế lực lĩnh vực sau màn nắm giữ.

Cộng thêm việc Lâm Nhiễm phải theo nội dung nhiệm vụ bố trí mà tiến hành nghiên cứu, rất giống với việc thế lực lĩnh

vực sau màn đang điều khiển Lâm Nhiễm tiến hành nghiên cứu thuật pháp, mưu cầu thuật pháp mạnh mẽ cho tộc quần của mình.

“Kỳ ca, say rồi à?”

Lúc này tay của Lâm Nhiễm lay lay trước mặt hắn, hắn lập tức tỉnh táo lại.

“Không sao, đột nhiên nhớ lại nhiều chuyện cũ.” Phong Kỳ cười cảm khái nói.

Nói rồi hắn giơ bình rượu lên.

Lâm Nhiễm thấy vậy, lập tức cầm bình rượu chạm cốc với hắn:

“Kỳ ca, nếu ngươi đã quyết định rồi, ngày mai ta sẽ viết thư giới thiệu cho ngươi, cố gắng để ngươi sớm vào tổ nghiên cứu công pháp, như vậy ta mới có thể sớm được giải thoát.”

“Ta không nói là sẽ dẫn ngươi theo cùng.”

“Ta là huynh đệ của ngươi, ngươi nỡ lòng thấy chết mà không cứu sao?”

Nhìn Lâm Nhiễm vẻ mặt đầy mong đợi, hắn không thể khẳng định suy đoán của mình là đúng.

Có lẽ chỉ là hắn nghĩ nhiều.

Thực ra bên trong Viện nghiên cứu Hổ phách vẫn bình thường, còn việc cấp cao của Hổ phách kìm hãm sự tự do nghiên cứu của Lâm Nhiễm cũng là có nguyên nhân.

Hết chương 725.

Chương 726. Mục Tiêu Mới

Nhưng dù đáp án là gì, tiếp theo hắn sẽ đi tìm hiểu cho ra nhẽ.

Nếu như Viện nghiên cứu Hổ phách đã bị thế lực lĩnh vực khác thâm nhập, vậy thì nghĩ cách diệt sạch thế lực này.

Đường hy sinh này, Viện nghiên cứu Hổ phách chắc chắn phải rơi vào tay Mê Vụ chi chủ.

Chỉ có như vậy, Mê Vụ chi chủ mới có thể nhanh chóng trưởng thành.

Hắn mới có thể lấy Mê Vụ chi chủ làm điểm khởi đầu, thu thập được nhiều thông tin tình báo hơn.

…

Cơ sở nghiên cứu Hổ Phách.

Đêm khuya, trên sân thượng.

Gió đêm hiu hiu, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đã uống ba vòng rượu.

Nói chuyện phiếm về chuyện cũ, cảm giác xa lạ nhiều năm không gặp dần dần tan biến.

Đặc biệt là khi màn đêm buông xuống, họ đều nhớ lại những ngày tháng sau bữa tối ở thư viện Học phủ Tinh Thành.

Sau khi cụng ly với Lâm Nhiễm một lần nữa, Phong Kỳ uống một ngụm lớn:

“A Nhiễm, nếu một ngày nào đó bạn của ngươi lừa dối ngươi, ngươi sẽ ghét hắn ta chứ?”

Nghe thấy lời này, Lâm Nhiễm rõ ràng sửng sốt:

“Ca, ngươi nói vậy ta sao lại cảm thấy ngươi muốn lừa dối ta vậy?”

“Không có chuyện đó, chỉ là nghĩ đến một số thứ nên hỏi ngươi.” Phong Kỳ quả quyết phủ nhận.

Lâm Nhiễm gật đầu, sau đó tò mò hỏi:

“Nếu là sự lừa dối của người bạn tri kỷ thì chắc chắn sẽ khiến ta đau lòng… Nhưng mọi việc đều có hai mặt, cho bất ngờ cũng là một loại lừa dối, trước tiên ngươi hãy nói xem kết quả của việc bị lừa dối là gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ im lặng một lúc rồi nói:

“Kết quả là người bị lừa dối mất mạng?”

“Vậy thì phải có lý do chứ? Mục đích của kẻ lừa dối là gì?” Lâm Nhiễm lại tò mò hỏi.

Đối mặt với câu hỏi này, Phong Kỳ lại im lặng.

Nâng cao danh nghĩa cứu thế giới để tước đoạt mạng sống của người khác, chưa bao giờ là điều hắn mong muốn.

Đứng trên đỉnh cao đạo đức có thể tùy tiện quyết định tương lai của người khác, theo hắn thấy đó là một hình thức áp bức và bóc lột khác.

Vì vậy đối với Lâm Nhiễm, hắn cảm thấy có lỗi.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhìn Lâm Nhiễm nói:

“Ngươi nghĩ sao về hành vi phản bội bạn bè vì đại nghĩa?”

“Đại nghĩa? Có thể lấy ví dụ không?”

“Giả sử một ngày nào đó, ngươi phải đối mặt với một sự lựa chọn, tự tay giết chết bạn của mình, có thể cứu thế giới của

ngươi, tộc nhân của ngươi, lúc đó ngươi sẽ lựa chọn như thế nào?"

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm chìm vào suy tư.

Một lúc sau, hắn ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

"Nếu giả thiết của ngươi thành lập thì có khả năng cái chết cũng là điều mà người bạn bị phản bội mong muốn không?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Dường như nhìn ra Phong Kỳ có tâm sự, Lâm Nhiễm liền cười nói:

"Ví dụ như ngươi và ta, nếu một ngày nào đó ngươi vì tương lai lý tưởng của chúng ta mà cần phải hy sinh ta thì ta… không ngần ngại."

Nói đến cuối cùng, biểu cảm của Lâm Nhiễm trở nên vô cùng nghiêm túc.

Phong Kỳ cũng đột nhiên nhận ra, dường như Lâm Nhiễm đã nhận ra điều gì đó.

Lúc này, Lâm Nhiễm cười cầm ly rượu uống một ngụm lớn:

"Ca, ta cảm thấy ngươi dường như có chuyện gì giấu ta, mặc dù ta không hiểu tại sao ngươi lại giấu ta nhưng ta nghĩ ngươi có nỗi khổ riêng."

"Với sự hiểu biết của ta về ngươi, biến mất nhiều năm như vậy không thể chỉ đơn giản là đi trải nghiệm cuộc sống tiền tuyến, trước đây chúng ta đã từng nói chuyện, ngươi nói ước mơ của ngươi là gia nhập Viện nghiên cứu công pháp… Dù là vì cống hiến cho nhân loại hay vì góc độ nào khác mà xét thì việc ra tiền tuyến không phù hợp với chuẩn mực hành động của ngươi, cũng ngày càng xa rời ước mơ ban đầu của ngươi."

Nhìn Lâm Nhiễm cười trên khóe miệng, Phong Kỳ im lặng.

Hắn phát hiện mình vẫn luôn đánh giá thấp khả năng quan sát của Lâm Nhiễm.

Lúc này chủ đề đã nói đến đây, thực ra đã chạm đến ranh giới cảnh giác.

Cuộc đối thoại vừa rồi của bọn họ, cũng có khả năng bị Mê Vụ Chi Chủ đọc được sau khi chiếm hữu Lâm Nhiễm.

Đến lúc đó Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn vô cùng tin tưởng hắn, trong lòng cũng có thể nảy sinh nghi ngờ.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn thắt lại.

Bị Lâm Nhiễm nhìn thấu chuyện này, rõ ràng không có lợi cho sự phát triển tương lai của tuyến hy sinh này.

Nhưng chuyện này không phải không có cơ hội cứu vãn.

Nhiều dòng thời gian, Úy Vy đều đang nghiên cứu nội dung liên quan đến trí nhớ.

Ví dụ như lưu giữ trí nhớ, chỉnh sửa trí nhớ, cấy ghép tri thức, v.v.

Đã nói đến bước này, hắn cảm thấy có lẽ có thể lựa chọn thú nhận với Lâm Nhiễm tất cả những gì hắn biết.

Nhưng sau khi thú nhận, hắn cần tìm Úy Vy một chuyến.

Sau đó nhờ Úy Vy giúp chỉnh sửa nội dung trí nhớ của Lâm Nhiễm, xóa đi những ký ức không có lợi cho sự phát triển của tuyến hy sinh này.

“Ngươi đợi một chút, ta gọi một cuộc điện thoại.”

Nghĩ đến đây, hắn đứng dậy, bước đến phía bên kia sân thượng.

Hết chương 726.

Chương 727. Phục Hồi Nhanh Chóng

Lâm Nhiễm thấy vậy, tuy nghi hoặc nhưng không lên tiếng hỏi lý do.

Đến phía bên kia sân thượng, Phong Kỳ lúc này tháo ba lô xuống, lấy ra chiếc điện thoại được Viện nghiên cứu đỏ thẫm chế tạo riêng.

Theo từng bước xác minh, hắn vào được giao diện được mã hóa.

Mở danh sách liên lạc, hắn bấm số của Úy Vy.

Đợi rất lâu, vẫn không thấy Úy Vy nghe máy nhưng hắn không vội.

Hắn từng ở Viện nghiên cứu đỏ thẫm một thời gian dài, hiểu rằng Úy Vy thường xuyên phải tham gia vào các dự án nghiên cứu đá tinh văn, không thể lúc nào cũng mang theo điện thoại.

Một số dự án, một khi triển khai thì cần đến vài ngày.

Nhưng may là cuộc gọi liên lạc với Úy Vy sẽ tự động chuyển đến tổng đài liên lạc đỏ thẫm sau 10 phút, sau đó sẽ có người chuyên trách đi thông báo cho Úy Vy đến nghe điện thoại này.

Sau hơn mười phút chờ đợi, điện thoại được kết nối, giọng nói quen thuộc truyền đến từ đầu dây bên kia:

“A Kỳ, lại có chuyện gì cần thông báo?”

“Úy tỷ, ta muốn hỏi ngươi một chuyện, tiến độ nghiên cứu của ngươi về chỉnh sửa trí nhớ thế nào rồi?”

“Sao vậy? Ngươi có phải muốn cấy ghép tri thức gì vào trí nhớ của mình không? Nếu có thì ngươi gửi tài liệu cho ta, đến lúc đó ta sẽ chỉnh sửa thành trí nhớ cấy ghép vào não ngươi, đến lúc đó một ngươi khác của ngươi đọc trực tiếp là có thể nắm được phần tri thức này… Nhưng hy vọng lượng tri thức này không quá lớn, nếu không thì độ khó và tỷ lệ thất bại cũng sẽ tăng vọt.”

Nghĩ rằng Phong Kỳ có tri thức muốn truyền cho một người khác của hắn, Úy Vy liền quả quyết đáp lại.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ nhận ra Úy Vy rõ ràng đã hiểu lầm.

Vì vậy hắn lập tức nói:

“Úy tỷ, ngươi biết ta đã trở về Tinh Thành rồi chứ?”

“Biết, sau gáy ngươi đã được cấy chip định vị của chúng ta, ngoài đội đặc biệt bảo vệ não ngươi ra thì trụ sở chúng ta cũng theo dõi động tĩnh của ngươi theo thời gian thực.”

Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

“Lần này ta trở về Tinh Thành là vì lịch sử của tuyến hy sinh này đã phát triển đến giai đoạn Mê Vụ Chi Chủ chuẩn bị xâm nhập Viện nghiên cứu Hổ Phách, hiện tại Lão Vương đang ở Viện nghiên cứu đỏ thẫm, Lâm Nhiễm rõ ràng sẽ trở thành mục tiêu chiếm hữu của Mê Vụ Chi Chủ.”

“Vài ngày trước ta vừa tham gia tuyển dụng bên ngoài của Viện nghiên cứu Hổ Phách, hiện tại đã vào làm ở cơ sở phụ của Viện nghiên cứu Hổ Phách và đã gặp Lâm Nhiễm…”

Hắn đã dành hơn hai mươi phút để kể chi tiết tình hình hiện tại cho Úy Vy.

Sau khi trình bày tình hình, hắn tiếp tục hỏi:

“Vì vậy Úy tỷ, ngươi có thể chỉnh sửa trí nhớ của Lâm Nhiễm không, nếu không ta sợ tuyến hy sinh này sẽ xảy ra ngoài ý muốn.”

Nghe xong lời kể của hắn, đầu dây bên kia truyền đến tiếng cười của Úy Vy:

“Ngươi cũng quá bất cẩn rồi, tên Lâm Nhiễm này rất thông minh, khoảng thời gian ngươi mất tích, hắn đã cố tình vô tình điều tra Viện nghiên cứu đỏ thẫm của chúng ta và điều tra thông tin của ngươi, chỉ là chúng ta không để ý đến hắn mà thôi.”

Nghe tiếng cười của Úy Vy, hắn biết chuyện này có thể thành công.

Nhưng trước khi nhận được câu trả lời khẳng định rõ ràng, hắn vẫn có chút lo lắng, vì vậy hắn lập tức nói:

“Úy tỷ, trước tiên hãy trả lời ta có thể giúp ta giải quyết chuyện này không.”

Đầu dây bên kia lập tức đưa ra câu trả lời:

“Ta không chỉnh sửa được trí nhớ nhưng ba năm trước ta đã chiết xuất một loại máu sinh vật lĩnh vực có thể điều khiển ý thức tinh thần của sinh vật khác và nghiên cứu ra một loại thuốc xóa trí nhớ, sau khi uống có thể xóa một phần trí nhớ, thứ này ngươi có thể dùng được.”

“Xóa trí nhớ?”

“Đúng vậy, loại thuốc xóa trí nhớ này sau khi uống có thể xóa ngay một phần trí nhớ trước khi uống.”

“Vậy làm thế nào để xóa được phần trí nhớ mà ta muốn xóa? Không thể để Lâm Nhiễm uống xong rồi biến thành kẻ ngốc không có trí nhớ được chứ?”

“Ta không chọn được trí nhớ để xóa, còn việc ngươi nói mất hết trí nhớ trở thành kẻ ngốc thì không cần lo lắng.”

“Loại thuốc xóa trí nhớ này được xác định thời gian xóa theo liều lượng, cụ thể còn liên quan đến thể chất của người uống, hiện tại dữ liệu ta thử nghiệm được là, mỗi mililit có thể xóa khoảng 20 giờ trí nhớ của người uống, hiệu quả này có thể chồng lên trước.”

“Ví dụ như ngươi muốn xóa trí nhớ trong vòng một tháng của Lâm Nhiễm, tức là 70 giờ trí nhớ, chỉ cần cho Lâm Nhiễm uống 6 mililit thuốc xóa trí nhớ là được, hắn sẽ quên hết trí nhớ trong tháng này… Tóm lại ngươi muốn xóa bao nhiêu trí nhớ của hắn thì chuẩn bị cho hắn bấy nhiêu thuốc xóa trí nhớ là được.”

Nghe Úy Vy giải thích, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hắn thấy hiệu quả của thuốc xóa trí nhớ rất hữu ích.

Mặc dù không thể chỉnh sửa sửa đổi nội dung trí nhớ được chỉ định nhưng đó cũng là một phương tiện xóa trí nhớ hiệu quả.

Có thuốc xóa trí nhớ, hắn cũng không cần lo Mê Vụ Chi Chủ sẽ có được những ký ức quan trọng của Lâm Nhiễm nữa.

Hết chương 727.

Chương 728. Cuộc Chinh Phục

Đến lúc đó chỉ cần cho Lâm Nhiễm uống liều lượng tương ứng, xóa đi những ký ức liên quan đến việc hắn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách là được.

Ngay cả khi uống quá liều cũng không sao, chỉ là xóa thêm một phần trí nhớ mà thôi.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

"Úy tỷ, loại thuốc xóa trí nhớ này có di chứng không?"

"Yên tâm, không chết người được, sản phẩm do Úy tỷ ngươi nghiên cứu, chắc chắn là hàng tinh phẩm."

Phong Kỳ:…

Nghe xong lời này, hắn lập tức nghĩ đến hộp chứa não, kim hoạt tính, tôm hùm cay, ốc sên nhỏ, cấy ghép kiến thức… Hắn chưa bao giờ nghi ngờ rằng Úy Vy là một thiên tài nghiên cứu.

Nhiều dòng thời gian đã chứng minh, chỉ cần là sản phẩm mà Úy Vy muốn nghiên cứu, cuối cùng đều có thể biến thành hiện thực.

Sau một hồi tán gẫu, hắn kể lại sơ lược tình hình xảy ra khi làm nhiệm vụ hộ tống theo lời Úy Vy hỏi, rồi cúp điện thoại.

Lúc này hắn đi về phía Lâm Nhiễm.

Có sự đảm bảo của Úy Vy, hắn không cần lo lắng bí mật bị Lâm Nhiễm biết nữa.

Chỉ cần xóa trí nhớ của hắn trước khi Mê Vụ Chi Chủ triển khai kế hoạch đoạt xá là không có vấn đề gì.

Còn Mê Vụ Chi Chủ có nghi ngờ về việc mất trí nhớ của Lâm Nhiễm hay không, hắn hoàn toàn không lo lắng.

Qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, hắn biết được.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá cơ thể, nội dung trí nhớ đọc được vốn không đầy đủ.

Ngay cả khi phát hiện ra trí nhớ của Lâm Nhiễm bị thiếu hụt, hắn cũng chỉ lầm tưởng rằng mình không đọc được phần trí nhớ đã bị xóa mà thôi.

Vừa rồi Úy Vy còn nói qua điện thoại rằng, loại thuốc xóa trí nhớ này ngày mai cô sẽ gửi đến cơ sở phụ của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Lúc đó người nhận sẽ điền tên "Lâm Nhiễm."

Lúc này Phong Kỳ một lần nữa cảm nhận được niềm vui khi có đồng nghiệp làm hậu cần bảo đảm.

Ngồi xuống trước bàn trà lần nữa, hắn ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm đang đầy vẻ nghi hoặc.

Chuẩn bị trong vài giây, hắn nhìn thẳng vào mắt Lâm Nhiễm và nói:

"A Nhiễm, ta quyết định tiếp theo sẽ thú nhận sự thật với ngươi."

"Nếu thực sự không thể nói thì thôi, mặc dù ta rất tò mò nhưng ta biết ngươi có suy nghĩ và nỗi khổ riêng." Nhưng lúc này Lâm Nhiễm lại lắc đầu từ chối.

"Cuộc điện thoại vừa rồi của ta là vì chuyện này, bây giờ đã giải tỏa được lo lắng rồi, nói cho ngươi biết sự thật cũng không sao… Nhưng ngươi phải chuẩn bị tâm lý trước, những

gì ta sắp nói có thể khiến ngươi cảm thấy khó tin, thậm chí cho rằng ta đang nói nhảm.”

“Nếu đã vậy, Kỳ ca bắt đầu bài diễn thuyết của ngươi đi, bây giờ ta rất tò mò ngươi đã trải qua những gì.” Lâm Nhiễm cười nâng ly rượu.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhìn Lâm Nhiễm và nói:

“Nếu ta nói ta có thể xuyên qua dòng thời gian, ngươi có tin không?”

Lời mở đầu thú nhận quen thuộc nhưng rõ ràng vẫn nằm ngoài dự đoán của Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm vừa uống một ngụm rượu, nghe xong lời này, lập tức phun ra ngoài.

“Khụ khụ khụ… Kỳ ca, ngươi kể chuyện huyền huyễn cho ta nghe à?”

Vừa đứng dậy lấy khăn giấy lau quần áo, Lâm Nhiễm vừa không nhịn được phàn nàn, rõ ràng là cho rằng Phong Kỳ đang nói đùa.

“Ta đã nói là ngươi phải chuẩn bị tâm lý rồi mà, ngươi còn tưởng ta đang kể chuyện thật.” Phong Kỳ không nhịn được trợn trắng mắt.

“Ngươi nói thật sao?”

“Rất thật.”

Nghe xong lời này, vẻ mặt của Lâm Nhiễm lập tức trở nên nghiêm túc.

Hắn lại ngồi xuống, nhìn Phong Kỳ gật đầu, ra hiệu hắn tiếp tục nói.

Hắn cũng nhận ra rằng lúc này Phong Kỳ không thể nào nói đùa với mình như vậy được.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu kể tóm tắt cho Lâm Nhiễm về những trải nghiệm của mình.

Nghe hắn kể chuyện, vẻ mặt của Lâm Nhiễm liên tục thay đổi.

Đặc biệt là khi nghe Phong Kỳ nói trong cơ sở dữ liệu tương lai nhìn thấy hắn phạm tội tày trời, trở thành tội nhân bị lịch sử nguyền rủa, lòng hắn lạnh ngắt.

Niềm đam mê nghiên cứu công pháp trong nháy mắt tiêu tan hơn phân nửa.

Trong đầu hắn vô thức hiện lên hình ảnh mình tóc bạc phơ nhưng vẫn còn đang hối hận về tội lỗi đã phạm phải trong đời này.

"Không đúng, Kỳ ca ngươi hẳn là đang nói đùa, công pháp mà Viện nghiên cứu Hổ Phách công bố ra ngoài chắc chắn phải trải qua nhiều đợt kiểm tra an toàn, trước khi công bố ra ngoài càng phải để người thử nghiệm công pháp tu luyện, sao có thể công bố ra ngoài công pháp có ẩn họa tu luyện được."

Đối mặt với sự nghi ngờ của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ không nhịn được trợn trắng mắt:

"Ta đã nói rồi, đây là thông tin ta có được khi lần đầu tra cứu cơ sở dữ liệu tương lai của ngươi, lúc đó ta cũng tin là thật nhưng sự thật chứng minh lịch sử có thể lừa người… Ngươi đừng có chen ngang, nghe ta nói tiếp là hiểu ngay."

Tiếp theo, Phong Kỳ kể chi tiết những thông tin tình báo về nhiều dòng thời gian của Lâm Nhiễm.

Từ lần đầu tra cứu trong cơ sở dữ liệu của khu bảo tồn tương lai biết được Lâm Nhiễm sẽ trở thành tai họa của lịch sử, rồi đến nghi ngờ tại sao Viện nghiên cứu Hổ Phách lại không thử nghiệm mà đã công bố công pháp.

Hết chương 728.

Chương 729. Nguồn Gốc Sức Mạnh

Sau đó là phát hiện ra Lạc Bình An có vấn đề, thông qua Lạc Bình An biết được Viện nghiên cứu khoa học bị xâm nhập, rồi đến điều tra mục đích Lạc Bình An gia nhập Học phủ Tinh Thành, từ đó nghi ngờ Viện nghiên cứu Hổ Phách… Cũng như một loạt các cuộc điều tra triển khai sau đó.

Nhiều thông tin tình báo về dòng thời gian được tổng hợp, một dòng thời gian rõ ràng hiện ra.

Lâm Nhiễm cũng dần hiểu được ngọn nguồn sự việc từ sự bối rối ban đầu.

Nghe đến cuối, vẻ mặt cố tỏ ra bình tĩnh của Lâm Nhiễm không còn giữ được nữa.

Hắn không ngờ rằng mình trong lịch sử lại bi thảm như vậy.

Hắn trên nhiều dòng thời gian, chỉ có hai kết cục.

Hoặc bị Mê Vụ Chi Chủ hãm hại, công bố công pháp khiến kinh mạch đứt đoạn, hoặc bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá trở thành "Nhân vật vĩ đại trong lịch sử", thực tế lại mang đến sự hủy diệt cho toàn nhân loại.

Thậm chí có thể nói là người gióng hồi chuông diệt vong của loài người.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhìn Phong Kỳ và hỏi:

"Kỳ ca, ngươi vừa rồi nói trong dòng thời gian bình thường Mê Vụ Chi Chủ sẽ đoạt xá cơ thể Lão Vương, trở thành Lão

Vương mới, sau đó ta sẽ vì nghiên cứu ra công pháp khiến kinh mạch đứt đoạn mà trở thành tội nhân lịch sử đúng không."

"Đúng."

"Vậy có khả năng như thế này không, theo như ngươi nói, Mê Vụ Chi Chủ xâm nhập vào Viện nghiên cứu Hổ Phách là để quảng bá công pháp Hiến tế huyết nhục, vậy có khả năng là trên dòng thời gian bình thường ta đã nghiên cứu ra một công pháp lợi hại hơn cả 《Hiến tế huyết nhục》, nếu công pháp tu luyện này được công bố sẽ ảnh hưởng đến hiệu quả quảng bá của Hiến tế huyết nhục."

"Dù sao nếu xuất hiện một công pháp xuất sắc ngang với 《Hiến tế huyết nhục》, người tu luyện sẽ có nhiều lựa chọn hơn, điều này sẽ khiến hiệu quả quảng bá của Hiến tế huyết nhục giảm đi một nửa, vì vậy để tiêu diệt công pháp này, Mê Vụ Chi Chủ đã chọn ra tay với ta."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Góc độ mà Lâm Nhiễm nói đến, hắn thực sự chưa từng nghĩ đến.

Nhưng nghĩ kỹ lại, thực sự có khả năng như vậy, mặc dù xác suất này có thể rất nhỏ.

Lâm Nhiễm nói rất đúng, thực ra không cần một công pháp có thể sánh ngang với 《Hiến tế huyết nhục》, chỉ cần có một công pháp đủ xuất sắc xuất hiện, sẽ làm suy yếu ảnh hưởng của Hiến tế huyết nhục.

Với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, hắn thực sự có thể làm được chuyện này.

Như vậy vừa có thể khiến nhiều người tu luyện Hiến tế huyết nhục hơn, vừa có thể ngăn chặn sự phát triển của học tu

luyện của loài người, khiến họ không dám dễ dàng thử tu luyện công pháp mới.

Tương đương với việc gia tăng ảnh hưởng của Hiến tế huyết nhục.

Sự kiện hàng trăm vạn người kinh mạch đứt đoạn trong lịch sử bình thường, khiến cho nghiên cứu công pháp trong hàng chục năm sau đó rơi vào tình trạng bế tắc, người tu luyện không còn dám thử tu luyện công pháp mới nhất được nghiên cứu, dẫn đến việc cập nhật và cải tiến công pháp sau đó cũng bị ảnh hưởng.

Ảnh hưởng này kéo dài đến hơn một trăm năm.

Nhưng công pháp 《Hiến tế huyết nhục》 được công bố gần như cùng thời kỳ, lại tạo ra thành tựu rực rỡ trong thời kỳ đen tối nhất của học tu luyện.

Nghĩ kỹ lại, đây có lẽ lại là một nước cờ của Mê Vụ Chi Chủ.

Lấy Lâm Nhiễm làm phản diện để tạo điều kiện thuận lợi cho việc quảng bá 《Hiến tế huyết nhục》.

Đến lúc đó, người tu luyện không dám tu luyện công pháp mới, cộng thêm Hiến tế huyết nhục đủ xuất sắc, hiển nhiên sẽ trở thành lựa chọn tốt nhất của người tu luyện.

Xét về góc độ lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối là một thiên tài.

Mỗi bước phát triển đều sẽ cân nhắc từ góc độ lâu dài, thứ hắn quan tâm chưa bao giờ là lợi ích trước mắt.

Lúc này Lâm Nhiễm lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của hắn:

“Kỳ ca, ngươi nói phỏng đoán của ta có khả năng không?”

Hoàn hồn lại, hắn không nhịn được trợn trắng mắt:

“Ngươi có vẻ muốn chứng minh, ngươi rất có thiên phú trong lĩnh vực nghiên cứu công pháp đúng không?”

Bị nhìn thấu suy nghĩ, Lâm Nhiễm không hề để ý, cười gật đầu:

“Có thể công bố công pháp tu luyện chưa được thử nghiệm, chứng tỏ công pháp này có vấn đề không phải lỗi của ta, rõ ràng là bị điều khiển, ngược lại điều này chứng tỏ ta có thiên phú trong học nghiên cứu công pháp.”

Phong Kỳ:…

Đến lúc này rồi, vẫn còn nghĩ đến bản thân có thiên phú trong nghiên cứu công pháp hay không.

Đây phải là chấp niệm lớn đến mức nào.

Lúc này hiểu được ngọn nguồn lịch sử, Lâm Nhiễm chìm vào trầm tư.

Phong Kỳ không nói gì, cho Lâm Nhiễm thời gian để tiêu hóa thông tin hắn nói.

Nửa giờ sau, Lâm Nhiễm ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt kiên định nói:

“Kỳ ca, ta hiểu rồi, tuyến hy sinh này ta sẽ giống như bọn họ, trở thành đồng hành của ngươi.”

Lời này Lâm Nhiễm từng nói với hắn sau 1500 năm tương lai.

Nhưng lúc này nghe được, hắn vẫn cảm thấy trong lòng có dòng nước ấm chảy qua.

Hết chương 729.

Chương 730. Cuộc Giao Tranh

Con đường cứu thế của hắn, không giống như trong phim ảnh có thể xoay chuyển tình thế, càng không có bất kỳ hào quang nhân vật chính nào, có chính là những người đồng hành như Lâm Nhiễm.

Cũng chính vì có sự giúp đỡ của bọn họ, tuyến hy sinh của hắn mới có thể tiến hành tốt hơn.

Lúc này Lâm Nhiễm giơ ly rượu lên, cười nói:

"Kỳ ca, uống."

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức giơ ly rượu lên chạm cốc với Lâm Nhiễm.

Uống cạn rượu trong ly, hắn nhìn Lâm Nhiễm nghiêm túc nói:

"A Nhiễm, tiếp theo có một chuyện cần ngươi phối hợp với ta điều tra."

"Ngươi nói." Lâm Nhiễm lập tức gật đầu nói.

"Thông qua lời kể của ngươi, kết hợp với những thông tin liên quan mà ta đã biết trước đó, hiện tại ta có lý do để nghi ngờ rằng Viện nghiên cứu Hổ Phách thực tế đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, rất có thể hiện tại ngươi đang bị thế lực lĩnh vực lợi dụng, giúp chúng nghiên cứu thuật pháp mà chúng cần."

"Ngươi cũng đã biết, tuyến hy sinh này ta cần giúp Mê Vụ Chi Chủ trỗi dậy càng sớm càng tốt, vì vậy ta cần điều tra rõ

ràng tình hình hiện tại của Viện nghiên cứu Hổ Phách, loại bỏ mọi yếu tố bất lợi cho sự phát triển trong tương lai của hắn.”

“Tất nhiên, nghi ngờ rằng Viện nghiên cứu Hổ Phách hiện tại đã bị các thế lực lĩnh vực khác xâm nhập chỉ là phỏng đoán của ta, mọi chuyện vẫn cần phải điều tra, hiện tại ta cần ngươi phối hợp với ta để tiến hành điều tra về phương diện này.”

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm lập tức gật đầu:

“Nghe ngươi kể, hiện tại ta cũng có chút nghi ngờ liệu cao tầng Hổ Phách đã bị xâm nhập hay chưa nên tiến hành điều tra một phen.”

Trong cuộc trò chuyện nhàn rỗi tiếp theo, bọn họ bắt đầu lập kế hoạch điều tra nội bộ Hổ Phách.

Theo thời gian trôi qua, bình minh ló dạng ở chân trời.

Ánh sáng nhuộm đỏ những đám mây, ánh sáng đỏ thẫm nhanh chóng lan tỏa, cuối cùng ráng đỏ nhuộm đỏ cả nửa bầu trời.

Trò chuyện với Lâm Nhiễm suốt đêm, nỗi lo lắng trong lòng Phong Kỳ tan biến.

Một câu nói của Lâm Nhiễm đã tác động rất lớn đến hắn.

Hắn nói, trên đời này không có tình cảm lãng mạn nào đáng để thử hơn là đấu tranh vì lý tưởng.

Ngay cả khi kết quả cuối cùng là thất bại nhưng trong thâm tâm ít nhất vẫn có thể mong chờ hoa lý tưởng nở rộ ở tương lai của một dòng thời gian khác.

Nói xong lời này, Lâm Nhiễm uống cạn rượu trong ly.

Sự thoải mái và phóng khoáng đó khiến nỗi áy náy trong lòng Phong Kỳ tan biến hoàn toàn.

Ngẩng đầu nhìn về phía tây, một vầng hồng mặt trời mọc lên.

Những đàn ngỗng trời xếp thành hàng chỉnh tề bay về phương nam.

…

Sau cuộc trò chuyện suốt đêm với Lâm Nhiễm, Phong Kỳ được sắp xếp ở trong căn phòng bên cạnh Lâm Nhiễm.

Vài ngày tiếp theo, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về cơ sở phụ của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Đây là một trong số nhiều cơ sở phụ của Viện nghiên cứu Hổ Phách ở Tinh Thành, cấp độ quyền hạn xếp thứ tám, cũng được gọi là cơ sở Hổ Phách số tám, chủ yếu chịu trách nhiệm nghiên cứu về thuật pháp.

Cơ sở này hiện do phó chủ nhiệm tổ thuật pháp quản lý.

Lâm Nhiễm là tổ trưởng tổ thuật pháp thứ hai của cơ sở này, dưới quyền có một nhóm nghiên cứu thuật pháp gồm ba mươi tám người, còn có ba phòng thí nghiệm thuộc về nhóm của hắn trong cơ sở này.

Mặc dù không có thực quyền nhưng địa vị của Lâm Nhiễm trong cơ sở là không thể nghi ngờ.

Thông qua lời kể của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ nhanh chóng hiểu được tình hình chung của cơ sở phụ này.

Do mới vào Viện nghiên cứu Hổ Phách và vẫn đang trong thời gian thực tập nên mấy ngày nay hắn không tham gia bất kỳ cuộc thử nghiệm công pháp, thuật pháp nào.

Trong thời gian này, Lâm Nhiễm đã nộp thư giới thiệu lên cao tầng Hổ Phách.

Hy vọng hắn có thể gia nhập tổ nghiên cứu công pháp.

Nhưng câu trả lời của cao tầng Hổ Phách lại khiến Phong Kỳ và Lâm Nhiễm vô cùng kinh ngạc.

Câu trả lời của cao tầng Hổ Phách là, hy vọng Lâm Nhiễm có thể khai thác thiên phú của hắn về mặt nghiên cứu thuật pháp, thử tiến hành nghiên cứu về thuật pháp.

Cao tầng Hổ Phách dường như có ý định đưa những người tài năng có năng lực vào bộ phận thuật pháp.

Hành động này trùng khớp với phỏng đoán của Phong Kỳ.

Hắn cảm thấy rất có thể là thế lực lĩnh vực đứng sau đang điều khiển Viện nghiên cứu Hổ Phách, đồng thời để những thiên tài loài người miễn phí nghiên cứu thuật pháp mà chúng cần.

Tiếp theo, bọn họ quyết định tiến hành điều tra về phương diện này.

Hôm nay, Phong Kỳ như thường lệ đi theo Lâm Nhiễm đến phòng thí nghiệm thuật pháp số ba.

Phòng thí nghiệm thuật pháp hoàn toàn khác với phòng thí nghiệm khoa học của Viện nghiên cứu Hắc Hồng.

Diện tích của mỗi phòng thí nghiệm đều lớn như một sân bóng rổ.

Bên trong bài trí rất phức tạp, trên tường treo đầy bùa chú màu đỏ vàng dùng để phong tỏa linh khí tràn ra ngoài, sàn nhà dưới chân cũng được làm bằng đá cấm ma đặc biệt do lĩnh vực sản xuất ra.

Hết chương 730.

Chương 731. Sự Hy Sinh

Bố cục ở đây đều được thiết kế để giảm thiểu sức mạnh của thuật pháp.

Quá trình nghiên cứu thuật pháp rất không ổn định, thậm chí còn có khả năng xảy ra nổ.

Đôi khi thuật pháp không ổn định còn khiến người thi triển bị linh khí phản phệ.

Vì vậy, địa điểm thử nghiệm trước tiên phải đảm bảo an toàn cho người nghiên cứu thuật pháp, hạn chế sức mạnh của thuật pháp.

Chỉ có những thuật pháp đã vượt qua được bài kiểm tra sơ bộ của phòng thí nghiệm mới có thể được đưa ra bên ngoài để tiến hành kiểm tra, cập nhật tiếp theo.

Ngoài các vật trang trí cấm linh bên trong phòng thí nghiệm, còn có rất nhiều thiết bị.

Ví dụ như máy dò linh khí và máy dò năng lượng linh hồn.

Hai cỗ máy này có thể kiểm tra độ tinh khiết và chất lượng của linh khí trong thuật pháp được giải phóng trong phòng, hỗ trợ tốt hơn cho việc cải tiến nghiên cứu thuật pháp.

Ngoài ra còn có máy ghi lại quỹ đạo thuật pháp, máy dò số liệu dao động thuật pháp, máy sửa lỗi dữ liệu.

Trong số đó, thứ thu hút sự chú ý của Phong Kỳ là khoang dinh dưỡng bằng kim loại đặt ở góc phòng thí nghiệm, phản chiếu ánh sáng đen dưới ánh đèn.

Sau khi hỏi Lâm Nhiễm, hắn biết được rằng thiết bị này là sản phẩm khoa học mới nhất của Viện nghiên cứu Hắc Hồng "Khoang thí nghiệm ảo."

Tác dụng là mô phỏng môi trường thực tế để mô phỏng giải phóng thuật pháp và hệ thống ảo bên trong cũng có thể ghi lại chi tiết thời gian giải phóng thuật pháp.

Nhưng theo lời Lâm Nhiễm nói, hiệu ứng mô phỏng của khoang trò chơi ảo này không lý tưởng, rất ít khi sử dụng đến.

Nghe lời giải thích của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cảm thấy rất bất ngờ.

Công nghệ tương lai ảo đã được hoàn thiện sơ bộ từ trước khi hắn xuyên không.

Hơn nữa, Viện nghiên cứu Hắc Hồng đã tiến hành nhiều thí nghiệm mô phỏng thực tế ảo, hiệu quả tốt ngoài mong đợi.

Vì vậy, Viện nghiên cứu Hắc Hồng đã kết nối với Viện nghiên cứu tương lai, chuẩn bị sau khi có được công nghệ liên quan, sẽ xây dựng một siêu nhà máy khoang trò chơi ảo bên ngoài Tinh Thành, sản xuất dây chuyền khoang trò chơi ảo cao cấp, từ đó bố trí cho tương lai.

Nhưng theo lời giải thích của Lâm Nhiễm.

Nhiều năm trôi qua, công nghệ ảo không những không tiến bộ mà còn thụt lùi.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn đã hiểu ra nguyên nhân.

Rõ ràng là công nghệ ảo mà Viện nghiên cứu Hắc Hồng công bố ra bên ngoài là phiên bản bị cắt bỏ.

Chắc chắn phiên bản đầy đủ không được lựa chọn công bố ra bên ngoài.

Làm như vậy có thể kiểm tra hiệu quả quảng bá công nghệ ảo đồng thời che giấu một loạt nghiên cứu công nghệ ảo mà Viện nghiên cứu Hắc Hồng triển khai.

Rốt cuộc, hành vi xây dựng siêu nhà máy, v.v. chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực bên ngoài.

Nhưng chỉ cần các thế lực đều cho rằng công nghệ ảo sẽ không tạo ra mối đe dọa thì nghiên cứu này có thể tiếp tục tiến hành.

Tất cả đều là vì cân nhắc đến sự an toàn.

Khoang ảo cao cấp còn dang dở này rõ ràng là quả bom khói mà Viện nghiên cứu Hắc Hồng tung ra bên ngoài.

Vào phòng thí nghiệm, hắn và Lâm Nhiễm đến trước đài điều khiển dữ liệu, gọi ra video kiểm tra thuật pháp mấy ngày trước để xem.

Ngay lúc này, một màn hình trước đài điều khiển hiện lên yêu cầu trò chuyện.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức kết nối cuộc gọi video.

Trên màn hình lập tức hiện lên một người đàn ông mặc đồng phục bảo vệ căn cứ, lúc này hắn ta lên tiếng:

“Tổ trưởng Lâm, ở đây có bưu kiện chuyển phát nhanh cho cô.”

Ngồi bên cạnh Phong Kỳ, Lâm Nhiễm nghe vậy, lập tức gật đầu nói:

“Gửi đến phòng thí nghiệm đi.”

Tắt cuộc gọi video chờ đợi một lúc lâu, nhân viên bảo vệ xách theo thùng bưu kiện đến phòng thí nghiệm số ba.

Anh ta đặt thùng bưu kiện xuống, chào hỏi rồi quay người rời đi.

Lúc này, Phong Kỳ cầm lấy thùng bưu kiện, thấy người gửi ghi là "Viện nghiên cứu Hắc Hồng."

"Thuốc xóa ký ức?" Lâm Nhiễm đứng bên cạnh tò mò hỏi.

"Ừm, chắc là không sai đâu."

Tháo lớp vỏ bọc bên ngoài thùng bưu kiện, hiện ra trước mắt bọn họ là một chiếc hộp kim loại màu đen.

Phía trên cùng của hộp kim loại còn có một nút mở khóa bằng vân tay.

Phong Kỳ không lạ gì thứ này.

Loại hộp kim loại này sẽ được Viện nghiên cứu Hắc Hồng sử dụng khi vận chuyển các vật phẩm đặc biệt.

Phải dựa vào cách thức cụ thể mới mở được hộp, ví dụ như vân tay, nhận dạng mống mắt, nhận dạng máu, v.v.

Nếu dùng cách thức không cụ thể để cố gắng phá hộp, hộp sẽ tự hủy, chất có tính axit cao lấy từ sinh vật lĩnh vực sẽ phá hủy mọi thứ bên trong.

Lúc này, Phong Kỳ đưa ngón trỏ ra, ấn vào vùng nhận dạng vân tay.

"Cạch!"

Cùng với tiếng kim loại giòn tan, khu vực trung tâm của hộp kim loại từ từ nâng lên một trụ kim loại, hơi lạnh bốc lên.

Khi sương mù băng tan, hiện ra trước mắt bọn họ là một bình thủy tinh cỡ chai coca.

Bên trong đựng chất lỏng màu tím trong suốt, còn có thể nhìn thấy vô số chấm đen lơ lửng trong chất lỏng, thực sự kỳ lạ.

Hết chương 731.

Chương 732. Thời Khắc Định Mệnh

Bên dưới bình thủy tinh còn có một tờ hướng dẫn sử dụng.

Cầm tờ hướng dẫn sử dụng lên xem, hắn đưa cho Lâm Nhiễm:

"Trong bình thủy tinh có 500 ml dung dịch xóa ký ức, tính theo mỗi ml là 20 giờ ký ức, lượng trong bình này có thể xóa sạch toàn bộ ký ức trong vòng một năm của cô."

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Lâm Nhiễm chưa từng tiếp xúc với công nghệ sinh học cảm thấy tò mò, sau đó lật tờ hướng dẫn sử dụng ra xem.

"Cô xem trước đi, tôi đi cất hộp."

Nói xong, Phong Kỳ đứng dậy, ấn trụ kim loại đựng "Dung dịch xóa ký ức." trở lại hộp.

"Cạch!"

Tiếng kim loại vang lên, hộp tự động khóa lại.

Đồng thời ba ngọn đèn phía trên chuyển sang màu xanh lá, chuyển sang chế độ bảo quản lạnh.

Cầm lấy hộp kim loại, hắn đi thẳng ra khỏi phòng thí nghiệm đến phòng mình, sau đó nhét hộp kim loại vào gầm giường.

Có được lọ thuốc xóa ký ức này, hắn không cần lo lắng nội dung giao tiếp với Lâm Nhiễm sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ biết được nữa.

Nhưng để chắc chắn, hắn quyết định tối nay sẽ để Lâm Nhiễm thử hiệu quả của lọ thuốc.

Xử lý xong, hắn lại quay về phòng thí nghiệm.

Lúc này, Lâm Nhiễm vẫn đang lật xem tờ hướng dẫn sử dụng, dường như rất hứng thú với công nghệ này.

Hắn lúc này đi đến ngồi xuống trước đài điều khiển.

Đang định mở lời thì điện thoại rung lên.

Lấy điện thoại ra khỏi túi, trên màn hình hiển thị "Vương Ý."

Nhận ra đây là Mê Vụ Chi Chủ gọi đến, Phong Kỳ lập tức liếc mắt ra hiệu với Lâm Nhiễm, Lâm Nhiễm hiểu ý gật đầu.

Kết nối cuộc gọi, giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ truyền đến từ đầu dây bên kia:

"Nói chuyện được không?"

"Bên cạnh tôi không có ai, nói đi."

"Ta có tiến triển trong nghiên cứu vòng tay kỳ tích rồi, ngươi rảnh thì về đây một chuyến."

Nghe lời này, hắn không khỏi sửng sốt.

Vòng tay kỳ tích là vật kỳ tích mà hắn và Mê Vụ Chi Chủ có được sớm nhất trên dòng thời gian này.

Nhưng khác với Huyết thạch.

Vòng tay kỳ tích sẽ không tạo ra sinh vật phái sinh theo thời gian thực và không có cách thức cụ thể thì không thể kích hoạt sử dụng.

Chỉ từ cách sử dụng của thủ lĩnh người thú mà suy đoán, có lẽ có liên quan đến sức mạnh triệu hồi tổ tiên giáng lâm.

Cho đến nay, bọn họ vẫn chưa nghiên cứu ra được cách sử dụng vòng tay kỳ tích.

Tất nhiên, điều này cũng liên quan đến việc Mê Vụ Chi Chủ luôn tập trung vào Huyết thạch, không chú ý nhiều đến vòng tay kỳ tích.

Hắn không ngờ, mình mới rời đi mấy ngày, Mê Vụ Chi Chủ đã giải mã được bí ẩn của vòng tay kỳ tích.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

"Rõ, tối nay sẽ xin nghỉ về một chuyến."

"Được, đợi ngươi ở chỗ cũ."

Tắt điện thoại, hắn quay sang nhìn Lâm Nhiễm:

"Tổ trưởng, tối nay tôi xin nghỉ."

"Anh Kỳ, là Mê Vụ Chi Chủ gọi đến đúng không? Có chuyện gì vậy?"

"Em còn nhớ tôi đã nói với em về vật kỳ tích chứ?"

"Nhớ chứ, đặc biệt là Huyết thạch anh mô tả, hoàn toàn vi phạm định luật bảo toàn năng lượng, có thể không ngừng tạo ra đá khí huyết tinh khiết mà không làm giảm khối lượng."

"Còn Tiểu Hắc anh mô tả, đặc tính gần như phớt lờ mọi sát thương quả thực quá kỳ quái."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu nói:

"Lần này Mê Vụ Chi Chủ hẳn đã nắm được cách sử dụng vòng tay kỳ tích, tôi phải về tìm hiểu chi tiết, đây là một tin tức khá quan trọng, có thể giúp ích rất lớn cho một tin tức khác."

"Rõ, tổ trưởng chấp thuận đơn xin nghỉ của anh." Lâm Nhiễm cười gật đầu.

…

Buổi tối ăn xong cơm trưa, Phong Kỳ thay một bộ đồ thường rồi rời khỏi căn cứ phụ Hổ Phách.

Dọc đường đón một chiếc xe, thẳng đến một khách sạn ở khu vực phía bắc Thành Tinh.

Hắn và Mê Vụ Chi Chủ đến Thành Tinh, vẫn luôn ở trong khách sạn này chờ cơ hội tiếp xúc với Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Một lát sau, hắn đến trước cửa phòng của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhấn nút trước cửa, không lâu sau cửa phòng mở ra.

Đi theo Mê Vụ Chi Chủ vào phòng, hắn ngồi xuống ghế sofa bên cạnh, sau đó ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ không nói gì, lúc này giơ tay phải lên.

Chỉ thấy lòng bàn tay hắn bắt đầu không ngừng phun ra sương máu, cuối cùng hóa thành một viên cầu máu.

Khi viên cầu máu tan đi, một chiếc vòng tay do luồng sáng xanh lục tụ lại lơ lửng trên lòng bàn tay hắn.

“Ta đã hiểu được công dụng của vòng tay kỳ tích, cách sử dụng của nó liên quan đến tín ngưỡng.”

“Ý là sao? Nói rõ hơn đi.”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười, sau đó mở lời hỏi:

“Ngươi có tin trên thế gian này có thần không?”

“Không tin, trong mắt tôi, Trụ thần mà ngươi nói cũng chỉ là sinh mệnh cao cấp mà thôi, không phải là thần toàn năng, cho dù thật sự có thần, tôi cũng không tin bọn họ sẽ che chở cho phàm nhân.”

Những người có tín ngưỡng luôn nói rằng thần hiển linh vào lúc nào đó, thậm chí còn nói có cái mũi hữu nhãn, tượng thần phát sáng, thần báo mộng, vân vân.

Hết chương 732.

Chương 733. Chiến Binh Dũng Cảm

Nhưng hắn chưa bao giờ tin.

Đã có thần cứu khổ cứu nạn, vậy tại sao khi lĩnh vực xâm lược lại không xuất hiện?

Tại sao khi thành phố loài người gặp họa vì sinh vật lĩnh vực, vô số sinh linh bị tàn sát dã man, phải lưu lạc khắp nơi mà không ra tay cứu khổ cứu nạn?

Những người có tín ngưỡng nói rằng thần toàn tri toàn năng, cứu khổ cứu nạn, tại sao lúc mấu chốt lại không xuất hiện?

Nhưng lại luôn xuất hiện vào những lúc không quan trọng để làm ra vẻ thần bí.

Cuối cùng, những người đánh tan chiến trường lĩnh vực, chiến đấu đẫm máu là các chiến sĩ tiền tuyến.

Bọn họ dùng xương máu xây thành, lần lượt ra trận chiến đấu đến chết, bảo vệ phòng tuyến cuối cùng của loài người, xây dựng nên năm thành phố lớn như hiện nay.

Hắn không bài xích việc loài người có tín ngưỡng thần linh.

Cho dù thần linh hư vô mờ mịt nhưng cũng là chỗ dựa tinh thần của số ít người trong thời đại này, mang đến cho những người này hy vọng về tương lai, để họ sống trong hy vọng.

Nhưng đối với hắn mà nói, thần linh chỉ là đồ bày trong miếu.

Trong mắt hắn, những người khai phá chiến đấu đẫm máu để bảo vệ nền văn minh nhân loại mới là thần thực sự.

Nghĩ đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Lão Mê, sao tự nhiên lại nói chuyện thần linh với ta, chuyện này có liên quan đến vòng tay kỳ tích không?"

"Đúng vậy." Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

"Mấy ngày nay rảnh rỗi, ta muốn tìm hiểu thêm về cấu trúc xã hội loài người, vì vậy ta đi dạo khắp nơi ở phía bắc thành phố, kết quả là đi đến một ngôi miếu, lúc này ta phát hiện vòng tay kỳ tích thực sự có phản ứng…"

Nghe Mê Vụ Chi Chủ kể, Phong Kỳ dần hiểu được tình hình.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ mô tả, khi đó hắn vào miếu, phát hiện vòng tay kỳ tích thực sự có phản ứng với những tượng thần được thờ cúng.

Hắn cảm thấy rất nghi ngờ về điều này.

Vì vậy, hắn đã tiến hành điều tra.

Kết quả phát hiện ra một chuyện kỳ lạ, hắn phát hiện vòng tay kỳ tích dường như có thể hấp thụ một loại năng lượng nào đó từ những tượng thần đó.

Loại năng lượng này hoàn toàn khác với linh khí, rất khó cảm nhận được và sẽ không phát ra sóng năng lượng ra bên ngoài.

Vì vậy, hắn đã tiến hành nghiên cứu loại năng lượng này.

Vì vậy, hắn đã lật xem bộ sưu tập thần thoại của loài người trên mạng.

Kết quả phát hiện ra rằng trong các câu chuyện thần thoại có ghi chép về loại năng lượng này và gọi nó là "Tín ngưỡng."

Đây là một loại sức mạnh tinh thần thuần túy.

Trong mô tả của câu chuyện thần thoại, loại sức mạnh này là cống phẩm của "Thần linh", có thể được thần linh sử dụng.

Mê Vụ Chi Chủ khinh thường thần linh của loài người.

Hắn cho rằng nếu loài người thực sự có thần linh che chở thì sẽ không rơi vào tình cảnh khó khăn như hiện tại.

Nhưng "Tín ngưỡng." có thể được giải thích theo góc độ khoa học là một loại năng lượng.

Là loại năng lượng đặc biệt do tinh thần thuần túy tích tụ từng chút một và không thể sử dụng loại năng lượng tinh thần đặc biệt này theo cách hấp thụ năng lượng bình thường.

Xuất phát từ góc độ này, Mê Vụ Chi Chủ đã tiến hành nghiên cứu về vòng tay kỳ tích.

Sau nhiều lần thử nghiệm, cuối cùng hắn đã hiểu được cách sử dụng vòng tay kỳ tích.

Thực ra, tác dụng của vòng tay kỳ tích là sử dụng sức mạnh tín ngưỡng để gia trì cho bản thân.

Cách sử dụng thực ra không khó.

Đầu tiên cần tạo cho mình một tượng thần, sau đó đặt một luồng ý thức và tinh huyết của mình vào trong tượng thần.

Như vậy, chỉ cần tượng thần này được tín đồ thờ cúng thì có thể hấp thụ sức mạnh tín ngưỡng của người thờ cúng.

Tác dụng của vòng tay xanh lục là triệu hồi sức mạnh tín ngưỡng đến với mình bất kể khoảng cách, tăng cường đáng kể các khả năng của mình.

Bóng đen sau lưng thủ lĩnh giống người mà hắn gặp trên đảo Hắc Tuyệt thực ra chính là "Thể tín ngưỡng." của hắn.

Nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Lúc đó, khi bóng đen xuất hiện sau lưng thủ lĩnh giống người, tộc nhân của hắn đã quỳ xuống thờ cúng, lúc đó bọn họ đoán rằng có lẽ đây là sức mạnh triệu hồi tổ tiên, đây là đang thờ cúng tổ tiên.

Bây giờ xem ra rõ ràng không phải vậy.

Thực ra là thủ lĩnh giống người đã xây dựng mình thành thần trong tộc, hấp thụ sức mạnh tín ngưỡng của tộc nhân để làm bản thân mạnh hơn.

Hiểu được công dụng, hắn có chút kinh ngạc.

Theo hắn thấy, khả năng của vòng tay kỳ tích dường như không thể so sánh với các vật phẩm kỳ tích khác, công dụng thực sự có phần vô dụng.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục nói:

"Đúng rồi, trong giai đoạn thử nghiệm, ta còn phát hiện ra một chuyện kỳ lạ, khi ta thử thờ cúng tượng thần của mình, ta phát hiện ý thức tinh thần của ta và cơ thể có sự liên kết thứ hai, thậm chí có thể thông qua tượng thần truyền sức mạnh cho chính mình."

Hết chương 733.

Chương 734. Lãnh Địa Kẻ Thù

“Liên kết thứ hai với cơ thể là có ý gì?”

“Chính là ta dùng vòng tay kỳ tích truyền sức mạnh đến tượng thần, tượng thần lại dùng sức mạnh của vòng tay kỳ tích truyền phần sức mạnh này cho ta, vòng tay kỳ tích dùng tượng thần làm trạm trung chuyển, có thể truyền sức mạnh và khả năng cho những tín đồ đã thiết lập liên kết tinh thần với tượng thần.”

“Điểm này có hơi giống với cách mượn sức mạnh thần linh trong thần thoại loài người.”

Nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, hắn hiểu rằng vòng tay kỳ tích chỉ có bốn công dụng.

1, Bất kể khoảng cách, hấp thụ sức mạnh tín ngưỡng của tín đồ đối với mình.

2, Bất kể khoảng cách, thiết lập liên kết tinh thần với tín đồ.

3, Bất kể khoảng cách, truyền sức mạnh của mình cho tín đồ.

4, Bất kể khoảng cách, điều khiển sức mạnh tín ngưỡng đã có được để gia trì cho bản thân.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

Tín ngưỡng chính mình?

Vậy nếu hắn và một người khác của hắn thiết lập liên kết tín ngưỡng thì có thể bất kể khoảng cách, không gian mà có được sức mạnh gia trì của người kia không?

Với đặc tính của vật phẩm kỳ tích, hắn cảm thấy có lẽ thực sự có thể.

Dù sao thì đặc tính của vật phẩm kỳ tích chính là vượt qua lẽ thường.

Không có một vật phẩm kỳ tích nào có thể giải thích được công dụng bằng lý thuyết.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn gợn sóng.

Nguồn máu, Hồn tím, Sức mạnh tinh thần… Nếu có thể mượn sức mạnh của một người khác của hắn, về sau mỗi một đường hy sinh hắn đều có thể đi thuận lợi hơn, thậm chí có thể mượn cả lời bình luận.

Nhưng những suy nghĩ này hắn cũng chỉ đoán vậy thôi.

Vòng tay kỳ tích có thể vượt qua không gian, thời gian, khoảng cách để lấy được sức mạnh của một người khác của hắn hay không, hoàn toàn là ẩn số.

Hắn trên dòng thời gian này rõ ràng cũng không thể chứng minh được suy đoán này có khả thi hay không.

Nếu muốn thử nghiệm, nhất định phải để một người khác của hắn có được vòng tay kỳ tích.

Sau đó xây dựng một tượng thần, như vậy hắn mới có thể lấy tư cách "Tín đồ." thiết lập liên kết tinh thần với tượng thần của mình.

Sau đó, một người khác của hắn mới có thể thông qua vòng tay kỳ tích làm trạm trung chuyển, truyền sức mạnh cho hắn.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn nhìn vòng tay kỳ tích thay đổi.

Ngay khi hắn đang nghĩ cách lấy được vòng tay kỳ tích thì thấy Mê Vụ Chi Chủ cầm lấy vòng tay kỳ tích, ném về phía hắn:

"Ta đã nghiên cứu ra công dụng của thứ này cho ngươi rồi, về sau dùng thế nào thì tùy ngươi."

"Ta khuyên ngươi nên đi phát triển tín đồ, sau đó mượn sức mạnh tín ngưỡng của tín đồ để khiến bản thân mạnh hơn, thỉnh thoảng cũng có thể mượn một ít sức mạnh cho tín đồ sử dụng, để bọn họ tin tưởng ngươi hơn."

"Thứ này cho ta sao?"

Nhìn chiếc vòng tay kỳ tích trong tay, Phong Kỳ sửng sốt.

"Chúng ta mỗi người một cái, ta đã nói rồi, tương lai ta có, nhất định ngươi cũng có một phần."

Nói xong, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười rạng rỡ.

…

Nhận lấy vòng tay kỳ tích mà Mê Vụ Chi Chủ ném tới, Phong Kỳ không khỏi ngẩn người.

Tiếp xúc nhiều năm như vậy, hắn hiểu rõ Mê Vụ Chi Chủ khao khát sức mạnh đến mức nào.

Công dụng của vòng tay kỳ tích tuy không thể hoàn toàn phù hợp với năng lực của hắn như Huyết thạch nhưng ai lại thấy việc nắm giữ thêm một hệ thống sức mạnh là phiền phức.

Theo như Mê Vụ Chi Chủ mô tả, vòng tay kỳ tích có thể mang lại tiềm năng phát triển rất lớn.

Chỉ cần có đủ nhiều tín đồ, sự thờ cúng lâu dài có thể giúp hắn có được sức mạnh tín ngưỡng không thể tưởng tượng nổi.

Xét về mặt lý thuyết, cách phát triển này rất giống với "Tín ngưỡng thành thần." trong truyện thần thoại.

Tập hợp sức mạnh của tín đồ, đưa hắn từ phàm nhân lên vị trí "Chân thần."

Thông qua vòng tay kỳ tích, hắn còn có thể thiết lập liên kết tinh thần với tất cả tín đồ cung cấp sức mạnh tín ngưỡng, thậm chí có thể truyền một phần sức mạnh của mình cho tín đồ, gia trì cho bọn họ.

Ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng hắn phức tạp.

Mê Vụ Chi Chủ từng nói, nếu một ngày nào đó có thể đứng trên đỉnh cao, bên cạnh nhất định có một vị trí của hắn.

Bất kể Mê Vụ Chi Chủ có giữ lời hứa hay không, hắn chưa bao giờ coi trọng câu nói này.

Dù sao thì việc hắn phải làm, chính là lợi dụng Mê Vụ Chi Chủ, sau đó bóp chết hắn trong trứng nước.

Sẽ không cho hắn cơ hội trỗi dậy, thậm chí là đứng trên đỉnh cao.

Nhưng hắn chưa bao giờ phủ nhận Mê Vụ Chi Chủ đối xử chân thành với hắn, thực sự coi hắn là huynh đệ sống chết có nhau.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, nhìn hắn mỉm cười:

"Không có việc gì khác thì ngươi về căn cứ phụ Hổ Phách trước đi, ta ở lại đây tiếp tục chờ cơ hội tiếp cận Viện nghiên cứu Hổ Phách, chúng ta liên lạc sau."

Hết chương 734.

Chương 735. Kế Hoạch Bí Mật

Cất đi cảm xúc cuộn trào trong lòng, hắn ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ nói:

"Đúng rồi, có một chuyện muốn thương lượng với ngươi."

Trong vẻ mặt nghi hoặc của Mê Vụ Chi Chủ, hắn tiếp tục nói:

"Chuyện là thế này, mấy ngày nay ta vào Viện nghiên cứu Hổ Phách đã phát hiện ra một chuyện kỳ lạ, Viện nghiên cứu Hổ Phách dường như cố ý kìm hãm nghiên cứu về phương pháp tu luyện, sau đó điều động tài nguyên và nhân tài sang bộ phận nghiên cứu thuật pháp, điều này rõ ràng là không bình thường."

"Mặc dù nghiên cứu thuật pháp rất quan trọng nhưng công pháp mới là nền tảng của học thuyết tu luyện, điều này rõ ràng là vi phạm mục đích ban đầu thành lập Viện nghiên cứu Hổ Phách, ta cảm thấy đằng sau chuyện này có thể ẩn chứa bí mật gì đó."

Nghe đến đây, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ lộ ra vẻ suy tư.

Suy nghĩ một lát, hắn ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

"Ta hình như hiểu ý ngươi rồi, ngươi cho rằng tầng lớp cao cấp của Viện nghiên cứu Hổ Phách có thể đã bị thế lực lĩnh vực khác xâm nhập? Thế lực bí ẩn này rất có thể đang lợi dụng tài nguyên và nhân tài của Viện nghiên cứu Hổ Phách để sáng tạo thuật pháp cho tộc của mình?"

“Đúng vậy, đây chính là suy nghĩ của ta.” Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Nghe xong lời này, vẻ mặt Mê Vụ Chi Chủ trở nên nghiêm trọng:

“Nếu đã có thế lực xâm nhập vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, vậy thì kế hoạch của chúng ta sẽ khó triển khai.”

Nhìn thấy nỗi ưu tư trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được tâm trạng của hắn lúc này.

Xét về mặt lịch sử, Viện nghiên cứu Hổ Phách cuối cùng sẽ rơi vào tay Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu tầng lớp cao cấp của Viện nghiên cứu Hổ Phách thực sự bị thế lực lĩnh vực khống chế, chắc chắn cũng sẽ bại dưới tay Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng đây là kết luận mà hắn rút ra khi quan sát dòng thời gian này từ góc độ hiểu biết về diễn biến lịch sử.

Xét vấn đề này từ góc độ của Mê Vụ Chi Chủ, tình hình lại hoàn toàn khác.

Thế lực lĩnh vực có thể tồn tại đằng sau Viện nghiên cứu Hổ Phách rốt cuộc là thế lực nào, thực lực ra sao, tất cả những điều này trong mắt Mê Vụ Chi Chủ đều là ẩn số.

Hậu quả của việc hành động thiếu suy nghĩ, có lẽ sẽ dẫn đến tai họa diệt vong.

Người có thể lập kế hoạch ngàn năm, triển khai bố cục tương lai như hắn, sao có thể hành động thiếu suy nghĩ khi chưa biết rõ đối thủ.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ nói:

“Vậy thì, ta sẽ thử điều tra trước, có tin tức sẽ thông báo cho ngươi, bây giờ vẫn chưa đến lúc từ bỏ.”

“Ta không định từ bỏ, chỉ thấy rằng kế hoạch xâm nhập Viện nghiên cứu Hổ Phách cần phải lập lại kế hoạch, cân nhắc đến những yếu tố nguy hiểm có thể xảy ra này.”

“Nhưng ta nhất định phải chiếm được Viện nghiên cứu Hổ Phách, điều này liên quan đến việc phổ biến tế huyết.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ nghiêm túc nói ra những lời này, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Phải nói đến độ cứng đầu, Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối là kẻ cứng đầu nhất.

Từ lúc đánh bại Mộc Thanh, rồi trở thành Trụ thần… Mê Vụ Chi Chủ đối mặt với bất kỳ thử thách nào, miệng lưỡi tuyệt đối không chịu thua.

Nhưng hành động lại rất thành thật.

Ví dụ như nhiệm vụ hộ tống lần trước, lúc thực sự phải đối mặt với Mộc Thanh, hắn chỉ thiếu chút nữa là tự sáng tạo ra một loại thuật pháp có thể “Tàng hình.” tại chỗ để trốn tránh đối mặt.

Nghĩ kỹ lại, có lẽ chính vì tính cách mưu rồi sau đó động và cẩn thận nên hắn mới trở thành một trong những người chiến thắng lớn nhất trong tương lai.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

“Ngươi vẫn đừng hành động thiếu suy nghĩ ở Viện nghiên cứu Hổ Phách, bây giờ ngươi chỉ là một nhân viên thử nghiệm, căn bản không thể tiếp cận được tài liệu cốt lõi của Viện nghiên cứu Hổ Phách, hành vi bất thường ngược lại sẽ gây chú ý.”

“Yên tâm, ta sẽ xem tình hình mà hành động, sẽ không mạo hiểm tính mạng của mình.”

Nghe xong lời này, Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu:

“Vậy thì tốt, ngươi tốt nhất nên đợi ta tiếp xúc với Viện nghiên cứu Hổ Phách rồi hãy cân nhắc điều tra tiếp theo.”

Tiếp tục trò chuyện phiếm một lúc, Phong Kỳ rời khỏi phòng của Mê Vụ Chi Chủ.

Ra khỏi khách sạn, hắn bắt một chiếc xe.

Đợi hắn trở về căn cứ phụ Hổ Phách thì đã đến một giờ sáng.

Dùng điện thoại thanh toán tiền xe, hắn bước xuống xe.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, là cánh cổng kim loại cao ba mét, hai bên tường rào của căn cứ kéo dài cách mười mét lại lắp một camera.

Phía sau tường rào, trên tháp canh cao ngất, cột sáng liên tục quét xung quanh căn cứ, kiểm tra tình hình xung quanh.

Đến trước cổng kim loại, Phong Kỳ lấy thẻ thực tập ra khỏi túi.

“Tít!”

Sau khi quẹt thẻ, đèn xanh quét qua người hắn, sau đó cánh cổng kim loại từ từ mở ra.

Đêm đã khuya, căn cứ phụ Hổ Phách vẫn sáng đèn.

Thực ra, mỗi viện nghiên cứu đều như vậy.

Hết chương 735.

Chương 736. Cuộc Chiến Dài Hơi

Cơ bản là hoạt động không ngừng nghỉ 4 giờ, các nhà nghiên cứu bên trong cơ bản không có thời gian làm việc cố định.

Thông thường là thức dậy thì làm việc, mệt thì nghỉ ngơi.

Cũng thường xuyên xuất hiện tình huống đặc biệt là các nhà nghiên cứu không nghỉ ngơi cả ngày lẫn đêm.

Ví dụ như khi cảm hứng bùng nổ.

Lúc này nếu không thể ghi lại cảm hứng trong đầu, rất có thể sẽ không bao giờ tìm lại được cảm giác khi cảm hứng bùng nổ, từ đó bỏ lỡ một lần sáng tạo thuật pháp.

Sau khi vượt qua hai lần kiểm tra an ninh, hắn đã vào được căn cứ phụ Hổ Phách.

Một lát sau, Phong Kỳ trở về phòng.

Ngồi trên giường, hắn cúi đầu nhìn chiếc vòng tay kỳ tích đeo trên cổ tay trái.

Chiếc vòng tay này dường như được tụ hợp từ năng lượng thuần túy, luồng sáng xanh kéo theo cái đuôi dài xoay quanh tâm tạo thành vòng tay.

Suy nghĩ một lát, hắn đứng dậy kéo ra chiếc hộp kim loại đựng "Thuốc xóa ký ức." dưới gầm giường.

Sau khi mở khóa, hắn đặt chiếc vòng tay kỳ tích vào trong.

Đối với hắn trên đường hy sinh này, công dụng của vòng tay kỳ tích gần như vô dụng.

Đeo trên người quá dễ gây chú ý, chi bằng tạm thời cất đi.

Trên đường về, thực ra hắn đã cân nhắc gửi vòng tay kỳ tích đến Viện nghiên cứu Hồng để cất giữ, đợi 1500 năm sau giao cho một hắn khác.

Như vậy, một hắn khác không tốn chút sức lực nào đã có thể có thêm một vật phẩm kỳ tích.

Kế hoạch hắn hình dung là sử dụng vòng tay kỳ tích làm phương tiện truyền tải sức mạnh cũng có thể triển khai thử nghiệm.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn tạm thời từ bỏ ý định này.

Muốn tiếp tục đường thời gian này, hắn cần phải ở bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Thấy hắn vẫn không đeo vòng tay kỳ tích, đến lúc đó Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn sẽ nghi ngờ, hỏi về tung tích của vòng tay kỳ tích.

Nếu không trả lời được câu hỏi này, rõ ràng sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển tiếp theo của đường thời gian này.

Vì vậy, giữ vòng tay kỳ tích bên mình mới là lựa chọn tốt nhất ở giai đoạn hiện tại.

Đặt trụ kim loại đựng đồ vào trong hộp kim loại, theo tiếng "Cạch." kim loại vang lên, hộp tự động khóa lại, ba đèn đỏ phía trên chuyển sang đèn xanh ở chế độ làm lạnh.

Đẩy hộp kim loại trở lại gầm giường.

Tiếp theo là rửa mặt, hắn tắt đèn, nằm trên giường nhắm mắt lại.

Bắt đầu từ khi trở về Thành sao, tiến trình lịch sử sau này không còn rõ ràng nữa, hắn chỉ có thể đi từng bước một.

Nghĩ đến chuyện trong lòng, cơn buồn ngủ ập đến.

Hắn nằm trên giường nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

…

Hôm sau thức dậy, hắn và Lâm Nhiễm gặp nhau tại nhà ăn của căn cứ phụ.

Trong bữa ăn, họ không nói đến chuyện xin nghỉ tối qua.

Đợi trở lại phòng thí nghiệm, không đợi Lâm Nhiễm chủ động hỏi, hắn đã nói rõ tình hình.

Khi biết Mê Vụ Chi Chủ tặng vòng tay kỳ tích cho hắn, Lâm Nhiễm cũng rất kinh ngạc:

"Anh Kỳ, anh đừng nói, nếu không phải lập trường khác nhau, có lẽ hai người thực sự có thể trở thành bạn bè."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu:

"Tiếp xúc nhiều năm như vậy, chúng ta đã coi như là bạn bè rồi nhưng vấn đề lập trường đã định sẵn tôi và hắn đứng ở hai phía đối lập, con đường đỉnh cao mà hắn muốn đi, loài người cũng là một trong những trở ngại."

Lâm Nhiễm không nói gì, chỉ lặng lẽ gật đầu.

Sau khi nói rõ tình hình, tiếp theo họ bàn bạc về cách điều tra chuyện cấp cao của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Mê Vụ Chi Chủ nói đợi hắn đến rồi hãy triển khai điều tra, là vì cho rằng hiện tại hắn chỉ là một thực tập sinh mới vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, không có bất kỳ ảnh hưởng và quyền hạn nào, căn bản không điều tra ra được bất cứ thứ gì.

Hành động thiếu suy nghĩ ngược lại sẽ đánh rắn động cỏ.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không biết, bên cạnh hắn có Lâm Nhiễm.

Địa vị của Lâm Nhiễm ở Viện nghiên cứu Hổ Phách rất đặc biệt.

Tuổi còn trẻ đã trở thành tổ sư khai phái một lưu phái thuật pháp, địa vị của hắn trong toàn bộ giới thuật pháp rất cao.

Về độ nổi tiếng thì càng không có bất kỳ nhà nghiên cứu thuật pháp, công pháp nào trong Viện nghiên cứu Hổ Phách có thể sánh bằng.

Mặc dù chưa thăng chức lên cấp cao cốt cán nhưng những yêu cầu của Lâm Nhiễm, Viện nghiên cứu Hổ Phách cơ bản đều đáp ứng.

Lần này muốn điều tra cấp cao của Hổ Phách, hy vọng có thể khiến thế lực lĩnh vực tiềm ẩn có thể tồn tại chủ động lộ chân tướng rõ ràng là không thể.

Trong lúc thương lượng, Phong Kỳ đưa ra một ý tưởng.

Bọn họ cần ném ra một miếng mồi, để dụ thế lực lĩnh vực tiềm ẩn có thể tồn tại cắn câu.

Hơn nữa miếng mồi này phải có sức hấp dẫn đủ lớn.

Vì có thể tồn tại là thế lực lĩnh vực hậu trường khống chế Viện nghiên cứu Hổ Phách là để tiến hành nghiên cứu thuật pháp, vậy thì trước tiên vẽ cho chúng một cái bánh lớn.

Sau đó lại dùng cái bánh lớn này dụ “Con cáo.” lộ đuôi.

Hết chương 736.

Chương 737. Kế Hoạch Câu Cá

Tiếp tục thương lượng, kế hoạch này dần dần hoàn thiện.

Tối hôm đó, bọn họ quyết định chính thức triển khai kế hoạch này.

Trước đó, Phong Kỳ chủ động gọi điện cho Mê Vụ Chi Chủ.

Điện thoại reo rất lâu mới được kết nối.

Tiếng ồn ào từ đầu dây bên kia truyền đến, khiến Phong Kỳ nhận ra Mê Vụ Chi Chủ dường như đang ở bên ngoài.

"Ngươi hiện tại đang ở đâu?" Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được tò mò hỏi.

"Ta đang đi quẩy, ta thực sự không hiểu tại sao lắc đầu lắc cổ lại có thể khiến đám loài người này cảm thấy vui vẻ."

Phong Kỳ:…

Nhận ra Mê Vụ Chi Chủ lại đang trải nghiệm cuộc sống loài người, trong lòng hắn không nói nên lời, sau đó mở miệng nói:

"Nhanh chóng tìm một nơi có thể nói chuyện."

"Chờ một chút."

Tiếng ồn ào trong điện thoại lúc này dần dần xa đi.

Một lát sau, giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ lại vang lên:

"Ta đã rời khỏi cái nơi ngu ngốc đó rồi, bây giờ có thể nói rồi."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu mở miệng nói:

“Một lát nữa ta sẽ gửi cho ngươi một bản danh sách, gần đây ngươi chú ý nhiều hơn đến Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực ở Thành sao, phát hiện tình hình thì nói với ta.”

“Ý là gì?” Mê Vụ Chi Chủ không khỏi kinh ngạc nói.

“Ta muốn câu cá lớn.”

“Kế hoạch câu cá.” lần này của Phong Kỳ, kỳ thực quá trình không phức tạp.

Nếu Viện nghiên cứu Hổ Phách đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Vậy thì có thể khẳng định một điểm.

Viện nghiên cứu Hổ Phách nghiêng về nguồn lực cho bộ phận nghiên cứu thuật pháp và đưa nhân tài vào bộ phận thuật pháp, rõ ràng là muốn lợi dụng nguồn lực và nhân tài của Viện nghiên cứu Hổ Phách để nghiên cứu thuật pháp cho tộc quần của mình tốt hơn.

Điều này cũng có thể giải thích được, tại sao bộ phận thuật pháp phải hoàn thành nhiệm vụ nghiên cứu thuật pháp do cấp cao của Hổ Phách bố trí.

Bởi vì những yêu cầu nhiệm vụ này là những gì tộc quần lĩnh vực này muốn.

Vì bọn chúng muốn yêu cầu nhiệm vụ về thuật pháp, Phong Kỳ sẽ vẽ cho chúng một cái bánh lớn có thể hoàn thành vượt mức.

Nhưng muốn hoàn thiện “Cái bánh lớn.” này, cần một số điều kiện tiên quyết.

Sau khi kế hoạch chính thức bắt đầu, Lâm Nhiễm sẽ gửi một email cho cấp cao của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Trong email, hắn sẽ giải thích một chuyện với cấp cao của Hổ Phách.

Vô tình để thực tập sinh Phong Kỳ xem qua dữ liệu thuật pháp yêu cầu của nhiệm vụ, không ngờ hắn lại xây dựng được một hệ thống thiết lập rất xuất sắc cho thuật pháp yêu cầu của nhiệm vụ.

Sau khi hắn kiểm tra, hệ thống xuất sắc này hoàn toàn có thể biến thành hiện thực…

Email này chủ yếu là để truyền đạt ba thông tin cho cấp cao của Hổ Phách.

Một, vô tình xem qua yêu cầu nhiệm vụ về thuật pháp, Phong Kỳ lại xây dựng được một hệ thống thiết lập thuật pháp vượt xa yêu cầu nhiệm vụ.

Hai, Phong Kỳ dường như cũng có thiên phú xuất chúng không thể tưởng tượng nổi trong lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp.

Ba, sau khi kiểm tra chuyên môn, hệ thống thuật pháp mà Phong Kỳ hình dung ra hoàn toàn có thể biến thành hiện thực.

Sau khi hoàn thành bước này, hắn sẽ đưa ra một loạt yêu cầu với cấp cao của Hổ Phách.

Nhưng những yêu cầu của hắn đều không phải là yêu cầu bình thường.

Hắn cần một số vật liệu đặc biệt mà các kênh bình thường căn bản không thể có được, để kiểm tra xem cấp cao của Hổ Phách có bị thế lực lĩnh vực khống chế hay không.

Ví dụ như Kỳ tích huyết thạch (Sản phẩm phụ).

Đến lúc đó hắn sẽ mô tả, cần một loại khí huyết cực kỳ tinh khiết để sử dụng trong thí nghiệm kiểm tra thuật pháp.

Kỳ tích huyết thạch sản xuất từ huyết thạch là loại tiền tệ cứng của Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực nhưng trong xã hội loài người căn bản không tồn tại.

Mảnh vỡ huyết thạch chỉ là một mục trong danh sách.

Những vật liệu đặc biệt khác hắn sẽ dùng cách mô tả để khiến thế lực lĩnh vực có thể tồn tại nhận ra đó là loại tài nguyên nào.

Hắn cho rằng chỉ cần vẽ bánh đủ lớn, cá sẽ cắn câu.

Đến lúc đó, Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực ở Thành sao chắc chắn sẽ nghe được tin tức, thậm chí sẽ trở thành lính đánh thuê thu thập những tài nguyên này.

Giống như lúc đầu Mê Vụ Chi Chủ thuê bọn họ đến đảo Hắc Tuyệt vậy.

Chỉ cần xuất hiện sơ hở, Mê Vụ Chi Chủ có thể biết được ngay lập tức.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn để Mê Vụ Chi Chủ đi dò la tin tức theo danh sách.

Nhưng "Kế hoạch câu cá." này không phải không có ẩn họa.

Vấn đề lớn nhất chính là, nếu Viện nghiên cứu Hổ Phách căn bản không có thế lực lĩnh vực đứng sau, vậy thì một loạt hành động này có thể sẽ gây ra phiền phức cho Lâm Nhiễm.

May là thất bại trong nghiên cứu thuật pháp là chuyện rất bình thường.

Nhưng nếu huy động rầm rộ như vậy mà đổi lại kết quả thất bại, Lâm Nhiễm rất có thể sẽ bị cấp cao của Hổ Phách mắng cho te tua.

Hết chương 737.

Chương 738. Hỗn Loạn Không Gian

…

Ba ngày sau, cơ sở phân chia của Hổ Phách.

Phòng thí nghiệm thuật pháp số ba.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đến phòng thí nghiệm thuật pháp.

Vừa vào cửa, đã thấy ba nhà nghiên cứu thuật pháp với quầng thâm mắt vẫn đang bận rộn trước bàn điều khiển.

Rõ ràng là đã thức trắng đêm.

Thấy Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đến, bọn họ vẫn đang bận rộn, đầu cũng không ngẩng lên, vẫn đắm chìm trong thế giới của mình.

Đi đến ngồi ở khu vực trung tâm của bàn điều khiển, lúc này Lâm Nhiễm mở hộp thư của mình.

Chỉ thấy một email nội bộ màu đỏ hiển nhiên được đặt ở đầu trang chủ hộp thư.

“Có thành công hay không thì phải xem nội dung hồi âm.” Nhìn Phong Kỳ, Lâm Nhiễm mở email.

Ánh mắt lướt qua nội dung email, nụ cười lập tức nở trên khuôn mặt Phong Kỳ.

Đúng như hắn dự đoán, cấp cao của Hổ Phách rất hứng thú với hệ thống thuật pháp của hắn, đồng thời bày tỏ sẽ toàn lực

ủng hộ hoàn thiện hệ thống thuật pháp trong tưởng tượng của hắn.

Trong quá trình đó, có bất kỳ nhu cầu gì đều có thể đưa ra.

Bước đầu tiên của kế hoạch đã thành công.

Hắn không bất ngờ trước sự ủng hộ hết mình của cấp cao Hổ Phách.

Ngay cả khi cấp cao Hổ Phách không bị thế lực lĩnh vực xâm nhập thì khả năng lớn cũng sẽ toàn lực ủng hộ nghiên cứu này.

Bởi vì nghiên cứu thuật pháp này đã được Lâm Nhiễm chứng nhận.

Cấp cao Hổ Phách có thể nghi ngờ "Ý tưởng thuật pháp." của hắn nhưng bọn họ tuyệt đối sẽ không nghi ngờ Lâm Nhiễm.

Nhưng thử thách tiếp theo mới là chìa khóa của hành động điều tra.

Theo kế hoạch ban đầu, ngay trong ngày hôm đó, bọn họ đã gửi email cho cấp cao Hổ Phách.

Nội dung ngoài việc kể về tính khả thi của thuật pháp, còn kèm theo một danh sách vật liệu linh tính cần thiết trong quá trình nghiên cứu thuật pháp.

Cụ thể các vật liệu như sau:

1, Do giai đoạn nghiên cứu ban đầu của thuật pháp, mỗi lần giải phóng đều không ổn định, cần loại tài nguyên linh tính loại khí huyết cực kỳ tinh khiết để hỗ trợ người thi triển thuật pháp giải phóng thuật pháp (Khí huyết càng tinh khiết thì hiệu quả càng tốt, có tác dụng rất lớn đối với nghiên cứu thuật pháp, có thể nâng cao tỷ lệ thành công của nghiên cứu thuật pháp).

2, Linh thạch thiên về thuộc tính hàn tính, đồng thời cực kỳ tinh khiết (Được sử dụng để thử nghiệm giai đoạn dung hợp linh khí, sau khi hình thành quỹ đạo thuật pháp trong tưởng tượng, kết hợp với linh khí tinh khiết hàn tính có thể khiến uy lực thuật pháp tăng lên rất nhiều).

3, Linh thực chất lượng cao…

Danh sách liệt kê tổng cộng 10 loại vật liệu linh tính.

Trong đó có một nửa số vật liệu chỉ có khái niệm và mô tả công dụng nhưng không có tên vật liệu linh tính cụ thể.

Để xóa tan mối lo ngại trong lòng cấp cao Hổ Phách, hắn còn phối hợp với Lâm Nhiễm biên soạn rất nhiều lý do.

Những lý do này cùng với yêu cầu có thể khiến các vật liệu trong danh sách có vẻ hợp lý hơn.

Một danh sách tương tự, Mê Vụ Chi Chủ cũng có một bản.

Kế hoạch tiếp theo triển khai, hắn không cần làm gì cả, chỉ cần chờ Mê Vụ Chi Chủ trả lời là được.

…

Ba ngày sau.

Đêm đã khuya, Thành sao vẫn sáng đèn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đội mũ trùm đầu, hai tay đút túi, đi trên con phố đông đúc.

Tránh sang một bên để tránh robot dọn dẹp đang quét dọn mặt đường, hắn quay người rẽ vào ngõ, đến trước cửa một quán bar có tên là “Ngày tận thế.”

Trước cửa quán bar này còn dựng một tấm biển.

Trên đó mô tả chi tiết đặc điểm của quán bar này, cuối cùng còn có một đoạn chữ tỉnh mục màu đỏ.

[Quán bar này là quán bar dành cho hội viên, người không phải hội viên không được vào, muốn trở thành hội viên cần có hội viên cũ giới thiệu.]

Mê Vụ Chi Chủ không xa lạ gì với quán bar này.

Thông qua sự giới thiệu của thế lực đen tối đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, hắn biết được ở Thành sao có rất nhiều thành viên của Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực.

Lúc đầu đến trường lĩnh vực Hắc Tuyệt để cướp vòng tay Kỳ tích, hắn còn đến đây thuê một nhóm "Người làm công."

Hắn cũng suýt chết trong tay nhóm người làm công đó, may mà có Phong Kỳ liều chết bảo vệ.

Quán bar Ngày tận thế này là một trong những cứ điểm của Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực ở Thành sao.

Lúc này, hắn bước vào trong.

Đi dọc theo hành lang tối tăm khoảng mười mấy mét, hắn đứng trước một cánh cửa sắt.

Giơ tay gõ cửa, cửa sổ sắt trên cánh cửa sắt mở ra, một đôi mắt bắt đầu quan sát tình hình bên ngoài.

Giọng nói khàn khàn lúc này truyền ra từ bên trong cửa:

"Có chuyện gì?"

"Nói nhảm, không có chuyện thì ta vào đây làm gì?" Mê Vụ Chi Chủ nói không chút khách khí.

"Khách quen?"

"Khách quen số 10."

"Chờ một chút." Lúc này, cửa sổ sắt đóng lại.

Chờ vài phút, theo tiếng bánh răng quay, cánh cửa sắt từ từ mở ra.

Bên trong cửa đứng một người đàn ông cao lớn hơn hai mét, trên người xăm đầy các loại phù văn hỗn tạp, tiếng ồn ào bên trong theo đó tràn vào tai.

Hết chương 738.

Chương 739. Quán Bar Bí Ẩn

Khi người đàn ông nghiêng người nhường đường, Mê Vụ Chi Chủ nhìn rõ cảnh tượng bên trong quán bar.

Không gian bên trong rất rộng rãi, các thiết bị không khác gì một quán bar bình thường.

Những vị khách ở đây trông cũng rất bình thường, cơ bản đều đang uống rượu, đùa giỡn, không có gì bất thường.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ biết, tất cả những thứ ở đây chỉ là ngụy trang cho người ngoài xem mà thôi.

Lúc này, hắn đi đến quầy bar, ánh mắt nhìn về phía nữ pha chế mặc đồ gợi cảm.

"Pha cho ta một ly Nhiệm vụ."

Nghe vậy, nữ pha chế gật đầu tỏ ý hiểu, sau đó bắt đầu một loạt thao tác hoa mắt.

Một lát sau, cô ta nhỏ một giọt chất lỏng tỏa ra sương mù màu tím vào ly rượu.

Nhận "Nhiệm vụ." mà nữ pha chế đưa tới, hắn uống cạn.

Ý thức lúc này tiến vào tinh thần thức hải.

Lúc này, năng lượng màu tím thấm vào tinh thần thức hải của hắn, trải ra như một bức tranh cuộn.

Hiện ra trong ý thức của hắn là một danh sách nhiệm vụ do các thế lực lĩnh vực khác nhau ban hành.

Ám sát, cướp đoạt tài nguyên, điều tra tình báo, giao hàng… Danh sách nhiệm vụ rất nhiều.

Mỗi nhiệm vụ ngoài việc ghi chú yêu cầu nhiệm vụ, phía sau còn ghi chú phần thưởng sau khi hoàn thành nhiệm vụ.

Cuối cùng là phí thủ tục cần cung cấp cho Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực để nhận nhiệm vụ.

Ánh mắt lướt qua danh sách nhiệm vụ, hắn tập trung chú ý vào ngày tháng nhiệm vụ ở trên, sau đó mới đến yêu cầu nhiệm vụ.

Trong khi không ngừng tìm kiếm, hắn bắt đầu đối chiếu với danh sách vật phẩm mà Phong Kỳ cung cấp.

Huyết thạch, Hàn băng phách, Hỏa diễm linh thực… Danh sách nhiệm vụ có rất nhiều yêu cầu nhiệm vụ tương ứng với danh sách mà Phong Kỳ cung cấp, đồng thời ngày tháng cũng có thể tương ứng.

Phát hiện này khiến Mê Vụ Chi Chủ cơ bản khẳng định một điều.

Cấp cao Hổ Phách đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Nhưng cũng không thể loại trừ khả năng này.

Cấp cao Hổ Phách thực ra không bị thế lực lĩnh vực xâm nhập nhưng bọn họ biết đến sự tồn tại của Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực, lần này muốn lợi dụng Liên minh chủng tộc yếu kém để giúp mình làm việc.

Nhưng dù thế nào thì thử một chút là biết.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn nhìn về phía nhiệm vụ yêu cầu Huyết thạch.

Muốn hoàn thành nhiệm vụ này đối với hắn mà nói dễ như trở bàn tay, dù sao trong cơ thể hắn cũng có một viên Kỳ tích

Huyết thạch bị vỡ, mỗi giây mỗi phút đều sinh ra Huyết thạch nhỏ.

Chỉ có điều khiến hắn cảm thấy tò mò là.

Huyết thạch trong tay các thành viên khác của Liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực lấy từ đâu ra.

Hắn rất hứng thú với điều này, quyết định sau khi chính thức nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ Phách, sẽ triển khai điều tra về phương diện này.

Biết đâu có thể thu hoạch thêm một phần Kỳ tích Huyết thạch bị vỡ, khiến Kỳ tích Huyết thạch trong cơ thể hắn hoàn chỉnh hơn.

Lúc này, ý thức của hắn thoát khỏi tinh thần thức hải.

Mở mắt ra, hắn thấy nữ pha chế trước mặt đang mỉm cười nhìn hắn:

“Có nhiệm vụ nào vừa ý không?”

“Nhiệm vụ số 145.”

Nghe vậy, nữ pha chế gật đầu ngay, sau đó mỉm cười nói:

“Nhận nhiệm vụ trước tiên phải nộp phí thủ tục.”

Mê Vụ Chi Chủ không lạ gì điều này, lập tức lấy ra ba viên linh thạch tinh thể có độ tinh khiết cực cao:

“Như vậy được không?”

Nghe vậy, nữ pha chế không trả lời.

Cô ta nhận lấy linh thạch tinh thể, quay người đi đến trước một thiết bị, sau đó ném linh thạch tinh thể vào đó.

Trong lúc chờ đợi, các số liệu trên thiết bị bắt đầu nhảy.

Cuối cùng, các số liệu dừng lại ở 15-19.

Hai con số này, số trước đại diện cho hàm lượng linh khí, số sau đại diện cho phẩm chất linh khí.

Xác định được giá trị của linh thạch, nữ pha chế lấy ra năm đồng tiền tinh thạch được chế tạo từ linh thạch từ trong tủ, đẩy đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ:

"Giá trị vượt quá, phần này trả lại cho ngươi."

Giơ tay nhận lấy tiền tinh thạch, Mê Vụ Chi Chủ kinh ngạc, sau đó không nhịn được gật đầu nói:

"Có nguyên tắc!"

"Ngươi chờ ở đây một lát, ta đi lấy hồ sơ nhiệm vụ cho ngươi." Nói xong, nữ pha chế quay người đi vào phía sau quầy bar.

Đợi cô ta quay lại, trên tay đã cầm thêm một tập hồ sơ.

Nhận lấy tập hồ sơ đưa tới, Mê Vụ Chi Chủ đang chuẩn bị rời đi thì nữ pha chế lại cười hỏi:

"Cần dịch vụ ảo cảnh không? Ta có thể dệt nên mọi giấc mơ đẹp mà ngươi muốn, quyền lực, sức mạnh… Mọi dục vọng của ngươi đều có thể được thỏa mãn trong giấc mơ mà ta dệt cho ngươi."

"Không cần." Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt.

Không thèm để ý đến nữ pha chế nữa, hắn đứng dậy rời khỏi quầy bar.

Người đàn ông to lớn trông coi cánh cửa sắt thấy hắn đến, không hỏi han gì, lập tức mở cửa sắt.

Ra khỏi quán bar, Mê Vụ Chi Chủ rẽ vào một góc vắng vẻ, cởi mũ trùm đầu rồi nhìn vào tập hồ sơ trên tay.

Hết chương 739.

Chương 740. Sự Thật Tàn Khốc

Bốn phía tối đen như mực nhưng trong tầm mắt của hắn, mọi thứ đều rõ ràng.

Lúc này, hắn mở tập hồ sơ nhiệm vụ.

Trên đó là yêu cầu nhiệm vụ chi tiết hơn, ngoài ra còn có cách thức liên lạc với người thuê.

Mà đây chính là thứ hắn muốn.

Lấy điện thoại ra, hắn bấm số điện thoại được ghi chú trên hồ sơ.

Chờ một lát, điện thoại thông rồi nhưng đầu dây bên kia không có bất kỳ âm thanh nào truyền đến.

"Thứ ngươi muốn, ta có ở đây." Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ chủ động lên tiếng trước.

"Ngươi muốn nói đến vật phẩm yêu cầu của nhiệm vụ nào?" Dường như nhận ra ý định của Mê Vụ Chi Chủ, đầu dây bên kia truyền đến giọng nói khàn khàn.

"Huyết thạch."

"Ta cần 100 viên, ngươi có thể cung cấp được bao nhiêu viên?"

"100 viên!"

Nghe được lời này, đầu dây bên kia có vẻ hơi kinh ngạc, sau một hồi im lặng ngắn ngủi, giọng nói khàn khàn tiếp tục hỏi:

“Yêu cầu của ngươi là gì?”

“Tiền thưởng nhiệm vụ ngươi đăng lên thêm 10%.”

Lại một hồi im lặng ngắn ngủi, đầu dây bên kia lại truyền đến hồi đáp:

“Ngày mai giờ này, quán rượu Ngày tận thế giao dịch trực tiếp.”

“Không vấn đề.”

Cúp điện thoại, Mê Vụ Chi Chủ đội mũ trùm đầu, quay người đi về phía khách sạn nơi mình ở.

Kế hoạch câu cá, hiện tại đã đến bước thứ ba.

Bước đầu tiên trong kế hoạch câu cá mà Phong Kỳ vạch ra là tải lên danh sách nhiệm vụ và được cấp cao của Hổ Phách chấp thuận.

Bước thứ hai chính là thông qua danh sách để phân biệt cấp cao của Hổ Phách có liên hệ với chủng tộc yếu trong lĩnh vực hay không.

Điều hắn vừa làm chính là điều tra bước thứ hai.

Hiện tại điều tra bước này đã kết thúc, vậy thì bước thứ ba “Bắt tay.” có thể bắt đầu rồi.

…

Ngày hôm sau, đêm khuya.

Quán rượu Ngày tận thế.

Trong hoàn cảnh ồn ào, Mê Vụ Chi Chủ đội mũ trùm đầu lặng lẽ chờ đợi sự xuất hiện của người thuê.

Trên bàn trước mặt hắn, tấm biển số bàn sáng lên rất bắt mắt.

Trong lúc buồn chán, hắn đưa tay cầm lấy ly rượu đặt trên bàn, uống một ngụm nhỏ.

"Phụt!"

Rượu vừa vào miệng, hắn đã phun ra ngoài.

Quả nhiên máu mới là chất lỏng ngon nhất, trong lòng hắn không khỏi oán thán.

Tiếp tục chờ đợi, một bóng người từ xa chậm rãi bước tới.

Khuôn mặt hắn đeo mặt nạ, toàn thân bọc kín không hở ra một khe hở nào, rõ ràng là không muốn để lộ thân phận thật của mình.

Chính cách ăn mặc này đã thu hút sự chú ý của Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu hắn là sinh vật lĩnh vực trà trộn vào cấp cao của Hổ Phách, chắc chắn cũng sẽ không để lộ thân phận của mình.

Giống như thế lực đen tối đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, không để lộ thân phận mới là lựa chọn thông minh nhất, để lộ thân phận của mình chẳng khác nào chơi bài ngửa trước một đám đối thủ cạnh tranh.

Lúc trước hắn dùng thân phận Vương Ý đến đây chiêu mộ chiến sĩ, là vì thân phận Vương Ý hắn có thể vứt bỏ bất cứ lúc nào, căn bản không quan tâm.

Nhưng thế lực lĩnh vực trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách hiển nhiên sẽ không làm như vậy.

Dù sao thì không phải ai cũng có được năng lực có thể tùy ý thay đổi thân phận.

Đúng như hắn dự đoán, ánh mắt của người bí ẩn đảo quanh bốn phía, cuối cùng tập trung vào tấm biển số bàn phát sáng.

Đợi người bí ẩn ngồi xuống trước mặt hắn, Mê Vụ Chi Chủ lập tức cầm lấy chiếc cặp da đặt bên cạnh mình đặt lên bàn, sau đó kéo khóa kéo để lộ ra viên huyết thạch nhỏ bên trong cặp da.

"Đồ của ta đâu?"

Thấy Mê Vụ Chi Chủ trực tiếp như vậy, người bí ẩn rõ ràng sửng sốt một chút, sau đó lấy ra từ trong ngực mấy viên pha lê màu tím.

Không nói nhảm, hắn đưa tay nhận lấy viên pha lê màu tím bắt đầu kiểm tra hàng.

Người bí ẩn cũng nhân lúc này cầm lấy chiếc cặp da, bắt đầu kiểm kê số lượng huyết thạch nhỏ bên trong.

So với Mê Vụ Chi Chủ, người bí ẩn có vẻ rất cẩn thận, ngoài việc kiểm kê số lượng, còn dùng tinh thần lực kiểm tra chất lượng của huyết thạch nhỏ.

Mười mấy phút sau, người bí ẩn đứng dậy, bước về phía cửa sắt.

Mê Vụ Chi Chủ thấy vậy, lập tức đi theo.

Cá đã cắn câu, hắn sao có thể để nó rời đi.

Hắn không dám mạo hiểm đột nhập vào Viện nghiên cứu Hổ Phách để triển khai điều tra, bởi vì hắn căn bản không biết thế lực lĩnh vực trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách mạnh đến mức nào.

Mạo hiểm đột nhập có khi sẽ không thể quay về, vẫn nên cẩn thận thì hơn.

Nhưng hiện tại cơ hội đã đến.

Sau khi hắn bước ra khỏi cửa sắt, người bí ẩn đã sớm biến mất không thấy đâu.

Mê Vụ Chi Chủ lúc này nhắm mắt lại, lập tức tinh thần lực lấy hắn làm trung tâm nhanh chóng lan tỏa.

Người bí ẩn cầm huyết thạch trong cảm nhận của hắn giống như ngọn đèn trong đêm tối, rõ ràng dễ thấy.

Lúc này hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, cười toe toét dữ tợn.

Rẽ vào góc tối, hắn hóa thân thành sương mù bay lên bầu trời, nhanh chóng đuổi theo mục tiêu bị cảm nhận khóa chặt.

Hết chương 740.

Chương 741. Kết Giới Bóng Tối

Rất nhanh trong tầm mắt hắn xuất hiện người bí ẩn đang bay với tốc độ cao.

Người bí ẩn dường như cũng phát hiện ra sự xuất hiện của hắn, đột nhiên bắt đầu tăng tốc, đồng thời còn lấy ra một thứ giống như thiết bị liên lạc không ngừng nói gì đó.

Nhận ra người bí ẩn này muốn gọi người, hắn dứt khoát tăng tốc.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của người bí ẩn, biển sương mù xám nhanh chóng tiến đến, quấn lấy hai chân hắn, không ngừng lan lên nửa người trên.

Sương mù xám có tác dụng ăn mòn cực mạnh.

Nhưng lần này Mê Vụ Chi Chủ lại không giải phóng năng lực ăn mòn của sương mù xám.

Bởi vì thân thể này, hắn muốn.

Tiếp theo hắn cũng sẽ thông qua thân thể mới này, tìm hiểu chi tiết bí mật bên trong Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Trong vẻ mặt kinh hoàng của người bí ẩn, thân thể hắn bị sương mù hoàn toàn bao phủ, trong tinh thần thức hải càng có một lượng lớn sương mù xám tràn vào, không ngừng khuếch tán, lan rộng.

Cướp xác chính thức bắt đầu.

Thời gian này kéo dài rất lâu.

Khi Mê Vụ Chi Chủ lần nữa mở mắt, ý thức và sức mạnh của hắn đã chuyển sang thân thể mới.

Những đoạn ký ức mới trong đầu không ngừng trào dâng.

Nhưng hắn không xem xét kỹ nội dung những ký ức này, lúc này hắn cảm nhận được có một luồng sức mạnh đang nhanh chóng tiến đến.

Nhận ra người bí ẩn đến cứu viện.

Hắn nhìn về phía thân thể "Vương Ý" đã mất đi ý thức.

Không do dự, hắn dùng sương mù xám đẩy thân thể Vương Ý đến trước mặt, sau đó điều khiển sương mù xám ăn mòn ra nhiều vết thương trên người mình.

Làm xong tất cả những điều này, hắn bắt đầu chờ đợi.

Khi hơi thở nhanh chóng tiến đến sắp xuất hiện trong tầm mắt, Mê Vụ Chi Chủ dứt khoát đâm cánh tay vào ngực "Vương Ý", tạo ra một cảnh tượng kẻ địch xâm phạm bị giết chết.

Mà cảnh tượng này, vừa vặn bị bóng người vội vã chạy đến cứu viện nhìn thấy.

Làm xong tất cả những điều này, Mê Vụ Chi Chủ dứt khoát nhắm mắt lại, thân thể thẳng tắp rơi xuống từ trên không.

Hắn vẫn chưa xem xét kỹ nội dung ký ức của người bí ẩn.

Lúc này mạo hiểm tiếp xúc với thế lực lĩnh vực đứng sau Hổ Phách rõ ràng là hành vi không sáng suốt, chi bằng trực tiếp giả vờ hôn mê.

Nếu nội dung ký ức thu được có hạn, dứt khoát giả vờ bị thương nặng mất trí nhớ.

Như vậy mới không gây ra nghi ngờ.

Kế hoạch có thể nói là hoàn hảo.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một nụ cười.

Nhưng hắn rất nhanh đã không cười nổi nữa.

Thân thể vẫn không ngừng rơi xuống nhưng bóng người đến cứu viện lại không đến đón.

Tên khốn kiếp, không đến nữa là thân thể mới hỏng mất!

…

Cơ sở phân khu Hổ Phách.

Trên sân thượng.

Phong Kỳ ngồi trên ghế mây, uống trà, suy nghĩ tâm sự.

Đã nửa tháng trôi qua kể từ khi Viện nghiên cứu Hổ Phách đưa ra hồi đáp.

Danh sách các loại linh liệu cũng đã được tổng bộ Hổ Phách thu thập gần hết, chuyển đến cơ sở phân khu.

Trong đó có một trăm viên huyết thạch nhỏ là sản phẩm phụ của huyết thạch kỳ tích.

Khi nhìn thấy một trăm viên huyết thạch nhỏ, hắn biết những viên huyết thạch nhỏ này có khả năng liên quan đến Mê Vụ Chi Chủ.

Huyết thạch sản phẩm phụ đối với các thành viên của liên minh chủng tộc yếu khác có giá trị rất lớn.

Có thể nâng cao tiềm năng phát triển của một chủng tộc từ gốc rễ.

Có lẽ sự nâng cao này rất nhỏ.

Nhưng xét về góc độ phát triển tương lai của chủng tộc thì không nghi ngờ gì nữa là đã nâng cao điểm khởi đầu, sở hữu tương lai rộng mở hơn.

Loại bảo vật có thể thay đổi vận mệnh của chủng tộc này, nhiều thế lực chủng tộc ngay cả khi có cũng không nhất định nguyện ý lấy ra.

Có thể một lần lấy ra 100 viên huyết thạch, ngoài các thế lực lĩnh vực khác nắm giữ phần huyết thạch kỳ tích còn lại thì chỉ có Mê Vụ Chi Chủ.

Vì vậy hắn đoán, có lẽ Mê Vụ Chi Chủ đã tiếp xúc với thế lực lĩnh vực đứng sau Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Nhưng cho đến hôm nay, hắn vẫn chưa nhận được hồi âm của Mê Vụ Chi Chủ.

Điều này khiến hắn lo lắng.

Cảm thấy có thể Mê Vụ Chi Chủ đã gặp phải một số chuyện ngoài ý muốn trong quá trình điều tra.

Đối với chuyện này hắn chỉ có thể lựa chọn chờ đợi.

Hắn tin rằng với năng lực của Mê Vụ Chi Chủ, có thể xử lý mọi vấn đề.

Ít nhất là xét về góc độ lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ đã thành công trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, đồng thời nắm giữ chặt chẽ nơi này trong tay.

Ngay lúc này, điện thoại của hắn rung lên.

Lấy điện thoại ra, hắn phát hiện là một cuộc gọi từ số lạ.

Không do dự, hắn lập tức nghe máy.

“A Kỳ, ta đã thành công tiến vào tổng bộ Hổ Phách.”

Nghe thấy giọng nói xa lạ gọi mình là A Kỳ, Phong Kỳ sau một thoáng sửng sốt nhận ra đây là Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi thân thể mới.

Nghe ý tứ trong lời nói của Mê Vụ Chi Chủ, dường như hắn đã lợi dụng thân thể mới trà trộn vào thế lực lĩnh vực

ngầm kiểm soát Hổ Phách.

Hết chương 741.

Chương 742. Trận Đấu Sinh Tử

Nghĩ đến đây, hắn lập tức mở miệng hỏi:

"Nói chi tiết xem ngươi đã điều tra được những gì."

"Giống như ngươi đoán, Viện nghiên cứu Hổ Phách từ lâu đã bị các thế lực lĩnh vực khác trà trộn vào."

"Thế lực này tên là chủng tộc Dạ Ảnh, đã trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách hơn mười năm, trong thời gian này chúng đã xóa bỏ ý thức của những người cấp cao của Hổ Phách, dùng phương thức ký sinh tinh thần để khống chế họ, đồng thời lợi dụng các nguồn tài nguyên mà Viện nghiên cứu Hổ Phách có được để bồi dưỡng cho chủng tộc của mình."

"Mục tiêu gần đây của chúng là chế tạo ra một loại thuật pháp siêu cấp, đây cũng là lý do chúng không muốn thiên tài thuật pháp Lâm Nhiễm thử nghiệm nghiên cứu công pháp…"

Nghe Mê Vụ Chi Chủ kể lại, Phong Kỳ dần hiểu được sự thật.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói vài ngày trước hắn đã lợi dụng "Liên minh chủng tộc yếu lĩnh vực." làm nền tảng tiếp xúc với thành viên chủng tộc Dạ Ảnh đứng sau Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Lấy cớ giao dịch làm nguỵ trang, hắn đã thành công cướp xác một thành viên chủng tộc Dạ Ảnh.

Nhưng quá trình cướp xác không phải thuận buồm xuôi gió, đã xảy ra một chút ngoài ý muốn.

Hắn suýt bị thành viên chủng tộc Dạ Ảnh đến hỗ trợ phát hiện, may mắn là đã ứng phó một cách an toàn, cuối cùng dùng cách hôn mê để trốn tránh lần tiếp xúc đầu tiên.

Cuối cùng hắn bị đưa về tổng bộ Viện nghiên cứu Hổ Phách trong trạng thái "Hôn mê."

Trong thời gian giả vờ hôn mê, còn xảy ra một chuyện thú vị.

Sau khi hắn bị đưa về tổng bộ, thành viên chủng tộc Dạ Ảnh đã tiến hành kiểm tra cơ thể hắn một cách chi tiết.

Đặc biệt là đối với đôi mắt và mái tóc chuyển sang màu tím của hắn cảm thấy nghi hoặc không hiểu.

Cuối cùng sau một hồi kiểm tra, một tộc lão của chủng tộc Dạ Ảnh đã đưa ra kết luận, cơ thể hắn trong trận chiến đó đã bị một loại sức mạnh bí ẩn xâm nhập, dẫn đến tóc và đồng tử chuyển sang màu tím.

Ban đầu Mê Vụ Chi Chủ còn đang suy nghĩ cách giải thích về sự thay đổi trên cơ thể thì như vậy đã hóa giải được một nan đề sắp phải đối mặt.

Đối với chuyện này, Mê Vụ Chi Chủ vô cùng cảm khái.

Cảm thấy giả vờ hôn mê quả thực có thể giải quyết được rất nhiều vấn đề.

Trong mấy ngày hôn mê, hắn cũng không ngừng xem lại những đoạn ký ức của chủ nhân cũ của thân thể mới.

Nhờ đó biết được quá trình chủng tộc Dạ Ảnh trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, cũng như những việc đã làm sau khi nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Lợi dụng các nguồn tài nguyên của Viện nghiên cứu Hổ Phách, những năm gần đây chủng tộc Dạ Ảnh phát triển rất nhanh.

Còn trà trộn, nắm giữ cả mấy chi đội chiến đấu lĩnh vực nghe lệnh Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Hiện tại sự phát triển của chủng tộc Dạ Ảnh đã ổn định, chúng cũng bắt đầu suy nghĩ đến việc nâng cao thực lực toàn diện của chủng tộc.

Trong đó một kế hoạch cốt lõi chính là "Ý tưởng thuật pháp siêu cấp."

Chúng muốn chế tạo ra một loại thuật pháp hoàn toàn phù hợp với thuật pháp siêu cấp của chủng tộc Dạ Ảnh, dùng để tăng cường sức chiến đấu của các thành viên chủng tộc Dạ Ảnh.

Kế hoạch này đã được triển khai trước khi Lâm Nhiễm gia nhập Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Nhưng trước đó hướng nghiên cứu cốt lõi của Viện nghiên cứu Hổ Phách là "Công pháp tu luyện", tỷ lệ tài nguyên đầu tư vào nghiên cứu thuật pháp không đến 10%.

Ngoài ra, trong Viện nghiên cứu Hổ Phách không có một nhân vật lãnh đạo tuyệt đối nào về mặt nghiên cứu thuật pháp.

Kế hoạch chế tạo thuật pháp siêu cấp vì vậy đã bị đình trệ trong một thời gian dài.

Cho đến khi Lâm Nhiễm xuất hiện, chủng tộc Dạ Ảnh đã nhìn thấy hy vọng chế tạo thuật pháp siêu cấp.

Các nguồn tài nguyên của Viện nghiên cứu Hổ Phách cũng bắt đầu dần nghiêng về nghiên cứu thuật pháp, đây cũng là lý do chủng tộc Dạ Ảnh liên tục bố trí nhiệm vụ nghiên cứu thuật pháp cho Lâm Nhiễm, không cho hắn không gian tự do phát huy.

Muốn lợi dụng thiên phú của Lâm Nhiễm để tùy chỉnh thuật pháp mà chúng muốn.

Về thuật pháp siêu cấp, Mê Vụ Chi Chủ đã giải thích chi tiết qua điện thoại.

Thuật pháp siêu cấp trong tưởng tượng của chủng tộc Dạ Ảnh rất phức tạp, giống như một tập hợp thuật pháp hơn.

Loại thuật pháp này có thể dung hợp năng lượng mà các thành viên chủng tộc Dạ Ảnh giải phóng, cuối cùng hóa thành một tôn pháp tướng thần minh, ý thức của tất cả tộc nhân hợp nhất, điều khiển pháp tướng thần minh tiến hành chiến đấu.

Càng nhiều tộc nhân thi triển thuật pháp siêu cấp, thể tích của pháp tướng thần minh càng lớn, chiến lực càng mạnh.

Những năm gần đây thông qua việc bố trí nhiệm vụ thuật pháp cho Lâm Nhiễm, nghiên cứu về "Pháp tướng thần minh." đã hoàn thành được một phần ba.

Chủng tộc Dạ Ảnh tin rằng, chỉ cần Lâm Nhiễm tiếp tục nỗ lực.

Thuật pháp siêu cấp của chúng nhất định sẽ thành hiện thực.

Chủng tộc Dạ Ảnh có thể nói là đang lợi dụng lông cừu của Viện nghiên cứu Hổ Phách để phát triển.

Hết chương 742.

Chương 743. Sự Phản Công

Tài nguyên, nhân tài… mọi sức mạnh có thể lợi dụng đều trở thành chất dinh dưỡng để chủng tộc Dạ Ảnh phát triển lớn mạnh.

Nhưng sau khi hiểu được bí mật của chủng tộc Dạ Ảnh, Mê Vụ Chi Chủ cho biết hắn càng tự tin hơn vào việc chiếm lấy Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Bởi vì thực lực của chủng tộc Dạ Ảnh không mạnh như hắn tưởng tượng.

Có thể thành công trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, chỉ vì chủng tộc Dạ Ảnh nắm giữ một loại năng lực khống chế tinh thần đặc biệt, hơn nữa ở bên ngoài vô tình bắt được một nhân viên cấp cao của Hổ Phách, như vậy mới mở ra được kênh trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Nếu không thì theo Mê Vụ Chi Chủ thấy, thực lực của chủng tộc Dạ Ảnh thậm chí còn khó mà bước vào tổng bộ Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ mô tả là chủng tộc Dạ Ảnh trước đây.

Chủng tộc Dạ Ảnh bây giờ thực lực đã không còn như xưa.

Mười mấy năm cung cấp tài nguyên, cộng thêm hiệu suất chuyển đổi tài nguyên vượt xa con người của chủng tộc Dạ Ảnh, thực lực của chúng tăng trưởng nhanh chóng.

Thông qua việc xem lại ký ức của chủ nhân cũ của cơ thể, Mê Vụ Chi Chủ còn phát hiện ra một sơ hở lớn trong chủng tộc Dạ Ảnh.

Những năm trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, nội bộ chủng tộc Dạ Ảnh vô cùng chia rẽ, mâu thuẫn chồng chất.

Nguyên nhân chính liên quan đến phân phối tài nguyên.

Cấu trúc quyền lực của chủng tộc Dạ Ảnh có chút giống với cấu trúc cấp cao của Thành sao.

Quyền lực cao nhất trong Thành sao do Nghị viện Thành sao nắm giữ, thành viên Nghị viện Thành sao do những người lãnh đạo cao nhất của các tổ chức như quân đội, viện nghiên cứu đảm nhiệm.

Về sự phát triển tương lai của Thành sao, cũng như phương diện phân phối tài nguyên, đều do Nghị viện cao nhất Thành sao triệu tập hội nghị để thương lượng quyết định.

Chủng tộc Dạ Ảnh cũng vậy.

Trong tộc chia thành ba phe, do ba tộc lão nắm giữ.

Vị trí tộc trưởng, áp dụng chế độ luân phiên.

Cứ hai mươi năm thì phe luân phiên đến sẽ chọn thành viên thay thế vị trí tộc trưởng.

Vấn đề nằm ở đây.

Kể từ khi trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách, sự phát triển của chủng tộc Dạ Ảnh đã bước vào đường đua vàng.

Dựa vào lượng lớn tài nguyên từ tiền tuyến gửi về, sự phát triển trong hai mươi năm này không phải là hai mươi năm trước có thể so sánh được.

Một chủng tộc nhỏ như chủng tộc Dạ Ảnh, trong "Thế giới lĩnh vực." không đáng chú ý, thậm chí có thể xếp vào loại chủng tộc yếu trong lĩnh vực.

Chúng ở thế giới ban đầu thuộc về chủng tộc cấp thấp, tài nguyên khan hiếm.

Viện nghiên cứu Hổ Phách đối với chủng tộc Dạ Ảnh mà nói, chính là một kho báu vô tận.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, phân phối tài nguyên không cân bằng.

Vấn đề này trong chủng tộc Dạ Ảnh đã có từ lâu.

Mỗi khi một phe đến lượt làm tộc trưởng thì luôn tìm cách giành nhiều lợi ích hơn cho phe mình.

Lúc đầu tài nguyên khan hiếm, vấn đề này không nổi bật.

Dù sao tài nguyên vốn đã khan hiếm, nhiều hơn một chút, ít hơn một chút, chênh lệch không lớn, cũng không thay đổi được gì.

Ngay cả khi bị lỗ, 20 năm sau cũng sẽ lấy lại được.

Nhưng vấn đề bây giờ là, hai mươi năm này đã hoàn toàn thay đổi chủng tộc Dạ Ảnh.

Đối mặt với nguồn tài nguyên khổng lồ mà Viện nghiên cứu Hổ Phách mang lại, ba phe đều vô cùng đỏ mắt.

Lúc này có được vị trí tộc trưởng, có thể mang lại lợi ích cho phe mình là điều không thể tưởng tượng được.

Sự thật cũng vậy.

Trừ đi chi phí nghiên cứu khoa học, phe tộc trưởng hiện tại đã giành được hơn 80% tài nguyên của Viện nghiên cứu Hổ Phách, 20% còn lại do hai phe khác phân phối.

Điều này dẫn đến hai phe khác trong lòng mất cân bằng, nội bộ chủng tộc Dạ Ảnh đã xuất hiện vết nứt rõ ràng.

Đối với vấn đề này, Mê Vụ Chi Chủ lại có cách nhìn như vậy.

Hắn cho rằng chủng tộc Dạ Ảnh bị "Tư duy kẻ yếu." trói buộc sự phát triển của chủng tộc.

Sự bất hòa trong tộc, có liên quan đến việc không có một mục tiêu chung có kế hoạch dài hạn.

So sánh mà nói, Nghị viện cao nhất Thành sao thì khác.

Mục tiêu chung của các thành viên nội bộ là xua tan trường lĩnh vực, giúp nền văn minh nhân loại phát triển nhanh chóng.

Mỗi lần hội nghị cao nhất đều lấy những chủ đề này làm trọng tâm để thảo luận.

Về việc phân phối tài nguyên cũng như kế hoạch tương lai của Thành sao cũng thảo luận theo góc độ này.

Mặc dù cũng có lúc ý kiến không thống nhất nhưng về hướng lớn thì nhất trí.

Nhưng chủng tộc Dạ Ảnh thì khác.

Chúng còn chưa đến thế giới loài người, vẫn luôn ở tầng dưới cùng của thế giới lĩnh vực.

Sống sót mới là mục tiêu đầu tiên của chúng, bên cạnh không tồn tại mục tiêu cần chúng liên thủ chống lại.

Không có đối thủ cấp cao hơn, những tộc nhân phe khác bên cạnh chính là đối thủ cạnh tranh trong mắt chúng.

Điều này dẫn đến cách suy nghĩ vấn đề của chủng tộc này luôn ích kỷ.

Hết chương 743.

Chương 744. Sức Mạnh Tiềm Ẩn

Ba phe trong tộc giống như ba thế lực trong một quốc gia, vừa tương hỗ vừa ôm ấp tham vọng muốn giành được nhiều hơn.

Đối với hành vi bất công của chúng đối với tộc nhân, Mê Vụ Chi Chủ cho rằng đó là biểu hiện của "Tư duy chủng tộc yếu."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ phân tích một hồi, Phong Kỳ không nhịn được hỏi "Tư duy chủng tộc mạnh." là gì.

Đối mặt với vấn đề này, Mê Vụ Chi Chủ trả lời như vậy.

Hắn nói con người hiện đại sở hữu chính là "Tư duy chủng tộc mạnh."

Thực lực và cách suy nghĩ vấn đề là hai chuyện khác nhau.

Bỏ qua thực lực không nói, trước khi linh khí chưa giáng lâm thế giới này, con người là đỉnh cao của chuỗi thức ăn trên thế giới này mà không ai có thể phủ nhận.

Chúng nắm giữ quyền lực tuyệt đối của thế giới này.

Ai là gia súc, ai là động vật được bảo vệ… mọi quy tắc đều do con người đặt ra.

Vì vậy sau khi quê hương bị xâm lược, điều đầu tiên con người nghĩ đến là phản kháng cuộc xâm lược, giành lại quê hương của mình.

Lúc này, mọi mâu thuẫn nội bộ đều hóa thành sức mạnh đoàn kết.

Đối mặt với tuyệt cảnh nghĩ đến chính là đấu tranh, đây chính là một biểu hiện của tư duy chủng tộc mạnh.

Nếu thách thức tương tự đặt trước mặt chủng tộc Dạ Ảnh, chủng tộc Dạ Ảnh chỉ có thể lựa chọn khuất phục, cam tâm làm nô lệ cho kẻ thống trị mới.

Sau đó trở về cuộc sống tầng dưới cùng của chúng.

Đối với phân tích này của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cảm thấy rất sâu sắc.

Cuối cuộc trò chuyện, Mê Vụ Chi Chủ bày tỏ suy nghĩ tiếp theo của hắn.

"Kế hoạch câu cá." bây giờ không nghi ngờ gì nữa là đã thành công.

Kế hoạch tổng cộng chia thành bốn phần.

Một, thông qua nền tảng liên minh chủng tộc yếu tìm hiểu xem đằng sau Hổ Phách có thế lực lĩnh vực hay không.

Hai, nếu xác định được đằng sau Hổ Phách có thế lực lĩnh vực, thông qua việc nhận nhiệm vụ để liên lạc với thế lực lĩnh vực đằng sau Hổ Phách.

Ba, lợi dụng nhu cầu nhiệm vụ tạo ra cơ hội đoạt xá.

Bốn, trà trộn vào thế lực lĩnh vực đằng sau Hổ Phách, từ đó tìm hiểu thêm thông tin tình báo.

…

Bây giờ bốn bước của kế hoạch đều đã thành công.

Kế hoạch tiếp theo là làm thế nào để phá vỡ thế lực này, đoạt lấy Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Về phương diện này, Phong Kỳ không thể đưa ra sự giúp đỡ và tham khảo cho Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ nói qua điện thoại rằng, kế hoạch hắn tạm thời cân nhắc là trước tiên thử nội bộ phân hóa chủng tộc Dạ Ảnh, thậm chí là lôi kéo một bộ phận tộc nhân Dạ Ảnh.

Tất nhiên, lôi kéo sử dụng chính là thân phận tộc nhân Dạ Ảnh hiện tại.

Hắn quyết định dùng cách thức của một kẻ đấu tranh, khơi dậy mâu thuẫn nội bộ của chủng tộc Dạ Ảnh.

Lý do quyết định đi bước này còn có một nguyên nhân rất quan trọng.

Mê Vụ Chi Chủ nói, lúc đoạt xá xong hắn đang ở trên không trung.

Để không bại lộ bản thân, hắn đã chọn nhắm mắt giả vờ hôn mê, cơ thể thẳng tắp rơi xuống từ trên không.

Kết quả là thành viên phe phái tộc trưởng đương nhiệm của chủng tộc Dạ Ảnh đến hỗ trợ cũng không tới cứu, mà nhìn hắn thẳng tắp rơi xuống từ trên không.

Cho đến khi cơ thể rơi xuống đất cũng không tới cứu.

Cuối cùng vẫn là tộc nhân phe phái của hắn vội vã chạy tới, khiêng hắn về trụ sở Viện nghiên cứu Hổ Phách, tiến hành cấp cứu.

Như vậy có thể thấy mâu thuẫn nội bộ của chủng tộc Dạ Ảnh đã rất nghiêm trọng.

So sánh với việc dùng vũ lực chinh phục, Mê Vụ Chi Chủ nói hắn thích dùng trí tuệ để chiến thắng đối thủ hơn.

Chiến thắng như vậy mới có thể mang lại cảm giác thỏa mãn lớn nhất.

Gác điện thoại, Phong Kỳ không khỏi cảm thán năng lực của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn không đồng tình với lời nói cuối cùng của Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn cho rằng so với việc dùng trí tuệ chiến thắng đối thủ, rõ ràng là dùng vũ lực đè đối thủ xuống đất cọ xát sẽ sướng hơn.

Nhét điện thoại vào túi, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Kết thúc cuộc điện thoại với Mê Vụ Chi Chủ, nỗi lo lắng trong lòng hắn tan biến.

Lịch sử có lẽ vì sự xuất hiện của hắn mà thay đổi nhưng Mê Vụ Chi Chủ trà trộn vào Viện nghiên cứu Hổ Phách theo hắn thấy, hẳn sẽ không có vấn đề gì.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn không hiểu sao có chút mong đợi.

Đợi đến khi Mê Vụ Chi Chủ chính thức nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ Phách, thực lực chắc chắn sẽ được tăng trưởng nhanh chóng.

Đến lúc đó hắn có thể thông qua đó mà có được nhiều thông tin tình báo hữu ích.

Thậm chí là lợi dụng sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ để trừ khử một số thế lực lĩnh vực, dùng cách bạo lực để thăm dò tình báo.

Ví dụ như Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Trên dòng thời gian trước đó hắn từng tiến vào vòng tròn cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật nhưng tình báo có được lại rất hạn chế.

Bên trong còn có rất nhiều bí mật hắn không biết.

Hết chương 744.

Chương 745. Hành Trình Cuối Cùng

Ví dụ như bí mật của Tiểu Hắc, còn có thiên tài bí ẩn "Mặc."

Những bí mật này, hắn đều có thể dùng sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ để mở rộng điều tra.

…

Cơ sở phân bộ Hổ Phách.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ như thường lệ cùng Lâm Nhiễm đến phòng thí nghiệm thuật pháp số ba.

Đi theo Lâm Nhiễm đến trước thiết bị tổ hợp sắp xếp thuật pháp, hắn bắt đầu quan sát thao tác của Lâm Nhiễm.

Quãng thời gian tiếp xúc này, hắn đã hiểu biết thêm nhiều hơn về nghiên cứu thuật pháp.

Hắn cũng vì thế mà hiểu được thiên phú của Lâm Nhiễm về phương diện này khủng bố đến mức nào.

Thuộc tính linh khí đã biết hiện tại rất nhiều.

Ngoài thuộc tính linh khí kim, mộc, thủy, hỏa, thổ được phát hiện sớm nhất, còn có phong, lôi, ám, quang, tự nhiên, khí huyết… thuộc tính linh khí đã được phát hiện có hơn hai trăm loại.

Trong đó vẫn đang nghiên cứu, còn nhiều loại thuộc tính linh khí chưa được đặt tên.

Còn về thuộc tính linh khí chưa được phát hiện thì không biết có bao nhiêu loại.

Thuộc tính linh khí đa dạng cũng là nguyên nhân quan trọng tạo nên thế giới lĩnh vực có nhiều chủng tộc và mỗi tộc quần đều có năng lực đặc sắc và thiên phú chủng tộc riêng.

Ví dụ như sinh vật lĩnh vực sống trong thế giới linh khí thuộc tính thủy.

Chúng tiếp xúc với linh khí thuộc tính thủy quanh năm suốt tháng và dưới sự nuôi dưỡng của linh khí thuộc tính thủy, dần dần nắm được năng lực điều khiển nguyên tố nước.

Cùng với sự truyền thừa, năng lực này càng được khắc sâu vào huyết mạch.

Trẻ sơ sinh vừa mới chào đời đã có thiên phú điều khiển nguyên tố nước.

So với tộc quần lĩnh vực, sự phát triển của nhân loại thực sự quá muộn.

Linh khí xuất hiện ở thế giới loài người cũng chỉ hơn 500 năm, thể chất của loài người được linh khí nuôi dưỡng, đúng là đời sau mạnh hơn đời trước.

Nhưng so với tộc quần lĩnh vực đã lắng đọng qua năm tháng dài đằng đẵng, tốc độ tăng trưởng này vẫn không thể bù đắp được khoảng cách.

Tầm quan trọng của thuật pháp và công pháp cũng được thể hiện vào lúc này.

Nếu nói nghiên cứu công pháp là sự khai thác sâu sắc đối với cấu tạo và bí ẩn của cơ thể người.

Thì thuật pháp chính là sự khai thác sâu sắc đối với thuộc tính linh khí trời đất.

Nghiên cứu công pháp và thuật pháp không có sự phân chia cao thấp.

Nhưng đối với nền văn minh nhân loại giai đoạn hiện tại, rõ ràng là công pháp có thể tăng nhanh tốc độ tu luyện tố chất cơ thể của loài người quan trọng hơn.

Phải nói về độ khó nghiên cứu, nghiên cứu thuật pháp không hề đơn giản hơn nghiên cứu công pháp.

Cốt lõi của nghiên cứu thuật pháp chính là sắp xếp, tổ hợp các thuộc tính linh khí khác nhau, sau đó tạo ra hiệu quả tương ứng.

Quá trình này rất phức tạp.

Muốn sáng tạo ra một môn thuật pháp, điều kiện tiên quyết là người nghiên cứu thuật pháp phải có năng lực cảm thụ thuộc tính linh khí tương đối mạnh.

Loại cảm thụ này, trong lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp có một thuật ngữ chuyên môn là "Độ thân hòa linh khí."

Nếu người nghiên cứu thuật pháp không có độ thân hòa linh khí, giống như người mù màu trong loài người, khó có thể phân biệt được thuộc tính linh khí, càng đừng nói đến việc sắp xếp và tổ hợp sau này.

Chỉ có những người có độ thân hòa linh khí tương đối mạnh, người nghiên cứu thuật pháp mới có thể tổ hợp ra một môn thuật pháp mà mình muốn trong vô số loại thuộc tính linh khí phức tạp.

Ngưỡng cửa này đã ngăn cản rất nhiều nhân tài muốn tham gia nghiên cứu thuật pháp.

Một trong những thiên phú khủng bố của Lâm Nhiễm trong nghiên cứu thuật pháp, chính là có độ thân hòa nguyên tố gần như hoàn hảo.

Không cần bất kỳ thiết bị hỗ trợ nào, hắn có thể phân biệt rõ ràng từng loại nguyên tố tự do trong không khí.

Cũng lấy thị giác để ví dụ.

Nếu những người nghiên cứu thuật pháp không có độ thân hòa linh khí có thể được phân loại là mù màu, yếu màu thì những người như Lâm Nhiễm có độ thân hòa linh khí siêu cấp có thể được ví như người có thị lực siêu phàm.

Nghiên cứu sáng tạo, thiên phú luôn đứng đầu.

Nỗ lực cố nhiên có thể rút ngắn khoảng cách với thiên phú nhưng chỉ là rút ngắn, khoảng cách ở giữa căn bản không thể bù đắp bằng nỗ lực.

Có người lý thuyết vững chắc nhưng không vượt qua được cửa ải độ thân hòa linh khí này thì không thể tiếp tục nghiên cứu sâu về con đường nghiên cứu thuật pháp.

Lâm Nhiễm bẩm sinh đã có lợi thế trời cho về phương diện nghiên cứu thuật pháp.

Nhưng đây cũng chỉ là một trong những thiên phú của Lâm Nhiễm về phương diện nghiên cứu thuật pháp.

Vấn đề nan giải thứ hai trong nghiên cứu thuật pháp, chính là làm thế nào để sắp xếp, tổ hợp linh khí.

Bước này mới là then chốt cốt lõi để sáng tạo ra một môn thuật pháp.

Sắp xếp, tổ hợp giữa các thuộc tính nguyên tố khác nhau, có thể tạo ra nhiều đặc tính kỳ diệu.

Ví dụ như một "Thuật cầu nước." rất bình thường, sự sắp xếp, tổ hợp thuộc tính của nó không chỉ cần linh khí thuộc tính thủy, mà còn cần linh khí khác hỗ trợ giải phóng.

Hết chương 745.

Chương 746. Sự Trở Lại

Điểm này có chút giống với ngũ hành tương sinh được mô tả trong sách cổ.

Linh khí thuộc tính thủy dung hợp với linh khí thuộc tính tương sinh khác, uy lực có thể được nâng cao rất nhiều.

Chỉ là so với cách nói ngũ hành tương sinh tương khắc, sự sắp xếp tổ hợp tương sinh tương khắc trong phương diện nghiên cứu thuật pháp thực tế phức tạp hơn nhiều, thậm chí có thể dùng vô tận để hình dung.

Về phương diện nghiên cứu này, mỗi người nghiên cứu thuật pháp đều là người mở đường.

Kiến thức tích lũy của người đi trước rất hạn chế, chỉ có thể dùng năng lực quan sát nhạy bén và sức sáng tạo của mình để thử nghiệm nhiều loại tổ hợp sắp xếp.

Lâm Nhiễm cũng có thiên phú cực kỳ xuất sắc về phương diện này.

Giống như một kiến trúc sư.

Lâm Nhiễm dựa vào độ thân hòa linh khí siêu cấp, hắn có thể cảm nhận rõ ràng hiệu quả chi tiết của từng loại thuộc tính linh khí.

Cộng thêm sức sáng tạo của hắn, giống như xây dựng nhà cửa, hắn sẽ trộn lẫn nhiều loại thuộc tính nguyên tố thành một thể thống nhất, hình thành một môn thuật pháp mà hắn muốn.

Thiên phú và sức sáng tạo về phương diện này có liên quan đến năng lực quan sát.

Uy lực và hiệu quả của môn thuật pháp sáng tạo ra như thế nào, hoàn toàn phụ thuộc vào năng lực và thiên phú của bản thân người nghiên cứu sáng tạo ra môn thuật pháp này.

Ngưỡng cửa thứ ba của người nghiên cứu thuật pháp, chính là quỹ đạo thuật pháp.

Ý thức là kim, xuyên suốt vạn pháp.

Tám chữ này chính là nội dung cốt lõi của "Quỹ đạo thuật pháp."

Quá trình giải phóng thuật pháp, ý thức giống như một cây kim không ngừng di chuyển xuyên suốt các hạt linh khí trong không khí, theo sự sắp xếp tổ hợp để kết nối toàn bộ linh khí cần thiết lại với nhau.

Ải thứ hai là sự sắp xếp và tổ hợp thuật pháp, chỉ hoàn thành được cấu trúc tổng thể của thuật pháp.

Sự hoàn thiện của quỹ đạo thuật pháp, là để thuật pháp được sáng tạo ra có thể vận dụng vào thực tế.

Nhiều thuật pháp trong giai đoạn sáng tạo đã vượt qua ải thứ hai, cũng sẽ bị kẹt ở ải thứ ba.

Đặc biệt là những thuật pháp có sự sắp xếp tổ hợp phức tạp, thời gian giải phóng dài, căn bản không thể áp dụng vào thực chiến.

Vì vậy, quỹ đạo thuật pháp đối với một môn thuật pháp mà nói, cũng rất quan trọng.

Điều này liên quan đến độ lưu loát và hiệu quả thi triển của môn thuật pháp này.

Cùng một môn thuật pháp, tốc độ thi triển của hai quỹ đạo thuật pháp khác nhau thậm chí có thể chênh lệch gấp nhiều lần.

Giống như con đường nào cũng dẫn đến La Mã.

Nhưng một con đường đi thẳng, một con đường vòng vèo đi xa, thời gian đến nơi chắc chắn sẽ rất khác biệt.

Đối với chiến sĩ tiền tuyến, hiệu quả thi triển thuật pháp càng là sự bảo đảm cho sự an toàn của bản thân.

Vì vấn đề quỹ đạo thuật pháp, loài người trong nghiên cứu thuật pháp ít nhất đã loại bỏ hàng vạn môn thuật pháp được nghiên cứu ra.

Phong Kỳ từng nghe Lâm Nhiễm kể lại.

Trong số những môn thuật pháp bị loại bỏ năm đó, kỳ quái nhất là một môn thuật pháp tên là "Chỉ ngã độc tôn."

Lúc đó, người nghiên cứu sáng tạo ra môn thuật pháp này xuất phát từ góc độ uy lực thuật pháp, đã mất nửa đời người mới nghiên cứu ra môn thuật pháp này.

Uy lực của môn thuật pháp này trong cuộc thử nghiệm lúc bấy giờ, quả thực là sự tồn tại duy nhất vô nhị.

Hơn nữa còn trở thành kỷ lục mới của "Bảng xếp hạng sát thương thuật pháp." với số liệu cao hơn mười lần.

Nhưng chính là một môn thuật pháp như vậy, cuối cùng lại bị loại bỏ một cách vô tình, cuối cùng chỉ được lưu giữ tại bảo tàng tu luyện của các thành phố lớn.

Môn thuật pháp này về phương diện sắp xếp tổ hợp rất hoàn thiện, không tồn tại vấn đề xung đột sắp xếp tổ hợp.

Chỉ có điều đã xảy ra vấn đề về quỹ đạo thuật pháp.

Bởi vì thời gian phác họa môn thuật pháp "Chỉ ngã độc tôn." này cánh nhiên dài đến khoảng 18 giờ.

Dùng lời của giám định viên lúc bấy giờ mà nói.

Môn thuật pháp này quả thực chính là phân trong hố xí, vừa thối vừa dài, không có ý nghĩa gì.

Thuật pháp lớn cần thời gian phác họa dài là chuyện rất bình thường nhưng thời gian này cũng cần có một mức độ, thời gian chiến đấu quy mô nhỏ trên lĩnh vực của chiến sĩ tiền tuyến thường không có 18 giờ.

Đợi đến khi hoàn thành phác họa thuật pháp thì trận chiến chắc chắn đã kết thúc.

Quan trọng hơn một điểm là.

Trong quá trình phác họa quỹ đạo thuật pháp không được phép xảy ra sai sót, nếu không quỹ đạo thuật pháp sẽ sụp đổ, hoàn toàn thất bại.

Ví dụ như đã phác họa được 17 giờ nhưng bước cuối cùng lại sai, muốn giải phóng thuật pháp này thì phải phác họa lại từ đầu 18 giờ.

Sai sót như vậy rất có thể sẽ mang đến tai họa diệt vong.

Vì vậy, môn thuật pháp uy lực mạnh mẽ này, không có bất kỳ ý nghĩa thực chiến nào.

Bị loại bỏ cũng hoàn toàn là chuyện hợp tình hợp lý.

Những môn thuật pháp khác bị loại bỏ không có môn nào không phải là thuật pháp có sự sắp xếp tổ hợp phức tạp, đồng thời không thể tổ hợp ra quỹ đạo thuật pháp đơn giản hiệu quả.

Hết chương 746.

Chương 747. Chiến Trường

Về phương diện này, thiên phú của Lâm Nhiễm cũng rất xuất sắc.

Thuật pháp mà hắn sáng tạo ra, thường có sự sắp xếp tổ hợp đơn giản, hiệu quả.

Nhưng phải nói đến cống hiến lớn nhất của Lâm Nhiễm đối với lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp hiện nay, chính là đã khai sáng ra lưu phái giải phóng thuật pháp mới "Kết ấn lưu."

Lưu phái này trong quá trình giải phóng thuật pháp, thuật pháp quy mô nhỏ có thể nâng cao hiệu quả giải phóng một cách rõ rệt.

Kết ấn lưu giống như một bộ khuếch đại phác họa thuật pháp.

Dùng một cách thức đơn giản, hiệu quả hơn để hoàn thành quá trình phác họa thuật pháp.

Địa vị của Lâm Nhiễm trong giới nghiên cứu thuật pháp hiện nay, có thể được coi là một vị tổ sư khai phái của một lưu phái.

Từ ba ngưỡng cửa sáng tạo thuật pháp, cho đến bộ khuếch đại thuật pháp cuối cùng, đều có độ cao và tiềm năng mà người đi trước chưa từng đạt tới.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Lâm Nhiễm trở thành một trong những người có sức ảnh hưởng nhất trong thời đại này.

Trong những ngày ở căn cứ phân bộ Hổ Phách, Phong Kỳ đã có một sự hiểu biết tương đối rõ ràng về nghiên cứu thuật pháp.

Cũng nhìn thấy được tiềm năng thiên phú của Lâm Nhiễm về phương diện này.

Nhìn Lâm Nhiễm vẫn đang bận rộn trong thiết bị mô phỏng nguyên tố thuật pháp, hắn có lý do để tin rằng, nếu cho Lâm Nhiễm không gian phát huy tự do, tiềm năng của hắn sẽ được nâng cao hơn nữa.

Mỗi thời đại đều sẽ có một vài thiên tài được muôn người chú ý, để lại dấu ấn đậm nét trong dòng chảy lịch sử.

Thời đại này, Lâm Nhiễm hiển nhiên có tên trong số đó.

Điều đáng tiếc duy nhất là, hoàn cảnh trưởng thành của Lâm Nhiễm đã định sẵn thiên phú của hắn không thể được phát huy toàn diện.

Đầu tiên là sự lợi dụng của tộc Dạ Ảnh, sau đó là sự đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhìn từ góc độ lịch sử, cuộc đời của Lâm Nhiễm không nghi ngờ gì nữa là bi thảm.

Cuộc đời hắn chỉ có hai kết cục.

1. Lão Vương không gia nhập Học viện Tinh Hồng.

Đợi đến khi Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá Lão Vương, Lâm Nhiễm có thành tích xuất sắc trong lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp chắc chắn sẽ trở thành cái đinh trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, chắc chắn sẽ tìm cơ hội hãm hại hắn, cắt đứt tiềm năng của hắn.

2. Lão Vương biết được sự thật sau đó gia nhập Học viện Tinh Hồng.

Lâm Nhiễm trong dòng thời gian này sẽ trở thành mục tiêu đoạt xá đầu tiên của Mê Vụ Chi Chủ, cuối cùng trở thành biểu tượng của vĩ nhân nhưng lại ngày càng xa rời lý tưởng kiên định trong lòng, vẫn sẽ trở thành công cụ bị lợi dụng.

Ngay cả khi 1500 năm sau thành công chống ký sinh thì khi đó nền văn minh nhân loại cũng đã diệt vong từ lâu.

Đối với Lâm Nhiễm mà nói, sống cũng chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

Nhìn Lâm Nhiễm vẻ mặt nghiêm túc, vẫn đang đắm chìm trong nghiên cứu thuật pháp, trong lòng Phong Kỳ cảm khái.

Nhưng ít nhất Lâm Nhiễm khi đối mặt với bất kỳ thử thách nào, trong lòng vẫn luôn giữ được sự lạc quan.

Dòng thời gian hy sinh này, Lâm Nhiễm đã hiểu rằng cuối cùng mình sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá.

Nhưng hắn không trốn tránh, lựa chọn mỉm cười bình thản đối mặt.

Càng không ảnh hưởng đến cuộc sống của hắn, vẫn bận rộn với nghiên cứu thuật pháp mỗi ngày.

Tâm thái của Lâm Nhiễm khiến hắn nghĩ đến Úy Vi.

Úy Vi từng nói, ngay cả khi biết được kết cục tương lai cũng phải sống cuộc đời của chính mình.

Lâm Nhiễm bây giờ, hiển nhiên cũng có tâm thái giống vậy.

Ngay lúc này, Lâm Nhiễm tắt máy kiểm tra, đẩy cửa kính bước ra.

Ngay sau đó mỉm cười nhìn hắn nói:

“Anh Kỳ, xong rồi, giúp tôi xem thử hiệu quả thuật pháp.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ mỗi ngày đều bận rộn với Lâm Nhiễm trong nghiên cứu thuật pháp.

Những kiến thức này theo hắn thấy cũng không phải vô nghĩa.

Đợi đến khi một người khác của hắn đọc được ký ức, những kiến thức hắn học bây giờ sẽ trở thành kiến thức dự trữ của người kia.

Có lẽ tương lai sẽ có lúc dùng đến.

Bên phía Mê Vụ Chi Chủ.

Kể từ lần nói chuyện với Mê Vụ Chi Chủ trước đó, hắn đã rất lâu không liên lạc lại với Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn biết Mê Vụ Chi Chủ đã triển khai xâm nhập vào Học viện Hổ Phách.

Kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ chính là dùng thân phận người Dạ Ảnh tộc hiện tại, khơi dậy mâu thuẫn nội bộ của tộc này, sau đó kích hóa mâu thuẫn khiến nội bộ Dạ Ảnh tộc hoàn toàn chia rẽ.

Hiện tại Dạ Ảnh tộc vì vấn đề phân phối tài nguyên nội bộ, mâu thuẫn đã bộc lộ.

Chỉ thiếu một ngọn lửa châm ngòi cho mâu thuẫn.

Đến lúc đó nội bộ Dạ Ảnh tộc chắc chắn sẽ chia thành phe phái đấu đá lẫn nhau, nội hao khiến thực lực tổng hợp của Dạ Ảnh tộc suy yếu nhanh chóng.

Điều này sẽ tạo cơ hội cho Mê Vụ Chi Chủ đoạt quyền.

Hắn chưa bao giờ nghi ngờ về năng lực của Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không phải hắn có năng lực xuyên qua dòng thời gian để tra cứu thông tin tình báo, căn bản không thể là đối thủ của Mê Vụ Chi Chủ.

Hết chương 747.

Chương 748. Dạ Ảnh Tàn Sát

Dòng thời gian bình thường nếu không chết yểu, hắn còn có thể là một trong những vật hiến tế của Mê Vụ Chi Chủ.

Rốt cuộc trước khi có được năng lực xuyên qua dòng thời gian và lời bình, quỹ đạo cuộc đời của hắn chắc chắn là đi theo con đường nghiên cứu viên công pháp.

Đợi đến khi 《Hiến Tế Huyết Nhục》 được công bố, hắn chắc chắn sẽ thử tu luyện, học tập.

Đến lúc đó sẽ trở thành một cây hành nhỏ dưới lưỡi hái của Mê Vụ Chi Chủ.

Từ góc độ điều tra thông tin tình báo giai đoạn hiện tại để xem xét lịch sử, Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối được coi là kẻ thù lớn nhất của nền văn minh nhân loại, sức sát thương còn khủng khiếp hơn cả Tiểu Hắc.

Điều đáng sợ của Tiểu Hắc nằm ở sức chiến đấu vô giải của nó.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ trước mặt Tiểu Hắc cũng không đáng kể, căn bản không phải là đối thủ của Tiểu Hắc.

Nhưng sức sát thương mà Tiểu Hắc gây ra cho nền văn minh nhân loại rốt cuộc cũng có hạn, ít nhất từ góc độ lịch sử mà xem xét thì sự kiện xấu liên quan đến Tiểu Hắc chỉ có sự hủy diệt của Thành tương lai.

Cụ thể sự hủy diệt của Thành tương lai có liên quan đến Tiểu Hắc hay không hiện tại vẫn là một ẩn số.

So với hắn, Mê Vụ Chi Chủ đã tự tay chôn vùi toàn bộ nền văn minh nhân loại, gióng lên hồi chuông kết thúc nền văn minh nhân loại.

Những năm chung đụng, hắn càng thấy được một mặt tàn nhẫn, độc ác của Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ đối xử với bất kỳ sự vật nào cũng chỉ có hai chữ "Lợi ích." trong mắt.

Vì lợi ích, hắn có thể không từ thủ đoạn.

Nhưng có một điểm hắn không phủ nhận, Mê Vụ Chi Chủ thực sự coi hắn như anh em của mình.

Hắn cũng nhớ rõ năm đó trong cơn tuyết rơi dày ở khu Lãnh Đông, Mê Vụ Chi Chủ từng mỉm cười nói với hắn:

"Trên thế giới này ta đã không còn người thân nào nữa nhưng từ nay về sau, ngươi chính là người thân duy nhất của ta."

Sau khi leo lên đỉnh, bên cạnh sẽ có một chỗ dành cho hắn tuyệt đối không phải là lời nói đùa của Mê Vụ Chi Chủ.

Vì vậy đối với Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng Phong Kỳ vẫn luôn có một chút áy náy.

Về đại nghĩa, hắn không cho phép Mê Vụ Chi Chủ tồn tại.

Xét về góc độ cá nhân, Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối xứng đáng với hai chữ "Anh em."

Nhưng có những lựa chọn, thực ra căn bản không có lựa chọn.

Đối với việc giết chết Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã quyết tâm, chỉ chờ đến ngày thời cơ chín muồi.

Nhưng dòng thời gian này, hắn sẽ tiếp tục đi cùng Mê Vụ Chi Chủ, hoàn toàn chìm vào bóng tối, từ đó tìm kiếm ánh

sáng.

…

Tinh Thành, trụ sở chính của Hổ Phách.

Đêm khuya.

Mê Vụ Chi Chủ đứng trên đỉnh tòa nhà trụ sở chính, nhìn xuống cảnh đêm phồn hoa của Tinh Thành.

Đã năm tháng trôi qua kể từ khi hắn thâm nhập vào nội bộ tộc Dạ Ảnh.

Suốt thời gian qua, hắn không ngừng châm ngòi cho mối quan hệ giữa các phe phái trong tộc Dạ Ảnh và mâu thuẫn nội bộ cuối cùng đã đến lúc bùng nổ hoàn toàn.

Đặc biệt là phe phái mà thân thể mới của hắn đang ở, không thể chịu đựng được nữa chính sách phát triển mất cân bằng của phe tộc trưởng hiện tại.

Ngay tối nay, chúng quyết định liên minh với một phe phái khác để lật đổ vị thế thống trị của phe tộc trưởng hiện tại.

Nghĩ đến vẻ mặt phẫn nộ của đám người đó trong cuộc họp vừa rồi, khóe miệng hắn không khỏi cong lên.

Cảm xúc có thể là một thanh kiếm sắc bén.

Đặc biệt là thế hệ trẻ của tộc Dạ Ảnh, cảm xúc của chúng rất dễ bị kích động.

Chúng cũng là những người ủng hộ chính cho hành động lật đổ phe tộc trưởng lần này.

Cũng chính nhờ sự giúp đỡ của chúng mà hắn mới có thể dễ dàng chia rẽ hoàn toàn lực lượng nội bộ của tộc Dạ Ảnh.

Bây giờ thời cơ đã chín muồi, việc có thể lật đổ phe tộc trưởng hiện tại hay không còn phụ thuộc vào đêm nay.

Còn lý do quan trọng khiến hắn chọn đêm nay là vì một lý do khác.

Hôm nay là đêm giao thừa, tất cả các nhà nghiên cứu đều đã về nhà đoàn tụ, đây là ngày hiếm hoi toàn thể Viện Nghiên cứu Hổ phách được nghỉ.

Nếu không hành động vào hôm nay, chắc chắn những thời điểm khác sẽ thu hút sự chú ý của nhân viên và nhà nghiên cứu của Hổ Phách.

Thậm chí cả lực lượng phòng vệ đồn trú.

Hắn muốn tiêu diệt tộc Dạ Ảnh, chứ không phải tiêu diệt toàn bộ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn rút điện thoại ra và gọi cho Phong Kỳ.

Đợi một lúc, điện thoại được kết nối.

“A Kỳ, đợi tin tốt của ta.”

Nói xong, hắn không đợi Phong Kỳ trả lời mà cúp máy.

Liếc nhìn những bông hoa rực rỡ nở rộ ở đằng xa, hắn nhét điện thoại vào túi, hít một hơi thật sâu rồi quay người đi về phía cầu thang.

Lúc này, bên trong căn cứ, những người tộc Dạ Ảnh đã chuẩn bị sẵn sàng đã bắt đầu hành động.

Chúng lặng lẽ tiếp cận căn phòng nơi các thành viên phe tộc trưởng đang ở, triển khai hành động ám sát.

Hết chương 748.

Chương 749. Quảng Trường Nhỏ

Mặc dù là ám sát nhưng động tĩnh của hành động tập thể rất lớn.

Hành động ám sát nhanh chóng thu hút sự chú ý của các thành viên phe tộc trưởng, chúng cũng phản công vào lúc này.

Trong khi cư dân Tinh Thành đắm chìm trong niềm vui năm mới thì bên trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách lại là một bầu không khí tanh máu.

Liên tục có bóng người ngã xuống trong cuộc chiến.

Trong quá trình đó, không ít thiết bị thí nghiệm đã bị phá hủy.

Nhưng lúc này không ai để ý đến những điều này.

Việc tẩy não của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn là thành công.

Hắn chọn đứng về phía phe yếu thế để khiêu khích, khơi dậy ngọn lửa giận dữ trong lòng những thành viên có cùng suy nghĩ nhưng chưa dám bước ra khỏi bước này.

Khi ngọn lửa giận dữ được đốt cháy hoàn toàn, chúng cần một nơi để trút giận.

Hai phe yếu thế tức giận liên kết lại với nhau, vung dao đồ tể vào phe thống trị hiện tại của tộc Dạ Ảnh.

Lúc này, tất cả các thành viên phe yếu thế vừa tàn sát đồng loại, vừa tưởng tượng trong đầu về tương lai tươi đẹp sau khi Mê Vụ Chi Chủ lật đổ thành công người thống trị hiện tại.

Khu vực giao tranh ác liệt nhất là khu vực trung tâm của căn cứ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đây là một quảng trường nhỏ bên trong, cũng là nơi đặt cơ sở dữ liệu của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Các thành viên phe tộc trưởng của tộc Dạ Ảnh cũng cư trú trong khu vực trung tâm.

Lúc này, bóng dáng của Mê Vụ Chi Chủ cũng xuất hiện tại khu vực trung tâm của Hổ Phách.

Thấy hắn đến, những người trẻ tuổi của tộc Dạ Ảnh đều lộ vẻ cuồng nhiệt trên mặt.

Chúng đã oán hận tình trạng hiện tại từ lâu.

Nhưng thế hệ trước vẫn không dám bước ra khỏi bước chống đối.

Sự xuất hiện của Mê Vụ Chi Chủ đã khiến chúng hoàn toàn đoàn kết lại, lựa chọn đấu tranh, tự tay tạo ra chế độ công bằng mà chúng mong muốn.

“Giết!” Mê Vụ Chi Chủ lúc này gầm lên, xung phong xông lên phía trước.

Những kẻ theo sau hắn lần lượt tụ tập lại phía sau hắn, theo hắn vung dao đồ tể vào các thành viên phe tộc trưởng.

Máu xanh chảy trên sàn nhà làm bằng kim loại đặc biệt màu đen.

Trong tầm nhìn cảm nhận của Mê Vụ Chi Chủ.

Những bông hoa rực rỡ lần lượt nở rộ xung quanh hắn, cũng báo hiệu sự tàn lụi của từng sinh mạng.

Theo hắn thấy, điều này còn rực rỡ, tươi đẹp hơn cả những bông hoa đang nở rộ ở Tinh Thành lúc này.

Hương thơm thoang thoảng trên đầu mũi khiến hắn say đắm.

Cuộc tàn sát vẫn tiếp diễn, chiến huống càng trở nên thảm khốc.

Các thành viên phe tộc trưởng của tộc Dạ Ảnh tuy về mặt số lượng rơi vào thế yếu rõ ràng. Nhưng sau nhiều năm được cung cấp tài nguyên, thực lực của phe này đã áp đảo hai phe còn lại.

Từ thế bất ngờ ban đầu, rơi vào thế yếu.

Chúng cũng dần phản công.

Mê Vụ Chi Chủ không hề quan tâm đến việc phe nào sẽ giành chiến thắng cuối cùng.

Điều hắn muốn nhất là cả hai phe đều suy yếu trong trận chiến này.

Như vậy, hắn có thể dễ dàng kiểm soát toàn bộ Viện Nghiên cứu Hổ phách mà không tốn chút sức lực nào, kế hoạch phổ biến Hiến tế huyết nhục của hắn cũng sẽ được triển khai.

Cuộc tàn sát vẫn tiếp diễn, sự tàn lụi của sinh mạng chỉ trong chốc lát.

Nhưng trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, con đường dẫn đến đỉnh cao vốn đi kèm với cái chết.

Con đường gian nan này cũng sẽ được tạo nên bởi vô số máu thịt, xác chết.

Những người tộc Dạ Ảnh đã chết chỉ là bàn đạp trên con đường tiến tới đỉnh cao của hắn mà thôi.

…

Bên kia.

Kết thúc một ngày thử nghiệm thuật pháp, Phong Kỳ đeo ba lô đi về phía cổng lớn của căn cứ phụ.

Ngay lúc nãy, hắn nhận được điện thoại của Mê Vụ Chi Chủ.

Trong lòng hiểu rõ, Mê Vụ Chi Chủ đã triển khai kế hoạch giành quyền lực.

Nhưng hắn không có ý định đến giúp.

Hắn tin rằng với năng lực của Mê Vụ Chi Chủ, ngay cả khi kế hoạch cuối cùng thất bại, hắn cũng có khả năng toàn thân trở lui.

Hắn đến đó bây giờ không những không giúp được Mê Vụ Chi Chủ mà còn trở thành gánh nặng.

Dù sao thì Mê Vụ Chi Chủ cũng hành động với tư cách là người tộc Dạ Ảnh, sự xuất hiện của hắn chỉ khiến Mê Vụ Chi Chủ rơi vào thế bị động.

Nghĩ đến chuyện này, hắn bước ra khỏi cổng căn cứ.

Bên ngoài tuyết đang rơi.

Quay đầu nhìn lại, ánh đèn sáng trưng của tòa nhà căn cứ lúc trước đang lần lượt tắt ngấm.

Đây là ngày hiếm hoi toàn thể nhân viên và nhà nghiên cứu của Viện Nghiên cứu Hổ phách được nghỉ.

Vào ngày này, tất cả bọn họ sẽ trở về gia đình, đoàn tụ trong thời gian ngắn.

Thở ra một luồng hơi trắng, hắn quay đầu nhìn Lâm Nhiễm đang đi theo phía sau:

“Còn kịp về nhà không?”

“Kịp chứ, sân bay có máy bay riêng của Hổ Phách đang đợi tôi.” Lâm Nhiễm cười gật đầu, rồi tiếp tục nói:

“Kỳ ca, có muốn về nhà tôi ăn Tết không?”

“Không cần đâu, lâu rồi chưa về nhà, tôi định về thăm một chút.”

Nghe Phong Kỳ từ chối, Lâm Nhiễm há miệng nhưng không nói thêm gì nữa.

Hết chương 749.

Chương 750. Vì Tương Lai

Lúc này, một chiếc xe quân sự từ trong căn cứ chạy ra, đến trước mặt Lâm Nhiễm.

“Kỳ ca, sau Tết gặp lại.”

“Chúc mừng năm mới.” Phong Kỳ mỉm cười gật đầu.

“Chúc mừng năm mới.”

Đợi Lâm Nhiễm lên xe, hắn tiễn chiếc xe quân sự chở Lâm Nhiễm đi xa.

So với Lâm Nhiễm có xe riêng và máy bay riêng đưa đón, hắn là một nhân viên thử nghiệm rõ ràng không được hưởng đãi ngộ như vậy.

Xoa xoa tay, hắn bước đi trong tuyết về hướng đông thành phố.

Căn cứ phụ của Viện Nghiên cứu Hổ Phách không được xây dựng ở vùng ngoại ô hoang vu, đi bộ một giờ, tầm mắt hắn xuất hiện bóng người qua đường.

Nhìn những người qua đường với nụ cười trên môi, đắm chìm trong không khí Tết, trong lòng hắn cảm thấy có chút cô đơn.

Đến trạm xe buýt chờ rất lâu, xe buýt không người lái chạy bằng từ trường chậm rãi dừng lại trước mặt.

Lên xe, cửa cảm ứng tự động đóng lại.

Ngồi xuống vị trí cạnh cửa sổ, lúc này xe khởi động chạy về phía trước.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, những đồ trang trí màu đỏ rực rỡ, không hiểu sao, cảm giác cô đơn ùa về.

Nhưng sự kiên định trong lòng cũng theo sự dâng trào của cảm xúc mà càng thêm kiên định.

Tốc độ chạy của xe từ trường rất nhanh, một giờ sau dừng lại ở trạm phía đông Tinh Thành.

Xuống xe, trạm xe không một bóng người.

Theo trí nhớ, hắn từng bước đi về ngôi nhà đã nhiều năm không về.

Đi dọc theo phố một đoạn, khi hắn bước vào khu nhà cũ, cảnh tượng trước mắt khiến hắn thấy vô cùng xa lạ.

Hắn nhớ phía trước từng trồng một cây hòe già nhưng giờ đã biến thành một vườn cây xanh, ngay cả cầu thang trong khu nhà cũng đã được tu sửa lại.

Đi lên cầu thang, bên tai vang lên tiếng nói cười của hàng xóm và tiếng trẻ con ríu rít.

Mọi thứ ở đây khiến hắn cảm thấy vừa xa lạ vừa quen thuộc.

Cuối cùng, hắn đứng trước cánh cửa nhà đã lâu không mở.

Theo trí nhớ, hắn đưa tay sờ vào khe hở bên cạnh cửa, lấy ra một chìa khóa.

Mở cửa phòng, một mùi gỗ mục nồng nặc xộc vào.

Bước vào nhà, đóng cửa lại, hắn đưa tay bật công tắc đèn trên tường.

Ánh đèn nhấp nháy, chiếu sáng cảnh tượng trong nhà.

Nhiều năm không dọn dẹp, lúc này trong nhà đã phủ đầy bụi và mạng nhện.

Nhưng cảnh tượng trước mắt vẫn khiến hắn nhớ lại thời thơ ấu.

Bên trái, những vết xước khắc trên tường ghi lại sự trưởng thành của hắn, con búp bê đặt ở góc phải căn phòng là món đồ chơi yêu thích nhất thời thơ ấu của hắn, tờ giấy vẽ hoạt hình dán trên tường đánh dấu bảng phát âm khi hắn mới tập nói.

Chỉ là bây giờ tờ giấy đã ố vàng, chữ viết đã mờ đi.

Quay đầu nhìn sang bên trái, ở đó chất đống một chồng sách truyện thiếu nhi.

Nhiều câu chuyện trong đó đến tận bây giờ hắn vẫn còn ấn tượng, mỗi khi tạp chí hàng tháng được gửi đến, đó là lúc hắn phấn khích nhất.

Điều đó có nghĩa là hắn lại có truyện mới để nghe.

Lúc này, ánh mắt hắn lướt đến khung ảnh đặt trên tủ.

Đến trước tủ, hắn đưa tay cầm lấy khung ảnh, phủi sạch bụi bặm trên đó.

Trong ảnh là bức ảnh chụp cả gia đình.

Đây là bức ảnh chụp trước khi cha mẹ hắn ra tiền tuyến, lúc đó hắn mới sáu tuổi.

Trong ảnh, hắn nắm tay cha mẹ, cười ngây ngô nhìn vào ống kính, hai bên là cha mẹ hắn, trên mặt tràn đầy vẻ cưng chiều.

Nhìn bức ảnh, ký ức trong đầu hắn tràn về.

Bóng dáng mờ nhạt của cha mẹ lúc này trở nên rõ ràng.

Hắn từng không hiểu tại sao cha mẹ lại bỏ mình để ra tiền tuyến.

Nhưng theo thời gian, hắn dần hiểu được ý nghĩa sâu xa trong đó.

Trước khi đi, cha hắn từng xoa đầu hắn và nói.

“Nếu chúng ta không cố gắng, gánh nặng sẽ đè lên vai các con, đừng cho rằng cha mẹ nhẫn tâm….”

Bỏ nhà nhỏ để lo cho nhà lớn không chỉ vì đại nghĩa trong lòng, mà còn vì tương lai của nhà nhỏ.

Không có quốc gia thì không có gia đình, câu nói này trong thời đại này cũng có thể diễn tả như vậy.

Không có nền văn minh nhân loại thì làm gì có tương lai của cá nhân.

Sự hy sinh của thế hệ trước là để thế hệ sau có thể phát triển tốt hơn.

Nếu không có sự chiến đấu của họ, có lẽ loài người thậm chí không thể giữ được năm thành phố lớn, tất cả mọi người đều sẽ trở thành những kẻ lang thang nhặt rác.

Lúc này, hắn sâu sắc hiểu được tâm trạng của cha mẹ lúc đó.

Vừa vì đại nghĩa, vừa vì gia đình nhỏ trong lòng.

Lau sạch khung ảnh, hắn lại đặt nó lên tủ.

Quay nhìn xung quanh, hắn quyết định dọn dẹp nơi này.

Một giờ sau, nhìn căn phòng đã sạch sẽ hoàn toàn, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười.

Hắn đã nhiều năm không về nhà này.

Nhìn vật nhớ người, mọi thứ ở đây đều khiến hắn vừa nhớ nhung vừa đau lòng.

Nhưng lúc này, hắn đã hoàn toàn buông bỏ.

Hắn hiểu sự lựa chọn của cha mẹ, cũng không làm cha mẹ thất vọng, càng không làm mình thất vọng.

Hắn kéo một chiếc ghế đến ngồi ở ban công, ngẩng đầu nhìn những bông hoa đang nở rộ bên ngoài.

Nghe tiếng cười trẻ thơ trong trẻo của đứa trẻ nhà bên, trên mặt hắn nở một nụ cười đã lâu không thấy.

Hết chương 750.

Chương 751. Trận Chiến Khốc Liệt

…

Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Trận chiến khốc liệt vẫn tiếp diễn.

Ba phe phái của tộc Dạ Ảnh đều đã đỏ mắt giết người.

Cảnh tượng thảm khốc như vậy khiến các thành viên thế hệ trước của tộc Dạ Ảnh vô cùng kinh hãi.

Họ cảm thấy nếu cứ tiếp tục tàn sát như vậy, tộc Dạ Ảnh chắc chắn sẽ bị tổn thất nặng nề, tình hình đã hoàn toàn nằm ngoài dự liệu.

Theo kế hoạch ban đầu, họ chỉ muốn đánh bại các thành viên phe tộc trưởng, lật đổ chế độ cũ rồi tạo ra một chế độ phân phối mới công bằng.

Đối với các thành viên phe tộc trưởng hiện tại, họ không muốn giết sạch.

Cuối cùng vẫn sẽ cho các thành viên phe tộc trưởng hiện tại một đường sống, sau đó cùng nhau xây dựng tương lai của tộc Dạ Ảnh.

Dù sao thì tất cả đều là thành viên của tộc Dạ Ảnh.

Trong thế giới muôn loài, tộc Dạ Ảnh cũng giống như các thế lực chủng tộc khác, coi tộc quần là một quốc gia.

Và chúng đều là một phần của quốc gia Dạ Ảnh.

Mặc dù mâu thuẫn hiện tại phải giải quyết bằng vũ lực nhưng cuối cùng vẫn có cơ hội xoay chuyển.

Chúng khác với các thành viên thế hệ mới.

Trải qua thời kỳ thiếu thốn nguồn lực, chúng hiểu rõ muốn giữ vững mọi thứ hiện tại thì phải đảm bảo nâng cao thực lực toàn diện của cả tộc quần.

Nhưng suy nghĩ của các thành viên thế hệ mới rõ ràng khác với chúng.

Hành động kích động của chúng khiến cuộc đấu tranh trong tưởng tượng trở thành cuộc tàn sát đẫm máu.

Cho đến bây giờ, tình hình chiến sự đã không thể cứu vãn.

Ba phe phái đều có người thân chết trong trận chiến này, lúc này đã không thể dừng lại.

Lòng thù hận làm trầm trọng thêm mâu thuẫn.

Lúc này, thế hệ trước của tộc Dạ Ảnh đã hoàn toàn bất lực.

Lúc này, lựa chọn duy nhất của chúng là tiếp tục sai lầm.

Sự việc đã đến nước này, chỉ có diệt sạch tộc trưởng mới không ảnh hưởng đến sự phát triển tương lai của tộc Dạ Ảnh.

Nhìn những bóng người ngã xuống liên tiếp bên cạnh, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ không hề dao động.

Hắn hóa thân thành tử thần, tung hoành trên chiến trường.

Trên người hắn có ngày càng nhiều vết thương nhưng hắn không hề để ý.

Cơ thể mới này vốn là công cụ hắn dùng để hủy diệt tộc Dạ Ảnh, sứ mệnh của nó sắp kết thúc.

Sau khi trận chiến này kết thúc, hủy đi cũng không sao.

Sau này hắn sẽ có một cơ thể hoàn toàn mới.

Cơ thể đó mới là nền tảng quan trọng nhất trên con đường hắn tiến lên đỉnh cao.

Dựa vào ảnh hưởng của cơ thể đó, kế hoạch hắn ấp ủ bấy lâu mới có thể triển khai.

Cuối cùng, ba giờ sau, nhìn vào khu vực lõi Hổ Phách hỗn loạn, hắn không nhịn được cười ha hả.

Trong ánh mắt kinh hoàng của mọi người xung quanh, cơ thể hắn phun ra sương mù xám, trong nháy mắt hình thành một biển sương mù xám.

Khuôn mặt sương mù lúc này hiện ra, nhìn những người tộc Dạ Ảnh mệt mỏi như nhìn kiến hôi.

Một vòng giết chóc mới lại bắt đầu.

…

11 giờ 55 phút đêm.

Kéo lê thân thể tàn tạ và nặng nề, Mê Vụ Chi Chủ từng bước đi lên cầu thang dẫn lên tầng thượng, đến sân thượng.

Đến mép sân thượng, hắn trèo lên tường rào mép sân.

Đứng trên cao nhìn xuống cảnh đêm của Tinh Thành, lòng hắn vô cùng sảng khoái.

Con đường phía trước, hắn sẽ lấy Viện Nghiên cứu Hổ Phách dưới chân làm điểm khởi đầu, từng bước một leo lên đỉnh cao.

Lúc này, tiếng chuông báo giờ sáng sớm vang vọng trên bầu trời Tinh Thành.

Hắn mệt mỏi cả về thể xác lẫn tinh thần, nhảy xuống tường rào, dựa vào mép tường một lúc rồi lấy điện thoại ra.

Mở danh bạ, hắn bấm gọi một số điện thoại trong đó.

Đợi một lúc, điện thoại được kết nối.

Khuôn mặt đầy máu của Mê Vụ Chi Chủ lúc này nở một nụ cười:

“A Kỳ, chúc mừng năm mới, ta thành công rồi.”

…

Một đêm không ngủ.

Trong khi cư dân Tinh Thành đang sum họp vui vẻ, Phong Kỳ ngồi trên ban công suốt một đêm.

Trong thời gian này, hắn nhận được lời chúc mừng năm mới từ Mê Vụ Chi Chủ, Lâm Nhiễm, Úy Vi.

Lúc này, nhìn về phía chân trời, nơi mặt trời đỏ đang dần mọc lên, hắn đứng dậy phủi tuyết trên người.

Năm mới đến, hắn cũng sẽ bắt đầu một hành trình lý tưởng mới.

Vào nhà, ánh mắt lướt qua những đồ vật trong căn nhà cũ lần cuối, hắn bước ra khỏi phòng.

Nhét chìa khóa vào khe nứt trên tường, hắn không ngoảnh lại mà đi xuống lầu.

Kể từ đó, chuyện cũ theo gió bay, hắn cũng sẽ theo Mê Vụ Chi Chủ hoàn toàn chìm vào bóng tối.

Ra khỏi khu dân cư, bên ngoài vẫn đang có tuyết rơi dày.

Trên đường phố bên ngoài khu dân cư không có nhiều người qua lại, chỉ có những chiếc máy quét tuyết đang làm việc ngoài giờ, đẩy tuyết phủ đầy mặt đường sang hai bên đường.

Thở ra một luồng hơi trắng, hắn đi thẳng dọc theo vỉa hè đến trạm xe buýt cách đó ba km.

Viện Nghiên cứu Hổ phách không thống nhất thời gian nghỉ lễ cho nhân viên và các nhà nghiên cứu.

Một số nhà nghiên cứu của các dự án quan trọng phải quay lại làm việc vào ngày hôm sau sau khi ăn bữa tối đêm giao thừa.

Hết chương 751.

Chương 752. Mê Vụ Chi Chủ

Những nhà khoa học nghiên cứu của các dự án không quan trọng khác có thể nghỉ thêm vài ngày.

Rõ ràng hắn thuộc nhóm không quan trọng.

Nhưng hắn biết mình phải nhanh chóng quay lại đó.

Lời chúc mừng năm mới của Mê Vụ Chi Chủ tối qua đã báo hiệu rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách đã hoàn toàn bị chiếm giữ.

Khi biết tin này, hắn không hề ngạc nhiên.

Với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, nếu không có sự chắc chắn gần như tuyệt đối, hắn sẽ không mạo hiểm hành động.

Có lẽ kế hoạch này đã được Mê Vụ Chi Chủ tính toán vô số lần trước khi bắt đầu.

Ngay cả khi có thể xảy ra những tình huống bất ngờ trong quá trình thực hiện kế hoạch, hắn tin rằng với sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ, hắn cũng có thể toàn thân trở ra.

Trong lời kể qua điện thoại của Mê Vụ Chi Chủ, hắn còn biết thêm rằng.

Đêm đó, cuộc nội chiến của tộc Dạ Ảnh diễn ra vô cùng thảm khốc.

Cuối cùng, không phe phái nào giành chiến thắng.

Ngay khi chúng đều kiệt sức, Mê Vụ Chi Chủ đã ra tay.

Trong trận chiến này, Mê Vụ Chi Chủ bị thương nặng nhưng may mắn là không ảnh hưởng đến nguồn gốc sự sống.

Chỉ là thân xác mới trong trận chiến trở nên tàn tạ, không thể sử dụng được bao lâu nữa.

Nhưng đối với Mê Vụ Chi Chủ mà nói, tất cả những điều này đều không còn quan trọng nữa, hiện tại hắn đã hoàn toàn kiểm soát được Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Cách kiểm soát cũng rất đơn giản.

Hắn không giết toàn bộ tộc Dạ Ảnh.

Theo hắn thấy, khả năng kiểm soát tinh thần của tộc Dạ Ảnh vẫn còn giá trị lợi dụng, có thể giúp hắn kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách tốt hơn.

Vì vậy, sau khi hoàn toàn kiểm soát tình hình, hắn đã chọn cách nô dịch những người còn lại của tộc Dạ Ảnh.

Để chắc chắn, hắn đã ép buộc hàng chục người còn lại của tộc Dạ Ảnh tu luyện Hiến tế huyết nhục.

Và dùng công tắc kích hoạt để giết chết ba người trong số đó, cho những người còn lại của tộc Dạ Ảnh hiểu hậu quả của việc phản bội hắn sẽ như thế nào.

Cũng cho chúng biết rằng sau khi tu luyện Hiến tế huyết nhục, chỉ cần Mê Vụ Chi Chủ nghĩ thôi, chúng sẽ bị hao hết khí huyết mà chết.

Ba người của tộc Dạ Ảnh bị dùng để giết gà dọa khỉ cũng đều hóa thành sương máu, chết thảm.

Những người tộc Dạ Ảnh tu luyện Hiến tế huyết nhục, giống như bị Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học đánh dấu ấn tử thần, sinh tử không còn do mình nắm giữ.

Như lời đánh giá của Mê Vụ Chi Chủ về tộc Dạ Ảnh lúc đầu.

Cách suy nghĩ của tộc Dạ Ảnh là "Tư duy của kẻ yếu", trước kết cục không thể chống lại, những người còn lại của tộc Dạ Ảnh đều cúi đầu, lựa chọn khuất phục để sống tạm.

Cuối cuộc điện thoại, Mê Vụ Chi Chủ nói.

Tiếp theo hắn sẽ điều hắn và Lâm Nhiễm về tổng bộ Viện Nghiên cứu Hổ phách, sau đó tiến hành đoạt xá Lâm Nhiễm.

Đây cũng là lý do Phong Kỳ muốn nhanh chóng quay về căn cứ chi nhánh Hổ phách.

Nghĩ đến chuyện này, hắn đã đến trạm xe.

Đợi một lúc lâu, chiếc xe buýt không người lái từ từ dừng lại bên lề trạm.

Lên xe, trong xe vẫn không có ai.

Đi đến chỗ ngồi cạnh cửa sổ, hắn nhấn nút chọn điểm đến của chuyến đi này.

Xe từ từ khởi động, không ngừng tăng tốc.

…

Vài giờ sau, Phong Kỳ đã trở lại trước cổng lớn của căn cứ chi nhánh Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đang chuẩn bị xác minh danh tính để vào căn cứ, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một chiếc trực thăng in hai chữ "Hổ phách." đang lơ lửng trên bầu trời của căn cứ chi nhánh, chuẩn bị hạ cánh xuống bãi đáp trong căn cứ.

Sau khi xác minh danh tính, hắn bước vào căn cứ.

Quay đầu nhìn về phía bãi đáp trực thăng, hắn thấy Lâm Nhiễm đeo ba lô lớn nhỏ đang bước xuống từ trực thăng.

Nhìn nhau từ xa, trên mặt Lâm Nhiễm nở nụ cười, sau đó nhanh chân chạy về phía hắn.

Phong Kỳ lúc này dừng bước.

“Kỳ ca, sao hôm nay đã về rồi, không nghỉ ngơi thêm mấy ngày à?”

“Còn cậu? Được về nhà tụ họp, cảm giác thế nào?”

“Được họ hàng khen ngợi như sao sáng, giờ tôi đã trở thành vốn liếng để họ khoe khoang bên ngoài rồi.” Lâm Nhiễm cười trả lời, sau đó tiếp tục nói:

“Còn nữa, một năm không gặp em gái, đột nhiên phát hiện nó đã cao đến ngực tôi rồi…”

Nhìn Lâm Nhiễm mặt mày hớn hở, Phong Kỳ đột nhiên không biết mở lời thế nào.

Hy sinh bản thân hắn có thể không chút do dự nhưng hy sinh người khác lại là một tâm trạng hoàn toàn khác.

Đứng trên đỉnh cao đạo đức của đại nghĩa để yêu cầu người khác, trái với mong muốn trong lòng hắn.

Mặc dù Lâm Nhiễm đã nói rõ ràng, hắn nguyện ý hy sinh bản thân vì đại nghĩa.

Nhưng hắn suy nghĩ kỹ lại, Lâm Nhiễm và hắn khác nhau.

Hắn cô độc một mình, trong lòng không vướng bận, chỉ có ngọn lửa khao khát tiến tới con đường lý tưởng cháy bỏng trong lồng ngực.

Nhưng Lâm Nhiễm thì khác, hắn có người thân và vướng bận.

Mỗi người trên mỗi dòng thời gian đều là sinh mệnh tươi sống, Lâm Nhiễm cũng không ngoại lệ.

Hết chương 752.

Chương 753. Lâm Nhiễm Quyết Tâm

Lâm Nhiễm lựa chọn hy sinh bản thân, đối với người thân của hắn mà nói không nghi ngờ gì là một sự tàn nhẫn.

Dường như phát hiện ra sự thay đổi biểu cảm của Phong Kỳ, nụ cười trên mặt Lâm Nhiễm thu lại, đột nhiên mở lời hỏi:

"Kỳ ca, sắp đến rồi sao?"

Nhìn Lâm Nhiễm, hắn không khỏi thở dài.

Lúc này, nụ cười lại xuất hiện trên mặt Lâm Nhiễm, sau đó giơ tay đấm vào ngực hắn:

"Cậu đã hy sinh nhiều dòng thời gian như vậy rồi, cũng nên để tôi trải nghiệm cảm giác vì lý tưởng mà không chút do dự."

"Bên ngoài đừng nói chuyện này nữa, chúng ta vào căn cứ trước."

Tiếp đó, hắn cùng Lâm Nhiễm cùng nhau đi vào căn cứ.

Trở về căn cứ, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm trước tiên là về phòng mình, đặt hành lý và các vật dụng khác xuống.

Sau đó thay một bộ đồng phục của nhân viên nghiên cứu Hổ phách, lần lượt đến phòng thí nghiệm riêng của Lâm Nhiễm.

Đẩy cửa ra, Phong Kỳ thấy Lâm Nhiễm đã ngồi trên ghế sofa chờ sẵn.

Đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, hắn nhìn Lâm Nhiễm, sắc mặt phức tạp nói:

"A Nhiễm, Mê Vụ Chi Chủ hiện đã hoàn toàn nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách."

Lâm Nhiễm nghe vậy, không hề ngạc nhiên, mà bình thản gật đầu nói:

"Ừ, ta đã đoán được, thời gian đoạt xá ta đại khái là khi nào?"

"Có lẽ là tối nay…"

Lời hắn chưa dứt, cửa phòng thí nghiệm riêng đã bị gõ.

"Vào đi."

Cửa phòng lúc này bị đẩy ra, một người đàn ông mặc đồng phục nhân viên Hổ phách đi đến trước mặt Lâm Nhiễm, đưa một tập tài liệu, sau đó cung kính nói:

"Tổ trưởng Lâm, đây là tài liệu do tổng bộ Hổ phách gửi đến."

Nhận lấy tài liệu, Lâm Nhiễm lập tức gật đầu nói:

"Cảm ơn."

Đợi nhân viên kia đi khỏi, hắn cúi đầu xem lướt qua nội dung tài liệu.

Đối với nội dung tài liệu này, Phong Kỳ không cần nghĩ cũng biết là gì.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ lợi dụng quyền hạn của tổng bộ, điều Lâm Nhiễm và hắn về tổng bộ.

Đợi một lát, Lâm Nhiễm ngẩng đầu nhìn hắn:

"Kỳ ca, tổng bộ cho chúng ta một ngày để chuẩn bị, tối nay ngươi và ta sẽ bị điều về tổng bộ."

Nghe được lời này, tâm trạng hắn phức tạp.

“Đừng cau mày, ngày này sớm muộn gì cũng đến, ta đã chuẩn bị sẵn sàng rồi.”

“Ngươi đã nghĩ đến người nhà của ngươi chưa?”

Nghe được lời này, Lâm Nhiễm không khỏi im lặng, trong mắt hiện lên chút giãy giụa.

Im lặng hồi lâu, hắn ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ nói:

“Kỳ ca, thật ra ta cũng đã giãy giụa, cảm thấy tại sao ta phải hy sinh bản thân vì tương lai của dòng thời gian chính… nhưng cuối cùng ta vẫn vượt qua được sự giãy giụa trong lòng.”

Hít sâu một hơi, Lâm Nhiễm mắt đỏ hoe tiếp tục nói:

“Thời gian đi học, ta nghe các thầy cô kể về câu chuyện của các bậc tiền bối, thường xúc động đến nỗi máu huyết sôi trào, cũng thường tưởng tượng nếu có một ngày sứ mệnh đến, ta chắc chắn cũng phải giống như các bậc tiền bối, vì tương lai lý tưởng mà đổ máu.”

“Bây giờ giấc mơ thời thơ ấu đã trở thành hiện thực, sau khi giãy giụa, ta hiểu được điều ta khao khát trong lòng là gì, cũng đã đưa ra lựa chọn mà ta cho là đúng.”

Nhìn Lâm Nhiễm sắc mặt kiên định, Phong Kỳ trong lòng không khỏi thở dài.

Lúc này hắn mới hiểu được trong lòng Lâm Nhiễm cũng có sự kiên định không hề thua kém hắn.

Hắn lúc này đứng dậy, nghiêm túc vỗ vai Lâm Nhiễm:

“A Nhiễm, hãy tạm biệt lần cuối đi, thời gian của ngươi không còn nhiều.”

Nói xong, hắn không ngoảnh đầu lại đi ra khỏi phòng, muốn cho Lâm Nhiễm một chút không gian riêng.

Sau khi Phong Kỳ đi, Lâm Nhiễm lấy điện thoại ra.

Mở danh sách album ảnh.

Lật từng tấm ảnh người thân, hốc mắt hắn không khỏi đỏ hoe.

Mở danh sách liên lạc, ánh mắt lướt qua từng cái tên.

Nhưng hắn vẫn không gọi điện.

Hắn phát hiện mình không nỡ tạm biệt người thân, thậm chí không biết lúc này nên nói gì.

…

Lúc này, Phong Kỳ đi ra khỏi phòng thí nghiệm, dựa vào tường, tâm trạng vô cùng phức tạp.

Hắn đã cảm nhận được nỗi bi thương trong lòng Lâm Nhiễm.

Hắn cũng hoàn toàn có thể hiểu được cảm xúc của Lâm Nhiễm.

Buồn thương không phải là do do dự, càng không liên quan đến việc trong lòng có kiên định hay không.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn hiểu được một đạo lý.

Những anh hùng trong lịch sử sẵn sàng hy sinh vì đại nghĩa không phải là không rơi lệ, chỉ là họ sẽ vừa rơi lệ vừa tiếp tục chạy.

Con đường dẫn đến lý tưởng đầy chông gai.

Muốn tiến lên, chắc chắn phải có sự hy sinh và đau khổ.

Hít sâu một hơi, hắn đè nén cảm xúc đang cuộn trào trong lòng, đi thẳng về phía phòng mình.

Một lát sau, hắn trở về phòng.

Vươn tay kéo chiếc hộp kim loại mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng gửi đến từ dưới gầm giường ra.

Hoàn thành xác minh, theo làn sương băng bốc lên, hắn lấy ra "Dung dịch xóa ký ức." được bảo quản trong bình chứa.

Đeo vòng tay kỳ tích được cất bên trong vào cổ tay.

Tiếp theo, hắn ngồi trên giường, bắt đầu chờ đợi.

Lâm Nhiễm chỉ còn một ngày, đến tối máy bay chuyên dụng của tổng bộ Hổ phách sẽ đến.

Hết chương 753.

Chương 754. Hai Lớp Phòng Thủ

Hắn cảm thấy Lâm Nhiễm cần một chút không gian riêng.

Để suy nghĩ, để hồi tưởng, để tạm biệt…

…

Tám giờ tối.

Máy bay chuyên dụng của tổng bộ Hổ phách đỗ trên bãi đáp trong tường rào của căn cứ phụ.

Phong Kỳ và Lâm Nhiễm thu dọn hành lý, lúc này đi ra khỏi cổng căn cứ phụ.

Sau khi xác nhận tình hình với nhân viên đến đón, họ lên máy bay chuyên dụng của Hổ phách.

Không dừng lại quá lâu, máy bay chuyên dụng của Hổ phách sau khi đón họ đã bay lên bầu trời đêm.

Tổng bộ Hổ phách nằm ở vùng ngoại ô phía nam xa nhất của Tinh Thành, vị trí hẻo lánh hơn căn cứ phụ nhưng diện tích tương đối lớn hơn căn cứ phụ gấp mười lần.

20 phút sau, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm xuống máy bay.

Hiện ra trước mắt là một thành phố nhỏ, từng tòa nhà cao tầng của Hổ phách sừng sững ở phía trước.

Ban đêm, tổng bộ Hổ phách sáng đèn rực rỡ.

Phía trước, tòa nhà tổng bộ Hổ phách vô cùng nổi bật, nó nằm ở vị trí trung tâm, dưới ánh đèn trông giống như một thanh kiếm lớn màu vàng cắm thẳng lên trời.

Lúc này đã có nhân viên chờ sẵn.

Thấy họ xuống máy bay, lập tức nhiệt tình tiến lên.

Đối với Lâm Nhiễm, nhân viên của tổng bộ Viện Nghiên cứu Hổ phách không còn xa lạ.

Thậm chí nhiều nhân viên và nghiên cứu viên còn là người hâm mộ trung thành của Lâm Nhiễm.

Biết được Lâm Nhiễm được điều về tổng bộ, các nhóm chính thức của các bộ phận Hổ phách đã nổ tung từ lâu.

Lúc này được tận mắt nhìn thấy thần tượng, nhân viên này có vẻ hơi phấn khích.

Theo chân nhân viên, họ đến trước tòa nhà tổng bộ Hổ phách.

Trên đường đi, Phong Kỳ phát hiện hệ thống an ninh của Viện Nghiên cứu Hổ phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không cùng một cấp độ.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn cũng có thể hiểu được nguyên nhân.

Viện Nghiên cứu Hổ phách có hai lớp phòng thủ, đó là toàn bộ phòng thủ của Tinh Thành.

Cuối cùng, nếu muốn phá hủy Viện Nghiên cứu Hổ phách, trước tiên phải đối mặt với lực lượng phòng thủ thành phố Tinh Thành.

Lớp phòng thủ thứ hai là chiến đoàn và quân đồn trú trực thuộc trong căn cứ Hổ phách.

Nhưng phần lực lượng này thường phân bố ở một số lối ra vào của tường rào căn cứ Hổ phách, chỉ có một số ít chịu trách nhiệm tuần tra an ninh nội bộ.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc cấp cao của Hổ phách không biết đến mối nguy hiểm bên trong.

Cho rằng hai lớp phòng thủ đủ để bảo vệ Viện Nghiên cứu Hổ phách, nếu hai lớp phòng thủ này bị phá thì lực lượng phòng thủ của Viện Nghiên cứu Hổ phách có mạnh đến đâu cũng vô dụng.

Rõ ràng cách bố trí phòng thủ này không lường trước được sự xâm nhập và thâm nhập vô hình.

So với việc phòng thủ bằng nhiều cửa ải và kiểm tra bằng thiết bị bên trong và bên ngoài của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì phòng thủ của Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể nói là rất yếu.

Theo chân nhân viên đi vào tòa nhà Hổ phách, họ đi thang máy xuống tầng hầm thứ ba.

Họ được sắp xếp phòng mới ở đây, phòng của Lâm Nhiễm ở ngay bên cạnh phòng của Phong Kỳ.

…

Sau khi nhân viên đi khỏi, Lâm Nhiễm đóng cửa phòng lại.

Đi đến trước vali, hắn lấy ra bình đựng "Dung dịch xóa ký ức."

Không do dự, hắn vặn nắp bình và dứt khoát đổ hết chất lỏng bên trong vào miệng.

Chọn uống vào lúc này là để không gây nghi ngờ cho Mê Vụ Chi Chủ.

Chứng minh rằng ít nhất là trước khi hắn vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, mọi thứ đều bình thường.

Nhìn đồng hồ, bây giờ đã là chín giờ tối.

Hắn biết Mê Vụ Chi Chủ có thể đến bất cứ lúc nào, đoạt lấy thân xác hắn.

Ngồi bên giường, những chuyện cũ như những bức ảnh trong máy chiếu hiện lên trong đầu, rồi từng trang một bị xé đi.

Giống như một cục tẩy đuổi theo ký ức, xóa sạch mọi thứ trên đường đi.

Ký ức của hắn đi trước cục tẩy, những chuyện cũ hiện lên rõ ràng trong đầu, không ngừng trào lên.

"A Nhiễm, con là niềm tự hào của chúng ta, chúng ta tự hào về con."

"Quả nhiên ta là một thiên tài, cách thi triển phép thuật này cứ gọi là… kết ấn lưu đi."

"Môi trường gian khổ có lợi cho sự trưởng thành của ta, quyết định rồi, ta sẽ thi vào Học viện Lãnh Đông!"

"Ta phải hoàn thành tâm nguyện của ông nội, ta phải nghiên cứu ra một môn công pháp tu luyện siêu cấp có thể thay đổi tương lai."

Trong hồi ức, biểu cảm của hắn dần trở nên đờ đẫn.

Nhiều hình ảnh cũng trở nên mờ nhạt.

Cuối cùng, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh thời thơ ấu ngồi trong lớp học, nắm chặt tay tuyên thệ:

"Ta Lâm Nhiễm sau này cũng sẽ trở thành anh hùng như các bậc tiền bối."

Tâm nguyện như ngọn đuốc, soi sáng con đường lý tưởng.

Nước mắt lăn dài trên khóe mắt, ánh mắt hắn hoàn toàn mơ hồ, chỉ còn lại một tia quyết tâm trước khi mất trí nhớ đang chảy trôi, cuộn trào trong đáy lòng.

…

Hôm sau thức dậy, khi Phong Kỳ và Lâm Nhiễm gặp lại nhau.

Hắn phát hiện tóc và mắt của Lâm Nhiễm đều đã chuyển sang màu tím.

Mặc dù đã sớm biết Lâm Nhiễm sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ đoạt xác vào tối qua nhưng lúc này nhìn khuôn mặt quen thuộc của Lâm Nhiễm, trong lòng hắn vẫn không khỏi đau xót.

Hết chương 754.

Chương 755. Chi Chủ Nghi Ngờ

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, hắn đè nén cảm xúc đang cuộn trào trong lòng, tiến đến ôm lấy Mê Vụ Chi Chủ đã dang rộng vòng tay, sau khi ôm thì vỗ nhẹ vào lưng hắn.

Giờ đây hắn có thể làm chính là không để sự hy sinh của Lâm Nhiễm trở nên vô ích.

Vì vậy, hắn phải kiên định hơn nữa, ẩn núp bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, đi điều tra thêm nhiều thông tin tình báo hữu ích.

Khi hai người tách ra, Phong Kỳ cười nói:

"Có muốn ta nhuộm tóc cho ngươi không, dáng vẻ hiện tại của ngươi quá dễ gây chú ý."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ tỏ vẻ không quan tâm:

"Giờ ta là người nắm quyền thực sự của Viện Nghiên cứu Hổ phách, tóc có đổi màu thì liên quan gì… Nhưng mà vẫn nhuộm đi, dù sao giờ ta cũng là người của công chúng rồi, chắc chắn phải thường xuyên đối mặt với bên ngoài."

Nói đến cuối cùng, suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi.

"Đổi chỗ khác nói chuyện." Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng, vừa nói vừa quay người đi về phòng mình.

Mê Vụ Chi Chủ thấy vậy, lập tức đi theo.

Trở lại phòng, đóng cửa lại, đi đến mép giường ngồi xuống, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ đã ngồi trên ghế sofa:

“Ngươi đã lấy được bao nhiêu ký ức của Lâm Nhiễm?”

“Không nhiều lắm, ký ức bị mất rất nhiều, có lẽ là do ta quá vội vàng trong quá trình đoạt xác.” Mê Vụ Chi Chủ rất bình tĩnh nói.

Thực ra hắn không hề quan tâm đến ký ức của Lâm Nhiễm.

Hắn quan tâm vẫn luôn là ảnh hưởng của Lâm Nhiễm.

Chỉ có điều khiến hắn cảm thấy nghi ngờ là, bình thường đoạt xác hắn có thể lấy được khoảng 70% nội dung ký ức của chủ thể.

Có thể hiểu sơ qua về quá trình trưởng thành của chủ thể.

Giống như biên tập video, bỏ qua khá nhiều nội dung nhưng nhìn chung vẫn có thể hiểu được đại khái câu chuyện.

Nhưng ký ức của Lâm Nhiễm, hắn có thể đọc được nội dung còn chưa đến 20%.

Đặc biệt là nội dung ký ức hơn một năm gần đây, hoàn toàn trống rỗng.

Điều này khiến hắn rất nghi ngờ nhưng cũng không nghĩ ngợi nhiều, cho rằng đó là do mình thao tác không đúng trong quá trình đoạt xác.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không biết rằng.

Ký ức của Lâm Nhiễm đã sớm bị dung dịch xóa ký ức tẩy sạch.

Quá trình tẩy sạch ký ức, lúc đó trên tờ hướng dẫn mà Lâm Nhiễm nhận được đã giải thích rất chi tiết.

Mỗi miligam dung dịch xóa ký ức có thể xóa khoảng 20 giờ ký ức.

Úy Vi đã gửi đến một lọ có 500 miligam, có thể xóa một vạn giờ nội dung ký ức.

Khoảng 416 ngày ký ức bị xóa.

Vì vậy, Lâm Nhiễm sau khi uống dung dịch xóa ký ức, ký ức gần một năm trở lại đây hoàn toàn trống rỗng.

Nhưng hiệu quả của dung dịch xóa ký ức có hướng dẫn sử dụng đi kèm thì không đơn giản như vậy.

Giống như tiêm thuốc gây tê.

Khi Lâm Nhiễm uống hết dung dịch xóa ký ức, thực tế là ký ức của hắn đã bị bao trùm hoàn toàn trong phạm vi xóa.

Giống như phẫu thuật gây mê toàn thân, cuối cùng hiệu quả gây mê sẽ mất đi.

Quá trình xóa ký ức cũng có phần tương tự.

Trong khoảng thời gian Lâm Nhiễm uống dung dịch xóa ký ức, ký ức bị bao trùm hoàn toàn, đây cũng là lý do hắn dần không nhớ ra bất kỳ ký ức nào.

Trạng thái này sẽ kéo dài vài giờ, sau đó ký ức mới từ từ trở lại.

Cuối cùng, chỉ có phần ký ức được ghi trên nhãn thuốc mới bị xóa hoàn toàn.

Mê Vụ Chi Chủ đoạt xác thành công, chỉ đọc được khoảng 20% ký ức của Lâm Nhiễm, đó là vì hắn hành động trong quá trình Lâm Nhiễm dần hồi phục ký ức.

Điều này khiến quá trình hồi phục ký ức của Lâm Nhiễm bị gián đoạn, chỉ còn lại 20% ký ức.

Nếu không, ngay cả khi Mê Vụ Chi Chủ có được ký ức không đầy đủ thì ngoài hơn một năm do hiệu quả của thuốc thì phần ký ức còn lại về cơ bản sẽ không bị ảnh hưởng quá nhiều.

Vấn đề không thể bị ngoại lực làm gián đoạn trong quá trình thuốc xóa ký ức có hiệu lực, Lâm Nhiễm đã đọc hướng dẫn sử dụng nên hắn biết.

Nhưng đối với Lâm Nhiễm lúc đó, việc xóa bao nhiêu ký ức cũng không còn quan trọng nữa.

…

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang nghi ngờ về vấn đề ký ức, Phong Kỳ lúc này lên tiếng:

“Tiếp theo ngươi định làm gì?”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười:

“Trước tiên là củng cố quyền kiểm soát của ta đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách, mặc dù ta đã hoàn toàn kiểm soát những người Dạ Ảnh còn lại nhưng quyền kiểm soát đối với các chiến đoàn trực thuộc Hổ phách vẫn chưa hoàn thành, tiếp theo ta cần để người Dạ Ảnh sử dụng phương pháp khống chế tinh thần để tiếp tục kiểm soát các đoàn trưởng của các chiến đoàn trực thuộc Hổ phách…”

Nghe Mê Vụ Chi Chủ kể về kế hoạch tiếp theo, Phong Kỳ liên tục gật đầu.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đổi giọng:

“Đúng rồi, ta cũng đã nghĩ ra cách để ngươi trở nên mạnh mẽ hơn, con đường dẫn đến đỉnh cao chắc chắn sẽ ngày càng gian nan, ta hy vọng ngươi có thể tự bảo vệ mình, vì vậy kế hoạch nâng cao thực lực của ngươi cũng cần triển khai càng sớm càng tốt.”

Hết chương 755.

Chương 756. Sức Mạnh Đức Tin

“Nói rõ hơn đi.” Hắn không khỏi tò mò.

“Bây giờ ngươi đã có Vòng tay kỳ tích, ngươi đã có được con đường tắt để trở nên mạnh mẽ, ta nghĩ ngươi hoàn toàn có thể xây dựng tượng thần của mình trong nền văn minh nhân loại, sau đó tập hợp sức mạnh đức tin của các tín đồ, sử dụng sức mạnh đức tin của toàn nhân loại để nhanh chóng nâng cao thực lực.”

“Cách thực hiện cụ thể không khó, tiếp theo ta sẽ dùng danh nghĩa của ngươi để quảng bá Hiến tế huyết nhục, đến lúc đó địa vị của ngươi trong xã hội loài người chắc chắn sẽ được nâng cao đáng kể… Đợi thời cơ chín muồi, ta sẽ dùng dư luận xã hội giúp ngươi xây dựng tượng thần để mọi người thờ phụng.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Hắn đã nghĩ đến nhiều cách để thu thập đức tin nhưng lại không ngờ đến cách quảng bá mà Mê Vụ Chi Chủ nói.

Nhưng hắn thấy cách này rất không ổn.

Trong lịch sử, thực sự có rất nhiều nhân vật được tôn làm thần sau khi chết, nổi tiếng nhất phải kể đến Quan Vũ, được mọi người tôn làm thần tài.

Nhưng những nhân vật này thường được tôn làm thần sau khi chết, chứ khi còn sống thì không được đối xử như vậy.

Dường như nhìn ra suy nghĩ của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lúc này lên tiếng:

"Những người trong thời đại này kính trọng nhất chính là anh hùng, lấy hình tượng anh hùng để lập tượng, sau đó thần thánh hóa dần chỉ cần một quá trình."

"Đừng quên rằng, thiết lập nhân vật của ngươi thực ra đã được xây dựng từ rất lâu trước đây, ngươi từng được ca ngợi là ngôi sao mai của học viện tu luyện khi còn ở Tinh Thành Học Phủ, ngươi lấy lý do chuyên tâm nghiên cứu, thuận thế đưa ra Hiến tế huyết nhục hoàn toàn hợp tình hợp lý."

"Bây giờ ngươi chỉ thiếu một cơ hội, trước đây thực sự không có ai có thể được tôn làm thần khi còn sống nhưng không có nghĩa là sau này không thể có… Đến lúc đó ta sẽ dùng ảnh hưởng của Lâm Nhiễm để giúp ngươi, chỉ cần ta không ngừng đưa ra đánh giá rất cao về Hiến tế huyết nhục với bên ngoài, rất nhanh Hiến tế huyết nhục sẽ được phổ biến rộng rãi…"

Nghe đến cuối, Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu được kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ.

Kế hoạch này có thể gọi là "Kế hoạch tạo thần."

Hiến tế huyết nhục lần này đã biến thành hai mục đích sử dụng.

Mục đích của tuyến ngầm tương tự như mốc thời gian trước đó.

Chủ yếu là gieo mầm cho nền văn minh nhân loại và các chủng tộc yếu trong lĩnh vực, biến họ thành "Vật tế." tiềm năng, chỉ chờ Mê Vụ Chi Chủ trong tương lai khởi động công tắc để hoàn thành thu hoạch.

Chỉ là Hiến tế huyết nhục trên dòng thời gian này còn có thêm một mục đích rõ ràng.

Dùng để mê hoặc toàn nhân loại.

Từ đó tạo dựng "Thiết lập thần." cho hắn, sau đó dùng đức tin của toàn nhân loại để sức mạnh của hắn được nâng cao nhanh chóng.

Từ phương diện tinh thần đến phương diện thể xác, rõ ràng lần này Mê Vụ Chi Chủ muốn ăn cả.

Coi toàn nhân loại như cỏ.

Cũng có thể gọi là bàn đạp trên con đường trưởng thành.

Đối với kế hoạch mà Mê Vụ Chi Chủ nói, hắn rõ ràng không thể từ chối, cũng không có lý do gì để từ chối.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ rồi nói:

"Ta đã hiểu đại khái ý của ngươi, đợi khi ngươi quyết định phổ biến Hiến tế huyết nhục thì hãy bắt đầu thử nghiệm."

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó nhìn hắn tò mò hỏi:

"Ngươi ở trong xã hội loài người nhiều năm như vậy, ngươi có thể giải thích tại sao loài người lại tin vào thần không?"

"Thực ra ta vẫn luôn thắc mắc một vấn đề, tại sao loài người lại đi tin vào cái gọi là thần, ngay cả khi chúng thực sự tồn tại nhưng chưa bao giờ đưa ra phản hồi tích cực, tin vào chúng thì có ý nghĩa gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không khỏi im lặng.

Suy nghĩ một lúc, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ rồi nói:

"Các ngươi, tộc Mê Vụ, có tin vào thần không?"

"Không, chúng ta chỉ tin rằng sức mạnh có thể thay đổi vận mệnh."

Đối với câu trả lời của Mê Vụ Chi Chủ, hắn không cảm thấy bất ngờ, sau đó tiếp tục hỏi:

"Vậy ngươi có tin vào số phận không?"

"Không tin, theo ta thấy số phận là cái cớ của kẻ yếu, kẻ thất bại mới quy kết nguyên nhân thất bại là do số phận định sẵn, thật nực cười là những kẻ yếu tin vào số phận này còn cho rằng thành công của kẻ mạnh cũng là do số phận sắp đặt."

Đối với lời nói này của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ có phần đồng tình.

Nhưng không phải hoàn toàn đồng tình.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn hiểu rằng vận mệnh thực sự tồn tại.

Trong bóng tối sẽ xuất hiện lịch sử định sẵn.

Mà hắn là một tồn tại vô cùng đặc biệt.

Hắn giống như một con bướm bay lượn trong dòng sông lịch sử, vỗ cánh không ngừng thay đổi vận mệnh của tất cả mọi người.

Vì vậy, hắn tin vào vận mệnh nhưng lại không tin vào vận mệnh.

Hắn tin rằng vận mệnh thực sự tồn tại nhưng không tin vào số phận đã định, không thể thay đổi.

Hết chương 756.

Chương 757. Môi Trường Khác Biệt

Hắn nỗ lực trên nhiều dòng thời gian, chính là để nghịch thiên cải mệnh.

"Ngươi cho rằng đức tin của loài người vào thần minh có liên quan đến vận mệnh không?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi.

"Đúng vậy, những tín đồ đó đều tin vào vận mệnh, đều cho rằng đức tin vào thần minh có thể thay đổi vận mệnh đã định của mình, tiến tới hướng tốt đẹp hơn, trong đó không ít người còn tin vào thuyết phán xét vận mệnh sau khi chết."

"Thật ngu ngốc."

"Thực ra ta rất coi trọng loài người này, chúng có tư duy của kẻ mạnh, điểm yếu duy nhất là thời gian tiếp xúc với linh khí rất ngắn nhưng không nghi ngờ gì nữa, nếu loài người này có thể phát triển ổn định thì sẽ có tiềm năng phát triển to lớn, chỉ là nhiều hành vi của chúng theo ta thấy thì đã nên bị đào thải từ lâu rồi."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu:

"Ngươi cho rằng đức tin vô dụng, chỉ vì đức tin không thể mang lại ý nghĩa thực tế cho loài người nhưng trên thực tế, những tín đồ này mặc dù không nhận được phản hồi tích cực từ thần minh nhưng lại nhận được sức mạnh từ sâu trong nội tâm của mình."

"Đặc biệt là khi một người ở trong hoàn cảnh tuyệt vọng, đôi khi đức tin có thể khiến họ bùng nổ tiềm năng không thể

tưởng tượng nổi.”

“Ngoài ra, đức tin còn mang lại nhiều ý nghĩa tích cực.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghi ngờ, hắn giải thích:

“Ta lấy một ví dụ để nói với ngươi, năm đó ở bờ biển thành Cựu Nhật đã xảy ra một chuyện lớn, một nhóm ngư dân vì lòng tham đã giấu toàn bộ vật tư mà một chiến đoàn áp tải dưới đáy biển, lúc đó chiến đoàn phụ trách áp tải phải đối mặt với nguy cơ thất bại nhiệm vụ, thậm chí còn phải bồi thường.”

“Đối mặt với sự phủ nhận của nhóm ngư dân, họ bất lực, bởi vì quy tắc đầu tiên của chiến đoàn là không được ra tay với dân thường, mà những ngư dân đó căn bản không thừa nhận rằng họ đã giấu vật tư.”

“Cuối cùng, đoàn trưởng chiến đoàn phụ trách áp tải vật tư đã đưa nhóm ngư dân đến đền thờ Long Vương bên bờ biển, để họ đối mặt với tượng thần Long Vương và thề rằng không giấu vật tư.”

“Những ngư dân vốn cắn chặt răng không chịu nhận nhưng khi đối mặt với vị thần mà mình tôn thờ, cuối cùng cũng do dự, cuối cùng lựa chọn thành thật khai báo hành vi của mình, đây chính là một biểu hiện của đức tin, đối với sự ổn định bên trong tộc quần có ý nghĩa tích cực.”

Nghe xong lời giải thích của hắn, Mê Vụ Chi Chủ chìm vào trầm tư.

Thấy vẻ mặt nghi ngờ của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lắc đầu.

Hắn biết rằng lời giải thích của mình, Mê Vụ Chi Chủ cần thời gian để tiêu hóa, hiểu rõ.

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi nhiều cơ thể con người trên đường đi, cũng đã đọc được nhiều ký ức của con người.

Nhưng loại đọc này giống như xem phim theo từng đoạn.

Không có thứ gọi là cảm giác nhập vai.

Mê Vụ Chi Chủ có thể thông qua việc đọc ký ức để hiểu được nhiều tập tính của con người nhưng không thể hiểu được bản chất.

Ví dụ như đức tin.

Sống trong thế giới đấu tranh sinh tồn, Mê Vụ Chi Chủ tôn thờ sức mạnh, tin rằng nắm đấm lớn chính là lẽ phải, căn bản không cầu xin thần minh hư vô bảo vệ tộc quần.

Còn loài người sống trong thời bình, theo đuổi sự siêu thoát về mặt tinh thần.

Nhưng sau khi lĩnh vực xâm lược, đức tin của loài người vào thần linh ngày càng ít.

Trong hoàn cảnh khắc nghiệt, ngày càng nhiều người chuyển sang tôn thờ anh hùng loài người, từ việc tôn thờ thần linh hư vô, cũng như Mê Vụ Chi Chủ mô tả, bắt đầu theo đuổi thực chất.

Nguyên nhân sâu xa chỉ là do môi trường khác nhau, dẫn đến cách suy nghĩ về vấn đề cũng khác nhau.

Sau một hồi thảo luận, cuộc thảo luận về việc xây dựng tượng thần tạm thời gác lại.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ hỏi:

“Ngươi định khi nào bắt đầu triển khai Hiến Tế Huyết Nhục?”

“Việc này không thể vội, ta cần phải chuẩn bị cho ngươi trước, ngày mai ta sẽ điều ngươi vào tổ nghiên cứu công pháp, sau đó để các nghiên cứu viên công pháp bị tộc Dạ Ảnh khống chế phối hợp với ngươi tiến hành nghiên cứu, đồng thời công

bố thông tin liên quan để hâm nóng… Nói chung là tung ra một tin tức, ngươi Phong Kỳ chuẩn bị làm một việc lớn.”

“Sau đó là theo dõi tin tức theo thời gian thực, khiến bên ngoài tò mò về nghiên cứu của ngươi, trong thời gian này ta cũng sẽ dùng danh nghĩa Lâm Nhiễm giúp ngươi tuyên truyền, đợi khi hâm nóng xong chúng ta có thể thuận thế tung ra Hiến Tế Huyết Nhục, đến lúc đó chắc chắn sẽ có rất nhiều người tu luyện chạy theo tu luyện.”

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

“Còn về hiệu quả của Hiến Tế Huyết Nhục, trong số các công pháp hiện có của học thuyết tu luyện loài người, không có công pháp nào có thể sánh được với Hiến Tế Huyết Nhục, dùng lời của tên Tiểu Lưu ở nhà máy thép lúc trước thì chính là, không có một ai có thể đánh lại.”

Hết chương 757.

Chương 758. Loài Người Và Thần

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ trên mặt tràn đầy nụ cười tự tin, Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi:

"Đúng rồi, ngươi có dự định gì với Viện nghiên cứu khoa học không?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ lập tức nói:

"Ta đã suy nghĩ về vấn đề này từ lâu rồi, Viện nghiên cứu khoa học và chúng ta thực sự không có liên quan gì nhưng tương lai chắc chắn sẽ là một trong những đối thủ cạnh tranh, chúng ta cần phải nhanh chóng tìm hiểu xem kế hoạch Thần chết đen của bọn chúng cuối cùng là gì."

"Vậy ngươi định làm thế nào?"

"Ta định bồi dưỡng một số điệp viên có tiềm năng nghiên cứu khoa học, sau đó tìm cách thâm nhập vào vòng tròn cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học để tìm hiểu bí mật liên quan."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ nhận ra rằng dòng thời gian đã trở lại đúng hướng.

Theo sự phát triển của dòng thời gian bình thường.

Trong số những điệp viên mà Mê Vụ Chi Chủ bồi dưỡng, sẽ có một người thành công xâm nhập vào vòng tròn cốt lõi của khoa học công nghệ.

Quan trọng nhất là, tên đó đã trà trộn vào đội ngũ cấp cao nhất của vòng tròn cốt lõi.

Thậm chí đã tiếp xúc với phần bí mật cốt lõi nhất.

Nếu không phải hắn cố tình chuyển hướng sự chú ý của Viện nghiên cứu khoa học thì có lẽ tên điệp viên đó sẽ không bao giờ để lộ thân phận của mình cho đến chết.

…

Ba tháng sau.

Viện Nghiên cứu Hổ phách, trong phòng làm việc riêng của Phong Kỳ.

Ngồi trước bàn làm việc, Phong Kỳ cầm máy tính bảng đang xem tin tức mới nhất bên ngoài.

Mở phần mềm tin tức, rất nhiều thông tin liên quan đến hắn hiện ra.

[Ngôi sao ngày mai một lần nữa tỏa sáng, sau nhiều năm đã thành công nghiên cứu ra một siêu công pháp có thể thay đổi lịch sử loài người, Hiến Tế Huyết Nhục.]

[Hiến Tế Huyết Nhục đang trong giai đoạn thử nghiệm đã nhận được sự đánh giá cao từ các viện nghiên cứu công pháp lớn, Phong Kỳ đã chứng minh thực lực của mình sau khi trở về.]

[Lâm Nhiễm đánh giá Hiến Tế Huyết Nhục, cho rằng công pháp này sẽ mở ra một cột mốc mới cho học thuyết tu luyện của loài người.]

[Phong Kỳ đã nghiên cứu chuyên sâu trong nhiều năm, cuối cùng cũng trở lại như một vị vua, hắn dùng Hiến Tế Huyết Nhục để chứng minh với thế gian rằng hắn vẫn luôn là ngôi sao sáng nhất trong lĩnh vực học thuyết tu luyện thời đại này.]

…

Xem qua các bài báo liên quan, lòng Phong Kỳ không hề dao động.

Vài ngày trước, bản thử nghiệm của Hiến Tế Huyết Nhục đã chính thức được nộp cho các viện nghiên cứu công pháp lớn để đánh giá sơ bộ.

Nhận được bản đầu tiên của Hiến Tế Huyết Nhục, các viện nghiên cứu lớn rõ ràng không tìm ra được vấn đề của Hiến Tế Huyết Nhục.

Kết quả thử nghiệm chỉ có một.

Đây là một siêu công pháp mang tính thời đại.

Thậm chí còn cho rằng với sự trợ giúp của Hiến Tế Huyết Nhục, học thuyết tu luyện của loài người chắc chắn sẽ bước vào một kỷ nguyên mới.

Cùng lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ đã điều khiển Viện Nghiên cứu Hổ phách liên hệ với nhiều tạp chí công pháp, phương tiện truyền thông, triển khai một chiến dịch tuyên truyền dư luận rầm rộ.

Hơn nữa còn lấy danh nghĩa "Lâm Nhiễm", liên tục truyền đạt đến bên ngoài những đánh giá cao về Hiến Tế Huyết Nhục.

Dưới sự thúc đẩy của Mê Vụ Chi Chủ, Hiến Tế Huyết Nhục phiên bản chính thức chưa được phát hành đã gây ra một làn sóng lớn ở bên ngoài.

Thậm chí đã có rất nhiều người tu luyện mong chờ Hiến Tế Huyết Nhục chính thức được phát hành.

Tương ứng, hắn với danh nghĩa là người nghiên cứu ra Hiến Tế Huyết Nhục đã trở thành tâm điểm bàn tán của bên ngoài.

Nhiều lời khen ngợi ập đến.

Bây giờ bên ngoài đánh giá hắn rất cao.

Cho rằng hắn im hơi lặng tiếng nhiều năm như vậy không phải là cạn kiệt tài năng, mà là đang ấp ủ siêu công pháp Hiến Tế Huyết Nhục này.

Dưới sự thúc đẩy của dư luận, bên ngoài có rất nhiều tiếng nói chủ động lên tiếng ủng hộ hắn.

Lật xem các bình luận, có thể thấy nhiều ý kiến khác nhau.

"Tôi đã nói rồi, với phong độ năm đó của Phong Kỳ, sao có thể đột nhiên mất tiếng, bây giờ xem ra Phong Kỳ vẫn luôn ấp ủ tuyệt chiêu, được sống cùng thời với hắn là vinh hạnh của tôi."

"Năm đó mới vào Học phủ Tinh Thành, thường nghe các đàn anh nhắc đến nhân vật phong vân năm nào là Phong Kỳ, bây giờ cuối cùng cũng hiểu tại sao họ lại sùng bái hắn như vậy, không ngờ hắn thực sự một mình thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện hiện đại."

"Trong lòng thấy hổ thẹn, lúc trước khi thảo luận về việc Phong Kỳ có cạn kiệt tài năng hay không, tôi cũng tham gia, bây giờ xem ra là tôi thiển cận rồi, hắn xứng đáng với danh xưng ngôi sao ngày mai của loài người."

…

Sự đáng sợ của dư luận nằm ở chỗ này.

Người nắm giữ dư luận có thể dễ dàng truyền bá nội dung mình muốn và dẫn dắt mọi người tin theo.

… và khiến họ tin rằng những gì họ thấy là đúng.

Đây cũng là lý do tại sao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng luôn khiêm tốn trước đây lại khó có thể chống lại được thế công của Viện nghiên cứu khoa học về mặt dư luận.

Hết chương 758.

Chương 759. Tộc Yếu Phát Triển

Chỉ là lần này, Mê Vụ Chi Chủ điều khiển dư luận lại là để tạo dựng hình tượng cho hắn.

Chuẩn bị cho việc xây dựng "Thần tượng." sau này.

Bước này rất giống với quá trình Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá Lâm Nhiễm rồi tạo dựng thanh thế cho Lâm Nhiễm trong dòng thời gian trước đó.

Điểm khác biệt duy nhất là lần này toàn diện hơn.

Dưới ảnh hưởng của vòng tay kỳ tích, Mê Vụ Chi Chủ đã không còn thỏa mãn với việc tạo ra một vĩ nhân trong lịch sử hay một anh hùng lịch sử nữa.

Bây giờ hắn muốn tạo ra một "Vị thần." sống cho loài người.

Liên tục thu thập sức mạnh tín ngưỡng từ phương diện tinh thần để giúp hắn nâng cao thực lực.

Bước đầu tiên của kế hoạch hiện đã được triển khai.

Chỉ cần Hiến Tế Huyết Nhục chính thức vượt qua được sự đánh giá chung của các viện nghiên cứu công pháp lớn thì có thể chính thức quảng bá ra bên ngoài.

Đến lúc đó, đánh giá của bên ngoài đối với Hiến Tế Huyết Nhục sẽ lại trở thành trợ lực để xây dựng "Thần tượng."

Hắn không nghi ngờ gì về tính khả thi của kế hoạch này của Mê Vụ Chi Chủ.

Ít nhất là dư luận hiện tại đã chứng minh rằng đánh giá của bên ngoài đối với hắn dần bắt đầu "Thần thánh hóa." rồi.

Hắn đặt máy tính bảng xuống, hướng mắt về phía Mê Vụ Chi Chủ không xa.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đang nhắm mắt, cơ thể lơ lửng trên ghế sofa, cơ thể được bao phủ bởi sương mù cuồn cuộn.

Trên bàn trà trước mặt hắn bày tám viên linh thạch siêu tinh khiết cấp S.

Lúc này, linh khí không ngừng tỏa ra, đi vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Loại linh thạch này có sản lượng cực thấp, thường xuất hiện ở những khu vực có cấp độ tai ương cao, giá trị không hề rẻ.

Hơn nữa, loại linh thạch siêu tinh khiết này chỉ cung cấp cho các viện nghiên cứu lớn và quân đội, các công ty tư nhân bên ngoài muốn mua để nghiên cứu căn bản không có kênh nào.

Nhưng sau khi Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách, những nguồn tài nguyên này đều trở thành vật bổ sung để hắn nâng cao thực lực.

So với thời điểm nắm giữ Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam ở khu tiếp tế Đông ngày xưa.

Viện Nghiên cứu Hổ phách mang lại cho Mê Vụ Chi Chủ lợi ích khủng khiếp hơn nhiều.

Chỉ riêng khoản phân bổ tài nguyên nghiên cứu hàng tháng cũng là con số mà Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam thành lập đến nay không thể sánh bằng.

Suốt thời gian qua, Mê Vụ Chi Chủ đã âm thầm thay đổi cấu trúc của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Cách hắn kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách hoàn toàn khác với tộc Dạ Ảnh.

Tộc Dạ Ảnh kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách, đồng thời phần lớn các nguồn tài nguyên linh tính thu được hàng tháng vẫn sẽ được chuyển giao cho trụ sở Hổ phách và các dự án nghiên cứu của các chi nhánh lớn.

Đặc biệt là nghiên cứu thuật pháp, là dự án được tộc Dạ Ảnh tập trung bồi dưỡng.

Theo quan điểm của Mê Vụ Chi Chủ, cách làm này của tộc Dạ Ảnh là một lựa chọn rất thông minh.

Bởi vì bên trong tộc Dạ Ảnh căn bản không có nhân tài nghiên cứu.

Ngay cả khi có thể sử dụng tài nguyên để nhanh chóng nâng cao thực lực của tộc đàn nhưng vẫn rất dễ gặp phải tình trạng tắc nghẽn trong quá trình phát triển.

Đặc biệt là sự thiếu hụt về mặt thuật pháp.

Tộc Dạ Ảnh chỉ nắm giữ một số thuật thôi miên tinh thần, khả năng thực chiến tương đối yếu.

Nếu không bù đắp được điểm yếu này thì sự phát triển của tộc đàn khó có thể tiến lên một bước nữa.

Nhưng nếu sau khi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn lợi dụng những thiên tài hàng đầu của loài người để tạo nền tảng cho tộc đàn của mình, hiệu quả ban đầu có thể không rõ ràng nhưng khi một loạt các thuật pháp phù hợp với chủng tộc được nghiên cứu ra, thực lực của tộc Dạ Ảnh sẽ được nâng cao một cách ổn định.

Mê Vụ Chi Chủ đồng ý với hành vi đầu tư của tộc Dạ Ảnh.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ, tộc Dạ Ảnh là một tộc yếu, vì vậy cần phải sử dụng cách này để thúc đẩy sự phát triển của

tộc đàn.

Nhưng hắn thì khác.

Tộc Mê Vụ của hắn sở hữu nhiều thuật pháp và cách tu luyện vượt xa con người, đầu tư nguồn lực của Viện Nghiên cứu Hổ phách vào các dự án lớn còn không bằng tự mình sử dụng.

Đây mới là cách phát triển mà Mê Vụ Chi Chủ cho là hiệu quả nhất.

Suốt thời gian qua, Mê Vụ Chi Chủ đã bắt đầu cắt giảm kinh phí cho các dự án nghiên cứu lớn.

Các nguồn lực bị cắt giảm đều được chuyển đến tay Mê Vụ Chi Chủ.

Bây giờ, mỗi tháng Mê Vụ Chi Chủ sẽ lấy đi 15% từ nguồn lực được phân bổ để sử dụng cho việc tu luyện.

Mục tiêu tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ là dần dần tăng tỷ lệ phần trăm này lên khoảng 70%.

Không lấy hết không phải vì hắn nhân từ.

Mà là Mê Vụ Chi Chủ hiểu rõ rằng, muốn sử dụng quyền hạn và ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Hổ phách để tạo lợi thế cho mình thì phải đảm bảo Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể hoạt động bình thường.

Hết chương 759.

Chương 760. Điều Khiển Hổ Phách

Giống như một con ký sinh trùng.

Muốn liên tục lấy chất dinh dưỡng từ vật chủ thì không thể để vật chủ chết hẳn.

Viện Nghiên cứu Hổ phách dưới sự kiểm soát của Mê Vụ Chi Chủ cũng vậy.

Ngay cả khi tiến độ nghiên cứu sẽ giảm mạnh trong tương lai nhưng ít nhất cũng phải đưa ra một số thứ cho bên ngoài xem, chứng minh rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách vẫn đang hoạt động ổn định.

Nếu lâu dài không có thành quả, cả ảnh hưởng và mức phân bổ nguồn lực hàng tháng của Viện Nghiên cứu Hổ phách đều sẽ giảm theo.

Theo quan điểm của Mê Vụ Chi Chủ, đây là hành vi không đáng.

Một loạt cải cách của Mê Vụ Chi Chủ sau khi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách khiến Phong Kỳ một lần nữa thấy được sự hiểu biết của Mê Vụ Chi Chủ về xã hội loài người.

Ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lơ lửng trên ghế sofa mở mắt ra.

Mấy viên linh thạch siêu phẩm bày trên bàn trà cũng đã trở nên trong suốt, linh dịch tinh khiết bên trong đã chuyển hóa thành khí huyết đi vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn thở dài một hơi, lúc này hắn hướng mắt về phía Phong Kỳ đang ngồi trước bàn làm việc.

“Cảm giác được người ngoài khen ngợi thế nào?”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ mặt mày tươi cười, Phong Kỳ thản nhiên nói:

“Cũng bình thường thôi, ngươi tu luyện xong rồi à?”

“Đợt tu luyện này đã xong, chiều nay bảo lão nhị nhà họ Dạ mang thêm ít tài nguyên đến đây.”

Lão nhị nhà họ Dạ mà Mê Vụ Chi Chủ nhắc đến là một trong những tộc nhân còn sống sót của tộc Dạ Ảnh.

Mê Vụ Chi Chủ lười nhớ tên của chúng.

Vì vậy, hắn lấy chữ Dạ làm họ, dùng số 1- để đặt tên mới cho những tộc nhân còn lại của tộc Dạ Ảnh.

Ngồi xuống ghế trước bàn làm việc, Mê Vụ Chi Chủ nhìn hắn nói:

“Hiện tại, việc kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách đã dần ổn định, đã đến lúc cân nhắc cách thức thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, ta cần biết ngay bí mật của kế hoạch Thần chết đen, điều này có thể ảnh hưởng đến sự phát triển tương lai của chúng ta.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu:

“Vậy ngươi định làm gì tiếp theo? Chắc chắn không thể tìm kiếm gián điệp trong Viện Nghiên cứu Hổ phách của chúng ta, dù sao những người có thể đến đây đều ít nhất là sinh viên tốt nghiệp, không thể bắt họ học lại kiến thức khoa học công nghệ chứ?”

“Tất nhiên không thể chọn gián điệp trong Viện Nghiên cứu Hổ phách của chúng ta, một khi gián điệp có vấn đề, rất

dễ lần theo dấu vết tìm ra Viện Nghiên cứu Hổ phách của chúng ta, hiện tại chúng ta chắc chắn không phải là đối thủ của thế lực đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, làm như vậy quá mạo hiểm.” Mê Vụ Chi Chủ quả quyết lắc đầu nói.

“Vậy ngươi định tìm mầm mống ở đâu để thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ?”

“Tìm kiếm thì quá phiền phức, ta quyết định lợi dụng năng lực của tộc Dạ Ảnh để khống chế một số nhân tài có tiềm năng để thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ… Làm như vậy còn có một lợi ích nữa, ngay cả khi bị phát hiện có vấn đề, chỉ cần chúng ta cắt đứt liên lạc tinh thần, bất kể thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ có điều tra như thế nào cũng không tìm ra chúng ta.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hắn đột nhiên hiểu ra trước đây khi có tuyến nội ứng, gián điệp do Viện Nghiên cứu Hổ phách phái đi rõ ràng đã bị thế lực Bóng Đen của Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ điều tra ra.

Nhưng bằng mọi thủ đoạn, đều không thể moi được thông tin liên quan đến Viện Nghiên cứu Hổ phách từ miệng gián điệp.

Điều này hiển nhiên cũng liên quan đến thuật khống chế tinh thần.

Bây giờ xem ra, Mê Vụ Chi Chủ không tận diệt tộc Dạ Ảnh sở hữu thuật khống chế tinh thần là một lựa chọn rất sáng suốt.

Chiến lực của chủng tộc này thấp nhưng năng lực khống chế tinh thần do huyết mạch ban tặng đôi khi có thể mang lại những bất ngờ không ngờ.

Hắn cũng rất mong chờ việc thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ.

Ít nhất sau khi thâm nhập thành công, gián điệp chắc chắn có thể mang về những thông tin, tình báo quan trọng mà tuyến hy sinh trước đây của hắn chưa điều tra được.

Sau một hồi thảo luận, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng:

"Ngoài việc thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, thực ra gần đây ta còn đang cân nhắc một kế hoạch mới, nếu kế hoạch này thành công, cũng sẽ nâng cao đáng kể tốc độ phát triển của chúng ta."

Nghe xong lời này, trên mặt Phong Kỳ hiện lên một tia tò mò:

"Kế hoạch gì?"

"Kế hoạch nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nói muốn nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn trong lòng run lên:

"Nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng làm gì? Chúng ta và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không có xung đột lợi ích, huống hồ thông tin liên quan đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ngay cả với quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng không thể tra được, thực lực thực sự của họ càng không rõ."

Hết chương 760.

Chương 761. Tương Lai Tươi Sáng

“Chúng ta hiện tại còn chưa đứng vững chân trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, lúc này mà manh động đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có thể sẽ mang đến cho chúng ta họa diệt vong.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cười gật đầu:

“Phân tích của ngươi đều đúng, thực ra suy nghĩ của ta cũng giống ngươi, cảm thấy manh động đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quá mạo hiểm… Nhưng có một điểm ngươi nói sai, thực ra chúng ta và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có xung đột lợi ích về bản chất.”

“Xung đột lợi ích ở đâu?” Hắn không khỏi hỏi.

“Tài nguyên linh tính từ các tiền tuyến gửi đến sau khi đến sân bay Tinh Thành sẽ được tổng hợp rồi mới phân phối, toàn bộ lượng tài nguyên phân phối cho các viện nghiên cứu nhỏ trong Tinh Thành không nhiều, phần lớn đều đưa cho quân bộ, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và Viện Nghiên cứu Hổ phách của chúng ta.”

“Muốn có được nhiều tài nguyên hơn thì phải đánh đổ hai thế lực kia.”

“Quân bộ thì chúng ta chắc chắn không động được, dù sao địa vị của quân bộ rất đặc biệt, còn có liên quan khá lớn đến liên quân bộ, hơn nữa tài nguyên mà quân bộ cần xung đột với chúng ta không nhiều.”

“So sánh ra thì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mới là đối thủ cạnh tranh lợi ích lớn nhất của chúng ta.”

“Nếu có thể đánh đổ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì mỗi lần phân phối tài nguyên chúng ta có thể nhận được lượng tài nguyên sẽ được nâng cao đáng kể.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ lập tức hiểu được suy nghĩ trong lòng Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là chìa khóa của tuyến hy sinh này, hắn sao có thể để Mê Vụ Chi Chủ đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Huống hồ trong dòng thời gian trước đó, cũng không có ghi chép về việc Viện Nghiên cứu Hổ phách đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

“Ta có thể hiểu được suy nghĩ của ngươi nhưng muốn đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn quá mạo hiểm.”

Mê Vụ Chi Chủ cười gật đầu:

“Đây chính là điều tiếp theo ta muốn giải thích với ngươi, thực ra ta căn bản không cân nhắc đến việc đích thân đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hoàn toàn có thể dựa vào lực lượng bên ngoài để đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

“Nói rõ hơn.”

“Suy nghĩ của ta rất đơn giản, tạo điều kiện để Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ đối đầu với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, ta tin rằng chỉ cần Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ cùng thế lực Bóng Đen đứng sau ra tay thì chắc chắn có thể đánh đổ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

Nghe xong lời này, hắn trong lòng run lên.

Trong dòng thời gian trước đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ẩn náu vào căn cứ bí mật trước thời hạn, chính là có liên quan đến sự đàn áp của Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ.

Bây giờ nghe xong suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ, hắn không khỏi nghi ngờ chuyện này có liên quan đến Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

"Bây giờ ngươi đã có kế hoạch chi tiết chưa?"

"Ta đã có kế hoạch rồi nhưng kế hoạch này còn phải hoàn thiện."

"Bước đầu tiên của kế hoạch, tạo ra mâu thuẫn giữa Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng."

"Mục tiêu ta lựa chọn cho bước kế hoạch này là đoàn chiến đấu Sói đói trực thuộc Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, gần đây ta dùng quyền hạn xem danh sách nhiệm vụ tiền tuyến, phát hiện đoàn chiến đấu Sói đói sẽ đến thành Cựu Nhật sau 40 ngày để triển khai nhiệm vụ hỗ trợ xây dựng, ta quyết định nhân cơ hội này phục kích đoàn chiến đấu này."

"Tất nhiên, ta sẽ không diệt sạch đoàn chiến đấu Sói đói, ta chỉ giết chết những cấp cao trong đoàn chiến đấu này, sau đó thả phần lớn chiến sĩ, để họ về báo tin cho thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ."

Đoàn chiến đấu Sói đói?

Nghe xong lời này của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đột nhiên nhớ đến một chuyện lớn xảy ra khi hắn trà trộn vào Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ.

Lúc đó, cấp cao của đoàn chiến đấu Sói đói chết thảm không rõ nguyên do, khiến không có ai tiếp quản đoàn chiến

đấu này.

Cũng chính vào lúc đó, để có được quyền hạn cao hơn trong Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, hắn đã lựa chọn tiến hành cải tạo sinh hóa, cuối cùng được thăng chức thành đoàn trưởng mới của đoàn chiến đấu Sói đói.

Trở thành một thành viên của đội ngũ nòng cốt cấp hai của Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ.

Bây giờ nghĩ lại, chuyện cấp cao của đoàn chiến đấu Sói đói chết tập thể lúc đó, rõ ràng có liên quan đến Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn thắc mắc là, sau khi giết chết những người cấp cao của Đoàn chiến đấu Sói đói, Mê Vụ Chi Chủ đã làm gì.

Khiến Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ có ý định nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ hỏi:

“Sau đó thì sao? Sau khi giết chết những người cấp cao của Đoàn chiến đấu Sói đói, ngươi định chuyển mâu thuẫn cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng như thế nào.”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên ý cười:

Hết chương 761.

Chương 762. Thành Mộ Lâm

“Nhiệm vụ lần này của Đoàn chiến đấu Sói đói có liên quan đến ngoại thành Mộ Lâm thuộc thành Cựu Nhật, trong thành Mộ Lâm có một phân cứ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

“Ta vẫn chưa hiểu.”

“Đừng quên, Vương Ý mà ta từng đoạt xá chính là thành viên đội ngũ nòng cốt cấp một của Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ, ta nắm được cách thức Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ gửi tin tức nội bộ.”

“Nhiệm vụ lần này của Đoàn chiến đấu Sói đói sẽ tiếp xúc với phân cứ Tinh Hồng ở thành Mộ Lâm, ta sẽ tìm thời cơ ra tay vào thời điểm đó.

“Sau khi giết chết toàn bộ cấp cao của Đoàn chiến đấu Sói đói, ta sẽ lợi dụng cách thức mà ta nắm được để giả mạo cấp cao của Đoàn chiến đấu Sói đói gửi tin tức liên quan đến thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ.”

“Nội dung tin tức không quan trọng, ta muốn chúng nghi ngờ căn cứ Tinh Hồng ở thành Mộ Lâm có dự án nghiên cứu nhắm vào chúng.”

“Thậm chí khiến thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ nghi ngờ chuyện chúng trà trộn vào xã hội loài người đã bị Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phát hiện.”

“Chỉ cần kế hoạch này thành công, có thể gieo mầm nghi ngờ trong lòng thế lực Bóng Đen, chỉ cần chúng còn muốn tiếp tục triển khai kế hoạch Thần chết đen thì chắc chắn sẽ tìm mọi cách để đàn áp Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, coi đó là cái gai trong mắt.”

“Dù sao thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ cũng đang dựa vào sức mạnh của loài người để phát triển, chúng không muốn hoàn toàn bại lộ trước mặt thế gian, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không sụp đổ thì chúng làm sao yên tâm.”

“Để làm sâu sắc thêm mâu thuẫn này, sau đó ta còn tiến hành một loạt hành động châm ngòi.”

“Tóm lại, cốt lõi của kế hoạch này là lợi dụng sức mạnh của Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ để giúp chúng ta đánh đổ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, qua đó đạt được mục tiêu mà chúng ta mong muốn.”

“Chỉ cần Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sụp đổ, Viện Nghiên cứu Hổ phách của chúng ta sẽ trở thành cơ quan số một của Tinh Thành mà không ai có thể nghi ngờ, phần lớn tài nguyên vốn được phân phối cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng sẽ được phân phối cho chúng ta…”

Nghe Mê Vụ Chi Chủ mô tả, Phong Kỳ trong lòng lạnh toát.

Một dòng thời gian rõ ràng hiện ra trong đầu hắn.

Nhiều nghi vấn cuối cùng cũng có lời giải đáp.

Cấp cao của Đoàn chiến đấu Sói đói chết thảm không rõ nguyên do.

Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ đột nhiên phái lực lượng tấn công phân cứ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ở thành Mộ Lâm.

Cũng như sau đó Viện Nghiên cứu Khoa học công nghệ đã tiến hành một loạt các cuộc chiến dư luận và hành động phá hoại nhằm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, v.v.

Tất cả những vấn đề từng khiến hắn băn khoăn khó hiểu này, giờ đây cuối cùng đã sáng tỏ.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang phân tích, hoàn thiện kế hoạch.

Trong lòng Phong Kỳ chỉ có một suy nghĩ.

Tên này khủng khiếp như vậy, tuyệt đối không thể giữ lại.

…

40 ngày sau.

11 giờ đêm.

Bên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, một chiếc máy bay chuyên dụng cất cánh đến thành phố Mộ Lâm.

Vào thời điểm này, Phong Kỳ vẫn chưa ngủ.

Bởi vì kế hoạch đầu tiên đánh sập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của Mê Vụ Chi Chủ đã chính thức được triển khai.

Lúc này, hắn ngồi trên ghế sofa trong phòng, lấy điện thoại ra, sau đó gọi đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đợi một lúc lâu, điện thoại được kết nối.

Giọng nói quen thuộc truyền đến từ đầu dây bên kia:

“Sao đêm hôm không ngủ thế? Thức khuya hói đầu không biết à?”

“Lão Mê vừa đi, nói cho các người một tin tức mới nhất.”

“Đợi chút, tôi ghi lại đã.”

Ngay lập tức, đầu dây bên kia truyền đến tiếng mặc quần áo, tiếp theo là tiếng bước chân vội vã.

Khoảng năm phút sau, giọng nói của Úy Vi lại truyền đến:

“Bây giờ có thể nói rồi.”

Phong Kỳ không do dự, lập tức nói:

“Chuyện là thế này, còn nhớ trong nội dung tin tức tôi cung cấp cho cô có nói đến chuyện thành phố Mộ Lâm sẽ bị Viện nghiên cứu khoa học tấn công không? Thực ra, kẻ đứng sau chuyện này chính là Mê Vụ Chi Chủ điều khiển, tình hình cụ thể là như thế này…”

Hắn mất nửa tiếng đồng hồ để kể hết toàn bộ kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ.

Làm như vậy không phải để tìm kiếm trước các biện pháp đối phó với Mê Vụ Chi Chủ.

Dòng thời gian này hắn chọn đứng về phía Mê Vụ Chi Chủ, sẽ không cân nhắc bất kỳ biện pháp nào nhằm vào Mê Vụ Chi Chủ.

Lý do chính vẫn là để cảnh báo trước cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Để họ có thể chuẩn bị trước khi đối mặt với sự đàn áp của Viện nghiên cứu khoa học trong tương lai, giảm thiểu tổn thất xuống mức thấp nhất.

Đặc biệt là vấn đề thương vong ở thành phố Mộ Lâm.

Nghe xong lời kể của hắn, giọng điệu của Úy Vi trở nên nghiêm trọng:

“Không ngờ Mê Vụ Chi Chủ mới là kẻ chủ mưu thực sự, lát nữa tôi sẽ triệu tập cuộc họp cao nhất, đến lúc đó cuộc họp sẽ thảo luận về cách xử lý chuyện này… Nhưng cậu yên tâm, chiến lược phòng thủ của chúng tôi sẽ không ảnh hưởng đến cậu, chủ yếu là để giảm thiểu tổn thất, dù sao cậu mới là nhân tố cốt lõi.”

Hết chương 762.

Chương 763. Kế Hoạch Ẩn Náu

“Vâng, chị Vệ ngủ sớm đi.”

“Cậu cũng vậy, em trai.”

Gác máy, Phong Kỳ dựa vào ghế sofa chìm vào suy tư.

Mê Vụ Chi Chủ hiện đã lên đường đến thành phố Mộ Lâm, kế hoạch đầu tiên đánh sập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chính thức được triển khai.

Kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ trong những ngày hoạch định này đã trở nên vô cùng rõ ràng và hoàn thiện.

Hắn định lợi dụng cái chết thảm của những nhân viên cấp cao trong Chiến đoàn Sói đói để đánh thức sự cảnh giác của thế lực Bóng đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Ngoài ra, hắn còn giả mạo chiến đoàn cao cấp của Lãnh địa Sói đói gửi tin nhắn gây hiểu lầm cho thế lực Bóng đen.

Nếu kế hoạch này thành công, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chắc chắn sẽ trở thành cái gai trong mắt thế lực đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Rõ ràng đây cũng là lý do chính khiến căn cứ Tinh Hồng ở thành phố Mộ Lâm bị tấn công trong nhiều dòng thời gian.

Theo dòng lịch sử bình thường.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không bị thế lực Bóng đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học đánh sập.

Nhưng kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ thực ra rất thành công.

Mục đích chính của Mê Vụ Chi Chủ khi phát động hành động đánh sập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là để cướp đi nguồn tài nguyên linh tính vốn được phân bổ cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mặc dù không bị đánh sập.

Nhưng cũng vì sự đàn áp dữ dội của Viện nghiên cứu khoa học nên đã chọn ẩn cư, từ đó trốn vào căn cứ bí mật dưới lòng đất không còn tiếp xúc nhiều với thế giới bên ngoài.

Nguồn tài nguyên linh tính vốn được phân bổ cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng được phân bổ lại trong Tinh Thành.

Trong đó, bên được hưởng lợi nhiều nhất chắc chắn là một viện nghiên cứu khổng lồ khác của Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Vì vậy, xét theo dòng lịch sử bình thường, kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn đã thành công.

Đối với kế hoạch này, Phong Kỳ ban đầu rất lo lắng.

Hắn cho rằng sự xuất hiện của mình đã khiến lịch sử lệch hướng.

Khiến Mê Vụ Chi Chủ nảy sinh ý định nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bây giờ xem ra, đây rõ ràng là diễn biến lịch sử sẽ xảy ra trong dòng lịch sử bình thường.

Chỉ là lúc đầu hắn chưa điều tra được tin tức liên quan.

Sau khi nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, rồi đối chiếu với dòng lịch sử bình thường, hắn mới phát hiện chỉ là mình tự dọa mình.

Chỉ cần Tinh Hồng không sụp đổ, dòng thời gian này của hắn sẽ không coi là thất bại.

Theo hắn thấy thì việc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ẩn náu trước vào căn cứ bí mật dưới lòng đất cũng tốt.

Mặc dù các dự án nghiên cứu tiếp theo sẽ bị hạn chế do thiếu nguồn lực và các vấn đề khác nhưng ít nhất sự an toàn đã được đảm bảo.

Hắn cũng không có lý do gì để ngăn cản Mê Vụ Chi Chủ triển khai kế hoạch nhắm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng này.

Dựa vào ghế sofa, hắn bắt đầu suy nghĩ về buổi họp báo ngày mai.

Gần đây, Mê Vụ Chi Chủ đã dùng dư luận để tạo tiếng vang cho hắn.

Bây giờ bên ngoài tràn ngập những đánh giá về hắn, cũng như sự mong đợi đối với Hiến tế huyết nhục.

Ngày mai là ngày kết quả thử nghiệm Hiến tế huyết nhục chính thức được công bố.

Đến lúc đó, hắn sẽ phải tiếp nhận phỏng vấn của các phóng viên được cử đến từ các thành phố lớn.

Đây chắc chắn là một mắt xích quan trọng giúp Mê Vụ Chi Chủ quảng bá Hiến tế huyết nhục.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đột nhiên cảm thấy nguy cơ đang đến gần.

Khả năng nhận biết nguy cơ sau khi cải tạo Ác ma rồng khiến hắn dựng tóc gáy, lập tức quay đầu nhìn về phía bên phải.

Chỉ thấy một lưỡi hái hình thù kỳ dị bất ngờ xuất hiện, chém thẳng vào đầu hắn, tiếp theo là bóng hình quen thuộc với làn da xanh từ trong đó hiện ra.

Nhận ra lại là sát thủ da xanh xuất hiện, hắn vội vàng né sang một bên.

Ầm!

Ánh sáng đen lóe lên, chiếc ghế sofa mà hắn dựa vào trước đó bị chém thành hai đoạn, lưỡi hái tiếp tục tiến lên để lại vết hằn sâu trên bức tường đặc biệt.

Nhìn sát thủ da xanh cao khoảng một mét rưỡi, tay cầm một lưỡi hái lớn, Phong Kỳ thầm chửi xui xẻo.

Gần đây, tần suất sát thủ da xanh ám sát hắn ngày càng tăng cao.

Nhưng may là bên cạnh hắn có Mê Vụ Chi Chủ.

Bất kỳ sát thủ da xanh nào đến đều sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ dễ dàng giết chết.

Bây giờ Mê Vụ Chi Chủ đã rời đi, rõ ràng hắn phải tự mình đối phó với sát thủ da xanh này.

Nghĩ đến đây, hắn nắm chặt tay lại.

Ngay lập tức, Ác ma rồng Phù văn tinh thạch được kích hoạt, sức mạnh liên tục truyền vào cơ thể hắn.

Bề mặt nắm đấm được bao phủ bởi năng lượng đen được dẫn xuất từ Phù văn tinh thạch.

Lúc này, hắn tiến lên một bước, đấm mạnh vào đầu sát thủ da xanh.

Sát thủ da xanh này rất cảnh giác, lùi lại phía sau, lưỡi hái trong tay chém thẳng vào đầu Phong Kỳ.

Đối mặt với sát thủ da xanh có tốc độ nhanh hơn mình, Phong Kỳ chỉ có thể thu lực né tránh, đưa nắm đấm ra trước.

Hết chương 763.

Chương 764. Mê Vụ Chi Chủ

Lưỡi hái va chạm với nắm đấm của hắn, tia lửa bắn ra tứ phía.

Hắn bị cú đánh này hất bay ra ngoài, đập mạnh vào tường.

Nhưng vết thương như vậy không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho hắn, thể chất cường tráng của Ác ma rồng có thể nhanh chóng phục hồi vết thương bên trong do va chạm gây ra.

Lúc này, hắn đứng dậy lao tới, né tránh một nhát chém khác đang áp sát.

Sau khi né tránh đòn tấn công, hắn đứng dậy.

Nhìn sát thủ da xanh từ từ quay người lại, Phong Kỳ thầm chửi xui xẻo.

Nếu hắn sở hữu năng lực của dòng thời gian chính, hắn sẽ không thèm để sát thủ da xanh trước mặt vào mắt, chỉ cần chạm mặt hắn có thể đè hắn xuống đất mà cọ xát.

Đặc biệt là sau khi mở trạng thái Huyết Nguyên, hắn có thể để sát thủ da xanh chém trước một trăm nhát lưỡi hái thì sao.

Nhưng bây giờ hắn rõ ràng không có sức chiến đấu như vậy.

Nhìn sát thủ da xanh một lần nữa áp sát, Phong Kỳ lộ vẻ dữ tợn gầm lên một tiếng, sau đó vung nắm đấm bước mạnh về phía trước.

Thấy cảnh này, sát thủ da xanh lập tức giảm tốc độ, vẻ mặt cảnh giác.

nhân cơ hội này, Phong Kỳ dứt khoát quay người lao về phía cửa phòng.

Hắn dùng hết sức đá tung cánh cửa kim loại đặc chế, rồi chạy về phía khu vực trung tâm.

“Cứu mạng!”

Hiệu ứng cách âm trong phòng rất tốt, khiến tiếng ầu đả bên trong không thể truyền ra bên ngoài.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên chạy ra, mấy nhân viên nghiên cứu cốt cán đứng trong khu vực trung tâm lập tức nhận ra đã xảy ra tình huống đột xuất.

Vì vậy, họ đã dứt khoát nhấn nút “Cầu cứu.”

Các nhân viên an ninh đang ở bên ngoài khu vực trung tâm đã nhận được tin nhắn ngay lập tức, dứt khoát mở cánh cửa kim loại đặc chế của khu vực trung tâm, chạy vào bên trong.

Ngay sau đó, họ nhìn thấy sát thủ da xanh đang truy đuổi Phong Kỳ.

Không chút do dự, họ dứt khoát ra tay với sát thủ da xanh.

Nhìn sát thủ da xanh đã bị các nhân viên an ninh bao vây, Phong Kỳ bình tĩnh.

Những nhân viên an ninh này, cũng như các nhà nghiên cứu đang tiến hành nghiên cứu đều đã bị tộc Dạ ảnh do Mê Vụ Chi Chủ điều khiển.

Vì vậy, hắn không lo xảy ra vấn đề gì.

Ngay cả khi họ không bị điều khiển, nhìn thấy sát thủ da xanh cũng không sao.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị ra tay, một cảnh tượng bất ngờ đã xảy ra.

Chỉ thấy sát thủ da xanh bị bao vây, thân hình đột nhiên bắt đầu mờ đi, không gian xung quanh cũng bị bóp méo.

Trước sự chứng kiến của mọi người, bóng dáng của sát thủ da xanh đột nhiên biến mất tại chỗ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp sát thủ da xanh có khả năng nhảy vọt không gian.

Nghĩ đến đây, hắn vội vàng đi đến trước bàn điều khiển trung tâm của khu vực trung tâm.

"Điều chỉnh camera giám sát." Hắn nhìn nhân viên đang ngồi trước bàn điều khiển, trầm giọng nói.

Nghe theo lệnh của hắn, nhân viên này không chút do dự, dứt khoát điều chỉnh ra hình ảnh giám sát gần nhất.

Đúng như hắn dự đoán.

Sát thủ da xanh này không hề xuất hiện trong hình ảnh giám sát.

Điều này khiến hắn không khỏi suy nghĩ.

Mặc dù đã tiếp xúc nhiều lần nhưng đến nay hắn vẫn chưa điều tra được thông tin liên quan đến sát thủ da xanh.

Sau khi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã tiến hành điều tra về phương diện này.

Chỉ tìm thấy nhiều ghi chép về sự xuất hiện của sát thủ da xanh nhưng đối với bí mật đằng sau sát thủ da xanh, vẫn không có manh mối.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn cũng chỉ biết một số quy tắc của sát thủ da xanh.

Thứ nhất, sát thủ da xanh không phải là sinh vật nguyên tố, có thân xác bằng da thịt nhưng trong cơ thể không có bất kỳ

cơ quan nào, sau khi chết cuối cùng sẽ hóa thành năng lượng tiêu tan.

Thứ hai, sát thủ da xanh dường như liên tục nhận được tín hiệu phát ra từ bên ngoài, có thể là sinh vật đặc biệt bị ngoại lực điều khiển.

Thứ ba, sát thủ da xanh không phải là người máy, bản thân nó mang theo cảm xúc, sẽ đau đớn, kinh ngạc nhưng không sợ chết.

Thứ tư, thời gian xuất hiện của sát thủ da xanh trên mỗi dòng thời gian đều khác nhau.

Thứ năm, số lượng sát thủ da xanh xuất hiện không xác định, cường độ sức mạnh theo thời gian trôi qua, có xu hướng tăng lên ổn định.

…

Từ những yếu tố này có thể thấy.

Sát thủ da xanh rất giống với quái vật trong trò chơi, khi sức mạnh của nhân vật chính tăng lên, hoặc tiến độ tăng lên, sức mạnh của quái vật cũng liên tục tăng lên.

Nhưng nhận thức về loại sinh vật đặc biệt này cho đến nay vẫn là một bí ẩn.

Chỉ biết rằng đám sinh vật da xanh này đang thu thập các vật phẩm kỳ diệu trên khắp thế giới.

Hiện tại, Huyết Thạch kỳ diệu do Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ, chính là một đội chiến đấu ở khu tiếp tế Đông cũ đã đoạt được từ một sát thủ da xanh bị thương.

Hắn có lý do để tin rằng, sinh vật đứng sau điều khiển sát thủ da xanh, hoặc tộc của sát thủ da xanh đã nắm giữ một số vật phẩm kỳ diệu.

Hết chương 764.

Chương 765. Cư Dân Thành Phố

Vì vậy, tiềm lực của thế lực này vô cùng khủng khiếp.

Là đối thủ tiềm tàng khủng khiếp mà hắn chưa từng điều tra cho đến nay, chắc chắn sẽ là trở ngại trên con đường phát triển của loài người.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cau mày.

Là tuyến hy sinh, sứ mệnh quan trọng nhất chính là điều tra thêm thông tin tình báo cho dòng thời gian chính.

Ít nhất phải để dòng thời gian chính hiểu rõ đối thủ là ai.

Hắn quyết định đợi Mê Vụ Chi Chủ trở về, bàn bạc kỹ lưỡng với hắn, sau đó tiến hành điều tra về sinh vật da xanh.

…

Ba giờ sáng.

Một chiếc máy bay chuyên dụng của Hổ phách lơ lửng trên bầu trời cách thành Mộ Lâm mười lăm km.

Cửa khoang máy bay mở ra, Mê Vụ Chi Chủ đeo kính Mặc trực tiếp nhảy xuống từ trên không.

Lúc này, máy bay chuyên dụng của Hổ phách cũng đổi hướng, bắt đầu quay trở lại.

Trong lúc thân hình liên tục hạ xuống, dưới chân Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện sương mù xám, nâng đỡ thân hình đang hạ xuống của hắn.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về hướng thành Mộ Lâm.

Theo hắn thấy, điểm quan trọng nhất của hành động lần này chính là đảm bảo tính bí mật của hành động.

Vì vậy, hắn đã không cho máy bay chuyên dụng của Hổ phách đỗ tại sân bay trong thành Mộ Lâm.

Những hành động tiếp theo, hắn cũng sẽ tự mình triển khai.

Lúc này, hắn hóa thân thành sương mù xám, bay về phía thành Mộ Lâm.

Rất nhanh, trong tầm mắt của hắn đã xuất hiện thành Mộ Lâm được bao bọc bởi những ngọn núi.

Là thành phố phụ thuộc của thành Cựu Nhật, thành Mộ Lâm nằm giữa những ngọn núi ở phía tây thành Cựu Nhật.

Thành phố này không giống như năm thành phố lớn có lịch sử lâu đời, hoặc được hợp thành từ một vài thành phố lân cận.

Lịch sử của thành Mộ Lâm chỉ có hơn hai trăm năm.

Nơi đây vốn là một khu rừng rậm rạp, do nhiều kẻ thập hoang chạy nạn đến và một số ít cư dân từ thành phố chuyển đến lập thành bộ lạc, sau đó chặt phá khai khẩn thành một thành phố nhỏ.

Toàn bộ thành phố bao gồm bốn khu Đông, Nam, Tây, Bắc, tổng diện tích đất liền là 816 km vuông.

So với các thành phố khác, thành Mộ Lâm là thành phố phụ thuộc có một nhược điểm rất rõ ràng.

Địa hình của thành phố này khá phức tạp, diện tích thực tế có thể sinh sống không nhiều, cộng thêm tài nguyên khan hiếm, dân số luôn duy trì ở mức khoảng 6 triệu người, khó có thể tăng trưởng thêm.

Các loại vật tư mà cư dân thành Mộ Lâm tiêu thụ chủ yếu dựa vào sự hỗ trợ của năm thành phố lớn.

Khi thành Mộ Lâm mới thành lập, các thành phố lớn đều góp sức, các viện nghiên cứu lớn cũng vì sự phát triển lành mạnh của thành phố này mà xây dựng các cơ sở phân viện ở đây.

Nhưng địa hình của thành Mộ Lâm khiến cho sự phát triển của thành phố này bị hạn chế rất nhiều.

Rất khó để có thể đột phá.

Chỉ có thể tồn tại như một thành phố phụ thuộc của thành Cựu Nhật.

nhân trời chưa sáng, Mê Vụ Chi Chủ đã đến trên bầu trời thành Mộ Lâm.

Lúc này, hắn đã nhìn rõ cảnh tượng thành phố của thành Mộ Lâm.

Có lẽ là do những kẻ thập hoang bẩm sinh có cảm giác khủng hoảng về sự sụp đổ của thành phố.

Thành Mộ Lâm có rất nhiều pháo đài tác chiến và công trình nơi trú ẩn.

Những công trình này rõ ràng đều được xây dựng để đối phó với trường hợp lĩnh vực đột ngột giáng xuống.

Ngoài ra, trong thành phố còn lắp đặt rất nhiều vũ khí công nghệ tiên tiến, khả năng phòng thủ bên trong không hề yếu hơn bên ngoài.

Thành phố này giống như được chuẩn bị riêng cho chiến tranh.

Đây cũng là một trong những ưu điểm của thành phố nhỏ.

Nếu là những thành phố lớn như Tinh Thành, muốn xây dựng một pháo đài thép như thành Mộ Lâm, cần phải tiêu tốn một lượng tài nguyên không thể tưởng tượng nổi.

Bay qua bức tường thành cao chót vót, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu hạ xuống.

Ánh mắt đảo qua, hắn chọn một góc tối không có ánh đèn.

Điều mà Mê Vụ Chi Chủ không biết là.

Lúc này, trong phòng tổng chỉ huy quân đội thành Mộ Lâm, đã phát hiện ra có năng lượng bất thường trên không trung đang đến gần.

Phòng thủ trên không cũng là một biện pháp mà các thành phố lớn dùng để chống lại sự xâm lược của sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ tiến vào thành Mộ Lâm, quân đội thành Mộ Lâm đã khẩn cấp điều động một số đội quân đóng quân gần đó tiến về địa điểm hạ cánh của Mê Vụ Chi Chủ, chuẩn bị triển khai tìm kiếm.

Muốn xác nhận xem năng lượng kỳ lạ đột nhiên xuất hiện có liên quan đến sinh vật siêu thoát lĩnh vực hay không.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã hạ cánh xuống một con hẻm nhỏ chìm trong bóng tối.

Hóa thành hình người, hắn bước ra khỏi con hẻm.

Ngay lúc này, hắn phát hiện ra không xa có rất nhiều người mặc quân phục đang nhanh chóng tập hợp lại.

Nhận ra có nguy hiểm, hắn dứt khoát lùi lại hòa mình vào bóng tối, trong lòng thầm mắng một câu:

“Mẹ kiếp”

…

Thành Mộ Lâm, khu Tây.

Trời chưa sáng, lực lượng phòng thủ đóng quân tại khu Tây thành Mộ Lâm nhanh chóng điều động, tập hợp về khu vực

Mê Vụ Chi Chủ hạ cánh.

Hết chương 765.

Chương 766. Di Chuyển Nhanh

Sau khi phát hiện ra biến động năng lượng bất thường trên bầu trời, phản ứng của thành Mộ Lâm cực kỳ nhanh chóng.

Sự cảnh giác này có liên quan rất lớn đến lịch sử của thành Mộ Lâm.

Cư dân nơi đây hầu hết là hậu duệ của những kẻ thập hoang.

Những cư dân đầu tiên xây dựng thành Mộ Lâm đều đã từng trải qua nỗi kinh hoàng khi thảm họa giáng xuống.

Mặc dù cư dân thành Mộ Lâm hiện đại chưa từng trải qua sự tuyệt vọng khi lĩnh vực giáng xuống.

Nhưng cả những mô tả trong sách vở lẫn những câu chuyện lịch sử do thế hệ trước kể lại đều khiến cư dân thành Mộ Lâm nhận thức được rằng nguy cơ vẫn luôn hiện hữu, hòa bình vẫn chưa thực sự đến.

Thậm chí trong nhà tưởng niệm của thành Mộ Lâm còn trưng bày rất nhiều bức ảnh chụp cảnh thảm họa giáng xuống thời đó, cũng như video ghi lại lời kể của thế hệ trước, v.v.

Vì vậy, cảm giác khủng hoảng luôn tràn ngập trong lòng mỗi cư dân thành Mộ Lâm.

Họ sợ rằng một ngày nào đó, một lĩnh vực sẽ đột nhiên giáng xuống thành Mộ Lâm, nơi họ sinh sống, mang đến cho họ thảm họa diệt vong.

Ý thức khủng hoảng mạnh mẽ khiến cho việc xây dựng thành Mộ Lâm không bao giờ chú trọng đến vẻ đẹp của thành phố.

Mọi thứ đều được xây dựng theo góc độ ứng phó với khủng hoảng.

Đây cũng là lý do chính khiến thành Mộ Lâm có rất nhiều pháo đài chiến tranh và nơi trú ẩn nhỏ trên mặt đất.

Việc triển khai quân đội phòng thủ cũng vậy.

Bốn khu Đông, Nam, Tây, Bắc trong thành phố đều đóng quân một số đội quân, dùng để xử lý khẩn cấp khi có tình huống đột xuất xảy ra.

Và sẽ tiến hành diễn tập khẩn cấp hàng năm.

Yêu cầu các đội quân phải đến bất kỳ khu vực nào trong phạm vi quản lý của mình trong vòng 10 phút để triển khai nhiệm vụ khẩn cấp.

Ngoài ra, thành Mộ Lâm còn có một đặc điểm hoàn toàn khác biệt so với các thành phố khác.

Thành Mộ Lâm gần như đạt được mục tiêu toàn dân giai binh.

Tất cả cư dân thành Mộ Lâm đủ 16 tuổi, bất kể nam nữ, đều phải vào quân bộ thực tập trong một năm.

Nói lực lượng phòng thủ của thành Mộ Lâm là một bức tường sắt cũng không quá đáng.

Bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào muốn xâm nhập vào thành Mộ Lâm, ngoài việc phải đối mặt với nhiều lớp kiểm tra, ngay cả khi đã vào trong thành, bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ nào cũng sẽ bị xử lý nhanh chóng.

Về không phận.

Hệ thống phòng không của thành Mộ Lâm do Viện nghiên cứu khoa học chế tạo riêng.

Trong thành có 18 đài radar dò năng lượng phòng không.

Phạm vi phủ sóng tín hiệu bao trùm toàn bộ không phận thành Mộ Lâm.

Chỉ cần là Sinh Vật Trận Địa, trong cơ thể chắc chắn sẽ tích trữ linh khí.

Khi có biến động năng lượng bất thường xuất hiện trên không phận thành Mộ Lâm, tổng bộ chỉ huy sẽ lập tức phát hiện và điều động quân đội đóng quân trong khu vực có sóng năng lượng đến điều tra, xử lý.

Thành Mộ Lâm phòng thủ trước các sinh vật siêu thoát lĩnh vực gần như không có kẽ hở.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Ít nhất là trước các Sinh Vật Trận Địa có thực lực tuyệt đối, danh xưng "Pháo đài thép." của thành Mộ Lâm chỉ là hư danh.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hóa thân thành sương mù, cuộn mình trong con hẻm không có ánh đèn.

Trong phạm vi cảm nhận của hắn, vô số điểm sáng màu máu đang di chuyển nhanh chóng trong khu vực hắn đang ở, triển khai điều tra.

Sau khi mở thị giác cảm nhận, hắn còn phát hiện ra rằng thủ lĩnh của mỗi đội nhỏ đều cầm trên tay một vật giống như đĩa tròn.

Vật này dường như có tác dụng dò năng lượng.

Dựa vào vật này, các thành viên của đội quân bộ nhỏ đang tiến về phía con hẻm tối đen mà hắn đang ẩn núp.

Đối với những chiến sĩ quân bộ này, Mê Vụ Chi Chủ căn bản không để vào mắt.

Trong thời gian nắm giữ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thực lực của hắn đã tiến triển nhanh chóng, muốn giết những chiến sĩ quân bộ này không phải chuyện khó.

Nhưng điều quan trọng nhất trong hành động lần này của hắn chính là tính bảo mật.

Hắn cảm thấy nếu ra tay ở đây sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch triển khai tiếp theo của mình.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát thu liễm khí tức.

Áp chế khí huyết năng lượng đang cuộn trào như ngọn lửa trong cơ thể.

Đúng như hắn dự đoán, sau khi hắn áp chế biến động năng lượng, những đội quân bộ nhỏ đến tìm kiếm quả nhiên mất mục tiêu, chậm bước chân lại bắt đầu kiểm tra thiết bị trong tay.

Thấy cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ biết mình không thể nán lại đây lâu.

Tín hiệu năng lượng đã bị che chắn nhưng vị trí hiện tại của hắn rõ ràng đã bị bại lộ.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía cửa cống ở cuối hẻm.

Không chút do dự, hắn lập tức bay đến phía trên cửa cống, rồi chui vào.

Đợi đến khi quân bộ thành Mộ Lâm đến kiểm tra, Mê Vụ Chi Chủ đã sớm biến mất không còn dấu vết.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ chui vào cống ngầm, đi lại trong đường ống, xung quanh tràn ngập mùi hôi thối.

Ngay cả sau thảm họa ngày nay, loài chuột vẫn tràn ngập trong hệ thống cống ngầm của mọi thành phố.

Hết chương 766.

Chương 767. Hùng Mạnh Trỗi Dậy

Môi trường tối đen không thể ảnh hưởng đến thị giác cảm nhận của Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn quyết định đi qua cống ngầm để rời khỏi khu vực phía Tây đang bị kiểm tra trọng điểm, sau đó mới lên mặt đất.

Trước khi đến, hắn đã xem rất nhiều thông tin về thành Mộ Lâm.

Rõ ràng biết tọa độ vị trí của từng viện nghiên cứu trong thành Mộ Lâm, trong đó cơ sở của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng nằm ở số 1201 khu vực phía Đông thành Mộ Lâm.

Nhưng lần này nhiệm vụ của hắn không phải là cơ sở của Tinh Hồng.

Hắn biết rằng trong thời gian thực hiện nhiệm vụ, chiến đoàn Mộ Lang sẽ tiếp xúc với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Chỉ cần ngồi chờ thời cơ, hắn có thể tìm ra tung tích của chiến đoàn Mộ Lang.

Sau đó âm thầm tìm cơ hội ra tay.

Nghĩ đến kế hoạch tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ dọc theo đường cống ngầm bay về phía Đông thành.

Mười phút sau, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên phát hiện phía trước có năng lượng dao động truyền đến.

Điều này khiến hắn rất tò mò.

Thậm chí còn không nhịn được mà đoán rằng phía trước có thể là phòng thí nghiệm bí mật do quân bộ thành Mộ Lâm xây dựng.

Sau khi xem qua rất nhiều tài liệu liên quan đến thành Mộ Lâm, hắn cảm thấy với cách suy nghĩ của quân bộ thành Mộ Lâm, hoàn toàn có khả năng làm như vậy.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn rẽ qua giao lộ cống ngầm, ý thức cảm nhận lúc này lặng lẽ thăm dò về phía trước.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Phía trước có một thế giới khác, vậy mà lại là một căn cứ nghiên cứu được xây dựng vô cùng hoàn thiện.

Những bóng người đang bận rộn trong căn cứ nhỏ này không hề xa lạ với hắn, cơ thể chúng dường như được cấu thành từ vật chất năng lượng màu đen thuần túy, không thể nhìn rõ dung mạo.

Lực lượng chủng tộc này rất giống với thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ biết, đây tuyệt đối không phải là thế lực Bóng Đen.

Thế lực Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật ở thành phố Tương Lai rất hùng mạnh nhưng thành Mộ Lâm rõ ràng không phải địa bàn của chúng.

Hắn lúc đầu đoạt xá Vương Ý, từng ở trong đội ngũ nòng cốt của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Ngay cả khi thành Mộ Lâm có cơ sở của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, hắn cũng không thể không biết.

Hắn đã có đáp án trong lòng về nguồn gốc của thế lực bí ẩn phía trước.

Sở hữu ngoại hình giống với Bóng Đen nhưng không thuộc về thế lực Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, hiển nhiên chỉ có thể là chủng tộc Linh Năng.

Dù sao thì thế lực Bóng Đen cũng chỉ là một nhánh sức mạnh tách ra từ chủng tộc Linh Năng.

Hắn luôn vô cùng kiêng dè chủng tộc Linh Năng.

Chủng tộc này không mạnh trong thế giới lĩnh vực.

Là hàng xóm lâu năm, sau khi hắn lên làm tộc trưởng, thường xuyên dẫn tộc nhân đến lĩnh vực của chủng tộc Linh Năng để cướp bóc tài nguyên, không ít lần bóc lột chủng tộc này.

Nhưng giờ đã khác xưa.

Chủng tộc của hắn khi khai phá con đường mới đã gặp phải kẻ cản đường, chỉ còn một mình hắn tiến vào thế giới loài người.

Quá trình này không thể dùng từ thảm thương để hình dung.

So sánh ra thì chủng tộc Linh Năng rất có khả năng không gặp phải kẻ cản đường, sau khi đến thế giới loài người vẫn còn giữ lại được rất nhiều tộc nhân.

Ngoài ra, chủng tộc Linh Năng hiện tại còn có được một bảo vật là "Thánh Linh Ý Thức Khố."

Hắn không hề nghi ngờ rằng với sự tích lũy kiến thức khổng lồ của Thánh Linh Ý Thức Khố, chủng tộc Linh Năng hiện tại đã phát triển đến mức vô cùng khủng khiếp.

Biết đâu đã hoàn toàn nắm giữ thành Cựu Nhật.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ rằng sau hàng trăm năm phát triển, ngoài Thánh Linh Ý Thức Khố, chủng tộc Linh Năng

còn nắm giữ những vật phẩm kỳ diệu khác.

Còn về việc chủng tộc Linh Năng hiện tại đã phát triển đến mức nào, hắn cũng không nắm rõ.

Là thành phố phụ thuộc của thành Cựu Nhật, phần lớn tài nguyên của thành Mộ Lâm đều cần thành Cựu Nhật trợ cấp, hắn có thể hiểu được việc thành phố này bị chủng tộc Linh Năng xâm nhập.

Nhưng hắn không hiểu tại sao chủng tộc Linh Năng lại xây dựng một căn cứ bí mật trong cống ngầm của thành Mộ Lâm.

Theo lý mà nói, thành Cựu Nhật mới là lựa chọn tốt nhất của chủng tộc Linh Năng.

Ý thức của hắn hướng về phía căn cứ bí mật, xuyên qua từng lớp kiểm tra tiến vào bên trong căn cứ.

Khi nhìn rõ cảnh tượng bên trong, hắn không khỏi giật mình.

Trong tầm nhìn của ý thức, hắn phát hiện bên phải phòng thí nghiệm có những chiếc bàn thí nghiệm màu trắng tinh.

Mỗi chiếc bàn thí nghiệm đều trói một bóng hình gầy gò da xanh.

Đối với sát thủ da xanh, Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên không xa lạ.

Kể từ khi bước vào xã hội loài người, hắn thường xuyên bị sát thủ da xanh tấn công.

Hắn luôn cảm thấy rất nghi ngờ về điều này.

Hắn cảm thấy mình chưa từng tiếp xúc với chủng tộc nào giống với sát thủ da xanh, càng không nói đến chuyện kết thù.

Hết chương 767.

Chương 768. Suy Nghĩ Kỹ Lại

Chủng tộc da xanh kiên trì truy sát hắn như vậy, rõ ràng là có chút không hợp lý.

Sau đó, khi Phong Kỳ cũng bị sát thủ da xanh ám sát, hắn càng thêm nghi ngờ.

Nhưng nguyên nhân cụ thể là gì, đến nay hắn vẫn chưa điều tra được thông tin liên quan.

Hắn quyết định giải quyết Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng xong sẽ cân nhắc tiến hành điều tra về phương diện này.

Lúc này, khi nhìn thấy trong căn cứ nghiên cứu bí mật của chủng tộc Linh Năng lại có sát thủ da xanh, hắn không khỏi nghi ngờ rằng sát thủ da xanh có lẽ là sinh vật đặc biệt do chủng tộc Linh Năng tạo ra.

Chuyên dùng để thực hiện các nhiệm vụ đặc biệt như ám sát.

Thậm chí có thể là một mắt xích trong kế hoạch bố cục tương lai của chủng tộc Linh Năng.

Dù sao thì mỗi chủng tộc biết được rằng tương lai sẽ có "Đại thế giáng lâm." đều có kế hoạch tương lai lâu dài.

Những chủng tộc này có một điểm chung.

Cách chúng suy nghĩ về vấn đề đều xuất phát từ góc độ bố cục tương lai.

Ví dụ, bố cục tương lai của hắn là hiến tế toàn bộ loài người và rất nhiều chủng tộc lĩnh vực, để đổi lấy sức mạnh

khủng khiếp vô song.

Chỉ cần có nguồn dự trữ khí huyết khổng lồ, hắn còn có thể dùng khí huyết tạo ra một nhóm thân thể mới cho tộc nhân, hồi sinh tộc nhân.

Đến lúc đó, chủng tộc Mê Vụ sẽ tái sinh từ đống tro tàn.

Cộng thêm nguồn tài nguyên khổng lồ tích lũy sau này, có thể giúp tộc nhân nhanh chóng trưởng thành.

Hắn sẽ không còn phải đơn thương độc mã chiến đấu nữa.

Chỉ cần kế hoạch thành công.

Trong cuộc tranh bá của vạn tộc tương lai, chắc chắn sẽ có một vị trí dành cho hắn.

Còn có những bố cục tương lai khác, chẳng hạn như "Kế hoạch Thần Chết Đen." của thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật.

Hắn không biết cụ thể về kế hoạch này nhưng hắn đã tham gia cuộc họp liên quan của Viện Nghiên Cứu Khoa Học Kỹ Thuật, biết rằng kế hoạch này vô cùng quan trọng đối với thế lực Bóng Đen.

Là mắt xích cốt lõi nhất trong bố cục tương lai.

Vì vậy, hắn có lý do để nghi ngờ rằng loại sinh vật đặc biệt như sát thủ da xanh có thể là một loại sinh vật mới do chủng tộc Linh Năng tạo ra bằng kiến thức khổng lồ.

Cũng là một mắt xích trong kế hoạch tương lai, thậm chí có thể là mắt xích quan trọng.

Nếu phỏng đoán này là đúng thì cũng giải thích được tại sao sát thủ da xanh lại kiên trì truy sát hắn như vậy.

Bởi vì hắn thực sự có thù với chủng tộc Linh Năng.

Chỉ là mối thù này có thể lớn có thể nhỏ, hắn còn tưởng rằng sau khi bước vào thế giới loài người, chủng tộc Linh Năng đã buông bỏ mối thù năm xưa, thậm chí còn chủ động tiếp xúc với hắn sau khi hắn giáng lâm.

Không ngờ rằng đám tiểu tiện nhân này lại ngấm ngầm làm trò mờ ám.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn lại thấy phỏng đoán này không hợp lý.

Nếu chủng tộc Linh Năng muốn nhắm vào hắn thì đã sớm ra tay rồi.

Lúc đó là lúc hắn yếu nhất.

Tộc nhân đều tử trận khi khai phá con đường, chỉ có một mình hắn mang theo lĩnh vực giáng lâm nhân gian.

Cũng chính trong khoảng thời gian đó, hắn đã tình cờ gặp một thành viên của chủng tộc Linh Năng.

Sau khi thành viên chủng tộc Linh Năng gặp hắn, trong quá trình giao lưu không xảy ra mâu thuẫn, thậm chí thành viên chủng tộc Linh Năng đó còn chủ động giới thiệu với hắn về tình hình thế giới loài người.

Cũng nói rằng nước sông không phạm nước giếng, ân oán năm xưa cứ thế mà qua đi.

Vì vậy, nếu chủng tộc Linh Năng muốn ra tay với hắn, căn bản không cần dùng thủ đoạn ám sát thấp kém.

Hắn lại nhìn về phía sinh vật da xanh bị trói trên bàn thí nghiệm, trong lòng tràn đầy nghi ngờ.

Sinh vật da xanh ám sát hắn rất có thể không liên quan đến chủng tộc Linh Năng nhưng hắn không thể khẳng định chắc chắn rằng sinh vật da xanh không phải là sinh vật đặc biệt do chủng tộc Linh Năng tạo ra.

Ngay lúc này, đèn đỏ đột nhiên sáng lên trong phòng thí nghiệm của căn cứ.

Vài luồng sóng xung kích Linh Năng đột nhiên đâm vào ý thức cảm nhận của hắn.

Mê Vụ Chi Chủ lập tức cảm thấy đầu hơi đau nhói.

Nhận ra rằng thiết bị dò tìm trong căn cứ bí ẩn đã cảm nhận được sự thăm dò tinh thần của hắn, hắn dứt khoát đi vòng theo đường cống thoát nước mà rời đi, không chọn cách ở lại.

Giai đoạn này, hắn không muốn tiếp xúc với chủng tộc Linh Năng.

Dù sao thì thực lực của bọn họ hoàn toàn không cân xứng, căn bản không thể đứng trên cùng một lập trường để nói chuyện, kết minh.

Nghĩ đến đây, hắn tăng tốc độ rút lui.

Một lát sau, Mê Vụ Chi Chủ dừng lại ở một ngã ba đường cống.

Lúc này, hắn mở rộng cảm nhận tinh thần ra bốn phương tám hướng.

Xác định xung quanh không có sinh vật nào khác, sương mù xám bắt đầu co lại, cuối cùng hóa thành hình người.

Ngay sau đó, quần áo bay ra từ trong sương mù xám, tự động mặc lên người hắn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lấy điện thoại vệ tinh Hổ Phách ra từ trong sương mù xám, rồi bấm gọi điện.

Hết chương 768.

Chương 769. Ngồi Xuống Ghế

Nhưng điện thoại chưa kịp kết nối thì đã bị ngắt.

Trên điện thoại hiện lên một dòng chữ:

[Phát hiện có thiết bị định vị tín hiệu gần đó, điện thoại tự động ngắt.]

Nhận ra rằng chủng tộc Linh Năng đã chế tạo thiết bị chặn tín hiệu và định vị trong đường cống, hắn lập tức hóa thành sương mù và bay lên theo đường ống.

Một lát sau, hắn đã ra đến bên ngoài.

Dựa vào cột đèn đường, hắn lấy điện thoại vệ tinh Hổ Phách ra khỏi túi quần, một lần nữa gọi điện cho Phong Kỳ.

Lần này, điện thoại vệ tinh Hổ Phách không phản hồi, điện thoại đã kết nối rất suôn sẻ.

Trong điện thoại truyền đến giọng nói của Phong Kỳ:

"Lão Mê, kế hoạch thành công rồi à?"

"Nào có nhanh vậy, kế hoạch còn chưa triển khai, chỉ là giữa chừng phát hiện ra một điều bất ngờ."

"Ta thấy phát hiện này có lẽ có thể giúp chúng ta hiểu được nguồn gốc của sinh vật da xanh."

"Ọc ọc… ọc, nói đi." Lúc này, Phong Kỳ đang đánh răng ở đầu dây bên kia, hắn nhổ bọt trắng ra, vội vàng nói.

"Chuyện là thế này, ngay sau khi ta vào thành Mộ Lâm đã bị quân bộ phát hiện, để tránh bị truy bắt, ta chỉ có thể trốn vào

đường cống…”

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ kể chi tiết cho Phong Kỳ về những gì hắn thấy trong đường cống khu vực phía Tây thành Mộ Lâm.

Trong đó cũng bao gồm cả phỏng đoán của hắn về nguồn gốc của sát thủ da xanh.

Nghe xong lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng Phong Kỳ cũng nảy sinh rất nhiều nghi ngờ.

Hắn hiểu biết về sát thủ da xanh nhiều hơn Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn lại cảm thấy rằng có thể sát thủ da xanh muốn cướp “Thánh Linh Ý Thức Khố.” nên đã bị chủng tộc Linh Năng bắt được.

Mới bị đưa lên bàn thí nghiệm để nghiên cứu.

Nhưng vẫn còn rất nhiều nghi vấn không thể giải đáp.

Nếu sát thủ da xanh là sinh vật đặc biệt do chủng tộc Linh Năng tạo ra thì mục đích của việc làm này là gì?

Chủng tộc Linh Năng lại vì sao phải xây dựng một phòng thí nghiệm bí ẩn như vậy trong đường cống thành Mộ Lâm?

Tất cả những điều này đều toát lên một mùi vị khác thường.

…

Trụ sở Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Khu vực trung tâm.

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ đặt bàn chải đánh răng xuống.

Cuộc chạm trán với Mê Vụ Chi Chủ ở thành phố Mộ Lâm hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Nhưng phòng thí nghiệm bí ẩn của tộc Linh Năng cùng những tên sát thủ da xanh đang bị thí nghiệm không thể chứng minh rằng sinh vật da xanh chính là do tộc Linh Năng tạo ra.

Hắn lại thấy rằng rất có thể những tên sát thủ da xanh đã bị thành viên tộc Linh Năng bắt tại trận khi chúng cướp "Kho Ý Thức Thánh Linh ."

Sau đó mới có những cuộc thí nghiệm nghiên cứu.

Có lẽ tộc Linh Năng cũng đã chán ngấy những sinh vật đặc biệt xuất quỷ nhập thần này từ lâu.

Nghiên cứu chỉ để đối phó tốt hơn với những cuộc tấn công bất ngờ của bọn sát thủ da xanh.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn vẫn biết rất ít về bọn sát thủ da xanh.

Thậm chí không biết thế lực bí ẩn này cuối cùng đến từ đâu.

Vừa suy nghĩ về những manh mối liên quan đến bọn sát thủ da xanh, hắn vừa rời khỏi phòng vệ sinh và ngồi xuống ghế sofa trong phòng ngủ.

Lúc này, một tia sáng lóe lên trong đầu hắn.

Hắn đột nhiên nghĩ đến một điểm mà trước giờ hắn vẫn chưa chú ý đến.

Trong nhiều dòng hy sinh, hầu như mỗi dòng hy sinh đều phải hứng chịu cuộc tấn công của bọn sát thủ da xanh, chỉ có một dòng thời gian khá đặc biệt.

Đó chính là dòng hy sinh gia nhập nội ứng của Viện nghiên cứu khoa học.

Ở dòng hy sinh này, hắn sống lâu hơn bây giờ, ít nhất là đã trải qua sự kiện cơ sở nghiên cứu Tinh Hồng của thành phố Mộ Lâm bị phá hủy.

Nhưng hắn ở dòng hy sinh đó chưa bao giờ phải hứng chịu cuộc tấn công của bọn sát thủ da xanh.

Điều này rõ ràng là không hợp lý.

Trong những dòng hy sinh trước đó, mặc dù cũng có trường hợp không phải hứng chịu cuộc tấn công của bọn sát thủ da xanh nhưng những hắn ở những dòng đó thường có tuổi thọ không cao.

Đến thời điểm gần như phải gặp bọn sát thủ da xanh thì hắn đã chết từ lâu.

Vì vậy, hắn có thể hiểu được tại sao không có ghi chép liên quan.

Nhưng hắn không thể dùng bất kỳ lời giải thích nào để chứng minh tại sao hắn ở dòng hy sinh của Viện nghiên cứu khoa học lại không bị bọn sát thủ da xanh ám sát.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đã liệt kê ra rất nhiều khả năng.

Nhưng những phỏng đoán này đều có lỗ hổng lớn.

Có một điều chắc chắn.

Thời điểm xuất hiện của bọn sát thủ da xanh ở mỗi dòng thời gian đều khác nhau và số lượng xuất hiện cũng khác nhau.

Có vẻ như bọn sát thủ da xanh có thể thay đổi theo sự thay đổi của dòng thời gian.

Nhưng không phải là hoàn toàn không có quy luật.

Ít nhất hắn có thể xác định gần đúng một thời điểm, trong khoảng nửa năm trước và sau thời điểm đó.

Tình hình ám sát sau này cũng tương tự.

Vì vậy, hắn có thể đoán được thời điểm xuất hiện của bọn sát thủ da xanh ở gần một khoảng thời gian nào đó.

Hết chương 769.

Chương 770. Viện Nghiên Cứu

Nhưng điều kỳ lạ nhất ở dòng hy sinh nội ứng của Viện nghiên cứu khoa học là hắn đã sống đến 37 tuổi.

Tức là trong vòng 20 năm sau khi bắt đầu dòng hy sinh, hắn chưa từng gặp phải cuộc ám sát của bọn sát thủ da xanh.

Điều này chênh lệch khá lớn so với những dòng hy sinh khác.

Bọn sát thủ da xanh không quan tâm hắn ở đâu, chỉ cần có cơ hội, bọn chúng sẽ xuất hiện và tiến hành ám sát.

Dòng hy sinh khác thường này khiến hắn không khỏi nghi ngờ rằng có lẽ việc hắn ở dòng hy sinh đó không gặp phải bọn sát thủ da xanh có liên quan rất lớn đến thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Nhưng dường như thế lực Bóng Đen tập trung vào kế hoạch Thần chết đen, không thể nào đi tạo ra bọn sát thủ da xanh được.

Trong lúc suy nghĩ, hắn nghĩ đến hai khả năng.

Thứ nhất, hắn ở dòng hy sinh đó hầu như toàn ở trong Viện nghiên cứu khoa học.

Có lẽ bọn sát thủ da xanh đã từng xuất hiện, chỉ là chưa kịp đến gần hắn thì đã bị thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học phát hiện và giết chết như những kẻ xâm nhập.

Đây có lẽ là lý do tại sao hắn ở dòng thời gian đó chưa từng phải hứng chịu cuộc tấn công của bọn sát thủ da xanh.

Thứ hai, bọn sát thủ da xanh thực sự là một loại sinh vật đặc biệt do tộc Linh Năng tạo ra, chuyên dùng để thực hiện nhiệm vụ thu thập vật phẩm kỳ diệu.

Giả thuyết này có độ tin cậy rất cao.

Hòa thượng đã từng mô tả chi tiết về công dụng của "Kho Ý Thức Thánh Linh."

Vật phẩm kỳ diệu này có thể ghi lại toàn bộ kiến thức của các thành viên tộc Linh Năng, khiến cho kiến thức dự trữ và các kỹ năng mà tộc Linh Năng nắm giữ của mỗi thế hệ đều mạnh hơn thế hệ trước.

Giống như một tấm lưới lớn kết nối tất cả các thành viên tộc Linh Năng, trung tâm của tấm lưới chính là một cơ sở dữ liệu.

Các thành viên mới của tộc Linh Năng muốn có kiến thức về lĩnh vực nào thì chỉ cần dùng ý thức vào Kho Ý Thức Thánh Linh, nhấp vào "Tải xuống." là có thể có được các kỹ năng liên quan được lưu trữ trong kho kiến thức.

Điều này cũng bao gồm nhiều kiến thức về sáng tạo.

Vì vậy, tiềm năng sáng tạo của tộc Linh Năng vô cùng đáng sợ.

Hoàn toàn có khả năng họ tạo ra những sinh vật da xanh dùng để thu thập vật phẩm kỳ diệu.

Để giúp những sinh vật da xanh thu thập vật phẩm kỳ diệu tốt hơn, tộc Linh Năng còn chế tạo ra những viên ngọc đen nhỏ dùng để định vị vật phẩm kỳ diệu.

Nếu giả thuyết này là đúng.

Thì rõ ràng là thế lực Bóng Đen tách ra khỏi tộc Linh Năng cũng biết đến sự tồn tại của bọn sát thủ da xanh, thậm chí còn nắm được cách đối phó với bọn chúng.

Ví dụ như lúc trước, khi Úy Vi nghiên cứu bọn sát thủ da xanh, hắn đã phát hiện ra rằng bọn chúng luôn nhận được tín hiệu bí ẩn từ bên ngoài.

Có lẽ thế lực Bóng Đen tách ra khỏi tộc Linh Năng đã nắm được cách chặn tín hiệu này.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn không phải hứng chịu cuộc tấn công của bọn sát thủ da xanh trong thời gian làm nội ứng ở Viện nghiên cứu khoa học.

Cả hai giả thuyết đều có thể chứng minh rằng bọn sát thủ da xanh có thể là vũ khí do tộc Linh Năng tạo ra.

Nhưng hắn vẫn chưa thể biết được lý do cụ thể là gì.

Không hiểu sao, hắn luôn cảm thấy mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Hắn nhớ rõ rằng trong nhiệm vụ hộ tống trước đây, bọn sát thủ da xanh còn từng giao chiến với tộc Linh Năng ở đoạn đường hẻm núi, không giống như bị tộc Linh Năng điều khiển.

Nhưng hắn cũng không thể loại trừ khả năng đây chỉ là vở kịch mà tộc Linh Năng diễn cho tất cả các thế lực xem.

Hít một hơi thật sâu, hắn không còn suy nghĩ lung tung nữa.

Lúc này, hắn đi đến tủ quần áo, lấy ra một bộ đồng phục của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Mặc xong, hắn đi đến trước gương và ngắm nghía kỹ lưỡng.

Hôm nay là ngày công bố kết quả đánh giá vòng đầu tiên của công pháp Hiến Tế Huyết Nhục.

Còn ba giờ nữa là đến cuộc họp báo với các phóng viên bên ngoài.

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ không nói nhưng hắn biết rằng Mê Vụ Chi Chủ rất quan tâm đến buổi tuyên truyền lần này.

Vừa rồi trong điện thoại còn hỏi thăm.

Đã đứng về phía Mê Vụ Chi Chủ ở dòng hy sinh này thì hắn chắc chắn phải làm tốt mọi việc giúp Mê Vụ Chi Chủ phát triển.

Hắn càng mạnh thì hắn càng có thể dựa vào ảnh hưởng của Mê Vụ Chi Chủ để nắm được nhiều thông tin hơn.

Hắn rất coi trọng cuộc họp báo lần này.

Mặc chỉnh tề, hắn bước ra khỏi phòng.

Các nhà nghiên cứu trong khu vực cốt lõi vẫn đang bận rộn trước các thiết bị khoa học, không mấy để ý đến sự xuất hiện của hắn.

Nhưng những thành viên tộc Dạ Ảnh bị Mê Vụ Chi Chủ khống chế thì nhìn hắn với ánh mắt rõ ràng có chút kiêng dè.

Ra khỏi khu vực cốt lõi, hắn đi thẳng đến nhà ăn của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hết chương 770.

Chương 771. Kết Quả Bất Ngờ

Lấy khay đựng thức ăn, hắn bắt đầu chọn đồ ăn.

Bữa sáng của Viện Nghiên cứu Hổ Phách rất phong phú, thậm chí có thể dùng từ xa hoa để mô tả.

So với Tinh Thành Học Phủ, còn cao hơn một bậc.

Nhưng trong thời gian gần đây, chất lượng thức ăn của Viện Nghiên cứu Hổ Phách rõ ràng đã giảm sút.

Hắn mới đến trụ sở Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nhà ăn của Viện Nghiên cứu Hổ Phách ngoài các món ăn đặc sắc của các thành phố lớn còn cung cấp không ít nguyên liệu linh tính do các lĩnh vực sản xuất ra.

Ví dụ như cỏ kim quang của lĩnh vực Mộ Quang.

Đây là một loại vật liệu linh tính cấp thấp có thể bồi dưỡng cơ thể, bên ngoài ít nhất phải bán được một vạn tệ một cây.

Nhưng Viện Nghiên cứu Hổ Phách lại cung cấp không giới hạn.

Việc cung cấp thức ăn xa hoa như vậy không phải là lãng phí.

Lý do cụ thể cũng liên quan đến tình hình bên trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hầu hết các nhà nghiên cứu thường bận rộn với các thí nghiệm khác nhau, rất ít thời gian để tu luyện, cộng thêm tinh

thần luôn căng thẳng, thường xuyên thức đêm, thậm chí thức đêm liên tục.

Dẫn đến tình trạng sức khỏe của các nhà nghiên cứu trong các nhóm dự án thường xuyên gặp vấn đề.

Điều này chắc chắn sẽ làm chậm tiến độ nghiên cứu.

Để giải quyết vấn đề này, cấp cao của Hổ Phách đã trích một phần nguồn linh tính nhận được mỗi tháng để giúp các nhà nghiên cứu bồi dưỡng cơ thể.

Các loại vật liệu linh tính cấp thấp gần như được cung cấp không giới hạn trong nhà ăn.

Hiệu quả của bước này rất tốt.

Nhiều nhà nghiên cứu sau khi thức trắng đêm, ăn một số nguyên liệu linh tính rất nhanh lại có thể tràn đầy năng lượng để tiếp tục nghiên cứu.

Nhưng sau khi Mê Vụ Chi Chủ hoàn toàn nắm quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ Phách, tình hình đã thay đổi.

Mê Vụ Chi Chủ không giống như tộc Dạ Ảnh, hắn không cần lợi dụng năng lực nghiên cứu của Viện Nghiên cứu Hổ Phách để giúp mình phát triển.

Hắn cho rằng việc lãng phí linh tài vào các nhà khoa học là quá lãng phí.

Vì vậy, hắn đã cắt giảm 90% lượng cung cấp nguyên liệu linh tính trong bữa ăn, đổi thành cung cấp có hạn và mỗi nhà nghiên cứu được phân bổ theo tuần.

Đây cũng là lý do khiến chất lượng thức ăn trong nhà ăn Hổ Phách giảm mạnh.

Thức ăn linh tính được nuôi dưỡng dưới sự tưới tắm của linh khí trời đất, rõ ràng ngon hơn thức ăn sản xuất theo dây

chuyền hiện đại.

Đối với những người sành ăn trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách, đây chắc chắn là một đòn giáng mạnh.

Ăn hết thức ăn trong khay trong vòng nửa giờ, Phong Kỳ cầm lấy hộp sữa đậu nành đặt bên cạnh khay, uống cạn.

Đứng dậy rời khỏi chỗ ngồi, hắn đi thẳng về phòng.

…

2 giờ sau.

Quảng trường trụ sở Hổ Phách.

Các phóng viên đến từ các thành phố lớn được sắp xếp ngồi trên ghế ở hai bên quảng trường.

Khi bóng dáng Phong Kỳ xuất hiện, đèn flash trên toàn trường nhấp nháy liên tục, tiếng chụp ảnh vang lên không ngừng.

Ngồi xuống vị trí chính, hắn nhìn về phía đám đông phóng viên đen kịt phía trước.

Lúc này chỉ còn năm phút nữa là đến giờ công bố kết quả vòng thi đầu tiên của cuộc thi công pháp.

Mục đầu tiên của buổi họp báo này là xem kết quả đánh giá sau khi tổng hợp.

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn màn hình lớn phía sau vẫn đang đếm ngược.

Thời gian trôi qua nhanh chóng, tiếng ồn ào dần lắng xuống khi bắt đầu đếm ngược mười giây.

Khi đếm ngược kết thúc, màn hình lớn nhận được báo cáo đánh giá đầu tiên.

[Viện Nghiên cứu Ngân Hà - Đánh giá Hiến tế huyết nhục]

Kết quả đánh giá vòng đầu tiên: Hoàn hảo

Các bộ phận tham gia đánh giá: Bộ nghiên cứu công pháp, Bộ thử nghiệm công pháp, Bộ mô phỏng công pháp, Bộ nghiên cứu cấu trúc cơ thể người, Bộ đánh giá công nghệ ảo, Bộ nghiên cứu thuật pháp hai…

Giám định viên chính: Trưởng bộ công pháp Viện Nghiên cứu Ngân Hà - Lý Châu.

Nhận xét công pháp:…

…

Khi thấy kết quả đánh giá mà Viện Nghiên cứu Ngân Hà đưa ra là hoàn hảo, khu vực dành cho phóng viên phía trước một phen xôn xao, tiếng chụp ảnh gần như vang lên liên hồi.

Đối với đánh giá này, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

Nếu con người có thể phát hiện ra vấn đề của Hiến tế huyết nhục thì sẽ không có chuyện Mê Vụ Chi Chủ búng tay trong tương lai.

Nhìn từ góc độ khác.

Lão Vương đã cố gắng trong nhiều dòng thời gian để giải mã Hiến tế huyết nhục nhưng tiến độ vẫn chậm, còn lâu mới có thể giải mã chính thức.

Có thể thấy Hiến tế huyết nhục mà Mê Vụ Chi Chủ suy diễn từ Huyết thạch không phải là thứ mà công nghệ tu luyện hiện đại của con người có thể dễ dàng nhìn thấu.

Lúc này, màn hình hiển thị báo cáo đánh giá vòng đầu tiên thứ hai.

Báo cáo này đến từ Viện nghiên cứu Thắng Lợi.

Kết quả thử nghiệm không nằm ngoài dự đoán của hắn, vẫn là đánh giá “Hoàn hảo.”

Với tư cách là giám định viên chính, Phó viện trưởng Viện nghiên cứu Thắng Lợi đã viết 300 chữ khen ngợi công pháp này trong phần nhận xét.

Hết chương 771.

Chương 772. Ánh Nhìn Lạnh Lùng

Cùng với từng báo cáo đánh giá được gửi đến, không khí trở nên sôi động hẳn.

Lúc này, khán giả xem trực tiếp tại các phòng phát sóng trực tiếp càng trở nên phấn khích.

Ban đầu, họ còn có chút nghi ngờ về nội dung mà các phương tiện truyền thông tuyên truyền.

Nhưng giờ đây, nỗi lo lắng trong lòng họ đã hoàn toàn tan biến.

Tất cả các báo cáo này đều đến từ các viện nghiên cứu công pháp hàng đầu có thẩm quyền và mỗi cơ sở nghiên cứu đều đưa ra đánh giá "Hoàn hảo."

Lúc này, các phòng phát sóng trực tiếp tràn ngập bình luận:

"Trước khi xem kết quả đánh giá của các viện nghiên cứu lớn, tôi vẫn còn nghi ngờ về Hiến tế huyết nhục, dù sao thì những gì truyền trên mạng cũng quá huyền hồ, sự thật chứng minh là tầm mắt tôi hạn hẹp, Phong Kỳ đỉnh thật!"

"Không nói nhiều, Phong Kỳ đỉnh là được."

"Đây chắc chắn là một ngày được ghi vào sử sách, không ngờ tôi lại được tận mắt chứng kiến (xem phát trực tiếp trên mạng cũng coi như tận mắt chứng kiến, hì hì)"

"Kết quả đánh giá vòng đầu tiên đã có, liệu trong vòng một năm nữa có thể chính thức ra mắt không? Thật mong chờ đến ngày Hiến tế huyết nhục chính thức ra mắt, đến lúc đó tôi chắc

chắn sẽ thử tu luyện, thậm chí đã cân nhắc đến việc sau này sẽ tu luyện chính Hiến tế huyết nhục.”

…

Có tổng cộng 38 cơ quan tham gia đánh giá vòng đầu tiên.

Trong đó có tám cơ quan công pháp hàng đầu có thẩm quyền.

Tất cả đều đưa ra đánh giá “Hoàn hảo.”

Lúc này, buổi họp báo bước vào phần thứ hai, phóng viên đặt câu hỏi.

Người đầu tiên đứng lên là phóng viên đại diện chính thức của Thành Thắng Lợi.

Lúc này, cô nhìn về phía Phong Kỳ, mỉm cười hỏi:

“Thầy Phong, xin hỏi cảm hứng để thầy nghiên cứu Hiến tế huyết nhục xuất phát từ đâu?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bình tĩnh gật đầu:

“Năm xưa khi còn dạy học tại Học phủ Tinh Thành, tôi luôn muốn nghiên cứu một loại công pháp siêu cấp có thể thúc đẩy tình hình tu luyện hiện đại, Hiến tế huyết nhục chính là có cảm hứng ban đầu từ lúc đó.”

Nữ phóng viên lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi:

“Lúc đầu thầy chọn nghỉ học là để nghiên cứu Hiến tế huyết nhục sao?”

“Đúng vậy, khi còn dạy học tại Học phủ Tinh Thành, luôn có những chuyện vặt vãnh khiến tôi không thể tập trung tinh lực để nghiên cứu Hiến tế huyết nhục, dứt khoát từ bỏ chức vụ giáo viên, chuyên tâm nghiên cứu.”

Lúc này, nữ phóng viên ngồi xuống, phóng viên đến từ Học phủ Lãnh Đông đứng dậy:

“Học trưởng Phong Kỳ, tôi cũng đến từ Học phủ Tinh Thành giống thầy, là học muội của thầy, trong những ngày ở Học phủ Tinh Thành, em vẫn luôn nghe thấy truyền thuyết về thầy, em muốn hỏi thầy, thầy nghĩ sao về việc bên ngoài gọi thầy là ngôi sao mai?”

“Không dám nhận, tôi chỉ muốn chuyên tâm nghiên cứu…”

…

Buổi họp báo kéo dài 2 tiếng.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ đều mỉm cười ứng phó, khiêm tốn đưa ra câu trả lời đã chuẩn bị từ trước.

Buổi họp báo này ngoài việc tạo tiếng vang, mở rộng sức ảnh hưởng cho Hiến tế huyết nhục, còn có một lý do rất quan trọng.

Là để tạo dựng hình tượng cho hắn.

Sau đó từng bước đẩy ấn tượng của mọi người về hắn theo hướng “Thần.”

Buổi họp báo công bố kết quả vòng thi đầu tiên chỉ là khâu đầu tiên của kế hoạch tạo thần.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ còn sẽ thao túng dư luận để triển khai kế hoạch tiếp theo.

Mỗi khâu trong kế hoạch, Mê Vụ Chi Chủ đều phải khiến thế gian phải khuất phục trước hắn.

Cũng chỉ có những cú sốc về mặt tinh thần liên tiếp như vậy mới có thể khiến ấn tượng của thế gian về hắn thay đổi.

Cuối cùng của kế hoạch, Mê Vụ Chi Chủ sẽ nhân danh Viện nghiên cứu Hổ phách tuyên bố xây dựng cho hắn một bức tượng thần.

Nếu kế hoạch thành công, chỉ cần một bộ phận con người trở thành tín đồ của hắn, hắn sẽ có thể có được sức mạnh tín ngưỡng liên tục.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói.

Chỉ cần sử dụng đúng cách Vòng tay kỳ tích, hiệu quả có lẽ sẽ tốt hơn cả Huyết thạch trong người hắn.

Thậm chí Mê Vụ Chi Chủ còn nói đùa rằng tương lai của hắn, có lẽ sẽ cao hơn cả hắn.

Đối với điều này, Phong Kỳ không chắc chắn.

Nếu đường hy sinh này thực sự thuận lợi, vậy chẳng phải hắn có thể gặp được một bản sao khác của mình sao?

…

Sau khi buổi họp báo kết thúc, cuộc sống của Phong Kỳ trở lại bình thường.

Bây giờ, dư luận bên ngoài bắt đầu lên men, độ hot của Hiến tế huyết nhục tăng lên đều đặn.

Hắn cũng trở thành trọng tâm chú ý của bên ngoài, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng mà Mê Vụ Chi Chủ đã vạch ra.

Sáng sớm hôm đó.

Trời còn tờ mờ sáng, bên ngoài mây đen đè thấp, mưa phùn lất phất.

Cổng Nam của căn cứ Hổ phách hôm nay hiếm khi mở toang.

Những chiếc xe tải dài bên ngoài căn cứ lần lượt đi qua cổng chính, qua cửa kiểm tra an ninh vào căn cứ Hổ phách, hướng về phía kho Hổ phách.

Kho của Viện nghiên cứu Hổ phách nằm ở phía sau căn cứ.

Hết chương 772.

Chương 773. Mê Vụ Chi Chủ

Bốn phía được bao bọc bởi bức tường đổ bê tông kim loại đặc biệt, dọc đường còn bố trí ba trạm kiểm soát dụng cụ để phát hiện sóng sinh học.

Bên ngoài kho có một đội trực gồm 30 người, tuần tra 24 giờ, cứ 8 giờ lại đổi ca một lần.

Lúc này, Phong Kỳ đang đứng bên ngoài bức tường kho, ánh mắt dõi theo đoàn xe vận tải từ xa chạy tới.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn trợ lý đang đứng bên cạnh, gật đầu với anh ta.

Trợ lý là một trong những thành viên của tộc Dạ Ảnh đã bị khuất phục.

Bây giờ tên là Dạ Lão Nhị.

Lúc này, anh ta quay người về phía bức tường kim loại, đưa tay nhập một dãy mật mã dài trên màn hình bức tường.

Mặt đất rung chuyển, bức tường kim loại từ từ chìm xuống lòng đất.

Tiếp theo, nhà kho giống như xe căn cứ trong Red Alert, nhanh chóng mở rộng, triển khai.

Trong chốc lát, một bệ nâng dẫn đến kho ngầm đã mọc lên ở trung tâm kho căn cứ.

Đoàn xe vận tải cũng dừng lại bên ngoài kho vào lúc này.

“Bắt đầu thống kê tài nguyên đi.” Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

Các thành viên của chiến đoàn thuộc hạ của Hổ phách đứng sau hắn nghe vậy, liền tiến lên giúp dỡ hàng.

Các container được dỡ xuống đều được mở ra để kiểm kê tài nguyên.

Cách kiểm kê khá đơn giản, chỉ cần lấy máy quét quét một vòng là được, thiết bị kiểm tra do Viện nghiên cứu khoa học chế tạo có thể tự động phân loại và ghi lại tình hình tài nguyên trong container.

Lúc này, trên máy tính bảng trong tay Phong Kỳ, số lượng tài nguyên trong danh sách đang không ngừng tăng lên.

Các linh tài mà thiết bị quét được sẽ được đồng bộ hiển thị trên máy tính bảng trong tay hắn.

Đây là một khâu kiểm kê tài nguyên mà hắn phải đích thân giám sát một lần mỗi tháng.

Mê Vụ Chi Chủ không quan tâm đến các dự án nghiên cứu trong Viện nghiên cứu Hổ phách, chỉ rất coi trọng tài nguyên.

Khi hắn ở đó, hắn sẽ đích thân phụ trách kiểm kê tài nguyên.

Bây giờ, Mê Vụ Chi Chủ đang triển khai kế hoạch nhắm vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng nên hắn cũng phải chịu trách nhiệm về mảng này.

Mất nửa ngày để kiểm kê.

Việc kiểm kê linh tài phân bổ trong tháng này đã hoàn tất.

Sau khi đối chiếu danh sách và xác nhận không có vấn đề gì, Phong Kỳ ra lệnh, sau đó một lượng lớn linh tài được đưa xuống kho ngầm thông qua thang máy.

Số linh tài còn lại sẽ được chuyển đến các căn cứ phụ, nhóm dự án nghiên cứu của trụ sở chính và nhà hàng Hổ

phách.

Bận rộn cả buổi, quần áo đã ướt mưa.

Phong Kỳ đang định về phòng thay quần áo thì phát hiện có một bóng người đang từ từ đi về phía hắn từ hướng cổng Nam.

Quần áo của hắn rách nát nhưng trên mặt lại nở nụ cười tự tin.

Lúc này, người đến chính là Mê Vụ Chi Chủ đã rời đi hơn mười ngày.

Nhìn thấy nụ cười trên mặt Mê Vụ Chi Chủ, hắn biết rằng nhiệm vụ lần này rõ ràng là đã thành công.

Trong lúc chờ đợi, Mê Vụ Chi Chủ bước tới trước mặt hắn.

Vươn tay đấm vào ngực hắn, Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét:

"Kế hoạch thành công rồi."

Nghe được lời này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Trên dòng lịch sử bình thường, Mê Vụ Chi Chủ cũng đã thành công.

Nếu không phải Mê Vụ Chi Chủ đã ám toán tầng lớp cao cấp của Chiến Đoàn Sói Đói thì trước đó hắn cũng không thể trở thành đoàn trưởng mới của Chiến Đoàn Sói Đói và cũng không thể thành công tiến vào đội ngũ nòng cốt cấp hai của Viện nghiên cứu khoa học.

Sau một hồi trao đổi, Phong Kỳ đã hiểu được đại khái những gì Mê Vụ Chi Chủ đã trải qua ở thành Mộ Lâm.

Quá trình không xảy ra bất kỳ sai sót nào.

Giai đoạn hiện tại, Viện nghiên cứu khoa học đã cảnh giác với Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Tiếp theo, sự cảnh giác này cũng sẽ dần chuyển thành sự thù địch trong kế hoạch tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ.

Nghe xong lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ liếc nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang rách rưới, trên mặt hiện lên ý cười:

"Đã trở về, vậy là hành động châm ngòi giai đoạn này đã kết thúc, tiếp theo ngươi định làm gì."

"Trước tiên là bế quan vài tháng, sau đó sẽ cân nhắc triển khai kế hoạch tiếp theo, dù sao thì việc nâng cao thực lực vẫn là ưu tiên hàng đầu."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Dạ Lão Nhị đang đi theo sau hắn.

Giọng điệu lúc này trở nên lạnh lùng, hắn hung hăng nói:

"Dạ Lão Nhị, mở cửa kho cho ta, chủ nhân của ngươi muốn vào bế quan."

Tu luyện Hiến tế huyết nhục, sinh mạng đã hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của Mê Vụ Chi Chủ, thân thể Dạ Lão Nhị run rẩy, quả quyết chạy về trước bức tường kim loại của kho, sau đó nhập mật mã.

Bức tường kim loại vừa mới khôi phục lại một lần nữa chìm xuống, căn cứ kho như một bông hoa nở rộ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ vươn tay vỗ vai hắn:

"Ta đi bế quan trước, nếu có chuyện gì khẩn cấp thì liên lạc với ta qua máy truyền tin."

"Đi đi."

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó bước tới bệ nâng của kho tài nguyên.

Hết chương 773.

Chương 774. Nhà Tưởng Niệm

Kho này có ý nghĩa rất lớn đối với Viện nghiên cứu Hổ phách, thậm chí còn được liệt vào danh sách cấm địa.

Nhưng đối với Mê Vụ Chi Chủ, đây chỉ là kho báu có thể tùy ý lấy tài nguyên linh tính mà thôi.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã đứng trên bệ nâng, Phong Kỳ định quay người rời đi.

Nhưng hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ giơ tay phải lên, cười với hắn và giơ ngón tay cái.

Phong Kỳ: …

…

Ba ngày sau, Phong Kỳ đang ngồi trong văn phòng xem tin tức.

Lúc này, chuông điện thoại của hắn reo lên.

Cầm điện thoại lên, hắn phát hiện là một số điện thoại lạ gọi đến.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn nghe điện thoại.

“Có phải thầy Phong không?”

“Xin hỏi anh là?”

“Tôi là nhân viên của bộ phận đánh giá thành tích Viện nghiên cứu Liên hợp, gần đây, tổ đánh giá đã thông qua việc đánh giá thành tích của anh, chúng tôi đã bắt tay vào làm huy

chương vàng xuất sắc của loài người cho anh, sẽ giao cho anh bằng hình thức chuyển phát nhanh trong vòng một tháng."

"Ngoài ra, chúng tôi quyết định dựng một bức tượng anh hùng cho anh trong nhà tưởng niệm Tinh Thành, hy vọng anh sắp xếp thời gian đến chi nhánh Viện nghiên cứu Liên hợp ở Tinh Thành để quét hình ảnh cơ thể…"

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ đứng dậy rời khỏi văn phòng, đi về phía căn phòng ở khu vực trung tâm.

Hắn không hề bất ngờ trước sự vinh danh này.

Trong mắt các viện nghiên cứu lớn, thậm chí là Viện nghiên cứu Liên hợp, bộ công pháp Hiến tế huyết nhục đã trở thành một siêu công pháp đủ sức thúc đẩy nền tu luyện hiện đại.

Việc được trao tặng huy chương vàng xuất sắc của loài người đã là điều chắc chắn.

Còn việc dựng tượng cho hắn ở nhà tưởng niệm Tinh Thành là một bước trong kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ.

Trước khi đến thành Mộ Lâm, Mê Vụ Chi Chủ đã nộp đơn xin này lên Viện nghiên cứu Liên hợp dưới danh nghĩa toàn thể tầng lớp cao cấp của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Việc đạt được đánh giá "Hoàn hảo." trong vòng kiểm tra đầu tiên rõ ràng đã đẩy nhanh tiến độ này.

Hắn không muốn trì hoãn việc này.

Giải quyết sớm thì kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ mới có thể triển khai nhanh hơn, hắn cũng có thể dựa vào sức mạnh của tín ngưỡng để không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn.

Biết đâu những suy đoán tối qua của hắn lại có thể trở thành sự thật.

Hắn có thể đích thân gặp được chính mình trên dòng thời gian chính sau 1500 năm.

Sau khi trở về phòng, hắn thay một bộ quần áo khác, một lần nữa liên lạc với nhân viên của Viện nghiên cứu Liên hợp.

Sau khi cúp điện thoại, hắn điều đến một chiếc xe quân sự, trực tiếp đến Viện nghiên cứu Liên hợp.

Xe quân sự rời khỏi căn cứ Hổ phách, hắn nhìn cảnh vật bên ngoài qua cửa sổ, trong lòng vô cùng cảm khái.

Lần trước đến Viện nghiên cứu Liên hợp, hắn mang thân phận là kẻ phản bội loài người.

Nhưng lần này lại khoác lên mình lớp vỏ "Anh hùng", trên người mang theo vinh quang.

…

Một tháng sau.

Bên ngoài nhà tưởng niệm anh hùng Tinh Thành.

Một chiếc xe quân sự có in logo của Viện nghiên cứu Hổ phách dừng lại bên ngoài nhà tưởng niệm, Phong Kỳ mặc thường phục bước xuống xe.

Sau khi dặn dò tài xế, hắn đeo khẩu trang, quay người nhìn về phía nhà tưởng niệm anh hùng.

Đây là một tòa kiến trúc mang đậm hơi thở lịch sử, trước nhà tưởng niệm là một đài tưởng niệm cao sừng sững, trên đó khắc đầy tên của các liệt sĩ.

Hắn từng bước đi lên theo bậc thang, đến trước nhà tưởng niệm.

Hôm nay nhà tưởng niệm đông nghịt người, phải xếp hàng mới có thể vào được.

Bởi vì hôm nay là một ngày đặc biệt, tượng anh hùng của hắn sẽ được khánh thành vào hôm nay, chính thức vào nhà tưởng niệm.

Nhiều cư dân Tinh Thành đã mộ danh nhi lai.

Đi theo dòng người, chờ đợi gần nửa tiếng, cuối cùng hắn cũng bước vào trong nhà tưởng niệm.

Không gian nhà tưởng niệm rộng rãi, đầu tiên đập vào mắt là những lá cờ quân đội rách nát, cùng những cuốn album ảnh dán trên tường.

Đi đến trước một bục thuyết minh, hắn nhìn về phía nhân viên đang thuyết minh câu chuyện đằng sau những cuốn album.

Nghe theo lời thuyết minh của hắn, Phong Kỳ nhìn về phía những cuốn album.

Trong album là một chiến sĩ bị què chân.

Tên hắn là Diệp Vô Thủy.

Phong Kỳ không xa lạ gì với câu chuyện của hắn, từng nghe trong tiết lịch sử của lão Vương.

Đoạn lịch sử đó nằm ở giai đoạn đầu của đại nạn.

Diệp Vô Thủy ban đầu là một chiến sĩ tốt nghiệp Học viện Thắng Lợi, sau khi tốt nghiệp liền chiến đấu ở tiền tuyến chiến trường, đổ máu để chống lại sự xâm lược của lĩnh vực trường.

Kinh nghiệm truyền kỳ của hắn là vào năm 29 tuổi.

Khi đó có một lĩnh vực trường được đánh số 3-11, được gọi là "Đồ Đản." đã hoàn thành dung hợp với thế giới này.

Bên trong xuất hiện rất nhiều sinh vật siêu thoát lĩnh vực, trong đó có một thế lực được gọi là "Đồ Đản tộc."

Thế lực này vô cùng đặc biệt.

Chúng có khả năng ngụy trang cực mạnh, chỉ thông qua ngoại hình rất khó phân biệt.

Hơn nữa, thế lực này không bao giờ trực diện giao chiến với loài người, chúng bắt giữ con người, sau đó nghiên cứu trình tự gen, từ đó chế tạo ra vi-rút gen, cố gắng dùng cách này để hủy diệt nền văn minh nhân loại.

Hết chương 774.

Chương 775. Đau Đớn Tột Cùng

Lĩnh vực trường Đồ Đản đã mang đến rất nhiều mối họa tiềm ẩn cho sự phát triển của Tinh Thành khi đó nhưng cuối cùng vẫn bị đánh tan thành công.

Nhưng nguy cơ vẫn chưa được giải trừ.

Sau khi lĩnh vực trường Đồ Đản bị đánh tan, rất nhiều sinh mệnh bên trong do mất đi sự gia trì của quy tắc nên cơ thể tan rã mà chết.

Nhưng Đồ Đản tộc lại có không ít tộc nhân sống sót.

Trong những ngày sau đó, những tộc nhân Đồ Đản còn lại ẩn núp trong bóng tối, bắt giữ cư dân của các thành phố phụ cận Tinh Thành, sau đó dùng cơ thể của họ để làm thí nghiệm vi-rút gen.

Muốn dùng cách này để trả thù loài người.

Để nhổ bỏ khối u độc này, quân bộ Tinh Thành đã nghĩ ra rất nhiều cách.

Nhưng những cách này đều thất bại không có ngoại lệ.

Những tộc nhân Đồ Đản còn lại rất cẩn thận, chúng sẽ không dễ dàng tiếp xúc với con người.

Chúng ngụy trang thành người trà trộn vào các thành phố phụ cận Tinh Thành, hành động bắt giữ con người chỉ được triển khai khi chúng cho rằng chắc chắn khả thi.

Diệp Vô Thủy đã đứng ra vào thời điểm đó.

Hắn từ tiền tuyến về nhà nghỉ phép, sau khi biết tin này, hắn đã xin nghỉ phép dài hạn với chiến đoàn.

Tiếp đó hắn đến một thành phố phụ cận Tinh Thành, hàng ngày giả làm người thiểu năng, ăn xin ở những khu vực đông người, cả ngày giả vờ điên điên khùng khùng.

Trong thời gian này, hắn đã tranh giành thức ăn với chó dữ, cũng thường nhặt thức ăn thừa trên đất để ăn, trên mặt lúc nào cũng nở nụ cười ngốc nghếch.

Những ngày như vậy kéo dài hơn một tháng, cuối cùng hắn cũng bị Đồ Đản tộc ẩn núp trong đám đông để mắt tới.

Đồ Đản tộc cho rằng hắn vô hại nên đã bắt hắn đến căn cứ bí mật bên ngoài thành phố.

Trong thời gian này, hắn đã phải chịu đựng những đau đớn mà người thường khó có thể chịu đựng được.

Bị giam cầm, cải tạo cơ thể, cắt bỏ chân tay, hắn đều nghiến răng chịu đựng mọi hình phạt.

Thời gian này kéo dài tới ba tháng.

Cuối cùng vào một ngày nọ, hắn đã nắm bắt được cơ hội, nhân lúc Đồ Đản tộc đã hoàn toàn mất cảnh giác với hắn, hắn đã trốn khỏi căn cứ bí mật của Đồ Đản tộc.

Sau khi thoát chết, hắn đã báo cho quân bộ Tinh Thành biết về căn cứ bí mật của Đồ Đản tộc.

Cuối cùng Đồ Đản tộc đã bị tiêu diệt hoàn toàn.

Lúc này nhìn vào bức ảnh trong album, Phong Kỳ vô cùng kính trọng Diệp Vô Thủy đầy thương tích.

Lỗ Tấn từng nói, từ xưa đến nay có những người cúi đầu làm việc chăm chỉ, có những người liều mạng làm việc chăm chỉ, có những người cầu xin cho dân chúng, có những người

hy sinh thân mình để tìm kiếm pháp luật… Mặc dù giống như "Chính sử." được gọi là gia phả của hoàng đế, tướng lĩnh và nhà văn nhưng thường không che giấu được ánh hào quang của họ, đây chính là xương sống của một dân tộc.

Lão Vương cũng từng nói một câu trên lớp.

Họ chọn cách gánh vác trong bóng tối, là hy vọng tương lai của các ngươi sẽ tràn ngập ánh sáng.

Đi theo dòng người về phía trước, ánh mắt lướt qua những lá cờ rách nát và những cuốn album ảnh.

Có những thứ, phải trải qua rồi mới biết được sự nặng nề đằng sau.

Cũng giống như mỗi hắn trên chiến tuyến hy sinh, trong mỗi ghi chép lịch sử chỉ để lại tên, hoặc vài câu mô tả.

Lịch sử vĩ đại, cá nhân nhỏ bé.

Những anh hùng trong nhà tưởng niệm cũng vậy.

Đằng sau mỗi cái tên đều có một câu chuyện đáng ca ngợi, không phải vài đoạn văn và vài bức ảnh có thể diễn tả được… Họ đều từng có một cuộc đời của riêng mình.

Lúc này, nội tâm hắn vượt qua dòng sông thời gian, nảy sinh sự đồng cảm.

Đi theo dòng người đi qua từng nhà tưởng niệm, những lá cờ rách nát, những bộ quần áo nhuốm máu, những vũ khí gãy, mỗi vật phẩm đều mang theo một đoạn lịch sử.

Cuối cùng, họ đến đại sảnh khánh thành của nhà tưởng niệm.

Đây cũng là đích đến của hắn trong chuyến đi này.

Đứng giữa đám đông, hắn nhìn về phía bức tượng bị tấm vải đen che phủ, trong lòng không khỏi cảm thấy chua xót.

Nhiều hắn trên chiến tuyến hy sinh, thực sự có tư cách được dựng ở đây.

Nhưng hắn trên chiến tuyến hy sinh này, lại cảm thấy mình không xứng đáng.

Từ khu tiếp tế Lãnh Đông đến khu tiếp tế Đông Cựu Nhật, rồi đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, bao nhiêu năm qua, đôi tay hắn đã nhuốm đầy máu đồng loại.

Thật nực cười.

Hắn đã chọn hoàn toàn chìm vào bóng tối nhưng lại trở thành anh hùng của loài người, bức tượng sẽ mãi được lưu giữ trong nhà tưởng niệm Tinh Thành để đời sau chiêm ngưỡng.

Đằng sau vinh quang này là màu đen méo mó.

Hắn thậm chí còn cảm thấy, việc bức tượng của mình được đặt ở đây là một sự sỉ nhục đối với những anh hùng.

Giống như một bức tranh đầy màu sắc bị nhuốm một chút màu đen không thể xóa nhòa.

Hắn hít một hơi thật sâu để điều chỉnh cảm xúc của mình.

Ngay lúc này, một giọng nữ quen thuộc vang lên bên cạnh hắn.

“Ngươi có cảm thấy mình không xứng đáng không?”

Hết chương 775.

Chương 776. Tín Ngưỡng Mới

Hắn quay đầu nhìn sang bên phải, phát hiện Úy Vi không biết từ lúc nào đã đến bên cạnh hắn.

"Được mời đến tham gia sự kiện này, ngươi thấy ta bất ngờ lắm sao?"

"Thật sự có chút bất ngờ." Hắn hơi ngạc nhiên nói.

"Quay lại chủ đề vừa nãy, ngươi có cảm thấy mình không xứng đáng được dựng tượng ở đây không."

"Chẳng lẽ xứng đáng sao?"

"Tất nhiên, theo ta thấy ngươi có tư cách hơn bất kỳ ai."

"Vì sao?"

"Ta hiểu cảm giác tội lỗi trong lòng ngươi nhưng ngươi phải luôn hiểu một điều, chìm vào bóng tối không có nghĩa là ngươi chính là bóng tối, bóng tối chỉ là bàn đạp để ngươi tiến tới ánh sáng."

Nhìn nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt Úy Vi, hắn không khỏi sửng sốt.

"Có phải ta làm ngươi ấm lòng rồi không?" Úy Vi với vẻ mặt trêu chọc tiến lại gần.

"Không có."

…

Lễ khánh thành tượng anh hùng kết thúc, Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Những ngày tiếp theo, hắn bắt đầu tiếp tục thực hiện kế hoạch "Thu hoạch tín ngưỡng." của Mê Vụ Chi Chủ.

Sáng sớm hôm đó.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ đến văn phòng của mình.

Vừa bước vào cửa, hắn đã thấy trên bàn làm việc chất đầy một chồng tài liệu dày cộp.

Đi đến ngồi trước bàn làm việc, hắn đưa tay cầm lấy tách trà mà Dạ Lão Nhị vừa pha xong uống một ngụm.

Đặt tách trà xuống, hắn cầm lấy một tài liệu bắt đầu xem.

Những tài liệu này là hắn đã dặn Dạ Lão Nhị sử dụng quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ phách để lấy về trước khi hắn đi ngủ tối qua.

Nội dung tài liệu liên quan đến tín ngưỡng của con người hiện đại.

Hiểu sâu hơn về cấu trúc tín ngưỡng của con người hiện đại sẽ giúp ích cho hắn triển khai kế hoạch "Thu hoạch tín ngưỡng." tiếp theo.

Lật xem nội dung tài liệu, thời gian trôi qua từng chút một.

Trong lúc đó, hắn thỉnh thoảng cầm tách trà lên uống một ngụm.

Qua nội dung tài liệu, Phong Kỳ phát hiện ra rằng, tín ngưỡng của con người hiện đại có rất nhiều hệ phái, chủ yếu bao gồm các hệ phái chính như Đạo giáo, Phật giáo, Cơ đốc giáo.

Mỗi hệ phái tín ngưỡng đều có vị thần mà họ tôn sùng và hệ thống thần linh của mỗi hệ phái đều khác nhau.

Từ dữ liệu trên nội dung tài liệu có thể thấy, các hệ phái tín ngưỡng hiện đại đã không còn thịnh vượng như thời đại thiên

tai.

Con người hiện đại dưới sự giáo dục của mô hình mới sẵn sàng tôn thờ những anh hùng chiến đấu đổ máu ở tiền tuyến hơn là những vị thần hư vô mờ mịt.

Viện Nghiên cứu Cũ đã tiến hành một cuộc điều tra xã hội về vấn đề tín ngưỡng của con người.

Cuối cùng đã đưa ra một nhóm dữ liệu khá có thẩm quyền.

Trong số những người hiện đại, những tín đồ sùng đạo chỉ chiếm chưa đến 6% dân số.

Trong đó, tín đồ bình thường chiếm khoảng 23%.

Những tín đồ bình thường ở đây, chỉ những người có thái độ thận trọng đối với sự tồn tại của thần linh, với thái độ thà tin rằng có còn hơn không tin.

Họ sẽ theo thế hệ trước đi theo tín ngưỡng nhưng trong lòng không sùng đạo, thậm chí còn rất dao động.

71% còn lại bao gồm những người vô thần và những người sùng bái anh hùng.

Xem qua các tài liệu liên quan đến tín ngưỡng, Phong Kỳ phát hiện ra một điều kỳ lạ.

Hắn phát hiện ra rằng, trong thời đại mới của loài người sau thiên tai, thực ra đã xuất hiện nhiều trường phái tín ngưỡng mới.

Nhưng quy mô của những trường phái tín ngưỡng này rất nhỏ, không thể cạnh tranh với các hệ phái chính thống.

Điều này rõ ràng có liên quan đến môi trường của thời đại mới.

Những người sống trong thời đại hậu thiên tai, cách suy nghĩ về vấn đề xuất phát từ góc độ thực tế, khiến các hệ phái

tín ngưỡng thiếu đất để phát triển.

Nhưng có một hệ phái là ngoại lệ.

Tên của hệ phái tín ngưỡng này là "Giáo phái Ám Thần", khởi nguồn từ khu vực phía Tây thành Cựu Nhật.

Cho đến ngày nay, tín đồ của hệ phái này đã có mặt ở khắp năm thành phố lớn và nhiều thành phố nhỏ phụ thuộc.

Vị thần mà Giáo phái Ám Thần tôn thờ được gọi là "Ám Thần."

Trong tài liệu còn ghi chép một bản giới thiệu chi tiết về Ám Thần, kể về quá trình sáng thế của "Ám Thần", vị thần đầu tiên được sinh ra trong bóng tối và mang đến cho loài người ngọn lửa và ánh sáng, v.v.

Cuối tài liệu còn nói rằng, tín ngưỡng Ám Thần có thể mang lại nhiều lợi ích.

Đều liên quan đến luân hồi, báo ứng kiếp sau.

Đối với những mô tả này, Phong Kỳ chỉ cười khẩy.

Những vị thần mà tín đồ mô tả thực ra rất giống nhau ở nhiều phương diện.

Nhưng nếu tín ngưỡng thần linh có tác dụng thì sẽ không có chuyện từng thành phố bị sụp đổ và vô số thập hoang giả không có nhà cửa.

Nhưng hắn rất tò mò về việc tại sao giáo phái tín ngưỡng này lại có thể phát triển mạnh mẽ nhanh chóng như vậy.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn tiếp tục xem các tài liệu liên quan đến Giáo phái Ám Thần.

Rất nhanh, vẻ mặt hắn trở nên nghiêm trọng.

Hắn phát hiện ra rằng, sự phát triển nhanh chóng của Giáo phái Ám Thần thực sự có liên quan rất lớn đến phản hồi của

các tín đồ.

Hết chương 776.

Chương 777. Áo Rách Rưới

Tài liệu ghi lại rất nhiều trường hợp tín đồ nhận được phản hồi sau khi tin vào Ám Thần.

Ví dụ như một tín đồ ở khu vực phía Tây thành Cựu Nhật.

Trước khi tin vào Ám Thần, hắn mắc bệnh nan y, bệnh viện thậm chí đã đưa ra thông báo bệnh nguy kịch.

Tín đồ này trước khi chết cũng chỉ với thái độ chữa cháy nhà cháy mà chọn tin vào Ám Thần.

Kết quả là chỉ trong vòng một tháng, các triệu chứng bệnh trên người hắn đã biến mất một cách kỳ diệu.

Bệnh viện sau khi kiểm tra đã đưa ra kết luận là cơ thể hắn không còn vấn đề gì lớn, không khác gì người bình thường.

Sự việc này khi đó đã gây chấn động không nhỏ ở khu vực phía Tây thành Cựu Nhật.

Cũng mang lại cho Giáo phái Ám Thần rất nhiều sự chú ý.

Khiến không ít người lựa chọn tin vào Ám Thần.

Nếu không phải vì tôn chỉ của Giáo phái Ám Thần tích cực hướng thượng thì ước tính khi đó đã bị chính quyền thành Cựu Nhật đàn áp.

Những trường hợp như vậy trong quá trình phát triển, mở rộng của Giáo phái Ám Thần rất nhiều.

Tài liệu ghi chép lại có tới hàng trăm trường hợp, còn thông tin ghi chép lời kể của các tín đồ khác thì càng nhiều, dường như tin vào Ám Thần thực sự có thể chữa khỏi bệnh tật, mang lại điều tốt đẹp.

Xem xong thông tin liên quan đến Giáo phái Ám Thần, Phong Kỳ không khỏi chìm vào suy tư.

Hắn đương nhiên không tin vào sự tồn tại của Ám Thần.

Nhưng nội dung tài liệu cho thấy, thực ra tâm lý của rất nhiều tín đồ trước khi tin vào Ám Thần cũng giống hắn, căn bản không tin vào sự tồn tại của Ám Thần.

Trong số đó còn có rất nhiều sinh viên tốt nghiệp từ các trường danh tiếng.

Với khả năng phán đoán của họ, rõ ràng không thể dễ dàng bị lừa.

Nhưng hắn cảm thấy chắc chắn mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Nếu Ám Thần thực sự có năng lực giúp đỡ loài người, tại sao không xua tan hết các lĩnh vực trường, mang đến ánh sáng thực sự.

Chữa khỏi những căn bệnh nhỏ, đau nhức thực ra rất nhiều Sinh Vật Trận Địa có thể làm được.

Ví dụ như Nhạc Bình An năm đó chính là nhờ sự giúp đỡ của thế lực Bóng Đen mà khỏi bệnh nan y, đây cũng là nguyên nhân chính khiến cha mẹ hắn ta chọn đầu quân cho bóng tối.

Vì vậy, hắn có lý do để nghi ngờ, có thể đằng sau Giáo phái Ám Thần là một thế lực lĩnh vực.

Chúng có lẽ đang chơi một ván cờ lớn.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ, thế lực tiềm ẩn có thể tồn tại này sở hữu năng lực tương tự như Chiếc Vòng Tay Kỳ Tích trong tay hắn, thành lập Giáo phái Ám Thần chỉ để thu thập sức mạnh tín ngưỡng, từ đó sắp xếp cho tương lai.

Ngay khi Phong Kỳ đang chìm vào suy tư, cánh cửa phòng bị đẩy ra.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện ra người đến lại là Mê Vụ Chi Chủ.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn mặc bộ quần áo rách rưới, trên mặt nở nụ cười, hắn không khỏi lên tiếng hỏi:

"Kết thúc rồi sao?"

"Xuất quan, thần công đại thành, tương lai tươi sáng."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ bước tới ngồi xuống trước bàn làm việc.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

"Ngươi đang nghiên cứu cái gì vậy?" Mê Vụ Chi Chủ nhìn tập tài liệu đặt trên bàn làm việc.

"Phân tích cấu thành tín ngưỡng của loài người hiện nay."

Mê Vụ Chi Chủ nghe xong, lập tức gật đầu nói:

"Ngươi phải phân tích trọng điểm về phương diện này, chúng ta lựa chọn con đường tín ngưỡng anh hùng thành thần, về bản chất là xung đột với những tín ngưỡng thần linh này, thậm chí có thể nói là đối lập."

"Dù sao chúng ta xuất phát từ góc độ thực tế, những tín ngưỡng thần linh này lại xuất phát từ góc độ tinh thần viển vông, nếu ngươi muốn có thêm tín đồ thì phải tìm cách phá hủy những tín ngưỡng thần linh này."

"Dù sao bánh chỉ có một, tín đồ của chúng ta tăng lên thì tín đồ của những tín ngưỡng khác sẽ giảm đi."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi:

"Xem xong cấu thành tín ngưỡng của loài người hiện đại, ngươi có phát hiện gì không?"

“Có một phát hiện bất ngờ.” Nói xong, Phong Kỳ đưa tập tài liệu về Giáo phái Ám Thần trong tay cho Mê Vụ Chi Chủ.

Nhận lấy tài liệu, Mê Vụ Chi Chủ nghi ngờ bắt đầu xem.

Một lát sau, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu nhìn hắn:

“Ngươi cho rằng đằng sau Giáo phái Ám Thần có thế lực lĩnh vực đang thu thập sức mạnh tín ngưỡng để sắp xếp cho tương lai?”

“Ừ, suy nghĩ của ta cũng giống ngươi.” Hắn lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

“Nhưng có một điều không thể giải thích được, nếu đằng sau Giáo phái Ám Thần có thế lực lĩnh vực đang sắp xếp, tại sao tộc Linh Năng chiếm giữ thành Cựu Nhật lại ngồi nhìn không thèm để ý, dù sao đây cũng là thế lực lĩnh vực phát triển trên địa bàn của chúng, chẳng lẽ không lo lắng thế lực này có thể gây ra mối đe dọa?”

“Ngươi có nghĩ đến một khả năng không? Biết đâu Giáo phái Ám Thần này lại là một mắt xích trong kế hoạch sắp xếp tương lai của tộc Linh Năng?”

Lời nói của Mê Vụ Chi Chủ khiến Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hết chương 777.

Chương 778. Chủ Động Từ Bỏ

Hắn đột nhiên nhớ đến một chuyện.

Chuyện này liên quan đến thân phận lịch sử của "Hoà thượng."

Theo dữ liệu của Tinh Thành, thân phận của "Hoà thượng." sau 1500 năm là "Người dẫn đường tinh thần của loài người", đi khắp nơi truyền bá sức mạnh tinh thần, kêu gọi mọi người chống lại sự xâm lược của lĩnh vực từ góc độ thực tế.

Để đạt được mục tiêu này: "Hoà thượng." thời kỳ này đã chủ động từ bỏ chức vụ Đoàn trưởng Đoàn chiến đấu lĩnh vực Bát Nhã.

Lúc đó, hắn còn thắc mắc tại sao "Hoà thượng." lại làm như vậy.

Với tư cách là Đoàn trưởng Đoàn chiến đấu Bát Nhã, hắn hoàn toàn có thể tiếp tục lãnh đạo các thành viên trong đoàn chiến đấu ở tuyến đầu.

Tại sao lại đột nhiên buông bỏ gánh nặng, trở thành một người dẫn đường tinh thần của loài người.

Nhưng hắn không hỏi "Hoà thượng." về vấn đề này.

Dù sao thì khi hắn nói sự thật với "Hoà thượng": "Hoà thượng." vẫn chưa bước ra khỏi trường học.

Thời điểm trở thành người dẫn đường tinh thần, hắn đã không biết mình đã chết bao nhiêu năm rồi.

Bây giờ nghĩ lại, hành động của "Hoà thượng." dường như rất giống với mục tiêu hiện tại của hắn.

Mục đích là lật đổ thuyết tín ngưỡng tinh thần, xây dựng sự sùng bái anh hùng thực tế do loài người lãnh đạo.

Trong đầu hắn đột nhiên nảy ra một suy đoán có thể xảy ra.

Đoàn chiến đấu Bát Nhã do "Hoà thượng." lãnh đạo, chiến trường chính ở gần Khu tiếp tế Cựu Nhật.

Nơi phát tích của Giáo phái Ám Thần và những tín đồ chính đến từ thành Cựu Nhật.

Có lẽ là trong thời gian "Hoà thượng." lãnh đạo Đoàn chiến đấu Bát Nhã, hắn đã phát hiện ra bí mật của Giáo phái Ám Thần nhưng hắn không thể công khai những bí mật này với thế giới.

Hắn sợ rằng sự thật đẫm máu sẽ hoàn toàn phá vỡ phòng tuyến tinh thần của toàn nhân loại.

Vì vậy, hắn đã chọn một cách khác để cứu nhân loại.

Muốn đánh bại Giáo phái Ám Thần chỉ có hai cách.

Đánh bại trực diện thế lực đứng sau Giáo phái Ám Thần, hoặc phá hủy niềm tin của loài người vào Giáo phái Ám Thần, khiến cho sự sắp xếp của thế lực này trở nên vô ích.

Cách thứ nhất có thể bị hạn chế bởi sức mạnh của Đoàn chiến đấu Bát Nhã và những ảnh hưởng có thể gây ra cho thế giới.

Cách thứ hai, cần mọi người từ bỏ tín ngưỡng thần linh, chuyển sang tín ngưỡng thực tế.

Nhìn vào một loạt hành động của "Hoà thượng." sau khi từ bỏ chức vụ Đoàn trưởng, rõ ràng là hắn đã áp dụng cách thứ hai.

Điểm khác biệt giữa hắn và "Hoà thượng." là.

Hắn muốn đánh bại tín ngưỡng thần linh, để bản thân có thể có được nhiều nguồn tín ngưỡng hơn.

Nhưng hành động của "Hoà thượng." hoàn toàn là muốn cứu toàn thể nhân loại khỏi việc trở thành công cụ cho thế lực lĩnh vực lớn mạnh.

Điều này cũng giải thích được một loạt hành vi khó hiểu của "Hoà thượng." trong các tài liệu lịch sử.

Người ngoài có thể không để ý đến sự thay đổi của "Hoà thượng."

Nhưng với sự hiểu biết của hắn về "Hoà thượng", nếu không có ý nghĩa trọng đại, hắn tuyệt đối sẽ không làm những việc tốn sức mà không được đền đáp như vậy.

Sự thật cụ thể là gì, hắn tạm thời không thể biết được, đây chỉ là suy đoán của hắn dựa trên những thông tin tình báo hiện có.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

"Có lẽ chúng ta có thể tìm hiểu sâu hơn về Giáo phái Ám Thần, những thông tin ghi chép trên tài liệu dù sao cũng có hạn… Nhưng dù thế nào đi nữa, Giáo phái Ám Thần cũng sẽ là kẻ thù của ngươi trên con đường thu thập tín ngưỡng."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Đối với những suy đoán về Giáo phái Ám Thần, hiện tại chỉ có hai khả năng.

Thứ nhất, thế lực đứng sau giáo phái này không được sự hỗ trợ của thế lực lĩnh vực, sự phát triển của giáo phái tín ngưỡng này hoàn toàn là do sự tình cờ.

Thứ hai, thế lực đứng sau giáo phái này đang thu thập sức mạnh tín ngưỡng, từ đó sắp xếp cho tương lai.

Câu trả lời cụ thể như thế nào, còn phải điều tra thêm.

Trong lúc thảo luận về tình hình liên quan đến Giáo phái Ám Thần, thời gian trôi qua mà không ai hay biết.

…

Trưa hôm sau.

Ăn trưa xong, Phong Kỳ thay một bộ đồ thường phục rồi cùng Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi trụ sở Hổ Phách.

Mục đích của chuyến đi này của bọn họ là chi nhánh Giáo phái Ám Thần ở khu Đông Tinh Thành.

Quyết định đích thân đến đó để tìm hiểu thực hư.

Có lẽ có thể tìm ra sự thật ở chi nhánh của Giáo phái Ám Thần.

Vài giờ sau, xe quân sự Hổ Phách dừng lại bên vệ đường cách chi nhánh Giáo phái Ám Thần một km.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuống xe lúc này.

Để giữ kín đáo, họ đi bộ tiếp.

Đi một đoạn đường dọc theo tuyến đường đến chi nhánh Giáo phái Ám Thần ở Tinh Thành, tòa nhà chi nhánh Giáo phái Ám Thần xuất hiện trong tầm mắt.

Kiến trúc của Giáo phái Ám Thần rất đặc biệt.

Trên đỉnh tòa nhà được gắn một viên pha lê màu đỏ không rõ làm từ chất liệu gì, dưới ánh nắng mặt trời phản chiếu những sắc màu rực rỡ.

Hết chương 778.

Chương 779. Quỷ Đầu Lâu

“Khá là có khí phách.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét.

“Viên pha lê này có vấn đề gì không?”

“Trên đó không có bất kỳ dao động linh khí nào, chỉ là viên pha lê bình thường được mài trong lĩnh vực.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu.

Đi theo bậc thang đến trước tòa nhà của Giáo phái Ám Thần, họ bước vào bên trong tòa nhà.

Phía trước là một hành lang hẹp, hai bên là tranh tường.

Có tổng cộng mười tám bức tranh tường.

Lần lượt kể về sự ra đời, sáng thế, tạo vật, tạo người, truyền bá kiến thức, v.v. của Ám Thần.

Tiếp tục đi vào bên trong, là một khu vườn cỏ xanh mọc đầy cây xanh.

Xung quanh bãi cỏ xanh trồng những bông hoa đủ màu sắc, chính giữa bãi cỏ đặt tám bức tượng có tư thế dữ tợn.

Lúc này, có rất nhiều tín đồ quỳ lạy trước tám bức tượng, thành kính cầu nguyện.

Về nguồn gốc của tám bức tượng này, Phong Kỳ đã tìm hiểu qua nội dung tài liệu.

Theo như tài liệu ghi chép, tám bức tượng này là những vị thần cấp một do Ám Thần tự tay tạo ra, được gọi là Bát Ác Thần.

Mặc dù chúng được gọi là Ác Thần nhưng trên thực tế chưa từng làm điều ác, nhiệm vụ của chúng là duy trì sự cân bằng của thế gian, đạt đến trạng thái viên mãn.

Thực ra, Giáo phái Ám Thần có thể thành lập và truyền bá thành công.

Không liên quan gì đến giáo lý của giáo phái này.

Ít nhất giáo lý luôn tuyên truyền những điều tích cực, luôn nhắc nhở các tín đồ phải giữ một trái tim lương thiện, đối mặt với cuộc sống bằng thái độ lạc quan tích cực, v.v.

Cũng chính vì vậy mà Giáo phái Ám Thần mới có thể truyền bá mà không gặp trở ngại ở các thành phố khác.

Nếu là giáo phái có tư tưởng lệch lạc, các thành phố lớn căn bản không có đất để chúng phát triển.

Nhưng Phong Kỳ có lý do để tin rằng, đằng sau chuyện này có lẽ có âm mưu.

Giống như "Hiến tế huyết nhục", khoác lên mình vẻ ngoài hào nhoáng, thậm chí được ca ngợi là siêu công pháp thay đổi học thuyết tu luyện của loài người.

Nhưng bản chất của siêu công pháp này chỉ là một phương tiện để Mê Vụ Chi Chủ thu hoạch toàn bộ loài người và các thế lực lĩnh vực.

Có lẽ đằng sau Giáo phái Ám Thần cũng có một nhóm người đang thao túng, từ đó rút lấy sức mạnh tín ngưỡng của loài người để phát triển.

Mang theo nghi ngờ, họ tiếp tục đi dọc theo con đường lát đá cẩm thạch trong vườn.

Sau khi đi ra khỏi khu vườn, tầm nhìn phía trước bỗng nhiên rộng mở.

Đây là một quảng trường hình tròn, quảng trường được lát đầy đá cuội, lúc này có hàng chục tín đồ đang quỳ lạy trên mặt đất, hướng về bức tượng cao hơn mười mét ở trung tâm quảng trường mà cúi đầu bái lạy.

Bức tượng này chính là Ám Thần.

Lúc này tận mắt nhìn thấy bức tượng Ám Thần, không hiểu sao, Phong Kỳ lại thấy vô cùng quen thuộc.

Giống như đã từng gặp ở đâu đó.

Quan sát kỹ, hắn đột nhiên nhớ ra đã gặp ở đâu.

Mặc dù đặc điểm của bức tượng có hơi khác một chút nhưng hắn vẫn nhận ra.

Chẳng phải đây chính là vị thần tượng mà đám quỷ đầu dê thờ phụng sao!

…

Đối với bức tượng thần mà đám quỷ đầu dê thờ phụng, Phong Kỳ có ấn tượng rất sâu sắc.

Lần đầu tiên xuyên không đến thế giới 1500 năm sau, hắn không nắm giữ bất kỳ năng lực nào, khi khám phá thế giới phế tích tương lai, hắn chỉ có thể trốn tránh khắp nơi.

Gặp bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào cũng không có thực lực để tiến lên chiến đấu.

Cho đến khi gặp được đám quỷ đầu dê.

Tình hình lúc đó là Tiểu Hắc sắp tiếp cận khu vực hắn đang ở.

Để tìm một mục tiêu kéo dài thời gian cho Tiểu Hắc, hắn trèo lên một tòa nhà cao bắt đầu chọn mục tiêu chiến đấu cho Tiểu Hắc.

Do thời gian có hạn, hắn quét mắt nhìn xung quanh một vòng rồi tìm thấy một sinh vật hình người có đầu dê.

Kết quả rất bất ngờ.

Những Sinh Vật Trận Địa khác khi gặp Tiểu Hắc đều chủ động tấn công nhưng đám quỷ đầu dê khi gặp Tiểu Hắc lại bỏ chạy.

May mắn là trên đường đi có một cây quái vật lãnh địa cản trở Tiểu Hắc, nếu không thì hắn đã phải rời khỏi sớm hơn.

Tiếp theo, hắn bám theo đám quỷ đầu dê đi một mạch, đến tận sào huyệt của chúng, ở đó hắn phát hiện ra một bức tượng thần đang được đám quỷ đầu dê thờ phụng.

Lúc đó hắn không có ý nghĩ gì về bức tượng thần.

Chỉ muốn nhờ đám quỷ đầu dê giúp kéo dài thời gian truy đuổi của Tiểu Hắc, muốn dụ Tiểu Hắc vào sào huyệt của đám quỷ đầu dê.

Kế hoạch này chắc chắn là thành công.

Quả nhiên Tiểu Hắc đuổi theo và nổ ra giao tranh với đám quỷ đầu dê.

Lúc đó hắn định nhân cơ hội này rời đi.

Nhưng Lời Tự Thuật lại nhắc hắn thử giết sinh vật yếu ớt bên trong bức tượng.

Lời Tự Thuật phần lớn thời gian đều không đáng tin nhưng vào những thời điểm quan trọng thì chưa bao giờ sai.

Vì vậy, hắn liền nghiến răng ra tay.

Quá trình vô cùng nguy hiểm, hắn thậm chí còn tự bẻ gãy xương của mình mà vẫn không thể phá vỡ lớp phòng thủ bên ngoài của bức tượng.

Hết chương 779.

Chương 780. “Lão Mê”

Nhưng cuối cùng hắn vẫn giết chết được khối thịt đang đập bên trong bức tượng.

Sự thật chứng minh lời khuyên của Lời Tự Thuật rất hữu ích, sau khi giết chết sinh vật bên trong bức tượng, hắn đã có được năng khiếu bạo lực hữu dụng nhất cho đến nay là Huyết Nguyên.

Sau khi mở ra, cơ thể hắn sẽ được bao bọc bởi khí huyết nồng đậm, đồng thời đúc lại thân thể, đạt được sự gia tăng sức chiến đấu khủng khiếp.

Cũng từ đó, phong cách chiến đấu của hắn đã thay đổi từ “Tránh, né, chạy.” thành tấn công.

Cũng dần cảm nhận được vẻ đẹp bạo lực độc đáo của cận chiến đấm đá.

Vì vậy, hắn có ấn tượng rất sâu sắc về bức tượng mà đám quỷ đầu dê thờ phụng.

Lúc này nhìn vào bức tượng ở trung tâm quảng trường lát đá cuội phía trước, hắn vô cùng kinh ngạc.

Bức tượng cao hơn mười mét này có nhiều điểm khác biệt về chi tiết so với bức tượng thần quỷ đầu dê cao một mét trong trí nhớ của hắn, vì vậy hắn không nhận ra ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Sau khi quan sát kỹ mới có thể khẳng định, đây chính là bức tượng thần mà đám quỷ đầu dê thờ phụng.

Hắn cảm thấy rất nghi ngờ về điều này.

Không hiểu giáo phái Ám Thần và vị thần mà đám quỷ đầu dê thờ phụng có mối quan hệ gì.

Thông tin tình báo này có một khoảng trống lớn ở giữa, hắn không thể liên kết hai thông tin tình báo lại với nhau, sau đó điền vào nội dung chưa biết ở giữa.

Im lặng hồi lâu, hắn quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh:

"Lão Mê, có phát hiện gì không?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ nhìn thẳng vào bức tượng Ám Thần, gật đầu, sau đó trầm giọng nói:

"Trong cảm nhận khí huyết của ta, bên trong bức tượng Ám Thần này có một luồng khí huyết mỏng manh."

"Ngươi nói bức tượng này có sự sống?" Hắn thăm dò hỏi.

"Tất nhiên là không, nếu bức tượng thần cao hơn mười mét này có sự sống, khí huyết không thể mỏng manh như vậy, lượng khí huyết này thậm chí không bằng một phần mười của người bình thường, không đủ để duy trì sự sống."

Nghe đến đây, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một chuyện.

Mấy năm trước, khi Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu ra công dụng của Vòng Tay Kỳ Tích, hắn đã từng nói về phương pháp sử dụng Vòng Tay Kỳ Tích.

Quá trình cụ thể là tự xây cho mình một bức tượng thần, sau đó để lại một luồng ý thức và khí huyết trong bức tượng.

Như vậy, khi tín đồ đến bái bức tượng này, hắn có thể thông qua Vòng Tay Kỳ Tích để có được sức mạnh tinh thần thuần túy, tức là "Sức mạnh tín ngưỡng."

"Xem ra thực sự có thế lực lãnh địa đang thu hoạch tín ngưỡng của con người." Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi gật đầu;

“Nhìn vào sự phát triển nhanh chóng của giáo phái Ám Thần, thế lực này có lẽ có liên quan chắc chắn đến tộc Linh Năng, nếu không thì tộc Linh Năng không thể để mặc một thế lực như vậy lấy thành Cựu Nhật làm điểm khởi đầu để mở rộng ra bên ngoài… Tất nhiên, cũng không loại trừ khả năng giáo phái Ám Thần là một mắt xích trong kế hoạch tương lai của tộc Linh Năng.”

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ đang phân tích tình hình, từ xa có một ông lão mặc áo đen đi tới.

Ông ta có đôi mắt hiền từ, biểu cảm hòa ái, trên tay còn cầm một cuốn sách có in hình tượng Ám Thần.

“Xin hỏi các vị có muốn gia nhập giáo hội Ám Thần, cùng chúng tôi thờ phụng Ám Thần, hay chỉ đến tham quan.”

“Lão tiên sinh, chúng tôi chỉ tham quan, không gia nhập.” Mê Vụ Chi Chủ đáp lại với vẻ mặt thân thiện.

“Nếu không phiền, tôi có thể làm hướng dẫn viên cho các vị, tiện thể giới thiệu về giáo hội Ám Thần, có lẽ các vị sẽ có cái nhìn khác về giáo hội Ám Thần.”

Đối mặt với lời mời, Mê Vụ Chi Chủ không từ chối.

Con đường xây dựng tín ngưỡng anh hùng vốn đã xung đột với tín ngưỡng thần linh.

Hiểu rõ hơn về kẻ thù rõ ràng sẽ giúp ích cho việc triển khai các kế hoạch có mục tiêu sau này.

Theo chân ông lão cầm sách, tiếp theo họ bắt đầu đi dạo trong quần thể kiến trúc của giáo hội Ám Thần.

Qua lời kể của ông lão, họ biết được rằng chi nhánh của giáo hội Ám Thần tại Tinh Thành có tổng diện tích là 8500 mét vuông, trong đó diện tích nhà cửa là 5900 mét vuông.

Diện tích chiếm đất như vậy so với các nhà thi đấu trong Tinh Thành thì không được coi là lớn.

Trong toàn bộ giáo hội, có 80 tín đồ toàn thời gian.

Ông lão là một trong số đó, chi phí sinh hoạt hàng ngày của họ do trụ sở chính ở thành Cựu Nhật chi trả.

Hàng tháng, họ đều có thể nhận được quỹ tín đồ từ tổng hội, họ cũng là những người truyền bá giáo hội Ám Thần tại Tinh Thành.

Dưới sự truyền bá của họ, hiện tại số lượng tín đồ của giáo hội Ám Thần tại Tinh Thành đã lên tới 4358 người.

Họ đều có công việc riêng, chỉ khi rảnh rỗi mới đến giáo hội Ám Thần để thành kính thờ phụng Ám Thần.

Ông lão còn cho biết, những tín đồ này ban đầu đều không tin vào Ám Thần.

Hết chương 780.

Chương 781. Uống Lâu Dài

Nhưng sau khi trải qua một số chuyện, họ dần tin vào sự tồn tại của Ám Thần và dần trở nên sùng đạo.

Khi Phong Kỳ hỏi cụ thể là những chuyện gì.

Hắn đã nhận được nội dung giống như trên tài liệu.

Chỉ liên quan đến việc bệnh tình thuyên giảm, thể trạng chuyển biến tốt.

Nghe ông lão thành kính kể về chuyện Ám Thần cứu chữa tín đồ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên chen ngang:

"Ám Thần có thể hồi sinh tín đồ đã chết không?"

Nghe được lời này, Phong Kỳ lập tức nhìn Mê Vụ Chi Chủ với ánh mắt nghi ngờ.

Lời này chẳng phải là đến để phá đám sao.

Ông lão cầm sách cũng sửng sốt, sau đó lắc đầu nói:

"Ám Thần sẽ không can thiệp vào luân hồi sinh tử nhưng tín đồ sùng đạo sẽ được Ám Thần chỉ dẫn kiếp sau, gặt hái cuộc sống mới tươi đẹp."

Nói xong, ông lão chỉ tay về phía đài phun nước không xa, mở lời:

"Đây là nước thánh của giáo hội Ám Thần chúng ta, uống lâu dài có tác dụng cường thân kiện thể, các vị có thể thử xem."

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, lập tức quay đầu nhìn về phía đài phun nước không xa.

“Vậy thì thử xem.” Mê Vụ Chi Chủ quả quyết gật đầu.

Đến bên đài phun nước, hắn đưa tay cầm lấy chiếc bát gỗ, múc một gáo nước từ trong hồ đài phun.

Uống một ngụm, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi gật đầu:

“Bên trong có chứa một lượng nhỏ linh khí, uống lâu dài đúng là có tác dụng cường thân kiện thể như ngươi nói.”

“Điều này không liên quan đến linh khí, nước thánh trong đài phun nước là do Ám Thần ban phước, nếu không tin, ngươi có thể tìm xem trong đài phun nước này có khảm linh thạch không.”

Đối với lời nói của Mê Vụ Chi Chủ, ông lão tỏ ra có chút không hài lòng nhưng vẫn khiêm tốn giải thích.

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, cười toe toét nhưng không đáp lại.

Lúc này, tầm mắt hắn xuyên qua mặt đá cẩm thạch dưới đáy hồ đài phun, nhìn thấy những đường vân trận pháp được khắc bên trong.

Rõ ràng đây là một trận pháp tụ linh nhỏ có thể tự động hút linh khí xung quanh.

Tiếp tục theo chân ông lão đi dạo một hồi trong chi nhánh giáo hội Ám Thần, họ đã hiểu sơ bộ về tình hình nơi đây.

Chi nhánh giáo hội Ám Thần tại Tinh Thành hiện đang trong giai đoạn khởi đầu phát triển.

So với Tinh Thành có hàng chục triệu dân, số lượng tín đồ vài nghìn người căn bản không đáng kể.

Nhưng qua lời giới thiệu của ông lão, họ cũng thấy được tiềm năng phát triển của giáo hội Ám Thần.

Thông qua các biện pháp truyền bá như cứu chữa tín đồ, giáo hội Ám Thần chắc chắn có thể phát triển nhanh chóng tại Tinh Thành.

Nhưng điều kiện là số lượng tín đồ phải đạt đến một ngưỡng chắc chắn, giáo phái này mới có thể lan rộng khắp Tinh Thành như mạng nhện.

Còn về việc giáo hội Ám Thần đã cắm rễ ở Tinh Thành nhiều năm mà hiện tại chỉ có vài nghìn tín đồ, điều này cũng liên quan đến môi trường của Tinh Thành.

Bây giờ họ cơ bản có thể khẳng định, đằng sau giáo hội Ám Thần có bóng dáng của tộc Linh Năng.

Dù sao thì tộc Linh Năng chiếm giữ thành Cựu Nhật cũng không thể để một thế lực lãnh địa không nằm trong tầm kiểm soát phát triển nhanh chóng.

Thậm chí tộc Linh Năng còn đóng vai trò thúc đẩy sự phát triển của giáo hội Ám Thần.

Ví dụ như tuyên truyền trên phương tiện truyền thông, v.v.

Nhưng tại Tinh Thành, giáo hội Ám Thần rõ ràng không được đối xử như vậy.

Dù sao thì Tinh Thành không nằm trong tầm kiểm soát của tộc Linh Năng, muốn thao túng phương tiện truyền thông giúp đỡ giáo hội Ám Thần là điều không thể.

Quan trọng nhất là, các phương tiện truyền thông của Tinh Thành rất bài xích thuyết thần linh này.

Có thể thực sự đã xảy ra trường hợp tín đồ khỏi bệnh nan y nhưng sau khi các phương tiện truyền thông của Tinh Thành nắm được tình hình này, họ sẽ dứt khoát xếp nó vào loại "Trùng hợp ngẫu nhiên."

Hoàn toàn không thể đưa tin rầm rộ về những sự kiện như thế này.

Phương tiện truyền thông là cửa sổ quan trọng đối với bên ngoài, đủ loại nền tảng thông tin, video ngắn, phương tiện tin tức, v.v.

Những cửa sổ này là phương tiện quan trọng để cư dân Tinh Thành hiểu biết về thế giới bên ngoài phạm vi của họ.

Phương tiện truyền thông không đưa tin, người dân đương nhiên không thể biết được.

Thực ra đối với sự tồn tại của giáo hội Ám Thần, Tinh Thành đã đủ khoan dung rồi, muốn truyền bá là điều không thể.

Điều này cũng dẫn đến việc sự phát triển của giáo hội Ám Thần tại Tinh Thành luôn ở trong tình trạng bế tắc.

Nhưng Phong Kỳ có lý do để tin rằng.

Chỉ cần quy mô tín đồ của giáo hội Ám Thần đạt đến một ngưỡng chắc chắn thì việc mở rộng tiếp theo hoàn toàn không cần phương tiện truyền thông đưa tin tuyên truyền, bước chân mở rộng sẽ hoàn toàn được thực hiện.

Đi một vòng quanh giáo hội Ám Thần, dưới sự giới thiệu của ông lão, họ đã hiểu sâu hơn về giáo hội Ám Thần.

Rời khỏi chi nhánh giáo hội Ám Thần, họ lên chiếc xe quân sự Hổ Phách đã chờ sẵn bên ngoài, sau đó trực tiếp trở về trụ sở Hổ Phách.

Hết chương 781.

Chương 782. Kế Hoạch Hợp Tác

Trở lại văn phòng ở khu vực trung tâm, Mê Vụ Chi Chủ nằm trên ghế sofa, vẻ mặt trầm tư, sau đó lên tiếng:

"Giáo hội Ám Thần ở thành Cựu Nhật có thể phát triển rất thuận lợi nhưng ở Tinh Thành của chúng ta, giáo phái này hoàn toàn không có không gian phát triển."

"Sao thế, ngươi định ra tay với thế lực này sao?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

"Đương nhiên rồi, Tinh Thành là địa bàn của ta, ta có thể để chúng tự do phát triển trên địa bàn của ta sao?"

"Ngươi định làm thế nào?"

"Bây giờ hầu hết các phương tiện truyền thông của Tinh Thành đều nằm trong tầm kiểm soát của chúng ta, việc truyền bá của giáo hội Ám Thần cần rất nhiều tin tức sự kiện tích cực, bây giờ là thời kỳ đầu phát triển khó khăn nhất của giáo hội Ám Thần, đương nhiên ta phải cố tình bôi đen chúng rồi, lẽ nào còn đưa tin tuyên truyền tích cực cho chúng sao?"

"Làm như vậy ngươi không sợ bị tộc Linh Năng của thành Cựu Nhật để mắt tới sao?"

"Sợ chứ, đương nhiên là sợ nhưng tộc Linh Năng không biết đằng sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách là ta đang nắm quyền kiểm soát."

Nói xong, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười gian:

“A Kỳ, đôi khi đối mặt với thử thách không được quá nhát, cho dù ngươi biết thực lực của đối thủ vượt xa mình nhưng có một điều ngươi phải hiểu, kẻ địch ở ngoài sáng, ta ở trong tối.”

“Ý ngươi là gì?”

“Ta nói cho ngươi biết nhé, nếu như ngươi đến một vùng đất xa lạ, đối mặt với sự thách thức từ thế lực bí ẩn ở đó và ngươi hoàn toàn không biết thực lực đằng sau thế lực này như thế nào, lúc này ngươi sẽ làm gì?”

Nghe được lời này, hắn lập tức hiểu được ý của Mê Vụ Chi Chủ.

Thực ra ở mốc thời gian trước đó, hắn cũng đã từng làm như vậy.

Lúc đó, ở tuyến hy sinh đó, hắn đã chọn đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, kết quả là Viện nghiên cứu khoa học lại có thái độ rất thận trọng với hắn.

Nếu không phải hắn tự tìm đường chết thì Bóng Đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học cũng đã nói, căn bản sẽ không có bất kỳ hành động nào đối với hắn.

Thông qua mốc thời gian đó, hắn hiểu được một đạo lý.

Sự chưa biết sẽ mang lại sự thận trọng.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ cũng nghĩ như vậy.

Bây giờ hắn ở trong bóng tối, càng thể hiện sự mạnh mẽ đối với giáo hội Ám Thần thì thế lực đằng sau giáo hội Ám Thần sẽ càng thận trọng.

Dù sao thì chúng cũng không biết Mê Vụ Chi Chủ mạnh đến mức nào.

Thực tế không phải là tiểu thuyết.

Mỗi thế lực đều ẩn núp trong bóng tối, sẽ không có kẻ phản diện nào khi kế hoạch bị cản trở thì lại phái lực lượng ra để đấu tay đôi, cố gắng giết chết nhân vật chính.

Lúc này, cách làm sáng suốt nhất chính là thu thập tin tức tình báo.

Trong trường hợp không biết đối thủ là ai, hành động thiếu suy nghĩ có thể dẫn đến một loạt hậu quả khó lường.

Những thế lực xâm nhập vào nền văn minh nhân loại này rõ ràng không phải là kẻ ngốc.

Mục tiêu của chúng đều là bố trí cho tương lai.

Khi tầm nhìn được mở rộng, nhiều chuyện nhỏ gặp phải trong quá trình phát triển sẽ không còn khiến chúng hành động theo cảm tính.

Phong Kỳ đã có sự trải nghiệm sâu sắc về điều này trong nhiều mốc thời gian.

Thế lực Bóng Đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học là cẩn trọng nhất, thậm chí còn chủ động né tránh trước những lần khiêu khích của hắn.

Mê Vụ Chi Chủ chính là bậc thầy của sự nhẫn nhịn.

Nếu không phải 1500 năm sau biết được sự thật, hắn thậm chí còn không nghĩ Viện Nghiên cứu Hổ Phách có vấn đề.

Cho đến khi tận mắt nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ búng tay, hắn mới biết được gã này ẩn mình sâu đến mức nào.

Hắn không tiếp xúc nhiều với tộc Linh Năng.

Nhưng rõ ràng đây cũng là một thế lực nhẫn nhịn đến cực điểm, nếu không thì thành Cựu Nhật đã sớm có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất rồi.

Các thế lực trong mỗi lĩnh vực đều có một điểm chung.

Có thể nhẫn nhịn thì nhẫn nhịn, tuyệt đối không hành động thiếu suy nghĩ.

Ngoại lệ duy nhất chính là sinh vật da xanh.

Hắn đã tra cứu được rất nhiều dấu vết xuất hiện của thế lực bí ẩn này thông qua quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nhưng tất cả đều là ghi chép bằng chữ, không có hình ảnh, video ghi lại.

Sinh vật da xanh chắc chắn là tấm gương tiêu biểu cho sự hành động thiếu suy nghĩ.

Để thu thập vật phẩm kỳ tích, chúng đi khắp nơi tặng mạng cho người khác.

Hắn đã tận mắt nhìn thấy những kẻ ám sát da xanh bị giết chết, ít nhất cũng phải có hơn trăm con.

Ngoài ra, các thế lực ẩn núp khác đều lấy sự "Ổn định." làm cốt lõi cho sự phát triển.

Mê Vụ Chi Chủ càng thể hiện sự mạnh mẽ ở Tinh Thành thì càng có thể đóng vai trò cảnh báo đối với tộc Linh Năng không hiểu hắn.

Thậm chí khiến tộc Linh Năng nhận ra rằng đã có thế lực khác tồn tại trong Tinh Thành, chủ động lựa chọn né tránh.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có một nghi vấn không thể giải đáp.

Hết chương 782.

Chương 783. Không Xa Lạ

Hắn muốn biết vị thần bóng tối đang thu hoạch sức mạnh tín ngưỡng thông qua giáo hội Ám Thần cuối cùng là ai.

Theo suy đoán của Lời Tự Thuật, hắn đã giết chết sinh vật sống trong tượng thần bóng tối 1500 năm sau, thần bóng tối sẽ bị xóa khỏi mốc thời gian.

Tại sao ở mốc thời gian này, thần bóng tối vẫn tồn tại.

Hắn có hai phỏng đoán về điều này.

Phỏng đoán thứ nhất, thần bóng tối trên mốc thời gian này đã được thay thế bằng người mới, đây cũng là lý do hắn thấy tượng thần có nhiều điểm khác biệt về chi tiết.

Phỏng đoán thứ hai, hắn giết chết sinh vật sống trong tượng thần đầu dê chỉ hấp thụ được một phần sức mạnh sống của thần bóng tối, chứ không phải toàn bộ.

Sự thật cụ thể như thế nào, hắn quyết định sẽ tiếp tục điều tra về phương diện này.

Chỉ khi điều tra rõ ràng tình báo, hắn ở các mốc thời gian khác mới có thể triển khai tấn công.

Đặc biệt là sau khi có được Vòng tay kỳ tích, biết đâu hắn ở các mốc thời gian khác có thể thông qua Vòng tay kỳ tích để có được các năng lực của mốc thời gian chính.

Ví dụ như Tử hồn, Huyết Nguyên, Ác Niệm, v.v.

Nếu Vòng tay kỳ tích thực sự có thể truyền sức mạnh vượt không gian và thời gian.

Chỉ cần tình báo rõ ràng, các mốc thời gian khác hoàn toàn có thể dùng cách tấn công để điều tra thêm nhiều tình báo hơn.

…

Tinh Thành.

Đêm đã khuya, Tinh Thành vẫn sáng rực ánh đèn.

Mê Vụ Chi Chủ và Phong Kỳ trùm mình trong áo choàng đen, đi trên con phố dẫn đến quán bar "Ngày tận thế."

Phong Kỳ không xa lạ gì quán bar này.

Hồi đó, Mê Vụ Chi Chủ đã lấy được tin tức tình báo ở đây, từ đó dụ được thành viên của tộc Dạ Ảnh cắn câu.

Cuối cùng, hắn đã thành công xâm nhập vào nội bộ tộc Dạ Ảnh, kế hoạch tiếp theo là kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới có thể triển khai thuận lợi.

Đến trước con hẻm nhỏ nơi có điểm đến, Phong Kỳ dừng bước:

"Ta sẽ đợi ngươi ở đây."

"Sẽ không lâu đâu."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đi thẳng về phía biển hiệu đèn neon ở cuối con hẻm tối.

Tiễn Mê Vụ Chi Chủ khuất bóng vào trong bóng tối, Phong Kỳ đứng tại chỗ, lặng lẽ chờ hắn quay về.

Trước khi chính thức thực hiện việc đàn áp chi nhánh giáo hội Ám Thần ở Tinh Thành, Mê Vụ Chi Chủ quyết định làm một việc.

Hiện tại, ngoài thế lực của loài người, họ đã biết được rằng ở Tinh Thành còn có rất nhiều thành viên của liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực.

Sự tồn tại của chúng không ảnh hưởng đến kế hoạch truyền bá Hiến tế huyết nhục của Mê Vụ Chi Chủ.

Thậm chí còn có thể đóng vai trò thúc đẩy.

Khi Hiến tế huyết nhục được truyền bá rộng rãi ở Tinh Thành, những Sinh vật trận địa ẩn núp ở Tinh Thành chắc chắn cũng sẽ tiếp xúc, thậm chí thử tu luyện.

Nhưng tình hình ở mốc thời gian này có chút khác biệt.

Ở mốc thời gian này, ngoài việc muốn truyền bá Hiến tế huyết nhục, Mê Vụ Chi Chủ còn muốn giúp hắn có được sức mạnh tín ngưỡng của loài người.

Lúc này, việc đàn áp chi nhánh giáo hội Ám Thần trở nên vô cùng quan trọng.

Chắc chắn phải tiêu diệt chúng trước khi thế lực này phát triển lớn mạnh.

Xét cho cùng, tín ngưỡng thần linh và tín ngưỡng anh hùng là mâu thuẫn với nhau.

Mê Vụ Chi Chủ nắm trong tay hầu hết các phương tiện truyền thông của Tinh Thành nên việc đàn áp giáo hội Ám Thần thực ra không khó.

Nhưng trước tiên, hắn phải giải quyết một mối nguy tiềm ẩn có thể xảy ra.

Theo phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, nếu chi nhánh giáo hội Ám Thần ở Tinh Thành bị đàn áp thì thế lực trong lĩnh vực đứng sau chắc chắn sẽ cảnh giác, đưa ra phản ứng chắc chắn.

Đối mặt với thế lực chưa biết, thế lực đứng sau giáo hội Ám Thần chắc chắn sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Lựa chọn tốt nhất là điều tra kẻ địch chưa biết.

Chỉ khi điều tra rõ lai lịch của kẻ địch chưa biết, mới có thể quyết định tiếp theo là rút lui hay chủ động tấn công.

Tình báo lúc này trở nên vô cùng quan trọng.

Thế lực đứng sau giáo hội Ám Thần muốn lấy được tin tức tình báo ở Tinh Thành thì kênh lựa chọn tốt nhất chính là liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực ở Tinh Thành.

Các thành viên của liên minh các tộc yếu là một nhóm những kẻ liều mạng.

Chỉ cần trả giá đủ cao, chúng sẽ liều mạng điều tra.

Ngay cả khi thế lực cần điều tra là Viện Nghiên cứu Hổ Phách, chúng vẫn sẵn sàng mạo hiểm để đổi lấy khoản tiền thưởng hậu hĩnh.

Mê Vụ Chi Chủ nghĩ rằng, nếu hắn là thế lực đứng sau giáo hội Ám Thần.

Chắc chắn hắn sẽ không dễ dàng từ bỏ nhóm tín đồ tiềm năng khổng lồ ở Tinh Thành, dù phải trả giá lớn cũng phải tìm hiểu xem cuối cùng là thế lực nào đang nhắm vào mình.

Điều tra rõ thế lực thù địch chưa biết cũng có lợi cho việc bố trí trong tương lai.

Điều này rõ ràng là có lợi cả đôi đường.

Liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực ẩn núp ở Tinh Thành chắc chắn sẽ trở thành trở ngại cho kế hoạch đàn áp giáo hội Ám Thần lúc này.

Hết chương 783.

Chương 784. Bước Qua Cửa

Hắn quyết định trước khi bắt đầu kế hoạch đàn áp giáo hội Ám Thần, sẽ tiến hành răn đe đẫm máu đối với liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực ở Tinh Thành.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ.

Thế giới lĩnh vực đề cao kẻ mạnh bắt nạt kẻ yếu, nắm đấm lớn chính là lẽ phải.

Lấy đức phục người chỉ đổi lại sự tuyệt vọng, chỉ có vũ lực mới là phương tiện duy nhất khiến người khác sợ hãi, khuất phục.

Muốn tiêu diệt hoàn toàn các thành viên của tộc yếu trong lĩnh vực là điều không thể.

Chúng giống như cỏ dại, vừa yếu ớt vừa hèn mọn nhưng lại rất cứng đầu, không dễ diệt trừ tận gốc.

Lúc này, chỉ có một cách duy nhất có thể khiến chúng sợ hãi, khiếp đảm.

…

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ toàn thân trùm trong áo choàng đen đã đến trước cửa quán bar "Ngày tận thế."

Hắn đi thẳng vào trong.

Đi dọc theo lối đi tối tăm khoảng mười mấy mét, hắn dừng lại trước một cánh cửa sắt.

Không giống như lần trước, lần này hắn không gõ cửa.

Hắn đưa tay để để tại thiết cửa, lập tức sương mù xám cuồn cuộn từ lòng bàn tay trào ra bao phủ cánh cửa sắt.

Cánh cửa sắt không biết được làm bằng kim loại gì, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nó tan chảy, để lộ ra một gã đàn ông lực lưỡng thô kệch đang kinh ngạc đứng sau cánh cửa.

Nhận ra kẻ đến không có ý tốt, người gác cửa cao hơn hai mét lập tức lùi lại mấy bước.

Nhưng hắn ta không chủ động tấn công.

Bước qua cánh cửa sắt đã bị nung chảy một lỗ hổng, Mê Vụ Chi Chủ đưa tay về phía gã đàn ông lực lưỡng vẫn đang lùi lại.

Lập tức sương mù xám phun trào ra bao phủ lấy hắn ta.

Tiếng hét thảm thiết vang lên.

Gã đàn ông lực lưỡng này chỉ trong chớp mắt đã bị sương mù xám gặm nhấm sạch sẽ, khí huyết trong cơ thể đều hòa vào trong sương mù đen.

Tiếng hét thảm thiết cũng thu hút sự chú ý của những chiến binh thuộc các tộc yếu trong lĩnh vực ở quán bar Ngày tận thế.

Chúng quay đầu nhìn về phía cửa quán bar.

Khi nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ toàn thân sương mù xám cuồn cuộn, vẻ mặt chúng vô cùng kinh ngạc.

“Vị bằng hữu này, ngươi có ý gì?” Người phụ nữ gợi cảm trước quầy bar lúc này lạnh lùng lên tiếng.

“Thông báo cho các ngươi một chuyện, từ nay về sau Tinh Thành do ta tiếp quản, nếu liên minh của các ngươi còn muốn tồn tại, mọi nhiệm vụ tiếp theo các ngươi nhận đều phải báo cáo với ta, không được phép bỏ sót một nhiệm vụ nào.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu lên, để lộ khuôn mặt được sương mù xám bao phủ dưới lớp áo choàng đen.

Chỉ thấy trong sương mù xám lộ ra nụ cười dữ tợn, đầy sức răn đe.

Kẻ đến không có ý tốt, rõ ràng là đến gây sự, người phụ nữ gợi cảm phụ trách chi nhánh liên minh ở đây sắc mặt thay đổi liên tục.

Những Sinh vật trận địa còn lại trong quán bar cũng đều lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Chúng đều là những kẻ liều mạng.

Sao có thể vì vài lời đe dọa mà ngoan ngoãn khuất phục, nếu không thì chúng đã không rời khỏi bộ tộc của mình, lựa chọn ẩn núp ở Tinh Thành để lo cho tương lai của bộ tộc.

Nhưng lúc này không ai chủ động ra tay.

Chúng đều muốn chờ người khác đi dò xét thực hư, kẻ nào xông ra trước có lẽ sẽ không biết mình chết như thế nào.

Người phụ nữ gợi cảm phụ trách chi nhánh ở đây lúc này cảnh giác lên tiếng:

"Bằng hữu, ngươi đến từ thế lực nào, chúng ta không xâm phạm lẫn nhau, không cần phải như vậy chứ."

"Muốn điều tra lai lịch của ta sao? Ngươi còn chưa đủ tư cách."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ bước lên một bước, sương mù xám lúc này tỏa ra phía sau, chặn mất đường đi.

Hắn lại nhìn về phía các Sinh vật trận địa trong quán bar, khuôn mặt sương mù hiện lên nụ cười chế giễu:

"Chúng ta chơi một trò chơi, tiếp theo ta sẽ tiến hành tàn sát, trong số các ngươi chỉ có một phần ba có thể sống sót ra ngoài, tiếp theo… hãy vật lộn để sinh tồn đi."

Dứt lời, sương mù xám từ trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ phun trào ra, tràn về phía các Sinh vật trận địa trong quán bar.

Đối mặt với cuộc tấn công bất ngờ của Mê Vụ Chi Chủ, các Sinh vật trận địa có mặt đều kinh ngạc.

Rõ ràng chúng không ngờ Mê Vụ Chi Chủ lại tàn độc đến vậy.

Không kịp trở tay, lập tức có một số Sinh vật trận địa bị sương mù xám bao phủ.

Dưới sự ăn mòn khủng khiếp của sương mù xám, máu thịt của chúng tan rã, sụp đổ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, ngay cả xương cũng bị hòa tan trong chớp mắt.

Cuối cùng, chúng biến thành từng đám sương mù màu máu bị sương mù xám hấp thụ.

Cảnh tượng này khiến các Sinh vật trận địa có mặt lo sợ.

Đối mặt với cuộc tàn sát của Mê Vụ Chi Chủ, rất nhanh cuộc phản kháng đã bắt đầu.

Ngay lập tức có hơn mười Sinh vật trận địa tụ tập lại, cùng nhau tấn công Mê Vụ Chi Chủ.

Linh khí trôi nổi trong không khí bị chúng điều khiển, nhiều mũi tên năng lượng màu tím nhanh chóng ngưng tụ, bắn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Hết chương 784.

Chương 785. Chất Không Dễ Hấp Thụ

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ giơ tay lên.

Lập tức sương mù xám cuồn cuộn trước mặt hắn tạo thành một bức tường chắn, những mũi tên năng lượng màu tím bắn vào bức tường chắn sương mù xám tạo nên gợn sóng, sau đó nhanh chóng tan chảy cho đến khi biến mất.

Nhìn những thành viên của tộc yếu trong lĩnh vực đang hoảng sợ, khuôn mặt sương mù cười dữ tợn.

Lúc này, sương mù xám tiếp tục lan tỏa, chặn mất lối đi còn lại của quán bar, rất nhanh toàn bộ quán bar Ngày tận thế đều bị sương mù xám bao phủ.

Cuộc tàn sát đẫm máu bắt đầu.

Trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, các thành viên của tộc yếu trong lĩnh vực có mặt chỉ là những con cừu non mà thôi.

Muốn để chúng khắc sâu ấn tượng về mình, không có con đường thứ hai, chỉ có tàn nhẫn.

Hiện trường nhanh chóng trở thành bữa tiệc thịnh soạn của Mê Vụ Chi Chủ.

Từng đám sương mù máu tràn vào sương mù xám, trở thành một phần sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ.

Cuộc tàn sát kéo dài đến nửa giờ.

Khi hiện trường chỉ còn lại một phần ba số thành viên của tộc yếu trong lĩnh vực, Mê Vụ Chi Chủ dừng tay.

“Chúc mừng các ngươi, đã sống sót.”

Nghe thấy lời này, các Sinh vật trận địa có mặt không giấu được vẻ kinh hoàng.

Sức mạnh mà Mê Vụ Chi Chủ vừa thể hiện khiến chúng cảm nhận được nỗi sợ hãi khi cái chết cận kề, lúc này vẫn còn sợ hãi.

Bây giờ nghe Mê Vụ Chi Chủ nói rằng chúng đã sống sót.

Cảm giác chênh lệch mạnh mẽ khiến nỗi sợ hãi của chúng đối với Mê Vụ Chi Chủ càng sâu sắc.

Trong việc điều khiển cảm xúc, Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn đã thành công.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ vung tay thu hồi sương mù xám vào trong cơ thể, sau đó nhìn về phía người phụ trách chi nhánh liên minh của tộc yếu ở đây và nói:

“Nhớ lời ta nói, không có lần thứ hai, sau này có thể liên lạc với ta theo cách này.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đưa tay lấy một tấm danh thiếp từ trong túi ra, chậm rãi đi đến trước quầy bar, đặt tấm danh thiếp xuống rồi đẩy đến trước mặt người phụ nữ đang kinh hoàng.

Khuôn mặt sương mù nở một nụ cười rạng rỡ.

Nói xong, hắn quay người đi về phía cửa quán bar.

Đứng ở cửa, hắn quay đầu nhìn lại các Sinh vật trận địa trong quán bar.

Các Sinh vật trận địa bị ánh mắt của hắn quét qua đều cúi đầu xuống.

Luật sinh tồn mạnh được yếu thua được thể hiện rõ ràng lúc này, kẻ yếu đối mặt với kẻ mạnh chỉ có hai con đường,

hoặc là chống cự, hoặc là khuất phục.

Nhưng chống cự thường dẫn đến cái chết, thậm chí là diệt tộc.

“Nhớ lời ta nói, từ nay về sau Tinh Thành do ta quản lý, mọi hành động của các ngươi đều phải báo cáo với ta… Tất nhiên, ta cũng sẽ mang lại cho các ngươi đủ lợi ích.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ không ngoảnh đầu lại mà bước ra khỏi quán bar.

Mục đích răn đe ban đầu đã đạt được nhưng hắn biết muốn khống chế liên minh tộc yếu trong lĩnh vực không hề đơn giản như vậy.

Hắn đi dọc theo con hẻm tối tăm, đến trước Phong Kỳ đã đợi sẵn ở bên ngoài.

“Giả bộ xong rồi à?” Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

“Xong rồi, trạm tiếp theo tiếp tục giả bộ, tiện thể ăn chút đồ ăn vặt.” Khuôn mặt sương mù lúc này tan đi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười tự tin.

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đi trước đến mục tiêu tiếp theo.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Đêm đã khuya, hai người sóng vai đi trên con phố vắng vẻ, Phong Kỳ không kìm được tò mò hỏi:

“Lão Mê, ta rất tò mò, kẻ địch bị ngươi luyện hóa thành sương máu nuốt vào, ngươi có thể hấp thụ được bao nhiêu phần sức mạnh?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ trầm ngâm một lát rồi nói:

“Khó mà nói, sức mạnh và cường độ huyết mạch hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.”

“Sức mạnh được cấu thành từ nhiều phần, ví dụ như cường độ huyết mạch ảnh hưởng đến cường độ cơ thể, chất lượng linh khí trong cơ thể ảnh hưởng đến uy lực của thuật pháp, cấu trúc thuật pháp nắm giữ cũng có thể ảnh hưởng đến uy lực của thuật pháp, v.v., vì vậy sức mạnh được cấu thành từ nhiều yếu tố ảnh hưởng.”

“Ta chỉ có thể hấp thụ khí huyết, những yếu tố khác có thể tăng thêm sức mạnh thì rõ ràng ta không thể hấp thụ được, vì vậy ta có thể trả lời câu hỏi của ngươi theo một góc độ khác.”

“Ví dụ, một số sinh vật có sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ nhưng thiên về chiến đấu theo hướng thuật pháp, sức mạnh đều nằm ở cường độ tinh thần và chất lượng linh khí nhưng cường độ huyết mạch của bản thân lại yếu, ta hấp thụ vào căn bản không thể lấy được bao nhiêu khí huyết.”

“So với vậy, ta thích những kẻ thiên về tăng cường thể chất hơn, khí huyết trong cơ thể chúng nồng đậm, đối với ta là đại bổ.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ bừng tỉnh, sau đó tiếp tục hỏi:

“Vậy ngươi có thể hấp thụ được bao nhiêu phần cường độ huyết mạch của người chết?”

“Tùy tình hình mà định, quá trình ta hấp thụ khí huyết trước tiên cần phải luyện hóa, trong quá trình này sẽ có rất nhiều năng lượng khí huyết hoặc tạp chất không dễ hấp thụ bị mất đi, thứ hai là làm tinh khiết năng lượng khí huyết, nâng cao chất lượng khí huyết, trong quá trình này lại mất đi một phần năng lượng khí huyết.”

Hết chương 785.

Chương 786. Nhận Lĩnh Vực

“Chất lượng khí huyết của mỗi sinh vật là khác nhau, một số Sinh vật trận địa có tạp chất khí huyết cực ít và chất lượng cực cao, ta chỉ cần xử lý đơn giản là có thể hấp thụ, tỷ lệ hấp thụ sẽ rất cao.”

“Ta chia con mồi thành năm cấp độ theo cường độ huyết mạch, tạp chất trong máu, chất lượng máu, đó là huyết thực, huyết lân, huyết linh, huyết tuyền, Huyết Nguyên.”

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

“Lúc trước ở Hạp cốc Cổ Nhật chúng ta gặp phải Sinh vật trận địa siêu cấp, trong mắt ngươi thì máu của nó thuộc cấp nào?”

“Gần bằng giữa huyết linh và huyết tuyền, tên đó có thể dùng thân xác ngang dọc hư không, cường độ khí huyết trong cơ thể cực cao, đối với ta là đại bổ.”

Nói đến Sinh vật trận địa siêu cấp, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia hoài niệm.

“Sinh vật trận địa siêu cấp chỉ ở giữa huyết linh và huyết tuyền? Vậy huyết tuyền và Huyết Nguyên thì phải là sinh vật cấp bậc nào mới có thể sở hữu?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi lắc đầu:

“Ta không rõ, dù sao ta cũng chưa từng ăn, tiêu chuẩn đánh giá huyết thực không phải do ta tự tạo ra, mà là cách đánh giá chất lượng khí huyết do tộc Mê Vụ ta truyền lại.”

“Nghe nói tổ tiên ta từng hấp thụ một giọt máu của Trụ thần, từ đó lấy được sức mạnh vô thượng, sự trỗi dậy của tộc ta cũng liên quan đến giọt máu đó, bên trong chứa đựng rất nhiều kiến thức, nâng cao tiềm lực của tộc Mê Vụ ta lên một bậc.”

“Nói như vậy thì tộc Mê Vụ các ngươi từng rất huy hoàng?”

“Tất nhiên, theo lời miêu tả của tộc lão, thời kỳ đỉnh cao nhất của tộc Mê Vụ ta từng chiếm giữ mười hai thế giới lĩnh vực gần tộc địa, nô dịch rất nhiều tộc yếu trong lĩnh vực để khai thác tài nguyên cho tộc ta, còn nuôi nhốt rất nhiều tiểu tộc có chất lượng máu cực tốt làm huyết thực.”

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ tìm hiểu về quá khứ của tộc Mê Vụ, hắn tiếp tục truy hỏi:

“Vậy tại sao lại sa sút?”

“Không có cường tộc nào có thể mãi mãi đứng vững trong thế giới mạnh được yếu thua, trừ khi trở thành Trụ thần đứng trên vạn vật, nếu không thì luôn có kẻ địch bên ngoài mạnh hơn đến thách thức sự thống trị của ngươi, tộc Mê Vụ ta chính là bị mài mòn tiềm lực trong những lần thách thức, đến khi ta trở thành tộc trưởng thì đã co cụm lại trong lĩnh vực tộc địa, không còn huy hoàng như xưa nữa.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, hắn bừng tỉnh gật đầu:

“Thì ra là vậy… Còn một thắc mắc nữa, Trụ thần mạnh như vậy, tổ tiên ngươi lấy được một giọt máu của Trụ thần từ đâu?”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia xấu hổ.

Nghĩ ngợi một lát, hắn vẫn nói:

“Lúc đó tổ tiên ta là nô lệ cấp thấp của một cường tộc nào đó, bị phân công đào quặng linh trong hầm mỏ tối tăm không thấy ánh mặt trời, kết quả là vô tình đào được một tảng đá kỳ lạ, trên đó còn sót lại một giọt máu khô đã tồn tại không biết bao nhiêu năm.”

“Sau đó thì sao?”

“Tổ tiên ta bị máu hấp dẫn, buông cuốc chạy đến húp một ngụm là trở nên mạnh mẽ, từ đó bắt đầu cuộc đời truyền kỳ của mình.”

“Ha ha ha, tùy tiện như vậy sao?”

“Còn muốn thế nào nữa? Điểm xuất phát của kẻ yếu vốn thấp hơn kẻ mạnh, muốn vượt qua cần nỗ lực tiếp sức của nhiều thế hệ, chỉ dựa vào bản thân cố gắng tu luyện căn bản không thể, tất nhiên phải dựa vào kỳ ngộ rồi.” Mê Vụ Chi Chủ không khỏi trợn mắt.

…

Những ngày tiếp theo.

Phong Kỳ cùng Mê Vụ Chi Chủ tiến hành đàn áp đẫm máu đối với các thành viên của tộc yếu trong lĩnh vực đóng quân tại Tinh Thành.

Mục đích chính của việc làm này là để truyền đạt một thông điệp đến liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành.

Tinh Thành đã có thế lực mạnh mẽ vào đóng quân.

Sau này, liên minh tộc yếu trong lĩnh vực muốn nhận nhiệm vụ đều phải được sự đồng ý, tuyệt đối không được tự ý hành động.

Cách làm này có hiệu quả rõ rệt.

Người phụ trách liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành đã chủ động liên lạc thông qua phương thức liên lạc mà Mê Vụ Chi Chủ để lại.

Chúng không biết thân phận của Mê Vụ Chi Chủ, cũng không biết đằng sau hắn là thế lực nào.

Nhưng cuộc thanh trừng đẫm máu trong những ngày qua rõ ràng cũng khiến chúng nhận ra rằng, nếu không phối hợp hành động, sau này liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành sẽ khó có thể triển khai công việc.

Đối với các thế lực đứng sau liên minh tộc yếu trong lĩnh vực, đây là tổn thất không thể chấp nhận được.

Việc lựa chọn chủ động liên lạc hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của Mê Vụ Chi Chủ.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ đã gặp gỡ những người đứng đầu liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành một cách hợp lý và dùng Hiến tế huyết nhục để hoàn toàn khống chế chúng.

Như vậy, liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành về cơ bản đã bị Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát.

Hết chương 786.

Chương 787. Đứng Sau Lĩnh Vực

Điều đáng tiếc duy nhất là, liên minh tộc yếu trong lĩnh vực không thể hoàn toàn thu phục.

Thế lực này cuối cùng cũng chỉ là một đám ô hợp.

Nếu không có lợi ích tương ứng, nhiều chiến binh tộc yếu thà rời khỏi Tinh Thành chứ không chịu khuất phục.

Điều mà Mê Vụ Chi Chủ có thể làm hiện tại là nắm giữ đường dây tình báo của liên minh tộc yếu, đảm bảo sẽ không xuất hiện các nhiệm vụ và tình báo bất lợi cho hắn.

Về các mặt khác, hắn không thể can thiệp sâu.

Thậm chí để ổn định tình hình, hắn còn hứa với những người đứng đầu liên minh tộc yếu là sẽ định kỳ cung cấp một lượng tài nguyên linh tính chắc chắn để hỗ trợ phát triển.

Sau khi giải quyết mối nguy ẩn từ liên minh tộc yếu trong lĩnh vực, Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa lựa chọn bế quan.

Trong thời gian này, Phong Kỳ toàn quyền chịu trách nhiệm xử lý mọi công việc của Viện nghiên cứu hổ phách.

Ba tháng sau.

Khi Mê Vụ Chi Chủ xuất quan lần nữa, hắn quyết định chính thức triển khai kế hoạch đàn áp giáo phái Ám thần.

Dưới sự điều khiển của hắn, các phương tiện truyền thông tại Tinh Thành bắt đầu đưa tin về những sự kiện tiêu cực liên quan đến giáo phái Ám thần.

Có hay không những chuyện này không quan trọng.

Quan trọng là phải khiến những người xem tin tức tin rằng có những chuyện này.

Ví dụ như giáo phái Ám thần tẩy não giáo dân, giáo phái Ám thần bị nghi ngờ có thế lực trong lĩnh vực đứng sau kiểm soát, v.v.

Những bản tin ban đầu thực sự đã khiến không ít người dân Tinh Thành tức giận.

Nhưng vì không có đủ bằng chứng, vẫn có không ít người nghi ngờ về nội dung đưa tin.

Nhưng đối với Mê Vụ Chi Chủ, chỉ cần một số người tin là đủ.

Tiếp theo, hắn bắt đầu định hướng dư luận để nâng cao mức độ quan tâm của người dân Tinh Thành đối với giáo phái Ám thần.

Sau đó lợi dụng dư luận trên mạng để tạo ra mâu thuẫn.

Bước này rất thành công, một số người dân tức giận đã tập hợp lại dưới sự kích động của dư luận và xông vào giáo phái Ám thần đập phá.

Giáo phái Ám thần cũng bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió trong thời gian này.

Những bản tin tiêu cực tiếp theo càng khiến cho sự phát triển của giáo phái Ám thần bị cản trở.

…

Thành Cựu Nhật, khu vực phía Tây.

Trụ sở giáo phái Ám thần, khu vực trung tâm.

Dưới bức tượng Ám thần cao hơn hai mươi mét, một nhóm người đội mặt nạ xương trắng đang trò chuyện.

Chủ đề trò chuyện liên quan đến sự phát triển hạn chế của chi nhánh giáo phái Ám thần tại Tinh Thành.

Ngay lúc này, một bóng đen xuất hiện bên cạnh chúng.

Thấy bóng đen này, bóng đen đứng đầu lập tức im lặng, chúng cùng nhìn về phía Bóng Đen.

"Điều tra thế nào rồi?" Lúc này, Bóng Đen lên tiếng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, bóng đen đội mặt nạ xương trắng lập tức lên tiếng:

"Tinh Thành không có tổ chức tình báo của chúng ta, chúng ta chỉ có thể ủy thác cho liên minh tộc yếu ở Tinh Thành điều tra thế lực thao túng sự kiện này nhưng nhiệm vụ đã được ban hành năm ngày, liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành vẫn không đưa ra phản hồi."

Nghe vậy, Bóng Đen trầm ngâm một lúc rồi nói:

"Nếu ta đoán không nhầm, gần đây Tinh Thành hẳn đã xảy ra biến cố lớn, liên minh tộc yếu trong lĩnh vực tại Tinh Thành đã bị thế lực mới ẩn núp trong bóng tối khống chế, muốn thông qua liên minh tộc yếu trong lĩnh vực để điều tra tình báo là không thể rồi."

"Linh Tôn, ngài cho rằng thế lực nào đang cản trở kế hoạch phát triển của chúng ta?"

"Có thể đoán được phần nào tình hình bề ngoài, những thế lực có khả năng kiểm soát ảnh hưởng dư luận tại Tinh Thành chỉ có vài thế lực, trước tiên là quân đội Tinh Thành, ngoài ra còn có Hội nghị tối cao Tinh Thành, Viện nghiên cứu hổ phách, Viện nghiên cứu Tinh Hồng."

"Hội nghị tối cao Tinh Thành do những người đứng đầu nhiều cơ quan khác nhau tạo thành, trước tiên chúng ta có thể loại trừ, đây không phải là một thế lực hoàn toàn thống nhất."

“Tiếp theo chúng ta có thể loại trừ Viện nghiên cứu Tinh Hồng, cơ quan bí ẩn này rất ít tiếp xúc với bên ngoài, cơ hội tiếp xúc với các phương tiện truyền thông cũng không nhiều, không có khả năng kiểm soát dư luận.”

“Cuối cùng, chỉ còn lại quân đội Tinh Thành và Viện nghiên cứu hổ phách.”

“Thực ra rất dễ phán đoán là thế lực nào, xem những phương tiện truyền thông nào là những phương tiện đầu tiên phát động cuộc tấn công dư luận, chúng ta có thể lần theo dấu vết để tìm ra thế lực đen tối đứng sau các phương tiện truyền thông đó là thế lực nào.”

“Là thế lực nào?” Bóng đen đội mặt nạ xương trắng lập tức hỏi.

“Viện nghiên cứu hổ phách!”

“Phương tiện truyền thông đầu tiên phát động cuộc tấn công dư luận là Tin tức huy hoàng của Tinh Thành, khối nội dung cốt lõi của cơ quan truyền thông này là tổng hợp thông tin về công pháp, cơ quan có thẩm quyền tiếp xúc nhiều nhất chỉ có Viện nghiên cứu hổ phách.”

“Tất nhiên, chúng ta không thể loại trừ khả năng đây là màn tung hỏa mù mà thế lực ẩn núp tại Tinh Thành tung ra cho chúng ta.”

Hết chương 787.

Chương 788. Khó Bị Giết

“Tóm lại, hiện tại tình báo còn hạn chế, ngay cả khi biết được thế lực đối địch là cơ quan nào, chúng ta cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ, dù sao thì hiện tại chúng ta chỉ có thể thăm dò được thông tin trên bề mặt, thực lực ẩn trong bóng tối của đối phương hoàn toàn là một ẩn số.”

Nghe vậy, bóng đen đội mặt nạ xương trắng hơi do dự nói:

“Linh Tôn, ý của ngài là… chúng ta tạm thời từ bỏ sự phát triển tại Tinh Thành?”

“Nếu ngươi muốn đi khiêu chiến, ta sẽ không ngăn cản nhưng tộc Linh Năng của chúng ta chắc chắn sẽ không ra tay giúp đỡ, tộc Ám thần của các ngươi chỉ là một mắt xích trong kế hoạch bố trí tương lai của tộc Linh Năng chúng ta, không có các ngươi, chúng ta vẫn sẽ hỗ trợ các thế lực mới.”

Nghe vậy, bóng đen đội mặt nạ xương trắng lập tức im lặng.

Nhìn Bóng Đen đứng trước mặt, hắn há miệng, cuối cùng cúi đầu cung kính nói:

“Tộc Ám thần chúng ta là thế lực phụ thuộc của tộc Linh Năng, mọi sự sắp xếp đều tuân theo sự chỉ đạo của Linh Tôn.”

Bóng Đen không trả lời, bóng dáng lúc này từ từ mờ đi, cuối cùng biến mất.

Sau khi thành viên của tộc Linh Năng rời đi, bóng đen đội mặt nạ xương trắng hiện lên một tia Tinh Hồng trong mắt.

Càng hiểu rõ về tộc Linh Năng, hắn càng cảm thấy lo lắng.

Trong kế hoạch bố trí tương lai của tộc Linh Năng, có một mắt xích cần bồi dưỡng năm thế lực phụ thuộc hùng mạnh.

Ban đầu, tộc Ám thần của chúng không đủ tư cách để trở thành một trong năm thế lực phụ thuộc của tộc Linh Năng, được tộc Linh Năng hỗ trợ tài nguyên.

Mọi thứ đều là do cơ duyên xảo hợp.

Hắn nghe được từ miệng "Linh Tôn."

Lúc đó, tộc Linh Năng có một danh sách các thế lực chuẩn bị thu hút, chuẩn bị chọn ra năm thế lực có tiềm năng lớn nhất trong lĩnh vực để bồi dưỡng trọng điểm.

Trong số đó có một thế lực được gọi là "Tộc Mê Vụ."

Thế lực này đứng đầu trong danh sách thu hút của tộc Linh Năng.

Nhưng chưa kịp để tộc Linh Năng triển khai hành động thu hút, hỗ trợ thì lĩnh vực của Tộc Mê Vụ đã tan rã, các thành viên của Tộc Mê Vụ cũng biến mất không thấy đâu.

Vì vậy, danh sách hỗ trợ đã xuất hiện một chỗ trống.

Cuối cùng, tộc Ám thần của chúng đã thành công lên nắm quyền.

Cũng chính nhờ sự hỗ trợ mạnh mẽ của tộc Linh Năng mà tộc Ám thần của chúng mới có thể phát triển nhanh chóng như vậy.

Hắn có oán hận với sự chỉ đạo của "Linh Tôn." nhưng không dám nói ra.

Lúc này, bóng đen đội mặt nạ xương trắng ngẩng đầu nhìn lên bức tượng Ám thần sừng sững trước mặt.

Đã từng có lúc, tộc Ám thần của chúng vô cùng hùng mạnh.

Một thế lực như tộc Linh Năng thậm chí còn không xứng làm nô lệ cho tộc Ám thần của chúng.

Nhưng đó chỉ là chuyện của quá khứ.

Hắn biết tộc Linh Năng hỗ trợ chúng chắc chắn có mục đích không thể nói ra.

Chọn hợp tác với chúng chẳng khác nào bắt tay với hổ, có nguy cơ diệt tộc.

Nhưng rủi ro càng lớn, lợi nhuận càng cao.

Hắn cũng đang lợi dụng nền tảng do tộc Linh Năng tạo ra để phát triển nhanh chóng tộc Ám thần.

Chỉ cần số người tin vào Ám thần của loài người đạt đến một số lượng chắc chắn.

Đến lúc đó, hắn có thể thiết lập mối liên hệ tinh thần với tất cả các tín đồ, sau đó truyền sức mạnh đặc biệt cho những tín đồ này.

Từng chút một cải tạo tín đồ thành tộc nhân mới của chúng.

Nếu kế hoạch này thành công, tương lai của tộc Ám thần sẽ có hy vọng vô hạn.

Sức mạnh đức tin vô tận cùng với sự gia nhập của một lượng lớn tộc nhân mới, quốc gia Ám thần chỉ được ghi chép trong sách cổ có lẽ sẽ có thể tái hiện.

Đến lúc đó, hắn có thể dẫn dắt tộc nhân thoát khỏi sự kiểm soát của tộc Linh Năng.

Thậm chí là thu phục tộc Linh Năng làm nô lệ.

Nhưng nghĩ đến sự phát triển của chi nhánh giáo phái Ám thần tại Tinh Thành bị cản trở, hắn không khỏi đau đầu.

Nếu kế hoạch phát triển tín ngưỡng của chúng không theo kịp sự phát triển của tộc Linh Năng, tộc Ám thần của chúng có khả năng lớn sẽ bị loại khỏi danh sách hỗ trợ.

Dù sao thì tộc Linh Năng vẫn chưa hoàn toàn chốt danh sách năm thế lực chuẩn bị bồi dưỡng.

Việc xuất hiện biến số giữa chừng cũng không phải là không thể.

Nếu không có sự hỗ trợ của tộc Linh Năng, sự phát triển của tộc Ám thần của chúng sẽ bị cản trở rất lớn.

Nghĩ đến đây, đôi mắt dưới mặt nạ xương trắng lóe lên một tia hung dữ.

Bây giờ trước mặt hắn chỉ còn hai lựa chọn.

Một, chờ tộc Linh Năng đưa ra phản hồi điều tra nhưng không biết phải chờ đến bao giờ, thậm chí tộc Linh Năng còn chẳng quan tâm đến chuyện này.

Hai, mạo hiểm tự mình đi điều tra, làm vậy rất nguy hiểm, có thể đụng độ thế lực không nên đụng đến, khiến tộc Ám thần gặp họa diệt vong.

Tộc Linh Năng cũng đã nói, muốn điều tra thì được nhưng hậu quả tự chịu.

Một bên là chờ đợi vô định, một bên là mạo hiểm điều tra.

Hết chương 788.

Chương 789. Chặn Đứng Kế Hoạch

Suy nghĩ mãi, hắn không khỏi nắm chặt tay.

Giao phó vận mệnh cho người khác, hắn không yên tâm.

Đã lên sòng bạc thì phải đánh đến cùng, liều đến cùng.

Chỉ có như vậy mới có thể đạt được lợi ích tối đa.

Kết cục chỉ có hai, hoặc thành công, hoặc thất bại.

…

Một tháng sau.

Trụ sở Hổ Phách.

Mê Vụ Chi Chủ lật xem bảng nhiệm vụ do Liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực gửi đến, gật đầu hài lòng.

Đúng như hắn dự đoán.

Sau khi chi nhánh giáo phái Ám thần tại Tinh Thành bị đàn áp, thế lực đứng sau giáo phái Ám thần quả nhiên muốn điều tra hắn thông qua Liên minh các tộc yếu tại Tinh Thành.

Tính đến hôm nay, nhiệm vụ điều tra hắn đã lên đến hơn 100 lần.

Nhưng hắn đều chặn lại thành công, hiện tại thế lực đứng sau giáo phái Ám thần ở thành Cựu Nhật không thể có được bất kỳ tin tức nào.

Hắn cho rằng thế lực đứng sau giáo phái Ám thần có lẽ có thể đoán được hắn đang nắm giữ thế lực nào trong Tinh Thành.

Nhưng rõ ràng là chúng không biết gì về hắn.

Đây cũng chính là hiệu quả hắn muốn đạt được.

Nửa hư nửa thực, mới là đáng sợ nhất.

Chỉ cần tộc Linh Năng không phải kẻ ngốc thì sẽ không tùy tiện triển khai hành động đối đầu.

Sự thật cũng như hắn dự đoán, hiện tại chi nhánh giáo phái Ám thần trong Tinh Thành đã có xu hướng rút lui.

Nghĩ đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ đang ngồi không xa.

Bây giờ mối nguy ẩn họa là chi nhánh giáo phái Ám thần đã gần được loại bỏ, mắt xích quan trọng nhất trong kế hoạch tiếp theo chính là giúp Phong Kỳ tiếp tục xây dựng hình tượng, biến hắn thành tín ngưỡng của mọi người.

…

Nửa năm sau.

Vòng thử nghiệm thứ hai của Hiến tế huyết nhục đã thành công.

Và nhận được đánh giá "Hoàn hảo." nhất trí, dư luận bên ngoài xôn xao.

Phong Kỳ cũng dựa vào thành công của Hiến tế huyết nhục, điện định liễu vị thế người đặt nền móng cho học thuyết tu luyện thời đại mới.

Ngay hôm nay, bức tượng anh hùng thứ hai của hắn được khánh thành tại công viên trung tâm Tinh Thành, danh tiếng một lần nữa lên một tầm cao mới.

Sau khi tham dự lễ khánh thành, Phong Kỳ lên xe chuyên dụng của Hổ Phách chuẩn bị trở về trụ sở Hổ Phách.

Trên đường đi, hắn cảm khái.

Kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn đã thành công.

Hiện tại hắn đã thành công vượt qua Lâm Nhiễm, trở thành người nổi tiếng được săn đón nhất ở Tinh Thành và các thành phố lân cận, danh tiếng thậm chí còn vượt qua Mộc Tinh đang nổi lên nhanh chóng ở tiền tuyến.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ còn lợi dụng quyền hạn của Viện nghiên cứu Hổ phách để sửa đổi nội dung sách giáo khoa cấp tiểu học và trung học cơ sở ở Tinh Thành.

Mục đích là giúp hắn tiếp tục nâng cao danh tiếng, cho đến khi trở thành huyền thoại.

Hiệu quả của việc làm này rất rõ ràng.

Vừa rồi trong lễ khánh thành tượng ở công viên trung tâm, có rất nhiều trẻ em đến tặng hoa.

Rõ ràng hắn đã trở thành anh hùng trong lòng thế hệ trẻ ở Tinh Thành.

Hắn còn kinh ngạc hơn khi hắn thậm chí còn hấp thụ được một tia tín ngưỡng mỏng manh từ những đứa trẻ này.

Như vậy có thể thấy, chỉ cần tiếp tục tiến hành từng bước một.

Theo tưởng tượng của Mê Vụ Chi Chủ, kế hoạch thu hoạch kép về huyết nhục và tinh thần sẽ trở thành hiện thực.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cảm thán sự đáng sợ của Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ ngợi tâm sự, xe quân sự Hổ Phách thoát khỏi đoạn đường tắc nghẽn, rẽ vào con đường vắng vẻ dẫn đến trụ sở.

Ngay lúc này, Phong Kỳ ngồi trong xe đột nhiên cảm thấy một cảm giác mất trọng lượng mạnh mẽ truyền đến.

Tiếp theo là một trận trời đất quay cuồng, xe liên tục lật và va chạm.

Ầm!

Xe quân sự Hổ Phách lúc này đâm vào cây hòe già bên đường, dừng lại.

Nhận ra mình bị tấn công, Phong Kỳ dứt khoát nhấn nút báo động liên lạc với trụ sở bên cạnh.

Ngay lúc này, một cánh tay bốc cháy ngọn lửa xanh lục xuyên thủng cánh cửa xe được chế tạo bằng kim loại đặc biệt, sau đó giật tung toàn bộ cánh cửa.

Phong Kỳ thấy vậy, định nhân cơ hội xông ra ngoài.

Lúc này, cánh tay bốc cháy ngọn lửa xanh lục lập tức túm lấy cổ hắn, kéo hắn ra khỏi xe.

Lúc này hắn nhìn rõ cảnh tượng bên ngoài.

Hiện ra trước mặt hắn là một người đàn ông đội mặt nạ đầu dê bằng xương trắng, toàn thân bao phủ trong ngọn lửa xanh lục.

Toàn thân hắn ta có làn da màu xám, trên người có nhiều hình xăm màu đen, dung mạo có phần giống với ác quỷ đầu dê trong ấn tượng của hắn nhưng lại có nhiều điểm khác biệt.

Nhưng ngọn lửa xanh lục thì hắn lại vô cùng quen thuộc.

Đây chính là màu ngọn lửa mà ác quỷ đầu dê điều khiển.

Hắn mở khóa hình dạng "Huyết Nguyên." sau khi được nâng cấp, trên cơ thể cũng sẽ bùng cháy ngọn lửa tương tự, chỉ có điều màu sắc trầm hơn, trình hiện màu xanh lục đậm.

Đằng sau bóng người mặt nạ xương trắng còn có ba bóng người có hình dạng tương tự.

Lúc này, người lái xe bò ra khỏi xe lật nghiêng bên trong, được huấn luyện bài bản, anh ta đã dứt khoát phản công.

Hết chương 789.

Chương 790. Bức Tượng Kỳ Diệu

Nhưng chưa kịp đến gần, đã bị ngọn lửa xanh lục bắn ra từ bên cạnh thiêu cháy, thân hình trong nháy mắt hóa thành tro bụi.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ dứt khoát muốn ra tay phản kích.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị kích hoạt Phù Văn Tinh Thạch của Ác Long, một bàn tay được bao phủ bởi ngọn lửa xanh lục đã ấn lên đầu hắn.

Ngọn lửa theo hơi thở của hắn chui vào lỗ mũi, lan vào trong cơ thể.

Cảm giác buồn ngủ không thể cưỡng lại ập đến.

Hắn cố gắng chống cự nhưng chỉ giãy giụa được vài giây thì bất lực cúi đầu.

…

Không biết đã qua bao lâu.

Phong Kỳ mơ màng tỉnh lại, phát hiện mình đang cuộn tròn người.

Hắn vô thức muốn duỗi người nhưng phát hiện cơ thể bị trói buộc, căn bản không thể duỗi ra.

Tứ chi chạm vào những nơi có cảm giác kim loại lạnh lẽo, dường như bị nhốt trong một cái hộp kim loại nào đó.

Lắng nghe cẩn thận, có thể nghe thấy tiếng động cơ gầm rú bên ngoài.

Hắn không rõ bây giờ mình đang bị nhốt trong xe vận chuyển hay máy bay vận tải.

Nhưng hắn cảm thấy rõ ràng mình đã rời khỏi Tinh Thành.

Bằng không sau khi hắn nhấn nút báo động, Mê Vụ Chi Chủ hẳn đã đến cứu rồi.

Còn về thế lực bí ẩn bắt cóc mình là thế lực nào, trong lòng hắn đã có phỏng đoán đại khái.

Thế lực đến bắt cóc có cấu tạo cơ thể rất giống với "Ác quỷ đầu dê." mà hắn quen thuộc, lại liên tưởng đến bức tượng mà ác quỷ đầu dê thờ phụng.

Thế lực bí ẩn này hiển nhiên chính là thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần.

Nhưng hắn không hiểu, giáo phái Ám Thần tại sao lại có thể tìm được hắn và xác định hắn chính là một trong những chủ mưu phá hủy chi nhánh giáo phái Ám Thần.

Thực ra đối với động thái có thể xuất hiện của thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần, Mê Vụ Chi Chủ đã sớm có chuẩn bị.

Đầu tiên là hợp nhất liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực Tinh Thành.

Khiến cho thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần không thể có được bất kỳ tin tức tình báo nào từ tay chủng tộc yếu kém.

Tất cả nhiệm vụ điều tra đều chưa kịp phát bố thì đã bị Mê Vụ Chi Chủ chặn trước.

Bước kế hoạch này không nghi ngờ gì nữa là đã thành công.

Con đường duy nhất để thành Cựu Nhật bên kia thu thập được tin tức tình báo trong Tinh Thành đã bị cắt đứt.

Cho dù thế lực bên thành Cựu Nhật thật sự không ngồi yên muốn đến Tinh Thành điều tra, cũng không điều tra được bất kỳ thông tin hữu ích nào.

Dù sao từ đầu đến cuối, Mê Vụ Chi Chủ và hắn đều chưa từng tiết lộ thông tin danh tính.

Ngay cả cao tầng của liên minh chủng tộc yếu kém cũng không biết thân phận thực sự của Mê Vụ Chi Chủ là gì.

Quan trọng hơn là, Mê Vụ Chi Chủ tin chắc rằng thế lực của thành Cựu Nhật không dám hành động thiếu suy nghĩ trước khi có được tin tức tình báo hữu hiệu.

Cho dù hành động thiếu suy nghĩ thì tai mắt của hắn ở Tinh Thành cũng có thể nhanh chóng dò ra tung tích.

Nhiều lớp bảo hiểm, đảm bảo an toàn cho bọn họ ở giai đoạn hiện tại.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn càng thêm nghi ngờ.

Không hiểu thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần cuối cùng đã khóa chặt mình bằng cách nào.

Trong không gian gần như kín mít, thỉnh thoảng lại có những cú xóc nhẹ.

Không biết đã qua bao lâu, cảm giác mất trọng lượng ập đến, tiếng động cơ gầm rú từ từ dừng lại.

Hắn cảm thấy cái hộp kim loại mình đang ở bị nhấc lên, cảm giác xóc nảy lên xuống khi di chuyển ập đến.

Đại khái sau khoảng nửa giờ, hắn nghe thấy tiếng lò xo kim loại va chạm trong hộp, tiếp theo là một luồng ánh sáng mạnh ập đến, hắn vô thức nheo mắt lại.

Bóng người trước mắt mơ hồ, dần dần rõ ràng.

Đứng trước mặt hắn, chính là bóng người cao lớn đeo mặt nạ đầu dê bằng xương trắng, toàn thân phủ đầy phù văn màu đen.

“Đứng lên đi.”

Phong Kỳ nghe vậy, từ từ đứng dậy khỏi hộp kim loại.

Quét mắt nhìn xung quanh, hắn nhìn thấy bức tượng Ám Thần cao sừng sững ở đằng xa.

Bức tượng này so với bức tượng trong trí nhớ của hắn, hình dáng có nhiều điểm khác biệt nhưng hiển nhiên có liên quan.

“Tại sao lại bắt cóc ta?” Lúc này hắn quay đầu nhìn về phía người đàn ông đeo mặt nạ cầm đầu.

“Khi ngươi chọn nhắm vào chúng ta, ngươi hẳn đã nghĩ đến ngày này rồi.” Người đàn ông đeo mặt nạ trầm giọng nói.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ khẳng định được phỏng đoán của mình.

Thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần đã nhìn thấu kế hoạch của bọn họ.

Nhưng hắn vẫn không hiểu, giáo phái Ám Thần cuối cùng đã điều tra được tin tức tình báo từ kênh nào.

Nghĩ đến đây, hắn bình tĩnh gật đầu hỏi:

“Có thể giải thích cho ta một chút không, ngươi dựa vào đâu mà khẳng định ta chính là chủ mưu nhắm vào kế hoạch của giáo phái Ám Thần?”

Đối mặt với câu hỏi, người đàn ông đeo mặt nạ suy nghĩ một chút rồi nói:

“Chúng ta trao đổi tin tức tình báo với nhau đi, ta có thể trả lời ngươi một số vấn đề nhưng cũng mong ngươi phối hợp trả lời ta một số vấn đề.”

Hết chương 790.

Chương 791. Suýt Trở Thành Huyền Thoại

“Để tỏ thành ý, ta có thể trả lời câu hỏi của ngươi trước.”

“Về việc tại sao có thể xác định ngươi chính là kẻ chủ mưu đứng sau, hoàn toàn là do trùng hợp ngẫu nhiên, chúng ta đã điều tra ở Tinh Thành được vài tháng nhưng vẫn không dám tiếp xúc với liên minh chủng tộc yếu kém trong Tinh Thành, sợ các ngươi biết được chúng ta đã vào Tinh Thành, điều này khiến tin tức của chúng ta rất bế tắc, khó có thể triển khai hành động điều tra hiệu quả.”

“Ta cũng nghĩ vậy, nếu hành động điều tra của các ngươi không tiến hành bí mật, ta đã sớm có được tin tức tình báo liên quan.” Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

“Vậy sự trùng hợp ngẫu nhiên mà ngươi nói là gì?”

Đối mặt với câu hỏi, người đàn ông đeo mặt nạ không hề che giấu:

“Trong buổi lễ khánh thành bức tượng ở công viên trung tâm Tinh Thành, có một nhóm trẻ em tặng hoa cho ngươi, chúng ta phát hiện ngươi đã lấy được sức mạnh tín ngưỡng từ những đứa trẻ này.”

“Sức mạnh tín ngưỡng không phải thứ ai cũng có thể dễ dàng lấy được, muốn lợi dụng sức mạnh đặc biệt này, cần phải có một thủ đoạn vô cùng đặc biệt, thấy ngươi có thể hấp thụ sức mạnh tín ngưỡng, chúng ta nhận ra ngươi chính là đối thủ tiềm tàng của chúng ta, cũng là mục tiêu hành động lần này của chúng ta.”

Nghe lời giải thích của người đàn ông đeo mặt nạ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hóa ra những kế hoạch trước đó đều không có sai sót, điểm sai sót duy nhất chính là ở buổi lễ khánh thành bức tượng.

Điều này giải thích tại sao thế lực đứng sau giáo phái Ám Thần có thể xác định chính xác mình.

"Nhưng các ngươi không biết rõ thực lực cụ thể của ta, tại sao lại dám tập kích ta ở trong Tinh Thành? Chẳng lẽ không sợ toàn quân bị diệt sao?"

"Trước khi tập kích ngươi, chúng ta đã đấu tranh tư tưởng nhưng chúng ta đã đặt cược rồi, cược bằng vận mệnh tương lai của tộc ta, ta phải liều lĩnh một phen."

"Tộc Linh Năng đứng sau các ngươi cứ thế để các ngươi liều lĩnh sao?"

"Sao ngươi biết đằng sau ta có tộc Linh Năng?" Người đàn ông đeo mặt nạ hơi kinh ngạc nói.

"Giáo phái Ám Thần khởi nguồn từ thành Cựu Nhật, trong tin tức tình báo của ta, thành Cựu Nhật nằm trong sự kiểm soát của tộc Linh Năng, lẽ nào tộc Linh Năng lại cho phép một thế lực chưa biết phát triển lớn mạnh bên cạnh mình?"

"Tộc Linh Năng không biết về hành động liều lĩnh của ta nhưng bây giờ ta đã phái tộc nhân đi thông báo rồi, hẳn là Linh Tôn sẽ sớm đến."

Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi:

"Các ngươi định xử trí ta thế nào?"

"Bây giờ ta rất tò mò về ngươi, chúng ta có thể kiểm soát sức mạnh tín ngưỡng là nhờ tổ tiên của chúng ta, ngài ấy là một cường giả bán thần cảnh suýt chút nữa đã trở thành trụ thần, sau khi ngài ấy mất, nguồn sống của ngài ấy đã trở thành

hạt nhân để chúng ta thu thập sức mạnh tín ngưỡng, còn ngươi thì thu thập sức mạnh tín ngưỡng bằng cách nào?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ nhận ra thế lực giáo phái Ám Thần căn bản không phát hiện ra Vòng Tay Kỳ Tích đeo trên người hắn.

Hơn nữa chúng còn không biết đến sự tồn tại của Mê Vụ Chi Chủ.

Càng không biết được mối nguy tiềm ẩn của Hiến Tế Huyết Nhục, thậm chí bây giờ còn tưởng rằng Hiến Tế Huyết Nhục chỉ là một phương tiện để thu thập tín ngưỡng.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không bị bại lộ, hắn lại hoàn toàn bại lộ trước mặt tộc Ám Thần và tộc Linh Năng.

Bây giờ tình cảnh của hắn vô cùng nguy hiểm.

Sau khi bị vắt kiệt tin tức tình báo, tộc Ám Thần hiển nhiên sẽ không tha cho hắn.

Bởi vì trong mắt tộc Ám Thần, hắn sẽ là vật cản trong kế hoạch thu thập tín ngưỡng.

Nghĩ đến đây, hắn lắc đầu:

"Các ngươi định xử trí ta thế nào?"

Người đàn ông đeo mặt nạ định mở miệng thì một Bóng Đen từ từ hiện ra và ngưng tụ ở bên cạnh.

Đôi mắt đỏ ngầu xuất hiện trong Bóng Đen, ngoại hình rất giống với thế lực Bóng Đen đứng sau viện nghiên cứu khoa học, hiển nhiên là thành viên của tộc Linh Năng.

Lúc này người đàn ông đeo mặt nạ và tộc nhân phía sau cung kính nói với Bóng Đen:

"Linh Tôn."

Thành viên tộc Linh Năng được gọi là Linh Tôn không trả lời, ánh mắt của nó nhìn chằm chằm vào Phong Kỳ, sau đó giọng nói khàn khàn truyền đến:

“Chắc hẳn đằng sau ngươi còn có thế lực khác nhỉ? Nếu có thể cung cấp cho ta tin tức tình báo hữu ích, có lẽ ta có thể tha cho ngươi một mạng.”

“Ta đã nói rồi, càng không thể sống.” Phong Kỳ bình tĩnh lắc đầu.

“Chờ một chút, bây giờ ta cần tìm hiểu thông tin về ngươi.” Nói xong, Linh Tôn nhắm mắt lại.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu của nó xuất hiện một đường năng lượng màu đỏ, kéo dài lên phía trên, đâm vào hư không.

Tiếp theo Phong Kỳ thấy vô số hạt năng lượng xuất hiện từ hư không, theo đường năng lượng liên tục tràn vào não của Linh Tôn.

“Thư viện ý thức Thánh Linh?”

Lúc này Linh Tôn mở mắt:

“Xem ra ngươi rất hiểu biết về tộc Thánh Linh của ta, Phong Kỳ.”

Hết chương 791.

Chương 792. Hành Hạ Tàn Khốc

“Tại sao trong thư viện ý thức Thánh Linh của các ngươi lại có thông tin tư liệu liên quan đến ta?” Hắn không nhịn được tò mò hỏi.

“Để mở rộng kiến thức và thông tin tư liệu, tộc Linh Năng của chúng ta có hơn trăm tộc nhân chuyên phụ trách học tập, chúng ghi nhớ tất cả tư liệu mà quyền hạn của viện nghiên cứu cũ có thể tra cứu được thông qua hình thức học tập, sau đó truyền vào thư viện ý thức Thánh Linh, hiện tại đã ghi chép được khoảng 80%, thông tin của ngươi cũng nằm trong số đó.” Linh Tôn không chút để ý nói ra sự thật.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ trong lòng kinh ngạc.

Theo lời thành viên tộc Linh Năng trước mặt nói, tộc Linh Năng của chúng chẳng khác nào mang theo bên mình một cơ sở dữ liệu khoa học phổ cập của loài người, chúng có thể tùy thời tùy địa tra cứu dữ liệu được chia sẻ của các thành phố lớn.

“Phong Kỳ, bây giờ đến lượt ngươi trả lời câu hỏi của ta, đằng sau ngươi cuối cùng là thế lực nào? Chúng ta không chắc chắn phải là kẻ thù, biết đâu trong tương lai có thể kết minh cùng tiến cùng lui.”

Lúc này nếu chọn nói ra sự thật, chẳng khác nào đang bán đứng Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ là bảo đảm cho hắn trở nên mạnh mẽ sau 1500 năm nữa.

Thành viên tộc Linh Năng nói nhẹ nhàng, tương lai có thể kết minh đồng hành nhưng hắn không tin một dấu chấm câu nào.

Kế hoạch tiềm ẩn của Mê Vụ Chi Chủ sẽ ảnh hưởng đến cục diện tương lai của thế giới.

Nếu biết được mối nguy tiềm ẩn của Hiến Tế Huyết Nhục, tộc Linh Năng căn bản không thể để Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành.

Bây giờ điều duy nhất khiến hắn lo lắng là.

Nếu chết ở đây, đầu của hắn sẽ được đưa về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng như thế nào.

Chuyện xảy ra đột ngột, hắn tham gia lễ khánh thành không mang theo "Kim châm hoạt động não", đội cứu hộ đặc biệt Tinh Hồng cũng còn ở trong Tinh Thành.

Bây giờ hắn đã rơi vào đường cùng.

Thậm chí còn cảm thấy đường hy sinh này có khả năng lớn là vô ích, thông tin thu được ngoài những thông tin đã giao cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trước đó, những thông tin còn lại đều không thể mang về cho hắn trên dòng thời gian chính.

"Ngươi không nói cũng được, ta có cách khiến thế lực đằng sau ngươi chủ động đứng ra." Lúc này Linh Tôn lên tiếng.

"Ngươi định làm thế nào?"

"Quảng bá Hiến Tế Huyết Nhục rõ ràng là để giúp ngươi thu được sức mạnh tín ngưỡng, điều này chứng tỏ trong kế hoạch tương lai của thế lực đằng sau ngươi, ngươi là nhân tố cốt lõi, ta nghĩ chúng sẽ không dễ dàng từ bỏ ngươi chứ?"

"Ý ngươi là gì?"

Lần này Linh Tôn không trả lời, thân hình từ từ tan biến tại chỗ.

Lúc này người đàn ông đeo mặt nạ đứng bên cạnh tiến lên một bước, đưa tay bóp cổ hắn.

thúc thủ tựu cầm không phải tính cách của hắn, hắn định phản kháng nhưng cơn buồn ngủ quen thuộc ập đến.

Hắn vừa giơ nắm đấm lên, cơ thể đã vô lực rũ xuống.

…

Khi Phong Kỳ tỉnh lại lần nữa, phát hiện mình bị nhốt trong một cái lồng được làm bằng kim loại đặc chế.

Bốn phía gần như tối đen, chỉ có một lỗ nhỏ trên đỉnh đầu có thể chiếu sáng.

Hắn cố gắng phá vỡ lồng giam nhưng ngay cả khi hắn kích hoạt sức mạnh của Ác Long cũng không thể phá vỡ bức tường kim loại.

Vài ngày sau, Phong Kỳ bị giam cầm biệt giam.

Tộc Linh Năng không giết hắn, hiển nhiên là muốn câu cá lớn nhưng hắn không rõ tộc Linh Năng muốn làm gì.

Vài ngày sau, Phong Kỳ hiểu được ý đồ của tộc Linh Năng.

Hôm nay cửa ngục mở ra, hắn bị người đàn ông đeo mặt nạ đưa đến bàn thí nghiệm bên ngoài nhà tù.

Hắn lại gặp thành viên tộc Linh Năng được gọi là Linh Tôn.

Tiếp theo cơ thể hắn bị trói chặt trên bàn thí nghiệm, Linh Tôn bắt đầu cải tạo cơ thể hắn.

Quá trình không đau đớn, hắn nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Khi hắn tỉnh lại lần nữa, phát hiện trên người quấn đầy băng, ngay cả trên đầu cũng vậy.

Sau một ngày nghỉ ngơi, Linh Tôn tháo băng cho hắn.

Lúc này Phong Kỳ phát hiện khuôn mặt mình đã thay đổi, nhiều đặc điểm trên người cũng thay đổi.

Câu nói tiếp theo của Linh Tôn khiến hắn hiểu được kế hoạch của chúng.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là kẻ phản bội loài người Phong Khởi… Đúng rồi, một tháng sau ngươi sẽ bị hành hình công khai tại pháp trường thành Cựu Nhật."

Kế hoạch của tộc Linh Năng chính là thay đổi thân phận của hắn, biến hắn thành kẻ phản bội loài người rồi hành hình công khai.

Không chọn dùng thân phận thật của hắn, hiển nhiên là lo lắng sẽ ảnh hưởng quá lớn.

Thành Cựu Nhật tuy đã nằm trong tầm kiểm soát của tộc Linh Năng nhưng thân phận của hắn quá đặc biệt, nếu tộc Linh Năng ngang nhiên hành hình hắn ở thành Cựu Nhật, sẽ phải chịu áp lực dư luận rất lớn.

Áp lực này thậm chí có thể đến từ chính cư dân thành Cựu Nhật.

Dù sao thì thân phận hiện tại của hắn là người đặt nền móng cho tu luyện học thời đại mới, đến lúc đó quân bộ, Viện Nghiên cứu Liên hợp cùng các thế lực khác ở các thành phố khác sẽ cùng nhau phản đối, thậm chí còn đề xuất điều tra lại.

Hết chương 792.

Chương 793. Ngày Quan Trọng

Thân phận của hắn quá nhạy cảm.

Ngay cả tộc Linh Năng cũng không dám tùy tiện hành hình hắn.

Muốn dùng thân phận của hắn để dụ thế lực đứng sau ra, cách tốt nhất là thay đổi thân phận cho hắn nhưng phải khiến thế lực đứng sau hắn hiểu rằng hắn sau khi thay đổi thân phận vẫn là "Phong Kỳ."

Theo tộc Linh Năng thấy, hắn chính là nhân tố cốt lõi trong kế hoạch tương lai của thế lực đứng sau hắn.

Kế hoạch hành hình công khai một khi được thực hiện, thế lực đứng sau hắn chỉ có hai lựa chọn.

Một là, để kế hoạch thu thập tín ngưỡng không bị phá hỏng, liều lĩnh nhảy ra cứu Phong Kỳ, sau đó bại lộ thân phận.

Hai là, từ bỏ Phong Kỳ, từ đó từ bỏ kế hoạch thu thập tín ngưỡng trong tương lai.

Động thái này rõ ràng là dương mưu.

Cả hai lựa chọn này theo tộc Linh Năng thấy thì chúng đều thắng chắc.

…

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ.

Sau khi cải tạo cơ thể xong, thành Cựu Nhật đã rầm rộ tuyên truyền đưa tin.

Thành Cựu Nhật đã bắt được một tên phản bội loài người trung thành với thế lực lĩnh vực, tên là "Phong Khởi", bị bắt khi đang xâm nhập Viện Nghiên cứu Cựu Nhật.

Dư luận bên ngoài xôn xao.

Phong Kỳ cũng bị áp giải đến pháp trường thành Cựu Nhật trước thời hạn, chờ một tháng sau chịu hình.

Trong thời gian này, mỗi ngày hắn đều bị đưa đến đài hành hình, chịu sự phẫn nộ của dân chúng.

Phong Kỳ hiểu rõ, bước này rõ ràng là để tin tức hắn bị giam cầm được truyền đến Mê Vụ Chi Chủ tốt hơn.

Còn những người dân đến ném đá mỗi ngày hiển nhiên sẽ không ngờ.

Tên bị trói chặt toàn thân trên đài hành hình này lại là "Phong Kỳ", ngôi sao tương lai của loài người trong lòng họ.

Ngay cả khi tên chỉ khác một chữ.

Thời gian trôi qua từng ngày, chỉ còn mười ngày nữa là đến ngày hành hình.

Nhìn người đàn ông đeo mặt nạ đứng bên cạnh, toàn thân bọc trong bộ giáp kim loại, Phong Kỳ liếm đôi môi khô nứt.

Dương mưu của tộc Linh Năng rất lợi hại.

Nhưng chúng đã bỏ sót một điểm, trong kế hoạch tương lai của Mê Vụ Chi Chủ, thu thập tín ngưỡng chỉ là thứ đi kèm mà thôi.

Mê Vụ Chi Chủ ở Tinh Thành, ngay cả khi mất hắn, vẫn có thể cao chẩm vô ưu.

Kế hoạch Hiến Tế Huyết Nhục vẫn sẽ được quảng bá thành công, hắn vẫn có thể đứng ở tương lai 1500 năm sau để thu hoạch chúng sinh.

Vì vậy, cái chết của hắn đối với Mê Vụ Chi Chủ không có bất kỳ tổn thất nào.

Thu thập sức mạnh tín ngưỡng, chỉ là một kế hoạch đi kèm mà Mê Vụ Chi Chủ nghĩ ra để nâng đỡ hắn mà thôi.

Hắn biết Mê Vụ Chi Chủ rất trọng tình nghĩa.

Sau nhiều năm chung đụng, Mê Vụ Chi Chủ đã coi hắn như người thân.

Nhưng hắn đã từng thấy mặt tàn nhẫn của Mê Vụ Chi Chủ, cũng như sự bình tĩnh đến cực độ khi cân nhắc lợi hại.

Mê Vụ Chi Chủ hiện tại còn lâu mới mạnh mẽ như tộc Linh Năng tưởng tượng, lúc này mà liều lĩnh đến cứu chẳng khác nào tự lao vào bẫy, có đi không về.

Vì vậy, kế hoạch này của tộc Linh Năng, ngay từ khi bắt đầu đã thất bại rồi.

Kế hoạch tương lai của Mê Vụ Chi Chủ chưa bao giờ lấy hắn làm trọng tâm, mà là chính hắn.

Huống hồ Mê Vụ Chi Chủ còn gánh vác kỳ vọng tương lai của vô số tộc nhân đã hy sinh.

Hắn tin rằng Mê Vụ Chi Chủ sẽ báo thù cho hắn nhưng với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, hắn tuyệt đối không thể đến cứu.

Nếu hành động theo cảm tính, hắn không thể đứng vững sau 1500 năm nữa, trở thành một bá chủ.

“Đã 21 ngày rồi, vẫn chưa đến, nếu ngươi chết, kế hoạch tín ngưỡng mà các ngươi bày ra chẳng phải sẽ thất bại hoàn toàn sao?” Lúc này, người đàn ông đeo mặt nạ đứng bên cạnh hắn đột nhiên hỏi.

“Thật đáng tiếc, xem ra ta bị bỏ rơi rồi… Đúng rồi, làm phiền ngươi đưa cho ta chút nước, ta bị phơi nắng cả ngày rồi.” Phong Kỳ nói giọng nhẹ nhõm.

“Ngươi là nhân tố cốt lõi của kế hoạch, ta không tin thế lực đứng sau ngươi không có bất kỳ phản ứng nào.” Người đàn ông đeo mặt nạ tiếp tục nói, tiện tay cầm lấy bình nước trên bàn ném cho Phong Kỳ.

Dùng miệng hứng lấy bình nước, hắn ngửa đầu “Ừng ực.” uống mấy ngụm lớn.

Ném bình nước trả lại cho người đàn ông đeo mặt nạ, hắn nhìn người đàn ông đeo mặt nạ không khỏi tò mò hỏi:

“Tổ tiên ngươi từng là bán thần, lẽ ra phải có điểm xuất phát cường độ huyết mạch cao hơn nhiều so với tộc Linh Năng, tại sao lại phải nghe lệnh tộc Linh Năng?”

“Đó chỉ là quá khứ, thời kỳ hoàng kim của tộc ta đã lụi tàn trong cuộc tranh giành lẫn nhau của các thế lực, giờ tộc Linh Năng sẵn lòng nâng đỡ tộc ta, vì tương lai của tộc nhân, ta chỉ làm ra lựa chọn đúng đắn.”

“Sự nâng đỡ này, có thể ẩn chứa âm mưu.”

Người đàn ông đeo mặt nạ nghe vậy, thản nhiên nói:

“Đây là một canh bạc, kẻ thắng sẽ giành hết, giờ ta đã cược cả vận mệnh của toàn tộc.”

“Ta sắp chết rồi, hãy nói cho ta biết về kế hoạch tương lai của tộc Ám Thần các ngươi đi.”

Hết chương 793.

Chương 794. Mặt Nạ Bí Ẩn

"Sắp chết rồi thì không cần biết nhiều như vậy nữa."

Không dò hỏi được thông tin hữu ích, Phong Kỳ không hỏi thêm nữa.

Hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời xanh thẳm, hắn biết rằng đường hy sinh này rất có thể đã thất bại.

Nhưng ít nhất thì hắn của tương lai không phải là không biết gì.

Hắn đã thông qua Úy Vi truyền lại tình hình đại khái cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bao gồm cả một số chi tiết trong dòng thời gian này.

Chỉ có điều hắn của 1500 năm sau không thể đọc được trí nhớ não bộ để lấy thông tin về dòng thời gian này, sẽ bỏ lỡ nhiều chi tiết.

Ví dụ như thông tin liên quan đến giáo phái Ám Thần.

Những thông tin này hắn cũng chỉ biết sau khi bị bắt, rõ ràng không thể truyền đạt cho hắn của thời đại khác.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn coi cái chết rất nhẹ nhàng.

Nhìn đám đông kích động bị chặn lại bên ngoài đài hành hình, hắn vẫn bình tĩnh, trong lòng không hề dao động.

Hắn không hận những người dân ném đá vào hắn.

Sự tức giận của người dân xuất phát từ tình yêu đối với thế giới này và khát vọng về một tương lai tươi đẹp.

Họ chỉ bị che mờ nhận thức.

Mê Vụ Chi Chủ đã từng phân tích cấu trúc xã hội loài người với hắn.

Trong lúc đó, hắn đã nói một câu khiến Phong Kỳ vô cùng ấn tượng.

Hắn nói, chỉ cần hiểu được động lực sâu xa của người dân Tinh Thành là có thể dễ dàng khống chế họ.

Sợ hãi, giả dối, hay chính nghĩa và sứ mệnh, đây đều là những điểm có thể khống chế.

Ví dụ như muốn khống chế những chiến binh mang trong mình chính nghĩa chiến đấu vì họ, chỉ cần dựng lên một kẻ thù giả tưởng là được, họ sẽ vì chính nghĩa trong lòng mà không ngần ngại trở thành con dao đồ tể trong tay hắn.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn vô cùng đồng tình với lời nói của Mê Vụ Chi Chủ.

Dùng mưu kế để đánh bại quân địch, dùng mưu kế để khống chế lòng người.

Đây cũng chính là điều đáng sợ của Mê Vụ Chi Chủ, hắn có thể nhìn thấu nhiều việc.

Vì vậy, hắn có thể chắc chắn rằng Mê Vụ Chi Chủ sẽ không đến.

Bởi vì Mê Vụ Chi Chủ hiểu rõ hơn ai hết, chắc chắn hiểu rõ kết quả của việc đến cứu hắn.

Hắn thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh Mê Vụ Chi Chủ lúc này đang thề sẽ báo thù cho hắn.

Trời dần tối, hắn được thả khỏi giá trói.

Người đàn ông đeo mặt nạ lôi hắn đi về phía lồng giam ở phía sau pháp trường.

Ngày mai hắn sẽ tiếp tục bị treo trên pháp trường, chịu cơn thịnh nộ của người dân, tộc Linh Năng rõ ràng vẫn đang chờ thế lực đứng sau lộ diện.

…

Chín ngày sau.

Ngày hành hình đã đến.

Hôm nay trời quang mây tạnh, nắng đẹp.

Sáng sớm, Phong Kỳ đã bị áp giải đến pháp trường, lúc này quần áo trên người hắn đã được thay bằng quần áo tù.

Vòng Tay Kỳ Tích trên cổ tay phải của hắn cũng đã bị người đàn ông đeo mặt nạ tịch thu, lúc này đang đeo trên người hắn.

Nhưng rõ ràng người đàn ông đeo mặt nạ không biết Vòng Tay Kỳ Tích là vật phẩm kỳ diệu.

Chỉ thấy vật phẩm này khá đặc biệt.

Lúc trước, Mê Vụ Chi Chủ có thể phát hiện ra Vòng Tay Kỳ Tích là vật phẩm kỳ diệu, cũng là vì thủ lĩnh giống người của lĩnh vực Hắc Tuyệt đã sử dụng Vòng Tay Kỳ Tích để giải phóng năng lực mạnh mẽ.

Trong trường hợp bình thường, Vòng Tay Kỳ Tích trông giống như đồ trang sức được chế tác từ đá năng lượng.

Đến pháp trường, hắn bị người đàn ông đeo mặt nạ ấn quỳ xuống giữa pháp trường.

Lúc này, trong pháp trường có rất nhiều lực lượng mai phục trước đó, thậm chí tộc Linh Năng còn mời lực lượng quân đội thành Cựu Nhật đến xem cuộc hành hình này.

Thiên la địa võng đã được bố trí, chỉ chờ con mồi mắc câu.

Ánh mắt lướt nhìn xung quanh, Phong Kỳ nở một nụ cười khinh bỉ.

Kế hoạch rất hoàn hảo, đáng tiếc là Mê Vụ Chi Chủ căn bản không thể đến.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng có nhiều cư dân thành Cựu Nhật đến pháp trường để xem náo nhiệt.

Giờ hành hình đã đến, Phong Kỳ bị người đàn ông đeo mặt nạ ấn ngã xuống trước lưỡi dao chém.

Chiếc đồng hồ treo trên không trung của pháp trường nhảy từng nhịp, giống như đang đếm ngược sự sống của hắn.

Kim đồng hồ tiến về phía trước, sự sống của hắn lùi về phía sau.

Người đàn ông đeo mặt nạ toàn thân áo giáp đứng sau hắn lúc này đã giơ lưỡi dao chém lên.

Đứng trước cái chết, lòng Phong Kỳ vẫn bình tĩnh.

Nghĩ kỹ lại, hắn đã trải qua đủ mọi cách chết trong nhiều dòng thời gian.

Đặc biệt là pháp trường.

Ghế điện, chém đầu, giờ lại thêm một lưỡi dao chém.

Ánh mắt hắn nhìn về phía những người dân đang giận dữ, trong lòng hắn bỗng thấy an ủi.

Dòng thời gian của ta, cuối cùng cũng phải khép lại rồi…

Ngay lúc này, trên bầu trời bỗng vang lên tiếng sấm rền, mây đen che khuất ánh mặt trời.

Gió mạnh thổi vào mặt, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy mây đen trên bầu trời tụ lại, một bóng hình sương mù xám khổng lồ hiện ra từ đó.

Bàn tay sương mù xám khổng lồ lúc này đột ngột đập xuống pháp trường.

Hết chương 794.

Chương 795. Trong Lòng Chi Chủ

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Người đàn ông đeo mặt nạ cũng giơ tay đập lên bầu trời.

Ầm!

Bàn tay sương mù và ngọn lửa màu xanh lục do người đàn ông đeo mặt nạ phóng ra va chạm, trong nháy mắt đã nuốt chửng ngọn lửa.

Sương mù tiếp tục hạ xuống, đập vào pháp trường rồi lan ra xung quanh.

Khi sương mù tan đi, bóng dáng Mê Vụ Chi Chủ hiện ra từ đó.

Hắn nhìn Phong Kỳ bị trói trước lưỡi dao chém, trên mặt nở một nụ cười dữ tợn:

"Đến muộn rồi, nhân lúc còn thời gian, tháng này ta đã chọn bế quan tu luyện, cố gắng tăng cường sức mạnh… Bây giờ, đón ngươi về nhà."

"Sao ngươi lại đến!" Phong Kỳ có chút không dám tin.

"Ta đã từng mất đi tất cả người thân, vì vậy ta hối hận vô cùng, bây giờ ngươi là người thân duy nhất của ta."

"Bệnh thần kinh!"

"Ha ha ha, ta đã nói rằng tương lai khi ta leo lên đỉnh cao sẽ có một chỗ cho ngươi, đây là lời hứa của ta, con đường của chúng ta mới chỉ bắt đầu, tuyệt đối sẽ không gục ngã ở đây."

Nhìn những bóng người tụ tập xung quanh, Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa hóa thân thành sương mù.

Sương mù lan tỏa dữ dội, trong nháy mắt hắn đã biến thành một người khổng lồ sương mù cao trăm mét, cúi đầu nhìn xuống chúng sinh.

"Đến chiến!"

…

Trên không pháp trường.

Sương mù xám cuồn cuộn, bão tố tụ lại, giữa chớp giật sấm rền, một khuôn mặt sương mù khổng lồ hiện ra từ đó.

"Đến chiến!"

Người đeo mặt nạ toàn thân bọc trong áo giáp lúc này ra tay trước, ngọn lửa xanh lục theo khe hở áo giáp tuôn trào dữ dội, bao phủ quanh người.

Hắn ta chỉ tay lên trời, lập tức ngọn lửa trên cơ thể hóa thành xoáy nước cuốn lên trời.

Ngọn lửa xanh lục ngút trời, tụ thành biển lửa, dâng lên từng lớp sóng lửa va vào bầu trời.

Cánh tay sương mù tụ lại cũng lúc này đè xuống.

Sương mù và ngọn lửa tiếp xúc, hai loại năng lượng nuốt chửng, triệt tiêu lẫn nhau.

Sức mạnh khủng khiếp đang tích tụ giữa không trung, tạo nên từng vòng sóng xung kích, rất nhiều dân chúng đứng ngoài pháp trường bị sóng xung kích thổi bay.

Lúc này chiến sĩ quân bộ ra tay.

Một thanh đao dài màu đen không biết từ đâu hiện ra, chắn ngang trước dân chúng, thay họ chặn đứng sóng xung kích ập tới.

Rất nhiều người mặc quân phục thành Cựu Nhật bắt đầu sắp xếp dân chúng di tản.

Lúc này năng lượng giao tranh trên không đã đạt đến đỉnh điểm, khuôn mặt sương mù hiện lên một nụ cười dữ tợn.

Sương mù đột nhiên đè xuống, xé toạc một lỗ hổng trong biển lửa xanh lục.

Ầm!

Như sấm sét giữa trời quang, bầu trời rung chuyển.

Biển lửa xanh lục bị sương mù đập tan, lửa bắn tung tóe, văng khắp nơi.

Bàn tay sương mù xuyên qua biển lửa cản trở, trực tiếp chộp lấy Phong Kỳ toàn thân đầy thương tích bị trói chặt trước máy chém.

Lúc này một thanh đao đen đột nhiên chắn trước hướng tiến của bàn tay sương mù.

Trên bề mặt đao đen lưu chuyển ánh sáng đen, một "Thế." vô cùng giống với lúc Lữ Việt rút kiếm quét về phía bàn tay sương mù.

Đao ý va chạm với sương mù, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một nụ cười dữ tợn.

Sương mù mạnh mẽ đè xuống, đè cho đao đen không ngừng run rẩy.

Lúc này sau đao đen hiện ra một bóng người, hắn ta đưa tay nắm lấy cán đao, sau đó đột ngột vung một nhát về phía trước.

Nhát đao này thoạt nhìn đơn giản nhưng linh khí tự do trong không khí lại tự động tụ lại tạo thành đao khí màu đen xông thẳng lên trời.

Hiểu rằng càng kéo dài cuộc chiến này thì càng bất lợi, Mê Vụ Chi Chủ trong lòng tàn nhẫn.

Trong sương mù hiện ra ánh sáng máu Tinh Hồng, hóa thành một thanh kiếm dài màu máu đột nhiên va chạm với đao khí màu đen, dễ dàng đập tan nó.

Đập tan đao khí màu đen, kiếm máu tan biến, lại hòa vào biển sương mù.

Một bàn tay màu máu đột nhiên từ trong sương mù thò ra, một cái tát đánh bay người đàn ông quân bộ chắn trước mặt, một lần nữa chộp về phía Phong Kỳ.

Nhưng lúc này trước mặt Phong Kỳ đã có hàng chục người quân bộ đứng chắn.

Bọn họ đều đã nhận ra, sinh vật siêu thoát lĩnh vực do sương mù tụ lại trên không kia nhắm vào tù nhân sắp bị hành hình.

Nhưng rõ ràng bọn họ đã đánh giá thấp thực lực của Mê Vụ Chi Chủ.

Uy áp khủng khiếp ập đến, máu trong cơ thể bọn họ không kiểm soát được mà chảy nhanh hơn.

Đồng tử của bọn họ trong nháy mắt ửng đỏ, trên cơ thể còn hiện ra những mạng nhện màu máu dày đặc.

Chát!

Tiếng nổ liên tiếp vang lên, những chiến sĩ quân bộ này còn chưa kịp phát động tấn công đã bị năng lực khống chế máu của Mê Vụ Chi Chủ giết chết.

Lúc này Linh Tôn ẩn núp trong bóng tối, nhìn về phía gã khổng lồ sương mù, trên mặt hiện lên một tia kinh ngạc.

Kế hoạch không nghi ngờ gì nữa là đã thành công, thế lực đứng sau Phong Kỳ đã xuất hiện.

Nhưng hắn không ngờ rằng thế lực đứng sau này lại là tộc Mê Vụ đã biến mất.

Hắn không xa lạ gì với thế lực chủng tộc này.

Hết chương 795.

Chương 796. Gặp Phải Khó Khăn

Trong ấn tượng của hắn, tộc Mê Vụ là thế lực mạnh nhất không thể bàn cãi ở khu vực gần lĩnh vực tổ địa của tộc Linh Năng, nghe nói tổ tiên của bọn họ từng xuất hiện một cường giả siêu cấp đã thoát khỏi xiềng xích của số mệnh.

Trước khi tộc Linh Năng tiến vào thế giới loài người, thường xuyên bị tộc Mê Vụ ức hiếp.

Lúc đó hắn còn nhỏ nhưng vẫn nhớ một câu nói lưu truyền trong tộc dùng để dọa trẻ con:

"Không nghe lời, cẩn thận quái vật sương mù sẽ bắt ngươi đi ăn thịt!"

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ, vẻ mặt Linh Tôn trở nên nghiêm trọng.

Giống như gặp phải kẻ thù tự nhiên, năng lượng trong cơ thể hắn sôi trào không kiểm soát được.

Lúc này hắn ra tay.

Một mũi tên đen khổng lồ đột nhiên xuất hiện, với tốc độ cực nhanh đâm trúng ngực Mê Vụ Chi Chủ đang ở hình dạng người khổng lồ sương mù.

Linh Năng khủng khiếp bị kích hoạt, các hạt linh khí tự do trong không khí nhanh chóng bị hút vào mũi tên đen.

Trong lúc Mê Vụ Chi Chủ không kịp trở tay, mũi tên đen nổ tung.

Biển sương mù xám cuồn cuộn, bị nổ mất một mảng lớn.

Khuôn mặt sương mù lúc này cũng lộ ra vẻ đau đớn.

Các hạt Linh Năng khủng khiếp nhanh chóng ăn mòn sương mù, hắn cảm nhận được rất nhiều bóng người ẩn núp trong bóng tối lộ đầu.

Quay đầu nhìn về phía tây.

Dưới cảm nhận của khí huyết, hắn thấy rõ có mấy sinh mệnh có khí huyết nồng đậm đang tiến đến từ hướng tây.

Tiếp tục ở lại đây, không nghi ngờ gì nữa là tự đưa mình vào đường cùng.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ cúi đầu nhìn Phong Kỳ trên đài hành hình, trong lòng hiện lên một tia quyết tâm.

Có những thứ mất đi rồi mới biết trân trọng.

Phong Kỳ là người thân duy nhất của hắn trên thế gian này, hắn không muốn sống trong sự hối hận và tội lỗi vì mất đi người thân nữa.

Trong tiếng gầm thét, trong sương mù xuất hiện rất nhiều khí huyết, nhuộm sương mù xám thành sương máu.

Vô số bàn tay khổng lồ màu máu hiện ra từ trong sương máu, vỗ về phía pháp trường, cố gắng phá vỡ vòng vây phòng thủ.

Các thành viên của tộc Linh Năng ẩn núp trong bóng tối lúc này ra tay, đủ loại pháp thuật Linh Năng như mưa trút xuống cơ thể người khổng lồ sương mù.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không hề lùi bước.

Nhìn Phong Kỳ bị trói chặt trước máy chém, trong lòng hắn dâng lên một ngọn lửa giận dữ vô tận.

Ký ức trong đầu hắn đang cuộn trào.

Trong khu rừng rậm tuyết rơi dày đặc của khu Lãnh Đông, hắn từng nghĩ rằng mình sẽ chết nhưng hắn đã sống sót.

Mở mắt ra, hắn thấy Phong Kỳ với nụ cười ấm áp trên môi.

Đó là lần đầu tiên họ gặp nhau.

Sau đó Phong Kỳ trở thành người thân duy nhất của hắn.

Trước ngôi làng bên ngoài thành Lãnh Đông, cảnh Phong Kỳ liều mạng đỡ đòn tấn công của Kiếm thánh cho hắn vẫn còn rõ mồn mồn.

Trong lĩnh vực Hắc Tuyệt, Phong Kỳ cõng hắn trên lưng, trong sự truy đuổi của các thành viên chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực, chiến đấu đến máu me nhòa mắt, cuối cùng ngã xuống dưới ánh hoàng hôn.

Mỗi lần Phong Kỳ liều chết cứu hắn đều khiến hắn nhớ đến những tộc nhân đã hy sinh trên con đường khai phá.

Hắn đã từng chọn sống tạm bợ dưới sự bảo vệ của người thân.

Vì thế hắn đau khổ, áy náy, hối hận.

Hơn mười năm bên nhau, hắn đã sớm coi Phong Kỳ là người thân duy nhất.

Lần này, hắn không muốn chịu đựng nỗi đau như vậy nữa.

Thà liều chết chiến đấu còn hơn sống tạm bợ.

Khí huyết tích tụ trong cơ thể không ngừng giải phóng, sương mù xám hoàn toàn biến thành màu đỏ máu.

Các chiến sĩ cấp cao của quân bộ cũng đến hiện trường vào lúc này.

Đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ dưới hình dạng người khổng lồ màu máu, họ triển khai bao vây tấn công.

Người khổng lồ máu trong trận chiến liên tục sụp đổ, tụ lại, quy mô sương máu bắt đầu thu nhỏ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang chiến đấu trên không trung, muốn tiếp cận pháp trường, tầm nhìn của Phong Kỳ dần trở nên mờ mịt.

Hơn mười năm chung sống, không thể không có tình cảm.

Chỉ là hắn không ngờ rằng Mê Vụ Chi Chủ lại liều chết cứu hắn vào lúc này.

Hắn rất hiểu Mê Vụ Chi Chủ, biết rằng tên này thích cân nhắc thiệt hơn, không có nắm chắc chiến thắng thì sẽ không dễ dàng ra tay.

Những lời thường nói bên miệng, hắn đã có thể thuộc lòng.

“A Kỳ, ngươi phải hiểu một điều, chỉ có kẻ ngốc mới chọn cách chiến đấu trực diện, chỉ có trí tuệ mới có thể tạo ra lợi ích lớn nhất với cái giá nhỏ nhất.”

“Dùng mưu đánh quân, dùng mưu đánh tâm, những thứ ghi chép trong cổ tịch của loài người cũng giống như suy nghĩ của ta, không thể không nói loài người rất thông minh.”

“A Kỳ, ngươi đây là tư tưởng của kẻ lỗ mãng, thực lực tuy rất quan trọng nhưng đó là sức mạnh chỉ dùng khi bất đắc dĩ, ngươi phải học cách thấu hiểu cảm xúc và suy nghĩ của người khác, như vậy mới có thể tính toán mọi việc, quyết thắng ngàn dặm.”

“Có thể dùng não, ta tuyệt đối không động thủ…”

Hết chương 796.

Chương 797. Tộc Linh Hành Động

…

Tên chỉ biết dùng trí mưu để giành chiến thắng này, hôm nay lại chọn cách chiến đấu mà hắn từng coi thường nhất.

Chỉ để cứu hắn khỏi pháp trường.

Hắn thấy khó chịu trong lòng.

Ta vẫn luôn lợi dụng ngươi nhưng ngươi lại coi ta như người thân.

Thật nực cười.

Số lượng kẻ địch đến pháp trường hỗ trợ ngày càng đông, Mê Vụ Chi Chủ dần kiệt sức.

Lúc này hắn không phải là bá chủ một phương đứng vững sau 1500 năm, càng không thể so sánh với tộc Linh Năng đã phát triển hàng trăm năm.

Tuy hắn rất có thiên phú, cũng có thực lực rất mạnh.

Nhưng dưới sự bao vây tấn công, hắn vẫn rơi vào thế yếu.

Ngay khi tộc Linh Năng và các chiến sĩ quân bộ cho rằng có thể nhanh chóng đánh tan sương máu, bắt giữ hoặc giết chết Mê Vụ Chi Chủ thì sương máu đột nhiên lan rộng nhanh chóng bao trùm cả vùng đất này.

Tiếp theo, sương máu hạ xuống, bao trùm tất cả những người đến bao vây tấn công trong sương máu.

Đối mặt với sương máu bao phủ, họ liều mạng đột phá nhưng nhất thời không thể phá vỡ vòng vây của sương máu.

Lúc này, bóng dáng của Mê Vụ Chi Chủ xông ra khỏi sương máu, đáp xuống đài hành hình.

Máu tươi không ngừng nhỏ xuống đài hành hình theo cơ thể, trên mặt hắn nở nụ cười quen thuộc với Phong Kỳ, từng bước một dấu chân máu đi đến trước mặt Phong Kỳ.

"A Kỳ, ta đưa ngươi về nhà."

Xiềng xích kim loại quấn quanh người bị kéo đứt, Mê Vụ Chi Chủ lúc này cúi người cõng hắn trên lưng đầy thương tích.

"Ngươi không nên đến đây." Phong Kỳ cố nén cảm xúc trong lòng, lên tiếng.

"Đã đến rồi thì đừng để ý nữa." Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười trên mặt, thản nhiên nói.

"Đi, chúng ta về Tinh Thành." Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ bay lên không trung.

Quay đầu nhìn lại biển máu vẫn đang cuộn trào trên bầu trời, hắn không chút do dự bay về phía xa.

Trong lúc bay, thân thể Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu run rẩy không ngừng.

Biển máu là nguồn sống của hắn, bao gồm cả Huyết Thạch cũng đã hòa vào biển máu.

Từ bỏ biển máu, mạng sống của hắn cũng không còn chỗ dựa.

Trong lúc bay, hắn không ngừng ho ra khí huyết mỏng manh, khuôn mặt nhanh chóng già đi.

Nhưng hắn không dừng lại, dựa vào khí huyết còn sót lại trong cơ thể mà tiếp tục cố gắng bay.

Lần này, đổi ta bảo vệ ngươi.

Cuối cùng, bọn họ bay ra khỏi thành Cựu Nhật.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã bạc cả đầu, khuôn mặt cũng đầy nếp nhăn.

Hắn không còn sức để bay nữa, đành cùng Phong Kỳ rơi xuống một sườn đồi.

Rơi mạnh xuống bãi cỏ hoang trên sườn đồi, Mê Vụ Chi Chủ run rẩy đứng dậy, một lần nữa cõng Phong Kỳ đang bất động.

Từng bước chân in dấu máu, hắn kiên định bước về phía xa.

Hoàng hôn buông xuống, dường như báo hiệu rằng mạng sống của Mê Vụ Chi Chủ cũng sắp đi đến hồi kết.

Nằm trên lưng Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cảm thấy vô cùng đau buồn.

Hắn có thể cảm nhận được rằng Mê Vụ Chi Chủ lúc này đã kiệt sức rồi.

Cảm giác bất lực này khiến hắn khó thở.

Không biết đã đi được bao lâu, khi màn đêm buông xuống, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên ngã gục xuống đất.

Dưới ánh trăng, Mê Vụ Chi Chủ dùng chút sức lực còn lại run rẩy bắt đầu vẽ trên mặt đất.

"A Kỳ… Đây là quỹ tích của Huyết Nhục Đỉnh… Đem theo ước mơ của ta… Tiếp tục tiến về đỉnh cao."

"Ngươi tự đi đi!"

"Nguồn sống vỡ vụn có lẽ có thể tụ lại… Nhưng giờ ta đã đánh mất nó… Không thể sống tiếp được nữa… Thay ta đi tiếp… Ngắm nhìn phong cảnh đỉnh cao."

Vừa nói, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ đã chảy ra máu và nước mắt.

Hắn từng sợ chết nhưng lúc này trong lòng lại cảm thấy một chút an ủi.

Ít nhất lần này không hề lùi bước.

Cảm nhận được sức sống trong cơ thể đang nhanh chóng trôi đi, trong đầu hắn hiện lên rất nhiều chuyện đã qua.

Gánh vác tương lai của tộc Mê Vụ, con đường chinh phạt gian nan cuối cùng cũng đi đến hồi kết.

Ta đã phụ lòng mong đợi của tộc nhân, xin lỗi…

Mở mắt ra, hắn nhìn Phong Kỳ, trong mắt tràn đầy sự mong đợi.

“Ta nghe nói phong cảnh trên đỉnh cao rất đẹp… Thực sự vô câu vô thúc… Không còn phiền não và đau buồn nữa… A Kỳ…”

Chưa nói hết lời, giọng nói đột nhiên dừng lại.

Sức mạnh bí ẩn từng giúp Mê Vụ Chi Chủ tái sinh từ cõi chết lần này đã không xuất hiện, mọi hy vọng đều đã ở lại trong biển máu.

Phong Kỳ cũng rơi vào hôn mê lúc này.

…

Nửa năm sau.

Bên ngoài thành Cựu Nhật, Long Lân Pha.

Trước bia mộ, Phong Kỳ ăn đồ cúng, trên mặt nở nụ cười.

“Tộc Mê Vụ các ngươi thật kỳ lạ, ăn đồ cúng của người chết là tập tục kỳ quái gì thế… Nhưng lần trước là ngươi ăn đồ của ta, lần này ta ăn lại ngươi thì có tính là hòa không?”

“Ngươi nói xem ta có phải là sao chổi quét không, chuyên khắc chết người bên cạnh không? Nghĩ mà xem, ngươi Mê Vụ Chi Chủ cũng là bá chủ một phương 1500 năm sau, vậy mà đường hy sinh này cũng bị ta khắc chết…”

Nhìn bia mộ, Phong Kỳ không ngừng kể lể.

Quá khứ trong đầu hắn cũng theo đó mà ùa về, gió cát làm mờ mắt.

Hết chương 797.

Chương 798. Mê Vụ Chi Chủ

Nửa năm trước, sau khi Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn ra khỏi thành Cựu Nhật, đội Tinh Hồng đã dựa vào định vị nhanh chóng đến hỗ trợ, cuối cùng đưa hắn và Mê Vụ Chi Chủ đi.

Khi hắn tỉnh lại, Mê Vụ Chi Chủ đã mất đi nguồn sống, cơ thể lạnh ngắt.

Tình hình của hắn cũng rất tệ.

Tộc Linh Năng đã cải tạo cơ thể hắn, vốn không định để hắn sống.

Kết nối giữa hắn và tinh thạch phù văn của con rồng ma đã bị cắt đứt, tương đương với việc cắt đứt sinh cơ.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nghĩ ra vô số cách để kéo dài mạng sống cho hắn.

Ví dụ như lắp cho hắn một Phù Văn Tinh Thạch mới để kéo dài mạng sống nhưng cách này quá mạo hiểm.

Cơ thể hắn đã hoàn toàn dung hợp với Phù Văn Tinh Thạch của con rồng ma, thay Phù Văn Tinh Thạch sẽ khiến hai loại năng lượng xung đột, khả năng hắn sống sót không tới 1%.

Còn những cách khác thì đều thất bại.

Bây giờ mỗi ngày hắn đều phải dùng kim tiêm gen của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để kéo dài mạng sống.

Đến hôm nay, cơ thể hắn đã miễn dịch với kim tiêm gen, mạng sống của hắn cũng sắp đi đến hồi kết.

Nuốt thức ăn trong miệng xuống, Phong Kỳ lúc này đứng dậy.

Trước khi đi, hắn còn một việc phải hoàn thành.

Những năm qua, với sự giúp đỡ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn đã hấp thụ được rất nhiều năng lượng tinh thần hỗn tạp.

Tất cả đều là vì ngày hôm nay.

Làm như vậy tuy là hành động bốc đồng nhưng hắn không cho rằng mình sai.

Mọi người đều nói Sinh Vật Trận Địa tàn nhẫn nhưng hắn đã thấy nhiều phẩm chất tốt đẹp ở Mê Vụ Chi Chủ.

Mặc dù mọi người đều nói hắn không tốt nhưng hắn đối xử tốt với hắn.

Hắn phải công nhận tình cảm này.

Lần này, hắn muốn chấm dứt tình cảm này.

Sương sớm lúc này bao phủ sườn đồi.

Nhìn sương mù xám xịt, hắn không phân biệt được đâu là cứu rỗi, đâu là vực sâu.

Bóng người đi qua, trong sương mù rơi xuống một tia sáng nhỏ lấp lánh.

…

Bên ngoài thành Cựu Nhật.

Phong Kỳ đứng ở cổng thành, ánh mắt nhìn xa xăm về phía bức tường thành cao ngất của thành Cựu Nhật.

“Đợi ta thần du, mang đầu ta đi.”

Đội trưởng đội Tinh Hồng đứng sau hắn nghe vậy, nghiêm nghị gật đầu:

“Chúng tôi đã chuẩn bị xong.”

Phong Kỳ lúc này thả lỏng sự kìm nén đối với năng lực tinh thần.

Trong nháy mắt, trên cơ thể hắn xuất hiện một vết nứt, thể tinh thần xuyên qua khe nứt trên cơ thể tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Thân xác chỉ chống đỡ được một lúc thì bị thể tinh thần phá tan hoàn toàn.

Máu thịt vỡ vụn, thể tinh thần tràn ngập năng lượng hỗn tạp bảy màu hiện ra từ bên trong.

Lúc này, hắn vươn tay bắt lấy cái đầu rơi xuống từ trên không trung, sau đó ném về phía thành viên đội Tinh Hồng đứng sau lưng.

Quay người nhìn lại thành Cựu Nhật, cơ thể hắn đột nhiên bay lên không trung.

Bây giờ hắn phải đi lấy lại Vòng Tay Kỳ Tích.

Đây là món quà duy nhất mà Mê Vụ Chi Chủ tặng hắn, cũng là lời tạm biệt cuối cùng của hắn với Mê Vụ Chi Chủ.

Khi thể tinh thần của Phong Kỳ xuất hiện trên bầu trời thành Cựu Nhật.

Biến động năng lượng tinh thần khủng khiếp đã làm kinh động đến thế lực trong thành Cựu Nhật.

Họ ngước nhìn bầu trời, thấy một luồng sáng bảy màu rực rỡ như mặt trời.

Ý thức liên tục chìm xuống, cuối cùng rơi vào bóng tối vô tận.

[Tiểu đệ, tỉnh lại đi, dậy đi nào, chuyển gạch cứu thế giới đây!]

Bỗng nhiên có tiếng nói vang lên trong bóng tối, đánh thức ý thức mơ hồ của Phong Kỳ khỏi sự lạc lối.

Hắn rất quen thuộc với giọng nói này, dường như đã từng nghe rất nhiều lần ở một nơi rất xa xôi.

Lúc này, hắn từ từ mở mắt.

Tầm nhìn từ mờ mịt đến rõ ràng, hắn nhìn thấy một vật chứa bằng kim loại đặt cách đó không xa, bên trong vật chứa là một bộ não vẫn đang đập.

Ký ức ùa về như thủy triều.

Gân xanh trên trán hắn nổi lên, hắn không khỏi nghiến chặt răng.

Những cảm xúc tiêu cực phản hồi từ đường hy sinh bùng nổ vào lúc này.

Nhiều thông tin tràn ngập trong đầu hắn.

Những cảm xúc phức tạp đối với Mê Vụ Chi Chủ cũng hiện lên trong ký ức đang tràn về.

Một lát sau, hắn hít một hơi thật sâu, đè nén cảm xúc đang dâng trào trong lòng.

Kết thúc đường hy sinh, hắn chọn cách dùng thần du của thể tinh thần để chiến đấu với tộc Linh Năng.

Còn bản thân hắn thì thông qua kết nối ý thức của não để điều khiển thể tinh thần triển khai chiến đấu, muốn đoạt lại huyết hạch của Mê Vụ Chi Chủ và Vòng Tay Kỳ Tích đã bị cướp đi.

Rõ ràng là trong trận chiến này, hắn đã đánh giá thấp sức chiến đấu của tộc Linh Năng.

Cuối cùng, hắn đã hy sinh một cách đáng tiếc trên bầu trời của căn cứ Viện nghiên cứu cũ, không thể đoạt lại được thứ mình muốn.

Thực ra, khi ở đường hy sinh, hắn đã sớm nghĩ đến một chuyện.

Giao Vòng Tay Kỳ Tích cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sớm hơn.

Như vậy, sau 1500 năm nữa, hắn có thể có được Vòng Tay Kỳ Tích đã sẵn sàng, từ đó triển khai kế hoạch kết nối tín ngưỡng, để đường hy sinh cũng có thể thông qua kết nối tín ngưỡng mà có được sức mạnh to lớn.

Hết chương 798.

Chương 799. Vẫn Chưa Thể Đoạt

Ví dụ như Huyết Nguyên, Tử Hồn, Ác Niệm, v.v.

Hiện tại vẫn chưa thể kiểm chứng được liệu kết nối tín ngưỡng có thể truyền sức mạnh vượt không gian và thời gian hay không.

Nhưng ít nhất trước tiên phải có được Vòng Tay Kỳ Tích đã.

Tuy nhiên, kế hoạch này có hai vấn đề ẩn chứa.

Một là, hắn đang ở trong Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thường xuyên ở bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, nếu Mê Vụ Chi Chủ hỏi về tung tích của Vòng Tay Kỳ Tích, hắn sẽ không thể giải thích được vấn đề này.

Hai là, sát thủ da xanh có khả năng định vị Vòng Tay Kỳ Tích và cường độ ám sát rất có thể sẽ tăng dần theo thời gian.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng định vị rất rõ ràng từng đường hy sinh.

Mỗi đường hy sinh quan trọng nhất chính là đảm bảo an toàn cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau đó lấy đó làm điểm khởi đầu để mở rộng điều tra tình báo.

Nếu giao Vòng Tay Kỳ Tích cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thì chẳng khác nào đẩy Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng vào cảnh nguy hiểm.

Căn cứ bí mật có thể ngăn chặn được sự điều tra của các thế lực nhưng đối với sát thủ da xanh có khả năng định vị thì

rõ ràng không có tác dụng.

Điều này sẽ ảnh hưởng đến sự an nguy của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Thậm chí có thể khiến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng bị hủy diệt sớm.

Từ đó khiến những thông tin tình báo mà hắn điều tra được trên đường hy sinh trở nên vô ích.

Tóm lại, hắn từ bỏ ý định giao Vòng Tay Kỳ Tích cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng sớm hơn.

Còn bản thân hắn trên dòng thời gian chính sẽ lấy được Vòng Tay Kỳ Tích như thế nào, Phong Kỳ đã có dự định trong lòng.

Sức chiến đấu của lĩnh vực Hắc Tuyệt không phải là không thể chiến thắng.

Hắn hoàn toàn có thể tăng cường sức mạnh trong thế giới mộng cảnh tương lai, sau đó đến lĩnh vực Hắc Tuyệt ở thế giới thực để cướp lấy Vòng Tay Kỳ Tích.

Sức mạnh của đường hy sinh không mạnh nhưng hắn rất tự tin vào sức mạnh của bản thân trên dòng thời gian chính.

Hắn dự định đợi khi trở về dòng thời gian chính, sẽ triển khai kế hoạch cướp lấy Vòng Tay Kỳ Tích.

Còn bây giờ, hắn cần phải nâng cao sức mạnh hết mức có thể.

…

Ký ức tràn về, nỗi đau dữ dội ở tầng tinh thần kéo dài rất lâu mới thuyên giảm, khi hắn mở mắt ra lần nữa, đôi mắt đã đầy tơ máu.

“Lời Tự Thuật, lâu rồi không gặp.” Sau một hồi lâu, Phong Kỳ khàn giọng lên tiếng.

[Ta vẫn luôn ở đây, Kỳ tử ạ!]

Có lẽ thời gian thực chỉ mới trôi qua vài giờ.

Nhưng trải nghiệm đọc lại ký ức này rất chân thực, hắn cảm thấy như đã hơn mười năm không trò chuyện với Lời Tự Thuật.

Nỗi nhớ Lời Tự Thuật trên đường hy sinh trào dâng trong lòng.

Một lần nữa nghe thấy giọng nói quen thuộc của Lời Tự Thuật, mọi thứ như một giấc mơ.

Lúc này, ký ức trong đầu hắn vẫn đang ở trạng thái chồng chéo.

Ngoài nội dung ký ức của đường hy sinh, hắn vẫn chưa nhớ ra mình đã trải qua những gì sau khi xuyên không đến 1500 năm sau.

Hắn đã vào căn cứ bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng như thế nào.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ chết, thế giới bên ngoài đã có những thay đổi gì.

Không còn “Huyết nhục đỉnh.” mở ra, liệu có phải kết cục của loài người đã có sự thay đổi lớn hay không.

Trước khi tìm hiểu chi tiết về những chuyện này, hắn đưa tay ấn nút công tắc trên hộp kim loại, sau đó đặt hộp đã đóng kín vào không gian lưu trữ.

Nhiệm vụ của bộ não đường hy sinh này đã hoàn thành, giờ là lúc an nghỉ.

Làm xong mọi việc, hắn đảo mắt quan sát tình hình xung quanh.

Cấu trúc tầng hai của căn cứ bí mật Tinh Hồng có sự thay đổi rõ rệt nhưng không có gì đặc biệt.

Lúc này, hắn lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, nói cho ta biết, tình hình bên ngoài hiện tại thế nào."

[Tình hình bên ngoài khá phức tạp, có lẽ còn tệ hơn cả môi trường tương lai trước đây.]

Nghe vậy, Phong Kỳ ngạc nhiên trong lòng.

Đường thời gian này đáng lẽ không có Mê Vụ Chi Chủ búng tay, cho dù tình hình có tệ đến đâu cũng không thể tệ hơn cả việc loài người diệt vong được.

Lời Tự Thuật lúc này đưa ra lời giải thích.

[Sau khi ngươi vào thế giới tương lai, ngươi đã phát hiện ra Khu tránh nạn Tinh Thành đã hoàn toàn sụp đổ, dù sao thì không có Mê Vụ Chi Chủ búng tay, Tiểu tàn và tộc nhân của hắn sau khi giáng lâm đã hợp sức chiếm giữ Khu tránh nạn Tinh Thành, ngươi cũng đột phá vòng vây sau khi giáng lâm, sau đó mất một thời gian tìm kiếm mới tìm được căn cứ bí mật Tinh Hồng hiện tại.]

[Tình hình cụ thể khá phức tạp, tóm lại thì loài người vẫn diệt vong, sau khi Mê Vụ Chi Chủ chết, khu vực này sau 1500 năm đã xuất hiện rất nhiều sinh vật kỳ lạ mạnh hơn cả Zombie.]

"Sinh vật kỳ lạ gì?"

[Tình hình cụ thể không rõ lắm, ta đoán rằng, có lẽ trên dòng thời gian bình thường, Mê Vụ Chi Chủ trong quá trình trưởng thành 1500 năm đã kìm hãm sự trỗi dậy của nhiều thế

lực lĩnh vực. Đường hy sinh này do Mê Vụ Chi Chủ đã chết, dẫn đến nhiều thế lực không nên xuất hiện sau 1500 năm cũng xuất hiện.]

Hết chương 799.

Chương 800. Khác Biệt Lớn

Nghe vậy, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ trong lòng.

Nhưng nghĩ kỹ lại, phán đoán của Lời Tự Thuật rất hợp lý.

Trên dòng lịch sử bình thường, Mê Vụ Chi Chủ trong quá trình phát triển trưởng thành chắc chắn sẽ kìm hãm một số thế lực mới nổi có ảnh hưởng đến sự phát triển của hắn hoặc có tiềm năng.

Đường hy sinh này Mê Vụ Chi Chủ chết, chắc chắn sẽ khiến nhiều thế lực đáng lẽ bị Mê Vụ Chi Chủ tiêu diệt được phát triển, lớn mạnh nhanh chóng như một quả cầu tuyết.

Hầu hết các thế lực trong số đó vẫn sẽ bị hủy diệt theo tiến trình lịch sử nhưng có lẽ một số ít thế lực đã sống sót cho đến ngày nay.

Không còn Mê Vụ Chi Chủ thu hoạch huyết nhục của các chủng tộc yếu trong lĩnh vực, có lẽ 1500 năm sau ngày hôm nay đã là tình trạng hỗn loạn.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, hắn lại lên tiếng:

"Vì không còn thu hoạch Huyết nhục đỉnh, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có người sống không?"

[Thế giới bên ngoài càng khắc nghiệt hơn, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã đóng cửa căn cứ bí mật và thế giới bên ngoài từ 300 năm trước, đội thám hiểm bên ngoài cũng đã giải tán từ lâu, ngoài ngươi ra không ai có thể vào đây.]

[Làm như vậy cũng mang đến một mối lo ngại, tài nguyên trong căn cứ bí mật Tinh Hồng không có nguồn bổ sung bên ngoài khó có thể thực hiện được tuần hoàn nội bộ thực sự, dù

sao thì vẫn phải để lại tài nguyên để đảm bảo khi ngươi xuất hiện vẫn có thể tra cứu tài liệu, cuối cùng những người còn sống sót của căn cứ Tinh Hồng đã chọn tự đóng băng.]

[Bất kể hiện tại họ còn sống hay không, ta vẫn thấy không nên đánh thức họ, dù sao thì tỉnh lại cũng chỉ phải đối mặt với đói khát và tàn khốc, còn không bằng chết trong giấc ngủ, nếu ngươi muốn thông qua họ để hỏi thông tin thì hoàn toàn không cần thiết, dù sao thì Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã sớm mất liên lạc với thế giới bên ngoài, thông tin có thể thu được rất hạn chế, mọi thông tin đều có thể tra cứu trong cơ sở dữ liệu.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu:

"Vậy Tiểu Hắc có phải vì lịch sử thay đổi mà hoàn toàn biến mất không?"

[Ta rất tiếc phải nói với ngươi rằng không phải, trước khi ngươi vào căn cứ bí mật còn từng có một đoạn giao đấu với Tiểu Hắc, cuối cùng dẫn Tiểu Hắc đến trước một Sinh Vật Trận Địa có thực lực cực mạnh, như vậy mới có thể thoát thân.]

"Âm hồn bất tán!"

Mỗi một sự thay đổi của đường hy sinh đều sẽ ảnh hưởng đến tiến trình lịch sử.

Nhưng dường như dù thay đổi thế nào cũng không thể ảnh hưởng đến sự ra đời của Tiểu Hắc.

Nghĩ đến đây, hắn cảm thấy buồn bực trong lòng.

Hắn có thể nghĩ cách giải quyết đối thủ của mỗi một đường hy sinh.

Chỉ có Tiểu Hắc là không có sơ hở nào.

So sánh ra thì tên sát thủ da xanh chuyên định vị truy sát kia quả thực chỉ là em út.

[Tiểu Hắc cũng sắp đến rồi, chuẩn bị trước đi, đến lúc ném đạo cụ đặc biệt "Giác Hút." hẹn giờ để đổi lấy thời gian quý báu rồi.]

Nghe vậy, Phong Kỳ cúi đầu nhìn Giác Hút nhỏ đang nằm ở ngực.

Lịch sử đã thay đổi lớn nhưng Giác Hút nhỏ vẫn không có bất kỳ thay đổi nào.

Lúc này, cô bé đang nhắm chặt mắt, bám chặt vào ngực hắn.

Hắn lúc này đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, sau đó hắn quay người đi về phía cửa thang máy.

Thời gian tiếp theo, hắn dự định sẽ trở nên mạnh mẽ nhất có thể, chuẩn bị cho việc cướp lấy Vòng Tay Kỳ Tích.

Ngoài ra, hắn còn dự định đến Khu tránh nạn Tinh Thành một chuyến.

Đường hy sinh này không có tiếng búng tay của Mê Vụ Chi Chủ, Khu tránh nạn Tinh Thành hiển nhiên đã bị Sinh Vật Trận Địa chiếm được.

Những con người còn sống sót trong Khu tránh nạn Tinh Thành cũng đã bị giết sạch.

Tiếp theo muốn trở nên mạnh mẽ hơn, phải đi tìm con mồi để săn giết.

Nếu có thể, hắn muốn đến Khu tránh nạn Tinh Thành để báo thù cho loài người.

Nhưng tất cả những điều này đều phải thử nghiệm trước, trong trường hợp thấy khả thi thì mới tiến hành.

Hiện tại, điều quan trọng nhất của hắn vẫn là trở nên mạnh mẽ hơn, cố gắng nâng cao thực lực, sau đó quay về dòng thời gian chính đến một chuyến lĩnh vực Hắc Tuyệt.

Nếu thế lực lĩnh vực chiếm giữ Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại không thể địch nổi thì lựa chọn đối thủ khác mới là tốt nhất.

Đi thang máy tầng ngầm thứ hai lên tầng một.

Khi cửa thang máy mở ra, cảnh tượng bên ngoài không có nhiều khác biệt so với trong trí nhớ.

Dù sao thì việc xây dựng căn cứ bí mật Tinh Hồng đã được triển khai trước khi hắn chết, lịch sử thay đổi cũng không ảnh hưởng nhiều đến nơi này.

Hắn lại cúi đầu nhìn Giác Hút đang nhắm mắt ngủ say, hắn đưa tay véo nhẹ má hồng hào của Giác Hút.

Giác Hút lúc này mở mắt, trên mặt đầy vẻ bối rối.

Lúc này, cô bé dùng đầu cọ cọ vào ngực Phong Kỳ, lại ôm chặt lấy hắn.

Mặc dù đã trải qua nhiều dòng thời gian như vậy nhưng mỗi lần gặp Giác Hút nhỏ, hắn đều cảm thấy đau lòng, áy náy.

Hết chương 800.

Chương 801. Khuôn Mặt Kỳ Lạ

Nhưng hắn không còn lựa chọn nào khác.

[Vì có nhiều hy sinh nên có nhiều hoài bão, dám kêu gọi nhật nguyệt đổi mới trời đất… Tóm lại, lần sau chắc chắn sẽ xong.]

Phong Kỳ ：…

Trong lúc chờ đợi, những chấm đen dày đặc xuất hiện trong đường hầm.

Bóng dáng của Tiểu Hắc lúc này hiện ra, tạo hình không có gì khác biệt so với trong trí nhớ của hắn.

Nhìn Tiểu Hắc đang nhanh chóng tiến đến, hắn lúc này giơ Giác Hút lên.

Khi Tiểu Hắc cách hắn khoảng 20 mét, hắn ném Giác Hút trong tay ra.

Nhìn Giác Hút nhỏ mở mắt ra đầy vẻ bối rối, hắn dứt khoát đi vòng sang một bên hướng về lối vào căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Lúc này, tiếng hét “Lần sau chắc chắn.” của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

Đối với điều này, hắn dứt khoát dựng ngón giữa trong lòng.

Lời Tự Thuật vẫn không thay đổi như trong ấn tượng, vẫn hèn hạ như vậy.

Nghe tiếng ầu đả truyền đến từ phía sau, Phong Kỳ bước vào đường hầm kim loại hướng lên trên.

Đi được hơn trăm mét, hắn đã lên đến mặt đất.

Hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng toàn bộ Tinh Thành đã biến mất.

Ở dòng thời gian trước, nơi đây ít nhất vẫn là đống đổ nát của thành phố nhưng bây giờ hiện ra trước mắt là một đống đổ nát, không có một tòa nhà nào còn nguyên vẹn, tất cả đều sụp đổ.

Những đống đổ nát thành từng mảng, cảnh tượng thật kinh hoàng.

Trong tầm mắt, có rất nhiều sinh vật có nhiều đuôi đen đang nhảy và chạy nhanh trong đống đổ nát.

Tạo hình của chúng có phần giống với quái vật ngoài hành tinh trong phim cũ nhưng cấu tạo cơ thể đơn giản hơn, khả năng bật nhảy kinh người, những chiếc đuôi đen phía sau dài và mỏng, quét qua đống đổ nát của tòa nhà để lại dấu vết sâu sắc, đồng thời thay đổi hình dạng theo chuyển động của cơ thể.

Khi Phong Kỳ xuất hiện, không ít sinh vật ngoài hành tinh Sinh Vật Trận Địa gần đó quay đầu nhìn hắn.

Trong đôi mắt đen nhánh hiện lên một màu xanh lục.

Lúc này, chúng nhanh chóng tiến đến gần, tiếng gầm gừ khàn khàn theo gió bay đến bên tai Phong Kỳ.

Những cảm xúc tiêu cực mà đường hy sinh mang lại vẫn bị đè nén trong lòng.

Đối mặt với con mồi chủ động đưa đến tận cửa, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười dữ tợn.

Lúc này, hắn đột ngột nắm chặt tay.

Ngọn lửa màu Mặc xanh lục đột nhiên xuất hiện, bao bọc lấy nắm đấm, theo đó lan ra khắp người.

Gân xanh trên trán nổi lên, cơ thể hắn bắt đầu vặn vẹo, khí huyết cuồn cuộn tràn ra từ các lỗ chân lông bao bọc lấy toàn thân.

Sau khi Huyết Nguyên mở ra, cơ thể Phong Kỳ nhanh chóng thay đổi.

Sức mạnh cuồn cuộn theo nhịp đập của trái tim tràn khắp toàn thân.

Trong nháy mắt, hắn đã biến thành một người khổng lồ máu cao hơn bốn mét.

Những đường vân "Tử hồn." trên cơ thể tỏa ra ánh sáng kỳ dị dưới ánh trăng máu.

Mười mấy năm qua, hắn lại một lần nữa cảm nhận được sức mạnh quen thuộc và khủng khiếp tăng lên.

Những sinh vật ngoài hành tinh Sinh Vật Trận Địa đang nhanh chóng tiến đến gần cảm nhận được sự uy hiếp khủng khiếp của sinh mệnh trên người Phong Kỳ.

Bản năng cảm nhận nguy hiểm khiến chúng dứt khoát dừng bước, không dám tiếp cận Phong Kỳ một cách mạo hiểm nữa.

Lúc này, Phong Kỳ mở mắt, ánh sáng màu Tinh Hồng lưu chuyển trong mắt.

Hắn quay đầu nhìn bốn sinh vật ngoài hành tinh Sinh Vật Trận Địa cách hắn chưa đầy mười mét.

[Bắt đầu!]

Cùng với giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên, thân hình hắn như một quả đạn pháo bắn ra.

Ầm!

Trong nháy mắt, hắn đã tiến đến gần một trong những sinh vật ngoài hành tinh Sinh Vật Trận Địa, nắm đấm to hơn cả cái chậu rửa mặt đập xuống.

Con Sinh Vật Trận Địa ngoài hành tinh này thậm chí còn chưa kịp phản ứng thì đã bị hóa thành thịt vụn dưới cú đấm của hắn, sương máu theo đó bị hút vào trong cơ thể hắn.

Ba con Sinh Vật Trận Địa còn lại thấy vậy thì dứt khoát muốn bỏ chạy.

Phong Kỳ không đuổi theo, hắn nắm chặt tay về phía chúng từ xa.

Ngay lập tức, Niệm Lực hóa thành một tấm lưới vô hình quấn lấy chúng, bị kéo về trước mặt Phong Kỳ.

Ba cú đấm nặng nề giáng ra, ba con Sinh Vật Trận Địa ngoài hành tinh đều tử vong, hóa thành sương máu bị hắn hấp thụ.

Ngay khi hắn chuẩn bị kiểm tra xem việc giết chết Sinh Vật Trận Địa ngoài hành tinh đã nhận được năng lực thiên phú nào thì bầu trời xa xa xuất hiện rất nhiều sinh vật bay có lãnh địa.

Tiếp đó, đống đổ nát của tòa nhà không xa phía trước rung chuyển, một người khổng lồ bằng đá cao hơn mười mét hiện ra từ đó, gầm lên một tiếng về phía bầu trời.

Lúc này, đống đổ nát của tòa nhà bên phải bay ngang, một con sâu khổng lồ chui ra từ lòng đất, mở to bộ phận miệng đầy răng sắc nhọn.

Giống như một phản ứng dây chuyền, ngày càng nhiều Sinh Vật Trận Địa xuất hiện từ đống đổ nát.

“Thế giới này cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?”

[Như ta đã giải thích với ngươi lúc nãy, sau khi Mê Vụ Chi Chủ chết, thế giới này đã xảy ra những thay đổi to lớn… Những thay đổi này không nhất thiết là theo hướng tốt, mà có vẻ như trở nên tồi tệ hơn.]

Hết chương 801.

Chương 802. Tấn Công Mạnh Mẽ

“Mẹ kiếp!”

[Giống như lập trình viên loại bỏ lỗi, mỗi khi một lỗi được vá, có thể sẽ có lỗi mới xuất hiện… Ngươi phải hoàn chỉnh sắp xếp và gỡ lỗi toàn bộ chương trình, loại bỏ mọi vấn đề, như vậy mới có thể đạt được thế giới lý tưởng cuối cùng.]

[Vì vậy… Người khuân vác, bắt tay vào làm, gây chuyện đi!]

Phong Kỳ nghe vậy thì dứt khoát gật đầu, sau đó ánh mắt hướng về người khổng lồ bằng đá không xa.

“Mày là đứa gào to nhất, chết đi cho tao!”

…

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, đá vụn bay tứ tung.

Người khổng lồ bằng đá cao hơn mười mét liên tiếp lùi lại mấy bước dưới cú đánh toàn lực của Phong Kỳ, cơ thể nghiêng ngả rồi đổ ầm xuống đất.

Lúc này, Phong Kỳ cũng vững vàng hạ cánh.

Năng lực thiên phú “Huyết Nguyên.” chắc chắn là năng lực thiên phú hữu dụng nhất của hắn ở giai đoạn hiện tại, nhược điểm duy nhất là mỗi lần sử dụng đều có giới hạn thời gian.

Thời gian cụ thể, khoảng 10 phút.

nhân còn thời gian, hắn lại lao về phía người khổng lồ bằng đá.

Trên nắm đấm to lớn, ngọn lửa màu xanh lục bốc lên, những đường vân tím trên cơ thể như sống lại, chạy khắp cơ thể hắn và tỏa ra ánh sáng tím kỳ dị.

Lúc này, người khổng lồ bằng đá vẫn muốn vùng vẫy đứng dậy, cú đấm thứ hai của Phong Kỳ đã kịp thời giáng xuống.

Cú đấm nặng nề này như một chiếc rìu khai sơn, đập mạnh vào đầu người khổng lồ bằng đá.

Đá vụn bay tứ tung, đầu của người khổng lồ bằng đá nghiêng sang một bên, cơ thể khổng lồ dưới cú đấm này trượt ngang trên mặt đất ba mét, đâm vào đống đổ nát của tòa nhà mới dừng lại.

Vị trí bị đấm trúng đã chuyển sang màu đen cháy, vẫn có thể thấy những tia lửa màu xanh lục đang nhảy múa.

Lúc này, người khổng lồ bằng đá há miệng, phát ra tiếng gầm trầm như sấm.

Phong Kỳ thấy vậy, căn bản không cho người khổng lồ bằng đá cơ hội đứng dậy, nhanh chóng áp sát rồi nắm lấy cánh tay trái của người khổng lồ bằng đá.

“Gào!”

Trong lúc gầm lên, đôi mắt của hắn cũng bùng lên ngọn lửa màu xanh lục.

Cơ thể ngưng tụ khí huyết lúc này căng chặt, gân xanh nổi lên từ cánh tay, như rồng chạy lan ra đến cuối cánh tay.

Sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể dâng trào, bốc lên.

Hắn dùng sức mạnh thô bạo từng chút một nâng người khổng lồ bằng đá cao hơn mười mét lên, sau đó dùng một cú

quật vai tiêu chuẩn ném về phía con sâu tử thần khổng lồ ở xa.

Cơ thể khổng lồ của người khổng lồ bằng đá ầm ầm đập xuống, con sâu tử thần vẫn đang ngửa cổ rít lên lập tức bị chôn vùi.

Đống đổ nát của tòa nhà gần đó cũng bị đập thành bột dưới cú va chạm của người khổng lồ bằng đá, khói bụi cuồn cuộn bốc lên.

Lúc này, bóng người màu máu xuyên qua làn khói bụi lan tỏa, áp sát người khổng lồ bằng đá, dùng sức mạnh thô bạo một lần nữa nâng hắn lên.

Một đường đập phá dữ dội, người khổng lồ bằng đá to lớn căn bản không thể phản kháng.

Dưới thế công dữ dội như bão táp của Phong Kỳ, cánh tay trái của người khổng lồ bằng đá vỡ vụn trước, tiếp theo là chân phải… Cuối cùng cả bốn chi đều vỡ vụn, chỉ còn lại một cái đầu.

Khi Phong Kỳ đập vỡ đầu của hắn, đưa tay bóp nát viên pha lê trong đầu người khổng lồ bằng đá, một luồng sương mù màu vàng xuất hiện từ đó, tràn vào cơ thể hắn.

Trong lúc thở dốc, hắn bắt đầu quan sát tình hình xung quanh.

Xung quanh có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa đang chú ý đến cuộc chiến của hắn nhưng không có con nào liều lĩnh tiến đến.

Xác định rằng hiện tại tạm thời an toàn, hắn gọi ra bảng thuộc tính.

Lúc này, hắn lại có thêm hai năng lực thiên phú mới.

[Kháng tính nguyên tố đất (thụ động)]:

Đánh giá năng lực: Cấp hai (có thể nâng cấp)

Giá trị kháng tính: 13

Giới thiệu năng lực: Nhận được kháng tính nguyên tố đất, đối với các đòn tấn công thuộc tính nguyên tố đất sẽ có hiệu quả miễn dịch chắc chắn, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào giá trị kháng tính, giá trị càng cao thì hiệu quả miễn dịch càng cao.

[Tấn công bóng tối (năng lực kích hoạt chủ động)]:

Đánh giá năng lực: Cấp ba (không thể nâng cấp)

Giới thiệu năng lực: Sau khi sử dụng sẽ tiêu hao một lượng khí huyết chắc chắn trong cơ thể, nhận được sự gia tăng bùng nổ tốc độ trong 5 giây, hiệu quả của năng lực này tùy thuộc vào cường độ khí huyết tiêu hao, tiêu hao càng nhiều khí huyết thì nhận được sự gia tăng càng mạnh.

…

Hai năng lực mới, trong đó "Kháng tính nguyên tố đất." là nhận được sau khi giết chết người khổng lồ bằng đá.

Tấn công bóng tối là nhận được sau khi giết chết Sinh Vật Trận Địa dị hình.

Hai năng lực Tấn công bóng tối được đánh giá cao hơn Kháng tính nguyên tố đất nhưng Phong Kỳ vẫn thích Kháng tính nguyên tố đất hơn.

Năng lực này hiện tại chỉ có cường độ ban đầu thấp nhưng tiềm năng phát triển chắc chắn không thấp.

Hơn nữa còn là năng lực thụ động, rất phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

Còn về năng lực "Tấn công bóng tối", theo hắn thấy thì thực sự hơi vô dụng.

Hết chương 802.

Chương 803. Cơ Thể Vững Chắc

Tăng mạnh thực sự không tệ nhưng thời gian duy trì chỉ có 5 giây, quan trọng hơn là thi triển năng lực này cần tiêu hao khí huyết trong cơ thể.

Năng lực bùng nổ hắn hiện tại đã có Huyết Nguyên.

Nếu trong trạng thái Huyết Nguyên mà sử dụng thêm "Tấn công bóng tối." thì chắc chắn sẽ rút ngắn thời gian duy trì của Huyết Nguyên.

Sau một hồi phân tích ngắn, ý thức của hắn chìm vào tinh thần thức hải.

Sóng vàng cuộn trào, hơn hai mươi viên châu năng lực thiên phú hiện ra trước mắt, xoay quanh viên châu màu đỏ vàng ở vị trí trung tâm.

Trong đó màu vàng đại diện cho hình thái cơ thể người của hắn, màu đỏ đại diện cho hình thái chiến thể người xương, có thể tùy ý chuyển đổi.

Lúc này, ý thức của hắn tiến lại gần viên châu thiên phú màu đen thuộc về "Tấn công bóng tối", rồi hái nó xuống.

"Tam Vĩ!"

Nghe thấy tiếng hắn hét, Tam Vĩ hiện ra từ "Lệnh bài tiến hóa." phía trên viên châu đỏ vàng.

Sau khi ném viên châu thiên phú Tấn công bóng tối về phía Tam Vĩ, ý thức của hắn thoát khỏi không gian tinh thần.

Năng lực vô dụng, hắn vẫn chọn phân giải thành điểm thiên phú, biến phế thành bảo.

Hoàn hồn lại, hắn quay đầu nhìn về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Sau khi tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn rõ ràng là từ hướng đó đột phá giết ra nhưng bây giờ hiệu ứng chồng chéo ký ức vẫn còn, hắn vẫn không nhớ ra nơi đó cuối cùng có gì.

"Chít!"

Tiếng kêu của Tam Vĩ đột nhiên vang lên, tiếp theo Tam Vĩ ở trạng thái linh thể chui ra khỏi ngực hắn, rơi xuống đất rất phấn khích bắt đầu nhảy nhót.

"Đừng làm phiền ta!"

Tam Vĩ nghe vậy, lập tức cúi đầu nhưng trong mắt lại lộ ra một tia khinh thường khó nhận ra, cuối cùng vẫn ngoan ngoãn trở về cơ thể Phong Kỳ.

Bỏ qua sự ồn ào của Tam Vĩ, nhân lúc trạng thái Huyết Nguyên chưa kết thúc, Phong Kỳ dứt khoát lao về phía con sâu tử thần.

Con sâu tử thần này khác với con mà hắn gặp trong mộng cảnh tương lai, thể tích rõ ràng lớn hơn gấp ba lần.

Miệng mở ra như máy xay thịt, đầy những răng nanh sắc nhọn.

Vừa rồi bị cơ thể người khổng lồ bằng đá đập trúng, lúc này con sâu tử thần vẫn đang vặn vẹo, giãy giụa, làm tung lên từng trận bụi đất.

Lúc này, Phong Kỳ áp sát.

Có vẻ như cảm nhận được nguy hiểm, con sâu tử thần đột nhiên quay ngoắt lại cắn về phía Phong Kỳ.

Hắn không chọn né tránh.

Cánh tay thô to đâm thẳng vào miệng đầy răng nanh của con sâu tử thần.

Miệng tiếp xúc với cánh tay trong nháy mắt, bắt đầu xoay tròn như cối xay.

Nhưng loại thương tổn này đối với Phong Kỳ mà nói, không đáng kể.

Ở trạng thái Huyết Nguyên, huyết nhục của hắn còn cứng hơn cả thép, sau khi tiến giai bằng điểm thiên phú, cường độ của trạng thái Huyết Nguyên lại càng tăng lên.

Ngọn lửa màu xanh lục tràn vào cơ thể con sâu tử thần, huyết nhục của nó trở thành chất trợ cháy cho ngọn lửa của ác quỷ.

Chớp mắt, con sâu tử thần đã bị ngọn lửa của ác quỷ bao phủ.

Ngọn lửa bốc lên, độ ẩm trong cơ thể con sâu tử thần nhanh chóng mất đi, trên bề mặt cơ thể xuất hiện những đốm đen.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên vung tay, quăng con sâu tử thần sang một bên.

Hắn không chọn cách thừa thắng xông lên, mà bình tĩnh quay người đi về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành mà không ngoảnh đầu lại.

Phía sau, ngọn lửa bùng lên, con sâu tử thần giãy giụa dữ dội nhưng rất nhanh đã không còn hơi thở.

Một luồng sương máu từ trong cơ thể con sâu tử thần bay ra, trôi về phía Phong Kỳ đã đi xa, rồi tràn vào cơ thể hắn.

Triệu hồi bảng thuộc tính, hắn phát hiện độ dai đã được nâng cấp lên cấp 9, nhận được 9% độ dai gia trì.

Lúc này, hắn tăng tốc độ.

Thân hình hóa thành một luồng ánh sáng màu máu, dọc đường để lại những dấu chân sâu hoắm, nhanh chóng chạy về hướng Khu tránh nạn Tinh Thành.

Tâm trạng tiêu cực trong lòng vẫn chưa được giải tỏa hoàn toàn, lúc này hắn gầm lên một tiếng về phía trước.

"Gào!"

Tiếng gầm như sấm nổ, những Sinh Vật Trận Địa cản đường phía trước sợ hãi, phân phân thối sang hai bên.

Còn những Sinh Vật Trận Địa phản ứng chậm chạp hơn, đều bị đâm thành sương máu hấp thụ.

Rất nhanh, hắn lại nhận được ba năng lực thiên phú mới.

Nhưng cả ba năng lực mới này đều thuộc loại năng lực vô dụng cần chủ động giải phóng.

Nhưng bây giờ hắn đã có Tam Vĩ, năng lực vô dụng cũng có thể biến phế thành bảo, không lo lãng phí.

Tiếp tục tiến lên, hắn bắt đầu suy nghĩ một vấn đề.

Hắn cảm thấy với thực lực của mình, muốn đối đầu với Liên minh lãnh địa chiếm giữ Khu tránh nạn Tinh Thành chắc chắn sẽ rất khó khăn, hơn nữa khả năng lớn Tiểu tàn cũng sẽ ở đó.

Dù sao thì nguyên nhân Tiểu tàn chết thảm sau khi giáng lâm cũng liên quan đến Chủ nhân sương mù.

Chủ nhân sương mù không còn, hiển nhiên không ai có thể ngăn cản Tiểu tàn tiến vào căn cứ nơi trú ẩn.

Tiểu tàn ứng hợp bên trong bên ngoài, thậm chí có thể là người kiểm soát thực tế của Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại.

Hết chương 803.

Chương 804. Khó Bị Tiêu Diệt

Nhưng hắn vẫn muốn thử.

Nếu có thể, hắn muốn báo thù cho những người cuối cùng còn sống sót trên dòng thời gian này.

Phong Kỳ khi chạy giống như một con trâu rừng, dọc đường dù là tàn tích kiến trúc hay Sinh Vật Trận Địa cũng không thể cản trở bước tiến của hắn.

Tinh Thành từng đổ nát ở dòng thời gian này sau 1500 năm đã hoàn toàn trở thành phế tích, hắn chỉ có thể dựa vào mặt trăng máu treo cao trên bầu trời để phân biệt phương hướng.

Tốc độ chạy ngày càng nhanh, không biết qua bao lâu, hắn đã xông ra khỏi khu vực đầy rẫy tàn tích.

Lúc này, trạng thái Huyết Nguyên đã tiêu tan.

Nhưng dọc đường hắn đã lợi dụng hình thái người xương, giết chết ba Sinh Vật Trận Địa, khôi phục điều kiện mở trạng thái Huyết Nguyên.

Dù sao thì Huyết Nguyên mới là át chủ bài mạnh nhất của hắn.

Sau khi rời khỏi khu vực phế tích, cảnh tượng hiện ra trước mắt không phải là nơi chôn xương như trước.

Nhìn xung quanh, phía trước có rất nhiều quái vật giống người, chúng đứng đó như những con bù nhìn, dường như đã mất đi ý thức.

Đối với cảnh tượng trước mắt, hắn không cảm thấy bất ngờ.

Lần này, Chủ nhân sương mù không lấy đi huyết nhục của chúng nên tộc nhân Tiểu tàn không biến thành Zombie.

Nhưng khi mở đường, chúng vẫn bị dòng chảy không gian ngược đánh tan ý thức, khiến chúng trở thành những kẻ ngốc, chỉ có một số ít tộc nhân giữ được ý thức.

Tương tự như tình huống mà tương lai đã gặp phải.

Những quái vật giống người này so với ấn tượng của hắn dường như đã xảy ra một số biến dị, trên bề mặt cơ thể tỏa ra ánh sáng đỏ nhạt, tương ứng với mặt trăng máu.

Khi Phong Kỳ đến gần, chúng dường như bị kích thích, ồ ạt lao về phía hắn.

Giống như kích hoạt phản ứng dây chuyền, ngày càng nhiều quái vật hình người tụ tập về phía hắn, kể cả những quái vật hình người ở rất xa cũng bị thu hút, tiến đến gần.

[Cẩn thận, những quái vật hình người này dường như bị ảnh hưởng bởi mặt trăng máu nên đã biến dị, sức mạnh trở nên cực lớn, khả năng phòng thủ còn tăng lên gấp nhiều lần so với trước, lúc trước ngươi có thể giết ra khỏi đây cũng là vô cùng khó khăn!]

“Hiểu rồi!”

Phong Kỳ trầm giọng gật đầu.

Lúc này, hắn lại kích hoạt năng lực “Huyết Nguyên.”

Khí huyết bao bọc toàn thân, cơ thể hắn như được bơm căng, các mô cơ mới nhanh chóng phát triển bao phủ trên bề mặt cơ thể.

Tốc độ đập của tim không ngừng tăng nhanh, một lần, hai lần, ba lần… mười lần.

Giống như một động cơ gầm rú, khí huyết dồi dào từ tim tràn ra khắp cơ thể.

Lúc này, rất nhiều quái vật hình người vây quanh hắn, như chồng La Hán lao về phía hắn, chớp mắt đã phủ kín hắn.

[Aooo, xông lên!]

Cùng với tiếng hú của Lời Tự Thuật, những quái vật hình người dưới sức mạnh của Phong Kỳ bay tứ tung.

Phong Kỳ ngẩng đầu lên, vẻ mặt dữ tợn, ánh mắt nhìn về phía trước.

Lúc này, hắn đã hành động.

Đất dưới chân hắn sụp xuống, biến thành một cái hố, cơ thể hắn như một quả đạn pháo bắn ra.

Hắn ở trạng thái Huyết Nguyên giống như một cỗ xe tăng điên cuồng, nghiền nát tiến về phía trước, trong quá trình đó không ngừng có bóng người bay ngang.

Nhưng những quái vật hình người này dường như vô tận và ngày càng nhiều.

Trong số đó không thiếu những quái vật hình người có kích thước khổng lồ, cơ thể biến dị khiến chúng khó bị giết chết, ngay cả khi bị gãy tay và cơ thể, chúng vẫn vùng vẫy tấn công.

Hắn tiến về phía trước đầy đủ một nghìn mét, trên đường đi hắn đã hấp thụ rất nhiều khí huyết, khiến trạng thái Huyết Nguyên vốn đã kết thúc được tiếp tục duy trì.

Lúc này, Phong Kỳ đã cảm thấy áp lực.

Sức mạnh của Sinh Vật Trận Địa hình người dường như đã xảy ra một số biến dị, cơ thể cực kỳ chịu đòn.

Một cú đấm bình thường không thể giết chết, còn phải đấm thêm cú thứ hai mới được.

Những quái vật hình người có kích thước khổng lồ đó thậm chí cần nhiều cú đấm mới có thể giết chết.

Tốc độ tiến lên ngày càng chậm, hắn không nhịn được gầm lên hỏi:

"A Bạch, lúc trước ta đã thoát khỏi đây như thế nào?"

[Nói ra thì dài lắm.]

"Nói ngắn gọn!"

[Lúc đó ngươi xông pha giết chóc nhưng quái vật hình người ngày càng nhiều, ngươi dần không chống đỡ nổi… Sau đó ngươi dùng Niệm Lực bao bọc lấy bản thân rồi bay ra ngoài.]

Phong Kỳ:…

Câu trả lời của Lời Tự Thuật khiến hắn không kịp trở tay.

Hắn còn tưởng tình hình lúc đó thảm khốc lắm, không ngờ cuối cùng lại bay ra ngoài.

Nhưng rõ ràng hắn không thể sao chép cách này.

Lúc này, hắn không phải muốn đột vây mà là muốn xông vào Khu tránh nạn Tinh Thành để báo thù cho loài người, tính chất hoàn toàn khác nhau.

Nhận ra khó có thể tiếp tục tiến lên, hắn quyết định quay trở lại.

Trong lòng bất lực nhưng hắn vẫn quyết định ở gần đây luyện quái để trở nên mạnh hơn, chuyện báo thù tạm thời gác lại.

Hắn không thể lãng phí thời gian vào những việc vượt quá khả năng của mình.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát quay người bắt đầu quay trở lại.

Hết chương 804.

Chương 805. Quan Sát Kỹ

Dọc đường, hắn nhất lộ hoành xung trực tràng tiến về phía trước.

Quái vật hình người đã tụ tập đến mức không còn chỗ hở, ngay cả khi đánh bay những quái vật hình người ở trước mặt, vẫn sẽ có những quái vật hình người mới bổ sung vào.

Trạng thái Huyết Nguyên mặc dù dựa vào việc liên tục hấp thụ khí huyết để duy trì nhưng hắn vẫn cảm thấy có chút mệt mỏi.

Có vẻ như sức chịu đựng của cơ thể đã đạt đến giới hạn.

Nhận ra không thể tiếp tục tiến lên, hắn nhanh chóng vung nắm đấm đánh bay những quái vật hình người xung quanh, Niệm Lực lúc này xuyên qua cơ thể bao bọc lấy cơ thể, nâng cơ thể hắn bay lên không trung.

Những quái vật hình người này có khả năng bật nhảy kinh người, chúng liên tục nhảy lên cao vài mét lao về phía hắn.

Chớp mắt, Phong Kỳ một lần nữa bị quái vật hình người bao phủ.

Nhưng những quái vật hình người này gây sát thương cho hắn có hạn, dưới sự vùng vẫy của hắn, những quái vật hình người lần lượt rơi xuống từ trên không.

Sau khi kéo dài khoảng cách với mặt đất, đúng như hắn dự đoán, những quái vật hình người này không thể dựa vào việc bật nhảy để tấn công hắn.

[Nói cho cùng vẫn là không đủ mạnh, nếu ngươi có chiến lực khủng bố như Mộc Tinh, chắc chắn có thể nhất lộ đánh tới

Khu tránh nạn Tinh Thành, sau đó đánh nổ đầu của Tiểu tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác!]

[Chậc chậc, có lẽ ngươi chỉ có thể bắt nạt Tiểu tàn phiên bản Zombie, hay là vào giấc mơ tương lai tiếp tục đá bay đầu chó của nó để trút giận đi.]

Lời Tự Thuật chế nhạo một hồi, khiến hắn không nhịn được trợn mắt.

Quả nhiên vẫn là mùi vị quen thuộc.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn thấy rất nhiều quái vật hình người bám theo sát.

Niệm Lực tăng cường, hóa thành lực đẩy đẩy cơ thể hắn tăng tốc độ bay.

Tiếp tục bay một đoạn đường, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

[Tiểu đệ, hướng 2 giờ, nhìn xem ta phát hiện ra cái gì này.]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ dứt khoát quay đầu nhìn về hướng 2 giờ.

Chỉ thấy xa xa xuất hiện một trại lính khổng lồ, mơ hồ có thể thấy có bóng người đi lại trong trại lính.

Quan sát kỹ, hắn phát hiện những sinh vật này thực sự là ác quỷ đầu dê.

Lời Tự Thuật chỉ vào thực ra là một trại lính của ác quỷ đầu dê.

Hơn nữa trông quy mô còn không nhỏ.

“A Bạch, trong trại lính này có bao nhiêu ác quỷ đầu dê.”

[Đợi chút, đang quét thống kê… Thống kê xong, tổng cộng có 3249 con ác quỷ đầu dê, xem ra sau khi lão mê chết thì

Giáo phái thần tối ở Tinh Thành phát triển không tệ, đây là lần đầu tiên ta thấy một đàn ác quỷ đầu dê quy mô lớn như vậy!]

Ban đầu hắn đã chuẩn bị từ bỏ việc trả thù nhưng sau khi nghe những lời này, trong lòng hắn đột nhiên nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Sở hữu năng lực Huyết Nguyên, hắn sẽ luôn bị ác quỷ đầu dê coi là thần linh để thờ phụng.

Vậy có phải hắn có thể dựa vào sức mạnh của ác quỷ đầu dê để tấn công Khu tránh nạn Tinh Thành không.

[Nghĩ giống nhau rồi, gây chuyện, gây chuyện!]

Lúc này, hắn điều chỉnh hướng bay, bay về phía trại lính của ác quỷ đầu dê.

Một lát sau, hắn đã đến trên không trại lính của ác quỷ đầu dê.

Niệm Lực lúc này thu vào trong cơ thể, thân hình hắn thẳng tắp rơi xuống trại lính.

Ầm!

Cẳng chân hắn cắm xuống đất, đập mạnh xuống đất.

Nghe thấy động tĩnh, những ác quỷ đầu dê ùa đến nhìn hắn.

Khi nhìn thấy Phong Kỳ ở trạng thái hình người khổng lồ, những ác quỷ đầu dê gần đó ngẩn người trong chốc lát rồi quỳ xuống đất, miệng lẩm bẩm những lời hắn không hiểu.

Tiếng lẩm bẩm đã thu hút sự chú ý của nhiều ác quỷ đầu dê hơn, chúng dần dần tụ tập lại.

Theo thời gian trôi qua, ngày càng nhiều ác quỷ đầu dê trong trại lính bị thu hút đến.

Đã xác định được ác quỷ đầu dê có thể kiểm soát, Phong Kỳ gật đầu hài lòng, sau đó bước tới cửa trại lính.

Dọc đường, những ác quỷ đầu dê lần lượt nhường đường lui về hai bên, tỏ ra vô cùng cung kính.

Đến cửa trại lính, hắn nhìn về phía xa.

Xa xa, những quái vật hình người như sóng biển ập đến.

Dừng chân một lát, hắn bước về phía đám quái vật hình người.

Đi được hơn mười mét thì quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hàng nghìn con ác quỷ đầu dê tụ tập sau lưng hắn, trong tay đã bùng lên ngọn lửa màu xanh lục.

Nhìn thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Một lần nữa quay người, hắn bước từng bước vững chắc về phía đám quái vật hình người.

Lúc này, tiếng hét của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Những tín đồ hèn mọn của ta, hãy nghe theo sự chỉ dẫn của ta, cầm vũ khí, chiến đấu nào!]

…

Gió lạnh rít gào, trăng máu treo cao.

Đám quái vật hình người như sóng biển từng đợt tràn tới.

Chúng giẫm đạp lên xác đồng loại, không biết sợ hãi và mệt mỏi.

Dưới ảnh hưởng của trăng máu, những quái vật hình người này đã tiến hóa khả năng phòng thủ và sức mạnh cơ thể mạnh mẽ, chỉ có điều mất đi ý thức.

Hết chương 805.

Chương 806. 1000 Điểm Thành Tựu

Nhìn về phía trước là đám quái vật đông đảo, Phong Kỳ lúc này bước những bước dài.

Hắn chọn chủ động chạy về phía đám quái vật hình người.

Những ác quỷ đầu dê đi theo hắn thấy vậy, cũng lần lượt bước những bước dài.

Những quả cầu lửa màu xanh lục bay lên, vẽ thành những đường cong trên bầu trời, sau đó như mưa sao băng rơi xuống đám quái vật hình người.

Ngay lập tức, đám quái vật hình người bùng cháy, liên tục có bóng người bay ngang trong vụ nổ của những quả cầu lửa màu xanh lục.

Tương tự như những lần mơ về tương lai trước đó.

Những ác quỷ đầu dê này coi hắn là "Thần linh", một lần nữa không chút do dự lựa chọn chiến đấu vì hắn.

Lợi dụng những ác quỷ đầu dê này, Phong Kỳ không hề cảm thấy gánh nặng trong lòng.

Lúc này, hắn tiếp xúc với đám quái vật hình người, thân hình hắn trong nháy mắt bị đám quái vật hình người nhấn chìm.

Ngọn lửa màu xanh lục bùng cháy trên cơ thể hắn, hắn nhanh chóng vung nắm đấm, dùng một cách vô cùng bạo lực để tiến về phía trước.

Những ác quỷ đầu dê cũng đuổi theo lúc này, thay hắn chặn lại những quái vật hình người liên tục tụ tập từ hai bên.

Ú!

Lúc này, tiếng hú dài vang lên từ phía sau, một đàn ngựa xương bốc cháy ngọn lửa màu xanh lục xuất hiện từ trong trại lính, với tốc độ cực nhanh tiến đến gần.

Khi ngựa chiến lửa đến gần, một số tộc nhân trong đàn ác quỷ đầu dê nhảy lên ngựa, điều khiển ngựa xương đâm vào đám quái vật hình người, cố gắng tiếp cận Phong Kỳ.

Có ác quỷ đầu dê chia sẻ áp lực, việc tiến lên của Phong Kỳ trở nên vô cùng thuận lợi.

Không cần lo lắng về những đòn tấn công từ phía sau, chỉ cần một lòng mở đường về phía trước là được.

Hiệu suất tiến lên cũng nhanh hơn gấp nhiều lần so với trước đây.

Nhờ sự hỗ trợ của ác quỷ đầu dê, Phong Kỳ nhanh chóng trở lại địa điểm đã chọn để rút lui trước đó.

Khi Phong Kỳ xé nát con quái vật hình người cao hơn ba mét chắn trước mặt, hắn phát hiện cơ thể mình lại có sự thay đổi.

Cơ thể bắt đầu nhanh chóng mọc ra những mầm thịt, cường độ khí huyết trong cơ thể càng trở nên nồng đậm với tốc độ có thể cảm nhận được.

Vung nắm đấm dọn sạch một vùng phía trước, nhân đám quái vật hình người chưa lấp đầy khoảng trống, lúc này hắn gọi bảng thuộc tính ra, muốn xem nguyên nhân cơ thể thay đổi.

Hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng, Danh xưng tiền tố "Rất Cường Tráng." đã được tiến giai.

[Tinh nhuệ (Danh xưng tiền tố bẩm sinh)]: Cường độ cơ thể tăng 40%, tăng cường đáng kể khả năng tự phục hồi của cơ thể, có khả năng tái sinh chi bị đứt.

So với "Rất Cường Tráng." ban đầu, Danh xưng tiền tố tiến giai thành Tinh nhuệ đã tăng thêm 10% cường độ cơ thể, đồng thời còn có thêm khả năng tái sinh chi bị đứt.

Sức mạnh được cải thiện không ít, tâm trạng của Phong Kỳ rất tốt.

Nắm đấm nhanh chóng đánh lui một đám quái vật hình người đang đến gần, hắn tiếp tục xem bảng thuộc tính.

Huyết Thống: Nhân loại (trung cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 4695/1000 điểm

…

Nhờ liên tục giết quái vật hình người, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn hiện đã đạt 4695 điểm.

Vẫn còn một chặng đường dài mới đạt đến 1000 điểm.

Nhưng hiện tại chắc chắn là cơ hội cực tốt, mỗi con quái vật hình người có thể cung cấp cho hắn 1 điểm tiến hóa huyết mạch, 5000 con không phải là quá xa vời.

Nghĩ đến đây, hắn đóng bảng thuộc tính trong suốt lơ lửng trước mặt, một lần nữa lao về phía đám quái vật hình người phía trước.

Trong lúc chiến đấu hăng say, sự hung bạo trong lòng hắn liên tục được giải tỏa, ký ức chồng chéo được khôi phục một phần.

Hắn bắt đầu nhớ lại cảnh tượng khi mới bước vào mộng cảnh tương lai lần này.

Lúc đó hắn hạ xuống ở vị trí không xa Khu tránh nạn Tinh Thành, vừa hạ xuống đã gặp phải sự tấn công của rất nhiều sinh vật hình người.

Cũng không có Tiểu tàn chào đón hạ xuống ấn tượng sâu sắc.

Tình hình lúc đó rất cấp bách, hắn dứt khoát mở ra năng lực Huyết Nguyên để phản công.

Và tiến về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Rất nhanh, tầm mắt của hắn xuất hiện bức tường thành cao sừng sững che chở cho Tinh Thành.

Thấy cảnh này, hắn còn tưởng rằng lịch sử đã thay đổi vì nỗ lực của tuyến hy sinh, dẫn đến 1500 năm sau ngày hôm nay loài người lại tồn tại, mặc dù hoàn cảnh có vẻ không mấy khả quan.

Nhưng đến gần hắn mới phát hiện ra có gì đó không ổn.

Trên lá cờ tung bay treo những bộ hài cốt người đã hóa thành xương trắng, dưới thành cũng chất đống xương người.

Hắn không khỏi nghi ngờ, Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại đã bị Sinh Vật Trận Địa chiếm giữ.

Sự thật đúng như hắn dự đoán.

Bị động tĩnh lớn bên ngoài thu hút, trên tường thành nhanh chóng xuất hiện bóng dáng Sinh Vật Trận Địa.

Thấy cảnh này, hắn không chọn tiến lên liều lĩnh, mà dứt khoát vòng đường xa, tiến về phía thành phố bỏ hoang.

Lúc đó trong lòng hắn tràn đầy nghi ngờ.

Không hiểu tại sao những người còn sống sót ở Khu tránh nạn Tinh Thành lại bị Sinh Vật Trận Địa đánh bại.

Hết chương 806.

Chương 807. Lửa Giận Dữ

Theo lý mà nói, cả loài người và Sinh Vật Trận Địa đều sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ hiến tế, bao gồm cả rất nhiều quái vật hình người bên ngoài Khu tránh nạn Tinh Thành, đáng lẽ phải mất khí huyết trở thành Zombie yếu ớt mới đúng.

Tương lai dường như đang phát triển theo chiều hướng tồi tệ hơn.

Hắn cho rằng chỉ có thể biết được câu trả lời cho tất cả những điều này sau khi đọc ký ức trong căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Việc khôi phục một phần ký ức chồng chéo này giúp hắn hiểu được tình hình lúc đó.

Tiếp theo, hắn dẫn theo ác quỷ đầu dê tiếp tục tiến về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Nhờ liên tục hấp thụ khí huyết của quái vật hình người, trạng thái Huyết Nguyên của hắn được duy trì nhưng áp lực mà cơ thể phải chịu cũng ngày càng tăng.

Thời gian duy trì bình thường của Huyết Nguyên là khoảng 10 phút.

Hắn dựa vào việc hấp thụ khí huyết để duy trì trạng thái Huyết Nguyên, duy trì trạng thái hoạt động với cường độ cao, gây áp lực rất lớn cho cơ thể.

Nhưng may mắn là khả năng chịu đựng của cơ thể vẫn chưa đạt đến cực hạn, vẫn nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được, chỉ có cảm giác đau đớn như bị xé rách trong cơ thể ập đến.

Trong mắt hắn, loại đau đớn này chẳng là gì cả.

Nỗi đau do cải tạo sinh hóa, cải tạo phù văn mà tuyến hy sinh trải qua còn mạnh hơn nỗi đau này gấp vô số lần.

Hắn như một mũi nhọn, liên tục xé toạc lỗ hổng phía trước, dẫn theo những ác quỷ đầu dê nhanh chóng tiến lên.

Không biết qua bao lâu, tầm mắt hắn xuất hiện bức tường thành cao sừng sững của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện ra những ác quỷ đầu dê đi theo đã tổn thất rất nhiều, có lẽ đã mất khoảng một phần ba.

Những ác quỷ đầu dê bị mất đi rõ ràng đã tử trận trên đường tiến quân.

Về chuyện này, hắn không hề bận tâm.

Một lần nữa quay đầu nhìn về phía Khu tránh nạn Tinh Thành, hắn tăng tốc chạy.

Hất bay rất nhiều quái vật hình người cản đường, hắn nhìn rõ cảnh tượng trước bức tường thành của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Rất nhiều bộ xương người bị treo bên ngoài tường thành, dường như Sinh Vật Trận Địa đang tuyên bố với bên ngoài rằng chúng đã giành được chiến thắng cuối cùng.

Ngọn lửa giận dữ trong lòng hắn bùng lên.

Lúc này, hắn chạy thẳng đến cổng thành Khu tránh nạn Tinh Thành.

Dọc đường để lại một loạt dấu chân hằn sâu, Phong Kỳ tích tụ sức mạnh rồi bất ngờ đấm vào tường thành Tinh Thành.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, cánh cổng thành làm bằng kim loại đặc biệt lõm vào trong nhưng không bị phá hủy dưới cú

đấm này.

Cùng lúc đó, hệ thống vũ khí trên tường thành được kích hoạt.

Những khẩu pháo đã han gỉ tự động khóa mục tiêu vào hắn lúc này, nổ súng về phía hắn.

Những viên đạn ào ạt như mưa rơi xuống, bắn vào da hắn chỉ hơi lõm xuống rồi bị da hắn bắn ra.

Hít một hơi thật sâu, hắn tích tụ sức mạnh rồi tiếp tục tung ra những cú đấm liên tiếp.

Cánh cổng thành kim loại liên tục lõm vào trong dưới thế tấn công dữ dội của hắn, cuối cùng đổ sập ầm ầm.

Lúc này, hắn dẫn theo những ác quỷ đầu dê đi vào trong theo cánh cổng thành.

Rất nhiều quái vật hình người phía sau cũng đuổi theo sát nút, cánh cổng thành của nơi trú ẩn nhất thời bị vây kín, rất nhiều quái vật hình người như xếp chồng lên nhau trèo lên từ mép tường thành.

Đi dọc theo con đường đầy rẫy các loại vũ khí công nghệ han gỉ, hắn nhanh chóng đến được tấm bia đá đen.

Đang định tiến lên nhỏ máu, rồi xông vào nơi trú ẩn.

Lúc này, tấm bia đá đen tự động dịch sang một bên mở ra.

Chỉ thấy Sinh Vật Trận Địa toàn thân vũ trang lần lượt nhảy ra từ bên trong.

Ngoại hình của chúng không giống nhau.

Không cần phải thâm nhập vào xã hội loài người nữa, chúng đã cởi bỏ lớp ngụy trang, lộ rõ đặc điểm cơ thể của Sinh Vật Trận Địa.

Có khuôn mặt mọc những đường vân giống mang cá, có trán mọc sừng độc… Còn có thể thấy chúng không phải là một thế lực chủng tộc.

Sau khi nhìn thấy Phong Kỳ, chúng không lộ vẻ ngạc nhiên, chủ động xông đến giết hắn.

Thông qua hình ảnh giám sát từ bên trong Khu tránh nạn Tinh Thành ra bên ngoài, chúng đã nắm được tình hình bên ngoài, khi cánh cổng thành bị tấn công dữ dội, chúng đã chuẩn bị phản công.

Thậm chí còn cho rằng Phong Kỳ đột nhiên xuất hiện là thế lực lãnh địa lang thang bên ngoài, hiện tại muốn tranh giành quyền sở hữu Khu tránh nạn Tinh Thành với chúng.

Nguồn tài nguyên tuần hoàn trong nơi trú ẩn có hạn, căn bản không có chuyện chia sẻ.

Lúc này, chúng chỉ có thể chọn tử chiến, kẻ thắng mới có tư cách kiểm soát Khu tránh nạn Tinh Thành.

Phong Kỳ không biết những chiến binh chủng tộc yếu kém này nghĩ gì, lúc này chủ động ra tay, một cú đấm nặng nề ngay lập tức đánh một chiến binh chủng tộc yếu kém thành thịt nát.

Những chiến binh chủng tộc yếu kém còn lại thấy vậy, dứt khoát phản công.

Lúc này, những ác quỷ đầu dê tạo thành một tuyến phòng thủ sau lưng hắn, ngăn chặn đợt tấn công của đám quái vật hình người.

Hết chương 807.

Chương 808. Sức Mạnh Tăng

Trước tấm bia đen kim loại ở lối vào nơi trú ẩn, Phong Kỳ đơn thương độc mã chiến đấu với những chiến binh chủng tộc yếu kém liên tục tràn ra từ lối vào.

Trong lúc đó, không ngừng có khí huyết tràn vào cơ thể hắn, hắn lại có thêm bốn năng lực thiên phú mới.

Nhưng hắn không có thời gian xem hiệu quả của năng lực thiên phú là gì.

Những chiến binh chủng tộc yếu kém chiếm giữ Khu tránh nạn Tinh Thành này đã trải qua nhiều năm trưởng thành, thực lực mạnh mẽ, hắn không thể giết chúng dễ dàng như giết quái vật hình người.

Khi một bóng người quen thuộc bước ra từ lối vào kim loại, vẻ mặt Phong Kỳ lập tức trở nên nghiêm trọng.

Người đến không phải ai khác, chính là Tiểu Tàn.

Khác với Tiểu Tàn trong ấn tượng, lúc này nó mặc bộ giáp kim loại đặc chế của Khu tránh nạn Tinh Thành, đầu đội vương miện không biết được chế tạo từ loại đá quý nào, khí thế trên người mạnh mẽ hơn nhiều so với lần giao thủ trước.

Rõ ràng là sau khi nắm quyền kiểm soát Khu tránh nạn Tinh Thành, Tiểu Tàn dựa vào nguồn tài nguyên được lưu trữ trong kho của Khu tránh nạn Tinh Thành, thực lực lại được nâng cao đáng kể.

Gặp lại nhau, Tiểu Tàn chủ động tấn công hắn.

Mặc dù một chân bị tàn phế nhưng thế tấn công của Tiểu Tàn lại vô cùng dữ dội, góc tấn công của chân phải sắc bén,

còn có thể tự do phóng to, thu nhỏ, lại có sức mạnh cực lớn.

Trong lúc thi triển cước pháp, còn có tiếng gió rít sắc nhọn vang lên.

Đối mặt với thế tấn công dữ dội của Tiểu Tàn, Phong Kỳ vẫn bình tĩnh.

Lần giao thủ trước, hắn bị sức mạnh và kỹ thuật của Tiểu Tàn nghiền nát nhưng lần này thực lực của hắn đã tăng lên rõ rệt.

Đối mặt với một cú đá roi từ trên xuống dưới của Tiểu Tàn, hắn tiến lên một bước, một cú Thiết Sơn Bì hung dữ đập mạnh vào người Tiểu Tàn.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, Tiểu Tàn bị hất bay ra xa vài mét, rơi vào một thiết bị kim loại, lập tức thiết bị bên trong lóe lên tia lửa điện, phần ngực của bộ giáp mà Tiểu Tàn mặc cũng bị lõm xuống rõ rệt.

[Đúng vậy, chỉ cần sở hữu sức mạnh và tốc độ tuyệt đối, đối mặt với bất kỳ kỹ thuật nào, ngươi cũng không cần lo lắng, cứ liều mạng là xong.]

Lời Tự Thuật lúc này phát ra tiếng khen ngợi đầy hài lòng.

Bỏ qua câu trả lời của Lời Tự Thuật, hắn tung nắm đấm đánh bay một số Sinh Vật Trận Địa đang tiến đến, một lần nữa lao về phía Tiểu Tàn.

Tiểu Tàn đã trải qua trăm trận chiến, phản ứng cũng cực nhanh, nhanh chóng nhảy ra khỏi thiết bị kim loại bị lõm, né tránh cú đấm nặng nề của hắn.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị thừa thắng xông lên, đột nhiên hắn cảm thấy cơ thể mình chùng xuống.

Một luồng sức mạnh từ bên phải ập đến.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện một Sinh Vật Trận Địa toàn thân quấn đầy băng đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Cảm giác áp bức vô hình chính là từ trên người nó truyền đến.

Sinh Vật Trận Địa quấn đầy băng lúc này đột nhiên nắm chặt tay, Phong Kỳ lập tức cảm thấy áp lực trên người tăng đột ngột, tay chân duỗi ra không còn linh hoạt như trước.

[Có vẻ như nó có khả năng điều khiển lực hấp dẫn, không dễ đối phó.]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, Tiểu Tàn đã né tránh thế tấn công, từ phía bên kia tấn công hắn, một cú đá hung dữ vào cổ hắn.

Cơ thể bay ngang ra xa vài mét, ngã mạnh xuống đất.

Hắn chưa kịp vùng vẫy đứng dậy thì một Sinh Vật Trận Địa cao lớn từ phía sau áp sát, khóa chặt hai tay hắn từ phía sau.

Phong Kỳ quyết liệt vùng vẫy nhưng sức mạnh truyền đến từ phía sau ngày càng lớn.

Lúc này, Tiểu Tàn lại áp sát tấn công, cộng thêm sự kìm kẹp của trọng lực, hắn nhất thời không thể thoát khỏi sự trói buộc.

Tình hình hiện tại đối với hắn cực kỳ bất lợi.

Nếu không thể nhanh chóng thoát khỏi sự trói buộc, chỉ cần thêm vài đợt tấn công nữa, hắn sẽ phải bỏ mạng tại đây.

Hắn không muốn chết trước khi Tiểu Hắc đến.

Bây giờ, ba Sinh Vật Trận Địa giao thủ với hắn đều có thực lực cực mạnh.

Nhưng rõ ràng không phải cùng một tộc.

Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Cấu trúc thế lực trong Khu tránh nạn Tinh Thành rất giống với Liên minh chủng tộc yếu kém, đều là những thế lực ẩn núp trong xã hội loài người từ thời kỳ đầu.

Trong tình huống mức độ nguy hiểm bên ngoài tăng vọt, những thế lực này biết rằng cuộc tranh bá giữa các thế lực bên ngoài căn bản không phải là những thế lực yếu kém như chúng có thể tham gia, sau khi loài người xây dựng Khu tránh nạn Tinh Thành, chúng đã đi theo vào bên trong.

Do tài nguyên trong Khu tránh nạn Tinh Thành có hạn, chủng tộc yếu kém đã bắt đầu lên kế hoạch diệt trừ loài người để độc chiếm Khu tránh nạn Tinh Thành vì tương lai của tộc mình.

Vì vậy, chúng còn chiếm đoạt một phần quyền hạn của Khu tránh nạn Tinh Thành, hạn chế việc truyền bá và tu luyện công pháp cấp cao, cố gắng kìm hãm tiềm năng phát triển của loài người trong Khu tránh nạn Tinh Thành theo cách này.

Hết chương 808.

Chương 809. Trước Có Biến

Những tình huống này, hắn đã từng trải qua trong mộng cảnh tương lai trước đây.

Lần đó, kế hoạch diệt trừ loài người của chủng tộc yếu kém cuối cùng vẫn thất bại.

Ngay cả khi hắn không xuất hiện, cả chủng tộc yếu kém và loài người sống sót đều sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ hiến tế không phân biệt đối xử.

Cuối cùng, những chiến binh chủng tộc yếu kém này cũng đều tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục.

Chỉ là tình hình trên dòng thời gian này đã thay đổi, Mê Vụ Chi Chủ đã biến mất, rõ ràng chúng đã hoàn thành thành công kế hoạch đoạt quyền và giết chết tất cả những người sống sót của loài người.

Nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ, hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện.

Trước khi chết, Lão Mê đã giao cho hắn "Huyết nhục đỉnh quỹ đạo." dùng để thu hoạch máu thịt.

Hắn không rõ trên dòng thời gian này, Tiểu Tàn và những thế lực khác có tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục hay không.

Nhưng nếu có tu luyện.

Thì có phải hắn chỉ cần học theo Mê Vụ Chi Chủ mở công tắc Huyết nhục đỉnh là có thể dễ dàng tước đoạt mạng sống và máu thịt của chúng không.

Nghĩ đến đây, khóe miệng hắn nở một nụ cười tàn nhẫn.

[Ồ, ngươi cũng muốn học Lão Mê búng tay sao, quả nhiên kẻ giết rồng cuối cùng cũng biến thành rồng độc ác… Nhưng mà, đột nhiên có chút mong chờ đấy.]

…

Trước khi chết, Mê Vụ Chi Chủ đã khắc họa quỹ đạo vận hành của Huyết nhục đỉnh xuống đất trước mặt.

Quỹ đạo này cũng được đội Tinh Hồng đến giải cứu ghi lại.

Sau khi tỉnh lại, Phong Kỳ cũng đã thử tu luyện "Huyết nhục đỉnh." và ghi nhớ chi tiết quỹ đạo của Huyết nhục đỉnh trong đầu.

Đối mặt với sự vây công của Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa thông minh khác, tình cảnh hiện tại của hắn rất bất lợi, hắn chợt nghĩ đến việc liệu có thể sử dụng Huyết nhục đỉnh để cướp đoạt máu thịt của Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa thông minh khác hay không.

Nhưng bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mặt hắn.

Vấn đề này rất nghiêm trọng, nếu không xử lý tốt sẽ gây ra ảnh hưởng lớn đến tương lai của loài người.

Những sinh vật bị hắn giết chết và hấp thụ sương máu sẽ bị xóa sạch dấu vết tồn tại trong đa vũ trụ.

Hắn hiện có thể khẳng định rằng loài người trong khu vực Tinh Thành này đã hoàn toàn tuyệt chủng nhưng không thể đảm bảo rằng các khu vực thành phố khác còn có người sống sót hay không.

Nếu sau khi hắn chết, loài người ở các thành phố khác cũng tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục.

Chỉ cần hắn mở "Công tắc Huyết nhục", loài người ở các thành phố khác cũng sẽ gặp nạn và bị xóa sạch dấu vết tồn tại.

Theo lời Lời Tự Thuật, dòng thời gian sau này sẽ không còn dấu vết tồn tại.

Ví dụ, A tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục, B là hậu duệ của A, chỉ cần Phong Kỳ giết chết B thì B sẽ không tồn tại trong dòng thời gian sau này.

Ngay cả khi ở một dòng thời gian khác, A lại mang thai B thì cũng chỉ có hai kết cục.

Một là sảy thai, vì sinh mệnh B đã không còn tồn tại, chỉ còn lại một đống thịt chết không có ý thức.

Hai là sinh ra một sinh mệnh mới C nhưng sẽ không tồn tại B giống như ở dòng thời gian trước.

Hậu quả của việc xóa bỏ nhân quả quá khủng khiếp.

Cái búng tay của Mê Vụ Chi Chủ đã xóa sổ những sinh mệnh tu luyện Hiến Tế Huyết Nhục trên một dòng thời gian.

Nhưng cái búng tay của hắn rất có thể đã xóa sạch dấu vết tồn tại của những sinh mệnh này trong đa vũ trụ.

Trong đầu hắn không khỏi hiện lên một hình ảnh.

Những người sống sót của loài người ở các thành phố khác lần lượt bị bao phủ bởi ngọn lửa màu máu sau khi hắn búng tay, máu thịt trên người họ hóa thành khí huyết trong ngọn lửa thiêu đốt.

Nghĩ đến đây, hắn do dự.

Không thể chắc chắn rằng có người ở các thành phố khác hay không, việc kích hoạt Huyết nhục đỉnh thực sự là hành động vô trách nhiệm.

[Không phải là không có cách xoay chuyển, từ dòng thời gian trước có thể thấy, sau khi Mê Vụ Chi Chủ búng tay, hắn đã chọn ẩn núp trong khu vực này để chờ sương máu tế phẩm

từ các khu vực khác bay tới, việc tiêu hóa tế phẩm trên khắp thế giới rõ ràng cần thời gian chờ đợi, ngươi búng tay sau khi ước tính thậm chí còn chưa hấp thụ hết tế phẩm trong Tinh Thành, đã bị Tiểu Hắc giết chết.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi gật đầu.

Phân tích của Lời Tự Thuật thực sự có lý.

Nếu hắn có thể chết trước khi sương máu tế phẩm từ các thành phố khác đến, hắn không cần lo lắng sẽ xóa sổ những người có thể tồn tại ở các thành phố khác.

Bởi vì bản chất của việc hắn xóa sổ chính là hấp thụ sương máu, trích xuất năng lực thiên phú trong đó.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn chợt nảy ra một ý tưởng.

Đầu tiên búng tay giết chết Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác, sau đó quả quyết chết đi, ngăn chặn một loạt ảnh hưởng tiếp theo xảy ra.

Ngay khi hắn chuẩn bị hành động, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên:

Hết chương 809.

Chương 810. Sức Mạnh Đáng Kể

[Đừng vui mừng quá sớm, có thể ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức khiến ngươi quên mất một chuyện, ngươi trên đường hy sinh thực sự có thể tu luyện Huyết nhục đỉnh nhưng ngươi trên dòng thời gian chính lại có thể chất cực kỳ đặc biệt, căn bản không thể tu luyện. Huyết nhục đỉnh về bản chất không phải là một loại thuật pháp, mà là một loại công pháp tu luyện!]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Nếu không phải Lời Tự Thuật nhắc nhở, hắn suýt nữa quên mất rằng bản thân trên dòng thời gian chính không thể tu luyện.

Nhưng hắn vẫn quyết định thử xem.

Lúc này, cơ thể hắn vẫn liên tục bị Tiểu Tàn tấn công, hắn nhịn đau nhắm mắt lại.

Công pháp Huyết nhục đỉnh bắt đầu vận hành trong cơ thể hắn, những điểm sáng màu máu theo ý thức của hắn vẽ ra những quỹ đạo phức tạp trong cơ thể.

Khi quỹ đạo hình thành, xoáy nước tu luyện cũng hình thành.

Linh khí bên ngoài dưới sự kéo của xoáy nước trong cơ thể bắt đầu thấm vào cơ thể hắn.

Cốt lõi của Huyết nhục đỉnh là ngưng tụ một viên huyết hạch trong cơ thể, Phong Kỳ hiện đang thực hiện bước này.

Linh khí trong cơ thể dần chuyển hóa thành sương máu loãng, theo quỹ đạo tiếp tục vận hành chậm rãi tụ lại, màu sắc dần đậm hơn.

Bốp!

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng có thể hoàn thành việc ngưng tụ huyết hạch, một tiếng vỡ vụn giòn tan vang lên trong đầu hắn.

Huyết hạch do sương máu màu máu tụ lại vỡ tan.

[Ồ, hết vui rồi, sau này ngươi trên đường hy sinh có thể chơi búng tay diệt thế nhưng ngươi trên đường hiện thực chắc chắn không chơi được rồi, thể chất đặc biệt của ngươi căn bản không thể tiếp xúc với cách trưởng thành nào khác ngoài săn giết.]

Phong Kỳ lúc này tiếc nuối mở mắt.

Nhìn về phía Tiểu Tàn đang lao tới từ phía trước, hắn đột ngột há miệng, rồi cắn một cái.

Tiểu Tàn đá mạnh vào cổ hắn, còn hắn cũng thành công cắn vào chân Tiểu Tàn.

Hắn đột nhiên mở mắt tấn công khiến Tiểu Tàn trở tay không kịp.

Phong Kỳ lúc này đột ngột lắc đầu, lập tức xé một miếng thịt từ chân Tiểu Tàn.

Tiểu Tàn lúc này phát ra tiếng kêu thảm thiết, thân hình liên tục lùi lại.

Ngồi chờ chết chưa bao giờ là lựa chọn của Phong Kỳ, hắn chỉ tin rằng vùng vẫy đấu tranh trước nghịch cảnh mới có thể

đổi lấy hy vọng.

Thời gian duy trì hình thái Huyết Nguyên không còn nhiều, hắn quyết định liều mạng một lần cuối.

[Không sao đâu, nếu liều mà thua thì lần sau trong mộng cảnh tương lai, ngươi đá sống lại "Tiểu Tàn phiên bản chết chóc." để trút giận là xong, có nhiều dòng thời gian như vậy, ngươi không cho phép Tiểu Tàn thắng một lần sao?]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn một lần nữa nín thở dùng sức, gân xanh trên cơ thể cũng nổi lên.

Sức mạnh khủng khiếp trong lúc tích tụ nhanh chóng tăng lên, trái tim như đạp ga của động cơ, tốc độ đập đột ngột tăng nhanh.

Sức mạnh khí huyết nồng đậm theo nhịp đập của trái tim lan tỏa khắp cơ thể.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng đập nặng nề của trái tim ngay cả bên ngoài cũng có thể nghe rõ.

Cảm nhận được sức mạnh của Phong Kỳ đang không ngừng tăng lên, Sinh Vật Trận Địa trói hắn từ phía sau quả quyết tăng thêm sức mạnh của mình.

Nhưng lần này không có Tiểu Tàn cản trở.

So sánh sức mạnh thuần túy, rõ ràng Phong Kỳ ở hình thái Huyết Nguyên vẫn mạnh hơn.

Cùng với tiếng gầm gừ dữ dội, hắn ta xé đứt cánh tay đang quấn quanh mình từ phía sau, rồi túm lấy cánh tay còn lại và quật ngã qua vai.

Lời nhắc của Lời Tự Thuật lúc này vang lên:

[Ba định luật đánh nhau: Giết sát thương trước, giết máu giấy trước, giết khống chế trước, ngươi hiểu chứ!]

Nghe xong lời này, hắn ta đang chuẩn bị tiếp tục ra tay thì không chút do dự quay người lao về phía Sinh Vật Trận Địa có khả năng điều khiển trọng lực, toàn thân quấn đầy băng vải.

Khả năng của Sinh Vật Trận Địa này cực kỳ đặc biệt.

Nếu không giết chết nó trước, hành động của hắn ta sẽ bị hạn chế ở khắp mọi nơi.

Vừa nãy không thể thoát khỏi sự trói buộc, nguyên nhân rất lớn là do băng vải của Sinh Vật Trận Địa khống chế trọng lực trói buộc, cùng với sự tấn công liên tục của Tiểu Tàn.

Đối mặt với việc Phong Kỳ đột ngột áp sát, Sinh Vật Trận Địa toàn thân quấn đầy băng vải lộ vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó, đầu của nó bị Phong Kỳ túm lấy bằng một tay, đập mạnh xuống đất.

Băng vải của Sinh Vật Trận Địa trên cơ thể đột nhiên bung ra, lộ ra khuôn mặt khô héo của Sinh Vật Trận Địa bên trong, tiếp đó băng vải nhanh chóng kéo dài ra quấn lấy hắn ta, cố gắng trói buộc hành động của hắn ta.

Nhưng sự trói buộc chỉ kéo dài vài giây, băng vải quấn quanh toàn thân đã bị ngọn lửa màu lục của Mặc trên cơ thể hắn ta đốt cháy, nhanh chóng bị ăn mòn và đổi màu.

Ầm!

Khi băng vải đứt, đầu của Sinh Vật Trận Địa khô héo bị Phong Kỳ đập mạnh xuống đất.

Giống như quả dưa hấu va chạm với mặt đất khi đang chạy với tốc độ cao, chất lỏng màu trắng sữa pha đỏ bắn tung tóe.

Hết chương 810.

Chương 811. Lời Cảnh Báo

Khả năng của Sinh Vật Trận Địa này thực sự rất mạnh nhưng khả năng phòng ngự của bản thân lại cực kỳ yếu.

Dùng lời của Lời Tự Thuật thì chính là.

Ta có thể mắc vô số lỗi nhưng ngươi chỉ được mắc một lỗi.

Cùng với sương máu tràn vào cơ thể, Phong Kỳ chỉ cảm thấy toàn thân thoải mái.

Nhận ra tiếng gió rít từ phía sau, Phong Kỳ trực tiếp quay người tung một cú đấm.

Cú đấm này thế mạnh lực nặng, khi vung lên thậm chí còn phát ra tiếng nổ siêu thanh.

Ầm!

Cú đấm của hắn ta va chạm với chân phải của Tiểu Tàn, trong lúc giằng co, gió mạnh thổi tứ phía, mặt đất dưới chân cũng vì áp lực lớn mà nứt nẻ, sau đó đột ngột sụt xuống.

Sự va chạm của sức mạnh đã kích hoạt sự hung bạo trong đáy lòng Phong Kỳ.

Trong tiếng gầm gừ, hắn ta đột ngột đẩy nắm đấm về phía trước, đẩy Tiểu Tàn bay ra ngoài.

Sương máu tràn ra khỏi cơ thể bao phủ xung quanh.

Lúc này, Phong Kỳ đứng đó giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục.

Ngay khi hắn ta chuẩn bị thừa thắng xông lên truy đuổi Tiểu Tàn, một bóng người lạ mặt lại bước ra từ lối đi bằng kim loại.

Bóng người này rất gầy, vóc dáng không khác gì sát thủ da xanh.

Nó cầm một cây quyền trượng màu vàng, mặc một chiếc áo choàng dài màu trắng, trên trán có khắc hoa văn màu vàng, ngay cả đôi mắt cũng là màu vàng thuần túy, trong đồng tử có những vòng tròn ánh sáng màu vàng lồng vào nhau.

Lúc này, cây quyền trượng màu vàng chống xuống đất.

Một đôi cánh trắng khổng lồ đột nhiên xuất hiện sau lưng nó.

Phong Kỳ thấy vậy, quyết định tiếp tục truy đuổi Tiểu Tàn, chuẩn bị giết chết Tiểu Tàn trước rồi mới giải quyết kẻ địch mới xuất hiện.

[Cẩn thận, năng lượng trong cơ thể của tên này rất tinh khiết, không phải loại Sinh Vật Trận Địa như Tiểu Tàn có thể so sánh được, ban đầu ta tưởng Tiểu Tàn mới là kẻ nắm quyền trong Khu tránh nạn Tinh Thành hiện tại nhưng bây giờ xem ra rõ ràng không phải như vậy.]

Lời Tự Thuật vừa đưa ra lời nhắc nhở, Sinh Vật Trận Địa cầm quyền trượng đã hướng mắt về phía hắn.

Một quả cầu ánh sáng màu vàng xuất hiện từ quyền trượng, với tốc độ cực nhanh chắn trước mặt hắn, ngăn cản hắn truy đuổi Tiểu Tàn.

Phong Kỳ thấy vậy, căn bản không có ý định dừng lại.

Nhưng khi cơ thể hắn va chạm với quả cầu ánh sáng màu vàng, hắn lập tức cảm thấy một lực cản mạnh mẽ truyền đến từ phía trước.

Lúc này, quả cầu ánh sáng màu vàng bắt đầu di chuyển quanh cơ thể hắn.

Một chiếc quan tài màu vàng khắc đầy hoa văn được phác họa ra trong quá trình quả cầu ánh sáng màu vàng di chuyển, bao bọc chặt lấy hắn.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ có được năng lực thành hệ trong mộng cảnh tương lai.

Trước đây khi gặp Sinh Vật Trận Địa, hắn đều dựa vào năng lực thiên phú do huyết mạch ban tặng để chiến đấu.

Không giống như con người, hắn đã phát triển được các năng lực như thuật pháp có thể tăng cường sức chiến đấu.

Chiếc quan tài màu vàng không ngừng ngưng tụ, Phong Kỳ cảm thấy áp lực ập đến từ mọi phía.

Trong tiếng gầm gừ, cơ thể hắn căng cứng, bắt đầu dùng sức, cố gắng dùng sức mạnh phá vỡ áp chế của chiếc quan tài màu vàng.

Dường như phát hiện ra ý định của hắn, bóng người gầy gò màu vàng đứng trước lối đi bằng kim loại một lần nữa giơ quyền trượng trong tay lên.

Quả cầu ánh sáng màu vàng vẫn còn lơ lửng trong không trung lúc này đã hòa vào chiếc quan tài màu vàng.

Một họa tiết hình đĩa tròn màu vàng lộng lẫy xuất hiện trên bề mặt chiếc quan tài màu vàng, Phong Kỳ ở bên trong lập tức cảm thấy có một sức mạnh bí ẩn đang xâm chiếm ý thức tinh thần của mình.

Sự tấn công kép về tinh thần và thể xác khiến áp lực của hắn tăng lên gấp bội.

Cảm giác bị áp bức không ngừng tăng lên trong cuộc đối đầu, hắn chỉ có thể nghiến răng chịu đựng, tìm kiếm cơ hội phản công.

Lúc này, một giọng nói vang lên trong đầu hắn nhưng không phải Lời Tự Thuật.

“Buông bỏ ý thức của ngươi, để ta lưu lại dấu ấn, sau đó thần phục ta!”

Nhận ra rằng Sinh Vật Trận Địa đang trói buộc hắn đang giao lưu ý thức với hắn, Phong Kỳ lập tức nghiến răng nói:

“Ta thần phục cái đầu ngươi!”

Nói xong, hắn lại một lần nữa căng cứng cơ thể.

“Thần phục, hoặc chết!” Giọng nói uy nghiêm lại một lần nữa vang lên.

[Theo những gì ta hiểu về ngươi, đây không phải là câu hỏi lựa chọn, mà là câu hỏi đưa đến cái chết.]

Lời Tự Thuật lúc này chế giễu.

“Đừng nói nhảm nữa, có cách nào giúp ta thoát khỏi đây không?”

[Có một cách, không biết có nên nói không.]

“Nói nhanh, ta sắp không chịu nổi nữa rồi.” Phong Kỳ gân xanh trên trán nổi lên, khó khăn nói.

[Hay là thần phục đi, thần phục chắc chắn có thể thoát khỏi.]

Phong Kỳ:…

Lúc này hắn đã có tâm trạng bóp chết Lời Tự Thuật.

Áp lực của kim quan lúc này tăng lên, ngay cả cơ thể cường tráng trong trạng thái Huyết Nguyên cũng có chút không chống đỡ nổi áp lực bên ngoài, hắn cảm thấy xương trên người mình đã có chút không chịu nổi.

Hết chương 811.

Chương 812. Run Rẩy Sợ Hãi

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng mình sẽ phải chết trước khi gặp được Tiểu Hắc thì bên ngoài lại có sự thay đổi.

Những con quỷ đầu dê vẫn đang chống lại sự xâm lược của đám quái vật hình người đều quay đầu nhìn về phía kim quan, dường như phát hiện ra rằng mạng sống của Phong Kỳ đã ngàn cân treo sợi tóc.

Lời chú quen thuộc vang lên trong đám quỷ đầu dê.

Dần dần, ngày càng nhiều quỷ đầu dê bắt đầu đọc lời chú, ngọn lửa màu xanh lục cháy trên cơ thể bốc lên.

Trong tiếng niệm chú, cơ thể của những con quỷ đầu dê bắt đầu tan chảy, hóa thành khí huyết tinh khiết lơ lửng trong không trung.

Khí huyết tụ lại thành một biển máu.

Lúc này, bên trong kim quan, Phong Kỳ đã nghe thấy tiếng xương mình gãy.

Khí huyết trong cơ thể không ngừng loãng ra, trạng thái Huyết Nguyên không thể duy trì được nữa.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

[Ồ, quỷ đầu dê chuẩn bị hiến thân tập thể cho ngươi rồi.]

"Hiến thân?"

Nghe lời Lời Tự Thuật nói, hắn không khỏi sửng sốt.

Ngay sau đó, hắn đột nhiên hiểu ra ý của Lời Tự Thuật.

Hồi chiến đấu với Thạch Sơn ban tặng cho hắn năng lực "Tử hồn", những con quỷ đầu dê chiến đấu cùng hắn đã dùng cách hiến tế mang đến cho hắn một sức mạnh khủng khiếp vô song khi hắn rơi vào cảnh tuyệt vọng.

"Có cứu rồi!" Phong Kỳ phấn khích nói.

[Thay mặt quỷ đầu dê nói với ngươi: MMP, không có gì.]

Lúc này, bên ngoài, một lượng lớn khí huyết bắt đầu tiến đến gần kim quan trấn áp Phong Kỳ, qua khe hở hoa văn của kim quan màu vàng mà vào bên trong.

Cảm giác nóng bỏng quen thuộc cuộn trào trong cơ thể, Phong Kỳ lập tức cảm thấy cơ thể mình bắt đầu có sự thay đổi.

Lần trước là mười mấy con quỷ đầu dê cùng hiến tế.

Giết chóc suốt dọc đường đến Khu tránh nạn Tinh Thành, hiện tại bên ngoài ít nhất cũng có hàng trăm con quỷ đầu dê.

Hắn đột nhiên có chút mong chờ không biết mình sẽ trở nên mạnh mẽ đến mức nào khi được sức mạnh hiến tế truyền vào.

Sức mạnh hiến tế tụ lại trong cơ thể hắn, lan tỏa khắp toàn thân.

Một đôi sừng quỷ đâm thủng da mọc lên trên trán hắn, ngọn lửa màu lục Mặc bao trùm quanh người hắn càng bùng cháy dữ dội hơn.

Cùng với sức mạnh hiến tế không ngừng tràn vào, cơ thể hắn cũng theo đó mà phình to, từng chút từng chút phá vỡ áp chế của kim quan.

Dưới ánh mắt kinh hoàng của Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác, cơ thể hắn nhanh chóng lớn lên.

8 mét, 15 mét, 20 mét…

Ngọn lửa màu lục Mặc bao quanh người hắn in lên người hắn những chữ viết bí ẩn, cổ xưa và méo mó, sau lưng hắn cũng xuất hiện một đôi cánh xương đen ngòm.

Lúc này, hình ảnh hư ảo của Ám thần xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Trên hình ảnh Ám thần hư ảo này có sáu lỗ hổng, nằm ở đầu, bốn chân tay và trung tâm cơ thể.

Lúc này, lỗ hổng ở vị trí trung tâm đã được sức mạnh hiến tế lấp đầy, ngưng tụ thành một viên đá quý màu lục Mặc tỏa sáng rực rỡ.

Sự thay đổi nhanh chóng của cơ thể, cảm giác đau đớn khiến Phong Kỳ nghiến chặt răng, chỉ cảm thấy trong cơ thể có một sức mạnh cuồn cuộn đang dâng lên.

Lúc này, vô số sương mù đen từ trong cơ thể hắn tràn ra, tạo thành từng đám sương mù đen bao quanh cơ thể hắn.

Lúc này, cơ thể Phong Kỳ đã dài hơn 40 mét.

Đứng đó giống như một sinh vật tà ác bò ra từ địa ngục, toàn thân tràn ngập hơi thở tà ác.

Bên dưới, Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác chứng kiến cảnh này, trên mặt hiện rõ vẻ kinh hoàng, rõ ràng không biết chuyện gì đang xảy ra.

Nỗi đau do cơ thể nhanh chóng lớn lên khiến Phong Kỳ không nhịn được mà gầm lên một tiếng.

Giống như tiếng sấm nổ vang, mặt đất rung chuyển.

Những đám sương mù đen bao quanh cơ thể hắn nhanh chóng quấn quanh cơ thể, uy áp sự sống khủng khiếp khiến

nhiều Sinh Vật Trận Địa bên dưới không nhịn được mà run rẩy.

Xa xa trên bầu trời, con quái thú trên không đang nhanh chóng bay về hướng này, dưới tiếng gầm này, nó đã dứt khoát vỗ cánh quay trở lại.

[Ta tuyên bố, quỷ đầu dê vinh dự nhận danh hiệu vật hiến tế tốt nhất trong mộng cảnh tương lai!]

…

Khi sức mạnh hiến tế được hấp thụ hoàn toàn.

Chiều cao của Phong Kỳ đã đạt tới hơn 50 mét.

Đứng đó như một bức tượng quỷ dữ, hơi thở phun ra ngọn lửa màu lục Mặc giống như ngọn lửa địa ngục, những đám sương mù đen bao quanh càng làm hắn trở nên tà ác hơn.

Áp chế huyết mạch khủng khiếp khiến Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác ở bên dưới run rẩy.

Bóng hình gầy gò màu vàng cầm quyền trượng cũng không còn bình tĩnh như trước.

Nó ngước nhìn bóng hình vĩ đại như núi của Phong Kỳ, trong mắt hiện lên một tia sợ hãi.

Bởi vì nó cảm nhận được một chút sức mạnh thần thánh trên người Phong Kỳ.

Mặc dù chỉ là một chút.

Nhưng giữa thần và phàm có một khoảng cách không thể vượt qua.

Đối mặt với sự xâm lược của hơi thở điên cuồng và tà ác, sự đắc ý trong lòng nó đã tan biến.

Hết chương 812.

Chương 813. Cổng Không Gian

Cảm giác áp bức của cái chết khiến nó không thở nổi.

Lúc này, sự cường hóa của Phong Kỳ cuối cùng cũng kết thúc.

Cúi nhìn những bóng hình nhỏ bé như kiến bên dưới, cảm nhận sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, trong lòng Phong Kỳ một lần nữa dâng lên sự thôi thúc có thể sánh ngang với Tiểu Hắc.

[Tiểu Hắc bảo ta chuyển lời, khuyên ngươi nên biết điều, lát nữa sẽ đến giết chết ngươi, lúc đó ai thua ai là chó.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn quyết định nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, lợi dụng thể chất Ám thần sau khi trở nên mạnh mẽ để giết càng nhiều Sinh Vật Trận Địa càng tốt,

Một là báo thù cho những người sống sót của loài người, hai là nâng cao sức mạnh hết mức có thể.

Nghĩ đến đây, hắn há miệng phun ra một luồng lửa đen rực cháy.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị giải phóng sức mạnh thì thấy trên bầu trời xa xa xuất hiện một vết nứt đen méo mó.

Cùng với sự thay đổi của vết nứt đen, một cánh cổng không gian bốc cháy ngọn lửa xuất hiện từ vết nứt.

Cánh cổng không gian được cấu tạo từ ngọn lửa màu lục Mặc dần dần rõ ràng trong sự méo mó, hình ảnh đầu Ám thần xuất hiện trên đỉnh khung cửa.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, một cánh tay đen ngòm bốc cháy ngọn lửa từ bên trong vươn ra nắm lấy mép khung cửa.

Cánh cổng không gian ngọn lửa đột nhiên mở rộng.

Bóng hình đen ngòm đội mặt nạ xương trắng lúc này thò đầu ra khỏi khung cửa.

Cánh cổng không gian không ngừng run rẩy, như thể chịu một áp lực cực lớn.

Lúc này, Phong Kỳ cũng nhìn rõ toàn bộ hình dạng của con quái vật bò ra từ cánh cổng không gian.

Nó có hình dạng giống người, bốn chân thô to, không cân xứng với cơ thể, trên mặt còn đeo mặt nạ xương trắng, trên trán là một đôi sừng quỷ rất giống với hình dạng hiện tại của hắn.

Còn nhiều điểm tương đồng khác.

Con quái vật này toàn thân bao phủ trong ngọn lửa màu lục nhạt, sau lưng cũng có một đôi cánh xương đen, chỉ là chiều cao còn cao hơn hình dạng Ám thần của hắn hơn ba mươi mét.

Điều khiến Phong Kỳ chú ý là trên đỉnh đầu của sinh vật tà ác này cũng lơ lửng hình ảnh hư ảo của Ám thần.

Điểm khác biệt là hình ảnh hư ảo của Ám thần trên đỉnh đầu nó đã được lấp đầy năm trong sáu lỗ hổng, chỉ còn thiếu viên ở giữa.

Còn hắn chỉ có viên ở giữa, thiếu năm viên còn lại.

[Ồ, nếu ta đoán không nhầm thì đây là chủ nợ đến đòi nợ, năng lực Huyết Nguyên ngươi có được hẳn là một trong sáu loại sức mạnh bản nguyên của Ám thần, sau khi ngươi lấy đi thì khiến Ám thần không thể tự bù đắp, luôn ở trong trạng thái thiếu hụt.]

“Vậy nên lần này là cảm ứng được sức mạnh của ta, xuyên không gian đến truy sát?”

[Đúng là như vậy, trước đây hơi thở của ngươi quá yếu nên nó không cảm ứng được, lần này ngươi có được sức mạnh hiến tế của hàng trăm con dê đầu quỷ, rõ ràng nó đã định vị được ngươi.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh, sau đó không nhịn được hỏi:

“Nó sẽ không phải là thần thật chứ?”

[Sau khi bổ sung cơ thể thì có thể nhưng hiện tại thì rõ ràng là còn lâu.]

“Nó và Tiểu Hắc thì sao?”

[Ăn đến no thì thôi nhưng khả năng cao là không no được, tức là bao nhiêu cũng chết bấy nhiêu!]

Phong Kỳ: …

Xã hội anh Hắc, người tàn nhẫn ít nói.

Hắn phát hiện theo sự tăng lên của nhận thức, sinh vật mạnh mẽ mà hắn gặp cũng ngày càng nhiều.

Nhưng những sinh vật này so với Tiểu Hắc thì vẫn chưa đủ, hắn cũng càng cảm thấy Tiểu Hắc đáng sợ.

Nghĩ đến lúc mình mới có được năng lực xuyên qua mộng cảnh tương lai, từng có ý định đánh quái vật để trở nên mạnh mẽ rồi đánh bại Tiểu Hắc, bây giờ nghĩ lại thì thật ngu ngốc.

Quả nhiên là vô tri mang đến sự tự tin mù quáng.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía sinh vật khủng khiếp đang đứng trước mặt.

Về nguồn gốc của nó, trong lòng hắn đã có phỏng đoán.

Rõ ràng là liên quan đến bố cục tương lai của tộc Ám thần, có lẽ là sinh vật siêu cấp do tộc Ám thần thu hoạch tín ngưỡng của loài người để bồi dưỡng, muốn dùng nó để tham gia vào cuộc tranh bá của vạn tộc và cuộc khủng hoảng thế lực lớn sắp xảy ra, giành lấy một vùng trời cho tương lai của tộc.

[Bố cục tương lai kiểu bồi dưỡng sinh vật siêu cấp này, cho lão mê liếm chân cũng không xứng.]

Đối với lời nói này của Lời Tự Thuật, hắn hoàn toàn đồng ý.

Hắn không rõ lắm về bố cục tương lai của các chủng tộc khác nhưng bố cục tương lai thành công nhất ở giai đoạn hiện tại phải kể đến Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không có sự xuất hiện của hắn, thậm chí có thể nói Mê Vụ Chi Chủ đã đặt một chân vào thành công.

Khó nói sau khi hấp thụ hoàn toàn tất cả sức mạnh hiến tế, cuối cùng có thể trở thành siêu thoát chi thần khinh thường chúng sinh như lời hắn nói hay không.

Lúc này, quái vật tộc Ám thần đã hoàn toàn thoát khỏi cánh cổng không gian.

Hết chương 813.

Chương 814. Nhận Biết Thực Tại

Nó chăm chú nhìn Phong Kỳ, trong mắt không giấu được sự thù địch và tham lam, dường như muốn nuốt chửng Phong Kỳ.

Cơ thể run rẩy, ngọn lửa màu lục nhạt dưới chân nó lan ra.

Ngọn lửa lan rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã đốt cháy rất nhiều quái vật hình người gần đó.

Nhận ra rằng trận chiến này không thể tránh khỏi, Phong Kỳ cũng bước lên một bước.

Ngọn lửa màu lục Mặc quanh cơ thể hắn lấy hắn làm trung tâm cuộn về phía trước, đốt cháy rất nhiều sinh vật hình người và Sinh Vật Trận Địa xung quanh.

Trong tiếng kêu thảm thiết, rất nhiều khí huyết tràn vào cơ thể hắn.

Lúc này, Tiểu Tàn và những Sinh Vật Trận Địa khác, bất chấp sự ăn mòn của ngọn lửa màu lục Mặc, chạy về phía đường hầm kim loại.

Nhưng lúc này, Phong Kỳ không có tâm trạng để để ý đến bọn họ, hắn nhìn thẳng vào con quái vật do tộc Ám thần tạo ra.

Ngọn lửa màu lục Mặc và ngọn lửa màu lục nhạt tiếp xúc, bốn phía hóa thành một chiến trường hỏa ngục, ngọn lửa hoàn toàn bao trùm cả vùng đất này.

[Đánh nó!]

Theo tiếng của Lời Tự Thuật vang lên, con quái vật tộc Ám thần ở xa mở miệng.

Ánh sáng đen chói mắt tụ lại trong miệng nó, hóa thành một quả cầu ánh sáng có tia điện đen bao quanh.

Khi quái vật tộc Ám thần phun ra quả cầu đen trong miệng, nó bị lực giật lùi về phía sau, một cột sáng đen đột nhiên bắn về phía mặt Phong Kỳ.

Đối mặt với đòn tấn công bất ngờ, Phong Kỳ theo bản năng giơ cánh tay phải lên, lòng bàn tay hướng về phía trước vung ra.

Ngay lập tức, đám sương mù đen bao quanh cơ thể hắn bị kéo về phía trước hắn tụ lại, hóa thành một tấm khiên sương mù đen, trên đó tự động khắc hình đầu Ám thần.

Ầm!

Khiên sương mù đen va chạm với quả cầu sáng, sức mạnh bùng nổ khiến không khí cũng bị bóp méo.

Sóng xung kích dư thừa của sức mạnh khủng khiếp khiến những quái vật hình người xung quanh ngay lập tức hóa thành tro bụi.

Mặt đất không ngừng run rẩy, như một trận động đất cấp mười, làm rung chuyển bức tường kim loại đặc biệt bên ngoài Khu tránh nạn Tinh Thành liên tục sụp đổ.

Trước sức mạnh tuyệt đối, khả năng phòng thủ của bức tường nơi trú ẩn trở nên vô nghĩa.

Hai loại sức mạnh va chạm nhanh chóng triệt tiêu nhau, cuối cùng khiên đen bị nung chảy trước, cột sáng đen mang theo sức mạnh còn sót lại đâm vào mặt Phong Kỳ.

Chát!

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên vung tay, một cái tát đánh tan cột sáng.

Ánh mắt chạm nhau, quái vật tộc Ám thần lúc này ngẩng đầu, thân hình đột nhiên biến mất tại chỗ.

Khi xuất hiện trở lại thì đã ở phía sau Phong Kỳ.

Phong Kỳ đã sớm nhận ra quỹ đạo di chuyển của quái vật tộc Ám thần, lúc này cúi đầu, né được cú tát của bàn tay to lớn.

Tiếng nổ âm thanh liên tiếp vang lên, cú đánh này mặc dù không trúng nhưng cũng khiến không gian này rung chuyển.

Ngay cả một cú tát bình thường nhất cũng có thể gây ra sát thương dư thừa theo diện phủ.

Dưới sự thúc đẩy của bản năng chiến đấu, Phong Kỳ quay người tung một cú móc, đập mạnh vào cằm của quái vật tộc Ám thần.

Sức mạnh khủng khiếp bùng nổ ngay khi tiếp xúc.

Mặt đất dưới chân sụp xuống, đám sương mù đen bao quanh cơ thể tụ về phía nắm đấm phải.

Một cột sáng đen từ trong tay hắn bốc lên, liên tục đẩy quái vật tộc Ám thần lên cao, sức mạnh khủng khiếp không ngừng nghiêng về phía nó.

[Đánh thường tự mang hiệu ứng kỹ năng và hiệu ứng chí mạng? Nếu có thể thì ngươi phải tìm cách giết chết con quái vật này, như vậy có lẽ ngươi có thể có được toàn bộ sức mạnh của Ám thần.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, lúc này Phong Kỳ đã hoàn toàn bước vào trạng thái chiến đấu.

Cảm giác kiểm soát sức mạnh tuyệt cường khiến hắn đắm chìm.

Lúc này, hắn đột nhiên nhảy lên, ngọn lửa màu lục Mặc trong tay hắn tụ lại thành một lưỡi chiến, đột ngột chém về phía quái vật tộc Ám thần.

Nhưng ngay khi lưỡi chiến sắp chém trúng quái vật tộc Ám thần, một trong năm viên đá quý Ám thần trên đỉnh đầu nó, viên đá quý ở cánh tay phải sáng lên.

Bầu trời như mặt hồ dưới cơn mưa rào, gợn lên vô số vòng tròn.

Tiếp theo, những gợn sóng này lan rộng thành trận pháp màu đen, vô số cánh tay khổng lồ được tạo thành từ ngọn lửa màu lục nhạt xuất hiện từ trận pháp, liên tiếp đập xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Hàng trăm, hàng nghìn, hàng vạn… Càng ngày càng có nhiều cánh tay màu lục nhạt xuất hiện trên bầu trời.

Cảnh tượng thật kinh hoàng, Phong Kỳ bị đánh rơi khỏi không trung trong đòn tấn công dữ dội.

Nhưng ngã xuống không phải là kết thúc, vô số cánh tay tiếp tục đập xuống, các mảng đất cũng dịch chuyển theo đó, thân hình khổng lồ của hắn liên tục chìm xuống dưới những cú đánh bạo lực của vô số cánh tay.

[Thật là đồ khốn nạn, đã nói là đấu tay đôi mà lại chơi phép thuật, không phải là hành động của một thằng đàn ông đích thực.]

Cơ thể Phong Kỳ không thể chống cự trước những đòn tấn công liên tiếp, cơ thể liên tục chìm xuống.

Hết chương 814.

Chương 815. Mọi Người Hỗn Loạn

Đột nhiên, cảm giác bị đè ép ở phía sau biến mất, cảm giác mất trọng lực thoáng qua ập đến, hắn ngã mạnh xuống quảng trường của căn cứ dưới lòng đất Khu tránh nạn Tinh Thành.

Lúc này, quảng trường không có sự sống, rõ ràng mọi người đã trốn vào nơi trú ẩn sâu hơn dưới lòng đất.

nhân lúc thở dốc, hắn dứt khoát tập trung sức mạnh và bắt đầu tung những cú đấm liên tiếp về phía bầu trời.

Lúc này, nắm đấm ngọn lửa màu lục Mặc bùng lên.

Bàn tay lửa và nắm đấm liên tục triệt tiêu nhau nhưng rõ ràng năng lực của hắn không phải là đối thủ của quái vật tộc Ám thần.

Mới chống đỡ được một lúc, hắn lại bị đập xuống đất, cơ thể tiếp tục chìm xuống.

“Pháp thuật này không có thời gian nghỉ sao?!”

[Cách chiến đấu của sinh vật cấp cao chính là như vậy, không phải là ở học viện ngươi học được phép thuật hỏa cầu, phép thuật thủy cầu cần phải vẽ quỹ đạo chậm rãi, phép thuật được giải phóng cũng từng đợt, đến cấp độ này, mỗi một loại phép thuật đều có thể coi là cấp độ hủy thiên diệt địa.]

Nghe được lời này, bản tính hung dữ trong lòng Phong Kỳ cũng bị kích hoạt.

Sức mạnh trong cơ thể không ngừng tuôn ra ngoài, cơ thể hắn hoàn toàn bị ngọn lửa màu lục Mặc bao phủ, nồng đậm

đến mức thậm chí không nhìn rõ được cơ thể hắn.

Gầm!

Cùng với một tiếng gầm, hắn chống lại vô số bàn tay đen lao lên bầu trời.

Đôi cánh xương đen sau lưng cũng bị ngọn lửa màu lục Mặc bám vào, biến thành một đôi cánh lửa, bắt đầu vỗ mạnh.

Lúc này, muốn né sang một bên là điều không thể, hắn chỉ có thể nghiến răng chịu đựng những cú đập của vô số bàn tay đen và bắt đầu từng chút một tiến về phía trên.

Cơ thể hắn dưới những cú đập dữ dội như muốn nứt ra vì đau.

Đặc biệt là đầu, không biết đã bị đập bao nhiêu lần, thậm chí còn có chút choáng váng.

Cố chịu đựng áp lực, hắn bay lên mặt đất, sau đó dùng hết sức lao sang một bên.

Ngay khi cơ thể ngã xuống, hắn không nhịn được mà há miệng phun ra một bãi chất lỏng màu đen.

Phát hiện ra sự xuất hiện của hắn, trong mắt quái vật tộc Ám thần hiện lên một tia tham lam, ngay sau đó những gợn sóng lan rộng như mưa trên bầu trời tan biến, trong nháy mắt, tất cả các trận pháp đều biến mất.

Lúc này, viên đá quý nằm trên đầu trong bóng tối của Ám thần lơ lửng trên đỉnh đầu nó sáng lên.

Rắc!

Một sợi tơ màu đen xuất hiện trước mặt nó.

Sức mạnh bí ẩn chưa kịp đến gần, thế giới này như bị xé toạc, cảm giác áp bức khủng khiếp ập đến từ bốn phương tám

hướng, vô số sinh vật hình người gần đó như cỏ rác tan thành tro bụi.

Nhìn thấy cảnh này, tim Phong Kỳ như muốn vỡ ra.

Những quái vật hình người này vốn dĩ đều phải trở thành chất dinh dưỡng để hắn trưởng thành, chỉ cần giết sạch những sinh vật hình người này, hắn chắc chắn có thể nâng cấp độ huyết thống của con người từ trung cấp lên "Cao cấp."

Thậm chí còn cao hơn.

[Ngươi về cơ bản đã bị tuyên án tử hình, căn bản không thể là đối thủ của tên này… Cứ coi như là luyện tập đi, sớm muộn gì ngươi cũng phải tiếp xúc với cấp độ chiến đấu này.]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ bình tĩnh lại.

Cứ coi như luyện tập đi, chết trong tay Tiểu Hắc cũng là chết, chết trong tay quái vật tộc Hắc thần cũng không sao.

Kể từ xưa đến nay, ai mà chẳng phải chết.

[Nhưng cũng không phải là ngươi cứ chết đi chết lại như vậy.]

Lúc này, sợi tơ đen trước mặt quái vật tộc Ám thần với tốc độ cực nhanh lao về phía hắn, giống như trong một bức tranh bị xé đi một trang, không gian nơi sợi tơ đen đi qua bị uốn cong, giống như bị xóa sạch hoàn toàn, để lộ ra không gian dòng chảy ngược màu đen tuyền.

Cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp khó có thể chống lại, Phong Kỳ lúc này bãi ra tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền.

[Cố giãy dụa đòn thứ ba của Mãnh hổ đưa tiễn… ôi, khoan đã, Tiểu Hắc đến rồi!]

Nghe được lời này, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn về phía đông.

Chỉ thấy ở đằng xa, một đám mây sương mù đen áp sát mặt đất đang tiến đến rất nhanh.

Trên người Tiểu Hắc không có bất kỳ hơi thở nào nhưng quái vật tộc Ám thần đã há miệng cười lại quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc.

Không giống như những Sinh Vật Trận Địa vô não kia, chỉ cần phát hiện ra Tiểu Hắc là sẽ chủ động lao vào chỗ chết.

Sau khi quan sát trong chốc lát, trong mắt nó lộ ra một tia sợ hãi khó nhận ra.

Khi tốc độ tiến đến của Tiểu Hắc ngày càng nhanh, quái vật tộc Ám thần vốn bình tĩnh thản nhiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía nó, sát ý cuồn cuộn gần như hóa thành thực thể ập đến.

Tốc độ di chuyển của đường cắt màu đen đột nhiên tăng lên.

Ngay khi đường cắt màu đen sắp chạm vào cơ thể hắn, Phong Kỳ đột nhiên lao sang một bên.

Đường cắt màu đen lặng lẽ lướt qua, cánh tay phải của hắn giống như một ghi chú bị tẩy xóa, biến mất không thấy, như thể chưa từng tồn tại.

Hết chương 815.

Chương 816. Nhớ Lại Ký Ức

Thân hình loạng choạng đứng vững, Phong Kỳ vẫn còn sợ hãi.

Hắn không hề nghi ngờ, nếu không né tránh vừa rồi, hắn sẽ bị đường cắt màu đen xóa sạch hoàn toàn.

Lúc này, đường cắt màu đen tiếp tục lướt qua, trực tiếp cắt về phía Tiểu Hắc.

Còn năm viên đá quý trên đỉnh đầu quái vật tộc Ám thần đồng thời sáng lên, trong nháy mắt đã đến trước mặt Phong Kỳ, uy áp khủng khiếp trong nháy mắt đè cho thân hình hắn khom xuống.

Trong miệng rộng mở của quái vật tộc Ám thần xuất hiện một chấm đen.

Chấm đen quay nhanh, tạo thành một xoáy nước màu đen, lực hút khủng khiếp ập đến từ bên trong.

Phong Kỳ lúc này cảm nhận được sự đe dọa của tử thần.

Trước khi chết, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc.

Ở đằng xa, sợi tơ đen va chạm với Tiểu Hắc.

Ngay cả không gian cũng có thể xóa sạch trong chốc lát nhưng đường cắt lại dừng lại trước mặt Tiểu Hắc, ngay sau đó sương mù đen tràn về phía trước bao phủ sợi tơ đen.

Đường cắt màu đen không thể chống lại được nhanh chóng tan chảy trước mặt Tiểu Hắc.

[Nếu nói sợi tơ đen là cục tẩy thì Tiểu Hắc chính là hố đen, không thể so sánh được!]

Cùng với giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên, sợi tơ đen hoàn toàn tan biến.

Tiểu Hắc lúc này ngưng tụ cơ thể, với tốc độ không nhanh không chậm bay về phía Phong Kỳ.

Lúc này, nửa người của Phong Kỳ đã bị hút vào trong miệng rộng của quái vật tộc Ám thần.

Tiểu Hắc lúc này tiến đến gần, sương mù đen bắt đầu từ đôi chân của Phong Kỳ nuốt chửng về phía trước.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt quái vật tộc Ám thần không giấu được vẻ kinh hoàng, đột nhiên phun ra nửa thân trên của Phong Kỳ, thân hình liên tục lùi lại mấy bước.

Hai cánh tay liên tục xé rách, phác họa ra một cánh cửa lửa đang cháy.

Trong vẻ mặt kinh ngạc của Phong Kỳ, nó không ngoảnh đầu lại mà nhảy vào trong.

Phong Kỳ:…

Lời Tự Thuật:…

[Thằng hèn!]

Phong Kỳ lúc này cũng giơ ngón giữa về phía bóng lưng rời đi của quái vật tộc Ám thần.

Quay đầu nhìn Tiểu Hắc đang từ từ nuốt chửng cơ thể mình, Phong Kỳ nằm trên đất, chống cằm bằng một tay và hét lên:

“Hắc ca, làm ơn cho ta chết một cách nhanh chóng, đừng ép ta phải dùng Mãnh Hổ Quyền với ngươi!”

…

Khi màn sương đen hoàn toàn bao phủ cơ thể, Phong Kỳ nhanh chóng mất đi ý thức.

Không biết qua bao lâu, cảm giác đau đớn dữ dội đánh thức hắn khỏi bóng tối, lúc này hắn mở mắt ra.

Từ từ ngồi dậy khỏi ghế sofa, cảnh vật trước mắt khiến hắn vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Lúc này hắn ôm đầu.

Những cảm xúc tiêu cực của đường hy sinh tràn ngập trong đầu, hắn không khỏi nhớ lại từng cảnh tượng trong ký ức về đường hy sinh.

Đặc biệt là cảnh tượng Mê Vụ Chi Chủ tử trận.

Nỗi buồn khó tin và tội lỗi đó vẫn còn mới mẻ trong ký ức.

Hít một hơi thật sâu, hắn đè nén những cảm xúc tiêu cực đang trào dâng trong đầu, ngồi dậy khỏi ghế sofa, đi đến trước tủ lạnh.

Mở tủ lạnh ra, hắn lấy một chai nước giải khát ướp lạnh, ừng ực đổ vào miệng vài ngụm lớn.

Chất lỏng lạnh lẽo trôi xuống cổ họng, hắn lập tức cảm thấy tỉnh táo hơn nhiều.

Lắc lắc cái đầu vẫn còn hơi choáng váng, hắn cầm chai nước giải khát bước tới bàn làm việc.

Kéo ghế ngồi xuống, hắn mở cuốn sổ tay đặt trên bàn làm việc.

Nhưng hắn không mở ra để ghi chép, mà bắt đầu lật xem những nội dung đã ghi trước đó.

Tình trạng hiện tại không tốt, hắn định nghỉ ngơi một lát, đợi tinh thần tốt hơn rồi mới mở ra ghi chép.

Trời dần tối.

Phong Kỳ bật đèn bàn trên bàn làm việc.

Trong lúc đó Lâm Nhiễm gọi điện đến, giục hắn đi ăn cơm.

Sau khi nói với Lâm Nhiễm rằng hắn đang bận, hắn liền cúp điện thoại.

Hắn tiếp tục ngồi trước bàn làm việc lật từng trang, khi ngón tay lướt qua những dòng chữ, trong đầu hắn tràn ngập những hình ảnh hồi ức.

Mỗi câu được ghi trong sổ tay đều là một bản tóm tắt về trải nghiệm trên đường hy sinh.

Có thể đằng sau câu nói này là kết tinh của nhiều năm phấn đấu và nỗ lực của hắn trên đường hy sinh.

Đằng sau mỗi thông tin tình báo đều có một lần hắn từ bỏ tương lai, thậm chí trả giá bằng mạng sống, nguyện làm đá dò đường bước vào bóng tối.

Quá nhiều trải nghiệm trong đầu đã biến thành vô số hình ảnh ký ức.

Những hình ảnh ký ức này giống như ngọn lửa, nung đốt trái tim Phong Kỳ, khiến hắn trở nên kiên định hơn.

Mỗi sự hy sinh trên đường hy sinh đều sẽ làm nặng thêm gánh nặng trên vai hắn, gánh vác kỳ vọng của nhiều đường hy sinh cũng khiến hắn trở nên mạnh mẽ hơn.

Thời gian trôi đến một giờ sáng.

Khi hắn lật đến trang giấy trắng, không khỏi hít một hơi thật sâu.

Lúc này hắn cầm lấy cây bút đặt trên bàn làm việc, bắt đầu ghi lại nội dung tình báo thu được trên dòng thời gian này.

Tình hình thu thập tình báo.

Tình báo thu thập được thứ nhất, xác định Hiến tế Huyết nhục ra đời từ Mê Vụ Chi Chủ, nguồn gốc cụ thể là Mê Vụ

Chi Chủ nghiên cứu các đường vân trên Huyết Thạch kỳ tích, tiến hành cải tiến lần thứ hai để tạo ra.

Hết chương 816.

Chương 817. Kế Hoạch Tương Lai

Tình báo phái sinh: Đường vân sau khi Mê Vụ Chi Chủ cải tiến được chia thành hai phần, một là Huyết nhục đỉnh, hai là Hiến tế Huyết nhục.

Huyết nhục đỉnh: Phiên bản hoàn chỉnh của đường vân được khắc trên Huyết Thạch (đã được Mê Vụ Chi Chủ cải tiến).

Hiến tế Huyết nhục: Phiên bản rút gọn của đường vân được khắc trên Huyết Thạch.

Trong đó Huyết nhục đỉnh mới là cốt lõi thực sự của môn công pháp này.

Sự tồn tại của Hiến tế Huyết nhục giống như được tạo ra để làm vật hiến tế cho những người tu luyện Huyết nhục đỉnh, tu luyện Hiến tế Huyết nhục sẽ giúp cường hóa cường độ huyết mạch, chỉ để người tu luyện Huyết nhục đỉnh có thể hấp thụ tốt hơn.

Triển vọng tương lai: Tiếp tục để lão Vương thử nghiên cứu phương pháp phá giải Hiến tế Huyết nhục, chỉ cần có thể phá giải được mối nguy ẩn chứa trong Hiến tế Huyết nhục, môn công pháp siêu cấp này có thể đóng vai trò thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện nhân loại.

Viết xong thông tin tình báo đầu tiên, Phong Kỳ chìm vào im lặng.

Hắn đã nghĩ đến rất nhiều cách để phá giải mối nguy ẩn chứa trong Hiến tế Huyết nhục.

Ví dụ như giải quyết triệt để lão Mê.

Nhưng làm như vậy vẫn có rủi ro tiềm ẩn, không thể diệt trừ tận gốc mối nguy ẩn chứa trong Hiến tế Huyết nhục.

Huyết Thạch mà lão Mê có được không phải là hoàn chỉnh, chắc chắn vẫn còn thế lực tiềm ẩn nắm giữ những phần còn lại của kỳ tích Huyết Thạch.

Những thế lực này có lẽ cũng có thể nghiên cứu ra điều gì đó từ Huyết Thạch không hoàn chỉnh.

Mặc dù khả năng này rất nhỏ nhưng dù sao cũng là một rủi ro.

Tóm lại, rõ ràng là vẫn phải loại bỏ hoàn toàn mối nguy ẩn chứa trong Hiến tế Huyết nhục mới có thể yên tâm.

Hắn cũng từng nghĩ đến việc trực tiếp để nhân loại tu luyện "Huyết nhục đỉnh."

Nhưng sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn vẫn từ bỏ ý định này.

Lý do rất đơn giản, khi Mê Vụ Chi Chủ phát hiện ra đường vân trên Huyết Thạch, mục tiêu của hắn là nghiên cứu ra một môn công pháp tu luyện siêu cấp có thể giúp tộc nhân phát triển.

Lý do hắn tạo ra Hiến tế Huyết nhục giữa chừng là vì hắn cho rằng Huyết nhục đỉnh quá phức tạp.

Mức độ phức tạp này khi mới bắt đầu tu luyện thì không sao nhưng càng tu luyện về sau thì càng phức tạp.

Mức độ phức tạp này không những không thể giúp tộc đàn phát triển mà còn hạn chế tiềm năng phát triển của tộc đàn.

Chỉ có số ít người có thiên phú đỉnh cao mới có thể tu luyện được.

Hắn mới lựa chọn sáng tác ra phiên bản rút gọn là Hiến tế Huyết nhục.

Vì vậy, muốn đi con đường mà ngay cả lão Mê cũng thấy phức tạp này thì rất khó.

Nghĩ kỹ lại, hắn cảm thấy phá giải Hiến tế Huyết nhục vẫn là con đường dễ đi nhất.

Chỉ cần phá giải thành công, nhân loại cũng giống như thu được một môn công pháp siêu cấp có thể khai thác tiềm năng huyết mạch.

Hiện tại, lão Vương có tiến triển trong từng dòng thời gian phá giải, mặc dù tiến triển chậm nhưng không phải không có hy vọng, hoàn toàn có thể trông chờ vào điều này.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ bắt đầu tiếp tục viết vào sổ tay.

Tình báo thu thập được thứ hai, Viện Nghiên cứu Hổ phách hiện tại đã bị thế lực trong lĩnh vực là tộc Dạ Ảnh chiếm giữ.

Nhận xét: Thế lực yếu kém không đáng sợ, có thể dễ dàng xóa sổ.

Tình báo thu thập được thứ ba, thông qua điều tra phát hiện ra rằng tộc Linh Năng dường như đang chiêu mộ các thế lực trong lĩnh vực có tiềm năng, đồng thời bồi dưỡng những thế lực này để mưu tính cho tương lai.

Hiện tại đã điều tra ra thế lực phụ thuộc: Tộc Ám Thần.

Thông tin tình báo về tộc Ám Thần: Cơ bản có thể xác định rằng sự xuất hiện của Ác ma đầu dê có liên quan đến tộc Ám Thần, thậm chí Ác ma đầu dê rất có khả năng là hậu duệ của tộc Ám Thần sau 1500 năm.

Dự đoán về kế hoạch tương lai của tộc Ám Thần: Thông qua việc thành lập và phát triển Giáo phái Ám Thần ở năm thành phố lớn và các thành phố phụ thuộc xung quanh, sau đó

thông qua ảnh hưởng của Giáo phái Ám Thần để thu hoạch sức mạnh tín ngưỡng của con người, từ đó tạo ra sinh vật siêu cấp "Ám Thần."

Nhận xét: Kế hoạch tương lai của tộc Ám Thần không phải là không thể phá giải, điều duy nhất cần cảnh giác là tộc Linh Năng đứng sau chúng.

Tình báo thu thập được thứ tư, thông qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, biết được rằng trong hệ thống cống ngầm của thành phố Mộ Lâm, thành phố phụ thuộc của thành Cựu Nhật, có một căn cứ bí mật của tộc Linh Năng và đối tượng nghiên cứu trong căn cứ là Sát thủ da xanh.

Giả thuyết một, Sát thủ da xanh là sinh vật đặc biệt do tộc Linh Năng tạo ra.

Nếu giả thuyết này là đúng, cơ bản có thể xác định rằng trong tộc Linh Năng có không chỉ một vật phẩm kỳ tích, thực lực tổng hợp thậm chí có thể dễ dàng lật đổ nền văn minh nhân loại.

Giả thuyết hai, Sát thủ da xanh bị bắt giữ khi cướp vật phẩm kỳ tích "Kho Ý thức Thánh Linh." của tộc Linh Năng và tiến hành nghiên cứu đối với chúng.

Hết chương 817.

Chương 818. Ác Tâm Bất Chợt

Giả thuyết này tương đối phù hợp với tình hình thực tế, đáng tin cậy hơn giả thuyết một.

Nhận xét: Chuyện bất thường ắt có yêu quái nhưng thông tin tình báo hiện có không đủ, không thể đưa ra phán đoán chi tiết đối với thông tin tình báo hạn chế.

Tình báo thu thập được thứ năm, thông qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, biết được rằng kế hoạch bố trí tương lai của Viện nghiên cứu khoa học có tên là "Kế hoạch Tử thần đen."

Kế hoạch này cơ bản có thể xác định là kế hoạch tạo ra Tiểu Hắc.

Nhưng do Mê Vụ Chi Chủ chiếm đoạt Vương Ý thuộc nhóm nòng cốt chiến đấu bên ngoài, dẫn đến việc không thể tiếp cận tài liệu về nghiên cứu, không thể tìm hiểu, điều tra sâu hơn về Kế hoạch Tử thần đen.

Tình báo thu thập được thứ sáu, biết được rằng trong lĩnh vực Hắc Tuyệt ở biển phía đông thành Cựu Nhật có một vật phẩm kỳ tích.

Vật phẩm kỳ tích này tạm thời gọi là "Vòng tay kỳ tích", có thể thu thập sức mạnh tín ngưỡng bất kể khoảng cách, hiệu quả hấp thụ cụ thể vẫn cần được thử nghiệm.

Triển vọng tương lai: Có lẽ có thể thông qua việc thiết lập liên hệ tín ngưỡng, truyền sức mạnh của dòng thời gian chính sang cơ thể dòng thời gian hy sinh, như vậy dòng thời gian hy

sinh cũng sẽ sở hữu các năng lực thiên phú mạnh mẽ như Huyết Nguyên.

Nếu kế hoạch này khả thi, về sau dòng thời gian hy sinh có thể triển khai kế hoạch tấn công mạnh mẽ.

Kế hoạch tiếp theo: Nghỉ ngơi vài ngày để điều chỉnh lại trạng thái tinh thần, sau đó đến lĩnh vực Hắc Tuyệt cướp đoạt Vòng tay kỳ tích.

Đánh giá nguy hiểm: Lúc đó, cơ thể của lão Mê vẫn chưa hồi phục hoàn toàn nhưng vẫn có thể dễ dàng đánh bại thủ lĩnh Người giống, còn lời nguyền sinh mệnh của Sinh vật trận địa Người giống trước khi chết có tác dụng rất hạn chế đối với ta, năng lực thiên phú Hồn tím có thể làm suy yếu đáng kể sát thương của nhiều dạng năng lượng.

Tóm lại: Rủi ro cực thấp

Tình báo thu thập được thứ bảy, biết được quá trình trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ

Nội dung tình báo: Đi cùng lão Mê trên một dòng thời gian hy sinh, trong quá trình tiếp xúc đã hiểu được nỗi đau, ước mơ và sự kiên định của hắn.

Lúc này ta mới phát hiện ra rằng, hóa ra kẻ mà ta cho là đại gian đại ác trong dòng thời gian trước đó lại có một mặt khác, thậm chí có thể nói là trọng tình nghĩa.

Nhưng dù thế nào đi nữa, cũng không thể xóa bỏ tội ác tày trời mà hắn đã gây ra đối với loài người…

Viết đến đây, Phong Kỳ đột nhiên dừng bút.

Đi cùng lão Mê hơn mười năm, nhiều trải nghiệm vẫn còn in sâu trong tâm trí.

Đặc biệt là hình ảnh lão Mê liều chết cứu hắn, cõng hắn trên lưng đi trong biển máu bên ngoài thành Cựu Nhật.

Lúc đó, hắn đã bị tinh thần không sợ hy sinh của lão Mê làm cảm động.

Bây giờ hắn vẫn có thể nhớ rõ hình ảnh lão Mê trước khi chết dùng ngón tay khó khăn vẽ trên mặt đất, dặn dò hắn mang theo ước mơ của lão mà tiếp tục tiến về phía trước.

Gạt bỏ lập trường khác nhau, thực ra họ có thể là những người bạn chân thành.

Dòng thời gian hy sinh này, Mê Vụ Chi Chủ đã dạy hắn rất nhiều điều.

Cũng khiến hắn hiểu rằng nếu đổi góc độ nhìn nhận vấn đề thì thực ra rất ít điều thực sự tà ác, chỉ có bất đắc dĩ.

Những năm tháng theo chân Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành, hắn cũng từng tự hỏi lòng mình.

Nếu có một ngày loài người lâm vào cảnh tuyệt vọng, con đường duy nhất là dẫn dắt loài người đến một thế giới khác để chinh phạt và cướp bóc, hắn sẽ làm gì?

Câu trả lời cho câu hỏi này hiển nhiên.

Hắn không phải thánh mẫu, chỉ là lựa chọn đứng trên lập trường của loài người để suy nghĩ vấn đề.

Mọi yếu tố bất lợi cho loài người trong mắt hắn đều là tà ác.

Hắn không cho rằng mình sai nhưng bây giờ cũng không cho rằng Mê Vụ Chi Chủ sai.

Nguyên nhân sâu xa, chỉ là lập trường khác nhau mà thôi.

Nhưng hắn vẫn sẽ luôn đứng về phía loài người, chống lại kẻ thù xâm lược, không ngừng nỗ lực để khai mở tương lai lý tưởng trong lòng.

Điều duy nhất hắn hối tiếc là số phận đã định hắn và Mê Vụ Chi Chủ là kẻ thù.

Cuộc gặp gỡ, quen biết ngắn ngủi, giống như hoa trong gương, trăng dưới nước, coi như là một giấc mơ vậy.

[Thực ra giữa ngươi và lão Mê không chỉ có lựa chọn đối địch, ta đã xem hết ký ức dòng thời gian hy sinh của ngươi, ta phát hiện ra rằng trong đó có một cách có thể hóa giải mâu thuẫn, chỉ là cách này rõ ràng không thể sử dụng ngay bây giờ.]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

"Ý ngươi là gì?"

[Theo mốc thời gian ký ức dòng thời gian hy sinh của ngươi, giai đoạn hiện tại lão Mê đã mang theo lĩnh vực Mê Vụ, tức là lĩnh vực thế giới mà loài người định nghĩa là "Lĩnh vực Tĩnh lặng." đã giáng lâm]

[Nhưng giai đoạn hiện tại loài người vẫn chưa triển khai chiến lược đối với lĩnh vực Tĩnh lặng, tức là lão Mê thời điểm này chưa từng làm hại loài người, càng chưa từng gây ra mối đe dọa nào cho loài người.]

Hết chương 818.

Chương 819. Trọng Tình Cảm

[Qua lời kể của lão Mê, chúng ta đã biết rõ, mục tiêu của hắn là đứng trên đỉnh thế giới trở thành Trụ thần nhưng cốt lõi của mục tiêu này là chỉ có trở thành Trụ thần mới có năng lực bảo vệ tộc đàn trường tồn vĩnh viễn, không còn phải chịu sự đe dọa của kẻ thù… Tóm lại, lão Mê quan tâm nhất là tộc nhân của hắn, đây cũng là lời hứa mà hắn đã hứa với toàn thể tộc nhân khi trở thành tộc trưởng tộc Mê Vụ.]

Nghe đến đây, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra Lời Tự Thuật muốn nói gì.

"Ý ngươi là nếu ta có thể khiến lão Mê đứng chung chiến tuyến với ta ở thời điểm này, hắn không những không trở thành kẻ thù của loài người, mà còn trở thành đồng minh của loài người?"

[Đúng vậy, không có kẻ thù vĩnh viễn, chỉ có lợi ích vĩnh viễn, nếu ngươi có thể thuyết phục lão Mê đứng chung chiến tuyến với loài người, ngươi có thể mang lại cho toàn thể loài người một đồng minh đáng tin cậy có tiềm năng vô hạn.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, biểu cảm của Phong Kỳ thay đổi.

Lời nói của Lời Tự Thuật đã mở ra cho hắn một hướng suy nghĩ hoàn toàn mới.

Nghĩ kỹ lại, con đường tương lai phải đi còn rất dài.

Cuộc tranh bá của vạn tộc trong thế giới tương lai, cùng với sự giáng lâm của thế lực bí ẩn, loài người còn phải đối mặt

với rất nhiều thách thức.

Vậy thì có thể thực sự như Lời Tự Thuật nói, chiêu mộ một nhóm tộc đàn lĩnh vực có chung chí hướng, cùng loài người thống nhất chiến tuyến, cùng nhau đối mặt với thế lực khiến vạn tộc khiếp sợ, cùng nhau đối mặt với thảm họa chưa biết.

Nhưng như Lời Tự Thuật đã nói, hắn không thể chiêu mộ Mê Vụ Chi Chủ ở thời điểm này.

Muốn kéo bè kéo cánh Mê Vụ Chi Chủ cần ba điều kiện tiên quyết.

1, Có thực lực tuyệt đối áp đảo.

Thực lực mới là nền tảng của đàm phán, không có thực lực tương xứng thì căn bản không thể đứng trên cùng một mặt bằng để nói chuyện.

Vấn đề này kỳ thực không khó giải quyết.

Hiện tại hắn mở hình thái Huyết Nguyên, chiến lực sẽ không yếu hơn lão Mê đang bị thương nặng ở giai đoạn này, chỉ cần tiếp tục nâng cao thực lực thì đánh bại lão Mê ở giai đoạn này không khó.

2, Giúp Mê Vụ Chi Chủ tìm được phương pháp hồi sinh tộc nhân.

Võ lực chỉ là điều kiện tiên quyết để đàm phán nhưng không phải là cốt lõi then chốt.

Hồi sinh tộc nhân là chuyện mà Mê Vụ Chi Chủ quan tâm nhất, thậm chí có thể nói là ” chấp niệm”, chỉ có giải quyết được vấn đề này thì lão Mê mới cam tâm kết minh với hắn.

Nếu không, với sự hiểu biết của hắn về lão Mê, dù dùng vũ lực khiến lão khuất phục, lão chắc chắn sẽ ngấm ngầm làm trò mờ ám, biết đâu một ngày nào đó sẽ đâm sau lưng phe loài người mấy nhát dao.

Có lẽ trong thời gian kết minh còn bị lão Mê bán đứng mà còn giúp lão đếm tiền.

3, Để lão Mê nhìn thấy một tương lai đáng mong đợi.

Lão Mê rất coi trọng tình cảm, nếu giúp lão hồi sinh tộc nhân, lão chắc chắn sẽ rất biết ơn.

Nhưng lòng biết ơn thuần túy không phải là yếu tố then chốt để kết minh, với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, khả năng lớn là lão sẽ chọn giúp đỡ phe loài người phát triển trong tương lai, chứ không phải hoàn toàn đứng chung chiến tuyến với loài người.

Chỉ có một cách duy nhất có thể khiến lão Mê kiên định đứng chung chiến tuyến với loài người, đó là để lão nhìn thấy một tương lai lý tưởng, một tương lai mà tộc nhân có thể an cư lạc nghiệp mãi mãi.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, cần hắn phải vẽ ra một viễn cảnh lớn.

Nhưng viễn cảnh này phải khiến lão Mê tin rằng hắn có thể làm được, nếu không thì mọi chuyện chỉ là nói suông, lão Mê không thể dễ dàng bị lừa gạt.

Giải quyết được ba vấn đề này, lão Mê có thể kiên định đứng về phía phe loài người, cùng toàn thể loài người nỗ lực vì tương lai.

Nghĩ đến đây, trong mắt Phong Kỳ hiện lên một tia phấn khích.

Cảm giác tội lỗi trong lòng lúc này đã tan biến.

Sau khi được Lời Tự Thuật chỉ bảo, hắn đã tìm ra một con đường mới, hắn phát hiện ra rằng bản chất lập trường khác nhau giữa hắn và lão Mê là có thể hóa giải.

Không phải như hắn tưởng tượng, chỉ có kết cục ngươi chết ta sống.

Suy nghĩ thông suốt, trên mặt hắn nở nụ cười rạng rỡ:

"A Bạch, ngươi đúng là đã giúp ta một việc lớn."

[Nếu ngươi thực sự muốn cảm ơn ta, làm ơn hãy thể hiện thái độ một chút.]

"Thế nào?"

[Gọi ta một tiếng "Cha"]

"Hệ thống ngu ngốc!"

[he~tui!]

(Nhất đao trảm: Đã gấp đôi phiếu tháng, xin phiếu tháng nào~)

…

Sáng sớm hôm sau.

Vừa thức dậy, Phong Kỳ đến phòng hiệu trưởng trình bày tình hình với Bạch Phù Sinh, sau đó rời khỏi Tinh Thành Học Phủ.

Ra khỏi cổng học phủ, hắn dùng điện thoại gọi một chiếc xe, trực tiếp đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trên điện thoại không thể kể hết tình hình, hắn vẫn quyết định đích thân đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, trình bày chi tiết về sự việc hy sinh này.

Hết chương 819.

Chương 820. Chế Tạo Khoang Chơi

Sau một đêm nghỉ ngơi, ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức đã giảm đi không ít.

Trong đầu hắn hiện lên rất nhiều kiến thức tài liệu lấy được từ căn cứ bí mật của Tinh Hồng ở 1500 năm sau.

Hầu hết các tài liệu đều liên quan đến trò chơi siêu thực tế.

Đây cũng là dự án mà căn cứ bí mật của Tinh Hồng đã tốn rất nhiều nguồn lực để nghiên cứu trong tuyến hy sinh này.

Hiện tại, siêu nhà máy dùng để chế tạo khoang chơi trò chơi siêu thực tế bên ngoài Tinh Thành đã bắt đầu được xây dựng, việc nghiên cứu trò chơi siêu thực tế cũng đã đi vào đúng hướng.

Còn về việc trò chơi siêu thực tế trong tuyến hy sinh không tạo ra nhiều ảnh hưởng đến tương lai thì không phải do trò chơi siêu thực tế không tốt.

Điều quan trọng nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong tuyến hy sinh là sự an toàn.

Nếu triển khai trò chơi siêu thực tế trên diện rộng, sẽ có một số rủi ro chắc chắn.

Mặc dù các thế lực sẽ không tùy tiện ra tay trước khi chưa tìm hiểu rõ tình hình nhưng rủi ro thấp cũng là rủi ro, cũng có thể khiến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị hủy diệt sớm.

Như vậy, nỗ lực của tuyến hy sinh chắc chắn sẽ trở nên vô ích.

Chỉ khi loại bỏ hoàn toàn những mối nguy tiềm ẩn bên trong xã hội loài người, trò chơi siêu thực tế mới có thể chính thức triển khai bố cục tương lai.

Hắn và các cấp cao của Tinh Hồng đều tin chắc rằng, trò chơi siêu thực tế này chắc chắn sẽ trở thành đường cao tốc trong quá trình phát triển của loài người, sẽ thúc đẩy tốc độ phát triển của loài người lên rất nhiều.

Khoảng 2 giờ sau, xe taxi dừng trước cổng chính của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trả tiền xe rồi xuống xe, Phong Kỳ đi thẳng đến cổng chính căn cứ Tinh Hồng và dừng lại.

Không cần phải xác minh, thiết bị dò tìm lắp đặt bên ngoài tự động quét hình ảnh của hắn và đối chiếu với cơ sở dữ liệu.

Đứng trước cánh cổng kim loại chờ đợi vài giây, cánh cổng kim loại tự động mở ra.

Lúc này, hắn bước vào căn cứ Tinh Hồng.

Tiến về phía trước theo con đường quen thuộc, hai bên đường chính lắp đặt rất nhiều vũ khí công nghệ đối không, dọc đường có chiến sĩ thuộc hạ của Tinh Hồng đang làm nhiệm vụ.

Vào bên trong tòa nhà căn cứ, lại trải qua kiểm tra của nhiều cửa ải, hắn đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Lúc này, cửa phòng thí nghiệm đóng chặt, rõ ràng đang tiến hành nghiên cứu dự án thí nghiệm.

Phong Kỳ chọn cách chờ bên ngoài.

Ánh mắt lướt qua quảng trường căn cứ, các nhà khoa học trong căn cứ Tinh Hồng đều tập trung làm việc, không để ý đến sự xuất hiện của hắn.

Hắn đã quen với điều này.

Chờ đợi một lúc lâu, cửa phòng thí nghiệm mở ra, Úy Vi mặc đồng phục Tinh Hồng mệt mỏi đi ra.

Thấy hắn dựa vào tường, Úy Vi có chút ngạc nhiên:

"Trở về rồi à?"

"Trở về rồi."

"Chờ một chút, ta ghi lại dữ liệu nghiên cứu, sau đó nghe ngươi kể về sự việc hy sinh… Ngươi đi theo ta trước đi."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Theo Úy Vi đến kho dữ liệu, hắn ngồi một bên nhìn Úy Vi ghi chép dữ liệu trên bàn điều khiển.

1 giờ sau, Úy Vi dừng động tác, quay đầu nhìn hắn:

"Nói đi, ngươi lại trải qua chuyện đau lòng gì?"

"Sao ngươi chắc chắn là chuyện đau lòng? Chẳng lẽ không thể là chuyện ta đánh bại thế lực lãnh địa, dẫn dắt loài người trỗi dậy sao?" Phong Kỳ nghe vậy, không nhịn được trợn mắt.

Nghe được lời này, Úy Vi nở nụ cười trên mặt, sau đó trêu chọc:

"Nếu là ngươi có khả năng tước đoạt thiên phú thì đúng là có khả năng rất nhỏ có thể đánh bại các thế lực lãnh địa nhưng ngươi ở tuyến hy sinh chỉ có thể khảm Phù Văn Tinh Thạch để nâng cao thực lực, sự phát triển có giới hạn, làm sao đánh bại được?"

Nói đến đây, Úy Vi dừng lại, sau đó nghiêm mặt nói:

"Vậy bắt đầu đi, kể lại trải nghiệm bi thảm của ngươi ở tuyến hy sinh, đến lúc đau lòng muốn khóc cũng không sao, đúng rồi… Ở đây không có camera giám sát."

"Được rồi, mặc dù trải nghiệm có hơi buồn nhưng ta vẫn chưa đến mức phải khóc!"

“Vì đã khóc trước rồi à?”

Phong Kỳ:…

[Đúng là, bà già này không phải đã học “Thấu thị.” với ta chứ, sao lúc nào cũng có thể nhìn thấu ta vậy.]

Nhìn biểu cảm trêu chọc của Úy Vi, Phong Kỳ thực sự có cảm giác bị nhìn thấu.

Hít một hơi thật sâu, tiếp theo hắn bắt đầu kể chi tiết về sự việc và trải nghiệm ở tuyến hy sinh này.

Trong lúc kể, trong đầu hắn liên tục hiện lên những hình ảnh trải nghiệm ở tuyến hy sinh, không biết bất giác đã nhập tâm vào đó.

Biểu cảm của Úy Vi cũng dần trở nên nghiêm túc theo lời kể của Phong Kỳ.

Thời gian trôi qua không biết từ lúc nào.

Khi Phong Kỳ kể đến chuyện Mê Vụ Chi Chủ hy sinh để cứu hắn, Úy Vi cũng không khỏi động lòng.

“A Kỳ, ta thấy có lẽ ngươi có thể nghĩ cách kéo Mê Vụ Chi Chủ về phe loài người chúng ta, liên minh với chúng ta để cùng nhau đối mặt với những thách thức trong tương lai.”

Hết chương 820.

Chương 821. Chủng Tộc Khác

Nghe được lời này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Tiếp theo, hắn kể lại nội dung mà Lời Tự Thuật đã nói với Úy Vi.

Nghe xong lời kể của hắn, Úy Vi lập tức gật đầu nói:

"Lời Tự Thuật nói không sai, nếu giải quyết được ba vấn đề then chốt thì đúng là có thể kéo Mê Vụ Chi Chủ về phe loài người chúng ta nhưng ta vẫn cần bổ sung thêm một vài điểm."

"Thứ nhất, ngươi đã từng nói rằng cái chết của tộc nhân Mê Vụ Chi Chủ có liên quan đến người cản đường, mà người cản đường rất có thể là những siêu cường đã biến mất trong lịch sử, họ đã ngăn chặn phần lớn sự xâm nhập của lãnh địa vào sự sống, nếu không thì thế giới loài người đã sớm bị thế lực lãnh địa chiếm đóng. Nếu phỏng đoán này là đúng thì về bản chất, lão Mê và loài người có mối thù không đội trời chung, dù sao thì những cường giả loài người cũng đã giết sạch tộc nhân của hắn."

"Phục sinh tộc nhân của lão Mê mặc dù có thể hoàn thành chấp niệm trong lòng hắn nhưng ngươi phải nghĩ cách hóa giải mối hận trong lòng hắn đối với loài người… Tất nhiên, tiền đề này là người cản đường chính là những cường giả loài người, có lẽ cũng không hẳn là vậy."

"Thứ hai, vấn đề mâu thuẫn chủng tộc."

"Sự liên minh giữa loài người và thế lực của Mê Vụ Chi Chủ, dưới áp lực bí ẩn đến từ tương lai, thực sự có thể đoàn

kết nhất trí, trong quá trình đó giúp đỡ lẫn nhau và cùng nhau phát triển nhưng một khi áp lực bên ngoài biến mất, những mối nguy ẩn bên trong sẽ xuất hiện."

"Về điểm này, ngươi có thể tham khảo sự phân biệt chủng tộc trước thảm họa, ngay cả trong cùng một quốc gia cũng có sự phân biệt đối xử và tổn thương đối với những người có màu da khác."

"Nếu lúc đó ngươi và Mê Vụ Chi Chủ còn sống, các ngươi có thể thương lượng để giải quyết vấn đề này nhưng một khi ngươi và lão Mê biến mất, chắc chắn sẽ nổ ra mâu thuẫn giữa hai chủng tộc."

"Sự khác biệt về văn hóa, thói quen sinh hoạt, v.v. đều là điểm xung đột của mâu thuẫn."

"Cuối cùng, tộc Mê Vụ và loài người chúng ta là hai chủng tộc hoàn toàn khác nhau, không thể hòa nhập vào nhau để chung sống, trước áp lực bên ngoài, loài người chúng ta thực sự có thể hợp tác và giúp đỡ lẫn nhau với tộc Mê Vụ, thậm chí ta tin rằng trên chiến trường sẽ xuất hiện tình đồng chí hy sinh vì nhau."

"Nhưng thời bình thì hoàn toàn khác, vì vậy sau khi giải quyết được cuộc khủng hoảng bên ngoài, ngươi cần tìm cách phân định rõ ràng giữa loài người và tộc Mê Vụ, hoặc đưa lão Mê và đồng bọn của chúng trở về thế giới lãnh địa, nếu ngươi có thực lực, thậm chí có thể giúp chúng giải quyết cuộc khủng hoảng của thế giới lãnh địa."

"Tất nhiên, bây giờ nói đến điều này còn quá sớm, dù sao thì loài người chúng ta có thể vượt qua được cuộc khủng hoảng cuối cùng hay không vẫn chưa biết… Ta chỉ nhắc nhở ngươi chú ý đến vấn đề này, tình cảm của ngươi và lão Mê tốt không có nghĩa là hai chủng tộc hoàn toàn khác nhau có thể hòa nhập hoàn toàn trong thời bình, điều này không thực tế."

Nghe Úy Vi kể, trong lúc đó Phong Kỳ không ngừng gật đầu.

[Bà già này nhìn nhận vấn đề thực sự rất thấu đáo, những gì bà ấy nói đều là những vấn đề tiềm ẩn sau khi hai chủng tộc hợp tác, đặc biệt là vấn đề đầu tiên, trước khi ngươi lựa chọn hợp tác chân thành với lão Mê, chắc chắn phải giải quyết, nếu không thì vấn đề này về sau có thể trở thành điểm mâu thuẫn khiến lão Mê quay lưng lại.]

Sau khi Úy Vi kể xong, bà ta mỉm cười nói:

"Đúng rồi, ngươi hãy mô tả lại quỹ đạo của Huyết Nhục Đỉnh, ta sẽ ghi lại rồi giao cho lão Vương, biết đâu có thể giúp ông ta nhanh chóng giải mã được những mối nguy tiềm ẩn của Hiến Tế Huyết Nhục."

Nói rồi, Úy Vi nhấn vài lần vào bảng điều khiển dữ liệu, lập tức trên màn hình xuất hiện sơ đồ kinh lạc của cơ thể người.

Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó đứng dậy đi đến trước bảng điều khiển, theo quỹ đạo vận hành của Huyết Nhục Đỉnh mà phác họa trên sơ đồ kinh lạc của cơ thể người.

Hắn mất nửa giờ để hoàn thành bản phác họa, sau khi kiểm tra kỹ lưỡng hai lần và xác định không có vấn đề gì, hắn trở về chỗ ngồi.

Tiếp theo, hắn bắt đầu kể lại những tài liệu liên quan mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại trên tuyến hy sinh này.

Trong đó quan trọng nhất chính là những tài liệu liên quan đến trò chơi ảo.

Trong tuyến hy sinh lần này, trong hơn 1000 năm sau khi hắn chết, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã dành phần lớn thời gian và công sức vào việc xây dựng và tạo dựng cấu trúc trò chơi ảo.

Và đã thành công tạo ra hai đấu trường ảo.

Lần lượt là:

[Phụ bản: Đấu trường Huyết sắc]:

Nguồn dữ liệu thu thập của phụ bản: Đấu trường Huyết sắc, Đấu trường Lôi Hỏa, Đấu trường Xích Diệm

[Phụ bản: Đấu trường Bạc Nguyệt]:

Nguồn dữ liệu thu thập của phụ bản: Đấu trường Bạc Nguyệt (một phần tham khảo).

Độ chân thực: 99,5%

Hết chương 821.

Chương 822. Tài Liệu Nghiên Cứu

Độ khó của phụ bản: Cấp SS.

Chế độ phụ bản: Chỉ có chế độ tổ đội

Phụ bản làm mới: Làm mới ba tháng một lần.

Phần thưởng phụ bản: Cỏ Bạc Nguyệt, Đá Bạc Nguyệt, tài nguyên phân giải quái vật Đấu trường Bạc Nguyệt, v.v. (Tổng cộng 32231 loại tài nguyên)

…

Dữ liệu cấu trúc của hai phụ bản này cực kỳ lớn.

Đều là hy sinh Úy Vi trên tuyến dùng phương thức cấy ghép tri thức để truyền vào trong đầu hắn.

Nếu dựa vào học thuộc lòng, thời gian trong mộng cảnh tương lai của hắn căn bản là không đủ.

Trong đó phụ bản thứ hai "Đấu trường Bạc Nguyệt", Phong Kỳ đã không phải lần đầu nghe thấy.

Đấu trường này giáng lâm vào thời điểm sau khi hắn hy sinh trên tuyến mấy chục năm, khu vực giáng lâm là hướng Tây của Tinh Thành, chỉ cách Tinh Thành có một trăm km.

Lúc đó Tinh Thành để giải quyết mối họa tiềm tàng, đã từng phái một lượng lớn quân lực tiến hành hành động đánh chiếm Đấu trường Bạc Nguyệt.

Nhưng cuối cùng đều thất bại.

May mà Đấu trường Bạc Nguyệt vẫn luôn không có dấu hiệu mở rộng, khiến Tinh Thành từng có thời gian ngắn ngủi thả lỏng.

Nhưng vào một ngày nào đó trong tương lai, Đấu trường Bạc Nguyệt đột nhiên tăng tốc mở rộng, mang đến cho Tinh Thành tai họa chưa từng có.

Hắn còn nhớ rõ mô tả tư liệu trên tuyến hy sinh.

Lúc đó quân bộ Tinh Thành đã phái một lượng lớn lực lượng đến thành phố Tương Lai hỗ trợ thủ thành, kết quả lúc này Tinh Thành gặp phải nguy cơ, lực lượng quân bộ muốn quay về đã không kịp.

May mà lúc đó tiểu Giác Hút đã đứng ra.

Cô bé kế thừa sức mạnh của Mộc Tinh, một mình chống lại Đấu trường Bạc Nguyệt, đánh bại hoàn toàn tộc Bạc Nguyệt có thực lực khủng bố.

Nhưng cũng phải trả giá.

Giác Hút trong trận chiến này đã hoàn toàn mất đi ý thức, Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch khảm trên cánh tay cũng vì thế mà vỡ nát.

Vì thế Giác Hút trở thành thần hộ mệnh trong mắt cư dân Tinh Thành nhưng không bao giờ suy nghĩ nữa, chỉ có thể tuân theo bản năng hành động.

Thực lực của Mộc Tinh cực kỳ khủng bố, tiểu Giác Hút mặc dù chỉ kế thừa một phần chiến lực của Mộc Tinh nhưng thực lực của cô bé muốn đánh sập một đấu trường bình thường rất dễ dàng.

Có thể khiến Giác Hút bị thương đến mức này, có thể thấy mối nguy hại của Đấu trường Bạc Nguyệt lớn đến mức nào.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hiển nhiên cũng đã cân nhắc đến mối nguy hại của "Đấu trường Bạc Nguyệt", trước tiên tham khảo dữ liệu mà Đấu trường Bạc Nguyệt để lại, chế tạo ra phụ bản Đấu trường Bạc Nguyệt, để con người tiếp xúc trước, triển khai đánh chiếm, chuẩn bị cho tương lai.

Bận rộn đến đêm khuya, Phong Kỳ cũng chỉ nhập được năm phần một nội dung phụ bản.

Theo lời mời của Úy Vi, hắn theo Úy Vi đến nhà hàng Tinh Hồng, trong lúc đó ăn uống thỏa thích, ăn rất vui vẻ.

Kết thúc bữa ăn, hắn và Úy Vi một lần nữa quay lại trước đài điều khiển dữ liệu, bắt đầu nhập tư liệu.

Những tư liệu này sẽ nâng cao rất nhiều sự phát triển của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng về mặt trò chơi ảo.

Vài giờ sau, Úy Vi vốn đã mệt mỏi vì dự án nghiên cứu, đã rời đi trước.

Phong Kỳ không buồn ngủ, tiếp tục nhập tư liệu trong đầu vào kho dữ liệu Tinh Hồng.

Với thể chất hiện tại của hắn, dù một tuần không ngủ cũng không ảnh hưởng gì đến cơ thể, ngủ nhiều hơn chỉ là thói quen.

Không ngủ mang lại cảm giác khó chịu chủ yếu đến từ phương diện tinh thần.

Hôm sau khi Úy Vi đến lần nữa, hắn vẫn đang trong trạng thái sung sức, tiếp tục nhập dữ liệu.

"Cả đêm rồi, có muốn nghỉ ngơi một chút không?"

"Không cần, tôi không mệt."

"Tôi chỉ tiện miệng nói thôi, đừng để bụng, cố gắng nhập dữ liệu vào." Nói rồi, Úy Vi lười biếng dang rộng hai cánh tay,

vươn vai một cái, sau đó mỉm cười nói:

“Hôm qua nghe ngươi nói, trạng thái tinh thần hiện tại của ngươi bị ảnh hưởng bởi cảm xúc tiêu cực từ mỗi tuyến hy sinh?”

Lúc này, Phong Kỳ dừng thao tác trên đài điều khiển dữ liệu, quay đầu nhìn Úy Vi, tò mò hỏi:

“Sao, ngươi có cách giải quyết không?”

“Cảm xúc là thứ quá mơ hồ, nghiên cứu của loài người chúng ta về phương diện này thậm chí còn chưa đạt đến mức nhập môn nhưng trước khi ngủ đêm qua, ta đã nghĩ đến một loại thực vật có thể điều dưỡng trạng thái tinh thần của ngươi, ta định triển khai nghiên cứu về phương diện này trong mấy ngày tới, thử xem có thể chế tạo ra một loại thuốc an thần không.”

Nghe những lời này, trong lòng Phong Kỳ trào dâng một dòng nước ấm.

Việc trạng thái tinh thần của hắn bị ảnh hưởng bởi những cảm xúc tiêu cực chồng chất, hắn chỉ tiện miệng nhắc đến khi kể về trải nghiệm trên tuyến hy sinh nhưng không ngờ Úy Vi lại để tâm.

Mặc dù Úy Vi nói rằng mình vô tình nghĩ đến trước khi ngủ nhưng hắn cảm thấy Úy Vi rõ ràng đã tra cứu các tài liệu liên quan và tìm hiểu sâu về kiến thức liên quan.

“Chị Úy, cảm ơn chị.”

“Không có gì, chị đi làm việc trước đây, kho tài nguyên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chúng ta có một số vật liệu linh tính liên quan, chị sẽ lấy một số để làm thí nghiệm, đến lúc đó sẽ lấy ngươi thử nghiệm hiệu quả.”

Hết chương 822.

Chương 823. Thức Trắng Bảy Đêm

“Không vấn đề.” Phong Kỳ lập tức gật đầu đồng ý.

Sau khi Úy Vi rời đi, Phong Kỳ quay người về phía đài điều khiển, một lần nữa toàn tâm toàn ý nhập dữ liệu.

Trong quá trình đó, để đảm bảo dữ liệu nhập vào không có vấn đề, hắn còn phải xem lại dữ liệu đã nhập có lỗi chính tả hay không, đảm bảo tính hiệu quả của dữ liệu.

Thời gian trôi qua.

Sau bảy đêm thức trắng, trong thời gian đó trừ giờ ăn ra, hắn không nghỉ ngơi một phút nào, Phong Kỳ cuối cùng đã hoàn thành việc nhập toàn bộ dữ liệu.

Lúc này, Úy Vi cũng mang đến cho hắn một tin vui.

…

Bảy ngày không ngủ không nghỉ, Phong Kỳ cuối cùng đã nhập toàn bộ dữ liệu trong đầu vào cơ sở dữ liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Rời khỏi phòng dữ liệu của cơ sở dữ liệu, hắn một mình đến nhà ăn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để ăn một bữa thật no.

Ăn xong bữa tối, hắn đi thẳng đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Lúc này, cửa phòng thí nghiệm không khóa, hắn đi thẳng vào.

Phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi rất rộng, rộng tới hơn 500 mét vuông, bên trong bày đủ loại thiết bị thí nghiệm tiên tiến nhất hiện nay.

Phía bắc của phòng thí nghiệm còn được thiết kế riêng một bức tường tủ kính đặc chế, bên trong được chia thành từng ô vuông, lần lượt bày những viên Phù Văn Tinh Thạch Sinh Vật Trận Địa có màu sắc khác nhau.

Bên ngoài tủ kính đựng tinh thạch phù văn còn dán đầy nhãn, dùng để phân loại, đánh dấu chi tiết tinh thạch phù văn.

Lúc này, Úy Vi đeo kính bảo hộ trong suốt, cơ thể mặc đồ bảo hộ, tay cầm một ống nghiệm, đang tiến hành một loại thí nghiệm nào đó.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không tiến lên, sợ ảnh hưởng đến tiến độ thí nghiệm của Úy Vi.

Đợi một lát, Úy Vi đang toàn tâm toàn ý bỗng thở dài một hơi.

Lúc này, cô quay đầu nhìn Phong Kỳ đang đứng không xa:

"Nhập dữ liệu xong rồi à?"

"Ừ, đã nhập hết rồi, ngươi phát hiện ra ta đến từ lúc nào?"

"Từ lúc ngươi vừa vào cửa ta đã phát hiện ra rồi, tuy ta không phải là người tu luyện nhưng ta có khả năng cảm nhận và quan sát những thứ nhỏ nhặt rất mạnh, đây cũng là lý do chính khiến ta có thể hoàn thành ca phẫu thuật cải tạo phù văn, cảm nhận tinh tế là năng khiếu bẩm sinh của ta."

Nói rồi, Úy Vi đưa tay cầm ống thủy tinh trên dụng cụ:

"Ta đã chế tạo xong thuốc an thần nhưng hiệu quả cụ thể của thuốc như thế nào thì vẫn chưa thử nghiệm chi tiết, ngươi có muốn tự mình thử không?"

Nhìn vào chất lỏng màu vàng nhạt vẫn đang sủi bọt trong tay Úy Vi, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

"Thuốc này không độc chứ?"

"Yên tâm, ống thuốc này được chế tạo từ quả Kim Hồng do lĩnh vực Kim Tệ sản xuất, bản thân linh tài không chứa bất kỳ năng lượng nào ngoài năng lượng tinh thần, sức mạnh tinh thần chứa đựng chủ yếu có tác dụng an thần, sẽ không có bất kỳ tác dụng phụ nào, ta điều chế là để khuếch đại tác dụng an thần, nếu không ta cũng sẽ không lấy ngươi thử thuốc."

"Ta hiểu."

Đến trước mặt Úy Vi, hắn đưa tay nhận lấy ống thuốc màu vàng nhạt mà Úy Vi đưa tới.

Đang định uống, hắn bỗng dừng lại, không khỏi tò mò hỏi:

"Ống thuốc này mới điều chế xong, dữ liệu của thuốc đã được ghi lại chưa? Nếu không, ta uống vào chẳng phải là hết sao?"

Nghe vậy, Úy Vi gật đầu:

"Quá trình điều chế được ghi lại toàn bộ, dữ liệu cũng được lưu lại, muốn điều chế lại ống thuốc giống hệt đối với ta rất đơn giản nên ngươi không cần lo lắng, uống đi."

Nghe Úy Vi giải thích, Phong Kỳ lập tức yên tâm.

Lúc này, hắn cầm ống thuốc màu vàng nhạt, sau đó uống cạn.

Chất lỏng vào miệng, không màu không vị, dường như không khác gì nước tinh khiết.

Khi chất lỏng màu vàng nhạt trôi xuống cổ họng, hắn cũng không cảm thấy có bất kỳ hiện tượng bất thường nào xuất hiện.

Hắn vô thức mở bảng thuộc tính, muốn xem chất lỏng màu vàng nhạt có tác dụng tăng phần trăm năng lượng hay không.

Nhưng sự thật đúng như Úy Vi đã nói, thuốc không có bất kỳ chất năng lượng nào khác, số liệu trên thanh tiến trình năng lượng cũng không có bất kỳ biến động nào.

Ngay khi hắn đang cảm thấy nghi ngờ về điều này thì đột nhiên cảm thấy đầu óc sảng khoái.

Giống như một cơn gió nhẹ thổi qua, cơ thể cũng thư giãn theo, tiếp theo là cơn cực khoái trong hộp sọ kéo dài vài giây.

Mặc dù thời gian kéo dài rất ngắn nhưng hắn vẫn cảm thấy cảm giác áp lực ở tinh thần được giải tỏa.

“Có vẻ như có hiệu quả.” Thấy biểu cảm của Phong Kỳ thay đổi, Úy Vi lúc này mỉm cười nói.

“Có hiệu quả nhưng thời gian kéo dài chỉ khoảng 5 giây, hiệu quả không rõ ràng lắm.”

Nghe vậy, Úy Vi không khỏi cau mày:

“Chỉ có năm giây thôi sao? Xem ra kết quả điều chế của ta không được lý tưởng lắm.”

“Không tính là thất bại chứ, uống nhiều hơn một chút không phải là xong rồi sao.” Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi.

“Ngươi nghĩ đơn giản quá rồi, lĩnh vực Kim Tệ đã bị giải tán từ năm năm trước, linh thực sản xuất ở đó đã bị các thành phố lớn chia nhau hết rồi, lượng dự trữ quả Kim Hồng trong kho tài nguyên Tinh Hồng của chúng ta rất hạn chế, trước khi tìm ra cách giúp ngươi giảm bớt ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực chồng chất thì đương nhiên phải tiết kiệm một chút.”

Hết chương 823.

Chương 824. Quả Kim Cương

“Nếu không, ta cũng sẽ không dùng cách điều chế để thử tăng hiệu quả an thần của quả Kim Hồng, trực tiếp lấy quả cho ngươi ăn không phải là tiện hơn và nhanh hơn sao?” Úy Vi không khỏi trợn mắt.

Nhìn Phong Kỳ vẻ mặt bừng tỉnh, Úy Vi trầm ngâm một lát rồi tiếp tục nói:

“Thế này, ngươi đợi ở bên cạnh, ta còn một phương án chưa thử, ngươi thử phương án thứ hai xem hiệu quả thế nào.”

“Được.” Phong Kỳ lập tức gật đầu đáp.

Tiếp theo, Úy Vi lại tiếp tục nghiên cứu về quả Kim Hồng.

Phong Kỳ chọn đứng ở không xa quan sát.

Thí nghiệm bắt đầu, Úy Vi lấy ba quả Kim Hồng từ tủ lạnh của phòng thí nghiệm.

Lúc này, hắn nhìn rõ hình dạng của quả Kim Hồng.

Quả chỉ to bằng quả táo thường, toàn thân màu vàng nhạt, bề mặt phủ một lớp ánh sáng đỏ gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Úy Vi trước tiên nghiền nát những quả Kim Hồng này, biến thành nước ép màu vàng nhạt, sau đó lấy những linh tài đã chuẩn bị sẵn, bắt đầu thử pha chế thuốc lỏng.

Quá trình này chủ yếu là muốn lợi dụng dược hiệu của các linh tài khác để kích thích dược hiệu của quả Kim Hồng được tăng lên.

So với quá trình điều chế Rượu Thanh Tâm, quá trình điều chế thuốc an thần của Úy Vi phức tạp hơn rất nhiều, khiến Phong Kỳ không kịp trở tay.

Cuối cùng, sau một hồi bận rộn, thuốc quả Kim Hồng mới ra lò.

Một lần nữa nhận lấy thuốc an thần mà Úy Vi đưa tới, Phong Kỳ uống một ngụm.

Lần này, thời gian hiệu quả kéo dài thêm khoảng 2 giây nhưng hiệu quả lại giảm đi, hiệu quả vẫn không lý tưởng.

Nhận được phản hồi, Úy Vi không khỏi cau mày:

"Ngươi đừng vội rời đi, ta thử thêm một số dược liệu có tính kích thích mạnh hơn, thử xem có thể tăng gấp đôi hiệu quả của thuốc an thần hay không."

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

"Uy tỷ, ta không vội, ngươi từ từ làm."

Lúc này, Úy Vi quay người đến trước bàn điều khiển của phòng thí nghiệm riêng, bắt đầu tra cứu các tài liệu liên quan.

Vài giờ sau, Úy Vi thông qua việc so sánh dược tính trong cơ sở dữ liệu, lại sắp xếp ra được vài phương án điều chế.

Tiếp theo, hắn theo Úy Vi đến kho tài nguyên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Kho tài nguyên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nằm ở tầng tám dưới lòng đất của căn cứ, sau khi cửa thang máy mở ra, trước mắt là tám cánh cửa kim loại.

Trước mỗi cánh cửa kim loại còn dán một tấm biển kim loại.

Lần lượt là: Kho lạnh linh tài (linh thực), kho tài nguyên linh thạch, kho tài nguyên linh khoáng, kho lạnh thi thể Sinh

Vật Trận Địa, kho Phù Văn Tinh Thạch, kho tài liệu ghi chép thí nghiệm loại S, phòng lưu trữ máu Sinh Vật Trận Địa, kho lưu trữ tài nguyên đặc cấp.

Theo Úy Vi đến trước kho lạnh linh tài, sau khi xác minh bằng nhiều cách như mật khẩu, mống mắt, vân tay, giọng nói, cánh cửa kim loại dày nặng từ từ mở ra.

Trước mắt là một hành lang dài khoảng mười mấy mét, cuối hành lang còn có một cánh cửa kim loại chắn ngang.

Sau khi xác minh lại một lần nữa, cánh cửa kim loại thứ hai mở ra.

Mùi hương thuốc nồng nặc lập tức xộc vào mũi.

Trước mắt là một kho tài nguyên linh tài khổng lồ, tất cả linh tài đều được sắp xếp gọn gàng trên các giá khác nhau, phân loại rõ ràng.

Bốn góc kho linh tài còn đặt bốn máy tạo linh khí, linh thạch bên trong được thay định kỳ, đảm bảo hàm lượng linh khí trong căn phòng này thích hợp để bảo quản linh thực.

Lúc này, Úy Vi đến trước máy tính của kho linh tài, nhập tên "Tinh Linh Quả." vào danh sách tìm kiếm.

Ngay lập tức, một khung đen hiện ra trên màn hình.

[Tinh Linh Quả (tọa độ): Cột thứ tám, hàng thứ ba, ô thứ ba, lượng dự trữ hiện tại: 3 tấn]

Sau khi lấy Tinh Linh Quả theo hướng dẫn tọa độ, Úy Vi lại đến trước màn hình, nhập tên linh thực mới.

Cứ như vậy, sau vài lần đi đi lại lại, các linh tài cần thiết cho thí nghiệm đã chuẩn bị xong.

Trong thời gian đó, Úy Vi lại lấy thêm một số quả Kim Hồng không còn nhiều trong kho, dùng cho việc tiêu hao trong

quá trình thí nghiệm tiếp theo.

Sau khi rời khỏi kho linh tài, hắn theo Úy Vi trở về phòng thí nghiệm riêng.

Tiếp theo lại là quá trình thí nghiệm phức tạp, trong thời gian đó, Phong Kỳ đứng bên cạnh quan sát suốt.

Chỉ cần Úy Vi điều chế ra thuốc an thần mới, hắn sẽ tiến lên nếm thử, sau đó nói ra hiệu quả.

Nhưng sau nhiều lần thử nghiệm, hiệu quả của thuốc an thần sau khi điều chế vẫn không lý tưởng.

Để tăng hiệu quả, Úy Vi bắt đầu liên tục thêm các linh tài có tính kích thích.

Quá trình này rất phức tạp, khi thêm dược liệu có tính kích thích, Úy Vi còn phải đảm bảo dược hiệu của các dược liệu khác chỉ hỗ trợ cho dược hiệu của quả Kim Hồng nhưng không ảnh hưởng đến dược hiệu của quả Kim Hồng.

Muốn đạt được sự cân bằng này, ngoài việc dựa vào dữ liệu thí nghiệm, chỉ có thể không ngừng tiến hành thử nghiệm.

Toàn tâm toàn ý dồn vào thí nghiệm, Úy Vi quên cả thời gian.

Sáng hôm sau, Úy Vi đã điều chế ra lọ thuốc an thần thứ tám.

Hết chương 824.

Chương 825. Quyết Định Cuối Cùng

Lần này, thuốc không còn màu vàng nhạt nữa mà đã chuyển sang màu đỏ nhạt.

"Xong rồi, thử xem hiệu quả của phiên bản tăng cường đặc biệt này, dược tính có thể sẽ mạnh hơn, chủ yếu là để kích thích dược hiệu của quả Kim Hồng phát huy tốt hơn, lần này gần như là giới hạn rồi, nếu thêm nhiều dược liệu kích thích nữa sẽ phá hủy dược hiệu vốn có của quả Kim Hồng."

Đến trước mặt Úy Vi, Phong Kỳ đưa tay nhận lấy lọ thuốc từ tay Úy Vi.

Không do dự, hắn lập tức uống cạn.

Lần này, thuốc vào miệng không còn vô sắc vô vị như trước, một cảm giác cay nồng xộc thẳng lên não.

Giống như rượu trắng kém chất lượng mua bên ngoài, mùi rất nồng.

Cố chịu đựng mùi xộc mũi nuốt chất lỏng trong miệng xuống, chất lỏng theo cổ họng trôi xuống, dọc đường đi đau rát.

Khi chất lỏng vào dạ dày, dạ dày lập tức cuộn trào.

Nếu người đưa thuốc cho hắn không phải là Úy Vi, hắn chắc chắn sẽ cho rằng đây là một ống thuốc độc, đây là hành vi mưu sát hắn.

Nhưng đối với Úy Vi, hắn có lòng tin tuyệt đối.

Khả năng tự phục hồi mạnh mẽ của cơ thể lúc này được kích hoạt, khiến những vết thương nhỏ được phục hồi ngay lập tức.

Ngay lúc này, hắn cảm thấy trong đầu như có tiếng chuông lớn vang lên, chỉ thấy thế giới trước mắt bắt đầu không ngừng xoay tròn, nghiêng ngả, rồi lại trở lại bình thường, cứ thế lặp đi lặp lại.

Áp lực về mặt tinh thần, dưới sự thấm nhuần của sức mạnh bí ẩn cũng được phản hồi tích cực.

Cảm giác này kéo dài khoảng 3 phút mới tan đi.

Giọng nói của Lời Tự Thuật lúc này vang lên:

[Bà già lợi hại thật, ta cảm nhận được trong tinh thần của ngươi có rất nhiều đám mây đen nhưng thuốc Kim Hồng quả vừa rồi đã xua tan được một đám mây đen trong số đó, tức là một phần cảm xúc tiêu cực tích tụ của ngươi đã được xua tan.]

"Vậy, cuối cùng trong tinh thần của ta có bao nhiêu đám mây đen cảm xúc tiêu cực?" Hắn lập tức tò mò hỏi.

[Không đếm kỹ, chắc cũng phải hơn trăm đám.]

Phong Kỳ: …

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn quay đầu nhìn Úy Vi:

"Uy tỷ, lần này rất hiệu quả nhưng số lượng còn lâu mới đủ, ta còn cần rất nhiều thuốc như thế này."

Lúc này, Úy Vi lắc đầu:

"Thuốc điều chế lần này có tính kích thích rất mạnh, không được dùng cách nhau quá gần, mỗi lần uống đều giống như rửa sạch ý thức tinh thần một lần, dùng quá nhiều khó tránh

khỏi sẽ gây tổn thương cho tinh thần, ta nghĩ ngươi nên dùng cách quãng.”

[Bà già nói không sai, thể xác của ngươi có khả năng tự chữa lành cực mạnh nhưng ý thức tinh thần của ngươi không có được khả năng tự chữa lành bẩm sinh, loại thuốc an thần kích thích này thực sự cần phải dùng cách quãng, trong thời gian đó cần chờ ý thức tinh thần tự điều chỉnh.]

Nghe lời giải thích của Úy Vi và Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó nhìn Úy Vi hỏi:

“Uy tỷ, ngươi nghĩ bao lâu thì uống một lần?”

“Liều lượng cụ thể hiện tại vẫn chưa xác định được, trước tiên cần phải kiểm tra cường độ tinh thần của ngươi, sau đó mới quyết định liều lượng.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu đồng ý.

Tiếp theo, hắn theo Úy Vi rời khỏi phòng thí nghiệm riêng, đến phòng kiểm tra sức khỏe của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thực ra, dữ liệu về cơ thể hắn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều có lưu, bao gồm cả dữ liệu cường độ tinh thần.

Nhưng mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai, cường độ cơ thể và cường độ tinh thần lực của hắn đều sẽ thay đổi.

Rõ ràng là không thể sử dụng dữ liệu lần trước nữa, cần phải kiểm tra lại.

Dưới sự hỗ trợ của Úy Vi, hắn đã tiến hành kiểm tra cường độ tinh thần.

Sau khi kết quả kiểm tra có, Úy Vi cầm tờ báo cáo kiểm tra được máy kiểm tra nhả ra.

Sau khi xem xét cẩn thận, Úy Vi đi đến trước máy kiểm tra sức khỏe bên cạnh, bắt đầu thao tác.

Trên màn hình hiển thị, mô hình dữ liệu cơ thể hắn hiện lên, bên cạnh là dữ liệu thuốc an thần tinh thần.

Sau một hồi suy đoán và so sánh dữ liệu, Úy Vi đứng dậy đến trước mặt Phong Kỳ:

"Kết quả đã có, khả năng tự điều chỉnh ý thức tinh thần của ngươi rất tốt, có thể uống 500 ml một ngày."

"Một ngày một chai, chẳng phải thành nghiện thuốc rồi sao." Phong Kỳ sửng sốt.

[Không còn cách nào khác, trừ khi ngươi có thể tìm được khả năng chữa lành ý thức tinh thần, hoặc có được khả năng trí nhớ vô hạn, nếu không thì việc tiến vào mộng cảnh tương lai với cường độ cao chỉ khiến ngươi bị cảm xúc tiêu cực nuốt chửng hoàn toàn, rồi trở thành một kẻ tâm thần.]

[Nói đến đây, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, ngươi nói xem bây giờ ngươi có phải đã trở thành một kẻ thần kinh rồi không, thực ra ta chỉ là Lời Tự Thuật do ngươi tưởng tượng ra, thực ra ngươi vẫn luôn ở trong bệnh viện tâm thần tự nói một mình.]

[Quay trở lại điểm đầu tiên chúng ta gặp nhau, tất cả những gì ngươi trải qua chỉ là một giấc mơ giữa ban ngày của một thiếu niên ấp ủ giấc mơ cứu thế trên lớp học, căn bản không có mộng cảnh tương lai 1500 năm sau, cũng không có sự đấu tranh hy sinh, sau khi tỉnh mộng ngươi đã bị đưa vào bệnh viện vì bệnh tâm thần, cho đến bây giờ vẫn chưa tỉnh lại.]

Hết chương 825.

Chương 826. Thu Dọn Đồ Đạc

Phong Kỳ: …

[Ngươi sẽ không tin thật chứ?]

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt:

“Ngươi đúng là một hệ thống ngu ngốc.”

Tiếp theo, hắn lại theo Úy Vi trở về phòng thí nghiệm riêng.

Trong lúc chờ đợi, Úy Vi đã sử dụng dữ liệu được lưu lại trước đó, mất vài giờ để điều chế một thùng “Thuốc an thần tinh thần”, để hắn mang về uống đúng giờ.

Mặc dù hiệu quả của thuốc an thần tinh thần có hạn nhưng chắc chắn có thể làm chậm lại ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực đối với hắn.

Hắn rất biết ơn sự giúp đỡ của Úy Vi.

Hắn cũng chọn tạm biệt Úy Vi vào lúc này.

Khi đến thì đi taxi nhưng khi trở về thì lại ngồi xe quân sự chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhìn cảnh vật lướt qua ngoài cửa sổ xe, hắn quyết định tiếp theo sẽ chuẩn bị đến chiến trường Hắc Tuyệt, cướp lấy Vòng tay kỳ tích.

…

Tinh Thành Học Phủ.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ đến phòng hiệu trưởng.

Gõ cửa, bên trong truyền ra giọng nói khỏe khoắn của Bạch Phù Sinh:

"Vào đi."

Đẩy cửa bước vào, chỉ thấy Bạch Phù Sinh mặc một bộ võ phục rộng thùng thình màu trắng, đang luyện một môn công pháp dưỡng sinh giống như thái cực, bên cạnh bộ ấm trà vẫn còn bốc khói trắng.

"Lần này tìm ta lại muốn xin nghỉ phép à?" Bạch Phù Sinh không ngẩng đầu lên hỏi.

Nghe vậy, Phong Kỳ cười bước tới hai bước, cầm lấy ấm trà trên bàn trà, rót một tách trà rồi đưa cả hai tay đến trước mặt Bạch Phù Sinh:

"Sư công, quả nhiên không giấu được ngài, gần đây có dự án hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, gần đây chuẩn bị theo họ đi học thêm mấy ngày."

Nhận lấy tách trà, Bạch Phù Sinh không khỏi cười mắng:

"Được rồi, lại là mấy thứ về trò chơi ảo đúng không, đi thì đi nhưng tiểu tử ngươi phải hứa với ta, đừng dành quá nhiều tâm sức vào đó, ngươi vẫn phải lấy việc nghiên cứu công pháp làm chính."

"Rõ!" Phong Kỳ không chút do dự gật đầu.

[Đúng đúng đúng, ngươi nói gì cũng đúng nhưng ta căn bản không nghe lọt tai.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, tiếp theo hắn lại trò chuyện phiếm với Bạch Phù Sinh một lúc, sau khi đưa ra lời đảm bảo thì rời khỏi phòng hiệu trưởng.

Trở về ký túc xá, trước tiên hắn gọi điện thoại giải thích tình hình với Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, sau đó đơn giản thu dọn đồ đạc, đeo ba lô rời khỏi học phủ.

Quyết định lên đường đến chiến trường Hắc Tuyệt.

Thực ra hắn đã từng nghĩ đến việc có thể mang theo Mộc Tinh hay không.

Nếu có Mộc Tinh ra tay, muốn lấy được Vòng tay kỳ tích không tốn chút sức lực.

Nhưng làm như vậy, hắn không thể sử dụng bất kỳ khả năng thiên phú nào nữa, đặc biệt là biến thân Huyết Nguyên, nếu không chắc chắn sẽ bại lộ bí mật của bản thân.

Hắn rất tin tưởng Mộc Tinh nhưng không thể không đề phòng khả năng tiết lộ bí mật.

Điều này sẽ ảnh hưởng đến tuyến hy sinh tiếp theo.

Hơn nữa, hắn đến chiến trường Hắc Tuyệt để cướp Vòng tay kỳ tích, không phải một mình đi đánh chiếm chiến trường Hắc Tuyệt, độ khó thực ra không lớn như vậy.

Hắn hoàn toàn có thể tự mình đối phó với thực lực của thủ lĩnh người thú, không cần phải tăng thêm biến số nữa.

Rời khỏi Tinh Thành Học Phủ, hắn đi taxi đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nhận được tin trước, đã chuẩn bị sẵn chuyên cơ trên bãi đỗ máy bay của căn cứ, sau khi hắn đến thì trực tiếp được đưa lên máy bay.

Không có quá nhiều thủ tục rườm rà, chuyên cơ Tinh Hồng cất cánh ngay sau khi hắn ngồi vào chỗ.

Nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ không ngừng thu nhỏ, trong lòng Phong Kỳ bình tĩnh.

Như Lời Tự Thuật đã nói, khi thực lực của bản thân đủ để đối mặt với thử thách, trong lòng sẽ không còn chút sợ hãi và căng thẳng nào.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nhớ đến Lão Mê.

Lão Mê cũng từng nói những lời tương tự nhưng quan điểm lại khác với Lời Tự Thuật.

Ông từng nói, chỉ cần từng bước từng bước, tính toán mọi tình huống bất ngờ, ngay cả khi có tình huống đột xuất xảy ra giữa chừng cũng có thể bình tĩnh đối mặt.

Nghĩ như vậy, hắn phát hiện Lão Mê và Lời Tự Thuật quả thực là hai thái cực.

Một người suốt ngày la hét rằng "Cơ bắp." chính là công lý, một người thì la hét rằng "Bố cục." mới là cách bất bại.

Chuyên cơ Tinh Hồng tiếp tục tăng độ cao, xuyên qua lớp mây dày.

Cảnh vật thu nhỏ dần bên dưới bị lớp mây dày che khuất nhưng vẫn có thể nhìn thấy những màn sáng của chiến trường có màu sắc khác nhau đan xen ở rất xa.

Mỗi chiến trường giống như một hiểm trở, ngăn cản sự giao thông giữa các thành phố lớn.

Ngay cả tuyến bay cũng được cập nhật theo thời gian thực.

Nếu máy bay vô tình xâm nhập vào chiến trường, có khả năng sẽ bị chiến trường có quy tắc khác nhau xé tan thành từng mảnh.

Tuyến bay đến thành Cựu Nhật cần phải liên tục tránh các chiến trường được đánh dấu là "Nguy hiểm." trong quá trình bay.

Lúc này, Phong Kỳ lấy một lọ "Thuốc an thần." từ trong ba lô ra.

Sau khi vặn nắp, hắn uống một ngụm lớn.

Hết chương 826.

Chương 827. Phục Hồi Khả Quan

Sau cơn kích thích mạnh mẽ ngắn ngủi, hắn cảm thấy đầu óc như được gió mát thổi qua, cảm giác ấm áp thấm vào ý thức tinh thần.

Sau khi thả lỏng trong chốc lát, hắn cảm thấy trạng thái tinh thần của mình đã hồi phục khá nhiều.

"A Bạch, ngươi nói Vòng tay kỳ tích có thực sự có thể giúp ta liên lạc với bản thân trên tuyến hy sinh, truyền sức mạnh không?"

[Không rõ nhưng có thể mong đợi, dù sao ngươi cũng có thể xuyên qua dòng thời gian rồi, còn có chuyện gì kỳ lạ hơn thế? Ta vẫn luôn cảm thấy khả năng xuyên qua dòng thời gian của ngươi cũng là do một loại vật phẩm kỳ tích ẩn nào đó ban tặng, vì vậy sức mạnh của Vòng tay kỳ tích có thể xuyên qua thời không cũng là điều dễ hiểu.]

"Ta cảm thấy vật phẩm kỳ tích giúp ta xuyên qua dòng thời gian chính là ngươi."

[Đồ ngốc, ngươi mới là vật phẩm kỳ tích, ngươi có thấy vật phẩm kỳ tích nào có trí tuệ không?]

"Ngươi có cái trí tuệ gì chứ, đầu óc toàn là cơ bắp."

[Thằng Zombie ngu ngốc, ngươi muốn gây chiến tranh ngôn từ à?]

"Không đùa nữa, ta hơi tò mò ngươi cho rằng mình là gì?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Lời Tự Thuật im lặng một lúc rồi nói:

[Có khả năng là ta thực ra là một thiên tài siêu phàm của loài người khác đang thách thức kết cục diệt vong của loài người, sau khi ta chế tạo ra cỗ máy có thể xuyên qua thời gian, ta không ngừng cố gắng thay đổi kết cục tương lai của loài người nhưng lần nào cũng thất bại, cuối cùng ta chọn số hóa bản thân rồi xuyên qua thời không để tìm kiếm cơ hội cứu thế giới khác, kết quả là tìm thấy ngươi?]

[Mặc dù ta đã mất trí nhớ nhưng suy nghĩ cứu thế của ta cũng kiên định như ngươi, vì vậy ta cảm thấy khả năng này rất cao.]

"Nghe ngươi nói vậy, có vẻ như thực sự có khả năng nhưng tại sao ngươi lại mất trí nhớ?"

[Ừm… Cái đó thì ta không rõ.]

"Có thể là do não bị hỏng khi xuyên qua dòng thời gian."

Vừa nói ra lời này, hắn đột nhiên cảm thấy không ổn.

Đúng như hắn dự đoán, Lời Tự Thuật nhanh chóng phản công bằng lời nói.

Nghe Lời Tự Thuật tức giận mắng chửi, hắn đột nhiên không nhịn được cười ha ha.

Hiếm khi chiếm được thế thượng phong.

Một ngày sau, 3 giờ chiều.

Chuyên cơ Tinh Hồng lướt qua bầu trời của thành phố biển thành Cựu Nhật, cuối cùng hạ cánh tại khu tiếp tế Đông Bổ cũ.

Tiễn chuyên cơ Tinh Hồng rời đi, Phong Kỳ đi về phía đông.

Cảnh vật nhìn thấy dọc đường khiến hắn cảm thấy vô cùng quen thuộc.

Lần trước hắn đến đây cùng với Mê Vụ Chi Chủ, cũng đeo ba lô như thế này.

Chỉ là lúc đó trong ba lô của hắn không phải là quần áo và thuốc an thần, mà là "Kim tiêm hoạt tính não", trong lòng đã chuẩn bị sẵn sàng để đột tử bất cứ lúc nào.

Đi một đoạn dọc theo đường chính, hắn đến một khách sạn gần sân bay.

Trong thời gian đăng ký tại quầy lễ tân của khách sạn, Phong Kỳ bắt đầu trả lời các câu hỏi của nhân viên khách sạn.

Nội dung câu hỏi chủ yếu liên quan đến lý do tại sao hắn đến khu tiếp tế.

Phong Kỳ không cảm thấy ngạc nhiên về điều này.

Cuối cùng, thân phận hiện tại của hắn vẫn là giáo viên tại Học phủ Tinh Thành, đột nhiên đến khu tiếp tế thì quả là kỳ lạ.

Trước đây, hắn đều từ chức giáo viên rồi mới đến tuyến hy sinh.

Giáo viên thuộc về nhân tài hậu cần, những người có thể trở thành giáo viên của học phủ hàng đầu đều không phải là người bình thường, đều là những tinh anh được tuyển chọn qua nhiều vòng.

Mỗi giáo viên sẽ bồi dưỡng một lượng lớn nhân tài các loại cho khu tiếp tế tiền tuyến trong suốt cuộc đời.

Trước đây, ngoài thời gian thực tập, bình thường sẽ không có giáo viên nào đặc biệt chạy đến khu tiếp tế và nhân viên khách sạn đều là nhân viên thuộc cơ quan quản lý khu tiếp tế, việc họ hỏi thăm về sự xuất hiện của hắn là điều rất bình thường.

Hỏi thăm tình hình của hắn, chủ yếu cũng là để cân nhắc đến sự an toàn của hắn.

Nhân viên nhạy cảm như vậy còn có một lý do lịch sử.

Giai đoạn đầu của thảm họa chính là giai đoạn thiếu nhân tài nhất, khi đó lãnh thổ mà con người có thể sinh sống không ngừng bị thu hẹp theo sự mở rộng của chiến trường, thậm chí còn không bằng bây giờ.

Lúc đó có rất nhiều giáo viên nhiệt huyết mang theo ước mơ cứu thế, dẫn theo học sinh ra tiền tuyến.

Xét về góc độ của người bình thường thì việc làm này quả thực rất nhiệt huyết nhưng xét về cục diện chung thì đó lại là một hành động cực kỳ ngu ngốc.

Giáo viên và học sinh mới chính là tương lai của loài người.

Chiến sĩ tiền tuyến liều chết chiến đấu, chính là để tạo cơ hội thở dốc và phát triển cho loài người.

Hành động chủ động dẫn học sinh ra tiền tuyến, vô nghi là đang làm hao mòn nền tảng của loài người, nếu có nhiều giáo viên bắt chước thì chẳng khác nào bóp chết tương lai của loài người.

Vì vậy, đối với những nhân tài hậu cần như vậy đến đây, nhân viên khu tiếp tế sẽ hỏi thăm lý do.

Hết chương 827.

Chương 828. Ăn Các Loại Thức

Nếu không đưa ra được lý do thích hợp, nhân viên khu tiếp tế thậm chí sẽ chọn cách đưa những nhân tài này trở về.

Đối mặt với câu hỏi của nhân viên, Phong Kỳ lập tức nói rằng lần này hắn đến là để tham gia dự án điều tra của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhân viên không hoàn toàn tin lời hắn nói, lập tức gọi điện cho lãnh đạo, cố gắng xác nhận tình hình.

Về phương diện này, Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Người đứng đầu khu tiếp tế ở đầu dây bên kia điện thoại rõ ràng đã nhận được thông báo, lập tức nói rằng không có vấn đề gì.

Sau một sự cố nhỏ, hắn đã thành công vào ở tại khách sạn khu tiếp tế gần sân bay này.

Nhận thẻ phòng vào phòng, hắn lấy chiếc máy tính bảng để bên cạnh tivi.

Sau khi đánh thức máy tính bảng, trên đó hiển thị bản đồ khu tiếp tế, bản đồ này đánh dấu rõ ràng chức năng của các tòa nhà trong từng khu vực, cũng như bản tin mới nhất của khu tiếp tế.

Nhưng máy tính bảng này không được kết nối với hệ thống chiến đoàn của hội trường chiêu mộ, vì vậy không có chức năng xem các nhiệm vụ tiền tuyến mới nhất.

Phong Kỳ không quan tâm đến điều này.

Lần này hắn đến đây vốn không có ý định hợp tác với chiến đoàn tiền tuyến.

Chỉ là ra khơi cần công cụ, hiện tại hắn phải giải quyết vấn đề công cụ ra khơi.

Sau khi mở một cửa hàng cho thuê tàu thuyền gần đó, màn hình chuyển đổi, trong danh sách xuất hiện rất nhiều mô hình ảo của tàu, thuyền có thể cho thuê gần đây.

Trên đó đánh dấu chi tiết kiểu máy, trọng tải, hệ thống vũ khí được trang bị, v.v.

Tất cả các chức năng đều có thể mở mô hình trong danh sách thương gia để xem chi tiết.

Các tàu thuyền trong danh sách cũng đều là mô hình thu được sau khi quét, ngay cả lớp sơn bong tróc, ốc vít bị gỉ cũng không có một chút khác biệt nào.

Mỗi lần cho thuê trả lại, cũng sẽ quét lại để đảm bảo tính chính xác của thông tin.

Cảng khu tiếp tế phía đông cách chiến trường Hắc Tuyệt khoảng 600 hải lý, theo tốc độ hành trình 30 hải lý của tàu cải tạo thông thường thì cũng phải mất khoảng một ngày mới đến nơi.

Nếu bơi qua thì rõ ràng sẽ tốn nhiều thời gian hơn, vì vậy công cụ ra khơi rất quan trọng.

Sau một hồi lựa chọn, Phong Kỳ đã chọn một chiếc tàu cải tạo nhỏ.

Sau khi nhấp vào đặt chỗ cho thuê, thông tin xác minh liên quan sẽ hiện ra.

Khu tiếp tế phía đông cũ nghiêm cấm người thường ra khơi, bao gồm cả những người từng là ngư dân, tất cả đều là vì lý do an toàn.

Cuối cùng, trên biển có rất nhiều sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Trừ khi là chiến sĩ lĩnh vực, nếu không người thường gặp phải chỉ có con đường chết.

Trước đây, việc ra khơi đánh bắt cá đều do những tân binh vừa trở thành chiến sĩ tiền tuyến phụ trách.

Ở mốc thời gian trước, khi hắn và Lão Mê mới trở thành chiến sĩ tiền tuyến, thường xuyên nhận nhiệm vụ liên quan đến đánh bắt cá, để từ đó làm quen với tình hình khu tiếp tế tiền tuyến.

Sau một hồi hoàn thành thủ tục đăng ký, màn hình chuyển sang giao diện vòng tròn chờ xác minh thông qua.

Vài phút sau, màn hình nhảy đến thông báo cho thuê thành công.

Hắn đang chuẩn bị trả tiền đặt cọc thuê thì phát hiện Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã thanh toán xong.

Hiện tại, tàu ra khơi đã chuẩn bị xong, tiếp theo hắn chỉ cần chờ thông báo của đơn vị cho thuê là được.

Hắn không có việc gì làm nên nảy ra ý định ăn một bữa thật no.

Tắm rửa, thay quần áo xong, hắn đến nhà hàng của khách sạn.

Vừa ngồi xuống, nhân viên phục vụ nhiệt tình đã mang thực đơn đến.

Thành Cựu Nhật là một thành phố ven biển, một trong những đặc sản là hải sản, dựa vào biển Đông, khu tiếp tế phía đông là điểm cung cấp hải sản lớn nhất.

Hải sản được dỡ xuống cảng mỗi ngày trước tiên là cung cấp cho khu tiếp tế, sau đó là thành Cựu Nhật, rồi mới chuyển đến các thành phố lớn khác để đổi lấy các vật tư như quặng, sản phẩm công nghệ, v.v.

Mở thực đơn ra, phần lớn các món ăn đều là các loại hải sản.

Sò điệp hấp tỏi, cơm lươn sốt, mực xào cay, tôm hấp… Chỉ cần là các loại hải sản có ở biển Đông thì đều có thể tìm thấy trong thực đơn.

Tất nhiên, thực đơn không có các loại hải sản đặc sản được sản xuất trong chiến trường.

Hải sản được sản xuất trong chiến trường đều chứa linh khí, thường được cung cấp cho các viện nghiên cứu lớn và các chiến đoàn lớn tiêu thụ, thỉnh thoảng cũng sẽ cung cấp cho các học phủ hàng đầu để tổ chức các hoạt động vào thời điểm đặc biệt.

Chỉ có một lượng rất nhỏ sẽ lưu thông trên thị trường dân gian.

Người thường có rất ít cơ hội được thưởng thức các loại thực phẩm linh tính được sản xuất trong chiến trường, mua sắm trực tuyến cũng thường xuyên trong tình trạng hết hàng.

Xét cho cùng, đối với loại thực phẩm này, hương vị chỉ là thứ yếu, quan trọng là việc ăn các loại thực phẩm linh tính này sẽ giúp cải thiện thể chất và sử dụng cho các loại thí nghiệm.

Hết chương 828.

Chương 829. Loại Hợp Tác

Sau khi gọi một bàn đầy hải sản theo thực đơn, nhân viên phục vụ đang ôm máy tính bảng ghi chép ở bên cạnh bỗng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Các chiến sĩ trong khu tiếp tế thường ăn rất nhiều nhưng ăn nhiều như vậy thì hắn rõ ràng là lần đầu tiên thấy.

Nhưng nhân viên phục vụ có tố chất rất tốt nên không nói gì, lập tức đặt hàng theo những gì Phong Kỳ nói.

Trong lúc chờ đợi, từng món ăn hải sản đặc sản của khu tiếp tế được mang lên bàn ăn.

Những loại hải sản này đều mới được đánh bắt và đưa lên bờ hôm nay, rất tươi, hương vị lại càng thơm ngon.

Kết hợp với các loại nước chấm, hương vị của hải sản được đánh thức hoàn toàn, trong lúc đó Phong Kỳ ăn rất ngon miệng, ăn đến nỗi không còn gì sung sướng hơn.

Bữa ăn này hắn ăn mất hơn 1 tiếng đồng hồ, trên bàn ăn đã chất đầy tàn tích của các loại hải sản có vỏ và giáp xác.

Phong Kỳ ăn no nê, lúc này đứng dậy trả tiền rồi quay về phòng.

Thông báo của đơn vị cho thuê vẫn chưa đến, hắn ngồi trên ghế sofa không có việc gì làm, đột nhiên không biết nên làm gì.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ăn no rồi thì nghĩ đến chuyện khác, đã ăn no rồi thì nên làm gì đó.]

Nghe xong lời này, hắn không nhịn được trợn mắt, trong lòng giơ ngón giữa với Lời Tự Thuật:

"Thứ này chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của ta thôi."

[Kiếm không thường xuyên lấy ra mài thì làm sao có thể sắc bén, không sắc bén thì nhanh đến đâu cũng vô dụng, cẩn thận bị gỉ.]

Đối mặt với sự trêu chọc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lười để ý.

Hắn với tay lấy chiếc điều khiển từ xa ở bên cạnh, bật TV lên.

Các chương trình giải trí của thời đại này rất ít, những chương trình phát trên TV chủ yếu là tin tức liên quan đến tiền tuyến, viện nghiên cứu hoặc các kênh học tập khác nhau.

Xét cho cùng, sự xâm lược của lĩnh vực vẫn treo lơ lửng trên đầu nền văn minh nhân loại, giải trí đến chết đối với toàn nhân loại chỉ có hại mà không có lợi.

Như người sáng lập ra Tinh Thành Học Phủ, Lâm Hữu Thư đã từng nói.

Năng lực của con người có mạnh có yếu, không phải ai cũng có thể đóng góp một phần sức lực cho tương lai của nhân loại nhưng điều quan trọng là toàn xã hội phải có tinh thần đoàn kết, chung sức, nỗ lực.

Đây có thể là truyền thống khắc sâu trong xương tủy, người thường cũng có thể là một phần của truyền thống, thậm chí là người tiếp nối.

Nhìn nội dung bản tin, dòng chữ chạy ở phía dưới thỉnh thoảng sẽ lướt qua tin tức tiền tuyến mới nhất của khu tiếp tế

phía đông.

Trong lúc chuyển kênh, một tin tức đã thu hút sự chú ý của hắn.

Phương tiện truyền thông đưa tin rằng gần đây đã xuất hiện một nhóm tình nguyện viên tinh nhuệ trong thành Cựu Nhật, chuyên giúp đỡ những cư dân gặp khó khăn trong thành phố.

Điều khiến hắn chú ý không phải là sự kiện này, mà là trên quần áo của nhóm tình nguyện viên này có in hình tượng của Ám Thần.

Hắn không rõ Ám Thần Giáo hiện tại đã đầu quân cho tộc Linh Năng hay chưa.

Nhưng qua nội dung đưa tin, hắn biết rằng sự phát triển của Ám Thần Giáo đã âm thầm diễn ra trong thành Cựu Nhật.

Nghe những "Tình nguyện viên." kia một mặt khiêm tốn bày tỏ suy nghĩ.

Hắn bỗng cảm thấy buồn cười, trong xã hội loài người ẩn núp rất nhiều ác quỷ, chúng lại khoác lên mình chiếc áo công lý để hành sự, hành vi của chúng còn có thể khiến rất nhiều người khen ngợi.

Nhưng rất ít người biết rằng đằng sau vẻ ngoài hào nhoáng của chúng là vực sâu vô tận đen như Mực.

Chúng dùng lời nói dối để nghiền nát những "Công lý." thực sự, sau đó đưa họ vào tù, đưa họ lên đoạn đầu đài, hủy hoại mọi thứ của họ.

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhớ đến một câu thoại trong một bộ phim nào đó.

Tiếng súng vang lên.

Ngươi có nhìn thấy là ai nổ súng không?

Ta không nhìn rõ. Họ đứng trên đỉnh cao đạo đức, họ đứng dưới ánh mặt trời.

Nghĩ đến chuyện này, dần dần, Phong Kỳ chìm vào giấc ngủ.

Không biết qua bao lâu, một tiếng chuông nhắc nhở ngắn ngủi đánh thức hắn dậy.

Lúc này hắn nhìn về phía chiếc máy tính bảng sáng lên bên cạnh.

Vươn tay lấy chiếc máy tính bảng lại gần, đúng như hắn dự đoán, là đơn vị cho thuê đã trả lời.

Trên đó hiện lên một thông tin:

[Tàu cải tạo số tám đã chuẩn bị xong, hiện đang neo đậu tại: Cảng số 6 - Bến số 5.]

Thời cơ đã chín muồi, lúc này Phong Kỳ đứng dậy bắt đầu thu dọn ba lô.

Đồ đạc cần mang theo không nhiều, sau khi lấy quần áo trong ba lô ra, hắn chỉ để lại máy liên lạc và thuốc an thần.

Trước khi ra ngoài, hắn liếc nhìn thời gian, ngủ một giấc đã đến 10 giờ tối.

Lúc này hắn rời khỏi khách sạn.

Khu tiếp tế vẫn sáng đèn, hắn phát hiện bên ngoài đã bắt đầu mưa phùn, trong mưa còn lẫn cả những bông tuyết nhỏ.

Nhiệt độ đột ngột thay đổi không ảnh hưởng gì đến Phong Kỳ.

Chỉ cần cơ thể khỏe mạnh, không sợ lạnh không sợ nóng, bốn mùa đều là mùa xuân.

Hết chương 829.

Chương 830. Mấy Mét Kéo Dài

Tiếp theo hắn đến một cửa hàng gần khách sạn, thuê một chiếc xe đi lại, trực tiếp đến cảng.

2 giờ sau, Phong Kỳ đến bến số sáu của cảng.

Đỗ xe đi lại ở vị trí quy định, Phong Kỳ xuống xe, sau đó đến bến số sáu.

Ánh mắt đảo qua những con tàu đang neo đậu ở bến theo sóng biển nhấp nhô, hắn nhanh chóng tìm thấy con tàu cải tạo sơ cấp ở vị trí số 5.

Đơn vị cho thuê đã kiểm tra tàu trước khi thông báo cho hắn, hắn không cần kiểm tra lại.

Đến vị trí số năm, hắn trực tiếp nới lỏng dây thừng, sau đó lên thẳng tàu.

Sau khi điều chỉnh trong chốc lát, con tàu từ từ rời khỏi cảng, hướng đến bức màn đen ở tận chân trời.

Hôm nay rõ ràng không thích hợp để ra khơi, mặt biển sóng to gió lớn.

Tàu cải tạo sơ cấp do trọng tải nhỏ, độ ổn định kém, theo sóng biển nhấp nhô dữ dội.

Sóng biển không ngừng vỗ vào boong tàu, nước biển thậm chí đã tràn vào phòng lái, thêm vào đó gió biển lẫn những bông tuyết nhỏ đập vào cửa sổ, quả thực có cảm giác tận thế khi thiên tai sắp xảy ra.

Trước sức mạnh của thiên nhiên, con người trở nên vô cùng nhỏ bé.

Nhưng trước tình cảnh này, nội tâm Phong Kỳ vô cùng bình tĩnh.

[Dù sao thì tận thế thực sự đã nôn hết rồi, còn sợ gì sóng biển nhỏ, cùng lắm thì tàu bị sóng biển đánh chìm, sau đó bơi về!]

"Còn phải đền tiền."

[Đi rửa bát cho đơn vị cho thuê tàu đi, rửa đủ rồi hãy đi, là một Đấng Cứu Thế có đạo đức, ngươi chắc chắn không làm chuyện thiếu nợ rồi bỏ trốn chứ?]

"Ta sẽ không tìm Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng giúp đỡ sao?"

Sau khi than thở, Phong Kỳ tiếp tục lái tàu tiến lên.

Sau nhiều giờ lênh đênh, gió to sóng lớn trên biển không những không giảm mà còn dữ dội hơn.

Những con sóng phía trước dâng lên như những bức màn, liên tục đập vào tàu cải tạo, gần như nhấn chìm cả con tàu xuống mặt biển.

May mắn thay, chất lượng của tàu cải tạo rất tốt, mặc dù liên tục bị sóng biển đập vào nhưng thân tàu chỉ rung chuyển chứ không xảy ra vấn đề lớn.

Tiếp tục đi một đoạn nữa, phía sau đã không còn nhìn thấy bến cảng của khu tiếp tế.

Trong tầm mắt chỉ có những con sóng nhấp nhô.

Ngay lúc này, thân tàu như đâm phải thứ gì đó, phát ra một tiếng động lớn.

Tiếng báo động vang lên, tiếng nhắc nhở nước tràn vào khoang tàu liên tục phát ra.

Giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu:

[Sinh vật biển lớn xuất hiện, không nghi ngờ gì nữa, đó chính là Sinh Vật Trận Địa rồi, xem ra con tàu không giữ được nữa rồi, chuẩn bị đi rửa bát trả nợ đi.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, mặt Phong Kỳ đen lại.

Hắn không ngờ rằng chưa kịp vào trường vực, đã bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực bên ngoài để mắt tới.

Bây giờ khoang tàu bị ngập nước, mà hắn lại chưa học "Sửa chữa hư hỏng", không biết phải đối phó như thế nào.

Lúc này, hắn nhấn nút đóng khoang tàu phía dưới, cố gắng kéo dài tuổi thọ cho con tàu.

[Đến rồi!]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, con tàu lại bị đâm, cả con tàu dưới lực va chạm mạnh đã bay ngang trên mặt biển.

Tiếng báo động lại vang lên.

Điều này khiến Phong Kỳ tức điên lên.

Lúc này, hắn bước ra khỏi phòng lái, đến mép boong trước.

Ánh mắt đảo qua mặt biển, hắn nhìn thấy đôi mắt Tinh Hồng khổng lồ dưới mặt biển, thân hình khổng lồ Bóng Đen gần như bao trùm toàn bộ con tàu cải tạo, mơ hồ còn có thể nhìn thấy những vảy sáng lấp lánh trên cơ thể quái thú biển.

[Giết nó!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không do dự nữa, dứt khoát nhảy xuống biển.

Vào dưới nước, hắn nhìn rõ hình dáng của con quái thú biển.

Con quái thú biển này dài khoảng mười mấy mét, kéo theo một cái đuôi dài, giống như một con thằn lằn khổng lồ bơi nhanh dưới nước, chỉ trong chớp mắt đã lặn xuống đáy nước không thấy ánh sáng.

Chưa kịp để Phong Kỳ phản ứng, con quái thú đột nhiên vẫy đuôi với tốc độ cực nhanh từ trong bóng tối lao tới tấn công hắn, cái miệng khổng lồ mở ra đầy răng nanh.

Phong Kỳ lập tức điều khiển Niệm Lực cố gắng né tránh cú cắn nhưng Niệm Lực chưa kịp thoát ra khỏi cơ thể thì hắn đã bị cái miệng khổng lồ cắn chặt.

Lực cắn khủng khiếp bùng nổ, cơ thể Phong Kỳ căng cứng trong nháy mắt.

"So sức mạnh?"

Đỡ lấy hàm trên của con quái thú liên tục đè xuống, trong mắt hắn bỗng bùng lên ngọn lửa xanh Mặc.

Hắn không giỏi chiến đấu dưới nước nhưng so sức mạnh lại là sở trường của hắn.

Ngọn lửa xanh Mặc bùng cháy dữ dội dưới nước, lan khắp cơ thể Phong Kỳ.

Theo nhịp tim đập nhanh hơn, khí huyết chi lực xuyên qua lỗ chân lông bao phủ cơ thể, liên tục tạo ra các mô thịt.

Cùng lúc cơ thể thay đổi, sức mạnh bắt đầu không ngừng tăng lên.

Hắn từng chút một nâng hàm của con quái thú lên.

Lúc này, con quái thú đột ngột quẫy đuôi, mang hắn bơi thẳng xuống biển sâu.

Áp suất nước liên tục tăng lên, rất nhanh con quái thú đã lặn xuống khu vực không có ánh sáng.

Hết chương 830.

Chương 831. Không Còn Gì

Phong Kỳ quyết định đánh nhanh thắng nhanh, hắn buông tay đang chống hàm trên của con quái thú, lập tức cái miệng khổng lồ cắn lại, nuốt hắn vào bụng.

Trượt xuống theo cổ họng con quái thú, cảm giác bị ép mạnh truyền đến từ mọi phía.

Ngọn lửa xanh Mặc lúc này cũng đốt cháy các cơ quan nội tạng của con quái thú, những đốm đen ăn mòn xuất hiện ở những nơi ngọn lửa đi qua.

Bên trong cơ thể con quái thú bắt đầu run rẩy dữ dội, tiếng gầm gừ đau đớn trầm đục liên tục vang lên.

Phong Kỳ cũng bắt đầu phá hoại.

Hắn vừa đấm vừa đá tiến lên, giọng nói của Lời Tự Thuật thỉnh thoảng vang lên trong đầu.

[Đá vào gan hắn… Đá vào phổi hắn… Đập đầu hắn một cái thật mạnh.]

Dưới sự phá hoại bạo lực của hắn, cơ thể con quái thú nhanh chóng trở nên rách nát, ngay cả dịch vị dạ dày có tính ăn mòn cực mạnh cũng không thể làm tổn hại đến hắn trong trạng thái Huyết Nguyên.

Cuối cùng, hắn xé rách cơ thể con quái thú, dùng một cách cực kỳ bạo lực để giết chết con quái thú từ bên trong.

Bên ngoài áp suất nước rất lớn, không có ánh sáng, hắn chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt khổng lồ tối đen của con quái thú.

Ngay khi Phong Kỳ nghi ngờ liệu giết chết Sinh Vật Trận Địa trong thực tế có thể cướp được năng lực thiên phú hay không thì một làn sương máu đỏ rực xuất hiện từ phía trước, nhanh chóng tiến lại gần, thấm vào cơ thể hắn.

Lúc này, hắn cảm thấy cơ thể mình thay đổi, da thịt tê dại.

Mở bảng thuộc tính, chuyển sang trang thông tin, hắn phát hiện mình đã có được một năng lực hoàn toàn mới.

[Thủy Phủ (Năng lực thụ động có thể nâng cấp)]:

Đánh giá năng lực: Nhất giai

Giới thiệu năng lực thiên phú: Tăng cường sự thân thiết với nguyên tố nước, có được khả năng tự do hô hấp dưới nước, khi sử dụng pháp thuật thuộc tính nước sẽ nhận được hiệu ứng cộng thêm.

…

Nhận được một năng lực thụ động, không nghi ngờ gì nữa là một niềm vui bất ngờ.

Lúc này, Phong Kỳ cố gắng bơi lên mặt nước.

Sau khi có được năng lực thiên phú mới, hắn phát hiện tốc độ bơi của mình rõ ràng đã được cải thiện.

Ở dưới nước, thậm chí còn có một cảm giác kỳ diệu hòa nhập với thiên nhiên, không còn bất kỳ sự khó chịu nào nữa.

Khi hắn bơi lên khỏi mặt nước, bên ngoài không còn bóng dáng của con tàu cải tạo.

Trong tầm mắt chỉ có những con sóng nhấp nhô.

[Ồ, tàu không còn nữa, vậy thì… cầu cứu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng trả tiền thì có gì là bản lĩnh, đàn ông đích thực phải rửa bát trả nợ hàng ngày.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Niệm Lực thoát ra khỏi cơ thể bao bọc lấy hắn.

Hắn trực tiếp rời khỏi mặt biển, lơ lửng trên không trung.

Ánh mắt đảo qua, hắn tìm thấy con tàu cải tạo, lúc này con tàu cải tạo đã trôi ra rất xa, trong tầm mắt chỉ còn một chấm đen.

Hắn lập tức bay về phía con tàu cải tạo.

Tuy nhiên, khi hắn đến gần mới phát hiện ra rằng con tàu cải tạo đã chìm một nửa, thậm chí phòng lái cũng đã bị nước biển nhấn chìm, lúc này đang từ từ chìm xuống.

Phong Kỳ:…

[Rửa bát!]

"Ngươi câm miệng cho ta!"

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn về hướng trường vực Hắc Tuyệt.

Bây giờ trước mặt hắn chỉ còn hai lựa chọn.

Thứ nhất, quay trở lại ngay bây giờ, đổi một con tàu khác.

Về khoản bồi thường thì hắn không cần lo lắng, hắn đúng là không trả nổi khoản tiền lớn như vậy nhưng Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không thiếu tiền.

Thứ hai, tiếp tục bơi đến trường vực Hắc Tuyệt.

Chưa đi được nửa đường, nếu tiếp tục bơi chắc chắn sẽ tốn nhiều thời gian hơn.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn vẫn quyết định bơi đến đó.

Bây giờ hình thái Huyết Nguyên đã sử dụng, hắn phải nhanh chóng bổ sung khí huyết, nếu không có Huyết Nguyên

chống đỡ, ngay cả khi vào trường vực Hắc Tuyệt hắn cũng không thể chiến đấu với thủ lĩnh loại người.

Chi bằng bơi đến đó, trên đường đi giết thêm vài sinh vật sống.

Nghĩ đến đây, hắn thu Niệm Lực vào trong cơ thể, trực tiếp rơi xuống biển.

nhân hình thái Huyết Nguyên chưa kết thúc, hắn lập tức lặn xuống nước, sau đó nhanh chóng quạt hai tay, hai chân bắt đầu lặn dưới nước.

Không có hệ thống định vị trên tàu giúp đỡ, lặn dưới nước không phân biệt được phương hướng.

Vì vậy, cứ lặn một đoạn, hắn lại phải nhảy lên mặt nước, xem phương hướng của trường vực Hắc Tuyệt.

Tấm màn đen đại diện cho trường vực Hắc Tuyệt thông thẳng đến tận trời, rất dễ thấy, không cần lo lắng không phân biệt được phương hướng.

Quá trình lặn dưới nước của Phong Kỳ giống như một con cá heo.

Bơi nhanh, đột nhiên nhảy lên mặt nước, lắc mạnh đầu xác định phương hướng, sau đó thuận thế lao xuống nước tiếp tục lặn.

Mười phút sau, hình thái Huyết Nguyên biến mất, hắn trở thành hình thái chiến thể.

Tốc độ lặn lập tức giảm mạnh.

Trong lúc đó, hắn nhìn xung quanh, chỉ cần phát hiện có sinh vật sống bơi qua thì dùng Niệm Lực bóp chết từ xa, sau đó hấp thụ khí huyết.

Không biết bơi bao lâu, Phong Kỳ dần dần tiến gần đến tấm màn đen.

Hết chương 831.

Chương 832. Giết Thú Loạn

Cùng với cường độ khí huyết trong cơ thể không ngừng tăng lên, hắn đã giết không ít cá biển trên đường đi nhưng khí huyết hấp thụ được thậm chí còn chưa khôi phục được một phần năm thời kỳ đỉnh cao.

Nhưng hắn không do dự, lập tức đâm vào rào chắn trường vực Hắc Tuyệt.

Khi xuyên qua rào chắn, hắn cảm thấy một lực cản nhẹ nhưng lực cản đó nhanh chóng biến mất.

Hiện ra trước mắt là vùng biển yên tĩnh hoàn toàn khác với bên ngoài, tầm mắt nhìn về phía xa, có thể nhìn thấy đảo Hắc Tuyệt ở cuối đường.

Lúc này, hắn cố gắng bơi về phía hòn đảo.

So với bên ngoài, vùng biển này nguy hiểm hơn nhiều, dưới nước có rất nhiều loài săn mồi.

Chúng có kích thước rất lớn.

Đối mặt với sự xuất hiện của sinh vật lạ, rất nhanh đã có thú biển tiến đến gần.

Phong Kỳ thấy vậy, liền ra tay săn giết.

Sau khi có được năng lực thiên phú "Thủy Phủ", hành động của hắn dưới nước được cải thiện đáng kể, không lo bị thú biển kéo xuống đáy biển.

Mặc dù hình thái chiến thể không có sức chiến đấu mạnh mẽ như hình thái Huyết Nguyên nhưng cũng không yếu.

Bộ xương cứng có thể dễ dàng xé rách da của thú biển.

Máu của thú biển nhanh chóng nhuộm đỏ vùng biển gần đó, khiến ngày càng nhiều thú biển tụ tập lại.

Nhưng mục tiêu của những con thú biển này không chỉ có Phong Kỳ, những con thú biển khác cũng là mục tiêu săn giết của chúng, mặt biển như nước sôi, cảnh tượng vô cùng hỗn loạn.

Nhờ giết thú biển, hắn nhanh chóng bổ sung khí huyết đã tiêu hao trong cơ thể.

Năng lực Huyết Nguyên một lần nữa tiến vào trạng thái có thể kích hoạt.

Sau một chặng đường gian nan, hắn dứt khoát dùng Niệm Lực nâng mình lên không trung, chọn cách bay về phía trước.

Nhưng cường độ tinh thần lực của hắn có hạn, không bay được bao lâu thì lại rơi xuống nước.

May mà đã rời khỏi khu vực thú biển cắn xé, săn giết lẫn nhau, tiếp tục bơi về phía trước thì dễ dàng hơn nhiều.

Cuối cùng, hắn đã đến gần đảo Hắc Tuyệt.

Cũng là điểm đổ bộ đó, lần hy sinh trước khi hắn đến đây, gần đó có rất nhiều xác tàu bị mắc cạn.

Nhưng bây giờ lại là một vùng nguyên sinh.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc trường vực Hắc Tuyệt hiện tại vẫn chưa được Tổng hội chiến đoàn đưa vào mục tiêu chinh phục.

Từ từ bước lên bờ từ vùng nước nông, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn mặt trăng trên bầu trời, sau đó lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ta đến đây mất khoảng bao lâu?”

[Khoảng hai ngày rồi.]

Hai ngày không ngủ không nghỉ bơi nhanh về phía trước, trong lúc đó còn trải qua vài trận chiến, hắn thực sự có chút mệt mỏi.

Đến trước bãi cát trắng, hắn nhìn thấy khu rừng rậm rạp xanh tươi phía trước, sau đó chọn ngồi xuống tại chỗ, bắt đầu nghỉ ngơi.

Tiếp theo sẽ là một trận chiến ác liệt.

Chỉ có khôi phục đến trạng thái đỉnh cao mới có thể săn giết thủ lĩnh loại người tốt hơn, cướp lấy Vòng Tay Kỳ Tích.

…

Đến bờ, Phong Kỳ chọn ngồi xuống nghỉ ngơi tại chỗ.

Hai ngày hai đêm vận hành cường độ cao, hắn đã cảm thấy hơi mệt mỏi.

Trong lúc nghỉ ngơi, hắn lấy ra một lọ "Thuốc an thần." từ trong ba lô, vặn nắp rồi uống cạn.

Sau khi nhíu mày trong chốc lát, ý thức tinh thần như được ngâm trong dòng nước ấm, vô cùng thoải mái.

Vài phút sau, cảm giác đó biến mất, Phong Kỳ nhắm mắt lại, bắt đầu dưỡng tinh tụy.

Lúc này, hắn đã hoàn toàn thả lỏng cảnh giác bên ngoài, ý thức tinh thần cũng đã tiến vào biển thức tinh thần.

Còn về những nguy cơ có thể xuất hiện bên ngoài, hắn không lo lắng.

Không có sinh vật nào có thể thoát khỏi sự cảm nhận của Lời Tự Thuật để tấn công lén hắn, kể cả Tiểu Hắc.

Chỉ cần có nguy hiểm, Lời Tự Thuật sẽ cảnh báo hắn trước khi nguy hiểm xảy ra, hắn hoàn toàn có thời gian để chuẩn bị đối phó trước một bước.

Trận chiến ác liệt sắp diễn ra, Phong Kỳ quyết định nâng cao một chút thực lực, có thể đối phó với trận chiến tiếp theo chắc chắn hơn.

Lần trước ở tuyến mộng cảnh tương lai, hắn đã giết chết rất nhiều Sinh Vật Trận Địa, thu được không ít năng lực thiên phú.

Những năng lực thiên phú này ngoài "Kháng tính nguyên tố đất." có được từ việc giết chết người khổng lồ đá, hắn không coi trọng những năng lực thiên phú khác, đối với việc nâng cao thực lực của bản thân cũng gần như không có tác dụng.

Phong Kỳ chia năng lực thiên phú thành hai loại lớn, đó là thiên phú hướng nội và thiên phú hướng ngoại.

Trong đó, hắn sẽ giữ lại tất cả các thiên phú hướng nội.

Đặc điểm của loại năng lực này là không cần kích hoạt, sử dụng chủ động, có thể mang lại hiệu quả tăng ích cho cơ thể mọi lúc mọi nơi.

Ví dụ như "Sức bền." mà hắn có được đầu tiên, hiệu quả là tăng sức bền của cơ thể.

Đây chính là một năng lực hướng nội điển hình.

Các năng lực hướng nội khác cũng tương tự, năng lực tăng thêm được phản hồi trực tiếp lên cơ thể.

Còn về năng lực hướng ngoại, hắn sẽ chọn lọc giữ lại.

Đặc điểm của năng lực hướng ngoại là cần chủ động kích hoạt, giải phóng, đồng thời trong quá trình giải phóng cũng sẽ tiêu hao khí huyết trong cơ thể hắn.

Hết chương 832.

Chương 833. Chờ Đợi Ngắn Ngủi

Điều này dẫn đến nhiều năng lực hướng ngoại sẽ ảnh hưởng lẫn nhau.

Ví dụ như khi hắn mở trạng thái Huyết Nguyên, nếu sử dụng thêm các năng lực hướng ngoại khác tiêu hao khí huyết trong cơ thể, chắc chắn sẽ làm giảm thời gian duy trì trạng thái Huyết Nguyên.

Vì vậy, năng lực hướng ngoại không phải là càng nhiều càng tốt.

Kết hợp thành một bộ năng lực thiên phú hướng ngoại phù hợp với phong cách chiến đấu của mình mới là lựa chọn tốt nhất trong mắt hắn.

Còn về những năng lực hướng ngoại không cần thiết, sau khi có được Tam Vĩ cũng đã có chỗ dùng.

Lần hy sinh trước, cũng như trên đường đến đảo Hắc Tuyệt lần này, hắn đã giết không ít Sinh Vật Trận Địa.

Những Sinh Vật Trận Địa này đã mang lại cho hắn 11 năng lực thiên phú hoàn toàn mới.

Ngoài hai năng lực thiên phú hướng nội là kháng tính nguyên tố nước và da nước, hắn đã tháo hết những quả cầu năng lực thiên phú còn lại.

“Tam Vĩ!”

Ý thức của hắn phát ra gợn sóng truyền tin, tiếp xúc với lệnh bài kỳ tích “Tiến hóa.” phía trên viên trân châu màu đỏ

vàng ở trung tâm biển thức.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, đầu của Tam Vĩ xuất hiện từ lệnh bài, sau đó toàn bộ thân hình chui ra từ đó.

Sau khi nhìn xung quanh, nó vui vẻ chạy đến trước mặt Phong Kỳ.

"Ăn đi!"

Nói rồi, Phong Kỳ đưa quả cầu năng lực thiên phú màu xanh lục trong tay đến bên miệng Tam Vĩ.

Tam Vĩ đã quen với quá trình phân giải nhưng vẫn tỏ ra không muốn nhưng vẫn há miệng nuốt quả cầu năng lực thiên phú màu xanh lục vào bụng.

Lúc này, cơ thể nó trở nên sáng tối liên tục, sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, Tam Vĩ há miệng liên tục phun ra 13 viên trân châu nhỏ màu vàng, tức là điểm năng lực thiên phú.

Lúc này, Phong Kỳ đưa viên năng lực thiên phú thứ hai, rồi đến viên thứ ba, thứ tư… cho đến viên thứ chín.

Sau khi đếm xong đợt trân châu vàng thiên phú phân giải cuối cùng, hắn mở bảng thuộc tính.

[Kháng tính nguyên tố nước·Da nước·Choáng váng·Độc·Hồn tím·Sức mạnh khổng lồ·Da cứng·Nhanh nhẹn·Xương thép·Gai·Tái sinh·Răng kiên cố·Ác niệm·Huyết Nguyên·Mộng yểm·Sức bền·Tinh nhuệ Zombie: Phong Kỳ]

Đánh giá thực lực: Bạc·Trung giai (chưa mở trạng thái Huyết Nguyên)

Cường độ tinh thần: Yếu

Huyết thống: Nhân loại (trung cấp)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 7805/1000 điểm

Điểm thiên phú (có thể dùng để nâng cấp năng lực thiên phú): 267.

…

Cộng với số điểm thiên phú còn lại trước đó, số điểm thiên phú hiện tại của hắn đã lên đến 267 điểm.

Hắn đắm chìm vào suy nghĩ về cách sử dụng.

Sau một hồi do dự, hắn quyết định vẫn dùng điểm thiên phú để nâng cấp "Huyết Nguyên."

Huyết Nguyên chắc chắn là năng lực hữu dụng nhất ở giai đoạn hiện tại và tiềm năng phát triển cũng không thấp, biết đâu khi nâng cấp liên tục, sau khi mở ra có thể hoàn toàn biến thành hình thái Ám Thần.

Mặc dù hắn chỉ có được một trong sáu nguồn gốc của Ám Thần.

Nhưng sức chiến đấu ở trạng thái hoàn chỉnh rất đáng sợ.

Hắn vẫn còn nhớ như in sức chiến đấu khủng khiếp có thể khuấy động đất trời chỉ bằng một cái vung tay.

Biết đâu Huyết Nguyên nâng cấp đến cùng chính là trạng thái thể chất Ám Thần mà hắn đã trải nghiệm ở tuyến hy sinh.

[Sửa cho ngươi một quan niệm sai lầm, đặc điểm của lệnh bài tiến hóa là phân giải năng lực thiên phú thành nguồn gốc thiên phú, có thể dùng để phát triển, nâng cấp các loại năng lực thiên phú, về bản chất chỉ cần có đủ điểm thiên phú thì năng lực nào của ngươi cũng không có giới hạn nâng cấp.]

[Tất nhiên, điều này cũng bao gồm năng lực Huyết Nguyên của ngươi, ngay cả khi ngươi đạt đến trạng thái Ám Thần, chỉ cần ngươi có đủ điểm thiên phú, năng lực này vẫn có thể tiếp tục nâng cao.]

Nghe Lời Tự Thuật phân tích, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt:

"Điều này có vẻ không hợp lý lắm nhỉ? Ta vẫn luôn cho rằng điểm thiên phú nâng cao năng lực thiên phú, chủ yếu là thúc đẩy năng lực thiên phú liên tục tiến tới trạng thái mạnh nhất, về bản chất là có giới hạn."

[Phân tích của ngươi không sai nhưng điểm thiên phú thực ra được cấu thành từ nguồn gốc sau khi năng lực thiên phú bị phân giải, ngay cả khi không có đường đi cũng có thể tạo ra một con đường.]

[Ví dụ, khi năng lực Huyết Nguyên của ngươi nâng cấp đến trạng thái cuối cùng của Ám Thần, sau đó không còn con đường nào mà người trước đã khám phá ra nữa, lúc này năng lượng nguồn gốc sẽ tự động giúp ngươi phác họa quỹ đạo, lộ trình tiếp theo, tìm ra cách nâng cấp tiếp theo phù hợp nhất cho ngươi, sau đó hoàn thành nâng cấp.]

"Mạnh như vậy sao!"

[Vạn vật đều được cấu thành từ nguồn gốc quy tắc, bao gồm cả linh khí cũng chỉ là sản phẩm phái sinh của quy tắc trời đất, những năng lực có vẻ phi lý, thực ra chỉ cần hiểu được bản chất thì có thể dùng góc độ khoa học để giải thích rõ ràng nguyên lý.]

Nghe đến đây, Phong Kỳ gật đầu tỏ vẻ hiểu ra.

Lúc này, Lời Tự Thuật lại lên tiếng:

[Có lẽ rất nhiều năng lực mà chúng ta không thể giải thích, chỉ vì chưa hiểu được bản chất cấu thành của năng lực đó, ví dụ như sự bất tử bất diệt của Tiểu Hắc, sự xuyên không của ngươi, Kho Ý Thức Thánh Linh của tộc Linh Năng, năng lực dự đoán tương lai của Tần Không Thời, v.v.]

Hết chương 833.

Chương 834. Đỉnh Cao Thái Độ

Đối với phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ gật đầu đồng ý.

Mọi thứ bí ẩn, không thể giải thích, đều là cách nói của sự không hiểu biết.

Giống như loài người trong giai đoạn đầu khám phá và trưởng thành, mọi hiện tượng chưa biết đều được xếp vào phạm trù mê tín nhưng từ góc độ của người hiện đại nhìn lại những vấn đề này, trong đầu đã có kiến thức tương ứng để giải thích.

Nhìn lại bảng thuộc tính một lần nữa, hắn bắt đầu cường hóa năng lực "Huyết Nguyên."

Quá trình cường hóa rất đơn giản, hắn chỉ cần đẩy điểm thiên phú, tức là những viên trân châu thiên phú màu vàng vào quả cầu thiên phú Huyết Nguyên là được.

Viên trân châu thiên phú tiếp xúc với quả cầu thiên phú Huyết Nguyên trong nháy mắt, sẽ bị nuốt chửng, tiêu hóa trong chớp mắt.

Cùng với việc không ngừng nuốt chửng, quả cầu thiên phú Huyết Nguyên đã có sự thay đổi.

Dấu ấn ngọn lửa màu đen trên bề mặt trở nên rõ ràng hơn, bề mặt quả cầu thiên phú cũng xuất hiện một lớp sương mù màu máu mỏng manh.

Sau khi kiểm kê số lượng quả cầu thiên phú, hắn quyết định tiếp tục cho ăn.

Cuối cùng, khi chỉ còn 23 quả cầu thiên phú, quả cầu thiên phú Huyết Nguyên lại hoàn thành một lần tiến cấp.

Mở bảng thuộc tính, hắn bắt đầu xem sự thay đổi của "Huyết Nguyên."

[Năng lực thiên phú: Huyết Nguyên]

Đánh giá thiên phú: 0,01% của bậc bảy

Giới thiệu thiên phú: Ngưng tụ hạch máu trong tim, khiến hiệu suất hoạt động của tim được nâng cao đáng kể, năng lực này cũng có thể chủ động giải phóng, trong nháy mắt hút cạn năng lượng hạch máu, ngưng tụ thể Huyết Nguyên bất bại, khiến sức chiến đấu được nâng cao bùng nổ, năng lực này sẽ tăng lên theo cường độ khí huyết của bản thân.

…

Lần nâng cấp này, Huyết Nguyên đã đạt đến đánh giá bậc bảy.

Chỉ còn lại 23 viên trân châu thiên phú, Phong Kỳ quyết định cho "Tử Hồn." ăn hết.

Sau khi hoàn thành quá trình tiến cấp năng lực thiên phú, hắn mở mắt ra.

Lúc này, trời đã hơi sáng, một vầng hồng nhật đang từ từ mọc lên.

Hắn đứng dậy, bước về phía khu rừng mưa.

Trên đường đi săn, khí huyết trong cơ thể hắn đã hồi phục đến trạng thái đỉnh cao, không cần lo lắng hình thái Huyết Nguyên không thể khởi động.

Hắn không hề sợ hãi trước những thử thách sắp tới.

Sau khi bước vào khu rừng mưa, môi trường trở nên vô cùng phức tạp, không có một con đường nào có thể đi bình thường.

Đường hy sinh trước đến khu vực Hắc Tuyệt đã khai phá ra những dấu vết đường đi có thể đi sâu vào bên trong đảo nhưng vào thời điểm này, hắn có khả năng là người đầu tiên đặt chân đến khu vực Hắc Tuyệt, đường đi sâu vào đảo chỉ có thể do chính hắn khai phá.

Nhiệt độ bên trong khu rừng mưa ẩm ướt, cây cối rậm rạp.

Dọc đường, những cành lá của những cây đại thụ cao vút che khuất bầu trời, ánh sáng chỉ có thể xuyên qua khe hở giữa các cành lá, tạo thành những cột sáng có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

May mắn là hắn có khả năng nhìn đêm, không cần lo lắng không phân biệt được phương hướng trong môi trường tối tăm.

Đi một đoạn đường, hắn lấy hệ thống định vị ra khỏi ba lô.

Sau khi bật máy, đúng như hắn dự đoán, khu vực Hắc Tuyệt hiện tại vẫn chưa hoàn toàn hòa nhập với thế giới, bên trong hoàn toàn không có tín hiệu.

Tiếp theo, hắn chỉ có thể dựa vào trí nhớ để mò mẫm tiến lên.

Trong khu rừng mưa có rất nhiều dây leo, giống như mạng nhện giăng ngang dọc, bên tai thỉnh thoảng còn nghe thấy tiếng thú gầm từ xa vọng lại.

Môi trường ở đây so với trong trí nhớ có sự khác biệt khá lớn.

Dù sao thì khi đường hy sinh đến đây cũng đã là nhiều năm sau thời điểm này rồi.

Lúc này, nếu tiếp tục mò mẫm tiến lên mà không có bản đồ và định vị, rất dễ bị lạc đường, còn có thể đi càng lúc càng xa đích đến.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến Lời Tự Thuật.

Mỗi lần Tiểu Hắc sắp đến, Lời Tự Thuật đều sẽ cảm nhận được trước và nhắc nhở.

Lời Tự Thuật cũng từng nói, nó có khả năng cảm nhận và thám thính phạm vi rất mạnh.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

"A Bạch, dậy làm việc đi."

[Ông chủ A Kỳ, xin hỏi… Mẹ kiếp, ông lại có chuyện gì cần làm phiền tôi nữa vậy, có thể cho tôi một ngày nghỉ không?]

Bỏ qua lời phàn nàn của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục hỏi:

"Đi sâu hơn nữa tôi sợ bị lạc đường, dùng khả năng tìm kiếm của cậu dò đường cho tôi, thử xem có thể tìm thấy tộc người không."

Lời Tự Thuật không trả lời, lúc này chìm vào im lặng.

Một lát sau, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên:

[Ting, phát hiện mục tiêu "Sinh vật giống người", hướng 3 giờ, xuất phát!]

Phong Kỳ lúc này đổi hướng, bước về phía mà Lời Tự Thuật nói.

Địa hình trong khu rừng mưa vô cùng phức tạp, hắn dứt khoát nhảy lên, nắm lấy dây leo rủ xuống từ trên cây, thử tiến lên theo cách của người khỉ Tarzan.

Nhưng sự thật chứng minh, cách này không hiệu quả.

Mới đu ra nắm được dây leo thứ hai, hắn cảm thấy dây leo trong tay trơn như lươn, ngay sau đó một cái đầu rắn to lớn cắn vào cánh tay hắn.

Hết chương 834.

Chương 835. Chỉ Muốn Bình Yên

Nọc độc màu đen lục lúc này đã tiêm vào cơ thể hắn.

Lúc này, hắn dứt khoát chuyển sang hình thái chiến đấu, dùng một nhát thủ đao chặt đứt đầu rắn.

Bị năng lượng bên ngoài xâm nhập, những đường vân Tử Hồn khắc trên bề mặt xương lúc này được kích hoạt.

Khi thân hình rơi xuống đất, tim hắn liên tục phun ra sương độc màu đen lục, tự động đẩy khí độc tiêm vào máu thịt ra khỏi cơ thể.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, hắn nhắm mắt lại, tinh thần lực tản ra và lan rộng lên không trung.

Thế giới dưới sự cảm nhận trở nên vô cùng rõ ràng.

Điều khiến hắn kinh ngạc là trong số những dây leo rủ xuống từ trên cao, có gần năm phần trăm là ngụy trang của các loài rắn.

Không muốn lãng phí thời gian, hắn liền chọn tiếp tục đi bộ.

Lại đi thêm vài giờ nữa, hắn đến bên một con suối chảy xiết.

Nơi đây đầy sỏi đá, đã bị các loài động vật trong khu vực giẫm đạp tạo thành nhiều dấu vết đường đi, cây cối tương đối thưa thớt.

Lúc này, trước suối, hai con kiến khổng lồ toàn thân lông trắng đang cúi đầu uống nước.

Phong Kỳ không chọn cách tránh né, mà đi thẳng tới.

Hai con kiến trắng khổng lồ rất cảnh giác ngẩng đầu lên, trong cơ thể phát ra tiếng "Gừ gừ." cảnh báo.

Đã gặp nhau, đó chính là duyên phận.

Một lát sau, Phong Kỳ bước qua hai con kiến trắng khổng lồ đã bị xé thành nhiều đoạn, tiếp tục đi sâu vào khu rừng mưa.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, trong lòng hắn không hề có chút lòng thương xót nào.

Hắn luôn cho rằng, lòng thương xót với kẻ thù chính là sự tàn nhẫn với chính mình.

Có lẽ những Sinh Vật Trận Địa này, khi con người thám hiểm khu vực Hắc Tuyệt sẽ trở thành hung thủ giết chết những chiến sĩ tiền tuyến.

Đã gặp nhau, đương nhiên là có thể giết thì giết.

Những chủng tộc khác nhau, rất khó để đứng trên cùng một chiến tuyến, trên đường hy sinh, hắn và Lão Mê chỉ là trường hợp ngoại lệ.

Lão Mê từng nói với hắn một câu, hắn rất ấn tượng.

Ông ta nói, đối với các chủng tộc khác, trong lòng tuyệt đối không được có bất kỳ lòng thương xót nào, cách tôn trọng và coi trọng các chủng tộc khác tốt nhất chính là giết sạch chúng.

Câu nói này khi đó đã khiến hắn chấn động không nhỏ.

Nghĩ kỹ lại thì chẳng phải như vậy sao.

Các thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người tại sao lại không quan tâm đến liên minh các chủng tộc yếu kém?

Ngoài việc lợi dụng liên minh các chủng tộc yếu kém để làm việc thì cuối cùng là vì cho rằng những liên minh các

chủng tộc yếu kém này không thể gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến kế hoạch tương lai của mình.

Nhưng nếu có chủng tộc có tiềm lực thì chúng tuyệt đối sẽ dùng thủ đoạn sấm sét để giết sạch, không cho phép chủng tộc có tiềm lực có bất kỳ dấu hiệu trỗi dậy nào.

Giữa các chủng tộc, cách coi trọng lẫn nhau chỉ có một: giết sạch chúng.

Tiếp tục đi sâu vào khu rừng mưa, cảnh vật xung quanh thay đổi.

Phía trước dần xuất hiện nhiều cây đại thụ toàn thân lông trắng, trên cây còn có không ít kiến trắng khổng lồ đang trèo.

Để đối phó với những con kiến trắng khổng lồ này, hắn không cần phải mở hình thái Huyết Nguyên, chỉ dựa vào sức chiến đấu của hình thái chiến đấu là có thể dễ dàng đối phó.

Dựa theo lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật để liên tục điều chỉnh phương hướng, không biết đã đi bao lâu, tầm nhìn phía trước dần trở nên sáng sủa.

Khi hắn bước ra khỏi khu rừng mưa trắng, trước mắt là thác nước chảy xiết, bên dưới là hồ nước trong vắt trong khu rừng mưa.

Bên phải hồ nước có một khu trại quy mô không nhỏ.

Bên trong có những công trình xây dựng bằng gỗ, bên ngoài khu trại còn treo rất nhiều xác động vật trong khu rừng mưa.

Đây chính là nơi hắn muốn đến, căn cứ của chủng tộc người thú.

Hắn không trực tiếp xông vào căn cứ, mà định ẩn núp quanh đây một thời gian để quan sát tình hình, tốt nhất là đợi tộc trưởng người thú chủ động rời khỏi căn cứ.

Như vậy, khi cướp Vòng Tay Kỳ Tích, áp lực của hắn sẽ giảm đi rất nhiều.

[Vạn nhất Vòng Tay Kỳ Tích hiện tại không nằm trong tay tộc trưởng người thú thì sao? Dù sao thì thời gian trên đường hy sinh và thời điểm hiện tại hoàn toàn khác nhau.]

Nghe xong lời này, hắn không khỏi sửng sốt.

Hắn thực sự chưa từng nghĩ đến vấn đề này, nghĩ kỹ lại thì những gì Lời Tự Thuật nói hoàn toàn có khả năng xảy ra.

Dù sao thì thời gian có thể thay đổi nhiều thứ.

Tương lai có, không có nghĩa là hiện tại chắc chắn sẽ có.

[Yên tâm, ta đã điều tra rồi, Vòng Tay Kỳ Tích nằm trong căn cứ.]

"Vậy thì lời ngươi vừa nói có ý gì?" Phong Kỳ không nhịn được trừng mắt.

[Không có ý gì cả, chỉ muốn cố tình dọa ngươi thôi.]

Đối với Lời Tự Thuật luôn tỏ ra đê tiện, hắn không nhịn được giơ ngón giữa trong lòng.

Câu trả lời chắc chắn của Lời Tự Thuật khiến hắn yên tâm.

Thời gian tiếp theo, hắn chọn cách ẩn núp trong bụi rậm gần đó, luôn quan sát tình hình trong trại người thú, chờ thời cơ ra tay.

Hết chương 835.

Chương 836. Lòng Đất Bí Ẩn

Trong thời gian này, thỉnh thoảng có đội chiến binh người thú rời khỏi trại, tiến vào rừng mưa.

Cũng có đội chiến binh người thú mang theo chiến lợi phẩm từ rừng mưa trở về, sau đó xử lý chiến lợi phẩm bên bờ hồ, tiến hành rửa sạch, lột da.

Quần áo mà các chiến binh người thú mặc trên người cũng đều được làm từ da động vật.

Thời gian trôi qua trong lúc chờ đợi nhưng tộc trưởng người thú vẫn không có dấu hiệu ra ngoài.

Tiếp tục chờ đợi, không biết còn phải bao lâu nữa.

Phong Kỳ đột nhiên nảy ra ý định chủ động ra tay thăm dò.

[Đàn ông đích thực thì phải ra tay mạnh mẽ, do dự không quyết đoán là hành vi của đàn bà.]

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ đứng dậy khỏi bụi rậm, sau đó chạy thẳng đến trại người thú.

Trong lúc chạy, cơ thể hắn dần được bao phủ bởi sương máu, thân hình nhanh chóng cao lớn.

Cuối cùng, khi cách trại người thú khoảng 20 mét, hắn nhảy lên, thân hình trên không cao hơn năm mét, ngọn lửa màu đen lục bùng cháy trên cơ thể cũng dữ dội và kỳ dị hơn trước.

Lúc này, chiến binh người thú phụ trách quan sát bên ngoài trại đã chú ý đến sự tiếp cận của hắn, thổi vang một thứ giống như vỏ ốc trong tay.

Cùng với tiếng "Ù ù" vang lên, trại người thú trở nên vô cùng ồn ào.

Rất nhiều chiến binh bắt đầu tập trung về phía cổng lớn của trại.

Thân hình khổng lồ của Phong Kỳ lúc này đập mạnh vào cổng trại người thú, sau đó xông thẳng vào trong.

"Lời Tự Thuật, nó ở đâu?"

[Hướng 1 giờ, giết!]

Vung tay quét bay mấy chiến binh người thú chặn đường, hắn chạy thẳng đến hướng Lời Tự Thuật chỉ.

Dọc đường hắn xông thẳng, những chiến binh người thú kia căn bản không thể cản được hắn xông lên.

Các loại vũ khí đập vào người hắn, thậm chí không thể để lại một vết hằn trên da hắn.

Rất nhanh hắn đã đến trước căn nhà gỗ mà Lời Tự Thuật chỉ, dùng sức đâm vào.

Mùn gỗ bay tán loạn, hắn nhìn thấy thủ lĩnh người thú đang tập thể dục, sau đó trực tiếp bóp cổ hắn.

Thủ lĩnh người thú phản ứng rất nhanh, đẩy mạnh người tộc nhân dưới thân ra, giơ tay trái đeo Vòng Tay Kỳ Tích lên.

Trong nháy mắt, một bóng người thú khổng lồ chắn trước mặt Phong Kỳ, đưa tay đỡ lấy bàn tay vung xuống của Phong Kỳ.

Sức mạnh khủng khiếp bùng nổ trong cơ thể hắn, hắn đột ngột giơ tay quét bay bóng người thú.

Gầm lên rồi lại lao về phía thủ lĩnh người thú.

Đối mặt với nguy cơ sống chết, thủ lĩnh người thú lại giơ Vòng Tay Kỳ Tích lên, lập tức mặt đất trở nên tơi xốp, rất

nhiều dây leo từ trong đó trồi lên, nhanh chóng quấn quanh người Phong Kỳ, không ngừng co lại cố gắng siết chết hắn.

Đối mặt với sự trói buộc của dây leo, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn

Ngọn lửa màu đen lục lúc này đã đốt cháy những dây leo chui ra từ lòng đất, trong quá trình đốt cháy để lại dấu vết ăn mòn màu đen trên dây leo.

Lúc này hắn căng thẳng cơ thể, sau đó đột nhiên bùng nổ.

Dây leo dưới sức mạnh khủng khiếp của hắn vỡ vụn từng mảnh, rơi vãi khắp nơi.

Nhìn thủ lĩnh người thú đã lùi xa, lúc này đầy vẻ kinh hoàng, hắn đưa tay về phía thủ lĩnh người thú làm động tác cắt cổ, ngọn lửa màu đen lục trong mắt cũng nhảy lên.

Mặt đất dưới chân ầm ầm sụp xuống tạo thành một cái hố lõm, thân hình hắn dưới lực đẩy giống như một con hổ dữ đang bốc cháy, lao về phía thủ lĩnh người thú.

Lúc này trước mặt thủ lĩnh người thú xuất hiện mấy đường nét, nhanh chóng tự động phác họa.

Mặt đất rung chuyển, nhiều dây leo hơn mọc ra, giống như những con rắn xanh lao về phía hắn.

Phong Kỳ không lùi bước, với tư thế không thể ngăn cản lao về phía trước.

Những dây leo tiếp xúc với cơ thể hắn trong ngọn lửa màu đen lục nhanh chóng khô héo, sau đó hóa thành tro bụi tan biến.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt thủ lĩnh người thú hiện lên một tia hung dữ, hắn lại giơ cánh tay trái đeo Vòng Tay Kỳ Tích lên, bóng người thú lúc này đột nhiên xuất hiện trước mặt Phong Kỳ, sau đó ôm lấy hắn.

Dây leo xanh không ngừng đan xen quấn quanh, bao bọc hắn và bóng người thú, tạo thành một cái lồng dây leo.

Trong cuộc giao tranh ngắn ngủi, hắn phát hiện ra rằng chiến lực của thủ lĩnh người thú hiện tại kém xa so với mốc thời gian trước đó, căn bản không phải là đối thủ của hắn.

Đối mặt với sự trói buộc của dây leo, nhịp tim hắn đập nhanh hơn.

Khí huyết cuồn cuộn theo nhịp tim lan tỏa khắp cơ thể, ngọn lửa màu đen lục trên cơ thể bùng cháy dữ dội hơn.

Ngọn lửa màu đen lục mặc dù không thể đốt cháy bóng người thú thuần túy do sức mạnh đức tin tụ hợp mà thành nhưng lại xuyên qua khe hở ôm chặt đốt cháy lồng dây leo.

Ngọn lửa bùng lên, lồng dây leo nhanh chóng tan rã.

Cách tấn công của thủ lĩnh người thú đã bị hình thái Huyết Nguyên của hắn khắc chế hoàn toàn, những dây leo đã giết chết rất nhiều chiến binh loài người ở mốc thời gian trước đó thậm chí còn không phá vỡ được lớp phòng thủ trên cơ thể hắn.

Hết chương 836.

Chương 837. Sắp Chạy

Phụt!

Hắn phun ra một ngụm lửa màu đen lục, sức mạnh lại tăng lên, từng chút một phá vỡ vòng ôm của bóng người thú.

Quay đầu nhìn thủ lĩnh người thú đang kinh hoàng, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Sự hung dữ trong lòng cũng được giải tỏa không ít trong trận chiến.

Nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt của thủ lĩnh người thú trở nên rất khó coi, hắn lúc này gầm lên một tiếng, lập tức rất nhiều chiến binh người thú vây quanh ném vũ khí ném về phía hắn.

Nhưng chất lượng của những vũ khí này rất đáng lo ngại, chưa kịp tiếp xúc với cơ thể hắn, phần nhọn đã bị ngọn lửa màu đen lục bùng cháy dữ dội trên cơ thể hắn làm tan chảy, không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho hắn.

Nhìn thấy cảnh này, thủ lĩnh người thú lại gầm lên một tiếng.

Lập tức từ sâu trong doanh trại nhảy ra một con hổ khổng lồ, chỉ vài bước đã nhảy đến bên cạnh thủ lĩnh người thú.

[Hắn ta sắp chạy rồi!]

Đúng như Lời Tự Thuật nói, thủ lĩnh người thú lật người nhảy lên lưng hổ, không ngoảnh đầu lại chạy về phía khu rừng mưa xa xa.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không nhịn được gầm lên một tiếng, dùng sức phá vỡ sự trói buộc của bóng người thú,

lao thẳng về phía thủ lĩnh người thú bỏ chạy, dọc đường xông thẳng, húc bay rất nhiều chiến binh người thú.

Nhìn con hổ khổng lồ đã vào rừng mưa, hắn dứt khoát tăng tốc.

Nhìn thấy thủ lĩnh người thú bỏ chạy, hắn thấy buồn bực.

So với những Sinh Vật Trận Địa chỉ biết tấn công vô não trong mộng cảnh tương lai, đặc điểm của Sinh Vật Trận Địa thông minh là khi đối mặt với chiến đấu sẽ không liều mạng, một khi cho rằng đối thủ không thể địch lại thì thường sẽ dứt khoát bỏ chạy.

Trong lòng tính toán thời gian kích hoạt Huyết Nguyên, còn khoảng tám phút nữa.

Hắn phải giết thủ lĩnh người thú trong vòng tám phút, nếu không chỉ có thể tạm thời rút lui tìm cơ hội khác.

Lúc này, trái tim trong cơ thể hắn như đạp chân ga của động cơ, phát ra tiếng gầm rú.

Tốc độ chạy của hắn đột nhiên tăng lên, dọc đường đi để lại những hố đất sâu, mỗi bước nhảy lên đều cách nhau hơn hai mươi mét.

Bóng dáng con hổ khổng lồ ngày càng gần, ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị lao vào giết thì thủ lĩnh người thú đột nhiên nhảy khỏi lưng con hổ khổng lồ, rồi giơ tay trái lên.

Bóng người xuất hiện giữa không trung, đỡ lấy hắn, đưa hắn nhanh chóng bay về phía xa.

Con hổ khổng lồ dưới thân hắn lúc này dừng lại, thân hình theo quán tính trượt ra xa vài mét rồi đột ngột quay lại lao về phía Phong Kỳ.

Lúc này hắn nắm chặt nắm đấm đang bốc cháy ngọn lửa màu đen lục, nghênh đón con hổ khổng lồ đột nhiên đánh ra.

Ầm!

Cùng với tiếng rên rỉ của con hổ khổng lồ, đầu nó lõm xuống, thân hình bay ngang ra ngoài, liên tiếp đâm gãy mấy cây đại thụ mới dừng lại.

Máu không ngừng chảy xuống từ trán, lúc này con hổ khổng lồ gầm lên một tiếng, chọn cách lao về phía Phong Kỳ một lần nữa.

Nhìn thủ lĩnh người thú đang dần đi xa, Phong Kỳ trong lòng tàn nhẫn.

Lúc này hắn đỡ lấy con hổ khổng lồ lao tới, sau đó mượn lực mạnh mẽ quật ngã nó xuống đất, chân phải chuẩn bị sẵn sàng đá mạnh vào đầu con hổ khổng lồ.

Ầm!

Thân hình con hổ khổng lồ lại bay ngang, đầu dưới cú đá mạnh mẽ đã nát bét, hoàn toàn mất đi sức chống cự.

Không dừng lại nhiều, Phong Kỳ lại chạy về phía thủ lĩnh người thú bỏ đi.

Dựa vào tọa độ mà Lời Tự Thuật cung cấp, tầm mắt hắn nhanh chóng lại bắt gặp bóng dáng thủ lĩnh người thú.

Lúc này, nó được bóng người bao bọc, theo cách lơ lửng tiến về phía bờ biển.

Dưới tình trạng hoạt động quá tải, khí huyết trong cơ thể tiêu hao nhanh hơn, thời gian duy trì Huyết Nguyên ngắn hơn so với bình thường, hắn phải nhanh chóng giải quyết.

Niệm Lực lúc này xuyên qua cơ thể hắn, trong nháy mắt tiếp cận thủ lĩnh người thú trong tầm mắt, bắt đầu kéo lê cơ thể nó.

Sức mạnh của Niệm Lực có hạn, rõ ràng không thể trói buộc được thủ lĩnh người thú.

Nhưng hắn chỉ cần làm chậm tốc độ di chuyển của thủ lĩnh người thú, tạo cơ hội giết chết nó.

Đòn này quả nhiên hiệu quả, tốc độ di chuyển của thủ lĩnh người thú chậm lại.

Khoảng cách ngày càng gần, Phong Kỳ lúc này gầm lên một tiếng, mặt đất dưới chân hắn sụp xuống dưới lực va chạm, thân hình hắn đột ngột bật dậy, lao thẳng về phía thủ lĩnh người thú.

Thân hình nhảy lên một đoạn, hắn túm lấy bóng người, nắm đấm đột nhiên đập vào vai thủ lĩnh người thú.

"Rắc!"

Tiếng xương vỡ giòn tan vang lên, bóng người cũng run lên, bắt đầu biến ảo, trở nên cực kỳ không ổn định.

Thủ lĩnh người thú bị trọng kích phát ra một tiếng kêu thảm thiết, thân hình suýt nữa ngã khỏi bóng người.

Nhưng nó nhanh chóng điều chỉnh trạng thái, nghiến răng điều khiển bóng người cố gắng kéo Phong Kỳ ra khỏi người.

Chỉ còn một bước nữa là chiến thắng, Phong Kỳ sao có thể buông tay.

Đôi tay của bóng người liên tục đập vào người hắn, hắn nhịn đau, trên mặt hiện lên nụ cười dữ tợn, trèo lên trước mặt thủ lĩnh người thú.

Hết chương 837.

Chương 838. Niệm Lực

Thủ lĩnh người thú lúc này dùng sức ở chân, cố gắng nhảy khỏi bóng người.

Nhưng vừa khi đôi chân nó rời khỏi bóng người, Phong Kỳ đã sử dụng Niệm Lực trói buộc thủ lĩnh người thú trong thời gian ngắn.

Nhân cơ hội này, hắn vung tay bóp chặt cổ thủ lĩnh người thú.

Gân xanh trên cánh tay phải dần nổi lên, hắn bắt đầu dùng sức.

Thủ lĩnh người thú lập tức vùng vẫy dữ dội, khuôn mặt đỏ bừng trông vô cùng đau đớn.

Tiếng xương cốt va vào nhau liên tục vang lên, sự vùng vẫy của thủ lĩnh người thú dần yếu ớt, bóng người tín ngưỡng lúc này cũng tan biến.

Cùng lúc thân hình rơi xuống đất, Phong Kỳ đập mạnh thủ lĩnh người thú xuống đất.

Rắc!

Sức mạnh cuồng bạo trút xuống, cơ thể thủ lĩnh người thú chìm vào đất.

Lúc này, hắn túm lấy cơ thể thủ lĩnh người thú, đập mạnh vào một cái cây bên cạnh.

Cái cây cần ba người ôm mới xuể đổ ầm xuống, thủ lĩnh người thú cũng dưới cú đánh này mà hoàn toàn mất đi sức chống cự.

Bước đến trước mặt thủ lĩnh người thú, Phong Kỳ mặt không biểu cảm.

Cú đấm giáng xuống một lần nữa tuyên án tử hình cho thủ lĩnh người thú.

Trước khi thủ lĩnh người thú chết, hắn đã bắt được rất nhiều thông tin về ký ức.

Trong những hình ảnh ký ức này, hắn thấy được quá trình trưởng thành của một cậu bé bướng bỉnh, sau khi có được Vòng Tay Kỳ Tích, từ một tộc nhân cấp thấp không được tộc nhân coi trọng trở thành tộc trưởng.

Rắc!

Cùng với tiếng xương vỡ, thủ lĩnh người thú hoàn toàn mất đi sinh mạng.

Một luồng khí huyết nồng đậm lúc này từ trong cơ thể nó tràn ra, chui vào cơ thể Phong Kỳ.

Hắn đưa tay kéo Vòng Tay Kỳ Tích đeo trên cổ tay trái của thủ lĩnh người thú ra, nắm trong tay.

Sau khi đảo mắt nhìn xung quanh, hắn xuyên qua kẽ lá nhìn thấy bãi cát trắng phía trước, không biết từ lúc nào hắn đã chạy về bãi biển.

Hắn vén đám lá rậm che khuất tầm mắt, bước chân đến bãi cát.

Lần truy đuổi này khiến cơ thể hắn phải hoạt động quá tải, lúc này hắn chỉ thấy toàn thân mệt mỏi.

Thở dốc một lát, hình dạng Huyết Nguyên tan biến, hóa thành sương máu theo gió mà tan, hắn trở về hình dạng chiến thể.

Lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy vô cùng đói bụng.

Trên chiến thể ngoài trái tim ra thì không có bất kỳ cơ quan nào nhưng hắn vẫn cảm thấy rất đói.

Cảm giác này chủ yếu là do cơ thể rất cần bổ sung năng lượng.

Giống như mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai, hắn đều cảm thấy vô cùng đói bụng.

Cường độ cơ thể tăng lên, năng lượng duy trì hoạt động của cơ thể cũng sẽ tăng theo.

Đeo Vòng Tay Kỳ Tích vào cổ tay phải, hắn đứng tại chỗ nghỉ ngơi một lát rồi hướng mắt về phía biển xanh ngắt phía trước.

Đến bên bờ biển, hắn nhảy xuống nước.

…

Đêm khuya, trăng sao lấp lánh.

Bên bờ biển đốt một đống lửa trại, Phong Kỳ đã hấp thụ khí huyết của thú biển và khôi phục hình dạng con người, lúc này hắn đang một mặt đầy mong đợi nhìn con thú biển đang được nướng trên lửa trại.

[Đói đến mức nào rồi, nhìn ngươi sắp chảy nước miếng rồi kìa.]

Không để ý đến câu hỏi của Lời Tự Thuật, hắn nhìn chằm chằm vào con thú biển trên lửa trại, thỉnh thoảng lại xoay que gỗ để lật con thú biển.

Trong tiếng xèo xèo, mùi thơm nồng nặc không ngừng kích thích con sâu thèm ăn trong cơ thể hắn.

Cường độ cơ thể của thú biển rất cao, muốn nấu chín hoàn toàn cần phải mất rất nhiều thời gian nhưng lúc này Phong Kỳ

đã không thể chờ đợi được nữa, hắn lúc này đưa tay xé một miếng thịt từ trên người thú biển.

Không màng đến sự nóng bỏng, hắn nhét miếng thịt vào miệng.

Chất thịt mềm mại chưa từng nếm qua khiến hắn trợn tròn mắt.

"Ngon!"

Nói xong, hắn lại xé một miếng thịt thú biển theo thớ thịt, nhét vào miệng, trên mặt lập tức lộ ra vẻ thỏa mãn.

[Hình như thật sự rất ngon, ta cũng có thể cảm nhận được cảm giác của ngươi, ta cũng muốn ăn.]

[Chết tiệt, nghĩ đến là tức, tại sao ta lại không có thực thể, hóa ra ta chỉ là một kẻ làm công không công không hưởng lợi thôi sao?]

"Này, miếng thịt này cho ngươi, mau ăn đi." Lúc này, Phong Kỳ chủ động gây chuyện.

[Đang hả hê à? Ta thấy kế hoạch bồi dưỡng nên kết thúc rồi, đến lúc đoạt xá cơ thể ngươi rồi!]

Phong Kỳ đang thưởng thức món ngon nghe thấy lời này, nụ cười trên mặt lập tức đông cứng lại.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Phong Kỳ, lần này đến lượt Lời Tự Thuật cười ha hả.

…

Biển Đông, vùng đất Hắc Tuyệt.

Bờ biển.

Trời dần sáng.

Lửa trại đã tắt, than hồng trong đống tro vẫn tỏa ra từng làn khói trắng.

Con thú biển nướng trên giá đã bị Phong Kỳ ăn sạch, chỉ còn lại bộ xương.

Lúc này, Phong Kỳ đang nằm dài trên bãi cát trắng, mắt nhìn chằm chằm vào bầu trời xanh ngắt.

Một lúc lâu sau, hắn lật người bật dậy, ánh mắt hướng về phía khu rừng rậm rạp.

Hắn đã đoạt được Vòng Tay Kỳ Tích, hoàn thành nhiệm vụ đến vùng đất Hắc Tuyệt.

Tiếp theo, hắn chỉ cần mang Vòng Tay Kỳ Tích về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, sau đó nhờ Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng giúp chế tạo một bức tượng thần là được.

Hết chương 838.

Chương 839. Tượng Thần

Đến lúc đó, hắn sẽ hiến tế mạng sống để thờ cúng tượng thần, dùng cách trở thành tín đồ để thiết lập mối liên hệ tinh thần với chính mình.

Nhưng khi giết chết thủ lĩnh người thú, năng lực "Mộng Yểm" của hắn đã giúp hắn có được nhiều đoạn ký ức của thủ lĩnh người thú.

Trong đó có một đoạn mô tả thủ lĩnh người thú tự chế tạo tượng thần cho mình.

Hắn cảm thấy có lẽ có thể đến trại người thú thêm một lần nữa, tìm kiếm bức tượng thần đó, sau đó mang bức tượng thần về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để nghiên cứu.

Có lẽ có thể giúp hắn trong kế hoạch chế tạo tượng thần tiếp theo.

Bây giờ thủ lĩnh người thú đã chết, mặc dù trong lãnh địa người thú vẫn còn rất nhiều chiến binh nhưng chỉ cần ở trạng thái Huyết Nguyên, dù có nhiều chiến binh người thú đến mấy cũng không thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

Hắn không cần lo lắng cho sự an toàn của mình.

[Ý tưởng không tệ, cách chế tạo tượng thần cụ thể, ngươi và lão Mê ở mốc thời gian trước cũng chỉ tìm ra một số nguyên lý nhưng chưa thực hành, chi bằng trực tiếp mang bức tượng thành phẩm về nghiên cứu thì chắc chắn hơn.]

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Việc tìm tượng thần, làm phiền ngươi rồi."

[Từ chối!]

Hắn khá hiểu Lời Tự Thuật.

Miệng thì không bao giờ chịu nhượng bộ nhưng khi thực sự làm việc, nó luôn rất đáng tin cậy.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn nở nụ cười, sau đó bước vào rừng rậm.

Sau một đêm nghỉ ngơi, trạng thái của hắn đã hoàn toàn hồi phục.

Việc săn giết thú biển cũng đã bù đắp lại khí huyết thiếu hụt trong cơ thể, bây giờ hắn hoàn toàn có khả năng xông vào lãnh địa người thú.

Vào khu rừng rậm, hắn bắt đầu tiến về phía trước theo tuyến đường trong trí nhớ.

Lần này không cần Lời Tự Thuật chỉ đường, tuyến đường tiến về phía trước rất rõ ràng.

Khi hắn truy đuổi thủ lĩnh người thú, hắn đã để lại rất nhiều dấu chân sâu trên đường đi, trong quá trình xông thẳng còn đâm gãy rất nhiều cây cối trên đường.

Chỉ cần đi theo những dấu vết này, hắn có thể quay trở lại trại người thú.

Tốn một phen công phu, hắn đã băng qua khu rừng rậm, trước mắt là thác nước và hồ quen thuộc, cùng với lãnh địa người thú bên bờ hồ.

Lúc này, lãnh địa người thú dường như rất bận rộn, rất nhiều bóng người ôm dụng cụ đi lại, đang tiến hành công tác khắc phục hậu quả đối với những công trình bị phá hủy.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhảy lên, một lần nữa xông vào trại người thú.

Sự xuất hiện của hắn nhanh chóng thu hút sự chú ý của chiến binh người thú phụ trách canh gác bên ngoài, nó lập tức thổi vang "Kèn hiệu" trong tay.

Nhìn những chiến binh người thú không ngừng tập trung về phía lãnh địa, Phong Kỳ không hề sợ hãi.

Trạng thái Huyết Nguyên lúc này đã được kích hoạt.

Hắn dần tăng tốc độ chạy, khi đến gần cổng trại người thú thì nhảy lên, thân hình nhanh chóng lướt qua không trung, sau đó đập mạnh xuống trại.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu:

[Ngôi nhà gỗ lớn nhất ở hướng 10 giờ, bức tượng thần mà thủ lĩnh người thú tự tạo ra được đặt ở đó!]

Hắn quay đầu nhìn về hướng 10 giờ.

Ánh mắt đảo qua, hắn khóa chặt vào tòa nhà gỗ lớn nhất.

Chân dùng sức, mặt đất lập tức sụp xuống, thân hình hắn như một viên đạn pháo lao về phía tòa nhà gỗ.

Quãng đường hơn trăm mét, hắn chỉ mất vài bước đã tới gần.

Lúc này, thân hình hắn đâm mạnh vào tòa nhà gỗ.

Tuy là nhà gỗ nhưng vật liệu dùng để xây dựng nhà gỗ đều là vật liệu linh tính trong rừng mưa, độ cứng không kém gì thép thường.

Nhưng trước sức mạnh thể chất tuyệt cường của Phong Kỳ, nó vẫn không chịu nổi một đòn.

Vào trong nhà gỗ, trước mắt hắn là vô số đồ tế lễ được sắp xếp ngay ngắn, trên nhiều đồ tế lễ còn lưu lại vết máu, mùi khó ngửi tràn ngập khoang mũi.

Ngoài đồ tế lễ, trong phòng còn treo rất nhiều mẫu đầu thú.

Chúng giống như chiến lợi phẩm trở thành vật trang trí cho tòa nhà tế lễ này, trên trán mỗi đầu thú đều khắc họa những dấu ấn chiến binh khác nhau, dường như dùng những dấu ấn riêng biệt để phân biệt thân phận chiến binh săn bắt chúng.

Có thể thấy xuất thân của mỗi con thú đều không tầm thường, có thể được coi là vinh quang treo ở đây.

Ánh mắt đảo qua một vòng, hắn khóa chặt vào bức tượng thần không xa.

Bức tượng thần cao khoảng nửa mét, được điêu khắc bằng ngọc, nhìn kỹ thì có chút giống thủ lĩnh người thú nhưng đường nét khuôn mặt được điêu khắc không rõ ràng lắm.

Không cần Lời Tự Thuật nhắc nhở, hắn cũng có thể khẳng định bức tượng này chính là mục đích của chuyến đi này.

Lúc này, hắn tiến lên một bước, ôm lấy bức tượng thần.

Bức tượng thần tuy chỉ cao nửa mét nhưng mật độ ngọc dùng để chế tạo rất cao, rất nặng.

Nhưng trước Phong Kỳ trong trạng thái Huyết Nguyên, trọng lượng của bức tượng thần căn bản không đáng kể.

Không cần tích tụ sức mạnh, hắn rất dễ dàng nâng bức tượng thần bằng ngọc.

Quay người lại, hắn thấy rất nhiều chiến binh người thú đã vây quanh lối đi.

Hết chương 839.

Chương 840. Thủ Lĩnh

Trong lòng tính toán thời gian còn lại của Huyết Nguyên, hắn quyết định trước khi rời đi sẽ chơi đùa với những chiến binh người thú này.

Bây giờ hắn giết nhiều hơn một tên, tương lai khi loài người thám hiểm vùng đất Hắc Tuyệt sẽ ít nguy hiểm hơn một phần.

Săn giết chiến binh người thú, trong lòng hắn không hề có gánh nặng.

Thân hình lúc này tiến lên, hắn như một con trâu rừng đâm vào đám chiến binh người thú, tay trái vung lên như lưỡi hái tử thần, mỗi cái tát đều đánh bay một chiến binh người thú gần đó, phun máu tươi mà chết.

Trước sức mạnh tuyệt đối, tấn công chính là phòng thủ tốt nhất.

Cứ như vậy, Phong Kỳ dùng cách vô cùng bạo lực, từ tòa nhà tế lễ giết thẳng đến cửa trại người thú, rồi nhảy lên rời đi.

Chỉ để lại cho chiến binh người thú một bóng lưng đẫm máu xa dần.

Sau này, bóng hình này thường xuyên xuất hiện trong giấc mơ của chúng, ngọn lửa địa ngục, bóng hình đẫm máu, khuôn mặt dữ tợn, sức mạnh vô địch… Bóng hình này trở thành nỗi ám ảnh trong lòng chiến binh người thú.

Thân hình nhanh chóng di chuyển trong rừng mưa, nhân lúc trạng thái Huyết Nguyên chưa tan, hắn bắt đầu chạy điên cuồng.

Trong thời gian đó, Lời Tự Thuật chỉ đường, hắn tiến về phía bờ biển nơi ban đầu hắn đặt chân lên đảo.

Trạng thái Huyết Nguyên biến mất sau bốn phút, hắn chuyển sang trạng thái chiến thể.

Nhưng Phong Kỳ không dừng bước.

Trên đường đi, hắn chặt một ít dây leo, quấn chặt bức tượng thần rồi buộc chặt vào lưng, sau đó đặt ba lô trước ngực, giải phóng đôi tay để đối phó với những nguy cơ có thể xảy ra trên đường đi.

Cuối cùng, sau vài giờ, hắn nghe thấy tiếng sóng biển vỗ vào bãi cát "Ầm ầm."

Hắn vén những tán lá rậm rạp che khuất tầm nhìn, trước mắt là cảnh tượng bãi biển quen thuộc.

Đến trước bãi biển, gió biển thổi vào mặt, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời xanh ngắt, giống như tâm trạng của hắn lúc này.

Lần đoạt lấy Vòng Tay Kỳ Tích này tuy có chút trắc trở nhưng nhìn chung rất suôn sẻ.

Lý do chính là hắn không ngờ rằng thực lực của thủ lĩnh người thú hiện tại lại kém xa thời điểm tuyến hy sinh, hắn dễ dàng giết chết hắn ta.

Thậm chí còn không thể thi triển "Lời nguyền tử vong" khiến cho Mê Vụ Chi Chủ đau đầu.

[Ngay cả khi thi triển, ngươi cũng không sợ, dù sao ngươi có khả năng miễn ma thuật "Tử Hồn", phần lớn sát thương sẽ được ngươi miễn trừ.]

Phong Kỳ cười toe toét, đây cũng là một trong những lý do hắn dám một mình đến đây.

Tử Hồn hộ thể, bất kỳ hình thức tấn công năng lượng nào cũng sẽ bị suy yếu rất nhiều, cộng thêm khả năng tự phục hồi mạnh mẽ của hắn, lời nguyền tử vong chỉ là chuyện nhỏ.

Đứng nghỉ ngơi một lát trên bờ biển, hắn đeo bức tượng thần lội xuống nước.

Sóng biển nhấp nhô vỗ vào người, hắn từng bước tiến về phía biển, cho đến khi cơ thể hoàn toàn chìm trong nước biển.

Đeo bức tượng thần nặng nề bơi, tốc độ bơi bị ảnh hưởng rất nhiều.

Nhưng bức tượng thần rất quan trọng, hắn đương nhiên sẽ không từ bỏ.

Bơi được một đoạn, đúng như dự đoán của Phong Kỳ, hắn nhanh chóng bị thú biển tấn công.

Những con thú biển này giống hệt Sinh Vật Trận Địa vô não trong giấc mơ tương lai, căn bản không biết phán đoán địch mạnh hay yếu, chỉ cần xác định đối phương là con mồi, chúng sẽ triển khai tấn công vô não.

Sau khi có được khả năng "Làn da nước", hiệu suất hoạt động dưới nước của hắn được nâng cao rất nhiều nhưng mang theo bức tượng thần chiến đấu rất bất tiện, còn phải bảo vệ bức tượng thần không bị thú biển cắn xé.

Chiến đấu tiến lên một đường, hắn mất gấp ba thời gian lúc đến mới đến trước rào chắn của vùng đất Hắc Tuyệt.

Sau một lực cản nhẹ, hắn xuyên qua rào chắn màu đen đến thế giới bên ngoài.

Đến thế giới bên ngoài, ngoại trừ sinh vật siêu thoát lĩnh vực, hắn không cần phải đối mặt với sự quấy rối của đàn thú biển nữa.

Lúc này, hắn mở chiếc ba lô đặc chế chống nước, chống cháy, chống va đập, lấy ra một thiết bị liên lạc dày bằng viên gạch, gọi điện đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Người nghe điện thoại không phải Úy Vi.

Hắn báo bình an trong điện thoại, nói rằng nhiệm vụ đã hoàn thành rồi cúp máy.

Tiếp theo, hắn lấy hệ thống định vị ra khỏi ba lô.

Hệ thống định vị là một màn hình lớn bằng lòng bàn tay, sau khi mở lên có thể định vị chính xác, ngoại trừ những vùng đất bị các quy tắc khác nhau can thiệp, bất kể ở đâu cũng không bị lạc hướng.

Sau một hồi chờ đợi ngắn, màn hình sáng lên, tọa độ của hắn hiện trên màn hình.

Chuyển sang hình dạng con người chạm vào màn hình, sau khi phóng to bản đồ vị trí, hắn xác định được vị trí của cảng khu tiếp tế phía Đông.

Đặt đồ đạc vào lại ba lô, hắn bắt đầu bơi hết sức.

Do ảnh hưởng của trọng lực bức tượng thần, tốc độ bơi của hắn chậm hơn nhiều so với lúc đến.

Cuối cùng, sau hai ngày rưỡi, hắn bơi trở lại bến tàu.

Lên bờ, hắn đeo bức tượng thần về phòng khách sạn, đặt bức tượng thần xuống, tắm rửa rồi thay quần áo, sau đó đi thẳng đến đơn vị cho thuê tàu cải tạo.

Hết chương 840.

Chương 841. Biển Cả

Hắn phải chịu trách nhiệm về việc tàu cải tạo bị chìm.

Sau khi trình bày tình hình với nhân viên, hắn liên lạc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Số tiền gửi tiết kiệm của hắn dùng để bồi thường cho tàu cải tạo rõ ràng là không khả thi, hắn càng không thể rửa bát trả nợ như Lời Tự Thuật nói, về phương diện này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phải ra mặt.

Đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tiền của một chiếc tàu cải tạo không đáng kể.

Một viện nghiên cứu tập trung nguồn lực của cả một thành phố, lượng linh tài tiêu thụ hàng ngày và các khoản chi khác đều là con số khổng lồ, tiền của một chiếc tàu cải tạo thậm chí còn không đủ chi tiêu một ngày của nhà hàng Tinh Hồng.

Sau nửa giờ làm thủ tục, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã thanh toán tiền bồi thường bằng cách chuyển khoản.

Trở về khách sạn, hắn đến nhà hàng.

Bơi trong hai ngày rưỡi, hắn không ăn gì.

Cộng thêm việc vận động cường độ cao, bây giờ hắn cảm thấy đói cồn cào, chỉ muốn ăn một bữa thật no trước khi rời đi.

Đến nhà hàng khách sạn, hắn gọi một bàn đầy hải sản.

Hải sản thông thường tuy không ngon và mềm như thịt thú biển nhưng khi đói ăn cũng là một cách hưởng thụ.

Tám loại nước chấm được bày biện ngay ngắn trên bàn, hắn bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Hắn không quan tâm đến cách ăn.

Những thực khách xung quanh chỉ ngạc nhiên về lượng thức ăn của hắn chứ không ngạc nhiên về cách hắn ăn.

Những người ở khu tiếp tế tiền tuyến, ngoài nhân viên, hầu hết đều là chiến binh tiền tuyến, thường xuyên phải gió sương nơi đất khách.

Đặc biệt là khi ở trong vùng đất, điều quan trọng nhất là ăn nhanh, không được lãng phí quá nhiều thời gian vào việc ăn uống.

Nhiều chiến binh đã hình thành thói quen ăn nhanh.

Ăn xong bữa tiệc hải sản và trả tiền, hắn trở về phòng.

Sau đó, hắn ngã vật ra chiếc giường êm ái, cũng không đắp chăn, chỉ vài hơi thở đã chìm vào giấc ngủ.

Không biết bao lâu sau, khi Phong Kỳ tỉnh dậy lần nữa, trời bên ngoài đã tối.

Ngồi dậy trên giường đến bên ghế sofa, hắn lấy thiết bị liên lạc trong ba lô và gọi đến số của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chờ một lát, nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nghe điện thoại.

Sau khi nói rõ là chuẩn bị trở về, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lập tức cho biết sẽ cử máy bay chuyên dụng đến đón.

Đặt thiết bị liên lạc xuống, Phong Kỳ ngồi trên ghế sofa chìm vào suy tư.

Còn phải mất một thời gian nữa máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng mới đến, hắn bắt đầu suy nghĩ xem tiếp theo nên làm gì.

Lúc này, hắn nhìn về phía bức tượng thần của thủ lĩnh người thú.

…

Hai ngày sau, sân bay khu tiếp tế phía Đông cũ.

Cùng với tiếng động cơ máy bay, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng dừng lại trước mặt Phong Kỳ.

Cùng với việc cửa khoang mở ra, Phong Kỳ lập tức đi vào trong máy bay theo cầu thang huyền.

Nhân viên của Tinh Hồng bên trong thấy hắn, rất cung kính gật đầu, sau đó cầm thiết bị liên lạc bên cạnh bắt đầu liên lạc với phi công.

Sau khi xác định tình hình, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng thu hồi cầu thang, từ từ cất cánh dọc theo đường băng.

Nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ không ngừng thu nhỏ, Phong Kỳ biết chặng này đã kết thúc, tiếp theo ngoài việc nghiên cứu bức tượng thần, hắn cũng phải bắt đầu chuẩn bị bố trí cho tuyến hy sinh tiếp theo.

Nếu tuyến hy sinh có thể thiết lập kết nối tín ngưỡng tinh thần với hắn và có thể truyền sức mạnh thông qua kết nối này thì tuyến hy sinh tiếp theo hắn quyết định triển khai tuyến tấn công mạnh mẽ.

Thông qua các biện pháp bạo lực để điều tra thông tin, sau đó xem xét những thay đổi trong tương lai sau 1500 năm.

Nghĩ đến chuyện này, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng bay càng cao, xuyên qua những đám mây dày.

…

Hai ngày sau, máy bay chuyên dụng của Tinh Hồng hạ cánh tại bãi đỗ máy bay của căn cứ Tinh Hồng.

Khi cửa khoang mở ra, Phong Kỳ đi xuống theo cầu thang.

Lúc này, Úy Vi đã đợi ở không xa.

Cô vẫn mặc đồng phục nhân viên nghiên cứu Tinh Hồng quen thuộc, dường như trong ấn tượng của hắn, Úy Vi chưa từng mặc trang phục nào khác.

Luôn luôn là một bộ đồng phục Tinh Hồng, tóc búi cao.

Nhưng ngay cả khi mặc như vậy, vẫn không che giấu được sức hấp dẫn của phụ nữ mà Úy Vi tỏa ra.

Đây là một người phụ nữ dồn hết tâm huyết vào nghiên cứu khoa học, giống như hắn, trong lòng cô cũng có thơ và phương xa, cũng như một nền văn minh nhân loại thịnh thế trong lý tưởng.

Vì ước mơ này, cô chưa từng dừng lại ở bất kỳ dòng thời gian nào, tận tâm hoàn thành từng dự án nghiên cứu.

Dùng một câu để miêu tả Úy Vi, hắn cảm thấy có thể dùng "Ẩn dật mà vĩ đại" để miêu tả.

Nghĩ đến nhiều tuyến hy sinh, lời trăn trối của Úy Vi khi cơ thể suy yếu chỉ muốn ăn một bữa tôm hùm đất cay, hắn không hiểu sao lại thấy đau lòng.

Người phụ nữ lớn tuổi, tính tình thoải mái này luôn thể hiện mặt lạc quan ra bên ngoài nhưng lại đè nén mọi đau khổ trong lòng, một mình gánh chịu.

Hết chương 841.

Chương 842. Vòng Tay

“Chị Úy, nhìn thấy chị thật vui.” Phong Kỳ tiến lên vài bước, cười chào Úy Vi.

Nghe vậy, Úy Vi nở nụ cười quyến rũ:

“So với em, chị hứng thú hơn với Vòng Tay Kỳ Tích trên cổ tay em và bức tượng thần sau lưng em, chị đã nóng lòng muốn bắt đầu nghiên cứu rồi.”

…

Tinh Thành, căn cứ Tinh Hồng.

Ngay ngày trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ bắt đầu phối hợp với Úy Vi tiến hành nghiên cứu bức tượng thần bằng ngọc.

Nói là phối hợp, chủ yếu là đứng xem, căn bản không cần hắn tham gia giúp đỡ.

Chỉ mất nửa ngày, thông tin vật liệu của bức tượng thần bằng ngọc đã được thiết bị phát hiện.

Phiếu kiểm tra liệt kê chi tiết các thuộc tính của vật liệu ngọc.

Bao gồm hiệu suất nhiệt học của vật liệu ngọc, hiệu suất cơ học (mô đun đàn hồi, độ bền kéo, độ bền va đập, độ bền chảy, độ bền mỏi, v.v.), hiệu suất điện, hiệu suất từ, hiệu suất quang học, hiệu suất hóa học, v.v.

Ngoài ra còn có hàm lượng linh khí bên trong, chất lượng linh khí, v.v. dữ liệu thử nghiệm.

Có thể khẳng định rằng, vật liệu ngọc dùng để chế tạo tượng thần không có trong cơ sở dữ liệu hiện có.

Nguyên nhân chính cũng liên quan đến việc chiến đoàn tổng hội hiện chưa đưa lĩnh vực Hắc Tuyệt vào mục tiêu chiến lược nên các linh tài sản xuất bên trong đều chưa được ghi vào cơ sở dữ liệu.

Vật liệu thì không quan trọng, lần thử nghiệm này chủ yếu là để nghiên cứu việc dùng loại vật liệu ngọc này để chế tạo tượng thần có thể giúp ích cho việc thiết lập kết nối tín ngưỡng hay không.

Sau nhiều lần thử nghiệm, hiện cơ bản có thể khẳng định vật liệu ngọc chỉ là vật liệu linh tính thông thường, không có gì đặc biệt khác.

Hoàn thành thử nghiệm, Úy Vi đích thân tháo dỡ tượng thần bằng ngọc.

Lần tháo dỡ này đã chứng minh được phỏng đoán của Mê Vụ Chi Chủ ở dòng thời gian trước.

Bên trong tượng thần cất giữ một viên tinh thể màu máu, viên tinh thể màu máu này chính là chìa khóa thu thập tín ngưỡng, chủ yếu được đúc kết từ máu của thủ lĩnh người thú pha trộn với sức mạnh tinh thần.

Viên tinh thể này giống như một trạm trung chuyển.

Sức mạnh tín ngưỡng mà tín đồ cống hiến sẽ được tinh thể hấp thụ, sau đó được Vòng Tay Kỳ Tích hấp thụ từ xa vào cơ thể người sở hữu và thiết lập liên hệ tinh thần với tín đồ.

Muốn sao chép chế tạo một bức tượng thần thì có vẻ không khó.

Sáng sớm hôm sau, ăn sáng xong, Phong Kỳ theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm số 11 của Tinh Hồng.

Phòng thí nghiệm số 11 nằm ở phía tây căn cứ Tinh Hồng, diện tích hơn nghìn mét vuông, đi vào bên trong, hai bên đường bày rất nhiều thiết bị nghiên cứu cũ đã bị loại bỏ.

Trong số đó có một thiết bị Phong Kỳ đã từng thấy trong sách giáo khoa.

Đây là một thiết bị cũ kỹ đã phủ đầy gỉ sét, trong sách giáo khoa gọi là "Linh Khí Chi Quang", đã đóng góp không nhỏ cho sự phát triển của học thuyết tu luyện của loài người.

Thiết bị này có nguồn gốc từ thời kỳ đầu của thảm họa, khi đó loài người còn đang trong giai đoạn tiếp xúc mơ hồ với học thuyết tu luyện.

Vào thời điểm đó, khi đối mặt với sự xâm phạm của lĩnh vực, loài người liên tục thất bại, không có khả năng chiến thắng.

Cũng chính vào thời điểm đó, loài người đã đưa ra thuyết cải tạo phù văn và thuyết tu luyện linh khí.

Luồng đầu tiên vì rủi ro quá lớn, người được cải tạo rất dễ mất kiểm soát nên đã bị hủy bỏ hoàn toàn, học thuyết tu luyện trở thành xu hướng thịnh hành lúc bấy giờ.

Nhưng học thuyết tu luyện linh khí khi đó phải đối mặt với một thách thức rất lớn.

Thông qua các thiết bị khoa học, khi đó đã phát hiện ra rằng giữa trời đất có một loại vật chất năng lượng bí ẩn là "Linh khí."

Nhưng làm thế nào để hấp thụ các hạt linh khí tự do giữa trời đất thì các học giả loài người lại không biết.

Thực ra hít thở cũng có thể hấp thụ linh khí nhưng hiệu quả hấp thụ này rõ ràng không thể giúp con người phát triển nhanh chóng.

Vì vậy, các học giả đã ngày đêm nỗ lực, cuối cùng: “Linh Khí Chi Quang.” đầu tiên đã ra đời tại Viện nghiên cứu Thắng Lợi.

Chức năng chính của thiết bị này là có thể hấp thụ các hạt linh khí tự do giữa trời đất với công suất lớn, sau đó nén chúng thành “Linh Gạch”, nén linh khí vô hình thành những viên gạch hữu hình.

Những người tu luyện thời kỳ đầu vẫn chưa nghiên cứu ra con đường tu luyện, trước khi tạo ra được xoáy hấp thụ linh khí trong cơ thể, chủ yếu dựa vào việc ăn Linh Gạch để hấp thụ linh khí.

Có thể nói, thiết bị cũ kỹ này là bước đầu tiên loài người khám phá học thuyết tu luyện.

Có ý nghĩa như một cột mốc.

Nội dung sách giáo khoa mỗi năm đều thay đổi nhưng về “Linh Khí Chi Quang” này và những người sáng tạo ra nó đằng sau thì mãi mãi là kiến thức mà học sinh tìm hiểu đầu tiên về học thuyết tu luyện.

Theo Úy Vi đến góc phía bắc của phòng thí nghiệm số 11, hiện ra trước mắt là một thiết bị lớn cao năm mét, thiết bị này có vẻ ngoài rất khoa học viễn tưởng, toàn bộ có màu xanh lam.

Hết chương 842.

Chương 843. Niệm Lực

Nhìn qua lớp kính trong suốt bên ngoài có thể thấy bên trong thiết bị có một chiếc ghế, phía trên là mũ giao diện não dùng để kết nối với não.

"Đây là gì?" Đến trước thiết bị, Phong Kỳ tò mò nhìn Úy Vi hỏi.

"Tinh Thần Chi Quang." Úy Vi cười đáp.

"Ta chỉ nghe nói đến Linh Khí Chi Quang, Tinh Thần Chi Quang lại là gì?"

"Thiết bị này cũng do Viện nghiên cứu Thắng Lợi phát triển, ý tưởng ban đầu để chế tạo thiết bị này cũng giống như khi chế tạo Linh Khí Chi Quang, lúc đó loài người hiểu biết hạn chế về lĩnh vực tinh thần, hiểu biết về sức mạnh tinh thần càng gần như không có, tác dụng chính của Tinh Thần Chi Quang này là thu thập sức mạnh tinh thần, sau đó thực thể hóa sức mạnh tinh thần."

Nghe Úy Vi giải thích, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh, cũng hiểu ra mục đích Úy Vi đưa hắn đến đây.

Giai đoạn hiện tại, cách chế tạo tượng thần đã rất rõ ràng.

Cần máu và tinh thể sức mạnh tinh thần của hắn hòa trộn, sau đó cấy vào trong tượng thần.

Vấn đề nằm ở chỗ, làm thế nào để tạo ra một viên tinh thể sức mạnh tinh thần.

Hắn đã hỏi Lời Tự Thuật về vấn đề này.

Lời Tự Thuật giải thích rằng, chỉ cần sức mạnh tinh thần đủ mạnh, có thể khuếch tán sức mạnh tinh thần ra ngoài cơ thể, sau đó dễ dàng nén lại thành một viên tinh thể sức mạnh tinh thần mang dấu ấn tinh thần của bản thân.

Nhưng hắn rõ ràng không áp dụng được cách này, sức mạnh tinh thần của hắn vẫn chưa mạnh đến mức đó.

Chỉ không ngờ, trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lại có thiết bị giải quyết được vấn đề này.

Lúc này, giọng nói của Úy Vi cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

"Vào trước đi, các bước tiếp theo ta sẽ giải thích chi tiết cho ngươi."

Nghe vậy, hắn lập tức gật đầu, sau đó đẩy cửa kính bước vào bên trong thiết bị, ngồi xuống ghế.

Úy Vi cũng vào trong thiết bị lúc này.

Với sự giúp đỡ của cô, Phong Kỳ trước mặc một bộ quần áo gắn đầy cảm biến, sau đó đội mũ bảo hiểm, hai bên thái dương dán cảm biến màu đen.

"Lát nữa sau khi khởi động thiết bị, ngươi chỉ cần tập trung tinh thần, thiết bị sẽ hỗ trợ trích xuất dao động tinh thần mà ngươi giải phóng ra."

"Hiểu rồi."

Úy Vi lúc này rời khỏi thiết bị Tinh Thần Chi Quang, đến trước bàn điều khiển phụ trợ bên cạnh, nhấn nút khởi động.

"Tinh Thần Chi Quang." dường như đã quá lâu không sử dụng, sau khi khởi động, toàn bộ thiết bị đều run nhẹ.

Lúc này, trên tấm kính trong suốt trước mặt Phong Kỳ hiện ra một bảng chiếu, trên đó chính là phản hồi hình ảnh thời gian

thực của bàn điều khiển phụ trợ.

Sau một loạt thao tác của Úy Vi, trên hình chiếu kính xuất hiện một thanh tiến trình.

[Tiến trình khớp nối hiệu chỉnh tinh thần: 1%]

Cùng với thao tác của Úy Vi, thanh tiến trình không ngừng tăng lên, rất nhanh đã đạt đến 98%.

Nhưng 2% cuối cùng lại mất nửa giờ hiệu chỉnh, mới đạt được độ khớp nối tinh thần 100%.

Lúc này, Úy Vi nhấn công tắc "Trích xuất."

Thiết bị sau một hồi rung nhẹ thì vào giai đoạn vận hành ổn định, có thể nghe thấy tiếng "Ong ong." nhẹ phát ra từ bên trong.

"Tập trung tinh thần!"

Lúc này, Úy Vi lên tiếng nhắc nhở.

Phong Kỳ lúc này tập trung tinh thần, bắt đầu giải phóng sức mạnh tinh thần của mình.

Ngay sau đó, hắn cảm thấy sức mạnh tinh thần của mình đang biến mất nhanh chóng, kèm theo cảm giác kỳ lạ giống như mất trọng lực.

"Tiếp tục tập trung tinh thần, cảm thấy đầu nhói thì nhắc ta."

Phong Kỳ không trả lời, tiếp tục duy trì trạng thái tập trung tinh thần, cảm nhận phản hồi khi sức mạnh tinh thần bị trích xuất.

Có lẽ là vì cân nhắc đến sự an toàn của người, tốc độ trích xuất sức mạnh tinh thần của thiết bị không nhanh.

Thậm chí còn chậm hơn nhiều so với tốc độ tiêu hao khi hắn thi triển Niệm Lực.

Cuối cùng, sau nửa giờ, Phong Kỳ cảm thấy đầu truyền đến từng cơn nhói, kèm theo cảm giác choáng váng nhẹ.

Không do dự, hắn lập tức lên tiếng:

“Chị Úy, có cảm giác nhói rồi.”

Nghe vậy, Úy Vi lập tức nhấn nút “Dừng.”

Thiết bị run rẩy trong chốc lát, đèn báo nhấp nháy đan xen trên bàn điều khiển lần lượt tắt.

Lúc này, cửa kính được mở ra.

“Lần thu thập sức mạnh tinh thần này không đủ để chế tạo thành một viên tinh thể sức mạnh tinh thần, ta ước tính, ngươi cần phải trích xuất thêm khoảng ba đến bốn lần nữa… Bây giờ cảm thấy thế nào.”

“Ta không sao.” Phong Kỳ quả quyết lắc đầu.

Cảm giác nhói và choáng váng truyền đến từ não chủ yếu là do sức mạnh tinh thần tiêu hao quá mức, hắn không lạ gì cảm giác này, lúc mới có được “Ác Niệm” hắn thường xuyên trải qua.

Sau khi trích xuất tinh thần kết thúc, hắn và Úy Vi rời khỏi phòng thí nghiệm số 11 dùng để cất giữ các thiết bị khoa học cũ.

Cảm thấy hơi mệt mỏi, lúc này hắn trở về phòng của mình.

Sau đó nằm trên giường ngủ thiếp đi.

Ngủ không nghi ngờ gì là cách nhanh nhất để phục hồi trạng thái tinh thần.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phối hợp với Úy Vi tiến hành thí nghiệm trích xuất sức mạnh tinh thần.

Hết chương 843.

Chương 844. Tinh Thần

Nhờ vào thiết bị "Tinh Thần Chi Quang", viên tinh thể sức mạnh tinh thần cuối cùng cũng được chế tạo xong vào ngày thứ ba.

Hoàn thành việc trích xuất tinh thần, Phong Kỳ cởi bỏ trang bị trên người, bước ra khỏi thiết bị Tinh Thần Chi Quang.

Lúc này, Úy Vi bên ngoài lấy ra từ bên cạnh thiết bị một chiếc hộp kim loại, chính giữa là viên tinh thể sức mạnh tinh thần đã được nén lại.

Viên tinh thể sức mạnh tinh thần này có màu vàng nhạt, bên trong trong suốt, trông rất đẹp mắt.

[Tại sao lại là màu vàng nhạt? Chẳng lẽ đầu óc ngươi toàn màu vàng?]

"Hệ thống ngu ngốc!"

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn đến trước mặt Úy Vi:

"Chị Úy, được chưa?"

"Ừ, đủ rồi, bước tiếp theo cần lấy máu của ngươi trộn vào, chế tạo một viên tinh thể kết hợp giữa máu và sức mạnh tinh thần"

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu.

Tiếp theo, hắn theo Úy Vi rời khỏi phòng thí nghiệm số 11, đến phòng thí nghiệm riêng của cô.

Trong các bộ phận cơ thể, máu ở vị trí tim có cường độ cao nhất.

Bộ phận này trong tu luyện học được gọi là "Nhân Thể Tinh Huyết", mỗi lần tim đập sẽ làm loãng tinh huyết rồi chảy khắp cơ thể, cuối cùng lại tụ lại ở vị trí tim.

Người thường lấy máu thì không thể rạch tim.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, chất lượng mới là quan trọng, rạch tim cũng không có vấn đề gì.

Dù sao thì hình dạng Zombie ban đầu, tim của hắn thậm chí còn khô héo, bên trong không có chút máu nào.

Mà hắn vẫn sống khỏe mạnh.

Công đoạn lấy máu, hắn trực tiếp mở hình thái chiến thể.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn thể hiện hình thái chiến thể trước mặt Úy Vi.

Nhìn hình thái xương toàn thân in hằn những đường vân màu tím và màu máu, Úy Vi không khỏi kinh ngạc, chụp liên tục nhiều tấm ảnh để chuẩn bị quan sát nghiên cứu sau này.

"Chị Úy, được rồi, có cần em tháo một cái xương sườn cho chị nghiên cứu không?"

Nhìn Úy Vi vẫn còn vẻ mặt vui mừng xoay quanh hắn, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

"Thật sự được không?" Úy Vi rất hứng thú.

"Em chỉ nói vậy thôi, chị đừng coi là thật, xương sườn em còn có tác dụng, mau bắt đầu bước tiếp theo đi."

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Xương sườn chắc chắn có tác dụng, đương nhiên không thể tháo nhưng cái thứ kia của ngươi chắc chắn vô dụng, ngươi

không phải nói nó ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của ngươi sao, cắt cái thứ kia đi!]

"Câm miệng!"

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi dựng ngón giữa trong lòng.

Lúc này, Úy Vi hạ điện thoại xuống, từ bàn phẫu thuật lấy dao mổ và dụng cụ đựng máu đi đến trước mặt hắn.

"Cần gây mê không?"

"Không cần, hình thái hiện tại của em cũng không có chỗ nào để tiêm thuốc mê." Phong Kỳ quả quyết từ chối.

"Chị chỉ nói vậy thôi, em đừng coi là thật."

Nói rồi, Úy Vi cầm dao mổ khẽ rạch một đường ở vị trí tim hắn.

Dao mổ đặc chế rất sắc bén, có thể dễ dàng phá vỡ lớp phòng ngự bên ngoài cơ thể của các Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ.

Dao mổ này cũng là công cụ đắc lực của Úy Vi để tiến hành các thí nghiệm Sinh Vật Trận Địa.

Dao mổ lướt qua, để lại một vết rạch ở vị trí tim hắn.

Hắn lập tức cảm thấy tim mình hơi đau, ngay sau đó những giọt máu lấp lánh ánh sáng kỳ lạ liên tục nhỏ xuống theo vết rạch, được Úy Vi hứng vào dụng cụ đựng.

Những giọt máu này cực kỳ đậm đặc, sau khi tiếp xúc với không khí thì nhanh chóng bốc hơi khuếch tán, rất nhanh phòng thí nghiệm riêng tràn ngập một làn sương máu nhàn nhạt.

Nhưng chỉ lấy vài giọt tinh huyết, vết rạch ở tim hắn đã tự động phục hồi, không còn chảy máu nữa.

“Khả năng tự phục hồi thật đáng kinh ngạc, cơ thể của tiểu tử này thật cường tráng, đáng tiếc là lấy máu chưa đủ, chỉ còn cách rạch thêm một nhát nữa.”

Nhìn Úy Vi với vẻ mặt trêu chọc, Phong Kỳ vẫn bình tĩnh:

“Tiếp tục.”

Vì khả năng tự phục hồi mạnh mẽ, lấy ba lần Úy Vi mới lấy đủ lượng máu cần thiết để chế tạo tinh thể hỗn hợp, sau đó đóng dụng cụ đựng máu lại, để tránh khí huyết không ngừng khuếch tán, mất mát.

Theo lời Úy Vi, chỉ cần một nửa để chế tạo tinh thể hỗn hợp, một nửa còn lại chủ yếu là để cô dùng cho nghiên cứu sau này.

Đối với nhiệt huyết nghiên cứu của Úy Vi, Phong Kỳ trong lòng rất ủng hộ.

Sau khi tinh huyết mất đi, hắn chỉ cần săn giết một số Sinh Vật Trận Địa là có thể dễ dàng bổ sung, trong lòng không để ý.

Sau khi mất một phần tinh huyết, Phong Kỳ cảm thấy buồn ngủ.

Cảm giác này hắn rất quen thuộc, mỗi lần giải trừ hình thái Huyết Nguyên, hắn cũng có cảm giác suy yếu và buồn ngủ tương tự.

Hai ngày tiếp theo, hắn ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Còn Úy Vi thì bắt đầu chế tạo tinh thể hỗn hợp.

Ngoài ra, các bộ phận khác của Tinh Hồng cũng bắt đầu dùng linh tài ngọc thạch để chế tạo tượng thần cho hắn.

So với tượng thần chủng tộc người thô sơ, tượng thần mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo cho hắn được chạm khắc tinh xảo, thậm chí cả biểu cảm thần thái cũng được phục chế.

Hết chương 844.

Chương 845. Thí Nghiệm

Về tạo hình của tượng thần, trong thời gian họp, viện trưởng Tinh Hồng đã định hình.

Họ tham khảo bức tượng mà người tương lai chế tạo cho hắn ở mốc thời gian trước đó.

Bức tượng tay trái cầm sách, tay phải giơ kiếm, toát lên khí chất của một thủ lĩnh.

Phía sau bức tượng có một vị trí có thể tháo rời, dùng để đặt tinh thể hỗn hợp vào khi cần.

Chờ hai ngày, Úy Vi cũng hoàn thành việc pha trộn tinh thể tinh thần và máu.

Một viên tinh thể hỗn hợp màu máu ra đời trong phòng thí nghiệm riêng của cô.

Sau nhiều ngày nỗ lực, mọi thứ đã sẵn sàng.

Hôm nay là cuộc họp cốt cán của Tinh Hồng, dưới sự chứng kiến của đông đảo nhân viên cấp cao của Tinh Hồng, Úy Vi nhét tinh thể hỗn hợp vào bên trong tượng thần ngọc thạch của Phong Kỳ, rồi đóng phần lưng lại.

Tượng thần đã hoàn thành, mọi người lập tức đổ dồn ánh mắt về phía Phong Kỳ.

“Cảm giác thế nào?” Viện trưởng Tinh Hồng tóc bạc trắng mở lời hỏi trước.

“Hình như… không có cảm giác gì.” Phong Kỳ trả lời rất thành thật.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tất nhiên là không có cảm giác rồi, dù sao thì bây giờ ngươi chỉ mới hoàn thành việc chế tạo tượng thần nhưng vẫn chưa có tín đồ cung cấp sức mạnh tín ngưỡng cho ngươi, thiết lập liên hệ tinh thần với ngươi… Vì vậy, bây giờ ngươi cần một tín đồ thành kính, quỳ xuống sùng bái tượng thần của ngươi!]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn viện trưởng Tinh Hồng và những người khác.

Phong Kỳ:…

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cuộc họp cấp cao nhất.

Nhìn những nhân viên cấp cao của Tinh Hồng với vẻ mặt đầy mong đợi, Phong Kỳ lúc này đã nói ra lời giải thích của Lời Tự Thuật.

“Tôi đã hiểu rồi, bây giờ cậu cần một tín đồ thành kính.” Viện trưởng Tinh Hồng lúc này gật đầu.

Sau đó, bầu không khí cuộc họp trở nên im lặng.

Rõ ràng là không phải muốn có tín đồ là có ngay được, thành kính mới là điều quan trọng, chỉ có như vậy mới có thể tạo ra sức mạnh tín ngưỡng thuần khiết.

Vì vậy, mọi người nhanh chóng bắt đầu thảo luận.

Trong cuộc thảo luận, có một số người sẵn sàng thử trở thành tín đồ nhưng làm thế nào để bản thân đạt đến mức độ thành kính, điều này rõ ràng có chút khó khăn.

Đối với chuyện này, Phong Kỳ cũng cảm thấy rất đau đầu.

Đổi lại vị trí, nếu đột nhiên để hắn thành kính tin tưởng người khác, hắn chắc chắn cũng khó mà làm được.

Muốn trở thành tín đồ, thành kính là điều quan trọng.

Nếu chỉ là giả vờ quỳ lạy thì không thể tạo ra sức mạnh tín ngưỡng, càng không thể thiết lập kết nối tinh thần với hắn.

"Hãy bắt đầu từ tôi, nếu tôi thất bại thì hãy đổi người khác thử."

Ngay khi mọi người đang bế tắc, Úy Vi đột nhiên lên tiếng.

Phong Kỳ lúc này nhìn về phía Úy Vi.

"Luôn phải có người đứng ra, tại sao người đó không phải là ta, ta sẽ mang tượng thần đi trước, quỳ lạy trước mặt mọi người thực sự có chút… không biết nên diễn tả thế nào."

Nói rồi, Úy Vi nháy mắt với hắn, sau đó bước đến bên tượng thần, rồi đưa tay ôm lấy tượng thần ngọc thạch.

Tượng thần ngọc thạch cao nửa mét được chế tác từ loại ngọc thạch đặc biệt sản xuất tại lĩnh vực Thiên Băng, chất lượng vượt trội hơn ngọc thạch của lĩnh vực Hắc Tuyệt về mọi mặt.

Điều này còn thể hiện ở trọng lượng.

Úy Vi ôm tượng thần ngọc thạch có vẻ hơi khó khăn.

"Ta mang về nghiên cứu trước, gặp lại ở cuộc họp tới." Nói rồi, Úy Vi định đi về phía cửa phòng họp.

"Chị Úy, để em giúp."

Phong Kỳ lúc này tiến lên một bước, nhận lấy tượng thần ngọc thạch từ tay Úy Vi, rồi đi theo Úy Vi ra khỏi phòng họp.

…

Những ngày tiếp theo, ngoài giờ ăn, Úy Vi đều ở trong phòng nghiên cứu cách trở thành tín đồ thành kính.

Còn quá trình thế nào thì Phong Kỳ cũng không rõ.

Rạng sáng ngày thứ ba, Phong Kỳ đang ở trong phòng xem tin tức Tinh Thành mới nhất thì Vòng Tay Kỳ Tích đeo ở cổ tay phải đột nhiên lóe sáng, ngay sau đó hắn cảm thấy có một luồng sức mạnh bí ẩn truyền vào cơ thể mình qua Vòng Tay Kỳ Tích.

Năng lượng rất yếu, gần như không thể nhận ra.

Nếu không phải Vòng Tay Kỳ Tích có sự thay đổi, hắn cố ý cảm nhận thì căn bản sẽ không để ý.

Ngay khi hắn cảm thấy kinh ngạc, trong tiềm thức hắn nghe thấy một tiếng thì thầm nhỏ bé vang lên trong đầu.

Tập trung tinh thần lắng nghe, giọng nói này trong đầu dần lớn hơn.

Hắn đột nhiên nhận ra, Úy Vi đã thành công.

Cô không chỉ thành công cung cấp sức mạnh tín ngưỡng cho hắn, mà còn thiết lập được liên hệ tinh thần với hắn.

Liên hệ tinh thần này rất yếu ớt, dường như chỉ cần chịu bất kỳ tác động ngoại lực nào cũng sẽ bị phá vỡ nhưng lại vô cùng kiên cường, vượt qua không gian để kết nối với hắn.

Lúc này, hắn đã có sự hiểu biết sâu sắc về sức mạnh kỳ diệu của tín ngưỡng.

Sức mạnh tinh thần này rất thuần khiết, sau khi vào cơ thể sẽ nuôi dưỡng thể xác và ý thức tinh thần của hắn.

Hết chương 845.

Chương 846. Kết Nối

Hắn cũng cuối cùng hiểu được tại sao Ám Thần Giáo lại dùng cách thu thập sức mạnh tín ngưỡng để bố trí cho tương lai, loại sức mạnh thuần khiết này có tác dụng rõ rệt đối với việc nâng cao thực lực, lại không có tác dụng phụ nào.

Nhưng về sức mạnh tín ngưỡng, bản chất trong lòng hắn là bài xích.

Muốn dùng cách thu thập tín ngưỡng để trưởng thành, chắc chắn phải lừa gạt thế nhân, tự đặt mình vào vị trí cao hơn chúng sinh.

Đây chẳng phải là một dạng bóc lột ở cấp độ khác sao.

Trái ngược với tương lai lý tưởng trong lòng hắn.

[Chỉ là tà đạo mà thôi, chế tạo tượng thần ngọc thạch cũng chỉ là để đường hy sinh thiết lập liên hệ tinh thần với ngươi, sau đó thử truyền vào đường hy sinh, mượn sức mạnh của ngươi… Cái gọi là tín ngưỡng thành thần cho dù người khác có tin ngươi, ngươi cũng sẽ không tin mình thực sự là toàn năng, điều này sẽ khiến nội tâm ngươi chỗ nào cũng là sơ hở, nói gì đến việc trở thành chí cường.]

"Vậy ngươi cho rằng tâm cảnh như thế nào mới có thể trở thành chí cường?"

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, hắn không khỏi tò mò hỏi.

[Nội tâm tràn đầy cơ bắp, mới có thể thế không thể cản, không gì không phá!]

…

Hắn cảm thấy Lời Tự Thuật miêu tả không phải là chí cường giả, mà là: đồ ngốc cơ bắp!

Bỏ ngoài tai lời chế giễu tiếp theo của Lời Tự Thuật, lúc này hắn tĩnh tâm lại, thử giao lưu với Úy Vi.

"Chị Úy, chị có nghe thấy không?"

Trước câu hỏi của hắn, Úy Vi không đáp lại, vẫn tiếp tục thì thầm.

Nhận ra Úy Vi không nghe thấy câu hỏi của mình, hắn liền thả ý thức tinh thần vào trong tinh thần thức hải.

Sau một thoáng mất tập trung, trước mắt hắn là một biển vàng.

Mỗi giọt chất lỏng màu vàng trong biển là sức mạnh tinh thần của hắn, khi chất lỏng màu vàng trong biển cạn kiệt, cũng có nghĩa là sức mạnh tinh thần của hắn đã cạn kiệt.

Lúc này, Phong Kỳ quan sát không gian tinh thần thức hải.

Vì có thể thiết lập liên hệ về mặt tinh thần với Úy Vi, chứng tỏ chắc chắn có một phương tiện kết nối tồn tại.

Ánh mắt đảo qua, hắn không phát hiện thấy tinh thần thức hải có gì bất thường.

Gặp chuyện không quyết được thì hỏi Lời Tự Thuật, lúc này hắn lên tiếng hỏi:

"A Bạch, giúp ta tìm thử xem, năng lực dò tìm của ngươi đến lúc phải phát huy tác dụng rồi."

Trước câu hỏi của hắn, Lời Tự Thuật không trả lời.

Ngay khi hắn chuẩn bị lên tiếng hỏi lại, giọng nói của Lời Tự Thuật cuối cùng cũng vang lên:

[Nhà tư bản, chú ý đến "Bản nguyên châu" gần ngươi, tìm kỹ lại đi!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, ý thức tinh thần của hắn lập tức tiến về phía Bản nguyên châu.

Bản mệnh châu của hắn là một viên châu màu đỏ vàng, bên ngoài màu vàng, bên trong màu đỏ.

Màu vàng đại diện cho hình thái nhân thể, đặc điểm là tinh thần lực mạnh nhưng thể chất yếu.

Màu đỏ đại diện cho hình thái chiến thể, đặc điểm là tinh thần lực yếu nhưng thể chất mạnh.

Hắn có thể tùy ý chuyển đổi giữa hai hình thái, mỗi lần chuyển đổi xong, màu sắc bên ngoài và bên trong của viên châu cũng sẽ chuyển đổi theo.

Viên châu đỏ vàng lơ lửng trên biển sức mạnh tinh thần tụ lại, xung quanh là hàng chục viên châu năng lực thiên phú, chúng như chúng tinh củng nguyệt xoay quanh viên châu đỏ vàng không ngừng xoay tròn, đồng thời tự quay.

Mỗi viên châu có một màu sắc, đại diện cho một năng lực thiên phú khác nhau.

Lúc này, Phong Kỳ tiến đến gần Bản nguyên châu, ánh mắt đảo qua, hắn không phát hiện thấy có gì bất thường gần Bản nguyên châu.

Lúc này, hắn thả ra cảm nhận tinh thần, bắt đầu dò xét tình hình gần Bản nguyên châu.

Quét qua cẩn thận, hắn nhanh chóng phát hiện ra sự bất thường.

Hắn quét thấy một điểm sáng màu vàng yếu ớt bên cạnh Bản nguyên châu, điểm sáng này ngay cả dưới cảm nhận tinh thần cũng gần như không thể nhìn thấy.

Nếu không phải Lời Tự Thuật nhắc nhở, hắn không thể cố ý phát hiện ra.

[Ánh sáng vàng chính là Úy Vi và ngươi kết nối tinh thần, chỉ là bây giờ kết nối rất yếu nên gần như không thể nhận ra, ngươi có thể thử dùng ý thức đối thoại với nó, còn có thể được hay không thì ta không rõ.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, lúc này hắn gật đầu, sau đó ý thức lan tỏa về phía ánh sáng vàng.

Càng đến gần, tiếng thì thầm của Úy Vi trong đầu hắn càng rõ ràng.

Ý thức tinh thần lúc này bao bọc lấy ánh sáng vàng.

"Chị Úy, chị có nghe thấy tôi nói không?"

Hắn đột ngột lên tiếng, khiến giọng nói của Úy Vi đột nhiên biến mất.

Ánh sáng vàng chớp lóe, gần như sắp tắt.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng kết nối đã thất bại, giọng nói của Úy Vi đột nhiên vang lên:

"A Kỳ? Ngươi làm thế nào để đối thoại với ta qua không gian?"

Trước câu hỏi của Úy Vi, hắn biết rằng kết nối tinh thần đã thực sự thành công.

Sau đó, hắn kể lại lời giải thích của Lời Tự Thuật.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ cũng tràn đầy sự tò mò.

Hắn không hiểu Úy Vi đã làm thế nào.

Hết chương 846.

Chương 847. Thần Thánh

Lòng tin, tình bạn, tình yêu, v.v. đều có thể được bồi đắp thông qua tiếp xúc nhưng "Niềm tin" thì hoàn toàn khác.

Ngươi không thể biến tình bạn thành niềm tin, cũng không thể biến những cảm xúc khác thành niềm tin.

Bản chất bên trong của niềm tin giống như một loại "Kính sợ", thường gắn liền với sự bí ẩn, chưa biết.

Theo hắn, bản chất của niềm tin là "Hư vô", sức mạnh của thần linh thường bắt nguồn từ trí tưởng tượng của chính người tin.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

Kẻ hy sinh của dòng thời gian trước, Mê Vụ Chi Chủ, đã từng đưa ra một khái niệm, đó là "Thuyết tín ngưỡng anh hùng."

Bản chất của niềm tin này không phải là hư vô, mà là xuất phát từ góc độ thực tế để xây dựng một hình tượng anh hùng, sau đó không ngừng nâng cao hình tượng anh hùng, tạo ra hình ảnh sánh ngang với thần linh.

Về bản chất, niềm tin này trái ngược với niềm tin vào thần linh, thậm chí có thể nói là đối lập.

Chỉ là khi đó, kế hoạch này mới đi vào đúng hướng thì đã bị phá hủy vì sự xuất hiện của tộc Ám Thần.

Một loạt những thay đổi liên hoàn cuối cùng cũng đưa Mê Vụ Chi Chủ vào đường cùng.

Còn về việc liệu phương thức "Tín ngưỡng anh hùng" có khả thi hay không, trong lòng hắn đã có luận chứng sơ bộ.

Trong buổi lễ khánh thành tượng đài tại công viên trung tâm Tinh Thành của dòng thời gian trước, hắn đã từng cảm nhận được sức mạnh tín ngưỡng yếu ớt từ những đứa trẻ đến tặng hoa.

Vì vậy, hắn cho rằng Úy Vi rất có thể cũng đã dùng cách này để hoàn thành kết nối tín ngưỡng với hắn.

Nghĩ đến đây, hắn liền lên tiếng hỏi:

"Chị Úy, chị đã làm thế nào vậy?"

Trước câu hỏi của hắn, Úy Vi lúc này lên tiếng:

"Quá trình thực ra không phức tạp, ta đã dành nhiều ngày để xem lại những tài liệu ghi chép về dòng thời gian trước mà ngươi để lại, đặc biệt là những lời nhắn mà ta để lại cho ngươi trên từng dòng thời gian, tâm trạng dần thay đổi."

"Cảm giác này rất kỳ diệu, khi đọc những lời nhắn mà ta để lại cho ngươi ở các dòng thời gian khác, ta cảm nhận được niềm tin của ta dành cho ngươi trên những dòng thời gian hy sinh khác, giống như những lời ta đã nói với ngươi trên những dòng thời gian hy sinh khác… ngươi là mục tiêu phấn đấu cả đời của ta, mang theo tất cả hy vọng và ước mơ của ta."

"Niềm tin này khác với niềm tin vào thần linh, không có nỗi sợ hãi, hoang mang và đủ loại cảm xúc phức tạp, chỉ có sự kiên định và chấp nhất, ta cũng không ngờ rằng cảm xúc này lại khiến ta thiết lập được liên hệ tinh thần với ngươi."

"Bây giờ xem ra, bản chất của niềm tin thực ra không chỉ có sự kính sợ và sợ hãi, mà quan trọng nhất vẫn là sự tin tưởng và khẳng định kiên định, đây cũng là một loại cảm xúc tín ngưỡng."

Nghe phân tích của Úy Vi, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

[Phải thừa nhận rằng bà già này rất xuất sắc, bất kể làm bất cứ việc gì, bà ấy đều có thể phân tích tận gốc rễ vấn đề để tìm ra câu trả lời, có sự trợ giúp như vậy, sao phải lo lắng tương lai không thể thực hiện được giấc mơ cứu thế.]

Ngay cả Lời Tự Thuật cũng chân thành khen ngợi hắn lúc này.

Bây giờ đã thiết lập được liên hệ tín ngưỡng, sau một hồi trao đổi, Phong Kỳ rời khỏi phòng, rồi đến trước cửa phòng của Úy Vi.

Gõ cửa chờ vài giây, cửa phòng được mở ra.

Chỉ thấy Úy Vi mặc bộ đồ ngủ rộng rãi xuất hiện ở cửa, thân hình đầy đặn quyến rũ.

“Vào đi, tiếp theo chúng ta sẽ thử nghiệm cách truyền sức mạnh.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu, sau đó theo Úy Vi vào phòng, đến ngồi ở ghế sofa.

Làm thế nào để truyền sức mạnh của mình cho tín đồ đã thiết lập liên hệ tín ngưỡng, hay nói cách khác là mượn sức mạnh của mình cho tín đồ, đây chỉ là phỏng đoán của Mê Vụ Chi Chủ trong thời gian nghiên cứu sức mạnh tín ngưỡng.

Liệu có thể thực hiện được hay không, hiện tại vẫn là ẩn số.

Quan trọng hơn nữa là, ngay cả khi thành công trong thế giới thực, cũng không chắc có thể thành công trong dòng thời gian hy sinh.

Cuối cùng, việc truyền sức mạnh trong dòng thời gian thực không bị cản trở bởi thời gian và không gian.

Nhưng nếu là dòng thời gian hy sinh thì cách nhau 1500 năm.

Tương đương với việc hắn 1500 năm sau truyền sức mạnh cho hắn 1500 năm trước, khoảng cách rất lớn.

Nhưng vạn dặm đường bắt đầu từ một bước, đường phải đi từng bước, Phong Kỳ rất mong chờ điều này.

Tiếp theo, hắn bắt đầu thảo luận với Úy Vi về cách truyền sức mạnh.

Trong lúc đó, Lời Tự Thuật đã đưa ra một phương án có thể khả thi.

Thử tiếp xúc viên châu năng lực thiên phú với tia sáng liên kết tinh thần của Úy Vi trong tinh thần thức hải, thử thiết lập liên kết.

Để chứng minh xem điều này có khả thi không, hắn lại quay trở lại tinh thần thức hải.

Đến trước quỹ đạo của Bản Nguyên Châu, hắn tháo viên trân châu đại diện cho "Ác Niệm" xuống, sau đó đưa đến phương tiện tín ngưỡng của Úy Vi trong tinh thần thức hải của hắn, tức là nơi có tia sáng màu vàng.

Hết chương 847.

Chương 848. Sức Mạnh

Sau đó, hắn từ từ đẩy viên năng lực thiên phú "Ác Niệm" về phía phương tiện tinh thần của Úy Vi.

Khi viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." tiếp xúc với tia sáng tinh thần của Úy Vi, sự hòa hợp trong tưởng tượng đã không xảy ra, Úy Vi bên cạnh cũng không cảm thấy cơ thể có gì thay đổi.

Lần thử đầu tiên thất bại, Phong Kỳ lại một lần nữa chìm vào trầm tư.

Vào thời khắc then chốt, Lời Tự Thuật lại lên tiếng nhắc nhở:

[Hay là thử thao tác ngược lại một lần xem sao?]

"Ý là gì? Thao tác ngược lại?"

[Trong lần thử vừa rồi của ngươi, ngươi đã tháo viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." khỏi quỹ đạo vận hành, hành động này giống như tháo pin điều khiển từ xa, sau đó đưa điều khiển từ xa cho bà lão kia thao tác, về bản chất thì viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." đang ở trạng thái chưa được kích hoạt.]

[Có lẽ ngươi có thể thử, đặt viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." trở lại quỹ đạo vận hành, sau đó đưa phương tiện tinh thần của Úy Vi vào bên trong viên năng lực thiên phú "Ác Niệm"… Còn cô ta có thể điều khiển viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." hay không thì ta không rõ.]

Nghe theo đề nghị của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ liền làm theo.

Đến bên quỹ đạo của Bản Nguyên Châu, hắn đẩy viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." trở lại quỹ đạo vận hành.

Sau khi tiếp xúc với quỹ đạo vận hành, viên năng lực thiên phú "Ác Niệm." bắt đầu quay quanh Bản Nguyên Châu màu đỏ tía, đồng thời tự quay.

Theo lời chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn dùng ý thức bao bọc tia sáng phương tiện tinh thần của Úy Vi, sau đó từ từ đẩy đến trước viên năng lực thiên phú "Ác Niệm."

Tiếp theo, một cảnh tượng khó tin đã xảy ra.

Chỉ thấy tia sáng phương tiện tinh thần của Úy Vi từ từ hòa vào bên trong viên năng lực thiên phú "Ác Niệm."

Lúc này, hắn mở mắt ra, nhìn về phía Úy Vi cũng đang kinh ngạc.

"Úy tỷ, bây giờ cảm thấy thế nào?"

"Có một luồng sức mạnh không ngừng tràn vào đầu tôi, cảm giác rất kỳ diệu, tôi dường như đã nắm được một loại năng lực đặc biệt, thậm chí còn cảm thấy loại năng lực này như bẩm sinh, không có gì xa lạ."

"Tôi đã đưa phương tiện tinh thần của cô vào bên trong viên năng lực thiên phú "Ác Niệm", bây giờ ban cho cô năng lực "Niệm Lực", chi tiết về năng lực này trước đó tôi đã giải thích rõ với cô rồi, bây giờ cô có thể thử xem có thể kiểm soát được sức mạnh này không."

Phong Kỳ mở lời, vẻ mặt đầy mong đợi.

Úy Vi nghe vậy, nhẹ gật đầu, sau đó giơ tay phải ra, nhẹ nhàng chỉ về phía chiếc cốc thủy tinh ở xa.

Cảnh tượng chiếc cốc thủy tinh lơ lửng trong tưởng tượng không xuất hiện, Phong Kỳ cũng không cảm nhận được có dao động "Niệm Lực." truyền ra từ người Úy Vi.

Tiếp theo, Úy Vi tiếp tục thử, đối với chiếc cốc thủy tinh đặt trên tủ đầu giường, cô liên tục "Chọc chọc." trong không trung.

Nhưng dù có tập trung tinh thần thế nào, chiếc cốc thủy tinh cũng không hề nhúc nhích.

Thử thêm một lần nữa, Úy Vi đành từ bỏ, sau đó quay sang Phong Kỳ nói:

"Ta đoán được vấn đề nằm ở đâu rồi."

"Liên kết tinh thần giữa chúng ta hiện tại vẫn còn quá yếu, giống như cửa xả lũ của đập chỉ bằng ngón tay, dù lượng nước tích trữ trong đập có nhiều đến đâu, cũng không thể qua một cái lỗ nhỏ mà truyền vào cơ thể ta, chúng ta cần tăng cường liên kết tín ngưỡng."

"Nhưng không sao, liên kết tín ngưỡng đã được thiết lập, việc tăng cường liên kết tín ngưỡng không còn là vấn đề."

Phong Kỳ trong lòng đồng ý với phân tích của Úy Vi.

Lúc nãy khi Úy Vi thử, hắn trong lòng cũng nghĩ đến nguyên nhân tương tự.

Như Úy Vi đã nói, tiếp theo chỉ cần không ngừng tăng cường liên kết tín ngưỡng, đào rộng cái lỗ nhỏ truyền sức mạnh thành một con mương, việc mượn sức mạnh sẽ trở nên dễ dàng.

Để chứng minh bước này khả thi, những ngày tiếp theo, Úy Vi bắt đầu thử tăng cường liên kết tín ngưỡng.

Cách làm cụ thể chỉ là thành tâm tưởng tượng đến sự tồn tại của hắn, đồng thời kiên định tin tưởng hắn.

Trong quá trình này, tiếng thì thầm của Úy Vi thường vang lên trong đầu Phong Kỳ.

Phong Kỳ vì thế mà có chút khổ sở.

Tính cách của Úy Vi chính là đã xác định một việc gì đó, sẽ rất nghiêm túc hoàn thành việc đó.

Đặc biệt là khi triển khai nhiệm vụ nghiên cứu khoa học, thường xuyên thức trắng đêm mấy ngày cũng là chuyện bình thường.

Cho nên Phong Kỳ thường xuyên bị tiếng thì thầm của Úy Vi đánh thức trong lúc ngủ.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy, chắc chắn có cách giải quyết vấn đề này.

Nếu không thì những vị thần có hàng triệu, hàng chục triệu tín đồ, chẳng phải sẽ bị tiếng cầu nguyện của tín đồ làm cho phát điên sao.

Cảnh tượng đó, hắn không thể tưởng tượng nổi.

Hàng triệu, hàng chục triệu giọng nói ngày đêm không ngừng thì thầm trong đầu, quả thực là một loại tra tấn tinh thần.

Nghĩ đến đây, hắn không nhịn được lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ngươi nghĩ những vị thần thu thập tín ngưỡng giải quyết vấn đề này như thế nào?”

Hết chương 848.

Chương 849. Tăng Cường

[Cái này đơn giản, thần sẽ hét lớn trong đầu: Các tín đồ mở mic tự do, phiền đóng mic tự do một chút, còn cái giọng nói đặc biệt to kia, đóng mic tự do ngay, không thì giết chết ngươi!]

Phong Kỳ: …

…

Ngày thứ chín trở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sáng sớm hôm đó, Phong Kỳ đã đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Đẩy cửa bước vào, hắn thấy Úy Vi mặc đồng phục Tinh Hồng, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn chằm chằm vào bàn phẫu thuật, hai con dao mổ dưới ánh mắt của cô đang run rẩy lơ lửng trên không trung.

Ngay lúc này, Úy Vi đột nhiên nhụt chí, dao mổ mất đi sự kìm kẹp của Niệm Lực rơi xuống bàn phẫu thuật, phát ra tiếng va chạm của kim loại.

“Giỏi!”

Phong Kỳ chứng kiến cảnh này, chân thành khen ngợi.

“Tàm tạm, bây giờ ta kiểm soát Niệm Lực còn lâu mới lợi hại như ngươi mô tả, liên kết tinh thần vẫn phải tiếp tục tăng cường.”

“Nhưng năng lực này khá tốt, bây giờ ta rất hứng thú.” Lúc này, Úy Vi quay người mỉm cười.

Đến ngồi ở một bên phòng thí nghiệm riêng, hai người trao đổi về vấn đề truyền sức mạnh.

Qua lời kể của Úy Vi, hắn biết được.

Sức mạnh mà cô ấy có được từ bản thân mình giống như mượn đặc tính năng lực chứ không phải truyền sức mạnh.

Ví dụ, Úy Vi chỉ có được năng lực nhưng khi sử dụng năng lực này, cô ấy sẽ tiêu hao năng lượng tinh thần của chính mình chứ không phải trực tiếp tiêu hao năng lượng tinh thần của hắn để sử dụng Niệm Lực.

Giống như cho tín đồ mượn một chiếc ô tô không có xăng, nếu tín đồ muốn sử dụng thì phải tự đổ xăng, nếu không sẽ không thể lái xe.

Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Nếu là truyền sức mạnh thuần túy, những vị thần có hàng triệu, thậm chí hàng chục triệu tín đồ có thể sẽ bị hút cạn sức mạnh trong nháy mắt.

Vì vậy, mượn đặc tính sức mạnh mới là cách chia sẻ sức mạnh hợp lý nhất.

Điểm này có phần giống với những gì được thể hiện trong nhiều tiểu thuyết, truyện tranh, phim truyền hình.

Những nhà truyền giáo, hay các pháp sư trong thế giới phép thuật, nội dung họ tụng niệm chỉ là vị thần nào đó lắng nghe lời cầu khẩn của tôi, sau một hồi lẩm bẩm rồi mới giải phóng sức mạnh nhưng sức mạnh giải phóng được tiêu hao lại là thanh năng lượng của chính họ.

Bây giờ đã chứng minh được tính khả thi của kết nối tinh thần và truyền đặc tính sức mạnh.

Nhưng vẫn còn nhiều vấn đề chưa được giải quyết.

Có ba vấn đề chính.

Thứ nhất, ngay cả khi đã thiết lập kết nối tinh thần, hắn trên đường hy sinh cũng không biết cách chủ động lấy được năng lực thiên phú.

Niệm Lực của Úy Vi là do hắn chủ động đưa Tinh Thần Chi Quang của Úy Vi vào quả cầu thiên phú Ác Niệm nhưng rõ ràng đường hy sinh không được đối xử như vậy.

Rất có thể khi đường hy sinh thiết lập kết nối tinh thần với hắn, hắn vẫn đang ở trong trạng thái hỗn loạn vô thức, cũng có thể vẫn đang luân chuyển trong thời gian, chưa đến thế giới tương lai sau 1500 năm.

Có nhiều biến số tồn tại trong đó.

Vấn đề này không thể có được câu trả lời chính xác trước khi thực sự mở đường hy sinh.

Thứ hai, ngay cả khi giải quyết được vấn đề đầu tiên, một số năng lực ngay cả khi hắn trên đường hy sinh có được quyền sử dụng, cũng không dám sử dụng bừa bãi.

Ví dụ như lá bài tẩy mạnh nhất của hắn là "Huyết Nguyên."

Sau khi sử dụng năng lực này, khí huyết trong cơ thể sẽ bị tiêu hao hết, từ đó có được sức chiến đấu tăng đột biến.

Hắn trong thế giới thực sử dụng năng lực này không có bất kỳ gánh nặng nào.

Ngay cả khi khí huyết trong cơ thể tiêu hao hết, hắn vẫn có thể tiếp tục tồn tại ở dạng xương, chỉ cần hấp thụ đủ khí huyết sau đó là có thể bù đắp sự thiếu hụt và chuyển đổi trở lại hình dạng con người.

Nhưng đường hy sinh làm như vậy, rất có thể sẽ chết ngay lập tức sau khi kết thúc trạng thái Huyết Nguyên.

Cuối cùng, hắn trên đường hy sinh chỉ là một người bình thường, không có gì đặc biệt, huyết nhục là nền tảng để sống.

Vì vậy, năng lực lá bài tẩy "Huyết Nguyên." dường như chỉ có thể sử dụng khi liều mạng, sử dụng trong tình huống bình thường chắc chắn là hành vi tự sát.

Hắn có một ý tưởng để giải quyết vấn đề này.

Ví dụ, cho hắn trên đường hy sinh mượn cả sức mạnh nguồn gốc của viên ngọc màu đỏ vàng.

Như vậy, hắn trên đường hy sinh cũng có thể tự do chuyển đổi giữa hình dạng chiến đấu và hình dạng con người, không cần lo lắng về vấn đề thiếu hụt khí huyết nữa.

Nhưng cụ thể phải thực hiện như thế nào, hắn tạm thời chưa có ý tưởng nào.

Thứ ba, làm thế nào để đường hy sinh có thể nắm vững nhiều năng lực cùng lúc.

Úy Vi có thể có được năng lực Ác Niệm để nắm vững Niệm Lực, chủ yếu là do hắn đưa Tinh Thần Chi Quang của Úy Vi vào viên ngọc thiên phú Ác Niệm nhưng Úy Vi chỉ nắm vững được một năng lực, muốn sử dụng các năng lực khác là điều hoàn toàn không thể.

Hết chương 849.

Chương 850. Biển Cả

Vì vậy, khi đường hy sinh thiết lập kết nối tinh thần với hắn, làm thế nào để nắm vững nhiều năng lực thiên phú cũng là một bài toán khó.

Về vấn đề này, Úy Vi đã đưa ra một giải pháp khả thi.

Cô cho rằng chỉ cần kết nối tinh thần không ngừng tăng cường, có lẽ có thể cảm nhận được biển thức tinh thần của hắn.

Nếu thực sự có thể cảm nhận được biển thức tinh thần, đến lúc đó không cần hắn chủ động giúp đỡ, cô có thể tự điều khiển Tinh Thần Chi Quang để lựa chọn năng lực thiên phú muốn sử dụng.

Đối với ý tưởng này của Úy Vi, Lời Tự Thuật lại đưa ra quan điểm khác.

Lời Tự Thuật cho rằng thế giới tinh thần sẽ theo bản năng bài xích sức mạnh bên ngoài, nếu không có sự giúp đỡ của hắn thì rất khó để tùy ý dung hợp các viên ngọc năng lực thiên phú khác.

Ví dụ, khi đối mặt với sự tấn công của kẻ địch nắm giữ thuật công kích tinh thần, thế giới tinh thần sẽ tự động triển khai phòng ngự.

Đây là một loại phòng ngự theo bản năng ở cấp độ tinh thần.

Trong đó, sức mạnh tinh thần của bản thân càng mạnh thì khả năng phòng ngự tự động càng mạnh.

Nhưng Lời Tự Thuật cảm thấy có lẽ cũng sẽ có ngoại lệ.

Tinh Thần Chi Quang của phương tiện tín ngưỡng dù sao cũng do tín đồ tạo ra, về bản chất không thể có ác ý với người được tín ngưỡng, có lẽ phương tiện của tín đồ sẽ được biển thức tinh thần công nhận, từ đó có thể tự do hành động trong biển thức tinh thần của người được tín ngưỡng.

Kết quả cụ thể như thế nào, vẫn phải chờ Úy Vi kiểm chứng thêm.

Bởi vì Úy Vi hiện tại ngay cả việc điều khiển năng lực Ác Niệm cũng rất miễn cưỡng, khoảng cách để điều khiển Tinh Thần Chi Quang tùy ý hành động trong biển thức tinh thần của hắn rõ ràng vẫn còn khá xa.

Nhưng không nghi ngờ gì nữa, Úy Vi đang tiến triển rất nhanh trong việc nắm vững năng lực Ác Niệm.

Sau khi thảo luận với Úy Vi một lúc về vấn đề truyền tinh thần, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, không nhịn được tò mò hỏi:

"Úy tỷ, sử dụng Niệm Lực tiêu hao năng lượng tinh thần của chính cô, cô thường xuyên luyện tập như vậy sẽ không cảm thấy mệt mỏi về tinh thần sao?"

Đối mặt với câu hỏi của hắn, trên mặt Úy Vi nở nụ cười:

"Quên không nói với anh, cường độ tinh thần và lượng tinh thần dự trữ của tôi gấp ba anh hiện tại."

Nghe được lời này, vẻ mặt hắn kinh ngạc.

Hiện tại, nghiên cứu của loài người trong lĩnh vực tinh thần tiến triển chậm, đối với sự phát triển của sức mạnh tinh thần, phổ biến vẫn đang ở giai đoạn nâng cao thông qua việc ăn các loại linh tài đặc biệt do lĩnh vực sản xuất ra.

Sự gia tăng cường độ sức mạnh tinh thần của hắn chủ yếu liên quan đến việc giết chết một số nguyên tố trong trận địa

sinh vật trong giấc mơ tương lai.

Nhưng hắn rất tò mò về cách Úy Vi làm được điều này.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Úy Vi suy nghĩ một lúc rồi nói một cách không chắc chắn:

"Có phải do tôi thường xuyên thức đêm không?"

Phong Kỳ:…

Hắn không biết thức đêm có thể nâng cao sức mạnh tinh thần hay không nhưng hắn biết sẽ bị hói đầu, hắn cảm thấy lời giải thích này của Úy Vi thực sự có phần qua loa.

"Được rồi, không đùa nữa, thực ra ta cũng không rõ tại sao chỉ số sức mạnh tinh thần của ta lại cao như vậy, từ sau khi tiếp xúc với bà lão Mộ Trảo năm đó, cơ thể ta đã có nhiều thay đổi."

"Gương mặt gần như không già đi và tuổi thọ dài là một trong những thay đổi rõ ràng nhất, ngoài ra cường độ tinh thần và cường độ thể chất cũng có sự thay đổi… Đừng nhìn ta yếu đuối, đánh giá chiến lực cũng có thể đạt đến Thanh Đồng thượng giai, tố chất cơ thể cũng là vốn liếng để ta thường xuyên thức đêm làm dự án nghiên cứu khoa học."

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ bừng tỉnh.

Lai lịch của Mộ Trảo vẫn luôn là một bí ẩn.

Hắn đã đọc được những mảnh ký ức của Mộ Trảo, biết chiến lực của bà ta vô cùng khủng bố.

Nhưng lai lịch cụ thể đến nay vẫn là một bí ẩn, chỉ biết bà ta đã sống rất lâu và vẫn luôn tìm kiếm phép màu.

Viện trưởng đời đầu của Tinh Hồng, Diệp Hoàng, Úy Vi, Mộc Tinh, v.v., những nhân vật lịch sử nổi tiếng đều là một trong những phép màu mà Mộ Trảo tìm kiếm.

Ảnh hưởng của bà ta đối với lịch sử có thể nói là rất lớn.

Hắn thậm chí có lý do để tin rằng, đằng sau sự tiến bộ nhanh chóng của học thuyết tu luyện hiện đại có lẽ cũng có bóng dáng của Mộ Trảo.

Sau một hồi giao lưu, Úy Vi chọn tiếp tục tăng cường kết nối tín ngưỡng.

Phong Kỳ đứng dậy rời khỏi phòng của Úy Vi, sau đó đi thẳng đến hướng phòng ban nghiên cứu ảo.

Lúc ăn sáng, hắn đã trao đổi với "Lương Vũ", chủ nhiệm phòng ban trò chơi giả lập mới thành lập của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong thời gian đó, Lương Vũ nói rằng hắn đã áp dụng toàn bộ tài liệu ảo mang về từ tương lai vào cấu trúc của Bình Minh, đồng thời mời hắn đến tham gia thử nghiệm.

Hết chương 850.

Chương 851. Kỹ Năng

Trước khi rời đi, hắn quyết định đến phòng ban ảo tham quan một chút.

Phòng ban ảo nằm ở tầng ba của căn cứ Tinh Hồng.

Đến trước cửa phòng thí nghiệm chính của phòng ban ảo, thiết bị kiểm tra tự động quét và mở cửa.

Hiện tại, hắn là một trong những người có quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Có thể nói là muốn đi đâu thì đi, sẽ không có bất kỳ trở ngại nào.

Lúc này, hắn bước vào phòng thí nghiệm chính của phòng ban ảo.

Phòng thí nghiệm chính có diện tích khoảng một sân bóng đá, bên trong bày rất nhiều thiết bị công nghệ mới lạ, đều là những thiết bị mới được vận chuyển từ Viện Nghiên cứu Tương lai đến gần đây.

Để thúc đẩy nghiên cứu và phát triển công nghệ của phòng ban ảo, Viện Nghiên cứu Tương lai còn gửi toàn bộ tài liệu liên quan đến trò chơi giả lập cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cộng thêm nội dung tài liệu mà hắn mang về từ tương lai mỗi lần, hiện tại tốc độ phát triển của phòng ban ảo Tinh Hồng rất nhanh.

Ánh mắt đảo qua, hắn chú ý đến Lương Vũ đang đứng trước đài điều khiển chính.

Hắn cao khoảng 1m75, 38 tuổi nhưng trông đã không còn trẻ, hai bên tóc mai đã bạc trắng vì thức đêm lâu ngày.

Ban đầu, hắn là phó chủ nhiệm phòng công trình thông tin của Tinh Hồng, chủ yếu phụ trách nội dung cơ sở dữ liệu của Tinh Hồng, cũng là người mới đây đã trở thành chủ nhiệm của phòng ban ảo mới thành lập.

Có vẻ như nhận ra ánh mắt của hắn, Lương Vũ lúc này quay đầu lại, khoảnh khắc nhìn thấy hắn, trên mặt nở nụ cười, sau đó nhanh chóng bước tới.

"A Kỳ, đến rồi à?"

"Vâng, chủ nhiệm Lương, tôi đến tham quan một chút."

Nghe vậy, Lương Vũ cười vỗ vai hắn:

"Hai Phó Bản giả lập mà ngươi mang đến, chúng ta đã hoàn thành vòng thử nghiệm đầu tiên rồi, ngươi có muốn đích thân trải nghiệm không?"

Đối với Phó Bản giả lập, Phong Kỳ rất tò mò, hắn gật đầu ngay:

"Làm phiền rồi."

"Đừng khách sáo với ta, cứ coi ta là bạn là được, theo ta."

Nói rồi, Lương Vũ quay người đi về phía những khoang trò chơi giả lập được xếp ngay ngắn ở đằng xa.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Đến trước khoang trò chơi giả lập, Lương Vũ dừng lại, sau đó quay người giới thiệu với Phong Kỳ về quá trình nâng cấp khoang trò chơi giả lập.

Loại khoang trò chơi giả lập này thuộc loại cao cấp, hình dáng giống hệt một quả trứng đặt nằm ngang, hoàn toàn khác với loại đã được chuyển đến Học phủ Tinh Thành trước đây.

Về mặt công nghệ, nó đã trải qua ba lần cải tiến.

Cho dù là cảm giác đắm chìm trong trò chơi hay việc điều dưỡng cơ thể trong suốt thời gian chơi đều không thể so sánh với phiên bản đầu tiên.

Để tăng cường cảm giác đắm chìm trong thực tế ảo, tức là độ chân thực, vật liệu chế tạo loại khoang trò chơi giả lập cao cấp này còn được bổ sung thêm Đá mộng ảo do "Lĩnh vực mộng ảo." sản xuất.

Tương ứng với điều đó, chi phí của loại khoang ảo này cũng cực kỳ cao.

Chi phí cho một khoang lên tới 45 vạn, nếu bán ra trong tương lai, cộng thêm chi phí hậu cần, ít nhất cũng phải đạt khoảng 47 vạn.

Hiện tại, làm thế nào để giảm chi phí cũng là vấn đề mà phòng ban ảo đang giải quyết.

Cuối cùng, mục đích nghiên cứu trò chơi giả lập về bản chất là để đẩy nhanh tiến trình phát triển của nền văn minh nhân loại, chưa bao giờ nghĩ đến việc kiếm lời từ đó, giá bán cao sẽ là lý do quan trọng ảnh hưởng đến việc phổ biến khoang trò chơi giả lập.

Sau khi nghe Lương Vũ giới thiệu một hồi, Phong Kỳ quyết định đích thân trải nghiệm chức năng của khoang trò chơi giả lập cao cấp.

Đến trước một trong những khoang trò chơi giả lập, hắn làm theo lời nhắc của Lương Vũ, nhấn nút "Khởi động." bên phải.

Ngay lập tức, nắp ngoài của khoang trò chơi giả lập hình quả trứng từ từ nâng lên.

Tiếp theo, Phong Kỳ đến khoang ảo, lấy một bộ đồ bảo hộ ảo hoàn toàn mới.

Sau khi mặc xong, hắn nằm vào trong khoang trò chơi giả lập.

Sau một hồi thao tác, hai bên khoang trò chơi giả lập phun ra chất dinh dưỡng, nắp khoang từ từ đóng lại.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, tầm nhìn bị bóng tối bao trùm.

[Chào mừng đến với Bình Minh, những vị cứu tinh tương lai!]

Lúc này, một giọng nữ dịu dàng vang lên trong đầu, ngay sau đó tầm nhìn chuyển đổi, hiện ra trước mắt là một cảnh tượng đô thị tương lai tràn ngập công nghệ.

Đồng thời, trước mắt hắn hiện ra một danh sách tùy chọn.

[Vào thành phố (Người chơi tự do giao dịch, giao lưu, v.v.)]

[Chế độ đối kháng nhiều người (Xếp hạng theo cặp)]

[Chế độ đối kháng nhiều người (Phòng tùy chỉnh)]

[Chế độ Phó Bản lĩnh vực - Chế độ cá nhân - Chế độ tổ đội (Số lượng Phó Bản hiện có: 2)]

[Chế độ Phó Bản tự tạo - Tải xuống bản đồ Phó Bản trả phí: 0 (Tạm thời không mở)]

[Trình chỉnh sửa bản đồ Phó Bản tự tạo (Hiện có 23215 loại vật liệu bản đồ, tạm thời không mở)]

[Phòng huấn luyện mô phỏng (Huấn luyện tung kỹ năng, huấn luyện kết hợp kỹ năng)]

[Không gian cá nhân (Thêm bạn bè, tra cứu thành tích, bảng danh dự cá nhân, phát lại trận đấu, liên hệ bạn bè, thay

đổi quần áo trang sức…)]

Hết chương 851.

Chương 852. Chiến Đấu

[Cảnh thử nghiệm nội bộ 1 (Tạm thời không mở)]

[Cảnh thử nghiệm nội bộ 2 (Tạm thời không mở)]

…

So với trước đây, danh sách tùy chọn hiện tại đã được bổ sung chức năng thành phố, mở cảnh chính tự do giao dịch.

Vì tò mò, hắn nhấn vào nút "Thành phố."

Ngay lập tức, cảnh nền tràn ngập tầm mắt, danh sách tùy chọn trước mắt cũng biến mất.

Hắn nhận ra mình đang đứng giữa quảng trường của một thành phố, xung quanh là những con phố tràn ngập công nghệ, những tòa nhà cao tầng sừng sững, chỉ có điều hiện tại trong cảnh này ngoài hắn ra thì không còn ai.

Ánh mắt hắn đảo quanh cảnh vật xung quanh, hắn nhận ra mọi thứ ở đây đều vô cùng chân thực, khó có thể phân biệt thật giả.

Hiệu ứng ánh sáng thậm chí đạt đến mức gần như trăm phần trăm giống với thực tế, chẳng hạn như vầng trăng tròn sáng trên đầu, mỗi khi có đám mây đen trôi qua, ánh sáng sẽ tối đi ngay lập tức, khi đám mây đen tan đi, thế giới lại trở nên sáng sủa.

Đi trên phố, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Nếu một cảnh tượng chân thực như vậy được sử dụng để nghiên cứu các dự án khoa học, có thể tưởng tượng rằng các công nghệ của loài người chắc chắn sẽ có bước tiến vượt bậc.

Đi dạo một vòng quanh phố, hắn gọi bảng thuộc tính ra.

Tiếp theo, hắn quyết định thử nghiệm chức năng Phó Bản giả lập mới được thêm vào trò chơi giả lập.

Sau khi mở tùy chọn Phó Bản, hình ảnh cảnh Phó Bản hiện ra trước mắt.

Bên dưới mỗi hình ảnh cảnh có phần giới thiệu bằng văn bản tương ứng và phần giới thiệu về độ khó.

Nhưng hiện tại chỉ có hai cảnh Phó Bản.

Ngoài ra, góc trên bên phải còn có thông tin về thuộc tính cá nhân, trang bị mặc và vật phẩm mang theo.

Vì tò mò, hắn đã nhấp vào Phó Bản thứ hai là "Lĩnh vực trăng bạc." lúc này.

…

Nhấp vào để vào Phó Bản "Lĩnh vực trăng bạc."

Sau một thoáng choáng váng, trung tâm cảnh đô thị xuất hiện vết nứt, từng mảnh vỡ ra như thủy tinh vỡ.

Cảnh trước mắt Phong Kỳ sau khi vỡ vụn, chuyển sang cảnh Phó Bản hoàn toàn mới.

So với trò chơi giả lập mà hắn đã trải nghiệm tại Học phủ Tinh Hồng trước đây, cảnh chuyển đổi trong phiên bản dùng nội bộ của Tinh Hồng diễn ra rất mượt mà, không còn phải chờ đợi trong bóng tối trong thời gian dài.

Vào Phó Bản.

Hiện ra trước mắt là 12 vầng trăng khuyết màu bạc lơ lửng trên không trung, phía trước là đồng bằng mọc đầy cây cối màu tím, bên trái là dãy núi trùng điệp, bên phải là một hồ nước phẳng lặng.

Tầm mắt tiếp tục hướng về phía trước, cuối cùng là khu rừng mọc đầy cây quái dị màu bạc.

Lúc này, góc trên bên phải tầm mắt còn lơ lửng một bản đồ nhỏ bán trong suốt ở trạng thái khám phá 0%, bị sương mù bao phủ.

Độ chân thực của cảnh trước mắt khiến Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Điểm xuất phát ban đầu của cấu trúc Phó Bản giả lập là muốn người tu luyện hiểu được cách chiến đấu, tập tính sinh hoạt, v.v. của quái vật trong lĩnh vực tương ứng trong trò chơi giả lập.

Như vậy sẽ không cần phải trải qua quá trình khám phá gian khổ và giai đoạn thu thập dữ liệu, chỉ cần nắm vững cách chống lại Sinh vật trận địa trong trò chơi là có thể áp dụng được trong thực tế.

Tất nhiên, đây chỉ là ý tưởng trong tương lai của Phó Bản giả lập.

Rõ ràng là tình hình thực tế có rất nhiều biến số.

Ví dụ, các nhóm trí tuệ trong lĩnh vực đều có khả năng suy nghĩ, không thiếu Sinh vật trận địa có trí tuệ cao, không thể cứng nhắc như trong trò chơi.

Quái vật trong Phó Bản lĩnh vực chỉ có thể mô phỏng các đặc điểm như phong cách chiến đấu, rõ ràng là không thể ban cho nó khả năng suy nghĩ và trí tuệ.

Nhưng ngay cả như vậy, sự xuất hiện của Phó Bản giả lập chắc chắn có thể giảm đáng kể tỷ lệ thương vong của chiến binh tiền tuyến.

Lúc này, hắn bước về phía khu rừng cây bạc ở cuối tầm mắt.

Gió thét gào, cây cối trên đồng bằng rung rinh theo gió, trang phục tân thủ cũng bị gió thổi tung bay.

Một cảnh tượng chân thực như vậy thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

Đi được một đoạn, hắn thấy giữa biển cây cối không xa nở một bông hoa màu cam kỳ lạ.

Hắn tò mò bước tới vài bước.

Ngay khi ánh mắt tập trung, một bảng giới thiệu mờ đục hiện ra trước mắt.

[Hoa xương yêu]:

Cấp bậc linh tài: Linh tài cấp ba

Nguồn gốc linh tài: Tiến hóa từ "Xương yêu", quái vật trong Lĩnh vực trăng bạc.

Công dụng linh tài: Ăn trực tiếp có thể tăng cường cường độ huyết mạch ở mức độ nhỏ nhưng có nguy cơ tiềm ẩn như tiêu chảy. Phát triển thêm hiệu quả thuốc có thể dùng để luyện thuốc (chiết xuất, pha trộn, tinh chế), luyện kim (hòa vào trang bị có thuộc tính cụ thể), thí nghiệm khoa học, v.v.

…

Nhìn thông tin giới thiệu trên bảng trong suốt, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Có thể khẳng định rằng, linh thực xuất hiện trong Phó Bản lĩnh vực chắc chắn được tạo ra theo dữ liệu thực tế 1:1.

Nói cách khác, cây hoa xương yêu này chắc chắn sẽ tồn tại trong Lĩnh vực trăng bạc xuất hiện trong tương lai.

Hết chương 852.

Chương 853. Truy Đuổi

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên trong đầu hắn.

[Không thể tin được, phân tích hiệu quả thuốc và giới thiệu công dụng hoàn chỉnh như vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng định tận dụng triệt để các loại linh thực trong trò chơi giả lập này.]

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu ngay lập tức.

Khi trò chuyện với Lương Vũ, Lương Vũ đã đề cập đến nội dung liên quan.

Một trong những nội dung cấu trúc chính của Phó Bản giả lập trong tương lai không chỉ có chiến đấu, mà còn có nhiều nội dung hỗ trợ.

Ví dụ như để người chơi học luyện thuốc, cường hóa Linh Năng trong bối cảnh ảo, v.v.

Nếu bước này thành công, nó sẽ mang lại ảnh hưởng to lớn đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Lấy ví dụ về ngành luyện thuốc trong thực tế.

Học viên muốn tiếp cận ngành luyện thuốc rất khó khăn, giống như hàng triệu người qua cầu độc mộc, cuối cùng chỉ có số ít được các học viện có chuyên ngành luyện thuốc tuyển chọn.

Nguyên nhân xảy ra tình trạng này không phải là các học viện không muốn đào tạo thêm nhân tài luyện thuốc.

Việc thiếu hụt thuốc chữa bệnh, thuốc tu luyện ở tiền tuyến càng chứng minh rằng thị trường này có không gian tăng trưởng khá lớn nhưng vấn đề nằm ở chỗ các dược sư trong giai đoạn đào tạo ban đầu giống như một con thú nuốt tiền.

Giá trị của mỗi loại linh tài đều không hề rẻ.

Mà quá trình đào tạo dược sư chính là liên tục lãng phí linh tài, rồi từ lạ đến quen.

Vì vậy, các trường đại học chỉ có thể từ bỏ số lượng, lựa chọn phương pháp tập trung nguồn lực để đào tạo tinh anh.

Giá đắt của linh tài càng ngăn cản cơ hội tiếp cận ngành luyện thuốc của người bình thường.

Điều này khác với ngành tu luyện học.

Trong số các chiến binh tiền tuyến, có một số trường hợp thời đi học không chăm chỉ, sau khi ra trường đột nhiên một ngày nào đó ngộ ra, kiên quyết quay lại học tu luyện học, dựa vào nỗ lực của bản thân trở thành chiến binh tiền tuyến.

Trong số đó còn xuất hiện không ít chiến binh xuất sắc.

Nhưng người bình thường hoàn toàn không thể tiếp cận ngành luyện thuốc.

Học viên trở thành học đồ luyện thuốc đều có học viện chống lưng, có thể liên tục cung cấp tài nguyên linh tính để luyện tập nhưng người bình thường rõ ràng không có đãi ngộ như vậy.

Ngay cả khi cố chấp muốn thử, lên mạng xem nhiều tài liệu để học nhưng khi thực hành sẽ phải đối mặt với vấn đề thiếu tiền.

Thử một lần cắn răng chịu đựng có lẽ vẫn có thể.

Nhưng luyện thuốc là một chuyên ngành thành thạo mới thành thạo, chỉ cần thử vài lần sẽ khiến một gia đình trung lưu phá sản.

Điều này chắc chắn cản trở tiến trình của ngành luyện thuốc.

Muốn ngành luyện thuốc phát triển rực rỡ, số lượng cũng là một chỉ số quan trọng.

Số lượng tăng lên, trong sự tầm thường cũng có thể xuất hiện thiên tài lóe sáng, chỉ có như vậy ngành luyện thuốc mới xuất hiện nhiều phương thuốc, kỹ thuật mới, không ngừng phát triển tiến bộ ngành học này.

Vấn đề khó giải quyết trong thế giới thực này nhưng công nghệ ảo có thể giải quyết.

Giá linh tài trong thực tế rất đắt nhưng linh tài trong trò chơi giả lập chỉ là một chuỗi mã.

Trong trò chơi siêu giả lập, ngay cả người bình thường cũng có thể tiếp cận các chuyên ngành như luyện thuốc mà chỉ học viên của học viện cao cấp mới có thể tiếp cận.

Theo lời Lương Vũ, trong tương lai trò chơi giả lập còn tạo ra chuyên mục dùng riêng cho việc giao lưu học thuật.

Bản thiết kế trò chơi giả lập tối thượng mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hình dung chính là tạo ra một căn cứ đào tạo nhân tài.

Sử dụng cái giá nhỏ nhất để đào tạo hàng loạt nhân tài chiến đấu, nhân tài chỉ huy, nhân tài luyện thuốc, nhân tài cường năng, v.v.

Trò chơi này ngoài việc phục vụ chiến binh tiền tuyến, còn mở ra một con đường phát triển hướng lên cho người bình thường.

Chỉ cần có thiên phú, chịu khó học tập, cũng có thể thông qua trò chơi giả lập để thay đổi cuộc đời mình.

Nghĩ đến đây, hắn cũng không khỏi có chút nhiệt huyết sôi trào.

Ý nghĩa của trò chơi này đối với loài người không hề thua kém một môn công pháp thần cấp.

Đây cũng là lý do chính khiến trò chơi giả lập không ngừng nâng cao độ chân thực, chỉ có khôi phục lại thực tế càng nhiều càng tốt, mới có thể sở hữu thuộc tính bồi dưỡng nhân tài.

Bao gồm cả việc thử nghiệm các dự án khoa học cũng vậy.

Độ chân thực mới có thể khiến dữ liệu thí nghiệm mô phỏng trong trò chơi gần hơn với thực tế, giảm bớt sự lãng phí và nguy hiểm của thí nghiệm trong thế giới thực.

Ví dụ như thí nghiệm cải tạo phù văn.

Thất bại trong thực tế chính là một mạng sống tươi trẻ.

Nhưng trong trò chơi, cái chết đại diện cho sự khởi đầu mới, mỗi người đều có rất nhiều cơ hội thử sai, cho đến khi tuổi thọ trong thực tế cạn kiệt.

[Ngươi được coi là đã tìm ra một con đường tương lai lý tưởng hoàn toàn mới cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.]

Nghe lời khen của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cười toe toét.

Lúc này, hắn bước về phía khu rừng mọc đầy cây quái dị màu bạc.

Hết chương 853.

Chương 854. Hậu Phương

Trên đường đi, hắn quan sát tình hình địa hình của Lĩnh vực trăng bạc, lúc này hắn mở bảng thuộc tính của mình.

Lần này, Bình Minh đã từ bỏ chức năng nắm bắt thuộc tính thực tế ban đầu, lựa chọn cách tăng cấp phát triển cũ kỹ để nhân vật trở nên mạnh mẽ.

Vừa rồi Lương Vũ đã giải thích về việc này.

Hắn cho rằng nếu trong trò chơi cũng phải thông qua cách tu luyện để phát triển như ngoài thực tế, chắc chắn sẽ làm chậm tiến độ rất nhiều, người chơi cần phải dành nhiều thời gian cho việc tu luyện.

Điều này rất bất lợi cho sự phát triển của trò chơi giả lập.

May mắn thay, trò chơi đã áp dụng cách thức nâng cấp phát triển, giúp người chơi thích nghi trước với trạng thái sau khi sức mạnh được nâng cao.

Còn về chế độ đấu đối kháng, trò chơi sẽ tiến hành điều chỉnh cân bằng sức mạnh, đảm bảo công bằng, công chính, về bản chất, Bình Minh không phải là một trò chơi nạp tiền để mạnh.

Tất nhiên, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sau này cũng sẽ thêm một số chức năng nạp tiền, ví dụ như thêm chức năng cửa hàng.

Nhưng cửa hàng sẽ chỉ bán những vật phẩm không phá vỡ sự cân bằng của trò chơi, như giao diện, v.v., sẽ không ảnh hưởng đến trải nghiệm chơi game của người chơi bình thường.

Mục đích chính của việc này là để bù đắp chi phí tài nguyên của trò chơi giả lập.

Việc xây dựng siêu nhà máy sản xuất khoang trò chơi giả lập, bảo trì trò chơi sau này, v.v. đều cần chi phí rất lớn.

Trò chơi giả lập chỉ là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch tương lai của Tinh Hồng nhưng không phải là duy nhất.

Việc đưa ra chức năng nạp tiền không phải để kiếm lợi nhuận, mà là để đảm bảo các bộ phận khác của Tinh Hồng hoạt động bình thường.

Nghĩ đến chuyện này, hắn đi bộ vài giờ thì đến gần khu rừng Trăng bạc.

Nhưng chưa kịp bước vào khu rừng, hắn đã thấy một bóng người giống người đứng trên cây bạc ở đằng xa.

Nó có đôi mắt màu bạc, thân hình thon dài, tay cầm một cây cung dài màu bạc, trông khá giống với yêu tinh trong phim kỳ ảo.

Đây cũng là lần đầu tiên Phong Kỳ nhìn thấy diện mạo của chiến binh tộc Trăng bạc, giống hệt với hình ảnh hắn thấy trong kho lưu trữ tư liệu lịch sử.

Lúc này, chiến binh tộc Trăng bạc đã kéo căng dây cung, ánh bạc tụ lại giữa các ngón tay, tỏa ra ánh sáng màu bạc.

Cảm thấy nguy hiểm, hắn dứt khoát lao sang một bên.

Nhưng hắn trong trò chơi giả lập mới chỉ cấp 1, thể chất không thể so sánh với ngoài thực tế.

Khi hắn lao sang một bên, chiến binh tộc Trăng bạc đã buông dây cung.

Bụp!

Tiếng dây cung giòn tan vang lên, ánh sáng màu bạc dần phóng to trong mắt Phong Kỳ, cuối cùng hoàn toàn bao phủ tầm nhìn.

Cùng với cơn đau ập đến, giọng nói nhẹ nhàng của một cô gái vang lên trong đầu:

[Ngươi đã bị chiến binh tộc Trăng bạc giết chết, nhiệm vụ phụ bản này đã thất bại, ngươi có muốn hồi sinh tại điểm hồi sinh ở cảnh chính không?]

Tầm nhìn trước mắt đã chuyển sang màu xám.

Lúc này, hắn nhấp vào tùy chọn "Hồi sinh."

Cảnh màu xám trước mắt dần bị bóng tối bao phủ, khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã xuất hiện ở quảng trường trung tâm của cảnh chính.

Sau khi trải nghiệm sơ bộ cảnh phụ bản ảo, Phong Kỳ rất hài lòng.

Lúc này, hắn gọi bảng chức năng, chọn thoát khỏi trò chơi.

Sau khi đếm ngược mười giây, cảnh trước mắt dần tối đi, cuối cùng lại bị bóng tối bao phủ.

Nghe thấy tiếng nước chảy bên tai, Phong Kỳ lúc này mở mắt ra.

Dung dịch dinh dưỡng bao bọc cơ thể hắn lúc này đang được hút ra khỏi các lỗ trên thành khoang, nắp khoang trò chơi giả lập cũng từ từ mở ra.

Đứng dậy khỏi khoang trò chơi, bước xuống cầu thang, hắn nhìn về phía Lương Vũ đang đứng không xa.

"Giám đốc Lương, tuyệt quá!" Hắn chân thành khen ngợi.

"Điều này phải cảm ơn ngươi, không liên quan nhiều đến chúng ta, công nghệ khoang trò chơi giả lập là kết nối với Viện

Nghiên cứu Tương lai, cấu trúc và công nghệ ảo là ngươi mang về từ tương lai 1500 năm sau, chúng ta giống như công nhân lắp ráp, kết hợp các công nghệ này lại với nhau."

"Đây là thành quả mà các ngươi trên một dòng thời gian khác đã nỗ lực hàng nghìn năm mới tạo ra được, nói cho cùng cũng là công sức của các ngươi, ta chỉ là người vận chuyển thực sự."

Hai người nhìn nhau rồi không nhịn được bật cười ha hả.

[Bắt đầu khen nhau rồi à?]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn định mở lời thì Lương Vũ đã hỏi trước:

"A Kỳ, ngươi đã trải nghiệm phiên bản công nghệ ảo mới nhất rồi, có đề xuất cải tiến nào không? Chúng ta hiện đang lập kế hoạch phát triển công nghệ ảo 1500 năm tới."

"Tạm thời chưa nghĩ ra, ta thấy hệ thống cảm giác đau trong trò chơi có lẽ sẽ bị người chơi phàn nàn."

Nghe vậy, Lương Vũ gật đầu:

"Chúng ta đã cân nhắc đến vấn đề này từ lâu rồi nhưng Bình Minh về bản chất là một công cụ đào tạo nhân tài, tái hiện cảm giác đau đớn thực tế là yếu tố quan trọng để bồi dưỡng thiên tài chiến đấu, nếu vì lời phàn nàn của người chơi mà đưa ra hệ thống điều chỉnh cảm giác đau tự do thì chẳng khác nào đánh tráo khái niệm… Người chơi muốn phàn nàn thì cứ phàn nàn, chúng ta chắc chắn sẽ không thay đổi."

Hết chương 854.

Chương 855. Phá Hủy

Sau một hồi trò chuyện với Lương Vũ về trò chơi giả lập, Phong Kỳ rời khỏi phòng thí nghiệm ảo.

Lần trải nghiệm này khiến hắn tràn đầy kỳ vọng vào tương lai phát triển của trò chơi giả lập, cũng tin rằng trò chơi này sẽ tạo ra ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai sau khi chính thức ra mắt, đưa loài người từng bước từ bờ vực tuyệt chủng đến con đường phản kháng.

[Biết đâu sau khi trò chơi giả lập chính thức phổ biến, ngươi sẽ không còn nhìn thấy tương lai của nơi trú ẩn trong tương lai mà còn có thể nhìn thấy tương lai của cả một thành phố.]

"Có lẽ vậy." Nói rồi, nụ cười rạng rỡ nở trên khuôn mặt hắn.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ ở lại căn cứ Tinh Hồng chờ Úy Vi đưa ra kết quả xét nghiệm.

Trưa hôm đó, vừa ăn xong bữa trưa, hắn xách hộp cơm đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

"Chị Úy, ăn trưa thôi."

Đặt hộp cơm xuống bàn làm việc, Phong Kỳ quay sang nhìn Úy Vi, người đã thức trắng đêm qua.

Nghe hắn gọi, Úy Vi vẫn không phản ứng, vẫn chăm chú nhìn màn hình so sánh dữ liệu thí nghiệm.

Ngay khi Phong Kỳ định rời đi, Úy Vi đột nhiên đứng dậy, nhanh chóng đi đến trước mặt hắn, vẻ mặt nghiêm trọng:

“Tôi có một phát hiện quan trọng.”

“Phát hiện gì vậy?” Hắn tò mò hỏi.

“Uống máu của ngươi có thể tăng cường cường độ kết nối tinh thần của chúng ta.”

“Hả? Máu của ta còn có tác dụng như vậy sao?”

Phong Kỳ rất bất ngờ trước phát hiện mới nhất của Úy Vi.

Hắn từng nghe nói trong các tôn giáo khác có tín đồ tắm rửa, uống nước thánh do thần ban phước nhưng uống máu “Thần.” thì đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nói:

“Đây là chuyện tốt mà, có vẻ như chúng ta có thể tiến hành thí nghiệm hoạt động tinh thần tự do ở bước tiếp theo rất nhanh.”

Nghe vậy, Úy Vi lắc đầu:

“Không đơn giản như ngươi nghĩ đâu, trong máu của ngươi có chứa rất nhiều chất phá hủy chưa xác định, không thể uống bình thường được, vì vậy ta phải tìm cách lọc máu của ngươi, loại bỏ các chất năng lượng khác nhau, chỉ như vậy ta mới có thể uống mà không bị gánh nặng, nếu không ta sợ cơ thể mình không chịu nổi.”

“Tối qua chỉ uống một mililít sau khi pha loãng, giờ cơ thể vẫn chưa tiêu hóa hết.”

Nói đến đây, Úy Vi nghiêm mặt nói:

“Gần đây ngươi định về Học phủ Tinh Thành à?”

“Ừ, chuẩn bị về rồi, lúc đó có phát hiện mới thì gọi điện cho ta là được.”

“Được nhưng trước khi đi ta phải làm phiền ngươi một chuyện, cho ta thêm chút máu để dùng cho các thí nghiệm tiếp theo.”

“Không vấn đề gì, lát nữa ta sẽ lấy thêm.” Đối mặt với yêu cầu của Úy Vi, hắn không chút do dự gật đầu đồng ý.

Với hắn, việc mất đi một ít máu căn bản không ảnh hưởng gì.

Yêu cầu này của Úy Vi, hắn rất dễ đồng ý.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Khinh thường ta sao? Hút một ít máu thì đủ sao, cứ hút mạnh vào, hút cạn đi, thừa thì đổ xuống đất, đừng sợ lãng phí!]

Phong Kỳ：…

…

Học phủ Tinh Thành.

“Cạch.”

Cùng với tiếng đóng cửa phòng hiệu trưởng, Phong Kỳ đi thẳng về phía tòa nhà giảng dạy.

Ngay khi trở về từ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn đã đến phòng hiệu trưởng, báo cáo với Bạch Phù Sinh tình hình trong thời gian xin nghỉ phép.

Đối mặt với lời dặn dò của Bạch Phù Sinh, hắn gật đầu lắng nghe một cách nghiêm túc.

Đặc biệt là khi Bạch Phù Sinh yêu cầu hắn sau này dành nhiều thời gian hơn cho việc nghiên cứu công pháp, hắn còn đưa ra lời đảm bảo, chắc chắn sẽ ghi nhớ.

Tất nhiên, hắn còn có những việc quan trọng hơn phải làm.

Lời đảm bảo với Bạch Phù Sinh là để ông yên tâm, không đến nỗi cả ngày lo lắng hắn đi vào con đường tà đạo.

Đến lúc đó, hắn sẽ sao chép một công pháp tu luyện từ tương lai, Bạch Phù Sinh sẽ không nói gì nữa.

Rời khỏi phòng hiệu trưởng, hắn đi thẳng đến lớp học.

Trong 14 ngày hắn xin nghỉ phép, học sinh lớp chiến đấu ba gần như được tự do.

Muốn học thì học, muốn nghỉ thì nghỉ.

Có lẽ những học viên khác sẽ đi nghe ké các lớp chiến đấu khác nhưng đối với hòa thượng thì rõ ràng là đã lười biếng trong 14 ngày.

Trong đầu vẫn còn nhiều kiến thức về tu luyện chưa truyền đạt, hắn quyết định hôm nay sẽ dạy một bài học tử tế.

Hắn đã liên lạc trước qua nhóm lớp.

Khi hắn đến lớp, Mộc Tinh và những người khác đã đến trước.

Đến bục giảng, hắn nhìn Mộc Tinh, Lâm Nhiễm và những người khác, trên mặt nở nụ cười.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Lâm Nhiễm, trong đầu hắn không khỏi hiện lên hình ảnh Lâm Nhiễm mắt đỏ hoe vẫn kiên quyết lựa chọn hy sinh để thúc đẩy tiến trình của tuyến hy sinh.

Anh hùng không phải là không rơi lệ, chỉ là lịch sử sẽ không ghi lại những phút giây đấu tranh, đau khổ của họ.

Đằng sau hình ảnh huy hoàng thường có rất nhiều câu chuyện chua xót.

Đối với Lâm Nhiễm trên tuyến hy sinh trước, hắn cảm thấy vô cùng đau lòng.

Một lần nữa nhìn thấy “Cố nhân”, trong lòng hắn trào dâng dòng nước ấm.

Hết chương 855.

Chương 856. Săn Bắt

Giống như một bông hoa héo úa cắm rễ trong đáy lòng, nở rộ trở lại, mọi thứ trở nên tươi đẹp đến vậy.

Còn những bạn học khác, Phong Kỳ vẫn luôn đặt kỳ vọng vào họ.

Trong nhiều dòng thời gian, hắn và những học sinh của tổ chức Bình Minh tương lai đã trải qua nhiều câu chuyện.

Đặc biệt là Lữ Việt.

Hắn ít nói nhưng luôn kiên định đứng bên cạnh hắn, thậm chí còn trả giá bằng mạng sống cho hắn trên nhiều dòng thời gian.

Sự cảm động đó, khắc cốt ghi tâm.

Vì vậy, làm thế nào để bồi dưỡng họ trưởng thành nhanh chóng cũng là một vấn đề mà Phong Kỳ luôn cân nhắc.

Con đường tương lai, một mình tiến lên quá cô đơn.

Hắn cần những người đồng hành kiên định.

Và những học sinh trước mắt trong nhiều dòng thời gian đã chứng minh được sự kiên định trong lòng họ, là những người đồng hành tương lai đáng để bồi dưỡng.

Trong buổi học này, Phong Kỳ đã nghiêm túc giảng giải về tư duy công pháp.

Sau khi học xong, hắn dẫn các học giả đến sân tập, ngồi bệt xuống đất, hỏi thăm tình hình gần đây của họ.

Đúng như hắn dự đoán, ngoài hòa thượng cả ngày lười biếng ra, những học viên khác đều tự học.

Lúc này, hòa thượng vẫn đang giả heo ăn thịt hổ.

Theo lời kể của hòa thượng trên tuyến hy sinh, mục tiêu hắn đến Học phủ Tinh Thành chủ yếu là Nhạc Bình An.

Nguyên nhân là do khi chiến đoàn Bát Nhã lĩnh vực bí mật chống lại tộc Linh Năng đã biết được trong tộc Linh Năng xuất hiện một "Thế lực phản bội", còn biết được thế lực phản bội này đã mang theo một vật phẩm kỳ diệu.

Điều này đối với chiến đoàn Bát Nhã đang tìm kiếm vật phẩm kỳ diệu là một sự cám dỗ rất lớn, vì vậy đã bí mật mở rộng điều tra.

Sau đó, điều tra được tân sinh Nhạc Bình An khi nhập học kiểm tra sức khỏe thì trong cơ thể có chứa một loại năng lượng chưa xác định.

Loại năng lượng này đối với các thế lực khác thì không đáng chú ý nhưng đối với chiến đoàn Bát Nhã đang bí mật chống lại tộc Linh Năng thì lại rất quen thuộc, đây chính là "Dấu ấn tử thần." mà tộc Linh Năng dùng để khống chế cấp dưới.

Chiến đoàn Bát Nhã từ đó suy đoán rằng Nhạc Bình An có thể có liên quan đến thế lực phản bội của tộc Linh Năng.

Hòa thượng đến Học phủ Tinh Thành cũng là muốn dựa vào Nhạc Bình An để tìm ra thế lực phản bội của tộc Linh Năng đằng sau, từ đó tìm ra vật phẩm kỳ diệu đã bị mang đi.

Sau khi Nhạc Bình An chết, hòa thượng sợ đánh rắn động cỏ bị nghi ngờ nên vẫn không chọn rời đi vào lúc này.

Hòa thượng hiện tại ở trong học phủ hoàn toàn chỉ là lười biếng, chỉ chờ thời cơ chín muồi là rời đi.

Trên người hòa thượng, vấn đề duy nhất hắn không nhìn thấu là tại sao hòa thượng lại trở thành tinh thần đạo sư trong

tương lai, chứ không phải tiếp tục nắm giữ chiến đoàn Bát Nhã đứng ở tuyến đầu chống lại Sinh Vật Trận Địa.

Câu trả lời cho vấn đề này mà hắn suy đoán ở dòng thời gian trước là hòa thượng có thể đang bí mật chống lại kế hoạch tạo thần của tín ngưỡng tộc Ám Thần.

Nhưng đáp án cụ thể là gì, hắn tạm thời không thể biết được.

Sau một hồi trò chuyện với các học sinh, đã đến giờ ăn tối.

Phong Kỳ đã lâu không ăn ở căng tin học phủ, bữa này hắn ăn rất nhiều, trong lúc đó đầu óc không ngừng suy nghĩ về kế hoạch tương lai tiếp theo.

Tám giờ tối.

Phong Kỳ trở về ký túc xá.

Đến trước tủ lạnh, hắn lấy ra một chai Rượu Thanh Tâm, sau đó ngồi xuống trước bàn học.

Lật mở sổ tay, hắn bắt đầu viết kế hoạch tương lai.

Kế hoạch cho dòng thời gian tương lai tiếp theo, trong đầu hắn đã có lối nghĩ rất rõ ràng, chỉ thiếu bổ sung chi tiết.

Theo thời gian trôi qua, những trang sách lật mở đã chật kín chữ viết.

Kế hoạch dòng thời gian tương lai thứ nhất: Tuyến chiến đấu.

Hướng đi chính: Nếu có thể xác định Vòng Tay Kỳ Tích có thể kết nối ta trên tuyến hy sinh với ta hiện tại và tuyến hy sinh có thể thông qua kết nối tinh thần để có được Huyết Nguyên, Tử Hồn và những năng lực thiên phú khác thì quyết định mở ra tuyến chiến đấu, dùng vũ lực để chống lại các thế lực khác.

Ý nghĩa: Dòng thời gian này chỉ cần đảm bảo Viện Nghiên cứu Tinh Hồng còn tồn tại, không cần lo lắng sẽ gây ra ảnh hưởng gì đến tương lai, cứ làm sao cho nổi bật là được.

Kế hoạch chi tiết 1: Việc mở ra tuyến chiến đấu cần phải trực tiếp giao chiến với thế lực lĩnh vực, nếu không có một căn cứ vững chắc, giống như tổ chức Bình Minh ở dòng thời gian trước kia phải trốn tránh khắp nơi, rõ ràng không thể tập hợp được lực chiến đấu mạnh mẽ.

Ghi chú: Đã quyết định mở ra tuyến chiến đấu, trước tiên cần phải chiêu mộ Mộc Tinh, Lữ Việt và những học sinh khác cùng đứng về phía mình, nói rõ sự thật về tương lai cho họ biết và thành lập một liên minh chống lại thế lực lĩnh vực hùng mạnh trong Tinh Thành.

Kế hoạch chi tiết 2, sau khi tổ chức Bình Minh đã có quy mô chắc chắn, mục tiêu đầu tiên là thanh trừ các thế lực lĩnh vực trong Tinh Thành, biến Tinh Thành thành hậu phương lớn để loài người chống lại các thế lực lĩnh vực, thu hút thêm nhiều thế lực tiềm ẩn của loài người tham gia.

Hết chương 856.

Chương 857. Lãnh Địa

Đầu tiên cần phải tiêu diệt các thế lực: Tộc Dạ Ảnh (Viện Nghiên cứu Hổ phách), liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực Tinh Thành, tín đồ của tộc Ám Thần (có thể vẫn chưa xuất hiện).

…

Viết đến đây, hắn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Nếu mở ra tuyến chiến đấu thì phải đảm bảo hậu phương vững chắc, mà hậu phương này chính là Tinh Thành.

Nhưng đối với Tinh Thành mà nói, mối nguy hiểm tiềm tàng lớn nhất trong tương lai thực ra không phải là thời điểm sau khi xuyên không, mà là một ngày nào đó Mê Vụ Chi Chủ sẽ đến.

Dòng thời gian tương lai này, hắn rõ ràng không thể hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ.

Bởi vì hiện tại hắn vẫn chưa thể hồi sinh tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ, càng không thể đưa ra bất kỳ lời đảm bảo nào khiến Mê Vụ Chi Chủ động lòng.

Nhưng nếu mặc kệ Mê Vụ Chi Chủ thì Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn sẽ tấn công.

Sau khi phát hiện tình hình của Tinh Thành không ổn, hắn thậm chí sẽ thay đổi cách thức để xâm nhập vào Tinh Thành, mang đến cho Tinh Thành nhiều mối nguy tiềm ẩn.

Theo những gì hắn hiểu về lão Mê.

Giá trị võ lực của tên này chỉ là thứ yếu, thứ đáng sợ nhất của hắn chính là khả năng tính toán và sắp xếp mọi việc.

Biết đâu hắn sẽ chôn một quả bom lớn trong Tinh Thành.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nhíu mày.

[Có thể hợp tác với lão Mê ở dòng thời gian sau này, tuyến chiến đấu này trước tiên cứ giết đã, cùng lắm thì thường xuyên đi tế bái hắn, ăn đồ cúng trước mộ hắn để đền tội!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, ánh mắt của Phong Kỳ trở nên kiên định.

Sau đó viết lên sổ tay.

Chi tiết kế hoạch 3, phái Mộc Tinh, Lữ Việt đến Vùng đất tĩnh lặng, đưa trước hộp cơm cho Lão Mê, phòng ngừa tương lai trong Tinh Thành xuất hiện nhân tố không thể khống chế.

Chi tiết kế hoạch 4, trước tiên đối đầu với mục tiêu, Viện nghiên cứu khoa học.

Ghi chú: Trước khi kế hoạch này bắt đầu, hãy liên lạc với Lý Tinh Thần của Viện nghiên cứu tương lai, nội ứng ngoại hợp đánh hạ Viện nghiên cứu khoa học, dùng cách bạo lực để phá giải bí mật của kế hoạch Thần chết đen.

Chi tiết kế hoạch 5,

…

Kế hoạch cho tuyến chiến đấu đầu tiên, hắn đã dành hàng giờ để viết chi tiết.

Hắn đã lập kế hoạch chi tiết cho tuyến chiến đấu khi còn ở Viện nghiên cứu Tinh Hồng, lần này chủ yếu là tinh chỉnh các chi tiết sau khi tuyến chiến đấu được mở.

Đây cũng là một đạo lý mà Chủ nhân Mê Vụ đã dạy hắn.

Có thể quyết thắng ngàn dặm nếu biết tính toán trước.

Liệt kê các yếu tố bất ổn trong thông tin tình báo đã biết vào kế hoạch, ngay cả khi có tình huống bất ngờ xảy ra, hắn cũng có thể đối mặt với thái độ bình tĩnh nhất.

Đi một bước, nghĩ đến ba bước tiếp theo.

Trước đây, hắn chỉ viết kế hoạch cho tương lai nhưng lần này hắn còn thêm vào những thay đổi có thể xảy ra trong tương lai.

Ví dụ: Nếu Mộc Tinh gia nhập tổ chức Bình Minh, có thể dẫn đến một loạt các tác động trong tương lai, v.v.

Đến 11 giờ tối.

Cuối cùng hắn cũng viết xong kế hoạch tương lai cho tuyến chiến đấu.

Hắn lật đi lật lại vài lần, sau khi xác định kế hoạch không có vấn đề gì về logic, hắn đứng dậy đến trước tủ lạnh, lấy một chai nước lạnh, vặn nắp chai và uống một ngụm lớn.

Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ, đèn vẫn sáng bên ngoài ký túc xá.

Lúc này, hắn quay trở lại chỗ ngồi, cầm bút và tiếp tục lập kế hoạch cho tương lai.

Kế hoạch cho tuyến chiến đấu đã rất rõ ràng nhưng hắn phải đề phòng những tình huống bất ngờ có thể xảy ra.

Ví dụ: Vòng tay kỳ tích không thể kết nối hắn với hắn trên tuyến hy sinh.

Điều này dẫn đến việc hắn không có đủ sức chiến đấu để đối phó với các thế lực thách thức, thậm chí rất dễ bị các thế lực bên ngoài ám sát.

Nếu gặp phải tình huống này, tốt hơn là không nên mở tuyến chiến đấu.

Ví dụ như tuyến hy sinh trước đó là một ví dụ sống động.

Chủ nhân Mê Vụ đã lập kế hoạch cho tương lai nhưng vấn đề nằm ở phía hắn.

Đối mặt với sự xuất hiện đột ngột của tộc Ám Thần, hắn không có cách nào đối phó, chỉ có thể bó tay chịu trói, khiến Chủ nhân Mê Vụ từ bỏ kế hoạch tương lai, lựa chọn hy sinh để cứu hắn.

Nhưng nếu lúc đó gặp tộc Ám Thần là hắn bây giờ, tình hình sẽ hoàn toàn khác.

Chỉ cần mở hình thái Huyết Nguyên, các chiến binh của tộc Ám Thần sẽ chỉ bị hắn đè xuống đất cọ xát, bắt cóc cuối cùng sẽ biến thành phản sát.

Vì vậy, sức mạnh bản thân có ý nghĩa rất lớn đối với tuyến chiến đấu.

Hắn phải cân nhắc nếu không thể mượn khả năng thiên phú của mình cho hắn trên tuyến hy sinh, hắn sẽ lập kế hoạch cho bước tiếp theo như thế nào sau khi mở tuyến tương lai.

Nghĩ đến đây, hắn lật một trang mới trên sổ tay, bắt đầu viết kế hoạch tương lai tiếp theo.

Kế hoạch tương lai thứ hai, tuyến bắt ma, tuyến Mộ Trảo

Hướng đi chính: Tiếp tục gia nhập quân đội Bình Minh, theo sát bên Mộc Tinh, tìm kiếm nội gián của thế lực lĩnh vực có thể xuất hiện bên cạnh Mộc Tinh, đồng thời tìm hiểu sự thật về việc quân đội Bình Minh tàn sát bừa bãi.

Hết chương 857.

Chương 858. Thực Hiện

Hắn đã lập kế hoạch cho tuyến tương lai này từ lâu, cũng đã đích thân thử nghiệm.

Lần tham gia tuyến hy sinh của chiến đoàn Lê Minh trước, do hắn giữ chức phó đoàn trưởng chiến đoàn Lê Minh, không theo sát bên Mộc Tinh, dẫn đến biến số.

Đối mặt với lời cầu cứu của khu tiếp tế Đông cũ, hắn đã đích thân ra tay.

Kết quả là tử vong trong quá trình hộ tống nhiệm vụ.

Nhưng trên tuyến hy sinh đó, hắn cũng thu được rất nhiều thông tin tình báo hữu ích, bù đắp được nhiều thiếu sót về thông tin tình báo, có thể nói là được cũng có mất.

Nếu lần này tiếp tục mở tuyến hy sinh gia nhập quân đội Bình Minh, hắn phải thay đổi.

Ý nghĩa của việc thử nghiệm tuyến hy sinh là hắn sẽ không mắc cùng một lỗi hai lần.

Lần này sau khi gia nhập chiến đoàn Lê Minh, hắn sẽ luôn đi theo bên cạnh Mộc Tinh, mặc kệ chức phó đoàn trưởng, sống sót mới là quan trọng.

Kế hoạch tương lai thứ ba vào thành Cựu Nhật, khám phá bí mật của tộc Linh Năng.

Đây là một tuyến kế hoạch tương lai hoàn toàn mới.

Theo thông tin tình báo hiện có, tộc Linh Năng đang chơi một ván cờ lớn.

Nhưng nội dung cụ thể là gì, thông tin tình báo hắn có được rất hạn chế.

Chỉ biết rằng tộc Linh Năng sở hữu vật phẩm kỳ diệu "Kho ý thức thánh linh", còn biết rằng tộc Linh Năng đang bồi dưỡng các thế lực lĩnh vực bên ngoài có tiềm năng.

Nhưng hắn không biết lý do cụ thể để làm như vậy.

Nếu chọn kế hoạch này, hắn sẽ cân nhắc áp dụng phương pháp thâm nhập Viện nghiên cứu khoa học công nghệ trước đây để tiếp cận tộc Linh Năng, từ đó điều tra bí mật bên trong tộc Linh Năng.

Còn về cách thức cụ thể để điều tra bí mật của tộc Linh Năng vào thời điểm đó, hắn phải xem xét ứng biến trên tuyến hy sinh, bởi vì thông tin tình báo hiện tại thực sự rất hạn chế.

…

Phong Kỳ liên tục viết, hắn đã lập kế hoạch tám hướng đi trong tương lai cho mình.

Hắn đương nhiên hy vọng có thể mở tuyến chiến đấu.

Cuối cùng thì bây giờ hắn đã có rất nhiều thông tin tình báo, đã đến lúc dùng bạo lực để điều tra thêm nhiều thông tin tình báo hơn.

Ví dụ như tuyến Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Tiếp tục thâm nhập theo cách học tập, trưởng thành, từ đó phá hủy kế hoạch Thần chết đen của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, thực ra rất phiền phức, lượng kiến thức cần học cũng rất lớn.

Ngay cả khi vào được, hắn vẫn phải đối mặt với vô số thử thách có thể xảy ra.

Tốt hơn là dùng bạo lực để chiếm lấy, sau đó phá hủy sự thật về kế hoạch Thần chết đen của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Làm như vậy còn có một lợi ích nữa.

Thâm nhập vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ không nhất thiết có thể ngăn chặn sự ra đời của Tiểu Hắc.

Nhưng nếu thực sự có thể dùng bạo lực để phá hủy Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, có lẽ Tiểu Hắc sẽ không xuất hiện trong thế giới tương lai 1500 năm sau.

Còn về kế hoạch kiểm soát Tiểu Hắc, trước tiên hãy tìm hiểu rồi hãy nghĩ cách.

Biết đâu tuyến hy sinh này có thể tìm ra sự thật bí mật đằng sau Tiểu Hắc, tuyến thời gian tiếp theo có thể hoàn toàn kiểm soát Tiểu Hắc.

Đến lúc đó, đấm đá các thế lực lĩnh vực, đạp đổ thế lực lớn…

[Thôi đi, anh bạn dừng lại đi, nếu cứ tưởng tượng như vậy thì không phải là vô địch sao? Khuyên anh nên tự biết mình một chút nên khiêng gạch thì khiêng gạch, vô địch không phải là không thể nhưng bây giờ anh còn kém vô địch mười vạn tám nghìn dặm.]

“Hiểu rồi!”

Lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật khiến hắn tỉnh táo lại.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, nếu Tiểu Hắc thực sự dễ bị kiểm soát thì thế lực Bóng đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học công nghệ đã sớm vô địch thiên hạ.

Chắc chắn trong đó có rất nhiều biến số mà hắn chưa từng biết đến.

Suy nghĩ kỹ càng, lúc này hắn đứng dậy, cầm lấy chai Rượu thanh tâm ướp lạnh đặt trước bàn làm việc.

Đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, hắn vặn nắp chai Rượu thanh tâm, bắt đầu đổ vào miệng.

Uống khoảng một phần ba, hắn vặn lại nắp chai và đặt vào tủ lạnh.

Trở lại ghế sofa ngồi xuống lần nữa, hắn gọi bảng thuộc tính, chuyển sang thanh tiến trình năng lượng.

Cùng với việc thuốc lỏng được tiêu hóa, tỷ lệ phần trăm trên thanh tiến trình năng lượng bắt đầu không ngừng tăng lên.

Rất nhanh, thanh tiến trình năng lượng đã đạt đến con số 100%.

Lúc này, hắn nằm xuống ghế sofa, nhắm mắt lại.

Cùng với thời gian trôi qua, cơn buồn ngủ ập đến, vẻ mặt hắn dần trở nên an tường…

…

Ngồi dậy khỏi ghế sofa, Phong Kỳ xoa xoa cái đầu vẫn còn choáng váng.

Sau một hồi lâu, hắn đứng dậy cầm lấy chiếc điện thoại để trên bàn trà, bấm gọi cho Úy Vi.

Chờ một lúc thì điện thoại được kết nối.

Lúc này hắn mới lên tiếng:

“Chị Úy, tuyến thời gian mới đã mở ra rồi.”

“Rõ.” Đầu dây bên kia, Úy Vi cũng tỏ ra bình tĩnh như hắn, biểu thị đã hiểu.

Gác máy, hắn đứng dậy đi đến tủ quần áo, thay một bộ đồ rồi rời khỏi ký túc xá.

Hết chương 858.

Chương 859. Đối Thủ

Kế hoạch sắp xếp tiếp theo đã rất rõ ràng, trừ khi giữa chừng xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, hắn chỉ cần theo đúng quy trình đã sắp xếp là được.

Đã mở ra mốc thời gian tương lai, hắn quyết định sẽ lên đường đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ngay.

Còn về việc sắp xếp cho Mộc Tinh, Lữ Việt và những người khác, hắn không vội.

Quan trọng nhất là trước tiên phải tìm hiểu xem có thể thiết lập kết nối tinh thần tín ngưỡng hay không, hắn có thể có được năng lực thiên phú của một bản thể khác hay không.

Không có được năng lực thiên phú, tuyến chiến đấu chỉ có thể thay đổi thành tuyến khác.

Biết đâu hắn sẽ phải đi theo tuyến Chiến đoàn Lê Minh, vì vậy nếu thành thật với Mộc Tinh và những người khác ngay từ đầu có lẽ sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch tiếp theo của tuyến hy sinh này.

Ra khỏi ký túc xá, hắn đi thẳng về phía cổng chính của học phủ.

Muốn đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chắc chắn phải xin nghỉ phép dài ngày nhưng chỉ có Bạch Phù Sinh mới có thẩm quyền phê duyệt nghỉ phép dài ngày.

Nhưng bây giờ đã là rạng sáng, lúc này gọi điện xin nghỉ phép rõ ràng là không thích hợp.

Hắn quyết định sẽ đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước, đợi đến ngày mai sẽ gọi điện liên lạc với Bạch Phù Sinh.

Vì là giáo viên nên hắn có thể ra vào học phủ tự do, không cần lo bị nhân viên an ninh ở cổng cản trở.

Nhưng hắn đã có thể tưởng tượng ra cảnh Bạch Phù Sinh tức giận khi nhận được điện thoại xin nghỉ phép của hắn vào ngày mai, dù sao thì hắn mới chỉ đưa ra lời đảm bảo hôm qua.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn bắt đầu mưu tính lời lẽ.

Muốn lão Bạch vui vẻ chấp nhận cho hắn nghỉ phép, chỉ có thể đưa ra lý do xin nghỉ khiến lão vui lòng.

Trong lúc suy nghĩ, hắn nhanh chóng nghĩ ra một lời giải thích hợp lý.

Hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để triển khai nghiên cứu về công pháp!

Đến lúc đó sẽ để viện trưởng Tinh Hồng gọi điện cho lão Bạch, như vậy sẽ tăng thêm tính hợp lý cho cái cớ này.

Nửa giờ sau, hắn đến cổng chính của học phủ.

Sau khi xác minh danh tính với nhân viên an ninh, hắn bước ra khỏi cổng trường, sau đó đứng ở cổng trường chờ xe chuyên dụng của Tinh Hồng đến.

Hắn vẫn có chút lo lắng về việc Vòng tay kỳ tích có thể thiết lập kết nối tinh thần xuyên không gian hay không.

Điểm này ở mốc thời gian hiện thực, Úy Vi cũng không thể chứng minh thông qua thí nghiệm, chỉ có thể để bản thân ở mốc thời gian hy sinh tự mình thực hành để tìm hiểu.

Nhưng nghĩ đến những chức năng vượt quá lẽ thường của các vật phẩm kỳ tích khác, hắn vẫn có chút mong đợi.

Chờ một hồi lâu, một chiếc xe quân sự có in logo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng từ từ tiến đến, dừng lại trước cổng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ngồi trong buồng lái là một chiến sĩ thuộc đoàn phụ thuộc Tinh Hồng vạm vỡ, toàn thân được trang bị vũ khí.

Anh ta chào hỏi Phong Kỳ rồi bấm nút mở cửa xe.

Đợi Phong Kỳ lên xe, xe quân sự chuyên dụng của Tinh Hồng đổi hướng, hướng về căn cứ Tinh Hồng.

…

Ba giờ sáng.

Phong Kỳ đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, theo Úy Vi đến phòng huấn luyện số 1.

Phòng huấn luyện này do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lập riêng cho hắn, bên trong bày biện những dụng cụ huấn luyện tối tân nhất, cùng đủ loại thiết bị kiểm tra dữ liệu cơ thể.

Góc phòng còn được trang bị một khoang điều dưỡng đắt tiền, dùng để phục hồi cơ thể sau khi huấn luyện cường độ cao.

Phong Kỳ không xa lạ gì với môi trường ở đây.

Trước đây, mỗi lần ở mốc thời gian hy sinh, hắn đều đến đây để tiến hành huấn luyện thể lực cường độ cao trước khi chờ thời cơ chín muồi lên đường.

Chỉ có điều lần này, ở góc phía nam phòng huấn luyện số một lại nhiều thêm một bức tượng đá cẩm thạch cao nửa mét.

Bức tượng này chính là tượng thần bằng đá cẩm thạch mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và Úy Vi đã dày công chế tác cho hắn, bên trong tượng thần còn chứa một viên tinh thể hỗn hợp giữa tinh huyết và sức mạnh tinh thần của một bản thể khác của hắn.

Đi theo Úy Vi đến trước tượng thần rồi dừng lại, lúc này Úy Vi quay người nhìn hắn:

“Có làm được không?”

Nghe vậy, Phong Kỳ bất lực nói:

“Thử xem, tự mình trở thành tín ngưỡng của mình, nghe có vẻ chỉ có những kẻ cực kỳ tự luyến mới làm được.”

“Ta cần tránh đi một chút không?” Úy Vi cười trêu chọc.

“Không cần, quỳ bái chỉ là một hình thức, ta không cần hình thức này.”

Nói rồi Phong Kỳ đi đến trước tượng thần bằng đá cẩm thạch của mình rồi ngồi xuống.

Nhìn bức tượng một tay cầm kiếm, một tay nâng sách, hắn bắt đầu tập trung tinh thần để tự mình tin tưởng.

Nhưng tập trung tinh thần một lúc, hắn không nhịn được lắc đầu.

Cảm giác này đối với hắn mà nói rất kỳ lạ, luôn cảm thấy có chút biệt nữu, căn bản không thể thành kính tin tưởng.

Hơi không cam lòng, hắn chọn thử lại lần nữa.

Theo thời gian trôi qua, Phong Kỳ liên tục trải qua thất bại.

Hết chương 859.

Chương 860. Phòng Thí Nghiệm

Lại thất bại một lần nữa, hắn không nhịn được lắc đầu.

Ngay lúc này, Úy Vi đứng bên cạnh đặt tay lên vai hắn:

"Ngươi còn nhớ ta từng nói với ngươi không, bản chất của tín ngưỡng cũng có thể là sự tin tưởng kiên định, tín ngưỡng của ta chính là được xây dựng theo cách này, ngươi có thể thử nghĩ đến những nỗ lực của ngươi trên nhiều mốc thời gian hy sinh."

Nói đến đây, Úy Vi trầm ngâm một lúc rồi tiếp tục nói:

"Thực ra ngươi tin tưởng chính mình, chẳng phải chính là cảm xúc kiên định muốn cứu thế sao, một bản thể khác của ngươi mang theo lý tưởng của tất cả chúng ta, không cần cố ý thần thánh hóa, ngươi chỉ cần dùng cảm xúc thuần túy trong lòng để xây dựng lòng tin là được."

Nghe vậy, nội tâm Phong Kỳ có chút thay đổi.

Để hắn tin tưởng một bản thể khác của mình thì thực sự có chút khó khăn nhưng nếu là sự kiên định cứu thế của một bản thể khác, hắn chưa từng nghi ngờ.

Nỗ lực trên nhiều mốc thời gian, chính là kiên định tin tưởng rằng một bản thể khác của hắn cuối cùng sẽ thành công.

Sự hy sinh của mốc thời gian hy sinh càng là đang mở đường cho một bản thể khác của hắn.

Lời nói của Úy Vi khiến tâm trạng hắn khoát nhiên khai lãng, cảm giác biệt nữu trong lòng lập tức tan biến.

Hít sâu một hơi, hắn nhìn chằm chằm vào tượng thần bằng đá cẩm thạch.

Lúc này trong đầu hắn không ngừng hiện lên những trải nghiệm trên nhiều mốc thời gian, cùng lời chúc phúc lúc lâm chung trên mốc thời gian hy sinh.

Lòng tin trong lòng hắn cũng ngày càng kiên định.

Hắn tin rằng một bản thể khác của hắn sẽ thành công, cuối cùng sẽ dẫn dắt nhân loại đến thời kỳ thịnh vượng rực rỡ.

Cảm xúc lúc này đã thay đổi, ánh mắt hắn nhìn bức tượng đá cẩm thạch cũng thay đổi.

Một sức mạnh kỳ lạ nảy sinh trong đáy lòng hắn.

Hy sinh, cống hiến, vô tư, lý tưởng… Mỗi một loại cảm xúc đều mang theo một sự kiên định, sự kiên định này cũng có thể gọi là tín ngưỡng.

Không liên quan đến tín ngưỡng thần linh, loại tín ngưỡng này thuần túy hơn, không kèm theo bất kỳ sự đòi hỏi nào.

Chỉ có những lời chúc phúc và kỳ vọng vô tư.

Những điểm sáng tinh thần từng sợi một từ từ tụ lại trong thức hải, cuối cùng dần sáng lên.

Lúc này hắn như nhìn thấy một biển vàng.

Kết nối tinh thần ban đầu lặng lẽ được thiết lập, sự tin tưởng kiên định hơn nữa vượt qua không gian và thời gian được Vòng Tay Kỳ Tích tiếp nhận.

Cuối cùng, hắn cảm nhận được sự tồn tại của một bản thể khác của mình.

Nhưng nhận thức được thì nhận thức được, một bản thể khác của hắn dường như đã chìm vào giấc ngủ, thức hải tinh

thần vô cùng tĩnh lặng, hoàn toàn khác với sự cuồn cuộn sóng dữ trong tình huống bình thường.

Khi mốc thời gian hy sinh mở ra, cuối cùng một bản thể khác đang ở trạng thái nào, hắn vẫn luôn suy đoán.

Suy đoán thứ nhất, khi mốc thời gian hy sinh bắt đầu, một bản thể khác sẽ trong nháy mắt xuyên việt đến tương lai 1500 năm sau.

Suy đoán thứ hai, sau khi mốc thời gian hy sinh mở ra, một bản thể khác của hắn sẽ rơi vào trạng thái trầm mặc một thời gian, cho đến khi thành công xuyên việt đến tương lai.

Lúc này dựa vào trạng thái của thức hải tinh thần để phán đoán, hắn càng thiên về phán đoán thứ hai.

Rõ ràng việc xuyên việt thời không cần thời gian, một bản thể khác hiện tại rất có khả năng vẫn đang ngủ say, chỉ là sau khi tỉnh lại cảm thấy chỉ mới trôi qua một khoảnh khắc nên mới có ảo giác xuyên việt trong nháy mắt.

Bây giờ hắn đã gieo hạt giống kết nối tinh thần trong thức hải tinh thần của một bản thể khác.

Còn nhìn thấy Bản Nguyên Châu màu đỏ vàng từ từ xoay tròn cùng những viên châu năng lực thiên phú còn lại.

Chỉ là giai đoạn hiện tại Tinh Thần Chi Quang của hắn còn rất yếu ớt, căn bản không thể tự do hành động trong thức hải tinh thần này, càng không thể dung nhập vào viên châu năng lực thiên phú.

Nhưng ít nhất liên hệ tinh thần đã được thiết lập thành công.

Điều này báo hiệu tuyến chiến đấu đã bước ra bước đầu tiên thành công.

Tiếp theo hắn chỉ cần tăng cường liên hệ tinh thần là được.

Quá trình này giống như đào một con kênh dẫn đến biển, để nước biển theo con kênh chảy vào ao của hắn.

Kênh càng rộng, đến lúc đó mượn sức càng thuận lợi.

Lúc này hắn mở mắt ra, trong mắt hiện lên ý cười.

“Xem ra ngươi đã thành công.”

“Chị Uy, cảm ơn chỉ bảo.”

“Không liên quan đến ta, cho dù ta không nhắc nhở ngươi sớm muộn gì cũng có thể tìm ra phương pháp, quan trọng nhất vẫn là ngươi có kiên định tin tưởng chính mình hay không.”

Nói rồi, trên mặt Úy Vi hiện lên nụ cười quyến rũ:

“Kết nối tinh thần chỉ là bước đầu tiên, có thể khống chế phương tiện tinh thần tự do hành động trong thức hải tinh thần của một bản thể khác của ngươi mới là mấu chốt, giai đoạn hiện tại ngươi vẫn nên tăng cường liên hệ trước đi, ta đi làm việc đã.”

Nhìn theo Úy Vi xoay người rời đi, Phong Kỳ lại nhắm mắt.

Hết chương 860.

Chương 861. Tăng Cường

Bây giờ hắn cần chính là không ngừng tăng thêm liên hệ tinh thần, sau đó thử khống chế Tinh Thần Chi Quang tự do hành động trong thức hải tinh thần của một bản thể khác, thử dung hợp với viên châu năng lực thiên phú, cuối cùng lấy được năng lực thiên phú.

…

Ba ngày sau.

Kết thúc liên hệ tinh thần buổi sáng, Phong Kỳ cảm thấy tinh thần có chút mệt mỏi nên đứng dậy.

Liếc nhìn tượng thần bằng đá cẩm thạch của mình, hắn bước đến bên bàn dữ liệu ở góc phòng huấn luyện.

Sau khi hoàn thành xác thực danh tính, màn hình trên nền tảng dữ liệu sáng lên, hiển thị nhiều tùy chọn.

Truy vấn nội dung cơ sở dữ liệu Tinh Hồng (chạy ở quyền cao nhất)

Truy xuất video huấn luyện (chạy ở quyền cao nhất)

Truy xuất dữ liệu huấn luyện - ghi lại dữ liệu thể chất theo thời gian thực.

Kết nối với mạng bên ngoài để truy vấn tài liệu (chạy ở quyền cao nhất của Tinh Hồng)

Truy xuất hệ thống giám sát thành phố Tinh Thành (chạy ở quyền cao nhất của Tinh Hồng)

…

Hiện tại hắn là một trong những người sở hữu quyền cao nhất của Tinh Hồng, bất kể truy xuất tài liệu nội bộ hay bên ngoài của Tinh Hồng đều có thể lấy danh nghĩa quyền cao nhất của Tinh Hồng để lấy.

Kéo xuống danh sách dữ liệu, hắn chọn "Cơ sở dữ liệu công pháp."

Tiếp theo, hắn quyết định tìm kiếm cơ hội trở nên mạnh mẽ hơn thông qua kho công pháp.

Giai đoạn hiện tại, công pháp tu luyện do học viện tu luyện của loài người sáng tạo ra, rất ít công pháp thực sự có thể giúp hắn nâng cao, nếu là công pháp so sánh với các năng lực thiên phú như Huyết Nguyên thì càng không có.

Cuối cùng, học viện tu luyện của loài người phát triển khá muộn, cho dù đã phát triển hơn 500 năm nhưng nền tảng vẫn còn nông cạn.

Chọn công pháp phù hợp với mình từ kho công pháp thì không thiết thực bằng mượn năng lực thiên phú thông qua kết nối tín ngưỡng tinh thần, hơn nữa còn bỏ qua quá trình trải qua quá trình tu luyện gian khổ, nắm bắt.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Giai đoạn phát triển ban đầu của học viện tu luyện của loài người giống như trồng một cái cây, trong quá trình sinh trưởng ngoài việc thân chính không ngừng phát triển, còn mọc ra rất nhiều nhánh.

Những nhánh này cũng có thể được gọi là "Phương pháp tà đạo."

Ví dụ như dự án cải tạo phù văn, sau đó cũng được đưa vào học viện tu luyện nhưng chỉ có thể coi là phương pháp tà đạo, hoàn toàn không được coi là chính thống.

Những nội dung phương pháp tà đạo này đều có một số đặc điểm rõ ràng.

Nói chung là không ổn định, đồng thời hệ số nguy hiểm khi tu luyện cũng khá cao.

Vì vậy, phần lớn các nội dung tu luyện học của phương pháp tà đạo đều được xếp vào phạm vi "Cấm thuật", không được công khai ra bên ngoài.

Lần này Phong Kỳ muốn tìm, chính là một cấm thuật trong học viện tu luyện của loài người.

Cấm thuật này được gọi là "Thế."

Lần đầu tiên hắn biết đến "Thế." là trên người Lữ Việt.

Lữ Việt tu luyện chính là "Kiếm thế."

Lúc đó hắn còn rất tò mò về năng lực của Lữ Việt, sau khi Lâm Nhiễm giải thích mới hiểu được "Thế", sau đó còn đặc biệt tra cứu tài liệu liên quan.

Chỉ là trên mạng mô tả về "Thế." rất ít, hắn càng không có quyền xem cách tu luyện.

Nhưng thông qua tài liệu trên mạng, hắn cũng biết được, thế là một phương thức tu luyện vô cùng đặc biệt.

Kiếm thế, khí thế, đao thế… Mọi thủ đoạn tấn công đều có thể ngưng tụ thành thế, đây là một loại dung hợp giữa "Tinh, khí, thần." của vũ khí.

Hơn nữa, năng lực này có một đặc điểm, không liên quan đến chất lượng, trữ lượng linh khí trong cơ thể.

Thế mạnh hay yếu có một mối quan hệ chắc chắn với mức độ lĩnh ngộ thế của bản thân.

Đối với phương thức tu luyện này, Phong Kỳ rất hứng thú.

Đã mở ra tuyến chiến đấu lần này, hắn quyết định tìm hiểu sâu hơn, thử xem có thể luyện ra "Thế." không.

Mở cơ sở dữ liệu công pháp, hắn nhập "Thế." vào thanh tìm kiếm.

Sau một thời gian chờ đợi ngắn, thông tin liên quan hiện ra, trong đó có cả thông tin chi tiết về thế.

Trong phần mô tả của cơ sở dữ liệu công pháp, thế là một loại khí trường thực chất, điều kiện để tu luyện ra thế vô cùng khắc nghiệt, cần có tín niệm và ý chí vô cùng kiên định.

Đây là một hệ thống năng lực đặc biệt huyền diệu.

Trong giai đoạn đầu phát triển, có không ít người tu luyện trong quá trình thử tu luyện thế không thể khống chế, dẫn đến bản thân bị thương ở các mức độ khác nhau, thậm chí tinh thần sụp đổ.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến "Thế." bị xếp vào cấm thuật.

Nếu phổ biến rộng rãi, sẽ gây ra tác động đến nền tảng tu luyện của loài người vốn đã nông cạn.

Cuối cùng, mỗi người tu luyện đều là báu vật đối với nền văn minh nhân loại, đặc biệt là vào thời kỳ đầu của thảm họa khi thế mới được phát triển, vì vậy hắn hoàn toàn có thể hiểu được lý do tại sao phương pháp tu luyện này lại bị xếp vào cấm thuật.

Tiếp tục xem, Phong Kỳ đã hiểu sâu hơn về thế.

Hết chương 861.

Chương 862. Bảo Vệ

Hắn rất hứng thú với việc tu luyện "Thế." vì việc tu luyện thế không liên quan đến khái niệm tu luyện kinh lạc, thần tàng của cơ thể con người.

Hắn đã học được thế trong tuyến hy sinh, hắn cũng có thể dễ dàng nắm bắt được thế này trên tuyến hiện thực mà không thể tu luyện bình thường.

Điều này giống như một loại kiến thức đặc biệt.

Không thể dùng lời nói, văn bản để mô tả nhưng khái niệm này thực sự tồn tại.

Ngoài ra, hắn còn có một lý do quan trọng khác khiến hắn hứng thú với thế.

Việc tu luyện thế thường liên quan đến vũ khí, quá trình tu luyện chính là không ngừng kết hợp với vũ khí, đạt đến mức độ người và vũ khí hợp nhất, từ đó tạo ra một khí trường (khí trường).

Giống như lĩnh vực kiếm thế mà Lữ Việt tạo ra, bên trong kiếm khí ngang dọc, sức sát thương kinh người.

Hắn đã từng nghĩ, liệu mình có thể tu luyện ra một thế theo cách tương tự hay không.

Về việc lựa chọn vũ khí, hắn chắc chắn sẽ không dùng dao, kiếm và các loại vũ khí lạnh khác.

Trải qua nhiều cuộc chiến đấu trên nhiều dòng thời gian và giấc mơ tương lai, hắn đã tìm ra phong cách chiến đấu phù hợp với mình.

So với vũ khí lạnh, hắn thích chiến đấu bằng nắm đấm hơn.

Chỉ có cận chiến đấm vào mặt mới có thể khơi dậy nhiệt huyết trong đáy lòng hắn.

Các năng lực thiên phú của hắn cũng rất phù hợp với đặc điểm chiến đấu cận chiến, đặc biệt là Huyết Nguyên và Tử Hồn, hai năng lực quan trọng nhất này đã điện định phong cách chiến đấu bá đạo, mạnh mẽ của hắn.

Nếu hắn thử tu luyện thế, chỉ có một lựa chọn.

Đó chính là "Quyền thế."

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nghĩ đến Lời Tự Thuật.

"Nếu Lời Tự Thuật ở đây, chắc chắn sẽ không kìm được mà khen ngợi vài câu."

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng huấn luyện số một.

Mồ hôi chảy dài trên trán Phong Kỳ, làn da trắng nõn ửng hồng vì cường độ luyện tập cao.

"Vâng, vâng, vâng, sư công yên tâm, chắc chắn tôi sẽ cố gắng học tập, phối hợp với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn thành cuộc thử nghiệm công pháp lần này."

Sau một hồi đảm bảo "Chân thành", hắn cúp máy điện thoại của Bạch Phù Sinh.

Đặt điện thoại xuống, hắn quay lại trước cọc gỗ, tiếp tục triển khai huấn luyện đấm bốc.

Xác định được khả năng điều khiển phương tiện tinh thần hoạt động tự do trong biển thức tinh thần của một bản thể khác và dung hợp năng lực thiên phú, Phong Kỳ đã nghĩ ra kế hoạch tiếp theo.

Đầu tiên là thiền định hàng ngày, tăng cường liên lạc với tinh thần của một bản thể khác.

Thứ hai là tu luyện "Quyền thế."

Nếu có thể nắm vững quyền thế trên tuyến hy sinh, năng lực này cũng có thể giúp bản thể kia của hắn tăng cường thực lực.

Trong từng cú đấm, mồ hôi không ngừng chảy xuống, thấm ướt mặt đất.

Trong phần giải thích về tài liệu, việc tu luyện thế được chia thành nhiều đặc tính.

Tìm ra thế phù hợp với phong cách chiến đấu của mình là bước đầu tiên để tu luyện thế.

Ngay cả cùng một loại vũ khí cũng có những đặc tính "Thế." khác nhau.

Ví dụ như "Kiếm thế." mà Lữ Việt tu luyện cũng có thể được chia thành ba đặc tính, đó là kiếm thế sắc bén, kiếm thế đần độn, kiếm thế phân chia.

Tương ứng với ba đặc tính là công, thủ, cân bằng.

Rõ ràng Lữ Việt đã chọn "Kiếm thế sắc bén", sau khi mở lập trường, những luồng kiếm khí sắc bén đan xen nhau xuất hiện.

Tình hình của các thế khác cũng tương tự như vậy.

Bước đầu tiên để bắt đầu tu luyện, phải có một sự tự định vị chính xác.

Về phương diện lựa chọn này, Phong Kỳ không hề do dự.

Phong cách chiến đấu của hắn không phù hợp với việc phòng thủ phản công hay chiến đấu cân bằng, chỉ có thế tấn công bá đạo tiến lên phía trước mới là phong cách của hắn.

Sau khi đưa ra lựa chọn, tiếp theo hắn cần phải cảm ngộ quyền ý của mình.

Việc không ngừng luyện tập đấm bốc là để nuôi dưỡng một phần quyền ý trong lòng.

Mỗi lần đấm ra, hắn đều phải mang theo khí thế tiến lên phía trước của mình.

Chỉ có như vậy, mới có thể nuôi dưỡng được một phần quyền thế bá đạo.

Trải nghiệm trực tiếp việc tu luyện "Thế.", hắn mới hiểu được tại sao kiếm lan của Lữ Việt lại không bao giờ ra tay với con người.

Lý do rất đơn giản, Lữ Việt tu luyện chính là kiếm thế sắc bén.

Quá trình luyện kiếm mỗi lần đều là ra tay gần như chắc chắn sẽ giết chết, hắn cũng chính là trong quá trình này mà nuôi dưỡng được kiếm ý sắc bén không thể ngăn cản.

Nếu ra tay, kiếm thế của hắn đã quyết định không thể dễ dàng thu kiếm.

Quyền thế bá đạo mà hắn đang tu luyện hiện tại cũng vậy.

Mỗi lần đấm ra đều phải kiên định như đá, ngay cả khi phía trước là một ngọn núi cũng phải tiến lên phía trước mà đấm ra, trong lòng không được có chút do dự nào.

Bởi vì một khi trong đầu có ý định muốn thu tay lại, cú đấm này sẽ không còn là tiến lên phía trước nữa.

Do dự, sẽ thất bại.

Giống như người luyện võ cần nuôi dưỡng ba phần ác khí trong lòng, giai đoạn đầu tu luyện quyền ý chính là dùng việc không ngừng đấm bốc để ngưng tụ khí thế ra đòn của mình.

Hết chương 862.

Chương 863. Đột Phá

Thế này sẽ không ngừng ngưng tụ trong quá trình trưởng thành, thậm chí hình thành khí trường quyền thế xung quanh cơ thể.

Trong quá trình không ngừng đấm bốc, Phong Kỳ tưởng tượng trong đầu mình biến thành hình dạng Huyết Nguyên, hình ảnh không ngừng tiến lên phía trước đấm ra, tâm cảnh cũng thay đổi trong quá trình luyện tập.

Cho đến khi cả hai tay đều máu thịt mơ hồ, hắn mới dừng luyện tập.

Hắn thở hổn hển, vung tay lau đi mồ hôi từ trán chảy xuống khóe mắt, bước chân đi về phía khoang điều dưỡng.

1 giờ sau, hắn hoàn thành việc điều dưỡng, thay một bộ võ phục rồi ngồi xuống trước bức tượng ngọc, bắt đầu dùng cách thiền định để tăng cường liên lạc tinh thần.

Quên mất thời gian trong quá trình luyện tập.

Khi hắn mở mắt ra lần nữa, trong mắt có một tia mệt mỏi.

Nhưng sự mệt mỏi này không phải xuất phát từ thể xác, mà là cảm giác mệt mỏi về mặt tinh thần.

Đứng dậy, hắn lại đi đến trước cọc gỗ đặc chế.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhắm mắt lại bắt đầu điều chỉnh sự thay đổi của tâm cảnh.

Một lát sau, hắn đấm vào cọc gỗ, một lần nữa bắt đầu luyện quyền thế.

Bộ võ phục ướt đẫm mồ hôi là minh chứng cho sự nỗ lực và phấn đấu của Phong Kỳ.

Ngay cả khi là tuyến hy sinh, hắn cũng phải tỏa sáng bằng chính ánh hào quang của mình.

…

Ngày qua ngày, thoắt cái đã hai tháng trôi qua.

Mỗi ngày, ngoài thời gian ăn uống và ngủ nghỉ, Phong Kỳ đều dồn toàn bộ tâm sức vào việc luyện tập.

Hôm nay, Phong Kỳ vẫn tiến hành luyện quyền thế như thường lệ.

Khi cú đấm phải được tích tụ sức mạnh hướng về cọc gỗ đặc chế, hắn đột nhiên cảm thấy dường như có một sức mạnh đang ấp ủ trong cơ thể, cuối cùng phá kén chui ra.

Cú đấm này được tung ra vô cùng thuận lợi, như thể không có lực cản của không khí, thẳng tắp hướng về cọc gỗ.

Chưa đợi nắm đấm chạm vào cọc gỗ, một lớp ánh sáng đỏ nhạt đã xuất hiện trên bề mặt nắm đấm của hắn, ngay sau đó tách khỏi nắm đấm, hóa thành quyền ảnh màu đỏ đánh vào cọc gỗ đặc chế.

“Rắc!”

Sau một tiếng giòn tan, trên cọc gỗ để lại một vết lõm rõ ràng.

Nhìn vào vết lõm, Phong Kỳ cười toe toét.

Hắn biết mình đã thành công.

Việc tu luyện quyền thế phù hợp với tâm cảnh của hắn, bởi vì tâm cảnh của hắn đã nhiều lần trải qua những trận chiến không lùi bước nên hắn có thể hiểu được đó là một loại tâm thái như thế nào.

Chỉ là hắn không ngờ mình chỉ mất hai tháng đã nuôi dưỡng được một phần quyền thế bá đạo.

Lúc này, hắn nhắm mắt lại.

Không thể cảm nhận được quyền ý thông qua ý thức tinh thần nhưng hắn mơ hồ có thể cảm thấy trong lồng ngực mình đang cháy một ngọn lửa nhảy múa.

Ngọn lửa này chính là quyền ý mà hắn tu luyện được, càng là dấu ấn của ý chí chiến đấu của hắn.

Lúc này, hắn mở mắt ra, trong mắt hiện lên vẻ hung dữ, nắm đấm phải một lần nữa hướng về cọc gỗ.

Không cần cố ý suy nghĩ, theo cú đấm của hắn, tâm cảnh tự động phù hợp, luồng khí màu đỏ tụ lại trên bề mặt nắm đấm, giống như kiếm khí của Lữ Việt, tự nhiên thành hình, sau khi tách khỏi nắm đấm thì ầm ầm đánh vào cọc gỗ.

Cọc gỗ đặc chế do trường lực sản xuất, đạt đến chỉ số độ cứng cấp C.

Nhưng dưới sự tấn công của quyền ảnh, mùn gỗ bay tứ tung, để lại một vết lõm rõ ràng.

Lúc này, Phong Kỳ phấn khích nắm chặt tay.

Quyền thế cuối cùng cũng đã đạt đến trình độ nhập môn.

Mặc dù khoảng cách để đạt đến trình độ dễ dàng mở lập trường thế như Lữ Việt còn rất xa nhưng đây cũng là một bước tiến đáng kể từ 0 đến 1.

Lúc này, hắn kéo giãn khoảng cách với cọc gỗ.

Cảm nhận ngọn lửa quyền ý đang cháy trong lồng ngực, hắn liên tục đấm vào cọc gỗ.

Ngay lập tức, vô số quyền ảnh bay ra từ hai nắm đấm của hắn, liên tiếp đánh vào cọc gỗ đặc chế, trong chớp mắt, cọc gỗ

đã bị đập gãy từng khúc từ đầu đến cuối.

Cảm nhận được sức mạnh của quyền thế, Phong Kỳ càng hứng thú với việc tu luyện quyền thế.

Cúi đầu nhìn nắm đấm đã đầy vết thương, rồi nhìn lại cọc gỗ chỉ còn lại đế, trong mắt hắn hiện lên ý cười.

Ngay lúc này, giọng nói của Úy Vi truyền đến từ loa phát thanh trên đầu:

"Bắt tại trận, do học viên Phong Kỳ cố ý làm hỏng dụng cụ luyện tập, hiện tại mời đến phòng họp Tinh Hồng để nộp tiền phạt."

Phong Kỳ: …

Nhận ra rằng cấp cao của Tinh Hồng có chuyện tìm mình, lúc này hắn bước tới phòng tắm ngăn cách.

Dành vài phút để tắm rửa đơn giản, hắn lấy một bộ võ phục mới từ tủ quần áo để thay, sau đó rời khỏi phòng luyện tập, đi thẳng đến phòng họp Tinh Hồng.

Một lát sau, hắn đã đến lối vào phòng họp trung tâm của Tinh Hồng.

Sau khi vượt qua nhiều vòng kiểm tra an ninh, hắn đã thay một bộ trang phục mới có chức năng chặn tín hiệu rồi đến phòng họp.

Phòng họp được thiết kế theo phong cách công nghệ, đồ trang trí trong phòng có màu xanh lam và đen, đèn có màu xanh lam nhạt, phòng không lớn lắm, đặt một chiếc bàn họp hình tròn màu đen bằng kim loại, lúc này Úy Vi và những người cấp cao khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đang ngồi ở đó.

Hết chương 863.

Chương 864. Hiện Tượng

Hắn đến chỗ ngồi của mình, ngẩng đầu nhìn Viện trưởng Tinh Hồng.

Viện trưởng Tinh Hồng tóc bạc trắng mở lời:

"Mọi người đã đến đông đủ, vậy thì bắt đầu họp, trước tiên tôi sẽ nói rõ lý do triệu tập cuộc họp này."

"Những ngày này, tôi đã bảo Tiểu Vy dùng tinh huyết và tinh thần còn sót lại của A Kỳ để chế tạo một bức tượng ngọc, bức tượng này hiện đang được đặt trong phòng của tôi, sau nhiều ngày nỗ lực, tôi cũng đã thiết lập được liên hệ tinh thần với bức tượng ngọc…"

Nghe những lời này, Phong Kỳ tỏ ra kinh ngạc.

Hắn không ngờ viện trưởng già lại thông qua phương thức tín ngưỡng mà thiết lập được liên hệ tinh thần với một bản thể khác của mình.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn lại không thấy bất ngờ lắm.

Viện trưởng già từng nói một câu, hắn nhớ rất rõ.

Đó là trong một cuộc họp của Tinh Hồng trước đây, khi họ thảo luận về tổ chức Bình Minh.

Viện trưởng già đã nói với hắn một cách nghiêm túc rằng, ngọn cờ Bình Minh được dựng lên sau 1500 năm là một sự kế thừa tinh thần, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta cũng là một thành viên của Bình Minh, sẽ luôn kiên định đứng sau hắn, càng là người đồng hành kiên định trên con đường cứu thế của hắn.

Như vậy có thể thấy, viện trưởng già tin tưởng hắn đến mức nào.

Ông cũng giống như Úy Vi, gửi gắm cả tương lai vào hắn.

Sự cống hiến của nhiều dòng thời gian càng chứng minh được điều đó.

Úy Vi chỉ là chủ nhiệm Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, nhiều việc không thể quyết định chỉ bằng một lời, viện trưởng già cũng âm thầm trả giá rất nhiều.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn viện trưởng già, trong mắt hiện lên một tia cảm động.

Lúc này, viện trưởng già tiếp tục nói:

"Lần này triệu tập mọi người họp, là vì tôi có một ý tưởng, nếu A Kỳ có thể chứng minh rằng thông qua phương thức liên hệ tinh thần có thể tự do dung hợp năng lực thiên phú của bản thể khác thì có lẽ chúng ta cũng có thể thông qua phương thức tín ngưỡng A Kỳ để có được năng lực thiên phú mà chúng ta cần."

"Ví dụ như năng lực trí nhớ vô hạn mà A Kỳ đã từng đề cập, nếu A Kỳ có được năng lực này, chúng ta cũng có thể thông qua phương thức tín ngưỡng để mượn một phần năng lực trí nhớ vô hạn, điều này có thể giúp ích và nâng cao đáng kể cho chúng ta trong việc thực hiện các dự án khoa học."

"Ngoài ra, năng lực thiên phú có thể nâng cao khả năng tư duy, năng lực thiên phú có thể nâng cao khả năng sáng tạo… những năng lực này đều có thể giúp chúng ta tiến triển đáng kể trong nghiên cứu khoa học."

"Hướng thảo luận của cuộc họp lần này là dựa trên trường hợp có thể mượn được đặc tính thiên phú, những năng lực thiên phú nào có thể được giữ lại, không cần phải phân giải…"

Nghe viện trưởng già nói xong, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hắn đã hiểu được ý mà viện trưởng già muốn truyền đạt.

Nếu phương thức mượn sức mạnh được chứng minh là khả thi, chỉ cần những người tín ngưỡng hắn đều có thể được hưởng lợi từ đó, không chỉ riêng hắn.

Với các nhà nghiên cứu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, năng lực chiến đấu có lẽ không quan trọng, bởi vì các dòng thời gian sau này không cần họ đích thân tham gia chiến đấu nhưng nếu là năng lực có thể giúp nâng cao tiến độ nghiên cứu khoa học thì lại có thể mang lại lợi ích đáng kể.

Ở dòng thời gian hy sinh trước, sau hơn 1000 năm nỗ lực, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mới tạo ra được hai Phó Bản của lĩnh vực giả lập.

Sau khi đích thân trải nghiệm, hắn mới hiểu được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bỏ ra bao nhiêu tâm huyết.

Cỏ cây đơn giản nhất trong bối cảnh cũng được sao chép gần như hoàn hảo so với thực tế, có thể tạo ra hai Phó Bản giả lập đã là giới hạn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, huống hồ còn có các dự án khác cần phân bổ nguồn lực để nghiên cứu.

Nếu ý tưởng của viện trưởng già khả thi, hắn có được năng lực thiên phú tăng cường tương tự như "Trí nhớ vô hạn." thì tương đương với việc tăng điểm "Trí tuệ." cho toàn thể các nhà nghiên cứu của Tinh Hồng, giá trị được tạo ra sau hơn 1000 năm lắng đọng sẽ được nâng cao đáng kể.

Ngoài ra, các thành quả nghiên cứu khác cũng sẽ được hưởng lợi.

Biết đâu trong quá trình đó còn có những thành quả nghiên cứu ngoài mong đợi.

Bởi vì đôi khi cảm hứng chỉ nảy sinh trong một ý nghĩ, chỉ cần tăng thêm 1 điểm trí tuệ là có thể lóe sáng.

Rõ ràng viện trưởng già muốn toàn thể các nhà nghiên cứu của Tinh Hồng cùng thử tín ngưỡng hắn và được hưởng lợi từ đó nhưng mục đích cuối cùng vẫn là để họ tạo ra giá trị cho hắn.

Tiếp theo, các cấp cao của Tinh Hồng đã thảo luận về chủ đề này.

Nghe họ thảo luận, Phong Kỳ đã có quyết định trong lòng.

Về sau, nếu có được loại năng lực này, hắn sẽ chọn giữ lại, chứ không giao cho Tam Vĩ phân giải.

Loại năng lực hỗ trợ tăng cường này có thể mang lại ảnh hưởng tích cực cho toàn bộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đặc biệt là sau hơn 1000 năm lắng đọng, ảnh hưởng chắc chắn sẽ ngày càng sâu rộng.

Hết chương 864.

Chương 865. Liên Kết

Sau khi cuộc họp kết thúc, hắn cùng Úy Vi rời khỏi phòng họp.

Trở về phòng huấn luyện số một, Phong Kỳ lại tiếp tục tiến hành huấn luyện cường độ cao.

Bây giờ hắn đã nắm được sơ bộ quyền thế.

Nhưng chỉ là nắm được chút ít, còn lâu mới đạt đến cảnh giới ngưng tụ lĩnh vực quyền thế của riêng mình, còn phải đi một chặng đường dài.

Trong quá trình huấn luyện, mỗi một quyền đánh ra đều khiến quyền ý ngưng tụ thêm một phần.

Huấn luyện thể chất chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là rèn luyện tâm cảnh.

Chỉ có rèn luyện gian khổ mới có thể tôi luyện ra quyền ý kiên cường bất khuất.

Trong quá trình không ngừng đấm, quyền phong đã bị mài mòn hàng nghìn lần, sinh ra vết chai, rồi lại tiếp tục mài mòn đến chảy máu.

Nhưng nỗi đau thể xác không thể lay động lòng hắn mảy may.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn đã chịu đựng đủ mọi đau đớn tột cùng.

Khi vung đao chém vào sinh mạng cũng là con người, sự run rẩy và đau đớn trong lòng.

Khi tiến hành cải tạo sinh hóa, sự giày vò khi cơ thể không ngừng mục nát.

Khi chịu đựng ánh mắt kỳ thị, bị trói trên đài hành hình, bị xử tử với danh nghĩa là kẻ phản bội loài người, cảm giác tuyệt vọng như thể bị cả thế giới ruồng bỏ.

Khi nhìn thấy Úy Vi, Lâm Nhiễm, Lý Tinh Thần và những người đồng hành khác hy sinh, cống hiến vì lý tưởng…

Đến bây giờ, nỗi đau thể xác thuần túy không còn có thể lay động hắn mảy may, chỉ có thể trở thành đá mài để hắn trưởng thành.

Trải qua càng nhiều, ngươi mới biết được có những nỗi đau thực ra chẳng đáng là bao.

Đấm liên tục vào cọc gỗ, mùn gỗ lẫn mồ hôi và máu bắn tung tóe, ánh mắt Phong Kỳ kiên định.

Mỗi cú đấm của hắn đều dốc hết sức lực, tiến lên không lùi bước.

Hắn phát hiện ra tâm cảnh của mình trong quá trình luyện tập đã đạt đến sự hòa hợp hoàn hảo với "Bá quyền thế."

Giống như đang tiến bước trên con đường dẫn đến thời thịnh thế rực rỡ, cũng kiên định, cũng tiến lên không lùi bước.

Cho dù phía trước là núi, cũng phải đập tan núi đá, mở đường tiến lên.

Trong quá trình luyện tập, hắn phát hiện ra trên người mình không xuất hiện các di chứng bất lợi của "Thế." như trong tài liệu mô tả.

Ví dụ như tổn thương tinh thần.

Hắn thậm chí còn cảm thấy tinh khí thần của mình được phục hồi đôi chút trong quá trình luyện tập.

Như vậy có thể thấy, vấn đề tu luyện "Thế." không nằm ở bản thân phương pháp tu luyện, mà là tâm cảnh của người tu luyện có thể đạt đến sự hòa hợp với thế mà mình tu luyện hay không.

Tu luyện "Thế." không phù hợp với tính cách và tâm cảnh của bản thân mới bị thế phản phệ.

Quyền thế sau khi đạt đến sự hòa hợp hoàn hảo, chỉ có thể trở thành sự trợ giúp cho hắn về mọi mặt.

Cảm nhận được ngọn lửa quyền thế đang bùng cháy dữ dội trong lồng ngực, hắn cảm nhận được thực lực của mình đang tăng lên từng ngày, lúc này trong lòng vô cùng sảng khoái.

Quá trình tu luyện quyền thế, càng giống như một sự khẳng định đối với con đường mà mình đã chọn.

Mỗi cú đấm đều là sự công nhận đối với chính mình.

"Rắc!"

Cùng lúc tâm cảnh thay đổi, Phong Kỳ vô tình tung ra một quyền ảnh lần nữa.

Lần này chỉ dùng một đòn, hắn đã đập vỡ cọc gỗ đặc chế, quyền ảnh tiếp tục tiến lên đập vào bức tường kim loại không xa, để lại một dấu vết quyền ấn rõ ràng.

Thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Lúc này, quyền ý lại tinh tiến thêm một lần nữa.

…

Hai tháng sau.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phòng huấn luyện số một.

Phong Kỳ mặc một bộ võ phục màu đỏ, ngồi xếp bằng trước tượng ngọc, tiến hành thiền định tinh thần, qua đó tăng cường mối liên hệ tinh thần với một người khác của hắn.

So với thời điểm đầu tiên thiết lập mối liên hệ tinh thần thì bây giờ ánh sáng yếu ớt trong biển thức đã phát triển hơn gấp năm lần.

Nhưng vẫn không thể tự do hoạt động trong biển thức, càng không thể hòa nhập vào viên châu năng lực thiên phú đang xoay tròn, qua đó lấy được đặc tính năng lực thiên phú.

Trong lúc thiền định.

Hơi thở của hắn chậm lại, có thể cảm nhận được năng lực tinh thần của mình đang không ngừng bị tượng ngọc hấp thụ.

Còn năng lực tinh thần bị hấp thụ, hiển nhiên đã biến thành sức mạnh tín ngưỡng thuần túy, bị Vòng tay kỳ tích hấp thụ đi.

Ngay lúc này, cửa phòng huấn luyện bị đẩy ra.

Nghe thấy tiếng động, Phong Kỳ lập tức mở mắt, quay đầu nhìn lại.

Người đến là một người đàn ông trung niên thân hình vạm vỡ, mặc một bộ áo giáp đặc chế được chế tạo từ quặng linh do lĩnh vực trường sản xuất, bắp chân trái và thắt lưng còn đeo một con dao găm.

Có thể thấy hắn là một chiến sĩ từng trải qua trăm trận chiến, nhiều bộ phận trên áo giáp của hắn đã bị bong tróc và mài mòn, trong ánh mắt lãnh đạm còn lộ ra một tia sát khí.

Hắn bước tới đứng giữa sân tập, sau đó vẫy tay về phía Phong Kỳ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức đứng dậy đi về phía người đàn ông vạm vỡ.

Hết chương 865.

Chương 866. Thử Thách

"Cổ thúc."

Đến trước mặt người đàn ông, Phong Kỳ gật đầu chào hỏi.

Người đàn ông vạm vỡ trước mặt tên là Cổ Khắc, có thể coi là người quen cũ trên nhiều dòng thời gian.

Hồi đó, khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thành lập đội đặc nhiệm thu hồi não bộ, Cổ Khắc chính là tổng phụ trách của đội này.

Trên dòng thời gian trước, khi hắn và Chủ mê vụ rơi vào hôn mê bên ngoài thành Cựu Nhật, chính Cổ Khắc đã chỉ huy đội của mình đưa hắn trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Qua lời kể của Úy Vi, hắn biết được rằng Cổ Khắc vốn cũng là một chiến sĩ tiền tuyến.

Tốt nghiệp Học phủ Lãnh Đông, thời trẻ hắn đã kéo theo một đám bạn học thành lập chiến đoàn, rồi thông qua nỗ lực mà xây dựng chiến đoàn này thành chiến đoàn lĩnh vực cấp A, được trao tặng Huân chương cống hiến xuất sắc của loài người.

Những năm đầu, hắn còn được bình chọn là một trong mười chiến sĩ tân binh xuất sắc nhất tiền tuyến Lãnh Đông, giành được nhiều vinh quang.

Việc gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là một sự tình cờ.

Lúc đó, Cổ Khắc dẫn đoàn nhận nhiệm vụ do Viện nghiên cứu khoa học công bố, đến lĩnh vực trường để thu thập một loại linh tài đặc biệt có tên là "Cỏ dụ hoặc."

Kết quả là lần hành động đó đã đụng độ với tộc đàn mạnh nhất trong lĩnh vực trường, lần hành động đó gần như toàn đoàn bị diệt vong.

Cổ Khắc cũng trúng kịch độc suýt mất mạng, may có chiến sĩ của các chiến đoàn hành động liên hợp khác liều chết bảo vệ, đưa hắn hấp hối ra khỏi lĩnh vực trường.

Lúc đó, Cổ Khắc được đưa vào bệnh viện khu Lãnh Đông để cấp cứu.

Đối với chất độc trong cơ thể Cổ Khắc, sau một hồi bận rộn, các bác sĩ khu tiếp tế Lãnh Đông đã bó tay.

Bởi vì đây là một loại kịch độc chưa được phát hiện, việc nghiên cứu giải độc sẽ tốn rất nhiều thời gian.

Nhưng tính mạng của Cổ Khắc đã ngàn cân treo sợi tóc.

Ngay khi bệnh viện chuẩn bị từ bỏ, Úy Vi quan tâm đến chất độc trên người Cổ Khắc đã cử chuyên cơ Tinh Hồng đến đón, cuối cùng đưa hắn trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Khi tiếp nhận Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Cổ Khắc đã hoàn toàn hôn mê, mạng sống ngàn cân treo sợi tóc.

Nhưng may mắn thay, hắn đã gặp được Úy Vi.

Cuối cùng, với sự giúp đỡ của Úy Vi, chất độc trong cơ thể hắn đã được loại bỏ thành công, tính mạng được bảo toàn.

Nhưng do thời gian cứu chữa quá muộn, chất độc đã phá hủy chức năng cơ thể của Cổ Khắc, khiến hắn về sau chỉ có thể ngồi xe lăn.

Khoảng thời gian đó, Cổ Khắc vô cùng suy sụp.

Một biến cố khiến hắn mất đi tất cả đồng đội, anh em, còn hắn thì trở thành một phế nhân, sống không còn ý nghĩa gì nữa.

Lúc đó, viện trưởng già thường xuyên khai thông cho Cổ Khắc, tiến hành trị liệu tâm lý cho Cổ Khắc.

Cuối cùng, cũng chính viện trưởng già đưa ra đề nghị để Cổ Khắc tham gia kế hoạch cải tạo phù văn.

Trước hy vọng có thể đứng dậy trở lại, lúc đó Cổ Khắc đã dứt khoát lựa chọn chấp nhận.

Ca phẫu thuật này rất thành công, Cổ Khắc đã hoàn thành thí nghiệm cải tạo phù văn trở thành một chiến sĩ phù văn, sau đó lựa chọn gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trở thành một thành viên của chiến đoàn trực thuộc.

Bấy nhiêu năm nay, Cổ Khắc đã lập được nhiều công lao cho sự phát triển của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sau nhiều lần thử nghiệm, kiểm tra đã dành cho Cổ Khắc sự tin tưởng tuyệt đối.

Nếu không thì cũng sẽ không giao cho hắn nhiệm vụ quan trọng như thu hồi não bộ để hắn phụ trách.

…

Nhìn Cổ Khắc đứng trước mặt, Phong Kỳ lùi lại hai bước đứng vững, bãi xuất liễu Mãnh Hổ Quyền thế thủ:

“Cổ thúc, ngươi cẩn thận, ta ra quyền rất khó dừng lại!”

“Được rồi, đừng lo là sẽ làm ta bị thương, Phù Văn Tinh Thạch trên người ta đến từ Bỉ Mông, khả năng phục hồi mạnh hơn nhiều so với Ác Ma Long, cho dù có đứt tay đứt chân thì chỉ cần cho ta đủ thời gian cũng có thể mọc lại.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ động thủ.

Thân hình xoay chuyển, nắm đấm phải sau khi tích tụ sức mạnh đột nhiên đập vào Cổ Khắc.

Ngọn lửa bùng cháy trong lồng ngực lúc này bùng lên dữ dội.

Bóng quyền màu đỏ tách khỏi cơ thể, giống như kiếm khí xuất vỏ, đập thẳng vào ngực Cổ Khắc.

Cổ Khắc phản ứng rất nhanh, hai tay giao xoa trước ngực, cứng rắn đỡ lấy bóng quyền, thân hình theo quán tính trượt ra xa mấy mét.

Cúi đầu nhìn vết cháy trên cánh tay, trên mặt Cổ Khắc hiện lên ý cười:

“Có chút thú vị, toàn lực tấn công đi.”

Phong Kỳ nghe xong, thân hình lao thẳng về phía Cổ Khắc.

Đã chọn thế Bá Quyền, trong chiến đấu không có chuyện lùi bước, bất kỳ sự do dự nào cũng sẽ làm giảm sức sát thương của quyền ý của hắn.

Thân hình hai người đan xen, bóng quyền màu đỏ bay múa.

Cổ Khắc rõ ràng là đang nương tay trong chiến đấu.

Sức mạnh hiện tại của Phong Kỳ hoàn toàn đến từ “Quyền thế.” nhưng thể chất của bản thân trước khi có được năng lực thiên phú vẫn còn rất yếu.

Hết chương 866.

Chương 867. Nhiệm Vụ

Nếu là tử chiến, Cổ Khắc liều mạng chịu thương thì trong thời gian ngắn có thể giết chết hắn ngay tại chỗ.

Nhưng mục đích Cổ Khắc đến đây là để cùng hắn tiến hành huấn luyện thực chiến quyền thế, hiển nhiên sẽ không ra sát chiêu.

Một giờ sau, Phong Kỳ thở hổn hển dừng tay.

Nhìn Cổ Khắc vẫn thong dong, hắn vẫy tay:

"Cổ thúc, không đánh nữa, căn bản không phá nổi phòng ngự của ngươi."

"Ngày mai giờ này ta sẽ lại đến, viện trưởng đã dặn, mỗi ngày sẽ cùng ngươi luyện một lúc." Nói xong, Cổ Khắc quay người đi về phía cửa phòng huấn luyện.

Nhìn bóng lưng Cổ Khắc rời đi, hắn thở hổn hển bắt đầu hồi tưởng lại cảnh chiến đấu vừa rồi, tìm kiếm những điểm yếu.

Trên tuyến chiến đấu này, thực lực vô cùng quan trọng.

Bây giờ mặc dù vẫn chưa thể mượn năng lực thiên phú nhưng hắn không muốn lãng phí thời gian, muốn nâng cao thực lực của bản thân hết mức có thể.

Nếu tuyến chiến đấu chính thức mở ra, tương lai sẽ phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Liên minh chủng tộc yếu trong lĩnh vực, tộc Dạ Ảnh, Chủ mê vụ, thế lực Bóng Đen đằng sau Viện nghiên cứu khoa học, thế lực sát thủ da xanh, tộc Ám Thần, tộc Linh Năng… và một

số thế lực lĩnh vực chưa được khám phá trong tình báo đều có thể xuất hiện trên tuyến chiến đấu này.

Thực lực không đủ, có lẽ ngay cả ám sát cũng không tránh khỏi.

Huống chi còn dẫn dắt mọi người Bình Minh đối mặt với nhiều thách thức.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ quay người đi về phía tượng thần bằng ngọc.

Ngồi xếp bằng, hắn nhắm mắt lại.

Rất nhanh, hắn lại tiến vào trạng thái thiền định.

…

Một năm sau.

Hôm nay, Phong Kỳ mặc một bộ võ phục màu đỏ ngồi xếp bằng trước tượng thần bằng ngọc.

Trong thế giới tinh thần thức hải kết nối với vật trung gian, Tinh Thần Chi Quang thuộc về hắn đã to bằng ngón tay cái, theo sự dao động của tinh thần thức hải mà chậm rãi co lại như hơi thở.

Lúc này, ý thức của Phong Kỳ tập trung vào Tinh Thần Chi Quang, cố gắng điều khiển Tinh Thần Chi Quang di chuyển.

Đây đã là lần thử thứ tư của hắn trong hơn một năm nay.

Ba lần trước đều thất bại không có gì bất ngờ.

Mỗi lần điều khiển Tinh Thần Chi Quang di chuyển, hắn đều có thể cảm nhận được một lực cản mạnh mẽ ập đến từ bốn phương tám hướng.

Muốn di chuyển vô cùng khó khăn.

Lúc này dưới sự điều khiển của hắn, Tinh Thần Chi Quang khẽ run, hướng về phía viên châu bản nguyên màu đỏ vàng vươn ra một xúc tu nhỏ không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhưng xúc tu chỉ lan ra một tấc, liền không thể tiến thêm phân nào nữa.

Giống như phía trước bị chặn bởi một ngọn núi lớn.

Đối mặt với thử thách, Phong Kỳ nín thở tập trung, tiếp tục điều khiển ánh sáng lan ra xúc tu màu vàng.

Giằng co một lúc, hắn cảm thấy mệt mỏi, mở mắt ra không nhịn được lắc đầu.

Đã hơn một năm kể từ khi thiết lập liên hệ tín ngưỡng.

Nhưng tốc độ phát triển của Tinh Thần Chi Quang không có đường tắt, hắn chỉ có thể giống như một tín đồ sùng đạo thông qua cách thiền định để không ngừng tăng cường liên hệ.

Bây giờ hắn đã có thể điều khiển Tinh Thần Chi Quang của mình lan ra xúc tu trong tinh thần thức hải của một bản thể khác nhưng muốn hành động tự do thì rõ ràng vẫn còn một khoảng cách khá lớn.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ chỉ cảm thấy đau đầu.

Hắn không thể giống như một tín đồ thực sự dành cả đời để thiết lập liên hệ tín ngưỡng với thần linh trong lòng.

Nếu mượn năng lực thiên phú cần phải tốn mười năm, hai mươi năm nỗ lực, chưa nói đến giữa chừng hắn có bị chết bất đắc kỳ tử hay không thì bố cục của tuyến chiến đấu này cũng sẽ bị phá vỡ hoàn toàn.

Bây giờ thời gian dành cho hắn không còn nhiều nữa.

Rõ ràng không thể đợi Lâm Nhiễm và Mộc Tinh tốt nghiệp rồi mới đi mở tuyến chiến đấu.

Lúc này hắn đứng dậy, đi về phía phòng tắm ngăn cách.

Một lát sau, Phong Kỳ thay một bộ võ phục mới tinh rời khỏi phòng huấn luyện, đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Lúc này Úy Vi đang ngồi trước bàn điều khiển xem dữ liệu.

Thấy hắn đến, như đã biết trước mà cười hỏi:

"Vẫn không thể điều khiển Tinh Thần Chi Quang vật trung gian hành động tự do?"

Đến ngồi bên cạnh Úy Vi, Phong Kỳ rất buồn bực gật đầu nói:

"Vẫn không được, thật ra tôi rất tự tin vào việc Tinh Thần Chi Quang hành động tự do nhưng quá trình tăng cường liên hệ quá chậm, tôi căn bản không có mấy chục năm để tăng cường loại liên hệ này."

Úy Vi nghe vậy, cười gật đầu nói:

"Vậy có muốn mở phương án thứ hai không?"

"Tôi tìm cô chính là muốn mở phương án thứ hai." Lúc này Phong Kỳ gật đầu nói.

Phương án thứ hai mà Úy Vi nói có thể đẩy nhanh quá trình hắn thiết lập liên hệ tinh thần với một bản thể khác.

Nhưng phải trả một số giá.

Trước khi tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn đã để lại rất nhiều máu.

Lúc đó gần hai phần ba lượng máu trong cơ thể hắn đã bị Úy Vi rút đi, dùng cho các thí nghiệm sau này.

Hết chương 867.

Chương 868. Khả Năng

Uống những máu này có tác dụng tăng cường liên hệ tinh thần.

Nhưng uống máu cũng có nhiều di chứng.

Máu của bản thể khác chứa đựng đủ loại năng lượng, ví dụ như năng lượng Huyết Nguyên, năng lượng Ác Niệm, v.v.

Những năng lượng hỗn hợp này, thể chất đặc biệt của dòng thời gian chính có thể chịu được nhưng cơ thể hắn muốn chịu được thì vô cùng khó khăn.

Sau khi thử nghiệm, phát hiện ra rằng những con chuột bạch uống máu pha loãng của hắn trong thời gian dài sẽ trở nên vô cùng hung dữ, thị máu và cơ thể cũng sẽ theo đó mà biến dị.

Kết quả cuối cùng là nổ tung mà chết.

Nếu trong hệ thống thần linh, tắm rửa, uống nước thánh có thể nhận được sự ban phước của thần linh thì uống máu của hắn sẽ nhận được lời nguyền tà ác.

Lúc đầu, Úy Vi chính là vì lý do này mà lựa chọn từ bỏ việc tiếp tục uống máu của hắn.

Còn về việc lọc bỏ năng lượng phức tạp trong máu, sau hơn một năm nỗ lực, Úy Vi đã có tiến triển ban đầu nhưng giai đoạn hiện tại vẫn không thể loại bỏ hoàn toàn năng lượng phức tạp.

Đối mặt với quyết định của hắn, lúc này Úy Vi gật đầu nói:

“Ngoài việc chế tạo tượng thần thứ hai và phần ta dùng để thí nghiệm, lượng máu ngươi để lại còn một phần ba, vậy thì thử xem.”

Nói rồi, Úy Vi đứng dậy, bước về phía tủ lạnh.

Một lát sau, Úy Vi cầm một ống máu đến trước mặt hắn dừng lại:

“Đây là máu đã pha loãng, trước tiên thử xem cơ thể ngươi có chịu được không.”

Nhận lấy ống máu pha loãng mà Úy Vi đưa tới, Phong Kỳ há miệng uống một ngụm nhỏ.

Máu không có mùi vị gì nhưng khi vào cơ thể giống như một ngọn lửa đang cháy, giải phóng năng lượng nồng đậm.

Chớp mắt, làn da của Phong Kỳ đã trở nên đỏ bừng.

Hắn cảm thấy cơ thể không thể kìm nén được bắt đầu run rẩy, trong mắt cũng theo đó hiện lên một tia Tinh Hồng.

Cảm giác này đến nhanh mà đi cũng nhanh.

Một lát sau, Phong Kỳ định thần lại không nhịn được lắc đầu:

“Mạnh thật nhưng vẫn chịu được!”

Nói rồi, hắn ngẩng đầu nhìn Úy Vi:

“Vi tỷ, lượng uống tối đa mỗi ngày là bao nhiêu?”

“Không có cách nói uống hàng ngày, máu của ngươi mặc dù đã được ta pha loãng điều chế nhưng bên trong vẫn chứa rất nhiều năng lượng phức tạp, tiêu cực, tích cực, v.v. Thể chất đặc biệt của bản thể khác có thể khiến các loại năng lượng trong máu hòa hợp hoàn hảo với nhau nhưng rõ ràng ngươi không làm được.”

“Những máu này đối với ngươi mà nói giống như thuốc độc, mỗi lần uống vào sẽ hấp thụ các loại năng lượng chứa trong đó, gây gánh nặng cho cơ thể, đến khi nào gánh nặng tích tụ trong cơ thể vượt quá phạm vi chịu đựng của cơ thể và tinh thần, ngươi sẽ lập tức tử vong.”

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ coi như đã hiểu.

Uống bao nhiêu mỗi ngày không quan trọng, uống đến mức độ thì sẽ chết ngay tại chỗ.

Nhưng hắn vẫn quyết định thử.

Là tuyến hy sinh, vốn dĩ là dùng để thử sai, đối với điều này hắn đã không còn gánh nặng tâm lý từ lâu.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Úy Vi rồi nói:

“Vi tỷ, kiểm tra lại dữ liệu mới nhất về cơ thể tôi, điều chế cho tôi lượng tối đa mà tôi có thể chịu được.”

Lúc này Úy Vi lắc đầu nói:

“Giới hạn chịu đựng của cơ thể ngươi có thể thông qua dữ liệu để lấy được chính xác nhưng trong máu còn chứa cả tổn thương về mặt tinh thần, về phương diện này với kỹ thuật hiện tại của ta rõ ràng không thể tính toán ra giới hạn cho ngươi.”

“Vậy thì dựa vào cảm giác mà làm.”

Đối mặt với yêu cầu của hắn, Úy Vi không nói thêm gì nữa, đứng dậy đi về phía tủ lạnh.

…

Hai ngày sau.

Phòng huấn luyện số một.

Phong Kỳ ngồi xếp bằng trước tượng ngọc, trên người cắm đầy kim tiêm, máu đã pha loãng theo ống truyền dịch liên tục truyền vào cơ thể hắn.

Úy Vi đứng bên cạnh, đang chăm chú nhìn vào màn hình trong tay, số liệu tải trọng không ngừng tăng lên, trong mắt hiện lên một tia lo lắng.

Lúc này, ý thức của Phong Kỳ đang ở trong tinh thần thức hải của bản thể khác.

Cùng với việc cơ thể không ngừng hấp thụ năng lượng chứa trong máu, tinh quang cảm nhận được bắt đầu phát triển với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Quá trình này không nghi ngờ gì chính là rút củ cải non.

Nhưng để nhanh chóng mở ra chiến tuyến, hắn không còn cách nào khác.

Theo thời gian trôi qua, cơ thể hắn giống như con tôm luộc chín, toàn thân đỏ bừng, cơ thể càng không thể kìm nén được mà bắt đầu run rẩy.

Đồng thời, tinh quang cũng lớn mạnh gấp nhiều lần trong thời gian ngắn.

Cuối cùng, Phong Kỳ lựa chọn điều khiển tinh quang lan tỏa ra những xúc tu tơ vàng bay về phía viên châu kim hồng bản nguyên.

Giống như đang bơi trong chất lỏng có mật độ cực cao, tiến lên đầy trở lực.

Nhưng lần này dù tiến lên chậm chạp, cuối cùng vẫn đang tiến lên chậm rãi.

Cuối cùng, khi thân thể hắn khó có thể chịu đựng được, tinh quang của hắn đã tiếp xúc với viên châu bản nguyên.

Trong nháy mắt, tinh quang bị hút vào viên châu bản nguyên kim hồng.

Hết chương 868.

Chương 869. Biển Cả

Đặc tính thiên phú thông qua sự liên kết yếu ớt bắt đầu truyền vào.

Đồng thời, bên ngoài, thân thể đã không thể chịu đựng được thêm năng lượng xâm nhập nữa bỗng nhiên nổ tung.

Máu thịt tung tóe, một bộ xương in hằn những đường vân màu máu và màu tím từ từ đứng dậy…

…

Máu thịt tung tóe, Úy Vi nheo mắt lại.

Đối với cảnh tượng máu me, cô đã quen trong các thí nghiệm, trong lòng không hề hoảng sợ.

Lúc này, cô cảm ứng được một luồng sức mạnh quen thuộc giáng xuống không xa trước mặt.

Cô không xa lạ gì với luồng sức mạnh này.

Sau khi cô thiết lập liên hệ tinh thần với Phong Kỳ trên dòng thời gian chính, cô thường cảm ứng được hơi thở của luồng sức mạnh này.

Nhưng cô vẫn không thể xác định được, Phong Kỳ bây giờ cuối cùng là thành công rồi, hay là thành công rồi nhưng ngay sau đó lại thất bại.

Mang theo tâm trạng mong đợi, khi sương máu lan tỏa, nhạt dần, cô nhìn thấy một bộ xương người in hằn những đường vân màu máu và màu tím trên xương.

Bề mặt bộ xương người này được bao phủ bởi một lớp màu trong suốt, trông vô cùng dữ tợn.

Đứng đó giống như ác quỷ bò ra từ địa ngục, toàn thân tràn ngập hơi thở tử vong.

Hơi thở này, Úy Vi chỉ từng thấy trên những sinh mệnh lĩnh vực đã tàn sát vô số sinh mạng, so sánh ra thì Phong Kỳ ở hình thái xương người còn có phần hơn chứ không kém.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ may mắn.

Hắn vừa rồi thật sự chỉ cách cái chết một bước chân.

Nếu không phải vào thời khắc mấu chốt đã dung hợp tinh quang vật dẫn tinh thần vào trong viên châu bản nguyên, hắn tuyệt đối sẽ chết ngay tại chỗ.

May mắn thay, hắn đã thành công.

Nhưng sau khi hoàn thành dung hợp, hắn cũng phát hiện ra nhiều vấn đề tiềm ẩn.

Đầu tiên là khả năng điều khiển năng lực mà viên châu bản nguyên ban tặng có vẻ không được như ý muốn.

Trên dòng thời gian chính, hắn điều khiển năng lực thiên phú bản nguyên chuyển đổi sang bất kỳ hình thái nào cũng không có cảm giác khó chịu, giống như hít thở vậy, rất tự nhiên.

Nhưng tình hình bây giờ lại khác.

Mượn năng lực thiên phú, sử dụng luôn cảm thấy không được thông suốt.

Đối với điều này, Phong Kỳ lại không để ý.

Dù sao thì cơ thể trên dòng thời gian chính đã hoàn toàn biến dị, thân thể bình thường này của hắn rõ ràng không thể so sánh được.

Bây giờ hắn quan tâm hơn là, Lời Tự Thuật có theo sau hắn sau khi hắn nắm giữ được năng lực thiên phú bản nguyên hay

không.

Hắn tràn đầy sự mong đợi.

Lời Tự Thuật phần lớn thời gian đều không đáng tin cậy nhưng vào những thời điểm quan trọng thì tuyệt đối là người bạn đồng hành đáng tin cậy.

Nghĩ đến đây, hắn gào thét trong lòng:

"A Bạch, đừng giả chết, ra đây!"

Im lặng…

Hắn không rõ Lời Tự Thuật hiện tại là đang giả chết hay thực sự không đi theo.

Bây giờ cả hai phỏng đoán này đều có khả năng.

Vì vậy, hắn đã chọn sử dụng tuyệt chiêu:

"A Bạch, phụ thân ra lệnh cho ngươi ra đây!"

Chiêu này trước giờ vẫn luôn hiệu quả.

Đối mặt với sự khiêu khích của hắn khi nâng lên thành bậc bề trên, Lời Tự Thuật luôn tức giận nhảy ra phản công.

Nhưng lần này Lời Tự Thuật vẫn không lên tiếng đáp lại.

Đối với điều này, hắn chỉ có thể cho rằng Lời Tự Thuật đã không đi theo.

Như vậy có thể thấy Lời Tự Thuật và năng lực đặc biệt nắm giữ trên dòng thời gian chính không phải là trạng thái ràng buộc, mà là sự tồn tại hoàn toàn độc lập.

Ngay lúc này, giọng nói của Úy Vi đã cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

"Ngươi, còn sống không?"

Đối mặt với câu hỏi của Úy Vi, Phong Kỳ lúc này đã biến thành hình thái chiến thể, hắn há miệng.

Nhưng hình thái xương thuần túy không có dây thanh, hắn căn bản không thể lên tiếng trả lời câu hỏi của Úy Vi.

Vì vậy, hắn đưa ý thức tinh thần ra khỏi cơ thể, truyền đạt ý muốn của mình vào trong đầu Úy Vi.

"Uy tỷ, ta thành công rồi!"

Nghe thấy giọng nói vang lên trong đầu, Úy Vi trước tiên là sửng sốt, sau đó gật đầu nói:

"Thành công là tốt rồi, trước tiên hãy nghĩ cách biến trở lại hình thái cơ thể con người đi, không quen dùng ý thức để giao tiếp… Như vậy, ngươi đi theo ta đến phòng thí nghiệm số 3, trước tiên bổ sung khí huyết."

Nghe được lời này, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau đó, hắn đi theo Úy Vi, rời khỏi phòng huấn luyện số một.

Trên đường đến phòng thí nghiệm số ba, Phong Kỳ bắt đầu thử nghiệm năng lực thiên phú.

Giai đoạn hiện tại, hắn đã thành công có được năng lực bản nguyên nhưng các năng lực thiên phú khác có thể điều khiển được hay không thì vẫn chưa biết.

Lý do trước tiên chọn dung hợp với viên châu thiên phú bản nguyên, là vì hắn cảm thấy tất cả các viên châu năng lực thiên phú đều xoay quanh viên châu bản nguyên, có lẽ có thể thông qua viên châu bản nguyên để nắm giữ các năng lực khác.

Hoặc thông qua viên châu bản nguyên để tăng cường liên hệ với các thiên phú khác.

Nhưng rất nhanh đã phát hiện ra, phỏng đoán của hắn chỉ đúng một nửa.

Hết chương 869.

Chương 870. Tìm Kiếm

Thông qua viên châu bản nguyên đã dung hợp với tinh quang vật dẫn tinh thần của hắn, hắn thực sự có thể điều khiển các năng lực thiên phú khác nhưng căn bản không thể điều khiển linh hoạt như trên dòng thời gian chính.

Hắn trên dòng thời gian chính sử dụng các loại năng lực thiên phú chỉ cần một ý nghĩ.

Ý nghĩ này ngắn ngủi chỉ trong chớp mắt.

Ví dụ, dòng thời gian chính thi triển năng lực thiên phú giống như một người bình thường muốn giơ tay phải lên thì tay phải sẽ tự nhiên giơ lên, trong quá trình đó căn bản không cần cố ý nghĩ xem làm thế nào mới có thể giơ tay phải lên.

Nhưng hắn trên dòng thời gian hy sinh thì khác.

Hắn mượn đặc tính thiên phú, quá trình giống như đang điều khiển con rối dây.

Điều khiển quá nhiều năng lực thiên phú, giống như điều khiển rất nhiều sợi dây, hắn căn bản không thể kiểm soát hết, tinh lực cũng sẽ trong thời gian ngắn bị tiêu hao hết.

Ví dụ như khi hắn mở Huyết Nguyên thì muốn sử dụng thêm các năng lực thiên phú khác sẽ rất khó khăn, không thể cùng lúc sử dụng nhiều năng lực thiên phú để chiến đấu.

Hạn chế này rất lớn, không thể tùy ý điều khiển như ở dòng thời gian chính.

Nhưng hắn cảm thấy chỉ cần tiếp tục tăng cường liên kết tinh thần thì có lẽ có thể giải quyết được vấn đề này ở một mức độ nào đó.

Chỉ là muốn tùy ý điều khiển tất cả năng lực như ở dòng thời gian chính thì rõ ràng là không thực tế.

Đối với điều này, mặc dù Phong Kỳ có chút tiếc nuối nhưng cũng đã chuẩn bị tâm lý từ trước nên không cảm thấy ngạc nhiên.

Một lát sau, hắn đi theo Úy Vi đến trước cửa phòng thí nghiệm số ba.

Sau một hồi quét xác minh, đèn xanh cho phép vào sáng lên ở phía trên khung cửa.

Đẩy cửa ra, trước mắt hiện ra một trang trại chăn nuôi, ngoài lối đi ở giữa, hai bên là khu vực chăn nuôi được ngăn cách bằng kính đặc chế.

Mỗi ngăn nuôi nhốt đủ loại động vật dùng để tiêu thụ trong quá trình thí nghiệm.

Ví dụ như chuột bạch, bò, dê, v.v.

Tiếp theo, hắn cần giết động vật để hấp thụ khí huyết, sau đó chuyển hóa khí huyết thành huyết nhục.

Đi đến trước cửa kính nhốt bò trắng, hắn nhấn nút khởi động, lập tức cửa kính từ từ mở sang một bên.

Bước vào trong cửa kính, Phong Kỳ lao thẳng đến một con bò trắng gần đó.

Mượn năng lực thiên phú không có nghĩa là có được sức mạnh của dòng thời gian chính.

Điểm này Phong Kỳ rất rõ ràng.

Ví dụ như cùng mở Huyết Nguyên, hắn ở dòng thời gian chính có thể cao hơn năm mét nhưng hắn ở dòng thời gian phụ thì rõ ràng không đạt đến trình độ này.

Hắn chỉ mượn đặc tính sức mạnh chứ không phải mượn sức mạnh.

Mở Huyết Nguyên vẫn tiêu hao khí huyết của chính hắn.

Với thể chất hiện tại của hắn, mở Huyết Nguyên thì mặc dù chiến lực có thể tăng lên đáng kể nhưng so với dòng thời gian chính thì rõ ràng vẫn có chênh lệch đáng kể.

Nhưng để đối phó với những con vật bình thường, hình thái chiến thể hiện tại của hắn hoàn toàn có thể đối phó.

Cùng với bóng đấm xuất hiện, đầu con bò trắng bị hắn khóa chặt lập tức lõm xuống, thân hình bay ngang mấy mét, chỉ một lần chạm mặt đã bị giết chết ngay lập tức.

Nhưng điều khiến hắn ngạc nhiên là trên người con bò trắng đã chết không xuất hiện khí huyết có thể hấp thụ.

Phong Kỳ:…

Nhìn con bò trắng đã mất dấu hiệu sự sống, Phong Kỳ không khỏi thốt lên trong lòng: Chết tiệt.

Hắn nhận ra một điều rất nghiêm trọng.

Mặc dù hắn đã mượn được đặc tính bản nguyên của một hắn khác nhưng hắn không có được khả năng hấp thụ khí huyết của sinh vật đã chết.

Rõ ràng khả năng hấp thụ khí huyết cũng giống như Lời Tự Thuật, không liên quan đến năng lực thiên phú.

Vậy thì… tiếp theo phải làm sao?

Nếu không thể hấp thụ khí huyết, hắn sẽ không thể trở lại hình dạng người.

Không thể trở lại hình dạng người thì tiếp theo sẽ không thể mở chiến tuyến.

Hắn không thể dùng hình dạng chiến thể xương để chiêu mộ chiến sĩ, rồi hợp tác với các thế lực ẩn núp khác của loài người chứ.

Có chút không tin vào sự thật, hắn tiến lên vài bước, bắt đầu kiểm tra tình trạng sống của con bò trắng, hắn nghĩ có lẽ con bò trắng chưa chết.

Sau một hồi kiểm tra, hắn hoàn toàn hết hy vọng.

Ở hình dạng xương, ngay cả khả năng uống máu cũng bị ngăn chặn.

Làm thế nào để trở lại hình dạng người, hắn cảm thấy đau đầu.

“Sao vậy?” Giọng nói của Úy Vi truyền đến từ phía sau.

“Gặp phải một rắc rối rất khó giải quyết.” Phong Kỳ lúc này dùng cách giao tiếp bằng ý thức để trả lời.

Sau đó hắn kể chi tiết về tình cảnh khó khăn hiện tại của mình cho Úy Vi.

Nghe xong lời kể của hắn, Úy Vi lập tức nói rằng có lẽ có thể thử cách khác.

Tiếp đó, hắn theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm riêng của cô, bắt đầu thử nghiệm “Cách khác.” mà Úy Vi nói.

Cách đầu tiên thử nghiệm là bôi máu lên xương của hắn, xem có thể hấp thụ được không.

Trong tủ lạnh của Úy Vi có chứa không ít máu của Sinh Vật Trận Địa, cô lấy ra rồi bôi lên xương của Phong Kỳ.

Hết chương 870.

Chương 871. Xung Đột

Nhưng phép màu đã không xảy ra.

Máu được bôi lên xương của hắn không hề được xương hấp thụ, thậm chí không có bất kỳ thay đổi nào.

Đối mặt với thất bại, Úy Vi không hề nản lòng, tiếp theo cô chọn cách tiêm.

Kết quả của lần thử nghiệm này vẫn không có gì bất ngờ, cơ thể hắn như thể đã mất đi khả năng hấp thụ khí huyết.

Lúc này, ngay cả Úy Vi cũng bó tay.

Khả năng hấp thụ khí huyết rõ ràng là một khả năng đi kèm với thể chất đặc biệt của hắn, hắn mượn được sức mạnh bản nguyên nhưng rõ ràng không mượn được đặc tính của khả năng này.

Tệ hơn nữa là hắn không có cơ quan dùng để tiêu hóa, muốn dựa vào cách ăn uống để bổ sung khí huyết cũng không thể.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng đường hy sinh này sắp bị hủy bỏ thì trong đầu hắn lóe lên một tia sáng.

Hắn đột nhiên nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ.

Khả năng hấp thụ khí huyết không chỉ hắn có, Mê Vụ Chi Chủ cũng nắm giữ một khả năng tương tự, chỉ là hiệu suất chuyển đổi hấp thụ khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ kém hơn hắn rất nhiều.

Ở đường phản diện trước đó cùng phát triển với Mê Vụ Chi Chủ, sau khi hắn bị đứt cánh tay phải, Mê Vụ Chi Chủ đã

truyền thụ cho hắn pháp môn hấp thụ khí huyết.

Lúc đó để rèn luyện khả năng khống chế máu, hắn còn đặc biệt đặt những thùng gỗ đựng đầy máu trong sân huấn luyện của trang viên Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam, mỗi sáng đều đặn đến đó huấn luyện.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nhìn về phía Úy Vi, sóng tinh thần tỏa ra về phía Úy Vi:

"Úy tỷ, ta cần một ít linh thạch để phác họa quỹ đạo thuật pháp."

Nghe được lời này, Úy Vi lộ ra vẻ mặt không hiểu nhưng cô không hỏi nhiều, lập tức quay người đi về phía ngăn phòng của phòng thí nghiệm riêng.

Một lát sau, Úy Vi ôm một hộp linh thạch trở về.

Hắn đưa tay nhận lấy chiếc hộp kim loại mà Úy Vi đưa tới, đặt lên bàn làm việc, sau đó từng viên linh thạch được lấy ra.

Với thể chất đặc biệt, cơ thể hắn rõ ràng không thể hấp thụ linh khí, tự nhiên không thể phác họa quỹ đạo thuật pháp.

Nhưng vấn đề này thực ra rất dễ giải quyết, chỉ cần linh thạch hỗ trợ.

Tiếp theo, hắn giải thích suy nghĩ trong lòng cho Úy Vi.

Hiểu được hắn muốn làm gì, Úy Vi lập tức gật đầu, sau đó lấy ra một chiếc kim nhỏ bằng pha lê xanh từ hộp dụng cụ bên cạnh.

Chiếc kim nhỏ này được chế tạo từ quặng linh cao cấp cực kỳ quý giá.

Ngoài những đặc tính như sắc bén, nó còn có tác dụng dẫn khí linh hoạt động.

Linh khí phun trào từ viên linh thạch vỡ vụn được hấp thụ nhanh chóng sau khi tiếp xúc với kim pha lê, rất nhanh kim pha lê nhỏ màu xanh lam lóe lên ánh sáng xanh lam.

Giống như chiếc kim dùng để vá quần áo, đầu kim cần luồn chỉ.

Chiếc kim pha lê này cũng vậy, khác biệt là đầu kim tụ linh khí.

Sau khi tiến hành phẫu thuật cải tạo phù văn, Úy Vi thường dùng loại kim pha lê đặc chế này để giúp người được cải tạo khâu vết thương.

Chỉ là lần này, kim pha lê đã trở thành "Cây đũa thần." dùng để phác họa thuật pháp.

Sau khi nhận lấy kim pha lê từ Úy Vi, hắn bắt đầu vung kim trước người.

Kim pha lê kéo theo đuôi ánh sáng xanh lam lấp lánh, kéo lê quỹ đạo thuật pháp trong không trung.

Rất nhanh, một hình vẽ màu xanh lam kỳ lạ hiện lên trong không trung.

Hình vẽ này chính là "Khí huyết khống chế thuật." mà Mê Vụ Chi Chủ đã truyền thụ cho hắn.

Sau khi phác họa xong quỹ đạo thuật pháp, Phong Kỳ dùng ý thức làm đầu mối, từ từ thúc đẩy trận pháp thuật đang lơ lửng trước mặt vận hành.

Cuối cùng, hình vẽ quỹ đạo co lại, tiếp xúc với xương của hắn, in một hình vẽ quỹ đạo lên xương của hắn.

Thuật pháp theo quỹ đạo của kim pha lê mà phác họa, hình thành.

Chỉ thấy máu Sinh Vật Trận Địa được đặt trong dụng cụ không xa bị một lực vô hình kéo lên, từ từ lơ lửng, sau đó trực tiếp tràn về phía hắn.

Khi máu tiếp xúc với bề mặt xương được in quỹ đạo thuật pháp, nó từ từ thấm vào.

Theo càng nhiều máu lơ lửng bay tới, xương của hắn như một con tham ăn không bao giờ no, nhanh chóng hấp thụ năng lượng trong máu.

Còn hình vẽ quỹ đạo thuật pháp thì không ngừng tinh lọc máu trong quá trình vận hành, loại bỏ tạp chất trong máu.

Trong quá trình hấp thụ liên tục, trái tim vốn đã chuyển sang màu xám, khô héo, giờ đây lại hiện lên một tia màu máu và bắt đầu đập chậm rãi.

Tốc độ đập của trái tim đang tăng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường và dần dần trở nên đầy đặn.

Thấy cảnh này, Úy Vi lập tức bước nhanh đến tủ lạnh, lại lấy một ít máu Sinh Vật Trận Địa dùng để thí nghiệm về.

Lúc này, Phong Kỳ nhắm chặt mắt, cảm nhận sự thay đổi của cơ thể.

Cảm giác hấp thụ máu rất kỳ diệu, giống như vùng đất khô cằn được tắm mưa, hồi sinh, cơ thể được nuôi dưỡng toàn diện.

Cuối cùng, trái tim của hắn đã hồi phục sức mạnh, tiếng đập trở nên mạnh mẽ và hữu lực.

Hết chương 871.

Chương 872. Thách Thức

Thời cơ đã chín muồi, lúc này hắn chọn chuyển sang hình dạng cơ thể người.

Chờ đợi trong chốc lát, trên cơ thể hắn bắt đầu xuất hiện sương máu, không ngừng khuếch tán, từ từ bao phủ toàn thân.

Thịt non và dây thần kinh trên bề mặt xương như những mầm đậu nảy mầm từ đất, ngoan cường vươn lên phát triển, quá trình này diễn ra rất nhanh, chỉ trong chớp mắt, bề mặt cơ thể hắn đã được phủ một lớp thịt máu mỏng.

Úy Vi đứng bên cạnh nhìn thấy cảnh này, không khỏi xuýt xoa khen ngợi, sau đó lấy điện thoại ra chụp liên tục, ghi lại quá trình hắn chuyển đổi hình dạng.

So với quá trình chuyển đổi hình dạng trong vài giây ở dòng thời gian chính, lần này hắn đã phải chờ tới 1 phút mới chuyển đổi thành công về hình dạng cơ thể người.

Mở mắt ra, hắn cúi đầu nhìn xuống cơ thể.

Mọi thứ như cũ, hắn đã trở lại hình dạng cơ thể người.

Lúc này, hắn đột nhiên nhận ra điều gì đó, dứt khoát quay người chạy về phía ngăn phòng.

Hắn nhận ra rằng, bây giờ trên người hắn không mặc quần áo.

Nghĩ đến việc giờ đây đã bị Úy Vi nhìn thấy hết, hắn bỗng thấy hơi ngượng ngùng.

Bước vào ngăn phòng, hắn chọn một bộ đồng phục Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rộng rãi trong tủ quần áo, lập tức thay

vào.

Một lát sau, hắn bước ra khỏi ngăn phòng.

Nhìn Úy Vi với vẻ mặt bình thản, hắn hơi ngượng ngùng gãi đầu.

"Đừng ngại, ta đoán là ta ở dòng thời gian trước đã nhìn thấy ngươi không biết bao nhiêu lần rồi, thực ra cũng chẳng có gì đáng ngại, cứ coi ta là bác sĩ cắt bao quy đầu cho ngươi đi, nghĩ như vậy thì có phải sẽ không thấy ngại nữa không?"

Phong Kỳ: …

…

Sau khi tái tạo huyết nhục, chiến tuyến cuối cùng cũng có thể chính thức mở ra.

Trước khi rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ đã thử nghiệm việc sử dụng các năng lực thiên phú như Huyết Nguyên.

Kết quả thử nghiệm là, hắn có thể sử dụng tất cả các năng lực thiên phú mà bản thể kia nắm giữ, vấn đề duy nhất là mỗi lần chỉ có thể sử dụng một năng lực, không thể chuyển đổi năng lực thiên phú một cách liền mạch.

Điều này chắc chắn sẽ làm giảm đáng kể sức chiến đấu của hắn.

Nhưng dù vậy, nó vẫn mạnh hơn gấp nhiều lần so với việc khảm Phù văn tinh thạch của Ác ma rồng.

Sau khi tham gia cuộc họp cao nhất cuối cùng của Tinh Hồng trước khi rời đi, Phong Kỳ đeo ba lô trở về Học phủ Tinh Thành.

Đầu tiên, hắn đến văn phòng của Bạch Phù Sinh, trình bày tình hình hơn một năm qua, đồng thời đưa ra hai môn công

pháp tu luyện mà dòng thời gian chính vẫn chưa đưa ra để giải thích.

Thấy hắn đưa ra môn công pháp tu luyện, Bạch Phù Sinh rất hài lòng.

Qua được cửa ải của Bạch Phù Sinh, hắn trở về ký túc xá.

Hơn một năm không về ký túc xá, căn phòng đã phủ đầy bụi, hắn mất một lúc để dọn dẹp và lau chùi ký túc xá.

Làm xong tất cả những việc này, hắn đến ngồi xuống ghế sofa, sau đó lấy một chiếc găng tay đặc biệt từ trong ba lô ra.

Chiếc găng tay này rất nhẹ, cảm giác khi chạm vào không khác gì da thịt, là do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thiết kế riêng cho hắn.

Bên trong găng tay được khảm ba viên tinh thạch Linh Năng nhỏ có độ tinh khiết cao, dùng để tiêu hao khi phác họa thuật pháp.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cân nhắc đến việc hắn không thể hấp thụ khí huyết sau khi kết thúc trạng thái Huyết Nguyên nên đã thiết kế riêng cho hắn chiếc găng tay này có thể hấp thụ khí huyết mọi lúc mọi nơi, dùng để tái tạo huyết nhục.

Chiếc găng tay còn được những người cấp cao của Tinh Hồng gọi vui là "Găng tay hồi sinh."

Phong Kỳ đeo găng tay vào tay phải.

Thử nắm tay lại, không thấy khó chịu gì, thậm chí còn không cảm thấy sự tồn tại của chiếc găng tay, giống như nó đã hòa làm một với da thịt.

Sau này hắn cần phải luôn đeo chiếc găng tay đặc biệt này khi hành động.

Sau khi chiến tuyến chính thức mở ra, ám sát có thể xảy ra bất cứ lúc nào, khi gặp phải kẻ địch mạnh, hắn chắc chắn phải mở lá bài tẩy là năng lực Huyết Nguyên.

Chiếc găng tay chính là bảo đảm cho hắn sau mỗi lần chiến đấu kết thúc.

Ngoài ra, trong ba lô đặc chế còn có ba hộp linh thạch tinh khiết cao đi kèm với găng tay hồi sinh và một hộp kim tiêm hoạt tính não.

Gáy của hắn cũng đã được cấy chip định vị của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Dùng để đội thu hồi não định vị theo dõi hắn.

Sau khi kiểm tra các vật phẩm trong ba lô, Phong Kỳ kéo khóa ba lô lại, sau đó lấy điện thoại ra gọi cho Lâm Nhiễm.

Đợi một lúc, điện thoại được kết nối, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến từ đầu dây bên kia:

"Kỳ ca, vẫn chưa nghiên cứu xong sao? Đến bao giờ thì định quay lại?"

Nghe thấy tiếng phàn nàn của Lâm Nhiễm, khóe miệng hắn nở nụ cười:

"Đã về ký túc xá rồi, lát nữa gọi học tỷ và các bạn cùng lớp, cùng ra ngoài tụ tập."

"Tôi sẽ đi tổ chức ngay, một tiếng sau gặp!"

Nghe thấy hắn đã trở về, Lâm Nhiễm tỏ ra rất phấn khích, lập tức đưa ra lời đảm bảo rồi cúp điện thoại.

Hết chương 872.

Chương 873. Kết Thúc

…

Tám giờ tối.

Ăn tối xong ở nhà ăn học phủ, Phong Kỳ dẫn một nhóm học sinh đến một bãi cỏ xanh ở sân vận động, ngồi thành vòng tròn.

Nhìn những người mặt đầy vẻ nghi ngờ, hắn quyết định nói rõ sự thật, chính thức mở ra chiến tuyến.

Hắn đã không ít lần nói rõ sự thật với những học sinh khác.

Nhưng đây là lần đầu tiên hắn nói rõ sự thật với Mộc Tinh trên chiến tuyến hy sinh.

Chiến tuyến sẽ phải đối mặt với rất nhiều thử thách, theo hắn thấy thì việc Mộc Tinh tham gia là rất cần thiết.

Trên chiến tuyến hy sinh này, hắn chỉ tính đến việc dùng vũ lực để giải quyết mọi vấn đề, còn những thay đổi trong tương lai thì không nằm trong phạm vi cân nhắc của hắn.

Nghĩ đến đây, hắn quay sang nhìn hòa thượng rồi nói:

“Hòa thượng, tên thật là Tuệ Hư, người thừa kế chiến đoàn Bát Nhã, đến Học phủ Tinh Thành là để điều tra thế lực phản bội của tộc Linh Năng đằng sau Nhạc Bình An, muốn lần theo dấu vết để tìm ra bảo vật kỳ diệu bị thế lực phản bội mang đi… Ta nói đúng chứ.”

Nói xong, khóe miệng Phong Kỳ nở một nụ cười.

Nghe những lời này, biểu cảm của hòa thượng có một thoáng trở nên nghiêm trọng nhưng rất nhanh đã che giấu đi,

sau đó cười toe toét gãi đầu:

“Kỳ ca, anh đang nói gì vậy? Tôi chẳng hiểu gì cả.”

“Kỳ ca, anh có ý nói hòa thượng này đến Học phủ Tinh Thành là có hành động bí mật?” Lâm Nhiễm ngồi bên cạnh hắn lập tức cau mày nói.

Mặc dù không hiểu rõ tộc Linh Năng, thế lực phản bội, bảo vật kỳ diệu… nhưng Lâm Nhiễm rõ ràng đã nghe ra ý tứ trong lời nói của Phong Kỳ, ánh mắt nhìn hòa thượng có chút thay đổi.

“Kỳ ca, anh lấy tin tức này từ đâu, chắc chắn là tin giả.”

Đối mặt với lời biện giải của hòa thượng, Phong Kỳ không giải thích.

Hắn nhìn lướt qua mọi người có mặt, rồi từ từ nói:

“Tiếp theo, ta sẽ nói cho các ngươi một bí mật về ta, nghe có vẻ khó tin nhưng hãy tin rằng những gì ta nói đều là sự thật.”

Nhìn Phong Kỳ, mọi người mơ hồ cảm thấy những gì Phong Kỳ sắp nói tiếp theo sẽ rất chấn động.

“Kỳ ca, nói nhanh đi, tôi ghét nhất là người nói chuyện vòng vo.” Hạ Long khàn giọng nói, sau đó liếc mắt nhìn Lữ Việt đang ngồi không xa.

Trước vẻ mặt mong đợi của họ, Phong Kỳ trầm ngâm một lúc để sắp xếp ngôn từ, rồi nói:

“Thực ra ta có khả năng tùy ý xuyên thoa giữa tương lai và hiện tại.”

Sau một thoáng im lặng, biểu cảm của mọi người thay đổi khác nhau.

Mộc Tinh vẻ mặt bàng hoàng, Lâm Nhiễm chìm vào suy tư, hòa thượng ánh mắt lấp lánh…

"Ta biết các ngươi khó hiểu về khái niệm này, bởi vì trước khi có được khả năng này, ta cũng kiên định tin vào khoa học nhưng có những thứ mà kiến thức khoa học hiện tại khó có thể giải thích được, trong đó có cả sự thay đổi trên người ta…"

Trong vẻ mặt phức tạp của mọi người, hắn bắt đầu kể lại những trải nghiệm của mình.

Mọi chuyện bắt đầu từ tiết học trước khi tốt nghiệp.

Từ khi biến thành Zombie, đến khi phát hiện ra Khu tránh nạn Tinh Thành từ đó biết được mình đã đến tương lai 1500 năm sau, từ đó biết được thế giới loài người đã bị hủy diệt.

Rồi đến từng mốc thời gian khám phá, muốn tìm ra nguyên nhân thế giới bị hủy diệt.

Trong thời gian đó biết được bên cạnh có người sói, cuối cùng tìm ra nguồn gốc giết chết Nhạc Bình An, gây ra sự hỗn loạn ở Học phủ Tinh Thành lúc bấy giờ.

Trong những chiến tuyến hy sinh này, hắn từng gia nhập Viện nghiên cứu khoa học trở thành nội ứng, cũng từng gia nhập chiến đoàn Lê Minh muốn theo bên cạnh Mộc Tinh bảo vệ cô trưởng thành, còn thành lập tổ chức Bình Minh ngầm chống lại thế lực Bóng Đen, cũng cùng Mê Vụ Chi Chủ bố trí tương lai… Từ lúc đầu kiên định tin rằng tương lai loài người chắc chắn sẽ thắng, đến từng bước hiểu rõ sự thật về cục diện thế giới.

Hắn không cố ý kể lại những nỗi khổ trên con đường đã đi nhưng nghe xong, hốc mắt của Lâm Nhiễm và những người khác đỏ hoe.

Nhìn Phong Kỳ vẫn tiếp tục kể chuyện với vẻ mặt tươi cười, họ không thể tưởng tượng được hắn đã trải qua vô số lần

thất bại, trong lòng đã phải chịu đựng bao nhiêu áp lực và đau khổ.

Đêm tối mờ ảo, đèn đường trên sân vận động tắt ngấm vào lúc rạng sáng.

Phong Kỳ vẫn đang kể cho một nhóm học sinh về những trải nghiệm của mình khi xuyên qua các mốc thời gian.

Những trải nghiệm trên nhiều mốc thời gian liên kết chặt chẽ với nhau, hắn dùng từng thông tin như một mảnh ghép, lần theo dấu vết để khám phá sự thật, phơi bày một thế giới tàn khốc trước mắt Lâm Nhiễm và những người khác.

Câu chuyện rất dài, mặc dù Phong Kỳ đã lược bỏ những phần không cần kể chi tiết trong trải nghiệm nhưng vẫn còn rất nhiều nội dung quan trọng cần thông báo cho Lâm Nhiễm và những người khác.

Những thông tin này liên quan chặt chẽ đến kế hoạch tiếp theo của chiến tuyến.

Chiến tuyến cũng sẽ dựa trên những thông tin này để triển khai các kế hoạch.

Hết chương 873.

Chương 874. Bất Ngờ

Hiểu được những thông tin này, Lâm Nhiễm và những người khác cũng có thể hiểu được vị trí của mình trong chiến tuyến tiếp theo.

Trời dần sáng, câu chuyện của Phong Kỳ đã đến lúc Mê Vụ Chi Chủ tử trận ngoài thành Cựu Nhật.

Câu chuyện cũng kết thúc tại đây.

"Kỳ ca, xem ra Sinh Vật Trận Địa cũng không phải toàn là kẻ máu lạnh vô tình, ít nhất theo tôi thấy thì Mê Vụ Chi Chủ là một kẻ trọng tình nghĩa, đáng tiếc là lập trường khác nhau khiến chúng ta trở thành kẻ thù… Nếu có thể, tôi nghĩ có thể thử kéo Mê Vụ Chi Chủ vào phe loài người của chúng ta, cùng nhau đối mặt với những thách thức bên ngoài."

Nghe xong lời kể của hắn, Lâm Nhiễm vẻ mặt nghiêm trọng nói.

"Cậu không cần lo lắng về vấn đề này, lão Mê thực sự là một trợ lực có thể kéo về, nếu hắn có thể toàn tâm toàn ý liên minh với phe loài người của chúng ta thì sẽ có lợi rất lớn cho sự phát triển tương lai của loài người… Nhưng chiến tuyến này thì không cần cân nhắc nữa, bây giờ chúng ta không thể đưa ra bất kỳ lời đảm bảo nào cho Mê Vụ Chi Chủ, cũng không thể khiến hắn tin phục."

"Trong trường hợp chưa thỏa thuận được các điều kiện mà chọn liên minh với hắn, có lẽ hắn sẽ đồng ý trên mặt nhưng trong quá trình hợp tác, hắn chắc chắn sẽ âm thầm bố trí kế hoạch nhắm vào chúng ta, theo hiểu biết của tôi về hắn, điều

này hoàn toàn có thể xảy ra, thậm chí còn có thể vì lợi ích mà đâm một nhát sau lưng chúng ta vào thời điểm quan trọng."

"Đúng vậy, một kẻ có thể nhẫn nhịn 1500 năm để bố trí tương lai, nếu không thể khiến hắn chân thành liên minh với loài người chúng ta thì chắc chắn sẽ là một mối họa lớn." Lâm Nhiễm lập tức gật đầu nói.

"Vậy là cậu tin những gì tôi nói rồi sao?"

"Thật sự có chút khó tin nhưng sau khi đối chiếu những trải nghiệm của ngươi với một loạt hành động trước đây của ngươi, ta thấy không có vấn đề gì."

"Ví dụ như ngươi bảo ta nghiên cứu thuật công kích tinh thần và công pháp chống ký sinh, vân vân."

"Ta cũng tin, ta thừa nhận, những gì ngươi nói đều là sự thật." Lúc này, hòa thượng cũng giơ tay nói.

"Được lắm hòa thượng, ngươi giấu sâu thật đấy, ta tưởng ngươi đến Học phủ Tinh Thành để chơi bời, không ngờ lại là người thừa kế của chiến đoàn Bát Nhã, đây có tính là cao thủ giả dạng thành người mới không?" Thái Quả ngồi bên cạnh hắn không nhịn được trợn mắt.

"Ta cũng tin, ngươi từng hỏi chúng ta trên lớp, nếu biết trước tương lai loài người chắc chắn sẽ diệt vong, chúng ta sẽ chọn buông xuôi chấp nhận sự sắp đặt của số phận, hay sẽ chọn đấu tranh vô nghĩa."

"Lúc đó ta đã hỏi ngược lại ngươi, nếu là ngươi, ngươi sẽ chọn thế nào, câu trả lời của ngươi là… nếu tương lai không như ta mong muốn, vậy thì hãy nỗ lực biến tương lai thành hình dạng lý tưởng trong lòng ta."

"Bây giờ ta đột nhiên hiểu tại sao ngươi lại hỏi những câu đó trên lớp."

Nhìn Lữ Việt vẫn lạnh lùng như cũ, Phong Kỳ cười gật đầu.

Hắn biết rằng đằng sau vẻ ngoài lạnh lùng của Lữ Việt cũng có một mặt ấm áp.

"A Kỳ, vậy là ở mốc thời gian này ngươi không muốn ta thành lập chiến đoàn Lê Minh, định giữ ta ở bên cạnh phải không?" Lúc này, Mộc Tinh lên tiếng hỏi.

"Ừ, học tỷ là nhân tố cốt lõi của chiến tuyến này, về sau chúng ta chắc chắn sẽ gặp phải rất nhiều thử thách, chỉ cần chúng ta có thể đứng vững ở Tinh Thành thì những thủ đoạn như ám sát sẽ không ảnh hưởng nhiều đến chúng ta, áp lực thực sự đến từ giao tranh trực diện, mà chỉ có học tỷ mới có chiến lực có thể độc lập tác chiến."

Nghe xong lời này, Mộc Tinh ngây ngốc gật đầu:

"Được, ta sẽ ở bên cạnh ngươi!"

Ngàn lời vạn ngữ không bằng một câu khẳng định chắc chắn.

Nhìn vẻ mặt ngây ngốc của Mộc Tinh, trong lòng hắn trào dâng một dòng nước ấm.

Sau khi Mộc Tinh nói rằng sẽ ở bên hắn đi trên chiến tuyến này, Thái Quả, Dương Tiểu Tâm, ba anh em nhà họ Hạ, Nghiêm Phục, Tu Hồng Vân và những người khác cũng lần lượt bày tỏ rằng họ sẵn sàng trở thành bạn đồng hành của hắn, cùng nhau đi trên chiến tuyến vô cùng nguy hiểm này.

Ánh mắt lướt qua những học sinh có vẻ mặt kiên định, Phong Kỳ nghiêm nghị gật đầu.

Ngay từ đầu hắn đã biết những học sinh này chắc chắn sẽ đồng ý trở thành bạn đồng hành của hắn, bởi vì họ trên nhiều mốc thời gian đã lựa chọn như vậy.

Nhưng mỗi lần nhìn thấy họ không chút do dự lựa chọn đứng về phía hắn, chiến đấu vì tương lai loài người, thậm chí trả giá bằng cả mạng sống, hắn vẫn cảm thấy xúc động.

Thời gian trôi đi, mặt trời dần mọc lên từ phía tây.

Không biết từ lúc nào, họ đã ngồi trên bãi cỏ xanh mướt của sân vận động cả một đêm.

"Kỳ ca, thế giới 1500 năm sau sẽ như thế nào?" Lúc này, Dương Tiểu Tâm tò mò hỏi.

"Mặt trời sẽ không bao giờ mọc nữa, treo trên bầu trời chỉ có một vầng trăng khuyết màu máu, toàn bộ thế giới một mảnh tĩnh lặng, khắp nơi đều là Sinh Vật Trận Địa, hoàn toàn biến thành chiến trường giết chóc mạnh được yếu thua."

Hết chương 874.

Chương 875. Biển Cả

Nghe xong lời này, Dương Tiểu Tâm ngẩng đầu nhìn mặt trời vẫn mọc như thường lệ, không khỏi cảm thán:

"Chúng ta vẫn có thể nhìn thấy mặt trời, thật tốt."

"Chúng ta đấu tranh, là để cho con cháu 1500 năm sau cũng có thể nhìn thấy mặt trời vẫn mọc như thường lệ, giống như những bậc tiền bối bảo vệ Tinh Thành năm xưa, vì hậu thế, vì con cháu mở ra một con đường."

"Được rồi, trước tiên đi ăn sáng, lát nữa quay lại rồi ta sẽ kể chi tiết cho các ngươi về kế hoạch tiếp theo của ta cho chiến tuyến này."

Nói xong, Phong Kỳ đứng dậy.

Lâm Nhiễm và những người khác thấy vậy cũng lần lượt đứng dậy, theo Phong Kỳ đi về phía nhà ăn của học phủ.

…

Vài ngày sau, tổ chức Bình Minh chính thức thành lập.

Bước đầu tiên trong kế hoạch chiến tuyến của Phong Kỳ là kiểm soát Tinh Thành.

Một tổ chức muốn có đủ chiến lực thì cần phải có hậu phương vững chắc, đảm bảo cho tổ chức đó hoạt động bình thường, cũng như hậu cần tiếp tế.

Tổ chức Bình Minh trước đây chịu thiệt là vì không có một cứ điểm ổn định.

Trong thời gian đối đầu với Viện nghiên cứu khoa học, họ chỉ có thể trốn tránh khắp nơi, không thể tập hợp được sức

chiến đấu.

Lần này, hắn chọn biến toàn bộ Tinh Thành thành hậu phương của "Tổ chức Bình Minh."

Đến lúc đó, khi cuộc chiến chính thức nổ ra, những thế lực ẩn núp của loài người cũng có thể có mục tiêu rõ ràng để đến đầu quân.

Nhưng muốn hoàn thành kế hoạch này thì phải thanh trừ sạch sẽ tất cả các thế lực lĩnh vực trong Tinh Thành.

Mục tiêu đầu tiên mà Phong Kỳ lựa chọn chính là liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực ở Tinh Thành.

Ở mốc thời gian hy sinh trước, Mê Vụ Chi Chủ đã từng khống chế được tầng lớp cao cấp của liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực, từ đó có được một danh sách các cứ điểm của liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực ở Tinh Thành.

Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên sẽ không giấu hắn danh sách này.

Lúc đó, Phong Kỳ đã ghi nhớ hết tất cả các cứ điểm trong danh sách.

Bây giờ, thông tin tình báo này đã phát huy tác dụng.

Ngoài liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực, còn có một mục tiêu chắc chắn phải thanh trừ, đó là tộc Dạ Ảnh nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ phách.

Theo hắn thấy, thế lực này không có gì đáng đe dọa.

Vấn đề duy nhất là làm thế nào để tiêu diệt tộc Dạ Ảnh một cách lặng lẽ.

Trước khi tổ chức Bình Minh đứng vững ở Tinh Thành, việc bại lộ trước thời hạn rõ ràng không phù hợp với các hành động tiếp theo.

Tiêu diệt thế lực này một cách lặng lẽ mới là lựa chọn tối ưu nhất của họ ở giai đoạn hiện tại, tránh bại lộ trước thời hạn làm tăng thêm rủi ro.

Với thực lực của Mộc Tinh, hoàn toàn có thể ngang nhiên tiêu diệt tộc Dạ Ảnh hiện tại, vấn đề là làm thế nào để giải quyết tộc Dạ Ảnh mà không gây sự chú ý của bên ngoài.

Không có cơ hội, Phong Kỳ quyết định tạo ra cơ hội.

Vì vậy, hắn đã lấy danh nghĩa là giáo viên chuyên ngành công pháp của Học phủ Tinh Thành, gửi một đơn xin đến Viện nghiên cứu Hổ phách.

Nội dung đơn xin chỉ là muốn dẫn học sinh đi tham quan Viện nghiên cứu Hổ phách.

Chờ ba ngày sau, một lá thư mời được gửi đến hộp thư của Phong Kỳ.

Người gửi email là chủ nhiệm Lưu của Viện nghiên cứu Hổ phách, người trước đây muốn tuyển hắn vào học sớm.

Đọc xong nội dung email, Phong Kỳ ngồi trước bàn làm việc, trong mắt hiện lên ý cười.

Hắn biết, thời cơ đã chín muồi.

…

Năm ngày sau.

Trụ sở Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

3 giờ chiều.

Một chiếc xe buýt lớn có in huy hiệu Tinh Thành Học Phủ từ từ dừng lại ở cổng lớn của Căn cứ Hổ Phách.

Cùng với tiếng mở cửa xe, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm cùng các học sinh khác bước xuống xe.

Muốn xin được quyền tham quan Viện Nghiên Cứu Hổ Phách không phải dễ dàng.

Hàng năm, các lớp chuyên ngành công pháp lớn đều nộp đơn xin tham quan với số lượng lớn nhưng trước giờ chỉ có rất ít lớp thực sự được chấp thuận.

Dù sao thì Viện Nghiên Cứu Hổ Phách không phải là bảo tàng, ý nghĩa tồn tại của nó là thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện của loài người.

Nhưng đối với việc xin được tư cách tham quan Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, Phong Kỳ rất tự tin.

Có ba lý do chính.

Thứ nhất, hắn đã dẫn dắt lớp công pháp giành chức vô địch "Giải đấu khái niệm Hổ Phách." do Viện Nghiên Cứu Hổ Phách tổ chức.

Thứ hai, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách có ý định tuyển thẳng hắn, chỉ là lúc đó hắn đã từ chối nhưng cũng không phải là hoàn toàn từ chối.

Hắn vẫn là người đạt giải thưởng Cống hiến xuất sắc của loài người, đơn xin sẽ được coi trọng.

Thứ ba, trong danh sách tham quan có tên Lâm Nhiễm.

Lâm Nhiễm có sức hấp dẫn rất lớn đối với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, hoặc có thể nói là đối với tộc Dạ Ảnh đứng sau Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Lúc này hắn thậm chí còn nghi ngờ, ban đầu Lâm Nhiễm được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách tuyển thẳng vì thiên phú về thuật pháp, chính là vì tộc Dạ Ảnh đã nhìn trúng thiên phú về thuật pháp của Lâm Nhiễm.

Hết chương 875.

Chương 876. Truyền Tin

Dù sao thì mục đích cốt lõi của tộc Dạ Ảnh là lợi dụng nguồn lực và nhân tài của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách để tạo ra một loại thuật pháp siêu cấp phục vụ cho sự phát triển của tộc chúng.

Lý do này hoàn toàn hợp lý.

Lần lượt xuống xe, Phong Kỳ nhìn về phía cổng lớn của Căn cứ Hổ Phách.

Lúc này đã có nhân viên chờ sẵn ở cổng lớn.

Thấy Phong Kỳ, anh ta lập tức tiến lên hai bước bắt đầu xác nhận danh tính.

Dùng thiết bị trong tay chiếu vào mặt Phong Kỳ, ngay lập tức thông tin chi tiết hiện lên trên màn hình thiết bị.

Sau khi xác định danh tính xong, nhân viên vẫy tay về phía sau, ngay lập tức cánh cửa kim loại co giãn trượt sang một bên, nhân viên an ninh đứng trước cổng cũng lần lượt đi về hai bên, nhường đường.

“Thầy Phong, trong Căn cứ Hổ Phách có nhiều khu vực nhạy cảm nên không được phép quay phim, mong thầy hợp tác với chúng tôi.”

“Yên tâm, tôi hiểu quy định.”

Phong Kỳ lập tức gật đầu tỏ ý hiểu, sau đó quay sang nhìn Lâm Nhiễm và những người khác rồi nói:

“Đem tất cả các thiết bị điện tử mang theo người để trong phòng an ninh trước, lúc chúng ta rời đi sẽ mang theo sau.”

Nói xong, hắn đi trước qua cánh cửa kim loại, đến trước cửa an ninh rồi lấy điện thoại mang theo người ra bỏ vào hộp lưu trữ bên cạnh.

Sau khi đi qua cửa an ninh, thiết bị không phát ra tiếng báo động.

Lúc này hắn quay người nhìn Lâm Nhiễm và những người khác đang đi tới.

Thực ra trên người hắn ngoài điện thoại, ở gáy còn được gắn một thiết bị định vị nhỏ.

Nhưng chip định vị do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng phát triển không phải là vật liệu thông thường chế tạo, khi thiết kế nghiên cứu đã sớm nghĩ đến trường hợp đặc biệt xảy ra.

Trải qua nhiều lần nâng cấp trong 1500 năm, thiết bị định vị này thậm chí có thể đánh lừa thiết bị dò tìm trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, đã đạt đến mức độ gần như hòa làm một với cơ thể.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thậm chí còn tính đến vấn đề chip định vị có thể rơi ra sau khi hắn mở Huyết Nguyên, lần này đã gắn chặt chip vào xương gáy của hắn, chứ không chỉ đơn thuần là gắn vào thịt.

Lúc này, Lâm Nhiễm và những người khác đã lần lượt qua cửa an ninh và cất các vật dụng điện tử mang theo người vào hộp lưu trữ.

Nhân viên phụ trách đưa họ đi tham quan lúc này lái một chiếc xe tham quan đến.

Phong Kỳ lên xe trước, ngồi cạnh nhân viên, Lâm Nhiễm và những người khác cũng lần lượt lên xe.

Trong lúc đếm số người, Phong Kỳ chớp mắt với Mộc Tinh đang ngồi ở hàng ghế thứ tư phía sau.

Mộc Tinh hiểu ý gật đầu.

Sau khi đếm xong số người, xe tham quan từ từ tiến về phía quần thể kiến trúc của Căn cứ Hổ Phách ở xa xa.

Trên đường đi, nhân viên rất nhiệt tình giới thiệu về lịch sử của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Trong đó có nói đến nhiều nội dung không được ghi chép trong sách giáo khoa.

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách được thành lập vào giai đoạn đầu của thời kỳ đại nạn, khi đó học thuyết tu luyện của loài người vẫn chưa hình thành, chỉ biết rằng trên trời dưới đất xuất hiện một loại vật chất đặc biệt, các học giả loài người gọi loại vật chất đặc biệt này là "Linh khí."

Thời gian đó, loài người rất muốn biết linh khí đã làm cho Sinh Vật Trận Địa trở nên mạnh mẽ như thế nào.

Loài người có thể sao chép cách phát triển và trở nên mạnh mẽ nhanh chóng này hay không.

Khái niệm học thuyết tu luyện ra đời.

Khi đó, các phòng nghiên cứu linh khí xuất hiện rất nhiều ở các thành phố lớn, những phòng nghiên cứu linh khí này chính là hình mẫu ban đầu của các viện nghiên cứu công pháp.

Do giai đoạn đầu chưa có hệ thống khu vực tiếp tế tiền tuyến hoàn thiện, loài người có thể thu được nguồn tài nguyên sản xuất trong lĩnh vực vô cùng hạn chế, trong bối cảnh khó khăn như vậy, mỗi viện nghiên cứu linh khí có thể phân bổ được nguồn tài nguyên vô cùng hạn chế.

Khi đó, những người đứng đầu Tinh Thành đã thúc đẩy việc tái tổ chức các phòng nghiên cứu linh khí, tập trung nguồn tài nguyên để sử dụng nhằm đẩy nhanh quá trình nghiên cứu linh khí.

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách ra đời trong bối cảnh như vậy.

Sự thật đã chứng minh rằng quyết định của những người đứng đầu Tinh Thành khi đó là sáng suốt, so với việc phân bổ nguồn tài nguyên một cách phân tán, rõ ràng việc tập trung nguồn tài nguyên và nhân tài mới có thể phát triển tốt hơn học thuyết tu luyện.

Nhưng thời đại đó, mọi thứ đều khó khăn.

Các học giả loài người vẫn chưa xây dựng được một kho dữ liệu tài nguyên lĩnh vực hoàn chỉnh.

Các học giả của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách thời kỳ đầu thường xuyên bị bức xạ của vật chất Linh Năng đặc biệt, chức năng cơ thể bị phá hủy, tuổi thọ trung bình không quá 40 tuổi.

Giống như Thần Nông nếm trăm cỏ, nội dung kho dữ liệu ban đầu thậm chí có thể nói là dùng mạng để đổi lấy.

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách khi đó nhân tài đông đảo, đã đóng góp to lớn cho việc hoàn thiện khái niệm học thuyết tu luyện.

Hết chương 876.

Chương 877. Lực Lượng

Vào thời kỳ đỉnh cao nhất, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách thậm chí còn vượt qua Viện Nghiên Cứu Ngân Hà, trở thành cơ quan nghiên cứu công pháp sáng giá nhất thời bấy giờ.

Lúc này, xe tham quan đến trước một bức tượng máy bay, có thể thấy trên bia đá màu trắng trước bức tượng khắc đầy tên người.

Lâm Nhiễm ngồi sau Phong Kỳ lúc này tò mò lên tiếng hỏi:

"Bức tượng này lại có lai lịch gì?"

Đối mặt với câu hỏi, nhân viên lái xe tham quan tiến gần đến bức tượng máy bay, sau đó chỉ vào bia đá màu trắng trước bức tượng giới thiệu:

"Những cái tên trên bia tưởng niệm này đều là những phi công thời kỳ đầu của đại nạn."

"Phi công?"

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm tỏ ra tò mò hơn, rõ ràng không hiểu tại sao bia tưởng niệm phi công lại được đặt trong Căn cứ Hổ Phách.

"Đúng vậy, họ đã có những đóng góp không thể phai mờ cho sự phát triển của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, thậm chí có thể nói rằng nếu không có họ liều chết vận chuyển tài nguyên lĩnh vực thì sẽ không có Viện Nghiên Cứu Hổ Phách như ngày nay."

Sau đó, nhân viên kể về một khó khăn lớn khác mà Viện Nghiên Cứu Hổ Phách phải đối mặt vào thời kỳ đầu của đại

nạn.

Đó chính là sự thiếu hụt tài nguyên.

Tinh Thành tái tổ chức các phòng nghiên cứu linh khí thực sự đã đóng vai trò quan trọng trong việc thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện.

Nhưng vẫn phải đối mặt với một thách thức lớn.

Lúc đó, việc vận chuyển tài nguyên lĩnh vực rất nguy hiểm.

Thời đó chưa có hệ thống nhận dạng khu vực nguy hiểm trên không như bây giờ, máy bay trong quá trình vận chuyển chắc chắn sẽ phải đi qua một số lĩnh vực, có rất nhiều phi công lái máy bay vận tải đã hy sinh mạng sống vì vận chuyển tài nguyên vào các lĩnh vực có quy tắc khác nhau.

Tuyến bay an toàn hiện nay chính là do những phi công này dùng mạng sống để tạo nên.

Phong Kỳ đã biết về lịch sử của bia tưởng niệm này sau khi Mê Vụ Chi Chủ nắm quyền kiểm soát Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Lúc này nghe lại, trong lòng hắn vẫn vô cùng kính trọng.

Từng tấc đất trên Căn cứ Hổ Phách đều khắc ghi vinh quang, từng là ngọn đèn soi đường cho loài người trên con đường tìm kiếm hy vọng, còn bây giờ hắn phải làm là rửa sạch những vết nhơ trên đó, tái hiện vinh quang của Hổ Phách.

Nhưng bây giờ thời cơ chưa chín muồi, hắn vẫn phải chờ đợi.

Chỉ cần có thể vào được căn cứ chính Hổ Phách, hắn sẽ có cơ hội giải quyết vấn đề này.

Xe tham quan tiếp tục tiến về phía trước, đến mỗi khu vực, nhân viên đều sẽ giới thiệu về lịch sử của các công trình trên

đường đi.

Những câu chuyện đằng sau những câu chuyện thật cảm động.

Nghe nhân viên giới thiệu, Phong Kỳ tưởng tượng lại những thước phim lịch sử.

Cảm giác đồng nhất về dân tộc và lịch sử chảy trong tim hắn, hắn như nhìn thấy nhiều bóng người bận rộn trong thước phim đen trắng, họ nhiệt tình vạch ra tương lai, mơ về thời kỳ thịnh vượng rực rỡ của loài người.

Người trước trồng cây, người sau hưởng bóng mát.

Không thể phủ nhận rằng bản chất của con người là ích kỷ nhưng chính sự vô tư của một số ít người đã giúp nền văn minh nhân loại được tiếp nối.

Tinh thần cống hiến được khắc ghi trong trái tim của từng thế hệ, như một thứ di sản, lan tỏa vô hạn.

Trách nhiệm của thời đại giờ đã đặt lên đôi vai hắn.

Ta không thể chối từ!

Lướt qua từng bức tượng anh hùng, như thể đã tiếp nhận được cây gậy tiếp sức di sản, Phong Kỳ thầm hứa trong lòng.

Trời dần tối, Căn cứ Hổ Phách về đêm sáng rực ánh đèn.

Lúc này, xe tham quan đi đến tòa nhà trụ sở chính nổi bật nhất, tòa nhà này nằm ở vị trí trung tâm của căn cứ, dưới ánh đèn trông giống như một thanh kiếm vàng khổng lồ cắm thẳng lên trời.

Xe tham quan đến trước tòa nhà trụ sở chính rồi dừng lại, Phong Kỳ và những người khác lần lượt xuống xe.

“Thời gian tham quan là ba ngày, ngày mai tôi sẽ tiếp tục đưa các vị đi tìm hiểu các khu vực khác, trước tiên chúng ta

hãy đi ăn tối.”

Nói xong, nhân viên mỉm cười nhìn Phong Kỳ:

“Thầy Phong trước đây đã đến Căn cứ Hổ Phách chưa?”

“Không, tôi cũng là lần đầu đến thăm.” Hắn lập tức lắc đầu nói.

Hắn đã rất hiểu tình hình bên trong căn cứ Hổ Phách.

Trong thời gian Chủ nhân Mê Vụ bế quan ở tuyến hy sinh trước, hắn toàn quyền phụ trách mọi công việc của Hổ Phách, trong thời gian đó hắn đã tìm hiểu chi tiết về cơ cấu phòng ban của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Chỉ là những lời này, hắn không thể nói rõ ràng.

Đi theo nhân viên vào căn cứ, họ đi thẳng đến nhà ăn của căn cứ Hổ Phách.

Trong bữa ăn, nhân viên đã giới thiệu chi tiết về tiêu chuẩn ăn uống của Viện Nghiên cứu Hổ phách, cũng như nguồn gốc thực phẩm.

Ăn tối xong, họ theo nhân viên bắt đầu tham quan một số phòng ban mở cửa cho bên ngoài của căn cứ, tìm hiểu nhiều kiến thức về nghiên cứu công pháp.

Đến mười giờ tối.

Nhân viên đưa họ đến khu nhà ở, sắp xếp cho họ một phòng đôi.

Hết chương 877.

Chương 878. Giải Cứu

Trước khi rời đi, nhân viên đặc biệt dặn dò không được đi lại tùy tiện trong căn cứ vào ban đêm, nếu không sẽ phải chịu một loạt trách nhiệm.

Về vấn đề này, Phong Kỳ đương nhiên đưa ra lời đảm bảo chắc chắn.

Hai người một phòng, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm ở chung một phòng.

Sau khi vào phòng, Lâm Nhiễm cảnh giác bắt đầu lục soát trong phòng.

"Ngươi làm gì vậy?"

Lâm Nhiễm nghe vậy, lập tức ra hiệu im lặng, sau đó khẽ nói:

"Ta sợ trong phòng có thiết bị nghe lén, để chắc ăn nên kiểm tra trước."

"Yên tâm, ở đây không có thiết bị nghe lén, ta ở đây mấy năm rồi, ta rất rõ bố cục bên trong." Phong Kỳ lập tức xua tay.

Hắn hoàn toàn có thể hiểu được sự cảnh giác của Lâm Nhiễm nhưng tộc Dạ Ảnh đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ không cố ý phòng bị họ.

Theo quan điểm của Viện Nghiên cứu Hổ phách, họ chỉ là những người tham quan bình thường mà thôi.

Cho dù là lý lịch hay các khía cạnh khác đều không có bất kỳ sơ hở nào.

Nghe hắn giải thích, Lâm Nhiễm lập tức thở phào nhẹ nhõm.

“Không cần lo lắng, cứ theo kế hoạch của ta mà hành động, sẽ không có vấn đề gì.”

Về bố cục bên trong căn cứ Hổ Phách, Phong Kỳ đã vẽ thành bản đồ để Lâm Nhiễm và những người khác ghi nhớ.

Bước đầu tiên của kế hoạch là chiếm quyền kiểm soát bảng điều khiển khu vực cốt lõi của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Chỉ cần có được quyền hạn, những gì xảy ra bên trong căn cứ Hổ Phách sẽ không thể truyền ra ngoài.

Còn về sức chiến đấu của tộc Dạ Ảnh, theo hắn thấy thì không đáng nhắc đến.

Có Mộc Tinh ở đây, tộc Dạ Ảnh không thể chống đỡ nổi.

Đến mười một giờ đêm.

Tiếng gõ cửa vang lên, Phong Kỳ đang lật sách liền liếc mắt ra hiệu với Lâm Nhiễm, Lâm Nhiễm ở giường bên cạnh lập tức đứng dậy xuống giường, đến cửa phòng mở cửa.

Người xuất hiện ở cửa là một người đàn ông trung niên, ông ta đeo kính không gọng, tóc ngắn, mặc áo sơ mi trắng, làn da màu lúa mì khỏe mạnh, đôi mắt sâu thẳm và sáng, sống mũi cao thẳng.

Phong Kỳ không xa lạ gì với người này.

Chính là chủ nhiệm Lưu đã đích thân đến Tinh Thành Học Phủ trước đây, muốn tuyển hắn vào học sớm.

Lần này, thư mời của Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng chính là do chủ nhiệm Lưu gửi đến.

Thấy người quen, Phong Kỳ lập tức đứng dậy chào hỏi:

“Chủ nhiệm Lưu.”

Thông qua thông tin tình báo của mốc thời gian trước, bây giờ hắn có thể chắc chắn rằng chủ nhiệm Lưu đã bị tộc Dạ Ảnh khống chế.

Nói chính xác hơn, tên này đã đầu quân cho tộc Dạ Ảnh, không phải bị dụ dỗ thuần túy.

Hắn vô cùng căm ghét những kẻ phản bội loài người.

Nhưng hắn đương nhiên sẽ không biểu lộ điều đó ra mặt.

Sau khi nhiệt tình chào đón chủ nhiệm Lưu vào nhà và mời ngồi, hắn mỉm cười mở lời:

"Chủ nhiệm Lưu, lần này có thể đến thăm Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, phải cảm ơn sự ủng hộ của ông."

Sau một hồi xã giao, chủ nhiệm Lưu nói ra mục đích đến đây:

"Phong Kỳ, thiên phú của ngươi ai cũng thấy rõ, ở lại Tinh Thành Học Phủ chỉ làm chôn vùi năng lực của ngươi, ta thay mặt Viện Nghiên Cứu Hổ Phách một lần nữa gửi lời mời đến ngươi, hy vọng ngươi có thể đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cống hiến thiên phú của mình."

Nói xong, chủ nhiệm Lưu chuyển giọng:

"Phong Kỳ, ngươi đã từng tiếp xúc với nội dung nghiên cứu thuật pháp chưa?"

Nghe xong lời này, hắn lập tức hiểu ra ý định của chủ nhiệm Lưu.

Coi trọng thiên phú nghiên cứu công pháp của hắn là giả, cho rằng thiên phú của hắn có thể phát huy tác dụng tốt hơn trong nghiên cứu thuật pháp mới là thật.

Thể chất của tộc Dạ Ảnh không tương thích với công pháp tu luyện của loài người.

Nhưng thuật pháp liên quan đến quy tắc trời đất, liên quan đến nguyên tố linh khí, bất kỳ thuật pháp nào cũng có thể dùng chung cho toàn bộ chủng tộc, chỉ có mạnh yếu khác nhau.

Mục đích của tộc Dạ Ảnh kiểm soát Viện Nghiên Cứu Hổ Phách chính là muốn thông qua nỗ lực của các học giả hàng đầu loài người để tạo ra một loại thuật pháp siêu cấp cho tộc mình.

Hiểu được nguyên nhân trong đó, hắn không khỏi liếc nhìn Lâm Nhiễm.

Là thiên tài nghiên cứu thuật pháp, hắn được Viện Nghiên Cứu Hổ Phách chuyên về nghiên cứu công pháp tuyển dụng trước thời hạn, rõ ràng cũng có liên quan đến nguyên nhân này.

Nhưng có một điều không thể nghi ngờ, đó chính là thiên phú của Lâm Nhiễm.

Xứng đáng là thiên tài thuật pháp có thiên phú nhất thời đại này, càng là người hiếm hoi để lại dấu ấn đậm nét trong lịch sử.

“Chủ nhiệm Lưu, thật ngại quá, tôi tạm thời chưa có ý định gia nhập Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, còn về nghiên cứu thuật pháp, tôi chưa từng tiếp xúc.”

Nghe xong lời này, trên mặt chủ nhiệm Lưu hiện lên một tia tiếc nuối.

Nhưng rõ ràng ông ta vẫn chưa từ bỏ ý định, sau đó cười nói:

“Đừng vội từ chối, lát nữa ngươi theo ta đến văn phòng một chuyến, ta có vài thứ cho ngươi xem, biết đâu sẽ thay đổi suy nghĩ của ngươi.”

“Thứ gì vậy?”

“Một số tài liệu lịch sử về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, có lẽ sẽ khiến ngươi hứng thú với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.”

Hết chương 878.

Chương 879. Niềm Tin

“Được thôi, tôi rất hứng thú với lịch sử của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.” Hắn lập tức gật đầu đồng ý.

Sau một hồi trò chuyện phiếm, hắn theo chủ nhiệm Lưu rời khỏi phòng, đi về khu vực trung tâm của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Rõ ràng chủ nhiệm Lưu không muốn dẫn hắn đi xem tài liệu lịch sử, hắn hiểu rõ điều này trong lòng.

Thông tin từ dòng thời gian trước khiến suy nghĩ của chủ nhiệm Lưu trở nên gần như trong suốt trước mặt hắn.

Lúc này, tộc Dạ Ảnh rõ ràng không muốn từ bỏ hắn, cho rằng hắn có thể có thiên phú xuất chúng về nghiên cứu thuật pháp, có thể góp sức xây dựng nên cấu trúc thuật pháp siêu cấp của tộc Dạ Ảnh.

Bây giờ hắn chủ động đưa mình đến, trong mắt tộc Dạ Ảnh chẳng khác nào dê vào miệng cọp.

Trong Tinh Thành Học Phủ không tiện ra tay nhưng Viện Nghiên Cứu Hổ Phách lại là sân nhà của bọn chúng.

Mà năng lực thiên phú duy nhất của tộc Dạ Ảnh chính là năng lực “Kiểm soát tinh thần.”

Tiếp theo phải đối mặt với điều gì, không cần nói cũng biết.

Nhưng Phong Kỳ không hề sợ hãi, trên xương cốt của hắn trên tuyến chiến đấu này được khắc những đường vân tím, muốn dùng thủ đoạn mê hoặc tinh thần để khống chế hắn thì chẳng khác nào mơ mộng hão huyền.

Quan trọng nhất là hắn sắp tiến vào khu vực trung tâm của Hổ Phách, gặp tộc Dạ Ảnh.

Với hắn mà nói, thế lực này chẳng có gì đáng sợ.

Nếu không phải sợ bại lộ trước thời hạn làm tăng thêm rủi ro thì chỉ riêng Mộc Tinh đã đủ để đánh sập toàn bộ tộc Dạ Ảnh.

Trước khi đi, hắn liếc mắt ra hiệu với Lâm Nhiễm.

Hắn biết Lâm Nhiễm sẽ hiểu ý hắn.

Đi theo chủ nhiệm Lưu theo con đường quen thuộc, bọn họ đến khu vực trung tâm của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Đập vào mắt chính là đài điều khiển ở khu vực trung tâm.

Đài điều khiển này có quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, có thể điều khiển mọi thiết bị trong Viện Nghiên Cứu Hổ Phách hoạt động hoặc đóng cửa, cũng có thể thông qua đài điều khiển để cắt đứt toàn bộ nguồn điện của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Hắn chỉ liếc mắt nhìn rồi không để ý nữa.

Tiếp tục đi theo chủ nhiệm Lưu một đoạn, bọn họ dừng lại trước căn phòng A-1 của khu vực trung tâm.

Lúc này, chủ nhiệm Lưu đẩy cửa phòng, đi vào trước.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Bên trong căn phòng giống như một phòng thí nghiệm, bên trong bày rất nhiều thiết bị, hoàn toàn không giống như văn phòng.

Điều kỳ lạ là, trên các thiết bị khoa học ở đây đều dán đầy những tờ giấy vàng giống như bùa chú, tạo nên một cảm giác kỳ lạ không thể nói nên lời.

Đi qua đống thiết bị khoa học chất đống, chủ nhiệm Lưu đột nhiên quay lại nhìn hắn, trên mặt nở một nụ cười.

Chỉ thấy ông ta từ từ rút điện thoại từ trong túi ra, đưa tay ấn một cái.

Ngay lập tức, từ cửa phòng truyền đến tiếng bánh răng ăn khớp, rõ ràng là cửa lớn đã bị khóa.

"Phong Kỳ, chúng ta đối với ngươi có thể coi là rất có thành ý rồi, ban đầu chúng ta không muốn khống chế ngươi, còn chuẩn bị bỏ ra rất nhiều tài nguyên để bồi dưỡng ngươi."

"Khống chế ta? Có ý gì?" Hắn giả vờ ngạc nhiên nói.

"Nói thật với ngươi, chúng ta tin rằng ngươi có thiên phú hiếm thấy trong lịch sử về lĩnh vực nghiên cứu công pháp, trong lĩnh vực nghiên cứu thuật pháp cũng có thể có một phen tạo hóa, đây cũng là lý do chúng ta không muốn trực tiếp khống chế ngươi."

"Dù sao thì sau khi bị khống chế tinh thần, ít nhiều gì cũng sẽ bị tổn thương, sẽ ảnh hưởng đến việc nghiên cứu sau này." Nói xong, chủ nhiệm Lưu cười chỉ vào thái dương.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Ở dòng thời gian trước, hắn vẫn luôn có một thắc mắc, tại sao Viện Nghiên Cứu Hổ Phách không chọn cách trực tiếp khống chế tinh thần Lâm Nhiễm, mà lại chọn cách che giấu để lợi dụng Lâm Nhiễm.

Hắn đã từng hỏi Dạ Lão Nhị về vấn đề này.

Dạ Lão Nhị giải thích rằng, quá trình khống chế tinh thần có một số rủi ro, có thể trong quá trình thực hiện sẽ gây ra tổn thương tinh thần khó lành cho người bị thi triển thuật, thậm chí khiến người bị khống chế mất trí.

Thiên phú của Lâm Nhiễm không thể sao chép được, tộc Dạ Ảnh rõ ràng không muốn mạo hiểm với Lâm Nhiễm, cái giá phải trả cho việc làm như vậy quá lớn.

Nhưng đối mặt với hắn liên tục từ chối, tộc Dạ Ảnh rõ ràng đã mất kiên nhẫn.

"Ngươi muốn hại ta? Chẳng lẽ không sợ Tinh Thành Học Phủ bên kia không thể giải thích sao? Nếu ngươi ở đây hại ta, hệ thống giám sát trong Viện Nghiên Cứu Hổ Phách có thể chứng minh ta đã đến đây với ngươi."

"Yên tâm, lúc đến đây ta đã tắt hệ thống giám sát rồi, hơn nữa ta cần sửa một lỗi trong lời ngươi, không phải ta muốn hại ngươi, mà là toàn bộ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách muốn hại ngươi."

"Còn về việc phải giải thích với Tinh Thành Học Phủ như thế nào, đến lúc đó ngươi bị khống chế sẽ tự mình giải thích với Tinh Thành Học Phủ, ta không cần lo lắng về điều này."

Hết chương 879.

Chương 880. Chiến Thuật

Nói xong, chủ nhiệm Lưu lui sang một bên, cung kính cúi đầu.

Chỉ thấy mấy bóng người từ sau thiết bị đi ra.

Người đi đầu, Phong Kỳ rất quen thuộc.

Nó có làn da xanh nhạt, thân hình giống người, đôi mắt màu tím trông rất yêu dị, nhìn kỹ như thể có thể hút hồn người.

Phong Kỳ không rõ tên thật của nó là gì nhưng kể từ khi Viện Nghiên Cứu Hổ Phách bị Mê Vụ Chi Chủ khống chế, tên của nó đã được đổi thành "Dạ Lão Nhị."

Nhìn Dạ Lão Nhị đang nhếch mép cười, hắn thầm cười trong lòng.

Gặp lại rồi, duyên phận thật!

Không nói nhiều lời vô nghĩa, lúc này Dạ Lão Nhị lấy ra một vật giống như điều khiển từ xa, đưa tay ấn xuống, lập tức từ trên trần nhà bắn ra mấy sợi dây thép, quấn chặt vào tứ chi của hắn.

Lúc này, dây thép co lại, cơ thể hắn từ từ lơ lửng giữa không trung.

Đồng thời, các thiết bị dán đầy bùa chú xung quanh bắt đầu hoạt động, linh khí nồng đậm từ bên trong phun ra nhanh chóng lan tỏa khắp căn phòng.

Trên mặt đất cũng hiện ra một hình vẽ quỹ tích trận pháp lớn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ trong lòng không khỏi cảm thán, hắn không ngờ tộc Dạ Ảnh lại nghiên cứu ra được cả một bộ thủ đoạn khống chế người.

Có thể nói, các thiết bị và công cụ trong căn phòng này đều được chế tạo riêng để tăng cường thủ đoạn khống chế tinh thần.

Thấy hắn bị trói, trên mặt Dạ Lão Nhị không giấu được vẻ phấn khích.

Rõ ràng là coi hắn như con cừu non chờ làm thịt.

Đến lúc này, Phong Kỳ cũng không nhịn được cười theo:

"Làm phiền hỏi một câu, bây giờ mấy giờ rồi?"

"Hỏi cái này làm gì?" Dạ Lão Nhị giọng trầm trầm nói, trong lúc nói chuyện, ánh sáng màu tím trong mắt lóe lên.

"Cứ coi như là nguyện vọng trước khi bị khống chế đi."

"Một giờ mười phút sáng." Dạ Lão Nhị nhìn vào bộ điều khiển trong tay, trả lời, rõ ràng không cho rằng hắn còn khả năng chống cự.

Lời của Dạ Lão Nhị vừa dứt, bên ngoài đột nhiên có tiếng nổ lớn, mặt đất cũng rung chuyển theo.

"Xem ra, trò chơi có thể kết thúc rồi!"

Nhận ra thời cơ đã chín muồi, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Huyết Nguyên khởi động!

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh.

Đùng! Đùng! Đùng!

Tiếng đập của trái tim ngày càng nhanh, như tiếng trống trận vang lên, chấn động tâm hồn.

Trong ánh mắt khó tin của Dạ Lão Nhị và những người tộc Dạ Ảnh khác, thân hình hắn bị sương máu bao phủ, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường mà cao lên.

Sương máu không ngừng ngưng tụ thành máu thịt.

Những đường vân màu tím và màu máu đan xen bay múa trên cơ thể hắn, ngọn lửa màu xanh đen từ trong ra ngoài bốc lên, hơi thở uy áp khủng bố không ngừng tăng lên, khiến các thành viên tộc Dạ Ảnh kinh ngạc đứng sững tại chỗ.

Bụp! Bụp!

Những sợi dây thép quấn quanh tứ chi lần lượt đứt đoạn, Phong Kỳ ầm ầm rơi xuống đất.

Đứng trên trận pháp khổng lồ tỏa ra ánh sáng màu tím, hắn như một con quỷ bò ra từ địa ngục, toàn thân tràn ngập hơi thở tà ác, đáng sợ.

Hắn ngẩng đầu nhìn các thành viên tộc Dạ Ảnh, hai nắm đấm từ từ siết chặt, phát ra tiếng nổ lách tách của khớp xương.

Nhìn những thành viên tộc Dạ Ảnh đã không còn biết làm gì, khóe miệng hắn nở một nụ cười dữ tợn:

“Tiếp theo, đến lượt ta chủ động!”

…

Trong ánh mắt khó tin của Dạ Lão Nhị và những người tộc Dạ Ảnh khác, Phong Kỳ đã hoàn thành quá trình tiến hóa hình thái Huyết Nguyên.

Chiều cao hơn ba mét, mặc dù không mạnh bằng sự biến đổi Huyết Nguyên trên dòng thời gian chính.

Nhưng cũng tràn đầy cảm giác áp bức.

Những đường vân màu tím và màu máu phủ khắp người theo hơi thở của hắn mà biến đổi, dưới sự phản chiếu của ngọn

lửa màu xanh đen trông như những con rồng dữ tợn.

Đứng đó mà không giận tự uy.

Sự thay đổi của Phong Kỳ rõ ràng nằm ngoài dự đoán của những người tộc Dạ Ảnh.

Trong mắt Dạ Lão Nhị không giấu được vẻ sợ hãi.

Sự bình tĩnh trước đó đã biến mất không còn.

Trên người Phong Kỳ, hắn cảm nhận được áp bức từ cấp độ huyết thống, có thể khẳng định rằng Phong Kỳ đột biến trước mặt là một sinh vật mạnh hơn hắn rất nhiều.

Hắn vô thức nuốt nước bọt, nhận ra tình hình đã vượt khỏi tầm kiểm soát của mình, cơ thể bắt đầu run rẩy nhẹ không ngừng.

Theo góc nhìn của những người tộc Dạ Ảnh, chúng rõ ràng không thể hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

Nhận được email Phong Kỳ gửi đến xin tham quan Viện Nghiên cứu Hổ phách, chúng vốn tưởng rằng đây là cừu vào miệng hổ.

Ban đầu, chúng định cho Phong Kỳ thêm một cơ hội nữa, nếu lần này vẫn không chịu gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách thì chỉ còn cách chọn phương án cuối cùng, đó là khống chế tinh thần hắn hoàn toàn.

Thậm chí tộc Dạ Ảnh đã nghĩ đến kế hoạch kiểm soát Phong Kỳ sau này.

Đầu tiên là để hắn chủ động nghỉ việc ở Tinh Thành Học Phủ, sau đó nộp đơn xin gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, đích đến cuối cùng là trở thành một mắt xích trong "Kế hoạch thuật pháp siêu cấp." của tộc Dạ Ảnh, cả đời sẽ nỗ lực để hoàn thiện thuật pháp này.

Hết chương 880.

Chương 881. Phương Án

Làm như vậy có lẽ sẽ lãng phí một phần thiên phú của Phong Kỳ nhưng đối mặt với hắn, người vẫn luôn không chịu gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách thì việc trở thành công cụ cũng không phải là một lựa chọn tích cực.

Kế hoạch này theo chúng thấy thì không thể có bất kỳ sai sót nào.

Cuối cùng thì chúng đã xem xét kỹ lưỡng mọi thông tin về Phong Kỳ, nói cho cùng thì hắn chỉ là một thiếu niên 17 tuổi mà thôi.

Nhưng lúc này nhìn thấy cự nhân khổng lồ màu máu đứng trước mặt, chúng nhận ra tình hình đã hoàn toàn mất kiểm soát.

"Phong Kỳ… Chúng ta có thể hòa giải không, chúng ta sẵn sàng trả một cái giá chắc chắn, đây là Viện Nghiên cứu Hổ phách, nếu cuộc chiến giữa chúng ta không kiểm soát tốt sẽ bị bại lộ, ta nghĩ ngươi cũng không muốn thân phận ẩn giấu của mình bị bại lộ chứ."

Dạ Lão Nhị rõ ràng coi hắn là những tộc quần khác trà trộn vào xã hội loài người.

Dưới sự đe dọa của cái chết, Dạ Lão Nhị đè nén nỗi sợ hãi, mở miệng nói, cố gắng thương lượng với hắn.

Nghe được lời này, khóe miệng Phong Kỳ nở một nụ cười dữ tợn.

Hắn sẽ không chấp nhận bất kỳ cuộc thương lượng nào trên chiến tuyến này, càng không để cho khối u độc là tộc Dạ Ảnh

tiếp tục làm hại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hắn không trả lời, lúc này bước lên một bước, trực tiếp túm lấy cổ Dạ Lão Nhị, sau đó đập mạnh xuống đất.

Thịt nát xương tan trước sức mạnh cuồng bạo của hắn, máu bắn tung tóe.

Những người tộc Dạ Ảnh còn lại thấy vậy, lập tức chọn cách chạy về phía cửa phòng.

Đặc điểm chủng tộc của tộc Dạ Ảnh là khả năng khống chế tinh thần, thể chất yếu ớt, ngay cả tốc độ chạy cũng như chuyển động chậm trong mắt hắn.

Thân hình hắn lay động để lại tàn ảnh, trực tiếp chặn trước mặt những người tộc Dạ Ảnh muốn trốn khỏi phòng, bàn tay to như cái chậu trực tiếp đập xuống.

Hai người tộc Dạ Ảnh lập tức bị một cái tát này đánh trúng, cơ thể trực tiếp bay sang một bên.

Ầm!

Cơ thể chúng va vào tường, phát ra tiếng động lớn, nửa người cắm vào tường, chết ngay tại chỗ.

Hắn cũng không tha cho hai người tộc Dạ Ảnh còn lại.

Trong ánh mắt kinh hoàng của chúng, nắm đấm màu máu phóng to trong mắt.

Ầm!

Một cú đấm đánh ra, ý quyền cuồn cuộn bùng phát từ trong cơ thể, bóng quyền màu máu trong nháy mắt xuyên qua cơ thể chúng để lại một dấu ấn quyền lớn trên bức tường phía sau.

Hai người tộc Dạ Ảnh đứng ngây tại chỗ vài giây, sau đó thân hình bị ý quyền cuồng bạo tràn vào cơ thể xé thành từng mảnh.

Sau khi dọn sạch những người tộc Dạ Ảnh trong phòng, khóe miệng Phong Kỳ nở một nụ cười dữ tợn:

"Chủ nhiệm Lưu!"

Giống như tiếng gọi hồn của quỷ sai.

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, chủ nhiệm Lưu đang trốn sau thiết bị, trán đổ mồ hôi lạnh, môi tái nhợt.

Trước nỗi sợ hãi của cái chết, cơ thể hắn không ngừng run rẩy.

Cảm xúc sợ hãi không ngừng lan tràn trong lòng, cuối cùng hắn không chịu đựng được nữa, quỳ xuống đất, bò về phía Phong Kỳ:

"Tôi nguyện thần phục ngươi, bán mạng cho ngươi, tôi biết tất cả bí mật của Viện Nghiên cứu Hổ phách, có tôi ngươi mới có thể khống chế tốt hơn Viện Nghiên cứu Hổ phách."

Trong lúc nói chuyện, chủ nhiệm Lưu không còn chút bình tĩnh ung dung nào, cũng không còn sự tự tin nắm giữ toàn cục như trước nữa.

"Ta đã thấy nhiều phẩm chất tốt đẹp ở Sinh Vật Trận Địa, so với chúng, loại người phản bội hèn nhát như ngươi càng đáng hận hơn!"

Dứt lời, Phong Kỳ không chút do dự, đấm một quyền vào mặt chủ nhiệm Lưu đang lộ vẻ kinh hoàng.

Máu phun ra, lúc này hắn quay người.

Ầm!

Thi thể của chủ nhiệm Lưu mất đầu lúc này đổ ầm xuống đất.

Bước đến trước cánh cửa đã bị khóa, Phong Kỳ đột nhiên tung nắm đấm.

Ý quyền hỏa diễm trong cơ thể hắn sau khi mở hình thái Huyết Nguyên đã được cường hóa đáng kể, ngọn lửa xanh lục cuồn cuộn quấn quanh nắm đấm phải, hóa thành quyền ảnh hỏa diễm màu lục đen đập mạnh vào cánh cửa kim loại đặc chế.

Cánh cửa kim loại lõm xuống và cong vênh với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cùng với một tiếng nổ lớn, toàn bộ cánh cửa bị đập bay ra ngoài.

Đi ra khỏi phòng khống chế tinh thần, hắn phát hiện bên ngoài đã trở nên hỗn loạn.

Ánh mắt đảo qua đài điều khiển trung tâm Hổ phách, hắn phát hiện Dương Tiểu Tâm đang ngồi trước đài điều khiển bận rộn, cánh cửa kim loại của khu vực lõi đang từ từ hạ xuống đóng lại dưới sự điều khiển của Dương Tiểu Tâm.

Trong kế hoạch hắn đề ra, thời điểm đầu tiên xông vào khu vực lõi chính là chiếm lấy đài điều khiển trung tâm của khu vực lõi, phong tỏa toàn bộ khu vực lõi Hổ phách, ngăn chặn tin tức bị tiết lộ.

Tiếp theo là cắt mạng toàn bộ khu vực lõi Hổ phách, tất cả hệ thống giám sát cũng phải ngừng hoạt động.

Lúc này, bên phải truyền đến một tiếng nổ lớn, chỉ thấy Mộc Tinh bóp cổ hai chiến sĩ tộc Dạ Ảnh đột nhiên rơi xuống bên cạnh hắn, hai chiến sĩ tộc Dạ Ảnh dưới sức mạnh cuồng bạo của cô bị ấn vào sàn nhà được làm bằng vật liệu đặc biệt.

Hết chương 881.

Chương 882. Tấn Công

Lúc này, Mộc Tinh ngẩng đầu nhìn hắn.

Uy áp khủng khiếp ập đến trong nháy mắt, khiến Phong Kỳ cảm thấy tim đập mạnh, dường như đứng trước mặt hắn không phải là con người, mà là một hung thú thời thượng cổ với ma diễm ngút trời.

Đôi mắt màu tinh hồng nhìn hắn, giống như đang nhìn một cái xác lạnh.

Chỉ cần nhìn nhau, trong đầu hắn đã xuất hiện ảo giác trong chốc lát.

Hắn nhìn thấy vô số thi thể chất thành núi, kéo dài không biết bao nhiêu dặm, trên đỉnh ngọn núi xương cốt ở trung tâm nhất, một sinh vật khủng khiếp toàn thân bao phủ trong ánh sáng màu tinh hồng đang không ngừng rải cái chết và tai họa xuống thế giới, khí thế ngạo nghễ với chúng sinh.

“Là ta!” Lúc này, hắn dứt khoát lên tiếng.

“Ơi?! Xin lỗi!” Biểu cảm lạnh lùng của Mộc Tinh thay đổi thành ngây thơ trong nháy mắt, sau đó đầy vẻ áy náy nói:

“Thật ra tôi cũng không định ra tay với anh, tôi đã cảm nhận được hơi thở quen thuộc trên người anh, chỉ là cảm xúc nhất thời không điều chỉnh được, anh biết bây giờ tôi rất khó kiểm soát sự thay đổi cảm xúc của mình.”

“Không sao, học tỷ cứ tiếp tục.” Phong Kỳ dứt khoát tỏ vẻ hiểu.

Mộc Tinh hiện tại vẫn chưa phải là Đại ma vương quân Bình minh trong tương lai, việc cô kiểm soát sức mạnh của

bản thân rõ ràng không thể so sánh với cô trong tương lai, mất kiểm soát là chuyện bình thường.

Hắn còn nhớ rõ, lần đầu tiên quen biết Mộc Tinh, bên hồ trước ký túc xá Tinh Thành học phủ, hắn suýt bị Mộc Tinh vô tình đấm một phát mà tàn phế.

Ngay cả sau khi tốt nghiệp, khi chiến đấu với Mê Vụ Chi Chủ, Mộc Tinh cũng từng mất kiểm soát.

Rõ ràng Mộc Tinh còn một chặng đường dài để thực sự nắm giữ sức mạnh của mình, hiện tại cô còn lâu mới đạt đến đỉnh cao.

"Ừm." Mộc Tinh ngoan ngoãn gật đầu đáp lại, sau đó thân hình hóa thành ánh sáng màu tinh hồng lao vào một căn phòng.

Tiếp theo, mặt đất rung chuyển nhẹ, từng tiếng đập mạnh bạo lực truyền đến.

Liếc nhìn thành viên tộc Dạ Ảnh nửa người cắm vào mặt đất trước mặt, chết thảm, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Giác Hút.

Phong cách chiến đấu của Giác Hút có thể nói là hoàn toàn kế thừa phong cách của Mộc Tinh.

Nắm đấm chính là chân lý, một quyền phá vạn pháp.

Hoàn toàn trái ngược với phong cách chiến đấu bằng thuật pháp hoa mỹ của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn sang một bên.

Chỉ thấy Lữ Việt đứng tại chỗ, kiếm khí quanh người đan xen chằng chịt, tay phải bấm kiếm chỉ, mỗi lần chỉ về phía nào thì kiếm khí sẽ bắn về phía mục tiêu đó, dễ dàng thu hoạch mạng sống của những thành viên tộc Dạ Ảnh đang bỏ chạy.

Phong cách chiến đấu của ba anh em nhà họ Hạ càng bạo lực hơn, mỗi người cầm một tấm cửa kim loại, vừa làm khiên vừa làm vũ khí, bên cạnh đã có mấy thành viên tộc Dạ Ảnh ngã xuống.

Bên kia, Nghiêm Nhạc và Thái Quả đứng cạnh nhau dường như có vấn đề.

Đôi mắt của hai người dần chuyển sang màu trắng, tinh thần có vẻ hơi mơ hồ.

Vài thành viên tộc Dạ Ảnh đứng cách đó không xa đưa hai tay ra đẩy về phía họ, có thể thấy vô số sợi tơ màu tím nối liền với cơ thể họ.

Rõ ràng là các chiến sĩ tộc Dạ Ảnh đang tiến hành khống chế tinh thần họ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ dùng lực dưới chân để lại một dấu chân sâu hoắm, thân hình như mãnh hổ vồ mồi lao ra.

Thân hình chưa kịp áp sát, hắn đã giơ nắm đấm lên.

Ngọn lửa màu xanh đen theo cánh tay phải quấn lên, ngưng tụ trên bề mặt nắm đấm, tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh, sương máu phun ra cũng bao phủ lấy nắm đấm.

Ý quyền hỏa diễm nhảy múa trong lồng ngực, khí thế tiến không lùi từng đợt tăng cao.

Thân hình hắn nghiêng về phía trước, đột nhiên tung nắm đấm phải ra.

Quyền ảnh do hỏa diễm màu máu và lục đen hợp thành giống như một con rồng giận dữ, há miệng múa vuốt lao về phía trước.

Tấn công tới trước ánh mắt kinh hoàng của các chiến sĩ tộc Dạ Ảnh.

Khi quyền ảnh lướt qua, thân thể của chúng đã hóa thành xương trắng, máu thịt bị quyền ảnh nuốt chửng.

“Rắc! Rắc! Rắc!”

Tiếng xương gãy liên tiếp vang lên, mấy chiến sĩ tộc Dạ Ảnh vừa rồi còn thi triển thuật khống chế tinh thần đã hoàn toàn hóa thành tro bụi, rơi vãi khắp nơi.

Ánh mắt của Nghiêm Nhạc và Thái Quả lúc này cũng dần dần tỉnh táo trở lại.

So với Nghiêm Nhạc xuất thân từ chiến đoàn tiền tuyến thì đây rõ ràng là lần đầu tiên Thái Quả trải qua cảnh tượng chiến trường thực tế, nhìn thấy cảnh tượng trước mặt không khỏi che miệng, sắc mặt trắng bệch.

Nhưng cô rất kiên cường không nôn ra, hít sâu vài hơi cố gắng điều chỉnh cảm xúc.

“Nghiêm Nhạc, đưa Thái Quả đến đài điều khiển bên kia nghỉ ngơi, còn lại giao cho chúng ta, ngươi chịu trách nhiệm bảo vệ cô ấy, cô ấy là quân y chiến trường duy nhất của Bình Minh chúng ta hiện tại.”

“Được!”

Nghiêm Nhạc đã nhận ra người khổng lồ màu máu đứng trước mặt là Phong Kỳ nên lập tức gật đầu, sau đó đưa Thái Quả đến gần đài điều khiển nơi Dương Tiểu Tâm đang ở.

Hết chương 882.

Chương 883. Phòng Thủ

Xác định Nghiêm Nhạc và Thái Quả đã an toàn, hắn nhìn về phía căn phòng không xa.

Chỉ thấy trong phòng, một chiến sĩ tộc Dạ Ảnh da màu tím đang liên tục hút lấy sức mạnh mà các chiến sĩ tộc Dạ Ảnh khác cống hiến.

Cơ thể của nó cũng đang dần phình to dưới sự gia trì của sức mạnh không ngừng tràn vào cơ thể.

Đối với hắn, Phong Kỳ không hề xa lạ.

Ở dòng thời gian trước, Mê Vụ Chi Chủ đã từng âm thầm xúi giục và mưu tính cuộc nội chiến của tộc Dạ Ảnh, cuối cùng đã thành công tiêu diệt tộc Dạ Ảnh nhưng cũng bị thương nặng trong trận chiến.

Khi gọi điện báo bình an cho hắn, hắn đã kiệt sức rồi.

Mê Vụ Chi Chủ sau đó đã kể cho hắn nghe về quá trình diễn ra cuộc nội chiến, trong đó kẻ khó nhằn nhất chính là tộc trưởng đương nhiệm của tộc Dạ Ảnh này.

Là tộc trưởng của một trong ba phe phái chính của tộc Dạ Ảnh, hắn ta đã liên tục tiêu hao tài nguyên của Viện Nghiên cứu Hổ phách trong nhiều năm để trở nên mạnh hơn, thực lực không hề yếu.

Pháp thuật hấp thụ sức mạnh của tộc nhân mà hắn ta đang sử dụng hiện nay cũng là thành quả nghiên cứu của bộ phận pháp thuật thuộc Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hắn đã từng tìm hiểu về ý tưởng siêu pháp thuật của tộc Dạ Ảnh.

Cấu trúc của pháp thuật này là kết hợp sức mạnh của tộc nhân, hình thành pháp tướng bên ngoài cơ thể, từ đó đạt được sức mạnh to lớn.

Tộc nhân càng đông, càng mạnh thì người được sức mạnh gia trì sẽ càng mạnh.

Lúc này, trên cơ thể tộc trưởng tộc Dạ Ảnh đã xuất hiện một luồng năng lượng màu xanh nhạt, bao phủ lấy hắn ta, tạo thành một cơ thể năng lượng bên ngoài.

Cơ thể năng lượng màu xanh này có tám cánh tay mọc ra sau lưng, khuôn mặt dữ tợn, cao hơn ba mét.

Dường như phát hiện ra ánh mắt của Phong Kỳ, tộc trưởng tộc Dạ Ảnh lúc này quay đầu nhìn hắn.

Ánh mắt hai người giao nhau trong chốc lát, tộc trưởng tộc Dạ Ảnh hít một hơi thật sâu, lập tức những tộc nhân tộc Dạ Ảnh đứng bên cạnh hắn ta đều lộ vẻ mệt mỏi ngã xuống.

Phong Kỳ từ từ nắm chặt nắm đấm, phát ra tiếng khớp xương va vào nhau.

Khóe miệng hắn nở một nụ cười dữ tợn, sau đó giơ tay lên khiêu khích vẫy về phía tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Ầm!

Tộc trưởng tộc Dạ Ảnh được bao phủ bởi năng lượng tám cánh tay màu xanh đột nhiên đâm thủng khung cửa, mảnh vỡ bay tứ tung, lao thẳng về phía hắn.

Phong Kỳ lúc này nắm chặt nắm đấm và đột ngột tung ra.

Ngọn lửa màu xanh đen cùng sương máu hóa thành quyền ảnh, đột nhiên đập vào mặt tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Bùm!

Nắm đấm của hắn đột nhiên đập vào mặt của cơ thể năng lượng màu xanh, sức mạnh khủng khiếp bùng nổ ngay lập tức.

Tộc trưởng tộc Dạ Ảnh được bao phủ bởi cơ thể năng lượng màu xanh bị đánh bay thẳng ra ngoài, đập mạnh vào tường, những đốm sáng màu xanh bắn tung tóe.

Rõ ràng sức mạnh của cú đấm này nằm ngoài dự đoán của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Nhưng hắn ta nhanh chóng rút mình ra khỏi bức tường, một lần nữa lao về phía hắn.

Thấy tộc trưởng tộc Dạ Ảnh vẫn ngu ngốc lựa chọn cận chiến với hắn, Phong Kỳ cười toe toét.

Nắm đấm phải lúc này nắm chặt lại, sương máu trên cơ thể hóa thành xoáy nước quấn quanh cơ thể, mỗi nhịp đập của trái tim truyền sức mạnh khắp cơ thể, cơ bắp của hắn trở nên săn chắc.

"Ha!" Hơi nóng theo hơi thở của hắn phả ra, sức mạnh khủng khiếp ngay lập tức ngưng tụ lại.

Khi nắm đấm phải một lần nữa tung ra, giống như một quả đạn pháo, đột nhiên đập vào mặt tộc trưởng tộc Dạ Ảnh, muốn giết hắn ta bằng một đòn.

Ngay khi nắm đấm sắp đập trúng, tộc trưởng tộc Dạ Ảnh di chuyển sang một bên, cú đấm mạnh mẽ đột nhiên đập vào vai phải của hắn.

Sức mạnh khủng khiếp khiến cơ thể năng lượng màu xanh lõm xuống ngay lập tức, cùng với những đốm sáng màu xanh bắn tung tóe, tiếng xương gãy cũng vang lên.

Trong cuộc chiến sinh tử không thể do dự, tộc trưởng tộc Dạ Ảnh nghiến răng chịu đau, tám cánh tay năng lượng màu xanh sau lưng đột nhiên duỗi ra, nắm lấy hai cánh tay của

Phong Kỳ, sáu cánh tay màu xanh còn lại lập tức hóa thành ảo ảnh, như gió bão mưa rào điên cuồng đập xuống.

Dưới thế công như vũ bão, Phong Kỳ có thể cảm nhận được một loại sức mạnh tinh thần đang thấm vào cơ thể.

Sức mạnh tinh thần này chính là sức mạnh mê hoặc tinh thần mà tộc Dạ Ảnh giỏi.

Hắn lập tức hiểu được ý đồ của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Nó muốn thông qua cách này liên tục rót sức mạnh mê hoặc tinh thần vào cơ thể hắn, sau đó không ngừng tích tụ sức mạnh, cho đến thời khắc kích hoạt cuối cùng sẽ khống chế hắn.

Nhưng rất tiếc, những đường vân Tử hồn khắc trên cơ thể có tác dụng phá ma.

Sức mạnh mê hoặc tinh thần xâm nhập vào cơ thể chưa kịp bám rễ đã bị đánh tan, căn bản không thể tụ lại được.

Cảm nhận được cơn đau trên cơ thể, Phong Kỳ quyết định kết thúc trận chiến.

Thực lực của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh quả thực không tệ, nếu môn siêu pháp thuật này phát triển thêm vài năm nữa, cộng thêm Lâm Nhiễm gia nhập, thực sự sẽ có tiến bộ rất lớn, thậm chí khiến Mê Vụ Chi Chủ tương lai cũng phải nếm mùi đau khổ.

Hết chương 883.

Chương 884. Kế Hoạch

Nhưng thời điểm này rõ ràng là chưa đủ, thậm chí có thể nói là còn kém xa.

"Đánh đã đã chưa? Đến lượt ta rồi!"

Chịu đựng sáu cánh tay năng lượng đập tới tấp vào mặt, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu lên, nở một nụ cười dữ tợn.

Dứt lời, hắn gầm lên một tiếng, sức mạnh trong cơ thể đột nhiên bùng nổ.

Trái tim như động cơ đạp ga, phát ra tiếng gầm rú, đầu hắn đập mạnh vào đầu cơ thể năng lượng màu xanh, nhân cơ hội nâng đầu gối lên đập mạnh vào bụng cơ thể năng lượng màu xanh.

Cơ thể năng lượng màu xanh lập tức bị cú đập đầu gối hung bạo này hất tung lên.

Phong Kỳ nhân cơ hội giãy thoát khỏi đôi tay bị trói.

"Gào!"

Cùng với một tiếng gầm rú, chân phải hắn đột ngột dậm xuống đất.

Mặt đất rung chuyển nhẹ, hình thái Huyết Nguyên tiến vào trạng thái hoạt động quá tải, khí huyết không ngừng tràn ra, hòa vào ý quyền của hắn.

Lúc này, hắn bãi ra tư thế khởi thủ Mãnh Hổ Quyền quen thuộc nhất.

Cánh tay phải dẫn đầu đập vào bóng xanh vẫn đang nổi lên, một quyền ảnh màu máu nhân cơ hội xông lên trời, đập mạnh

vào ngực bóng xanh, nắm đấm trái tiếp tục tung ra.

Hai cánh tay không ngừng vung lên hóa thành ảo ảnh, ngọn lửa màu xanh đen quấn quanh cánh tay trái, khí huyết cuồn cuộn quấn quanh cánh tay phải, hai quyền ảnh màu sắc khác nhau không ngừng bay lên trời.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tộc trưởng tộc Dạ Ảnh bị năng lượng màu xanh bao bọc đập vỡ trần nhà, cắm vào lớp đất dày.

Cùng với quyền ảnh không ngừng ập đến, hắn thậm chí còn khó có thể giãy giụa.

Những đốm sáng màu xanh bắn tung tóe, cơ thể năng lượng màu xanh do pháp thuật tạo thành cuối cùng không chịu nổi, hóa thành những hạt mưa linh khí rơi xuống tứ phía.

Mỗi cú đấm tiếp theo đều đập mạnh vào thân thể yếu ớt của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Trong mắt hắn hiện lên vẻ khó tin, dường như không dám tin rằng mình sẽ kết thúc cuộc đời theo cách này.

Trước khi chết, hình ảnh trong mắt hắn dừng lại ở những quyền ảnh dày đặc.

Ầm!

Khi Phong Kỳ thu quyền lại, đá vụn trên đầu rơi xuống ồ ạt, thân thể tàn tạ đã bị đánh thành thịt nát lúc này cũng rơi xuống đất, sau đó bị đá vụn vùi lấp.

“Kiếp sau đừng chơi cận chiến nữa, không hợp với ngươi!”

Liếc nhìn đống đá vụn, Phong Kỳ lạnh lùng nói, sau đó quay sang nhìn những căn phòng khác.

Việc hắn cần làm bây giờ là giết sạch toàn bộ thành viên tộc Dạ Ảnh trong khu vực lõi Hổ Phách, đảm bảo không một

ai có thể trốn thoát.

Hình thái Huyết Nguyên đã gần đến bờ vực sụp đổ, thân hình hắn lại một lần nữa lao ra.

Trong lúc thân hình di chuyển, liên tục có chiến sĩ tộc Dạ Ảnh trở thành vong hồn dưới tay hắn.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ cảm nhận được cảm giác sung sướng khi cận chiến trong tuyến hy sinh, chỉ thấy toàn bộ cơ thể đều ở trong trạng thái hưng phấn cao độ.

Cuối cùng cũng không còn phải chịu đựng nữa, cuối cùng cũng có thể toàn lực trút giận.

Đột nhiên tung một cú đấm, lại có một chiến sĩ tộc Dạ Ảnh hóa thành sương máu trước mặt hắn.

Quay người lại, hắn nhìn thấy bóng dáng Mộc Tinh vụt qua trước mắt với tốc độ gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường, luồng gió mạnh thổi vào mặt vài chiến sĩ tộc Dạ Ảnh không xa nổ tung thành sương máu.

“Chết tiệt, hai người các ngươi cuối cùng là quái vật gì vậy, chúng ta đang ác chiến, các ngươi đang nghiền nát, chúng ta không tham gia cùng một trận chiến đúng không?”

Lúc này, tiếng phàn nàn của Lâm Nhiễm truyền đến từ xa.

Ngẩng đầu nhìn lên, Lâm Nhiễm đang bị ba chiến sĩ tộc Dạ Ảnh vây công, ứng phó rất vất vả.

“Muốn cầu cứu thì bấm số 1.” Phong Kỳ cười toe toét nói.

“Chết tiệt, coi thường ai vậy, hổ không gầm thì coi ta là mèo bệnh!” Vừa nói, Lâm Nhiễm vừa nhanh chóng kết ấn bằng hai tay, nhiều quỹ tích pháp thuật đồng thời được phác họa trước mặt.

Nhưng chưa kịp để Lâm Nhiễm hoàn thành kết ấn pháp thuật, bóng dáng Mộc Tinh đã lóe lên, ba chiến sĩ tộc Dạ Ảnh đã giao thủ với hắn từ lâu thậm chí còn không kịp phản ứng, thân hình nổ tung thành sương máu.

"Kết ấn triệu hồi thuật Mộc Tinh?" Lúc này, Phong Kỳ cười toe toét nói.

Lâm Nhiễm:…

"Thật sự rất mạnh, trực tiếp giết chết đối thủ, lợi hại quá!"

Nhìn biểu cảm đầy thú vị của Lâm Nhiễm, hắn không nhịn được cười ha ha, sau đó lao vào những chiến sĩ tộc Dạ Ảnh cuối cùng đang vây quanh về phía bục điều khiển.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

2 giờ sáng.

Khu vực lõi bị phong tỏa, khắp nơi đều là một mớ hỗn độn, toàn là đá vụn và mảnh kim loại vỡ nát.

Chỉ trong một giờ, Phong Kỳ đã dẫn đầu một nhóm học sinh kiểm soát hoàn toàn khu vực này.

Ký ức về dòng thời gian trước giúp hắn hiểu rất rõ về cấu trúc bố trí bên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, cuộc đột kích lần này bất ngờ đến mức ngay cả chiến đoàn đóng quân tại Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng không phát hiện ra hành động của bọn họ.

Lực cản duy nhất chỉ có tộc Dạ Ảnh.

Nhưng sự diệt vong của tộc Dạ Ảnh đã được định sẵn.

Hết chương 884.

Chương 885. Chiến Lược

Kết thúc trận chiến, mọi người tập trung gần bục điều khiển.

Phong Kỳ thoát khỏi hình thái Huyết Nguyên, trở lại hình thái chiến thể, lúc này đang đứng trước thi thể của các thành viên tộc Dạ Ảnh đã chết, hắn đưa tay phải đeo găng ra, bắt đầu phác họa trận pháp hấp thụ khí huyết.

Lấy găng tay làm đầu mối, linh khí trào ra từ bên trong theo ngón tay hắn chỉ về phía trước, để lại dấu vết linh khí.

Khi quỹ tích pháp thuật hấp thụ khí huyết hình thành, từng luồng khí huyết từ những người tộc Dạ Ảnh đã chết hiện ra, dưới sự dẫn dắt của trận pháp thuật hấp thụ khí huyết, chúng liên tục tiến vào cơ thể hắn.

Cách khôi phục khí huyết này so với việc giết chóc để lấy được ở dòng thời gian chính có vẻ rất phiền phức.

Nhưng Phong Kỳ đã rất hài lòng khi bản thân trên tuyến hy sinh có thể mượn được năng lực thiên phú của dòng thời gian chính, không mong cầu gì khác.

Đồng thời, bây giờ hắn cơ bản có thể khẳng định một điều.

Rõ ràng là việc hắn giết Sinh Vật Trận Địa trên tuyến hy sinh không thể giống như dòng thời gian chính, xóa bỏ hoàn toàn sinh mạng bị giết khỏi đa nguyên thời không.

Lời Tự Thuật đã từng nói, năng lực xóa bỏ có liên quan đến năng lực hấp thụ thiên phú.

Hắn giết Sinh Vật Trận Địa trên tuyến hy sinh không thể lấy được năng lực thiên phú, cũng không có chuyện xóa bỏ.

Theo từng luồng sương máu tràn vào cơ thể, trái tim khô héo dần dần hiện ra màu đỏ, bắt đầu đập chậm rãi.

"Kỳ ca, xử lý bọn họ thế nào?"

Nghe thấy tiếng gọi của Lâm Nhiễm, hắn quay đầu nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy bên bức tường không xa bục điều khiển có một nhóm người mặc đồng phục nghiên cứu Hổ phách đang đứng, trong mắt họ không giấu được vẻ sợ hãi.

"Chờ một chút!"

Hút luồng sương máu cuối cùng vào cơ thể, Phong Kỳ đột nhiên nắm chặt tay.

Chiếc găng tay đặc chế lập tức ngừng phun linh khí, chuyển sang trạng thái chờ.

Lúc này, Phong Kỳ bước vào căn phòng bên cạnh.

Trong nháy mắt, hắn chuyển sang hình thái cơ thể người.

Khí huyết nồng đậm lập tức trào ra từ tim, bao phủ toàn thân, huyết nhục theo sương máu lan ra nhanh chóng, chỉ trong chớp mắt, hắn đã khôi phục thân xác bằng xương bằng thịt.

Đi đến trước tủ quần áo trong phòng, lấy ra một bộ quần áo mới, hắn lập tức thay vào.

Ra khỏi phòng, hắn đi thẳng đến căn phòng của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh không xa.

Bước vào phòng, trang trí hiện ra trước mắt có thể nói là cực kỳ xa hoa.

Chỉ thấy tường phòng được khảm đầy các loại linh thạch cấp cao thuộc tính khác nhau, cách sắp xếp tạo thành một trận

pháp khóa linh, toàn bộ căn phòng tràn ngập linh khí sương mù đã thực chất hóa.

Nếu một người bình thường chưa từng tiếp xúc với học thuyết tu luyện bước vào căn phòng này, hít một hơi thật sâu cũng có thể cảm nhận được sự gia tăng cường độ cơ thể.

Ngoài ra, một bên phía Nam căn phòng, những chậu cây cảnh được trồng đều là linh thực hàng đầu mà loài người hiện nay có thể có được.

Mặt đất thậm chí còn được khảm đầy các loại đá quý, dưới ánh đèn tỏa ra những luồng sương mù màu sắc.

Những vật dụng trên tủ đầu giường cũng đều là những tài nguyên hàng đầu, ngay cả chất lỏng trong máy lọc nước đặt ở phía Bắc căn phòng cũng là linh tuyền quý hiếm.

Những tài nguyên hàng đầu này rất hiếm, bình thường Viện Nghiên cứu Hổ phách triển khai các hạng mục nghiên cứu đều phải tiết kiệm, dù sao thì số lượng được phân bổ cũng có hạn nhưng tộc trưởng tộc Dạ Ảnh lại lãng phí như vậy.

Lúc này, hắn đi đến trước bàn làm việc.

Trên bàn làm việc bày bản thiết kế ý tưởng về siêu pháp thuật, trung tâm bản thiết kế vẽ một A Tu La tám tay mặt mày dữ tợn, mỗi tay của A Tu La đều cầm một vũ khí có hình dạng khác nhau.

Góc trên bên phải bản thiết kế in dòng chữ "Phiên bản 2.0."

So với các cường tộc khác về kế hoạch và bố trí cho tương lai, kế hoạch tương lai của tộc Dạ Ảnh rất đơn giản và thô bạo, muốn dùng sức mạnh để tham gia vào cuộc tranh bá chủng tộc cuối cùng.

Ý tưởng siêu pháp thuật của tộc Dạ Ảnh cũng rất đơn giản.

Chúng muốn tạo ra một siêu pháp thuật có thể kết nối sức mạnh của tất cả tộc nhân lại với nhau.

Trong khái niệm, A Tu La tám tay có thân hình khổng lồ, có thể chứa được tất cả tộc nhân Dạ Ảnh, đến lúc đó các tộc nhân Dạ Ảnh khác nhau sẽ điều khiển các bộ phận cơ thể khác nhau của A Tu La tám tay để chiến đấu.

Trong đó lợi hại nhất là vũ khí trên mỗi cánh tay của A Tu La tám tay, mỗi loại đều có đặc tính khác nhau, có sức sát thương cực mạnh.

Việc tạo ra pháp thuật này cần giải quyết rất nhiều vấn đề.

Ví dụ như pháp thuật có thể khiến tộc nhân giao cảm với nhau, hoặc pháp thuật dung hợp năng lượng giữa các tộc nhân không xung đột, v.v.

Việc tạo ra siêu pháp thuật này cần phải có nhiều khâu, nói chính xác hơn thì ý tưởng về siêu pháp thuật này được tạo thành từ nhiều pháp thuật kết hợp lại.

Hết chương 885.

Chương 886. Đồng Đội

Từ khái niệm trên bản thiết kế có thể thấy, năng lượng màu xanh bao phủ tộc trưởng tộc Dạ Ảnh thậm chí còn chưa được coi là hình mẫu của "A Tu La tám tay."

Phong Kỳ không hứng thú với siêu pháp thuật này.

Lúc này, hắn đưa tay cầm lấy máy tính bảng đặt trên bàn làm việc.

Sau khi đánh thức màn hình, hắn nhập một chuỗi mật khẩu.

Sau khi vào giao diện, xuất hiện nhiều danh sách tùy chọn.

Trong thời gian tộc Dạ Ảnh thâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, sự phát triển của toàn bộ tộc đàn rất nhanh chóng, cũng học được rất nhiều thứ.

Ví dụ như kế hoạch cho tương lai và ghi chép các sự kiện quan trọng.

Lúc này, hắn nhấn vào "Danh sách nhiệm vụ."

Ngay lập tức, thông tin liên quan hiện ra, trên đó ghi chép chi tiết về kế hoạch sắp xếp nhiệm vụ gần đây của tộc Dạ Ảnh.

Lọc bỏ những nhiệm vụ đã hoàn thành, hắn nhìn vào nhiệm vụ mà các thành viên tộc Dạ Ảnh đang thực hiện trên máy tính bảng.

Sau khi ghi nhớ chi tiết nội dung ở trên, hắn bước ra khỏi phòng của tộc trưởng tộc Dạ Ảnh.

Đi đến chỗ Lâm Nhiễm đang đứng, Phong Kỳ nhìn về phía đám người đang đứng bên tường, mặt lộ vẻ sợ hãi.

Những người này không phải là Sinh Vật Trận Địa, mà là các nhà nghiên cứu và nhân viên của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hầu hết trong số họ đều bị tộc Dạ Ảnh khống chế tinh thần, không thể tự chủ.

Sau khi toàn bộ thành viên tộc Dạ Ảnh tử trận, sự khống chế tinh thần của chúng bị cắt đứt, lúc này trong mắt đã khôi phục sự tỉnh táo.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Trong số đó có những kẻ phản bội loài người như chủ nhiệm Lưu, cam tâm khuất phục tộc Dạ Ảnh.

Nếu không có thông tin tình báo của mốc thời gian trước, đối mặt với tình huống này, hắn rõ ràng sẽ bó tay, thậm chí không phân biệt được ai là kẻ phản bội loài người.

Nhưng may mắn thay, trong thông tin tình báo của hắn có danh sách những kẻ tộc Dạ Ảnh khống chế tinh thần và nô dịch loài người.

Mốc thời gian hy sinh trước, khoảng thời gian hắn thay lão Mê quản lý Viện Nghiên cứu Hổ phách đã từng tìm Dạ Lão Nhị xin danh sách này.

Có lẽ Dạ Lão Nhị không hiểu tại sao hắn lại muốn có danh sách này.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, danh sách này có ý nghĩa rất lớn.

Mặc dù hắn ở mốc thời gian đó chắc chắn không dùng đến nhưng lúc đó hắn biết rằng một hắn khác chắc chắn sẽ có lúc dùng đến.

Mỗi hắn ở mỗi mốc thời gian hy sinh, góc độ xem xét vấn đề không bao giờ xuất phát từ "Ta", mà là từ góc độ của các

mốc thời gian khác sau này, từ góc độ của mốc thời gian chính xuất phát để xem xét.

Danh sách những kẻ phản bội lúc này đã phát huy tác dụng.

Nhìn đám người đứng bên tường, có vẻ hữu ta bối rối, hắn từ từ lên tiếng:

"Tiếp theo ta bắt đầu gọi tên, ai được gọi tên thì bước tới trước mặt ta!"

"Dư Nguyên Chính!"

Đứng bên trái đám người, một người đàn ông cao khoảng một mét tám run rẩy nhưng vẫn ngoan ngoãn tiến lên vài bước, đứng trước mặt hắn.

"Bào Cam, Giang Văn Hiên, Kế Thi Quế…"

Liên tiếp gọi hơn mười cái tên, những người được gọi tên đều mặt lộ vẻ lo lắng đứng trước mặt hắn.

"Đi theo ta." Nói xong, Phong Kỳ quay người đi về phía một căn phòng gần nhất.

Hơn mười người nhìn nhau nhưng vẫn đi theo Phong Kỳ vào trong phòng.

Khi tất cả mọi người vào phòng, Phong Kỳ đứng trong phòng vung tay, dùng Niệm Lực đóng cửa phòng lại.

Nhìn hơn mười tên phản bội loài người đứng trước mặt, Phong Kỳ trong lòng đã nghĩ ra cách xử lý chúng.

Nhưng trước khi ra tay, hắn liếc nhìn mọi người có mặt, sau đó nhẹ giọng hỏi:

"Phản bội loài người, các ngươi có hối hận không?"

"Chúng ta chỉ muốn sống, không có tộc Dạ Ảnh chúng ta cũng có thể đầu quân cho ngươi, chúng ta biết rõ mọi thứ về

Viện Nghiên cứu Hổ phách, càng có thể dùng kiến thức để tạo ra giá trị cho ngươi.”

Ngay lập tức có người vội vàng đáp lại, cố gắng thể hiện giá trị của bản thân.

“Thật đáng tiếc, ta đứng về phía loài người.”

Nghe thấy câu hỏi này, mọi người đột nhiên nhận ra Phong Kỳ hỏi câu này có ý gì, sắc mặt đều tái nhợt.

Bọn họ vốn tưởng rằng Phong Kỳ là một thế lực khác muốn chiếm lĩnh địa bàn của Viện Nghiên cứu Hổ phách, xung đột với tộc Dạ Ảnh cũng là vì lợi ích.

Bây giờ tộc Dạ Ảnh đã diệt vong, bọn họ vẫn có thể đầu quân cho chủ nhân mới để tiếp tục sống sót.

Nhưng nghe Phong Kỳ nói hắn đứng về phía loài người, bọn họ đột nhiên hiểu ra mình sắp phải đối mặt với điều gì.

Kết cục tiếp theo của bọn họ hiển nhiên.

“Chúng ta muốn sống có gì sai không?” Lúc này, một lão già tóc mai đã bạc trắng, mặc bộ đồng phục hổ phách kiểu cũ run rẩy hỏi.

Nhìn vào ánh mắt cầu sinh mãnh liệt của lão già, Phong Kỳ liếc nhìn mọi người có mặt.

Có thể thấy, bọn họ đều có chung suy nghĩ với lão già.

Lúc này, hắn nhẹ giọng nói:

“Các ngươi có thể gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách chứng tỏ các ngươi từng rất xuất sắc, bồi dưỡng các ngươi càng tiêu tốn rất nhiều tài nguyên của xã hội, thầy ta từng nói với ta, lựa chọn học tập chính là lựa chọn trở thành người thắp đèn cho nền văn minh nhân loại, đi soi sáng con đường tương

lai của nhân loại, chứ không phải sau khi có thành tựu lại vì muốn sống mà thổi tắt nến của người khác.”

Hết chương 886.

Chương 887. Kết Thúc

“Các ngươi hỏi ta muốn sống có sai không? Vậy ta muốn hỏi các ngươi, khi các ngươi lựa chọn phản bội loài người, có từng nghĩ tới việc đãi ngộ ưu ác mà các ngươi được hưởng khi đi học là do người dân thường nhường lại không?”

“Tập trung nguồn lực vào các ngươi, là hy vọng các ngươi, những người tinh anh này có thể dẫn dắt loài người vươn lên, chứ không phải để các ngươi trước đại nghĩa lại nói cái thứ vớ vẩn là muốn sống, đã muốn sống thì lúc đầu sao không đi làm một người bình thường, như vậy các ngươi sẽ không phải đối mặt với lựa chọn khuất phục hoặc chết?”

“Tòa nhà nhân tộc sắp đổ, các ngươi là những trụ cột lại không có niềm tin kiên định để xoay chuyển tình thế, còn nói với ta về chuyện muốn sống, mẹ kiếp!”

Nghe xong những lời này, sắc mặt lão già ảm đạm.

Hắn há miệng, mặt lộ vẻ đấu tranh, biện giải:

“Ta từng do dự nhưng ta muốn hỏi ngươi, ngươi đã từng trải qua sự lựa chọn giữa sống và chết chưa, nếu ngươi đứng trước cái chết, ngươi có sợ hãi, khuất phục không?”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không nhịn được cười.

Cái chết đối với người khác có lẽ rất xa vời, cả đời chỉ có một lần.

Còn hắn, đã không biết trải qua bao nhiêu lần chết.

Vì lý tưởng mà hèn mọn, vì lý tưởng mà sa ngã, vì lý tưởng mà chiến đấu… vì lý tưởng mà không ngừng nỗ lực ở những mốc thời gian khác nhau.

Mỗi lần tiêu vong đều không khiến hắn sợ hãi cái chết.

Ngọn lửa lý tưởng trong lòng ngược lại sau mỗi lần dập tắt lại bùng cháy trở lại.

Vậy nên, sợ gì cái chết?

"Theo đuổi sự kéo dài của sinh mệnh không sai nhưng không nên quên giữ lại sự kiên định trong ký ức văn hóa của chúng ta, càng đừng quên thân là con người, chúng ta ngẩng đầu lên nhìn thấy cùng một bầu trời đầy sao."

Giọng nói nói ra những lời này rất nhẹ nhưng sự kiên định này lại nặng như núi.

Sắc mặt lão già biến đổi, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài:

"Ra tay đi."

Phong Kỳ không do dự, chuyển đổi năng lực thiên phú sang "Ác Niệm", sau đó Niệm Lực tỏa ra khỏi cơ thể, khóa chặt cổ của tất cả mọi người trong phòng.

Mặc cho bọn họ vùng vẫy, Niệm Lực siết chặt, từ từ nâng bọn họ lên.

Đối với những kẻ phản bội loài người, trong lòng hắn sẽ không có chút lòng thương xót nào.

Từ khi bọn họ quyết định đứng về phía thế lực khác, Phong Kỳ đã coi bọn họ là dị loại trong lòng.

Một lát sau, Phong Kỳ đẩy cửa phòng đi ra.

Ánh mắt hắn nhìn về phía các nhân viên và nhà nghiên cứu Hổ phách đang đứng dựa tường, sát ý trong mắt tan biến.

Những thành viên Hổ phách này không giống với những kẻ phản bội loài người.

Những người từng bị khống chế tinh thần đều không lựa chọn thỏa hiệp.

Cũng chính vì không chịu thỏa hiệp, tộc Dạ Ảnh mới chỉ có thể lựa chọn cách có thể gây tổn thương tinh thần để khống chế bọn họ.

Đến trước đám người, Phong Kỳ liếc nhìn mọi người có mặt, bắt đầu giải thích tình hình vừa xảy ra.

Viện Nghiên cứu Hổ phách chắc chắn sẽ sớm khôi phục hoạt động.

Những người này chính là những người tiếp quản Viện Nghiên cứu Hổ phách tiếp theo, trong số đó có nhiều nhân viên cấp cao của Hổ phách từng bị khống chế tinh thần.

Trên tuyến chiến đấu này, Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng sẽ trở thành một thành viên của "Bình Minh."

Nghe xong lời giải thích của hắn, các thành viên Hổ phách có mặt dần hiểu ra chuyện gì đã xảy ra.

Họ biết mình từng bị tộc Dạ Ảnh khống chế nhưng không rõ lai lịch của Phong Kỳ, giờ hiểu rõ nguyên nhân, ánh mắt dần trở nên kiên định.

Ngay lập tức, một nhân viên cấp cao của Hổ phách đứng ra đưa ra đề xuất về cách xử lý hậu quả tiếp theo.

Nhưng theo Phong Kỳ thấy thì những đề xuất này vẫn chưa đến lúc thực hiện.

Bởi vì hành động thanh trừng tộc Dạ Ảnh vẫn chưa thực sự hoàn thành.

Những thành viên tộc Dạ Ảnh trong khu vực lõi của Hổ phách đã bị giết sạch nhưng tộc Dạ Ảnh vẫn còn một số thành viên đang làm nhiệm vụ bên ngoài, chưa trở về khu vực lõi của Hổ phách.

Vì vậy, mạng lưới của khu vực lõi vẫn phải tiếp tục bị tê liệt, đảm bảo những thành viên tộc Dạ Ảnh bên ngoài không thể liên lạc với khu vực lõi, từ đó phát hiện ra manh mối.

Nếu không giết hết những thành viên tộc Dạ Ảnh đang làm nhiệm vụ bên ngoài này, chúng có thể trở thành mối họa tiềm ẩn của chiến dịch lần này.

Thậm chí còn có thể tiết lộ trước những thông tin tình báo liên quan đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng vấn đề này không phải không thể giải quyết.

Sau một hồi bàn bạc với các nhân viên cấp cao của Hổ phách, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm cùng những người khác thay một bộ quần áo, sau đó rời khỏi khu vực lõi dưới sự hộ tống của ba nhân viên cấp cao của Hổ phách.

Tiếp theo, ba nhân viên cấp cao này sẽ kiểm soát tình hình của Viện Nghiên cứu Hổ phách và đưa ra lời giải thích về vấn đề tê liệt mạng lưới của khu vực lõi.

Họ cũng sẽ tranh thủ lúc trời chưa sáng để đi xử lý hậu quả.

Hết chương 887.

Chương 888. Thủ Lĩnh

Theo sự sắp xếp của các nhân viên cấp cao của Hổ phách, họ lên những chiếc xe chuyên dụng khác nhau của Hổ phách.

Đoàn xe rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ phách, sau đó đi về những hướng khác nhau của Tinh Thành.

Hắn đã có được danh sách những thành viên tộc Dạ Ảnh đang thực hiện nhiệm vụ, vị trí của họ trong thời gian thực hiện nhiệm vụ cũng được ghi lại trong máy tính bảng của tộc trưởng Dạ Ảnh.

Bây giờ, ngoại trừ Dương Tiểu Tâm, Nghiêm Nhạc, Thái Quả, Tu Hồng Vân ở lại khu vực lõi, hắn sẽ cùng Lâm Nhiễm và những người khác chia nhau ra tiếp tục thực hiện nhiệm vụ.

Tiếp theo, sẽ là thời khắc săn đuổi cuối cùng của đêm nay!

Ánh trăng mờ ảo, những chiếc xe tiến đều trên đường chính.

Đêm nay chắc chắn sẽ không ngủ.

Nhìn qua cửa sổ xe ngắm vầng trăng tròn sáng tỏ, trên mặt Phong Kỳ lại nở nụ cười.

Sau khi hoàn thành chiến dịch thanh trừng này, Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ trở lại tay loài người, đồng thời cũng sẽ trở thành lực lượng ủng hộ kiên định của "Bình Minh."

Cung cấp sức mạnh cho tuyến chiến đấu này tiến lên.

…

Ba giờ rưỡi sáng.

Cả thành phố vẫn còn chìm trong giấc ngủ, chỉ có những chú robot dọn dẹp hoạt động không ngừng 24 giờ vẫn đang di chuyển khắp thành phố.

Trong khu Hy vọng ở phía Nam Tinh Thành.

Một người đàn ông đeo kính, khoảng 25 tuổi lúc này vẫn chưa ngủ, đang nằm sấp trên bàn làm việc, mượn ánh đèn bàn liên tục viết trên máy tính xách tay.

Trong lúc đó, thỉnh thoảng anh ta lại ngẩng đầu nhìn màn hình, sau đó gõ một hồi trên bàn phím, tra cứu các tài liệu về lĩnh vực học thuật pháp thuật.

Anh ta tên là Hồ Bác Nguyên, không phải xuất thân từ chuyên ngành pháp thuật.

Bước vào lĩnh vực nghiên cứu chuyên ngành pháp thuật hoàn toàn là ngoài ý muốn.

Khoảng bốn năm trước, sau khi tốt nghiệp phổ thông, anh ta thiếu một chút điểm, tiếc nuối vì không đỗ vào trường đại học danh tiếng trong mơ.

Khi đó, trước mặt anh ta chỉ có hai lựa chọn.

Vào một trường đại học bình thường để học nhưng không thể nhận được nhiều nguồn lực hỗ trợ như sinh viên các trường danh tiếng.

Thậm chí, nhiều ý tưởng muốn mở rộng nghiên cứu cũng phải tự bỏ tiền ra, sau khi tốt nghiệp, muốn vào viện nghiên cứu danh tiếng càng khó như lên trời, trừ khi trong thời gian học có thành tích xuất sắc.

Lựa chọn khác là bước vào xã hội, trở thành một con ốc vít trong nền văn minh nhân loại.

Cả hai lựa chọn đều không phải là lý tưởng trong lòng anh ta.

Nghĩ đến cha mẹ ở nhà đã lớn tuổi, nếu tiếp tục học thì chắc chắn sẽ làm tăng thêm gánh nặng cho họ, vì vậy, Hồ Bác Nguyên cuối cùng đã nghiến răng từ bỏ việc học, theo sự giới thiệu của giáo viên cấp ba, anh ta gia nhập một công ty vận chuyển tài nguyên với vị trí kiểm toán viên tài nguyên.

Những ngày tháng tẻ nhạt lặp đi lặp lại đã khiến anh ta quên đi lý tưởng trước đây.

Thỉnh thoảng trong mơ, anh ta nhớ lại lời tuyên thệ thời học sinh là sẽ học tập để giúp nhân loại vươn lên, dù có cảm thấy nhiệt huyết sôi trào nhưng khi tỉnh dậy, anh ta vẫn phải đối mặt với thực tế.

Thực tế không phải là tiểu thuyết, anh ta chấp nhận mình chỉ là một người bình thường, anh ta cũng không phải là nhân vật chính, không còn mơ tưởng có thể thay đổi thế giới, chỉ cần làm tốt những gì trước mắt là được.

Anh ta thậm chí còn nghĩ, nếu tương lai có con, anh ta sẽ nuôi dạy con thật tốt, để con mình kế thừa ước mơ của anh ta và tiếp tục tiến bước.

Sau khi chấp nhận sự tầm thường, anh ta phát hiện sự bồn chồn trong lòng đã tan biến.

Nhưng đối với học thuật pháp thuật, anh ta thực sự yêu thích, chỉ là tình yêu này không còn mãnh liệt nữa.

Hàng năm, các viện nghiên cứu lớn tổ chức cuộc thi khái niệm học thuật pháp thuật, hoặc phát trực tiếp thảo luận về lĩnh vực học thuật pháp thuật, anh ta đều xem.

Từ việc tích cực học tập và bồi dưỡng ban đầu, bây giờ xem những buổi phát trực tiếp này giống như một thú vui.

Giống như xem phát trực tiếp các trận đấu thể thao đối kháng, mỗi tối xem phát trực tiếp về lĩnh vực học thuật pháp thuật thậm chí đã trở thành chương trình ăn cơm của anh ta.

Những ngày bình thường như vậy đáng lẽ sẽ tiếp tục mãi.

Nhưng bốn năm trước, một hội thảo về lĩnh vực học thuật pháp thuật đã đột nhiên khiến anh ta khai sáng.

Chủ đề của hội thảo lần đó bất ngờ không liên quan đến kiến thức chuyên ngành học thuật pháp thuật, mà là "Từ không đến có."

Trong buổi giao lưu thảo luận đó, nhiều học giả nổi tiếng trong lĩnh vực học thuật tu luyện đã nói về những học giả thời kỳ đầu phát triển lĩnh vực học thuật pháp thuật, quá trình từ không đến có để mở ra con đường cho học thuật pháp thuật của loài người.

Hội thảo lần đó khiến Hồ Bác Nguyên đột nhiên nhận ra một điều.

Thực ra, học thuật pháp thuật không xa vời như anh ta nghĩ, giữa sự tầm thường cũng có thể nảy sinh kỳ tích.

Cho đến nay, học thuật pháp thuật phát triển, rất nhiều khái niệm không phải do các học giả nổi tiếng tạo ra, mà còn có nhiều khái niệm đến từ những học giả bình thường, thậm chí là những người yêu thích.

Hết chương 888.

Chương 889. Bão Táp

Sau khi xem xong chương trình đó, trong đầu Hồ Bác Nguyên nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Tại sao anh ta không thử xem?

Khi hạt giống của ý tưởng bén rễ trong lòng, nó bắt đầu phát triển không thể ngăn cản.

Cuối cùng, Hồ Bác Nguyên đã bước ra khỏi bước đầu tiên.

Mỗi ngày sau khi tan làm về nhà, anh ta đều dành thời gian để học tập, muốn thắp lại ngọn lửa đã tắt trong lòng.

Niềm đam mê mãi mãi là người thầy tốt nhất.

Trong thời gian tự học, anh ta đã tìm được một nhóm bạn cùng chí hướng trên mạng và cùng nhau lập một nhóm tự học thuật pháp.

Những người bạn trong nhóm cũng giống như anh ta, đều yêu thích học thuật pháp thuật nhưng không phải xuất thân từ chuyên ngành.

Mỗi khi lĩnh vực học thuật pháp thuật xuất hiện một khái niệm mới, nó sẽ trở thành chủ đề bàn luận sôi nổi trong nhóm.

Không khí học tập trong nhóm rất nồng hậu, mỗi khi có thành viên khác gặp phải vấn đề không hiểu, mọi người đều cùng nhau động não để giúp giải quyết.

Lần huy hoàng nhất của nhóm là khi một khái niệm do mọi người cùng nhau động não đưa ra đã được khoa thuật pháp của trường đại học Ngân Hà áp dụng, trở thành một phần trong việc xây dựng hệ thống khái niệm học thuật pháp thuật mới.

Phần nội dung này có lẽ chỉ là một câu không đáng kể trong hệ thống khái niệm nhưng cũng khiến cả nhóm vui mừng trong nhiều ngày.

Trong một vài lần họp mặt trực tiếp của nhóm, khi nhắc đến chuyện này, mọi người đều cảm thấy vô cùng tự hào.

Cuộc sống như vậy khiến Hồ Bác Nguyên cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Cuộc đời có một nhóm bạn cùng chí hướng, cộng thêm cuộc sống hiện tại viên mãn, ngoài tình yêu thì mọi thứ đều trọn vẹn.

Trong bốn năm, Hồ Bác Nguyên cũng đã trở thành nhân vật số một trong nhóm.

Anh ta trưởng thành rất nhanh.

Chỉ trong vòng hai năm, từ một thành viên bình thường ban đầu, anh ta đã trở thành người thường xuyên giúp đỡ những người mới trả lời các câu hỏi, trở thành "Lão làng." được mọi người trong nhóm công nhận là xuất sắc nhất.

Được sự động viên của các thành viên trong nhóm, Hồ Bác Nguyên cuối cùng cũng bước ra khỏi bước tiến vào lĩnh vực chuyên môn.

Trong hai năm trở lại đây, Hồ Bác Nguyên thường xuyên tham gia cuộc thi khái niệm học thuật pháp thuật được tổ chức trên mạng, đưa ra nhiều đề xuất, ý tưởng xuất sắc, gây ấn tượng sâu sắc với nhiều người.

Thậm chí, không ít người cho rằng anh ta là chuyên gia trong lĩnh vực học thuật pháp thuật, giả vờ là khách du lịch trên mạng để đóng vai người mới.

Gần đây, danh tiếng của Hồ Bác Nguyên tăng vọt.

Điều này liên quan đến khái niệm "Chuyển đổi linh khí." khá phổ biến trong lĩnh vực học thuật pháp thuật gần đây.

Người đưa ra khái niệm này là một học giả nổi tiếng trong lĩnh vực học thuật pháp thuật của trường đại học Ngân Hà.

Sau khi phân tích một lượng lớn tài liệu liên quan đến linh khí, ông cho rằng nếu con người có thể nắm được cách chuyển đổi linh khí tự do thì có thể thúc đẩy rất lớn sự phát triển của học thuật tu luyện.

Ví dụ, linh khí là vật chất năng lượng cơ bản nhất trong học thuật tu luyện.

Nó có thể chuyển đổi thành các loại linh khí thuộc tính khác nhau, chẳng hạn như linh khí thuộc tính hỏa, linh khí thuộc tính thủy, linh khí thuộc tính khí huyết, v.v.

Từ đó, học giả nổi tiếng của trường đại học Ngân Hà đã đưa ra khái niệm chuyển đổi linh khí tự do và kêu gọi mọi người cùng nhau động não trên mạng, muốn biến khái niệm này thành hiện thực, đưa học thuật tu luyện của loài người từ giai đoạn chuyển đổi đơn lẻ sang giai đoạn chuyển đổi thuộc tính tùy ý.

Khái niệm này đã gây được tiếng vang không nhỏ trong lĩnh vực học thuật pháp thuật, có rất nhiều học giả chuyên ngành học thuật pháp thuật tham gia hoàn thiện khái niệm.

Hồ Bác Nguyên là một trong số đó.

Thành ngữ "Hậu tích bạc phát." hoàn toàn có thể dùng để chỉ Hồ Bác Nguyên.

Nhiều năm yêu thích và học tập, anh ta đã tích lũy được rất nhiều kiến thức trong lĩnh vực này, những năm tháng thảo luận với các thành viên trong nhóm càng giúp anh ta tích lũy được nhiều khái niệm mới trong đầu.

Khoảng ba tháng trước, Hồ Bác Nguyên đã công bố trên mạng một khái niệm đã chuẩn bị trong một tháng, cùng với luận văn về hướng hoàn thiện tiếp theo.

Bài viết này có tiêu đề là "Chuyển đổi linh khí - Phân tích tính khả thi của việc chuyển đổi thuộc tính từ sự sắp xếp kết hợp của các hạt linh khí."

Toàn văn có hơn 50.000 chữ.

Nội dung bài viết đề cập đến những thiết lập cơ bản nhưng bài viết cũng đưa ra nhiều khái niệm mới lạ.

Ngay cả đối với những chuyên gia về thuật pháp học, đây cũng là nội dung giảng giải rất chuyên sâu.

Nhiều ý tưởng được đề cập trong bài viết này đều chứng minh tính khả thi của việc chuyển đổi thuộc tính linh khí tự do, trong đó một số đề xuất đã được xác định tính khả thi sau khi thử nghiệm tại các tổ chức chuyên ngành.

Nhận được báo cáo đánh giá của tổ chức chuyên ngành, Hồ Bá Nguyên đã gây tiếng vang lớn trong lĩnh vực thuật pháp học.

Hết chương 889.

Chương 890. Sự Cứu Rỗi

Trên mạng, danh tính thực sự của anh ta được bàn tán xôn xao.

Cùng lúc đó, các tổ chức chuyên ngành lớn cũng cảm thấy tò mò về Hồ Bá Nguyên.

Không giống như cư dân mạng, các tổ chức có thẩm quyền lớn sở hữu quyền hạn cao nhất của thành phố có thể dễ dàng truy xuất thông tin danh tính thực sự của Hồ Bá Nguyên.

Giống như Phong Kỳ truy xuất thông tin danh tính trong Khu tránh nạn Tinh Thành.

Chỉ cần nhập tên, sau đó lọc, là có thể có được thông tin chi tiết của Hồ Bá Nguyên.

Do đó, nhiều tổ chức nghiên cứu trong lĩnh vực thuật pháp cũng chú ý đến Hồ Bá Nguyên.

Sau khi truy xuất lý lịch và quá khứ của anh ta, họ đã phát hiện ra viên ngọc bị che phủ bụi này, tiếp theo là không do dự, các tổ chức nghiên cứu thuật pháp lớn đã lần lượt đưa ra lời mời hợp tác với Hồ Bá Nguyên.

Trong số đó có Viện Nghiên cứu Ngân Hà, Viện Nghiên cứu Hổ phách, v.v., là các bộ phận thuật pháp của các tổ chức trong lĩnh vực tu luyện chuyên nghiệp.

Đối với Hồ Bá Nguyên, đây chắc chắn là một bất ngờ thú vị.

Đặc biệt là lời mời của Viện Nghiên cứu Ngân Hà đã khiến anh ta nhìn thấy hy vọng thực hiện ước mơ, ngọn lửa ước mơ lại một lần nữa bùng cháy.

Cuối cùng thì sự nhiệt tình này cũng được đền đáp.

Không chút do dự, anh ta đã chọn chấp nhận lời mời của Viện Nghiên cứu Ngân Hà.

Nhưng trước khi rời đi, Hồ Bá Nguyên quyết định tiếp tục hoàn thiện khái niệm "Chuyển đổi linh khí." và mời các thành viên trong nhóm cùng tham gia, cùng chứng kiến.

Anh ta biết rằng những người bạn trong nhóm đều yêu thích thuật pháp học giống như anh ta.

Đối với việc Hồ Bá Nguyên được mời gia nhập Viện Nghiên cứu Ngân Hà, các thành viên trong nhóm cũng đã lần lượt gửi lời chúc mừng.

Anh ta càng khích lệ các thành viên trong nhóm tiếp tục nỗ lực, cũng hy vọng một ngày nào đó sẽ thực hiện được ước mơ như anh ta.

Trong hai tháng qua, Hồ Bá Nguyên đã từ bỏ công việc tại công ty năng lượng, toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc hoàn thiện khái niệm chuyển đổi linh khí.

Trong thời gian này, anh ta đã một lần nữa sửa đổi luận văn ban đầu, hoàn thiện những thiếu sót trong đó.

Sự trưởng thành của anh ta có thể thấy rõ bằng mắt thường.

Hôm nay là lần cuối cùng Hồ Bá Nguyên sửa đổi luận văn, tiếp theo anh ta sẽ đến Viện Nghiên cứu Ngân Hà, chính thức trở thành một nhà nghiên cứu trong lĩnh vực thuật pháp.

Đã ba giờ rưỡi sáng, hắn vẫn không biết mệt mỏi, không ngừng phác họa quỹ đạo thuật pháp trên sổ tay.

Trong lúc đó, hắn thỉnh thoảng ngẩng đầu gõ bàn phím để tra cứu tài liệu hoặc thảo luận về các vấn đề về khái niệm với các thành viên trong nhóm.

Lúc này, các thành viên trong nhóm đều đã ngủ nhưng họ vẫn hỗ trợ Hồ Bá Nguyên hoàn thiện khái niệm, chứng kiến bước cuối cùng của anh ta từ nghiệp dư đến chuyên nghiệp.

Bốn giờ sáng.

Cuối cùng Hồ Bá Nguyên cũng dừng bút, sau đó hắn nhập bản thiết kế khái niệm vào máy tính bằng phần mềm chuyên dụng.

Khi bản đồ quỹ đạo đã sửa đổi và văn bản hướng dẫn được đăng lên nhóm, các thành viên trong nhóm đã reo hò vui mừng.

[Anh em ngủ sớm đi, cảm ơn mọi người đã đồng hành!] Sau khi gõ xong dòng chữ cuối cùng, Hồ Bá Nguyên tắt màn hình, liếc nhìn chiếc vali đã sắp xếp xong đặt ở cửa phòng, trên mặt hắn nở nụ cười.

Ước mơ thời đi học, cuối cùng cũng được tiếp tục vào lúc này.

Sau này, hắn sẽ tiếp tục tình yêu này, cống hiến quãng đời còn lại cho sự hoàn thiện thuật pháp học của nhân loại.

Lúc này, hắn đứng dậy, bước tới nhà vệ sinh.

Đứng trước bồn rửa mặt, hắn rửa mặt, ngẩng đầu nhìn vào gương.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy một cơn chóng mặt ập đến, thân hình không tự chủ được lảo đảo bước về phía trước, suýt nữa đập đầu vào gương.

Hắn vịn vào bồn rửa mặt để đứng vững, khó khăn ngẩng đầu lên, phát hiện ra hình ảnh của mình trong gương đang bị bóp méo, tầm nhìn liên tục xoay tròn rồi phục hồi, rồi lại tiếp tục xoay tròn.

Sau khi lắc đầu, tầm nhìn vẫn không phục hồi.

Hắn thậm chí còn có cảm giác sắp ngạt thở.

Dường như có một giọng nói không ngừng thì thầm trong đầu hắn, cố gắng thay đổi suy nghĩ và ý thức của hắn.

Hắn liên tục lắc đầu, cố gắng xua đuổi cảm giác không thể kiểm soát này.

Nhưng những hành động này đều vô ích, hắn càng cảm thấy đầu óc choáng váng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể ngất đi.

Ngay khi hắn lảo đảo quay người định lấy điện thoại để gọi cấp cứu trên bàn làm việc, hắn đột nhiên nhìn thấy một bóng người to lớn đứng ở cửa.

Toàn thân nó quấn đầy băng, một ít da lộ ra bên ngoài có màu tím, không giống như con người, đôi mắt của nó giống như xoáy nước, hút hồn người khác, trên cơ thể xuất hiện một số đường màu tím gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường đang lan ra, trói buộc hắn.

Điều này khiến Hồ Bá Nguyên nhận ra rằng hắn có thể đã gặp phải sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Hết chương 890.

Chương 891. Huyết Chiến

Gặp phải loại quái vật có thể tự do đi ra khỏi trường lực này, chín phần mười là chết nhưng hắn không cam tâm khi ước mơ của mình mới vừa bắt đầu đã chết như thế này.

Hắn cố gắng vùng vẫy phản kháng nhưng cơ thể như bị đóng đinh tại chỗ, không thể cử động.

"Thật đáng tiếc, cậu đáng lẽ có thể chọn Viện Nghiên cứu Hổ phách." Lúc này, quái vật da tím cười khẩy, có chút chế giễu.

Nghe những lời này, Hồ Bá Nguyên rõ ràng không hiểu ý nghĩa đằng sau câu nói này, hắn cố gắng mở miệng hỏi: "Ngươi… là ai?"

"Chủ nhân tương lai của cậu, không thể không nói cậu rất có năng khiếu, khái niệm chuyển đổi linh khí của cậu nếu thực sự thành công, chắc chắn sẽ lấp đầy một mắt xích quan trọng về phương diện dung hợp linh khí trong cấu tưởng thuật pháp siêu cấp của tộc ta, một thiên tài như cậu, chúng ta sao có thể để cậu đến Viện Nghiên cứu Ngân Hà."

Quái vật da tím trả lời chậm rãi, vẻ mặt vô cùng thoải mái.

Trong mắt hắn, Hồ Bá Nguyên yếu ớt chỉ là con cừu non chờ bị giết, không thoát khỏi sự kiểm soát của hắn.

"Đừng lãng phí thời gian nữa, từ bỏ chống cự và đi theo ta." Quái vật da tím vừa dứt lời, sức mạnh khống chế tinh thần đột nhiên tăng lên nhưng Hồ Bá Nguyên vẫn không từ bỏ chống cự, liên tục vùng vẫy.

Thấy cảnh này, quái vật da tím dường như mất kiên nhẫn, vung tay chém một nhát vào Hồ Bá Nguyên khiến hắn ngất đi, sau đó cõng hắn lên người.

Đối mặt với Hồ Bá Nguyên vẫn không chịu khuất phục, rõ ràng không thể hoàn thành việc khống chế tinh thần trong một lúc, hắn quyết định vẫn nên đưa hắn về trước, trở lại phòng khống chế tinh thần rồi mới hoàn thành việc khống chế tiếp theo.

Cõng Hồ Bá Nguyên đến trước cửa sổ không biết từ lúc nào đã mở, quái vật da tím liếc nhìn chiếc camera đang quay ở đằng xa, đợi một lát rồi nhảy thẳng xuống.

Sau khi hạ cánh, phần lớn lực đã được hóa giải.

Đứng vững người, hắn bước tới góc tối xa xa không bị đèn đường chiếu sáng.

Rõ ràng đây không phải là lần đầu tiên hắn làm chuyện như vậy, mọi thứ đều có vẻ nhẹ nhàng và quen thuộc.

Cõng Hồ Bá Nguyên đi được trăm mét, quái vật da tím rẽ vào góc tối.

Lúc này, thân hình hắn từ từ lơ lửng nhưng vừa rời khỏi mặt đất, hắn đã cảm thấy một lực trói buộc ập đến từ bốn phương tám hướng, giữ hắn ở độ cao nửa mét so với mặt đất.

Quái vật da tím lập tức giật mình, quay đầu nhìn về phía bóng tối nơi sức mạnh ập đến.

Chỉ thấy trong bóng tối có một đôi mắt đang nhìn chằm chằm vào hắn, có thể nhìn rõ ngọn lửa màu xanh đen đang nhảy múa trong đôi mắt đầy tà ác này, sát khí nồng nặc ập đến.

“Ai?” Đối mặt với nguy cơ, quái vật da tím lập tức hỏi.

“Không quan trọng, quan trọng là ngươi sắp chết rồi!” Vừa dứt lời, quái vật da tím chỉ thấy hai tay mình nhẹ bẫng, Hồ Bá

Nguyên trên lưng hắn bị một sức mạnh bí ẩn nâng lên và trôi vào bóng tối.

Đối mặt với tình huống không thể kiểm soát, quái vật da tím lập tức vùng vẫy dữ dội.

Nhưng không thể thoát khỏi sự trói buộc của Niệm Lực.

Lúc này, hắn nghe thấy tiếng chuông điện thoại từ trong bóng tối.

Sau đó là tiếng điện thoại được bắt máy.

"Kỳ ca, tôi đã giải quyết xong con thứ hai rồi, tình hình của anh thế nào?"

"Tàm tạm, chỉ có bốn con…

Không đúng, là năm con!" Vừa dứt lời, hắn đã thấy nắm đấm bốc cháy ngọn lửa màu lục phóng to nhanh chóng trước mắt, gió mạnh thổi tới, khiến hắn không mở mắt ra được.

Cuối cùng, hình ảnh hoàn toàn dừng lại, chìm vào bóng tối vô tận….

Đợi đến khi Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Lúc này đã là 7 giờ sáng.

Thông qua danh sách trong tay tộc trưởng Dạ Ảnh, Phong Kỳ biết được có tổng cộng 17 thành viên Dạ Ảnh đang thực hiện nhiệm vụ bên ngoài.

Sau một đêm nỗ lực, những thành viên Dạ Ảnh ra ngoài đã bị tiêu diệt thành công.

Trong dòng thời gian này, tộc Dạ Ảnh chính thức trở thành quá khứ.

Tình báo đóng vai trò quyết định trong chiến dịch này.

Dựa trên nội dung tình báo, Phong Kỳ đã chia chiến dịch tiêu diệt tộc Dạ Ảnh này thành ba bước.

Bước đầu tiên, xâm nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đây là bước dễ thực hiện nhất trong kế hoạch, đơn xin của hắn được Viện Nghiên cứu Hổ phách thông qua mà không có gì bất ngờ.

Bước thứ hai, triển khai hành động vào lúc 1 giờ sáng, trước tiên là kiểm soát đài điều khiển chính trong khu vực lõi Hổ phách.

Bước này có vẻ khó nhưng Phong Kỳ đã vẽ trước sơ đồ bố trí địa hình bên trong tòa nhà trụ sở của Viện Nghiên cứu Hổ phách, chỉ cần triển khai hành động sẽ không xảy ra tình trạng như ruồi mất đầu không tìm thấy mục tiêu.

Chỉ cần kiểm soát được đài điều khiển chính, hắn có thể kiểm soát camera, nguồn điện, phong tỏa khu vực lõi, v.v. trong Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Bước này thành công, tộc Dạ Ảnh sẽ không thể truyền đạt tình hình xảy ra ở khu vực lõi cho những thành viên đang thực hiện nhiệm vụ bên ngoài.

Bước thứ ba, tiêu diệt những thành viên tộc Dạ Ảnh đang thực hiện nhiệm vụ bên ngoài, tiêu diệt hoàn toàn tộc Dạ Ảnh.

Hết chương 891.

Chương 892. Liên Minh

Thông qua tình báo của dòng thời gian trước, Phong Kỳ biết rằng tộc trưởng Dạ Ảnh có một danh sách nhiệm vụ, ghi chép chi tiết về kho tài nguyên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng như tình hình thực hiện nhiệm vụ của các thành viên.

Trong dòng thời gian trước, hắn cũng đã từng mang theo chiếc máy tính bảng này bên mình.

Mỗi lần kiểm kê vật tư, hắn đều mang theo máy tính bảng có quyền hạn để hỗ trợ thống kê.

Vì vậy, hắn biết rõ mật khẩu đánh thức máy tính bảng.

Mặc dù bước thứ ba mất nhiều thời gian hơn nhưng trong quá trình thực hiện không xảy ra bất ngờ, họ đã hoàn thành hành động săn đuổi cuối cùng một cách dễ dàng.

Có thể nói, hành động tiêu diệt tộc Dạ Ảnh của hắn giống như cầm sách hướng dẫn để vượt phụ bản.

Trở lại Viện Nghiên cứu Hổ phách một lần nữa, Phong Kỳ đã hội ngộ với Mộc Tinh và những người khác.

Hành động đã kết thúc, tiếp theo là công việc kết thúc.

Trong hành động lần này, ngoài những thành viên tộc Dạ Ảnh, còn có một số kẻ phản bội loài người bị Phong Kỳ đích thân giết chết.

Họ đều là những nhà nghiên cứu được đăng ký trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, cái chết của họ sớm muộn gì cũng phải có lời giải thích với bên ngoài.

Vấn đề này, Phong Kỳ đã thảo luận với những người cấp cao hiện tại của Hổ phách.

Cuối cùng quyết định, sẽ tạo ra vụ nổ nghiên cứu ở khu vực lõi, đưa ra lời giải thích "hợp lý" về cái chết của họ cho bên ngoài.

Còn việc bên ngoài có tin lời giải thích này hay không thì thực ra không quan trọng.

Đầu tiên, phản ứng đầu tiên của người bình thường khi biết tin tức như vậy là ngạc nhiên, sẽ không có bất kỳ nghi ngờ nào đối với cơ quan có thẩm quyền là Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hơn nữa, tai nạn trong quá trình thử nghiệm thường xuyên xảy ra, chỉ là loại thảm họa thương vong hàng loạt này rất hiếm khi xảy ra.

Thứ hai, quân đội Tinh Thành và Viện Nghiên cứu Hổ phách thuộc các cơ quan có thẩm quyền cấp Tinh Thành cùng cấp, sẽ không can thiệp vào việc quản lý các vấn đề liên quan bên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sự khác biệt là Viện Nghiên cứu Hổ phách thuộc về cơ quan xây dựng hệ thống đối nội, còn quân đội là cơ quan ổn định và chiến tranh đối ngoại.

Nếu xảy ra tai nạn thí nghiệm nghiêm trọng, quân đội Tinh Thành chắc chắn sẽ gọi điện đến thăm hỏi nhưng tuyệt đối sẽ không can thiệp.

Vấn đề duy nhất đến từ Hội đồng tối cao Tinh Thành.

Là cơ quan quản lý do những người đứng đầu các cơ quan khác nhau của Tinh Thành cùng nhau thành lập, họ có quyền yêu cầu Viện Nghiên cứu Hổ phách cung cấp thông tin chi tiết về vụ tai nạn xảy ra bên trong và đưa ra các đề xuất có tính chỉ đạo.

Nhưng Phong Kỳ không lo lắng về vấn đề này.

Trong Hội đồng tối cao Tinh Thành có ba cơ quan có thẩm quyền đặc biệt.

Bất kỳ cơ quan nào trong số họ đều có 6 phiếu quyết định, gấp sáu lần số phiếu của các cơ quan thông thường.

Ba cơ quan này còn được gọi là Tam Nguyên lão, lần lượt là Quân đội Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đối với những vụ tai nạn nghiêm trọng xảy ra bên trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng có thể hỗ trợ tại Hội đồng tối cao, đảm bảo không xảy ra tình huống bất ngờ.

Còn các cơ quan có thẩm quyền của các thành phố khác đến thăm hỏi thì hoàn toàn chỉ là hình thức, sẽ không cử người đến Tinh Thành để điều tra, càng không có thẩm quyền đến để điều tra.

Đây cũng là lý do mà Mê Vụ Chi Chủ đã chọn Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Trừ khi bí mật bị bại lộ hoàn toàn, dẫn đến các cơ quan khác của Tinh Thành liên kết lại để bỏ phiếu trừng phạt, còn những sự kiện nhỏ khác xảy ra thì không thể lay chuyển được nền tảng của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sau khi cuộc họp này kết thúc, Phong Kỳ đã liên lạc để Viện Nghiên cứu Hổ phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thiết lập mối liên hệ.

Các công việc tiếp theo, sẽ có người của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cử đến để trao đổi với Viện Nghiên cứu Hổ phách, cùng nhau thảo luận về quy trình xử lý các công việc tiếp theo.

Đồng thời, sau khi những người cấp cao của Hổ phách hiểu được tình hình của hắn, họ đã tuyên bố rõ ràng sẽ toàn lực hỗ trợ cho việc triển khai tuyến chiến đấu tiếp theo.

Hắn không ngạc nhiên trước quyết định của những người cấp cao của Hổ phách.

Đối mặt với sự dụ dỗ và đe dọa của tộc Dạ Ảnh mà không khuất phục, chứng tỏ rằng trong thâm tâm họ vẫn kiên định đứng về phía loài người.

Lời tuyên thệ khi còn đi học, hắn vẫn còn nhớ rõ.

Sự hỗ trợ của Viện Nghiên cứu Hổ phách đối với sự phát triển tiếp theo của tổ chức Bình Minh chắc chắn là một chuyện tốt.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có định vị rất rõ ràng trên tuyến hy sinh, mọi thứ đều lấy sự ổn định làm chính, không tham gia vào bất kỳ cuộc đấu tranh nào đối ngoại, một khi có tình huống nguy cấp xảy ra thì sẽ ẩn náu vào căn cứ bí mật và tách biệt với thế giới bên ngoài.

Hết chương 892.

Chương 893. Lời Hứa

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không thể giúp đỡ nhiều cho sự phát triển của tổ chức Bình Minh, thậm chí còn phải chủ động phủ nhận mối quan hệ.

Nhưng Viện Nghiên cứu Hổ phách thì khác, vốn là cơ quan có thẩm quyền đứng dưới ánh sáng mặt trời, có thể hỗ trợ cho sự phát triển tiếp theo của tổ chức Bình Minh bất cứ lúc nào.

Quan trọng hơn, Viện Nghiên cứu Hổ phách kiểm soát 70% các cơ quan truyền thông của Tinh Thành.

Phong Kỳ đã từng chịu thiệt vì định hướng dư luận.

Nếu tuyến chiến đấu này của tổ chức Bình Minh bị coi là kẻ phản bội loài người thì không chỉ phải đối mặt với các thế lực trong các lĩnh vực khác nhau, mà quân đội của Tinh Thành và các cơ quan chiến tranh, ổn định của các thành phố khác cũng sẽ trở thành kẻ thù của họ.

Ngay cả những người dân bình thường cũng sẽ tham gia vào cuộc thảo phạt chống lại tổ chức Bình Minh.

Đã từng chịu thiệt thì tự nhiên phải rút kinh nghiệm.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn lựa chọn chiến lược Viện Nghiên cứu Hổ phách ở tuyến thời gian đầu tiên.

Có Viện Nghiên cứu Hổ phách làm chỗ dựa, có thể giảm bớt rất nhiều rắc rối khó giải quyết.

Ví dụ như tộc Linh Năng kiểm soát thành Cựu Nhật nếu lựa chọn phát động chiến tranh dư luận với tổ chức Bình Minh thì Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể thông qua việc kiểm soát

dư luận trong Tinh Thành để chống lại sức mạnh dư luận của tộc Linh Năng đối với Tinh Thành.

Ít nhất có thể đảm bảo rằng căn cứ hậu phương của tuyến chiến đấu Tinh Thành này ổn định.

Kết thúc việc thanh trừng Viện Nghiên cứu Hổ phách, Phong Kỳ dẫn theo một nhóm học sinh trở về Học phủ Tinh Thành.

Giai đoạn hiện tại, tổ chức Bình Minh vẫn đang trong giai đoạn phát triển ban đầu, quan trọng nhất là nâng cao sức mạnh tổng hợp.

Về điểm này, Phong Kỳ đã lập kế hoạch phát triển khi ở các tuyến hy sinh khác.

Hắn đã có kế hoạch chi tiết về cách tuyển dụng người mới tham gia.

Trước hết, trong đầu hắn đã có một danh sách nhân tài.

Danh sách này là danh sách mà hắn có được khi thành lập tổ chức Bình Minh ở tuyến thời gian trước.

Lúc đó, tổ chức Bình Minh đã thâm nhập vào thành phố Tương Lai, ngầm chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

Trong thời gian đó, hắn đã gặp Lý Tinh Thần, được Lý Tinh Thần cứu và cuối cùng còn nhận được danh sách nhân tài do Lý Tinh Thần tặng.

Nhờ danh sách này, tổ chức Bình Minh đã thu nạp được không ít nhân tài, thế lực ngày càng lớn mạnh.

Nhưng vấn đề cũng rất rõ ràng.

Lúc đó, tổ chức Bình Minh phát triển theo cách phát triển tuyến dưới, mỗi thành viên đều có mật danh riêng.

Ngoại trừ hắn có danh sách toàn bộ thành viên, những thành viên khác không chắc chắn biết các thành viên khác trong tổ chức của mình.

Làm như vậy có lợi là Viện nghiên cứu khoa học ngay cả khi bắt được một số thành viên của tổ chức, dù có dùng thủ đoạn gì cũng không thể tiêu diệt toàn bộ tổ chức Bình Minh.

Vấn đề nằm ở chỗ, mô hình quản lý phân tán khiến tổ chức Bình Minh lúc đó khó có thể tập hợp sức chiến đấu.

Giống như một đĩa cát vậy.

Không có điểm tập hợp cố định, chỉ có thể truyền đạt tình báo thông qua cấp trên, hiệu suất cực kỳ kém.

Rõ ràng là tuyến chiến đấu này không tồn tại mối nguy hiểm tương tự.

Có Tinh Thành làm hậu phương lớn, hắn hoàn toàn có thể tập hợp các nhân tài lại với nhau.

Nhưng rõ ràng là bây giờ không phải lúc tuyển dụng nhân tài ở thành phố Tương Lai.

Trước khi chưa hoàn toàn nắm giữ Tinh Thành, làm như vậy có thể sẽ đánh rắn động cỏ.

Nguồn nhân tài dự trữ ở thành phố Tương Lai liên tục mất đi, rời khỏi thành phố Tương Lai, thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học chắc chắn sẽ cảnh giác, biết đâu sẽ lần theo dấu vết tìm ra họ.

Đối với thế lực Bóng Đen, Phong Kỳ không hề sợ hãi.

Có Mộc Tinh trấn giữ, một người cũng là một đội quân, chỉ cần thế lực Bóng Đen không thả Tiểu Hắc ra thì có gì phải sợ.

Nhưng hắn cảm thấy tổ chức Bình Minh vẫn nên thận trọng trong giai đoạn đầu phát triển, muốn đi đường dài, ít nhất phải

đợi đến khi hoàn toàn nắm giữ được cục diện của Tinh Thành.

Ngoài ra, hắn còn có một danh sách nhân tài trong Tinh Thành.

Danh sách này có được từ tuyến thời gian trước, khi hắn nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Mục tiêu trong danh sách đến từ tộc Dạ Ảnh, vốn là mục tiêu kiểm soát tinh thần tiếp theo của tộc Dạ Ảnh.

Số lượng nhân tài trong danh sách chỉ có vài chục người, kém xa số lượng nhân tài trong danh sách do Lý Tinh Thần cung cấp.

Nhưng đối với sự phát triển ban đầu của tổ chức Bình Minh cũng có thể mang lại sự trợ giúp không nhỏ.

Đặc biệt là một người đàn ông tên là "Thiên xu " trong danh sách.

Hắn ta đứng đầu danh sách xếp hạng theo tiềm năng, hiện đang bị giam giữ tại căn cứ chi nhánh của Viện Nghiên cứu Hổ phách, là nhân vật tuyệt mật trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, ngay cả Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng không rõ lai lịch cụ thể của hắn ta.

Hết chương 893.

Chương 894. Tái Sinh

Tộc Dạ Ảnh đã từng cố gắng kiểm soát tinh thần hắn ta.

Nhưng khả năng kiểm soát tinh thần không bao giờ thất bại trước mặt hắn ta lại không có tác dụng.

Cuối cùng, bất đắc dĩ, họ chỉ có thể tiếp tục giam giữ hắn ta ở sâu trong căn cứ chi nhánh.

Ở tuyến thời gian trước, thông qua việc xem xét tài liệu quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn đã biết được một phần bí mật của Thiên xu nhưng không đến tiếp xúc.

Xét cho cùng, tuyến phản diện không phải là khai thác thiên tài loài người.

Đối với một con người không thể kiểm soát như vậy, hắn không cần phải cố ý đến tiếp xúc.

Xét cho cùng, ngay cả khi tiếp xúc, hắn cũng không thể chọn thả hắn ta ra.

Tuyến chiến đấu này không có mối lo ngại này, hắn cảm thấy Thiên xu có lẽ có thể mang lại cho hắn bất ngờ.

Nhưng tiền đề là phải nắm giữ Tinh Thành trước, ổn định cục diện liên quan trong Tinh Thành.

Sau khi trở về Tinh Thành Học Phủ, Phong Kỳ bắt đầu lập kế hoạch tiếp theo.

Bây giờ tộc Dạ Ảnh đã bị thanh lý hoàn toàn, mục tiêu tiếp theo rất rõ ràng, đó chính là các thành viên của liên minh các bộ tộc yếu kém đang ẩn náu trong Tinh Thành.

Thông tin tình báo của tuyến phản diện trước đó một lần nữa được sử dụng.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ nhúng tay vào Viện Nghiên cứu Hổ phách để củng cố quyền kiểm soát cục diện Tinh Thành, hắn đã từng ra tay với liên minh các bộ tộc yếu kém.

Cuối cùng, hắn đã đạt được thỏa thuận với những người đứng đầu liên minh các bộ tộc yếu kém bằng cách cung cấp tài nguyên và nắm quyền kiểm soát mạng lưới tình báo của liên minh các bộ tộc yếu kém.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ lúc bấy giờ.

Mặc dù có thể lợi dụng liên minh các bộ tộc yếu kém nhưng chắc chắn đó là một con dao hai lưỡi.

Sử dụng chúng thực sự có thể mang lại nhiều thuận lợi cho việc bố trí tương lai của chính mình nhưng chúng cũng sẽ bán đứng thông tin tình báo liên quan đến mình vì lợi ích.

Các thế lực bên ngoài muốn biết tình hình bên trong Tinh Thành rất dễ dàng, chỉ cần cung cấp tài nguyên để mua là được.

Muốn hoàn toàn nắm giữ Tinh Thành, những mối nguy hiểm do liên minh các bộ tộc yếu kém này mang lại phải được loại bỏ.

Lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ có hai lựa chọn.

Thứ nhất, dùng thủ đoạn đẫm máu để tiêu diệt hoàn toàn liên minh các bộ tộc yếu kém.

Nhưng muốn làm được điều này không hề dễ dàng.

Liên minh các bộ tộc yếu kém giống như một đĩa cát, được tạo thành từ các chiến binh của các bộ tộc yếu kém, giống như một nền tảng tổ chức lính đánh thuê, bên trong không có người thống lĩnh tuyệt đối.

Những người đứng đầu liên minh các bộ tộc yếu kém giống như những người tạo ra nền tảng hơn nhưng không phải là người kiểm soát liên minh, không có quyền chỉ huy quyết định.

Giống như thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học lúc bấy giờ thanh lý tổ chức Bình Minh, đối mặt với một kẻ thù như một đĩa cát rất khó để tiêu diệt hoàn toàn.

Gặp phải sự đàn áp đẫm máu, liên minh các bộ tộc yếu kém chắc chắn sẽ tan rã hoàn toàn nhưng các chiến binh của bộ tộc yếu kém vẫn sẽ ẩn náu trong Tinh Thành, chỉ là không còn tổ chức có hệ thống, hiệu quả làm việc giảm mạnh.

Nhưng mối nguy tiềm ẩn vẫn còn, chưa biến mất.

Những chiến binh của bộ tộc yếu kém tản mát này vẫn có thể truyền đạt thông tin tình báo liên quan ra bên ngoài.

Thậm chí trong trường hợp bên ngoài trả giá đủ cao, chúng còn dám mạo hiểm đi điều tra Viện Nghiên cứu Hổ phách, xét cho cùng, những chiến binh của bộ tộc yếu kém này đều có thể được coi là những kẻ liều mạng.

Thứ hai, trước tiên hãy dùng cách đàn áp đẫm máu để chứng minh sức mạnh của mình, sau đó dùng cách đàm phán để nắm quyền kiểm soát mạng lưới tình báo của liên minh các bộ tộc yếu kém.

Liên minh các bộ tộc yếu kém mặc dù là một nền tảng nhưng miễn là nền tảng này không sụp đổ, mọi trao đổi thông tin vẫn sẽ được trao đổi thông qua nền tảng.

Kiểm soát được liên minh các bộ tộc yếu kém, cũng giống như kiểm soát được nguồn gốc của thông tin tình báo.

Lựa chọn này chắc chắn là dùng cái giá nhỏ nhất để đổi lấy giá trị lớn nhất.

Xét từ nhiều góc độ, Mê Vụ Chi Chủ của tuyến thời gian trước đã chọn cách kiểm soát những người đứng đầu liên minh các bộ tộc yếu kém, dùng cách kiểm soát mạng lưới tình báo để kiểm soát liên minh các bộ tộc yếu kém.

Tất cả nhiệm vụ đều phải qua tay hắn trước, sau đó mới có thể chuyển đến các cứ điểm của liên minh của bộ tộc yếu kém trong Tinh Thành.

Bước này thực sự khéo léo.

Ví dụ, lúc bấy giờ tộc Ám Thần đã nhiều lần ban bố nhiệm vụ, cố gắng điều tra tình báo trong Tinh Thành nhưng những nhiệm vụ này chưa kịp chuyển đến tay các chiến binh của bộ tộc yếu kém thì đã bị những người đứng đầu liên minh của bộ tộc yếu kém chuyển đến tay Mê Vụ Chi Chủ, bị bóp chết trước.

Hết chương 894.

Chương 895. Đối Mặt

Cuối cùng, tộc trưởng Ám Thần chỉ có thể đích thân mạo hiểm dẫn dắt tộc nhân tiến vào Tinh Thành để điều tra.

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ cũng đã nói, cuối cùng hắn vẫn sẽ nhổ tận gốc liên minh của bộ tộc yếu kém.

Nhưng trong giai đoạn đầu kiểm soát sự phát triển của Viện Nghiên cứu Hổ phách, kiểm soát mạng lưới tình báo của liên minh của bộ tộc yếu kém chắc chắn là lựa chọn tối ưu.

Lúc bấy giờ, trong thời gian Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát liên minh của bộ tộc yếu kém, hắn còn có được tọa độ vị trí của các chi nhánh trong Tinh Thành do những người đứng đầu liên minh của bộ tộc yếu kém cung cấp.

Mê Vụ Chi Chủ đã chủ động chia sẻ thông tin tình báo này với hắn.

Với thông tin tình báo quan trọng như vậy, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua, đã ghi nhớ toàn bộ tọa độ địa điểm trong thông tin tình báo.

Lúc đó, hắn biết rằng mình chắc chắn sẽ không sử dụng được những thông tin tình báo này nhưng hắn của những tuyến thời gian khác chắc chắn sẽ có lúc sử dụng.

Bây giờ thông tin tình báo này đã đến tay hắn.

Cũng sẽ trở thành trợ thủ đắc lực giúp hắn giải quyết mối nguy tiềm ẩn của liên minh của bộ tộc yếu kém.

Bây giờ bãi tại tha diện tiền đích thị hai lựa chọn giống hệt Mê Vụ Chi Chủ.

Tiêu diệt liên minh của bộ tộc yếu kém hay kiểm soát liên minh của bộ tộc yếu kém.

Hắn đã cân nhắc kỹ lưỡng vấn đề này trước khi mở tuyến chiến đấu và cuối cùng quyết định chọn lựa chọn thứ hai giống như Mê Vụ Chi Chủ.

Đợi đến khi tổ chức Bình Minh đủ mạnh, hãy cân nhắc đến việc tiêu diệt hoàn toàn liên minh của bộ tộc yếu kém trong Tinh Thành.

Về việc triển khai kế hoạch kiểm soát liên minh của bộ tộc yếu kém như thế nào, theo hắn thấy không khó.

Không cần phải sắp xếp kế hoạch chi tiết, chỉ cần lặp lại những gì Mê Vụ Chi Chủ đã làm là được.

Chép bài thôi mà, ai mà chẳng làm được!

Tinh Thành Học Phủ.

9 giờ tối.

Sau khi chỉnh trang xong, Phong Kỳ đứng trước gương cẩn thận sửa sang lại, xác nhận đã che chắn kín mít rồi, hắn đeo ba lô bước ra khỏi phòng, xuống lầu.

Bên ngoài trăng sao lấp lánh, cành liễu bên hồ đung đưa theo gió.

Rút điện thoại ra xem giờ, hắn đi thẳng về phía cổng trường.

Sau khi chào hỏi nhân viên bảo vệ, hắn rời khỏi Tinh Thành Học Phủ.

1 tiếng sau, bóng dáng Phong Kỳ xuất hiện tại một quán cà phê ở khu Đông Tinh Thành, bước vào bên trong.

“Kỳ ca, ở đây!” Lúc này tiếng gọi của Lâm Nhiễm vang lên.

Hắn quay đầu nhìn về hướng phát ra tiếng gọi, thấy Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, Lữ Việt đã đến đông đủ.

Đến ngồi cạnh Mộc Tinh, Phong Kỳ đặt ba lô trước ngực.

"Kỳ ca, chúng ta đều chuẩn bị xong rồi, ngươi chuẩn bị đồ nghề thế nào rồi?" Lâm Nhiễm lúc này nhỏ giọng hỏi.

"Đồ nghề gì?"

"Mặt nạ chứ! Đã là hành động bí mật thì đương nhiên phải chuẩn bị mặt nạ rồi."

Nghe vậy, Phong Kỳ kéo khóa ba lô, chỉ thấy bên trong bày bốn chiếc mặt nạ, lần lượt là Tôn Ngộ Không, Đường Tăng, Trư Bát Giới, Sa Ngộ Tĩnh.

Lâm Nhiễm: …

"Ngươi không thể mua mấy cái mặt nạ trông có vẻ ngầu hơn được sao, đeo cái mặt nạ này khiến ta thấy mình như thằng ngốc!"

"Ăn tối xong đi dạo phố thương mại của trường, vừa hay lần hành động này chỉ có bốn chúng ta, ta thấy cũng khá hợp, chứ không phải là không che được mặt."

"Được, ta lấy Tôn Ngộ Không."

"Tùy ngươi!"

Trong lúc trò chuyện, thời gian trôi qua.

Trong lúc đó, Mộc Tinh thỉnh thoảng xen vào vài câu, còn Lữ Việt thì suốt quá trình đều mặt lạnh tanh, theo lời Lâm Nhiễm thì kiếp trước Lữ Việt chắc chắn là chủ nợ, cả thế giới đều nợ hắn tiền.

Hiện tại vấn đề của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách đã được giải quyết, tối nay Phong Kỳ quyết định chính thức ra tay với các thế lực yếu trong lĩnh vực Tinh Thành.

Muốn khống chế liên minh các thế lực yếu trong lĩnh vực, bước đầu tiên là phải thể hiện sức mạnh, để các cao tầng của các thế lực yếu trong lĩnh vực Tinh Thành thấy được thực lực của hắn.

Như vậy mới có tư cách đàm phán sau này.

Biện pháp trấn áp đẫm máu có vẻ bạo lực nhưng đối với các thế lực trong thế giới lĩnh vực mạnh được yếu thua thì đó là cách đơn giản và hiệu quả nhất.

Chỉ có khiến đối phương sợ hãi thì mới dễ dàng đưa ra yêu cầu.

Lúc trước Mê Vụ Chi Chủ dùng cách đánh một gậy rồi cho một quả táo ngọt.

Khi các cao tầng của liên minh các thế lực yếu trong lĩnh vực cho rằng Tinh Thành đã không còn an toàn, tính đến chuyện giải tán tổ chức liên minh chờ sau này thành lập lại thì Mê Vụ Chi Chủ lại đưa ra những điều kiện hậu hĩnh, đồng thời hứa sẽ cung cấp phúc lợi tài nguyên cho các cao tầng của các thế lực yếu trong lĩnh vực.

Chiêu này giúp Mê Vụ Chi Chủ dễ dàng nắm trong tay nhiệm vụ của liên minh các thế lực yếu trong lĩnh vực Tinh Thành, mạng lưới tình báo.

So với việc thiết kế lại một quy trình kế hoạch phức tạp thì rõ ràng là chép bài sẽ đơn giản hơn.

Hết chương 895.

Chương 896. Cạm Bẫy

Thời gian trôi đến 11 giờ đêm.

Phong Kỳ cùng Lâm Nhiễm và những người khác rời khỏi quán cà phê, đi về phía đích đến.

Đêm gần Tết, nhiệt độ lạnh giá, trên đường không có nhiều người đi lại.

Chỉ có robot dọn dẹp hoạt động 24 giờ di chuyển chậm rãi theo lộ trình đã định, ánh đèn trên người chúng đan xen, mang lại một chút sức sống cho con phố lạnh lẽo.

Nửa giờ sau, Phong Kỳ dẫn ba người rẽ vào một con hẻm không có đèn đường.

Tiếp tục đi một đoạn, rẽ qua một khúc cua, họ dừng lại trước một quán bar.

Trước quán bar có dựng một tấm biển đèn neon, trên đó viết bốn chữ lớn "Quán bar tận thế."

Bên dưới còn mô tả chi tiết các đặc điểm của quán bar này, cuối cùng là một dòng chữ nhắc nhở nổi bật.

[Quán bar này là quán bar dành cho hội viên, người không phải hội viên không được vào, muốn trở thành hội viên phải có hội viên cũ giới thiệu!]

Phong Kỳ khá quen thuộc với nơi này.

Hành động câu cá ở mốc thời gian trước đã diễn ra ở đây, cuối cùng quả nhiên đã câu được con cá lớn là tộc Dạ Ảnh.

Đến trước quán bar, Phong Kỳ tháo ba lô, lấy ra bốn chiếc mặt nạ, chia cho Lữ Việt, Lâm Nhiễm, Mộc Tinh.

Sau khi đeo mặt nạ, Phong Kỳ quay đầu nhìn Lữ Việt đang đeo mặt nạ Đường Tăng:

“Lữ Việt, ngươi phụ trách quan sát ở cửa.”

“Được!”

Lữ Việt không nói nhiều lời vô nghĩa, lập tức gật đầu đáp lại, sau đó đứng sang một bên.

Sau đó, Phong Kỳ dẫn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đi vào quán bar.

Đi dọc theo hành lang tối tăm đến cánh cửa sắt ở cuối, hắn đưa tay vỗ cánh cửa sắt.

Chờ vài giây, cửa sổ sắt trên cánh cửa sắt được mở ra, một đôi mắt xuất hiện từ bên trong bắt đầu quan sát tình hình bên ngoài.

“Có chuyện gì?” Giọng nói khàn khàn sau đó vang lên.

“Nói nhảm, không có chuyện thì ai đến chỗ này!” Lâm Nhiễm lập tức lên tiếng.

“Số hội viên!” Giọng nói lại hỏi.

“112834!” Phong Kỳ đáp lại.

Mã số này đến từ tộc Dạ Ảnh, giờ dùng rất hợp.

“Chờ chút.” Cửa sổ trên cánh cửa sắt đóng lại.

Chờ một lát, tiếng bánh răng chuyển động vang lên, cánh cửa sắt từ từ mở ra.

Chỉ thấy bên trong cửa đứng một người đàn ông cao lớn hơn hai mét, vai phải vác một sợi xích sắt thô, vẻ mặt dữ tợn.

Lúc này, hắn nghiêng người nhường đường.

Phong Kỳ lập tức dẫn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh bước vào quán bar.

Tiếng ồn ào lập tức tràn ngập bên tai, hoàn toàn khác với sự lạnh lẽo bên ngoài, rất nhiều chiến binh lĩnh vực giống người tụ tập ở đây.

Trong tiếng nhạc sôi động, những kẻ liều lĩnh này có kẻ đánh bạc, có kẻ trao đổi tin tức, còn có kẻ uống rượu một mình.

Trong số đó không thiếu những chiến binh lĩnh vực đeo mặt nạ.

Trang phục của họ không gây chú ý.

Những kẻ có thể đến đây đều là những chiến binh liều lĩnh cược mạng sống vì tương lai của bộ tộc, vì lợi ích có thể liều mạng, đôi khi cũng cướp bóc tài nguyên của các chủng tộc khác.

Trong môi trường như vậy, rất dễ kết thù.

Bảo vệ sự riêng tư của bản thân cũng là một cách bảo vệ sự an toàn của bản thân, càng là bảo vệ cho bộ tộc đằng sau.

Phong Kỳ dẫn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đến ngồi trước quầy bar.

Đêm nay, hắn định hành động đàn áp đẫm máu cứ điểm của chủng tộc yếu ớt trong lĩnh vực này.

Nhưng trước đó, hắn quyết định xem trước tình hình nhiệm vụ của chủng tộc yếu ớt gần đây, biết đâu lại có phát hiện bất ngờ.

“Uống gì?”

Trong quầy bar, một người đàn ông cường tráng đội mũ đen, để trần nửa thân trên, cơ thể xăm đầy những ký hiệu kỳ lạ nhìn hắn hỏi.

So với trong trí nhớ, người pha chế đã đổi người nhưng điều này không ảnh hưởng đến hành động tiếp theo.

“Danh sách nhiệm vụ!”

Người pha chế nghe vậy liền gật đầu, sau đó bắt đầu một loạt thao tác hoa mỹ, cuối cùng nhỏ vào cốc rượu một loại chất lỏng tỏa ra hơi màu tím.

Pha chế xong, người đàn ông cường tráng đẩy ba cốc rượu đến trước mặt họ.

Cầm cốc rượu lên, Phong Kỳ uống cạn.

Lâm Nhiễm và Mộc Tinh thấy vậy cũng lập tức uống hết chất lỏng màu tím trong cốc rượu.

Lúc này, Phong Kỳ nhắm mắt lại, ý thức tiến vào tinh thần thức hải.

Chỉ thấy trên bầu trời biển vàng, không ngừng có năng lượng màu tím thấm vào, cuối cùng năng lượng màu tím tụ lại trên bầu trời thức hải, từ từ mở ra như một bức tranh.

Hiện ra trước mắt là một bảng danh sách nhiệm vụ.

Trên đó liệt kê chi tiết các nhiệm vụ do các thế lực lĩnh vực khác nhau ban hành, cũng như phần thưởng bồi thường sau khi hoàn thành nhiệm vụ.

Nội dung danh sách trên bức tranh có thể dùng ý thức điều khiển để lật trang.

So với mốc thời gian trước, hắn đến quán bar này sớm hơn Mê Vụ Chi Chủ năm năm, nhiệm vụ có thể thấy rõ ràng là hoàn toàn khác so với những gì Mê Vụ Chi Chủ nhìn thấy.

Nhưng các nhiệm vụ trên danh sách chỉ là điều tra, thuê mướn, ám sát, vận chuyển, những nội dung như vậy.

Trong số đó, hắn quan tâm nhất vẫn là nhiệm vụ ám sát.

Danh sách ám sát chỉ có hai loại mục tiêu, loại thứ nhất là thế lực lĩnh vực của phe địch, loại thứ hai là thiên tài loài người.

Hết chương 896.

Chương 897. Tìm Kiếm

Những thiên tài loài người trên danh sách này theo hắn thấy, chắc chắn là nhân tài dự bị của tổ chức Bình Minh.

Ví dụ, trong danh sách nhiệm vụ ám sát có một người đàn ông tên là "Loan Thiệu Nguyên", hắn đang nghiên cứu một dự án liên quan đến cách hấp thụ sức mạnh huyết mạch của Sinh Vật Trận Địa.

Dù dự án nghiên cứu của hắn có khả thi hay không nhưng chắc chắn đã khiến một số thế lực lĩnh vực lo lắng.

Khiến hắn bị đưa vào danh sách truy sát.

Còn nhiều trường hợp tương tự khác, chỉ cần dự án nghiên cứu của một số nhân tài khiến một số thế lực lĩnh vực cảm thấy nguy cơ, họ sẽ ban hành nhiệm vụ để tiêu diệt trước.

Phong Kỳ không thấy lạ với điều này.

Lấy ví dụ, ở mốc thời gian trước, nếu có người nói rằng mình đang nghiên cứu cách phá giải Hiến Tế Huyết Nhục, bất kể hắn có thành công hay không, chắc chắn sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ tiêu diệt trước, để ngăn chặn tình huống không thể kiểm soát xảy ra.

Xem danh sách nhiệm vụ một lúc, ánh mắt hắn bị một nhiệm vụ trong danh sách thu hút.

Hắn lập tức tập trung vào nhiệm vụ này, thông tin chi tiết về nhiệm vụ hiện ra.

[Điều tra nguồn gốc của sinh vật da xanh!]

Hình ảnh: (Sinh vật da xanh)

Yêu cầu nhiệm vụ: Điều tra nguồn gốc của sinh vật da xanh hoặc cung cấp thông tin liên quan đến sinh vật da xanh.

Thời hạn nhiệm vụ: Không có

Phần thưởng nhiệm vụ: Tùy thuộc vào giá trị của thông tin cung cấp, tối thiểu ba viên Huyết Thạch kỳ diệu, không giới hạn trên.

Mô tả chi tiết nhiệm vụ：…

…

Hình ảnh trong thông tin chi tiết nhiệm vụ, Phong Kỳ rất quen thuộc.

Thân hình gầy gò, toàn thân da xanh, chính là sát thủ da xanh.

Danh sách nhiệm vụ lại có nhiệm vụ điều tra sát thủ da xanh, điều này hắn không ngờ tới.

Trong số các thông tin tình báo hiện có, chỉ có tộc Linh Năng là thế lực lĩnh vực duy nhất tiến hành nghiên cứu về sát thủ da xanh.

Ở mốc thời gian trước, hắn biết được qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ rằng trong cống ngầm của thành phố Mộ Lâm có một căn cứ bí mật của tộc Linh Năng, bên trong có dự án thí nghiệm nghiên cứu sát thủ da xanh.

Điều này khiến hắn không khỏi nghi ngờ rằng nhiệm vụ này có thể do tộc Linh Năng ban hành.

Có thể nhiệm vụ tương tự không chỉ có ở Tinh Thành, mà liên minh chủng tộc yếu ớt trong bốn thành phố khác cũng nhận được.

Còn lý do tại sao tộc Linh Năng lại điều tra sát thủ da xanh, hắn chưa có thông tin tình báo liên quan, tạm thời không biết

được.

Có vẻ như để điều tra nhiệm vụ tốt hơn, ngoài việc đăng hình ảnh sát thủ da xanh, thông tin chi tiết nhiệm vụ còn có nhiều mô tả chi tiết.

Trong đó có nhiều sự kiện, dấu vết phát hiện ra sát thủ da xanh.

Xem nội dung mô tả thông tin tình báo, hắn thấy được nhiều thông tin tình báo mà hắn chưa từng biết.

Trong số đó có một thông tin tình báo khiến Phong Kỳ vô cùng nghi ngờ.

Số 1223: Ví dụ: Phát hiện sinh vật da xanh ở hướng thành phố Mộ Lâm, sinh vật này chung sống hòa thuận với một cậu bé loài người tên là "Viên Thái", điều tra phát hiện giữa chúng đã kết thành tình bạn sâu sắc, sinh vật da xanh còn dùng một loại thủ đoạn bí ẩn để kéo dài mạng sống cho Viên Thái, cứu hắn khỏi cái chết vì bệnh tật.

…

Thật nực cười!

Hắn biết sát thủ da xanh có cảm xúc, không phải là cỗ máy thuần túy.

Nhiều lần tiếp xúc, hắn đã thấy vẻ mặt giãy giụa của sát thủ da xanh trước khi chết,

Nhưng ấn tượng nhiều hơn là, những sát thủ da xanh này liều chết để cướp đoạt vật phẩm kỳ diệu.

Bây giờ biết được sát thủ da xanh lại kết bạn với loài người, còn từng cứu chữa người bệnh nặng, điều này hoàn toàn khác với hình ảnh hắn từng biết.

Điều này khiến hắn càng tò mò hơn về nguồn gốc của sát thủ da xanh.

Nhưng nếu nói sát thủ da xanh đứng về phía loài người, hắn tuyệt đối không tin.

Hắn đã tận mắt chứng kiến sự tàn nhẫn của sát thủ da xanh, khi xuất hiện trước mặt hắn, chúng luôn ra tay trực tiếp, không có chỗ thương lượng.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn đột nhiên nảy ra một suy đoán.

Nếu nói sát thủ da xanh thực sự là siêu vũ khí do loài người chế tạo thì sao?

Giết hắn chỉ vì trên người hắn còn sót lại hơi thở của Sinh Vật Trận Địa nhưng sẽ không ra tay với người bình thường.

Nhưng giải thích này khi suy nghĩ kỹ lại không hợp lý.

Lúc trước khi hắn điều tra tài liệu về quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn đã tra được ví dụ về việc sát thủ da xanh tấn công người bình thường.

Ngoài ra, sát thủ da xanh còn ám sát cả Tần Không Thời.

Lúc trước, khối Huyết Thạch kỳ diệu mà khu tiếp tế Đông Cựu Nhật có được cũng là do chiến sĩ tiền tuyến giao chiến với sát thủ da xanh rồi đoạt lại.

Từ những ví dụ này có thể xác định rằng, sát thủ da xanh tuyệt đối không phải là thế lực ẩn núp đứng về phía loài người.

Còn về lý do tại sao sát thủ da xanh lại kết bạn với loài người, hắn phân tích không ra nguyên nhân.

Hết chương 897.

Chương 898. Trận Chiến

Có lẽ đây chỉ là trường hợp cá biệt của sát thủ da xanh.

Dù sao trong loài người cũng có kẻ phản bội, trong số sát thủ da xanh có một trường hợp đặc biệt cũng có thể giải thích được.

Nhưng từ nhiệm vụ này có thể thấy, tộc Linh Năng rất coi trọng sát thủ da xanh, nếu không sẽ không ban hành nhiệm vụ để điều tra.

Có lẽ là thế lực đứng sau sát thủ da xanh rất mạnh, khiến tộc Linh Năng lo lắng.

Cũng có thể là tộc Linh Năng thèm muốn vật phẩm kỳ diệu mà sát thủ da xanh thu thập được.

Cả hai khả năng đều có thể xảy ra.

Nhưng cho đến nay, thông tin tình báo về sát thủ da xanh vẫn còn rất hạn chế.

Nếu tuyến chiến đấu này thuận lợi, hắn sẽ dẫn tổ chức Bình Minh đi thăm dò phòng thí nghiệm của tộc Linh Năng dưới lòng đất thành phố Mộ Lâm, từ đó tìm kiếm manh mối.

Nếu thực lực cho phép, hắn thậm chí còn muốn nhổ tận gốc tộc Linh Năng ở thành Cựu Nhật.

Dùng bạo lực để có được nhiều thông tin tình báo hữu ích hơn.

Xem danh sách nhiệm vụ một lúc nữa, sương mù tím trong tinh thần thức hải dần dần nhạt đi.

Lúc này hắn mở mắt ra.

Quay đầu nhìn Lâm Nhiễm, hắn cũng đang từ từ mở mắt tỉnh lại, chỉ có Mộc Tinh đang xoay ly rượu, dường như đã tỉnh từ lâu.

“Không xem nhiệm vụ sao?”

Hắn nhìn Mộc Tinh hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Mộc Tinh lắc đầu:

“Sức mạnh bí ẩn chưa kịp ngấm vào tinh thần thức hải đã bị tiêu hóa sạch, từ đầu đến cuối ta không thấy danh sách nhiệm vụ mà ngươi nói.”

Phong Kỳ ：…

Nghe xong lời này, hắn kinh ngạc trong lòng.

Thức uống tinh thần mà bọn họ uống không có năng lượng tiêu cực, sẽ không gây ra phản ứng phòng ngự chủ động của sức mạnh tinh thần.

Vì vậy hắn nghi ngờ điều này không liên quan đến sức mạnh phòng ngự tinh thần của Mộc Tinh, mà hoàn toàn là do bị hấp thụ trực tiếp.

Như vậy có thể thấy, khả năng tiêu hóa mạnh mẽ của Mộc Tinh còn tác dụng ở phương diện tinh thần.

Cộng thêm thể chất mạnh mẽ, phòng ngự của Mộc Tinh có thể nói là không có kẽ hở.

“Có thể hành động rồi chứ?” Lúc này Lâm Nhiễm đột nhiên lên tiếng hỏi.

Phong Kỳ gật đầu, sau đó nhìn về phía Mộc Tinh nói:

“Học tỷ, làm phiền rồi!”

Mộc Tinh nghe vậy, lập tức đứng dậy đi đến vị trí trung tâm quầy bar.

Khí tức màu ngọc bích từ trong cơ thể bùng phát, bao phủ toàn thân, luồng khí cuồng bạo thổi bay đồ đạc trong quầy bar ngã nghiêng.

Đôi mắt của Mộc Tinh lúc này đã biến thành màu Tinh Hồng.

Trong nháy mắt, giống như hung thú thời viễn cổ giáng lâm, uy áp khủng bố nhìn xuống thiên hạ khiến sắc mặt của các chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu đuối trong quầy bar trắng bệch, nhìn Mộc Tinh với vẻ kinh hãi.

Giống như con mồi nhìn thấy mãnh thú đứng đầu chuỗi thức ăn, chưa giao chiến đã thấy sợ hãi.

Áp bức về mặt huyết mạch càng khiến chúng cảm thấy khó thở.

Ánh sáng màu Tinh Hồng trong mắt Mộc Tinh lưu chuyển, sau khi nhớ lại lời thoại mà Phong Kỳ đã nói, cô từ từ mở miệng:

“Bây giờ chúng ta bắt đầu một trò chơi sinh tồn, chỉ có một phần ba trong số các ngươi có thể sống sót ra ngoài, tiếp theo… bắt đầu đấu tranh sinh tồn đi!”

Dứt lời, Mộc Tinh đột nhiên nắm chặt tay, đập mạnh xuống đất.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, mặt đất rung chuyển dữ dội, đá vụn trên đầu cuốn theo bụi rơi xuống như mưa.

Sức mạnh khủng khiếp tạo ra trong nháy mắt đã chấn nát các chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu đuối ở cự ly gần thành sương máu, sức sát thương khủng khiếp khiến các chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu đuối ở xa sợ ngây người.

Thời khắc săn giết, chính thức bắt đầu!

…

Vì đã quyết định bắt chước Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ thậm chí còn không bỏ qua cả lời thoại.

Hắn để Mộc Tinh lặp lại lời thoại mà Mê Vụ Chi Chủ đã từng nói, sau đó bắt đầu cuộc tàn sát đẫm máu.

Đối với những Sinh Vật Trận Địa này, Mộc Tinh hiển nhiên sẽ không có chút thương xót nào.

Ra tay vô cùng dứt khoát, mỗi cú đấm tung ra đều có vài chiến sĩ liên minh chủng tộc yếu đuối hóa thành sương máu.

Phong Kỳ rất hiểu nỗi hận của Mộc Tinh đối với Sinh Vật Trận Địa.

Đây cũng là nỗi hận trong xương tủy của mỗi thập hoang giả.

Những thập hoang giả thời kỳ đầu đều đã trải qua thời khắc bi thảm khi thành phố bị Sinh Vật Trận Địa công phá.

Người thân, bạn bè, tất cả mọi thứ đều tan thành mây khói vào lúc đó, chỉ có rất ít người có thể thoát khỏi thành phố bị trường lực bao phủ, trở thành những kẻ lang thang nhặt rác không nơi nương tựa.

Nỗi hận này sẽ không phai nhạt theo thời gian.

Nỗi hận khắc sâu vào xương tủy khiến tất cả thập hoang giả luôn ghi nhớ trong lòng.

Mỗi đời thập hoang giả đều sẽ truyền lại nỗi hận này, Mộc Tinh cũng không ngoại lệ, cha mẹ cô cũng chính là mang theo nỗi hận này, lựa chọn gia nhập cuộc thí nghiệm cải tạo phù văn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng khi mạng sống ngàn cân treo sợi tóc, cống hiến sức lực cuối cùng của mình.

Hết chương 898.

Chương 899. Thần Bí

Còn cha mẹ Mộc Tinh bị thương nặng là do bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công khi di cư.

Phong Kỳ nhớ rõ, hắn đã nhìn thấy đoạn ký ức khi Mộc Tinh mất kiểm soát và tinh thần hoảng loạn.

Mộc Tinh khi còn nhỏ đã một mình đi làm thủ tục chứng tử cho người thân.

Lúc đó, sự cô đơn và tuyệt vọng càng làm bùng cháy ngọn lửa hận thù trong lòng Mộc Tinh, cũng là lý do ban đầu khiến cô quyết định theo Úy Vi tiếp tục cải tạo phù văn.

Có thể khẳng định, nếu Mộc Tinh không gặp hắn, cả đời này cô sẽ bị hận thù thúc đẩy.

Bây giờ, những Sinh Vật Trận Địa trong quán bar tận thế, không một ai là vô tội.

Có lẽ chúng đến Tinh Thành có nỗi khổ riêng.

Ví dụ như muốn tìm kiếm một tia hy vọng cho tương lai cho tộc đàn yếu đuối, hoặc muốn thông qua việc thực hiện nhiệm vụ để mang lại nguồn lực sinh tồn cho tộc đàn.

Nhưng Phong Kỳ không quan tâm đến những lý do này.

Hắn chỉ biết, những kẻ liều mạng này tay nhuốm máu người, giống như những con sâu bọ ký sinh trong Tinh Thành, không ngừng phá hoại sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Giết chúng, Phong Kỳ không hề áy náy.

Hắn bình tĩnh nhìn Mộc Tinh liên tục giết chết các chiến binh của liên minh chủng tộc yếu, trong mắt không hề có chút dao động.

Một lát sau, Phong Kỳ đột nhiên lên tiếng:

"Sa Ngộ Tĩnh, dừng tay!"

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Mộc Tinh đeo mặt nạ Sa Ngộ Tĩnh đột nhiên dừng giết chóc, nắm đấm dừng lại trước mặt một chiến binh liên minh chủng tộc yếu đeo mặt nạ quỷ xanh.

Ngay khi chiến binh này cho rằng mình may mắn sống sót thì một luồng quyền phong khủng khiếp ập đến.

Sức mạnh bùng phát trong nháy mắt, đánh tan nó thành sương máu.

Mộc Tinh lúc này đứng yên, ánh mắt đảo qua những chiến binh liên minh chủng tộc yếu đang kinh hoàng, chậm rãi nói:

"Chúc mừng các ngươi, đã sống sót!"

Nghe thấy lời này, những Sinh Vật Trận Địa xung quanh vẫn còn kinh hoàng, hiển nhiên vẫn chưa hoàn hồn sau nỗi sợ hãi vừa rồi.

Trên người Mộc Tinh, chúng cảm nhận được áp lực chưa từng có.

Thậm chí còn nảy sinh ảo giác rằng mình vốn là thức ăn của sinh vật trước mắt, áp chế về huyết thống khiến chúng gần như ngạt thở.

Cái chết cận kề như vậy, chúng co rúm trong góc, sợ hãi tột độ.

Bây giờ đột nhiên được thông báo rằng mình đã sống sót, cảm giác chênh lệch mạnh mẽ khiến cảm xúc của chúng gần như sụp đổ, nỗi sợ hãi đối với Mộc Tinh càng sâu sắc hơn.

Nhìn thấy cảnh này, khóe miệng Phong Kỳ nở nụ cười.

Điều khiển cảm xúc, chiêu này cũng chính là học từ Mê Vụ Chi Chủ.

Muốn khiến người khác sợ hãi thì chưa đủ, phải khiến chúng có cảm giác chênh lệch, như vậy nỗi sợ hãi mới có thể khắc sâu ấn tượng.

Lúc này, Mộc Tinh bước đến bên hắn, gật đầu với hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, quay người nhìn người pha chế đang kinh hoàng, lấy một tấm danh thiếp trong túi ra đặt trên quầy bar, sau đó đẩy đến trước mặt người pha chế:

"Bảo người phụ trách của các ngươi liên lạc với ta, sau này Tinh Thành do ta quản lý… Đúng rồi, tiện thể chuyển lời đến hắn, có thể thử không tuân thủ quy tắc trò chơi do ta đặt ra nhưng hậu quả tự chịu!"

Nói xong, hắn bước về phía cửa sắt.

Mộc Tinh và Lâm Nhiễm lập tức đi theo.

Đi ra khỏi quán bar tận thế, hắn quay đầu nhìn Lữ Việt đang dựa vào tường, hai tay ôm kiếm Lan.

"Xong rồi, trạm tiếp theo!"

"Được!" Không nói nhiều lời vô nghĩa, Lữ Việt lập tức gật đầu, sau đó đi theo phía sau.

Tiếp theo, là thanh trừng các cứ điểm của Liên minh bộ tộc yếu kém khác trong Tinh Thành.

Muốn trong một đêm tàn sát hết tất cả các cứ điểm của Liên minh bộ tộc yếu kém trong thành phố là điều không thực tế, các cứ điểm của Liên minh bộ tộc yếu kém trong Tinh Thành có tới hàng chục cái, thời gian hoàn toàn không đủ.

Hắn muốn trước tiên phải dùng vũ lực, để những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém biết được sự đáng sợ của hắn.

Nếu hành động tối nay vẫn chưa khiến Liên minh bộ tộc yếu kém sợ hãi thì những ngày tiếp theo hắn sẽ tiếp tục dùng cách này để chào hỏi những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém, cho đến khi chúng chủ động liên lạc.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ tiếp tục dẫn đầu Mộc Tinh, Lữ Việt, Lâm Nhiễm huyết tẩy các cứ điểm của Liên minh bộ tộc yếu kém.

Có tọa độ cứ điểm chi tiết trong tay, hoàn toàn không cần phải mất công tìm kiếm cứ điểm.

Hàng loạt hành động của hắn nhanh chóng khiến những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém không thể ngồi yên, rất nhanh một cuộc điện thoại đã gọi đến chiếc điện thoại được mã hóa của Phong Kỳ.

Nghe đầu dây bên kia trình bày ý định, Phong Kỳ biết kế hoạch đã thành công một nửa.

Tiếp theo chỉ cần làm theo cách uy hiếp dụ dỗ của Mê Vụ Chi Chủ lúc trước là được.

Những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém này chẳng qua chỉ vì lợi ích, chỉ cần nắm giữ mạng sống của chúng, rồi hứa cho chúng lợi ích thì chúng sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

Hết chương 899.

Chương 900. Đảo Lộn

Chỉ cần bước này thành công thì mạng lưới tình báo của Liên minh bộ tộc yếu kém trong Tinh Thành sẽ nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Hẹn thời gian gặp mặt nói chuyện với những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém, Phong Kỳ lên đường đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Muốn khiến những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém ngoan ngoãn nghe lời thì lợi ích cũng là một quân bài quan trọng.

Tiền mặt trên người hắn mua linh tài còn chẳng đủ, dùng số tiền này để mua chuộc những kẻ đứng đầu Liên minh bộ tộc yếu kém, biết đâu chúng sẽ chọn cách cá chết lưới rách.

Dù sao thì những tên này cũng là kẻ liều mạng, nếu không thì cũng chẳng thể trà trộn vào Tinh Thành khi không có thực lực tuyệt đối.

Bây giờ đã đánh xong rồi thì cần phải cho chúng chút ngọt.

Lúc trước Mê Vụ Chi Chủ đã chọn lấy một phần tài nguyên từ Viện Nghiên cứu Hổ phách để mua chuộc chúng, vì vậy hắn cũng cần nhờ đến sự giúp đỡ của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Còn Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tài nguyên trong kho ngầm đã tiêu hao 1500 năm rồi, rất căng thẳng nên không cần làm phiền nữa.

Đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, trình bày tình hình với những người đứng đầu Hổ phách, hắn như ý muốn nhận được

sự đảm bảo của những người đứng đầu Hổ phách, đồng ý sẽ toàn lực hỗ trợ.

Nhận được sự đảm bảo, Phong Kỳ còn nói muốn đến ngục giam dưới lòng đất của căn cứ phụ Hổ phách, gặp Thiên Xu.

Yêu cầu này nhanh chóng được đồng ý.

Với sự giúp đỡ của viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn trực tiếp có được quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Trước khi rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ phách, viện trưởng đương nhiệm của Hổ phách đã nhiều lần dặn dò Thiên Xu cực kỳ nguy hiểm, thường xuyên ở trong trạng thái tinh thần hỗn loạn không thể kiểm soát, chắc chắn không được mở ngục giam đặc chế cho hắn, nếu không có thể sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Đối với điều này, Phong Kỳ trong lòng đã hiểu rõ.

Thực lực của Thiên Xu trong phần mô tả tài liệu của Viện Nghiên cứu Hổ phách được đánh giá là: cực kỳ đáng sợ, là thực lực mà các thiết bị hiện có không thể phát hiện ra, nguồn gốc cụ thể càng là một điều bí ẩn.

Hắn là con người bị giam giữ trong ngục tối từ những ngày đầu thành lập Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Tính đến nay đã sống hơn 400 năm.

Hắn mạnh đến mức nào thì ngay cả viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng không rõ, chỉ biết rằng ban đầu Thiên Xu tự nguyện đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, lựa chọn tự giam mình.

Chỉ có những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Hổ phách từ những ngày đầu thành lập mới biết về thông tin của hắn, trong cơ sở dữ liệu không có ghi chép thông tin chi tiết.

Nghe lời giải thích của viện trưởng đương nhiệm của Hổ phách, Phong Kỳ càng thêm hứng thú với Thiên Xu.

Nhưng trước khi gặp Thiên Xu, hắn quyết định quay về học phủ một chuyến.

Có năng lực Huyết Nguyên bên mình, hắn không sợ thực lực của Thiên Xu.

Nhưng sợ xảy ra ngoài ý muốn, hắn thấy vẫn nên cẩn thận thì hơn, mang theo Mộc Tinh có thể đảm bảo an toàn.

Dù sao thì Thiên Xu có mạnh đến mấy cũng không thể mạnh hơn Mộc Tinh được.

Mọi cảm giác nguy cơ đều bắt nguồn từ hỏa lực không đủ.

Có Mộc Tinh thì tương đương với… nổ tung, đè chết ngươi!

…

Tám giờ tối.

Xe chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Hổ phách dừng trước cổng lớn của Học phủ Tinh Thành.

Phong Kỳ và Mộc Tinh đã đợi sẵn ở đó lập tức lên xe, sau đó xe chạy về phía căn cứ phụ của Hổ phách.

Trước khi đi, hắn đã xin phép Bạch Phù Sinh.

Lần xin phép này Bạch Phù Sinh rất ủng hộ, vì ông đã nhận được điện thoại của viện trưởng đương nhiệm của Hổ phách trước đó, biết hắn đang hợp tác với Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sau một giờ di chuyển, xe quân sự của Hổ phách đã tiến vào căn cứ phụ.

Xuống xe, dưới sự dẫn dắt của nhân viên, họ đi vào căn cứ phụ, đến lối vào thang máy dưới lòng đất.

Lúc này, nhân viên dừng lại, nói rằng quyền hạn của mình có hạn, không thể tiếp tục đi cùng.

Phong Kỳ gật đầu tỏ vẻ hiểu, sau đó cùng Mộc Tinh vào thang máy.

Khi cửa kim loại của thang máy đóng lại, giọng nói điện tử tổng hợp vang lên:

"Đang kiểm tra danh tính… Xác nhận danh tính xong, quyền hạn của bạn là quyền hạn cao nhất, có thể tùy ý lựa chọn tầng đến."

Lúc này, hắn nhấn nút tầng 40 dưới lòng đất.

Căn cứ phụ của Hổ phách có tổng cộng 40 tầng dưới lòng đất, trong đó từ tầng 30 trở đi đều được thiết lập thành tầng có quyền hạn, không có quyền hạn tương ứng thì không thể vào.

Những tầng này thường chứa các tài nguyên quan trọng, hoặc là hồ sơ giấy tờ quan trọng từ thời kỳ đầu, trong đó tầng cuối cùng là nơi giam giữ Thiên Xu.

"Học tỷ, lát nữa nếu hắn mất kiểm soát thì nhờ cậy em."

"Không vấn đề gì." Mộc Tinh rất tự tin vung nắm đấm, gật đầu đảm bảo.

Tốc độ thang máy đi xuống rất nhanh, sau cảm giác mất trọng lực trong chốc lát, cùng với tiếng "Ting." vang lên, cửa kim loại từ từ mở ra.

Hết chương 900.

Chương 901. Cuộc Chơi

Hiện ra trước mắt là một hành lang tối tăm.

Có thể thấy rõ ràng là nơi này đã lâu không có người đến, bóng đèn trên hành lang cũng là kiểu cũ, tuổi thọ có lẽ còn dài hơn cả hắn.

Dẫn Mộc Tinh đi sâu vào hành lang, dọc đường đèn sáng lúc sáng lúc tối nhấp nháy, bóng đèn như thể có thể tắt ngúm bất cứ lúc nào.

Nơi đây tối tăm, ẩm ướt, hai bên tường đã phủ đầy rêu xanh.

Tiếp tục đi vào trong hàng chục mét, họ rẽ qua một khúc cua, hiện ra trước mắt là một chiếc lồng đặc chế.

Hơn 400 năm trôi qua, chiếc lồng này vẫn phản chiếu ánh kim loại đen dưới ánh đèn hành lang, không hề bị ăn mòn, rõ ràng là được chế tạo từ kim loại đặc biệt do lĩnh vực trường tạo ra.

Hắn nhìn qua song sắt vào bên trong, bên trong tối đen như mực, không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong.

Điều này khiến Phong Kỳ có chút bất ngờ.

Thể chất đặc biệt hiện tại của hắn có khả năng nhìn đêm, ngay cả trong đêm tối đen như mực cũng có thể nhìn rõ mọi thứ.

Nhưng chiếc lồng đặc chế này dường như có thể nuốt chửng ánh sáng, thậm chí khiến tầm nhìn của hắn cũng không thể bắt được cảnh tượng trong bóng tối.

Có vẻ như phát hiện ra sự xuất hiện của họ, bên trong lồng có động tĩnh.

Tiếng xích sắt kéo lê trên mặt đất vang lên.

Ánh mắt đảo quanh một vòng, Phong Kỳ đi đến công tắc đã hoen gỉ, đưa tay nhấn xuống.

Bốp!

Cùng với tiếng kết nối mạch điện vang lên, bóng đèn trên lồng sáng lên lập lòe.

Hiện ra trong lồng là một người đàn ông gầy trơ xương, sắc mặt tái nhợt, trên trán có một vết đen, mái tóc dài đen rối bù, thân hình gầy gò như thể đã lâu không được ăn uống.

Ánh đèn sáng lên khiến hắn ta nheo mắt trong chốc lát, sau đó quay đầu nhìn về phía họ.

Ánh mắt giao nhau, người đàn ông gầy gò có vẻ mặt lạnh lùng, không nói lời nào.

Nhìn người đàn ông trong lồng, không hiểu sao Phong Kỳ lại thấy như đã từng gặp hắn ta ở đâu đó.

Nhưng hắn có thể khẳng định mình trước đây chưa từng tiếp xúc với hắn ta, đây là lần đầu tiên họ gặp nhau.

Trong lúc suy nghĩ, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên khuôn mặt của một cậu bé.

Hắn nhớ ra mình đã gặp hắn ta ở đâu rồi.

Không phải ở những dòng thời gian khác, mà là trong giấc mơ tương lai.

Nói chính xác hơn, hắn đã gặp cậu bé trước mặt trong những mảnh ký ức của Mộ Trảo.

Lúc đó hắn còn nhỏ nhưng hình dạng và vị trí vết đen trên trán giống hệt người đàn ông trước mặt.

Hắn cũng là một trong những kỳ tích mà Mộ Trảo tìm thấy.

(PS: Cụ thể xuất hiện ở chương 115 (một phần) - chương 116 (một phần), trong đó có đề cập đến một cậu bé bí ẩn.)

Lúc đó trong ký ức, Mộ Trảo tìm thấy cậu bé bí ẩn, quyết định lừa gạt cậu bé.

Còn cậu bé thì chỉ ăn uống, không thèm để ý đến Mộ Trảo.

Trước sự lạnh lùng của cậu bé, Mộ Trảo lập tức nói rằng cậu bé đã mặc nhiên đồng ý cống hiến hết sức mình cho sự trỗi dậy của loài người.

Cảnh tượng lúc đó bị cắt đứt.

Còn về sự phát triển sau này của cậu bé bí ẩn, Phong Kỳ không biết.

Hắn không ngờ rằng cậu bé bí ẩn trong ký ức lại tự giam mình trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất của căn cứ phụ Hổ phách.

Chuyện gì đã xảy ra ở giữa, hắn cảm thấy rất nghi ngờ.

Nhưng ít nhất có một điều có thể khẳng định, kí nhiên hắn là "Kỳ tích." mà Mộ Trảo chọn thì chứng tỏ hắn đứng về phía loài người.

Mộ Trảo, Diệp Hoàng, viện trưởng Tinh Hồng đời đầu, Mộc Tinh… những nhân kiệt ảnh hưởng đến sự phát triển của lịch sử loài người này đều có thể chứng minh rằng tầm nhìn của Mộ Trảo rất tuyệt vời.

Giống như một người xuyên không thứ hai, có thể tìm ra chính xác những nhân vật ảnh hưởng đến lịch sử.

Nhưng cũng có thể nói, sự xuất hiện của Mộ Trảo đã khiến họ trở thành những người làm nên lịch sử.

"Thiên Xu?"

Nhìn người đàn ông gầy gò trong lồng, hắn lên tiếng hỏi.

Tiếng xích sắt kéo lê vang lên, người đàn ông được gọi là Thiên Xu chậm rãi đứng dậy, thân hình gầy gò trơ xương, dường như xương có thể đâm thủng da thịt bất cứ lúc nào.

Đứng dậy, Thiên Xu không trả lời, ánh mắt nhìn về phía Mộc Tinh đang đứng bên cạnh hắn.

Ánh mắt giao nhau, ánh sáng màu Tinh Hồng trong mắt Mộc Tinh lóe lên, như thể đã gặp được đối thủ định mệnh.

Cùng với khí thế trên người Mộc Tinh tăng vọt, trong mắt Thiên Xu hiện lên một làn sương màu tím nhạt, khí thế trên người hắn cũng thay đổi.

Gầm!

Lúc này, một bóng hình mờ ảo đột nhiên xuất hiện trên đỉnh đầu Mộc Tinh, gầm lên một tiếng về phía Thiên Xu trong lồng rồi biến mất.

Nhưng uy áp khủng khiếp xuất hiện trong chớp mắt khiến Thiên Xu trong lồng lùi lại mấy bước, trên khuôn mặt lạnh lùng hiện lên vẻ kinh ngạc.

“Bản nguyên Tinh Hồng?”

Nghe vậy, Phong Kỳ thầm kinh ngạc.

Có thể thấy Thiên Xu dường như hiểu biết về viên Phù Văn Tinh Thạch màu Tinh Hồng trên người Mộc Tinh.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng hỏi.

“Thiên Xu, chúng ta có thể nói chuyện không?”

Hết chương 901.

Chương 902. Lời Tiên Tri

Đối mặt với câu hỏi, Thiên Xu nhìn hắn, im lặng một lát rồi không thèm để ý nữa, ánh mắt lại hướng về phía Mộc Tinh, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Phong Kỳ:…

Hắn phát hiện mình bị phớt lờ, Thiên Xu dường như không có ý định trả lời hắn.

…

Căn cứ phụ Hổ phách.

Phòng giam dưới lòng đất.

Đây là nơi sâu nhất của căn cứ phụ Hổ phách, cũng là khu vực có quyền hạn cao nhất, quanh năm ẩm ướt tối tăm, tường phủ đầy rêu xanh, trong không khí còn thoang thoảng mùi gỉ sắt.

Có thể thấy nơi này đã lâu không được bảo dưỡng.

Nhiều bóng đèn kiểu cũ gần như đã đến giới hạn tuổi thọ, các loại công tắc kim loại và các vật dụng khác cũng đã han gỉ.

Chỉ có chiếc lồng là vẫn còn mới, không bám một hạt bụi.

Đây là một chiếc lồng đặc chế được tạo ra riêng cho Thiên Xu, song sắt kim loại cắm sâu xuống lòng đất, sàn lồng cũng được làm bằng kim loại đặc biệt, liền thành một khối với lồng.

Phong tỏa không góc chết 360 độ.

Đồng thời, trên trần lồng giam còn thả xuống mười tám sợi xích sắt, quấn quanh cổ, tứ chi và các bộ phận khác của Thiên Xu, hạn chế sự tự do của hắn.

Lúc này đã xác nhận Thiên Xu chính là một trong những kỳ tích mà Mộ Trảo tìm thấy trong ký ức.

Phong Kỳ càng tò mò về hắn hơn.

Nhưng Thiên Xu vẫn không muốn trả lời hắn, hỏi mấy lần cũng không được đáp lại.

Nhưng có thể thấy hắn rất hứng thú với Mộc Tinh, chính xác hơn là hứng thú với viên Phù Văn Tinh Thạch màu Tinh Hồng trên cánh tay Mộc Tinh, còn gọi đó là "Bản nguyên Tinh Hồng."

Như vậy có thể thấy, có lẽ hắn hiểu rõ nguồn gốc chi tiết của viên tinh thạch phù văn màu Tinh Hồng.

Nhận ra rằng hỏi trực tiếp sẽ không thu hút được sự chú ý của Thiên Xu, Phong Kỳ hiện cần một bước đột phá.

Im lặng một lúc, hắn lại ngẩng đầu nhìn Thiên Xu:

"Thiên Xu, ngươi có quen Mộ Trảo không?"

Thiên Xu vốn mặt mày hờ hững nhưng sau khi nghe hai chữ "Mộ Trảo", biểu cảm của hắn đã thay đổi.

"Mộ… Trảo."

Dường như đã lâu không nói chuyện, hai chữ này như bị Thiên Xu ép ra khỏi cổ họng, giọng khàn khàn.

"Đúng, Mộ Trảo!" Phong Kỳ khẳng định.

Chỉ thấy trên mặt Thiên Xu thoáng hiện vẻ bàng hoàng, như thể mở ra ký ức đã phủ bụi, rơi vào trạng thái mất hồn.

Đến khi hắn hoàn hồn, ánh mắt trở nên sắc bén:

"Ngươi… sao lại biết Mộ Trảo, bà già đó cuối cùng chết ở đâu rồi!"

Nghe Thiên Xu hơn 400 tuổi gọi Mộ Trảo là bà già, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Nhưng nghĩ kỹ lại, trong ký ức hắn thấy, lúc đó Thiên Xu vẫn chỉ là một đứa trẻ con ngậm kẹo mút, còn dung mạo của Mộ Trảo thì vẫn không thay đổi.

Có thể thấy tuổi của Mộ Trảo chắc chắn lớn hơn Thiên Xu.

Còn tuổi cụ thể thì hoàn toàn là một bí ẩn, có thể đã sống bao nhiêu tuổi.

Không chỉ Thiên Xu gọi Mộ Trảo là bà già, Úy Vi cũng gọi như vậy.

"Ta không biết bà ấy đi đâu nhưng có lẽ chúng ta có thể trao đổi thông tin… Ngươi yên tâm, ta vẫn luôn đứng về phía loài người."

Cuối cùng, sợ Thiên Xu hiểu lầm, hắn lại giải thích thêm.

Thiên Xu nghe vậy, ánh sáng màu tím trong mắt lóe lên, rồi khẽ nói:

"Trước tiên hãy nói cho ta biết, cuối cùng ngươi biết tên bà ấy từ đâu."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ im lặng.

Suy nghĩ kỹ càng, hắn quyết định thành thật với Thiên Xu.

Dù sao thì hắn trên tuyến hy sinh cũng chỉ là dùng để thử nghiệm, hơn nữa trong mắt hắn, Thiên Xu là chiến sĩ phe loài người đáng tin cậy, không có gì phải lo lắng.

Hắn không phải là nam chính trong tiểu thuyết, không cần phải giả heo ăn hổ.

Giấu bí mật của bản thân, đó là chuyện của dòng thời gian chính, không liên quan đến hắn trên tuyến hy sinh.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Thiên Xu rồi nói:

“Thiên Xu, những gì ta sắp nói với ngươi có thể khiến ngươi cảm thấy khó hiểu nhưng xin ngươi hãy tin rằng tất cả những gì ta nói đều là sự thật.”

“Nói đi.” Thiên Xu lạnh lùng nói.

“Đầu tiên ta hỏi ngươi một câu, ngươi có tin rằng có người có thể xuyên không đến tương lai không?”

Nghe vậy, Thiên Xu rõ ràng sửng sốt, hiển nhiên là nội dung nằm ngoài dự đoán của hắn.

Im lặng một lúc, trên mặt Thiên Xu hiện lên nụ cười:

“Tiếp theo ngươi muốn nói với ta rằng, ngươi có năng lực đặc biệt có thể xuyên không đến tương lai?”

“Đúng vậy!”

Nghe Phong Kỳ trả lời khẳng định, nụ cười trên mặt Thiên Xu biến mất, hắn lại trở nên lạnh lùng:

“Ngay cả bà già đó cũng không thể làm được điều này, ngươi cho rằng ngươi có thể sao?”

“Ta biết ngươi không tin nhưng những gì ta nói đều là sự thật.”

“Được thôi, vậy ngươi hãy xuyên không một lần, để ta tận mắt thấy ngươi biến mất khỏi nhận thức của ta.” Nói rồi, khóe miệng Thiên Xu hiện lên nụ cười chế giễu.

Phong Kỳ:…

Mộc Tinh:…

Xuyên không là thật nhưng làm sao để giải thích vẫn luôn là vấn đề đau đầu.

Đối mặt với Mộc Tinh, Lâm Nhiễm và những người khác, hắn có thể đưa ra những trải nghiệm để chứng minh, dù sao thì

dòng thời gian sau này cũng cùng nằm ở một nút lịch sử, có nhiều sự kiện có thể làm chứng cho hắn.

Hết chương 902.

Chương 903. Hiệu Triệu

Nhưng Thiên Xu thì hoàn toàn khác.

Tên này tự giam mình hơn bốn trăm năm, hoàn toàn ở trong trạng thái cô lập với thế giới bên ngoài.

Hắn không có bất kỳ liên hệ nào với bên ngoài, càng không có bất kỳ giao thoa nào với hắn, hắn hoàn toàn không đưa ra được bất kỳ bằng chứng nào có thể chứng minh mình có khả năng xuyên qua dòng thời gian.

Dù sao thì ở thời điểm sau này cũng không có nhân vật nào tên là Thiên Xu.

Hắn đoán rằng kết cục của Thiên Xu có lẽ là bị giam cầm trong nhà tù này cho đến chết, càng không xuất hiện trong lịch sử sau này.

Muốn chứng minh, trở thành một bài toán khó.

Còn theo như lời Thiên Xu nói, trực tiếp biểu diễn xuyên không đến tương lai thì càng không thể.

Hắn trên tuyến hy sinh đã có một dòng thời gian cố định, không thể thay đổi nữa.

Đối mặt với Thiên Xu rõ ràng không tin những gì hắn nói, hắn thực sự cảm thấy hơi đau đầu.

“Về vấn đề này, ngươi rõ ràng không đưa ra được bằng chứng có thể chứng minh, ta cũng sẽ không tin… Vẫn là câu hỏi đó, ngươi đã gặp Mộ Trảo ở đâu, vừa rồi ngươi đã đề cập đến việc xuyên không đến tương lai, chẳng lẽ ngươi muốn nói với ta rằng ngươi đã gặp bà già đó trong tương lai?”

“Đúng vậy, ta đã gặp Mộ Trảo trong tương lai, tin hay không tùy ngươi.”

“Thật thú vị, đó là tương lai bao lâu nữa.” Thiên Xu tiếp tục hỏi.

“1500 năm sau trong tương lai.”

Nghe đến con số này, Thiên Xu không nhịn được bật cười.

“Xem ra ngươi chỉ nghe biết được cái tên của bà già đó, trên thực tế căn bản chưa từng gặp bà ta nhưng ta rất tò mò ngươi bịa ra lời bịa đặt này cuối cùng muốn đạt được mục đích gì từ ta?”

“Ai nói ta chưa từng gặp, ta thấy bà ta cầm trường thương, mặc chiến giáp rách nát, dung mạo vẫn như thiếu nữ 16, 17 tuổi, chưa từng già đi, lúc đó bà ta một mình đối mặt với thú triều cuồn cuộn kéo đến, lựa chọn tử chiến không lùi, cuối cùng cùng với hoàng hôn mà ngã xuống.”

Nghe xong lời này, nụ cười trên mặt Thiên Xu đông cứng lại.

Biểu cảm của hắn trở nên nghiêm túc, ánh mắt nhìn thẳng vào đôi mắt của Phong Kỳ, dường như muốn nhìn ra sơ hở trên người hắn, chứng minh những gì hắn nói đều là giả dối.

Nhưng Phong Kỳ sắc mặt như thường, hơi thở ổn định không hề có chút hoảng loạn nào.

Dù sao thì những gì hắn nói đều là sự thật.

Không khí nhất thời trở nên có chút nặng nề.

Nhận ra Thiên Xu vẫn chưa tin những gì mình nói, Phong Kỳ đang chuẩn bị tiếp tục giải thích, đột nhiên linh quang chợt lóe nhận ra mình nên nói gì để chứng minh.

“Đúng rồi, ta còn nhìn thấy ngươi trong ký ức của Mộ Trảo.”

“Trong ký ức của bà già đó nhìn thấy ta?” Thiên Xu không khỏi nhíu mày.

“Ngươi sắp xếp lại những gì ta nói, ta xuyên không đến thế giới tương lai 1500 năm sau, lúc đó nền văn minh nhân loại đã diệt vong… Ít nhất là nền văn minh nhân loại trong Tinh Thành đã diệt vong, những khu vực khác ta không có khả năng khám phá đến, cho nên không biết rõ nhưng đại khái là đã diệt vong rồi.”

“Thời điểm đó, Mộ Trảo cũng đã chết, cuối cùng bà ta hóa thành một pho tượng mãi mãi đứng trong một hố thiên thạch ở phía đông Tinh Thành, mất đi hơi thở sự sống.”

“Mà ta ngoài việc có khả năng xuyên không đến tương lai, còn có một năng lực đặc biệt, năng lực này ta gọi là Mộng Yểm, có thể giúp ta đọc được những đoạn ký ức của người khác.”

“Lúc đó ta cũng vô tình phát hiện ra Mộ Trảo đã tử trận, tiếp xúc với pho tượng của bà ta đã kích hoạt năng lực Mộng Yểm của ta, trong đầu tràn vào rất nhiều đoạn thông tin, từ đó biết được rất nhiều thông tin về bà ta, biết rằng bà ta vẫn luôn tìm kiếm kỳ tích, muốn tìm kiếm một tia hy vọng cho tương lai nhân loại.”

“Trong đó có một đoạn ký ức vỡ vụn, ta đã nhìn thấy ngươi.”

Nghe xong lời giải thích này, biểu cảm của Thiên Xu có chút động dung, từ sự không tin ban đầu, dường như đã có sự dao động.

“Tiếp tục nói đi, ngươi đã nhìn thấy gì? Nếu ngươi có thể nói ra chuyện chỉ có ta và bà già đó biết, ta sẽ tin những gì

ngươi nói đều là sự thật.”

Trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười:

“Ta không rõ đoạn trải nghiệm đó có chỉ có ngươi và Mộ Trảo biết hay không nhưng ta sẽ mô tả càng chi tiết càng tốt.”

Im lặng một lúc, sau khi hồi tưởng lại nội dung đoạn ký ức vụn vặt hiện lên trong đầu lúc đó, hắn trầm giọng nói:

“Trong đoạn ký ức vỡ vụn đó, ngươi ngồi trên băng ghế dài trong công viên, vừa lắc lư đôi chân vừa liếm kẹo que, lúc này Mộ Trảo xuất hiện bên cạnh ngươi, còn đi vòng quanh ngươi mấy vòng, đánh giá thật lâu sau đó mới vẻ mặt kinh hỉ tiến đến trước mặt ngươi nói với ngươi.”

“Tiểu tử, ta thấy ngươi cốt cách kinh kỳ, là kỳ tài luyện võ có một không hai, nói cho ta biết ước mơ của ngươi là gì?”

“Lúc đó ngươi không để ý đến câu hỏi của Mộ Trảo, chỉ cúi đầu gặm kẹo que.”

Hết chương 903.

Chương 904. Phục Kích

“Vì thế Mộ Trảo lại hỏi ngươi có ước mơ gì, nói rằng có thể đồng ý mọi yêu cầu của ngươi nhưng điều kiện là ngươi phải hứa với bà ta rằng cả đời sau này phải nỗ lực vì sự trỗi dậy của nhân tộc.”

“Lần này ngươi vẫn không để ý đến Mộ Trảo.”

“Vì thế Mộ Trảo cuối cùng chống nạnh, chỉ vào đầu ngươi nói, không nói thì coi như ngươi mặc định đồng ý.”

“Sau đó, đoạn ký ức ta đọc được bị cắt đứt, về câu chuyện sau đó của ngươi ta không biết.”

Nghe xong lời kể của Phong Kỳ, trên mặt Thiên Xu hiện lên vẻ kinh ngạc khó tin.

Đoạn ký ức này, hắn nhớ rất rõ.

Mặc dù đã hơn 400 năm trôi qua, hắn vẫn nhớ rõ ràng.

Chính là cuộc gặp gỡ với Mộ Trảo đã thay đổi cả cuộc đời hắn.

Trước kia hắn là một đứa trẻ mồ côi, cha mẹ vốn là chiến sĩ của quân bộ Thất Đô Thị.

Lúc đó Sinh Vật Trận Địa hoành hành, hệ thống tu luyện của nhân loại còn trong giai đoạn sơ khai, vừa mới ra đời công pháp tu luyện.

Vị trí của Thất Đô Thị cũng chưa xây dựng nên Thành Thắng Lợi như bây giờ, mà là một quần thể thành thị, có rất nhiều thành phố, Thất Đô Thị chỉ là một trong số đó.

Lúc đó nhân loại chống lại sự xâm lược của Sinh Vật Trận Địa bằng những phương tiện tương đối thô sơ, mỗi lần gặp phải sự xâm nhập của lĩnh vực đều phải trả giá đắt, cha mẹ hắn cũng tử nạn trong cuộc chiến chống lại Sinh Vật Trận Địa.

Lúc đó hắn mới năm tuổi.

Mồ côi cả cha lẫn mẹ, nhờ công lao của cha mẹ, hắn được sắp xếp vào cô nhi viện của Thất Đô Thị.

Cũng trong khoảng thời gian đó, hắn gặp được Mộ Trảo, người đã thay đổi cuộc đời hắn.

Lúc này Phong Kỳ mô tả chính xác cảnh tượng lúc đó, hắn không thể không tin rằng những gì Phong Kỳ kể có thể là sự thật.

Chuyện này chỉ có Mộ Trảo và hắn biết, mà hắn cũng chưa từng kể cho người khác.

Nghĩ đến đây, Thiên Xu nghiêm mặt nhìn Phong Kỳ nói:

"Ta tạm thời tin ngươi, bây giờ ngươi nói cho ta biết, mục đích đến tìm ta là gì?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Đối mặt với kẻ thù, hắn có thể lựa chọn tàn nhẫn vô tình, thậm chí dùng vũ lực ép buộc khuất phục nhưng đối mặt với Thiên Xu hắn hiển nhiên không thể làm như vậy.

Nếu Thiên Xu không nghe lời khuyên bảo, vẫn không chịu tin những gì hắn nói.

Thì tình hình sẽ rơi vào bế tắc.

"Thiên Xu, câu hỏi đầu tiên của ta là, vì sao ngươi lại chọn tự giam mình trong ngục tối dưới lòng đất này?"

Lúc này Thiên Xu buông bớt sự cảnh giác, đối mặt với câu hỏi này, trong mắt hắn hiện lên một tia đấu tranh:

“Ta bất đắc dĩ.”

“Cụ thể hơn, ta không cần câu trả lời, mà là quá trình và chi tiết, bất kỳ thông tin nào ngươi cung cấp cho ta đều có thể giúp ta tìm kiếm một tia hy vọng cho nền văn minh nhân loại.”

“Ý ngươi là gì?”

“Như ta đã nói lúc nãy, ta có thể xuyên không đến tương lai nên ta có thể biết được qua tương lai những sự kiện hay những nút thắt trong lịch sử đã ảnh hưởng đến sự suy tàn của nền văn minh nhân loại, chỉ cần thay đổi những nút thắt lịch sử này thì ta có thể cứu vãn tương lai của nền văn minh nhân loại, vì vậy ta rất cần biết thêm nhiều thông tin tình báo.”

“Ta hiểu rồi.”

Nghe xong lời này, Thiên Xu có vẻ mặt phức tạp, vừa phấn khích vừa có chút không dám tin.

Đợi một lúc lâu sau hắn mới tiếp tục nói:

“Ta chọn tự giam mình vì sức mạnh ta có được rất khó kiểm soát, thường xuyên rơi vào trạng thái điên cuồng mất lý trí, trong trạng thái này ta sẽ tấn công bừa bãi mọi thứ xung quanh, đối với nhân loại mà nói là mối nguy hại cực lớn, nếu không nhân lúc ta còn tỉnh táo mà khống chế ta, đợi đến khi ta mất kiểm soát thì lực lượng vũ trang của nhân loại căn bản không đủ để kiềm chế ta.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức nghĩ đến Mộc Tinh.

Tình trạng tương tự cũng xảy ra trên người Mộc Tinh.

Nhưng điểm khác biệt nằm ở chỗ, sự mất kiểm soát cảm xúc của Mộc Tinh tương đối có thể kiểm soát được và cô sẽ có

ý thức kiềm chế, đặc biệt là khi xung quanh có người khác, cô sẽ kiềm chế rõ ràng trạng thái mất kiểm soát của mình.

Xét về mặt lịch sử, trạng thái này của Mộc Tinh không phải lúc nào cũng tồn tại.

Nó sẽ dần biến mất theo thời gian khi cô dung hợp với tinh thạch phù văn Tinh Hồng, cuối cùng biến mất hoàn toàn.

Điểm này cũng được nhắc đến trong nhật ký mà Mộc Tinh để lại.

Nhìn từ khía cạnh này, rõ ràng tình trạng của Thiên Xu nguy hiểm hơn, việc hắn chọn tự giam mình cũng dễ hiểu.

Lúc đó học thuyết tu luyện của nhân loại còn đang trong giai đoạn phát triển ban đầu, đối mặt với một cường giả có thực lực như Thiên Xu thì rõ ràng không có sức chiến đấu, nếu hắn thực sự mất kiểm soát, chắc chắn sẽ là một thảm họa.

Tất cả những điều này đều được cân nhắc xuất phát từ góc độ phát triển của nhân loại.

Hết chương 904.

Chương 905. Đoàn Kết

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi vấn, nghĩ đến đây, hắn tiếp tục hỏi:

"Tại sao ngươi lại mất kiểm soát? Có phải vì sức mạnh mà Mộ Trảo ban cho ngươi có vấn đề không?"

"Không liên quan gì đến bà già đó cả, tất cả đều là do ta tự ý thử nghiệm mà chuốc lấy hậu quả, bà già đó đã ban cho ta tuổi thọ dài lâu và thần văn, những sức mạnh này hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của ta."

"Thần văn là gì?"

Đối mặt với câu hỏi, Thiên Xu từ từ quay người lại, để lộ tấm lưng của mình.

Chỉ thấy ở chính giữa sống lưng của hắn có một đường vân màu vàng uốn lượn hướng lên, kéo dài đến tận cổ.

Đường vân này rất kỳ diệu, giống như có sự sống, nó biến đổi theo hơi thở của Thiên Xu, lúc thì giống như mãnh thú, lúc thì giống như chim bay.

Một lần nữa quay người lại, Thiên Xu trầm giọng nói:

"Đây chính là thần văn, nó giúp ta tu luyện bất kỳ công pháp nào cũng có tốc độ tiến triển gấp hàng chục lần người thường, còn có thể giúp ta mô phỏng và có được bất kỳ năng lực thiên phú nào của Sinh Vật Trận Địa."

"Ví dụ, chỉ cần ta nếm thử máu của Hổ Huyết Hồn, thần văn của ta sẽ tự động phân tích ra bí ẩn trong đó, khiến cơ thể ta thay đổi một phần, có được sức mạnh và đặc tính năng lực của Hổ Huyết Hồn!"

Nói xong, Thiên Xu từ từ giơ cánh tay phải lên.

Chỉ thấy cánh tay phải của hắn không ngừng mọc lông tơ, móng tay trở nên sắc nhọn, cuối cùng biến thành một bàn chân hổ khổng lồ.

"Thần văn có thể giúp ta thích ứng để chiến đấu trong bất kỳ điều kiện khắc nghiệt nào, không tồn tại bất lợi về môi trường, chỉ cần không ngừng thích ứng với sức mạnh của các loài khác, ta có thể nắm vững rất nhiều năng lực hữu dụng."

"Thật lợi hại!" Phong Kỳ không nhịn được kinh ngạc thốt lên.

So sánh với hắn trên dòng thời gian chính trực tiếp cướp đoạt năng lực thiên phú, năng lực của Thiên Xu vẫn kém xa.

Nhưng từ góc độ của một tu luyện giả bình thường mà nói, năng lực như vậy có thể coi là nghịch thiên.

"Nếu năng lực mà Mộ Trảo ban cho ngươi không có vấn đề gì, tại sao ngươi lại mất kiểm soát phát điên, ngươi nói thử nghiệm bừa bãi cuối cùng là thế nào?"

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Thiên Xu hiện lên vẻ hồi tưởng.

Sau khi hồi tưởng trong chốc lát, hắn từ từ mở miệng nói:

"Năng lực thần văn của ta không phải là không có giới hạn, điểm này bà già đó đã nhiều lần dặn dò ta nhưng ta vì muốn theo đuổi sức mạnh mạnh hơn, muốn dung hợp một giọt máu của Trụ thần, từ đó dòm ngó sức mạnh của thần cảnh."

"Cũng chính lần thử nghiệm này, khiến ta hoàn toàn nhập ma."

"Nói chi tiết hơn, càng cụ thể càng tốt."

Thiên Xu lập tức gật đầu, sau đó kể lại trải nghiệm của mình:

“Từ nhỏ ta đã theo bên cạnh bà già đó, cũng là bà ấy nhìn ta lớn lên, những ngày theo bà ấy ta đã học được rất nhiều kiến thức.”

“Bà ấy là một kẻ rất có sức lôi cuốn, bề ngoài luôn tỏ ra vô tư vô lo nhưng trong thâm tâm lại có sự kiên định không gì lay chuyển được.”

“Bà ấy đã dạy ta lòng dũng cảm, sự hy sinh và sự bình thản khi đối mặt với tuyệt vọng, có thể coi là người dẫn đường trong cuộc đời ta, trong khoảng thời gian đó bà già đó dẫn ta đi khắp thế gian, thỉnh thoảng còn vứt ta ở một thành phố nào đó để ta tự lực cánh sinh một thời gian, rồi lại biến mất.”

“Khoảng thời gian này có thể là vài ngày, cũng có thể là vài tháng, lần dài nhất là 2 năm, lần đó ta suýt nghĩ rằng mình đã bị bà già đó quên mất”

“Số phận của ta có bước ngoặt thứ hai, là vào năm ta 16 tuổi.”

“Lúc đó bà già đó nói với ta, ta đã có được năng lực tự lập, chuẩn bị đưa ta đến một nơi mới nhưng bà ấy còn nói, đến đó, có thể ta sẽ không bao giờ quay về được nữa.”

“Lúc đó ta rất nghi ngờ, hỏi bà ấy có phải sẽ không bao giờ gặp lại bà ấy nữa không.”

“Bà ấy chỉ cười nói với ta, có lẽ còn có cơ hội gặp lại nhưng cũng có thể sẽ không bao giờ gặp lại nữa.”

“Ta hỏi bà ấy, nơi đó có quan trọng không? Ta chắc chắn phải đi không?”

“Bà ấy nói với ta, đó là tuyến phòng thủ đầu tiên của nhân loại, đối với toàn bộ nền văn minh nhân loại đều vô cùng quan

trọng, mà ta đã có được thực lực để bảo vệ nó, đã đến lúc phải gánh vác trách nhiệm.”

“Nhưng bà già đó không ép buộc ta, chỉ nói rằng ngay cả khi ta không muốn, bà ấy cũng phải rời đi, không thể tiếp tục mang ta theo bên mình.”

“Lúc đó ta đã đấu tranh rất lâu nhưng ta hiểu rằng bà già đó rõ ràng có chuyện quan trọng hơn phải làm, bà ấy dường như đang sắp xếp tương lai cho nhân loại, ngay cả khi ta có thể theo bên cạnh bà ấy thì cũng chỉ là gánh nặng, vì vậy cuối cùng ta đã đồng ý với quyết định của bà già đó, đến tuyến phòng thủ đầu tiên bí ẩn.”

“Đúng rồi, ngươi có biết Thông Thiên Lộ không?” Thiên Xu đột nhiên mở miệng hỏi.

Hết chương 905.

Chương 906. Nỗi Sợ

Nghe Thiên Xu nói đến tuyến phòng thủ của nhân loại, trong đầu hắn lập tức nghĩ đến Thông Thiên Lộ.

Lúc này nghe Thiên Xu nói ra ba chữ " Thông Thiên Lộ ", hắn biết suy đoán của mình không sai, lập tức mở miệng hỏi:

"Tuyến phòng thủ đầu tiên của nhân loại mà ngươi nói đến có phải là Thông Thiên Lộ không?"

"Ta chính là đến từ nơi đó!" Thiên Xu không chút do dự gật đầu nói.

…

Về Thông Thiên Lộ, Phong Kỳ biết đến đầu tiên là từ Lữ Việt.

Nhưng Thông Thiên Lộ cuối cùng ở đâu, đó lại là nơi như thế nào, hắn vẫn không có đáp án chính xác.

Nhưng thông qua việc khám phá nhiều dòng thời gian, trong lòng hắn cũng có suy đoán đại khái.

Những kẻ cản đường trong miệng lão Mê, có lẽ chính là những cường giả nhân loại đã biến mất trong lịch sử, đoạn đường ngăn cản Sinh Vật Trận Địa xâm lược chính là Thông Thiên Lộ.

Nhưng những suy đoán này có phải là đáp án hay không, với tình báo hiện tại rõ ràng không thể đưa ra lời giải thích chính xác.

Lúc này biết được Thiên Xu đã từng đến Thông Thiên Lộ, hơn nữa còn từ Thông Thiên Lộ trở về, hắn lập tức nhận ra có

lẽ có thể từ miệng Thiên Xu biết được sự thật về Thông Thiên Lộ.

Mang theo sự mong đợi và nghi ngờ, hắn nhìn thẳng vào Thiên Xu, mở miệng hỏi:

"Thiên Xu, Thông Thiên Lộ cuối cùng là gì? Có thể nói chi tiết cho ta biết không."

Thiên Xu không do dự, gật đầu:

"Đó là một con đường nối liền với một thế giới khác, cũng chính là thế giới lĩnh vực, nói chính xác hơn không phải là một con đường, mà là vô số con đường."

"Sinh mệnh của thế giới lĩnh vực muốn đến thế giới nhân loại của chúng ta thì phải lựa chọn mở ra một con đường, hoặc là đi theo những tuyến đường đã có, như vậy mới có thể đến thế giới của chúng ta."

"Ta và những chiến sĩ thông thiên khác, chính là những người giữ đường trên con đường này, ngăn cản mọi thế lực lĩnh vực phá hoại nền văn minh nhân loại giáng lâm thế giới nhân loại, vì vậy Thông Thiên Lộ cũng được gọi là tuyến phòng thủ đầu tiên, chúng ta tuần tra trên những con đường kết nối không ngừng được mở ra, tiêu diệt phần lớn thế lực lĩnh vực muốn xâm lược thế giới nhân loại."

Nghe lời giải thích của Thiên Xu, Phong Kỳ cuối cùng cũng biết được suy đoán ban đầu của mình không sai.

Nhưng trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi ngờ.

Nghĩ đến đây, hắn tiếp tục truy hỏi:

"Nhưng ta không hiểu, thế giới nhân loại đã bị xâm lược thành như vậy rồi, mà các ngươi vẫn còn ngăn cản thế lực lĩnh vực xâm lược, tại sao không trở về cùng nhau xây dựng nền

văn minh nhân loại, cùng nhau chống lại thế lực lĩnh vực xâm lược các thành phố lớn.”

Nghe được lời này, Thiên Xu không khỏi lắc đầu:

“Ngươi nghĩ quá đơn giản rồi, Thông Thiên Lộ là nguồn gốc thế lực lĩnh vực xâm lược thế giới nhân loại, nếu không chặn đứng nguồn gốc, thế lực lĩnh vực tiến vào thế giới nhân loại sẽ càng nhiều, thế giới nhân loại rộng lớn như vậy, so với việc tuần tra khắp nơi để săn giết, rõ ràng là giải quyết từ nguồn gốc dễ dàng hơn, nếu không phải các chiến sĩ thông thiên liều mình chiến đấu, hoàn cảnh của thế giới nhân loại sẽ còn tệ hơn bây giờ nhiều.”

Lời giải thích của Thiên Xu đã giải quyết một vấn đề khiến Phong Kỳ băn khoăn từ lâu.

Hắn đã từng nghĩ.

Nếu những kẻ cản đường trên Thông Thiên Lộ là con người, tại sao không chọn quay về thế giới nhân loại.

Bọn họ đều có thực lực có thể sánh ngang với thế lực lĩnh vực, có sự giúp đỡ của bọn họ, chắc chắn có thể đẩy nhanh tiến độ xây dựng nền văn minh nhân loại.

Nhưng giờ nghĩ lại, cách hắn suy nghĩ vấn đề quá đơn giản rồi.

Có lẽ các chiến binh Thông Thiên đã ngăn chặn được 80%, thậm chí 90% hoặc nhiều hơn thế lực xâm lược, nếu không có họ ngăn chặn tai họa thì thử nghĩ xem loài người sẽ phải đối mặt với những thách thức như thế nào.

Ví dụ như tộc Mê Vụ mà Chúa tể Mê Vụ đứng đầu.

Nếu không có các chiến binh Thông Thiên ngăn chặn thì toàn bộ tộc Mê Vụ sẽ đổ bộ xuống thế giới loài người, sức tàn phá của chúng thì không thể tưởng tượng nổi.

Lúc đầu không bị thương nặng, còn có một nhóm tộc nhân hùng mạnh, Chúa tể Mê Vụ như vậy sẽ còn đáng sợ hơn nữa.

Giờ hắn đã hiểu ý trong lời nói của Thiên Xu.

Thông Thiên Lộ giống như một cái sàng, trong quá trình sàng lọc vẫn sẽ có sót nhưng đó đã là cách gây ra ít tổn hại nhất cho nền văn minh nhân loại rồi.

Nếu không có những chiến binh Thông Thiên này, có lẽ giờ đây ngay cả tuyến phòng thủ an toàn của loài người ở năm thành phố lớn cũng không có.

"Thực ra chúng ta đã cố gắng hết sức để ngăn chặn thế lực lãnh địa xâm lược nhưng vẫn sẽ có thế lực lãnh địa mở ra một con đường mới ở nơi chúng ta không chú ý tới, rồi xâm nhập vào thế giới loài người."

Nói đến đây, Thiên Xu không khỏi thở dài:

"Chúng ta cũng đã nghĩ cách, cuối cùng đã đưa ra một quyết định, tất cả những hậu duệ lớn lên ở Thông Thiên Lộ đều sẽ được đưa về thế giới loài người khi đủ 16 tuổi, giúp loài người chống lại Sinh Vật Trận Địa, rồi đợi đến khi đủ mạnh thì quay về trở thành chiến binh Thông Thiên."

Hết chương 906.

Chương 907. Hiểm Nguy

"Lữ Việt?" Mộc Tinh lúc này khẽ kêu lên.

Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Không sai, xem ra Lữ Việt chính là người đến từ Thông Thiên Lộ, hắn tuy không sinh ra ở Thông Thiên Lộ nhưng cũng là đứa trẻ lớn lên ở Thông Thiên Lộ, thực lực của hắn trong mắt chúng ta có lẽ rất mạnh nhưng muốn giao chiến với các thế lực lãnh địa hung tàn ở Thông Thiên Lộ nguy hiểm hơn nhiều thì rõ ràng là không thực tế, đưa hắn về thế giới loài người cũng coi như một loại rèn luyện trưởng thành nhưng cuối cùng hắn vẫn sẽ quay về Thông Thiên Lộ."

"Ngươi nói đúng, khi họ đủ mạnh, bà lão sẽ tìm thấy họ và đưa họ về Thông Thiên Lộ." Thiên Xu gật đầu nói.

"Không thể tự mình đến sao?"

"Trở về thì dễ nhưng đến Thông Thiên Lộ thì khó lắm, chỉ có bà lão mới có khả năng tự do đi lại… Nhưng nghe ý ngươi nói thì có vẻ như ngươi có bạn đến từ Thông Thiên Lộ và hắn không nói cho ngươi biết sự thật."

"Đúng vậy nhưng hắn là một người thích nói ẩn dụ, không bao giờ nói nhiều với ta về thông tin liên quan đến Thông Thiên Lộ."

"Không trách hắn, không được truyền đạt bất kỳ thông tin nào liên quan đến Thông Thiên Lộ cho thế giới loài người, đó là quy tắc đầu tiên của mỗi đứa trẻ sinh ra ở Thông Thiên Lộ hoặc lớn lên ở Thông Thiên Lộ khi đến thế giới loài người."

Phong Kỳ nghe vậy thì gật đầu:

“Đại khái là hiểu rồi, hẳn là sợ tin tức về Thông Thiên Lộ bị bên ngoài biết được, từ đó gây ra sự hoảng loạn lớn, nếu biết được những thách thức mà loài người phải đối mặt còn nhiều hơn những gì họ tưởng tượng thì có lẽ sẽ khiến rất nhiều người bi quan về tương lai, từ đó buông xuôi.”

“Dù sao thì hy vọng mới là động lực tiến lên, sống trong bóng tối không phải là tuyệt vọng, biết mình đang ở trong bóng tối mới thực sự là tuyệt vọng.”

Nghe xong lời này, trên mặt Thiên Xu lộ ra vẻ kinh ngạc:

“Như ngươi nói, đây chính là nguyên nhân chúng ta ban đầu định ra những quy tắc này.”

Nghe xong lời này, ngược lại trên mặt Phong Kỳ lại lộ ra nụ cười.

Qua nhiều lần thám hiểm các mốc thời gian, thế giới quan của hắn bị đảo lộn nhiều lần, phát hiện ra thế giới trong mắt hắn trước đây căn bản không phải là sự thật, mặt tối không thể thấy được ẩn chứa quá nhiều bóng tối và tuyệt vọng.

Nhưng may mắn là hắn còn phát hiện ra thế lực ngầm của loài người vẫn chưa từ bỏ, vẫn đang nỗ lực tìm kiếm một tia sinh cơ cho tương lai loài người.

Lúc này biết được trên Thông Thiên Lộ còn có một nhóm cường giả nhất của loài người, trong lòng hắn cảm thấy an ủi.

Con đường cứu thế này, bóng tối và ánh sáng song hành, không phải là bóng tối hoàn toàn.

Những người đồng hành ẩn núp còn rất nhiều.

Có lẽ bọn họ ở những nơi khác nhau nhưng đều không từ bỏ nền văn minh nhân loại, càng không lựa chọn khuất phục số phận.

“Thiên Xu, tiếp tục kể về quá trình ngươi mất kiểm soát đi.”

Thiên Xu gật đầu, tiếp tục mở miệng:

“Lúc đó ta bị Mộ Trảo đưa đến Thông Thiên Lộ, Thông Thiên Lộ giống như mạng nhện, các tuyến đường đan xen chằng chịt, ta được phân vào đội tuần tra tuyến chính số 32, đồng thời phụ trách tuần tra các tuyến phụ gần đó.”

“Đến Thông Thiên Lộ ta mới biết được chiến đấu ở đó tàn khốc đến mức nào.”

“Các thế lực lĩnh vực tiến vào Thông Thiên Lộ không thiếu những tộc muốn đánh cược cả tính mạng toàn tộc để tiến vào thế giới loài người giành lấy hy vọng tương lai, chúng vì muốn thông quan mà trở nên điên cuồng đến cực điểm, mỗi lần chiến đấu đều là liều mạng chém giết.”

“Những đồng đội bên cạnh ta trong khoảng thời gian đó thay đổi hết đợt này đến đợt khác, nếu không phải ta có thần văn gia trì, ta nghĩ ta cũng sẽ tử chiến ở đó, trong khoảng thời gian này, Mộ Trảo luôn đưa những đội viên mới đến Thông Thiên Lộ, trở thành chiến hữu của chúng ta.”

“Ta cũng nhanh chóng trưởng thành trong những trận chiến liên miên, thần văn hấp thụ và phân tích một lượng lớn máu của Sinh Vật Trận Địa, khiến ta có được nhiều năng lực cường hãn của Sinh Vật Trận Địa, những năng lực mô phỏng này là sức mạnh quan trọng để ta chống lại Sinh Vật Trận Địa.”

Nói đến đây, trên mặt Thiên Xu hiện lên vẻ hồi tưởng.

Im lặng hồi lâu, hắn tiếp tục nói:

“Lúc cô đơn nhất, ta một mình trấn thủ tuyến chính số 32, những chiến hữu còn lại đều tử trận… Có lẽ bà lão biết ta có năng lực trấn thủ một tuyến chính nên không còn vận chuyển chiến sĩ đến tuyến số 32 nữa.”

“Lúc đó ta vẫn thường xuyên tuần tra các tuyến mới mở gần đó, có gần 30 năm ta đều một mình, khoảng thời gian đó ta vô cùng cô đơn, ngoài giết chóc ra thì chỉ có giết chóc, đến nay ta cũng không nhớ rõ mình đã giết bao nhiêu Sinh Vật Trận Địa rồi.”

“Những ngày trấn thủ tuyến chính số 32, bị thương nặng đối với ta mà nói là chuyện thường nhưng ta vẫn dựa vào khả năng hồi phục mạnh mẽ do thần văn ban tặng mà vượt qua hết lần này đến lần khác.”

Hết chương 907.

Chương 908. Vực Sâu

Nghe đến đây, Phong Kỳ phân tích ra được một chuyện.

Thông Thiên Lộ có vẻ rất rộng lớn, các chiến sĩ Thông Thiên chủ yếu trấn thủ các tuyến chính, đồng thời phụ trách tuần tra kiểm tra các tuyến phụ gần đó.

"Việc giết chóc liên miên sẽ khiến ngươi mê mang sao?" Lúc này hắn tò mò hỏi.

"Chỉ cần trong lòng có một mục tiêu kiên định thì sẽ không cảm thấy mê mang nhưng cảm giác cô đơn là có thật, lúc buồn chán nhất ta thậm chí còn trò chuyện với sinh vật lĩnh vực."

"Sau đó thì sao?" Phong Kỳ truy hỏi.

"Tất nhiên là giết chết, chẳng lẽ còn giữ lại chúng để chúng gây họa cho nền văn minh nhân loại sao?"

Phong Kỳ:…

Mộc Tinh:…

"Nói như vậy, mặc dù ngươi ở Thông Thiên Lộ nhưng rất ít khi tiếp xúc với các chiến sĩ Thông Thiên khác?"

Thiên Xu nghe vậy, gật đầu nói:

"Thực ra Thông Thiên Lộ có một nền tảng, đó là nơi tập trung các chiến sĩ Thông Thiên của chúng ta, các chiến sĩ bị thương nặng sau chiến tranh cũng sẽ được đưa đến đó để điều trị, thỉnh thoảng các chiến sĩ bảo vệ tuyến chính cũng có thời gian nghỉ ngơi để đến đó nghỉ ngơi, điều dưỡng nhưng ta là một ngoại lệ."

“Bà lão khốn kiếp này, để ta một mình trấn thủ tuyến chính số 32, căn bản không có ai đến thay ta, ta căn bản không thể rời đi!”

Nhìn Thiên Xu đầy oán niệm, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra tại sao hắn ta lại có mối hận sâu sắc với Mộ Trảo đến vậy.

Trước đây hắn còn nghĩ, vì Thiên Xu được Mộ Trảo nuôi dưỡng từ nhỏ, lẽ ra hắn ta phải có tình cảm rất sâu đậm với Mộ Trảo, coi bà ta như người thân cũng không quá đáng.

Bây giờ xem ra Thiên Xu hoàn toàn bị Mộ Trảo kéo lên thuyền giặc, trở thành một người đánh thuê cho loài người.

Cũng chẳng trách hắn ta luôn gọi Mộ Trảo là “Bà lão.” khi miêu tả về bà ta.

“Thực ra ta hiểu suy nghĩ của bà lão, giống như lúc bà ta đưa ta đến tuyến chính số 32, bà ta đã nói, ta đã có năng lực chiến đấu độc lập nên gánh vác trách nhiệm.”

“Năng lực càng lớn, trách nhiệm càng lớn.” Phong Kỳ gật đầu nói.

“Nhưng không ngăn được ta ghét bà ta!”

“Có lẽ ngươi cũng sẽ rất nhớ bà ta.” Mộc Tinh đột nhiên chen vào nói.

“Không có, ta chỉ muốn đấm bà ta một phát.” Thiên Xu lập tức phủ nhận.

Sau một hồi trò chuyện, bầu không khí đã dịu đi rất nhiều, cảm giác xa lạ cũng dần tan biến.

Thiên Xu tiếp tục kể về những trải nghiệm của mình:

“Trong thời gian trấn thủ tuyến số 32, ta luôn phải chịu áp lực rất lớn, vì vậy ta vô cùng khao khát sức mạnh, trong thời

gian đó ta không ngừng hấp thụ và phân tích máu của Sinh Vật Trận Địa để có được năng lực giúp mình trở nên mạnh hơn.”

“Cho đến một lần, sau một trận chiến lớn, ta đã tiêu diệt một nhóm tộc đàn lĩnh vực, khi lục soát di vật thì tìm thấy một giọt máu được đựng trong hộp ngọc, đó là một giọt máu của Trụ thần, ta có thể cảm nhận được năng lượng khổng lồ và kiến thức về quy tắc vô tận chứa đựng trong giọt máu đó, rất giống với sức mạnh của Trụ thần mà bà lão đã mô tả.”

“Bà lão từng nhắc nhở ta rằng, năng lực do thần văn ban tặng có giới hạn, đừng bao giờ cố gắng phân tích máu của những sinh vật khủng khiếp khiến ta cảm thấy hồi hộp, hồi hộp là phản hồi của thần văn với ta, chứng tỏ ta không thể tiêu hóa được.”

“Nhưng đối mặt với giọt máu chứa đựng sức mạnh khủng khiếp này, ta vẫn động lòng.”

“Vì vậy ta đã đấu tranh một thời gian nhưng cuối cùng khao khát sức mạnh đã chiến thắng nỗi sợ hãi trong lòng ta, ta đã chọn nuốt giọt máu đó.”

“Máu của Trụ thần đi vào cơ thể, máu của ta như bị lửa đốt, trở nên vô cùng nóng bỏng… Lúc đó ta thậm chí còn nghĩ rằng mình sắp chết.”

“Trong thời gian đó, một lượng lớn kiến thức về quy tắc thế giới được truyền vào đầu óc ta nhưng những ký hiệu và kiến thức méo mó này ta hoàn toàn không thể hiểu được và chúng ngày càng nhiều, cuối cùng ta rơi vào hôn mê.”

“Đến khi tỉnh lại, ta phát hiện sức mạnh của mình đã được nâng cao rất nhiều, nhận thức về thế giới bên ngoài cũng trở nên vô cùng rõ ràng, thậm chí khi hít thở ta còn có thể cảm nhận được những thay đổi tinh tế bên ngoài.”

“Lúc đó ta tưởng mình đã thành công, cho đến khi ta đột nhiên rơi vào trạng thái điên cuồng, ta mới phát hiện mình không thành công mà là thất bại, cái giá phải trả là thỉnh thoảng rơi vào trạng thái điên cuồng, trở nên hoàn toàn không thể kiểm soát.”

“May mắn là trong thời gian đó chỉ có một mình ta ở tuyến chính số 32, ta không cần lo lắng sẽ ảnh hưởng đến đồng đội.”

“Chú Thiên Xu, cái mà chú gọi là không thể kiểm soát là mất kiểm soát cảm xúc hay là triệu chứng khác?” Lúc này, Mộc Tinh tò mò hỏi.

“Không phải mất kiểm soát cảm xúc, mà là mất ý thức trong chốc lát, cơ thể sẽ rơi vào trạng thái bản năng khát máu, có lẽ điều này cũng liên quan đến việc ta dung hợp rất nhiều năng lực của Sinh Vật Trận Địa, tóm lại là lúc đó ta hoàn toàn không thể quyết định hành vi của mình.”

Hết chương 908.

Chương 909. Giải Mã

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi liếc nhìn Mộc Tinh.

So sánh ra thì Mộc Tinh chỉ mất kiểm soát cảm xúc, hoàn toàn khác với trạng thái vô thức mà Thiên Xu nói.

Lúc này, Thiên Xu tiếp tục kể:

"Chắc các ngươi rất tò mò, tại sao ta vốn phải trấn thủ tuyến chính số 32 lại trở về thế giới loài người."

"Tất cả đều là một sự tình cờ, trong thời gian trấn thủ tuyến số 32, ta chưa từng để bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào đi qua, mọi sinh vật lĩnh vực xâm nhập vào tuyến chính số 32 đều bị ta giết chết, tạo thành một con đường xương trắng."

Nói đến đây, Thiên Xu dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

"Cho đến khi ta gặp một nhóm tộc đàn lĩnh vực vô cùng khó nhằn, thực lực của chúng cực mạnh, ta phải rất vất vả mới đối phó được, sau một trận chiến gian khổ, cuối cùng ta đã giết chết phần lớn tộc nhân của chúng nhưng có một số Sinh Vật Trận Địa đã trốn thoát sự ngăn cản của ta dưới sự che chở của tộc nhân, chạy đến đích cuối cùng của tuyến chính số 32."

"Đây là lần đầu tiên ta mắc lỗi, trong lòng nóng như lửa đốt, ta đã quyết đoán truy đuổi, lúc đó nghĩ rằng nếu cuối cùng không đuổi kịp thì thôi, chỉ có thể giao những mối họa này cho các chiến sĩ thế giới loài người."

"Nhưng ngay lúc đó, ta đã rơi vào trạng thái mất kiểm soát, cuối cùng truy đuổi những sinh vật lĩnh vực còn lại xuyên qua

bức tường thế giới, trở về thế giới loài người.”

“Cuối cùng chúng đều chết nhưng ta không thể quay về.”

“Ngươi không nên đi tìm Mộ Trảo sao? Cô ấy chắc chắn có thể đưa ngươi trở về Thông Thiên Lộ, thậm chí giúp ngươi giải quyết mối họa trong cơ thể.”

Phong Kỳ lập tức hỏi.

“Ta đã tìm nhưng không tìm thấy tung tích của cô ấy, cô ấy cũng không bao giờ đến tìm ta.”

“Ta ở lại thế giới loài người chắc chắn là một quả bom hẹn giờ, đặc biệt là khi ta ở trong thành phố, ta mất kiểm soát chắc chắn không phải là thứ mà sức chiến đấu của loài người lúc đó có thể chống lại được.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ hiểu rõ lý do chi tiết khiến Thiên Xu lựa chọn tự phong ấn mình.

Như Thiên Xu đã nói lúc đầu, tất cả đều là bất đắc dĩ.

Nhưng lúc này, trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi vấn cần Thiên Xu giải đáp.

…

Qua lời kể của Thiên Xu, Phong Kỳ đã hiểu rõ lý do hắn lựa chọn tự phong ấn mình dưới ngục tối.

Lúc đó, Thiên Xu trong trạng thái mất kiểm soát đã truy đuổi sinh vật lĩnh vực trở về thế giới loài người nhưng không có khả năng trở về Thông Thiên Lộ như Mộ Trảo.

Lúc này, hắn chắc chắn là một quả bom hẹn giờ.

Trạng thái mất kiểm soát có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, trong thời gian mất kiểm soát, hắn hoàn toàn không thể kiểm soát hành vi của mình.

Quan trọng hơn, thời gian mất kiểm soát hoàn toàn là một ẩn số.

Có thể chỉ vài giờ, cũng có thể là vài ngày, ở đâu cũng không an toàn.

Biết đâu trong trạng thái mất kiểm soát, hắn sẽ xông vào thành phố loài người.

Đối với các thành phố lớn vừa mới xây dựng hệ thống tu luyện học lúc đó, đây sẽ là một thảm họa khủng khiếp.

Đối mặt với tình huống này, Thiên Xu vẫn không tìm thấy Mộ Trảo, chỉ có thể lựa chọn tự phong ấn mình.

Chỉ có như vậy mới có thể giải quyết được một loạt cuộc khủng hoảng có thể xảy ra đối với nền văn minh loài người.

Sau khi hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ không khỏi hỏi:

"Chú Thiên Xu, cháu hiểu lý do chú tự phong ấn mình nhưng kim loại chế tạo nhà tù này có thể chống lại sức mạnh bùng nổ khi chú mất kiểm soát không? Chẳng lẽ lúc đó loài người đã có khả năng chế tạo loại kim loại đặc biệt này sao?"

Nói xong, Phong Kỳ nhìn về phía song sắt kim loại.

"Nguồn gốc của loại kim loại đặc biệt này không hề đơn giản, đó là bảo vật quý giá mà ta có được trong thời gian trấn thủ tuyến chính số 32, nó không chỉ có thể hấp thụ sức mạnh mà còn có đặc tính phong ấn sức mạnh."

Nói đến đây, Thiên Xu nhìn Phong Kỳ nói:

"Ngươi có thể thử tiếp xúc xem, rồi sẽ hiểu ta nói có ý gì."

Phong Kỳ nghe vậy, không do dự, lập tức tiến lên vài bước, đưa tay chạm vào song sắt kim loại.

Lập tức hắn cảm thấy hàn ý lạnh lẽo dâng trào trong lòng, Tử Hồn khắc trên xương tự động kích hoạt, bắt đầu chống lại

sức mạnh có hiệu ứng phong ấn này xâm nhập.

“Ngoài loại kim loại làm linh khí phong ấn này, còng tay và cùm chân trên người ta được làm bằng Hắc Thiết hỗn nguyên, có độ cứng và độ dẻo dai cực cao.” Nói xong, Thiên Xu đưa hai tay ra, để lộ kim loại màu đen trên còng tay.

Khi quan sát, Phong Kỳ vô tình phát hiện ra loại kim loại này có vẻ rất quen thuộc.

Sau khi suy nghĩ kỹ, hắn thấy loại kim loại này có vẻ rất giống với bia kim loại bên ngoài Khu tránh nạn Tinh Thành.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

“Chú Thiên Xu, cháu biết là trong thời gian trấn thủ Thông Thiên Lộ, chú đã thu được nhiều bảo vật (di vật) quý giá, chẳng hạn như những loại kim loại đặc biệt này nhưng cháu thắc mắc là chú đã mang chúng về thế giới loài người bằng cách nào, lúc đó mất kiểm soát, chú không thể mang theo những bảo vật này chứ.”

Hết chương 909.

Chương 910. Chiến Trường

Đối mặt với câu hỏi, Thiên Xu nở nụ cười, quay người một lần nữa để lộ thần văn trên lưng.

Cùng với thần văn nhấp nháy, hố đen không gian từ từ xuất hiện.

Chỉ thấy một khối sắt đen cỡ lòng bàn tay rơi ra từ hố đen không gian, đập xuống đất phát ra tiếng động lớn.

"Thần văn mà bà già kia ban cho ta còn có một chức năng đặc biệt, nó có thể tạo ra một không gian nhỏ mang theo người để lưu trữ nhiều loại vật phẩm và kích thước của không gian sẽ dần mở rộng theo sự phát triển của thần văn, sau khi ta trở về thế giới loài người, ta đã giao một lượng lớn bảo vật mang theo cho quân đội Tinh Thành sử dụng."

"Hí!"

Hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ tỏ ra ngạc nhiên.

Khả năng hệ không gian, hắn cũng chỉ nghe Lời Tự Thuật nói qua nhưng đến nay vẫn chưa từng thấy.

Nhưng không ngờ Thiên Xu lại nắm giữ loại năng lực này.

Điều này cũng giải thích được lý do tại sao Thiên Xu trong tình trạng mất kiểm soát vẫn có thể mang về những kim loại quý giá này.

Nghĩ đến tương lai khi Tinh Thành xây dựng nơi trú ẩn, chắc hẳn cũng sử dụng những kim loại đặc biệt mà Thiên Xu đã tặng.

Độ bền của loại kim loại đặc biệt này là điều hiển nhiên.

Đối mặt với Tiểu Hắc thì tác dụng có hạn nhưng hiệu quả ngăn cản các Sinh Vật Trận Địa khác lại cực kỳ tốt.

Một loại kim loại phong ấn sức mạnh, một loại kim loại trói buộc cơ thể, nhà tù này rõ ràng là nơi phong ấn mà Thiên Xu tự tạo cho mình, thậm chí có thể nói là quan tài.

Hắn vẫn luôn chờ Mộ Trảo.

Nếu cuối cùng Mộ Trảo không xuất hiện, có lẽ hắn sẽ chết già ở đây.

Xét về góc độ lịch sử, đây có lẽ là kết cục cuối cùng của Thiên Xu.

Trong lúc trò chuyện, Thiên Xu tiếp tục kể về những thông tin liên quan đến Thông Thiên Lộ.

Tất cả các chiến sĩ thông thiên trong mắt Thiên Xu đều giống như chiến sĩ biên cương, trấn giữ trên các tuyến đường chính có thể thông đến thế giới loài người, ngăn chặn phần lớn các thế lực lĩnh vực muốn xâm lược thế giới loài người.

Lão Mê đã nói trong mô tả ở dòng thời gian trước.

Hắn dẫn tộc nhân mở đường đến thế giới loài người trước đây, đã từng gặp phải sự ngăn chặn của chiến sĩ thông thiên, cuối cùng chỉ có một mình hắn may mắn sống sót.

Nhưng xét về mốc thời gian, rõ ràng Lão Mê gặp không phải là Thiên Xu.

Bởi vì Thiên Xu đã tự phong ấn hơn 400 năm rồi, trong thời gian đó hắn không hề trở về Thông Thiên Lộ, càng không hề tiếp xúc với bên ngoài.

Như vậy có thể thấy, trên Thông Thiên Lộ không thiếu cường giả nhân loại.

Nhưng cụ thể Thông Thiên Lộ có bao nhiêu cường giả nhân loại, Thiên Xu cũng không thể mô tả được.

Hắn chỉ phụ trách trấn thủ tuyến đường chính số 32 và các tuyến đường phụ xung quanh, rất ít khi tiếp xúc với các chiến sĩ thông thiên ở các tuyến đường chính khác.

Hơn 30 năm cuối cùng, hắn sống cô độc một mình, không tiếp xúc với bất kỳ người nào khác.

Vì vậy, hắn không hiểu rõ về quá trình xây dựng sau này của Thông Thiên Lộ.

Về việc tại sao các chiến sĩ thông thiên trấn thủ ở ranh giới giữa hai thế giới không chọn quay về xây dựng thế giới loài người, qua lời giải thích của Thiên Xu, trong lòng Phong Kỳ đã có câu trả lời rõ ràng.

Lý do thứ nhất, rõ ràng là các chiến sĩ thông thiên không biết đến những cuộc khủng hoảng mà nền văn minh loài người đang phải đối mặt.

Ví dụ như trong mắt Thiên Xu, những thách thức mà nền văn minh loài người đang phải đối mặt đang dần giảm bớt và việc xây dựng các thành phố lớn đã đi vào đúng hướng, chỉ cần tiếp tục kiên trì một thời gian nữa, vượt qua thời kỳ khó khăn nhất, loài người có thể dần dần giành lại thế chủ động trong cuộc chiến chống lại các thế lực lãnh địa.

Rõ ràng là các chiến sĩ thông thiên khác cũng có suy nghĩ giống như Thiên Xu.

Chiến đấu ở tuyến phòng thủ đầu tiên của loài người, họ không biết rằng những thách thức mà hậu phương phải đối mặt còn khó khăn hơn nhiều so với những gì họ tưởng tượng.

Thậm chí còn cho rằng chỉ cần trấn thủ tốt Thông Thiên Lộ, lợi thế của loài người sẽ dần được mở rộng.

Lý do thứ hai, nếu các chiến sĩ thông thiên quay trở lại thế giới loài người, mức độ thảm họa mà nền văn minh loài người phải đối mặt sẽ tăng lên đáng kể.

Vấn đề này thực ra rất dễ hiểu.

Các chiến sĩ thông thiên trấn thủ tuyến phòng thủ đầu tiên, chỉ cần săn lùng những thế lực lãnh địa dám đến thông quan là được.

Nhưng một khi lựa chọn quay trở lại thế giới loài người, cùng toàn thể loài người xây dựng nền văn minh loài người, những thách thức mà họ phải đối mặt sẽ tăng lên đáng kể.

Sự xuất hiện của nhiều thế lực lãnh địa chắc chắn sẽ là một thảm họa đối với những người bình thường.

Thế giới loài người rộng lớn hơn nhiều so với Thông Thiên Lộ, khối lượng công việc của các chiến sĩ thông thiên cũng sẽ tăng lên đáng kể, ngoài việc phải xua tan trường lãnh địa, họ còn phải bảo vệ các thành phố của loài người trước sự tấn công của Sinh Vật Trận Địa.

Hết chương 910.

Chương 911. Chinh Phục

Bảo vệ hai chữ này có vẻ đơn giản nhưng cái giá phải trả chắc chắn không dễ dàng như tưởng tượng.

Cuối cùng, số lượng chiến sĩ thông thiên là có hạn, việc lựa chọn để chiến trường chính ở thế giới loài người chắc chắn là thảm họa của toàn thể loài người.

Lựa chọn trấn thủ Thông Thiên Lộ, mặc dù vẫn sẽ có những thế lực lãnh địa thông quan.

Một loại giống như Mê Vụ Chi Chủ, ngay cả khi thông quan cũng bị thương nặng, tộc nhân tổn thất thảm trọng.

Loại thứ hai là may mắn như Tiểu tàn, chọn được một tuyến đường ẩn núp, cuối cùng thành công dẫn dắt toàn bộ tộc nhân thông quan.

Nhưng những thế lực lãnh địa có thể thông quan cuối cùng chỉ là số ít.

Trong mắt các chiến sĩ thông thiên, những thế lực lãnh địa thông quan này là thách thức khó khăn đối với nền văn minh loài người nhưng họ tin rằng những chiến sĩ loài người ở hậu phương sẽ giải quyết được những vấn đề này.

Cũng để giảm bớt áp lực này, những đứa trẻ lớn lên ở Thông Thiên Lộ sẽ được đưa trở lại thế giới loài người, tham gia rèn luyện ở tiền tuyến khu vực tiếp tế chống lại các thế lực lãnh địa, cuối cùng quay trở lại Thông Thiên Lộ.

Những đứa trẻ được đưa trở lại này vừa rèn luyện, vừa giúp các chiến sĩ thông thiên thu thập thông tin tình báo về thế giới loài người.

Ví dụ như Lữ Việt.

Là hậu duệ của kiếm đạo nhà họ Lữ, hắn rõ ràng đã được Mộ Trảo đưa đến Thông Thiên Lộ.

Sắp đến tuổi trưởng thành, hắn lại được đưa trở về thế giới loài người.

Theo quỹ đạo phát triển bình thường của Lữ Việt, cuối cùng hắn sẽ gia nhập tiền tuyến khu vực tiếp tế, trở thành một chiến sĩ tiền tuyến, sau khi rèn luyện xong sẽ quay trở lại Thông Thiên Lộ.

Trong thời gian rèn luyện, hắn có thể mang đến cho Thông Thiên Lộ nhiều thông tin tình báo về thế giới loài người.

Nhưng rõ ràng những thông tin tình báo này không có thông tin liên quan đến thế lực tiềm ẩn của lãnh địa.

Cuối cùng, những chiến sĩ tiền tuyến bình thường căn bản không tiếp xúc được với thông tin liên quan đến phương diện này.

Nếu các chiến sĩ thông thiên biết rằng các thành phố lớn đã sớm bị các thế lực lãnh địa xâm nhập, rõ ràng sẽ không tiếp tục trấn thủ tiền tuyến nữa, chắc chắn sẽ rút một phần lực lượng về.

Tóm lại, các thế lực của loài người không biết đến sự tồn tại của Thông Thiên Lộ.

Nhưng ngược lại, các chiến sĩ thông thiên chỉ có thể nhìn thấy bề ngoài sự phát triển của nền văn minh loài người nhưng không nhìn thấy những con sóng ngầm bên dưới.

Trên thực tế, nếu hắn không có khả năng xuyên qua dòng thời gian.

Hắn cũng chắc chắn không thể ngờ rằng, dưới bề ngoài phát triển ổn định của các thành phố lớn còn ẩn chứa rất nhiều

mặt tối.

Vì vậy, hắn có thể hiểu được tại sao các chiến sĩ thông thiên lại không rút lui về thế giới loài người.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Thiên Xu bị xiềng xích trong ngục tối, tò mò hỏi:

"Chú Thiên Xu, chú hiểu biết bao nhiêu về Mộ Trảo?"

Đối mặt với câu hỏi, Thiên Xu bất lực lắc đầu:

"Thực ra ta hiểu biết rất hạn chế về bà già đó, ta đã từng hỏi bà ta không chỉ một lần về lai lịch của bà ta nhưng mỗi lần bà ta đều cười xoa đầu ta một cách dữ dội, rồi nói với ta rằng bà ta là siêu mỹ thiếu nữ!"

"Ta không biết bà ta đã sống bao nhiêu tuổi nhưng luôn khiến ta cảm thấy giống như một cô gái mắc bệnh trung nhị không lớn nổi!"

"A Kỳ, nếu theo dòng thời gian bình thường, tương lai ta sẽ tiếp xúc với Mộ Trảo đúng không?" Mộc Tinh lúc này tò mò hỏi.

Phong Kỳ lập tức gật đầu:

"Theo dòng thời gian bình thường, tương lai ngươi sẽ thành lập chiến đoàn Lê Minh, cuối cùng phát triển thành quân đội Lê Minh, trong thời gian này Mộ Trảo sẽ gia nhập quân đội Lê Minh để hỗ trợ ngươi xây dựng quân đội Lê Minh."

"Sau khi ngươi chết, Mộ Trảo sẽ là thủ lĩnh đời thứ hai của quân đội Lê Minh, tiếp tục chỉ huy quân đội Lê Minh chống lại các thế lực, cuối cùng khi quân đội Lê Minh tan rã, bà ta sẽ hoàn toàn biến mất, trở thành bí ẩn lịch sử."

Mộc Tinh nghe xong, vẻ mặt suy tư gật đầu.

Lúc này, Thiên Xu tiếp lời:

“Hành động ngươi nói rất phù hợp với tính cách của bà già đó, ta có thể khẳng định rằng trước khi rời đi, trong lòng bà ta chắc chắn rất không nỡ nhưng bà ta tuyệt đối sẽ không do dự, cách bà ta suy nghĩ vấn đề luôn xuất phát từ góc độ của toàn thể loài người, sẽ không vì thất bại nhất thời mà lựa chọn chiến đấu đến cùng.”

“Thất bại trong mắt bà già đó là chuyện thường tình, không ảnh hưởng gì đến sự kiên định trong lòng bà ta, bà ta vẫn sẽ đi tìm kiếm những điều kỳ diệu mới, tiếp tục đấu tranh cho sự tồn tại của nền văn minh loài người.”

Nghe lời giải thích của Thiên Xu, Phong Kỳ gật đầu:

“Thật là một kẻ kỳ lạ… Đúng rồi, chú Thiên Xu, có vẻ như chú hiểu biết về viên Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh?”

Nguồn gốc của viên tinh thể Tinh Hồng vẫn luôn là một bí ẩn.

Hết chương 911.

Chương 912. Sự Thật

Nhưng Phong Kỳ có thể đoán được rằng, chủ nhân ban đầu của viên tinh thạch phù văn Tinh Hồng chắc chắn là một sinh vật khủng khiếp vô cùng mạnh mẽ.

Hắn cảm thấy mỗi lần Mộc Tinh bước vào trạng thái chiến đấu, bóng người mơ hồ đột nhiên xuất hiện, có lẽ chính là chủ nhân ban đầu của viên tinh thạch phù văn màu Tinh Hồng.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Thiên Xu hướng ánh mắt về phía Mộc Tinh, trong mắt hiện lên vẻ hồi tưởng.

Sau một hồi im lặng, hắn từ từ mở lời:

"Thực ra ta không hiểu biết nhiều về nguồn gốc của viên tinh thể Tinh Hồng này nhưng ta biết bà già đó rất coi trọng viên tinh thể Tinh Hồng này, trong khoảng thời gian ta ở cùng bà ta, ta thường thấy bà ta cầm trên tay để nghịch ngợm, nghiên cứu."

"Trong thời gian đó, bà ta đã từng thử gắn viên tinh thể Tinh Hồng này vào trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa, kết quả là Sinh Vật Trận Địa sẽ trở nên vô cùng đáng sợ trong nháy mắt, sức chiến đấu tăng lên gấp trăm lần nhưng kết quả cuối cùng là không thể kiểm soát được sức mạnh của viên tinh thể Tinh Hồng, nổ tung mà chết."

"Lúc đó ta còn nhỏ, từng hỏi bà già đó có thể tặng viên đá quý đẹp đẽ này cho ta không."

"Bà già đó nói rằng, viên đá quý này căn bản không phải thứ ta có thể khống chế được, ngay cả khi đưa cho ta cũng

không sử dụng được, nếu cố tình gắn vào thì chỉ có thể chết ngay lập tức, chủ nhân của nó hiện tại vẫn chưa xuất hiện.”

“Từ đó về sau, ta có chút sợ hãi viên tinh thể Tinh Hồng, cho đến một ngày ta phát hiện viên tinh thể Tinh Hồng đã biến mất, điều này khiến ta vô cùng bối rối, trước đây bà già đó có thể nói là không rời tay khỏi viên tinh thể Tinh Hồng, đột nhiên mấy ngày liền không lấy ra nghịch ngợm, điều này rõ ràng không hợp lý.”

“Đối mặt với câu hỏi của ta, bà già đó đã nói như thế này, bà ta nói rằng sức mạnh của viên tinh thể Tinh Hồng căn bản không phải là thứ mà con người hiện tại có thể kiểm soát được, muốn lợi dụng viên tinh thể Tinh Hồng chỉ có một cách, đó là phá hủy cấu trúc sức mạnh bên trong viên tinh thể Tinh Hồng, chỉ giữ lại đặc tính tăng trưởng.”

“Tương đương với việc từ bỏ sức mạnh mà viên tinh thể Tinh Hồng cung cấp, chỉ giữ lại đặc tính năng lực, cũng chỉ có cách này mới có thể khiến con người mang được viên tinh thể Tinh Hồng, sau đó lợi dụng đặc tính của viên tinh thể Tinh Hồng để nhanh chóng tăng trưởng.”

“Bà ta nói rằng mình căn bản không có thời gian để phân tích cấu trúc của viên tinh thể Tinh Hồng, vì vậy vẫn luôn tìm kiếm một phép màu có thể giải quyết vấn đề này, bà ta nói rằng gần đây mình đã tìm thấy một phép màu và tài trợ cho hắn ta thành lập một phòng thí nghiệm, tiếp theo chỉ cần chờ đến ngày phép màu đơm hoa kết trái là được.”

“Tóm lại, bà già đó rõ ràng đã tìm được một kẻ có thể giúp bà ta giải mã viên tinh thể Tinh Hồng, sau đó lại một lần nữa làm bà chủ hờ, còn về việc kẻ được bà già đó chọn có thành công hóa giải sức mạnh của viên tinh thể Tinh Hồng, sau đó giữ lại đặc tính của Tinh Hồng hay không thì ta không biết… Nhưng bây giờ xem ra, có vẻ như hắn ta đã thành công.”

Nói xong, Thiên Xu lại nhìn về phía Mộc Tinh.

Nghe xong những lời này, Phong Kỳ lúc này lắc đầu:

"Thực ra hắn ta đã thất bại nhưng hắn ta đã bồi dưỡng ra một người kế thừa xuất sắc hơn, tên cô ta là Úy Vi, chính cô ta đã hoàn thành việc giải mã sức mạnh của viên tinh thể Tinh Hồng, cuối cùng thành công gắn viên tinh thể Tinh Hồng vào trong cơ thể của học tỷ Mộc Tinh."

"Thì ra là vậy." Thiên Xu gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

"Mặc dù ta không biết nguồn gốc thực sự của viên tinh thể Tinh Hồng nhưng ta có thể đoán được rằng nó chắc chắn đến từ sinh mệnh lãnh địa có thực lực vô cùng khủng khiếp, thậm chí rất có thể là sức mạnh nguồn gốc của trụ thần, nếu không thì cũng sẽ không khiến bà già đó coi trọng như vậy."

"Trong lời kể của ngươi, bà già đó sẽ hỗ trợ Mộc Tinh trưởng thành trong tương lai, chứng tỏ rằng bà ta vẫn luôn quan tâm đến sự phát triển của viên tinh thể Tinh Hồng, Mộc Tinh rõ ràng là phép màu trong mắt bà già đó, hơn nữa còn là sức mạnh phép màu vô cùng quan trọng."

"Đáng tiếc, cuối cùng ta vẫn thất bại." Lúc này, Mộc Tinh tiếc nuối nói.

"Học tỷ, dòng thời gian này chúng ta mới chỉ bắt đầu thôi."

Nghe lời nhắc nhở của Phong Kỳ, Mộc Tinh lập tức lè lưỡi:

"Xin lỗi, hình như ta đã nói lời không may mắn."

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía Thiên Xu, tiếp tục hỏi:

"Chú Thiên Xu, còn một vấn đề nữa, chú có biết một sinh mệnh lãnh địa nhỏ bé có làn da màu xanh không?"

Qua lời kể của Thiên Xu, Phong Kỳ càng thêm tò mò về Mộ Trảo.

Thân thế của cô ta như một màn sương mù.

Qua thông tin thu thập được từ nhiều dòng thời gian, hắn phát hiện Mộ Trảo thường xuyên xuất hiện tại các thời điểm then chốt trong lịch sử.

Hết chương 912.

Chương 913. Đánh Giá

Từ thủ lĩnh thập hoang giả đầu tiên là Diệp Hoàng, đến viện trưởng đầu tiên của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, rồi đến Úy Vi… và cả Thiên Xu hiện tại.

Đằng sau nhiều nhân vật lịch sử quan trọng đều có bóng dáng của Mộ Trảo.

Dòng thời gian kéo dài về sau, tương lai Mộc Tinh cũng sẽ có giao thoa với Mộ Trảo.

Như vậy có thể thấy "Kỳ tích." mà Mộ Trảo nhắc đến, có lẽ là chỉ những thiên tài có ảnh hưởng lớn đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nhưng bản thân Mộ Trảo lại như một màn sương mù, hắn đến giờ vẫn chưa rõ lai lịch thực sự của cô ta là gì.

Nhưng về kế hoạch tương lai của Mộ Trảo, trong lòng hắn lại có một vài phỏng đoán đại khái.

Hắn cho rằng "Kỳ tích." mà Mộ Trảo nhắc đến là những nhân tài xuất chúng ở một số phương diện nhưng những nhân tài này đều có một khuyết điểm, đó là tuổi thọ không đủ.

Để những nhân tài đặc biệt này có thể thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh nhân loại tốt hơn nên Mộ Trảo đã ban cho mỗi "Kỳ tích." một tuổi thọ dài lâu, hoặc những năng lực đặc biệt khác.

Nhưng về bản chất, những năng lực đặc biệt này chỉ là phụ trợ, bản thân tài năng xuất chúng mới được coi là kỳ tích.

Nếu không thì bất kỳ ai cũng có thể là kỳ tích, Mộ Trảo đâu cần phải vất vả đi tìm kỳ tích.

Điểm này cũng có thể được chứng minh từ thông tin tình báo của nhiều dòng thời gian.

Nhưng có một điểm hắn rất tò mò.

Những chiến binh trên Thông Thiên Lộ không biết đến mặt tối tiềm ẩn của nền văn minh nhân loại nhưng Mộ Trảo luôn đi lại trong dòng chảy lịch sử, lẽ ra phải biết mới đúng.

Những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực ẩn sâu trong xã hội loài người gây ra mối nguy hại rất lớn đối với sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nếu không tiêu diệt chúng, ngay cả khi phòng thủ tiền tuyến vững chắc nhưng những vấn đề ẩn họa bên trong cũng sẽ khiến nền văn minh nhân loại dần dần sụp đổ.

Nhưng vấn đề là, trong các thông tin tình báo hiện có, Mộ Trảo chưa từng có hành động nào đối với vấn đề này.

Nghĩ kỹ lại, hắn cho rằng có lẽ không phải là không có, mà là hắn chưa phát hiện ra.

Trong diễn biến tiếp theo của lịch sử, một loạt hành động tàn sát thành phố của quân đội Bình Minh có lẽ là nhằm vào một số thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực, Mộ Trảo cũng tham gia vào đó.

Nhưng một vấn đề mới lại xuất hiện.

Với thực lực của Mộ Trảo, lẽ ra việc chống lại những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực này phải rất dễ dàng mới đúng.

Hắn không rõ thực lực cụ thể của cô ta mạnh đến mức nào nhưng hắn đã từng thấy trong đoạn ký ức của Mộ Trảo, cảnh cô ta đơn độc chiến đấu với vô số Sinh Vật Trận Địa.

Lúc đó, Mộ Trảo thực sự có dáng vẻ vô địch.

Dù kẻ địch vô cùng vô tận nhưng một mình cô ta một mình một súng trấn giữ phòng tuyến cuối cùng của loài người, nơi mũi súng bạc chỉ đến giống như lưỡi hái tử thần lướt qua, cướp đi mạng sống của vô số Sinh Vật Trận Địa.

Trong số đó không thiếu những Sinh Vật Trận Địa khủng bố khiến hắn phải kinh hãi.

Như vậy có thể thấy thực lực của Mộ Trảo mạnh đến mức nào.

Nhưng đáng tiếc là, khi mặt trời bị mặt trăng máu áp chế chìm xuống biến mất, trường lĩnh vực hoàn toàn bao phủ toàn bộ thế giới loài người, Mộ Trảo cũng hóa thành một bức tượng vào thời điểm đó.

Qua phân tích đoạn hình ảnh này, có thể thấy chiến lực của Mộ Trảo cao hơn nhiều so với các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực.

Có lẽ chỉ có Trụ Thần mà Lão Mê nhắc đến mới có thể chiến đấu với cô ta.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, quân đội Bình Minh có Mộ Trảo và Mộc Tinh trấn giữ, tại sao lại có thể thất bại?

Lão Mê từng nói, thế lực thực sự hùng mạnh sẽ lựa chọn ẩn mình hoặc bành trướng.

Giống như hắn, đường cùng không lối thoát, hoặc là muốn liều lĩnh thì các bộ tộc yếu kém trong lĩnh vực mới lựa chọn xâm nhập vào xã hội loài người.

Lão Mê vốn định sẵn con đường phát triển là bành trướng lĩnh vực nhưng không có tộc nhân giúp đỡ, lúc đầu còn gặp phải Mộc Tinh, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn một con đường phát triển khác.

Đây cũng là lý do chính khiến Lão Mê lựa chọn ra tay với Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Xét cho cùng, từ góc độ của Sinh Vật Trận Địa, nguồn tài nguyên mà xã hội loài người có thể cung cấp là vô cùng hạn chế.

Trước hết hãy nói về công pháp.

Các bộ tộc hùng mạnh trong lĩnh vực rõ ràng có công pháp hữu dụng hơn, hệ thống phát triển của chúng cũng ưu tú hơn nhiều so với học thuyết tu luyện của loài người mới phát triển hơn 500 năm.

Không cần phải giống như tộc Dạ Ảnh, lợi dụng thiên tài loài người để phát triển dự án thuật pháp.

Hãy xem xét vấn đề này từ góc độ tài nguyên.

Trừ khi nắm giữ các tổ chức đặc biệt như Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, nếu các thế lực trong lĩnh vực sử dụng chiến tranh thì căn bản không thể thu thập được bao nhiêu tài nguyên hữu ích, thậm chí có thể còn không bù đắp được tổn thất.

Hết chương 913.

Chương 914. Tái Hiện

Xét cho cùng, sản lượng tài nguyên của loài người vẫn phải dựa vào trường lĩnh vực.

Thay vì ra tay với loài người, tốt hơn hết là trực tiếp ra tay với các trường lĩnh vực khác.

Hơn nữa, không phải tất cả các thế lực trong lĩnh vực đều có thể nghĩ đến việc kiểm soát các tổ chức đặc biệt của loài người, từ đó mưu cầu lợi ích.

Tóm lại, nếu thực sự có một thế lực siêu cấp mà ngay cả quân đội Bình Minh cũng không thể chống lại.

Rất có khả năng sẽ không lựa chọn ẩn mình trong xã hội loài người.

Ngay cả khi muốn chiếm giữ lãnh thổ của loài người, chúng cũng sẽ giống như tộc Trăng Bạc, lựa chọn con đường giết chóc san bằng một thành phố.

Vì vậy, nếu các thế lực trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người dẫn đến việc Mộ Trảo và Mộc Tinh liên thủ tác chiến thất bại, Phong Kỳ chắc chắn sẽ không tin.

Xét về góc độ lịch sử, sức mạnh của quân đội Bình Minh là hiển nhiên.

Thời kỳ đen tối do quân đội Bình Minh tạo ra cũng chiếm một phần rất lớn trong lịch sử tương lai, điều này cho thấy tầm ảnh hưởng của quân đội Bình Minh.

Trước tiên không xét đến lý do cụ thể cho một loạt hành vi khó hiểu của quân đội Bình Minh.

Chỉ xét riêng về sức mạnh của quân đội Bình Minh, trừ khi có thế lực siêu cấp trong lĩnh vực chưa biết xuất hiện, chỉ dựa vào các thế lực trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người, tuyệt đối không thể là đối thủ.

Vậy thì một vấn đề mới lại xuất hiện.

Nếu quân đội Bình Minh không chống lại các thế lực trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người, quân đội Bình Minh không thể bị đánh giá là "Quân phản loạn."

Các thế lực trong lĩnh vực không phải là kẻ ngốc, trong mắt chúng, các thế lực trong lĩnh vực khác đều là đối thủ, căn bản không thể chủ động ra tay giúp đỡ.

Giống như các khu tiếp tế tiền tuyến, các chiến binh tiền tuyến đã chiến đấu với trường lĩnh vực nhiều năm, cũng không thấy các thế lực trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người nhảy ra phản đối, chống lại.

Thậm chí đối với các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực, hành vi xua đuổi các trường lĩnh vực khác của các chiến binh tiền tuyến có thể mang lại cho chúng lợi ích thiết thực.

Điểm này rất rõ ràng.

Ví dụ như Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, có thể liên tục nhận được các nguồn tài nguyên linh tính được phân phối cho Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Nguồn tài nguyên này có nguồn gốc từ các chiến binh ở các khu tiếp tế tiền tuyến trong quá trình xua đuổi, thám hiểm trường lĩnh vực.

Vì vậy, hành động xua đuổi trường lĩnh vực của các chiến binh tiền tuyến chỉ có lợi chứ không có hại đối với các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực.

Vậy thì, vấn đề nằm ở đâu?

Điều này chắc chắn đã tạo thành một nghịch lý.

Nếu quân đội Bình Minh nhắm vào các thế lực trong lĩnh vực trong trường lĩnh vực, thực sự có thể gặp phải các thế lực siêu cấp trong lĩnh vực chưa được phát hiện, chúng đến thế giới loài người sau đó vẫn không hành động, luôn ẩn mình trong bóng tối để dưỡng sức, chờ thời cơ đến.

Trong số đó có thể có những sinh vật đáng sợ đang ngủ say giống như Trụ Thần, dẫn đến sự diệt vong của quân đội Bình Minh.

Nhưng nếu thực sự là như vậy, quân đội Bình Minh không thể bị định nghĩa là quân phản loạn.

Xét vấn đề này từ góc độ của các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực, không những không nhắm vào quân đội Bình Minh, mà còn phải chủ động tặng cho chúng đủ loại danh dự.

Hành vi này của quân đội Bình Minh chắc chắn là đang giúp chúng giảm bớt đối thủ cạnh tranh, đồng thời tăng sản lượng tài nguyên linh tính.

Nhưng nếu quân đội Bình Minh không nhắm vào các thế lực trong trường lĩnh vực, mà nhắm vào các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người thì thực sự sẽ bị gọi là "Quân phản loạn."

Nhưng vấn đề là, các thế lực trong lĩnh vực ẩn mình trong xã hội loài người làm sao có thể đánh bại được sự liên thủ của Mộ Trảo và Mộc Tinh.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ không khỏi nhíu mày.

Hắn cảm thấy trong đó chắc chắn có biến số, biến số này ngay cả Mộ Trảo cũng phải đối phó rất vất vả.

Trong số các thông tin tình báo hiện có, không có thế lực trong lĩnh vực nào phù hợp với phỏng đoán này.

Trong lúc suy nghĩ, hắn đột nhiên nghĩ đến những kẻ ám sát da xanh.

Những kẻ ám sát da xanh là thế lực trong lĩnh vực bí ẩn nhất trong số các thông tin tình báo hiện có, nguồn gốc của chúng là một bí ẩn, thậm chí bản thân chúng cũng là một bí ẩn.

Sau khi chết sẽ hóa thành linh khí và tiêu tan hoàn toàn, chưa kể sau khi bị giải phẫu, trong cơ thể chúng không hề có bất kỳ cơ quan chức năng nào hỗ trợ cơ thể hoạt động.

Đồng thời, Úy Vi cũng từng nói.

Những kẻ ám sát da xanh dường như liên tục nhận được tín hiệu bí ẩn truyền đến từ bên ngoài, tín hiệu này rất có thể đang điều khiển những kẻ ám sát da xanh từ xa.

Hết chương 914.

Chương 915. Quyết Tâm

Xác định vị trí chính xác, giám sát và chụp ảnh những thứ vô hình… Những vấn đề không thể giải thích trên người những kẻ ám sát da xanh còn rất nhiều.

Đặc điểm năng lực của những kẻ ám sát da xanh cũng rất đa dạng.

Trên nhiều dòng thời gian, hắn đã từng gặp những kẻ ám sát da xanh lấy thuật công kích tinh thần làm phương tiện tấn công chính, cũng từng thấy những kẻ ám sát da xanh cầm dao găm lấy ám sát làm phương tiện tấn công.

Còn rất nhiều đặc điểm năng lực khác, như khống chế, phòng thủ, nguyền rủa…V.v.

Ngoài đặc điểm chung là không sợ chết, những kẻ ám sát da xanh nắm giữ những năng lực không hoàn toàn giống nhau, rất đa dạng.

Điểm này rất giống với học thuyết thuật pháp của loài người, đi theo con đường trăm hoa đua nở.

Hắn không khỏi suy đoán, liệu có khả năng nào như vậy không.

Những kẻ ám sát da xanh mới là nguyên nhân chính dẫn đến thất bại của quân đội Bình Minh.

Các thông tin tình báo hiện có có thể chứng minh rằng, những kẻ ám sát da xanh đã thu thập được rất nhiều vật phẩm kỳ diệu, mà mỗi vật phẩm kỳ diệu đều sở hữu năng lực đặc biệt có thể phớt lờ các quy tắc vật lý.

Vì vậy, thực lực tổng hợp của thế lực đứng sau những kẻ ám sát da xanh có lẽ rất đáng sợ.

Những gì hắn nhìn thấy hiện tại chỉ là phần nổi của tảng băng chìm về sức mạnh mà thế lực của những kẻ ám sát da xanh thể hiện.

Điểm này còn có thể thấy được từ mức độ coi trọng của tộc Linh Năng đối với những kẻ ám sát da xanh, rõ ràng đây không phải là thái độ đối xử với một thế lực bình thường.

Nhưng nguyên nhân cụ thể là gì thì thông tin tình báo hiện có thực sự rất hạn chế.

Hắn chỉ có thể hy vọng rằng tuyến chiến đấu này có thể kéo dài, có thể thu thập được nhiều thông tin tình báo hữu ích hơn để vén bức màn bí mật, giúp hắn khám phá ra nhiều sự thật hơn.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên Thiên Xu đang đứng trong ngục tối, bị xiềng xích bằng kim loại trói chặt.

Hắn cảm thấy có lẽ Thiên Xu có thể biết được nguồn gốc chi tiết của những kẻ ám sát da xanh.

"Thiên Xu thúc, thúc có từng thấy một tộc trong lĩnh vực có toàn thân da xanh, thân hình gầy gò, chiều cao khoảng một mét năm, nắm giữ đủ loại đặc điểm năng lực không?"

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Thiên Xu hiện lên vẻ tò mò.

Hắn không trả lời trực tiếp, sau một hồi hồi tưởng thì mới nói:

"Ta trấn thủ Thông Thiên Lộ trong những năm tháng đó, đã gặp rất nhiều loài trong lĩnh vực tương tự như mi mô tả, không rõ mi đang nhắc đến loài nào."

Phong Kỳ:…

Nếu là Sinh Vật Trận Địa khác, hắn có thể lấy ảnh từ chiếc điện thoại được mã hóa mà hắn mang theo bên mình.

Ngay cả khi không lưu ảnh, hắn cũng có thể gọi điện cho Viện Nghiên cứu Hổ phách, gửi đến những bức ảnh liên quan.

Nhưng những kẻ ám sát da xanh có đặc điểm bí ẩn là không thể chụp ảnh ghi lại, căn bản không có ảnh để chứng minh.

Lần duy nhất hắn nhìn thấy ghi chép về hình dạng của những kẻ ám sát da xanh là khi uống loại rượu bí ẩn trong cứ điểm của bộ tộc yếu trong lĩnh vực, hình ảnh tinh thần bên trong đã ghi lại chi tiết về hình dạng của những kẻ ám sát da xanh.

Sau một hồi suy nghĩ, hắn rút điện thoại gọi cho viện trưởng Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Mặc dù trong kho dữ liệu không có ảnh ghi lại những kẻ ám sát da xanh nhưng lại có mô tả chi tiết về chúng, bao gồm cả mô tả chi tiết.

Sau khi nói rõ ý định với viện trưởng Hổ phách, hắn cúp điện thoại.

Chờ một lát, một bức ảnh phác họa được gửi đến điện thoại của hắn.

Sau khi mở ảnh ra và xác nhận không có gì sai sót, hắn đưa màn hình về phía Thiên Xu, sau đó hỏi:

“Thiên Xu thúc, chính là Sinh Vật Trận Địa trong bức ảnh này, thúc đã từng thấy hoặc nghe nói đến chưa?”

Thiên Xu tò mò quan sát bức ảnh phác họa trong vài giây, sau đó lắc đầu:

“Ta trấn thủ con đường chính số 32 trong những năm tháng đó chưa từng thấy loại Sinh Vật Trận Địa này, khoảng thời

gian cùng đồng đội trấn thủ cũng không từng nghe họ nhắc đến.”

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ có chút tiếc nuối.

Hắn vốn cho rằng nơi này của Thiên Xu có lẽ sẽ có thông tin tình báo liên quan, đáng tiếc là Thiên Xu chưa từng tiếp xúc với những kẻ ám sát da xanh.

“Ngươi muốn tìm hiểu về tộc trong lĩnh vực này làm gì? Chúng có gì đặc biệt?” Lúc này, Thiên Xu tò mò hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu:

“Tộc trong lĩnh vực này rất bí ẩn, ở mốc thời gian trước đó, ta đã nhiều lần bị tộc trong lĩnh vực này ám sát, đồng thời cơ bản có thể khẳng định rằng tộc này nắm giữ rất nhiều vật phẩm kỳ diệu, tiềm lực rất đáng sợ.”

“Ta đã thám hiểm nhiều mốc thời gian nhưng vẫn không tìm thấy thông tin tình báo liên quan đến tộc trong lĩnh vực này nhưng ta cho rằng tộc trong lĩnh vực này có lẽ có ảnh hưởng rất lớn đến lịch sử loài người, thậm chí có thể là thủ phạm khiến quân đội Bình minh thất bại.”

Hết chương 915.

Chương 916. Tấn Công

“Tất nhiên, đây chỉ là suy đoán của ta, không chắc chắn là sự thật.”

“Thì ra là vậy nhưng ta thực sự chưa từng thấy thế lực chủng tộc này, càng không biết nguồn gốc của chúng.”

Sau một hồi trò chuyện phiếm với Thiên Xu, Phong Kỳ chuẩn bị rời đi.

Hắn đã từng cân nhắc đến việc đưa Thiên Xu rời khỏi nhà tù kim loại này.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn căn bản không có khả năng giải quyết vấn đề ẩn họa trên người Thiên Xu.

Vội vàng đưa hắn ta ra khỏi nhà tù này, có lẽ sẽ mang đến tai họa cho Tinh Thành.

Mặc dù hệ thống tu luyện hiện tại không thể so sánh với 400 năm trước, cường giả loài người cũng vượt xa thời đó, đối mặt với Thiên Xu mất kiểm soát chắc chắn có sức chiến đấu, huống hồ còn có Mộc Tinh.

Nhưng Mộc Tinh có trọng trách ở tuyến chiến đấu này, không thể lúc nào cũng đi theo Thiên Xu.

Một khi Mộc Tinh không ở bên cạnh, Thiên Xu mất kiểm soát chắc chắn sẽ khiến lực lượng quân đội Tinh Thành tổn thất nặng nề.

Hắn cũng từng nghĩ đến việc đưa Thiên Xu đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, để Úy Vi thử giải quyết vấn đề ẩn họa trong cơ thể Thiên Xu.

Nhưng nghĩ kỹ lại, làm như vậy sẽ ẩn chứa nguy cơ rất lớn.

Chưa nói đến việc Úy Vi có thể giải quyết được vấn đề trong cơ thể Thiên Xu hay không, một khi trong quá trình giải quyết ẩn họa, Thiên Xu đột nhiên mất kiểm soát thì đó sẽ là thảm họa của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đến lúc đó, ngay cả Úy Vi cũng có thể tử vong ngay lập tức trong tay Thiên Xu mất kiểm soát.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là phần cốt lõi nhất trong mỗi tuyến hy sinh của hắn, sự an toàn luôn được đặt lên hàng đầu.

Gánh vác nhiệm vụ quan trọng như phát triển trò chơi giả lập, khắc phục ẩn họa Hiến tế huyết nhục, nghiên cứu dự án mới… và bảo tồn não bộ.

Đưa Thiên Xu vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có thể khiến tất cả mọi người cùng nhau nỗ lực chiến đấu trở nên vô ích.

Ngay cả khi hắn có thể thu thập được rất nhiều thông tin tình báo ở tuyến chiến đấu này.

Nhưng nếu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không còn nữa, thông tin tình báo thu thập được sẽ không thể giao cho hắn trong tương lai, tương đương với việc tuyến chiến đấu hoàn toàn thất bại.

Suy nghĩ kỹ càng, Phong Kỳ quyết định từ bỏ.

Thiên Xu thực sự là một trợ thủ đắc lực nhưng trước khi tìm ra cách giải quyết vấn đề mất kiểm soát của Thiên Xu, sức chiến đấu này không thể sử dụng được.

Nó giống như thí nghiệm của Schrödinger*.

*thí nghiệm Schrodinger: Thí nghiệm vật lý nổi tiếng về sự chồng chập lượng tử.

Mở lồng giam là có được "Thiên Xu mất kiểm soát" hay Thiên Xu bình thường, hoàn toàn dựa vào duyên số.

Đến lúc chém kẻ thù thì có duyên, đến lúc chém người nhà thì không có duyên.

Thiên Xu tùy duyên, khủng bố vô cùng.

Ít nhất ở tuyến chiến đấu này, Thiên Xu và hắn đã không còn nhiều điểm giao thoa.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Thiên Xu rồi nói:

"Thiên Xu thúc, có lẽ ở những mốc thời gian sau này, chúng ta sẽ là chiến hữu sát cánh cùng nhau nhưng bây giờ ta phải đi rồi, thúc hãy giữ gìn sức khỏe."

"Chờ đã, ta có thứ muốn đưa cho ngươi." Lúc này, Thiên Xu lên tiếng.

…

Đang chuẩn bị rời đi, Thiên Xu lại gọi Phong Kỳ lại.

Dưới ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, Thiên Xu quay người để lộ tấm lưng có khắc thần văn.

Theo sự biến dạng của thần văn, những điểm sáng màu đen hiện ra, nhanh chóng xoay tròn và mở rộng trong không khí, kéo thành một vòng tròn hố đen.

Chỉ thấy rất nhiều vật phẩm phun ra từ hố đen.

Những đống Phù Văn Tinh Thạch, đủ loại linh quặng, ngọc thạch, thậm chí cả giáp trụ, vũ khí.

Chỉ trong chốc lát, một ngọn núi nhỏ đã chất thành đống trong nhà tù.

"Tổ chức Bình Minh còn phải đối mặt với rất nhiều thách thức, tình hình của ta hiện tại rất đặc biệt, không thể giúp ngươi được, đây là một phần di vật mà ta đã thu được trong

thời gian trấn thủ con đường chính số 32 của Thông Thiên Lộ khi ngăn chặn thế lực trong lĩnh vực, ngươi hãy mang đi.”

Linh khí nồng đậm ập đến, lúc này, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu:

“Thiên Xu thúc, đa tạ thúc.”

“Ngươi và ta đều có chung lý tưởng, hãy tiếp tục tiến lên, đừng để ta thất vọng.” Trên khuôn mặt gầy gò của Thiên Xu nở một nụ cười, vừa nói vừa nắm chặt tay về phía cánh cửa sắt.

Theo một luồng ánh sáng màu tím lướt qua, cánh cửa sắt tự động mở ra:

“Vào lấy đi.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không do dự, lập tức bước vào trong nhà tù.

Mộc Tinh thấy vậy, dứt khoát đi theo sau.

Tiếp theo, Phong Kỳ và Mộc Tinh bắt đầu vận chuyển tài nguyên.

Họ không có thứ kỳ diệu như không gian tùy thân, những tài nguyên chất đống chỉ có thể từng chút một chuyển ra khỏi nhà tù.

Phải mất một phen công phu, họ mới chuyển hết toàn bộ tài nguyên trong nhà tù ra ngoài.

Làm xong tất cả những điều này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Thiên Xu trong nhà tù.

Chỉ thấy Thiên Xu một lần nữa nắm chặt tay về phía cánh cửa sắt, ánh sáng màu tím lại xuất hiện, cánh cửa sắt lúc này tự động đóng lại.

Hết chương 916.

Chương 917. Phản Công

“Thiên Xu thúc, hữu duyên sẽ gặp lại.”

“Đi đi, ta cũng phải tiếp tục ngủ say rồi, chỉ có ngủ say mới có thể làm dịu đi nỗi cô đơn trong lòng ta.”

Nói xong, Thiên Xu kéo xiềng xích lùi lại hai bước, hòa vào bóng tối.

Nhìn sâu vào góc tối trong nhà tù, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu.

Lịch sử không ghi lại người chiến sĩ cả đời chiến đấu vì sự tồn vong của nền văn minh nhân loại này nhưng hắn đã ghi nhớ.

Nếu một ngày nào đó, hắn có thể đi đến đích con đường cứu thế này.

Hắn sẽ viết nên sự tích của họ ở đích đến, để toàn thể nhân loại biết đến những người bảo vệ thầm lặng, vĩ đại và ẩn khuất này.

Rời khỏi tầng ngầm thứ 40, Phong Kỳ gọi điện cho viện trưởng Hổ Phách.

Hắn không thể mang hết số tài nguyên mà Thiên Xu cung cấp, rõ ràng là cần đến sự trợ giúp của lực lượng bên ngoài.

Hắn quyết định chia số tài nguyên này thành hai phần.

Một phần sẽ chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách, làm vốn khởi nghiệp cho sự phát triển sau này của tổ chức Bình Minh.

Phần còn lại sẽ chuyển đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đặc biệt là Phù Văn Tinh Thạch trong số đó.

Chỉ có Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mới có thể tận dụng tối đa những tài nguyên này.

Thực tế, ở giai đoạn hiện tại, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có rất nhiều tài nguyên, không kém Viện Nghiên cứu Hổ Phách là bao, kho tài nguyên lưu trữ một lượng tài nguyên linh tính khổng lồ.

Nhưng thời hạn sử dụng của những tài nguyên này kéo dài đến 1500 năm thì lại trở nên rất khó khăn.

Đây cũng là lý do chính khiến các thành viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phải bắt đầu tiết kiệm khi trốn vào căn cứ bí mật.

Bởi vì khi đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ không còn nhận được sự hỗ trợ về tài nguyên từ bên ngoài nữa.

Ngoài thực phẩm do nội bộ sản xuất, các tài nguyên khác hoàn toàn là dùng một ít thì mất một ít.

Bây giờ có thể giúp đỡ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ đương nhiên không thể chối từ.

Sau khi trao đổi với viện trưởng Hổ Phách về phương án phân bổ tài nguyên, Phong Kỳ và Mộc Tinh rời khỏi căn cứ phụ Hổ Phách, trở về Học phủ Tinh Thành.

Vài ngày tiếp theo, Phong Kỳ đều cùng các thành viên của tổ chức Bình Minh thảo luận chi tiết về kế hoạch phát triển tiếp theo của tổ chức Bình Minh.

Bây giờ, điểm khởi đầu của tổ chức Bình Minh cao hơn nhiều so với mốc thời gian trước đó.

Chỉ cần củng cố vững chắc Tinh Thành, tổ chức Bình Minh chắc chắn có thể phát triển thành một thế lực mạnh mẽ không thua kém các thế lực tiềm ẩn trong các lĩnh vực khác nhau.

Trải qua nhiều mốc thời gian, Phong Kỳ hy vọng lần này có thể tiến xa hơn.

Đêm tối khó tránh khỏi nhưng phía trước chắc chắn sẽ có ánh bình minh.

…

Ba ngày sau.

Tinh Thành, cầu Quang Tinh, khu vực trung tâm.

Đây là một cây cầu có lịch sử lâu đời, nối liền khu vực phía đông và phía tây của thành phố, nằm trên hồ nội thành lớn nhất của Tinh Thành, là một trong những thành phần quan trọng kết nối nhiều khu vực trong Tinh Thành.

Là một thành phố siêu lớn, Tinh Thành ban đầu cũng được hình thành từ nhiều thành phố kết hợp lại.

Vào thời điểm đó, phía đông và phía tây của Tinh Thành là những thành phố độc lập, khi quy hoạch sáp nhập các thành phố, cầu Quang Tinh đã ra đời.

Cho đến ngày nay, cây cầu này đã trở thành một công trình kiến trúc mang tính biểu tượng của Tinh Thành.

Lúc này, trên trụ cầu đoạn giữa cầu Quang Tinh, Phong Kỳ mặc một bộ đồ đen, đeo mặt nạ màu Tinh Hồng, tiếng gió đêm thổi khiến áo choàng của hắn phần phật tung bay.

Chiếc mặt nạ trên mặt hắn do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo, có chức năng chống lại sự soi xét của năng lực tinh thần và mô phỏng biểu cảm khuôn mặt, trên mặt nạ còn vẽ một nụ cười lớn.

Mộc Tinh cũng khoác một chiếc áo choàng dài màu đen, đeo mặt nạ Tinh Hồng đứng lặng lẽ bên cạnh hắn.

Đợi một lúc lâu, Phong Kỳ đột nhiên hướng ánh mắt xuống phía dưới cầu.

Chỉ thấy ba bóng người đang nhanh chóng trèo lên theo sợi cáp chéo, chúng giống như những bóng ma trong đêm tối, thân hình nhanh nhẹn, chỉ trong chớp mắt đã nhảy đến bên cạnh Phong Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ mới nhìn rõ khuôn mặt của chúng.

Người đàn ông cầm đầu có ngoại hình giống người, cao khoảng 1m8, trên má có những đường vân giống như mang cá, ánh mắt sắc bén và có thần.

Chỉ nhìn từ ngoại hình, căn bản không thể nhận ra chúng là Sinh vật trận địa.

“Các hạ, ngài hẹn chúng ta đến đây cuối cùng là có chuyện gì?” Người đàn ông cầm đầu lúc này trầm giọng hỏi.

Phong Kỳ không nói gì, Mộc Tinh đứng bên cạnh hắn lúc này tiến lên một bước, lập tức uy áp khủng khiếp ập đến, khiến vẻ mặt của người đàn ông cầm đầu lập tức đông cứng, ngay sau đó trán rịn ra những giọt mồ hôi li ti.

“Các hạ, ngài tìm chúng ta đến để đàm phán, không cần phải vừa đến đã cho chúng ta một trận phủ đầu chứ?”

Người đàn ông cầm đầu khó khăn chống lại khí thế áp bức của Mộc Tinh, mặt đỏ bừng nói.

Hết chương 917.

Chương 918. Cuộc Đua

“Được rồi, đừng dọa sợ đồng minh tương lai của chúng ta.” Phong Kỳ lúc này cười nói.

Nghe vậy, Mộc Tinh lập tức thu lại khí thế, lui về phía sau hắn.

Cảm giác áp bức đột nhiên biến mất, ba Sinh vật trận địa sắc mặt khó coi lập tức thở phào nhẹ nhõm, nhìn Phong Kỳ với ánh mắt hiện lên một tia sợ hãi.

“Các hạ, gần đây ngài liên tục phá hoại căn cứ của liên minh chúng tôi, cuối cùng ngài muốn nói chuyện gì với chúng tôi? Còn ngài nói liên minh là có ý gì?” Người đàn ông cầm đầu lúc này trầm giọng hỏi.

“Rất đơn giản, ta muốn thu phục các ngươi làm việc cho ta.”

Phong Kỳ thẳng thắn nói ra suy nghĩ của mình.

“Các hạ, tôi nghĩ ngài có vẻ hiểu lầm rồi, chúng tôi thành lập liên minh lĩnh vực trong Tinh Thành, chỉ cung cấp nền tảng, không thể chỉ huy các thế lực khác nghe theo lệnh của tôi hành động.”

“Ta biết.”

“Vậy ngài…”

“Ta không cần các ngươi giúp ta làm việc, ta muốn nắm giữ mạng lưới tình báo của liên minh các ngươi, bao gồm cả việc tiếp nhận mọi nhiệm vụ, nếu các ngươi không đồng ý, ta sẽ khiến các ngươi ở Tinh Thành không thể sống nổi, tiếp theo

là mỗi ngày dọn dẹp ba lần, cho đến khi các ngươi khuất phục, không tin thì có thể thử xem.”

Đối mặt với Phong Kỳ cường thế như vậy, sắc mặt của người đàn ông cầm đầu trở nên rất khó coi.

Hắn không nghi ngờ Phong Kỳ có làm như vậy hay không.

Gần đây có 31 căn cứ liên minh bị đập phá, hàng trăm người chết và bị thương, rõ ràng đây chính là lời cảnh cáo của Phong Kỳ.

“Các hạ, ngài muốn khống chế toàn bộ Tinh Thành?”

Người đàn ông cầm đầu nhanh chóng phân tích ra mục đích cuối cùng của Phong Kỳ.

Muốn khống chế mạng lưới tình báo, rõ ràng là không muốn Tinh Thành xuất hiện mối nguy hại tiềm ẩn.

Hành động này nhìn từ góc độ toàn cục, dường như chỉ có một khả năng, hy vọng tình hình của Tinh Thành nằm trong tầm kiểm soát của mình.

“Đúng vậy!” Phong Kỳ không chút do dự thừa nhận.

“Ngài có thực lực đó sao? Quân đội Tinh Thành không phải hạng tầm thường, nếu chúng biết đến sự tồn tại của ngài, chắc chắn sẽ không từ mọi thủ đoạn để giết chết ngài.”

“Ngươi nghĩ sao?” Trên chiếc mặt nạ có thể mô phỏng biểu cảm khuôn mặt hiện lên một nụ cười.

“Tôi không rõ, có lẽ ngài có thể chứng minh cho chúng tôi thấy.” Người đàn ông cầm đầu không trực tiếp khuất phục, mà hy vọng Phong Kỳ có thể chứng minh.

“Được, vậy thì chứng minh cho ngươi xem.”

Lời của Phong Kỳ vừa dứt, Mộc Tinh đứng phía sau hắn đột nhiên nhảy vọt lên, thân hình vươn thẳng.

Khí thế tăng vọt từng đợt, khí chất màu ngọc bao phủ xung quanh.

Uy áp khủng khiếp một lần nữa xuất hiện, lúc này cô nắm chặt nắm đấm, đột nhiên đấm về phía trung tâm hồ.

Ba Sinh vật trận địa đứng trước mặt Phong Kỳ lập tức nhìn về hướng Mộc Tinh đấm.

Ầm!

Không thấy rõ bóng đấm tiến lên, chúng chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn vang lên ở giữa hồ, chỉ thấy giữa hồ liên tục sụt xuống, sụp đổ, sức mạnh khủng khiếp liên tục đẩy nước hồ ra xung quanh, cuối cùng để lộ đáy hồ bùn đất.

Lúc này, thân hình lơ lửng giữa không trung của Mộc Tinh đột nhiên thu quyền lại.

Sức mạnh khủng khiếp truyền vào đột nhiên tiêu tan, lập tức nước hồ ồ ạt đổ vào, ở trung tâm bắn lên những cột nước cao hàng chục mét.

Làm xong tất cả những điều này, thân hình Mộc Tinh rơi xuống sau lưng Phong Kỳ.

"Được chưa?"

Nhìn thấy cảnh này, ba Sinh vật trận địa đã ngây người, nhìn Phong Kỳ với ánh mắt không giấu được sự sợ hãi.

Chúng không thể tưởng tượng được Phong Kỳ có thể thu phục được một cường giả có thực lực như vậy để trung thành với mình thì mạnh đến mức nào.

Một cú đấm này khiến nội tâm chúng dao động.

Hiểu rằng hiệu quả răn đe đã đạt được, chiếc mặt nạ trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười:

“Ta nghĩ các ngươi đến Tinh Thành cũng là vì lợi ích, lựa chọn đối đầu với ta không phù hợp với mục đích theo đuổi lợi ích của các ngươi, đúng không?”

Đánh xong rồi, Phong Kỳ quyết định cho quả ngọt.

“Ý của ngài là?” Người đàn ông cầm đầu cẩn thận hỏi.

“Dưới sự bảo vệ của ta, sự phát triển của các ngươi mới thuận lợi hơn, chỉ cần các ngươi nguyện trung thành với ta, ta có thể hứa mỗi tháng sẽ cho các ngươi một lượng tài nguyên linh tính cố định làm phần thưởng.”

Dưới sự tấn công kép của roi vọt và lợi ích, hàng phòng ngự trong lòng người đàn ông cầm đầu có mang vảy mang cá đã hoàn toàn sụp đổ.

“Chúng tôi nguyện trung thành với ngài nhưng tôi muốn biết sau này chúng tôi phải liên lạc với ngài như thế nào?” Người đàn ông cầm đầu hơi cúi đầu nói.

“Sau này, mọi thông tin tình báo và nhiệm vụ đều gửi đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, ngày mùng một hàng tháng các ngươi cũng có thể đến Viện Nghiên cứu Hổ phách để nhận phần thưởng tài nguyên cho các ngươi, còn những tài nguyên này các ngươi đưa về tộc hay tự sử dụng thì ta sẽ không quản.”

“Viện Nghiên cứu Hổ phách?” Người đàn ông cầm đầu giật mình.

“Các hạ, xin hỏi, hiện tại Viện Nghiên cứu Hổ phách… có phải đã nằm trong tầm kiểm soát của ngài rồi không.”

Hết chương 918.

Chương 919. Đảo Ngược

Phong Kỳ không trả lời, giơ tay phải ra.

Trên lòng bàn tay là một lọ thủy tinh trong suốt, có thể nhìn xuyên qua lớp thủy tinh thấy viên thuốc nhỏ màu đen bên trong.

"Ăn trước mặt ta, mặc dù các ngươi đã trung thành với ta nhưng bây giờ đến lượt các ngươi chứng minh lòng thành của mình."

Viên thuốc đen trong lọ thủy tinh là một loại thuốc đặc biệt do chủ nhiệm phòng nghiên cứu linh thực của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo, được pha chế từ hơn 20 loại linh thực.

Sau khi sử dụng loại thuốc này, cơ thể sẽ trở nên phụ thuộc rất lớn vào hiệu quả của thuốc, phải dùng định kỳ hàng ngày.

Sự phụ thuộc này không chỉ đơn thuần đến từ phương diện tinh thần.

Một khi ngừng thuốc, sẽ dẫn đến tình trạng linh khí trong cơ thể rối loạn, thậm chí là tinh thần hoảng loạn, nguy hiểm đến tính mạng.

Nếu thời gian cai nghiện kéo dài đến một tháng, xác suất tử vong sẽ tăng lên rất nhiều.

Loại thuốc này đã được thử nghiệm trên nhiều Sinh vật trận địa, ngoại trừ Sinh vật trận địa hệ nguyên tố, những Sinh vật trận địa có thân xác bằng máu thịt đều thành công mà không có ngoại lệ.

Trừ khi có khả năng như Mộc Tinh, có thể tiêu hóa tức thời vật chất thành năng lượng, khiến hiệu quả của thuốc hoàn toàn

mất đi, nếu không thì không thể thoát khỏi sự khống chế của hiệu quả thuốc.

Ngoài tác dụng phụ, về bản chất thì loại thuốc này cũng được coi là linh dược.

Sử dụng định kỳ không chỉ không gây gánh nặng cho cơ thể mà còn có tác dụng bồi bổ cơ thể.

Ở mốc thời gian trước, Mê Vụ Chi Chủ dùng Hiến tế huyết nhục để khống chế chúng, ở mốc thời gian này hắn không định phổ biến Hiến tế huyết nhục, đây là cách mới do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế định.

Mặc dù thuốc không bá đạo như Hiến tế huyết nhục, cũng không có hiệu quả với những sinh vật có thể chất đặc biệt mạnh mẽ nhưng khống chế ba Sinh vật trận địa trước mặt thì rất dễ dàng.

Người đàn ông đứng đầu lĩnh vực lộ vẻ mặt đấu tranh nhưng sau một hồi do dự ngắn ngủi, hắn vẫn cầm lấy lọ thủy tinh, đổ ra một viên thuốc, ném vào miệng nuốt xuống.

Sau đó hắn lại đổ ra hai viên, đưa cho hai người em trai phía sau.

Hai Sinh vật trận địa còn lại cũng không do dự, lập tức nuốt xuống.

Lúc này, Mộc Tinh tiến lên một bước, vỗ tay lên vai người đàn ông đứng đầu.

Ánh sáng màu ngọc theo cánh tay Mộc Tinh thấm vào cơ thể người đàn ông đứng đầu, giúp hắn tiêu hóa viên thuốc.

Sau đó, Mộc Tinh nhìn hai Sinh vật trận địa còn lại, rồi lần lượt giúp chúng tiêu hóa viên thuốc.

Hoàn thành tất cả những điều này, Mộc Tinh lui về phía sau Phong Kỳ:

“Đã tiêu hóa xong.”

Phong Kỳ gật đầu, nhìn người đàn ông đứng đầu nói:

“Chúc mừng các ngươi đã đưa ra lựa chọn đúng đắn, ta nghĩ rằng trong tương lai các ngươi sẽ cảm thấy may mắn vì quyết định ngày hôm nay.”

“Bây giờ tiếp tục chủ đề vừa rồi, về việc ta đã kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách hay chưa, sự thật đúng như các ngươi nghĩ, hiện tại Hổ phách đã nằm trong tầm kiểm soát của ta.”

Nghe xong lời này, ba Sinh vật trận địa đều lộ vẻ vui mừng trên khuôn mặt.

Theo chúng thấy, hiện tại đã cùng đứng trên một con thuyền với người bí ẩn trước mặt, thế lực của hắn càng mạnh thì càng có lợi cho mình.

Có lẽ trong tương lai, dưới sự bảo vệ của cường giả bí ẩn này, chúng còn có thể dẫn dắt tộc nhân vượt qua được cuộc khủng hoảng khi đại thế giáng lâm.

Nghĩ đến tương lai tươi đẹp, chúng đều nở nụ cười trên khuôn mặt.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ thầm cười trong lòng.

Vẽ bánh vẽ mơ quả thực là thủ đoạn cần thiết để khống chế lòng người, chỉ cần viết giấy nợ không cần trả là xong.

Khiến chúng sợ hãi, khiếp đảm là bước đầu tiên, chủ yếu là để răn đe chúng, khiến mình đứng ở thế chủ động trong cuộc đàm phán.

Mồi chài là bước thứ hai.

Những chiến binh của liên minh các bộ tộc yếu kém này thường là những kẻ liều mạng, thậm chí còn sẵn sàng liều

mạng vì lợi ích, hứa hẹn lợi ích mới có thể khiến chúng liều mạng hơn.

Bước thứ ba là khống chế và vẽ bánh vẽ mơ.

Khống chế là để ngăn chặn khả năng phản bội, vẽ bánh vẽ mơ là để chúng toàn tâm toàn ý phục vụ mình, cảm thấy mình và chúng cùng chung một chiến tuyến.

Đây đều là những thủ đoạn mà Lão Mê đã sử dụng ở mốc thời gian trước, hắn đã sao chép lại.

Nhưng Lão Mê từ đầu đến cuối đều không coi chúng là người của mình, chỉ là công cụ để lợi dụng mà thôi, hết giá trị lợi dụng thì không cần thiết phải tồn tại nữa.

Ý nghĩ của Phong Kỳ cũng vậy.

Hiện tại là giai đoạn đầu phát triển của tổ chức Bình Minh, vẫn có thể dùng đến chúng.

Nhưng một khi hết giá trị lợi dụng, hắn sẽ không chút do dự xóa sổ toàn bộ chúng, không hề nương tay.

“Xin hỏi tôn tính đại danh của các hạ, để chúng tôi biết sau này nên xưng hô với ngài như thế nào!” Lúc này, người đàn ông đứng đầu lĩnh vực cúi người hỏi.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Phong Kỳ cười nói:

Hết chương 919.

Chương 920. Đối Đầu

"Ta tên là… Lời Tự Thuật!"

…

Tiếng còi cảnh sát từ xa vọng lại gần.

Rất nhiều máy bay không người lái từ khu vực trung tâm Tinh Thành cất cánh, nhanh chóng tiến về hướng cầu Ngân Tinh.

Một cú đấm của Mộc Tinh đánh về phía giữa hồ, động tĩnh rất lớn.

Rõ ràng là bộ phận phát hiện dị thường của quân đội Tinh Thành đã phát hiện ra dao động năng lượng lớn, đồng thời những người dân gần hồ Ngân Tinh nghe thấy tiếng nổ lớn cũng đã chọn cách báo cảnh sát.

Lực lượng đóng quân tại khu vực trung tâm Tinh Thành được nhanh chóng điều động, triển khai hành động.

Nhìn về phía đội hình máy bay do thám không người lái xuất hiện ở đằng xa, cũng như những chiếc xe quân sự đệm từ đang nhấp nháy ánh sáng xanh đỏ bên dưới, nhanh chóng tiến về cầu Ngân Tinh, Phong Kỳ cảm thấy mình nên rời đi.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn người đứng đầu Sinh vật trận địa:

"Sau này có chuyện gì có thể liên lạc với ta thông qua Viện Nghiên cứu Hổ phách, các ngươi cứ đi trước đi."

"Rõ."

Người đàn ông đứng đầu lĩnh vực lập tức gật đầu, sau đó quay người dẫn theo hai Sinh vật trận địa khác đi dọc theo dây cáp thép xuống phía dưới cầu Ngân Tinh.

“A Kỳ, ta thấy bọn họ không nhất thiết là thành tâm đầu quân.” Đợi ba Sinh vật trận địa rời đi, Mộc Tinh đột nhiên lên tiếng.

“Điều đó không quan trọng.”

“Vì sao?” Mộc Tinh tỏ vẻ tò mò.

“Chúng không có lựa chọn, chỉ cần chúng nằm trong tầm kiểm soát của ta là được, thực ra ta không quan tâm chúng nghĩ gì.”

Phong Kỳ cũng từng hỏi Lão Mê về vấn đề tương tự ở mốc thời gian trước.

Nhưng một câu nói của Lão Mê đã khiến hắn hiểu ra đạo lý trong đó.

Hắn nói, cơ hội như vậy đối với các thế lực cấp thấp là vô cùng hấp dẫn, cả đời chúng có thể sẽ không bao giờ gặp lại.

Chúng có thể sẽ không hoàn toàn tin tưởng ta nhưng đây chắc chắn là một cơ hội.

Điều này giống như một canh bạc lớn, có thể tạo ra lợi ích to lớn trong tương lai.

Trong muôn vàn chúng sinh, mạnh yếu khác nhau, không phải ai cũng có khả năng ngạo thị càn khôn, có thể tự do lựa chọn tương lai cho mình và tộc nhân.

Những kẻ yếu kém đang vật lộn ở tầng lớp thấp này định sẵn là không có quyền lựa chọn.

Khi hắn đưa ra một giấc mơ đẹp dẫn đến tương lai tươi sáng, chúng giống như những người chết đuối vớ được cọc

cứu mạng, khiến tương lai mịt mờ xuất hiện một tia hy vọng.

Chúng rất rõ ràng rằng có thể sau khi lên bờ, thứ chúng nhìn thấy không phải là hy vọng, mà là cảnh tượng tuyệt vọng hơn.

Nhưng nếu bỏ lỡ cơ hội này, có lẽ những cơ hội tương tự sẽ không bao giờ xuất hiện nữa.

Vì vậy, chúng chắc chắn sẽ chọn đánh cược một phen.

Thông qua phân tích của Lão Mê, hắn đã hiểu ra đạo lý trong đó.

Trong những tình huống tương tự, sau đó hắn cũng đã thấy ở tộc Ám Thần.

Đối mặt với sự hỗ trợ về tài nguyên của tộc Linh Năng, lẽ nào tộc Ám Thần lại không biết những ẩn họa trong đó, càng không cho rằng đây là sự giúp đỡ tốt bụng đơn thuần của tộc Linh Năng.

Rõ ràng là đằng sau sự hỗ trợ về tài nguyên này ẩn chứa sát cơ.

Nhưng tộc Ám Thần vẫn chọn thần phục tộc Linh Năng.

Đây cũng là một canh bạc lớn, đánh cược tương lai của tộc Ám Thần để giành lấy một tia sinh cơ.

Vì vậy, ở mốc thời gian trước, Mê Vụ Chi Chủ không lo lắng rằng tầng lớp cao cấp của Liên minh các bộ tộc yếu sẽ phản bội mình, vì nó mang đến hy vọng, bất kể thật hay giả.

Nghe xong lời giải thích của hắn, Mộc Tinh tỏ vẻ suy tư, sau đó gật đầu.

“Đi thôi.” Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng, nói xong liền nhảy thẳng xuống từ cầu.

Mộc Tinh thấy vậy, lập tức nhảy theo.

…

Một lát sau, bóng dáng của Phong Kỳ và Mộc Tinh xuất hiện trên hành lang ven hồ phía đông hồ Ngân Tinh.

Tiếp theo, họ quyết định đến trụ sở quân đội nằm ở khu vực trung tâm Tinh Thành.

Muốn kiểm soát hoàn toàn Tinh Thành, quân đội là thế lực hùng mạnh không thể bỏ qua.

Là cơ quan chấp pháp và chiến tranh đối ngoại duy nhất của Tinh Thành, quân đội nắm trong tay phần lớn lực lượng vũ trang của Tinh Thành.

Về mặt ảnh hưởng, quân đội Tinh Thành tương đối kín tiếng, ngoài những sự kiện lớn đột xuất, bình thường cơ bản sẽ không tiếp xúc với người dân.

Nhưng không nghi ngờ gì nữa, quân đội Tinh Thành là cơ quan chiến đấu mạnh nhất trong Tinh Thành.

Nếu tổ chức Bình Minh xử lý không tốt mối quan hệ với quân đội Tinh Thành, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến việc thúc đẩy tuyến chiến đấu sau này.

Đã mười giờ đêm, trên hành lang ven hồ, người qua lại không dứt.

Trong số đó, có một số người đứng bên ngoài lan can ven hồ, ánh mắt hướng về phía giữa hồ, đều tò mò không biết nguyên nhân tiếng nổ lớn phát ra từ giữa hồ lúc nãy là gì.

Trên đỉnh đầu thỉnh thoảng có đội hình máy bay không người lái lướt qua, đèn pha liên tục quét tình hình mặt hồ.

Phong Kỳ và Mộc Tinh đi trên hành lang ven hồ, hai bên là các quầy bán đồ ăn vặt, chật kín du khách.

Hết chương 920.

Chương 921. Chống Trả

Khói bếp bốc lên, mùi khói lửa xông vào mặt.

Trong không khí tràn ngập đủ loại mùi thức ăn, khiến Phong Kỳ và Mộc Tinh thèm ăn.

“Đói rồi à?” Lúc này, hắn quay đầu nhìn Mộc Tinh.

“Không đói!” Mộc Tinh lập tức nghiêm mặt nói.

“Chưa ăn tối, chắc chắn là đói rồi, ăn chút gì đó rồi hãy đến quân đội, ta trả tiền, quân đội không thiếu chút thời gian này.”

Nói xong, Phong Kỳ bước đến quầy bán đồ ăn vặt ven hồ.

Nhìn quầy bán đồ ăn vặt bốc khói nghi ngút, bụng Mộc Tinh kêu lên, sau đó dứt khoát đi theo bước chân của Phong Kỳ.

Một lát sau, Phong Kỳ và Mộc Tinh ngồi trên ghế bên quầy bán đồ ăn vặt, bắt đầu ăn uống thỏa thích.

Gió đêm thổi nhẹ, nhìn những người qua lại xung quanh.

Phong Kỳ phát hiện khi tĩnh lại, mọi thứ xung quanh đều rất đẹp.

Hắn còn nhớ lần đầu tiên đến đây là cùng cha mẹ.

Chỉ là ký ức đó giờ đã trở nên mơ hồ, hắn cũng đã qua cái tuổi vô lo vô nghĩ từ lâu.

“A Kỳ, anh mệt không?” Mộc Tinh đang ăn xiên nướng, đột nhiên lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

“Mệt.” Phong Kỳ không chút do dự thừa nhận.

“Có từng nghĩ đến chuyện từ bỏ không?”

“Có do dự nhưng cuối cùng vẫn vượt qua, ngược lại nội tâm trở nên kiên định hơn.”

“Động lực thúc đẩy anh tiến lên là gì?” Mộc Tinh tò mò hỏi, ngừng ăn.

Đối mặt với câu hỏi, hắn không trả lời trực tiếp, mà giơ tay chỉ về hướng cầu Ngân Tinh:

“Em có biết lịch sử xây dựng cầu Ngân Tinh không?”

“Biết không, cây cầu lớn này là cây cầu nối giữa thành Toái Quang và thành Tinh Huy thời bấy giờ, lúc đó vẫn chưa có tuyến phòng thủ thành trì, trong quá trình xây dựng cây cầu này đã từng gặp phải sự xâm lược của thế lực lãnh địa, nếu không nhờ các bậc tiền bối liều chết bảo vệ thì cây cầu này không thể hoàn thành, hai thành phố cũng không thể kết nối với nhau, tạo thành khu vực trung tâm Tinh Thành như bây giờ.”

Nghe xong lời này, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

“Ngươi nói không sai, nếu không nhờ các bậc tiền bối tắm máu phấn chiến thì sẽ không có cuộc sống an ổn của chúng ta ở Tinh Thành.”

“Mỗi thời đại đều có những thách thức mới, người đi trước đã tạo ra Tinh Thành trong những thách thức, xây dựng cho chúng ta tuyến phòng thủ an toàn Tinh Thành này, điều này giống như sự kế thừa, chúng ta cũng cần phải đối mặt với những thách thức mới của thời đại này, chỉ có như vậy nền văn minh nhân loại của chúng ta mới có thể tiếp tục.”

“Người đi trước soi đường cho ta, ta soi đường cho người đi sau!”

Nhìn Phong Kỳ mỉm cười nói ra những lời này, trong mắt Mộc Tinh lóe lên tia sáng.

Một lần nữa nàng cảm nhận được sự kiên định và quyết đoán từ Phong Kỳ, trong lòng như có làn gió ấm áp thổi qua.

“A Kỳ, ta sẽ mãi mãi kiên định đứng bên cạnh ngươi.”

“Ừ, ăn cơm.” Phong Kỳ cười gật đầu, sau đó cầm một nắm xiên nướng, há miệng ăn.

Nhìn đống que xiên chất đống trên bàn, Mộc Tinh do dự nói:

“Ta có làm ngươi ăn đến hết tiền không?”

“Không đâu, ta có tiền!”

“Ừ, vậy… ông chủ cho thêm năm trăm xiên nữa!”

…

Đêm tối mờ ảo.

Thời gian gần sáng.

Ăn xong đồ ăn đêm, Phong Kỳ và Mộc Tinh đến trước căn cứ tổng bộ quân đội Tinh Thành.

So với Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, căn cứ quân đội Tinh Thành không dựng tường cao, chỉ dùng lưới thép rào thành một lớp rào chắn.

Qua lưới thép, có thể nhìn thấy rất nhiều vũ khí, thiết bị được bày trên quảng trường căn cứ.

Căn cứ tổng bộ quân đội nằm ở khu vực trung tâm Tinh Thành, được xây dựng ở phía bắc hồ Tinh Quang, thời gian thành lập sớm hơn Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc mới thành lập, quân đội Tinh Thành chưa được gọi là như vậy.

Lúc đó mỗi khu vực của Tinh Thành đều là một thành phố, vẫn chưa được quy hoạch sáp nhập thành Tinh Thành.

Đối mặt với sự xâm lược mạnh mẽ của Sinh vật trận địa, các thành phố lớn lúc đó đều rất khó khăn để ứng phó.

Trong cơn khủng hoảng lớn, các thành phố lớn lúc đó bắt đầu thống chiến, thành lập tiền thân của quân đội Tinh Thành là "Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam."

Vào giai đoạn đầu của thảm họa, khi đối mặt với sự xâm lược của thế lực lãnh địa, mỗi cuộc chiến đều khiến các chiến sĩ của Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam thương vong thảm trọng.

Để bổ sung lực lượng, Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam lúc đó đã tiến hành mở rộng.

Thu nạp cả nhân viên của các cơ quan thực thi pháp luật vào đó.

Gen di truyền từ khi thành lập đã định sẵn quân đội Tinh Thành sẽ trở thành cơ quan đầu tiên của thành phố mới " Tinh Thành " trong tương lai, nắm giữ hai quyền lực là thực thi pháp luật và chiến tranh đối ngoại.

Quân đội còn có 7 bộ phận trực thuộc.

Lần lượt là Bộ phận tác chiến đối ngoại, Bộ phận thực thi pháp luật trong thành phố, Bộ phận chỉ huy, Bộ phận hậu cần, Bộ phận huấn luyện, Bộ phận thông tin liên lạc, Bộ phận tình báo.

Hết chương 921.

Chương 922. Mưu Kế

Mỗi bộ phận đều do Bộ phận chỉ huy thống nhất quản lý.

Để ứng phó với tình huống khủng hoảng có thể xảy ra trong Tinh Thành, quân đội đã thiết lập căn cứ tại mỗi khu vực của Tinh Thành, được trang bị vũ khí và thiết bị tiên tiến.

Về nguồn binh lính của quân đội Tinh Thành, đến từ các học phủ.

Trong đó, học phủ hàng đầu chịu trách nhiệm đào tạo nhân tài cấp cao cho quân đội các thành phố lớn.

Ví dụ như Học phủ Thắng Lợi, là nơi cung cấp nguồn binh lính chủ yếu cho các thành phố lớn và lực lượng chỉ huy tiền tuyến.

Ngoài ra, quân đội còn thiết lập một hệ thống thăng tiến quân công hoàn thiện, đảm bảo không có tình trạng nhân tài bị chôn vùi.

Đi một đoạn đường dọc theo hàng rào thép gai, Phong Kỳ và Mộc Tinh đến cổng quân đội Tinh Thành.

Phía trước hai bên có tám chốt gác, mỗi chốt đều có lính gác toàn trang canh giữ.

Đến cổng ra vào, lập tức có lính gác lên tiếng nhắc nhở:

"Đây là trọng địa quân sự, không được tùy tiện vào trong, các người cần giúp đỡ gì không?"

"Viện trưởng Hổ Phách đã liên lạc với tổng chỉ huy của các người rồi, chúng tôi có việc phải vào."

Nghe xong lời này, người lính gác không do dự, lập tức cầm máy liên lạc đeo trước ngực, bắt đầu hỏi thăm tình hình.

Một lát sau, người lính gác buông máy bộ đàm, vẫy tay về phía sau.

Ngay lập tức, cột chắn ở cổng chính hạ xuống, thanh chắn ở cửa thứ hai cũng được nâng lên.

Lúc này, người lính gác đang làm nhiệm vụ đi ra khỏi chốt gác, nhìn về phía Phong Kỳ nói:

"Tôi sẽ dẫn các người vào."

"Cảm ơn."

"Các người đợi một chút, tôi đi lấy xe." Nói xong, người lính gác chạy về phía chiếc xe quân sự đỗ ở phía sau.

Một lát sau, Phong Kỳ và Mộc Tinh lên xe, lái vào căn cứ tổng hành dinh.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ đến quân đội Tinh Thành, hắn rất tò mò về cơ sở vật chất bên trong.

Cơ sở vật chất của tổng hành dinh rất hoàn thiện, bên ngoài mỗi tòa nhà đều có tên chức năng tương ứng.

Ngoài ra, còn có bãi tập chuyên dụng, kho vũ khí ngoài trời và các địa điểm chức năng ngoài trời khác.

Nửa giờ sau, xe quân sự dừng lại trước một tòa nhà cao tầng có hình dạng giống như nắm đấm.

Xuống xe, họ đi theo người lính gác làm nhiệm vụ, qua xác minh rồi vào tòa nhà.

Đi thang máy lên tầng sáu, họ đến trước "Phòng tổng chỉ huy."

"Tổng chỉ huy đã biết các người đến rồi vào thẳng đi."

“Cảm ơn.”

Người lính gác lập tức gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Lúc này, Phong Kỳ tiến lên một bước, giơ tay gõ cửa.

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, trước mắt là một chiếc bàn làm việc rộng lớn, trên bàn bày đầy các loại tài liệu, bên trái màn hình còn đặt một lá cờ nhỏ của quân đội Tinh Thành.

Phía sau bàn làm việc, treo chéo hai lá cờ, bên trái là cờ Tinh Thành, bên phải là cờ quân đội Tinh Thành.

Bên trái căn phòng là mô hình thu nhỏ thành phố Tinh Thành.

Trên đó còn cắm nhiều cờ quân đội, mỗi lá cờ đều đại diện cho một đồn trú của quân đội trong Tinh Thành.

Trên mô hình còn có thể thấy nhiều chi tiết khác.

Lúc này, một ông lão tóc bạc trắng, dáng vẻ uy nghiêm đang ngồi trước mô hình thành phố.

“Thưa ngài tổng chỉ huy.” Phong Kỳ lập tức cung kính nói.

“Đừng câu nệ, ngồi trước đã.” Nói xong, ông lão đứng dậy, mỉm cười đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống trước.

Phong Kỳ thấy vậy, dẫn Mộc Tinh ngồi xuống ghế sofa đối diện với ông lão.

“Nghe lão Lê nói các ngươi có chuyện quan trọng muốn bàn với ta, giờ ta rất tò mò không biết là chuyện gì, lão Lê lại không nói rõ được qua điện thoại.”

Lão Lê mà lão già nhắc đến chính là viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Đối mặt với câu hỏi của lão già, Phong Kỳ lập tức gật đầu nói:

“Thưa ngài tổng chỉ huy, chuyện này rất quan trọng, nói qua điện thoại không rõ ràng, ta thấy vẫn nên đích thân đến nói với ngài thì hơn, tiếp theo ta sẽ nói những lời mà ngài có thể không tin nhưng những gì ta nói đều là sự thật…”

Không nói nhiều lời mở đầu, hắn chọn đi thẳng vào vấn đề chính.

Trước khi đến quân đội Tinh Thành, Phong Kỳ đã cân nhắc một vấn đề.

Liệu quân đội Tinh Thành có khả năng bị thế lực lĩnh vực chiếm giữ hay không?

Câu trả lời cho câu hỏi này là gì, hắn không thể biết được, tuyến chiến đấu này cũng không có nhiều thời gian để thâm nhập, điều tra.

Là tuyến hy sinh, vốn dĩ là để thử nghiệm.

Trước khi đến, hắn cũng đã trao đổi tình hình với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, ngay cả khi hắn chết trong quân đội Tinh Thành, đầu hắn không thể mang về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Tin hắn chết trong quân đội Tinh Thành cũng sẽ được một hắn khác từ tương lai biết được.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy lo lắng này có lẽ là thừa.

tôn chỉ của quân đội Tinh Thành là “Bảo vệ.”

Giống như mỗi tổ chức đều có điều lệ chuẩn mực của riêng mình.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thể bị xâm nhập là vì điều lệ chuẩn mực của Viện Nghiên cứu Hổ Phách là khám phá con

đường tu luyện mới.

Hết chương 922.

Chương 923. Khải Huyền

Trong đó chứa đầy sự không chắc chắn.

Vì vậy mới bị thế lực lĩnh vực khống chế, lợi dụng.

Nhưng điều lệ chuẩn mực của quân đội Tinh Thành rất rõ ràng, đó là bảo vệ Tinh Thành, bảo vệ nền văn minh nhân loại.

Thế lực lĩnh vực muốn điều khiển sức mạnh của quân đội Tinh Thành để làm việc cho mình sẽ gặp phải nhiều trở ngại, ngay cả tổng chỉ huy cũng khó có thể tùy tiện điều động lực lượng quân đội để làm việc cho mình.

Ví dụ như để quân đội Tinh Thành tàn sát người dân.

Mệnh lệnh này ngay cả khi tổng chỉ huy ban hành nhưng lại vi phạm chuẩn mực hành xử của quân đội, khi ban hành sẽ bị các chỉ huy khác bác bỏ.

Muốn điều động lực lượng quân đội chỉ có hai khả năng.

Một là, xác định rằng sự việc này có thể gây nguy hiểm đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại hoặc đe dọa đến sự an nguy của người dân Tinh Thành.

Hai là, được thông qua trong cuộc họp cấp cao nhất của quân đội và được sự đồng ý của người phụ trách bảy bộ phận.

Ngoài ra, mỗi hành động của quân đội còn phải chịu sự giám sát của hội đồng tối cao Tinh Thành.

Vì vậy, thế lực lĩnh vực muốn xâm nhập vào quân đội Tinh Thành rất khó, trừ khi kiểm soát được toàn bộ cán bộ quản lý từ trung đến cao cấp, nếu không thì bất kỳ nhiệm vụ nào bất

lợi cho nền văn minh nhân loại đều không thể thực hiện hiệu quả.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ mới dám đến.

Hơn nữa lần này Mộc Tinh ở bên cạnh, hắn cảm thấy ngay cả khi có tình huống đặc biệt xảy ra, Mộc Tinh cũng có thực lực đưa hắn rời khỏi đây.

Vấn đề duy nhất là, nếu quân đội có vấn đề, sự phát triển sau này của tổ chức Bình Minh sẽ phải đối mặt với những thách thức nghiêm trọng.

Nghe hắn kể, vẻ mặt của lão già tóc bạc dần trở nên nghiêm trọng.

Đặc biệt là khi nghe nói trong Tinh Thành ẩn núp rất nhiều thế lực lĩnh vực, vẻ mặt của hắn giận dữ, sau đó đột nhiên lên tiếng hỏi:

"Vụ nổ bí ẩn xảy ra ở hồ Tinh Quang vừa rồi, có phải có liên quan đến các ngươi không?"

…

Ngồi đối diện trên ghế sofa, lão già tóc bạc chính là tổng chỉ huy quân đội Tinh Thành đương nhiệm.

Thực ra đây không phải là lần đầu tiên Phong Kỳ nhìn thấy khuôn mặt này.

Trong sách giáo khoa lịch sử có một bài học tên là "Tử Tinh Chi Quang."

Bài học kể về một đoạn kinh nghiệm khi lão già trước mặt còn trẻ thành lập chiến đoàn Tử Tinh.

Thân phận của hắn, Phong Kỳ cũng đã được viện trưởng Hổ Phách kể lại rất chi tiết.

Hắn tên là Lý Hoa Niên, tốt nghiệp chuyên ngành chỉ huy của Học viện Thắng Lợi.

Trong thời gian học ở học viện, hắn đã thể hiện tài năng chỉ huy xuất sắc, từng bốn lần dẫn dắt lớp chỉ huy của mình giành chức vô địch trong cuộc thi chỉ huy do các học viện liên hợp tổ chức và được quân đội liên hợp trao tặng giải thưởng Cống hiến xuất sắc cho nhân loại.

Hắn là tân sinh viên chỉ huy mạnh nhất được Học viện Thắng Lợi công nhận vào thời điểm đó.

Sau khi tốt nghiệp, Lý Hoa Niên đứng trước lời mời của quân đội và một trong mười chiến đoàn lớn nhất lúc bấy giờ là chiến đoàn Hồng Liên, hắn đã chọn gia nhập chiến đoàn Hồng Liên, bắt đầu sự nghiệp rèn luyện ở tiền tuyến kéo dài hơn hai mươi năm.

Trong thời gian này, Lý Hoa Niên thể hiện rất xuất sắc, nhanh chóng thăng tiến trong chiến đoàn Hồng Liên.

Chỉ trong vòng ba năm, hắn đã trở thành phó đoàn trưởng của chiến đoàn Hồng Liên thứ năm.

Nhiều lần tham gia chiến dịch hành động liên hợp, hắn dựa vào tài năng chỉ huy xuất sắc của mình để hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ thám hiểm, chinh phục chiến trường lĩnh vực.

Vào năm thứ bảy ở tiền tuyến, Lý Hoa Niên quyết định rời khỏi chiến đoàn Hồng Liên, thành lập "Chiến đoàn Tử Tinh."

Đó chính là nội dung mà Phong Kỳ đã đọc trong sách giáo khoa lịch sử khi còn đi học.

Chiến đoàn này thực ra Phong Kỳ không xa lạ gì.

Ở dòng thời gian trước: "Vương Ý" do Mê Vụ Chi Chủ ký sinh chính là đoàn trưởng của Chiến đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Chiến đoàn Tử Tinh cũng là dưới sự lãnh đạo của Lý Hoa Niên mà cuối cùng đã thành công thăng cấp lên thành mười chiến đoàn lớn nhất.

Năm 48 tuổi, Lý Hoa Niên giao chức tổng đoàn trưởng cho phó đoàn trưởng lúc bấy giờ, sau đó quyết định giải ngũ khỏi tiền tuyến, trở về Tinh Thành, rồi kiên quyết gia nhập quân đội Tinh Thành, trở thành một sĩ quan trung cấp.

Lý do hắn làm như vậy, bên ngoài có rất nhiều đồn đoán.

Có người nói ước mơ của Lý Hoa Niên vốn là trở thành chỉ huy quân đội, những năm tháng ở tiền tuyến chỉ là để rèn luyện tài năng chỉ huy của mình.

Cũng có người nói Lý Hoa Niên chinh chiến ở chiến trường lĩnh vực nhiều năm, cơ thể đã mang bệnh nặng, không thể tiếp tục bôn ba, chỉ có thể lựa chọn giải ngũ khỏi tiền tuyến.

Lúc này, quân đội Tinh Thành đã gửi lời mời đến Lý Hoa Niên, hy vọng hắn có thể gia nhập bộ chỉ huy quân đội, tiếp tục đóng góp sức lực cho sự phát triển của quân đội Tinh Thành.

Hết chương 923.

Chương 924. Hiểm Họa

Lúc đó, Lý Hoa Niên đã không chút do dự mà đồng ý.

Bất kể lý do Lý Hoa Niên giải ngũ khỏi tiền tuyến để gia nhập quân đội là gì thì không thể nghi ngờ rằng cuộc đời của Lý Hoa Niên tràn đầy màu sắc huyền thoại.

Năm 67 tuổi, hắn còn nhận được 92% phiếu ủng hộ của quân đội, trở thành tổng chỉ huy quân đội đương nhiệm.

Đây là một chiến binh đã dành cả cuộc đời để khai phá con đường cho tương lai nhân loại.

Cho đến hôm nay, tuổi của hắn đã gần tám mươi.

Đối mặt với nhân vật huyền thoại được ghi chép trong sách lịch sử này, thái độ của Phong Kỳ trong cuộc trò chuyện rất cung kính.

Nhưng khi nghe Lý Hoa Niên hỏi hắn rằng vụ nổ ở Hồ Tinh Quang có liên quan đến hắn không, hắn đột nhiên sửng sốt.

“Xem ra thực sự có liên quan đến các ngươi.” Trên khuôn mặt đầy nếp nhăn của Lý Hoa Niên hiện lên một nụ cười.

“Thực sự có liên quan đến chúng ta nhưng ta muốn biết cuối cùng ngài đã phán đoán như thế nào.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không phủ nhận, mà là tò mò hỏi ngược lại.

Việc tiếp xúc với cấp cao của Liên minh lĩnh vực, không có tin tức nào bị tiết lộ ra ngoài.

Vừa rồi, cuộc điều tra của quân đội ở Hồ Tinh Quang rõ ràng cũng không có tiến triển gì.

Nhưng tại sao Lý Hoa Niên ở tổng bộ lại có thể đoán ra sự thật, hắn cảm thấy rất khó hiểu.

Đối mặt với câu hỏi, Lý Hoa Niên hướng ánh mắt về phía Mộc Tinh:

"Bởi vì cô ấy… Mộc Tinh!"

"Ngài biết tên tôi sao?" Mộc Tinh vẫn luôn ngồi im lặng lắng nghe hai người nói chuyện, đột nhiên kinh ngạc hỏi.

"Tất nhiên rồi, cô là một trong những người mà quân đội chúng tôi liệt vào danh sách những người nguy hiểm nhất ở Tinh Thành."

Trong sự nghi ngờ của Phong Kỳ và Mộc Tinh, Lý Hoa Niên nhanh chóng đưa ra lời giải thích.

Hóa ra, tiến trình của thí nghiệm cải tạo phù văn lúc đầu, Lý Hoa Niên cũng đã tìm hiểu sâu.

Hắn cảm thấy nếu thí nghiệm cải tạo phù văn thực sự thành công, có thể sản xuất hàng loạt những chiến binh mạnh mẽ cho quân đội.

Lúc đó, hắn thường xuyên đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để tìm hiểu tình hình.

Trong thời gian này, hắn đã nhiều lần nhìn thấy Mộc Tinh nhỏ bé đi theo bên cạnh Úy Vi.

Cũng từ miệng Úy Vi biết được, Mộc Tinh sẽ là người tiếp theo khiêu chiến Tinh Hồng tinh thạch phù văn.

Chỉ là lúc đó Mộc Tinh còn nhỏ, hiển nhiên không còn trí nhớ về Lý Hoa Niên.

Trong lời kể của Lý Hoa Niên, Phong Kỳ còn biết được, lần đầu tiên hắn gặp Mộc Tinh thực ra không phải ở trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, mà là ở bên ngoài Tinh Thành.

Lúc đó, có một đội di cư thập hoang giả bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công trên con đường chính bên ngoài Tinh Thành.

Quân đội Tinh Thành đã từng xuất động khẩn cấp.

Lúc đó, Lý Hoa Niên chưa trở thành tổng chỉ huy quân đội đã toàn quyền phụ trách chiến dịch này, đã thành công cứu được rất nhiều thập hoang giả di cư đến và đưa họ đến định cư ở Tinh Thành, trong đó có cả gia đình Mộc Tinh.

Còn về lý do tại sao lại ấn tượng sâu sắc với Mộc Tinh.

Là vì lúc đó cha mẹ Mộc Tinh bị trúng độc nặng, cơ thể không thể cử động, chỉ có thể được các chiến binh khiêng về Tinh Thành, Mộc Tinh đi theo bên cạnh khóc lóc thảm thiết, trong lúc đó đã ngất đi vì khóc nhiều lần, mỗi lần tỉnh lại lại khóc lớn.

Vì vậy, Lý Hoa Niên rất ấn tượng.

Lần gặp lại sau đó, chính là ở trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc đó, Mộc Tinh đã cao hơn một chút, thích kéo góc áo Úy Vi đi theo sau cô và miệng luôn ngậm những thức ăn khác nhau.

Nói đến đây, Lý Hoa Niên dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

“Vừa rồi, đội máy bay không người lái tiến hành tìm kiếm theo kiểu rải thảm ở khu vực gần Hồ Tinh Quang, đồng thời liên tục nhận diện khuôn mặt người đi đường, đối chiếu với

thông tin trong cơ sở dữ liệu, cuối cùng một danh sách được gửi đến tay tôi.”

“Những người trong danh sách này đều là những kẻ được ghi chép trong cơ sở dữ liệu và có thực lực rất mạnh, Mộc Tinh cũng nằm trong số đó… Vì vậy, tôi có thể chắc chắn rằng vừa rồi các ngươi đã ở gần Hồ Tinh Quang.”

“Còn về lý do tại sao tôi đoán được là các ngươi gây ra vụ nổ ở giữa hồ, chỉ là thuận miệng hỏi thôi, tôi cũng không thể hoàn toàn đảm bảo là Mộc Tinh ra tay, cô ấy chỉ là một trong những đối tượng bị nghi ngờ.”

Nghe lời giải thích của Lý Hoa Niên, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

“Tiếp tục câu chuyện của ngươi đi, bây giờ ta rất tò mò về chuyện ngươi nói du hành thời gian là thế nào.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó tiếp tục kể về trải nghiệm của mình.

Nghe hắn kể, vẻ mặt của Lý Hoa Niên lại trở nên nghiêm túc, trong lúc đó liên tục gật đầu, dường như đang tìm kiếm lỗi logic trong câu chuyện, từ đó phân biệt thật giả trong lời hắn nói.

Thời gian trôi đi theo tiến trình của câu chuyện.

Bên ngoài trời đã sáng dần, không biết đã trôi qua sáu tiếng.

Hết chương 924.

Chương 925. Lựa Chọn

Nếu kể chi tiết, Phong Kỳ có thể nói mấy ngày mấy đêm.

Nhưng ở đây với Lý Hoa Niên, hắn chỉ kể những nội dung trọng điểm trong câu chuyện mình đã trải qua.

Nhưng về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn đã chọn cách xử lý mơ hồ.

Bởi vì bây giờ vẫn chưa biết quân đội Tinh Thành có hoàn toàn đáng tin hay không.

Muốn mạo hiểm thử sai thì phải đảm bảo Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phải an toàn.

Nghe xong câu chuyện của hắn, Lý Hoa Niên chìm vào suy tư, dường như vẫn chưa tiêu hóa được những gì hắn nói.

Phong Kỳ cũng chọn cách im lặng vào lúc này, chờ Lý Hoa Niên đưa ra phản hồi.

Một lát sau, Lý Hoa Niên hoàn hồn, vẻ mặt hơi nghiêm trọng nói:

"Thực ra ta đã biết trong Tinh Thành có thế lực lĩnh vực ẩn núp, tức là Liên minh lĩnh vực yếu tộc mà ngươi nói, trong thời gian này chúng ta đã dọn dẹp được một số cứ điểm của thế lực lĩnh vực nhưng nghe ngươi kể ta mới biết quy mô của chúng lớn như vậy, không ngờ trong Tinh Thành lại có đến hàng chục cứ điểm…"

Qua lời kể của Lý Hoa Niên, Phong Kỳ biết được.

Hóa ra quân đội Tinh Thành đã sớm biết trong Tinh Thành có mối nguy tiềm ẩn và đã tiến hành nhiều cuộc điều tra.

Trong quá trình điều tra, họ cũng tìm thấy một số cứ điểm của Liên minh lĩnh vực yếu tộc tương tự như quán bar tận thế và đã tiến hành thanh trừng các thế lực lĩnh vực đóng quân trong cứ điểm.

Nhưng những thế lực lĩnh vực yếu tộc này rất ngoan cường, dẹp xong một cái lại xuất hiện một cái và mỗi lần đổi cứ điểm mới lại càng ẩn núp hơn lần trước.

Đây luôn là một vấn đề khiến quân đội đau đầu.

Sau khi nghe Phong Kỳ kể, Lý Hoa Niên mới hiểu được Liên minh lĩnh vực yếu tộc khó đối phó đến mức nào.

Điều này giống như một đám côn đồ, lính đánh thuê, ngay cả khi tiêu diệt hết các thế lực lĩnh vực trong Tinh Thành thì vẫn sẽ có Liên minh yếu tộc mới hình thành, rất khó để diệt trừ tận gốc.

Khi biết Phong Kỳ đã khống chế được ba cao tầng của Liên minh lĩnh vực yếu tộc, Lý Hoa Niên đột nhiên cảm thấy hứng thú.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ cũng nói rõ suy nghĩ của mình.

Sự phát triển tiếp theo của tổ chức Bình Minh chắc chắn sẽ gây ra tiếng vang lớn.

Hắn hy vọng đến lúc đó quân đội sẽ không bị ngoại lực hay dư luận can thiệp, sẽ hỗ trợ tổ chức Bình Minh về mọi mặt.

Hiểu được ý định của Phong Kỳ, sau một hồi im lặng, Lý Hoa Niên lên tiếng:

“Phong Kỳ, ngươi nên biết hệ thống quyền lực của quân đội, mặc dù ta là tổng chỉ huy nhưng cũng không thể điều động toàn bộ lực lượng quân đội để hỗ trợ ngươi.”

Nói đến đây, Lý Hoa Niên dừng lại một chút rồi tiếp tục:

“Nhưng ta có thể đảm bảo, chỉ cần trong khả năng của ta, ta sẽ toàn lực hỗ trợ sự phát triển của tổ chức Bình Minh, sau này ta cũng sẽ triệu tập hội nghị trong quân đội, tập hợp tất cả các đại diện của quân đội lại để thảo luận về chuyện của ngươi, nếu chuyện này được thông qua, sau này quân đội cũng sẽ là một lực lượng trong tuyến chiến đấu của ngươi!”

“Đa tạ!”

“Không cần cảm ơn ta, ta nên cảm ơn ngươi vì những nỗ lực ngươi đã bỏ ra cho nền văn minh nhân loại.” Trên khuôn mặt Lý Hoa Niên nở nụ cười từ ái.

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ đứng dậy cáo biệt Lý Hoa Niên.

Đi ra khỏi tòa nhà trụ sở quân đội, hắn và Mộc Tinh lên chiếc xe quân sự do Lý Hoa Niên sắp xếp, trở về Học phủ Tinh Thành.

Tiếp theo, hắn cần chờ thông báo của Lý Hoa Niên.

Trong thời gian này, Lý Hoa Niên sẽ sắp xếp triệu tập hội nghị nội bộ của các cấp cao trong quân đội.

Đến lúc đó sẽ thảo luận về tình hình của hắn, sau đó quyết định có hỗ trợ tổ chức Bình Minh trong các hoạt động tiếp theo hay không.

Phong Kỳ rất mong chờ điều này.

Nếu quân đội Tinh Thành có thể toàn lực hỗ trợ sự phát triển của tổ chức Bình Minh, tổ chức Bình Minh sẽ hoàn thành việc bố trí ở Tinh Thành, có một hậu phương vững chắc.

Tình hình của Tinh Thành cũng sẽ hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Đến lúc đó, bất kể dư luận bên ngoài có hướng đi như thế nào, ít nhất trong nội bộ Tinh Thành sẽ không xuất hiện tình

trạng bị dư luận thao túng, càng không có thế lực nào cản trở hoạt động của tổ chức Bình Minh.

…

Ngày thứ hai trở lại Học phủ Tinh Thành.

Phong Kỳ quyết định chính thức bắt đầu triển khai bố trí của tổ chức Bình Minh trong Tinh Thành.

Nhờ có sự đảm bảo của Lý Hoa Niên, việc bố trí của tổ chức Bình Minh trong Tinh Thành đã hoàn thành hơn một nửa.

Còn về hội nghị tiếp theo của quân đội, rõ ràng hắn không thể tác động được.

Nhưng dù thế nào đi nữa, sự phát triển của tổ chức Bình Minh vẫn phải tiếp tục.

Hôm đó, hắn triệu tập tất cả học sinh, bắt đầu công bố nhiệm vụ tiếp theo.

Sự phát triển của tổ chức Bình Minh vẫn đang trong giai đoạn sơ bộ, việc tuyển dụng nhân tài đặc biệt quan trọng.

Hết chương 925.

Chương 926. Cơ Hội

Hắn quyết định phân công hợp tác, chính thức bắt đầu thu hút những nhân tài được đánh dấu là "Đáng tin cậy." trong Tinh Thành, tăng cường sức mạnh và tầm ảnh hưởng của tổ chức Bình Minh.

Hắn chia danh sách những nhân tài của Tinh Thành trong tay thành nhiều phần, giao cho các học sinh, triển khai hành động thu nhận.

Trong thời gian này, các học sinh cũng rất nhiệt tình.

Đặc biệt là Tu Hồng Vân, người vẫn luôn âm thầm lặng lẽ, đã ngay lập tức bày tỏ muốn về nhà một chuyến, muốn vận động các thành viên trong gia tộc cung cấp tiền bạc và hỗ trợ về vật chất cho sự phát triển tiếp theo của tổ chức Bình Minh.

Gia tộc đứng sau Tu Hồng Vân có thực lực hùng hậu, là một nhà tư bản chính hiệu.

Hơn nữa còn là một trong những nhà tài trợ lớn nhất của nhà ăn Học phủ Tinh Thành.

Sau khi trở về nhà, Tu Hồng Vân nhanh chóng mang đến tin vui, nói rằng gia tộc đồng ý toàn lực hỗ trợ sự phát triển của tổ chức Bình Minh, đồng ý cung cấp sự giúp đỡ trong khả năng tại Tinh Thành và các thành phố khác.

Đối với Phong Kỳ mà nói, đây chắc chắn lại là một tin tốt.

Trong thời gian này, Phong Kỳ cũng cùng các học sinh khác triển khai hành động thu nhận, bắt đầu mở rộng lực lượng tổ chức Bình Minh.

Thực ra quá trình vận động không hề phức tạp.

Những người có thể có tên trong danh sách đều là những nhân tài tuyệt đối đáng tin cậy và sẵn sàng nỗ lực vì sự trỗi dậy của nền văn minh nhân loại.

Chỉ cần có thể chứng minh cho họ thấy những thách thức mà nền văn minh nhân loại hiện đang phải đối mặt, cũng như mục đích thành lập tổ chức Bình Minh, không cần phải nói nhiều lời vô nghĩa, họ sẽ tự nhiên lựa chọn gia nhập.

Chỉ trong vài ngày ngắn ngủi, đã có hơn 20 người quyết định gia nhập tổ chức Bình Minh.

Phong Kỳ sắp xếp họ đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Còn Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ là trụ sở của tổ chức Bình Minh tại Tinh Thành, cung cấp mọi mặt hỗ trợ cho sự phát triển tiếp theo của tuyến chiến đấu.

Năm ngày sau, Phong Kỳ nhận được cuộc gọi từ trụ sở quân đội Tinh Thành.

Người gọi đến là Lý Hoa Niên.

Trong điện thoại, ông ta nói rõ rằng trong cuộc họp, các đại diện của quân đội đã thông qua nghị quyết về việc hỗ trợ sự phát triển của tổ chức Bình Minh, tiếp theo quân đội Tinh Thành sẽ cùng đứng trên một chiến tuyến với tổ chức Bình Minh.

Nhận được tin này, Phong Kỳ phấn khích nắm chặt tay.

Từ hôm nay trở đi, hắn không cần phải lo lắng về việc xuất hiện những mối nguy hại phá hoại sự phát triển của tổ chức Bình Minh trong nội bộ Tinh Thành nữa.

Sau khi nhận được sự khẳng định của Lý Hoa Niên, Phong Kỳ hướng tầm mắt về thành phố Tương Lai.

Viện nghiên cứu khoa học là mục tiêu tấn công đầu tiên mà hắn lựa chọn trên tuyến chiến đấu này.

Những thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học ẩn chứa rất nhiều bí mật, đặc biệt là bí mật về Tiểu Hắc, luôn khiến hắn bận tâm.

Tấn công Viện nghiên cứu khoa học, có lẽ có thể tìm ra lý do Tiểu Hắc truy sát hắn.

Thậm chí là có được phương pháp khống chế Tiểu Hắc.

Nhưng trước khi hành động, hắn quyết định sẽ giải quyết một mối nguy tiềm ẩn khác trước.

Hôm đó, Phong Kỳ gọi điện cho Úy Vi.

Điện thoại đổ chuông vài tiếng rồi được bắt máy.

"Sao vậy?" Giọng Úy Vi lúc này truyền đến.

"Úy tỷ, em quyết định sẽ từng bước triển khai các hoạt động liên quan bên ngoài."

"Hiểu rồi, xem ra sắp tới chị phải tạm biệt thế giới hoa lệ bên ngoài, trốn vào căn cứ bí mật trước rồi, lát nữa chị sẽ đi thông báo viện trưởng, triệu tập hội nghị."

"Nhớ trước khi đi ăn một bữa tôm hùm đất cay nhé…"

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trốn vào căn cứ bí mật, là bước đầu tiên trong việc tổ chức Bình Minh triển khai hoạt động bên ngoài.

Sau khi giải thích tình hình với Úy Vi, hắn cũng sẽ đi giải quyết một vấn đề ẩn họa mà hắn phải đối mặt.

Tối hôm sau, Phong Kỳ gọi điện thông báo cho Mộc Tinh và Lữ Việt.

Đợi Mộc Tinh và Lữ Việt đến ký túc xá, hắn lấy từ trong ba lô ra hai tấm vé máy bay đến khu tiếp tế Lãnh Đông.

Trong vẻ mặt ngạc nhiên của hai người, Phong Kỳ lên tiếng:

“Đi cùng anh đến khu tiếp tế Lãnh Đông, đến lúc đi gặp người anh em tốt của anh rồi.”

“Sau đó tiễn hắn một đoạn đường?” Lữ Việt đột nhiên lên tiếng.

Phong Kỳ:…

Mộc Tinh:…

…

Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Nơi đây quanh năm tuyết rơi dày đặc, gió lạnh thấu xương.

Ra khỏi sân bay, Phong Kỳ đội tuyết lớn, dẫn Mộc Tinh và Lữ Việt đi về phía khu tiếp tế Lãnh Đông.

Hắn ngẩng đầu nhìn trời.

Không còn ô nhiễm ánh sáng của thành phố, bầu trời đêm ở đây được tô điểm bởi muôn vàn vì sao, tạo thành một bức tranh bầu trời đầy sao tuyệt đẹp, dải Ngân hà như một tấm rèm ngọc trai hiện ra trước mắt, những vì sao xa xôi như thể có thể chạm tới.

Khu tiếp tế Lãnh Đông, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Nhưng đối với Mộc Tinh và Lữ Việt, mọi thứ ở đây đều khiến họ cảm thấy rất mới lạ, đặc biệt là cảnh đẹp nơi đây.

Hết chương 926.

Chương 927. Kết Thúc

Xa rời sự ồn ào của thành phố, mọi thứ đều trở nên yên tĩnh và tự nhiên.

“Ta tưởng tiền tuyến là chiến trường tàn khốc, không ngờ lại có cảnh đẹp như vậy.” Lúc này, Mộc Tinh lẩm bẩm tự nói.

“Thấy nhiều rồi thì quen thôi.” Phong Kỳ mỉm cười.

Đi một đoạn đường dọc theo tuyến đường đến khu tiếp tế, họ đến một cửa hàng tiện lợi.

Đẩy cửa ra, tiếng chuông gió vang lên.

Trong nhà có lò sưởi, khác hẳn với cái lạnh bên ngoài như hai thế giới.

Vào cửa, trước mắt là rất nhiều vũ khí, trang bị bày trên giá, trong số đó không thiếu những trang bị rỉ sét, không phải hoàn toàn mới.

Nhìn thấy những vũ khí này, vẻ mặt của Lữ Việt có chút thay đổi:

“Ta cảm nhận được rất nhiều hơi thở còn sót lại trên những vũ khí này, dường như đã từng có nhiều chủ nhân.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

“Các ngươi chưa thấy mặt tàn khốc của tiền tuyến, những vũ khí bày ở đây hầu hết đều đã trải qua nhiều đời chủ nhân, sau khi chủ nhân trước của chúng chết sẽ được bày bán trong cửa hàng, sau đó số tiền bán được sẽ được gửi về cho gia đình họ dưới danh nghĩa tiền trợ cấp thêm.”

“Ta từng ở tiền tuyến một thời gian dài, từng thấy một vũ khí trong vòng một năm đã đổi tám đời chủ nhân.”

Nghe vậy, ánh mắt của Lữ Việt có chút thay đổi nhưng rất nhanh đã kìm nén lại.

Trong lúc trò chuyện, một nhân viên đang làm việc trong khoang riêng của cửa hàng nhanh chóng bước ra.

Đây là một người đàn ông trung niên, râu quai nón đầy mặt, trên người mặc một chiếc áo choàng trắng, dính đầy dầu mỡ.

Thấy ba người Phong Kỳ, ông ta lập tức tỏ vẻ hơi áy náy:

“Vừa mới đến một lô vũ khí hư hỏng, đang kiểm tra sửa chữa, chờ lên kệ, không phát hiện ra các vị đến, xin thứ lỗi… Đúng rồi, các vị cần mua trang bị gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức nói ra mục đích của mình:

“Ông chủ, tôi cần ba bộ đồ trượt tuyết, ba bộ lều bạt tiện lợi, đèn pha…”

Trong lúc hắn nói, ông chủ liên tục gật đầu ghi chép, sau đó quay người vào khoang riêng.

Còn lý do tại sao cần những trang bị này thì liên quan đến sự khác biệt về thời điểm.

Ở mốc thời gian trước, hắn đi tìm lão Mê vào thời điểm vài năm sau, Mộc Tinh cũng đã tốt nghiệp, khi đó mục tiêu công phá của khu tiếp tế Lãnh Đông đã đến khu vực có sương mù.

Nhưng ở mốc thời gian này, hắn đã tra cứu tài liệu, con đường chính để công phá khu tiếp tế vẫn chưa mở đến hướng có sương mù.

Không có đường chính, những con đường tiếp theo sẽ không thể đi ô tô, chỉ có thể trượt tuyết hoặc đi bộ.

Ngoài ra, còn có rất nhiều vấn đề về môi trường phải đối mặt trong quá trình tiến quân.

Đặc biệt là trên đường đi không có tháp tín hiệu, rất có thể sẽ bị lạc hướng trong cơn bão tuyết.

Hắn mua những vật dụng liên quan trong cửa hàng tiện lợi, tất cả đều là để thuận tiện hơn cho việc đến được khu vực sương mù.

Sau một hồi chờ đợi, ông chủ cửa hàng kéo xe đẩy đi ra từ khoang riêng.

Trên xe đẩy là một chiếc hộp kim loại lớn, bên trong đựng đủ loại vật dụng được sắp xếp gọn gàng.

Sau khi trả tiền, ông chủ cửa hàng định giúp giao hàng tận nơi nhưng Mộc Tinh đã từ chối:

“Ông chủ, chúng tôi chưa có chỗ ở, ông có thể giúp tôi lắp hai dây đeo vào hộp được không?”

Nghe vậy, ông chủ lập tức lộ vẻ ngạc nhiên:

“Các ngươi muốn đeo nó đi?”

“Đúng vậy.” Mộc Tinh lập tức gật đầu.

Nghe vậy, ông chủ tuy ngạc nhiên nhưng không hỏi, dù sao thể chất của chiến binh lĩnh vực cũng khác với người thường, sống trong khu tiếp tế, ông ta hiển nhiên đã thấy thể chất của các chiến binh cường hãn đến mức nào.

Nhưng khi thấy Mộc Tinh dễ dàng nhấc chiếc hộp kim loại lên, đeo lên sau lưng, ông chủ cửa hàng vẫn bị sốc.

Rõ ràng là không thể tưởng tượng được rằng trong cơ thể nhỏ bé của Mộc Tinh lại ẩn chứa một sức mạnh khủng khiếp

như vậy.

Rời khỏi cửa hàng tiện lợi, Phong Kỳ dẫn Mộc Tinh đi về phía cửa hàng cho thuê.

Đi bộ cả quãng đường sẽ kéo dài thời gian hành trình rất nhiều, phương tiện giao thông là sự đảm bảo cần thiết để đến được khu vực sương mù.

Vận chuyển xe cộ từ Tinh Thành đến khu tiếp tế Lãnh Đông rất phiền phức, rõ ràng là thuê tại chỗ vẫn phù hợp hơn.

Vị trí của cửa hàng cho thuê nằm ở khu vực sầm uất của khu tiếp tế Lãnh Đông, dọc đường đi dần có nhiều người đi bộ hơn.

So với thành phố, những người đi đường ở đây đều mặc đồ bảo hộ, đeo vũ khí.

Trong khu tiếp tế vẫn phải mang theo vũ khí trang bị bên mình, đó là bài học rút ra từ lịch sử.

Khu tiếp tế gần khu vực lĩnh vực, là khu vực dễ bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công nhất.

Trong khi các chiến binh tiền tuyến khám phá, công phá khu vực lĩnh vực, cũng thường có sinh vật siêu thoát lĩnh vực rời khỏi khu vực lĩnh vực đến đây.

Nguy cơ luôn hiện hữu.

Toàn bộ vũ trang là để đối phó với những tình huống bất ngờ có thể xảy ra, càng là một sự đảm bảo cho sự an toàn của bản thân.

Hết chương 927.

Chương 928. Truy Tìm

Đi về phía đông dọc theo con đường chính.

Đoàn xe từ xa chạy đến, chở những chiến binh với ánh mắt mệt mỏi, trên người còn dính máu, cùng với tiếng kêu đau đè nén lướt qua bên cạnh.

Cơn bão tuyết nhanh chóng che lấp dấu vết bánh xe lăn qua.

Hàng năm, có rất nhiều máu tươi mới với khát vọng về tương lai đến đây, muốn nỗ lực vì sự trỗi dậy của loài người.

Nhưng phần lớn đều là thi thể bọc trong áo giáp, chỉ có thể dùng hình thức mộ gió để chứng minh rằng họ đã từng đến đây, đã từng chiến đấu.

Thời gian như một thanh kiếm vô tình, xóa đi dấu vết của nhiều người trong lịch sử.

Nhưng có một tinh thần, luôn được truyền thừa.

Nỗi buồn, sự tức giận, càng là chất xúc tác đưa các chiến binh từ non nớt đến trưởng thành.

Đến khu vực sầm uất ở phía nam khu tiếp tế Lãnh Đông, mặt đường ở đây sử dụng vật liệu tan tuyết, những bông tuyết rơi xuống đất sẽ tan ngay, sau đó chảy vào cống rãnh trên đường.

Đến cửa hàng cho thuê.

Diện tích ở đây rất lớn, từng dãy xe vận tải lớn và vũ khí đủ loại được sắp xếp ngay ngắn.

Nhân viên nghe thấy tiếng động liền ra tiếp đón.

Sau khi trình bày mục đích, Phong Kỳ đến quầy lễ tân ký hợp đồng thuê, sau khi trả tiền đặt cọc, hắn đã thuê thành công một chiếc xe chở người chạy trên tuyết có công suất lớn.

Sau khi lái xe rời khỏi lối đi bên hông cửa hàng cho thuê.

Phong Kỳ lái xe trượt tuyết lên đường chính.

Đêm đã khuya, hắn không định lãng phí thời gian, lái thẳng đến khu vực sương mù.

Một giờ sau, biển báo "Khu tiếp tế Lãnh Đông." lướt qua bên cạnh, bọn họ lái xe lên đường chính hướng đến khu vực lĩnh vực.

Ánh đèn rực rỡ phía sau dần xa.

Dọc đường đi, khắp nơi đều phủ một màu trắng xóa, dải ngân hà mênh mông treo lơ lửng trên bầu trời, đẹp như tranh vẽ.

Nhiệt độ trong xe khá thấp, hơi thở phả ra hóa thành sương trắng.

Nhưng vấn đề này đối với Phong Kỳ, Mộc Tinh và Lữ Việt mà nói thì không đáng kể, thậm chí bọn họ còn không cần phải bật điều hòa trong xe.

Thông qua hệ thống định vị trên xe, bọn họ liên tục điều chỉnh hướng đi.

Con đường đến khu vực lĩnh vực không phải là một đường thẳng, trên đường đi sẽ liên tục có các tuyến đường nhánh.

Nhìn từ trên cao có thể thấy, khu tiếp tế Lãnh Đông về phía bắc giống như một cái cây đang lớn, liên tục phân nhánh, dẫn đến các khu vực lĩnh vực khác nhau.

Con đường này sẽ dài thêm mỗi năm nhưng mỗi một tấc dài thêm đều phải đánh đổi bằng mạng sống của các chiến

binh tiền tuyến.

Dọc đường đi, Phong Kỳ và Lữ Việt trò chuyện về Thiên Thù.

Khi hắn nhắc đến tình hình Thông Thiên Lộ mà Thiên Thù nói, Lữ Việt cuối cùng cũng thừa nhận sự thật hắn đến từ Thông Thiên Lộ, đồng thời nói ra những lời tương tự như Thiên Thù.

Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được sự bảo mật của Lữ Việt.

Nhìn theo góc độ bình thường, hắn đã nói cho Lữ Việt biết bí mật xuyên suốt dòng thời gian, Lữ Việt cũng nên tiết lộ bí mật lớn nhất của mình.

Nhưng Lữ Việt thì khác.

Tiếp xúc với nhiều dòng thời gian, hắn biết Lữ Việt là một kẻ cổ hủ cứng nhắc.

Đã thề thì sẽ dùng cả mạng sống để bảo vệ đến cùng.

Trong thời gian đó, hắn sẽ không vì bất kỳ tình huống bất ngờ nào mà vi phạm những điều mình đã công nhận trong lòng.

Vì vậy, trên dòng thời gian trước đó, khi hắn hỏi về tin tức liên quan đến Thông Thiên Lộ, Lữ Việt luôn trả lời:

“Đợi đến ngày kỳ tích tìm đến ngươi, đó chính là lúc ngươi có thể biết được sự thật về Thông Thiên Lộ.”

Tính cách của Lữ Việt chính là như vậy, không hoa mỹ nhưng chỉ cần được hắn công nhận, hắn sẽ toàn tâm toàn ý trả giá cho ngươi, dù phải đánh đổi bằng mạng sống.

Nói đùa rằng hắn là người thích nói ẩn dụ nhưng có ai lại không thích những người bạn, người anh em như vậy.

Khi hắn hỏi, Lữ Việt có biết Thiên Thù không.

Lữ Việt lắc đầu tỏ vẻ khi ở Thông Thiên Lộ chưa từng nghe nói đến Thiên Thù nhưng hồi nhỏ hắn từng nghe nói trên đường chính số 32 của Thông Thiên Lộ có một người mạnh mẽ, một mình trấn giữ con đường chính này hơn ba mươi năm.

Còn nghe nói khi người mạnh mẽ kia buồn chán đến cực điểm, đã dùng xương trắng của Sinh Vật Trận Địa để đúc thành một con đường.

Con đường xương trắng đó vẫn còn tồn tại cho đến ngày nay, được các chiến binh Thông Thiên gọi là đường Hoàng Tuyền xương trắng.

Lực lượng lĩnh vực bước lên con đường Hoàng Tuyền xương trắng, tượng trưng cho việc sắp gặp tử thần, mỗi bước tiến lên đều là thử thách với chính mạng sống của mình.

Nghe Lữ Việt kể về câu chuyện quá khứ của Thiên Thù.

Hắn nhìn thấy một cuộc đời bi tráng của Thiên Thù từ một góc độ khác.

Cô đơn, giết chóc, con đường cứu thế của Thiên Thù tràn ngập đau khổ, cuối cùng lựa chọn tự phong ấn, từ bỏ tự do nhưng sự kiên định trong lòng vẫn không hề lay chuyển.

Đây là một lão binh nhân tộc đáng được kính trọng.

Xe chạy được 6 tiếng, trời vẫn chưa sáng.

Hết chương 928.

Chương 929. Sinh Tồn

Đang là thời kỳ đêm dài ngày ngắn, có lẽ phải vài tháng nữa mặt trời mới mọc trở lại.

Nhưng những vì sao trên bầu trời sáng lấp lánh, khiến cho vùng đất này dù không có mặt trời và mặt trăng vẫn có thể nhìn rõ cảnh vật bên ngoài.

Những bông tuyết bay lất phất không ngừng đập vào cửa sổ xe, cần gạt nước liên tục quét qua quét lại.

Trong sự im lặng sau khi kết thúc câu chuyện, chỉ còn tiếng động cơ gầm rú bên tai.

Cuối cùng, xe đã đến đoạn đường không thể tiến lên được nữa.

Phía trước cây tuyết mọc rậm rạp, không thể lái xe bình thường, vẫn chưa mở được một con đường thông suốt.

Dừng xe bên lề đường, Phong Kỳ, Mộc Tinh và Lữ Việt xuống xe.

Lấy hộp kim loại từ phía sau xe, bọn họ bắt đầu mặc đồ bảo hộ.

Con đường phía trước bị tuyết lớn phủ kín, lại không có đội công trình bảo dưỡng mặt đường, tuyết đọng dày, trừ khi bay lên tiến về phía trước, nếu chọn đi bộ thì hơn nửa người sẽ bị chìm trong tuyết.

Niệm Lực tuy có thể giúp bọn họ bay lên tiến về phía trước nhưng phía sau còn một chặng đường dài, nếu bay suốt thì tinh thần lực của hắn hoàn toàn không đủ dùng.

Đồ trượt tuyết mua ở cửa hàng chức năng lúc này đã có đất dụng võ.

Mất một lúc để mặc xong đồ, Phong Kỳ tháo máy tính bảng định vị trên xe xuống.

Việc xây dựng đường chính vẫn chưa đến đây, nhiều tháp tín hiệu cũng chưa được dựng lên, khả năng lớn là đoạn đường phía sau không thể trông chờ vào định vị được nữa.

Nhưng chặng đường phía trước vẫn nằm trong phạm vi phủ sóng tín hiệu, vẫn có thể thông qua định vị để phân biệt phương hướng.

Ba người đội gió tuyết băng qua rừng tuyết, để lại những dấu vết phía sau.

Nửa ngày sau, định vị đã không thể sử dụng bình thường được nữa, Phong Kỳ cất vào ba lô.

Chặng đường tiếp theo, hắn chỉ có thể dựa vào trí nhớ để tiến lên.

Nhưng do cảnh vật có chút khác biệt so với trong trí nhớ, rất khó để phân biệt được phương hướng.

Còn la bàn cũng sẽ bị ảnh hưởng, ở khu vực cực điểm, sai số do góc lệch từ trường gây ra rất rõ ràng, không thể sử dụng bình thường được.

Vì vậy, trong chặng đường tiếp theo, Phong Kỳ giảm tốc độ tiến lên.

Trong quá trình đó, hắn liên tục dựa vào cảm giác và trí nhớ để điều chỉnh phương hướng.

Kể từ khi cường độ tinh thần lực được nâng cao, trí nhớ của hắn đã được cải thiện không ít, có thể nhớ được những vật thể đặc trưng trên đường đi.

Ví dụ như những tảng đá lớn lộ ra ngoài tuyết.

Tiến lên không ngừng nghỉ trong 28 giờ, thể lực của Phong Kỳ vẫn luôn sung mãn.

Còn Mộc Tinh thì càng không bị ảnh hưởng gì, mức tiêu hao thể lực này đối với cô thậm chí không đáng kể.

Chỉ có Lữ Việt là có chút mệt mỏi.

Cường độ thể chất của Lữ Việt không được tính là đặc biệt cao, thủ đoạn tấn công mạnh nhất là kiếm thế, không liên quan gì đến thể lực.

Nhưng trên đường đi, hắn không nói gì, vẫn luôn bám sát theo sau.

Nhận thấy tình hình của Lữ Việt, Phong Kỳ quyết định tạm dừng tiến lên.

Lều bạt tiện lợi lúc này đã phát huy tác dụng.

Sau khi dựng lều bạt di động trong rừng tuyết gần đó, hắn lấy ra những thức ăn như bánh năng lượng nén mang theo trong ba lô.

Những thức ăn này có mùi vị như nhai sáp.

Nhưng ưu điểm là dễ mang theo, lại có thể bổ sung hiệu quả năng lượng cần thiết cho cơ thể tiêu hao, nhanh chóng phục hồi thể lực.

Đi đến lĩnh vực sương mù không cần vội vàng.

Ăn xong, Phong Kỳ chọn nghỉ ngơi tại chỗ.

Sau khi mỗi người trở về lều nghỉ ngơi, Phong Kỳ nhắm mắt lại, bắt đầu chìm vào giấc ngủ.

Khu vực gần lĩnh vực là nơi mà sinh vật siêu thoát lĩnh vực hoành hành dữ dội nhất, bất cứ lúc nào cũng có thể xảy ra nguy hiểm.

Nhưng Phong Kỳ không lo lắng về tình huống này.

Cảm nhận nguy hiểm đã trở thành bản năng, hắn có thể tỉnh dậy bất cứ lúc nào để đối phó với những tình huống bất ngờ.

Huống hồ thực lực của ba người bọn họ không phải là thứ mà Sinh Vật Trận Địa bình thường có thể khiêu chiến, lại còn có Mộc Tinh trấn giữ.

Có bao nhiêu, Mộc Tinh đều có thể dễ dàng nghiền nát.

Ở trong môi trường đêm dài ngày ngắn, cảm nhận thời gian sẽ yếu đi, sau khi ngủ hơn mười tiếng, bọn họ lần lượt tỉnh dậy.

Đi ra khỏi lều, hắn thấy Mộc Tinh đang ăn bánh quy nén.

"Đói à?"

"Ừ, hơi đói nhưng ăn chút bánh quy là được rồi." Mộc Tinh thừa nhận một cách thản nhiên, không hề ngượng ngùng.

Đối với Phong Kỳ, Mộc Tinh đã sớm coi hắn như người thân của mình.

Trước mặt người thân, đương nhiên không cần quá câu nệ.

Lúc này, Lữ Việt cũng chui ra khỏi lều, vẻ mệt mỏi trong mắt đã biến mất.

"Tiếp tục lên đường thôi, cũng sắp đến rồi."

Sau đó, ba người bắt đầu chỉnh đốn, rồi tiếp tục tiến về phía lĩnh vực sương mù.

Cuối cùng, sau nửa ngày, bọn họ đã đến khu vực có lĩnh vực sương mù.

Tận tầm mắt, màn sáng của lĩnh vực bị sương mù dày đặc bao phủ sừng sững ở đó, nối liền với chân trời.

Hết chương 929.

Chương 930. Biển Lửa

“Hành động theo kế hoạch, Lữ Việt ngươi ở ngoài chặn giết, ta và Mộc Tinh vào tìm lão Mê.”

Nghe theo sự sắp xếp của hắn, Mộc Tinh và Lữ Việt lập tức gật đầu.

Kế hoạch của Phong Kỳ rất đơn giản, trước là tỏ ra yếu thế, sau đó là mạnh mẽ.

Theo hiểu biết của hắn về lão Mê, nếu ngay từ đầu đã triển khai tấn công mạnh mẽ, với sự thận trọng của lão Mê chắc chắn sẽ có sự dè chừng, thậm chí không dám xuất hiện.

Nếu Mộc Tinh thể hiện chiến lực quá mạnh, lão Mê thậm chí có thể từ bỏ lĩnh vực sương mù và bỏ chạy.

Bỏ mặc lão Mê, chẳng khác nào chôn mầm họa cho Tinh Thành, thậm chí là cho nền văn minh nhân loại.

Có lẽ lão Mê bị thay đổi tương lai sẽ không nghiên cứu ra Hiến Tế Huyết Nhục nữa nhưng với năng lực của lão Mê vẫn sẽ bố trí ra những mầm họa tương lai đáng sợ khác.

Vì vậy, việc khám phá lĩnh vực sương mù phải lấy sự ổn định làm chính.

Trước tiên dụ lão Mê cắn câu, sau đó ra tay giết chết, tuyệt đối không cho hắn cơ hội rời đi.

Lữ Việt được sắp xếp ở bên ngoài là phòng tuyến cuối cùng, dùng để giết chết lão Mê khi hắn ta thoát khỏi lĩnh vực sương mù.

Lặp lại một lần nữa kế hoạch sắp xếp, Lữ Việt giơ một tay thành kiếm chỉ khẽ ngoắc, lập tức Kiếm Lan bên sau phát ra tiếng kiếm ngân, sau đó lơ lửng bên cạnh hắn.

Kiếm Lan xuất vỏ, kiếm khí sắc bén quấn quanh Lữ Việt bay lượn, khí thế sắc bén không thể ngăn cản.

Phong Kỳ và Mộc Tinh vừa cởi bỏ đồ trượt tuyết vừa bước tới lĩnh vực sương mù.

Khi cơ thể bọn họ tiếp xúc với màn chắn của lĩnh vực sương mù, bọn họ cảm thấy một lực cản nhẹ, sau đó dễ dàng xuyên qua.

Tầm mắt bị sương mù dày đặc che khuất.

Kể cả có khả năng nhìn đêm mạnh đến đâu cũng không thể nhìn rõ cảnh tượng phía trước.

Nhưng Mộc Tinh là ngoại lệ.

Ánh mắt cô như đuốc, có thể dễ dàng xuyên qua sương mù đặc quánh, nhìn thấy cảnh tượng ở xa.

“A Kỳ, trong sương mù có rất nhiều bóng ma lang thang.” Lúc này, Mộc Tinh nhắc nhở.

“Mục tiêu của chúng ta là lão Mê, không cần để ý đến những hồn ma này, chúng đều là hồn phách của tộc nhân đã chết của lão Mê.”

Cùng với lĩnh vực sương mù xuất hiện, ngoài tộc nhân của lão Mê còn có nhiều linh thực đặc hữu của lĩnh vực sương mù.

Trên đường đi, bọn họ nhìn thấy những bông hoa màu máu nở rộ trong sương mù, trên cánh hoa thoang thoảng thấy sương máu lượn lờ, tỏa ra mùi hương nồng nặc.

Lão Mê đã từng giới thiệu về loài hoa màu máu này.

Nguồn thức ăn của tộc mê trong thế giới lĩnh vực có hai loại, một loại là các tộc yếu bị nuôi nhốt.

Giống như con người nuôi gia súc, tộc mê cũng bắt giữ một số tộc có chất lượng thịt, cường độ khí huyết, phẩm chất khí huyết đạt tiêu chuẩn để làm tộc nuôi nhốt.

Giống như con người cho gia súc nghe nhạc êm dịu để tăng chỉ số hạnh phúc của gia súc, từ đó nâng cao chất lượng thịt.

Tộc nuôi nhốt của tộc mê cũng sẽ lớn lên trong niềm vui.

Nhưng cuối cùng đều trở thành thức ăn trong miệng tộc mê.

Một cách khác để lấy khí huyết là những bông hoa màu máu phân bố khắp lĩnh vực sương mù, ăn loại hoa này cũng có thể thu được khí huyết tinh khiết.

Ở dòng thời gian trước, khi hắn và lão Mê cùng làm việc trong nhà máy luyện thép.

Lão Mê đã không ít lần bày tỏ nỗi nhớ "Hoa huyết lan" ở quê nhà và phàn nàn rằng thức ăn của con người là thứ rác rưởi gì, cho cả thức ăn nuôi nhốt cũng chưa chắc chúng chịu ăn.

Đứng trong màn sương mù dày đặc, nhiều mảnh ký ức vụt qua trong đầu hắn.

Ở dòng thời gian trước, lão Mê đã không ít lần hóa thành sương mù bao phủ hắn, nâng hắn bay lên, hoặc hóa thân thành sương mù bảo vệ sự an toàn của hắn.

Nhưng ở dòng thời gian này, bọn họ chú định là kẻ thù.

Tiến thêm một đoạn nữa, Phong Kỳ đột nhiên dừng lại.

Hắn cảm thấy máu mình đập mạnh, dường như có một sức mạnh bí ẩn đang khơi dậy máu trong cơ thể hắn và muốn

khống chế sự lưu thông của máu.

Khả năng quen thuộc như vậy xuất hiện, hắn biết lão Mê đã đến.

Lúc này, hắn có hai cách để khóa máu, một là biến thành hình dạng Huyết Nguyên, biến máu thành năng lượng màu máu tạo thành thân xác bằng máu thịt. Hai là chuyển sang hình dạng xương.

Nhưng hắn không chọn làm vậy.

Muốn dụ lão Mê ra, hắn phải hy sinh.

Hắn từ bỏ giãy giụa, phát ra tiếng rên rỉ đau đớn, máu trong cơ thể không ngừng tràn ra theo lỗ chân lông, bị sức mạnh bí ẩn trong sương mù hấp thụ.

Nhìn Phong Kỳ đau đớn rên rỉ giãy giụa, Mộc Tinh ngẩn người trong chốc lát, sau đó đột nhiên hét lên:

"A Kỳ, sao vậy? Anh không sao chứ!"

Phong Kỳ:…

Hắn bất lực không nói nên lời trước diễn xuất tệ hại của Mộc Tinh.

Nhưng ngay lúc này, trong màn sương đen truyền đến tiếng cười khàn khàn, âm u và tiếng thì thầm.

Giọng nói này như có ma lực, không ngừng khơi dậy nỗi sợ hãi trong lòng, có thể làm giảm hiệu quả chiến đấu của đối thủ.

Nhưng ngay khi giọng nói này xuất hiện, Phong Kỳ và Mộc Tinh đã khóa được vị trí của lão Mê.

"Huynh đệ tốt, ta đến đây!"

Lúc này, Mộc Tinh cũng giơ nắm đấm lên, cơ thể lập tức được bao phủ bởi luồng sáng màu ngọc bích.

Hết chương 930.

Chương 931. Mê Vụ Chi Chủ

Trong màn sương mù dày đặc, tiếng thì thầm khàn khàn của ma âm ập đến.

Đây là một loại năng lực tấn công tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ.

Ma âm có thể khơi dậy những cảm xúc tiêu cực như nỗi sợ hãi trong lòng con mồi, có thể làm suy yếu đáng kể sức chiến đấu của con mồi.

Chiêu này rất hiệu quả khi đối mặt với những con mồi có ý chí yếu đuối.

Đồng thời, năng lực này còn có thể thăm dò sức mạnh của con mồi.

Kẻ càng mạnh, ý chí càng mạnh thì càng khó bị năng lực mê hoặc tinh thần xâm nhập.

Sau khi Phong Kỳ và Mộc Tinh bước vào vùng sương mù, họ luôn cảm nhận được sự tồn tại của Mê Vụ Chi Chủ.

Khi tiếng thì thầm xuất hiện, họ đã khóa chính xác vị trí của Mê Vụ Chi Chủ.

Đây là thời điểm ra tay tốt nhất.

Nếu tiếp tục tỏ ra yếu đuối, có lẽ đến chết cũng không gặp được Mê Vụ Chi Chủ.

Cách giết chết con mồi của lão mê là dùng sương mù hấp thụ máu của con mồi, căn bản không cần đích thân xuất hiện.

Khoảng thời gian hắn cùng lão mê lớn lên.

Lão mê rất thích đọc truyện thần thoại của loài người, từ nguồn gốc để hiểu về cấu trúc và sự phát triển của xã hội loài người.

Trong thời gian đó, hắn đã biết đến một loại sinh vật là "Ma cà rồng."

Đối với loại sinh vật thần thoại cần tiếp cận để hút máu này, lão mê từng chế giễu, cho rằng thủ đoạn thô bạo, còn dễ bị kẻ địch giả chết phản công.

Hắn cho rằng chỉ có điều khiển khí huyết mới là cách hấp thụ máu hiệu quả nhất.

Vì vậy, sau khi xác định được vị trí của lão mê, hắn phải ra tay dứt khoát, chậm trễ sẽ sinh biến.

Nghe thấy tiếng hét của Phong Kỳ, Mộc Tinh lập tức chuyển sang trạng thái chiến đấu.

Ánh sáng màu ngọc lục bảo nhanh chóng bao phủ toàn thân, khí huyết cuồn cuộn, giống như một mặt trời rực rỡ mọc lên, đẩy lùi màn sương mù gần đó.

Khi nắm đấm của Mộc Tinh tung ra.

Cơn lốc xoáy nghiền nát về phía trước, áp lực khủng khiếp của nắm đấm khiến không khí cũng bị bóp méo, sức mạnh cuồn cuộn tức thì tràn ra, xé toạc màn sương mù dày đặc phía trước.

Cơn gió mạnh thổi khiến Phong Kỳ đứng bên cạnh đau nhói cả mặt, không khỏi nheo mắt lại.

Ầm!

Giống như tiếng sấm nổ, sức mạnh cuồng bạo đẩy lùi màn sương mù, tạo ra một vùng trống dài hơn nghìn mét.

Một khuôn mặt sương mù quen thuộc hiện ra ở cuối.

Biểu cảm của hắn ngạc nhiên, rõ ràng là kinh ngạc khi thấy con mồi trong mắt mình đột nhiên bùng phát sức mạnh khủng khiếp như vậy.

Ngay lúc hắn kinh ngạc, mặt đất dưới chân Mộc Tinh đột nhiên sụp xuống và nổ tung, ngay sau đó bóng người biến mất tại chỗ, lần nữa xuất hiện đã ở trước mặt khuôn mặt sương mù.

Uy áp khủng khiếp đột nhiên áp sát, phản ứng của Mê Vụ Chi Chủ cũng rất nhanh, thân hình dứt khoát lùi lại.

Nhưng cú đấm thứ hai của Mộc Tinh đã kịp thời đuổi tới.

Ý niệm nắm đấm khóa chặt Mê Vụ Chi Chủ đang lùi lại, đột nhiên tung ra.

Khí huyết nồng đậm như mặt trời thiêu đốt khiến sương mù kêu xèo xèo, không ngừng tan chảy.

Cú đấm này thoạt nhìn là thế tấn công vật lý nhưng thực chất lại ẩn chứa năng lượng khủng khiếp, đặc biệt là khí huyết nồng đậm như mặt trời của Mộc Tinh, gây sát thương cực lớn cho sương mù.

Cường độ khí huyết như vậy ngay cả Mê Vụ Chi Chủ cũng không thể dễ dàng hấp thụ và tiêu hao.

Mặc dù nắm đấm không đánh trúng Mê Vụ Chi Chủ nhưng luồng gió từ nắm đấm tràn ra mang theo ánh sáng màu ngọc lục bảo hóa thành bóng nắm đấm, đột nhiên đánh vào sương mù.

Khuôn mặt sương mù thậm chí không thể chống đỡ được một giây, lập tức nổ tung.

Nhưng khuôn mặt sương mù nhanh chóng ngưng tụ lại trong không trung, hắn nhìn chằm chằm vào Mộc Tinh đang nắm chặt tay chuẩn bị tấn công, lạnh lùng hỏi:

“Chúng ta không thù không oán, vì sao ngươi lại hại ta!”

“Chúng ta đúng là không thù không oán nhưng huynh đệ tốt của ngươi muốn giết ngươi, nhận tiền của người ta thì phải làm việc cho người ta!” Mộc Tinh nghiêm túc nói.

Phong Kỳ: …

Phong Kỳ nghe được lời này ở xa trong lòng thầm chửi.

Học của ai vậy, sao lại học hư thế này!

Mê Vụ Chi Chủ nghe được lời này cũng sửng sốt.

Có thể khẳng định là trong trí nhớ không có nhân vật nào liên quan đến những gì Mộc Tinh nói.

Người nhà của hắn đã tử trận khi mở đường, chỉ có một mình hắn mang theo hạt nhân của vùng sương mù đến thế gian, làm sao có thể có huynh đệ.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức trầm giọng nói:

“Ta nghĩ giữa chúng ta có hiểu lầm, ngươi nhầm mục tiêu rồi!”

“Không hiểu lầm, chính là ngươi!” Ánh sáng màu ngọc trong suốt bùng lên trên cơ thể Mộc Tinh, máu trong cơ thể phát ra tiếng gầm như thủy triều, cơ thể tiến vào trạng thái hoạt động cường độ cao.

“Nói cho ta biết, hắn là ai?”

“Phong Kỳ!”

Nói xong, Mộc Tinh đột nhiên tung ra một cú đấm, bóng nắm đấm hình thành đột ngột ngay lập tức đánh tan khuôn mặt sương mù.

Chưa kịp để Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ lại, bóng nắm đấm ánh sáng màu ngọc liên tiếp ập đến.

Hết chương 931.

Chương 932. Tấn Công Liên Tục

Trong quá trình liên tục tấn công, năng lượng được lưu trữ trong màn sương mù bị tiêu hao rất nhiều, Mê Vụ Chi Chủ cũng không thể ngưng tụ lại thân thể sương mù.

Nhận ra rằng nếu tiếp tục chiến đấu như vậy, hắn sẽ càng ngày càng bất lợi.

Màn sương mù xung quanh bắt đầu co lại và tụ lại nhanh chóng.

Vô số móng vuốt ma quỷ được tạo thành từ màn sương mù rơi xuống như mưa từ trên trời.

Cùng lúc đó, bóng dáng một thiếu niên đẹp trai tóc tím, mắt tím ẩn hiện trong màn sương mù, cuối cùng ngưng tụ thành công.

Ngay khi cơ thể ngưng tụ, hắn đột nhiên biến mất tại chỗ, tránh được cú đấm dồn sức của Mộc Tinh.

Nhưng chưa kịp đứng vững, bóng dáng Mộc Tinh đã xuất hiện sau lưng hắn.

Ầm!

Đầu của Mê Vụ Chi Chủ bị trúng một cú đấm chắc nịch, cơ thể nghiêng ngả bị đập mạnh xuống đất, toàn bộ đầu đều chìm vào đất.

Khi đòn tấn công tiếp theo của Mộc Tinh sắp giáng xuống.

Cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên tản ra thành sương mù, quấn quanh cơ thể Mộc Tinh, cố gắng trói chặt cô.

Trước đây, sau khi tiếp xúc với sinh vật, màn sương mù có thể nhanh chóng ăn mòn máu thịt của chúng, hút cạn khí huyết nhưng sau khi tiếp xúc với luồng khí màu ngọc trên cơ thể Mộc Tinh, nó phát ra tiếng "Xèo xèo", bắt đầu tan chảy nhanh chóng.

Sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ bị Mộc Tinh khắc chế hoàn toàn.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng lúc này Mê Vụ Chi Chủ thực ra không yếu, vết thương khi vượt ải Thông Thiên Lộ rõ ràng đã gần như hồi phục, không còn là trạng thái suy yếu do nguồn gốc bị tổn thương như khi hắn mới gặp.

Ở mốc thời gian trước, trong trận chiến với Mộc Tinh, Mê Vụ Chi Chủ đã phải mất nhiều năm tĩnh dưỡng mới dần hồi phục.

Chủ yếu là do nguồn gốc bị tổn thương.

Trong thời gian đó, sức chiến đấu của Mê Vụ Chi Chủ giảm sút nghiêm trọng.

Nếu không thì hắn cũng không cần phải thường xuyên liều mạng để bảo vệ hắn.

Đối mặt với đòn tấn công của Mộc Tinh, Mê Vụ Chi Chủ vẫn có khả năng chống trả, điều này nằm ngoài dự đoán của hắn.

Thực ra hắn không tận mắt chứng kiến trận chiến trong vùng sương mù lúc trước nên không rõ lắm.

Nhưng hắn đã tra cứu tài liệu liên quan.

Theo lời kể của đồng đội cùng thực hiện nhiệm vụ thám hiểm với cô lúc đó, khi Mộc Tinh nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ tấn công đồng đội, cô đột nhiên rơi vào trạng thái mất kiểm soát.

Lúc đó, sức chiến đấu của Mộc Tinh tăng lên gấp bội, dễ dàng chế ngự Mê Vụ Chi Chủ, sau đó đánh bại hắn.

Nghĩ đến đây, hắn cũng hiểu được tại sao Mê Vụ Chi Chủ hiện tại vẫn có thể vùng vẫy trong tay Mộc Tinh.

Ảnh hưởng của mốc thời gian rất lớn.

Trong trường hợp bình thường, Mộc Tinh và Mê Vụ Chi Chủ phải giao chiến sau hai năm rưỡi nữa.

Ít ăn thức ăn của Tinh Thành Học Phủ hai năm rưỡi.

Tính ra một ngày ba bữa, hai năm rưỡi là 912 ngày, tức là 2737 bữa ăn.

Sức chiến đấu của Mộc Tinh dựa vào ăn uống để tăng nhanh, lúc này Mộc Tinh còn lâu mới đạt đến đỉnh cao như thời quân đội Bình Minh, cũng có một khoảng cách chắc chắn so với sức chiến đấu sau hai năm rưỡi nữa.

Nhưng may mắn thay, sức chiến đấu của Mộc Tinh lúc này vẫn có thể dễ dàng chế ngự Mê Vụ Chi Chủ.

Dưới sự tấn công mạnh mẽ của Mộc Tinh, Mê Vụ Chi Chủ hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Chỉ có thể dựa vào năng lượng khí huyết được lưu trữ trong màn sương mù để liên tục sửa chữa cơ thể, tìm kiếm cơ hội phản công.

…

Đối mặt với kẻ địch đột nhiên xuất hiện, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ chửi thầm một vạn lần.

Suốt thời gian qua, hắn luôn chú ý đến sự hòa nhập giữa vùng sương mù và thế giới loài người, cũng chờ đợi sau khi hòa nhập hoàn toàn sẽ triển khai hành động mở rộng vùng sương mù.

Mặc dù mất đi tộc nhân nhưng hắn tin rằng với năng lực của mình, vừa mở rộng vùng sương mù vừa không ngừng thu nạp các bộ tộc yếu làm trợ lực, cũng có thể nhanh chóng xây dựng nền tảng thế lực của mình.

Đến lúc đó sẽ dùng máu của các bộ tộc yếu để hồi sinh tộc nhân.

Tương lai của tộc sương mù không phải không có cơ hội lật ngược tình thế.

Nhưng khi thấy luật lệ của vùng sương mù sắp hòa nhập hoàn toàn với thế giới này, kế hoạch mở rộng cũng sẽ được triển khai trong những năm gần đây, hắn không ngờ rằng đột nhiên lại bị tấn công.

Nếu mục đích rõ ràng, hắn cũng dễ chịu hơn.

Vấn đề là kẻ địch đến tấn công rõ ràng đã nhận nhầm đối thủ.

Thuê mướn đồ ăn vặt gì chứ, còn anh em chó má gì nữa, từ bao giờ ta có anh em? !

Mê Vụ Chi Chủ tưởng bị hiểu lầm tức điên lên.

Khi còn ở thế giới vùng sương mù, hắn đã từng nghe nói đến “Thuyết vận khí.” nhưng bây giờ hắn có hơi tin rồi.

Kể từ khi dẫn dắt tộc nhân bước lên con đường mở rộng, tộc sương mù như bị nguyền rủa, giống như vận khí của tộc trong thuyết vận khí đã cạn kiệt, bắt đầu gặp vận rủi.

Đầu tiên là khi mở rộng đường đi đã gặp phải một nhóm người cản đường có thực lực khủng bố.

Hết chương 932.

Chương 933. Hy Sinh Tộc Nhân

Trải qua một trận chiến gian khổ, dùng sự hy sinh của toàn bộ tộc nhân mới mở rộng được đường đi nhưng chỉ có một mình hắn vượt qua được bức tường thế giới.

Sau khi đến thế giới loài người, hắn ẩn náu ở đây, tĩnh dưỡng vết thương.

Chờ đợi cơ hội đến.

Nhưng hắn không ngờ rằng mình còn chưa triển khai kế hoạch mở rộng vùng sương mù thì đã gặp phải kẻ địch đột nhiên đánh tới cửa.

Hơn nữa thực lực của kẻ địch lại cực mạnh.

Nếu kẻ địch đánh tới cửa không hỏi lý do, thậm chí nói một câu "Chỉ muốn giết ngươi", hắn cũng dễ chịu hơn.

Dù sao thì luật lệ mạnh được yếu thua ở thế giới nào cũng thông dụng.

Muốn giết ngươi, không cần bất kỳ lý do gì, chỉ vì ta mạnh, ta muốn.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ kẻ địch nói một câu, là do huynh đệ hắn phái tới, rõ ràng là đánh nhầm sương mù rồi.

Nghĩ như vậy, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ càng khó chịu hơn.

Đối mặt với sự chế ngự của Mộc Tinh, hắn cố gắng phản kháng nhưng năng lực của Mộc Tinh hoàn toàn khắc chế hắn.

Màn sương mù vô cùng lợi hại khi bao phủ xung quanh luồng khí màu ngọc bích của Mộc Tinh cũng giống như bơ gặp lửa, nhanh chóng tan chảy, căn bản không thể hạn chế Mộc Tinh chút nào.

Điều này khiến hắn nảy sinh ý định chạy trốn.

Ước nguyện hồi sinh tộc nhân vẫn chưa thực hiện được, đối mặt với Mộc Tinh có thực lực mạnh hơn hắn một bậc, hắn không thấy hy vọng chiến thắng, tiếp tục chiến đấu chờ đến khi năng lượng khí huyết cạn kiệt, hắn chỉ có con đường chết.

Giữ được núi xanh, không sợ thiếu củi đốt.

Mất đi vùng sương mù, tuy rằng không còn lợi thế sân nhà nhưng ít nhất vẫn sống sót.

Tương lai mọi chuyện đều có thể xảy ra.

Nhưng điều khiến hắn khó chịu là, mỗi lần Mộc Tinh ra tay đều đánh tan cơ thể hắn, căn bản không thể thoát khỏi Mộc Tinh.

Mang theo tâm trạng ức chế, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía Phong Kỳ đang đứng xa quan chiến.

Có thể khẳng định, người này là đồng bọn với nữ chiến binh hung bạo trước mặt.

Hắn lập tức nảy sinh ý định dùng Phong Kỳ uy hiếp Mộc Tinh.

Không do dự nhiều, hắn bắt đầu dùng ý thức điều khiển màn sương mù ở xa vây quanh Phong Kỳ.

Những thủ đoạn tương tự, ở mốc thời gian trước cũng đã từng xảy ra.

Đối mặt với sự chế ngự của Mộc Tinh, Mê Vụ Chi Chủ vẫn không tìm được cách đối phó, đành chọn ra tay với đội hành

động liên hợp, cố gắng khiến Mộc Tinh mất tập trung, sau đó tìm cơ hội.

Đáng tiếc, chiêu này không những không thành công, ngược lại còn khiến Mộc Tinh rơi vào trạng thái mất kiểm soát, sức chiến đấu tăng lên khủng khiếp.

Từ chế ngự, biến thành đánh đập tàn nhẫn.

Tiến đến bất ngờ, màn sương mù dưới sự điều khiển của Mê Vụ Chi Chủ nhanh chóng bao bọc Phong Kỳ.

Sức ăn mòn khủng khiếp khiến bề mặt cơ thể Phong Kỳ xuất hiện những đốm đen, khí huyết trong cơ thể bị màn sương mù hút đi.

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ muốn dùng điều này để uy hiếp, một cảnh tượng bất ngờ xảy ra.

Chỉ thấy những sợi xích sương mù quấn quanh tứ chi của Phong Kỳ bị đứt, khí huyết trong cơ thể Phong Kỳ không còn bị hắn điều khiển, bắt đầu nhanh chóng tụ tập ở bề mặt cơ thể, tạo thành các mô thịt.

Trong nháy mắt, Phong Kỳ biến thành một người khổng lồ màu máu cao hơn ba mét.

Và chớp mắt nhìn hắn, sau đó với tốc độ cực nhanh lao về phía hắn.

Lúc này, quyền phong của Mộc Tinh cũng ập đến.

Đối mặt với thế công, Mê Vụ Chi Chủ theo bản năng né tránh.

Một kích này miễn cưỡng né tránh nhưng dư uy vẫn đánh tan một lượng lớn màn sương mù.

Nhưng ngay lúc này, bóng dáng của Phong Kỳ xuất hiện trước mặt hắn, nắm đấm màu máu đột nhiên giáng xuống.

Đối mặt với sự tập kích, Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ nắm đấm sương mù, đột nhiên va chạm với nắm đấm của Phong Kỳ.

Ầm!

Sóng xung kích lấy họ làm tâm lan tỏa ra xung quanh, đẩy lùi màn sương mù dày đặc.

Tiếp theo, nắm đấm sương mù của Mê Vụ Chi Chủ tan rã, bóng dáng của Mộc Tinh lập tức dịch chuyển đến sau lưng hắn, đánh tan cơ thể hắn.

Dưới thế công liên tiếp, Mê Vụ Chi Chủ có tâm trạng muốn phun máu.

Vốn tưởng rằng Phong Kỳ dễ bắt nạt, dù sao cũng không hề ra tay.

Nhưng không ngờ rằng hắn cũng có thực lực cường hãn như vậy.

Giờ đây hai người liên thủ, hắn không còn hy vọng chiến thắng.

Dưới ham muốn sống mãnh liệt, hắn dứt khoát chọn tiêu hao sức mạnh bản nguyên, cố gắng đột vây.

Màn sương mù dưới sự xông pha của khí huyết biến thành màu máu, gã khổng lồ khí huyết khổng lồ từ từ ngưng tụ, một chưởng đánh bay Phong Kỳ ra ngoài.

Nhìn gã khổng lồ khí huyết ngưng tụ từ khí huyết, vẻ mặt Phong Kỳ phức tạp.

Một cảnh tượng tương tự, đã từng xảy ra ở thành Cựu Nhật.

Lúc đó Mê Vụ Chi Chủ để cứu hắn, liều chết tiêu hao sức mạnh bản nguyên để giành cho hắn một tia sinh cơ.

Cảm xúc phức tạp dâng trào trong lòng nhưng hắn vẫn nghiến răng chọn lao về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Hết chương 933.

Chương 934. Sự Kháng Cự

Lúc này mà mềm lòng, chính là phản bội tất cả đồng hành trên con đường hy sinh này.

Trên người gánh vác hy vọng của mọi người, hắn phải nhẫn tâm giết chết Mê Vụ Chi Chủ, tuyệt đối không cho hắn bất kỳ cơ hội nào để trốn thoát.

Đối mặt với sự hợp sức ra tay của Phong Kỳ và Mộc Tinh, Mê Vụ Chi Chủ cố gắng bay lên trời nhưng lần nào cũng bị đánh tan, rồi lại tụ lại.

Sương máu tụ lại càng lúc càng khó khăn nhưng Mê Vụ Chi Chủ như một con sói đói vẫn đang giãy giụa trong cơn hấp hối.

Sự khao khát sống vô hạn, khiến hắn không cam lòng ngã xuống ở đây.

Trong lòng hắn có vô vàn hoài bão đối với tương lai, càng có nguyện vọng hồi sinh tộc nhân trong tương lai.

Mọi thứ vẫn chưa thực hiện được.

Nhưng lần này, đối mặt với sự hợp sức của Phong Kỳ và Mộc Tinh, hắn không có khả năng trốn thoát, huống hồ bên ngoài còn có Lữ Việt luôn sẵn sàng chờ lệnh.

Dưới thế công điên cuồng của Phong Kỳ và Mộc Tinh, tốc độ hồi phục của gã khổng lồ sương máu ngày càng suy yếu.

Cuối cùng, một phần cơ thể của gã khổng lồ sương máu không thể chống đỡ được nữa mà ngưng tụ.

Trong màn sương máu lượn lờ, thiếu niên tóc tím mắt tím nhìn chằm chằm họ một cách hung dữ, trong ánh mắt tràn đầy oán niệm.

"Ta sẽ không ngã xuống… sẽ không!"

Dưới một đòn tấn công mạnh mẽ khác của Mộc Tinh, ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ trở nên mơ hồ, gần như thì thầm cầu xin.

Trong lời nói tràn đầy sự lưu luyến vô hạn đối với "Sự sống."

Trong lúc ý thức mơ hồ, trong đầu hắn hiện lên từng cảnh tượng trước khi mở đường.

Như thể thời không đan xen, quá khứ như một thước phim lướt qua trong đầu.

Năm đó, hắn mặc một bộ chiến bào sương mù đứng trước ngai vàng sương mù, phía trước đèn đuốc sáng như ban ngày, vô số tộc nhân sương mù cúi đầu bái lạy.

Lúc đó, hắn đã thề với toàn tộc.

Phải dẫn dắt tộc nhân đứng trên đỉnh núi, cho đến khi thoát khỏi vòng luân hồi sinh tử, đón chào tương lai huy hoàng bất tử.

Lúc đó, lời hùng hồn tráng chí vẫn còn rõ mồn một.

Giờ phút sinh tử, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, vươn tay nắm lấy những vì sao trên trời, cố gắng nắm bắt lấy một tia sinh cơ xa vời, cơ thể lảo đảo như sắp ngã xuống bất cứ lúc nào.

"Gào!"

Như hồi quang phản chiếu, hắn nhìn lên bầu trời phát ra tiếng không khuất phục cuối cùng, thời gian như dừng lại tại khoảnh khắc này, khiến nội tâm Phong Kỳ không khỏi run rẩy.

Trong đầu hiện lên những năm tháng cùng Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành.

Từ tiền tuyến phủ đầy tuyết đến những ngày cùng nhau làm việc tại thành Lãnh Đông, rồi chuyển đến khu tiếp tế thành Cựu Nhật làm quen với chiến binh đánh cá cấp thấp, rồi đến đoàn chiến Tử Tinh… Cuối cùng là những năm tháng ở Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Mê Vụ Chi Chủ từng đứng trên đỉnh tòa nhà trụ sở Viện Nghiên cứu Hổ phách, chỉ vào mặt trời đỏ đang mọc mà nói với hắn:

"A Kỳ, tương lai ta leo lên đỉnh cao, bên cạnh ta chắc chắn có một chỗ dành cho ngươi."

Khi hắn hỏi Mê Vụ Chi Chủ vì sao lại cố chấp leo lên đỉnh cao, Mê Vụ Chi Chủ cười đáp:

"Trên đỉnh núi cao mới thấy được dòng sông cuồn cuộn, trên đỉnh núi cao mới cảm nhận được gió lớn thổi mạnh, ở đó có tự do chân chính mà ta muốn, không ai có thể quyết định tương lai của ta và tộc nhân của ta!"

Lúc đó, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ tràn đầy khát vọng với đỉnh cao.

Trên pháp trường, Mê Vụ Chi Chủ tắm máu chiến đấu đến trước mặt hắn, cõng hắn lên.

Khi hắn hỏi tại sao hắn lại đến, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười đáp:

"Tộc nhân của ta đều đã chết, hiện tại ngươi là người thân duy nhất của ta, ta đưa ngươi về nhà."

Cuối cùng, Mê Vụ Chi Chủ mang theo khát vọng vô hạn đối với sự sống, trong lúc nguy kịch, hắn run rẩy nói với hắn, thay hắn đi tiếp, đi chứng kiến đỉnh cao thực sự.

Hơn nữa, hắn còn dùng hơi thở cuối cùng để lưu lại cho hắn quỹ tích vận hành của Huyết Nhục Đỉnh.

Di nguyện cuối cùng trước khi chết, chỉ muốn hắn có thể đứng trên đỉnh cao, thay hắn ngắm nhìn phong cảnh trên đỉnh.

Không thể phủ nhận Mê Vụ Chi Chủ tàn nhẫn và vô tình, hắn còn có thể bất chấp thủ đoạn để đạt được lợi ích, coi mọi sinh mạng như quân cờ, có thể tùy ý điều khiển, hy sinh.

Nhưng hắn đối xử với tình cảm của mình lại chân thật đến vậy.

Đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ luôn mang trong lòng sự áy náy.

Lúc này nhìn thấy dáng vẻ bất lực và mơ hồ của hắn, trong lòng Phong Kỳ đau nhói.

Nhưng hắn vẫn chọn nhắm mắt lại vào lúc này.

Cú đấm như mặt trời rực lửa của Mộc Tinh cũng giáng xuống vào lúc này…

…

Ánh sáng màu ngọc bích tỏa ra ánh sáng rực rỡ, dần dần nuốt chửng cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ, cuối cùng bao phủ hoàn toàn hắn.

Năng lượng khủng khiếp tỏa ra bốn phía, cuốn theo gió lớn thổi về mọi hướng.

Sức mạnh hiện tại của Mộc Tinh đã không còn ở thời kỳ đỉnh cao.

Hết chương 934.

Chương 935. Hồi Ức Đau Đớn

Qua các tài liệu lịch sử có thể thấy, thời kỳ Mộc Tinh trưởng thành nhanh nhất là khoảng thời gian sau khi tốt nghiệp vào tiền tuyến.

Tiền tuyến quả thực rất tàn khốc.

Nhưng đối với Mộc Tinh có khả năng nuốt chửng để trở nên mạnh mẽ thì giống như một bãi săn.

Chất lượng thức ăn không thể so sánh với Tinh Thành Học Phủ.

Sức mạnh của cô cũng tăng lên nhanh chóng trong quá trình săn bắt liên tục.

Ở dòng thời gian trước, Mê Vụ Chi Chủ luôn chú ý đến Mộc Tinh đã từng không chỉ một lần cảm thán tốc độ tăng sức mạnh của Mộc Tinh, cảm thấy khoảng cách giữa hắn và Mộc Tinh ngày càng lớn.

Nhưng dù vậy, ở giai đoạn hiện tại, sức mạnh của Mộc Tinh vẫn áp đảo Mê Vụ Chi Chủ một cách không có gì phải bàn cãi.

Dưới sự liên thủ của Mộc Tinh và Phong Kỳ, sự giãy giụa của Mê Vụ Chi Chủ chỉ là vô ích.

Sương mù màu xám nhanh chóng tan đi, cuối cùng cú đấm giáng mạnh vào ngực Mê Vụ Chi Chủ, xuyên thủng lồng ngực đã không thể hóa thành sương mù.

Máu bắn tung tóe.

Mê Vụ Chi Chủ không thể tin nổi nhìn Mộc Tinh đang đứng trước mặt, trong mắt tràn đầy sự không cam lòng.

Mang theo hoài bão lớn lao mà đến nhưng không ngờ lại kết thúc một cách hèn mọn như vậy.

Ánh sáng trong mắt hắn dần tối đi, cuối cùng hắn mở to mắt mất đi hơi thở.

Phong Kỳ cũng mở mắt vào lúc này.

Hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ với vẻ mặt phức tạp, không nhịn được hít một hơi thật sâu.

Cảm giác này khiến hắn rất khó chịu.

Mê Vụ Chi Chủ đúng là phản diện điển hình trong lòng hắn, tàn nhẫn, xảo trá, đê tiện, vân vân.

Nhưng tình cảm của lão mê đối với hắn, hắn chưa từng nghi ngờ.

Xét từ góc độ đại nghĩa của nhân tộc, hắn làm đúng, đây là đại nghĩa diệt thân, vì sự trỗi dậy và phát triển của nhân loại mà dẹp bỏ một tảng đá cản đường.

Nhưng xét từ góc độ quan hệ của hai người.

Hành động này của hắn rõ ràng là sự phản bội trắng trợn.

Dường như phát hiện ra sự thay đổi cảm xúc của Phong Kỳ, Mộc Tinh lúc này rút nắm đấm phải về, theo ánh sáng màu ngọc lưu chuyển trên cơ thể, vết máu trên cánh tay phải tự động trượt xuống.

Lúc này, cô đỡ lấy thân thể Mê Vụ Chi Chủ đang ngã về phía trước.

“A Kỳ, ngươi định xử lý thế nào?”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã mất hơi thở, Phong Kỳ há miệng, định trả lời thì đột nhiên có biến cố xảy ra.

Chỉ thấy một khối cơ bắp mọc ra từ ngực bị thủng của Mê Vụ Chi Chủ, dường như đang cố gắng phục hồi cơ thể hắn.

Mộc Tinh cũng phát hiện ra sự thay đổi của cơ thể Mê Vụ Chi Chủ lúc này, ánh sáng màu đỏ lóe lên trong mắt, sau đó đưa tay đâm mạnh vào vị trí tim của Mê Vụ Chi Chủ.

Khi rút tay về, trong tay cô có thêm một viên đá quý màu máu bằng ngón tay cái.

"Đây là cái gì?"

Nhìn thấy viên đá quý màu máu này, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Hắn đột nhiên nghĩ đến nhiều chuyện kỳ lạ đã xảy ra với Mê Vụ Chi Chủ ở mốc thời gian trước.

Ở mốc thời gian trước, khi hắn tìm thấy Mê Vụ Chi Chủ, sinh cơ trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ đã cạn kiệt, hắn có thể chắc chắn rằng hắn đã chết hoàn toàn, ngay cả huyết hạch bản nguyên cũng đã vỡ nát, không thể phục hồi.

Lúc đó, hắn tưởng rằng tuyến phản diện đã thất bại sớm nên định bỏ đi.

Nhưng không ngờ trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên xuất hiện dấu hiệu của sự sống, huyết hạch bản nguyên vốn đã vỡ nát lại lành lại.

Khả năng tự phục hồi này rất kỳ lạ, cuối cùng khiến Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh thành công.

Lần thứ hai là ở ngôi làng bên ngoài thành Lãnh Đông, hắn gặp phải "Kiếm Thánh." thập hoang giả.

Lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ vừa mới hồi phục được chút ít, sức chiến đấu thậm chí còn không bằng hắn, hắn còn phải bảo vệ hắn.

Nhưng ngay khi hắn sắp không chống đỡ nổi, Mê Vụ Chi Chủ đã hồi phục được khá nhiều vết thương một cách kỳ lạ, cuối cùng giết chết Kiếm Thánh thập hoang giả.

Lần rõ ràng nhất là 1500 năm sau, trong cuộc tranh giành ý thức giữa Lâm Nhiễm và Mê Vụ Chi Chủ, cuối cùng Lâm Nhiễm đã giành chiến thắng.

Nhưng ý thức thể vốn đã bị đánh tan của Mê Vụ Chi Chủ lại kỳ lạ thay phục hồi.

Còn rất nhiều tình huống tương tự khác.

Ở mốc thời gian trước, hắn còn từng nói đùa với lão mê rằng, hắn có khuôn mẫu nhân vật chính, luôn có thể lật ngược tình thế.

Về vấn đề này, Mê Vụ Chi Chủ cũng từng phân tích nguyên nhân.

Hắn cho rằng, trong cơ thể mình có thể có một loại năng lượng kỳ lạ mà mình không nhận ra.

Loại năng lượng này dường như có thể thay đổi theo ý chí của hắn, mang lại cho cơ thể hắn một số phương diện tăng cường.

Còn loại năng lượng này là gì, Mê Vụ Chi Chủ cũng không nói rõ được.

Tóm lại, đằng sau việc Mê Vụ Chi Chủ gần như bất tử rõ ràng có một sức mạnh bí ẩn hỗ trợ.

Nhưng ở tuyến chiến đấu trước, Mê Vụ Chi Chủ lại vì cứu hắn mà chết trận ở thành Cựu Nhật, không còn xuất hiện tình huống hồi sinh trong nghịch cảnh nữa.

Hết chương 935.

Chương 936. Huyết Hạch Bản Nguyên

Vấn đề nằm ở đâu?

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên nghĩ đến bản nguyên của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc đó, để ngăn chặn sự truy sát của các thế lực ở thành Cựu Nhật, Mê Vụ Chi Chủ đã dung nhập bản nguyên của mình vào trong sương máu, giam giữ các thế lực, khiến chúng khó thoát ra trong thời gian ngắn.

Mê Vụ Chi Chủ cũng chính là vì mất đi huyết hạch bản nguyên nên mới tử trận.

Vậy nên… sức mạnh có thể khiến Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh một cách thần kỳ có ẩn giấu trong huyết hạch?

Ánh mắt Phong Kỳ lúc này hướng về viên đá quý màu máu trong tay Mộc Tinh.

Viên đá quý màu máu này hiển nhiên chính là huyết hạch bản nguyên của Mê Vụ Chi Chủ.

Theo lẽ thường, sau trận chiến cường độ cao vừa rồi, năng lượng máu trong huyết hạch đã cạn kiệt, màu sắc của viên đá quý cũng phải trở nên trong suốt.

Nhưng lúc này, huyết hạch bản nguyên vẫn đang tản ra năng lượng khí huyết nồng đậm.

Cộng thêm với cơ thể tự chữa lành nhanh chóng của Mê Vụ Chi Chủ vừa rồi, mãi đến khi Mộc Tinh lấy ra huyết hạch mới dừng lại, hắn cảm thấy suy đoán của mình có lẽ là đúng.

Trong huyết hạch của Mê Vụ Chi Chủ ẩn chứa năng lượng bí ẩn.

Đây mới là chìa khóa để Mê Vụ Chi Chủ liên tục hồi sinh.

“Mở ra xem thử!” Phong Kỳ lúc này lên tiếng.

Mộc Tinh không do dự, lập tức nắm chặt tay, toàn bộ sức mạnh trong cơ thể lập tức tụ về lòng bàn tay.

Sức mạnh nắm sắt như bùn dường như rơi vào thế giằng co với huyết hạch, bên trong liên tục có sức mạnh bí ẩn xuất hiện, chống lại sự phá hủy của Mộc Tinh đối với bản nguyên huyết hạch.

Trong lúc sức mạnh giằng co, trong mắt Mộc Tinh lóe lên ánh sáng màu đỏ.

Hơi thở của cô bắt đầu thay đổi, cảm xúc dần dâng cao.

Gào!

Khi cảm xúc đạt đến đỉnh điểm, trên đỉnh đầu cô đột nhiên xuất hiện hình bóng hung thú mơ hồ, ngửa mặt lên trời gầm lên, uy áp nhìn xuống thiên hạ ập đến.

“Rắc!”

Cùng với một tiếng vỡ giòn tan, huyết hạch bị sức mạnh cuồng bạo của Mộc Tinh bóp nát, bên trong xuất hiện một đoàn ánh sáng xanh nhạt.

“Học tỷ, bình tĩnh lại.”

Ngay khi sức mạnh của Mộc Tinh sắp tràn vào đoàn ánh sáng xanh nhạt, Phong Kỳ lên tiếng nhắc nhở.

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, ánh sáng màu đỏ trong mắt Mộc Tinh nhanh chóng tan đi, dần dần tỉnh táo lại từ trạng thái mất kiểm soát.

“Xin lỗi.”

“Không sao, so với trước đây, ngươi đã thành thạo hơn trong việc kiểm soát cảm xúc rồi, không còn xa nữa là có thể hoàn toàn kiểm soát cảm xúc.” Nhìn Mộc Tinh vẻ mặt áy náy, Phong Kỳ lập tức mỉm cười.

“Vâng.” Mộc Tinh ngoan ngoãn gật đầu, sau đó mở lòng bàn tay, đưa đoàn ánh sáng xanh nhạt đến trước mặt hắn:

“A Kỳ, đây là cái gì?”

“Không rõ nhưng ta nghi ngờ đây có thể là một vật phẩm kỳ tích.”

Nghe hắn giải thích, trong mắt Mộc Tinh hiện lên vẻ tò mò.

Mặc dù vẫn luôn nghe Phong Kỳ nói nhưng đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy vật phẩm kỳ tích.

Nhìn vào đoàn ánh sáng xanh nhạt tỏa sáng trong lòng bàn tay Mộc Tinh, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hắn suy đoán đoàn ánh sáng xanh nhạt này là vật phẩm kỳ tích, không phải là vô căn cứ.

Ở tuyến phản diện trước, trong những ngày hắn và lão mê cùng nhau trưởng thành, lão mê đã không ít lần bị thích khách da xanh ám sát.

Trong số những thông tin đã biết, thích khách da xanh chỉ ra tay với những sinh vật sở hữu vật phẩm kỳ tích.

Lão mê hiển nhiên không biết điều này nhưng hắn đã trải qua nhiều dòng thời gian nên rất rõ ràng.

Lúc đó hắn đã từng đoán rằng, trên người lão mê có lẽ có vật phẩm kỳ tích.

Hơn nữa, lão mê còn không biết mình có vật phẩm kỳ tích.

Bởi vì lão mê vẫn luôn cho rằng mảnh Huyết Thạch tàn khuyết cướp được trong nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch mới là

vật phẩm kỳ tích đầu tiên hắn có được.

Tổng hợp tất cả các manh mối, Phong Kỳ cảm thấy mình có lẽ đã tìm ra đáp án.

Trong cơ thể lão mê có vật phẩm kỳ tích, chính là đoàn ánh sáng xanh nhạt trong lòng bàn tay Mộc Tinh, nó vẫn luôn ẩn giấu trong huyết hạch bản nguyên của Mê Vụ Chi Chủ.

Đây cũng là lý do khiến thích khách da xanh nhiều lần ám sát Mê Vụ Chi Chủ.

Mục tiêu thực tế chính là vật phẩm kỳ tích trong cơ thể lão mê, tức là đoàn ánh sáng xanh nhạt.

Còn về công dụng của vật phẩm kỳ tích này, hắn nghi ngờ nó liên quan đến ý chí, có thể dùng ý chí tạo ra sức mạnh từ hư không.

Ý chí bất khuất trước cái chết của lão mê, cộng thêm vật phẩm kỳ tích này, mới khiến hắn lần lượt hồi sinh từ cõi chết.

Nhưng đây cũng chỉ là suy đoán của hắn, đáp án cụ thể là gì, mọi thứ vẫn phải chờ nghiên cứu phát hiện sau này.

Nhận lấy đoàn ánh sáng xanh nhạt từ tay Mộc Tinh, hắn cẩn thận quan sát, trong lòng lại nảy sinh một nghi vấn.

Tại sao vật phẩm kỳ tích này lại ở trong cơ thể lão mê nhưng lão mê lại không biết?

Câu hỏi này khiến hắn chìm vào suy tư.

Hết chương 936.

Chương 937. Vật Phẩm Kỳ Tích

Cẩn thận quan sát đoàn ánh sáng xanh nhạt trong tay, trong đầu hắn đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Hắn nhớ đến lúc trước khi hỏi lão mê về nguồn gốc của vật phẩm kỳ tích, lão mê đã đưa ra một phỏng đoán.

Hắn nói vật phẩm kỳ tích rất có thể là do sức mạnh bản nguyên của trụ thần tiến hóa thành.

Chỉ có trụ thần mới sở hữu sức mạnh siêu thoát khỏi quy luật tự nhiên.

Nhưng về tính xác thực của phỏng đoán này, lão mê cho biết đó hoàn toàn chỉ là suy nghĩ của mình, căn bản không có bất kỳ căn cứ nào để chứng minh.

Bây giờ nghĩ lại, hắn cảm thấy phỏng đoán của lão mê có lẽ là đúng.

Lão mê từng nói, sự trỗi dậy của tộc Mê Vụ của bọn họ có liên quan đến một vị lão tổ tông.

Lão tổ tông sáng lập ra tộc Mê Vụ đời đầu vốn là nô lệ khổ sai của một cường tộc trong lĩnh vực, ý nghĩa sống của hắn chỉ là đào quặng trong hầm mỏ linh thạch tối tăm không thấy ánh mặt trời, cung cấp nguồn tài nguyên linh thạch liên tục cho cường tộc đã bắt hắn làm nô lệ.

Cho đến một ngày, lão tổ tông của hắn vô tình đào được một khối quặng còn sót lại máu của trụ thần.

Lão tổ tông của hắn không cưỡng lại được sự cám dỗ của sức mạnh trụ thần, tiến lên húp một ngụm, từ đó có được một phần sức mạnh của trụ thần.

Sự phát triển sau đó giống như khuôn mẫu của nhân vật chính.

Hắn một đường tiến lên, sáng lập ra tộc Mê Vụ, dẫn dắt tộc nhân đánh bại cường tộc từng bắt hắn làm nô lệ, thời kỳ đỉnh cao đã thống trị vài thế giới lĩnh vực, có rất nhiều tộc đàn trở thành nô lệ của tộc Mê Vụ.

Như vậy có thể thấy, trong huyết mạch của tộc Mê Vụ có khả năng ẩn chứa sức mạnh của trụ thần.

Hơn nữa, sức mạnh này rất khó biểu hiện ra ngoài.

Lão mê và vị lão tổ tông đời đầu cách nhau N đời nhưng cũng có khả năng thừa kế sức mạnh của trụ thần, hơn nữa, giọt máu bản nguyên đó cuối cùng đã tiến hóa thành đoàn ánh sáng xanh nhạt trong tay hắn hiện tại qua từng thế hệ truyền thừa, tức là tiến hóa thành vật phẩm kỳ tích.

Nếu phỏng đoán này đúng.

Thì cũng giải thích được tại sao lão mê không biết mình có vật phẩm kỳ tích trong cơ thể.

Dù sao thì vật phẩm kỳ tích tồn tại dưới hình thức truyền thừa huyết mạch, khi hắn sinh ra thì nó đã tồn tại, cùng hắn lớn lên, không phải cấy ghép từ bên ngoài, hoàn toàn là hai khái niệm với Huyết Thạch hắn có được sau này.

Lúc đó, Thành Cựu Nhật Mê Vụ Chi Chủ vứt bỏ huyết hạch bản nguyên, dẫn hắn rời khỏi Thành Cựu Nhật, điều này cũng khiến Mê Vụ Chi Chủ mất đi sự gia trì của sức mạnh bí ẩn, từ đó tử vong.

Nếu phỏng đoán này là thật thì lúc đó nếu Mê Vụ Chi Chủ không chọn vứt bỏ huyết hạch, có lẽ hắn thực sự sẽ không chết, cho dù bị thương nặng đến đâu thì cũng có khả năng lớn là sẽ hồi sinh.

Nhưng đây chỉ là phỏng đoán của hắn dựa trên thông tin tình báo hiện có.

Đáp án cụ thể vẫn phải thông qua quá trình xác minh sau này mới biết được.

Lúc này, hắn nắm chặt đoàn ánh sáng xanh nhạt trong tay, sau đó nhìn về phía thi thể Mê Vụ Chi Chủ đã không còn dấu hiệu của sự sống.

Tiến lên hai bước, hắn nhận lấy Mê Vụ Chi Chủ từ tay Mộc Tinh.

…

Một ngày sau, sâu trong khu rừng tuyết cách khu tiếp tế cũ 31 km.

Tuyết rơi dày đặc, đè cong cành cây gần đó.

Khu vực xung quanh phủ đầy tuyết trắng, phản chiếu ánh sáng của những vì sao lấp lánh trên bầu trời.

Tuyết tích tụ sâu trong khu rừng tuyết đã được dọn sạch, những cây cối xung quanh cũng bị chặt phá, dọn sạch một khoảng đất trống.

Một tấm bia đá dựng ở trung tâm khoảng đất trống, trên đó khắc bốn chữ lớn Mê Vụ Chi Chủ, dòng chữ cuối cùng là,

Huynh đệ: Phong Kỳ.

Trước bia mộ, lửa trại bập bùng, Phong Kỳ bẻ cành cây thỉnh thoảng cho vào lửa trại.

Mộc Tinh và Lữ Việt đứng cách hắn không xa, lặng lẽ nhìn hắn.

Cành cây phát ra tiếng "Lách tách." khi bị lửa đốt.

Lúc này, trước bia mộ bày đầy các loại trái cây, thức ăn.

Những thức ăn này đều là hắn mua từ khu tiếp tế, dùng để cúng tế Mê Vụ Chi Chủ.

Ở dòng thời gian trước, lão mê từng cười nói với hắn.

Tộc Mê Vụ của bọn họ có một truyền thống, rất giống với loài người.

Đó là thờ cúng tổ tiên và người thân đã khuất, dùng thức ăn để cúng tế người thân đã khuất.

Lão mê còn nói, cái chết không phải là sự tan biến thực sự, mà là bị lãng quên.

Thường xuyên thờ cúng tổ tiên và người thân đã khuất, chính là để không quên dấu vết tồn tại của họ, như vậy linh hồn của họ sẽ không biến mất, luôn bảo vệ sự phát triển của tộc đàn.

Ngoài ra, trong lễ cúng tế của tộc Mê Vụ còn có một quy tắc.

Ăn đồ cúng của người được cúng tế.

Làm như vậy có hai ý nghĩa.

Một là, sau khi ăn đồ cúng, sẽ nhận được sự che chở của người thân, đồng tộc đã khuất.

Hai là, chia sẻ thức ăn với người đã khuất, là sự tôn trọng đối với người đã khuất.

Hết chương 937.

Chương 938. Phong Tục Cúng Tế

Vì vậy, sau mỗi lần cúng tế, tộc Mê Vụ đều sẽ ăn đồ cúng một cách ngon lành, không khí vui vẻ, bởi vì họ luôn tin rằng người thân đã khuất vẫn còn tồn tại, chỉ là đổi một hình thức khác để ở bên cạnh.

Không thể để người đã khuất cảm thấy bị đối xử khác biệt.

Lúc này, Phong Kỳ lấy tiền giấy từ trong ba lô ra, bắt đầu ném vào lửa trại.

"Lão mê, ở dòng thời gian này, ta có lỗi với ngươi, ta sẽ đốt nhiều tiền giấy cho ngươi, mặc dù ta không biết có địa phủ hay không nhưng dù sao thì cũng phòng ngừa trước vậy…"

Vừa lẩm bẩm, hắn vừa đốt hết số tiền giấy đã chuẩn bị thành tro.

Tro xám bay lơ lửng, hòa vào những bông tuyết trắng, bầu không khí trở nên có phần nặng nề.

Nhìn Phong Kỳ đang lẩm bẩm một mình, Mộc Tinh và Lữ Việt đứng cách đó không xa, vẻ mặt nghiêm trọng.

Mặc dù họ không trải qua dòng thời gian đó nhưng họ hiểu rằng ở dòng thời gian đó, lão mê đã hy sinh rất nhiều vì Phong Kỳ.

Ba tiếng trôi qua.

Khi Mộc Tinh và Lữ Việt chuẩn bị tiến lên để Phong Kỳ rời đi thì họ thấy Phong Kỳ đưa tay lấy đồ cúng đặt trước bia mộ Mê Vụ Chi Chủ, ăn ngấu nghiến, trên mặt nở nụ cười.

Mộc Tinh:…

Lữ Việt:…

Họ không biết về phong tục cúng tế của tộc Mê Vụ nên nhất thời ngây người.

Trong phong tục cúng tế của Tinh Thành, ăn đồ cúng là hành động bất kính với người đã khuất, huống hồ Phong Kỳ lúc này còn ăn với vẻ mặt tươi cười.

“Huynh đệ này… tốt thật?” Lữ Việt vẫn luôn im lặng thốt ra vài chữ.

“Có lẽ đây là phong tục của tộc Mê Vụ… Dù sao thì A Kỳ chắc chắn là huynh đệ tốt.” Mộc Tinh ngượng ngùng giải thích.

…

Mê Vụ Chi Chủ dù sao cũng là Sinh Vật Trận Địa, không đủ tư cách vào khu lăng mộ của Lãnh Đông Thành.

Tất nhiên, càng không đủ tư cách vào nghĩa trang liệt sĩ.

Chôn cất Mê Vụ Chi Chủ ở khu vực của con người cũng không thích hợp.

Phong Kỳ hiểu rõ điều này.

Vì vậy, hắn đã chọn chôn cất Mê Vụ Chi Chủ trong khu rừng tuyết bên ngoài Lãnh Đông Thành và dựng cho hắn một tấm bia mộ.

Gió đêm thổi mạnh, thổi tắt lửa trại.

Phong Kỳ đứng trước bia mộ của Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng nghĩ về chuyện cũ.

Những năm tháng cùng Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành, Mê Vụ Chi Chủ đã dạy hắn rất nhiều điều.

Trước khi gặp lão mê, trong lòng hắn, kẻ phản diện là hiện thân của cái ác.

Nhưng ở dòng thời gian phản diện trước, hắn đã thấy được sự đấu tranh, kiên định, lý tưởng trong lòng lão mê, cũng như khát vọng dẫn dắt tộc nhân trỗi dậy.

Trách nhiệm, tình thân, tình bạn… mặc dù là phản diện nhưng hắn cũng sở hữu đủ loại phẩm chất tính cách mà con người gọi là tốt đẹp.

Nói cho cùng, chỉ là lập trường khác nhau.

Ở dòng thời gian đó, lão mê đã tặng hắn hai thứ.

Sau khi bị đứt cánh tay, lão mê đã tặng hắn một cánh tay màu máu hoàn toàn mới, thứ còn lại là Vòng Tay Kỳ Tích mà họ liều chết cướp được từ lĩnh vực của Hắc Tuyệt.

Lão mê từng nói, đứt cánh tay tái sinh là tương lai tươi sáng, Vòng Tay Kỳ Tích là có phúc cùng hưởng.

Nhưng hắn vẫn luôn cho rằng tình cảm của lão mê có giới hạn.

Dù thế nào đi chăng nữa, với tính cách luôn lấy sự ổn định làm trọng của hắn, khi thực sự phải từ bỏ, hắn vẫn sẽ chọn từ bỏ.

Ví dụ như khi hắn bị đưa lên pháp trường Thành Cựu Nhật.

Hắn từng kiên định cho rằng lão mê sẽ báo thù cho hắn nhưng tuyệt đối sẽ không đến cứu hắn.

Điều này không giống lão mê.

Nhưng lão mê thực sự đã đến.

Lúc đó, hắn đã rất cảm động.

Cuối cùng, lời dặn dò của lão mê trước khi chết, mang theo khát vọng sống và kỳ vọng vào hắn.

Dường như muốn truyền lại ước mơ trong lòng mình cho hắn.

Đối với lão mê, hắn có lòng muốn thay đổi nhưng không phải ở dòng thời gian này.

Nếu có thể kéo lão mê vào phe loài người, với sự hiểu biết của hắn về lão mê, chắc chắn sẽ mang lại sự trợ giúp to lớn cho loài người.

Điều đáng sợ nhất của lão mê chưa bao giờ là sức chiến đấu của hắn, mà là trí tuệ và mưu lược của hắn.

Trong lịch sử có rất nhiều cường giả.

Diệp Hoàng, Thập Hoang Kiếm Thánh, Mộc Tinh, Lữ Việt, Mộ Trảo, v.v.

Nhiều cường giả trong lịch sử đã từng để lại những chương sử thi của riêng mình trong lịch sử nhưng cũng đã chấm dứt ở trang sử thuộc về mình.

Chỉ có Mê Vụ Chi Chủ là cuối cùng sống sót đến 1500 năm sau, vẫn tồn tại trên thế gian.

Nói hắn là người chiến thắng cuối cùng, không hề quá lời.

Ít nhất là trong những cảnh tương lai mà hắn nhìn thấy, Mê Vụ Chi Chủ là người duy nhất thành công.

Dù sao thì sống mới là chiến thắng.

Nếu có thể liên minh với lão mê, chắc chắn sẽ giúp ích rất lớn cho toàn bộ phe loài người.

Nhưng muốn liên minh thì còn quá sớm, còn nhiều điều kiện tiên quyết cần giải quyết.

Tuy nhiên, những vấn đề này đều không nằm trong sự cân nhắc của hắn.

Trên tuyến chiến đấu này, hắn chỉ cần đi tốt con đường của mình là được.

Hết chương 938.

Chương 939. Tái Ngộ Huynh Đệ

“Lão mê, ăn cũng gần xong rồi, huynh đệ ta đi trước, nếu năm sau còn sống, sẽ lại đến thăm ngươi.”

Sau khi nhìn sâu vào bia mộ một lần nữa, Phong Kỳ quay người rời đi.

Mộc Tinh và Lữ Việt thấy vậy, lập tức đi theo sau hắn.

Những bóng người dần đi xa, dần bị gió tuyết che khuất, không thấy dấu vết…

Xử lý xong hậu sự của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ, Mộc Tinh và Lữ Việt lên máy bay đến Tinh Thành.

Bây giờ Mê Vụ Chi Chủ đã chết, mối nguy tiềm ẩn trong tương lai của Tinh Thành đã được loại trừ.

Diễn biến của tuyến chiến đấu cũng sẽ đi vào đúng hướng.

Cuộc chiến tàn khốc đã sẵn sàng, chỉ chờ thời cơ chín muồi.

Hiện nay, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã trốn vào căn cứ bí mật, tách biệt với thế giới bên ngoài, Phong Kỳ không còn lo lắng gì nữa.

Phong Kỳ đã sắp xếp rất rõ ràng cho kế hoạch tiếp theo.

Đối nội.

Liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực đã quy phục, hắn không cần lo lắng tình hình liên quan đến Tinh Thành bị các thế lực bên ngoài nắm được nên hắn không cần lo lắng sự phát

triển nhanh chóng của tổ chức Bình Minh sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực bên ngoài.

Trong vài tháng tới, tổ chức Bình Minh sẽ bước vào trạng thái phát triển với tốc độ cao.

Lấy Viện Nghiên cứu Hổ Phách làm nòng cốt, tổ chức Bình Minh liên tục chiêu mộ những người có hiểu biết, mở rộng ảnh hưởng của tổ chức Bình Minh.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng không còn sử dụng toàn bộ nguồn lực vào nghiên cứu công pháp, thuật pháp nữa.

Sử dụng phần lớn nguồn lực để bồi dưỡng nhân tài chiến đấu mới là chủ đề chính của sự phối hợp giữa các tổ chức trong Tinh Thành tiếp theo.

Dù sao thì nghiên cứu các dự án về phương diện tu luyện, về bản chất là để cân nhắc từ góc độ lâu dài, bồi dưỡng ra nhiều chiến sĩ ưu tú và mạnh mẽ hơn.

Nhưng tuyến chiến đấu này không có sự cân nhắc lâu dài, chỉ tranh thủ từng ngày.

Tất cả những người biết được sự thật đều hiểu một đạo lý, họ đều sẽ trở thành bàn đạp trên con đường đi đến lý tưởng.

Hy sinh là điều tất yếu.

Ý nghĩa của tổ chức Bình Minh cũng thay đổi trong thời gian này.

Mọi người dần hiểu ra rằng "Bình Minh." không phải là một tổ chức, mà là một mục tiêu chung.

Như viện trưởng già của Tinh Hồng đã nói, hắn cũng là một thành viên của tổ chức Bình Minh, toàn thể nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều là thành viên của tổ chức Bình Minh, tất cả những người đồng hành cũng là thành viên của tổ chức Bình Minh.

Vì vậy, tổ chức Bình Minh giống như một liên minh mục tiêu chung hơn.

Trong thời gian này, ảnh hưởng của tổ chức Bình Minh tăng lên rất nhiều.

Chỉ trong vòng năm tháng, Phong Kỳ đã hoàn thành việc liên kết giữa các thế lực bên trong Tinh Thành.

Quân đội, Viện Nghiên cứu Hổ Phách và các tổ chức, cơ quan nhỏ khác, liên kết tất cả các tổ chức có ảnh hưởng lại với nhau.

Để đảm bảo sự hợp tác diễn ra hiệu quả, Phong Kỳ đã đề xuất kết nối cơ sở dữ liệu của các thế lực lớn với nhau.

Tức là xây dựng một cơ sở dữ liệu hoàn toàn mới, không còn thiết lập các khu vực quyền hạn nội bộ giữa các bên.

Việc làm này tiềm ẩn một mối nguy hiểm.

Nếu bên trong có thế lực lĩnh vực ngầm chưa bị phát hiện thì nhiều tài liệu bí mật bên trong sẽ bị thế lực lĩnh vực ngầm này biết được.

Vì vậy, Phong Kỳ đã thiết lập chế độ quyền hạn.

Trong bối cảnh chia sẻ tài liệu, thiết lập chế độ quyền hạn theo bậc thang, trong đó tổ chức Bình Minh, quân đội Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ Phách là bậc quyền hạn đầu tiên, có thể xem tất cả tài liệu.

Quyền hạn của các tổ chức khác được sắp xếp theo thứ tự từ trên xuống.

Nhưng các tài liệu cùng bậc được chia sẻ hoàn toàn, không còn thiết lập phòng tuyến.

Trước hết, việc làm này mang lại lợi ích là các tổ chức trong Tinh Thành sẽ được hỗ trợ phát triển.

Nhiều tài liệu trước đây không thể xem được thì giờ đây có thể xem và lấy được, bao gồm cả tài liệu mật.

Nhưng điều mà Phong Kỳ quan tâm nhất vẫn là làm thế nào để tập hợp lực lượng chiến đấu.

Trên tuyến chiến đấu, rõ ràng lực lượng chiến đấu phải được đặt lên hàng đầu.

Hắn cảm thấy chỉ riêng lực lượng quân đội là chưa đủ.

Dù sao thì thành phố Tương Lai cũng có lực lượng quân đội, cộng thêm nhiều loại vũ khí công nghệ cao, Tinh Thành rất khó giành chiến thắng trên sân nhà của kẻ thù.

Mặc dù trong thành phố Tương Lai có Lý Tinh Thần làm nội ứng.

Nhưng lực lượng quân đội của thành phố Tương Lai vẫn luôn nằm trong tay Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học.

Giao tranh trên sân nhà, quân đội Tinh Thành không có khả năng chiến thắng.

Phong Kỳ nghĩ đến các thế lực ngầm khác của loài người để nhanh chóng nâng cao lực lượng chiến đấu của Tinh Thành.

Bây giờ hắn có trong tay một danh sách các thế lực ngầm của loài người.

Trong số đó, có 13 thế lực được xác định là đáng tin cậy, hắn không thể hoàn toàn đảm bảo các thế lực còn lại có đáng tin cậy hay không.

Hết chương 939.

Chương 940. Cuộc Chiến Lớn

Danh sách này có được từ tuyến kháng chiến trước đây.

Trên dòng thời gian đó, hắn thành lập tổ chức Bình Minh và chọn cách công khai sự thật bị che giấu với mọi người.

Tiết lộ sự thật rằng xã hội loài người đã thiên sang bách khổng trước mắt mọi người, cố gắng đánh thức mọi người, tiến hành phản công chống lại các thế lực lĩnh vực ngầm.

Nhưng những gì hắn nói cuối cùng đã trở thành "Lời đồn thổi gây hoang mang", dưới ảnh hưởng của Viện nghiên cứu khoa học, rất dễ dàng bị đè bẹp.

Nhưng vẫn có một số thế lực ngầm của loài người chọn cách đứng ra.

Tổ chức Bát Nhã đứng sau hòa thượng là một trong số đó.

Khi hắn bị đưa lên đoạn đầu đài, có 13 thế lực chủ động đứng ra.

Hầu hết các tổ chức khác đều đứng ra sau đó.

Trong số các thế lực đứng ra sau đó, có Viện Nghiên cứu Hổ Phách bị Mê Vụ Chi Chủ kiểm soát.

Hành động khiêu khích của Lão Mê hoàn toàn là hành động thừa nước đục thả câu, không thể chứng minh hắn là thế lực ngầm của loài người.

Vì vậy, Phong Kỳ mới cho rằng 13 thế lực đứng ra đầu tiên là đáng tin cậy.

Dù sao thì khi đó, áp lực mà những thế lực này phải đối mặt khi đứng ra là không thể tưởng tượng được, rất có khả năng sẽ bị tập trung tiêu diệt.

Còn những thế lực xuất hiện sau đó, chắc chắn có rất nhiều thế lực có suy nghĩ giống Lão Mê, chỉ muốn thuận nước đẩy thuyền tiêu diệt một đối thủ tiềm tàng mà thôi.

Tóm lại, Phong Kỳ quyết định trước tiên sẽ thu hút 13 thế lực có tên trong danh sách.

Còn lại, những thế lực ở giữa đáng tin cậy và không đáng tin cậy, tạm thời đều coi là không đáng tin cậy.

Sau khi lập kế hoạch phát triển tiếp theo, Phong Kỳ đã cử hòa thượng, Dương Tiểu Tâm, Thái Quả, Lâm Nhiễm đi chiêu mộ 13 thế lực có tên trong danh sách.

Một tháng sau, Phong Kỳ nhận được một tin tốt.

Tin tức này do hòa thượng mang về.

Chiến đoàn Bát Nhã quyết định chuyển từ khu tiếp tế phía Bắc cũ đến Tinh Thành, chính thức gia nhập tổ chức Bình Minh, trở thành một thành viên của tổ chức.

Là một trong mười chiến đoàn lớn, chiến đoàn Bát Nhã có thực lực vô cùng mạnh mẽ.

Nhận được tin này, Phong Kỳ càng tự tin hơn vào cuộc chiến chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

Trong vài tháng tiếp theo, tin tốt liên tiếp đến.

Những thế lực ngầm của loài người này sở dĩ chọn cách ẩn núp, đều là vì biết được sự thật nhưng không dám tiết lộ sự thật.

Phong Kỳ hoàn toàn hiểu suy nghĩ của họ.

Sự thật là một con dao hai lưỡi, khi sự thật đen tối hoàn toàn bị phơi bày, những điểm sáng trong bản chất con người cũng sẽ bộc lộ.

Trong thời gian đó, chắc chắn sẽ có người đứng ra, nhiệt huyết lựa chọn không thỏa hiệp, lựa chọn tiếp tục đấu tranh, muốn mở ra một con đường lý tưởng cho loài người.

Thậm chí trong thời gian đó còn có thể sinh ra nhiều nhân kiệt, anh hùng đủ để ghi vào sử sách.

Lịch sử có thể chứng minh, nơi nào có áp bức, nơi đó có phản kháng.

Nhưng những thế lực ngầm của loài người này hiểu rõ hơn một điều, việc lựa chọn công khai sự thật với mọi người về bản chất là một canh bạc.

Thực lực của địch và ta quá chênh lệch.

Giả sử thất bại thì tương lai của toàn thể loài người sẽ mất hết.

Hành động này ảnh hưởng quá lớn, họ làm sao dám đứng ra tuyên bố sự thật.

Huống hồ, ngay cả khi tuyên bố sự thật cũng chưa chắc có hiệu quả, dù sao thì các thế lực lĩnh vực ngầm cũng đã thâm nhập vào mọi mặt của xã hội loài người, ảnh hưởng rất lớn.

Nhiều nguyên nhân chồng chéo lên nhau, những thế lực ngầm của loài người này chỉ có thể lựa chọn nhẫn nhịn.

Họ không dám đánh cược, càng không dám đánh cược.

Lúc này, biết được sự xuất hiện của tổ chức Bình Minh, giống như một tia sáng trong bóng tối, mang đến cho họ một tia hy vọng trong tuyệt vọng.

Đối với việc các thế lực ngầm của loài người lần lượt đến Tinh Thành, gia nhập tổ chức Bình Minh, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

Trải nghiệm trên nhiều dòng thời gian khiến hắn hiểu rằng, đây là điều tất yếu.

Việc những thế lực ngầm của loài người này gia nhập cũng chứng minh rằng hắn vẫn luôn không cô đơn.

…

Ngay khi Phong Kỳ đang chuẩn bị cho cuộc đối đầu tiếp theo với Viện nghiên cứu khoa học.

Phía Tây Tinh Thành.

Là một trong bốn khu thành phố lớn của Tinh Thành, các ngành công nghiệp của khu vực phía Tây chủ yếu là ngành năng lượng, cung cấp điện và các nguồn năng lượng khác cho các khu vực khác.

Các viện nghiên cứu linh tài liên quan đến năng lượng cũng đều nằm ở khu vực phía Tây.

Ví dụ, quặng linh mới sản xuất từ lĩnh vực sẽ được chuyển đến một số Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở khu vực phía Tây để phân tích, nghiên cứu, phân tích các thuộc tính chi tiết rồi nhập vào cơ sở dữ liệu, trở thành một phần của đồ giám tài nguyên.

Xét về mặt lịch sử, những Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên này đã đóng góp to lớn cho sự phát triển xây dựng của loài người.

Nhà máy điện linh thạch đầu tiên của nền văn minh loài người chính là do "Viện Nghiên Cứu Tinh Năng" ở khu vực phía Tây Tinh Thành quy hoạch xây dựng.

Hết chương 940.

Chương 941. Nhạc Sĩ Tóc Bạc

Lúc này, trên đỉnh một tòa tháp năng lượng ở khu vực phía Tây.

Một sinh vật giống người có mái tóc dài màu bạc trắng đang ngồi trên đỉnh cần cẩu, thổi một loại nhạc cụ giống như sáo, ánh mắt lơ đãng nhìn về phía mặt trời lặn ở chân trời.

Điệu nhạc du dương trầm bổng, như tiếng đàn trời, như kéo động ánh hoàng hôn.

Khi tiếng nhạc dừng lại, ánh hoàng hôn cũng tan biến ở bầu trời phía Tây.

Ngay lúc này, không khí xung quanh cậu bé đột nhiên bị bóp méo, sau đó một bóng người rơi xuống bên cạnh cậu bé tóc bạc.

Người đến là một cô gái giống người cũng có mái tóc dài màu bạc trắng, cô cúi người ngồi xuống, đưa tay xoa đầu cậu bé tóc bạc, mỉm cười nói:

“Nghĩ gì vậy?”

“Chúng ta bao giờ mới có thể trở về?” Cậu bé tóc bạc ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt non nớt hiện lên một tia buồn phiền.

“Ta đã nói với ngươi nhiều lần rồi, chúng ta sẽ không trở về nữa.” Nói đến đây, cô gái tóc bạc dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

“Nhưng tương lai sẽ có một ngày, chúng sẽ đến, đến lúc đó chúng ta có thể đoàn tụ.”

“Bao giờ?” Trong lúc nói chuyện, trên khuôn mặt cậu bé tóc bạc hiện lên một tia mong đợi.

“Khi thời cơ chín muồi.”

“Bao giờ thì thời cơ chín muồi, chúng ta còn phải đợi bao lâu nữa?”

Đối mặt với câu hỏi, cô gái tóc bạc lại xoa đầu cậu bé, mỉm cười nói:

“Đây là chuyện lớn liên quan đến tương lai của tộc ta, đừng tùy hứng, chỉ khi thời cơ chín muồi, chúng mới có thể đến cả tộc, sau đó có được điểm khởi đầu phát triển cao hơn, chúng ta đang nỗ lực vì điều đó.”

“Tại sao chúng không thể cùng chúng ta đến?”

“Bởi vì trên đường đi rất nguy hiểm, đến cả tộc chính là cược toàn bộ tương lai của cả tộc, nếu gặp phải những kẻ cản đường có thực lực đáng sợ, tộc ta có khả năng bị diệt vong hoàn toàn.”

Cậu bé tóc bạc nghe vậy, gật đầu như hiểu như không, sau đó tiếp tục hỏi:

“Tại sao chúng ta không gặp phải kẻ cản đường?”

“Bởi vì chúng ta chia thành nhiều nhóm, đi những tuyến đường khác nhau, đội của chúng ta rất may mắn, không gặp phải kẻ cản đường nào đã đến được thế giới này.” Cô gái tóc bạc rất kiên nhẫn giải thích.

“Tại sao chúng ta đến đây lại phải gây ra cảnh giết chóc, chẳng lẽ chắc chắn phải làm hại họ sao?” Trong lúc nói chuyện, cậu bé nhìn về phía những công nhân đang bận rộn dưới chân tháp năng lượng.

“Tiểu Kỳ, với tư cách là tiên phong đến thế giới này, ngươi phải hiểu rằng ngươi gánh vác tương lai của cả tộc, bây giờ thế giới của chúng ta đang gặp phải cuộc khủng hoảng chưa từng có, đại thế bất cứ lúc nào cũng có thể giáng xuống nuốt chửng thế giới của chúng ta, chúng ta không còn đường nào để đi, thế giới này chính là nơi cư trú tương lai của chúng ta, cũng là nơi đệm cuối cùng của chúng ta khi đối mặt với đại thế giáng xuống.”

“Muốn sống thì phải dọn sạch những phiền phức không cần thiết, những con người này sống không có gì sai, sai ở chỗ cản trở bước tiến của tộc ta, mà Tinh Thành cũng sẽ là nơi cư trú tương lai của tộc ta, càng là nền tảng cho chúng ta bố trí tương lai.”

“Muốn tộc nhân sống, hay muốn bọn họ sống, chỉ có thể chọn một trong hai… Vậy nên nói cho ta biết, ngươi chọn thế nào?”

Cậu bé nghe vậy, trầm ngâm suy nghĩ, cuối cùng ngoan ngoãn gật đầu.

Ánh mắt hắn lúc này trở nên kiên định.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời lần nữa, một vầng trăng khuyết sáng trong treo lơ lửng trên chân trời.

Cậu bé tóc bạc lại giơ nhạc cụ giống như sáo lên thổi, chỉ là lần này trong tiếng nhạc lại mang theo một tia sát khí.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phòng huấn luyện.

Phong Kỳ ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm chặt hai mắt, trước mặt đặt bức tượng ngọc của hắn.

Trong lúc thiền định, sự liên hệ tín ngưỡng với một bản thể khác của hắn chậm rãi sâu sắc hơn.

Bức tượng ngọc này vốn được đặt ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhưng trước khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ẩn thế đã được chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Dù sao thì sự tăng trưởng thực lực tiếp theo của hắn không thể tách rời khỏi năng lực thiên phú có được nhờ sự liên hệ tín ngưỡng.

Khi hắn mở mắt ra, ý quyền cuồn cuộn hóa thành cuồng phong hữu hình, thổi bay bộ võ phục rộng thùng thình trên người hắn.

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, bước tới vách ngăn của phòng huấn luyện.

Hơn một năm qua, sự phát triển chiến lực của Tinh Thành đã đi vào quỹ đạo.

Quân đội Tinh Thành đã trở thành xưởng sản xuất chiến lực của tổ chức Bình Minh, 68% tài nguyên linh tính của Tinh Thành đều được chuyển vào quân đội, dùng để huấn luyện và tăng trưởng của binh lính.

Để binh lính tăng cường thực lực tốt hơn, quân đội còn thành lập một đoàn huấn luyện viên.

Lần lượt do các chiến sĩ ưu tú của tổ chức Bát Nhã, quân đội và các chiến đoàn hàng đầu khác đảm nhiệm vai trò huấn luyện viên, phụ trách huấn luyện binh lính.

Trong thời gian đó, cấp độ thức ăn của quân đội đã được nâng từ cấp C lên cấp A.

Hết chương 941.

Chương 942. Huấn Luyện Chiến Đấu

Mỗi bữa đều có thực phẩm linh tính cung cấp cho binh lính ăn, đảm bảo lượng năng lượng nạp vào của họ, đồng thời ngấm ngầm bồi dưỡng thể chất của họ và tăng cường sự thân thiết với linh khí.

Hiệu quả của việc làm này rất rõ ràng.

Trong quá trình huấn luyện cường độ cao, đã xuất hiện không ít chiến sĩ có tiềm lực.

Những chiến sĩ này đều sẽ là lực lượng sống của tuyến chiến đấu này, sẽ đóng góp sức mạnh cho sự tiến triển của tuyến chiến đấu.

Bản thân Phong Kỳ cũng không bỏ bê việc nâng cao thực lực.

Mặc dù đã nắm giữ Tinh Thành nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ đến việc trốn ở phía sau đóng vai trò giống như "Chỉ huy."

Nói về khả năng chỉ huy, rất nhiều chiến sĩ trong quân đội đều đã từng ra tiền tuyến, hơn nữa còn là chỉ huy chính quy tốt nghiệp khoa chỉ huy của Học viện Chiến thắng.

Trải qua rèn luyện ở nhiều dòng thời gian, hắn cũng từng chỉ huy các trận chiến quy mô nhỏ nhưng rõ ràng là chưa có năng lực tương ứng để chỉ huy chiến tranh quy mô lớn.

Khả năng chỉ huy của hắn càng không thể so sánh với các chỉ huy chính quy.

Về phương diện này, hắn còn phải học hỏi rất nhiều.

Đối với tuyến chiến đấu này, Phong Kỳ định vị rõ ràng cho bản thân.

Phụ trách vạch ra phương hướng lớn nhưng bản thân cũng là một chiến sĩ, trong khả năng của mình sẽ tham gia vào mọi trận chiến.

Bước vào vách ngăn, Phong Kỳ cởi bộ võ phục đã thấm đẫm mồ hôi trên người vào phòng tắm bắt đầu tắm rửa.

Gần đây, những kẻ ám sát da xanh lại xuất hiện.

May là thực lực của những kẻ ám sát da xanh không mạnh, hắn đều dễ dàng giết chết.

Nguồn gốc của những sinh vật da xanh bí ẩn này vẫn luôn là một ẩn số.

Nhưng Phong Kỳ cho rằng, có lẽ Viện nghiên cứu khoa học có một loại đạo cụ đặc biệt có thể che chắn định vị của những kẻ ám sát da xanh.

Giả thuyết này không phải là vô căn cứ.

Ở dòng thời gian trước, chỉ cần hắn ở trong Thành phố Tương lai hoặc Viện nghiên cứu khoa học, hắn chưa từng bị những kẻ ám sát da xanh tấn công.

Mặc dù việc những kẻ ám sát da xanh định vị truy sát có nhiều biến số, thời gian xuất hiện ở mỗi dòng thời gian hoàn toàn khác nhau, thậm chí có thể nói là vượt ra ngoài sự tiến triển bình thường của lịch sử.

Nhưng ở dòng thời gian tiếp xúc với Viện nghiên cứu khoa học, cho đến khi hắn chết, những kẻ ám sát da xanh lại không xuất hiện lần nào, điều này rõ ràng là không hợp lý.

Nếu nói đây là sự trùng hợp, hắn chắc chắn không tin.

Nhưng câu trả lời cho câu hỏi này chỉ có thể được hé lộ sau khi đánh bại Viện nghiên cứu khoa học.

Đồng thời, trong số những thông tin tình báo hiện có, còn có một địa điểm có liên quan đến những kẻ ám sát da xanh.

Đó chính là thành phố Mộ Lâm, thành phố phụ thuộc của Thành Cựu Nhật.

Ở dòng thời gian trước, Lão Mê đã từng phát hiện ra một phòng thí nghiệm bí ẩn trong phòng thí nghiệm ngầm của thành phố Mộ Lâm, trong phòng thí nghiệm này có một dự án nghiên cứu về những kẻ ám sát da xanh.

Nhưng đối với thành phố Mộ Lâm, Phong Kỳ không vội.

Mục tiêu hiện tại của hắn là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học, không phải là chia rẽ lực lượng để chống lại tộc Linh Năng.

Bước đi quá lớn, dễ bị kéo tụt lại.

Những thông tin tình báo hiện có có thể giúp hắn thúc đẩy tuyến chiến đấu một cách ổn định, hoàn toàn không cần lãng phí sức lực, triển khai hành động trên nhiều mặt.

Ổn định, mới là chiến thắng.

Sau khi rửa mặt xong, Phong Kỳ thay một bộ quần áo mới, rời khỏi vách ngăn phòng huấn luyện.

Thời gian tiếp theo, hắn đến góc phòng huấn luyện, đánh thức màn hình, bắt đầu xem những tin tức mới nhất từ các viện nghiên cứu lớn.

Tình báo luôn được đặt lên hàng đầu.

Hiểu biết càng nhiều, càng có lợi cho các dòng thời gian sau này.

Hắn có thể đi đến ngày hôm nay, hoàn toàn dựa vào các thông tin tình báo ghép lại từ các dòng thời gian.

Đôi khi thông tin tình báo không đầy đủ, cũng sẽ mang lại thông tin sai lệch.

Ví dụ như lúc đầu hắn nghi ngờ Viện nghiên cứu Tinh Hồng là thế lực phản diện.

Nhưng khi nhiều manh mối được ghép lại với nhau, sự thật mới được phơi bày.

Vì vậy, càng hiểu biết nhiều về tình báo, càng toàn diện, mới có thể mở đường tốt hơn cho các dòng thời gian tiếp theo.

Trong khi xem tình báo, một tin tức đã thu hút sự chú ý của hắn.

Tin tức này đến từ Lý Tinh Thần ở Thành phố Tương lai.

Anh ta đã gửi đến một biểu mẫu hành động.

Trên đó liệt kê lộ trình hành động gần đây của ba chiến đoàn trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học.

Đối với Phong Kỳ, đây chắc chắn là một tin tốt.

Cuộc chiến với Thành phố Tương lai sắp nổ ra, hiện tại có thể nhổ được vài chiếc răng nanh của thế lực Bóng Đen, cũng sẽ tăng thêm phần thắng cho cuộc chiến sắp tới.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng lộ trình hành động, hắn khóa chặt tầm nhìn vào một trong những chiến đoàn.

Hết chương 942.

Chương 943. Chiến Đoàn Sói Đói

Vài ngày sau, chiến đoàn này sẽ đến chiến trường để triển khai hành động vận chuyển vật tư.

Mà chiến đoàn này, Phong Kỳ không xa lạ.

Chính là chiến đoàn Sói Đói.

Ở dòng thời gian gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, hắn còn từng lên chức đội trưởng chiến đoàn Sói Đói, cũng coi như rất quen thuộc.

Ở dòng thời gian trước, Lão Mê vì muốn đổ tội cho Viện nghiên cứu Tinh Hồng, muốn độc chiếm nguồn nghiên cứu của Tinh Thành, còn từng giết chết toàn bộ cao tầng của Chiến đoàn Sói Đói.

Nhìn từ góc độ lịch sử.

Ở dòng thời gian hắn gia nhập Viện nghiên cứu khoa học, hắn có thể thành công lên chức đội trưởng chiến đoàn Sói Đói, cũng là nhờ sự giúp đỡ trong bóng tối của Lão Mê.

Suy nghĩ về kế hoạch hành động tiếp theo, thời gian trôi qua rất nhanh.

Hắn ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử treo trên tường phòng huấn luyện.

Bây giờ là 6 giờ tối.

Hôm nay là một ngày khá đặc biệt, hắn đã hẹn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, định đi dạo hội chợ ở Tinh Thành.

Đến cổng căn cứ Viện nghiên cứu Hổ phách, hắn chờ Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đến.

Đi hội chợ, Phong Kỳ không chọn gọi xe chuyên dụng của Viện nghiên cứu Hổ phách, mà sau khi rời khỏi căn cứ, hắn dùng điện thoại gọi một chiếc xe.

Mặc dù đã thực sự nắm quyền kiểm soát Viện nghiên cứu Hổ phách và là một trong những người có quyền hạn cao nhất.

Nhưng hắn phân biệt rất rõ ràng giữa việc công và việc tư.

Hội chợ nằm ở phố Hội chợ, quận Đông Thành, xuống xe là có thể nhìn thấy những chiếc đèn lồng đỏ lớn được xâu bằng dây thép treo trên khắp con phố.

Trên phố người qua lại nườm nượp, rất náo nhiệt.

Hội chợ đã có từ rất lâu đời.

Nền văn minh nhân loại sau thảm họa đã bước sang một kỷ nguyên mới nhưng nhiều phong tục tập quán của thời đại cũ vẫn không bị lãng quên.

Đây cũng là một loại truyền thừa tinh thần.

Hội chợ thời đại mới còn phát sinh thêm nhiều nét đặc sắc của thời đại mới.

Vì Tinh Thành thời kỳ đầu là một thành phố lớn được kết hợp từ nhiều thành phố nên hội chợ ở đây có thể thấy được những màn biểu diễn đặc sắc của nhiều nơi.

Đi về phía trước cùng Lâm Nhiễm, Mộc Tinh.

Dọc đường có đủ các loại biểu diễn như sư tử phương Nam, sư tử phương Bắc, múa rồng Trung Hoa, đi cà kheo…

Không khí hội chợ rất nồng đậm, tiếng pháo nổ truyền đến từ xa, cùng với những chùm pháo hoa thỉnh thoảng xuất hiện trên bầu trời, càng làm tăng thêm cảm giác chân thực.

Khuôn mặt của những người đi đường đều tràn ngập niềm vui.

Quay đầu nhìn sang bên trái, Phong Kỳ phát hiện ánh mắt của Mộc Tinh vẫn luôn dừng lại ở những quầy đồ ăn vặt ven đường.

“Học tỷ, muốn ăn thì ăn đi, hôm nay quan trọng nhất là vui vẻ.”

Nói xong, Phong Kỳ bước đến trước quầy hàng, nói với người bán hàng:

“Ông chủ, ba xiên hồ lô.”

“Được!” Người bán hàng lập tức mỉm cười gật đầu, sau đó thành thạo lấy ba xiên hồ lô từ trên cọc gỗ xuống, đưa cho Phong Kỳ.

Sau khi quét mã thanh toán, hắn quay người đưa hồ lô cho Mộc Tinh và Lâm Nhiễm.

Nhìn thấy hồ lô, trong mắt Mộc Tinh hiện lên một tia hoài niệm.

“Đã lâu rồi không ăn?” Hắn tò mò hỏi.

“Ừ, lần trước ăn là khi còn rất nhỏ, gần như quên mất mùi vị rồi nhưng trí nhớ mách bảo tôi rằng thứ này rất ngon, hồi nhỏ tôi còn muốn được ăn mỗi ngày.”

Nói xong, Mộc Tinh há miệng cắn một miếng nhỏ.

Vị ngọt ngào lan tỏa trong khoang miệng, cô vô thức nheo mắt lại, trên mặt nở nụ cười vui vẻ.

Lâm Nhiễm nghe vậy, lập tức cũng cắn một miếng lớn, sau đó không nhịn được nhíu mày:

“Thứ này cũng không ngon lắm à?”

“Ăn là để nhớ lại, hương vị thực ra không quan trọng.” Phong Kỳ cười giải thích, vừa nói vừa cắn một miếng hồ lô.

Tiếp tục đi về phía trước.

Đồ ăn vặt trong tay ba người ngày càng nhiều, rất nhanh đã không cầm hết được.

Đến đoạn đường không quá đông đúc, họ dừng bước, ngồi xuống ghế đá ven đường, bắt đầu ăn đồ ăn vặt mua dọc đường.

Ánh mắt lướt qua những người đi đường mang nụ cười, Mộc Tinh ngồi bên cạnh hắn không nhịn được lẩm bẩm:

“Thật không nỡ phá hỏng những ngày tháng bình yên hiện tại của Tinh Thành.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ im lặng.

Đợi đến khi chính thức phát động chiến tranh với thành phố Tương Lai, sự ổn định của cư dân Tinh Thành cũng sẽ bị phá vỡ, đây là điều tất yếu.

Lúc này, Mộc Tinh tiếp tục nói:

“Lúc còn rất nhỏ, tôi rất ngưỡng mộ cuộc sống của người thành phố, biết rằng trong thành phố cái gì cũng có, còn tôi sinh ra đã là thập hoang giả, thành phố đã sớm bị thế lực lãnh địa phá hủy sạch sẽ, từ nhỏ đã theo cha mẹ khắp nơi phiêu bạt, dựa vào sự cứu trợ của các thành phố lớn để sống.”

“Thực ra so với thế hệ trước, tôi đã được coi là may mắn rồi, ông nội tôi là một trong những thập hoang giả đầu tiên khi thành phố bị thế lực lãnh địa phá hủy, tôi từng nghe ông nội kể lại thảm cảnh lúc đó.”

“Sinh Vật Trận Địa tàn nhẫn tàn sát cư dân trong thành, chỉ có rất ít người trốn thoát, gia đình ông nội tôi khi đó chính là một trong số những người trốn thoát, lúc đó tình hình của các

thành phố lớn đều không ổn, căn bản không thể phân bổ tài nguyên để tiếp tế cho chúng tôi.”

Hết chương 943.

Chương 944. Phục Kích Chiến Đoàn

“Ông nội từng nói với tôi, trong những ngày tháng lang thang khắp nơi tìm kiếm tài nguyên, có một lần ông cố bị bệnh nặng, đau đến mức mất đi ý thức, lúc đó ông cố nằm trong lều khóc nói với ông nội tôi rằng, nếu không nuôi nổi cha nữa thì hãy bỏ thuốc vào đồ ăn của cha, cha chắc chắn sẽ ăn.”

“Cho nên chúng tôi, thập hoang giả, từ nhỏ đã biết sự ổn định không dễ có được nhưng cũng hiểu rằng, có những thứ phải hy sinh thì mới đổi lấy được sự ổn định thực sự.”

Nghe được những lời này, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đều im lặng.

Thập hoang giả vốn đã có sự căm ghét đối với thế lực lãnh địa nhưng từ lời nói của Mộc Tinh, họ cảm nhận được một nỗi bi thương khác chỉ thuộc về thập hoang giả, cũng cảm nhận được sâu sắc hơn sự căm hận của thập hoang giả đối với Sinh Vật Trận Địa.

Nỗi hận này kéo dài vô tận, là tinh thần khắc sâu vào xương tủy của thập hoang giả.

Cảm thông sâu sắc, nhìn nụ cười trên khuôn mặt người đi đường, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm cũng cảm nhận được vẻ đẹp trong sự yên bình.

“Đi thôi, chúng ta tiếp tục đi dạo.” Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

“Ừ.” Mộc Tinh lập tức gật đầu, nói xong bắt đầu ăn ngấu nghiến đồ ăn vặt, sau đó vứt những que xiên và rác còn lại vào

thùng rác bên cạnh ghế đá.

Tiếp theo, ba người tiếp tục đi bộ từ tây sang đông.

Trong lúc đi dạo, họ đến trước Võ Thần miếu.

“Kỳ ca vào xem thử đi, hy vọng Võ Thần phù hộ cho con đường tiếp theo của chúng ta thuận lợi.”

“Được.” Phong Kỳ không từ chối, lập tức gật đầu.

Võ Thần miếu thờ phụng Võ Thánh Đế Quân, là một trong những khu vực náo nhiệt nhất của hội chợ.

Vào Võ Thần miếu, lượng người tăng vọt, khắp nơi đều là cư dân trong thành cầm hương đến bái tế.

Võ Thần miếu có thể trở thành một trong những khu vực náo nhiệt nhất của hội chợ, có liên quan rất lớn đến bối cảnh của thời đại này.

Mọi người đều biết sự tàn khốc của tiền tuyến, tỷ lệ thương vong hàng năm luôn ở mức cao.

Mà những chiến sĩ xông pha ngoài tiền tuyến, có không ít là con cái, cha mẹ, người thân của cư dân trong thành.

Những cư dân đến Võ Thần miếu để bái tế đều hy vọng Võ Thánh Đế Quân có thể phù hộ cho người thân của mình ở tiền tuyến bình an vô sự, tin thắng trận liên tiếp, thậm chí sớm ngày giành được thắng lợi toàn diện, đoàn tụ với gia đình.

Trong bối cảnh thời đại này, Võ Thần miếu gửi gắm sự gửi gắm tinh thần của cư dân trong thành đối với người thân ở tiền tuyến, tự nhiên cũng trở thành một trong những khu vực đông đúc nhất của hội chợ.

Đi theo du khách vào sâu trong Võ Thần miếu, hai bên có tiếng rao của những người bán hương.

Cuối cùng, họ vượt qua khu vực đông đúc nhất, đến trước tượng thần Võ Thánh Đế Quân.

Việc bái tế không có những bước phức tạp.

Ba người Phong Kỳ hướng mặt về phía tượng thần Võ Thánh Đế Quân, cúi người hành lễ, lòng thành thì linh.

Đang chuẩn bị rời đi thì Lâm Nhiễm chú ý đến ống đựng thiêm ở bên cạnh, bỗng nhiên nổi hứng:

"Kỳ ca, chúng ta rút một quẻ rồi hãy đi."

Phong Kỳ nghe vậy, quay đầu nhìn về phía ống đựng thiêm, sau đó cười gật đầu:

"Vậy thì rút một quẻ, xem vận thế tiếp theo của tuyến chiến đấu này thế nào."

Đến bên ống đựng thiêm, Lâm Nhiễm là người rút quẻ trước, hắn ta đưa tay ôm lấy ống đựng quẻ to bằng cánh tay rồi bắt đầu lắc, miệng còn nhập tâm niệm niệm.

Cuối cùng, một que tre rơi ra khỏi ống đựng quẻ.

Lâm Nhiễm lập tức buông ống đựng quẻ, nhặt que tre trên mặt đất lên.

Chỉ thấy trên que tre khắc một hàng chữ lệ thư:

H kỷ giáp đại cát: Làm việc kinh doanh, tích cực nỗ lực, cày cấy chăm chỉ, tự nhiên sẽ có thu hoạch.

Nhìn thấy hàng chữ này, Lâm Nhiễm lập tức nở nụ cười, sau đó ném que trong tay vào ống đựng quẻ.

Mộc Tinh thấy vậy, trong đôi mắt đẹp gợn sóng, sau đó tiến lên hai bước cầm lấy ống đựng quẻ.

"Để ta thử xem."

Nói xong, Mộc Tinh bắt chước Lâm Nhiễm bắt đầu lắc ống đựng quẻ.

Một lát sau, một que tre rơi ra khỏi ống đựng quẻ.

Tương tự như Lâm Nhiễm, Mộc Tinh cũng rút được quẻ giống hệt, đều là đại cát.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ thầm cười trong lòng.

Hắn hiện tại rất nghi ngờ, trong ống đựng quẻ này đều là những quẻ giống nhau, mục đích là để những du khách đến cầu vận thế vui vẻ.

"Kỳ ca, đến lượt ngươi rồi."

Đối với những thứ này, Phong Kỳ vốn không tin nhưng cũng không từ chối.

Hắn tiến lên hai bước cầm lấy ống đựng quẻ, học theo cách lắc vài cái, sau đó que rơi ra khỏi ống đựng quẻ.

Nhặt lên xem, chỉ thấy trên que tre khắc một hàng chữ, đập vào mắt chính là "Đại hung."

Sau một thoáng im lặng, Phong Kỳ đưa tay ném quẻ đại hung vào ống đựng quẻ, sau đó lắc vài cái, tìm thấy và rút ra quẻ khắc chữ "Đại cát", nắm chặt trong tay.

Mộc Tinh:…

Lâm Nhiễm:…

"Vận mệnh của ta do ta nắm giữ, quẻ của tuyến chiến đấu này không tệ, đại cát!"

Nhìn Phong Kỳ với nụ cười trên môi, Lâm Nhiễm bên cạnh lập tức giơ ngón tay cái lên:

Hết chương 944.

Chương 945. Kế Hoạch Hành Động

“Không hổ danh là Kỳ ca của ta, mệnh do ta không do trời, tuyệt vời!”

…

Ánh trăng mờ ảo, bóng cây lay động.

Trong khu rừng rậm tĩnh lặng bên ngoài khu tiếp tế tương lai, một đội quân gồm hàng trăm người vượt núi băng rừng mà đến.

Mục tiêu của chuyến đi này là một chiến trường cách đó hơn trăm dặm.

Chiến trường này nằm gần khu tiếp tế của Thành phố Tương Lai, là một trong số nhiều chiến trường chặn giữa Thành phố Tương Lai và Tinh Thành.

Các thành viên trong đội đều mặc những trang bị công nghệ tiên tiến.

Trên đường đi, máy bay không người lái trinh sát địa hình liên tục quét địa hình phía trước, sau đó phản hồi lại máy tính bảng trong tay đội trưởng.

Các chiến binh trong đội đều mặc áo giáp ngoài được thiết kế riêng, chạy trên địa hình rừng rậm phức tạp, giúp giảm bớt tiêu hao thể lực hiệu quả.

Họ đeo kính nhìn đêm trên mặt, giúp họ nhìn rõ mọi thứ trong môi trường tối.

Sau một chặng đường dài, đội trưởng đi đầu là Lục Trường Không đột nhiên dừng lại, những thành viên còn lại của Chiến đoàn Sói Đói thấy vậy cũng dừng lại.

"Bổ sung thể lực!"

Nghe theo lệnh của hắn, các thành viên trong đội lập tức lấy một viên thuốc từ túi đeo bên hông nhét vào miệng rồi nuốt xuống.

Viên năng lượng nén nhanh chóng phân hủy trong cơ thể.

Năng lượng mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể, cảm giác mệt mỏi nhanh chóng tan biến.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Chiến đoàn Sói Đói tiếp tục tiến về đích.

Trong lúc tiến quân nhanh chóng, Lục Trường Không liên tục quan sát phía trước, vẻ mặt nghiêm trọng.

Nhiệm vụ lần này đến rất đột ngột, hắn chỉ có ba ngày để chuẩn bị.

Nhiệm vụ mà chủ nhân giao lần này là tập kích một chiến đoàn đã tiến vào "Chiến trường Thú Tâm", sau đó tiêu diệt chiến đoàn này, tiện thể cướp một số tài nguyên linh tính.

Hắn có rất ít thông tin tình báo về nhiệm vụ lần này.

Chỉ biết rằng trong nhiệm vụ hành động trước đó, chiến đoàn này dường như đã biết được một số bí mật, đây cũng là lý do khiến chủ nhân muốn xóa sổ họ.

Thực ra, Lục Trường Không cho rằng việc chiến đoàn này có biết được bí mật của Viện nghiên cứu công nghệ hay không cũng không quan trọng.

Chỉ cần có khả năng gây nguy hiểm thì chủ nhân cũng đủ ra tay giết người.

Sau nhiều năm trung thành, hắn biết rõ chủ nhân tàn nhẫn đến mức nào.

Nhưng sau nhiều năm bôn ba, hắn không hề oán trách, ngay cả khi biết chủ nhân luôn đứng về phía đối lập với loài người là Sinh vật trận địa.

Ký ức quay trở lại ngày hôm đó.

Năm đó, hắn tốt nghiệp Học viện Lãnh Đông, cùng với những sinh viên tốt nghiệp cùng khóa mang theo hy vọng về tương lai của loài người bước vào tiền tuyến, hy vọng cũng có thể đóng góp một phần sức lực của mình cho tương lai của loài người.

Những ngày ở tiền tuyến, hắn đã chứng kiến sự tàn khốc thực sự nhưng trong lòng không hối hận.

Cho đến một ngày, hắn nhận được tin dữ.

Cô em gái mà hắn nương tựa từ nhỏ mắc bệnh nặng, được đưa vào bệnh viện Thành phố Tương Lai để cấp cứu.

Đối với Lục Trường Không lúc bấy giờ, đây không khác gì sét đánh ngang tai.

Điều giúp hắn vượt qua những đau khổ là cô em gái, số tiền hắn liều mạng kiếm được ở tiền tuyến ngoài chi phí mua trang bị, hắn đều gửi về cho cô em gái ở Thành phố Tương Lai.

Hắn biết em gái mình luôn có một ước mơ, đó là trở thành một linh dược sư.

Hắn muốn giúp em gái thực hiện ước mơ này.

Linh dược sư không cần phải ra tiền tuyến, ở hậu phương không có nguy hiểm đến tính mạng, đây cũng chính là điều hắn mong muốn.

Mỗi lần trở về căn cứ chiến đoàn từ tiền tuyến, hắn đều đến nhận đồ chuyển phát nhanh đầu tiên, xem em gái gửi gì cho hắn.

Trong căn phòng ở căn cứ của hắn, dán đầy giấy khen của em gái.

Đây là niềm an ủi duy nhất trong lòng Lục Trường Không, hắn cảm thấy mọi thứ mình bỏ ra đều xứng đáng.

Mỗi lần gọi điện video với em gái, nhìn em gái lớn dần, hắn cảm thấy rất mãn nguyện.

Nhưng hắn không ngờ rằng em gái lại mắc bệnh nặng, lại là bệnh nan y, với phương tiện y tế hiện tại thì không thể cứu chữa được.

Lúc này, bầu trời sụp đổ.

Không chút do dự, Lục Trường Không xin nghỉ phép rồi trở về Thành phố Tương Lai.

Gặp lại em gái, hắn thấy mặt em gái tái nhợt, cơ thể gầy gò, nằm trên giường bệnh tiều tụy, ánh mắt vô hồn.

Không thể chịu đựng được kết cục này, Lục Trường Không như phát điên bắt đầu tìm kiếm trên mạng cách cứu em gái.

Sau đó, hắn tìm đến Viện Nghiên cứu Tương Lai, hy vọng sử dụng công nghệ tiên tiến của Viện Nghiên cứu Tương Lai để giải quyết vấn đề của em gái.

Nhưng sau khi xem xét chi tiết bệnh án của em gái hắn, nhân viên của Viện Nghiên cứu Tương Lai bất lực nói rằng Viện Nghiên cứu Tương Lai đã từ bỏ nghiên cứu dự án y tế từ lâu, không thể cung cấp bất kỳ sự giúp đỡ hiệu quả nào, có lẽ có thể tìm đến Bệnh viện quân đội liên hợp để nhờ giúp đỡ.

Lúc đó, Lục Trường Không như bắt được cọng rơm cứu mạng, đến Bệnh viện quân đội liên hợp để nhờ giúp đỡ.

Hết chương 945.

Chương 946. Cuộc Đối Đầu

Lúc đó, một nữ bác sĩ tiếp đón hắn.

Sau khi xem xét chi tiết bệnh án của em gái hắn, nữ bác sĩ đã nói một câu thành thật, chính câu nói này đã kích thích hắn.

Cô nói rằng Bệnh viện quân đội liên hợp thực sự có loại thuốc đặc hiệu có thể cứu cô gái nhưng sản lượng của loại thuốc đặc hiệu này rất thấp, mỗi năm chỉ có sáu lọ, chỉ cung cấp cho những chiến sĩ loài người có Huân chương xuất sắc của loài người.

Chính câu nói này đã phá vỡ sự kiên định trong lòng Lục Trường Không.

Hắn hiểu rằng Bệnh viện quân đội liên hợp lựa chọn làm như vậy là vì lợi ích chung của loài người.

Những người đạt được Huân chương xuất sắc của loài người là trụ cột của nền văn minh loài người, càng là những người tiên phong trên con đường tiến bộ của nền văn minh loài người.

Nhưng hắn vẫn không cam lòng.

Rõ ràng có thể cứu, tại sao không cứu, hắn không cam lòng để em gái mình hương tiêu ngọc vẫn khi tuổi xuân còn phơi phới.

Để giúp em gái chữa bệnh, hắn quay trở lại tiền tuyến.

Hắn cầu xin đội trưởng, cầu xin các thành viên chiến đoàn có bối cảnh, hy vọng nhận được sự giúp đỡ của họ.

Tất cả đều nỗ lực vì điều này nhưng đáng tiếc là đều thất bại.

Cuối cùng, dưới sự khuyên bảo của đội trưởng, Lục Trường Không chán nản trở về phòng.

Ngày hôm đó, ánh nắng chói chang, chiếu qua cửa sổ vào những tấm giấy khen trên tường nhưng không thể xuyên thủng trái tim u ám của hắn.

Cuối cùng, Lục Trường Không một lần nữa trở về Thành phố Tương Lai, trở về bệnh viện.

Nằm trên giường bệnh nhìn em gái vẫn còn hôn mê, hắn đau như cắt.

Cả đời này vì sự trỗi dậy của loài người mà nỗ lực.

Nhưng lại không bảo vệ được em gái của mình, thật nực cười, thật đáng thương.

So với toàn thể loài người, hắn càng muốn em gái mình sống khỏe mạnh.

Hắn có thể không cần bất kỳ thứ đại nghĩa chó má nào.

Trong sự bi phẫn, trái tim hắn đã chết.

Em gái là người thân duy nhất của hắn trên thế gian này, em gái mất đi, hắn cảm thấy mình cũng không còn ý nghĩa gì để sống nữa.

Cuộc sống tàn khốc ở tiền tuyến không thể đánh gục hắn nhưng chuyện này lại hoàn toàn đánh gục hắn.

Em gái là tia sáng trong lòng hắn, càng là động lực để hắn tiếp tục tiến về phía trước.

Nhưng chỉ trong vài ngày, mọi thứ đều sụp đổ.

Những tưởng tượng tươi đẹp về tương lai tan vỡ như bong bóng xà phòng, mọi thứ trở nên trống rỗng.

Người đàn ông chưa từng khóc dù có tắm máu ở tiền tuyến cũng không kìm được tiếng khóc nức nở, cảm giác tuyệt vọng trong lòng càng thêm mãnh liệt.

Cũng chính lúc này, Bóng Đen xuất hiện.

Đó là lần đầu tiên Lục Trường Không tiếp xúc với nó.

Toàn thân nó chìm trong bóng tối, lời nói như có một loại ma lực nào đó, mê hoặc tâm trí hắn.

Nhưng trải qua nhiều năm ở tiền tuyến, Lục Trường Không đã rèn luyện được ý chí sắt đá, hoàn toàn không bị ảnh hưởng bởi sự mê hoặc tinh thần.

Nhận ra rằng thứ xuất hiện trước mắt là Sinh Vật Trận Địa siêu thoát khỏi lĩnh vực, hắn theo bản năng muốn ra tay giết chết.

Nhưng một câu nói của Bóng Đen lại khiến hắn dao động.

Câu nói đó đến tận bây giờ Lục Trường Không vẫn nhớ rất rõ, giống như một vì sao băng xé tan bóng tối, mang lại ánh sáng cho hắn.

“Ta có thể cứu em gái ngươi nhưng sau này ngươi phải trung thành với ta!”

Lục Trường Không hiểu rằng đã chọn con đường này thì không thể quay đầu lại được nữa.

Nhiều năm đèn sách càng khiến hắn hiểu rằng chọn con đường này cũng trở thành kẻ phản bội loài người, có lẽ sẽ bị đóng đinh trên cột nhục mãi mãi.

Nhưng khi nhìn lại cô em gái đang nhắm mắt hôn mê, hắn vẫn do dự.

Khi hạt giống do dự được gieo xuống, trong lòng nảy mầm, lớn dần.

Đối mặt với hy vọng cứu sống em gái, cuối cùng hắn vẫn không thoát khỏi sự giằng xé trong lòng, lựa chọn cúi đầu thỏa hiệp.

Bóng Đen không làm hắn thất vọng.

Khi ánh nắng buổi sáng hôm sau chiếu qua cửa sổ phòng bệnh vào mặt em gái, cô từ từ mở mắt.

Lúc đó, Lục Trường Không ôm em gái khóc nức nở vì sung sướng.

Hắn cũng hiểu rằng mình đã bước lên một con đường không thể quay đầu, dù không phải vì mình, vì em gái hắn cũng phải tiếp tục đi.

Trước khi rời đi, Bóng Đen nói: "Mạng sống của em gái ngươi không nằm trong tầm kiểm soát của ta, mà nằm trong tầm kiểm soát của ngươi."

Ý đe dọa trong câu nói đó không cần phải nói cũng hiểu.

Kể từ đó, Lục Trường Không luôn chiến đấu ở tuyến đầu đã biến mất, thay vào đó là Lục Trường Không của Chiến đoàn Sói Đói trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Nhiều năm qua, Bóng Đen vẫn giữ lời hứa.

Cho em gái hắn vào học trường dược học duy nhất ở Thành phố Tương Lai, hiện sắp tốt nghiệp.

Bóng Đen còn hứa rằng em gái hắn sẽ được vào làm việc tại Viện Nghiên Cứu Linh Dược.

Ước mơ của em gái sắp thành hiện thực, hắn cảm thấy an ủi.

Nhiều năm qua, hắn không biết đã nhuốm máu bao nhiêu đồng loại.

Từ sự hối hận ban đầu, trái tim hắn dần trở nên lạnh lẽo.

Hết chương 946.

Chương 947. Bí Mật Tổ Chức

Hắn nhớ rõ những ánh mắt không thể tin nổi đó và cảm giác nóng rát của máu vô số đồng loại bắn vào mặt.

Nhưng trải qua nhiều rồi, hắn đã trở nên chai sạn.

Lý tưởng tương lai chung của loài người không còn liên quan đến hắn nữa, hắn chỉ muốn tương lai mà mình mong muốn.

Thực ra hắn biết rõ, Bóng Đen chỉ coi hắn như một con chó, một con chó săn có thể tùy ý sai khiến.

Nhưng hắn không hối hận.

Làm chó có gì không tốt, ít nhất khi làm chó hắn vẫn có thể bảo vệ người thân của mình.

Còn tương lai của toàn nhân loại thì liên quan gì đến ta!

Con đường mà toàn nhân loại cho là sai lầm, trong mắt hắn lại vô cùng đúng đắn.

Mang theo suy nghĩ như vậy, Lục Trường Không đã đi trên con đường này nhiều năm.

Chiến đoàn Sói Đói do hắn đích thân thành lập cũng đã thành công thăng cấp thành quân đoàn chiến đấu thứ ba trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Sau khi thành công thăng cấp lên đội hình trung tâm cấp hai, hắn đã thấy được sự hùng mạnh của thế lực Bóng Đen.

Niềm tin kiên định theo đuổi trong lòng hắn càng mãnh liệt.

Có lẽ kết cục cuối cùng là bị vứt bỏ nhưng hắn đã chuẩn bị tâm lý từ lâu.

Ít nhất hắn có thể chắc chắn rằng dù thế nào thì thế lực Bóng Đen cũng sẽ không ra tay với em gái hắn, chúng có nguyên tắc của riêng mình.

Nghĩ đến chuyện này, chiến đoàn phi nước đại hàng trăm dặm, cuối cùng cũng đến được lĩnh vực trận địa Thú Tâm.

Không chút do dự, Lục Trường Không dẫn đầu lao vào lĩnh vực trận địa màu máu.

Trước mắt là một cảnh tượng hoang tàn, khắp nơi đầy xác chết, nhiều hộp sọ của thú nhân bị giáo dài đâm xuyên cắm bên đường, sát khí ập vào mặt.

Lục Trường Không đã quen với cảnh máu me nên sắc mặt không hề thay đổi, hắn vung tay ra hiệu cho chiến đoàn tiếp tục tiến lên.

Máy bay không người lái do nhân viên hỗ trợ chiến đoàn ở phía sau điều khiển, bay nhanh về phía trước.

Dọc đường tìm kiếm dấu vết của chiến đoàn mục tiêu.

Đi được một lúc lâu, Lục Trường Không lại vung tay ra hiệu dừng lại.

Trong thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi, sau khi ăn viên thuốc năng lượng nén để phục hồi thể lực, Chiến đoàn Sói Đói tăng tốc tiến lên.

Trước khi hành động, Lục Trường Không đã xem xét kỹ lưỡng số lượng chiến đoàn thực hiện nhiệm vụ gần đây ở lĩnh vực trận địa Thú Tâm và số lượng chiến đoàn ở các khu vực lân cận.

Biết rằng hiện tại chỉ có hai chiến đoàn đang thực hiện nhiệm vụ trong lĩnh vực trận địa Thú Tâm, trong đó có một chiến đoàn là chiến đoàn mục tiêu.

Lần hành động này, hắn thậm chí không chọn đi đường chính mà vượt núi băng rừng mà đến.

Vì vậy, hắn không lo hành động lần này của Chiến đoàn Sói Đói sẽ bị bại lộ.

Huống hồ, ngay cả khi bại lộ, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ phía sau cũng sẽ đưa ra lời giải thích hợp lý cho hành động của họ đối với thế giới bên ngoài.

Trước khi lên đường, hắn đã xem xét kỹ lưỡng tài liệu về quyền hạn do chủ nhân cung cấp, hiện tại hắn đã biết rõ khu vực hành động của chiến đoàn mục tiêu lần này.

Dọc đường không cần vòng vo, hắn dẫn đội thẳng tiến đến địa điểm mục tiêu.

Khoảng cách đến địa điểm mục tiêu ngày càng gần, Lục Trường Không bắt đầu giảm tốc độ tiến quân của chiến đoàn, trong lòng chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

Nhưng ngay lúc này, máy bay không người lái đã truyền về một đoạn hình ảnh.

Trong hình ảnh video, một cô bé khoảng mười ba, mười bốn tuổi chặn đường tiến quân của chiến đoàn.

Thấy cảnh này, Lục Trường Không thầm nghi ngờ.

Không hiểu cô bé này cuối cùng là lai lịch gì.

Nhưng hắn không hề có ý định dừng lại.

Khi giết chóc đã trở thành thói quen, trái tim đã trở nên chai sạn, Lục Trường Không phát hiện ra rằng trong lòng hắn

không còn cảm giác tội lỗi nữa, đã chặn đường thì giết là được.

Tiếp tục phi nước đại, trong tầm mắt xuất hiện cô bé loli chặn đường.

Cô ta có mái tóc đen dài, thân hình nhỏ nhắn, dung nhan tinh xảo, mặc một bộ võ phục màu đen, cứ thế ung dung bình tĩnh đứng đó, chẳng hề ăn nhập với cảnh hoang tàn xung quanh.

"Giết!" Lúc này, Lục Trường Không trầm giọng ra lệnh.

Máy bay không người lái trên không trung lập tức bắn ra mấy tia laser Linh Năng, bắn về phía sau cô bé loli.

Cùng với mấy tiếng nổ lớn, khói bụi mù mịt che khuất tầm nhìn phía trước.

Nhưng lúc này, Lục Trường Không lại nhíu mày.

Kính nhìn đêm đeo trên mặt còn có chức năng nhìn nhiệt, hắn thấy rõ cô bé loli vẫn đứng đó, uy lực của tia laser Linh Năng thậm chí không khiến cô ta dịch chuyển dù chỉ một li.

Một cơn gió thổi qua, khi khói bụi tan đi, hắn phát hiện ngay cả y phục của cô bé loli cũng không hề rách nát, chỉ có thêm một tầng sương mù màu ngọc bích trong suốt bao quanh cơ thể.

"Lục Trường Không, ta rất tò mò, vì sao ngươi lại phản bội loài người?" Lúc này, cô bé lên tiếng.

Nghe thấy câu hỏi, Lục Trường Không lập tức nhận ra tình hình không ổn.

Cô ta có thể biết rõ lai lịch của hắn, chứng tỏ đã có sự chuẩn bị.

Hết chương 947.

Chương 948. Tinh Thành Nguy Hiểm

Nhiều năm kinh nghiệm tiền tuyến khiến hắn lập tức nảy ra ý định rút lui ngay lập tức. Cô bé loli đứng cách đó không xa thì không thể ngu ngốc đến mức đến đây để chịu chết, rõ ràng là đã nắm chắc phần thắng.

“Hối hận không?” Cô bé lại hỏi.

“Không hối hận!” Lục Trường Không lạnh lùng đáp lại, vừa nói vừa chậm rãi lùi về phía sau.

“Ta muốn biết tại sao?”

“Vì chúng đã cho ta tương lai mà ta muốn.”

Nghe thấy lời này, Mộc Tinh im lặng một lát rồi nói:

“Ta đã xem qua hồ sơ của ngươi, biết ngươi từng là chiến sĩ vô cùng xuất sắc ở tiền tuyến, ngươi không nên đi con đường này, tương lai mà ngươi nói đến cuối cùng là gì?”

“Con đường do ta chọn, cần gì phải giải thích với ngươi.”

“Có liên quan đến em gái ngươi không?” Mộc Tinh tiếp tục truy hỏi.

“Không liên quan đến ngươi!” Vừa nói, Lục Trường Không vừa vung tay ra hiệu cho những chiến sĩ phía sau chủ động tấn công Mộc Tinh.

“Xem ra A Kỳ đoán không sai, căn cứ vào hồ sơ của ngươi, hẳn là có liên quan đến căn bệnh hiểm nghèo của em gái ngươi.”

Nói đến đây, Mộc Tinh không khỏi thở dài.

Cô nghĩ đến lời Phong Kỳ đã nói với cô khi giao nhiệm vụ này.

“Lục Trường Không là một kẻ đáng thương nhưng cũng rất đáng hận, hắn muốn người thân sống sót không có gì sai nhưng hắn có từng nghĩ đến, ban đầu hắn và em gái có thể sống ổn định ở thành phố Tương Lai, là nhờ những người anh hùng đã hy sinh mạng sống.”

“Nếu như ban đầu những người anh hùng cũng lựa chọn như hắn, có lẽ họ đã chẳng thể tồn tại.”

“Sống vì bản thân không sai, sai ở chỗ hắn đã chọn sai đường, có lẽ đây cũng là lý do hắn không muốn nói sự thật cho em gái hắn biết, ta đã xem qua hồ sơ của em gái hắn, cô ấy thề sẽ nỗ lực vì sự trỗi dậy của loài người, chắc chắn sẽ cảm thấy xấu hổ vì hắn…”

Nghĩ đến đây, ánh mắt Mộc Tinh trở nên kiên định.

Luồng khí màu ngọc bích quanh cơ thể cô chuyển động, cô hóa thành ảo ảnh xuyên qua mấy bóng người đang lao tới.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Lục Trường Không, cô đã đến trước mặt hắn.

Cú đấm nóng bỏng với khí thế không gì cản nổi đột nhiên giáng xuống.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phòng huấn luyện.

Sau khi cúp máy cuộc gọi từ Mộc Tinh, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hắn vốn không hiểu rõ về Lục Trường Không, chỉ biết hắn là người sáng lập ra chiến đoàn Sói đói.

Nhưng sự tồn tại của hắn trong lịch sử không mấy nổi bật.

Theo tiến trình lịch sử bình thường, hắn sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ giết chết sau vài năm nữa, từ đó rút lui khỏi sân khấu lịch sử.

Lần này nhận được biểu hành động từ Lý Tinh Thần gửi đến, hắn mới cố ý tìm hiểu về Lục Trường Không.

Sau khi tra cứu các tài liệu liên quan bằng quyền hạn, hắn có thể đoán ra được nguyên nhân Lục Trường Không phản bội loài người.

Cuộc gọi vừa rồi của Mộc Tinh càng chứng minh cho điều này.

Theo hồ sơ của Lục Trường Không, hắn căn bản không có khả năng phản bội loài người.

Là sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của Học viện Lãnh Đông, lý lịch của hắn rất tốt.

Kỷ lục chiến đấu ở tiền tuyến càng chứng minh Lục Trường Không có niềm tin kiên định, từng nhiều lần liều mình che chắn cho các thành viên trong đội trước sự tập kích của Sinh Vật Trận Địa.

Lần thảm khốc nhất, Lục Trường Không đã cõng một thành viên chạy trong phạm vi lãnh địa cả trăm dặm, suýt mất mạng.

Nhưng ngay cả như vậy, hắn vẫn không từ bỏ người đồng đội bị thương nặng.

Điều này cho thấy bản tính của hắn không xấu, không thể bị thế lực lãnh địa khống chế.

Thậm chí có thể nói như vậy.

Ngay cả khi phải chết, Lục Trường Không cũng không thể phản bội loài người.

Phân tích từ nội dung tài liệu, Phong Kỳ cho rằng điều duy nhất khiến Lục Trường Không thay đổi chính là căn bệnh lạ của em gái hắn.

Hắn nghi ngờ rằng trong thời gian em gái Lục Trường Không bị bệnh nặng, thế lực Bóng Đen đã dụ dỗ Lục Trường Không trung thành với mình.

Trước sự lựa chọn giữa người thân và đại nghĩa dân tộc, Lục Trường Không rõ ràng đã chọn người thân.

Xem xong thông tin chi tiết, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Nhạc Bình An.

Tình huống tương tự cũng từng xảy ra với cha mẹ của Nhạc Bình An, cha mẹ hắn cũng đã đưa ra lựa chọn giống như Lục Trường Không.

Cách thức khống chế lòng người này khiến hắn không khỏi nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng sự phản bội của Lục Trường Không rõ ràng không liên quan đến Mê Vụ Chi Chủ, thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học mới là thủ phạm thực sự.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ rằng căn bệnh của em gái Lục Trường Không cũng do thế lực Bóng Đen gây ra.

Có ba lý do khiến hắn nghi ngờ.

Một là, sau khi thời đại tai biến mở ra, loài người đã bước vào kỷ nguyên mới có linh khí.

Mặc dù thời đại này đầy rẫy nguy cơ nhưng linh khí trôi nổi giữa trời đất cũng đang âm thầm cường hóa thể chất của con người thời đại mới, ngay cả những người bình thường

không bao giờ tu luyện, thể chất cũng mạnh hơn một chút so với vận động viên bình thường cách đây 500 năm.

Hết chương 948.

Chương 949. Tín Hiệu Sự Sống

Hai là, hắn đã xem hồ sơ bệnh án của em gái Lục Trường Không là "Lục Hiểu Lễ" khi cô bị bệnh nặng.

Lúc đó, bệnh viện thành phố Tương Lai đưa ra mô tả về tình trạng bệnh không tồn tại trong lịch sử.

Nói cách khác, đây là một trường hợp bệnh hoàn toàn mới.

Ba là, trước khi em gái Lục Trường Không phát bệnh, mọi thứ đều tốt, đột nhiên cô bị bệnh nặng.

Điểm này là rõ ràng nhất.

Lục Hiểu Lễ học tại trường trung học số 3 thành phố Tương Lai, mặc dù việc kiểm tra sức khỏe của trường trung học không thường xuyên như trong học phủ nhưng cứ ba tháng sẽ tiến hành một lần, mục đích là để kiểm tra cường độ huyết mạch của học viên, v.v.

Thời điểm Lục Hiểu Lễ phát bệnh chỉ mới hơn nửa tháng kể từ lần kiểm tra sức khỏe trước.

Tóm lại ba vấn đề trên, Phong Kỳ có lý do để nghi ngờ rằng Bóng Đen đã thao túng toàn bộ quá trình phản bội của Lục Trường Không, dẫn hắn đi vào con đường không lối thoát.

Còn về lý do tại sao lại chọn Lục Trường Không.

Phong Kỳ đã xem qua thông tin chi tiết của Lục Trường Không, trong lòng cũng có phỏng đoán đại khái.

Quá trình trưởng thành của Lục Trường Không tuyệt đối có thể được coi là xuất sắc.

Sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của Học viện Lãnh Đông chỉ là một phần trong số những vinh dự của hắn.

Trong những ngày ở tiền tuyến, Lục Trường Không còn được mệnh danh là một trong mười tân binh xuất sắc nhất của Khu tiếp tế tương lai.

Chỉ cần hắn không tử trận thì sau này khả năng cao sẽ được trao tặng Huân chương xuất sắc của loài người.

Trong thời gian đó, Lục Trường Không vẫn đang trong giai đoạn phát triển nhanh chóng, bị thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học để mắt tới, cũng có thể hiểu được.

Và Lục Trường Không cũng không làm cho thế lực Bóng Đen thất vọng.

Từ con số không, hắn đã xây dựng nên Chiến đoàn thị huyết, chiến đoàn thứ ba trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học cho thế lực Bóng Đen.

Là một chiến đoàn tinh nhuệ danh bất hư truyền.

Trước đây, hắn từng là đoàn trưởng của Chiến đoàn thị huyết nhưng khi hắn tiếp nhận Chiến đoàn Sói đói thì toàn bộ cấp cao đã bị Mê Vụ Chi Chủ giết chết, mặc dù vậy, Chiến đoàn thị huyết vẫn rất mạnh.

Cẩn thận phân tích nguyên nhân trong đó, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Hắn hiểu Lục Trường Không nhưng hắn đã sai thì phải sai, phải trả giá cho điều đó.

Có lẽ đây cũng là lý do khiến Lục Trường Không mãi không chịu nói sự thật với em gái mình.

Hắn là người bảo vệ thầm lặng bên cạnh em gái nhưng cũng là đao phủ ẩn náu trong xã hội loài người.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ tự hỏi lòng mình, nếu mình cũng phải đưa ra lựa chọn tương tự, hắn sẽ chọn như thế nào?

Nhưng chỉ do dự một giây, hắn không khỏi lắc đầu cười khổ.

Đổi vị trí mà suy nghĩ, hắn không có em gái, vậy thì lấy việc hồi sinh cha mẹ thay thế cho lựa chọn của Lục Trường Không khi đối mặt với thế lực Bóng Đen lúc đó.

Bỏ qua việc Bóng Đen có thực sự có thể hồi sinh cha mẹ hắn hay không.

Nếu hắn chọn phản bội loài người để hồi sinh cha mẹ thì khả năng lớn là cha mẹ được hồi sinh sẽ đưa hắn đi đầu thai chuyển kiếp.

Cha mẹ hắn chắc chắn cũng sẽ đau khổ hơn cả cái chết.

Vì vậy, vấn đề này hoàn toàn chỉ là câu hỏi tặng điểm.

Nhưng mỗi người có cách suy nghĩ khác nhau, hắn hiểu Lục Trường Không nhưng không tha thứ.

Còn về việc có thể thay đổi tương lai của Lục Trường Không hay không, sau khi suy nghĩ kỹ, hắn vẫn từ bỏ.

Mê Vụ Chi Chủ có thể cứu, ngoài việc hắn có khả năng giúp nền văn minh loài người nhanh chóng trỗi dậy, còn có một lý do rất quan trọng nữa là, Mê Vụ Chi Chủ của dòng thời gian chính chưa từng làm hại bất kỳ con người nào.

Nhưng ở cùng thời điểm, Lục Trường Không lại không biết đã nhuốm máu bao nhiêu đồng loại.

Hắn không có tư cách thay mặt những người chết thảm dưới tay Lục Trường Không mà tha thứ cho hắn.

Hắn xuyên qua dòng thời gian chỉ có thể thay đổi tương lai, chứ không thể thay đổi quá khứ.

Trong lúc thở dài, hắn không còn muốn nghĩ sâu về vấn đề này nữa.

Lần này, trong biểu hành động mà Lý Tinh Thần gửi đến, có ghi rõ rằng, một số thành viên của Chiến đoàn Sói đói đã đột kích vào phạm vi lãnh địa Thú Tâm dưới sự chỉ huy của Lục Trường Không, mục đích là muốn tiêu diệt một chiến đoàn lãnh địa.

Phong Kỳ cảm thấy rất tò mò về điều này.

Không hiểu mục đích của thế lực Bóng Đen khi làm như vậy là gì.

Hắn vừa phái Mộc Tinh đi giải quyết Lục Trường Không, vừa để Mộc Tinh điều tra sự việc này.

Vừa nãy trong điện thoại, Mộc Tinh nói rằng đã hỏi thăm "Chiến đoàn Liệt Hỏa." bị Chiến đoàn Sói đói nhắm tới.

Nhưng câu trả lời nhận được là Chiến đoàn Liệt Hỏa cũng không rõ cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

Manh mối đến đây là đứt.

Nhưng hắn cho rằng, rõ ràng là Chiến đoàn Liệt Hỏa đã phát hiện ra bí mật gì đó, mới khiến thế lực Bóng Đen phải ra tay khẩn cấp muốn tiêu diệt họ.

Hết chương 949.

Chương 950. Tìm Kiếm Đồng Minh

Chỉ là bí mật này, các thành viên của Chiến đoàn Liệt Hỏa không để ý tới.

Nhưng hắn có thể hiểu được lý do khiến thế lực Bóng Đen làm như vậy.

Là một thế lực ngầm của loài người, muốn bố trí tương lai trong xã hội loài người thì sự ẩn núp rõ ràng phải được đặt lên hàng đầu.

Bất kể có thực sự bại lộ hay không, chỉ cần có khả năng bại lộ thì cũng sẽ khiến chúng cảnh giác.

Ngay cả khi Chiến đoàn Liệt Hỏa không phát hiện ra điều gì nhưng trong mắt Bóng Đen, họ đã trở thành mối đe dọa có thể xảy ra thì sẽ bị thanh trừng.

Điểm này rất giống với Lão Mê.

Lúc Lão Mê nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ phách cũng vậy.

Ví dụ như Ám Thần Giáo trước đây, chỉ cần có thể là mối đe dọa thì phải tìm cách diệt trừ, ngay cả khi hiện tại nó hoàn toàn vô hại.

Sau khi nghĩ thông suốt toàn bộ ngọn nguồn sự việc, Phong Kỳ đứng dậy khỏi trước tượng ngọc.

Rời khỏi phòng huấn luyện, hắn đến phòng thí nghiệm "Hoang." của Viện nghiên cứu Hổ phách.

Dự án chủ công của Viện nghiên cứu Hổ phách là tu luyện học, trong đó tám phòng thí nghiệm cốt lõi của trụ sở chính

được gọi lần lượt là Thiên, Địa, Huyền, Hoàng, Vũ, Trụ, Hồng, Hoang.

Mỗi phòng thí nghiệm đều có dự án chủ công riêng.

Đẩy cửa phòng thí nghiệm "Hoang" ra, đập vào mắt là phong cách trang trí tông màu đen, các thiết bị thí nghiệm được đặt riêng ở bốn khu vực.

Khu vực trung tâm đặt một máy xử lý thông tin cỡ lớn.

Trang trí tông màu đen hơi u ám nhưng là vì nhu cầu thí nghiệm.

Sơn đen trên tường là một loại linh thực sản xuất từ lĩnh vực trường được chiết xuất ra, có tác dụng phong tỏa linh khí.

Loại sơn này giúp giảm lượng linh khí tiêu hao hàng năm trong phòng thí nghiệm khoảng 20%.

Bước tới khu vực bên trái, một số nhà nghiên cứu của Viện nghiên cứu Hổ phách đang bận rộn trước bàn điều khiển.

Trong số đó, một người đàn ông thanh tú, tóc cắt ngắn, đeo kính không gọng đang chăm chú nhìn vào chụp thủy tinh trong suốt phía trước, bên trong là một đoàn năng lượng phát ra ánh sáng xanh yếu ớt.

"Hắc thúc, tiến độ thế nào rồi!"

Đến bên người đàn ông, Phong Kỳ lập tức hỏi.

Nghe thấy tiếng hỏi, người đàn ông thanh tú lập tức quay lại, thấy người đến là Phong Kỳ, liền cười gật đầu:

"Vài ngày nay nghiên cứu về đoàn năng lượng xanh tiến triển chậm nhưng cũng có chút phát hiện."

"Cuối cùng đây là thứ gì?" Hắn lập tức hỏi.

"Không rõ, vật chất bên trong đoàn năng lượng xanh căn bản không thể chiết xuất ra được nhưng phỏng đoán lúc trước

của ngươi không sai, thứ này chịu ảnh hưởng của ý chí.”

Dưới ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, người đàn ông thanh tú được gọi là Hắc thúc tiến lên vài bước, mở cửa kính, cầm lấy đoàn năng lượng xanh.

“Trực tiếp cho ngươi xem luôn, giải thích thì quá phiền phức.”

Nói rồi, người đàn ông được gọi là Hắc thúc nhắm mắt lại.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, đoàn năng lượng xanh trong tay hắn bắt đầu vặn vẹo biến dạng, cuối cùng bên trong phun ra một viên trân châu tỏa ra ánh sáng trắng dịu nhẹ.

Giơ tay đón lấy viên trân châu, người đàn ông được gọi là Hắc thúc đi đến trước mặt Phong Kỳ, đưa viên trân châu trong tay cho hắn.

Nhận lấy viên trân châu trắng nhỏ, Phong Kỳ lộ vẻ nghi ngờ.

Cẩn thận quan sát, hắn đưa viên trân châu nhỏ lên mũi ngửi ngửi, sau đó nhẹ nhàng bóp một cái, lập tức viên trân châu vỡ vụn, linh khí nồng đậm bùng phát trong tay, sau đó khuếch tán biến mất trong phòng thí nghiệm.

“Linh thạch?”

“Đúng vậy, chính là linh thạch, do ta dùng ý chí tạo ra.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lộ vẻ kinh hãi.

“Tạo ra? Ý của Hắc thúc là, đoàn năng lượng xanh có thể tạo ra vật chất từ hư không?”

“Ngươi nói sai rồi, phải là dưới sự ảnh hưởng của ý chí mới có thể tạo ra vật chất từ hư không, ví dụ như lúc nãy ta vô cùng khao khát có được một viên linh thạch, dưới sự ảnh hưởng của ý chí ta, đoàn năng lượng xanh đã tạo ra linh thạch

cho ta… Nhưng năng lực này có rất nhiều yếu tố hạn chế, ý chí của ta không thể tạo ra viên linh thạch như ta tưởng tượng, giới hạn chính là viên trân châu nhỏ trong tay ngươi lúc nãy.”

Nghe xong lời giải thích này, Phong Kỳ kinh ngạc.

Hắn đột nhiên hiểu ra tại sao mỗi lần khí huyết trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cạn kiệt, trong cơ thể hắn lại đột nhiên sinh ra một lượng lớn khí huyết.

Còn có lần sau đó, Lâm Nhiễm đã đánh vỡ đoàn ý thức của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng đoàn ý thức của hắn lại tụ lại.

Điều vô lý nhất là lần hắn đi theo tuyến phản diện, thi thể của Mê Vụ Chi Chủ sắp nguội lạnh, hắn đã định từ bỏ.

Kết quả là Mê Vụ Chi Chủ tụ lại bản nguyên, cho hắn sống lại tại chỗ.

Nguyên nhân sâu xa, rõ ràng là do đoàn năng lượng xanh này.

Mê Vụ Chi Chủ vô hạn khao khát “Sống”, ý chí khủng bố bùng phát ảnh hưởng đến đoàn năng lượng xanh, để tái tạo bản nguyên, thậm chí còn mang đến cho hắn khí huyết từ hư không.

Hắn cho rằng “Huyết Thạch kỳ tích.” có thể liên tục sinh ra Huyết Thạch nhỏ đã đủ vô lý rồi.

Hết chương 950.

Chương 951. Sự Phản Bội

Nhưng không ngờ trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ lại có một thứ còn vô lý hơn.

Có thể gọi là khuôn mẫu nhân vật chính.

Bây giờ hắn có thể khẳng định đoàn năng lượng xanh là vật phẩm kỳ tích, chỉ có vật phẩm kỳ tích mới có chức năng vượt quá lẽ thường như vậy.

"Đừng vui mừng quá sớm, ta đã nói rồi, đoàn năng lượng xanh này có giới hạn, ngay cả khi ta tưởng tượng ra một ngọn núi linh thạch nhưng nó vẫn chỉ có thể tạo ra viên linh thạch nhỏ bằng ngón út."

"Nếu ta tưởng tượng ra những linh tài cao cấp quý giá hơn linh thạch, tỷ lệ chất lượng sẽ tiếp tục thu nhỏ, hoàn toàn chịu ảnh hưởng của ý chí."

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Vật phẩm kỳ tích có hạn chế, hắn hoàn toàn có thể hiểu được.

Nếu vật phẩm kỳ tích này thực sự có thể tạo ra vô hạn, thậm chí còn vượt quá sức mạnh của Trụ thần, có thể gọi là đấng sáng tạo.

Lão Mê khao khát được sống nhưng cũng khao khát được leo lên đỉnh cao trở thành Trụ thần.

Nếu vật phẩm kỳ tích này thực sự vô năng thì đã sớm giúp Mê Vụ Chi Chủ thành thần rồi.

Nhưng hiệu quả của vật phẩm kỳ tích này đối với hắn mà nói vẫn rất kinh người, một số linh tài đặc biệt sản xuất trong lĩnh vực trường không thể sao chép, dùng một ít thì mất một ít.

Nếu có thể dùng vật phẩm kỳ tích này để tạo ra những vật phẩm như vậy, chắc chắn có thể đẩy nhanh tiến trình phát triển của nền văn minh nhân loại.

Ngay khi hắn đang tưởng tượng cách sử dụng vật phẩm kỳ tích này, nhà khoa học được gọi là Hắc thúc lại lắc đầu:

"Ngươi hẳn đã hiểu được hiệu quả của đoàn năng lượng xanh, tiếp theo ta sẽ nói về những mối nguy tiềm ẩn của nó."

"Còn có mối nguy tiềm ẩn?"

"Đúng vậy, vấn đề này rất nghiêm trọng, nếu không giải quyết, chúng ta không thể sử dụng bình thường vật phẩm bí ẩn này."

Nói xong, người đàn ông giơ tay lau chất lỏng màu máu chảy ra từ mũi, tiếp tục nói:

"Qua những thí nghiệm mấy ngày nay, chúng ta phát hiện ra rằng mỗi lần sử dụng vật phẩm kỳ tích này, trong cơ thể sẽ sinh ra một luồng ý thức yếu ớt, nếu sử dụng lâu dài, luồng ý thức này sẽ nhanh chóng lớn mạnh trong cơ thể, cuối cùng hoàn toàn chiếm lấy bản thể."

"Nếu ta đoán không nhầm, đây là ý thức còn sót lại của Mê Vụ Chi Chủ sau khi chết, đoàn ý thức xanh đang giúp hắn mượn thân thể để tái sinh."

Phong Kỳ:!!!

Nói xong, nhà khoa học được gọi là Hắc thúc đi đến trước đài điều khiển, vỗ vai một nhà khoa học đang bận rộn, nói:

"Lấy đoạn video liên quan của ngày hôm qua ra."

Nghe theo chỉ thị, nhà khoa học lập tức thao tác trên đài điều khiển, sau đó một đoạn video xuất hiện trên màn hình trước đài điều khiển chính.

Nhấp vào phát, hình ảnh hiện ra là bên trong lồng kính phía trước.

Đoàn năng lượng xanh trong lồng kính giống như đang thở, co lại, nở ra nhưng so với bây giờ thì trên đó có thêm một số chất màu hồng.

Người đàn ông thanh tú được gọi là Hắc thúc lúc này quay người, nhìn chằm chằm Phong Kỳ, nói:

"Ngoài việc đoàn năng lượng xanh sẽ tạo ra ý thức yếu ớt của Mê Vụ Chi Chủ trong cơ thể người sử dụng, còn có một mối nguy tiềm ẩn nữa, đó là trên bề mặt của nó sẽ sinh ra mô thịt, mặc dù tốc độ sinh ra rất chậm nhưng nếu cho nó đủ thời gian, ta nghĩ… Mê Vụ Chi Chủ sẽ tái sinh."

"Vì vậy, cần phải thường xuyên làm sạch mô thịt, ngăn không cho Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh."

Nghe xong lời giải thích này, ánh mắt Phong Kỳ nhìn vào quả cầu năng lượng xanh đã thay đổi.

Qua lời giải thích của Hắc thúc, hắn đã hiểu được những mối nguy tiềm ẩn của vật phẩm kỳ tích này.

Nếu không thể xua tan ý thức của Mê Vụ Chi Chủ, vật phẩm kỳ tích này chỉ ràng buộc với Mê Vụ Chi Chủ, sẽ theo sự khao khát vô hạn đối với sự sống của Mê Vụ Chi Chủ trước khi chết, giúp hắn hồi sinh.

Nếu không giải quyết vấn đề này, sử dụng lâu dài còn bị Mê Vụ Chi Chủ mượn thân thể để tái sinh.

Âm hồn bất tán vốn chỉ là một cách nói hình tượng.

Nhưng ở Mê Vụ Chi Chủ, nó lại trở thành sự thật.

…

Tập hợp năng lượng màu xanh, hiện tại có thể xác định là vật phẩm kỳ tích.

Tên của vật phẩm kỳ tích này tạm thời được đặt là "Ý chí."

Bởi vì vật phẩm kỳ tích này chủ yếu chịu ảnh hưởng bởi ý chí của người sử dụng, ý chí càng mạnh thì sức mạnh phát huy càng lớn.

Sau khi rời khỏi phòng thí nghiệm "Hoang", Phong Kỳ trở về phòng huấn luyện.

Ngồi xuống trước màn hình, hắn bắt đầu xem nội dung email mới nhất.

Những ngày gần đây, tin tốt liên tiếp không ngừng.

Đầu tiên là đoàn chiến đấu Bát Nhã lĩnh vực vốn đã xác định sẽ chuyển đến Tinh Thành đã lên đường, trong đó trước tiên sẽ chuyển lực lượng chiến đấu cốt cán đến Tinh Thành, một số thành viên vẫn tiếp tục ở lại khu vực tiếp tế phía Bắc thành Cựu Nhật.

Về việc tại sao lại chọn chuyển một số thành viên cốt cán trước, là do Phong Kỳ đề xuất.

Hết chương 951.

Chương 952. Trận Chiến Cuối Cùng

Cuối cùng, khu vực gần thành Cựu Nhật đều nằm trong phạm vi kiểm soát của tộc Linh Năng.

Đoàn chiến đấu Bát Nhã là một trong mười đoàn chiến đấu lớn, việc di chuyển trên diện rộng chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của tộc Linh Năng, từ đó gây ra những phiền phức không đáng có.

Mục tiêu hàng đầu hiện nay là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Tộc Linh Năng tạm thời chưa phải là mục tiêu.

Ngoài đoàn chiến đấu Bát Nhã, còn có tám thế lực tiềm ẩn khác của loài người hưởng ứng lời kêu gọi, đã chuẩn bị đến Tinh Thành.

Để sắp xếp cho những thế lực mới này gia nhập, Phong Kỳ đã triệu tập một cuộc họp trước với quân đội và các quan chức cấp cao của các bộ phận tổ chức Bình Minh.

Quyết định sẽ mở ra một khu vực hoàn toàn mới trong Tinh Thành để những thế lực mới gia nhập vào.

Mọi thứ đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp.

Việc tập hợp lực lượng chiến đấu cũng báo hiệu rằng tuyến chiến đấu này sẽ tiến xa hơn bất kỳ mốc thời gian nào trước đây.

Chỉ là quá trình này có lẽ sẽ rất thảm khốc.

Nhưng muốn có được thành quả thì phải trả giá, hắn đã chuẩn bị sẵn tâm lý.

Sau khi xem xong email mới nhất, hắn im lặng một lúc rồi mở kho dữ liệu quyền hạn.

Sau một hồi do dự, hắn nhập tên cha mình.

Khi còn nhỏ, hắn nhận được thông báo rằng cha mẹ đã tử trận khi chinh chiến ở lĩnh vực trường.

Nhưng các thành viên trong đội không nhìn thấy họ chết, chỉ tìm thấy những trang bị họ để lại nhưng không thấy tung tích của họ.

Sau một hồi tìm kiếm, họ mới xác định cha mẹ hắn đã tử trận.

Cuối cùng, mất tích một cách bí ẩn trong lĩnh vực trường, rất có khả năng là đã gặp nguy hiểm.

Nhưng hiện tại, trong lòng hắn lại có một suy đoán khác.

Trong lịch sử loài người, có rất nhiều cường giả từng mất tích một cách bí ẩn, lúc đầu hắn rất để tâm đến chuyện này nhưng vẫn không tìm ra được bất kỳ manh mối nào.

Sau đó khi gặp Lữ Việt, biết được cả dòng kiếm đạo của gia tộc họ Lữ cũng mất tích một cách kỳ lạ, trong lòng hắn đã có một suy đoán.

Những cường giả mất tích một cách bí ẩn đó, có lẽ đã đến một nơi bí ẩn nào đó.

Ngày nay, câu trả lời của Thiên xu đã cho hắn đáp án.

Những cường giả hàng đầu của loài người trong lịch sử đều bị Mộ Trảo đưa đến Thông Thiên Lộ, trở thành những người bảo vệ, bảo vệ tuyến phòng thủ đầu tiên của loài người.

Vì vậy, hắn không khỏi nghĩ đến việc liệu cha mẹ mình có đến Thông Thiên Lộ hay không.

Nhưng câu trả lời cho câu hỏi này, chắc chắn không thể tìm thấy trong kho dữ liệu quyền hạn.

Cuối cùng, những tin tức liên quan đến Thông Thiên Lộ đều bị phong tỏa đối với toàn thể loài người, ngay cả Viện nghiên cứu quyền hạn cũng không thể biết được nội tình.

Vì vậy, hắn vẫn chưa tiến hành điều tra về phương diện này.

Nhưng ở mốc thời gian này, hắn đã thông qua Thiên xu để hiểu được nhiều thông tin về Thông Thiên Lộ, lần này quyết định thông qua tài liệu để ghép nối một số manh mối.

Nhập tên cha và tiến hành lọc, lập tức nội dung tài liệu liên quan hiện ra.

[Phong Thiên Uyên (Đoàn chiến đấu đập nát đầu chó lĩnh vực: Đoàn trưởng đoàn 2)]

Tuổi thọ: 48 tuổi

Quá trình trưởng thành: Phong Thiên Uyên tốt nghiệp Học phủ Lãnh Đông, từng đạt danh hiệu sinh viên tốt nghiệp xuất sắc, sau đó cùng với hàng chục người bạn tốt nghiệp cùng khóa gia nhập một trong mười đại chiến đoàn lúc bấy giờ là "Đoàn chiến đấu đập nát đầu chó lĩnh vực."

Năm thứ ba ở tiền tuyến, hắn quen biết Ứng Vũ Trúc tốt nghiệp lớp y của Học phủ Tinh Thành và kết hôn vào năm sau.

Trong những ngày ở tiền tuyến, Phong Thiên Uyên thể hiện rất xuất sắc, cùng vợ là Ứng Vũ Trúc lập nhiều chiến công và sau khi đoàn trưởng đoàn 2 của Đoàn chiến đấu đập nát đầu chó lĩnh vực tử trận, hắn đã thành công thăng chức làm đoàn trưởng mới của đoàn 2…

Sau khi vợ mang thai, Phong Thiên Uyên và vợ quyết định tạm biệt tiền tuyến, trở về quê hương của vợ là Tinh Thành, sinh con và sau khi nuôi dưỡng được vài năm thì kiên quyết quay trở lại tiền tuyến…

Nguyên nhân tử vong: Khi hành động đánh chiếm lĩnh vực Sát Tinh sắp kết thúc, Phong Thiên Uyên và vợ là Ứng Vũ Trúc cùng mất tích một cách bí ẩn, chỉ để lại những trang bị, đạo cụ mang theo người. Sau mười ngày tìm kiếm, vẫn không tìm thấy tung tích, được xác định là hy sinh.

Thành tựu trọn đời (vinh dự): Từng là "Đoàn trưởng đoàn 2 của Đoàn chiến đấu đập nát đầu chó lĩnh vực", một trong mười đại chiến đoàn lĩnh vực, Huân chương tinh anh cấp A của loài người, Sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của Học phủ Lãnh Đông, Huân chương bạc xuất sắc của loài người…

…

Đối với cha mẹ mình, Phong Kỳ không hiểu biết nhiều.

Sự tàn khốc của tiền tuyến, họ cũng sẽ không tiết lộ với hắn khi hắn còn nhỏ.

Điều hắn ấn tượng nhất là câu nói của cha mẹ trước khi chia tay:

Chúng ta cố gắng, là để sau này các con có cuộc sống ổn định.

Hết chương 952.

Chương 953. Sự Hối Tiếc

Nhiều ký ức đã phai mờ nhưng hắn vẫn nhớ rõ tình yêu thương mà cha mẹ dành cho mình.

Chỉ là khoảng thời gian đó quá ngắn ngủi.

Nhưng hắn cũng biết sơ bộ rằng chiến đoàn mà cha mẹ mình tham gia dường như rất nổi tiếng.

Bà hàng xóm đôi khi gặp hắn, luôn nói với vẻ ghen tị rằng, nếu con trai mình sau này có thể vào chiến đoàn lĩnh vực đó thì tốt biết mấy.

Điều này đủ để chứng minh chiến đoàn mà cha mẹ hắn tham gia chắc chắn rất có ảnh hưởng.

Nhưng lúc đó còn nhỏ, hắn không nhớ chiến đoàn mà bà hàng xóm nhắc đến là chiến đoàn nào.

Bây giờ nghĩ lại, thành tựu của cha mẹ hắn đã có thể xếp vào hàng nhân kiệt lịch sử rồi.

Điều này lại gần hơn một bước với suy đoán trong lòng hắn.

Tiếp theo, hắn nhập tên mẹ "Ứng Vũ Trúc" vào thanh tìm kiếm.

Sau khi lọc giới tính, khu vực và thời gian, thông tin chi tiết của mẹ hắn xuất hiện trên màn hình.

Thông tin của mẹ hắn cũng giống như của cha hắn.

Sinh ra ở Tinh Thành, theo học tại Học phủ Tinh Thành, cuối cùng gia nhập Đoàn chiến đấu đập nát đầu chó lĩnh vực,

phụ trách đội y tế của chiến đoàn, giữ chức phó đoàn trưởng đoàn 2, kiêm nhiệm đội trưởng đội y tế.

Lý lịch của cả hai đều rất xuất sắc.

Đặc biệt là mẹ Ứng Vũ Trúc, từng đạt giải nhất cuộc thi tổng hợp y tế chiến trường do các thành phố lớn cùng tổ chức.

Dựa vào những tài liệu này, cha mẹ hắn có khả năng đã bị Mộ Trảo đưa đến Thông Thiên Lộ.

Cái gọi là mất tích bí ẩn, chỉ là để che giấu sự thật về sự ra đi của họ.

Dù sao thì thông tin liên quan đến Thông Thiên Lộ cũng là bí mật tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài.

Nhưng đây chỉ là suy đoán của hắn.

Sự thật cụ thể thế nào, còn phải đợi sau này kiểm chứng.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nghĩ đến việc, liệu mình có thể đến Thông Thiên Lộ xem thử không.

Nhưng muốn đến Thông Thiên Lộ cần hai điều kiện tiên quyết.

Đầu tiên là năng lực bản thân đủ tư cách bước vào Thông Thiên Lộ, trở thành chiến sĩ Thông Thiên.

Thứ hai, cũng là điều quan trọng nhất, phải được Mộ Trảo coi là kỳ tích, phải tiếp xúc với Mộ Trảo.

Nếu không, hắn hoàn toàn không biết lối vào Thông Thiên Lộ ở đâu và phải đi như thế nào.

Dù sao thì ngay cả Thiên Xu không có sự giúp đỡ của Mộ Trảo cũng không thể quay trở lại Thông Thiên Lộ.

Muốn gặp Mộ Trảo như thế nào thì tuyến chiến đấu này thực ra cũng có cơ hội.

Nếu Tinh Thành và thành phố Tương Lai giao chiến, ảnh hưởng sẽ rất lớn.

Nếu lúc này Mộ Trảo không bế quan, vẫn còn lang thang trên thế gian, chắc chắn sẽ đến tìm hiểu chi tiết.

Lúc này sẽ có cơ hội gặp Mộ Trảo.

Nếu tuyến chiến đấu không gặp được thì chỉ còn cách tìm cơ hội ở tuyến thời gian tiếp theo.

Xét về góc độ lịch sử, nếu hắn có thể chống đỡ đến thời điểm quân Bình Minh thành lập thì Mộ Trảo chắc chắn sẽ xuất hiện, đến lúc đó cũng có thể gặp được.

Hắn tin rằng bí mật trên người Mộ Trảo chắc chắn có thể giúp hắn hiểu thêm nhiều thông tin.

Mà thông tin chính là nền tảng để không ngừng thử nghiệm và tiến về phía trước.

Nếu có cơ hội đến Thông Thiên Lộ, hắn thậm chí còn muốn đi theo Thông Thiên Lộ đến thế giới lĩnh vực để xem thử.

Từ lời kể của lão mê, hắn biết được rằng thế giới lĩnh vực mà hắn đang ở đang gặp phải một cuộc khủng hoảng lớn.

Cuộc khủng hoảng này chính là "Đại thế giáng lâm."

Cụ thể tình hình thế nào, lão mê chưa từng thấy nhưng điềm báo đã xuất hiện.

Toàn bộ linh khí của thế giới lĩnh vực không ngừng rò rỉ, có cảm giác như thế giới đang dần tàn lụi.

Tình hình này đã tạo ra áp lực rất lớn đối với các thế lực chủng tộc.

Giống như con người đối mặt với thiên tai, bất lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn sự hủy diệt chậm rãi ập đến.

Còn về hậu quả của đại thế giáng lâm, lão mê cũng rất mơ hồ.

Chỉ nói rằng tình hình mà thế giới lĩnh vực của hắn đang gặp phải, cũng chính là thách thức mà thế giới loài người phải đối mặt sau này.

Thế giới lĩnh vực chỉ là một trạm dừng trên đường đại thế giáng lâm, đợi đến khi thế giới lĩnh vực bị hủy diệt, trạm dừng tiếp theo chính là thế giới loài người.

Nhiều Sinh Vật Trận Địa di cư đến thế giới loài người cả tộc.

Không hoàn toàn là vì thích giết chóc, có một số là để tránh thảm họa và khủng hoảng.

Thế giới loài người được tất cả các tộc quần lĩnh vực coi là vùng đệm cuối cùng.

Còn về việc giết chóc và cướp bóc ở thế giới loài người, cũng như các bố cục khác nhau cho tương lai.

Là các tộc quần lĩnh vực muốn tranh thủ thời gian đệm để nhanh chóng củng cố sức mạnh của tộc mình, để đối phó với những thách thức sẽ xảy ra trong tương lai.

Giống như hai lựa chọn mà lão mê đã từng nói.

Ngồi chờ chết và nghịch thiên mà làm.

Không thỏa hiệp với phán quyết cuối cùng khi đại thế giáng lâm, chỉ có giết chóc, cướp bóc, thu thập nhiều tài nguyên để củng cố tộc quần, đồng thời bố trí cho tương lai.

Hết chương 953.

Chương 954. Lời Hứa Cuối Cùng

Đối với đại thế giáng lâm, Phong Kỳ vẫn luôn tò mò.

Nhưng nếu có thể đến Thông Thiên Lộ, rồi qua Thông Thiên Lộ tiến vào thế giới lĩnh vực, có lẽ hắn có thể thấy trước được quá trình đại thế giáng lâm ở thế giới lĩnh vực.

Điều này chắc chắn sẽ có lợi cho việc bố trí tuyến thời gian tiếp theo của hắn.

Sau một hồi suy nghĩ lung tung, hắn đứng dậy khỏi màn hình.

Tiếp theo, hắn đến khu vực trung tâm của phòng luyện tập, bắt đầu tập quyền.

Việc luyện quyền thế liên quan đến khả năng hiểu ý quyền của bản thân.

Hơn nữa, việc luyện quyền thế có lợi cho bất kỳ tuyến thời gian nào, đồng thời có thể mang về tuyến thời gian chính.

Quyền thế tiến công không ngừng càng phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

Vì vậy, hắn vẫn luôn không bỏ việc luyện quyền thế.

Theo lời của Úy Vi, giới hạn trên của việc luyện thế rất cao, đồng thời có thể tăng lên theo sự gia tăng sức mạnh của bản thân.

Ví dụ rõ ràng nhất chính là Mộc Tinh.

Khi đối địch, ngoài việc áp chế sức mạnh thuần túy, Mộc Tinh còn áp chế cả về huyết mạch.

Thực ra đây cũng là một loại thế.

Giống như khi con mồi gặp phải chúa sơn lâm, chúng sẽ tự động cảnh giác, run rẩy.

Về bản chất là do bị ảnh hưởng bởi thế.

Khi việc luyện thế đạt đến một cảnh giới chắc chắn, đôi khi thậm chí không cần ra tay, chỉ cần dựa vào "Thế" tỏa ra trên người cũng có thể áp chế đối thủ đến mức không ngóc đầu lên được.

Phong Kỳ cũng từng gặp phải tình huống tương tự.

Trước đây, khi hộ tống kỳ tích Huyết Thạch trên tuyến thời gian, hắn đã từng bị Sinh Vật Trận Địa cấp tai ương tấn công.

Lúc đó, khi đối mặt với Sinh Vật Trận Địa cấp tai ương, cơ thể hắn không tự chủ được mà run rẩy.

Mặc dù trong lòng hắn không sợ hãi nhưng cơ thể vẫn theo bản năng không thể kiểm soát được.

Đây chính là điều đáng sợ của thế.

Sau một hồi luyện quyền cường độ cao hết sức, Phong Kỳ đã đổ mồ hôi đầm đìa, hắn đến phòng tắm trong phòng luyện tập, tắm rửa rồi thay một bộ quần áo mới.

Nhìn đồng hồ, đã là bảy giờ tối.

Hắn quyết định lên đường về Học Phủ Tinh Thành một chuyến.

Đi ra khỏi Viện Nghiên cứu Hổ phách, bên ngoài đèn đuốc sáng trưng, hắn phát hiện trời đã đổ tuyết.

Không khí thở ra trong nhiệt độ thấp tỏa thành sương trắng rồi tan biến.

Nhìn cảnh tượng trước mắt bị tuyết phủ trắng xóa, trên mặt hắn hiện lên một tia hoài niệm.

Hắn nhớ lại tuyến thời gian trước, lão mê đứng trên đỉnh tòa nhà trụ sở Hổ phách đã nói với hắn một câu như thế này.

Bây giờ nghĩ lại, hắn cảm thấy đồng cảm.

Hắn nói, trong thời khắc nguy nan, hy vọng chính là nguồn sức mạnh không sợ bất kỳ nghịch cảnh nào.

Đại thế giáng lâm khiến nhiều chủng tộc bắt đầu suy nghĩ về ý nghĩa của sự sống, cũng như liệu có nên nghịch thiên mà làm hay không.

Khi đã hiểu rõ đạo lý trong đó, bước tiếp theo chính là lựa chọn.

Chọn sống thì chỉ có thể bước lên con đường giết chóc, tranh giành với vạn tộc để giành lấy một tia sinh cơ, sau này nhìn đâu cũng thấy kẻ thù.

Vạn tộc qua cầu độc mộc, chắc chắn quá trình sẽ rất thảm khốc.

Sau khi đưa ra lựa chọn, phải chuẩn bị tâm lý, trên đường tiến lên có lẽ phải trả giá như thế nào.

Nhân tộc kẹp ở giữa, dù không muốn tham gia nhưng cũng không thể không tham gia.

Ai cũng muốn sống nhưng muốn sống thì phải giết chóc, cướp bóc.

Lựa chọn thứ hai là thuận theo thế, cho đến khi đại thế giáng lâm, trở thành cát bụi của lịch sử.

Nhưng khi ngươi đưa ra lựa chọn này, ngươi đã định sẵn sẽ trở thành bàn đạp trên con đường trưởng thành của chủng tộc khác.

Ngươi muốn thuận theo thế nhưng chúng lại muốn sống.

Cướp bóc tài nguyên của ngươi, giết hại tộc nhân của ngươi, ngươi đừng phản kháng, chúng chỉ muốn sống, việc thuận theo thế của ngươi không liên quan đến chúng!

Đối mặt với sự lựa chọn, ta đã chọn con đường trước.

Thực ra ta không khao khát sức mạnh, ngươi cũng biết ta không thích dùng sức mạnh để đối địch.

Ta khao khát đỉnh cao, chỉ vì nơi đó có sự tự do thực sự, không có thế lực nào có thể quyết định tương lai của ta và tộc nhân.

Có lúc, dùng sức mạnh hay không là một chuyện, có hay không lại là chuyện khác.

Có, mới có quyền lựa chọn và đàm phán.

Không, ngươi không có quyền lựa chọn.

Khi ngươi có thứ chắc chắn muốn bảo vệ, suy nghĩ của ngươi sẽ thay đổi, hành động của ngươi cũng sẽ thay đổi.

A Kỳ, nếu thứ ngươi muốn bảo vệ lớn hơn ước mơ của ngươi thì đó chính là ước mơ mới của ngươi.

Vỗ sạch tuyết trắng trên vai, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười.

Những lời này của lão mê, lúc này nghĩ lại càng có thêm nhiều ý nghĩa.

Trước đây, ước mơ của hắn là gia nhập Viện Nghiên cứu Ngân Hà, trở thành một nghiên cứu viên công pháp.

Nhưng bây giờ, khi ý nghĩa của sự bảo vệ lớn hơn ước mơ thì nó đã trở thành ước mơ mới.

Hơn nữa, đây không chỉ là ước mơ của riêng hắn, hắn còn gánh vác ước mơ của vô số đồng hành.

Hết chương 954.

Chương 955. Ký Ức Xưa

Lão mê đứng trên góc độ của mình nảy sinh suy nghĩ, lại trùng hợp với suy nghĩ của hắn khi đứng trên góc độ của nhân loại, điểm khác biệt duy nhất chỉ là lập trường khác nhau.

Nhưng đều là vì tộc nhân và tương lai của mình.

Bây giờ nghĩ lại, lão mê vẫn là một triết gia.

Đặc biệt là trước đây hắn rất thích lật xem sách lịch sử loài người, cũng như sách thần thoại.

Nhưng có một điểm đặc biệt không tốt.

Hắn vừa xem vừa thích bình phẩm về lịch sử và thần thoại của loài người, đồng thời bày tỏ sự khinh thường đối với nội dung câu chuyện kết hợp giữa một đoạn lịch sử và thần thoại nào đó.

Ví dụ, hắn từng nói, nếu trong lịch sử loài người thực sự có thần tiên có thể vung tay dời núi lấp biển thì chúng ta xâm lược thế giới loài người sẽ không còn chủ động nữa.

Rất có khả năng vừa đến thế giới loài người sẽ bị thần tiên dùng ống tay áo thần thông đưa đi luyện thép trong nhà máy thép, hoặc bị đưa đến những nơi khác cần sức lao động để làm trâu làm ngựa, tóm lại là sẽ bị loài người bắt làm nô lệ.

Nghe những lời này, hắn luôn không nhịn được mà trợn mắt.

Về phương diện châm biếm này, lão mê trời sinh đã có khiếu hài hước, luôn nói ra những lời kinh người.

Nghĩ đến chuyện cũ, hắn bước về phía cổng lớn của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Tiếp theo, hắn định về Học phủ Tinh Thành một chuyến, sắp xếp bố cục tương lai tiếp theo, đây cũng là một bước quan trọng để thúc đẩy tuyến chiến đấu.

Đi dọc theo con đường phủ đầy tuyết trắng, phía sau để lại một dãy dấu chân, lúc này hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, đột nhiên nhớ đến một câu mà Úy Vi từng nói.

Khi ngươi mê mang, hãy ngẩng đầu lên, có lẽ một ngôi sao nào đó trên bầu trời đêm sẽ chỉ đường cho ngươi.

Ý nghĩa tiềm ẩn của câu này là, một ngôi sao nào đó trong lịch sử sẽ chỉ đường cho ngươi.

Lúc đó hắn từng hỏi, nếu không có sao thì sao?

Nghe vậy, Úy Vi không nhịn được trợn mắt, sau đó trả lời:

"Không có sao, ngươi chính là ngôi sao đó, là một ngôi sao trưởng thành, ngươi nên học cách tự phát sáng và tỏa nhiệt để soi sáng con đường phía trước."

Vỗ sạch tuyết trên quần áo, Phong Kỳ dần dần đi xa trong gió tuyết.

Chuyện cũ ùa về trong tâm trí, khóe miệng hắn nở nụ cười.

Một năm mới, phải tiếp tục cố gắng rồi.

…

Mùng bảy tháng giêng, bầu trời đổ tuyết nhỏ.

Xuống xe trước cổng Học phủ Tinh Thành, Phong Kỳ đi thẳng đến trước phòng làm việc của Bạch Phù Sinh.

Sau khi gõ cửa, giọng nói đầy khí lực của Bạch Phù Sinh truyền đến:

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, chỉ thấy Bạch Phù Sinh mặc một bộ đồ Tôn Trung Sơn, đang lật xem tài liệu trên bàn làm việc.

Lúc này, ông ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

“Đã muộn thế này rồi mà còn đặc biệt quay lại tìm ta, có chuyện gì không thể nói qua điện thoại?”

“Chuyện này quá quan trọng, ta thấy vẫn nên trực tiếp nói với ngài thì hơn.” Phong Kỳ cười hì hì đi đến trước bàn làm việc ngồi xuống, tiện tay cầm ấm trà rót đầy tách trà của Bạch Phù Sinh.

Nghe vậy, trong mắt Bạch Phù Sinh hiện lên một tia nghi ngờ.

Gần đây, Phong Kỳ thường xuyên xin nghỉ phép nhưng ông không nói gì, dù sao thì dạo này Phong Kỳ đã triển khai dự án nghiên cứu học thuật công pháp với Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Theo ông thấy thì đây hoàn toàn là chuyện tốt.

Ao của Học phủ Tinh Thành quá nhỏ, ông thấy nơi này không thích hợp cho một thiên tài tuyệt thế như Phong Kỳ phát triển trong tương lai.

Ông đã nhiều lần muốn khuyên Phong Kỳ sớm từ bỏ việc dạy học, đến Viện Nghiên cứu Hổ phách để triển khai hoài bão lớn.

Điều khiến ông tức giận là, những đề nghị này đều bị Phong Kỳ từ chối.

Đối với một học trò bướng bỉnh như vậy, trong lòng ông rất bất lực.

Nghĩ đến đây, ông không nhịn được mở lời:

“Sao thế? Chuẩn bị nghe lời ta, từ chức đến Viện Nghiên cứu Hổ phách nhậm chức rồi à?”

“Không phải, quan trọng hơn chuyện này!”

“Hừ, nói rõ ràng xem nào.” Bạch Phù Sinh lập tức nói một cách khó chịu.

Nhìn Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ quyết định thú nhận bí mật của mình với ông.

Lần này cố ý trở về từ Viện Nghiên cứu Hổ phách, liên quan đến một bố cục tuyến chiến đấu mà hắn đã do dự trong lòng từ lâu.

Tuyến chiến đấu này có nên tung ra trò chơi siêu thực tế 《Bình Minh》 hay không?

Nếu ảnh hưởng trong tương lai của 《Bình Minh》 có thể được thử nghiệm trên tuyến chiến đấu này thì sẽ có giá trị tham khảo rất lớn đối với tuyến hy sinh của hắn sau này.

Giai đoạn hiện tại, quân đội Tinh Thành và các bộ phận khác của tổ chức 《Bình Minh》 đang tích cực huấn luyện chiến sĩ, chuẩn bị ứng phó với chiến tranh.

Việc tung ra trò chơi siêu thực tế có thể nâng cao đáng kể khả năng thực chiến của các chiến sĩ.

Ngoài ra, việc huấn luyện trong trò chơi siêu thực tế còn có thể giảm thiểu thương tích không đáng có, giúp các chiến sĩ thoải mái chiến đấu hết mình.

Xét về mọi góc độ, trò chơi siêu thực tế đều có thể nâng cao đáng kể việc xây dựng lực lượng chiến đấu tiếp theo của Tinh Thành.

Hết chương 955.

Chương 956. Lực Lượng Bất Ngờ

Nếu chỉ như vậy, hắn đã sớm chọn tung ra trò chơi siêu thực tế rồi.

Nhưng việc tung ra trò chơi siêu thực tế tồn tại một vấn đề ẩn họa lớn, đây cũng chính là lý do khiến hắn do dự.

Các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực chiếm giữ các cơ quan quyền lực của các thành phố lớn, sở hữu lãnh địa riêng.

Sau khi trò chơi siêu thực tế chính thức ra mắt, đối tượng hướng đến chắc chắn là toàn thể nhân loại, ảnh hưởng sẽ tăng lên theo từng ngày cùng với việc trò chơi được quảng bá.

Điều này rõ ràng sẽ khiến các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực cảnh giác.

Ví dụ, sau khi trò chơi siêu thực tế được quảng bá, số lượng người chơi chắc chắn sẽ tăng vọt, hắn có thể dễ dàng thao túng dư luận trong trò chơi siêu thực tế.

Muốn làm được điều này thực ra rất đơn giản.

Hắn chỉ cần đăng một thông báo trò chơi là được, khi đó tất cả người chơi sẽ biết được nội dung mà hắn muốn truyền đạt.

Cộng thêm các chức năng như huấn luyện đối kháng, mô phỏng thử nghiệm, phụ bản lĩnh vực, v.v. của trò chơi siêu thực tế.

Sự xuất hiện của trò chơi này là mối đe dọa lớn đối với các thế lực lĩnh vực.

Sẽ khiến cục diện vốn nằm trong tầm kiểm soát của chúng xuất hiện biến số.

Hắn phải giả định rằng nếu quảng bá trò chơi siêu thực tế, Tinh Thành có bị các thế lực lĩnh vực tập trung tấn công hay không.

Các thế lực lĩnh vực không hề ngốc.

Khi lợi ích của tất cả các thế lực lĩnh vực bị đe dọa, chúng rất có thể sẽ chọn liên thủ để tiêu diệt kẻ thù chung.

Tình huống tương tự cũng đã từng xảy ra ở Khu tiếp tế ngày cũ, khi hộ tống kỳ tích Huyết Thạch.

Đối mặt với mối đe dọa cấp thảm họa của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp, các thế lực lĩnh vực vốn đang chém giết nhau không chút do dự đã chọn hợp tác chống lại kẻ thù.

Vì vậy, việc có nên quảng bá trò chơi siêu thực tế trên tuyến chiến đấu này hay không khiến Phong Kỳ rất do dự.

Nhưng lần này, hắn đã đưa ra quyết định.

Đã là tuyến chiến đấu thì phải mạnh dạn thử nghiệm, ngay cả khi đi sai đường, vẫn sẽ có một hắn khác tiếp nhận gậy tiếp sức để tiếp tục đi.

Có những thứ, không thử thì làm sao biết được có được hay không.

Lần này đến tìm Bạch Phù Sinh, chính là liên quan đến việc quảng bá trò chơi siêu thực tế.

Hắn muốn biến Học phủ Tinh Thành thành căn cứ thử nghiệm đầu tiên của trò chơi siêu thực tế, sau đó mới triển khai quảng bá từng bước.

Quan trọng hơn nữa, hắn hy vọng Học phủ Tinh Thành có thể trở thành lực lượng dự bị chiến đấu của tổ chức Bình Minh

trong tương lai.

Tất cả học viên sau khi tốt nghiệp đều có thể trở thành lực lượng của tổ chức Bình Minh.

Đây cũng là lý do hắn chuẩn bị thú nhận sự thật với Bạch Phù Sinh.

Nghĩ đến đây, hắn hít một hơi thật sâu, vẻ mặt nghiêm túc nhìn Bạch Phù Sinh rồi nói:

"Sư công, người có tin rằng loài người có thể nắm giữ được khả năng xuyên không thời gian không?"

Nghe vậy, Bạch Phù Sinh ngẩn người trong chốc lát, sau đó vẻ mặt cũng trở nên vô cùng nghiêm túc.

Sau một hồi im lặng, Bạch Phù Sinh đột nhiên đập bàn:

"Ngươi hỗn tiểu tử, ta không khoái, kiên quyết không khoái!"

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, Bạch Phù Sinh trừng mắt, dựng râu trừng mắt đạo:

"Ngươi hỗn tiểu tử cũng không soi gương nhìn xem mình là ai? Đầu tiên chơi siêu thực tế, hiện tại lại nhắm vào việc xuyên việt thời gian?"

"Ta có thể không biết ngươi đang nghĩ gì trong đầu không? Có phải lần này ngươi định chế tạo một cỗ máy xuyên không thời gian không? Ngươi có thể làm việc thực tế ở Viện Nghiên cứu Hổ phách cho ta không, đó mới là nơi ngươi nên đến, còn trò chơi siêu thực tế hay xuyên không thời gian gì đó, những thứ này chỉ làm lãng phí thiên phú của ngươi…"

Nhìn vẻ mặt tức giận của Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ trong lòng thầm đổ mồ hôi.

Rõ ràng là Bạch Phù Sinh đã hiểu lầm.

Nhưng hắn cũng có thể hiểu được suy nghĩ trong lòng Bạch Phù Sinh.

Mỗi lần hắn đến tìm Bạch Phù Sinh đều là có chuyện nhờ vả, mỗi lần đưa ra đều là những ý tưởng viển vông, theo Bạch Phù Sinh thì những ý tưởng này đều là không thiết thực, khó có thể thực hiện được.

Lần này nghe đến chuyện xuyên không thời gian, phản ứng đầu tiên chắc chắn là cho rằng hắn lại có ý tưởng điên rồ.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cầm tách trà trên bàn đưa đến trước mặt Bạch Phù Sinh:

"Sư công, ta còn chưa nói hết mà, người hiểu lầm ta rồi, ta làm sao có khả năng chế tạo máy xuyên không thời gian được."

"Không uống, ngươi nói rõ ràng xem cuối cùng là chuyện gì đã xảy ra."

Nghe vậy, Phong Kỳ trong lòng bất lực.

Hắn biết Bạch Phù Sinh tính tình thẳng thắn, trước kia cãi nhau với sư phụ của hắn là Vương Tấn Thăng cũng vì bất đồng quan điểm.

Hắn cho rằng Vương Tấn Thăng rõ ràng có thiên phú nghiên cứu công pháp cực tốt nhưng lại đi làm giáo viên trung học, quả thực là lãng phí thiên phú của mình.

Nhiều lần khuyên can không được, hai người đành đoạn tuyệt liên lạc.

Hết chương 956.

Chương 957. Sự Hiện Diện Bóng Đen

Đối mặt với câu hỏi của Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ lập tức bắt đầu giải thích nghiêm túc:

"Sư công, không phải ta muốn chế tạo máy xuyên không thời gian, mà là ta có khả năng xuyên không thời gian, người chắc cho rằng Mãng Hổ Quyền và các công pháp tu luyện khác đều là do ta nghiên cứu, kỳ thực không phải vậy…"

Nghe hắn kể, vẻ mặt của Bạch Phù Sinh dần thay đổi.

Từ sự không tin ban đầu, dần dần tin những gì Phong Kỳ nói.

Đặc biệt là khi biết được hiện tại Viện Nghiên cứu Hổ phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều đã gia nhập tổ chức Bình Minh, ông không khỏi kinh ngạc.

Ông không cho rằng Phong Kỳ đang đùa giỡn với mình.

Sau khi kể sơ lược tình hình của mình trong vài giờ, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, sau đó vẻ mặt nghiêm túc nói:

"Sư công, ta cần sự giúp đỡ của người, tiếp theo ta muốn lấy Học phủ Tinh Thành làm điểm khởi đầu, bắt đầu quảng bá trò chơi siêu thực tế."

Nghe xong lời kể của hắn, Bạch Phù Sinh im lặng hồi lâu.

Sau khi tiêu hóa toàn bộ nội dung, ông ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, sau đó gật đầu thật mạnh:

"A Kỳ, ta tin những gì con nói, Học phủ Tinh Thành tiếp theo sẽ toàn lực ủng hộ quyết định của con!"

Nhìn Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ trong lòng không khỏi cảm động.

Những năm gần đây, Bạch Phù Sinh đã giúp đỡ hắn rất nhiều.

Đặc biệt là giai đoạn khởi nghiệp, nhờ có sự ủng hộ nhiều lần của Bạch Phù Sinh, hắn mới có thể thực hiện suôn sẻ kế hoạch đã định.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Bạch Phù Sinh một lần nữa chọn cách ủng hộ hết mình.

"Sư công, đa tạ."

"Tiếp theo hãy nói chi tiết cho ta biết về kế hoạch của con." Nhận lấy tách trà, Bạch Phù Sinh nhấp một ngụm rồi cười nói.

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Tiếp theo hắn bắt đầu kể chi tiết về cách bố trí và sắp xếp trò chơi siêu thực tế của mình.

Thực tế, giai đoạn hiện tại Học phủ Tinh Thành có mười ba khoang trò chơi siêu thực tế.

Được cất giữ trong phòng 1019 của nhà thi đấu, chưa mở cửa cho mọi người sử dụng.

Nhưng những khoang trò chơi này thuộc phiên bản đầu, tồn tại nhiều vấn đề, chẳng hạn như độ chân thực không cao, chất lượng khoang trò chơi kém, độ trễ khi tải quá cao.

Hắn dự định sẽ vận chuyển một lô khoang trò chơi cao cấp phiên bản mới nhất từ nhà máy sản xuất khoang trò chơi siêu thực tế bên ngoài Tinh Thành về Học phủ Tinh Thành, để học sinh bắt đầu thử sử dụng.

Sau đó thu thập dữ liệu phản hồi.

Đồng thời, siêu nhà máy vốn bị niêm phong sau khi trốn vào căn cứ bí mật ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ được khởi động lại, tiếp tục sản xuất khoang trò chơi siêu thực tế cao cấp.

Sau đó lấy Học phủ Tinh Thành làm điểm khởi đầu, phổ biến đến tất cả các học phủ của Tinh Thành.

Trong thời gian đó, đồng thời cung cấp cho các cơ quan như quân đội, chiến đoàn lĩnh vực.

Còn lý do tại sao không cung cấp trước cho quân đội và chiến đoàn lĩnh vực, chủ yếu là cân nhắc từ góc độ lâu dài.

Chiến sĩ quân đội và chiến sĩ chiến đoàn lĩnh vực đều đã trải qua cuộc sống tiền tuyến tàn khốc.

Khả năng thực chiến đều cực mạnh.

Trò chơi siêu thực tế giúp họ nâng cao tương đối yếu.

Ngược lại, trong số các học viên của học phủ không thiếu những học viên có thực lực mạnh mẽ nhưng lại thiếu khả năng thực chiến.

Tính dễ uốn nắn của họ rất cao, trò chơi siêu thực tế sẽ bù đắp cho những thiếu sót của họ trong thực chiến, nâng cao đáng kể sức chiến đấu của họ.

Khi chiến tranh nổ ra, những học viên này cũng sẽ là lực lượng nòng cốt cho cuộc chiến tranh đối ngoại.

Sau khi trình bày chi tiết suy nghĩ của mình với Bạch Phù Sinh, Bạch Phù Sinh lập tức gật đầu tỏ ý hiểu, đồng thời sẵn sàng phối hợp hết mình để quảng bá trò chơi siêu thực tế Bình Minh.

Lúc rời khỏi văn phòng của Bạch Phù Sinh, đã là ba giờ sáng. Vượt qua cơn gió tuyết ngập trời, Phong Kỳ nhẹ nhàng bước đi. Nhiều mốc thời gian được trải thảm, đã được áp dụng trên mốc thời gian này của hắn.

Hắn tin rằng tuyến chiến đấu này sẽ mang lại cho hắn nhiều bất ngờ.

…

Một tuần sau.

Cổng Học phủ Tinh Thành mở rộng.

Những chiếc xe tải nối đuôi nhau tiến vào Học phủ Tinh Thành, hướng về phía nhà thi đấu.

Những chiếc xe tải vận chuyển này vốn được sử dụng chuyên chở tài nguyên cho Viện Nghiên cứu Hổ phách nhưng lần này được Phong Kỳ điều đến để vận chuyển khoang trò chơi siêu thực tế cao cấp.

Đoàn xe xuất phát từ siêu nhà máy bên ngoài Tinh Thành từ sáng sớm, đến tận bây giờ mới đến Học phủ Tinh Thành.

Mỗi chiếc xe đều treo giấy thông hành của Học phủ Tinh Thành, tiếp theo những chiếc xe vận chuyển này sẽ liên tục đi lại giữa siêu nhà máy và Học phủ Tinh Thành, cung cấp một lượng lớn khoang trò chơi siêu thực tế cao cấp cho toàn thể thầy cô và học sinh sử dụng.

Dọc đường, những học sinh gặp phải đều tỏ ra tò mò, rõ ràng không hiểu lý do tại sao những chiếc xe tải vận chuyển này lại đến.

Hết chương 957.

Chương 958. Quyết Định Sinh Tử

Lúc này, cuộc họp cấp cao do Bạch Phù Sinh triệu tập trong phòng họp của học phủ cũng sắp kết thúc.

"Đây là nội dung tôi muốn nói hôm nay, lát nữa sẽ sắp xếp cuộc họp toàn thể thầy cô và học sinh ở sân vận động, thông báo xuống nhanh chóng, tan họp!"

Nghe theo lệnh của Bạch Phù Sinh, những người ngồi quanh bàn họp đều đứng dậy.

Sau khi rời khỏi phòng họp, họ rút điện thoại ra, bắt đầu triển khai cuộc họp toàn thể thầy cô và học sinh tiếp theo.

Ngày hôm đó, Học phủ Tinh Thành chìm trong bận rộn.

Từng khoang trò chơi siêu thực tế được lắp ráp hoàn thiện trong nhà thi đấu.

Khi cuộc họp ở sân vận động kết thúc, các học viên của Học phủ Tinh Thành lập tức hiểu được những chiếc xe tải vận chuyển xuất hiện trong học phủ hôm nay chở những vật dụng gì.

Ngày hôm đó, rất nhiều học viên đã đến trước nhà thi đấu, muốn thử chức năng của khoang trò chơi cao cấp.

Sau khi nghe Bạch Phù Sinh kể một hồi trên sân vận động, họ đều cảm thấy có chút không thực tế, thực sự muốn tự mình thử nghiệm.

Nhưng hiện tại Bạch Phù Sinh vẫn chưa cho phép sử dụng, họ chỉ có thể đứng ngoài nhà thi đấu mà nhìn ngóng.

…

Lúc này, trong phòng hiệu trưởng.

Ngồi trước mặt Bạch Phù Sinh là một ông lão tóc bạc trắng, thân hình hơi mập.

“Lão Lương, thế nào, có ý tưởng gì không?”

“Thứ này có thực sự huyền hồ như ông nói không? Công nghệ thực tế ảo? Trước đây tôi chưa từng nghe nói đến?”

“Đương nhiên là thứ tốt phải để Học phủ Tinh Thành của tôi sử dụng trước, không nhìn xem thứ hạng của học phủ, trong lòng không có chút tự trọng nào sao?” Bạch Phù Sinh cười ha hả nói.

Ông lão được gọi là Lão Lương nghe vậy, lập tức trợn mắt nhưng cũng không phản bác lại.

Học phủ Tinh Thành là học phủ số một danh bất hư truyền trong Tinh Thành, đây là sự đồng thuận của tất cả người dân Tinh Thành, các học phủ khác đều có khoảng cách rất lớn so với Học phủ Tinh Thành, bao gồm cả sự chênh lệch về nguồn lực.

Còn ông lão được gọi là Lão Lương là hiệu trưởng đương nhiệm của Học phủ Tinh Quang ở khu vực phía Bắc Tinh Thành.

Mặc dù tổng hợp thực lực xếp hạng kém xa Học phủ Tinh Thành nhưng cũng là một trong những học phủ xếp hạng đầu ở Tinh Thành.

Nghe Bạch Phù Sinh giải thích xong, Lão Lương im lặng hồi lâu rồi mới lên tiếng:

“Hay là ngươi dẫn ta đi thử hiệu quả xem sao? Ta sẽ quyết định có nên triển khai trong học phủ hay không?”

“Không vấn đề gì.” Bạch Phù Sinh lập tức mỉm cười gật đầu.

Hắn đang chờ Lão Lương chủ động yêu cầu.

Hắn đã được Phong Kỳ giúp đỡ trải nghiệm trước phiên bản mới nhất của Bình Minh.

Lúc đó đã bị công nghệ mô phỏng của Bình Minh làm cho kinh ngạc, đối mặt với người bạn già, hắn tràn đầy tự tin, biết rằng chỉ cần trải nghiệm xong, chắc chắn ông sẽ đồng ý với yêu cầu của mình.

Tiếp theo, hắn cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ mà Phong Kỳ giao phó một cách suôn sẻ.

“Đi theo ta đến nhà thi đấu, khoang trò chơi siêu thực tế đều được sắp xếp ở đó.”

Lúc này Bạch Phù Sinh đứng dậy, Lão Lương thấy vậy, lập tức đi theo Bạch Phù Sinh rời khỏi phòng hiệu trưởng.

Một giờ sau, Bạch Phù Sinh dẫn theo hiệu trưởng Lão Lương của Học phủ Tinh Quang xuất hiện tại nhà thi đấu.

Lúc này, nhà thi đấu đã được thiết lập dây cảnh giới, tạm thời không cho phép học sinh vào.

Bên trong, rất nhiều nhân viên đang cải tạo, trang trí lại nhà thi đấu, đồng thời lắp ráp khoang trò chơi siêu thực tế.

Sau đó, nhà thi đấu sẽ được cải tạo hoàn toàn thành “Nhà trò chơi siêu thực tế.”

Dẫn Lão Lương vào phòng số 1 đã hoàn thành, họ dừng lại trước khoang trò chơi cao cấp tỏa ánh kim loại dưới ánh đèn.

Sau khi Bạch Phù Sinh giải thích cẩn thận, Lão Lương nhanh chóng hiểu được cách sử dụng những khoang trò chơi siêu thực tế này.

Một lát sau, Lão Lương nằm vào một trong những khoang siêu thực tế.

Dung dịch dinh dưỡng chảy ra theo lỗ hổng trên thành khoang, nắp khoang siêu thực tế trên đầu cũng từ từ hạ xuống lúc này.

Tầm nhìn dần bị bóng tối bao trùm…

Ngay khi Lão Lương đang nghi ngờ, đột nhiên một điểm sáng xuất hiện trước mắt, trong nháy mắt như bầu trời đầy sao nổ tung, vô số ánh sao hiện ra trong tầm mắt.

Cảnh tượng chân thực khiến ông cảm thấy như thể mình thực sự đang ở trong vũ trụ đầy sao.

Ngay sau đó, hai chữ "Bình Minh." dần dần phóng to trước mắt.

"Đang kiểm tra danh tính… Đang kết nối với cơ sở dữ liệu… Xác nhận danh tính xong… Vì đây là lần đầu tiên ngài vào Bình Minh, xin hãy đặt tên cho nhân vật của mình (Lưu ý: Trò chơi này không có thẻ đổi tên, xin hãy cân nhắc kỹ khi đặt tên)."

Nhìn vào bàn phím ảo hiện ra trước mặt, ông do dự một lát rồi nhập vào hai chữ "Lão Lương."

Ngay lập tức, màn hình ảo biến mất, mẫu nhân vật của ông hiện ra.

Trên đó liệt kê chi tiết các thuộc tính cơ thể hiện tại của ông, cũng như các kỹ năng mà ông đã nắm được, ngoài ra còn có các giới thiệu chi tiết như độ thành thạo kỹ năng.

Hết chương 958.

Chương 959. Thủ Lĩnh Vĩ Đại

Vì là nhân vật ban đầu nên tất cả các khả năng đều là: Không.

Tạo nhân vật xong, hình ảnh phía trước tan biến như sương khói.

Đợi đến khi tầm nhìn trước mắt rõ ràng, Lão Lương phát hiện mình đang ở trong một cảnh chợ đô thị phồn hoa.

Mọi thứ đều có vẻ chân thực như vậy.

Trăng tròn sáng tỏ trên bầu trời, mặt đường lát đá cẩm thạch, đài phun nước phun trào ở đằng xa… Ngay cả bóng cũng sẽ thay đổi theo động tác cơ thể của hắn.

Nghĩ đến lời Bạch Phù Sinh nói, trò chơi siêu thực tế này sẽ giải quyết triệt để vấn đề an toàn khi học viên luyện tập đối kháng.

Lúc đó hắn còn có chút không tin.

Nhưng khi nhìn thấy cảnh tượng chân thực như vậy, hắn đột nhiên tin rồi.

Ngay lúc này, một tiếng nổ lớn vang lên trên bầu trời, hắn ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một con quái thú khổng lồ trên bầu trời lướt qua đỉnh đầu, bóng đen che trời lấp đất tạo nên cảm giác áp bức.

Gào!

Cùng với một tiếng gầm trầm thấp, gió mạnh ập đến, thổi hắn lảo đảo lui về sau mấy bước.

Khi con quái thú dần dần đi xa trên đường thời gian, bay về phía trăng tròn trên bầu trời, nội tâm của Lão Lương đã vô cùng kinh ngạc.

“Cảnh tượng thật quá!” Hắn không khỏi lẩm bẩm.

Ngay lúc này, giọng nói điện tử tổng hợp lại vang lên:

“Tạo nhân vật xong, có mở hướng dẫn tân thủ để làm quen với nội dung trò chơi không?”

Không chút do dự, Lão Lương lập tức lên tiếng:

“Mở hướng dẫn tân thủ!”

Giọng nói vừa dứt, bảng chức năng hiện ra trước mặt.

Tiếp theo là hướng dẫn tân thủ phức tạp, nghe giọng nói điện tử kể lại, thỉnh thoảng sẽ có cửa sổ video bật lên để giải thích.

Lão Lương dần hiểu được cách chơi của trò chơi này.

Nhưng khi hắn nhìn thấy phần giới thiệu về chức năng phụ bản ảo, hắn hoàn toàn ngây người.

Hắn đột nhiên nhận ra một điều.

Nếu trò chơi này có thể hoàn thiện, trong tương lai, độ khó để các chiến sĩ tiền tuyến đánh chiếm chiến trường sẽ giảm đi rất nhiều.

Mỗi lần đánh phụ bản trong trò chơi đều là mô phỏng đánh trận thực tế.

Khi hướng dẫn tân thủ kết thúc, Lão Lương vốn định thử lại chức năng đối kháng của Bình Minh.

Nhưng lời nhắc nhở của hệ thống hiện ra khiến hắn từ bỏ ý định đó.

[Xin lỗi… Sau khi kiểm tra, số lượng người chơi trực tuyến là 1, trận đấu đối kháng yêu cầu tối thiểu 10 người, không thể mở trận đấu đối kháng.]

Hắn tiếc nuối trong lòng, chỉ có thể mở bảng chức năng và chọn thoát khỏi trò chơi.

Rất nhanh, tầm nhìn lại một lần nữa bị bóng tối bao phủ.

Nắp khoang trò chơi trên đầu từ từ mở ra, Lão Lương cũng mở mắt vào lúc này.

Khoảnh khắc cúi người đứng dậy, Lão Lương kiên quyết nhìn về phía Bạch Phù Sinh đang cười ha hả, vẻ mặt phấn khích nói:

"Lão Bạch, ta đồng ý với đề nghị của ngươi nhưng trước tiên phải trang bị cho Học phủ Tinh Quang của ta một vạn khoang trò chơi siêu thực tế!"

"Một vạn khoang? Ngươi không đi cướp thì thôi?"

"Vậy thì năm nghìn khoang!"

"Cút, đợi Học phủ Tinh Thành của ta sắp xếp xong khoang siêu thực tế rồi hãy nói, ngươi xếp hàng trước đi… Hơn nữa, chuyện này ta cũng không quyết định được, ngươi phải liên hệ với A Kỳ."

"A Kỳ là ai?" Lão Lương vội vàng hỏi.

Sau khi trải nghiệm, hắn đã hiểu được giá trị của trò chơi siêu thực tế.

Nếu sắp xếp sớm một bước, chắc chắn có thể nhanh chóng nâng cao thực lực tổng hợp của học phủ, biết đâu Học phủ Tinh Quang có thể nhờ đó mà nâng cao thứ hạng học phủ, thậm chí là thăng cấp thành học phủ hàng đầu.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phòng huấn luyện.

Kết thúc buổi tập quyền thế buổi sáng, Phong Kỳ tắm rửa rồi thay một bộ quần áo mới, ngồi xuống trước bàn điều khiển dữ liệu ở góc phòng huấn luyện.

Sau khi đánh thức màn hình, hắn đăng nhập vào diễn đàn của Học phủ Tinh Thành.

Những ngày này, trò chơi siêu thực tế Bình Minh đã chính thức được phát hành trong Học phủ Tinh Thành.

Bây giờ hắn muốn xem phản hồi trải nghiệm của học viên như thế nào.

Nhập tài khoản và mật khẩu, nhấp vào xác nhận, trang chuyển đến diễn đàn giao lưu của Học phủ Tinh Thành, rất nhiều bài thảo luận xuất hiện.

Đúng như hắn dự đoán, nội dung thảo luận gần đây của học viên đều liên quan đến Bình Minh.

[Có đội nào thức đêm không, đội thiếu một y tá chiến trường, không cần chiến sĩ, yêu cầu đánh giá chiến lực đạt cấp Thanh Đồng-3 trở lên, lên xe nhanh, tối nay không lên Bạch Ngân không ngủ!]

[Tôi muốn hỏi một chút, cái tên ngốc trong trò chơi tên là "Bắc Trạch" ở lớp nào ngoài đời thực vậy, liên tục ba ván xếp được với hắn, còn là đồng đội của tôi nữa, hắn hại tôi thua ba ván liên tiếp, vốn dĩ tôi sắp lên Thanh Đồng rồi mà lại bị hắn hại, tôi chắc chắn phải tìm hắn PK ngoài đời thực.]

[Trò chơi này quá tuyệt, tôi hoàn toàn đắm chìm vào rồi, nhược điểm duy nhất là không có chức năng chặn cảm giác đau, khiến tôi chơi mà nghiến răng nghiến lợi nhưng cảm giác đánh cắp căn cứ thực sự quá tuyệt.]

[Trò chơi Bình Minh bao giờ thì mở rộng đến các học phủ khác, Học phủ Tinh Thành chúng ta nên đoàn kết lại để đánh bại các học phủ khác, hỏi thêm một câu nữa, chức năng phụ bản tại sao giai đoạn này không sử dụng được, bao giờ thì mở chức năng này?]

Hết chương 959.

Chương 960. Cuộc Hội Ngộ Định Mệnh

[Những kẻ chơi chiến thuật thật bẩn, ván trước nhóm chúng tôi sắp thắng rồi, kết quả là căn cứ chính bị đánh cắp, thua đến nỗi tim, gan, phổi tôi đều đau, bao giờ thì mới lên Bạch Ngân được đây.]

…

Xem các bài đăng trên diễn đàn của Học phủ Tinh Thành, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Từ những bài đăng này có thể thấy, đợt thử nghiệm đầu tiên của Bình Minh rất thành công.

Cũng dễ hiểu thôi.

Trò chơi siêu thực tế Bình Minh này đã trải qua nhiều lần sửa đổi, hoàn thiện trên nhiều dòng thời gian.

Phiên bản đầu tiên của trò chơi siêu thực tế về bản chất là một trò chơi, tính giải trí lớn hơn tính huấn luyện thực chiến, tính xã hội lớn hơn tính trải nghiệm chức năng.

Cũng chính vì vậy, trò chơi siêu thực tế này đã tạo ra người giàu nhất trong lịch sử xã hội loài người.

Nhưng sau khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chính thức tiếp quản dự án trò chơi siêu thực tế, trò chơi siêu thực tế đã gánh vác nhiệm vụ hoàn thiện vấn đề thiếu an toàn trong huấn luyện đối kháng của học viên.

Ngoài ra, các chức năng được bổ sung sau đó như phụ bản chiến trường, căn cứ thí nghiệm, v.v. đều nhằm mục đích thúc

đẩy sự tiến bộ của các ngành học khác nhau của loài người.

Trò chơi này được giao phó sứ mệnh vượt xa bản thân trò chơi.

Trải qua nhiều lần cải tiến trên nhiều dòng thời gian, trò chơi siêu thực tế cũng đã vượt xa phiên bản trong lịch sử ban đầu.

Cho dù là độ chân thực hay thiết kế hợp lý về chế độ đối kháng, đều đã được cải tiến và hoàn thiện sâu sắc.

Bỏ đi tính giải trí nhưng lại nâng cao tính hợp lý trong huấn luyện đối kháng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hiện đang nắm trong tay hai con át chủ bài.

Hai con át chủ bài này đều có thể tạo ra ảnh hưởng lớn đến sự tiến bộ của nền văn minh nhân loại.

Con át chủ bài đầu tiên là Hiến tế huyết nhục.

Bộ công pháp này được coi là công pháp cấp thần để rèn luyện nền tảng tu luyện, có thể nâng cao đáng kể giới hạn tăng trưởng cường độ huyết mạch.

Lúc đầu, khi Lão Mê tiếp xúc với quỹ đạo Hiến tế huyết nhục trên Kỳ tích Huyết Thạch, hắn vốn định cung cấp cho tộc nhân sử dụng để trưởng thành.

Chỉ là sau đó phát hiện ra công dụng hiến tế của Hiến tế huyết nhục, hắn mới thay đổi suy nghĩ.

Có thể được Lão Mê coi trọng như vậy, có thể thấy uy lực của bộ công pháp này.

Hiện tại, Vương Tấn Thăng vẫn đang ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng giải mã Hiến tế huyết nhục, chỉ cần giải mã thành công những ẩn họa tiềm tàng trong Hiến tế huyết nhục, học

thuyết tu luyện của nhân loại chắc chắn sẽ đạt được tiến bộ đáng kể.

Về sau thậm chí còn có thể nghiên cứu ra nhiều công pháp hơn nữa trên cơ sở Hiến tế huyết nhục.

Còn về lý do tại sao tuyến chiến đấu này không phổ biến Hiến tế huyết nhục, qua đó nâng cao thực lực toàn diện của chiến sĩ thì nguyên nhân rất đơn giản.

Lúc đầu, Kỳ tích Huyết Thạch mà Lão Mê có được là hàng khuyết, còn có những thế lực khác cũng có Kỳ tích Huyết Thạch.

Hắn không thể đảm bảo các tộc quần ở các lĩnh vực khác có thể lĩnh ngộ quỹ đạo trên Kỳ tích Huyết Thạch như Lão Mê, suy nghĩ ra thứ tương tự như Huyết nhục đỉnh.

Điều này chắc chắn là một ẩn họa lớn.

Sau khi lịch sử thay đổi, mọi thứ đều có thể xảy ra.

Vì vậy, trước khi giải quyết được vấn đề ẩn họa của Hiến tế huyết nhục, bộ công pháp này vẫn thuộc về át chủ bài tiềm năng, không thể sử dụng bình thường.

Nếu không thì có thể gây ra thảm họa không thể tưởng tượng nổi.

Kết cục thất bại của trò chơi giả lập là Tinh Thành diệt vong nhưng Hiến tế huyết nhục xảy ra sai sót thì toàn nhân loại sẽ diệt vong.

Hắn còn muốn xem ảnh hưởng của trò chơi siêu thực tế đối với tương lai, không muốn nhìn thấy kết cục nền văn minh nhân loại bị hủy diệt nữa.

Vũ khí lợi hại thứ hai của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chính là "Trò chơi siêu thực tế" được tung ra lần này.

Thực ra khái niệm vũ trụ ảo đã tồn tại từ trước thế giới đại biến.

Nhưng với trình độ kỹ thuật lúc bấy giờ, khái niệm vũ trụ ảo hoàn toàn chỉ là sự thổi phồng, không có bất kỳ công nghệ tương ứng nào có thể thực hiện được.

Về bản chất, trò chơi siêu thực tế chính là vũ trụ ảo.

Trong tưởng tượng của Phong Kỳ và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, trò chơi siêu thực tế sẽ được phổ biến trong toàn xã hội loài người, đến lúc đó trò chơi này cũng sẽ là nền tảng trưởng thành của tất cả những người bình thường, cùng với những thiên tài cùng nhau trưởng thành trong môi trường ảo.

Có lẽ trong số đó có thể sinh ra những nhân tài đáng lẽ phải bị nhấn chìm trong dòng chảy lịch sử.

Điểm này không phải là hắn ảo tưởng.

Nguồn lực thế giới thực có hạn, đặc biệt là những nghề nghiệp cần tiêu tốn nhiều nguồn lực như linh dược học.

Những người bình thường không thể gánh vác nổi những chi phí này.

Nhưng trong môi trường trò chơi siêu thực tế, mọi người đều có thể dùng linh thực mô phỏng để thử nghiệm, chi phí chỉ là tiêu hao dung dịch dinh dưỡng và tiền điện.

Hết chương 960.

Chương 961. Sức Mạnh Tiềm Ẩn

Điều này sẽ làm giảm đáng kể chi phí tài nguyên để bồi dưỡng nhân tài, đồng thời mở ra một con đường tiến tới những nghề nghiệp tiêu tốn nhiều tài nguyên cho những người bình thường.

Đây cũng là lý do tại sao Phong Kỳ và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng luôn coi trò chơi siêu thực tế là vũ khí lợi hại có thể thay đổi tương lai.

Nhưng tuyến chiến đấu lần này.

Việc chuẩn bị phổ biến trò chơi siêu thực tế chưa đầy đủ, những ẩn họa bên trong xã hội loài người cũng chưa được xóa bỏ.

Đã định sẵn việc sử dụng trò chơi siêu thực tế trên tuyến chiến đấu này sẽ bị nhiều hạn chế, không thể hoàn thành sứ mệnh lịch sử mà hắn và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tưởng tượng.

Nhưng khi quyết định tung ra trò chơi siêu thực tế, Phong Kỳ đã cân nhắc đến điểm này.

Thậm chí cả những cuộc khủng hoảng có thể xảy ra cũng đã được hắn cân nhắc đến.

Tiếp theo, hắn sẽ tiếp tục phổ biến Bình Minh tại các học phủ của Tinh Thành, sau đó đồng bộ phổ biến đến quân bộ và các chiến đoàn đóng quân tại Tinh Thành.

Hắn muốn xây dựng một bãi luyện binh ảo tại Tinh Thành, nhanh chóng nâng cao chiến lực của quân bộ, học phủ và chiến đoàn.

Để chuẩn bị cho cuộc đại chiến sắp tới.

Thực ra, Phong Kỳ biết rằng kế hoạch này ẩn chứa nhiều nguy cơ chưa biết.

Ví dụ như trong Tinh Thành còn có thế lực tiềm ẩn của các lĩnh vực khác chưa bị phát hiện hay không, chúng có tiết lộ thông tin liên quan đến trò chơi siêu thực tế ra ngoài hay không.

Nhưng việc điều tra những thông tin tình báo này chính là sứ mệnh của tuyến chiến đấu này.

Muốn dụ rắn ra khỏi hang thì phải có mồi nhử.

Trò chơi siêu thực tế có lẽ có thể dụ nhiều thế lực tiềm ẩn của các lĩnh vực xuất hiện.

Làm như vậy thì rủi ro rất lớn.

Nhưng nếu không từ bỏ một số thứ thì không thể câu được thế lực tiềm ẩn đứng sau ra.

Đứng dậy, Phong Kỳ đi đến trước bức tượng ngọc, ngồi xuống, bắt đầu thiền định để tăng cường kết nối tinh thần, từ đó nâng cao khả năng kiểm soát năng lực thiên phú của mình.

Tuyến chiến đấu này, thực lực bản thân cũng rất quan trọng.

Sự ổn định chỉ là tạm thời, tương lai chắc chắn sẽ phải đối mặt với cuộc tàn sát đẫm máu.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng khi bản thân không sợ chết thì tâm cảnh khi tu luyện cũng sẽ trở nên vô cùng mạnh mẽ.

Đặc biệt là đối với việc tu luyện quyền thế có sự gia tăng rất lớn.

Quyền thế tiến lên phía trước hoàn toàn phù hợp với tâm cảnh của hắn.

Giống như tuyến hy sinh của hắn vậy.

Đã ra quyền thì không có đường lui, cho dù phía trước là đao sơn hỏa hải, cũng phải phá tan nó, nếu không phá được thì chỉ có thể chết.

Hy sinh thân mình, không sợ hãi tức là bất khả chiến bại.

…

Học phủ Tinh Quang.

Phòng họp.

“Lão Lương, tôi phản đối đề xuất của ông, chúng ta muốn nâng cao thứ hạng của Học phủ Tinh Quang thì nên dùng tài nguyên vào việc cung cấp tài nguyên tu luyện cho học viên, ngay cả khi ông nói sẽ dùng tài nguyên để nâng cao chất lượng chế độ ăn uống thì tôi cũng không phản đối nhưng trò chơi giả lập này quá viển vông, tôi phản đối việc mua sắm!”

Người nói là một người đàn ông lực lưỡng, trên mặt có vết cào, trông hơi dữ tợn.

Đối mặt với đề xuất mua khoang ảo cao cấp của Lão Lương, người đàn ông đã đưa ra ý kiến phản đối một cách chính đáng.

Lúc này, hắn tiếp tục nói:

“Tôi biết Lão Lương muốn nâng cao thứ hạng của Học phủ Tinh Quang, qua đó giành được nhiều nguồn lực hơn cho học viên nhưng muốn tiến bộ thì phải thực tế, lượng tài nguyên hàng ngày của Học phủ Tinh Quang của chúng ta thậm chí còn

chưa bằng một phần năm của Học phủ Tinh Thành, bây giờ lại dùng để mua khoang trò chơi giả lập cao cấp, một khi thất bại thì Học phủ Tinh Quang và học viên đều sẽ bị tổn thất."

Đối mặt với lời lẽ chính đáng của người đàn ông, Lão Lương cười giải thích:

"Tiểu Quách, cậu đã thử chơi trò chơi siêu thực tế này chưa? Cậu chưa chơi thì làm sao có thể chắc chắn rằng trò chơi này không thể mang lại sự cải thiện thực chất cho thực lực toàn diện của Học phủ Tinh Quang của chúng ta?"

"Hơn nữa, cậu tưởng muốn mua là mua được sao? Chúng ta muốn mua thì phải xếp hàng, theo tôi biết thì chỉ khi Học phủ Tinh Thành đạt được hạn ngạch 30% thì Học phủ Tinh Quang của chúng ta và các học phủ khác mới có thể mua được, hạn ngạch sau này còn phải giành được thông qua hình thức thi đấu đối kháng ảo giữa các học phủ, cậu nghĩ đơn giản quá rồi."

Nghe xong lời này, người đàn ông lực lưỡng được gọi là Tiểu Quách há miệng, cuối cùng lắc đầu nói:

"Học phủ Tinh Thành có đủ nguồn lực cung cấp, muốn thử thế nào cũng được, ngay cả khi lãng phí một chút cũng không sao nhưng đãi ngộ của Học phủ Tinh Quang của chúng ta kém xa Học phủ Tinh Thành, hiệu quả mang lại từ việc mua sắm chưa chắc đã như chúng ta mong muốn, đây rõ ràng là lãng phí tài nguyên giảng dạy, tôi đề nghị hãy xem thử trải nghiệm của Học phủ Tinh Thành rồi hãy quyết định."

Hết chương 961.

Chương 962. Nỗi Sợ Hãi

Lão Lương ngồi ở vị trí chủ tọa lúc này bất lực lắc đầu:

"Tiểu Quách, ta biết suy nghĩ của ngươi, cho rằng Học phủ Tinh Thành có thể lãng phí tài nguyên, chúng ta không theo kịp nhưng ta đã đích thân đến Học phủ Tinh Thành để trải nghiệm trò chơi siêu thực tế này, ta có thể khẳng định chắc chắn với ngươi rằng, trò chơi siêu thực tế này sẽ giải quyết triệt để vấn đề an toàn trong huấn luyện đối kháng của học viên, có thể nâng cao đáng kể thực lực toàn diện của học phủ ta!"

Ánh mắt lướt qua những người cấp cao đang ngồi có vẻ do dự, Lão Lương suy nghĩ một chút rồi nói:

"Thế này, các ngươi đi cùng ta đến Học phủ Tinh Thành, ta sẽ đích thân dẫn các ngươi đi trải nghiệm, sau đó bỏ phiếu quyết định Học phủ Tinh Quang có mua khoang trò chơi giả lập cao cấp hay không, các ngươi thấy thế nào?"

"Được." Người đàn ông được gọi là Tiểu Quách lập tức gật đầu.

"Vậy thì xuất phát ngay bây giờ, Tiểu Quách ngươi đi sắp xếp xe, ta sẽ liên lạc với Lão Bạch, tan họp!"

Lúc này, mọi người đều đứng dậy, hướng về lá cờ đặt ở phía trước nhất của phòng họp để chào rồi tản đi.

…

Vài giờ sau, Học phủ Tinh Thành.

Một chiếc xe buýt lớn đi qua kiểm tra an ninh tiến vào Học phủ Tinh Thành, sau đó chạy dọc theo bờ hồ về hướng nhà thi

đấu.

Một lát sau, xe buýt dừng lại ở nhà thi đấu của Học phủ Tinh Thành, tức là "Giả Lập Quán" hiện tại.

Lão Lương dẫn theo một nhóm người cấp cao của Học phủ Tinh Quang xuống xe.

Học phủ Tinh Thành không phải là lần đầu tiên họ đến, hàng năm hội giao lưu học phủ trong Tinh Thành đều được tổ chức tại Học phủ Tinh Thành.

Đối với học phủ mang đậm màu sắc nhân văn lịch sử này, họ đều cảm thấy tự hào từ tận đáy lòng.

Đây là một trong những bộ mặt của Tinh Thành.

Đồng thời, Học phủ Tinh Thành cũng là mục tiêu mà Học phủ Tinh Quang của họ luôn theo đuổi.

Sau một hồi chờ đợi ngắn, bóng dáng của Bạch Phù Sinh xuất hiện từ xa.

"Lão Lương, ngươi lại bày trò gì đây?"

Đến trước mặt Lão Lương, Bạch Phù Sinh cười hỏi.

"Biết rồi còn hỏi, trước tiên hãy dẫn chúng ta vào trải nghiệm." Lão Lương trợn mắt nói.

Sau một hồi hàn huyên, Bạch Phù Sinh dẫn Lão Lương và những người cấp cao của Học phủ Tinh Quang đi theo bậc thang đá cẩm thạch đến trước Giả Lập Quán.

Lúc này, trước Giả Lập Quán đã xếp thành hàng dài.

Giai đoạn hiện tại, Giả Lập Quán đã lắp đặt năm nghìn khoang trò chơi giả lập nhưng vẫn chưa đủ để đồng ý nhu cầu sử dụng của toàn bộ giáo viên và học sinh.

Mặc dù Giả Lập Quán duy trì hoạt động 24 giờ nhưng vẫn không thể đồng ý được nhu cầu của các học viên nhiệt tình.

Có dung dịch dinh dưỡng hỗ trợ, nhiều học viên thậm chí còn duy trì thời gian chơi trò chơi 24 giờ, thực sự khiến nhiều học viên chưa từng trải nghiệm, chỉ tìm hiểu về sức hấp dẫn của Bình Minh từ diễn đàn học phủ cảm thấy ngứa ngáy.

Nhưng số lượng khoang trò chơi giả lập có hạn, chỉ có thể xếp hàng để trải nghiệm.

Dẫn Lão Lương và những người cấp cao của Học phủ Tinh Quang vào Giả Lập Quán, họ đến phòng dành riêng cho giáo viên là phòng số 3.

Thấy các khoang ảo đều đang ở trạng thái khởi động, Bạch Phù Sinh đến trước màn hình ở góc phòng, nhấn vào chức năng "Đánh thức."

Chức năng đánh thức được thiết lập chủ yếu để ứng phó với các tình huống khẩn cấp.

Ví dụ như khi xảy ra hỏa hoạn, chức năng đánh thức một nút trong phòng có thể giúp học viên, giáo viên đang trải nghiệm nội dung trò chơi thoát khỏi trò chơi khẩn cấp.

Vài phút sau, nắp khoang trò chơi trong phòng lần lượt mở ra.

Hàng chục giáo viên đang trải nghiệm trò chơi ngạc nhiên cúi người đứng dậy, rõ ràng không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Lúc này, Bạch Phù Sinh vỗ tay, thu hút sự chú ý của mọi người, sau đó nói:

"Mọi người xuống hết đi, lần này các giáo viên của Học phủ Tinh Quang đến đây trải nghiệm, mọi người tạo điều kiện."

Nghe xong lời này, những người trong khoang trò chơi đều tỏ ra bất lực.

Thậm chí có người còn lẩm bẩm một câu "Treo máy là không đạo đức." nhưng không ai dám không nể mặt Bạch Phù Sinh, lập tức đứng dậy khỏi khoang trò chơi.

Đợi mọi người đều rời khỏi khoang trò chơi, Bạch Phù Sinh quay sang nhìn Lão Lương:

"Dẫn họ đi thử đi, ngoài phụ bản, các chức năng khác hiện đã mở để sử dụng."

Nghe xong lời này, Lão Lương lập tức gật đầu, sau đó quay sang những người cấp cao của Học phủ Tinh Quang, bắt đầu giải thích cách sử dụng khoang trò chơi giả lập.

Giải thích xong, ông dẫn theo nhân viên quản lý lần lượt vào phòng nam, nữ, bắt đầu thay quần áo.

Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, những người cấp cao của Học phủ Tinh Quang lần lượt vào khoang trò chơi giả lập nằm xuống.

Thực ra sau khi đến Giả Lập Quán của Học phủ Tinh Thành, họ đã tin hơn một nửa lời Lão Lương nói.

Có thể thấy rõ ràng, trò chơi siêu thực tế này được các thầy cô và học sinh của Học phủ Tinh Thành rất ưa chuộng.

Hết chương 962.

Chương 963. Đòn Phản Công

Mà Học phủ Tinh Thành không thể để trò chơi mang tính chất giải trí thuần túy vào học phủ, vậy nên trò chơi siêu thực tế này có thực sự có thể nâng cao đáng kể thực lực toàn diện của học phủ hay không, câu trả lời đã quá rõ ràng.

Nhưng trước khi chưa trải nghiệm nội dung trò chơi, họ không thể đưa ra đánh giá công bằng về trò chơi siêu thực tế này.

Còn về việc có mua hay không thì không còn phản đối như trước nữa.

Mang theo sự tò mò, mọi người nằm thẳng trong khoang trò chơi giả lập, nhấn nút "Khởi động." trên thành khoang.

Ngay lập tức, dung dịch dinh dưỡng mới chảy ra theo các lỗ hổng, dần dần bao phủ toàn thân.

Nắp khoang màu xanh trong suốt cũng từ từ hạ xuống lúc này, tầm nhìn dần bị bóng tối bao phủ.

Trong nháy mắt, như thể tinh hà nổ tung, vô số ánh sao hiện ra trong tầm mắt.

Khoảnh khắc vào trò chơi Bình Minh, đã mang đến cho mọi người sự ngạc nhiên lớn.

Cảm giác chấn động mà trải nghiệm nhập vai mang lại vô cùng mãnh liệt, lúc này như thể đang đứng trên bầu trời đầy sao, được các vì sao bao quanh.

Tiếp theo là đặt tên, hướng dẫn tân thủ và các quy trình sơ bộ khác.

Khi hướng dẫn tân thủ kết thúc, cảnh tượng hiện ra trước mắt những người cấp cao của Học phủ Tinh Quang là khung cảnh đô thị phồn hoa.

Lúc này họ đang đứng giữa quảng trường lát đá cẩm thạch.

Phía trước là đài phun nước nhạc không ngừng thay đổi hình dạng dòng nước, bên phải là tượng vàng của mười chiến binh có thứ hạng cao nhất trong bảng xếp hạng điểm hiện tại của "Giải đấu xếp hạng."

Xa xa, những tòa nhà cao tầng sừng sững, trên bầu trời vô số loài chim đen và yêu thú hình thù kỳ dị bay lượn.

Mọi thứ đều có vẻ chân thực đến nỗi họ cảm thấy như thể mình đã đến một thế giới mới nơi công nghệ và yêu ma cùng tồn tại.

Trong khoảnh khắc bàng hoàng, họ thực sự có cảm giác như đang xuyên không đến một thế giới khác.

Lúc này, trên quảng trường vẫn còn rất nhiều học viên của Học phủ Tinh Thành, họ đội tên trò chơi, hoặc đang trò chuyện, hoặc đang la hét.

"Đoạn Hắc Thiết cần một cô y tá để lái xe, đội năm chiến thắng liên tiếp, gà mờ đừng đến, nếu không thì đợi bị đánh ngoài đời đi!"

"Đột phá cấp độ Hoàng Kim, đội chuyên nghiệp thiếu hai chiến binh Tanker tiền tuyến, yêu cầu nghe theo chỉ huy hành động."

"Anh em lớp hai ở đâu, nhanh vào phòng, đến lúc cho lũ chó lớp năm biết tay rồi, ngoài đời sợ chúng bị thương, trong game tao đấm vỡ đầu chúng!"

"Đội xếp hạng 10V10 cần một cao thủ, đồng đội đi ăn trưa nên không vào game được, vẫn đang xếp hàng bên ngoài,

nhanh đến lái xe đi.”

…

Nghe tiếng la hét bên tai, những người quản lý cấp cao của Học phủ Tinh Quang cuối cùng cũng tin vào lời của Lương lão.

Một cảnh ảo chân thực đến vậy, thực sự có thể mô phỏng được cuộc chiến thực tế.

Đặc biệt là Quách Toàn, người trước đây kiên quyết phản đối việc mua khoang ảo cao cấp, ánh mắt không ngừng đảo quanh.

Sự kiên định trong lòng hắn lúc này đã tan biến.

“Hay là chúng ta thử một trận đấu đối kháng đi?” Lúc này, có người trong đội đề nghị.

Với đề xuất này, mọi người lập tức gật đầu.

Họ đã rất nóng lòng muốn thử nghiệm nội dung cốt lõi của trò chơi giả lập siêu cấp này.

Tiếp theo, Quách Toàn tạo phòng, sau đó thêm bạn bè và kéo mọi người có mặt vào một phòng.

Tổng cộng có 26 người, chỉ có thể chọn chế độ đối kháng theo nhóm 30V30.

“Mọi người hãy kiềm chế, dù sao cũng đều là học sinh, không cần quá nghiêm túc.” Lúc này, Quách Toàn lên tiếng.

Mọi người nghe vậy, lập tức gật đầu đồng ý.

…

Lúc này, ở phía bên kia quảng trường thành chính ảo Bình Minh.

Một nhóm đầu trọc đang kinh ngạc quan sát cảnh tượng xung quanh, trong mắt không giấu được vẻ kinh ngạc.

Người đàn ông đứng đầu có tám vết sẹo trên đỉnh đầu, trông rất khỏe mạnh, cơ bắp toàn thân theo nhịp thở phồng lên như muốn nổ tung.

Lúc này, hắn thốt lên kinh ngạc:

"Chà chà, đây chính là trò chơi giả lập mà Tiểu Kỳ nói, quá chân thực rồi!"

"Đại ca, hay là thử hiệu quả thực chiến xem sao?" Lúc này, một tên đầu trọc bên cạnh lên tiếng đầy mong đợi.

Nghe vậy: "Tông Minh", hiện là đoàn trưởng của Chiến Đoàn Bát Nhã, lập tức gật đầu:

"Vậy thì thử xem nhưng hiện tại người chơi game chủ yếu là học viên của Tinh Thành Học Phủ, mọi người hãy kiềm chế, đừng bắt nạt quá đáng."

Nghe vậy, những người trong đội ngũ cốt cán của Chiến Đoàn Bát Nhã đều nở nụ cười đầy ẩn ý.

Lần này, Chiến Đoàn Bát Nhã đã nhận được trước 23 suất trải nghiệm khoang chơi game ảo, đoàn trưởng Tông Minh tò mò nên quyết định dẫn các thành viên trong đội ngũ cốt cán đến trải nghiệm thử nghiệm.

Không ngờ sau khi vào game lại nhận được bất ngờ lớn.

Tiếp theo, sau khi tạo phòng theo quy trình, đoàn trưởng Tông Minh đã nhấn vào chế độ đối kháng theo nhóm 30VS30.

Sau một thời gian chờ đợi ngắn, dòng chữ ghép nối thành công hiện lên, ngay sau đó một lá cờ Bình Minh màu vàng xuất hiện ở trung tâm tầm nhìn.

Hết chương 963.

Chương 964. Khám Phá Sự Thật

Thật tình cờ, Học phủ Tinh Quang và các thành viên trong đội ngũ cốt cán của Chiến Đoàn Bát Nhã đã được ghép nối với nhau.

Sức chiến đấu của ban quản lý Học phủ Tinh Quang tuyệt đối không yếu.

Họ đều có kinh nghiệm ở tiền tuyến nhưng so với đội ngũ cốt cán của Chiến Đoàn Bát Nhã thường xuyên sống chết ở tiền tuyến thì kém hơn hẳn.

Ban quản lý Học phủ Tinh Quang thiên về lý thuyết, còn những người trong đội ngũ cốt cán của Chiến Đoàn Bát Nhã lại là những người thực chiến tuyệt đối.

Đặc biệt là đoàn trưởng "Tông Minh", khả năng chỉ huy được rèn luyện trong thực chiến tuyệt đối không phải những người của Học phủ Tinh Quang có thể sánh được.

Sau khi vào game làm quen với quy trình trong thời gian ngắn.

Ban quản lý Học phủ Tinh Quang vốn định thong thả lại dần phát hiện tình hình không ổn.

Trong tình huống ít địch nhiều ta, hoàn toàn rơi vào thế bất lợi.

Cuối cùng, trong tình thế bất đắc dĩ, đội trưởng Quách Toàn đã chọn cách đột kích vào căn cứ địa của đối phương, muốn liều mạng một phen.

Nhưng đối mặt với hơn mười thành viên của Chiến Đoàn Bát Nhã ở lại phòng thủ.

Dù có số lượng gấp đôi, vẫn bị đánh cho tơi tả, cuối cùng phải hồi sinh trong căn cứ địa của mình.

Sau một hồi giãy giụa khó khăn, vẫn không thoát khỏi kết cục thất bại.

Đây rõ ràng là một trận nghiền ép một chiều, đánh cho những người của Học phủ Tinh Quang nghi ngờ cuộc đời, tâm lý bùng nổ.

Khi trận đấu kết thúc, những người không phục đã chuẩn bị mở thêm một trận.

Lúc này, nắp khoang chơi game từ từ mở ra, họ buộc phải thoát khỏi chế độ chơi game.

Bạch Phù Sinh xem toàn bộ trận đấu qua bảng điều khiển chính trong phòng lúc này không nhịn được cười ha hả.

Còn Lão Lương thì mặt mày cau có, tỏ vẻ rất không vui.

“Ván trước khởi đầu đã khinh địch, không chọn kỹ năng tốt, chơi lại một ván nữa.” Đội trưởng Quách Toàn lập tức lên tiếng.

“Các huynh đệ, thôi đi, chênh lệch thực lực quá rõ ràng, vừa rồi chúng ta ở bên ngoài đã xem toàn bộ trận đấu của các ngươi với góc nhìn của Chúa, chơi lại một ván nữa cũng chỉ thua thôi… Hơn nữa, các ngươi đã trải nghiệm đủ rồi, đến lượt chúng ta chơi rồi.”

Lúc này, một giáo viên của Tinh Thành Học Phủ đứng bên cạnh Quách Toàn cười nói.

Bất đắc dĩ, Quách Toàn và những người khác đành phải rời khỏi khoang chơi game.

Sau một hồi trò chuyện, Lão Lương dẫn Quách Toàn và những người khác rời khỏi quán ảo, trở về xe buýt.

Vừa lên xe, Quách Toàn, người trước đó kiên quyết phản đối việc mua khoang chơi game ảo, lập tức nhìn về phía Lão Lương và nói:

"Lão Lương, ta đồng ý mua, ta muốn biết khoang chơi game ảo có thể được chuyển đến Tinh Quang Học Phủ của chúng ta vào khoảng thời gian nào?"

"Ngươi tưởng muốn mua là có thể mua được sao, ta đã nói là phải xếp hàng, đến lượt chúng ta còn phải chờ." Lão Lương mặt mày không vui nói.

"Phiền phức vậy sao? Cuối cùng là công ty nào chịu trách nhiệm sản xuất lô khoang chơi game ảo này, có thể nhờ quan hệ không?"

Nghe vậy, Lão Lương không nhịn được trợn mắt nói:

"Nếu có thể nhờ quan hệ, ta đã thử từ lâu rồi."

"Theo như ta được biết, sau khi Tinh Thành Học Phủ đạt đủ 30% hạn ngạch thì đến lượt Tinh Quang Học Phủ của chúng ta và các học phủ khác."

"Sau khi các học phủ đều đạt đủ 30% hạn ngạch thì muốn có được hạn ngạch khoang chơi game ảo chỉ còn một cách, đó là để học viên của học phủ tham gia tranh tài trong Giải đấu đối kháng ảo sắp tới, thứ hạng của học viên học phủ càng cao thì học phủ có thể giành được thêm một số hạn ngạch khoang chơi game ảo!"

Nghe Lão Lương giải thích, Quách Toàn không nhịn được phàn nàn:

"Vậy không phải là học phủ có khoang chơi game ảo trước sẽ chiếm hết lợi thế, có thể triển khai huấn luyện đối kháng

trước, còn những học phủ nhận được sau sẽ thua thiệt sao?”

“Cho nên ngươi biết tại sao ta lại sốt ruột như vậy rồi chứ?”

Nghe vậy, các cấp cao của Tinh Quang Học Phủ trong lòng lập tức cảm thấy vô cùng cấp bách.

Sau khi trải nghiệm, bọn họ đã hiểu được ý nghĩa đằng sau trò chơi này.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phòng huấn luyện.

Sau khi cúp điện thoại, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ bất lực.

Đây đã là cuộc điện thoại thứ hai mươi bảy trong ngày hôm nay.

Một thời gian trước, hắn đã trở về Tinh Thành Học Phủ một chuyến, ủy thác cho Bạch Phù Sinh một nhiệm vụ, giúp Bình Minh quảng bá tại các học phủ ở Tinh Thành.

Gần đây, Bạch Phù Sinh liên tục mời ban quản lý của các học phủ đến trải nghiệm Bình Minh.

Phản hồi của ban quản lý các học phủ sau khi trải nghiệm Bình Minh đều rất tốt, dẫn đến dạo gần đây chiếc điện thoại hắn dùng để liên lạc với bên ngoài sắp bị đánh sập.

Mỗi ngày đều có hiệu trưởng của các học phủ đến đặt mua khoang chơi game ảo siêu cấp.

Thậm chí còn sẵn sàng trả cao hơn giá thị trường 20% để mua số lượng lớn.

Hắn không hứng thú với tiền.

Lựa chọn bán khoang chơi game ảo có thu phí thực ra không kiếm được tiền.

Hết chương 964.

Chương 965. Sự Hy Sinh

Số tiền thu được từ việc bán hàng sẽ được dùng để mua sắm tài nguyên và trợ cấp cho nhân viên của "Nhà máy siêu cấp ảo" làm việc ngày đêm.

Hắn cũng không nghĩ đến chuyện kiếm tiền từ trò chơi siêu cấp ảo.

Chiến tuyến này, ý nghĩa của sự sống chính là chiến đấu đến chết, tiền là vật ngoài thân, có nhiều đến mấy thì khi chết cũng không mang theo được.

Lý tưởng cao hơn tiền bạc, đối với hắn mà nói, đây không phải là chuyện đùa.

Đối với lời khẩn cầu của các quản lý nhiệt tình của các học phủ, hắn chỉ có thể tỏ ý tiếc nuối.

Nhưng gần đây hắn đã lên kế hoạch mở rộng nhà máy siêu cấp ảo.

Nhà máy siêu cấp ảo mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại trước khi lánh đời vẫn còn trong giai đoạn khởi đầu, sản lượng khoang chơi game ảo mỗi ngày thậm chí không đủ cung cấp cho Tinh Thành.

Muốn biến Bình Minh thành bãi luyện binh thì sản lượng là khâu quan trọng nhất.

Để đạt được mục tiêu này, gần đây quân bộ cũng đã bỏ ra không ít công sức.

Ngoài việc giúp nhà máy siêu cấp ảo tuyển công nhân, quân bộ còn cử một số chiến sĩ vào dây chuyền sản xuất của

nhà máy siêu cấp, đẩy nhanh tiến độ triển khai trò chơi Bình Minh.

Đối với vấn đề phân phối khoang chơi game ảo tiếp theo, Phong Kỳ cũng đã có một kế hoạch chi tiết trong lòng.

Hắn dự định đồng ý trước 30% nhu cầu hạn ngạch của các học phủ.

Hạn ngạch tiếp theo sẽ được giành bằng cách cạnh tranh.

Mỗi tháng sẽ tổ chức một giải đấu xếp hạng hạn ngạch, lấy học phủ làm đơn vị tham gia, tiến hành đối kháng theo hình thức trăm người, các học phủ không giới hạn số lượng đội tham gia, cuối cùng sẽ xếp hạng theo điểm để tranh giành hạn ngạch phân phối khoang chơi game ảo.

Làm như vậy vừa mang lại hạn ngạch khoang chơi game ảo, vừa mang lại vinh dự cho học phủ.

Hắn tin rằng cạnh tranh sẽ mang lại sự tiến bộ hiệu quả hơn.

Đang suy nghĩ về kế hoạch tiếp theo thì chuông điện thoại reo lên.

Nhấc máy, hắn phát hiện là viện trưởng Hổ Phách gọi đến.

"Viện trưởng Tề, có chuyện gì tìm ta?"

"A Kỳ, việc mở rộng nhà máy siêu cấp ảo đã được tiến hành, gần đây lượng năng lượng tiêu thụ ở đó rất lớn, đường dây năng lượng đã lắp đặt trước đó không đủ để đồng ý nhu cầu tiêu thụ hàng ngày của nhà máy siêu cấp ảo, hiện tại cần phải lắp thêm một đường dây năng lượng mới… Gần đây ta không có thời gian ra ngoài, ngươi cũng là người có quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, có quyền ký các văn bản, ngươi thay mặt Viện Nghiên cứu Hổ Phách đến Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ký văn bản đi."

Nghe viện trưởng Hổ Phách trình bày tình hình, Phong Kỳ lập tức gật đầu nói:

“Rõ, ta sẽ lên đường ngay.”

Cúp điện thoại, Phong Kỳ đứng dậy, đi về phía phòng riêng của phòng huấn luyện.

Tắm rửa xong, thay một bộ quần áo mới, hắn vừa đi ra khỏi tòa nhà trụ sở vừa bấm một số điện thoại.

Vài giây sau, điện thoại được kết nối.

“Chuẩn bị cho ta một chiếc xe, đến Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.”

“Rõ.” Đầu dây bên kia, nhân viên của chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Hổ Phách lập tức trả lời.

Đợi Phong Kỳ đi ra khỏi cổng trụ sở, một chiếc xe quân sự có in dòng chữ “Viện Nghiên cứu Hổ Phách.” đã đỗ ở đó.

Cửa sổ xe hạ xuống, người đàn ông đeo kính râm, toàn thân mặc đồ bảo hộ gật đầu với hắn, sau đó ấn nút mở cửa xe.

Lên xe, xe quân sự Hổ Phách chạy về phía cổng căn cứ.

Ra khỏi cổng căn cứ Hổ Phách, xe quân sự chạy về phía khu vực phía tây Tinh Thành.

…

Bốn khu vực lớn của Tinh Thành, mỗi khu vực có một đặc điểm riêng.

Trong đó, ngành công nghiệp ở khu vực phía tây chủ yếu là ngành năng lượng, cung cấp điện, khí đốt và các nguồn năng lượng khác cho các khu vực khác.

Viện nghiên cứu tọa lạc tại khu vực phía tây Tinh Thành cũng thường lấy nghiên cứu năng lượng làm hướng trọng tâm.

Ví dụ như đích đến của Phong Kỳ lần này, Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Sau bốn giờ di chuyển, xe quân sự Hổ Phách dừng lại trước cổng căn cứ của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Phong Kỳ lúc này xuống xe.

Chất lượng không khí ở đây so với khu vực phía đông rõ ràng kém hơn hẳn, nhìn về phía căn cứ của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, có vài nhà máy đang bốc khói nghi ngút, trong không khí thoang thoảng một mùi lạ.

Xã hội hiện đại, mặc dù đã có nhà máy điện linh thạch.

Nhưng hạn ngạch tài nguyên linh thạch của Tinh Thành, thường phải cung cấp trước cho các viện nghiên cứu như Tinh Hồng, Hổ Phách, sau cùng mới đến các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở khu vực phía tây Tinh Thành.

Dẫn đến quy mô của nhà máy điện linh thạch là nguồn năng lượng sạch hoàn toàn vẫn không thể mở rộng.

Nguồn cung cấp điện của Tinh Thành, chủ yếu vẫn dựa vào nhà máy điện hạt nhân và nhiệt điện.

Còn năng lượng gió, năng lượng mặt trời, năng lượng nước, v.v., các phương thức phát điện này bị hạn chế bởi điều kiện địa lý, không thể phổ biến trong phạm vi Tinh Thành.

Trong đó, các viện nghiên cứu tọa lạc tại các khu vực càng là những hộ tiêu thụ điện lớn.

Hết chương 965.

Chương 966. Thực Hiện Lời Hứa

Chỉ dựa vào nhà máy điện linh thạch căn bản không thể đồng ý nhu cầu tiêu thụ hàng ngày của các viện nghiên cứu Tinh Thành và cư dân Tinh Thành.

Đến trước cổng Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, Phong Kỳ chấp nhận để nhân viên an ninh quét khuôn mặt, sau đó được cho phép vào.

Tiếp theo, hắn được nhân viên đến đón dẫn đến trụ sở của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Đi lên tầng ba.

Trên đường đi, hắn có thể thấy nhiều nhân viên đi ngang qua đều mặc đồ bảo hộ đặc biệt, toàn thân được bọc rất kín.

Phong Kỳ không thấy lạ với điều này.

Các dự án mà Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên phụ trách, không chỉ có sản lượng điện năng thuần túy, còn có nghiên cứu vật liệu mới.

Ví dụ như trong lĩnh vực này đã sản xuất ra một loại linh tài mới không có trong cơ sở dữ liệu tài liệu hiện có, hoặc linh thạch mới.

Sẽ được gửi đến Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên để "Nghiên cứu phân tích."

Cuối cùng sẽ đưa ra nhiều đánh giá về dự án.

Ví dụ như độ cứng của quặng linh, hàm lượng linh khí, chất lượng linh khí, v.v., sau đó nhập vào cơ sở dữ liệu Tinh

Thành, rồi chia sẻ cho cơ sở dữ liệu của năm thành phố lớn.

Nghiên cứu vật liệu mới đầy rủi ro.

Ví dụ như một số quặng linh thạch có bức xạ rất mạnh và khả năng xuyên thấu cực mạnh, đồ bảo hộ thông thường không thể chống lại tác hại của bức xạ, một khi tiếp cận sẽ khiến hệ thống miễn dịch của cơ thể bị tổn thương, gây ra bệnh phóng xạ mãn tính tương tự như bệnh bạch cầu.

Quặng linh có bức xạ mạnh, một khi tiếp cận phạm vi bức xạ, cơ thể sẽ nhanh chóng suy yếu, tử vong trong thời gian ngắn.

Ngoài một số quặng linh có tác hại bức xạ thì nghiên cứu về linh thực vật mới cũng có rủi ro.

Không chỉ có trường hợp bị linh thực vật giết chết, mà còn không ít.

Ví dụ như năm đó có ba cây thực vật màu máu được đưa vào Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, khi phân tích thuộc tính của linh thực vật, thực vật màu máu đột nhiên phát triển nhanh chóng, cuối cùng nuốt sống hai nhân viên của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Đợi đến khi nhân viên an ninh đến, giải phẫu thực vật màu máu thì những nhân viên bị nuốt đã bị ăn mòn hết, ngay cả xương cũng không còn.

Những người đi tiên phong trong công cuộc khám phá luôn phải đối mặt với nhiều khó khăn nhưng nhiều kinh nghiệm cũng đều rút ra từ những bài học xương máu.

Đồ bảo hộ đặc biệt của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên đã được cải tiến nhiều lần.

Mục đích là để phòng ngừa các mối nguy hiểm tiềm ẩn trong quá trình nghiên cứu vật liệu mới.

Đến trước cửa phòng làm việc của viện trưởng ở tầng ba, nhân viên lúc này rời đi, Phong Kỳ tiến lên hai bước gõ cửa.

"Vào đi." Giọng nói nhẹ nhàng của một người phụ nữ vang lên từ trong phòng.

Không do dự, hắn lập tức đẩy cửa bước vào.

Hiện ra trước mắt là một văn phòng giản dị, đồ đạc rất đơn giản, trang trí chủ yếu là tông màu ấm, một cô gái trẻ mặc đồng phục của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên đang ngồi trước bàn làm việc, mắt nhìn thẳng vào màn hình, đang bận rộn.

Cô có vẻ ngoài quyến rũ, có thể gọi là tuyệt sắc, đôi mắt nghiêm túc nhìn vào màn hình vô tình mang theo chút quyến rũ, câu hồn đoạt phách.

Phát hiện ra viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên lại là một cô gái trẻ, Phong Kỳ không khỏi ngạc nhiên.

Lúc này, cô gái quay đầu nhìn hắn, trên mặt nở nụ cười quyến rũ:

"Phong Kỳ phải không, ta là viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, Ngân Linh, đến ngồi đi."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức đến trước bàn làm việc ngồi xuống.

Thấy hắn ngồi xuống, cô gái cúi đầu bắt đầu lục tìm tài liệu trên bàn làm việc, đồng thời lên tiếng:

"Lão Tề đã nói rõ tình hình với ta rồi, chúng ta cũng đã định hướng được cấu trúc đường dây năng lượng mới nhưng vẫn phải làm theo quy trình, dù sao thì tài liệu này cũng cần phải nộp lên Hội đồng tối cao Tinh Thành để thẩm tra."

Nói rồi, cô gái đột nhiên nhìn hắn:

“Ta có chút tò mò, ngươi còn trẻ như vậy, sao lại có được quyền hạn cao nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách… Tất nhiên, nếu đây là thông tin mật của Viện nghiên cứu Hổ Phách các ngươi thì coi như ta không hỏi.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười gật đầu nói:

“Viện nghiên cứu Hổ Phách chúng ta coi trọng năng lực cá nhân, không coi trọng tuổi tác, huống hồ, chẳng phải ngươi còn rất trẻ mà đã là viện trưởng của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên rồi sao.”

“Cũng đúng, năng lực mới là quan trọng nhất.” Cô gái mỉm cười.

Có vẻ như đã tìm thấy tài liệu cần ký, cô gái rút nó ra khỏi đống tài liệu, sau đó đứng dậy đưa tài liệu cho Phong Kỳ, đồng thời chỉ vào cuối tài liệu nói:

“Chính là chỗ này, chỉ cần ký tên là được.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu, đưa tay nhận lấy cây bút mà cô gái đưa tới, thành thạo ký tên mình vào ô ký tên của tài liệu.

Sau khi đưa lại tài liệu, hắn tò mò hỏi:

“Viện trưởng Ngân, hẳn là không còn việc gì của ta nữa chứ?”

Hết chương 966.

Chương 967. Kế Hoạch Hoàn Hảo

“Không còn nữa, tiếp theo ta sẽ sắp xếp quy trình cấu trúc đường dây năng lượng, nếu có tình huống khác, ta sẽ liên lạc với viện trưởng Tề của Viện nghiên cứu Hổ Phách các ngươi.”

“Nếu vậy, ta xin cáo từ trước.”

Xác định không còn việc gì của mình nữa, Phong Kỳ lập tức đứng dậy.

Ngân Linh lúc này mỉm cười gật đầu.

Sau khi rời khỏi văn phòng, Phong Kỳ đi thẳng ra khỏi tòa nhà trụ sở của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Chỉ là hắn vẫn có chút tò mò, Ngân Linh còn trẻ như vậy, sao lại đảm nhiệm chức viện trưởng của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Những viện khác như Viện nghiên cứu Hổ Phách, Viện nghiên cứu Tinh Hồng, những người có thể đảm nhiệm chức viện trưởng hầu như đều là người già.

Không phải là cấu trúc bảo thủ.

Những lão già này đều là những người từ nhân viên bình thường phấn đấu lên, trong quá trình trưởng thành đã tích lũy được rất nhiều kinh nghiệm, có thể trở thành viện trưởng của một viện nghiên cứu chiến hạm thì ngoài năng lực làm việc xuất chúng thì kinh nghiệm càng là một phần quan trọng.

Hắn nói với Ngân Linh rằng năng lực làm việc mạnh mẽ, hoàn toàn chỉ là lời khách sáo.

Năng lực, kinh nghiệm, tính cách, chờ các loại nhân tố kết hợp, mới là nhân tố then chốt để trở thành người chèo lái viện nghiên cứu.bookstore.vip - ebook truyện giá rẻ

Tuyệt đối không chỉ có năng lực làm việc này mới có thể quyết định.

Ví dụ như Viện nghiên cứu Tinh Hồng, nếu nói về năng lực làm việc thì có ai mạnh hơn Úy Vi.

Nhưng viện trưởng của Viện nghiên cứu Tinh Hồng trong lịch sử đã đổi qua mấy đời, thậm chí đồ đệ do Úy Vi dẫn dắt cũng đã trở thành viện trưởng Tinh Hồng, mà Úy Vi vẫn là thân phận chủ nhiệm.

Cho nên năng lực cá nhân, chỉ là một trong những nhân tố tham khảo để lên chức.

Nhưng vấn đề này Phong Kỳ không nghĩ nhiều.

Hắn đã hoàn thành nhiệm vụ, quyết định lập tức quay về Viện nghiên cứu Hổ Phách, tiếp tục huấn luyện cường độ cao, chuẩn bị sẵn sàng để đối phó với những thách thức khó khăn trong tương lai.

…

Sau khi Phong Kỳ rời đi, Ngân Linh ở trong phòng làm việc của viện trưởng lộ vẻ tò mò.

Phong Kỳ tò mò về sự trẻ tuổi của hắn, Ngân Linh cũng vậy.

Lúc này cô quay đầu nhìn về phía màn hình máy tính, sau đó gõ vài cái trên bàn phím, mở kho dữ liệu quyền hạn.

Liếc nhìn phần cuối của tài liệu đặt trên bàn, cô nhập tên "Phong Kỳ." vào thanh tìm kiếm thông tin nhân vật.

Sau khi lọc thông tin điều kiện, màn hình hiện ra thông tin chi tiết của Phong Kỳ.

Giáo viên Học phủ Tinh Thành, người đạt được Huân chương xuất sắc của loài người, người sáng lập Mãnh Hổ Quyền, người sáng lập Nhiếp Hồn…

Xem càng nhiều càng giật mình.

Vừa rồi khi Phong Kỳ nói về năng lực cá nhân, trong lòng cô không khỏi coi thường.

Lúc này cô mới phát hiện năng lực cá nhân của Phong Kỳ ưu tú đến mức nào.

Tuổi còn trẻ, đã đạt được rất nhiều vinh dự.

Nhưng điều khiến cô cảm thấy nghi ngờ là, tại sao tài liệu lại hiển thị Phong Kỳ là giáo viên của Học phủ Tinh Thành nhưng trong bóng tối lại đã là một trong những người sở hữu quyền hạn cao nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Nghĩ đến vấn đề này, Ngân Linh chìm vào trầm tư.

Trong suy nghĩ, trong đầu cô đột nhiên hiện lên một phỏng đoán.

Theo lý lịch của Phong Kỳ, hướng nghiên cứu của hắn là lĩnh vực công pháp học, chẳng lẽ hắn vẫn luôn hợp tác với Viện nghiên cứu Hổ Phách trong bóng tối?

Nếu chỉ là hợp tác, căn bản không thể có được quyền hạn cao nhất của Hổ Phách.

Chẳng lẽ Phong Kỳ đã có công pháp siêu cấp, thậm chí là cấu trúc công pháp cấp thần?

Cho nên mới khiến Viện nghiên cứu Hổ Phách coi trọng hắn như vậy, mặc dù không gia nhập Viện nghiên cứu Hổ

Phách nhưng vẫn cho hắn quyền hạn cao nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Chỉ là những thông tin về dự án này tạm thời được bảo mật, cho nên mới không tiết lộ bất kỳ thông tin nào ra bên ngoài.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Ngân Linh trở nên lạnh lùng.

Những manh mối hiện có, đều chỉ ra rằng Phong Kỳ là một thiên tài tuyệt thế, theo cô thấy thì đây không phải là một tin tốt.

Trong lúc cảm xúc dâng trào, mái tóc dài đen của Ngân Linh dần chuyển sang màu trắng bạc.

Trong đôi mắt đen, ánh sáng màu bạc nở rộ như những bông hoa.

“Chị, chị thấy hắn có phải là mối họa ngầm không?” Lúc này không gian bên cạnh cô gái bị bóp méo, sau đó xuất hiện một cậu bé có vẻ ngoài tuấn tú.

Cậu ta cầm một nhạc cụ hình dạng giống sáo, vẻ mặt lạnh lùng.

“Tinh Thành có thiên tài như vậy, tất nhiên sẽ nâng cao thực lực tổng hợp của Tinh Thành, xét về góc độ lịch sử thì ảnh hưởng sâu xa, chúng ta chắc chắn phải nghĩ cách trừ khử hắn!”

Nghe xong lời này, cậu bé lập tức gật đầu.

Bước đầu tiên trong kế hoạch tương lai của tộc Trăng Bạc của chúng chính là chiếm lĩnh Tinh Thành, sau đó lấy Tinh Thành làm điểm khởi đầu để tham gia vào cuộc tranh bá của vạn tộc trong tương lai.

Theo hắn thấy, việc nâng cao thực lực tổng hợp của Tinh Thành là điều tuyệt đối không thể chấp nhận được.

Hết chương 967.

Chương 968. Trận Đánh Quyết Định

Tinh Thành càng mạnh thì khi dẫn tộc nhân đến đây, tổn thất mà chúng phải đối mặt sẽ càng lớn.

Nhìn từ góc độ này, Phong Kỳ đã trở thành mối họa ngầm.

"Chị, có cần em đi trừ khử hắn không?" Lúc này, cậu bé lạnh lùng lên tiếng.

"Không cần, nếu ngươi đi thì sẽ có nguy cơ bại lộ, ngươi cứ đi làm việc của mình trước đi, ta sẽ nghĩ cách xử lý hắn."

Nghe xong lời này, cậu bé không trả lời, thân hình vặn vẹo rồi biến mất tại chỗ.

Sau khi cậu bé rời đi, Ngân Linh kéo ngăn kéo, lấy ra một chiếc điện thoại được mã hóa, sau đó bấm một dãy số.

Một lát sau, giọng nói khàn khàn truyền đến từ đầu dây bên kia.

"Ai đó?"

"Thân phận của ta không quan trọng, quan trọng là ta có nhiệm vụ muốn giao cho các ngươi."

"Phần thưởng thế nào?"

"Ba trăm viên linh thạch cấp cao làm phần thưởng, mục tiêu là giáo viên của Viện nghiên cứu Hổ Phách… không đúng, là giáo viên của Học phủ Tinh Thành, tên hắn là Phong Kỳ."

“Không vấn đề, chúng ta nhận nhiệm vụ này, thời gian thực hiện thì tùy vào ai rảnh nhận đơn.”

Sau khi cúp điện thoại, trên mặt Ngân Linh hiện lên nụ cười.

…

Mười ngày sau.

Phong Kỳ đang ở Viện nghiên cứu Hổ Phách thì nhận được một bưu kiện.

Bên trong bưu kiện là một lọ thủy tinh, đựng chất lỏng màu tím nhạt.

Lấy lọ thủy tinh ra, hắn không do dự, lập tức uống cạn.

Lập tức, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc gần đây nhất tiếp nhận, chuẩn bị đăng ký các nhiệm vụ liên quan hiện ra trong tinh thần thức hải của hắn.

Trong lúc lật xem, hắn đột nhiên sững sờ.

[Nhiệm vụ ám sát: Giết chết giáo viên của Học phủ Tinh Thành: Phong Kỳ. Phần thưởng: 280 viên linh thạch cấp cao!]

…

Nhìn thấy nhiệm vụ ám sát mình, Phong Kỳ lập tức sững sờ.

Khoảng mười lăm ngày một lần, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc sẽ gửi những nhiệm vụ gần đây nhất đã tiếp nhận và chuẩn bị lên kệ đến Viện nghiên cứu Hổ Phách, do hắn thẩm tra.

Trong số đó, những nhiệm vụ mà hắn không muốn lên kệ, hắn đều sẽ phủ quyết trước, cấm lên kệ.

Giai đoạn hiện tại, những nhiệm vụ mà Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong Tinh Thành tiếp nhận và thực hiện đã

hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Hắn học được điều này từ Lão Mê.

Nắm giữ mạng lưới tình báo của bộ tộc yếu kém trong lãnh địa, ngay cả khi xuất hiện những yếu tố bất lợi cho mình, hắn cũng có thể biết trước.

Bây giờ nhìn thấy nhiệm vụ ám sát mình xuất hiện, trong lòng Phong Kỳ vô cùng nghi ngờ.

Theo lý mà nói, gần đây hắn rất khiêm tốn, không tạo ra thành quả tu luyện học khiến người ngoài khó tin, tại sao lại trở thành mục tiêu bị ám sát.

Ta cuối cùng đã động vào miếng bánh của thế lực ngầm nào trong lãnh địa?

Trong lúc suy nghĩ, trước tiên hắn nghĩ đến trò chơi siêu thực tế.

Gần đây, việc quảng bá trò chơi siêu thực tế đang diễn ra rầm rộ, có lẽ sự xuất hiện của trò chơi siêu thực tế đã khiến thế lực ngầm trong lãnh địa cảnh giác và coi hắn là mục tiêu nguy hiểm.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn thấy khả năng này rất thấp.

Giai đoạn hiện tại, những người trong tổ chức Bình Minh biết được thân phận thực sự của hắn đều là những thế lực của mình đã được hắn kiểm tra qua nhiều dòng thời gian và xác định là đáng tin cậy.

Còn những bộ phận khác trực thuộc tổ chức Bình Minh thì chỉ biết đến sự tồn tại của tổ chức Bình Minh.

Nhưng đối với hắn, người đứng sau tổ chức Bình Minh thì lại không hề biết.

Việc trò chơi siêu thực tế bị bại lộ và gây ra cảnh giác thì có thể hiểu được, hắn cũng đã chuẩn bị từ lâu nhưng dù thế nào cũng không thể trực tiếp nhắm mục tiêu vào hắn.

Vì bên trong có khả năng lớn là không có vấn đề, vậy thì vấn đề lại ở đâu?

Câu hỏi này khiến Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hắn bắt đầu suy nghĩ về lịch trình gần đây của mình, xem có hành vi bại lộ nào không.

Lúc này, hắn đột nhiên lóe lên một tia sáng, nghĩ đến Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Gần đây hắn đã đến Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên và đã ký kết thỏa thuận lắp đặt đường dây năng lượng mới với tư cách là người có quyền hạn cao nhất của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

"Chẳng lẽ là bước này có vấn đề?"

Nhưng nghĩ kỹ lại, Phong Kỳ thấy phỏng đoán này không đáng tin cậy.

Hắn có thể hiểu được việc thế lực ngầm trong lãnh địa chọn Viện nghiên cứu Hổ Phách, thậm chí là Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng hắn không hiểu được việc chọn Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Quyền hạn của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên trong Tinh Thành không cao, còn chịu sự quản lý của Hội đồng tối cao Tinh Thành, sự phát triển bị hạn chế ở khắp mọi nơi.

Kiểm soát Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên hoàn toàn là việc tốn công vô ích.

Hắn không cho rằng thế lực lãnh địa nào lại ngu ngốc đến mức làm như vậy, căn bản là không nhận được bất kỳ lợi ích nào.

Hơn nữa, Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên cần báo cáo lượng tài nguyên tiêu thụ hàng tháng, rất khó để khấu trừ tài nguyên từ đó, không thể tự do quyết định việc sử dụng tài nguyên như Hổ Phách, Tinh Hồng.

Hết chương 968.

Chương 969. Bóng Đen Quỷ Dữ

Nhưng để chắc chắn, hắn lập tức đứng dậy và ngồi xuống trước màn hình.

Sau khi đánh thức màn hình, hắn mở kho dữ liệu quyền hạn.

Sau khi nhập tên Ngân Linh, hắn bắt đầu lọc giới tính, thời gian.

Một lát sau, thông tin chi tiết về Ngân Linh hiện ra trên màn hình.

Xem xét kỹ lưỡng tài liệu, Phong Kỳ phát hiện ra rằng tài liệu của Ngân Linh rất bình thường, không có vấn đề gì.

Tài liệu cho thấy, Ngân Linh sinh ra ở khu vực phía Tây Tinh Thành, cha mẹ là nhân viên quản lý của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, học viện mà cô theo học là Học viện Linh tài của thành Cựu Nhật, sau khi tốt nghiệp với thành tích xuất sắc, cô trở về Tinh Thành và gia nhập Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên với tư cách là thực tập sinh.

Trong thời gian này, Ngân Linh đã thể hiện năng lực rất mạnh ở mọi mặt, liên tục được thăng chức.

Cuối cùng, hai năm trước, sau khi viện trưởng tiền nhiệm nghỉ hưu, thông qua cuộc bỏ phiếu của Hội đồng tối cao Tinh Thành, Ngân Linh được bổ nhiệm làm viện trưởng mới của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

…

Với quyền hạn của Ngân Linh, căn bản không thể sửa đổi thông tin trong kho dữ liệu quyền hạn của Tinh Thành.

Điều này đủ để chứng minh độ tin cậy của tài liệu này.

Hơn nữa, Ngân Linh sinh ra ở Tinh Thành, không phải là người mới xuất hiện đột ngột, vì vậy khả năng là Sinh vật trận địa đã giảm đi rất nhiều.

Nhưng Phong Kỳ không loại trừ khả năng này hoàn toàn.

Cuối cùng, thế lực lãnh địa ẩn núp trong xã hội loài người có nhiều cách, thủ đoạn đánh tráo quá bình thường.

Kiểm soát tinh thần, ký sinh linh hồn, thao túng đằng sau… hắn đã chứng kiến đủ mọi cách thức ẩn núp qua nhiều dòng thời gian như vậy.

Chỉ dựa vào nội dung tài liệu quyền hạn, căn bản không thể khẳng định nội dung tài liệu hoàn toàn đáng tin cậy.

Nhưng có một điều có thể chắc chắn.

Kiểm soát Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, căn bản không nhận được bao nhiêu lợi ích.

Quá trình trưởng thành của Ngân Linh rất rõ ràng, nếu cô là Sinh vật trận địa thì khi cô đến, Lão Mê, tộc Dạ Ảnh đều chưa xuất hiện.

Tại sao cô không chọn viện nghiên cứu có quyền hạn cao hơn, mà lại chọn Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên có quyền hạn thấp nhất Tinh Thành?

Kiểm soát Hổ Phách, Viện nghiên cứu Tinh Hồng không thơm sao?

Hắn cảm thấy có lẽ còn có khả năng này.

Thế lực lãnh địa này có thực lực yếu, cho rằng mình căn bản không thể kiểm soát được Hổ Phách và Viện nghiên cứu

Tinh Hồng nên đành lui mà cầu kỳ thứ, chọn Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên có quyền hạn thấp nhất.

Mặc dù việc sử dụng tài nguyên của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên đều phải báo cáo nhưng ít nhiều cũng có thể miễn cưỡng khấu trừ một phần để trợ cấp cho việc sử dụng của tộc.

Giả thuyết này có thể là đúng nhưng lại có một lỗ hổng logic.

Đặc điểm của chủng tộc yếu trong lãnh địa là thiếu thốn tài nguyên, sức chiến đấu tổng hợp của tộc yếu.

Chúng làm sao có thể tiêu tốn tài nguyên để giết chính mình, đây căn bản là việc tốn công vô ích.

Đường dây năng lượng chuẩn bị lắp đặt gần đây không liên quan gì đến lợi ích của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, hắn cũng chỉ là người ký tên, ngay cả khi hắn chết, việc lắp đặt đường dây năng lượng vẫn sẽ tiếp tục.

Sau khi liệt kê các khả năng tồn tại, Phong Kỳ loại trừ phỏng đoán rằng Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên có vấn đề.

Vậy thì, vấn đề nằm ở đâu?

Suy nghĩ một lúc, Phong Kỳ quyết định triển khai hành động câu cá.

Đầu tiên là thả mồi, sau đó dụ rắn ra khỏi hang.

Nghĩ đến đây, hắn lấy điện thoại được mã hóa từ trong túi ra, bấm một số.

Đợi một lúc thì điện thoại thông, giọng khàn khàn từ đầu dây bên kia truyền đến:

“Ai?”

“Ta!”

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, giọng điệu của đầu dây bên kia lập tức trở nên ấm áp:

“Lời Tự Thuật đại nhân, ngài có chuyện gì phân phó? Gần đây ngài đã xem danh sách nhiệm vụ chưa, có cần phủ quyết một số nhiệm vụ trước không?”

Đối mặt với một loạt câu hỏi, Phong Kỳ giọng điệu hờ hững nói:

“Có một nhiệm vụ ta cần hỏi ngươi một chút.”

“Ngài nói.”

“Ta đã xem qua đợt nhiệm vụ này, phát hiện có một nhiệm vụ ám sát giáo viên Phong Kỳ của Học phủ Tinh Thành, ta muốn biết người ban hành nhiệm vụ này là ai?”

Đầu dây bên kia im lặng một lát rồi trả lời:

“Lời Tự Thuật đại nhân, lúc đó người ban hành nhiệm vụ sử dụng điện thoại được mã hóa để ban hành nhiệm vụ, khi nhận tiền đặt cọc, hắn ta che kín toàn thân, căn bản không nhìn rõ dung mạo và vóc dáng.”

Nghe xong câu trả lời này, Phong Kỳ cũng không thấy bất ngờ.

Thế lực ẩn núp trong lãnh địa coi trọng nhất chính là giữ bí mật về thân phận, việc lựa chọn không tiết lộ bất kỳ thông tin nào hoàn toàn có thể hiểu được.

“Lời Tự Thuật đại nhân, ngài muốn hủy nhiệm vụ này sao?”

“Không, không thể hủy, lập tức ban hành nhiệm vụ này nhưng trực tiếp tiếp nhận dưới danh nghĩa của ngươi, không cho thế lực khác có cơ hội tiếp nhận.”

“Ta tiếp nhận nhiệm vụ?” Đầu dây bên kia tỏ ra vô cùng ngạc nhiên.

Hết chương 969.

Chương 970. Chiến Thuật Tinh Vi

“Lời Tự Thuật đại nhân, ý của ngài là để ta ra mặt đi ám sát giáo viên Phong Kỳ của Học phủ Tinh Thành sao?”

Phong Kỳ:…

“Tất nhiên là không, ta muốn ngươi tiếp nhận nhiệm vụ này, sau đó đợi hai ngày rồi trực tiếp tuyên bố hoàn thành nhiệm vụ, sau đó ra mặt nhận phần thưởng tiếp theo, lúc đó ta sẽ cùng ngươi đi.”

Nghe xong lời này, quản lý liên minh chủng tộc yếu ở đầu dây bên kia hiển nhiên đã hiểu ý của Phong Kỳ.

“Lời Tự Thuật đại nhân, ngài muốn dụ hắn xuất hiện?”

“Đúng vậy.”

“Được, ta sẽ sắp xếp ngay cho ngài.”

Sau khi trao đổi chi tiết về nhiệm vụ này trong cuộc trò chuyện, Phong Kỳ cúp điện thoại.

Tiếp theo, hắn gọi đến số điện thoại của Mộc Tinh, nói rõ nhiệm vụ tiếp theo với cô.

Vì thế lực ẩn núp trong lãnh địa đã ban hành nhiệm vụ ám sát không muốn lộ diện, hắn định dùng cách câu cá để dụ chúng ra.

Chiêu bài tương tự, Lão Mê cũng từng dùng.

Lúc đó không rõ thế lực lãnh địa nào đang kiểm soát Viện nghiên cứu Hổ Phách, thực lực của chúng ra sao.

Chỉ biết rằng thế lực lãnh địa kiểm soát Viện nghiên cứu Hổ Phách vẫn luôn tiến hành nghiên cứu dự án thuật pháp, thậm chí vì vậy mà trói buộc tự do của Lâm Nhiễm.

Để thăm dò tình hình.

Hắn đã từng hợp tác với Lâm Nhiễm gửi cho thế lực đứng sau Hổ Phách một danh sách linh tài.

Trong đó có nhu cầu về Huyết Thạch.

Quả nhiên, tộc Dạ Ảnh khi đó đã cắn câu và cử thành viên trong tộc đi giao dịch với Lão Mê, người đã hoàn thành nhiệm vụ.

Kết quả là đã tạo điều kiện cho Lão Mê ký sinh thành công, cuối cùng thành công thâm nhập vào nội bộ tộc Dạ Ảnh.

Dựa trên nhiệm vụ câu cá lần đó làm điểm khởi đầu, cuối cùng Lão Mê đã thành công đánh bại tộc Dạ Ảnh, trở thành người kiểm soát mới của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Lần này hắn sử dụng thủ thuật câu cá rất giống.

Dùng nhiệm vụ để dụ rắn ra khỏi hang.

Để chắc chắn, hắn quyết định sẽ mang theo Mộc Tinh khi chính thức giao dịch trực tiếp.

Đến lúc đó, ngay cả khi có tình huống bất ngờ xảy ra, hắn tin rằng với thực lực của Mộc Tinh cũng có thể dễ dàng đối phó.

Tiếp theo, chỉ cần chờ đợi là được.

Hai ngày sau, Phong Kỳ, người vẫn luôn chờ hồi âm, đã nhận được điện thoại từ quản lý Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

Thông báo cho hắn rằng "Nhiệm vụ đã hoàn thành", có thể tiến hành giao dịch tiếp theo.

…

Đêm khuya.

Khu Đông Tinh Thành, tòa nhà trung tâm của khu thương mại sầm uất.

Phong Kỳ đeo mặt nạ đen đặc chế, đứng trên đỉnh tòa nhà trung tâm, nhìn xuống những ngọn đèn sáng rực bên dưới.

Sự phồn hoa của khu Đông Tinh Thành thu vào tầm mắt.

Đằng sau hắn, Mộc Tinh cũng đeo mặt nạ đen, cùng với nhân viên quản lý liên minh chủng tộc yếu của Tinh Thành.

Giao dịch sau khi hoàn thành nhiệm vụ lần này được định tại đỉnh tòa nhà trung tâm.

Ánh mắt của Phong Kỳ không ngừng đảo quanh bên dưới, chờ đợi mục tiêu xuất hiện.

Lấy điện thoại ra xem giờ, đã đến giờ giao dịch nhưng mục tiêu vẫn chưa xuất hiện.

Không nhịn được cau mày, Phong Kỳ lên tiếng hỏi:

“Hắc Long, giao dịch của liên minh chủng tộc yếu các ngươi có từng xảy ra tình trạng hoàn thành nhiệm vụ nhưng lại bỏ trốn không?”

“Đã từng xảy ra nhưng xác suất rất nhỏ, dù sao thì nhiều thế lực lớn không tiện ra mặt thì nhiệm vụ vẫn phải nhờ chúng ta hoàn thành, đây là một mối mua bán lâu dài, sẽ không vì một lần bỏ trốn mà cắt đứt liên lạc hoàn toàn với chúng ta.”

“Ngươi thậm chí còn không biết đối phương là ai, đến lúc đó đổi một thân phận khác rồi tiếp tục chiếm lợi miễn phí của các ngươi chẳng phải được sao?”

“Cơ bản là không có tình huống như vậy, những người giao nhiệm vụ ám sát cho chúng ta đều không phải là thế lực nhỏ,

thế lực nhỏ cũng không thể giao nhiệm vụ ám sát để lãng phí tài nguyên, thế lực lớn căn bản không quan tâm đến chút tài nguyên này."

"Ngoài nhiệm vụ ám sát, những nhiệm vụ khác như thu thập linh tài, sau khi hoàn thành đều cần phải giao hàng trực tiếp, loại trừ hành vi bỏ trốn tiềm ẩn."

Nói đến đây, Hắc Long trầm ngâm rồi tiếp tục nói:

"Nếu thực sự có tình huống bỏ trốn xảy ra, về cơ bản đều do tầng quản lý của chúng ta trả tiền, báo cáo vẫn phải gửi xuống, nếu ngay cả sự đảm bảo này cũng không làm được thì sẽ không có thế lực chủng tộc yếu nào lựa chọn hợp tác với chúng ta, đây là nền tảng để thành lập liên minh chủng tộc yếu."

Nghe lời giải thích của Hắc Long, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Tầng quản lý của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc có vẻ như chỉ biết hưởng lợi mà không cần làm gì, mỗi lần làm nhiệm vụ không cần ra mặt là có thể nhận được hoa hồng từ tiền thưởng nhiệm vụ nhưng thực tế cũng phải chịu nhiều rủi ro về lợi ích.

"Đến rồi!"

Ngay lúc này, Mộc Tinh vẫn luôn im lặng đột nhiên lên tiếng.

Phong Kỳ nghe vậy, ánh mắt nhìn về phía xa.

Chỉ thấy ở phía xa trên bầu trời, một bóng người màu bạc trắng đang nhanh chóng tiến lại gần.

Hết chương 970.

Chương 971. Sức Mạnh Tuyệt Đối

Sau khi liên tục lóe lên trên không trung, bóng người được bao bọc bởi ánh sáng màu bạc trắng xuất hiện trên đỉnh tòa nhà.

Một giọng nói kỳ lạ và sắc nhọn vang lên từ ánh sáng màu bạc trắng:

"Xác nhận Phong Kỳ đã chết chưa? Tại sao tôi không thấy bất kỳ bản tin nào?"

"Phong Kỳ thực sự đã chết, còn tại sao không có tin tức thì tôi không rõ, hơn nữa ngươi chỉ không thấy tin tức hắn chết nhưng ngươi có thấy tin tức hắn xuất hiện gần đây không?"

Phong Kỳ đáp lại bằng giọng lạnh nhạt.

"Tôi tin các ngươi, hy vọng đừng làm tôi thất vọng."

Nói xong, bóng người trong ánh sáng màu bạc trắng đưa ra chiếc hộp kim loại trên tay.

Phong Kỳ thấy vậy, đưa tay nhận lấy chiếc hộp kim loại.

Khi cánh tay được bao bọc bởi ánh sáng màu bạc trắng sắp rút lại, bóng người của Mộc Tinh đột nhiên xuất hiện bên cạnh nó, đột ngột vươn tay nắm lấy cổ tay của nó.

"Các ngươi muốn làm gì?" Chủ nhân của giọng nói tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

"Điều quan trọng nhất trong giao dịch là phải thành thật với nhau, ngươi lựa chọn che giấu thân phận là cực kỳ thiếu

tôn trọng chúng ta, trước tiên hãy để chúng ta xem ngươi trông như thế nào.”

Hắc Long đứng sau nghe những lời này, vô thức liếc nhìn Phong Kỳ đang đeo mặt nạ đen, trong lòng không khỏi thầm chửi.

Nhưng những lời này hắn hiển nhiên không dám nói trước mặt Phong Kỳ.

Phong Kỳ dứt lời, Mộc Tinh hành động.

Sức mạnh khủng khiếp đột nhiên bùng nổ, kéo mạnh một cái, kéo bóng người màu bạc trắng lảo đảo tiến về phía trước mấy bước.

Ánh sáng lưu chuyển màu ngọc bích trên cơ thể Mộc Tinh, ánh sáng màu bạc trắng lập tức bị ánh sáng lưu chuyển màu ngọc bích đánh tan và tiêu tán trên diện rộng.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lùi lại một bước, không định ra tay.

Hắn có lòng tin tuyệt đối vào thực lực của Mộc Tinh.

Xét về góc độ lịch sử, đối với Mộc Tinh mà nói, hiện tại trong Tinh Thành không có ai có thể đánh lại.

Có lẽ chỉ có Thiên Xu tự giam cầm mình mới có khả năng giao đấu với Mộc Tinh.

Nhưng chỉ là giao đấu, hắn cho rằng nếu thực sự đánh nhau thì Mộc Tinh vẫn mạnh hơn.

Danh hiệu Đại ma vương lịch sử thống trị một thời đại không phải là hư danh.

“Giữ mạng hắn!” Lúc này hắn lên tiếng nhắc nhở.

Điều tra rõ người ra nhiệm vụ là ai rất quan trọng.

Nhưng trong mắt Phong Kỳ, điều quan trọng hơn là phải điều tra rõ thế lực đứng sau người ra nhiệm vụ.

Nếu giết chết người ra nhiệm vụ ngay bây giờ, manh mối sẽ đứt, không thể lần theo dấu vết để bắt được thế lực lãnh địa ngầm ẩn núp trong bóng tối.

Nghe lời nhắc nhở của hắn, Mộc Tinh lập tức gật đầu nghiêm túc.

Trong nháy mắt, ánh sáng lưu chuyển màu ngọc bích trên cơ thể bắt đầu tràn về phía bóng người màu bạc trắng.

Đối mặt với sự giam cầm của Mộc Tinh, bóng người màu bạc trắng hoàn toàn không có khả năng chống cự, cảm nhận được uy áp khủng khiếp ập đến, thân thể của nó bắt đầu run rẩy không ngừng.

Sự run rẩy này không phải là nỗi sợ hãi thuần túy, mà phần lớn là do khí thế của Mộc Tinh đè nén.

Lúc này, ngay cả Hắc Long đứng cách đó không xa cũng không nhịn được mà run rẩy nhưng ánh mắt lại vô cùng phấn khích, cảm thấy mình đã tìm được chỗ dựa vững chắc.

Chỉ có Phong Kỳ đã tu luyện quyền thế mới có thể miễn cưỡng đối phó với cảm giác áp bức mạnh mẽ mà Mộc Tinh mang lại.

Cùng với ánh sáng màu ngọc bích trên cơ thể Mộc Tinh lưu chuyển, ánh sáng màu bạc trắng bị xua tan trên diện rộng.

Nhìn bóng người màu bạc trắng dần dần lộ diện, trong mắt Phong Kỳ hiện lên một tia chờ mong.

Sự thật đằng sau nhiệm vụ ám sát lần này sắp được tiết lộ.

Dưới sự áp chế mạnh mẽ của Mộc Tinh, bóng đen bị ánh sáng bạc bao phủ không thể cử động.

Có thể thấy nó đang cố gắng ngưng tụ sức mạnh, ánh sáng bạc dưới sự thúc đẩy của nó nhấp nháy dữ dội nhưng vẫn không thể chống lại sự xâm thực của ánh sáng màu ngọc bích của Mộc Tinh.

Cuối cùng, ánh sáng bạc bị ánh sáng màu ngọc bích xua tan.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ ngạc nhiên là thứ bị ánh sáng bạc bao phủ lại là một con rối không biết được làm bằng chất liệu gì.

Con rối toàn thân màu bạc trắng, hình dạng giống người, trên người có rất nhiều lỗ hổng cơ quan.

Giữa trán còn khảm một viên đá quý màu bạc trắng.

Có thể nhìn rõ khe hở ở các khớp nối của con rối, ở vị trí ngực có một bánh răng màu bạc trắng, theo nhịp độ nhấp nháy của viên đá quý màu bạc trắng trên trán mà chậm rãi quay.

"Xem ra… Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc… đã trở nên không đáng tin cậy rồi!" Giọng nói sắc nhọn phát ra từ miệng con rối khi nó mở ra.

Nghe vậy, sắc mặt Phong Kỳ trở nên lạnh lùng.

Ngay từ khi tiếp xúc, hắn đã cảm thấy giọng nói của tên này rất kỳ lạ, giống như được tổng hợp điện tử.

Lúc đầu hắn tưởng là người phát hành nhiệm vụ muốn che giấu thân phận.

Bây giờ xem ra tên này đã sớm lường trước được những rủi ro có thể xảy ra khi giao dịch trực tiếp nên đã chọn điều khiển con rối đến đây.

Hết chương 971.

Chương 972. Sự Phản Kháng

"Xem ra… Phong Kỳ có rất nhiều bí mật." Lúc này, con rối lại lên tiếng.

Dưới sự áp chế khí thế của Mộc Tinh, ý thức tinh thần điều khiển con rối bị đứt quãng, khiến con rối nói rất không trôi chảy, thậm chí ngay cả việc điều khiển con rối hành động cũng khó khăn.

"Xử lý thế nào?" Lúc này, Mộc Tinh quay đầu nhìn hắn.

Lúc này, con rối cười khẩy, lộ ra một nụ cười điên cuồng:

"Nếu… ta đoán không nhầm… Phong Kỳ hắn cũng là một thế lực lĩnh vực nào đó… và thế lực lĩnh vực này còn nắm giữ Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc của Tinh Thành… quả là tin tức bất ngờ!"

Đối mặt với sự khiêu khích của con rối, sắc mặt Phong Kỳ vẫn bình thường.

Hắn không quan tâm đến sự khiêu khích như thế này.

Kể từ khi ra mắt trò chơi siêu thực tế, hắn đã ở trong tình thế nguy hiểm, căn bản không quan tâm đến sự khiêu khích của một thế lực nhỏ.

Còn về lý do tại sao xác định đây là một thế lực nhỏ.

Xét về góc độ lịch sử bình thường, thế lực mạnh nhất trong tương lai của Tinh Thành là Lão Mê nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Thế lực nhỏ này rất có khả năng sẽ bị xóa sổ trong thời gian Lão Mê phát triển lớn mạnh.

Dù xét về lịch sử hay thực lực hiện tại của tổ chức Bình Minh thì thế lực nhỏ này cũng không thể làm nên chuyện gì.

Chỉ khiến hắn cảm thấy tiếc nuối là, hắn tưởng rằng có thể bắt được một con chuột nhỏ trước.

Không ngờ con chuột nhỏ này lại cẩn thận như vậy, thế mà lại trốn thoát được hoạt động câu cá lần này.

Chỉ xét riêng điểm này, thế lực nhỏ này cũng có chút bản lĩnh, ít nhất thì cũng mạnh hơn nhiều so với tộc Dạ Ảnh chỉ biết khống chế tinh thần.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lạnh lùng nói:

"Tháo rời, mang các bộ phận về nghiên cứu."

Nghe theo lời hắn, Mộc Tinh không chút do dự, tay trái đột nhiên chộp lấy viên đá quý màu bạc trắng trên trán con rối.

Cơ thể cực kỳ cứng rắn của con rối không có sức chống cự nào trước sức mạnh của Mộc Tinh, bị bóp méo, lõm xuống, viên đá quý màu bạc trắng trên trán bị Mộc Tinh dễ dàng nắm trong tay.

Mất đi nguồn năng lượng, con rối đột nhiên tê liệt.

Nhìn con rối màu bạc trắng bị Mộc Tinh cầm trên tay, Phong Kỳ quyết định mang nó về Viện Nghiên cứu Hổ phách để nghiên cứu.

Nhưng để chắc chắn, hắn quyết định kiểm tra toàn diện con rối trước.

Đảm bảo bên trong con rối không có thiết bị giám sát, nghe lén, định vị, thậm chí là thiết bị nổ từ xa, để tránh xảy ra sự cố.

Trải qua nhiều dòng thời gian, hắn hiểu rõ những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực này xảo quyệt như thế nào.

Mọi hành động đều phải lấy sự ổn định làm chính.

“Lời Tự Thuật đại nhân, ta thấy con rối này có chút quen mắt.” Lúc này, Hắc Long vẫn luôn đứng cách hắn không xa đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, hắn trong lòng khẽ động, lập tức quay đầu nhìn về phía Hắc Long.

“Nói thông tin ngươi biết đi.”

“Lời Tự Thuật đại nhân, trước tiên ta xin giới thiệu đôi chút về lai lịch của ta, ta và tộc nhân của ta đến từ tầng thứ hai của thế giới lĩnh vực Hắc Vực, thuộc thế lực chủng tộc cấp thấp của tầng thứ hai, dựa vào việc khai thác tài nguyên để cung cấp cho các chủng tộc mạnh hơn để sinh sống.”

“Trong thế giới Hắc Vực tầng thứ hai của chúng ta, có hai thế lực chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ, chúng lần lượt chiếm giữ phía đông và phía tây của Hắc Vực tầng thứ hai và đều muốn xâm chiếm tài nguyên lãnh thổ của đối phương, vì vậy hai thế lực này thường xuyên nổ ra chiến tranh, tộc Hắc Xà của chúng ta trung thành với một trong hai thế lực chủng tộc.”

“Không giấu gì ngài, ta từng là thành viên của đoàn pháo hôi được đưa đến khu vực giao tranh tuyến đầu, may mắn sống sót. Trên chiến trường đã từng nhìn thấy thế lực chủng tộc hùng mạnh đối địch với chúng ta, đặc điểm ngoại hình của chúng rất rõ ràng, có mái tóc dài và đôi mắt màu bạc trắng.”

“Ngoài ra, thủ đoạn đối địch của chúng rất đa dạng, thường giỏi sử dụng một loại cung dài màu bạc trắng để tiêu diệt mục tiêu từ xa, một số tộc nhân giỏi điều khiển thú, thậm chí còn có người sử dụng nhạc cụ để tấn công tinh thần, trong đó có cả những thuật sĩ điều khiển con rối giống như con rối màu bạc trắng vừa rồi.”

Nghe lời giải thích của Hắc Long, Phong Kỳ lập tức tò mò hỏi:

“Thế lực chủng tộc đó tên là gì?”

“Tộc Trăng Bạc!”

Nghe đến cái tên này, đồng tử của Phong Kỳ đột nhiên co lại.

Cái tên Tộc Trăng Bạc, hắn không hề xa lạ.

Thế lực lĩnh vực mạnh mẽ mà hắn biết đến sớm nhất, không phải là thế lực Bóng Đen đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật, không phải là Mê Vụ Chi Chủ, càng không phải là tộc Linh Năng.

Mà chính là Tộc Trăng Bạc mà Hắc Long vừa nhắc đến.

Trong thế giới 1500 năm sau, lý do Giác Hút mất đi ý thức và trở nên đần độn cũng liên quan đến lĩnh vực trường Trăng Bạc.

Trong dòng lịch sử bình thường, lĩnh vực trường Trăng Bạc đã từng xâm lược Tinh Thành.

Hết chương 972.

Chương 973. Quyết Định Tàn Bạo

Lúc đó, phần lớn lực lượng của Tinh Thành đã được điều động đến thành phố Tương Lai để hỗ trợ chiến đấu, tình hình lúc đó vô cùng nguy cấp.

Đối mặt với nguy cơ Tinh Thành bị hủy diệt, may mắn thay Giác Hút đã ra tay.

Cô một mình chống lại cuộc tấn công của lĩnh vực trường Trăng Bạc, cuối cùng đã chống đỡ được sự tấn công của tộc Trăng Bạc.

Nhưng trận chiến này chỉ có thể nói là thắng thảm.

Sau khi trận chiến kết thúc, tinh thể Tinh Hồng được gắn trên người Giác Hút vỡ tan, Giác Hút cũng mất đi ý thức, chỉ còn hành động theo bản năng.

Giác Hút được thừa hưởng tinh thể Tinh Hồng mà Mộc Tinh thời kỳ đỉnh cao để lại, lúc đó Mộc Tinh đã có thể tiêu diệt Sinh Vật Trận Địa cấp tai ương, mặc dù hiệu quả của việc gắn tinh thể Tinh Hồng lần thứ hai sẽ giảm đi nhưng sức chiến đấu của Giác Hút chắc chắn không yếu.

Điểm này có thể tìm được câu trả lời từ 1500 năm sau.

1500 năm sau, tinh thể Tinh Hồng trên người Giác Hút đã hoàn toàn vỡ vụn nhưng sức chiến đấu vẫn vô cùng khủng khiếp, thậm chí có thể giao thủ với Tiểu Hắc một thời gian.

Điều này cho thấy sức mạnh của tộc Trăng Bạc lúc đó.

Nghĩ đến đây, một vấn đề mới lại xuất hiện.

Hắn phát hiện thời điểm xuất hiện của tộc Trăng Bạc không đúng.

Trong dòng lịch sử bình thường, thời điểm xuất hiện của tộc Trăng Bạc là vào giai đoạn cuối cùng khi quân đội Bình Minh tẩu hướng huỷ diệt, chứ không phải thời điểm hiện tại.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hắn đột nhiên hiểu ra.

Hắn cho rằng tộc Trăng Bạc hắn đã phái tộc nhân đến thế giới loài người trước thời hạn.

Những trường hợp tương tự còn có Tiểu tàn và tộc nhân của nó.

Tiểu tàn cũng phái một số tộc nhân vào thế giới loài người trước và dựa vào lực lượng tiên phong để thu thập tài nguyên trong thế giới loài người.

Đáng thương thay, trong thời gian tộc nhân của Tiểu tàn thu thập tài nguyên, chúng còn gửi lại công pháp Hiến tế huyết nhục.

Kết quả là ngay khi giáng lâm thế giới loài người, Tiểu tàn và tộc nhân của nó đã bị Lão mê thu hoạch, đồng loạt trở thành vật phẩm Hiến tế huyết nhục của Lão mê.

Hắn nghi ngờ rằng ngay cả Lão mê lúc đó cũng choáng váng.

Bây giờ nghĩ lại, Lão mê thực sự là một khuôn mẫu nhân vật chính, chuyện phúc từ trên trời rơi xuống như thế này, thực sự sẽ xảy ra với hắn.

Vì vậy, việc tộc Trăng Bạc phái tộc nhân tiên phong đến thế giới loài người để dò đường là điều có thể hiểu được.

Chỉ là hắn không ngờ rằng tộc nhân Trăng Bạc đã ẩn núp ở Tinh Thành.

Hắn đã không phát hiện ra sự tồn tại của chúng trong nhiều dòng thời gian.

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn hiện lên một tia bất lực.

Sự tồn tại của tộc Trăng Bạc chắc chắn là một mối họa ngầm nhưng hắn không định dây dưa với tộc Trăng Bạc ngay bây giờ.

Lĩnh vực trường Trăng Bạc vẫn chưa giáng lâm, tộc Trăng Bạc hiện tại căn bản không thể làm nên trò trống gì.

Thời đại này không thuộc về tộc Trăng Bạc.

Thời điểm chúng xuất hiện trên sân khấu lịch sử, hắn đã chết không biết bao nhiêu năm rồi.

Hắn vẫn phải tập trung vào Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật ở thành phố Tương Lai, còn về thông tin tình báo liên quan đến tộc Trăng Bạc, hắn sẽ để lại cho hắn ở các dòng thời gian khác đi điều tra, giải quyết.

Tuyến chiến đấu này liên hợp với các thế lực lớn, chắc chắn phải lập kế hoạch cho tương lai từ góc nhìn toàn cục.

Rõ ràng là tộc Trăng Bạc hiện tại vẫn chưa đủ tư cách.

Huống hồ Hắc Long chỉ nói rằng cỗ máy rối màu bạc giống vũ khí chiến tranh của tộc Trăng Bạc nhưng cũng không thể đưa ra lời đảm bảo chắc chắn.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Hắc Long rồi nói:

“Ngươi trở về đi, sau này nếu nhận được tin tức về tộc Trăng Bạc thì báo cho ta biết ngay.”

“Vâng.” Hắc Long cung kính cúi đầu, sau đó nhảy xuống từ đỉnh tòa nhà cao tầng.

Sau khi Hắc Long rời đi, Phong Kỳ quay sang nhìn cỗ máy rối bằng kim loại mà Mộc Tinh đang cầm bằng một tay, sau đó

hắn rút điện thoại ra và gọi cho viện trưởng Hổ Phách.

Hắn quyết định để Hổ Phách cử nhân viên ra ngoài kiểm tra sơ bộ cỗ máy rối bằng kim loại trước.

Đợi đến khi kiểm tra sơ bộ xong và xác định không có vấn đề gì thì sẽ đưa về Viện Nghiên cứu Hổ Phách để kiểm tra chi tiết.

“Chúng ta đi thôi.”

“Vâng!” Mộc Tinh ngoan ngoãn gật đầu ngay lập tức.

Bước lên một bước, thân hình Phong Kỳ rơi thẳng xuống từ trên không trung, Mộc Tinh thấy vậy thì lập tức nhảy theo.

Trong lúc thân hình rơi xuống nhanh chóng, Phong Kỳ chuyển đổi năng lực thiên phú.

Lúc này, Niệm Lực tỏa ra khỏi cơ thể bao bọc toàn thân, thân thể hắn lập tức lơ lửng giữa không trung, sau đó hắn lại dùng Niệm Lực đỡ lấy Mộc Tinh đang rơi xuống sau đó.

Trong nháy mắt, hắn ôm Mộc Tinh bay về phía Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

…

Năm tháng sau.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách, phòng huấn luyện.

Sau khi đánh thức màn hình, Phong Kỳ bắt đầu xem tin tức mới nhất.

Hết chương 973.

Chương 974. Sức Mạnh Thần Bí

Đầu tiên là nội dung email.

Trong email có thông tin tình hình mới nhất do thế lực của hắn gửi đến, cũng như tình hình huấn luyện của quân đội, chiến đoàn lĩnh vực.

Nội dung hắn quan tâm nhất là sự phát triển của Bình Minh.

Gần đây, đường dây năng lượng mới đã kết nối với siêu nhà máy ảo bên ngoài Tinh Thành, số lượng khoang chơi game ảo sản xuất ra mỗi ngày bắt đầu tăng lên đáng kể.

Theo báo cáo điều tra, hiện tại tỷ lệ chiếm dụng của Bình Minh tại các trường đại học đã đạt 30%, đồng thời các khu vực của Tinh Thành cũng đã mở phòng chơi game ảo, bắt đầu hoạt động ở quy mô nhỏ.

Nói cách khác, kế hoạch tiếp theo của trò chơi siêu ảo có thể triển khai.

Cuộc thi tranh giành hạn ngạch khoang chơi game ảo giữa các trường đại học ở Tinh Thành có thể bắt đầu sớm.

Đối với điều này, Phong Kỳ rất mong đợi.

Mục đích của việc phát hành trò chơi siêu ảo trên tuyến chiến đấu này là muốn nhanh chóng nâng cao năng lực toàn diện của Tinh Thành về mọi mặt, đặc biệt là về mặt chiến đấu.

Tổ chức cuộc thi tranh giành hạn ngạch là để khơi dậy lòng hiếu thắng của các học viên trong trường đại học.

Sự cạnh tranh gay gắt cũng có thể thúc đẩy đáng kể mong muốn nâng cao thực lực của các học viên.

Những học viên này sẽ sớm trở thành chiến sĩ của tổ chức Bình Minh.

Sau khi xem xong nội dung email, Phong Kỳ mở kho dữ liệu quyền hạn, tìm thấy tài liệu về bố trí cuộc thi tranh giành do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để lại.

Bắt đầu xem xét cẩn thận.

Trong số các dự án lập kế hoạch cuộc thi tranh tài ảo do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đưa ra, có một dự án đã thu hút sự chú ý của hắn.

Tên của dự án này là "Đào tạo đoàn huấn luyện viên."

Nội dung lập kế hoạch cụ thể là thành lập một đoàn huấn luyện viên đặc biệt, trở thành huấn luyện viên riêng cho các học viên, chiến sĩ mới.

Điều khiến Phong Kỳ ngạc nhiên là hướng tuyển chọn thành viên đoàn huấn luyện viên trong kế hoạch…

…

Một tháng sau.

Khu vực phía đông Tinh Thành, 11 giờ đêm.

Dưới bầu trời mưa phùn, khu vực phía đông Tinh Thành chìm trong màn mưa vẫn sáng đèn rực rỡ ngay cả vào đêm khuya.

Trên đường về nhà, Tiêu Vũ say khướt loạng choạng đụng vào thùng rác đặt bên đường, rồi nôn thốc nôn tháo.

Thùng rác bị đụng đổ lúc này duỗi ra hai chiếc càng máy, tự động dựng thẳng lại, sau đó bắt đầu dọn sạch chất nôn của Tiêu Vũ.

Vịn vào thùng rác thông minh, Tiêu Vũ loạng choạng đứng dậy, đi được vài bước thì suýt ngã thêm lần nữa.

"Bạn có cần tôi gọi điện đến trung tâm cứu hộ không?"

Lúc này, thùng rác thông minh đột nhiên lên tiếng hỏi.

"Không cần." Tiêu Vũ cộc cằn từ chối, sau đó bước lên một bước, rồi lại ngã xuống đất.

Lần ngã này rất mạnh, chân phải của hắn bị gập ngang một góc bất thường.

Chiếc quần dài vì động tác quá mạnh mà bị rách, để lộ ra chân giả bằng kim loại.

"Tôi nghĩ rằng bạn có thể cần sự giúp đỡ."

"Không cần!" Tiêu Vũ lại cố gắng đứng dậy.

Cúi đầu nhìn chân giả của mình, trên mặt Tiêu Vũ hiện lên một tia tự giễu.

Bao nhiêu năm rồi, vẫn không thể thoát ra được.

Bác sĩ tâm lý nói rằng đây là PTSD, còn gọi là rối loạn căng thẳng sau chấn thương.

Triệu chứng là trong đầu sẽ liên tục hiện lên những trải nghiệm đau thương ở tiền tuyến, không thể thoát ra được.

Trong khoảnh khắc nhắm mắt lại, trong đầu Tiêu Vũ lại hiện lên từng cảnh tượng trong quá khứ.

Tốt nghiệp Học viện Lãnh Đông, hắn từng mang theo hy vọng về tương lai tươi đẹp của loài người, cùng em trai gia nhập khu tiếp tế tiền tuyến.

Cuộc sống ở tiền tuyến, hắn đã trải qua quá nhiều thời khắc thảm khốc.

Sự sống lụi tàn chỉ trong chớp mắt, người anh em vừa nói chuyện đùa với hắn đột nhiên ra đi.

Những hình ảnh thảm khốc trong đầu liên tục hiện lên, lúc này Tiêu Vũ nắm chặt tay, cơ thể không ngừng run rẩy.

Cảnh tượng em trai bị Sinh vật trận địa xé xác từng chút một như hiện ngay trước mắt.

Tiếng kêu cứu tuyệt vọng tấn công vào thần kinh của hắn.

“A!” Trong tiếng gầm rú, Tiêu Vũ đấm mạnh vào cột đèn bên đường.

Cột đèn lập tức cong xuống dưới sức mạnh của hắn, bóng đèn bắt đầu nhấp nháy không ổn định.

[Phát hiện bạn đang phá hoại cơ sở công cộng, kích hoạt cơ chế bồi thường, đang kiểm tra thông tin nhận dạng của bạn.]

Lúc này, thùng rác thông minh bên đường phát ra cảnh báo, sau đó phát ra tia sáng chiếu vào mặt Tiêu Vũ.

[Phát hiện thông tin nhận dạng của bạn là chiến sĩ tiền tuyến đã giải ngũ Tiêu Vũ, vì bạn là người đạt được Huân chương anh hùng của loài người, lần phạt tiền này được miễn, hỏi lại, bạn có cần giúp đỡ không.]

“Tôi đã nói là không cần!” Tiêu Vũ mở to đôi mắt đỏ ngầu, gầm lên với thùng rác thông minh.

Nói xong, hắn loạng choạng đi về phía nhà.

Bao nhiêu năm rồi, hắn vẫn không thể thoát khỏi cảm xúc tuyệt vọng đó.

Đoàn chiến đấu lĩnh vực do hắn đích thân thành lập, cuối cùng chỉ còn lại một mình hắn sống sót.

Trong trận chiến thảm khốc, vợ hắn đã hy sinh, em trai hắn đã hy sinh, anh em của hắn đều đã hy sinh.

Hết chương 974.

Chương 975. Sự Kháng Cự Quyết Liệt

Người duy nhất sống sót là hắn đã mất đi đôi chân, phải lắp chân giả.

Khi tỉnh dậy và biết được tất cả những điều này, hắn đã rất muốn trả thù, muốn quay trở lại tiền tuyến, tiếp tục chiến đấu cho đến chết.

Nhưng lúc này hắn lại bị thông báo rằng phải giải ngũ, không thể ra tiền tuyến nữa.

Hắn chất vấn nhân viên tổng hội đoàn chiến đấu, bản thân đã mất đi tất cả, sống như vậy còn có ý nghĩa gì, không bằng quay trở lại tiền tuyến, cống hiến hết sức lực cuối cùng của mình.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, nhân viên tổng hội đoàn chiến đấu không trả lời, chỉ lặng lẽ sắp xếp thủ tục giải ngũ cho hắn.

Sau khi được đưa trở về Tinh Thành, hắn đã không chỉ một lần muốn quay trở lại tiền tuyến.

Nhưng tất cả các đơn xin đều bị từ chối.

Đã là một phế nhân, sống như vậy đối với hắn mà nói không có ý nghĩa gì.

Cả đời này hắn đều cống hiến cho tiền tuyến, người thân cũng đều hy sinh ở tiền tuyến, còn hắn lại phải sống tạm bợ ở thành chính để an hưởng tuổi già.

Nỗi đau này khiến hắn không thể chịu đựng được.

Hắn chỉ có thể chọn cách uống rượu qua ngày, để làm tê liệt thần kinh của mình.

Nhưng ngay cả khi say, những trải nghiệm ở tiền tuyến vẫn hiện lên rõ ràng, như Mộng Yểm không thể xua tan.

Loạng choạng đi được vài chục mét, hắn vịn vào cột đèn bên đường không nhịn được lại nôn thốc nôn tháo.

Vinh quang của chiến sĩ là chiến đấu đến chết.

Câu nói này là do đội trưởng của hắn nói khi hắn mới bước chân vào tiền tuyến.

Lúc đó hắn cho rằng câu nói này chỉ dùng để ra vẻ nhưng bây giờ hắn đã thực sự cảm nhận được ý nghĩa đằng sau câu nói này.

Sống tạm bợ như vậy, không bằng chết ngay từ đầu.

Nhưng nghĩ đến việc lĩnh vực trường giết chết người thân và anh em của hắn vẫn chưa bị tiêu tan, trong lòng hắn không nhịn được dâng lên sự căm hận.

Nhưng hắn biết rằng mình không thể quay trở lại tiền tuyến được nữa.

Ngay cả khi hắn mua vé máy bay đến tiền tuyến, hắn cũng sẽ bị hủy bỏ một cách cưỡng chế.

Hắn biết rằng đây là sự bảo vệ dành cho hắn.

Nhưng hắn không cần loại bảo vệ vớ vẩn này.

Tiếp tục loạng choạng đi một đoạn đường, hắn đột nhiên phát hiện ở góc phố có thêm một cửa hàng chưa từng thấy.

Đến trước cửa hàng, Tiêu Vũ ngẩng đầu nhìn lên.

“Phòng chơi game ảo?”

Ngay cả vào đêm khuya, cửa hàng này vẫn mở cửa, trước cửa còn dán một tấm áp phích.

Trên áp phích vẽ một vài hình ảnh bối cảnh tiền tuyến, trên đó còn viết những dòng chữ như mô phỏng chiến đấu thực tế.

Nhìn thấy những nội dung này, trên mặt Tiêu Vũ hiện lên một tia khinh thường.

Theo hắn thấy, đây chỉ là chiêu trò kiếm tiền của công ty game mà thôi.

Đang định rời đi thì lúc này một thông báo tuyển dụng dưới áp phích đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Tuyển dụng cựu binh]:

Tuyển dụng huấn luyện viên chiến đấu ảo.

Yêu cầu sơ bộ: Có kinh nghiệm chiến đấu ở tiền tuyến từ năm năm trở lên, đồng thời đánh giá thực lực bản thân từng đạt đến: Bạch Ngân·Hạ Giai trở lên.

Yêu cầu hoàn thiện: Người đăng ký cần có tố chất chiến đấu cực mạnh, có kỹ thuật và kinh nghiệm thực chiến mạnh, cựu chiến binh có kinh nghiệm chỉ huy được ưu tiên tuyển dụng.

Cựu chiến binh tiền tuyến bị thương tật, tàn tật, đạt yêu cầu đều có thể đăng ký.

Yêu cầu đăng ký: Vào Bình Minh thông qua kỳ thi thử thách huấn luyện viên ảo.

…

Cuối thông báo tuyển dụng còn có một dòng chữ.

[Ngọn lửa niềm tin một khi đã được thắp sáng, sẽ không bao giờ tắt, ngươi đã trở về với cuộc sống bình thường có từng nghĩ đến việc bắt đầu lại không? Vậy thì hãy đến đây, ngay cả

khi ngươi không còn đặt chân lên vùng đất tiền tuyến nhưng những khuôn mặt trẻ trung sẽ mang theo niềm tin của ngươi lên đường.

[Cựu binh, chào đón ngươi gia nhập!]

Câu cuối cùng của thông báo tuyển dụng không hiểu sao lại chạm đến trái tim Tiêu Vũ.

Trong những tháng ngày chán nản sau khi giải ngũ, hắn đã nghĩ đến rất nhiều cách để quay trở lại tiền tuyến nhưng đều thất bại.

Vì vậy, hắn đã tìm một con đường khác, muốn trở thành giáo viên học viện, để đào tạo những chiến binh tương lai.

Để họ mang theo niềm tin của hắn tiếp tục bước trên con đường tiến tới tiền tuyến.

Nhưng sau khi bị thương nặng, hắn đã mất đi đôi chân, đan điền chứa linh khí cũng ở trạng thái nửa phế, căn bản không thể dạy thực chiến.

Nếu dạy lý thuyết thì trong học viện có quá nhiều giáo quan phù hợp hơn hắn.

Con đường này, một phế nhân như hắn căn bản không thể đi.

Nhìn vào dòng chữ thông báo, ngọn lửa đã tắt trong lòng hắn đột nhiên bùng lên một tia lửa.

Hít một hơi thật sâu, hắn run rẩy đẩy cửa kính, bước vào phòng chơi game ảo.

Phòng chơi game ảo được trang trí theo hai tông màu đen và xanh lam, tràn ngập cảm giác công nghệ, bên trong đặt hai mươi khoang chơi game ảo, mỗi khoang chơi game ảo được ngăn cách với nhau bằng kính đen không trong suốt.

Trong số đó, có hơn một nửa khoang chơi game ảo sáng đèn xanh, ở trạng thái trống không chưa được sử dụng.

Hết chương 975.

Chương 976. Trận Đấu Sống Còn

Đến trước một cánh cửa kính, trên đó dán một bảng giá, ghi rõ cách sử dụng khoang chơi game ảo và chi phí sử dụng.

Giá cả không cao, thuộc mức giá mà người bình thường có thể chấp nhận được, mỗi giờ chỉ cần 15.

Vươn tay nhấn nút "Bắt đầu", âm thanh điện tử tổng hợp vang lên:

"Đã xác nhận danh tính của bạn, sẽ tự động trừ tiền trong thời gian sử dụng!"

Lúc này, cửa kính mở ra.

Tiêu Vũ thấy vậy, bước vào trong cửa kính.

Theo hướng dẫn, hắn thay quần áo, sau đó khởi động khoang chơi game và chui vào.

Theo quy trình trải qua đặt tên, hướng dẫn tân thủ, bóng dáng Tiêu Vũ xuất hiện ở trung tâm thành phố ảo.

Cảnh tượng chân thực trước mắt khiến Tiêu Vũ kinh ngạc.

Đối với trò chơi giả lập này, hắn chỉ mang thái độ thử xem sao nhưng không ngờ rằng độ chân thực của trò chơi này lại đạt đến mức gần như mô phỏng hoàn toàn thực tế.

Quan trọng hơn, trong thế giới ảo, đôi chân của hắn đã xuất hiện trở lại.

Không dám tin, hắn vô thức đưa tay véo vào chân phải.

Cảm giác đau quen thuộc khiến mắt hắn đỏ hoe.

Hắn đột nhiên nhận ra ý nghĩa của việc nhà phát hành trò chơi này tuyển dụng cựu binh.

Bản chất của trò chơi này không chỉ là trò chơi, mà là muốn xây dựng thành một bãi luyện binh.

Cựu binh sở hữu khả năng thực chiến cực mạnh nhưng vì lý do thương tật, tàn tật nên đành phải giải ngũ nhưng trong trò chơi này, kỹ thuật chiến đấu và kinh nghiệm mà họ tôi luyện được có thể tỏa sáng và phát huy tác dụng trở lại.

Trong lúc tâm trạng phấn khích, hắn làm theo quy trình hướng dẫn tuyển dụng và gọi ra bảng chức năng.

Kéo xuống menu, hắn tìm thấy "Nhiệm vụ thử thách huấn luyện viên."

Sau khi nhấp vào, một cửa sổ bật lên.

[Có bắt đầu thử thách tuyển dụng huấn luyện viên không?]

Có!

[Thử thách tuyển dụng huấn luyện viên bắt đầu, nhiệm vụ thử thách một: Đạt đến bậc Kim Cương trở lên trong chế độ xếp hạng, bậc hiện tại: Không có bậc]

Không chút do dự, Tiêu Vũ dứt khoát đóng trang, sau đó mở chế độ ghép trận xếp hạng.

…

Ba ngày tiếp theo, Tiêu Vũ không hề thoát khỏi trò chơi.

Chỉ trong vòng ba ngày, hắn đã lên đến bậc Kim Cương.

Tỷ lệ thắng thậm chí đạt đến mức khủng khiếp là 94,8%.

Nhiều năm kinh nghiệm chỉ huy tiền tuyến giúp hắn có thể nhanh chóng đưa ra phương án chiến đấu, dẫn dắt đội nhóm đi đến chiến thắng.

Tỷ lệ tham gia tiêu diệt đối phương của cá nhân hắn thậm chí còn chiếm hơn 50% của cả đội.

Thành tích xuất sắc của hắn thậm chí còn được chụp ảnh màn hình và đăng lên diễn đàn thảo luận Bình Minh mới thành lập, trở thành chủ đề bàn tán sôi nổi của nhiều người chơi.

Sau khi hoàn thành cửa ải đầu tiên, Tiêu Vũ đã chấp nhận thử thách ở cửa ải thứ hai.

Thử thách lần này là chỉ định tham gia xếp hạng tổ đội trăm người và yêu cầu mỗi trận chiến phải đạt được điểm chỉ huy từ cấp A trở lên.

Điều này khó hơn nhiều so với thử thách ở cửa ải đầu tiên.

Trận xếp hạng trăm người có rất nhiều biến số, trong trò chơi, dữ liệu của người chơi đều được cân bằng, chỉ dựa vào cá nhân rất khó để quyết định thắng thua.

Khả năng chỉ huy trên chiến trường trở nên đặc biệt quan trọng.

Lần này, Tiêu Vũ một lần nữa hoàn thành hạng mục đánh giá bằng những dữ liệu vô cùng nổi bật.

Điểm chỉ huy luôn duy trì ở mức A đến SS.

Sau khi hoàn thành hai hạng mục đánh giá, trước mắt Tiêu Vũ hiện ra một cửa sổ bật lên.

[Đã vào giai đoạn thẩm định, thông tin của bạn đã được chú ý, vui lòng chờ thông báo qua điện thoại!]

Thấy mình đã vượt qua vòng thẩm định sơ bộ, Tiêu Vũ vô cùng phấn khích.

Nhưng nghĩ đến những lần bị từ chối trước đó, trên mặt hắn lại hiện lên một tia cô đơn.

Lần này, hắn cũng không chắc chắn có thể thành công.

Gọi ra bảng chức năng, hắn đã nhiều ngày không thoát khỏi trò chơi nên đã chọn thoát khỏi trò chơi.

Cùng với việc khoang chơi game mở ra, âm thanh điện tử báo phí thành công vang lên.

Các lỗ xung quanh bắt đầu hấp thụ dung dịch dinh dưỡng.

Sau khi đứng dậy mặc quần áo xong, Tiêu Vũ vô thức rút điện thoại ra xem.

Cảm xúc vừa mong chờ vừa sợ thất bại khiến hắn không khỏi thở dài.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phòng huấn luyện.

Phong Kỳ ngồi trước màn hình, xem nội dung email.

Lúc này, ở góc dưới bên phải xuất hiện một thông báo mới đang nhấp nháy.

Sau khi nhấp vào thông tin nhấp nháy, ngay lập tức một cửa sổ bật lên, đập vào mắt là bức ảnh một người đàn ông mặt mày hốc hác.

Xem xong, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Đoàn trưởng Đoàn chiến đấu Cự Mãng, người được trao tặng Huân chương cống hiến xuất sắc của loài người, (từng) có thực lực Bạch ngân thượng giai, bảy năm kinh nghiệm chỉ huy tiền tuyến.

Hắn không ngờ rằng kế hoạch thành lập đoàn huấn luyện viên ảo mới bắt đầu đã chiêu mộ được một viên tướng.

Thông tin cho thấy, Tiêu Vũ ngoài đời đã tàn phế.

Nhưng vấn đề này trong mắt Phong Kỳ căn bản không phải là vấn đề.

Hắn coi trọng năng lực của Tiêu Vũ.

Hết chương 976.

Chương 977. Sự Trỗi Dậy

Trong Bình Minh, năng lực và ý thức của hắn đều có thể thông qua hình thức thực chiến trong phòng huấn luyện để truyền đạt cho học viên, chiến binh mới.

Những kỹ thuật thực chiến quý giá này đối với Bình Minh và việc xây dựng lực lượng chiến đấu của Tinh Thành đều là vô giá.

Sau khi xem xong thông tin chi tiết của Tiêu Vũ, Phong Kỳ đã rút điện thoại ra.

…

Trong căn phòng tối tăm, trên sàn nhà vương vãi rất nhiều tàn thuốc.

Tiêu Vũ mắt đỏ ngầu liên tục hút từng điếu thuốc, ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về chiếc điện thoại để trên bàn.

Suy sụp nhiều năm nhưng Bình Minh đã thắp lên trong lòng hắn ngọn lửa hy vọng.

Hắn thực sự không muốn bỏ lỡ.

Câu nói "Những khuôn mặt trẻ trung sẽ mang theo niềm tin của ngươi bước vào hành trình" trên thông báo tuyển dụng có sức sát thương rất lớn đối với hắn.

Hút một hơi thuốc thật sâu, tàn thuốc nhanh chóng lan về phía sau.

Hắn run rẩy nhả ra một làn khói trắng, cảm xúc dường như không ổn định.

Ngay lúc này, tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

Hắn lập tức cầm điện thoại lên với tốc độ cực nhanh, nhấn nút nghe.

“Xin chào, tôi là nhân viên A011 của Viện điều dưỡng cựu chiến binh Tinh Thành, tra cứu hồ sơ thấy anh đã năm tháng không đi khám sức khỏe rồi, anh có cần chúng tôi đến tận nơi khám sức khỏe và giám sát các hạng mục khác không?

“Ngoài ra, chân giả của anh đã lâu không được bảo dưỡng, có cần chúng tôi đến tận nơi giúp bảo dưỡng và sửa chữa không?”

“Không cần.” Tiêu Vũ trầm giọng nói.

“Anh yên tâm, tất cả các dịch vụ của chúng tôi đều miễn phí và sẽ không thu thêm bất kỳ khoản phí nào, với tư cách là người được trao tặng Huân chương cống hiến xuất sắc của loài người, anh còn được hưởng thêm….”

Lời của nhân viên bên kia điện thoại chưa dứt, Tiêu Vũ đã cúp máy.

Hắn thực sự là người tàn tật.

Hắn cũng biết đây là các dịch vụ giúp đỡ mà Tinh Thành cung cấp cho các cựu chiến binh đã giải ngũ, mục đích là để các cựu chiến binh thích nghi tốt hơn với cuộc sống sau khi giải ngũ.

Nhưng cảm giác được đối xử đặc biệt này khiến hắn rất khó chịu.

Ngay lúc này, tiếng chuông điện thoại lại vang lên.

Phiền chết đi được!

Sau khi nghe điện thoại, Tiêu Vũ đang rất khó chịu liền gào lên:

“Này, có chuyện gì!”

Nghe thấy tiếng gào, Phong Kỳ bên kia điện thoại sửng sốt.

Quả nhiên là lão đại đã giải ngũ từ tiền tuyến, nghe điện thoại đúng là rất có khí thế, mở đầu còn kèm theo một tiếng gào.

Sau một thoáng ngạc nhiên, Phong Kỳ lập tức lên tiếng:

"Xin hỏi có phải là cựu chiến binh Tiêu Vũ không?"

"Là ta!"

"Ta là người phụ trách tuyển dụng của Đoàn huấn luyện viên ảo, về chuyện ngươi nộp đơn xin gia nhập Đoàn huấn luyện viên ảo, ngươi có rảnh nói chuyện không?"

Tiêu Vũ đang chuẩn bị cúp điện thoại thì nghe thấy đối phương báo danh tính, hắn lập tức giật mình, vội vứt điếu thuốc trên tay, rồi cầm điện thoại áp vào tai nói gấp:

"Có, chắc chắn có, muốn nói gì cũng được!"

Phong Kỳ:???

Sao tự nhiên lại mất khí thế rồi.

…

Sau một hồi trò chuyện với Tiêu Vũ, Phong Kỳ đã thành công chiêu mộ được huấn luyện viên đầu tiên cho Đoàn huấn luyện viên ảo.

Sau khi cúp điện thoại, hắn đặc biệt cử người đến đón Tiêu Vũ đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sau đó cấp cho hắn chứng nhận huấn luyện viên ảo và quyền hạn.

Kể từ đó, Tiêu Vũ sẽ có một dấu hiệu nhận dạng đặc biệt trong trò chơi giả lập và sau này mỗi ngày hắn sẽ tiếp nhận tư vấn kỹ thuật của những người chơi khác trong phòng tư vấn ảo sắp ra mắt.

Thậm chí Phong Kỳ còn trao cho hắn quyền thành lập hội người chơi trong Bình Minh.

Hy vọng hắn có thể bồi dưỡng được một nhóm tân binh tương lai có tiềm năng.

Về chế độ đãi ngộ, ban đầu Phong Kỳ định cấp cho Tiêu Vũ quyền được hưởng thêm thu nhập.

Ví dụ như có người chơi đến hỏi Tiêu Vũ về các vấn đề khác nhau, hắn có thể thu phí theo quy định trong bảng giá.

Nhưng đề nghị này đã bị Tiêu Vũ chủ động từ chối.

Hắn nói rằng mình là chiến sĩ tiền tuyến đã giải ngũ, đủ các loại trợ cấp để hắn sống hết nửa đời sau, căn bản không cần thêm thu nhập để nâng cao chất lượng cuộc sống.

Dù có bao nhiêu tiền đi chăng nữa, đối với hắn cũng như nhau.

Hắn chỉ mong trò chơi Bình Minh được quảng bá rộng rãi hơn, như vậy hắn mới có thể tận dụng khả năng của mình để bồi dưỡng thêm nhiều chiến sĩ ưu tú cho tiền tuyến.

Sự giác ngộ của Tiêu Vũ khiến Phong Kỳ thấy được niềm tin kiên định trong lòng một cựu chiến binh đã giải ngũ.

Hắn cũng đồng ý với quyết định không cần thêm thu nhập của Tiêu Vũ.

Theo Phong Kỳ thấy, có lẽ việc thu phí đối với cựu chiến binh này là một sự xúc phạm đến niềm tin.

Như vậy, thành viên đầu tiên của Đoàn huấn luyện viên đã có mặt.

Trong hơn mười ngày thử nghiệm sau đó, hắn thấy được tiềm năng của Tiêu Vũ và ý nghĩa của việc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lập ra Đoàn huấn luyện viên ảo.

Chỉ trong mười ngày ngắn ngủi, từ dữ liệu nền của Bình Minh có thể thấy.

Hết chương 977.

Chương 978. Khát Vọng Tự Do

Tiêu Vũ đã tiếp nhận tư vấn kỹ thuật của 329 người chơi và nhiều lần thực chiến diễn tập, nhận được tỷ lệ đánh giá tốt là 100%.

Ngoài ra, dấu hiệu nhận dạng đặc biệt của huấn luyện viên của hắn cũng gây ra nhiều tranh luận trên diễn đàn Bình Minh.

Giai đoạn hiện tại, phần lớn người chơi trong Bình Minh đều chưa từng ra tiền tuyến, Tiêu Vũ giống như một cuốn bách khoa toàn thư.

Có thể dạy họ rất nhiều kỹ năng hữu ích trong thực chiến.

Ví dụ như cách xác định phương hướng trong chiến trường không thể định vị bằng la bàn, hoặc cách xác định chỉ huy hành động tiếp theo trong chiến đấu theo nhóm, v.v.

Khi gặp vấn đề về kỹ năng chiến đấu, Tiêu Vũ còn mở phòng huấn luyện, kéo người chơi đến tư vấn vào bối cảnh thực chiến, tận tay chỉ dạy các kỹ năng thực chiến.

Cựu chiến binh đã giải ngũ đáng lẽ phải chìm vào quên lãng này cuối cùng cũng tìm thấy con đường mới cho riêng mình.

Chỉ trong hơn mười ngày.

Tiêu Vũ chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ phách đã có sự thay đổi đáng kinh ngạc.

Lúc mới đến, toàn thân hắn bốc mùi chua, tóc tai bù xù, dường như đã lâu không tắm, râu ria xồm xoàm, trông như

một kẻ lang thang.

Nhưng Tiêu Vũ bây giờ đã cắt tóc, cạo râu, khiến Phong Kỳ có cảm giác như được đổi mới.

Tinh thần vốn uể oải cũng biến mất trong hơn mười ngày tự thay đổi.

Lúc này, ánh mắt Tiêu Vũ sắc bén, lại toát lên vẻ hào hùng của một chiến sĩ tiền tuyến.

Sự thay đổi này khiến Phong Kỳ vô cùng cảm động, cũng khiến hắn quyết tâm hơn trong việc thành lập Đoàn huấn luyện viên.

Thực ra, nhiều cựu chiến binh đã giải ngũ từ tiền tuyến cũng giống như Tiêu Vũ, không cam lòng sống cuộc đời bình thường.

Nhưng do thương tật, tàn tật nên họ không thể tự quyết định tương lai của mình.

Ngay cả khi nộp đơn xin trở lại tiền tuyến cũng sẽ bị từ chối thẳng thừng.

Việc xây dựng Đoàn huấn luyện viên ảo sẽ cung cấp cho những cựu chiến binh tiền tuyến đã giải ngũ này một nền tảng để tỏa sáng trở lại.

Như hắn đã viết trong kế hoạch tuyển dụng lần này:

[Ngay cả khi ngươi không còn bước trên con đường ra tiền tuyến nhưng những khuôn mặt trẻ trung sẽ mang theo niềm tin của ngươi bước lên con đường mà ngươi đã từng đi!]

Trong vài tháng tiếp theo.

Số lượng người đăng ký vào Đoàn huấn luyện viên bắt đầu tăng lên không ngừng.

Nhiều cựu chiến binh đã giải ngũ biết đến trò chơi Bình Minh đã đến đây, bắt đầu nhiệm vụ thử thách, muốn trở thành huấn luyện viên ảo.

Trong thời gian này cũng xuất hiện một nhóm người chơi ngốc nghếch.

Nhóm người chơi này thường là những người mới, chưa từng ra tiền tuyến nhưng thành tích xếp hạng lại rất cao.

Thấy những cựu binh có dấu hiệu huấn luyện viên trong trò chơi, họ cũng muốn có, thấy rất ngầu, thế là họ nộp đơn xin mở nhiệm vụ thử thách.

Thật sự có một số ít người chơi vượt qua nhiệm vụ thử thách sơ bộ vào vòng thẩm định.

Đối với những người chơi tiềm năng này, ở vòng thẩm định, Phong Kỳ không ngần ngại đưa ra đánh giá "Không đạt."

Những người chơi có năng khiếu này có lẽ bản thân rất mạnh.

Nhưng căn bản là không có kinh nghiệm thực chiến thực sự, càng không có kinh nghiệm giảng dạy nào, muốn trở thành thành viên Đoàn huấn luyện viên hoàn toàn là chơi đùa.

Tuyển dụng họ vào Đoàn huấn luyện viên là vô trách nhiệm với những người mới khác.

Dù sao thì thực chiến thực sự và trò chơi vẫn có sự khác biệt.

Ngay cả khi Bình Minh có thể đạt độ chân thực 100%, không có chút khác biệt nào với thực tế nhưng vẫn sẽ có một sự khác biệt ở cấp độ khác.

Sự khác biệt này được tạo thành từ nhiều yếu tố.

Ví dụ như tâm lý.

Trong trò chơi Bình Minh, người chơi có thể không sợ chết nên trong chiến đấu đều tỏ ra rất dũng mãnh, căn bản không biết sợ là gì.

Nhưng trong thực chiến thực sự ở tiền tuyến, tâm lý tuyệt đối là một yếu tố ảnh hưởng đến sức chiến đấu.

Sợ hãi, căng thẳng, v.v., những cảm xúc này đều sẽ ảnh hưởng đến sự thay đổi của chiến cuộc.

Đặc biệt là khi gặp phải Sinh vật trận địa có khả năng mê hoặc tinh thần, nỗi sợ hãi trong lòng chiến sĩ loài người sẽ trở thành vũ khí của chúng.

Ngoài tâm lý, còn có nhiều tình huống đặc biệt mà trò chơi Bình Minh không thể mô phỏng được.

Vì vậy, trò chơi chỉ có thể là nơi luyện tập, dù có xây dựng hoàn thiện đến đâu cũng không thể so sánh với thực chiến.

Nhưng không thể nghi ngờ rằng, sự xuất hiện của trò chơi Bình Minh sẽ cải thiện rất nhiều sự thiếu sót của những người mới trong thực chiến, mang lại cho họ sự nâng cao về mọi mặt, bao gồm kỹ năng, ý thức, v.v.

Phong Kỳ rất mong chờ trò chơi này mang lại bất ngờ cho hắn, cũng như những thay đổi trong tương lai.

Nhưng gần đây, hắn cũng gặp phải vấn đề nan giải.

Trò chơi giả lập liên tục được đưa tin trong Tinh Thành, mức độ quan tâm tăng vọt.

Đây là quá trình phát triển tất yếu của trò chơi giả lập, Phong Kỳ đã có sự chuẩn bị về mặt tâm lý từ sớm.

Vấn đề nằm ở chỗ các thành phố khác bên ngoài Tinh Thành cũng bắt đầu chú ý đến trò chơi giả lập siêu cấp Bình Minh này.

Hết chương 978.

Chương 979. Tương Lai Hy Vọng

Đúng như hắn dự đoán.

Nội dung đưa tin từ khách quan ban đầu, rõ ràng bắt đầu chuyển sang hướng quỷ dị hóa.

Các thế lực lãnh địa ẩn núp ở các thành phố lớn hiển nhiên đã thấy được tiềm năng phát triển của trò chơi Bình Minh.

Chúng đương nhiên không muốn trò chơi Bình Minh được đưa vào khu vực do mình kiểm soát, gây ra tình trạng không thể kiểm soát.

Ví dụ như thành Cựu Nhật do tộc Linh Năng kiểm soát.

Dư luận đã đưa ra bình luận và chỉ trích trò chơi Bình Minh.

Phong Kỳ có thể hiểu được lý do tại sao lại làm như vậy.

Nếu trò chơi Bình Minh được đưa vào thành Cựu Nhật và nhanh chóng được phổ biến ở thành Cựu Nhật.

Đến lúc đó, thành Cựu Nhật sẽ có rất nhiều người chơi trò chơi Bình Minh.

Nhưng quyền hạn cốt lõi của trò chơi Bình Minh lại không nằm trong tay tộc Linh Năng, tương đương với việc có thêm một yếu tố cực kỳ không thể kiểm soát.

Hắn chỉ cần đăng một thông báo trong trò chơi rằng thành Cựu Nhật đã bị thế lực lãnh địa kiểm soát, là có thể gây ra sự hỗn loạn trong thành Cựu Nhật.

Việc kiểm soát dư luận quan trọng đến mức nào.

Thậm chí có thể nhìn ra từ cục diện thế giới trước đại biến.

Tình hình hiện tại là, các thế lực ẩn núp trong các lãnh địa để không để tình hình vượt khỏi tầm kiểm soát của mình, chỉ có thể lựa chọn phản đối trò chơi Bình Minh.

Nhưng tiền đề của việc phản đối là cần có một lý do hợp lý.

Lý do này có hoàn toàn hợp lý hay không thì không quan trọng, các thế lực lãnh địa chỉ cần có cái cớ để phản đối trò chơi Bình Minh mà thôi.

Còn các phương tiện truyền thông trong Tinh Thành thì đương nhiên không bị ảnh hưởng gì.

Vì vậy, cư dân Tinh Thành có mức độ chấp nhận trò chơi Bình Minh rất cao, gần đây dưới sự tuyên truyền của các phương tiện truyền thông, các phòng chơi trò chơi giả lập ở bốn khu vực mọc lên như nấm sau mưa.

Hơn nữa, tỷ lệ lấp đầy mỗi ngày đều đạt trên 80%.

Càng ngày càng có nhiều người chơi chưa từng tiếp xúc với tu luyện học cũng có thể thông qua trò chơi này để tìm hiểu các loại kiến thức về tu luyện học, thậm chí học các kỹ năng đối kháng thực chiến.

Phong Kỳ tin rằng, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, Tinh Thành chắc chắn có thể xuất hiện cảnh tượng toàn dân luyện võ.

Nhưng hắn thực sự không còn nhiều thời gian nữa.

Trò chơi Bình Minh được quảng bá nhanh chóng, dẫn đến dư luận bên ngoài hiện đang có những luồng ngầm, các thế lực lãnh địa ẩn núp có thể sẽ thực hiện hành động xâm nhập nhằm vào Tinh Thành.

Nếu phát hiện ra rằng sự phát triển của trò chơi Bình Minh đã không thể kiểm soát, thậm chí có thể liên hợp lại để tiến hành chiến tranh với Tinh Thành.

Dù sao thì đối với các thế lực lãnh địa ẩn núp, cục diện có thể kiểm soát mới là quan trọng nhất.

Mọi tình huống mất kiểm soát ảnh hưởng đến việc bố trí tương lai của chúng đều sẽ khiến chúng vô cùng coi trọng.

Mà cách tốt nhất để loại trừ mối nguy ẩn là giải quyết mối nguy ẩn.

Thời gian dần trở nên cấp bách, Phong Kỳ cũng bắt đầu lên kế hoạch cho hành động xuất binh tiếp theo đối với thành phố Tương Lai.

…

Hai năm sau.

Khu Đông Tinh Thành, quán cà phê Hy Vọng.

Nhìn Mạc Phi ngồi trước mặt, nở nụ cười tự tin, cảm giác quen thuộc ùa về trong lòng Phong Kỳ.

Anh em nhiều năm, đã nói sau khi tốt nghiệp sẽ thường xuyên tụ tập.

Nhưng cuộc sống bận rộn sau khi tốt nghiệp vẫn không có cơ hội để họ tụ họp.

Sau ngần ấy năm, Mạc Phi đã tốt nghiệp trường đại học khoa học công nghệ, gia nhập viện nghiên cứu khoa học và trở thành một nhà nghiên cứu khoa học.

Thời niên thiếu, Mạc Vô cùng nói câu “Máu thịt yếu đuối, máy móc trường tồn.” vẫn còn in sâu trong tâm trí hắn, hiện tại Mạc Phi đang tiến tới mục tiêu này.

Gia nhập bộ phận Rắn Hổ Mang của viện nghiên cứu khoa học, Mạc Phi đã trở thành một tân binh tiềm năng được coi trọng.

Theo dòng lịch sử bình thường, hắn sẽ nghiên cứu ra nhiều loại vũ khí khoa học công nghệ xuất sắc cho viện nghiên cứu khoa học, cả đời đều tiến tới ước mơ đế chế khoa học công nghệ trong lòng.

Nghĩ đến chuyện cũ, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

"Sao cứ nhìn tôi cười ngốc thế." Lúc này, Mạc Phi cười mắng.

"Tiểu Phi, lâu lắm rồi không gặp, thấy cậu tôi rất vui."

Nghe Phong Kỳ nghiêm túc nói ra những lời này, Mạc Phi sửng sốt, sau đó cười lắc đầu nói:

"Cậu sẽ nhớ tôi sao, nhiều năm như vậy cũng không đến thành phố Tương Lai thăm tôi, tôi còn thường xuyên gửi thư điện tử video hỏi thăm cậu, còn cậu thì sao? Chưa từng trả lời tôi."

"Ha ha ha, thực ra tôi còn bận hơn cậu, thật sự không có thời gian rảnh."

"Bận đến mức nào?" Mạc Phi bĩu môi nói.

"Đúng rồi, gần đây ta học được cách xem bói, ngươi có muốn ta xem thử tình cảnh của ngươi không?" Lúc này, hắn đột nhiên đổi chủ đề.

"Xem bói? Ngươi không phải đang nghiên cứu công pháp học sao, sao lại đi học xem bói?"

Nghe xong lời này, Mạc Phi không hiểu gì cả, hiển nhiên không hiểu hàm ý bên trong lời nói này.

Hết chương 979.

Chương 980. Mật Thất Tối Mật

Nhìn Mạc Phi vẻ mặt nghi ngờ, Phong Kỳ đưa tay phải ra, sau đó tùy tiện bấm vài cái, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

"Ta vừa tính, hiện tại ngươi có phải đang ở bộ phận Rắn Hổ Mang của viện nghiên cứu khoa học, nghiên cứu máy bay chiến đấu không người lái X, đồng thời chuẩn bị tham gia dự án mới thành lập của viện nghiên cứu khoa học, phụ trách thiết kế bên ngoài của siêu dự án này không?"

"Chết tiệt!" Nghe xong lời này, Mạc Phi lập tức trợn tròn mắt:

"Ngươi lấy tin tức từ đâu, tự ý lấy thông tin bảo mật của viện nghiên cứu khoa học, ngươi muốn chết sao!"

"Ta nói là ta tính ra, ngươi có tin không?" Phong Kỳ cười toe toét.

"Tính cái rắm, ngủ cùng phòng lâu như vậy, ta biết rõ ngươi có mấy sợi tóc trên đầu, ngươi là người vô thần kiên định."

"Nếu đã như vậy, chúng ta có thể bước vào chủ đề tiếp theo rồi." Nhận ra thời cơ đã chín muồi, vẻ mặt của Phong Kỳ trở nên nghiêm túc.

Trong vẻ mặt nghi ngờ của Mạc Phi, hắn hít sâu một hơi rồi nói:

"Tiểu Phi, ta cần sự giúp đỡ của ngươi!"

“Giúp đỡ không thành vấn đề nhưng ngươi phải nói cho ta biết cuối cùng ngươi muốn ta giúp như thế nào chứ?”

“Ta cần ngươi trở thành nội ứng của ta trong viện nghiên cứu khoa học, thay ta truyền đạt tình báo bên trong viện nghiên cứu khoa học.”

“Á?” Biểu cảm của Mạc Phi từ bình tĩnh dần trở nên kinh hoàng, chiếc cốc cà phê trong tay hắn theo động tác lắc lư của hắn mà tràn ra một ít.

Vừa cầm khăn giấy trên bàn lau quần áo, Mạc Phi vừa kinh hoàng nhìn hắn nói:

“Ngươi điên rồi sao? Nếu lời ngươi vừa nói mà truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ bị coi là kẻ phản bội loài người và bị đưa ra pháp trường.”

“Nơi đó ta quen lắm, thường xuyên đến, quen rồi thì không sợ nữa.”

Mạc Phi:???

“Được rồi, không đùa với ngươi nữa, ta đang nói chuyện rất nghiêm túc với ngươi, không hề có ý đùa giỡn.”

Nhìn vẻ mặt nghiêm trọng của Phong Kỳ, vẻ mặt của Mạc Phi dần trở nên nghiêm túc.

“Ta muốn biết tại sao? Ta không tin ngươi sẽ phản bội loài người.”

“Bởi vì viện nghiên cứu khoa học đã hoàn toàn bị thế lực lãnh địa xâm nhập, hiện tại những người nắm giữ viện nghiên cứu khoa học căn bản không phải là con người, siêu kế hoạch mà ngươi sắp tham gia thực chất là thế lực đứng sau kiểm soát viện nghiên cứu khoa học muốn chế tạo một loại vũ khí siêu cấp.”

Nghe xong lời này, Mạc Phi lập tức im lặng.

Suy nghĩ một lúc, hắn nói:

“Ta nguyện tin ngươi nhưng lý do ngươi đưa ra cho ta quá hoang đường, viện nghiên cứu khoa học hiện tại là cơ quan nắm giữ thực quyền lớn nhất của thành phố Tương Lai, chẳng lẽ toàn bộ thành phố Tương Lai đều nằm trong sự kiểm soát của thế lực lãnh địa?”

“Đúng, phân tích của ngươi không sai.” Phong Kỳ gật đầu.

Hít sâu một hơi, trong mắt Mạc Phi không giấu được sự kinh ngạc, sau đó giọng nói khàn khàn nói:

“Ta muốn xem bằng chứng.”

“Đi theo ta.” Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy.

Mạc Phi thấy vậy, lập tức đi theo.

Ra khỏi quán cà phê Hy Vọng, chỉ thấy trước cửa đỗ một chiếc xe quân sự Hổ Phách, một người đàn ông đeo kính đen và toàn thân mặc đồ quân sự đang đợi trước xe.

Thấy Phong Kỳ xuất hiện, hắn lập tức mở cửa xe, rồi quay người lên xe.

“Xe chuyên dụng Hổ Phách?” Thấy biểu tượng trên xe, Mạc Phi tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

“Đi thôi, đến nơi rồi ngươi sẽ biết, ta sẽ giải thích cặn kẽ ngọn ngành cho ngươi.”

Lên xe, Phong Kỳ bắt đầu giải thích cho Mạc Phi về những gì mình đã trải qua.

Trên tuyến chiến đấu này, Lý Tinh Thần là nội ứng của hắn ở thành phố Tương Lai.

Nhưng Lý Tinh Thần quản lý Viện Nghiên cứu Tương Lai, tin tức bên trong viện nghiên cứu khoa học vẫn khó tiếp cận, chỉ có thể thông qua sự điều động của chiến đoàn trực thuộc

viện nghiên cứu khoa học để biết được hướng đi chung của các chiến đoàn này.

Lý Tinh Thần càng không thể tiếp cận được các dự án nghiên cứu bên trong viện nghiên cứu khoa học.

Vì vậy, hắn cần một nội ứng ẩn núp bên trong viện nghiên cứu khoa học, một khi xuất hiện tình huống không thể kiểm soát, hắn sẽ thông báo cho hắn bất cứ lúc nào.

Hiện tại, Mạc Phi đang dần tiếp cận đội ngũ cốt cán thứ ba của viện nghiên cứu khoa học, trở thành lựa chọn tốt nhất của hắn.

Trong vài dòng thời gian đầu, Mạc Phi từng là đồng hành của hắn, thay hắn thu thập rất nhiều tài liệu về viện nghiên cứu khoa học.

Hắn tin rằng Mạc Phi sẽ đồng ý với yêu cầu của hắn, tiếp tục đồng hành cùng hắn trên tuyến chiến đấu này.

Chỉ cần Mạc Phi đồng ý, chiến tranh có thể nổ ra.

Hiện tại, lực lượng quân đội Tinh Thành đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, những học viên tốt nghiệp từ các học viện khác nhau của Tinh Thành trong hai năm qua cũng đã được tuyển vào quân đội và các chiến đoàn lãnh địa của hắn.

Mọi thứ đã sẵn sàng, chỉ chờ hắn phất "Lá cờ Bình Minh", chính thức tiến quân vào viện nghiên cứu khoa học.

Nhiều nội ứng, thám thính trên nhiều dòng thời gian.

Lần này, cuối cùng hắn cũng không cần phải lo lắng quá nhiều, có thể trực diện tuyên chiến với thế lực Bóng Đen đứng sau viện nghiên cứu khoa học, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy sự mong đợi.

Hết chương 980.

Chương 981. Thử Thách Sinh Tồn

Có lẽ… lần này còn có thể tìm ra cách khống chế Tiểu Hắc.

….

Hai năm sau.

Lá cờ Bình Minh từ từ được kéo lên tại nghĩa trang anh hùng Tinh Thành.

Những người đại diện cho các thế lực cùng Phong Kỳ đứng trước nghĩa trang anh hùng, hướng về bia tưởng niệm đọc lời tuyên thệ.

Nhiều năm chuẩn bị, thời khắc quyết chiến sắp đến.

Nhìn về phía bia tưởng niệm anh hùng có hình dáng như một chuôi kiếm, ánh mắt Phong Kỳ kiên định.

Hắn vẫn nhớ rõ, lần đầu tiên đến đây là do Vương Tấn Thăng dẫn đi.

Lúc đó, hắn ngây thơ chỉ vào bia tưởng niệm anh hùng hỏi lão Vương:

“Tại sao bia tưởng niệm anh hùng lại có hình dáng như một thanh kiếm đâm xuống đất, phần lộ ra trên mặt đất trông giống như chuôi kiếm vậy?”

Lúc đó, lão Vương cười xoa đầu hắn, nói một câu mà đến tận bây giờ hắn vẫn nhớ như in:

“Thanh kiếm này cắm sâu vào đất thì tượng trưng cho đất nước thái bình, bờ cõi không bị xâm phạm, nếu thanh kiếm

này được rút ra khỏi vỏ thì có nghĩa là đất nước gặp nạn, anh linh sẽ tái sinh.”

“Tinh Thành dưới chân chúng ta chính là vỏ kiếm, mà vỏ kiếm là nơi thanh kiếm sắc bén được bảo vệ an toàn nhất!”

Lúc đó, hắn nghe những lời này có phần mơ hồ.

Nhưng hắn nghe ra được sự kính trọng và tự hào trong lời nói của Vương Tấn Thăng.

Theo thời gian trôi qua, hắn hiểu sâu sắc ý nghĩa lời nói của lão Vương.

Những anh hùng yên nghỉ tại đây chính là những thanh kiếm đã được cất vào vỏ.

Nhìn về phía bia tưởng niệm anh hùng không xa, ánh mắt hắn càng thêm kiên định.

“Lần xuất chinh này, xin anh linh phù hộ!”

Lúc này, Phong Kỳ cầm lấy bình rượu đặt trên bàn trước mặt, đi vòng qua bàn đến trước bia tưởng niệm, vung tay rảy rượu.

Khi hắn quay đầu lại.

Chiến đoàn Bát Nhã, Chiến đoàn Càn Thiên, quân đội Tinh Thành, Viện nghiên cứu Hổ Phách… những người đại diện cho các thế lực đều nghiêm trang nhìn hắn, chờ đợi mệnh lệnh của hắn.

Hít một hơi thật sâu, hắn càng cảm thấy nặng trĩu trên vai.

Nhưng càng gánh vác nhiều, hắn càng khao khát chiến thắng.

Ngẩng đầu nhìn lá cờ Bình Minh tung bay trong gió, hắn ra lệnh:

“Toàn thể chiến sĩ, xuất chinh!”

Vừa dứt lời, những người đại diện cho các thế lực đều gào thét, đồng thời uống cạn rượu tiễn đưa.

Tiếng gào thét lan ra ngoài nghĩa trang anh hùng, vô số tiếng gầm rú như ngọn lửa lan ra khắp Tinh Thành.

Sau đó, những người đại diện cho các thế lực tản đi, bắt đầu tập hợp lực lượng.

Một lát sau, những chiến sĩ hùng dũng đi về phía cổng bắc Tinh Thành, những chiếc xe trên đường đều tránh đường, bấm còi tiễn đưa.

Trong hai năm qua, người dân Tinh Thành đã biết được sự thật của thế giới.

Khi biết được xã hội loài người đã bị lãnh địa xâm thực, phản ứng rất lớn, thậm chí còn gây ra một thời gian hỗn loạn ở Tinh Thành.

Trong thời gian đó, Phong Kỳ đã thấy được sự yếu đuối của bản chất con người.

Nhưng hắn cũng thấy được rất nhiều người có hiểu biết đã lựa chọn đứng ra gia nhập tổ chức Bình Minh, nguyện cống hiến sức lực của mình vì thế giới lý tưởng trong lòng.

Những chiến sĩ được đào tạo năm xưa hầu hết đã tốt nghiệp, giờ đây đều trở thành lực lượng mới của quân đội Bình Minh.

Trận chiến này, hắn đã đặt cược toàn bộ tuyến chiến đấu này.

Cổng bắc Tinh Thành mở rộng, từng đoàn xe tải chở vật tư nối đuôi nhau đi ra.

Trên bầu trời, đội hình máy bay không người lái chịu trách nhiệm hộ tống, trinh sát.

Để chuẩn bị cho trận chiến này, Phong Kỳ đã chuẩn bị rất nhiều.

Việc tích trữ vật tư, chế tạo trang bị, bồi dưỡng lực lượng trong Tinh Thành chỉ là một phần trong các biện pháp.

Để giành chiến thắng trong trận chiến này, hắn còn cho xây dựng một số trạm tiếp tế trên con đường từ Tinh Thành đến thành phố Tương Lai, dùng để tiếp tế sau này.

Hơn nữa, nửa năm trước, hắn đã đánh tan lãnh địa cuối cùng chặn đường từ thành phố Tương Lai đến Tinh Thành, tạo điều kiện cho các chiến sĩ hành quân đường dài.

Thực ra, trong Tinh Thành có tuyến tàu điện ngầm đến thành phố Tương Lai.

Nhưng dùng tàu điện ngầm để vận chuyển chiến sĩ rõ ràng là không phù hợp.

Hơn nữa, tàu điện ngầm chỉ đến được bên trong thành phố Tương Lai, nếu vận chuyển một lượng lớn chiến sĩ đến đó chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của thế lực Bóng Đen.

Hắn đã chờ đợi ngày này quá lâu rồi.

Mọi sự trả giá có được đền đáp hay không, tương lai gần sẽ có câu trả lời.

Những lá cờ Bình Minh tung bay theo bước tiến của quân đội, được giương cao trước đội ngũ của các thế lực, phấp phới trong gió.

Trong trận chiến này, tất cả đều là thành viên của quân đội Bình Minh, không còn phân biệt, đều là những người đồng hành.

Cả thành phố sôi sục, đông đảo người dân đến cổng bắc tiễn đưa.

Trong tiếng hò reo như sóng biển, các chiến sĩ tiến lên với những bước chân vững chắc.

Một cảnh tượng tương tự đã tái diễn vào ngày này trong lịch sử.

Hơn một trăm năm trước, những chiến sĩ đóng quân tại Tinh Thành cũng từng rời khỏi Tinh Thành để bảo vệ vùng đất sạch của loài người, lên đường chinh chiến, cũng theo hướng thành phố Tương Lai, cũng là để chiến đấu với thế lực lãnh địa.

Hết chương 981.

Chương 982. Bí Ẩn Sương Mù

Lúc này, ở phía trước đội ngũ, Phong Kỳ không ngồi xe, mà chọn cùng các chiến sĩ mang vác vật tư, gánh nặng tiến lên.

Bên cạnh hắn là các thành viên cốt cán của tổ chức Bình Minh.

Mộc Tinh, Lâm Nhiễm, Lữ Việt và những người khác đều có mặt.

"Kỳ ca, sau bao năm tháng, cuối cùng cũng có thể vùng lên, có cảm tưởng gì không?"

"Trận chiến này chắc chắn thắng!" Phong Kỳ cười toe toét.

"Đến lúc đó, tôi đề nghị đưa tên cầm đầu thế lực Bóng Đen lên đoạn đầu đài, đây gọi là trả thù." Lúc này, Mộc Tinh đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, mọi người không khỏi bật cười.

Lần xuất chinh này, Phong Kỳ đã điều động 85% lực lượng của Tinh Thành, trong đó 10% dùng để tiếp tế sau này, 5% lực lượng còn lại dùng để ổn định Tinh Thành.

Hắn cũng đã cân nhắc đến việc để lại một phần ba lực lượng ở Tinh Thành.

Nhưng nghĩ kỹ lại, trong trận chiến này, tất cả mọi người đều đặt cược toàn bộ, lần xuất chinh này chính là cô chú nhất trịch, sẽ không còn đường lui nữa.

Đã quyết định đánh thì phải đánh liều.

Ý tưởng của hắn được quân đội và các thế lực ủng hộ.

Bọn họ đã không còn đường lui, tình hình bên ngoài hiện nay rất không khả quan, thậm chí cấp cao của liên minh bộ tộc lãnh địa yếu còn truyền đến cho hắn một tin xấu.

Đã có thế lực tập hợp lực lượng, chuẩn bị liên hợp chống lại Tinh Thành.

Tình hình đã đến nước này, không thể không đánh.

Nếu thuận lợi, sau khi chiếm được thành phố Tương Lai, hắn sẽ tiếp tục xuất chinh, cho đến khi chiến đấu đến người lính cuối cùng.

Kết cục cuối cùng của tuyến chiến đấu này chính là chiến đấu đến chết.

"Gió thổi hiu hiu, nước sông Dịch lạnh, tráng sĩ ra đi, không hẹn ngày về.…"

"Đừng nói xui." Nghe Lâm Nhiễm lẩm bẩm, Hạ Long ở bên cạnh không nhịn được trừng mắt nhìn hắn, sau đó tiếp tục nói:

"Chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng như vậy, biết đâu sau khi giải quyết xong thành phố Tương Lai, chúng ta có thể tiếp tục tiến quân đến thành Cựu Nhật, rồi tiêu diệt luôn cả tộc Linh Năng."

"Ta đồng ý!" Mộc Tinh giơ tay phải lên tán thành.

Không khí trang nghiêm của cuộc xuất chinh đã giảm đi không ít trong lúc trò chuyện.

Phong Kỳ rất tự tin khi đối đầu với thành phố Tương Lai.

Với thông tin tình báo từ nhiều mốc thời gian, hắn biết rõ thực lực tổng hợp của thành phố Tương Lai như thế nào, khó có thể sánh được với Bình Minh đã chuẩn bị kỹ càng.

Hơn nữa, Lý Tinh Thần của thành phố Tương Lai còn đứng về phía hắn, đóng vai trò nội ứng.

Biến số duy nhất chỉ có Tiểu Hắc.

Hắn không biết rằng Tiểu Hắc hiện đang ở trạng thái bán thành phẩm, vẫn chỉ là giai đoạn thiết kế.

Nếu Tiểu Hắc ở trạng thái có thể đánh thức và sử dụng được, tình hình sẽ nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

Trước mặt Tiểu Hắc, số lượng không có tác dụng.

Sự khác biệt duy nhất chỉ là thời gian cầm cự dài hay ngắn mà thôi.

…

Thành phố Tương Lai.

Viện nghiên cứu khoa học, khu vực trung tâm.

Trước chiếc bàn họp hình tròn màu bạc trắng, hai mươi tám bóng đen lơ lửng trước chỗ ngồi của mình.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, bóng đen ngồi ở vị trí đầu tiên từ từ lên tiếng:

“Các ngươi hẳn đã biết về động tĩnh bên Tinh Thành rồi, cơ bản có thể khẳng định rằng lần này quân đội Tinh Thành đang hướng đến chúng ta, nếu không thì sẽ không tiêu hao lực lượng trước để đánh thông rào cản lãnh địa giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai của ta.”

“Nhưng ta có một điều rất nghi ngờ, tại sao Tinh Thành lại phải rầm rộ như vậy để đối phó với chúng ta?”

Vừa dứt lời, Bóng Đen ngồi ở vị trí đầu tiên liếc nhìn những tộc nhân có mặt.

“Tình báo ta bảo các ngươi điều tra đâu?”

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen lơ lửng bên trái hắn lập tức lên tiếng:

"Đã triển khai điều tra mọi mặt nhưng mạng lưới tình báo bên trong Tinh Thành rất chặt chẽ, chúng ta thậm chí không thể liên lạc với Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc bên trong Tinh Thành để lấy thông tin nội bộ, chỉ biết rằng những năm gần đây, Tinh Thành vẫn luôn quảng bá trò chơi siêu thực tế."

Bóng Đen đứng đầu nghe vậy, trầm giọng nói:

"Ta đã biết chuyện trò chơi siêu thực tế từ lâu, ngay từ lúc đó ta đã coi Tinh Thành là mối đe dọa, trò chơi này có ảnh hưởng rất lớn đến sự phát triển của loài người, rất bất lợi cho kế hoạch tương lai của chúng ta nhưng ta không ngờ rằng… chúng lại tạo ra trò chơi siêu thực tế để luyện binh nhằm đối phó với chúng ta, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của ta."

Trong cuộc bàn bạc, Bóng Đen đứng đầu rõ ràng đang cố kìm nén cơn thịnh nộ.

Hắn luôn theo dõi sự phát triển của Tinh Thành.

Nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ rằng sự phát triển của Tinh Thành sẽ đe dọa đến kế hoạch tương lai của chúng.

Tất cả những điều này đều có vẻ không hợp lý.

Theo thông tin tình báo mới nhất, Tinh Thành đã điều động gần như toàn bộ lực lượng hướng đến thành phố Tương Lai, rõ ràng là đã chuẩn bị sẵn sàng cho một cuộc chiến sống còn.

Hết chương 982.

Chương 983. Hành Trình Mới

Hành động như vậy trong mắt hắn là quá điên rồ, đầy sự thiếu lý trí.

Điều khiến hắn không hiểu hơn nữa là kẻ đứng sau thao túng cuộc chiến này lại nhận được sự ủng hộ của quân đội Tinh Thành và các thế lực khác. Xét về góc độ bình thường, ngay cả khi biết rằng thành phố Tương Lai đã nằm trong tầm kiểm soát của chúng, cũng nên nghĩ cách khác, chứ không phải cô chú nhất trịch như thế này, đây giản trực chính là sự điên cuồng đích đánh bạc. Nhưng bây giờ tình hình đã nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

Đối mặt với quân Bình Minh sắp tới xâm lược, hắn chỉ có thể bị buộc phải ứng chiến.

Nghĩ đến đây, Bóng Đen trầm giọng nói:

"Chuẩn bị ứng chiến đi, kế hoạch Thần Chết Đen vẫn phải tiếp tục, tuyệt đối không được phép để bất kỳ thế lực nào phá hoại, bắt đầu chuẩn bị ứng chiến đi."

Nghe theo lệnh của hắn, những Bóng Đen xung quanh tản đi.

Đợi đến khi tất cả tộc nhân rời đi, trong mắt Bóng Đen hiện lên một tia suy tư.

"Bước này có lẽ sẽ là khởi đầu cho sự diệt vong của nền văn minh nhân loại… Chẳng lẽ kẻ thao túng cuộc chiến này muốn hủy diệt nền văn minh nhân loại? Nếu không thì tại sao lại đưa ra quyết định như vậy?"

“Hay là chúng đã biết về kế hoạch Thần Chết Đen? Hoặc là có những vấn đề khác cần phải giải quyết nên chúng cần phát động chiến tranh để đối phó?”

Vẫn không thể hiểu được lý do Tinh Thành phát động chiến tranh, Bóng Đen nảy sinh rất nhiều nghi vấn trong đầu.

Nhưng góc độ hắn suy nghĩ vấn đề chỉ xuất phát từ tầm nhìn toàn cục, làm sao có thể hiểu được sự sắp đặt của Phong Kỳ xuất phát từ góc độ mốc thời gian…

…

Việc Tinh Thành xuất quân ồ ạt đã gây nên chấn động lớn ở năm thành phố lớn.

Ngày hôm đó, các phương tiện truyền thông lớn của các thành phố đều đưa tin về sự kiện này.

Đặc biệt là dư luận ở thành Cựu Nhật.

Đều chỉ ra rằng trò chơi siêu thực tế là thủ phạm gây họa cho Tinh Thành, khiến Tinh Thành rơi vào tình trạng khó hiểu và không thể kiểm soát đối với thế giới bên ngoài.

Nhưng khi đối mặt với đề xuất của đông đảo người dân muốn những người trong hội đồng thành phố cao nhất ra mặt ngăn chặn chiến tranh nổ ra.

Những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực nắm quyền kiểm soát thành phố đều im lặng.

Đối với việc chiến tranh nổ ra, chúng cũng giống như thế lực Bóng Đen, hoàn toàn không hiểu đầu cua tai nheo.

Tất cả những câu trả lời này, chỉ có thể hé lộ một phần sự thật sau khi chiến tranh nổ ra.

Vì vậy, chúng cũng đang mong chờ chiến tranh nổ ra.

Xét cho cùng, Tinh Thành và thành phố Tương Lai vốn không nằm trong tầm kiểm soát của chúng, dù chiến tranh có khốc liệt đến đâu cũng không ảnh hưởng đến kế hoạch tương lai của chúng.

Những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực lựa chọn đứng ngoài quan sát thậm chí còn nghi ngờ rằng đây là cuộc giao tranh giữa hai thế lực trong lĩnh vực mà chúng không biết đến.

Bởi vì cuộc chiến này bất kể thắng bại thì con người là bên duy nhất chịu tổn thất nặng nề.

Trong lúc ám sóng triều động, các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực ở giai đoạn này đã cử một lượng lớn lực lượng chiến đấu đến thành phố Tương Lai, quyết định vừa quan sát vừa điều tra thông tin liên quan.

…

Hướng Tinh Thành.

Tây khu Tinh Thành, Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Ngân Linh đứng trên đỉnh tháp năng lượng, nhìn xuống Tinh Thành phồn hoa, trên mặt hiện lên nụ cười quyến rũ.

“Không ngờ cơ hội lại đến sớm như vậy, thật là bất ngờ thú vị.”

Cậu bé ngây thơ ngồi bên cạnh hắn lúc này ngẩng đầu lên:

“Chị ơi, kế hoạch của chúng ta có thể bắt đầu không?”

Đối mặt với câu hỏi, Ngân Linh cúi đầu xoa đầu cậu bé, mỉm cười nói:

“Em có biết tại sao chúng ta lại chọn kiểm soát Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở Tây khu Tinh Thành không?”

Cậu bé nghe vậy, suy nghĩ vài giây rồi lắc đầu ngơ ngác.

“Toàn bộ đường dây năng lượng của Tinh Thành đều cần kết nối với các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên lớn ở Tây khu, thoạt nhìn thì những Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên này không có bất kỳ quyền lực nào ở Tinh Thành, ngay cả việc sử dụng tài nguyên cũng phải báo cáo nhưng lại nắm giữ mạng sống năng lượng của toàn bộ Tinh Thành.”

“Bây giờ tộc nhân của chúng ta đã hoàn toàn kiểm soát tất cả các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở Tây khu Tinh Thành, ngươi có biết điều đó có ý nghĩa gì không?”

“Có nghĩa là chúng ta đã nắm giữ nguồn cung cấp năng lượng của toàn bộ Tinh Thành.” Cậu bé tỏ vẻ bừng tỉnh, sau đó thuận thế suy luận:

“Vì vậy, khi tộc nhân đến, chúng ta chỉ cần cắt đứt tất cả các kênh năng lượng, trong thời gian ngắn có thể khiến Tinh Thành rơi vào tình trạng tê liệt về năng lượng, khi đó lực lượng phòng thủ của Tinh Thành chắc chắn sẽ suy yếu rất nhiều, tộc Trăng Bạc của ta có thể giành được lợi thế lớn.”

Nghe phân tích của cậu bé, Trăng Bạc cười rất vui vẻ.

“Ta nói đúng không?”

“Đúng một nửa, quan trọng hơn là bây giờ chúng ta đã nắm trong tay một lượng lớn năng lượng, những nguồn năng lượng này mới là mắt xích quan trọng nhất trong kế hoạch lần này.”

Hết chương 983.

Chương 984. Sự Phát Triển

"Những nguồn năng lượng này không phải là phải báo cáo sao…" Nói được nửa câu, cậu bé đột nhiên sững sờ.

Đột nhiên cậu hiểu được ý nghĩa đằng sau câu nói này.

Bình thường thì phải báo cáo nhưng khi quyết định thắng thua thì cần gì phải nghe theo lệnh của hội đồng thành phố cao nhất Tinh Thành.

"Tiểu Dịch, ngươi có nhớ người nhà không?"

"Nhớ!" Cậu bé lập tức gật đầu nghiêm túc.

"Thời cơ đã chín muồi, ngươi sẽ sớm được gặp họ thôi."

Lúc này, cô cầm lấy thiết bị liên lạc trong tay, lạnh lùng nói:

"Bắt đầu xây dựng trận pháp dịch chuyển không gian, cắt đứt toàn bộ đường dây năng lượng, sau đó kết nối với nguồn cung cấp năng lượng cho trận pháp dịch chuyển không gian, chuẩn bị đón đại quân của tộc ta!"

Lời nói của Ngân Linh vừa dứt, Tinh Thành vốn sáng đèn rực rỡ đột nhiên chìm vào bóng tối, muôn nhà đèn đuốc cùng lúc tắt ngúm.

Mọi sự sắp đặt, cuối cùng cũng có cơ hội vào hôm nay.

Bây giờ lực lượng chiến đấu trong Tinh Thành đã ra hết, cô không sợ bất kỳ mối đe dọa, thách thức nào.

Nhìn Tinh Thành chìm trong màn đêm đen kịt, trên khuôn mặt Ngân Linh nở một nụ cười rạng rỡ.

…

Hướng quân Bình Minh.

Sau năm ngày hành quân, lúc này quân Bình Minh đã hành quân đến hồ Hàn Sương.

Cây cầu lớn bắc qua hồ vốn bị chặn trước đây giờ đã được xây dựng lại, các chiến sĩ bước lên cầu, đi thẳng về hướng khu rừng cách đó 30 dặm.

Quãng đường 580 km, quân Bình Minh cần phải hành quân dài ngày mới có thể đến nơi.

Hành quân quy mô lớn, không có đường tắt nào cả.

Ngay cả khi sử dụng máy bay vận tải để vận chuyển số lượng lớn, cũng không thể giải quyết trong thời gian ngắn, hơn nữa, đội quân tách khỏi lực lượng chủ lực để vận chuyển trước rất dễ rơi vào tình thế bị bao vây.

Chỉ có đi bộ mới có thể kiểm soát được tình hình, tránh xảy ra các vấn đề tiềm ẩn.

Để chuẩn bị cho cuộc chiến này, Phong Kỳ đã sớm bố trí tuyến đường.

Các trạm tiếp tế lương thực, cầu, kho năng lượng… dọc đường đều được xây dựng hoàn thiện trước.

Tổng cộng có ba tuyến đường được quy hoạch xây dựng, ngay cả khi tuyến đường giữa chừng có vấn đề, hắn vẫn có thể dẫn quân Bình Minh đến thành phố Tương Lai.

Nghe tiếng động cơ xe bọc thép gầm rú bên tai, Phong Kỳ cầm máy tính bảng, bắt đầu xem hình ảnh thời gian thực do máy bay không người lái trinh sát phía trước truyền về.

Lúc này, bóng dáng Tần Không Thời đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn.

“A Kỳ, ta có chút bất an, luôn cảm thấy có chuyện lớn sắp xảy ra.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức ngẩng đầu nhìn Tần Không Thời, vẻ mặt nghi ngờ.

Khả năng dự đoán tương lai của Tần Không Thời tuy không ổn định nhưng độ chính xác lại rất cao.

Mỗi lần Tần Không Thời đưa ra dự đoán đều có thể dùng làm tham khảo quan trọng.

Nghe vậy, vẻ mặt hắn trở nên nghiêm trọng:

“Lão Tần, ý ngươi là hành động tiến đến thành phố Tương Lai của chúng ta sẽ có nguy hiểm ngoài dự kiến?”

“Không, hướng cảm nhận của ta không phải là thành phố Tương Lai, mà là hướng Tinh Thành!”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

“Tinh Thành?”

“Đúng vậy, ta cảm thấy sẽ có chuyện lớn xảy ra ở đó.”

Nghe vậy, Phong Kỳ dừng bước, quay đầu nhìn về hướng Tinh Thành, trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ.

Tình hình Tinh Thành hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Bây giờ liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực đã hoàn toàn thần phục hắn.

Tộc Dạ Ảnh và Lão Mê đã sớm lui khỏi sân khấu lịch sử.

Xét về góc độ lịch sử, giai đoạn lịch sử này của Tinh Thành cũng sẽ không xảy ra bất kỳ sự kiện lớn nào.

Chẳng lẽ hắn đã thay đổi lịch sử, tạo ra sự kiện tiềm ẩn nguy cơ xảy ra.

Ngay lúc này, thiết bị liên lạc phát ra tiếng động.

Không do dự, hắn lập tức cầm lấy thiết bị liên lạc, nhấn nút nghe.

"A Kỳ, Tinh Thành xảy ra chuyện lớn rồi, tất cả các đường dây năng lượng đều bị cắt đứt!"

Nghe giọng nói gấp gáp của viện trưởng Hổ Phách, hắn lập tức nhận ra tình hình có vẻ mất kiểm soát.

Hơn nữa, chuyện này chưa từng xảy ra trong lịch sử.

Đối mặt với tình huống đột xuất, hắn lập tức hỏi:

"Viện trưởng Tề, ông kể chi tiết xem, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì."

Đối mặt với câu hỏi, viện trưởng Hổ Phách ở đầu bên kia thiết bị liên lạc hít thở vài giây để bình tĩnh lại, sau đó tiếp tục nói:

"Các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên lớn ở Tây khu Tinh Thành đã cắt đứt nguồn cung cấp điện năng và các nguồn năng lượng khác của Tinh Thành, đồng thời trên bầu trời Tinh Thành xuất hiện một trận pháp khổng lồ, tôi nghi ngờ đây là một trận pháp dịch chuyển không gian, năng lượng trong Tinh Thành đều được truyền đến trận pháp này, dùng để tiêu hao cho trận pháp vận hành."

Hít một hơi thật sâu, viện trưởng Hổ Phách giọng nặng nề nói:

"Tôi nghi ngờ… có thế lực lĩnh vực sắp giáng lâm Tinh Thành rồi!"

Nghe lời giải thích của viện trưởng Hổ Phách, đầu óc Phong Kỳ ong ong.

Nhiều thông tin tình báo bị thiếu hụt trong đầu hắn liên kết với nhau, tạo thành một tuyến tình báo hoàn chỉnh.

Hết chương 984.

Chương 985. Đối Mặt Với Quá Khứ

Ngân Linh, Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, bù nhìn tộc Trăng Bạc, tộc Trăng Bạc giáng lâm…

Vài năm trước, hắn đã phát hiện ra rằng có thể có thành viên tiên phong của tộc Trăng Bạc ẩn núp trong Tinh Thành.

Nhưng theo hắn thấy lúc đó, sự sắp đặt của tộc Trăng Bạc không xung đột với tuyến chiến đấu này của hắn, bởi vì tộc Trăng Bạc giáng lâm là vào giai đoạn cuối của thời kỳ đen tối do quân Bình Minh tạo ra.

Lúc đó hắn không nghĩ nhiều, cũng không tập trung sức lực vào hướng tộc Trăng Bạc.

Nhưng bây giờ hắn cuối cùng cũng hiểu được nguồn gốc của những thông tin tình báo phụ này, cũng hiểu được sự sắp đặt của tộc Trăng Bạc cuối cùng là gì.

Trong dòng lịch sử bình thường, tộc Trăng Bạc xâm lược Tinh Thành có một điều kiện tiên quyết.

Điều kiện tiên quyết này theo hắn thấy lúc đó chỉ là sự trùng hợp nhưng bây giờ xem ra hoàn toàn là tất yếu.

Tình hình lịch sử lúc đó là, quân đội Tinh Thành đã xuất binh đến thành phố Tương Lai với số lượng lớn, muốn giúp thành phố Tương Lai chống lại sự bành trướng đột ngột trên diện rộng của lĩnh vực.

Bấy giờ, tộc Trăng Bạc đóng quân bên ngoài Tinh Thành đã phát động chiến tranh với Tinh Thành.

Lúc đó, lực lượng phòng thủ của Tinh Thành yếu nhất, trước sự mở rộng của Lĩnh Vực Trăng Bạc, căn bản không có sức chống cự.

Bây giờ nghĩ lại, chắc chắn là những thành viên tiên phong của tộc Trăng Bạc ẩn núp trong Tinh Thành đã truyền tin tức cho tộc Trăng Bạc bên ngoài Tinh Thành, khiến tộc Trăng Bạc quyết định tấn công Tinh Thành vào thời điểm đó.

Chỉ là tộc Trăng Bạc đã tính sót sự tồn tại của Giác Hút.

Dẫn đến cuộc chiến tranh tưởng chừng như chắc chắn thành công này cuối cùng lại thất bại hoàn toàn.

Quay trở lại mốc thời gian hiện tại.

Hiện tại, bên ngoài Tinh Thành vẫn chưa có Lĩnh Vực Trăng Bạc xuất hiện nên hắn mới chắc chắn rằng tộc Trăng Bạc sẽ không thể làm nên chuyện gì ở tuyến chiến đấu này.

Nhưng bây giờ xem ra, những chiến binh tộc Trăng Bạc ẩn núp trong Tinh Thành đã chuẩn bị sẵn hai phương án.

Phương án một, giống như những gì đã xảy ra trong lịch sử, trước tiên là Lĩnh Vực Trăng Bạc xuất hiện, đóng quân bên ngoài Tinh Thành chờ thời cơ, những tộc nhân ẩn núp trong Tinh Thành cung cấp tin tức, tìm kiếm cơ hội.

Cơ hội phát động chiến tranh: Phần lớn lực lượng chiến đấu của Tinh Thành hỗ trợ thành phố Tương Lai.

Phương án hai, kiểm soát Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, nắm giữ tất cả các đường dây năng lượng trong Tinh Thành.

Cơ hội phát động chiến tranh: Toàn bộ lực lượng chiến đấu của Tinh Thành đều ra khỏi thành đến thành phố Tương Lai vào thời điểm này, cắt đứt nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành, sử dụng toàn bộ năng lượng để phác họa trận

pháp truyền tống không gian siêu lớn, cho tộc nhân đến trước một bước.

…

Nghĩ đến đây, sắc mặt Phong Kỳ trở nên cực kỳ tệ.

Hắn nhìn thấy quỹ đạo hành động của tộc Trăng Bạc trong lịch sử.

Nhưng không ngờ tộc Trăng Bạc đã chuẩn bị sẵn hai phương án, hiện tại toàn bộ lực lượng chiến đấu của Tinh Thành đều đã rời khỏi Tinh Thành, rõ ràng là đã để cho những chiến binh tộc Trăng Bạc ẩn núp trong Tinh Thành nhìn thấy khả năng chiếm được Tinh Thành.

Lúc này, cộng thêm nguồn cung cấp năng lượng liên tục cho trận pháp truyền tống tiêu hao, việc toàn bộ tộc Trăng Bạc xuất hiện trở nên hợp lý như vậy.

Phong Kỳ lúc này không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Bây giờ vẫn còn một cơ hội có thể ngăn cản tộc Trăng Bạc xuất hiện.

Đó chính là những chiến binh Thông Thiên chặn trên Thông Thiên Lộ.

Nhưng hắn sợ hai khả năng khác xảy ra.

Nếu như lần này tộc Trăng Bạc muốn xuất hiện ở Tinh Thành mà không mang theo lĩnh vực trường thì sao?

Mang theo lĩnh vực trường xuất hiện có nguy cơ cao hơn nhiều so với xuất hiện trực tiếp, nguy cơ bại lộ tăng vọt.

Nhưng rõ ràng tộc Trăng Bạc xâm lược Tinh Thành là muốn lấy Tinh Thành làm điểm khởi đầu cho kế hoạch trong tương lai.

Vì vậy, việc có mang theo lĩnh vực trường xuất hiện hay không dường như không quá quan trọng đối với tộc Trăng Bạc.

Còn một khả năng nữa là, con đường truyền tống mà tộc Trăng Bạc mở ra tình cờ không có chiến binh Thông Thiên trấn giữ.

Cả hai trường hợp này, theo hắn thấy, đều rất bất lợi.

Quan trọng hơn nữa là, Tinh Thành sẽ là trạm tiếp tế hậu phương cuối cùng cho cuộc chiến với thành phố Tương Lai sắp tới.

Một khi Tinh Thành thất thủ, nguồn cung cấp hậu phương sẽ bị cắt đứt hoàn toàn.

Mặc dù hắn đã xây dựng nhiều trạm tiếp tế dọc đường nhưng vẫn sẽ ảnh hưởng đến cuộc chiến chống lại thành phố Tương Lai lần này.

Sai một ly, đi một dặm.

Tính toán ngàn lần, vạn lần nhưng không ngờ vẫn thất bại, sự xảo quyệt của thế lực lĩnh vực đã vượt xa dự liệu của hắn.

Đối với kế hoạch trong tương lai, không một thế lực lĩnh vực nào là kẻ ngốc.

Ví dụ như lần xuất chinh này, hắn làm sao ngờ được rằng tộc Trăng Bạc đã sớm chờ đợi cơ hội như thế này.

Là hắn đã cho tộc Trăng Bạc cơ hội chiếm giữ Tinh Thành trước một trăm năm.

Hết chương 985.

Chương 986. Cuộc Chạy Đua Thời Gian

Hành quân năm ngày, giờ đây đại quân muốn quay về Tinh Thành đã không còn khả thi.

Hắn đã hoàn toàn mất đi cơ hội lật ngược tình thế.

Mọi nỗ lực trước tuyến chiến đấu này dường như đều sẽ đổ sông đổ bể trong cuộc đổ bộ tiếp theo của tộc Trăng Bạc.

Ngay lúc này, trong đầu hắn bỗng lóe lên một tia sáng.

Hắn nghĩ đến một người.

Có lẽ người đó có thể xoay chuyển tình thế.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức cầm lấy thiết bị liên lạc, nhập mã hiệu của viện trưởng Hổ Phách.

Chờ vài giây sau thì điện thoại được kết nối.

Phong Kỳ lúc này vội vàng nói:

"Viện trưởng Tề, nhanh đến nhà tù của căn cứ phụ Hổ Phách, tìm Thiên Xu ra tay…"

…

Một tiếng rưỡi sau.

Căn cứ phụ Hổ Phách, nhà tù dưới lòng đất.

Nghe viện trưởng Tề giải thích vội vàng, Thiên Xu đang ở trong môi trường tối tăm lúc này từ từ mở mắt.

"Ta hiểu rồi!"

Vừa vung tay, cánh cửa lớn của nhà tù đặc chế từ từ mở ra.

Các thần văn phía sau lúc này tỏa sáng rực rỡ, sức mạnh liên tục tràn vào cơ thể qua các thần văn.

Cơ thể gầy gò của Thiên Xu nhanh chóng đầy đặn, mái tóc thưa thớt cũng nhanh chóng mọc dài dưới sự truyền dẫn sức mạnh của thần văn.

Bụi bẩn và da chết trên cơ thể lần lượt bong ra.

Khi Thiên Xu mở mắt trở lại, hắn đã biến thành dáng vẻ của một thanh niên khoảng 25 tuổi.

Ánh sáng lưu chuyển trong đôi mắt đen láy, lúc này Thiên Xu đã hoàn toàn thay đổi, như thể đã lột xác.

Hắn lúc này nhìn về phía viện trưởng Hổ Phách:

"Tránh xa ra, ta sắp ra ngoài."

Nghe vậy, viện trưởng Hổ Phách lập tức gật đầu, sau đó nhanh chóng rời khỏi khu vực nhà tù.

Đợi viện trưởng Hổ Phách rời đi, Thiên Xu hít một hơi thật sâu, sau đó sức mạnh khủng khiếp đột nhiên bùng nổ.

Những sợi xích sắt quấn quanh cổ tay bắt đầu vặn vẹo biến dạng dưới áp lực sức mạnh của hắn, cuối cùng đầu dây xích phát ra tiếng vỡ vụn, xích sắt rơi ra.

Đôi chân đột ngột dậm xuống đất, ngay lập tức những sợi xích sắt trói chân cũng vỡ vụn.

Kéo lê những sợi xích sắt quấn quanh cổ tay, Thiên Xu bước ra khỏi nhà tù.

Sau đó đi theo viện trưởng Hổ Phách đi thang máy lên mặt đất.

Khi bước ra khỏi cổng căn cứ phụ Hổ Phách, không khí trong lành khiến Thiên Xu thoáng chốc ngẩn ngơ.

Nhìn về phía vầng trăng sáng treo trên bầu trời, trên khuôn mặt hắn hiện lên một tia hoài niệm.

Tự phong ấn mình hơn ba trăm năm, hắn đã quá lâu quá lâu không cảm nhận được mọi thứ bên ngoài.

Hắn hít thở không khí trong lành một cách tham lam, trong mắt hiện lên một tia hoài niệm.

Một lát sau, ánh mắt hắn hướng về trận pháp không gian lớn đang lơ lửng trên bầu trời phía tây, sau đó nhìn về phía viện trưởng Hổ Phách khẽ nói:

"Tiếp theo giao cho ta, ngươi về đi."

Nói xong, hắn bước về phía tây Tinh Thành.

…

Phía tây Tinh Thành.

Trận pháp truyền tống siêu lớn trên bầu trời đã hoàn thành dưới sự truyền dẫn năng lượng liên tục, đường hầm không gian cong vênh dần dần xuất hiện ở khu vực trung tâm của trận pháp truyền tống không gian.

Cơ hội này đến quá đột ngột, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của Ngân Linh.

Bây giờ trận pháp truyền tống không gian đã hình thành, lực lượng chiến đấu trong Tinh Thành đã rời đi, trong thời gian ngắn không thể quay về, trận chiến này theo cô ta thấy đã được định đoạt.

Tiếp theo đối với cư dân Tinh Thành sẽ là một cuộc tàn sát nhưng đối với tộc Trăng Bạc thì đây lại là bước đầu tiên tiến tới tương lai.

Lúc này trời bắt đầu mưa nhỏ, Ngân Linh và Ngân Dịch ngẩng đầu nhìn trời, lặng lẽ chờ đợi đại quân của tộc mình đổ

bộ.

Trong lúc chờ đợi, một đường hầm không gian cong vênh xuất hiện ở khu vực trung tâm của trận pháp.

Vô số điểm sáng màu bạc trắng xuất hiện trong đường hầm không gian cong vênh.

Trong ánh mắt chờ đợi của Ngân Linh và Ngân Dịch, hàng trăm bóng người của tộc nhân lần lượt xuất hiện từ đầu bên kia đường hầm không gian.

Nhưng ngay khi Ngân Linh chuẩn bị bay lên trời để chào đón tộc nhân đổ bộ thì đột nhiên từ xa bay tới một quả cầu lửa màu đỏ, va chạm với hàng trăm tộc nhân sắp bước ra khỏi đường hầm không gian.

Trong nháy mắt, hàng trăm tộc nhân bị ngọn lửa nuốt chửng, hóa thành những ngôi sao lửa rơi xuống từ trên trời.

Cảnh tượng này khiến Ngân Linh ngây người, xuyên qua ngọn lửa màu đỏ, cô nhìn thấy một người đàn ông cởi trần, hai cổ tay quấn hai sợi xích sắt, khuôn mặt lạnh lùng.

Chỉ thấy hắn không chút do dự lao vào đường hầm không gian…

…

Các thần văn phía sau tỏa sáng rực rỡ, Thiên Xu nhìn về phía cuối đường hầm không gian nơi những điểm sáng màu bạc trắng liên tục xuất hiện, ánh mắt lạnh lùng và bình tĩnh.

Với hắn, giết chóc bình thường như hơi thở.

Trong thời gian trấn thủ con đường lên trời số 32, hắn đã không còn nhớ rõ mình đã giết bao nhiêu sinh mạng, tay nhuốm bao nhiêu máu.

Mặc dù đã hơn ba trăm năm trôi qua nhưng hắn vẫn không quên được khoảng thời gian đó.

Đứng ở lối ra của đường hầm không gian, cảm giác quen thuộc ùa về trong lòng.

Hết chương 986.

Chương 987. Quyết Tâm Sống Còn

Cùng với các thần văn phía sau lóe sáng, ngọn lửa màu đỏ theo hai bàn tay bám vào sợi xích, trên khuôn mặt hắn hiện lên nụ cười có phần ngạo mạn.

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng cho cuộc chiến sắp tới.

Những bóng người màu bạc trắng dày đặc xuất hiện ở đằng xa, Thiên Xu nhìn thấy vẻ phấn khích trên khuôn mặt của chúng, dường như chúng cho rằng cuối đường hầm sẽ là tương lai tươi đẹp.

"Xin lỗi… Đây là địa ngục!"

Cùng với giọng nói của hắn hạ xuống, tay phải đột nhiên chém về phía trước, sợi xích lập tức kích động ra một con hỏa xà lao về phía trước, chém ngang lưng một lượng lớn bóng người màu bạc trắng.

Cánh tay trái theo sát vung lên, lại một con hỏa xà lao về phía trước, nuốt chửng một lượng lớn bóng người màu bạc trắng.

Tiếng kêu thảm thiết vang lên bên tai nhưng biểu cảm của Thiên Xu vẫn lạnh lùng.

Càng ngày càng có nhiều bóng người chiến binh tộc Trăng Bạc xuất hiện trong đường hầm, như sóng biển nối tiếp nhau ập đến, Thiên Xu cũng chủ động tấn công vào lúc này.

Kỹ thuật chiến đấu được tôi luyện trên Thông Thiên Lộ đã hơn ba trăm năm không sử dụng nhưng lại giống như bản năng

khắc sâu vào trong sinh mệnh.

Bóng người hắn di chuyển giữa những bóng người màu bạc trắng, giống như tử thần không ngừng thu hoạch mạng sống của các chiến binh tộc Trăng Bạc.

“Ha ha… Ha ha ha!”

Cùng với việc giết chóc diễn ra, trên khuôn mặt Thiên Xu hiện lên nụ cười điên cuồng.

Các thần văn phía sau càng bắt đầu nhấp nháy không ổn định.

Cảm xúc của hắn trong lúc chiến đấu gần đến bờ vực mất kiểm soát, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể rơi vào trạng thái điên cuồng.

Đây cũng là lý do ban đầu Thiên Xu lựa chọn tự phong ấn.

Nhưng lần này, hắn không còn kìm nén cảm xúc bạo ngược trong lòng nữa, mà lựa chọn trút bỏ hết.

Sợi xích quấn quanh hai tay phát ra tiếng vo ve không chịu nổi, ánh sáng trên đó không ngừng nhấp nháy nhưng vẫn khó có thể kìm nén được Thiên Xu đang phấn khích trong lúc chiến đấu.

Trong tiếng cười điên cuồng, bóng người hắn nhanh đến mức gần như mờ ảo, nhanh chóng di chuyển qua lại, mỗi lần lóe lên đều cướp đi mạng sống của một lượng lớn chiến binh tộc Trăng Bạc.

Đối mặt với cái chết của nhiều tộc nhân, tộc Trăng Bạc ở đầu bên kia đường hầm hiển nhiên cũng phát hiện ra điều bất thường.

Rất nhanh, ở cuối đường hầm xuất hiện nhiều bóng người có hơi thở khủng bố.

Người đứng đầu chính là đại tộc lão đương nhiệm của tộc Trăng Bạc, theo sau hắn là hơn mười thành viên của đoàn trưởng lão trong tộc.

Nhìn thấy Thiên Xu toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu đỏ, chúng lập tức lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Nhưng lúc này tộc Trăng Bạc đã không còn đường lui.

Không có lời mở đầu dài dòng, lúc này cuộc tranh đấu không cần lời nói điều chỉnh, chỉ có sự sống còn giữa ngươi chết ta sống.

Trong nháy mắt, hơn mười trưởng lão tộc Trăng Bạc bao vây Thiên Xu.

Đối mặt với sự bao vây, Thiên Xu vẫn không đổi sắc mặt.

Sợi xích mang theo ngọn lửa màu đỏ lúc này quét ngang, một thành viên của đoàn trưởng lão lập tức bị sợi xích chém làm đôi, thân hình mất động lực rơi vào dòng chảy ngược của đường hầm không gian và biến mất.

Nhìn thấy bạn già chết đi, những thành viên còn lại của đoàn trưởng lão lộ vẻ đau buồn nhưng vẫn kiên quyết lao vào Thiên Xu.

“Ha ha… Ha ha ha!”

Trên khuôn mặt Thiên Xu hiện lên nụ cười dữ tợn gần như méo mó, bóng người hắn lóe lên xuất hiện trước mặt đại tộc lão, sợi xích đột nhiên rơi xuống.

Ầm!

Sợi xích va chạm với lòng bàn tay của đại tộc lão tộc Trăng Bạc.

Trong nháy mắt, ánh sáng màu bạc và ánh sáng màu đỏ ép vào nhau, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Tại nơi giao nhau của các lực xuất hiện một số vết nứt không gian, dòng chảy ngược của không gian xé nát thân thể của Thiên Xu và đại tộc lão tộc Trăng Bạc.

Sức mạnh có thể dễ dàng nghiền nát thép thành bột lại không thể lay động được thân thể của chúng.

Khi các vết nứt không gian tan biến và phục hồi, hai bóng người đồng thời lùi lại nhưng bóng người Thiên Xu đang lùi lại đột nhiên biến mất, sau đó lại xuất hiện trước mặt đại tộc lão tộc Trăng Bạc, sợi xích đột nhiên đập vào ngực hắn.

Dưới sự đập phá dữ dội của Thiên Xu, đại tộc lão tộc Trăng Bạc há miệng phun máu nhưng vẫn chịu đựng cơn đau và vung tay trái một chưởng vào ngực Thiên Xu.

Ánh sáng màu bạc cố gắng lan vào trong cơ thể Thiên Xu nhưng cùng với sự lóe sáng của các thần văn phía sau Thiên Xu, năng lượng màu bạc đã bị nuốt chửng hết.

Nhìn thấy đại tộc lão bị thương, những thành viên còn lại của đoàn trưởng lão nhanh chóng chạy đến, một lần nữa bao vây Thiên Xu.

Nhìn những thành viên đoàn trưởng lão tộc Trăng Bạc bao vây mình, ánh mắt Thiên Xu từ từ chuyển sang những chiến binh tộc Trăng Bạc ở đằng xa muốn nhân cơ hội này đi ra khỏi đường hầm.

Bóng người hắn lóe lên, dùng sức mạnh thô bạo húc bay những trưởng lão tộc Trăng Bạc cản đường, nhanh chóng xuyên qua những chiến binh tộc Trăng Bạc muốn hạ xuống Tinh Thành, lập tức lại có một lượng lớn chiến binh tộc Trăng Bạc tử trận.

Hết chương 987.

Chương 988. Chiến Binh Anh Dũng

Đến cuối đường hầm, Thiên Xu nhìn xa xa những thành viên đoàn trưởng lão tộc Trăng Bạc đang đuổi theo, trên khuôn mặt hiện lên nụ cười khinh thường.

"Đến bao nhiêu, giết bấy nhiêu!"

Một vòng giết chóc mới lại bắt đầu.

Tộc Trăng Bạc dường như đã đặt cược vào tương lai của chủng tộc, liên tiếp giết đến.

Nhưng trước mặt Thiên Xu, cuộc xung phong của chúng giống như sự vùng vẫy vô ích, liên tục có bóng người rơi xuống đường hầm không gian, bị dòng chảy ngược của không gian cuốn đi.

Đối mặt với Thiên Xu có thực lực khủng bố, các thành viên đoàn trưởng lão đến càng lúc càng đông.

Tộc Trăng Bạc chiếm giữ thế giới lĩnh vực tầng thứ hai của Hắc Vực, nền tảng tích lũy qua nhiều thế hệ vô cùng thâm hậu, chiến binh của chúng dường như vô tận.

Dần dần, thuật sĩ rối, thuật sĩ ngự thú… ngày càng có nhiều chiến binh tộc Trăng Bạc xuất hiện từ cuối đường hầm.

Mặc dù biết Thiên Xu gần như không thể địch nổi nhưng chúng vẫn lựa chọn liều chết đột phá vòng vây.

Đặt cược vào tương lai của chủng tộc, tuyệt đối không thể lùi bước.

Khi tộc trưởng tộc Trăng Bạc toàn thân bao phủ trong ánh sáng màu bạc xuất hiện, Thiên Xu cuối cùng cũng cảm thấy áp lực nhưng cũng không nhịn được cười ha ha.

Hắn nắm chặt hai tay đột nhiên dùng sức, lập tức sợi xích quấn quanh cổ tay rơi ra.

Lần này hắn lựa chọn không còn kìm nén sức mạnh đang sôi sục trong cơ thể nữa.

Đôi mắt dần chuyển sang màu xanh lục, hơi thở dần trở nên gấp gáp, cơ thể còn mọc ra những chiếc gai xương màu đen, trở nên vô cùng dữ tợn và khủng bố.

Những phù văn méo mó cũng phủ đầy toàn thân vào lúc này.

Vô số kiến thức thần thánh khó hiểu tràn ngập trong đầu, ý thức dưới sự xâm thực của sức mạnh này dần trở nên mơ hồ.

"Đến đây!"

Ý thức cuối cùng còn sót lại của Thiên Xu nhìn về phía những bóng người dày đặc phía trước và hét lớn.

Đối mặt với sự khiêu khích, tộc trưởng tộc Trăng Bạc cùng hàng trăm thành viên đoàn trưởng lão nhanh chóng tiến đến.

Bóng người màu xanh lướt qua, lập tức có một trưởng lão bị Thiên Xu bóp nát đầu, gai xương màu xanh thậm chí còn đâm vào cơ thể trưởng lão này, hút hết máu trong người hắn.

Hắn thậm chí còn không kịp phát ra tiếng kêu thảm thiết thì đã bị Thiên Xu cướp đi mạng sống.

Nhưng cái chết của trưởng lão này không ảnh hưởng đến cuộc chiến tiếp tục, vô số chiến binh tộc Trăng Bạc theo tộc trưởng ném dây thừng màu bạc về phía Thiên Xu.

Vô số sợi năng lượng màu bạc quấn quanh cơ thể Thiên Xu, sức mạnh từ bốn phương tám hướng bùng nổ, cố gắng hợp lực xé xác hắn.

Nhưng thể xác cường tráng của Thiên Xu đã chống đỡ được áp lực.

Trong lúc giãy giụa, năng lượng màu xanh truyền dọc theo sợi năng lượng màu bạc trắng, lập tức lại có một lượng lớn chiến binh tộc Trăng Bạc nổ tung cơ thể, rơi xuống từ trên không.

Thiên Xu trong trạng thái điên cuồng đã thoát khỏi phạm vi của con người.

Giống như một con Sinh Vật Trận Địa mất kiểm soát hơn.

Liên tục có sinh mạng của chiến binh tộc Trăng Bạc tàn lụi trong tay hắn.

Ba ngày ba đêm giết chóc, Thiên Xu như một con thú không biết mệt mỏi, điên cuồng nuốt chửng mạng sống của chiến binh tộc Trăng Bạc.

Nhưng dần dần, hắn tỉnh lại khỏi trạng thái điên cuồng.

Đối mặt với những người tộc Trăng Bạc vẫn không giết hết ở phía trước, Thiên Xu không lùi bước, vẫn tiếp tục chiến đấu.

Cơ thể trong cuộc chiến cường độ cao bị vỡ vụn nhưng rất nhanh sẽ được thần văn phục hồi, cứ như vậy liên tục bị phá hủy và phục hồi.

Nhưng sắc mặt hắn vẫn như thường, không hề lộ ra vẻ đau đớn.

Đối thủ lần này rất mạnh nhưng hắn đã quen với những cuộc chiến cường độ cao như vậy, càng quen với sự cô đơn khi chiến đấu một mình.

Để đối phó với Thiên Xu, tộc Trăng Bạc liên tục tung ra những đòn sát thủ.

Những loại vũ khí giết người ban đầu định dùng cho kế hoạch tương lai lần lượt xuất hiện nhưng Thiên Xu đều chống đỡ được.

Chỉ là những vũ khí giết người này cũng gây ra những vết thương không thể lành trên cơ thể Thiên Xu.

Kéo lê thân thể tàn tạ, Thiên Xu đứng ở cuối đường hầm, khinh thường nhìn những chiến binh tộc Trăng Bạc hùng hậu phía trước.

"Sợ rồi sao?"

Giọng nói vừa dứt, trên ngực hắn đột nhiên xuất hiện một vết nứt, những giọt máu nhỏ li ti chảy dọc theo vết nứt.

Nhìn Thiên Xu dù bị thương nặng vẫn kiêu ngạo, tộc trưởng tộc Trăng Bạc toàn thân đầy thương tích nhưng trong mắt không có sự khinh thường, chỉ có sự nghiêm trọng.

Những ngày chiến đấu này, hắn đã tận mắt chứng kiến sự khủng khiếp của Thiên Xu.

Nhưng trận chiến này hắn phải tiếp tục, đã trả giá quá lớn, nếu không thể vượt qua thì chẳng khác nào công cốc.

Lúc này, tộc trưởng tộc Trăng Bạc phát ra một tiếng gầm, dẫn đầu tộc nhân một lần nữa giết về phía Thiên Xu.

Bóng người đan xen, lại có vô số bóng người ngã xuống.

Sức mạnh của tộc Trăng Bạc vượt ngoài dự đoán của Thiên Xu, bây giờ hắn dù không ở thời kỳ đỉnh cao nhưng cũng không phải thế lực lĩnh vực bình thường có thể khiêu chiến.

Hết chương 988.

Chương 989. Đội Quân Bóng Tối

Nhưng tộc Trăng Bạc đã mang đến cho hắn áp lực đã lâu không có.

Cảm giác lớn vởn giữa sự sống và cái chết khiến hắn nhớ đến những ngày trấn thủ Thông Thiên Lộ.

Trong tiếng gầm thét, hắn kéo lê thân thể mệt mỏi, chủ động lao về phía tộc trưởng tộc Trăng Bạc đang tiến đến.

Tải trọng của cơ thể ngày càng nghiêm trọng, trong lúc chiến đấu có mấy sợi xương thịt không chịu nổi sức nặng mà gãy.

Cảm nhận được sự sống trong cơ thể đang trôi đi, Thiên Xu không nhịn được cười ha ha.

Hắn nhìn thấy sự sợ hãi trong mắt tộc trưởng tộc Trăng Bạc, càng nhìn thấy sự sợ hãi trong mắt các chiến binh tộc Trăng Bạc.

Sau khi một lần nữa đánh lui cuộc tấn công điên cuồng của tộc Trăng Bạc, Thiên Xu nhìn tộc trưởng tộc Trăng Bạc rồi thản nhiên nói:

“Cho ngươi một lựa chọn, hoặc là quay về, hoặc là chết!”

Nhìn Thiên Xu đã mất cả hai cánh tay, toàn thân đầy vết nứt, giống như một con búp bê sứ có thể vỡ tan bất cứ lúc nào, tộc trưởng tộc Trăng Bạc vẫn cố nén nỗi sợ hãi và một lần nữa gầm lên ra lệnh tấn công.

Lần xung phong này kéo dài nửa ngày.

Khi bóng người cuối cùng ngã xuống trước mặt Thiên Xu, hắn không ngoảnh đầu lại mà bước ra khỏi đường hầm không gian.

Thân hình hắn rơi thẳng từ trên không xuống, đập mạnh xuống sườn đồi phía tây Tinh Thành.

Cảm nhận sự sống trong cơ thể đang trôi đi, Thiên Xu cố gắng ngồi dậy, nhìn về phía bầu trời nơi trận pháp lớn đang dần tan biến.

"Rắc!"

Lúc này, một tiếng vỡ giòn vang lên, trên mặt hắn lại xuất hiện thêm một vết nứt, những giọt máu nhỏ li ti trào ra từ đó.

"Bà già chết tiệt… Ta sắp chết rồi… Còn chưa xuất hiện."

Khi đèn cạn dầu, hắn nghĩ đến năm xưa bà già dùng cả đời không ăn hết kẹo que làm điều kiện, dụ dỗ hắn đi.

Sau đó hắn luôn chiến đấu vì tương lai của loài người…

"Phi vụ này lỗ quá nhưng… Hình như ta không hối hận."

Những vết nứt trên cơ thể ngày càng nhiều, hắn hít thở không khí trong lành một cách tham lam nhưng trong mắt không hề có chút sợ hãi nào khi đối mặt với cái chết.

Gió nhẹ thổi trên khuôn mặt, cỏ cây xung quanh theo gió đung đưa, cảm nhận được sức sống mãnh liệt xung quanh, hắn quay đầu nhìn về phía bình minh đang ló dạng ở phương đông, trong mắt tràn đầy sự mong đợi.

Ý thức dần mơ hồ, trước mắt hắn hiện lên vô số hình ảnh.

Hắn nhìn thấy mình đang ngồi trên ghế dài trong công viên, đó là lần đầu tiên hắn gặp bà già.

Sau đó hắn nhìn thấy những ngày tháng theo bà già, vì không chịu khó luyện tập mà bị bà già mắng nhưng lại tỏ ra vẻ

ấm ức.

Còn có cả sự căng thẳng và trách nhiệm khi lần đầu tiên bước lên Thông Thiên Lộ, lúc này hắn cảm thấy đồng cảm…

Hắn còn nhìn thấy những người đồng đội cùng trấn thủ tuyến đường chính số 32 lần lượt ra đi, hình ảnh hắn khóc lóc thảm thiết…

Sự cô đơn khi một mình trấn thủ tuyến đường chính số 32…

Giống như đang xem lại một bộ phim dài của riêng mình.

Ở cảnh cuối, Thiên Xu mở mắt.

Gió nhẹ thổi bay mái tóc bạc đã mất đi vẻ bóng mượt của hắn, hắn dùng hết sức lực cuối cùng để thúc đẩy thần văn sau lưng, lấy ra một cây kẹo que nhiều màu từ đường hầm không gian hiện ra trước mặt, nắm chặt trong tay.

“Bà già… Ta không phụ lời hứa với ngươi… Ta… đã cố gắng hết sức.”

Ánh sáng cuối cùng trong mắt hắn cũng tắt lịm vào lúc này.

Cơ thể nghiêng ngả, hắn ngã xuống trên mảnh đất mà hắn đã cống hiến cả cuộc đời.

Cây kẹo que nhiều màu trong tay hắn cũng vỡ tan theo sự tàn lụi của sự sống.

Mọi thứ bắt đầu từ cây kẹo que, cũng kết thúc bằng cây kẹo que này.

Cuộc đời huyền thoại của Thiên Xu đã khép lại.

Nhưng một mình trấn thủ tuyến đường chính số 32 của Thông Thiên trong ba mươi năm mà không có đối thủ, dùng vô số máu thịt của Sinh Vật Trận Địa để tạo nên con đường

Bạch Cốt Hoàng Tuyền, câu chuyện huyền thoại này vẫn được lưu truyền trên Thông Thiên Lộ cho đến tận ngày nay.

Hắn từng đánh bại vô số Sinh Vật Trận Địa và cường giả, trong ánh sáng của bình minh, hắn đã đi đến hồi kết của cuộc đời.

…

Đợi đến khi Phong Kỳ dẫn theo lực lượng chiến đấu chủ lực như Mộc Tinh vội vã quay về Tinh Thành, đại chiến giữa Thiên Xu và tộc Trăng Bạc đã hạ màn.

Cuối cùng, bọn họ tìm thấy Thiên Xu đã mất đi sinh cơ trên sườn đồi phía Tây Tinh Thành.

Chỉ thấy Thiên Xu toàn thân nứt nẻ nằm yên tĩnh giữa những bông hoa và đám cỏ xanh, thân thể tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt dưới ánh nắng.

Dù không tận mắt chứng kiến cuộc đại chiến của hắn với tộc Trăng Bạc nhưng Phong Kỳ và những người có mặt ở đây vẫn có thể tưởng tượng ra mức độ thảm khốc của trận chiến này.

Xét về mặt lịch sử, thực lực của tộc Trăng Bạc tuyệt đối không yếu.

Thậm chí khi mới xuất hiện, còn mạnh hơn cả Mê Vụ Chi Chủ đang nắm giữ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Nhiều thông tin tình báo từ nhiều dòng thời gian đều có thể chứng minh điều này.

Hết chương 989.

Chương 990. Phát Hiện Bất Ngờ

Lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang trong giai đoạn khởi đầu, lực lượng chiến đấu có thể điều động chỉ có vài đội chiến đấu trực thuộc Viện Nghiên Cứu Hổ Phách nhưng tộc Trăng Bạc lại là một tộc quần hùng mạnh vô cùng.

Từ chính sách quy hoạch tương lai của tộc quần cũng có thể thấy được sự mạnh mẽ của tộc Trăng Bạc.

Cho dù là thế lực Bóng Đen, tộc Linh Năng, Mê Vụ Chi Chủ … giai đoạn khởi đầu đều lựa chọn hình thức thâm nhập để nắm giữ các cơ quan quyền lực của loài người, sau đó từ từ phát triển.

Nhưng tộc Trăng Bạc ngay từ đầu đã chọn cách khiêu chiến một thành phố, căn bản không có ý định đi theo con đường an toàn.

Chúng muốn chiếm giữ hoàn toàn Tinh Thành một cách quyết liệt, sau đó trực tiếp lấy Tinh Thành làm căn cứ địa để bành trướng, phát triển.

Đây không phải là sự tự tin mù quáng.

Lịch sử có thể chứng minh, nếu lúc đó không có Giác Hút ra tay thì kết cục cuối cùng của Tinh Thành có thể tưởng tượng được.

Dù Giác Hút đã kế thừa một phần sức mạnh đỉnh cao của Mộc Tinh nhưng trong trận chiến này, hắn cũng bị thương nặng, viên tinh thạch Tinh Hồng gắn trên người vỡ tan tành.

Suýt nữa thì mất mạng.

Tộc Trăng Bạc tồn tại trong lịch sử không nhiều nhưng không thể phủ nhận sự hùng mạnh của tộc quần này.

Nhìn thấy thân thể tàn phá đầy vết nứt của Thiên Xu, Phong Kỳ không khỏi nắm chặt tay.

Chiến tuyến này, hắn vốn tưởng rằng mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát của mình, thông tin tình báo thu thập được từ nhiều dòng thời gian có thể giúp hắn đẩy mạnh chiến tuyến này thành công.

Nhưng không ngờ vẫn xảy ra tình huống đột xuất ngoài dự kiến.

Nếu không có Thiên Xu ra tay thì mọi nỗ lực trước đó trên chiến tuyến này đều sẽ trở thành công cốc.

Trong lòng đau buồn, hắn chậm rãi bước đến trước thi thể của Thiên Xu, ngồi xuống ôm hắn dậy.

Hắn không hiểu nhiều về Thiên Xu.

Chỉ biết rằng Thiên Xu từng là truyền kỳ trên Thông Thiên Lộ.

Hắn một mình trấn thủ con đường Thông Thiên chủ lộ số 32, câu chuyện truyền kỳ về việc hắn uy hiếp các thế lực trong lĩnh vực trong suốt ba mươi năm vẫn được truyền tụng sau hàng trăm năm.

Điểm này cũng được chứng thực qua lời kể của Lữ Việt.

Nhưng đối với cư dân trong thế giới loài người, chiến binh thầm lặng cống hiến này lại là một người xa lạ.

Hắn không được ghi chép trong sử sách, càng không có ai biết đến sự hy sinh của hắn.

Không giống như những anh linh được ca ngợi trong nghĩa trang anh hùng, Thiên Xu không có ngày tưởng niệm của riêng hắn, càng không có hoa tươi và rượu ngon vây quanh, chỉ có sự trấn thủ và giết chóc cô độc.

Một cây kẹo que nhiều màu như một món hàng trao đổi, hắn đã không chút do dự gánh vác tương lai của loài người, trở thành người trấn thủ thầm lặng.

Thầm lặng mà vĩ đại, đó chính là những chiến binh Thông Thiên như Thiên Xu.

Còn nhớ lần đầu gặp mặt, hắn đã hỏi Thiên Xu trước ngục tối rằng có từng nghĩ đến chuyện từ bỏ không.

Hắn nhớ rõ Thiên Xu đã cười và trả lời:

"Tất nhiên là từng nghĩ nhưng chỉ nghĩ thôi, bởi vì con đường chủ lộ số 32 mà ta trấn thủ phía sau… là nhà!"

Chữ "Nhà." tưởng chừng đơn giản nhưng trong lòng mỗi chiến binh Thông Thiên đều nặng tựa núi.

Đó là một quê hương mà họ khao khát được trở về nhưng cả đời này có lẽ không bao giờ có thể trở về được nữa.

Ngay cả khi Thiên Xu cuối cùng đã vô tình trở về nhưng để không liên lụy đến những người vô tội, hắn đã tự tay tạo ra một nhà tù tự phong ấn, tự giam mình dưới lòng đất tối tăm.

Sự cô độc đã xuyên suốt cuộc đời của Thiên Xu.

Nhưng hắn không phụ lòng ủy thác của Mộ Trảo, dùng cả tính mạng chiến đấu đến khi đèn cạn dầu hết, một lần nữa bảo vệ quê hương phía sau.

Vươn tay vuốt ve đôi mắt của Thiên Xu, nhắm lại đôi mắt đã hóa thành màu trắng xám của hắn, Phong Kỳ đi thẳng xuống chân núi.

Mộc Tinh và những người khác ở phía sau thấy vậy, lập tức đi theo.

Cuối cùng, Phong Kỳ đến nghĩa trang anh hùng, hắn quyết định chôn cất Thiên Xu ở đây.

Nhìn về phía xa xa, đài tưởng niệm anh hùng có hình dáng giống như một thanh bảo kiếm cắm xuống đất, chỉ có phần chuôi kiếm lộ ra bên ngoài.

Hắn lại nhớ đến câu nói mà lão Vương từng nói với hắn khi hắn hỏi tại sao đài tưởng niệm anh hùng lại có hình dáng như chuôi kiếm.

"Tinh Thành dưới chân chúng ta chính là vỏ kiếm, mà vỏ kiếm là nơi trở về dịu dàng nhất của bảo kiếm!"

Hôm nay, lại có một thanh bảo kiếm trở về nhà.

Kể từ đó, lưỡi kiếm anh hùng của hắn đã trở về vỏ kiếm.

Khi Thiên Xu được hỏa táng, hộp đựng tro cốt được đặt vào ngôi mộ mới, Phong Kỳ và những người đồng hành đã dâng hoa.

Khi quay người, ánh mắt của Phong Kỳ trở nên lạnh lùng.

Bây giờ đã xác định được thế lực ẩn núp trong lĩnh vực đang nắm giữ Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên chính là tộc Trăng Bạc.

Tiếp theo, đã đến lúc đòi nợ.

Đi ra khỏi nghĩa trang anh hùng, bên ngoài hỗn loạn một mảnh.

Hết chương 990.

Chương 991. Sức Mạnh Vô Địch

Trên đường phố, nhiều phương tiện đỗ ngang dọc.

Tất cả các con đường của Tinh Thành đều được lắp đặt chức năng sạc không dây, tất cả các phương tiện bay và các phương tiện khác đều dựa vào sạc không dây để cung cấp năng lượng.

Nguồn năng lượng ở phía Tây Tinh Thành bị cắt đứt, trong thời gian ngắn đã khiến hệ thống giao thông của Tinh Thành bị tê liệt.

Hiện tại nguồn cung cấp năng lượng vẫn chưa được khôi phục, giao thông cũng không thể khôi phục.

Đây cũng là lý do tại sao một số Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở phía Tây Tinh Thành lại nằm dưới sự quản lý của hội nghị cao nhất của Tinh Thành.

Năng lượng là mạch sống của một thành phố.

Ngoài những cơ quan đặc biệt như Hổ Phách, Tinh Hồng có hệ thống cung cấp năng lượng dự trữ độc lập bên trong, các cơ sở trong thành phố đều cần dựa vào các cơ quan như Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên để cung cấp điện năng và các nguồn năng lượng khác.

Lúc này có thể thấy những cư dân trên đường đều mang vẻ mặt hoang mang, rõ ràng không biết chuyện gì đã xảy ra.

Thậm chí không biết một thảm họa khủng khiếp đã xảy ra ngay bên cạnh họ.

Đằng sau tất cả những điều này là có người đã chọn gánh vác trọng trách, đổi lấy sự bình yên thêm một lần nữa cho họ.

Đi qua con đường đông đúc, Phong Kỳ dẫn theo Mộc Tinh và những người khác đi thẳng về phía Tây Tinh Thành.

Thiên Xu đã ngăn chặn được cuộc xâm lược của tộc Trăng Bạc nhưng hiện tại Tây Tinh Thành rõ ràng vẫn nằm trong sự kiểm soát của lực lượng tiên phong tộc Trăng Bạc, hắn phải nhanh chóng xử lý, như vậy Tinh Thành mới có thể hoạt động bình thường trở lại.

Đảm bảo nguồn cung cấp tiếp theo cho các chiến binh xuất chinh.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ tăng tốc chạy.

Mộc Tinh và những người khác lập tức đuổi theo.

Vài giờ sau, Phong Kỳ đến Tây Tinh Thành.

Nhìn về phía bầu trời xa xa, vô số ngôi sao năng lượng rơi xuống như mưa cùng với sự giải thể của trận pháp dịch chuyển không gian.

Đến trước Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, Phong Kỳ dẫn mọi người đi thẳng vào.

Lúc này, căn cứ của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên hỗn loạn một mảnh, những nhà nghiên cứu bị lợi dụng ngơ ngác nhìn trận pháp dịch chuyển không gian trên bầu trời dần dần mờ đi, rõ ràng cũng không hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Khi Phong Kỳ đến phòng điều khiển chính của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Hắn nhìn thấy một trận pháp đang dần mờ đi, rất nhiều đường dây năng lượng được nối với trận pháp này.

Rõ ràng trận pháp dịch chuyển không gian khổng lồ trên bầu trời chính là hấp thụ năng lượng từ đường dây cung cấp năng lượng mới có thể duy trì hoạt động.

Lúc này, trong phòng điều khiển chính đã không còn bóng dáng của người tộc Trăng Bạc.

Sau một hồi bận rộn, Phong Kỳ và những người khác đã nối lại đường dây năng lượng vào vị trí cố định.

Nhưng họ nhanh chóng gặp phải một vấn đề mới.

Đường dây năng lượng đã được kết nối xong nhưng vẫn cần một lệnh cấp quyền của đài điều khiển chính mới có thể giải phóng năng lượng.

Bây giờ mất dấu tích của Ngân Linh, hắn căn bản không có mật khẩu cấp quyền tương ứng.

Nghĩ đến đây, hắn gọi điện cho viện trưởng Hổ Phách.

Sau một hồi trao đổi, Phong Kỳ đã tìm ra cách giải quyết vấn đề.

Hắn điều khiển màn hình đài điều khiển chính, thoát khỏi giao diện nhập lệnh cấp quyền, sau đó mở thư viện dữ liệu Tinh Thành trên màn hình, nhập mật khẩu cấp quyền của mình.

Ngay lập tức, giao diện màn hình hiện ra thông báo đã đạt được cấp quyền cao nhất của đài điều khiển này.

Theo như viện trưởng Hổ Phách nói, hắn có cấp quyền cao nhất của Hổ Phách, cấp quyền cao hơn nhiều so với cấp quyền của Ngân Linh.

Một khi đài điều khiển chính đăng nhập mật khẩu cấp quyền của hắn, hắn có thể tiếp quản cấp quyền cao nhất.

Hội đồng tối cao Tinh Thành quy định như vậy, chính là để ứng phó với những tình huống đột phát xảy ra.

Là người sở hữu cấp quyền cao nhất của Tinh Thành, hắn có quyền tiếp quản cấp quyền của các bộ phận khác.

Đăng nhập lại vào giao diện cung cấp năng lượng, bản đồ Tinh Thành hiện ra trên màn hình.

Trên đó một màu đỏ, toàn bộ nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành đã bị tê liệt.

Không do dự, hắn lập tức nhấn công tắc truyền tải năng lượng.

Ngay lập tức, bản đồ Tinh Thành trên màn hình dần dần hiện ra những điểm sáng màu xanh lá cây, cuối cùng toàn bộ khu vực do Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên quản lý đều chuyển sang màu xanh lá cây.

Nhưng trên bản đồ Tinh Thành vẫn còn một vùng lớn màu đỏ.

Những khu vực này đều là khu vực tê liệt chưa được khôi phục nguồn cung cấp năng lượng.

Trước khi truy tìm tộc Trăng Bạc, rõ ràng việc khôi phục nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành quan trọng hơn.

Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên quản lý nguồn cung cấp năng lượng của khu vực Tây Bắc Tinh Thành, các khu vực quản lý khác nằm trong tay một số cơ quan năng lượng khác như Viện Nghiên Cứu Tinh Năng, Viện nghiên cứu ngọn lửa.

Rõ ràng những cơ quan nghiên cứu năng lượng này cũng đều bị tộc Trăng Bạc kiểm soát.

Hết chương 991.

Chương 992. Kế Hoạch Chi Tiết

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo Mộc Tinh và những người khác lập tức lên đường đến các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên khác gần đó.

Bận rộn cả buổi sáng, hệ thống cung cấp năng lượng của Tinh Thành đã được sửa chữa hoàn toàn.

Màu đỏ trên bản đồ Tinh Thành biến mất, toàn bộ chuyển sang màu xanh lá cây, thành phố đã hoạt động trở lại hoàn toàn.

Nhưng sau khi liên tiếp tìm kiếm tất cả các Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên ở Tây Tinh Thành, Phong Kỳ đều không tìm thấy Ngân Linh và những thành viên khác của lực lượng tiên phong tộc Trăng Bạc.

Phong Kỳ đã dự đoán được việc chúng trốn thoát.

Dù sao thì tộc Trăng Bạc đã bị đánh lui, thậm chí là diệt vong, những thành viên lực lượng tiên phong tộc Trăng Bạc đến trước này đã không còn hy vọng tiếp tục ở lại Tinh Thành.

Chúng ẩn núp trong xã hội loài người là nhờ có tộc Trăng Bạc chống lưng.

Chỉ dựa vào năng lực của chính chúng, rõ ràng không thể có được sức mạnh để kiểm soát hoàn toàn Tinh Thành.

Lúc này, ngoài việc trốn khỏi Tinh Thành, chúng không còn lựa chọn nào khác.

Phong Kỳ có thể đoán được tương lai của chúng.

Không còn sự chống lưng của tộc Trăng Bạc, những chiến binh tiên phong trốn thoát này giống như chó nhà có tang, chỉ có thể lựa chọn lang thang khắp nơi.

Rất có thể chúng sẽ dừng chân ở các thành phố khác, trở thành một thành viên của liên minh các bộ tộc yếu trong thành phố đó.

Tất nhiên, cũng có thể giống như Lão Mê, lựa chọn tự mình trưởng thành, phấn đấu, cuối cùng trở thành bá chủ một phương.

Nhưng khả năng này rất nhỏ.

Có rất nhiều bộ tộc yếu kém nhưng giống như Lão Mê, sau khi mất đi tộc nhân, bắt đầu từ con số không và trở thành bá chủ một phương trong tương lai thì rất ít.

Ít nhất là trong Trận địa sinh vật mà hắn từng thấy, chỉ có Lão Mê làm được.

Kết cục cuối cùng của các bộ tộc yếu kém rất có thể là bị nhấn chìm trong bánh xe lịch sử lăn bánh, trở thành một nắm đất vàng không đáng kể trong lịch sử.

…

Sau nhiều ngày tìm kiếm, Phong Kỳ từ bỏ việc tiếp tục tìm kiếm chiến binh tộc Trăng Bạc trong Tinh Thành.

Bây giờ phần lớn lực lượng chiến đấu trong Tinh Thành đã được phái đi.

Số lượng người duy trì an ninh còn lại có hạn, căn bản không thể triển khai hành động truy bắt trên toàn thành phố.

Quan trọng hơn là lần này tộc Trăng Bạc đã hoàn toàn mất đi cơ hội lật ngược tình thế.

Giống như những gì đã từng xảy ra trong lịch sử, chúng đã bị đánh bại hoàn toàn.

Những người tộc Trăng Bạc còn lại cũng đã bị bại lộ, đặc biệt là Ngân Linh, không thể quay lại Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên nữa.

Ngay cả khi chúng vẫn ẩn náu trong Tinh Thành, chúng cũng không còn ảnh hưởng gì đến bố trí tuyến chiến đấu của hắn.

Còn cách xử lý Ngân Linh như thế nào, hắn trên dòng thời gian chính sẽ quyết định, không cần hắn phải lo lắng.

Còn một điểm rất quan trọng là.

Bây giờ liên minh các bộ tộc yếu trong Tinh Thành vẫn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Điểm này, ngay từ đầu khi ra lệnh ám sát, Ngân Linh rõ ràng cũng đã đoán được.

Có thể âm thầm bố trí một thế cờ gần như chắc chắn giết chết Tinh Thành, chứng tỏ Ngân Linh không những không ngu ngốc mà còn có thể nói là rất thông minh.

Nàng không ngờ tới sự tồn tại của Giác Hút và Thiên Xu.

Nếu không, tộc Trăng Bạc chắc chắn có thể chiếm được Tinh Thành, giành được lợi thế lớn ngay từ đầu.

Lúc này, hắn cảm thấy Ngân Linh đã rời khỏi Tinh Thành.

Ngay cả khi muốn trở thành thành viên của liên minh các bộ tộc yếu, nàng cũng sẽ chọn các thành phố khác, tiếp tục ở lại Tinh Thành chỉ có rủi ro mà không có cơ hội.

Sau khi phân tích cẩn thận tình hình Tinh Thành hiện tại, Phong Kỳ cùng một số nhân viên cấp cao của Tinh Thành còn ở lại đã triệu tập cuộc họp cao nhất của Tinh Thành.

Chủ đề của cuộc họp ngoài việc thảo luận về tình hình đột xuất lần này, các nội dung khác đều liên quan đến cuộc xuất chinh lần này.

Bao gồm hậu cần, cung cấp năng lượng, v.v.

Để đảm bảo Tinh Thành không còn xảy ra tình huống bất ngờ nào nữa, trong cuộc họp, Phong Kỳ đề xuất các bộ phận đều cử ba nhân viên quản lý đến Tây Tinh Thành tiếp quản các cơ quan năng lượng ở đó và giám sát lẫn nhau.

Cuộc họp này kéo dài ba giờ.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ đã nhờ Viện trưởng Hổ Phách điều đến một máy bay vận tải.

Tình huống đột xuất xảy ra ở Tinh Thành lần này khiến cuộc hành quân vốn bình thường phải dừng lại, những chiến binh xuất chinh đều dừng lại ở khu rừng rậm cách Tinh Thành 230 km về phía đông bắc.

Bây giờ vấn đề của Tinh Thành đã được giải quyết, tuyến chiến đấu chính nên tiếp tục tiến lên.

Sau khi rời khỏi phòng họp, Phong Kỳ dẫn theo Mộc Tinh và những người khác trở về Viện nghiên cứu Hổ phách.

Mục tiêu tiếp theo không thay đổi, chỉ thẳng đến thành phố Tương Lai.

Lúc này, Viện trưởng Hổ Phách đã chuẩn bị sẵn máy bay vận tải.

Sau khi chào tạm biệt Viện trưởng Hổ Phách, Phong Kỳ dẫn theo Mộc Tinh và những người khác đi về phía khu vực bay trong căn cứ Hổ Phách.

Hết chương 992.

Chương 993. Đối Đầu Trực Diện

Trước khi chuẩn bị rời đi, hắn lấy ra máy liên lạc, nhập một dãy mã.

Sau một hồi chờ đợi, điện thoại đã thông, giọng nói quen thuộc vang lên:

"Sao vậy?"

"Cổ thúc, bây giờ các ngươi ở đâu?" Hắn lập tức hỏi.

"Ngay tại Tinh Thành, chúng ta luôn đi theo ngươi."

Đầu dây bên kia chính là đội trưởng đội thu hồi não, Cổ Khắc.

"Bây giờ đến Viện nghiên cứu Hổ Phách, chúng ta cùng đi máy bay vận tải về."

"Không cần, chúng ta có phương tiện đi lại, ngươi cứ làm việc bình thường, không cần quan tâm đến chúng ta."

Sau một hồi trao đổi, trước sự từ chối của Cổ Khắc, Phong Kỳ đành tiếc nuối cúp điện thoại.

Nghĩ kỹ lại, hắn cảm thấy Cổ Khắc và những thành viên khác của đội thu hồi não thực sự vất vả, mỗi dòng thời gian đều phải thông qua thiết bị định vị để theo hắn chạy khắp nơi, chỉ chờ đến lúc hắn chết, mang não của hắn đi.

Nhưng tình hình của tuyến chiến đấu này khá đặc biệt.

Trên chiến trường nguy hiểm rình rập, thiết bị định vị chỉ có thể định vị được khu vực đại khái, nếu hắn tử trận, muốn

tìm chính xác đầu của hắn trong biển máu không phải chuyện dễ dàng.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ nhìn sang Mộc Tinh bên cạnh.

Nếu có tình huống đột xuất, có vẻ như chỉ có Mộc Tinh mới có khả năng đưa đầu hắn về Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Dường như phát hiện ra ánh mắt của hắn, lúc này Mộc Tinh quay đầu nhìn hắn, trong mắt hiện lên chút nghi ngờ.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy nếu bàn bạc chuyện này với Mộc Tinh, Mộc Tinh chưa chắc đã chấp nhận.

Qua nhật ký của Mộc Tinh, hắn biết rõ địa vị của mình trong lòng nàng.

Không phải người thân nhưng hơn cả người thân.

Để nàng ôm đầu hắn vượt núi băng rừng, đó tuyệt đối là một sự giày vò tinh thần.

Suy nghĩ đắn đo, hắn nhìn Mộc Tinh, dùng giọng thương lượng mở lời:

"Sư tỷ, ta có một thỉnh cầu!"

Thấy vẻ do dự trên mặt Phong Kỳ, Mộc Tinh theo bản năng cảnh giác lắc đầu, rồi lại do dự gật đầu:

"Được!"

…

Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Khu vực trung tâm, hội trường.

Trong sự chờ đợi của các thành viên cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, Bóng Đen lặng lẽ đến.

Ánh mắt lướt qua mọi người có mặt, Bóng Đen lúc này trầm giọng nói:

“Bây giờ cơ bản có thể khẳng định, các thế lực của Tinh Thành tập hợp lại rõ ràng là hướng đến thành phố Tương Lai của chúng ta, đối với trận chiến này các ngươi có quan điểm và đề xuất gì?”

Đối mặt với câu hỏi, mọi người đều chọn im lặng, không ai lên tiếng phát biểu.

Bây giờ căn bản không thu thập được tình báo bên phía Tinh Thành, đối với tuyên chiến đột ngột của Tinh Thành, bọn họ cũng cảm thấy khó hiểu.

Không hợp lý, càng không hợp lẽ thường.

Đối mặt với tình huống đột phát, bây giờ tình hình của thành phố Tương Lai rất không ổn.

Ngay lúc này, một người đàn ông mặc đồng phục của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật đột nhiên đứng dậy, trầm giọng đề nghị:

“Chủ nhân, nếu đã xác định Tinh Thành muốn phát động chiến tranh với chúng ta thì không cần phải lo lắng nữa, nhân lúc Tinh Thành tập hợp lực lượng chưa đến, tôi đề nghị sử dụng vũ khí hạt nhân!”

Nghe được lời này, mọi người có mặt đều xôn xao.

Từ vũ khí hạt nhân, những người có mặt đương nhiên không xa lạ gì, cũng hiểu rõ sức sát thương của vũ khí hạt nhân.

Nhưng sau thảm họa, loại vũ khí bị cấm này ít được nhắc đến.

Nguyên nhân liên quan đến quy tắc thế giới sau thảm họa.

Con người từng muốn dùng vũ khí hạt nhân tấn công những khu vực bị trường vực bao phủ nhưng thực tế chứng

minh loại vũ khí này gần như không có sức sát thương đối với trường vực.

Nhiều quy tắc trong trường vực hoàn toàn là hai khái niệm với thế giới mà bọn họ đang sống.

Nguyên lý nổ của vũ khí hạt nhân là lợi dụng phản ứng phân hạch hoặc phản ứng nhiệt hạch của hạt nhân nguyên tử tự duy trì để giải phóng năng lượng khổng lồ trong nháy mắt.

Nhưng trong rất nhiều trường vực, căn bản không thể thực hiện được sự phân hạch hoặc nhiệt hạch tương ứng với quy tắc.

Điều này dẫn đến việc vũ khí giết người hàng loạt trong tay con người trở thành sắt vụn vô dụng.

Cũng chính vì nhiều nguyên nhân hạn chế về quy tắc, con người bắt đầu nghi ngờ liệu sự phát triển khoa học kỹ thuật có thể mang lại cho họ sức mạnh chống lại sự mở rộng của trường vực hay không.

Lúc này, học thuyết tu luyện bắt đầu dần dần trỗi dậy, bước lên vũ đài lịch sử.

Sự thật chứng minh rằng học thuyết tu luyện sau thảm họa thích ứng với nhu cầu thời đại hơn nhiều so với sự phát triển khoa học kỹ thuật, thời đại mới do đó đã chào đón một cuộc cải cách toàn diện, học thuyết tu luyện trở thành hệ thống phát triển ứng dụng chính thống nhất.

Còn về vũ khí hạt nhân và các loại vũ khí khoa học kỹ thuật đặc biệt khác.

Do không còn đất dụng võ, con người bắt đầu tiến hành tiêu hủy trên diện rộng.

Làm như vậy hoàn toàn là vì mục đích an toàn.

Một loại vũ khí có sức sát thương cực lớn, không thể gây hại cho trường vực nhưng lại có thể gây ra mối đe dọa lớn đối với con người của chính mình.

Hết chương 993.

Chương 994. Sự Thật Rùng Rợn

Việc lựa chọn tiếp tục giữ lại vũ khí hạt nhân giống như tự chôn cho mình một quả bom hẹn giờ.

Khi mối nguy tiềm ẩn bùng nổ, rất có thể sẽ gây ra đòn đánh nghiêm trọng cho chính mình.

Ví dụ như sinh vật siêu thoát lĩnh vực tình cờ có được quyền sử dụng vũ khí hạt nhân thì các thành phố lớn sẽ trở thành mục tiêu bị tấn công hạt nhân.

Loại vũ khí chỉ có thể gây hại cho chính mình nhưng không thể gây hại cho kẻ thù này giữ lại thực sự vô dụng.

Vì vậy, khi đó các thành phố lớn đã tổ chức một cuộc họp tại Viện Nghiên cứu Liên Hợp, đại diện của các thành phố lớn đều có mặt, cuộc họp này cuối cùng đã quyết định rằng các thành phố lớn sẽ cùng nhau tiêu hủy vũ khí hạt nhân, đồng thời giám sát lẫn nhau việc thực hiện sau này.

Như vậy, vũ khí hạt nhân đã rút khỏi vũ đài lịch sử.

Bây giờ năm thành phố lớn đều không còn vũ khí hạt nhân, chỉ có thể nhìn thấy mô tả bằng hình ảnh và văn bản về loại vũ khí này trong sách giáo khoa lịch sử, cũng như những thay đổi về cục diện thế giới mà vũ khí hạt nhân đã từng mang lại trong lịch sử.

Lúc này, trong cuộc họp, đột nhiên nghe thấy có người nhắc đến "Vũ khí hạt nhân", mọi người có mặt đều tỏ ra có chút kinh ngạc.

Bọn họ đều là những người cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Mặc dù không từng trải qua thời đại sở hữu vũ khí hạt nhân nhưng cũng biết được sức sát thương của loại vũ khí này.

Lựa chọn sử dụng vũ khí hạt nhân để chống lại lực lượng tập hợp sắp tới của Tinh Thành, đối với bọn họ mà nói thì thực sự có phần điên rồ.

Bóng Đen ngồi trên ghế thủ tọa cũng chìm vào trầm tư lúc này.

Rõ ràng cũng có chút kinh ngạc trước đề xuất này.

Nhưng việc có thể sử dụng vũ khí hạt nhân hay không đối với hắn mà nói không phải là chuyện nhỏ, mặc dù xác định Tinh Thành bên kia đến với mục đích không tốt nhưng việc sử dụng vũ khí hạt nhân sẽ gây ra ảnh hưởng rất lớn.

Chỉ xét đến việc hai bên khai chiến mà nói thì có vẻ như vũ khí hạt nhân có thể sử dụng bất cứ lúc nào.

Còn về việc nghiên cứu chế tạo vũ khí hạt nhân, mặc dù hiện tại Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật không có nhưng muốn chế tạo ra cũng không khó, chỉ cần một khoảng thời gian chắc chắn mà thôi.

Vấn đề nằm ở chỗ một khi sử dụng vũ khí hạt nhân, thành phố Tương Lai sẽ bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió.

Không tiếp tục chế tạo sử dụng vũ khí hạt nhân là hiệp ước do năm thành phố lớn cùng ký kết, đại diện cho sự đồng thuận của toàn thể nhân loại.

Điểm này sau khi hoàn toàn nắm giữ Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, hắn đã đọc kỹ lịch sử phát triển của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, vì vậy hắn hiểu rõ.

Một khi phá vỡ vấn đề nguyên tắc, sự phát triển sau này của thành phố Tương Lai sẽ bị hạn chế ở khắp mọi nơi.

Đây chỉ là một trong những vấn đề tiềm ẩn.

Quan trọng hơn là, bây giờ tình báo từ các thành phố khác truyền đến, cư dân của các thành phố lớn đều đang phản đối chiến tranh nổ ra giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai, rất nhiều người dân nộp đơn xin tầng lớp cao nhất của thành phố mình ra mặt đi hòa giải, ngăn chặn chiến tranh nổ ra.

Lúc này, người dân của các thành phố lớn đều hy vọng tình hình sớm ổn định trở lại, con người với con người không nên đấu đá nội bộ.

Thậm chí trong thành phố Tương Lai cũng có rất nhiều tiếng nói như vậy.

Bây giờ chiến tranh vẫn chưa nổ ra, đối với thế giới bên ngoài mà nói thì tình hình vẫn có thể cứu vãn.

Nếu lúc này ném một quả bom hạt nhân vào đầu lực lượng tập hợp của Tinh Thành, dư luận của các thành phố khác sẽ bị kích nổ hoàn toàn, tiếp theo đó là tình hình sẽ mất kiểm soát hoàn toàn.

Hắn không rõ các thành phố khác có thế lực lĩnh vực ẩn núp hay không nhưng dù có bị thế lực lĩnh vực khống chế hay không thì cũng sẽ gây ra áp lực rất lớn cho thành phố Tương Lai.

Nguồn cung cấp tài nguyên của thành phố Tương Lai chủ yếu đến từ các thành phố khác.

Ví dụ như quặng khoáng của thành Lãnh Đông, gỗ nguyên liệu của thành Cựu Nhật, quặng phi kim loại, v.v.

Đây đều là những nguyên liệu thô cần thiết cho sự phát triển của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nếu chỉ thiếu những nguyên liệu thô này thì hắn vẫn có thể chấp nhận được, còn có khu tiếp tế Lãnh Đông, khu tiếp tế Cựu Nhật, khu tiếp tế Thắng Lợi, v.v. các loại linh tài, linh quặng sản xuất theo các hướng khác nhau không còn cung cấp cho thành phố Tương Lai nữa, bố cục tương lai của hắn sẽ bị ảnh hưởng rất lớn.

Tình hình hiện tại đã hoàn toàn vượt quá dự liệu và sự kiểm soát của hắn.

Lựa chọn sử dụng vũ khí hạt nhân có thể mang lại đòn tấn công hủy diệt cho lực lượng tập hợp của Tinh Thành, thậm chí ngăn chặn hoàn toàn chiến tranh nổ ra sau này.

Nhưng cái giá phải trả là rất lớn, rất có thể dẫn đến việc bố cục tương lai bị ảnh hưởng.

Hết chương 994.

Chương 995. Sự Phản Công

Nếu lựa chọn không sử dụng, tiếp theo sẽ là một cuộc chiến thảm khốc, ngay cả khi cuối cùng giành chiến thắng, cũng chỉ là thắng thảm.

Nghe tiếng bàn luận bên dưới, Bóng Đen chìm vào trầm tư.

Sau khi phân tích những ưu và nhược điểm, hắn quyết định tạm thời không sử dụng vũ khí hạt nhân nhưng có thể chế tạo trước.

Nếu quyết định sử dụng, hắn sẽ không cần phải cân nhắc quá nhiều nữa, cứ làm sao cho uy lực lớn nhất là được.

Vì vậy, đã chọn chế tạo thì chế tạo vũ khí hạt nhân Linh Năng!

Cuộc họp kéo dài vài giờ, tiếp theo Bóng Đen ra lệnh triển khai lực lượng phòng thủ thành phố và lực lượng đi do thám trước.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Bóng Đen biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Một lát sau, Bóng Đen xuất hiện trong khu vực cốt lõi nhất của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Nơi đây có một cánh cửa sắt lớn dày cộp.

Bên ngoài cửa có lắp rất nhiều camera, cũng như các thiết bị như tia hồng ngoại, cảm biến ánh sáng, cảm biến gió, máy gây nhiễu tín hiệu, v.v.

Đến trước cánh cửa kim loại, Bóng Đen đưa tay phải ra.

Ngay lập tức, bàn tay phải bắt đầu vặn vẹo biến dạng, phân chia ra vô số sợi tơ đen, rồi lan về phía cánh cửa kim loại, cuối cùng kết nối với lỗ kim loại hình tròn trên cánh cửa.

Vài giây sau, cùng với tiếng lò xo kim loại va chạm giòn giã, Bóng Đen rút tay phải lại, lùi về phía sau vài bước.

Tiếp theo, cánh cửa kim loại tự động từ từ mở ra.

Lúc này có thể thấy độ dày của cánh cửa kim loại lên tới hai mét, bên hông cũng lắp rất nhiều thiết bị cảm ứng đèn nhấp nháy, chính giữa đặt một quả bom Linh Năng.

Bước qua cánh cửa kim loại, đi vào bên trong.

Hiện ra trước mắt là một đường hầm màu xanh lam.

Đến cuối đường hầm màu xanh lam, hắn mở cánh cửa dẫn đến căn phòng bí mật nhất của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Hiện ra trước mắt là một phòng nghiên cứu rộng rãi.

Các loại máy móc, linh kiện lộn xộn bày trong phòng, trên sàn còn vương vãi rất nhiều bản thiết kế.

Ánh mắt lướt qua căn phòng, ánh mắt của Bóng Đen bị thu hút bởi cậu bé mười mấy tuổi đang bận rộn trước thiết bị.

Thân hình lướt đến bên cậu bé.

Nhưng cậu bé chỉ quay đầu nhìn hắn một cái nhưng không để ý nhiều, tiếp tục điều chỉnh thiết bị khoa học.

Bóng Đen có quyền lực tối cao trong Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, cứ như vậy bị phớt lờ hoàn toàn.

Nhưng Bóng Đen dường như đã quen, cảm xúc không hề dao động.

“Lại có nhiệm vụ gì?” Cậu bé không ngoảnh đầu lại hỏi.

“Ta cần một quả bom hạt nhân Linh Năng, có thể làm được không?”

“Được.” Cậu bé không chút do dự nói.

“Chế tạo càng sớm càng tốt, cần vật liệu gì thì liên hệ với ta bất cứ lúc nào.”

“Được rồi, cút đi.” Cậu bé tỏ ra rất mất kiên nhẫn.

Đối mặt với sự xua đuổi của cậu bé, Bóng Đen không tức giận, lặng lẽ rời đi.

Sau khi Bóng Đen rời đi, cậu bé dường như đã điều chỉnh xong, thiết bị bắt đầu phát ra tiếng ầm ầm, đèn đỏ, xanh lam, xanh lục trên đó nhấp nháy đan xen.

Cùng với việc cậu bé nhấn nút màu đỏ trên thiết bị, lập tức một chiếc hộp kim loại màu đen xuất hiện trong khu vực thí nghiệm trước bàn điều khiển.

Khi chiếc hộp kim loại màu đen mở ra, vô số điểm sáng màu đen bay ra.

Những điểm sáng màu đen này bắt đầu tụ hợp và hợp nhất trong không trung dưới sự điều khiển của cậu bé.

Nhưng khi quá trình hợp nhất sắp hoàn thành, năng lượng bùng nổ đột ngột hóa thành hố đen, sóng xung kích bùng phát khiến kính đặc chế trong khu vực thí nghiệm xuất hiện vết nứt.

Không chút do dự, cậu bé thành thạo nhấn nút “Tạm dừng.”

Quá trình hợp nhất đang diễn ra đột ngột dừng lại, vô số điểm sáng màu đen bay trở lại hộp kim loại.

Thí nghiệm lại thất bại, cậu bé lắc đầu chán nản.

Nhảy xuống khỏi bàn điều khiển thiết bị, cậu đi thẳng đến một khu vực thí nghiệm khác cách đó trăm mét.

…

Hướng bắc của Tinh Thành.

Lúc này, quân Bình Minh đã vượt qua khu vực rừng rậm, trước mặt là những dãy núi trùng điệp.

Phong Kỳ lúc này ra lệnh, lập tức những chiến sĩ quân Bình Minh bắt đầu nghỉ ngơi tại chỗ, nhóm lửa nấu cơm.

Lúc này, phía trước xuất hiện rất nhiều xe vận tải.

Khi xe dừng lại, hàng đống vật tư được dỡ xuống.

Những vật tư này đều đến từ một trong những trạm tiếp tế trên đường đến thành phố Tương Lai.

Để chuẩn bị cho cuộc hành quân này, Phong Kỳ đã chuẩn bị hai tay về mặt hậu cần.

Ngoài kho tiếp tế hậu phương Tinh Thành, các trạm tiếp tế dọc đường cũng là một trong những nguồn tiếp tế trên đường hành quân.

Thời gian nghỉ ngơi, Phong Kỳ lấy máy tính bảng ra khỏi ba lô, xem bản đồ qua máy bay không người lái.

Trong khi xem bản đồ thực tế, góc trên bên trái màn hình còn có các thông báo về giám sát năng lượng, hướng gió, độ ẩm không khí, v.v.

Qua bản đồ thực tế có thể thấy, gần con đường họ tiến lên có rất nhiều trường lực có màu sắc khác nhau.

Mà tuyến đường hành quân của họ cũng mới được mở gần đây, nếu không thì muốn đến thành phố Tương Lai phải băng qua nhiều trường lực.

Hết chương 995.

Chương 996. Cuộc Chiến Tối Thượng

Mặc dù vậy, họ vẫn phải liên tục vòng đường, không thể đi thẳng.

Thực ra, tuyến đường từ thành phố Tương Lai đến Tinh Thành đã được mở thông nhiều lần trong lịch sử sau thảm họa, hai thành phố lớn đều muốn mở rộng mối liên hệ và giao thương chặt chẽ hơn.

Nhưng lịch sử đã chứng minh, việc mở đường chỉ là tạm thời.

Trường lực không phải là vật chết, nó sẽ co lại hoặc mở rộng theo thời gian hoặc theo ý nghĩ của người kiểm soát.

Tuyến đường kết nối giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai sau khi được mở thông, đúng là đã có một thời gian phồn hoa nhưng cuối cùng vẫn bị trường lực mở rộng nuốt chửng.

Lần ngắn nhất, con đường kết nối hai thành phố lớn mới được mở thông nửa năm, đã bị các trường lực khác bao phủ.

Tuyến đường cao tốc đã được quy hoạch ban đầu đành phải gác lại.

Đây cũng là lý do khiến Phong Kỳ chọn khai chiến với thành phố Tương Lai càng sớm càng tốt.

Các yếu tố bất lợi bên ngoài chỉ là một phần, lo lắng con đường vất vả mở thông sẽ bị trường lực bao phủ lại cũng là một yếu tố quan trọng.

“Kỳ ca, ăn cơm thôi.” Lúc này, tiếng gọi của Lâm Nhiễm truyền đến từ xa.

Phong Kỳ nghe vậy, đang định đứng dậy thì phát hiện trên máy tính bảng đột nhiên xuất hiện mấy chấm đỏ.

Tình huống này thường xuyên xuất hiện trên đường hành quân.

Chấm đỏ biểu thị đã phát hiện sóng sinh mệnh, thường là động vật cư trú trong khu vực này.

Lần này mặc dù có rất nhiều chấm đỏ xuất hiện nhưng cũng có khả năng là đàn động vật sống theo bầy đàn.

Nhưng điều khiến hắn nghi ngờ là, rất nhiều chấm đỏ trên màn hình sau khi xuất hiện lại đột nhiên biến mất.

Sự thay đổi đột ngột này khiến hắn nghi ngờ.

Hắn lập tức điều ra hình ảnh lịch sử, bắt đầu kéo dài và phát lại.

Bản đồ thực tế được nhìn từ trên cao liên tục phóng to trong hình ảnh, cuối cùng hắn nhìn rõ bóng người mơ hồ dưới chấm đỏ.

Đây là một nhóm người mặc trang phục màu xanh lục.

Trang phục họ mặc dường như có tác dụng che chắn khả năng phát hiện của máy bay không người lái, thậm chí trên hình ảnh thực tế hiển thị dưới dạng hình ảnh khảm, không rõ ràng.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức nhận ra rằng Viện nghiên cứu khoa học đã phái lực lượng đến điều tra.

Nhưng hắn lập tức nảy sinh nghi ngờ.

Với thực lực của Viện nghiên cứu khoa học, trang bị phòng chống trinh sát tiên tiến để chống lại sự tìm kiếm của máy bay

không người lái hẳn không khó.

Loại trang bị đặc biệt này ngay cả khi không thể trang bị cho toàn quân nhưng trang bị cho một đội điều tra sẽ không có vấn đề gì.

Tại sao chúng lại đột nhiên xuất hiện dưới máy bay không người lái trinh sát?

Hắn không tin rằng chiến đoàn cấp dưới của Viện nghiên cứu khoa học sẽ phạm phải sai lầm như vậy.

Chiến đoàn cấp dưới được Viện nghiên cứu khoa học khẳng định, chắc chắn có chỗ hơn người, ngay cả khi đưa ra tiền tuyến cũng sẽ là chiến đoàn hàng đầu.

Phẩm chất chuyên môn tuyệt đối đạt chuẩn, căn bản sẽ không phạm phải sai lầm cấp thấp.

Mang theo nghi ngờ, hắn lập tức đến khu vực đang nhóm lửa nấu cơm, gọi Mộc Tinh và Lữ Việt đến.

Hắn định đích thân đến nơi xuất hiện chấm đỏ để điều tra tình hình.

Nếu xác định được đối phương là do Viện nghiên cứu khoa học phái đến do thám thì sẽ xử tử tại chỗ.

Trước chiến tranh, hắn sẽ không hề do dự.

Ngay cả khi đối phương là con người.

Hắn cần phải chịu trách nhiệm với những người đồng hành, chịu trách nhiệm với tất cả các chiến sĩ theo tổ chức Bình Minh.

Việc thúc đẩy tuyến chiến đấu này mới là chủ đạo, hắn chắc chắn phải quét sạch mọi lực lượng cản trở việc thúc đẩy chủ đạo.

Nghe theo lệnh của hắn, Mộc Tinh luyến tiếc nhìn nồi thịt đang sôi ùng ục trong nồi lớn, sau đó nghiêm túc gật đầu.

Một lát sau, Phong Kỳ cùng Mộc Tinh, Lữ Việt lên đường.

Trong quá trình đi đường, họ không cần phải lo lắng xem các chiến sĩ phía sau có theo kịp hay không nên tăng tốc độ tiến lên.

Dọc đường, Phong Kỳ liên tục lấy máy tính bảng ra xác định vị trí.

Cuối cùng, ba giờ sau, họ đến được địa điểm máy bay không người lái trinh sát.

Đây là một vách đá, xung quanh mọc đầy cây bụi, trên mặt đất toàn là quả rụng mục nát, trong không khí tràn ngập mùi thơm của quả và mùi hôi thối.

Vừa đến đây, Mộc Tinh đã hướng tầm mắt về phía bên trái.

"Tìm thấy rồi!"

Nhận ra đã bị phát hiện, hàng trăm bóng người đồng loạt đứng dậy vây quanh họ.

Nhìn thấy những chiến sĩ mặc áo giáp màu xanh lá cây đặc chế này, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Đúng như hắn dự đoán, đây là đội trinh sát do Viện nghiên cứu khoa học phái đến.

Đồng thời hắn cũng hiểu tại sao đội tinh nhuệ này lại đột nhiên xuất hiện trong phạm vi giám sát.

Vì hắn thấy trong đội có người quen.

"Giết hết?" Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Lý Tinh Thần đội mũ sắt kim loại đặc chế trong đội điều tra đưa tay đâm dao găm vào cổ một chiến sĩ bên cạnh, sau đó tàn nhẫn nói:

Hết chương 996.

Chương 997. Quyết Định Liều Lĩnh

“Đừng giết hết, có người của mình.”

…

Phong Kỳ cho rằng dấu vết mà máy bay không người lái phát hiện là đội thám hiểm của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ bị lộ ngoài ý muốn.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có nghi ngờ.

Hắn cảm thấy với trình độ của đội chiến đấu trực thuộc Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, không nên phạm phải sai lầm chết người như bị lộ ngoài ý muốn.

Để làm rõ tình hình, hắn đã dẫn theo Mộc Tinh và Lữ Việt đến điều tra.

Nhưng không ngờ lại gặp được người quen cũ Lý Tinh Thần.

Lúc này hắn mới hiểu rõ mọi chuyện là thế nào.

Đội điều tra này đột nhiên bị lộ rõ ràng là do Lý Tinh Thần âm thầm thao túng, mục đích là để hắn biết được sự xuất hiện của đội điều tra.

Sau một trận giao tranh ngắn ngủi, đội gồm gần trăm người chỉ còn lại hơn hai mươi người.

Những người còn lại đều là những chiến sĩ theo Lý Tinh Thần ẩn núp bên cạnh thế lực Bóng Đen, cũng là những đồng hành tiềm năng của tổ chức Bình Minh.

Tất cả bọn họ đều là những chiến sĩ đã từng giải ngũ từ tiền tuyến.

Vì lý do thương tật hoặc các nguyên nhân khác, để có thể tiếp tục chiến đấu, họ đã được Viện nghiên cứu khoa học công nghệ hỗ trợ cải tạo cơ thể thành người máy hoàn toàn.

Các cơ quan trong cơ thể đều được thay thế bằng công nghệ.

Điều duy nhất có thể chứng minh họ vẫn là con người, ngoài bộ não chưa được cải tạo, chỉ còn lại tư tưởng.

Sau khi trận chiến kết thúc, trên cơ thể Lý Tinh Thần xuất hiện dao động Linh Năng, năng lượng bắt đầu từ cổ chảy xuống, rửa sạch vết máu trên người.

Lúc này hắn lấy ra một điếu thuốc, điêu luyện châm lửa, sau khi nhả ra làn khói trắng, hắn nhìn Phong Kỳ nở nụ cười.

Cảnh tượng này đối với Phong Kỳ thực sự có chút quen thuộc.

Lúc đầu khi thành lập tuyến kháng chiến của tổ chức Bình Minh, hắn đã từng gặp phải nguy cơ sống còn.

Lúc đó, thành phố Tương Lai đang truy bắt các thành viên của tổ chức Bình Minh khắp nơi, hắn cũng vô tình rơi vào cảnh tuyệt vọng, suýt nữa thì chết.

Đúng lúc đó, Lý Tinh Thần xuất hiện.

Cũng là đâm sau lưng đồng đội, giúp hắn thoát khỏi hiểm cảnh, cũng khiến hắn hiểu ra rằng bên cạnh Viện nghiên cứu khoa học công nghệ còn có những đồng hành như Lý Tinh Thần.

Cuối cùng, cảnh Lý Tinh Thần bị đưa ra pháp trường vẫn còn in rõ trong tâm trí hắn.

Tiến lên hai bước, sau khi bắt tay Lý Tinh Thần, trên mặt Phong Kỳ cũng nở nụ cười:

"Không ngờ nhiệm vụ điều tra lần này lại do ngươi chỉ huy."

Nghe vậy, Lý Tinh Thần cười gật đầu nói:

"So với các đội chiến đấu khác của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, Bóng Đen rõ ràng tin tưởng ta hơn, hơn nữa chúng ta đều là người máy được cải tạo, dao động sinh mệnh cực yếu, rất khó bị phát hiện ra… Lần này nếu không phải ta cố tình mô phỏng nhiều lần tín hiệu dao động sinh mệnh, chắc các ngươi cũng khó mà phát hiện ra sự xuất hiện của chúng ta."

Nghe lời giải thích của Lý Tinh Thần, Phong Kỳ xác định được suy đoán của mình.

Sau một hồi trò chuyện, sắc mặt Lý Tinh Thần trở nên nghiêm trọng:

"Đúng rồi, có một chuyện ta phải nói với ngươi, trong cuộc họp cốt cán gần đây nhất của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, có người đề xuất sử dụng vũ khí hạt nhân với các ngươi, mặc dù đề xuất này tạm thời bị bác bỏ nhưng vũ khí hạt nhân đã được chế tạo, hơn nữa là vũ khí hạt nhân Linh Năng có sức công phá lớn hơn!"

"Vũ khí hạt nhân?" Nghe vậy, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Hắn không biết nhiều về vũ khí hạt nhân, chỉ từng thấy trong sách giáo khoa lịch sử.

Hắn biết rằng loại vũ khí này từng ảnh hưởng đến cục diện thế giới ở thời kỳ trước đại biến, số lần sử dụng ít ỏi càng chứng minh được sức sát thương to lớn của vũ khí này.

Chỉ là không phù hợp với nhu cầu của thời đại mới sau đại biến nên mới rút khỏi sân khấu lịch sử.

Biểu cảm của Phong Kỳ lập tức trở nên nghiêm trọng.

Phạm vi bao phủ của đòn tấn công hạt nhân cực kỳ rộng, nếu thực sự nổ trên đầu đội quân hành quân, sẽ gây ra đòn đánh hủy diệt đối với quân Bình Minh của bọn họ.

Ngoài sức công phá do vụ nổ tạo ra, còn có sóng xung kích, nhiệt độ cao, bức xạ và các mối nguy hiểm nghiêm trọng khác như nhiễu tín hiệu điện tử.

Hắn đã nghĩ đến khả năng Viện nghiên cứu khoa học công nghệ sẽ sử dụng kiểu đánh phủ đầu để chống lại bọn họ.

Nhưng không ngờ lại là vũ khí hạt nhân.

Cuối cùng thì loại vũ khí này chỉ tồn tại trong lịch sử, thời đại này đã bị tiêu hủy hết rồi.

Nhưng hắn nhanh chóng nhận ra lý do tại sao Bóng Đen lại bác bỏ việc thực hiện đòn tấn công hạt nhân vào quân Bình Minh.

Câu trả lời cho vấn đề này rõ ràng liên quan đến bố cục tương lai của Bóng Đen.

Một khi lựa chọn sử dụng loại vũ khí này, áp lực phải chịu sẽ đến từ mọi phía, thậm chí ngay cả trong thành phố Tương Lai cũng sẽ xuất hiện nhiều tiếng nói bất hòa.

Hết chương 997.

Chương 998. Đối Thủ Bất Ngờ

Điều này sẽ khiến cho uy quyền và ảnh hưởng của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ giảm mạnh.

Từ đó khiến Viện nghiên cứu khoa học công nghệ bị hạn chế ở khắp mọi nơi trong việc tiếp cận tài nguyên, ảnh hưởng trực tiếp đến bố cục các mặt trong tương lai của thế lực Bóng Đen.

Nhưng hắn cho rằng không thể coi nhẹ vấn đề này.

Nếu thực sự đến cảnh quyết chiến sống còn, không chừng thế lực Bóng Đen sẽ lôi ra vũ khí hạt nhân Linh Năng mà bọn chúng đã bắt đầu chuẩn bị.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh.

Hắn không rõ bản thân sau khi mở trạng thái Huyết Nguyên có thể chống đỡ được đòn tấn công hạt nhân ở khu vực trung tâm hay không nhưng hắn cảm thấy Mộc Tinh chắc chắn có thực lực như vậy.

Nhiệm vụ hộ tống bộ não lần này, dường như không ai phù hợp hơn Mộc Tinh.

Hắn đã có sự hiểu biết sâu sắc về năng lực của đội thu hồi não.

Là một trong những lực lượng chiến đấu cốt lõi nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thực lực tổng hợp của đội này

không thua kém gì đội nòng cốt của các đội chiến đấu hàng đầu.

Đặc biệt là đội trưởng Cổ Khắc.

Là một Rune Transformer, hắn đã từng giao thủ với Lữ Việt trong dòng thời gian trước đó.

Trận chiến đó, cả hai bên đều không phân thắng bại.

Mặc dù Lữ Việt không rút kiếm nhưng Cổ Khắc cũng không ra tay hết sức.

Đây cũng là lý do chính khiến đội thu hồi não có khả năng đưa não của hắn trở về trong mọi dòng thời gian.

Nhưng trong dòng thời gian trước đó, hắn chỉ triển khai các hoạt động nhỏ, còn lần này lại là chiến tranh.

Đây hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Trong chiến tranh, biến số ở khắp mọi nơi, có thể chết bất cứ lúc nào.

Ngay cả đội thu hồi não có chiến lực cực mạnh, trong biển chiến cũng chỉ là một chiếc lá mỏng manh, muốn vượt qua hàng vạn quân để đến bên hắn vào thời khắc quan trọng, căn bản là không thực tế.

Nhưng tuyến chiến đấu đã mở ra, dù thế nào hắn cũng phải tiếp tục tiến lên.

Đối với mối đe dọa tấn công hạt nhân có thể xảy ra, hắn không hề sợ hãi, càng không cầu xin thế lực Bóng Đen từ bỏ việc sử dụng loại vũ khí này.

Lần xuất chinh này giống như mũi tên đã rời khỏi dây cung, đã giương cung thì không có đường lui.

Ngay cả khi quân Bình Minh thực sự chịu tổn thất nặng nề dưới đòn tấn công hạt nhân nhưng chỉ cần còn chiến sĩ có thể

tiếp tục tiến lên thì đó vẫn chưa phải là kết cục.

Sau một hồi trò chuyện với Lý Tinh Thần, Phong Kỳ đã hiểu được sự gian nan của con đường phía trước.

Trước khi chia tay, Phong Kỳ nhìn Lý Tinh Thần rồi hỏi:

"Lão Lý, ngươi định về giải thích thế nào? Dù sao thì lần này ngươi dẫn ra ngoài gần như chết hết rồi?"

Đối mặt với câu hỏi, Lý Tinh Thần rít một hơi thuốc thật mạnh, sau đó cười toe toét:

"Yên tâm, phương diện này ta thuần thục, ngươi không cần lo lắng."

"Đúng rồi, còn một chuyện nữa, tiếp theo Viện nghiên cứu khoa học công nghệ sẽ bước vào giai đoạn triển khai chiến tranh, có thể tất cả các thành viên cốt lõi sẽ phải lắp đặt thiết bị định vị và giám sát, sẽ không liên lạc với ngươi theo cách thông thường, nhớ thường xuyên kiểm tra hộp thư, biết đâu lại có tin tức ta cung cấp."

"Cảm ơn."

Lúc này, Lý Tinh Thần quay người, khoát tay về phía sau một cách hào sảng, sau đó không ngoảnh đầu lại, dẫn theo những chiến sĩ còn lại chạy về phía xa.

Sau khi xen kẽ, Phong Kỳ cũng cùng Mộc Tinh, Lữ Việt trở về đội hình hành quân phía trước nhất.

Chưa đến gần, mùi thịt đã thoang thoảng bay tới.

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, đúng như Phong Kỳ dự đoán, hai mắt Mộc Tinh đã sáng lên.

Trở lại đội hình hành quân, ăn xong bữa trưa, Phong Kỳ lấy máy tính bảng ra tiếp tục xem hình ảnh do máy bay không người lái trinh sát truyền về.

Lúc này, còn có rất nhiều chiến sĩ phụ trách trinh sát cùng xem tình hình máy bay không người lái, không chỉ có một mình hắn.

Góc trên bên phải còn có một khung giao tiếp.

Khi phát hiện bất ngờ, khung giao tiếp ở góc trên bên phải sẽ hiển thị tin nhắn.

Lúc này chỉ cần nhấp vào, có thể trực tiếp chuyển đổi hình ảnh sang hình ảnh máy bay không người lái mà chiến sĩ gửi tin nhắn nhìn thấy.

Một lát sau, Phong Kỳ thoát khỏi hình ảnh máy bay không người lái.

Suy nghĩ một lúc, hắn mở diễn đàn thành phố Tương Lai.

Là cộng đồng diễn đàn giao lưu lớn nhất của thành phố Tương Lai, nơi đây mỗi ngày đều có lượng tin nhắn rất lớn.

Ngoài ra, các bộ phận dân sinh của thành phố Tương Lai thường xuyên lắng nghe ý kiến, đề xuất của cư dân thành phố trên diễn đàn.

Lúc này, tất cả các tin tức trong thành phố Tương Lai đều liên quan đến chiến tranh.

Rất nhiều cư dân thành phố Tương Lai đang phát biểu ý kiến.

Tu luyện giả cấp thấp: Đến giờ tôi vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra, tại sao Tinh Thành lại tấn công chúng ta? Thành phố Tương Lai và Tinh Thành của chúng ta đã là thành phố anh em trong hàng trăm năm, nhiều lần giúp đỡ lẫn nhau, thậm chí còn vắt vả thông xe tàu điện ngầm, sao lại đột nhiên nổ ra chiến tranh? Quan trọng hơn là tôi không vào được diễn đàn của Tinh Thành nữa, dường như Tinh Thành đã đóng cửa thành phố, không mở quyền truy cập mạng ra bên ngoài, căn

bản không thể biết được chuyện gì xảy ra thông qua tiếng nói bên trong Tinh Thành.

Hết chương 998.

Chương 999. Sức Mạnh Thần Thánh

Sói đói cô đơn: Tôi có bạn ở Tinh Thành, trước khi bị phong tỏa, anh ấy đã gửi tin nhắn cho tôi, nói rằng thành phố Tương Lai của chúng ta đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, anh ấy cũng mới nhận được tin tức gần đây, sau đó chưa kịp nói chuyện nhiều thì anh ấy đã cúp điện thoại.

Truyền thuyết vàng trả lời Sói đói cô đơn: Anh ngốc à, thành phố Tương Lai bị xâm nhập ư? Sao tôi lại nghe tin là Tinh Thành bị xâm nhập, thậm chí bây giờ quân đội và các thế lực khác của Tinh Thành cũng đã nằm trong tầm kiểm soát của thế lực lĩnh vực, đây cũng là lý do chúng ta không cử đại diện đi thương lượng đàm phán, dù sao thì có gì để nói với thế lực lĩnh vực.

Phong Hành Giả (Cư dân mạng thành Cựu Nhật): Ta sắp sốt ruột chết mất rồi, chiến tranh sắp nổ ra rồi, sao không có đại diện nào đi khuyên can vậy, bây giờ diễn đàn thành Cựu Nhật của chúng ta đã nổ tung rồi, đều đang xin phái cấp cao đến hòa giải, dù sao thì con người ra tay với con người, làm như vậy cuối cùng là vì cái gì? Chẳng lẽ thật sự giống như các huynh đệ trên lầu nói, Tinh Thành bị thế lực lĩnh vực xâm nhập rồi sao?

Phản Hướng Tử Vong (Cư dân mạng thành Lãnh Đông): Ta cảm thấy cuộc chiến lần này có quá nhiều vấn đề khó hiểu, những gì mọi người nói đều có thể xảy ra, mặc dù trên dư luận các thành phố lớn đều thiên về việc trò chơi siêu thực tế là một thiết bị kiểm soát tinh thần.

Những năm gần đây, Tinh Thành đã quảng bá trò chơi siêu thực tế Bình Minh, thực ra đã sớm chôn sẵn mầm họa.

Nguồn cơn của cuộc chiến lần này, chính là thế lực lĩnh vực ẩn núp sau màn đã điều khiển những người chơi từng sử dụng thiết bị siêu thực tế, rồi phát động chiến tranh với thành phố Tương Lai.

Giả thuyết này có vẻ rất phù hợp với lời giải thích cho hành động khó hiểu của Tinh Thành.

Nhưng mọi người có từng cân nhắc đến một vấn đề như vậy không, quan điểm tiếp theo chỉ là ý kiến cá nhân của ta, mọi người chớ có phun tào.

Ta cảm thấy cách mọi người cân nhắc vấn đề phải đo lường từ hai góc độ chính phản.

Giả sử mục tiêu bị xâm nhập lần này là thành phố Tương Lai thì sao? Tinh Thành phát hiện ra vấn đề tiềm ẩn của thành phố Tương Lai, mới xuất binh muốn giành lại quyền kiểm soát của thế lực lĩnh vực đối với thành phố Tương Lai?

Các ngươi cho rằng hợp lý thì chắc chắn là hợp lý sao?

Các ngươi căn bản không biết chi tiết đằng sau sự kiện lần này, chỉ nhìn logic bề ngoài, với chút thông tin tình báo đó của các ngươi thì có thể nhìn ra cái logic chó má gì chứ.

Tất nhiên, những điều trên chỉ là suy nghĩ cá nhân của ta, chỉ hy vọng mọi người đừng có một chiều âm mưu luận, trước khi chưa hiểu rõ sự thật thì đừng vội vàng đứng về một phía rồi phun tào.

Quái Thú Hung Mãnh trả lời Phản Hướng Tử Vong: Ngươi là đồ ngốc thối!

…

Bây giờ ánh mắt của các thành phố lớn đều tập trung vào thành phố Tương Lai.

Khiến cho rất nhiều cư dân mạng vào diễn đàn thành phố Tương Lai để phản đối, cũng như đưa ra suy nghĩ của mình.

Còn về mạng lưới của Tinh Thành, đã sớm bị Phong Kỳ đóng rồi.

Mục đích là để không ảnh hưởng đến bố trí tiếp theo của tuyến chiến đấu này, hắn cũng không có tâm tư đánh trận chiến dư luận với thế lực lĩnh vực, muốn đánh thì đánh thật đao thật súng.

Thông qua diễn đàn thành phố Tương Lai, hắn thấy được những tiếng nói khác nhau của cư dân các thành phố lớn.

Có cư dân mạng lên án và chỉ trích gay gắt việc Tinh Thành lần này xuất binh đánh thành phố Tương Lai, có người phân tích nguyên nhân đằng sau việc Tinh Thành xuất binh lần này, có người phản đối, hy vọng đại diện thành phố có thể ra mặt giải quyết cuộc chiến sắp nổ ra, con người với con người nên hòa thuận chung sống, chứ không phải binh nhung tương kiến…

Nhiều tiếng nói hy vọng giải quyết vấn đề bằng hòa bình, đồng thời cũng bày tỏ sự nghi ngờ đối với cuộc khủng hoảng chiến tranh đột ngột xuất hiện lần này, cảm thấy đằng sau có thể có nhiều vấn đề mà họ chưa nhìn thấy.

Trong vô số tiếng nói, Phong Kỳ cũng thấy được nhiều tiếng nói lý trí.

Chỉ là những tiếng nói như vậy thường bị nhấn chìm trong những tiếng nói khác, khó có thể tạo ra sức ảnh hưởng.

Nhưng từ những lời phát biểu này có thể thấy được, cư dân các thành phố lớn đều không mong muốn cuộc chiến lần này nổ ra.

Nhà của nhân loại cuối cùng là năm thành phố lớn, mất đi bất kỳ thành phố nào trong số đó cũng sẽ gây ra ảnh hưởng lớn đến tương lai của nhân loại.

Cuộc chiến thành phố có thể nổ ra lần này có thể khiến sự phát triển của nhân loại trong hàng chục năm tới bị đình trệ, thậm chí là văn minh thụt lùi.

Đây chắc chắn là thảm họa của toàn nhân loại.

Những tiếng nói phản đối chiến tranh này rõ ràng cũng là một trong những yếu tố quan trọng khiến thế lực Bóng Đen không dám sử dụng vũ khí hạt nhân một cách dễ dàng.

Hết chương 999.

Chương 1000. Sự Khải Huyền

Lúc này, việc kiểm soát dư luận rất khó có hiệu quả.

Ngay cả khi thế lực Bóng Đen có thể dễ dàng thao túng dư luận thì cũng chỉ có thể thao túng đến từng chi tiết, chứ không thể thao túng được cục diện lớn.

Ví dụ như.

Khi một nền văn minh phải đối mặt với khủng hoảng bên ngoài, việc thao túng dư luận để xử tử một kẻ có thể là gián điệp thì hoàn toàn không có vấn đề gì, người dân cũng sẵn sàng tin tưởng.

Nhưng khi người nắm quyền của một nền văn minh lựa chọn chia cắt đất đai, rồi tuyên truyền rằng đây là hành động đúng đắn thì người dân rõ ràng sẽ không đồng tình.

Dù thế nào đi chăng nữa, người dân cũng sẽ không đồng tình với quan điểm cắt đất cầu hòa, vì điều này phá vỡ vấn đề nguyên tắc.

Tình huống tương tự hiện đang xảy ra.

Quan điểm của cư dân các thành phố lớn đều rất nhất quán, cho rằng dù thế nào cũng phải tránh xảy ra chiến tranh, có thể tìm cách giải quyết mọi vấn đề nhưng con người với con người nên hòa thuận chung sống.

Đồng thời, thế lực Bóng Đen rõ ràng cũng đồng tình với quan điểm giải quyết vấn đề bằng hòa bình.

Chúng cũng không muốn chiến tranh nổ ra, càng không hiểu tại sao cuộc chiến lần này lại nổ ra, thậm chí còn cho rằng ngay cả khi Tinh Thành bị thế lực lĩnh vực kiểm soát thì hai bên vẫn có thể chung sống hòa bình, không can thiệp vào bố cục tương lai của nhau.

Ngay cả khi tương lai sẽ là kẻ thù thì vấn đề này cũng nên được giải quyết trong tương lai, chứ không phải trong giai đoạn đầu bố trí phát triển tương lai.

…

Xem một lúc, Phong Kỳ đóng diễn đàn thành phố Tương Lai.

Sau đó mở diễn đàn Tinh Thành.

Sau khi xác thực quyền hạn, giao diện diễn đàn Tinh Thành hiện lên trên màn hình.

So với phát ngôn của cư dân mạng các thành phố khác thì phát ngôn của Tinh Thành lại rất khác biệt.

“Bình Minh xuất kích, nghiền nát chúng!”

“Nếu không phải ta không đạt được điều kiện gia nhập quân Bình Minh, ta cũng sẽ ra tiền tuyến, nghiền nát lũ tạp nham lĩnh vực, Bình Minh vô địch!”

“Nhẫn nhịn nhiều năm như vậy, cũng nên bùng nổ rồi, tuyến chiến đấu này chúng ta đều là đồng hành, xông lên!”

…

Nhìn thấy những lời lẽ kích động này, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Các ngươi xem, cư dân mạng Tinh Thành của chúng ta thật là hòa nhã dễ gần.

…

Phía bắc Tinh Thành.

Trời mưa phùn lất phất.

Phía trước là dãy núi trùng điệp, đoàn quân hành quân như một con rồng uốn lượn tiến lên.

Đất đai trở nên lầy lội dưới sự tưới tắm của nước mưa, tốc độ hành quân bắt đầu chậm dần.

Bay trên không trung, Phong Kỳ nhìn về phía xa, mưa khói mịt mù bao phủ những ngọn núi xanh và con đường phía trước.

Vượt qua dãy núi trùng điệp này, quân Bình Minh sẽ tiến vào đồng bằng, đã rất gần với đích đến của chuyến đi này là thành phố Tương Lai.

Nhiều năm nỗ lực liệu có được đền đáp hay không, sắp có câu trả lời.

Lúc này, thân hình hắn nhanh chóng hạ xuống, đến vị trí đầu tiên của đội quân.

"Nhanh nhất thì hai ngày nữa sẽ đến thành phố Tương Lai, ngươi có cảm nghĩ gì không?" Lúc này, Tần Không Thời mặc một chiếc áo choàng rách rưới đến bên cạnh hắn.

"Cảm nghĩ gì chứ, cứ liều mạng là được rồi." Phong Kỳ cười toe toét, rồi tiếp tục nói:

"Hay là ngươi bói trước một quẻ, xem kết cục chuyến đi này của chúng ta thế nào?"

Lúc này, Tần Không Thời bất lực lắc đầu:

"Lão đạo ta đã tính toán nhiều lần rồi nhưng căn bản không thể nhìn thấu thiên cơ, ngươi biết đấy, bói toán cần phải nắm bắt được thiên cơ nhưng thiên cơ mãi không đến, ta không thể dự đoán được kết cục của chuyến đi này, tình huống như vậy

rất ít khi xảy ra… Ta thậm chí còn nghi ngờ ở thành phố Tương Lai có thứ gì đó che giấu thiên cơ.”

Nghe lời giải thích của Tần Không Thời, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Tiểu Hắc.

Nếu nói ở thành phố Tương Lai có thứ gì đó mà nhiều dòng thời gian vẫn không thể nhìn thấu thì đó chính là Tiểu Hắc và người bí ẩn “Mặc.” đã tạo ra Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc có thể coi là người quen cũ.

Mặc dù chưa từng gặp nhau trong dòng thời gian hy sinh nhưng mỗi lần hắn đến tương lai năm 1500, hắn luôn được “Nồng nhiệt chào đón.”

Trong đó “Mặc” là người bí ẩn nhất.

Thời gian ẩn náu tại Viện nghiên cứu khoa học, hắn đã biết rằng Viện nghiên cứu khoa học có một nhà nghiên cứu khoa học bí ẩn nhất là “Mặc.”

Công nghệ Linh Năng, kế hoạch Thần chết đen, bom phân tán linh khí, máy chân ngôn… đằng sau các sản phẩm công nghệ đen đều có bóng dáng của Mặc.

Nếu nói Bóng Đen là người nắm quyền của Viện nghiên cứu khoa học thì Mặc chính là hạt nhân công nghệ của Viện nghiên cứu khoa học.

Cũng chính nhờ sự giúp đỡ của Mặc, Viện nghiên cứu khoa học do Bóng Đen kiểm soát đã thành công vượt qua “Viện nghiên cứu Tương Lai”, cơ quan quyền lực số một trước đây của thành phố Tương Lai.

Thậm chí đằng sau công nghệ cải tạo cơ thể của Lý Tinh Thần cũng có sự hỗ trợ về mặt kỹ thuật của Mặc.

Hết chương 1000.

Chương 1001. Chiến Binh Cuối Cùng

Trong những năm tháng làm nội ứng tại Viện nghiên cứu khoa học, hắn đã từng thấy hai sản phẩm công nghệ đen do "Mặc." nghiên cứu.

Thứ nhất là quả bom có thể phân tán linh khí.

Sức sát thương của vũ khí này gần như bằng không nhưng sức ảnh hưởng lại rất lớn và giới hạn trên cũng rất cao.

Sau khi quả bom phát nổ, nó sẽ phân tán linh khí trong phạm vi một km, tạo ra một vùng chân không linh khí, điều này đối với những sinh vật điều khiển linh khí để chiến đấu gần như bị đánh trúng bảy tấc.

Trừ khi trong cơ thể chứa một lượng lớn linh khí, nếu không sẽ ngay lập tức rơi vào trạng thái không thể thi triển pháp thuật.

Đặc biệt là những trận chiến đặc biệt phụ thuộc vào linh khí bên ngoài để thi triển pháp thuật thì môi trường không có linh khí căn bản không thể phát huy được sức chiến đấu vốn có.

Đồng thời, khu vực chân không linh khí cũng sẽ khiến người tu luyện mất đi nguồn bổ sung linh khí trong nháy mắt.

Để giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ cũng đã chuẩn bị trước.

Hắn mở kho của Hổ Phách và quân đội, trang bị cho mỗi chiến sĩ một viên linh thạch mang theo bên mình, một khi

không thể hấp thụ linh khí từ bên ngoài thì dựa vào linh thạch để tạm thời giúp khôi phục linh khí.

Thứ thứ hai là máy chân ngôn.

Lúc đầu chính cỗ máy này đã khiến hắn suýt nữa bị bại lộ.

Nếu không có sự giúp đỡ của Úy Vi, hắn căn bản không thể vượt qua được cuộc thử nghiệm nội bộ lần đó.

Nhưng Úy Vi đối mặt với sự kiểm tra của máy chân ngôn, cũng không nghiên cứu ra được vấn đề thực sự cần giải quyết, chỉ nghiên cứu ra một loại thuốc đặc hiệu, khiến hắn khi bị linh khí xâm thực, sẽ lập tức rơi vào trạng thái hôn mê.

Lúc đó, hắn đã trải qua cải tạo sinh hóa, cơ thể cực kỳ suy yếu nên Bóng Đen chỉ cho rằng đây là di chứng nghiêm trọng để lại sau khi cải tạo sinh hóa, cộng thêm thể chất của hắn lúc đó thực sự đã sắp không xong rồi nên mới miễn cưỡng vượt qua được việc bại lộ sớm.

Như vậy có thể thấy được năng lực của Mặc đáng sợ đến mức nào.

Hắn cũng luôn là một bí ẩn trong lòng Phong Kỳ.

Có người đoán hắn là con người, có người đoán hắn là Sinh Vật Trận Địa khác bị Bóng Đen bắt cóc đến, cũng có người đoán "Mặc" chính là Bóng Đen.

Nhưng trong Viện nghiên cứu khoa học, ngoài Bóng Đen, không ai có thể tiếp xúc với Mặc.

Trong các phỏng đoán, Phong Kỳ thiên về khả năng Mặc chính là Bóng Đen.

Hắn đã từng thấy năng lực của Bóng Đen.

Nếu nói Mê Vụ Chi Chủ là cao thủ chơi mưu lược thì Bóng Đen chính là cao thủ chơi trò đùa giỡn lòng người.

Hắn có thể khiến rất nhiều chiến sĩ không màng sống chết bán mạng vì hắn, thậm chí không tiếc phản bội loài người, đủ thấy năng lực của hắn.

Nhưng thứ lợi hại nhất của Bóng Đen tuyệt đối không phải là thủ đoạn đùa giỡn lòng người của hắn, mà là lai lịch của hắn.

Qua nhiều dòng thời gian khám phá, bây giờ thân phận của Bóng Đen đã rất rõ ràng.

Hắn chính là tộc nhân của Linh Năng tộc đã mang theo "Kỳ tích." bỏ trốn.

Xuất thân từ Linh Năng tộc, chứng tỏ Bóng Đen là một thiên tài.

Bởi vì mỗi tộc nhân của Linh Năng tộc đều là thiên tài, chúng sở hữu kỳ tích "Kho ý thức thánh linh", có thể liên tục tiếp thu kiến thức và kỹ năng từ trí nhớ của tổ tiên, tộc nhân.

Bóng Đen từng là một thành viên của Linh Năng tộc, lại có thể tiếp xúc với vật phẩm kỳ tích vô cùng quý giá, chứng tỏ hắn còn là thành viên cốt cán của Linh Năng tộc.

Điều này đủ để nói lên rằng Bóng Đen sở hữu lượng kiến thức khổng lồ.

Những kiến thức này bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành vũ khí đáng sợ.

Nghĩ đến chuyện này, Phong Kỳ và Tần Không Thời cùng những người khác đã vượt qua một ngọn núi, tiếp tục tiến về phía thành phố Tương Lai.

…

Thành phố Tương Lai.

Viện nghiên cứu khoa học.

Nhìn Bóng Đen đứng trước mặt, Lý Tinh Thần kể lại quá trình nhiệm vụ lần này, cũng như kết cục cuối cùng bị phát hiện và tổn thất nặng nề.

Kể xong, Lý Tinh Thần liếc nhìn cấp dưới đứng sau lưng bị hư hỏng nặng nề về cơ thể máy móc.

Ban đầu khi trở về có hai mươi người nhưng bây giờ chỉ còn lại tám người.

Mười mấy người còn lại đã tự sát trước khi vào thành phố Tương Lai.

Hắn từng nói với Phong Kỳ, không cần biết hắn sẽ giải thích với Bóng Đen như thế nào.

Nhưng hắn càng hiểu rõ sự đáng sợ của Bóng Đen.

Nhiệm vụ điều tra lần này có tổng cộng 96 người tham gia.

Tất cả những người khác đều đã chết, chỉ có hai mươi người đi theo hắn không có một ai tử trận, điều này chắc chắn sẽ khiến Bóng Đen nghi ngờ.

Chính vì hiểu rõ Bóng Đen nên hắn biết rằng không thể dễ dàng qua mắt hắn.

Trước khi vào thành phố Tương Lai, hắn đã bắt cấp dưới của mình bốc thăm.

Trong đó có mười ba lá thăm chết, tám lá thăm sống.

Đối với quyết định của hắn, các chiến sĩ cấp dưới không có bất kỳ lời oán trách nào, bình thản đi đến cái chết.

Hết chương 1001.

Chương 1002. Sự Trỗi Dậy Tối Thượng

Đây chính là lời giải thích của hắn với Bóng Đen, để chứng minh mức độ thảm khốc của trận chiến này, cũng như tổn thất nặng nề của phe mình.

Nghe xong lời kể của hắn, Bóng Đen lơ lửng không xa im lặng một lát rồi lên tiếng:

"Ta đã hiểu, ngươi hãy trở về đi."

Lý Tinh Thần không trả lời, lập tức quay người dẫn cấp dưới đi ra khỏi Viện nghiên cứu khoa học.

Đi ra khỏi khu vực trung tâm, băng qua con đường căn cứ tràn ngập cảm giác công nghệ, hắn đến bên ngoài Viện nghiên cứu khoa học.

Đập vào mắt là cảnh tượng đô thị vô cùng phồn hoa.

Xa xa trên bầu trời, vô số xe từ trường lơ lửng di chuyển theo quỹ đạo cố định, trật tự, ánh đèn thành phố dưới màn đêm sáng rực.

Sau khi ra lệnh cho cấp dưới trở về Viện nghiên cứu Tương Lai, Lý Tinh Thần đi về hướng nhà mình.

Dọc đường đi, hắn nhìn thấy những cảnh tượng giống như trong phim khoa học viễn tưởng về bối cảnh tương lai, khắp nơi đều có biển quảng cáo chiếu hình ảnh ảo, thậm chí trên đường còn có đủ loại biển báo chiếu hình ảnh.

Lịch sử của thành phố Tương Lai là ngắn nhất trong số năm thành phố lớn.

Trong thế giới mới sau thảm họa, loài người quyết định làm chậm lại sự phát triển của khoa học công nghệ, dành nhiều sức lực hơn cho sự phát triển và hoàn thiện của tu luyện học.

Trong thời gian này, nhiều ngành công nghiệp phải đối mặt với nguy cơ bị đào thải.

Đặc biệt là các ngành công nghiệp liên quan đến khoa học công nghệ.

Vào thời điểm đó, Tinh Thành và Thắng Lợi Thành là những thành phố tiên phong về tu luyện học, nhiều vùng đất sẽ được chuyển đổi để xây dựng học viện tu luyện và viện nghiên cứu tu luyện.

Nhiều ngành công nghiệp công nghệ phải đối mặt với tình trạng không còn đất dung thân.

Nhưng vào thời điểm đó, loài người không có ý định từ bỏ việc phát triển và ứng dụng khoa học công nghệ.

Bởi vì khoa học công nghệ có thể hỗ trợ cho sự phát triển của tu luyện học, đồng thời cũng có thể mang lại sự tiện lợi to lớn cho quá trình xây dựng hiện đại hóa của loài người.

Trong bối cảnh thời đại đặc biệt đó, thành phố Tương Lai tương đối lạc hậu về công nghiệp đã trở thành nơi đến mới của nhiều ngành công nghiệp công nghệ.

Viện nghiên cứu Tương Lai và Viện nghiên cứu khoa học cũng ra đời trong bối cảnh như vậy.

Đặc biệt là Viện nghiên cứu Tương Lai, nơi hội tụ trăm sông, kế thừa nhiều công nghệ khoa học ưu tú của thời đại trước thảm họa, trở thành viện nghiên cứu đổi mới phát triển công nghệ có tiềm năng nhất vào thời điểm đó.

Trải qua hàng trăm năm phát triển, thành phố Tương Lai đã thành công trở thành kinh đô công nghệ dưới sự nỗ lực của

Viện nghiên cứu Tương Lai và Viện nghiên cứu khoa học.

Mọi thứ ở đây đều vô cùng tiện lợi.

Chỉ cần một cú chạm trên điện thoại là có thể gọi xe, sẽ có xe tự lái đến đón, sau khi lên xe nhập địa điểm chỉ định, rất nhanh sẽ đến được đích.

Lượng xe lưu thông trong toàn thành phố rất lớn nhưng không bao giờ bị tắc nghẽn.

Bởi vì lộ trình của tất cả các phương tiện đều được hệ thống xử lý trung tâm ghi lại, đồng thời bộ xử lý trung tâm cũng sẽ điều chỉnh tốc độ của xe tự lái trong khu vực đó theo thời gian thực, đảm bảo giao thông thông suốt mọi lúc mọi nơi.

Mặt đường của thành phố cũng được lắp đặt thiết bị sạc không dây.

Giúp cho các tiện ích công cộng của toàn thành phố luôn trong trạng thái sẵn sàng sử dụng.

Hiệu suất hoạt động của thành phố Tương Lai là số một trong năm thành phố lớn, bốn thành phố còn lại trong quá trình cải tiến xây dựng sau này đều áp dụng phương án của thành phố Tương Lai, cũng như sử dụng các cơ sở khoa học công nghệ do thành phố Tương Lai cung cấp.

Đến khu vực chờ xe bên ngoài Viện nghiên cứu khoa học, Lý Tinh Thần lấy điện thoại ra và mở ứng dụng gọi xe.

Sau một thời gian chờ đợi ngắn, một chiếc xe tự lái dừng lại trước mặt hắn.

Lên xe, sau khi xác minh danh tính, hắn nhập địa điểm đến của chuyến đi này trên ứng dụng.

Ngay lập tức, xe tự lái từ từ bay lên không trung.

Bay đến khu vực có mật độ phương tiện dày đặc, xe tự lái dừng lại một lát rồi hòa vào dòng xe, hướng về đích.

Một lát sau, Lý Tinh Thần đẩy cửa nhà ra.

Ngôi nhà này có diện tích rộng lớn, nội thất được trang trí vô cùng xa hoa.

Cảm ứng được hắn bước vào, đèn trong phòng lần lượt tự động bật sáng, người máy quản gia đang ở trạng thái ngủ đông tự động được kích hoạt, bắt đầu bận rộn.

Đi đến trước cánh cửa kim loại phía đông của căn phòng, Lý Tinh Thần đẩy cửa bước vào.

Hiện ra trước mắt là một phòng thí nghiệm riêng, trên những chiếc tủ kê sát hai bên tường bày đầy đủ loại linh kiện máy móc.

Hắn đi đến ngồi xuống chiếc bàn thí nghiệm tràn ngập cảm giác công nghệ ở trung tâm, ngay lập tức màn hình phía trên hạ xuống dừng lại ở khu vực thoải mái nhất trong tầm mắt hắn.

Sau một hồi thao tác, tám cánh tay máy trên bàn thí nghiệm khởi động, vươn về phía Lý Tinh Thần.

Hết chương 1002.

Chương 1003. Khúc Ca Chiến Thắng

Chỉ trong vòng chưa đầy nửa giờ, phần cơ thể từ cổ trở xuống của Lý Tinh Thần đã bị tháo rời.

Tiếp theo, cánh tay máy lấy các linh kiện máy móc mới từ tủ ở hai bên phòng thí nghiệm và bắt đầu lắp ráp lại.

Cơ thể máy móc hơi tàn tạ nhanh chóng được đổi mới.

Khi đèn xanh ở cánh tay lần lượt sáng lên, Lý Tinh Thần vốn đang chìm vào giấc ngủ đã mở mắt ra.

Cúi đầu nhìn cơ thể máy móc của mình, sắc mặt hắn không hề thay đổi.

Từ từ đứng dậy, hắn đi đến góc phòng thí nghiệm.

Nơi đó có một bức ảnh, là ảnh chụp chung của thầy và hắn, lúc đó hắn còn trẻ, trời sập xuống cũng có sư phụ chống đỡ.

Không biết đã bao nhiêu năm trôi qua.

Ngón tay lướt qua bức ảnh, trong mắt Lý Tinh Thần, kẻ khét tiếng trong Viện nghiên cứu khoa học hiện lên một tia hoài niệm.

Trong đầu hiện lên sự kiên định trong mắt thầy trước khi qua đời:

“Tinh Thần, ta chính là vật thế thân của con, để con đứng bên cạnh ác quỷ, là để giết chết ác quỷ tốt hơn, cần gì phải đau buồn.”

Hắn chính là người đã đích thân đưa thầy lên đoạn đầu đài, để đổi lấy sự tin tưởng của ác quỷ.

Hắn với tay lấy một điếu thuốc từ trong ngăn kéo, xoa ngón tay tạo ra ngọn lửa rồi châm thuốc.

"Hít!"

Trong làn khói thuốc mịt mù, tầm nhìn bị che khuất.

"Thầy, con thấy bóng dáng của thầy trên người gã đó, con sẽ giúp gã thành công."

Đặt bức ảnh xuống, hắn quay người một lần nữa đi đến trước bàn thí nghiệm.

Quay đầu nhìn về phía lõi năng lượng màu đỏ đang co lại và mở rộng như hơi thở ở bên phải, hắn hít một hơi thật sâu, sau đó không chút do dự liên tục nhấp vào màn hình trước mặt.

Cánh tay máy một lần nữa khởi động, thiết bị trói buộc trên bàn thí nghiệm tự động cố định cơ thể.

Rất nhanh, tiếng kêu thảm thiết vang vọng trong phòng thí nghiệm.

Khi mọi thứ kết thúc, nguồn năng lượng màu xanh ở ngực Lý Tinh Thần đã được thay thế bằng màu đỏ.

Lõi năng lượng này do chính thầy hắn nghiên cứu, công suất đầu ra năng lượng lớn hơn lõi năng lượng màu xanh của Viện nghiên cứu khoa học hơn năm lần nhưng nhược điểm là cực kỳ không ổn định, có nguy cơ phát nổ bất cứ lúc nào.

Xét về mặt kỹ thuật thuần túy, lõi năng lượng này kém xa lõi năng lượng màu xanh do Viện nghiên cứu khoa học cung cấp.

Nhưng lần này, hắn chỉ cần sức mạnh lớn hơn, không còn cân nhắc đến rủi ro tiềm ẩn nữa.

Cảm nhận được năng lượng tràn đầy vận hành trong cơ thể, Lý Tinh Thần từ từ đứng dậy khỏi bàn thí nghiệm, sau đó bước ra khỏi phòng thí nghiệm.

Hắn ngẩng đầu nhìn đồng hồ điện tử ở góc trên bên phải.

Khoảng cách đến thời điểm quân đội Bình Minh đến đã không còn xa.

Lần này, chiến lược đối địch của Bóng Đen đã rất rõ ràng, nó không định ra tay trước.

Nói cách khác, chỉ cần quân đội Bình Minh không nổ súng trước thì dù đại quân áp sát, Bóng Đen cũng tuyệt đối không động thủ.

Lý do làm như vậy rất đơn giản.

Nó muốn để thế giới bên ngoài nhìn thấy quân đội Bình Minh ra tay trước, còn chúng chỉ phản công bị động.

Đến lúc đó, dư luận sẽ nghiêng hẳn về phía thành phố Tương Lai, thậm chí các thành phố lớn cũng sẽ buộc phải cung cấp một số vật tư hỗ trợ, giúp đỡ.

Đến lúc đó, áp lực mà quân đội Bình Minh phải đối mặt sẽ không ngừng tăng lên.

Biết đâu các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực của các thành phố khác còn buộc phải phái lực lượng hỗ trợ đến đây.

Uống hết ly rượu trong tay, hắn đứng dậy rời khỏi phòng.

Vài giờ sau, bóng dáng Lý Tinh Thần xuất hiện ở cửa nam thành phố Tương Lai.

Những ngày này, quân đội đã triển khai chiến tranh, cửa nam đã điều động một số lực lượng quân phòng thành phố, họ

đóng quân bên trong cửa nam, chuẩn bị sẵn sàng ứng phó với chiến tranh, cư dân gần đó cũng đã sơ tán trước.

Nhìn về phía đầu thành, rất nhiều vũ khí công nghệ đã được triển khai xong.

Lúc này, tầm mắt hắn nhìn về phía cửa thành.

Bên ngoài thành phố Tương Lai có một con hào rộng, rộng 180 mét, nước trong hào đều là chất độc do lĩnh vực sản xuất ra.

Ngoài các biện pháp như lấp hào, cách thuận tiện nhất để vào thành phố Tương Lai là đi vào từ con đường chính bên ngoài thành.

Nhưng chất liệu chế tạo cửa thành là loại kim loại bí ẩn do quân đội Tinh Thành tài trợ cung cấp, khả năng phòng thủ cực mạnh, rất khó có thể công phá trong thời gian ngắn.

Đây là điểm mấu chốt để quân đội Bình Minh tấn công vào thành phố Tương Lai.

Nghĩ đến đây, Lý Tinh Thần quay đầu nhìn về phía tòa nhà cao tầng sừng sững ở bên phải xa xa.

Nơi đó có đài điều khiển cửa nam thành phố Tương Lai, là nơi mở, đóng cửa thành và sử dụng vũ khí phòng thủ thành phố.

Cúi đầu nhìn thời gian, trong mắt Lý Tinh Thần hiện lên một tia lạnh lẽo.

Hắn biết rằng chỉ dựa vào năng lực của mình thì rất khó có thể ảnh hưởng đến cục diện chiến tranh.

Hắn chỉ muốn làm hết sức mình.

…

Thành phố Tương Lai.

Hết chương 1003.

Chương 1004. Lòng Can Đảm

Đêm khuya.

Một góc cửa nam, Lý Tinh Thần dựa vào tường đứng, xung quanh rải rác rất nhiều đầu lọc thuốc lá.

Hắn cúi đầu nhìn thời gian, hít một hơi thật sâu.

Trong lúc khói trắng phả ra, hắn vứt điếu thuốc lá trên tay, ngẩng đầu nhìn về phía đài điều khiển cửa thành.

Nguồn năng lượng đỏ không ổn định ở ngực hắn lúc này đã chuyển sang trạng thái chiến đấu.

Khu vực có đài điều khiển hiện do một đội quân phòng thành quản lý, hắn không có quyền vào đó, muốn mở cửa thành cho quân đội Bình Minh, chỉ có thể xông vào.

Dựa vào góc tường, hắn ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm.

Những hạt mưa lạnh lẽo rơi tí tách trên mặt, lòng hắn bình tĩnh như nước.

Nếu nói chết là tim ngừng đập thì hắn đã chết từ lâu rồi, còn sợ gì cái chết.

Đại chiến sắp đến, lúc này cư dân thành phố Tương Lai cơ bản đều đã trốn vào hầm trú ẩn và những khu vực khác.

Lúc này trong thành yên tĩnh không một tiếng động.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, tiếng chuông nửa đêm vang vọng trên bầu trời thành phố Tương Lai.

Hắn châm lại một điếu thuốc, hít một hơi thật sâu rồi thở ra một làn khói trắng, khóe miệng nở nụ cười dữ tợn.

Lúc này hắn quay người, đi về phía đài điều khiển.

Lúc này, một số bóng người xuất hiện từ trong bóng tối, đi theo ngay sau hắn.

Sau đó, ngày càng nhiều bóng người xuất hiện từ trong bóng tối.

Dưới ánh đèn, bề mặt cơ thể cơ giới của chúng tỏa ra ánh kim loại lạnh lẽo, không chút do dự đi theo sau Lý Tinh Thần.

"Cảnh báo! Các ngươi đã bước vào trọng địa quân sự, hãy rời đi ngay lập tức, nếu không chúng ta có quyền bắn hạ!"

"Cảnh báo! Các ngươi đã bước vào trọng địa quân sự, hãy rời đi ngay lập tức, nếu không chúng ta có quyền bắn hạ!"

…

Những chiến sĩ tuần tra ở xa nhanh chóng phát hiện ra bóng dáng của Lý Tinh Thần và những người khác, lập tức phát ra cảnh báo răn đe, cố gắng xua đuổi.

Cùng với tiếng còi báo động, rất nhiều bóng dáng chiến sĩ bảo vệ xuất hiện, họ xếp thành hàng, giơ vũ khí trong tay nhắm vào Lý Tinh Thần và những người khác.

Đối mặt với sự đe dọa, biểu cảm của Lý Tinh Thần vẫn bình tĩnh, ngược lại còn tăng tốc bước tiến.

"Cảnh báo lần cuối…"

Chưa đợi nhân viên tuần tra dứt lời, Lý Tinh Thần đã vứt điếu thuốc trên tay, cơ thể phát ra tiếng ầm ầm quá tải, thân hình nhảy cao, lao về phía những chiến sĩ quân phòng thủ.

Như tiếng tù và xung trận, những chiến binh cải tạo cơ giới còn lại theo sau Lý Tinh Thần xông lên.

Vũ khí mà quân phòng thành trang bị đều là vũ khí công nghệ Linh Năng.

Loại vũ khí này vốn là vũ khí bí mật của Viện nghiên cứu khoa học, đã được nghiên cứu từ lâu, chỉ là vẫn chưa công bố ra bên ngoài và Bóng Đen cũng không có ý định sử dụng công khai.

Nhưng lần này để đối phó với quân đội Bình Minh, Bóng Đen cũng sợ cục diện chiến tranh phát triển đến mức mình không thể kiểm soát.

Cuối cùng quyết định mở kho vũ khí, lấy ra toàn bộ vũ khí Linh Năng để trang bị cho các chiến sĩ quân phòng thành.

Những vũ khí Linh Năng này ngoài sức sát thương lớn, còn có nhiều công nghệ đen chưa được công bố.

Ví dụ như hộp tiếp đạn súng Linh Năng công nghệ A1, đạn được chia thành đạn mẹ và đạn con.

Sau khi chuyển sang chế độ bắn đạn mẹ, đạn bắn ra không có sức công phá lớn nhưng sẽ để lại dấu hiệu đạn mẹ trên người mục tiêu.

Lúc này, chỉ cần chiến sĩ cầm súng nhấn nút khóa thì những "Viên đạn." bắn ra tiếp theo, bất kể nòng súng hướng về đâu, đều sẽ khóa mục tiêu chính xác, truy tìm mục tiêu bị đạn mẹ bắn trúng để tấn công.

Một số bộ phận của súng được chính tay "Mặc." thiết kế.

Cấu trúc bên trong của súng giống như một trận pháp Linh Năng, khi đạn tiến vào nòng súng, thân súng sẽ tự động hấp thụ linh khí bên ngoài, sau đó khắc một quỹ đạo Linh Năng lên bề mặt đạn.

Tùy theo trận pháp Linh Năng khắc bên trong súng khác nhau, đạn bắn ra sẽ kèm theo hiệu ứng băng giá, hỏa diệm, lôi

điện, v.v.

Đây chính là điều đáng sợ của công nghệ Linh Năng.

Chiến sĩ có được vũ khí Linh Năng, tương đương với việc có được khả năng thi triển pháp thuật tức thời.

Sát thương không hề yếu, đồng thời tần suất thi triển pháp thuật cực cao.

Ý tưởng ban đầu của vũ khí Linh Năng là Bóng Đen muốn kết hợp hoàn hảo vũ khí công nghệ với tu luyện học, chế tạo ra một loại vũ khí sát thương hiệu suất cao.

Ngoài súng ra, hiện tại nhiều loại binh khí lạnh cũng đã hoàn thành cải tạo Linh Năng.

Sát thương của loại vũ khí này càng kinh người, linh trận khắc trên đó có sức sát thương cực lớn, được thiết kế riêng cho chiến sĩ tác chiến cận chiến.

…

Đạn bắn vào thân máy, bắn ra vô số tia lửa, tiến lên rất khó khăn.

Nhưng vũ khí Linh Năng, Lý Tinh Thần cũng được trang bị.

Lúc này hắn vung cánh tay phải, lập tức một vật thể to bằng quả táo vạch một đường parabol bay đến phía trên đoàn quân phòng thủ thành.

Tiếng "Tít tít" gấp gáp vang lên, màn đêm trong nháy mắt hóa thành ban ngày.

Hết chương 1004.

Chương 1005. Đấu Tranh Tinh Thần

Một linh trận nhanh chóng được vẽ xong ở trung tâm năng lượng bùng nổ, vô số băng nhọn ngưng tụ thành băng rơi xuống như mưa.

Lợi dụng lúc chiến sĩ phòng thủ thành ngẩng đầu, Lý Tinh Thần gầm lên, tăng tốc tiến lên.

Đoàn quân phòng thủ thành này rõ ràng được huấn luyện bài bản, chiến sĩ chỉ huy phía sau lập tức cũng ném ra vũ khí Linh Năng phòng thủ.

Một tấm khiên sáng xuất hiện trên đầu những chiến sĩ phòng thủ xếp hàng, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nhanh chóng mở ra, ngăn cản những băng nhọn rơi xuống như mưa.

Chiến sĩ phòng thủ thành lấy lại tinh thần, lập tức lại phát động tấn công vào Lý Tinh Thần và những chiến sĩ khác đang tấn công.

Phía sau những chiến sĩ phòng thủ thành xếp hàng cầm súng, những chiến sĩ cầm binh khí lạnh, vẻ mặt lạnh lùng cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho trận chiến cận chiến.

Cơ thể cơ giới sẽ không mệt mỏi, cũng không cảm thấy đau đớn.

Nhưng những tia điện và tia lửa bùng lên trên cơ thể chứng tỏ cơ thể đang ở trạng thái hoạt động quá tải, có thể bị hỏng bất cứ lúc nào.

Tốc độ của Lý Tinh Thần đột nhiên bùng nổ, chống lại mưa đạn dày đặc, hất bay một số chiến sĩ ở hàng trước, xông vào đoàn quân phòng thủ thành.

Đối mặt với lưỡi dao trước mặt, mắt Lý Tinh Thần đỏ ngầu.

Đèn đỏ trên cơ thể nhấp nháy, tiếng cảnh báo quá tải liên tục vang lên bên tai.

"Nhận lấy một gậy của ta, tiểu tử Kỳ!"

Lúc này hắn giật đứt thiết bị báo động ở vai phải, ngay sau đó một lưỡi kiếm vươn ra ở vị trí cánh tay phải, chủ động nghênh đón sự bao vây của đội cận chiến phòng thủ thành.

…

Bên ngoài thành phố Tương Lai.

Đồng bằng bát ngát đã mọc đầy cỏ dại.

Những năm gần đây, công trình xây dựng bên ngoài thành phố Tương Lai cơ bản đã bị bỏ hoang, khắp nơi chất đống đổ nát của các công trình.

Lúc này, quân Bình Minh đã vượt núi băng rừng, hành quân đến đây.

Trời mưa, các chiến sĩ nhìn về phía bắc có thể thấy đèn đuốc sáng trưng ở hướng thành phố Tương Lai.

Còn nơi họ đứng thì chìm trong bóng tối.

Đại chiến sắp đến, họ đang tiến hành lần nghỉ ngơi cuối cùng.

Từng đống lửa trại được đốt lên, soi sáng khu vực xung quanh nhưng những khu vực mà lửa trại không chiếu tới thì trong màn đêm đen đặc như mực, khiến người ta cảm thấy ngột ngạt không rõ nguyên do.

Lúc này, Phong Kỳ đang xem nội dung email cuối cùng mà Lý Tinh Thần gửi đến.

Lý Tinh Thần:

Tiểu tử Kỳ, khi nhìn thấy email này thì quân Bình Minh hẳn đã vượt qua dãy núi, đến đồng bằng tương lai rồi nhỉ.

Chắc ngươi cũng đã đoán được, Bóng Đen không sử dụng vũ khí công nghệ để oanh tạc quân Bình Minh của các ngươi trước đó, không phải vì trong lòng còn muốn hòa đàm, mà là muốn đứng trên đỉnh cao đạo đức để giao chiến với quân Bình Minh.

Bây giờ, người dân các thành phố lớn đều còn hy vọng giải quyết vấn đề bằng hòa bình.

Trong trận chiến này, bên nào ra tay trước thì sẽ trở thành đối tượng bị dư luận các thành phố lớn chỉ trích.

Đến lúc đó, có lẽ còn có thế lực ngầm ở các lĩnh vực khác sẽ chịu áp lực của dư luận mà điều động lực lượng tham gia trừng phạt quân Bình Minh.

Ta biết ngươi căn bản không quan tâm đến điều này, đối với ngươi thì từ lúc quân Bình Minh xuất chinh đã từ bỏ đường lui, trong lòng chỉ có tiến lên.

Là người nắm quyền của Viện Nghiên cứu Tương Lai, sự giúp đỡ mà ta có thể dành cho quân Bình Minh bây giờ đã rất hạn chế.

Trước khi khai chiến, Bóng Đen đã thu hồi toàn bộ quyền kiểm soát.

Lúc này, ngay cả khi ta ở lại bên cạnh Bóng Đen, cũng không thể ảnh hưởng đến tiến trình chiến sự.

Cổng thành phía nam của thành phố Tương Lai là cửa ải đầu tiên mà quân Bình Minh tiến vào, cũng là nơi ta chọn làm

nơi an nghỉ.

…

Uất ức bao nhiêu năm nay, đã bao lần muốn cổ khởi lòng dũng cảm phản kháng nhưng mỗi khi nghĩ đến di ngôn của thầy thì ta lại chọn nhẫn nhịn và chờ đợi.

Chờ đợi vô tận, liên tục phạm sai lầm.

Ta không thấy được tia sáng hy vọng trong bóng tối, chỉ cảm thấy mình ngày càng đồi bại.

Cho đến khi gặp được ngươi.

Một đời người rất ngắn, như ngựa trắng thoi đưa, thoáng chốc là qua.

Nhưng một đời của ngươi rất dài, như núi cao nước chảy, liên miên không dứt.

Nhân loại có ngươi, là may mắn của nhân tộc.

Nghe ngươi kể về những nỗ lực và đấu tranh trên từng tuyến hy sinh, ta đột nhiên cảm thấy những trận chiến khốc liệt, báo thù sảng khoái mà ta chỉ tưởng tượng ra đều trở nên nhạt nhòa.

Ta từng hỏi thầy, cuối cùng người như thế nào mới được coi là vĩ nhân trong lịch sử.

Thầy cười nói với ta rằng:

Kế thừa quá khứ, mở ra tương lai. Tỏa sáng hậu thế, soi sáng ngàn đời.

…

Dù biết sẽ tàn lụi nhưng vẫn không sợ nở rộ, đó chính là lựa chọn của ngươi.

Hoa nở, hoa tàn, hoa nở rộ, hoa tàn, tiếp tục nở hoa… Vô số lần nỗ lực chỉ để định hình khoảnh khắc nở hoa cuối cùng sẽ không kết thúc.

Hết chương 1005.

Chương 1006. Sự Phục Hồi

Tiểu tử Kỳ, được cùng ngươi sống trong một thời đại là sự cứu rỗi đối với ta, khiến ta không còn mê mang, không còn đắm chìm trong sự đồi bại để tìm kiếm cơ hội lật ngược tình thế.

Đừng cười ta, năm đó trò chuyện với ngươi ở Tinh Thành, ta đột nhiên có cảm giác muốn khóc.

Con người thật kỳ lạ, chịu đựng nỗi oan ức lớn đến mấy cũng không hé răng nhưng khi nghe thấy lời thấu hiểu và an ủi thì lại dễ dàng khóc nức nở.

Đời tội lỗi của ta đã đến lúc kết thúc.

Đừng buồn, ngươi nên vui mừng vì ta.

Ít nhất ta đã chọn cách hát vang mà chết, chiến đấu như một chiến binh, chứ không phải tiếp tục sống trong tủi nhục… Ta đã lắp lõi năng lượng do chính tay thầy chế tạo, trận chiến này thầy sẽ cùng ta chiến đấu.

Cuối cùng, hãy tiếp bước ta, Tiểu tử Kỳ.

Chờ xem màn pháo hoa trợ chiến mà ta sẽ nở rộ cho quân Bình Minh.

…

Nhìn về phía thành phố Tương Lai rực rỡ ánh đèn.

Phong Kỳ hiểu rằng Lý Tinh Thần đã chuẩn bị sẵn sàng để chết và những điều hắn muốn làm tiếp theo.

Hắn muốn giành quyền kiểm soát cổng thành, rồi điều khiển vũ khí công nghệ ở cổng thành chủ động nổ súng vào

quân Bình Minh.

Đây chính là màn pháo hoa trợ chiến mà Lý Tinh Thần mô tả trong lời nhắn.

Chỉ cần làm được điều này, kế hoạch đứng trên đỉnh cao đạo đức của Bóng Đen sẽ bị phá sản.bookstore.vip - ebook truyện giá rẻ

Nó sẽ không còn nhận được sự ủng hộ của dư luận các thành phố khác.

Ánh mắt Phong Kỳ chuyển hướng về phía đông, phía tây, tầm nhìn xuyên qua màn đen dày đặc, hắn mơ hồ thấy có bóng người xuất hiện.

Đây đều là con người của các thành phố khác, hoặc là do thế lực ngầm ở các lĩnh vực phái đến do thám.

Chúng đến chỉ để thu thập thông tin, thậm chí còn có nhân viên điều tra điều khiển máy bay không người lái bay lên bầu trời, truyền hình ảnh thời gian thực về phía sau.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, những hạt mưa lạnh giá táp vào má.

Ánh mắt Phong Kỳ lúc này trở nên kiên định.

Ngọn lửa trại trước mặt nhảy múa, hắn nhận lấy hộp thức ăn mà Mộc Tinh đưa tới, ăn ngấu nghiến.

Tiếp theo sẽ là một trận chiến ác liệt, sẽ không còn cơ hội nghỉ ngơi nữa.

Đánh vào thành chính tương lai chỉ là bước đầu tiên, mục tiêu cuối cùng của quân Bình Minh là Viện nghiên cứu công nghệ trong thành phố Tương Lai.

Ăn xong bữa tối, nghỉ ngơi vài giờ, Phong Kỳ đứng dậy.

“Toàn quân chuẩn bị, đột kích thành phố Tương Lai!”

Nghe theo mệnh lệnh của hắn, các chiến sĩ lần lượt đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng tràn đầy khí thế chiến đấu.

"Học tỷ, nếu Lý Tinh Thần không thành công, phá cổng thành sẽ giao cho ngươi."

Mộc Tinh đứng bên cạnh hắn lập tức gật đầu nghiêm túc, trong mắt hiện lên khí thế chiến đấu vô cùng.

Trận chiến này không có chiến thuật, càng không có chiến lược.

Ý nghĩa của chiến lược nằm ở chỗ dùng cái giá thương vong nhỏ nhất của mình để đổi lấy thương vong lớn nhất của đối phương.

Nhưng ý nghĩa của chiến lược lại càng thể hiện rõ trong chiến tranh giằng co.

Thậm chí là chiến tranh công thủ kéo dài nhiều năm.

Bây giờ tình hình bên ngoài hỗn loạn, tuyến tiếp tế của quân Bình Minh quá dài, chiến tranh giằng co chỉ khiến họ rơi vào thế bất lợi tuyệt đối.

Giống như hắn đã nói với Tần Không Thời lúc trước.

Trận chiến này không có bất kỳ chiến lược nào, chỉ có một nguyên tắc, đó là chiếm lấy thành phố Tương Lai với tốc độ nhanh nhất, không tính đến thương vong.

"Tập hợp!"

Tiếng hắn vừa dứt, các chiến sĩ theo cách sắp xếp ban đầu chỉnh đốn hàng ngũ, không ngừng kéo dài chiến tuyến, tạo thành một con rồng dài theo chiều ngang.

"Tiến lên!"

Tiếng bước chân chỉnh tề, mỗi bước đều khiến mặt đất rung chuyển.

Trong đội ngũ có rất nhiều gương mặt trẻ.

Tất cả đều là những người mới vừa tốt nghiệp học viện đã gia nhập quân Bình Minh.

Vừa mới gia nhập Bình Minh, những đứa trẻ mới tốt nghiệp này đã tự cho mình là lão chiến binh, sự tự tin của chúng xuất phát từ thành tích xuất sắc của chúng trong game Bình Minh.

Dù chưa từng thực sự ra tiền tuyến nhưng chúng đã tự cho rằng mình là những chiến binh dày dạn kinh nghiệm.

Nhưng thực tế thì không phải là trò chơi.

Trong trò chơi, có thể chơi lại vô số lần, có thể tìm lý do cho thất bại của mình.

Trên chiến trường thực sự, thất bại đồng nghĩa với cái chết, thậm chí không có cơ hội để hối hận.

Lúc này, chúng cảm nhận được sự ngột ngạt trước thềm chiến tranh.

Sự mơ hồ về tương lai, nỗi sợ hãi cái chết… đủ loại cảm xúc tiêu cực hiện lên trong lòng chúng.

Nhưng ánh mắt của chúng vẫn kiên định, bởi vì sự kiên định này còn lớn hơn tất cả những cảm xúc tiêu cực trong lòng.

Lúc này, nhiều người nghĩ đến lời Phong Kỳ đã nói với chúng trên bục diễn thuyết khi tốt nghiệp.

“Thế giới của chúng ta đã bị bóng tối bao trùm nhưng ta tin rằng phía trước chắc chắn có ánh sáng, lịch sử có thể không ghi nhớ các ngươi nhưng các ngươi sẽ không phụ công học tập vất vả ngày đêm ở học viện… Thế giới này sẽ trở nên tươi đẹp hơn nhờ những thiếu niên dũng cảm tiến lên…”

Hết chương 1006.

Chương 1007. Tình Đồng Đội

Dưới khuôn mặt non nớt, chúng bước những bước chân kiên định về phía trước.

Ánh mắt kiên cường nhìn chằm chằm vào Phong Kỳ đang đi đầu.

Ngay lúc này, trên tường thành thành phố Tương Lai ở đằng xa, lửa liên tục lóe lên, vô số tên lửa phóng lên không trung, với tốc độ cực nhanh lao về phía quân Bình Minh.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ nở nụ cười trên môi.

Hắn biết Lý Tinh Thần đã thành công.

Tên lửa phát nổ cách quân Bình Minh không xa, sóng xung kích ập đến dữ dội, thổi bay lá cờ Bình Minh tung bay.

Ánh mắt Phong Kỳ xuyên qua màn khói bụi dày đặc, không ngừng lan rộng về phía trước.

Cuối cùng, hắn tập trung vào cánh cổng thành đang từ từ mở ra và Lý Tinh Thần đang đứng trên tường thành, điếu thuốc trên môi.

Lúc này, toàn thân hắn đầy máu, nửa người đã bị xé toạc, toàn thân tỏa ra tia điện, hắn dựa vào tường thành đứng nghiêng, nhìn về phía quân Bình Minh, nụ cười rạng rỡ trên môi.

“Chiến sĩ quân Bình Minh Lý Tinh Thần… hoàn thành nhiệm vụ… cuối cùng, chúc các ngươi, võ vận xương long!”

Trong tiếng lẩm bẩm, lõi năng lượng màu đỏ trên ngực Lý Tinh Thần tắt ngúm.

Ngọn lửa tàn của điếu thuốc lan đến tận cùng, nụ cười rạng rỡ mãi mãi đọng lại trên khuôn mặt hắn.

…

Thấy cảnh này, môi Phong Kỳ khẽ run, rồi gầm lên ra lệnh tấn công:

“Giết!”

Trong nháy mắt, vô số tiếng gầm rú đáp lại, các chiến sĩ Bình Minh sải bước xông về phía thành phố Tương Lai.

…

Thành phố Tương Lai.

3 giờ sáng.

Cùng với tiếng hỏa lực từ pháo đài do Lý Tinh Thần điều khiển bắn về phía quân Bình Minh, trong ánh lửa rực rỡ, tiếng tù và tấn công chính thức vang lên.

Quân Bình Minh theo bước chân của Phong Kỳ, không chút do dự lao về phía thành phố Tương Lai.

Quả tên lửa mà Lý Tinh Thần phóng ra trước khi chết đã hoàn toàn phá hủy kế hoạch đứng trên đỉnh cao đạo đức để nghênh chiến quân Bình Minh của Bóng Đen.

Ban đầu, cư dân các thành phố khác đều lựa chọn đứng về phía thành phố Tương Lai.

Nhưng lần này, ít nhất là trên dư luận, thành phố Tương Lai đã không còn chiếm được nhiều ưu thế, mặc dù Tinh Thành mới là bên tấn công.

Thành phố Tương Lai chủ động phóng tên lửa, đã phá tan hy vọng cuối cùng về giải pháp hòa bình trong lòng mọi người.

Khi đến gần lối vào thành phố bên ngoài cổng Nam, Phong Kỳ quay lại nhìn Mộc Tinh đang bám sát bên mình:

"Học tỷ, lối đi này không thể đưa nhanh chóng đưa toàn bộ binh lính vào thành, em hãy dẫn quân đoàn 3, 4 phá cổng Tây, chúng ta sẽ hội quân ở căn cứ Viện nghiên cứu công nghệ trung tâm thành phố!"

Nghe theo lệnh của hắn, Mộc Tinh không chút do dự gật đầu, sau đó cầm lấy máy liên lạc đeo trên cánh tay phải, trầm giọng nói:

"Lão Lý, Đoàn trưởng Doanh, dẫn quân theo ta phá cổng Tây!"

Cùng lúc Mộc Tinh ra lệnh, Phong Kỳ quay sang nhìn Đoàn trưởng Bát Nhã Tông Minh ở bên trái không xa:

"Đoàn trưởng Tông, ông hãy dẫn quân đoàn của mình phá cổng Đông!"

"Được!" Tông Minh quả quyết đáp lời, sau đó rút máy liên lạc ra bắt đầu chỉ huy.

Rất nhanh, hai quân đoàn tách ra từ hai bên quân Bình Minh, tiến về phía cổng Tây và cổng Đông của thành phố Tương Lai.

Lựa chọn chia quân tác chiến là để đưa binh lính vào thành một cách hiệu quả hơn.

Mặc dù lối đi trước thành phố Tương Lai rất rộng nhưng không dễ để đưa toàn bộ binh lính quân Bình Minh vào trong cùng một lúc.

Hai bên đường chính là hào nước có độc, có nhiều cách để giải quyết vấn đề này.

Có thể lấp hào xây đường, cũng có thể không vận lực lượng vào thành, v.v.

Nhưng những biện pháp này thường quá tốn thời gian.

Lần này, họ chỉ lựa chọn phương án nhanh nhất để chiếm lấy thành phố Tương Lai, bất chấp thương vong, vì vậy việc mở thêm nhiều lối vào thành là lựa chọn tốt nhất.

…

Lúc này, các thế lực đang ẩn núp gần thành phố Tương Lai thấy chiến tranh nổ ra, liền lần lượt truyền tin tình báo về hậu phương.

Phố trung tâm thương mại sầm uất của Thành Thắng Lợi.

Người dân Thành Thắng Lợi luôn theo dõi diễn biến tình hình, nét mặt lộ rõ vẻ lo lắng, mắt chăm chú nhìn vào màn hình lớn bên ngoài tòa nhà trung tâm, ngắm nhìn thành phố Tương Lai sáng đèn từ góc nhìn trên cao của máy bay không người lái.

Khi thấy thành phố Tương Lai nổ súng trước vào quân Bình Minh, cả hiện trường đều xôn xao, ai nấy đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Hướng Thành Lãnh Đông.

Trên đường phố chính phủ đầy tuyết rơi không có bóng người.

Vào thời điểm này, cư dân trong thành đều tập trung trước màn hình tivi, nín thở chờ đợi, mong chờ phép màu xuất hiện.

Mâu thuẫn bất ngờ nổ ra giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai đã thu hút sự chú ý của cư dân các thành phố lớn, Thành Lãnh Đông cũng không ngoại lệ.

Trước tòa nhà Quốc hội tối cao của Thành Lãnh Đông, những cư dân vừa tuần hành phản đối sự vô trách nhiệm của tầng lớp lãnh đạo thành phố cũng ngừng ồn ào, mắt chăm chú

nhìn vào hình ảnh tiền tuyến được truyền về theo thời gian thực bên ngoài tòa nhà hội nghị.

Hết chương 1007.

Chương 1008. Sự Hi Vọng

Trong gió lạnh, mọi người quấn chặt áo, khuôn mặt đỏ bừng vì lạnh.

Nhưng sự chú ý của họ đã sớm đổ dồn vào đại quân Tinh Thành đang tiến về phía thành phố Tương Lai.

Chiến tranh chưa nổ ra, trong lòng mọi người vẫn còn một tia hy vọng.

Nhưng khi nhìn thấy từng quả tên lửa từ phía tường thành phía Nam của thành phố Tương Lai bay lên, rơi xuống không xa trước quân Bình Minh, tia hy vọng cuối cùng trong lòng họ đã hoàn toàn tan biến.

Làn sóng xung kích do vụ nổ tạo ra đã tạo nên một cơn gió mạnh, hình ảnh truyền về từ máy bay không người lái bắt đầu rung chuyển dữ dội.

Nhiều người không khỏi nắm chặt tay.

Họ biết rằng chiến tranh đã nổ ra, không còn có chỗ cho sự quanh co nữa.

…

Những cảnh tượng tương tự cũng xảy ra ở những khu vực khác.

Tia hy vọng cuối cùng trong lòng cư dân các thành phố lớn đã bị hiện thực đập tan hoàn toàn.

Lịch sử mà cư dân mỗi thành phố học được là giống nhau, vì vậy cư dân của năm thành phố lớn đều có chung ý thức về

chủng tộc và luôn cho rằng năm thành phố lớn là một chỉnh thể, đây mới là một ngôi nhà hoàn chỉnh.

Vì vậy, họ không thể hiểu được lý do tại sao cuộc chiến này lại xảy ra, càng không đồng tình với việc cuộc chiến này xảy ra.

Tinh Thành và thành phố Tương Lai nổ ra chiến tranh, có nghĩa là quê hương của loài người đã bị chia cắt hoàn toàn, giống như cuộc chiến giữa các chư hầu từng xảy ra trong lịch sử trước thảm họa, mỗi người tự chiến đấu.

Trước kẻ thù bên ngoài, khi đáng lẽ phải đoàn kết một lòng chống lại sự xâm phạm của lãnh thổ thì không ai chấp nhận một phần của gia đình bị chia cắt, hoặc trở thành kẻ thù.

Tiếng la hét đầy phẫn nộ và đau buồn vang lên khắp các thành phố lớn.

Hướng cổng Nam thành phố Tương Lai.

Mưa càng lúc càng lớn, những chiến sĩ quân Bình Minh vượt qua cổng thành trong màn mưa xông vào thành.

Đón đầu họ là quân đoàn phòng thủ thành phố nhận được thông báo cầu cứu khẩn cấp.

Trong màn mưa, họ mặc bộ giáp Linh Năng đen tuyền, trên người tỏa ra hơi thở sắt máu của chiến trường, vũ khí lạnh mang theo bên mình tỏa ra ánh sáng Linh Năng màu đen trong mưa, nước mưa tự động tránh né.

Phong Kỳ lúc này đã quyết đoán kích hoạt biến thân Huyết Nguyên.

Khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, như sóng lớn xô vào thân thể.

Cùng với nhịp tim đập nhanh, cơ thể hắn bắt đầu cao lên nhanh chóng, vô số mầm thịt mọc ra trên cơ thể đung đưa đan

xen, tạo thành các mô thịt mới.

Trong nháy mắt, hắn đã biến thành một gã khổng lồ màu máu cao gần bốn mét.

Đối mặt với những chiến binh loài người muốn bảo vệ thành phố Tương Lai, hắn đè nén lòng thương hại trong lòng.

Họ không sai nhưng tuyến chiến đấu này không thể bị cản trở.

Nhìn thấy Phong Kỳ biến thành người khổng lồ máu, những chiến binh đi theo sau hắn chỉ ngạc nhiên trong chốc lát rồi trở lại bình thường.

Về một số bí mật của mình, hắn đã thông báo trước cho các chiến binh Bình Minh và cư dân Tinh Thành.

Muốn tuyến chiến đấu tiếp tục tiến lên, đây là một trong những lựa chọn tốt nhất của hắn.

Chỉ có như vậy, các chiến binh và cư dân của Tinh Thành mới thực sự có thể theo hắn tiến lên tuyến chiến đấu này.

Lý do rất đơn giản.

Hắn từng phân tích cho rằng rất khó có sinh vật ẩn núp trong quân đội Tinh Thành, bởi vì quân đội là một tổ chức đặc biệt, ngay từ khi thành lập đã có những nguyên tắc và mục tiêu rõ ràng.

Một khi mệnh lệnh cấp cao đưa ra trái với nguyên tắc cơ bản là bảo vệ loài người và bảo vệ Tinh Thành, các chiến binh sẽ không nghe theo mệnh lệnh.

Ví dụ như cấp cao quân đội ra lệnh cho chiến sĩ tàn sát cư dân Tinh Thành.

Mệnh lệnh này khi truyền xuống sẽ gặp phải rất nhiều trở ngại, liên tục bị các sĩ quan trung cấp, hạ cấp bác bỏ, thậm chí

bị chiến sĩ cấp thấp nhất từ chối.

Mọi hành động của quân đội Tinh Thành đều phải tuân theo "Chuẩn tắc."

Vì vậy, Sinh Vật Trận Địa có thể xâm nhập vào các cơ quan như Viện Nghiên cứu Hổ phách nhưng rất khó xâm nhập vào quân đội để trục lợi cho mình.

Tình huống tương tự, Phong Kỳ cũng phải đối mặt.

Lựa chọn phát động chiến tranh với thành phố Tương Lai không phải là chuyện nhỏ.

Hắn phải đưa ra lời giải thích cho cư dân Tinh Thành, cho toàn thể chiến sĩ sẵn sàng theo Bình Minh.

Và lời giải thích này phải khiến họ tin tưởng chắc chắn là đúng, nếu không thì làm sao họ có thể vì một mệnh lệnh từ cấp trên mà lựa chọn vung đao chém giết với chiến sĩ thành phố Tương Lai cùng là loài người.

Vì vậy, ngay sau khi phong tỏa Tinh Thành, hắn đã chọn cách nói rõ sự thật với các chiến sĩ và cư dân trong Tinh Thành.

Đây cũng là lý do tại sao khi cư dân các thành phố khác đều phản đối chiến tranh thì cư dân Tinh Thành lại phát ra tiếng nói hoàn toàn khác.

Bởi vì từ lúc hắn nói rõ sự thật, hắn đã nhận được sự ủng hộ của toàn thể chiến sĩ và cư dân Tinh Thành.

Hết chương 1008.

Chương 1009. Kế Hoạch Bí Mật

Chiến tranh không phải trò đùa.

Phát động chiến tranh cần phải có động lực logic sâu xa, chứ không phải chỉ dựa vào một khang nhiệt huyết.

Theo con đường hy sinh của lão Mê, hắn đã học được rất nhiều điều.

Một trong số đó là trước khi đưa ra quyết định phải suy nghĩ thấu đáo về những ảnh hưởng có thể xảy ra ở các khía cạnh.

Ví dụ như việc thúc đẩy tuyến chiến đấu này.

Nếu hắn không chọn cách nói rõ sự thật mà trực tiếp phát động chiến tranh, chưa nói đến việc có ai ủng hộ hay không, rất có thể hắn sẽ bị đưa ra pháp trường trước.

Các chiến sĩ theo hắn cần có lý do, cư dân Tinh Thành càng cần có lý do để ủng hộ hắn.

Nhìn thấy Phong Kỳ mở trạng thái Huyết Nguyên, những chiến sĩ phòng thủ thành phố xông tới đều lộ ra vẻ mặt quả nhiên như vậy.

Trước khi chiến tranh nổ ra, họ không hiểu lý do tại sao Tinh Thành lại hung hăng như vậy.

Xét về mặt lịch sử, sự phát triển của thành phố Tương Lai có sự đóng góp rất lớn của Tinh Thành.

Hai thành phố cũng nhiều lần hỗ trợ lẫn nhau, hoàn toàn có thể coi là thành phố anh em, việc tốn rất nhiều nhân lực vật lực

để thông tuyến tàu điện ngầm nối hai thành phố chính là minh chứng.

Đối mặt với Tinh Thành, họ cũng cần một lý do.

Và Bóng Đen đã đưa ra cho họ một lời giải thích hợp lý.

Giống như những gì các thành phố khác tuyên truyền, lời giải thích mà Bóng Đen đưa ra là, trò chơi siêu thực tế trong Tinh Thành ẩn chứa mối nguy hiểm rất lớn, thực chất đây là thứ do thế lực lãnh thổ tạo ra, có thể từ từ khống chế con người ở phương diện tinh thần.

Tinh Thành lựa chọn phát động chiến tranh với thành phố Tương Lai, chính là do thế lực lãnh thổ đứng sau thao túng.

Lúc này nhìn thấy Phong Kỳ cầm đầu biến thành người khổng lồ máu, càng củng cố thêm quyết tâm bảo vệ thành phố Tương Lai của họ.

Mưa càng lúc càng lớn, toàn bộ Tinh Thành đều chìm trong màn nước.

Phong Kỳ lúc này tung nắm đấm.

Luồng khí màu máu bao trùm xung quanh, ngọn lửa màu lục Mặc bốc lên theo đó, sau khi tích tụ sức mạnh thì tung ra một cú đấm phá tan màn mưa, phát ra tiếng rồng gầm hổ khiếu, bóng nắm đấm đột nhiên bay về phía các chiến sĩ phòng thủ thành phố đang chặn đường phía trước.

Năng lượng bùng phát trong nháy mắt đã đánh bay rất nhiều bóng người.

Sức mạnh kinh hoàng khiến những chiến sĩ bị đánh bay không nhịn được mà ho ra máu giữa không trung, lớp giáp Linh Năng trên cơ thể cũng lõm vào trong.

“Giết!”

Trận giao chiến thảm khốc bắt đầu.

Nhìn từ trên cao, hai dòng thép cuồn cuộn giao nhau ở trung tâm, chiến tuyến trong nháy mắt bị bóp méo, vô số bóng người đan xen, luồn lách.

Mặt đất lát đá cẩm thạch dần bị máu tươi nhuộm đỏ.

Tất cả chiến sĩ quân Bình Minh trước khi khai chiến chỉ nhận được một mệnh lệnh, đó là không màng thương vong tiến lên, nhanh nhất có thể chiếm lấy thành phố Tương Lai.

Vì vậy, họ không chút do dự lao về phía trước, đối mặt với các chiến sĩ phòng thủ thành phố đang xông tới.

Các chiến sĩ phòng thủ thành phố Tương Lai cũng không chọn cách lùi bước.

Ngày đầu tiên trở thành chiến sĩ phòng thủ thành phố, họ đã từng thề ở nghĩa trang anh hùng, thề sẽ bảo vệ thành phố Tương Lai đến chết, ngay cả khi phải trả giá bằng mạng sống.

Trận chiến này chính là sự thực hiện lời thề đã từng hứa.

Bóng người đan xen, hàn quang giao nhau, liên tục có bóng người ngã xuống trong chiến đấu, không bên nào lùi bước nửa bước.

Ngay cả mưa lớn cũng không thể rửa sạch mặt đất nhuộm đỏ vì máu.

Sự tàn khốc của chiến tranh lúc này được thể hiện rõ nét.

Hướng Tây thành phố Tương Lai.

Mộc Tinh và các chiến sĩ hành quân đến đây ngay lập tức phải hứng chịu hỏa lực pháo kích.

Điểm mạnh nhất của thành phố Tương Lai không phải là thành tựu về hệ thống tu luyện.

Thành Thắng Lợi và Tinh Thành về thành tựu nghiên cứu tu luyện học đều không thể so sánh với thành phố Tương Lai.

Vũ khí mạnh nhất của thành phố Tương Lai vẫn là khoa học kỹ thuật, điều này đã được định hướng ngay từ khi thành phố Tương Lai mới thành lập.

Các loại tên lửa, pháo Linh Năng bắn ra làm sáng rực bầu trời đêm, như ban ngày.

Mưa đạn dày đặc trong nháy mắt bao trùm lối vào Tây Môn của thành phố.

Đối mặt với đợt oanh tạc phủ đầu, trong thời gian ngắn đã có nhiều chiến sĩ xung phong đi đầu ngã xuống nhưng càng nhiều chiến sĩ tiếp tục lấp vào chỗ trống, theo sau Mộc Tinh chạy về phía cổng thành.

Khi bóng dáng Mộc Tinh xuất hiện trước Tây Môn, cô tung ra một cú đấm đã tích tụ sức mạnh.

Ánh sáng màu ngọc lục bảo trong nháy mắt bao trùm xung quanh, năng lượng cuồn cuộn co lại ngưng tụ trong chốc lát, rồi đột nhiên bùng nổ về phía cú đấm.

Uy áp kinh hoàng khiến nước mưa bay ngược, ánh sáng màu ngọc lục bảo cũng va chạm với cổng thành.

Kim loại dùng để chế tạo bốn cổng thành của thành phố Tương Lai là do quân đội Tinh Thành cung cấp từ trước.

Xét về mặt lịch sử, những kim loại đặc biệt bí ẩn này chính là Thiên Xu đã mang về từ Thông Thiên Lộ và tặng cho quân đội Tinh Thành lúc bấy giờ.

Hết chương 1009.

Chương 1010. Bài Học Quý Giá

Và loại kim loại này theo diễn biến lịch sử bình thường, cũng sẽ được ứng dụng vào lối vào đường hầm kim loại bên ngoài Khu tránh nạn Tinh Thành sau 1500 năm nữa.

Khả năng phòng thủ của nó vô cùng kinh ngạc.

Nhưng dưới sức mạnh kinh hoàng của Mộc Tinh, cổng thành lõm vào trong với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Cùng với việc sức mạnh của Mộc Tinh không ngừng tăng lên, tốc độ lõm vào trong của cổng thành kim loại cũng tăng nhanh, lớp sơn phủ bên ngoài cũng bong tróc theo cổng thành lõm vào.

Trong ánh mắt khó tin của các chiến sĩ phòng thủ thành phố, cổng thành phát ra một tiếng nổ lớn như sấm, cánh cổng kiên cố sụp đổ ầm ầm vào bên trong.

Tiếp theo, các chiến sĩ quân Bình Minh bất chấp hỏa lực dày đặc, lần lượt tiến vào.

Lúc này, Mộc Tinh nhảy lên tường thành, bóng người lóe lên, một khẩu pháo Linh Năng đã bị bẻ gãy ngang.

Lúc này, vô số bóng người cũng theo Mộc Tinh nhảy lên tường thành, cùng nhau phá hủy các vũ khí khoa học kỹ thuật trên tường thành.

Các chiến sĩ quân Bình Minh ở phía dưới nhân cơ hội này vượt qua cổng thành tiến vào trong thành, đụng độ trực diện

với các chiến sĩ quân đoàn phòng thủ thành phố đang xông tới.

Trận chiến đẫm máu ở Tây Môn bắt đầu.

Hướng Đông Môn.

Đội hình xung phong do chiến đoàn Bát Nhã dẫn đầu đã đến trước cổng thành.

Không có sức chiến đấu kinh hoàng như Mộc Tinh, họ không thể phá vỡ cổng thành trong thời gian ngắn, vì vậy khi Tông Minh phá cổng thành, rất nhiều chiến sĩ trèo lên tường thành, chọn cách phá hủy vũ khí khoa học kỹ thuật trước để phá vỡ sự kìm kẹp hỏa lực của các chiến sĩ phòng thủ thành phố, giảm thương vong về người.

Chiến tuyến đồng thời mở ra ở ba hướng Đông, Tây, Nam của thành phố Tương Lai.

Trời đổ mưa như trút nước, như đang khóc thương cho cuộc tự tương tàn của loài người, màu đỏ máu trở thành màu chủ đạo trong trận chiến.

Vô số bóng người đan xen, mỗi sinh mạng như ngọn nến trước gió, có thể tắt bất cứ lúc nào.

Cả hai bên đều có niềm tin tuyệt đối không thể lùi bước nhưng chính niềm tin này lại khiến chiến tranh trở nên tàn khốc hơn.

Thành phố Tương Lai chìm trong màn đêm như một chiến trường tu la.

…

Lúc này, hướng khu vực trung tâm thành phố Tương Lai.

Bóng Đen lơ lửng trên bầu trời đêm, ánh mắt nhìn về phía Bắc thành phố Tương Lai, trên mặt hiện lên vẻ bất lực.

Mặc dù những người chết đều là con người.

Nhưng những con người này đáng lẽ phải chết vì kế hoạch tương lai của hắn, chứ không phải chết sớm trong cuộc chiến vô nghĩa này.

Những chiến sĩ phòng thủ thành phố này đáng lẽ phải có giá trị lợi dụng tốt hơn trong mắt hắn.

Nghĩ đến đây, Bóng Đen bất lực lắc đầu.

Lúc này, hắn lấy ra máy liên lạc, nhấn nút đàm thoại rồi lạnh lùng nói:

"Kích hoạt cỗ máy chiến tranh!"

"Rõ."

Không lâu sau khi Bóng Đen ra lệnh, nhiều khu vực trong thành phố Tương Lai xuất hiện những bệ kim loại hình tròn khổng lồ.

Trên mỗi bệ kim loại đều có một cỗ máy chiến tranh cao hàng chục mét.

Hình dạng của chúng không giống nhau.

Không giống như Gundam hay chiến binh cơ giáp chỉ có trong phim ảnh, hoạt hình, ngoại hình của loại máy chiến tranh này không có bất kỳ tính thẩm mỹ nào, cũng không lấy hình dạng con người làm thiết kế ngoại hình.

Ngay từ khi lập kế hoạch, máy chiến tranh đã được chuẩn bị cho chiến tranh.

Dưới lớp thép hung dữ là vô số vũ khí khoa học kỹ thuật, trong màn mưa, chúng như những con thú dữ nằm phục trên bệ kim loại.

Khi ánh sáng xanh lam lần lượt sáng lên trên thân máy chiến tranh, những con thú dữ đã được đánh thức…

…

Mưa như trút nước nhưng không thể rửa sạch màu máu trong thành phố Tương Lai.

Mưa càng lúc càng lớn, mây đen kéo đến cùng tiếng sấm rền.

Mỗi lần sấm chớp, thế giới bỗng sáng bừng, đóng băng lại cảnh giao chiến tàn khốc trong thành phố Tương Lai.

Lúc này, Phong Kỳ hồn thân đẫm máu, không thể ngăn cản được lao về phía bức tường người phía trước.

Cùng với một tiếng nổ lớn, hắn hất văng vài bóng người, tạo ra một lỗ hổng trên bức tường người.

Đối mặt với những luồng sáng lạnh lẽo ập đến, Phong Kỳ không né tránh.

Mặc ngọn lửa xanh nhảy múa dữ dội khi hắn xoay người, Quyền ý trong lòng hắn theo cú đấm phải tung ra đột nhiên biến thành bóng quyền, quét bay một lượng lớn bóng người.

Lúc này, Phong Kỳ giống như một con thú dữ thoát khỏi lồng, không thể ngăn cản.

Quyền ý được rèn luyện nhiều năm càng trở nên vững chắc hơn trong chiến đấu.

Quyền ý mà hắn tu luyện chính là tiến về phía trước, hoàn toàn phù hợp với tâm trạng lúc này, sự điều khiển quyền thế trở nên nhuần nhuyễn.

Uy thế của quyền thế cũng dần dần biến thành một lĩnh vực mỏng manh, lan tỏa ra xung quanh lấy hắn làm trung tâm.

Uy thế của quyền thế khiến những chiến sĩ phòng thủ của thành phố Tương Lai đến gần cảm thấy ngột ngạt.

Nhưng những chiến sĩ phòng thủ thành phố này không hề lùi bước, dù phát hiện vũ khí trong tay khó có thể phá vỡ lớp

phòng thủ trên cơ thể hắn nhưng vẫn liều lĩnh tấn công.

Hết chương 1010.

Chương 1011. Tinh Thần Kiên Cường

Đối mặt với ngày càng nhiều bóng người vây quanh, Phong Kỳ đột nhiên giậm chân phải xuống đất, thân hình nhảy cao lên.

Nhảy lên giữa không trung, cơ thể hắn đột ngột hạ xuống, tốc độ rơi xuống không ngừng tăng nhanh.

Ầm!

Khoảnh khắc tiếp đất, mặt đất bằng đá cẩm thạch vỡ vụn và lõm xuống, khí huyết cuồn cuộn như cơn lốc quét ra xung quanh, ngay lập tức có rất nhiều bóng người bị thổi bay.

Lúc này, các chiến sĩ của quân đội Bình Minh cũng theo lỗ hổng bị xé rách mà xông vào.

Nhìn thấy các chiến sĩ quân đội Bình Minh phía sau dần đuổi kịp, Phong Kỳ quay người nhìn về hướng Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, nắm chặt tay rồi lại lao về phía trước.

Lúc này, Phong Kỳ giống như một mũi dao nhọn của quân đội Bình Minh, xé toạc một lỗ hổng về phía trước cho quân đội Bình Minh tiến lên.

Một vòng giao tranh đẫm máu mới bắt đầu.

Trong tiếng hô giết vang trời, liên tục có bóng người ngã xuống vũng máu.

Dù là chiến sĩ quân đội Bình Minh hay chiến sĩ phòng thủ thành phố thành phố Tương Lai, mỗi người đều có lý do và niềm tin tuyệt đối không thể lùi bước.

Mặc dù cùng là con người nhưng trận chiến này chỉ có một bên có thể sống sót.

Trong trận chiến, các chiến sĩ quân đội Bình Minh dần thích ứng với nhịp độ chiến đấu, bộc phát sức chiến đấu vô song.

Sau nhiều năm huấn luyện ảo, các chiến sĩ Bình Minh có khả năng phối hợp tác chiến cực mạnh.

Ngay cả trong điều kiện thời tiết khắc nghiệt, họ cũng nhanh chóng phân tích môi trường và vị trí của đồng đội gần đó, sau đó nhanh chóng điều chỉnh.

Nhiều khuôn mặt non nớt lần đầu tham gia chiến đấu thực sự cũng bộc phát sức chiến đấu tuyệt cường lúc này, những kỹ thuật chiến đấu điêu luyện hoàn toàn không giống như lần đầu tiên bước vào chiến tranh.

Hơn nữa, có nhiều chiến sĩ mới nhanh chóng tập hợp những người đồng đội gần đó, phối hợp tác chiến theo hình thức đội nhỏ để tiến về phía trước.

Kinh nghiệm đúc kết được sau nhiều năm huấn luyện trong trò chơi siêu thực tế đã trở thành một phần ý thức chiến đấu của họ.

Khi trong lòng chấp nhận rằng cái chết trong trận chiến này chính là nơi mình sẽ về, nỗi sợ hãi trong lòng tan biến, tâm lý ảnh hưởng cũng không còn nữa.

Mặc dù là lần đầu tiên tham chiến nhưng họ chính là những lão binh.

Huấn luyện đối kháng ngày đêm đã được phát huy hết sức trong trận chiến.

Trò chơi siêu thực tế là nơi luyện tập của các chiến sĩ quân đội Bình Minh, giúp các chiến sĩ Bình Minh thể hiện ý thức

chiến đấu và ý chí chiến đấu tuyệt cường.

Nhưng thành phố Tương Lai cũng có vũ khí bí mật của riêng mình.

Vũ khí công nghệ Linh Năng là một trong những vũ khí bí mật của Bóng Đen, đáng lẽ chỉ tồn tại trong mô tả lịch sử, chưa từng thực sự được thể hiện ra bên ngoài nhưng lại được Bóng Đen sử dụng trước trên tuyến chiến đấu này.

Vũ khí kết hợp giữa công nghệ và Linh Năng có sức sát thương cực kỳ kinh hoàng, dù là vũ khí nóng hay vũ khí lạnh đều có thể dễ dàng xé rách lớp giáp mà các chiến sĩ Bình Minh mặc trên người.

Đặc biệt là vũ khí lạnh.

Phần có thể khắc dấu vết Linh Năng trên đó lớn hơn nhiều so với viên đạn, tương đối tạo ra sức sát thương lớn hơn khi phù phép, trong cận chiến đã gây ra thương vong không nhỏ cho các chiến sĩ quân đội Bình Minh.

Lúc này, Phong Kỳ đang bị bao vây đã dựa vào lớp phòng thủ cơ thể tuyệt cường để chống lại những nhát chém từ bốn phương tám hướng.

Sau khi vung nắm đấm quét bay những bóng người đến gần, hắn định tiếp tục tiến lên.

Lúc này, tiếng rung chuyển liên tiếp truyền đến đã thu hút sự chú ý của hắn, hắn lúc này ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Cuối tầm mắt, xuất hiện một con quái thú thép cao hàng chục mét.

Nhìn thấy con quái thú thép, ánh mắt Phong Kỳ trở nên lạnh lùng.

Đối với con quái thú thép xuất hiện trong tầm mắt, hắn đã nghe nói và tìm hiểu trong những ngày ẩn núp ở Viện nghiên

cứu khoa học công nghệ, chỉ là chưa từng tận mắt nhìn thấy.

Các nhà nghiên cứu ở khu vực cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ gọi những con quái thú thép này là "Cỗ máy chiến tranh."

Ý tưởng ban đầu khi chế tạo không phải là để bảo vệ thành phố Tương Lai, mà là được thiết kế để tấn công, toàn thân được trang bị đủ loại vũ khí công nghệ Linh Năng, sức sát thương kinh hoàng.

Có lẽ là do ảnh hưởng của sách, phim ảnh, truyện tranh trước thảm họa.

Người đưa ra ý tưởng này ban đầu muốn lấy hình dạng con người làm hình mẫu cấu tạo của cỗ máy chiến tranh khổng lồ.

Nhưng trong quá trình chế tạo cỗ máy chiến tranh, người đưa ra ý tưởng phát hiện ra rằng cỗ máy chiến tranh hình người ngoài vẻ đẹp hình dáng thì chẳng có gì tốt, cả về khả năng tận dụng không gian lắp vũ khí và độ ổn định khi đứng bằng hai chân đều không đạt được yêu cầu lý tưởng. Vì vậy, ông đã nhiều lần sửa đổi và cập nhật mô hình cỗ máy chiến tranh.

Cuối cùng, mô hình cỗ máy chiến tranh được trình bày đã hoàn toàn không còn hình dạng con người, mà giống như một con quái thú thép bò trên mặt đất, trên người mang đầy đủ loại vũ khí, có thể coi là pháo đài vũ khí di động.

Hết chương 1011.

Chương 1012. Sức Mạnh Đoàn Kết

Nhìn con cỗ máy chiến tranh đang đến gần, Phong Kỳ biết một vòng nguy hiểm mới đã đến.

Hít một hơi thật sâu, hắn tích tụ sức mạnh rồi chủ động lao về phía cỗ máy chiến tranh đang đến gần.

Do kích thước của cỗ máy chiến tranh quá lớn và thành phố Tương Lai không có lối đi chuyên dụng cho nó nên khi cỗ máy chiến tranh tiến lên, rất nhiều tòa nhà đã bị đâm sập.

Mặt đường mà cỗ máy chiến tranh đi qua cũng đầy vết nứt, không còn bằng phẳng.

Lúc này, cỗ máy chiến tranh đột nhiên dừng tiến, đèn xanh trước ngực lần lượt sáng lên từ đầu, kho vũ khí trên người liên tiếp mở ra, lộ ra nòng pháo kim loại lạnh lẽo bên trong.

Khi bệ kho vũ khí mở hoàn toàn ở vị trí sống lưng của cỗ máy chiến tranh, mặt bên của bánh xích dưới cỗ máy chiến tranh vươn ra những cột thép lớn nhỏ, đột ngột đâm vào lòng đất gần đó.

Tiếp theo, đèn xanh trên bề mặt cỗ máy chiến tranh dần chuyển sang màu đỏ.

Năng lượng cuồn cuộn vận hành trong cỗ máy chiến tranh, ngay cả không khí cũng bị ảnh hưởng mà hơi méo mó.

Giữa những đèn tín hiệu năng lượng đan xen, thân cỗ máy chiến tranh đột ngột chìm xuống.

Vô số ngọn lửa xuất hiện trên bề mặt cỗ máy chiến tranh, trong nháy mắt, bầu trời sáng bừng như ban ngày.

Những quả tên lửa dày đặc lướt qua hai bên đang giao chiến dữ dội, rơi vào đám chiến sĩ Bình Minh đang tiến vào Tây Môn.

Lửa sáng khắp nơi, ngọn lửa nuốt chửng rất nhiều chiến sĩ Bình Minh.

Trong làn khói bụi mù mịt, cỗ máy chiến tranh vẫn không ngừng bắn phá, bệ chiến tranh trên lưng nhanh chóng chuyển vũ khí, đợt pháo laze thứ hai tiếp tục bắn tới.

Cỗ máy chiến tranh có sáu chế độ bắn phá.

Mỗi chế độ đều sử dụng vũ khí Linh Năng khác nhau, có thể chuyển đổi và bắn vô hạn trước khi năng lượng bên trong cạn kiệt, trong quá trình đó sẽ không dừng lại.

Đây chính là điều đáng sợ của cỗ máy chiến tranh.

Đây là một loại vũ khí đặc biệt được thiết kế riêng cho chiến tranh, ngay từ khi thiết kế đã thể hiện rõ tham vọng của Bóng Đen.

Những gì chúng muốn không chỉ giới hạn ở giá trị mà xã hội loài người có thể cung cấp.

Mở rộng và tấn công mới là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch của Bóng Đen.

Phong Kỳ đã đoán được mục đích ban đầu của Bóng Đen khi chế tạo cỗ máy chiến tranh, hắn nghi ngờ Bóng Đen muốn sử dụng cỗ máy chiến tranh để tấn công các lĩnh vực khác trong tương lai, cướp bóc tài nguyên của các chủng tộc khác để chuẩn bị.

Nhiều vũ khí công nghệ bị hạn chế bởi các quy tắc nên không thể phát huy tác dụng trong lĩnh vực.

Nhưng vũ khí Linh Năng lại không bị hạn chế.

Chỉ cần vận chuyển hàng chục cỗ máy chiến tranh đến trước một lĩnh vực, chỉ cần cung cấp đủ năng lượng thậm chí không cần vào trong cũng có thể san bằng một lĩnh vực.

Cỗ máy chiến tranh đang sử dụng hiện tại chỉ là phiên bản thử nghiệm ban đầu.

Hắn đã tìm hiểu về nội dung liên quan, biết được hướng phát triển tương lai của cỗ máy chiến tranh là pháo đài chiến tranh di động.

Ví dụ, sau khi một lượng lớn cỗ máy chiến tranh đến địa điểm chỉ định, chúng có thể kết hợp với nhau để tạo thành một thành phố nhỏ, trong thời gian ngắn tạo ra khu vực lợi thế cho phe mình.

Lúc này, trước hỏa lực bắn phá dữ dội của cỗ máy chiến tranh, Phong Kỳ hiểu rằng không thể chậm trễ.

Nếu không nhanh chóng giải quyết được cỗ máy chiến tranh, thương vong ở hậu phương sẽ tăng lên từng phút từng giây.

Ngay khi hắn sắp tiếp cận cỗ máy chiến tranh.

Bầu trời như ban ngày, vô số luồng sáng trắng từ phía sau quân đội Bình Minh bay lên giao nhau trên không trung, tiếp theo một con hạc trắng với tốc độ cực nhanh đâm vào cỗ máy chiến tranh.

Ầm!

Con hạc do năng lượng tụ lại bay với tốc độ cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã va chạm với cỗ máy chiến tranh.

Năng lượng va chạm cuốn theo những viên đá vụn gần đó bắn ra xung quanh, những tòa nhà cao tầng ở khoảng cách gần cũng không chịu nổi sức tàn phá mà bắt đầu rung chuyển.

Phong Kỳ quay đầu nhìn lại, phát hiện ra đó là một nhóm chiến sĩ quân đội Bình Minh có khuôn mặt xa lạ.

Nhìn vào trang phục thì thấy là thành viên của quân bộ.

Chúng lơ lửng trên không, tạo thành một vòng tròn, liên tục truyền năng lượng vào khu vực trung tâm, tụ lại thành hình dáng một con hạc trắng.

Đòn tấn công kết hợp của các chiến sĩ quân bộ có hiệu quả rõ rệt đối với cỗ máy chiến tranh.

Lớp thép bảo vệ đầu tiên của cỗ máy chiến tranh đã vỡ vụn và rơi ra, để lộ lớp kim loại màu trắng bên dưới, tức là lớp phòng thủ thứ hai.

Nhưng ngay cả khi bị ảnh hưởng, cỗ máy chiến tranh vẫn không ngừng tấn công.

Bệ trên sống lưng liên tục bắn ra nhiều loại vũ khí tấn công tầm xa, mỗi đợt tấn công kết thúc, vũ khí sẽ vào giai đoạn làm mát và nạp đạn, đợt tấn công mới sẽ nhanh chóng tiếp nối.

Lúc này, bóng dáng của Phong Kỳ đã đến trước cỗ máy chiến tranh.

Sức sát thương của cỗ máy chiến tranh rất kinh người nhưng Phong Kỳ biết nó có một điểm yếu chí mạng, đó là thân hình quá cồng kềnh khiến nó không thể di chuyển linh hoạt.

Hết chương 1012.

Chương 1013. Hành Trình Vô Tận

Một khi bị xâm nhập và phá hủy từ bên trong, nó sẽ trở thành bia ngắm.

Phong Kỳ nghĩ ra được vấn đề này thì Bóng Đen cũng đã nghĩ ra.

Lúc này, chùm tia quét dưới cỗ máy chiến tranh quét về phía Phong Kỳ đang tiến đến, tiếp theo, bụng cỗ máy chiến tranh liên tục lăn ra những quả cầu kim loại có đường kính khoảng hai mét.

Những quả cầu kim loại này sau khi rơi xuống đất nhanh chóng thay đổi hình dạng, biến thành những con chó máy.

Chúng là một phần của hệ thống phòng thủ của cỗ máy chiến tranh, được gọi là "Chiến tranh vệ sĩ."

Một khi tia quét của cỗ máy chiến tranh phát hiện ra đơn vị không phải của mình đến gần cỗ máy chiến tranh, hệ thống phòng thủ bên trong sẽ được kích hoạt, giải phóng Chiến tranh vệ sĩ để tiêu diệt sinh mạng của kẻ địch đến gần cỗ máy chiến tranh.

Rõ ràng việc Phong Kỳ đến gần đã khiến hệ thống phòng thủ của cỗ máy chiến tranh chuyển sang trạng thái kích hoạt.

Ngoài Chiến tranh vệ sĩ, phía dưới cỗ máy chiến tranh còn vươn ra hàng loạt nòng súng, khóa chặt bóng dáng của hắn.

Mưa đạn Linh Năng dày đặc ập đến trong nháy mắt.

Phong Kỳ thậm chí còn lười né tránh.

Hình thái Huyết Nguyên đã ban cho hắn thể chất và khả năng phục hồi cực mạnh, ngay cả khi sức sát thương của đạn Linh Năng rất mạnh nhưng vẫn không thể phá vỡ lớp phòng thủ trên cơ thể hắn.

Khi hắn còn cách cỗ máy chiến tranh chưa đầy trăm mét, Chiến tranh vệ sĩ đã tấn công hắn.

Phong Kỳ dứt khoát tung nắm đấm ra đón.

Ầm!

Chiến tranh vệ sĩ lao tới bị hắn đấm một cú trời giáng, cơ thể bay thẳng về phía sau, trên không trung cơ thể nhanh chóng tan rã, các bộ phận rơi vãi khắp nơi.

Ngọn lửa màu xanh lục càng bám chặt vào cơ thể Chiến tranh vệ sĩ, bắt đầu thiêu đốt thân máy của nó.

Chỉ một cú đấm, Chiến tranh vệ sĩ này đã mất đi sức chiến đấu, ánh sáng xanh trong mắt nó từ từ tắt ngấm sau khi thân hình rơi xuống đất, kim loại trên người cũng bị ngọn lửa màu xanh lục ăn mòn thành màu đen.

Tiếp tục tiến lên, mỗi cú đấm của Phong Kỳ đều khiến một Chiến tranh vệ sĩ bị tê liệt.

Thân hợp kim kim loại đặc biệt không chịu nổi sức mạnh của hắn, còn các loại vũ khí Linh Năng sát thương đi kèm của Chiến tranh vệ sĩ càng không thể gây ra bất kỳ tổn hại nào cho hắn.

Chỉ là số lượng cỗ máy chiến tranh cản đường rất nhiều.

Nhưng trong lòng Phong Kỳ không có ý định dây dưa với Chiến tranh vệ sĩ.

Hiện tại, cỗ máy chiến tranh đang ở trạng thái hỏa lực toàn khai, mỗi phút mỗi giây đều có chiến sĩ Bình Minh tử trận dưới hỏa lực bao trùm.

Hắn phải nhanh chóng giải quyết cỗ máy chiến tranh.

Với tư thế hung dữ húc bay vài Chiến tranh vệ sĩ, hắn đến dưới cỗ máy chiến tranh, nhảy cao lên, tay trái nắm vào cánh tay kim loại dùng để cố định của cỗ máy chiến tranh, thân hình linh hoạt trèo lên.

Đối mặt với hỏa lực như mưa rào bao phủ, nhịp tim của Phong Kỳ bắt đầu tăng tốc, tốc độ hành động cũng tăng theo.

Theo cánh tay cố định trèo lên, hắn đến được bệ hỏa lực.

Ngay lập tức, tiếng pháo nổ lớn vang lên bên tai, ánh lửa hoàn toàn bao trùm tầm nhìn.

Trèo lên bệ chiến tranh thành công, Phong Kỳ bắt đầu phá hoại dữ dội, mỗi lần vung nắm đấm đều có một vũ khí Linh Năng bị đập vỡ.

Với tư thế hung hăng nghiền nát tiến lên.

Chỉ mất chưa đầy năm phút, toàn bộ vũ khí trên bệ chiến tranh đều bị hắn đập vỡ.

Ngoài vũ khí bên ngoài cỗ máy chiến tranh vẫn đang hoạt động, toàn bộ bệ đều bị tê liệt, không thể tiến hành hỏa lực bao trùm diện rộng nữa.

Đứng ở vị trí trung tâm bệ chiến tranh, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, nắm chặt hai tay đấm rồi đập mạnh xuống bệ.

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, vị trí trung tâm bệ bị lõm xuống.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu liên tục vung nắm đấm, dưới sự đập phá bạo lực của hắn, toàn bộ bệ đổ sập, những mảnh vỡ vũ khí trên đó rơi vào bên trong cỗ máy chiến tranh.

Phong Kỳ cũng thuận thế tiến vào bên trong cỗ máy chiến tranh.

Hiện ra trước mắt là những đường dây nguồn phức tạp, đủ loại đèn màu nhấp nháy, còn có thể nghe thấy tiếng ầm ầm phát ra từ lõi năng lượng bên trong.

Không do dự, hắn lập tức đâm vào bức tường nguồn phía trước.

Giữa những vòng cung điện, toàn bộ bức tường bị đâm sập, cỗ máy chiến tranh vẫn đang hoạt động lập tức nghiêng về một bên.

Sau khi xé đứt những bó dây cáp bên trái, Phong Kỳ tiếp tục phá hoại.

Dưới sự xông pha của hắn, khoang tín hiệu bên trong bị đục thủng, Chiến tranh vệ sĩ bên ngoài cũng vì mất nguồn tín hiệu mà tê liệt, dừng hoạt động.

Vừa vung vừa đập tiến lên, Phong Kỳ đến khu vực cung cấp năng lượng cốt lõi nhất của cỗ máy chiến tranh.

Hiện ra trước mắt là một hàng lõi năng lượng màu xanh cao nửa người, chúng được gắn vào trong khung kim loại, cung cấp nguồn năng lượng cho toàn bộ cỗ máy chiến tranh.

Phong Kỳ đưa tay chạm vào lõi năng lượng màu xanh, lập tức ngọn lửa màu xanh lục trên cơ thể bám vào.

Hết chương 1013.

Chương 1014. Thử Thách Cuối Cùng

Trong nháy mắt, khoang lõi năng lượng bị ngọn lửa màu xanh lục bao phủ, lõi năng lượng màu xanh dưới ngọn lửa thiêu đốt hốt minh hốt ám, trở nên cực kỳ không ổn định, dường như có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Khi Phong Kỳ đập vỡ khoang, đi ra khỏi bên trong cỗ máy chiến tranh.

Quay đầu nhìn lại, cỗ máy chiến tranh nổ tung, những mảnh vỡ kim loại như mưa rào ập vào mặt vào người.

"Hừ, chỉ có thế thôi!"

…

Trên không căn cứ Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Bóng Đen khoác áo choàng đen, ánh mắt đảo qua ba hướng nam, tây, đông của thành.

Lần đầu sử dụng máy chiến đấu bản đầu tiên, sức sát thương gây ra khiến hắn rất hài lòng, chỉ khai hỏa trong thời gian ngắn đã gây ra tổn thất không nhỏ cho hậu phương Tinh Thành.

Nhưng đặc điểm cơ động kém của máy chiến đấu cũng bộc lộ rõ trong trận chiến này.

Mới nãy ở hướng nam thành, một máy chiến đấu vừa khai hỏa không lâu đã bị tháo gỡ từ bên trong, cuối cùng lõi năng lượng bên trong bị kích nổ, phá hủy từ trong ra ngoài.

Nhưng việc một máy chiến đấu bị phá hủy không khiến Bóng Đen có chút gợn sóng nào trong lòng.

Lúc này, ánh mắt hắn chuyển sang hướng tây thành.

Tầm nhìn mờ đi trong chốc lát rồi nhanh chóng kéo gần lại, nhìn rõ tình hình chiến sự ở khu vực phía tây thành.

Lúc này, ba máy chiến đấu đã tiến gần đến khu vực giao chiến phía tây thành.

Trong ánh mắt chờ đợi của hắn, cánh tay kim loại trên máy chiến đấu vươn ra, đâm xuống đất, bệ vũ khí trên lưng từ từ mở ra.

Pháo laze Linh Năng, súng phun lửa Linh Năng, súng quét Linh Năng, pháo hủy diệt Linh Năng … Trong tiếng bánh răng ăn khớp, các loại vũ khí Linh Năng được đưa lên bệ vũ khí.

Sau một thời gian chuẩn bị ngắn ngủi, lõi năng lượng bên trong máy chiến đấu hoạt động với tốc độ cao, năng lượng liên tục được truyền vào bệ vũ khí.

Khi đèn báo màu xanh trên bệ vũ khí sáng hết, hỏa lực dữ dội lập tức bao phủ hậu phương quân Bình Minh, những đòn tấn công dày đặc như mưa trút xuống.

Khu vực phía tây thành bị ánh lửa chiếu sáng hoàn toàn, như ban ngày.

Khai hỏa trong thời gian ngắn, lực lượng chiến đấu Tinh Thành đã chịu tổn thất không nhỏ.

Nhìn thấy cảnh này, Bóng Đen nở nụ cười, há miệng để lộ hàm răng màu xanh.

Nhưng nụ cười của hắn nhanh chóng đông cứng lại.

Chỉ thấy một luồng lưu quang màu ngọc bích xuất hiện ở hướng tây thành, trong đó một máy chiến đấu đứng đầu đâm

thẳng vào quyền ảnh màu ngọc bích xuất hiện từ hư không.

Máy chiến đấu khổng lồ bị quyền ảnh đánh tan trong nháy mắt, các bộ phận bắn tung tóe khắp nơi, thậm chí lõi năng lượng bên trong máy chiến đấu còn chưa kịp nổ đã bị lưu quang màu ngọc bích nuốt chửng, hóa thành những điểm sáng màu xanh lam vỡ vụn.

Tiếp theo, quyền ảnh màu ngọc bích thứ hai xuất hiện, đâm vào máy chiến đấu thứ hai.

Không có gì bất ngờ, máy chiến đấu thứ hai cũng bị đánh tan trong nháy mắt, các bộ phận như hoa rơi rải rác về phía sau.

Sau đó là máy chiến đấu thứ ba…

Ba quyền liên tiếp, ba máy chiến đấu bị nghiền nát, thậm chí hệ thống phòng thủ còn chưa kịp kích hoạt đã phải rút khỏi chiến trường.

Nhìn thấy cảnh này, Bóng Đen không giấu được sự kinh ngạc trong ánh mắt.

Ánh mắt đảo qua quét nhìn, tầm mắt hắn tập trung vào bóng người được lưu quang màu ngọc bích bao bọc không xa.

Sức chiến đấu mà bóng người này thể hiện khiến hắn vô cùng kinh hãi.

Máy chiến đấu đang sử dụng hiện tại tuy chỉ là bản đầu tiên nhưng khả năng phòng thủ đã trải qua nhiều lần thử nghiệm của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, đã đạt đến đánh giá cấp A1 của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Máy chiến đấu được chế tạo bằng ba loại kim loại chất lượng cao.

Kim loại ở lớp ngoài cùng là kim hỏa được sản xuất từ lĩnh vực hỏa trạch, ngoài khả năng phòng thủ khá mạnh, còn có tác

dụng hấp thụ động năng.

Đặc tính của kim loại là có thể hấp thụ và lưu trữ một phần năng lượng rơi trên bề mặt vào lõi năng lượng.

Lớp kim loại màu trắng thứ hai là loại kim loại có khả năng phòng thủ mạnh nhất, loại kim loại này có đặc tính miễn một phần ma pháp, khi tiếp xúc với pháp thuật sẽ phân tán một phần sát thương, đồng thời độ cứng và độ dẻo dai cũng rất cao.

Lớp kim loại cuối cùng là lõi của máy chiến đấu, trong cơ sở dữ liệu đồ thị tài nguyên được gọi là "Đá sao", có thể tăng cường đáng kể tín hiệu và truyền năng lượng bên trong máy chiến đấu, đồng thời độ cứng cũng rất cao.

Ba loại kim loại kết hợp thành lớp phòng thủ bên ngoài của máy chiến đấu.

Độ khó để phá hủy máy chiến đấu từ bên ngoài cao hơn nhiều so với phá hủy từ bên trong.

Nhưng bóng người được lưu quang màu ngọc bích bao bọc chỉ dùng một quyền đã phá vỡ lớp phòng thủ bên ngoài gần như không thể phá vỡ của máy chiến đấu.

Sức chiến đấu khủng khiếp như vậy khiến Bóng Đen vô cùng kinh ngạc.

Hắn có thể khẳng định, ngay cả khi hắn đích thân ra tay, cũng không thể chỉ dùng một đòn để đánh sập máy chiến đấu.

Hết chương 1014.

Chương 1015. Sự Tôn Trọng

Hắn đột nhiên nhận ra rằng Tinh Thành có một cường giả siêu cấp!

Sau một hồi kinh ngạc ngắn ngủi, vẻ mặt của Bóng Đen trở nên khó coi.

Trận chiến này nổ ra khiến hắn cảm thấy khó hiểu, càng không thể hiểu được ý nghĩa đằng sau việc Tinh Thành tuyên chiến với thành phố Tương Lai.

Để làm rõ vấn đề này, hắn đã thu thập rất nhiều thông tin tình báo.

Nhưng những thông tin tình báo này đều không thể giải thích được lý do tại sao Tinh Thành đột nhiên tuyên chiến.

Do liên lạc giữa thành phố Tương Lai và Tinh Thành bị cắt đứt, hắn càng không thể liên lạc với Tinh Thành qua đường truyền thông, sau đó hỏi lý do đằng sau cuộc chiến này.

Dường như Tinh Thành đã quyết tâm đánh trận này.

Mặc dù vậy, hắn vẫn tràn đầy tự tin vào trận chiến này.

Thành phố Tương Lai sau nhiều năm xây dựng và phát triển dưới sự cai quản của hắn, thực lực đã vượt xa trước đây.

Để giành chiến thắng trong trận chiến này, hắn thậm chí còn mở kho vũ khí, phân phát những vũ khí Linh Năng vốn không định sử dụng cho các chiến sĩ phòng thủ thành phố.

Trong tưởng tượng của hắn, các chiến sĩ phòng thủ thành phố được trang bị đầy đủ có thể áp đảo quân đội liên hợp Tinh Thành.

Không phải hắn coi thường lực lượng vũ trang của Tinh Thành, cũng không coi thường học tu luyện, càng không cho rằng khoa học kỹ thuật có thể chiến thắng hệ thống tu luyện.

Hắn luôn cho rằng lựa chọn của loài người là sáng suốt, tạm thời từ bỏ khoa học kỹ thuật để phát triển học tu luyện, con đường này mới có thể đưa loài người đi xa hơn.

Khoa học kỹ thuật tuy tiện lợi nhưng giới hạn trên cũng rất cao nhưng lại bị giới hạn bởi các quy tắc của thế giới ở khắp mọi nơi.

Chỉ có linh khí mới là thuộc tính năng lượng chung trong các lĩnh vực trường khác nhau và các thế giới nhỏ khác nhau.

Nhưng học tu luyện của loài người mới chỉ phát triển được vài trăm năm, hệ thống tu luyện còn nhiều chỗ chưa hoàn thiện, khả năng nâng cao thực lực cho con người rất hạn chế.

Hắn cho rằng trước vũ khí Linh Năng, các chiến sĩ Tinh Thành khó có thể chống đỡ.

Nhưng sự thật lại nằm ngoài dự đoán của hắn, chiến tranh mới bắt đầu đã phát triển theo hướng không thể kiểm soát.

Đặc biệt là bóng người được lưu quang màu ngọc bích bao phủ ở hướng tây thành.

Thật sự có một mình chặn vạn người, bất kỳ phòng thủ nào cản trở trước mặt nàng đều như giấy, không chịu nổi một đòn.

Nàng giống như một mũi dao nhọn của quân đội Tinh Thành, xé toạc phòng thủ của lực lượng phòng thủ khu vực phía tây, dẫn theo các chiến sĩ Tinh Thành tiến nhanh.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, trong mắt Bóng Đen lóe lên một tia hung dữ.

Nhưng rất nhanh, sự hung dữ trong mắt hắn tan biến, cuối cùng hắn bất lực lắc đầu thở dài.

Lúc này, hắn nghĩ đến tộc nhân của thành Cựu Nhật.

Có một số vũ khí bí mật, không đến lúc bất đắc dĩ thì không thể sử dụng, một khi sử dụng thì đồng nghĩa với việc bại lộ.

Hắn là kẻ phản bội của tộc Linh Năng, những năm tháng ẩn núp trong Viện nghiên cứu khoa học, hắn vẫn chưa bao giờ tiết lộ thân phận thật của mình với bên ngoài.

Một khi tộc Linh Năng phát hiện ra dấu vết của hắn, hắn có thể chắc chắn rằng mình sẽ phải đối mặt với đòn tấn công hủy diệt của tộc Linh Năng.

Bởi vì hắn đã đánh cắp một bảo vật kỳ diệu mà tộc Linh Năng phải trả giá rất lớn mới có được.

Là một thành viên từng thuộc tộc Linh Năng, hắn biết rõ tộc Linh Năng hiện tại đáng sợ như thế nào.

Kho Ý Thức Thánh Linh khiến tiềm năng phát triển của tộc Linh Năng được nâng cao vượt bậc.

Sự tích lũy kiến thức khổng lồ cùng với các vũ khí hủy diệt hàng loạt được phát triển liên tiếp trong thời gian phát triển của chủng tộc, sức chiến đấu của tộc Linh Năng đang tăng lên nhanh chóng từng giờ từng phút.

Ban đầu, tộc Linh Năng chỉ là một thế lực chủng tộc rất bình thường trong thế giới lĩnh vực.

Đã từng bị nhiều chủng tộc áp bức, nô dịch nhưng với sức chiến đấu hiện tại của tộc Linh Năng, nếu quay trở lại thế giới cũ.

Hắn tin rằng tộc Linh Năng hiện tại có thể dễ dàng chế ngự "Tầng ba Huyết ngục." mà hắn từng ở, ngay cả tộc Sương mù mạnh nhất ở tầng ba Huyết ngục cũng không có sức chống cự.

Thậm chí với sức chiến đấu hiện tại của tộc Linh Năng, hắn còn có thể dễ dàng mở rộng lãnh thổ, thống trị và chinh phục nhiều thế giới Huyết ngục lân cận.

Đây cũng là một trong những lý do khiến hắn luôn không muốn tiết lộ thân phận.

Sự tồn tại của tộc Linh Năng đối với hắn mà nói như ngạnh trong họng, như mang ở lưng, không ngừng gây áp lực cho hắn.

Một lần nữa nhìn về hướng tây thành, Bóng Đen thở dài trong lòng.

"Đừng ép ta…"

…

Hướng nam thành phố.

5 giờ sáng.

Cuộc chiến đã kéo dài bốn giờ.

Bầu trời vẫn bị mây đen bao phủ, giữa những tia chớp và tiếng sấm, mưa lớn vẫn tiếp tục trút xuống.

Dưới sự chỉ huy của Phong Kỳ, quân Bình Minh đã gian nan tiến vào khu vực trung tâm phía nam thành phố.

Hết chương 1015.

Chương 1016. Quyết Định Can Đảm

Trên đường đi, họ đã gặp tổng cộng ba cỗ máy chiến tranh.

Hai cỗ máy chiến tranh sau đó đã bị hắn và các chiến sĩ quân đội phối hợp tiêu diệt với tốc độ cực nhanh, không cho cỗ máy chiến tranh có cơ hội bắn phá hỏa lực.

Cùng với việc chiến tuyến tiến lên, các tòa nhà trên đường đi đã bị phá hủy rất nhiều.

May mắn thay, cư dân của thành phố Tương Lai đã trú ẩn trước trong các hầm trú ẩn và các khu vực an toàn khác, không bị ảnh hưởng bởi chiến tranh.

Các hầm trú ẩn và các cơ sở an toàn phòng thủ khác trong thành phố Tương Lai về bản chất khác với nơi trú ẩn.

Các khu vực như hầm trú ẩn là khu vực tạm thời tránh các thảm họa bên ngoài, ý tưởng xây dựng ban đầu là để phòng ngừa các thảm họa bất ngờ, mặc dù bên trong cũng có dự trữ lương thực và các nguồn lực khác nhưng không có hệ thống tuần hoàn thực phẩm của nơi trú ẩn, năng lượng bên trong càng dùng càng ít.

Ngoài thành phố Tương Lai, bốn thành phố lớn khác cũng xây dựng rất nhiều hầm trú ẩn và các khu vực trú ẩn khác.

Trận chiến ác liệt vẫn tiếp diễn.

Số thương vong của quân Bình Minh đã gần một phần ba, rất nhiều sinh mạng trẻ tuổi đã hy sinh trong chiến đấu.

Chiến trường như một cỗ máy xay thịt, không ngừng thu hoạch mạng sống.

Quân phòng thủ thành phố Tương Lai cũng phải trả giá đắt trong trận chiến.

Trong số những chiến sĩ phòng thủ thành phố, ngoài những lão binh dày dạn kinh nghiệm thực chiến, còn có rất nhiều gương mặt trẻ được điều động từ học viện đến.

Họ không tham gia vào cuộc chiến đấu ở tuyến đầu, mà thường phụ trách điều khiển các loại vũ khí công nghệ như xe tăng vũ trang.

Tốt nghiệp Học viện Khoa học Kỹ thuật hoặc Viện Nghiên cứu Tương lai, họ đã được học cách sử dụng các loại máy móc chiến tranh trong thời gian học ở học viện, không gặp bất kỳ trở ngại nào trong việc điều khiển.

Nhưng vì những cỗ máy chiến tranh này gây thương vong lớn cho quân Bình Minh nên chúng trở thành mục tiêu tấn công chính của các chiến binh Bình Minh.

Đã định sẵn những học viên trẻ điều khiển những cỗ máy này sẽ trở thành mục tiêu tấn công của quân Bình Minh.

Trong chiến tranh, Phong Kỳ đã thấy được sự kiên định và tinh thần hy sinh của các chiến binh Bình Minh.

Nhưng hắn cũng thấy được phẩm chất tương tự ở các chiến sĩ phòng thủ thành phố Tương lai.

Ngay lúc nãy, hắn đã xé toạc lớp giáp ngoài của một chiếc xe tăng vũ trang, rồi nhìn thấy khuôn mặt non nớt ngồi trước bệ điều khiển.

Khoảnh khắc phát hiện ra hắn, khuôn mặt non nớt trước bệ điều khiển lộ vẻ kiên quyết.

Vừa giơ ngón giữa về phía hắn, vừa không chút do dự nhấn nút tự hủy, muốn cùng hắn chết chung.

Những cảnh tượng tương tự có thể thấy ở khắp nơi trong trận chiến.

Mỗi bên đều có lý do tuyệt đối không thể lùi bước, khiến cho cuộc chiến trở nên vô cùng thảm khốc.

Sự mơ hồ chỉ xuất hiện trong giai đoạn đầu của trận chiến nhưng khi mức độ thảm khốc của trận chiến tăng lên, cảm xúc mơ hồ này đã không còn trong lòng các chiến binh, thay vào đó là lòng hận thù vô tận.

Đặc biệt là khi tận mắt chứng kiến đồng đội, người thân, bạn bè của mình chết đi.

Lúc này, Phong Kỳ đã hóa thân thành hình dạng người khổng lồ máu, hắn cũng không còn nhớ mình đã giết bao nhiêu chiến sĩ phòng thủ thành phố.

Trong trường hợp bình thường, hình dạng Huyết Nguyên của hắn chỉ có thể duy trì trong khoảng mười phút.

Nếu tiêu hao quá nhiều khí huyết trong chiến đấu, chẳng hạn như mở chế độ quá tải cho cơ thể, thời gian duy trì Huyết Nguyên cũng sẽ bị rút ngắn tương ứng.

Để duy trì hình dạng Huyết Nguyên tiếp tục được duy trì, hắn chỉ có thể dùng găng tay đặc chế đeo ở tay phải để hấp thụ máu của các chiến sĩ phòng thủ thành phố, chuyển hóa thành năng lượng khí huyết.

Chiếc găng tay này là do Viện nghiên cứu Tinh Hồng đặc biệt chế tạo cho hắn.

Lúc đó, hắn đã hóa thành hình dạng chiến thể nhưng lại không có cách nào hấp thụ khí huyết để khôi phục hình dạng con người.

Để giải quyết vấn đề này, Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã mất nhiều ngày để chế tạo riêng cho hắn chiếc găng tay đặc biệt này.

Kể từ đó, hắn luôn đeo găng tay ở tay phải, ngay cả khi ngủ cũng không tháo ra.

Trong trường hợp bình thường, chiếc găng tay trông không có gì đặc biệt, chất liệu và cảm giác khi chạm vào hoàn toàn vừa vặn với làn da, không ảnh hưởng đến sinh hoạt.

Đồng thời, chiếc găng tay còn có độ bền và độ đàn hồi cực cao.

Ngay cả khi hóa thân thành người khổng lồ máu cũng không bị rách.

Nguyên lý hấp thụ khí huyết của chiếc găng tay này là khắc nhiều lớp pháp trận Linh Năng bên trong.

Và kỹ thuật khắc Linh Năng này chính là do Học viện Khoa học Kỹ thuật cung cấp, là thứ mà Lý Tinh Thần đã giao cho hắn trước đây.

Trong chiến đấu, chỉ cần hắn kích hoạt pháp trận khắc trên găng tay, lõi năng lượng bên trong sẽ được kích hoạt, tự động hấp thụ khí huyết xung quanh tràn vào cơ thể hắn, duy trì trạng thái mở của hình dạng Huyết Nguyên.

Hết chương 1016.

Chương 1017. Bí Mật Tổ Chức

May mắn thay, hắn chỉ mượn năng lực của dòng thời gian chính, chứ không có được đặc tính hấp thụ và xóa sổ.

Nếu không, những sinh mạng bị hắn hấp thụ khí huyết sẽ hoàn toàn bị xóa khỏi dòng thời gian.

Trận chiến tàn khốc vẫn tiếp diễn, sương máu bao quanh Phong Kỳ, hắn liên tục hấp thụ khí huyết và chuyển hóa thành một phần sức mạnh của mình.

Hắn không thể ngăn cản đã trở thành mục tiêu tập trung hỏa lực của các chiến sĩ phòng thủ thành phố.

Dưới nhiều đòn tấn công, mặc dù Phong Kỳ có khả năng phòng thủ cực mạnh nhưng trên người hắn vẫn xuất hiện những vết thương lớn nhỏ.

Nhưng những vết thương này theo sương máu tràn vào cơ thể hắn, sẽ lành lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, thậm chí không để lại sẹo.

Trong lúc tiến lên, Phong Kỳ một lần nữa gặp phải trở ngại.

Đón đầu hắn là một chiến sĩ phòng thủ thành phố thân hình vạm vỡ, tay cầm chiến đao khắc hoa văn màu đỏ sẫm.

Từ trang phục của hắn có thể thấy, hắn là một nhân vật cấp cao trong quân phòng thủ thành phố.

Đối mặt với sự cản trở của hắn, Phong Kỳ không dừng bước, trực tiếp đâm sầm vào.

Chiến sĩ phòng thủ thành phố thân hình vạm vỡ lúc này vung chiến đao màu đỏ sẫm, trong nháy mắt, những luồng đao khí do linh khí tụ lại đan xen nhau ập đến.

Phong Kỳ rất quen thuộc với năng lực này, chính là "Thế."

Khác với kiếm thế của Lữ Việt và quyền thế mà hắn tu luyện, nam tử cầm chiến đao màu đỏ sẫm này phóng ra là đao khí.

Trên những luồng đao khí ập đến, hắn cảm nhận được một cảm xúc hoàn toàn khác.

Đây là một loại bá khí không ai bằng, tràn đầy áp lực.

Quyền thế của hắn lúc này tự động kích hoạt, ngọn lửa trong lồng ngực bùng cháy dữ dội.

Không chút do dự, hắn vung nắm đấm phải của mình trong lúc chạy.

Trong nháy mắt, một bóng quyền màu đỏ thẫm vụt lên, va chạm với những luồng đao khí ập đến, năng lượng bùng nổ tức thì tạo thành áp lực tràn về bốn phía, thổi bay những chiến sĩ gần đó.

Lúc này, nắm đấm của Phong Kỳ cũng đánh vào chiến đao màu đỏ sẫm.

Khác với vũ khí Linh Năng có thể bị một đấm đánh vỡ trước đó, chiến đao màu đỏ sẫm này vô cùng cứng rắn.

Ngay khi nắm đấm tiếp xúc với lưỡi đao, bề mặt nắm đấm của hắn đã xuất hiện những vết nứt dày đặc.

Phong Kỳ thấy vậy liền dứt khoát rút tay phải về, mặc cho chiến đao màu đỏ sẫm thuận thế chém vào vai phải của mình.

Không phải hắn sợ tay phải của mình bị thương, mà là lo chiếc găng tay đeo ở tay phải bị hư hỏng.

Chiến đao chém vào vai phải cắm vào thịt, bị lớp cơ cứng rắn của hắn kẹp chặt.

Nắm đấm trái của Phong Kỳ thuận thế đột ngột đập xuống.

Với hắn, đánh đổi thương tích để lấy thương tích là lợi thế.

Một quyền này thế đại lực trầm, đập mạnh vào đầu người đàn ông vạm vỡ.

Cảnh tượng đầu vỡ tan như tưởng tượng không xuất hiện, chỉ thấy huy chương trên ngực người đàn ông vạm vỡ lóe sáng, một lớp lá chắn màu xanh lam đột nhiên xuất hiện, chặn đứng đòn sát thủ.

Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng cho sự xuất hiện của lá chắn Linh Năng, dù sao thì sau nhiều năm lăn lộn ở Học viện Khoa học Kỹ thuật, hắn cũng hiểu rõ các loại vũ khí và áo giáp Linh Năng của Học viện Khoa học Kỹ thuật.

Lúc đầu tìm hiểu những nội dung này là để chống lại Học viện Khoa học Kỹ thuật tốt hơn.

Ngọn lửa màu lục lam trên cơ thể hắn lúc này thuận thế lan ra, nhanh chóng ăn mòn lá chắn Linh Năng, khiến nó trở nên mỏng manh.

Một cú húc đầu gối hung dữ thuận thế lao lên.

Rắc!

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, khoảnh khắc lá chắn Linh Năng vỡ tan, đầu gối hắn đập mạnh vào đầu người đàn ông vạm vỡ.

Với lợi thế về chiều cao, cú húc đầu gối này có sức mạnh kinh người, đập vỡ hộp sọ của người đàn ông vạm vỡ, thân hình hắn bay thẳng ra ngoài.

Lĩnh vực đao khí cũng tan biến khi người đàn ông mất ý thức.

Không chút do dự, Phong Kỳ đuổi theo người đàn ông vạm vỡ đang bay ngược, một đao thủ đập vào ngực người đàn ông vạm vỡ.

Cùng với tiếng xương sườn gãy vang lên, trái tim của người đàn ông đột ngột ngừng đập.

Lúc này, hắn sẽ không có bất kỳ lòng thương xót nào.

Có lẽ trong dòng thời gian sau này, hắn và chiến sĩ phòng thủ thành phố trước mặt sẽ là đồng đội nhưng cuộc tiến công trên tuyến chiến đấu này không được phép bị bất kỳ lực lượng nào cản trở.

Sự do dự vào lúc này là sự vô trách nhiệm đối với tất cả những người đồng hành.

Sau khi giết chết chiến sĩ phòng thủ thành phố cản đường, Phong Kỳ quay đầu nhìn về hướng Học viện Khoa học Kỹ thuật, trong mắt lóe lên tia hung dữ.

Khoảng cách đến Học viện Khoa học Kỹ thuật vẫn còn rất xa.

Nhưng hắn và các chiến sĩ quân Bình Minh đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc toàn quân tử trận.

Trong tiếng gầm thét vang trời, Phong Kỳ dang rộng hai tay vỗ mạnh về phía trước, tức thì khí huyết cuồn cuộn hóa thành cuồng phong, trong nháy mắt đẩy những bóng người cản trước mặt sang hai bên, mở ra một con đường dài hơn mười mét.

Hết chương 1017.

Chương 1018. Sự Trừng Phạt

Cùng với tiếng mặt đất dưới chân đột ngột nứt nẻ sụp xuống, thân hình hắn như mãnh hổ vồ mồi lao về phía trước.

Lúc này, hắn một lần nữa hóa thân thành mũi nhọn của quân Bình Minh, mở đường cho đồng đội.

…

Cuộc chiến giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai đã thu hút sự chú ý của toàn thế giới.

Những tên gián điệp ẩn núp gần thành phố Tương Lai đã sử dụng máy bay không người lái để quay phim từ trên cao, phát trực tiếp tình hình chiến sự về hậu phương.

Những hình ảnh phát trực tiếp từ trên cao rất mờ, thậm chí còn rung lắc dữ dội do ảnh hưởng của dư chấn từ trận chiến, thậm chí đôi khi còn bị nhiễu.

Nhưng những cảnh tượng diễn ra trong trận chiến đã khiến vô số người theo dõi phát trực tiếp phải đau lòng.

Người dân ở các thành phố khác đều mong muốn chiến tranh chấm dứt nhưng họ chỉ có thể bất lực nhìn đồng loại tàn sát lẫn nhau.

Con người không phải chưa từng trải qua chiến tranh, cục diện thế giới trước thảm họa là do con người làm chủ, chia thành các thế lực quốc gia khác nhau.

Thời đó cũng từng xảy ra vô số cuộc chiến lớn nhỏ.

Nhưng sau khi lĩnh vực xâm lược, ngoại tộc đổ bộ, con người không còn xảy ra chiến tranh tàn sát đồng loại nữa.

Lịch sử và hiện thực đã khiến những người từng trải qua thời kỳ thảm họa hiểu được một điều rằng, mâu thuẫn giữa đồng loại vẫn có thể hòa giải, dù sao cũng cùng chung nguồn gốc.

Trong các cuộc chiến trước thảm họa, cũng từng xuất hiện nhiều quy định về nhân quyền.

Ví dụ như cấm tấn công hoặc ném bom vào các thị trấn, làng mạc, nhà ở và công trình không được bảo vệ bằng bất kỳ phương tiện nào, hoặc không được tấn công các sứ giả đàm phán, hoặc đối xử tử tế với tù binh, v.v.

Và chiến tranh thường kết thúc bằng sự thỏa hiệp, đầu hàng của một bên.

Nhưng cuộc chiến với ngoại tộc thì chỉ có sống còn hoặc diệt vong, không có chỗ cho sự thỏa hiệp.

Bất kỳ quy tắc nào cũng không áp dụng được cho cuộc chiến giữa con người và các chủng tộc trong lĩnh vực, diệt chủng mới là đích đến duy nhất để chấm dứt chiến tranh.

Kể từ đó, toàn nhân loại đã có ý thức và lòng tự hào về chủng tộc mạnh mẽ.

Lúc này, khi xem cảnh đồng loại tàn sát lẫn nhau qua màn hình phát trực tiếp, nhiều người đã vô cùng phẫn nộ.

Dư luận dâng cao như thủy triều, những người đứng đầu các thành phố lớn cũng bị liên lụy, chỉ còn cách liên tục trấn an.

…

Hướng thành phố Tương Lai.

Ánh bình minh của Bình Minh xé tan màn đêm, xuất hiện từ phía chân trời.

Trận mưa lớn kéo dài cả đêm cũng đã tạnh vào lúc này, mây đen tan đi theo ánh bình minh.

Thời gian đã đến bảy giờ sáng.

Cuộc chiến đã kéo dài sáu giờ.

Trận chiến này không có sự so tài về mưu lược giữa các quân sư của hai bên như trong phim về đề tài tranh bá, cũng không có sự lừa lọc, đấu đá ngầm.

Chỉ có sự chém giết trực diện đẫm máu.

Dù là chiến sĩ Bình Minh hay chiến sĩ phòng thủ thành phố thành phố Tương Lai đều đã tiêu hao rất nhiều thể lực.

Cảm giác mệt mỏi tràn ngập trong đầu họ.

Những cơ bắp đau nhức thậm chí không còn chịu sự điều khiển của ý nghĩ, ngay cả việc cầm vũ khí cũng trở nên khó khăn, không ngừng run rẩy.

Điều khiến họ tiếp tục chiến đấu chỉ có chấp niệm trong lòng.

Chấp niệm của chiến sĩ Bình Minh là đi theo Phong Kỳ, hoàn thành sứ mệnh của tuyến chiến đấu này, trở thành một phần của vô số tuyến hy sinh, cống hiến bản thân cho thế giới lý tưởng cuối cùng.

Đây là một tinh thần không thỏa hiệp.

Ngay cả khi biết rằng tuyến chiến đấu này chắc chắn sẽ thất bại, tương lai của loài người không còn lối thoát.

Nhưng ánh sáng hy vọng sẽ đồng hành cùng nỗ lực của họ, chiếu sáng vào các dòng thời gian khác, nơi con người vẫn chưa hoàn toàn thất bại, nơi hy vọng vẫn được tiếp nối.

Trong mắt các chiến sĩ phòng thủ thành phố Tương Lai.

Phía sau là muôn vàn ánh đèn của thành phố Tương Lai, họ bảo vệ cha mẹ, bạn bè, con cái của mình và tương lai của vô số cư dân thành phố Tương Lai.

Chiến thắng kẻ xâm lược còn quan trọng hơn cả mạng sống của chính họ.

Là chiến sĩ phòng thủ thành phố, bảo vệ thành phố Tương Lai chính là sứ mệnh và trách nhiệm của họ.

Bây giờ sứ mệnh đã đặt lên vai, sao có thể thoái lui.

Các chiến sĩ của cả hai bên mang theo chấp niệm của riêng mình, trận chiến vẫn tiếp tục.

…

Rìa khu vực trung tâm thành phố Tương Lai.

Phong Kỳ nhìn về phía trước, chỉ thấy vô số chiến sĩ phòng thủ thành phố cầm vũ khí lạnh, toàn thân đẫm máu, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào họ.

Đằng sau những chiến sĩ phòng thủ thành phố này là những chiếc xe tăng vũ trang và các vũ khí công nghệ khác.

Nòng pháo lạnh lẽo dựng đứng, tiếng ong ong khi nạp năng lượng vang lên bên tai.

Khoảng thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi nhưng lại là sự chuẩn bị cho một trận chiến khốc liệt hơn.

Dựa vào sức mạnh để đột phá tiến lên, Phong Kỳ dẫn đầu các chiến sĩ Bình Minh áp đảo các chiến sĩ phòng thủ thành phố từ cổng thành phía nam thành phố đến khu vực trung tâm nhưng các chiến sĩ phòng thủ thành phố vẫn chưa gục ngã, vẫn còn sức chiến đấu ngoan cường.

Hết chương 1018.

Chương 1019. Khám Phá Bí Ẩn

Chiến đấu suốt đêm, hình dạng Huyết Nguyên của Phong Kỳ vẫn không biến mất.

Đây là lần đầu tiên hắn duy trì hình dạng Huyết Nguyên trong thời gian dài như vậy, mặc dù trong quá trình tiến lên không ngừng hấp thụ máu để bổ sung khí huyết tiêu hao nhưng cơ thể vẫn rơi vào trạng thái quá tải.

Cảm giác đau nhức tràn ngập khắp cơ thể.

Trong lúc nắm chặt tay, ngọn lửa màu đen lục trên cơ thể hắn bùng lên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước, phát ra tiếng gầm tấn công.

Sau đó xông lên trước, các chiến sĩ Bình Minh phía sau cũng lần lượt xông lên.

Một vòng giao tranh khốc liệt mới lại diễn ra.

Phong Kỳ đã đưa ra quyết định, tiếp tục xông lên phá tan quân đoàn phòng thủ thành phố đang cản đường, sau đó giết đến Viện nghiên cứu công nghệ.

Sau một đêm giao chiến, hắn phát hiện ra rằng quân phòng thủ thành phố mà họ giao chiến dường như đang bị rút bớt lực lượng.

Về vấn đề này, phán đoán của Phong Kỳ là các chiến sĩ phòng thủ thành phố bị rút đi hẳn là đã được điều khẩn cấp đến chiến trường phía tây thành phố.

Lý do rất đơn giản, ở đó có Mộc Tinh.

Câu nói một người địch cả quân không phải là chuyện đùa đối với Mộc Tinh.

Xét về lịch sử loài người, xét về góc độ sức chiến đấu thì dường như không ai có thể sánh ngang với Mộc Tinh.

Trước khi Mộc Tinh phản bội, cô đã sớm được định sẵn là vị trí đứng đầu trong mười vị chiến thần của thời đại này.

Chỉ là sau khi Mộc Tinh thành lập quân đội Bình Minh, danh tiếng chiến thần đã biến thành danh tiếng "Đại ma vương."

Sức chiến đấu hiện tại của Mộc Tinh có lẽ không mạnh bằng thời kỳ đỉnh cao trong lịch sử.

Dù sao thì đại ma vương Mộc Tinh trong lịch sử đã có nhiều năm kinh nghiệm ở tiền tuyến, trong thời gian đó đã ăn rất nhiều Sinh Vật Trận Địa, khiến sức chiến đấu của cô tăng lên đột biến.

Phong Kỳ còn nhớ rõ, khi ở tuyến phản diện, lão Mê thường xuyên đọc báo vào buổi sáng.

Sau đó phàn nàn, than thở, sức mạnh của Mộc Tinh tiến triển nhanh chóng, khoảng cách giữa hắn và cô ngày càng lớn.

Điều này cho thấy việc ra tiền tuyến chính là giai đoạn sức mạnh của Mộc Tinh tăng trưởng nhanh chóng.

Nhưng trên tuyến chiến đấu này, mặc dù sức mạnh của Mộc Tinh không mạnh bằng thời kỳ đỉnh cao nhưng cũng không yếu.

Khi mở ra tuyến này, hắn đã lên kế hoạch rằng Mộc Tinh sẽ là lực lượng chiến đấu cốt lõi của tuyến chiến đấu này.

Trong thời gian xây dựng Tinh Thành, hắn chỉ giao cho Mộc Tinh một nhiệm vụ.

Ăn!

Cứ thoải mái mà ăn!

Muốn ăn gì thì ăn.

Linh thực, linh quáng, linh thú… Chỉ cần muốn ăn, cung cấp vô hạn.

Mộc Tinh hiện tại mặc dù chưa đạt đến sức chiến đấu đỉnh cao nhưng đã có hình dáng của đại ma vương.

Hắn từng muốn thử nghiệm xem sức mạnh của Mộc Tinh đã đạt đến mức độ nào.

Nhưng mọi cuộc thử nghiệm cuối cùng đều thất bại.

Lý do rất đơn giản, các thiết bị kiểm tra sức mạnh hiện có hoàn toàn không thể đánh giá được sức mạnh của Mộc Tinh.

Ví dụ như máy dò sức mạnh lớn bằng nửa căn phòng.

Đây là thiết bị thử nghiệm sức mạnh được sử dụng phổ biến ở các học viện và viện nghiên cứu nhưng trước mặt Mộc Tinh, chúng chỉ là đồ chơi bị đấm vỡ, căn bản không thể dò được giới hạn sức mạnh của Mộc Tinh.

Máy đo lực kẹp được chế tạo bằng hợp kim siêu A, trong tay Mộc Tinh chỉ cần bóp một cái là vỡ nát.

Dùng sức mạnh để diễn giải thế nào là nắm sắt như bùn.

Trước đây, Viện nghiên cứu Tinh Hồng để kiểm tra sức mạnh của Mộc Tinh, đã thiết kế riêng cho cô nhiều thiết bị kiểm tra cường độ cơ thể.

Nhưng những thiết bị kiểm tra cơ thể này thường không dùng được bao lâu thì sẽ trở thành đồ chơi, không theo kịp tốc độ tăng sức mạnh của Mộc Tinh.

Úy Vi là người giám hộ của Mộc Tinh hiểu rất rõ điều này.

Úy Vi còn từng nói với hắn một câu.

Bà nói tuổi tác và vóc dáng hiện tại của Mộc Tinh không tương xứng, rất có thể là do suy dinh dưỡng.

Nói cách khác, nguyên nhân khiến Mộc Tinh gắn kết tinh thạch phù văn Tinh Hồng mà không lớn lên được là do năng lượng hấp thụ không đủ.

Ăn no và bổ sung năng lượng đầy đủ đối với Mộc Tinh hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng không hề bạc đãi Mộc Tinh thích ăn nhưng nếu để Mộc Tinh ăn uống vô độ thì các bộ phận khác sẽ không được cung cấp đủ nguồn lực, sẽ bị Mộc Tinh ăn đến mức kiệt quệ.

Còn Mộc Tinh trong lịch sử thành lập quân đội Bình Minh lại có thân hình của ngự tả, điều này chứng tỏ Mộc Tinh khi đó đã được bổ sung năng lượng đầy đủ, sức chiến đấu đã tăng lên đáng kể.

Nhìn lại 1500 năm sau.

Sau 1500 năm phát triển, Giác Hút vẫn luôn là một cô bé.

Về nguyên nhân Giác Hút không lớn, Úy Vi cũng đưa ra lời giải thích xuất phát từ quan điểm hấp thụ năng lượng không đủ.

Vì vậy, Mộc Tinh hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu BUG chiến lực của thời đại này.

Những năm xây dựng Tinh Thành, hắn từng mở hình thái Huyết Nguyên ra đấu tay với Mộc Tinh, thử nghiệm sức mạnh của Mộc Tinh.

Hết chương 1019.

Chương 1020. Tầm Nhìn Tương Lai

Thực tế đã dạy cho hắn làm người.

Dù hắn đã dùng hết sức nhưng Mộc Tinh vẫn luôn nhẹ nhàng như mây gió, căn bản không thể lay động cánh tay của Mộc Tinh dù chỉ một chút.

Điều khiến hắn bất lực nhất là, dường như Mộc Tinh cảm thấy mình như vậy là hơi quá đáng, cố ý nhường nhịn nghiêng 30 độ, sau đó bãi ra một tư thế cố sức không có chút diễn xuất nào.

Mộc Tinh mạnh mẽ như vậy, cuối cùng trong lịch sử đã phải đối mặt với kẻ thù như thế nào, lại vì sao mà tử trận, điều này vẫn luôn là một bí ẩn trong lòng hắn.

Ban đầu hắn cho rằng đối thủ của quân đội Bình Minh là Viện nghiên cứu khoa học.

Bây giờ xem ra, Viện nghiên cứu khoa học hoàn toàn không phải là đối thủ của Mộc Tinh thời kỳ đỉnh cao và quân đội Bình Minh.

Mặc dù trong Viện nghiên cứu khoa học có Tiểu Hắc, một BUG chiến lực khó giải quyết hơn.

Nhưng trong lịch sử quân đội Bình Minh trỗi dậy không có ghi chép nào về Tiểu Hắc, chứng tỏ Tiểu Hắc chưa từng xuất hiện trong thời đại quân đội Bình Minh trỗi dậy, không tiếp xúc với Mộc Tinh.

Ngược lại, tộc Linh Năng cùng nguồn gốc với Bóng Đen có khả năng là kẻ chủ mưu đứng sau cái chết của Mộc Tinh.

Nhưng hắn lại thiên về tộc Da Xanh bí ẩn hơn.

So với tộc Linh Năng, tộc Da Xanh có vẻ bí ẩn và mạnh mẽ hơn.

Tộc Linh Năng tuy có Kho Ý Thức Thánh Linh, bảo vật có thể nâng cao đáng kể tiềm năng phát triển của chủng tộc nhưng rõ ràng tộc Da Xanh không chỉ có một vật phẩm kỳ diệu.

Ít nhất là trong số những vật phẩm kỳ diệu mà hắn từng thấy, đều có bóng dáng của tộc Da Xanh.

Ví dụ như Huyết Thạch do thành Cựu Nhật hộ tống, kỳ diệu chính là đoạt từ tay chiến binh Da Xanh.

Lại ví dụ như Vòng Tay Kỳ Tích trên đảo Hắc Tuyệt, khu vực đó khi đó có rất nhiều chiến binh Da Xanh tụ tập.

Mê Vụ Chi Chủ, Tần Không Thời, những người sở hữu vật phẩm kỳ diệu đều từng bị chiến binh Da Xanh tập kích, ám sát.

Bao gồm cả chính hắn.

Gần như mỗi dòng thời gian hắn đều bị chiến binh Da Xanh tập kích.

Trường hợp ngoại lệ duy nhất là dòng thời gian nội ứng Viện nghiên cứu khoa học.

Dòng thời gian đó sống đủ lâu nhưng chưa từng bị ám sát giả Da Xanh tấn công, điều này khiến hắn không khỏi nghi ngờ rằng trong Viện nghiên cứu khoa học có thiết bị đặc biệt có thể che chắn sự tìm kiếm của ám sát giả Da Xanh.

Bây giờ hắn đã rất gần với câu trả lời cho những câu hỏi này.

Trong trận chiến, trong đầu Phong Kỳ suy nghĩ cuồn cuộn, trong lòng càng khao khát có được bí mật đằng sau Viện nghiên cứu khoa học.

…

Thành phố Tương Lai, phía tây thành phố.

Dưới sự chỉ huy của Mộc Tinh, quân đội Bình Minh đã tiến quân đến khu vực trung tâm của thành phố Tương Lai.

Mộc Tinh ra tay toàn lực như một vị thần giết chóc trên chiến trường.

Không có kẻ địch nào là đối thủ của cô.

Trong thành phố Tương Lai cũng có rất nhiều chiến tướng xuất sắc được ghi chép trong sách giáo khoa lịch sử.

Nhưng những chiến binh phòng thủ thành phố mạnh mẽ này lại không chịu nổi một đòn trước mặt Mộc Tinh, thậm chí còn không cùng đẳng cấp chiến đấu.

Khả năng phòng thủ thể chất hoàn hảo, sức mạnh khủng khiếp.

Trước nắm đấm của Mộc Tinh, bất kỳ vũ khí nào cũng giống như đồ chơi, gãy vụn dưới sức mạnh khủng khiếp.

Trước mặt Mộc Tinh, các chiến binh phòng thủ thành phố của thành phố Tương Lai cảm thấy bất lực và thất bại.

Vũ khí công nghệ tiên tiến nhất của thành phố Tương Lai cũng không phát huy được tác dụng gì trước mặt Mộc Tinh.

Vây đánh cận chiến, pháo kích, bẫy vây giết… Trong quá trình bị đẩy lui, các chiến binh phòng thủ thành phố đã thử mọi cách.

Nhưng Mộc Tinh giống như một vị thần chiến tranh bất bại, bất kỳ thủ đoạn nào trước sức mạnh tuyệt đối của cô đều không phát huy được hiệu quả vốn có.

Liên tục điều động lực lượng từ khu vực phía đông và phía nam chỉ làm chậm tốc độ tiến quân của quân đội Bình Minh nhưng không thể ngăn cản Mộc Tinh dẫn đầu xông pha như vào chỗ không người.

Bóng người được bao phủ bởi ánh sáng màu ngọc bích đã trở thành cơn ác mộng trong lòng các chiến binh phòng thủ thành phố.

Biểu hiện của Mộc Tinh trên chiến trường càng khiến Bóng Đen đứng sau vô cùng coi trọng.

Lúc này, Bóng Đen lơ lửng trên căn cứ Viện nghiên cứu khoa học, mắt không rời Mộc Tinh ở xa xa.

Từ khi Mộc Tinh dễ dàng phá hủy cỗ máy chiến tranh, cô đã trở thành cái đinh trong mắt Bóng Đen, cũng là biến số lớn nhất trong cuộc chiến.

Nó đã từng nghĩ đến việc làm suy yếu thể lực của Mộc Tinh.

Nhưng sự thật chứng minh thể lực của Mộc Tinh dường như vô tận, chiến đấu đến bây giờ vẫn không hề mệt mỏi, sức sát thương vẫn kinh người.

Bây giờ Mộc Tinh đã dẫn theo các chiến binh Tinh Thành đột phá đến khu vực trung tâm của thành phố Tương Lai.

Việc tiếp cận Viện nghiên cứu khoa học chỉ còn là vấn đề thời gian.

Đến lúc đó, có lẽ nó phải trực tiếp đối mặt với thử thách của Mộc Tinh.

Hết chương 1020.

Chương 1021. Khát Vọng Quyền Lực

Quan sát Mộc Tinh một hồi lâu, nó cho rằng mình căn bản không phải là đối thủ của Mộc Tinh, giao chiến trực diện chỉ có con đường chết.

Hiện tại, sự phát triển của Viện nghiên cứu khoa học đang ở giai đoạn quan trọng.

Nó không muốn từ bỏ bố cục nhiều năm như vậy, bỏ chạy trong nhục nhã.

Trước sự lựa chọn, trong mắt Bóng Đen hiện lên một tia hung dữ.

Lúc này, cuối cùng nó cũng hạ quyết tâm, không còn lo lắng quá nhiều, lật tẩy một vài quân bài tẩy để khiêu chiến với Mộc Tinh.

Lúc này, Bóng Đen cầm lấy thiết bị liên lạc.

Sau khi nhấn nút, nó trầm giọng nói:

"Thả Khảm Hợp Thể ra!"

Đầu dây bên kia nghe vậy, không trực tiếp trả lời, mà sau một hồi im lặng mới nói:

"Đại ca, một khi Khảm Hợp Thể xuất hiện, có lẽ tộc Linh Năng sẽ biết chúng ta đang ở thành phố Tương Lai!"

"Nghe ta, thả ra!" Lúc này, Bóng Đen lạnh lùng nói.

"Tôi hiểu rồi." Người tộc Bóng Đen ở đầu dây bên kia không còn kiên trì nữa.

Sau khi đặt thiết bị liên lạc xuống, ánh mắt của Bóng Đen nhìn về một bệ đỡ trên căn cứ Viện nghiên cứu khoa học.

Trong lúc chờ đợi, một chiếc hộp kim loại từ dưới bệ đỡ bay lên.

Trên chiếc hộp kim loại này có một dấu ấn lưỡi hái tử thần, trên đó còn có một hàng đèn báo.

Nếu Phong Kỳ ở đây, chắc chắn sẽ cảm thấy rất quen thuộc với dấu ấn này.

Trong Viện nghiên cứu khoa học có một bộ phận đặc biệt, tên là bộ phận cải tạo sinh học, chủ yếu nghiên cứu về cải tạo sinh học, vi khuẩn, vi-rút, v.v.

Hồi đó, để tranh chức đoàn trưởng của đoàn chiến đấu Sói đói, Phong Kỳ đã từng cải tạo tàn nhẫn bản thân mình tại bộ phận cải tạo sinh học.

Mặc dù có được sức chiến đấu mạnh mẽ nhưng cơ thể hắn cũng vì thế mà để lại mầm bệnh.

Rụng tóc, nôn ra máu đều là chuyện thường ngày.

Những vết thương trên người hắn liên tục nứt ra, mãi không lành được, khiến hắn đau đớn tột cùng.

Lúc này, đèn báo đầu tiên trên hộp kim loại sáng lên, tiếng lò xo va chạm giòn giã vang lên.

Khi tất cả các đèn báo lần lượt sáng lên, bốn mặt của hộp kim loại đồng thời đổ xuống, sương mù trắng bốc lên lan tỏa.

Mặt đất ẩm ướt sau cơn mưa ngay lập tức đóng băng, lớp băng nhanh chóng lan rộng, trong chớp mắt, cây cối cách đó hơn trăm mét cũng bị đóng băng thành tượng băng.

Như vậy có thể thấy nhiệt độ bên trong hộp kim loại thấp đến mức nào.

Một cơn gió thổi qua, sương mù trắng tiếp tục lan tỏa và bóng dáng khổng lồ dưới sương mù trắng cũng dần dần lộ diện.

Đây là một sinh vật có hình dạng kỳ lạ.

Cao gần ba mét, có hai cái đầu, nằm ở hai bên vai, trên cổ đeo một chuỗi xương của một loài sinh vật nào đó, tỏa ra ánh sáng đen trong không khí.

Hai cánh tay dài một cách không cân xứng, khi đứng thẳng có thể chạm đất, vô cùng thô to.

Trên người nó có những đường gân cơ cực kỳ rõ ràng, chỉ cần đứng im cũng có thể cảm nhận được sức mạnh khủng khiếp đang cuộn trào trong cơ thể.

Lúc này, sinh vật kỳ lạ này đang trong trạng thái ngủ đông.

Nhưng khi cơ thể tiếp xúc với thế giới bên ngoài, lớp băng giá bao phủ trên cơ thể đang nhanh chóng tan chảy.

Mí mắt khẽ chớp báo hiệu rằng nó sắp tỉnh dậy khỏi giấc ngủ.

Nhìn sinh vật kỳ lạ này, Bóng Đen bất lực thở dài.

Nếu không phải bất đắc dĩ, nó thực sự không muốn sử dụng vũ khí hủy diệt hàng loạt này.

Nguồn gốc của sinh vật này liên quan đến một công nghệ của tộc Linh Năng.

Tên của công nghệ này là Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể, về bản chất đây không phải là bất kỳ loại Sinh vật trận địa nào, mà là sự kết hợp gen của nhiều loại Sinh vật trận địa.

Đây là một trong những kế hoạch bố trí tương lai của tộc Linh Năng.

Mục đích là tạo ra một loại Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể làm vũ khí bí mật của tộc Linh Năng.

Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể trong tưởng tượng, tập hợp những gen ưu tú của nhiều loại sinh vật, đồng thời loại bỏ những gen tạp chất.

Vì vậy, loại sinh vật này gần như không có khuyết điểm.

Ngoài đặc điểm là không có trí thông minh.

Để kiểm soát tốt hơn Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể, Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể trong tưởng tượng của tộc Linh Năng không được có trí thông minh, chỉ như vậy mới có thể kiểm soát tốt hơn.

Còn Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể có trí thông minh chắc chắn sẽ trở thành một thảm họa không thể kiểm soát.

Trên thực tế, công nghệ tạo ra Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể ban đầu không phải xuất phát từ ý tưởng của các thành viên tộc Linh Năng, mà là từ kiến thức vốn có trong Kho ý thức thánh linh.

Khi tộc Linh Năng có được Kho ý thức thánh linh, bên trong đã lưu trữ rất nhiều công nghệ, kiến thức.

Những kiến thức và công nghệ này đến từ chủ nhân trước của Kho ý thức thánh linh.

Mặc dù nhiều kiến thức và ký ức bên trong theo sự diệt vong của chủng tộc này đang dần phai nhạt, sắp tiến vào trạng thái tự cập nhật giống như định dạng.

Cho đến khi tộc Linh Năng kế thừa Kho ý thức thánh linh, quá trình định dạng này mới dừng lại.

Hết chương 1021.

Chương 1022. Tình Bạn Vô Giá

Tộc Thánh linh đã đọc được nhiều thông tin mà chủng tộc trước của Kho ý thức thánh linh để lại từ những kiến thức và ký ức còn sót lại.

Chủng tộc này có tên là "Thiên Đạc tộc."

Vào thời kỳ hoàng kim, Thiên Đạc tộc sở hữu một bản đồ thế giới rộng lớn trong thế giới lĩnh vực, đồng thời chiếm giữ nhiều thế giới nhỏ, là một trong những thế lực chủng tộc đứng đầu kim tự tháp thế giới lĩnh vực.

Nhưng để trở nên hùng mạnh hơn, chủng tộc này đã phạm phải một sai lầm chết người.

Thiên Đạc tộc từng dựa vào Kho ý thức thánh linh để phát triển nhanh chóng, đến thời kỳ đỉnh cao đã phải đối mặt với một thế lực lĩnh vực mạnh hơn thách thức.

Đối mặt với thế lực chủng tộc đó, Thiên Đạc tộc đã dùng hết sức mạnh nhưng vẫn không phải là đối thủ.

Vào thời điểm nguy cấp, các học giả của Thiên Đạc tộc đã đưa ra một khái niệm, đó là tạo ra một sinh vật mạnh mẽ kết hợp gen ưu tú của các chủng tộc, để chống lại thế lực xâm lược.

Đề xuất này nhanh chóng được thực hiện.

Lúc đó, Thiên Đạc tộc đã trích xuất một lượng lớn gen của các nhóm bị nô dịch, đồng thời thu thập gen của các chiến binh ưu tú trong tộc, bắt đầu tiến hành lai tạo.

Vì vậy, Thiên Đạc tộc đã chọn một Sinh vật trận địa có khả năng bao dung cực mạnh làm mẫu cơ sở.

Trải qua nhiều năm vun trồng, cuối cùng Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể đã ra đời.

Lúc đó, Thiên Đạc tộc đã hoàn toàn ở thế yếu trong cuộc giao tranh với chủng tộc mạnh, họ rất mong chờ sự xuất hiện của Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể, hy vọng nó có thể thay đổi vận mệnh của Thiên Đạc tộc.

Nhưng Thiên Đạc tộc không biết rằng, thứ chúng tạo ra không phải là cứu tinh, mà là ác quỷ.

Thiên Đạc tộc đã ban cho sinh vật ác quỷ này trí thông minh, cho rằng mình nắm giữ công tắc sinh tử của Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể là có thể quyết định sự sống chết của nó.

Nhưng tiềm năng phát triển của ác quỷ không hề đơn giản như Thiên Đạc tộc tưởng tượng.

Dựa vào kiến thức chia sẻ của Kho ý thức thánh linh, ác quỷ nhanh chóng phát triển, dần dần hiểu được lý do ra đời của mình, càng hiểu rõ hơn rằng sinh mệnh của mình bị Thiên Đạc tộc khống chế.

Nó tham lam nuốt chửng tài nguyên dự trữ của Thiên Đạc tộc để phát triển, đồng thời lợi dụng kiến thức học được để dần dần phá giải những hạn chế về công tắc sinh mệnh mà Thiên Đạc tộc để lại trong cơ thể nó.

Vào thời điểm Thiên Đạc tộc khó có thể chống lại kẻ thù mạnh, ác quỷ đã nhe nanh vuốt.

Giáng một đòn chí mạng vào Thiên Đạc tộc đang thoi thóp.

Vì vậy, Thiên Đạc tộc đã rút khỏi sân khấu tranh bá của vạn tộc, còn Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể ác quỷ vẫn tồn tại trong thế giới lĩnh vực, trở thành tai họa.

Nó đã kết hợp nhiều gen ưu tú, tham lam và điên cuồng.

Trong quá trình phát triển không ngừng, sinh vật ác quỷ này đã từng bị nhiều chủng tộc liên hợp vây tiễu.

Nhưng ác quỷ không bị giết chết.

Mỗi lần chết, nó sẽ phát nổ và phun ra vô số trứng ác quỷ ra bên ngoài.

Những quả trứng ác quỷ này về bản chất là một phần của sinh vật ác quỷ, khi chúng phá vỡ lớp vỏ sẽ điên cuồng nuốt chửng sinh mạng xung quanh, hấp thụ trình tự gen của những sinh mạng đó, sau đó theo bản năng tìm kiếm những sinh vật ác quỷ khác phá vỡ lớp vỏ, sau khi nuốt chửng lẫn nhau sẽ hoàn thành quá trình quy nhất, ý thức chính của sinh vật ác quỷ cũng sẽ thức tỉnh vào lúc đó.

Nó gần như bất tử, đã bị tiêu diệt nhiều lần nhưng đều hồi sinh thành công.

Hơn nữa, mỗi lần hoàn thành quá trình quy nhất và hồi sinh, thực lực đều được nâng cao đáng kể.

Sinh vật ác quỷ có trí thông minh siêu cao trong quá trình phát triển lâu dài đã bị các thế lực chủng tộc trong khu vực định tính là tai họa, cứ cách một thời gian lại hiên khởi một đợt tai họa tử vong.

Rút kinh nghiệm từ trước, tộc Linh Năng mặc dù đã học được công nghệ chế tạo Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể.

Nhưng không dám ban cho Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể trí thông minh nữa.

Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể có trí thông minh là một con dao hai lưỡi, một khi mất kiểm soát thì có thể mang đến tai họa diệt chủng cho chủng tộc.

Mặc dù công nghệ này không phải là kế hoạch bố trí tương lai mà tộc Linh Năng coi trọng nhất nhưng Bóng Đen lại rất coi trọng.

Nó không có tài nguyên và tiềm lực của tộc Linh Năng, nó phản bội giữa chừng và muốn nhanh chóng có được thực lực ngang bằng tộc Linh Năng, chỉ có thể chọn cách vượt đường cong.

Đi từng bước một sẽ không có tương lai.

Việc chế tạo Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể chắc chắn đầy rủi ro nhưng ít nhất đó là một trong những cơ hội vượt đường cong.

Bao gồm cả kế hoạch Thần chết đen.

Muốn không còn sợ bị tộc Linh Năng truy tìm, nó phải có thực lực ngang bằng tộc Linh Năng.

Còn Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể hai đầu này chính là một trong những vũ khí giết người lớn của nó.

Hết chương 1022.

Chương 1023. Ác Quỷ Hai Đầu

Nó gọi nó là "Ác Quỷ Hai Đầu."

Thí nghiệm nuôi cấy Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể đã trải qua 4395 lần thất bại, chỉ có một lần thành công, trong cơ thể nó đã kết hợp 378 đặc tính ưu tú của Sinh vật trận địa.

Khả năng phục hồi mạnh mẽ, sức mạnh khủng khiếp, khả năng thích ứng với thuật pháp, năng khiếu thi triển thuật pháp như bản năng, v.v.

Ngoài ra, Ác Quỷ Hai Đầu còn có tiềm năng phát triển cực kỳ khủng khiếp.

Điểm yếu duy nhất là nó không có trí thông minh nên rất dễ mất kiểm soát, một khi mất kiểm soát sẽ rơi vào trạng thái gần như điên cuồng, sau một thời gian mới có thể hồi phục.

Nhưng so với việc mất kiểm soát khi có trí thông minh thì loại mất kiểm soát vô thức này vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận của Bóng Đen.

Bình thường để hạn chế Ác Quỷ Hai Đầu, nó chọn cách phong ấn nó trong lồng băng được thiết kế riêng cho nó, khiến nó rơi vào trạng thái ngủ đông.

Trước khi có đủ thực lực, Bóng Đen chưa bao giờ nghĩ đến việc sử dụng Ác Quỷ Hai Đầu.

Cuối cùng, công nghệ chế tạo Siêu sinh vật Khảm Hợp Thể này đến từ Kho ý thức thánh linh, một khi bị tộc Linh Năng phát hiện ra dấu vết của mình thì sẽ hoàn toàn bại lộ.

Nhưng khi đối mặt với Mộc Tinh có thực lực khủng khiếp, nó biết mình không thể ẩn núp thêm được nữa.

Cùng với việc lớp băng trên cơ thể Ác Quỷ Hai Đầu dần tan đi, một chiếc hộp kim loại ở bên phải bệ của nó lại một lần nữa nâng lên.

Khi chiếc hộp kim loại mở ra, bên trong là một bộ giáp được khắc nhiều ký hiệu Linh Năng, cùng một chiếc rìu chiến màu máu khổng lồ.

Vài phút sau, Ác Quỷ Hai Đầu mở mắt.

Hít mũi hai cái, ánh mắt của nó đột nhiên nhìn về phía Bóng Đen đang lơ lửng trên không trung, trong mắt lập tức lộ ra vẻ nịnh nọt.

“Mặc đồ vào, đi giết cô ta, rồi ta sẽ cho ngươi thứ ngươi muốn!” Nói xong, Bóng Đen chỉ tay về phía Mộc Tinh ở xa xa.

Ác Quỷ Hai Đầu nghe vậy, ánh mắt thoáng mất tập trung, dường như đang suy nghĩ về ý nghĩa đằng sau câu nói này.

Im lặng khoảng một phút, Ác Quỷ Hai Đầu mới hoàn hồn, sau đó bước đến trước hộp vũ khí và bắt đầu mặc vào.

Các trang bị trong kho vũ khí đều được thiết kế riêng cho Ác Quỷ Hai Đầu, mặc vào rất vừa vặn.

Bộ trang bị Linh Năng này là tinh hoa công nghệ của Viện nghiên cứu khoa học Linh Năng, tài nguyên dùng để chế tạo đủ để trang bị cho một quân đoàn nhỏ, không thể so sánh với vũ khí Linh Năng trong tay các chiến sĩ phòng thủ thành phố.

Sau khi mặc xong, Ác Quỷ Hai Đầu đã thay đổi diện mạo.

Một bộ giáp chạm khắc phù văn Linh Năng, tay cầm một chiếc rìu chiến màu máu, hai cái đầu đều đội một chiếc mũ sắt

đầu sư tử bằng vàng, trên người tỏa ra dao động Linh Năng mạnh mẽ.

Ngay cả khi đứng yên không nhúc nhích, cũng có từng đợt uy áp Linh Năng tạo thành gió nhẹ thổi về bốn phía.

"Đi đi, giết ả ta rồi trở về là có thể ăn."

Dưới sự chỉ dẫn của Bóng Đen, Ác Quỷ Hai Đầu gật đầu mạnh mẽ, sau đó thân hình bật khỏi mặt đất, nhảy thẳng về phía tây.

Bay qua khoảng cách hàng chục mét, Ác Quỷ Hai Đầu đập mạnh xuống đất, mặt đất dưới chân hắn lập tức sụp xuống.

Thân hình hơi khom xuống lấy đà, hắn lại một lần nữa bật cao lên.

Cứ như vậy nhảy nhanh về phía trước, Ác Quỷ Hai Đầu nhanh chóng tiến đến khu vực giao chiến.

Lúc này Mộc Tinh đang dẫn đầu các chiến sĩ Bình Minh xung phong, nếu không phải vì hỗ trợ đồng đội tiến lên, chỉ riêng cô đã có thể phá vỡ lớp phòng thủ dày đặc của quân phòng thành, giết đến căn cứ Viện nghiên cứu khoa học.

Đấm vỡ một chiếc xe tăng hạng nặng, Mộc Tinh đang định tiếp tục tiến lên thì đột nhiên ánh mắt cô hướng về phía không xa.

Trong tầm mắt, một gã khổng lồ có hai cái đầu đang dùng Tròng mắt huyết sắc nhìn chằm chằm vào cô.

Ánh mắt giao nhau, Mộc Tinh cảm nhận được sát khí nồng đậm.

Ngay lúc này, Ác Quỷ Hai Đầu đột nhiên bật người nhảy lên, lao xuống khu vực cô đang đứng, chiếc rìu chiến màu máu trên tay hắn tỏa ra ánh sáng rực rỡ trên không trung, như một

vũ khí thần binh từ trên trời giáng xuống chém thẳng vào mặt cô.

Đối mặt với thế công dữ dội của Ác Quỷ Hai Đầu, Mộc Tinh không né tránh, trực tiếp vung nắm đấm phải lên không trung.

Ầm!

Nắm đấm phải và rìu chiến màu máu va chạm trong nháy mắt.

Phạm vi trăm mét xung quanh đột nhiên sụp xuống, các vết nứt trên mặt đất như mạng nhện không ngừng lan rộng ra bên ngoài, uy áp Linh Năng dâng lên thậm chí còn thổi bay những chiếc xe tăng bọc thép gần đó.

Trong lúc sức mạnh giằng co, Ác Quỷ Hai Đầu nhe răng cười dữ tợn, sức mạnh trong tay hắn bắt đầu tăng lên.

Nhưng hắn nhanh chóng không cười nổi nữa.

Mộc Tinh từ từ nâng chiếc rìu chiến màu máu lên, sau đó dùng ánh mắt tò mò đánh giá hắn, dường như rất tò mò tại sao hắn lại có hai cái đầu.

Gầm lên!

Trong tiếng gầm, lõi năng lượng gắn trên rìu chiến Linh Năng quay nhanh, toàn bộ cơ bắp trên người Ác Quỷ Hai Đầu căng chặt, sức mạnh đột nhiên tăng vọt.

Hết chương 1023.

Chương 1024. Bị Thương

Hắn muốn nhân cơ hội chém Mộc Tinh thành hai nửa.

Nhưng nắm đấm của Mộc Tinh chỉ hạ xuống một chút đã chống lại được sức ép của Ác Quỷ Hai Đầu.

Ánh sáng màu ngọc trên cơ thể cô lúc này tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Nắm đấm trái thuận thế vung ra, trong không khí xuất hiện những vết nứt dày đặc, ngay cả không gian dường như cũng không chịu nổi sức ép của cô.

Ầm!

Khi nắm đấm trái đánh vào bụng Ác Quỷ Hai Đầu, sức mạnh khủng khiếp đột nhiên bùng nổ, bộ giáp chạm khắc phù văn Linh Năng lõm xuống trước sức mạnh bùng nổ của Mộc Tinh.

Ác Quỷ Hai Đầu bị cú đấm này đánh trúng như một quả đạn pháo, bay thẳng ra ngoài, thân hình thiếp sát mặt đất lăn một vòng, đâm sầm vào nhiều bóng người, cho đến khi đâm vào một chiếc xe tăng bọc thép mới dừng lại nhưng nửa người đã chìm vào trong xe tăng.

Trong trường hợp bình thường, sinh vật nào trúng cú đấm này của Mộc Tinh đều đã nổ tung từ lâu.

Nhưng Ác Quỷ Hai Đầu chỉ lắc đầu vài cái, rồi tức giận đứng dậy.

Phù hiệu Linh Năng khắc trên bụng tách khỏi bộ giáp, vô số ký tự xoay tròn nhảy múa quanh khu vực bị thương, bộ giáp vốn bị lõm xuống một cách kỳ diệu đã tự phục hồi.

Cùng lúc đó, khả năng tự chữa lành mạnh mẽ của Ác Quỷ Hai Đầu cũng được thể hiện.

Vết bầm tím ở bụng nhanh chóng lành lại, chỉ trong chớp mắt đã trở lại trạng thái đỉnh cao.

Hắn mở to mắt nhìn Mộc Tinh, phát ra tiếng gầm chiến răn đe, vũ khí trong tay giơ cao vung vẩy, dường như đang khiêu khích Mộc Tinh.

Mộc Tinh đáp trả lại.

Chỉ thấy một bóng đen vụt qua, Mộc Tinh trong nháy mắt đã đến trước mặt Ác Quỷ Hai Đầu.

Tích tụ sức mạnh rồi khom người, cánh tay phải vung một vòng tròn đánh thẳng vào bụng Ác Quỷ Hai Đầu, lập tức khiến đôi chân của Ác quỷ rời khỏi mặt đất, thân hình bay lên trời.

Mộc Tinh tích tụ sức mạnh dưới chân, thân hình đột nhiên nhảy lên, lại là một cú đấm nặng nề đánh vào vị trí sống lưng của Ác Quỷ Hai Đầu.

Cùng với tiếng nổ vang lên, Ác Quỷ Hai Đầu sau khi trúng hai cú đấm liên tiếp, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nhưng hắn vẫn chịu được đòn tấn công mạnh mẽ của Mộc Tinh.

Thân hình xoay chuyển giữa không trung, Ác Quỷ Hai Đầu khóa chặt ánh mắt vào Mộc Tinh đang hạ cánh.

Những quỹ tích trận pháp Linh Năng hiện ra trước mặt hắn, nhanh chóng hoàn thành phác họa, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Trong gen của Ác Quỷ Hai Đầu có sự kết hợp của nhiều gen chủng tộc bẩm sinh có độ hòa hợp cao với linh khí, chiến đấu bằng thuật pháp cũng là sở trường của hắn.

So với con người phải tu luyện các bước phác họa thuật pháp phức tạp, Ác Quỷ Hai Đầu chỉ cần chuyển ý niệm trong nháy mắt là đã hoàn thành việc phác họa thuật pháp.

Linh khí trời đất tụ về trận pháp Linh Năng.

Chỉ thấy trong trận pháp bay ra vô số ký hiệu Linh Năng, bắt đầu xoay quanh Ác Quỷ Hai Đầu.

Cùng lúc cơ thể hạ xuống, trên cơ thể Ác Quỷ Hai Đầu xuất hiện ngày càng nhiều phù văn phát sáng và biến dạng.

Dưới sự gia trì của những ký hiệu Linh Năng này, thân hình Ác Quỷ Hai Đầu bắt đầu phình to, trên người tỏa ra ánh sáng thần thánh.

Đối mặt với Ác Quỷ Hai Đầu từ trên đỉnh đầu rơi xuống, Mộc Tinh rõ ràng không muốn tiếp tục dây dưa với hắn nữa.

Thân hình cô từ từ khom xuống, bắt đầu tích tụ sức mạnh.

Ánh sáng màu ngọc bao quanh cơ thể đột nhiên tăng tốc độ xoay, tạo thành từng vòng sóng màu ngọc lan ra bên ngoài.

Uy áp khủng khiếp không ngừng lan rộng, những phù văn màu Tinh Hồng khảm trên cánh tay cũng theo đó mà nhấp nháy.

“Ha!” Trong lúc thở ra, Mộc Tinh đột nhiên tung nắm đấm.

Nắm đấm của cô va chạm với chiếc rìu chiến khổng lồ màu máu đang lao tới.

Trong nháy mắt, uy áp tạo ra biến thành gió lốc, thổi khiến những chiến binh Tinh Thành và chiến binh phòng thành đang hỗn chiến gần đó không thể mở mắt.

Tia điện màu ngọc nhảy múa trên bề mặt nắm đấm của Mộc Tinh.

Sức mạnh khủng khiếp không ngừng tăng lên, ngay cả khi Ác Quỷ Hai Đầu có sự gia trì của phù văn Linh Năng, vẫn không thể sánh được với sức mạnh của Mộc Tinh.

Linh Năng và ánh sáng màu ngọc va chạm tạo thành từng vòng dư chấn.

Mặt đất không ngừng rung chuyển dưới sức mạnh trút xuống khi họ giao chiến.

Cuối cùng, Ác Quỷ Hai Đầu là người đầu tiên không chịu nổi, thân hình đột nhiên bắn ngược ra sau hàng trăm mét, đâm vào một tòa nhà cao tầng.

Mộc Tinh đã bị kích động hung tính, trong mắt lóe lên ánh sáng màu đỏ, ánh sáng màu ngọc bao quanh cơ thể đã biến thành tia điện, phát ra tiếng lách tách.

Sau khi khom người, cô đột nhiên biến mất tại chỗ, khi xuất hiện trở lại đã đến trước mặt Ác Quỷ Hai Đầu đang nằm dưới đất.

Cánh tay phải bao quanh tia điện màu ngọc như một chiếc rìu chiến khai sơn, mang theo uy áp khủng khiếp giáng xuống.

Khi nắm đấm đập vào đầu Ác Quỷ Hai Đầu, dư uy bùng nổ đột ngột khiến toàn bộ tòa nhà cao tầng trong nháy mắt tan rã, đá vụn rơi như mưa nhưng chưa kịp đến gần Mộc Tinh đã bị tia điện màu ngọc trên cơ thể cô nghiền nát, nhẹ nhàng bay tán loạn.

Hết chương 1024.

Chương 1025. Sự Lựa Chọn

Lúc này, Ác Quỷ Hai Đầu vẫn chưa khuất phục.

Hắn vùng vẫy cố gắng phản kháng nhưng dưới nắm đấm của Mộc Tinh chỉ là vô ích.

Vũ khí giết người hàng loạt có tiềm năng vô hạn trong tương lai này, trước uy thế của Mộc Tinh, một Đại ma vương trong lịch sử mới xuất hiện, đã bị đánh bại hoàn toàn.

Dưới thế công bạo lực, trên đỉnh đầu Mộc Tinh một lần nữa hiện lên bóng dáng mơ hồ của hung thú thời viễn cổ.

Cảm nhận được uy áp khủng khiếp của hung thú mơ hồ trên trời dưới đất, Ác Quỷ Hai Đầu cuối cùng cũng lộ ra vẻ kinh hoàng.

Nhiều loại gen ưu tú đã mang lại cho Ác Quỷ Hai Đầu khả năng cảm nhận mạnh mẽ.

Nhưng khi cảm nhận được hơi thở của hung thú mơ hồ, bản năng hòa trộn vào nhau mách bảo hắn rằng, đây là kẻ săn mồi đứng đầu chuỗi thức ăn.

Bản năng thúc đẩy, Ác Quỷ Hai Đầu lộ ra vẻ sợ hãi, không tự chủ được mà bắt đầu khóc.

Nhưng Mộc Tinh không cho hắn cơ hội.

Mộc Tinh được bao quanh bởi tia điện màu ngọc như thể chiến thần nhập thể, mái tóc cũng chuyển sang màu ngọc, ánh sáng màu đỏ trong đôi mắt giống như vực sâu, mang đến cho Ác Quỷ Hai Đầu nỗi sợ hãi vô hạn.

Trong từng cú đấm liên tiếp, sức mạnh của Mộc Tinh vẫn không ngừng tăng lên.

Bộ giáp Linh Năng có khả năng tự phục hồi cũng không chịu được vài cú đấm mà vỡ tan tành, không thể tự lành nữa.

Dưới những cú đánh liên tục, mặt đất nhanh chóng sụt xuống.

Ác Quỷ Hai Đầu dần mất đi ý thức dưới những cú đấm nặng nề, chỉ có cơ thể vẫn nhanh chóng tự lành để chịu đựng những cú đánh mạnh của Mộc Tinh.

Lúc này, hung thú mơ hồ trên đỉnh đầu Mộc Tinh đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm lên một tiếng.

Trong ánh sáng màu ngọc trên cơ thể Mộc Tinh đột nhiên xuất hiện một tia màu Tinh Hồng, nhanh chóng chạy quanh thân thể Mộc Tinh, cuối cùng tụ lại trên bề mặt nắm đấm của Mộc Tinh.

Khi cú đấm này giáng xuống, thân thể gần như bất bại của Ác Quỷ Hai Đầu không còn chống đỡ được nữa, trong nháy mắt vỡ tan thành từng mảnh.

“Áng!”

Sau khi giết chết Ác Quỷ Hai Đầu, hung thú mơ hồ trên đỉnh đầu Mộc Tinh ngửa mặt lên trời gầm lên, uy áp khủng khiếp khiến cả hai bên giao chiến đều sững sờ trong chốc lát.

“Hít sâu, hít sâu!”

Sau khi giết chết Ác Quỷ Hai Đầu, Mộc Tinh nhắm chặt mắt, kìm nén cảm xúc cuồng bạo trong lòng.

Lúc này, cô đã gần đến bờ vực mất kiểm soát.

Một khi cảm xúc bạo ngược trong lòng chiếm ưu thế thì tiếp theo có thể là cuộc tàn sát không phân biệt địch ta.

Để kìm nén cảm xúc, Mộc Tinh lập tức ngồi xếp bằng, cố gắng làm chậm hơi thở và dòng chảy năng lượng màu ngọc.

…

Hướng Viện nghiên cứu khoa học.

Nhìn thấy Ác Quỷ Hai Đầu chết trong tay Mộc Tinh chưa đầy mười phút, Bóng Đen không giấu được vẻ kinh hoàng trong mắt.

Hắn phát hiện ra rằng mình đã hoàn toàn sai lầm khi đánh giá sức mạnh của Mộc Tinh.

Đặc biệt là khi hung thú mơ hồ xuất hiện trên đỉnh đầu Mộc Tinh, ngay cả khi cách rất xa, hắn vẫn cảm nhận được hơi thở khủng khiếp của kẻ thống trị trời đất.

"Là… sức mạnh của Trụ thần sao?"

Trong lòng Bóng Đen xuất hiện một suy đoán khiến chính nó cũng cảm thấy khó tin.

Trụ thần là sinh vật siêu việt vạn vật trong thế giới lĩnh vực, đứng trên muôn loài, cũng có thể gọi là thần minh.

Sức mạnh cụ thể của chúng hoàn toàn là một bí ẩn.

Nhưng ngay cả thế lực chủng tộc yếu nhất trong thế giới lĩnh vực cũng biết rõ rằng sức mạnh của Trụ thần căn bản không phải thứ phàm nhân có thể chịu đựng được.

Thỉnh thoảng một ít máu, lông rơi xuống cũng có thể khiến một chủng tộc yếu trở thành chủng tộc mạnh.

Theo như Bóng Đen biết, thế lực mạnh nhất trong thế giới nhỏ mà tộc Linh Năng sinh sống là "Mê Vụ tộc", tổ tiên của bọn chúng đã vô tình có được một giọt máu khô của Trụ thần, từ đó mở ra con đường phát triển và lớn mạnh mạnh mẽ, tự tay sáng lập ra Mê Vụ tộc.

Nhưng trên người Mộc Tinh, nó lại cảm nhận được sức mạnh hoàn chỉnh của Trụ thần.

Mặc dù sức mạnh mà Mộc Tinh thể hiện hiện tại còn lâu mới đạt đến cảnh giới của Trụ thần.

Nhưng điều này giống như một mầm cây, cuối cùng cũng có một ngày có thể phát triển thành cây đại thụ, trở thành vị thần siêu thoát đứng trên đỉnh mây nhìn xuống muôn loài.

Trong lòng dâng lên sóng to gió lớn, Bóng Đen đột nhiên nảy sinh ý định chạy trốn khỏi nơi này.

Quân Tinh Thành có mạnh đến đâu thì nó cũng không sợ, ngoài Ác Quỷ Hai Đầu, nó còn có những quân bài tẩy khác.

Nhưng khi đối mặt với một kẻ khủng khiếp có thể đã thừa kế sức mạnh của Trụ thần, trong lòng nó lại nảy sinh sự sợ hãi.

Lúc này, nó nghĩ đến Tử thần đen ở khu vực trung tâm.

Nhưng ý nghĩ này vừa nảy ra đã bị nó đè nén xuống.

Kế hoạch này là nền tảng để nó đứng vững trong tương lai, hiện tại thí nghiệm vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm ban đầu, nếu bây giờ kích hoạt có thể xuất hiện một loạt các yếu tố không thể kiểm soát.

Hết chương 1025.

Chương 1026. Quyết Định Cuối Cùng

Xét về lâu dài, ngay cả khi mất Viện nghiên cứu khoa học cũng không thể để kế hoạch Tử thần đen bị bại lộ sớm.

Ngay khi Bóng Đen đang suy nghĩ miên man, một bóng người từ xa bay tới, vượt qua cổng căn cứ Viện nghiên cứu khoa học, đáp xuống bên dưới nó.

Người đến chính là Phong Kỳ.

Ngay khi khu vực phía Tây vẫn đang trong cuộc giao tranh dữ dội, hắn đã cùng quân Bình Minh đột phá vòng vây của chiến sĩ phòng thủ thành phố, giết vào khu vực trung tâm của khu vực trung tâm.

Phía sau vẫn đang diễn ra cuộc giao tranh ác liệt nhưng hắn lại chọn đến Viện nghiên cứu khoa học trước một bước.

Lịch sử đã chứng minh rằng khi tình hình hoàn toàn mất kiểm soát, Bóng Đen sẽ chạy trốn.

Ví dụ như một dòng lịch sử đã biết trước đó, khi đối mặt với sự vây công của các thế lực, Bóng Đen sau khi chiến bại đã cùng Mặc chạy trốn khỏi Thành phố Tương Lai, sau đó không biết tung tích.

Biết được điều này, hắn còn từng hy vọng rằng 1500 năm sau sẽ không có Tiểu Hắc ra đời.

Kết quả là thực tế đã tát hắn một cái đau điếng.

Dòng thời gian có thay đổi như thế nào thì Tiểu Hắc vẫn không rời bỏ hắn, nhiệt tình đưa hắn lên đường.

“Xuống nói chuyện đi?”

Phong Kỳ trong hình dạng người khổng lồ máu ngẩng đầu nhìn Bóng Đen lơ lửng trên không trung, cười toe toét.

Đối mặt với lời mời của hắn, Bóng Đen không từ chối, thân hình lập tức đáp xuống trước mặt hắn.

“Ta rất nghi ngờ, mục đích ngươi dẫn quân Tinh Thành xâm lược Thành phố Tương Lai là gì? Chẳng lẽ chúng ta có xung đột về lợi ích? Nhưng ngay cả khi có xung đột, chúng ta hoàn toàn có thể dùng đàm phán để giải quyết, các ngươi lựa chọn phát động chiến tranh cuối cùng là muốn gì?”

Nhìn Bóng Đen như bóng ma lơ lửng trước mặt, Phong Kỳ không trả lời trực tiếp loạt câu hỏi của hắn.

Bóng Đen có nhiều nghi ngờ, hắn cũng vậy.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức lên tiếng:

“Trao đổi thông tin thế nào? Mỗi người hỏi một câu, rồi trả lời cho nhau.”

Nghe vậy, Bóng Đen cũng sửng sốt, dường như không hiểu nổi gã khổng lồ màu máu trước mặt lại có thể nói chuyện với mình theo cách này.

Suy nghĩ một lát, hắn gật đầu:

“Được.”

Nghe Bóng Đen đồng ý, Phong Kỳ lập tức hỏi câu hỏi đầu tiên:

“Ngươi có biết thông tin gì về tộc Da Xanh không, ngươi hẳn biết ta đang nói đến cái gì.”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Bóng Đen hiện lên vẻ kinh ngạc, dường như có chút bất ngờ khi hắn lại biết thông tin về tộc Da Xanh.

Đối với câu hỏi này, Bóng Đen im lặng một lát rồi mới lên tiếng:

“Ta biết rất ít về chúng, chỉ biết rằng đằng sau chúng dường như có bóng dáng của một tồn tại sánh ngang với Trụ thần, sinh vật Da Xanh có vẻ đơn giản kia không hề đơn giản như vẻ bề ngoài.”

“Cụ thể hơn.” Phong Kỳ lập tức cau mày nói.

“Ta đã nói là ta không hiểu rõ về chúng nhưng ta có thể nói cho ngươi biết một thông tin tình báo mà một chủng tộc nào đó có được sau khi điều tra nghiên cứu kỹ lưỡng về sinh vật Da Xanh.”

“Chủng tộc mà ngươi nói hẳn là tộc Linh Năng chứ gì?” Trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười thích thú.

Nghe vậy, Bóng Đen lập tức lộ vẻ kinh ngạc:

“Sao ngươi biết ta đang nói đến tộc Linh Năng, ngươi còn biết gì nữa?”

“Trước tiên hãy trả lời câu hỏi của ta, rồi ta sẽ trả lời câu hỏi của ngươi, tiếp tục chủ đề vừa rồi, thông tin tình báo mà ngươi nói về tộc Da Xanh là gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen im lặng một lúc rồi từ từ lên tiếng:

“Đội học giả của tộc Linh Năng sau khi điều tra nghiên cứu sâu về sinh vật Da Xanh đã gọi chúng là: Sinh vật thử nghiệm!”

“Sinh vật thử nghiệm?”

“Đúng vậy, còn tại sao gọi chúng là sinh vật thử nghiệm thì ta không biết.” Lúc này, Bóng Đen khẳng định.

…

“Sinh vật thử nghiệm?”

Nghe lời giải thích của Bóng Đen, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh nhiều nghi ngờ.

Rõ ràng bốn chữ này là thông tin tình báo mà tộc Linh Năng đúc kết được sau khi nghiên cứu sinh vật Da Xanh.

Nhưng thông tin tiết lộ ra thật sự quá ít ỏi, hắn căn bản không thể phân tích ra bất kỳ thông tin tình báo xác thực và hữu hiệu nào từ bốn chữ này.

Nhưng hai chữ thử nghiệm thì hắn không xa lạ.

Trước khi trò chơi siêu thực tế 《Bình Minh》 chính thức quảng bá và phát hành tại Tinh Thành, nó đã từng trải qua giai đoạn thử nghiệm kín, thử nghiệm nội bộ và một số giai đoạn thử nghiệm khác.

Thử nghiệm kín tức là thử nghiệm đóng, chỉ một số ít người tham gia vào lần thử nghiệm đầu tiên của trò chơi khi nó mới hoàn thành giai đoạn phát triển.

Sau khi thử nghiệm kín kết thúc, trò chơi mới bước vào giai đoạn thử nghiệm nội bộ, thử nghiệm công khai, v.v.

Nếu hai chữ “Thử nghiệm.” trong sinh vật thử nghiệm thực sự có cùng định nghĩa với thử nghiệm đóng trong trò chơi.

Trong đầu hắn bỗng nảy ra một phỏng đoán, thế lực đứng sau sinh vật Da Xanh rất có thể đang xâm nhập thế giới loài người dưới hình thức trò chơi.

Chức năng của vật phẩm kỳ tích muôn hình vạn trạng.

Hết chương 1026.

Chương 1027. Sát Thủ Da Xanh

Có lẽ có một loại vật phẩm kỳ tích có thể cho phép Sinh Vật Trận Địa tiến vào thế giới loài người dưới hình thức tương tự như người chơi.

Hắn nghĩ đến phỏng đoán này không phải hoàn toàn là suy nghĩ viển vông.

Kết hợp với thông tin tình báo về sát thủ Da Xanh đã điều tra trước đó, khả năng phỏng đoán này là có.

Trong số các thông tin tình báo hiện có, có một số đặc điểm về sát thủ Da Xanh như sau.

Một là, sát thủ Da Xanh không bao giờ sợ chết, chỉ cần tìm được mục tiêu thì dù có phải liều mạng cũng phải hạ gục.

Điểm này rất phù hợp với đặc điểm của người chơi.

Hắn đã phát hành trò chơi siêu thực tế tại Tinh Thành, nhiều người chơi trong quá trình luyện tập trong trò chơi căn bản không sợ chết, dù sao thì đây chỉ là trò chơi, dù có chết cũng có thể bắt đầu lại.

Nếu sát thủ Da Xanh chỉ tồn tại dưới hình thức hình chiếu, còn thực tế có người điều khiển tương tự như người chơi đứng đằng sau thì cũng giải thích được tại sao sát thủ Da Xanh không bao giờ sợ chết.

Hai là, sát thủ Da Xanh tuy không sợ chết nhưng lại có biểu hiện cảm xúc rõ ràng, không giống như sinh vật được chế tạo ra.

Ban đầu Phong Kỳ cho rằng sát thủ Da Xanh là công cụ chiến đấu được chế tạo ra.

Nhưng khi tìm hiểu sâu hơn, phỏng đoán này dường như không chính xác.

Điểm rõ ràng nhất là sát thủ Da Xanh sẽ có những thay đổi về cảm xúc khi chiến đấu, ví dụ như sẽ cảm thấy đau đớn trong quá trình chiến đấu, vì thế mà nhe răng trợn mắt.

Nếu sát thủ Da Xanh là công cụ chiến đấu được chế tạo ra thì rõ ràng là không có thiết lập cảm xúc mới có thể kiểm soát tốt hơn.

Về vấn đề này, còn có trường hợp có thể chứng minh.

Trong số các thông tin tình báo mà hắn có được, có trường hợp sinh vật Da Xanh kết bạn với trẻ em loài người và giúp cậu bé bị bệnh nặng hồi phục sức khỏe.

Hắn không tận mắt chứng kiến sự việc này.

Nhưng nếu thông tin tình báo này là thật thì càng chứng minh được rằng sát thủ Da Xanh có khả năng suy nghĩ độc lập, điều này hoàn toàn không giống với biểu hiện của công cụ chiến đấu.

Ba là, sát thủ Da Xanh nắm giữ rất nhiều năng lực.

Điểm này lại có phần giống với loài người.

Các thế lực lĩnh vực mà loài người hiểu biết, thường nắm giữ năng lực thiên phú tương ứng với chủng tộc, rất ít khi xuất hiện thế lực chủng tộc nắm giữ nhiều năng lực.

Nhưng năng lực của sát thủ Da Xanh lại vô cùng đa dạng.

Điều khiển tinh thần, công kích tinh thần, công kích pháp thuật, ám sát ẩn núp, xung phong cận chiến… hệ thống nghề nghiệp vô cùng hoàn thiện.

Hệ thống phát triển của loài người sở dĩ đa dạng, chủ yếu là trong quá trình phát triển học tu luyện đã tham khảo nhiều đặc tính năng lực của Sinh Vật Trận Địa.

Học tu luyện của loài người về bản chất là mở rộng dựa trên sự tham khảo.

Dù sao thì tiền thân của học tu luyện là học cải tạo phù văn.

Học cải tạo phù văn chính là một khái niệm được đưa ra trong quá trình nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa, sau đó mở rộng và diễn biến thành.

Đối mặt với tình thế khó khăn khi bị muôn tộc bao vây, hệ thống phát triển học tu luyện của loài người đã chịu ảnh hưởng của nhiều thế lực chủng tộc.

Nhưng tộc Da Xanh sở hữu hệ thống phát triển đa dạng như vậy thì có vẻ hơi khác biệt.

Nếu giải thích điều này bằng trò chơi thì cũng có thể giải thích được.

Dù sao thì trong trò chơi chắc chắn cần có sự kết hợp của các hệ thống nghề nghiệp khác nhau, chứ không phải là hệ thống phát triển đơn lẻ.

Bốn là, bên trong cơ thể sát thủ Da Xanh không có cơ quan chức năng hoàn chỉnh.

Đây là điều khó hiểu nhất.

Rõ ràng sát thủ Da Xanh sở hữu thực lực không tệ nhưng sau khi giải phẫu thì bên trong cơ thể lại không có bất kỳ cơ quan chức năng nào, sau khi chết thì càng hóa thành điểm sáng linh khí và tiêu tan hoàn toàn.

Đã từng tiếp xúc với sinh vật Da Xanh nên Phong Kỳ có thể khẳng định sát thủ Da Xanh có thực thể, chứ không phải sinh mệnh hệ nguyên tố.

Nếu giải thích vấn đề này bằng hình thức hình chiếu sinh mệnh thì cũng có thể nói được.

Năm là, Úy Vi khi nghiên cứu sinh vật Da Xanh đã từng nói, sinh vật Da Xanh không ngừng tiếp nhận tín hiệu từ bên ngoài.

Điều này chứng minh rằng đằng sau sinh vật Da Xanh có sinh mệnh hậu trường tương tự như người chơi đang điều khiển.

Tín hiệu này rất có thể là kết nối điều khiển tư tưởng.

Tín hiệu sẽ kết nối người chơi hậu trường với Da Xanh, sau đó điều khiển lời nói và hành động của sinh vật Da Xanh.

Vì vậy, sau khi bị cắt tín hiệu, sinh vật Da Xanh sẽ ngay lập tức rơi vào trạng thái mất trí, thực ra là đã mất liên lạc với người chơi hậu trường.

Tổng hợp các thông tin tình báo hiện có, hắn có lý do để nghi ngờ rằng đằng sau sát thủ Da Xanh là một thế lực chủng tộc.

Chúng lợi dụng vật phẩm kỳ tích lấy sinh vật Da Xanh làm thể mang tư duy, xâm nhập thế giới loài người theo cách người chơi trải nghiệm trò chơi.

Hết chương 1027.

Chương 1028. Kho Ý Thức Thánh Linh

Nếu phỏng đoán này là thật.

Thử nghiệm kín có thể hiểu là sinh vật Da Xanh được vật phẩm kỳ tích đặc biệt đưa đến thế giới loài người chỉ là một phần nhỏ, có lẽ sau này còn có thử nghiệm nội bộ, thậm chí là thử nghiệm công khai.

Đằng sau tộc Da Xanh có thể là một tộc quần hùng mạnh không sợ chết.

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Có lẽ tộc Linh Năng cũng chính là phát hiện ra điểm này, mới coi trọng tộc Da Xanh như vậy, cho rằng tộc quần này sẽ là trở ngại mạnh mẽ trên con đường tranh bá của muôn tộc trong tương lai.

So với Kho Ý Thức Thánh Linh của tộc Linh Năng, vật phẩm kỳ tích tiềm năng có thể hình chiếu chiến sĩ tư duy này rõ ràng đáng sợ hơn nhiều.

Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán của Phong Kỳ dựa trên các thông tin tình báo hiện có, hắn cũng không thể đưa ra câu trả lời chính xác về sự thật cụ thể.

Còn rất nhiều nghi vấn về sinh vật Da Xanh.

1. Chúng không thể bị camera, máy ảnh chụp được, chỉ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, dường như vượt ra ngoài quy tắc thực tế.

2. Viên bi nhỏ mà sát thủ Da Xanh mang theo người, dùng để tìm kiếm vật phẩm kỳ tích cuối cùng là gì và tại sao lại có thể định vị chính xác để tìm ra vật phẩm kỳ tích.

3. Tại sao sát thủ Da Xanh lại phải thu thập nhiều vật phẩm kỳ tích như vậy, đằng sau việc làm này có ẩn chứa bí mật gì không?

Vân vân.

…

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đau đầu.

Những Sinh Vật Trận Địa nắm giữ vật phẩm kỳ tích này, giống như đã mở được công cụ gian lận trong trò chơi.

Tộc Linh Năng sở hữu Kho Ý Thức Thánh Linh, nắm giữ năng lực khủng khiếp có thể phát triển vô hạn về kỹ thuật và kiến thức.

Thế lực Bóng Đen lợi dụng vật phẩm kỳ tích bí ẩn, tạo ra Tiểu Hắc, một lỗi không thể giải quyết.

Và tộc Da Xanh đằng sau có thể tồn tại vật phẩm kỳ tích bí ẩn có thể hình chiếu ý thức chủng tộc, tạo ra chiến sĩ có thể hồi sinh vô hạn.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng, không có vật phẩm kỳ tích nào mà hắn biết lại có chức năng yếu cả.

Mảnh vỡ kỳ tích còn sót lại trên người Tần Không Thời, giúp hắn nắm giữ năng lực có thể tùy duyên suy diễn tương lai.

Mảnh vỡ Huyết Thạch mà Mê Vụ Chi Chủ có được có thể vô hạn sinh ra Huyết Thạch nhỏ, sau khi ăn vào có thể nâng cao tiềm năng phát triển của một chủng tộc từ cấp độ huyết mạch.

Chỉ là mảnh vỡ của vật phẩm kỳ tích, năng lực đã rất khủng khiếp rồi.

Ví dụ như Huyết Thạch kỳ tích mà Mê Vụ Chi Chủ có được, nếu có đủ thời gian phát triển, có thể kéo dài tiềm năng của một chủng tộc đến mức khó có thể tưởng tượng.

Bỏ qua giới hạn thời gian, biết đâu chủng tộc nắm giữ Huyết Thạch có thể khiến hậu duệ mới sinh trực tiếp sở hữu sức mạnh ngang ngửa thần linh.

Khiến điểm khởi đầu của chủng tộc mình trở thành điểm cuối mà các thế lực chủng tộc khác phải mất cả đời tu luyện mới đạt tới.

Chức năng đi kèm với Vòng Tay Kỳ Tích mà hắn có được cũng rất mạnh mẽ.

Xây dựng liên kết tín ngưỡng xuyên không gian và thời gian.

Bỏ qua sự hạn chế và đàn áp của thế lực lĩnh vực, nếu có thể để hắn sử dụng sức mạnh của Vòng Tay Kỳ Tích mà không bị hạn chế, hắn có thể xây dựng tín ngưỡng ở khắp chư thiên vạn giới, trở thành thần linh tín ngưỡng vượt qua chư thiên vạn giới và dòng thời gian.

Mỗi dòng thời gian đều sẽ có tín đồ của hắn.

Vật phẩm kỳ tích cuối cùng là Tam Vĩ.

Cũng chính là lệnh bài tiến hóa.

Chức năng đi kèm với lệnh bài tiến hóa có vẻ đơn giản nhưng thực tế cũng gần như là một lỗi.

Chức năng sử dụng điểm cộng để nâng cấp năng lực, về bản chất là giúp hắn suy diễn ra hướng phát triển tương lai của năng lực này.

Lấy Mãnh Hổ Quyền làm ví dụ.

Trong trường hợp bình thường, Mãnh Hổ Quyền chỉ có thể đạt đến cấp độ đánh giá công pháp là ba sao, ngay cả khi tiếp tục phát triển cũng sẽ có bình cảnh tiềm năng.

Nhưng lệnh bài kỳ tích lại có thể khiến Mãnh Hổ Quyền có đặc tính phát triển vô hạn.

Ngay cả khi đạt đến cấp độ đánh giá công pháp năm sao, vẫn có thể tiếp tục phát triển và không ngừng suy diễn ra con đường phát triển hoàn hảo hơn ở phía sau.

Năng lực Huyết Nguyên mà hắn có được, chính là nhờ sự trợ giúp của lệnh bài tiến hóa mà hoàn thành tiến giai năng lực, đạt được sự nâng cao vượt bậc.

Những vật phẩm kỳ tích này, giống như phần mềm gian lận trong trò chơi.

Mỗi một vật phẩm kỳ tích đều có thể mang lại bước nhảy vọt về chất cho một tộc quần.

Những gì hắn biết cũng chỉ là một phần của vật phẩm kỳ tích.

Có lẽ còn có những thế lực tiềm ẩn khác nắm giữ vật phẩm kỳ tích còn đáng sợ hơn.

Ngoài những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực của xã hội loài người.

Thực tế hiện nay vẫn còn rất nhiều tộc quần lĩnh vực ẩn náu trong phạm vi lĩnh vực nhưng chưa lộ diện, trong số đó cũng có thể tồn tại những tộc quần đáng sợ nắm giữ vật phẩm kỳ tích.

Hết chương 1028.

Chương 1029. Quá Nhiều Trở Ngại

Càng tìm hiểu sâu, Phong Kỳ càng cảm thấy con đường cứu thế này không thể nhìn thấy điểm cuối.

Trên con đường tiến lên của nền văn minh nhân loại có quá nhiều trở ngại.

Cảnh tượng phản diện chủ động nhảy ra để hắn ra oai và đánh mặt chỉ tồn tại trong phim ảnh tiểu thuyết.

Thực tế là những thế lực phản diện này đều rất tinh ranh, ngay cả khi nắm giữ vật phẩm kỳ tích cũng sẽ không dễ dàng lộ diện.

Các thế lực đều đang tiềm ẩn, đồng thời âm thầm sắp đặt cho tương lai.

Ngay cả khi có khả năng thử sai vô hạn, hắn cũng đã bị chơi chết vô số lần.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Kỳ lại nảy sinh một nghi vấn lớn hơn.

Vậy thì, đại thế giáng lâm cuối cùng là gì?

Những tộc quần lĩnh vực nắm giữ đủ loại vật phẩm kỳ tích nghịch thiên này, cuối cùng đang sợ hãi điều gì?

Chẳng lẽ đại thế giáng lâm thực sự đáng sợ đến vậy? Có thể khiến chúng sở hữu tiềm năng vô hạn cũng phải sợ hãi như vậy, cấp thiết cần phải cướp đoạt thêm nhiều tài nguyên để phát triển, sắp đặt muôn vàn kế hoạch chỉ để đối phó với ngày đó đến.

Mang theo nghi vấn, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Bóng Đen đang lơ lửng không xa trước mặt, sau đó lên tiếng hỏi:

"Ngươi có biết đại thế giáng lâm trong lời tiên tri cuối cùng là gì không?"

Đối mặt với câu hỏi, Bóng Đen lập tức lắc đầu:

"Không rõ, chỉ biết rằng đó sẽ là một thảm họa chưa từng có, lời tiên tri này được lưu truyền trong những cường tộc đứng đầu kim tự tháp thế giới lĩnh vực, dường như chúng đã sớm bắt đầu sắp đặt để đối phó với sự giáng lâm của đại thế."

Nghe lời giải thích của Bóng Đen, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Lão Mê cũng từng nói với hắn những nội dung tương tự.

Mặc dù những tộc quần lĩnh vực này không rõ đại thế giáng lâm cuối cùng là gì nhưng chúng cũng đã thấy được một số xu hướng trước khi đại thế giáng lâm.

Ví dụ như linh khí của thế giới lĩnh vực dần cạn kiệt, vạn vật bắt đầu héo úa.

Một loại vật chất đáng sợ nào đó đang từ từ ăn mòn toàn bộ thế giới lĩnh vực, khiến thế giới lĩnh vực dần dần đi đến chỗ sụp đổ.

Đây cũng là lý do khiến các thế lực chủng tộc của thế giới lĩnh vực chạy đến thế giới loài người.

Ngay cả khi chưa tận mắt chứng kiến cảnh tượng đại thế giáng lâm cuối cùng là như thế nào nhưng những tộc quần lĩnh vực này hiểu rằng nếu không chạy trốn nữa thì sẽ phải đối mặt với thảm họa diệt tộc.

Có thể khẳng định một điều là, quá trình đại thế giáng lâm bắt đầu từ thế giới lĩnh vực trước.

Các tộc trong lĩnh vực coi thế giới loài người là nơi trú ẩn cuối cùng, cũng là trạm cuối cùng để chúng chứng kiến đại thế giáng lâm, không còn đường lui nữa.

Đây cũng là lý do khiến các thế lực lĩnh vực lựa chọn sắp đặt tương lai ở thế giới loài người, đồng thời sẽ vì tài nguyên mà triển khai cuộc tranh bá vạn tộc.

Đằng sau cuộc cạnh tranh chủng tộc tàn khốc, các thế lực lĩnh vực đều muốn trở nên mạnh mẽ hơn trước khi ngày tận thế cuối cùng đến.

Cướp bóc, giết chóc, khai phá, nghiên cứu, phát triển… mọi thủ đoạn đều là vì một mục tiêu chung.

Các tộc đều hiểu một đạo lý, chỉ có thực lực mới là át chủ bài quan trọng để đối phó với đại thế giáng lâm.

Nghĩ kỹ lại, sự phát triển của nền văn minh nhân loại còn một chặng đường rất dài.

Nền văn minh nhân loại hiện nay có hệ thống phát triển chưa hoàn thiện, sự phát triển của học thuyết tu luyện vẫn còn trong giai đoạn sơ khai, có khoảng cách gần như không thể vượt qua so với các cường tộc lĩnh vực.

Nhưng trước khi nâng cao sức mạnh tổng thể của nền văn minh nhân loại, Phong Kỳ cảm thấy vẫn nên giải quyết mối họa ngầm bên trong trước thì quan trọng hơn.

Nền văn minh bị xâm nhập và ăn mòn từ bên trong, ngay cả khi phát triển thành cây đại thụ tham thiên cũng không chịu nổi một đòn.

“Giờ đến lượt ta hỏi ngươi vấn đề chứ?” Bóng Đen lúc này trầm giọng lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bình thản gật đầu:

“Hỏi đi.”

“Mục đích của các ngươi khi tấn công Thành phố Tương Lai cuối cùng là gì, ngay cả khi ta có tài nguyên mà các ngươi cần, cũng không cần phải dùng hình thức phát động chiến tranh để cướp đoạt chứ? Chúng ta đều đang tiến hành sắp đặt tương lai, làm như vậy chẳng khác nào cùng nhau chịu tổn thất, làm như vậy cuối cùng có lợi gì cho các ngươi?”

Đối mặt với một loạt câu hỏi của Bóng Đen, Phong Kỳ trầm ngâm một lúc rồi lên tiếng:

“Thực ra lý do ta phát động chiến tranh với Thành phố Tương Lai rất đơn giản, chính là vì ngươi mà đến, bởi vì ta muốn biết tất cả bí mật của Viện nghiên cứu khoa học.”

“Tất cả bí mật?”

“Đúng vậy.”

“Ngươi hiểu biết về ta bao nhiêu, lại muốn từ ta có được thứ gì?” Bóng Đen hỏi những lời này, vẻ mặt đầy nghi ngờ.

Câu trả lời cho câu hỏi này là điều mà nó không ngờ tới.

Câu trả lời mà Phong Kỳ đưa ra, giống như để trồng một cái cây ở nước khác, lựa chọn phát động chiến tranh với một quốc gia.

Hết chương 1029.

Chương 1030. Tiểu Hắc

Ý nghĩa đằng sau nó quả thực không thể hiểu nổi.

Phong Kỳ lúc này lên tiếng:

"Ta không hiểu biết nhiều về ngươi nhưng ta biết ngươi là kẻ phản bội của tộc Linh Năng, ngươi đã từng dẫn một số thành viên của tộc Linh Năng phản bội tộc quần, đồng thời còn mang theo một vật phẩm kỳ tích!"

Nghe những lời này, Bóng Đen không hề ngạc nhiên.

Ngay từ đầu khi Phong Kỳ nói ra tộc Linh Năng, nó đã đoán được Phong Kỳ hiểu biết về tộc Linh Năng, cũng hiểu biết chắc chắn về nó.

Nghĩ đến đây, Bóng Đen lập tức lên tiếng hỏi:

"Ngươi biết được thông tin về ta từ đâu?"

"Nói ra ngươi cũng không tin, ta không chỉ hiểu biết về ngươi, mà còn từng tiếp xúc và chung sống với ngươi một thời gian."

Nghe những lời này, Bóng Đen càng thêm nghi ngờ:

"Vậy thì mục đích của ngươi cuối cùng là gì?"

Đối mặt với câu hỏi của Bóng Đen, vẻ mặt của Phong Kỳ trở nên nghiêm túc.

Sau đó, trong ánh mắt khó tin của Bóng Đen, hắn từ từ lên tiếng:

"Mục đích của ta rất đơn giản, mắt xích quan trọng nhất trong kế hoạch sắp đặt tương lai của ngươi… Kế hoạch Tử thần đen!"

…

Việc Tiểu Hắc định vị truy sát hắn vẫn luôn là câu đố lớn nhất khiến Phong Kỳ bận tâm.

Xét về mặt lịch sử, khi Tiểu Hắc ra đời, hắn đã chết không biết bao nhiêu năm rồi.

1500 năm trôi qua, biển xanh hóa thành ruộng dâu, ngay cả tro cốt của hắn cũng đã mốc meo.

Lẽ ra hắn và Tiểu Hắc không nên có bất kỳ liên hệ nào mới đúng.

Nhưng mỗi khi hắn xuất hiện ở thế giới tương lai cách đây 1500 năm, Tiểu Hắc luôn có thể định vị chính xác và truy đuổi hắn.

Nhìn vào Bóng Đen lơ lửng không xa trước mặt, Phong Kỳ cảm thấy có lẽ Bóng Đen có thể cho hắn câu trả lời cho vấn đề này.

Một điều chắc chắn ở giai đoạn hiện tại là Tiểu Hắc có liên quan đến vật phẩm kỳ tích mà Bóng Đen đã mang đi khi phản bội.

Chỉ có vật phẩm kỳ tích mới có thể giải thích được tại sao Tiểu Hắc lại sở hữu sức chiến đấu vô giải.

Nếu không, cho dù Bóng Đen có mạnh đến đâu, chỉ dựa vào nền tảng của Viện nghiên cứu khoa học cũng không thể nghiên cứu và tạo ra một dạng sống đặc biệt như Tiểu Hắc.

Hãy ví mỗi vật phẩm kỳ tích như một phần mềm gian lận.

Cuộc chiến tranh giành bá chủ của vạn tộc trong tương lai có thể được ví như cuộc chiến của các vị thần.

Mỗi chủng tộc đều sử dụng phần mềm gian lận (vật phẩm kỳ tích) của riêng mình để mở ra cuộc chiến sinh tồn đẫm máu

giữa các chủng tộc.

Nhưng trong số những phần mềm gian lận này, Tiểu Hắc là một sự tồn tại đặc biệt.

Những phần mềm gian lận khác mang lại cho các chủng tộc sự gia tăng đáng kể về tiềm năng phát triển, không thể ngay từ đầu đã mang lại cho một chủng tộc sức mạnh vô song nhưng Tiểu Hắc ngay từ khi ra đời đã là một sự tồn tại vô giải.

Lời Tự Thuật đã thăm dò cấu trúc cơ thể của Tiểu Hắc và đưa ra kết luận rằng Tiểu Hắc có ba hình thái chiến đấu.

Hình thái thứ nhất là hình thái tập hợp, tức là hình dạng mà hắn lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu Hắc.

Hình thái thứ hai là hình thái sương mù, tức là hình dạng sương mù đen.

Chỉ riêng hai hình thái này của Tiểu Hắc đã có thể được coi là bất khả chiến bại, có thể miễn nhiễm với mọi phương tiện tấn công, đồng thời có thể hấp thụ năng lượng để sinh sôi vô hạn Linh Năng côn trùng nano.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã từng phải trả giá đắt, gần như toàn bộ chiến đoàn thuộc hạ đều tử trận để bắt được một con Linh Năng côn trùng nano.

Sau khi nghiên cứu và thử nghiệm, họ phát hiện ra rằng Linh Năng côn trùng nano hoàn toàn không thể bị giết chết.

Trong quá trình thử nghiệm hấp thụ năng lượng, họ còn phát hiện ra rằng Linh Năng côn trùng nano có thể hấp thụ năng lượng lớn hơn thể tích của chính nó 5000 vạn lần.

Đây chỉ là giới hạn thử nghiệm, chứ không phải là giới hạn hấp thụ của Linh Năng côn trùng nano.

Với năng lực của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, họ hoàn toàn không thể thử nghiệm được giới hạn thực sự của Linh

Năng côn trùng nano.

Đây chỉ là một trong hàng tỷ thực thể của Tiểu Hắc, giống như một giọt nước trong đại dương, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không thể thông qua giọt nước này để thăm dò được trữ lượng và độ sâu của đại dương.

Bất kỳ đối thủ nào mạnh đến đâu cũng sẽ cảm thấy bất lực trước Tiểu Hắc.

Nhớ lại lần mơ về tương lai trước, hắn đã nhận được sự hiến tế tập thể của hàng nghìn con quỷ đầu dê, đạt được sức chiến đấu khủng khiếp khó có thể tưởng tượng.

Lúc đó, hắn thậm chí còn có ảo tưởng rằng mình có thể chiến đấu với Tiểu Hắc ba trăm hiệp.

Ngay sau đó, hắn đã bị ” Ám Thần ” đột nhiên xuất hiện dùng pháp thuật đánh cho tơi tả, không có sức phản kháng.

Nhưng ngay cả Ám Thần, khi đối mặt với Tiểu Hắc, thậm chí còn không dám có ý định ra tay, chưa kịp để Tiểu Hắc đến gần đã dứt khoát xé rách không gian, chui vào đường hầm không gian và bỏ chạy.

Hết chương 1030.

Chương 1031. Kế hoạch Tử thần đen

Điều này cho thấy sức mạnh răn đe của Tiểu Hắc.

Có lẽ Tiểu Hắc chưa bao giờ thể hiện hình thái thứ ba mạnh nhất của nó, có thể đạt đến sức mạnh của Trụ thần đứng trên đỉnh thế giới, nhìn xuống chúng sinh như lời đồn đại của lão mê.

Nếu nói rằng vật phẩm kỳ tích trong tay các chủng tộc là phần mềm gian lận thì Tiểu Hắc chính là phần mềm gian lận mạnh nhất, thiết lập miễn phép thuật + miễn vật lý đã khiến Tiểu Hắc đứng vững ở vị trí bất bại.

Nó có thể bị đánh tan nhưng sẽ không bao giờ chết, ngay cả khi chỉ còn một phần tỷ thân thể, nó vẫn là một sự tồn tại bất tử.

Nếu Bóng Đen thực sự có khả năng khống chế Tiểu Hắc thì sao phải sợ sự truy tìm của tộc Linh Năng.

Lúc này, khi đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, vẻ mặt của Bóng Đen lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Ngươi biết về kế hoạch Thần chết đen ư?!”

Vừa thốt lên kinh ngạc, trong lòng Bóng Đen đã dậy sóng.

Kế hoạch Thần chết đen là con át chủ bài lớn nhất trong tay hắn, những người biết về kế hoạch này đều là những thành viên cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học được hắn giám sát chặt chẽ.

Hắn đột nhiên nhận ra, hẳn là bên trong Viện nghiên cứu khoa học đã xuất hiện kẻ phản bội.

Nếu không, một tin tức quan trọng như vậy không thể bị tiết lộ ra ngoài.

Nhưng sau một thoáng kinh ngạc, Bóng Đen nhanh chóng bình tĩnh lại.

Theo hắn thấy, tên khổng lồ màu máu đang đứng trước mặt chỉ biết đến cái tên kế hoạch Thần chết đen nhưng chắc chắn không biết nội dung chi tiết của kế hoạch Thần chết đen.

Cuối cùng, ngay cả các nhà nghiên cứu trong vòng tròn cốt lõi của Viện nghiên cứu khoa học cũng không biết về kế hoạch Thần chết đen.

Chỉ có "Mặc" mà hắn giấu đi mới biết toàn bộ nội dung của kế hoạch Thần chết đen.

Còn những nhân viên khoa học khác tham gia vào kế hoạch Thần chết đen thì chỉ tiếp xúc với nội dung hời hợt của kế hoạch Thần chết đen.

Nghĩ đến đây, Bóng Đen thở phào nhẹ nhõm.

Ánh mắt hắn lúc này trở nên lạnh lùng:

"Xem ra trong Viện nghiên cứu khoa học của chúng ta có người của ngươi? Ví dụ như, Lý Tinh Thần?"

Lần phản bội đột ngột của Lý Tinh Thần đã nằm ngoài dự đoán của hắn.

Bây giờ hắn cơ bản có thể khẳng định, đằng sau sự phản bội của Lý Tinh Thần là thế lực của Tinh Thành đang âm thầm thao túng.

Nhưng ngay cả khi Lý Tinh Thần là nhân vật cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học, hắn cũng không tiếp xúc với kế

hoạch Thần chết đen, vì vậy hắn không lo nội dung chi tiết của kế hoạch bị tên khổng lồ màu máu trước mặt biết được.

"Đúng vậy, Lý Tinh Thần là người của ta." Về điều này, Phong Kỳ không chút do dự thừa nhận.

"Các ngươi đường xa vạn dặm đến đây, chỉ để trực tiếp chất vấn ta về nội dung chi tiết của kế hoạch Thần chết đen?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bình thản gật đầu.

Hắn biết rằng nếu không đưa ra một số thông tin xác thực, Bóng Đen chắc chắn sẽ chọn trả lời qua loa, sẽ không nói cho hắn biết sự thật.

Cuối cùng, kế hoạch Thần chết đen là con át chủ bài lớn nhất của Bóng Đen.

Hơn nữa, đó còn là cốt lõi chính trong kế hoạch sắp tới của hắn.

Hắn căn bản không thể dễ dàng nói cho mình biết tin tức này, thậm chí còn cho rằng mình chỉ nghe đồn đại, chứ không biết nội dung chi tiết của tin tức này.

Cuối cùng, theo Bóng Đen thấy, kế hoạch này chỉ có hắn và tộc nhân của hắn, cùng với "Mặc" bí ẩn biết được.

Ngay cả những nhân viên cốt cán của Viện nghiên cứu khoa học cũng không biết sự thật về kế hoạch này.

Nhưng Phong Kỳ vẫn quyết định thăm dò thái độ của Bóng Đen ở đây.

Nghĩ đến đây, hắn trầm giọng nói:

"Ta biết ngươi đang tạo ra một dạng sinh vật đặc biệt, hay có thể gọi là côn trùng nano Linh Năng, nó có đặc tính nuốt chửng mọi năng lượng, còn có thể tụ hợp thành một dạng sống mới, còn có đặc tính miễn phép thuật… Đúng rồi, hắn là kế

hoạch này có liên quan đến vật phẩm kỳ tích mà ngươi đã mang theo khi đào tẩu khỏi tộc Linh Năng?"

Những lời này chứa đựng lượng thông tin khổng lồ, Bóng Đen vốn mặt không biểu cảm cuối cùng cũng không thể bình tĩnh được nữa.

Chỉ vài câu ngắn ngủi nhưng lại chứa đựng gần như toàn bộ bí mật của hắn.

"Ngươi cuối cùng là ai? Ngươi lấy được tin tức từ đâu?" Bóng Đen mặt mày dữ tợn hỏi.

Những lời của Phong Kỳ khiến Bóng Đen cảm thấy tình hình đã hoàn toàn nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

Hắn không biết gì về kẻ địch nhưng kẻ địch lại hiểu rõ hắn như lòng bàn tay.

Sự việc không biết sinh ra nỗi sợ hãi, cuối cùng hắn cũng không chịu đựng được nữa.

Nhìn thấy sự thay đổi cảm xúc gần như mất kiểm soát của Bóng Đen, Phong Kỳ nở nụ cười trên môi.

Đã từng có lúc, hắn là người phải đối mặt với nỗi sợ hãi vô định.

Hắn vẫn còn nhớ rõ lần đầu tiên đối mặt với Bóng Đen, trong lòng hắn tràn ngập sự hoang mang và sợ hãi, hắn cảm thấy mê mang về con đường phía trước.

Hết chương 1031.

Chương 1032. Linh Năng côn trùng nano

Bây giờ hắn đứng trên đống thi thể chất thành đống của tuyến phòng thủ trước đó, tiến đến một điểm khởi đầu và một tầm cao mới.

Lần này, thân phận đã hoán đổi.

Đối mặt với hắn, kẻ nắm trong tay vô số thông tin, Bóng Đen hiển nhiên cũng nảy sinh những cảm xúc như hoang mang và sợ hãi trước điều chưa biết.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị tiếp tục hỏi, cảm xúc của Bóng Đen đột nhiên thu lại, sau đó lạnh lùng nói:

“Ta nghĩ ngươi không biết hết bí mật của ta, đừng có giả vờ nữa, nếu ngươi thực sự biết hết bí mật của ta, ngươi sẽ không đứng trước mặt ta và chọn cách đàm phán để hỏi ta sự thật về kế hoạch Thần chết đen.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ bình thản gật đầu.

Mục đích thực sự của cuộc chiến này, ngay từ khi lên kế hoạch, không phải là nhằm mục đích đánh bại hoàn toàn Viện nghiên cứu khoa học.

Thông tin mới là nhu cầu cốt lõi đằng sau cuộc chiến.

Khi hắn lập kế hoạch cho tuyến chiến đấu này, hắn đã chuẩn bị hai tay.

Thứ nhất, thông qua chiến tranh để tạo ra cơ hội đàm phán ngang hàng với Bóng Đen.

Thứ hai, nếu Bóng Đen không hợp tác, hắn sẽ đánh sập hoàn toàn Viện nghiên cứu khoa học, sau đó thu thập và nghiên cứu tài liệu bên trong Viện nghiên cứu khoa học, tìm kiếm thông tin hữu ích.

Bây giờ Bóng Đen còn khá hợp tác, hắn định thử thăm dò thêm một bước nữa:

"Ta thực sự không biết hết bí mật của ngươi, đây cũng chính là mục đích ta đến đây, mục đích thực sự của cuộc chiến này là tạo ra một cơ hội để chúng ta đối mặt và nói chuyện."

"Nếu ta thực sự muốn ngươi chết, ta không cần phải gây chiến phiền phức như vậy, chỉ cần thông báo cho tộc Linh Năng biết ngươi ở đây, hẳn là tộc Linh Năng sẽ đến tìm ngươi."

Nghe xong lời này, đồng tử của Bóng Đen đột nhiên co lại.

Tộc Linh Năng vẫn luôn là điều cấm kỵ trong lòng hắn, là kẻ phản bội, hắn hiểu rõ sức mạnh của tộc Linh Năng.

Một khi tộc Linh Năng phát hiện ra tung tích của hắn, hắn sẽ phải đối mặt với sự truy sát điên cuồng của tộc Linh Năng.

"Ta nghĩ chúng ta có thể nói chuyện, mọi thứ đều vì lợi ích, về bản chất chúng ta không có mối thù sâu như biển."

Bóng Đen nói ra những lời này cuối cùng cũng chịu nhún nhường, hạ thấp tư thế nói chuyện.

"Nếu vậy, bây giờ hãy nói cho ta biết toàn bộ bí mật của kế hoạch Thần chết đen, ta có thể cân nhắc rút quân, như ngươi đã nói, về bản chất chúng ta không có ân oán!" Phong Kỳ không chút do dự đáp lời.

Đối mặt với lời đe dọa của Phong Kỳ, Bóng Đen hít một hơi thật sâu:

“Ta muốn biết một chuyện trước, cuối cùng vì sao ngươi lại cố chấp muốn biết bí mật của kế hoạch Thần chết đen đến vậy và ngươi biết được kế hoạch này từ đâu?”

“Ngươi không cần biết điều đó, bây giờ hãy nói cho ta biết toàn bộ nội dung của kế hoạch Thần chết đen, sau này ngươi vẫn là người nắm quyền của Viện nghiên cứu khoa học, tương lai sẽ có một vị trí dành cho ngươi, biết đâu chúng ta còn có thể trở thành đồng minh!”

Để phá vỡ phòng tuyến tâm lý của Bóng Đen, Phong Kỳ đã chọn đưa ra lời hứa suông trước.

Đối với hắn, chỉ cần có thể lấy được thông tin tình báo, không có gì là không thể hứa.

Tệ nhất thì chỉ cần nuốt lời là được.

Đối mặt với thái độ ngạo mạn của Phong Kỳ, sắc mặt Bóng Đen vô cùng khó coi.

Ban đầu hắn định dùng vẻ mặt hèn mọn để tỏ ra sẵn sàng thỏa hiệp, sau đó moi móc thông tin từ miệng Phong Kỳ nhưng sự thật chứng minh Phong Kỳ không hề có ý định tiếp tục dây dưa với hắn.

Đến nước này, hắn không định giấu nữa.

Lúc này hắn ngẩng đầu lên, nhìn hắn cười khẩy rồi nói:

“Xem ra không thể dò xét được thực hư của ngươi rồi nhưng ngươi muốn biết toàn bộ nội dung của kế hoạch Thần chết đen từ ta, chẳng phải là quá coi thường ta rồi sao?”

“Từ ngày phản bội tộc Linh Năng, ta đã chuẩn bị sẵn sàng đối mặt với tộc Linh Năng, nếu lúc này ta thỏa hiệp với ngươi, chẳng khác nào bị ngươi nắm thóp, sau này ngươi có thể dùng tộc Linh Năng để kìm kẹp và đe dọa ta… Muốn ta khuất phục ngươi, ngươi tự cao quá rồi!”

Đối với sự thay đổi đột ngột của Bóng Đen, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Dùng tộc Linh Năng để đe dọa Bóng Đen, vốn dĩ là một hành động thăm dò mạo hiểm.

Như Bóng Đen đã nói, một khi chọn thỏa hiệp lúc này, sau này sẽ có vô số lần thỏa hiệp.

Hắn có thể dùng việc tiết lộ thân phận của Bóng Đen để đe dọa, từng lần một khống chế Bóng Đen.

Sự tức giận của Bóng Đen lúc này hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn.

Nhận ra cuộc đàm phán đã đổ vỡ, Bóng Đen không muốn tiết lộ thêm thông tin nữa, Phong Kỳ quyết định chính thức thực hiện phương án thứ hai.

Đánh sập Viện nghiên cứu khoa học, đích thân tìm kiếm sự thật từ các tài liệu nội bộ.

Không chút do dự, Phong Kỳ đột ngột đứng dậy, vươn tay về phía Bóng Đen.

Khí huyết cuồn cuộn hóa thành xoáy nước tụ lại ở lòng bàn tay phải của hắn, một chưởng này vỗ vào cơ thể Bóng Đen, hóa thành một tấm màn máu cố gắng bao trùm hoàn toàn Bóng Đen.

Hết chương 1032.

Chương 1033. Đoàn 7 Liên đoàn Đập đầu chó

Đối mặt với thế công ngang ngược của hắn, thân hình Bóng Đen mơ hồ tan biến tại chỗ, khi xuất hiện trở lại đã lùi xa vài mét.

Phong Kỳ dùng chân đạp mạnh, mặt đất vỡ vụn, thân hình như mãnh hổ lao lên, một lần nữa nhào về phía Bóng Đen.

Đối với thực lực của Bóng Đen, Phong Kỳ đã có phán đoán sơ bộ.

Các thế lực nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học theo mốc thời gian đó, Viện nghiên cứu khoa học đã bị các thế lực liên hợp đàn áp, trong thời gian đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã từng có được một phần thi thể của người tộc Bóng Đen trong hành động chống lại Viện nghiên cứu khoa học.

Sau khi kiểm tra các chỉ số như năng lượng còn lại trong cơ thể, mật độ, v.v.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ra kết luận rằng, thực lực của người tộc Bóng Đen đã tử trận khi còn sống chỉ vào khoảng Bạch ngân·thượng giai.

Có thể thấy, bản thân thực lực không phải là nền tảng để Bóng Đen và những kẻ đi theo hắn tồn tại.

Sáng tạo, nghiên cứu, những thứ bên ngoài cơ thể mới là vũ khí của chủng tộc này.

Điểm này rất giống với việc con người phát triển khoa học kỹ thuật.

Ví dụ như súng ống do con người tạo ra, có thể dễ dàng giết chết chính con người.

Nhưng thể chất yếu không có nghĩa là thế lực tộc Linh Năng này yếu, những sáng tạo của chúng mới là vũ khí có sức sát thương lớn nhất.

Tộc Linh Năng và lão Mê có thể nói là đi hai con đường hoàn toàn trái ngược nhau.

Tộc Linh Năng thiên về con đường phát triển theo hướng cày cấy, sáng tạo.

Còn tộc Mê Vụ thì hoàn toàn thiên về sự phát triển, nâng cao thực lực về huyết mạch, thể chất.

Lão Mê từng nói, tộc Mê Vụ không bao giờ quan tâm đến ngoại vật, quá trình xây dựng và phát triển chủng tộc trong hàng nghìn năm qua còn lâu mới phồn hoa bằng xã hội loài người, họ dồn mọi nguồn lực vào việc nâng cao sức chiến đấu.

Thậm chí các chiến binh của tộc Mê Vụ thà chịu đói, cũng phải dùng số tài nguyên còn lại để đổi lấy linh thạch có thể giúp nâng cao thực lực, dùng để tu luyện.

Đối với cách phát triển của tộc Mê Vụ, Phong Kỳ từng cảm thấy rất khó hiểu.

Rõ ràng lão Mê không phải là kẻ ngu ngốc.

Ông ta không thể không biết tầm quan trọng của việc xây dựng nội tại đối với một chủng tộc.

Lúc đó hắn hỏi lão Mê, tộc Mê Vụ dồn hết tài nguyên để phát triển sức chiến đấu như vậy, liệu có thể đi xa được không?

Câu trả lời mà lão Mê đưa ra lúc đó, đã khiến hắn hiểu được chân lý của con đường phát triển này.

Lão Mê nói:

“Hàng xóm tích trữ lương thực, ta tích trữ súng, hàng xóm chính là kho lương thực của ta.”

Chỉ một câu ngắn gọn, đã khiến Phong Kỳ hiểu được chiến lược phát triển của tộc Mê Vụ.

Đây chắc chắn là một con đường phát triển giết chóc, lương thực, tài nguyên, tất cả đều phải dựa vào chủng tộc khác cung cấp.

Nghĩ lại thì tộc Linh Năng lúc trước cũng thật thảm, làm hàng xóm với lão Mê, bị cướp bóc cũng có thể hiểu được.

Bởi vì chiến lược phát triển của tộc Mê Vụ đã định sẵn chủng tộc này sẽ không tạo ra giá trị cho bên ngoài, càng không tiến hành trao đổi, bổ sung lợi ích với các chủng tộc khác, chỉ biết ngang ngược cướp bóc tài nguyên từ bên ngoài để làm giàu cho mình.

Còn tộc Linh Năng thì hoàn toàn ngược lại, trong quá trình phát triển chủng tộc đã tạo ra rất nhiều tài nguyên có giá trị.

Những tài nguyên này không chỉ tộc Linh Năng có thể sử dụng, mà còn có thể dùng để trao đổi các vật phẩm có giá trị với các chủng tộc khác, sau đó phản hồi lại để đẩy nhanh tốc độ phát triển của chủng tộc.

Sau khi hiểu sâu về tộc Linh Năng, Phong Kỳ hoàn toàn không sợ Bóng Đen.

Thực lực hiện tại của hắn tuy không mạnh bằng mốc thời gian chính nhưng sau khi mở Huyết Nguyên cũng đã đạt đến sức chiến đấu cấp Hoàng kim trở lên.

Ngay cả khi không phải là đối thủ của Bóng Đen nhưng Bóng Đen cũng đừng hòng dễ dàng chế ngự hắn.

Hơn nữa, Mộc Tinh đã trên đường đột phá.

Bây giờ quan trọng nhất là phải kéo chân Bóng Đen, đừng để hắn ta mang theo Mặc và Tiểu Hắc chạy mất.

Bây giờ thả Bóng Đen đi, biết đâu sau khi hắn ta trở về Viện nghiên cứu khoa học sẽ phá hủy toàn bộ tài liệu.

Nếu thực sự đến bước này, ngay cả khi chiến tranh thắng lợi, hắn cũng không thể có được bất kỳ thông tin tình báo hữu ích nào.

Hắn không cần loại chiến thắng này.

Trong mắt Phong Kỳ, tình báo mới là nền tảng dẫn đến chiến thắng cuối cùng.

Suy nghĩ hỗn loạn, hắn áp sát Bóng Đen.

Khí huyết cuồn cuộn hóa thành luồng khí bao quanh cơ thể.

Dưới sự gia trì của khí huyết, hắn trông giống như một vị ma thần tắm trong máu, xung quanh hắn dấy lên từng vòng gợn sóng lan tỏa ra ngoài, thậm chí dưới chân hắn còn hình thành một vòng hào quang màu máu.

Vung tay, khí huyết ngưng tụ thành vô số quyền ảnh, liên tiếp đập vào Bóng Đen.

Cơ thể Bóng Đen hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng trở nên mơ hồ trong làn sóng quyền ảnh màu máu, dường như sắp tan rã bất cứ lúc nào.

Hết chương 1033.

Chương 1034. Trận pháp thiên trận

Đối mặt với thế công dữ dội của hắn, Bóng Đen lại một lần nữa lóe lên, cơ thể tan biến rồi ngưng tụ lại ở một nơi khác.

Thử dò xét trong chốc lát, Phong Kỳ phát hiện Bóng Đen vẫn luôn không phản công.

Điều này càng khiến hắn khẳng định thêm suy đoán của mình, Bóng Đen không phải là đối thủ của hắn.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị thừa thắng xông lên thì trên đỉnh đầu lại truyền đến tiếng ầm ầm.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một chiếc máy bay vận tải màu đen lướt qua giữa không trung, sau đó vô số bóng người từ trên không trung rơi xuống.

Tầm nhìn kéo gần lại, chỉ thấy hơn trăm bóng người nhảy xuống từ máy bay vận tải đều không đeo dù hoặc các thiết bị khác, cứ thế mà rơi thẳng xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng va chạm nặng nề liên tiếp vang lên khắp nơi.

Sau khi khói bụi tan đi, những bóng người đột nhiên xuất hiện này đã lộ diện.

Trang phục của họ rất kỳ lạ, trên người không mặc đồ bảo hộ, hầu hết đều mặc quần áo thường ngày, thậm chí có người còn mặc áo phông có hình hoạt hình, dưới chân là một đôi dép xỏ ngón.

Người đứng đầu là một lão già tóc bạc trắng, trông đã ngoài 70 tuổi, lúc này ông ta nhìn về phía Bóng Đen, sau đó lại nhìn về phía hắn, rồi nở một nụ cười hiền từ.

Đối với thế lực loài người đột nhiên xuất hiện này, Phong Kỳ cảm thấy rất nghi ngờ.

Ban đầu hắn tưởng là thuộc hạ của Bóng Đen nhưng nhìn về phía Bóng Đen, hắn phát hiện Bóng Đen cũng có vẻ mặt nghi ngờ.

"Ai?" Chưa đợi Phong Kỳ mở miệng, Bóng Đen đã hỏi trước.

Đối mặt với câu hỏi, lão già tóc bạc đứng đầu nở một nụ cười rạng rỡ:

"Để ta giới thiệu một chút, lão phu là Đoàn trưởng Đoàn 7 của Liên đoàn Đập đầu chó, Vệ Phạt!"

Nghe đến cái tên này, vẻ mặt Phong Kỳ thay đổi.

Liên đoàn Đập đầu chó, hắn sao có thể xa lạ với liên đoàn này.

Cha mẹ hắn trước đây là thành viên của liên đoàn này và Liên đoàn Đập đầu chó vẫn là một trong mười liên đoàn đỉnh cao nổi tiếng.

Về quá trình vươn lên huyền thoại của liên đoàn này, sau đó hắn đã tìm hiểu sâu hơn.

Đằng sau cái tên có vẻ không nghiêm túc, vô số chiến sĩ đã dùng máu của mình để dựng lên lá cờ liên đoàn, dùng chiến công hiển hách đưa Liên đoàn Đập đầu chó lên ngôi vương của mười liên đoàn.

Trải qua hàng trăm năm phát triển, liên đoàn này đã sản sinh ra quá nhiều danh tướng trong lịch sử.

So với những liên đoàn có thành tích thăng trầm trong lịch sử, các đời đoàn trưởng của Liên đoàn Đập đầu chó đều là nhân trung long phượng, đều có thành tựu hiển hách trong thời đại của mình.

Dùng một câu trong kho dữ liệu để mô tả, Liên đoàn Đập đầu chó không chỉ là mười liên đoàn hiện nay, mà còn là mười liên đoàn trong lịch sử.

Như vậy có thể thấy được liên đoàn này có bề dày lịch sử sâu sắc đến mức nào.

Ngay khi Phong Kỳ còn đang do dự, Vệ Phạt cười vỗ tay, thu hút sự chú ý của hắn:

"Bọn quan trên thật là Mặc, khuyên can một trận chiến mà phải họp hành mấy lần, lão phu thật sự không đợi được nữa nên dẫn anh em đến trước… Nhưng mà, hình như bây giờ không cần khuyên can nữa rồi."

Dứt lời, vẻ mặt Vệ Phạt trở nên lạnh lùng:

"Xem ra lời đồn không sai, đằng sau cuộc chiến này là các ngươi, những sinh vật siêu thoát lĩnh vực đang điều khiển, xem ra muốn ngăn chặn chiến tranh tiếp tục, trước tiên phải giải quyết các ngươi đã."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức hiểu ra tại sao Liên đoàn Đập đầu chó lại đến đây.

Chỉ là sau khi nhìn thấy hắn ở trạng thái Huyết Nguyên cùng với Bóng Đen, rõ ràng đã thay đổi suy nghĩ, chuẩn bị bắt giữ bọn họ trước.

Lúc này, các thành viên của liên đoàn đằng sau Vệ Phạt hành động, chỉ thấy bọn họ nhanh chóng vây lại.

Giam giữ hắn và Bóng Đen trong vòng vây.

Thấy tình hình không ổn, Bóng Đen lập tức lóe lên định rời đi.

“Thiên trận!”

Cùng với tiếng hét của Vệ Phạt vang lên, hơn trăm thành viên tạo thành vòng vây đồng thời giơ tay vung lên trước mặt.

Hơn trăm điểm sáng Linh Năng cùng lúc di chuyển.

Một trận pháp hình tròn màu vàng đường kính hơn trăm mét đột nhiên xuất hiện, giam giữ Phong Kỳ và Bóng Đen ở khu vực trung tâm.

Bóng Đen muốn trốn thoát lúc này đâm vào trận pháp màu vàng, chỉ thấy một lớp rào chắn màu vàng trong suốt xuất hiện, đẩy nó trở lại trận pháp.

Cùng với việc các thành viên của Liên đoàn Đập đầu chó tiếp tục vẽ, trận pháp màu vàng tỏa ra ánh sáng rực rỡ, dưới chân hình thành quỹ tích trận pháp giống như bát quái đồ.

Các đường vân màu vàng chảy như chất lỏng, ngày càng nhiều hoa văn phức tạp xuất hiện trong trận pháp.

Về học thuyết trận pháp, Phong Kỳ đã có sự hiểu biết đơn giản nhưng học thuyết trận pháp phát triển đến nay vẫn luôn là nhánh phụ của học thuyết tu luyện và là một trong những nhánh phụ ít được ưa chuộng nhất.

Một trận pháp lớn như vậy do hơn trăm người hợp thành như bây giờ, hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Lúc này, đối mặt với vòng vây, nội tâm Phong Kỳ lại vô cùng bình tĩnh.

Hết chương 1034.

Chương 1035. Lý Tinh Thần phản bội

Hắn quay đầu nhìn sang một bên, Bóng Đen lơ lửng không xa cũng đang nhìn hắn.

“Hợp tác đột phá?” Bóng Đen lúc này lạnh lùng nói.

“Không hợp tác.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ dứt khoát từ chối.

Điều quan trọng nhất trước khi Mộc Tinh đến là phải giữ chân Bóng Đen, không cho nó có cơ hội rời đi.

Một khi để Bóng Đen trở về Viện nghiên cứu khoa học, không biết lại sẽ móc ra vũ khí sát thương lớn nào để làm rối loạn tình hình.

Vì vậy, hắn hoàn toàn không cần phải tạo cơ hội cho Bóng Đen lật ngược tình thế, ngược lại còn thấy bị nhốt trong trận pháp khá tốt.

“Diệt trận!” Lúc này, giọng nói của Vệ Phạt lại một lần nữa vang lên.

Ngay lập tức, trận pháp màu vàng bắt đầu xoay tròn, như một cối xay liên tục trút năng lượng vào cơ thể Phong Kỳ, cố gắng nghiền nát cơ thể hắn.

Cảm giác áp bức theo sự xoay tròn của trận pháp màu vàng ngày càng mạnh mẽ.

Phong Kỳ lúc này đột ngột dậm chân, toàn thân cơ bắp căng cứng, mặc cho sức mạnh bên ngoài trút xuống cơ thể.

Tốc độ đập của tim lúc này tăng nhanh.

Khí huyết trong cơ thể tràn ra ngoài cơ thể như chất lỏng chảy trên bề mặt cơ thể, tạo thành một bộ giáp khí huyết.

Ở một bên khác, Bóng Đen đối mặt với sự nghiền nát của trận pháp, thân hình liên tục lóe lên.

Có thể thấy rõ ràng trên bề mặt cơ thể Bóng Đen xuất hiện các ký hiệu méo mó, chúng nhảy múa như những nốt nhạc, với tần suất cực nhanh để chống lại áp lực từ trận pháp.

Sức mạnh của trận pháp vẫn đang tăng lên đều đặn.

Điểm mạnh của học thuyết trận pháp nằm ở chỗ, một khi nắm bắt được tình hình, có thể dễ dàng mở rộng ưu thế.

Trong chiến đấu, trận pháp sư sẽ liên tục hoàn thiện trận pháp, khiến sức mạnh của trận pháp được tăng cường, nâng cao.

Vì vậy, cách tốt nhất để đối chiến với trận pháp sư là giết chết trận pháp sư khi trận pháp chưa hoàn thiện hoàn toàn.

Nhưng Phong Kỳ hiện tại không có ý định như vậy.

Năng lực của hắn thiên về đòn đánh vật lý, sau khi tu luyện quyền thế, khuyết điểm này đã được bù đắp nhưng khi đối mặt với Bóng Đen thuần túy là năng lượng, hắn vẫn khó có thể hoàn toàn áp chế.

Trận pháp này ngược lại lại giúp hắn giam giữ Bóng Đen.

Tiếp theo chỉ cần kiên trì chờ Mộc Tinh đến là được, với chiến lực của Mộc Tinh có thể dễ dàng khống chế tình hình.

Còn về liên đoàn Đập đầu chó đột nhiên xuất hiện, nếu chắc chắn phải tử chiến, hắn cũng chỉ có thể chọn giết chết toàn bộ bọn chúng.

Cuối cùng, việc thúc đẩy tuyến chiến đấu này mới là quan trọng nhất.

Đợi đến khi chiếm được Viện nghiên cứu khoa học, lục soát toàn bộ tài liệu bên trong, quân Bình Minh vẫn phải tiếp tục xuất chinh.

Sau khi trận chiến này kết thúc, Phong Kỳ đã lên kế hoạch cho mục tiêu tiếp theo của quân Bình Minh.

Ban đầu hắn định sau khi chiếm được thành phố Tương Lai, quân Bình Minh sẽ chỉnh đốn ở thành phố Tương Lai vài ngày, sau đó tấn công thành Cựu Nhật.

Nhưng sau một hồi giao lưu với Bóng Đen, hắn đã thay đổi suy nghĩ, quyết định đổi mục tiêu thành thành phố Mộ Lâm.

Thành Cựu Nhật là địa bàn của tộc Linh Năng.

So với Bóng Đen, thực lực tổng hợp của tộc Linh Năng cho đến nay vẫn là một ẩn số.

Nhưng từ sự e sợ của Bóng Đen đối với tộc Linh Năng, rõ ràng chiến lực của tộc Linh Năng vượt xa sức mạnh mà Bóng Đen nắm giữ.

Quân Bình Minh trực tiếp đối mặt với tộc Linh Năng thì khả năng có đi không về là rất lớn.

Hơn nữa, trên đường đến thành Cựu Nhật còn có nhiều biến số, rất có khả năng sẽ xuất hiện tình trạng các thế lực khác thảo phạt quân Bình Minh.

So sánh thì thành phố Mộ Lâm, thành phố phụ thuộc của thành Cựu Nhật, dễ đối phó hơn.

Có lẽ trong căn cứ bí mật của tộc Linh Năng dưới lòng đất thành phố Mộ Lâm, hắn còn có thể tìm thấy thông tin chi tiết về tộc Da xanh.

Thông tin này cũng quan trọng không kém đối với hắn.

Muốn nền văn minh nhân loại trỗi dậy, trước tiên phải hiểu rõ tình hình chi tiết của đối thủ.

Tộc Da xanh được tộc Linh Năng coi trọng như vậy, chứng tỏ tộc này sẽ có ảnh hưởng rất lớn đến tương lai.

Lúc này, sức mạnh của trận pháp vẫn đang liên tục tăng lên, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Bóng Đen, chỉ thấy các linh phù trên cơ thể Bóng Đen nhảy lên bao bọc hoàn toàn lấy nó.

Vô số ký hiệu màu đen quấn quanh cơ thể, va chạm, ép chặt với ánh sáng vàng tỏa ra từ trận pháp, triệt tiêu sát thương do trận pháp gây ra.

Phong Kỳ lúc này cũng cảm thấy áp lực.

Các hoa văn màu vàng dưới chân theo sự vận hành của trận pháp như sống lại.

Rồng, phượng, v.v… những sinh vật thần thoại tụ lại từ năng lượng màu vàng thoát khỏi trận pháp, không ngừng cắn xé cơ thể hắn.

Trước áp lực không ngừng tăng cao, toàn thân Phong Kỳ căng cứng cơ bắp.

Quyền ý trong lòng như ngọn lửa đang cháy, khoảnh khắc mở mắt, hắn ra tay.

Khí huyết cuồn cuộn không ngừng tràn ra khỏi cơ thể hóa thành quyền ảnh, đột nhiên quét về phía các linh thú đang tấn công từ bốn phương tám hướng.

Hết chương 1035.

Chương 1036. Tấn công Bóng Đen

Ầm! Ầm! Ầm!

Quyền ảnh đan xen chằng chịt, rất nhiều linh thú bị quyền ảnh màu máu đập vỡ, hóa thành mưa linh khí rơi xuống từ trên không.

Nhìn thấy luồng sóng máu đột ngột xuất hiện trong trận pháp, Vệ Phạt đứng ngoài trận pháp lộ vẻ kinh ngạc trên mặt.

Nhưng rất nhanh sau đó hắn lại nở nụ cười.

Lúc này hắn cởi bỏ xiêm y trên người, để lộ thân thể đầy vết thương.

Những vết thương này có mới có cũ, là minh chứng cho vinh quang chinh chiến nơi tiền tuyến của Vệ Phạt.

Ngoài những vết thương trên cơ thể, trên người Vệ Phạt còn khắc những đường nét đan xen chằng chịt.

Chỉ thấy hắn chắp hai tay trước ngực.

"Ha!"

Trong lúc thở ra, những đường nét trên cơ thể Vệ Phạt phát ra ánh sáng vàng yếu ớt.

Thì ra đây là một trận pháp.

Hắn đã khắc họa quỹ tích của trận pháp lên cơ thể.

Khi Vệ Phạt thở hết không khí trong lồng ngực, hắn đột nhiên hít vào.

Trong nháy mắt, những đường nét được khắc trên cơ thể đồng thời sáng lên, linh khí trôi nổi trong không khí bị hấp dẫn nhanh chóng truyền vào cơ thể hắn.

Cơ thể hắn bắt đầu phình to với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong chớp mắt, Vệ Phạt từ một lão già gầy yếu biến thành một tráng hán cao hơn hai mét.

Những đường vân linh khắc trên cơ thể cũng lúc này vặn vẹo, hóa thành một con rồng cuộn quanh người.

Đầu rồng ở ngực, đuôi rồng ở sống lưng.

Trong lúc nắm tay, ánh sáng vàng cuồn cuộn không ngừng tràn ra, tôn hắn lên như một vị thần giáng trần.

Lúc này hắn bước về phía trận pháp.

Màn chắn trận pháp tự động tách ra trước mặt Vệ Phạt, nhường ra một lối đi có thể vào được.

Phong Kỳ đang chống đỡ sức ép của trận pháp cũng lúc này quay đầu nhìn về phía Vệ Phạt đang bước vào trận pháp.

Chỉ thấy ánh sáng vàng trên trận pháp bắt đầu tụ về phía cơ thể Vệ Phạt.

Trong chớp mắt, hắn đã bị ánh sáng vàng bao phủ.

Lúc này Vệ Phạt đã hòa làm một với trận pháp, khí thế không ngừng tăng lên.

Ngay lúc này, bóng dáng Vệ Phạt đột nhiên biến mất tại chỗ.

Phong Kỳ luôn cảnh giác đã nắm bắt được quỹ tích hành động của Vệ Phạt, đột nhiên vung nắm đấm đánh về phía bên phải.

Ầm!

Nắm đấm va vào nắm đấm, ánh sáng vàng và ánh sáng máu ép vào nhau.

Gào!

Trong lúc gầm lên, trái tim Phong Kỳ như động cơ đạp ga, điên cuồng vận chuyển, khí huyết cuồn cuộn xông vào cơ thể hắn.

Sóng năng lượng dư thừa không ngừng khuếch tán ra ngoài lấy họ làm tâm.

Cuối cùng năng lượng phát nổ, Phong Kỳ và Vệ Phạt đồng thời lảo đảo lui về phía sau mấy bước.

Chỉ giao thủ trong chốc lát, Phong Kỳ đã thăm dò được thực hư sức mạnh của Vệ Phạt, lập tức an tâm.

"Tiến lên!"

Dứt lời, mắt Vệ Phạt lóe lên ánh sáng vàng, sau đó một đao tay chém vào ngực Phong Kỳ.

Đối mặt với thế công dữ dội của Vệ Phạt, Phong Kỳ lập tức đưa tay bắt lấy đao tay chính diện này.

Nhưng ngay lúc này, Vệ Phạt đột nhiên giơ chân phải đá mạnh vào vị trí "Cậu nhỏ." của hắn.

"Đây gọi là phá điểm yếu… ừm?"

Đá trúng cú này, Vệ Phạt đang chuẩn bị thừa thắng xông lên nhưng lại phát hiện Phong Kỳ hoàn toàn không hề hấn gì, vẫn nắm chặt cánh tay hắn.

"Vui chứ?" Lúc này Phong Kỳ cười gằn nói.

Cú đá này thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

Nhưng bây giờ hắn đang ở trạng thái Huyết Nguyên, toàn thân do khí huyết tụ lại mà thành.

Hoàn toàn có thể miễn dịch với "Đòn chí mạng."

Lúc này Phong Kỳ vặn vẹo thân hình, nắm lấy cánh tay phải của Vệ Phạt bắt đầu quật sang trái rồi sang phải, sau đó tung một cú đá đá bay Vệ Phạt ra ngoài.

Đánh lui Vệ Phạt, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Bóng Đen.

Lúc này hắn quan tâm nhất vẫn là Bóng Đen, nếu để tên này chạy thoát, tình hình có thể sẽ mất kiểm soát.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo khiến Phong Kỳ ngây người.

Chỉ thấy những ký hiệu màu đen trên cơ thể Bóng Đen đã bám vào trận pháp, lúc này theo trận pháp vận hành.

Vấn đề nằm ở chỗ, những ký hiệu màu đen đi đến đâu, ánh sáng vàng trên trận pháp sẽ tan rã đến đó.

"Nó đang phá giải trận pháp?"

Phát hiện này thực sự khiến Phong Kỳ cảm thấy bất ngờ.

Cấu tạo của trận pháp rất phức tạp, giống như một tấm lưới khổng lồ, trong đó mỗi đường linh tuyến đều có quỹ tích di chuyển khác nhau.

Muốn tìm ra sơ hở trong trận pháp đang vận hành là điều cực kỳ khó khăn, thông thường chỉ có thể dùng biện pháp bạo lực để phá giải.

Nhưng Bóng Đen vừa mới tiếp xúc với trận pháp này đã dùng thời gian cực ngắn để nhìn thấu bản chất của trận pháp, rồi bắt đầu dùng thủ đoạn nhẹ nhàng để phá giải.

Những ký hiệu màu đen đi đến đâu, linh trận nhanh chóng sụp đổ.

Cuối cùng, trận pháp bị phá giải một phần không thể duy trì vận hành nữa, ầm ầm tan rã, hóa thành những điểm sáng

linh khí màu vàng theo gió bay.

Nhận ra Bóng Đen sắp chạy trốn, Phong Kỳ dứt khoát áp sát, vung nắm đấm đập vào Bóng Đen.

Cú đấm này đánh vào cơ thể Bóng Đen, những phù văn màu đen bao quanh cơ thể nó lập tức lóe sáng, liên tục hóa giải sức mạnh của hắn.

Hết chương 1036.

Chương 1037. Phá giải trận pháp

Lúc này Bóng Đen cũng quay đầu nhìn hắn, những phù văn màu đen thuận thế lan về phía hắn.

Phong Kỳ vốn tưởng rằng ngọn lửa màu lục lam trên cơ thể có thể ăn mòn những phù văn Linh Năng nhưng điều khiến hắn không ngờ là ngọn lửa màu lục lam sau khi tiếp xúc với những phù văn Linh Năng lại nhanh chóng tan rã.

Những phù văn màu đen này dường như có khả năng phá giải vạn vật.

Một khi tiếp xúc với nó, sẽ hóa thành năng lượng tản mát.

Lúc này những phù văn màu đen tiếp xúc với cơ thể hắn, lập tức máu thịt nhanh chóng tản mát hóa thành khí huyết nồng đậm phun trào.

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh.

Phần máu thịt bị hóa giải được lấp đầy trở lại, hắn đưa tay nắm lấy một trong những phù văn Linh Năng đang nhấp nháy, đột nhiên nắm chặt.

“Rắc!”

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, phù văn Linh Năng màu đen trong tay hắn lập tức bị hắn dùng bạo lực nghiền nát.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị tiếp tục tấn công Bóng Đen.

Trên đỉnh đầu lại truyền đến tiếng ầm ầm.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy từng chiếc máy bay vận tải lớn lướt qua đỉnh đầu, vô số bóng người từ trên không rơi xuống.

Nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Hắn nhận ra rằng ngày càng có nhiều thế lực đến ngăn cản cuộc chiến này tiếp tục.

Nếu không thể nhanh chóng chiếm được Viện nghiên cứu khoa học, tình hình sẽ dần phát triển theo hướng hắn khó có thể kiểm soát.

Xung quanh liên tục có bóng người đáp xuống, nhanh chóng vây quanh.

Ngay khi tình hình dần mất kiểm soát, chỉ thấy một luồng ánh sáng màu hồng tinh từ xa đến gần, với tốc độ cực nhanh lao tới.

Vệ Phạt ở không xa hắn thấy vậy, vậy mà một mình nghênh đón.

Chỉ thấy bề mặt nắm đấm của Vệ Phạt như hoa sen nở rộ ánh sáng màu vàng, thẳng tay đập vào Mộc Tinh đang tiến đến, cố gắng ngăn cản cô tiến lên.

Tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, Phong Kỳ đã có thể tưởng tượng ra.

Lúc này hắn không nhịn được mà nhe răng trợn mắt, còn Bóng Đen lơ lửng bên cạnh hắn thì không nhịn được lắc đầu:

“Ngu ngốc, xong đời rồi!”

…

Thành phố Tương Lai.

Căn cứ Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Căn cứ vốn phồn hoa đã thay đổi diện mạo, mặt đất bằng phẳng trở nên gồ ghề, khắp nơi chất đống đá vụn và tàn tích kiến trúc.

Dưới ảnh hưởng của dư chấn chiến đấu, quảng trường căn cứ Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật gần như bị cày nát từ đầu đến cuối.

Chiến đấu kéo dài đến giờ, không chỉ còn là cuộc giao tranh giữa Thành phố Tương Lai và Tinh Thành.

Đã qua hơn nửa ngày, những chiến đoàn lĩnh vực không muốn thấy chiến tranh tiếp tục lần lượt kéo đến.

Dù không được tầng lớp cao cấp của thành phố và tổng hội chiến đoàn chấp thuận.

Nhưng họ vẫn đến.

Đầu tiên là Vệ Phạt đến trước, sau đó là những bóng người hiện diện khắp nơi xung quanh.

Thế cục vốn rõ ràng cũng trở nên hỗn loạn vì sự xuất hiện của những chiến đoàn lĩnh vực này.

May thay lúc này Mộc Tinh cuối cùng cũng xuất hiện, trái tim lơ lửng của Phong Kỳ cuối cùng cũng hạ xuống.

Nhưng ngay khi Mộc Tinh sắp tiếp cận vị trí của hắn, Vệ Phạt lại chọn trực tiếp ngăn cản.

Tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, Phong Kỳ đã có thể đoán trước được.

Ngay cả Bóng Đen lơ lửng không xa Phong Kỳ cũng không nhịn được lắc đầu.

Sức mạnh của Mộc Tinh nó đã tận mắt chứng kiến, ngay cả ác quỷ Khảm Hợp Thể cũng không thể sánh bằng, căn bản không phải thân phàm có thể chống lại.

Hành động của Vệ Phạt trong mắt Bóng Đen chẳng khác nào trứng chọi đá, kết cục không có gì bất ngờ.

Khi ánh sáng Tinh Hồng và màu vàng tiếp xúc, màu vàng trong nháy mắt bị Tinh Hồng nuốt chửng, thân thể Vệ Phạt tan rã với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhưng ngay khi Vệ Phạt sắp mất mạng, chỉ thấy một luồng sáng đen lóe lên, bóng người Vệ Phạt biến mất tại chỗ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức hướng tầm mắt về phía bên phải không xa.

Chỉ thấy một lão giả tóc trắng mặc áo choàng đen đứng đó, ông ta một tay đỡ Vệ Phạt đang nôn ra máu, ánh mắt nhìn thẳng vào Mộc Tinh đã dừng bước.

Quan sát kỹ, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện ra lão giả này mà hắn quen biết.

Lão giả đến chính là Giang Nam Thu.

Lần gặp mặt trước của họ vẫn còn ở Học phủ Tinh Thành, lúc đó Giang Nam Thu đến Học phủ Tinh Thành diễn thuyết, trong thời gian đó còn đặc biệt yêu cầu gặp hắn.

Hắn nhớ Giang Nam Thu khi đó đã hỏi hắn một câu.

“Nếu thần phục thế lực lĩnh vực có thể mang lại cho ngươi tuổi thọ, quyền lực và mọi thứ ngươi mong muốn, ngươi có phản bội loài người không?”

Đối với Giang Nam Thu, Phong Kỳ ấn tượng rất sâu sắc.

Trong tiết lịch sử của Vương Tấn Thăng, cũng từng giới thiệu rất nhiều về Giang Nam Thu.

Nói rằng ông ta là chiến sĩ xuất sắc nhất thời đại này, cũng từng là một trong mười chiến thần của thời đại này.

Nhưng theo hiểu biết của hắn, Giang Nam Thu đã sớm giải ngũ khỏi tiền tuyến vì bị thương rồi mới đúng.

Hết chương 1037.

Chương 1038. Giang Nam Thu

Nếu không, Giang Nam Thu cũng sẽ không chọn cách diễn thuyết để tiếp tục phát huy sức nóng.

Nhưng vừa rồi Giang Nam Thu có thể cứu Vệ Phạt khỏi tay Mộc Tinh, đủ để chứng minh ông ta vẫn luôn ẩn giấu thực lực, việc giải ngũ vì bị thương ghi trên sách giáo khoa rõ ràng là giả.

"Giang Nam Thu?!" Bóng Đen lơ lửng bên cạnh hắn lúc này cũng trầm giọng lên tiếng.

"Ngươi quen à?" Phong Kỳ tò mò quay đầu nhìn Bóng Đen.

"Vớ vẩn, một trong mười chiến thần năm xưa, ta đã đọc lịch sử loài người!"

Phong Kỳ:…

Câu trả lời của Bóng Đen khiến hắn lập tức nghĩ đến Lão Mê.

Hai Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong xã hội loài người này dường như có chung sở thích, thích tìm hiểu lịch sử loài người.

Theo lời Lão Mê, hiểu biết lịch sử mới có thể hiểu rõ hơn về sự hưng suy của một chủng tộc, cũng như ưu nhược điểm của chủng tộc đó.

"Học tỷ!" Lúc này Phong Kỳ lên tiếng gọi.

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Mộc Tinh đang đối mặt với Giang Nam Thu liền lóe lên xuất hiện bên cạnh hắn.

Ngay lúc này, Giang Nam Thu thuận thế chuyển tầm mắt sang hắn, ánh mắt bình tĩnh như thể có thể nhìn thấu mọi thứ.

"Phong Kỳ, ngươi còn nhớ lời hứa năm xưa với ta không?"

Dù hiện tại hắn đã mở hình thái Huyết Nguyên nhưng Giang Nam Thu vẫn nhìn thấu thân phận thật của hắn trong nháy mắt.

"Giang lão, sao ông lại nhận ra tôi?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức hỏi.

Giang Nam Thu không trả lời, ông ta giao Vệ Phạt đã hôn mê cho người phía sau, sau đó lấy ra một viên trân châu đen nhỏ từ trong ống tay áo.

Phong Kỳ không xa lạ gì với viên trân châu đen này.

Đó chính là viên trân châu định vị mà tên sát thủ da xanh luôn mang theo bên người.

Giang Nam Thu có thứ này trong tay, chứng tỏ ông ta đã từng giết sinh vật tộc da xanh.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức hiểu ra một chuyện.

Hồi đó khi Giang Nam Thu gặp mình, rõ ràng đã dùng viên trân châu có thể định vị kỳ tích này để định vị mình.

Giờ nghĩ lại, hắn đột nhiên hiểu ra tại sao lúc đó Giang Nam Thu lại hỏi mình như vậy.

Rõ ràng là Giang Nam Thu thông qua viên trân châu định vị kỳ tích xác định được hắn mang theo vật phẩm kỳ tích, cho rằng hắn sẽ gây ảnh hưởng lớn đến tương lai của loài người.

Đây cũng là sự thử thách của Giang Nam Thu đối với hắn.

Muốn thử xem hắn sở hữu vật phẩm kỳ tích, liệu có trở thành mối họa tiềm tàng cho nền văn minh loài người hay không.

Nhưng hắn vẫn rất khó hiểu về việc Giang Nam Thu luôn che giấu thực lực và thân phận.

“Phong Kỳ, ngươi làm ta thất vọng.”

Lúc này Giang Nam Thu lắc đầu thở dài.

“Giang lão, có lẽ ông có thể nghe tôi giải thích.” Đối mặt với vị tiền bối Giang Nam Thu này, Phong Kỳ quyết định thử thuyết phục trước.

“Ngươi trả lời ta trước, có thể lui binh không?”

“Không thể!”

Đối mặt với yêu cầu của Giang Nam Thu, Phong Kỳ không chút do dự từ chối.

Nghe vậy, khí thế trên người Giang Nam Thu bắt đầu tăng vọt, áo choàng đen mặc trên người phồng lên vì năng lượng tràn đầy, những gợn sóng linh khí mạnh mẽ không ngừng tỏa ra xung quanh.

Thấy cảnh này, Mộc Tinh dứt khoát bước đến trước mặt Phong Kỳ.

Nắm tay lại, luồng sáng màu ngọc bao phủ toàn thân.

“Giao cho tôi!”

Lúc này, áo choàng đen trên người Giang Nam Thu bị gợn sóng năng lượng xé rách, để lộ thân hình bên trong áo choàng.

Điều khiến Phong Kỳ kinh ngạc là, thân thể từng trải qua trăm trận chiến của Giang Nam Thu lại không hề có một vết thương nào, làn da như ngọc tỏa ra ánh sáng dịu dàng, trên

ngực còn khảm năm viên đá quý màu đỏ, xanh lam, lục, đen vàng.

Không giống với Phù Văn Tinh Thạch có hình dạng không đều, năm viên đá quý này đều có hình thoi giống nhau.

Trong tiếng quát nhẹ, viên đá quý màu đen trên ngực Giang Nam Thu sáng lên.

Năng lượng màu đen đậm đặc tràn ra từ sau lưng ông ta, ngưng tụ thành một sinh vật đen kịt dữ tợn có hình dạng méo mó trên đỉnh đầu ông ta.

Màu đen tiếp tục lan rộng, chẳng mấy chốc, thân thể Giang Nam Thu cũng bị năng lượng đen bao phủ.

Ngay cả đôi mắt của ông ta cũng hóa thành màu đen kịt.

Lúc này, bóng dáng Giang Nam Thu đột nhiên biến mất tại chỗ, lần nữa xuất hiện đã ở trước mặt Mộc Tinh.

Mộc Tinh cũng đột ngột tung nắm đấm về phía trước.

Ầm!

Hai nắm đấm va vào nhau, uy áp tạo ra trong nháy mắt khiến mặt đất ầm ầm vỡ vụn sụp đổ.

Uy lực khủng khiếp lấy họ làm tâm lan tỏa ra xung quanh, Phong Kỳ và Bóng Đen ở gần đó cũng bị luồng sóng xung kích uy lực khủng khiếp thổi bay ra ngoài.

Mãi đến khi đâm vào tòa nhà phía sau Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật mới dừng lại.

Các thành viên của Đoàn chiến đấu lĩnh vực hạ cánh gần đó cũng không thoát khỏi luồng sóng xung kích, lần lượt bị đẩy bay ra ngoài.

Điều khiến Phong Kỳ khó tin là sức mạnh của Giang Nam Thu trong cuộc đối đầu với Mộc Tinh lại không hề yếu thế.

Ngay cả khi Mộc Tinh hiện tại không ở thời kỳ đỉnh cao.

Hết chương 1038.

Chương 1039. Vật phẩm kỳ tích

Nhưng cũng không phải thể xác phàm thai của con người có thể ngăn cản được.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Phong Kỳ lập tức tập trung vào năm viên đá quý trên cơ thể Giang Nam Thu.

Liên tưởng đến việc Giang Nam Thu có viên trân châu định vị kỳ tích mà sinh vật da xanh luôn mang theo bên người.

Hắn có lý do để nghi ngờ, năm viên đá quý khảm trên người Giang Nam Thu là một vật phẩm kỳ tích.

Cuộc va chạm sức mạnh vẫn tiếp tục.

Luồng sóng xung kích lan tỏa ra ngoài từng vòng, mặt đất không chịu nổi sức nặng mà run rẩy sụp đổ, mặt đất dưới chân họ đã hoàn toàn vỡ vụn.

Mộc Tinh và Giang Nam Thu lơ lửng trên không trung trong cuộc va chạm sức mạnh.

Chỉ thấy Giang Nam Thu bị năng lượng đen bao phủ, trên mặt hiện lên nụ cười dữ tợn kỳ lạ, viên đá quý màu đen trên ngực cũng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Sức mạnh của ông ta dưới sự gia trì của viên đá quý màu đen bắt đầu tăng vọt.

Nắm đấm từng chút một tiến lên, Giang Nam Thu dần chiếm được lợi thế trong cuộc so tài sức mạnh thuần túy.

Đối mặt với sự áp chế của Giang Nam Thu, cảm xúc của Mộc Tinh bắt đầu dao động.

Ánh sáng màu Tinh Hồng trong mắt lưu chuyển, bóng dáng hung thú mơ hồ từ từ hiện lên trên đỉnh đầu cô, gầm lên về phía sinh vật đen kịt méo mó.

Cùng với sự xuất hiện của hung thú, cảm xúc của Mộc Tinh trở nên mất kiểm soát.

"Gào!"

Trong tiếng gầm thấp, ánh sáng màu ngọc trên cơ thể Mộc Tinh hiện lên một tia Tinh Hồng, sức mạnh tăng vọt nhanh chóng.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Giang Nam Thu, nắm đấm của Mộc Tinh đột nhiên tiến về phía trước.

Ầm!

Ánh sáng màu đỏ như một mặt trời chói lọi, tỏa sáng khắp nơi.

Sức mạnh khủng khiếp tiếp tục tiến về phía trước, đánh mạnh vào cơ thể Giang Nam Thu.

Cơ thể đen kịt của Giang Nam Thu dưới sự bao trùm của sức mạnh khủng khiếp trong nháy mắt nổ tung, tan thành sương máu đầy trời.

Sức mạnh khủng khiếp tiếp tục tràn về phía trước, những tòa nhà cao tầng dọc đường trong nháy mắt hóa thành tro bụi, tiến sâu hàng nghìn mét, tạo thành một con hào sâu.

Uy lực tạo ra từ cú đánh này khiến mặt đất run rẩy rất lâu mới dừng lại.

"Đây cuối cùng là quái vật gì vậy!"

Ngay khi Phong Kỳ kinh ngạc trước sức chiến đấu khủng khiếp của Mộc Tinh, Bóng Đen lơ lửng bên cạnh hắn không khỏi kinh ngạc thốt lên.

“Đừng hòng chạy, ta đang theo dõi ngươi đây!”

“Không rảnh để ý đến ngươi, cuộc chiến của bọn họ vẫn chưa kết thúc!” Lúc này, Bóng Đen lên tiếng.

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức hướng ánh mắt về phía Mộc Tinh.

Lúc này, Giang Nam Thu đã bị đánh thành sương máu đầy trời, chỉ còn lại năm viên đá quý lơ lửng trên không trung.

Ngay lúc này, viên đá quý màu xanh lá cây trong số đó sáng lên.

Sương máu tràn ngập bầu trời bị một sức mạnh bí ẩn kéo lại, trong nháy mắt lại tụ hợp lại với nhau.

Bóng dáng Giang Nam Thu lại hiện ra.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ càng chắc chắn hơn rằng Giang Nam Thu có vật phẩm kỳ tích.

Đã bị đánh thành sương máu, vậy mà vẫn có thể sống lại tại chỗ, đây không phải là năng lực mà một người bình thường có thể sở hữu, cũng không phải là cảnh giới mà học thuyết tu luyện hiện đại có thể đạt tới.

“Tiếp tục!”

Giang Nam Thu tụ hợp thân xác bằng máu thịt tại chỗ một lần nữa biến mất tại chỗ, một quyền đánh về phía Mộc Tinh.

Đối mặt với thế công dữ dội, Mộc Tinh không hề nao núng.

Cô đã hoàn toàn mất kiểm soát, trong nháy mắt đã nắm bắt được quỹ đạo hành động của Giang Nam Thu, nắm đấm tỏa ra ánh sáng Tinh Hồng đột nhiên đập sang một bên.

Ầm!

Sức mạnh khủng khiếp lập tức trút xuống theo hướng nắm đấm của Mộc Tinh.

Lần này, Giang Nam Thu vẫn không thể chống đỡ được bao lâu thì thân thể lại vỡ vụn, tan thành sương máu đầy trời.

Nhưng chưa đầy một giây, thân thể Giang Nam Thu lại tụ hợp một lần nữa, đồng thời viên đá quý màu xanh lam trên ngực từ từ sáng lên.

Lập tức, màu đen trên cơ thể biến mất, được bao phủ bởi chất lỏng màu xanh lam.

Bóng dáng ông ta trong nháy mắt biến mất tại chỗ, tốc độ nhanh đến mức mắt thường không thể nhìn thấy.

Chưa kịp để Mộc Tinh phản ứng lại, nắm đấm của Giang Nam Thu đã đánh vào má trái của Mộc Tinh.

Không kịp trở tay, Mộc Tinh bị cú đấm này đánh xuống đất.

Đợi đến khi cô nhảy lên khỏi mặt đất, bóng dáng Giang Nam Thu lại xuất hiện bên phải, lại một quyền đánh vào mặt cô.

Ngay khi Mộc Tinh bị đánh bay ngang, Giang Nam Thu lại biến mất lần nữa.

Đối mặt với tốc độ di chuyển gần như không thể giải thích của Giang Nam Thu, Mộc Tinh bị đánh tới lui, căn bản không tìm ra được quỹ đạo hành động của Giang Nam Thu.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ nhíu chặt mày.

Từ biểu hiện của Giang Nam Thu có thể thấy, ngoài Thông Thiên Lộ, trong xã hội loài người thực ra còn ẩn núp những cường giả có thực lực mạnh mẽ.

Giang Nam Thu chính là một trong số đó.

Hết chương 1039.

Chương 1040. Mộc Tinh

Nhưng đối với Mộc Tinh, hắn có lòng tin.

Đối mặt với những đòn tấn công liên tiếp của Giang Nam Thu, Mộc Tinh có vẻ bị động nhưng vẫn không hề bị thương.

Chỉ dựa vào điểm này, Giang Nam Thu cũng không thể làm gì được Mộc Tinh.

Cuộc chiến vẫn tiếp tục.

Chỉ thấy viên đá quý màu đỏ trên cơ thể Giang Nam Thu sáng lên, thân thể ông ta trong nháy mắt bị bao phủ bởi màu máu, biến thành một con quái vật dữ tợn có tám cánh tay.

Tám cánh tay ngang trước ngực, lập tức thân thể ông ta tách làm hai, hai tách làm bốn… Chớp mắt đã phân chia ra bảy bản sao của chính mình.

Sau khi bao vây Mộc Tinh, tám bóng người đồng thời đưa tay về phía trước.

Lập tức, một chiếc lò luyện màu máu hư ảo đột ngột xuất hiện, bao phủ lấy Mộc Tinh.

Tám bóng người màu máu méo mó đồng thời chiếm giữ một hướng, truyền sức mạnh vào chiếc lò luyện hư ảo, chỉ thấy năng lượng màu máu khủng khiếp hiện ra trong lò luyện, cố gắng luyện hóa thân xác bằng máu thịt của Mộc Tinh.

Đối mặt với sức mạnh luyện hóa, Mộc Tinh đột nhiên tung nắm đấm.

Rắc!

Giống như sấm sét giữa trời quang, tiếng vỡ vụn dữ dội vang lên chấn động cả bầu trời.

Chỉ thấy trên chiếc lò luyện hư ảo màu máu xuất hiện một vết nứt, tám bóng người đứng bên cạnh lò luyện đồng thời nhấp nháy không ngừng.

Ngay lúc này, viên đá quý màu vàng cuối cùng trên người Giang Nam Thu sáng lên.

Lập tức, tám bóng người màu máu nhấp nháy không ngừng đồng thời trở lại bình thường, ngay cả vết nứt trên lò luyện màu máu cũng trong nháy mắt khôi phục như cũ.

Sau khi điều chỉnh trong chốc lát, tám bóng người màu máu tiếp tục truyền năng lượng vào lò luyện.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ có chút lo lắng cho Mộc Tinh.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Bóng Đen lơ lửng bên cạnh:

"Ngươi nghĩ ai sẽ thắng?"

"Không rõ nhưng có thể chắc chắn rằng những viên đá quý được khảm trên người Giang Nam Thu hẳn là vật phẩm kỳ tích."

"Trong đó màu xanh lam ban tặng tốc độ, màu đen ban tặng sức mạnh, màu xanh lá ban tặng khả năng tái hợp tức thời, màu đỏ ban tặng thiên phú pháp thuật, còn màu vàng cuối cùng… hẳn là nạp năng lượng tức thời, vừa rồi Giang Nam Thu rõ ràng khó có thể chống đỡ được sức tiêu hao luyện hóa của lò luyện màu máu nhưng sau khi viên đá quý màu vàng sáng lên, năng lượng trong cơ thể Giang Nam Thu trong nháy mắt đã khôi phục đến trạng thái đỉnh cao."

Trong lúc trả lời câu hỏi, trong con ngươi của Bóng Đen có vô số ký hiệu nhảy lên, dường như đang phân tích trận chiến này.

“Đây là năm vật phẩm kỳ tích, hay là một vật phẩm kỳ tích?” Phong Kỳ lại hỏi.

“Nên là một nhưng ngay cả những bộ phận bị thiếu cũng có thể sử dụng riêng lẻ, dù sao cũng có quá nhiều vật phẩm kỳ tích ở trạng thái thiếu, Giang Nam Thu có thể thu thập đủ một vật phẩm kỳ tích hoàn chỉnh, không trách được ông ta có thể trở thành chiến thần lịch sử.” Nói xong, trên mặt Bóng Đen lộ ra vẻ tham lam.

“So với Tử thần đen trong tay ngươi thì thế nào?”

“Tất nhiên là…?” Bóng Đen nói được một nửa thì đột nhiên dừng lại.

Quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ đang dựng tai lắng nghe với vẻ mặt đầy mong đợi bên cạnh, vẻ tức giận trên mặt nó thoáng qua, sau đó không thèm để ý đến nữa, lại chuyển tầm mắt về phía Mộc Tinh và Giang Nam Thu.

Phong Kỳ không dò hỏi được thông tin gì thì lập tức lộ vẻ tiếc nuối, sau đó cũng hướng ánh mắt về phía chiến trường.

Lúc này, chiếc lò luyện hư ảo màu máu giam giữ Mộc Tinh, màu sắc ngày càng đậm hơn.

Mỗi khi năng lượng trong cơ thể Giang Nam Thu cạn kiệt, viên đá quý màu vàng trên ngực sẽ sáng lên, khiến ông ta nạp năng lượng tức thời, duy trì việc truyền năng lượng cho lò luyện.

Trận chiến ở cấp độ này, ngay cả Phong Kỳ cũng khó có thể xen vào.

Cùng lúc đó, đối mặt với sức luyện hóa của năng lượng màu máu, con hung thú mơ hồ trên đỉnh đầu Mộc Tinh dần trở nên rõ ràng.

Một sức mạnh khủng khiếp nào đó đang dần thức tỉnh trong cơ thể Mộc Tinh, năng lượng Tinh Hồng tràn ra ngoài cơ thể thậm chí còn làm rung chuyển lò luyện màu máu, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ vụn.

Hai loại sức mạnh lúc này rơi vào thế giằng co…

…

Thành phố Tương Lai.

Cơ sở Viện nghiên cứu khoa học.

Đối mặt với lớp phòng ngự thể chất tuyệt đối của Mộc Tinh, sắc mặt Giang Nam Thu trở nên nghiêm trọng.

Hắn khẽ quát, viên đá quý màu vàng trên ngực sáng lên.

Lập tức, năng lượng vốn mỏng manh trong cơ thể hắn trong nháy mắt trở nên tràn đầy.

Bảy phân thân vốn mơ hồ cũng đồng thời khôi phục năng lượng, tiếp tục hợp lực với bản thể truyền năng lượng vào lò luyện hư ảo màu máu, cố gắng luyện hóa Mộc Tinh cho đến chết.

Nhưng biểu hiện của Mộc Tinh thực sự nằm ngoài dự đoán của Giang Nam Thu.

Cùng với việc con hung thú mơ hồ trên đỉnh đầu Mộc Tinh dần trở nên rõ ràng, Giang Nam Thu cảm nhận được áp lực chưa từng có.

Hết chương 1040.

Chương 1041. Uy áp tinh thần

Uy áp khinh thường thiên hạ ập đến, hắn mơ hồ xuất hiện ảo giác.

Hắn nhìn thấy một dãy núi được tạo thành từ vô số thi thể sinh linh, kéo dài hàng dặm, máu chảy theo dãy núi chảy xuống, bao quanh dãy núi tạo thành một biển máu mênh mông.

Trong số những tàn tích tạo nên dãy núi, hắn nhìn thấy những người khổng lồ to lớn như núi, những thần thú uy nghiêm giống như rồng thần, những con quỷ đang bùng cháy ngọn lửa địa ngục… Những sinh linh này mặc dù đã chết nhưng thi thể vẫn tỏa ra những gợn sóng năng lượng khủng khiếp, có thể tưởng tượng được sức mạnh đáng sợ mà chúng sở hữu khi còn sống.

Nhưng dù vậy, chúng chỉ là một trong vô số thi thể tạo nên dãy núi.

Trên đỉnh dãy núi đó có một ngai vàng được ghép lại từ những thi thể, một bóng người mơ hồ ngồi trên ngai vàng, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt tỏa ra ánh sáng Tinh Hồng.

Nó bình tĩnh nhìn xuống thế giới này.

Ngay lúc này, bóng người trên ngai vàng từ từ quay đầu nhìn hắn, tầm mắt như xuyên qua ranh giới giữa hư ảo và hiện thực, bức tường thời gian và không gian.

Ầm!

Khoảnh khắc đối mặt, Giang Nam Thu chỉ cảm thấy đầu óc ong ong.

Vô số ký hiệu kỳ lạ méo mó tràn vào đầu óc, chỉ cần đối mặt, hắn đã cảm thấy sức mạnh tinh thần của mình không ngừng tăng lên, tốc độ tăng trưởng ngày càng nhanh, dần dần tiến đến bờ vực sụp đổ.

Nếu tiếp tục đối mặt, hắn cảm thấy thức hải của mình sẽ bị những kiến thức bí ẩn không ngừng truyền vào làm căng vỡ hoàn toàn.

Lúc này, hắn cố gắng tập trung tinh thần, cắn lưỡi cố gắng thoát khỏi cảnh tượng tinh thần hư ảo.

Lúc này, trong lòng Giang Nam Thu nảy sinh nỗi sợ hãi.

Chỉ cần đối mặt với sinh vật trong ảo giác, sức mạnh tinh thần của hắn đã có sự gia tăng không nhỏ, điều này thật đáng sợ.

Lúc này, hắn nhớ đến lời của một kẻ thù cũ từng nói:

"Ngươi hỏi ta kẻ mạnh đứng trên đỉnh cao là như thế nào? Xin lỗi, ta chưa từng gặp kẻ mạnh thực sự nhưng ta biết sức mạnh của chúng vượt xa nhận thức của chúng ta, có lẽ chỉ cần cảm nhận được sự tồn tại của chúng, ngươi sẽ bị ảnh hưởng… Chúng giống như mặt trời phát sáng phát nhiệt, không ngừng tỏa năng lượng ra xung quanh, nếu không cố ý kìm nén, thậm chí có thể khiến không gian xung quanh bị bóp méo và sụp đổ…"

Đối với lời nói này, Giang Nam Thu từng không tin.

Nhưng lúc này, hắn lại đích thân trải nghiệm.

Chỉ cần đối mặt, trong đầu hắn đã hiện ra rất nhiều ký hiệu bí ẩn, sức mạnh tinh thần cũng được nâng cao không ít dưới sự ảnh hưởng của sức mạnh này.

Nhưng sự phát triển này lại ẩn chứa đầy rủi ro.

Những ký hiệu kỳ lạ này dường như đã in sâu vào đầu óc hắn, chỉ cần cố gắng hiểu ý nghĩa đằng sau những ký hiệu này, đầu óc hắn sẽ đau nhói từng cơn, cảm xúc cũng theo đó mà thay đổi thất thường, dường như có nguy cơ mất kiểm soát bất cứ lúc nào.

Giống như kiến cố gắng hiểu hết kiến thức trong một thư viện, đã hoàn toàn vượt quá khả năng của hắn.

Trạng thái tinh thần liên tục thay đổi, Giang Nam Thu vẫn chưa thoát khỏi cảnh tượng tinh thần hư ảo.

Thể xác chưa sụp đổ nhưng tinh thần đã héo úa trước.

Nhưng Giang Nam Thu không chọn thỏa hiệp, hắn chọn nghiến răng kiên trì, đồng thời năm viên đá quý trên ngực sáng lên cùng lúc.

Liên tục chống lại sự xâm thực của sức mạnh tinh thần, những chuyện cũ hiện lên trong đầu hắn như một cuốn phim chiếu slide.

Ký ức trở về điểm khởi đầu.

…

Năm đó, Bắc Cảnh tuyết rơi liên tục nhiều tháng, cả thế giới phủ một màu trắng xóa, con đường bên ngoài Lãnh Đông Thành hoàn toàn bị tuyết trắng bao phủ.

Với tư cách là người tốt nghiệp đứng đầu tổng hợp của Học viện Thắng Lợi, hắn chính thức gia nhập "Ngũ Tinh Chiến Đoàn", một trong mười chiến đoàn lớn, trở thành thành viên của đoàn ba.

Sự thật chứng minh tiền tuyến tàn khốc hơn nhiều so với những gì hắn tưởng tượng.

Kinh nghiệm thực tập tiền tuyến trong thời gian học viện, đều có đội ngũ chuyên nghiệp đi theo bảo vệ, chênh lệch rất lớn so với thực chiến thực sự.

Khoảng thời gian đó cũng là thời kỳ hắn phát triển nhanh chóng.

Nhiều kiến thức lý thuyết học được trong học viện đều được chuyển hóa thành kỹ năng thực tế trong thực chiến tiền tuyến.

Khi đó, Ngũ Tinh Chiến Đoàn đang khiêu chiến một lĩnh vực trận địa có cấp độ tai họa đạt đến "Cấp độ thứ tư", tình hình chiến sự vô cùng thảm khốc.

Lĩnh vực này được gọi là "Luyện Ngục lĩnh vực."

Chủng tộc mạnh nhất bên trong được gọi là Luyện Ngục Tộc, chúng có hình dạng giống người, toàn thân màu đen, thường nắm giữ chiến kỹ tu thể vô cùng đáng sợ, lại cực kỳ thích chiến đấu.

Trước khi tiến vào thế giới loài người, Luyện Ngục Tộc được chia thành tám bộ lạc.

Hàng năm, các bộ lạc sẽ tiến hành huyết chiến nhưng không giống các chủng tộc khác, nội chiến của Luyện Ngục Tộc không vì tài nguyên, không vì lợi ích, chỉ để chọn ra chiến binh mạnh nhất.

Luyện Ngục Tộc cực kỳ sùng bái kẻ mạnh.

Phong tục của bộ tộc như vậy, dẫn đến chiến binh của Luyện Ngục Tộc bẩm sinh hiếu chiến.

Hết chương 1041.

Chương 1042. Luyện Ngục lĩnh vực

Trong thời gian đối đầu với Trận Địa Luyện Ngục, Ngũ Tinh Chiến Đoàn phải đối mặt với cuộc tấn công dữ dội của chiến binh Luyện Ngục Tộc, tổn thất thảm trọng, thậm chí có xu hướng tụt xuống khỏi mười chiến đoàn lớn.

Trong thời gian này, hắn theo đoàn ba của Ngũ Tinh Chiến Đoàn nhiều lần bước vào Trận Địa Luyện Ngục, suýt chết trong đó.

Nhưng thiên phú của hắn cũng được bộc lộ trong khoảng thời gian đó.

Trong thời gian đối đầu với chủng tộc chiến trường, hắn được ca ngợi là một trong mười tân binh xuất sắc nhất khu vực Lãnh Đông nhờ thành tích xuất sắc.

Giai đoạn đó, thành tích của hắn cũng được Luyện Ngục Tộc coi trọng.

Đặc biệt là các thành viên thế hệ mới của Luyện Ngục Tộc, coi hắn là con mồi vinh quang, đều muốn đích thân giết chết hắn.

Điểm chuyển biến của số phận nằm trong một cuộc hành động điều tra Trận Địa Luyện Ngục.

Khi đó, đội sáu của đoàn ba Ngũ Tinh Chiến Đoàn mà hắn tham gia bị Luyện Ngục Tộc bao vây, trong trận chiến tổn thất thảm trọng, toàn bộ chiến binh còn lại đều bị bắt sống, trong đó có hắn.

Nhưng Luyện Ngục Tộc hung dữ hiếu chiến lại không giết chết bọn họ.

Lúc đó, người của Luyện Ngục Tộc tản ra, một cậu bé toàn thân đen nhánh, ngực khảm đá quý màu đen xuất hiện trước mặt hắn, tuyên bố muốn huyết chiến với hắn.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp "Luyện Hồn."

Sau này hắn mới biết, Luyện Hồn là đứa trẻ được công nhận là mạnh nhất trong số những thành viên trẻ tuổi nhất của Luyện Ngục Tộc, hắn cũng sau này mới hiểu rằng mình đã bị những thành viên thế hệ mới của Luyện Ngục Tộc coi là con mồi vinh quang.

Trận chiến đó, Luyện Hồn đưa ra cho hắn một điều kiện không thể từ chối.

Chỉ cần đánh bại nó, những thành viên của đội bị bắt sống đều có thể sống sót.

Để chứng minh độ tin cậy của lời nói này, Luyện Hồn đưa tay ấn lên trán, thề với các chiến binh đấu sĩ qua các thời đại, chứng minh những gì nó nói tuyệt đối không sai.

Đối mặt với yêu cầu của Luyện Hồn, hắn không chút do dự đồng ý.

Nhưng mức độ khó khăn của trận chiến này vượt quá sức tưởng tượng của hắn, đối mặt với Luyện Hồn chỉ là một đứa trẻ, hắn đã bị gãy cả hai cánh tay trong trận chiến, cuối cùng liều chết đổi lấy việc cùng Luyện Hồn cùng ngã xuống, kết thúc bằng một trận hòa.

Đợi hắn tỉnh lại, phát hiện mình đã ở bệnh viện khu tiếp tế Lãnh Đông.

Qua lời giải thích của nhân viên y tế, hắn mới biết, đồng đội của hắn đã hy sinh toàn bộ, đợi đến khi đội tiếp viện đến

chỉ thấy hắn hôn mê vẫn còn sống.

Lúc đó, hắn vô cùng căm hận Luyện Hồn.

Còn về việc tại sao Luyện Hồn không giết hắn, hắn đã đoán được câu trả lời.

Điều này giống như một sự khiêu khích, không giết hắn là để cho hắn có cơ hội trả thù.

Thử thách này, Giang Nam Thu hắn nhận.

Sau khi cơ thể bình phục, hắn quay trở lại Ngũ Tinh Chiến Đoàn, tham gia vào hành động chống lại sự mở rộng của Trận Địa Luyện Ngục.

Trong những năm tháng sau đó, hắn đã nhiều lần giao thủ với Luyện Hồn trong Trận Địa Luyện Ngục.

Nhưng tốc độ trưởng thành của Luyện Hồn rõ ràng nhanh hơn hắn, chênh lệch thực lực đang mở rộng với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Điều này cũng khơi dậy lòng hiếu thắng của hắn.

Từ nhỏ đến lớn, hắn đều là danh từ chỉ sự xuất sắc nhất.

Ngay cả ở Học viện Thắng Lợi có nhiều nhân tài, hắn cũng được công nhận là tân binh xuất sắc nhất.

Bây giờ hắn càng mang trên mình mối thù máu của đồng đội đã khuất.

Để đánh bại Luyện Hồn, hắn liều mạng luyện tập, rèn luyện thể xác trong giá rét, thường xuyên nhờ các cựu binh trong chiến đoàn chỉ bảo kỹ thuật chiến đấu, bù đắp điểm yếu.

Dưới sự nỗ lực của hắn, chênh lệch thực lực giữa hắn và Luyện Hồn đã được thu hẹp trong thời gian ngắn.

Liên tục giao thủ, hắn cũng hiểu được tại sao Luyện Hồn lại thả hắn đi.

Luyện Hồn nói, nó cần một hòn đá mài, một hòn đá mài có thể thúc đẩy nó trở nên mạnh mẽ hơn.

Rõ ràng hắn chính là hòn đá mài mà Luyện Hồn cố ý bồi dưỡng.

Luyện Hồn càng mong hắn có thể trở nên mạnh mẽ hơn, chỉ có như vậy mới có thể thúc đẩy nó cũng trở nên mạnh mẽ hơn.

Hành động xua đuổi Trận Địa Luyện Ngục diễn ra chậm chạp, cuộc chiến giữa hắn và Luyện Hồn kéo dài ba năm.

Mặc dù hắn liều mạng đuổi theo nhưng chênh lệch thực lực giữa hắn và Luyện Hồn vẫn không ngừng mở rộng.

Hắn nhớ rõ lời Luyện Hồn đã nói với hắn:

“Giang Nam Thu, thiên phú của ngươi trong số những chiến binh loài người mà ta từng gặp là mạnh nhất nhưng hệ thống tu luyện thiếu thốn của loài người đã hạn chế sự phát triển của ngươi, thật đáng tiếc ngươi không phải người của Luyện Ngục Tộc ta, nếu không có thể sử dụng hệ thống phát triển của Luyện Ngục Tộc ta để nhanh chóng trưởng thành, đáng tiếc…”

Câu nói này vừa thể hiện sự khẳng định đối với hắn nhưng cũng chỉ ra sự không hoàn thiện của hệ thống tu luyện của loài người.

So với các tộc quần trong lĩnh vực có lịch sử lâu đời, không ngừng rút ra kinh nghiệm bài học từ những sai lầm để tìm ra con đường phát triển thì loài người khởi đầu quá muộn, thời gian phát triển quá ngắn.

Hết chương 1042.

Chương 1043. Ám Thần

Nhưng hắn không từ bỏ việc đuổi theo Luyện Hồn.

Trong khoảng thời gian đó, Giang Nam Thu hồi tưởng lại tất cả những gì đã học được trong đời, kết hợp với những điểm yếu của bản thân trong trận chiến với Luyện Hồn, nghiên cứu ra một bộ chiến kỹ chuyên dùng để đối phó với Luyện Hồn.

Bộ chiến kỹ tu thể này có tên là "Luyện Ngục Sát", cho đến nay vẫn được lưu giữ trong kho tư liệu công pháp.

Lúc đó, sự mở rộng của Trận Địa Luyện Ngục vô cùng điên cuồng, các khu tiếp tế lớn liên tục điều động lực lượng chiến đấu đến khu tiếp tế Lãnh Đông.

Khi hành động xua đuổi liên hợp đối với Trận Địa Luyện Ngục diễn ra, Giang Nam Thu cũng lúc đó lại đối đầu với Luyện Hồn.

Trận chiến này không có ai đến quấy rầy họ.

Trong trận chiến, Luyện Hồn vốn đã không còn trông đợi gì ở hắn nhưng trong trận chiến đó, chiến ý của nó lại bùng cháy trở lại.

Nhưng trận chiến này hắn vẫn bại.

Đối mặt với Luyện Hồn càng chiến càng mạnh, còn có thể nhanh chóng trưởng thành trong chiến đấu, hắn không chỉ một lần cảm thấy bất lực.

Khoảng cách về thiên phú huyết mạch là có thật.

Trận chiến kết thúc, hắn hôn mê nhưng loài người lại giành được thắng lợi lớn trong hành động liên hợp.

Hắn vốn tưởng Luyện Hồn cũng đã tử trận, nhiều năm giao chiến cuối cùng cũng chấm dứt.

Chỉ là sự tiếc nuối trong lòng vẫn không thể phai nhạt.

Nhưng chỉ hai năm sau, hắn lại một lần nữa gặp lại Luyện Hồn.

Lúc đó hắn đã rời khỏi Ngũ Tinh Chiến Đoàn, tự tay thành lập Bắc Minh Chiến Đoàn.

Cuộc gặp gỡ diễn ra trong một chiến trường lĩnh vực, hắn dẫn các thành viên của Bắc Minh Chiến Đoàn đang điều tra tình hình của chiến trường lĩnh vực đó.

Nhưng không ngờ lại tình cờ gặp Luyện Hồn đang xâm nhập vào chiến trường lĩnh vực đó để cướp bóc tài nguyên.

Lúc đó Luyện Hồn đã mất chiến trường lĩnh vực của tộc địa, đã trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực lang thang khắp nơi.

Hắn còn nhớ rõ, lúc đó Luyện Hồn cười nói với hắn rằng "Vẫn khỏe chứ."

Hắn và Luyện Hồn giống như những đối thủ định mệnh, không có gì bất ngờ khi lại tiếp tục giao chiến.

Trong cuộc giao thủ với Luyện Hồn, hắn chiến đấu đến hăng say.

Sự tiếc nuối trong lòng cũng tiêu tan trong trận chiến, trong đầu hắn diễn luyện vô số lần, chiến kỹ chuyên dùng để đối phó với Luyện Hồn được thi triển hết sức.

Nhưng trận chiến đó hắn vẫn thua.

Nhưng Luyện Hồn không giết hắn, mà cười nói với hắn rằng:

“Giang Nam Thu, ngươi không làm ta thất vọng, tiếp tục trở nên mạnh mẽ hơn, chúng ta sẽ còn gặp lại!”

Sau đó, Luyện Hồn như hình với bóng, luôn tình cờ gặp hắn.

Nhưng Luyện Hồn không thân thiện với hắn, một khi tốc độ tăng trưởng thực lực của hắn không theo kịp, thái độ của Luyện Hồn sẽ thay đổi rất nhiều.

Thậm chí có một lần, Luyện Hồn giận dữ mắng hắn không xứng đáng để làm hòn đá mài của nó nữa, định kết liễu hắn ngay tại đó.

Thời gian trôi nhanh, hắn và Luyện Hồn đã giao thủ bao nhiêu lần, ngay cả hắn cũng không nhớ rõ.

Luyện Hồn và tộc nhân của nó lang thang ở vùng đất không người bên ngoài khu tiếp tế Lãnh Đông, khắp nơi cướp bóc tài nguyên nhưng chỉ cần gặp hắn thì chắc chắn sẽ có một trận chiến.

Hành động truy bắt Luyện Hồn đã được triển khai nhiều lần.

Nhưng đều bị Luyện Hồn trốn thoát.

Còn nguyện vọng cả đời của hắn, chính là chính thức đánh bại Luyện Hồn một lần.

Nhưng có một khoảng thời gian, Luyện Hồn biến mất năm năm.

Hắn nghi ngờ Luyện Hồn đã chết.

Nhưng hắn không hề buông lỏng việc rèn luyện của mình, mong chờ một ngày Luyện Hồn quay trở lại, rồi dùng thực lực chính chính đường đường đánh bại nó.

Bắc Minh Chiến Đoàn cũng dưới sự lãnh đạo của hắn ngày càng phát triển tốt hơn.

Các loại vinh dự liên tiếp đến nhưng đối với hắn, đánh bại Luyện Hồn mới là chấp niệm trong lòng.

Hơn năm năm chuẩn bị, khi Luyện Hồn một lần nữa xuất hiện trước mặt hắn, trên ngực nó đã có thêm một viên đá quý màu vàng.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng thực lực của Luyện Hồn đã tăng lên rất nhiều.

Nhưng khi giao thủ với hắn, Luyện Hồn chỉ sử dụng chiến kỹ tu thể, không thi triển bất kỳ năng lực nào ngoài chiến kỹ.

Trận chiến này hắn lại một lần nữa thảm bại.

Nhưng Luyện Hồn lại rất hài lòng với hắn, nói rằng hắn đã phá vỡ giới hạn của hệ thống phát triển của loài người, có lẽ tương lai sẽ có một ngày hoàn toàn khai thông, mở ra một con đường thuộc về chính mình.

Hắn nghe vào lời này.

Vì hệ thống tu luyện hiện tại hạn chế sự phát triển của hắn, vậy thì hãy mở ra một con đường hệ thống phát triển thuộc về chính mình.

Hắn bắt đầu nghiên cứu rất nhiều sách tu thể, từ đó tiếp thu kiến thức.

Trong thời gian này, Luyện Hồn lại một lần nữa biến mất trong nhiều năm.

Đến khi Luyện Hồn trở về, toàn thân đầy những vết thương khủng khiếp, đồng thời trên ngực lại có thêm một viên đá quý màu đỏ.

Trận chiến được mong đợi đã đến đúng hẹn.

Trong trận chiến, hắn đã thể hiện hết những gì mình học được trong những năm qua.

Hết chương 1043.

Chương 1044. Tộc Da xanh

Nhưng trong trận chiến này, hắn rõ ràng cảm thấy Luyện Hồn mệt mỏi, trong chiến đấu không còn thể hiện được tinh thần chiến đấu hừng hực như trước nữa.

Sau khi trận chiến này kết thúc, hắn nằm vật xuống đất với khuôn mặt bầm dập.

Luyện Hồn ngồi bên cạnh hắn, như thường lệ chỉ ra những sai lầm mà hắn mắc phải trong trận chiến, cũng như phương hướng cải thiện sau này.

Trong những năm sau đó, Luyện Hồn vẫn thỉnh thoảng xuất hiện.

Thực lực của hắn dưới sự thúc đẩy của Luyện Hồn nhanh chóng tiến bộ, Bắc Minh Chiến Đoàn cũng thành công thăng cấp lên chiến đoàn cấp A, hướng tới chiến đoàn cấp S.

Nhưng sau mỗi lần giao thủ, hắn phát hiện trạng thái của Luyện Hồn dường như ngày càng tệ hơn.

Mặc dù thực lực của nó rõ ràng đã tăng lên rất nhiều nhưng nhiệt huyết chiến đấu trong lòng dường như đã tắt, trong mắt không còn tinh thần phấn chấn như trước nữa.

Chớp mắt Luyện Hồn lại biến mất trong nhiều năm.

Đến khi xuất hiện trở lại, trên người Luyện Hồn đã có bốn viên đá quý.

Chỉ so sánh về cường độ thể chất thuần túy, hắn đã kém xa Luyện Hồn, đối mặt với Luyện Hồn, hắn thậm chí còn khó có thể chống trả, trong trận chiến bị áp đảo hoàn toàn.

Sau khi trận chiến này kết thúc, Luyện Hồn không giết hắn, mà nói với hắn rằng.

Hòn đá mài này của hắn đã mất giá trị, sau này nó sẽ không bao giờ quay lại nữa.

Như vậy, Luyện Hồn biến mất khỏi cuộc sống của hắn.

Sau đó hơn mười năm, Luyện Hồn không hề xuất hiện.

Nhưng hắn không từ bỏ việc rèn luyện chiến kỹ, vẫn luôn mong mỏi một ngày nào đó có thể tái chiến với Luyện Hồn, đây cũng sẽ là tâm nguyện cả đời của hắn.

Nhưng Luyện Hồn vẫn không xuất hiện trở lại.

Trong hơn mười năm qua, Bắc Minh Chiến Đoàn đã thăng cấp lên hàng ngũ chiến đoàn cấp S, tên của hắn cũng được ghi vào sách giáo khoa lịch sử.

Đến tuổi nghỉ hưu nhưng hắn vẫn không rời tiền tuyến.

Hắn vẫn đang chờ đợi.

Mong chờ được tái đấu với kẻ thù truyền kiếp.

Năm tám mươi tuổi, hắn nhận được chứng nhận danh dự trọn đời do Viện Nghiên cứu Liên Hợp trao tặng, cũng vào ngày hôm đó, hắn nhận được một lá thư.

Lá thư này lặng lẽ xuất hiện trong phòng hắn, căn cứ chiến đoàn được canh phòng nghiêm ngặt mà không ai phát hiện ra.

Mở lá thư ra, trên đó không có chữ, chỉ có một biểu tượng rực cháy như ngọn lửa và một bản đồ.

Trên bản đồ còn đánh dấu một chấm đỏ.

Khoảnh khắc cầm bức thư, trong mắt hắn bùng lên ý chí chiến đấu mãnh liệt.

Hắn biết Luyện Hồn đã trở lại.

Hắn đã chờ ngày này hơn mười năm, giờ đây cuối cùng cũng được toại nguyện.

Hắn viết di chúc vào ngày này, cất vào ngăn kéo, rồi một mình chống chọi với gió tuyết rời khỏi khu tiếp tế Lãnh Đông, đến vách đá Phong Tuyết được đánh dấu trên bản đồ.

Hắn gặp lại Luyện Hồn ở đó.

Lúc này Luyện Hồn vẫn còn trẻ, toàn thân tỏa ra hơi thở bừng bừng sức sống.

Ánh mắt giao nhau, Luyện Hồn mỉm cười mở lời:

"Giang Nam Thu, ngươi già rồi, quả nhiên tuổi thọ mới là trở ngại lớn nhất cản trở sự phát triển của các ngươi loài người… Ngươi còn có thể chiến đấu không?"

Đối mặt với câu hỏi của Luyện Hồn, hắn không chút do dự đáp:

"Có thể!"

Nhìn thấy đối thủ định mệnh xuất hiện trở lại, Giang Nam Thu đã chuẩn bị tinh thần tử chiến trong trận chiến này, hắn muốn dốc hết sức để thử thêm một lần nữa.

Dòng nước lạnh giá hòa cùng gió tuyết, hai bóng người lại một lần nữa giao chiến.

Cơ thể đã già nua trong trận chiến bùng nổ sức mạnh vượt qua giới hạn, ý chí chiến đấu hừng hực khiến Luyện Hồn kinh ngạc.

Trận chiến này, hắn vốn nghĩ rằng mình chắc chắn sẽ thua.

Bởi vì tốc độ phát triển của Luyện Hồn rất nhanh, hắn đã không còn theo kịp.

Ngay cả khi Luyện Hồn thu liễm chiến lực chỉ dùng thể thuật để chiến đấu với hắn, hắn vẫn khó có thể chống đỡ.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là trong trận chiến này, cơ thể Luyện Hồn nhanh chóng già đi, mái tóc đen dần chuyển sang màu trắng, trên mặt xuất hiện nếp nhăn, ngay cả sức sống trong đôi mắt cũng nhanh chóng mất đi.

Cuối cùng của trận chiến này, hắn dừng tay.

Đối mặt với Luyện Hồn thở hổn hển, đã không còn sức chiến đấu, hắn hỏi cuối cùng là vì lý do gì.

Luyện Hồn không trả lời câu hỏi này, mà cười hỏi hắn:

"Giang Nam Thu, ngươi có từng nghĩ đến việc thực sự phá vỡ giới hạn chủng tộc, đạt được tư cách trở thành cường giả thực sự không!"

Khi nghe những lời này, hắn rất ngạc nhiên, hỏi Luyện Hồn thế nào là cường giả thực sự.

Luyện Hồn đã đưa ra cho hắn một câu trả lời nghe có vẻ rất huyền ảo.

Đó là một loại sự sống siêu thoát khỏi quy luật tự nhiên, đứng trên vạn vật, có thể che trời bằng một ngón tay, phá vỡ càn khôn bằng một ý nghĩ, suy nghĩ trong lòng sẽ thành sự thật.

Lúc đó hắn không hiểu ý nghĩa của những lời Luyện Hồn nói.

Nhưng hành động tiếp theo của Luyện Hồn khiến hắn kinh ngạc.

Hắn thấy Luyện Hồn đưa tay kéo một viên đá quý dính máu ra khỏi ngực, rồi đến viên thứ hai…

Hết chương 1044.

Chương 1045. Binh đoàn Thánh Tông

Cùng lúc sức sống nhanh chóng suy yếu, Luyện Hồn mỉm cười nói với hắn:

"Giang Nam Thu, ý chí chiến đấu hừng hực mà ngươi thể hiện vừa rồi khiến ta rất hài lòng, trận chiến này ta đã thua, thua ở phương diện tinh thần… Sức sống trong cơ thể ta sắp cạn kiệt, tộc nhân của ta cũng đã tử trận, truyền thừa này hãy để lại cho ngươi."

Đối mặt với lời trăn trối của Luyện Hồn, trong lòng hắn tràn đầy sự khó hiểu.

Đối mặt với câu hỏi cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, Luyện Hồn mỉm cười trả lời:

"Ta đã cược một ván tương lai với người khác, đáng tiếc là cuối cùng ta đã thua sạch nhưng chúng đừng hòng lấy được bất kỳ lợi ích nào từ ta… Vật phẩm kỳ diệu này ta để lại cho ngươi, hãy tiếp tục mang theo ý chí chiến đấu hừng hực mà tiến lên."

Khi Luyện Hồn kéo viên đá quý thứ năm ra khỏi ngực, trong lúc mơ hồ, hắn nói với hắn:

"Đúng rồi… Kẻ thù lớn nhất của các ngươi loài người hiện nay không phải là mối đe dọa bên ngoài, mà là mối đe dọa đến từ bên trong, thế lực khiến ta rơi vào kết cục như vậy đã ăn sâu vào bên trong loài người các ngươi… Ngươi có thể chọn ẩn cư, sau này nếu không phải bất đắc dĩ thì không được để lộ ra rằng mình sở hữu sức mạnh này… Thứ này là tấm vé thông

hành để trở thành kẻ mạnh nhất nhưng cũng sẽ mang đến cho ngươi tai họa không ngừng.”

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Luyện Hồn lắc đầu không nói gì nữa.

Trước khi sức sống cạn kiệt, Luyện Hồn lần lượt nhét năm viên đá quý dính máu vào tay hắn:

“Giang Nam Thu, ngươi đã thắng trong trận chiến cuối cùng với ta… Hứa với ta rằng từ nay về sau không được thua nữa, hãy mang theo ý chí chiến đấu của ta mà tiến lên, ngươi chỉ được thua ta!”

Câu nói cuối cùng này, Luyện Hồn gần như hét lên.

Gió tuyết táp vào mặt Luyện Hồn, lúc đó hắn bỗng nhiên nhìn thấy đứa trẻ ngây thơ kia.

“Giang Nam Thu, từ hôm nay trở đi ngươi chính là đá mài của ta, Luyện Hồn!”

“Giang Nam Thu, đứng lên cho ta, bùng cháy ý chí chiến đấu của ngươi và tiếp tục chiến đấu với ta!”

“Giang Nam Thu, đồ vô dụng, năm đó ta sao lại chọn ngươi làm đá mài của ta, nếu lần sau vẫn không thể khiến ta hài lòng, ngươi có thể chết rồi!”

“Ha ha ha, Giang Nam Thu, tiếp tục duy trì sự tiến bộ này, theo kịp bước chân của ta!”

…

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa, chỉ trong chớp mắt đã mấy chục năm.

Nhìn lại chuyện cũ, như một giấc mộng

Sau đó hắn kế thừa truyền thừa của Luyện Hồn, khảm năm viên đá quý lên người.

Hắn cũng nhớ Luyện Hồn đã nói, nếu không phải bất đắc dĩ thì không được để lộ sức mạnh này, nếu không sẽ mang đến tai họa, với thực lực của hắn thì không giữ được truyền thừa này.

Vì vậy, hắn lấy lý do bệnh cũ tái phát để từ chức Đoàn trưởng Bắc Minh, không còn tham gia chiến đấu tiền tuyến nữa, trở về Thành Thắng Lợi.

Nghĩ đến lời Luyện Hồn nói, mối nguy ẩn giấu lớn nhất của loài người hiện nay nằm ở bên trong chứ không phải bên ngoài.

Hắn nghi ngờ trong xã hội loài người có thế lực lĩnh vực ẩn núp, hắn bắt đầu lấy danh nghĩa diễn thuyết để đi khắp các thành phố lớn, tìm kiếm manh mối.

Trong thời gian này, hắn phát hiện ra rằng trong năm viên đá quý vẫn còn sót lại ý thức của Luyện Hồn.

Đoàn ý thức này giống như ngọn lửa in hằn trong cơ thể, từng khắc thúc giục hắn phải duy trì ý chí chiến đấu hừng hực.

…

Trong lúc suy nghĩ miên man, Giang Nam Thu bừng tỉnh.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên đỉnh đầu.

Bóng đen dữ tợn lơ lửng phía trên cũng mở mắt vào lúc này.

Ánh mắt giao nhau, hắn nghĩ đến lời trăn trối của Luyện Hồn trước khi chết:

“Giang Nam Thu, ngươi đã thắng trong trận chiến cuối cùng với ta… Hứa với ta rằng từ nay về sau không được thua nữa, hãy mang theo ý chí chiến đấu của ta mà tiến lên, ngươi chỉ được thua ta!”

Ý chí chiến đấu hừng hực bùng cháy, phá vỡ cảnh tượng tinh thần hư ảo.

Cơ thể hắn một lần nữa được bao phủ bởi màu đen tuyền, sức sống cuồn cuộn dâng trào trong cơ thể.

Ngay lúc này, Mộc Tinh cũng thoát khỏi lò luyện hư ảo màu máu, hung hăng đấm một quyền về phía hắn.

Giang Nam Thu cũng tung nắm đấm vào lúc này.

Ầm!

Áp lực khủng khiếp lấy họ làm tâm lan tỏa ra xung quanh, thân thể Giang Nam Thu trong nháy mắt nổ tung nhưng lại trong nháy mắt tụ lại, một lần nữa đấm về phía Mộc Tinh.

Trong từng cú đấm giao nhau, khí thế trên người Giang Nam Thu không ngừng tăng lên.

Cuộc chiến giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai vẫn đang tiếp diễn, từng phút từng giây đều có chiến sĩ loài người tử trận vì sự điều khiển ngầm của những sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực này, hắn vô cùng muốn nhanh chóng giải quyết trận chiến.

Đây cũng là một trong những lý do hắn không muốn lãng phí thời gian nghe Phong Kỳ giải thích.

Trong xã hội loài người có thế lực lĩnh vực ẩn núp, hắn đã sớm biết rõ.

Cùng với ý chí chiến đấu không ngừng tăng lên, năm viên đá quý trên người Giang Nam Thu đồng thời tỏa sáng.

Hết chương 1045.

Chương 1046. Viện nghiên cứu Tinh Hồng

Ầm!

Sau một lần đấm nhau nữa, máu thịt vỡ vụn của Giang Nam Thu trong nháy mắt tụ về trung tâm, chớp mắt đã khôi phục như cũ.

Ý chí chiến đấu không diệt, ta sẽ không chết!

Từng cú đấm tiếp nhau, cho dù mỗi cú đấm đều là thất bại nhưng Giang Nam Thu vẫn có thể tiếp tục ra toàn lực, khí thế vẫn không hề suy yếu.

Con quái vật đen tuyền lơ lửng trên đỉnh đầu hắn cũng theo ý chí chiến đấu của Giang Nam Thu mà tăng lên, trở nên dữ tợn hơn.

Lúc này, Phong Kỳ đang quan chiến bên ngoài đã ngây người.

Hắn không ngờ Giang Nam Thu lại có sức chiến đấu khủng khiếp như vậy.

"Hắn sắp chết rồi." Đúng lúc này, Bóng Đen lơ lửng bên cạnh hắn đột nhiên lên tiếng.

"Tại sao?"

"Hắn tuy có vật phẩm kỳ diệu nhưng tuổi thọ lại không được kéo dài, đến lúc tuổi thọ cạn kiệt thì dù có tái tạo hàng ức lần thì thế nào, tuổi thọ của hắn đã hết, không thể cứu vãn được nữa."

Lời giải thích của Bóng Đen, Phong Kỳ đã hiểu.

Năm viên đá quý tuy ban cho Giang Nam Thu sức chiến đấu tuyệt cường nhưng vật phẩm kỳ diệu này cuối cùng không thể mang lại cho Giang Nam Thu sự tăng tiến về thực lực.

Cho dù có mạnh đến đâu thì đến lúc tuổi thọ chấm dứt cũng sẽ phải chết.

Dù sao thì vật phẩm kỳ diệu cũng không giống như công pháp tu luyện, sự tăng tiến mà nó mang lại không phải toàn diện.

"Tuổi thọ vẫn luôn là điểm yếu hạn chế sự phát triển của loài người, chủng tộc này không có sự tích lũy phát triển huyết mạch lâu dài, cho dù có sức sáng tạo to lớn nhưng thời gian tiếp xúc với học thuyết tu luyện cuối cùng vẫn quá ngắn." Lúc này, Bóng Đen lắc đầu.

Nghe được lời này, Phong Kỳ không trả lời, tầm mắt hắn lại hướng về Giang Nam Thu.

Đúng như Bóng Đen nói, dưới vẻ ngoài ý chí chiến đấu hừng hực của Giang Nam Thu, cơ thể dường như đang nhanh chóng suy yếu.

Nếp nhăn trên mặt ngày càng nhiều, mái tóc bạc trắng đang từ từ rụng xuống… Tất cả đều chứng minh rằng cơ thể Giang Nam Thu đã già yếu.

Ầm!

Sau một lần đấm nhau nữa, thân thể Giang Nam Thu lại một lần nữa nổ tung.

Khi thân thể tụ lại, Giang Nam Thu lại một lần nữa bãi ra tư thế đấm nhưng cú đấm này lại mãi không tung ra.

"Xin lỗi… Vẫn là thua rồi."

Trong lời thì thầm, đôi mắt Giang Nam Thu dần dần bị màu xám trắng bao phủ.

Bóng đen dữ tợn lơ lửng trên đỉnh đầu dần dần hòa vào thân thể hắn.

Gió nhẹ thổi qua, mái tóc bạc trắng theo gió rụng xuống.

Sức sống trong cơ thể hắn lúc này đã hoàn toàn cạn kiệt, năm viên đá quý trên ngực cũng theo đó mà tắt ngấm.

Mất đi cảm nhận sát ý, cú đấm mà Mộc Tinh tung ra đột nhiên dừng lại, ánh sáng màu hồng trong mắt cũng dần dần phai nhạt.

Nhìn Giang Nam Thu đứng trước mặt bãi ra tư thế đấm, sắc mặt Mộc Tinh phức tạp.

Cô có thể cảm nhận được ý chí chiến đấu trong lòng Giang Nam Thu xuất phát từ tình yêu đối với loài người.

Nhưng tuyến chiến đấu này không thể bị cản trở.

"Có lẽ ở tuyến chiến đấu tiếp theo, chúng ta sẽ là đồng đội!"

Vẫy tay khép đôi mắt mở to của Giang Nam Thu, cô hít sâu một hơi rồi quay đầu nhìn về phía những chiến sĩ lĩnh vực đang gào thét xông tới từ bốn phương tám hướng.

Ánh sáng màu ngọc bích một lần nữa bao phủ toàn thân.

…

Sau khi Giang Nam Thu tử trận, Phong Kỳ phát hiện ra nhiều chiến sĩ đến ngăn chặn chiến tranh đều đỏ hoe mắt.

Đặc biệt là những chiến sĩ tốt nghiệp Học viện Chiến thắng.

Trong số họ có rất nhiều người lớn lên nghe kể về câu chuyện truyền kỳ của Giang Nam Thu, thậm chí còn coi hắn là anh hùng và mục tiêu phấn đấu.

Thấy Giang Nam Thu tử trận để ngăn chặn chiến tranh, họ không chút do dự xông lên tấn công Mộc Tinh.

Đối mặt với những bóng người xông tới từ bốn phương tám hướng, biểu cảm của Mộc Tinh vẫn thản nhiên.

Ánh sáng màu ngọc bích lúc này hóa thành hồ quang bao quanh người cô, khuấy động những vòng sóng năng lượng lan tỏa ra ngoài.

Khi những chiến sĩ lĩnh vực áp sát, Mộc Tinh giơ nắm đấm đập mạnh xuống đất.

Ầm!

Mặt đất dưới chân cô đột nhiên sụp đổ dưới sức mạnh của Mộc Tinh, năng lượng tản ra cuốn theo cơn gió mạnh thổi bay những bóng người đang áp sát.

Nhưng những chiến sĩ đến ngăn chặn chiến tranh bùng nổ này cũng không phải hạng tầm thường.

Trong số đó không thiếu những chiến sĩ tinh nhuệ có chiến công hiển hách, có không ít gương mặt mà Phong Kỳ từng thấy trong sách lịch sử của lão Vương.

Họ nhanh chóng ổn định lại trạng thái sau khi đứng vững, rồi lại tiếp tục tấn công, từng vòng từng vòng vây chặt Mộc Tinh.

Thấy Mộc Tinh bị vây chặt, lòng Phong Kỳ chùng xuống, rồi hắn quay đầu nhìn về phía Bóng Đen đang lơ lửng bên cạnh.

“Ngươi có vẻ muốn đợi cô ta đến đối phó với ta.” Lúc này, Bóng Đen cũng nhìn về phía hắn.

“Ngươi phát hiện ra rồi.” Phong Kỳ bình thản thừa nhận suy nghĩ trong lòng.

Hắn và Bóng Đen vừa giao thủ với nhau.

Với thực lực hiện tại, hắn đối mặt với Bóng Đen không chiếm được bất kỳ ưu thế nào, muốn giết chết Bóng Đen càng không thể.

Hết chương 1046.

Chương 1047. Năng lượng màu máu

Bây giờ chỉ có Mộc Tinh mới có thể chế ngự Bóng Đen với ưu thế tuyệt đối.

Nhưng hiện tại Mộc Tinh bị vây chặt, trong thời gian ngắn không thể đột vây, hắn không thể đảm bảo Bóng Đen có lựa chọn bỏ trốn vào lúc này hay không.

"Ta không phải đối thủ của cô ta, xin lỗi… không thể như ý ngươi được!"

Bóng Đen nhe răng nanh xanh, thân hình đột nhiên biến mất tại chỗ, hóa thành một luồng sáng đen lóe lên trong căn cứ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Dựa vào cảm giác nhạy bén để nhận ra hướng đi của Bóng Đen, Phong Kỳ đột nhiên dùng sức dưới chân, mặt đất lập tức vỡ vụn, thân hình như viên đạn pháo lao lên, đuổi theo hướng Bóng Đen rời đi.

Trong lúc đuổi theo sát nút, tốc độ di chuyển của Bóng Đen ngày càng nhanh.

Cơ thể hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng dường như có thể thoát khỏi lực hấp dẫn của Trái đất, thân pháp quỷ dị khó có thể bắt kịp bằng mắt thường.

Nhưng ánh mắt của Phong Kỳ vẫn luôn có thể khóa chặt Bóng Đen.

Điều này hoàn toàn nhờ vào sự gia tăng mà hình thái Huyết Nguyên mang lại.

Hình thái Huyết Nguyên mang lại cho hắn không chỉ là sự gia tăng sức mạnh đáng kể, mà còn là sự gia tăng toàn diện.

Tương đương với việc dùng khí huyết đúc lại cho hắn một cơ thể hoàn toàn mới.

Sức mạnh, khả năng phòng thủ, khả năng phục hồi, cảm giác nhận thức, phản xạ thần kinh, độ dẻo dai của cơ thể… khi thân thể Huyết Nguyên được đúc thành, nó đã mang lại cho hắn sự nâng cao toàn diện.

Vì vậy, Huyết Nguyên là một trong những kỹ năng chủ động mà hắn luôn giữ lại cho đến nay.

Trong lúc đuổi theo Bóng Đen, Phong Kỳ tính toán thời gian trong lòng.

Hình thái Huyết Nguyên trong thời gian xem trận chiến không được bổ sung khí huyết, vẫn luôn ở trạng thái tiêu hao.

Một khi Huyết Nguyên giải trừ, hắn sẽ không còn sức chiến đấu khi đối mặt với Bóng Đen.

Đừng hòng giữ chân được Bóng Đen.

Nghĩ đến đây, hắn trở nên tàn nhẫn.

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh, khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể.

Nếu ví khí huyết như xăng thì thân thể Huyết Nguyên giống như động cơ, dựa vào sức mạnh từ nhiên liệu để vận hành.

Khi hoạt động với cường độ cao, cơ thể giống như động cơ đạp ga, máu trong cơ thể chảy ra tiếng "Vù vù" như sóng biển vỗ vào đá.

Tốc độ chạy của hắn đột nhiên tăng lên, nhanh chóng tiếp cận Bóng Đen, lúc này đã đi được nửa người vào cổng căn cứ

Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Ngay khi tay phải sắp túm được Bóng Đen, tốc độ di chuyển của Bóng Đen cũng đột nhiên tăng nhanh.

Tay phải hắn sượt qua luồng sáng đen.

Trọng tâm không vững, cơ thể hắn nghiêng ngả, ngã mạnh vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Lăn ra mấy vòng, hắn bật dậy như hổ đói vồ mồi, một lần nữa lao về phía Bóng Đen.

Cơ thể hoạt động quá tải, hắn cảm thấy mình không thể trụ được bao lâu nữa.

Bây giờ hắn chỉ có thể liều mạng.

Đã đến nước này rồi, hắn làm sao có thể bỏ cuộc giữa chừng.

Đi theo Bóng Đen vào Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, trước mắt hắn là một đường hầm kim loại dẫn vào bên trong.

Lúc này, Bóng Đen đã đến đoạn giữa của đường hầm kim loại.

Quay đầu nhìn nhau, Bóng Đen nhe răng nanh xanh, rồi đưa tay chỉ vào bức tường kim loại.

Một luồng sáng đen bắn ra từ đầu ngón tay của nó, chiếu vào bức tường kim loại.

Ngay lập tức, đèn trên đường hầm kim loại chuyển sang màu đỏ và bắt đầu nhấp nháy không ổn định.

Tiếng còi báo động nguy hiểm vang lên gấp gáp.

Hệ thống an ninh của căn cứ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ lúc này đã được kích hoạt.

Hai bên tường đường hầm sụp đổ như những khối đồ chơi, để lộ ra hàng loạt nòng pháo laser.

Đối mặt với cuộc oanh tạc sắp diễn ra, Phong Kỳ không dừng bước, nghiến răng đuổi theo Bóng Đen.

Sau một thời gian ngắn dừng lại, pháo laser lập tức được kích hoạt.

Trong tiếng gầm rú, cơ thể hắn liên tục bốc ra sương máu, thân hình tiến lên như một chiếc lá mỏng manh giữa sóng dữ, vô cùng khó khăn.

Đến khi hắn đập vỡ cánh cửa kim loại kiểm tra an ninh ở cuối đường hầm, cơ thể đã trở nên vô cùng tàn tạ.

Thân thể vốn đỏ như máu đã chuyển sang màu đen cháy.

Lúc này, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, cố nén cơn đau dữ dội.

Khả năng phục hồi mạnh mẽ lúc này được kích hoạt, lớp đen cháy trên cơ thể nhanh chóng bong ra, các mô thịt đung đưa phát triển, tái tạo thành một cơ thể máu thịt hoàn toàn mới.

Chỉ trong vài hơi thở, cơ thể hắn đã hồi phục như cũ.

Nhìn Bóng Đen đã biến mất, hắn không do dự, lập tức đi sâu vào căn cứ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Hắn khá quen thuộc với môi trường bên trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Ngoài bản đồ bên trong do Lý Tinh Thần cung cấp để tham khảo, hắn cũng từng là một thành viên của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Trong số những tuyến hy sinh, hắn đã ở đây một thời gian dài.

Hắn rất quen thuộc với mọi thứ ở đây.

Vì vậy, hắn trực tiếp chọn con đường đến khu vực trung tâm của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Hết chương 1047.

Chương 1048. Luyện Hồn bí pháp

Tiến lên, hắn đấm vỡ từng cánh cửa kim loại chắn đường, như một con hổ dữ tìm kiếm con mồi, truy đuổi Bóng Đen tiến về khu vực trung tâm căn cứ.

Diện tích căn cứ chính của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ rất lớn, có thể sánh ngang với hai Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Do thời điểm thành lập Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, thành phố Tương Lai vẫn đang trong giai đoạn đầu phát triển, trong thành phố còn rất nhiều đất hoang có thể quy hoạch sử dụng.

Là viện nghiên cứu chuyên ngành thứ hai của thành phố Tương Lai, Viện nghiên cứu khoa học công nghệ được quy hoạch một diện tích đất lớn để xây dựng cơ sở nghiên cứu khoa học.

Điều này cũng được thể hiện trong tòa nhà căn cứ chính của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Đường đi dọc đường rất phức tạp, các con đường khác nhau dẫn đến các phòng ban nghiên cứu khoa học khác nhau, nếu không phải rất quen thuộc với nơi này, hắn chắc chắn sẽ bị lạc ở đây.

Đồng thời, các thiết bị an ninh dọc đường cũng gây ra không ít phiền toái cho hắn.

Bóng Đen ở phía trước rõ ràng đã kích hoạt hệ thống an ninh của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, dọc đường sẽ

có nhiều loại vũ khí khoa học kỹ thuật ném bom hắn.

Ngoài ra, còn có robot an ninh đến cản đường.

Nhưng những thiết bị an ninh này gây ra cho hắn sát thương có hạn, hắn đều chống đỡ được.

Cuối cùng, hắn cũng đến trước cánh cửa kim loại của khu vực trung tâm Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Lúc này, hắn gầm lên đấm mạnh, bóng đấm mang theo khí huyết cuồn cuộn đập mạnh vào cánh cửa kim loại.

Tiếng nổ lớn vang vọng trong đường hầm, trên cánh cửa kim loại hiện ra một dấu vết nắm đấm rõ ràng nhưng lại không ngờ không vỡ ra.

Hắn rất quen thuộc với chất liệu của cánh cửa kim loại này.

Đó chính là loại kim loại bí ẩn mà bia đá Khu tránh nạn Tinh Thành sử dụng sau 1500 năm.

Năm đó, loại kim loại bí ẩn mà Tinh Thành viện trợ cho thành phố Tương Lai xây dựng lại, giờ đây lại trở thành vật cản đường hắn tiến lên.

Lúc này, Phong Kỳ bãi ra tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền.

Sau khi ngưng thần tích tụ sức mạnh trong chốc lát, khí thế trên người hắn tăng vọt, ý quyền như ngọn lửa bùng cháy trong cơ thể.

Khi cú đấm phải tung ra, cú đấm trái cũng thuận thế đánh ra… Trong nháy mắt, vô số bóng quyền như mưa rào xuất hiện, không ngừng đập vào cánh cửa kim loại.

Cánh cửa kim loại lập tức phủ đầy dấu vết nắm đấm.

Gào!

Trong tiếng gầm thét, hắn tăng tốc độ đấm.

Lúc này, Phong Kỳ giống như một pháo đài hình người, bóng quyền đánh ra giống như đạn pháo bắn ra, đập mạnh vào cánh cửa kim loại, để lại dấu vết nắm đấm rồi hóa thành luồng khí màu máu tan biến.

Dưới sự đập phá gần như điên cuồng của hắn, cánh cửa kim loại cuối cùng cũng không chịu nổi, trên đó xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, cánh cửa kim loại vỡ tan, mảnh vỡ kim loại bắn tung tóe.

Không chút do dự, hắn nhảy qua cánh cửa tiến vào khu vực trung tâm của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ.

Hắn tưởng rằng Bóng Đen đã đi đến khu vực tuyệt mật bí ẩn nhất của khu vực trung tâm nhưng vừa mới đi qua cánh cửa khu vực trung tâm, hắn đã nhìn thấy Bóng Đen lơ lửng không xa, vung tay, ánh sáng đen trong tay lóe lên, chém một chiến binh cơ khí chắn đường thành hai nửa.

Bên cạnh Bóng Đen là một nhóm chiến binh cơ khí đã bị chi giải hoàn toàn.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức nhận ra, tất cả những điều này hẳn là do Lý Tinh Thần sắp xếp.

Trước khi chết, ngoài việc giúp quân Bình Minh mở cửa Nam, hắn còn cài cắm nội ứng trong khu vực trung tâm.

Chỉ chờ hắn đến.

Trong lòng cảm động, hắn càng kiên định ý định giết chết Bóng Đen.

Muốn Bóng Đen khai thật bí mật là điều không thể.

Bóng Đen đã chọn phản bội tộc Linh Năng năm đó rõ ràng cũng là một kẻ tàn nhẫn, căn bản sẽ không thỏa hiệp và nói thật với hắn.

Lúc này, muốn có được bí mật về Tiểu Hắc và Mặc, chỉ còn cách giữ lại những tài liệu quan trọng còn lưu lại trong Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, sau đó lật xem.

Nếu lúc này để Bóng Đen vào khu vực tuyệt mật, biết đâu nó sẽ chọn đập vỡ bình, trước khi trốn khỏi Viện nghiên cứu khoa học công nghệ sẽ tiêu hủy toàn bộ tài liệu quan trọng.

Với sự hiểu biết của hắn về Bóng Đen, nó hoàn toàn có thể làm như vậy.

Đặc biệt là những tài liệu liên quan đến Tiểu Hắc, đây là con át chủ bài lớn nhất mà Bóng Đen nắm giữ để kiểm soát vận mệnh tương lai, sao có thể để người ngoài biết được.

Không chút do dự, hắn lập tức lao về phía Bóng Đen.

Đối mặt với sự tấn công của hắn, Bóng Đen vẫn không chọn giao chiến trực diện, lập tức bay về phía khu vực tuyệt mật.

Tốc độ di chuyển của Bóng Đen cực nhanh, giống như ma quỷ, sau khi hình thể lóe lên sẽ lập tức tiến lên một đoạn.

Nếu đóng băng hình ảnh di chuyển của Bóng Đen rồi phát chậm lại, có thể thấy rằng trước mỗi lần di chuyển, cơ thể Bóng Đen sẽ co lại thành một cục, sau đó đột nhiên bắn về phía trước, trong thời gian ngắn tăng tốc độ di chuyển lên mức cực đại.

Hết chương 1048.

Chương 1049. Huyết Nguyên

Cho đến khi động lực bùng nổ chậm lại, nó mới hiện ra trở lại, sau đó lặp lại động tác trước đó.

Điều này cũng hình thành nên nhịp độ tiến lên nhấp nhô của Bóng Đen.

Trong lúc tiến lên, Bóng Đen đã vượt qua cánh cửa an ninh đầu tiên dẫn đến khu vực tuyệt mật, sau đó kích hoạt hệ thống an ninh theo cách tương tự.

Lần này, Phong Kỳ vẫn không chọn dừng bước.

Hắn cứ thế chống chọi với bức xạ tia laser mà tiến lên.

Nhờ khả năng hồi phục mạnh mẽ, những vết thương trên cơ thể hắn nhanh chóng hồi phục như ban đầu trong quá trình tiến lên.

Khí huyết trong cơ thể hắn tiêu hao dữ dội.

Nhận ra mình không thể chống đỡ được bao lâu nữa, hắn lúc này gầm lên một tiếng, đập vỡ cánh cửa an ninh thứ hai đang đóng lại, một lần nữa túm lấy Bóng Đen.

Nhưng Bóng Đen lúc này lại tăng tốc độ di chuyển, bay về phía cánh cửa an ninh thứ ba.

Nhìn cánh cửa an ninh thứ ba đang đóng lại, đôi mắt Phong Kỳ ngập tràn màu máu, khí thế trên người hắn tăng vọt.

Lúc này, hắn vươn tay về phía Bóng Đen ở đằng xa và túm mạnh.

Hành động này gần như đã tiêu hao hết sức mạnh tinh thần của hắn, chỉ thấy đầu hắn đau nhói, tầm nhìn mờ đi trong chốc

lát.

Khả năng thiên phú do kết nối tín ngưỡng mang lại có một khuyết điểm, nếu sử dụng đồng thời hai khả năng, nó sẽ trở nên cực kỳ không ổn định.

Sau nhiều năm thiền định kết nối tín ngưỡng, khuyết điểm này đã giảm bớt nhưng vẫn còn tồn tại.

Trong trạng thái duy trì hình dạng Huyết Nguyên, sử dụng Niệm Lực, hắn suýt nữa khiến hình dạng Huyết Nguyên của mình tan rã.

May mắn thay, hắn đã cược đúng.

Tốc độ di chuyển của Bóng Đen cũng đột ngột chậm lại dưới sự cản trở của Niệm Lực.

Hắn nhân cơ hội này, thân hình như hổ dữ vồ mồi, nhảy lên và túm lấy Bóng Đen.

Trong lúc Bóng Đen chưa kịp định thần, hắn tàn nhẫn, trên lòng bàn tay đột nhiên xuất hiện dấu ấn màu tím, tỏa ra ánh sáng u ám.

Đang chuẩn bị giải tán cơ thể năng lượng, chờ thoát ra rồi tụ hợp lại cơ thể năng lượng, Bóng Đen lúc này kinh ngạc phát hiện ra rằng, những bộ phận tiếp xúc với dấu ấn màu tím không thể tái hợp nữa.

Nhìn thấy cảnh này, trên khuôn mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Đối đầu với sinh vật nguyên tố, hắn thực sự không giỏi.

Nhưng hắn lại nắm giữ một khả năng thiên phú có thể coi là khắc tinh của năng lượng.

Đánh giá cấp bậc của khả năng thiên phú này thậm chí còn cao hơn cả Huyết Nguyên, thuộc loại khả năng thiên phú càng

về sau càng mạnh.

Đó chính là "Tử Hồn."

Lúc này, năng lượng Tử Hồn theo lòng bàn tay hắn lan ra khắp cơ thể Bóng Đen.

Những khu vực bị Tử Hồn bao phủ, dòng năng lượng lập tức trở nên bình lặng.

Nhưng trong trạng thái kích hoạt Huyết Nguyên mà điều khiển khả năng Tử Hồn, khiến cơ thể Huyết Nguyên của hắn trở nên cực kỳ không ổn định, sương máu trên cơ thể phun trào, dường như sắp tan rã bất cứ lúc nào.

nhân cơ thể Huyết Nguyên chưa tan rã, Phong Kỳ đã nắm bắt cơ hội, vung cánh tay phải, tát mạnh vào má Bóng Đen.

"Chát!"

Cùng với tiếng tát giòn giã vang lên, khuôn mặt Bóng Đen lõm xuống, thân hình đột ngột bắn ra, đập mạnh vào bức tường kim loại của hành lang.

Lúc này, Phong Kỳ tiến đến gần, nắm chặt tay đấm mạnh vào bụng Bóng Đen.

Bị ảnh hưởng bởi hiệu ứng "Áp chế ma quỷ" của Tử Hồn, tốc độ vận chuyển năng lượng trong cơ thể Bóng Đen chậm lại, không thể tùy ý điều khiển cơ thể tan rã, tụ hợp như trước nữa.

Đối mặt với cú đấm mạnh mẽ của Phong Kỳ, nó phải chịu đòn một cách chắc chắn.

Lúc này, thế đấm bao trùm lấy Bóng Đen.

Nhìn Bóng Đen đứng trước mặt, Phong Kỳ cười toe toét:

"Ngươi đã bắt nạt ta ở rất nhiều dòng thời gian, lần này ta sẽ trả lại ngươi tất cả!"

Vừa dứt lời, lĩnh vực quyền thế màu đỏ lập tức bao trùm lấy Bóng Đen, vô số quyền ảnh hiện ra, như mưa điểm rơi vào người Bóng Đen.

Lúc này, biểu cảm của Phong Kỳ trở nên điên cuồng.

Vì khoảnh khắc này, vô số người đã phải trả giá bằng mạng sống.

Hắn gánh vác hy vọng và lý tưởng của tất cả những người đồng hành, khoảnh khắc này, hắn không thể thất bại.

Trong tiếng gầm thét, quyền ảnh đột nhiên tăng lên, như gió bão mưa rào giáng xuống cơ thể Bóng Đen.

Lúc này, trên cơ thể Bóng Đen xuất hiện những ký hiệu màu đen bí ẩn, bao phủ lấy cơ thể nó, cố gắng chống lại sự xâm lược của quyền ảnh.

Nhưng dưới ảnh hưởng của Tử Hồn, những ký hiệu bí ẩn nhảy múa trên cơ thể Bóng Đen hoạt động chậm chạp, liên tục vỡ vụn và tan biến trong quá trình chống đỡ.

Khi cú đấm cuối cùng giáng xuống, những ký hiệu bí ẩn trên cơ thể Bóng Đen đều vỡ tan.

Cơ thể chập chờn của Bóng Đen lúc này nhìn về phía cánh cửa ở cuối hành lang.

Chỉ còn một chút nữa thôi.

Ở đó còn có một số vũ khí bí mật chưa sử dụng.

Cơ thể Bóng Đen lúc này đổ ập xuống.

“Phù!”

Trong hơi thở, thân xác bằng xương bằng thịt tan thành sương máu, tản mát khắp nơi.

Hết chương 1049.

Chương 1050. Chiến lược tộc Mê Vụ

Hắn không thể duy trì hình dạng Huyết Nguyên nữa, lúc này chuyển sang hình dạng xương.

Tình hình hiện tại của hắn không mấy khả quan.

Trận chiến cường độ cao đã khiến bề mặt xương của hắn đầy vết nứt.

Nhìn về phía Bóng Đen đã xụi lơ ở góc tường, Phong Kỳ lúc này giơ ngón giữa về phía nó.

Bóng Đen vẫn chưa chết nhưng đã không còn sức chống cự.

Phong Kỳ lúc này quay người, thân hình run rẩy bước chậm về phía cánh cửa ở cuối hành lang.

Lúc này, hắn vô cùng muốn đẩy cánh cửa này ra, đi xem bí mật lớn nhất trong lòng Bóng Đen.

Kế hoạch Tử thần đen? Mặc?

Nhiều dòng thời gian vẫn không tìm được câu trả lời, có lẽ có thể tìm thấy bên trong.

…

Thành phố Tương Lai.

Rất nhiều máy bay không người lái trinh sát xuất hiện trên bầu trời Thành phố Tương Lai, camera quét cảnh thành phố.

Phía sau ống kính.

Khi người dân các thành phố lớn nhìn thấy cảnh tượng đổ nát của Thành phố Tương Lai, không khỏi đau lòng.

Chỉ vài ngày trước, nơi đây vẫn là một đô thị vô cùng phồn hoa.

Nơi đây từng sở hữu công trình xây dựng thành phố tiên tiến nhất, đủ loại công nghệ cao cấp càng khiến cuộc sống của cư dân Thành phố Tương Lai trở nên tiện lợi hơn so với bốn thành phố khác.

Sống ở thành phố tượng trưng cho thủ đô công nghệ của nhân loại này, càng là niềm tự hào trong lòng người Thành phố Tương Lai.

Nhưng lúc này, theo ống kính nhìn toàn cảnh thành phố từ trên cao.

Phóng tầm mắt ra chỉ thấy toàn là kiến trúc đổ nát, không còn cảnh tượng xe tự lái tấp nập trên không trung nữa, dọc đường phố chất đầy đá vụn, mặt đường nứt nẻ.

Mọi thứ đều khác xa so với cảnh tượng thủ đô công nghệ trong ấn tượng của mọi người.

Cuộc chiến này khiến vô số người lo lắng nhưng lúc này ngoài việc xem hình ảnh truyền về từ tiền tuyến trên livestream, họ cảm thấy bất lực với diễn biến của cuộc chiến.

Cùng lúc đó, phóng viên tiền tuyến của Tinh Thành cũng truyền hình ảnh thời gian thực về Tinh Thành thông qua máy bay không người lái.

Khác với sự phẫn nộ trong lòng cư dân các thành phố khác, người dân Tinh Thành lại có cảm nhận hoàn toàn khác.

Tham gia vào trận chiến này có con cái, người thân, bạn bè của họ.

Trận chiến này, họ đã đặt cược tất cả, chiến thắng đối với họ vô cùng quan trọng.

Lúc này, trong phòng phát sóng trực tiếp tiền tuyến của Tinh Thành, cư dân Tinh Thành đang thảo luận sôi nổi về các vấn đề tiền tuyến.

Phù sinh nhược mộng: Nhìn thấy chiến sĩ Thành phố Tương Lai hy sinh để bảo vệ thành trì, tôi thực sự rất đau lòng nhưng so với điều đó, tôi càng hy vọng chúng ta có thể giành chiến thắng cuối cùng, hiện tại quân số ở Nam môn và Tây môn đã tiến đến Viện nghiên cứu khoa học rồi, chúng ta đã không còn xa chiến thắng nữa rồi.

Ta là cha chú mày: Ta tin Phong Kỳ không phải vì những lời cảm động của hắn trong phòng phát sóng trực tiếp, dù sao thì việc xuyên suốt dòng thời gian cũng quá huyền ảo nhưng hắn đã dự đoán quá chính xác những chuyện lớn xảy ra ở các thành phố khác, sự thật bày ra trước mắt ta không thể không tin, đặc biệt là việc hắn dự đoán trước ba ngày về cuộc chiến giành Huyết Thạch ở khu tiếp tế cũ, quả thực là thần thánh.

Bàn tay vô hình: Nói thật, lúc đầu ta vẫn hoài nghi lời Phong Kỳ nói, thậm chí còn liên lạc với bạn bè ở các thành phố khác, nói với hắn về sự bất thường của Tinh Thành nhưng mấy lời tiên tri sau này của Phong Kỳ quả thực rất thần thánh, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng Phong Kỳ dự đoán, vì vậy ta hoàn toàn ủng hộ cuộc xuất chinh lần này.

Luôn có người gánh vác trọng trách tiến lên: Các ngươi có từng nghĩ đến khả năng này không, Phong Kỳ mới chính là kẻ phản diện thực sự, mặc dù hắn thực sự có khả năng xuyên suốt dòng thời gian nhưng mỗi lần thất bại thực ra đều là thua dưới tay con người chính nghĩa, vì vậy hắn cần liên tục xuyên suốt dòng thời gian để thay đổi kết cục bi thảm của mình khi thua trước chính nghĩa?

Hài hước đen trả lời Luôn có người gánh vác trọng trách tiến lên: Ngươi có biết vì sao Phong Kỳ mỗi lần đều đưa ra lời tiên tri trước ba ngày không? Hắn sợ những kẻ vô tích sự như ngươi đi khắp nơi tung tin đồn.

Vô hạn khả năng: Ta biết phần lớn người dân đều ủng hộ quyết định của Phong Kỳ nhưng vẫn có một số ít đưa ra thuyết âm mưu, ta sẽ đưa ra một vài lý do đáng tin về Phong Kỳ để chặn miệng các ngươi.

Một, Cấp cao Tinh Thành tin tưởng Phong Kỳ.

Ta muốn hỏi những kẻ nói Phong Kỳ không đáng tin, các ngươi là dân đen hiểu biết được bao nhiêu thông tin? Chẳng lẽ cấp cao Tinh Thành còn không thông minh bằng các ngươi?

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Bộ quân đội Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ Phách, v.v… đều tập hợp rất nhiều nhân tài hàng đầu, năng lực phán đoán của họ còn không bằng ngươi sao? (Nếu ngươi muốn nói là vậy, sao không thấy ngươi gia nhập những viện nghiên cứu này để trở thành một thành viên?)

Điều này chứng tỏ cấp cao của chúng ta biết nhiều thông tin quan trọng mà chúng ta không biết, chỉ là những thông tin này không được tiết lộ cho các ngươi, đừng phản đối quyết sách của cấp cao, họ thông minh hơn các ngươi!

Hết chương 1050.

Chương 1051. Thiên phú pháp thuật

Hai, Trước khi Phong Kỳ quyết định khai chiến, có phương tiện truyền thông đã đi tìm hiểu thông tin liên quan đến Phong Kỳ.

Ta không biết các ngươi có xem phim tài liệu "Phong Kỳ." không.

Ta đã xem toàn bộ.

Những kẻ tung thuyết âm mưu, các ngươi có biết cha mẹ Phong Kỳ chết như thế nào không?

Các ngươi có biết hàng xóm của Phong Kỳ từng nói từ nhỏ hắn đã mơ ước trở thành một nhà nghiên cứu công pháp không?

Các ngươi có biết Thư viện khu Đông Tinh Thành lưu giữ rất nhiều hồ sơ mượn sách công pháp của Phong Kỳ không?

…

Một người từ nhỏ đã xác định ước mơ là học tập để con người cường thịnh, hắn có thể là kẻ phản bội loài người không?

Ba, Sự xuất hiện của "Quyền mãnh hổ": "Nhiếp hồn": "Khái niệm chủng thần nhân thể."

Vừa vào Học phủ Tinh Thành, Phong Kỳ đã bộc lộ thiên phú học công pháp khó có thể tưởng tượng, khi đó chúng ta cho rằng Phong Kỳ là thiên tài siêu cấp ngàn năm có một.

Nhưng các ngươi không thấy kỳ lạ về sự thay đổi đột ngột của Phong Kỳ sao?

Trước đó thành tích của hắn không tệ nhưng chưa đạt đến mức thiên tài siêu cấp.

Những nghi vấn này chúng ta là người trong cuộc nên không thấy có vấn đề gì khi chưa hiểu rõ sự thật.

Nhưng bây giờ nghĩ lại, thực sự có rất nhiều nghi vấn.

Nếu phân tích từ góc độ xuyên suốt dòng thời gian, chúng ta sẽ bừng tỉnh.

Một kẻ muốn hãm hại loài người, trước đó sẽ liên tục mang công pháp quan trọng từ tương lai về sao? Dùng cái đầu chó của các ngươi mà nghĩ đi!

Bốn, Các ngươi còn nhớ vụ mất điện đột ngột ở Tinh Thành lần trước không?

Nếu là cư dân sống ở khu Tây Tinh Thành, hẳn đã nhìn thấy thông đạo không gian xuất hiện trên bầu trời, cũng như Sinh vật trận địa bên trong.

Nếu ta đoán không nhầm, khi đó Tinh Thành suýt nữa đã thất thủ.

Sau khi nguy cơ qua đi, có người dân khu Tây từng nhìn thấy Phong Kỳ dẫn theo Mộc Tinh và những người khác trở về.

Nếu ta đoán không nhầm, khi đó chính bọn họ đã giải quyết nguy cơ của Tinh Thành.

Nếu thực sự muốn diệt các ngươi, khi đó hắn đã không nên quay về.

Năm, Một số nội dung sổ tay mà Phong Kỳ công bố ra ngoài…

…

Qua dư luận trên mạng Tinh Thành có thể thấy, phần lớn cư dân Tinh Thành đều hết lòng ủng hộ quyết sách của Phong Kỳ.

Nhưng vẫn có một số ít tiếng nói bất hòa xuất hiện.

Nhưng khi những tiếng nói này xuất hiện, chúng sẽ bị nhấn chìm trong làn sóng chỉ trích.

Dân cư Tinh Thành đều có nhận thức riêng, không phải kẻ ngốc, khi quá nhiều bằng chứng được đưa ra trước mắt, họ có thể phân biệt được đúng sai.

Vì vậy, họ đã chọn ủng hộ cuộc chiến chống lại thành phố Tương Lai.

Hoàn toàn trái ngược với dư luận của các thành phố lớn.

Lần này, dân cư Tinh Thành là những người biết được sự thật, càng cho rằng mình là một trong những người đồng hành của Phong Kỳ.

…

Lúc này, khu vực trung tâm của Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Phong Kỳ run rẩy bước đến trước cánh cửa kim loại dẫn đến khu vực tuyệt mật.

Hắn đưa tay vuốt ve cánh cửa kim loại, cảm nhận được kết cấu quen thuộc.

Cánh cửa này chính là được chế tạo từ kim loại bí ẩn mà Thiên Xu cung cấp.

Nếu ở trạng thái Huyết Nguyên, hắn tự tin có thể đập vỡ cánh cửa này và ung dung bước vào.

Nhưng sau khi giải trừ trạng thái Huyết Nguyên, hắn đã rơi vào trạng thái suy yếu, toàn thân không còn một chút khí huyết nào để điều khiển.

Những vết nứt trên xương càng chứng minh rằng hắn hiện tại đã là nỏ mạnh hết đà, không thể dùng sức mạnh để mở đường nữa.

Phong Kỳ liếc nhìn khu vực nhận dạng danh tính bên phải cánh cửa kim loại, hắn quay sang nhìn Bóng Đen đang nằm ở góc tường không xa.

Ngoài việc chờ Mộc Tinh đến thì hiện tại có vẻ như chỉ có Bóng Đen mới có khả năng mở cánh cửa kim loại này.

Nghĩ đến đây, hắn run rẩy đi đến trước mặt Bóng Đen, ngồi xổm xuống.

"Muốn… vào trong?" Bóng Đen lúc này từ từ ngẩng đầu lên, khó khăn nói.

Trong mắt Bóng Đen, Phong Kỳ nhìn thấy một tia chế giễu.

Điều này cũng khiến hắn hiểu rằng, dùng biện pháp bạo lực căn bản không thể khiến Bóng Đen khuất phục mình.

"Ngươi dường như rất hiểu nơi này… Từ khi bước vào Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật… Ta đã phát hiện ra… Nếu ta đoán không nhầm, ngươi muốn đoạt quyền kiểm soát kế hoạch Thần chết đen từ tay ta… Chỉ có nó mới có thể khiến ngươi lấy việc phát động chiến tranh làm cái giá để tranh giành."

Trong lúc nói chuyện, cơ thể cấu thành từ năng lượng của Bóng Đen nhấp nháy không ngừng, dường như có thể tan rã bất cứ lúc nào.

“Ta rất tò mò ngươi biết tất cả những điều này từ đâu nhưng… đừng hòng lấy được bất cứ thứ gì từ ta…”

Chưa đợi Bóng Đen nói hết lời, Phong Kỳ đã nắm chặt tay đấm mạnh vào mặt Bóng Đen.

Cơ thể vốn không ổn định của Bóng Đen lập tức tan rã dưới cú đấm nặng nề của hắn và xu hướng tan rã nhanh chóng lan xuống, chỉ trong chớp mắt, Bóng Đen đã hóa thành một đám sương đen tan biến.

Hết chương 1051.

Chương 1052. Quyền ý

“Không muốn nói thì chết đi.”

Sau khi giết chết Bóng Đen, Phong Kỳ dựa vào góc tường trượt ngồi xuống đất.

Tình hình hiện tại của hắn rất không ổn, những vết nứt trên xương đã có xu hướng vỡ vụn.

Nhưng trước khi nhìn thấy bí mật đằng sau cánh cửa kim loại, hắn không muốn chết như thế này.

Có lẽ Mộc Tinh có thể thay hắn tìm hiểu bí mật của Tiểu Hắc trong căn phòng tuyệt mật nhưng so với việc lật xem thông tin từ 1500 năm sau để tìm câu trả lời, hắn càng tin vào mắt mình hơn.

Bây giờ hắn đã không còn khả năng mở cánh cửa này nữa, hắn chỉ có thể lựa chọn chờ Mộc Tinh đến.

Hắn tin tưởng Mộc Tinh.

Những chiến binh lĩnh vực đến ngăn chặn chiến tranh tuy đều là tinh nhuệ nhưng cuối cùng số lượng có hạn.

Có lẽ sẽ khiến Mộc Tinh gặp phiền phức nhưng tuyệt đối không thể ngăn cản bước tiến của Mộc Tinh.

Trong lúc chờ đợi, hắn chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng.

Dường như có một bức màn đen đang từ từ che khuất nhận thức của hắn, kéo hắn ra khỏi hiện thực.

Ngay lúc này, cánh cửa kim loại ở cuối đường hầm đột nhiên mở ra.

Nghe thấy tiếng động, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn lại.

Lúc này, hắn nhìn thấy một cậu bé có khuôn mặt thanh tú, khoảng bảy tám tuổi, trên người mặc một chiếc áo mỏng, đeo một chiếc cặp sách màu đen, lúc này đang mỉm cười nhìn hắn.

"Mặc?" Lúc này, hắn dùng Niệm Lực cộng hưởng lên tiếng hỏi.

"Là ta."

Đối mặt với câu hỏi của hắn, cậu bé không chút do dự thừa nhận.

Cuối cùng cũng gặp được người bí ẩn này, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy nghi ngờ, lúc này hắn cố gắng đứng dậy.

"Ngươi dường như có rất nhiều câu hỏi muốn hỏi ta?" Lúc này, Mặc mỉm cười hỏi.

"Nói cho ta biết, ngươi có phải là người tạo ra kế hoạch Thần chết đen không?"

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mặc gật đầu rồi lại lắc đầu:

"Có thể nói là vậy nhưng cũng không hoàn toàn, nó giống như một tập hợp các quy tắc hơn, ta chỉ kết hợp những quy tắc này lại với nhau, sức mạnh của nó là bẩm sinh."

Nói được một nửa, trong mắt Mặc hiện lên một tia tò mò:

"Vừa rồi, ta đã nghe toàn bộ cuộc đối thoại giữa Hắc Lâm và ngươi, ta rất tò mò ngươi lại biết về kế hoạch Thần chết đen từ đâu?"

"Mặc dù trong Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật cũng có nhiều người biết về kế hoạch này nhưng lại không biết ý nghĩa đằng sau kế hoạch này, ngươi lại muốn lấy cái giá lớn như vậy để có được bí mật này, dường như ngươi biết rất nhiều sự thật."

Đôi mắt bình tĩnh của Mặc dường như có thể nhìn thấu sự thật, đối mặt với Phong Kỳ ở trạng thái hình người xương không hề sợ hãi, hiển nhiên rất bình tĩnh và thản nhiên.

Nói đến đây, Mặc không đợi hắn trả lời mà tiếp tục nói:

"Ngay lúc nãy, ta đã phát hiện ra sự dao động không gian, nếu ta đoán không nhầm thì tộc Linh Năng đang trên đường đến, nếu ngươi muốn cướp Thần chết đen thì hãy nhanh lên… Nhưng thứ này hiện tại không có biện pháp khống chế, một khi giải phóng ra thì ngươi chỉ có nước chờ chết."

Nói xong, Mặc nghiêng người nhường đường.

Thấy Mặc phối hợp với mình như vậy, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Nhưng việc cướp Tiểu Hắc đối với hắn không quan trọng, điều quan trọng nhất của kẻ hy sinh này vẫn là có được phương pháp khống chế Tiểu Hắc, cũng như biết được lý do Tiểu Hắc truy sát mình.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mặc hỏi:

"Cuối cùng phải dùng biện pháp gì mới có thể khống chế được Thần chết đen?"

"Thật sự vẫn chưa nghiên cứu ra." Mặc khoanh tay, vẻ mặt bất lực nói.

Phong Kỳ đã có sự chuẩn bị tâm lý cho câu trả lời này nên không cảm thấy ngạc nhiên.

Bởi vì lịch sử có thể chứng minh, Tiểu Hắc chưa từng bị khống chế.

Thậm chí trong lịch sử, sự hủy diệt của thành phố Tương Lai có liên quan đến hành vi tàn sát thành phố của Tiểu Hắc sau khi mất kiểm soát.

Còn về việc Mặc nói không có cách khống chế Tiểu Hắc, hắn không tin.

Bóng Đen không thể tạo ra một siêu sinh vật căn bản không thể khống chế, biện pháp khống chế chắc chắn tồn tại, chỉ là hiện tại không dùng được mà thôi.

Nhưng điều khiến hắn nghi ngờ nhất là, tại sao Tiểu Hắc lại truy sát hắn?

Trước khi hỏi vấn đề này, hắn nhìn thẳng vào Mặc hỏi:

"Ngươi cuối cùng là người hay là Sinh Vật Trận Địa?"

"Điều này quan trọng sao?"

"Thật sự không quan trọng, vậy ta đổi cách hỏi, ngươi đứng về phía loài người hay đứng về phía lĩnh vực?"

"Ta đứng về phía tương lai." Mặc mỉm cười trả lời.

"Ý ngươi là gì?"

"Ai sẽ sở hữu tương lai, sẽ trở thành người chiến thắng trong tương lai, ta sẽ đứng về phía đó." Mặc cười giải thích.

Cuộc đối thoại này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng, Mặc có rất nhiều bí mật.

Bóng Đen dường như chỉ là sự đầu tư của Mặc vào tương lai, bây giờ con cờ này đã đổ, hắn dường như muốn đổi một con cờ mới.

"Được rồi, Tiểu Cốt, ta phải đi rồi, chắc là tộc Linh Năng sẽ đến sớm thôi, nếu không chạy thì không kịp mất."

Nói xong, Mặc tiến lên một bước nhét vào tay hắn một thiết bị nhỏ bằng lòng bàn tay.

Hết chương 1052.

Chương 1053. Tộc quỷ đầu dê

Cấu tạo của thiết bị rất đơn giản, trên đó chỉ có một nút màu đỏ.

Lúc này, Mặc mỉm cười nói:

"Đây là vũ khí hạt nhân Linh Năng được chế tạo riêng cho Hắc Lâm, lát nữa khi tộc Linh Năng đến, ngươi chắc chắn không cản được, nếu kết cục đã chắc chắn là chết, vậy thì chết dữ dội một chút, ít nhất cũng phải khiến tộc Linh Năng phải trả giá."

Dứt lời, Mặc định nghiêng người đi ngang qua hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức chặn Mặc đang đeo cặp sách:

"Chờ đã, ta còn một câu hỏi!"

Đối mặt với sự cản trở của hắn, thân hình Mặc lóe lên xuất hiện cách hắn không xa, sau đó không ngoảnh lại mà vẫy tay với hắn.

"Nếu có duyên trong tương lai sẽ trả lời ngươi, ngươi bây giờ còn chưa đủ tư cách để trở thành con cờ ta đầu tư vào tương lai, không rảnh nói chuyện nhiều với ngươi, có duyên gặp lại."

Đối mặt với sự từ chối của Mặc, Phong Kỳ có lòng cản trở nhưng lại bất lực.

"Nếu ngươi muốn biết bí mật của kế hoạch Thần chết đen, trong phòng nghiên cứu có một số tài liệu, nếu có thể hiểu được thì tự xem đi."

Nói xong, Mặc ấn vào vòng tay đeo trên cánh tay, lập tức trước mặt hắn xuất hiện một đường hầm không gian bị bóp méo, lúc này hắn bước vào đường hầm không gian.

Đối mặt với Mặc dần đi xa trong đường hầm không gian, Phong Kỳ lập tức hô lên:

"Mặc, tại sao Thần chết đen lại định vị truy sát ta?"

Nghe thấy lời này, Mặc đang bước đi nhẹ nhàng đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn hắn với ánh mắt có chút kinh ngạc.

"Truy sát ngươi?"

"Đúng, luôn truy sát ta."

Nghe thấy lời này, trong mắt Mặc không giấu được sự ngạc nhiên, sau đó trên mặt hiện lên ý cười:

"Ta nói cho ngươi một bí mật, trên thế giới này có một loại vật chứa đặc biệt, chuyên dùng để giam giữ những kẻ phá vỡ quy tắc."

"Ý ngươi là gì?"

Đường hầm không gian dần thu nhỏ lại, nhìn Phong Kỳ đầy vẻ nghi ngờ, Mặc lúc này vẫy tay hô lên:

"Vật chứa để phong ấn những kẻ mạnh nhất được gọi là… con người!"

…

Câu trả lời của Mặc chứa lượng thông tin khổng lồ, khiến Phong Kỳ nhất thời ngây người tại chỗ.

Kẻ mạnh nhất? Vật chứa phong ấn? Con người?

Nhiều thông tin liên kết với nhau, Phong Kỳ trước tiên nghĩ đến, chẳng lẽ mình chính là vật chứa đặc biệt để phong ấn kẻ mạnh nhất, còn kẻ mạnh nhất bị phong ấn chính là Lời Tự Thuật trong cơ thể hắn?

Nhưng điều này có liên quan gì đến việc Tiểu Hắc truy sát hắn?

Kẻ mạnh nhất lại là gì? Chẳng lẽ là một cách gọi khác của Trụ thần?

Chẳng lẽ ý nghĩa tồn tại của Tiểu Hắc chính là giết chết kẻ mạnh nhất? Lời Tự Thuật mới là mục tiêu của nó?

Tập hợp quy tắc mà Mặc nói đến cuối cùng là có ý gì?

Nhìn về phía Mặc biến mất, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Nếu nói con người là vật chứa để phong ấn kẻ mạnh nhất, ý nghĩa tồn tại của Tiểu Hắc chính là giết chết con người thì điều này dường như cũng không hợp lý.

Thế giới tương lai 1500 năm sau, hắn đã gặp rất nhiều người tương lai sống sót trong các khu trú ẩn.

Điều này chứng tỏ Tiểu Hắc không tàn sát hết loài người, không phải tất cả mọi người đều trở thành mục tiêu của nó.

Từ góc độ này để phân tích vấn đề, những người bị Tiểu Hắc định vị truy sát mặc dù không chỉ có mình hắn nhưng cũng không nhiều, thuộc số ít hoặc cực ít trong loài người.

Theo mạch suy nghĩ này, hắn đột nhiên nghĩ đến Mộ Trảo.

Khám phá nhiều dòng thời gian, thông tin về Mộ Trảo rất ít nhưng có một điểm rất rõ ràng.

Mộ Trảo vẫn luôn tìm kiếm phép màu.

Nhưng phép màu mà cô ta nói dường như không liên quan gì đến vật phẩm phép màu, mà chỉ những con người có năng lực đặc biệt.

Ví dụ như Thiên Xu, Diệp Hoàng, Úy Vi, Mộc Tinh, viện trưởng đời đầu của Tinh Hồng, v.v.

Nếu kết hợp thông tin này với thông tin mà Mặc cung cấp, trong đầu hắn lập tức hiện lên một phỏng đoán.

Chẳng lẽ phép màu mà Mộ Trảo tìm kiếm, thực ra chính là vật chứa phong ấn kẻ mạnh nhất mà Mặc nói?

Nghĩ kỹ lại, phỏng đoán này hoàn toàn có khả năng.

Những con người được Mộ Trảo gọi là phép màu sau khi tiếp xúc với Mộ Trảo đều sẽ được kích hoạt năng lực đặc biệt.

Ví dụ như thần văn sau lưng Thiên Xu, cũng như tuổi thọ và trí tuệ của Úy Vi.

Những thông tin này kết hợp lại với nhau, trong đầu hắn hiện lên một phỏng đoán.

Có khả năng là như thế này không.

Mộ Trảo không hề ban cho Thiên Xu bọn họ sức mạnh đặc biệt, mà là kích hoạt đặc tính sức mạnh của kẻ mạnh nhất ẩn sâu trong cơ thể họ?

Có lẽ đây chính là lý do tại sao những người bình thường không thể trở thành phép màu trong miệng Mộ Trảo.

Mỗi người được Mộ Trảo gọi là phép màu sở hữu năng lực có lẽ là bẩm sinh, chỉ là sức mạnh này bị phong ấn trong cơ thể nhưng Mộ Trảo có khả năng kích hoạt một phần đặc tính sức mạnh của kẻ mạnh nhất bị phong ấn.

Mộ Trảo tìm kiếm phép màu, thực ra chính là tìm kiếm vật chứa phong ấn kẻ mạnh nhất, cố gắng dùng sức mạnh của kẻ mạnh nhất để cứu vớt thế giới loài người?

Hết chương 1053.

Chương 1054. Bóng Đen lơ lửng

Trong lúc suy nghĩ miên man, nhiều vấn đề dường như trở nên rõ ràng.

Nhưng những phỏng đoán này có phải là sự thật hay không, với thông tin hiện có của hắn thì không thể kiểm chứng được, có lẽ sự thật không hề đơn giản như hắn tưởng tượng.

Nhưng vấn đề khiến hắn nghi ngờ nhất vẫn liên quan đến Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc cuối cùng là cái gì? Tại sao lại truy sát kẻ mạnh nhất?

Sau một hồi im lặng, hắn quay đầu nhìn về phía lối đi bằng kim loại đã mở, rồi bước vào trong.

Mặc nói rằng trong phòng thí nghiệm tuyệt mật này có một số tài liệu về Tiểu Hắc, có lẽ những tài liệu này sẽ là bước đột phá quan trọng.

Đến trước cánh cửa kim loại, hắn mới phát hiện độ dày của cánh cửa kim loại này gần hai mét, từ bên hông có thể nhìn thấy bên trong cánh cửa còn lắp một quả bom cảm ứng, trên đó đèn đang nhấp nháy.

Có thể tưởng tượng được nếu lúc đó hắn chọn dùng biện pháp bạo lực để phá cửa, chắc chắn sẽ phải trả giá đắt.

Bước qua cánh cửa kim loại, đi vào phòng tuyệt mật.

Hiện ra trước mắt là một không gian rộng lớn.

Toàn bộ phòng thí nghiệm được chia thành bốn khu vực, mỗi khu vực đều đặt các thiết bị khoa học khác nhau.

Các loại thiết bị, linh kiện máy móc được bày bừa bãi, trên sàn còn vương vãi rất nhiều bản thiết kế.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi muốn chửi thề.

Trong tưởng tượng của hắn, phòng tuyệt mật phải là nơi các thiết bị được sắp xếp ngăn nắp, các loại hồ sơ tài liệu đều được xếp gọn gàng trong khu vực cố định.

Nhưng không ngờ rằng trong toàn bộ phòng thí nghiệm không có một nơi nào để lưu trữ các tài liệu quan trọng, các loại bản vẽ và tài liệu vương vãi khắp nơi, hắn thậm chí không biết nên bắt đầu từ đâu.

Tiến về phía trước, bản vẽ đầy sàn thậm chí khiến hắn không biết đặt chân xuống chỗ nào, sợ dẫm hỏng các tài liệu quan trọng.

Quét mắt nhìn xung quanh một vòng, hắn đã bất lực không muốn phàn nàn nữa, đành phải ngồi xuống, bắt đầu lật xem các bản vẽ và tài liệu trên sàn, cố gắng tìm kiếm thông tin liên quan đến Tiểu Hắc.

Hy vọng có thể tìm thấy tài liệu giới thiệu liên quan đến Tiểu Hắc.

Hoặc là phương pháp khống chế Tiểu Hắc.

Ngay cả khi phương pháp này chưa hoàn thiện, giai đoạn hiện tại vẫn chưa thể sử dụng bình thường.

Nhưng chỉ cần có được phương pháp, dù chưa hoàn thiện cũng có thể giao cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thông qua sự tích lũy công nghệ của vô số dòng thời gian để khắc phục.

Hắn không tin Bóng Đen sẽ tốn cả đời để tạo ra một thảm họa không thể kiểm soát.

Nhưng rất nhanh, Phong Kỳ lại gặp phải vấn đề mới.

Nhặt tập tài liệu và bản vẽ rơi vãi dưới chân lên, hắn kinh ngạc phát hiện ra những dòng chữ trên đó mà hắn không nhận ra.

Các ký tự méo mó này rõ ràng không phải bất kỳ loại chữ nào mà loài người nắm giữ.

Phát hiện này khiến hắn cảm thấy ngạt thở, cảm thấy có lẽ chỉ có thể xác định nội dung chính của tài liệu thông qua hình ảnh.

Nhưng làm như vậy chắc chắn sẽ làm giảm hiệu quả tìm kiếm.

Ném tập tài liệu không hiểu nổi trong tay sang một bên, Phong Kỳ lại cầm một tập tài liệu khác tiếp tục lật xem.

Liên tiếp xem qua mấy tập tài liệu, hắn phát hiện không phải tất cả nội dung tài liệu đều được ghi bằng chữ không hiểu nổi, cũng có nhiều tài liệu có nội dung được ghi bằng chữ của loài người.

Sau một hồi nghi ngờ, hắn nhanh chóng hiểu ra lý do.

Những tài liệu có nội dung được ghi bằng chữ của loài người này, thường là các dự án nghiên cứu chung của các học giả ở khu vực cốt lõi của Viện khoa học kỹ thuật và Mặc.

Trên đó còn có báo cáo kết quả thử nghiệm.

Những báo cáo này rõ ràng là để cho Mặc xem.

Còn nội dung phản hồi của Mặc cũng được mô tả bằng chữ của loài người, rõ ràng là để các nhà nghiên cứu ở khu vực cốt lõi hiểu rõ hơn.

Thông qua tập tài liệu trong tay, Phong Kỳ phát hiện ra.

Những nhà nghiên cứu khoa học hỗ trợ Mặc triển khai nghiên cứu, thường làm những công việc lặt vặt, còn những nội dung cốt lõi đều do Mặc tham gia phụ trách.

Điểm này có phần giống với kế hoạch Thần chết đen.

Sau khi xem qua một lượt, hắn đặt tập tài liệu trong tay ra sau, tiếp tục xem nội dung các tài liệu khác.

Liên tiếp xem qua mấy tập tài liệu, Phong Kỳ cầm tờ giấy bị vo tròn trước mặt, trải ra rồi vuốt phẳng.

Đập vào mắt là bảy chữ to "Khái niệm về sinh vật Khảm Hợp Thể."

Ở cuối cùng của tập tài liệu này, còn có chữ ký của người phụ trách cao nhất của bộ phận sinh hóa thuộc Viện khoa học kỹ thuật.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn bắt đầu lướt qua nội dung liên quan của tài liệu.

Sau khi xem qua một lượt, hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng mô tả về sinh vật Khảm Hợp Thể trên tài liệu này hắn dường như đã từng thấy ở đâu đó.

Sinh vật Khảm Hợp Thể được mô tả trong đó là một loại sinh vật đặc biệt được kết hợp từ các gen ưu tú của nhiều loài sinh vật.

Hết chương 1054.

Chương 1055. Mộc Tinh biến mất

Chúng thừa hưởng những đặc tính ưu tú trong gen, ngay từ khi sinh ra đã sở hữu khả năng phát triển cực cao.

Trong tài liệu còn ghi chép một trường hợp Khảm Hợp Thể thất bại.

Trường hợp Khảm Hợp Thể này được mô tả là một sinh vật Khảm Hợp Thể sở hữu trí tuệ cực cao, gần như không thể bị giết chết, ngay cả khi bị giết chết cũng sẽ lập tức nổ tung, phun ra vô số trứng ra bên ngoài.

Những quả trứng này sau khi nở sẽ nuốt chửng mọi sinh vật xung quanh, sau đó theo cảm ứng đi nuốt chửng những đồng loại khác, mục đích cuối cùng là để hoàn thành sự thống nhất, khiến sinh vật Khảm Hợp Thể thức tỉnh và hồi sinh trở lại.

Mỗi lần phân chia thống nhất, ác quỷ Khảm Hợp Thể sẽ hấp thụ được một lượng lớn gen mới, sau khi hoàn thành việc tái tổ hợp và loại bỏ các gen kém chất lượng, sức mạnh của sinh vật Khảm Hợp Thể sẽ được nâng cao đáng kể.

Có thể nói, mỗi lần hồi sinh, sức mạnh của sinh vật Khảm Hợp Thể sẽ trở nên mạnh hơn.

Đọc đến đây, Phong Kỳ đột nhiên nhớ ra tại sao mình lại thấy quen thuộc.

Hắn đã từng thấy loại siêu sinh vật này trong thế giới mộng tương lai.

Mỗi lần đến thế giới mộng tương lai, quỹ đạo hành động của hắn luôn là xuất phát từ phía Tây đi về phía Đông.

Nhưng có một lần hắn bị hàng chục con ác quỷ đầu dê truy đuổi, lúc đó hắn tưởng rằng ác quỷ đầu dê đến với mục đích xấu nên đã vội vàng chạy trốn về phía Bắc, trên đường đi đến một vùng đất bí ẩn, nơi đó khắp nơi đều là những quả trứng đủ màu sắc.

Sau khi xông vào khu vực đầy những quả trứng kỳ lạ, có một số quả trứng bị động, những sinh vật kỳ dị méo mó bên trong phá vỡ vỏ trứng và tấn công hắn.

Sức chiến đấu của loại sinh vật này rất yếu, hắn dễ dàng giết chết chúng.

Nhưng vấn đề là, sau khi hắn giết chết loại sinh vật này, hắn không nhận được khí huyết, cũng không cướp được năng lực thiên phú.

Sinh vật méo mó bị giết chết lúc đó hóa thành một luồng khí, tràn vào những quả trứng kỳ lạ khác gần đó, sinh vật méo mó phá vỡ vỏ trứng lần nữa, cả về kích thước và sức mạnh đều được nâng cao rõ rệt.

Lúc đó, Lời Tự Thuật đã kiểm tra tình hình của sinh vật kỳ dị và đưa ra một kết luận tương tự như mô tả trong tài liệu.

Cho rằng tất cả sinh vật méo mó trong những quả trứng kỳ lạ về bản chất là một thể thống nhất, giết chết một con không thể lấy được năng lực thiên phú và khí huyết, trừ khi giết chết hết tất cả những quả trứng kỳ lạ mới có thể coi là giết chết hoàn toàn loại siêu sinh vật này.

Giờ nghĩ lại, trường hợp Khảm Hợp Thể ác quỷ thất bại được mô tả trong tài liệu chính là con mà hắn đã gặp trong tương lai.

Cuối cùng của tài liệu còn có tóm tắt về hướng cải tiến và sáng tạo của Khảm Hợp Thể ác quỷ.

Khái niệm tương tự, thực ra Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã từng đưa ra, chỉ là nội dung trên tài liệu hoàn thiện hơn nhiều.

Hắn không hứng thú với sinh vật Khảm Hợp Thể nên đã đặt tài liệu xuống ngay, ánh mắt hướng về phía trước.

Trong phòng thí nghiệm rộng lớn, khắp nơi đều là tài liệu, bản vẽ và dữ liệu, muốn tìm được tài liệu liên quan đến Tiểu Hắc trong đống tài liệu hỗn độn này chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Nhưng hiện tại không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể chọn cách thủ công nhất để tìm kiếm thông tin.

Lúc này, hắn cúi đầu, tiếp tục xem tài liệu bên cạnh.

…

Bên ngoài.

Trận chiến liên tiếp khiến quảng trường căn cứ của Viện khoa học kỹ thuật bị sụp xuống, dư chấn của trận chiến thậm chí còn phá hủy tòa nhà trụ sở, trong đó nửa trên của tòa nhà đã sụp đổ.

Lúc này, trận chiến vẫn đang tiếp diễn.

Đối mặt với những chiến binh tinh nhuệ của lĩnh vực liều chết tấn công từ bốn phương tám hướng, muốn giết chết mình, trong mắt Mộc Tinh lóe lên tia hung dữ.

Cô phát hiện Phong Kỳ đã đi theo Bóng Đen vào trụ sở Viện khoa học kỹ thuật rồi.

Cô không chắc Phong Kỳ có thể đánh bại Bóng Đen hay không, chỉ muốn nhanh chóng đi theo để ổn định tình hình.

Vì vậy, cô không hề nương tay trước sự cản trở của những chiến binh tinh nhuệ của loài người.

Đến giờ, cô đã giết chết ba mươi tám người trong số họ.

Ánh mắt lướt qua xung quanh, những tia điện màu ngọc bích trên cơ thể cô nổ lách tách, thân hình lóe lên, cô xuất hiện trước mặt một chiến binh đang cản đường.

Chiến binh này phản ứng cực nhanh, đối mặt với sự áp sát của Mộc Tinh, hắn lập tức giơ búa chiến trong tay đập xuống.

"Rắc!"

Chiếc búa chiến được rèn bằng kim loại đặc biệt không có sức chống cự trước sức mạnh của Mộc Tinh, vỡ vụn từng mảnh với tiếng kêu giòn tan.

Gió mạnh thổi tung mái tóc của Mộc Tinh, nắm đấm của cô tiếp tục tiến lên, đâm thủng lồng ngực của chiến binh này.

Ầm!

Máu thịt nổ tung ngay lập tức.

Lúc này, Mộc Tinh tiếp tục chạy về phía trước, đâm mạnh vào lớp rào chắn năng lượng đột nhiên xuất hiện.

Hết chương 1055.

Chương 1056. Trận chiến sinh tử

Những tia điện lóe lên, lớp rào chắn năng lượng vốn dày đặc trong nháy mắt trở nên mỏng đi, sau đó vỡ vụn, hóa thành những điểm sáng linh khí trôi nổi khắp nơi.

Đối mặt với bóng người đang lao tới phía trước, Mộc Tinh tung ra cú đấm thứ hai đã tích tụ sức mạnh.

Sức mạnh bùng nổ trong nháy mắt tạo nên cơn gió mạnh gào thét về phía trước, va chạm với sóng năng lượng do các chiến binh lĩnh vực hợp lực tung ra.

Sau một khoảng lặng ngắn ngủi, sức mạnh bùng nổ đột ngột tạo nên một đám mây hình nấm nhỏ.

Trong làn khói bụi mù mịt, chỉ có thể nhìn thấy đôi mắt Mộc Tinh lóe lên ánh sáng màu Tinh Hồng.

Ngay khi Mộc Tinh chuẩn bị dùng sức mạnh để tiếp tục đột phá, một dao động không gian mạnh mẽ ập đến từ trên không, dư chấn năng lượng khủng khiếp liên tục tràn xuống phía dưới, thổi bay lớp bụi mù mịt đang cuồn cuộn.

Lúc này, Mộc Tinh và các chiến binh lĩnh vực đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một đường thông đạo màu xanh lam méo mó, nó mở rộng ra với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, thậm chí còn có cảm giác như đang nuốt chửng thế giới này.

Bên kia đường thông đạo không gian là một bầu trời hoàn toàn khác.

Ngay lúc này, vô số bóng đen xuất hiện từ đường thông đạo không gian.

Toàn thân chúng đen kịt, trên trán có in dấu ấn màu vàng hình chiếc lá, thân thể hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng tỏa ra những dao động năng lượng khủng khiếp.

Tổng cộng có mười tám bóng đen, chúng lơ lửng trên không trung, nhìn xuống phía dưới.

Ánh mắt giao nhau trong chốc lát.

Bóng Đen đứng đầu vung tay, trong lòng bàn tay xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu xanh, sau đó ném thẳng xuống phía dưới.

Quả cầu ánh sáng màu xanh lật trong không trung, khi sắp rơi xuống đất thì nổ tung.

Ngay lập tức, một gợn sóng màu xanh lan tỏa nhanh chóng từ nơi nổ.

Lúc này, Mộc Tinh và các chiến binh lĩnh vực cảm thấy có điều không ổn, chúng phát hiện ra rằng ở khu vực mà gợn sóng màu xanh quét qua, không khí không còn các hạt linh khí tự do.

Trong trường hợp bình thường, linh khí trong một khu vực dù có cạn kiệt cũng sẽ nhanh chóng được bổ sung và phục hồi.

Nhưng khu vực này lại hoàn toàn không còn linh khí, linh khí bên ngoài cũng không tràn vào nữa.

Tất cả những người có mặt đều nhận ra rằng, điều này rõ ràng có liên quan đến quả cầu ánh sáng màu xanh mà vị khách bí ẩn ném ra.

Sau khi nổ, nó dường như có thể xua tan linh khí trong một khu vực và trong thời gian ngắn, linh khí bên ngoài không thể tràn vào khu vực này nữa.

Phát hiện ra vấn đề, vẻ mặt của các chiến binh lĩnh vực trở nên rất khó coi.

Điều này có nghĩa là trong trận chiến tiếp theo, linh khí trong cơ thể sẽ dùng một ít đi một ít, không thể bổ sung từ bên ngoài nữa.

Còn vị khách bí ẩn tạo ra vùng chân không linh khí, rõ ràng là để khống chế tình hình tốt hơn.

Còn về việc vị khách bí ẩn là địch hay bạn, các chiến binh lĩnh vực căn bản không hy vọng gì.

Con người và Sinh Vật Trận Địa không thể hợp tác.

Lúc này, Mộc Tinh cũng đang ngẩng đầu nhìn mười tám bóng đen lơ lửng trên không trung.

Trên người chúng, Mộc Tinh cảm nhận được những dao động năng lượng khủng khiếp.

Cô nhận ra ngay rằng, đây là tộc Linh Năng đã đến.

Cô đã nghe Phong Kỳ nói về thông tin liên quan nên biết rằng Bóng Đen từng là kẻ phản bội của tộc Linh Năng.

Rõ ràng tình hình hiện tại là các thành viên của tộc Linh Năng đã tìm đến, mục tiêu rất có thể là Bóng Đen đã đánh cắp vật phẩm kỳ diệu.

Nghĩ đến đây, trong mắt Mộc Tinh bùng lên ý chí chiến đấu.

Những tia điện màu ngọc bích bao quanh cơ thể, uy áp khủng khiếp tỏa ra trên không trung, va chạm và ép vào uy áp Linh Năng mà các thành viên tộc Linh Năng tỏa ra.

Hơi thở khủng khiếp mà Mộc Tinh tỏa ra đã thu hút sự chú ý của mười tám thành viên tộc Linh Năng.

Ánh mắt lạnh lùng lập tức tập trung vào Mộc Tinh.

Trong ánh mắt giao nhau, trong mắt Mộc Tinh bùng lên ngọn lửa màu Tinh Hồng.

Với cô, đối thủ là ai không quan trọng, ai cản đường A Kỳ tiến lên thì phải chết!

Lúc này, cô giơ tay phải ra, từ từ nắm chặt về phía các thành viên tộc Linh Năng, ra hiệu khiêu chiến.

…

Trong hình ảnh chiếu, các thành viên của tộc Linh Năng đang dần tiến gần.

Phong Kỳ không tìm thấy công tắc đóng cửa kim loại, hắn hướng mắt về phía bàn điều khiển không xa trước thùng kim loại.

Bây giờ hắn có hai lựa chọn.

Nhưng dù lựa chọn nào thì rủi ro cũng rất lớn.

Thứ nhất, ngồi chờ chết đợi tộc Linh Năng đến, sau đó cố gắng dùng đàm phán để kéo dài thời gian với các thành viên tộc Linh Năng, chờ Mộc Tinh đến.

Làm như vậy thì khả năng lớn sẽ bị các thành viên tộc Linh Năng giết chết ngay tại chỗ.

Cuối cùng, mục đích chính của tộc Linh Năng đến Thành phố Tương Lai là vì Bóng Đen và vật phẩm kỳ diệu mà Bóng Đen mang đi.

Hết chương 1056.

Chương 1057. Huyết Nguyên phát nổ

Có lẽ còn có người bí ẩn "Mặc."

Muốn dùng cách nói suông để kéo dài thời gian thì rất khó có hiệu quả.

Thứ hai, thả Tiểu Hắc ra, để Tiểu Hắc giao chiến với ba thành viên tộc Linh Năng sắp tới.

Làm như vậy cũng rất mạo hiểm.

Hắn không rõ bản thân trên đường hy sinh có hấp dẫn Tiểu Hắc như trên dòng thời gian chính không.

Nếu mục tiêu của Tiểu Hắc thực sự là Lời Tự Thuật, hoặc là bản thân trên dòng thời gian chính có thể chất đặc biệt thì khả năng lớn hắn sẽ không thu hút được sự chú ý đặc biệt của Tiểu Hắc.

Một khi thả Tiểu Hắc ra, chỉ cần kéo dài khoảng cách với Tiểu Hắc trước thì sẽ không trở thành mục tiêu bị tấn công đầu tiên.

Thực ra còn có một lựa chọn cực đoan hơn.

Ấn thiết bị đặc biệt mà Mặc giao cho hắn trước khi rời đi, kích hoạt vũ khí hạt nhân Linh Năng không biết được đặt ở đâu, cùng tộc Linh Năng đồng quy vu tận.

Nhưng làm như vậy thì cái giá phải trả là tất cả thông tin hắn có được ở Thành phố Tương Lai sẽ biến mất.

Hắn trong tương lai chỉ có thể thông qua căn cứ bí mật Tinh Hồng để có được thông tin liên quan đến tộc Ngân

Nguyệt, Thiên Xu.

Làm như vậy chẳng khác nào tuyên bố hắn thất bại trên chiến tuyến này.

Hơn nữa hắn cũng không chắc sau khi ấn công tắc thì vũ khí hạt nhân Linh Năng phát nổ có giết chết được tộc Linh Năng không, biết đâu kết cục không phải là đồng quy vu tận, mà chỉ có một mình hắn chết ngay tại chỗ.

Như vậy thì trên đường Hoàng Tuyền sẽ cô đơn lắm, chẳng có mấy người cùng nắm tay đi chung.

Trong lúc suy nghĩ, ánh mắt hắn lướt qua những bản vẽ và tài liệu rải đầy trên sàn.

Hắn không khỏi thở dài trong lòng.

Nếu có nhiều thời gian, hắn muốn xem hết toàn bộ tài liệu trên sàn.

Mặc dù trong số đó có nhiều tài liệu hắn căn bản không hiểu nhưng biết đâu trên một dòng thời gian nào đó trong tương lai sẽ dùng đến.

Ví dụ như tại sao trong Viện nghiên cứu khoa học lại có thể che chắn được nhận thức của sinh vật da xanh.

Hắn đã hỏi Bóng Đen về vấn đề này nhưng Bóng Đen không trả lời.

Hắn cảm thấy nếu Bóng Đen không biết câu trả lời thì khả năng lớn câu trả lời nằm trong tay Mặc.

Có lẽ chính Mặc đã chế tạo ra một thiết bị che chắn nhận thức của sinh vật da xanh nào đó trong Viện nghiên cứu khoa học, khiến sinh vật da xanh không thể nhận ra sự tồn tại của Tiểu Hắc.

Đây cũng là lý do tại sao khi hắn ẩn núp trong Viện nghiên cứu khoa học, sinh vật da xanh vẫn không xuất hiện.

Còn rất nhiều vấn đề cần giải đáp.

Nhưng bây giờ hắn không còn thời gian để do dự nữa.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức quay người đến trước vách ngăn bằng kính.

Trước mặt hắn là một bàn điều khiển thiết bị cao hơn một mét, có cảm giác như chạm vào kim loại, mặt bàn điều khiển có tông màu xám trắng, trên đó có một số mặt đồng hồ và hàng trăm nút bấm lớn nhỏ khác nhau.

Lúc này, thiết bị dường như đang ở trạng thái ngủ đông, đèn trên đó mờ nhạt.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng thiết bị, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Bởi vì hắn không hiểu nổi chữ trên thiết bị, cũng không có sách hướng dẫn để hắn học.

Sau một thoáng do dự, hắn nhấn nút ở chính giữa thiết bị.

Tút!

Cùng với âm thanh vang lên, bên trong thiết bị phát ra tiếng vo ve khi hoạt động.

Đèn trên mặt bàn điều khiển bắt đầu nhấp nháy xen kẽ, sau đó sáng lên, các giá trị trên mặt đồng hồ cũng xoay theo.

Lúc này, một hình ảnh chiếu hiện ra trước mặt hắn.

Trong hình ảnh có thể thấy chất lỏng màu đen chảy chậm trong một bình chứa.

Những chất lỏng này dường như thoát khỏi sự điều khiển của trọng lực, hướng chảy liên tục thay đổi, gần một nửa chất lỏng lơ lửng ở vị trí trung tâm của bình chứa.

Phía trên cùng của hình ảnh có một thanh đo lường nằm ngang giống như nhiệt kế, kim chỉ trên đó đang ở vị trí thấp nhất.

Ánh mắt Phong Kỳ xuyên qua hình ảnh chiếu nhìn về phía buồng cách ly bằng kính phía trước, tập trung vào chiếc hộp kim loại ở vị trí trung tâm của buồng cách ly.

Nhìn thấy chất lỏng màu đen chảy trong hình ảnh chiếu, hắn cơ bản có thể khẳng định rằng thứ bị phong ấn trong hộp chính là Tiểu Hắc.

Nhưng làm thế nào để mở hộp kim loại để thả Tiểu Hắc ra, hắn vẫn chưa có manh mối.

…

Viện nghiên cứu khoa học, khu vực trung tâm.

Ba thành viên tộc Linh Năng tìm kiếm đến đây đi qua cánh cửa khu vực trung tâm bị phá vỡ một cách thô bạo, nhìn thấy cảnh tượng hỗn loạn bên trong, chúng có vẻ hơi ngạc nhiên.

Lúc này, thành viên tộc Linh Năng đi đầu giơ tay về phía trước, lập tức một chuỗi ký tự màu vàng bay ra từ lá vàng trên trán, tự động sắp xếp kết hợp thành hình tròn trong không trung.

Trong lúc chờ đợi ngắn ngủi, một bóng người xuất hiện ở trung tâm hình tròn được tạo thành từ các ký tự màu vàng.

Chính là người đàn ông tộc Linh Năng dẫn đội đến đây.

Hết chương 1057.

Chương 1058. Lò luyện màu máu

Nhìn thấy tộc nhân trong hình ảnh, thành viên tộc Linh Năng sử dụng phương tiện liên lạc đặc biệt lập tức nghiêm nghị nói:

“Lục trưởng lão, tôi cảm nhận được hơi thở của Hắc Lâm ở đây, nó hẳn là ở gần đây!”

“Đừng vội hành động, chúng ta sẽ đến ngay!”

Người đàn ông tộc Linh Năng được gọi là Lục trưởng lão trong hình ảnh lập tức trầm giọng nói.

“Rõ.”

Sau khi dứt lời, hình ảnh nhạt dần.

Gương tròn màu vàng méo mó trong chốc lát rồi biến thành từng ký tự màu vàng nhảy múa trở về lá vàng trên trán của nó.

Lúc này, chúng không tiến lên một cách mạo hiểm nữa mà chọn cách chờ tại chỗ.

Vài phút sau, Lục trưởng lão tộc Linh Năng dẫn theo mười ba thành viên tộc Linh Năng còn lại đến.

Sau một hồi trao đổi ngắn, chúng đi sâu vào khu vực trung tâm dưới sự dẫn dắt của Lục trưởng lão.

Trong lúc tiến lên, mắt của Lục trưởng lão tộc Linh Năng hiện lên những ký tự màu vàng nhảy múa, liên tục phân tích tình hình môi trường xung quanh.

Sau khi vượt qua chiến binh cơ khí bị chặt thành từng khúc, Lục trưởng lão đột nhiên dừng lại.

Lúc này, nó nhìn sang một tộc nhân bên trái và nói:

“Hắc Sát, hãy tua lại tình hình xảy ra ở đây.”

Nghe theo lệnh của Lục trưởng lão, thành viên tộc Linh Năng được gọi là Hắc Sát lập tức gật đầu.

Lúc này, nó tiến lên một bước, mép lá vàng trên trán lập tức hiện lên những đường vân kỳ lạ màu đen, lập tức không gian xung quanh cũng theo đó mà vặn vẹo thay đổi.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, hình ảnh ảo ba chiều xuất hiện bên cạnh chúng.

Trong hình ảnh ảo, chiến binh cơ khí đuổi theo Lý Tinh Thần cố gắng ngăn cản Bóng Đen chạy trốn đến phòng tuyệt mật.

Nhưng đối mặt với Bóng Đen, chúng không có sức phản kháng.

Chỉ thấy Bóng Đen trong hình ảnh ba chiều tay xuất hiện một đường kẻ màu đen, vung tay chém nát cơ thể của một số chiến binh cơ khí cản đường.

Lúc này, một tiếng nổ lớn truyền đến từ phía sau.

Lục trưởng lão và các thành viên tộc Linh Năng khác lập tức quay đầu nhìn lại.

Chúng thấy Phong Kỳ hình dạng Huyết Nguyên đập vỡ cánh cửa kim loại của khu vực trung tâm và đến…

Cảnh tượng đã xảy ra ở đây trước đó, dưới khả năng đặc biệt của Hắc Sát, đã được tái hiện lại bằng hình ảnh ảo ba chiều.

Cuối cùng của hình ảnh, Phong Kỳ đuổi theo Bóng Đen giết đến khu vực tuyệt mật.

“Đi!”

Lúc này, Lục trưởng lão trầm giọng nói và là người đầu tiên đuổi theo hướng Phong Kỳ rời đi.

Những thành viên tộc Linh Năng còn lại nghe vậy, lập tức đi theo sau Lục trưởng lão, hướng về phía khu vực tuyệt mật.

Tiếp tục tiến lên một đoạn, hình ảnh ảo của Phong Kỳ lại xuất hiện trong tầm mắt của chúng.

Lúc này, Phong Kỳ đang chịu đựng những vụ đánh bom dữ dội vẫn đuổi theo Bóng Đen.

Đi qua cửa ải đầu tiên dẫn đến phòng tuyệt mật, chúng thấy Phong Kỳ dùng Niệm Lực tạm thời hạn chế hành động của Bóng Đen và thành công đuổi kịp Bóng Đen.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Lục trưởng lão và các thành viên tộc Linh Năng khác, những đường vân tím hồn xuất hiện trên cơ thể Phong Kỳ, khiến Bóng Đen không thể năng lượng hóa cơ thể của mình nữa.

Cuối cùng, dưới sự tấn công dữ dội của Phong Kỳ, Bóng Đen hoàn toàn mất đi sức phản kháng, bất lực ngã gục ở góc tường.

Nhìn thấy sự mệt mỏi và chế giễu trong mắt Bóng Đen, Lục trưởng lão từ từ ngồi xổm xuống, cẩn thận quan sát biểu cảm của Bóng Đen trên hình ảnh hồi tưởng ảo.

“Tiểu Lâm, ngươi cuối cùng là vì sao?”

Lúc này, Phong Kỳ phát hiện không thể mở cánh cửa kim loại đã đến trước mặt Bóng Đen, sau một hồi nói chuyện ngắn ngủi, hắn đã đấm vỡ thể năng lượng của Bóng Đen.

Nhận ra rằng tên phản bội trong tộc Hắc Lâm đã bị thế lực bí ẩn giết chết, Lục trưởng lão tộc Linh Năng lúc này đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía phòng tuyệt mật đã bị mở ra.

Cốt truyện trong hình ảnh ảo ba chiều tiếp tục diễn ra.

Lúc này, cánh cửa kim loại của phòng tuyệt mật tự động mở ra, Mặc từ trong phòng tuyệt mật đi ra.

Nghe Mặc và Phong Kỳ trao đổi, Lục trưởng lão thấy những ký hiệu màu vàng trong mắt mình nhảy múa.

"Kế hoạch Thần chết đen?"

"Có lẽ là thứ đồ chơi mới mà vật phẩm số một tạo ra, kế hoạch mà hắn coi trọng thì chúng ta cần phải đề phòng."

Hắc Sát đứng bên cạnh Lục trưởng lão lúc này lên tiếng.

Nghe vậy, Lục trưởng lão không trả lời, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn vào hình ảnh ảo của Mặc, cho đến khi Mặc triệu hồi cánh cổng dịch chuyển không gian, biến mất tại chỗ.

Nhìn đến đây, trong mắt Lục trưởng lão lóe lên tia hung dữ:

"Đánh dấu vị trí tọa độ không gian mà nó rời đi!"

Nghe lệnh, Hắc Sát lập tức đến trước hình ảnh cánh cổng dịch chuyển không gian, vung tay vỗ vào cánh cổng dịch chuyển không gian, lập tức những ký tự màu vàng trên trán nhảy ra.

Càng ngày càng nhiều ký tự màu vàng xuất hiện, bao bọc hình ảnh ảo của cánh cổng dịch chuyển không gian.

Cùng lúc đó, trong mắt Hắc Sát liên tục có những ký tự màu vàng lướt qua, dường như đang phân tích thông tin dữ liệu của cánh cổng dịch chuyển không gian này.

Hết chương 1058.

Chương 1059. Chiến binh Luyện Ngục Tộc

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, những ký tự màu vàng được thu hồi, Hắc Sát quay sang nhìn Lục trưởng lão gật đầu nói:

"Đã đọc được thông tin rồi, bây giờ đuổi theo hay là…"

Chưa đợi Hắc Sát nói xong, chỉ thấy Lục trưởng lão lắc đầu:

"Tên Mặc này thông minh hơn chúng ta nhiều, bây giờ nó chắc chắn đã chạy xa rồi, thậm chí tọa độ dịch chuyển để lại cho chúng ta có thể là giả, biết đâu dịch chuyển đến sẽ là không phận của tộc nào đó mạnh trong lĩnh vực, đến lúc đó chúng ta sẽ bị coi là kẻ xâm lược, không tránh khỏi một trận chiến ác liệt, hành động bắt giữ Mặc vẫn nên đợi về rồi tính sau."

"Vào trong xem trước đã."

Nói xong, Lục trưởng lão lơ lửng trên không, bay về phía phòng tuyệt mật.

Cái chết của Hắc Lâm nằm ngoài dự đoán của nó nhưng đối với nó thì dù thế nào Hắc Lâm cũng phải chết, nếu không chết trong tay thế lực bí ẩn thì chúng cũng sẽ giết chết Hắc Lâm.

Từ lúc phản bội tộc đàn, trong tộc đã không còn chỗ cho nó dung thân.

Điều duy nhất khiến nó nghi ngờ là, kế hoạch Thần chết đen lại là gì?

Hắc Lâm dường như rất coi trọng kế hoạch này, mà đằng sau kế hoạch này còn có bóng dáng của "Mặc" mà ngay cả tộc Linh Năng chúng cũng rất kiêng dè.

Mang theo nghi ngờ, Lục trưởng lão bay đến trước phòng tuyệt mật.

Nhìn thấy quả bom Linh Năng được gắn trên cánh cửa kim loại, nó đưa tay vung về phía quả bom.

Lập tức vô số ký tự màu vàng quấn quanh, những đèn cảm ứng nhấp nháy gần quả bom Linh Năng lần lượt tắt ngấm, quả bom Linh Năng cũng chuyển sang trạng thái ngủ đông.

Sau khi giải trừ mối nguy tiềm ẩn, Lục trưởng lão bay qua cánh cửa, ánh mắt đảo về phía trước.

Hiện ra trước mắt là một phòng thí nghiệm rộng lớn, đủ loại thiết bị khoa học, trong đó những bộ phận máy móc và tài liệu nằm ngổn ngang trong phòng khiến nó không khỏi cau mày.

Cùng lúc đó, nó cũng phát hiện ra Phong Kỳ đang đứng trước một thiết bị.

Lúc này, ký tự màu vàng trong mắt Lục trưởng lão nhảy múa, lập tức một vòng sóng màu vàng quét về phía trước, không ngừng lan rộng.

Khi vòng sóng màu vàng tan đi, Lục trưởng lão xác định rằng chỉ có sinh vật xương trước mặt trong toàn bộ phòng thí nghiệm.

Từ hình ảnh hồi tưởng vừa rồi, nó biết rằng sinh vật xương đang đứng trước bàn điều khiển lúc này chính là sinh vật bí ẩn

đã giết chết Hắc Lâm, đây là hình dạng sau khi người khổng lồ máu rút đi.

Xác định tình hình, nó nhìn về phía Phong Kỳ.

Sau khi ánh mắt hai bên chạm nhau, trên mặt Lục trưởng lão nở một nụ cười:

"Ta nghĩ rằng chúng ta có thể nói chuyện, về cuộc chiến này, về những gì ngươi biết về Hắc Lâm và kế hoạch Thần chết đen cuối cùng là gì."

Nghe vậy, Phong Kỳ vẫn chưa tìm thấy công tắc mở Tiểu Hắc trong lòng cảnh giác.

Hắn sẽ không cho rằng tộc Linh Năng có thiện ý với hắn.

Bây giờ đối xử hòa nhã với hắn rõ ràng là muốn moi móc một số thông tin quan trọng từ miệng hắn.

Đặc biệt là kế hoạch Thần chết đen, rõ ràng tộc Linh Năng cũng rất quan tâm.

Còn về việc tộc Linh Năng biết được kế hoạch Thần chết đen từ đâu, Phong Kỳ cũng hiểu được nguyên nhân.

Cảnh tượng một thành viên tộc Linh Năng vừa rồi phát lại hình ảnh hồi tưởng, hắn đã nhìn thấy trong hình ảnh quay lại, rõ ràng cuộc đối thoại của hắn với Bóng Đen và Mặc đã bị toàn bộ thành viên tộc Linh Năng nghe thấy.

"Nếu ngươi muốn rời khỏi đây sống sót, tốt nhất là nói hết những gì ngươi biết cho ta."

Lúc này, Lục trưởng lão tiếp tục lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Nhìn Lục trưởng lão tộc Linh Năng đang từng bước tiến về phía mình, lúc này Phong Kỳ đột nhiên chộp lấy thiết bị kích nổ đặt trên bàn điều khiển.

“Đừng lại gần, muốn nói chuyện thì được, tránh xa ta ra.”

Lục trưởng lão lúc này đột nhiên dừng bước, ánh mắt hướng về thiết bị kích nổ trong tay Phong Kỳ.

Trong mắt lướt qua một loạt ký tự màu vàng, đôi mắt lạnh lùng của nó hiện lên một tia chế giễu, sau đó đưa tay chỉ về phía Phong Kỳ.

Ánh sáng vàng bắn ra với tốc độ gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy tay mình nhẹ bẫng, cánh tay cầm thiết bị kích nổ bị ánh sáng vàng cắt đứt, thiết bị kích nổ cùng với cánh tay phải của hắn rơi xuống đất.

“Ngươi phải hiểu một điều, ngươi bây giờ còn sống và có thể nói chuyện với ta, là vì ta muốn biết trước thông tin về nơi này, nếu không ta có vô số cách để moi thông tin ta cần từ trong đầu ngươi.”

Lục trưởng lão nói chậm rãi, dường như cảm thấy mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát.

“Nhưng bây giờ, ta thấy không cần thiết phải lãng phí thời gian vào ngươi nữa.”

Lục trưởng lão dứt lời, lá vàng trên trán nó lóe sáng, lập tức vô số ký tự hiện ra, nhanh chóng bắn về phía Phong Kỳ.

Chớp mắt, Phong Kỳ đã bị những ký tự màu vàng bao bọc.

Bộ xương vốn đã đầy vết nứt lập tức vỡ vụn diện rộng, bị những ký tự màu vàng quấn quanh, hắn không thể cử động được chút nào.

Hết chương 1059.

Chương 1060. Thánh chiến Vô Địch

Tình hình đã hoàn toàn nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

“Đưa về đọc ký ức, mang hết tài liệu ở đây đi.” Lúc này, Lục trưởng lão trầm giọng nói.

Nhận ra mình sẽ bị đưa về tộc Linh Năng, Phong Kỳ trong lòng tàn nhẫn.

Lúc này, ánh mắt hắn hướng về bàn điều khiển.

Hắn không hiểu những chữ viết trên đó, càng không biết cách điều khiển bàn điều khiển này.

Vì vậy, hắn quyết định đánh cược một phen.

Nghĩ đến đây, Niệm Lực thoát ra khỏi cơ thể, loạn ấn trên bàn điều khiển, hầu như tất cả các nút bấm đều bị hắn ấn xuống.

Phát hiện có điều không ổn, sắc mặt Lục trưởng lão hơi đổi, nắm chặt tay về phía hắn.

Lập tức tiếng xương vỡ liên tiếp vang lên, thân thể hình dạng xương của Phong Kỳ liên tục bị nén lại, cơ thể trở nên tàn tạ không chịu nổi.

Cũng chính lúc này, chiếc hộp kim loại trong khoang kính phát ra tiếng động lạ.

Lục trưởng lão và những thành viên khác của tộc Linh Năng lập tức bị chiếc hộp kim loại thu hút sự chú ý.

Chỉ thấy chiếc hộp kim loại từ từ mở ra.

Trong ánh mắt tò mò của chúng, từng chấm đen từ trong hộp kim loại hiện ra, tụ lại trong không trung như chất lỏng, lại tản ra như sương mù.

“Đây lại là cái gì?”

Lục trưởng lão kinh ngạc lên tiếng, vung tay, vô số ký tự màu vàng hiện ra trên trán tiến về phía Tiểu Hắc.

Lúc này, Tiểu Hắc dường như vẫn chưa hoàn toàn tỉnh lại, xoay tròn trong không trung theo chiều kim đồng hồ, lúc thì co lại như chất lỏng, lúc thì tản ra như sương mù.

Ngay lúc này, những ký tự màu vàng tiếp xúc với Tiểu Hắc.

Trong nháy mắt, Tiểu Hắc như dã thú ngửi thấy mùi con mồi, lập tức bị kích hoạt.

Tất cả các chấm đen nhanh chóng tiến về phía những ký tự màu vàng, chớp mắt, những ký tự màu vàng mà Lục trưởng lão phóng ra đã bị ăn sạch.

Côn trùng nano Linh Năng bắt đầu phân chia và phát triển với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Trong thời gian ngắn, côn trùng nano Linh Năng vốn chỉ to bằng nắm tay khi ở trạng thái co lại đã tăng gấp đôi thể tích.

Như dã thú ngửi thấy mùi tanh, côn trùng nano Linh Năng tản ra thành sương mù, theo những ký tự màu vàng tiến về phía Lục trưởng lão.

Đối mặt với Tiểu Hắc bí ẩn, Lục trưởng lão lộ vẻ kinh ngạc, lập tức ra tay lần nữa.

Sau lưng nó xuất hiện một đôi cánh lớn màu vàng do năng lượng tụ lại, mạnh mẽ vỗ về phía Tiểu Hắc.

Cảnh tượng vật chất bí ẩn bị vỗ bay như tưởng tượng không xuất hiện, nó phát hiện trên đôi cánh màu vàng xuất hiện từng lỗ thủng trong suốt, đôi cánh màu vàng đang tan chảy với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhận ra nguy hiểm đang đến gần, Lục trưởng lão lập tức cắt bỏ đôi cánh màu vàng của mình.

Hai chiếc cánh trong nháy mắt đã bị Tiểu Hắc ăn sạch, thể tích của nó cũng theo đó mà tăng lên.

Sau khi dừng lại trong chốc lát, Tiểu Hắc hóa thành sương mù bao trùm xuống Lục trưởng lão.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ biết mình đã thành công.

Tiểu Hắc được thả ra giống như hộp Pandora được mở ra, vừa mới xuất hiện đã thể hiện một mặt đáng sợ của nó.

Mà sự thăm dò của Lục trưởng lão cũng khiến nó trở thành mục tiêu nuốt chửng đầu tiên của Tiểu Hắc.

Nhìn Lục trưởng lão vẻ mặt kinh hoàng, Phong Kỳ trong lòng thương tiếc 0,01 giây.

Chúc may mắn!

…

Thấy các thành viên tộc Linh Năng chủ động thăm dò Tiểu Hắc, Phong Kỳ biết rằng đám người này hoàn toàn không hiểu được sự đáng sợ của Tiểu Hắc.

Hành động này chẳng khác nào khiêu khích Tiểu Hắc.

Sự thật chứng minh rằng, bất kỳ loại năng lượng nào trước mặt Tiểu Hắc cũng chỉ là đồ bổ.

Nuốt chửng những ký tự màu vàng do thành viên tộc Linh Năng đứng đầu phóng ra, thể tích của Tiểu Hắc tăng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Lúc này, nó cũng chủ động bao trùm xuống thành viên tộc Linh Năng đứng đầu.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ xác định được một điều trong lòng.

Bản thân hắn trên tuyến hy sinh không có sức hấp dẫn đặc biệt đối với Tiểu Hắc.

Nếu là hắn trên tuyến thời gian chính, chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu tấn công đầu tiên của Tiểu Hắc.

Vì vậy, mục tiêu của Tiểu Hắc hẳn là Lời Tự Thuật, hoặc là hắn trên tuyến thời gian chính sở hữu thể chất đặc biệt.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Nếu hắn trên tuyến hy sinh trở thành mục tiêu tấn công của Tiểu Hắc, não của hắn không thể nào bảo toàn đến 1500 năm sau, ngay cả khi ở trong căn cứ bí mật Tinh Hồng, hắn vẫn sẽ bị Tiểu Hắc định vị truy đuổi và nuốt chửng sạch sẽ.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn lại nảy sinh một nghi vấn.

Trước đó hắn đoán rằng, mục tiêu nuốt chửng của Tiểu Hắc hẳn là kỳ tích mà Mộ Trảo nhắc đến, tức là Mộc Tinh, Úy Vi, Thiên Xu và những người khác.

Nhưng Úy Vi đã sống đến già rồi chết.

Trong khoảng thời gian đó, cô ta không hề bị Tiểu Hắc định vị truy sát.

Điều này chứng tỏ Úy Vi không phải là mục tiêu truy sát của Tiểu Hắc, hoặc là trên người Úy Vi có thứ gì đó có thể che chắn sự truy sát của Tiểu Hắc?

Hết chương 1060.

Chương 1061. Tinh Hồng chiến thần

Còn một khả năng nữa, mục tiêu truy sát của Tiểu Hắc chỉ có hắn.

Với tình báo hiện tại, chắc chắn không thể tìm ra câu trả lời tương ứng cho vấn đề này, hắn không suy nghĩ nhiều nữa, lúc này ánh mắt hắn hướng về Tiểu Hắc đang hóa thành sương mù bao trùm xuống thành viên tộc Linh Năng đứng đầu.

Đối mặt với Tiểu Hắc ở trạng thái hóa sương mù, trưởng lão thứ bảy của tộc Linh Năng lộ vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy những ký tự màu vàng trong mắt nó không ngừng lướt qua, cố gắng phân tích thông tin liên quan đến Tiểu Hắc.

Nhưng dù phân tích thế nào, nó cũng không thể nhìn thấu hình thái sự sống của Tiểu Hắc cuối cùng được cấu thành từ chất gì.

Điều khiến nó cảm thấy khó tin hơn nữa là, năng lượng mà nó phóng ra trước vật chất đặc biệt này hoàn toàn không có sức sát thương, trong thời gian ngắn sẽ trở thành chất dinh dưỡng cho đối phương phát triển, bị nuốt chửng sạch sẽ.

“Ra tay cùng nhau!”

Lúc này, trưởng lão thứ bảy trầm giọng hô to.

Mười sáu thành viên tộc Linh Năng còn lại đứng sau hắn đồng thời bước lên một bước, năng lượng trong cơ thể tụ về lá vàng trên trán, lập tức lá vàng tỏa sáng.

“Siết chặt!” Lúc này, trưởng lão thứ bảy khẽ quát.

Các thành viên tộc Linh Năng còn lại nghe vậy, lập tức chĩa lòng bàn tay về phía trưởng lão thứ bảy, năng lượng cuồn cuộn truyền vào cơ thể trưởng lão thứ bảy.

Ánh sáng màu vàng trong mắt trưởng lão thứ bảy lập tức tăng vọt.

Lúc này, nó giơ tay chỉ về phía Tiểu Hắc đang tiến đến.

Lập tức, muôn vàn ánh sáng màu vàng tràn ra từ đầu ngón tay của nó, vô số dải lụa màu vàng đan xen bao bọc lấy Tiểu Hắc, những dao động năng lượng khủng khiếp khiến không gian này cũng run rẩy theo.

Những dải lụa màu vàng lay động, xé rách những vết nứt nhỏ, cố gắng chia cắt không gian này, bao bọc Tiểu Hắc vào bên trong.

Từng đợt uy áp Linh Năng lan tỏa ra xung quanh.

Trong phòng thí nghiệm tuyệt mật, gió thổi mạnh, các bản vẽ và tài liệu trên sàn bay tứ tung.

Thấy cảnh này, tim Phong Kỳ như muốn rỉ máu.

Với hắn, những bản vẽ và tài liệu này đều là báu vật, chắc chắn còn ẩn chứa nhiều bí mật.

Hắn khó khăn lắm mới dọn dẹp được một góc nhỏ, giờ thì bị lão khốn nạn này làm cho tan tác hết cả.

Nếu không phải vì lúc này khí huyết đã cạn kiệt, hắn chắc chắn sẽ kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên, xông lên móc tim lão già này.

Lúc này, những dải lụa màu vàng bắt đầu siết chặt, tiếp xúc với Tiểu Hắc đang ở trạng thái sương mù.

Ngay cả những dải lụa màu vàng có thể cắt đứt không gian cũng xuất hiện vô số lỗ đen nhỏ khi tiếp xúc với Tiểu Hắc.

Trước ánh mắt khó tin của trưởng lão thứ bảy và các thành viên tộc Linh Năng khác, những dải lụa màu vàng nhanh chóng tan rã, còn thể tích của Tiểu Hắc thì tăng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

"Cuối cùng đây là thứ gì vậy!"

Thấy cảnh này, một thành viên tộc Linh Năng đứng sau trưởng lão thứ bảy không khỏi kinh hãi kêu lên.

Chỉ trong một thời gian ngắn giao chiến, chúng đã nhận ra một điều.

Vật chất đặc biệt có thể ngưng tụ và hóa sương này hoàn toàn không sợ các đòn tấn công mang hình thái năng lượng.

Ngoài ra, vật chất màu đen này còn có thể nuốt chửng năng lượng để phân chia và phát triển.

Chỉ vài lần ra tay trước đó, thể tích của nó đã tăng gấp ba lần.

Nếu tiếp tục dùng năng lượng để tấn công, có khi sẽ khiến nó trở nên không thể kiểm soát được.

Sau khi phân tích tình hình, trưởng lão thứ bảy hít một hơi thật sâu, lập tức trầm giọng nói:

"Hắc Sát, dùng hồi phục của ngươi để đối phó với nó!"

Nghe lệnh của trưởng lão thứ bảy, Hắc Sát tiến lên một bước, những đường vân màu đen xuất hiện gần lá vàng trên trán.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ tò mò trong lòng.

Hắn đã từng thấy khả năng hồi phục trong cảnh quay, hiệu ứng dường như là tái hiện lại cảnh đã xảy ra gần đó, thuộc về khả năng có thể ảnh hưởng đến thời gian.

Bây giờ xem ra, có vẻ như "Hồi phục" mà trưởng lão thứ bảy nhắc đến còn có khả năng chiến đấu.

Lúc này Mộc Tinh vẫn chưa đến, Phong Kỳ không dám chạy ra khỏi phòng thí nghiệm tuyệt mật.

Nếu hành động này khiến các thành viên tộc Linh Năng chú ý, có khi chúng sẽ giết hắn chỉ bằng một cái phẩy tay.

Cách an toàn nhất vẫn là chờ Mộc Tinh đến, để Mộc Tinh đưa hắn rời khỏi đây.

Nghĩ đến đây, hắn trốn vào sâu trong phòng thí nghiệm, cố gắng kéo giãn khoảng cách với hai bên đang giao chiến.

Đi đến phía sau một thiết bị nghiên cứu khoa học lớn, hắn thò nửa cái đầu ra quan sát tình hình.

Lúc này, những đường vân màu đen trên trán Hắc Sát nhấp nháy.

Ngay lúc này, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện cơ thể mình không thể kiểm soát được, đầu không tự chủ được rụt về phía sau thiết bị nghiên cứu khoa học, sau đó quay người chạy ngược lại.

Ngay cả suy nghĩ của hắn lúc này cũng trở nên chậm chạp.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của hắn, Tiểu Hắc trong tầm mắt cũng bắt đầu phun ra năng lượng màu vàng, thể tích nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng trở về hộp kim loại.

Hết chương 1061.

Chương 1062. Ngũ Tinh Chiến Đoàn

Hắn cũng từ phía sau thiết bị nghiên cứu khoa học lớn nơi mình trốn chạy ngược lại đến trước bàn điều khiển, sau đó thân hình lơ lửng trên không trung, trên người cũng bị những ký tự màu vàng trói buộc.

"Mẹ kiếp, thời gian đảo ngược!"

Thấy cảnh này, Phong Kỳ hoàn toàn ngây người.

Với hắn, khả năng tua lại cảnh mô phỏng đã là rất biến thái rồi, không ngờ hồi phục còn có thể khiến thời gian trong một khu vực đảo ngược.

Thấy cảnh này, hắn cơ bản có thể khẳng định một điều.

Hắc Sát nắm giữ khả năng "Hồi phục" kia, tuyệt đối là đã nắm giữ một vật phẩm kỳ diệu.

Loại năng lực vượt quá lẽ thường này, làm sao có thể là năng lực mà tộc Linh Năng có thể nắm giữ.

Nếu tộc Linh Năng thực sự mạnh đến vậy thì trước đây ở thế giới lĩnh vực đã không bị lão Mê bắt nạt thảm hại như thế.

Phát hiện này cũng khiến hắn nhận ra một điều.

Tộc Linh Năng tuyệt đối không đơn giản như hắn tưởng tượng, có lẽ tộc Linh Năng phát triển đến ngày nay ngoài "Kho ý thức thánh linh", còn thu được những vật phẩm kỳ diệu khác.

Tình hình hiện tại đối với hắn rất bất lợi.

Ngay lúc hắn đang lo lắng trong lòng, thế giới trước mắt xuất hiện một vết nứt, sau đó vết nứt lan rộng với tốc độ cực nhanh, cuối cùng thế giới trước mắt sụp đổ.

Phong Kỳ phát hiện mình lại xuất hiện ở phía sau thiết bị nghiên cứu khoa học mà hắn vừa trốn, không bị hồi phục về trước bàn điều khiển.

Cảnh tượng lùi ngược lại vừa rồi giống như một giấc mơ.

Không xa.

Nhìn Tiểu Hắc đang khuếch tán, co lại trong không trung, vẻ mặt của Hắc Sát trở nên vô cùng khó coi.

"Trưởng lão thứ bảy… Vật chất này thực sự đã phá vỡ thời gian hồi phục của ta, chỉnh lại thời gian hỗn loạn."

Nói xong, khóe miệng Hắc Sát rỉ ra một tia máu vàng, trên lá vàng trên trán xuất hiện một vết nứt.

Không biết là do sử dụng năng lực hồi phục gây tổn thương cho cơ thể, hay là do Tiểu Hắc phá vỡ thời gian hồi phục gây tổn hại cho nó.

Nghe lời Hắc Sát nói, trên mặt trưởng lão thứ bảy hiện lên vẻ khó tin.

Đây là lần đầu tiên nó thấy sinh vật có thể phá giải được năng lực "Hồi phục."

Ngay cả những vật phẩm sưu tầm mạnh nhất trong phòng thí nghiệm vô hạn, khi đối mặt với năng lực hồi phục cũng rất miễn cưỡng, chỉ có thể dựa vào cách lặp đi lặp lại để kéo dài Hắc Sát.

Nhưng tình huống phá vỡ bạo lực như thế này chưa từng xảy ra.

Sau một hồi nghi ngờ ngắn ngủi, ánh mắt trưởng lão thứ bảy nhìn Tiểu Hắc đã thay đổi.

Ban đầu nó muốn mang vật chất đặc biệt này về, làm vật phẩm sưu tầm của phòng thí nghiệm vô hạn, dùng để nghiên cứu cất giữ.

Nhưng không ngờ chúng hợp sức ra tay cũng không thể chế ngự được vật chất này.

Lúc này rời đi, làm sao nó có thể cam tâm.

Trong phòng thí nghiệm này rõ ràng có chứa tài liệu về dự án nghiên cứu bí mật của Mặc và Hắc Lâm, những tài liệu này đối với nó rất quan trọng.

Nó rất muốn biết cuối cùng Hắc Lâm lấy đâu ra sự tự tin để phản bội tộc đàn.

Nhìn Tiểu Hắc một lần nữa bao trùm lại, trong đầu trưởng lão thứ bảy đột nhiên hiện lên "Kế hoạch tử thần đen." mà Hắc Lâm và sinh vật bí ẩn đã nói đến trong hình ảnh hồi phục vừa rồi.

Nó bàng hoàng hiểu ra một điều.

Có lẽ vật chất màu đen bí ẩn này chính là tử thần đen mà chúng nhắc đến.

Lúc này Tiểu Hắc đã đến gần, không cho phép nó suy nghĩ nhiều, trưởng lão thứ bảy lúc này trầm giọng hô lớn:

"Cùng kết trận, thử phong ấn nó!"

Dứt lời, trưởng lão thứ bảy ra tay trước, chỉ thấy lá vàng trên trán nó một lần nữa lóe sáng, năng lượng màu vàng nhanh chóng tụ lại ở hai tay.

Lúc này hai tay nó vung lên, kéo ra vô số tàn ảnh.

Theo tốc độ vung tay ngày càng nhanh, từng sợi tơ vàng xuất hiện trong không trung, nhanh chóng đan xen phác họa.

Ngoài Hắc Sát bị thương, những thành viên tộc Linh Năng còn lại cũng ra tay vào lúc này.

Trong nháy mắt, vô số sợi tơ vàng đan xen trong không trung, vận hành theo những quỹ đạo khác nhau, trên không trung nhanh chóng xuất hiện một lá bùa màu vàng nguyên chất, trên đó in một ký hiệu méo mó.

Ký hiệu này như có ma lực, Phong Kỳ ở xa chỉ nhìn thoáng qua đã thấy đầu óc choáng váng, sau đó từng cơn đau nhói, ngay cả tư duy cũng trở nên chậm chạp.

Ký hiệu bí ẩn trên lá bùa vàng lập tức khiến Phong Kỳ nghĩ đến "Thần văn" mà Thiên Xu đã nói.

Thiên Xu từng nói, trong thời gian hắn ta cố gắng dung hợp sức mạnh thần tính, trong đầu không ngừng hiện lên rất nhiều kiến thức và chữ viết không thể hiểu được.

Phần chữ viết này được hắn ta gọi là "Thần văn", là chữ viết đặc biệt mà chỉ Trụ thần mới sử dụng được.

Nếu sinh vật bình thường cố gắng hiểu những chữ viết này, sẽ cảm thấy đầu óc đau nhói, tư duy cũng sẽ trở nên chậm chạp.

Giống như CPU hoạt động quá tải, hiệu suất hoạt động trở nên chậm chạp.

Nếu cố gắng giải mã ý nghĩa đằng sau Thần văn, thậm chí có thể tự nổ tung tại chỗ.

Hết chương 1062.

Chương 1063. Trận pháp bảo vệ

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức nhận ra, tộc Linh Năng rõ ràng đã nghiên cứu Thần văn, lúc này dường như đang dùng đặc tính sức mạnh của Trụ thần để chống lại Tiểu Hắc.

Lá bùa vàng như sóng gợn trong không trung, mặt có khắc Thần văn hướng về phía Tiểu Hắc.

Trong nháy mắt, Tiểu Hắc đang khuếch tán bị đóng băng giữa không trung.

Thần văn rải những đốm sáng vàng, tắm Tiểu Hắc trong ánh sáng vàng rực.

Thần văn áp đặt lên Tiểu Hắc dường như không phải là dạng tấn công năng lượng.

Nếu không, với khả năng kháng năng lượng của Tiểu Hắc, căn bản không thể hạn chế nó chút nào.

Trong ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, Thần văn biến đổi méo mó.

Chữ viết này dường như được kết hợp từ nhiều hình thái, từng giây từng phút đều thay đổi hình thái, không có hình dạng cố định.

Tiểu Hắc dưới sự áp chế của sức mạnh Thần văn, không thể nhúc nhích.

Trong lúc giằng co, hắn phát hiện tộc Linh Năng bên này dường như cũng không dễ chịu.

Trong đôi mắt vàng của chúng không ngừng lướt qua những ký tự vàng, thân thể hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng trở nên nhấp nháy không ổn định.

Dường như thúc đẩy Thần văn cũng mang lại cho chúng áp lực rất lớn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ vẫn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Bây giờ toàn thân hắn đầy vết nứt, cánh tay phải và xương sườn bị vỡ, khi chạy sẽ rụng xương, nếu bị tấn công bất kỳ sẽ có thể tan xương.

Tính toán thời gian, Mộc Tinh hẳn sắp đến rồi.

Lúc này cách làm an toàn nhất vẫn là chờ Mộc Tinh đến.

Còn về trận chiến giữa tộc Linh Năng và Tiểu Hắc, ai sẽ thắng, hắn dùng ngón chân cũng biết là Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc phiên bản đầu có lẽ còn lâu mới mạnh bằng 1500 năm sau nhưng đã thể hiện sức chiến đấu vô cùng khủng khiếp.

Mười bảy thành viên tộc Linh Năng có mặt có thể hạn chế Tiểu Hắc trong một thời gian nhưng không thể hạn chế Tiểu Hắc mãi.

Một khi năng lượng cạn kiệt, rất có thể sẽ bị Tiểu Hắc nuốt sống.

Đúng như hắn nghĩ, Tiểu Hắc bị đóng băng giữa không trung dần có động tĩnh, sương mù đen do côn trùng nano Linh Năng tụ lại từ từ lan tỏa về phía vị trí của Thất trưởng lão và những thành viên tộc Linh Năng khác.

Dường như đã thích nghi với cảm giác áp bức mà Thần văn mang lại, hành động của Tiểu Hắc dần không còn bị hạn chế nữa.

Cảnh tượng này khiến Thất trưởng lão và những thành viên tộc Linh Năng khác hoàn toàn ngây người.

Đặc biệt là Thất trưởng lão, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Thần văn mà hắn thi triển đến từ một tấm bia đá trong bộ sưu tập của phòng thí nghiệm Vô hạn.

Trên tấm bia đá bí ẩn đó khắc ba chữ Thần văn, có hiệu quả phong ấn cực mạnh, sinh vật đối mặt với Thần văn sẽ dần hóa thành tượng đá, nếu là thân thể cấu tạo từ năng lượng, sẽ dần ngừng hoạt động.

Giải mã ba chữ Thần văn đã mất của tộc Linh Năng chúng mấy năm nhưng sau khi giải mã muốn sử dụng cũng cực kỳ khó khăn.

Thần văn giống như bản thu nhỏ logic vận hành quy tắc tự nhiên của trời đất.

Muốn mô phỏng Thần văn, phải theo quy luật đã định của Thần văn mà biến đổi hàng triệu lần mỗi giây.

Ngay cả với khả năng phân tích của tộc Linh Năng chúng, muốn mô phỏng loại chữ viết này cũng cực kỳ khó khăn.

Chỉ riêng hắn căn bản không thể hoàn thành, phải có tộc nhân phụ trợ mô phỏng mới miễn cưỡng duy trì được.

Giống như nhiều khối CPU cùng lúc chạy lệnh phân tích.

Ngay cả khi mô phỏng thành công, cũng không duy trì được bao lâu.

Rất nhanh sẽ tiến vào trạng thái phân tích quá tải, mang lại áp lực rất lớn cho thân thể năng lượng.

Hắn vốn muốn dùng sức mạnh của Thần văn để trấn áp khối vật chất bí ẩn màu đen này, đưa nó vào trạng thái phong

ấn hóa đá nhưng không ngờ khối vật chất bí ẩn này lại nhanh chóng thích nghi với áp chế của Thần văn.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn dâng lên sóng to gió lớn.

Muốn tự do hành động dưới áp chế của Thần văn, chỉ có một khả năng, khối vật chất bí ẩn này đã giải mã được quy luật của Thần văn.

Thần văn mà chúng cùng nhau thi triển mới miễn cưỡng giải mã được, khối vật chất bí ẩn này chỉ trong thời gian cực ngắn đã giải mã được chân lý của Thần văn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Thất trưởng lão lạnh lẽo, không còn ý định chống lại Tiểu Hắc nữa.

Ban đầu hắn muốn mang đi tất cả tư liệu trong phòng thí nghiệm tuyệt mật, đồng thời mang đi khối vật chất sự sống bí ẩn này, sau đó đưa đến phòng thí nghiệm Vô hạn làm vật sưu tầm mới, dùng để nghiên cứu giam giữ.

Nhưng bây giờ hắn chỉ muốn nhanh chóng trốn khỏi đây.

Nuốt năng lượng phân liệt phát triển, không bị ảnh hưởng bởi hồi ngược kỳ tích, có thể giải mã quy tắc Thần văn trong thời gian ngắn… Hắn nhận ra một con quỷ không thể kiểm soát đã được giải phóng.

Làm kẻ thù với nó, dù mạnh đến đâu cũng sẽ bị kéo sụp đổ.

Những đặc tính sự sống khác nhau của nó đã định trước rằng nó gần như không thể bị đánh bại.

Cách duy nhất chưa thử là tấn công vật lý.

Hết chương 1063.

Chương 1064. Sức mạnh đỉnh cao

Nhưng tộc Linh Năng chúng lại yếu về thuật công kích vật lý, chúng cũng không nắm giữ thủ đoạn tấn công vật lý.

Ngay khi Thất trưởng lão đang suy nghĩ xem nên rời đi như thế nào thì một luồng ánh sáng màu ngọc bích đột nhiên xuất hiện ở cửa phòng tuyệt mật.

Khoảnh khắc bóng người màu ngọc bích đứng vững, mặt đất nứt toác, hồ quang màu ngọc bích lan tỏa khắp nơi.

Mộc Tinh lúc này đã đến.

Uy áp bá đạo tỏa ra từ người cô lan tỏa về phía trước, đôi mắt Tinh Hồng hung dữ nhìn về phía Thất trưởng lão và những thành viên tộc Linh Năng khác.

Không xa.

Thấy Mộc Tinh xuất hiện, Phong Kỳ dứt khoát nhảy ra từ phía sau thiết bị thí nghiệm, giơ tay vẫy vẫy về phía Mộc Tinh, ra hiệu cho cô biết hắn ở đây.

Đùi đã đến, nên chuồn thôi!

…

Mộc Tinh đến, trái tim treo lơ lửng của Phong Kỳ cuối cùng cũng hạ xuống.

Lúc này, tộc Linh Năng vẫn đang giằng co với Tiểu Hắc, đây chắc chắn là thời cơ tốt nhất để chạy trốn.

Hắn lúc này bước ra, vẫy tay về phía Mộc Tinh.

Mộc Tinh lập tức quay đầu nhìn lại.

Phát hiện ra Phong Kỳ hình dạng xương cốt, biểu cảm của Mộc Tinh có chút kinh ngạc nhưng cô nhanh chóng nhận ra đây chính là Phong Kỳ.

Sau một thoáng ngẩn người, cô lóe lên đến trước mặt Phong Kỳ.

Phong Kỳ bị nắm lấy cánh tay, lúc này dùng Niệm Lực cộng hưởng lên tiếng:

"Chờ đã, mang theo một số tài liệu rồi đi!"

Nói xong, Phong Kỳ ngồi xổm xuống, bắt đầu lục lọi bản vẽ và tài liệu trên mặt đất.

Hậu quả của cuộc chiến giữa tộc Linh Năng và Tiểu Hắc đã xé nát nhiều tài liệu, khiến nhiều tài liệu trở nên thiếu sót.

Nhưng Phong Kỳ đã không còn quan tâm đến những điều này nữa.

Bây giờ có thể mang đi bao nhiêu thì mang đi bấy nhiêu.

Hắn nghi ngờ rằng tộc Linh Năng đã không thể chống đỡ được bao lâu nữa, một khi Tiểu Hắc giải quyết xong các thành viên của tộc Linh Năng, mục tiêu tiếp theo chính là hắn và Mộc Tinh.

Một khi bị Tiểu Hắc nhắm vào, bọn họ muốn trốn thoát sẽ khó khăn.

Ngay cả khi trốn đến căn cứ bí mật Tinh Hồng, cũng khó nói Tiểu Hắc sẽ không truy đuổi đến nơi.

Thời gian lúc này trở nên vô cùng quan trọng.

Mộc Tinh cũng ngồi xổm xuống lúc này, giúp hắn nhặt những bản vẽ và tài liệu lộn xộn rơi trên mặt đất.

Bế một đống bản vẽ, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía tộc Linh Năng vẫn đang giằng co với Tiểu Hắc.

Hạn chế của thần văn đối với Tiểu Hắc đang không ngừng suy yếu.

Có thể thấy tộc Linh Năng ứng phó vô cùng khó khăn nhưng cũng không dám buông tay.

Những xúc tu sương mù của Tiểu Hắc chỉ cách chúng chưa đầy hai mét, chỉ cần buông tay, trưởng lão thứ bảy đứng đầu sẽ bị sương mù đen bao phủ và nuốt chửng trước tiên.

Trong cuộc giao tranh vừa rồi, chúng hiển nhiên đã rất rõ ràng về khả năng nuốt chửng năng lượng của Tiểu Hắc.

Cơ thể của chúng hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng, chỉ cần tiếp xúc với Tiểu Hắc, muốn giữ được toàn thây cũng khó.

Không dám nán lại lâu, Phong Kỳ lúc này nhìn về phía Mộc Tinh, mở miệng nói:

"Học tỷ, chúng ta đi thôi!"

Mộc Tinh nghe vậy, nghiêm túc gật đầu.

Sau đó lóe lên đến trước mặt hắn, cõng hắn lên lưng.

Ánh sáng màu ngọc lưu chuyển trên cơ thể Mộc Tinh, lúc này cô từ từ cúi đầu, sau đó thân hình hóa thành một luồng ánh sáng màu ngọc lao về phía lối ra của trụ sở Viện nghiên cứu khoa học.

Thấy cảnh này, sắc mặt các thành viên của tộc Linh Năng vẫn đang giằng co với Tiểu Hắc trở nên khó coi.

Phát hiện ra Mộc Tinh đến, chúng đã nhận ra một điều.

Người tộc nhân "Hắc Cốt" phụ trách quan sát tình hình bên ngoài hẳn đã bị giết chết, nếu không thì nữ tử bí ẩn này không

thể đến đây vào lúc này.

Nhưng chúng vẫn không thể hiểu nổi, nữ tử bí ẩn có chiến lực siêu cường này đã phá vỡ sự trói buộc của phong ấn ngũ giác như thế nào.

Mặc dù Diệt Mẫn là thần vật kỳ diệu còn thiếu sót nhưng hiệu quả lại không hề yếu.

Nếu nữ tử bí ẩn này sở hữu sức mạnh siêu việt như trụ thần, có thể phá giải phong ấn của Diệt Mẫn thì chúng cũng không thấy lạ.

Nhưng sự thật là năng lực của nữ tử bí ẩn này tuy mạnh nhưng lại không thể đạt đến cảnh giới siêu thoát chúng sinh như trụ thần.

Đối mặt với phong ấn ngũ giác bị che chắn, dù thể xác có mạnh đến đâu cũng không thể phá vỡ được.

Trong lúc không thể hiểu nổi, tâm trạng của trưởng lão thứ bảy và các thành viên khác của tộc Linh Năng trở nên nặng nề.

Lần này để bắt Hắc Lâm, chúng đã chuẩn bị đầy đủ, mang theo hai thần vật kỳ diệu quý giá.

Lần lượt là Hồi Tố và Diệt Mẫn, thậm chí còn tế ra thần văn.

Nhưng không ngờ lại liên tiếp thất bại, không những không thu được gì mà giờ còn bị mắc kẹt tại chỗ, rất có khả năng sẽ bỏ mạng ở đây.

Lúc này, tốc độ lan tràn của những xúc tu sương mù của Tiểu Hắc ngày càng nhanh.

Trưởng lão thứ bảy lúc này quay đầu, trầm giọng nói:

“Các ngươi đi trước, ta sẽ chặn nó!”

Hết chương 1064.

Chương 1065. Quyền năng tái sinh

Nghe được lời này, biểu cảm trên khuôn mặt của các thành viên khác của tộc Linh Năng đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Cũng đột nhiên hiểu được trưởng lão thứ bảy muốn làm gì.

Chúng liên thủ cũng không chống lại được đoàn vật chất bí ẩn này, lúc này trưởng lão thứ bảy lựa chọn ở lại, rõ ràng là chuẩn bị hy sinh bản thân để tranh thủ thời gian chạy trốn cho chúng.

"Các ngươi đều là hậu bối của tộc Linh Năng ta, đại diện cho tương lai của tộc ta, ta có thể chết nhưng các ngươi phải sống… lát nữa nghe hiệu lệnh của ta, các ngươi cùng nhau rút lui."

Nhìn trưởng lão thứ bảy trong mắt đã có ý định chết, tâm trạng của các thành viên khác của tộc Linh Năng trở nên phức tạp.

Nhưng chúng hiểu trưởng lão thứ bảy nói không sai.

Cùng nhau đi tìm cái chết là hành động cực kỳ không sáng suốt, không bằng hy sinh một người, đổi lấy sự an toàn rút lui của những người khác.

"Trưởng lão thứ bảy, để ta đi!" Hắc Sát bị thương nặng lúc này kiên định lên tiếng.

"Câm miệng, nếu có lòng, tương lai hãy báo thù cho ta!"

Nói xong, trưởng lão thứ bảy quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc đang xâm chiếm.

Ánh sáng vàng trong mắt lúc này bùng lên dữ dội.

“Nghe ta… rút lui!” Trưởng lão thứ bảy lúc này gầm lên.

Giọng nói vừa dứt, các thành viên khác của tộc Linh Năng lần lượt rút tay về, thân hình lùi lại bay ra khỏi phòng tuyệt mật.

Nhìn trưởng lão thứ bảy chủ động lao về phía Tiểu Hắc, trong mắt chúng tràn đầy sự không nỡ và căm hận.

Dưới sự chứng kiến của chúng, trưởng lão thứ bảy gầm lên về phía Tiểu Hắc, năng lượng màu vàng đâm thủng cơ thể đen kịt, hóa thành bão Linh Năng cố gắng kéo Tiểu Hắc cùng chết.

Năng lượng khủng khiếp đã nghiền nát mọi thứ trong phòng tuyệt mật, đồng thời cố gắng siết chặt Tiểu Hắc.

Nhưng phép màu đã không xuất hiện.

Bão Linh Năng cuồng bạo sau khi tiếp xúc với Tiểu Hắc thì uy lực bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, thể tích của Tiểu Hắc cũng nhanh chóng phân chia và phát triển trong quá trình nuốt chửng năng lượng.

Bão Linh Năng dần dần bị sương mù đen bao phủ, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường bị nén lại và thu nhỏ, cuối cùng căn phòng tuyệt mật trở nên yên tĩnh.

…

Lúc này, Phong Kỳ và Mộc Tinh đã đến khu vực trung tâm của Viện nghiên cứu khoa học, đang chạy với tốc độ cực nhanh về phía tòa nhà trụ sở.

Tốc độ chạy của Mộc Tinh cực nhanh, cảnh vật xung quanh trong mắt Phong Kỳ trở nên vô cùng mờ ảo.

Giống như cảnh mờ động trong trò chơi.

Cơ thể siêu cường của Mộc Tinh có thể phớt lờ gánh nặng do di chuyển tốc độ cao mang lại nhưng cơ thể hắn lại có chút không chịu nổi.

Trong lúc tiến lên thậm chí còn rụng mất vài mảnh xương vụn.

Nhưng đối với hắn mà nói, điều này đã không còn quan trọng nữa.

Xương cốt này, rụng thì rụng thôi, dù sao cơ thể này cũng đã tàn tạ không ra hình người rồi.

Hiện tại, điều quan trọng nhất là phải nhanh chóng rút khỏi Viện nghiên cứu khoa học, một khi tộc Linh Năng không chống đỡ nổi, những sinh mạng ở gần đó sẽ trở thành mục tiêu nuốt chửng mới của Tiểu Hắc.

Thực lực của Mộc Tinh rất mạnh nhưng đối đầu với Tiểu Hắc thì chưa biết thắng bại ra sao.

Ít nhất là những thủ đoạn hiện có đều không có tác dụng gì với Tiểu Hắc.

Ngay cả khi Mộc Tinh có thể áp chế Tiểu Hắc trong thời gian ngắn thì cũng sẽ bị Tiểu Hắc từ từ kéo sụp.

“Ra ngoài sẽ liên lạc với các đoàn rút lui, hiện tại điều quan trọng nhất là phải mang tư liệu về Tinh Thành, giao cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chúng ta không còn khả năng đẩy tuyến chiến sự này về hướng thành Cựu Nhật nữa.”

Nghe được lời này, Mộc Tinh lập tức gật đầu nói:

“Được!”

Trong kế hoạch ban đầu của Phong Kỳ về tuyến chiến sự, thành phố Tương Lai chỉ là một trong những điểm dừng chân.

Nếu còn dư lực chiến đấu, hắn sẽ tiếp tục dẫn quân Binh Minh tiến về hướng thành Cựu Nhật, ngay cả khi không chiếm được thành Cựu Nhật thì giữa đường cũng có thể thử phá vỡ thành Mộ Lâm, lục soát phòng thí nghiệm bí ẩn dưới lòng đất của thành Mộ Lâm.

Nhưng sau khi chứng kiến năng lực của tộc Linh Năng, hắn biết rằng chiến lực của quân Binh Minh so với tộc Linh Năng chênh lệch rất lớn.

Đồng thời tiếp tục chiến tranh thì sức cản phía sau cũng sẽ rất lớn.

Các chiến đoàn lĩnh vực của các bên đến ngăn cản chiến tranh chính là một trong những biến số.

Lúc này, lựa chọn tốt nhất vẫn là quay trở về Tinh Thành, giao tư liệu lấy được từ phòng tuyệt mật cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

…

Vài phút sau, Mộc Tinh cõng Phong Kỳ rời khỏi tòa nhà Viện nghiên cứu khoa học.

Cảnh tượng đổ nát hiện ra trước mắt, khắp nơi đều là đống đổ nát, ngay cả những tòa nhà ở xa cũng đã bị san phẳng, tầm mắt có thể nhìn xa đến tận cùng.

Còn về bức tường bao quanh căn cứ của Viện nghiên cứu khoa học thì đã sớm bị dư chấn của trận chiến phá sập.

Điều khiến Phong Kỳ nghi ngờ là, những chiến sĩ lĩnh vực đến ngăn cản chiến tranh lúc này đều đứng im tại chỗ với ánh mắt đờ đẫn, không nhúc nhích, giống như đã hóa thành tượng.

Hết chương 1065.

Chương 1066. Tinh Hồng

“Bọn họ làm sao vậy?” Lúc này, Phong Kỳ tò mò mở lời hỏi.

“Bị phong ấn ngũ giác, vừa rồi tôi cũng suýt bị phong ấn, may mà phá được phong ấn kịp thời.”

“Là tộc Linh Năng làm?”

“Có lẽ là vật phẩm kỳ diệu, là một chiếc nhẫn màu tím.” Vừa trả lời, ánh mắt của Mộc Tinh vừa đảo về khu vực vừa giao chiến với Hắc Cốt.

Chỉ thấy một chiếc nhẫn tỏa ra ánh tím dịu nhẹ đang nằm yên ở đó.

Theo ánh mắt của Mộc Tinh, Phong Kỳ cũng phát hiện ra chiếc nhẫn màu tím này, lập tức nhận ra đây chính là vật phẩm kỳ diệu mà Mộc Tinh nói:

“Mang về Tinh Hồng.”

“Được!”

Phát hiện bất ngờ này thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

Vừa rồi trong hình ảnh chiếu trên phòng tuyệt mật, khi nhìn thấy tộc Linh Năng sử dụng năng lực hồi tố thời gian, hắn đã vô cùng chấn động.

Cảm thấy tộc Linh Năng mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều.

Nhưng không ngờ tộc Linh Năng để bắt tên phản bội Bóng Đen này, lại mang theo hai vật phẩm kỳ diệu.

Thứ tốt như vậy, hắn sao có thể để lại đây.

Nghe theo lời hắn, Mộc Tinh lập tức gật đầu, thân hình lóe lên đã đến bên chiếc nhẫn màu tím.

Nhưng ngay khi Mộc Tinh cúi xuống cầm lấy chiếc nhẫn màu tím, một luồng năng lượng đen kịt từ trong chiếc nhẫn màu tím bay ra, bám vào cơ thể Mộc Tinh.

Phong Kỳ cũng không thoát khỏi sự xâm nhập của năng lượng đen, toàn thân xương cốt nhanh chóng chuyển sang màu đen.

Năng lượng đen kỳ dị có sức hủy diệt cực lớn.

Phong Kỳ căn bản không kịp phản ứng, đã bị luồng năng lượng bí ẩn này bám vào.

Hắn lập tức cảm thấy choáng váng dữ dội.

"Lời nguyền!"

Trong thời gian học tập kiến thức tu luyện, Phong Kỳ đã tìm hiểu về các loại hình năng lượng trong tu luyện.

Trong đó có một loại năng lượng mà đến nay loài người vẫn chưa tìm ra cách đối phó hiệu quả.

Đó chính là lời nguyền.

Lời nguyền gây ra tổn thương ban đầu cho cơ thể con người thường không cao nhưng lại cực kỳ dai dẳng, sẽ mang lại tổn thương dai dẳng cho sinh mạng bị bám vào.

Có rất nhiều chiến sĩ tiền tuyến bị lời nguyền hành hạ đến chết.

Hắn nhận ra rằng lúc này đột nhiên trúng chiêu, rõ ràng là tộc Linh Năng đã hạ một lời nguyền mạnh mẽ lên chiếc nhẫn kỳ diệu này.

Thậm chí còn có khả năng có thiết bị định vị theo dõi trong chiếc nhẫn kỳ diệu này.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Tộc Linh Năng giao thứ quan trọng như vậy cho tộc nhân sử dụng, chắc chắn sẽ để lại hậu chiêu.

Lời nguyền mạnh mẽ này có lẽ chỉ là một trong số đó.

Rất có thể trên chiếc nhẫn này còn được lắp thiết bị định vị, như vậy ngay cả khi tộc nhân mang vật phẩm kỳ diệu ra ngoài làm nhiệm vụ mà không may tử vong, tộc Linh Năng cũng có thể nhanh chóng tìm lại được vật phẩm kỳ diệu bị mất.

Cảm giác choáng váng ngày càng mạnh, hắn cố nhịn cơn buồn ngủ, nhìn về phía Mộc Tinh dùng Niệm Lực cộng hưởng truyền âm:

"Chiếc nhẫn này… ngàn vạn đừng mang về Tinh Hồng."

Dứt lời, Phong Kỳ lập tức hôn mê.

Sau khi Phong Kỳ hôn mê, Mộc Tinh bị năng lượng đen xâm nhập trực diện, trong mắt lóe lên ánh sáng màu Tinh Hồng, sau đó đột nhiên nắm chặt tay.

Lập tức, năng lượng đen bám trên cơ thể bị luồng điện màu ngọc đánh tan diện rộng.

Nhưng năng lượng lời nguyền đen kịt lại rất dai dẳng, trong thời gian ngắn lại nhanh chóng lan rộng.

Lúc này, Mộc Tinh nhìn về phía Phong Kỳ đang nằm cách đó không xa, trong mắt hiện lên vẻ lo lắng.

Giữa lúc cảm xúc dao động, bóng dáng hung thú mơ hồ hiện lên.

Ánh mắt Mộc Tinh màu đỏ đậm lên, lúc này cô cúi đầu hít mạnh vào năng lượng đen kịt bám trên cơ thể, lập tức năng lượng lời nguyền lần lượt bị cô hít vào miệng.

Khả năng tiêu hóa khủng khiếp lúc này đã bộc lộ.

Sức mạnh lời nguyền dai dẳng trong cơ thể Mộc Tinh nhanh chóng được tiêu hóa, phân giải thành năng lượng tinh khiết hòa vào tứ chi bách hài của cô, trở thành một phần sức mạnh của cô.

Há miệng phun ra một luồng hắc khí, Mộc Tinh lập tức lóe lên chạy đến bên Phong Kỳ.

Đến gần, cô phát hiện tình hình hiện tại của Phong Kỳ rất tệ.

Toàn thân xương cốt đã chuyển sang màu đen kịt, hồn hỏa nhảy múa trong hộp sọ chập chờn không yên, dường như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Nhìn thấy cảnh này, Mộc Tinh hoảng hốt.

Cô có khả năng phá giải lời nguyền bám trên người mình nhưng lại không có cách nào giúp Phong Kỳ phá giải sức mạnh lời nguyền.

Trừ khi ăn thịt Phong Kỳ.

Làm như vậy, lời nguyền sẽ bị tiêu hóa nhưng Phong Kỳ rõ ràng cũng không thể sống được.

Cô lập tức cúi xuống cõng Phong Kỳ, thân hình hóa thành luồng sáng màu ngọc biến mất tại chỗ, bay về hướng quân Binh Minh đang đóng quân.

…

Không lâu sau khi Mộc Tinh rời đi, mười bốn bóng người bay ra khỏi tòa nhà Viện nghiên cứu khoa học.

Phía sau chúng, một đám sương đen nhanh chóng lan rộng đuổi theo.

Đối mặt với sự truy đuổi của Tiểu Hắc, chúng căn bản không dám dừng lại.

Ngay lúc nãy.

Để chống lại Tiểu Hắc, lại có thêm hai tên trong số chúng chọn đoạn hậu và bị Tiểu Hắc nuốt chửng.

Hết chương 1066.

Chương 1067. Hắc Sát

Lúc này, ngay cả khi thoát khỏi Viện nghiên cứu khoa học cũng không an toàn.

Đối mặt với Tiểu Hắc căn bản không thể bị phá hủy, trong lòng chúng vô cùng tuyệt vọng.

Muốn xây dựng thông đạo không gian để rời đi cần thời gian nhưng lúc này chúng căn bản không dám dừng lại.

Chỉ cần bị thứ vật chất bí ẩn này tiếp xúc, chúng chắc chắn sẽ chết, sẽ bị hút sạch năng lượng toàn thân và hóa thành hư vô.

"Các ngươi hãy tách ra chạy!"

Hắc Sát bị thương nặng lúc này nghiến răng nói.

Những thành viên còn lại của tộc Linh Năng nghe vậy, không chút do dự, lập tức tản ra chạy trốn.

Lúc này, Hắc Sát quay người, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Tiểu Hắc đang áp sát.

Những đường vân kỳ dị hiện lên trên trán Hắc Sát, lúc này nó giơ tay phải lên nhắm vào Tiểu Hắc.

Ánh sáng màu tím gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường tỏa ra.

Năng lượng màu tím cũng bao bọc Tiểu Hắc lúc này, trong mắt Hắc Sát đã có ý định chết, lúc này nó đột nhiên nắm chặt tay, năng lực hồi ngược thời gian lập tức khởi động.

Khu vực bị ánh sáng màu tím nhạt bao phủ lập tức rơi vào trạng thái thời gian trôi ngược.

Tiểu Hắc đang lan rộng và khuếch tán lập tức thụt lùi co lại, Hắc Sát cũng theo Tiểu Hắc bay ngược vào trong cổng Viện nghiên cứu khoa học.

Nhìn những tộc nhân đang dần đi xa, vẻ mặt Hắc Sát bình thản, sau đó từ từ nhắm mắt lại.

Lúc này, nó nghĩ đến thời thơ ấu ở học đường Linh Năng, nghe trưởng lão kể về câu chuyện tộc Linh Năng trỗi dậy.

Tộc Linh Năng trước đây rất yếu, thường xuyên bị các thế lực xung quanh bắt nạt.

Để tộc Linh Năng trỗi dậy, những người đi trước đã chịu nhiều đau khổ giày vò, từ trong hèn mọn mà vươn lên.

Những người đi trước này đã hy sinh nhiều nhất nhưng lại không được hưởng phúc lợi ưu đãi sau khi tộc Linh Năng trỗi dậy, càng không được tận mắt chứng kiến tương lai rộng lớn của tộc Linh Năng.

Sự hy sinh như vậy, chỉ để thành toàn cho hậu thế.

Lời của vị thủ lĩnh tiên phong đầu tiên, cho đến nay vẫn được khắc sâu ở tầng đầu tiên của Kho Ý Thức Thánh Linh, là sự khai sáng trong quá trình trưởng thành của vô số tộc nhân thế hệ mới của tộc Linh Năng.

[Ta có thể sống những ngày còn lại trong đau khổ nhưng tộc nhân của ta thì không!]

Tộc Linh Năng cũng chính là trong sự hy sinh và phấn đấu của những người đi trước mà đi đến ngày hôm nay, lúc này trong lòng Hắc Sát đột nhiên nảy sinh sự đồng cảm mãnh liệt, nó đột nhiên hiểu được cảm nhận của những người đi trước.

Ngay lúc này, thế giới trong mắt nó xuất hiện một vết nứt, rồi nhanh chóng lan rộng.

Cuối cùng, toàn bộ thế giới sụp đổ, cảnh hồi ngược thời gian một lần nữa bị Tiểu Hắc phá vỡ.

Há miệng ho ra chất lỏng màu vàng nhưng trên mặt Hắc Sát lại nở nụ cười.

"Thì ra là cảm giác này…"

Sương đen phía sau lúc này áp sát, từ từ bao phủ lấy thân hình của nó, như muốn kéo nó xuống vực sâu vô tận.

…

Từ từ tỉnh dậy sau giấc ngủ say, tầm nhìn của Phong Kỳ từ mờ dần trở nên rõ ràng.

Những ký ức trước khi hôn mê ùa về như thủy triều.

Vài phút sau, hắn cố gắng ngồi dậy, quan sát xung quanh.

Căn phòng hắn ở không lớn, bên trái giường có hai thiết bị, nối với cơ thể hình xương của hắn bằng nhiều ống mềm, trên màn hình thiết bị, nhiều đường sinh mệnh màu sắc khác nhau đang dao động nhanh chóng, tạo thành một biểu đồ đường cong.

Bên phải giường, cửa sổ mở hé, rèm cửa màu trắng lay động theo gió, phát ra tiếng sột soạt nhẹ nhàng.

Thời tiết bên ngoài quang đãng, ánh nắng xuyên qua kẽ lá rọi vào giường, để lại những vệt sáng loang lổ.

Sau một thoáng ngẩn ngơ, cánh cửa phòng đột nhiên mở ra.

"Tỉnh rồi à?"

Phong Kỳ quay đầu nhìn, thấy người bước vào là Úy Vi.

Lúc này, cô mặc một chiếc áo sơ mi trắng, đeo kính không gọng, tay phải xách một hộp dụng cụ.

Quầng thâm mắt nặng khiến cô trông có vẻ mệt mỏi, dường như đã nhiều ngày không ngủ.

“Chị Úy… Em đã trở về Tinh Thành rồi sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Úy Vi mỉm cười gật đầu:

“Theo quyết định của cậu, sau khi chiếm được thành phố Tương Lai, quân Bình Minh đã nhanh chóng rút lui, đến nay đã bảy ngày kể từ khi trận chiến đó kết thúc, cậu cũng đã hôn mê bảy ngày rồi.”

“Em đang ở căn cứ bí mật Tinh Hồng sao?”

“Tất nhiên là không, đây là bệnh viện quân đội Tinh Thành, lúc đó tôi cũng nhận được thông báo của đội trưởng Cổ mà đến gấp.”

Nghe vậy, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Cúi đầu nhìn cơ thể hình xương, trên người hắn vẫn đầy vết nứt, đồng thời có thể thấy năng lượng hắc ám của lời nguyền đang di chuyển bên trong các vết nứt.

Rõ ràng lời nguyền trên người hắn vẫn chưa được giải trừ.

Nếu lúc này hắn bị đưa vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sẽ có nguy cơ bị định vị truy tìm.

Tộc Linh Năng có nhiều năng lực, có lẽ có khả năng dựa vào lời nguyền để định vị truy sát.

Một khi căn cứ bí mật Tinh Hồng bị lộ trước mắt tộc Linh Năng, toàn bộ chiến tuyến sẽ thua tan tác.

Hết chương 1067.

Chương 1068. Tinh Thành

“Yên tâm, chúng tôi đã sớm cân nhắc đến mối nguy này nên mới chọn điều trị khẩn cấp cho anh ở bệnh viện quân đội.”

Dường như nhìn thấu suy nghĩ của Phong Kỳ, Úy Vi lập tức giải thích, sau đó đặt hộp dụng cụ trong tay lên tủ đầu giường.

“Như vậy thì em yên tâm rồi.” Nói xong, Phong Kỳ ngả người ra sau, dựa vào gối.

“Đúng rồi, chị Úy, chiếc nhẫn kỳ tích đó bây giờ ở đâu?”

“Đúng như cậu dự đoán, chiếc nhẫn kỳ tích này có dấu hiệu định vị của tộc Linh Năng, Mộc Tinh không mang nó về Tinh Thành, mà đưa đến phân cứ Hổ Phách bên ngoài Tinh Thành để chuẩn bị nghiên cứu ở đó. Nhưng trước khi tôi đến, phân cứ này đã bị tộc Linh Năng phá hủy, may mắn là đã sơ tán nhân viên bên trong trước, không có thương vong về người, chỉ có điều phân cứ đó đã bị phá hủy hoàn toàn.”

Nghe vậy, Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối.

Hắn đã sớm dự đoán được kết quả này.

Ban đầu, hắn định đưa chiếc nhẫn kỳ tích này đến căn cứ bí mật Tinh Hồng, rồi giao cho chính mình trong tương lai.

Nhưng sau khi bị lời nguyền xâm chiếm, hắn nhận ra mọi chuyện không đơn giản như vậy.

Rõ ràng tộc Linh Năng đã để lại hậu chiêu.

Lúc này, nếu đưa đến căn cứ bí mật Tinh Hồng, tức là hắn đã phơi bày bí mật lớn nhất của mình trước mặt tộc Linh

Năng.

May mắn là trước khi hôn mê, hắn đã chọn cách thận trọng, bảo Mộc Tinh đừng mang chiếc nhẫn kỳ tích về căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Nếu không, thông tin tình báo mà chiến tuyến điều tra được sẽ trở nên vô ích.

Lúc này, Úy Vi vén mái tóc dài đang xõa xuống, cài lên tai, sau đó kéo một chiếc ghế từ dưới gầm giường ra ngồi xuống, mỉm cười với hắn:

"Bây giờ ta có một tin tốt và một tin xấu, ngươi muốn nghe tin nào trước?"

"Tin xấu đi."

"Tin xấu là ta đã thử nhiều cách để giải trừ lời nguyền trên người ngươi nhưng mỗi lần xóa bỏ một phần thì nó lại nhanh chóng phục hồi, căn bản không thể diệt trừ được, hơn nữa ta nghi ngờ lời nguyền trên người ngươi xuất phát từ một vật phẩm kỳ tích nào đó."

Đối với việc không thể diệt trừ lời nguyền trên người, Phong Kỳ đã có sự chuẩn bị tâm lý khi mở mắt ra nhìn thấy tình trạng cơ thể mình nên trong lòng không cảm thấy bất ngờ.

Điều khiến hắn nghi ngờ là, tại sao Úy Vi lại cho rằng lời nguyền này xuất phát từ vật phẩm kỳ tích.

Nghĩ đến đây, hắn sử dụng Niệm Lực cộng hưởng để lên tiếng hỏi:

"Chị Úy, tại sao chị lại cho rằng lời nguyền này xuất phát từ vật phẩm kỳ tích?"

"Bởi vì năng lượng lời nguyền trên người ngươi có thể sinh sôi vô hạn, xóa bỏ bao nhiêu lần cũng có thể phục hồi, chỉ riêng điểm này thì không có gì lạ, rất nhiều năng lượng lời

nguyền bám rễ trong cơ thể người, sẽ hấp thụ năng lượng từ máu, chỉ cần vật chủ không chết, năng lượng lời nguyền sẽ như bóng với hình, mãi mãi không biến mất."

"Nhưng ngươi thì khác, cơ thể hình xương của ngươi không có bất kỳ năng lượng nào để lời nguyền hấp thụ, lúc đó ta tưởng rằng năng lượng lời nguyền trên người ngươi dựa vào việc hấp thụ linh khí trời đất để nhanh chóng sinh sôi phục hồi nhưng ngay cả khi ta đưa ngươi vào không gian kín không có linh khí, năng lượng lời nguyền vẫn có thể tự phục hồi nhanh chóng."

"Điều này rõ ràng đã phá vỡ định luật bảo toàn năng lượng, dường như chỉ có vật phẩm kỳ tích mới có chức năng siêu việt quy tắc như vậy."

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

"Ngoài ra, ta đã sử dụng năng lượng lời nguyền trên người ngươi vào một con chuột bạch, phát hiện ra trên người nó xuất hiện một ký hiệu đặc biệt."

Nói xong, Úy Vi đưa tay mở hộp dụng cụ đặt trên tủ đầu giường, lấy ra một chiếc máy tính bảng.

Chỉ thấy cô liên tục nhấp vào máy tính bảng vài lần, lập tức một đoạn video hiện ra.

Lúc này, cô hướng màn hình về phía Phong Kỳ.

Hiện ra trước mắt Phong Kỳ là một chiếc lồng thủy tinh trong suốt, bên trong lồng thủy tinh có nuôi một con chuột bạch.

Theo thanh tiến trình video trôi qua, một ống nghiệm xuất hiện trên đầu con chuột bạch, sau đó một giọt chất lỏng đen như mực nhỏ xuống, rơi vào người con chuột bạch.

Ngay lập tức, con chuột bạch run rẩy toàn thân, nằm trên mặt đất không ngừng đạp chân, chỉ trong chớp mắt đã bị sức mạnh đen tối xâm chiếm, biến thành một con chuột đen như mực.

Cùng lúc đó, trên lưng con chuột bạch xuất hiện một chuỗi ký hiệu.

Nhìn kỹ có thể phát hiện ra, ký tự cuối cùng của chuỗi ký hiệu này sẽ thay đổi theo thời gian.

"Ký hiệu này có ý nghĩa gì?"

Lúc này, Úy Vi thu hồi máy tính bảng, vẻ mặt nghiêm trọng nói:

"Đây là chữ viết của thế giới lĩnh vực, ta đã hỏi Bộ trưởng Lâm, ông ấy tốt nghiệp trường học cũ, đã nghiên cứu chữ viết của các tộc ở lĩnh vực, ông ấy giải thích cho ta rằng đây là chữ số thống nhất mà một nhóm tộc ở một khu vực nào đó của thế giới lĩnh vực sử dụng, ngươi có thể hiểu là số của loài người chúng ta!"

Hết chương 1068.

Chương 1069. Định Mệnh

“Vậy đây là đếm ngược?”

“Đúng vậy, là đếm ngược tuổi thọ của ngươi.” Úy Vi thẳng thắn thừa nhận.

“Xem ra ta không còn sống được bao lâu nữa… Vậy, tin tốt là gì.”

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ bình thản.

Ngay từ lúc xuất chinh, hắn đã chuẩn bị tinh thần tử trận.

Nếu cái chết không thể tránh khỏi thì cần gì phải sợ hãi cái chết.

“Tin tốt là, sau khi giải mã chữ viết trên lưng con chuột bạch, Bộ trưởng Lâm nói ngươi còn khoảng ba tháng nữa là hết hạn.”

Phong Kỳ:…

Nghĩ kỹ lại, đây thực sự là một tin tốt.

Ít nhất cũng có thể sống thêm ba tháng nữa.

“Có thể giữ lại não của ta không?”

“Nguồn gốc của lời nguyền xâm chiếm nằm ở lưng ngươi, cắt đứt nguồn gốc là có thể giữ lại, tạm thời não của ngươi chưa có năng lượng lời nguyền, những ngày tiếp theo hãy đến bệnh viện quân đội để hóa trị định kỳ, đừng để lời nguyền lan đến não.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm:

“Thực sự là một tin tốt.”

“Đúng rồi, tình hình của Mộc Tinh thế nào rồi?”

“Cô ấy trực tiếp đối mặt với lời nguyền xâm chiếm, theo lý mà nói thì tình hình còn nghiêm trọng hơn ngươi nhưng cô ấy lại nuốt chửng và tiêu hóa năng lượng lời nguyền, rõ ràng là Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng trên người cô ấy còn đáng sợ hơn cả năng lượng lời nguyền.”

Phong Kỳ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Úy Vi lấy ra từ hộp dụng cụ một chiếc găng tay đặc chế và một ống máu.

“Trước tiên hãy phục hồi cơ thể của ngươi.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức nhận lấy chiếc găng tay, đeo vào tay trái.

Sau khi kích hoạt bằng Niệm Lực, máu cô đặc trong ống thủy tinh lập tức hóa thành khí huyết nồng đậm, không ngừng tràn vào cơ thể hắn.

Trái tim vốn khô héo dần dần hồi phục nhịp đập khi được khí huyết tràn đầy.

Vài phút sau.

Ý niệm của Phong Kỳ chuyển động trong nháy mắt, các mô thịt trên cơ thể không ngừng sinh sôi, nhanh chóng khôi phục hình dạng con người.

Nhưng không giống với dáng vẻ trước đây.

Trên người hắn xuất hiện những đường vân đen ngoằn ngoèo, giống như những con rết dữ tợn bám trên cơ thể.

Cảm giác suy yếu ập đến.

Cùng lúc đó, trên lưng hắn xuất hiện một chuỗi ký tự.

Ký tự cuối cùng giống như ký tự trên lưng con chuột bạch thí nghiệm, đang nhảy múa thay đổi, giống như đếm ngược

tuổi thọ, mỗi lần thay đổi sẽ cướp đi một tia sinh lực của hắn.

"A Kỳ, ta chuẩn bị về rồi, ngươi định sẽ dành ba tháng này như thế nào?"

"Không cần quan tâm đến ta, ngươi là nhân vật cốt cán của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tình hình của Tinh Thành hiện tại hẳn là không mấy khả quan, bất cứ lúc nào cũng có thể gặp phải sự tấn công của thế lực bên ngoài, ngươi về sớm thì ta mới yên tâm."

Lúc này, Phong Kỳ mỉm cười nói, trên mặt không hề lộ ra chút sợ hãi nào đối với cái chết.

Sau một hồi trò chuyện, Úy Vi đứng dậy cáo biệt, mang theo hộp dụng cụ rời đi.

Tiếp theo, cô sẽ quay về căn cứ bí mật Tinh Hồng, từ đó cô lập với thế giới bên ngoài, bắt đầu giải mã và nghiên cứu các tài liệu tuyệt mật mang về từ căn phòng bí mật.

Trời dần tối, Phong Kỳ cũng làm thủ tục xuất viện, rời khỏi bệnh viện quân đội.

Trên đường đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, tâm trạng hắn nặng trĩu.

Qua cuộc trò chuyện với Úy Vi, hắn đã hiểu được tình hình gần đây của Tinh Thành.

Hiện tại, toàn bộ Tinh Thành đều trong tình trạng chuẩn bị chiến đấu.

Bên ngoài, dư luận rất bất lợi cho Tinh Thành, đã có những tiếng nói đề xuất thành lập liên quân để hành động chống lại Tinh Thành.

Trong số đó, những nơi tích cực hưởng ứng lời kêu gọi nhất chính là thành Cựu Nhật và lực lượng quân đội còn sót lại của thành phố Tương Lai.

Ngọn lửa chiến tranh mới đã bùng lên.

Trong cuộc chiến với thành phố Tương Lai, quân đội Bình Minh đã tổn thất gần một nửa lực lượng, thiệt hại vô cùng thảm trọng.

Một khi liên quân thành lập xong, tương lai của Tinh Thành sẽ vô cùng mờ mịt.

Trận chiến này, hắn đã đặt cược cả tương lai của toàn thành phố.

Mặc dù thu thập được nhiều thông tin tình báo nhưng trong lòng hắn lại dâng lên một cảm giác tội lỗi sâu sắc.

Vì tương lai, vì đại nghĩa, thực sự không sai.

Nhưng mỗi cư dân của Tinh Thành đều có quyền lựa chọn tương lai của mình, ít nhất là trong dòng thời gian bình thường, họ sẽ không biết được sự thật, sẽ sống hết quãng đời còn lại trong những lời nói dối tốt đẹp, sẽ không phải trải qua những điều tàn khốc.

Hắn là người đã chọc thủng lời nói dối, dùng tương lai của nhân tộc và đại nghĩa kéo toàn thể cư dân Tinh Thành bước vào con đường chiến tranh.

Giờ đây, tương lai của Tinh Thành ngàn cân treo sợi tóc, tất cả mọi người đều sẽ sống trong nỗi lo lắng về tương lai.

Hắn có tội.

Hít một hơi thật sâu, lúc này hắn đã đưa ra một quyết định.

Hắn phải chứng minh với thế giới rằng, người dân Tinh Thành vô tội, họ chỉ là những quân cờ bị hắn mê hoặc.

Hắn có thể gánh chịu mọi tội lỗi một mình.

Hắn không biết liệu làm như vậy có thể mang lại một tia hy vọng cho tương lai của Tinh Thành hay không nhưng đó đã là

điều nằm trong khả năng của hắn trước khi chết.

Hết chương 1069.

Chương 1070. Ký Ức

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lấy điện thoại từ trong túi ra, gọi đến quân bộ.

Hắn cần một phương tiện để truyền tải thông tin ra bên ngoài.

Tạo ra một con đường sống cho người dân Tinh Thành.

…

Hai tháng sau.

Phong Kỳ đến trước bia mộ của Mê Vụ Chi Chủ, bên cạnh hắn còn có Mộc Tinh và Lữ Việt cùng những người khác.

Lúc này, Phong Kỳ gầy trơ xương, những sợi tơ đen chạy khắp người, ngồi trên mặt đất như ngọn đèn trước gió, dường như chỉ cần một cơn gió thổi qua cũng có thể thổi tắt ngọn lửa sự sống của hắn.

Hắn khó khăn cầm lấy đồ cúng đặt trước bia mộ bỏ vào miệng, nhai hai cái rồi nuốt xuống.

Nhưng cơ thể nhanh chóng phản ứng dữ dội, thức ăn vừa nuốt xuống đã nhanh chóng nôn hết ra ngoài.

Mộc Tinh lúc này tiến lên nhưng Phong Kỳ vẫy tay ngăn lại:

“Quy củ của tộc Mê Vụ, ăn đồ cúng là để tỏ lòng tôn kính với người đã khuất, không ăn, ta sợ xuống đó hắn sẽ đánh ta.”

Nói rồi, Phong Kỳ nhét nửa chiếc bánh quy trong tay vào miệng.

“Lão Mê, đây là lần cuối cùng ta đến thăm ngươi, ta cũng sắp rồi… xuống đó nhớ che chở cho ta….”

Trong lúc nói, tình trạng của Phong Kỳ càng lúc càng không ổn định.

Mặt trời lặn về phía tây, Phong Kỳ được Mộc Tinh dìu đứng dậy.

Đi đến bên vách đá, nhìn về phía xa.

Trên bầu trời, một vầng hồng nhật đang từ từ lặn xuống.

Dãy núi xa xa kéo dài bất tận, ánh sao trên trời ẩn hiện, những bông tuyết rơi lả tả trên người, gió đêm thổi nhẹ… Mọi thứ trên thế gian này đều trở nên tươi đẹp đến vậy.

“A Kỳ.”

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, môi Mộc Tinh run rẩy, trong mắt ngấn lệ.

“Kỳ ca!”

“Kỳ ca!”

Nhìn về phía Lâm Nhiễm, Lữ Việt và những người khác, Phong Kỳ khó khăn nở nụ cười rồi nói:

“Anh em đừng buồn như vậy, tôi vẫn chưa chết… Tóm lại, lần này không mở tốt, lần sau tôi sẽ dẫn mọi người lên đỉnh.”

Nhìn Phong Kỳ ánh mắt ảm đạm nhưng vẫn tự tin nói ra những lời này, mọi người lập tức phá lên cười.

Một lần nữa quay người nhìn về phía xa.

Lòng Phong Kỳ dâng lên một niềm hào mại vô hạn.

Cái chết không đáng sợ, mỗi lần chết đi đều tượng trưng cho một bản thân mới được tái sinh.

Cũng chính là sự hy sinh của vô số bản thân trước đó mới đổi lấy sự tiến triển vững chắc của tuyến chiến tranh này.

Hắn bước trên con đường được đúc bằng xác chết của vô số tuyến hy sinh, cũng sẽ trở thành bàn đạp cho hắn trong tương lai.

Mở mắt trong tro tàn, cũng tái sinh trong tro tàn.

Số phận như vậy, có khởi đầu có kết thúc, tràn đầy hy vọng.

Khi sự sống tàn lụi, Phong Kỳ chỉ cảm thấy đầu óc nhẹ bẫng, sau đó cảm giác lạnh lẽo tràn vào não.

Thế giới trước mắt dần tối lại.

Nhìn về phía dãy núi trùng điệp dưới bầu trời đầy sao, bên tai vang lên tiếng đàn harmonica quen thuộc.

Tuyết rơi lạnh lẽo, tiếng đàn du dương thấm vào tim.

Mộc Tinh dùng cách của cô để tạm biệt Phong Kỳ, nỗi nhớ nhung như muốn xuyên qua thời không theo hắn mà đi.

“Kiếp này… có vẻ như đã kết thúc… Tạm biệt.”

Suy nghĩ của Phong Kỳ lúc này đã ngừng lại.

Nhìn Phong Kỳ được Lâm Nhiễm ôm trong lòng, những giọt nước mắt trong veo của Mộc Tinh cũng theo đó rơi xuống, trong màn đêm lấp lánh như đá quý, kéo theo những tia sáng đỏ rơi xuống đất.

Lâm Nhiễm và Lữ Việt cùng những người khác trên mặt mang theo nụ cười nhưng trong mắt lại ngấn lệ.

Khi một khúc nhạc kết thúc.

Mộc Tinh nhận lấy chiếc bình đựng đầu Phong Kỳ, ôm chặt trong lòng, Lâm Nhiễm thì ôm lấy phần thi thể còn lại, mọi người cùng nhau đi xuống núi.

Lúc này, họ phát hiện vô số đèn trời từ chân núi bay lên, nhuộm đỏ cả bầu trời đêm.

Đến chân núi, họ phát hiện vô số bóng người đã chờ sẵn ở đó.

Nhìn thấy thi thể Phong Kỳ đã mất đầu trong lòng Lâm Nhiễm, biểu cảm của họ trở nên đau buồn, nắm chặt tay lại, vô số giọng nói vang lên lúc này.

"Tổ tiên của tôi đã hy sinh để chống lại sự xâm lược của lãnh địa, tôi cũng sẽ không bao giờ khuất phục, Phong Kỳ ngươi là anh hùng, không phải tội nhân, chúng tôi, người dân Tinh Thành sẽ mãi mãi sát cánh cùng ngươi!"

"Muốn chúng tôi thỏa hiệp với bóng tối, tôi không làm được, chúng tôi tuyệt đối không thừa nhận thân phận tội nhân của ngươi, ngay cả khi Tinh Thành sụp đổ cũng không tiếc."

"Tuyến chiến tranh đã mở ra nhưng ngươi lại muốn nửa đường bỏ cuộc, ta nói cho ngươi Phong Kỳ biết, chỉ cần Tinh Thành còn người sống thì không được phép tước đi danh hiệu anh hùng của ngươi."

"Cho dù ngươi là kẻ phản bội loài người của bao nhiêu tuyến hy sinh nhưng tuyến hy sinh này, chúng tôi sẽ bảo vệ vinh quang của ngươi, cho đến khi toàn bộ chiến tử!"

Trong tiếng hô hào ầm ĩ, ánh mắt của người dân Tinh Thành kiên định.

Tất cả bọn họ đều nhận được thông báo của quân đội, biết rằng trước mặt họ có một con đường sống.

Đó chính là thừa nhận bị Phong Kỳ mê hoặc, sau đó đổ mọi tội lỗi lên đầu Phong Kỳ.

Làm như vậy có thể thoát khỏi liên quan.

Hết chương 1070.

Chương 1071. Quyết Định

Ngay cả khi Tinh Thành cuối cùng vẫn bị thanh trừng thì ít nhất những người dân thường như bọn họ vẫn được an toàn.

Chỉ là lần này, người dân Tinh Thành đã chủ động phát động phản đối.

Bọn họ không muốn thỏa hiệp với bóng tối, rồi sống tạm bợ.

Lúc này, trên con đường dẫn đến pháp trường, chật ních những người dân đến tiễn đưa.

Học sinh, giáo viên, nhân viên nghiên cứu, chiến sĩ quân đội… bất kể ở địa vị nào, đều đến đây vào lúc này, muốn tiễn Phong Kỳ đoạn đường cuối cùng.

Những đại diện của các thế lực Tinh Thành mặc đồ đen, khiêng một chiếc quan tài khổng lồ đến trước mặt Lâm Nhiễm.

Người đại diện đứng đầu lúc này hô lớn:

“Tiễn anh hùng Tinh Thành Phong Kỳ của chúng ta vào nghĩa trang anh hùng!”

Khoảnh khắc đó, vô số người cùng hô vang theo.

Mộc Tinh, Lâm Nhiễm và những người khác cũng rơi nước mắt lúc này, trên mặt nở nụ cười.

“Kỳ ca, tuyến chiến tranh này cuối cùng cũng có thể đứng vững.”

Sau khi đặt thi thể không đầu của Phong Kỳ vào quan tài, người dân tự giác nhường đường.

Những đại diện Tinh Thành khiêng quan tài tiến lên, phía sau vô số bóng người đi theo.

Dọc đường, không ngừng có người rải hoa lên quan tài của Phong Kỳ, đây là đãi ngộ mà người anh hùng trong mắt họ nên có.

Đến ngã ba đường cuối đường.

Bên trái thông đến pháp trường, chật ních người dân Tinh Thành, dường như đang ra hiệu với đoàn đưa tang: Đường này không thông.

Một con đường khác dẫn đến nghĩa trang anh hùng, người dân lần lượt lui về hai bên đường, dọc đường rải đầy hoa tươi và rượu ngon.

Người dân Tinh Thành muốn dùng hành động để nói với Phong Kỳ.

Bọn họ không cho phép kết thúc của tuyến hy sinh này không xứng với nỗ lực và sự hy sinh của hắn.

Đoàn hộ tống trong Tinh Thành hóa thành một con rồng dài.

Ngọn lửa bập bùng, anh linh vào lăng.

Đêm nay, người dân Tinh Thành cùng tiễn biệt anh hùng.

…

Cơn đau nhói dữ dội kéo Phong Kỳ ra khỏi trạng thái đọc ký ức.

Mở mắt ra, đôi mắt đỏ ngầu trào ra những giọt máu.

Những hình ảnh ký ức cứ thế lướt qua trong đầu, theo sau là những cảm xúc tiêu cực tích tụ từ mỗi tuyến hy sinh, ập đến như sóng dữ.

Cảm giác này giống như rơi vào vực thẳm vô tận.

Bất lực, tuyệt vọng, đau buồn, tức giận… đủ loại cảm xúc chồng chất lên nhau, bóng tối hoàn toàn bao trùm, cơ thể không tự chủ được mà run rẩy, hắn cảm thấy ngột ngạt dữ dội.

[A Kỳ, đi làm thôi!]

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu.

Giọng nói này vừa quen thuộc vừa xa lạ, giống như một ký hiệu quan trọng bị phong ấn trong ký ức.

Những ký ức liên quan đến nó ùa về.

"A Bạch?"

[Là ta.]

Giọng nói đê tiện của Lời Tự Thuật lại vang lên, kéo Phong Kỳ đang bị cảm xúc tiêu cực bao trùm ra khỏi vực thẳm đen tối.

Tầm nhìn dần rõ ràng, giống như một tấm màn đen đang từ từ mở ra trước mắt.

Phong Kỳ thở dốc dữ dội, mồ hôi lạnh trên trán chảy dài xuống má.

Nếu không có Lời Tự Thuật xuất hiện, hắn cảm thấy mình có thể sẽ bị cảm xúc tiêu cực chi phối, rơi vào trạng thái hỗn loạn vô thức.

Giống như trạng thái mất kiểm soát mà Thiên Xu đã mô tả, không thể kiểm soát được hành vi tiếp theo của mình.

Tầm nhìn mờ mịt lúc này chồng lên nhau, hắn nhìn rõ cảnh tượng trước mắt.

Lúc này hắn đang ở tầng hầm thứ hai của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, môi trường xung quanh giống hệt như trong ký ức.

Trước mặt là một chiếc bàn kim loại, một bộ não đang đập yếu ớt ngâm trong chất lỏng hoạt tính được pha chế đặc biệt.

Sau khi định thần lại, hắn nhấn nút tự hủy trên bình chứa kim loại, rồi đặt bình chứa kim loại vào rãnh ở giữa.

Đợi nắp kim loại trên rãnh tự động đóng lại, Phong Kỳ dựa vào bàn kim loại đứng thẳng dậy.

Tình huống suýt mất kiểm soát lúc nãy vẫn còn in sâu trong trí nhớ.

Điều này khiến hắn một lần nữa nảy sinh ý định nhanh chóng có được khả năng "Ký ức vô hạn."

Không thể tiêu hóa cảm xúc tiêu cực, mỗi lần đọc ký ức của tuyến hy sinh sẽ tích tụ cảm xúc tiêu cực.

Điều này giống như một loại thuốc độc mãn tính, sớm muộn gì cũng sẽ đạt đến ngưỡng giới hạn mà hắn không thể chịu đựng được.

Kết cục lúc đó rất có thể là mất kiểm soát hoàn toàn, trở thành một cỗ máy giết người chỉ hành động theo bản năng.

Cũng có thể là một con quỷ bị lấp đầy bởi cảm xúc tiêu cực.

Hít thở sâu vài cái, hắn điều chỉnh trạng thái rồi nói:

"Lời Tự Thuật, ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức vẫn còn, tạm thời ta không nhớ chuyện gì xảy ra sau khi vào mộng cảnh tương lai, nói tình hình hiện tại đi."

[Có vẻ không ổn lắm, trong mộng cảnh tương lai trước đó ít nhất vẫn còn Khu tránh nạn Tinh Thành nhưng lần này sau khi ngươi vào mộng cảnh tương lai, thế giới đã hoàn toàn thay đổi, không chỉ Tiểu tàn biến mất, mà ngay cả Khu tránh nạn Tinh Thành cũng không còn nữa.]

Nghe vậy, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Hắn đã đoán được nguyên nhân cụ thể.

Rõ ràng là Tinh Thành đã bị các thế lực bao vây, khiến Tinh Thành sụp đổ, từ đó sớm rút khỏi sân khấu lịch sử, cũng không còn Khu tránh nạn Tinh Thành nữa.

Hết chương 1071.

Chương 1072. Phòng Thí Nghiệm

Hắn vốn tưởng rằng, cuối cùng gánh chịu mọi tội lỗi, các thế lực sẽ để cho dân chúng Tinh Thành một đường sống nhưng không ngờ rằng những thế lực ngầm trong các lĩnh vực này sẽ giết sạch không tha.

"Tin tức khác thì sao?"

[Sau khi ngươi vào mộng cảnh tương lai, ngươi chọn đi về hướng đông, thấy phế tích Tinh Thành còn đổ nát hơn bất kỳ lần nào trước đó, còn có thể thấy nhiều dấu vết còn sót lại sau đại chiến, đồng thời loại Sinh Vật Trận Địa trong thành phố phế tích này cũng thay đổi, điều này hiển nhiên cũng liên quan đến việc ngươi thay đổi lịch sử.]

[Lần này ngươi mất nhiều thời gian hơn để tìm căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau khi vào căn cứ bí mật, ngươi không xem tin nhắn của Úy Vi và những người đồng hành khác của Tinh Hồng, mà chọn trực tiếp đọc ký ức của tuyến hy sinh… Theo lời ngươi nói, ngay cả khi xem rồi cũng sẽ quên mất trong thời gian ngắn vì ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức, chi bằng đợi đọc xong ký ức của tuyến hy sinh rồi hãy xem.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ lập tức hiểu được tình hình hiện tại.

Lúc này hắn quay người, đi đến trước bệ điều khiển không xa, rồi thành thạo đánh thức bệ điều khiển.

Trong tiếng máy móc ầm ầm, màn hình lớn trước mặt được chia thành ba phần sáng lên, menu tùy chọn quen thuộc hiện ra trước mắt.

Sau một hồi thao tác, hắn mở hộp thư của Úy Vi, bắt đầu xem những thông tin quan trọng mà Úy Vi để lại.

Hắn rất muốn biết liệu có thông tin liên quan đến Tiểu Hắc trong tài liệu trong phòng tuyệt mật hay không, cũng như diễn biến chi tiết về sự sụp đổ của Tinh Thành sau khi hắn chết.

1, Trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rồi, tiếp theo sẽ bắt đầu nhắn tin cho ngươi như thường lệ, ghi lại những điều đã phát hiện.

6, Tính ra thì ngươi không còn sống được bao lâu nữa, gần đây nhận được một tin tình báo từ Cổ Khắc, hắn nói ngươi quyết định gánh chịu mọi tội danh, muốn dùng thân phận tội nhân để rửa sạch tội danh cho dân chúng Tinh Thành.

Nghĩ kỹ thì ngươi thật đáng thương, mỗi dòng thời gian đều trả giá như vậy nhưng kết cục lại mãi không trọn vẹn… Nhưng ta phải thừa nhận, lựa chọn của ngươi là đúng, có lẽ điều này có thể giúp dân chúng Tinh Thành tránh được một thảm họa.

Các thế lực ngầm trong các lĩnh vực cuối cùng vẫn phải cân nhắc đến suy nghĩ của dân chúng trong thành phố do mình kiểm soát, chỉ cần dân chúng thừa nhận bị ngươi xúi giục thì có thể tránh được nhiều tội lỗi.

10, Nói cho ngươi một tin, ngay hôm nay, ngươi đã chết.

Nhưng kết cục lại không diễn ra theo hướng ngươi đã định, dân chúng Tinh Thành đã chặn đường đưa thi thể ngươi đến pháp trường xét xử, tự phát thành đoàn hộ tống, đưa ngươi vào nghĩa trang anh hùng, tổ chức tang lễ theo nghi thức cao nhất.

Cổ Khắc đã chụp rất nhiều ảnh lúc đó.

(Ảnh hợp tập.jpg)

Đêm đó có rất nhiều đứa trẻ tay cầm hoa tươi quỳ gối trước bia mộ của ngươi, ánh lửa của đèn Khổng Minh nhuộm đỏ bầu trời Tinh Thành… Cả Tinh Thành không ngủ vì ngươi, đưa linh hồn anh hùng của ngươi vào lăng mộ.

Sau này ngươi sẽ là anh hùng bất tử của Tinh Thành, được ghi vào sử sách.

Ha ha ha, có phải rất bất ngờ không.

Thực ra mọi người đều nhớ đến sự hy sinh của ngươi, ngươi đã học lịch sử nên cũng biết Tinh Thành đã được xây dựng trong hoàn cảnh khắc nghiệt như thế nào.

Tổ tiên của người dân Tinh Thành đã dùng xương máu xây dựng nên bức tường thành Tinh Thành này, vì thế vô số chiến sĩ đã lần lượt ra trận và tử trận, mối thù hận này không hề phai nhạt theo thời gian mà được truyền lại từ đời này sang đời khác, bị đè nén sâu trong đáy lòng.

Cái chết của ngươi đã hoàn toàn châm ngòi cho ngọn lửa giận dữ trong lòng người dân Tinh Thành.

Ngươi nghĩ rằng, dùng cái chết của mình để đổi lấy tương lai của họ nhưng lại không hỏi họ có đồng ý hay không.

Máu tính khắc sâu trong xương tủy của người dân Tinh Thành, mãi mãi không mất đi.

Như một cư dân mạng trên diễn đàn đã nói, nếu chúng ta chọn khuất phục trước thế lực lĩnh vực, vu khống anh hùng thành tội nhân thì sau này chúng ta sẽ phải sống dưới sự thống trị u ám của thế lực lĩnh vực, điều này khác gì nhận giặc làm cha, tổ tiên trên trời sẽ không tha cho chúng ta.

Ngươi cũng đã thấy kết cục rồi, họ biết rõ rằng lựa chọn không thỏa hiệp sẽ phải trả giá bằng tương lai nhưng họ vẫn

làm như vậy.

Tương lai của Tinh Thành rất đáng lo ngại nhưng ta đã thấy những người con trai của Tinh Thành kiên cường ngẩng cao đầu.

…

Lật xem những bức ảnh mà Úy Vi để lại, Phong Kỳ đột nhiên thấy mắt mình cay cay.

Hắn chưa từng nghĩ đến việc nỗ lực và hy sinh của mình sẽ được đền đáp.

Ngay cả khi bị hiểu lầm hết lần này đến lần khác, bị coi là tội đồ lịch sử nhưng đã bước lên con đường cứu thế này thì hắn không định quay đầu lại.

Nhưng lần này, hắn đột nhiên có một cảm giác đồng cảm mãnh liệt.

Hết chương 1072.

Chương 1073. Sống Sót

Những nỗ lực và hy sinh hết lần này đến lần khác, cuối cùng cũng được công nhận và thấu hiểu trên tuyến chiến tranh này.

[Tiếp tục cố gắng, đến một ngày nào đó khi ngươi hoàn toàn tiêu diệt được thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người, toàn thể nhân loại sẽ trở thành đồng hành của ngươi, cùng ngươi tham gia vào cuộc chiến tranh giữa muôn loài, cùng ngươi chống lại sự giáng lâm của thế lực lớn!]

"A Bạch, ta đột nhiên phát hiện ra sao ngươi lại đột nhiên biết an ủi người khác thế."

[Ngươi muốn nghe sự thật không?]

"Nói."

[Tên nhóc ngươi bây giờ đang bị cảm xúc tiêu cực bủa vây, nếu ta nói lời cay độc thì ta sợ ngươi bị kích thích đến phát điên, ngươi chết thì có khi ta cũng phải chôn theo!]

Phong Kỳ:…

Không thèm để ý đến Lời Tự Thuật nữa, hắn bắt đầu tiếp tục xem những tin nhắn mà Úy Vi để lại trong hộp thư.

Bây giờ hắn quan tâm nhất vẫn là nội dung của đống tài liệu ghi chép mà hắn đã mang về từ phòng tuyệt mật.

Mặc dù chỉ mang về một phần rất nhỏ trong toàn bộ tài liệu nhưng có lẽ trong đó có những nội dung mà hắn muốn biết.

Ví dụ như thông tin liên quan đến Tiểu Hắc.

14, Tinh Thành đã tiến vào trạng thái thiết quân luật toàn thành, quân đội liên hợp bên ngoài cũng đã bắt đầu thành lập "Quân đội liên hợp thảo phạt Tinh Thành."

Nghĩ đến thôi đã thấy tức.

Các thế lực lĩnh vực thao túng sức mạnh của loài người để chống lại loài người, còn chúng thì trốn ở phía sau không chịu bất kỳ tổn thất nào, có lẽ trong mắt chúng thì đây chỉ là một trò chơi và các thế lực đang dùng cuộc chiến này để thăm dò lẫn nhau.

19, Ta không còn quan tâm đến chuyện bên ngoài nữa, những ngày tiếp theo ta sẽ tập trung nhiều hơn vào việc nghiên cứu bản thiết kế tuyệt mật, còn về tình báo mà Cổ Khắc và những người khác mang về khi thực hiện nhiệm vụ bên ngoài, ta sẽ thỉnh thoảng xem qua, lúc đó sẽ nhắn tin giải thích cho ngươi.

Tuy nhiên, trừ khi có tình huống đặc biệt, còn không thì đội điều tra bên ngoài rất ít khi ra ngoài.

Dù sao thì an toàn của căn cứ bí mật phải được đặt lên hàng đầu, mỗi lần ra ngoài dù chuẩn bị đầy đủ vẫn có nguy cơ bị bại lộ.

19, Trong số những tài liệu ngươi mang về, có phần lớn chữ viết mà chúng ta khó có thể giải mã, ngay cả Bộ trưởng Lâm am hiểu lĩnh vực học cũng không thể giải mã được ý nghĩa của những chữ viết trên tài liệu.

Công việc giải mã chữ viết cần phải tra cứu nhiều tài liệu, vấn đề hiện tại là cơ sở dữ liệu Tinh Hồng không thể kết nối với mạng bên ngoài, cũng không thể tra cứu tài liệu tham khảo trong cơ sở dữ liệu của năm thành phố lớn để thử giải mã ý nghĩa của chữ viết, đặc biệt là cơ sở dữ liệu của thành Cựu

Nhật, nơi lưu trữ rất nhiều nội dung tài liệu liên quan đến lĩnh vực học.

39, Đã thử nhiều cách giải mã chữ viết nhưng đều thất bại, chúng ta quyết định tạm thời từ bỏ những tài liệu được ghi bằng chữ viết đặc biệt, trước tiên nghiên cứu những tài liệu có thể đọc hiểu.

43, Trong số những tài liệu ngươi mang về có tài liệu còn thiếu về vũ khí Linh Năng nhưng ngay cả tài liệu còn thiếu cũng hoàn thiện hơn tài liệu về vũ khí Linh Năng mà ngươi lấy từ Lý Tinh Thần trước đây, phần tài liệu này sẽ giúp chúng ta hoàn thiện thiết kế chế tạo vũ khí Linh Năng.

Nếu tương lai ngươi muốn mở lại tuyến chiến tranh, có lẽ chiến sĩ Tinh Thành của chúng ta có thể trang bị vũ khí Linh Năng, nghĩ xem có hơi phấn khích không, đổi súng hỏa mai lấy đại bác, ha ha ha.

59 (Nội dung quan trọng), Lần này đã giải mã được một tài liệu rất thú vị, tài liệu này ghi chép về một dự án trích xuất ký ức.

Nội dung chi tiết rất phức tạp, ta sẽ tóm tắt cho ngươi ở đây.

Nếu kỹ thuật trích xuất ký ức này có thể hoàn thành, ký ức sẽ giống như một cuộn phim, có thể tùy ý trích xuất một đoạn trong đó để sao chép, tạo thành một cuộn phim mới.

Người khác có thể xem trải nghiệm của ngươi thông qua cuộn phim ký ức này, quá trình giống như trải nghiệm một bộ phim nhập vai.

Nếu chúng ta có thể hoàn thiện kỹ thuật này, có lẽ có thể giải quyết được tác động tiêu cực của việc đọc ký ức từ não trong bình.

Nhưng kỹ thuật này cũng có nhược điểm, vì là góc nhìn của người thứ ba nên cảm giác nhập vai sẽ không mạnh, càng không thể biết được suy nghĩ, cảm xúc của người trải nghiệm vào thời điểm đó.

Nhìn chung, kỹ thuật này có ưu điểm cũng có nhược điểm, mặc dù không thể thay thế não trong bình nhưng cũng có thể phát huy tác dụng khi cần thiết.

63, Tiến độ của dự án ký ức rất nhanh, nội dung trên tài liệu này tương đối hoàn thiện, chỉ là không có tài nguyên linh tính tương ứng, xem ra phải để đội ra ngoài mạo hiểm một chuyến, tiện thể xem tình hình bên ngoài thế nào.

89, Hôm nay đội ra ngoài đã trở về, đồng thời mang về tình báo về Tinh Thành hiện tại.

Hết chương 1073.

Chương 1074. Chiến Tranh

Tình hình rất không khả quan, quân đội liên hợp thảo phạt Tinh Thành được thành lập rất thuận lợi, quy mô không ngừng mở rộng.

Đặc biệt là những chiến sĩ phòng thủ thành phố còn sót lại của thành phố Tương Lai đã chuẩn bị sẵn sàng để trả thù (thở dài.jpg).

Rõ ràng là không thể tránh khỏi chiến tranh.

Nhưng cuộc chiến này hẳn sẽ là một cuộc chiến tranh kéo dài, sẽ không giống như khi ngươi chỉ huy quân Bình Minh tấn công thành phố Tương Lai mà kết thúc trong thời gian cực ngắn.

Dù sao thì chiến tranh thực sự phải cân nhắc đến quá nhiều yếu tố, tiếp tế, thương vong, cứu hộ, v.v.

Tình hình như ngươi không màng thương vong tấn công thành phố Tương Lai rõ ràng sẽ không xảy ra trong trận chiến này.

Tương lai của Tinh Thành sẽ dần trở nên không mấy khả quan, hỡi ôi.

129, Trong số những tài liệu có một tài liệu mô tả về một địa điểm "Phòng thí nghiệm vô hạn", nơi này dường như là nơi tộc Linh Năng dùng để giam giữ những sinh vật đặc biệt, có lẽ ngươi có thể tập trung điều tra địa điểm này trong một tuyến hy sinh nào đó trong tương lai.

145, Quân đội liên hợp thảo phạt Tinh Thành đã bắt đầu tập hợp tại thành phố Tương Lai làm điểm tập kết, chúng cũng sẽ

đi theo con đường ngươi đã mở ra, từ thành phố Tương Lai tập hợp đến Tinh Thành… ôi, không quan tâm đến diễn biến của chiến tranh nữa, mọi thứ đều lấy thí nghiệm làm chính, nghĩ nhiều luôn dễ khiến ta mất tập trung, còn ảnh hưởng đến cả sự thèm ăn của ta.

172, Đã nhiều ngày không ra khỏi phòng thí nghiệm riêng, vừa ra ngoài đã nghe được một tin tốt, bộ phận sinh hóa đã có kết quả nghiên cứu một tài liệu.

Chúng đã nuôi cấy thành công "Giáp sinh hóa" được mô tả trong tài liệu Mặc.

Giáp sinh hóa được mô tả trong tài liệu, được bộ phận sinh hóa của chúng ta gọi là giáp sống.

Loại giáp này có đặc tính của sự sống, ví dụ như có thể hấp thụ năng lượng để phục hồi các bộ phận bị thương, mặc vào sẽ không có cảm giác khó chịu nào, giống như làn da bám chặt vào người mặc, còn có thể giúp vật chủ phục hồi vết thương.

Nhưng loại giáp này tiêu tốn rất nhiều tài nguyên để nuôi cấy, giai đoạn hiện tại phòng thí nghiệm sinh hóa chỉ nuôi cấy được một bộ giáp sống, hiện tại coi như bảo bối, mỗi ngày đều cho ăn linh tài để tránh giáp sống chết yểu.

Mặc dù thí nghiệm giáp sống được coi là thành công nhưng vẫn còn kém xa so với nội dung mô tả trong tài liệu nhưng bộ phận sinh hóa đã tính đến việc dừng nghiên cứu công nghệ liên quan đến giáp sống, chỉ giữ lại công nghệ hiện tại.

Lý do thì rất đơn giản, dù sao thì căn cứ bí mật cũng bị cô lập với thế giới bên ngoài, tài nguyên có thể sản xuất ra từ tuần hoàn nội bộ vô cùng hạn chế, trong khi việc nuôi cấy giáp sống lại tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, hơn nữa không thể sản xuất hàng loạt, xét vấn đề này theo góc độ của ngươi, chúng ta

tạm thời từ bỏ công nghệ này, chờ xem tình hình trong tương lai rồi tính tiếp.

…

Đối với giáp sống, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Tuyến hy sinh của viện nghiên cứu khoa học nội ứng, hắn đã từng tham gia vào một phần nghiên cứu về giáp sống.

Lúc đó hắn đã cảm thấy công nghệ này có tiềm năng phát triển rất lớn.

Giáp sống được nuôi cấy tương đương với việc sở hữu sự sống, có thể cho ăn nhiều loại linh thực để cùng vật chủ trưởng thành.

Các loại linh tài khác nhau có thể mang lại cho giáp sống những khả năng khác nhau.

Ví dụ như hấp thụ hắc kim thiết, giáp sống sẽ tăng đáng kể khả năng chống chịu đòn đánh.

Hấp thụ tà tuệ hoa, đặc tính lưu trữ linh khí của giáp sống sẽ được nâng cao.

Nhưng như lời Úy Vi nhắn nhủ, việc nuôi cấy giáp sống rất phiền phức, thuộc loại vũ khí tác chiến đơn binh, rất khó sản xuất hàng loạt, lượng tài nguyên đầu tư sau này cũng rất lớn.

Hắn không ngờ rằng trong số những tài liệu mang về lần này lại có nội dung liên quan đến giáp sống.

Công nghệ này có khuyết điểm nhưng tiềm năng phát triển trong tương lai rất lớn, là một công nghệ mới đáng mong đợi.

Có lẽ trong dòng thời gian sau này, sau khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn thiện trong hơn 1500 năm, sẽ có những thành quả không ngờ tới.

Lúc này, Phong Kỳ tiếp tục xem nội dung tin nhắn tiếp theo.

204, Lữ Việt dẫn đội ở phía trước gửi tin tức về cho Tinh Thành, quân đội liên hợp thảo phạt hướng thành phố Tương Lai đã xuất phát, chiến tranh sắp nổ ra rồi.

Sau khi biết tin này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta đã mở cuộc họp cấp cao, thảo luận về hướng đi tiếp theo của Tinh Hồng.

Có một điều rất rõ ràng.

Chúng ta sẽ đóng cửa lối vào căn cứ bí mật một thời gian sau khi chiến tranh chính thức nổ ra, chỉ để lại đội do Cổ Khắc dẫn đầu ở bên ngoài thực hiện nhiệm vụ, đến lúc đó tình hình bên ngoài chắc chắn sẽ trở nên rất khó kiểm soát, nếu lúc này mạo hiểm ra ngoài rất có thể sẽ có nguy cơ bại lộ căn cứ bí mật.

Hết chương 1074.

Chương 1075. Thảm Họa

Trước khi đóng cửa căn cứ, chúng ta cũng sẽ tiến hành mua sắm lớn, tích trữ một số tài nguyên cuối cùng cho căn cứ bí mật, dùng để tiêu dùng trong tương lai.

Nghĩ đến việc lại phải trải qua cuộc sống khổ sở cày cuốc hàng trăm năm, người đẹp này đau gan, cơn đau này kéo dài hàng trăm năm.

248, Chiến tranh nổ ra, đợt tấn công thăm dò đầu tiên đã diễn ra.

Trận chiến này Mộc Tinh đã ra trận, kết quả không có gì bất ngờ, dưới sự ra tay của Mộc Tinh, quân địch đã bị đánh tơi bời, quả nhiên là đứa con do ta nuôi lớn, sức chiến đấu có bùng nổ không (bặm môi cười lớn.jpg), người mẹ già an ủi rồi!

283, Cuộc chiến lớn đã kéo dài một tháng.

Đúng như dự đoán của ta, trong trận chiến này, quân đội liên hợp của các thành phố lớn rõ ràng là có ý định đánh lâu dài, đã phong tỏa các cửa ra thành phố của Tinh Thành, bây giờ trên bầu trời thành phố khắp nơi đều là máy bay không người lái trinh sát, chúng ta đã quyết định bắt đầu đóng cửa căn cứ bí mật một thời gian từ ngày mai, mọi thứ đều vì mục đích an toàn.

234, Tài liệu phòng tuyệt mật được phân phát cho các bộ phận gần đây đã được điều tra thống kê.

Ngươi mang về 76 phần tài liệu, trong đó chỉ có 23 phần tài liệu là có thể hiểu được.

Trong 23 phần tài liệu mà chúng ta có thể giải mã được, 18 phần thông tin bị thiếu sót, thậm chí có phần chỉ là trang mục lục, chỉ có 7 phần tài liệu có giá trị nghiên cứu.

Sau khi thảo luận, hội nghị đã lập ra một bảng đánh giá giá trị tài liệu.

Trong đó, công nhận có giá trị nhất là "Kỹ thuật công trình trí nhớ", trong kỹ thuật này, ta thấy được bóng dáng của "Chân ngôn khí" (Máy nói thật) mà ngươi đã từng bị ép buộc trải nghiệm khi còn ở viện nghiên cứu nội ứng.

Đứng thứ hai là chiến giáp sống.

Ngoài nhược điểm là tiêu tốn nhiều tài nguyên để bồi dưỡng, loại trang bị đặc biệt này gần như không có nhược điểm nào.

Đứng thứ ba là một kỹ thuật không gian.

Kỹ thuật này không đầy đủ, trong số những tài liệu ngươi mang về chỉ có một bản mô tả khái quát.

Bản mô tả nói về cách chế tạo một thiết bị đặc biệt có thể truyền tải ngang không gian.

Mặc dù tài liệu rất thiếu sót nhưng cũng đã mang lại cho chúng ta sự gợi mở, chúng ta đã quyết định triển khai nghiên cứu liên quan đến kỹ thuật không gian.

Một khi kỹ thuật này thành công, ngươi có thể tự tưởng tượng kết quả.

Ví dụ như cùng một tuyến chiến tranh, chỉ cần trong vài hơi thở, toàn thể chiến sĩ Bình Minh đã có mặt tại thành phố Tương Lai… (ngươi tự tưởng tượng đi, ta lười mô tả tiếp rồi.)

Còn những tài liệu kỹ thuật khác thì không có giá trị lắm.

Nghĩ đến còn 53 phần tài liệu chưa giải mã được, ta ngứa ngáy khó chịu, đáng tiếc là ta không hiểu nổi chữ viết trên tài liệu.

372, ta cho ngươi một lời khuyên, ở dòng thời gian tiếp theo, có lẽ ngươi có thể tập trung vào việc nâng cao thực lực của bản thân, đồng thời học hỏi một chút kiến thức liên quan đến lĩnh vực học.

Mà học phủ chuyên nghiệp nhất về các ngành học lĩnh vực học chính là Cựu Nhật học phủ.

Nếu ngươi có thành quả nghiên cứu trong lĩnh vực này, biết đâu còn có cơ hội gia nhập Cựu Nhật nghiên cứu viện, tiếp xúc với tộc Linh Năng.

Nhưng cụ thể nên lựa chọn như thế nào, còn phải xem hướng quy hoạch tương lai của ngươi.

687, cuộc chiến kéo dài hai năm đã kết thúc, Tinh Thành đã phải trả giá đắt trong trận chiến này, kết cục không có gì kỳ diệu, chúng ta đã hoàn toàn thất bại.

Trong trận chiến này, bóng dáng của rất nhiều thế lực lĩnh vực đã xuất hiện.

Đặc biệt là khi nhận ra sự tồn tại của Mộc Tinh sẽ khiến cục diện chiến tranh xuất hiện nhiều biến số, các thế lực lĩnh vực đã lặng lẽ tham gia vào chiến trường, mục tiêu chính là Mộc Tinh.

Than ôi, sức mạnh của cá nhân chung cứu là có hạn.

Mộc Tinh dù có mạnh đến đâu, cũng không thoát khỏi số phận bị vây công rơi vào thế yếu.

Trận chiến cuối cùng, Mộc Tinh bị thương nặng ở Bắc môn, đồng thời một lần nữa bị sức mạnh của lời nguyền xâm chiếm.

Chỉ có điều lần này Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch đã vỡ vụn, cô không thể hóa giải được sức mạnh của lời nguyền xâm chiếm, trong thời gian đếm ngược đã đi đến hồi kết của cuộc đời.

Khi nhận được Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch do Cốc Khắc gửi đến, tâm trạng của ta đột nhiên trở nên rất bực bội.

Tiểu Mộc Tinh tuy rất không nghe lời, thậm chí có thể nói là rất ngỗ ngược nhưng dù sao cũng là đứa trẻ do ta đích thân nuôi lớn.

Than ôi, nói nhiều rồi, bà mẹ già này sắp khóc mất rồi.

693, tin tức đột xuất, thành phố Tương Lai đã bị phá hủy hoàn toàn.

Nghi là do Tiểu Hắc gây ra.

Sau khi trận công thành thành phố Tương Lai kết thúc, Tiểu Hắc đã biến mất một thời gian, lúc đó ta thậm chí còn tưởng rằng Tiểu Hắc đã bị tộc Linh Năng mang đi.

Nhưng nhìn từ sự hủy diệt của thành phố Tương Lai lần này, có vẻ như Tiểu Hắc vẫn luôn ẩn núp ở một nơi nào đó trong thành phố Tương Lai, mãi đến bây giờ mới xuất hiện phá hủy thành phố Tương Lai.

Hết chương 1075.

Chương 1076. Thay Đổi

So sánh với thông tin ngươi để lại trước đó, ta phát hiện ra rằng thời điểm Tiểu Hắc bị kích hoạt hoàn toàn dường như là cố định.

Giống như một quả bom hẹn giờ, chỉ khi đến một nút thắt lịch sử nào đó mới kích hoạt.

Tuyến chiến tranh tấn công viện nghiên cứu công nghệ, rõ ràng là khiến Tiểu Hắc kích hoạt sớm hơn một thời gian nhưng cuối cùng vẫn rơi vào trạng thái ngủ say, mãi đến gần đây mới bị kích hoạt hoàn toàn, lặp lại hành động phá hủy thành phố Tương Lai.

Còn về việc Tiểu Hắc tiếp theo sẽ đi đâu, tình báo thực sự có hạn, ta không rõ.

Nhưng có một điều có thể chắc chắn, căn cứ bí mật của chúng ta chắc chắn an toàn.

Điều thu hút Tiểu Hắc hẳn là ngươi trên dòng thời gian chính, ít nhất là ở phần kết của mỗi dòng thời gian hy sinh, bộ não của ngươi đều được bảo toàn.

783, Tinh Thành bây giờ đã hoàn toàn trở thành đống đổ nát, tài nguyên trong thành phố cũng đã bị cướp sạch, chỉ còn lại những bức tường đổ nát.

Trận chiến này, người dân Tinh Thành cũng chết thương rất nhiều.

Rõ ràng đã biết trước kết cục sẽ như vậy nhưng khi xem những bức ảnh Cốc Khắc mang về, trong lòng vẫn không khỏi run rẩy.

Sau khi chiến tranh kết thúc, người dân Tinh Thành không bị giết sạch.

Nhưng không chết thực ra cũng chẳng khác gì chết, mất đi thức ăn và các nguồn tài nguyên khác, bọn họ chỉ có thể bất đắc dĩ trở thành thập hoang giả, từ đó không có nơi ở cố định.

Sau này không có lực lượng phòng thủ thành trì bảo vệ, những kẻ lang thang bên ngoài phải đối mặt với những thách thức vô cùng tàn khốc.

…

1232, ta đã để lại cho ngươi một món quà đặc biệt trong phòng thí nghiệm riêng, nhớ xem đấy, đây là bảo bối lớn mà mỹ nhân này và toàn thể nhân viên Tinh Hồng đã tằn tiện để lại cho ngươi!

…

Lật đến trang cuối cùng của hộp thư, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh rất nhiều nghi vấn.

“A Bạch, ngươi cũng đã xem đoạn ký ức của dòng thời gian chiến tranh này, ngươi có cho rằng mục tiêu của Tiểu Hắc là ngươi không?”

[Không rõ, ta thậm chí còn không biết mình là ai, làm sao trả lời câu hỏi này của ngươi được?]

Phong Kỳ：…

“Theo như Mặc nói, con người là vật chứa phong ấn cường giả, vậy có phải ta chính là vật chứa phong ấn ngươi không?”

[Trước khi nghe được câu trả lời của Mặc, ta vẫn luôn cho rằng mình chỉ là một hệ thống… Cường giả gì gì đó, ta hoàn toàn không có ký ức tương ứng, tại sao lại vào trong cơ thể ngươi, ta cũng giống như ngươi, hoàn toàn không biết.]

Nghe Lời Tự Thuật nói một hồi, chẳng khác nào nghe gió thoảng bên tai.

Về phương diện này, tình báo có hạn, Phong Kỳ và Lời Tự Thuật đều không thể phân tích ra thông tin hữu ích từ tình báo hiện có.

"Đúng rồi, bây giờ Tiểu Hắc đến đâu rồi?"

[Vẫn chưa cảm ứng được hơi thở nhưng hẳn là đang trên đường tới, tranh thủ thời gian nâng cao thực lực đi.]

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Vươn tay ấn nút tắt bảng điều khiển, hắn quay người đi về phía phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Úy Vi nói trong hộp thư, trong phòng thí nghiệm riêng có để lại cho hắn một bất ngờ.

Còn về bất ngờ này là gì, trong lòng hắn cũng có vài phỏng đoán.

Nhưng phương hướng đại khái có liên quan đến Sinh Vật Trận Địa được bồi dưỡng, sau khi giết chết có lẽ có thể có được một năng lực đặc biệt.

Hắn cũng không suy nghĩ nhiều về điều này, chỉ cần tận mắt nhìn thấy là có thể biết được đáp án.

Đi một đoạn đường trong phòng thí nghiệm ở tầng hầm thứ hai, hắn đã đến trước cửa phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Đẩy cửa ra, đèn cảm ứng trong phòng nhấp nháy vài cái rồi sáng lên.

Hiện ra trước mắt hắn là một phòng thí nghiệm phủ đầy bụi, bên trong nhiều thiết bị khoa học đã han gỉ, trong không khí thoang thoảng mùi sắt gỉ và thuốc nước.

Diện tích của phòng thí nghiệm này không lớn nhưng các loại thiết bị đều đầy đủ.

Bên trái đặt bàn làm việc thí nghiệm, phía sau là kho lạnh nhỏ dùng để lưu trữ tài nguyên, nối liền với tường. Bên phải chất đống các thiết bị khoa học dùng để kiểm tra dữ liệu, ở góc phòng còn có bảng điều khiển kết nối với cơ sở dữ liệu của căn cứ bí mật.

Nhiều năm không mở, phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi đã phủ một lớp bụi trên mặt đất nhưng vẫn có thể thấy được nhiều dấu vết mà Úy Vi để lại khi làm việc.

Trong thùng rác bên cạnh bàn làm việc, vẫn còn lọ thủy tinh rỗng và găng tay cao su dùng trong thí nghiệm.

Ánh mắt lướt qua phòng thí nghiệm một vòng, tầm mắt của Phong Kỳ tập trung vào một chiếc hộp kim loại ở góc phía bắc của phòng thí nghiệm.

Các thiết bị khoa học khác đã ngừng hoạt động, ở trạng thái ngủ đông, chỉ có đèn xanh trên chiếc hộp kim loại này vẫn đang nhấp nháy, rõ ràng là đang ở trạng thái hoạt động.

Đến trước chiếc hộp kim loại, Phong Kỳ khom người quan sát kỹ.

Phát hiện ra mặt sau của chiếc hộp kim loại còn kéo dài ra một ống kim loại, nối với ống cung cấp năng lượng trên trần nhà.

Hết chương 1076.

Chương 1077. Thực Lực

Vươn tay chạm vào, hắn ngạc nhiên phát hiện ra chiếc hộp kim loại này được chế tạo bằng vật liệu kim loại bí ẩn do Thiên Xu cung cấp.

“A Bạch, ngươi có hiểu biết gì về loại kim loại này không?”

[Ngươi hỏi đúng hệ thống rồi đấy, đây là một loại kim loại rất kỳ diệu, thường được gọi là sắt già, nếu ngươi gõ nhẹ bằng tay, nó sẽ phát ra âm thanh “666.”]

Phong Kỳ：…

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, tầm mắt hắn lướt trên thân hộp kim loại, tìm kiếm công tắc có thể mở ra.

Ánh mắt lướt qua một vòng, hắn phát hiện ra trên đỉnh hộp kim loại có một rãnh máu lõm vào.

Không do dự, hắn lập tức cắn ngón tay, nhỏ máu vào đó.

Máu thấm vào hộp kim loại qua rãnh lõm, đèn trên đó bắt đầu nhấp nháy đan xen, dường như đang xác minh danh tính của hắn.

Vài phút sau, tiếng lò xo va chạm giòn giã vang lên, sau đó là tiếng bánh răng chuyển động “Cạch cạch.”

Lúc này, hộp kim loại từ từ mở ra, từng luồng sương mù trắng lạnh thấu xương phun ra từ hộp kim loại.

Khi sương mù tan đi, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện ra rằng thứ nằm trong bình chứa chính là Giác Hút.

Chỉ thấy Giác Hút cuộn tròn người trong bình chứa kim loại, hai tay ôm đầu gối, dường như đã chìm vào giấc ngủ.

Khác với Giác Hút mà hắn gặp trong giấc mơ tương lai trước đó, lần này Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên cánh tay Giác Hút không phải là tối tăm, mặc dù có vết nứt nhưng vẫn tỏa ra ánh sáng màu Tinh Hồng.

Cùng với việc mở bình chứa, Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch như được kích hoạt, luồng sáng màu ngọc dần bao phủ cơ thể Giác Hút, những ống mềm nối với cơ thể cô cũng lần lượt rơi ra.

Khuôn mặt xinh đẹp như búp bê dần tan đi lớp băng giá, trông vô cùng đáng yêu.

Lông mi khẽ run, Giác Hút như sắp tỉnh dậy khỏi cơn hôn mê.

Rõ ràng là bất ngờ mà Úy Vi nói trong hộp thư chính là Giác Hút.

Trên dòng thời gian bình thường, Giác Hút sẽ mất đi ý thức trong cuộc chiến chống lại cuộc xâm lược của tộc Ngân Nguyệt.

Nhưng trên dòng thời gian chiến tranh này, tộc Ngân Nguyệt đã bị Thiên Xu đánh tan trước, cũng không còn thảm họa diệt thành sau đó.

Còn về cuộc chiến bảo vệ Tinh Thành sau đó thì cũng không liên quan gì đến Giác Hút.

Dù sao thì lúc này Mộc Tinh vẫn còn, Giác Hút cũng chưa ra đời.

Vì vậy, trong giấc mơ tương lai lần này, Giác Hút có khả năng rất lớn là có ý thức tỉnh táo, chứ không phải là trạng thái vô thức mơ hồ trong ký ức của hắn.

Trong lúc chờ đợi, Giác Hút từ từ mở mắt.

Đôi mắt của cô không còn màu bạc trắng chết chóc nữa, mà là đôi mắt màu Tinh Hồng như mắt yêu tinh.

Giác Hút tỉnh lại với vẻ mặt mơ màng, từ từ bò ra khỏi bình chứa kim loại, quan sát xung quanh, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở Phong Kỳ.

“A Kỳ…” Cô lẩm bẩm nói.

“A Kỳ!” Giọng nói non nớt đột nhiên trở nên cao vút, sau đó đột ngột lao vào lòng Phong Kỳ, đôi mắt Tinh Hồng lấp lánh, vô cùng phấn khích.

Thấy Giác Hút như vậy, Phong Kỳ nở nụ cười, đưa tay xoa đầu Giác Hút.

“A Kỳ! A Kỳ! A Kỳ!”

Lúc này, Giác Hút vùng vẫy nhảy khỏi người hắn, giống như một con ngựa hoang thoát cương, bốn chân quỳ xuống bắt đầu chạy loạn trong phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi, đâm hỏng một số thiết bị khoa học trên đường đi.

“Hây hây, hây hây.”

Giác Hút chạy quanh phòng thí nghiệm riêng được vài vòng thì đột nhiên dừng lại trước mặt hắn, rồi nhảy xổ vào hắn.

“A Kỳ!”

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đưa tay đỡ lấy Giác Hút.

Cảm nhận được cái đầu nhỏ không ngừng cọ vào ngực mình, hắn đưa tay véo má Giác Hút, trong lòng cảm thấy an ủi.

So với Giác Hút trong ký ức thì Giác Hút lúc này tràn đầy sức sống và sức sống.

Nhiều lần đi vào giấc mơ tương lai, hắn luôn thấy Giác Hút đơn độc sống sót trong đống đổ nát, cảm giác cô đơn và lạc lõng đó thực sự khiến hắn đau lòng.

Lần vào giấc mơ tương lai này, hắn cuối cùng cũng gặp được Giác Hút có ý thức.

[Tiểu đệ, cho phép ta ngắt lời một chút… Giác Hút có ý thức chắc chắn là một điều tốt, có thể nâng cao đáng kể hiệu quả giết quái của ngươi, giúp ngươi tăng sức mạnh rất nhiều… Nhưng mà, ngươi còn nỡ lòng để Giác Hút "Lần sau chắc chắn" không?]

…

Lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật khiến Phong Kỳ có chút bất ngờ.

Nếu Tiểu Hắc tấn công, hắn có nên cho Giác Hút một câu "Lần sau chắc chắn" nữa không, hắn thực sự không ngờ đến.

Sau một thoáng ngẩn người, hắn cúi đầu nhìn xuống Giác Hút nhỏ đang dùng đầu nhỏ cọ vào ngực hắn.

Lúc này, Giác Hút cũng đang ngẩng đầu nhìn hắn.

Trong đôi mắt long lanh, ánh sáng màu Tinh Hồng lưu chuyển, vẻ mặt của cô bé vô cùng phấn khích, khi được hắn ôm vào lòng, hai chân nhỏ vẫn không ngừng đá loạn.

"A Kỳ!" Một tiếng reo hò vui sướng lại phát ra từ miệng Giác Hút.

Vươn tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, Phong Kỳ tò mò hỏi:

"Tiểu Giác Hút, sao con lại nhận ra ta?"

Hết chương 1077.

Chương 1078. Tiến Hóa

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Giác Hút nghiêng đầu suy nghĩ vài giây rồi nói:

"(〃 ’▽’ 〃) Mẹ cho xem ảnh… Ồ, từ nhỏ đã xem… Còn nữa, trên người A Kỳ có mùi quen thuộc, rất dễ chịu, rất thích."

Nghe câu trả lời của Giác Hút, Phong Kỳ lập tức hiểu ra nguyên nhân.

Rõ ràng là Úy Vi sau khi nuôi dưỡng Giác Hút đã cho Giác Hút xem ảnh của hắn, rồi chỉ vào ảnh nói với Giác Hút rằng đây chính là A Kỳ.

Hơn nữa, Giác Hút nói trên người hắn có mùi quen thuộc, cảm giác này rõ ràng là thừa hưởng từ Mộc Tinh.

[Chủ nhân, hãy nhanh chóng nâng cao thực lực, Tiểu Hắc đã đến gần rồi!]

Lời nhắc nhở đột ngột của Lời Tự Thuật đã cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Hiểu rằng bây giờ phải tranh thủ thời gian nâng cao thực lực, hắn ôm Giác Hút lập tức quay người rời khỏi phòng thí nghiệm riêng, sau đó đi thẳng đến cửa thang máy tầng hầm thứ hai của căn cứ bí mật.

Sau khi hoàn thành xác minh danh tính, thang máy từ từ mở ra.

Đến quảng trường tầng một của căn cứ bí mật, hắn không dừng lại ở đây, mà đi thẳng đến lối vào và rời khỏi phòng thí nghiệm Tinh Hồng.

Ngay khi bước ra khỏi lối đi, ánh trăng máu chiếu vào người, cảnh tượng trước mắt khiến hắn kinh ngạc.

Tinh Thành đổ nát trong ký ức của hắn đã hoàn toàn trở thành đống đổ nát.

Phạm vi mắt nhìn đến, khắp nơi đều là đống đổ nát của các tòa nhà, không còn những tòa nhà cao tầng chọc trời lung lay sắp đổ.

Nhiều loại thực vật kỳ dị kết hợp với đống đổ nát của các tòa nhà, trở thành sinh vật chính của thành phố hoang tàn này, chúng hướng về phía mặt trăng máu, hấp thụ năng lượng mà mặt trăng máu tỏa ra, hắn thậm chí có thể nhìn rõ chất lỏng chảy bên trong những loại thực vật này.

Dấu vết văn minh mà loài người để lại đã dần phai mờ theo thời gian.

Nền văn minh thực vật kỳ dị mới đang phát triển mạnh mẽ trong thành phố mà loài người từng đặt chân đến.

Cảnh tượng giấc mơ tương lai mà hắn nhìn thấy lần này hoàn toàn khác so với những lần trước.

Lịch sử phát triển của Tinh Thành đã bị hắn thay đổi, khiến Tinh Thành sớm lui khỏi sân khấu lịch sử, không còn Khu tránh nạn Tinh Thành nữa.

Sự hủy diệt của thành phố này cũng sớm hơn nhiều so với mốc thời gian trong lịch sử bình thường.

Sau một thoáng ngẩn người, vẻ mặt hắn trở nên kiên định.

Bước về phía đông, dọc đường Giác Hút thực sự rất náo nhiệt, giống như một chú khỉ nhỏ, nhảy nhót trên người hắn.

Lúc thì ôm cổ hắn đu đưa, lúc thì bám vào ngực hắn, dùng đầu nhỏ liên tục cọ vào ngực hắn, hoặc nằm trên đỉnh đầu hắn nhìn về phía xa.

Đi một đoạn đường, Phong Kỳ nhìn lại con đường đã đi, Niệm Lực lúc này tỏa ra khỏi cơ thể, bao bọc xung quanh.

Hắn ôm Giác Hút nhỏ bay lên khỏi mặt đất.

Bay lên một đoạn, Phong Kỳ lơ lửng giữa không trung, ánh mắt nhìn về phía tây, tầm mắt không ngừng kéo gần.

Chỉ thấy ở cực xa về phía tây, một chấm đen quen thuộc đang nhanh chóng tiến về phía thành phố đổ nát.

Bóng người đó chính là Tiểu Hắc.

[Lịch sử thay đổi, năm tháng đổi thay nhưng Tiểu Hắc muốn giết ngươi thì mãi mãi không đổi, đây cuối cùng là một loại tình yêu cố chấp đến mức nào.]

"Biết đâu Tiểu Hắc muốn giết là ngươi!" Phong Kỳ lập tức phản bác.

[Đều như nhau, ta ở trong cơ thể ngươi, nếu Tiểu Hắc thật sự muốn giết ta, vẫn phải giết ngươi trước, chúng ta bây giờ là châu chấu trên cùng một sợi dây, không phân biệt, có thể coi là máu mủ ruột thịt.]

Ước tính tốc độ và khoảng cách di chuyển của Tiểu Hắc, Phong Kỳ chuẩn bị hạ cánh.

Lúc này, Giác Hút trong lòng hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc ở rất xa.

Ánh sáng màu Tinh Hồng lưu chuyển trong mắt Giác Hút, nàng lập tức nhe răng lộ ra vẻ hung dữ.

Ngay khi Giác Hút chuẩn bị lao ra, Phong Kỳ lập tức ôm chặt lấy Giác Hút.

Chỉ thấy Giác Hút đối với hướng Tiểu Hắc vừa nhe răng vừa nhăn mặt, hai tay vung vẩy trong không trung, như muốn

túm lấy Tiểu Hắc trong tay, đôi chân trắng nõn thậm chí còn đá vào khoảng không về phía Tiểu Hắc.

“Sao vậy?” Phong Kỳ xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, cố gắng xoa dịu cảm xúc của Giác Hút.

“ヽ(`Д) Mẹ nói Tiểu Hắc, xấu… Giác Hút phải đánh nó… bảo vệ A Kỳ!”

Không cần nghĩ, điều này hiển nhiên cũng là Úy Vi dạy trước.

[Ồ, Giác Hút đã tiến hóa từ vũ khí chiến đấu tự động ném ra thành vũ khí chiến đấu tự chủ, trực tiếp bỏ qua cho ngươi cơ hội “Lần sau chắc chắn”, bây giờ đổi thành chủ động tấn công.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ điều khiển Niệm Lực ôm Giác Hút hạ cánh.

Nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, hắn quyết định nhanh chóng nâng cao thực lực.

Trong tầm mắt không còn Tiểu Hắc, cảm xúc của Giác Hút lập tức ổn định hơn nhiều nhưng vẫn không ngừng cảnh giác quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc, một dáng vẻ dược dược dục thí.

Vừa xoa dịu cảm xúc của Giác Hút, hắn vừa bước qua đống đổ nát của tòa nhà đi về phía đông.

Hết chương 1078.

Chương 1079. Vườn Thực Vật

Hướng đông là một vườn thực vật nhỏ rậm rạp, vô số loài thực vật kỳ dị vặn vẹo thân mình dưới ánh trăng máu, khung cảnh kỳ dị, khi rung chuyển, vô số vật thể màu tím giống như bông rơi ra.

Gió lạnh thổi qua, vô số vật thể màu tím giống như bông theo gió bay xa.

Nhìn kỹ có thể phát hiện ra, những vật thể giống như bông theo gió bay này có hình dạng giống như móng vuốt, một khi tiếp xúc với đống đổ nát của tòa nhà sẽ bám chặt vào đó.

Những vật thể giống như bông này rõ ràng là hậu duệ của thực vật kỳ dị, chúng dùng cách này để nhanh chóng lan rộng trong thành phố bỏ hoang, mở rộng phạm vi lãnh thổ.

Đối mặt với vườn thực vật kỳ dị cản đường, Phong Kỳ không có ý định vòng qua.

Hắn đã không còn là kẻ yếu phải trốn chui trốn nhủi khắp nơi sau khi bước vào mộng cảnh tương lai.

Trong mộng cảnh tương lai thực sự vẫn còn rất nhiều sinh vật mạnh mẽ mà hắn khó có thể đối phó nhưng ở khu vực này, hắn đã có thể coi như vô địch.

Nhưng để chắc chắn, hắn vẫn mở lời hỏi:

“A Bạch, có thể chiến không!”

[Giết sạch!]

Nghe phản hồi của Lời Tự Thuật, sự tự tin của Phong Kỳ tăng vọt.

Lời Tự Thuật sau khi thăm dò đưa ra phản hồi luôn rất chuẩn xác, nếu Lời Tự Thuật nói có thể giết sạch thì chắc chắn không có vấn đề gì.

Nghĩ đến đây, hắn tăng nhanh bước tiến.

Khi đến gần vườn thực vật kỳ dị, vô số bông hoa màu tím to lớn vặn vẹo thân mình, như thể cũng nhận ra sự xuất hiện của hắn, những chiếc lá sắc nhọn như lưỡi dao, bổ xuống đầu hắn.

Chưa kịp ra tay, Giác Hút đột nhiên quay đầu nhìn về phía bông hoa màu tím, nắm đấm phải đột nhiên đánh ra.

Ánh sáng màu ngọc lưu chuyển trên bề mặt nắm đấm của Giác Hút, đột nhiên bùng nổ.

Ầm!

Ánh sáng màu ngọc hóa thành bóng quyền lao về phía bông hoa màu tím, khoảnh khắc tiếp xúc, bông hoa màu tím đột nhiên nổ tung.

Dưới tác dụng của quán tính, Phong Kỳ hai chân rời khỏi mặt đất, trực tiếp bay ngược trong không trung hơn mười mét.

Lưng nặng nề rơi xuống đất, Phong Kỳ có chút choáng váng.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Chậc chậc, pháo tăng ôm ấp, lực giật của cú đấm này thật không nhỏ.]

Nhìn bông hoa màu tím đã bị đánh nát ở đằng xa, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ.

Giác Hút chủ động ra tay rõ ràng là để bảo vệ hắn nhưng bây giờ hắn rõ ràng không cần bảo vệ, nếu không thì căn bản không thể nâng cao thực lực.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức cúi người đứng dậy, sau đó xoay Giác Hút về phía mình.

Đang chuẩn bị mở miệng.

Lại phát hiện Giác Hút vẻ mặt phấn khích (o▽)o, chỉ thiếu nói thẳng ra là mau khen tôi đi.

Xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, hắn lập tức cười khen:

“Giác Hút thật lợi hại, cảm ơn ngươi đã bảo vệ ta.”

()(._.`)”

Nghe lời khen, Giác Hút rụt cổ lại, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

“Nhưng những sinh vật này là con mồi của ta, ta có thể giải quyết, bây giờ không cần ngươi bảo vệ, hiểu không?”

“(v `) Hiểu, A Kỳ muốn trở nên mạnh mẽ.” Giác Hút lúc này ngoan ngoãn gật đầu.

Nghe câu trả lời của Giác Hút, Phong Kỳ thực sự cảm thấy bất ngờ.

Nghĩ kỹ lại, điều này rõ ràng cũng là Úy Vi dạy trước.

Đ trái lại giúp hắn tiết kiệm không ít phiền phức.

Đặt Giác Hút xuống đất, Phong Kỳ một lần nữa đứng dậy, sau đó dứt khoát mở ra hình thái Huyết Nguyên.

Tốc độ đập của tim đột nhiên tăng nhanh.

Khí huyết cuồn cuộn từ tim bùng nổ, tràn ra ngoài cơ thể.

Trong lúc khí huyết lưu chuyển, chiều cao của hắn bắt đầu không ngừng tăng lên, trong nháy mắt đã đạt đến chiều cao

năm mét, những đường vân màu tím xuất hiện trên cơ thể màu máu.

Trong hơi thở, ngọn lửa màu Mặc lục đột nhiên bùng lên trên cơ thể hắn.

Dưới ánh trăng máu, dáng vẻ của hắn dữ tợn và đáng sợ, như thể một con quỷ cổ đại bò ra từ địa ngục, toàn thân tràn ngập hơi thở tà ác.

Cũng là mở ra hình thái Huyết Nguyên, chiến lực của hắn phải vượt xa ranh giới hy sinh.

Sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể dâng trào, hắn có một ham muốn chiến đấu mãnh liệt.

"A Kỳ… a!" Giác Hút dường như hiểu được hắn muốn làm gì, lúc này giơ tay phải lên, phát ra tiếng hò reo cổ vũ.

Cúi đầu nhìn Giác Hút nhỏ bé, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Quay đầu nhìn về phía vườn thực vật kỳ dị rậm rạp phía trước, khóe miệng hắn nở nụ cười dữ tợn.

Hắn khom người, khoảnh khắc dùng sức, mặt đất dưới chân hắn đột nhiên nứt toác, thân hình như viên đạn pháo lao thẳng vào vườn thực vật kỳ dị.

Dường như cảm nhận được sát khí của Phong Kỳ, vô số dây leo, cành lá trong vườn thực vật rung chuyển, trực tiếp vung về phía hắn.

Cùng lúc đó, những vật thể dạng sợi lơ lửng trong không khí cũng bắt đầu trôi về phía hắn.

Đón đầu hắn là một đám vật thể dạng sợi lơ lửng như sương mù.

Phong Kỳ không hề có ý định né tránh.

Thậm chí hắn không cần ra tay, khi ngọn lửa màu Mặc lục trên cơ thể tiếp xúc với vật thể dạng sợi, nó sẽ lập tức đốt cháy vật thể dạng sợi.

Hết chương 1079.

Chương 1080. Cây Cổ Thụ

Xuyên qua đám vật thể dạng sợi, một dây leo màu tím to bằng hai mét đập thẳng vào mặt hắn.

Đối mặt với đòn tấn công của thực vật kỳ dị, hắn lúc này tung ra cú đấm phải.

Kỹ thuật rèn luyện thế quyền tiến về phía trước trong trí nhớ của hắn vẫn chưa quên, khoảnh khắc tung ra cú đấm, ý quyền bùng cháy trong lồng ngực.

Màu máu mang theo ngọn lửa màu Mặc lục hóa thành bóng quyền, đột nhiên nghênh đón.

Ầm!

Khoảnh khắc tiếp xúc, dây leo thô to đập thẳng vào mặt hắn bị đập gãy ngay lập tức, bóng quyền tiếp tục tiến lên, đập vào một cây cổ thụ cao hàng chục mét ở đằng xa, để lại một dấu ấn quyền màu máu đang cháy trên thân cây.

Đặc tính của ngọn lửa địa ngục được kích hoạt.

Ngọn lửa màu Mặc lục nhanh chóng lan rộng trong quá trình cháy.

Lúc này, một khuôn mặt méo mó xuất hiện trên thân cây cổ thụ, cổ thụ run rẩy, cành lá run rẩy rắc xuống bột màu xanh lá cây, dập tắt ngọn lửa màu Mặc lục vẫn đang bùng cháy trên người hắn.

Lúc này, sự chú ý của Phong Kỳ không còn ở trên cây cổ thụ nữa, thân hình hắn áp sát bông hoa màu tím chắn đường, nắm đấm phải đột nhiên đánh ra.

Cú đấm này thế mạnh và nặng, khi tung ra đã có tiếng gió mạnh mẽ.

Rắc!

Không có gì bất ngờ, dưới nắm đấm sắt của hắn, bông hoa màu tím to lớn này bị đánh tan ngay lập tức, dịch bên trong bắn tung tóe, không khí tràn ngập mùi thơm ngọt ngào.

Sau khi giết chết bông hoa màu tím, Phong Kỳ gọi bảng thuộc tính, phát hiện mình đã có được một khả năng hoàn toàn mới.

[Tác dụng của mặt trăng (khả năng chủ động)]:

Giới thiệu khả năng: Có thể chủ động hấp thụ bức xạ của mặt trăng máu, chuyển hóa thành năng lượng.

Sau khi xem giới thiệu về khả năng mới, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Khả năng rác rưởi gì thế, ước chừng cho Tam Vĩ ăn, nó còn phải lắc đuôi vài cái để tỏ vẻ chê bai.]

Đúng như Lời Tự Thuật nói, khả năng này đối với Phong Kỳ mà nói cũng rất vô dụng, ngoài việc cho Tam Vĩ ăn thì không có tác dụng gì.

Lúc này, bên phải truyền đến tiếng gió, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Theo phản xạ có điều kiện, hắn chuẩn bị tung ra cú đấm phải để đón đỡ nhưng lại thấy ánh sáng màu ngọc lướt qua trước mắt, sau đó một loại thực vật hình dáng giống cây xương rồng ở không xa bị nhổ tận gốc.

Chỉ thấy Giác Hút giơ cây xương rồng lớn hơn cơ thể mình gấp nhiều lần, vẻ mặt vui mừng nhảy nhót tại chỗ:

“A Kỳ, còn sống.”

Nhận ra Giác Hút đang giúp mình trở nên mạnh mẽ, hắn lập tức gật đầu, sau đó tung một cú đấm về phía cây xương rồng.

Bóng quyền bắn ra, thân cây xương rồng lập tức nổ tung.

Sau khi giết chết cây xương rồng, hắn lại có được một khả năng thiên phú mới.

[Tấn công bằng gai máu (khả năng chủ động)]:

Giới thiệu khả năng: Sau khi sử dụng khả năng này, khí huyết trong cơ thể sẽ ngưng tụ thành gai, sau đó xuyên qua cơ thể bắn ra xung quanh, tiến hành tấn công bao phủ 360% không phân biệt.

Lại là một khả năng vô dụng, đối với việc nâng cao thực lực của hắn không có tác dụng gì.

Nhưng sau khi có lệnh bài tiến hóa, những khả năng thiên phú vô dụng này dù có tệ đến mấy cũng có thể cho Tam Vĩ ăn, biến phế thành bảo, trở thành nhiên liệu nâng cao năng lực Huyết Nguyên.

Cùng lúc đó, giết chết những thực vật kỳ dị này, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn cũng đang tăng lên.

Điểm tiến hóa huyết mạch hiện tại là (6872/1000), không còn xa để tiến giai nữa.

Lần tiến giai trước, hắn đã đạt được hai hình thái có thể chuyển đổi là chiến thể và nhân thể.

Hắn rất mong chờ sau khi tiến giai lần nữa, cơ thể sẽ có sự thay đổi như thế nào.

Nghĩ đến đây, thân hình hắn như mãnh hổ vồ mồi lao về phía thực vật méo mó chắn đường phía trước.

Những thực vật kỳ dị này trong mắt Phong Kỳ, chỉ là nhiên liệu để trưởng thành, không có gì đáng lo ngại.

Thân hình hắn luồn lách giữa vô số dây leo và cành lá, rất nhiều thực vật đã hóa thành tro dưới nắm đấm sắt của hắn.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối là, sau khi giết chết rất nhiều thực vật, hắn vẫn không có được một khả năng thiên phú phù hợp với phong cách chiến đấu của mình.

May mắn thay, điểm tiến hóa huyết mạch cũng được nâng cao ổn định trong quá trình chiến đấu.

Hắn lại đấm xuống, bông hoa phía trước nổ tung trong tay hắn, luồng khí màu xanh lá cây theo đó tràn vào cơ thể, hóa thành điểm tiến hóa huyết mạch.

Ánh mắt hắn xuyên qua những thực vật rậm rạp nhìn về phía trước, chỉ thấy ở khu vực trung tâm của vườn thực vật có một cây cổ thụ cao hàng chục mét.

Trên thân cây có biểu cảm giống như khuôn mặt người, lúc này đang chăm chú nhìn hắn.

Trên cây cổ thụ này, Phong Kỳ cảm nhận được áp lực nhàn nhạt.

Rõ ràng cây cổ thụ này là vua của khu vườn thực vật nhỏ này.

“Mong rằng có thể mang lại một khả năng tốt.”

Vừa dứt lời, mặt đất dưới chân hắn đột nhiên sụt xuống, thân hình màu máu hóa thành ánh sáng lao về phía cây cổ thụ.

Hết chương 1080.

Chương 1081. Ánh Trăng

Lúc này, mặt đất ầm ầm rung chuyển, từ hướng cây cổ thụ truyền đến tiếng gầm trầm đục.

"Hây, hây!"

Trong lúc chạy, một giọng nói quen thuộc truyền đến từ một bên, Phong Kỳ quay đầu nhìn về bên phải, phát hiện Giác Hút đang bò sát đất theo sát, rõ ràng là dáng vẻ của một vệ sĩ cận thân.

"Giác Hút, đi nhổ tận gốc cây cổ thụ kia cho ta!"

"Áo!" Giác Hút ngửa đầu phát ra tiếng kêu phấn khích, thân hình trong nháy mắt hóa thành một luồng sáng màu ngọc lao thẳng vào cây cổ thụ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ nở nụ cười an ủi của một người cha già.

So với những chuyến du hành vào giấc mơ tương lai trước đây, lần này tiểu Giác Hút có thể hiểu được lời hắn nói, như cánh tay chỉ huy, quả thực là một bất ngờ lớn.

…

Trăng máu treo cao, gió lạnh rít gào.

Thế giới 1500 năm sau thuộc về Sinh Vật Trận Địa, khắp nơi tràn ngập cảnh giết chóc và tàn khốc.

Thời gian trôi qua, năm tháng xóa nhòa mọi thứ, chỉ còn lại những tàn tích kiến trúc mục nát chứng minh rằng nơi đây từng có dấu vết tồn tại của con người.

Lúc này, trên đống đổ nát ở góc phía bắc của tòa nhà, khu vườn thực vật nhỏ vốn rậm rạp đã bị Phong Kỳ và Giác Hút tàn sát điên cuồng, quét sạch không còn gì.

Đại chiến kết thúc, hình thái Huyết Nguyên của Phong Kỳ biến mất.

Thịt trên cơ thể hắn hóa thành sương máu theo gió bay đi, để lộ bộ xương dữ tợn bên dưới lớp thịt, ngọn lửa linh hồn nhảy múa trong đầu lâu càng làm hắn trở nên tà ác hơn.

Triệu hồi bảng thuộc tính, Phong Kỳ háo hức xem xét thành quả lần này.

Khu vườn thực vật nhỏ có nhiều loại thực vật lãnh địa giống nhau, hắn chỉ có thể lấy được một lần năng lực thiên phú của các sinh vật cùng loại, vì vậy lần này hắn thu được không nhiều năng lực thiên phú.

Ngoài [Tác dụng của mặt trăng] và [Tấn công bằng gai máu] có được ban đầu, hắn còn có thêm ba năng lực thiên phú.

Lần lượt là:

[Phấn hoa tử thần (năng lực chủ động)]:

Giới thiệu năng lực: Chuyển hóa khí huyết trong cơ thể thành phấn hoa tử thần, phát ra qua miệng, tai, mũi, v.v. Kẻ địch tiếp xúc với phấn hoa tử thần sẽ liên tục bị trúng độc, kèm theo hiệu ứng thôi miên nhẹ, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào sức mạnh cơ thể của kẻ địch.

[Bạo Liệt Trái Cây (năng lực chủ động)]:

Giới thiệu năng lực: Chuyển hóa khí huyết trong cơ thể thành Bạo Liệt Trái Cây, phun về phía mục tiêu, có thể gây sát thương nổ cho mục tiêu, Bạo Liệt Trái Cây vỡ ra khi tiếp xúc với mặt đất sẽ nhanh chóng phát triển, tạo ra Bạo Liệt Trái Cây nhỏ mới tấn công kẻ địch (có thể điều khiển tinh thần).

…

Hai năng lực thiên phú này không thể nói là vô dụng, chỉ có thể nói là hoàn toàn vô dụng.

Đối với năng lực thiên phú do Sinh Vật Trận Địa hệ thực vật cung cấp, Phong Kỳ đã lười phàn nàn.

Loại năng lực này giống như năng lực hệ triệu hồi hơn, vừa khống chế vừa liên tục triệu hồi các loại thực vật để chiến đấu, hoàn toàn không phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

[Giết thêm một số thực vật lãnh địa nữa, biết đâu ngươi có thể có một cuộc chiến giữa thực vật và thây ma, ngươi chỉ cần triệu hồi một khu vườn thực vật nhỏ, đứng đó, nằm im để thực vật giúp ngươi săn lùng Sinh Vật Trận Địa là có thể trở nên mạnh mẽ… Tất nhiên, hiệu quả của việc nằm im trở nên mạnh mẽ này chắc chắn rất thấp, Tiểu Hắc vừa đến là ngươi vẫn phải chết.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, tầm mắt của Phong Kỳ tập trung vào năng lực thiên phú thứ năm.

Hắn có được năng lực thiên phú này sau khi giết chết cây cổ thụ.

Cây cổ thụ có năng lực cực mạnh, nếu không có Giác Hút ra tay, hắn muốn giết chết nó cũng phải mất một phen công phu.

[Long Thụ Huyết (năng lực thiên phú thụ động)]:

Giới thiệu nội dung: Máu có hiệu ứng dịch cây rồng, có tác dụng chữa lành khá mạnh, còn có tác dụng trừ tà yếu, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cường độ máu của bản thân.

…

Năng lực thiên phú thứ năm theo Phong Kỳ thấy thì khá ổn.

Hơn nữa, đó là năng lực thiên phú thụ động mà hắn ưng ý nhất.

Còn bốn năng lực thiên phú khác, theo hắn thấy thì chẳng có giá trị gì, đợi trở về thực tại sẽ để Tam Vĩ nuốt phân giải, điểm tiến hóa thiên phú thu được sẽ tiếp tục dùng để nâng cao Huyết Nguyên.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ngoan ngoãn, máu của ngươi càng có giá trị nghiên cứu rồi, uống vào có tác dụng chữa bệnh, lần sau bảo bà già hút nhiều hơn chút… Thôi bỏ đi, hút cạn luôn đi, dù sao hút cạn ngươi cũng không chết được.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ quay đầu nhìn Giác Hút ở không xa.

Chỉ thấy Giác Hút đang nằm sấp trước cây cổ thụ bị gãy, cúi đầu uống ừng ực nước dịch bên trong thân cây cổ thụ.

Giác Hút nhỏ trong trạng thái ăn uống giống như một cái máy bơm nước, nước dịch tích trữ trong thân cây cổ thụ giảm đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, Giác Hút vẫn chưa thỏa mãn, dứt khoát nhảy vào trong thân cây cổ thụ uống thỏa thích.

Hết chương 1081.

Chương 1082. Niệm Lực

Ánh sáng lưu chuyển màu ngọc bích trên cơ thể Giác Hút, Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng trên cánh tay càng tỏa sáng, dường như đang giúp Giác Hút tiêu hóa năng lượng tràn vào cơ thể, chuyển hóa thành năng lượng Tinh Hồng.

[Ta hiểu rồi, tại sao bà già lại muốn cho Giác Hút ngủ say, nuôi thứ này trong căn cứ bí mật thì nuôi sao nổi, vốn đã nghèo rồi, còn phải nuôi não ngươi, lại nuôi thêm con tham ăn này nữa, e rằng toàn bộ Tinh Hồng không ăn không uống cũng không được… Biết đâu Giác Hút nhỏ đói quá còn có thể ăn não ngươi.]

Phong Kỳ:…

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, Giác Hút ôm một vật hình củ măng màu trắng sữa nhảy ra khỏi thân cây cổ thụ, đáp xuống trước mặt hắn.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, Giác Hút nhỏ đối mặt với hắn, hai tay chìa ra vật hình củ măng màu trắng sữa:

“(ω) A Kỳ, ăn nè!”

Cúi đầu nhìn cơ thể thủng lỗ chỗ của mình, Phong Kỳ lắc đầu tiếc nuối:

“Ngươi ăn đi, ta không đói.”

Giác Hút nghe vậy, trên mặt hiện lên vẻ nghi ngờ nhưng không hỏi thêm, há miệng hai ba miếng nhét vật hình củ măng màu trắng sữa to bằng cơ thể mình vào miệng, nhai nuốt.

Trên người Giác Hút đang ăn, Phong Kỳ nhìn thấy bóng dáng của Mộc Tinh.

Lần đầu tiên gặp Mộc Tinh là ở căng tin của Tinh Thành Học Phủ, đầy bàn thức ăn thừa và Mộc Tinh ăn như một con tham ăn khiến hắn nhớ mãi không quên.

Giác Hút ăn xong thì lúc này rung rung cơ thể, lập tức chất lỏng nhớt dính trên cơ thể bắn tung tóe, theo ánh sáng lưu chuyển màu ngọc bích quét qua, nhựa cây dính trên người bị cuốn trôi sạch.

"A Kỳ!"

Cùng với tiếng reo hò vang lên, Phong Kỳ chỉ cảm thấy ngực mình chùng xuống.

Cúi đầu nhìn Giác Hút đang bám chặt, Phong Kỳ vừa buồn cười vừa bất lực.

Cái tên Giác Hút này là do Lời Tự Thuật đặt cho hắn trong những lần mơ về tương lai đầu tiên.

Lý do là vì Giác Hút lúc đó rất bám hắn, giống như một miếng giác hút luôn bám chặt vào vị trí ngực của hắn.

Cái tên này bây giờ đã trở thành tên thật của Giác Hút.

Trong các dòng thời gian khác, Giác Hút vốn còn có những cái tên khác.

Ví dụ như cư dân Tinh Thành ở các dòng thời gian khác sau khi cuộc chiến xâm lược của tộc Trăng Bạc kết thúc, đã tôn Giác Hút làm thần bảo hộ Tinh Thành.

Sau trận đại chiến lúc đó, Giác Hút bị thương nặng, đôi mắt mất đi màu Tinh Hồng, biến thành đồng tử trắng nên người dân Tinh Thành đặt cho nó cái tên "Bạch Đồng."

Nhưng đó không phải là tên thật của Giác Hút.

Úy Vi ở các dòng thời gian khác gọi Giác Hút là "Mộc Tinh nhỏ", hoặc là con gái ngoan.

Bây giờ chịu ảnh hưởng của hắn, Úy Vi cũng gọi Giác Hút là Giác Hút, không bao giờ đổi sang tên khác nữa.

Vì vậy, trong các dòng thời gian sau này, tên của Giác Hút về cơ bản đã được định sẵn.

Vươn tay véo nhẹ cái đầu nhỏ hồng hào của Giác Hút, Phong Kỳ bước về hướng đông.

Ngay lúc này, một tiếng gầm kinh thiên động địa truyền đến từ xa, theo đó là cơn gió mạnh rít gào, những mảnh vỡ của tòa nhà trên mặt đất bị gió thổi bay, bay ngang trước mắt.

Phong Kỳ quay đầu nhìn về hướng bắc nơi phát ra tiếng động.

Chỉ thấy một sinh vật khổng lồ cao hơn trăm mét đang gầm thét về phía hắn, hình dạng của nó giống một con tinh tinh, toàn thân mọc đầy lông màu đỏ, giữa trán có một chùm lông tơ màu đen.

Có thể khẳng định rằng, mục tiêu của Sinh Vật Trận Địa này không phải là hắn, tầm mắt không tập trung vào hắn.

Lúc này, nó tỏ ra vô cùng bồn chồn, liên tục gầm thét về phía hắn, cuốn theo từng cơn gió mạnh ập đến, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

[Gào to như vậy làm gì, ồn quá không ngủ được, A Kỳ giết chết nó đi!]

"Ta đánh lại được không?"

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ lập tức kích động.

So với Sinh Vật Trận Địa hệ thực vật, hắn thích săn giết loại Sinh Vật Trận Địa hệ máu thịt này hơn, biết đâu có thể thu được một năng lực xuất sắc phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

[Ngươi chắc chắn không phải là đối thủ, tự lượng sức mình đi? Nhưng ngươi có Giác Hút mà, Giác Hút bây giờ lợi hại hơn bất kỳ dòng thời gian nào trước đây của ngươi… Loại Sinh Vật Trận Địa này thực sự rất mạnh, có lẽ có thể khiến Giác Hút ăn no căng bụng.]

Xác định có thể săn giết, Phong Kỳ lập tức nảy ra ý tưởng.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị ôm Giác Hút đi về phía bắc để săn giết con tinh tinh lông đỏ thì thấy trước mặt con tinh tinh lông đỏ xuất hiện một chấm đen, rồi nhanh chóng lan rộng thành một vòng tròn hố đen.

Một bàn tay khổng lồ đáng sợ to hơn cả con tinh tinh thò ra từ hố đen.

Bàn tay tiến lên, những vết nứt không gian dày đặc xuất hiện, gió mạnh cuốn theo, Phong Kỳ đứng ở rất xa cũng phải khó khăn chống đỡ mới giữ được thăng bằng.

Trong ánh mắt khó tin của Phong Kỳ, bàn tay khổng lồ túm lấy con tinh tinh lông đỏ.

Con tinh tinh lông đỏ lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết, sau đó liên tục rên rỉ về phía hố đen không gian, như thể đang cầu xin.

Hết chương 1082.

Chương 1083. Căn Cứ

Nhưng bàn tay khổng lồ bí ẩn không để ý đến sự phản kháng của con tinh tinh lông đỏ, bàn tay lúc này rút lại, kéo con tinh tinh lông đỏ vào trong đường hầm không gian đen.

Sau đó là tiếng nhai rõ ràng truyền ra từ bên trong.

Hố đen không gian từ từ tan biến, áp lực khủng khiếp cũng theo đó biến mất.

Phong Kỳ:…

Cảnh tượng này thực sự đột ngột nhưng lại đầy ấn tượng về mặt thị giác.

Nhìn về hướng bàn tay khổng lồ biến mất, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

1500 năm sau, cục diện thế giới đã thay đổi như thế nào, hắn không biết nhiều.

So với thông tin về tuyến hy sinh liên tục được cập nhật, trong giấc mơ tương lai, hắn vẫn luôn lang thang gần khu vực phế tích Tinh Thành, chưa từng đến những khu vực xa hơn.

Hắn biết rất ít về thế giới tương lai này.

Chỉ thỉnh thoảng thoáng thấy bóng dáng của một số sinh vật đáng sợ.

Ví dụ như về phía tây, trong mây mù kèm theo sấm chớp, thỉnh thoảng xuất hiện một bóng hình vĩ đại, đứng đó như một vị thần khai thiên lập địa, ngay cả khi cách rất xa, hắn vẫn có thể cảm nhận được uy áp từ nó.

Lại ví dụ như con quái thú trên không thường bay qua phế tích Tinh Thành, đôi cánh dang rộng như đám mây đen che trời, mỗi lần vỗ cánh đều có thể mang đến một cơn bão cho mặt đất.

Còn có cả quả trứng của con quỷ khảm hợp thể nằm chắn ngang con đường về phía bắc.

Còn có cả Ám Thần đã xuyên không gian đến tìm hắn trong giấc mơ tương lai lần trước.

Vân vân.

Thông qua những sinh vật đáng sợ này, Phong Kỳ hiểu rõ cục diện của thế giới này, tàn khốc hơn nhiều so với cuộc chiến ngầm 1500 năm trước.

Lúc này hắn đã bước vào giai đoạn tranh đấu cuối cùng trước khi đại thế giáng lâm.

Rất nhiều thế lực lĩnh vực chưa từng xuất hiện trước đây 1500 năm, Sinh Vật Trận Địa lần lượt xuất hiện.

Trong cuộc chiến giành giật tài nguyên sinh tồn tàn khốc, chỉ có thế lực chủng tộc mạnh nhất mới có thể tồn tại đến ngày nay, chủng tộc yếu đã sớm bị loại bỏ.

Còn giữa các tộc quần hàng đầu đã cướp đoạt được nhiều tài nguyên, chắc chắn vẫn đang tiến hành cuộc chiến xâm lược đẫm máu.

Thế giới này giống như một trường nuôi độc trùng.

Với thực lực hiện tại của hắn ở vùng đất hoang phế tích Tinh Thành không có bất kỳ tài nguyên nào này, hắn thực sự gần như vô địch, đánh bại mọi thứ.

Nhưng nếu muốn khiêu chiến với các tộc quần hàng đầu đứng trên đỉnh thế giới này, thực lực vẫn còn kém xa.

Nghĩ đến đây, ngọn lửa linh hồn trong đầu Phong Kỳ nhảy lên.

Hắn nhìn về hướng bàn tay khổng lồ biến mất, trong lòng dâng lên sự khao khát.

Hắn mong một ngày nào đó đến thế giới tương lai 1500 năm sau, có thể tụ họp với nhân tộc đỉnh cao, cùng nhau khiêu chiến với các tộc quần hàng đầu của thế giới lĩnh vực.

Lúc đó, nhân tộc, người người như rồng, không yếu hơn bất kỳ thế lực lĩnh vực hàng đầu nào.

Hắn sẽ cùng với những người tương lai giành chiến thắng trong cuộc tranh bá vạn tộc, trực diện với đại thế giáng lâm cuối cùng.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

[Tiểu đệ, lúc này ta phải nhảy ra cắt ngang ngươi một chút, có câu nói rằng vạn dặm đường bắt đầu từ bước chân, ngươi mới đi được bao xa, đã nghĩ đến việc bay đến đích rồi sao? Mau đi tăng cường sức mạnh đi, Tiểu Hắc cảnh cáo lần đầu tiên!]

Bỏ qua lời cảnh cáo của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ ôm Giác Hút tiếp tục đi về phía đông.

Dọc đường, hắn quan sát kỹ môi trường xung quanh.

Lúc này, hắn lại khá mong Sinh Vật Trận Địa chủ động đến tấn công.

Có thể vừa thu được năng lực thiên phú, vừa có thể thu được điểm tiến hóa huyết mạch, đồng thời tiến thêm một bước nhỏ hướng tới sự tiến hóa mới.

Dọc đường toàn là cảnh tượng đổ nát.

Thép cốt lộ ra ngoài của đống đổ nát công trình đều đã bị thời gian làm rỉ sét, chỉ cần giẫm nhẹ là sẽ gãy ngay, mặt đường dọc đường cũng đầy vết nứt, cao thấp không bằng phẳng, nhiều nơi nhô lên đã mọc đầy cây cối um tùm.

Dấu vết của con người sắp bị xóa bỏ hoàn toàn.

Phong Kỳ không hài lòng với tốc độ đi bộ, lúc này hắn chọn cách chạy, hắn định tiếp tục đi về phía đông, đi khám phá thêm nhiều bí mật của thế giới tương lai.

Cố gắng tìm hiểu cục diện phân bố thế lực của thế giới này.

Trong thời gian đó, có lẽ có thể tìm hiểu được nhiều thông tin tình báo hữu ích.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên trong đầu:

[Nếu ngươi muốn tìm hiểu cục diện thế giới tương lai, ta thấy ngươi có thể nghe theo đề nghị của bà lão, đến học viện thời xưa học lĩnh vực học, quan trọng nhất là học nhiều ngôn ngữ lĩnh vực… Dù sao thì ngoài các thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người, các thế lực lĩnh vực bên ngoài sẽ không nói tiếng người, giao tiếp còn khó khăn thì đừng nghĩ đến việc thu thập tình báo.]

Phong Kỳ đồng ý với lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật.

Ở tuyến chiến tranh trước, hắn đã chịu thiệt vì không tìm hiểu sâu về lĩnh vực học, không hiểu một chữ nào về chữ viết của thế giới lĩnh vực, dẫn đến việc bỏ lỡ nhiều cơ hội thu thập tình báo.

Hết chương 1083.

Chương 1084. Quyết Tâm

Hơn nữa, nhân loại tương lai chắc chắn phải đối mặt với cảnh tượng tranh bá vạn tộc tàn khốc, học lĩnh vực học thực sự có thể giúp hắn thu thập tình báo, cũng như tìm hiểu tập tính của các thế lực lĩnh vực các bên.

Hắn quyết định đưa đề nghị đến học viện thời xưa học lĩnh vực học vào kế hoạch tương lai.

Có lẽ đến lúc đó còn có cơ hội tiếp xúc với tộc Linh Năng, tìm hiểu thêm nhiều thông tin tình báo hữu ích.

Còn việc có đến đó ngay ở tuyến thời gian tiếp theo hay không, hắn định đợi trở về thực tại rồi mới tính tiếp.

Trong lúc chạy nhanh, Giác Hút đứng ở vai phải hắn, tay trái ôm đầu hắn, nghiêng người giơ cao tay phải, bãi ra tư thế đối mặt với gió lớn.

Chạy một đoạn đường, tầm mắt hắn xuất hiện một Sinh Vật Trận Địa chắn đường.

Ngoại hình của Sinh Vật Trận Địa này rất kỳ lạ.

Nó có hình dạng giống người, cao khoảng hai mét, trên mặt đeo một tấm kim loại vỡ, qua tấm kim loại có thể nhìn thấy cái miệng được khâu bằng chỉ.

Tay phải nó cầm một cây búa lớn hình dạng kỳ lạ, ở đầu búa có thể thấy có mô thịt đang nhuyễn động.

Sinh Vật Trận Địa này giống như một con quái vật được khâu vá lại, rất xấu xí.

Phong Kỳ không dừng bước, chạy đến gần con quái vật, một cú đá gối hung dữ đập thẳng vào cổ sinh vật khâu vá.

“Rắc!”

Cú đá gối hung dữ này làm đầu con quái vật bay đi.

Khoảnh khắc đôi chân chạm đất, Phong Kỳ túm lấy cánh tay sinh vật khâu vá rồi quật ngã qua vai.

“Rắc!”

Tiếng kim loại gãy giòn vang lên, con quái vật khâu vá bị đập mạnh xuống đất, thân thể tách ra thành nhiều mảnh.

Lúc này hắn kinh ngạc phát hiện, bên trong con quái vật khâu vá lại giấu một thiếu niên tóc tím.

Chỉ thấy thiếu niên từ từ đứng dậy, ánh mắt nhìn hắn tràn đầy sát khí.

Không hiểu sao, Phong Kỳ thấy thiếu niên tóc tím này rất quen.

Nhìn kỹ lại, hắn đột nhiên kêu lên:

“Ê? Lão Mê?!”

…

Ánh mắt chạm nhau, biểu cảm của Phong Kỳ từ nghi ngờ chuyển sang kinh ngạc.

Hắn kinh ngạc phát hiện bóng người ẩn trong cơ thể quái vật khâu vá lại chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Mái tóc tím, đôi mắt tím, dung mạo của hắn giống hệt như trong trí nhớ.

Cảm giác quen thuộc tràn ngập trong lòng.

Hắn cũng đột nhiên hiểu được đại khái mọi chuyện là thế nào.

Chiến tuyến này, Lão Mê là một trong những mục tiêu đầu tiên hắn thanh trừng.

Dù sao thì theo dòng thời gian bình thường, Lão Mê chắc chắn sẽ tìm cách xâm chiếm Tinh Thành, gây ra nhiều bất lợi cho sự phát triển của Tinh Thành.

Xuất phát từ góc độ này để xem xét sự phát triển tiếp theo của chiến tuyến, hắn không do dự, dẫn theo Mộc Tinh và Lữ Việt đến Bắc Cảnh.

Lúc đó, trên người Lão Mê vẫn còn vết thương cũ khi xông vào Thông Thiên Lộ, đối mặt với sự vây bắt của Mộc Tinh và hắn, hắn không có sức phản kháng, cuối cùng bị lấy đi hạch xanh rồi chết.

Còn hạch đó thì được đưa đến phòng thí nghiệm "Hoang" của Viện Nghiên cứu Hổ phách để nghiên cứu.

Cũng vì vậy, hắn biết được thông qua kết quả nghiên cứu của phòng thí nghiệm Hoang rằng hạch xanh trong cơ thể Lão Mê là một vật phẩm kỳ diệu.

Vật phẩm kỳ diệu này sẽ chịu ảnh hưởng của ý chí, tạo ra và thay đổi.

Ví dụ, chỉ cần nắm lấy ý chí kỳ diệu, trong lòng tưởng tượng ra một loại vật chất thì loại vật chất này sẽ được sinh ra từ hư không dưới sự ảnh hưởng của ý chí.

Lúc đó, người phụ trách phòng thí nghiệm Hoang đã lợi dụng ý chí kỳ diệu để tạo ra một viên linh thạch nhỏ trước mặt hắn.

Ý chí kỳ diệu trong cơ thể cũng là lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ mỗi lần gần cạn kiệt năng lượng đều có thể hồi phục ngay lập tức.

Ham muốn sống mãnh liệt khiến Mê Vụ Chi Chủ tác động đến "Kỳ diệu · Ý chí", sau đó Kỳ diệu · Ý chí tạo ra khí huyết từ hư không để bù đắp cho nhu cầu của cơ thể hắn.

Giá trị của vật phẩm kỳ diệu này là không phải bàn cãi.

Nhưng cũng tồn tại hai nhược điểm khiến nó không thể sử dụng bình thường.

Thứ nhất, vật phẩm kỳ diệu này vẫn còn lưu lại ý thức yếu ớt của Mê Vụ Chi Chủ.

Đoàn ý thức yếu ớt này bám rễ trong Kỳ diệu · Ý chí, mỗi lần sử dụng Kỳ diệu · Ý chí đều khiến ý thức của Mê Vụ Chi Chủ được phát triển, dần dần thay thế ý thức ban đầu của người sử dụng, cuối cùng để Mê Vụ Chi Chủ mượn xác hoàn sinh.

Phong Kỳ cũng đã từng phân tích nguyên nhân của vấn đề này.

Theo như Mê Vụ Chi Chủ từng nói, tổ tiên của hắn đã từng dung hợp với dấu máu mà Trụ thần để lại.

Có lẽ Kỳ diệu · Ý chí chính là dấu máu ban đầu trải qua nhiều thế hệ huyết mạch truyền thừa, cuối cùng biến thành Kỳ diệu · Ý chí trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Đây cũng là lý do tại sao Kỳ diệu · Ý chí lại ở trong cơ thể Lão Mê nhưng ngay cả chính hắn cũng không biết.

Ngoài ra, còn có một điểm nữa có thể chứng minh.

Những vật phẩm kỳ diệu khác đều không có tình trạng bị ràng buộc với người sử dụng, chỉ có Lão Mê và Kỳ diệu · Ý chí bị ràng buộc, trong Kỳ diệu · Ý chí còn lưu lại ý thức của chính hắn.

Hết chương 1084.

Chương 1085. Nguy Cơ

Giống như thần khí trong tiểu thuyết nhận chủ, đây là lần đầu tiên Phong Kỳ gặp phải tình huống như vậy.

Những vật phẩm kỳ diệu khác, từ trước đến nay đều là ai cầm trong tay thì người đó có thể sử dụng bình thường.

Thứ hai, Kỳ diệu · Ý chí vẫn còn chịu ảnh hưởng của ý chí còn sót lại từ đoàn ý thức yếu ớt của Mê Vụ Chi Chủ, đang chậm rãi tạo ra huyết nhục.

Ham muốn sống của Lão Mê, ngay cả sau khi chết cũng chưa tan biến.

Theo lời của người phụ trách phòng thí nghiệm Hoang, chỉ cần Kỳ diệu · Ý chí không bị phá hủy thì đến một ngày nào đó Mê Vụ Chi Chủ sẽ hồi sinh thành công.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Hổ phách lúc đó sẽ định kỳ dọn sạch các mô thịt máu sinh ra trên bề mặt Kỳ diệu · Ý chí.

Tương đương với việc định kỳ định dạng lại Kỳ diệu · Ý chí, để bóp chết sự hồi sinh của Mê Vụ Chi Chủ.

…

Năng lực của Kỳ diệu · Ý chí rất mạnh mẽ.

Chỉ cần có đủ ý chí, có thể tự tạo ra vũ khí, vật tư từ hư không.

Trên lý thuyết, chỉ cần ảnh hưởng của ý chí đủ mạnh, thậm chí có thể tăng cường thực lực của bản thân từ hư không.

Vì vậy, Phong Kỳ đã từng nghĩ đến việc mang Kỳ diệu · Ý chí đến căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Có lẽ còn có thể giao cho hắn của tương lai.

Sau khi nắm giữ Kỳ diệu · Ý chí, vấn đề thiếu hụt tài nguyên của căn cứ bí mật Tinh Hồng cũng có thể được giải quyết.

Dù sao thì Kỳ diệu · Ý chí có thể tác động ý chí, tạo ra linh thạch, linh thực và các tài nguyên linh tính từ hư không, đây cũng chính là những tài nguyên mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cần.

Việc có được Kỳ diệu · Ý chí tương đương với việc có được một kho tài nguyên vô hạn.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn từ bỏ ý định này.

Trên dòng thời gian mà hắn cùng Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành, Lão Mê thường xuyên bị ám sát giả dạng bởi người da xanh, điều đó chứng tỏ vật phẩm kỳ diệu này rất không an toàn, cần phải luôn đề phòng chiến binh tộc da xanh cướp đoạt.

Sự phát triển tiếp theo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng lấy sự ổn định làm chính, nếu thường xuyên bị tộc da xanh định vị ám sát, căn cứ bí mật sẽ có nguy cơ bị bại lộ bất cứ lúc nào.

Tất cả thông tin tình báo của chiến tuyến đều có thể bị hủy hoại trong chớp mắt.

Ngoài ra, Kỳ diệu · Ý chí sẽ âm thầm cấy ý thức của Mê Vụ Chi Chủ vào cơ thể người sử dụng cũng là một mối nguy hiểm lớn.

Phong Kỳ tưởng tượng hậu quả trong đầu.

Sử dụng Kỳ diệu · Ý chí liên tục, biết đâu nhân viên của Tinh Hồng sẽ bị Mê Vụ Chi Chủ mượn xác hoàn sinh.

Đợi đến khi hắn đến cảnh trong mơ tương lai, mở lối vào căn cứ bí mật Tinh Hồng, thứ hắn nhìn thấy sẽ là Lão Mê đã

chờ đợi từ lâu.

Sau khi cân nhắc lợi hại, Kỳ diệu · Ý chí không được mang đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, mà được giữ lại trong Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đứng trước mặt, trong mắt tràn ngập sát khí, Phong Kỳ trong lòng dâng lên rất nhiều nghi ngờ.

Theo sự phát triển tiếp theo của chiến tuyến.

Tinh Thành bị quân đồng minh chiếm đóng, toàn bộ tài nguyên của thành phố đều bị các thế lực cướp đi.

Trong thời gian này, Kỳ diệu · Ý chí cũng đáng lẽ đã bị một thế lực nào đó mang đi, khả năng lớn là hiện tại sẽ nằm trong tay một thế lực nào đó, tại sao bây giờ vẫn có thể nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ trong phạm vi khu vực Tinh Thành?

"Lão Mê?"

Phong Kỳ lúc này thử dò hỏi, đồng thời ôm chặt Giác Hút nhỏ trong lòng.

Giác quan sát khí của Giác Hút được thừa hưởng từ Mộc Tinh, có khả năng phân biệt địch ta.

Sát khí của Mê Vụ Chi Chủ rất có thể sẽ kích thích phản xạ có điều kiện của Giác Hút, giơ tay lên là tặng Lão Mê một đòn đau.

"Lão Mê… ngươi đang gọi ta sao? Ngươi quen biết ta ư?" Nghe lời Phong Kỳ nói, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ bối rối, sau đó tiếp tục nói:

"Ký ức của ta rất mơ hồ, dường như không có ký ức nào liên quan đến ngươi."

[Ồ, xem ra Lão Mê hình như mới tái tạo huyết nhục không lâu, bây giờ ý thức vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, dẫn đến ký

ức cũng chưa hoàn toàn khôi phục, mau nói cho hắn biết, ngươi là cha hắn, lúc này không chiếm tiện nghi thì còn đợi đến bao giờ!]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hắn cũng hiểu được tại sao lúc này Mê Vụ Chi Chủ lại tỏa ra dao động năng lượng không mạnh mẽ như vậy.

Trong cảnh trong mơ tương lai trước đây, Lão Mê chiếm giữ phương Tây đều xuất hiện dưới hình dạng biển sương mù, dao động năng lượng khủng bố ngay cả cách rất xa cũng có thể cảm nhận được.

Đây cũng là một trong những lý do khiến hắn lúc đó chọn đi về phía đông, không dám đi về phía tây.

Lời giải thích của Lời Tự Thuật đã cho hắn đáp án.

Có lẽ trong 1500 năm qua, hạt nhân ý chí đã đổi qua nhiều người sử dụng, cũng đã nhiều lần thanh lý các tổ chức huyết nhục phái sinh để ngăn Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh nhưng rõ ràng người sử dụng kỳ tích ý chí trước đó hắn đã không còn nữa.

Hết chương 1085.

Chương 1086. Thủ Hộ

Còn Mê Vụ Chi Chủ cũng vì không còn người sử dụng thanh lý, huyết nhục chậm rãi tái tạo, cuối cùng tạo nên thân thể hoàn toàn mới, hồi sinh thành công.

Điểm này khiến hắn liên tưởng đến Tam Vĩ.

Về bản chất, Tam Vĩ cũng là sinh mệnh do kỳ tích sáng tạo ra.

Điểm khác biệt là Tam Vĩ là sinh mệnh phái sinh của kỳ tích, còn Mê Vụ Chi Chủ là chủ nhân của kỳ tích.

[Suy đoán của ngươi chưa chắc đã đúng, cũng có một khả năng, kỳ tích ý chí sau khi đổi qua nhiều người sử dụng trong 1500 năm, cuối cùng đã gặp phải một chủ nhân ngốc nghếch, tên này sử dụng kỳ tích ý chí một cách vô tư, lại không biết rằng mỗi lần sử dụng năng lực sáng tạo của kỳ tích ý chí đều là đang giao dịch với ác quỷ, ý thức của hắn bị Mê Vụ Chi Chủ xâm thực một cách tiềm tàng, huyết nhục trong cơ thể biến thành chất dinh dưỡng để Mê Vụ Chi Chủ tái sinh.]

[Giống như nhộng tằm, Mê Vụ Chi Chủ tái sinh trong cơ thể người sử dụng trước đó, chỉ chờ phá kén mà ra… Chỉ là quá trình tái sinh chưa hoàn toàn kết thúc thì gặp phải ngươi, kết quả là bị ngươi cưỡng ép phá vỡ "Kén thịt", khiến quá trình hồi sinh của hắn bị gián đoạn trước thời hạn, giống như nhổ mầm trợ trưởng, khiến hắn ra ngoài sớm, đây cũng là lý do khiến ký ức của Lão Mê hiện tại chưa hoàn toàn khôi phục.]

"Có lý, suy đoán của ngươi rất hợp logic." Lúc này, Phong Kỳ gật đầu nói.

[Phải nói rằng, ngươi có thể gặp lại Lão Mê sau 1500 năm ngày hôm nay cũng coi như là rất có duyên, biết đâu trong 1500 năm qua, Lão Mê theo chân những người sử dụng trước đã đi qua rất nhiều nơi, thậm chí còn tham gia vào một số cuộc chiến tranh giành chủng tộc đẫm máu, chỉ là theo chân người sử dụng trước đó xuất hiện ở Tinh Thành, xác suất gặp lại quá thấp.]

[Cho nên, mau nhận họ hàng đi, nói cho hắn biết, ta là cha ngươi, như vậy hệ thống này sẽ có cháu trai rồi!]

Phong Kỳ:…

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang bối rối, mở miệng nói:

“Lão Mê, chúng ta là anh em, ngươi quên rồi sao?”

Nghe lời này, Mê Vụ Chi Chủ nhíu mày, dường như đang lục lại ký ức mơ hồ, cố gắng tìm kiếm thông tin liên quan.

Sau một thoáng ngẩn người, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên thở dài:

“Ta không nhớ ra được, ta dường như đã mất rất nhiều ký ức.”

“Vậy ngươi có thể nhớ ra điều gì?”

Phong Kỳ chọn cách tiếp tục thăm dò, muốn moi thêm thông tin từ miệng Lão Mê.

“Ta chỉ nhớ rằng ta dường như đã ngủ rất lâu, mỗi lần ta cảm thấy sắp tỉnh lại thì sẽ có một luồng sức mạnh xóa sạch ta, khiến ta lại chìm vào hôn mê, ta cũng không rõ trải nghiệm như vậy đã kéo dài bao lâu… Đến khi ta tỉnh lại thì phát hiện mình đang mặc một lớp vỏ dày cộm.”

“Ngay lúc nãy, ngươi đã đập vỡ lớp vỏ của ta.” Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ chỉ tay về phía những bộ phận tàn khuyết nằm

rải rác trên mặt đất.

Nghe lời này, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ.

Bởi vậy nên khi Mê Vụ Chi Chủ từ bên trong xuất hiện, mới có sát ý lớn như vậy với hắn.

Điều này cũng có chút khác biệt so với suy đoán của Lời Tự Thuật.

Không phải hắn đập vỡ thân thể khâu vá khiến Mê Vụ Chi Chủ tỉnh lại sớm, mà là Mê Vụ Chi Chủ đã tỉnh lại trong cơ thể người sử dụng kỳ tích ý chí trước đó và coi tàn dư của người sử dụng trước đó là lớp vỏ của mình.

"Ngươi là anh em ta sao?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi, đôi mắt tím chớp chớp, một tia nghi ngờ hiện lên.

"Ngươi hiểu anh em có nghĩa là gì không?" Phong Kỳ tò mò hỏi.

"Ta hiện tại chỉ là ký ức mơ hồ nhưng không có nghĩa là ta ngốc… Ngươi nói ngươi là anh em ta, có bằng chứng không?"

Giọng điệu khi Mê Vụ Chi Chủ nói chuyện, cùng với vẻ tà mị giữa hai hàng lông mày, thậm chí là thái độ thận trọng khi đối mặt với vấn đề, đều giống hệt với những gì Phong Kỳ nhớ.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười nói:

"Ta biết ngươi có khả năng biến thành sương mù, như vậy có thể chứng minh được không?"

"Biến thành sương mù?" Mê Vụ Chi Chủ ngẩn người trong chốc lát rồi giơ tay phải lên, lập tức tay phải lập tức hóa thành sương mù lan tỏa.

Khả năng này đối với Mê Vụ Chi Chủ giống như hơi thở, là bản năng ăn sâu vào trong sinh mệnh.

Vừa được Phong Kỳ nhắc đến, Mê Vụ Chi Chủ đã nhớ ra cách biến cơ thể mình thành sương mù.

“Chỉ như vậy thì chưa đủ, nếu ngươi là kẻ địch của ta, hắn cũng biết được khả năng biến thành sương mù của ta.”

“Ngươi còn dạy ta khả năng hấp thụ khí huyết, có thể chứng minh được không?”

Nói xong, Phong Kỳ vỗ nhẹ lên đầu nhỏ của Giác Hút trong lòng, rồi chỉ tay về phía một con chim thú trên bầu trời xa xa nói:

“Giác Hút, bắt nó về đây cho ta.”

“(o▽)o Được!”

Chỉ thấy Giác Hút gật đầu thật mạnh, sau đó xoay người trượt khỏi vòng tay của Phong Kỳ.

Sau khi bốn chân chạm đất, luồng sáng màu ngọc bích bao phủ quanh người Giác Hút, cô ta lập tức biến mất tại chỗ, chạy về phía nơi chim thú đang ở.

Hết chương 1086.

Chương 1087. Linh Hồn

Bốn chân điên cuồng chuyển động trong khi chạy biến thành ảo ảnh, cát bụi cuồn cuộn phía sau, sức mạnh khủng khiếp ẩn chứa trong cơ thể nhỏ bé bùng nổ vào lúc này.

Chỉ thấy một con rồng cát dài kéo dài đến tận phía dưới nơi con chim thú màu đen đang ở.

Con chim thú trên bầu trời dường như cũng nhận ra nguy hiểm đang ập đến, nó vỗ cánh mạnh mẽ muốn bay cao hơn.

Lúc này, Giác Hút nhảy lên không trung.

Lực bùng nổ khi nhảy khiến mặt đất rung chuyển, một vòng sóng xung kích quét sạch cát bụi lan tỏa ra xung quanh.

Cơn gió mạnh nhanh chóng thổi đến trước mặt Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, cát bụi cuồn cuộn che khuất tầm nhìn của họ.

Sau một thoáng kinh ngạc, Mê Vụ Chi Chủ vung tay.

Khí huyết nồng đậm thấm ra ngoài cơ thể, nhẹ nhàng vung về phía trước, lập tức khí huyết lan tỏa đánh tan cát bụi.

Khi khói bụi tan đi, chỉ thấy Giác Hút đã trở về.

Cô ta dùng tay trái bóp chặt cổ dài của con chim thú màu đen, kéo lê con chim thú trên mặt đất, sau đó vui vẻ nhìn Phong Kỳ giơ tay trái lên:

“(ω) A Kỳ, ăn ngỗng lớn… Ngon!”

“Sức mạnh thể chất mạnh mẽ quá.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ kinh ngạc thốt lên, dường như có chút không tin rằng

trong cơ thể nhỏ bé của Giác Hút lại ẩn chứa một sức mạnh khủng khiếp như vậy.

Không để ý đến Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ nhận lấy con chim thú mà Giác Hút đưa tới.

Vung tay bắt lấy.

Những ngón tay không có máu thịt vô cùng dễ dàng đâm thủng lớp phòng ngự của cơ thể chim thú, nắm lấy trái tim của nó, sau đó bóp nát.

Sau khi con chim thú chết, một luồng sương máu chỉ hắn mới nhìn thấy xuất hiện trên cơ thể nó, rồi tràn vào trong cơ thể hắn.

Khí huyết được bổ sung một phần, trong nháy mắt, cơ thể hắn bắt đầu nhanh chóng sinh ra các mô thịt, chỉ chớp mắt đã khôi phục lại hình dạng con người.

Nhìn Phong Kỳ thay đổi lớn, Mê Vụ Chi Chủ quan sát kỹ lưỡng, đột nhiên có một cảm giác quen thuộc mãnh liệt.

Hắn thấy khuôn mặt này rất quen, như thể đã gặp ở đâu đó nhưng lại không thể nhớ ra.

Nhưng không hiểu sao, hắn lại thấy rất quen.

Giống như một dấu ấn khắc sâu vào trong sinh mệnh, thậm chí khiến hắn có chút ngạt thở.

“Ngươi khiến ta cảm thấy rất quen… Nhưng ta không nhớ ra ngươi là ai, không hiểu sao, sau khi nhìn thấy dung mạo của ngươi, ta lại có chút bất an.”

“Bất an vì sao?” Phong Kỳ hơi tò mò hỏi.

[Lạ mới là chuyện, trước khi chết, hình ảnh cuối cùng mà lão Mê nhìn thấy chính là khuôn mặt của ngươi, sau đó là bóng tối vô tận, ấn tượng tất nhiên là rất sâu sắc, ngay cả khi

bây giờ đã sống lại, chắc chắn cũng sẽ có ấn tượng với ngươi, biểu hiện bất an chỉ là cảm giác còn sót lại từ trước.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Nhìn vẻ mặt bối rối của Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng hắn đột nhiên không còn muốn tiếp tục trao đổi thông tin nữa.

Hắn vốn tưởng rằng có thể moi được từ Mê Vụ Chi Chủ một số thông tin quan trọng về thế giới tương lai.

Nhưng tình hình hiện tại là, Mê Vụ Chi Chủ có lẽ còn mơ hồ hơn cả hắn.

Tiếp tục trò chuyện chỉ là lãng phí thời gian, không bằng tranh thủ thời gian nâng cao thực lực.

Người anh em này… lần sau sẽ tính tiếp.

Bế Giác Hút lên, Phong Kỳ định rời đi nhưng đột nhiên dừng lại.

"Lời Tự Thuật, ngươi thấy để lão Mê đi chịu trận thay ta đối đầu với Tiểu Hắc thế nào?"

[Anh em là gì? Anh em của A Kỳ ta là để lợi dụng, anh em vì ta mà chịu đâm hai nhát thì chẳng phải là lẽ đương nhiên sao? Còn ta thì luôn đâm anh em hai nhát… Quyết định là lão Mê của ngươi, lần sau chắc chắn!]

[Nhưng phải nhắc nhở ngươi, lão Mê bây giờ chỉ là ký ức mơ hồ, không phải kẻ ngốc, làm sao hắn có thể nghe lời ngươi mà thay ngươi chặn Tiểu Hắc, ngươi đừng có mơ hão.]

Phong Kỳ:…

Thấy Mê Vụ Chi Chủ đã không còn giá trị lợi dụng, Phong Kỳ định rời đi.

Nhưng lão Mê lúc này lại lên tiếng:

“Đã ngươi nói ngươi là anh em ta, vậy có thể giúp ta làm một việc không!”

Quay người nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm trọng, Phong Kỳ vốn định rời đi liền dừng bước, tò mò hỏi:

“Ngươi muốn ta giúp ngươi làm gì?”

“Phía nam có một sinh vật đặc biệt, ngươi có thể giúp ta giết nó không?”

“Tại sao ngươi muốn giết nó?” Phong Kỳ càng tò mò hơn.

“Trên người nó có dao động năng lượng hấp dẫn ta nhưng ta không phải đối thủ của nó, thời gian này ta không ngừng săn giết sinh vật để hấp thụ khí huyết, chính là để trở nên mạnh mẽ hơn rồi giết chết nó.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ vô cùng tò mò về sinh vật bí ẩn kia.

Thời gian hắn ở trong mộng cảnh tương lai có hạn, nếu là chuyện khác thì hắn chắc chắn không muốn giúp, hắn muốn dành thời gian cho việc nâng cao thực lực quan trọng hơn.

Nhưng đối với việc săn giết sinh vật bí ẩn, hắn lại rất hứng thú.

Hết chương 1087.

Chương 1088. Chiến Đấu

Có lẽ sẽ mang lại cho hắn một năng lực thiên phú vô cùng hữu dụng.

Từ Mộng Yểm ban đầu, đến Tròng Mắt Huyết Sắc, rồi đến Ma Miễn Thạch… những Sinh Vật Trận Địa đặc biệt này đều mang lại cho hắn sự gia tăng sức mạnh không nhỏ.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ nhìn Mê Vụ Chi Chủ gật đầu nói:

"Dẫn ta đi gặp nó, nếu trong khả năng, ta sẽ giúp ngươi!"

Nghe Phong Kỳ đồng ý, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một nụ cười, sau đó quay người đi về phía nam.

Phong Kỳ thấy vậy, bế Giác Hút lập tức đi theo sau lão Mê.

Dưới ánh trăng máu, hai bóng người dần đi xa.

Không biết đi được bao lâu, bọn họ đến một khu vực đầy cây xanh.

Đi vào bên trong, dọc đường cây cối mọc um tùm, nhiều loại cây như có sự sống đang chậm rãi nhúc nhích.

Thậm chí còn chủ động tấn công con mồi đến gần.

Có thể thấy nhiều dây leo của cây xanh treo những tàn tích của Sinh Vật Trận Địa, lá và cành đâm vào những tàn tích của Sinh Vật Trận Địa này, nhúc nhích giữa hấp thụ năng lượng máu thịt.

Ngửi thấy mùi hôi thối nồng nặc, Phong Kỳ vẫn không đổi sắc mặt.

Nhớ lại năm xưa, hắn còn thối hơn cả những Sinh Vật Trận Địa mục nát này.

Đặc biệt là lần đầu tiên bước vào mộng cảnh tương lai.

Hắn suýt ngất đi vì mùi hôi thối trên người mình.

Sau khi hoàn thành quá trình tiến hóa hình thái sự sống, mùi hôi thối trên người mới tan đi.

Từ Zombie, cuối cùng cũng giống như một người bình thường.

Tiếp tục đi vào bên trong, băng qua con đường đầy rêu nhìn về phía xa, ở đó có một tòa nhà cao tầng đổ nát, tường đã phủ đầy cây xanh.

Cũng chính nhờ sự chống đỡ của thực vật trong lĩnh vực mà tòa nhà đổ nát trải qua sự bào mòn của thời gian này không bị đổ sập hoàn toàn, thực vật đã trở thành một phần của tòa nhà này.

Trước tòa nhà đổ nát này, Phong Kỳ nhìn thấy một Sinh Vật Trận Địa khổng lồ.

Hình dạng của nó giống như con rồng trong thần thoại, trên đầu mọc một cặp sừng máu dữ tợn, phủ đầy vảy máu trên toàn thân, mỗi mảnh đều to bằng bàn tay, dưới ánh trăng máu phản chiếu ánh sáng kỳ dị.

Sinh vật hình rồng thở ra có tiếng khò khè trầm đục, mỗi lần thở ra, đều có một luồng sương máu nhạt từ lỗ mũi của nó tràn ra, thổi bay bụi trên mặt đất.

Cơ thể khổng lồ theo nhịp thở co lại phập phồng, hình ảnh đầy sức hấp dẫn thị giác.

“Chính là nó, trên người nó dường như có năng lượng mà ta khao khát.”

Nhìn con quái thú hình rắn đang cuộn mình ngủ say, biểu cảm của Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Có câu nói, gặp chuyện không quyết được thì hỏi Lời Tự Thuật.

Không do dự, hắn lập tức hỏi trong lòng:

"A Bạch, có thể chiến đấu không?"

[Ngươi hỏi ngươi, hay là hỏi Giác Hút?]

"Vớ vẩn, tất nhiên là ta cộng Giác Hút."

[Đừng, có thêm ngươi hay không thì cũng không sao, chỉ cần Giác Hút là đủ rồi. Ta cảm nhận được trong cơ thể con quái vật này có sự dao động khí huyết mãnh liệt, thực lực của nó hẳn là rất mạnh nhưng vẫn không thể so sánh với cường độ khí huyết của Giác Hút, cho nên bỏ ngươi đi thì Giác Hút chắc chắn thắng, nếu thêm ngươi vào thì tỷ lệ thắng của Giác Hút -0,01%]

"Tại sao thêm ta vào thì tỷ lệ thắng lại giảm?" Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt nói.

[Ngươi tưởng chơi game so sánh chỉ số chiến đấu à? Chiến đấu thực sự không phải trò chơi 1 + 1 bằng 2, ngươi tham chiến, Giác Hút chắc chắn phải chăm sóc ngươi, nếu không ngươi chắc chắn sẽ bị thương, nói cho dễ hiểu, ngươi chính là gánh nặng!]

[Nói rõ hơn một chút, chiến lực của ngươi là 1, chiến lực của Giác Hút là 100, ngươi cộng Giác Hút, chiến lực tổng hợp: 99.]

Đối mặt với lời nói không chút nể nang của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Nhưng hắn thực sự thèm khát năng lực thiên phú của con rồng máu, nghĩ đến đây hắn đưa tay véo nhẹ má phúng phính của Giác Hút, cúi đầu nói:

"Giác Hút."

“(▽) Vâng!” Giác Hút gật đầu mạnh mẽ đáp lại.

“Ngươi thấy con rắn lớn đằng xa kia không?” Vừa nói, Phong Kỳ vừa chỉ tay về phía con rồng máu nằm ngang không xa.

Giác Hút nghe vậy, nhanh chóng bò từ trong ngực hắn lên đỉnh đầu, ánh mắt xuyên qua kẽ hở của những cây xanh rậm rạp nhìn thấy con rắn máu khổng lồ hình rồng.

“(〃 ’▽’ 〃) Thấy rồi, to quá.”

“Ta muốn ăn.”

Nói thêm nhiều lời giải thích cũng không bằng một câu ta muốn ăn để Giác Hút hiểu hơn.

“A Kỳ muốn ăn, ừm bắt về cho ngươi.” Nói xong, Giác Hút nhảy xuống khỏi đầu hắn.

Thấy Giác Hút sắp ra tay, Phong Kỳ vội vàng nhắc nhở:

“Giác Hút, nó rất mạnh, cẩn thận một chút.”

Nghe vậy, Giác Hút quay lại nhìn hắn, lộ ra vẻ suy tư.

Sau đó đột nhiên chống nạnh, bắt đầu vặn vẹo cơ thể.

“Hự hự, hự hự, 1234.”

Nhìn Giác Hút đang cúi xuống kéo căng, Phong Kỳ ngơ ngác.

Đang định mở miệng hỏi thì thấy ánh mắt của Giác Hút thay đổi, trong mắt lóe lên ánh sáng Tinh Hồng, sau đó luồng sáng màu ngọc lục bảo bao phủ toàn thân, thân hình trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Hết chương 1088.

Chương 1089. Tinh Quân

[Giải phóng đôi tay, vũ khí chiến đấu tự động không ném, ngươi xứng đáng sở hữu!]

"Cô ta là ai của ngươi?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh hắn, nhìn về phía xa hóa thành luồng sáng màu ngọc lục bảo Giác Hút tò mò hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cũng ngẩn người.

Úy Vi là người tạo ra Giác Hút, cho nên Giác Hút gọi cô là mẹ cũng không có vấn đề gì.

Mộc Tinh là tiền thân của Giác Hút, cũng có thể gọi là bản thể.

Vậy thì, hắn và Giác Hút kế thừa sức mạnh của Mộc Tinh có quan hệ gì?

Người thân? Bạn bè? Người nhà?

[Không phải gì cả, quan hệ giữa ngươi và Giác Hút giống như mặt dây chuyền trên cổ của con người, chỉ để đeo chơi, không có ý nghĩa thực tế gì. Tất nhiên, ngươi ưu tú hơn mặt dây chuyền ở chỗ, ngươi có thể phụ trách hô: 666 khi Giác Hút chiến đấu.]

"Hệ thống ngu ngốc, ngươi mới là mặt dây chuyền."

[Xin lỗi, ta mới là bản thể, Giác Hút là vũ khí của ta, ngươi chỉ là bộ điều khiển điều khiển huyết nhục, giống như điều khiển từ xa của ta, hiểu không?]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ hướng tầm mắt về phía xa.

Tốc độ chạy của Giác Hút cực nhanh, khoảng cách với con rồng máu ngày càng gần.

Con rồng máu đang ngủ dường như nhận ra nguy hiểm đang đến gần, đột nhiên mở mắt, đồng tử dọc ở trung tâm Tròng Mắt Huyết Sắc đột nhiên co lại, khóa chặt Giác Hút đang đến gần.

"Gào!"

Con rồng máu gầm lên với Giác Hút, từng cơn gió tanh tưởi nhanh chóng thổi đến trước mặt Phong Kỳ.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ không ngờ là sau khi con rồng máu phát ra tiếng gầm uy hiếp, nó đột nhiên quay người, cái đuôi to lớn đập mạnh xuống đất, thân hình vặn vẹo nghiền nát đống đổ nát của tòa nhà muốn trốn thoát.

"Hèn!"

Thấy cảnh này, Phong Kỳ tưởng rằng sẽ được chứng kiến một trận chiến kinh thiên động địa, trong lòng giơ ngón giữa với con rồng máu.

[Con rồng máu này có vẻ rất thông minh, chắc chắn nó đã cảm nhận được sự dao động khí huyết khủng khiếp trong cơ thể Giác Hút, nhận ra rằng mình không phải là đối thủ, so với những Sinh Vật Trận Địa chỉ biết dựa vào bản năng tấn công thì loại Sinh Vật Trận Địa thông minh này mới là khó đối phó nhất.]

Tốc độ di chuyển của con rồng máu rất nhanh nhưng không thể so sánh với Giác Hút đang chạy như điên trên bốn chân.

Cô giống như một chú thỏ nhanh nhẹn, sau khi đến gần con rồng máu, cô nhảy cao lên, lộn nhào trên không trung rồi đáp

xuống đầu con rồng máu.

Chỉ thấy Giác Hút giơ nắm đấm nhỏ lên, đột nhiên giáng xuống.

Ầm!

Con rồng máu đang bò vẫn bị đánh trúng, đầu đập mạnh xuống đất, thân hình do quán tính trượt xa hàng chục mét, đuôi dựng đứng lên, kéo theo cơ thể lật xuống.

Khi đuôi chạm đất, cát bụi cuồn cuộn bay lên.

Đấm thứ hai của Giác Hút lúc này giáng xuống, vảy máu lớn bằng nắm tay trên đầu con rồng máu lõm xuống.

Sau vài cú đấm liên tiếp, con rồng máu đau đớn đến nỗi cơ thể không ngừng vặn vẹo, tiếng gầm rú nghe thật thảm thiết.

Đối phó với những con mồi khác, nó có thể dùng lợi thế về kích thước và sức mạnh để nghiền nát.

Khả năng siết cổ mạnh mẽ hơn nữa có thể khiến nó đối đầu với bất kỳ con mồi nào.

Nhưng đối mặt với Giác Hút nhỏ bé, con rắn máu khổng lồ không có cách nào phản công, nó vung đuôi vài lần muốn tát Giác Hút xuống nhưng đều bị Giác Hút nhanh nhẹn né tránh, ngược lại còn tự làm cho mình choáng váng.

Thử nhiều lần không thành, con rồng máu há miệng phun ra một lượng lớn sương máu, những đám sương máu này biến thành những con rắn nhỏ trên không trung, lao về phía Giác Hút.

Những con rắn máu di chuyển rất nhanh, trong nháy mắt đã quấn quanh tay chân và cổ Giác Hút.

Khi thân hình siết chặt, lực siết cổ khủng khiếp tác động lên cơ thể Giác Hút.

Đối mặt với sự siết cổ, Giác Hút giơ hai tay lên, sau đó đột nhiên ngồi xổm xuống nắm chặt tay.

“Ha!”

Ngay lập tức, những con rắn máu nhỏ quấn quanh cơ thể đều vỡ tan.

Chỉ thấy Giác Hút như phản xạ có điều kiện há miệng hít vào, lập tức sương máu tan ra tụ lại trong miệng cô.

“Ợ!” Xoa xoa bụng mình, trong mắt Giác Hút ánh sáng Tinh Hồng lưu chuyển, trông rất hài lòng, sau đó lại giơ nắm đấm nhỏ lên, đột nhiên giáng xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới những cú đấm liên tiếp, con rồng máu không ngừng vùng vẫy lăn lộn, đống đổ nát của tòa nhà và cây xanh trên đường đi đều bị con rắn khổng lồ đâm sập, cát bụi cuồn cuộn khắp nơi.

Thấy trận chiến diễn ra theo cách này, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười mãn nguyện.

Trong giấc mơ tương lai trước đó, Giác Hút chỉ biết tấn công như một kẻ thô lỗ khi chiến đấu, căn bản không biết sử dụng kỹ thuật để chiến đấu.

Nhưng lần này thì hoàn toàn khác.

Giác Hút không chỉ chủ động né tránh các đòn tấn công mà còn biết tận dụng lợi thế của mình trong chiến đấu, đồng thời mở rộng lợi thế đó.

Mặc cho con rồng máu lăn lộn thế nào, Giác Hút vẫn luôn bám chặt trên đỉnh đầu con rắn khổng lồ, liên tục tấn công vào đầu nó.

Hết chương 1089.

Chương 1090. Năng Lượng

Con rồng máu chỉ có sức mạnh và thể chất cường tráng nhưng lại không có cách nào đối phó với Giác Hút, chỉ có thể lăn lộn để cố gắng hất Giác Hút xuống, hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Phát hiện con rồng máu lăn càng lúc càng xa, Phong Kỳ lúc này đẩy đám cây xanh trước mặt ra, nhảy vọt ra ngoài, chạy về phía xa của con rắn khổng lồ.

Mê Vụ Chi Chủ cũng hóa thành sương mù vào lúc này, chọn cách đi theo sau Phong Kỳ.

Trận chiến vẫn tiếp diễn.

Trong giấc mơ tương lai, rất ít Sinh Vật Trận Địa có thể chịu được một cú đấm của Giác Hút nhưng con rồng máu đã chống chịu được nhiều đợt tấn công của Giác Hút nhưng vẫn có thể vùng vẫy mạnh mẽ, có thể thấy thể chất của nó mạnh mẽ đến mức nào.

Nhìn những tòa nhà bị phá hủy trên đường đi và những hố sâu do con rồng máu vùng vẫy để lại, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Quay đầu nhìn Giác Hút vẫn đang đấm trên đầu con rồng máu, Phong Kỳ vô cùng mong đợi khả năng thiên phú đi kèm của con rồng máu.

Khả năng rút ra thiên phú đã được hắn tìm hiểu qua nhiều dòng thời gian, hắn đã nắm được quy luật.

Sau khi giết chết một sinh vật, khả năng rút ra thiên phú sẽ trực tiếp rút ra khả năng mạnh nhất của sinh vật đó.

Ví dụ như trước đây hắn đã giết một Sinh Vật Trận Địa, hắn lại rút ra được một khả năng mà Sinh Vật Trận Địa đó chưa từng sử dụng.

Vào thời điểm đó, Lời Tự Thuật giải thích rằng khả năng này thuộc về khả năng ẩn trong dòng máu của quái vật, tổ tiên của nó đã từng nắm giữ, chỉ là sau khi chủng tộc suy tàn thì khả năng này đã ẩn trong dòng máu.

Nhưng hắn vẫn có thể rút ra được.

Điều này cho thấy khả năng rút ra thiên phú đáng sợ đến mức nào, không hề thua kém bất kỳ chức năng đi kèm của vật phẩm kỳ diệu nào.

Hắn thậm chí còn nghi ngờ rằng khả năng rút ra thiên phú cũng là một phép màu.

Chỉ là không biết phép màu này ẩn giấu ở đâu trong cơ thể hắn.

Nhưng cũng có khả năng Lời Tự Thuật chính là phép màu, đây là đặc tính chức năng mà Lời Tự Thuật mang lại cho hắn.

Dưới đặc tính của khả năng rút ra thiên phú, sinh vật mà hắn giết càng mạnh thì khả năng hắn có được thiên phú mạnh mẽ càng lớn.

Con rồng máu trong mắt hắn tràn đầy sức hấp dẫn.

Trận chiến kéo dài hơn mười phút, dưới những cú đấm bạo lực của Giác Hút, thể lực của con rồng máu dần cạn kiệt, cuối cùng không còn vùng vẫy nữa, nằm thoi thóp trên mặt đất.

Nhưng Giác Hút vẫn không dừng tay, vẫn tiếp tục đấm.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ vội vàng tiến lên chuẩn bị ngăn cản, tránh để mất đi khả năng thiên phú sắp có trong tay.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Đừng đi, khí huyết trong cơ thể con này vẫn còn rất mạnh, nó đang cố tình giả chết để chuẩn bị tập kích Giác Hút đấy!]

Nghe vậy, Phong Kỳ vội dừng bước.

Nhìn về phía con rồng máu, hắn thấy mắt nó nhắm hờ, vẻ mặt vô cùng tiều tụy, dáng vẻ như đã cạn kiệt sức lực.

Nếu không có lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, hắn sẽ không thể nhìn ra được chút sơ hở nào.

Nhưng Giác Hút rõ ràng đã nhận ra điều này.

Kế thừa Tinh Hồng tinh thạch phù văn, cô cùng với Mộc Tinh đều thừa hưởng khả năng cảm nhận chiến đấu cực kỳ xuất sắc, rõ ràng đã nhận ra rằng con rồng máu vẫn còn khả năng chiến đấu.

Như Lời Tự Thuật đã nói, thấy Giác Hút không có ý định dừng tay, cuối cùng con rồng máu không thể nhịn được nữa, lật người nhảy lên, thân hình vặn vẹo giữa không trung, khí huyết trên cơ thể tản ra, hóa thành vô số con rắn nhỏ một lần nữa tấn công Giác Hút.

Tuy nhiên, Giác Hút chỉ há miệng hít một hơi, đã hóa giải được đòn tấn công của con rồng máu, ánh sáng màu ngọc trên cơ thể càng thêm rực rỡ.

Lại thêm mười phút nữa, con rồng máu cuối cùng không chịu nổi những cú đấm liên tiếp của Giác Hút, ngã gục xuống đất.

Lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này:

[Tiểu đệ, thu hoạch thôi!]

…

Đến trước con rồng máu, Phong Kỳ giơ nắm đấm, đập mạnh vào cái đầu to lớn của nó.

Rắc!

Tiếng xương vỡ giòn tan vang lên.

Đòn này thậm chí còn không phá vỡ được vảy của con rồng máu, ngược lại xương tay của Phong Kỳ đã gãy.

Thấy Phong Kỳ bị thương, Giác Hút vẫn đứng trên đầu con rồng máu, liền đấm mạnh xuống.

Ầm!

Cú đấm này thế mạnh lực nặng, con rồng máu vốn đã thoi thóp, dưới cú đấm bạo lực của Giác Hút, nó phát ra tiếng kêu thảm yếu ớt nhưng không còn sức phản kháng.

Ngay khi Giác Hút sắp đấm cú thứ hai, Phong Kỳ vội vàng ngăn lại:

"Giác Hút, quay lại!"

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Giác Hút từ từ hạ nắm đấm xuống, trên mặt lộ vẻ suy tư:

"(ω) A Kỳ… muốn mạnh lên, Giác Hút không đánh."

Sau đó, nó nhảy xuống khỏi đầu con rồng máu.

Sau khi bốn chân chạm đất, nó nhảy vài cái là đến trước mặt Phong Kỳ, lao vào lòng hắn.

Phong Kỳ xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, rồi lại nhìn về phía con rồng máu.

Hết chương 1090.

Chương 1091. Truyền Thừa

Không do dự, hắn lập tức mở trạng thái Huyết Nguyên.

Theo nhịp tim đập đột ngột tăng nhanh, khí huyết cuồn cuộn từ tim tràn ra, rồi theo lỗ chân lông tràn ra thành sương máu.

Rất nhanh, cơ thể Phong Kỳ bị khí huyết bao bọc, các mầm thịt đung đưa đan xen tạo thành các sợi cơ, thân hình không ngừng cao lên.

Trong nháy mắt, hắn cao đến năm mét, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, các kinh mạch trên cơ thể nổi lên như rồng bay.

Ngay cả khi không làm gì, chỉ đứng đó cũng khiến Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh cảm thấy áp lực rất lớn.

Những ngón tay bị gãy của Phong Kỳ khi tấn công con rồng máu cũng hồi phục như cũ nhờ khả năng tự chữa lành mạnh mẽ.

Nắm chặt tay, sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể.

Sức mạnh toàn diện của cơ thể được nâng cao khiến hắn tự tin hơn.

Nhìn lại con rồng máu, trong mắt Phong Kỳ đột nhiên bùng lên ngọn lửa màu lục, lan khắp toàn thân.

Lùi lại một bước, đứng vững, hắn hơi khom người bắt đầu tích tụ sức mạnh.

Ngọn lửa quyền thế trong lồng ngực bùng cháy dữ dội theo khí thế tăng lên, trường lực quyền thế mỏng manh lan về phía trước, cho đến khi bao phủ hoàn toàn con rồng máu.

“Ha!” Khi cú đấm đầu tiên tung ra, vô số quyền ảnh lập tức xuất hiện.

Những cú đấm như gió bão điên cuồng đập vào đầu con rồng máu, sức mạnh khủng khiếp trút xuống.

Lớp phòng thủ trên cơ thể con rồng máu rất mạnh, sau khi bị thương, còn có lực phản tác dụng rõ ràng phản hồi lên bề mặt nắm đấm.

Trong lúc liên tục tung ra những cú đấm, nắm đấm của Phong Kỳ trở nên nát bét.

Nhưng hắn không dừng lại, ngược lại còn tăng tốc độ và sức mạnh của những cú đấm.

Dựa vào khả năng tự chữa lành mạnh mẽ, hắn không sợ phản thương.

Dưới thế tấn công điên cuồng của hắn, thân thể con rồng máu bị lực tác động dịch chuyển về phía sau, ánh sáng màu máu lưu chuyển trên vảy cũng trở nên tối đi.

Cuối cùng, theo một tiếng vỡ giòn, một vết nứt xuất hiện trên lớp vảy màu máu của con rồng.

Sau đó, vết nứt lan rộng với tốc độ cực nhanh.

Tiếng vỡ giòn không dứt, lớp phòng thủ trên cơ thể con rồng máu cuối cùng cũng bị Phong Kỳ phá vỡ.

Những cú đấm đầy máu thịt liên tục phá vỡ nhiều mảnh vảy, đâm vào não của con rồng máu.

Tiếng kêu thảm thiết lại vang lên nhưng không còn sức phản kháng.

Trong lúc gầm thét, Phong Kỳ dùng tay kia đỡ lấy hàm dưới của con rồng máu.

Toàn bộ sức mạnh tập trung vào hai cánh tay, lúc này gân xanh trên cơ thể Phong Kỳ nổi lên, ngọn lửa màu lục quấn quanh cơ thể hắn bùng cháy dữ dội, đứng đó như một vị thần ma thời viễn cổ bước ra từ hỗn độn, xung quanh tỏa ra những đợt sóng sức mạnh khủng khiếp.

Dưới sự bùng nổ toàn lực, hắn từ từ nâng đầu con rồng máu lên cao quá đầu.

Trong lúc gầm thét, hắn đập mạnh con rồng máu đang giơ cao xuống đất.

Khi đầu con rồng tiếp xúc với mặt đất, mặt đất rung chuyển, sức mạnh khủng khiếp cuốn bụi đất tứ phía.

Nhưng cuộc tấn công của Phong Kỳ vẫn chưa kết thúc, hắn lại dùng sức nâng đầu con rồng máu lên, cú đập thứ hai tiếp theo ngay sau đó.

Cú thứ ba… Cú thứ tư… Cú thứ năm…

Dưới thế tấn công bạo lực tàn bạo của Phong Kỳ, ngọn lửa sự sống của con rồng máu dần tắt.

Khi một luồng sương máu xuất hiện từ trong cơ thể con rồng máu, Phong Kỳ đột nhiên hất đầu con rồng máu sang một bên, dừng tấn công.

Lúc này, luồng sương máu tràn ra từ trong cơ thể con rồng máu tiến đến gần, tiếp xúc với làn da của hắn rồi thấm vào cơ thể.

Giống như uống một ngụm dung nham nóng bỏng, cơ thể đột nhiên trở nên cực kỳ nóng.

Máu trong cơ thể cuồn cuộn như thủy triều, toàn thân xương cốt phát ra tiếng “Rắc rắc.” giòn tan, dường như toàn thân đều đang thay đổi dưới tác động của sức mạnh tràn vào cơ thể.

Trong lúc đó, toàn thân nóng ran khó chịu, Phong Kỳ không nhịn được muốn đưa tay ra gãi.

Nhưng hắn đã nhịn, nhắm mắt chờ đợi sự cải tạo cơ thể kết thúc.

Cảm giác này kéo dài vài phút, khi mọi thứ trở nên yên tĩnh, Phong Kỳ gọi bảng thuộc tính ra để xem sự thay đổi của bản thân.

Ánh mắt nhìn bảng thuộc tính, cuối cùng dừng lại ở khả năng thiên phú mới có được sau khi giết chết con rồng máu.

Đọc kỹ phần giới thiệu về khả năng, trên mặt hắn nở nụ cười.

[Huyết Long Hồn (khả năng đặc biệt)]

Giới thiệu về khả năng: Sau khi sử dụng khả năng này, sẽ nhận được sự gia trì của Huyết Long Hồn, tăng cường toàn diện thể chất (trong thời gian duy trì trạng thái, cần tiêu hao khí huyết trong cơ thể).

Khả năng thụ động: Tăng đáng kể khả năng cảm nhận và điều khiển khí huyết.

…

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ có được khả năng thiên phú sở hữu cả hai đặc tính thụ động và chủ động.

Trong đó, khả năng hướng thụ động rất dễ hiểu.

Tăng cường khả năng cảm nhận và điều khiển khí huyết của hắn, sau này dùng khí huyết tung ra quyền ảnh sẽ thuận tay hơn, thi triển pháp thuật hệ khí huyết cũng sẽ trôi chảy hơn.

Hết chương 1091.

Chương 1092. Khải Huyền

Còn về sự gia trì của Huyết Long Hồn theo hướng chủ động, hắn không rõ lắm cuối cùng là thế nào.

Có thể chắc chắn rằng, sau khi mở khả năng này, tốc độ tiêu hao khí huyết sẽ tăng nhanh, dường như có chút xung đột với trạng thái Huyết Nguyên.

Để kiểm chứng hiệu quả, Phong Kỳ mở mắt ra.

Trong nháy mắt chuyển động của ý nghĩ, viên châu thiên phú màu máu mới xuất hiện trong biển thức tinh thần được kích hoạt, trong lúc run rẩy nhẹ, một luồng ánh sáng màu máu bắn về phía viên châu bản nguyên ở trung tâm.

Ngay lập tức, trên viên châu bản nguyên xuất hiện những đường vân màu máu.

Lúc này ở bên ngoài, một tiếng rồng ngâm đầy kích động vang lên.

Một bóng rồng hư ảo toàn thân màu máu hiện ra từ đỉnh đầu Phong Kỳ, há miệng gầm lên, tiếng rồng ngâm vang dội, uy áp của sinh mệnh cấp cao lan tỏa khắp nơi, ánh sáng màu máu tỏa ra bao phủ Phong Kỳ.

Cùng với sự xuất hiện của Huyết Long Hồn, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng toàn thân cơ bắp trở nên săn chắc, sức mạnh tăng lên đáng kể, ngay cả thị lực, khứu giác và các khả năng cảm nhận khác cũng được cải thiện rõ rệt.

Nhưng theo đó, tốc độ tiêu hao khí huyết trong cơ thể cũng tăng nhanh.

Theo Phong Kỳ thấy, khả năng này rất hữu dụng nhưng chỉ thích hợp sử dụng vào những thời điểm quan trọng.

Nếu dùng Huyết Long Hồn để đối phó với những tên lính quèn, thời gian duy trì trạng thái Huyết Nguyên sẽ giảm xuống.

Lúc này, khí huyết trong cơ thể đã không còn nhiều.

Phong Kỳ đảo mắt nhìn xung quanh, phát hiện ra một cây thực vật lĩnh vực đang uốn éo cách đó vài trăm mét.

Không do dự, hắn tập trung khí huyết còn lại trong cơ thể, tung một cú đấm toàn lực về phía cây xanh xa xa.

Khí huyết cuồn cuộn dưới sự thúc đẩy của hắn đột nhiên ngưng tụ thành một quyền ảnh, bay về phía trước.

Con rồng máu lượn vòng trên đỉnh đầu cũng gầm lên, theo quyền ảnh bay ra, giữa đường hợp nhất với quyền ảnh màu máu.

Cuối cùng, quyền ảnh biến thành một bóng rồng hư ảo đang há miệng múa vuốt trên không trung.

Khi rồng máu tiếp xúc với cây xanh, sức mạnh khủng khiếp ngay lập tức đánh tan cây xanh thành vô số mảnh vụn màu xanh lá cây, sau đó phân hủy thành những chấm xanh dưới sự bao phủ của sức mạnh màu máu bùng phát.

Sức mạnh của cú đấm này thực sự nằm ngoài dự đoán của Phong Kỳ.

Cho dù là tốc độ hay uy lực đều hơn hẳn quyền ảnh dưới một cú đánh toàn lực.

Nhận ra mình lại nắm được một khả năng thiên phú mạnh mẽ phù hợp với phong cách chiến đấu của mình, khóe miệng hắn nở nụ cười.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Lần này kiếm hời rồi, hắn là trong huyết mạch của con rắn máu lớn này có chứa một phần khả năng thiên phú huyết mạch của sinh mệnh cấp cao hơn nên ngươi mới có được khả năng thiên phú là Huyết Long Hồn, chứ không phải Hồn rắn máu hay Hồn giao máu… Chúc mừng ngươi, ngươi lại tiến gần hơn một bước tới hình thái cơ bắp cuồn cuộn!]

Nghe giọng điệu của Lời Tự Thuật, có vẻ như nó còn vui hơn cả hắn khi có được khả năng Huyết Long Hồn.

Hắn bất lực trước sở thích kỳ quặc của Lời Tự Thuật.

Nhưng không biết từ lúc nào, hắn phát hiện ra Lời Tự Thuật có ảnh hưởng khá lớn đến hắn.

Lúc đầu, khi nhận ra mình có thể dựa vào việc giết chóc để trích xuất khả năng thiên phú của Sinh Vật Trận Địa, hắn hoàn toàn không nghĩ đến việc đi theo con đường chiến binh cơ bắp.

Hắn muốn đi theo con đường thuật sĩ, cũng có thể gọi là con đường đại pháp sư.

Có thể hô mưa gọi gió, cũng có thể dời non lấp biển, nắm giữ sức mạnh tự nhiên của gió, lửa, sấm, sét.

Ngay cả khi kẻ địch ở cách xa ngàn dặm, hắn cũng có thể vẽ linh khí trời đất tụ thành thần lôi, chỉ cần vung tay là có thể dễ dàng tiêu diệt.

Nhưng đến hôm nay, hắn đã phân giải hết các khả năng thiên phú về pháp thuật, biến chúng thành chất dinh dưỡng cho sự phát triển của các khả năng như Huyết Nguyên.

Những gì còn lại chỉ toàn là khả năng thiên phú cận chiến và khả năng thụ động có thể tăng cường cận chiến.

Quả thực là bị Lời Tự Thuật dụ dỗ đi theo con đường chiến binh cơ bắp.

Nhưng sau khi đích thân trải nghiệm, hắn cũng cảm nhận được nhiệt huyết chỉ có thể cảm nhận được trong những trận chiến tay đôi, sự va chạm của sức mạnh, sự tranh đấu của chiến kỹ… Mỗi lần chiến đấu đều là sự tôi luyện ý chí của bản thân.

Lúc này, khí huyết còn lại trong cơ thể đã cạn kiệt, hắn không thể duy trì trạng thái Huyết Nguyên nữa.

Thịt máu tan biến, Phong Kỳ nhanh chóng trở lại hình dạng xương.

Kết thúc thử nghiệm khả năng thiên phú mới, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ nhưng phát hiện Mê Vụ Chi Chủ vốn đứng bên cạnh đã biến mất.

Hắn đảo mắt nhìn con giao máu, phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thành sương mù bám vào cơ thể con giao máu.

Sương mù xám theo vết thương của con giao máu từ từ thấm vào trong thịt, co lại như đang hấp thụ sức mạnh trong cơ thể con giao máu.

Hết chương 1092.

Chương 1093. Biển Lửa

Cuối cùng, sương mù xám hoàn toàn thấm vào trong cơ thể con giao máu.

Con giao máu vốn đã chết đột nhiên mở mắt vào lúc này, đôi mắt màu máu dần dần bị màu tím bao phủ.

Phong Kỳ hiểu rất rõ về khả năng đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng theo hiểu biết của hắn, khả năng đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ chỉ có thể sử dụng với sinh vật còn sống, khi sinh cơ trong cơ thể sinh vật bị đoạt xá cạn kiệt, khả năng đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ sẽ vô dụng.

Theo thời gian trôi qua, màu tím trong mắt con giao máu lại mờ đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, trở lại màu máu.

Cuối cùng, sương mù xám thấm ra từ vết thương của con giao máu, tụ lại thành Mê Vụ Chi Chủ ở trên lưng nó.

Lúc này, trong tay Mê Vụ Chi Chủ có thêm một viên tinh thể năng lượng màu máu nhưng biểu cảm lại vô cùng bối rối.

Mê Vụ Chi Chủ lúc này ngẩng đầu nhìn hắn:

"Tại sao trong máu của nó không có một tia khí huyết, chỉ có viên huyết hạch này còn chứa năng lượng khí huyết?"

Đối với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ đương nhiên biết câu trả lời.

Đám sương máu mà hắn hấp thụ chứa tinh hoa năng lượng trong máu của con giao máu, giờ đã chuyển hóa thành một

phần sức mạnh của hắn, thậm chí còn nâng điểm tiến hóa huyết mạch của hắn lên 8982 điểm.

Lúc này, trong cơ thể con giao máu vẫn còn rất nhiều máu nhưng giống như mía đã bị nhai đi nhai lại rồi nhổ ra, đã chẳng còn mùi vị gì.

Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên không thể hấp thụ được khí huyết từ máu nhạt như nước.

Còn về việc tại sao huyết hạch trong cơ thể con giao máu không bị hút cạn, Phong Kỳ cũng có thể hiểu được.

Khả năng cướp đoạt của hắn chủ yếu dựa vào huyết mạch, về bản chất không liên quan đến Phù Văn Tinh Thạch trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa.

Lúc đầu, hắn còn thử ăn Phù Văn Tinh Thạch của Sinh Vật Trận Địa trong mộng cảnh tương lai để cố gắng nâng cao thực lực, kết quả là từ bộ xương máu rơi xuống lả tả, theo gió bay đi.

Sau khi có được thịt máu, hắn cũng từng thử ăn linh tài trong kho tài nguyên của Khu tránh nạn Tinh Thành để nâng cao thực lực.

Nhưng sự thật chứng minh rằng, ngoài việc săn giết ra, việc nâng cao thực lực căn bản không thể mang về thế giới thực, sự nâng cao không phải là vĩnh viễn.

Vì vậy, Phong Kỳ không hứng thú với Phù Văn Tinh Thạch.

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cười nói:

“Ta đã hấp thụ trước rồi nhưng viên huyết hạch này là của ngươi, chúng ta đều là anh em, đừng ngại.”

Mê Vụ Chi Chủ:…

Nhìn viên huyết hạch trên tay, Mê Vụ Chi Chủ tỏ vẻ bất lực nhưng không nói gì thêm, chỉ thấy hắn búng tay, viên huyết hạch bay vào miệng hắn.

Ngay lập tức, thân thể hắn nổ tung, hóa thành sương mù xám không ngừng lan tỏa.

Có thể mơ hồ nhìn thấy một hạt nhân màu máu đang tỏa sáng trong sương mù xám, sương mù xám quấn quanh hạt nhân máu không ngừng nuốt chửng năng lượng tản ra, đồng thời mở rộng ra bên ngoài với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Tiếp theo, vô số âm hồn xuất hiện từ trong sương mù xám, tiếng thì thầm và tiếng than khóc khàn khàn vang lên trong sương mù xám.

Phong Kỳ chứng kiến cảnh này vô cùng kinh ngạc.

Theo lý mà nói, tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ đã hồn phi phách tán, chỉ có ý thức còn sót lại của Mê Vụ Chi Chủ được bảo tồn trong ý chí kỳ tích nên không thể bị phá hủy.

Tại sao lần này hồn phách của tộc nhân Mê Vụ Chi Chủ lại xuất hiện?

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nếu ta không đoán sai, những hồn phách này đều do ý chí của Mê Vụ Chi Chủ tạo thành, hắn khao khát hồi sinh tộc nhân mãnh liệt, khiến hắn tái tạo hồn phách của tộc nhân… Hiểu một cách đơn giản, có thể gọi là triệu hồi bằng ý chí, hắn dựa vào ý chí triệu hồi tộc nhân đã hồn phi phách tán về bên mình, ghép lại hồn phách.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

“Ý chí kỳ tích này đúng là BUG, chỉ cần có đủ ý chí đối với thứ mình khao khát, là có thể tạo ra từ hư không.”

[Mỗi kỳ tích đều là vũ khí cấp BUG nhưng không phải là hoàn toàn vô địch, ít nhất là những kỳ tích đã biết rõ ràng có sự phân chia mạnh yếu, ví dụ như Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng trên người Mộc Tinh đã khắc chế được năng lực kỳ tích có thể che chắn ngũ giác của tộc Linh Năng.]

“Đúng rồi, nếu ý chí có thể ảnh hưởng đến sức sáng tạo của ý chí kỳ tích, tại sao ý chí mãnh liệt của Mê Vụ Chi Chủ muốn tộc nhân hồi sinh lại không thể giúp hồn phách của tộc nhân tái tạo thân xác?” Phong Kỳ hỏi ra thắc mắc trong lòng.

[Điều này rất dễ hiểu, lúc đầu, người phụ trách phòng thí nghiệm hoang của Viện Nghiên cứu Hổ phách không phải đã giải thích với ngươi rồi sao, ý chí chỉ là một trong những yếu tố ảnh hưởng đến ý chí kỳ tích, sức mạnh của tinh thần cũng là yếu tố quan trọng, ví dụ như hắn chỉ có thể dùng ý chí tạo ra những viên linh thạch nhỏ nhưng không thể quyết định kích thước của vật được tạo ra.]

Hết chương 1093.

Chương 1094. Sinh Tồn

Dưới tác động của sự chồng chéo ký ức, ký ức của Phong Kỳ tương đối hỗn loạn, nghe Lời Tự Thuật nhắc nhở mới nhớ ra chuyện này.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Nếu ý chí kỳ tích có thể giúp tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ tái tạo huyết nhục, khôi phục lại thực lực như trước, hắn cũng sẽ không khao khát huyết nhục đến vậy.

Lúc đầu, tuyến phản diện cùng trưởng thành, Mê Vụ Chi Chủ khao khát có thể thu thập được nhiều khí huyết để tái tạo huyết nhục cho tộc nhân, giống như tái tạo cánh tay bị đứt của hắn vậy.

Nhưng thực lực của tộc nhân hắn có mạnh có yếu.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ cũng không phải là người mạnh nhất trong tộc Mê Vụ, mà tộc nhân càng mạnh thì lượng khí huyết cần tiêu hao để tạo hình huyết nhục càng nhiều.

Thu thập năng lượng khí huyết cũng là nguồn cảm hứng chính để Mê Vụ Chi Chủ cải tiến Hiến tế huyết nhục lúc đầu.

Theo thời gian trôi qua, sương mù xám đã hóa thành một biển sương mù xám.

Viên tinh thể vốn tỏa sáng rực rỡ màu máu trong sương mù xám cũng đã bị tiêu hóa hoàn toàn.

Sương mù lúc này đột nhiên co lại, cuối cùng thân ảnh của Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ hiện ra trên lưng con giao long màu máu.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng, sau khi hấp thụ huyết hạch, thực lực của Mê Vụ Chi Chủ đã tăng lên đáng kể, năng lượng tản ra khắp người mạnh hơn trước gấp nhiều lần.

Lúc này, thân thể Mê Vụ Chi Chủ lơ lửng, đến trước mặt hắn rồi hạ xuống.

"Đa tạ."

"Khách sáo gì, chúng ta là huynh đệ, có phúc cùng hưởng, vì huynh đệ có thể đâm cả dao vào bụng." Phong Kỳ lập tức cười vỗ vai Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay khi hắn định tiếp tục mở miệng, giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu:

[Nhanh nhìn về phía Tây đi, tên huynh đệ Tiểu Hắc của ngươi đang kéo hai thanh đao lớn, một đường lửa điện chuẩn bị đến lấy mạng ngươi.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn về phía Tây.

Chỉ thấy về phía Tây, một đoàn sương mù đen với tốc độ cực nhanh bay sát mặt đất mà đến.

Dọc đường đi qua, cây cối đều héo úa, từng đốm năng lượng xanh bị thân thể hóa thành sương mù đen hấp thụ, trở thành một phần sức mạnh của nó.

[Vì ngươi, ta đã dùng 1500 năm xuyên không gian thời gian để đến gặp ngươi, vì cuộc hội ngộ này, ngay cả tốc độ nuốt chửng ta cũng luyện tập đi luyện tập lại, lời nói không bao giờ có thể diễn tả được sát ý của ta dù chỉ bằng một phần triệu…]

Nghe bài hát chế rẻ tiền bên tai, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Lúc này Tiểu Hắc đến, có nghĩa là hắn phải chia tay Giác Hút.

Cúi đầu nhìn Giác Hút lộ ra chiếc răng nanh nhỏ, vẻ mặt hung dữ nhìn chằm chằm Tiểu Hắc, hắn không khỏi thở dài trong lòng.

Giác Hút lúc đầu không có ý thức, giống như một con rối biết đi biết lại.

Nhưng Giác Hút bây giờ lại có một sinh mệnh tươi mới.

Ném Giác Hút cho Tiểu Hắc, để cô ta tranh thủ thời gian cho mình cho đến khi chiến tử, hắn thực sự không đành lòng.

"(` mãnh) A Kỳ, ta muốn đánh chết nó!"

Nhìn Giác Hút vẫn đang vùng vẫy trong lòng mình, Phong Kỳ vẫn không nỡ buông tay.

Ngủ say 1500 năm chỉ để chiến tử lúc này, nghĩ đến hắn liền thấy đau lòng cho Tiểu Giác Hút.

Nhưng hắn càng hiểu rõ thời gian trong mộng cảnh tương lai rất quý giá.

Con đường cứu thế luôn đi kèm với sự hy sinh, lúc này do dự không quyết đoán chỉ khiến bước chân của mình chậm lại.

Nghĩ đến đây, hắn vẫn ôm Giác Hút trong lòng.

Ngay khi hắn chuẩn bị buông Giác Hút ra, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

"Huynh đệ, có thể giúp ta một việc không."

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ nghi ngờ:

"Ngươi nói, chuyện gì?"

Phong Kỳ dùng một tay kẹp chặt Giác Hút đang không ngừng vùng vẫy vào nách, tay còn lại chỉ về phía Tiểu Hắc ở xa rồi nói:

"Ngươi thấy đoàn sương mù đen kia không? Lên đó giúp ta chặn một lúc!"

Lời Phong Kỳ vừa dứt, bên tai hắn vang lên tiếng vỗ tay của Lời Tự Thuật.

[Làm huynh đệ của ngươi… thật tuyệt, may mà ta là cha ngươi, chứ không phải huynh đệ của ngươi.]

…

Nhìn về phía Tiểu Hắc đang bay tới từ xa, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ nghi ngờ.

Hắn quay sang nhìn Phong Kỳ, rồi lại nhìn sang Giác Hút nhỏ đang vùng vẫy trong nách Phong Kỳ, không khỏi tò mò hỏi:

"Tại sao không để cô ta đi, rõ ràng cô ta có thực lực rất mạnh."

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ nhất thời không nói nên lời.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ta đã nói rồi, lão mê chỉ là chưa hoàn toàn hồi phục dẫn đến trí nhớ mơ hồ nhưng không có nghĩa là hắn ngốc, để hắn đi chịu chết, hắn sao có thể đi… Huống hồ, hắn hiện vẫn đang nghi ngờ thân phận của ngươi, không hoàn toàn tin tưởng.]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức từ bỏ ý định tiếp tục lừa lão mê.

Hết chương 1094.

Chương 1095. Bảo Vệ

Khoảng cách giữa Tiểu Hắc và hắn vẫn không ngừng thu hẹp.

Hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

Không do dự nữa, hắn buông Giác Hút nhỏ đang kẹp trong nách.

Mất đi sự kìm kẹp, Giác Hút nhảy lên vai hắn chỉ bằng vài động tác, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Hắc, lộ ra vẻ mặt hung dữ.

Sau đó, cô ta đưa tay xoa đầu Phong Kỳ:

"(〃 '▽' 〃) A Kỳ… Giác Hút đi đánh nó, không sợ!"

Dứt lời, Giác Hút từ trên vai hắn nhảy xuống.

Khi bốn chân chạm đất, bóng dáng Giác Hút biến thành một luồng sáng màu ngọc bích, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, chạy băng băng, bụi đất sau lưng tung bay, khí thế hung hăng và không chút do dự lao về phía Tiểu Hắc.

Nhìn theo hướng Giác Hút rời đi, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Trong tầm mắt, Giác Hút nhanh chóng giao chiến với Tiểu Hắc đang lao tới, lúc này Giác Hút chủ động ra tay, cùng với Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch tỏa sáng, cô ta đột nhiên tung ra một cú đấm phải.

Quả đấm tiến lên xé rách những vết nứt không gian màu đen, nhiệt độ khủng khiếp khiến cây cối xung quanh héo úa trong nháy mắt, cú đấm này chưa tiếp xúc với Tiểu Hắc đã thể hiện uy lực khủng khiếp.

Khi cú đấm phải của Giác Hút tiếp xúc với Tiểu Hắc, vị trí bị đánh trúng lập tức hình thành một vùng chân không, sương mù đen nổ tung trong nháy mắt, tản ra xung quanh.

Uy lực của cú đấm này sau khi xuyên thủng cơ thể Tiểu Hắc vẫn không hề suy giảm, lao thẳng lên bầu trời.

Ầm!

Mây đen áp suất thấp trên bầu trời bị bóng đấm màu ngọc bích xuyên thủng trong nháy mắt, sau đó nổ tung tứ phía, bóng đấm màu ngọc bích tiếp tục tiến về phía xa, tạo ra một vùng chân không rộng lớn trong tầng mây.

Sau một cú đấm, gió lốc cuồn cuộn tản ra, cây cối trong phạm vi mười dặm đều đổ rạp sang một bên dưới sức gió.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ ở gần đó không khỏi lùi lại mấy bước.

"Đây… cô ta cuối cùng là sinh vật gì?"

Chứng kiến cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ đầy vẻ kinh ngạc.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ nhưng không trả lời câu hỏi này, ánh mắt vẫn nhìn về phía Giác Hút đang bãi xuất tư thế tung đấm ở xa.

Giác Hút trong tuyến mộng cảnh tương lai này có chiến lực tăng lên rất nhiều.

Có lẽ có thể chiến thắng Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc thực sự rất mạnh, thậm chí đến nay vẫn chưa thể hiện hình thái thứ ba mạnh nhất.

Nhưng liệu cái "Mạnh" này có thực sự đạt đến cảnh giới hoàn toàn vô giải hay không thì chưa chắc, chỉ là hắn không có chiến lực để thử nghiệm giới hạn chiến lực của Tiểu Hắc.

Có lẽ Giác Hút hiện tại có khả năng khiêu chiến Tiểu Hắc, thậm chí ép Tiểu Hắc phải sử dụng hình thái thứ ba mạnh nhất.

Đây cũng là một thông tin tình báo quan trọng, giúp hắn hiểu sâu hơn về Tiểu Hắc.

"Nó chưa chết ư?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng.

"Chưa chết!"

Lời Phong Kỳ vừa dứt, chỉ thấy sương mù đen bị đánh tan nhanh chóng tụ lại thành biển sương mù đen một lần nữa, cố gắng bao bọc Giác Hút.

Nếu là mốc thời gian trước, đối mặt với chiêu này, Giác Hút chắc chắn sẽ tiếp tục tung nắm đấm chiến đấu.

Trong quá trình đó, liên tục bị Tiểu Hắc quấn lấy tiêu hao thể lực nhưng không thể giết chết Tiểu Hắc, cuối cùng sẽ tự kéo mình xuống.

Nhưng lần này, Giác Hút nhanh chóng nghĩ ra cách đối phó.

Chỉ thấy cô ta hít mạnh một hơi, cơ thể nhỏ bé như quả bóng bay phình to ra, nhanh chóng béo lên một vòng, cơ thể tròn vo từ từ lơ lửng trên không, trông vô cùng ngốc nghếch và đáng yêu.

Khoảnh khắc mở miệng, luồng khí trong cơ thể tràn ra xung quanh.

Sương mù đen đang áp sát bị đánh tan trong nháy mắt, bay về phía xa, sương mù đen vốn tụ lại với nhau trong khi bay đã phân tán thành nhiều đám.

Khi cơn gió dữ tan đi, Giác Hút thở ra một cách mệt mỏi, bắt đầu thở hổn hển.

Dường như nghĩ đến điều gì đó, Giác Hút quay đầu nhìn hắn, khuôn mặt lập tức nở nụ cười rạng rỡ:

“(≧≦) A Kỳ!”

Nhưng nụ cười trên khuôn mặt Giác Hút chỉ duy trì được vài giây thì biến mất, lúc này cô ta nhe răng lộ ra răng nanh nhìn về phía xa.

Phong Kỳ cũng tập trung tầm mắt vào phía xa.

Chỉ thấy Tiểu Hắc bị cơn gió dữ thổi tan lại tụ lại thành biển sương mù đen, không chịu tan biến, một lần nữa ập đến.

Khi sắp tiếp cận Giác Hút, sương mù đen nhanh chóng lan rộng, tạo thành một tấm lưới sương mù đen bao phủ xuống.

Đối mặt với sự áp sát của Tiểu Hắc, Giác Hút tích tụ sức mạnh, mặt đất dưới chân cô ta run rẩy.

Những viên đá vụn xung quanh vỡ vụn, phân hủy dưới ánh sáng màu ngọc bích chói lọi, cuối cùng hóa thành tro bụi.

Khi nắm đấm tung ra, sức mạnh khủng khiếp bùng nổ trong nháy mắt.

Nhưng lần này, Tiểu Hắc luôn bình tĩnh ứng chiến lại có sự thay đổi, chỉ thấy trên tấm lưới sương mù đen xuất hiện từng ký hiệu kỳ lạ.

Những ký tự này rất giống với thần văn mà hắn đã thấy ở tộc Linh Năng, mỗi giây đều diễn ra vô số lần biến đổi, không có hình thái chữ cố định.

Hết chương 1095.

Chương 1096. Vô Tận

Khi bóng đấm màu ngọc bích tiếp xúc với sương mù đen, sương mù đen không còn bị đánh tan nữa.

Hai luồng sức mạnh triệt tiêu lẫn nhau, hóa thành sóng xung kích năng lượng lan tỏa ra ngoài.

Từng vòng sóng xung kích ập đến, dù cách rất xa, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ vẫn không nhịn được mà liên tục lùi lại.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Thần tiên đánh nhau, phàm nhân chịu trận.]

Phong Kỳ:…

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục tập trung vào tình hình chiến sự.

Khu vực tiếp xúc giữa nắm đấm của Giác Hút và sương mù đen, tia điện màu ngọc bích tỏa ra khắp nơi nhưng không thể gây thêm bất kỳ tổn thương nào cho sương mù đen.

Trong lúc sức mạnh triệt tiêu, ánh sáng hung dữ trong mắt Giác Hút lóe lên.

“Bảo vệ… A Kỳ!”

Dứt lời, Giác Hút giống như Mộc Tinh lúc trước, dần dần mất kiểm soát.

Trên đỉnh đầu hắn dần hiện lên một bóng hình to lớn mơ hồ.

Trong nháy mắt, ảo ảnh của biển máu núi thây cũng hiện ra theo.

Trong ảo cảnh, xác chết chất thành núi cao trăm vạn dặm, vô số tàn tích của sinh mệnh cấp cao chất thành một ngọn núi thây, bên ngoài núi thây là biển máu cuồn cuộn. Bóng hình cô độc trên ngai vàng núi thây dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn xuống thế giới tử vong do chính tay mình tạo ra, như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật.

Bên ngoài.

Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch tỏa ra ánh sáng rực rỡ, chói lọi như sao trời, như muốn tranh sáng với mặt trăng đỏ.

Ảo cảnh mang đến cú sốc tinh thần cực mạnh nhưng dường như không có tác dụng với Tiểu Hắc.

Nó hoàn toàn không bị ảnh hưởng, tiếp tục chống lại nắm đấm tấn công của Giác Hút.

Ngay lúc này, Giác Hút vốn đã nhắm mắt đột nhiên mở mắt, lộ ra đôi mắt màu Tinh Hồng yêu dị, khóe miệng nở nụ cười khát máu.

Giác Hút lúc này từ từ mở miệng, lập tức bóng hình mơ hồ trên đỉnh đầu cũng theo đó mở miệng.

[Chạy mau!]

Giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên nổ vang trong đầu, Phong Kỳ đang chăm chú quan sát trận chiến bỗng trong lòng run lên.

Không hỏi lý do, hắn vội nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ nói:

“Chạy mau!”

Lời còn chưa dứt, Phong Kỳ đã quay người bước đi.

Nhưng chưa kịp chạy xa, hắn chỉ thấy tốc độ chạy đột nhiên chậm lại, như có một lực vô hình kéo ngược thân thể hắn lại.

Cảm giác này ngày càng mạnh, dưới hình dạng xương người, Phong Kỳ đã có chút không chống đỡ nổi.

"Huynh đệ tốt, cứu ta!"

Dường như nghe thấy tiếng kêu cứu của hắn, một cánh tay do sương mù xám tụ lại đột nhiên nắm lấy hắn, kéo hắn bay về phía xa.

Trong lúc bay, Phong Kỳ nhìn về phía chiến trường.

Chỉ thấy bóng hình mơ hồ trên đỉnh đầu Giác Hút không ngừng mở rộng, theo Giác Hút từ từ há miệng.

Trong nháy mắt, cây cối, đất đai, tàn tích kiến trúc, linh khí trong phạm vi vài km đều bị một lực vô hình kéo về phía miệng bóng hình.

Lực hút khủng khiếp ngày càng mạnh, ngay cả ánh sáng mà mặt trăng đỏ rọi xuống cũng trở nên mờ nhạt trong phạm vi lực hút bao phủ.

Mây đen trên bầu trời tụ lại, hóa thành cột mây không ngừng tràn vào miệng bóng hình bí ẩn, rồi nén lại tràn vào miệng Giác Hút.

Nhìn thấy cảnh này, trong đầu Phong Kỳ nảy sinh ảo giác rằng con hung thú bí ẩn này muốn nuốt chửng cả thế giới, cảm giác áp bức tinh thần khủng khiếp như ngày tận thế.

Lực hút khủng khiếp vẫn tiếp tục lan rộng, phạm vi bao phủ không ngừng mở rộng.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ cũng bay rất khó khăn, thân thể sương mù như một chiếc lá bèo trong sóng dữ, tuỳ thời có thể bị sóng biển đánh lật.

Ngay lúc này, trên bầu trời cao đột nhiên xuất hiện một vết nứt không gian.

Một tòa thành trì hùng vĩ được mây đen nâng đỡ hiện ra một góc từ vết nứt không gian.

Điện vàng ẩn hiện, bên ngoài điện có những cột đá vàng chạm khắc hình ảnh của nhiều loài hung thú, gần như lơ lửng giữa không trung, hơi thở quân lâm thiên hạ ập đến, tràn đầy cảm giác áp bức.

Bên ngoài điện, thảm trải sàn màu trắng bạc viền chỉ vàng kéo dài đến tận cửa điện, hai bên là những bóng người xếp hàng ngay ngắn, mặc giáp chiến lộng lẫy, uy nghiêm, ánh mắt nhìn xuống muôn vật dưới mây.

Phong Kỳ còn mơ hồ nghe thấy tiếng chuông trống vang lên, tiếng nhạc tiên lượn lờ bên tai, tẩy rửa tâm hồn.

Trên điện đài mây cao nhất, một bóng hình màu vàng ngồi lơ lửng, toàn thân tỏa ra ánh sáng chói mắt, tỏa khắp bốn phương. Ánh sáng vàng chiếu đến, thậm chí khiến Phong Kỳ nảy sinh ý định cúi đầu bái lạy.

Sức mạnh mê hoặc tinh thần khủng khiếp như vậy khiến Phong Kỳ kinh hãi trong lòng.

Rõ ràng sức mạnh này không cố ý nhắm vào hắn nhưng chỉ cần lan đến đã khiến hắn có chút không chống đỡ nổi.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ồ, cuối cùng cũng gặp được một thế lực lĩnh vực tồn tại sau 1500 năm, những thế lực này có thể tồn tại đến tận bây giờ trong cuộc chiến tranh giành của vạn tộc, thực lực không thể coi thường.]

Hết chương 1096.

Chương 1097. Hồi Sinh

Bóng hình màu vàng trên thành phố mây lúc này nhìn về phía bóng hình mơ hồ trên đỉnh đầu Giác Hút.

Ngoài ra, bóng hình này không có bất kỳ hành động nào khác.

Ngay khi Phong Kỳ nghi ngờ thế lực đột nhiên xuất hiện này đến vì mục đích gì, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên:

[Nếu ta đoán không nhầm thì hẳn là do năng lượng dao động khi Tiểu Hắc giao thủ với Giác Hút đã thu hút một kẻ hóng hớt.]

"Mở thông đạo không gian đến chỉ để hóng hớt thôi sao?"

Nghe phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

[Không thì sao? Tất nhiên là vừa hóng hớt vừa tiện thể điều tra tình báo, thậm chí còn muốn ngồi thu lợi ngư ông đắc lợi.]

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị trả lời, lực hút nuốt đột nhiên tăng lên.

Có thể thấy, Mê Vụ Chi Chủ đã chống đỡ rất miễn cưỡng.

Lực hút khủng khiếp thậm chí còn ảnh hưởng đến thành phố mây lơ lửng trên cao, bóng hình màu vàng cũng theo đó mà trở nên mờ nhạt.

"Gào!"

Uy áp khinh thường thiên hạ tràn ngập bốn phương, bóng hình mơ hồ trên đỉnh đầu Giác Hút từ từ ngẩng đầu nhìn lên

bóng hình màu vàng đang ngồi trên thành phố mây.

Ánh mắt giao nhau, cảm giác áp bức từ cấp bậc sinh mệnh ập đến.

Bóng hình màu vàng rõ ràng run lên.

Rõ ràng là đang nhìn xuống bóng hình mơ hồ nhưng lại khiến nó có cảm giác bị nhìn xuống.

Trong lúc tinh thần hoảng hốt, nó thậm chí còn nhìn thấy tàn tích của mình nằm giữa khu vực núi thây, máu chảy xuống theo núi thây, hòa vào biển máu vô biên vô tận.

Sau khi nhìn nhau trong chốc lát, bóng hình màu vàng trên thành phố mây đột nhiên vung tay.

Ngay lập tức, thành phố mây hiện ra từ thông đạo không gian từ từ thu vào thông đạo không gian, trong nháy mắt, vết nứt không gian liền khép lại, ánh sáng vàng trên bầu trời cũng theo đó mà biến mất.

[Chết tiệt, mạnh quá rồi, kẻ hóng hớt thế mà lại bị bóng hình trên đỉnh đầu Giác Hút dọa chạy mất… Không thể tưởng tượng được chủ nhân của nó khi còn sống thì kinh khủng đến mức nào, ước chừng là cường giả cấp trụ thần.]

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ cũng vô cùng kinh ngạc.

Lúc này, hắn nhìn về phía bóng hình mơ hồ trên đỉnh đầu Giác Hút, cố gắng nhìn rõ dung mạo của nó.

Quan sát kỹ lưỡng, trong lúc mơ hồ, hắn nhìn thấy một bóng hình mơ hồ đứng trên hư không, xung quanh là tàn tích của vô số sinh mệnh cấp cao, đôi mắt sâu thẳm như thể có thể xuyên qua thời gian và không gian để nhìn hắn.

Cảm thấy đầu nhói đau, hắn dứt khoát nhắm mắt lại.

Nhưng bóng hình bí ẩn vĩ đại lại ăn sâu vào trong tâm trí.

Chỉ một cái nhìn thoáng qua, bóng hình này như in sâu vào trong tâm trí, không thể xóa nhòa.

Vân tím chảy trên bề mặt xương, như thể đang chống lại sự xâm thực tinh thần vô hình.

Đợi đến khi cơn đau nhói giảm bớt, Phong Kỳ mở mắt ra.

Cảnh tượng ở nơi xa khiến hắn kinh ngạc.

Mọi thứ trong tầm mắt đều biến mất, ngay cả mây đen trên bầu trời cũng tan biến, bên dưới hình thành một hố trời khổng lồ không thấy đáy.

Mọi thứ, mọi thứ đều bị bóng hình bí ẩn nuốt chửng.

Ngay cả Tiểu Hắc cũng không thoát khỏi lực nuốt chửng khủng khiếp của bóng hình bí ẩn, lúc này đã bị nuốt vào trong cơ thể Giác Hút.

Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch tỏa sáng rực rỡ, những vết nứt trên đó đã hoàn toàn lành lại, ánh sáng lưu chuyển như thể vẫn đang tiêu hóa vật chất bị nuốt chửng.

“Tiểu Hắc cũng bị ăn và tiêu hóa rồi sao?” Phong Kỳ kinh ngạc thốt lên.

[Hình như… không phải, ta cảm thấy trong cơ thể Giác Hút có một sức mạnh đang không ngừng nảy sinh, dường như ngày càng mạnh hơn.]

Cùng với lời nói của Lời Tự Thuật, Giác Hút được ánh sáng màu ngọc bích nâng lên giữa không trung, biểu cảm vô cùng đau đớn.

Chỉ thấy cô ta đột nhiên đấm mạnh vào bụng mình.

Một cú đấm, hai cú đấm… liên tiếp mấy cú đấm, biểu cảm của Giác Hút càng thêm đau đớn.

Lúc này, cô ta đột nhiên há miệng, vô số hạt màu đen phun ra từ miệng cô ta, giao nhau giữa không trung.

Bóng hình Tiểu Hắc từ từ ngưng tụ, biến thành hình dạng thực thể như lần đầu gặp hắn, toàn thân bao phủ bởi sương mù đen.

Vung tay, sương mù đen lập tức quấn lấy Giác Hút.

Một tay nhẹ nhàng chỉ vào Giác Hút, lập tức thân thể Giác Hút như bị trọng kích, rơi vào hố trời không thấy đáy bên dưới.

Nhìn thấy Tiểu Hắc không chết dai lại xuất hiện, Phong Kỳ không khỏi thở dài trong lòng.

Dòng thời gian chiến tranh này của Mộc Tinh không kéo dài như dòng thời gian bình thường, còn cách hình thái ngự tả Mộc Tinh một chặng đường dài, vì vậy Giác Hút thừa hưởng không phải là sức mạnh đỉnh cao của Mộc Tinh.

Nhưng dù vậy.

Giác Hút có ý thức đã rất mạnh mẽ, thực lực vượt xa bất kỳ dòng thời gian giấc mơ tương lai nào trước đây.

Nhưng vẫn bại.

Đây cũng là lần đầu tiên Phong Kỳ nhìn thấy Tiểu Hắc vốn luôn chiến đấu theo kiểu Phật hệ thể hiện sức mạnh khác ngoài "Tính bất diệt", chính trận chiến này đã khiến hắn có cảm giác bất lực mãnh liệt.

Hết chương 1097.

Chương 1098. Phục Hưng

Cuối cùng phải mạnh đến mức nào mới có thể chiến đấu với Tiểu Hắc, đây hoàn toàn là một câu hỏi bí ẩn chưa có lời giải.

Cảm giác này giống như một người kiếm được vài nghìn tệ mỗi tháng muốn vượt qua khối tài sản của người giàu nhất, ngay cả khi khối tài sản của người giàu nhất ngừng tăng trưởng thì khoảng thời gian cần thiết để vượt qua vẫn khiến người ta cảm thấy ngạt thở.

[Đánh không lại thì gia nhập, tiếp tục tìm kiếm thông tin tình báo về Tiểu Hắc, biết đâu Tiểu Hắc sẽ cùng chung một chiến tuyến với chúng ta trong tương lai, đến lúc đó ta điều khiển ngươi, ngươi điều khiển Tiểu Hắc, chúng ta cùng nhau đánh bại thế lực lớn.]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Ngay lúc này, một giọng nói u u vang lên từ một bên:

"Ngươi vừa bảo ta đi đối đầu với thứ này, là nghiêm túc sao? Hay là ngươi hiểu lầm gì về thực lực của ta?"

…

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cảm thấy bối rối.

Hắn thực sự không thể trả lời câu hỏi này.

Hắn đương nhiên không hiểu lầm gì về thực lực của Mê Vụ Chi Chủ, ý của hắn rất đơn giản, chỉ muốn vị huynh đệ này ra mặt giúp mình.

Ngay lúc này, một tiếng nổ lớn vang lên từ xa.

Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một bóng hình quen thuộc nhảy ra khỏi hố trời không thấy đáy.

Chỉ thấy Giác Hút toàn thân bao phủ bởi những tia điện màu ngọc bích, thoát khỏi sự trói buộc của sương mù đen, đột nhiên đấm vào Tiểu Hắc.

Thấy Giác Hút không sao, Phong Kỳ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Cùng lúc tung nắm đấm, ánh sáng màu Tinh Hồng trong mắt Giác Hút bùng lên dữ dội.

Đối mặt với cú đấm bạo lực của Giác Hút, Tiểu Hắc vung tay ấn xuống, một cách nhẹ nhàng không thể tin được đã đỡ được đòn tấn công của Giác Hút.

Cú va chạm này không tạo ra sóng xung kích, trông vô cùng bình lặng.

Trong lúc sương mù đen cuồn cuộn, dường như mọi động năng đều bị sương mù đen hấp thụ và tiêu hóa, không có năng lượng nào thoát ra ngoài.

Chỉ thấy Tiểu Hắc vung tay chỉ một cái, Giác Hút lập tức lơ lửng giữa không trung trôi đến trước mặt nó. Giơ tay búng vào trán Giác Hút, lập tức trên trán Giác Hút xuất hiện một vết nứt, biểu cảm trở nên vô cùng đau đớn.

Chỉ thấy Giác Hút nắm chặt tay, trừng mắt nhìn Tiểu Hắc, nghiến răng nghiến lợi nói bằng giọng non nớt:

“Bảo vệ… A Kỳ!”

Cảm xúc của Giác Hút một lần nữa rơi vào bờ vực sụp đổ.

Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch lập tức tỏa ra ánh sáng rực rỡ, chói lọi như mặt trời, một bóng hình mơ hồ vĩ đại từ từ hạ

xuống đỉnh đầu Giác Hút, uy áp khủng khiếp tỏa ra bốn phía.

Lúc này, cơ thể Giác Hút cũng từ từ dịch chuyển, từng chút một thoát khỏi sự trói buộc của sương mù đen, ánh sáng màu Tinh Hồng như muốn tràn ra khỏi mắt, thân hình lay động kéo theo hai luồng ánh sáng màu Tinh Hồng.

Lúc này, Tiểu Hắc ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm vào bóng hình bí ẩn.

Trong lúc ánh mắt giao nhau, trên cơ thể Tiểu Hắc xuất hiện từng dòng thần văn, dường như đang chống lại áp lực tinh thần cực độ do hung thú bí ẩn mang lại.

Trong lúc Tiểu Hắc và bóng hình mơ hồ nhìn nhau, một cảnh tượng khiến Phong Kỳ kinh ngạc đã xảy ra.

Chỉ thấy tần suất nhảy của thần văn trên cơ thể Tiểu Hắc ngày càng nhanh, mỗi giây đều có vô số ký hiệu bí ẩn xuất hiện, như thể đang phân tích thông tin liên quan đến bóng hình mơ hồ.

Vô số ký hiệu nhảy lên phát ra những âm thanh khác nhau, như ghép thành một khúc ca bí ẩn.

Vô số tiếng thì thầm vang lên bên tai, như đang kể một câu chuyện được khắc sâu vào nguồn gốc của dòng sông lịch sử, cảm giác lịch sử dày đặc ập đến.

Phong Kỳ không nghe rõ nội dung của câu chuyện.

Trong vô số tiếng thì thầm, mỗi một âm thanh kể dường như đều là một câu chuyện hoàn toàn khác nhau, vô số âm thanh đan xen tạo nên một khúc ca cổ xưa khắc họa câu chuyện thời đại xa xưa.

Trong lúc lắng nghe, dường như nhìn thấy nhiều hình ảnh nhưng những hình ảnh này hoàn toàn không thể hiểu được.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh Phong Kỳ lúc này cũng chìm đắm vào cảm giác lịch sử dày đặc mà khúc ca cổ xưa mang lại, không thể thoát ra được, ánh mắt dần trở nên mơ hồ.

Không biết bao lâu trôi qua, thần văn trên cơ thể Tiểu Hắc đột nhiên ngừng nhảy.

Nhìn chằm chằm vào bóng hình bí ẩn lơ lửng trên đỉnh đầu Giác Hút, Tiểu Hắc từ từ giơ tay phải lên, ấn vào trán Giác Hút, phớt lờ cảm giác áp bức mạnh mẽ mà bóng hình bí ẩn mang lại, cố gắng ra tay với Giác Hút một lần nữa.

May mắn thay, Giác Hút lúc này đã thoát khỏi sự trói buộc, đột nhiên tung nắm đấm ra đón đỡ.

Khoảnh khắc bàn tay sương mù đen và nắm đấm bao phủ bởi những tia điện màu ngọc bích tiếp xúc, sương mù đen không hề bị đánh tan, cũng không có sóng năng lượng dư thừa như khi va chạm.

Hết chương 1098.

Chương 1099. Cứu Thế

Sức mạnh của cú đấm này dường như đã tan biến ngay khi tiếp xúc với sương mù đen.

Đối mặt với Tiểu Hắc gần như vô giải, Giác Hút không hề khuất phục, tay trái một lần nữa tung nắm đấm ra đón đỡ.

Trong nháy mắt, những tia điện màu ngọc bích bao quanh cơ thể lóe lên màu Tinh Hồng, vô số bóng đấm bao trùm cả bầu trời, như mưa rào trút xuống người Tiểu Hắc.

Nhưng bất kể Giác Hút tấn công như thế nào, vẫn không thể phá vỡ lớp phòng thủ trên cơ thể Tiểu Hắc.

Tiểu Hắc ở trạng thái thực thể dường như là một sinh vật bất diệt, những vị trí trên cơ thể bị đánh trúng xuất hiện những gợn sóng lan tỏa nhưng không gây ra bất kỳ tổn thương nào.

Chỉ thấy Tiểu Hắc một lần nữa giơ tay về phía Giác Hút.

Lập tức, một vòng gợn sóng lan tỏa trước mặt Giác Hút, ánh sáng Tinh Hồng trong mắt Giác Hút lập tức tối đi, thân hình đột ngột bay ngược, sau khi hạ cánh thì lùi về phía sau một đoạn, kéo theo một vệt bụi dài.

Thấy Giác Hút rơi vào thế yếu, Phong Kỳ đau lòng vô cùng, nhiều lần muốn xông lên.

Nhưng hắn đã nhịn.

Hắn biết mình ra tay cũng không giúp được Giác Hút.

Trận chiến ở cấp độ này, hắn hoàn toàn không thể can thiệp, chỉ bị Tiểu Hắc giết chết ngay lập tức.

[Đừng xem nữa, Tiểu Hắc lần này rõ ràng đã nghiêm túc rồi, Giác Hút vẫn chưa thể dò ra được giới hạn sức mạnh của Tiểu Hắc, nhân lúc Giác Hút còn có thể kìm chân Tiểu Hắc thì mau rời đi, hãy khám phá thế giới tương lai nhiều hơn, đồng thời săn thêm một số Sinh Vật Trận Địa để nâng cao sức mạnh.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ căm phẫn trong lòng, chuẩn bị rời đi ngay.

Nhưng nhìn về phía xa, nơi Giác Hút lật người đứng dậy, trong lòng hắn lại đau nhói.

Giác Hút cũng nhìn hắn vào lúc này, vẻ đau đớn trên khuôn mặt lập tức biến mất, chỉ thấy cô mỉm cười đưa tay quệt đi bụi bẩn trên mặt, vui vẻ gọi:

"(o▽)o A Kỳ… Giác Hút không bị thương đâu!"

Nghe vậy, lòng Phong Kỳ đau như cắt.

Hắn có thể khẳng định Giác Hút đã bị thương, ngay cả Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch gắn trên người cô cũng đã xuất hiện vết nứt.

Giác Hút nói ra câu này, rõ ràng là không muốn hắn lo lắng.

"(▽`) A Kỳ đi trước đi, Giác Hút sẽ sớm đuổi theo!"

Tiếng gọi của Giác Hút một lần nữa vọng lại từ xa, ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy Giác Hút đang vẫy tay, ra hiệu cho hắn đi trước:

"Chết tiệt!"

Nắm chặt tay, ngọn lửa linh hồn trong đầu Phong Kỳ nhảy múa dữ dội.

[Bình tĩnh nào, phải đi rồi, đây là số phận của Giác Hút, nếu muốn thay đổi số phận của cô ấy, hãy trở nên mạnh mẽ hơn.]

Phong Kỳ biết Lời Tự Thuật nói không sai.

Đây là số phận mà Úy Vi đã định sẵn cho Giác Hút, kết cục của Giác Hút đã được định sẵn ngay từ ngày cô ra đời.

Lý tưởng ban đầu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng khi nhân bản Mộc Tinh là muốn tạo ra một chiến binh siêu cấp.

Đây là một mắt xích quan trọng trong lý tưởng cứu thế của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa một lượng lớn chiến binh cải tạo sinh học đến thế giới lĩnh vực, cố gắng cắt đứt liên hệ giữa thế giới loài người và thế giới lĩnh vực theo cách này, đổi lấy sự ổn định trong tương lai của thế giới loài người.

Nhưng mỗi chiến binh được đưa đi đều không bao giờ trở về, cứ thế bặt vô âm tín.

Mục đích ban đầu của kế hoạch chiến binh siêu cấp là muốn tạo ra một chiến binh siêu cấp có thể sánh ngang với Mộc Tinh, để cô đến thế giới lĩnh vực và tiếp tục con đường cứu thế.

Ngay từ khi ra đời, Giác Hút đã mang trên mình sứ mệnh cứu thế, là tương lai trong mắt Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chỉ là kế hoạch này đã thay đổi sau khi tiếp xúc với hắn.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hiểu rằng mọi nỗ lực đều vô ích và sau đó dần hiểu ra rằng kế hoạch đưa chiến binh đến thế giới lĩnh vực để cắt đứt nút không gian mà họ tưởng tượng là hoàn toàn không thể thực hiện được.

Nếu có thể cắt đứt nút kết nối không gian thì chiến binh Thông Thiên đã làm như vậy từ lâu rồi.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đặt hết hy vọng vào hắn, muốn cùng hắn vượt qua từng ranh giới hy sinh, cùng nhau vượt qua muôn vàn khó khăn, cho đến khi đạt được bến bờ lý tưởng.

Và kế hoạch nhân bản Mộc Tinh cũng chuyển từ việc tạo ra một chiến binh cứu thế thành tạo ra một chiến binh siêu cấp chuyên hỗ trợ hắn.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã thay đổi định nghĩa về Giác Hút.

Đặc biệt là tuyến chiến tranh này.

Ngay từ khi được nhân bản ra, Giác Hút đã mang trên mình số phận phải quyết chiến với Tiểu Hắc.

Đây cũng là nhiệm vụ được truyền vào trong đầu Giác Hút.

Bảo vệ A Kỳ.

Bốn chữ này rất nặng nề.

Ngủ say 1500 năm, chỉ để khi tỉnh dậy phải đối mặt với một kẻ địch không thể chiến thắng.

Nếu tương lai lý tưởng được thực hiện thì Giác Hút càng không còn ý nghĩa tồn tại.

Tiền đề tồn tại của cô là sự hy sinh của Mộc Tinh.

Hết chương 1099.

Chương 1100. Hủy Diệt

Nhưng nếu thực sự có một ngày đạt được tương lai lý tưởng hoàn hảo thì Mộc Tinh sẽ không chết và Giác Hút cũng sẽ không ra đời.

Lúc này, Phong Kỳ vô cùng đau lòng cho Giác Hút.

Dù kết cục có hoàn hảo hay tan vỡ thì dường như Giác Hút đã được định sẵn là một bi kịch.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

[Đừng hoảng, ta tin rằng ngươi trong tương lai chắc chắn có khả năng tái tạo một Giác Hút hoàn hảo, ngay cả khi không có sự hỗ trợ của phù văn Tinh Hồng, ngươi cũng có thể sử dụng các lõi năng lượng khác để thay thế, thậm chí là sao chép một Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng… Nhưng tiền đề là ngươi muốn đạt đến cảnh giới đó, chắc chắn còn một chặng đường rất dài, thậm chí còn cao hơn cả đỉnh cao mà lão Mê đã nói.]

Những lời này của Lời Tự Thuật đã xua tan không ít u ám trong lòng Phong Kỳ.

Ngoài việc nâng cao sức mạnh bản thân như Lời Tự Thuật đã nói, hắn còn nghĩ đến những vật phẩm kỳ diệu có đủ loại chức năng kỳ diệu, có lẽ sẽ có một vật phẩm kỳ diệu có thể làm được điều mà Lời Tự Thuật nói là sáng tạo hoàn hảo.

Nghĩ đến đây, hắn không còn muốn tiếp tục xem trận chiến nữa.

Giác Hút bây giờ giống như mọi đồng hành trong tuyến hy sinh, hy sinh chỉ để hắn có thể tiến lên tốt hơn.

Và phần thưởng tốt nhất của hắn là làm cho sự hy sinh của những người hy sinh trở nên có giá trị.

“Lão Mê, chúng ta đi thôi.”

Dứt lời, Phong Kỳ quay người bước đi.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đi theo hắn, có vẻ hơi tò mò hỏi:

“Tên nhóc tên Giác Hút kia thì sao? Ngươi định từ bỏ nó sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lắc đầu nói:

“Không từ bỏ, nó sẽ trở về bên ta.”

Chỉ là sẽ không ở tuyến tương lai này… Cuối cùng, Phong Kỳ lại thầm nói thêm một câu.

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất nghi ngờ, sau đó tiếp tục hỏi:

“Còn sinh vật hình sương mù đen kia cuối cùng là thứ gì, tại sao liên tục bị đánh mạnh mà không hề hấn gì?”

“Nó tên là Tiểu Hắc, ta cũng không rõ nguồn gốc cụ thể, tóm lại là bây giờ nó đang truy sát ta.”

“Tại sao nó lại truy sát ngươi? Ngươi đã làm gì?”

“Ta đã ăn trộm đồ cúng trước bia mộ tổ tiên của nó!” Phong Kỳ tức giận nói, sau đó bước đi bắt đầu chạy.

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra kinh ngạc, rõ ràng không hiểu được ý nghĩa đằng sau câu nói này.

…

Nửa giờ sau, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến khu vực rìa của thành phố đổ nát.

Khu vực này đã hoàn toàn bị thực vật rậm rạp chiếm giữ, chỉ thỉnh thoảng mới có thể nhìn thấy những tàn tích kiến trúc chôn vùi trong đất, lộ ra một nửa.

Nghĩ đến Giác Hút, Phong Kỳ đau lòng vô cùng.

Lần này Giác Hút có thể trụ được bao lâu hắn không rõ, mà hắn phải làm là dùng thời gian Giác Hút tranh thủ cho hắn để trở nên mạnh hơn.

Trong lúc đi đường, những cảm xúc tiêu cực chồng chất liên tục ảnh hưởng đến hắn.

Điều này cũng khiến cho sự hung hăng trong lòng hắn ngày càng tăng, hắn rất cần trút giận.

Tiếp tục đi một đoạn đường, tầm mắt của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện một đàn Sinh Vật Trận Địa.

Ngoại hình của chúng có phần giống với khủng long bạo chúa trong phim khoa học viễn tưởng, dựa vào hai chân sau to lớn để đứng, chân trước nhỏ trông giống như lưỡi hái, dưới ánh trăng máu lóe lên hàn quang.

Những Sinh Vật Trận Địa này có hơn mười con, nửa thân mình ẩn núp trong những cây cối méo mó rậm rạp, dùng đôi mắt lấp lánh ánh sáng xanh lục nhìn chằm chằm vào chúng, dường như đang phán đoán xem chúng có thể trở thành con mồi hay không.

Lúc này, một con đứng đầu đàn đột nhiên nhảy ra khỏi đống cỏ, thử dò xét mà gầm lên một tiếng khàn khàn về phía chúng, rồi đột nhiên tấn công chúng.

Tuy nhiên, sau khi tiến lên vài bước hung dữ, thấy Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đều không có phản ứng gì, Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống khủng long đột nhiên nhảy lùi lại một cách nhanh nhẹn.

Rõ ràng là cuộc tấn công giả vờ vừa rồi chỉ để thăm dò phản ứng của con mồi, từ đó phán đoán sức mạnh của con mồi.

“Khá thông minh, đáng tiếc là sắp bị ta ăn thịt!” Trên khuôn mặt lười biếng của Mê Vụ Chi Chủ hiện lên một tia khát máu, chuẩn bị ra tay.

Cách Mê Vụ Chi Chủ phán đoán sức mạnh của con mồi rất đơn giản.

Bản thân hắn trời sinh đã có khả năng cảm nhận khí huyết rất mạnh, cường độ khí huyết trên người con mồi giống như chỉ số sức chiến đấu, có thể nhìn thấy rõ ràng.

Cách phán đoán địch ta mạnh yếu này không có hiệu quả với sinh vật hệ nguyên tố nhưng lại rất hiệu quả với sinh vật hệ khí huyết.

Đã thăm dò được cường độ khí huyết trong cơ thể con mồi, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất bình tĩnh.

Nhưng ngay khi Mê Vụ Chi Chủ chuẩn bị hóa thành sương mù tiến lên, Phong Kỳ đã đưa tay ngăn hắn lại và chủ động bước tới con mồi hình dáng giống khủng long:

Hết chương 1100.

Chương 1101. Thức Tỉnh

"Để ta!"

Lúc này, cảm xúc tiêu cực trong lòng Phong Kỳ đã dồn nén đến cực điểm, hắn rất cần trút giận.

Nhìn vào ngọn lửa linh hồn bùng cháy trong đầu Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không nói gì, chỉ tiễn Phong Kỳ đến gần con mồi.

Lúc này, khí huyết trong cơ thể Phong Kỳ đã cạn kiệt, không thể biến thành hình dạng Huyết Nguyên.

Nhưng dù vậy, Phong Kỳ vẫn tự tin vào sức mạnh của mình.

Hắn đúng là không phải đối thủ của những tộc đàn đứng đầu thế giới tương lai và những sinh vật khủng bố nhưng đối mặt với Sinh Vật Trận Địa yếu ớt trong khu vực thành phố đổ nát, hắn không hề cảm thấy áp lực.

Thân hình hắn sau khi đến gần Sinh Vật Trận Địa đứng đầu đột nhiên tăng tốc, cánh tay phải vung lên như một lưỡi chiến, phát ra tiếng gió rít.

Sự bùng nổ đột ngột của Phong Kỳ khiến Sinh Vật Trận Địa này không kịp trở tay, cơ thể như lò xo bật ngược ra sau.

Nhưng tốc độ của Phong Kỳ vẫn nhanh hơn một bậc.

Sau khi áp sát, xương bàn tay sắc nhọn đột nhiên đâm vào lồng ngực của Sinh Vật Trận Địa, mang theo một vệt đỏ thẫm.

Thấy thủ lĩnh bị thương, những Sinh Vật Trận Địa còn lại đều nhảy ra khỏi đám cây cối méo mó, nhanh chóng áp sát, há

miệng cắn vào Phong Kỳ.

Đối mặt với sự vây công, Phong Kỳ không hề lùi bước, cánh tay phải xuyên qua lớp thịt máu cản trở tiếp tục tiến lên, nắm lấy trái tim vẫn đang đập và không chút do dự bóp nát nó.

Cùng với màn sương máu từ cơ thể Sinh Vật Trận Địa đứng đầu xuất hiện, bị bộ xương của hắn hấp thụ, trái tim khô héo của Phong Kỳ đột nhiên phồng lên và bắt đầu đập.

Cùng lúc đó, những Sinh Vật Trận Địa vây công há miệng cắn vào vai, cánh tay và bắp chân của hắn.

Nhưng lực cắn ở mức độ này không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho hắn.

Mật độ và độ cứng xương của hắn vượt xa độ cứng răng của những Sinh Vật Trận Địa này, răng nanh chỉ có thể để lại vết xước trên bề mặt xương của hắn, chứ không thể gây thêm thương tích.

Phong Kỳ lúc này đã ra tay.

Ở hình dạng xương, mọi bộ phận trên cơ thể hắn đều có thể trở thành vũ khí nguy hiểm nhất, mỗi đòn tấn công đều mang theo đặc tính sắc bén.

Trong nháy mắt, tám Sinh Vật Trận Địa bên cạnh ngã xuống, những Sinh Vật Trận Địa còn lại trong lúc bỏ chạy cũng không thoát khỏi sự truy đuổi của Phong Kỳ, lần lượt ngã xuống trong vũng máu.

Sau khi trận chiến kết thúc, khí huyết đã cạn kiệt của Phong Kỳ được bổ sung.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị mở bảng thuộc tính để xem năng lực thiên phú mới có được thì thấy một đám sương mù xám từ xa bay tới, ngưng tụ thành hình dạng Mê Vụ Chi Chủ trước mặt hắn.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ nhìn hắn với vẻ bất lực, mở miệng nói:

“Bây giờ ta tin ngươi là anh em của ta rồi nhưng hiệu suất hấp thụ khí huyết của ngươi rõ ràng mạnh hơn ta, dọc đường ngươi hấp thụ con mồi bị ngươi giết, ta không hấp thụ được chút khí huyết nào.”

Phong Kỳ đang chuẩn bị trả lời thì trong đầu vang lên giọng nói của Lời Tự Thuật:

[Có lẽ chất thải của lão Mê đều mang theo một chút khí huyết yếu ớt, thể chất đặc biệt của ngươi có thể hấp thụ khí huyết sạch hơn cả chất thải của lão Mê!]

Phong Kỳ:…

…

Rút cánh tay ra khỏi đống thịt, kéo theo một vũng máu.

Sinh Vật Trận Địa trông giống con khỉ đột ngã gục trước mặt Phong Kỳ.

Phong Kỳ vung tay hất sạch máu bẩn trên cánh tay, gọi bảng thuộc tính ra để kiểm tra phần thưởng.

Giết chết 13 Sinh Vật Trận Địa hình khủng long và một Sinh Vật Trận Địa hình khỉ đột, hắn thu được tổng cộng 148 điểm tiến hóa huyết mạch.

Ngoài ra, hắn còn nhận được hai năng lực thiên phú mới.

[Sóng Dữ (kỹ năng chủ động)]:

Giới thiệu năng lực thiên phú: Tiêu hao khí huyết trong cơ thể để gầm lên, gây ra đòn tấn công sóng âm diện rộng, đi kèm hiệu ứng uy hiếp tinh thần (sát thương cụ thể và hiệu ứng uy hiếp tùy thuộc vào lượng khí huyết tiêu hao, đồng thời chịu ảnh hưởng bởi cường độ huyết mạch của bản thân, cường độ

huyết mạch càng cao, hiệu ứng uy hiếp tinh thần gây ra cho mục tiêu càng mạnh).

[Thấu thị cảm nhận LV1 (năng lực thụ động có thể nâng cấp)]:

Giới thiệu năng lực thiên phú: Vĩnh viễn tăng 1% năng lực cảm nhận tinh thần và cảm nhận thể chất, đồng thời tăng 1% phạm vi thám thính của cảm nhận tinh thần.

…

Những sinh vật hắn giết chỉ là sinh vật yếu ớt trong khu vực thành phố đổ nát nhưng hai năng lực mới nhận được đều không tệ.

Phong Kỳ rất hài lòng về điều này.

Đặc biệt là năng lực cảm nhận thấu thị thụ động, có thể giúp ích cho hắn trong chiến đấu thực tế.

Năng lực này còn có thể được nâng cấp bằng cách săn bắt những con mồi có năng lực thiên phú tương tự.

Trong đó: “Sóng Dữ.” chủ động cũng không tệ.

Đây là lần đầu tiên hắn có được năng lực tấn công tinh thần, có lẽ có thể phát huy tác dụng tốt trong chiến đấu thực tế, vì vậy hắn không định phân giải nó.

Hết chương 1101.

Chương 1102. Ám Ảnh

[Đòn tấn công sóng âm? Có phải sau này trước khi chiến đấu, ngươi đều phải "A ố" một tiếng để cổ vũ, rồi sau đó mới nghiền nát đối phương bằng vũ lực không?]

"Ngươi nói vậy thì là vậy đi."

Đóng bảng thuộc tính, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thành sương mù xám, bao phủ lên cơ thể Sinh Vật Trận Địa hình khỉ đột, đang cố gắng hấp thụ khí huyết.

Nhưng chỉ duy trì trong chốc lát, Mê Vụ Chi Chủ không thể hấp thụ được khí huyết nên lại ngưng tụ thành hình người.

"Cuối cùng ngươi đã làm thế nào? Tại sao lần nào cũng có thể không để lại một chút khí huyết nào?"

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ bước về phía trước, sau đó không ngoảnh lại đáp:

"Ngươi sẽ không học được đâu."

"Tại sao?"

"Chênh lệch thiên phú, ngươi có hiểu thiên tài là gì không?"

Mê Vụ Chi Chủ lập tức lộ ra vẻ suy tư, hiển nhiên là có phần tin tưởng.

Ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ đã đi xa, Mê Vụ Chi Chủ lập tức đuổi theo.

Phong Kỳ đi đầu vẫn duy trì hình dạng chiến thể xương.

Khí huyết trong xương và tim đã đủ để hắn khôi phục hình dạng con người nhưng hắn không làm vậy.

Hai trận chiến vừa rồi, hắn đã phát hiện ra nhịp điệu chiến đấu đặc biệt khi ở hình dạng xương.

Nếu không có Huyết Nguyên, hình dạng xương chính là hình dạng chiến đấu mạnh nhất của hắn, điều này không còn nghi ngờ gì nữa.

Đặc điểm của hình dạng con người là tăng cường sức mạnh tinh thần, còn hình dạng chiến thể sẽ dung nhập toàn bộ khí huyết vào xương, biến xương của bản thân thành vũ khí cứng nhất.

Chỉ là Phong Kỳ chưa khai thác nhiều về năng lực này.

So với hình dạng chiến thể, mỗi lần chiến đấu hắn đều thích sử dụng hình dạng Huyết Nguyên hơn.

Thực tế cũng chứng minh rằng sức chiến đấu mà hình dạng Huyết Nguyên tăng lên mạnh hơn nhiều so với hình dạng chiến thể.

Nhưng trong trận chiến vừa rồi, Phong Kỳ đã phát hiện ra nhịp điệu và phong cách chiến đấu đặc biệt của hình dạng xương.

Nhịp điệu chiến đấu này rất kỳ diệu.

Cảm giác của hắn giống như một tử thần cầm lưỡi hái, thu hoạch mạng sống của kẻ địch một cách tao nhã và nhanh chóng.

Trong chiến đấu, mỗi bộ phận trên cơ thể đều mang theo đặc tính sắc bén, đều có thể là vũ khí.

So với sự nghiền nát bạo lực khi ở hình dạng Huyết Nguyên, chiến đấu ở hình dạng xương có thể được mô tả bằng từ tao nhã.

Hai phong cách chiến đấu hoàn toàn khác nhau.

Phong cách chiến đấu khi ở hình dạng Huyết Nguyên lấy bạo lực làm cốt lõi, mỗi lần mở hình dạng Huyết Nguyên, trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ, đó là nghiền nát kẻ địch đến chết.

Mỗi lần giết kẻ địch, hắn đều dùng những thủ đoạn rất tàn bạo.

Hoặc là đấm kẻ địch nổ tung thành vô số mảnh vụn, hoặc là đánh kẻ địch đến mức máu thịt mơ hồ.

Hình dạng xương thì hoàn toàn khác, quá trình săn giết kẻ địch có thể tinh tế như một cuộc phẫu thuật, dựa vào hiệu suất hành động nhanh nhẹn, chuyên nhắm vào những vị trí chí mạng của con mồi, cánh tay chính là con dao mổ chính xác nhất của hắn.

Trong hai trận chiến vừa rồi, hắn đều dùng cánh tay đâm vào tim con mồi để kết thúc trận chiến.

Nhưng so với cả hai, Phong Kỳ vẫn thích cách chiến đấu khi ở hình dạng Huyết Nguyên hơn.

Đối mặt với kẻ địch, những cú đấm trực diện mới có thể khơi dậy nhiệt huyết trong lòng hắn.

Mặc dù cách chiến đấu này rất dễ bị thương nhưng mỗi vết thương sẽ trở thành một phần của kinh nghiệm chiến đấu, mỗi trận chiến đều là sự rèn luyện ý chí.

Đây mới là tinh hoa chiến đấu càng ngày càng mạnh mẽ trong mắt hắn.

Trăm lần rèn luyện mới thành thép.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Anh bạn, anh ngộ ra rồi, anh bạn cuối cùng cũng ngộ ra rồi, dáng vẻ tao nhã trong chiến đấu là sự lãng mạn của bọn yếu đuối, gặp phải kẻ địch như vậy, anh nên mở Huyết Nguyên lao lên túm tóc hắn, đè hắn xuống đất cọ xát, bỏ mẹ sự tao nhã đi, đấm nổ tung kẻ địch mới là sự lãng mạn của đàn ông.]

Phong Kỳ: …

Lời Tự Thuật vẫn như vậy, lúc nào cũng châm ngòi vào lúc này.

Lúc đầu hắn muốn đi theo con đường thuật sư, những lời Lời Tự Thuật nói lúc đó đến giờ hắn vẫn nhớ như in.

Thuật sĩ? Đó là con đường mà bọn yếu đuối mới chọn, anh hãy tưởng tượng xem, đối mặt với vô số thuật pháp che trời lấp đất ầm ầm oanh tạc, anh chỉ dùng thân xác phá tan vạn pháp, rồi đấm nổ tung kẻ địch, sự lãng mạn của sức mạnh thuần túy phá tan vạn pháp mới là sự lựa chọn của đàn ông.

Thân thể bất khả chiến bại càng khiến ý chí của anh không bị bất kỳ sức mạnh tinh thần nào lay động.

Cơ bắp chính là công lý, nắm đấm chính là chân lý.

Nắm đấm hướng đến đâu, không gì không phá, không gì không vỡ… Tương lai của luyện thể có thể dùng thân xác ngang dọc hư không, trường tồn bất diệt, ngay cả sự tôi luyện của hàng tỷ năm cũng không thể làm hỏng thân xác của anh một chút nào, còn có hệ thống sức mạnh nào có sức hấp dẫn hơn tương lai như vậy?

Hết chương 1102.

Chương 1103. Ngã Gục

Lúc đó, hắn thực sự bị Lời Tự Thuật lừa.

Có thể chắc chắn rằng, Lời Tự Thuật chính là một kẻ cuồng cơ bắp, ngoài con đường phát triển thể chất, hắn ta không coi trọng bất kỳ hệ thống phát triển nào khác.

Khiến hắn bị ảnh hưởng sâu sắc.

Nhưng hắn thực sự cảm nhận được sức hấp dẫn của cận chiến mà Lời Tự Thuật nói.

Trong lúc suy nghĩ, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã đi ra khỏi khu vực thành phố đổ nát.

Cây cối xanh tươi dần biến mất, xa xa hiện ra vùng đồng bằng quen thuộc.

Vô số bông hoa trắng nở rộ khắp đồng bằng, một cơn gió thổi qua, cánh hoa trắng bay khắp không trung.

Lúc trước, hắn đã giết tượng đá miễn ma ở khu vực đồng bằng này, rồi có được năng lực thiên phú Tử Hồn.

Cũng chính nhờ năng lực đặc biệt này mà hắn đã thoát khỏi vụ ám sát gần như chắc chắn.

Bây giờ, Liên minh lĩnh vực của Tinh Thành vẫn coi hắn là một thế lực lĩnh vực mới nào đó chuẩn bị ẩn núp trong xã hội loài người.

Hắn nhìn về phía xa, nơi tận cùng xuất hiện một cảnh tượng không có trong trí nhớ.

Hắn nhìn kỹ hơn.

Một thành phố nửa hư nửa thực hiện ra ở cuối đồng bằng, trong thành treo vô số đèn lồng, trang trí rất náo nhiệt, giống như cảnh tượng trên biển, mờ ảo như làn khói, dường như sẽ tan biến theo gió nhưng vẫn luôn sừng sững ở đó.

Những chiếc đèn lồng treo trong thành phố hư ảo này khiến Phong Kỳ cảm thấy rất quen thuộc.

Hắn nhìn kỹ, bỗng nhớ ra.

Hắn nhớ có một lần tiến vào mộng cảnh tương lai, hắn thấy trên không khu vực Khu tránh nạn Tinh Thành có rất nhiều đèn lồng màu vàng cam, cảnh tượng vô cùng tráng lệ.

Sau khi quan sát kỹ, hắn mới phát hiện ra.

Những chiếc đèn lồng trên không thực ra là những sinh vật trong suốt giống như sứa, thân hình bán trong suốt lơ lửng trên không giống như một chiếc đèn lồng, lõi năng lượng trong cơ thể luôn sáng.

Hắn nhớ rất rõ, lúc đó có rất nhiều đèn lồng sứa gần khu vực sương mù bị lão Mê nuốt chửng.

Lão Mê chắc đã ăn rất no bữa đó.

Chỉ là Phong Kỳ không ngờ rằng, hắn lại có thể nhìn thấy những con đèn lồng sứa này trên dòng thời gian tương lai này.

Loại sinh vật này không có sức chiến đấu mạnh, giết chết cũng không thể có được sức mạnh khí huyết, chỉ có thể hấp thụ được một chút sức mạnh tinh thần.

Không giúp ích gì nhiều cho việc tăng thực lực của hắn.

Vì vậy, hắn không chú ý nhiều đến đèn lồng sứa trên dòng thời gian mộng cảnh tương lai đó.

Điều khiến hắn tò mò là, lúc này thành phố hư ảo nơi đèn lồng sứa cư trú ở cuối đồng bằng là gì?

Có phải là tộc địa của một thế lực lĩnh vực nào đó không?

Hắn tò mò về sự phân bố thế lực của thế giới tương lai nên quyết định lên đường điều tra, tiện thể săn giết Sinh vật trận địa trên đồng bằng để tăng thực lực.

"Ngươi định đến đó sao?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng.

"Đi xem thành phố hư ảo kia là gì."

"Sự tò mò của ngươi có thể sẽ trở thành thuốc độc hại chết ngươi, thế giới này rất nguy hiểm, sau khi tỉnh lại, ta không chỉ một lần đối mặt với nguy cơ sống chết, ta khuyên ngươi đừng nên mạo hiểm quá."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nói lời khuyên nhủ nặng nề, Phong Kỳ cười vỗ vai hắn:

"Ngươi đi hay không tùy ngươi, ta vẫn quyết định đi xem."

Trên dòng thời gian mộng cảnh tương lai này, Mê Vụ Chi Chủ không có 1500 năm để phát triển, chỉ mới tỉnh lại gần đây, thực lực thậm chí còn không bằng hắn khi mở hình dạng Huyết Nguyên và bùng nổ toàn lực.

Việc có đi cùng Mê Vụ Chi Chủ hay không đối với hắn mà nói đã không còn quan trọng nữa.

Dù sao lão Mê cũng không ngốc, sẽ không thay hắn chống lại Tiểu Hắc, càng không thay hắn săn bắt để hỗ trợ hắn phát triển.

[Thằng em trai này không còn giá trị lợi dụng nữa rồi, bỏ đi thôi, trên dòng thời gian mộng cảnh tương lai này, lão Mê chẳng khác gì một đứa trẻ đi chơi cùng.]

Lời Tự Thuật bình luận sắc bén, chỉ thẳng vào vấn đề.

“Thôi được, ta vẫn sẽ đi cùng ngươi một chuyến nhưng nếu có nguy hiểm, ta sẽ lập tức rời đi.” Mê Vụ Chi Chủ hất tay hắn ra, có chút bực bội nói.

“Sao ngươi còn muốn đi cùng ta, chẳng phải ngươi không tin ta là anh em của ngươi sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ lóe lên ánh tím, sau đó nhẹ giọng nói:

“Thực ra từ khi ngươi tiếp xúc với ta, ta đã thấy ngươi rất kỳ lạ, thậm chí trong lòng ta còn nảy sinh cảm giác kháng cự với ngươi. Cảm giác này rõ ràng không thể tự nhiên xuất hiện, mặc dù ta đã mất trí nhớ nhưng ta cũng hiểu rằng giữa ta và ngươi chắc chắn đã xảy ra một số chuyện không vui nhưng… khi ngươi nói là anh em của ta, ta có thể cảm nhận được ngươi nói câu này rất nghiêm túc.”

“Vì vậy, ta cảm thấy chúng ta chắc chắn đã từng có tình bạn nhưng cũng rất có thể đã từng là kẻ thù.”

Nghe Mê Vụ Chi Chủ phân tích, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Hết chương 1103.

Chương 1104. Quật Khởi

Xem ra lão Mê này đã sớm nhận ra bộ mặt giả của hắn nhưng điều khiến hắn tò mò là tại sao lão Mê vẫn muốn đi theo hắn:

"Nếu vậy, tại sao ngươi còn muốn đi theo ta? Chẳng lẽ ngươi đột nhiên thừa nhận ta rồi sao?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười:

"Tất nhiên là vì ngươi đủ mạnh, đặc biệt là sau khi nhìn thấy thực lực của Giác Hút, ta đã quyết định đi theo ngươi, thế giới này khắp nơi đều là những sinh vật đáng sợ, bất kể ngươi có suy nghĩ gì về ta, trước tiên hãy ôm chặt đùi ta mới là điều quan trọng."

"Đồng thời, ta cũng có thể lợi dụng ngươi săn bắt con mồi để nâng cao thực lực, anh em hay không đối với ta mà nói tạm thời không quan trọng, dù sao ta cũng không nhớ bất kỳ ký ức nào liên quan đến ngươi nhưng việc nâng cao thực lực lại vô cùng quan trọng, muốn tồn tại trong thế giới này, thực lực mới là gốc rễ của sự an thân lập mệnh."

"Chỉ là ta không ngờ rằng, những con mồi bị ngươi giết chết, ngoài việc ta nuốt Phù Văn Tinh Thạch, ta còn không hấp thụ được một chút khí huyết nào."

"Vậy mà ngươi vẫn muốn đi theo ta?" Phong Kỳ sửng sốt.

"Ít nhất thì thực lực của ngươi cũng mạnh hơn ta, đi cùng ngươi sẽ an toàn hơn."

"Ngươi không sợ ta hại ngươi sao?"

“Ta đã cân nhắc kỹ rồi, ta cảm thấy ngươi ở bên ta chắc chắn có mưu đồ nhưng nghĩ kỹ lại thì ta không cần lo lắng gì cả, ngươi hoàn toàn có khả năng cướp đoạt mọi thứ ta có, muốn giết ta cũng không khó, chỉ cần ra lệnh cho Giác Hút ra tay là được, ta thậm chí còn không thể phản kháng.”

“Vì vậy, ta còn có gì phải lo lắng?”

[Tuyệt vời, lão Mê vẫn gian xảo như ngày nào, vừa tiếp xúc đã nghĩ đến chuyện ôm đùi ngươi để lợi dụng ngươi rồi, ha ha ha, ngươi muốn lợi dụng lão Mê, nào ngờ lão Mê đã sớm nhìn thấu… hừ hừ, đúng là hắn, mất trí nhớ rồi mà vẫn xuất sắc như vậy!]

Phong Kỳ:…

Nhìn lão Mê cười toe toét, Phong Kỳ chợt thấy hình ảnh của Mê Vụ Chi Chủ tính toán mọi việc trong lòng bàn tay.

“Ngươi đúng là giỏi, đây là lần đầu tiên ta bị người khác lợi dụng trong mộng cảnh tương lai.”

Nói xong, Phong Kỳ quay đầu đi về phía cuối đồng bằng.

“Mộng cảnh tương lai lại có ý nghĩa gì?” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đuổi theo, tò mò hỏi.

“Lười giải thích, tự hiểu đi.” Phong Kỳ không ngoảnh đầu lại đáp.

“Hiểu theo nghĩa đen, mộng cảnh của thế giới tương lai? Ý ngươi là thế giới này chỉ là một giấc mơ? Không đúng, mọi thứ ở đây đều vô cùng chân thực, sao có thể là mộng cảnh được?”

Liếc nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang thao thao bất tuyệt bên cạnh, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Kẻ đi chơi cùng này, đánh giá kém!

Tiếp tục đi một đoạn đường, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bước vào khu vực đồng bằng.

Không còn cây xanh rậm rạp che chắn, gió trên khu vực đồng bằng rất lớn, biển hoa trắng lay động trong gió, như sóng gợn từng vòng, những cánh hoa trắng bay lơ lửng trong không trung.

Hướng tầm mắt về phía trước, có thể thấy rõ những Trận địa sinh vật khác nhau đang di chuyển trên đồng bằng.

Trận địa sinh vật ở đây rõ ràng mạnh hơn khu vực thành phố đổ nát nhưng trong tầm mắt không có Trận địa sinh vật nào sống theo bầy đàn, nhìn chung chúng phân bố rất rải rác.

Còn có thể thấy có Trận địa sinh vật đang săn bắt, đuổi theo những Trận địa sinh vật khác trên thảo nguyên.

Tiếp tục tiến lên.

Dọc đường, bất cứ khi nào có Trận địa sinh vật nào cản đường xuất hiện, Phong Kỳ đều không chút do dự ra tay giết chết chúng, hấp thụ điểm tiến hóa huyết mạch.

Đi một mạch, hắn lại có thêm ba năng lực thiên phú mới.

Nhưng ba năng lực này không phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn, Phong Kỳ định sau khi trở về thực tại sẽ phân giải chúng.

Trong thời gian đó, Mê Vụ Chi Chủ đã muốn ra tay mấy lần nhưng đều bị hắn ngăn lại.

Hắn có thể hiểu được sự khao khát nâng cao thực lực của lão Mê.

Sống trong thế giới tương lai khắc nghiệt, bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành con mồi của những sinh vật đáng sợ, thực lực chính là gốc rễ để tồn tại.

Nhưng so với lão Mê, hắn thấy việc nâng cao thực lực của bản thân rõ ràng quan trọng hơn.

Nếu giao con mồi cho lão Mê, hắn sẽ không thể nâng cao thực lực được nữa.

Nhưng hắn cũng sẽ chừa cho lão Mê một chút canh.

Sau khi giết chết con mồi, Phù Văn Tinh Thạch trong cơ thể con mồi đối với hắn không có tác dụng gì, đều để lão Mê hấp thụ sử dụng.

Đối với điều này, Mê Vụ Chi Chủ cũng rất hài lòng.

Dùng lời của Lời Tự Thuật mà nói, trên dòng thời gian mộng cảnh tương lai này, lão Mê coi như đã hiểu rõ cách chơi, đã hoàn toàn coi hắn như người luyện tập trên con đường trưởng thành.

Nợ nần của dòng thời gian trước, trên dòng thời gian mộng cảnh tương lai này sẽ được trả chậm theo cách này.

Tiếp tục đi một đoạn đường.

Cuối cùng, bọn họ cũng đi ra khỏi khu vực đồng bằng, đến trước thành phố ảo.

Hết chương 1104.

Chương 1105. Xung Đột

…

Thành U Ảnh.

Bên trong tầng cao nhất của tòa tháp chất đầy những bảo vật kỳ trân dị bảo, con mắt phải của U Ảnh tỏa ra ánh sáng yếu ớt, tầm mắt xuyên qua tường nhìn về phía Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ.

Xem xong thông tin liên quan đến Mê Vụ Chi Chủ, lòng tham trong lòng U Ảnh bị khơi dậy.

Không ai có thể cưỡng lại sự cám dỗ của thần vật kỳ tích, kể cả hắn.

Thành U Ảnh là khu vực giao dịch trung lập, là không gian độc lập tồn tại trong thế giới, thường dùng hình thức tọa độ không gian chiếu để kéo những lữ khách từ khắp nơi trên thế giới đến, tụ tập thành chợ giao dịch.

Nhưng không phải ai cũng có tư cách vào khu vực này.

Mỗi lữ khách sau khi vào Thành U Ảnh sẽ bị rút khí huyết trong cơ thể, coi như là phí lưu trú ở đây.

Phí này không hề thấp, thường có sinh vật lưu lại quá lâu khiến khí huyết trong cơ thể cạn kiệt, rơi vào cảnh không thể rời đi, cuối cùng chỉ có thể trơ mắt nhìn mình ngày càng suy yếu, cho đến chết.

Khí huyết bị rút sẽ tụ tập ở tòa tháp, dưới sự hỗ trợ của trận pháp bên trong ngưng tụ thành từng viên Huyết Thạch, trở thành một phần tài sản của U Ảnh.

Để nâng cao giá trị của Thành U Ảnh, hàng năm U Ảnh còn lấy ra một phần bảo vật cất giữ để đấu giá, qua đó nâng cao sức ảnh hưởng của Thành U Ảnh.

Thực ra vẫn là để thu được nhiều lợi ích hơn.

Còn việc lựa chọn hình thức chiếu không gian để chiêu mộ du khách là do U Ảnh cân nhắc về mặt an toàn.

Tài sản của Thành U Ảnh đã nhiều lần thu hút sự chú ý của các thế lực hùng mạnh, đã xảy ra nhiều cuộc chiến cướp bóc Thành U Ảnh.

Nhưng đều bị hắn đánh lui thành công.

Tọa độ ngẫu nhiên và không xác định có thể giúp hắn tránh được những đòn tấn công tập trung quy mô lớn.

Bấy lâu nay, Thành U Ảnh đã thu về cho hắn rất nhiều của cải, mà những của cải này lại trở thành một phần thực lực của hắn.

Đối với các tộc bên ngoài mà nói, bất kỳ giao dịch nào ở bất kỳ địa điểm nào cũng đều có rủi ro, giữa các chủng tộc không có sự tin tưởng.

Thành U Ảnh là một ngoại lệ.

U Ảnh là vua ở đây, hắn là người đặt ra luật lệ ở đây.

Cùng với việc danh tiếng của Thành U Ảnh ngày càng tăng, trong Thành U Ảnh thường xuất hiện những bảo vật quý hiếm có giá trị lớn nhưng U Ảnh chưa bao giờ có ý định ra tay cướp bóc.

Sự trung thực là nền tảng của Thành U Ảnh, hắn sẽ không vì một món bảo vật mà phá hủy lợi ích lâu dài của mình

Nhưng chỉ có U Ảnh biết, sự trung thực của Thành U Ảnh có thể bị phá vỡ.

Khi lợi ích vượt quá lợi ích mà sự trung thực mang lại thì sự trung thực không còn là chân lý mà hắn theo đuổi nữa.

Thần vật kỳ tích là một trong số đó.

Kể từ khi Thành U Ảnh được thành lập đến nay, vẫn chưa từng xuất hiện sinh vật mang theo thần vật kỳ tích đến, U Ảnh cũng không cho rằng sẽ có chủng tộc nào ngu ngốc đến mức mang theo thần vật kỳ tích đến đây để giao dịch.

Bởi vì không có bất kỳ bảo vật quý hiếm nào có thể so sánh được với thần vật kỳ tích.

Ngay cả U Ảnh cũng không ngờ, hắn thực sự có thể nhìn thấy kẻ ngốc mang theo thần vật kỳ tích trong Thành U Ảnh.

Với sự mong đợi, ánh mắt của U Ảnh hướng về Phong Kỳ đang đứng bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Sau khi nhìn chằm chằm một lúc, thông tin chi tiết hiện ra trước mắt.

[Phong Kỳ (Nhân tộc)]:

Thông tin nhân vật:???

Tiềm năng huyết mạch:???

Phân tích năng lực: Nhận thức sâu sắc, Sóng dữ, Kháng cự nguyên tố nước, Choáng váng, Độc, Tử Hồn, Sức mạnh khổng lồ, Da cứng, Nhanh nhẹn, Xương thép, Gai nhọn, Tái sinh, Răng nanh, Ác niệm, Huyết nguyên, Ác mộng, Dai sức…

Đồ mang theo: Chân thần (??? Không thể phân tích vật phẩm siêu thoát), Tiến hóa (??? Không thể phân tích vật phẩm siêu thoát),???,???

Nhắc nhở: Phát hiện thông tin không thể giải mã, có thể thử sửa chữa Con Mắt Chân Lý rồi thử phân tích lại.

…

Nhìn thấy một loạt dấu hỏi, U Ảnh đột nhiên đứng dậy khỏi ngai vàng được khảm đầy các loại bảo vật.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thông tin phân tích toàn là dấu hỏi.

Điều khiến U Ảnh khó tin hơn nữa là những thứ hắn mang theo lại là một loạt dấu hỏi.

Hai thứ đầu hắn có thể khẳng định chắc chắn là thần vật kỳ tích.

Còn hai vật phẩm sau, Con Mắt Chân Lý lại đưa ra lời nhắc nhở là không thể phân tích.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống như vậy.

Con mắt phải của hắn là Con Mắt Chân Lý không hoàn chỉnh nhưng ngay cả khi đối mặt với vật phẩm kỳ tích cũng có thể phát hiện ra một số thông tin, chẳng hạn như tên.

Lòng tham trong lòng hắn lúc này đã biến thành nỗi sợ hãi.

Mang theo bốn thần vật kỳ tích, lại còn có một người bạn đồng hành sở hữu thần vật kỳ tích, liệu có phải là kẻ yếu không?

Trong lúc suy nghĩ, lòng U Ảnh kinh hoàng.

Hết chương 1105.

Chương 1106. Tàn Sát

Hắn sợ hai người bí ẩn này có mục đích mà đến.

Ánh mắt lướt qua những kỳ trân dị bảo chất đầy cả một tầng lầu, hắn càng sợ khối tài sản cả đời mình tích cóp bị cướp mất.

Nhìn về phía Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, U Ảnh chìm vào suy tư.

Điều khiến hắn thấy kỳ lạ là hai người bí ẩn này tỏa ra khí huyết không mạnh.

Đây không phải là thể chất mà người mạnh nên có.

Nhưng U Ảnh nhanh chóng nghĩ ra lý do, hẳn là hai người mạnh mẽ này đã che giấu thực lực của mình, với năng lực của hắn căn bản không thể dò ra sự thật.

"Vạn nhất… bọn họ thực sự không phải là người mạnh thì sao?"

Khi ý nghĩ này trỗi dậy, lòng tham lại một lần nữa trỗi dậy.

Sưu tầm bảo vật là sở thích và ước mơ lớn nhất cả đời của U Ảnh, vì thế hắn đã vắt kiệt tiềm lực của cả tộc, mô phỏng kỳ tích "Thiên địa", tạo ra Thành U Ảnh, một thế giới nhỏ độc lập.

Vì thế mà tộc U Minh của hắn bị kéo sụp đổ, cuối cùng hoàn toàn trở thành quá khứ của lịch sử.

Nhưng U Ảnh chưa bao giờ hối hận.

Mỗi sinh mệnh khi sống đều có mục tiêu riêng, mục tiêu của U Ảnh không phải là trường sinh bất tử, không phải là vô

địch thiên hạ, không phải là tương lai thịnh vượng của tộc nhân… Sưu tầm bảo vật mới là ước mơ của hắn.

Đã đến lúc vận mệnh không thể ngăn cản.

Vậy thì hãy mang theo khối tài sản cả đời cùng thế giới này tiêu vong, ít nhất cũng từng sở hữu.

U Ảnh chia bảo vật trên đời thành 18 cấp.

Nhưng có một thứ vượt qua tất cả các loại bảo vật mà hắn phân loại.

Đó chính là thần vật kỳ tích.

Mọi bảo vật trên đời đều có thể sao chép, chỉ có thần vật kỳ tích là vĩnh hằng duy nhất, vĩnh hằng bất diệt.

Đối mặt với thần vật kỳ tích bày ra trước mắt, lòng tham và nỗi sợ hãi trong đầu U Ảnh giao tranh.

Cuối cùng lòng tham đã chế ngự lý trí.

Cơ hội như vậy nếu bỏ lỡ có lẽ sẽ không bao giờ có nữa, hắn sao có thể cam tâm.

Có lẽ cái giá phải trả là cái chết.

Nhưng đến khi vận mệnh giáng xuống, ai cũng sẽ chết, không ai có thể thoát khỏi sự phán xét của số phận.

Nỗ lực của các tộc trong mắt hắn chỉ là giãy giụa trước khi chết mà thôi.

Nhìn về phía Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, lúc này U Ảnh chìm vào suy tư.

Hắn không dám đích thân ra tay, sợ gặp phải người mạnh không thể chiến thắng, giống như tộc nhân của mình, sớm trở thành cát bụi của lịch sử.

Vì vậy hắn quyết định phái người đi thử.

Như vậy ngay cả khi có tình huống đột xuất xảy ra, hắn cũng có người thế mạng.

U Ảnh biết làm như vậy vẫn có rủi ro nhưng nếu thành công, hắn sẽ sở hữu thêm sáu vật phẩm kỳ tích, cộng cả Con Mắt Chân Lý.

Hắn sẽ trở thành một trong những nhà sưu tầm mạnh nhất thế giới này.

Ngay cả khi vận mệnh tương lai không thể ngăn cản, hắn vẫn phải chết nhưng hắn chắc chắn sẽ là một trong số ít những người sống đến cuối cùng.

Sau khi có suy nghĩ trong lòng, U Ảnh vung tay về phía trước, lập tức một bóng người mặc áo giáp màu máu, tay cầm rìu lớn bước ra từ khe nứt không gian bị xé rách.

Thấy U Ảnh, chiến binh lực lưỡng quỳ xuống một chân:

"Chủ nhân!"

"Thợ săn, giao cho ngươi một nhiệm vụ…"

…

Phố Nam khu Thành U Ảnh.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang đi dạo trong thành.

So với Mê Vụ Chi Chủ luôn đau lòng vì mất khí huyết, Phong Kỳ lại cảm thấy mọi thứ ở đây đều rất tò mò.

Ngoài nhiều Sinh vật trận địa chưa từng thấy, đủ loại kỳ trân dị bảo thực sự khiến hắn cảm thấy mới lạ.

Có thể khẳng định một điều là Sinh vật trận địa xuất hiện ở đây đều rất mạnh.

Đi dọc đường, mỗi Sinh vật trận địa đều ẩn chứa khí huyết cuồn cuộn, theo lời Lời Tự Thuật thì nếu đập một viên gạch

xuống, bất kỳ ai đi ra cũng không phải là sức mạnh mà hắn có thể đối phó.

Về điều này, Phong Kỳ có thể hiểu được.

1500 năm sau, các tộc quần lãnh địa vẫn có thể tồn tại chắc chắn là có thực lực mạnh mẽ, nếu không thì đã sớm bị các thế lực lãnh địa khác diệt tộc rồi.

Tiếp tục đi dạo một đoạn đường, Phong Kỳ đến một quầy hàng rong.

Người bán hàng là một người lùn da xanh, trên quầy hàng của nó không bán bất kỳ đồ dùng nào, chỉ có một tấm bảng gỗ, trên đó viết một dòng chữ méo mó.

Xem xét kỹ lưỡng, dòng chữ trên tấm bảng gỗ biến thành tiếng Trung khi bị vặn vẹo.

[Bán thông tin phân bố thế lực khu vực Sương Nhiên, tổng hợp chiến lực của các tộc!]

Trong Thành U Ảnh, cái gì cũng có thể bán, đủ loại vũ khí trang bị, linh tài linh quáng linh thạch, bộ phận cơ thể Sinh vật trận địa, nội tạng… trong đó có cả thông tin tình báo.

Đây chính là thứ mà Phong Kỳ muốn.

Nếu có thể biết trước thế lực lãnh địa sẽ nhanh chóng trỗi dậy, mang lại ảnh hưởng to lớn đến thế giới, có lẽ hắn có thể bóp chết chúng trước 1500 năm.

Hắn không biết khu vực Sương Nhiên ở đâu nhưng có thông tin còn hơn không có.

Hết chương 1106.

Chương 1107. Lối Thoát

Tất cả thông tin đều có thể ví như một mảnh ghép, chỉ cần không ngừng thu thập thông tin, hắn mới có thể hiểu rõ hơn về sự thật của quá khứ và tương lai.

Nhưng bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mặt hắn.

Muốn mua thông tin phải tốn tiền, tức là Huyết thạch, vấn đề là trên người hắn căn bản không có Huyết thạch.

[Hỏi thẳng giá, sau khi thương lượng xong thì lấy máu tại chỗ làm Huyết thạch, nếu giá thông tin quá cao, máu trên người ngươi không đủ trả thì lại lấy máu của lão Mê… Tất nhiên, lão Mê chắc sẽ không đồng ý.]

Phong Kỳ:…

Lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật đã cho hắn một hướng đi.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang đứng bên cạnh.

"Ngươi muốn làm gì?" Mê Vụ Chi Chủ lập tức cảnh giác, hiển nhiên là đã nhận ra suy nghĩ của hắn.

"Nếu không đủ dùng, ngươi có thể cho ta mượn một ít không."

"Hồ đồ, ta nào có máu cho ngươi mượn." Mê Vụ Chi Chủ lập tức lắc đầu, rồi lùi lại một bước.

"Đều là anh em cả, lần sau chắc chắn trả lại ngươi."

[Về khoản viết giấy nợ thì ta phục ngươi, trước là "Lần sau chắc chắn." của Giác Hút, giờ lại thêm một "Lần sau chắc

chắn.” của lão Mê: “Lần sau chắc chắn.” của ngươi dài thật, không biết có kéo dài đến cả dòng thời gian tiếp theo không.]

Đối mặt với lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đã quen, hắn không đổi sắc mặt, nhìn Mê Vụ Chi Chủ, ra hiệu “Yên tâm.”

Quay người lại, Phong Kỳ nhìn người lùn da xanh ngồi sau quầy hàng, mở lời:

“Thông tin bán thế nào?”

Người lùn da xanh lúc này mới ngẩng đầu lên, đánh giá Phong Kỳ một lượt, rồi nó ngẩng đầu chỉ về phía trước, lập tức từng tờ giấy được linh khí bao bọc lơ lửng trước mắt Phong Kỳ.

Tóm tắt thông tin tổng hợp về khu vực Sương Nhiên, thông tin về tộc Hắc Thạch, thông tin về tộc Ác Quỷ dưới lòng đất, thông tin về tộc Cự Linh… tình hình phân bố tài nguyên linh quáng, tình hình phân bố tài nguyên linh thạch, tình hình phân bố nuôi trồng linh tài của các tộc.

Người lùn da xanh lúc này mới mở lời:

“Ta không thể đảm bảo tất cả thông tin đều chính xác 100% nhưng có thể đảm bảo phần lớn thông tin trong đó là chính xác.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu:

“Bản tóm tắt thông tin tổng hợp về khu vực Sương Nhiên này giá bao nhiêu?”

“5000 Huyết Thạch, hoặc là 33 viên Huyết Thạch bản nguyên.”

“Đắt thế!” Phong Kỳ lập tức trợn tròn mắt.

Hắn tưởng giá thông tin nằm trong phạm vi hắn có thể chấp nhận, hút hết máu chắc chắn mua được, không ngờ giá một bản thông tin lại đắt đến vậy.

5000 viên Huyết Thạch, hút hết máu hắn cũng không mua nổi.

Nghe vậy, người lùn da xanh mặt không biểu cảm nói:

"Những thông tin này đều là chiến sĩ của tộc ta dùng mạng đổi lấy, nếu mua không nổi thì mời rời đi, những thông tin này vốn không định bán cho kẻ nghèo kiết, ngươi không mua sẽ có các tộc ở khu vực Sương Nhiên, hoặc các thế lực chủng tộc có hứng thú với việc chiếm đóng khu vực Sương Nhiên đến mua."

[Ha ha ha, không bán cho kẻ nghèo kiết xác, thật quá thực tế… Nhưng hắn nói cũng không sai, ai rảnh rỗi đi mua loại thông tin này chứ, chắc chắn là các chủng tộc có ý định cướp bóc hoặc mở rộng mới mua, giá này đối với một tộc thì không đắt.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ thở dài trong lòng.

Giá 5000 Huyết Thạch, cộng cả hắn và lão Mê hút hết máu cũng không mua nổi, thôi thì đừng cần bản thông tin này nữa.

[Đừng vội, cứ tiếp tục tu luyện theo con đường rèn luyện thể chất, đợi thể chất ngươi đủ mạnh, hút máu một lần chắc chắn mua được một bản, thậm chí là hai bản, thậm chí là nhiều bản hơn.]

Bỏ ngoài tai lời dụ dỗ của Lời Tự Thuật, hắn đứng dậy nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Tên gian thương này, đi tiếp thôi, xem có chỗ nào rẻ hơn không."

Nghe Phong Kỳ gọi mình là gian thương, người lùn da xanh giật giật mí mắt, sau đó ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ lạnh lùng nói:

“Nếu ở bên ngoài Thành U Ảnh, ngươi đã chết rồi.”

“Lùn tịt, đừng để ta gặp ngươi bên ngoài, khu vực Sương Nhiên đúng không, đợi lần sau ta đi qua thì ngươi đừng hòng yên ổn.”

Trong vẻ mặt khó coi của người lùn da xanh, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục đi sâu vào thành.

“Chuyện bé xé ra to, lỡ gặp thật thì phải làm sao? Khí huyết trong người hắn cuồn cuộn, chúng ta chắc chắn không phải đối thủ, ta thấy ngươi quá hấp tấp rồi.”

Đi một đoạn đường, Mê Vụ Chi Chủ nhìn Phong Kỳ rồi nói.

“Hắn mắng ta là kẻ nghèo kiết xác.”

“Quan trọng thế sao? Nhẫn nhịn là điều kiện tiên quyết để trưởng thành, ngươi hấp tấp như vậy sớm muộn gì cũng phải trả giá.”

Đối mặt với lời dạy bảo ân cần của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ vô sở vị phẩy tay:

“Lùi một bước càng nghĩ càng tức, vẫn là cãi lại cho hả dạ hơn.”

Nhìn vẻ mặt bất lực của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cười vỗ vai hắn, sau đó ánh mắt đảo qua các quầy hàng hai bên đường.

Đi dọc đường, thỉnh thoảng hắn còn thấy sứa đèn lồng trôi qua bên cạnh.

Hết chương 1107.

Chương 1108. Thống Trị

Cẩn thận quan sát những xúc tu trong suốt đung đưa của sứa đèn lồng, hắn chợt nhớ ra một chuyện.

Hắn nhớ có một dòng mộng cảnh tương lai, trên không trung khu vực Khu tránh nạn Tinh Thành có rất nhiều sứa đèn lồng bay lơ lửng.

Có thể khẳng định, sứa đèn lồng là sinh vật tồn tại trong không gian độc lập Thành U Ảnh này, vậy tại sao chúng lại trốn khỏi không gian Thành U Ảnh với số lượng lớn như vậy?

[Điều này rất bình thường, thế giới tương lai là nơi các vị thần hỗn chiến, một nơi tích tụ của cải như Thành U Ảnh chắc chắn sẽ bị các thế lực khác để mắt tới, ngươi thấy dòng mộng cảnh tương lai về sứa đèn lồng có lẽ là Thành U Ảnh vô tình bị một thế lực nào đó đánh nổ, khiến những con sứa đèn lồng bị nhốt trong không gian độc lập này chạy ra ngoài.]

"Có lý!"

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ đến một quầy bán thông tin mới.

Người bán hàng có ngoại hình rất đặc biệt, trông giống như một con chuột đồng đứng thẳng, trên trán còn khảm một viên Phù Văn Tinh Thạch đã mất đi một phần ba.

Trên tấm vải trải sờn rách có viết chữ bán thông tin.

Sau một hồi trao đổi, Phong Kỳ phát hiện con chuột béo này bán còn đắt hơn cả người lùn da xanh trước đó.

Trong lòng bất lực, hắn đành phải tiếp tục đi.

Đi một đoạn đường, Phong Kỳ nhìn thấy nhiều vật phẩm khiến hắn động lòng.

Ví dụ như có một Sinh Vật Trận Địa bán công pháp, mà lại là công pháp rèn luyện thể chất.

Loại công pháp này có một đặc điểm, các chủng tộc thiên về huyết nhục đều có thể tu luyện, chỉ cần sửa đổi một chút là có thể áp dụng cho tộc mình, thậm chí có thể sử dụng trực tiếp.

Trước đây, Hiến Tế Huyết Nhục do lão Mê nghiên cứu cũng thuộc loại công pháp này.

Những công pháp này rõ ràng mạnh hơn cả công pháp năm sao trong Khu tránh nạn Tinh Thành.

Dù sao thì thời gian phát triển học thuyết tu luyện của loài người còn lâu mới sánh được với các tộc ở lĩnh vực này, quan trọng hơn là tốc độ phát triển học thuyết tu luyện của loài người gần như đình trệ ở giai đoạn sau.

Phát triển học thuyết tu luyện cần tiêu tốn tài nguyên.

Tình cảnh của loài người trong 1500 năm sau khi hắn chết chỉ ngày càng khó khăn, tài nguyên có thể sử dụng cũng ngày càng ít.

Hắn cảm thấy nếu có thể mang về một bộ công pháp của chủng tộc mạnh trong lĩnh vực này thì rõ ràng có thể thúc đẩy rất lớn sự phát triển học thuyết tu luyện của loài người.

Tương đương với việc đưa học thuyết tu luyện của loài người lên vai những người khổng lồ để tiếp tục tiến lên.

Nhưng khi Phong Kỳ nói chuyện giá cả với người bán hàng, hắn không nhịn được lại thầm mắng là gian thương.

Đi một đoạn đường, hắn phát hiện những thứ mình có thể mua được rất ít, chủ yếu là linh tài bán kèm, thậm chí một món vũ khí trang bị ra hồn cũng không mua nổi.

Sự nghèo đói khiến hắn đỏ mắt.

Nếu thực lực cho phép, hắn chắc chắn sẽ ở đây đánh đập, cướp bóc.

Quy củ gì chứ, quy củ của hắn chính là nắm đấm.

Cứ coi như những Sinh Vật Trận Địa này trả nợ cho tổ tiên đã xâm lược thế giới loài người, bảo vật kỳ trân gì, công pháp thông tin gì, không đưa thì đấm vỡ đầu… Đưa rồi cũng đấm vỡ đầu.

[Tiểu huynh đệ, chỉ cần tiếp tục rèn luyện thể chất thì ước mơ này không khó thực hiện, giống như trước đây ngươi thậm chí còn không đánh lại được Sinh Vật Trận Địa bình thường, bây giờ không phải là giết loạn sao, Sinh Vật Trận Địa ở đây hiện tại ngươi đúng là không phải đối thủ nhưng tương lai chắc chắn cũng có thể giết loạn.]

"Anh hùng sở kiến lược đồng."

Ngay khi Phong Kỳ đang trò chuyện với Lời Tự Thuật, hắn đột nhiên nghe thấy một tiếng va chạm nặng nề bên cạnh.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ bị một bóng máu cường tráng húc ngã xuống đất.

"Xin lỗi, tôi đỡ anh dậy."

Ngay khi giọng nói vang lên, bóng đen lướt qua trước mặt Phong Kỳ, đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ, một tay đỡ Mê Vụ Chi Chủ dậy:

"Á!"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ kêu thảm thiết, cánh tay lập tức hóa thành sương mù.

"Ta dùng sức quá mạnh."

Thấy cảnh này, mắt Phong Kỳ hơi nheo lại.

Nếu như việc bóng máu cường tráng va chạm với Mê Vụ Chi Chủ là ngoài ý muốn thì việc sau đó nắm lấy Mê Vụ Chi Chủ với lý do đỡ dậy rồi dùng sức lại có vẻ rất cố ý.

Nhưng hắn không hiểu, bóng máu này tại sao lại ra tay với Mê Vụ Chi Chủ.

chẳng lẽ không sợ gây sự chú ý của người đứng sau kiểm soát Thành U Ảnh, bị xóa sổ trực tiếp sao?

Lúc này, tiếng kêu thảm thiết của Mê Vụ Chi Chủ đã thu hút sự chú ý của những người bán hàng và khách bộ hành trên phố, họ quay đầu nhìn lại.

Thấy bóng máu cường tráng bóp nát cánh tay của Mê Vụ Chi Chủ, trong mắt họ lập tức hiện lên vẻ hả hê.

Dưới vẻ ngoài hòa thuận, các chủng tộc đều mong muốn chủng tộc khác chết hết cả nhà.

Đồng thời, chúng cũng nhìn bóng máu cường tráng bằng ánh mắt chế giễu.

Hết chương 1108.

Chương 1109. Bí Ẩn

Quy củ của Thành U Ảnh không phải trò đùa, cái giá phải trả cho việc phá vỡ quy củ chính là cái chết.

Rõ ràng bóng máu cường tráng này đã phá vỡ quy củ.

Mê Vụ Chi Chủ được đỡ dậy cũng lạnh lùng nhìn, rõ ràng cũng nhận ra những hành động này rõ ràng là cố ý, căn bản không phải vô tình.

Ngay khi hắn định mở miệng chất vấn thì thấy bóng máu đột nhiên tiến về phía Phong Kỳ.

Đối mặt với bóng dáng cường tráng lao tới, Phong Kỳ không lùi bước.

Ngay khi cơ thể tiếp xúc, Phong Kỳ cảm thấy như đâm vào một đoàn tàu hỏa lao tới, thân hình đột nhiên bay ngược.

"Không… không sao chứ." Người đàn ông cường tráng ngốc nghếch gãi đầu nói.

Cảnh này đối với người ngoài mà nói, sẽ cho rằng bóng máu cường tráng này là một kẻ ngốc nghếch, vô tình khiến Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bị thương.

Nhưng Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã nhận ra, tên này rõ ràng cố ý.

Chỉ là Phong Kỳ không hiểu, tại sao hắn lại làm như vậy.

Ngay khi Phong Kỳ ngã ngửa ra sau, chỉ thấy một luồng sáng màu xanh nhạt bắn ra từ hướng trung tâm Thành U Ảnh, sau khi vẽ một đường cong trên không trung thì đột nhiên đánh vào cơ thể bóng máu cường tráng.

Giống như tảng băng rơi vào dung nham nóng chảy, cùng với sương máu bốc lên, bóng dáng cường tráng trong nháy mắt đã bị khí hóa.

Thấy cảnh này, những Sinh Vật Trận Địa gần đó đều quay đầu nhìn về phía tòa tháp cao.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng không ngoại lệ.

Việc này xảy ra hoàn toàn nằm trong dự đoán của họ, đã định ra quy củ thì đối với những kẻ không tuân thủ quy củ thì đương nhiên phải trừng phạt nặng, đây cũng là một phần quan trọng để duy trì sự vận hành của Thành U Ảnh.

Nhưng Phong Kỳ vẫn không hiểu tại sao bóng máu này lại cố ý tìm chết.

Dùng cái chết để thử nghiệm?

Làm như vậy có thể đạt được điều gì?

Trong lúc suy nghĩ, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy đi đến trước mặt hắn, kéo hắn dậy khỏi mặt đất.

Đợi hắn đứng vững, Mê Vụ Chi Chủ mặt lạnh mở miệng nói:

“Có người đang thử nghiệm chúng ta.”

“Ta phát hiện ra rồi nhưng ta không hiểu tại sao lại làm như vậy.” Phong Kỳ lập tức gật đầu.

“Đã phái thế thân đến để thử sức chúng ta, rõ ràng là muốn ra tay với chúng ta… Ngươi cho rằng ở đây còn ai dám ra tay nữa?”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Phong Kỳ nghe vậy, theo ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía tòa tháp cao ở trung tâm Thành U Ảnh.

“Ngươi cho rằng người đứng sau Thành U Ảnh muốn ra tay với chúng ta?”

“Đại khái là hắn rồi, những kẻ khác trong thành phố này không có gan đó, nếu ta đoán không nhầm thì trên người ngươi hẳn có thứ hắn khao khát, hơn nữa giá trị của thứ này lớn đến mức hắn không tiếc phá vỡ quy tắc do chính hắn đặt ra để ra tay.”

“Sao không phải là thứ trên người ngươi?” Phong Kỳ kinh ngạc.

“Trên người ta chẳng có gì, sao có thể là thứ trên người ta được.”

Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt nhưng Phong Kỳ vẫn thấy được chút căng thẳng trên mặt hắn.

Nghe Mê Vụ Chi Chủ giải thích, Phong Kỳ đã hiểu ra vấn đề.

Rõ ràng là người đứng sau Thành U Ảnh đã dùng năng lực phân tích vạn vật phát hiện ra trên người Mê Vụ Chi Chủ có vật phẩm kỳ tích, thậm chí là phát hiện ra hắn có vật phẩm kỳ tích.

Lần thử nghiệm này rõ ràng là do người đứng sau Thành U Ảnh cho rằng bọn họ đã che giấu thực lực, muốn thăm dò hư thực.

Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được tâm lý của người đứng sau Thành U Ảnh.

Dù sao thì một kẻ mang theo vật phẩm kỳ tích, nhìn thế nào cũng không thể là kẻ yếu được.

Làn thử nghiệm này thực chất cũng là biểu hiện của sự lo lắng của người đứng sau Thành U Ảnh.

Còn việc giết thế thân, hoàn toàn chỉ là tạo ra ảo giác cho người ngoài, dù sao cũng không thể công khai phá vỡ quy tắc do chính mình đặt ra.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục nói:

"Đã chọn cách thử nghiệm, chứng tỏ hắn không rõ thực lực của chúng ta, thậm chí còn e dè thực lực của chúng ta, có lẽ vật phẩm trên người ngươi khiến hắn đánh giá cao thực lực của ngươi đôi chút nhưng rất rõ ràng là chúng ta đã không vượt qua bài kiểm tra này… Ta nghĩ tiếp theo chúng ta sẽ gặp xui xẻo rồi."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ quay người đi về phía đường cũ:

"Ta nghĩ chúng ta không thể chạy thoát được, dù sao đây cũng là địa bàn của người khác nhưng thử còn hơn là ngồi chờ chết."

Phong Kỳ thấy vậy lập tức đuổi theo Mê Vụ Chi Chủ.

Tình hình hiện tại đã rất rõ ràng.

Bọn họ mang ngọc trong mình đã bị người đứng sau Thành U Ảnh để mắt tới.

Bình thường thì vật phẩm kỳ tích trên người bọn họ không thể bị phát hiện, vấn đề nằm ở chỗ người đứng sau thành phố này có năng lực phân tích vạn vật.

Trước năng lực nghịch thiên này, không có bí mật nào có thể giấu được.

[Ta hơi tò mò, trong mắt người đứng sau Thành U Ảnh, thông tin phân tích của ngươi là gì? Hơn nữa, ngươi có thể phân tích cả ta không?]

Hết chương 1109.

Chương 1110. Thiên Hạ

"Nếu không chạy thoát được, ta nghĩ chúng ta sẽ sớm gặp hắn thôi, đến lúc đó ta sẽ hỏi hắn trực tiếp thay ngươi."

[Cảm ơn!]

Vừa tăng tốc vừa đi, Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt nghiêm trọng.

Trước khi vào thành phố hư ảo này, hắn đã cảm thấy hành động này quá mạo hiểm, sự thật chứng minh rằng vẫn xảy ra chuyện.

Hắn cho rằng hiện tại chỉ có hai cách để bảo toàn tính mạng.

Một, chủ động giao nộp vật phẩm bí ẩn trên người huynh đệ, dùng lợi ích đổi lấy mạng sống.

Nhưng cách này đại khái vẫn sẽ chết.

Dù sao thì người đứng sau Thành U Ảnh đã phá vỡ quy tắc do chính mình đặt ra, bọn họ chắc chắn sẽ không được giữ mạng.

Hai, người đứng sau Thành U Ảnh không dám công khai phá vỡ quy tắc do chính mình đặt ra, ra tay ở đây, để bọn họ trốn thoát khỏi Thành U Ảnh.

Khả năng này xảy ra cũng không lớn.

Đã chọn cách thử nghiệm, rõ ràng đã có ý định ra tay, dù thế nào cũng sẽ không để bọn họ rời đi.

Suy nghĩ hỗn loạn, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ chỉ có một ý nghĩ.

Kết giao với tên anh em khốn nạn này, thật là xui xẻo tám đời.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ hỏi:

"Thứ bảo vật bí ẩn trên người ngươi cuối cùng là thứ gì, mà có thể khiến người đứng sau thành phố tham lam như vậy."

"Ta biết sao được, không chừng là thứ trên người ngươi."

"Ngươi nói bậy, trên người ta chẳng có gì." Nghe thấy lời này, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt.

"Trên người ta có gì? Ngươi đã thấy hình dạng xương cốt của ta, hẳn phải biết trên người ta không mang theo thứ gì."

"Không chắc, có lẽ là thứ giấu trong tinh thần thức hải của ngươi?"

[Quả nhiên là lão Mê, suy nghĩ giống ta, có lẽ người đứng sau Thành U Ảnh đã dùng năng lực phân tích vạn vật phát hiện ra Vòng Tay Kỳ Tích và lệnh bài kỳ tích giấu trong tinh thần thức hải của ngươi, thậm chí có thể cả ta cũng bị phát hiện… Tất nhiên, nếu vật phẩm kỳ tích trên người ngươi bị phát hiện, ý chí hạch tâm trên người lão Mê chắc chắn cũng không thoát được, cho nên hai người các ngươi trong mắt người đứng sau Thành U Ảnh chính là miếng mồi ngon.

[Một lần có thể cướp được ba vật phẩm kỳ tích, chẳng trách hắn dù phá vỡ quy tắc do chính mình đặt ra cũng phải bắt các ngươi.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Hắn căn bản không quan tâm có thể trốn thoát khỏi Thành U Ảnh hay không, dù sao thì chết rồi cũng có thể trở về hiện thực.

Bị Tiểu Hắc giết chết cũng là chết, bị Thành chủ Thành U Ảnh giết chết cũng là chết.

Không có gì khác biệt.

Nhưng hắn vẫn hy vọng lão Mê có thể sống sót rời khỏi đây.

Mặc dù trong mộng cảnh tương lai lần này, lão Mê ban đầu chỉ là kẻ yếu nhưng hắn tin rằng với năng lực của lão Mê, chỉ cần cho lão thời gian tiếp tục phát triển, trong cuộc chiến đỉnh cao tương lai chắc chắn sẽ có một vị trí của lão.

Trong mắt Phong Kỳ, lão Mê giống như một đứa con trời được chọn có khuôn mẫu của nhân vật chính.

[Nếu không gặp ngươi, hắn chắc chắn là đứa con trời được chọn, nghĩ đến năm xưa lão Mê thống trị về phía tây Khu tránh nạn Tinh Thành, một cái búng tay hủy diệt toàn bộ nhân loại, thu hoạch sức mạnh khí huyết của muôn vàn chủng tộc, chỉ cần cho lão tiếp tục phát triển một thời gian, đến lúc đó khí huyết tràn về từ khắp nơi trên thế giới có thể khiến lão trở thành cường giả sánh ngang với Trụ thần, lão cũng sẽ thu thập đủ khí huyết để hồi sinh tộc nhân.]

[Nhiều ưu thế chồng chất, tộc Mê Vụ do lão Mê dẫn dắt chắc chắn sẽ đứng trên đỉnh thế giới, thống trị một phương… Nhưng sau khi gặp ngươi, lão Mê đã yếu đến mức nào, thậm chí còn phải ôm đùi ngươi cầu xin bảo vệ.]

Phong Kỳ:…

Lời chế giễu của Lời Tự Thuật đâm thẳng vào tim.

Nhưng mỗi câu nói đều là sự thật.

Chạy chậm dọc theo con đường cũ, bọn họ càng lúc càng gần lối vào lúc trước.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ sắp bước lên bậc thang dịch chuyển, một luồng lưu quang từ hướng tháp cao bắn tới, trong chớp mắt đã đến trước mặt bọn họ, bao bọc lấy bọn họ.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lập tức phát hiện mình không thể cử động.

Ngay sau đó, một lực kéo mạnh mẽ ập đến, ánh sáng xanh bao quanh cơ thể kéo cơ thể bọn họ với tốc độ cực nhanh về phía tháp cao.

Những lữ khách bên dưới ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, vẻ mặt tò mò.

Trong số đó, một số Sinh Vật Trận Địa lộ vẻ suy tư, dường như đang đoán xem cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ vài giây sau, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã bị ánh sáng xanh bao bọc bay vào một lỗ hổng màu đen trên tháp cao.

Sau khi bọn họ vào tháp cao, lỗ hổng màu đen tự động khép lại và biến mất.

Đứng vững, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lập tức bị cách trang trí trong phòng thu hút ánh nhìn.

Căn phòng này rất lớn, có thể so sánh với hai sân bóng rổ.

Bên trong chất đầy đủ loại thiên tài địa bảo, hơn nữa mỗi loại linh tài đều được phân loại và sắp xếp, trong không khí tràn ngập hương thuốc đặc biệt của các loại linh thực, hít nhẹ một hơi có thể cảm thấy cơ thể trở nên nhẹ nhàng, dường như thực lực đều được nâng cao một chút.

Hết chương 1110.

Chương 1111. Tương Lai

Điều này khiến Phong Kỳ vô cùng chấn động.

Nếu chỉ tính về lượng tài nguyên, kho tài nguyên Tinh Hồng mà hắn từng đến rõ ràng lớn hơn nơi này.

Số kho dưới lòng đất làm phòng chứa tài nguyên, diện tích còn lớn hơn cả sân bóng đá.

Nhưng kho tài nguyên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rõ ràng không thể so sánh với nơi này.

Bởi vì mỗi một linh tài ở đây đều là bảo vật.

Dùng tinh thần cảm nhận, có thể rõ ràng cảm nhận được mỗi một linh tài ở đây đều tản ra những gợn sóng linh khí mạnh mẽ, tùy tiện lấy ra một cái, đều sẽ là bảo vật cấp cao nhất trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thế nhưng bảo vật như vậy, lại chất đầy một căn phòng lớn bằng hai sân bóng rổ.

[Nếu Giác Hút ở đây, ước chừng ăn xong thực lực có thể tăng lên gấp mấy lần, chậc chậc, không biết Giác Hút nhỏ bây giờ thế nào rồi.]

Phong Kỳ dọc theo những thiên tài địa bảo được bao phủ bởi quầng sáng mờ ảo nhìn về phía xa, lập tức phát hiện ra bóng người ngồi trên bảo tọa tận cùng.

Hắn có ngoại hình giống với con người, dung mạo tinh xảo nhưng không thể nhìn ra là nam hay nữ, mặc một chiếc áo choàng dài thêu sọc màu xanh lục, hai cánh tay đặt trên tay vịn bảo tọa đeo một đôi giáp tay màu đỏ sẫm, đồng thời mỗi ngón tay đều đeo một chiếc nhẫn kiểu dáng khác nhau.

Rõ ràng hắn chính là người đứng sau thành phố này.

Cách ăn mặc xa hoa này nếu đặt trong xã hội loài người, chắc chắn sẽ bị gọi là kẻ phất nhanh.

Nhưng trên người người đứng đầu thành phố này, lại là biểu tượng của thực lực và địa vị.

Trong hoàn cảnh sinh tồn của kẻ mạnh ăn kẻ yếu, chỉ có kẻ mạnh mới dám phô trương của cải, bởi vì kẻ yếu không xứng có của cải, càng không giữ được của cải.

Lúc này, không gian trước mắt dao động, trong chớp mắt, Phong Kỳ phát hiện mình đã dịch chuyển tức thời một đoạn về phía trước, cùng với Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện trước mặt Thành chủ Thành U Ảnh.

"Có thể thỏa mãn một chút tò mò của ta không?" Trên mặt Thành chủ Thành U Ảnh nở một nụ cười quyến rũ.

"Nói đi, cuối cùng tìm chúng ta đến đây có chuyện gì." Phong Kỳ thản nhiên lên tiếng.

"Thần vật kỳ tích trên người các ngươi cuối cùng từ đâu mà có?"

[Chậc chậc, quả nhiên là phát hiện ra trên người các ngươi có vật phẩm kỳ tích, đây là chuẩn bị trước khi giết các ngươi thì tìm hiểu nguồn gốc vật phẩm kỳ tích trên người các ngươi, vắt kiệt giá trị cuối cùng, xem ra phải tan làm sớm thôi, mệt chết ta rồi.]

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía Thành chủ Thành U Ảnh, cau mày lên tiếng:

"Thần vật kỳ tích gì chứ, trên người ta sao có thể có thứ này?"

"Có đấy, giấu ở vị trí tim ngươi, chỉ cần bóp nát là có thể lấy ra." Mắt phải của Thành chủ Thành U Ảnh lóe lên ánh

sáng yếu ớt, mỉm cười giải thích.

Nghe được lời này, sắc mặt Mê Vụ Chi Chủ trở nên khó coi.

Rõ ràng đã nhận ra, mình không thể sống sót rời khỏi đây.

Ký ức mất đi càng khiến hắn cảm thấy nghi ngờ, tại sao trong tim mình lại có bảo vật mà Thành chủ Thành U Ảnh khao khát.

"Đúng không, ta đã nói là ở trên người ngươi rồi, bây giờ cả hai chúng ta đều xong đời rồi, chuẩn bị nắm tay nhau cùng đi trên đường Hoàng Tuyền đi."

Bỏ qua Mê Vụ Chi Chủ trừng mắt nhìn mình, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Thành chủ Thành U Ảnh:

"Mẹ kiếp ngươi… đừng đắc ý, lần này ta chịu thua nhưng ngươi chờ đấy, sớm muộn gì cũng trả lại cho ngươi, mau chóng cho ông đây một cái chết thống khoái đi."

[Ha ha ha, không hổ là ngươi, chết cũng phải chết oai phong!]

Nhìn thấy dáng vẻ này của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ cũng trợn tròn mắt.

Nhận ra Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng là không muốn phối hợp với mình, Thành chủ Thành U Ảnh không nói nhảm nữa, hắn lại lần nữa nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Vật phẩm kỳ tích trên người Phong Kỳ rất bí ẩn, ngay cả Con Mắt Chân Lý cũng không thể phát hiện ra cuối cùng giấu ở đâu.

Nhưng vật phẩm kỳ tích trên người Mê Vụ Chi Chủ lại vô cùng rõ ràng.

Giấu ngay trong tim, hoặc nói là đã dung hợp với tim.

Chỉ thấy Thành chủ Thành U Ảnh vung tay một cái, lập tức huyết nhục trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ lập tức bong ra.

Thậm chí ngay cả hóa thành sương mù cũng không kịp, Mê Vụ Chi Chủ đã bị phân giải thành hư vô.

Chỉ có từng luồng khí huyết lơ lửng trong không trung chứng minh hắn đã từng tồn tại nhưng những khí huyết này nhanh chóng bị căn phòng hấp thụ, hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại một hạt nhân màu xanh lam đậm lơ lửng trên không trung.

Nhìn thấy cảnh này, ngọn lửa trong lòng Phong Kỳ bùng lên.

Hắn lập tức muốn tiến lên tặng cho Thành chủ Thành U Ảnh một bộ Hổ quyền, cho dù kết cục chắc chắn là chết, ít nhất cũng phải ngã xuống trong tư thế chiến đấu.

Nhưng lúc này, hắn đã bị một sức mạnh bí ẩn hạn chế, dù có vùng vẫy thế nào cũng không thể nhúc nhích.

Lúc này, ngoài việc chửi bới, hắn không còn cách nào phản kích.

Hết chương 1111.

Chương 1112. Biến Đổi

Thành chủ Thành U Ảnh rõ ràng không có tâm trạng để ý đến hắn, chỉ thấy hắn tham lam nhìn chằm chằm vào hạt nhân màu xanh lam đậm lơ lửng trên không trung.

Vung tay lên, hạt nhân màu xanh lam đậm bay đến trước mặt Thành chủ Thành U Ảnh.

Trong lúc quan sát, kích động, khao khát, sùng bái, tham lam… ánh mắt Thành chủ Thành U Ảnh nhìn chằm chằm vào hạt nhân màu xanh lam rất phức tạp, giống như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ.

"Vật phẩm kỳ tích này lưu giữ ý thức của hắn, ngươi chỉ có thể cất giữ nhưng mãi mãi không thể thực sự sở hữu hắn."

Nghe Phong Kỳ nói vậy, Thành chủ Thành U Ảnh quay đầu nhìn hắn, sau đó trên mặt nở nụ cười quyến rũ:

"Ta đã phát hiện ra nhưng vừa khéo ta có cách luyện hóa vật phẩm kỳ tích đã có chủ, chỉ là cần một khoảng thời gian dài, cho dù ta không thể luyện hóa, dùng để cất giữ ta cũng mãn nguyện."

Phong Kỳ nhất thời nghẹn lời, sau đó không nhịn được lại chửi tục:

"Đồ chết tiệt, cho ta một cái chết thống khoái đi."

Thành chủ Thành U Ảnh không để ý đến hắn nữa, vung tay lên, một chiếc hộp ngọc khảm đầy châu báu xuất hiện trong tay hắn, hắn từ từ đặt hạt nhân ý chí vào trong, đặt sang một bên.

Xử lý xong hạt nhân ý chí, Thành chủ Thành U Ảnh mỉm cười nhìn hắn, trong mắt tràn đầy sự chờ mong và khao khát.

“Mẹ kiếp, đồ chết tiệt đừng nhìn ta bằng ánh mắt đó, nhìn phát buồn nôn.”

[Cũng buồn nôn, ánh mắt đầy dục vọng này thật là đàn bà, đợi khi thực lực của chúng ta tăng lên, đến lúc đó lục tung cả thế giới cũng phải tìm ra hắn, tặng cho đầu hắn một cú đấm sắt vô tình, đánh vỡ đầu chó của hắn!]

“Được!” Phong Kỳ dứt khoát đáp lại trong lòng.

“Ta rất tò mò, mấy vật phẩm kỳ tích trên người ngươi cuối cùng giấu ở đâu.” Thành chủ Thành U Ảnh tò mò hỏi.

“Ngươi nhìn thấy mấy cái?” Phong Kỳ vội vàng hỏi.

Một thông tin quan trọng như vậy, hắn suýt nữa quên hỏi.

“Không rõ, có thể xác định là hai cái.”

[Hỏi thử xem tên chết tiệt này có giải mã được thông tin của ta không.]

“Ngươi có phát hiện ra một luồng ý thức ẩn trong cơ thể ta không?” Phong Kỳ tiếp tục truy hỏi.

“Ý thức? Trong người ngươi có một luồng ý thức?”

[Không sao, chết thì chết, thật là vô lý, ta là cái gì mà ngay cả vật phẩm kỳ tích cũng không thể dò ra?]

Phong Kỳ:…

“Xem ra trên người ngươi còn rất nhiều bí mật, ta đột nhiên không nỡ giết ngươi, ta cũng rất hứng thú với những bí mật trên người ngươi, ngươi trong mắt ta giống như một tấm bản đồ kho báu, có lẽ có thể mang đến cho ta bất ngờ.”

Nghe vậy, Phong Kỳ tỏ ra bất lực.

“Nhưng trước khi tìm hiểu bí mật của ngươi, ta vẫn quyết định lấy ra vật phẩm kỳ tích trên người ngươi trước, yên tâm, ta sẽ giữ lại ý thức cho ngươi.”

Dứt lời, Thành chủ Thành U Ảnh nhẹ nhàng vung tay.

Lập tức, huyết nhục trên người Phong Kỳ bắt đầu từ từ bong ra, cơn đau dữ dội tràn ngập khắp cơ thể.

So với cái chết tức thời của Mê Vụ Chi Chủ, nhìn huyết nhục trên người mình từ từ bong ra, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến cảnh các nhà khảo cổ học dùng chổi cẩn thận khai quật đồ cổ.

Nhìn ánh mắt của Thành chủ Thành U Ảnh, dường như hắn thực sự nghĩ như vậy.

Nhưng rất nhanh, Thành chủ Thành U Ảnh không thể bình tĩnh được nữa.

Khi tất cả huyết nhục bị lột bỏ, hắn không nhìn thấy bất kỳ vật phẩm kỳ tích nào.

Vung tay lên, những mảnh vụn huyết nhục liên tục phân giải, cho đến khi gần như không thể nhìn thấy bằng mắt thường, hắn vẫn không thể tìm thấy vật phẩm kỳ tích trong huyết nhục.

Không cam lòng, hắn bắt đầu phân giải xương trên người Phong Kỳ, dùng sức mạnh không gian nghiền thành bột, chỉ giữ lại ngọn hồn hỏa đang nhảy múa, cố gắng tìm vật phẩm kỳ tích.

Nhưng Thành chủ Thành U Ảnh lại một lần nữa thất vọng.

Ngay cả khi toàn bộ xương hóa thành bột, hắn vẫn không thể tìm thấy vật phẩm kỳ tích mà mình khao khát.

Lúc này, Thành chủ Thành U Ảnh không thể bình tĩnh được nữa.

Hắn vung tay phải về phía bên phải, tức thì một cây linh thực màu máu đặt cách đó không xa hóa thành chất lỏng màu máu bay tới.

Hắn lại vung tay, chất lỏng màu máu hòa vào huyết nhục và xương cốt bị phân giải của Phong Kỳ.

Dưới sự thúc đẩy của khí huyết cuồn cuộn, cây linh thực màu máu bí ẩn kia lại tái tạo thân thể Phong Kỳ, khiến hắn khôi phục lại hình dạng con người.

"Nói cho ta biết vật phẩm kỳ tích trên người ngươi giấu ở đâu, ta có thể cho ngươi một cái chết thống khoái, nếu không ta sẽ khiến ngươi nếm trải nỗi đau tột cùng, ngươi cũng sẽ mãi mãi sống trong đau đớn."

Thành chủ Thành U Ảnh lạnh lùng mở lời, lời nói đầy vẻ đe dọa.

Thấy Thành chủ Thành U Ảnh như vậy, Phong Kỳ trong lòng hả hê.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

[Ồ, cảm nhận được hơi thở của Tiểu Hắc rồi, đang không ngừng tiến lại gần, tan làm, tan làm. Tít, thẻ tan làm!]

Hết chương 1112.

Chương 1113. Đại Chiến

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, trên mặt Phong Kỳ lập tức nở nụ cười rạng rỡ, hắn nhìn Thành chủ Thành U Ảnh cười toe toét:

"Đe dọa ta ư? Ngươi biết đại ca của ta là ai không?"

"Ai?" Thành chủ Thành U Ảnh lạnh lùng hỏi.

"Nói cho ngươi cũng không sao, vừa nãy hắn đã liên lạc ý thức với ta, hiện đang trên đường tới đây, tòa Thành U Ảnh này của ngươi e là không giữ được rồi, đại ca ta ít nói nhưng ra tay rất tàn nhẫn, ngươi chết chắc rồi… Tiếc cho một nhà kho báu của ngươi, đến lúc đó đều thuộc về đại ca ta."

Nghe vậy, phản ứng đầu tiên của Thành chủ Thành U Ảnh là không tin.

Nếu người này thực sự có cường giả chống lưng, tại sao vừa nãy không nói ra.

Nhưng Phong Kỳ lại nói đến chuyện kho báu trong nhà này sẽ bị cướp đi, đâm trúng điểm yếu của Thành chủ Thành U Ảnh.

Không chút do dự, Thành chủ Thành U Ảnh lập tức nhìn về phía xa, mắt phải lập tức bị ánh sáng màu xanh lục bao phủ, bắt đầu quét cảnh vật trong và ngoài thành.

Rất nhanh, hắn phát hiện ra trong hư không có một bóng đen đang nhanh chóng tiến lại gần không gian Thành U Ảnh.

Khả năng phân tích lập tức được mở ra, thông tin liên quan hiện ra trước mắt hắn.

[??? (???)]:

Chi tiết:???

Gợi ý: Không thể phân tích thông tin mục tiêu

…

Nhìn thông tin phân tích phản hồi ở mắt phải, Thành chủ Thành U Ảnh lộ vẻ kinh ngạc.

“Ngươi thấy chưa? Bóng đen toàn thân kia chính là đại ca ta, chờ chết đi!”

Cúi đầu nhìn Phong Kỳ đắc ý, trong lòng Thành chủ Thành U Ảnh nỗi sợ hãi dâng lên, không ngừng cuộn trào.

Hắn, sợ rồi!

…

Ánh mắt xuyên qua từng lớp chướng ngại vật nhìn về bóng đen đang đi tới trong hư không, nội tâm của Thành chủ Thành U Ảnh run rẩy.

Bóng đen này đi trong hư không thậm chí không cần giải phóng năng lượng để bảo vệ cơ thể, trên người không có bất kỳ dao động năng lượng nào.

Điều khiến Thành chủ Thành U Ảnh khó tin hơn nữa là Con Mắt Chân Lý của hắn không thể phân tích bóng đen này, thậm chí không thể nhìn thấy đường lịch sử trên người bóng đen này.

Điều này khiến hắn không khỏi nghĩ đến Trụ thần siêu thoát khỏi chúng sinh.

Dường như chỉ có Trụ thần mới có thể xóa bỏ mọi dấu vết từng tồn tại, trở thành đấng siêu nhiên tối cao trên chúng sinh.

Cúi đầu nhìn Phong Kỳ đang cười tươi như hoa.

Hắn vốn tưởng rằng tên này chỉ cứng đầu trước khi chết, chỉ là giãy giụa vô ích mà thôi.

Nhưng không ngờ rằng sau lưng hắn thực sự có một tồn tại siêu nhiên đáng sợ chống lưng.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Chỉ với thể chất và thực lực yếu kém như vậy của hắn, nếu không có hậu thuẫn thì làm sao có thể giữ được vật phẩm kỳ tích trên người.

"Ngươi tích lũy của cải đã lâu rồi phải không? Quá trình này hẳn là rất thú vị nhỉ? Chậc chậc… Đáng tiếc, sắp chẳng còn gì nữa rồi."

Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng chế nhạo.

Nhìn thấy biểu cảm thay đổi của Thành chủ Thành U Ảnh, trong lòng Phong Kỳ vô cùng sảng khoái.

Tiếp xúc trong thời gian ngắn, ấn tượng của Thành chủ Thành U Ảnh đối với hắn là một tên biến thái thích sưu tầm, hắn đã sớm không ưa hắn rồi.

Đặc biệt là nụ cười luôn treo trên mặt, dáng vẻ nắm giữ toàn cục khiến người ta ghét.

Bây giờ Tiểu Hắc đã đến, hắn hoàn toàn có thể dùng Tiểu Hắc để chuyển hướng hỏa lực, gây ra tranh chấp.

Bị Tiểu Hắc truy đuổi trong rất nhiều mộng cảnh tương lai, giờ đây cuối cùng cũng có thể nhìn thấy Tiểu Hắc áp bức thế lực của các lĩnh vực khác, trong lòng hắn rất sảng khoái.

"Chia sẻ nỗi đau, quả nhiên có thể giảm bớt đau đớn."

[Mượn gió bẻ măng… Không đúng, mượn thế hiếp người, ngươi chơi trò này đúng là giỏi nhưng chắc chắn hắn không thể thức phá lời nói dối của ngươi, bởi vì ngươi đã miêu tả

ngoại hình của Tiểu Hắc, hắn chắc chắn sẽ cho rằng Tiểu Hắc là hậu thuẫn của ngươi, tiếp theo sẽ có trò hay để xem rồi!]

Nghe lời chế nhạo của Phong Kỳ, khóe miệng Thành chủ Thành U Ảnh giật giật, trên mặt không còn vẻ bình tĩnh ung dung nữa.

Đặc biệt là khi nghe nói đến việc của cải hắn sưu tầm sẽ bị cướp đi, nỗi sợ hãi trong lòng hắn bùng lên cùng với cơn thịnh nộ.

Người vì tiền mà chết, chim vì thức ăn mà vong, câu nói này có thể dùng để hình dung rất chính xác Thành chủ Thành U Ảnh.

Nơi đây cất giữ kết tinh của cả đời nỗ lực của hắn.

Hắn không muốn chiến đấu đến chết vì tộc nhân nhưng lại sẵn sàng từ bỏ mạng sống vì những của cải này.

Nhìn về phía hư không, biểu cảm của Thành chủ Thành U Ảnh trở nên dữ tợn, hắn đột nhiên đứng dậy.

“Không ai có thể cướp đoạt của cải của ta!”

“Ôi chao, đại ca của ta cứ cướp thôi, ngươi không phục thì ra ngoài đánh một trận đi!” Phong Kỳ tiếp tục châm ngòi, trên mặt lộ vẻ đắc ý của kẻ tiểu nhân.

[Ha ha ha, ngươi học theo ai vậy, sao lại đê tiện thế!]

“Tất nhiên là học theo ngươi rồi nhưng chỉ học được chút lông thôi, vẫn phải tiếp tục cố gắng.”

Hết chương 1113.

Chương 1114. Chí Tôn

Thành chủ Thành U Ảnh không thèm để ý đến Phong Kỳ nữa.

Bóng đen trong hư không đã tiến gần đến Thành U Ảnh nhưng rõ ràng cuộc chiến sẽ diễn ra trong không gian Thành U Ảnh.

Thành U Ảnh cũng là một phần của cải của hắn.

Cuộc chiến chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến việc phá hủy nhiều tòa nhà, đây là điều hắn không muốn nhìn thấy.

Không chút do dự, Thành chủ Thành U Ảnh vung tay về phía trước.

Ngay lập tức, trước mặt hắn xuất hiện một khe nứt không gian màu đen, Thành chủ Thành U Ảnh nhìn Phong Kỳ một cái thật sâu, sau đó bước vào khe nứt.

Sau khi đi qua khe nứt không gian một đoạn, bóng dáng Thành chủ Thành U Ảnh xuất hiện trong hư không.

Chiếc áo choàng dài trên người hắn tung bay trong gió, để lộ bộ giáp lộng lẫy màu xanh trắng bên trong.

Bề mặt bộ giáp được khảm đầy các loại linh thạch quý giá, liên kết thành hoa văn trận pháp, những bộ phận rỗng có năng lượng màu xanh lam lấp đầy và kết nối, tạo thành màn sáng.

Lúc này, bộ giáp tự động kích hoạt, thay Thành chủ Thành U Ảnh chống lại sức ép vô hình từ hư không.

Hắn quay đầu nhìn lại Thành U Ảnh phía sau.

Chỉ thấy Thành U Ảnh rộng lớn trong suốt đang được bao phủ trong một lớp màng mỏng màu xanh lam trong suốt, lơ lửng trong thế giới hư không.

Nếu muốn chạy trốn, hắn cho rằng với khả năng hệ không gian của mình, hắn chắc chắn có thể thoát khỏi sự truy đuổi.

Nhưng Thành U Ảnh phía sau là kết tinh của cả đời nỗ lực của hắn, hắn không muốn từ bỏ.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của Thành chủ Thành U Ảnh dần trở nên kiên định.

Ngẩng đầu nhìn Tiểu Hắc đang bay tới với tốc độ cực nhanh, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng cho một trận tử chiến.

Vung tay, mười viên đá quý đeo trên ngón tay đồng thời tỏa sáng.

Những luồng sáng từ chiếc nhẫn bắn ra, hóa thành những con hung thú khổng lồ, lơ lửng ở hai bên Thành chủ Thành U Ảnh.

Mười chiếc nhẫn đeo trên tay hắn, mỗi chiếc nhẫn đều phong ấn một hồn phách của một con quái thú hư không.

Để chế tạo mười chiếc nhẫn này, hắn đã phải trả giá rất lớn.

Ngoài khoản tiền khổng lồ khi mua hồn phách của quái thú hư không, hắn còn tặng một cây linh thực mà hắn yêu thích để nhờ tộc Cổ Luyện chế tạo vật chứa hồn phách của quái thú, tức là hình dạng ban đầu của chiếc nhẫn trong tay hắn.

Ngoài ra, hắn còn mạo hiểm tính mạng băng qua Thiên Vực để nhờ tộc Linh Năng tái tạo thân xác mới cho hồn phách của quái thú hư không.

Nhưng vẫn chưa kết thúc.

Sau đó, tộc Thiên Ma khắc trận pháp linh hồn vào chiếc nhẫn không gian, biến quái thú thành linh khí của chiếc nhẫn, tộc Binh Kế tôi luyện chiếc nhẫn lần thứ hai để tăng cường độ bền, tộc Xích Hồng khắc một phần ý thức của hắn vào chiếc nhẫn và bên trong cơ thể quái thú, biến hắn thành chủ nhân ràng buộc của chiếc nhẫn… Nhiều chủng tộc đã góp sức để tạo ra chiếc nhẫn này.

Các chủng tộc này đều thu của hắn một khoản phí rất cao.

Mười chiếc nhẫn này cũng là một trong những vật sưu tầm yêu thích nhất của Thành chủ Thành U Ảnh.

Mỗi khi ánh mắt lướt qua mười chiếc nhẫn quái thú tỏa sáng, trong lòng hắn lại cảm thấy thỏa mãn, thậm chí bình thường hắn còn không nỡ sử dụng.

Nhưng lần này đối mặt với kẻ địch bí ẩn và chưa biết, Thành chủ Thành U Ảnh không dám coi thường.

Theo hắn thấy, trận chiến này dù thế nào cũng không thể thua.

Phía sau hắn là thứ còn quan trọng hơn cả mạng sống của hắn.

Bóng dáng Tiểu Hắc nhanh chóng áp sát, chỉ thấy chiếc nhẫn màu xanh lá cây đeo trên ngón giữa của Thành chủ Thành U Ảnh tỏa sáng.

Ngay lập tức, một con quái thú hư không lơ lửng bên phải hắn có phản ứng.

Con quái thú hư không này có ngoại hình rất giống với sứa đèn lồng, toàn thân trong suốt, bên trong cơ thể hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng còn có một tinh thể năng lượng màu vàng cam tỏa sáng rực rỡ.

Trong lúc những xúc tu trong suốt vung vẩy, vô số điểm sáng màu vàng cam xuyên qua cơ thể tụ lại trong hư không.

Trong thời gian ngắn, một biển năng lượng màu cam đã hình thành, mơ hồ có thể nhìn thấy vô số sứa đèn lồng được sinh ra từ biển màu cam.

Biển màu cam dần dâng lên những con sóng khổng lồ cao hàng trăm mét, mang theo uy áp ập đến quét sạch Tiểu Hắc đang dần tiến lại gần.

Năng lượng khủng khiếp bùng nổ trong hư không.

Rất nhanh, những con sóng màu cam đã bao phủ Tiểu Hắc, lực hút khủng khiếp lan ra khắp cơ thể Tiểu Hắc.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Thành chủ Thành U Ảnh hiện lên một tia kinh ngạc.

Hắn tưởng rằng bóng đen bí ẩn sẽ né tránh nhưng không ngờ rằng nó lại không hề né tránh mà để mình bị ngâm trong những con sóng tĩnh lặng.

Trên mặt Thành chủ Thành U Ảnh lập tức nở một nụ cười.

Tĩnh Lặng là tên của con quái thú hình sứa bên cạnh hắn, những con sóng màu vàng cam mà nó triệu hồi không hề đơn giản, chúng có đặc tính là hấp thụ năng lượng.

Kẻ địch bị Tĩnh Lặng bao phủ sẽ bị hút cạn năng lượng trong cơ thể trong thời gian ngắn.

Hết chương 1114.

Chương 1115. Hoang Tàn

Nhưng rất nhanh, nụ cười trên mặt Thành chủ Thành U Ảnh đông cứng lại.

Thông qua Con Mắt Chân Lý, hắn phát hiện ra rằng năng lượng trong Tĩnh Lặng không hề tăng lên.

Nói cách khác, Tĩnh Lặng hoàn toàn không hấp thụ được chút năng lượng nào từ kẻ địch bí ẩn, đây là lần đầu tiên hắn gặp phải tình huống như vậy.

Ngay khi Thành chủ Thành U Ảnh đang nghi ngờ không biết chuyện gì đang xảy ra thì một cảnh tượng khiến hắn kinh hãi đã xảy ra.

Chỉ số năng lượng của những con sóng màu cam giảm đi một cách điên cuồng trong mắt hắn.

Có vẻ như chúng đã bị một thế lực bí ẩn nào đó hấp thụ mất.

Xa xa.

Cơ thể Tiểu Hắc bị Tĩnh Lặng bao phủ dần dần hóa thành sương mù, vô số côn trùng Linh Năng tràn ra, bắt đầu hấp thụ năng lượng của Tĩnh Lặng.

Cũng là quá trình cướp đoạt năng lượng nhưng quá trình hấp thụ của Tiểu Hắc vô cùng bá đạo, không phải Tĩnh Lặng có thể so sánh được.

Trong nháy mắt, những con sóng màu cam đã giảm đi một phần ba và tốc độ giảm còn không ngừng tăng nhanh.

Thành chủ Thành U Ảnh phản ứng rất nhanh, trong nháy mắt, hắn cố gắng điều khiển con quái thú Tĩnh Lặng bên cạnh thu hồi năng lượng mà hắn đã giải phóng.

Nhưng mặc cho Tĩnh Lặng vung vẩy những xúc tu trong suốt như thế nào, năng lượng mà nó giải phóng đã bị Tiểu Hắc hút chặt, không thể rút lại được chút nào.

Trong vẻ mặt khó coi của Thành chủ Thành U Ảnh, Tiểu Hắc đã hoàn toàn hấp thụ năng lượng mà Tĩnh Lặng giải phóng.

Sau khi từ từ thu nhỏ lại, Tiểu Hắc không nhanh không chậm tiếp tục tiến về phía Thành U Ảnh.

“Chúng ta có thể nói chuyện không, về sự lỗ mãng của ta, ta sẵn sàng trả giá để bù đắp!” Đối mặt với Tiểu Hắc có thực lực bí ẩn, Thành chủ Thành U Ảnh cố gắng đàm phán.

Khi ý nghĩ của hắn được gửi đến Tiểu Hắc dưới dạng kết nối ý thức, hắn lại không nhận được bất kỳ phản hồi nào.

Tiểu Hắc vẫn không nhanh không chậm tiến lên, không có ý định để ý đến hắn.

Nhìn bóng đen lượn lờ, vẻ mặt của Thành chủ Thành U Ảnh trở nên dữ tợn, mười chiếc nhẫn đồng thời tỏa sáng.

Tám con quái thú hư không trong số đó lập tức lao về phía Tiểu Hắc, còn Tĩnh Lặng và một con quái thú hệ pháp thuật còn lại thì bắt đầu giải phóng năng lượng tại chỗ, triển khai thế công từ xa.

Thành chủ Thành U Ảnh cũng không nhàn rỗi.

Vung tay, một trận pháp không gian khổng lồ hiện ra dưới chân hắn.

Quỹ đạo của trận pháp này rất phức tạp, có 1680 Tọa Độ Năng Lượng.

Dưới sự thúc đẩy của Thành chủ Thành U Ảnh, 1680 Tọa Độ Năng Lượng từ từ nâng lên những vũ khí có hình dạng khác nhau.

Thanh kiếm cổ xưa rỉ sét, chiếc búa vỡ không gian nhuốm máu, con dao mê ảnh hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng, lưỡi hái tử thần hình lưỡi liềm dài, cây thương tuyệt hồn, cây kích liệt không, cây rìu tử thanh, cây móc câu đoạt hồn… Ngoài ra còn có đủ loại vũ khí hình dạng kỳ lạ lơ lửng trên các nút của trận pháp không gian.

Tổng cộng 1680 vũ khí, dần dần hòa nhập với trận pháp không gian, trở thành nút hội tụ năng lượng mới.

Trận pháp này vô cùng to lớn, nhìn từ xa giống như một chiến trường nhỏ.

Thành chủ Thành U Ảnh lơ lửng trên trận pháp không gian như một vị chủ tướng, dưới sự bao phủ của ánh sáng tỏa ra từ những vũ khí, khí thế của hắn không ngừng tăng lên.

Lúc này, Thành chủ Thành U Ảnh cúi đầu nhìn xuống trận pháp dưới chân.

Trận pháp này có tên là "Đạo Binh."

Để tạo ra trận pháp này, hắn đã vơ vét sạch kho vũ khí của tộc, còn từng đi khắp nơi tìm kiếm thần binh lợi khí, cũng từng tự tay giết chết nhiều sinh mạng, đoạt lấy vũ khí của họ.

1680 vũ khí, mỗi vũ khí đều có một câu chuyện đằng sau.

Bảo vật này trong lòng hắn có thể xếp vào top ba, cũng là một trong những sức mạnh bảo vệ tài sản mạnh nhất của hắn.

Đối mặt với kẻ địch bí ẩn có thực lực thâm sâu không lường được, Thành chủ Thành U Ảnh không dám giữ tay nữa.

Vung tay.

1680 vũ khí dưới chân đồng thời rung lên và phát ra tiếng vo ve, chúng tách khỏi trận pháp, bay lên không trung và lơ lửng bên cạnh Thành chủ Thành U Ảnh.

Mỗi vũ khí đều có một đầu nối với trận pháp Đạo Binh, kéo theo một sợi tơ năng lượng màu xanh.

Khí thế sắc bén xông thẳng lên trời, xé toạc từng vết nứt không gian trong hư không.

Chưa ra tay, trận pháp Đạo Binh đã thể hiện sức mạnh hủy diệt vô cùng khủng khiếp.

Nhìn về phía Tiểu Hắc đã bị hung thú bao vây, sát khí trong mắt Thành chủ Thành U Ảnh dâng lên…

…

Thành U Ảnh, bên trong tòa tháp trung tâm.

[Bất kể hung thú hư không cắn xé tấn công như thế nào, thân thể sương mù của Tiểu Hắc vẫn không bị tiêu diệt… Ồ, có một con hung thú ngu ngốc đã chọn nuốt sương đen, đáng tiếc là nó không có thể chất cường tráng như Giác Hút, trực tiếp bị căng vỡ cơ thể, chậc chậc, chết thảm quá.]

[Đối mặt với Tiểu Hắc không thể địch nổi, chỉ thấy Thành chủ Thành U Ảnh vung tay, hàng nghìn vũ khí bay lên không trung, bay quanh hắn, bay mãi không ngừng… Phải nói rằng tên này quá giàu có, toàn thân đều là bảo vật, tùy tiện lấy ra một món vào xã hội loài người 1500 năm trước, đều được tôn thờ sử dụng, sau này khi ta mạnh lên chắc chắn phải cướp của hắn.]

Hết chương 1115.

Chương 1116. Khải Tượng

Nghe Lời Tự Thuật giải thích dài dòng, thỉnh thoảng còn chêm vào vài câu chế giễu, Phong Kỳ nổi gân xanh trên trán:

"Ngươi có thể bình luận chuyên nghiệp hơn không, đừng thêm nội dung của mình vào được không!"

Vì không thể nhìn thấy trận chiến trong hư không, Phong Kỳ chỉ có thể thông qua lời bình luận của Lời Tự Thuật để nắm bắt tình hình trận chiến.

Nhưng lời bình luận của Lời Tự Thuật thực sự tệ hại, không có chút trình độ nào.

[Còn nghe không?]

"Nghe!"

[Muốn nghe thì nhịn đi, ta giải thích trận chiến miễn phí cho ngươi đã là tốt lắm rồi, ngươi là một tên tư bản không những không bỏ ra một xu mà còn chê bai này nọ, hừ!]

Nghe những lời này, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Lúc này, hắn vẫn đang trong trạng thái bị hạn chế, dù có vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát khỏi sự kìm kẹp của sức mạnh vô hình.

Lúc này, ngoài việc nghe Lời Tự Thuật bình luận trận chiến, hắn không thể làm gì khác.

"Bắt đầu đi."

[Tiếp theo, bình luận viên chuyên nghiệp Lời Tự Thuật sẽ tiếp tục bình luận toàn bộ trận chiến trong hư không cho các

bạn… Chỉ thấy Thành chủ Thành U Ảnh cười một cách tà mị, dường như cảm thấy mình đã nắm chắc phần thắng…]

"Cười tà mị là gì? Ngươi cười một cái ta xem nào."

[Câm miệng, Zombie ngu ngốc, tiếp tục nghe đi!]

…

Trận chiến trong hư không vẫn tiếp diễn.

Thành chủ Thành U Ảnh tích tụ sức mạnh của trận pháp Đạo Binh, khí thế sắc bén ngang dọc xung quanh hắn, xé toạc từng vết nứt hư không.

Nhìn về phía Tiểu Hắc, trái tim Thành chủ Thành U Ảnh như nhỏ máu.

Tám con hung thú vây công Tiểu Hắc, giờ chỉ còn lại hai con.

Thành chủ Thành U Ảnh không xa lạ gì với cách điều khiển mười con hung thú để chiến đấu, trước đây hắn đều có thể điều khiển hung thú chiến đấu một cách trôi chảy.

Nhưng đối mặt với Bóng Đen bí ẩn có thực lực không lường được, cho dù hắn điều khiển trôi chảy đến đâu cũng vô dụng.

Tiểu Hắc sương mù trong mắt Thành chủ Thành U Ảnh không có chút sơ hở nào.

Kể từ khi có được Con Mắt Chân Lý, bất kể đối mặt với đối thủ nào, Thành chủ Thành U Ảnh đều có thể giành được lợi thế bẩm sinh.

Con Mắt Chân Lý ban cho hắn khả năng phân tích có thể dễ dàng nhìn thấy đặc điểm năng lực của đối thủ, từ đó tìm ra sơ hở, điểm yếu của kẻ địch.

Thậm chí hắn còn có thể biết trước được những thủ đoạn bí mật mà đối thủ chưa sử dụng.

Nhưng lần này tình hình rõ ràng khác.

Đối mặt với Bóng Đen bí ẩn, Con Mắt Chân Lý không thể cung cấp bất kỳ sự trợ giúp nào, phân tích chỉ nhận được một loạt các dấu hỏi.

Trong trận chiến, Bóng Đen bí ẩn dù bị đánh tan bao nhiêu lần cũng có thể ngưng tụ lại thân thể, khiến Thành chủ Thành U Ảnh không tìm ra được bất kỳ sơ hở nào.

Hắn đã cố gắng điều khiển Thôn Thú Hư Không nuốt sương đen.

Kết quả là Thôn Thú Hư Không chống đỡ một lúc rồi đột nhiên nổ tung.

Nhưng Bóng Đen bí ẩn lại một lần nữa ngưng tụ thân ảnh, khôi phục như cũ.

Trong lúc suy nghĩ, lại có hai con hung thú hư không bị sương đen bao phủ, trong nỗi đau nhói trong lòng hắn, chúng nhanh chóng bị nuốt chửng.

Vung tay, hai con hung thú đã cạn kiệt năng lượng bên cạnh hắn bị hắn thu vào nhẫn.

Trong mắt Thành chủ Thành U Ảnh, đồ sưu tầm còn quan trọng hơn tính mạng của tộc nhân.

Mười con hung thú càng là một trong những đồ sưu tầm yêu thích nhất của hắn.

Nhưng bây giờ món đồ sưu tầm này rõ ràng đã bị phá hủy,

Cốt lõi của mười con hung thú là hung thú hư không bị phong ấn trong nhẫn, bây giờ tám con hung thú hư không đã bị

nuốt chửng, hai con còn lại cũng bị nuốt chửng năng lượng bản nguyên được giải phóng, giá trị giảm mạnh.

Ngay cả khi cha hắn tử trận, Thành chủ Thành U Ảnh cũng không đau lòng như bây giờ.

Nhìn về phía Tiểu Hắc, sát ý vô tận dâng trào trong lồng ngực Thành chủ Thành U Ảnh.

Hắn từ từ giơ tay phải lên, lập tức 1680 vũ khí cùng lúc rung lên và phát ra tiếng vo ve, trận pháp Đạo Binh kết nối với vũ khí cũng đột nhiên sáng lên, ánh sáng lưu chuyển.

Nhìn xa ra, 1680 vũ khí bao quanh Thành chủ Thành U Ảnh như những ngôi sao treo lơ lửng trong hư không, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, khí thế sắc bén thậm chí còn kéo ra từng vết nứt trong hư không.

Đôi mắt của Thành chủ Thành U Ảnh lúc này đã chuyển sang màu xanh lam đậm.

Khi hắn chỉ tay về phía Tiểu Hắc, 1680 vũ khí thần bị kéo theo, đồng loạt chỉ về phía Tiểu Hắc đang tiến đến.

Trong nháy mắt, vũ khí thần cùng phát ra, khí thế sắc bén xé toạc không gian, làm rung chuyển cả hư không này, kích thích vô số xoáy nước ngược dòng không gian.

Mái tóc dài xõa tung của Thành chủ Thành U Ảnh cũng tự động bay trong gió dưới sự phất động của khí thế sắc bén.

Lúc này, Thành chủ Thành U Ảnh giống như một vị thần giáng thế, toàn thân được bao phủ bởi sự sắc bén.

Vô số vũ khí thần kéo theo đường năng lượng màu xanh lam, đâm vào vết nứt không gian bị xé toạc, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Tiểu Hắc.

Hết chương 1116.

Chương 1117. Tận Thế

Thế công cuồng bạo như mưa gió ập đến.

Ánh sáng khí thế sắc bén giống như một đóa sen nở rộ trong hư không, lại giống như một vầng trăng sáng, sát khí xông thẳng lên trời, tụ lại thành dòng sông bạc lưu chuyển.

Tiểu Hắc ở trung tâm cơn bão khí thế sắc bén bị đánh tan thành sương đen trong nháy mắt.

Thấy cảnh này, trên khuôn mặt Thành chủ Thành U Ảnh không có bất kỳ cảm xúc dao động nào.

Hắn biết Bóng Đen bí ẩn có khả năng tái tạo cơ thể, chỉ bằng tổn thương như vậy căn bản không thể giết chết nó.

Điều hắn phải làm là tiếp tục phân giải cơ thể sương mù của Bóng Đen bí ẩn.

Cho đến khi hoàn toàn hủy diệt nó thành hư vô.

1680 vũ khí tạo thành đóa sen dưới sự điều khiển của Thành chủ Thành U Ảnh từ từ xoay tròn, khí thế sắc bén tỏa ra như những cánh hoa đang nở rộ, từng lớp từng lớp lan ra bên ngoài.

Vũ khí ở trung tâm trận pháp Đạo Binh xếp thành hàng ngay ngắn, giống như trận pháp lớn, bao phủ sương đen. Trong lúc xoay tròn, như cối xay đại đạo liên tục trút khí thế sắc bén lên sương đen đang cuộn trào, như muốn nghiền nát sương đen thành hư vô.

Sức mạnh trút xuống của trận pháp Đạo Binh thậm chí còn khiến không gian Thành U Ảnh run rẩy.

Lúc này, những du khách trong thành đều phát hiện ra điều bất thường.

Bọn họ phát hiện toàn bộ thành phố đang run rẩy nhẹ và xu hướng này còn ngày càng tăng.

Nhưng khi ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thứ bọn họ nhìn thấy chỉ là màu đen sền sệt như mực, không thể nhìn rõ chuyện gì đang xảy ra bên ngoài.

Tốc độ xoay tròn của trận pháp Đạo Binh ngày càng nhanh.

Khí thế sắc bén tản ra nở rộ như những đóa sen trong hư không, giống như vô số pháo hoa đang nở rộ trong hư không.

Thành chủ Thành U Ảnh mặt không biểu cảm quan sát sự thay đổi của sương đen nhưng tâm trạng lại không ngừng chìm xuống.

Con Mắt Chân Lý một lần nữa khởi động, hắn nhìn thấy vô số côn trùng nano Linh Năng trong thế giới vi mô đang cuộn trào trong cơn bão.

Vung tay, hắn vươn tay về phía trước.

Một vết nứt không gian xuất hiện, tay phải của Thành chủ Thành U Ảnh xuyên qua vết nứt, dùng năng lượng bao bọc lấy một con côn trùng nano Linh Năng.

Cùng lúc rút tay về, con côn trùng nano Linh Năng được sức mạnh không gian bao bọc mang về.

Cúi đầu nhìn con côn trùng nano Linh Năng bị mắc kẹt trên ngón trỏ, trên khuôn mặt Thành chủ Thành U Ảnh hiện lên một tia bối rối.

Hắn không thể hiểu được thứ nhỏ bé như vậy, tại sao lại có thể sở hữu một cơ thể cường hãn đến vậy.

Bằng mắt thường không thể nhìn thấy côn trùng nano Linh Năng nhưng dưới Con Mắt Chân Lý thì lại vô cùng rõ ràng.

Đối với con côn trùng nano Linh Năng này, ngón tay giống như một đại dương mênh mông.

Nhưng Thành chủ Thành U Ảnh có thể cảm nhận rõ ràng sự hung hãn của côn trùng nano Linh Năng, cũng như sức mạnh khủng khiếp trong cơ thể nó.

Hắn đã cố gắng dùng sức mạnh không gian để cắt và nghiền nát nó nhưng năng lượng hắn giải phóng đều bị côn trùng nano Linh Năng nuốt chửng, cường độ của côn trùng nano Linh Năng cũng tăng lên theo đó, trở nên cực kỳ không ổn định, thậm chí bắt đầu ăn mòn lớp rào chắn không gian mà hắn tạo ra.

Nếu tiếp tục truyền sức mạnh, nó chỉ trở nên mạnh hơn, cho đến khi thoát khỏi sự trói buộc của hắn.

Ngay khi Thành chủ Thành U Ảnh chuẩn bị tiếp tục thử nghiệm cách tiêu diệt côn trùng nano Linh Năng, sắc mặt hắn đột nhiên thay đổi, sau đó đột ngột quay đầu nhìn về phía xa.

Chỉ thấy sương đen cuồn cuộn trong trận pháp Đạo Binh thực sự xuyên qua sự cản trở của khí thế sắc bén, chậm rãi tụ lại với nhau.

Con côn trùng nano Linh Năng trong tay hắn cũng trở nên cực kỳ không ổn định.

Tiểu Hắc thực thể hóa xuất hiện ở trung tâm cơn bão khí thế sắc bén, bóng đen bao phủ như một vị thần ma được sinh ra từ hỗn mang, ba con mắt màu đỏ hồng từ từ hiện ra trong sương đen, một viên Phù Văn Tinh Thạch không ngừng biến đổi trên trán ẩn hiện.

Thần văn cuộn trào trên cơ thể Tiểu Hắc, trong nháy mắt vô số chữ lướt qua.

Lúc này, mặc cho cơn bão khí thế sắc bén cắt cơ thể Tiểu Hắc như thế nào, cũng không thể gây thêm bất kỳ tổn thương nào cho nó.

Chỉ thấy Tiểu Hắc từ từ giơ tay phải lên, chỉ về phía trước.

Rắc!

Một vết nứt xuất hiện trên trận pháp Đạo Binh, trong nháy mắt tất cả các vũ khí kết nối với trận pháp Đạo Binh đều xuất hiện vết nứt trên bề mặt.

Ngón tay Tiểu Hắc từ từ tiến vào, giống như sức mạnh siêu chiều xuyên thấu màn hình.

Vết nứt trên màn hình ngày càng sâu, trận pháp Đạo Binh và thần binh kết nối với nhau như thể bị tấn công hạ chiều, vỡ vụn từng tấc.

Khi ngón tay Tiểu Hắc xuyên qua màn hình hư không, như thể vượt qua sự phong tỏa chiều, trận pháp Đạo Binh và thần binh không chịu nổi sức nặng mà vỡ vụn, khu vực nơi chúng ở biến thành một hố đen méo mó.

Hết chương 1117.

Chương 1118. Thành U Ảnh

Thành chủ Thành U Ảnh kết nối với ý thức trận pháp đột nhiên há miệng ho ra máu.

"Đạo Binh… vỡ rồi."

Trong tiếng lẩm bẩm, mắt Thành chủ Thành U Ảnh tràn đầy vẻ kinh hoàng.

Nhìn về phía Tiểu Hắc đang lơ lửng trước hố đen méo mó, trong lòng Thành chủ Thành U Ảnh dâng lên một cảm giác bất lực mãnh liệt.

Hắn phát hiện ra rằng từ đầu đến cuối, đối phương đều không thể hiện được sức mạnh thực sự, đây giống như một trò chơi của đối phương hơn.

Hắn tưởng rằng trận pháp Đạo Binh vận hành hết công suất sẽ đủ để tiêu diệt đối phương.

Sự thật cũng chứng minh rằng kẻ địch bí ẩn khó có thể tập hợp lại dưới sự đàn áp của trận pháp Đạo Binh.

Hắn vốn tưởng rằng mình đã chiếm được ưu thế nhưng không ngờ rằng kẻ địch từ đầu đến cuối đều không coi trọng trận chiến này.

Giống như một trò chơi mèo vờn chuột, năng lực mà hắn thi triển giống như một màn trình diễn hào nhoáng, đối phương chưa bao giờ để tâm, càng không thể hiện sức mạnh thực sự để đối phó.

Đến khi nó chọn thể hiện sức mạnh thực sự thì trận pháp Đạo Binh mà hắn tự hào đã bị nó tiêu diệt thành hư vô.

Đối mặt với một kẻ địch đáng sợ như vậy, trong lòng Thành chủ Thành U Ảnh dâng lên một cảm giác bất lực mãnh liệt.

Trong lúc suy nghĩ, hắn lại há miệng ho ra máu.

…

Lúc này, trong tòa tháp cao trung tâm Thành U Ảnh.

[Chỉ thấy Tiểu Hắc ngưng tụ chân thân quy tắc, giơ tay chỉ một cái là dễ dàng phá vỡ trận pháp vũ khí của Thành chủ Thành U Ảnh, trong nháy mắt trận pháp và vũ khí đều vỡ vụn thành hư vô… Thành chủ Thành U Ảnh này rõ ràng là không ổn rồi, vậy mà còn phun máu, mơ hồ có thể nghe thấy tiếng kèn đám ma vang lên trong hư không, chúng ta hãy dành cho hắn 0,001 giây mặc niệm.]

Nghe lời bình luận của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ thực sự bất lực trong lòng.

Ngay khi hắn không kìm được muốn mở miệng, hắn đột nhiên phát hiện ra rằng lực trói buộc vô hình quấn quanh cơ thể hắn đã biến mất.

Khoảnh khắc đôi chân chạm đất, Phong Kỳ vẫn chưa hoàn hồn.

[Ồ, xem ra Tiểu Hắc gây ra tổn thương cho Thành chủ Thành U Ảnh, khiến sự kiểm soát của Thành chủ Thành U Ảnh đối với ngươi yếu đi, thậm chí biến mất, chúc mừng ngươi, tự do rồi.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức hiểu ra vấn đề.

Sau một thoáng ngẩn ngơ, ánh mắt hắn từ từ đảo qua đống kỳ trân dị bảo chất đầy cả căn phòng.

…

Tầng thứ nhất của Ma Ngục.

Trời đổ mưa máu lất phất, từng giọt rơi xuống những tòa nhà cổ kính bên dưới.

Những con đường gồ ghề trong thành phố đọng nước mưa tạo thành từng vũng lớn, những người đi đường vội vã bước nhanh trong mưa.

Phía đông thành phố, trong một ngôi nhà gỗ ọp ẹp.

Một bóng người cao lớn mặc bộ giáp chiến cũ kỹ đang ôm một đứa trẻ khoảng bốn, năm tuổi, ngồi trước đống lửa kể về lịch sử của chủng tộc, trong đó không thể thiếu những lời ca ngợi tổ tiên được thêm thắt vào.

"Thế giới chúng ta đang sống bị chia thành từng thế giới nhỏ, thế giới nhỏ chúng ta đang sống được gọi là tầng thứ nhất của Ma Ngục…"

Cậu bé lắng nghe lời kể của cha, vẻ mặt nghiêm túc gật đầu:

"Cha, chủng tộc U Minh của chúng ta đã từng thực sự huy hoàng sao?"

"Tổ tiên chúng ta từng kiểm soát nhiều thế giới nhỏ, là một thế lực hùng mạnh không thể chối cãi." Người đàn ông cao lớn gật đầu khẳng định.

"Vậy tại sao sự huy hoàng đó lại không còn nữa?"

Nghe thấy câu hỏi này, người đàn ông cao lớn tỏ ra bối rối:

"Sự hưng thịnh và suy tàn của chủng tộc là điều bình thường, không có chủng tộc nào mạnh mãi, ít nhất thì trong kho báu của chúng ta vẫn còn lưu giữ những bảo vật mà tổ tiên để lại từ thời kỳ huy hoàng… Chỉ cần không bị diệt tộc, chủng tộc U Minh của chúng ta vẫn có cơ hội trở lại đỉnh cao nhưng

điều này cần đến sự nỗ lực của tất cả hậu duệ U Minh, bao gồm cả con."

"Vâng, tương lai con cũng sẽ gia nhập quân đội U Minh, trở thành một chiến binh giống như cha!" Cậu bé phấn khích gật đầu.

"U Ảnh, ta hy vọng con có thể trở thành một học giả, chứ không phải một chiến binh."

"Tại sao?"

"Danh dự của chiến binh quá nhẹ nhưng những thách thức phải đối mặt lại rất nặng nề, cái chết luôn rình rập…"

…

Mang trong mình ước mơ dẫn dắt tộc nhân trỗi dậy, năm 11 tuổi, U Ảnh đã bất chấp ý nguyện của cha, gia nhập đoàn dự bị thứ tám của quân đội U Minh.

Mà cha của cậu chính là giáo viên của đoàn dự bị thứ tám.

Ước mơ thời trẻ không mang gánh nặng của kinh nghiệm, ước mơ lúc đó rất đơn thuần, xuất phát điểm chỉ là "Đó là tương lai tôi muốn."

Sau khi vào đoàn dự bị, U Ảnh được cha chỉ dạy, cùng với những người bạn đồng trang học tập và trưởng thành.

Trong thời gian đó, cậu đã bộc lộ tài năng vượt trội.

Thành tích xuất sắc của U Ảnh trong đoàn dự bị đã thu hút sự chú ý của giới quý tộc cấp cao của U Minh và họ đã đích thân tặng cậu một chiếc vòng cổ danh dự được nạm đá quý màu xanh lục.

Hết chương 1118.

Chương 1119. Nô Lệ Tộc Sương Hồn

Kể từ đó, danh dự được ban tặng, tương lai của U Ảnh trở nên vô cùng rộng mở.

Điểm ngoặt của số phận đến vào năm U Ảnh 13 tuổi.

Ngày hôm đó, một sự kiện lớn đã xảy ra trong thành phố U Minh, vô số quái thú khổng lồ xuất hiện trên bầu trời thành phố, bóng tối che phủ một vùng rộng lớn.

Sau ngày hôm đó, U Minh một lần nữa gặp lại vị quý tộc đã tặng cậu chiếc vòng cổ danh dự.

U Ảnh hiểu biết lịch sử, biết rằng những quý tộc này là hậu duệ của những người đã mở đường cho thời kỳ huy hoàng của chủng tộc U Minh, mặc dù sự huy hoàng trước đây không còn nữa nhưng những quý tộc này vẫn được người dân U Minh kính trọng.

Trong lòng vừa hoang mang, U Ảnh vừa tò mò không biết lý do triệu tập mình của quý tộc là gì.

Nhưng khi biết được sự thật, nội tâm U Ảnh như bị đánh một đòn mạnh.

“U Ảnh, tộc Sương Hồn cần một nhóm nô lệ, lần này yêu cầu về năng khiếu của nô lệ rất cao, vì tương lai của tộc ta, ta cần con trở thành nô lệ của tộc Sương Hồn.”

Nghe tin này, nội tâm U Ảnh không khỏi run rẩy.

“Chỉ cần mười năm, chúng ta sẽ đón con về.”

Lời nói của quý tộc này giống như đang thương lượng nhưng lại giống như một mệnh lệnh hơn.

U Ảnh muốn mở miệng từ chối nhưng lại không thể nào lấy dũng khí.

Nhưng khi đối mặt với quý tộc nắm quyền kiểm soát tộc U Minh, cậu không có quyền từ chối.

…

Ngày áp giải nô lệ đã đến như dự kiến, quái thú lại tấn công, U Ảnh cùng một nhóm thủ lĩnh bị đưa lên lưng quái thú.

Đứng trên lưng quái thú, U Ảnh nhìn về phía cha mình đang đứng bên dưới.

Nhưng cậu chỉ nhìn thấy ánh mắt né tránh của cha, cuối cùng cha cậu quay đầu đi không nhìn cậu nữa.

Khoảnh khắc đó, nội tâm U Ảnh gần như sụp đổ.

Hy sinh vì tộc nhân là một việc vinh quang trong câu chuyện của cha nhưng cậu lại không thể vui vẻ nổi.

Trong tộc rõ ràng có những người đồng trang lứa xuất sắc hơn cậu, chẳng hạn như những hậu duệ của các quý tộc, tại sao chắc chắn phải là cậu?

Quái thú dang cánh bay lên, thành phố bên dưới ngày càng nhỏ bé.

Trong lòng U Ảnh tràn ngập sự hoang mang về tương lai.

Cậu cảm thấy mình bị cha, bị tộc nhân ruồng bỏ.

Hành trình này kéo dài gần nửa ngày, họ xuyên qua những đám mây và hạ xuống một vùng đất đen.

Những tòa nhà ở đây đều được xây dựng bằng xương của quái thú.

Bề mặt tỏa ra một làn sương mù đen.

Ngày đầu tiên đến, U Ảnh và những người đồng trang lứa cùng đến được đưa vào một mỏ khoáng.

Nhiệm vụ của họ rất đơn giản, đào quặng từ dưới lòng đất, sau đó vận chuyển đến cửa vào mỏ khoáng để giao cho người giám sát, đổi lấy thức ăn.

Ngoài ra, U Ảnh và những người đồng trang lứa còn có một nhiệm vụ nữa, đó là trở thành đối tượng luyện tập cho những thành viên thế hệ mới của tộc Sương Hồn.

Sau một ngày lao động vất vả, họ sẽ bị đưa đến đấu trường, trở thành trò chơi của những thành viên thế hệ mới của tộc Sương Hồn.

Đặc biệt là trò chơi săn bắt thỉnh thoảng được tổ chức.

U Ảnh và tộc nhân của cậu với tư cách là con mồi chỉ có thể trốn trong đấu trường, nếu không cẩn thận sẽ bị những thành viên thế hệ mới của tộc Sương Hồn giết chết.

Tương lai như vậy là điều U Ảnh chưa từng tưởng tượng đến.

Cậu đã từng nghĩ đến vô số cách chết của mình.

Chẳng hạn như mở rộng bờ cõi vì tương lai của tộc U Minh, cuối cùng tử trận trên chiến trường.

Hoặc là chiến đấu để bảo vệ tương lai của tộc U Minh.

Nhưng cậu không ngờ rằng mình sẽ trở thành đứa con bị tộc nhân ruồng bỏ, bị tặng cho tộc khác làm trò chơi.

Mới 13 tuổi, U Ảnh đã tận mắt chứng kiến sự tàn khốc của luật lệ mạnh được yếu thua.

Trong mỏ khoáng dưới lòng đất, ngoài tộc U Minh của cậu còn có một nhóm thành viên của các thế lực chủng tộc khác.

Sự tàn khốc không chỉ xảy ra ở đấu trường mà còn diễn ra ở thế giới dưới lòng đất gần như không có ánh sáng mặt trời.

Vì quặng khoáng, những nô lệ như họ thường xuyên tàn sát lẫn nhau.

Trong mỏ khoáng dưới lòng đất, đào được một viên quặng quý không hẳn là chuyện tốt, chắc chắn sẽ thu hút quá nhiều ánh mắt đỏ ngầu.

Bởi vì quặng khoáng có thể đổi lấy thức ăn.

Mà chất lượng thức ăn lại liên quan đến chất lượng quặng khoáng.

Trong hoàn cảnh sinh tồn tàn khốc, U Ảnh tận mắt chứng kiến tộc nhân của mình lần lượt tử vong, cậu đích thân khiêng những thi thể lạnh ngắt ra khỏi mỏ khoáng, chôn cất ở bãi tha ma hỗn loạn.

Chỉ trong vài tháng, đã có một phần ba tộc nhân tử vong, U Ảnh không dám tưởng tượng mình sẽ vượt qua mười năm này như thế nào.

Để sống sót, U Ảnh và những tộc nhân còn lại dần học được sự tàn nhẫn.

Trong hoàn cảnh sinh tồn mạnh được yếu thua, không tàn nhẫn thì chỉ có chết.

Nội tâm trở nên lạnh lùng trong từng trận chiến, điều duy nhất có thể khiến U Ảnh cảm thấy vui vẻ là khi đào được quặng linh quý.

Hết chương 1119.

Chương 1120. Hy Vọng Mười Năm

Khi viên quặng linh quý lấp lánh ánh sáng được cậu nắm trong tay, U Ảnh biết rằng mình lại có thể vượt qua một thời kỳ khó khăn nữa rồi.

Chỉ trong một năm, tộc nhân của U Ảnh đã chết quá nửa.

Trong một năm này, U Ảnh dần trở nên tê liệt trước những sự kiện tàn khốc xảy ra xung quanh.

Để sống tốt hơn, cậu cẩn thận giấu một ít quặng khoáng ở sâu trong mỏ khoáng.

Hoàn cảnh sinh tồn khắc nghiệt rất dễ bị thương nhưng tộc Sương Hồn sẽ không cho người bị thương thời gian nghỉ ngơi dưỡng sức.

Một khi không nộp được quặng khoáng thì tương đương với việc bị tuyên án tử hình.

Giữ lại một ít quặng khoáng là để khi bị thương vẫn có thể nộp quặng khoáng đúng hạn để đổi lấy thức ăn.

Tích trữ quặng khoáng trở thành sở thích duy nhất trong cuộc sống tàn khốc của U Ảnh.

Năm thứ hai, năm thứ ba…

U Ảnh dần lớn lên, cậu mong một ngày nào đó có thể trở về tộc.

Đây là hy vọng duy nhất để cậu tiếp tục sống.

Mặc dù tộc nhân đã ruồng bỏ cậu nhưng ít nhất ở đó còn có cha, tộc nhân cùng huyết thống chính là nơi duy nhất cậu có thể về.

Năm này qua năm khác, U Ảnh trở thành người già trong mỏ khoáng.

Những tộc nhân cùng đợt vào chỉ còn lại một mình cậu.

Trong thời gian này, U Ảnh đã học được cách sinh tồn tốt hơn trong mỏ khoáng, những nô lệ khác xung quanh đã đổi hết đợt này đến đợt khác, chỉ có cậu vẫn sống sót.

Nhưng cơ thể U Ảnh lại ngày càng suy yếu.

Những trận chiến tàn khốc đã để lại trên người cậu những vết thương không thể xóa nhòa, vén áo rách nát lên có thể thấy những vết thương như con rết bò đầy người.

Ngoài ra, một số quặng linh khai thác được trong mỏ khoáng có tác hại bức xạ.

Vì vậy, U Ảnh đã để lại di chứng, thường xuyên cảm thấy chóng mặt.

Thời hạn mười năm ngày càng đến gần, trong mỏ khoáng nhỏ nơi cậu ở đã khắc đầy những vết xước dùng để ghi lại ngày tháng.

Hy vọng đã không còn xa nữa, cậu không muốn từ bỏ vào lúc này.

Cuối cùng, mười năm đã đến như dự kiến.

Khi cậu khắc dấu ấn cuối cùng trong mỏ khoáng.

Cậu vui mừng trở về mặt đất, nói với người giám sát rằng thời hạn nô lệ của mình đã đến.

Nhưng thứ cậu đợi được lại là tiếng cười nhạo của người giám sát tộc Sương Hồn:

“Mười năm ư? Ngươi thật ngây thơ, mặc dù tộc U Minh của các ngươi không mạnh bằng tộc Sương Hồn của ta nhưng cũng không yếu, nếu không thì chúng ta đã sớm bắt toàn bộ tộc U Minh của các ngươi đến các khu mỏ để khai thác rồi… Làm sao chỉ bắt một nhóm, về bản chất đây là một cuộc giao dịch, vì vậy tộc ta đã trả thù lao cho tộc U Minh của các ngươi, còn ngươi, chỉ là hàng hóa mà thôi.”

“Vì vậy không có giao ước mười năm, ngươi sẽ ở dưới lòng đất cho đến chết…”

U Ảnh không nghe những lời tiếp theo, chỉ cảm thấy đầu óc ong ong.

Cậu từng nghĩ giao ước mười năm có thể là lời nói dối nhưng suy nghĩ này nhanh chóng bị cậu đè nén xuống tận đáy lòng.

Đây là hy vọng duy nhất để cậu tiếp tục sống, cậu không muốn hy vọng bị phá diệt.

Nhưng sự thật vẫn phơi bày lời nói dối, phơi bày sự thật tàn khốc hơn trước mắt cậu.

Khi một lần nữa trở lại sâu trong mỏ khoáng, U Ảnh hoàn toàn tuyệt vọng.

Tương lai sẽ không còn hy vọng nữa, cậu đã bị tộc nhân hoàn toàn ruồng bỏ ở đây.

Đêm đó, ngọn lửa hận thù bùng cháy trong lồng ngực U Ảnh.

Cái gọi là vinh quang của tộc U Minh, chỉ là lời nói dối được quý tộc khéo léo dựng lên, mục đích là để kiểm soát tốt hơn những tộc nhân ở tầng lớp thấp, tạo ra nhiều lợi ích hơn cho họ.

Nhưng cậu biết mình không thể trả thù.

Cả đời này cậu không thể thoát khỏi nhà tù dưới lòng đất này.

Lúc đó, U Ảnh đột nhiên mất đi hy vọng sống, cảm thấy sống không còn ý nghĩa gì nữa.

Cảm xúc tuyệt vọng dâng trào trong lòng U Ảnh, cậu cố sức đào tung "Kho báu" của mình.

Nhìn những viên quặng khoáng tỏa ra ánh sáng yếu ớt, U Ảnh không biểu lộ cảm xúc gì.

Thu thập quặng khoáng từng là trò giải trí duy nhất của cậu.

Bây giờ biết mình đã bị ruồng bỏ hoàn toàn, những viên quặng khoáng này càng trở thành niềm an ủi duy nhất trong lòng cậu.

Đã không còn quan trọng nữa rồi, vậy thì hãy mang theo những bảo vật này đi chết.

Nghĩ đến đây, U Ảnh đưa tay cầm một viên quặng khoáng nhét vào miệng, dùng răng nghiền nát rồi nuốt xuống, nếu là quặng khoáng không nghiền nát được thì nuốt thẳng.

Cậu muốn mang theo những bảo vật này rời khỏi thế giới tuyệt vọng này.

Răng vỡ vụn, miệng trở nên nát bét nhưng U Ảnh vẫn cười ngốc nghếch tiếp tục nuốt.

Cổ họng bị những mảnh quặng khoáng sắc nhọn xé rách, máu liên tục trào ra từ miệng nhưng cậu vẫn cố chịu đau đớn tiếp tục ăn.

Máu nhuộm đỏ mỏ khoáng nhỏ nơi U Ảnh ở, ý thức của cậu dần mơ hồ, cuối cùng hoàn toàn chìm vào giấc ngủ.

Điều mà U Ảnh không biết là, trong số những viên quặng khoáng mà cậu nuốt vào có chứa một bảo vật có thể thay đổi vận mệnh của cậu.

Hết chương 1120.

Chương 1121. Thiếu Niên Bí Ẩn

Ngay đêm đó, U Ảnh đã đón chào bước ngoặt của số phận.

Giấc ngủ này không biết đã ngủ bao lâu, dường như rất ngắn nhưng cũng rất dài.

Khi U Ảnh mở mắt tỉnh dậy, cậu phát hiện một thiếu niên khoảng bảy, tám tuổi đang đứng trước mặt mình.

Thiếu niên mặc rất sạch sẽ, rõ ràng không phải là nô lệ trong mỏ khoáng, chỉ thấy cậu ta mỉm cười nhìn cậu rồi nói:

"Không tệ, Con Mắt Chân Lý, thật không tệ!"

Đối mặt với thiếu niên bí ẩn lẩm bẩm một mình, U Ảnh cảm thấy nghi ngờ.

Cậu không hiểu tại sao mình không chết, những chiếc răng đã vỡ vụn và rụng ra lại phục hồi như thế nào, ngay cả những vết thương trên người cũng biến mất.

Nhưng cậu biết tất cả những điều này rõ ràng có liên quan đến thiếu niên trước mặt.

"U Ảnh phải không? Không cần nghi ngờ, ta đã cứu ngươi!"

"Về việc tại sao cứu ngươi, bởi vì ngươi đã dung hợp một thần vật kỳ diệu, tương lai tiền đồ vô lượng, chỉ cần ngươi không ngốc đến mức vô lý, ta tin rằng tương lai sẽ có một chỗ cho ngươi!"

"Ngươi là ai?!"

“Ngươi có thể gọi ta là Mặc!”

Nói rồi Mặc lấy ra một cuộn giấy da dê, đưa tay ra trước mặt cậu:

“Dùng máu của ngươi viết tên ngươi lên trên đó, ta ban cho ngươi sự sống mới!”

“Ý ngươi là gì?”

“Ngươi có thể hiểu là giao dịch, sau khi ký tên, ta có thể ban cho ngươi sức mạnh, để ngươi sống sót ra ngoài… Nói chung, muốn thay đổi số phận đã định của mình, chỉ cần ngươi ký tên lên trên đó.”

Lời nói của thiếu niên như có ma lực, khiến U Ảnh không khỏi tin tưởng.

Nghĩ đến việc có thể sống sót ra ngoài, U Ảnh vẫn động lòng.

Cậu không biết ký tên phải trả giá như thế nào nhưng cậu đã không còn gì để mất, cậu không hề có gánh nặng tâm lý nào với giao dịch này.

Vì vậy, U Ảnh cắn ngón tay, ký tên mình vào cuối cuộn giấy.

Thiếu niên cất cuộn giấy đi rồi không nhịn được cười lớn:

“Tại sao ngươi không xem nội dung trên cuộn giấy.”

“Quan trọng sao?”

“Rất quan trọng, ngươi đã trở thành một trong những đối tượng ta đặt cược tương lai.”

“Ta cần phải trả giá gì?”

“Bây giờ không cần, ngươi sẽ trả giá trong tương lai… Nói chung, chúng ta sẽ có duyên gặp lại trong tương lai, hãy coi

những trải nghiệm ở đây là quá trình rèn luyện trên con đường trưởng thành!”

Dứt lời, thiếu niên chỉ tay về phía cậu, lập tức U Ảnh cảm thấy vô số thông tin tràn vào trong đầu.

Công pháp luyện thể, thuật công kích tinh thần, phương án chế tạo đạo binh, phương án chế tạo mười giới… đủ loại thông tin tràn vào, U Ảnh chỉ cảm thấy đầu như muốn nổ tung vì đau, sau đó ngất đi.

Đợi đến khi U Ảnh tỉnh lại, thiếu niên bí ẩn đã biến mất, cậu cũng đột nhiên có thể hiểu được ý nghĩa của thông tin trong đầu.

Thiếu niên bí ẩn đã tặng cậu một kho tàng kiến thức.

Những thông tin ở đây sẽ giúp cậu sống sót tốt hơn.

Nhưng cậu không hiểu tại sao thiếu niên lại làm như vậy, tương lai mà hắn ta nói đến sẽ là khi nào?

Nhưng lúc này U Ảnh đã có dũng khí để sống tiếp.

Cậu hiểu rằng kiến thức trong đầu sẽ trở thành chìa khóa để cậu thoát khỏi nhà tù.

Những ngày tiếp theo, U Ảnh lấy lại sự tự tin.

Trong thời gian này, U Ảnh cũng phát hiện ra sự thay đổi của cơ thể, cậu phát hiện mắt phải của mình nhìn mọi vật đặc biệt rõ ràng, ngay cả trong môi trường tối đen cũng có thể nhìn rõ mồn một.

Quan trọng hơn là, chỉ cần quan sát kỹ lưỡng sự vật thì sẽ có thông tin phân tích chi tiết xuất hiện ở mắt phải của cậu.

Điều này khiến U Ảnh nghĩ đến Con Mắt Chân Lý mà thiếu niên bí ẩn đã nói.

Cậu cũng dần hiểu ra vấn đề.

Rõ ràng là khi cậu nuốt những viên quặng khoáng mà mình sưu tầm, vô tình nuốt phải một bảo vật.

Cũng chính bảo vật này đã khiến cậu trở thành một trong những mục tiêu đặt cược tương lai của thiếu niên bí ẩn.

Người thân không đáng tin, tộc nhân cũng không đáng tin… nhưng bảo vật sưu tầm lại cho cậu sự sống mới, thậm chí còn cho cậu hy vọng tiếp tục tiến về phía trước.

Lúc đó, tâm trạng của U Ảnh đã thay đổi.

Ngọn lửa trở thành nhà sưu tầm đã bén rễ nảy mầm trong lòng hắn, dần dần lộ ra.

Những ngày sau đó, U Ảnh bắt đầu tu luyện các loại thuật pháp, công pháp trong đầu.

Thiếu linh thạch cần thiết để tu luyện, hắn sẽ đi đào mỏ, hoặc đi cướp linh quặng mà người khác đào được.

Chỉ cần giao nộp linh quặng đúng hạn, số linh quặng còn lại đều có thể trở thành một phần tài nguyên tu luyện của hắn.

Dựa vào kiến thức trong đầu, U Ảnh bắt đầu phát triển nhanh chóng.

Mười năm lại mười năm.

Hắn không rõ phải mạnh đến mức nào mới có thể sống sót thoát khỏi sự kiểm soát của tộc Sương Hồn, vì vậy hắn cúi đầu trở nên mạnh mẽ hơn, tiếp tục chịu đựng sự áp bức và tra tấn từ tộc Sương Hồn.

U Ảnh dần trở thành "Lão già" sống lâu nhất trong mỏ.

Thu thập quặng khoáng thậm chí còn trở thành sở thích lớn nhất của U Ảnh.

Mỗi lần tu luyện tiêu hao đều khiến hắn cảm thấy đau lòng nhưng hắn hiểu rằng muốn ra ngoài, những sự trả giá này là

cần thiết.

Hết chương 1121.

Chương 1122. Con Mắt Chân Lý

Chỉ có trở nên mạnh mẽ hơn mới có cơ hội sưu tầm được nhiều quặng khoáng hơn.

Mỏ tối tăm không có ánh sáng mặt trời đã trở thành nơi U Ảnh ẩn núp tích lũy sức mạnh, thông qua Con Mắt Chân Lý, hắn có thể nhìn rõ những khu vực nào sâu trong mỏ có quặng khoáng quý giá, không cần phải đào bới khắp nơi dựa vào may mắn nữa.

Thời gian trôi qua như thoi đưa, thoáng chốc đã qua.

Ngay cả U Ảnh cũng quên mất mình đã ở trong mỏ bao lâu.

Căn hầm nhỏ nơi hắn ở đã khắc đầy vết xước, không còn chỗ cho những vết xước mới.

Cuối cùng, U Ảnh quyết định ra tay.

Hôm đó, hắn bị người giám sát gọi đến đấu trường của tộc Sương Hồn để làm bia tập luyện.

Đối tượng tập luyện lần này là thành viên thế hệ mới năm đó.

Sau ngần ấy năm, trên khuôn mặt của thành viên thế hệ mới đã có thêm một dấu ấn ngọn lửa tượng trưng cho tầng lớp cao của tộc Sương Hồn.

Bên cạnh hắn còn có một đứa trẻ ngây thơ.

Buổi tập luyện lần này cũng là một trò chơi, giống như mọi buổi tập luyện trước đó.

Nhưng U Ảnh không cho cơ hội nữa.

Bấy nhiêu năm bị sỉ nhục, lần nào hắn cũng chọn cách chịu đựng và nở nụ cười chào đón.

Nhưng lần này, hắn không muốn tiếp tục nữa.

Khi cánh tay của U Ảnh dễ dàng xuyên thủng cơ thể của đối tượng tập luyện đã trở thành tầng lớp cao của tộc Sương Hồn, hắn phát hiện ra rằng kẻ từng bất khả chiến bại năm xưa lại yếu ớt đến vậy.

Lúc đó, U Ảnh hoàn toàn từ biệt con người cũ của mình.

Sức mạnh bùng nổ đột ngột xé nát thể xác của tầng lớp cao của tộc Sương Hồn, tạo nên một cơn bão năng lượng trong đấu trường.

Hắn không thể kìm nén được tiếng cười ngạo nghễ.

Đối mặt với những bóng người ập đến từ khắp mọi phía, U Ảnh không còn kìm nén sức mạnh của mình nữa.

Rất nhanh, đấu trường đã nhuốm đỏ máu.

Kết thúc trận chiến, U Ảnh chậm rãi bước đến trước đứa trẻ đã sợ ngây người, ngồi xổm xuống xoa đầu nó, mỉm cười nói:

“Ghét ta không? Ta cho ngươi một cơ hội, tương lai giết chết ta!”

Dứt lời, U Ảnh bay lên trời, bay về phía tự do trong lòng.

Khi hắn một lần nữa trở lại thành phố đã trở nên mơ hồ trong ký ức, ngọn lửa trả thù của hắn bùng cháy dữ dội.

Sự phản bội năm xưa, bây giờ từng món nợ một phải trả.

Khi hắn bước vào cung điện U Minh, cuộc tàn sát đẫm máu bắt đầu.

Đối mặt với U Ảnh, tầng lớp cao của tộc U Minh vùng lên chống trả nhưng trước mặt U Ảnh, tất cả đều tỏ ra không thể chống đỡ.

Khi những quý tộc mà hắn từng phải ngước nhìn giờ đây quỳ gối trước mặt hắn, van xin thảm thiết, U Ảnh không hề thương xót, vung tay chém đầu hắn.

Hắn không tha một tên quý tộc nào, giết sạch tất cả.

Những ngày sau đó, U Ảnh trở thành chủ nhân mới của thành U Minh.

Hắn đặt ra những quy tắc mới, giết sạch những kẻ phản đối, không hề thương xót ngay cả với đồng tộc của mình.

Sự trả thù của tộc Sương Hồn cũng nhanh chóng ập đến.

Khi nhận được tin tộc Sương Hồn yêu cầu hắn giao nộp hung thủ, U Ảnh ngồi trên ngai vàng U Minh tượng trưng cho quyền lực, cười lớn.

Hắn chủ động phát động chiến tranh chủng tộc với tộc Sương Hồn.

Hắn thậm chí còn cử cha mình ra tiền tuyến.

Trận chiến này kéo dài trong nhiều năm, cha hắn cũng tử trận trong trận chiến này.

Khi nhận được tin này, lòng U Ảnh không hề dao động.

Người thân không đáng tin, đồng tộc cũng không đáng tin, chỉ có bảo vật mới không phản bội chủ nhân.

Cuối cùng, dưới sự lãnh đạo của U Ảnh, tộc U Minh đã trả giá đắt để giành chiến thắng cuối cùng nhưng tộc U Minh cũng chết hơn nửa số người vì trận chiến này.

Khi U Ảnh bước qua vô số xác chết, ngồi lên ngai vàng của tộc Sương Hồn, nhìn xuống những xác chết trong đại điện, hắn

cười điên cuồng.

Hắn là bạo chúa trong mắt đồng tộc, tàn nhẫn là phương châm sống của hắn.

Nhưng U Ảnh không quan tâm đến những lời đánh giá này.

Hắn tự đi con đường của mình, đồng tộc chỉ là công cụ trên con đường trưởng thành của hắn mà thôi.

Khi U Ảnh mở kho báu của tộc Sương Hồn, hắn tham lam nhìn chằm chằm vào mọi thứ mình nhìn thấy.

Những cuộc giết chóc và cướp bóc sau này cũng đều là để tích lũy của cải.

Giết chóc vì sự trỗi dậy của chủng tộc? Cướp bóc vì sự tồn vong của chủng tộc? Những lý do này trong mắt U Ảnh đều là nhảm nhí.

Đạo nghĩa của hắn không cần người khác hiểu.

Để xây dựng một kho báu có thể chứa đựng khối tài sản khổng lồ, U Ảnh bắt đầu học kiến thức về khả năng hệ không gian trong đầu.

Trong thời gian này, bước chân chinh phạt của U Ảnh không dừng lại.

Ngay cả khi toàn bộ đồng tộc đều tử trận, hắn cũng không hề quan tâm, tiếp tục giết chóc khắp nơi, thu nhận nô lệ, thành lập một đội quân mới.

Trong thời gian này, vô số sinh mạng đã phải trả giá bằng mạng sống để hắn thu gom của cải.

Nhưng U Ảnh chỉ quan tâm đến của cải.

Của cải là một phần sức mạnh của hắn, cũng là nền tảng để hắn tiến tới tương lai, chúng sẽ không phản bội chủ nhân.

Hết chương 1122.

Chương 1123. Toái Hư Nha

Cho đến khi U Ảnh gặp phải thế lực chủng tộc mạnh nhất tầng một Ma Ngục là "Thương Viêm Tộc", trong trận chiến này, quân đội của hắn bị đánh tan, thành U Minh bị phá hủy.

Nhưng U Ảnh lại dựa vào nhiều bảo vật phòng thân, trốn thoát.

Điều này càng khiến hắn thêm kiên định với tình yêu của mình đối với bảo vật.

Sau này, tầng một Ma Ngục trở thành bãi săn của U Ảnh.

Hắn đơn thương độc mã, cướp bóc tài nguyên khắp nơi.

Kho báu cất giữ trong không gian ngày càng nhiều, không gian do chính hắn tạo ra dần không còn chứa được tài sản của hắn.

Cuối cùng, U Ảnh bắt chước mô tả của "Kỳ Tích Thiên Địa", tiêu hao toàn bộ tài nguyên quý hiếm mà tổ tiên tộc U Minh để lại để tạo ra một không gian phôi thai hoàn toàn mới và liên tục bổ sung linh tài để hoàn thiện.

Trong thời gian này, Thương Viêm Tộc cũng truy đuổi hắn ngày càng dữ dội.

Nhận ra rằng thế giới này không còn chỗ cho mình, U Ảnh nảy sinh ý định rời đi.

Có hai con đường bày ra trước mặt hắn.

Một con đường dẫn đến các thế giới nhỏ khác trong thế giới lĩnh vực, một con đường khác dẫn đến thế giới loài người.

So với các thế giới nhỏ khác, U Ảnh chọn thế giới loài người.

Hắn biết rằng tương lai nằm ở đó.

Dấu hiệu của sự thay đổi lớn đã ngày càng rõ ràng, thế giới lĩnh vực cuối cùng sẽ tàn lụi.

Ngay cả Thương Viêm Tộc cũng đã chuẩn bị rời khỏi thế giới này, hắn ở lại đây chẳng có ý nghĩa gì.

Khi đi qua Thông Thiên Lộ, U Ảnh rất may mắn không gặp phải chiến binh Thông Thiên và thành công hạ cánh xuống thế giới phương Tây của thế giới loài người.

Khu vực hắn ở gần các lĩnh vực trường, nơi không còn dấu vết của con người từ lâu.

Nhìn bầu trời xanh thẳm và mặt trời chói chang, hít thở không khí của thế giới khác, trên khuôn mặt U Ảnh nở một nụ cười tàn nhẫn.

Hắn biết rằng một hành trình mới đã bắt đầu.

Hắn sẽ là nhà sưu tập của thế giới mới trước mắt, sau này sẽ tìm kiếm những bảo vật mới, đón chào tương lai mới.

Trong quá trình cướp bóc liên tục, U Ảnh đã đích thân phá hủy một số trận địa lĩnh vực gần đó, cướp sạch của cải mà các bộ tộc gần đó tích lũy được.

Không gian mới do chính hắn tạo ra cũng dần hoàn thiện nhờ vô số tài nguyên bổ sung.

Khi thành phố hùng vĩ ra đời trong hư không, U Ảnh đứng giữa hư không, dang rộng đôi tay cười lớn, như thể muốn ôm lấy tương lai tươi sáng.

U Ảnh đặt tên cho thành phố không gian này là Thành U Ảnh.

Cũng vào lúc đó, hắn thề sẽ dùng vô số thiên tài địa bảo để lấp đầy thành phố này.

Khi U Ảnh bước vào Thành U Ảnh, ngồi trên ngai vàng U Ảnh được tạo nên từ vô số bảo vật, nhìn lại khối tài sản tích lũy trong hàng trăm năm.

Mảnh ghép cuối cùng của nhà sưu tập tà ác tương lai đã được lấp đầy vào lúc đó.

…

Ánh mắt lướt qua kho báu đầy nhà, Phong Kỳ nhe răng cười.

Hắn tưởng mình sẽ chết trong đau khổ ở đây, dù sao thì đối mặt với Thành chủ U Ảnh, hắn không có sức chống cự nhưng không ngờ sự xuất hiện của Tiểu Hắc lại giúp hắn thoát khỏi sự ràng buộc.

Đối mặt với kho báu đầy nhà, tim hắn đập ngày càng nhanh.

Do thể chất đặc biệt của tuyến mơ tương lai, hắn biết rằng mình không thể mang những tài nguyên ở đây đi được.

Điểm này hắn đã chứng minh được trong tuyến mơ tương lai trước đó.

Hắn đã từng nuốt Phù Văn Tinh Thạch của Sinh Vật Trận Địa, cũng từng cùng Giác Hút nuốt chửng các loại linh tài, linh thạch trong kho tài nguyên của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Nhưng trong giấc mơ tương lai, ngoài việc săn giết Sinh Vật Trận Địa để cướp điểm tiến hóa huyết mạch và năng lực thiên phú thì những cách khác để nâng cao sức mạnh đều không thể mang về thế giới thực.

Nói cách khác, kho báu đầy nhà giống như trăng trong nước, hoa trong gương.

Trông thì đẹp đẽ nhưng thực chất lại hư ảo.

Nhưng Phong Kỳ nhanh chóng nghĩ ra công dụng mới của những tài nguyên quý hiếm này.

Nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến Thành U Ảnh, hắn hoàn toàn có thể mang tài nguyên trong tháp cao ra ngoài đổi lấy thông tin với du khách.

Bất kỳ tài nguyên nào khác hắn đều không thể mang về nhưng thông tin thì có thể ghi nhớ bao nhiêu cũng mang về bấy nhiêu.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía ngai vàng nạm đầy đá quý ở cuối phòng.

[Chiếc ngai vàng này trông có vẻ rất giá trị, mang nó ra khu giao dịch, chỉ cần hét lên một tiếng, có lẽ tên lùn da xanh vừa rồi sẽ chỉ cho ngươi biết cả mộ phần tổ tiên của hắn ở đâu, thậm chí còn sẵn sàng đích thân dẫn ngươi đi đào.]

Phong Kỳ：…

Lúc này, hắn đã đến cuối phòng, đưa tay ấn lên chiếc ngai vàng nạm đầy đá quý.

Ngay lúc này, ngai vàng đột nhiên phát ra ánh sáng màu xanh, Phong Kỳ thậm chí không kịp phản ứng đã bị ánh sáng màu xanh đánh bay, thân hình bay ngược ra ngoài, đập mạnh vào một bức tượng cao một mét.

Bức tượng ngả về sau, ngay khi tiếp xúc với mặt đất thì vỡ tan, vô số đồng tiền màu bạc trắng có khắc ký hiệu bắn ra tứ phía.

Hết chương 1123.

Chương 1124. Tiêu Bản Cha

Nghe thấy tiếng kim loại va chạm giòn giã và tiếng đồng tiền lăn khắp phòng, Phong Kỳ xoa đầu đứng dậy.

Quay người nhìn về phía ngai vàng lộng lẫy ở cuối phòng, Phong Kỳ biết rằng mình không thể mang thứ này đi được.

[Chiếc ngai vàng này không nên đụng vào, bên trong có khắc trận pháp phòng ngự, chúng ta hãy đổi mục tiêu khác.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Lúc này, tầm mắt hắn chuyển sang các khu vực khác trong phòng.

Cả phòng đều là bảo vật, hắn thực sự không quan tâm đến việc có thể mang chiếc ngai vàng này đi được hay không.

Dù sao thì cũng không mang về thế giới thực được.

Hắn chỉ cần những vật phẩm có giá trị để trao đổi thông tin mà thôi.

Hắn đưa tay nhặt một đồng tiền bạc trên mặt đất, nhìn kỹ, thông tin phân tích lập tức hiện ra trước mắt hắn.

Chữ viết biến đổi thành tiếng Trung.

[Thần tử - Số hiệu: 1421]:

Phân tích vật phẩm: Vật phẩm tín ngưỡng do các thành viên của đoàn tế lễ của Dạ Quật tộc, thế lực mạnh nhất từng tồn tại ở tầng thứ sáu của Linh vực, tạo ra để tế lễ cho thần trụ "Dạ Thiên." Sau mỗi lần tế lễ, họ sẽ phong ấn một thần tử vào kho báu, cho đến nay đã có tổng cộng 3681 thần tử, mỗi thần tử đều mang dấu ấn tín ngưỡng của các đời tế lễ.

Theo truyền thuyết của Dạ Quật tộc, khi thảm họa không thể tránh khỏi ập đến, những đồng tiền thần tử ngưng tụ sức mạnh tín ngưỡng sẽ trở thành vật thông hành để vượt qua thảm họa và triệu lấy lại tinh thần trụ cổ xưa "Dạ Thiên" tồn tại trong hư không. Thần trụ sẽ bảo vệ những tín đồ trung thành vượt qua vô số tai ương cho đến khi thế giới mới ra đời.

Trong cuộc chiến liên tiểu thế giới bất ngờ nổ ra, Dạ Quật tộc bị thương vong thảm trọng, quê hương bị phá hủy, trở thành thế lực lưu vong, chạy trốn khỏi tầng thứ sáu của Linh vực đến tầng thứ năm của Linh vực.

304 năm sau, tân đại tế lễ của Dạ Quật tộc dẫn dắt tộc nhân quay trở lại tiểu thế giới tầng thứ sáu của Linh vực, phát động chiến tranh phục hưng và dẫn dắt tộc nhân thành công đánh đuổi kẻ thù cũ đã không còn huy hoàng như xưa, giành lại vùng đất đã mất.

Nhưng sau hơn 300 năm biến đổi, những đồng tiền thần tử trong kho báu đã không còn nữa.

Để tìm lại vật tín ngưỡng đã mất, các đời đại tế lễ của Dạ Quật tộc đã ra lệnh treo thưởng, chỉ cần có thể mang vật tín ngưỡng về cho Dạ Quật tộc, Dạ Quật tộc sẽ tặng hậu lễ.

Nếu có thể mang về hơn một trăm đồng tiền thần tử, người đó sẽ nhận được sự bảo vệ vĩnh viễn của Dạ Quật tộc, bất kể kẻ thù là ai.

Nếu có thể mang về hơn một nghìn đồng tiền thần tử, kho báu của Dạ Quật tộc sẽ mãi mãi mở cửa cho người đó, người đó có thể mang đi bất kỳ tài nguyên nào và Dạ Quật tộc cũng sẽ đồng ý mọi yêu cầu của người đó.

…

Sau khi xem xong phần giới thiệu phân tích về đồng tiền bạc trắng, Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống những đồng tiền bạc

trắng đầy đất.

Nhìn sơ qua thì ở đây ít nhất cũng có hơn một nghìn đồng.

Hắn không biết Dạ Quật tộc mạnh đến mức nào nhưng hắn chỉ muốn nói rằng U Ảnh thực sự rất giàu.

Mỗi bảo vật trong căn phòng này đều có lai lịch không nhỏ.

Ví dụ như trước khi Tiểu Hắc đến, U Ảnh đã từng dùng một cây linh thực đặt trong phòng để tái tạo lại thân xác cho hắn.

Đã làm được điều chỉ tồn tại trong khái niệm tu luyện là "Chết đi sống lại, xương cốt hóa thành thịt."

Một cây linh thực có công dụng như vậy, chỉ cần dùng ngón chân cái để suy nghĩ cũng biết rằng thứ này vô cùng giá trị, nếu mang đến xã hội loài người 1500 năm trước, có lẽ sẽ thành lập một viện nghiên cứu nhỏ chỉ để nghiên cứu loại cây này.

[Nếu bà già kia có được loại cây này, có lẽ có thể thức thêm tám đêm, quầng thâm mắt lan ra nửa khuôn mặt.]

Phong Kỳ:…

Sau khi cầm lấy một vài đồng tiền thần tử màu bạc trắng, Phong Kỳ chuyển tầm mắt sang những vật phẩm khác được đặt gần đó.

Có rất nhiều đồ sưu tầm ở đây, ngoài những đồ sưu tầm đặc biệt được trưng bày riêng, nhiều đồ được sắp xếp theo loại.

Hắn phát hiện ra rằng thứ được trưng bày nhiều nhất trong căn phòng này là đủ loại quặng Linh Cờ lạ, những quặng này tỏa ra ánh sáng yếu ớt, trông thực sự vô cùng.

Theo Phong Kỳ thấy thì hành vi sưu tầm này thực sự có phần phung phí.

Nếu là hắn, hắn chắc chắn sẽ nấu chảy những quặng linh này và rèn thành đủ loại vũ khí cực phẩm, làm như vậy sẽ có giá trị hơn nhiều so với việc chỉ sưu tầm quặng.

Tầm mắt lại lướt qua những kỳ trân dị bảo trong phòng, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy hai tay mình không đủ dùng.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến một khả năng mà U Ảnh đã thể hiện.

Vừa rồi, hắn đã tận mắt nhìn thấy U Ảnh vung tay về phía trước, một vết nứt không gian sẽ xuất hiện trước mặt, muốn lấy gì thì chỉ cần với tay vào là được.

Rõ ràng những vật phẩm này không phải do U Ảnh tự tạo ra.

Hết chương 1124.

Chương 1125. Hồ Máu

Điều đó có nghĩa là U Ảnh có một không gian tùy thân có thể mở ra bất cứ lúc nào.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cảm thấy ghen tị.

Nếu hắn có thể sở hữu khả năng như vậy, mỗi lần làm nhiệm vụ hy sinh sẽ không cần phải mang theo nhiều vật phẩm bên mình.

Ví dụ như đại não hoạt tính châm, găng tay đặc chế, thiết bị định vị (dự phòng), thiết bị liên lạc… đây đều là những vật phẩm mà nhiệm vụ hy sinh phải mang theo bên mình, đặc biệt là đại não hoạt tính châm, nó liên quan đến việc liệu toàn bộ nhiệm vụ hy sinh có thể kết thúc trọn vẹn hay không.

Điều này khiến hắn phải đeo một chiếc ba lô đặc biệt cho mỗi nhiệm vụ hy sinh.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đặc biệt nâng cấp chiếc ba lô đặc chế nhiều lần, giúp nó có khả năng chống nước, chống cháy, chống kéo giãn, v.v.

Nhưng dù vậy, chiếc ba lô đặc chế vẫn có phần hạn chế hành động của hắn.

Đặc biệt là khi mở Huyết Nguyên hình thái, mặc dù ba lô sẽ không bị kéo giãn phá hủy nhưng lại ảnh hưởng rất nhiều đến khả năng chiến đấu của hắn, sợ rằng dùng sức quá mạnh sẽ làm đứt dây đeo ba lô.

Trước đây, hắn thường chọn bỏ ba lô xuống trước khi mở Huyết Nguyên.

Nhưng bỏ ba lô xuống lại có khả năng bị mất.

Tóm lại, ba lô đặc chế dù về độ an toàn hay tính tiện dụng đều không thể so sánh với không gian riêng.

Nhưng giai đoạn hiện tại, khái niệm về năng lực hệ không gian trong tu luyện học vẫn chưa có, càng đừng nói đến nội dung tu luyện thành hệ thống chi tiết.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Đầu tiên có thể chắc chắn rằng ngươi không thể tu luyện, ngay cả khi có được thông tin chi tiết về khả năng hệ không gian, cũng không thể thông qua tu luyện mà nắm được khả năng hệ không gian, vì vậy chỉ có hai lựa chọn trước mắt ngươi.]

[Một là, có được một vật phẩm kỳ diệu có không gian riêng, như vậy ngươi có thể mở không gian riêng bất cứ lúc nào, biết đâu bên trong không gian của vật phẩm kỳ diệu này còn có khối tài sản khổng lồ mà chủ nhân trước để lại nhưng làm thế nào để tìm được vật phẩm kỳ diệu hệ không gian thì hoàn toàn dựa vào may mắn.]

[So với phương pháp thứ nhất, phương pháp thứ hai thì đơn giản hơn, đó là tiêu diệt một Sinh Vật Trận Địa có khả năng hệ không gian, ví dụ như ngươi tiêu diệt U Ảnh, có khả năng rút được năng lực thiên phú hệ không gian, sau đó ngươi muốn tạo ra không gian riêng của mình cũng chỉ là chuyện thuận nước đẩy thuyền.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

So với phương án thứ nhất, hắn cũng thiên về phương án thứ hai hơn.

Thế giới rộng lớn, muốn tìm được vật phẩm kỳ diệu có chức năng cụ thể là rất nhỏ, có lẽ cả đời này cũng không thể

gặp được.

Ví dụ như "Trí nhớ vô hạn" mà hắn luôn khao khát.

Nhưng tìm kiếm đến tận hôm nay, hắn thậm chí còn chưa nhìn thấy bóng dáng của trí nhớ vô hạn.

Còn về việc tiêu diệt U Ảnh, hắn không có ý nghĩ gì.

Thực lực của U Ảnh mạnh hơn hắn quá nhiều, muốn tiêu diệt hoàn toàn không thể.

Ngay cả khi U Ảnh bị thương nặng đứng trước mặt hắn, hắn cũng cảm thấy mình khó có thể tiêu diệt được.

[Cuối cùng ngươi chỉ là một con kiến yếu ớt, Tiểu Hắc và Thành chủ U Ảnh là hai con voi đánh nhau, ngươi thậm chí còn không có khả năng ngồi thu lợi từ người khác.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đi đến bên một cây cột đá màu ngọc, đưa tay ôm lấy chiếc hộp mạ vàng bên cạnh, mở ra rồi đổ hết những báu vật thu thập được dọc đường vào đó.

Sau đó hắn ôm chiếc hộp mạ vàng, bước ra ngoài.

Cả căn phòng đầy của cải, hắn chỉ lấy một phần rất nhỏ nhưng Phong Kỳ không hề quan tâm.

Lấy một phần tùy ý để đổi lấy thông tin là được, chỉ có thông tin mới có thể mang lại giá trị thực tế cho hắn.

Đi đến cuối phòng sưu tầm, trước mắt hiện ra một cầu thang đi xuống.

Cầu thang được lát bằng ngọc bảy màu, mỗi bước chân dẫm xuống đều tạo ra những gợn sóng bảy màu lan tỏa trên bề mặt.

Đi theo cầu thang xuống tầng dưới.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt lại là một phòng trưng bày tiêu bản.

Các loại tiêu bản Sinh Vật Trận Địa được sắp xếp ngay ngắn trên tầng này, trước mỗi tiêu bản còn có một tấm bảng dùng để giới thiệu.

Tập trung chú ý, chữ viết trên tấm bảng bắt đầu biến dạng.

Đi một vòng, Phong Kỳ phát hiện những sinh vật được làm thành tiêu bản trưng bày ở đây đều từng là cường giả nổi tiếng trong tộc của chúng.

"A Bạch, ở đây có tiêu bản của con người không?" Phong Kỳ lúc này lên tiếng hỏi.

[Không phải.]

Nghe vậy, sắc mặt Phong Kỳ dịu lại, hứng thú đi về phía cầu thang tầng dưới.

Ngay khi hắn chuẩn bị bước vào tầng dưới, giọng nói của Lời Tự Thuật đã thu hút sự chú ý của hắn.

[Hãy nhìn về hướng 4 giờ, thật thú vị!]

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức nhìn về hướng mà Lời Tự Thuật chỉ.

Hết chương 1125.

Chương 1126. U Lực Sát

Xuất hiện trong tầm mắt là một thân hình to lớn mặc bộ giáp nặng rách nát, ngực hắn bị vũ khí sắc nhọn đâm thủng, trên cổ còn có vết ghép nối rõ ràng.

Rõ ràng đây là một chiến binh đã tử trận trong chiến đấu.

So với các tiêu bản khác, tiêu bản này trông rất khác biệt, cũng là tiêu bản không hoàn chỉnh nhất trên đường đi.

Mang theo sự nghi ngờ, tầm mắt hắn tập trung vào tấm bảng giới thiệu trước tiêu bản.

Tập trung tinh thần, thông tin liên quan hiện ra trước mắt.

[U Lực Sát (phụ thân)]:

Giới thiệu: Nô lệ tinh thần hèn mọn dưới lời dối trá của kẻ thống trị, đồ ngốc đáng chết bị tẩy não bởi truyền thống và vinh quang!

…

Nhìn thấy lời giới thiệu của Thành chủ U Ảnh về tiêu bản này, Phong Kỳ lập tức sửng sốt.

[Ta suýt nữa thì muốn vỗ tay rồi, làm tiêu bản cha mình rồi đặt ở đây, còn mắng cha mình là đồ ngốc… Chẳng lẽ Thành chủ U Ảnh từng cầm thanh kiếm Hiếu tử màu xanh trong truyền thuyết, thật tàn nhẫn!]

“Xem ra trong quá trình trưởng thành của U Ảnh, người cha này đã để lại cho hắn những ký ức không mấy tốt đẹp.”

Không quan tâm nhiều, Phong Kỳ lại đi xuống một tầng theo cầu thang.

Hiện ra trước mắt là một hồ máu, trên tường tầng này có rất nhiều lỗ hổng, hấp thụ khí huyết từ bên ngoài, sau đó tụ lại thành hồ máu ở trung tâm.

Rõ ràng những khí huyết này là "Phí đỗ xe" của du khách thành U Ảnh.

Tiếp tục xuống tầng tiếp theo, đây là một kho chứa tinh thể máu khổng lồ thông hai tầng, đập vào mắt là những đống Huyết Thạch chất thành núi.

Tài sản ở tầng trên cùng, rõ ràng có rất nhiều thứ được đổi bằng Huyết Thạch sản xuất ở đây.

[Chắc chắn cũng có rất nhiều thứ cướp được!]

Tiếp tục đi xuống thêm hai tầng, hiện ra trước mắt là một cánh đồng linh điền sương mù bao phủ, trên linh điền trồng rất nhiều linh thực quý hiếm, tinh thần cảm ứng thăm dò có thể thấy rõ những linh thực này đang nuốt chửng linh khí trong không khí.

Không dừng lại nhiều, Phong Kỳ nhanh chóng đi xuống.

Hắn không biết cuộc chiến giữa Tiểu Hắc và U Ảnh sẽ kéo dài bao lâu, bây giờ quan trọng nhất vẫn là cầm tài sản của U Ảnh ra ngoài tiêu xài điên cuồng.

Có được tin tức vẫn chưa phải là kết thúc, hắn còn cần thời gian để ghi nhớ.

Vì vậy, thời gian rất cấp bách.

Từng tầng đi xuống, ngoài kho báu ở tầng trên cùng, bên dưới còn có kho vũ khí, khu nuôi trồng linh thực, kho Huyết Thạch, kho linh quặng… đủ loại tài nguyên khiến Phong Kỳ cảm nhận sâu sắc sức hấp dẫn độc đáo của năng lực tiền bạc.

Hắn rất muốn chuyển hết những tài nguyên này đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng trong mộng cảnh tương lai, ngoài năng lực thiên phú và khí huyết có được từ việc giết chóc, hắn không thể mang theo bất kỳ tài nguyên nào.

Cuối cùng, Phong Kỳ đã đến tầng dưới cùng của tòa tháp cao.

Nhưng khi nhìn thấy lối ra hoàn toàn bị đóng lại… Nói chính xác hơn là tầng dưới cùng hoàn toàn không có lối ra, cả tầng trống rỗng, không có lối đi nào có thể ra ngoài.

[Ồ, không còn đường nào nữa rồi.]

Không chút do dự, Phong Kỳ dứt khoát đặt chiếc rương đang ôm trong lòng xuống, sau đó mở hình thái Huyết Nguyên đến trước một bức tường và bắt đầu đập phá dữ dội.

Nhưng vật liệu xây dựng tòa tháp này lại có đặc tính tự phục hồi.

Chỉ thấy bức tường sáng loáng, mặc cho Phong Kỳ có đập phá dữ dội thế nào, những chỗ lõm trên tường đều sẽ phục hồi như cũ trong tích tắc.

Hắn ra sức tấn công trong mười mấy phút, cho đến khi hình thái Huyết Nguyên của Phong Kỳ kết thúc, bức tường vẫn nguyên vẹn như cũ.

Cởi bỏ lớp da thịt, Phong Kỳ ngây người.

Hắn nhận ra mình có vẻ không thể ra ngoài, dù sao thì hình thái Huyết Nguyên đã là đòn tấn công mạnh nhất của hắn.

Cúi đầu nhìn chiếc rương đặt trên mặt đất, hắn không cam lòng.

Ban đầu định ra ngoài tiêu xài điên cuồng để mua tin tức nhưng không ngờ ngay cả tòa tháp cũng không ra được, những tài sản lấy được cũng chẳng còn ý nghĩa gì.

[Chưa thua, hay thử mở hình thái Ám Thần?]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ ngẩn người, sau đó đột nhiên đứng bật dậy.

Hắn đột nhiên hiểu ý của Lời Tự Thuật.

Nhớ lại dòng thời gian trước đó, khi hắn hấp thụ đủ khí huyết trong hình thái Huyết Nguyên, hắn sẽ tiến hóa thành hình thái Ám Thần.

Ví dụ như lúc gần nghìn con quỷ đầu dê cùng hiến tế cho hắn.

Hắn đã từng đột phá đến hình thái Ám Thần, đạt được sức mạnh khủng khiếp khó tưởng tượng.

Mà trong tòa tháp này, thứ không thiếu nhất chính là tài nguyên, Huyết Thạch.

Hắn hoàn toàn có thể thử thách mở hình thái Ám Thần một lần nữa, sau đó dùng thực lực phá vỡ một lối ra trong tòa tháp này.

"Chờ đã… Nếu thực sự có thể dựa vào hình thái Ám Thần để ra ngoài, còn trao đổi tin tức gì nữa, những lữ khách bên ngoài chẳng phải đều là con mồi của ta sao!"

Nghĩ đến đây, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười tàn nhẫn.

[Đặc biệt là tên lùn da xanh kia, hắn nói ngươi nghèo kiết xác, ta sẽ nhớ mối thù này!]

Hết chương 1126.

Chương 1127. Huyết Thạch

Không chút do dự, Phong Kỳ dứt khoát quay người chạy về phía bậc thang bằng ngọc, đi lên tầng cao hơn của tòa tháp.

…

Thành U Ảnh, tòa tháp.

Nhận ra mình không thể ra khỏi tòa tháp, Phong Kỳ lập tức thay đổi suy nghĩ.

Theo lời giải thích của Lời Tự Thuật, cảm giác bất lực bắt nguồn từ việc cơ bắp không đủ.

Muốn trở nên mạnh mẽ không phải dễ nhưng trong tòa tháp đầy rẫy tài nguyên này thì lại rất đơn giản.

Phong Kỳ muốn thử xem không dựa vào sự hiến tế của quỷ đầu dê, chỉ bằng khả năng nuốt chửng của mình thì có thể mở được hình thái Ám Thần hay không.

Hắn chạy một mạch lên tầng sáu của tòa tháp, đập vào mắt Phong Kỳ là những đống Huyết Thạch chất thành núi.

Trên trần nhà có một pháp trận hình lỗ hổng, thỉnh thoảng có Huyết Thạch rơi từ trên xuống đống Huyết Thạch, phát ra tiếng kêu leng keng.

Không chút do dự, hắn nhảy bổ vào đống Huyết Thạch.

Vươn tay nắm một nắm Huyết Thạch, hung hăng nhét vào miệng, nhai nuốt.

Hệ thống tiêu hóa mạnh mẽ lập tức hoạt động.

Huyết Thạch trong dạ dày hắn hóa thành khí huyết nồng nàn, tràn về tứ chi bách hài.

Rất nhanh, bụng hắn sôi ùng ục như sấm, cảm giác nóng ran lan khắp toàn thân, đôi mắt Phong Kỳ dần chuyển sang màu đỏ máu.

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh.

Giống như đạp chân ga của động cơ, hỗ trợ cơ thể hắn tiêu hóa năng lượng khí huyết.

Nhiệt độ cơ thể trong thời gian này không ngừng tăng cao, gân xanh trên da nổi lên, dần dần chuyển sang màu đỏ máu.

"Phù!"

Khi thở ra, luồng khí trắng nóng hổi thoát ra từ miệng và mũi Phong Kỳ, phát ra tiếng "Xèo xèo" trong không khí.

Sau khi tiếp tục nhét thêm mấy nắm Huyết Thạch vào miệng, Phong Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể mình như muốn nổ tung vì nóng.

[Tốc độ tiêu hóa có hơi không theo kịp tốc độ ăn của ngươi, ta đã dò xét tòa tháp một lượt, tầng mười có linh thực giúp tiêu hóa.]

Nghe lời nhắc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ nhét nốt nắm Huyết Thạch trong tay vào miệng.

Vừa nhai mạnh, hắn vừa đứng bật dậy khỏi đống Huyết Thạch, đẩy đống Huyết Thạch chắn đường rồi chạy về phía tầng cao nhất.

Một lát sau, Phong Kỳ da đỏ bừng, miệng thở ra sương trắng đã đến tầng cao nhất.

Theo chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn đến bên một cây linh thực màu tím giống như quả bầu, nắm lấy rồi nhét vào miệng.

Cây linh thực màu tím hình quả bầu này vào miệng đắng ngắt, mùi vị thực sự tệ.

Nuốt ba bốn miếng, dược hiệu nhanh chóng tỏa ra khắp cơ thể.

Giống như uống một chai nước đá vào mùa hè nóng nực, hắn không nhịn được rùng mình.

Cảm giác nóng rát do Huyết Thạch mang lại đang dần tan đi nhưng tốc độ đập của tim không giảm mà còn tăng, đập rất nhanh.

Hắn ôm nốt mấy cây linh thực màu tím còn lại vào lòng, Phong Kỳ chạy nhanh xuống tầng dưới.

Đến tầng bảy của tòa tháp, trước mắt Phong Kỳ là một hồ máu, phía trên hồ máu có một pháp trận màu xanh lơ lửng, dây năng lượng nối với những lỗ dày đặc trên tường, từ bên ngoài hấp thụ khí huyết ngưng tụ thành thể lỏng khí huyết tinh khiết rồi rơi vào hồ.

Huyết Thạch được lưu trữ ở tầng sáu và tầng bảy, chính là dựa vào pháp trận dưới đáy hồ khí huyết ngưng tụ khí huyết rồi rơi xuống hình thành.

Nhảy vào hồ khí huyết, Phong Kỳ như thể Khóa Phụ nuốt sông ngòi.

Hắn không hề quan tâm việc ăn uống quá độ có hại cho sức khỏe hay không, trước khi Tiểu Hắc đến, việc quan trọng nhất là phải nâng cao thực lực.

Chết rồi lại là một hảo hán, mọi thứ bắt đầu lại, hắn không cần lo lắng sẽ để lại di chứng.

Trong lúc nuốt ừng ực, cảm giác nóng rát lại ập đến.

Phong Kỳ cầm lấy quả bầu tím trôi trên hồ khí huyết mà uống một ngụm lớn.

Khi dược hiệu phát huy tác dụng, Phong Kỳ lại tiếp tục vùi đầu vào hồ khí huyết uống ừng ực.

Lúc này, hồ khí huyết như sôi lên, liên tục có bọt khí bốc lên từ đáy hồ, thực chất là không khí mà Phong Kỳ thở ra khi nuốt.

Rất nhanh, Phong Kỳ đã ăn hết quả bầu tím.

Cảm giác nóng rát lại xuất hiện, toàn thân như bị lửa đốt, đau nhói.

"A Bạch, còn linh đan diệu dược nào giúp tiêu hóa không?"

[Có, trên tầng cao nhất còn một số dược liệu hỗ trợ tiêu hóa, chỉ là hiệu quả không tốt bằng quả bầu tím.]

"Dùng được là được!"

Phong Kỳ nhảy lên khỏi hồ khí huyết, sau khi hai chân chạm đất, hắn lại chạy về phía tầng cao nhất.

Trong lúc chạy, hắn không khỏi nghĩ đến Mộc Tinh và Giác Hút.

Nếu là Mộc Tinh hoặc Giác Hút ở đây thì đây chính là một kho kinh nghiệm, ăn bao nhiêu cũng tiêu hóa được bấy nhiêu, thực lực có thể tăng lên khủng khiếp, không có bất kỳ bình cảnh nào.

Nhưng hắn thì khác.

Hắn không có khả năng tiêu hóa khủng khiếp do Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch ban tặng, chỉ có thể dựa vào dược liệu để hỗ trợ.

Lúc này, hắn đột nhiên có chút nhớ đến "Thôn Phệ Thuật" do Lâm Nhiễm nghiên cứu.

Pháp thuật này là do Lâm Nhiễm lúc trước trăn trở làm sao để ăn nhiều như hắn và Mộc Tinh mà đặc biệt nghiên cứu.

Hết chương 1127.

Chương 1128. Linh Thực

Để nghiên cứu pháp thuật này, Lâm Nhiễm còn từng làm tắc cống ký túc xá.

Pháp thuật này không hoàn thiện, có nhiều nhược điểm nhưng ở đây lại có thể phát huy tác dụng lớn.

[Ngươi quên một chuyện, ngươi ở dòng thời gian chính căn bản không thể tu luyện công pháp và pháp thuật, vẫn nên từ bỏ đi!]

Phong Kỳ: …

Chạy một mạch lên tầng cao nhất, Phong Kỳ nhìn quanh, sau đó đến trước một cái rương báu rồi ôm lấy.

[Hướng 5 giờ, linh thực hình dáng giống tre…]

Dưới sự chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, hắn bắt đầu điên cuồng thu gom.

Rất nhanh, rương báu đã đầy ắp, sau đó hắn ôm rương báu tức tốc đi xuống tầng dưới.

Trên đường đi, hắn tiện tay hái một quả linh quả vàng óng định nhét vào miệng, lúc này giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

[Ngươi cứ thế ăn à? Không sợ quả linh quả này có độc sao?]

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức rụt tay lại.

Linh thực ở đây có dược hiệu cực lớn, đã có linh thực có thể cứu sống người chết và làm lành xương cốt thì cũng có thể có linh thực độc hại ăn vào là chết ngay.

“Quả linh quả này có độc sao?”

[Yên tâm, không có độc, cứ ăn đi!]

Phong Kỳ: …

Vừa không nhịn được trợn mắt, hắn vừa cắn một miếng quả linh quả vàng óng rồi nuốt vào bụng.

Dược hiệu phát huy tác dụng, hắn ôm rương báu đi dọc theo bậc thang đến hồ khí huyết, một lần nữa nhảy vào trong hồ.

Hút một hồi, hắn lại bắt đầu ăn linh thực để hỗ trợ tiêu hóa.

Tiêu thụ tài nguyên ở đây, Phong Kỳ không hề thấy áy náy, thậm chí trong lòng còn vô cùng thoải mái.

[Vẫn là nhờ Tiểu Hắc, nếu không có Tiểu Hắc, chắc ngươi vẫn còn ở trên đỉnh tháp cao bị bóng ma liên tục tái tạo thân thể, bị hành hạ đến nghiến răng nghiến lợi.]

“Câm miệng, hệ thống ngu ngốc!”

Vừa ăn, hắn vừa không nhịn được mắng trong đầu.

Lời Tự Thuật này đúng là rất đáng tin cậy vào những lúc quan trọng nhưng bình thường lại độc mồm độc miệng, thực sự rất khó chịu.

…

Ngay lúc Phong Kỳ đang nạp tiền để mạnh lên thì ở khoảng không bên ngoài thành U Ảnh.

Vô số điểm sáng màu xanh bao phủ khoảng không này, sáng chói và mênh mông như dải ngân hà, cuối cùng dần dần tắt lịm.

1680 vũ khí cùng đạo binh trận cùng nhau vỡ tan, U Ảnh cảm thấy nếu tiếp tục kiên trì, rất có thể sẽ chết trong tay Bóng Đen bí ẩn.

Nhưng trước nguy cơ tử vong, hắn vẫn không có ý định lùi bước.

Nhìn về phía thành U Ảnh bị màn chắn không gian bao phủ sau lưng, trong mắt hắn hiện lên một tia cuồng nhiệt điên cuồng.

Tài sản sau lưng, hắn nguyện dùng mạng sống để bảo vệ.

Hắn nhớ rõ lời thề khi thành phố không gian này được xây dựng cách đây hơn nghìn năm, rằng sẽ dùng thiên tài địa bảo để lấp đầy thành phố này.

Nỗ lực chạy đôn chạy đáo hơn nghìn năm, hắn đã không ngừng tiến gần đến ước mơ của mình.

Hắn đã trả giá quá nhiều cho ước mơ này.

Quá trình này giống như xây dựng một bức tường thành, khi quá trình tích lũy đạt đến một mức độ chắc chắn, ý nghĩa của nó đã vượt qua cả mạng sống của chính mình.

Huống hồ… bây giờ hắn vẫn chưa thua.

Nhìn về phía Tiểu Hắc xa xa, chỉ thấy hố đen sau lưng nó dần dần khép lại, thân hình thong thả bước đi trên khoảng không.

U Ảnh lúc này đã chuẩn bị sẵn sàng cho một cuộc chiến sống còn.

Vung tay, một vết nứt không gian xuất hiện trước mặt, hắn đưa tay vào khe nứt không gian, từ từ rút ra một lưỡi dao sắc bén có bề mặt trong suốt, bên trong tỏa ra ánh sáng màu xanh.

Lưỡi dao dài khoảng hơn một mét, cầm trong tay U Ảnh có vẻ hơi nhỏ.

Khi mũi nhọn của lưỡi dao lộ ra khỏi khe nứt không gian, lập tức không gian xung quanh bắt đầu vặn vẹo biến đổi.

Vòi rồng không gian liên tiếp xuất hiện bên cạnh U Ảnh, rồi lan rộng ra xung quanh.

Sức mạnh khuấy động không gian thậm chí còn khiến không gian thành U Ảnh ở xa cũng rung chuyển dữ dội, màn chắn không gian bên ngoài như thể sắp bị sức mạnh hủy diệt này xé toạc bất cứ lúc nào.

Ánh mắt tham lam của U Ảnh lướt từ cán dao đến mũi dao, những hình ảnh trong ký ức hiện lên trong đầu hắn.

Kế hoạch rèn vũ khí này chính là món quà thứ hai mà người bí ẩn "Mặc" truyền thụ kiến thức cho hắn đã tặng hắn.

Nếu nói không gian thành U Ảnh là bảo vật mà hắn yêu thích nhất.

Thì "Toái Hư Nha" này chính là sức mạnh mạnh nhất trong tay hắn, càng là bảo đảm cho hắn an thân lập mệnh.

Nguồn gốc của vũ khí này là do hắn tình cờ gặp lại người bí ẩn Mặc trong thế giới loài người.

Đối mặt với Mặc đã cứu mạng mình, trong lòng U Ảnh không hề có chút thiện cảm nào, hắn biết Mặc đầu tư vào hắn chắc chắn có mục đích, về bản chất thì không ai nợ ai.

Nhưng hắn rất tò mò, Mặc làm như vậy cuối cùng có mục đích gì.

Chỉ ký một bản khế ước, tại sao Mặc lại có thể chắc chắn rằng hắn chắc chắn sẽ tuân thủ giao ước.

Trên thực tế, U Ảnh cũng chưa từng nghĩ đến việc tuân thủ lời hứa với Mặc.

Hết chương 1128.

Chương 1129. Dòng Chảy Ngược

Mang theo nhiều nghi vấn, hắn hỏi Mặc sự thật đằng sau tất cả những điều này.

Mặc không trả lời trực tiếp cho hắn, chỉ nói rằng chỉ cần ký khế ước thì không sợ người đầu tư không tuân thủ giao ước.

Còn về giao ước trong tương lai, đến ngày đó biết cũng không muộn. Bây giờ hắn phải làm là cố gắng trưởng thành, nâng cao thực lực của mình, phát triển thế lực của mình.

Trước khi chia tay, Mặc đã tặng hắn một kiến thức mới.

Kiến thức này chính là phương pháp rèn "Toái Hư Nha."

Khi có được kiến thức này, U Ảnh đã hạ quyết tâm chắc chắn phải rèn ra vũ khí này.

Mặc dù vũ khí này không có chức năng vượt quá lẽ thường như thần vật kỳ tích.

Nhưng sức sát thương của vũ khí này là mạnh nhất trong số tất cả các vũ khí mà hắn từng thấy.

Kiến thức do Mặc ban tặng có giới thiệu sơ lược về Toái Hư Nha.

Trong phần mô tả, Toái Hư Nha có uy lực khủng khiếp có thể cắt đứt không gian, dù là thân xác bằng máu thịt hay thân xác nguyên tố thì trước mặt Toái Hư Nha đều như giấy vụn.

Về bản chất, vũ khí này đã đạt đến đỉnh cao của khả năng phá hủy hệ không gian.

Để thu thập đủ các loại vật liệu quý hiếm để rèn vũ khí này, hắn đã từng một mình tiến vào khu vực hỗn loạn của hư không, liều mạng thu thập đá hư không, trong thời gian đó đã nhiều lần thập tử nhất sinh.

Còn đem toàn bộ tài nguyên tích lũy ở tầng một của tòa tháp cao đi đổi với "Phong Bạo Tộc", đổi được một phần tài nguyên cần thiết để rèn.

Còn rất nhiều thứ khác phải trả giá.

U Ảnh đã mất hơn 300 năm để rèn vũ khí này.

Mặc dù bây giờ Toái Hư Nha này vẫn chưa hoàn thiện nhưng uy lực đã đạt đến mức có thể dễ dàng xé rách hư không.

Hắn chưa từng sử dụng Toái Hư Nha trước mặt người khác.

Do vũ khí này chưa hoàn thiện nên trong quá trình sử dụng sẽ có phản ứng dữ dội rất mạnh.

Thậm chí có thể khiến cơ thể hắn bị sức mạnh hư không ăn mòn, trở thành sinh vật hư không mất ý thức.

Nhưng trước Bóng Đen bí ẩn gần như không thể chống lại, U Ảnh vẫn quyết định rút ra món thần khí không gian có sức sát thương khủng khiếp này.

Nhìn về phía Bóng Đen bí ẩn cách hắn chưa đầy một nghìn mét, U Ảnh lúc này từ từ nâng Toái Hư Nha lên.

Toái Hư Nha khẽ run lên.

Sức mạnh không gian kinh hoàng cuộn lên những con sóng vô hình, tạo thành từng cơn lốc xoáy nghịch lưu không gian ở gần đó.

Những vết nứt đen kịt méo mó hiện ra, bên trong mơ hồ có thể thấy cảnh tượng thế giới loài người.

Sức mạnh kinh hoàng xé rách không gian liên tục tăng lên, Toái Hư Nha dần được bao phủ bởi ánh sáng xanh.

Có thể thấy U Ảnh cầm Toái Hư Nha rất miễn cưỡng, cơ thể run rẩy theo Toái Hư Nha đang bay lên.

Ngay lúc này, U Ảnh trực tiếp vung lưỡi dao về phía Tiểu Hắc.

Một đòn này không có sự thể hiện hoa mỹ, càng không có sóng xung kích năng lượng cuộn về phía trước.

Giống như thời gian bị dừng lại, mọi thứ đều đóng băng, ngay cả Tiểu Hắc cũng bị đóng băng ở đằng xa.

Ngay sau đó, một vết nứt xuất hiện trên hư không trước mặt U Ảnh, vết nứt lan rộng ra với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chớp mắt, thế giới hư không trước mặt U Ảnh đã đầy rẫy vết nứt.

Giống như một tấm gương sắp vỡ, thế giới hư không bị cắt thành từng mảnh.

Lúc này, U Ảnh há miệng ho ra máu, ánh mắt tối sầm lại.

Nhưng trên mặt hắn lại nở một nụ cười dữ tợn.

Chỉ thấy hư không vỡ vụn bắt đầu rơi ra từng mảnh, thế giới loài người dưới ánh trăng máu xuất hiện sau những hình ảnh vỡ vụn rơi xuống.

Dòng chảy ngược không gian kinh hoàng nghiền nát hư không vỡ vụn.

Bao gồm cả Tiểu Hắc, cũng bị dòng chảy ngược không gian nuốt chửng trong nháy mắt.

Con Mắt Chân Lý khởi động, tầm mắt thậm chí không còn cả những con nano Linh Năng nhỏ bé.

Thấy cảnh này, U Ảnh đưa tay lau đi vết máu trên khóe miệng, quay đầu nhìn về phía không gian thành U Ảnh.

Vì của cải mà chiến đấu, hắn đã một lần nữa bảo vệ được của cải của mình.

Nhưng trận chiến này hắn cũng mất nửa cái mạng.

Sức mạnh hư không trong cơ thể vẫn đang ăn mòn ý chí và thể xác của hắn, nếu không nhanh chóng chữa thương, tình hình sẽ còn tiếp tục xấu đi.

Nhìn về phía hư không vỡ vụn đang dần được phục hồi, U Ảnh quyết định quay trở lại thành U Ảnh.

Nhưng chưa kịp quay người, nụ cười trên mặt hắn đột nhiên đông cứng lại.

Chỉ thấy trong hư không vỡ vụn xuất hiện một chấm đen, chấm đen xoay tròn, xung quanh liên tục sinh ra những chấm đen, dần dần càng ngày càng nhiều chấm đen tụ về trung tâm.

Không lâu sau, bóng dáng Tiểu Hắc lại xuất hiện.

Thấy cảnh này, U Ảnh cười khẩy, bất lực lắc đầu.

Kẻ địch bí ẩn này vẫn bình tĩnh như vậy, trận chiến này quả nhiên chỉ là trò chơi của nó.

Rõ ràng có khả năng dễ dàng giết chết ta nhưng lại chọn cách này để ta trải nghiệm sự tuyệt vọng sau khi đã dùng hết sức lực…

Hết chương 1129.

Chương 1130. Toái Hư Nha

Nghĩ đến đây, U Ảnh cố gắng một lần nữa giơ Toái Hư Nha lên.

Nhưng bàn tay phải run rẩy đã vô lực, hắn không thể điều khiển Toái Hư Nha vung lên thêm lần nữa.

Nhìn Tiểu Hắc đang tiến lại gần, U Ảnh khó khăn quay người nhìn về phía không gian thành U Ảnh, trong mắt hiện lên một tia lưu luyến.

Khi cơ thể bị sương mù đen bao phủ, U Ảnh run rẩy đưa tay về phía thành U Ảnh, trong mắt tràn đầy sự không nỡ và hoài niệm.

Đây từng là ước mơ cả đời của hắn…

Tầm nhìn dần bị sương mù đen bao phủ.

Trong giá lạnh và bóng tối, trong đầu hắn mơ hồ hiện lên hình ảnh hang mỏ dưới lòng đất thời thơ ấu.

Cũng ẩm ướt lạnh lẽo như vậy, cũng bất lực như vậy…

…

Thành U Ảnh, tòa tháp cao.

Hồ máu khí đã cạn kiệt dưới sự nuốt chửng điên cuồng của Phong Kỳ.

Dù có linh tài hỗ trợ tiêu hóa, cơ thể Phong Kỳ cũng có chút không chịu nổi.

Máu trong cơ thể hắn như sôi lên, đốt cháy làn da đến đỏ ửng.

Không thể tiếp tục truyền sức mạnh khí huyết vào cơ thể, hắn dứt khoát mở trạng thái Huyết Nguyên.

Khí huyết cuồn cuộn lập tức tràn ra ngoài, bao quanh toàn thân.

Thịt và máu nhanh chóng hình thành trên xương, đồng thời thân hình hắn cũng nhanh chóng cao lớn.

Ba mét, năm mét, tám mét, mười mét… Chớp mắt, chiều cao của Phong Kỳ đã vượt qua giá trị chuẩn của trạng thái Huyết Nguyên, những đường gân xanh nổi lên trên bề mặt thịt và máu được khí huyết tạo thành, như rồng bơi lội.

Khí huyết cuồn cuộn liên tục tràn ra khỏi cơ thể, hóa thành kén máu bao bọc hoàn toàn Phong Kỳ, ngọn lửa màu lục Mặc cũng bốc lên theo đó.

Có thể nghe thấy tiếng tim đập mạnh mẽ từ trong kén máu.

Giống như tiếng trống trận, mỗi nhịp đều đánh thẳng vào tâm hồn.

Qua kén máu được ngọn lửa màu lục Mặc bám vào, có thể thấy rõ bên trong có một bóng người mọc cánh xương, đang trải qua sự biến đổi tà ác.

Ngay lúc này, kén máu đột nhiên tan biến, hóa thành khí huyết mỏng manh rồi tiêu tán, bóng dáng Phong Kỳ hiện ra từ bên trong.

Lúc này, Phong Kỳ cao tới hơn 20 mét, sau lưng mọc một đôi cánh xương, toàn thân bốc lên ngọn lửa màu lục Mặc. Khi hắn mở mắt, Tròng Mắt Huyết Sắc đã hóa thành màu lục Mặc sâu thẳm, giữa mắt có một ngọn lửa màu lục Mặc đang nhảy múa.

Cảm nhận được sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, Phong Kỳ hơi nhíu mày.

Lượng khí huyết hấp thụ lần này rõ ràng nhiều hơn so với lần hiến tế tập thể của hơn một nghìn con quỷ đầu dê trước đó.

Lần tiến hóa Huyết Nguyên đó, hắn đã đạt tới chiều cao hơn 40 mét.

Nhưng lần tiến hóa này rõ ràng kém hơn rất nhiều, hắn có thể cảm nhận rõ ràng trong cơ thể còn rất nhiều khí huyết chưa được sử dụng, vẫn đang cuồn cuộn chảy trong mạch máu.

"A Bạch, đây là chuyện gì vậy?"

[Ờm… Về bản chất, Ám Thần là một vị thần tín ngưỡng, sức mạnh của nó hẳn là đến từ tín ngưỡng, điều này có thể thấy từ kế hoạch thu thập tín ngưỡng của tộc Ám Thần, nếu ta không đoán sai thì ngoài khí huyết, sức mạnh mà quỷ đầu dê hiến tế cho ngươi còn kèm theo cả tín ngưỡng kiên định của chúng đối với ngươi.]

[Lần này ngươi thực sự đã hấp thụ đủ khí huyết nhưng ngươi cũng cảm thấy khí huyết trong cơ thể mình rõ ràng chưa được tiêu hóa hoàn toàn, điều này hiển nhiên có liên quan đến việc ngươi thu được sức mạnh tín ngưỡng không đủ, sức mạnh tín ngưỡng giống như một chất trợ nhiên, có thể giúp ngươi thể hiện trạng thái Ám Thần tốt hơn.]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

[Đúng rồi, quên nói với ngươi, trong tinh thần thức hải của ngươi lưu trữ rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng dạng lỏng, hẳn là những sức mạnh tín ngưỡng này do dân chúng Tinh Thành khi đó mang lại cho ngươi, trong đó có cả Úy Vi và những người đồng hành khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và cả chính ngươi nữa!]

Nhưng ngay khi Phong Kỳ cho rằng mọi chuyện đã có chuyển biến, Lời Tự Thuật lại tiếp tục nói:

[Đáng tiếc là sau khi ta kiểm tra, sức mạnh tín ngưỡng trong tinh thần thức hải của ngươi dường như xung đột về thuộc tính với trạng thái Ám Thần, căn bản không thể sử dụng.]

Phong Kỳ:…

[May là mọi chuyện vẫn còn chuyển biến…]

"Phiền ngươi nói hết một lần đi, hệ thống ngu ngốc, ngươi định chơi trò đảo ngược vô hạn với ta sao?!"

[Cơ hội cuối cùng nằm ở chỗ, những đồng tiền thần tử trên tầng cao nhất chứa đựng sức mạnh tín ngưỡng thuộc tính hắc ám, có thể tương thích với trạng thái Ám Thần của ngươi, nếu ngươi có thể hấp thụ và tiêu hóa chúng thì trạng thái Ám Thần của ngươi còn có thể phát triển hơn nữa.]

Nghe Lời Tự Thuật nhắc nhở, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Công dụng của vòng tay tín ngưỡng là tập hợp tín ngưỡng của bản thân, chứ không thể hấp thụ sức mạnh tín ngưỡng của người khác.

Nói như vậy chẳng khác gì không nói.

[Vòng tay tín ngưỡng không thể hấp thụ nhưng không có nghĩa là ngươi cũng không thể hấp thụ, không bằng thử ăn vài đồng xem sao?]

"Vậy thì thử xem."

Phong Kỳ không chút do dự đứng dậy, há miệng hít một hơi, vũng máu cuối cùng của hồ máu đã cạn kiệt bay ngược vào miệng Phong Kỳ.

Hết chương 1130.

Chương 1131. Dòng Chảy Ngược

Nuốt máu xong, hắn đột ngột nhảy vọt lên.

Cú đấm quấn ngọn lửa màu lục Mặc đột nhiên đánh vào trần nhà kiên cố.

Cú đấm va chạm với kim loại đặc chế, sức mạnh khủng khiếp bùng nổ tức thì.

Nhưng cú đấm này không đập thủng được trần nhà, vì vậy Phong Kỳ một lần nữa dồn sức trong cơ thể, bắt đầu liên tục tung ra những cú đấm.

Liên tục đập phá, cuối cùng trần nhà cũng không chịu nổi sức mạnh của hắn trút xuống, ầm ầm sụp đổ.

Cứ tiến lên theo cách bạo lực như vậy, Phong Kỳ nhanh chóng đập thủng trần nhà tầng cao nhất.

Các loại tài nguyên được lưu trữ ở tầng cao nhất rơi xuống cùng với những tảng đá vỡ vụn.

Phong Kỳ vung tay chụp lấy, cùng với đá vụn, linh thực, linh quặng và tiền thần tử nhét vào miệng nhai nuốt.

Cùng với việc tiền thần tử được tiêu hóa, sức mạnh khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể như tìm thấy lối thoát.

Cảm giác này rất kỳ diệu.

Giống như sức mạnh bị kìm nén trong cơ thể đột nhiên được giải phóng, cơ thể căng cứng có cảm giác thoải mái mãnh liệt.

[Ồ, quả nhiên là cược đúng rồi, sức mạnh tín ngưỡng của Dạ Thiên có thể được ngươi hấp thụ và tiêu hóa… Về bản chất thì đây cũng được coi là cướp hương hỏa của các vị thần khác, ha ha ha!]

Cùng với tiếng cười của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu Phong Kỳ.

Thân hình hắn tiếp tục cao lớn.

Chớp mắt, hắn đã cao tới 25 mét nhưng sự phát triển cũng dừng lại.

"A Bạch, giúp ta tìm xem những đồng tiền thần tử khác rơi ở đâu!"

[Được rồi!]

Dưới sự chỉ dẫn của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lần lượt tìm thấy những đồng tiền thần tử rơi xuống sau khi đập vỡ tầng cao nhất rồi nuốt xuống, sau đó đập vỡ tầng có hồ máu bằng bạo lực, đến tầng chứa Huyết Thạch, bắt đầu nuốt chửng.

Cơ thể hắn cũng bắt đầu tiến hóa lần thứ hai.

Cùng lúc cơ thể nhanh chóng cao lớn, ngọn lửa màu lục Mặc trên bề mặt cơ thể dần dần chuyển sang màu đỏ sẫm.

Trên bề mặt da xuất hiện nhiều đường vân kỳ dị và méo mó.

Trên trán thậm chí còn xuất hiện một dấu ấn năm móng vuốt màu đỏ sẫm đang cháy.

Sức mạnh khủng khiếp cuộn trào trong cơ thể, sức mạnh tín ngưỡng của Ám Thần và Dạ Thiên kết hợp, bùng nổ ra uy năng khủng khiếp vô song.

[Gọi là biến thân lai tạp.]

"Câm miệng!"

Trong lúc gầm lên, những ngón tay của Phong Kỳ mọc ra những móng tay đen như mực.

Quả cầu năng lượng nén màu đỏ sẫm từ từ hình thành trong không trung, bắt đầu bao quanh lấy Phong Kỳ làm tâm điểm.

Những quả cầu năng lượng này kết nối với ý thức của hắn, có thể dùng ý thức tùy ý điều khiển, giống như sự kéo dài của các bộ phận cơ thể.

Khi quả cầu năng lượng tiếp xúc với tòa tháp cao, nó có thể phá vỡ phòng thủ của tòa tháp cao trong nháy mắt, có thể thấy bên trong nó chứa đựng năng lượng nén khủng khiếp đến mức nào.

Chớp mắt, chiều cao của Phong Kỳ đã đạt tới hơn 70 mét.

Hắn há miệng nhét một nắm Huyết Thạch vào, đợi Huyết Thạch tiêu hóa nhưng chiều cao của hắn đã không còn sức để tiếp tục phát triển.

Nhận ra rằng sức mạnh tín ngưỡng do tiền thần tử cung cấp đã cạn kiệt, không thể tiếp tục giúp hắn bùng cháy, Phong Kỳ biết rằng mình không thể tiếp tục phát triển nữa.

[Dạ Thiên · Ám Thần · Zombie, xuất kích!]

Không để ý đến tiếng gọi của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đột ngột vung vuốt chụp vào bức tường tòa tháp cao.

Khi móng vuốt sắc nhọn của hắn tiếp xúc với bức tường tòa tháp cao, mười tám viên năng lượng châu màu đỏ sẫm bao quanh cơ thể hắn lập tức bắn về phía trước.

Ầm!

Bức tường trước đó không thể phá vỡ được trong nháy mắt sụp đổ trước sức mạnh của Phong Kỳ.

Sau khi liên tục vung vuốt, toàn bộ tòa tháp cao sụp đổ.

Nghe thấy tiếng động, những du khách trong thành U Ảnh lần lượt quay đầu nhìn về phía tòa tháp cao, cảnh tượng tiếp theo mà họ nhìn thấy khiến họ nhớ mãi không quên.

Chỉ thấy tòa tháp cao ở trung tâm sụp đổ.

Trong làn khói bụi mù mịt, một bóng hình vĩ đại toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu đỏ sẫm hiện ra, vẻ ngoài dữ tợn như một con quỷ bò ra từ địa ngục, tràn ngập hơi thở tà ác. Những viên năng lượng châu màu đỏ sẫm nén lại bao quanh cơ thể hắn xoay tròn, thậm chí còn làm rung chuyển không gian này.

Ngay lúc này, tiếng gầm rú như sấm sét vang lên cuốn theo cơn gió lốc bao trùm toàn bộ thành U Ảnh.

"Tên lùn da xanh đã chửi ta là kẻ nghèo hèn kia, ra đây đấu tay đôi với ta!"

…

Tiếng gầm rú như sấm sét vang vọng khắp không gian thành U Ảnh.

Thu hút sự chú ý của tất cả du khách.

Bóng hình khủng khiếp toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu đỏ sẫm hiện ra từ tòa tháp cao sụp đổ.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy trong cơ thể tràn ngập sức mạnh vô biên, như thể có thể xé toạc bầu trời bằng tay không, một quyền phá nát mặt đất.

Lúc này, hắn từ từ há miệng, chỉ thấy năng lượng màu đỏ sẫm xuất hiện từ trong miệng hắn.

Gầm!

Tiếng gầm thét được năng lực thiên phú Sóng Dữ gia trì, làm cho đầu óc của những du khách gần đó ong ong, trong

nháy mắt rơi vào trạng thái mất trí, thậm chí còn làm cho không gian này rung chuyển dữ dội.

Hết chương 1131.

Chương 1132. Đạo Binh

Ý định ban đầu của Phong Kỳ rất đơn giản, lấy của cải của thành chủ thành U Ảnh để đổi lấy thông tin từ những du khách bên ngoài.

Sau khi phát hiện không thể phá vỡ tòa tháp cao để rời đi, hắn lập tức thay đổi suy nghĩ.

Bây giờ có sự gia trì của hai sức mạnh lớn là Ám Thần và Dạ Thiên, so với việc trao đổi thông tin thì rõ ràng là cướp bóc trực tiếp sẽ đơn giản hơn nhiều.

Trước sức mạnh tuyệt đối, quy tắc của thành U Ảnh chẳng là gì cả.

Huống hồ, tên U Ảnh đấu tay đôi với Tiểu Hắc xem ra là không thể quay về được, hắn còn sợ gì ở thành U Ảnh.

[Có phải là không có hổ ở núi, khỉ cũng xưng vương không?]

Phong Kỳ: …

Quay mắt nhìn xung quanh, hắn thấy vô số năng lực thiên phú tươi mới đang chạy trốn.

Nơi này không phải là thiên đường thì là gì.

Ánh mắt lướt qua con phố đã đi qua trước đó, ánh mắt của Phong Kỳ tập trung vào một bóng hình da xanh đang gấp rút dọn hàng.

Phong Kỳ khẽ khom người, hai chân dùng sức rồi đột ngột nhảy lên.

Chỉ thấy thân hình hắn nhanh chóng vươn cao, vẽ một đường cong trên không trung rồi rơi mạnh xuống trước bóng hình da xanh, làm rung chuyển mặt đất, các tòa nhà gần đó sụp đổ.

Cúi đầu nhìn xuống bóng hình lùn da xanh đang kinh hãi, Phong Kỳ nhớ đến những lời nó đã nói trước đó:

"Thông tin ở đây vốn không định bán cho kẻ nghèo hèn, …"

"Nếu ở bên ngoài, ngươi đã chết rồi!"

Những lời tàn nhẫn này và vẻ kinh hãi hiện tại trên khuôn mặt của bóng hình lùn da xanh tạo thành sự tương phản rõ nét.

Nó thậm chí không dám ngẩng đầu nhìn hắn, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng cơ thể nó đang run rẩy nhẹ, như thể đang chống lại nỗi sợ hãi trong lòng.

"Tên khốn, nhìn thẳng vào ta!"

Nụ cười dữ tợn hiện lên trên khuôn mặt của Phong Kỳ.

Sức mạnh thần thánh từ Dạ Thiên và Ám Thần lập tức thoát ra khỏi cơ thể, áp bức bóng hình lùn da xanh quỳ sụp xuống đất.

Bóng hình da xanh lúc này từ từ ngẩng đầu lên.

Nhìn vào bóng hình vĩ đại màu đỏ sẫm bao quanh những quả cầu năng lượng nén, cảm giác áp bức về mặt huyết thống ập đến.

Như thể một ngọn núi lớn đè nặng khiến hắn không thở nổi.

Rõ ràng là nó không thể hiểu được tại sao một sinh vật đáng sợ như vậy lại nhắm vào mình.

Nhưng nó biết rằng mình sắp chết, nó cảm nhận được sát khí nồng nặc trên người sinh vật thần thánh khủng khiếp này.

“Ta…”

Vẻ cầu xin hiện lên trên khuôn mặt của bóng hình da xanh nhưng ngay khi nó định mở miệng, nắm đấm của Phong Kỳ đột nhiên giáng xuống.

Ầm!

Đất rung chuyển dữ dội, cú đấm này tạo ra một hố sâu, các vết nứt lan rộng ra khắp con phố.

Bóng hình lùn da xanh thậm chí còn không kịp né tránh đã tan thành bùn nhão dưới nắm đấm của Phong Kỳ, sau đó bị ngọn lửa màu đỏ sẫm thiêu rụi thành hư vô.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ngươi thật là một kẻ thích trả thù… Nhưng ta thích, ha ha ha!]

Sương mù màu máu thấm qua da vào trong cơ thể, Phong Kỳ từ từ đứng dậy, hắn không xem bảng thuộc tính, cũng không xem mình đã nhận được năng lực thiên phú nào.

Bây giờ, điều quan trọng nhất là tiếp tục săn giết.

Cố gắng thu thập càng nhiều năng lực thiên phú càng tốt để nâng cao thực lực.

Trong nháy mắt, những viên năng lượng màu đỏ sẫm bao quanh cơ thể hắn phát ra tiếng vo ve, Phong Kỳ lúc này giơ tay chỉ về một hướng, lập tức những viên năng lượng nén bắn về phía khu vực có nhiều bóng người.

Ầm!

Mười tám viên năng lượng liên tục bắn phá, chỉ thấy sương mù màu vàng và màu máu xuất hiện từ trong làn khói bụi, bay tới với tốc độ cực nhanh, hòa vào cơ thể hắn.

Trong đó, sương mù màu vàng có thể nâng cao cường độ tinh thần của hắn.

Khi liên tiếp nhiều luồng năng lượng màu vàng tràn vào cơ thể, Phong Kỳ phát hiện ra rằng khả năng cảm nhận thế giới bên ngoài của mình trở nên rõ ràng hơn.

[Bây giờ ngươi giống như một đại lão cấp độ tối đa vào làng tân thủ mở chế độ cuồng bạo giết loạn xạ, ta phụ trách giết loạn xạ, ngươi phụ trách giết!]

Không để ý đến Lời Tự Thuật, Phong Kỳ nhìn về phía xa xa.

Làm thế nào để phán đoán kẻ địch mạnh yếu, Mê Vụ Chi Chủ đã từng dạy hắn một phương pháp rất tốt.

Mê Vụ Chi Chủ gọi năng lực này là "Cảm nhận khí huyết."

Khoảnh khắc nhắm mắt lại, những sinh vật trong thành U Ảnh biến thành những điểm sáng màu máu di động dưới sự cảm nhận của hắn.

So với Cảm nhận khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ thì khả năng cảm nhận của hắn rõ ràng kém hơn rất nhiều.

Nhưng lúc này cũng có thể dùng để phân biệt mạnh yếu.

Khi mở mắt ra lần nữa, tầm mắt của hắn tập trung vào một nhóm bóng người đang chạy trốn ở phía xa.

Nhóm Sinh Vật Trận Địa này rõ ràng đã nhận ra sự thay đổi lớn ở thành U Ảnh, muốn nhanh chóng thoát khỏi thành U Ảnh để trở về thế giới loài người.

Phong Kỳ lúc này giơ tay phải về phía đám người đang chạy trốn.

Hết chương 1132.

Chương 1133. Năng Lượng

Những viên năng lượng nén màu đỏ sẫm bao quanh cơ thể hắn lập tức quay nhanh quanh người, theo ý nghĩ của hắn, trong nháy mắt bắn về phía đám người đang chạy trốn.

Điều khiến Phong Kỳ bất ngờ là.

Nhóm bóng người này nhận ra rằng mình sắp bị tấn công, thế mà lại quay người hợp sức tạo thành một lá chắn năng lượng.

Chỉ thấy lá chắn nửa trong suốt màu đen trong nháy mắt mở rộng, dần dần trở nên rắn chắc trên không trung.

Cuối cùng, lá chắn màu đen này biến thành một tấm khiên lớn màu đen, ở giữa tấm khiên là khuôn mặt ác quỷ nhe răng trợn mắt.

Khoảnh khắc ác quỷ mở mắt, những viên năng lượng nén ập đến.

Trong nháy mắt, hai luồng sức mạnh va chạm, mười tám viên năng lượng lập tức kết nối thành một trận pháp hình thoi, đồng thời tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Khiên mặt quỷ chỉ chống đỡ được vài giây đã bị phá vỡ.

Ầm!

Khoảnh khắc những viên năng lượng nén rơi xuống đất, chúng lập tức nuốt chửng hơn mười bóng người đang cùng nhau chạy trốn.

Năng lượng khủng khiếp bùng nổ tạo thành những gợn sóng xung kích năng lượng lan tỏa.

Phong Kỳ đứng ở xa xa, trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn, cảm nhận cơn gió mạnh từ xa ập đến, sương mù màu vàng và màu máu theo cơn gió thổi vào cơ thể hắn.

Khi năng lượng màu vàng và màu máu được cơ thể hấp thụ, hắn rõ ràng cảm thấy thực lực của mình lại được nâng cao.

Quét mắt nhìn xung quanh, rất nhiều du khách đang bỏ chạy đã trở thành những nguồn năng lực thiên phú mà hắn có thể tùy ý thu thập.

Hắn bây giờ, có thể nói là vô địch!

[Ồ, chủ nợ đến rồi!]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, Phong Kỳ đã cảm nhận được hơi thở quen thuộc đang đến gần.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy trên không xuất hiện một vết nứt lớn màu đen tuyền, một cánh tay thô to bốc cháy ngọn lửa màu lục đậm thò ra từ vết nứt không gian.

Gào!

Tiếng gầm rú như sấm rền vang lên, bàn tay khổng lồ đột ngột vung xuống, thế mà lại xé toạc được khe nứt không gian, một thân hình khổng lồ từ đó rơi xuống.

Con quái vật này cao hơn trăm mét, toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu lục đậm, tuy có thân hình giống người nhưng tứ chi thô to, trên mặt còn đeo một chiếc mặt nạ xương trắng, trên trán là một cặp sừng quỷ do ngọn lửa tụ lại, sau lưng là một đôi cánh biến đổi như dung nham.

Hơi thở tà ác đầy áp bức bao trùm toàn bộ thành U Ảnh.

Trên đỉnh đầu con quái vật, lơ lửng một bóng hình Ám Thần, bên trong có sáu lỗ hổng.

Trong đó có năm lỗ hổng được khảm những nguồn năng lượng có màu sắc khác nhau, chỉ có lỗ hổng ở giữa là chưa được lấp đầy.

Thấy Ám Thần xuất hiện, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Chỉ có chút kinh ngạc vì Ám Thần lại đến nhanh như vậy.

Đúng như Lời Tự Thuật đã nói, Ám Thần là đến đòi nợ.

Ám Thần muốn bổ sung đầy đủ thân thể của mình nhưng một trong sáu nguồn sức mạnh bản nguyên đã bị hắn cướp mất, khiến cho thân thể của Ám Thần mãi mãi không thể bổ sung đầy đủ.

Bởi vì sức mạnh bị hắn cướp mất sẽ hoàn toàn biến mất trong các dòng thời gian khác.

Ám Thần ở các dòng thời gian khác mãi mãi đều ở trạng thái thiếu hụt.

Lần này hắn nuốt chửng một lượng lớn tài nguyên và năng lượng để mở ra thân thể Ám Thần, hiển nhiên đã khiến cho Ám Thần đang khổ sở tìm kiếm nguồn bản nguyên bị mất cảm ứng được.

Giống như dòng thời gian trước đó, Ám Thần lại một lần nữa giết đến.

Giẫm chết một du khách đang muốn chạy trốn, Phong Kỳ nhìn về phía Ám Thần, trong lòng hỏi:

“Lời Tự Thuật, thực lực của tên này so với Trụ Thần thì chênh lệch bao nhiêu?”

[Không thể so sánh được, tên này thậm chí còn không được coi là bán thần, thậm chí là giả thần, chỉ là sinh vật thần thánh

phát triển dựa vào tín ngưỡng… Nhưng trong cơ thể nó có rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng nên tiềm năng phát triển rất lớn, nói không chừng trong tương lai có thể có khả năng đạt đến cảnh giới thần!]

"So với ta bây giờ thì sao?"

[Có thể nghiền mặt ngươi xuống đất rồi cọ đi cọ lại, nó có năm nguồn bản nguyên, ngươi chỉ có một, ngay cả khi cộng thêm một phần sức mạnh thần thánh của Dạ Thiên thì cũng không đủ để đánh.]

"Vậy còn đánh cái rắm, bỏ đi!"

Ban đầu hắn còn nghĩ đến chuyện giết chết Ám Thần, sau đó cướp năm nguồn bản nguyên khác của nó.

Nghe Lời Tự Thuật phân tích xong, Phong Kỳ lập tức từ bỏ ý định này.

Giao chiến với Ám Thần không có khả năng chiến thắng, còn lãng phí thời gian.

Chi bằng tranh thủ thời gian này nhanh chóng giết thêm vài du khách ở thành U Ảnh, cướp thêm một số năng lực thiên phú.

Nghĩ đến đây, hắn dứt khoát quay người, chạy về phía những du khách vẫn đang chạy.

Ám Thần cũng động đậy vào lúc này.

Thân hình trong nháy mắt kéo thành tàn ảnh, đột nhiên xuất hiện sau lưng Phong Kỳ, đột ngột vung một cái tát xuống.

Phong Kỳ cũng vào lúc này đấm vào một du khách trên mặt đất.

Ầm!

Phong Kỳ bị cú đấm này đánh cho quỳ xuống, còn nắm đấm của hắn cũng đánh nát một du khách đang hoảng sợ.

Hết chương 1133.

Chương 1134. Phản Bội

Mặc dù vậy, Phong Kỳ vẫn không có ý định giao chiến với Ám Thần.

Hắn dứt khoát đứng dậy, sải bước chạy đến mục tiêu tiếp theo.

Lúc này, Ám Thần lại áp sát, tát một cái vào gáy hắn, cú tát này đánh hắn bay ngang ra ngoài.

Trong lúc bay, Phong Kỳ thuận thế vung một cái tát, đánh chết một du khách trên đường.

[Nếu là ta, ta chắc chắn sẽ quay lại và chiến đấu với nó ba trăm hiệp, ít nhất thì khí thế không được thua.]

"Tốn thời gian, nâng cao thực lực mới là quan trọng."

Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt, vừa dứt lời, Ám Thần lại áp sát, đấm một cái vào đầu hắn.

Cú đấm này thế mạnh lực nặng, đánh cho Phong Kỳ hoa mắt chóng mặt, tức giận đến mức hắn phản tay đánh nát một Sinh Vật Trận Địa đang trốn sau tòa nhà thành tro bụi.

Ngay sau đó, Phong Kỳ bị Ám Thần đè xuống đất, những cú đấm liên tiếp giáng thẳng vào mặt hắn.

Nỗi đau khiến ngọn lửa giận dữ trong lòng Phong Kỳ bùng cháy.

Hắn vung tay chỉ, lập tức những quả cầu năng lượng nén xung quanh cơ thể bắn ra xa, làm tan chảy hai du khách.

[Chậc chậc, ngươi quá hèn nhát rồi, bị đánh như vậy mà còn không phản kháng sao?!]

Không để ý đến lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn vung tay về phía xa, lập tức những quả cầu năng lượng nén quay trở lại, hất tung Ám Thần đang ở phía sau hắn.

Phong Kỳ nhân cơ hội này đứng dậy, dứt khoát sải bước bỏ chạy.

Vì đã xác định mình không phải là đối thủ của Ám Thần nên hắn không định dây dưa với Ám Thần nữa.

Trận chiến này ngoài việc lãng phí thời gian thì chẳng có lợi ích gì.

Chi bằng kiếm thêm một số năng lực thiên phú, dù không dùng được thì cũng có thể phân giải thành điểm tiến hóa để nâng cao các năng lực khác.

Điều này sẽ có ích cho tuyến hy sinh sau này.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lao về phía những du khách vẫn đang bỏ chạy.

Nhưng ngay lúc này, trước mặt hắn xuất hiện một trận pháp, chặn đường hắn, những xúc tu đen kịt từ trong đó xuất hiện, muốn quấn lấy hắn.

Không chút do dự, hắn dứt khoát quay người.

Nhưng quay người lại cũng thấy một trận pháp đen kịt khổng lồ.

Rất nhanh, hắn bị trận pháp bao bọc, vô số xúc tu từ trong đó vươn ra quấn quanh cơ thể hắn.

Không thể trốn thoát, trong nháy mắt, Phong Kỳ nghĩ đến việc thu nhỏ viên năng lượng nén lại.

Viên năng lượng nén va chạm với trận pháp tạo ra gợn sóng năng lượng, lan tỏa ra xung quanh, sức mạnh khủng

khiếp trong nháy mắt nghiền nát các tòa nhà gần đó thành bột mịn.

Những xúc tu đen quấn quanh cơ thể cũng bị nghiền nát dưới sự khuấy động của viên năng lượng nén.

Ngay khi thoát khỏi sự trói buộc, Phong Kỳ đột ngột đấm vào trận pháp.

Sức mạnh khủng khiếp trong nháy mắt tràn về phía trước.

Rắc!

Vết nứt không gian xuất hiện.

Nắm đấm từ từ tiến về phía trước, làm méo mó trận pháp, cuối cùng trận pháp tan vỡ.

Chưa kịp thoát thân, Phong Kỳ đã thấy Ám Thần sau trận pháp đang nhìn hắn bằng ánh mắt lạnh lùng.

Cánh tay trái thuận thế vung ra, đấm mạnh vào má Ám Thần.

Cùng lúc đó, cánh tay của Ám Thần cũng đập mạnh vào ngực hắn.

Ngọn lửa đỏ sẫm và ngọn lửa xanh lục quấn lấy nhau, ngực Phong Kỳ lõm xuống, thân hình hắn bay ngược về sau, đồng thời Ám Thần cũng bị hắn đánh lùi lại cả trăm mét, thân hình đâm sập nhiều tòa nhà, tạo thành hai rãnh sâu trên mặt đất.

Gào!

Đứng vững, Ám Thần dang rộng hai tay, ngửa đầu gào lên với hắn.

“Gào!”

Phong Kỳ không chịu yếu thế, sử dụng năng lực thiên phú “Sóng Dữ” phát ra tiếng gầm như sấm sét.

Hai bóng người trong nháy mắt áp sát, cuộc chiến đấu tay đôi bắt đầu.

Sóng dư của trận chiến tạo nên cơn bão năng lượng, làm tan nát con đường lát đá ngọc, vô số đèn lồng sứa trên bầu trời bị sóng dư xé nát.

Cơn bão khủng khiếp khiến Thành U Hồn càng thêm sụp đổ.

Trên bầu trời xuất hiện vết nứt không gian, sức mạnh hư không bắt đầu tràn vào không gian Thành U Hồn.

Giữa lúc chớp giật, cả thế giới như sắp sụp đổ.

Lúc này, đã có rất nhiều du khách trốn khỏi Thành U Hồn nhưng vẫn còn một số du khách đang tìm kiếm bậc thang tọa độ khi họ vào.

Cuộc va chạm giữa Phong Kỳ và Ám Thần thực sự đã làm chúng sợ hãi.

Chỉ sợ sơ sẩy một chút sẽ bị cuốn vào trong đó, bị nghiền nát thành tro bụi trong nháy mắt.

Trong cuộc chiến đấu bạo lực tay đôi, Phong Kỳ dùng một tay nắm lấy cánh tay phải thô to của Ám Thần, dồn toàn lực quật ngã hắn.

Chưa kịp để Ám Thần tiếp đất, chân phải đã sẵn sàng như một quả đạn pháo, đột nhiên đá vào ngực Ám Thần.

Ầm!

Ám Thần bay ngược trong không trung, sau khi tiếp đất, thân hình hắn trượt đi.

Chỉ thấy Ám Thần dùng hai tay bám chặt mặt đất, trượt đi hàng trăm mét mới ổn định được thân hình.

Nhìn Ám Thần ngã xuống, Phong Kỳ giơ ngón giữa về phía hắn.

Ngay lúc này, Ám Thần dùng hai tay vỗ mạnh xuống đất, thân hình đột ngột nhảy lên.

Năm viên đá quý trên hình ảnh ảo của Ám Thần trên trán cùng sáng lên, từng trận pháp xuất hiện trên không trung, rất nhanh đã che phủ cả bầu trời.

Hết chương 1134.

Chương 1135. Ám Thần

Cảnh tượng này giống như đã từng thấy.

Phong Kỳ đã có thể tưởng tượng ra chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Nhưng hắn không né tránh, vung tay, mười tám viên cầu năng lượng nén lơ lửng trên đầu, ngưng tụ thành trận pháp hình thoi.

Chỉ thấy vô số trận pháp trên bầu trời vươn ra những cánh tay đen kịt hoàn toàn được cấu tạo từ năng lượng.

Cánh tay năng lượng ngày càng nhiều, như mưa rào đổ xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tầm nhìn hoàn toàn bị cánh tay đen kịt che phủ, toàn bộ Thành U Hồn đều nằm trong phạm vi tấn công của Ám Thần.

Không gian Thành U Hồn xuất hiện nhiều vết nứt không gian.

Phong Kỳ cũng không dễ chịu, mười tám viên cầu năng lượng nén trong nháy mắt đã bị phá vỡ ba viên.

Rất nhanh, viên thứ tư, viên thứ năm… Khi viên cầu năng lượng nén cuối cùng vỡ vụn, cánh tay đen kịt được cấu tạo từ năng lượng điên cuồng đánh vào cơ thể hắn, từng chút một đánh hắn xuống lòng đất.

“Tao cũng biết!”

Vừa ngửa mặt lên trời gào thét, ngọn lửa quyền thế trong ngực Phong Kỳ bùng cháy dữ dội.

Hoàn cảnh khó khăn đã khơi dậy sự hung bạo trong đáy lòng hắn.

Lúc này, hắn giơ nắm đấm phải lên, đập mạnh xuống đất.

Trong nháy mắt, vô số quyền ảnh đỏ sẫm bay lên trời, đánh nhiều cánh tay đen kịt thành những điểm sáng màu đen.

"Mở ra cho ta!"

Tốc độ vung nắm đấm của Phong Kỳ ngày càng nhanh, khí huyết trong cơ thể điên cuồng tràn ra ngoài, mang theo ý quyền hóa thành quyền ảnh bay lên trời.

Cánh tay đen và quyền ảnh đỏ sẫm giao nhau trên không trung.

Dưới những đòn tấn công liên tục, Thành U Hồn lại gần hơn một bước nữa với sự sụp đổ hoàn toàn.

[Nếu để Thành chủ U Hồn nhìn thấy cảnh này, chắc hẳn hắn sẽ tức đến mức thổ huyết mất, nhà cửa bị các ngươi phá tan hoang như vậy, biết trước sẽ xảy ra cảnh này, chắc chắn trước khi đi hắn đã vỗ chết ngươi rồi.]

Không để ý đến lời chế giễu của Lời Tự Thuật, ngọn lửa đỏ sẫm trên cơ thể Phong Kỳ bùng cháy dữ dội.

Chiến ý cũng bùng cháy dữ dội trong trận chiến.

Kể cả không thể địch lại thì thế nào, trong từ điển của Phong Kỳ không có hai chữ "Thỏa hiệp."

Bất kể kẻ địch là ai!

Máu nóng sôi trào trong cơ thể hắn, ý chí bất khuất khiến hắn không sợ thử thách.

[Ha ha ha, đây là điểm mà ta thích nhất ở ngươi, đối mặt với bất kỳ kẻ địch nào ngươi cũng có dũng khí để khiêu chiến,

ví dụ như Tiểu Hắc trước đây, dù biết mình không thể thắng, ngươi vẫn dám liều lĩnh!]

Lời Tự Thuật tỏ ra vô cùng phấn khích.

Dưới những đòn tấn công điên cuồng, những cánh tay đen rơi xuống từ bầu trời ngày càng nhiều.

Cuối cùng, cánh tay đen đã phá vỡ tất cả quyền ảnh, như mưa gió bão bùng đánh vào cơ thể hắn.

Ngay khi Phong Kỳ nghĩ rằng mình sẽ giống như lần trước, bị thế công cuồng bạo của Ám Thần đánh chìm xuống lòng đất thì thế công đột nhiên dừng lại.

Hắn bị đánh chìm xuống đất nửa người, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy Ám Thần lơ lửng trên không trung, vẻ mặt kinh hoàng nhìn về phía xa xa trên bầu trời.

Theo tầm mắt của Ám Thần, chỉ thấy bầu trời Thành U Hồn đã bị sương mù đen bao phủ, đang nhanh chóng sụp đổ.

[Anh trai ngươi đến rồi và bảo ta chuyển lời: Đừng chơi nữa, nhanh vào bát đi!]

Sương mù đen với tốc độ cực nhanh đã ăn mòn lớp rào chắn bên ngoài không gian Thành U Hồn, biểu cảm của Ám Thần vô cùng kinh hoàng, như thể nhìn thấy thứ gì đó khó tin.

Sau một thoáng do dự, năm viên đá quý trên hình ảnh ảo của Ám Thần sáng lên, trước mặt hắn xuất hiện một cánh cổng dịch chuyển không gian đang bốc cháy.

Nhận ra Ám Thần định bỏ chạy, Phong Kỳ lập tức ngửa mặt lên trời hét lớn:

“Đến đây nào, chiến tiếp ba trăm hiệp nữa, ai chạy là cháu!”

Ám Thần dùng ánh mắt lạnh lẽo đầy sát ý nhìn hắn vài giây, sau đó quay người bước vào cánh cổng dịch chuyển không gian đang bốc cháy, không ngoảnh đầu lại mà chọn cách rời đi.

Nhìn cánh cổng dịch chuyển đang bốc cháy từ từ tan biến trên bầu trời, Phong Kỳ tiếc nuối lên tiếng:

"Tiếc là hắn đã chạy mất, nếu không ta có thể phản công."

[Ta cũng thấy ngươi có thể phản công nhưng không phải phản công Ám Thần, mà là phản công Tiểu Hắc, hãy chờ xem màn trình diễn tiếp theo, ta rất thưởng thức ngươi.]

Phong Kỳ: …

Đập hai tay xuống đất, thân hình hắn bật dậy.

Sau khi hạ cánh đứng vững, Phong Kỳ nhìn về phía bầu trời.

Lúc này, sương mù đen bao phủ toàn bộ bầu trời, lớp rào chắn không gian đã bị Tiểu Hắc nuốt chửng hoàn toàn, có thể nhìn thấy thế giới hư không tĩnh lặng phía sau sương mù đen.

Chỉ thấy sương mù đen xuyên qua bức tường không gian, từ từ ngưng tụ thành hình dạng của Tiểu Hắc trên không trung.

Ánh mắt giao nhau, Phong Kỳ bãi xuất liễu tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền.

Hắn biết rõ mình không phải là đối thủ của Tiểu Hắc nhưng ngồi chờ chết chưa bao giờ là lựa chọn của hắn.

Kể cả có phải chết, trước khi chết cũng phải vùng vẫy giãy giụa vài cái.

Chỉ thấy Tiểu Hắc lao xuống, Phong Kỳ cũng vung nắm đấm lên trời vào lúc này:

Hết chương 1135.

Chương 1136. Hắc Hổ

"Hắc hổ móc tim, gào!"

…

Cảm giác đau đớn dữ dội đánh thức Phong Kỳ khỏi giấc ngủ.

Cúi người đứng dậy, hắn đưa tay cầm lấy lọ thuốc an thần đã được đặt sẵn trên bàn trà, ngửa cổ uống một ngụm lớn.

Cảm giác mát lạnh tràn ngập trong đầu óc, nỗi đau đớn do cảm xúc tiêu cực quấn lấy dần giảm bớt.

Sau một hồi lâu, Phong Kỳ thở dài một hơi.

Vấn đề cảm xúc tiêu cực vẫn chưa được giải quyết, trước khi bước vào mộng cảnh tương lai lần nữa, hắn cần phải tĩnh dưỡng một thời gian.

Trong tình trạng mất kiểm soát, mất đi lý trí, hắn có thể làm ra bất cứ chuyện gì.

[Thực ra ta cũng cảm nhận được sự dao động cảm xúc tiêu cực mãnh liệt trong người U Hồn, vì vậy ta nghi ngờ rằng tuổi thơ của U Hồn chắc hẳn rất bi thảm… nhưng cảm xúc tiêu cực của ngươi còn nặng hơn cả hắn, ta không rõ U Hồn có vượt qua được không nhưng ngươi chắc chắn đã vượt qua rồi.]

"Điều đó chứng tỏ ý chí của ta kiên định." Phong Kỳ cười toe toét.

Ngồi dậy khỏi ghế sofa, hắn đi đến trước bàn làm việc, ngồi xuống và mở sổ tay ra.

Ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức vẫn chưa biến mất, trước tiên hắn xem xét kỹ lưỡng thông tin về dòng thời gian đã ghi lại trước đó.

Thông tin thu thập được thứ nhất, biết được "Thiên Xu" bị giam giữ tại căn cứ phụ Hổ Phách thực chất là chiến sĩ đến từ Thông Thiên Lộ. Qua lời kể của Thiên Xu, từ đó biết được sự thật về Thông Thiên Lộ, đó là tuyến phòng thủ đầu tiên của loài người chống lại sự xâm lược của Lĩnh vực.

Còn Thiên Xu từng là một chiến sĩ trấn giữ tuyến đường chính số 32 của Thông Thiên.

Ghi chú: Thiên Xu đã dung hợp một phần sức mạnh của Trụ thần, dẫn đến việc thường xuyên rơi vào trạng thái mất kiểm soát, có lẽ ta có thể tìm cách giúp Thiên Xu thoát khỏi trạng thái này, đến lúc đó hắn cũng sẽ trở thành đồng hành kiên định của ta.

Thông tin thu thập được thứ hai, các viện nghiên cứu năng lượng lớn ở phía Tây Tinh Thành đã bị tộc Ngân Nguyệt kiểm soát.

Viết đến đây, mày Phong Kỳ hơi nhíu lại.

Qua tuyến chiến tranh này, hắn mới phát hiện ra rằng đội tiên phong của tộc Ngân Nguyệt đã đến từ lâu và ẩn núp trong Tinh Thành để tìm cơ hội chiếm đóng Tinh Thành.

Lần xuất hiện đột ngột của tộc Ngân Nguyệt lần này rõ ràng là do Ngân Linh và những đội tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt nhận thức được rằng hậu phương của Tinh Thành yếu ớt, đây là thời cơ tấn công tốt nhất.

Về cách xử lý tộc Ngân Nguyệt tiếp theo, Phong Kỳ đã có tính toán trong lòng.

Đã tìm thấy tộc Ngân Nguyệt ẩn náu trong viện nghiên cứu năng lượng, hắn không thể bỏ qua.

Sau này hắn đều có thể nhìn thấy Giác Hút đang nhảy nhót.

[Xem ra Giác Hút phiên bản ngốc nghếch sắp bị nhà thiết kế trò chơi xóa sổ, Giác Hút phiên bản mới có thuộc tính tăng gấp đôi, trở thành con cưng của nhà thiết kế trò chơi…]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ tiếp tục ghi lại các thông tin tình báo khác vào sổ tay.

Thông tin thu thập được thứ ba: Phát động chiến tranh với Thành phố Tương Lai, thu được các thông tin tình báo sau

1, Qua lời kể của Mặc, biết được rằng Tiểu Hắc thực chất là tập hợp các quy tắc (chưa rõ chi tiết cụ thể)

2, Xác định Bóng Đen chính là kẻ phản bội của tộc Linh Năng, âm thầm thành lập viện nghiên cứu công nghệ, bố trí cho tương lai.

Ghi chú: Thực ra muốn giết Bóng Đen rất đơn giản, không cần phải phát động tuyến chiến tranh, chỉ cần giao tọa độ của Bóng Đen cho tộc Linh Năng là được (mượn dao giết người) nhưng làm như vậy thì chẳng có ý nghĩa gì đối với việc thu thập thông tin tình báo.

3, Phát hiện ra rằng thực lực ẩn giấu của tộc Linh Năng có thể mạnh hơn ta tưởng tượng, tộc này nắm giữ rất nhiều vật phẩm kỳ diệu.

Đã biết các Vật Phẩm Kỳ Tích như sau: Kho Ý Thức Thánh Linh, Ngũ quan bịt kín, Nguyền Rủa Đếm Ngược (giết ta và sức mạnh giết Mộc Tinh ở cuối tuyến chiến tranh), Tua ngược thời gian.

4, Phát hiện ra rằng trong loài người cũng có cường giả nắm giữ Vật Phẩm Kỳ Tích là "Giang Nam Thu", hắn nắm giữ vật phẩm kỳ tích có năm chức năng đặc tính, thực lực cực kỳ mạnh mẽ.

Về bản chất, tộc Da Xanh chỉ là hình chiếu, bản thể ẩn núp trong một sân đấu nào đó, điều khiển hình chiếu hành động.

Tạm gọi Vật Phẩm Kỳ Tích giúp tộc Da Xanh có thể tiến hành hình chiếu sinh mệnh là "Người chơi."

Dựa vào mức độ coi trọng của tộc Linh Năng đối với tộc Da Xanh, tộc Da Xanh có tiềm lực rất lớn, thực lực tiềm ẩn có thể vượt xa sức tưởng tượng của ta nhưng hiện tại thông tin tình báo về tộc Da Xanh còn hạn chế, không thể thông qua thông tin tình báo hiện tại hoặc tương lai để hiểu rõ chi tiết.

6, Thân phận của Mặc cực kỳ bí ẩn, chỉ biết rằng hắn từng bị giam giữ tại phòng thí nghiệm vô hạn của tộc Linh Năng, được xếp vào hạng mục sưu tầm số 1.

Qua cuộc trò chuyện với Mặc, ta biết được rằng Bóng Đen là một trong những thế lực tương lai mà hắn ủng hộ, mục đích là thông qua Bóng Đen để đặt cược vào tương lai, từ đó đạt được lợi ích hoặc mục đích nào đó.

Hết chương 1136.

Chương 1137. Mộ Trảo

Mặc khiến ta nhớ đến Mộ Trảo.

Nhưng khác với Mộ Trảo, về bản chất, Mặc không đứng về phía loài người hay Sinh Vật Trận Địa, chỉ cần có tiềm lực, ai cũng có thể trở thành đối tượng đặt cược của hắn.

Điều ta không hiểu là, Mặc làm thế nào để đảm bảo mục tiêu được đặt cược sẽ không phản bội sau khi trưởng thành?

…

Thông tin thu thập được thứ tư, hiệu quả thử nghiệm ban đầu của trò chơi giả lập "Bình Minh."

Trên tuyến chiến tranh này, quân Bình Minh có thể giành được chiến thắng trong cuộc chiến, trò chơi Bình Minh là một trong những yếu tố then chốt.

Có thể khẳng định rõ ràng rằng, trò chơi Bình Minh có tác dụng hỗ trợ đáng kể đối với sự phát triển của loài người và nâng cao sức chiến đấu, có thể phát triển gần như không tốn kém các dự án như huấn luyện thực chiến, nghiên cứu khoa học trong môi trường ảo.

Những thế lực tiềm ẩn thậm chí còn rất mong đợi tiến độ thử nghiệm tiếp theo của Hiến Tế Huyết Nhục, ví dụ như tộc Tiểu Tàn đã từng đưa Hiến Tế Huyết Nhục về tộc địa, để tộc nhân cùng nhau tu luyện môn công pháp có tiềm lực vô hạn này.

Nhưng thiết lập trong trò chơi giả lập siêu cấp chỉ áp dụng cho loài người.

Qua tuyến chiến tranh này, hắn phát hiện ra rằng, nhiều thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực đều có thực lực hủy diệt loài người.

Xã hội loài người giống như một khu rừng đen tối.

Các thế lực tiềm ẩn trong các lĩnh vực lấy loài người làm vật che chắn, ẩn núp trong bóng tối, không ai nhìn thấy ai, mọi người có thể sống chung hòa bình.

Nhưng một khi loài người biến mất, tất cả các thế lực đều trở thành đối thủ trên mặt trận.

Nền văn minh loài người không quan trọng đối với các thế lực trong lĩnh vực.

Điều quan trọng là "Bức bình phong" xã hội loài người này có thể làm giảm bớt môi trường cạnh tranh khắc nghiệt.

Đây cũng là một trong những yếu tố quan trọng khiến liên minh các tộc yếu trong lĩnh vực lựa chọn ẩn náu trong xã hội loài người.

Về bản chất, xã hội loài người chính là một bức tường đen tối, che giấu tất cả các thế lực trong lĩnh vực trong bóng tối, một khi bức tường đổ sụp, dưới ánh sáng chỉ còn lại cuộc chiến tàn khốc.

Một lý do khác là, nhiều loài người ở một mức độ nào đó đã trở thành quân cờ của các thế lực trong lĩnh vực, âm thầm giúp các thế lực thu thập tài nguyên.

Thành phố Tương Lai là một ví dụ rất điển hình.

Quân phòng thủ thành chiến đấu để bảo vệ thành phố, thực tế là đang bảo vệ các thế lực trong lĩnh vực ẩn núp trong bóng tối.

Cùng với việc thông tin tình báo ngày càng nhiều, Phong Kỳ đột nhiên hiểu được suy nghĩ của những thế lực trong lĩnh vực này.

Suy nghĩ một lúc, Phong Kỳ tiếp tục ghi chép thông tin tình báo thu thập được trên tuyến chiến tranh.

Thu thập được thông tin tình báo thứ năm…

…

Sau khi ghi chép xong toàn bộ nội dung của tuyến chiến tranh, Phong Kỳ xem lại một lần nữa, đảm bảo nội dung không có sai sót.

Ngoài tin tức về chiến sự, chuyến du hành đến tương lai lần này cũng mang lại không ít thông tin quan trọng.

1500 năm sau, mức độ cạnh tranh trong tương lai rõ ràng khốc liệt hơn nhiều so với hiện tại.

Thông qua U Ảnh thành, ta biết được thế giới tương lai bị chia cắt thành nhiều khu vực khác nhau, mỗi khu vực đều có tên gọi riêng.

Ví dụ như thông tin tình báo về khu vực Sương Nhiên mà tên lùn da xanh bán.

Sau thảm họa, khu vực này được gọi là Đông khu.

Chỉ là Đông khu nhanh chóng bị sân đấu trong lĩnh vực ngăn cách với thế giới bên ngoài, hoàn toàn mất liên lạc.

Con người ở Đông khu cũng từng nghĩ đến việc mở đường, liên lạc với thế giới bên ngoài Đông khu nhưng sân đấu trong lĩnh vực ngăn cách trên con đường tiến lên giống như những ngọn núi không thể vượt qua, nhiều lần thử nghiệm, con người ở Đông khu phải trả giá đắt, cuối cùng đều thất bại.

Thế giới bên ngoài cuối cùng như thế nào, trên mạng có rất nhiều suy đoán.

Nhưng nhìn chung, mọi người đều cho rằng thế giới bên ngoài Đông khu đã hoàn toàn bị sân đấu trong lĩnh vực chiếm

giữ, hiện tại đã trở thành chiến trường mà các sân đấu trong lĩnh vực lẫn nhau công kích, con người bên ngoài cũng đã tuyệt chủng từ lâu.

Còn sự thật cụ thể là gì thì không ai biết được.

Nghĩ đến việc Đông khu có thể là nơi trú ẩn duy nhất của loài người, Phong Kỳ cảm thấy đau đầu.

Diện tích của thế giới này có lẽ đã mở rộng gấp nhiều lần khi sân đấu trong lĩnh vực xuất hiện, ngay cả khi hắn xóa bỏ hết những mối nguy hiểm tiềm ẩn bên trong loài người, con đường loài người chống lại sân đấu trong lĩnh vực vẫn còn rất dài.

Bên ngoài có lẽ có những thế lực chủng tộc nắm giữ Vật Phẩm Kỳ Tích nghịch thiên, thực lực còn đáng sợ hơn cả tộc Linh Năng.

Thậm chí có thể kẻ thù tương lai của loài người sẽ là cường giả đạt đến cấp độ Trụ thần.

[Đừng nghĩ nhiều nữa, tương lai còn rất dài, chỉ cần thực lực của ngươi không ngừng nâng cao, ta tin rằng tương lai ngươi có thể dùng một quyền đánh nổ Trụ thần, không gì có thể ngăn cản ngươi dẫn dắt nền văn minh loài người tiến lên. Trong cuộc tranh bá của vạn tộc tương lai, loài người chắc chắn sẽ là một trong những người xuất sắc nhất, thậm chí là người chiến thắng duy nhất.]

Hết chương 1137.

Chương 1138. Tương Lai

“Ừm.”

Đồng thời đầu óc cũng cảm thấy sảng khoái, hắn quay người rời khỏi ký túc xá.

Bên ngoài trời vừa sáng, sương mù buổi sáng dần tan.

Liễu rủ bên hồ đung đưa theo gió, tiếng chim hót líu lo không dứt bên tai.

Cảm nhận làn gió nhẹ thổi tới, hít thở không khí trong lành của thế giới này, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy mình như vừa từ địa ngục trở về, được sống lại một lần nữa.

Tương lai 1500 năm sau và hiện đại giống như hai thế giới hoàn toàn khác nhau.

Những cảm xúc tiêu cực đè nén trong lòng lúc này đã được giải tỏa.

“Thầy Phong, chào buổi sáng.”

Một học sinh xách bữa sáng đi ngang qua chào hắn thân thiết, Phong Kỳ lập tức mỉm cười đáp lại.

Tiếp theo Phong Kỳ định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến.

Báo cáo những kiến thức đã cấy vào não cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Ví dụ như bản cải tiến mới nhất của trò chơi giả lập siêu cấp “Bình Minh”, ngoài ra còn có công nghệ trích xuất ký ức, một phần công nghệ vũ khí Linh Năng, công nghệ giáp chiến sống, v.v.

Những công nghệ này sẽ giúp ích cho sự phát triển tương lai của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Theo lời của Úy Vi, những công nghệ này về bản chất đều là công nghệ dự trữ chiến lược trong tương lai, cũng mở ra tuyến chiến tranh, tuyến chiến tranh tiếp theo, thực lực tổng hợp của phe Bình Minh chắc chắn sẽ mạnh hơn lần trước.

Đợi đến khi những mối nguy hiểm tiềm ẩn bên trong xã hội loài người được xóa bỏ hoàn toàn, những công nghệ này cũng sẽ trở thành nền tảng để loài người tiến tới sự phát triển với tốc độ cao.

Từ chối đề nghị sắp xếp xe chuyên dụng đưa đón của Úy Vi, Phong Kỳ bước nhanh hơn.

Còn về bữa sáng, hắn quyết định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ăn.

Đồ ăn ở đó ngon hơn ở Học phủ Tinh Thành!

Đợi đến khi Phong Kỳ đến cổng trường, tiếng chuông điện thoại reo lên.

Nhấc máy, giọng lười biếng của Lâm Nhiễm truyền đến:

"Các người cứ ăn đi, tôi có việc phải ra ngoài một chuyến."

"Đi cứu thế giới."

"Ăn no rồi đi cứu có được không?"

"Không được."

"He~tui!"

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Vừa đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ đã bị Úy Vi kéo đi làm một loạt các cuộc kiểm tra sức khỏe, dùng để cập nhật thông tin hồ sơ cơ sở dữ liệu.

Trong quá trình đó, hắn còn bị rút đi một nửa lượng máu trong cơ thể.

Nếu là người bình thường mất nhiều máu như vậy, chắc chắn sẽ không sống nổi.

Nhưng đối với Phong Kỳ, mất đi một nửa lượng máu chẳng khác gì chuyện đùa, không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho hắn.

Trong quá trình kiểm tra sức khỏe, Phong Kỳ nhắm mắt lại và triệu hồi bảng thuộc tính.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn đã đạt đến 9289 điểm, đã rất gần với cấp độ nâng cấp lớn tiếp theo.

Cuộc tàn sát ở Thành U Ảnh càng khiến hắn có được hơn mười khả năng thiên phú.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng, Phong Kỳ quyết định giữ lại ba trong số đó.

Ba khả năng thiên phú này lần lượt là:

[Thân Hư Không (Khả năng thụ động)]:

Giới thiệu khả năng thiên phú: Tăng cường toàn diện cho cơ thể và khiến cơ thể có được khả năng tương thích yếu với Hư Không (Giảm tác động của hiệu ứng ăn mòn Hư Không khi cơ thể tiếp xúc với môi trường Hư Không).

[Ý Liệt Không (Khả năng chủ động)]:

Giới thiệu khả năng thiên phú: Tiêu hao khí huyết trong cơ thể để tung ra đòn tấn công đi kèm với khả năng không gian, gây ra hiệu ứng cắt không gian yếu lên mục tiêu (Hiệu ứng cụ thể bị ảnh hưởng bởi cường độ khí huyết trong cơ thể).

[Thuấn Thiểm (Khả năng thiên phú chủ động)]:

Giới thiệu khả năng thiên phú: Tiêu hao khí huyết trong cơ thể để xé rách không gian và dịch chuyển tức thời trong

khoảng cách ngắn (Khoảng cách dịch chuyển cụ thể tùy thuộc vào cường độ khí huyết bị tiêu hao).

…

Ba khả năng được giữ lại, hai khả năng chủ động và một khả năng thụ động.

Trong số đó, khả năng chủ động [Thuấn Thiểm] khiến Phong Kỳ cảm thấy bất ngờ nhất.

Giới thiệu khả năng thiên phú mô tả về dịch chuyển tức thời, chỉ nghĩ thôi cũng thấy phấn khích.

Ý thức đắm chìm trong biển thức tinh thần, nhìn về phía quả cầu Thuấn Thiểm màu bạc trắng đang xoay quanh Hạt Châu Bản Nguyên, Phong Kỳ cảm thấy quả cầu thiên phú màu bạc trắng này chắc chắn là phần thưởng lớn nhất trong chuyến du hành vào giấc mơ tương lai này.

Còn về việc khả năng này đến từ Sinh Vật Trận Địa nào, hắn hoàn toàn không nhớ.

Lúc đó, khi biến thành hình dạng Ám Thần, hắn đã không triệu hồi bảng giới thiệu thuộc tính, chỉ tập trung thời gian để săn giết.

Những du khách bị hắn giết chết một cách tùy tiện, có thể là nguồn gốc của viên châu thiên phú này.

Lúc này, Tam Vĩ thò đầu ra khỏi lệnh bài tiến hóa, nhìn hắn với vẻ đáng thương.

“Qua đây ăn cơm!”

Phong Kỳ dứt khoát vẫy tay gọi Tam Vĩ.

Đối mặt với lời gọi của hắn, Tam Vĩ kiên quyết lắc đầu.

Vung tay, Tam Vĩ bị ý niệm của hắn bắt lấy, vùng vẫy bay đến trước mặt hắn.

Giơ tay lấy một viên châu khả năng thiên phú màu trắng từ quỹ đạo xoay, Phong Kỳ bẻ miệng Tam Vĩ ra và nhét vào.

Hết chương 1138.

Chương 1139. Tam Vĩ

"Không tích cực ăn cơm, tư tưởng của ngươi có vấn đề rồi, ăn cho nhiều vào!"

Tam Vĩ phồng má, vừa khóc vừa nhai nuốt.

Sau khi tiêu hóa viên châu khả năng thiên phú này, Tam Vĩ há miệng liên tục nhả ra hơn mười viên châu nhỏ tiến hóa.

Những viên châu nhỏ này chính là "Điểm tiến hóa thiên phú" trong mắt Phong Kỳ.

Chỉ cần dung hợp những viên châu nhỏ này vào các viên châu thiên phú khác là có thể khiến khả năng thiên phú tiến hóa.

Sau khi liên tục phân giải gần hai mươi quả cầu khả năng thiên phú, trước mặt Phong Kỳ đã trôi nổi hàng trăm điểm tiến hóa thiên phú.

Phong Kỳ đã có kế hoạch sử dụng những điểm tiến hóa thiên phú này.

Hắn dung hợp hai phần ba số điểm tiến hóa thiên phú với viên châu thiên phú Huyết Nguyên.

Ngay lập tức, viên châu thiên phú Huyết Nguyên bùng cháy ngọn lửa màu lục đậm, ngọn lửa màu lục đậm trên bề mặt càng dữ dội hơn, ở khu vực trung tâm của viên châu xuất hiện hình dạng của một viên đá quý hình thoi.

Nhìn thấy hình dạng viên đá quý, hắn đột nhiên nghĩ đến nguồn năng lượng bị mất trên đỉnh đầu Ám Thần.

Xét về hình dạng, chúng hoàn toàn trùng khớp.

Rõ ràng viên châu thiên phú Huyết Nguyên này chính là phần sức mạnh bản nguyên mà Ám Thần bị mất.

Cũng là lý do Ám Thần truy đuổi hắn.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Chỉ cần ngươi đủ mạnh, sau này ngươi sẽ cướp đoạt Ám Thần, hoàn thành việc tự bổ sung ngược lại, có được toàn bộ sức mạnh của Ám Thần… Tất nhiên, ngươi sở hữu lệnh bài tiến hóa thì không cần cướp đoạt sức mạnh của Ám Thần cũng có thể sở hữu thể chất Ám Thần mạnh hơn Ám Thần, tiền đề là có được đủ điểm tiến hóa thiên phú.]

Đúng như Lời Tự Thuật nói, chỉ cần có đủ điểm tiến hóa huyết mạch.

Hắn có thể khiến viên châu thiên phú Huyết Nguyên tiến hóa đến mức khó tưởng tượng, hoàn toàn có thể đạt được cảnh giới một viên mạnh hơn năm viên.

Một phần ba số điểm tiến hóa thiên phú còn lại, Phong Kỳ dung hợp vào viên châu thiên phú "Tử Hồn."

Tử Hồn là thiên phú có tiềm năng nhất trong số các thiên phú mà hắn có được cho đến nay.

Đặc tính miễn ma hoàn toàn có thể sánh ngang với Tiểu Hắc.

Chỉ cần có đủ điểm tiến hóa thiên phú để nâng cấp Tử Hồn, biết đâu Tử Hồn có thể giúp hắn đạt đến cảnh giới như Tiểu Hắc, phớt lờ mọi đòn tấn công năng lượng.

Nghĩ đến thôi cũng thấy hơi phấn khích.

Hoàn thành việc phân giải và nâng cấp khả năng thiên phú, Phong Kỳ mở mắt ra.

Lúc này, hắn đang nằm trên bàn dụng cụ kiểm tra, đèn trên cao nhấp nháy đan xen, chiếu những tia sáng màu sắc khác nhau quét qua cơ thể hắn.

Hắn quay đầu nhìn sang một bên, Úy Vi mặc đồng phục Tinh Hồng đang xem báo cáo kiểm tra dữ liệu cơ thể.

"Chị Úy, thế nào rồi?"

"Rất khỏe mạnh!" Úy Vi cười giơ ngón tay cái lên.

Phong Kỳ:…

"Đứng dậy đi, theo tôi đến phòng tài liệu, nhập toàn bộ tài liệu thu được trong chuyến du hành vào giấc mơ tương lai này, tôi đã liên lạc với viện trưởng và những người khác, sau khi nhập xong toàn bộ tài liệu sẽ triệu tập cuộc họp cấp cao."

"Vâng." Phong Kỳ lập tức đứng dậy, theo Úy Vi rời khỏi phòng kiểm tra, đi về phía phòng tài liệu.

Thông qua cách đọc ký ức, hắn còn có được kiến thức được cấy vào não của một người khác, phần kiến thức này cũng sẽ là hướng nghiên cứu tiếp theo của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Kỹ thuật trích xuất ký ức, một phần kỹ thuật vũ khí Linh Năng, kỹ thuật giáp chiến sống… và kỹ thuật nhảy vọt không gian mà Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chuẩn bị lập kế hoạch, đều là kết tinh của hơn một nghìn năm nỗ lực của những người đồng hành của Tinh Hồng ở dòng thời gian trước, có ý nghĩa to lớn.

Việc nhập dữ liệu mất năm ngày.

Trong thời gian này, Phong Kỳ lại một lần nữa gọi điện xin nghỉ phép với Bạch Phù Sinh.

Bạch Phù Sinh đã nhận được cuộc gọi trước của viện trưởng Tinh Hồng, ông hoàn toàn ủng hộ việc xin nghỉ phép

của hắn, không hề có bất kỳ sự không hài lòng nào.

Hoàn thành việc nhập dữ liệu, Phong Kỳ nghỉ ngơi nửa ngày.

Trong thời gian này, các cấp cao của Tinh Hồng ở bên ngoài lần lượt đến để chuẩn bị cho cuộc họp cấp cao của Tinh Hồng sắp được tổ chức.

Tám giờ tối.

Phòng họp cấp cao của Tinh Hồng.

Trong căn phòng được trang trí theo tông màu xanh đen, đặt một chiếc bàn tròn kim loại rộng lớn, ngồi đầy các nhân viên cấp cao của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Lúc này, Phong Kỳ đang ngồi đối diện với viện trưởng Tinh Hồng, lắng nghe bộ trưởng bộ chiến lược của Tinh Hồng "Lễ Càn Phong" phân tích tình hình của tuyến chiến tranh này.

Lễ Càn Phong là một lão già đã ngoài năm mươi.

Có lẽ do ngày thường quá bận rộn, trong thời đại mới này, tuổi thọ của người bình thường thường rất cao nhưng ông ta mới hơn năm mươi tuổi mà tóc đã bạc hai bên thái dương, khóe mắt cũng có nếp nhăn.

Có thể trở thành người hoạch định và lập kế hoạch cho hướng đi tương lai của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, năng lực cá nhân của Lễ Càn Phong cực kỳ mạnh mẽ, ông ta cũng là người soạn thảo "Kế hoạch phản thẩm thấu", kế hoạch cốt lõi ban đầu của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Hết chương 1139.

Chương 1140. Đào Thoát

Ông ta mặc bộ đồng phục Tinh Hồng đã bạc màu, sau khi nghe Phong Kỳ kể lại, ông ta khàn giọng nói:

"Theo lời Tiểu Kỳ, có lẽ nhận thức của chúng ta về Thông Thiên Lộ là sai lầm."

"Chúng ta đã có thể xác định rằng Thông Thiên Lộ là tiền tuyến chống lại sự xâm lược của lĩnh vực nhưng tôi đã xem xét số lượng cường giả mất tích trong lịch sử loài người, tổng cộng là 12807 người, độ lệch của con số này sẽ không quá lớn, chỉ dựa vào hơn mười nghìn người này căn bản không thể ngăn cản được một tộc quần lĩnh vực khổng lồ như vậy."

"Các thế lực lĩnh vực giáng lâm thế giới loài người rất nhiều, trong đó không thiếu những thế lực có thực lực mạnh mẽ như tộc Linh Năng, hơn mười nghìn chiến sĩ Thông Thiên trấn thủ Thông Thiên Lộ trong thời gian đó chắc chắn cũng có thương vong, không thể chỉ dựa vào những người này để chống lại sự xâm lược."

"Vì vậy, chúng ta hiểu được rằng Thông Thiên Lộ rất có thể chỉ là một nút không gian thông giữa thế giới loài người và thế giới lĩnh vực… Nói một cách đơn giản, Thông Thiên Lộ mà chúng ta hiểu được, hẳn là không gian thông giữa khu vực phía đông nơi chúng ta sinh sống và thế giới lĩnh vực, chứ không phải toàn thế giới."

Nghe phân tích của Lễ Càn Phong, Úy Vi ngồi bên cạnh Phong Kỳ không khỏi gật đầu:

"Tiểu Lễ phân tích không tệ, chỉ dựa vào hơn mười nghìn chiến sĩ Thông Thiên thực sự rất khó để chống đỡ được các

chiến trường lĩnh vực giáng lâm trên khắp thế giới, Thiên Xu dù sao cũng là số ít, mà hắn từng là truyền kỳ trên Thông Thiên Lộ, điều này đủ để chứng minh thực lực của hắn được coi là hàng đầu trên Thông Thiên Lộ."

"Nhưng phân tích này cũng không chắc chắn đúng, dù sao Thiên Xu trấn thủ tuyến đường chính số 32 cũng không rõ Thông Thiên Lộ có bao nhiêu chiến sĩ Thông Thiên, số liệu thống kê của ngươi chỉ là số người mất tích ở khu vực phía đông của chúng ta, biết đâu trên Thông Thiên Lộ còn có chiến sĩ Thông Thiên do Mộ Trảo đưa đến từ các khu vực khác."

Nghe lời phản bác của Úy Vi, Lễ Càn Phong nghiêm túc gật đầu:

"Lời chị Úy nói đúng, tôi cũng đã cân nhắc đến điểm này, vì vậy tôi đã xem xét kỹ lưỡng hồ sơ tuyến hy sinh trước đó, phát hiện ra một nội dung có thể chứng minh cho phỏng đoán của tôi… Còn nhớ Tiểu Kỳ đã từng đọc ký ức của Mộ Trảo, phát hiện ra những nhân vật kỳ tích xuất hiện trong ký ức của Mộ Trảo đều ở khu vực phía đông của chúng ta, chẳng hạn như Diệp Hoàng, chị Úy, viện trưởng đời đầu của Tinh Hồng, Thiên Xu, v.v."

"Vì vậy, ta có lý do để nghi ngờ khu vực phía đông đã là nơi trú ẩn cuối cùng của loài người, vì vậy Mộ Trảo sẽ biến nơi đây thành chiến trường cuối cùng sau 1500 năm và cùng với toàn bộ khu vực phía đông sụp đổ hóa thành tượng đá, từ đó thế giới loài người của chúng ta hoàn toàn bị huyết nguyệt và chiến trường lĩnh vực chiếm đóng."

Nghe phân tích của Lễ Càn Phong, biểu cảm của mọi người thay đổi.

Hiện trạng và tương lai mà Lễ Càn Phong miêu tả quá thảm khốc, khiến bầu không khí cuộc họp nhất thời trở nên nặng nề.

“Chúng ta không cần quá chú ý đến vấn đề này, đợi Tiểu Kỳ tiếp tục khám phá tìm kiếm sự thật, tiếp theo hãy nói đến một chủ đề khá quan trọng hiện nay, đó là làm thế nào để xử lý vấn đề ẩn họa của tộc Ngân Nguyệt!”

Lễ Càn Phong chủ trì cuộc họp lúc này chuyển chủ đề.

“Có cần ta đi xử lý, dọn sạch Ngân Linh và những tộc nhân tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt không, từ gốc rễ loại trừ sự xuất hiện của những ẩn họa tiềm tàng.”

Cổ Khắc, người phụ trách an ninh của Tinh Hồng ngồi bên trái phòng họp lên tiếng.

Nghe đề nghị của Cổ Khắc, Lễ Càn Phong lập tức lắc đầu:

“Làm như vậy không thể loại trừ được ẩn họa, sự giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt chỉ là vấn đề sớm hay muộn, ngay cả khi Ngân Linh và những tộc nhân tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt bị dọn sạch, cũng không thể ngăn cản sự giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt.”

“Tất nhiên, chúng ta cũng không thể để Ngân Linh và những tộc nhân tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt tiếp tục bén rễ trong nội bộ Tinh Thành của chúng ta, đã phát hiện ra ẩn họa này thì phải tìm cách dọn sạch, chỉ là có thể thay đổi cách dọn sạch.”

“Tiểu Lễ ngươi hẳn là có kế hoạch rồi chứ? Nói đi.” Lúc này Úy Vi trợn mắt nói.

Lễ Càn Phong đưa tay cầm lấy tập tài liệu đặt trước mặt, mỉm cười nói:

“Trước tiên giới thiệu với mọi người về tình hình của Ngân Linh.”

“Ngân Linh, sinh ra tại phố số 245, tòa nhà 8-3, khu vực phía tây Tinh Thành, cha là Ngân Tượng, mẹ là Lưu Bội Bội,

cha mẹ đều là quản lý của Viện nghiên cứu năng lượng, hiện đã nghỉ hưu, Ngân Linh từ nhỏ đã có nguồn lực giáo dục cực tốt và từ nhỏ đã có thiên phú dị bẩm, trước khi gia nhập Viện nghiên cứu năng lượng đã theo học tại Viện nghiên cứu linh tài của thành Cựu Nhật, sau khi tốt nghiệp với thành tích đứng đầu học viện đã vào làm tại Viện nghiên cứu năng lượng và sau khi viện trưởng cũ của Viện nghiên cứu năng lượng nghỉ hưu đã thành công trở thành viện trưởng mới.”

Hết chương 1140.

Chương 1141. Hy Sinh

"Năng lực cá nhân của cô ta không cần phải nghi ngờ, tôi đã xem xét các bài luận về linh tài học mà cô ta công bố, năng lực của cô ta là hàng thật giá thật, không có khả năng làm giả."

"Để làm rõ tộc Ngân Nguyệt đến Tinh Thành vào thời điểm nào, tôi đã truy ngược lên nhiều thế hệ, phát hiện ra tổ tiên của Ngân Linh đều là cư dân của Tinh Thành, lý lịch rõ ràng có thể truy ngược, không phải thập hoang giả gia nhập từ bên ngoài, nhìn thế nào cũng không có sơ hở."

"Nếu tổ tiên của Ngân Linh đều là tộc nhân tiên phong của tộc Ngân Nguyệt thì đã đến đây từ hàng trăm năm trước."

"Nhưng điều này rõ ràng là không thực tế, trong hàng trăm năm qua, Tinh Thành đã xảy ra nhiều cuộc động loạn lớn, nếu tộc Ngân Nguyệt đã đến từ hàng trăm năm trước, chắc chắn sẽ động thủ trong những thời kỳ động loạn đó, không thể kiên nhẫn ẩn núp cho đến bây giờ… Vì vậy, ta có lý do để nghi ngờ, thân phận của Ngân Linh là thật, chỉ là giữa chừng bị người khác đoạt xá, thậm chí thay đổi thân phận."

"Điểm này có thể tham khảo cách đoạt xá ký sinh của Mê Vụ Chi Chủ, có lẽ ngay từ lúc Ngân Linh ra đời đã bị đổi thành Ngân Linh của tộc Ngân Nguyệt, quá trình trưởng thành sau đó đều là Ngân Linh của tộc Ngân Nguyệt trải qua."

"Còn có một khả năng nữa, giữa chừng Ngân Linh của tộc Ngân Nguyệt đã đoạt lấy ký ức và các thông tin khác của Ngân Linh, chứ không phải hoàn thành việc thay đổi ngay từ lúc ra đời."

“Tóm lại, khả năng thay đổi thân phận lớn hơn nhiều so với khả năng ẩn núp ngấm ngầm qua nhiều thế hệ.”

Giới thiệu xong thân phận của Ngân Linh, Lễ Càn Phong đặt tài liệu trong tay xuống, dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

“Về cách xử lý Ngân Linh và những tộc nhân tiên phong của tộc Ngân Nguyệt, ta có một phương án tham khảo, ta cho rằng không thể đánh rắn động cỏ xử lý Ngân Linh trực tiếp, làm như vậy hoàn toàn không cần thiết, cũng không mang lại cho chúng ta bất kỳ lợi ích và tiến triển thực chất nào, càng không ngăn cản được sự giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt sau này.”

“Ngược lại, ta thấy nên thử tiếp cận Ngân Linh, tìm cách lấy được tình báo trên người cô ta.”

Nghe xong lời này, mọi người có mặt đều nhíu mày.

Nhưng khi nghe phân tích tiếp theo của Lễ Càn Phong, những nghi ngờ trong lòng mọi người đã được giải tỏa.

“Ngân Linh hiện tại tương đương với một mối đe dọa tiềm tàng khổng lồ nắm giữ công tắc vũ khí hạt nhân nhưng mối đe dọa này có thể chuyển hóa thành lợi thế của chúng ta, chẳng hạn như lấy được công tắc của vũ khí hạt nhân này.”

“Chỉ cần chúng ta có thể nắm được công tắc giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt thì tương đương với việc có được một vũ khí hạt nhân có thể chỉ đâu đánh đó.”

“Ví dụ như chúng ta có được phương pháp truyền tin cho tộc Ngân Nguyệt, sau đó đưa cho tộc Ngân Nguyệt ở thế giới lĩnh vực một thông tin tọa độ không gian giả thì tộc Ngân Nguyệt giáng lâm ở đâu hoàn toàn do chúng ta quyết định, ngay cả khi chúng ta để tộc Ngân Nguyệt giáng lâm ngay trên đầu tộc Linh Năng cũng không phải là không thể.”

“Vì vậy, sự giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt chưa chắc đã chỉ là khủng hoảng, chỉ cần xử lý thỏa đáng thì ngược lại sẽ trở thành lợi thế của chúng ta.”

Nghe phân tích của Lễ Càn Phong, mọi người có mặt đều khoát nhiên khai lãng.

Phong Kỳ lập tức giơ ngón tay cái về phía Lễ Càn Phong.

Giọng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này:

[Tuyệt, nếu kế hoạch này thành công thì thật thú vị, đến lúc đó trực tiếp giáng một đòn công lý từ trên trời xuống cho tộc Linh Năng, chúng ta ngồi xem kịch vui, cười nhìn chó cắn chó.]

Ban đầu Phong Kỳ nghĩ rằng sau khi trở về thực tại sẽ nhanh chóng xóa sổ những thành viên ẩn núp của tộc Ngân Nguyệt, để mọi nhánh mơ tương lai sau này của Giác Hút đều có thể sống khỏe mạnh.

Nghe lời giải thích của Lễ Càn Phong, hắn đột nhiên phát hiện ra rằng việc xử lý tộc Ngân Nguyệt hoàn toàn có thể đạt được mục đích một mũi tên trúng hai đích.

Vừa có thể giải quyết được ẩn họa của tộc Ngân Nguyệt, vừa có thể biến “Thảm họa giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt.” thành vũ khí chiến lược có thể chỉ đâu đánh đó trong tay họ.

….

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phòng huấn luyện.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ không rời đi để trở về Học phủ Tinh Thành.

Ăn khuya xong với Úy Vi, Úy Vi đi trước để thức đêm xem tài liệu hắn mang về, còn Phong Kỳ thì đến phòng huấn luyện cá nhân mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thiết kế riêng cho hắn.

Nơi đây có các thiết bị thử nghiệm và huấn luyện cực kỳ hoàn thiện.

Hắn định thử nghiệm hiệu quả của năng lực thiên phú mới có được tại đây.

Điều này sẽ giúp ích cho hắn trong việc thúc đẩy nhánh hy sinh tiếp theo.

Dù sao thì chỉ có nhánh thực tại sử dụng năng lực thiên phú mới có thể chuyển đổi hoàn hảo và trôi chảy, hắn trên nhánh hy sinh mặc dù thông qua phương thức kết nối tín ngưỡng mà mượn được năng lực thiên phú nhưng khi chuyển đổi cũng rất bất tiện, cưỡng ép sử dụng nhiều năng lực cùng lúc còn có nguy cơ tinh thần hỗn loạn, thậm chí là nổ tung.

Hết chương 1141.

Chương 1142. Lời Tiên Tri

Phòng huấn luyện chỉ dành riêng cho hắn có diện tích bằng nửa sân bóng đá.

Chia làm ba khu vực.

Lần lượt là khu vực huấn luyện bên trái nhất, nơi đây đặt các thiết bị huấn luyện sức mạnh, huấn luyện chống chịu đòn đánh, huấn luyện phản xạ có điều kiện, v.v. và định kỳ có nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tiến hành bảo dưỡng.

Khu vực giữa là khoảng đất trống rộng rãi, dùng để tự do phát huy, cũng có thể là nơi huấn luyện thực chiến, Cổ Khắc trên nhánh hy sinh thường đến đây để tiến hành huấn luyện đối kháng với hắn.

Đồng thời, vật liệu mặt đất của khu vực trung tâm cũng rất chú trọng, được chế tạo bằng chất liệu mềm sản xuất từ lĩnh vực trường, có phần giống với vật liệu mặt đất trên đài đấu võ, có hiệu quả đệm rất mạnh, còn có khả năng tự phục hồi chắc chắn.

Khu vực bên phải nhất thuộc về khu vực chức năng.

Đặt máy điều khiển xác thực quyền hạn chỉ dành riêng cho hắn sử dụng, máy phục hồi, máy kiểm tra cơ thể, v.v., các thiết bị dụng cụ chức năng.

Ngoài ra, bên cạnh giá dụng cụ dựa vào tường bên phải còn đặt một tủ lạnh.

Bên trong là đủ loại linh tài quý giá dùng để tăng cường khí huyết.

Mồ hôi nhỏ giọt xuống trán, Phong Kỳ lúc này dùng sức đạp chân, thân hình như mãnh hổ lao về phía trước.

Tốc độ đập của tim đột nhiên tăng nhanh.

Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, theo lỗ chân lông tràn ra ngoài cơ thể.

Phong Kỳ đang chạy biến thành một người máu, không gian xung quanh cũng theo đó mà bị bóp méo.

Năng lực thiên phú mới có được [Thuấn Thiểm] mở ra, chỉ thấy Phong Kỳ biến thành người máu theo sự bóp méo của không gian mà biến mất tại chỗ trong nháy mắt, lần nữa xuất hiện đã ở khu vực cách đó hơn mười mét.

Đợi hắn đứng vững, gợn sóng không gian bị bóp méo tiêu tán.

Trong lúc thở hổn hển, hắn phát hiện khí huyết trong cơ thể đã tiêu hao gần một phần mười.

Lượng tiêu hao này đủ để duy trì trạng thái mở [Huyết Nguyên] trong hơn 1 phút.

Có thể nói là tiêu hao rất lớn.

Nhưng trên mặt Phong Kỳ vẫn nở nụ cười.

Thuấn Thiểm là năng lực hệ không gian duy nhất trong số các năng lực thiên phú mà hắn hiện nắm giữ.

Theo hắn thấy, năng lực này rất thích hợp cho thực chiến, cũng rất phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

Phong Kỳ rất rõ ràng về điểm yếu trong chiến đấu của mình.

Hắn không sợ bất kỳ hình thức giao thủ trực diện nào, sức mạnh có thể dễ dàng khai sơn liệt thạch và khả năng tự chữa

lành mạnh mẽ có thể khiến hắn có khả năng phản công trước bất kỳ kẻ địch cận chiến nào.

Hắn cũng không sợ kẻ địch hệ pháp thuật.

Dưới sự gia trì của Tử Hồn, cơ thể hắn tự mang đặc tính miễn ma pháp.

Ngay cả khi không thể miễn trừ phần lớn sát thương nhưng cũng có thể khiến hắn có được lợi thế bẩm sinh khi đối mặt với kẻ địch hệ pháp thuật, chỉ cần tìm được cơ hội là có thể dùng bạo lực giết chết kẻ địch tầm xa đang thi triển pháp thuật.

Điều duy nhất khiến hắn đau đầu chỉ có kẻ địch cực kỳ linh hoạt như Tam Vĩ.

Không đuổi kịp, không đánh trúng, không chạm được, thân pháp nhanh nhẹn thực sự có phần khắc chế hắn.

Nếu đối thủ như vậy còn sở hữu thủ đoạn tấn công cực mạnh, có thể dễ dàng phá vỡ lớp phòng ngự bên ngoài cơ thể hắn, sẽ khiến hắn hoàn toàn rơi vào thế bị động, cho đến khi bị tiêu hao đến chết.

Năng lực [Thuấn Thiểm] này chắc chắn đã giúp hắn giải quyết được vấn đề này.

Di chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn bất ngờ, chắc chắn sẽ là cơn ác mộng đối với kẻ địch hệ nhanh nhẹn.

Chỉ cần bị hắn bắt được, phong cách chiến đấu tiếp theo sẽ do hắn quyết định.

Cưỡng ép triển khai cuộc chiến tay đôi.

Khi đối đầu với kẻ địch hệ pháp thuật, năng lực Thuấn Thiểm này cũng có thể tạo ra sự bất ngờ, mặc dù việc sử dụng năng lực thiên phú này tiêu hao khí huyết rất lớn nhưng vẫn nằm trong phạm vi hắn có thể chấp nhận.

Đây là một năng lực có thể xoay chuyển cục diện trận chiến vào thời điểm quan trọng.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Phong Kỳ quay người một lần nữa bắt đầu vòng kiểm tra năng lực mới.

Chỉ thấy bóng dáng hắn liên tục di chuyển qua lại trong phòng huấn luyện, mỗi lần di chuyển có thể đạt đến khoảng cách giới hạn là mười lăm mét.

Rất nhanh, Phong Kỳ đã tiêu hao hết khí huyết trong cơ thể.

Máu thịt trên cơ thể hắn giống như kem tan chảy, hóa thành khí huyết mỏng manh lan tỏa trong không khí, rồi tiêu tán.

[Hết rồi, không còn một giọt nào.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ quay người đi về khu vực chức năng bên phải phòng huấn luyện.

Đi đến trước giá dụng cụ, hắn đưa tay lấy chiếc găng tay đặc chế đặt trên đó đeo vào tay phải, sau đó đi đến tủ lạnh bên cạnh, lấy ra ba chiếc hộp trong suốt đựng tinh huyết Sinh Vật Trận Địa.

Lần lượt mở các hộp ra, chỉ thấy Phong Kỳ đưa tay vung lên.

Ngay lập tức, tinh thể bên trong găng tay đặc chế vận hành, tự động phác họa ra trận pháp hấp thụ trong không trung, liên tục đưa máu trong hộp vào trận pháp, sau đó hóa thành khí huyết tinh khiết tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Hết chương 1142.

Chương 1143. Kẻ Phản Bội

Trái tim vốn đã teo tóp dưới sự kích thích của khí huyết tươi mới đã hồi sinh, bắt đầu đập chậm rãi.

Rất nhanh, tinh huyết trong hộp máu đã tiêu thụ hết.

Thu dọn những chiếc hộp rỗng rồi đặt dưới giá dụng cụ, hắn lại lấy ra ba hộp từ tủ lạnh.

Sau khi liên tục hấp thụ chín hộp tinh huyết, Phong Kỳ tháo găng tay đặc chế ra, trong nháy mắt, máu thịt trên cơ thể hắn sinh ra.

Thịt non đan xen quấn quanh, tạo thành vân cơ…

Rất nhanh, hắn lại trở về hình dạng con người.

Cảm nhận được khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, Phong Kỳ đột nhiên rất mong chờ lần tiến hóa huyết mạch thứ hai sẽ ban cho hắn hình dạng mới như thế nào.

Đến lúc đó, chiến thể và nhân thể sẽ có những thay đổi như thế nào.

Bây giờ, điểm tiến hóa huyết mạch đã không còn xa mốc một vạn.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ta thấy hình dạng tiến giai lần thứ hai hẳn là mặt xanh nanh dài, hình dạng ba đầu sáu tay, cánh tay và chân còn thô hơn cả cột chịu lực trong phòng huấn luyện, gầm lên một tiếng có thể dọa đứa trẻ nhà bên khóc thét ba ngày ba đêm.]

“Vậy còn là người sao?” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

[Quan trọng sao? Quan trọng là ngươi mạnh lên.]

Phong Kỳ：…

Không để ý đến Lời Tự Thuật nữa, hắn đưa tay cầm lấy lọ thuốc an thần đặt trên giá dụng cụ, ngửa cổ uống một ngụm lớn.

Cảm giác mát lạnh lan tỏa trong đầu, cơn giận dữ trong lòng lập tức tiêu tan không ít.

Thuốc an thần có giá thành sản xuất đắt đỏ nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị cho hắn cả một tủ lạnh đầy để giúp hắn chống lại những tổn thương do cảm xúc tiêu cực gây ra.

Và gần đây, họ còn đang thử nghiệm phát triển phiên bản cải tiến của thuốc an thần.

Kể từ khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng coi hắn là tương lai của nhân loại, họ không bao giờ tính toán hiệu quả chi phí khi đầu tư nguồn lực vào hắn, chỉ cần tốt là được.

Phải nói rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rất giàu có.

Hàng năm, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Viện Nghiên cứu Hổ Phách và quân đội Tinh Thành chiếm gần một nửa trong tổng số tài nguyên sản xuất từ các lĩnh vực do Tinh Thành quản lý.

Phần còn lại mới được các viện nghiên cứu, trường học và các tổ chức khác tranh giành.

Mặc dù lượng linh tài tiêu thụ hàng năm rất lớn nhưng nguồn tài nguyên dự trữ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn rất đáng kinh ngạc.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ, lượng tài nguyên dự trữ của ba tổ chức này ở Tinh Thành đã đạt đến mức giàu có ngang ngửa một quốc gia.

Nhưng sau khi tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ở nhiều dòng thời gian, Phong Kỳ hiểu rõ rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không bao giờ lãng phí tài nguyên một cách tùy tiện.

Mỗi một nguồn tài nguyên ở đây đều được sử dụng một cách hiệu quả.

Ví dụ như nhà hàng Tinh Hồng trông có vẻ xa hoa nhưng các nguyên liệu ở đây đều là linh thực được sản xuất từ các lĩnh vực, nếu đem ra ngoài bán thì giá cả sẽ rất đắt đỏ, không phải gia đình bình thường nào cũng có thể mua được.

Nếu quy đổi ra giá trị thì nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ăn còn ngon hơn cả hoàng đế thời xưa.

Nhưng việc đưa linh tài vào thực đơn chủ yếu là để nâng cao thể chất, thậm chí là tăng cường khả năng miễn dịch cho nhân viên của Tinh Hồng.

Làm việc thâu đêm suốt sáng đối với nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mà nói chẳng khác gì cơm bữa.

Thậm chí làm việc liên tục mấy đêm cũng là chuyện thường tình.

Khi cảm hứng đến, họ phải ghi chép lại ngay một mạch, nếu giữa chừng bị ngắt quãng thì rất khó để tìm lại được cảm giác bùng nổ của nguồn cảm hứng.

Điều này dẫn đến việc các nhà nghiên cứu khoa học trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có cường độ làm việc rất cao.

Làm việc không theo giờ giấc là chuyện bình thường.

Đặc biệt là khi thành lập một dự án mới, các thành viên của nhóm nghiên cứu thậm chí còn không có thời gian để ăn uống.

Đối với những nhân viên không có thời gian rèn luyện sức khỏe và tu luyện thì môi trường sống như vậy vừa áp lực lại vừa hại sức khỏe.

Trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cho đến nay vẫn lưu truyền một câu nói đùa:

"Kiếp trước chúng ta chắc chắn đã phạm phải tội lỗi tày trời nên kiếp này mới vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để chuộc tội."

Còn có người nói đùa rằng:

"Nơi này ngay cả chó cũng không thèm đến, kiếp sau cố gắng đầu thai làm một người dân thường đi, còn việc cứu thế cứ giao cho các người."

Những lời than thở này chỉ là nói đùa nhưng cũng có thể thấy được cường độ làm việc của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cao đến mức nào.

Ngoài Tết ra, bình thường hầu như không có ngày nghỉ.

Ngay từ ngày gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, họ không còn chỉ thuộc về bản thân mình nữa, mà là hy vọng và báu vật của toàn nhân loại, gánh vác trên vai sự tiếp nối của một chủng tộc.

Dùng linh tài quý giá làm thức ăn, hưởng thụ là một điều không được cân nhắc đến.

Hết chương 1143.

Chương 1144. Trận Chiến

Làm như vậy chỉ để điều hòa cơ thể cho nhân viên của Tinh Hồng, đảm bảo rằng sau khi làm việc với cường độ cao, họ vẫn có thể có một cơ thể khỏe mạnh.

Phong Kỳ đã xem qua hồ sơ tài liệu nội bộ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trước khi đưa linh tài vào thực đơn của Tinh Hồng, tỷ lệ tử vong đột ngột do làm việc quá sức ở đây rất cao.

Dữ liệu này không được công bố ra bên ngoài nhưng qua đó có thể thấy được cường độ làm việc của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chỉ có Úy Vi là người sở hữu thể chất đặc biệt, những người khác đều là người bình thường, khó có thể làm việc liên tục ngày này qua ngày khác.

Sau khi làm việc liên tục với cường độ cao, cơ thể sẽ mắc bệnh.

Có thể bất cứ lúc nào cũng tử vong đột ngột.

Điều này chắc chắn gây ra tổn thất lớn cho sự phát triển của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Mỗi người có thể vào được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều là nhân tài có thành tựu trong lĩnh vực của mình, cái chết đột ngột của những nhân vật cốt cán của dự án còn khiến cho dự án đang tiến hành phải tạm dừng một thời gian.

Vì vậy, viện trưởng Tinh Hồng tiền nhiệm đã bắt buộc đưa ra chế độ nghỉ ngơi, tiêu chuẩn nghỉ ngơi tối thiểu cũng phải là chế độ làm việc 996.

Nếu có dự án đặc biệt cần phải hoàn thành gấp, phải xin cấp trên cho làm thêm giờ, nếu không thì sau khi hết giờ làm việc bắt buộc phải nghỉ ngơi.

Nhưng chế độ này không có hiệu quả.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là nơi mà nhân viên miệng thì nói "Ngay cả chó cũng không thèm đến đây." nhưng hành động lại chứng minh rằng họ sẵn sàng gánh vác tương lai của nhân loại, tiếp tục tiến về phía trước.

Tỷ lệ tử vong đột ngột không giảm bao nhiêu sau khi chế độ mới được đưa ra.

Ngược lại, hiệu quả nghiên cứu còn bị trì hoãn do chế độ mới liên tục bị gián đoạn.

Bất đắc dĩ, những người đứng đầu Tinh Hồng đã thảo luận về vấn đề này trong nhiều ngày.

Cuối cùng, họ quyết định lấy một phần linh tài đưa vào thực đơn, dùng cách bồi bổ bằng thức ăn để điều hòa cơ thể cho nhân viên Tinh Hồng.

Quyết định này được duy trì cho đến tận bây giờ.

Lần đầu tiên Phong Kỳ đến nhà hàng Tinh Hồng, khi nhìn thấy rất nhiều thức ăn linh tài được bày ở khu tự phục vụ, hắn đã nghĩ rằng đồ ăn ở đây thật xa xỉ.

Nhưng sau khi ngạc nhiên trong chốc lát, hắn lại thấy rất hợp lý.

Dù sao thì những người ở đây đều là những người trụ cột của xã hội loài người, ăn ngon hơn một chút cũng là điều đương nhiên.

Sau khi đi cùng với nhiều dòng thời gian, hắn đã hiểu rõ hơn về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, lúc này hắn mới hiểu

rằng đằng sau sự xa hoa tưởng chừng như vậy lại có một câu chuyện buồn.

Hắn cũng hiểu rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chưa bao giờ lãng phí tài nguyên.

Cho đến nay, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ có một nơi duy nhất mà họ sẵn sàng chi tiền không tiếc tay.

Đó chính là đầu tư vào hắn.

Việc xây dựng phòng tập riêng cho hắn, cung cấp các thiết bị tập luyện và phục hồi đắt tiền nhất chỉ là chuyện nhỏ.

1500 năm sau khi hắn mất mới là thời kỳ khó khăn nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Tài nguyên dự trữ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tuy nhiều.

Nhưng kéo dài thời gian này đến 1500 năm thì lại trở nên vô cùng eo hẹp.

Ngoài việc tiêu hao cho nghiên cứu, ngay cả khi nhân viên Tinh Hồng chọn ngày này qua ngày khác ăn loại kem dinh dưỡng không có mùi vị gì thì cũng phải dùng tài nguyên để bảo dưỡng hoạt động của não, thậm chí là tùy chỉnh năng lực thiên phú cho hắn, cũng như việc bồi dưỡng Sinh vật trận địa.

Giác Hút khỏe mạnh ở dòng thời gian trước có thể gặp được hắn, đằng sau đó cũng có sự trả giá của nhân viên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đằng sau nhiều tuyến hy sinh, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn âm thầm hỗ trợ hắn hết mình.

Phong Kỳ vô cùng biết ơn sự trả giá của từng người đồng hành ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cũng vô cùng may mắn vì con đường cứu thế sau này vẫn có họ tiếp tục đồng hành.

Đặt xuống lọ thuốc an thần đã uống được một nửa, hắn bước đến giữa phòng tập.

Một lần nữa bắt đầu luyện tập giải phóng năng lực thiên phú.

Thi triển các năng lực thiên phú như Thuấn Thiểm, hắn không gặp bất kỳ trở ngại nào, những năng lực này giống như bản năng được khắc sâu vào linh hồn, giải phóng đơn giản như hơi thở.

Việc luyện tập của hắn chủ yếu là để nắm bắt tốt hơn thời cơ giải phóng năng lực thiên phú.

Giống như sở hữu súng, nếu chỉ muốn bắn đạn thì rất dễ, chỉ cần bóp cò là được.

Nhưng muốn ngắm bắn chính xác thì lại rất khó.

Ý nghĩa của việc luyện tập cũng nằm ở chỗ này.

…

Ba ngày sau, Phong Kỳ đều ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Kết thúc buổi luyện tập vào ngày hôm sau, Phong Kỳ trở về ký túc xá của Tinh Thành Học Phủ.

Đi mười mấy ngày, trong phòng đã phủ một lớp bụi mỏng, vì vậy hắn bắt đầu dọn dẹp phòng.

Hết chương 1144.

Chương 1145. Sự Thật

Kể từ khi cha mẹ mất tích, hắn đã sống một mình, cho đến khi nhập học mới có bạn cùng phòng, quen biết Mạc Phi.

Cách dọn dẹp phòng đối với Phong Kỳ mà nói là một phần trong cuộc sống của hắn, đã sớm thành thạo.

Hắn dùng một tiếng đồng hồ để dọn dẹp sạch sẽ căn phòng, sau đó cho rác vào túi nhựa phân hủy, đặt trước cửa ký túc xá.

Đến lúc đó sẽ có nhân viên dọn dẹp ký túc xá đến thu gom.

Trở lại phòng, hắn ngồi vào bàn, mở sổ tay bắt đầu suy nghĩ về hướng đi của tuyến hy sinh tiếp theo.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn cầm bút bắt đầu viết.

Kế hoạch tương lai một, đến Học phủ cũ theo học chuyên ngành học lĩnh vực, trong thời gian đó cố gắng tìm hiểu thông tin tình báo liên quan đến tộc Linh Năng.

…

Tuyến tương lai này là lời nhắn nhủ mà Úy Vi để lại cho hắn.

Mục đích chính là để hắn hiểu rõ hơn về chữ viết, đặc điểm chủng tộc, phong tục, v.v. của thế giới lĩnh vực.

Ví dụ như tuyến chiến tranh trước, hắn đã phải chịu thiệt vì không hiểu được chữ viết của thế giới lĩnh vực, dẫn đến việc không thể giải mã được nhiều thông tin quan trọng.

Vấn đề này có lẽ có thể được giải quyết ở Học phủ cũ.

Học phủ cũ có một chuyên ngành tên là "Học lĩnh vực", trong đó có dạy cả chữ viết của thế giới lĩnh vực.

Hơn nữa, nội dung giảng dạy hàng năm sẽ được cập nhật theo nội dung của cơ sở dữ liệu.

Theo lời Úy Vi, việc học lĩnh vực sẽ giúp hắn triển khai tốt hơn các tuyến hy sinh sau này.

Trong tương lai, hắn chắc chắn sẽ tiếp xúc với nhiều thế lực lĩnh vực hơn, việc học ngôn ngữ và chữ viết của thế giới lĩnh vực ngoài việc có thể hỗ trợ giao tiếp còn có thể mang lại nhiều tiện lợi khác.

Phong Kỳ đã nghe theo đề xuất này.

Hắn đã thấm thía nỗi khổ sở khi cầm tài liệu trên tay nhưng không hiểu được, ở tuyến chiến tranh trước.

Lúc đó hắn chỉ hận không thể biến ra một chiếc máy dịch để dịch thời gian thực các tài liệu trong phòng tuyệt mật của Viện nghiên cứu khoa học.

Lần gặp gỡ này khiến hắn hiểu rằng, việc học lĩnh vực là rất cần thiết.

Ngay cả khi kiến thức về lĩnh vực học không giúp hắn hiểu được chữ viết của tất cả các chủng tộc nhưng chắc chắn sẽ giúp ích cho các dòng thời gian sau này của hắn.

Ngoài việc học tập, hắn cũng có thể tìm kiếm thông tin tình báo liên quan đến tộc Linh Năng ở thành Cựu Nhật.

Trên thực tế, có rất nhiều bí ẩn chưa được giải đáp về tộc Linh Năng bí ẩn.

Có hai điểm khiến hắn cảm thấy nghi ngờ nhất.

Lúc đầu, tộc Linh Năng không khiến hắn cảm thấy mạnh mẽ.

Lần đầu tiên thực sự tiếp xúc với tộc Linh Năng là khi hộ tống nhiệm vụ Huyết Thạch, tộc Linh Năng đã từng cử thành

viên đến cướp đoạt.

Lúc đó, sức mạnh mà tộc Linh Năng thể hiện ra thực sự rất mạnh nhưng không hề có cảm giác áp bức như ở tuyến thời gian trước.

Khi tranh giành Huyết Thạch không trọn vẹn, tộc Linh Năng cũng không giành được lợi thế tuyệt đối.

Lúc đó hắn không thấy có gì nhưng bây giờ nghĩ lại thì thấy rất có vấn đề.

Rõ ràng là đã nhận được tin tức về sự xuất hiện của vật phẩm kỳ tích trước đó, tộc Linh Năng chỉ cử vài tộc nhân đến cướp đoạt? Và cuối cùng còn để lão Mê cướp mất?

Ở tuyến chiến tranh trước, sau khi tộc Linh Năng cảm nhận được sự tồn tại của Bóng Đen, họ đã mang theo hai vật phẩm kỳ tích đến.

Việc làm này ngoài việc thanh trừng kẻ phản bội, chắc chắn còn muốn thu hồi vật phẩm kỳ tích đã mất.

Nhìn từ góc độ này, sức mạnh của tộc Linh Năng lại trở nên vô cùng kỳ lạ.

Cũng là đối mặt với vật phẩm kỳ tích, sức mạnh mà tộc Linh Năng phái ra thể hiện chênh lệch rất lớn.

Sự tầm thường khi tranh giành Huyết Thạch, sự mạnh mẽ của tuyến chiến tranh…

Còn có một thông tin tình báo có thể chứng minh sự kỳ lạ của tộc Linh Năng.

Tuyến phản diện mà hắn theo Mê Vụ Chi Chủ, từng bị tộc Linh Năng giam cầm và lợi dụng hắn để ép Mê Vụ Chi Chủ hiện thân.

Điều khiến hắn không ngờ là Mê Vụ Chi Chủ lại hy sinh thân mình đến cứu hắn.

Lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ đã tu luyện Huyết Nhục Đỉnh và còn có được Huyết Thạch không trọn vẹn, thực lực tăng lên từng ngày.

Nhưng lúc này, Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa phải là lão Mê đỉnh cao sau 1500 năm.

Phong Kỳ biết rõ thực lực của hắn.

Đối mặt với tộc Linh Năng sở hữu nhiều vật phẩm kỳ tích, ngay cả khi từ bỏ sức mạnh bản nguyên để liều mạng đưa hắn rời đi, cũng hoàn toàn không thể.

Bởi vì tiềm lực của tộc Linh Năng quá mạnh.

Nhưng khi đó không có thành viên nào của tộc Linh Năng sử dụng vật phẩm kỳ tích, vậy mà lại bị lão Mê dùng biển máu bản nguyên phong tỏa, khiến bọn họ trốn thoát khỏi thành Cựu Nhật một cách ngoạn mục.

Từ hai sự việc này có thể thấy, tộc Linh Năng dường như không mạnh mẽ như hắn tưởng tượng.

Nhưng lại có quá nhiều thông tin tình báo có thể chứng minh rằng tộc Linh Năng rất mạnh.

Hết chương 1145.

Chương 1146. Đối Thủ

Điều này có thể thấy được từ nỗi sợ hãi của Bóng Đen đối với tộc Linh Năng.

Tổng hợp thực lực của thế lực Bóng Đen tuyệt đối không yếu, nắm giữ thành phố Tương Lai, trong tay có nhiều vũ khí sát thương lớn, cộng thêm lực lượng phòng thủ của thành phố Tương Lai, căn bản không cần phải sợ bất kỳ thế lực tiềm ẩn nào.

Nhưng xét từ nỗi sợ hãi của Bóng Đen đối với tộc Linh Năng, rõ ràng là hắn cảm thấy mình hoàn toàn không thể là đối thủ của tộc Linh Năng.

Điều này càng chứng tỏ sự kỳ lạ của tộc Linh Năng.

Có thông tin tình báo chứng minh rằng tộc Linh Năng rất đáng sợ, tiềm lực thâm hậu, thực lực hùng hậu.

Nhưng có thông tin tình báo lại cho thấy tộc Linh Năng chỉ là thế lực tiềm ẩn bình thường trong lĩnh vực.

Gia nhập Học phủ Cựu Nhật ở tuyến tương lai này, có lẽ sẽ giúp hắn giải đáp được những thắc mắc này.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Có khả năng là trong tộc Linh Năng cũng chia phe phái, có phe phái rất mạnh, ví dụ như phe phái xuất hiện ở tuyến chiến tranh, có phe phái lại rất yếu, ví dụ như phe phái xuất hiện khi tranh giành Huyết Thạch. Về phương diện này, ngươi có thể tham khảo tộc Dạ Ảnh từng nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách.]

“Có lẽ vậy, đến lúc đó sẽ biết được sự thật.”

Viết xong tuyến quy hoạch tương lai đầu tiên, Phong Kỳ bắt đầu viết phương hướng quy hoạch tương lai thứ hai.

Quy hoạch tương lai thứ hai, theo chân Mộc Tinh trưởng thành, tìm kiếm kẻ phản bội ẩn núp trong quân đội Bình minh, đồng thời tìm cách tiếp xúc với Mộ Trảo.

1. Tìm kiếm kẻ phản bội.

Điểm mấu chốt 2, tìm hiểu nguyên nhân quân Bình Minh tàn sát thành.

Điểm mấu chốt 3, tiếp xúc với Mộ Trảo.

…

Điểm mấu chốt của tương lai này vẫn là Mộ Trảo.

Ý nghĩa của việc tìm kiếm kẻ phản bội chỉ là thứ yếu, ngay cả khi tìm ra cũng chỉ bắt được một thế lực ngầm trong lĩnh vực mà thôi.

Trước mắt vẫn chưa xử lý được tộc Linh Năng hùng mạnh nên vấn đề này không cấp bách.

Ngược lại, tiếp xúc với Mộ Trảo có thể nắm được nhiều tin tức quan trọng.

Những tin tức này có lẽ sẽ giúp hắn thúc đẩy tuyến hy sinh sau này.

Nhưng việc lựa chọn tương lai này cũng tồn tại nhiều biến số.

Chiến đoàn Lê Minh biến thành quân Bình Minh phải mất hàng chục năm, trong thời gian đó có hắn tham gia, chắc chắn hướng đi tương lai của Chiến đoàn Lê Minh sẽ có sự thay đổi.

Hắn có thể chống đỡ đến khi quân Bình Minh thành lập hay không vẫn là ẩn số.

Nhưng nhìn lại kinh nghiệm của một vài tuyến thời gian trước, mạng ngắn như bóng với hình, tuổi thọ là xiềng xích mà hắn mãi mãi không thoát ra được.

Tai nạn luôn âm thầm ập đến, mang hắn đi.

Ngay cả Mê Vụ Chi Chủ vốn trường thọ, sau khi gặp hắn cũng không thoát khỏi cái nhìn chăm chú của tử thần, rời khỏi thế giới tươi đẹp này trước thời hạn.

Vì vậy, tương lai đầy ẩn số này cũng chỉ nằm trong phạm vi cân nhắc.

Nhưng hiện tại Phong Kỳ không vội triển khai tương lai này.

Dừng lại suy nghĩ một lát, Phong Kỳ lại cầm bút viết tuyến kế hoạch tương lai thứ ba.

Kế hoạch tương lai ba, tiếp xúc với Ngân Linh, tìm cách moi thông tin liên quan đến tộc Ngân Nguyệt từ cô ta.

Điểm mấu chốt:

1, Tìm cách lấy được lòng tin của Ngân Linh.

2, Từ miệng Ngân Linh lấy được thông tin liên quan đến tộc Ngân Nguyệt.

3, Biết được phương pháp Ngân Linh gửi tin tức cho tộc Ngân Nguyệt, đồng thời ghi lại phương pháp.

4, Các điều kiện trên đã hoàn thành, có thể thực hiện kế hoạch thanh lý, giết chết toàn bộ tiên phong của tộc Ngân Nguyệt, sau đó giành lại quyền kiểm soát cơ quan năng lượng.

…

Kế hoạch của tương lai này có vẻ đơn giản nhưng thực tế lại rất phức tạp.

Tiếp xúc với Ngân Linh như thế nào là một vấn đề, lấy được lòng tin của Ngân Linh cũng là một vấn đề, lấy được tọa độ và các thông tin khác càng là vấn đề quan trọng nhất.

Tình hình của tộc Ngân Nguyệt khác với Viện nghiên cứu khoa học lúc trước.

Viện nghiên cứu khoa học do Bóng Đen kiểm soát muốn lợi dụng con người để nghiên cứu chế tạo, vì vậy hắn có thể dùng cách ngầm tiếp xúc, trong thời gian đó chỉ cần thể hiện mặt phản xã hội của mình là có thể thu hút sự chú ý của Bóng Đen.

Tiếp theo chỉ cần trong thời gian Bóng Đen âm thầm khảo sát không xuất hiện bất kỳ sai sót nào, Bóng Đen sẽ đưa ra cành ô liu.

Nhưng tình hình của tộc Ngân Nguyệt có sự khác biệt về bản chất với Bóng Đen.

Rõ ràng tộc Ngân Nguyệt không có ý định chiêu mộ con người.

Chúng ẩn núp trong Viện nghiên cứu năng lượng chủ yếu là vì năng lượng, chứ không phải lợi dụng kiến thức của con người để nghiên cứu chế tạo thứ gì đó.

Về bản chất, tộc Ngân Nguyệt ẩn núp trong Tinh Thành là để chờ thời cơ.

Chỉ cần thời cơ chín muồi, chúng sẽ lợi dụng năng lượng vốn cung cấp cho toàn bộ Tinh Thành để bố trí trận pháp truyền tống không gian, triệu tập tộc nhân giáng lâm, muốn chiếm giữ toàn bộ Tinh Thành.

Hết chương 1146.

Chương 1147. Ký Ức

Tộc Ngân Nguyệt có tham vọng rất lớn.

Dù là Bóng Đen hay Mê Vụ Chi Chủ, lúc đầu đều nghĩ đến việc từ từ phát triển thế lực.

Tộc Ngân Nguyệt khởi đầu đã muốn chiếm giữ toàn bộ Tinh Thành, đồng thời lấy Tinh Thành làm điểm khởi đầu để lập kế hoạch cho tương lai.

Vì vậy, tộc Ngân Nguyệt không có nhu cầu chiêu mộ thiên tài loài người.

Điều này cũng dẫn đến việc ngay cả khi hắn gia nhập Viện nghiên cứu năng lượng, hắn cũng khó có thể nhận được sự tin tưởng của Ngân Linh, càng đừng nói đến việc Ngân Linh sẽ tiết lộ bí mật của mình cho hắn.

Nếu không thể nhận được sự tin tưởng của Ngân Linh, tương lai này cũng mất đi ý nghĩa.

Nếu lựa chọn đi theo tương lai này, cần có một kế hoạch trình tự hoàn thiện và chi tiết để hỗ trợ.

Ngay khi Phong Kỳ đang suy nghĩ về cách bổ sung cho kế hoạch này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Hắn với tay cầm lấy chiếc điện thoại đặt trên bàn, hắn thấy là Úy Vi gọi đến.

Sau khi nghe điện thoại, giọng nói quen thuộc truyền đến:

“Kế hoạch tương lai đã ổn chưa?”

“Đang lập kế hoạch nhưng ta vẫn chưa có kế hoạch chi tiết về cách tiếp cận Ngân Linh.”

“Lần này ta gọi điện cho ngươi chính là vì chuyện này.”

“Ngươi có kế hoạch rồi sao? Nói rõ đi.” Nghe đến đây, Phong Kỳ lập tức ngồi thẳng người, tinh thần phấn chấn.

“Rất đơn giản, ngươi đã nghe nói đến kế hoạch sinh sản thiên tài chưa?”

“Kế hoạch sinh sản thiên tài gì?”

“Mục đích của kế hoạch này là giúp các thiên tài ghép đôi, sau đó sớm sinh ra những đứa trẻ có gen trội… Ngươi cũng biết rằng tỷ lệ sinh của thời đại này không cao, nhân tài do các trường đại học đào tạo vừa mới tốt nghiệp đã được đưa đến các viện nghiên cứu lớn, hoặc được đưa ra tiền tuyến, môi trường như vậy khiến tỷ lệ sinh của nhân tài nói chung không cao, kế hoạch này bắt nguồn từ đó.”

“Mô tả đơn giản, ngươi có thể hiểu là hôn nhân do nhà nước sắp đặt ở cấp độ quốc gia, trong thời gian đó cũng sẽ tạo cơ hội cho hai bên được ghép đôi tìm hiểu nhau, xem có phù hợp không.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ bỗng thấy không ổn.

“Ta nghĩ ngươi hẳn đã hiểu rồi, mặc dù cách này có vẻ không đáng tin cậy nhưng đó lại là cơ hội cực tốt để tiếp cận Ngân Linh… Chỉ cần có sự tiếp xúc ban đầu, sau đó chúng ta có thể sắp xếp kịch bản!”

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ, không nhịn được lên tiếng:

“Úy tỷ, mặc dù tuổi tâm lý của ta đã không còn nhỏ sau nhiều tuyến thời gian tôi luyện nhưng… nhưng về mặt thể chất, ta mới 17 tuổi.”

“Yên tâm, không sao đâu, quan trọng là ngươi mới 17 tuổi đã nghiên cứu ra nhiều phương pháp tu luyện, còn được trao

tặng Huân chương cống hiến xuất sắc cho loài người, hoàn toàn phù hợp với Ngân Linh cũng là thiên tài… Ngươi đừng có áp lực tâm lý, đây chỉ là để có cơ hội tiếp cận tìm hiểu Ngân Linh, đợi khi chúng ta có được thông tin cần thiết, giết chết không lầm.”

Nói đến đây, trong điện thoại truyền đến tiếng cười của Úy Vi:

“Vậy, ngươi nghĩ thế nào?”

Phong Kỳ:…

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu, nói ra tâm sự của hắn:

[Ta nghĩ, phụ nữ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ vung nắm đấm của ta.]

…

Gác máy, Phong Kỳ đóng máy tính xách tay đứng dậy khỏi bàn làm việc.

Tiếp theo, hắn định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến nữa, cùng Úy Vi và bộ trưởng bộ chiến lược Tinh Hồng “Lý Càn Phong” thảo luận chi tiết về phương án tiếp cận Ngân Linh.

Còn việc mở ra tương lai, hắn không vội.

Việc giải tỏa cảm xúc tiêu cực cần thời gian tĩnh dưỡng, những cảm xúc tiêu cực cường độ cao liên tục chồng chất rất dễ khiến cảm xúc tiêu cực của hắn hoàn toàn mất kiểm soát.

Khi Phong Kỳ đến cổng trường, xe chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đỗ ở đó.

Một người đàn ông cao lớn mặc áo vest chiến thuật, đeo kính đen đang đợi bên xe.

Thấy hắn xuất hiện, người đàn ông đến đón liền mở cửa xe.

Sau khi chào hỏi, Phong Kỳ lên xe, sau đó xe chạy đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trên đường đi, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ về đề xuất của Úy Vi qua điện thoại.

Mặc dù đề xuất của Úy Vi khiến hắn cảm thấy hơi ngượng ngùng nhưng hắn không thấy có vấn đề gì.

Chỉ cần có thể tiếp cận Ngân Linh, bất kể bằng cách nào cũng là cách tốt.

Nhớ lại những trải nghiệm ở nhiều dòng thời gian.

Hắn từng ẩn núp trong bóng tối, cũng từng theo lão Mê làm phản diện, thậm chí còn phát động chiến tranh… Hắn đã trải qua quá nhiều đau khổ, vì vậy việc lấy danh nghĩa mai mối để tiếp cận kẻ thù nhằm lấy thông tin tình báo đối với hắn mà nói chẳng có gì khó khăn.

Về bản chất, đây cũng là một cách để lấy thông tin tình báo.

Hắn không thực sự đi hẹn hò.

Đến lúc phải giết, hắn sẽ không nương tay.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Hãy tưởng tượng một cốt truyện, khi Ngân Linh tiết lộ toàn bộ bí mật của mình, cơ thể ngươi sẽ nhanh chóng cao lớn, toàn thân được bao phủ bởi sương máu, chớp mắt đã biến thành một gã khổng lồ màu máu, rồi ngươi cười toe toét nói với Ngân Linh: Em gái, vật tay không?]

Hết chương 1147.

Chương 1148. Ngân Linh

Phong Kỳ:…

[Nhưng theo những gì ta hiểu về tính cách của ngươi, ngươi sẽ chọn cách giết chết ngay lập tức đối với Sinh vật trận địa mà ngươi đã tiếp xúc, sẽ không nói bất kỳ lời vô nghĩa nào, ví dụ như lão Mê ở tuyến chiến tranh trước… Do dự sẽ dẫn đến thất bại.]

[Thực ra ta luôn rất ngưỡng mộ ngươi, ta biết ngươi có tình cảm với lão Mê nhưng ngươi rất rõ ràng lập trường của mình, ngay cả khi lão Mê liều mình cứu ngươi cũng không khiến lập trường của ngươi dao động chút nào, phải giết thì không do dự.]

"Ta tin rằng trong cùng một hoàn cảnh và điều kiện, lão Mê cũng sẽ làm như vậy."

[Đúng vậy, lão Mê và ngươi thực ra rất giống nhau, đều quan tâm đến tộc nhân, trong lòng đều có lý tưởng và ước mơ vượt lên trên tình cảm.]

Trong lúc trò chuyện với Lời Tự Thuật, chiếc xe từ từ đi vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Xuống xe, Phong Kỳ chào tài xế rồi đi thẳng vào tòa nhà trụ sở của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hiện tại, thiết bị xác thực của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã hoàn toàn mở cửa cho hắn, vì vậy hắn vào căn cứ Tinh Hồng không cần bất kỳ nhân viên tiếp ứng nào giúp đỡ.

Một lát sau, Phong Kỳ đến phòng họp của bộ phận chiến lược.

Lúc này, Úy Vi và bộ trưởng bộ phận chiến lược "Lý Càn Phong." đã đợi ở đó.

Đến bên Úy Vi kéo ghế ngồi xuống, Phong Kỳ nhìn hai người hỏi:

"Úy tỷ, Lễ thúc, nói cho ta biết suy nghĩ của các ngươi đi."

Trước câu hỏi, trên mặt Lễ Càn Phong hiện lên nụ cười:

"Tiểu Kỳ, về cách tiếp cận Ngân Linh, chúng ta đã đưa cho ngươi một phương án rất tốt rồi, mặc dù mai mối chỉ là để tiếp cận Ngân Linh ở khoảng cách gần, thậm chí là để hiểu sơ bộ về cô ta nhưng ngươi phải toàn tâm toàn ý."

"Toàn tâm toàn ý?" Phong Kỳ hỏi với vẻ mặt kỳ lạ.

"Tất nhiên rồi, trong lòng ngươi không sao cả nhưng bề ngoài ngươi chắc chắn phải là người chủ động, phải cho đối phương một thái độ tích cực, ngay cả khi Ngân Linh từ chối ngươi, ngươi cũng phải nắm bắt cơ hội này để đeo bám dai dẳng, chỉ có như vậy chúng ta mới có thể sắp xếp kịch bản tiếp theo."

"Đó không phải là liếm chó sao?"

Nghe thấy lời này, Úy Vi ở bên cạnh cố nhịn cười rồi nói:

"Để cứu Tinh Thành khỏi sự tấn công của tộc Ngân Nguyệt, để Giác Hút có thể phát triển khỏe mạnh, làm một con chó liếm thì sao? Có khó không?"

[Ha ha ha, tên của dòng thời gian tương lai tiếp theo sẽ là "Dòng thời gian liếm chó." đi.]

Phong Kỳ:…

Nghĩ kỹ lại, Phong Kỳ cũng có thể hiểu được tại sao lại phải làm như vậy.

Nếu hắn tỏ ra lạnh nhạt trong quá trình tiếp xúc, chỉ cần Ngân Linh từ chối, hắn sẽ không còn cơ hội thực hiện hành động tiếp theo.

Muốn tiếp tục triển khai dòng thời gian liếm chó này… à không, dòng thời gian cứu thế này, hắn phải đảm bảo rằng mình luôn có thái độ tích cực chủ động, như vậy ngay cả khi bị Ngân Linh từ chối, hắn vẫn có lý do để mặt dày tiếp tục tiếp xúc.

Dù sao thì trước mặt chó liếm không có rãnh nước nào cả.

Chó liếm khi liếm không quan tâm đến việc người bị liếm có muốn bị liếm hay không.

Chỉ cần muốn liếm, chỉ cần mặt đủ dày thì không gì có thể ngăn cản được tiếng chó liếm húp… húp…

"Để thể hiện thái độ tích cực của ngươi, chắc chắn phải có những món quà nhỏ định kỳ, khoản tiền này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ chi trả cho ngươi, ngoài ra lần gặp mặt đầu tiên chúng ta sẽ giúp ngươi mai mối dưới danh nghĩa Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đến lúc đó ngươi phải cho ta thái độ nghiêm túc, đừng ăn mặc quá tùy tiện… Đúng rồi, nhớ là phải lấy được phương thức liên lạc của Ngân Linh ngay lúc đó, để có thể thực hiện chiến lược tấn công chủ động tiếp theo."

Mặc dù trong lòng bất lực nhưng Phong Kỳ vẫn gật đầu đồng ý.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ta Phong Kỳ sẽ liếm ra một dòng thời gian tương lai, càng phải liếm ra một tương lai tươi sáng cho nhân loại!]

"Câm miệng, hệ thống ngu ngốc."

Sau khi mắng Lời Tự Thuật, Phong Kỳ nhìn Úy Vi và Lễ Càn Phong, hỏi ra thắc mắc trong lòng:

“Nếu tiếp cận thành công, tiếp theo phải làm gì?”

“Cái này đơn giản, chỉ cần có cơ hội tiếp xúc ban đầu, tiếp theo chúng ta có thể sắp xếp cho ngươi một kịch bản tăng tiến tình cảm, những kịch bản này sẽ giúp ngươi nâng cao vị thế trong lòng Ngân Linh…”

Sau vài giờ trò chuyện, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về kế hoạch của Lễ Càn Phong.

Kịch bản vẫn chưa hoàn thiện hoàn toàn nhưng hướng đi chung đã rõ ràng.

Kết thúc chủ đề về Ngân Linh, Phong Kỳ vốn định đứng dậy cáo từ thì Úy Vi lại gợi ra một chủ đề mới:

“A Kỳ, ta nhớ ngươi nói rằng trong tinh thần thức hải có thêm rất nhiều tín ngưỡng chi lực?”

“Đúng vậy, những tín ngưỡng chi lực này đều là các ngươi ở dòng thời gian chiến tranh trước, cũng như dân chúng Tinh Thành cung cấp cho ta.”

“Ngươi biết cách sử dụng những tín ngưỡng chi lực này không?”

“Úy tỷ, ngươi có ý tưởng gì sao?” Phong Kỳ kinh ngạc.

Hết chương 1148.

Chương 1149. Chiến Lược

“Ta đã xem qua hồ sơ tình báo của một số dòng thời gian hy sinh trước, ta phát hiện tín ngưỡng chi lực là chìa khóa để tạo ra Ám Thần, vì vậy ta đang nghĩ liệu ngươi có thể sử dụng tín ngưỡng chi lực để tạo ra một loại sức mạnh thần thánh thuộc về riêng ngươi không?”

Nghe xong lời mô tả của Úy Vi, trong lòng Phong Kỳ giật mình.

Hắn thật sự chưa từng cân nhắc đến vấn đề này.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ càng, hắn cảm thấy phương án mà Úy Vi đề xuất hoàn toàn khả thi.

Tộc Ám Thần có thể lợi dụng tín ngưỡng chi lực để tạo ra Ám Thần, tại sao hắn lại không thể lợi dụng tín ngưỡng chi lực để bản thân thành thần.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Úy Vi rồi nói:

“Hay là ta thử xem?”

“Thử đi.” Úy Vi lập tức khẳng định.

…

Sau khi rời khỏi phòng họp, Phong Kỳ vốn định quay về Tinh Thành Học Phủ nhưng lại một lần nữa đến phòng huấn luyện chỉ dành riêng cho hắn ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Rõ ràng là không thể để dòng thời gian hy sinh thử nghiệm cách sử dụng tín ngưỡng chi lực.

Dù sao thì ở dòng thời gian hy sinh, hắn chỉ là tín đồ, có thể cung cấp tín ngưỡng chi lực cho dòng thời gian chính

nhưng lại không có khả năng điều động tín ngưỡng chi lực.

Muốn biết cách sử dụng tín ngưỡng chi lực, hắn ở dòng thời gian chính phải tự mình thử nghiệm.

Đến khu chức năng bên phải phòng huấn luyện, hắn ngồi xuống trước tượng ngọc của mình, nhắm mắt lại.

Ý thức chìm vào tinh thần thức hải.

Hiện ra trước mắt là một biển vàng.

Chất lỏng màu vàng cuồn cuộn chính là tinh thần lực của hắn hiện hữu trong tinh thần thức hải. Phía trên biển vàng mênh mông là viên châu bản nguyên màu đỏ tía, xung quanh là các viên châu năng lực thiên phú đủ màu sắc xoay quanh theo quỹ đạo đã định.

So với trước đây, trên tinh thần thức hải xuất hiện thêm một tầng sương mù màu vàng đậm.

Sương mù màu vàng này chính là tín ngưỡng chi lực mà hắn thu thập được ở dòng thời gian chiến tranh.

Tín ngưỡng chi lực này chủ yếu đến từ dân chúng Tinh Thành, thứ đến là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thực ra hắn có thể có được nhiều tín ngưỡng chi lực hơn.

Nhưng dân chúng Tinh Thành chưa đến hai năm đã nảy sinh tín ngưỡng với hắn thì Tinh Thành đã hoàn toàn sụp đổ.

Về sau chỉ còn những đồng hành ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ngày phục một ngày tín ngưỡng hắn.

Ngoài ra, tín ngưỡng chi lực mà dân chúng Tinh Thành mang lại cho hắn do không có vật trung gian như tượng ngọc nên thực tế hắn hấp thụ được không nhiều.

Nhưng tín ngưỡng chi lực mà toàn thể dân chúng cung cấp cũng vô cùng to lớn, vẫn chiếm phần chủ yếu.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến tộc Ám Thần phải lập Ám Thần Giáo và tượng Ám Thần ở khắp các thành phố.

Việc hấp thụ tín ngưỡng cũng cần vật trung gian, nếu không hiệu suất sẽ giảm đi rất nhiều.

Dưới sự dẫn động của ý thức, tín ngưỡng chi lực tụ lại thành sương mù màu vàng dao động, trở nên sền sệt như chất lỏng.

Phong Kỳ hoàn toàn không có manh mối về cách sử dụng tín ngưỡng chi lực để tạo ra sức mạnh thần thánh, thậm chí là thần cách cho bản thân.

Ý thức như một cây bút vẽ, không ngừng khuấy động sương mù màu vàng, hắn chìm vào suy tư.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

[Hay là tham khảo Huyết Nguyên đi? Huyết Nguyên là một trong sáu bản nguyên tín ngưỡng của Ám Thần, rất có ý nghĩa tham khảo đối với việc ngươi tạo ra bản nguyên thần lực của riêng mình.]

"Có lý."

Không chút do dự, hắn lập tức bay đến trước quỹ đạo thiên phú.

Đợi một lát, khi viên châu thiên phú Huyết Nguyên bay đến trước mặt, hắn đưa tay gỡ nó ra khỏi quỹ đạo vận hành.

Ngay lúc này, cái đầu của Tam Vĩ thò ra từ lệnh bài tiến hóa phía trên.

Nhìn Tam Vĩ với vẻ mặt đầy mong đợi, trong lòng Phong Kỳ thắt lại, lập tức nhìn Tam Vĩ cảnh cáo:

“Nếu ngươi dám ăn viên châu thiên phú này, cẩn thận ta đánh gãy chân ngươi, cút về ngủ đi.”

[Xem ra Tam Vĩ không phải không thích ăn năng lực thiên phú, chỉ là kén ăn không muốn ăn thiên phú rác rưởi, mà ngươi chỉ biết cho ăn thiên phú rác rưởi.]

Đối mặt với lời cảnh cáo, Tam Vĩ lộ ra vẻ mặt chán chường, sau đó tức tối rụt đầu lại.

Cúi đầu nhìn viên châu Huyết Nguyên trong tay.

So với viên châu màu máu ban đầu, viên châu Huyết Nguyên hiện tại đã thay đổi rất nhiều.

Bề mặt bám một lớp ngọn lửa màu Mặc xanh lục đang cháy, trên đó có những đường vân màu Mặc xanh lục đối xứng, ở khu vực trung tâm còn có một dấu ấn tinh thể.

“A Bạch, giúp ta quét cấu trúc bên trong viên châu năng lực thiên phú này.”

[Được ngay!]

Một lát sau, Lời Tự Thuật quét xong bắt đầu giải thích cấu trúc bên trong Huyết Nguyên.

Nghe Lời Tự Thuật mô tả, Phong Kỳ vung tay lấy một đoàn tín ngưỡng chi lực rồi bắt đầu xoa bóp, dùng tay xoa thành hình tròn, sau đó dùng ý thức bắt đầu điêu khắc cấu trúc bên trong.

Quá trình này có vẻ đơn giản nhưng thực tế lại vô cùng phức tạp.

Hết chương 1149.

Chương 1150. Lời Hứa

Cấu trúc bên trong viên châu năng lực thiên phú giống như một thế giới vi mô, đủ loại Tọa độ năng lượng đan xen chằng chịt, quá trình chế tạo vô cùng phức tạp.

Dưới sự dẫn động của ý thức, ngày càng nhiều tín ngưỡng chi lực tụ lại vào viên châu thiên phú tín ngưỡng trong tay hắn, hỗ trợ xây dựng cấu trúc bên trong.

Rất nhanh, tinh thần lực của Phong Kỳ đã tiêu hao hết trong quá trình xây dựng.

Mở mắt ra, hắn lập tức đến tủ lạnh, lấy ra một lọ thuốc an thần tinh thần uống cạn, sau đó lại nhắm mắt.

Tinh thần lực nhanh chóng hồi phục, hắn lại tiếp tục lao vào xây dựng cấu trúc viên châu năng lực thiên phú.

Quá trình này rất nhàm chán, giống như đang tạo ra một thế giới.

Trong quá trình đó, nếu mắc lỗi còn bị Lời Tự Thuật mắng cho một trận.

Ngày qua ngày, thời gian trôi qua trong quá trình sáng tạo.

Trong thời gian đó, Úy Vi đã đến một lần, hỏi thăm tình hình của hắn, sau đó lại vội vã rời đi.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đói khát thì ăn linh tài trong tủ lạnh, bổ sung tinh thần lực thì dùng thuốc an thần tinh thần.

Dưới sự nỗ lực của hắn, một viên châu năng lực thiên phú màu vàng dần hoàn thiện.

Tín ngưỡng chi lực được lưu trữ trong tinh thần thức hải cũng đã bị hắn tiêu hao khoảng sáu phần.

Lúc này trong tinh thần thức hải.

Nhìn viên châu năng lực thiên phú màu vàng trong tay, Phong Kỳ lộ vẻ do dự.

Sáng tạo đến giờ, hắn chỉ hoàn thiện một phần cấu trúc, muốn mô phỏng hoàn toàn Huyết Nguyên còn kém xa.

Tin tốt là viên châu năng lực thiên phú màu vàng trong tay đã có thể hiển thị thuộc tính.

[??? （Năng lực thiên phú chủ động chưa đặt tên）]：

Giới thiệu năng lực: Viên châu năng lực thiên phú do tín ngưỡng chi lực chính hướng tụ lại, cấu trúc bên trong vô cùng không hoàn thiện, sử dụng có thể khiến viên châu năng lực thiên phú này phát nổ.

Xác suất phát nổ: %

…

Bận rộn mấy ngày trời, vậy mà lại chế tạo ra một thiên phú rác.

Cảm giác này… thật tuyệt.

Ngay khi hắn định phân giải viên châu năng lực thiên phú này thành tín ngưỡng chi lực, hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện.

Lệnh bài tiến hóa có tác dụng hoàn thiện năng lực thiên phú.

Nguyên lý điểm tiến hóa thiên phú giúp nâng cao năng lực thiên phú thực ra là giúp năng lực thiên phú hoàn thiện tiếp theo và bù đắp khuyết điểm.

Tương đương với việc không có đường, tiến hóa ra một con đường.

[À đúng đúng đúng, ngươi tìm ra cách rồi!]

Vung tay, 48 điểm tiến hóa thiên phú còn lại xuất hiện trước mắt hắn.

48 viên châu năng lực thiên phú này là Huyết Nguyên và Tử Hồn để lại sau khi tiến giai, hiện tại Tử Hồn thăng cấp một lần cần 180 viên, Huyết Nguyên cần 340 viên.

Hắn vốn định tích lũy 48 viên châu tiến hóa năng lực này để sử dụng lần sau.

Nhưng giờ hắn định dùng để thử nghiệm.

Với tâm trạng háo hức, hắn hòa điểm tiến hóa năng lực vào viên châu năng lực màu vàng còn dang dở.

Ngay lập tức, viên châu năng lực màu vàng tỏa sáng.

Tiếng Lời Tự Thuật vang lên bên tai hắn:

[Cấu trúc bên trong đã thay đổi, bắt đầu trở nên hoàn thiện, nhiều nút thắt bị tắc bắt đầu tự động kết nối, nhanh chóng truyền sức mạnh đức tin vào trong, để nó tự động hoàn thiện.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ dứt khoát dùng ý thức dẫn dắt toàn bộ sức mạnh đức tin còn lại vào trong đó.

Sức mạnh đức tin đổ vào viên châu năng lực mới theo năng lượng tiến hóa, tự động trở thành một phần của cấu trúc bên trong.

Quá trình tiến giai diễn ra chưa đầy một phút, sức mạnh đức tin và năng lượng tiến hóa đã cạn kiệt, quá trình tiến giai năng lực dừng lại.

Lúc này, thuộc tính của viên châu năng lực đã thay đổi.

[??? (Năng lực chưa đặt tên)]:

Cấp độ năng lực: Cấp 0

Giới thiệu năng lực: Thần thể chưa đặt tên, sau khi sử dụng, có được khả năng cảm nhận tự nhiên gần như hoàn hảo, duy trì trạng thái trong khi liên tục tiêu hao sức mạnh tinh thần.

Lưu ý: Năng lực chưa hoàn thiện.

…

Rõ ràng là 48 viên châu tiến hóa năng lực không đủ để hoàn thiện năng lực này.

Nhưng may là mối nguy ẩn chứa khả năng phát nổ đã biến mất.

Viên châu năng lực này có thể sử dụng bình thường.

Nghĩ đến đây, hắn đặt viên châu năng lực màu vàng trong tay lên quỹ đạo vận hành.

Ngay lập tức, viên châu màu vàng run rẩy bắn ra một tia sáng yếu ớt kết nối với viên châu nguồn màu đỏ vàng.

Phong Kỳ lập tức cảm nhận được sự tồn tại của viên châu năng lực màu vàng, cũng biết cách sử dụng năng lực này.

Với tâm trạng háo hức, ý thức của hắn rời khỏi biển thức tinh thần.

Mở mắt ra, hắn không chút do dự, dứt khoát kích hoạt năng lực mới.

Trong nháy mắt, một dấu ấn màu vàng hiện lên trên trán hắn, ánh sáng màu vàng chói mắt từ trán hắn bùng phát bao trùm toàn thân.

Cảm giác này rất kỳ diệu, Phong Kỳ cảm thấy cơ thể mình được bao bọc bởi một dòng nước ấm.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo khiến hắn trở tay không kịp.

Chỉ thấy máu thịt trên cơ thể hắn trong nháy mắt tan rã, năng lượng màu vàng thay thế máu thịt bám vào xương.

Hết chương 1150.

Chương 1151. Năng Lượng

Trong nháy mắt, cơ thể hắn biến thành một thể năng lượng thuần túy tỏa ra ánh sáng màu vàng chói mắt.

[Người khổng lồ ánh sáng, là ngươi sao?]

Toàn bộ thế giới thay đổi trong mắt Phong Kỳ.

Vô số sợi chỉ hiện ra trước mắt, những thứ mà thị giác có thể cảm nhận được phong phú hơn nhiều so với bình thường.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng mình có một sự thân thiết kỳ lạ với những sợi chỉ đủ màu sắc này.

Vung tay, hắn nắm lấy một sợi chỉ màu đỏ, ngay lập tức một ngọn lửa bùng lên trong lòng bàn tay phải của hắn, khiến hắn giật mình.

Vừa kinh ngạc, Phong Kỳ vừa nắm lấy sợi năng lượng màu tím bằng tay trái.

Ngay lập tức, tay trái của hắn có luồng điện bao quanh, phát ra tiếng kêu rít.

Những nguyên tố tự nhiên này sau khi tụ hợp lại có sức hủy diệt rất lớn nhưng lại rất ngoan ngoãn trong tay hắn.

Phong Kỳ có chút không tin, hắn thử hòa trộn sợi chỉ màu đỏ và màu tím trong tay, ngay lập tức trước mắt hắn hiện ra một luồng năng lượng kết hợp giữa luồng điện và ngọn lửa.

Hai loại năng lượng hòa hợp, vụ nổ trong tưởng tượng không xảy ra.

Thật kỳ lạ là chúng lại hòa hợp như vậy.

[Chết tiệt! Ngươi đã có được khả năng lập trình thuật pháp sao? Muốn năng lực gì thì trực tiếp ra tay là có ngay? Trời ơi!]

Lúc này, tiếng kêu kinh ngạc của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

Ngay khi Phong Kỳ kinh ngạc vì thần thể ban cho hắn năng lực đặc biệt thì trán hắn lại đau nhói.

Trong nháy mắt, cảm giác suy yếu mãnh liệt ập đến.

Hắn kinh hãi phát hiện ra rằng chỉ mới mở thần thể hơn 30 giây nhưng sức mạnh tinh thần trong biển thức đã cạn kiệt.

Sức tiêu hao khủng khiếp như vậy nằm ngoài dự đoán của hắn.

Tầm nhìn lúc này trở nên mờ mịt, ngay sau đó, thân thể màu vàng đột nhiên nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng khuếch tán, rồi dần dần tối đi.

Cúi đầu nhìn bộ xương còn lại của mình, Phong Kỳ vẫn kinh ngạc trước sự cường hãn của thần thể.

Nền tảng của thuật pháp học là phác họa thuật pháp nhưng khi ở trạng thái thần thể, hắn thậm chí có thể trực tiếp hợp nhất các nguyên tố tự nhiên để tùy ý tạo ra thuật pháp.

Ví dụ như vừa rồi, hắn hoàn toàn có thể tùy ý nắm một nắm sợi năng lượng rồi hợp nhất chúng thành một thuật pháp mới.

Trong trường hợp bình thường, việc tùy ý hợp nhất các nguyên tố tự nhiên sẽ dẫn đến việc thuật pháp phát nổ, phản phệ lại người thi triển.

Nhưng khi hắn hợp nhất năng lượng thuộc tính lôi và hỏa thì thuật pháp vốn hung bạo lại trở nên ngoan ngoãn như cừu trước mặt hắn.

Hắn đột nhiên nghĩ đến câu "Khả năng thân thiết với tự nhiên gần như hoàn hảo." được đề cập trong phần giới thiệu năng lực.

Rõ ràng đây chính là yếu tố then chốt giúp thần thể có thể tùy ý tạo ra thuật pháp.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đột nhiên nhận ra tiềm năng phát triển đáng sợ của thần thể.

Lúc này, giọng nói nghiêm túc của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Mặc dù thực sự rất mạnh… nhưng ta vẫn kiên quyết cho rằng đây là tà thuật, không thể học được, ta đề nghị cho Tam Vĩ ăn, biết đâu có thể phân giải được nhiều châu năng lực đặc biệt, chúng ta lấy đi cho Huyết Nguyên ăn thì không tuyệt sao?]

"Ta không đồng ý!"

Đối với Phong Kỳ mà nói, thần thể chắc chắn sẽ trở thành phương tiện đối địch quan trọng khi hắn cạn kiệt khí huyết.

Điểm yếu duy nhất là năng lực này tiêu hao sức mạnh tinh thần quá lớn, hắn chỉ có thể duy trì trong khoảng 30 giây.

…

Khí huyết cuồn cuộn, máu thịt tái tạo.

Kết thúc thử nghiệm, Phong Kỳ cầm lấy lọ thuốc an thần tinh thần đặt trên bàn dụng cụ, bắt đầu uống từng ngụm lớn.

Thuốc an thần tinh thần có tác dụng bổ sung sức mạnh tinh thần và xóa bỏ cảm xúc tiêu cực.

Nhưng loại thuốc này cũng sẽ gây ra tổn thương nhẹ cho tinh thần.

Úy Vi đã định lượng cho hắn uống mỗi ngày, đảm bảo lượng uống vào và khả năng tự phục hồi của sức mạnh tinh thần đạt đến sự cân bằng hoàn hảo.

Lượng định ra cũng sẽ được cập nhật theo dữ liệu kiểm tra sức khỏe sau mỗi lần trở về từ mộng cảnh tương lai.

Nếu không có bất kỳ gánh nặng nào, hắn chắc chắn muốn uống một lần cho đã, để xóa sạch mọi cảm xúc tiêu cực trong đầu.

Nhưng làm như vậy rõ ràng là không thực tế.

Qua mấy ngày điều trị, tình trạng cảm xúc tiêu cực quấn quanh chỉ được cải thiện.

Về bản chất, thuốc an thần tinh thần chỉ có thể đóng vai trò hỗ trợ, muốn thoát khỏi hoàn toàn trạng thái chồng chất cảm xúc tiêu cực thì phải dựa vào năng lực "Trí nhớ vô hạn."

Sau khi nghỉ ngơi, sức mạnh tinh thần được bổ sung.

Tò mò về [Thần thể], hắn quyết định tiếp tục thử nghiệm hiệu quả cụ thể của năng lực này.

Ý nghĩ vừa chuyển, trên trán hắn xuất hiện một ấn ký méo mó.

Trong nháy mắt, tóc hắn bay lên mà không có gió, sức mạnh tinh thần hóa thành năng lượng màu vàng tràn ra từ trán.

Nhìn kỹ có thể thấy vô số hạt vàng li ti quấn vào nhau, tầm nhìn dần bị màu vàng lấp đầy.

Hết chương 1151.

Chương 1152. Đỉnh Cao

Rất nhanh, năng lượng màu vàng bao phủ toàn thân.

Phong Kỳ cảm thấy như được dòng nước ấm áp bao bọc, máu thịt trên cơ thể cũng tan rã vào lúc này, hóa thành sương máu tràn vào tim.

Bộ xương mất đi máu thịt dần được năng lượng màu vàng bao phủ, ấn ký màu vàng méo mó trên trán trở nên vô cùng rõ ràng.

Trong chớp mắt, hắn đã hoàn thành việc thay thế thân xác bằng nguyên tố. Thế giới trước mắt hắn lập tức hiện ra vô số hạt nguyên tố và các sợi nguyên tố tinh khiết hơn.

Lúc này, Phong Kỳ đã không còn cảm thấy trọng lượng cơ thể.

Ý nghĩ vừa chuyển, thân thể hắn lơ lửng trên không, trôi đến trước chiếc gương soi toàn thân đặt ở phía bên kia bàn dụng cụ.

Ngẩng đầu nhìn lên, hắn phát hiện hình dáng của mình đã hoàn toàn thoát khỏi khái niệm con người.

Thân thể hoàn toàn ngưng tụ từ năng lượng màu vàng, ngay cả đôi mắt cũng hóa thành màu trắng vàng, ấn ký méo mó trên trán như lơ lửng trước trán một cm, trông vô cùng hư ảo.

Vung tay lên vài sợi nguyên tố tự nhiên bị hắn kéo đến tụ lại ở lòng bàn tay phải.

Ngay lập tức, sấm sét, ngọn lửa, băng giá và các nguyên tố khác giao nhau, cuộn trào dữ dội trong lòng bàn tay hắn,

nguồn năng lượng cực kỳ không ổn định này lại kỳ diệu đạt đến một sự cân bằng kỳ lạ nào đó.

Ý thức của hắn lúc này thoát ra khỏi cơ thể, dễ dàng tách rời các nguyên tố đã hợp nhất, lơ lửng trước người.

Cảm giác này vô cùng kỳ diệu, giống như hắn đã nắm được quy luật tự nhiên, có thể tùy ý điều khiển sức mạnh nguyên tố.

Tất cả các nguyên tố trong nhận thức của hắn đều là một ký hiệu.

Như Lời Tự Thuật đã nói, khả năng cảm nhận hoàn hảo với tự nhiên này có thể giống như lập trình, tùy ý kết hợp các ký hiệu này để tạo ra một thuật pháp mới.

Chưa kịp triển khai thử nghiệm tiếp theo, cảm giác đau nhói lại ập đến.

Sức mạnh tinh thần lúc này đã cạn kiệt, các khối nguyên tố lơ lửng trước mắt lập tức tan biến, thân thể hắn nổ tung, hóa thành vô số điểm sáng màu vàng khuếch tán, rồi dần dần tối đi.

Ý nghĩ vừa chuyển, tốc độ đập của tim đột nhiên tăng nhanh.

Khí huyết cuồn cuộn bị ép ra khỏi cơ thể, hóa thành luồng sáng màu máu bao quanh cơ thể.

Máu thịt nhanh chóng tái tạo.

Đợi đến khi hắn mở mắt ra, hắn chỉ thấy thế giới quay cuồng, đầu đau nhói từng cơn.

Hắn dứt khoát cầm lấy lọ thuốc an thần tinh thần đặt trên bàn dụng cụ, đổ một ngụm lớn vào miệng.

Vài hơi thở sau, cảm giác đau nhói tinh thần từ từ tan đi.

Hít một hơi thật sâu, hắn đã bình tĩnh lại.

[Thần thể] trong thử nghiệm sơ bộ có cường độ cực cao, thậm chí khiến hắn có ảo giác siêu thoát khỏi tự nhiên.

Nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng.

Nếu ngay từ đầu đã sử dụng Thần thể để đối địch, khi sức mạnh tinh thần cạn kiệt, hắn sẽ ngay lập tức rơi vào cảnh không thể chiến đấu.

Tốt nhất vẫn nên sử dụng năng lực này vào giai đoạn kết thúc của [Huyết Nguyên].

Có thể giúp hắn tiếp tục duy trì chiến lực trong 30 giây.

Đợi đến khi sức mạnh tinh thần tăng lên, thời gian duy trì rõ ràng vẫn có thể tiếp tục tăng.

Nhưng trong lòng Phong Kỳ có một nghi vấn.

Hắn dùng sức mạnh tín ngưỡng để tạo ra Thần thể là theo cấu trúc bên trong của "Huyết Nguyên" làm khuôn mẫu, cho dù không hoàn thiện thì cũng hẳn là năng lực cường hóa theo hướng thể xác mới đúng.

Ví dụ như sau khi mở ra sẽ có được một thân thể cường tráng mạ vàng.

Tại sao lại có được năng lực theo hướng thuật pháp tinh thần?

Giọng nói của Lời Tự Thuật lúc này vang lên:

[Vấn đề này thì rất dễ hiểu, ngươi theo khuôn mẫu của Huyết Nguyên để xây dựng Thần thể chỉ là chưa đến một phần mười cấu trúc chủ thể, sau đó ngươi dùng điểm tiến hóa để cường hóa kỹ năng này, điều này dẫn đến Thần thể bắt đầu tiến hóa theo hướng tối ưu.]

[Đồng thời, sức mạnh tín ngưỡng ngươi có được thuộc về năng lượng chính hướng, có sự khác biệt rõ ràng về thuộc tính

so với sức mạnh tín ngưỡng máu của con dê đầu lâu hiến tế… Nói cách khác, Thần thể mới là hướng tạo ra thiên phú tối ưu của ngươi, điểm tiến hóa giúp ngươi sửa chữa hoàn hảo lộ trình cấu trúc sai lầm.]

"Ngươi biết được từ đâu?" Phong Kỳ sửng sốt.

[Vừa rồi ta đã xem xét cấu trúc bên trong của Thần thể và Huyết Nguyên, phát hiện cấu trúc bên trong đã hoàn toàn khác rồi.]

"Thì ra là vậy."

[Đúng rồi, ngươi đoán xem ta còn phát hiện ra cái gì trong cấu trúc của Thần thể?]

"Nói đi."

[Năng lực thiên phú này không ổn, ta nghi ngờ sử dụng liên tục sẽ làm giảm tuổi thọ, ta khuyên ngươi vẫn nên ném nó cho Tam Vĩ, phân giải thành điểm tiến hóa để cộng vào Huyết Nguyên không thơm sao?]

"Ngươi đoán xem ta có tin không?"

[Ngươi đi sai đường rồi, ngươi đang đi trên một con đường tà đạo không thể cứu vãn, ta khuyên ngươi quay đầu là bờ, chiến đấu tay đôi mới là điều ngươi hướng tới, đàn ông đích thực phải đối mặt trực diện, đàn bà mới trốn ở phía sau biu~biu~biu~.]

Hết chương 1152.

Chương 1153. Phá Hủy

Phong Kỳ:…

Nghe lời nói tức giận của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ khinh thường trong lòng.

Hắn đúng là thích chiến đấu cận chiến tay đôi nhưng có thêm một năng lực bảo vệ mạng sống là chuyện tốt.

Đây là năng lực thiên phú hắn đã tiêu hao toàn bộ sức mạnh tín ngưỡng để tạo ra, hắn làm sao cam lòng phân giải như vậy.

Có lẽ năng lực thiên phú này sẽ mang đến cho hắn bất ngờ trong tương lai.

Sức mạnh tín ngưỡng có được sau này cũng có thể dùng để cường hóa năng lực thiên phú này.

Còn điểm tiến hóa có thể dùng để cường hóa năng lực Huyết Nguyên, hai năng lực có thể đồng thời tăng lên, không ảnh hưởng lẫn nhau.

Kết thúc huấn luyện, Phong Kỳ định rời đi.

Nhưng trước khi rời đi, hắn đã đến văn phòng của Úy Vi, nói cho cô biết chuyện tạo ra Thần thể.

Còn về dữ liệu liên quan đến Thần thể, hắn không cần phải thi triển lại.

Toàn bộ phòng huấn luyện đều lắp đầy camera giám sát và cảm biến.

Dữ liệu thử nghiệm đều sẽ được đồng bộ ghi lại phản hồi về phía Úy Vi, đến lúc đó chỉ cần điều tra xem là được.

Tiếp theo hắn định trở về Tinh Thành Học Phủ nghỉ ngơi thêm vài ngày, uống thêm vài ngày thuốc an thần tinh thần, đảm bảo trạng thái tinh thần tốt rồi sẽ tiến vào tuyến hy sinh để hành động.

…

Đợi đến khi Phong Kỳ trở về Tinh Thành Học Phủ, mặt trời đã lặn về phía tây, trời dần tối.

Hắn lấy điện thoại ra xem giờ, đã là 5 giờ 39 phút.

Vừa đúng giờ ăn tối.

Hắn lập tức lấy điện thoại ra hẹn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh đi ăn tối.

Khi Phong Kỳ đến nhà ăn của học phủ, đã là 6 giờ 10 phút tối.

Vừa bước vào nhà ăn, hắn đã ngửi thấy mùi thơm của thức ăn.

Tối nay, phong cách món ăn của nhà ăn học phủ đã có sự thay đổi rõ rệt, rõ ràng là đội ngũ đầu bếp của học phủ khác đã được đổi đến Tinh Thành Học Phủ.

Cầm khay đến khu tự chọn, Phong Kỳ bắt đầu chọn thức ăn.

Các món ăn tối nay chủ yếu là các món ăn theo phong cách Chiết Giang, thịt Đông Pha, cá kho dấm, gà ăn mày, thịt hấp lá sen, v.v.

Sau khi chọn xong món chính, Phong Kỳ múc một bát cơm trắng đầy.

Đến góc phía bắc, Mộc Tinh và Lữ Việt đã ăn cơm.

Khi hắn ngồi xuống bên cạnh Lâm Nhiễm, Mộc Tinh lập tức ngẩng đầu nhìn hắn.

Ánh mắt giao nhau, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến con Giác Hút nhỏ liên tục cọ vào lòng hắn trong giấc mơ tương lai.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Tiểu Hắc vừa đá vừa đạp, biểu cảm hung dữ của nó vẫn còn in sâu trong trí nhớ.

So với Mộc Tinh ngự tả trong tương lai, đàn chị có thân hình loli hiện tại lại giống với Giác Hút nhỏ hơn.

Đều là dáng vẻ chưa trưởng thành.

[Phải nói về sức mạnh, Mộc Tinh chắc chắn có thể đấm vỡ đầu ngươi.]

Phong Kỳ:…

Nhưng lời nói này của Lời Tự Thuật thực sự không sai.

Nghĩ đến Giác Hút nuốt chửng trời đất khi chiến đấu với Tiểu Hắc, có thể thấy sức chiến đấu của Mộc Tinh khi ra tay toàn lực, một người chính là một quân đoàn.

Mô tả một người giữ cửa ải, vạn người không mở được trước khi thời đại tai biến xảy ra chỉ là một phép ẩn dụ.

Nhưng Mộc Tinh chắc chắn có đủ sức mạnh để xứng đáng với lời mô tả này.

Danh hiệu chiến thần mạnh nhất loài người không phải là hư danh, ngay cả khi chết trên tuyến tương lai cũng là do bị nhiều thế lực vây công.

Nếu thực sự phải đấu tay đôi, hiện tại ngoài Tiểu Hắc ra thì có vẻ không ai có khả năng đấu với hắn.

Lúc này, bên cạnh truyền đến tiếng gõ đũa:

“Kỳ ca, nói đi, dạo này ngươi đi đâu chơi rồi.”

Nghe Lâm Nhiễm hỏi, tai Mộc Tinh dựng đứng lên, miệng vẫn nhai thức ăn, trông rất ngốc nghếch.

Quay đầu nhìn Lâm Nhiễm đang tức giận, Phong Kỳ ngạc nhiên trong lòng:

“Không phải nói là đi cứu thế giới sao, hơn nữa, ngươi có cần phải tức giận như vậy không?”

“Mấy ngày nay xảy ra một chuyện lớn, vốn định chia sẻ với ngươi, kết quả ngươi lại không có ở đây, ta khó chịu quá.”

Bưng bát cơm, Phong Kỳ vừa ăn vừa nói:

“Bây giờ nói cũng chưa muộn.”

“Ta đã nhận được Huân chương Cống hiến xuất sắc của loài người, thuật pháp Kết Ấn Lưu đã được chứng nhận.”

Nghe vậy, đôi đũa gắp thịt cá của Phong Kỳ dừng lại giữa không trung.

“Vốn định chia Rượu Công Đức với ngươi, bây giờ… cũng chưa muộn, tối nay hẹn không?”

“Hẹn, chuyện này đáng để ăn mừng.” Phong Kỳ quả quyết đồng ý.

“Học tỷ.” Lâm Nhiễm nhìn Mộc Tinh đang ăn ngấu nghiến.

“Ừm~ Được!” Mộc Tinh trả lời không rõ ràng.

“Vậy là quyết định rồi.” Trên mặt Lâm Nhiễm lập tức nở nụ cười.

Nghe Lâm Nhiễm nói hắn đã nhận được Huân chương Cống hiến xuất sắc, lúc này trong đầu Phong Kỳ lại nảy ra một ý nghĩ.

Úy Vi và Lễ Khô Phong chọn hắn để tiếp cận Ngân Linh, lý do chính là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không thể chọn được người nào khác cùng độ tuổi.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có sự khác biệt về bản chất so với các viện nghiên cứu khác.

Các viện nghiên cứu khác có rất nhiều nhân tài trẻ xuất sắc nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì không.

Hết chương 1153.

Chương 1154. Học Thuật

Bởi vì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không bao giờ tuyển dụng sinh viên mới tốt nghiệp.

Những người có thể vào được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thường là những người có thành tựu trong lĩnh vực của mình.

Mà những người có thành tựu trong một lĩnh vực nào đó, thường thì tuổi tác cũng không còn nhỏ, cử họ đi tiếp cận Ngân Linh rõ ràng là không phù hợp.

Ngoài vấn đề tuổi tác, còn có một lý do rất quan trọng nữa là hắn có Huân chương Cống hiến xuất sắc của loài người.

Đây đã là vinh dự cao nhất ngoài những danh nhân lịch sử.

Hắn được trao Huân chương Bạc nhưng ở độ tuổi của hắn thì không có người nào được trao Huân chương Vàng.

Lý lịch của hắn có thể hoàn toàn phù hợp với Ngân Linh, đồng ý yêu cầu ghép đôi của kế hoạch sinh sản thiên tài của loài người.

Nếu lý lịch chênh lệch quá lớn sẽ chỉ khiến bên ngoài cảm thấy ngạc nhiên.

Thậm chí còn khiến Ngân Linh cảnh giác, nhận ra rằng hắn cố ý tiếp cận.

Lúc này, sau khi nghe tin vui của Lâm Nhiễm, hắn đột nhiên nhận ra một điều.

Bên cạnh không phải có một anh tài trẻ tuổi xuất chúng sao.

Khác với thành tựu sao chép của hắn, Lâm Nhiễm tuyệt đối là một thiên tài thực sự.

Hơn nữa, hắn còn là một trong những tổ sư thuật pháp được công nhận của người tương lai.

Một người xuất sắc như vậy hoàn toàn có thể thay thế hắn đi tiếp cận Ngân Linh.

Quan trọng hơn là, nếu để Lâm Nhiễm thay hắn đi làm liếm cẩu, hắn có thể dành thời gian để nghiên cứu học thuật về lĩnh vực, sau đó đi thi vào Viện Nghiên cứu Cổ đại.

Hai con đường này hoàn toàn có thể tiến hành đồng thời.

Trước khi vào Học viện Cổ đại, hắn vẫn có thể theo dõi toàn bộ diễn biến giữa Lâm Nhiễm và Ngân Linh, thậm chí còn phối hợp diễn kịch bản.

Như vậy có thể đạt được mục đích một công đôi việc, một mũi tên trúng hai đích.

[Ta cũng biết vài thành ngữ, ví dụ như mất nhiều hơn được, mất nhỏ mất lớn, công cốc.]

"Câm miệng, hệ thống ngu ngốc."

Sau khi có ý tưởng, Phong Kỳ nở nụ cười.

Hắn cảm thấy kế hoạch này hoàn toàn có thể thực hiện, hắn tin tưởng vào năng lực của Lâm Nhiễm.

Chọn làm liếm cẩu cũng không cần Lâm Nhiễm phải ra trận chiến đấu.

Vì vậy, hắn hoàn toàn có thể yên tâm giao nhiệm vụ này cho Lâm Nhiễm.

Hơn nữa, hắn chưa từng yêu đương nên không biết cách lấy lòng phụ nữ, chi bằng để Lâm Nhiễm thay thế.

[Về khoản bán đứng anh em, ta Lời Tự Thuật này không phục ai, chỉ phục ngươi, làm anh em với ngươi chắc chắn không có chuyện gì tốt.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ quay đầu nhìn Lâm Nhiễm đang ăn ngấu nghiến.

"Nhìn ta làm gì?" Lâm Nhiễm tò mò ngẩng đầu lên.

"Không có gì, ta thấy dạo này nhan sắc của ngươi tăng lên đáng kể."

"Thật sao?" Lâm Nhiễm lập tức phấn chấn.

"Thật, ta bấm ngón tay tính ra dạo này ngươi sẽ có một mối nhân duyên không tệ." Phong Kỳ khẳng định chắc nịch.

"Không cần đâu, phụ nữ chỉ ảnh hưởng đến hiệu suất học tập của ta."

"Quá chú trọng học tập cũng không tốt, tình yêu có thể làm tâm trạng ngươi thoải mái, thậm chí còn mang lại cho ngươi cảm hứng."

Nhìn Lâm Nhiễm ngạc nhiên, Phong Kỳ tiếp tục nói:

"Lao động kết hợp nghỉ ngơi, ngươi thực sự có thể thử xem."

"Kỳ ca, sao ta thấy lời ngươi có ẩn ý, cuối cùng là có ý gì?"

"Đến lúc đó sẽ nói, ăn cơm trước."

Kế hoạch hy sinh vẫn chưa bắt đầu, Phong Kỳ không định nói trước cho Lâm Nhiễm biết.

Không để ý đến ánh mắt nghi ngờ của Lâm Nhiễm, hắn đưa tay cầm con gà ăn mày, xé một cái đùi gà đưa lên miệng cắn một miếng thật to.

Thịt mềm, nước gà thơm ngon tràn ngập trong miệng.

Nghĩ đến việc cuối cùng cũng không phải làm liếm cẩu nữa, trong lòng hắn vô cùng vui sướng, cảm thấy ngay cả hương vị thức ăn cũng được nâng cao.

Thật thoải mái.

Ăn tối xong, Phong Kỳ trở về ký túc xá.

Buổi tối đã hẹn với Lâm Nhiễm và Mộc Tinh tụ tập ở bên hồ trước ký túc xá, lúc đó sẽ mở Rượu Công Đức để ăn mừng Lâm Nhiễm nhận được Huân chương Cống hiến xuất sắc của loài người.

Trở về phòng, Phong Kỳ ngồi vào bàn bắt đầu hoàn thiện kế hoạch cho tuyến tương lai.

Đã quyết định triển khai song song hai tuyến tiếp cận Ngân Linh và vào Học viện Cổ đại, vậy thì kế hoạch phải có sự thay đổi.

Hắn quyết định sau khi mở tuyến tương lai sẽ dành một năm để bù đắp kiến thức về lĩnh vực, chuẩn bị cho kỳ thi vào Học viện Cổ đại.

Mặc dù với tư cách là người đạt được Huân chương Cống hiến xuất sắc của loài người, hắn muốn vào chuyên ngành học thuật về lĩnh vực của Học viện Cổ đại không khó, thậm chí chỉ cần hắn muốn là có thể vào.

Nhưng nếu không có kiến thức cơ bản, ngay cả khi vào học cũng rất khó để học được gì.

Cuối cùng, việc tích lũy kiến thức cần có một quá trình, bỏ qua trực tiếp kiến thức cơ bản để học những nội dung sâu xa hơn rõ ràng là đảo lộn thứ tự.

Hắn sẽ dành một năm học này ở Tinh Thành, đồng thời theo dõi sát sao động thái của Lâm Nhiễm.

Hết chương 1154.

Chương 1155. Đêm Trăng

Vừa lập kế hoạch cho tương lai, cuốn sổ tay vừa dần lấp đầy chữ viết.

Thời gian trôi đến mười giờ tối.

Phong Kỳ rời khỏi ký túc xá, đến bên hồ.

Dưới ánh trăng đêm, mặt hồ đẹp tuyệt, mặt nước phản chiếu vầng trăng tròn sáng tỏ, gió đêm thổi qua mang theo hương hoa hòe thanh khiết bên đường, lá liễu bên hồ xào xạc trong gió, âm thanh du dương.

Cảnh vật tươi đẹp trước mắt khiến tâm trạng tiêu cực trong lòng Phong Kỳ được xoa dịu.

Trong lúc chờ đợi, Mộc Tinh đến trước.

Chỉ thấy Mộc Tinh mặc bộ đồ ngủ thỏ lông xù, trông rất đáng yêu.

"Tối tốt lành, A Kỳ."

Ngồi xuống ghế dài, Mộc Tinh đưa tay lấy chiếc sáo trắng từ trong túi áo ngủ, lắc lắc trước mặt hắn:

"Ta đã hứa sẽ dạy ngươi cách thổi sáo, đáng tiếc vẫn chưa có cơ hội, ngươi muốn nghe không?"

"Muốn nghe."

Nghe hắn trả lời chắc nịch, trên mặt Mộc Tinh nở nụ cười ngây thơ, sau đó đưa sáo lên môi thổi.

Vẫn là giai điệu quen thuộc.

Nhưng trong giai điệu không còn nỗi buồn, mà thêm chút ấm áp.

Điều này hiển nhiên cũng liên quan đến sự thay đổi trong tâm trạng của Mộc Tinh.

Trước đây, thứ duy nhất chi xanh cô sống sót chỉ là ý niệm trả thù thế lực lĩnh vực nhưng bây giờ trong lòng cô đã có thêm một phần tình bạn và tình thân.

Còn về tình thân, trong nhật ký tương lai, Mộc Tinh đã coi hắn là người thân duy nhất của mình.

Trong lúc chờ đợi, Lâm Nhiễm cầm Rượu Công Đức và cốc rượu đến.

Ngồi xuống ghế dài, Lâm Nhiễm cười đùa vặn nắp chai rượu, sau đó rót ba cốc, lần lượt đưa cho hắn và Mộc Tinh.

“A Nhiễm, tối nay còn bơi không?” Nhận lấy cốc rượu, Phong Kỳ mỉm cười trêu chọc.

Nghe vậy, nụ cười trên mặt Lâm Nhiễm lập tức đông cứng.

Rõ ràng hắn vẫn nhớ rõ chuyện mình đã làm vì uống Rượu Công Đức mà không thể tiêu hóa trong thời gian ngắn.

“Hay là thử thuật Thôn Phệ mà ngươi nghiên cứu ra trước đây?”

“Đúng rồi, sao ta lại quên mất thuật Thôn Phệ.” Lâm Nhiễm vỗ tay, bừng tỉnh.

“Nào, uống một cốc trước, chúc mừng thiên tài này của chúng ta đã vinh dự nhận được Huân chương Cống hiến xuất sắc của loài người!” Nói xong, Lâm Nhiễm chủ động nâng cốc.

Thấy vậy, Phong Kỳ và Mộc Tinh lập tức cười nâng cốc với Lâm Nhiễm.

So với Phong Kỳ và Mộc Tinh uống cạn, Lâm Nhiễm chỉ nhấp một ngụm nhỏ, rõ ràng vẫn còn sợ hãi chuyện trước đây.

Ngước nhìn bầu trời đêm, trăng sáng tỏ.

Phong Kỳ phát hiện không biết từ lúc nào đã trôi qua nhiều dòng thời gian như vậy.

Đối với Lâm Nhiễm và Mộc Tinh, lần cuối cùng ba người tụ tập bên hồ, cùng nhau uống Rượu Công Đức chỉ mới nửa năm.

Nhưng đối với hắn, giữa hai lần đó đã cách nhau mấy kiếp người.

Từng ký ức về tuyến hy sinh, đều là con đường hắn đã từng đi qua.

Bất chợt ngoảnh đầu nhìn lại mới phát hiện, hành trình tâm lý đã đi rất xa rất xa.

Ngay cả cảnh tượng nửa năm trước, cũng khiến hắn có cảm giác như cách một thế giới.

Điều duy nhất không thay đổi, là khát vọng về thời thịnh thế của nhân loại, vẫn cháy bỏng như ngọn lửa.

[Mong rằng ngươi đi xa nửa đời, trở về vẫn là thiếu niên… Câu nói này dùng cho ngươi quả là không gì thích hợp hơn.]

Nghe Lời Tự Thuật nói vậy, Phong Kỳ cười toe toét, sau đó nhìn Lâm Nhiễm và Mộc Tinh nâng cốc:

“Vì sự trỗi dậy của nhân tộc, cạn chén!”

“Vì sự trỗi dậy của nhân tộc, cạn chén!” Lâm Nhiễm và Mộc Tinh lập tức nâng cốc chạm cốc với hắn.

Lâu sau, tiếng cười nói chuyện phiếm của ba người vang lên bên hồ.

Hoài bão tương lai, lý tưởng cao xa, quá khứ đã qua…

Dù đã trải qua bao lâu, Phong Kỳ vẫn có thể cười sảng khoái như trước, thời gian không thể mài mòn đi sự sắc sảo của hắn.

Lúc này, hắn vẫn là thiếu niên.

…

2 giờ sáng.

Phong Kỳ trở về phòng.

Ngồi xuống ghế sofa, hắn quyết định bắt đầu tuyến hy sinh mới ngay lúc này.

Không phải hắn không muốn nghỉ ngơi thêm vài ngày, trong thời gian đó cố gắng loại bỏ càng nhiều cảm xúc tiêu cực càng tốt.

Khi gặp Lâm Nhiễm, Mộc Tinh ở bên hồ, hắn đã uống hai ly Rượu Công Đức, thanh tiến trình năng lượng đã đủ để đồng ý yêu cầu mở tuyến hy sinh sau khi ngủ.

Bây giờ chỉ cần ngủ, hắn sẽ bước vào mộng cảnh tương lai.

[Vậy tại sao ngươi không thức đêm, chỉ cần ngươi thức đủ lâu, ngươi có thể không bước vào mộng cảnh tương lai trong thời gian dài!]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Những ngày điều dưỡng này, cảm xúc tiêu cực trong lòng hắn đã giảm đi không ít, đủ để đối phó với cảm xúc tiêu cực mà tuyến hy sinh tiếp theo mang lại.

Hắn cảm thấy hoàn toàn không cần phải trì hoãn thêm nữa.

Loại bỏ mối nguy tiềm ẩn bên trong Tinh Thành của tộc Ngân Nguyệt này, những dòng thời gian sau này sẽ dễ dàng hơn nhiều, đặc biệt là mộng cảnh tương lai.

Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, hắn đứng dậy đi vào phòng tắm.

Dành năm phút tắm nước lạnh, hắn thay một bộ đồ ngủ rồi nằm lên giường.

Sau đó nhắm mắt lại.

Giữa lúc suy nghĩ miên man, cơn buồn ngủ ập đến, vẻ mặt hắn dần trở nên bình thản…

Hết chương 1155.

Chương 1156. Bất Tử

…

Sáng hôm sau, tiếng chim hót ngoài cửa sổ đánh thức Phong Kỳ khỏi giấc ngủ.

Xoa mái tóc bù xù, hắn ngẩng đầu nhìn vào chiếc gương bên cạnh.

Vẫn đẹp trai như vậy.

Nhưng đó không phải là trọng điểm, hắn lập tức thầm kêu lên:

"Lời Tự Thuật? Con trai?"

Sau khi gọi, hắn không nhận được phản hồi tức giận.

Lúc này, ý thức chìm vào biển thức, hiện ra trước mắt hắn không còn là biển vàng cuồn cuộn, phía trên cũng không còn những viên năng lực xoay quanh quỹ đạo đã định.

Rõ ràng tuyến hy sinh đã bắt đầu.

Trải qua nhiều lần, hắn không còn cảm thấy buồn bã và đau thương như lúc đầu.

Hắn lập tức cầm lấy chiếc điện thoại để trên tủ đầu giường, gọi cho Lâm Nhiễm.

Chờ một lúc lâu, điện thoại được kết nối, giọng Lâm Nhiễm truyền đến:

"Tôi hiểu."

Phong Kỳ:…

“Không phải đi ăn, cậu đến phòng tôi một chuyến, có chuyện cần bàn với cậu.”

“Quan trọng không? Không quan trọng thì lúc ăn sáng nói cũng được… Thôi, tôi vẫn đến một chuyến vậy, xem ra là quan trọng lắm, nếu không thì cậu cũng chẳng cần gọi tôi đến, tôi đến ngay đây.”

Chưa đợi Phong Kỳ giải thích, Lâm Nhiễm đã tự giải thích.

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ rửa mặt rồi thay một bộ quần áo, sau đó ngồi trên ghế sofa đợi Lâm Nhiễm đến.

Phong Kỳ không lo lắng về việc Lâm Nhiễm có nhận nhiệm vụ này hay không.

Chắc chắn sẽ có cảm xúc giằng xé nhưng bản chất Lâm Nhiễm là người cùng loại với hắn.

Hắn vẫn nhớ rõ Lâm Nhiễm đã uống thuốc xóa ký ức, nước mắt lưng tròng nhưng vẫn kiên quyết hy sinh, giúp hắn tiếp tục đẩy mạnh tuyến phản diện.

Đằng sau sự lạc quan và vui vẻ của Lâm Nhiễm, cũng có sự vô úy và đại nghĩa trong lòng những người đàn ông sắt đá.

Có sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm, hắn cũng sẽ thúc đẩy tốt hơn cả hai tuyến cùng lúc.

20 phút sau, tiếng gõ cửa vang lên.

Người đến chính là Lâm Nhiễm.

Ngồi xuống ghế sofa, Lâm Nhiễm cười nói:

“Kỳ ca, nói đi, có chuyện gì sai khiến, tiểu đệ xông pha vào nước sôi lửa bỏng cũng không từ nan!”

Lấy một chai nước trong tủ lạnh đặt trước mặt Lâm Nhiễm, Phong Kỳ nở nụ cười:

“Chính ngươi nói đấy, ta thực sự có một chuyện muốn nhờ ngươi.”

“Ngươi sẽ không thật sự muốn ta đi làm chuyện xấu chứ, ta là công dân tốt, hơn nữa còn vừa được nhận Huân chương Cống hiến xuất sắc cho nhân loại, không làm chuyện trái pháp luật.”

“Yên tâm, chuyện này không những không trái pháp luật, mà một khi thành công chắc chắn sẽ là chuyện tốt cho toàn nhân loại.”

Nghe Phong Kỳ giải thích, Lâm Nhiễm tỏ vẻ tò mò:

“Vậy, cuối cùng là chuyện gì?”

“Ngươi đã từng yêu đương chưa?”

“Chưa.” Lâm Nhiễm lập tức lắc đầu nhưng trong lòng lại đột nhiên nhớ đến lời Phong Kỳ nói tối qua ở nhà ăn học viện, bỗng có một dự cảm không lành.

“Không sao, không thành vấn đề, chuyện này có liên quan đến tình yêu, ta cần ngươi tiếp cận một mục tiêu, lấy thông tin từ cô ta…”

Tiếp đó, Phong Kỳ kể chi tiết tình hình của mình và thông tin về mục tiêu của nhiệm vụ lần này.

Bốn giờ sau, Lâm Nhiễm đã bị sốc đến mức không thể nói nên lời.

“Kỳ ca, vậy là ngươi muốn ta tiếp cận Ngân Linh, sau đó lợi dụng tình cảm để lấy thông tin?”

“Đúng vậy.”

“Tại sao không phải ngươi đi?”

“Tiến hành song tuyến, ta phải học hành cho tốt, phấn đấu một năm sau thi vào Học viện Cựu Nhật, như vậy cũng có thể

tiết kiệm được một lần chồng chất cảm xúc tiêu cực, đây gọi là một mũi tên trúng hai đích.”

“Ta cũng muốn học.” Trên mặt Lâm Nhiễm hiện lên một tia khao khát.

“Chính là vì có những kẻ như ngươi, tỷ lệ sinh của xã hội hiện đại mới thấp như vậy.” Phong Kỳ nói với giọng hận sắt không thành thép.

Nghe vậy, Lâm Nhiễm không khỏi trợn mắt:

“Lúc trước là ai nói với ta, phụ nữ chỉ ảnh hưởng đến tốc độ rút kiếm của ta?”

“Đó là Phong Kỳ của dòng thời gian chính, nếu không phải để tiến hành song tuyến hiệu quả hơn, ta chắc chắn đã lên rồi.”

Nhìn ánh mắt khinh thường của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cười vỗ vai hắn:

“Giúp huynh đệ một lần, ta yên tâm về năng lực của ngươi, theo quy luật thiên tài hấp dẫn lẫn nhau, ngươi hẳn có thể hòa hợp với Ngân Linh.”

“Vạn nhất cô ta từ chối ta thì sao?” Lâm Nhiễm nhăn mặt nói.

“Từ chối? Từ chối thì tiếp tục theo đuổi, nhiệm vụ của ngươi là tiếp cận Ngân Linh, dù có đeo bám dai dẳng cũng phải thiết lập liên lạc với cô ta, trong thời gian đó chắc chắn phải cho cô ta thấy thái độ tích cực chủ động, như vậy ngay cả khi bị từ chối, ngươi cũng có lý do để tiếp tục tiếp xúc.”

“Vậy chẳng phải thành chó liếm rồi sao?” Lâm Nhiễm kinh ngạc nói.

“Để cứu Tinh Thành khỏi sự tấn công của tộc Ngân Nguyệt, vì tương lai nhân loại lý tưởng của chúng ta, làm một con chó liếm thì sao? Có khó không?”

Những lời Úy Vi từng nói với hắn, Phong Kỳ đã tuôn ra một cách vô thức.

Quả nhiên, cảm nhận của người trong cuộc và người ngoài cuộc hoàn toàn khác nhau.

Mới vài ngày trước, hắn cũng khổ não như Lâm Nhiễm nhưng khi Úy Vi khuyên bảo, hắn lại tỏ ra đạo nghĩa.

Hết chương 1156.

Chương 1157. Đấu Trường

Có thể thấy nỗi buồn và niềm vui của con người không tương thông.

“Khó quá.”

“Trước mặt chó liếm không có rãnh nước, chỉ cần ngươi đủ trơ trẽn, ngay cả khi Ngân Linh từ chối, cũng không thể ngăn cản ngươi tiếp tục tiếp cận, trong thời gian đó chúng ta sẽ tạo cơ hội cho ngươi nâng cao tình cảm theo kịch bản.”

Nhìn Lâm Nhiễm đang đấu tranh tư tưởng, Phong Kỳ tiếp tục nói:

“Yên tâm, có ta ở đây.”

“Nhưng ta chưa từng yêu đương, chẳng biết gì cả.”

“Không sao, phương diện này có thể học, đằng sau ngươi có cả một đội ngũ chuyên nghiệp, sẽ phân tích tình hình thời gian thực cho ngươi, cung cấp cho ngươi đủ mọi sự trợ giúp, đúng rồi, ngươi còn có thể nhận được một khoản kinh phí yêu đương, mọi chi phí trong thời gian đó đều do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng độc quyền tài trợ.”

Nói đến đây, Phong Kỳ nhìn Lâm Nhiễm, giọng nghiêm trọng:

“Đồng chí Lâm Nhiễm, tổ chức cứu thế cần ngươi.”

“Nếu không phải ngươi đang nói kế hoạch yêu đương này với ta, ta chắc chắn sẽ đứng dậy quay đầu bỏ đi, tiếp tục sự nghiệp tu luyện học tập của mình… ôi.” Lâm Nhiễm bất lực thở dài.

Thấy dáng vẻ này của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ biết mình đã thuyết phục thành công.

Cũng là vì đại nghĩa mà hy sinh, hắn biết Lâm Nhiễm càng muốn phấn đấu ở cương vị nghiên cứu thuật pháp, công pháp, phấn đấu đến chết.

Dù kết cục không thể thay đổi nhưng ít nhất quá trình phải dốc hết sức.

Như vậy, dù không thể thay đổi tương lai, trong lòng có hối tiếc nhưng quá trình nỗ lực lại không hối hận.

Đây mới là mục tiêu theo đuổi cả đời của Lâm Nhiễm.

Yêu đương cứu thế rõ ràng không phải là điều hắn mong muốn.

Lời Lâm Nhiễm nói với hắn trước khi lựa chọn hy sinh trên tuyến phản diện, đến nay hắn vẫn nhớ rất rõ.

Hắn nói:

"Ta từng nghe thầy kể chuyện về các bậc tiền bối trên lớp, thường xúc động đến nỗi máu huyết sôi trào, lúc đó thường tưởng tượng có một ngày sứ mệnh sẽ đến, cũng giống như các bậc tiền bối, vì ngọn lửa của nhân tộc mà tiếp tục chiến đấu và đổ máu… Giờ đây, ước mơ thời thơ ấu đã trở thành hiện thực, ta nên đưa ra lựa chọn đúng đắn."

Về bản chất, trong lòng Lâm Nhiễm có một giấc mơ về một người con trai nhiệt huyết.

Để hắn đi làm chó liếm, thực sự có chút khó xử với hắn.

Lúc này, Lâm Nhiễm vươn tay cầm lấy chai nước giải khát đặt trên bàn trà, vặn nắp chai rồi ngửa cổ uống một hơi thật dài:

"Kỳ ca, kế hoạch bắt đầu khi nào?"

“Sau khi nhận được câu trả lời của ngươi, ta sẽ liên hệ với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để sắp xếp, khi kế hoạch bắt đầu sẽ thông báo cho ngươi.”

“Rõ.” Lâm Nhiễm lập tức gật đầu.

“Đừng cau mày khổ sở như vậy, cũng không phải để ngươi vào hang hùm núp hổ, làm chó liếm không nguy hiểm.”

“Ta thà vào hang hùm núp hổ, nghĩ đến việc phải yêu đương với một Sinh vật trận địa, ta nổi hết cả da gà.”

Nói xong, Lâm Nhiễm tưởng tượng ra hình ảnh một con quái vật dữ tợn, người hắn không khỏi run lên.

“Chắc là ngươi hiểu lầm về tộc Ngân Nguyệt, lúc đó ta sẽ đưa ngươi đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, ở đó có thông tin về bản sao của tộc Ngân Nguyệt, bên trong có dữ liệu về tộc Ngân Nguyệt, ngoại hình của họ rất giống với loài người chúng ta và rất phù hợp với tiêu chuẩn thẩm mỹ của chúng ta, có chút giống như yêu tinh trong thần thoại.”

“Vậy ta cũng thấy ghê tởm.” Lâm Nhiễm lập tức nhỏ giọng lẩm bẩm.

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ đã nhận được sự đảm bảo của Lâm Nhiễm.

Tuyến chó liếm có thể chính thức triển khai.

Tiếp theo, Phong Kỳ lấy điện thoại liên lạc với nhân viên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, điều một chiếc xe chuyên dụng đến đón.

Ăn trưa xong, hắn cùng Lâm Nhiễm đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đợi một lát trong phòng họp, Úy Vi đến.

Thấy Phong Kỳ đưa Lâm Nhiễm về, Úy Vi cũng ngẩn người nhưng khi nghe Phong Kỳ kể lại kế hoạch chi tiết, cô lập tức hiểu ra ý định của hắn.

Trên thực tế, Lâm Nhiễm quả thực thích hợp triển khai tuyến chó liếm hơn hắn.

Khi Lâm Nhiễm biết được người được lên kế hoạch làm chó liếm ban đầu không phải mình mà là người anh em tốt luôn khuyên bảo mình bên cạnh, hắn đã ngây người.

Sau một thoáng ngạc nhiên, hắn lập tức nhìn Phong Kỳ bằng ánh mắt đầy oán trách.

"Anh em tốt, ấm ức rồi." Lúc này, Phong Kỳ vỗ vai Lâm Nhiễm.

"Tôi hiểu, anh có chuyện quan trọng hơn phải làm, ai bảo tôi là anh em của anh." Lâm Nhiễm đấm mạnh vào ngực hắn.

Lúc này, Úy Vi lên tiếng:

"Việc ghép đôi Lâm Nhiễm với Ngân Linh, chúng tôi sẽ tiến hành sắp xếp dưới danh nghĩa Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, còn về phần A Kỳ, tôi sẽ sắp xếp nhân viên tổng hợp cho cậu những kiến thức cơ bản về học vấn lĩnh vực, chuẩn bị cho việc thi vào Học phủ Cựu Nhật."

"Được!" Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Việc lên kế hoạch thi vào Học phủ Cựu Nhật, ngoài việc học kiến thức học vấn lĩnh vực, còn có một mục đích nữa là thử tìm kiếm tộc Linh Năng ẩn náu trong thành Cựu Nhật.

Về vấn đề này, trong lòng hắn đã có một kế hoạch tương đối hoàn thiện.

Hết chương 1157.

Chương 1158. Kế Hoạch

Thực ra có một cách, khả năng cao là có thể giúp hắn tiếp cận được tộc Linh Năng.

Đó là đưa lão Mê đến Học phủ Cựu Nhật.

Lúc đó, thông qua cuộc trò chuyện với người đàn ông đeo mặt nạ của tộc Ám Thần, hắn biết được, tộc Ám Thần vốn không phải thế lực được tộc Linh Năng kéo về, mục tiêu đầu tiên của chúng đáng lẽ là tộc Mê Vụ mới xuất hiện trong những năm gần đây.

Và chúng vẫn luôn chờ Mê Vụ Chi Chủ bị thương hồi phục, rồi mới đi đàm phán.

Chỉ là giữa chừng, lĩnh vực Mê Vụ bị Mộc Tinh đánh sập, Mê Vụ Chi Chủ mất tích, thế là tộc Ám Thần mới được lên thay.

Vì vậy, chỉ cần mang lão Mê theo bên mình, nói không chừng hắn có thể theo lão Mê được tộc Linh Năng kéo về.

Nhưng muốn triển khai kế hoạch này, còn phải nhờ Mộc Tinh ra tay, như vậy hắn mới có thể diễn cho lão Mê một màn kịch giải cứu, xây dựng lòng tin ban đầu.

Đến lúc đó, muốn thuyết phục lão Mê đến thành Cựu Nhật, cũng cần phải lên kế hoạch lại.

Muốn lão Mê cùng mình vào Học phủ Cựu Nhật, càng phải có lý do khiến lão động lòng.

Nếu không, với suy nghĩ của lão Mê, sau khi hiểu sơ bộ về tình hình xã hội loài người hiện nay, chắc chắn sẽ lựa chọn ưu

tiên, khả năng cao vẫn sẽ đến Tinh Thành, chờ thời cơ chiếm lấy Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nghĩ đến việc lần này lại phải lợi dụng lão Mê để lấy tin tức, hắn thở dài.

Khổ cho anh em ta rồi… Lần sau chắc chắn đền bù.

Kế hoạch tuyến Học phủ Cựu Nhật đã tương đối hoàn thiện, vấn đề chính hiện tại vẫn nằm ở tuyến chó liếm của Lâm Nhiễm.

Bên phía Ngân Linh có nhiều biến số, kế hoạch chưa chắc đã tiến triển theo hướng lý tưởng của họ.

Sau một hồi trò chuyện phiếm với Úy Vi, Phong Kỳ dẫn Lâm Nhiễm đi tham quan Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đặc biệt là dẫn hắn đến phòng kỹ thuật ảo, trải nghiệm một phen trò chơi Bình Minh, thậm chí còn mở cho hắn chức năng bản sao chưa từng công khai.

Làm như vậy chủ yếu là để Lâm Nhiễm có thể hiểu sơ bộ về tộc Ngân Nguyệt.

Trong số ít bản sao của 《Bình Minh》, có nội dung bản sao lĩnh vực trường với mục tiêu chiến lược cốt lõi là tộc Ngân Nguyệt.

Đợi đến gần tối, họ không ở lại ăn cơm mà trực tiếp trở về Tinh Thành Học Phủ.

Khi Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đến nhà ăn của học phủ.

Phát hiện Mộc Tinh đã ngồi ở góc Bắc, đang ăn ngấu nghiến.

Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đã đói bụng, lập tức lấy đĩa, đến khu tự phục vụ bắt đầu lấy thức ăn.

…

Ba ngày sau.

Buổi sáng.

Ngồi ở góc Bắc nhà ăn, uống sữa nóng, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy túi mình rung lên.

Hắn lấy điện thoại trong túi ra xem, phát hiện là Úy Vi gọi đến.

Sau khi nghe điện thoại, giọng Úy Vi truyền đến:

"Nói với Lâm Nhiễm, kế hoạch bắt đầu vào trưa nay, đến giờ ăn trưa sẽ sắp xếp Ngân Linh tiếp xúc với hắn, bảo hắn chuẩn bị cho tốt, chúng ta đã tốn không ít công sức để hẹn được Ngân Linh, đừng làm hỏng kế hoạch."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười toe toét:

"Hiểu rồi."

Sau khi cúp điện thoại, hắn quay đầu nhìn Lâm Nhiễm đang ăn:

"A Nhiễm, bên Tinh Hồng đã sắp xếp xong, giờ ăn trưa hôm nay sẽ sắp xếp cho các ngươi tiếp xúc sơ bộ."

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm lập tức nghẹn lại, đưa tay đấm vào ngực mới thở được, sau đó bất lực gật đầu:

"Hiểu rồi, ta sẽ dốc toàn lực thực hiện."

"Ồ… kế hoạch gì vậy?" Mộc Tinh tò mò ngẩng đầu lên, lúc nhai má phồng lên trông rất đáng yêu.

"Để cứu thế giới, chó liếm Nhiễm chính thức ra mắt, ta muốn liếm ra một tương lai tươi đẹp." Lâm Nhiễm nghiêm mặt nói đùa.

Lúc này, hắn rõ ràng đã vượt qua giai đoạn đấu tranh nội tâm, đã có thể bình tĩnh đối mặt.

“Để cứu thế giới?” Mộc Tinh tò mò.

“Học tỷ sau này cũng sẽ là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch này, chỉ là hiện tại vẫn chưa đến lúc cần đến tỷ.” Phong Kỳ lúc này giải thích.

“Ồ… được.”

Về chi tiết, Mộc Tinh không hỏi nhiều, vì tuyệt đối tin tưởng Phong Kỳ, cô không nghĩ ngợi gì đã đồng ý, sau đó cúi đầu tiếp tục vùi đầu ăn.

Quá trình này có thể dùng từ gió cuốn mây tan để hình dung.

Đống thức ăn giảm đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Nhìn Mộc Tinh ăn ngấu nghiến, Phong Kỳ lại một lần nữa tưởng tượng ra hình ảnh dữ liệu.

Sức mạnh +1, thể lực +1, độ dẻo dai của cơ thể +1, khí huyết +1…

Viện nghiên cứu năng lượng, phòng viện trưởng.

Ngân Linh dựa vào cửa sổ, cẩn thận xem xét tài liệu giới thiệu của Lâm Nhiễm trong tay.

Gió nhẹ thổi từ bên ngoài cửa sổ làm mái tóc dài của cô bay lên, khuôn mặt tuyệt đẹp và ngũ quan tinh xảo như một tiên nữ không vướng bụi trần trong thần thoại, đôi mắt đẹp chớp chớp như có sức quyến rũ mê hồn.

Lúc này, không khí xung quanh cô bị bóp méo, sau đó một thiếu niên tóc bạc cầm sáo ngọc xuất hiện.

“Chị, sao phải bận tâm đến chuyện nhàm chán như vậy, không đi là được rồi.”

Hết chương 1158.

Chương 1159. Hy Vọng

Nghe vậy, trên mặt Ngân Linh nở nụ cười:

"Viện nghiên cứu Tinh Hồng dù sao cũng là cơ quan quyền lực hàng đầu của Tinh Thành chúng ta, nhiệm vụ chúng giao cho tôi cũng phải nể mặt, hơn nữa tôi cũng rất hứng thú với Lâm Nhiễm, trước đây tôi đã tìm hiểu về thuật pháp Kết ấn lưu mà hắn nghiên cứu, quả thực là một thiên tài loài người rất có năng khiếu."

"Chị muốn kéo hắn về phe mình sao?" Thiếu niên tóc bạc hơi tò mò hỏi.

"Hiện tại chưa có ý định đó, năng khiếu mà Lâm Nhiễm thể hiện hiện tại vẫn chưa đủ để tôi có ý định kéo hắn về phe mình, hơn nữa nhiệm vụ của chúng ta cũng không liên quan đến việc kéo thiên tài loài người về phe mình, mục tiêu của chúng ta là để tộc nhân đến vào thời điểm tốt nhất, nhanh chóng nắm quyền kiểm soát Tinh Thành."

Thiếu niên tóc bạc nghe vậy, trên mặt hiện lên vẻ suy tư, sau đó thân ảnh đột nhiên biến mất tại chỗ.

Lật trang tài liệu trong tay, Ngân Linh ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường.

Phát hiện thời gian đã hơn mười giờ, cô lập tức khép lại tài liệu trong tay, đi ra khỏi phòng làm việc.

…

Phía đông Tinh Thành.

Khu thương mại Toái Không, nhà hàng tầng cao nhất tòa nhà A.

Lúc này, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đang ngồi trong nhà hàng chờ Ngân Linh đến.

Nhìn qua cửa kính sát đất của nhà hàng, có thể thu vào tầm mắt sự phồn hoa của Tinh Thành.

Để chuẩn bị cho buổi hẹn hò này, Lâm Nhiễm đã thay một bộ quần áo mới, ngay cả kiểu tóc cũng thay đổi, nhan sắc được nâng cao đáng kể.

Cộng thêm nụ cười tươi tắn thường trực trên khuôn mặt, chỉ cần nhìn đối diện là có thể có ấn tượng không tệ.

Quan sát Lâm Nhiễm ngồi đối diện, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

"Không tệ, nhan sắc này có thể đánh giá cao."

"Kỳ ca, em chỉ có thể đảm bảo sẽ cố gắng hết sức, còn có thể thành công hay không thì em không dám đảm bảo, dù sao cũng là khác loài, em dùng tư duy của loài người để nịnh nọt chưa chắc đối phương đã hiểu."

"Ta chưa từng nói các ngươi chắc chắn phải phát triển thành tình yêu, tình yêu chỉ là cái cớ để ngươi tiếp cận Ngân Linh, chỉ cần có thể chiếm được lòng tin của cô ta, ngay cả tình bạn cũng không phải không thể."

"Hiểu rồi, anh nói vậy thì em không còn áp lực nữa!" Lâm Nhiễm lập tức gật đầu.

"Cứ thoải mái phát huy, ta tin vào sức quyến rũ của ngươi!"

Nhìn Lâm Nhiễm bằng ánh mắt khích lệ, Phong Kỳ rút điện thoại ra xem giờ, sau đó đứng dậy:

"Thời gian không còn sớm nữa, ta đi trước, tiếp theo xem ngươi phát huy thế nào."

Nói xong, Phong Kỳ đứng dậy, đi đến một bàn ăn xa Lâm Nhiễm ngồi xuống, sau đó vẫy tay gọi người phục vụ bên cạnh, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ:

“Gọi món.”

11 giờ trưa.

Trong lúc Lâm Nhiễm đang chờ đợi, Ngân Linh đã đến.

So với Lâm Nhiễm, Ngân Linh ăn mặc rất tùy ý nhưng dung nhan tuyệt đẹp tự toát lên khí chất, vừa bước vào nhà hàng đã thu hút rất nhiều ánh nhìn.

Đến trước mặt Lâm Nhiễm, Ngân Linh thản nhiên ngồi xuống.

Lâm Nhiễm cũng ngẩng đầu lên vào lúc này, ánh mắt giao nhau với Ngân Linh.

Trong lúc đánh giá lẫn nhau, nhan sắc của Ngân Linh rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Lâm Nhiễm.

Mặc dù đã xem ảnh của Ngân Linh trước đó nhưng khi tận mắt nhìn thấy mới phát hiện ra Ngân Linh trên ảnh còn lâu mới đẹp bằng ngoài đời.

Sống mũi thẳng tắp, đôi môi đỏ như son điểm, khí chất thoát tục tỏa ra trên người, dưới hàng lông mày liễu mảnh là đôi mắt màu đen nhạt hờ hững.

“Lâm Nhiễm.” Lâm Nhiễm lúc này mỉm cười đưa tay ra.

“Ngân Linh.”

Sau khi bắt tay với Lâm Nhiễm, trên mặt Ngân Linh hiện lên một tia tò mò:

“Tôi rất tò mò một điều, tại sao anh lại đồng ý với đề nghị lần này của Viện nghiên cứu Tinh Hồng? Anh không thực sự

muốn tìm đối tượng chứ? Nếu tính theo tuổi trước đại nạn, anh thậm chí còn chưa được coi là người trưởng thành.”

Lâm Nhiễm đã chuẩn bị trước trong đầu các câu hỏi có thể gặp phải, sau khi suy nghĩ một lát, hắn mỉm cười nói:

“Tôi thấy đề nghị của Viện nghiên cứu Tinh Hồng không có vấn đề gì, tỷ lệ sinh đẻ luôn là vấn đề mới mà thời đại mới phải đối mặt, tôi cũng đã tìm hiểu trước về tình hình của cô, tôi rất ngưỡng mộ những thành tựu của cô… Còn về vấn đề tuổi tác mà cô nói, về bản chất thì không phải là vấn đề.”

“Tôi cũng thấy đề nghị của Viện nghiên cứu Tinh Hồng không có vấn đề gì, tôi cũng đã tìm hiểu trước về anh và rất ngưỡng mộ tài năng của anh.”

Câu trả lời của Ngân Linh rõ ràng nằm ngoài dự đoán của Lâm Nhiễm.

Hắn vốn tưởng rằng Ngân Linh sẽ tìm cớ từ chối nhưng không ngờ Ngân Linh lại thấy đề nghị của Viện nghiên cứu Tinh Hồng không có vấn đề gì.

Tiến triển theo một cách không ngờ tới, Lâm Nhiễm đột nhiên không biết phải nói gì.

May mà hắn có tâm lý rất mạnh.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, hắn bắt đầu tìm chủ đề.

Hắn chủ động nhắc đến kiến thức liên quan đến khoa học vật liệu, dùng cách đặt câu hỏi để triển khai các chủ đề tiếp theo.

Hết chương 1159.

Chương 1160. Cuộc Hẹn

Những kiến thức nửa vời học trước đó đã phát huy tác dụng vào lúc này.

Khi chủ đề được triển khai, bầu không khí ngượng ngùng dần dịu đi, hai người nhanh chóng trở nên thân thiết.

Phong Kỳ đang ăn ngấu nghiến ở cách đó không xa liếc nhìn, rồi gật đầu hài lòng, sau đó mỉm cười với người phục vụ đứng bên cạnh:

"Cho thêm một phần cơm, cảm ơn."

Thời gian trôi qua trong cuộc trò chuyện giữa Lâm Nhiễm và Ngân Linh, trong lúc dùng bữa, Ngân Linh chủ động nói về nội dung tu luyện học, cũng như thuật pháp học mà Lâm Nhiễm quen thuộc nhất.

Nói đến nội dung này, Lâm Nhiễm lập tức phấn chấn, bắt đầu thao thao bất tuyệt kể lại. Ngân Linh thì chăm chú lắng nghe với vẻ mặt thích thú, thỉnh thoảng lại đặt câu hỏi.

Có thể thấy, Ngân Linh rất hứng thú với thuật pháp học.

Nhiều câu hỏi rất chuyên nghiệp, không phải người chỉ biết sơ qua có thể đưa ra.

Cuộc hẹn hò đầu tiên diễn ra theo cách không ngờ tới.

Thời gian đến 5 giờ 10 phút chiều.

Ngân Linh và Lâm Nhiễm đứng dậy rời khỏi nhà hàng, sau đó đón một chiếc xe, đi thẳng đến bờ Hồ Tinh Quang ở khu trung tâm.

Trời đã chập tối, hai người đi dọc bờ hồ, tiếp tục trò chuyện về chủ đề thuật pháp học.

Một lát sau, họ đến ngồi ở chiếc ghế dài bên hồ, lúc này Ngân Linh nhìn Lâm Nhiễm và hỏi:

"Ngươi biết chơi cờ không?"

"Cờ gì?"

"Là một loại cờ do ta tự sáng tạo, luật chơi là dùng cách sắp xếp các hạt linh khí để tạo thành các quân cờ tương ứng để đấu với nhau."

Dứt lời, Ngân Linh vung tay, lập tức linh khí trong không khí tụ lại thành một sợi tơ vàng.

Chỉ thấy sợi tơ vàng lưu chuyển trong không trung, hình dạng bàn cờ hiện ra.

"Thử không?"

"Được nhưng ta cần biết rõ luật chơi." Lâm Nhiễm tò mò trong lòng, không chút do dự đồng ý.

Tiếp theo, Ngân Linh bắt đầu kể luật chơi "Linh cờ", trong lúc đó thỉnh thoảng lại phác họa quân cờ, dùng cách thực chiến để Lâm Nhiễm hiểu rõ luật chơi.

Lâm Nhiễm có thiên phú rất cao, nhanh chóng lĩnh hội được luật chơi của linh cờ.

Về bản chất, linh cờ là một trò chơi lấy các nguyên tố tự nhiên làm quân cờ, mỗi lượt phác họa ra một dãy nguyên tố tự nhiên. Trong đó liên quan đến tương sinh, tương khắc của các nguyên tố, cũng như dự đoán và tính toán trong cờ thông thường, rất thử thách khả năng tính toán và thiên phú của người chơi cờ.

Ván đầu tiên, Lâm Nhiễm chưa đầy năm phút đã thua trận.

Điều này lập tức khơi dậy lòng hiếu thắng của Lâm Nhiễm.

Hắn từ nhỏ đã có sự hiểu biết và thân thiết với các nguyên tố vượt xa người thường, mặc dù lần đầu tiếp xúc nhưng thất bại, hắn vẫn cảm thấy mình hoàn toàn có thể chơi tốt hơn.

Sau khi hồi tưởng lại nguyên nhân sai sót, Lâm Nhiễm lập tức nói:

"Tiếp nào."

Ngân Linh mỉm cười gật đầu, vung tay, các quân cờ nguyên tố trên bàn cờ tan biến.

Một ván đấu mới bắt đầu.

Lần này, Lâm Nhiễm đã có tiến bộ rõ rệt, kiên trì được 20 phút.

Ván thứ ba ngay lập tức bắt đầu, lần này Lâm Nhiễm kiên trì được hơn 30 phút, đồng thời dần quen với luật chơi.

Từ ván thứ tư trở đi, Lâm Nhiễm đã học được cách thiết kế bẫy nguyên tố.

Tiềm lực của Lâm Nhiễm thực sự khiến Ngân Linh kinh ngạc.

Trước đó đã xem qua thông tin của Lâm Nhiễm, cô biết Lâm Nhiễm rất có thiên phú về thuật pháp học.

Nhưng thiên phú này vẫn chưa đủ để khiến cô kinh ngạc.

Kết Ấn Lưu đối với loài người là một sáng tạo thuật pháp mang tính cách mạng nhưng đối với tộc Ngân Nguyệt thì lại rất bình thường, bởi vì kiến thức mà tộc Ngân Nguyệt tích lũy được không chỉ đơn giản là một Kết Ấn Lưu có thể so sánh được.

Nhưng lần này, Ngân Linh đã hoàn toàn bị sốc.

Linh cờ không phải do cô tự sáng tạo ra, mà là một bài học quan trọng trong quá trình trưởng thành của các thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Mỗi thành viên tộc Ngân Nguyệt trong quá trình trưởng thành đều sẽ tiếp xúc với linh cờ, đây cũng là một cách để tộc Ngân Nguyệt rèn luyện tư duy và khả năng kiểm soát nguyên tố.

Linh cờ có thể kiểm tra rất tốt độ thân thiết với nguyên tố của người tộc Ngân Nguyệt, cũng như thiên phú về năng lực thuật pháp.

Có thể khẳng định rằng, Lâm Nhiễm là lần đầu tiên tiếp xúc với linh cờ.

Nhưng tốc độ tiến bộ của hắn lại nhanh đến mức khó tin.

Nhìn Lâm Nhiễm đang nghiêm túc chơi cờ, Ngân Linh chớp mắt, trong lòng dâng lên một tia tò mò.

Sự thật chứng minh rằng, thiên phú của Lâm Nhiễm còn mạnh hơn nhiều so với dự đoán của cô.

Có thể tưởng tượng được, nếu cho Lâm Nhiễm tiếp tục có không gian và thời gian để trưởng thành, hắn chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách nhân loại, trở thành một trong những người tiên phong trên con đường trưởng thành của loài người.

Sau khi điều chỉnh tâm trạng trong chốc lát, Ngân Linh quyết định thử xem giới hạn của Lâm Nhiễm ở đâu.

Cô vung tay, các quân cờ trên bàn cờ tan biến, ván cờ trở lại trạng thái ban đầu.

“Ngươi có muốn tiếp tục không?”

“Tiếp tục!” Lâm Nhiễm đã hoàn toàn nhập tâm, không chút do dự đáp.

Hết chương 1160.

Chương 1161. Cú Lừa

Nói rồi, Lâm Nhiễm vung tay sắp xếp kết hợp thành một quân cờ nguyên tố lửa, đặt ở góc dưới bên trái bàn cờ.

Ván cờ lại tiếp tục.

Ván này, Lâm Nhiễm chơi rất nghiêm túc, vừa dần quen với luật chơi, hắn cũng học được cách tận dụng tương sinh của các nguyên tố để tăng sức mạnh cho quân cờ của mình, sau đó dùng tương khắc để làm suy yếu quân cờ trong tay Ngân Linh.

Thiên phú siêu phàm về thuật pháp học dần bộc lộ trong quá trình chơi cờ.

Trong lịch sử loài người chống lại cuộc xâm lược của Lĩnh Vực, những nhân tài xuất chúng không phải là ít và mỗi người đều tỏa sáng rực rỡ trong thời đại của mình.

Nhưng những thiên tài tuyệt thế có thể tỏa sáng xuyên suốt dòng chảy lịch sử thì lại không nhiều.

Câu chuyện về họ, dù đã trải qua nhiều thời đại, vẫn được hậu thế truyền tụng.

Lâm Nhiễm là một trong số đó.

Thuật pháp Kết Ấn Lưu mà hắn sáng tạo ra khi còn trẻ, trong quá trình không ngừng hoàn thiện, đã trở thành một trong ba trường phái thuật pháp lớn trong tương lai, các thuật pháp được nghiên cứu sau đó cũng được ca ngợi là thuật pháp hàng đầu.

Nếu không phải bị Mê Vụ Chi Chủ bức hại, kết thúc cuộc đời bằng một kết cục bi thảm, những thành tựu của Lâm Nhiễm sẽ còn kéo dài thêm hàng chục năm nữa, câu chuyện

huyền thoại sẽ tiếp tục cho đến tận cùng của nền văn minh nhân loại.

Trong 2000 năm lịch sử sau thảm họa, thiên phú của Lâm Nhiễm được xếp vào top 3 bảng xếp hạng thiên phú học thuật pháp.

Đánh giá này đủ để thấy người đời sau khẳng định thiên phú của Lâm Nhiễm.

Có lẽ con người ở mọi phương diện đều không bằng thế lực Vùng đất có bề dày lịch sử nhưng trong số loài người cũng có một số ít siêu nhân đủ sức thay đổi lịch sử.

Lâm Nhiễm là một trong số đó.

Trong ván cờ kéo dài hàng giờ, Lâm Nhiễm liên tục khiến Ngân Linh ngạc nhiên.

Thậm chí trong một số ván đấu, Ngân Linh suýt nữa đã trúng phải trận địa nguyên tố mà Lâm Nhiễm sắp đặt, cuối cùng vẫn dựa vào kinh nghiệm phong phú để giành chiến thắng trong gang tấc.

Tự nhận mình có thiên phú thuật pháp xuất chúng, Ngân Linh không khỏi bắt đầu tập trung vào quá trình đấu cờ.

Được cử đến thế giới loài người làm tiên phong, cô tự cho mình đã rất xuất sắc, từ nhỏ đến lớn cô đều là người đứng đầu trong số những người cùng trang lứa.

Linh cờ là trò giải trí mà cô yêu thích nhất trong quá trình trưởng thành.

Cho đến nay, cô rất ít khi gặp được đối thủ có thể khiến cô nghiêm túc đấu cờ trong số những người cùng trang lứa.

Nhưng với thiên phú mà Lâm Nhiễm thể hiện hiện tại, chỉ cần cô sơ suất một chút là có thể thất bại.

Thời gian trôi qua, Ngân Linh cũng nhanh chóng nhập tâm vào ván cờ giống như Lâm Nhiễm.

…

Lúc này, bên kia bờ hồ Tinh Quang.

Phong Kỳ lấy điện thoại ra xem giờ.

Phát hiện đã là 11 giờ đêm.

Hắn tưởng rằng buổi hẹn hò đầu tiên sẽ nhanh chóng kết thúc, ăn tối xong thì đi dạo thư giãn bên hồ là vừa.

Nhưng không ngờ cả hai đều quá nhập tâm.

Khi phát hiện hai người đang chơi cờ, trong lòng hắn vô cùng kinh ngạc.

Có vẻ như tình yêu thực sự đang phát triển theo hướng tình bạn.

Nhưng đây cũng được coi là một sự phát triển không tệ.

Dù là tình yêu hay tình bạn, chỉ cần có thể chiếm được lòng tin, moi được tin tức thì đều là quá trình tốt đẹp.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đứng dậy, quyết định rời đi trước.

Tiếp theo là lúc bắt đầu sắp xếp kịch bản.

Kịch bản đầu tiên, anh hùng cứu mỹ nhân.

Nhưng không phải ai cũng có thể đóng vai kẻ xấu này.

Một cuộc tấn công vô cớ chắc chắn sẽ khiến Ngân Linh nghi ngờ, bởi vì tình hình an ninh của Tinh Thành từ trước đến nay rất tốt, rất ít khi xảy ra các vụ cướp bóc hay các vụ việc ác tính khác.

May mắn thay, Phong Kỳ đã sớm nghĩ đến mục tiêu đóng vai kẻ xấu.

Trong toàn bộ Tinh Thành, chỉ có một tổ chức có thể đưa ra lý do hợp lý để ám sát Ngân Linh.

Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

Đối với chúng, ám sát thiên tài loài người chỉ là nhiệm vụ.

Dù là ám sát Ngân Linh hay ám sát Lâm Nhiễm, chúng đều không cần bất kỳ lý do nào, chỉ vì họ là thiên tài loài người.

Phát hiện ra kẻ đến ám sát là thành viên của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, Ngân Linh sẽ chỉ lầm tưởng rằng chúng đã nhận nhiệm vụ ám sát thiên tài, sẽ không nghi ngờ gì khác.

Vì vậy, hắn cần phải thu phục Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trước.

Sau đó để chúng phối hợp với mình, giúp Lâm Nhiễm diễn vở kịch đầu tiên kéo gần tình cảm với Ngân Linh.

Về phương diện này, hắn đã làm được trong dòng thời gian trước đó, đối với hắn, việc này rất dễ dàng.

Nhưng kịch bản đầu tiên không cần triển khai vội.

Tình cảm cần có thời gian lắng đọng, nếu không sẽ trở nên rất khoa trương.

Với tâm trạng vui vẻ, Phong Kỳ quyết định đến ngay căn cứ của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, tìm người phụ trách Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, cũng chính là một trong những đàn em trong dòng thời gian trước đó là "Hắc Long" để nói chuyện.

Hết chương 1161.

Chương 1162. Chuyển Đổi

…

Đến 1 giờ sáng.

Khi Ngân Linh khó khăn giành được chiến thắng, cô không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Vươn tay lau mồ hôi trên trán, cô nhìn Lâm Nhiễm đang tập trung, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Cô phát hiện ra rằng thì ra thiên phú của con người cũng có thể đáng sợ như vậy.

Thậm chí suýt chút nữa khiến cô phải chịu thua trong "Linh cờ" mà cô hiểu rõ nhất.

Từ lúc đầu chỉ muốn thử nghiệm thiên phú của Lâm Nhiễm, đến lúc này phải toàn lực ứng phó, Lâm Nhiễm đã mang đến cho cô quá nhiều chấn động.

"Hôm nay đến đây thôi, ta về nghiên cứu một chút, ngày mai chắc chắn sẽ thắng ngươi." Lúc này, Lâm Nhiễm lên tiếng.

"Được, ngày mai tiếp tục!" Ngân Linh không chút do dự đồng ý.

"Ta đưa ngươi về."

"Không cần, ta tự về được." Ngân Linh lập tức lắc đầu từ chối.

Nghe vậy, Lâm Nhiễm đang mải mê với cách bố trí thế cờ không nài nỉ nữa, lập tức nói hẹn gặp lại ngày mai rồi quay người rời đi.

Đợi đến khi bóng dáng Lâm Nhiễm đi xa, không khí xung quanh Ngân Linh vặn vẹo, bóng dáng thiếu niên tóc bạc hiện ra.

"Chị, tiềm lực thuật pháp của hắn thật đáng sợ."

Thiếu niên tóc bạc luôn biểu cảm hờ hững lộ vẻ kinh hãi, hiển nhiên cũng bị thiên phú của Lâm Nhiễm làm chấn động.

"Nếu cho hắn không gian tiếp tục trưởng thành, ta tin rằng hắn sẽ mang đến sự thay đổi tích cực cho thuật pháp học của loài người."

"Điều này đối với chúng ta không phải là chuyện tốt, sự trưởng thành của hắn sẽ thúc đẩy toàn bộ Tinh Thành nâng cao chiến lực." Thiếu niên tóc bạc không khỏi cau mày, sau đó tiếp tục nói:

"Chị, chúng ta thực sự không có khả năng hòa bình chung sống với loài người sao?"

"Không thể, thứ chúng ta cần ở loài người thì chúng không thể cho, chỉ có thể cướp… Cho nên ngươi nói đúng, sự trưởng thành của Lâm Nhiễm có lẽ sẽ trở thành mối họa ngầm của chúng ta."

"Có cần ta ra tay không? Sức mạnh của hắn hẳn là không mạnh, ta tự tin có thể ám sát."

Nghe lời đề nghị của thiếu niên, Ngân Linh đứng dậy xoa đầu hắn, mỉm cười nói:

"Đừng làm chuyện ngu ngốc, hành động của ngươi có thể bại lộ thân phận, mặc dù xác suất rất thấp nhưng một khi bại lộ, phản ứng dây chuyền tạo ra thậm chí có thể hủy hoại kế hoạch tương lai của chúng ta."

"Giết chóc cuối cùng cũng chỉ là hạ sách, kế hoạch ẩn núp của chúng ta đã định sẵn chúng ta phải hành động kín đáo,

không được có bất kỳ hành vi nào có thể bại lộ thân phận.”

“Ta hiểu rồi.” Thiếu niên tóc bạc ngoan ngoãn gật đầu.

Lúc này, Ngân Linh lấy ra từ trong ba lô một chiếc điện thoại màu bạc trắng, sau khi xác minh bằng vân tay và mống mắt, cô gọi đến một số điện thoại.

Đợi điện thoại thông, giọng nói của Ngân Linh thay đổi, dùng giọng kỳ quái hơi khàn khàn nói:

“Liên Minh Lĩnh Vực?”

“Ngươi có chuyện gì?” Đầu dây bên kia vang lên giọng nói thô lỗ.

“Giúp ta ám sát một thiên tài loài người…”

Nhìn người chị đang nói thông tin mục tiêu ám sát, thiếu niên tóc bạc đứng bên cạnh tỏ vẻ ngơ ngác.

Hắn đột nhiên cảm thấy mình vẫn còn quá trẻ.

…

Tinh Thành, ngoại ô.

2 giờ sáng, màn đêm mờ ảo, Tinh Thành náo nhiệt dần dần trở nên yên tĩnh.

Thời điểm này, ngoài những chiến sĩ gác thành đang làm nhiệm vụ và những nhân viên vẫn đang bận rộn tại các vị trí làm việc thì hầu hết mọi người đã chìm vào giấc ngủ.

Sau khi quét mã thanh toán và xuống xe, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía xa.

Không xa là một trang trại chăn nuôi được rào bằng hàng rào thép gai, không khí nơi đây thoang thoảng mùi tanh hôi.

Trên hàng rào thép gai gần hắn nhất còn treo một tấm biển màu trắng.

Ánh mắt tập trung, những dòng chữ trên đó trở nên rõ ràng trong mắt hắn.

Trên đó viết một dòng chữ: Trang trại chăn nuôi số 22 - Tinh Thành.

Bên dưới dòng chữ này, còn có dòng chữ nhỏ giới thiệu chi tiết về các loại vật nuôi trong trang trại này.

Toàn bộ khu chăn nuôi được chia thành hai phần.

Khu A là khu chăn nuôi gia súc, chuyên dùng để chăn nuôi gia súc hoặc gia cầm.

Khu B là khu nuôi trồng thủy sản, chuyên dùng để nuôi các loại cá.

Lúc này, Phong Kỳ đeo mặt nạ Tinh Hồng lên mặt, sau đó bước đi về phía khu chăn nuôi.

Mặc dù nơi đây chỉ là một trong số nhiều khu chăn nuôi của Tinh Thành nhưng mỗi khu chăn nuôi đều rất quan trọng đối với Tinh Thành, đặc biệt là khu nông nghiệp, tầm quan trọng không hề thua kém năng lượng.

Dù sao thì dân lấy lương thực làm trọng.

Một khi không còn nguồn cung cấp lương thực, ngay cả khi có thể chống lại các thế lực xâm lược từ bên ngoài thì những mối họa tiềm ẩn bên trong vẫn sẽ khiến Tinh Thành dần dần sụp đổ.

Còn hắn lần này cố ý đến đây, đương nhiên không phải để mua lương thực.

Lâm Nhiễm và Ngân Linh lần đầu tiếp xúc có thể coi là có một khởi đầu không tệ, hắn phải bắt đầu cân nhắc đến diễn biến tiếp theo của cốt truyện.

Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa chính là nhân vật chủ chốt tiếp theo của kịch bản.

Hết chương 1162.

Chương 1163. Sự Tái Sinh

Còn cứ điểm chính của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa tại Tinh Thành chính là ở trong trang trại chăn nuôi này.

So với những khu vực phồn hoa của thành phố, nơi đây xa lánh sự ồn ào, rõ ràng là lựa chọn tốt nhất cho các bộ tộc yếu trong vùng lãnh địa.

Đồng thời, người phụ trách Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa "Hắc Long" cũng ở đây, hắn ta cùng với tộc nhân của mình âm thầm kiểm soát hoạt động của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, đồng thời kiếm chênh lệch từ đó.

Những thông tin tình báo này đều có được từ mốc thời gian trước đó, đây vẫn là lần đầu tiên Phong Kỳ đích thân đến đây.

Khi Phong Kỳ đến trước cửa vào phía đông của khu chăn nuôi và dừng lại, camera phía trên tự động xoay, hướng thẳng vào mặt hắn.

"Có chuyện gì?" Giọng nói cảnh giác vang lên từ phía trên.

"Ta tìm Hắc Long!"

"Ngươi tìm Hắc Long?" Chủ nhân của giọng nói tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

"Đúng vậy, gọi nó ra gặp ta, hoặc ta vào gặp nó."

Lần này, chủ nhân của giọng nói không lên tiếng hỏi nữa, mà im lặng hồi lâu rồi mới nói:

"Ta chính là Hắc Long, xin hỏi các hạ là ai?"

"Ngươi có thể gọi ta là Lời Tự Thuật, bây giờ ra gặp ta."

Giọng điệu của Phong Kỳ bình thản nhưng trong lời nói lại ẩn chứa sự bá đạo không thể nghi ngờ.

Ngay cả khi cách một màn hình giám sát video, hắn vẫn khiến Hắc Long cảm thấy không ít áp lực, thân phận bí ẩn càng khiến Hắc Long có chút áp bức.

"Dựa vào đâu?" Hắc Long không hề khuất phục.

"Dựa vào việc ta có thể tiêu diệt toàn bộ căn cứ của Liên minh vùng lãnh địa tại Tinh Thành trong vòng một ngày."

Để chứng minh lời mình nói là thật, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía camera, trên mặt nạ Tinh Hồng của hắn hiện lên một nụ cười kỳ quái:

"Đường A-3 khu Đông Tinh Thành, quán rượu Thiên Tai, đường C-2 khu Đông Tinh Thành,…"

Nghe Phong Kỳ liên tục nói ra tọa độ các cứ điểm của Liên minh vùng lãnh địa tại Tinh Thành, trán của Hắc Long phía sau màn hình giám sát toát mồ hôi.

Lúc này, hắn ta thực sự hoảng sợ.

Hàng năm, quân đội Tinh Thành đều sẽ tiêu diệt một vài cứ điểm của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa nhưng hắn ta luôn có cách để khôi phục lại những cứ điểm bị tiêu diệt ở những nơi khác trong Tinh Thành, khiến Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc tiếp tục bám rễ vững chắc trong Tinh Thành.

Nhưng lần này, người bí ẩn đến đây không chỉ biết thân phận của hắn ta mà còn biết tọa độ của tất cả các cứ điểm trong Tinh Thành, nếu hắn ta giao những thông tin tình báo này cho quân đội Tinh Thành, Hắc Long có thể tưởng tượng được công sức nhiều năm của mình sẽ bị hủy hoại trong thời gian ngắn.

Đến lúc đó, thậm chí hắn ta còn có nguy cơ mất mạng.

Sau khi cân nhắc lợi hại, Hắc Long đã có câu trả lời trong lòng, lúc này hắn ta trầm giọng nói:

"Ngài chờ một chút, tôi sẽ ra ngay."

Đối với sự thỏa hiệp của Hắc Long, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

Các chiến binh của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa đều là những kẻ liều mạng, Hắc Long cũng không ngoại lệ, nếu không hắn ta cũng sẽ không mạo hiểm ẩn núp trong Tinh Thành.

Thứ duy nhất có thể khiến những kẻ liều mạng này cảm thấy sợ hãi chính là lợi ích.

Dù sao thì lợi ích mới là lý do khiến họ sẵn sàng mạo hiểm, mối đe dọa đến lợi ích là thứ có thể tác động mạnh nhất đến thần kinh của những thành viên Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc này.

Không đầy mười phút, hơn mười bóng người vạm vỡ xuất hiện trong tầm mắt.

Người đi đầu cao khoảng một mét tám, trên má có những đường vân màu nâu giống như mang cá, đôi mắt dưới ánh trăng tỏa ra ánh sáng màu xám nhạt.

Đến trước mặt Phong Kỳ, Hắc Long đặt tay phải lên thiết bị xác thực ở một bên hàng rào thép gai.

Tút~ !

Vài giây sau, tiếng xác thực thành công vang lên, hàng rào thép gai chắn giữa Phong Kỳ và Hắc Long dịch sang một bên.

"Ngài tìm tôi có chuyện gì?"

“Ta muốn ngươi trung thành với ta, sau này làm việc cho ta.” Phong Kỳ bình tĩnh nói ra những lời này.

“Dựa vào đâu?” Hắc Long không từ chối cũng không thỏa hiệp, mà nghiêm trọng hỏi.

Cốt truyện một lần nữa tiến triển đến nút thắt tương tự.

Ở mốc thời gian trước, quá trình hắn thuần hóa Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa là trước tiên thể hiện sức mạnh, sau đó là dụ dỗ bằng lợi ích.

Lần này rõ ràng cũng không ngoại lệ.

Sức mạnh là để nâng cao địa vị của hắn khi đàm phán với Hắc Long, để bản thân nắm giữ quyền phát ngôn tuyệt đối.

Lợi ích là để kiểm soát tốt hơn Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa, đảm bảo rằng Hắc Long và những người quản lý cấp cao khác của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong vùng lãnh địa, ngay cả khi có ý định, cũng có thể vì lợi ích mà tiếp tục trung thành với hắn.

Cả hai đều không thể thiếu.

Chỉ dùng vũ lực đàn áp thì tuyệt đối không thể kiểm soát được đám người liều mạng này.

Hết chương 1163.

Chương 1164. Mật Vụ

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Hắc Long:

"Dựa vào đâu ư? Dựa vào thực lực của ta."

"Ngài, ý của ngài là muốn thu nhận chúng tôi làm thế lực phụ thuộc?" Trong mắt Hắc Long lộ ra vẻ nghi ngờ.

"Đúng vậy, đi theo ta, tương lai các ngươi sẽ có một chỗ đứng, có tương lai hơn nhiều so với việc liều mạng trong Tinh Thành."

Lời nói này của Phong Kỳ rõ ràng đã đâm trúng điểm yếu trong lòng Hắc Long và những người khác.

Chúng là đại diện của bộ tộc đến Tinh Thành, nỗ lực đằng sau là vì sự tồn tại của bộ tộc.

Nhưng chúng cũng biết rõ, chỉ dựa vào năng lực của mình để tranh đấu cho một tương lai, hy vọng rất mong manh.

Kết quả tốt nhất là có thể trở thành thế lực phụ thuộc của thế lực mạnh, thậm chí là nô lệ.

Nhưng con đường này rõ ràng khó đi.

Dù sao thì cường tộc sao có thể coi trọng những đại diện của nhược tộc như chúng.

Lúc này, trong lòng Hắc Long gợn sóng, sau đó nhìn về phía Phong Kỳ nghiêm trọng nói:

"Làm sao chứng minh ngươi đáng để chúng ta đi theo? Ngươi có thể mang lại điều gì cho chúng ta?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không trả lời nữa, trên mặt nạ Tinh Hồng lập tức hiện lên một nụ cười rạng rỡ.

Lần này mặc dù hắn không mang theo Mộc Tinh nhưng hắn tự tin vào thực lực của mình.

Quan trọng nhất là bây giờ hắn đã có được một kỹ năng "Thần" để ra oai, ngoài sát thương ra, cảnh tượng chấn động khi thi triển còn vượt xa cú đấm của Mộc Tinh.

Không nói nhảm với Hắc Long nữa, hành động chính là lời giải thích tốt nhất.

Phong Kỳ lùi lại một bước, trán lập tức hiện lên dấu ấn vàng méo mó, dần dần rõ ràng.

Dấu ấn này giống như được đóng trên trán nhưng nhìn kỹ lại có thể phát hiện ra rằng nó thực ra lơ lửng trước trán.

Linh năng khủng bố dao động lấy Phong Kỳ làm trung tâm lan ra ngoài, khuấy động các hạt nguyên tố trong không khí.

Sức mạnh tinh thần hóa thành ánh sáng vàng phun ra từ trán, bao bọc cơ thể Phong Kỳ từng lớp.

Máu thịt trong nháy mắt phân giải thành sương máu bị hút vào tim, năng lượng vàng hoàn toàn chiếm lấy thân thể hắn, thay thế máu thịt.

Thần thể lúc này mở ra.

Chất lỏng màu vàng chảy trên cơ thể tôn lên Phong Kỳ như một vị thần, đôi mắt bạch kim không mang theo một chút tình cảm, chỉ cần nhìn thôi cũng có thể mang lại cảm giác áp bức cực mạnh.

Nhìn Phong Kỳ từ từ lơ lửng, Hắc Long và những người khác đều kinh hãi.

Rõ ràng là không hiểu tại sao thân xác bằng máu thịt của người bí ẩn lại đột nhiên chuyển thành thân thể nguyên tố.

Điều khiến chúng khó tin hơn nữa là chúng đột nhiên phát hiện ra các hạt nguyên tố đang kích động trong không khí đã ngừng di chuyển, tĩnh lặng một cách kỳ lạ.

Hắc Long thử dùng ý thức hấp thụ các hạt nguyên tố nhưng phát hiện ra rằng dù triệu hồi thế nào, các hạt nguyên tố cũng không còn nghe theo sự sai khiến.

Giống như có một sức mạnh mạnh hơn đang kiểm soát các nguyên tố của thế giới này.

Những nguyên tố này đã hoàn toàn khuất phục dưới sự kiểm soát của sức mạnh bí ẩn.

Một lần nữa ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, trong lòng Hắc Long dâng lên nỗi sợ hãi mãnh liệt.

Nỗi sợ hãi này không phải đến từ huyết mạch, mà là nỗi sợ hãi thuần túy về mặt tinh thần, thậm chí trong lòng còn nảy sinh ảo giác nên quỳ xuống đỉnh lễ bái.

Lúc này, Hắc Long nghiến răng, cố thoát khỏi cảm giác mơ hồ.

Mặc dù Phong Kỳ không làm gì cả nhưng nó vẫn hiểu sơ bộ về thực lực của Phong Kỳ.

Áp bức về mặt huyết mạch, nó đã từng gặp.

Mỗi lần gặp những thành viên của cường tộc trong vùng lĩnh vực, trong lòng hắn đều có cảm giác ngạt thở, giống như gặp phải một kẻ săn mồi hung dữ, còn mình là con mồi bất lực.

Nhưng đây vẫn là lần đầu tiên nó cảm nhận được sự áp chế đến từ tinh thần.

Lúc này, Hắc Long đã coi Phong Kỳ là người đại diện của thế lực mạnh bên ngoài.

Ngay lúc này, Phong Kỳ từ từ giơ tay phải lên.

Trong nháy mắt, các nguyên tố trong không khí trở nên kích động, vô số hạt nguyên tố lửa tụ về lòng bàn tay hắn.

Sóng nhiệt ập đến, nhiệt độ cao khủng khiếp khiến Hắc Long và những Sinh Vật Trận Địa khác không khỏi lùi lại liên tục, không khí trong tầm mắt bị bóp méo dưới sự cuộn trào của sóng nhiệt.

Có thể thấy các nguyên tố lửa trong quá trình nén lại trở nên cực kỳ không ổn định, dường như có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Nhưng điều khiến Hắc Long và những Sinh Vật Trận Địa khác khó tin là, đoàn nguyên tố lửa vẫn đang bị nén lại nhưng vẫn không hề nổ tung, ngoan ngoãn lơ lửng ở lòng bàn tay của người bí ẩn.

Lúc này, Phong Kỳ chỉ tay về phía trước.

Ngay lập tức, đoàn nguyên tố lửa trong tay hắn đột ngột bay lên trời.

Cho đến khi đoàn nguyên tố lửa trong tầm mắt hóa thành một điểm sáng gần như không thể nhìn thấy, sau đó đột ngột nổ tung.

Ngọn lửa cuồn cuộn lan tỏa, bầu trời trong nháy mắt sáng bừng, hóa thành một biển lửa.

Hết chương 1164.

Chương 1165. Bóng Đen

Sóng nhiệt cuồn cuộn cùng cuồng phong quét xuống phía dưới, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Một đòn này không thua kém gì ma pháp cấm chú mới có trong phim ảnh, tiểu thuyết.

Nếu nổ tung trên mặt đất, Hắc Long có thể tưởng tượng được sức sát thương khủng khiếp mà đòn này có thể gây ra, vẫn là thuật pháp toàn diện không phân biệt địch ta.

Ngay lúc này, Phong Kỳ chỉ một ngón tay lên trời.

Ngay lập tức, các nguyên tố sấm sét tụ lại ở đầu ngón tay hắn, tạo thành một quả cầu tròn bao quanh bởi hồ quang điện và mở rộng ra với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Khi quả cầu nguyên tố sấm sét mở rộng đến kích thước quả bóng rổ, đột nhiên co lại thành kích thước viên bi.

Chỉ thấy Phong Kỳ nhẹ nhàng búng tay, lập tức quả cầu nguyên tố sấm sét bắn lên trời với tốc độ cực nhanh.

Khi quả cầu nguyên tố sấm sét đạt đến một độ cao chắc chắn, đột nhiên nổ tung.

Dòng điện cuộn trào ma sát phát ra tiếng "Ầm ầm", trong nháy mắt bầu trời sáng bừng bởi những tia sét nhấp nháy.

Ầm! Ầm! Ầm!

Vạn đạo sấm sét cuồn cuộn trên không trung, uy năng khủng khiếp ngay cả khi cách rất xa cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Lúc này, Hắc Long và những Sinh Vật Trận Địa khác đã kinh hãi đến mức không nói nên lời.

Chúng hoàn toàn khuất phục trước thực lực của Phong Kỳ, không nghi ngờ gì nữa, người bí ẩn trước mặt có thể dễ dàng biến mình thành tro bụi.

Nhưng màn trình diễn của Phong Kỳ vẫn chưa kết thúc.

Tiếp theo, ba đoàn nguyên tố cùng lúc tụ lại trước mặt hắn.

Đoàn nguyên tố băng tỏa ra hơi lạnh, đoàn nguyên tố hắc tỏa ra sương đen, đoàn nguyên tố thổ tỏa ra hơi thở cổ xưa.

Ba loại nguyên tố giao nhau, Hắc Long và những Sinh Vật Trận Địa khác lại tiếp tục lùi lại.

Bị ảnh hưởng bởi đoàn nguyên tố băng, mặt đất xuất hiện băng giá, thậm chí còn có tuyết rơi trong phạm vi nhỏ.

Cực hàn càng sâu, trong lòng Hắc Long và những người khác nảy sinh nỗi sợ hãi.

Lúc này, Hắc Long lập tức hét lên:

"Đại nhân Lời Tự Thuật, xin dừng tay, lĩnh vực cực hàn mà ngài tạo ra sẽ khiến gia súc trong khu chăn nuôi chết hàng loạt, đến lúc đó các cơ quan chức năng sẽ đến điều tra, rất bất lợi cho chúng ta."

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ bật cười.

Tạo ra lĩnh vực nguyên tố băng không chỉ để ra oai, mà còn để chờ Hắc Long nói ra lời này.

Hắn dứt khoát vung tay về phía trước.

Ba đoàn nguyên tố ngưng tụ lập tức bị hắn dễ dàng đánh tan, hóa thành các hạt nguyên tố lan tỏa ra.

Cơn đau nhói trong đầu ngày càng dữ dội.

Vài giây sau, thân thể nguyên tố của Phong Kỳ đột nhiên tan rã, hóa thành vô số ánh sáng vàng.

Trong nháy mắt, máu thịt trên cơ thể nhanh chóng hình thành.

Hắn lại trở về hình dạng con người.

Cố nhịn cơn khó chịu, hắn nhìn về phía Hắc Long, giọng điệu bình thản nói:

"Hắc Long, hiện tại có một cơ hội thay đổi tương lai bày ra trước mắt các ngươi, ta có thể đảm bảo trước với các ngươi, sẽ cho các ngươi lợi ích mà các ngươi muốn, bây giờ nói cho ta biết, quy phục hay là chết!"

Trước thế tấn công vừa bằng nắm đấm vừa bằng đường mật, phòng tuyến trong lòng Hắc Long hiển nhiên đã sụp đổ.

Hắn và tộc nhân không chút do dự quỳ xuống một chân:

"Đại nhân Lời Tự Thuật, sau này Hắc Long và tộc nhân, tùy ý ngài sai khiến."

"Mấy ngày nữa ta sẽ liên lạc với ngươi, đến lúc đó đến địa điểm chỉ định gặp ta."

"Đại nhân Lời Tự Thuật, đây là phương thức liên lạc của tôi." Hắc Long lập tức móc ra một tấm danh thiếp từ trên người.

"Không cần, ta có."

Dứt lời, Phong Kỳ không chút do dự quay người rời đi.

Nhìn theo bóng lưng Phong Kỳ rời đi, trong lòng Hắc Long dâng lên muôn vàn suy nghĩ, vừa có kích động, vừa có sợ hãi, thậm chí còn có một tia mơ hồ.

Thực lực của người bí ẩn không cần phải nghi ngờ nhưng lời hắn nói có đáng tin hay không thì không thể biết được.

Chọn trung thành với hắn, có lẽ sau khi giá trị bị vắt kiệt, sẽ bị vứt bỏ không thương tiếc.

Nhưng cơ hội như vậy cả đời này có lẽ chỉ có một lần.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hắc Long dần trở nên kiên định.

Đây chắc chắn là một canh bạc nhưng cơ hội như vậy không phải ai cũng có thể gặp được.

Ít nhất là tương lai mờ mịt, cuối cùng cũng có một tia hy vọng.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Hắc Long đã thông suốt, đưa ra quyết định.

Rời khỏi khu chăn nuôi, Phong Kỳ đi một hồi lâu, xác định đã thoát khỏi tầm mắt của Hắc Long và những người khác, hắn không nhịn được dừng bước:

"Hí hí~ Đau chết ta rồi!"

Sức mạnh tinh thần gần như cạn kiệt, cảm giác đau nhói dữ dội hắn đã nhịn rất lâu, lúc này cuối cùng cũng không chịu nổi nữa.

Hắn trên tuyến hy sinh sử dụng thần thể, hậu quả để lại mạnh hơn nhiều so với tuyến hiện thực.

Giống như có một cây gậy không ngừng khuấy động trong đầu, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể khiến hắn ngất đi.

Cảm giác này giống như hồi nhỏ ăn kem que một cách ngon lành rồi bị đau thần kinh nhưng lại mạnh hơn gấp mấy chục lần.

Hết chương 1165.

Chương 1166. Ám Sát

Cơn đau không hề biến mất theo thời gian, ngược lại càng dữ dội hơn, Phong Kỳ không nhịn được ngồi xổm xuống đất, nhăn nhó:

"Mẹ kiếp… Đời trai thích ra oai, ra oai xong rồi vào lò thiêu."

…

Ngày hôm sau.

Trở về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ dựa vào thuốc an thần, cuối cùng cũng bình phục.

Nhưng hắn vẫn còn sợ hãi.

Hậu quả của việc sử dụng thần thể mạnh hơn nhiều so với trong hiện thực.

Lúc đó hắn suýt nữa tưởng mình sẽ chết, tình hình còn nghiêm trọng hơn cả hậu quả của việc sử dụng Huyết Nguyên.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc hắn không có thể chất đặc biệt trên tuyến hiện thực.

May mà có thuốc an thần làm đồ uống chữa bệnh, bổ sung sức mạnh tinh thần đã tiêu hao, giúp thức hải của hắn được phục hồi.

Nhưng Úy Vi đã nói rõ với hắn.

Thuốc an thần dù sao cũng có tác dụng phụ, hắn trên tuyến hiện thực có thể dựa vào thể chất cường hãn để dùng thời gian tiêu trừ mối họa ngầm.

Nhưng trên tuyến hy sinh, hắn cần nhiều thời gian hơn.

Dù là khả năng tự chữa lành hay cường độ cơ thể, hắn đều không thể so sánh với tuyến hiện thực.

Phong Kỳ đã nghe lời giải thích của Úy Vi.

Nhưng hắn hoàn toàn không quan tâm đến hậu quả mà Úy Vi nói.

Với hắn sống không lâu thì hậu quả cũng chẳng khác gì không có hậu quả, dù sao hắn chỉ cần cân nhắc đến tiến độ thực hiện kế hoạch trên tuyến hy sinh, chứ không cần nghĩ đến việc an hưởng tuổi già sau khi hoàn thành kế hoạch.

Chỉ cần còn sống, tạo ra giá trị càng nhiều càng tốt mới là mục tiêu của hắn.

Có lẽ chưa đợi hậu quả bùng phát hoàn toàn, hắn đã chết trước nên hậu quả là vấn đề tiềm ẩn có độ trễ như vậy, coi như không có.

Nghĩ như vậy, hắn đã thông suốt.

Sống thì cứ liều mạng là được.

Lúc này trong phòng huấn luyện, Phong Kỳ đang ngồi trước bàn điều khiển xem tài liệu về lĩnh vực học.

Đột nhiên cửa phòng huấn luyện bị đẩy ra.

Nghe thấy động tĩnh, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn lại, phát hiện ra là Cổ Khắc đến.

Chỉ thấy Cổ Khắc đi đến trước mặt hắn, sau đó lấy ra từ trong túi một lọ thuốc nhỏ đựng chất lỏng màu tím, đưa cho hắn:

“Lấy được rồi.”

“Cảm ơn Cổ thúc.”

“Không có gì.” Cổ Khắc mỉm cười gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Đợi Cổ Khắc đi rồi, Phong Kỳ cầm lọ thuốc tím lên xem xét cẩn thận.

Tên của lọ thuốc này là "Danh sách nhiệm vụ", là một loại thuốc đặc biệt được Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc sử dụng để ghi chép tình báo, ghi chép nhiệm vụ.

Vì lần này không có căn cứ là Viện Nghiên cứu Hổ phách nên muốn lấy thông tin tình báo mà Hắc Long cung cấp thì rõ ràng không thể đưa tọa độ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Vì vậy hắn bảo Hắc Long đặt lọ thuốc ở một địa điểm chỉ định, sau đó bảo Cổ Khắc đi lấy.

Mở nắp lọ thuốc, Phong Kỳ không chút do dự uống cạn chất lỏng bên trong.

Ý thức lập tức chìm vào thức hải tinh thần.

Chỉ thấy trong thức hải tinh thần liên tục xuất hiện sương mù màu tím, tụ lại trên bầu trời thức hải thành một cuộn giấy nhiệm vụ.

Trên đó là những nhiệm vụ mà Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc nhận được gần đây nhưng vẫn chưa công bố ra ngoài.

Ánh mắt lướt qua rất nhiều nhiệm vụ, Phong Kỳ tập trung vào một nhiệm vụ mới nhận được gần đây nhất.

[Nhiệm vụ ám sát: Giết chết học sinh của Học phủ Tinh Thành: Lâm Nhiễm (Phần thưởng: 290 viên Thiên linh thạch)]

Nhìn thấy nhiệm vụ này, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Điều này hoàn toàn nằm trong dự đoán của hắn.

Ở tuyến hy sinh trước, khi hắn nhìn thấy nhiệm vụ ám sát mình, hắn thực sự rất ngạc nhiên.

Bởi vì lúc đó hắn cảm thấy mình đã kiểm soát Tinh Thành rất tốt, càng không hiểu cuối cùng là thế lực lĩnh vực nào muốn giết hắn.

Vì vậy hắn ra lệnh cho Hắc Long diễn một vở kịch "Câu cá."

Đáng tiếc là Ngân Linh dùng xác rối thế thân để giao nộp khoản tiền còn lại của nhiệm vụ, hắn không bắt được Ngân Linh thật.

Điều này cũng chôn xuống mầm họa cho việc Tinh Thành suýt bị diệt thành sau này.

May mà có Thiên Xu ra mặt chống lại cuộc xâm lược của tộc Ngân Nguyệt.

Nhưng tình hình của tuyến hy sinh này hoàn toàn khác, bây giờ Ngân Linh ở ngoài sáng, hắn ở trong tối.

Hắn đã hiểu rất rõ thủ đoạn của Ngân Linh, toàn bộ cục diện hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Còn về việc tại sao Ngân Linh lại muốn giết Lâm Nhiễm thì thực ra rất dễ hiểu.

Tình hình của Lâm Nhiễm rất giống với hắn ở mốc thời gian trước.

Lúc đó Ngân Linh cho rằng hắn sẽ là mối họa tiềm ẩn trong tương lai, bởi vì một loạt công pháp mà hắn nghiên cứu có thể thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện của loài người, điều này cũng sẽ giúp ích cho việc xây dựng lực lượng chiến đấu của Tinh Thành.

Lần này cũng vậy.

Rõ ràng là tài năng của Lâm Nhiễm khiến Ngân Linh coi hắn là mối đe dọa.

Còn về việc tại sao không tự mình ra tay thì cũng dễ hiểu.

Bây giờ Ngân Linh và tộc nhân của cô ta đã nắm giữ cơ quan năng lượng của Tinh Thành, coi như đã hoàn thành nhiệm vụ tiên phong, tiếp theo chỉ cần chờ thời cơ là được.

Hết chương 1166.

Chương 1167. Nhược Tộc

Lúc này ra tay ám sát, dù rủi ro bại lộ thân phận rất thấp nhưng vẫn có rủi ro.

Lấy sự bố trí hoàn hảo trước đó ra để mạo hiểm, trừ khi Ngân Linh là kẻ ngốc.

Lúc này lựa chọn tối ưu nhất chính là Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

Chỉ cần đưa ra phần thưởng, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc sẽ giải quyết ổn thỏa chuyện này, sau đó cũng không thể truy cứu đến cô ta được.

Dù sao thì Sinh Vật Trận Địa ám sát thiên tài loài người cũng là chuyện bình thường.

Ngay cả khi Sinh Vật Trận Địa nhận nhiệm vụ cuối cùng bị bắt sống, cô ta cũng không có rủi ro bại lộ thân phận.

Ý thức của Phong Kỳ lúc này thoát khỏi thức hải tinh thần.

Mở mắt ra, trên mặt hắn hiện lên nụ cười, mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát.

Cuối cùng hắn cũng hiểu tại sao lúc trước Lão Mê sau khi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách, dù có thể tiêu diệt sạch Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc nhưng lại không làm như vậy.

Đôi khi tổ chức này có thể mang lại những thu hoạch ngoài mong đợi.

Hai lần chiêu mộ, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc đều mang đến cho hắn tình báo mới và thúc đẩy tuyến hy sinh.

Gọi là gì nhỉ… Gọi là mò mẫm theo cách của Lão Mê, đi trên con đường mà Lão Mê đã từng đi.

Nhiều vấn đề được giải quyết dễ dàng.

Lúc này Phong Kỳ cầm điện thoại đặt trên bàn lên, gọi cho Hắc Long.

Đợi điện thoại thông, hắn bắt đầu phân công nhiệm vụ.

Nhiệm vụ giết Lâm Nhiễm có thể tiếp tục thực hiện nhưng hắn không muốn xảy ra ngoài ý muốn, dẫn đến Lâm Nhiễm tử vong, vì vậy hắn cần Hắc Long cử tộc nhân đáng tin cậy đi thực hiện nhiệm vụ này.

Ám sát là giả, phối hợp diễn kịch là thật.

Đồng thời, hắn còn thêm một nhiệm vụ nữa.

Ám sát Ngân Linh!

Với mục đích này là để thúc đẩy tình cảm giữa Lâm Nhiễm và Ngân Linh.

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ gọi điện cho Lâm Nhiễm.

Đợi một lúc lâu, điện thoại thông, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến:

“Kỳ ca, có chuyện gì không?”

“Đang làm gì mà nghe điện thoại lâu thế?”

“Không phải đang nghĩ cách phá thế cờ của Ngân Linh sao, thế cờ này hay quá, tôi thấy hoàn toàn có thể phổ biến trong xã hội loài người, có thể rèn luyện đáng kể khả năng cảm nhận nguyên tố linh khí…”

Nghe Lâm Nhiễm ở đầu dây bên kia thao thao bất tuyệt, trán Phong Kỳ nổi gân xanh:

“Cậu còn biết có nhiệm vụ không?”

“Tất nhiên là biết nhưng tôi thấy linh cờ là chìa khóa quan trọng để tôi gần gũi hơn với Ngân Linh, quan trọng nhất là tôi căn bản không định thắng cô ta, chỉ có thua mới có cớ tiếp tục tiếp cận.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ sửng sốt.

“Cậu không thực sự cho rằng tôi đam mê linh cờ chứ, nặng nhẹ thế nào tôi không thể không biết, tôi là Lâm Nhiễm, là thiên tài tuyệt thế được ghi vào sử sách.”

Nghe tiếng cười đắc ý của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ bất lực lắc đầu.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, năng lực của Lâm Nhiễm căn bản không cần hắn như bảo mẫu lúc nào cũng để ý, hắn hoàn toàn có chủ kiến riêng.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức nói:

“Đúng rồi, Ngân Linh đã ra lệnh ám sát ngươi nhưng ta đã dặn trước Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, đến lúc đó ngươi chỉ cần phối hợp diễn kịch, sẽ không thực sự ra tay giết ngươi…”

Sau khi giải thích chi tiết kế hoạch với Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cúp điện thoại.

Suy nghĩ một lát, hắn cầm cuốn “Lĩnh vực học - Sơ cấp (Quyển thượng)” đặt trên bàn điều khiển lên, bắt đầu lật xem và học.

Tuyến liếm cẩu của Lâm Nhiễm đã đi vào đúng hướng.

Hắn cũng không thể tụt hậu, kỳ thi tuyển sinh một năm sau vẫn đang chờ hắn.

Kiến thức về lĩnh vực học càng là vũ khí quan trọng để hắn thu thập tình báo sau này.

Là tuyến hy sinh, phải phát huy tác dụng, tạo ra giá trị cho sự tiến triển của tuyến hiện thực.

Lời Tự Thuật đã từng nói:

Tuyến hy sinh không nỗ lực, tuyến hiện thực chỉ thêm đau buồn.

…

Viện nghiên cứu năng lượng.

Trong văn phòng làm việc trang trí đơn giản, Ngân Linh mặc đồng phục ngồi trước bàn làm việc, lật xem báo cáo năng lượng ngày hôm nay.

Lúc này, không khí bên cạnh cô ta méo mó, bóng dáng thiếu niên tóc bạc cầm sáo ngọc hiện ra.

“Đi đâu vậy?” Ngân Linh không ngẩng đầu lên hỏi.

“Chị ơi, em muốn kết bạn với Tiểu Đông.” Nói xong, trong mắt thiếu niên tóc bạc hiện lên một tia mong đợi.

Nhưng thứ chờ đợi hắn lại là ánh mắt lạnh lùng của Ngân Linh:

“Đã nói bao nhiêu lần rồi, tuyệt đối không được nảy sinh bất kỳ tình cảm nào với loài người.”

“Nhưng mà…”

“Không có nhưng nhị gì hết, đây là lần cuối cùng ta cảnh cáo ngươi, nếu để ta biết ngươi còn lén lút tiếp xúc với loài người, ta sẽ cấm túc ngươi, ngươi có từng nghĩ hành vi của ngươi sẽ gây ảnh hưởng lớn đến tương lai của tộc ta không?”

Đối mặt với lời quở trách của Ngân Linh, thiếu niên tóc bạc lập tức cúi đầu xuống.

Lúc này, giọng điệu của Ngân Linh dịu lại, đứng dậy xoa đầu thiếu niên tóc bạc, cúi đầu nói:

“Mọi thứ đều vì tương lai của tộc ta, nếu ngươi còn muốn gặp lại cha mẹ, còn muốn gặp lại những người bạn trước đây thì phải học cách nhẫn nhịn.”

Hết chương 1167.

Chương 1168. Tàn Khốc

“Chị ơi, tại sao chúng ta không thể trở thành bạn với loài người?” Lúc này, thiếu niên tóc bạc ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào mắt Ngân Linh hỏi.

“Ta đã nói rồi, thứ chúng ta muốn, loài người không thể cho, chỉ có thể cướp.”

“Là gì vậy?” Thiếu niên truy hỏi.

“Một chủng tộc muốn tồn tại thì phải tàn nhẫn với bên ngoài, trong điều kiện tài nguyên hữu hạn không thể hợp tác cùng có lợi.”

Nhìn thiếu niên tóc bạc đang suy nghĩ, Ngân Linh mỉm cười:

“Gần đây có đọc sách lịch sử loài người không?”

“Có đọc ạ.” Thiếu niên ngoan ngoãn gật đầu.

“Vậy ngươi có biết trong lịch sử loài người, làm thế nào để người dân một nước trở nên giàu có không? Còn một vấn đề nữa, nếu toàn dân đều giàu có thì những công việc ở tầng lớp thấp nhất sẽ do ai làm?”

Nghe vậy, thiếu niên lắc đầu bối rối.

“Rất đơn giản, những quốc gia giàu có đó sẽ giao những công việc ở tầng lớp thấp nhất cho người của các quốc gia khác làm, về bản chất đây cũng là một hình thức áp bức biến tướng, chỉ có như vậy mới có thể làm cho toàn dân trong nước giàu có đồng thời quốc gia vẫn có thể vận hành bình thường.”

“Vấn đề này đặt ra giữa các chủng tộc cũng tương tự và còn tàn khốc hơn.”

“Lấy thêm một ví dụ nữa, tộc Ngân Nguyệt của chúng ta nắm giữ nhiều động linh khoáng, tài nguyên khai thác được từ đó cung cấp cho sự vận hành của tộc ta nhưng động linh khoáng chứa đầy đủ loại năng lượng bức xạ hỗn tạp, ở lâu trong động linh khoáng dưới lòng đất chắc chắn sẽ mắc bệnh nhưng rõ ràng vẫn phải tiếp tục khai thác tài nguyên linh khoáng, để tộc nhân không phải chịu đựng nỗi đau khổ này nên chúng ta có rất nhiều nô lệ của các chủng tộc khác, đó chính là hiện thực.”

“Sự áp bức trong tộc vẫn còn lương tâm, sẽ có một loạt các biện pháp bảo vệ như luật bảo vệ để bảo vệ người yếu thế nhưng giữa các chủng tộc không tồn tại bất kỳ quy tắc tuân thủ lẫn nhau nào, chỉ tồn tại sự cạnh tranh sống còn.”

Nghe lời giải thích của Ngân Linh, thiếu niên há hốc mồm, cuối cùng gật đầu thật mạnh.

Đợi em trai đi khỏi, Ngân Linh ngồi trên ghế làm việc không khỏi thở dài.

Thiếu niên có thiên phú cực kỳ tốt, thậm chí còn xuất sắc hơn cô, chỉ có điều quá ngây thơ.

Điều này rõ ràng cũng liên quan đến sự nuông chiều của người thân.

Nuôi hy vọng vào mối quan hệ giữa các chủng tộc, đây quả là suy nghĩ ngu ngốc nhất.

Nếu không sửa đổi suy nghĩ này, tương lai hắn có lẽ sẽ trở thành vật cản trong quá trình phát triển của chủng tộc.

Tộc Ngân Nguyệt hợp tác với loài người… Nghĩ lại vấn đề này, Ngân Linh bật cười.

Loài người, xứng sao?

Ngay lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Nghe điện thoại, giọng nói vô lại của Lâm Nhiễm truyền đến:

“Linh à, ra chơi cờ, hôm nay chắc chắn thắng cô!”

Đối với Lâm Nhiễm, Ngân Linh rất hứng thú, cô rất muốn biết giới hạn thiên phú thuật pháp của Lâm Nhiễm ở đâu.

Hơn nữa, hắn hẳn không còn sống được mấy ngày nữa.

Nghĩ đến đây, Ngân Linh lập tức nói:

“Trưa gặp ở chỗ cũ, sáng nay tôi có công việc cần xử lý.”

“Được!”

Cúp điện thoại, Ngân Linh cầm lấy báo cáo trên bàn, bắt đầu xem xét cẩn thận.

Đối với công việc, cô luôn nghiêm túc và cẩn thận.

Cô biết rõ mình có thể ngồi vào vị trí này là nhờ vào điều gì.

Nếu thành tích không đủ xuất sắc, hội đồng tối cao Tinh Thành hoàn toàn có quyền bãi miễn chức vụ của cô.

Ăn không ngồi rồi rõ ràng là không thực tế, chỉ có làm tốt công việc của mình mới có thể tiếp tục ẩn núp, tạo điều kiện thuận lợi cho sự xuất hiện của tộc nhân.

…

Ba ngày sau.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Làm xong vở ghi chép học tập, Phong Kỳ khép sách lại.

Mấy ngày nay, hắn đều dành thời gian học tập, thỉnh thoảng chú ý đến động tĩnh bên phía Lâm Nhiễm.

Mấy ngày nay, Lâm Nhiễm đều lấy cớ chơi cờ để hẹn Ngân Linh gặp mặt.

Qua lời kể của Lâm Nhiễm, hắn biết rằng bây giờ hắn đã hoàn toàn có khả năng thắng Ngân Linh trong ván cờ.

Nhưng hắn không làm vậy.

Hắn định tiếp tục gây áp lực cho Ngân Linh, mỗi lần đều để Ngân Linh thắng hiểm.

Làm như vậy ngoài việc sau này có thể tiếp tục lấy cớ chơi cờ để hẹn Ngân Linh gặp mặt, hắn còn muốn thử xem giới hạn tiềm năng của Ngân Linh ở đâu.

Về mặt chiến lực, Ngân Linh có hậu thuẫn của tộc Ngân Nguyệt, có thể hoàn toàn nghiền nát Lâm Nhiễm.

Nhưng về mặt thiên phú, Lâm Nhiễm hoàn toàn thắng thế.

Rõ ràng Ngân Linh không biết điều này.

Đồng thời Lâm Nhiễm cho biết, Ngân Linh dường như có lòng hiếu thắng rất mạnh, mỗi lần chơi cờ đều vô cùng nghiêm túc, sợ mình sẽ thua.

Đặc điểm tính cách này đã được hắn ghi lại, có lẽ sẽ trở thành điểm đột phá trong tương lai.

Nhưng chỉ như vậy thì rõ ràng không thể khiến tình cảm của Ngân Linh và Lâm Nhiễm tiến thêm một bước.

Tiếp theo, anh hùng cứu mỹ nhân mới là một trong những mắt xích quan trọng của kịch bản.

Để cứu mỹ nhân, người anh hùng đầy thương tích luôn dễ dàng chạm đến điểm yếu trong tâm hồn.

Hết chương 1168.

Chương 1169. Mật Thất

Nhưng đây cũng chỉ là một trong những kế hoạch.

Mục đích ban đầu của kế hoạch này là để Lâm Nhiễm chiếm được cảm tình của Ngân Linh, trong lòng không còn cảm xúc chống đối, khinh thường Lâm Nhiễm.

Nhưng muốn dựa vào kế hoạch này để Ngân Linh yêu Lâm Nhiễm thì rõ ràng là không thực tế.

Thực tế không phải là phim truyền hình tình cảm, không tồn tại việc anh hùng cứu mỹ nhân xong rồi hiến thân.

Cách Ngân Linh suy nghĩ vấn đề chắc chắn sẽ xuất phát từ góc độ chủng tộc.

Mắt xích thứ hai của kịch bản sẽ được thiết kế cân nhắc từ góc độ này.

Kế hoạch của mắt xích này mới là bước cốt lõi nhất trong kế hoạch kịch bản.

Chỉ cần kế hoạch này thành công, Lâm Nhiễm chắc chắn có thể chiếm được lòng tin của Ngân Linh, đến lúc đó tiết lộ tình báo của tộc Ngân Nguyệt cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Nhưng trước khi triển khai kế hoạch này, Phong Kỳ quyết định đến Viện nghiên cứu Hổ Phách một chuyến.

Khác với Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc có giá trị lợi dụng, hắn quyết định trực tiếp diệt luôn tộc Dạ Ảnh hiện đang nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Kịch bản quan trọng tiếp theo, Viện nghiên cứu Hổ Phách sẽ là mắt xích quan trọng trong đó.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đánh thức màn hình bảng điều khiển trước mặt.

Sau khi nhập địa chỉ web, hắn vào trang chủ chính thức của Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Sau khi đăng nhập thông tin cá nhân, hắn gửi đơn xin tham quan đến Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Đơn xin này sẽ là tấm giấy thông hành để hắn tiếp cận tộc Dạ Ảnh.

Còn việc Viện nghiên cứu Hổ Phách có đồng ý hay không, hắn không hề lo lắng.

Tộc Dạ Ảnh khao khát nhân tài, theo tình hình của mốc thời gian trước đó, đơn xin của hắn sẽ sớm được thông qua.

Đến lúc đó hắn có thể thuận thế tiến vào bên trong.

Dù sao thì trước đây Viện nghiên cứu Hổ Phách đã đích thân đến Học phủ Tinh Thành để đưa cành ô liu cho hắn, hy vọng hắn có thể đến.

Bây giờ nghĩ lại, đằng sau việc tuyển dụng lúc đó thực chất là tộc Dạ Ảnh muốn tá cơ hội này khống chế hắn, tìm cách lợi dụng hắn để góp phần thiết kế "Siêu liên hợp thuật pháp" cho kế hoạch tương lai của tộc Dạ Ảnh.

Biến hắn thành nô lệ tinh thần.

Lần này chỉ cần thông qua đơn xin vào được Viện nghiên cứu Hổ Phách, tiếp theo tộc Dạ Ảnh sẽ chủ động xuất hiện trước mặt hắn.

Đến lúc đó hành động giải phóng Viện nghiên cứu Hổ Phách cũng có thể triển khai.

Có kinh nghiệm trước đó, diễn biến cốt truyện sau này hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Kẻ địch ở ngoài sáng, hắn ở trong tối.

Quan trọng hơn là hắn nắm trong tay kịch bản tương lai.

Chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai, hắn chỉ cần lật lại ký ức là có thể biết ngay.

Bởi vì hắn đang tiến bước trên đôi vai của những người hy sinh ở mốc thời gian trước.

Con đường hy sinh này của hắn chính là con đường mà vô số những người hy sinh khác đã dùng mạng sống để mở ra.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn thời gian ở góc dưới bên phải màn hình.

Bây giờ là 10 giờ tối.

Theo kịch bản đã thiết kế, Hắc Long và những người khác hẳn sắp hành động.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức cầm điện thoại để trên bàn, gọi đến bộ phận vận chuyển của Tinh Hồng.

Sau khi dặn chuẩn bị một chiếc xe chuyên dụng, Phong Kỳ đứng dậy đi ra khỏi căn cứ Tinh Hồng.

Tiếp theo, hắn quyết định đến địa điểm hẹn hò của Lâm Nhiễm và Ngân Linh để hóng hớt trực tiếp.

Tất nhiên, chủ yếu vẫn là để đề phòng có chuyện bất ngờ xảy ra.

…

Tinh Thành, bên bờ hồ Tinh Quang.

Ánh trăng khuyết trong trẻo phản chiếu trên mặt hồ, gợn sóng lăn tăn.

Một góc công viên bên hồ, Lâm Nhiễm quần áo rách rưới, toàn thân nhuốm máu.

Trước mặt hắn, đứng một chiến binh man tộc cao hơn hai mét, cơ bắp cuồn cuộn, sau lưng hắn là Ngân Linh mặt mày căng thẳng.

"Đã bảo là diễn kịch, tên này có phải nhập tâm quá rồi không, định giết ta thật à!"

Nhìn thẳng vào chiến binh man tộc, Lâm Nhiễm không khỏi thầm mắng trong lòng.

Lúc này, chiến binh man tộc tiến đến gần, Lâm Nhiễm lập tức lùi lại một bước, hai tay vung lên, quỹ tích linh khí nhanh chóng phác họa trước người, một tấm khiên nước màu xanh tự động hình thành.

Ầm!

Chiếc đao răng cưa trong tay chiến binh man tộc chém vào khiên nước, bắn tung tóe nước.

Lâm Nhiễm dứt khoát niệm chú bằng một tay, bốn luồng ánh sáng vàng tụ lại ở cổ tay và mắt cá chân của chiến binh man tộc, dần dần ngưng tụ.

Thao tác trói buộc có hiệu quả, sức mạnh đè xuống của chiến binh man tộc bị triệt tiêu, không thể chém thêm được nữa.

Nhưng ngay khi Lâm Nhiễm chuẩn bị phản công, khí huyết trên người chiến binh man tộc bùng phát, đôi mắt trong nháy mắt hóa thành màu đỏ, cơ bắp toàn thân phồng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, sức mạnh tăng vọt.

Ầm!

Khiên nước vỡ tan, Lâm Nhiễm bị đánh bay.

Mặc dù né tránh nhanh chóng nhưng ngực Lâm Nhiễm vẫn bị một vết máu, máu phun ra.

Ngay khi ngã xuống, Lâm Nhiễm lập tức hét về phía Ngân Linh:

Hết chương 1169.

Chương 1170. Giải Cứu

“Đi đi, đừng quan tâm đến ta!”

Nghe vậy, Ngân Linh biểu cảm căng thẳng, không nhịn được lùi lại mấy bước.

Ngẩng đầu nhìn chiến binh man tộc đang tiến đến, trong lòng Ngân Linh suy nghĩ miên man.

Sau khi ra lệnh ám sát, cô ta vẫn luôn chờ đợi hành động ám sát của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

Vì vậy, mấy ngày nay, cô ta đều từ chối lời mời hẹn hò của Lâm Nhiễm.

Nếu Lâm Nhiễm chết khi ở bên cô ta, dù cô ta có lý do giải thích thì vẫn sẽ bị điều tra, không tránh khỏi phiền phức.

Thà không gặp mặt.

Điều khiến cô ta bất ngờ là Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc mấy ngày nay vẫn không có động tĩnh gì, dường như đã quên mất nhiệm vụ ám sát này.

Đối mặt với Lâm Nhiễm sắp đuổi đến Viện nghiên cứu năng lượng, cô ta chỉ có thể đồng ý lời hẹn chơi cờ tối nay.

Nhưng không ngờ rằng hành động ám sát của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc lại diễn ra vào tối nay.

Cô ta cảm thấy mình thật xui xẻo, bây giờ bị cuốn vào đây, muốn thoát thân cũng khó.

Đối mặt với tiếng hét bảo cô ta đi trước của Lâm Nhiễm, Ngân Linh dứt khoát lùi lại, cố gắng để chiến binh của chủng

tộc yếu kém giết chết Lâm Nhiễm trước, sau đó tìm cách rời đi.

Nhưng điều khiến cô ta bất ngờ là chiến binh man tộc lại giơ đao răng cưa chỉ về phía cô ta.

"Tìm chết!"

Ngân Linh thầm mắng trong lòng, lại lùi thêm mấy bước.

Đối với chiến binh man tộc, cô ta có vô số cách để giết chết hắn nhưng cô ta không muốn để lộ thực lực của mình.

Nhân vật của cô ta là một thiên tài tốt nghiệp chuyên ngành vật liệu học của Học phủ Cựu Nhật.

Đối với tu luyện học, cô ta không nên tiếp xúc nhiều, không thể đột nhiên thể hiện thực lực tuyệt cường.

Chiến binh man tộc thậm chí còn không phải là đối thủ của Lâm Nhiễm, nếu cô ta có thực lực giết chết hắn thì rõ ràng không phù hợp với nhân vật của cô ta.

Một khi để lộ thực lực, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của nhiều thế lực.

Hơn nữa, trên đường đi cùng Lâm Nhiễm, có rất nhiều camera giám sát có thể chứng minh Lâm Nhiễm ở cùng cô ta.

Lúc này, ngay cả khi giết chết Lâm Nhiễm cùng chiến binh man tộc, cô ta vẫn không thể đưa ra lời giải thích hợp lý tại sao chỉ mình cô ta có thể toàn mạng trở về.

Làm thế nào để thoát thân mà không để lộ thực lực đã trở thành một bài toán khó.

Nghĩ đến đây, Ngân Linh lại lùi thêm mấy bước.

Nhưng chiến binh man tộc lại phớt lờ Lâm Nhiễm đang nằm dưới đất bị thương nặng, bước tới chỗ cô ta.

Cảm nhận được khí huyết nóng bỏng phả vào mặt, mắt Ngân Linh lóe lên một tia màu bạc, trong lòng trở nên tàn nhẫn.

Đến lúc nguy cấp, cô ta không thể không ra tay.

Ngay lúc này, Lâm Nhiễm đang nằm dưới đất bị thương nặng đột nhiên đứng dậy, hai tay kết ấn rồi quăng ra hai roi nước, đột nhiên quấn lấy hai chân của chiến binh man tộc.

Dùng sức kéo mạnh, lập tức hai chân của chiến binh man tộc rời khỏi mặt đất, ngã xuống ầm ầm.

"Ngân Linh… Đi đi!"

Nhìn Lâm Nhiễm cả người nhuốm máu, Ngân Linh không do dự, dứt khoát tăng tốc độ lùi lại.

Lúc này không đi, còn đợi đến bao giờ.

"Ngươi đợi ta, ta sẽ liên lạc với quân đội ngay!"

Dứt lời, Ngân Linh đột ngột quay người bước nhanh chạy đi.

Quay đầu lại, cô ta thấy Lâm Nhiễm một lần nữa giao chiến với chiến binh man tộc.

Chạy một đoạn đường, xác định đã đi xa, Ngân Linh dứt khoát lấy điện thoại trong ba lô ra.

Nhưng ngay khi cô ta chuẩn bị gọi điện, đột nhiên dừng lại.

Đợi một lúc lâu, cô ta mới quyết định gọi điện khẩn cấp cho quân đội.

Sau khi trình bày tình hình, Ngân Linh nhìn về hướng Lâm Nhiễm đang ở, mắt lóe lên tia sáng màu bạc.

Việc Lâm Nhiễm liều mạng cứu cô ta khiến cô ta cảm thấy rung động.

Nhưng theo cô ta thấy, lợi ích của chủng tộc luôn lớn hơn tình cảm cá nhân.

Với thiên phú của Lâm Nhiễm, tương lai chắc chắn có thể thúc đẩy sự phát triển của học thuyết tu luyện nhân loại, từ đó nâng cao sức mạnh tổng thể của nhân loại.

Điều này đã đe dọa đến kế hoạch tương lai của tộc Ngân Nguyệt.

Nhân tộc càng mạnh, tương lai tộc Ngân Nguyệt giao chiến với nhân tộc sẽ phải hy sinh nhiều tộc nhân hơn.

Cô ta rất ngưỡng mộ Lâm Nhiễm nhưng không ngăn cản được cô ta muốn Lâm Nhiễm chết.

…

Nhìn con dao răng cưa lơ lửng trước trán, Lâm Nhiễm mồ hôi lạnh túa ra.

“Huynh đệ, đủ rồi.”

Nghe vậy, chiến binh man tộc nở nụ cười dữ tợn, sau đó dùng dao răng cưa vỗ vào má Lâm Nhiễm:

“Nếu không phải nhiệm vụ yêu cầu, ngươi đã chết rồi.”

Nghe vậy, Lâm Nhiễm mắt đỏ ngầu nhưng cơn tức giận này nhanh chóng bị hắn đè nén xuống.

Ngay lúc này, bóng dáng Phong Kỳ và Hắc Long xuất hiện từ trong bóng tối.

“Đại ca Hắc Long, lần nhiệm vụ này hoàn thành tốt chứ?” Chiến binh man tộc quay đầu nhìn Hắc Long, giọng điệu đắc ý.

“Tốt.” Đến trước mặt hai người, Hắc Long gật đầu hài lòng, sau đó tiếp tục nói:

“Phần thưởng nhiệm vụ của ngươi, ta sẽ giao cho tộc nhân của ngươi, bao gồm cả tiền trợ cấp của ngươi.”

Hết chương 1170.

Chương 1171. Phản Đòn

Nghe vậy, chiến binh man tộc định gật đầu nhưng đột nhiên nhận ra có gì đó không ổn.

"Tiền trợ cấp?"

Chưa kịp phản ứng, Hắc Long đột nhiên lóe lên xuất hiện sau lưng hắn, từ phía sau ôm chặt hắn.

"Lâm Nhiễm, dùng thuật pháp của ngươi giết chết hắn." Phong Kỳ đeo mặt nạ Tinh Hồng lúc này lên tiếng.

"Được."

Dứt lời, Lâm Nhiễm hai tay kết ấn, một mũi băng từ từ ngưng tụ ở lòng bàn tay phải.

Ngẩng đầu nhìn chiến binh man tộc, Lâm Nhiễm không chút do dự phóng mũi băng về phía tim của nó.

Làn da cứng rắn dưới sự tiến vào chậm rãi của mũi băng mà đóng băng, cảm nhận được sự đe dọa đến tính mạng, chiến binh man tộc vùng vẫy kịch liệt nhưng căn bản không thể thoát khỏi sự trói buộc của Hắc Long.

Nó cố gắng hét lớn nhưng phát hiện mình không thể phát ra âm thanh.

Chỉ thấy trên người Hắc Long bốc lên một làn sương mù màu tím, theo miệng và mũi Hắc Long mà tiến vào.

Nhận ra mình căn bản không thể thoát thân, trên mặt chiến binh man tộc hiện lên vẻ cầu xin.

Lúc này, Hắc Long cúi đầu ghé vào tai chiến binh man tộc, nhẹ giọng nói:

“Yên tâm, nhiệm vụ lần này coi như ngươi đã hoàn thành, tiền thưởng ta sẽ giao cho tộc nhân của ngươi, Hắc Long ta làm ăn luôn lấy chữ tín làm đầu, ngươi trong nhiệm vụ lần này hy sinh ta cũng có một phần trách nhiệm, cho nên tiền thưởng nhiệm vụ coi như tiền trợ cấp giao hết cho tộc nhân của ngươi… Yên tâm mà đi.”

Lời Hắc Long vừa dứt, mũi băng trong tay Lâm Nhiễm đã xuyên qua lớp cơ, đâm thủng tim chiến binh man tộc.

Sau một hồi vùng vẫy dữ dội, chiến binh man tộc bất lực rũ người xuống.

Hắc Long cũng lúc này buông tay, mặc cho thi thể chiến binh man tộc ngã xuống đất.

Vung tay, làn sương mù màu tím quét qua thi thể chiến binh man tộc, những vết hằn trói buộc trên người nó biến mất.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ bên cạnh không khỏi gật đầu.

Từ những chi tiết có thể thấy, Hắc Long rất chuyên nghiệp, xem ra không ít lần ngầm hãm hại thành viên của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

Xác định chiến binh man tộc đã chết, Phong Kỳ quay đầu nhìn Lâm Nhiễm, giọng điệu hờ hững nói:

“Lâm Nhiễm, tiếp theo ngươi phải làm gì ngươi rõ.”

Không đợi Lâm Nhiễm trả lời, hắn lạnh lùng quay người, đi thẳng vào bóng tối.

Hắc Long thấy vậy, lập tức đi theo sau Phong Kỳ rời đi.

Nhìn theo bóng lưng Phong Kỳ rời đi, Lâm Nhiễm trong lòng chua xót:

“Giả vờ thì ngươi giỏi, bị thương thì ta chịu… Anh em tốt thật.”

Do mất máu quá nhiều, Lâm Nhiễm chỉ thấy đầu óc choáng váng, ngay cả tầm nhìn cũng trở nên mơ hồ.

Hắn lang bái địa nằm trên mặt đất, ánh mắt nhìn thẳng lên vầng trăng khuyết treo lơ lửng trên bầu trời, bắt đầu thở hổn hển.

Kêu ca thì kêu ca nhưng hắn biết rõ tiếp theo mình phải làm gì.

Càng biết rõ so với Kỳ ca, những gì mình bỏ ra chẳng đáng là bao.

Giữa lúc suy nghĩ miên man, một cơn buồn ngủ ập đến, hắn không chống lại được cơn buồn ngủ, ngất đi.

Không biết qua bao lâu, Lâm Nhiễm từ trong giấc ngủ mơ màng tỉnh lại.

Mở mắt ra thấy một căn phòng trắng tinh, khi cơ thể vừa cử động, cảm giác đau đớn dữ dội ập đến toàn thân.

"Tỉnh rồi à?" Bên cạnh truyền đến một giọng nói quen thuộc.

Lâm Nhiễm quay đầu nhìn lại, phát hiện Ngân Linh đang ngồi bên giường.

Cúi đầu nhìn cơ thể, hắn phát hiện toàn thân mình quấn đầy băng, trên người còn có mùi thuốc thảo dược.

"Ta… không chết?"

"Bác sĩ nói ngươi rất may mắn, nửa chân đã bước vào quỷ môn quan rồi… Tóm lại, lần này cảm ơn ngươi."

Ngân Linh vẻ mặt phức tạp cúi đầu cảm ơn, mái tóc xanh theo hai bên thái dương rủ xuống.

Nghe vậy, Lâm Nhiễm lập tức cười toe toét:

“Đúng vậy, là đàn ông thì phải xông pha trong lúc nguy hiểm.”

Nhìn Lâm Nhiễm cười rạng rỡ, Ngân Linh không khỏi thở dài trong lòng.

Cô cố tình kéo dài thời gian gọi điện cầu cứu quân đội, chính là không muốn cho Lâm Nhiễm cơ hội sống, muốn đưa hắn vào chỗ chết.

Nhưng không ngờ Lâm Nhiễm lại may mắn như vậy.

Không những không bị chiến binh của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc giết chết, mà còn phản công giết chết đối phương.

Cô đã xem báo cáo điều tra cuối cùng.

Chiến binh man tộc bị mũi băng đâm xuyên mà chết, từ vết thương và các hạt nguyên tố thu được, có thể xác định là Lâm Nhiễm giết chết, không có lực lượng bên ngoài nào giúp đỡ.

“Ta rất tò mò, lúc đó ngươi phản công thế nào?” Suy nghĩ hồi lâu, Ngân Linh vẫn hỏi ra nghi vấn trong lòng.

“Có lẽ ông trời không muốn ta chết, ta đã nắm bắt được sơ hở của hắn, một kích trí mạng.”

“May mà ngươi còn sống, nếu không ta sẽ day dứt cả đời.” Ngân Linh đầy vẻ áy náy nói.

“Linh Cờ vẫn chưa thắng, ta sẽ không chết.”

Nhìn Lâm Nhiễm cười rạng rỡ, Ngân Linh không khỏi trợn mắt:

“Có cần ta tìm cho ngươi một bác sĩ tâm lý không?”

“Ngươi thấy ta giống người cần bác sĩ tâm lý sao?” Lâm Nhiễm cười hỏi ngược lại.

Sau một hồi im lặng, Ngân Linh cũng cười theo.

Nhìn Lâm Nhiễm luôn lạc quan, trong lòng Ngân Linh lại thêm phần ấn tượng tốt với hắn.

Hết chương 1171.

Chương 1172. Tập Kích

Đến thế giới loài người, cô luôn bận rộn, ngay cả thời gian nghỉ ngơi hiếm hoi cũng là để suy nghĩ làm sao tạo cơ hội giúp tộc mình chiếm lĩnh Tinh Thành.

Tương lai của tộc mình đè nặng trên vai, cô luôn trong trạng thái căng thẳng.

Nhưng khi ở bên Lâm Nhiễm, cô phát hiện mình rất thoải mái, chơi cờ với Lâm Nhiễm khiến cô nhớ đến thời thiếu nữ vô lo vô nghĩ.

Lần liều chết cứu này, cô càng hiểu rõ hơn về phẩm chất của Lâm Nhiễm.

Mặc dù Lâm Nhiễm bình thường luôn tỏ ra không đứng đắn nhưng đến lúc mấu chốt lại không chút do dự xông pha.

Cô rất ngưỡng mộ Lâm Nhiễm.

Nhưng… ý định giết Lâm Nhiễm cũng càng mãnh liệt.

Cô luôn hiểu rõ một đạo lý, đại nghĩa của tộc quan trọng hơn nhiều so với tình cảm cá nhân của cô.

Chiến tranh giữa các tộc, tình cảm chỉ là vật cản, cô không muốn đối với Lâm Nhiễm nảy sinh thêm tình cảm, dù là tình bạn hay tình gì khác.

Điều này không có lợi cho cô trong việc triển khai kế hoạch cho tương lai của tộc mình.

Nhìn Lâm Nhiễm thao thao bất tuyệt, Ngân Linh mỉm cười gật đầu nhưng trong lòng lại mong chờ lần ám sát tiếp theo của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc.

…

Hai ngày sau.

Tám giờ sáng.

Phong Kỳ và Mộc Tinh ăn sáng xong thì đến cổng trường.

Trong lúc chờ đợi, xe chuyên dụng của Hổ Phách đến.

Đơn xin tham quan Viện Nghiên cứu Hổ phách đã được phê duyệt vào tối hôm qua, hắn và Mộc Tinh đã có cơ hội tham quan Viện Nghiên cứu Hổ phách trong ba ngày.

Còn về lý do tại sao lại mang theo Mộc Tinh, tất nhiên là để chiếm lĩnh khu vực cốt lõi của Viện Nghiên cứu Hổ phách nhanh hơn.

Viện Nghiên cứu Hổ phách được lắp đặt rất nhiều thiết bị giám sát và báo động.

Nếu không thể chiếm được Viện Nghiên cứu Hổ phách trong thời gian ngắn, có thể sẽ xảy ra những tình huống bất ngờ không lường trước được.

Mang theo Mộc Tinh là để phòng ngừa bất trắc.

Hắn đã từng có một hành động tương tự, Phong Kỳ không hề căng thẳng khi đối mặt với điều chưa biết, trong lòng hắn bình tĩnh và thản nhiên.

Diễn biến tiếp theo của kịch bản đã rất rõ ràng trong mắt hắn.

Theo diễn biến của tuyến hy sinh trước, hắn sẽ được nhân viên của Viện Nghiên cứu Hổ phách dẫn vào căn cứ của Viện Nghiên cứu Hổ phách để bắt đầu tham quan, tối hôm đó sẽ được sắp xếp ngủ lại trong tòa nhà trụ sở của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Trong thời gian này, tộc Dạ Ảnh có ý định với hắn sẽ chủ động tấn công.

Chúng sẽ giam cầm hắn rồi đưa hắn đến căn phòng chuyên dùng để kiểm soát tinh thần, muốn biến hắn thành nô lệ tinh thần hoàn toàn bị chúng kiểm soát.

Đến lúc đó, hắn có thể nhân cơ hội này phản công, tiêu diệt hoàn toàn tộc Dạ Ảnh.

Chỉ cần giết chết tộc Dạ Ảnh và những kẻ phản bội loài người trung thành với tộc Dạ Ảnh, quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ trở lại tay loài người.

Những con người bị nô dịch tinh thần cũng sẽ được giải thoát khỏi đó, giành lại quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Bước này sẽ là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch tiếp theo.

Sau khi giành được quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ dần rút lui, chuẩn bị lánh đời.

Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ thay thế Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hỗ trợ hắn trong những hành động tiếp theo.

Còn về lý do tại sao tuyến hy sinh này lại kéo Viện Nghiên cứu Hổ phách vào thì liên quan đến kịch bản tiếp theo của tuyến liếm chó.

Màn anh hùng cứu mỹ nhân chỉ có thể đóng vai trò thúc đẩy tình cảm giữa Lâm Nhiễm và Ngân Linh nhưng không thể khiến Ngân Linh tin tưởng Lâm Nhiễm.

Cuối cùng thì thực tế không phải là trò chơi gia đình, Ngân Linh có thể trở thành tiên phong tiến vào thế giới loài người, chứng tỏ cô ta có năng lực và thủ đoạn hơn người.

Không thể dễ dàng lay chuyển được suy nghĩ trong lòng.

Về bản chất, Ngân Linh nhìn Lâm Nhiễm là con người, luôn đứng trên lập trường của loài người.

Điều này đã định sẵn Lâm Nhiễm dù thế nào cũng không thể tiếp cận được Ngân Linh thực sự, hắn chỉ có thể nhìn thấy những gì Ngân Linh muốn hắn nhìn thấy.

Viện Nghiên cứu Hổ phách là cốt lõi của kế hoạch tiếp theo, sẽ giúp Lâm Nhiễm xóa bỏ rào cản về chủng tộc giữa hắn và Ngân Linh.

Kế hoạch tiếp theo sẽ không còn xoay quanh Ngân Linh nữa.

Lâm Nhiễm mới là trung tâm.

Viện Nghiên cứu Hổ phách là thánh đường cao nhất của học thuật tu luyện, Lâm Nhiễm là thiên tài siêu cấp về học thuật pháp lý tu luyện…

Kế hoạch này, hắn học được từ Bóng Đen.

Bóng Đen đã thành công trong nhiều lần thao túng tâm trí con người, mấu chốt không chỉ nằm ở thủ đoạn của Bóng Đen, mà còn ở môi trường mà những người bị Bóng Đen dụ dỗ đang ở vào thời điểm đó.

Mục tiêu tuyệt vọng, mới là đối tượng phản công lý tưởng nhất trong lòng Bóng Đen.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ quay đầu nhìn Mộc Tinh đang ăn vặt bên cạnh:

“Học tỷ, tỷ nói xem một thiên tài siêu cấp sa sút, bị đàn áp, có phải rất thu hút sự chú ý của kẻ phản diện không?”

Hết chương 1172.

Chương 1173. Bí Mật

Mộc Tinh nghe vậy, lập tức ngừng ăn, trên mặt lộ vẻ suy tư.

Suy nghĩ một hồi, Mộc Tinh rất nghiêm túc nói:

"Nếu ta là kẻ phản diện, gặp một thiên tài bị đả kích, đàn áp thì sẽ đặc biệt chú ý nhưng sẽ không hành động nhưng nếu thiên tài này có thể thể hiện một số hành vi phản nghịch loài người, điều này sẽ khiến ta có ý định lôi kéo."

Phong Kỳ nghe vậy, không khỏi mỉm cười gật đầu:

"Học tỷ nói đúng, tiếp theo hãy xem biểu hiện của A Nhiễm, ta tin tưởng hắn."

"A Nhiễm đáng thương, lại phải chịu tội rồi." Nói xong, Mộc Tinh tiếp tục cúi đầu ăn vặt một cách ngon lành.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách, khu vực trung tâm.

Xác kim loại và các bộ phận máy móc nằm rải rác khắp nơi, mặt đất vốn sạch sẽ giờ trở nên lồi lõm do trận chiến dữ dội.

Lúc này, các nhân viên khu vực trung tâm của Viện Nghiên cứu Hổ phách đều co rúm trong góc, toàn bộ khu vực trung tâm ngổn ngang xác chết của tộc Dạ Ảnh.

Quan sát một lượt, xác định không còn thành viên nào của tộc Dạ Ảnh còn sống, Phong Kỳ và Mộc Tinh cuối cùng cũng dừng tay.

Thân thể nguyên tố do màu vàng tụ lại của Phong Kỳ lúc này tan rã, hóa thành những tia sáng vàng nhỏ li ti lan tỏa.

Bức tường băng phong tỏa toàn bộ khu vực trung tâm sau khi thần thể được giải trừ lập tức sụp đổ, để lộ ra bức tường kim loại lồi lõm.

Trận chiến lớn kết thúc, Phong Kỳ cố nén sự khó chịu, lấy từ trong ba lô ra một đôi găng tay đặc chế và đeo vào.

Nắm chặt tay, trận pháp hấp thụ tự động phác họa trước người hắn.

Máu trong cơ thể những thành viên tộc Dạ Ảnh đã chết bị trận pháp dẫn dắt, tràn vào bên trong.

Một lát sau, Phong Kỳ được bổ sung khí huyết đã trở lại hình dạng con người.

Trong trận chiến này, để nhanh chóng kết thúc, hắn đã mở trạng thái Huyết Nguyên trước, sau khi trạng thái Huyết Nguyên kết thúc thì lập tức tiếp nối bằng thần thể.

Chiến đấu cường độ cao khiến hắn cảm thấy mệt mỏi toàn thân.

Không có thể chất cường tráng như ở tuyến hiện thực, di chứng sau khi kết thúc chiến đấu lại một lần nữa bùng phát.

Cảm nhận cơn đau nhói liên hồi trong đầu, hắn lấy từ trong ba lô ra một liều thuốc an thần cô đặc, mở nắp và uống cạn.

Còn về di chứng do thuốc an thần gây ra, hắn đã hoàn toàn không còn quan tâm nữa.

Di chứng cần thời gian lắng đọng mới gây hại cho cơ thể.

Làm tròn thì coi như không có di chứng.

Cảm giác mát lạnh cuộn trào trong cơ thể, cơn đau nhói dữ dội dần dần tan biến.

Cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, Phong Kỳ hướng mắt về phía Mộc Tinh bên cạnh, chỉ thấy Mộc Tinh đang lo lắng nhìn hắn.

Hắn lập tức cười toe toét:

"Học tỷ, em không sao."

Nghe vậy, Mộc Tinh gật đầu.

Sau đó, cả hai nhìn về phía các nhân viên khu vực trung tâm của Viện Nghiên cứu Hổ phách đang co rúm trong góc.

Tiếp theo, muốn nắm quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách, vẫn cần sự giúp đỡ của họ.

Về điều này, Phong Kỳ không hề lo lắng.

Có kinh nghiệm trước đó, hắn rất rõ ràng phải làm gì tiếp theo.

Bây giờ tộc Dạ Ảnh đã bị diệt tộc, đợi đến khi những nhân viên cốt cán của Hổ phách này hiểu rõ tình hình và giành lại quyền kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách thì bước thứ hai của kế hoạch kịch bản có thể triển khai.

Kế hoạch tiếp theo, Phong Kỳ học được từ Bóng Đen.

Về việc Bóng Đen lôi kéo những cường giả loài người, hắn đã từng thảo luận chi tiết với Úy Vi và những người khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong số những người bị lôi kéo, trường hợp tiêu biểu nhất chắc chắn là nguyên đoàn trưởng của chiến đoàn Sói đói "Lục Trường Không."

Tiếp theo là học sinh nội ứng bên cạnh hắn lúc trước Nhạc Bình An, cùng với cha mẹ của cậu ta.

Trước khi bị Bóng Đen lôi kéo, họ đều có một điểm chung, đó là lúc đó tâm trạng tuyệt vọng, đối với tương lai cảm thấy

vô cùng mê mang.

Ví dụ như em gái Lục Trường Không bị bệnh nặng, hay như Nhạc Bình An bị bệnh nặng… Những yếu tố này khiến Lục Trường Không, cùng với cha mẹ Nhạc Bình An lựa chọn đứng về phía Bóng Đen, trung thành với hắn ta.

Cho dù bi kịch có phải do Bóng Đen lên kế hoạch hay không thì có một điều chắc chắn.

Bi kịch khiến họ tuyệt vọng, đó mới là yếu tố chính khiến Bóng Đen đưa cành ô liu cho họ.

Nếu không, Bóng Đen căn bản không dám mạo hiểm như vậy.

Hắn ta tin chắc rằng con người trong tuyệt vọng sẽ khao khát hy vọng xuất hiện.

Hắn ta cho rằng chỉ cần mang đến hy vọng cho con người đang tuyệt vọng, hắn ta có thể thu phục họ.

Người trong cuộc thì mê muội, người ngoài cuộc thì sáng suốt.

Những kẻ bị mê hoặc trong tuyệt vọng căn bản sẽ không nghĩ nhiều, sự xuất hiện của Bóng Đen giống như hy vọng trước khi chết đuối, họ chỉ biết liều mạng nắm lấy.

Về bản chất, đây là một loại thủ đoạn khống chế cảm xúc, lòng người.

Thủ đoạn khống chế lòng người của Bóng Đen chính là khuôn mẫu tham khảo cho kế hoạch tiếp theo của Phong Kỳ.

Hết chương 1173.

Chương 1174. Lời Hứa

Hắn ta sẽ mượn danh Viện Nghiên cứu Hổ phách, mang đến tuyệt vọng cho Lâm Nhiễm.

Khiến Lâm Nhiễm trong hối hận, bất lực, tuyệt vọng sinh ra tâm lý phản nghịch… Tất nhiên, tất cả những điều này đều là diễn cho Ngân Linh xem, mục đích là để Ngân Linh nhìn thấy điểm đột phá trên người Lâm Nhiễm.

Cộng thêm thiên phú tuyệt vời của Lâm Nhiễm.

Đến lúc đó, Lâm Nhiễm sẽ trở thành đối tượng mà Ngân Linh có thể dễ dàng chiêu mộ.

Kế hoạch lần này, thực chất là thao tác ngược lại thủ đoạn khống chế lòng người của Bóng Đen.

Lâm Nhiễm hiện tại trong mắt Ngân Linh không có chút sơ hở nào.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến Ngân Linh muốn giết hắn ta, dù sao thì trong mắt Ngân Linh, Lâm Nhiễm thuộc về phe loài người.

Đã không thể thu phục, tất nhiên phải tiêu diệt.

Đợi đến khi kế hoạch đàn áp tiếp theo triển khai, Lâm Nhiễm sẽ đầy sơ hở trong mắt Ngân Linh.

Hắn ta phải dẫn dắt Ngân Linh nảy sinh ý nghĩ với Lâm Nhiễm, sau đó chủ động kéo Lâm Nhiễm phản bội loài người.

Chỉ cần bước kế hoạch này thành công, kế hoạch thứ ba tiếp theo sẽ thuận lý thành chương, đến lúc đó hắn ta có thể có

được tình báo của tộc Ngân Nguyệt, cũng như phương pháp truyền tình báo đến tộc Ngân Nguyệt.

Đợi đến khi toàn bộ kế hoạch thành công, sau này tộc Ngân Nguyệt sẽ trở thành vũ khí chiến lược trong tay hắn ta, muốn đánh đâu thì đánh.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức bước về phía các nhân viên Hổ phách đang co rúm trong góc.

Mộc Tinh thấy vậy, lập tức đi theo sau hắn ta.

…

Hai ngày sau.

Tinh Thành Học Phủ.

Sau khi cúp điện thoại, trên mặt Lâm Nhiễm hiện lên vẻ suy tư.

Qua lời kể của Phong Kỳ, hắn ta đã hiểu được diễn biến kế hoạch tiếp theo, cũng như nhiệm vụ tiếp theo của mình.

Kế hoạch này theo Lâm Nhiễm thấy thì không khó để hoàn thành.

Tóm lại chia thành bốn bước.

Một, nghiên cứu pháp thuật mới, đồng thời công bố chi tiết tình hình nghiên cứu pháp thuật ra bên ngoài, thu hút sự chú ý càng nhiều càng tốt.

Hai, quá trình nghiên cứu pháp thuật chắc chắn phải để Ngân Linh biết, thậm chí để Ngân Linh tham gia vào.

Ba, để lại vấn đề ẩn họa trong pháp thuật được nghiên cứu nhưng vấn đề ẩn họa này không thể để Ngân Linh phát hiện, làm như vậy chủ yếu là để phối hợp với việc truy cứu, đàn áp của Viện Nghiên cứu Hổ phách tiếp theo.

Bốn, suy sụp, mất mát, tuyệt vọng… Trình bày cảm xúc tiêu cực sau khi mình thất bại trước mặt Ngân Linh, trong quá trình đó chắc chắn phải có biểu hiện cảm xúc tiêu cực phản nhân loại, dẫn dắt Ngân Linh đưa cành ô liu cho mình.

…

Bốn bước này lấy hắn ta làm trung tâm triển khai nhưng thực tế mục tiêu lại là Ngân Linh.

Chỉ cần kế hoạch thành công, khoảng cách chủng tộc giữa hắn và Ngân Linh sẽ bị xóa bỏ, lúc đó hắn sẽ trở thành đối tượng mà Ngân Linh có thể kéo về phe mình.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, Lâm Nhiễm lấy điện thoại ra gọi cho Ngân Linh.

Chờ một lúc, điện thoại được kết nối, giọng nói của Ngân Linh truyền đến…

Hẹn Ngân Linh gặp nhau ở công viên bên bờ hồ Tinh Quang sau khi tan làm, Lâm Nhiễm cúp điện thoại.

Ngồi trên ghế sofa, hắn bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề.

Cách triển khai kế hoạch hiện đã rất rõ ràng nhưng vẫn còn thiếu một thứ quan trọng.

Hắn cần một pháp thuật sáng tạo xuất sắc, đồng thời phải cài đặt một vấn đề ẩn họa quan trọng trong pháp thuật này và Ngân Linh không thể phát hiện ra ẩn họa này trước.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức đứng dậy đến bàn làm việc và bật máy tính.

Mở cơ sở dữ liệu chính thức của Tinh Thành, hắn đăng nhập tài khoản cá nhân, bắt đầu xem các tài liệu trong cơ sở dữ liệu, cố gắng tìm kiếm cảm hứng để nghiên cứu pháp thuật mới.

Chỉ trong một ngày, Lâm Nhiễm đã có hướng đi cho cảm hứng.

Hắn dự định nghiên cứu một khả năng theo hướng nguyên tố.

Mặc dù chưa triển khai nghiên cứu nhưng hắn đã đặt tên cho pháp thuật này, gọi là "Linh thể."

Cảm hứng cho pháp thuật này chính là "Thần thể" mà Phong Kỳ sử dụng, khi đó hắn đã xem video và dữ liệu liên quan tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn thấy Thần thể rất mạnh mẽ.

Hắn dự định lấy Thần thể làm bản mẫu, thiết kế một loại thân thể nguyên tố có thể bao bọc toàn thân.

So với Thần thể được tái tạo từ nguyên tố sau khi máu thịt phân hủy hoàn toàn thì Linh thể rõ ràng không thể so sánh được, pháp thuật này trong cấu tư của hắn chủ yếu có tác dụng bảo vệ người thi triển.

Hơi giống với máy giáp trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng.

Điểm khác biệt nằm ở chỗ máy giáp được làm bằng vật liệu kim loại, còn Linh thể thì được tạo thành từ các nguyên tố linh khí.

Sau khi xác định được hướng nghiên cứu, Lâm Nhiễm nhìn thời gian, sau đó đứng dậy rời khỏi ký túc xá.

…

Bảy giờ rưỡi tối.

Bên bờ hồ Tinh Quang.

Bóng đêm, gió đêm, những quầy nướng đang hoạt động, không khí tràn ngập mùi thơm của thức ăn.

Trong khi cùng Ngân Linh ăn xiên nướng, Lâm Nhiễm không ngừng kể về ý tưởng pháp thuật mới của mình, trong lúc đó không ngừng chỉ ra những ưu điểm của pháp thuật này.

Hết chương 1174.

Chương 1175. Đối Đầu

Trong khi ăn uống tao nhã, trong lòng Ngân Linh lại gợn sóng.

Nàng đã hiểu sơ bộ về thiên phú của Lâm Nhiễm trong những ngày tiếp xúc này.

Có một điều nàng không thể không thừa nhận, thiên phú của Lâm Nhiễm có lẽ còn cao hơn nàng.

Nàng đã chơi linh cờ cả đời nhưng Lâm Nhiễm chỉ học vài ngày đã mang đến cho nàng áp lực rất lớn, mỗi lần chơi cờ nàng đều phải tập trung cao độ, không dám lơ là chút nào.

Nếu tiếp tục cho Lâm Nhiễm thời gian để nâng cao, nàng không nghi ngờ gì nữa, Lâm Nhiễm sẽ vượt qua nàng về trình độ linh cờ.

Cảm thấy bất lực, sát ý của nàng đối với Lâm Nhiễm càng mãnh liệt.

Lúc này nghe Lâm Nhiễm kể về ý tưởng pháp thuật mới của hắn, Ngân Linh phân tích tính khả thi của pháp thuật này.

Theo thời gian trôi qua, ánh mắt Ngân Linh nhìn Lâm Nhiễm càng trở nên dịu dàng.

Trong lòng càng cảm thán:

"Tên này, tuyệt đối không thể giữ lại!"

Sát ý trong lòng nàng dâng trào, tiềm lực của Lâm Nhiễm trong mắt Ngân Linh đã đe dọa nghiêm trọng đến kế hoạch tương lai của tộc Ngân Nguyệt.

Đặc biệt là khi biết được gần đây Lâm Nhiễm đang chuẩn bị nghiên cứu một loạt pháp thuật mới.

Những pháp thuật này một khi nghiên cứu thành công, chắc chắn sẽ trở thành nền tảng cho con đường tu luyện của nhân loại.

Đợi đến khi tộc Ngân Nguyệt giáng lâm, những pháp thuật này có lẽ sẽ trở thành "Dao đồ tể" giết chết tộc nhân của nàng.

Càng tiếp xúc, nàng càng bội phục thiên phú của Lâm Nhiễm.

Nhưng ý định giết Lâm Nhiễm cũng càng mãnh liệt.

Tình cảm này rất mâu thuẫn nhưng lại rất chân thực.

"Nếu người này là tộc nhân của ta thì tốt biết bao… Đáng tiếc."

Trong lúc suy nghĩ miên man, Ngân Linh cảm thán trong lòng.

"Ngân Linh, ngươi thấy ý tưởng này thế nào?"

Bị cắt ngang dòng suy nghĩ, Ngân Linh lập tức hoàn hồn, sau đó nhìn Lâm Nhiễm mỉm cười gật đầu:

"Ý tưởng không tệ, ngươi lấy cảm hứng từ đâu vậy?"

"Những cảm hứng tương tự như vậy thực ra còn rất nhiều, gần đây ta khá hứng thú với cảm hứng này, ta định bắt đầu nghiên cứu trong thời gian tới, lúc đó nhớ cho ta lời nhận xét." Lâm Nhiễm uống một ngụm nước lạnh, cười toe toét.

"Ta chỉ thích và hiểu biết sơ qua về thuật pháp, lời nhận xét của ta không chuyên nghiệp đâu."

"Quan trọng là tham gia, chủ yếu là để tìm một đối tượng thí nghiệm, ngươi rất phù hợp."

Nghe nói sẽ lấy mình làm vật thí nghiệm, Ngân Linh không nhịn được trợn mắt nhưng vẫn gật đầu nói:

"Được!"

Ngân Linh thực sự rất hứng thú với pháp thuật này.

Nhưng nàng biết mình hẳn là không thể nhìn thấy pháp thuật này ra đời.

Bởi vì vụ ám sát của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong lĩnh vực vẫn chưa hoàn thành, chắc chắn sẽ tiếp tục triển khai hành động ám sát.

Lần trước là Lâm Nhiễm may mắn, trong tình thế ngàn cân treo sợi tóc đã phản công thành công.

Nhưng may mắn sẽ không tồn tại mãi mãi.

Sai lầm lần trước sẽ khiến Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong lĩnh vực coi trọng nhiệm vụ này hơn, mạng sống của Lâm Nhiễm sắp đến hồi kết.

Ăn xong đồ ăn đêm, Lâm Nhiễm và Ngân Linh đi dạo đến một góc công viên bên bờ hồ.

Ngồi trên ghế đá, Lâm Nhiễm đưa tay phác họa bàn cờ, nhìn về phía Ngân Linh.

Gió đêm thổi nhẹ trên má, mái tóc dài của Ngân Linh theo gió bay múa, dưới ánh trăng phủ lên một lớp ánh bạc nhàn nhạt, giống như tiên nữ không vướng bụi trần, Lâm Nhiễm trong lúc mơ hồ có chút ngây người.

Sau một lúc ngẩn người, hắn không nhịn được thầm mắng mình trong lòng.

"Chỉ là hồng nhan họa thủy mà thôi."

Hoàn hồn, Lâm Nhiễm nhìn Ngân Linh cười toe toét:

"Bắt đầu đi, hôm nay chắc chắn sẽ thắng ngươi."

“Thử xem.” Ngân Linh nhướng mày khiêu khích.

Dứt lời, nàng giơ tay phải phác họa một quân cờ nguyên tố, hạ xuống góc trái của bàn cờ.

Lâm Nhiễm thấy vậy, sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, lập tức ngưng tụ một quân cờ hạ xuống.

Rất nhanh, cuộc đối đầu linh cờ bắt đầu.

Liên tiếp vài ván, trán Ngân Linh toát mồ hôi, bởi vì mấy ván này nàng đều thắng với ưu thế rất nhỏ.

Áp lực mà Lâm Nhiễm mang lại khiến nàng phải tập trung toàn bộ tinh thần để ứng phó.

Tiếp theo, nàng bắt đầu cùng Lâm Nhiễm xem lại những điểm mấu chốt của những ván cờ này.

Trong lúc trò chuyện, gió đêm thổi nhẹ, làm tung bay mái tóc dài.

Lúc này, Ngân Linh ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, bầu trời đầy sao lấp lánh như một màn hình huỳnh quang rực rỡ, những chuyện cũ hiện lên trên đó như những bức ảnh chiếu đèn.

Lúc này, nàng đột nhiên cảm thấy có chút mệt mỏi.

Nếu không có Lâm Nhiễm xuất hiện, nàng vẫn sẽ tiếp tục phấn đấu ở cương vị công tác của mình.

Kể từ khi đến thế giới này, cảm giác cô đơn như hình với bóng.

Dù có đệ đệ bên cạnh nhưng đệ đệ quá ngây thơ, không thể chia sẻ nỗi khổ của nàng.

Nàng biết mình không thể trở về nhà nữa, vì vậy giúp tộc nhân thành công giáng lâm thế giới loài người đã trở thành động lực duy nhất thúc đẩy nàng tiến lên.

Những năm qua, nàng chưa từng ngừng tiến lên.

Học tập, làm việc, cho đến khi trở thành viện trưởng Viện nghiên cứu năng lượng, bước chân tiến lên vẫn chưa bao giờ dừng lại.

Hết chương 1175.

Chương 1176. Lâm Nhiễm

Thậm chí đôi khi nàng cảm thấy mình giống như một cỗ máy không bao giờ ngừng nghỉ.

Sứ mệnh khi sinh ra là vì sự tiếp nối của tộc đàn, không nên mang theo tình cảm của riêng mình.

Nhưng khoảng thời gian chung sống với Lâm Nhiễm, nàng phát hiện mình lại một lần nữa có những cảm xúc mãnh liệt.

Vui vẻ, căng thẳng, phấn khích, v.v.

Cuộc cạnh tranh trên bàn cờ với Lâm Nhiễm khiến nàng nhớ đến thời niên thiếu cạnh tranh với những người cùng trang lứa trong tộc, lúc đó cuộc cạnh tranh rất vui vẻ, luôn khiến nàng nhiệt huyết sôi trào.

Lần trước Lâm Nhiễm liều mình bảo vệ nàng, càng khiến nàng phải nhìn hắn bằng con mắt khác, trong lòng không khỏi có chút cảm động.

Trong thời gian chung sống, nàng đã phát hiện ra rất nhiều ưu điểm của Lâm Nhiễm.

Những tình cảm này tuy không lay chuyển được ý định muốn giết Lâm Nhiễm của nàng nhưng cũng để lại cho nàng ấn tượng sâu sắc.

“Nếu hắn là tộc nhân của ta thì tốt biết bao.”

Nhìn Lâm Nhiễm đang tập trung biểu cảm, nghiêm túc xem lại quá trình của ván cờ trước, Ngân Linh đột nhiên có chút trân trọng hiện tại.

Nàng biết, những ngày này sẽ là khoảng thời gian chung sống cuối cùng của nàng và Lâm Nhiễm.

Đợi đến khi Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong lĩnh vực triển khai hành động ám sát tiếp theo, Lâm Nhiễm sẽ trở thành một nút thắt trong ký ức của nàng.

Chỉ tồn tại trong quá khứ.

Nghĩ đến đây, Ngân Linh đã đưa ra một quyết định.

Vì thời gian chung sống còn lại chỉ còn ngắn ngủi, chi bằng hãy gạt bỏ rào cản chủng tộc, chôn chặt bí mật trong lòng, nghiêm túc làm bạn với Lâm Nhiễm một lần.

Ý nghĩ này nảy mầm trong đầu nàng.

Sau khi thông suốt, Ngân Linh lên tiếng cắt ngang lời Lâm Nhiễm:

“Lâm Nhiễm, ngày mai ta nghỉ, cùng nhau ăn sáng nhé?”

“Hả? Ồ, được!”

Nhìn Ngân Linh nở nụ cười ngọt ngào, Lâm Nhiễm có vẻ hơi ngạc nhiên, rõ ràng không hiểu tại sao thái độ của Ngân Linh lại đột nhiên thay đổi.

Sau một lúc ngẩn người, Lâm Nhiễm cười toe toét:

“Tiếp tục chơi cờ? Ván tiếp theo hẳn là có thể thắng ngươi.”

“Đừng nói nhảm, dùng thực lực để nói chuyện, ván này để ngươi đi trước.”

“Con gái phải nói chuyện văn minh.”

“Liên quan gì đến ngươi, đồ gà mờ.”

Gió đêm nhẹ nhàng thổi mây trôi, trên bầu trời đêm kéo dài những dải mây mỏng, dưới Ngân Nguyệt thanh u, bóng cây

lay động. Bên bờ hồ, hai người vừa đấu khẩu vừa lại tiếp tục cuộc đối đầu cờ kịch liệt…

…

Sáng sớm thức dậy, Ngân Linh đã ra khỏi cửa từ sớm.

Sau khi đưa ra quyết định vào tối qua, cô đã buông bỏ chấp niệm trong lòng, quyết định sẽ dùng thân phận bạn bè để cùng Lâm Nhiễm đi hết chặng đường cuối cùng.

Cô biết làm như vậy là rất không sáng suốt, càng trái ngược với mục đích ban đầu khi đến đây.

Nhưng tự hỏi lòng mình, cô phát hiện ra rằng mình đã thừa nhận Lâm Nhiễm là bạn.

Khi ở bên hắn, cô không còn cảm thấy mình là một cỗ máy đấu tranh vì sự tiếp nối của giống nòi nữa, trong lòng lại có được nhiệt huyết và sự rung động của thời thiếu nữ.

Nhưng cô không biết rằng mình đã sớm bước vào cái lưới kịch bản lớn mà Phong Kỳ và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã dày công thiết kế cho cô.

Vài ngày tiếp theo, Ngân Linh đều hẹn hò với Lâm Nhiễm.

Tâm trạng của cô trong những ngày này không còn giả vờ nữa, hoàn toàn thả lỏng, hình bóng của hai người xuất hiện khắp Tinh Thành.

Chính vì không biết nhiệm vụ ám sát của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc sẽ xuất hiện khi nào nên Ngân Linh vô cùng trân trọng khoảng thời gian cuối cùng bên Lâm Nhiễm.

…

Nửa tháng sau, đêm khuya.

Phía Tây ngoại ô Tinh Thành, đỉnh núi Tinh Phong.

Lâm Nhiễm và Ngân Linh ngồi bên vách đá trên đỉnh núi, nhìn về phía xa, cảnh đêm phồn hoa của Tinh Thành sáng đèn rực rỡ thu vào tầm mắt.

Gió đêm thổi qua, bên tai là tiếng lá cây xào xạc.

Nghe Lâm Nhiễm thao thao bất tuyệt kể về ý tưởng pháp thuật mới sáng tạo, Ngân Linh tá Ngân Nguyệt sáng lật xem những bức ảnh trong tay.

Những bức ảnh này đều được chụp trong những ngày này.

Bức ảnh chụp chung trước con hổ ở sở thú với biểu cảm há miệng nhe răng, bức ảnh chụp chung trước cửa hàng trà sữa giơ cốc trà sữa lên cụng ly, bức ảnh chụp chung trong tiệm trò chơi điện tử giơ súng lên… Những bức ảnh này ghi lại từng khoảnh khắc khi họ ở bên nhau, cũng sẽ trở thành những nút thắt quan trọng trong ký ức của cô.

Mặc dù đoạn ký ức này có lẽ sẽ rất ngắn ngủi.

Gió đêm thổi tung mái tóc dài, cô quay đầu nhìn về phía Lâm Nhiễm, khuôn mặt lập tức nở nụ cười quyến rũ.

Lâm Nhiễm cũng quay đầu nhìn về phía hắn vào lúc này, biểu cảm rõ ràng sửng sốt.

Lúc này, cô vung nắm đấm đập vào ngực Lâm Nhiễm:

“Thằng nhóc thối, nhìn cái gì thế?”

“Nhìn mỹ nữ chứ sao.”

“Khuyên anh tốt nhất đừng có ý nghĩ gì với tôi, nếu không tôi đấm anh đấy.” Ngân Linh nắm tay vung lên, giả vờ hung dữ.

“Em cũng tự luyến quá rồi đấy, em tưởng anh muốn tiếp cận em à? Đó là tầng lớp cao của Tinh Thành nhất trí cho rằng

chúng ta hợp nhau, anh đây là vì tương lai của nhân loại mà suy nghĩ, sinh sôi nảy nở là rất quan trọng.”

Hết chương 1176.

Chương 1177. Liên Minh

“Hứ~ hứ~ hứ~.” Ngân Linh không nhịn được thè lưỡi.

Nhìn nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt Lâm Nhiễm, trong lòng Ngân Linh gợn sóng.

Những ngày này, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc không có hành động gì với Lâm Nhiễm, cô cũng có thể hiểu được điều này.

Cuối cùng thì nhiệm vụ đầu tiên đã thất bại, hành động lần thứ hai chắc chắn phải chuẩn bị đầy đủ.

Nhưng cô cảm thấy thời gian này sẽ không còn lâu nữa.

Hành động ám sát của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc chắc chắn sẽ tiếp tục, mạng sống của Lâm Nhiễm rồi sẽ không còn.

Nghĩ đến đây, không hiểu sao cô đột nhiên cảm thấy hơi khó thở.

Cô không hối hận khi ra lệnh ám sát Lâm Nhiễm, chỉ là có chút không nỡ.

Hít một hơi thật sâu, Ngân Linh nhẹ giọng nhìn về phía Lâm Nhiễm hỏi:

“A Nhiễm, nếu anh có một người bạn rất thân sắp phải đi xa, có lẽ sẽ không bao giờ quay trở lại nữa, anh sẽ làm gì?”

Đối mặt với câu hỏi, Lâm Nhiễm lộ ra vẻ suy tư.

Sau một hồi im lặng, hắn cười toe toét:

“Nếu ly biệt là điều không thể tránh khỏi, vậy thì hãy trân trọng những ngày tháng còn bên nhau, cho đến khi ngày ly

biệt đến.”

“Ừ.” Ngân Linh nhẹ giọng gật đầu.

“Sao thế, gần đây có bạn sắp phải đi xa à?” Lâm Nhiễm ngạc nhiên hỏi.

“Chỉ là đột nhiên nghĩ đến vấn đề này thôi, không phải chuyện xảy ra với người bên cạnh ta.” Ngân Linh lắc đầu mỉm cười.

Nhìn Ngân Linh, Lâm Nhiễm đã có câu trả lời trong lòng.

Hắn biết tại sao Ngân Linh lại hỏi như vậy.

Nhưng vấn đề này cũng bãi ở trước mặt hắn.

Ban đầu, hắn thực hiện nhiệm vụ với tâm trạng chống đối nhưng trong quá trình chung sống với Ngân Linh, hắn phát hiện ra rằng mình cũng dần có tình cảm.

Con người không phải cỏ cây, sao có thể vô tình.

Hắn phát hiện ra rằng khi ở bên Ngân Linh, hắn cảm thấy rất thoải mái.

Trong quá trình tiếp xúc, hắn thậm chí không cần phải cố ý che giấu, rất tự nhiên có thể tạo ra sự đồng cảm với Ngân Linh.

Những ngày này nghiên cứu pháp thuật, Ngân Linh cũng đã cho hắn rất nhiều cảm hứng.

Tam quan rất phù hợp, hắn thậm chí còn có ảo giác rằng mình thực sự đang yêu.

Lúc này nghe được câu hỏi của Ngân Linh, hắn không khỏi tự hỏi mình câu hỏi tương tự.

Nhìn xuống ánh đèn rực rỡ của Tinh Thành, Lâm Nhiễm lúc này mỉm cười nói:

“Dù cuối cùng sẽ phải chia tay nhưng ít nhất chúng ta cũng đã để lại cho nhau một đoạn hồi ức đẹp, có lẽ khi về già, bất chợt nhớ lại, sẽ cảm thán về những điều tốt đẹp đã qua.”

Nghe được lời này, lòng Ngân Linh run lên, sau đó trợn mắt nói:

“Tại sao chúng ta lại nói đến một chủ đề buồn như vậy?”

“Chẳng phải do ngươi nhắc đến trước sao.”

“Là ngươi nói sâu xa hơn.”

“Người phụ nữ giả tạo, đây là không muốn nói lý lẽ sao? Tùy hứng như vậy, ta nghi ngờ ngươi dựa vào quan hệ để trở thành viện trưởng Viện nghiên cứu năng lượng?”

“Ngươi mới dựa vào quan hệ, ta dựa vào thực lực, dựa vào thiên phú.” Ngân Linh để lộ răng nanh, vẻ mặt tức giận.

“Đúng rồi, đồ ăn ở Viện nghiên cứu năng lượng của các ngươi thế nào? Khi nào thì dẫn ta đi ăn một bữa.”

“Ăn thì không sao, nhớ trả tiền là được, ta ghét nhất là những kẻ dựa vào quan hệ, đặc biệt là những kẻ dựa vào quan hệ để đi khắp nơi lừa ăn lừa uống.”

“Dẫn ta vào ăn một bữa là dựa vào quan hệ rồi? Nếu đã như vậy thì hãy nhả ra mấy con tôm hùm mà ta mời ngươi ăn tối qua.”

“Ngươi trước tiên hãy nhả ra bữa tiệc hải sản mà ngươi đã ăn tối hôm kia.”

“Ọe.”

“Eo~ ngươi thật là ghê tởm.”

…

Sau một hồi đùa giỡn, Ngân Linh đứng dậy khỏi vách đá, nhìn về phía Tinh Thành mỉm cười nói:

“Ngươi muốn nghe ta hát không?”

“Hả?” Lâm Nhiễm tò mò ngẩng đầu nhìn Ngân Linh.

Gió đêm thổi bay vạt áo trắng của Ngân Linh, mái tóc xanh theo gió bay múa, Ngân Nguyệt sáng chiếu xuống khiến nàng như được phủ lên một lớp ánh sáng nhàn nhạt, giống như một tiên nữ thánh khiết không vướng bụi trần.

Không đợi hắn trả lời, Ngân Linh đã mấp máy môi bắt đầu ngân nga.

Tiếng ngân nga như tiếng đàn trời, lại như làn gió nhẹ nhàng gột rửa tâm hồn, giai điệu du dương theo gió đêm lan xa.

Lúc này, Ngân Linh giống như một nàng tiên rừng, tiếng hát như lời tạm biệt, lại như lời ghi chép…

Nhìn Ngân Linh, Lâm Nhiễm không khỏi ngây ngất.

Một khúc hát kết thúc, Ngân Linh mỉm cười cúi đầu nhìn Lâm Nhiễm:

“Hay không?”

“Rất hay nhưng tại sao lại không có lời?”

Đối mặt với câu hỏi, Ngân Linh không trả lời trực tiếp.

Bởi vì bài hát này đến từ tộc Ngân Nguyệt, ngôn ngữ sử dụng hoàn toàn khác với ngôn ngữ mà loài người sử dụng.

“Đôi khi không hoàn hảo cũng là một vẻ đẹp, phải không?”

Nghe xong, Lâm Nhiễm lộ vẻ suy tư, sau đó cười toe toét:

“Đúng vậy, mơ hồ cũng là một vẻ đẹp, lời bài hát dù sao cũng quá trực bạch, không có lời bài hát mới có nhiều không gian tưởng tượng hơn, mỗi người đều có thể điền vào đó cảm xúc của riêng mình.”

“Này này, ngươi chỉ là một đứa trẻ con, nói chuyện có cần phải sâu xa như vậy không?” Ngân Linh không nhịn được trợn mắt.

Hết chương 1177.

Chương 1178. Thử Nghiệm

“Haha, lỗi của ta, chỉ là đột nhiên có cảm xúc.”

“Ta hơi đói rồi, hẹn ăn đêm không?”

“Ăn đêm không thành vấn đề, Linh Cờ quyết định tối nay ai trả tiền.” Lâm Nhiễm khiêu khích nói.

“Muốn trả tiền thì cứ nói thẳng, không cần vòng vo tam quốc.”

Dứt lời, Ngân Linh giơ tay phác họa ra bàn cờ Linh Cờ, sau đó nhìn Lâm Nhiễm với giọng khinh thường.

“Đồ gà mờ, ngươi đi trước.”

“Phụ nữ ưu tiên, ván này ta phải bắt đầu nghiêm túc rồi, sợ ngươi thua rồi lại nói ta bắt nạt ngươi.”

“Kẻ mạnh miệng.”

“Đừng BB vào chiến thôi.”

…

Những ngày tiếp theo, Lâm Nhiễm đều hẹn hò với Ngân Linh vào mỗi tối.

Trong thời gian ở bên nhau, tình cảm của hai người không ngừng tăng lên.

Đôi khi Lâm Nhiễm thậm chí còn mơ hồ quên mất rằng mình đang thực hiện nhiệm vụ, đã hoàn toàn hòa nhập vào vai diễn mà Phong Kỳ yêu cầu.

Đồng thời, hắn cũng không bỏ bê việc nghiên cứu pháp thuật.

Để hoàn thành nhiệm vụ này, những ngày này ký túc xá của Lâm Nhiễm đã chất đầy đủ loại bản vẽ.

Phòng thí nghiệm pháp thuật Tinh Thành thường xuyên thấy bóng dáng hắn thử nghiệm, ghi chép dữ liệu.

Tiến độ nghiên cứu linh thể rất nhanh.

Ngoài thiên phú của bản thân Lâm Nhiễm, Ngân Linh cũng đóng vai trò hỗ trợ.

Dù sao thì thực lực thực sự của Ngân Linh cũng vượt xa Lâm Nhiễm, lại có nền tảng pháp thuật học sâu sắc.

Pháp thuật học khác với công pháp học, là năng lực có thể sử dụng được cho toàn bộ chủng tộc, đây cũng là lý do khiến tộc Dạ Ảnh điều khiển những thiên tài loài người nghiên cứu pháp thuật.

Cùng với việc "Linh thể." không ngừng hoàn thiện, Lâm Nhiễm cuối cùng cũng nghiên cứu ra phiên bản đầu tiên của linh thể.

Vì vậy, hắn đã hẹn Ngân Linh, đêm đó hai người ngồi bên hồ uống rượu trò chuyện, ăn mừng tiến độ nghiên cứu pháp thuật.

Và bước thứ hai trong kế hoạch của Phong Kỳ cuối cùng cũng đến thời điểm quan trọng.

Hắn bắt đầu để Viện Nghiên cứu Hổ phách tuyên truyền mạnh mẽ về thành quả nghiên cứu của Lâm Nhiễm.

Làm như vậy là để bên ngoài biết đến thành tựu của Lâm Nhiễm.

Như Phong Kỳ dự đoán, rất nhanh các phương tiện truyền thông lớn đều bắt đầu đưa tin về thiên tài thế hệ mới Lâm Nhiễm lại nghiên cứu ra pháp thuật mới.

Dưới sự dẫn dắt của dư luận, cư dân mạng đã sôi nổi thảo luận về siêu thiên tài mới nổi này.

Trong thời gian ngắn, Lâm Nhiễm đã trở thành ngôi sao mới được mọi người chú ý.

Pháp thuật mới mà hắn nghiên cứu ra cũng thu hút sự chú ý của mọi người, đều mong chờ Viện Nghiên cứu Hổ phách đưa ra đánh giá đầu tiên.

…

Năm ngày sau.

Ngân Linh ngồi trong phòng làm việc, ánh mắt nhìn xa xăm ra ngoài cửa sổ.

Suốt thời gian qua, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc vẫn không có động tĩnh gì.

Vì vậy, cô cảm thấy rất nghi ngờ, không hiểu tại sao Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc vẫn chưa ra tay với Lâm Nhiễm.

Nhưng không hiểu sao, trong lòng cô lại dâng lên một tia vui mừng.

Giống như một cô bé cầm trên tay bong bóng xà phòng đầy màu sắc, rõ ràng biết rằng sự rực rỡ trong tay mình rồi cũng sẽ tan vỡ nhưng lại vô cùng trân trọng khoảnh khắc ngắn ngủi được sở hữu.

“Chị, chị đang nghĩ gì vậy?”

Lúc này, một giọng nói vang lên bên cạnh, cắt ngang dòng suy nghĩ của Ngân Linh.

“Không có gì.”

“Tại sao ngày nào chị cũng phải đi gặp Lâm Nhiễm đó, không phải chỉ là nhiệm vụ của cấp cao Tinh Thành sao? Bây

giờ đã tiếp xúc một thời gian rồi, cũng có thể từ chối rồi chứ.” Thiếu niên tóc bạc đứng bên cạnh Ngân Linh tò mò hỏi.

“Không cần ngươi quản, ta tự có tính toán.” Đối mặt với câu hỏi của em trai, Ngân Linh bực bội nói.

“Ồ.” Thiếu niên tóc bạc lập tức ngoan ngoãn gật đầu, chỉ là trong lòng lại lẩm bẩm.

Gạt bỏ những suy nghĩ trong lòng, Ngân Linh hít một hơi thật sâu, cầm lấy báo cáo mới nhất của Viện nghiên cứu năng lượng đặt trên bàn, lật xem cẩn thận.

Vài giờ sau, Ngân Linh đặt báo cáo xuống, cầm lấy máy tính bảng.

Sau khi đánh thức màn hình, cô bắt đầu lướt xem tin tức mới nhất.

Gần đây, Lâm Nhiễm đã trở thành tâm điểm chú ý của Tinh Thành, thậm chí là của toàn xã hội loài người.

Những thông tin liên quan đến hắn đã trở thành nội dung mà các phương tiện truyền thông lớn tranh nhau đưa tin.

Thiên phú của Lâm Nhiễm đã được hầu hết mọi người công nhận.

Điều này không khiến Ngân Linh bất ngờ.

Ngay từ khi tiếp xúc với Lâm Nhiễm, cô đã biết Lâm Nhiễm sẽ tỏa sáng, tương lai sẽ trở thành người tiên phong của loài người thúc đẩy sự phát triển nhanh chóng của pháp thuật học.

Trong mắt cô, Lâm Nhiễm giống như một viên ngọc phủ bụi.

Rồi sẽ có một ngày, hắn sẽ tỏa sáng rực rỡ, trở thành ngôi sao mới chói lọi, trở thành một truyền kỳ trong lịch sử loài

người.

Sau khi mở ứng dụng tin tức, tin tức đầu tiên đập vào mắt vẫn liên quan đến Lâm Nhiễm.

Nhưng khi nhìn thấy tiêu đề, cô không khỏi sửng sốt.

[Đánh giá đầu tiên của Hổ Phách: Kết quả kiểm tra giả lập của "Linh thể" là cấp S nhưng khi kiểm tra thực tế, có ba giám định viên đã được đưa khẩn cấp đến Bệnh viện trực thuộc Tinh Hồng, nghi ngờ Linh thể có vấn đề tiềm ẩn nghiêm trọng!]

Hết chương 1178.

Chương 1179. Linh Thể

Nhấp vào tin tức này, xem xét kỹ nội dung tin tức, Ngân Linh cau mày.

Báo cáo đánh giá của Viện Nghiên cứu Hổ Phách được viết rất chi tiết.

Kết quả kiểm tra giả lập của Linh thể rất hoàn hảo nhưng khi các giám định viên pháp thuật kiểm tra thực tế, lại xảy ra tình trạng phản phệ pháp thuật.

Khiến ba nhân viên kiểm tra pháp thuật chảy máu bảy lỗ, được đưa khẩn cấp đến bệnh viện.

Đây chắc chắn là một tai nạn pháp thuật nghiêm trọng.

Bên dưới tin tức này, đã xuất hiện rất nhiều ý kiến hoài nghi.

Nhưng ngược lại, những ý kiến ủng hộ Lâm Nhiễm chiếm đa số, hoàn toàn áp đảo những ý kiến hoài nghi.

Pháp thuật xảy ra vấn đề là tình trạng khá phổ biến.

Chỉ là điều khiến Ngân Linh nghi ngờ là, trong mắt cô: "Linh thể" hoàn toàn không có vấn đề gì, tại sao lại xảy ra vấn đề.

Sau khi thoát khỏi tin tức này, cô bắt đầu lướt xem các tin tức liên quan.

Lúc này, một tin tức nhảy ra.

[Viện Nghiên cứu Hổ Phách] đã ra mặt giải thích: Sau một vòng đánh giá mới, phát hiện ra pháp thuật "Linh thể" có vấn đề tiềm ẩn nghiêm trọng, có thể xác định rằng vấn đề lần này

nằm ở logic vận hành pháp thuật, Lâm Nhiễm nghi ngờ đã mắc một lỗi cơ bản, dẫn đến kết nối quỹ đạo pháp thuật không liền mạch, rất dễ xảy ra tình trạng phản phệ…]

Nhấp vào tin tức này, bên trong có đính kèm báo cáo đánh giá mới nhất của [Viện Nghiên cứu Hổ Phách].

Trong đó sử dụng hình ảnh để phân tích lỗi nghiêm trọng trên quỹ đạo kết nối linh khí.

Lỗi này thuộc về lỗi cơ bản, rõ ràng là do Lâm Nhiễm không chú tâm khi nghiên cứu pháp thuật.

Quỹ đạo kết nối pháp thuật tiếp theo được xây dựng dựa trên lỗi này, tương đương với việc toàn bộ quỹ đạo pháp thuật đều bị lệch.

Nói cách khác, pháp thuật này cần phải phá bỏ hoàn toàn và làm lại, căn bản không thể thực sự phổ biến.

Tin tức vừa được đăng tải, bên dưới đã có rất nhiều bình luận.

Lần này, những lời chỉ trích rõ ràng tăng lên.

Lỗi logic cơ bản khiến mọi người vô cùng thất vọng về Lâm Nhiễm.

Những lời khen ngợi trước đó giờ đây lại phản tác.

Thậm chí có ý kiến bình luận rằng, ngay cả người mới bắt đầu cũng không mắc lỗi sơ đẳng như vậy, Lâm Nhiễm lại có thể mắc lỗi, chứng tỏ hắn căn bản không kiểm tra kỹ lưỡng pháp thuật do mình nghiên cứu, thực sự là hành vi vô trách nhiệm.

Nhìn thấy những bình luận này, trong mắt Ngân Linh hiện lên một tia buồn phiền.

Cô muốn Lâm Nhiễm chết nhưng không muốn hắn chết trong ô nhục.

Những bình luận này thực sự khiến cô tức giận, thậm chí muốn tự mình đăng nhập vào tài khoản và phản bác… Bản thân Ngân Linh cũng giật mình vì sự thay đổi cảm xúc dữ dội của mình.

Suy nghĩ đắn đo, cô gọi điện cho Lâm Nhiễm.

Sau khi điện thoại được kết nối, giọng nói của Lâm Nhiễm truyền đến:

"Nếu là lời an ủi thì không cần nói, ta không yếu đuối đến vậy."

"Ta biết ngươi không yếu đuối, ta chỉ muốn hẹn ngươi ăn khuya tối nay."

"Không vấn đề, tiện thể nói cho ngươi một tin tốt, ta đã có một ý tưởng pháp thuật hoàn toàn mới, lần thất bại này chỉ khiến ta trở nên mạnh mẽ hơn… Tóm lại, tối nay sẽ nói chi tiết với ngươi."

"Ừm."

Sau khi cúp điện thoại, Ngân Linh không khỏi thở dài nhẹ nhõm.

Cô cũng không biết tại sao mình lại căng thẳng đến vậy.

Rõ ràng là muốn Lâm Nhiễm chết nhưng lại muốn hắn chết chậm một chút, càng không muốn hắn chết trong tâm trạng buồn bã.

Sự thay đổi cảm xúc phức tạp này thực sự khiến cô phát điên.

Thiếu niên tóc bạc ở bên cạnh nhìn Ngân Linh với vẻ mặt liên tục thay đổi, trong lòng đầy dấu hỏi.

Hắn không hiểu tại sao người chị gái luôn bình tĩnh trước mọi chuyện lại thay đổi lớn như vậy trong thời gian gần đây, dường như đang giấu tâm sự, thậm chí còn thường xuyên ngẩn ngơ khi làm việc.

"Quả nhiên cha nói không sai, phụ nữ là một sinh vật kỳ lạ."

Dường như nghe thấy tiếng lẩm bẩm của thiếu niên tóc bạc, Ngân Linh ngẩng đầu nhìn hắn, ánh mắt lạnh lùng khiến hắn không khỏi rùng mình.

"Chị, ta đi đọc sách đây."

Vừa dứt lời, bóng dáng của thiếu niên tóc bạc đã biến mất tại chỗ, bỏ chạy thục mạng.

…

Một tháng sau.

Phiên bản đầu tiên của pháp thuật thứ hai do Lâm Nhiễm nghiên cứu đã chính thức được nộp lên [Viện Nghiên cứu Hổ Phách] để tiến hành thử nghiệm.

Không có gì bất ngờ, pháp thuật này theo đúng kịch bản đã sắp đặt, một lần nữa xuất hiện vấn đề tiềm ẩn nghiêm trọng.

Lần trước, khi "Linh thể" xảy ra lỗi, vẫn có cư dân mạng đứng về phía Lâm Nhiễm để bảo vệ danh tiếng của hắn, cho rằng người không phải thánh hiền, ai mà không mắc lỗi, thấy rằng Lâm Nhiễm dù sao cũng chưa có nhiều kinh nghiệm, khó tránh khỏi sai sót. Lúc này nên khích lệ hắn, chứ không nên đánh mất sự tích cực của hắn.

Nhưng pháp thuật thứ hai lại một lần nữa xảy ra sai sót nghiêm trọng, khiến một số nhân viên thử nghiệm pháp thuật phải được đưa đi cấp cứu tại bệnh viện.

Quan trọng nhất là lần này hắn lại mắc lỗi logic cơ bản.

Hết chương 1179.

Chương 1180. Truyền Thông

Liên tiếp mắc lỗi, cộng thêm sự định hướng dư luận ngầm của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, Lâm Nhiễm bỗng chốc mang tiếng xấu.

Đây chính là sức mạnh của dư luận.

Không cần giải thích chi tiết, chỉ cần đưa ra một quan điểm, có thể dẫn dắt mọi người theo quan điểm đó để đưa ra ý kiến.

Bản chất là thông tin mà mọi người tiếp cận được đều đến từ phương tiện truyền thông, nhiều sự việc không thể tận mắt chứng kiến hoặc tự mình xác minh.

Họ không hiểu vấn đề logic của thuật pháp học, chỉ nghe phương tiện truyền thông nói rằng những lỗi này vốn có thể dễ dàng tránh được, liền cho rằng lần mắc lỗi thứ hai hoàn toàn là vấn đề thái độ của Lâm Nhiễm.

Dưới sự định hướng của những phương tiện truyền thông này, thậm chí có người còn lên mạng phát ra tiếng nói cho rằng Lâm Nhiễm có thể là gián điệp của lĩnh vực khác.

Những tiếng nói này cho rằng Lâm Nhiễm nghiên cứu những pháp thuật có vấn đề về logic vận hành này, bản chất là muốn hãm hại những chiến sĩ lĩnh vực đang chiến đấu ở tiền tuyến, không có ý tốt, may mà Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã kịp thời phát hiện, nếu không thì chắc chắn sẽ chôn mầm họa.

Dưới sự kích động của đám đông, những lời chỉ trích dần dần ập đến như vũ bão.

Những tiếng nói này giống như những lưỡi dao vô hình, phớt lờ thể xác mà đâm thẳng vào tâm hồn Lâm Nhiễm.

Mặc dù biết rằng đây là một khâu không thể thiếu trong quá trình thực hiện nhiệm vụ.

Nhưng khi mở điện thoại ra, thấy đủ loại lời chỉ trích, đi trên đường lại nhận được những ánh mắt kỳ lạ, vẫn khiến hắn chịu áp lực rất lớn.

Trong nhiệm vụ, hành vi của hắn là giả nhưng áp lực từ bên ngoài mang lại là thật.

Thậm chí cả cha mẹ, thầy cô của Lâm Nhiễm cũng đặc biệt gọi điện hỏi thăm sự việc, khuyên hắn nên nghỉ ngơi một thời gian, đừng suy nghĩ nhiều.

Dưới tác động của môi trường, tâm trạng của Lâm Nhiễm cũng dần trở nên ức chế.

…

Một tháng sau.

Công viên bên hồ Tinh Quang, đêm khuya.

Lâm Nhiễm và Ngân Linh lại một lần nữa mở ván cờ đối đầu.

Nhìn Lâm Nhiễm quầng mắt đỏ hoe, trong mắt đầy tơ máu, Ngân Linh cảm thấy không vui.

Cô biết rằng trong thời gian qua, Lâm Nhiễm đã chịu rất nhiều áp lực.

Liên tiếp thất bại, nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt Lâm Nhiễm không còn, thậm chí thân hình cũng gầy đi một vòng.

Vài ván cờ này, Lâm Nhiễm rõ ràng không còn ở trạng thái tốt nhất.

Cô đã tận mắt chứng kiến Lâm Nhiễm từ một người đầy nhiệt huyết, được giới bên ngoài bình luận là ngôi sao mới của giới thuật pháp, đến bây giờ bị muôn người khinh thường, mang tiếng xấu.

Cô đã xem thông báo mà Viện Nghiên cứu Hổ Phách đăng tải.

Phân tích các vấn đề đưa ra đúng là có lý nhưng không đến mức như Viện Nghiên cứu Hổ Phách tuyên truyền.

Cảm giác của cô là Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã phóng đại vấn đề lỗi logic trong đó, dẫn dắt mọi người phát động chiến tranh dư luận với Lâm Nhiễm.

Điều này khiến cô không khỏi nghi ngờ, đằng sau Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thế lực bí ẩn nào đó đang điều khiển.

Nhìn nhận sự việc này từ góc độ của người ngoài cuộc, cô không khỏi nghi ngờ, bên trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách có vấn đề.

Người dân bên ngoài có thể không biết rõ.

Nhưng cô biết rõ rằng phần lớn các phương tiện truyền thông của Tinh Thành đều nằm trong tầm kiểm soát của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Cô không tin rằng dư luận bất thường mà không có sự nhúng tay của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Qua hướng dẫn dư luận những ngày qua, cô thậm chí còn nghi ngờ Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thể bị thế lực lĩnh vực khống chế.

Nếu không, tại sao lại cố tình định hướng dư luận để đàn áp Lâm Nhiễm.

Nhìn nhận vấn đề này từ góc độ của con người, thiên phú của Lâm Nhiễm là không thể tranh cãi, chắc chắn là nhân tài

tiềm năng cần được bồi dưỡng mạnh mẽ trong tương lai.

Dù có sai sót nhưng quan trọng nhất là giúp Lâm Nhiễm lấy lại sự tự tin, hỗ trợ và giúp đỡ hắn về nhiều mặt.

Chỉ như vậy mới có thể để Lâm Nhiễm tiếp tục tiến bước trên con đường khai phá lĩnh vực tu luyện mới, không ngừng sáng tạo ra những pháp thuật và cấu trúc logic mới.

Nhưng hành động hiện tại của Viện Nghiên cứu Hổ Phách lại giống như đang hủy hoại thiên tài Lâm Nhiễm này.

Sự bất thường này khiến cô không khỏi nghi ngờ.

Ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm, nhìn ánh mắt rõ ràng đã ảm đạm của hắn, trong lòng cô không khỏi chua xót.

“A Nhiễm, có muốn nghỉ ngơi vài ngày không?”

“Không cần, ta không dễ dàng gục ngã như vậy, nghiên cứu pháp thuật mới đã được đưa vào chương trình nghị sự rồi, những ngày này chuẩn bị công bố, lần này tuyệt đối sẽ không xảy ra sai sót.” Lâm Nhiễm miễn cưỡng cười nói.

Nghe những lời này, Ngân Linh thở dài trong lòng.

Cô biết rằng Lâm Nhiễm hiện tại đã có chấp niệm, nhất quyết muốn chứng minh bản thân một lần nữa.

Cũng chính suy nghĩ này đã khiến trạng thái hiện tại của Lâm Nhiễm trở nên vô cùng nguy hiểm.

Dưới áp lực rất lớn, trạng thái cơ thể và tinh thần của hắn đều rất kém, quầng thâm mắt màu đen nhạt càng chứng minh rằng hắn đã lâu không ngủ ngon giấc.

Hết chương 1180.

Chương 1181. Hỗ Trợ

Mặc dù ý định giết Lâm Nhiễm vẫn không lay chuyển nhưng cô vẫn không muốn Lâm Nhiễm chết trong tâm trạng tuyệt vọng.

Ký ức này trong mắt Ngân Linh đáng để hồi tưởng, đáng lẽ phải lưu lại những điều tốt đẹp.

Cô không muốn để lại quá nhiều tiếc nuối vào phút cuối.

Nghĩ đến đây, cô nhìn Lâm Nhiễm, nghiêm túc nói:

"A Nhiễm, tiếp theo ta sẽ giúp ngươi nghiên cứu pháp thuật."

Lâm Nhiễm lúc này mới ngẩng đầu lên.

Nhìn Ngân Linh với vẻ mặt nghiêm túc, hắn không nhịn được cười toe toét:

"Đánh cờ thì đánh cờ, ngươi đang nghĩ gì vậy, đánh xong cờ rồi hãy nói."

Nghe Lâm Nhiễm nói những lời vô ơn như vậy, Ngân Linh lập tức tỏ ra tức giận, sau đó giơ tay ngưng tụ một quân cờ nguyên tố, đập vào bàn cờ.

"Thằng ngốc, ăn một đòn phong tỏa nguyên tố của ta này."

…

Những ngày tiếp theo, ngoài giờ làm việc, Ngân Linh đều ở bên cạnh Lâm Nhiễm.

Giúp hắn hoàn thiện cấu trúc pháp thuật mới.

Lần này cô tỏ ra vô cùng nghiêm túc.

Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc vẫn chưa triển khai ám sát, điều này có phần nằm ngoài dự đoán của cô, vì vậy gần đây cô đã đặc biệt gọi điện đến Liên minh lĩnh vực để hỏi lý do.

Bên kia đưa ra lời giải thích là họ đang chuẩn bị cho hành động tiếp theo, sẽ không lâu nữa.

Vì vậy, Lâm Nhiễm cuối cùng cũng phải chết.

Nhưng trước khi Lâm Nhiễm chết, cô muốn Lâm Nhiễm ra đi một cách đàng hoàng.

Ít nhất là không để hắn mang theo tiếc nuối trong lòng, sự xuất hiện của pháp thuật mới này sẽ chứng minh cho Lâm Nhiễm.

Trong quá trình cùng nhau nỗ lực nghiên cứu pháp thuật, trong lòng Ngân Linh đã có một cảm giác khác lạ.

Nhìn pháp thuật mới dần hoàn thiện, cảm giác này giống như đứa con mà hai người nuôi dưỡng đang từng bước trưởng thành.

Tự mình tham gia vào, cô có cảm giác nhập vai mãnh liệt.

Mười mấy ngày sau, bản phác thảo đầu tiên của cấu trúc pháp thuật cuối cùng cũng ra đời.

Để đảm bảo pháp thuật này sẽ không còn vấn đề tiềm ẩn nào nữa, tối hôm đó họ không đánh cờ mà cẩn thận kiểm tra quỹ đạo vận hành của pháp thuật này nhiều lần.

Sau khi xác định không có sai sót, họ mới gửi cho Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Sau vài ngày chờ đợi trong lo lắng, thông báo của Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã được công bố.

Sáng sớm thức dậy, Ngân Linh đến văn phòng, mở máy tính bảng.

Sau khi mở ứng dụng tin tức, cô thấy ngay thông báo mới nhất của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

[Thông báo đánh giá pháp thuật mới do Lâm Nhiễm nghiên cứu: Quỹ đạo vận hành pháp thuật có vấn đề tiềm ẩn nghiêm trọng, không được chấp nhận]

Thông báo do Viện Nghiên cứu Hổ Phách công bố.

Tệp đính kèm: (Giải thích chi tiết bằng hình ảnh)

…

Sau khi mở nội dung thông báo để xem kỹ, Ngân Linh cau mày.

Nếu như hai thông báo trước chỉ phóng đại vấn đề logic thì thông báo lần này có vẻ hơi vô lý.

Người ngoài chỉ có thể nhìn thấy lỗi được đưa ra trong thông báo nhưng cô đã trực tiếp tham gia vào quá trình nghiên cứu pháp thuật, vì vậy cô biết rõ rằng cấu trúc tổng thể của pháp thuật này hoàn toàn khả thi.

Ngay cả khi bản phác thảo đầu tiên của cấu trúc pháp thuật có vấn đề thì đó cũng chỉ là những vấn đề nhỏ không đáng kể, chỉ cần hoàn thiện và cải tiến sau này là được.

Nhưng đánh giá của Viện Nghiên cứu Hổ Phách rõ ràng là thiên vị.

Hành vi vô trách nhiệm như vậy khiến cô một lần nữa nghĩ đến những suy đoán trước đây.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách cố tình đàn áp Lâm Nhiễm.

Làm như vậy sẽ không mang lại bất kỳ lợi ích nào cho Viện Nghiên cứu Hổ Phách, lời giải thích hợp lý nhất là bên

trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thế lực lĩnh vực, chúng không muốn xuất hiện một thiên tài như Lâm Nhiễm trong loài người.

Theo cô thấy thì đây là một thông tin tình báo không nhỏ.

Có thể ảnh hưởng đến kế hoạch giáng lâm trong tương lai của tộc Ngân Nguyệt.

Lướt xuống dưới cùng của thông báo, những lời chỉ trích đã tràn ngập phần bình luận, thậm chí có cư dân mạng còn đánh giá pháp thuật do Lâm Nhiễm nghiên cứu là hành vi "Đầu độc", mục đích là để hãm hại tất cả những người tu luyện.

Lần này thì không còn gì để tranh cãi nữa.

Những tiếng nói từng bảo vệ Lâm Nhiễm cũng im bặt vào lúc này.

Lần đầu có thể nói là sai sót, lần thứ hai vẫn có tiếng nói bênh vực, cho rằng không nên bóp chết một ngôi sao mới đang lên nên khoan dung hơn nhưng lần thứ ba thì rõ ràng không thể nói được nữa.

Với sự lo lắng, cô gọi điện cho Lâm Nhiễm.

Sau khi điện thoại được kết nối, giọng khàn khàn của Lâm Nhiễm truyền đến:

"Ta không sao."

"Không sao được, rõ ràng là vấn đề của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, vấn đề được chỉ ra lần này chẳng là vấn đề gì cả, dù sao cũng chỉ là bản phác thảo đầu tiên, sau này chắc chắn phải sửa đổi tinh chỉnh…"

"Không sao, ta nghỉ ngơi một chút là được."

Nghe thấy giọng nói hơi yếu ớt của Lâm Nhiễm trong điện thoại, Ngân Linh không nhịn được quát:

“Nghỉ ngơi cái gì, ngươi nên đi chất vấn Viện Nghiên cứu Hổ Phách xem cuối cùng là chuyện gì, lúc này mà lùi bước thì có bản lĩnh gì!”

Hết chương 1181.

Chương 1182. Điều Chỉnh

"Ngươi có thể dịu dàng một chút không, động một chút là chửi thề."

"Thằng ngốc, ngươi có chút khí phách nào không, lần này rõ ràng là Viện Nghiên cứu Hổ Phách cố tình chỉnh ngươi…"

Nghe những lời trách móc tức giận từ đầu dây bên kia, lòng Lâm Nhiễm trào dâng một dòng nước ấm.

Hắn có thể cảm nhận được, Ngân Linh thực sự đang lo lắng cho hắn.

Nhưng lúc này hắn không thể biểu lộ bất kỳ phản hồi tích cực nào, tất cả đều là để tạo tiền đề cho diễn biến tiếp theo của cốt truyện.

Theo như Phong Kỳ đã nói, lúc này hắn chắc chắn phải thể hiện ra một mặt suy sụp.

nhân lúc dư luận tấn công, hắn còn phải dần dần bộc lộ ra một mặt phản nhân loại, từ đó khơi dậy ý định muốn kéo hắn về phe mình của Ngân Linh.

Ngân Linh có thiện cảm với hắn hay không, hắn hiểu rõ trong lòng.

Sự ngăn cách giữa họ là do lập trường chủng tộc khác nhau.

Muốn hóa giải vấn đề này, hắn phải để bản thân có sơ hở trong mắt Ngân Linh…

…

Hai ngày sau, Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Sau khi cúp điện thoại của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ khép lại cuốn sách học về lĩnh vực trước mặt.

Qua cuộc trò chuyện với Lâm Nhiễm, hắn biết được rằng những ngày này dư luận bên ngoài đối với hắn tràn đầy ác ý, thậm chí đi trên đường bình thường cũng sẽ có rất nhiều ánh mắt không thiện cảm nhìn hắn.

Cùng lúc đó, hắn lợi dụng áp lực từ bên ngoài, bắt đầu thể hiện ra một mặt phản nhân loại trước mặt Ngân Linh.

Đúng như sắp xếp trong kịch bản, những sự kiện trước đó đã phát huy tác dụng.

Bây giờ Ngân Linh đang thăm dò Lâm Nhiễm, có ý định muốn kéo Lâm Nhiễm về phe mình.

Nhưng Ngân Linh chỉ mới thăm dò, rõ ràng vẫn còn do dự không biết có nên kéo Lâm Nhiễm về phe mình hoàn toàn hay không.

Đến lúc này, bước thứ hai của kế hoạch kịch bản đã hoàn thành, tiếp theo cần triển khai bước thứ ba của kế hoạch kịch bản.

Cũng chính là bước cuối cùng của kế hoạch kịch bản.

Bước đầu tiên của kế hoạch kịch bản, mục đích là để Lâm Nhiễm và Ngân Linh quen biết nhau, đồng thời tăng thêm tình cảm trong quá trình chung sống, trong đó tình tiết anh hùng cứu mỹ nhân cũng được thiết kế đặc biệt vì mục đích này.

Bước thứ hai của kế hoạch kịch bản, để Ngân Linh tận mắt chứng kiến quá trình Lâm Nhiễm vươn lên, cũng như quá trình hắn nhanh chóng rơi xuống vực thẳm, đồng thời để cô tham gia vào quá trình thiết kế cấu trúc pháp thuật, đồng thời cảm thấy bất bình trước sự áp bức của Viện Nghiên cứu Hổ Phách đối với Lâm Nhiễm.

Đây cũng là để tạo tiền đề cho bước thứ ba của kế hoạch.

Bước thứ ba của kế hoạch, cần khiến Ngân Linh hoàn toàn tin tưởng Lâm Nhiễm, đồng thời thúc đẩy cốt truyện đến bước tiết lộ bí mật.

Bước này có thể chia thành bốn nút thắt cụ thể.

1, Đàn áp Viện nghiên cứu năng lượng, mục đích là để ép buộc Ngân Linh, gây áp lực cho Ngân Linh, đồng thời khiến cô nghi ngờ kế hoạch của tộc Ngân Nguyệt đã bị bại lộ.

2, Để Ngân Linh nhận ra rằng kế hoạch của tộc Ngân Nguyệt đã bị bại lộ, lúc này Lâm Nhiễm cần vô điều kiện lựa chọn đứng về phía Ngân Linh, giành được sự tin tưởng tuyệt đối của cô, khiến Ngân Linh nhận ra rằng Lâm Nhiễm sẵn sàng phản bội toàn nhân loại vì cô.

3, Triển khai hành động truy sát Lâm Nhiễm và Ngân Linh nhưng không được đàn áp quá mức, phải để lại cho họ một chút không gian thở, mục đích là để họ xây dựng thêm lòng tin trong quá trình chạy trốn.

4, Làm Ngân Linh bị thương nặng nhưng không được giết chết Ngân Linh, phải để lại một hơi thở để dặn dò hậu sự.

…

Khi bốn nút thắt nhỏ này hoàn thành.

Ngân Linh sẽ ở trong tình trạng bị thương nặng không thể chữa khỏi.

Lúc này cô đã hoàn toàn tin tưởng Lâm Nhiễm, khi sắp chết chắc chắn sẽ nói hết bí mật của mình.

Lúc này, Lâm Nhiễm cùng cô chạy trốn, muốn quay trở lại xã hội loài người là điều không thể.

Vì vậy, Ngân Linh chắc chắn sẽ giao nhiệm vụ của mình cho Lâm Nhiễm.

Đó chính là kế hoạch giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt.

Lúc này, Ngân Linh chắc chắn hy vọng Lâm Nhiễm gánh vác sứ mệnh của cô và tiếp tục tiến bước, đồng thời cũng tạo cơ hội cho Lâm Nhiễm gia nhập tộc Ngân Nguyệt.

Chỉ cần kế hoạch thành công, Lâm Nhiễm sẽ là công thần của tộc Ngân Nguyệt.

Mặc dù thân phận người ngoài tộc không thể được trọng dụng nhưng ít nhất có thể đảm bảo tính mạng vô ưu.

Chỉ cần theo kịch bản phát triển đến bước này, Lâm Nhiễm có thể từ miệng Ngân Linh biết được thông tin chi tiết về cách gửi tin tức không gian đến tộc Ngân Nguyệt.

Toàn bộ kịch bản sẽ kết thúc hoàn hảo tại đây.

Kế hoạch này được chia thành ba phần chính, liên hoàn chặt chẽ, trong đó mỗi bước đều là để tạo tiền đề cho bước tiếp theo.

Xây dựng mối liên hệ, giành được sự tin tưởng, lừa lấy bí mật… Ngân Linh có thể nói là hoàn toàn sập bẫy theo đúng kịch bản mà hắn đã hình dung.

Có mưu lược, mới có thể quyết thắng ngàn dặm.

Tự mình chấp bút cho toàn bộ kế hoạch kịch bản, Phong Kỳ dần hiểu được tại sao lão Mê năm xưa lại chấp nhất với mưu kế.

Hết chương 1182.

Chương 1183. Kế Hoạch

Bởi vì có một số vấn đề, không phải chỉ dùng vũ lực là có thể giải quyết được.

Viết kịch bản, chính là để kế hoạch tiến triển theo hướng mình vạch ra, đồng thời cuối cùng mang lại lợi ích lý tưởng.

Một lát sau, Phong Kỳ khép lại sổ tay.

Bây giờ kịch bản đã đến bước thứ ba, Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thể chính thức triển khai hành động đàn áp Viện nghiên cứu năng lượng.

Nghĩ đến đây, hắn cầm điện thoại đặt trên bàn làm việc, gọi cho Cổ Khắc.

Đợi một lát, điện thoại được kết nối.

Phong Kỳ lúc này trầm giọng nói:

"Cổ thúc, kế hoạch bước thứ ba có thể bắt đầu rồi, tiếp theo do thúc phụ trách điều động chiến đoàn của Viện Nghiên cứu Hổ Phách triển khai hành động, chắc chắn phải đánh bại hoàn toàn Viện nghiên cứu năng lượng."

"Rõ."

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Bên ngoài sao sáng lấp lánh, hòa cùng cảnh đêm rực rỡ của thành phố.

Con đường cứu thế này hắn càng đi càng thuận lợi, từ hành động lỗ mãng ban đầu, đến bây giờ học được cách suy nghĩ

bình tĩnh, hắn phát hiện ra sự trưởng thành của mình nhưng cũng hiểu được sự thảm khốc đằng sau sự trưởng thành này.

Ký ức của hắn dạo bước trong những thời gian khác nhau, thời gian cũng như chậm lại với hắn.

Đây là "Hack" trong lời Lời Tự Thuật nhưng lại giống một lời nguyền hơn.

Chỉ là lời nguyền này, hắn cam tâm trạng nguyện.

Đứng dậy mở cửa sổ, gió đêm thổi nhẹ trên má.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao, nghĩ đến vô số người hy sinh đã từng mang theo lý tưởng giống nhau, ngước nhìn cùng một bầu trời đầy sao.

Lời nguyền này, không phải chỉ một mình hắn gánh chịu.

Những người đồng hành đó cũng đã hy sinh tất cả vì điều này, lý tưởng của họ giống như ngọn lửa nóng bỏng, thúc đẩy hắn tiến lên.

"Bắt đầu học tập, học tập khiến tôi vui vẻ."

Sau một hồi cảm khái ngắn ngủi, Phong Kỳ quay đầu trở lại chỗ ngồi, mở sách học về lĩnh vực, bắt đầu thức đêm khổ đọc.

…

Viện nghiên cứu năng lượng.

Văn phòng.

Ngân Linh dựa vào ghế sofa, suy nghĩ miên man.

Những ngày này, trạng thái của Lâm Nhiễm liên tục sa sút, không còn sự phấn chấn như trước nữa.

Bây giờ có thể khẳng định rằng, Lâm Nhiễm rõ ràng đã bị Viện Nghiên cứu Hổ Phách cố tình đàn áp.

Mặc dù cô có lòng muốn giúp Lâm Nhiễm vực dậy tinh thần nhưng cô lại bất lực.

Cuối cùng, Viện Nghiên cứu Hổ Phách là đơn vị có thẩm quyền cấp trên, cho dù cô có quyền phát biểu tại hội đồng tối cao, cô cũng không thể chống lại sức mạnh của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Quan trọng nhất là, cô sẽ không làm như vậy.

Tự ý khiêu khích Viện Nghiên cứu Hổ Phách sẽ khiến cô và tộc nhân có nguy cơ bị bại lộ.

Cô rất đau lòng trước tình trạng hiện tại của Lâm Nhiễm nhưng đại nghĩa của chủng tộc luôn cao hơn tình cảm cá nhân, cô sẽ không vì Lâm Nhiễm mà làm chuyện ngu ngốc.

Lúc này, lựa chọn tốt nhất là không làm gì cả.

Nhưng những ngày này, thấy Lâm Nhiễm ngày càng suy sụp, thậm chí có xu hướng chống lại loài người, trong đầu cô lại nảy ra một ý nghĩ táo bạo.

Một nhân tài có tiềm năng như Lâm Nhiễm, tại sao không thể gia nhập tộc Ngân Nguyệt của ta?

Chỉ cần Lâm Nhiễm gia nhập tộc Ngân Nguyệt, mối quan hệ của họ còn có thể tiến xa hơn nữa.

Cô tin rằng với tài năng của Lâm Nhiễm, chỉ cần chứng minh cho tộc nhân thấy bằng thành tích, chắc chắn hắn có thể nhận được đãi ngộ hậu hĩnh trong tộc.

Trong thời gian đó, cô có thể bảo lãnh cho Lâm Nhiễm trước tộc nhân.

Ý nghĩ này sau khi nhen nhóm trong lòng Ngân Linh, bắt đầu phát triển không thể kiềm chế.

Nhưng cô không dám tùy tiện nói ra suy nghĩ trong lòng với Lâm Nhiễm, vì làm như vậy rất mạo hiểm.

Để đảm bảo an toàn, những ngày này cô đã nhiều lần thăm dò Lâm Nhiễm, muốn dò xét suy nghĩ trong lòng hắn.

Sự thật chứng minh, Lâm Nhiễm hiện tại tràn đầy cảm xúc tiêu cực.

Dưới áp lực dư luận như vũ bão và bạo lực mạng, mặt phản loài người của Lâm Nhiễm dần bộc lộ, thậm chí dưới áp lực, hắn còn có xu hướng muốn tự sát.

Lâm Nhiễm lúc này trong mắt cô sơ hở trăm chỗ, cô chỉ cần cung cấp một cơ hội là có thể kéo Lâm Nhiễm về phía tộc Ngân Nguyệt.

Bây giờ đã xác định được ý tưởng kéo Lâm Nhiễm về phía mình là khả thi, Ngân Linh bắt đầu suy nghĩ nên chọn thời điểm thích hợp nào để bộc lộ suy nghĩ với Lâm Nhiễm.

Nhưng trước đó, cô còn một việc phải làm.

Đã quyết định kéo Lâm Nhiễm về phía mình, vậy thì hành động ám sát cũng không cần tiếp tục nữa.

Nghĩ đến đây, cô lập tức cầm điện thoại đặt bên cạnh, bấm một dãy số.

Đợi một lát, điện thoại được kết nối, giọng nói khàn khàn từ đầu dây bên kia truyền đến:

“Có chuyện gì?”

“Hiệu suất hành động của các ngươi thật kém cỏi, nhiệm vụ ám sát Lâm Nhiễm có thể hủy bỏ, phần thưởng tiếp theo sẽ không trả.”

“Đơn phương hủy bỏ, tiền đặt cọc không hoàn lại.” Đầu dây bên kia giọng điệu bình thản nói.

“Tùy.” Dứt lời, Ngân Linh cúp điện thoại.

Hết chương 1183.

Chương 1184. Điều Tra

…

Mười phút sau.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách, phòng huấn luyện.

Phong Kỳ nhận được điện thoại của Hắc Long.

Khi nghe Hắc Long nói Ngân Linh đã hủy bỏ nhiệm vụ ám sát Lâm Nhiễm, hắn biết kế hoạch lại tiến thêm một bước.

Vì Ngân Linh đã hủy bỏ nhiệm vụ ám sát, chứng tỏ cô ta muốn bắt đầu kéo Lâm Nhiễm về phía mình.

Tiếp theo, Cổ Khắc bên kia cũng có thể đẩy nhanh nhịp độ triển khai kịch bản bước thứ ba.

Nghĩ đến đây, hắn cầm điện thoại đặt trên bàn làm việc, gọi cho Cổ Khắc, trình bày suy nghĩ của mình.

Cúp điện thoại, Phong Kỳ nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ nắng đẹp, trên mặt nở nụ cười.

“Tiếp tục cố gắng.”

Sau một hồi cảm khái, hắn cúi đầu nhìn cuốn sách giáo khoa lĩnh vực học đã ghi đầy những ghi chú, tiếp tục cặm cụi học tập.

…

Nửa giờ sau.

Viện nghiên cứu năng lượng.

Ngay lúc nãy, Ngân Linh đã gọi điện cho Lâm Nhiễm, hẹn gặp mặt vào buổi tối.

Cô quyết định tối nay sẽ nói hết mọi chuyện với Lâm Nhiễm, đồng thời kéo Lâm Nhiễm gia nhập tộc Ngân Nguyệt.

"Đã loài người không trân trọng hắn, ta trân trọng."

Nghĩ đến tình bạn đáng lẽ đã kết thúc này có lẽ có thể nối lại, sau này Lâm Nhiễm sẽ trở thành một thành viên của tộc Ngân Nguyệt, trên mặt cô lập tức nở nụ cười quyến rũ.

Nhưng ngay sau đó, cô lại nghĩ đến một vấn đề, biểu cảm lập tức thay đổi.

Nếu Lâm Nhiễm không đồng ý thì sao?

Những lần thăm dò trước đó có thể chứng minh Lâm Nhiễm có thể bị kéo về phía mình nhưng nếu đến lúc kéo về, Lâm Nhiễm không đồng ý thì sao?

Nghĩ đến đây, cô không khỏi thở dài trong lòng.

Nếu chuyện này thực sự xảy ra, dường như chỉ có một lựa chọn đặt trước mặt cô, đó là tự tay giết chết Lâm Nhiễm.

Mặc dù sau đó sẽ có một loạt rắc rối xuất hiện.

Nhưng Lâm Nhiễm còn sống sẽ trở thành mối họa lớn cho kế hoạch tương lai của tộc Ngân Nguyệt.

Chỉ có người chết mới có thể giữ được bí mật.

Suy nghĩ hồi lâu, Ngân Linh đứng dậy đi đến trước bàn làm việc, cầm lấy tập tài liệu đặt trên đó bắt đầu lật xem.

Một giờ sau, cô đặt tập tài liệu xuống, đánh thức màn hình máy tính.

Sau khi mở hộp thư, một email đặc biệt được đánh dấu màu đỏ nằm ngay hàng đầu tiên trên trang chủ của hộp thư.

[Thông báo về việc kiểm tra an toàn năng lượng của Viện nghiên cứu năng lượng Tinh Thành (Chính thức xác nhận - Dấu sao)]:

Nội dung:

Theo đề xuất của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, sau khi bỏ phiếu tại hội nghị tối cao Tinh Thành, quyết định như sau:

Thông báo như sau:

Sẽ tiến hành kiểm tra các cơ quan năng lượng ở khu vực phía Tây sau ba ngày, đơn vị chịu trách nhiệm chính cho hoạt động kiểm tra này là Viện Nghiên cứu Hổ Phách, đồng thời sẽ điều động nhân viên từ các cơ quan có thẩm quyền tham gia vào đội kiểm tra, hỗ trợ triển khai hoạt động kiểm tra.

Các hạng mục kiểm tra như sau: Kiểm tra an toàn đường dây năng lượng Tinh Thành, kiểm kê nguồn dự trữ của các cơ quan năng lượng, đánh giá ý thức an toàn của nhân viên… (Tổng cộng 28 hạng mục)

Hoạt động kiểm tra lần này sẽ tập trung vào vấn đề an toàn năng lượng của Tinh Thành.

Các cơ quan năng lượng nhận được email này cần phối hợp hết sức với hoạt động kiểm tra lần này, sau đó sẽ có nhân viên của đoàn kiểm tra liên lạc với người phụ trách của các cơ quan năng lượng để giải thích rõ quy trình kiểm tra…

Người gửi: Viện nghiên cứu năng lượng Tinh Thành (Chính thức xác nhận - Dấu sao)

…

Đọc xong nội dung email, Ngân Linh không khỏi nhíu mày.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách đề xuất? Hoạt động kiểm tra an toàn năng lượng?

Trong trường hợp bình thường, hoạt động kiểm tra rà soát các mối nguy về an toàn năng lượng sẽ được triển khai khoảng một quý một lần.

Các cơ quan có thẩm quyền của hội đồng tối cao Tinh Thành sẽ cử nhân viên thành lập đội kiểm tra, các cơ quan năng lượng sẽ phối hợp triển khai hoạt động kiểm tra.

Mục đích chính là để giám sát công tác của các viện nghiên cứu năng lượng, đảm bảo nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành, loại trừ các vấn đề tiềm ẩn.

Ngân Linh khá quen thuộc với quy trình kiểm tra.

Nhưng điều khiến cô nghi ngờ là lần kiểm tra trước mới diễn ra cách đây khoảng hai tháng, sao đợt kiểm tra mới lại bắt đầu nhanh như vậy.

Hội đồng tối cao Tinh Thành đột nhiên nảy ra ý định, triển khai hoạt động kiểm tra đột xuất cũng không phải là chưa từng có.

Nhưng lần kiểm tra này do Viện Nghiên cứu Hổ Phách đề xuất, không khỏi khiến cô nghi ngờ.

Trước khi quen biết Lâm Nhiễm, cô thấy email này có lẽ sẽ không thấy có vấn đề gì.

Nhưng kết hợp với việc Lâm Nhiễm bị Viện Nghiên cứu Hổ Phách liên tiếp đàn áp trong thời gian trước, trong lòng cô đột nhiên thắt lại, không khỏi nghi ngờ Viện Nghiên cứu Hổ Phách làm vậy có mục đích ẩn giấu.

Chẳng lẽ ta đã bị lộ?

Ý nghĩ này khiến Ngân Linh giật mình.

Cô tự cho rằng kế hoạch của mình gần như hoàn hảo, không có sơ hở gì với bên ngoài.

Nhưng hành động bất thường đột ngột của Viện Nghiên cứu Hổ Phách thực sự có nhiều điểm bất hợp lý không thể giải thích được, biết đâu việc kiểm tra là giả, thực chất là để thăm dò cô.

Hết chương 1184.

Chương 1185. Phỏng Đoán

Ngón tay ngọc nhẹ nhàng day thái dương, cô cảm thấy mình phải cân nhắc đến khả năng này.

Mặc dù khả năng tồn tại mối họa ẩn giấu này rất thấp, rất có thể là cô nghĩ nhiều nhưng không thể không phòng ngừa.

Nghĩ đến đây, Ngân Linh quay đầu nhìn về phía thiếu niên tóc bạc đang ngồi cách đó không xa, tay cầm sáo ngọc, trầm giọng nói:

"Gọi mọi người trong tộc đến đây, ta có chuyện quan trọng dặn dò."

"Được!" Thiếu niên tóc bạc lập tức gật đầu, thân hình sau đó biến mất tại chỗ.

…

Đêm khuya.

Công viên bên hồ Tinh Quang.

Trời đang mưa phùn, xa xa thỉnh thoảng truyền đến vài tiếng sấm rền.

Lâm Nhiễm và Ngân Linh ngồi trên ghế đá trong vọng lâu của công viên, dưới ánh đèn đường vàng vọt đang diễn ra một ván cờ căng thẳng.

Lúc này trên bàn cờ bằng vàng được vẽ bằng linh khí, đã đầy ắp những quân cờ nguyên tố.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Ngân Linh vung tay ngưng tụ một quân cờ nguyên tố màu bạc đặt vào vị trí tuyệt sát, lập tức bàn cờ nguyên tố rung chuyển, các quân cờ đủ màu bắt

đầu di chuyển va chạm, hoặc là triệt tiêu lẫn nhau, bàn cờ như sống lại, như chiến trường ngàn quân vạn mã xung sát lẫn nhau.

Không đến một lát, trên bàn cờ chỉ còn lại quân cờ của Ngân Linh, quân cờ của Lâm Nhiễm đã bị đánh tan hoàn toàn.

Kết thúc ván cờ này, Ngân Linh ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm đang mặt mày tiều tụy, đột nhiên lên tiếng:

"Kẻ yếu, đối mặt với sự đàn áp vô cớ của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, ngươi có hận không?"

Đối mặt với câu hỏi của Ngân Linh, Lâm Nhiễm lắc đầu.

"Trước mặt ta mà còn phải che giấu cảm xúc sao?"

Nghe thấy lời này, Lâm Nhiễm im lặng một lúc rồi không khỏi thở dài, sau đó nghiến răng nói:

"Sao có thể không hận, ngươi và ta đều biết nghiên cứu của ta có vấn đề hay không, vì vậy ta đã cố ý tìm đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách để tìm công lý nhưng họ lại đuổi ta ra như đuổi chó… Nghiên cứu thuật pháp là ước mơ của ta, họ vô tình bóp chết tương lai của ta."

Nhìn Lâm Nhiễm đầy vẻ hận thù, Ngân Linh thấy thời cơ đã chín muồi.

Lúc này, cô trịnh trọng nói:

"A Nhiễm, nếu ta có thể cung cấp cho ngươi một nền tảng để thể hiện tài năng, ngươi có nguyện ý đi theo ta không?"

Nghe vậy, Lâm Nhiễm lập tức lắc đầu cười khổ:

"Ta chưa từng học về linh tài học, ta không hiểu gì về những thứ đó của các ngươi, thôi bỏ đi."

"Ta không nói đến Viện nghiên cứu năng lượng, mà là một nơi khác, một nền tảng phù hợp hơn cho sự phát triển của

ngươi, không phải Viện Nghiên cứu Hổ Phách có thể sánh được, ở đó có kiến thức tu luyện tiên tiến mà ngươi không thể tưởng tượng được…”

Lúc này, Lâm Nhiễm ngạc nhiên ngẩng đầu:

“Ngươi đùa sao? Sao ta không biết có nơi như vậy? Chẳng lẽ là cơ quan bí ẩn không công khai… Không đúng, đã lưu trữ nhiều kiến thức tu luyện như vậy thì sao có thể không công khai.”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Lâm Nhiễm, Ngân Linh hít sâu một hơi, sau đó nhìn thẳng vào mắt Lâm Nhiễm, trịnh trọng nói:

“Ta không nói đến bên loài người.”

Trong nháy mắt, ánh mắt Lâm Nhiễm lộ vẻ nghi ngờ, sau đó biến thành kinh ngạc, tiếp theo là tức giận, cuối cùng ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

“Ý ngươi là gì?”

“Ý mặt chữ, chắc ngươi đã hiểu rồi.”

“Ngươi trung thành với thế lực lĩnh vực?”

“Không trung thành, ta vốn là người của thế lực đó.”

Dứt lời, mái tóc đen của Ngân Linh dần chuyển sang màu bạc trắng, hình dạng đôi tai cũng thay đổi theo, hơi thở thánh khiết trên người cô ngày càng nồng đậm.

Nhìn Ngân Linh trở về hình dạng người tộc Ngân Nguyệt, Lâm Nhiễm kinh ngạc, thậm chí cảnh giác đứng dậy lùi lại một bước.

“A Nhiễm, ta chân thành mời ngươi gia nhập tộc Ngân Nguyệt, ta đảm bảo thiên phú của ngươi sẽ được trọng dụng trong tộc ta, tình bạn của chúng ta cũng sẽ được tiếp tục.”

Nhìn vẻ mặt cảnh giác của Lâm Nhiễm, Ngân Linh không thấy bất ngờ.

Biểu hiện của Lâm Nhiễm theo cô thấy là bình thường.

“A Nhiễm, hãy nghĩ kỹ về những gì đã xảy ra trong những ngày này, rồi nghĩ đến những lời bàn tán trên mạng và ánh mắt của người ngoài khi nhìn ngươi… Họ không trân trọng thiên phú của ngươi nhưng ta trân trọng, ta một lần nữa chân thành mời ngươi gia nhập chúng ta.”

Nhìn vẻ mặt chân thành của Ngân Linh, Lâm Nhiễm im lặng một lúc rồi quay lại ghế đá, nhìn thẳng vào Ngân Linh nói:

“Vậy ngay từ đầu ngươi tiếp cận ta là có mục đích đúng không?”

“Ta đảm bảo với ngươi, trước khi tiếp xúc với ngươi, ta không hiểu nhiều về ngươi, càng không có ý định chiêu mộ ngươi, trong quá trình chung sống, ta cũng không cố ý che giấu bản thân, tình cảm của ta dành cho ngươi không hề xen lẫn chút lợi ích nào.”

Nghe lời đảm bảo chân thành của Ngân Linh, Lâm Nhiễm sắc mặt phức tạp.

Lời này hắn tin, về bản chất thì câu hỏi của hắn là đổ lỗi ngược lại.

Hắn mới là người có mục đích rõ ràng, cố ý tiếp cận Ngân Linh.

Lúc này, cảm xúc phức tạp không chỉ là ngụy trang, mà còn là sự thể hiện chân thực của suy nghĩ trong lòng.

Hết chương 1185.

Chương 1186. Thuyết Phục

Đối mặt với Lâm Nhiễm im lặng, Ngân Linh chọn cách tiếp tục thuyết phục.

Trong lúc đó, biểu cảm của Lâm Nhiễm rất do dự, dường như trong lòng vô cùng giằng xé không biết có nên lựa chọn hay không.

Lúc này, trong lòng Ngân Linh cũng vô cùng căng thẳng.

Cô mong Lâm Nhiễm đưa ra lựa chọn "Đúng", trở thành một thành viên của tộc Ngân Nguyệt.

Thiên phú của Lâm Nhiễm không phải bàn cãi, nếu có thể gia nhập tộc Ngân Nguyệt, chắc chắn sẽ giúp ích không nhỏ cho sự phát triển của tộc Ngân Nguyệt.

Quan trọng hơn, cô hy vọng tình cảm này có thể duy trì.

Cô không muốn đối mặt với kết cục tồi tệ nhất, chính tay giết chết Lâm Nhiễm.

Trong cuộc trò chuyện, cô cố gắng khơi dậy những cảm xúc tiêu cực ẩn sâu trong lòng Lâm Nhiễm, khơi dậy suy nghĩ phản loài của hắn.

Ngoài ra, Ngân Linh bắt đầu miêu tả nền tảng tu luyện của tộc Ngân Nguyệt, đó là kiến thức mà các thế hệ người tộc Ngân Nguyệt tích lũy, là đỉnh cao mà tu luyện của loài người không thể đạt tới.

Cô cảm thấy những kiến thức này đối với Lâm Nhiễm rất hấp dẫn.

Dưới sự thuyết phục của Ngân Linh, Lâm Nhiễm tỏ ra vô cùng giằng xé.

Hắn muốn gật đầu đồng ý mấy lần nhưng cuối cùng vẫn nghiến răng không nỡ.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

2 giờ sau, tiếng chuông báo giờ sáng sớm vang vọng trên bầu trời Tinh Thành.

Trong ánh mắt chờ đợi của Ngân Linh, Lâm Nhiễm cuối cùng không thể chịu đựng được sự giằng xé, đột nhiên thở dài, gật đầu nói:

"Được, ta đồng ý với ngươi."

Sau bao lời khuyên nhủ đắng cay, cuối cùng cũng đạt được kết quả như mong muốn, trên khuôn mặt Ngân Linh lập tức nở nụ cười quyến rũ, cô giơ cánh tay thon thả, nhẹ nhàng vuốt ve trán Lâm Nhiễm.

Ngay lập tức, trên trán Lâm Nhiễm xuất hiện một dấu ấn màu bạc trắng, sau khi xuất hiện trong thời gian ngắn thì nhanh chóng biến mất.

"A Nhiễm, ta thay mặt tộc Ngân Nguyệt chào đón ngươi gia nhập, từ nay về sau ngươi chính là người nhà của ta."

"Con rể sao?" Lâm Nhiễm bĩu môi nói.

"Đã khi ngươi đồng ý gia nhập tộc Ngân Nguyệt, có lẽ chúng ta sẽ có sự phát triển xa hơn." Ngân Linh gật đầu nói.

"Giao lưu giữa các loài, có được không?"

Ngân Linh:…

"Về bản chất thì chúng ta đều là sinh vật hình người… Nên, không sao chứ?"

Nhìn vẻ mặt hơi ngượng ngùng của Ngân Linh, Lâm Nhiễm cười toe toét:

“Thôi bỏ đi, không bàn vấn đề này nữa, bây giờ ta cần điều chỉnh cảm xúc, trong thời gian ngắn, ta có thể không thể nhập vai vào thân phận mới.”

“Hiểu mà, điều này thực sự cần một thời gian để thích nghi.” Ngân Linh gật đầu ngay lập tức.

“Vậy là, ván cờ hôm nay kết thúc, ngày mai liên lạc lại.”

Lúc này, Lâm Nhiễm đứng dậy, bước vào màn mưa phùn, không ngoảnh đầu lại vẫy tay.

Nhìn Lâm Nhiễm rời đi, trên khuôn mặt Ngân Linh lại nở nụ cười.

Lúc này, không khí bên cạnh Ngân Linh gợn sóng, một thiếu niên tóc bạc cầm sáo ngọc hiện ra.

Chỉ thấy hắn ta buồn bã nói:

“Chị, em nhớ chị đã nói với em rằng tuyệt đối không được tiếp xúc quá nhiều với loài người, tình cảm với loài người chỉ trở thành vật cản cho kế hoạch tương lai của chúng ta… Vậy, chị lại thế nào?”

Quay đầu trừng mắt nhìn thiếu niên tóc bạc, Ngân Linh giọng nghiêm trọng nói:

“Chúng ta có giống nhau không? Ta đây là đang chiêu mộ một thiên tài có tiềm năng vô hạn cho tộc ta, điều này sẽ giúp ích cho sự phát triển tương lai của tộc ta.”

“Em thấy Tiểu Hoàng cũng rất có năng khiếu…”

Thấy ánh mắt chị gái ngày càng lạnh lẽo, thiếu niên tóc bạc nói được một nửa thì đột nhiên không dám nói nữa.

Cha mẹ luôn nuông chiều hắn ta, chỉ có người chị mạnh mẽ này là hắn ta sợ.

Ngay khi thiếu niên tóc bạc chuẩn bị rời đi, Ngân Linh đột nhiên lên tiếng:

"Ngươi đi theo giám sát Lâm Nhiễm, trong thời gian này nếu Lâm Nhiễm có bất kỳ hành động thiếu suy nghĩ nào… Ví dụ như muốn tố cáo thông tin về ta, ngươi biết phải làm gì."

"Chị, em hiểu." Thiếu niên tóc bạc gật đầu ngay lập tức, thân hình theo gợn sóng biến mất tại chỗ.

Lúc này, Ngân Linh cũng đứng dậy.

Ánh mắt xuyên qua màn mưa phùn nhìn về hướng Lâm Nhiễm rời đi, cô không khỏi lẩm bẩm:

"A Nhiễm, đừng làm ta thất vọng…"

…

Mưa như trút nước, đập mạnh vào cửa sổ.

Bên ngoài sấm chớp đùng đùng.

Lâm Nhiễm vẫn không thể ngủ được, lúc này hắn ngồi dậy, dựa vào đầu giường, nhìn căn phòng thỉnh thoảng được sấm chớp chiếu sáng, chìm vào suy tư.

Sau khi chính thức đồng ý lời mời của Ngân Linh, hắn không còn liên lạc với Phong Kỳ và Viện Nghiên cứu Hổ phách nữa.

Làm như vậy tất nhiên là để phòng ngừa sự cố xảy ra.

Ngân Linh không ngốc, chắc chắn sẽ không hoàn toàn tin tưởng hắn chỉ vì lời hứa suông.

Ngay cả khi trong lòng cô tin tưởng, vì tương lai của tộc đàn, cô cũng sẽ có sự chuẩn bị.

Kế hoạch giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt quan trọng hơn bất cứ điều gì đối với Ngân Linh, chắc chắn cô sẽ âm thầm giám sát từng cử động của hắn.

Vì vậy, hắn cần làm chính là chờ đợi.

Những ngày này không hành động sẽ dần khiến Ngân Linh tin tưởng hắn hơn.

Hết chương 1186.

Chương 1187. Giằng Xé

Ngược lại, hành động thiếu suy nghĩ chắc chắn là tự tìm đường chết, càng khiến kế hoạch kịch bản kết thúc sớm hơn.

Cùng lúc đó, những ngày này Ngân Linh đã đưa ra một phỏng đoán.

Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể đã phát hiện ra một số manh mối, hành động điều tra Viện nghiên cứu năng lượng rất có thể là một hành động thăm dò.

Về điều này, Lâm Nhiễm cảm thấy rất bất ngờ.

Phỏng đoán của Ngân Linh gần như đã tiếp cận sự thật.

Bản chất của hành động điều tra lần này là bước thứ ba trong kế hoạch kịch bản của Phong Kỳ, mục tiêu trực chỉ Ngân Linh và những người Ngân Nguyệt khác đang kiểm soát các Viện nghiên cứu năng lượng.

Nhưng ngay cả khi Ngân Linh đoán được sự thật, kế hoạch tiếp theo cũng sẽ không dừng lại.

Dù xét về thực lực hay tình báo, đội tiên phong của tộc Ngân Nguyệt cũng không thể là đối thủ của Kỳ ca.

Giống như tên gọi của kế hoạch này là "Kế hoạch kịch bản."

Có thông tin tình báo của tuyến hy sinh trước đó làm tham chiếu, Ngân Linh vốn nên ẩn nấp rất kỹ càng đã hoàn toàn không còn bí mật nào, giờ đây lại càng rơi vào kịch bản, diễn biến sau này cũng sẽ được Kỳ ca sắp xếp rõ ràng.

Kết quả cuối cùng chỉ có một.

Ngân Linh dẫn theo những người còn sống sót của đội tiên phong tộc Ngân Nguyệt trốn khỏi Tinh Thành, bắt đầu cuộc sống chạy trốn.

Nghĩ đến đây, Lâm Nhiễm sắc mặt phức tạp, không khỏi thở dài trong lòng.

Những ngày tiếp xúc này, nói không có tình cảm với Ngân Linh là giả.

Khi ở bên Ngân Linh, hắn phát hiện mình hoàn toàn không cần phải cố tình ngụy trang, vẫn có thể tìm được nhiều chủ đề chung với Ngân Linh, quan điểm rất phù hợp.

Quá trình nhẫn nhục chịu đựng ngụy trang trong tưởng tượng cuối cùng lại trở thành một thú vui.

Thậm chí đôi khi hắn còn cảm thấy mình đang yêu Ngân Linh.

Vì vậy, hắn mới là người ẩn nấp sâu nhất.

Ngân Linh chỉ ngụy trang thân phận thực sự nhưng trong quá trình tiếp xúc, cô không hề cố ý che giấu suy nghĩ và cảm xúc của mình.

Còn hắn mới là người ngụy trang từ đầu đến cuối.

Nghĩ đến đây, trong lòng Lâm Nhiễm không khỏi chua xót.

Lòng trung thành với đại nghĩa dân tộc không bao giờ mất đi nhưng cảm giác tội lỗi do tình cảm cá nhân mang lại cũng đang dâng trào trong lòng…

Hắn đột nhiên có thể hiểu được khi trò chuyện với Kỳ ca, khi kể về quá trình trưởng thành của hắn và Mê Vụ Chi Chủ, tại sao trong mắt Kỳ ca lại mang theo một tia áy náy.

Chuyện này, người trong cuộc sáng suốt, người ngoài cuộc thì hồ đồ.

Con người không phải cỏ cây, sao có thể vô tình.

Kỳ ca và Mê Vụ Chi Chủ ở bên nhau hơn mười năm, cùng nhau từ thế giới cực hàn ở phía bắc Lãnh Đông đến thế giới loài người, rồi lần lượt đến Lãnh Đông thành, thành Cựu Nhật, Tinh Thành.

Nhiều năm sống chết có nhau, trong khoảng thời gian này, không chỉ Kỳ ca có tình cảm, mà ngay cả Mê Vụ Chi Chủ vốn không ưa người ngoài cũng coi Kỳ ca là người thân duy nhất.

Tình cảm ràng buộc này chỉ có người trong cuộc mới hiểu rõ nhất.

Chính vì đại nghĩa trong lòng Kỳ ca chưa bao giờ phai mờ nên hắn mới luôn cảm thấy áy náy với Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Lâm Nhiễm cũng có cảm nhận sâu sắc.

Ngân Linh rất đẹp nhưng tính cách lại không hề giả tạo, thậm chí còn vì hắn mà cãi nhau với những lời chỉ trích trên mạng, quá trình chung sống càng luôn mang lại cho hắn niềm vui.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Lâm Nhiễm không khỏi thở dài thêm lần nữa.

…

Ba ngày sau.

Lâm Nhiễm theo ý của Ngân Linh, chuyển đến Viện nghiên cứu năng lượng.

Lý do Ngân Linh đưa ra rất đơn giản, cô cho rằng Lâm Nhiễm bây giờ đi đến đâu cũng sẽ bị người khác nhìn bằng ánh mắt khác thường, chi bằng chuyển đến Viện nghiên cứu năng lượng sinh sống.

Mà đây chính là điều Lâm Nhiễm mong muốn.

Ngay cả khi Ngân Linh không chủ động đề xuất, hắn cũng sẽ nghĩ mọi cách để chuyển đến Viện nghiên cứu năng lượng sinh sống.

Làm như vậy ngoài việc khiến mình luôn nằm trong tầm mắt của Ngân Linh, tăng thêm sự tin tưởng lẫn nhau, còn liên quan đến diễn biến kịch bản tiếp theo.

Hôm nay, Lâm Nhiễm đến văn phòng của Ngân Linh.

Lúc này, Ngân Linh đang xem tài liệu mới nhất, vẻ mặt nghiêm túc.

Nghe thấy tiếng động, Ngân Linh lập tức ngẩng đầu lên.

"Cần giúp không?"

"Ngươi không giúp ta làm hỏng việc là tốt lắm rồi." Ngân Linh không khỏi trợn mắt.

Đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, Lâm Nhiễm cầm lấy tạp chí mới nhất của Viện Nghiên cứu Hổ phách đặt trên bàn trà, bắt đầu lật xem.

Thời gian trôi qua, hai người không làm phiền nhau.

Đợi đến khi Ngân Linh xem xong tài liệu mới nhất, ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm:

"A Nhiễm."

"Sao vậy?" Lâm Nhiễm lập tức ngẩng đầu lên.

"Giới thiệu cho ngươi một người."

"Ai vậy?"

"Em trai ta, Ngân Tiếu."

"Dâm tiếu?" Lâm Nhiễm ngạc nhiên.

Thấy vẻ mặt của Lâm Nhiễm, Ngân Linh biết hắn nghĩ sai, không khỏi trợn mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía bên cạnh

Lâm Nhiễm, nói:

“Ra đây.”

Vừa dứt lời, không khí bên cạnh Lâm Nhiễm bị bóp méo, một thiếu niên tóc bạc tay cầm sáo ngọc hiện ra.

Hết chương 1187.

Chương 1188. Biến Đổi

Hắn có mái tóc dài màu bạc mềm mại rủ xuống, đôi lông mày kiếm anh tuấn xếch lên nhưng ánh mắt lại rất ấm áp, cộng thêm đôi môi đỏ mỏng nhẹ nhàng mím lại và đường nét khuôn mặt rõ ràng, khiến Lâm Nhiễm có cảm giác như yêu tinh bóng đêm, nhan sắc như vậy quả thực hiếm có trên đời.

Cây sáo ngọc trong tay càng tôn lên khí chất của hắn.

"Ngân của bạc, Tiếu của Tiếu thiên, ta tên là Ngân Tiếu." Lúc này, thiếu niên tóc bạc mỉm cười đưa tay về phía Lâm Nhiễm.

Sau khi hai người bắt tay, Ngân Linh tiếp tục giới thiệu:

"Hắn là em trai ruột của ta, thiên phú còn cao hơn ta, sau này các ngươi có thể giao lưu nhiều hơn."

"Cuối cùng tộc Ngân Nguyệt của các ngươi có bao nhiêu người đến Tinh Thành?"

Đối mặt với câu hỏi, vẻ mặt Ngân Linh thay đổi, không khỏi nghiêm túc nói:

"A Nhiễm, sau này đừng dùng các ngươi để chỉ tộc Ngân Nguyệt nữa, sau này ngươi muốn hòa nhập vào tộc Ngân Nguyệt thì phải hiểu rằng ngươi cũng là một thành viên của tộc Ngân Nguyệt, ta tin rằng với thiên phú của ngươi, tộc nhân của ta sẽ chấp nhận ngươi gia nhập."

"Ta hiểu." Lâm Nhiễm hơi ngượng ngùng trong lòng, lập tức gật đầu.

Hắn hiểu rằng lời nhắc nhở của Ngân Linh là vì muốn tốt cho hắn.

Dù sao hắn cũng là người ngoại tộc gia nhập tộc Ngân Nguyệt, nếu bản thân hắn có cảm giác xa lạ với chủng tộc này thì rất khó để hòa nhập hoàn toàn.

Trong lúc trò chuyện, Lâm Nhiễm đã có sự hiểu biết sơ bộ về kế hoạch của tộc Ngân Nguyệt tại Tinh Thành.

Hóa ra tộc Ngân Nguyệt đã hoàn toàn kiểm soát một số cơ sở năng lượng ở khu vực phía Tây của Tinh Thành, những người tiên phong của tộc Ngân Nguyệt đến đây có hơn một trăm người, mỗi người đều trở thành người phụ trách cung cấp năng lượng cho các khu vực khác nhau.

Tộc Ngân Nguyệt đã chuẩn bị nước cờ này trong nhiều thập kỷ.

Trên thực tế, Phong Kỳ đã đoán được điều này từ lâu.

Phong Kỳ từng nói với hắn rằng, ở tuyến chiến tranh trước, tộc Ngân Nguyệt đã cắt đứt nguồn cung cấp năng lượng của toàn bộ Tinh Thành trong thời gian ngắn và sử dụng nguồn năng lượng này để xây dựng kênh không gian, điều này rõ ràng không phải là điều mà một số ít người có thể làm được trong thời gian ngắn.

Lời giải thích hợp lý nhất là tộc Ngân Nguyệt đã hoàn toàn kiểm soát nguồn cung cấp năng lượng ở khu vực phía Tây của Tinh Thành.

Tức là hoàn toàn kiểm soát các cơ sở năng lượng ở khu vực phía Tây.

Vì vậy, tộc Ngân Nguyệt chắc chắn không chỉ có Ngân Linh, mà còn có những tộc nhân khác cùng cô ẩn núp trong các cơ sở năng lượng và tất cả đều là những người quản lý cấp cao trở lên.

Chỉ có như vậy, hiệu quả thực hiện của tộc Ngân Nguyệt mới nhanh chóng đến vậy.

Nhưng khi nghe những thông tin này, Lâm Nhiễm vẫn giả vờ tỏ ra ngạc nhiên.

Tiếp theo, Ngân Linh giới thiệu cho hắn thông tin liên quan đến tộc Ngân Nguyệt.

Theo mô tả của Ngân Linh, tộc Ngân Nguyệt nằm ở tầng thứ hai của Hắc Vực trong thế giới lĩnh vực, là một trong những thế lực chủng tộc mạnh nhất trong thế giới nhỏ nơi họ sinh sống.

So với loài người, tộc Ngân Nguyệt có hàng nghìn năm tích lũy phát triển học thuật tu luyện.

Ngoài học thuật pháp thuật và học thuật công pháp, tộc Ngân Nguyệt còn mở rộng ra học phái công kích tinh thần, học phái rối, học phái ngự thú, v.v.

Về lý do tại sao tộc Ngân Nguyệt chọn Tinh Thành làm mục tiêu tiếp theo, Ngân Linh cũng đưa ra lời giải thích chi tiết.

Tộc Ngân Nguyệt không có ý định mang theo trường lĩnh vực đến, mà định chọn một thành phố của loài người có cơ sở vật chất hoàn thiện làm nơi khởi đầu, sau đó bố trí cho tương lai.

Làm như vậy là để tránh rủi ro.

Mang theo trường lĩnh vực đến thực sự có rất nhiều lợi ích.

Ví dụ, có thể mang theo một lượng lớn tài nguyên linh tính trong trường lĩnh vực đến thế giới loài người.

Với sự trợ giúp của trường lĩnh vực, các thành viên của tộc Ngân Nguyệt có thể tiếp xúc tốt hơn với các quy luật mới của thế giới này, tăng tốc độ trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Nhưng tương ứng với đó, rủi ro cũng tăng theo cấp số nhân.

Quá trình mang theo trường lĩnh vực đi qua không gian rất nguy hiểm, trên Thông Thiên Lộ có một nhóm những kẻ cản đường có thực lực cực kỳ mạnh mẽ, chúng dường như có khả năng cảm ứng trường lĩnh vực.

May mắn thì có thể mang theo trường lĩnh vực đến, không may thì có thể diệt tộc.

Điều này vô nghi là đánh cược vào tương lai của chủng tộc.

Tộc Ngân Nguyệt không muốn đánh cược vào tương lai của tộc nhân, vì vậy họ đã chọn phương án an toàn nhất trong số đó.

Trước khi đến, tộc Ngân Nguyệt đã triển khai hành động càn quét thế giới nơi họ sinh sống.

Muốn mang theo càng nhiều tài nguyên càng tốt trước khi kế hoạch đến bắt đầu, tranh thủ có một khởi đầu tốt.

Sau khi hiểu được nguyên do, Lâm Nhiễm đột nhiên nghĩ đến tộc Mê Vụ mà Phong Kỳ nhắc đến.

Rõ ràng cách suy nghĩ của tộc Ngân Nguyệt khác với tộc Mê Vụ, họ chọn cách an toàn nhất để đến thế giới loài người, cố gắng giảm thiểu rủi ro nhưng lợi ích lại được tối đa hóa.

Hết chương 1188.

Chương 1189. Tấn Công

Ngược lại, tộc Mê Vụ thì hoàn toàn khác, họ thực sự đã đánh cược cả tương lai của toàn tộc.

Kết quả cũng vô cùng thảm hại, mặc dù mang theo trường lĩnh vực đến thành công nhưng Mê Vụ Chi Chủ cũng trở thành người Mê Vụ cuối cùng còn sống sót.

Điều này rõ ràng liên quan đến quyết định của người nắm quyền của hai chủng tộc.

Hắn từng nghe Phong Kỳ mô tả Mê Vụ Chi Chủ, nói rằng Mê Vụ Chi Chủ luôn có tham vọng leo lên đỉnh cao, càng hiểu rõ con đường leo lên này đầy rẫy những kẻ cạnh tranh, do dự không quyết đoán thì chắc chắn không thể trở thành người chiến thắng cuối cùng.

Rõ ràng đây chính là lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ chọn đặt cược tất cả.

Nếu lần đánh cược này thành công, tộc Mê Vụ đỉnh cao đến thế giới loài người sẽ có điểm khởi đầu cao hơn nhiều thế lực chủng tộc khác.

Con đường phát triển tranh bá trong tưởng tượng của Mê Vụ Chi Chủ cũng sẽ trở thành hiện thực, cũng sẽ không có Mê Vụ Chi Chủ ẩn núp tại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Ngay cả lịch sử cũng sẽ thay đổi vì điều này.

Dưới sự giải thích của Ngân Linh, Lâm Nhiễm đã có sự hiểu biết sơ bộ về tộc Ngân Nguyệt.

Trong lúc trò chuyện, điện thoại của Ngân Linh đột nhiên reo lên.

Ngân Linh bị ngắt lời liền cầm lấy điện thoại để trên bàn làm việc, nghe điện thoại.

“Được, tôi hiểu rồi.”

Một lát sau, Ngân Linh cúp điện thoại rồi đứng dậy.

“Chị, sao vậy?” Chàng trai tóc bạc lập tức tò mò hỏi.

“Đoàn kiểm tra đến rồi, tôi phải đi đón, các cậu ở lại đây là được.”

Nói xong, Ngân Linh bước ra khỏi phòng làm việc.

Sau khi đóng cửa, trong phòng làm việc chỉ còn Lâm Nhiễm và Lâm Tiếu nhìn nhau.

“Em rể, em không thấy lần kiểm tra này có vấn đề sao?” Lâm Nhiễm tìm chủ đề mở lời.

Đối với cách gọi này, chàng trai tóc bạc không phản đối, mà gật đầu nói:

“Chị tôi nói đợt kiểm tra lần này thực sự rất kỳ lạ, kết hợp với những sự việc nhắm vào anh, chị tôi thậm chí còn nghi ngờ Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể đã phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta, anh chỉ bị liên lụy thôi, dù sao thì dạo này anh vẫn luôn ở cùng chị tôi… Chị ấy có chút áy náy với anh.”

“Những lời này mà em cũng nói ra được à?” Lâm Nhiễm sửng sốt.

Những lời này rõ ràng là lời trong lòng của Ngân Linh và Ngân Tiếu, không nên kể cho hắn nghe.

Dù sao thì bất kỳ ai biết được lý do mình bị nhắm đến có thể là do người bên cạnh gây ra thì chắc chắn sẽ suy nghĩ.

Đặc biệt là bây giờ hắn là đối tượng được kéo về phe mình, Ngân Linh chắc chắn hy vọng hắn sẽ kiên định lập trường đứng về phía tộc Ngân Nguyệt.

Nếu để hắn biết rằng đằng sau việc bị nhắm đến lần này có thể là do bị ảnh hưởng bởi cô, trong lòng hắn có thể sẽ nảy sinh tâm lý bài xích.

Vì vậy, những lời này rõ ràng không thể nói với hắn.

"Tại sao không thể nói?" Ngân Tiếu mở to mắt, vẻ mặt tò mò.

"Không có gì."

Nhìn vẻ mặt này của Ngân Tiếu, hắn biết rằng tên nhóc này tư tưởng đơn giản, hoàn toàn không cùng trình độ với Ngân Linh.

"A Nhiễm, chị tôi nói anh là thiên tài, anh có thể kể cho tôi nghe câu chuyện của anh không?"

"Kể chuyện thì không sao, sau này gọi anh là anh rể."

"Được."

…

Vài giờ sau.

Ngay khi Lâm Nhiễm và Ngân Tiếu đang nói chuyện rôm rả, Ngân Linh đã trở lại văn phòng.

Chỉ thấy cô ấy vẻ mặt nghiêm trọng ngồi trở lại ghế, đưa tay xoa xoa thái dương, trông có vẻ lo lắng.

"Sao vậy?" Lâm Nhiễm lập tức lên tiếng hỏi.

"Vòng kiểm tra đầu tiên coi như đã kết thúc, mặc dù đoàn kiểm tra không phát hiện ra bất kỳ vấn đề gì nhưng hành vi của họ rõ ràng là không bình thường."

"Nói rõ hơn đi."

"Tiếp theo, họ chuẩn bị tiến hành kiểm tra đóng cửa đối với các viện nghiên cứu lớn, yêu cầu chúng ta phối hợp hết sức,

đây là lần đầu tiên tôi gặp phải kiểm tra đóng cửa, hành vi vô lý như vậy chắc chắn có mục đích nào đó… Tôi nghĩ chúng ta có thể đã bị lộ."

Nói đến đây, Ngân Linh dừng lại một chút, sau đó tiếp tục nói:

"Nhưng tôi không hiểu, cuối cùng chúng ta đã sai ở đâu."

"Có lẽ là những tộc nhân quản lý các viện nghiên cứu khác đã vô tình để lộ sơ hở." Lâm Nhiễm lập tức đưa ra một hướng.

Nghe xong phỏng đoán của Lâm Nhiễm, Ngân Linh bất lực gật đầu.

Nhìn Ngân Linh vẻ mặt lo lắng, Lâm Nhiễm trong lòng lại vô cùng rõ ràng về nguyên nhân thực sự của đợt kiểm tra này.

Đợt kiểm tra do Phong Kỳ lên kế hoạch thực sự là nhằm vào Ngân Linh và tộc Ngân Nguyệt.

Nhưng nếu thực sự muốn đánh vào tộc Ngân Nguyệt thì không cần phải rắc rối như vậy.

Kỳ ca cùng Mộc Tinh, cộng thêm các chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Hổ phách, có thể dễ dàng tiêu diệt những kẻ nằm vùng của tộc Ngân Nguyệt.

Đợt kiểm tra, cũng như đợt kiểm tra đóng cửa tiếp theo, chủ yếu vẫn là để nhắc nhở Ngân Linh, chúng ta sắp ra tay với các ngươi rồi, hãy nhanh chóng chuẩn bị đường lui để chạy trốn đi.

Hết chương 1189.

Chương 1190. Nguy Hiểm

Làm như vậy là để tạo tiền đề cho việc tộc Ngân Nguyệt có thể rời khỏi Tinh Thành thành công.

Nếu không, dưới sự phối hợp truy bắt của lực lượng Tinh Thành đang hoạt động với tốc độ cao, Ngân Linh chắc chắn sẽ nghi ngờ tại sao mình có thể trốn thoát khỏi Tinh Thành một cách suôn sẻ.

Điều này giống như một mũi tiêm phòng ngừa, mọi thứ đều là để cho diễn biến cốt truyện tiếp theo có vẻ hợp lý hơn.

Sự thật chứng minh rằng, kế hoạch kịch bản của Kỳ ca một lần nữa tiến thêm một bước theo hướng đã thiết kế.

Chỉ thấy Ngân Linh đứng dậy, nhìn Ngân Tiếu nói một cách nghiêm nghị:

“Tối nay triệu tập cuộc họp tiên phong, chúng ta phải chuẩn bị trước, một khi tình hình phát triển theo hướng không thể kiểm soát, chúng ta phải rời khỏi Tinh Thành trước.”

“Rời khỏi Tinh Thành?” Ngân Tiếu tỏ vẻ kinh ngạc.

Trước sự nghi ngờ của Ngân Tiếu, Lâm Nhiễm không nhịn được vỗ vai hắn:

“Chỉ có sống sót thì mới có thể tính kế lâu dài, đi lập kế hoạch lại cho nhiều khả năng hơn, ở lại chỉ có con đường chết.”

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Đêm khuya, 10 giờ.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường, sau đó đóng cuốn sách về lĩnh vực học trên bàn.

Đứng dậy, hắn bước ra khỏi phòng huấn luyện.

Chỉ còn 2 giờ nữa là đến giờ hành động đối với cơ quan năng lượng ở phía Tây Tinh Thành.

Trước khi hành động quét sạch, hắn đã cho Ngân Linh đủ thời gian để chuẩn bị.

Để Ngân Linh nhận thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, hắn càng liên tục đưa ra cho Ngân Linh nhiều ám hiệu khác nhau.

Đợt kiểm tra của đoàn kiểm tra chỉ là một trong số đó.

Trong thời gian đó, hắn càng cho Ngân Linh biết trước về sự thay đổi trong việc điều động các chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Chỉ cần Ngân Linh không ngu, chắc chắn sẽ nhận ra những thay đổi này đều là sự sắp đặt có chủ đích.

Lúc này, hắn giống như một thợ săn ẩn núp trong bóng tối.

Con mồi tưởng rằng đã hiểu được suy nghĩ của hắn, thực tế là hắn cố tình muốn thả con mồi chạy, mục đích là muốn dồn con mồi vào cái bẫy tiếp theo.

Những ngày này, hắn không chủ động liên lạc với Lâm Nhiễm.

Bây giờ Lâm Nhiễm đang ở bên cạnh Ngân Linh, chắc chắn sẽ bị giám sát chặt chẽ, lúc này liên lạc vô nghi là đẩy Lâm Nhiễm vào chỗ chết.

Còn về việc Lâm Nhiễm sẽ triển khai truy sát như thế nào sau khi theo Ngân Linh trốn khỏi Tinh Thành.

Phong Kỳ đã có kế hoạch sắp xếp chi tiết.

Sau khi tộc Ngân Nguyệt trốn khỏi Tinh Thành, trước tiên hắn phải xác định hướng đi của tộc Ngân Nguyệt.

Trong thời gian này, Lâm Nhiễm chắc chắn không thể liên lạc với hắn, dù sao thì việc liên lạc mạo hiểm chỉ khiến Ngân Linh nghi ngờ.

Vì vậy, trước khi triển khai kế hoạch bước ba, hắn đã cấy một con chip định vị đặc chế của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vào người Lâm Nhiễm.

Con chip này được đặt ở vị trí sau gáy của Lâm Nhiễm.

Hắn cũng có một con chip tương tự, dùng để đội thu hồi não định vị thu hồi não.

Có con chip định vị này.

Sau này chỉ cần hắn muốn, hắn có thể định vị được vị trí của các thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Vì vậy, hắn không sợ đánh mất dấu vết của tộc Ngân Nguyệt.

Đi ra khỏi tòa nhà Viện Nghiên cứu Hổ phách, chỉ thấy quảng trường căn cứ chật kín những chiến sĩ chiến đoàn toàn phó vũ trang.

Đến trước mặt Cổ Khắc phụ trách đợt hành động này, Phong Kỳ mỉm cười mở lời:

“Cổ thúc, sắp có thể triển khai hành động đột kích rồi, lúc đó chú ý một chút, lực lượng chủ lực của chiến đoàn không cần ra tay, chúng ta phải đảm bảo Ngân Linh và Lâm Nhiễm có thể rời khỏi Tinh Thành.”

“Yên tâm, tôi đã định sẵn lộ trình trốn thoát cho họ rồi, đợi đến cửa thành rồi mới triển khai truy sát, trước đó sẽ bật đèn xanh, đảm bảo họ trốn thoát khỏi Tinh Thành an toàn.”

“Vậy chúng ta lên đường thôi.”

Cổ Khắc lập tức gật đầu, sau đó cầm lấy máy liên lạc mở lời:

“Các đội trưởng chú ý, kiểm tra lại quân số, chuẩn bị xuất phát.”

Theo Cổ Khắc lên xe chỉ huy.

Trên xe chất đầy đủ loại thiết bị, trước ghế ngồi là nhiều màn hình chia nhỏ, trên đó truyền trực tiếp hình ảnh từ trên cao do máy bay không người lái chụp được.

Mọi thứ đã chuẩn bị xong, theo lệnh của Cổ Khắc, chiến đoàn xuất phát.

Đoàn xe rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ phách, nhanh chóng tiến về phía Tây Tinh Thành.

…

8 giờ trước.

Viện nghiên cứu năng lượng, phòng họp.

Ngân Linh ngồi vào vị trí chủ tọa, ánh mắt lướt qua những tộc nhân có mặt, sau đó lạnh lùng nói:

“Những ngày này, chắc hẳn mọi người đều đã biết tình hình điều động chiến đoàn của Viện Nghiên cứu Hổ phách, tiếp theo rất có thể sẽ hành động đối với chúng ta, ta không rõ cuối cùng là ai trong số các ngươi đã để lộ thân phận nhưng bây giờ ta không muốn truy cứu trách nhiệm… Ta chỉ muốn biết, mọi người có ý kiến gì về sự bố trí tiếp theo của chúng ta?”

Nghe xong lời này, những tộc nhân Ngân Nguyệt ngồi bên dưới bàn tán xôn xao.

Lúc này, một tộc nhân Ngân Nguyệt đứng dậy, nhìn về phía Ngân Linh, giọng điệu nghiêm trọng nói:

Hết chương 1190.

Chương 1191. Chạy Trốn

"Chị Linh, em thấy có phải chúng ta quá nhạy cảm rồi không?"

"Ta cũng đã nghĩ đến khả năng này nhưng một loạt hành động gần đây của Viện Nghiên cứu Hổ phách đều có vẻ quá bất thường, hơn nữa Viện Nghiên cứu Hổ phách cố ý che giấu việc điều động nhân viên chiến đoàn, nếu là hành động bình thường, tại sao phải che che giấu giấu?"

Lúc này, một thành viên tộc Ngân Nguyệt khác đứng dậy, ánh mắt lướt qua những tộc nhân Ngân Nguyệt bên cạnh, vẻ mặt nghi ngờ nói:

"Kế hoạch của chúng ta từng bước tiến hành chậm rãi, không thể nào bị bại lộ, kể cả thân phận của chúng ta đều là trải qua mấy chục năm chuẩn bị, cho dù tra cứu qua kho dữ liệu cũng khó tìm ra vấn đề của chúng ta, cuối cùng là ai để lộ thân phận? Có dám thừa nhận không?"

Nghe xong lời này, các thành viên tộc Ngân Nguyệt có mặt đều lộ ra vẻ mặt nghi ngờ, hiển nhiên đều đang nghi ngờ cuối cùng là ai đã để lộ thân phận.

Lúc này, Ngân Linh lại lên tiếng, lập tức toàn trường im lặng, đồng loạt nhìn về phía cô.

"Chuyện ai để lộ thân phận tạm thời không nói đến, quan trọng là bây giờ trước mặt chúng ta chỉ có hai con đường."

"Một là, nhân Viện Nghiên cứu Hổ phách và quân bộ Tinh Thành chưa triển khai hành động vây quét phối hợp, chúng ta trốn khỏi Tinh Thành trước, chỉ cần rời khỏi Tinh Thành, hệ số

nguy hiểm của chúng ta sẽ giảm mạnh, cho dù vẫn có lực lượng truy bắt của Tinh Thành nhưng ở bên ngoài chúng ta có rất nhiều cách để thoát khỏi sự truy bắt."

"Hai là, cược rằng một loạt hành động của Viện Nghiên cứu Hổ phách không nhằm vào chúng ta, chỉ là chúng ta quá nhạy cảm nhưng ta phải nhắc nhở mọi người, nhìn từ một loạt hành động của Viện Nghiên cứu Hổ phách, khả năng này rất thấp!"

"Chỉ cần cược sai, chúng ta muốn chống lại cơ quan thực thi pháp luật bạo lực trong Tinh Thành thì hoàn toàn không có khả năng chiến thắng, đối mặt với sự truy sát của lưới trời khó thoát, khả năng lớn chỉ có con đường chết… Bây giờ biểu quyết xem tiếp theo nên lựa chọn như thế nào."

"Ủng hộ trốn khỏi Tinh Thành thì giơ tay!"

Lời của Ngân Linh vừa dứt, lập tức toàn trường im lặng, tất cả các thành viên tộc Ngân Nguyệt đều rơi vào im lặng.

Lúc này, Ngân Linh là người đầu tiên giơ tay phải lên.

Rất nhanh đã có một số thành viên tộc Ngân Nguyệt giơ tay theo.

Nhìn thấy ngày càng nhiều thành viên trong tộc giơ tay, sắc mặt Ngân Linh lạnh lùng.

Sự việc đã đến bước này, dần dần vượt khỏi tầm kiểm soát của cô.

Cô từng hy vọng, cảm thấy chỉ là bản thân mình quá nhạy cảm nhưng những ngày này quan sát và thu thập tin tức, sự việc đang phát triển theo hướng mà cô không mong muốn nhất.

Lúc này chỉ có thể đưa ra lựa chọn khó khăn.

Về việc trốn chạy hay ở lại, cô đã suy nghĩ cả đêm.

Phương châm bố trí tương lai của tộc Ngân Nguyệt đều lấy sự ổn thỏa làm chính, cộng thêm tin tức những ngày này đủ để chứng minh Viện Nghiên cứu Hổ phách sắp hành động đối với tộc Ngân Nguyệt.

Cuối cùng, cô vẫn hạ quyết tâm, rút khỏi Tinh Thành.

Làm như vậy không nghi ngờ gì nữa là khiến cho sự bố trí mấy chục năm trước đổ sông đổ bể nhưng chỉ có sống mới có hy vọng mới và sự bố trí mới, chết thì kết thúc hoàn toàn.

Khi đại đa số tộc nhân Ngân Nguyệt đều giơ tay, Ngân Linh không đợi những tộc nhân còn đang do dự, lập tức trầm giọng nói:

"Tối nay 11 giờ tập trung ở đây, mang theo những thứ các ngươi cho là đáng mang, chúng ta sẽ nhân lúc quân phòng thủ thành phố nửa đêm đổi ca mà rời khỏi Tinh Thành!"

Dặn dò xong những việc cần triển khai tiếp theo, Ngân Linh đứng dậy, nắm tay lại, đưa khớp ngón tay trỏ lên trán, nhìn xuống các tộc nhân phía dưới hô lớn:

"Ngân Nguyệt bất diệt."

Lời cô vừa dứt, các tộc nhân Ngân Nguyệt đồng loạt đứng dậy, lặp lại động tác của Ngân Linh rồi cùng hô vang:

"Ngân Nguyệt bất diệt."

Sau đó, họ lần lượt đứng dậy, tản ra khắp nơi.

Lúc này, chỉ có Lâm Nhiễm là mặt mày ngượng ngùng, thậm chí còn thầm mắng một câu:

"Tổ chức truyền tiêu gì thế này."

Nhưng nghĩ đến khẩu hiệu "Vì sự trỗi dậy của nhân tộc mà học tập." mà hắn từng hô hào hồi đi học, hắn lại thấy có thể hiểu được, thậm chí còn có chút cảm khái.

Hãy thử nhìn nhận vấn đề này ở một góc độ khác.

Nếu thay tộc Ngân Nguyệt bằng loài người, thay Ngân Linh và những thành viên tiên phong của tộc Ngân Nguyệt bằng những người tiên phong của loài người thì ý nghĩa sẽ hoàn toàn khác.

Thế giới mà loài người đang sống dần trở nên tàn lụi, con đường duy nhất trong tương lai chỉ có thế giới lĩnh vực.

Vì tương lai của nhân tộc, một nhóm thành viên tiên phong gánh vác sứ mệnh nối dài giống nòi, bất chấp nguy hiểm, đạp tiến lên vãng thế giới lĩnh vực, đồng thời ẩn núp ở thế giới lĩnh vực hàng chục năm để chuẩn bị cho kế hoạch đưa giống nòi đến đây.

Nói những chiến sĩ tiên phong của loài người này là "Người tiên phong của nhân tộc." cũng không quá lời.

Hết chương 1191.

Chương 1192. Sự Thật

Họ chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách, trở thành huyền thoại được toàn thể nhân loại ca ngợi, khoác lên mình vinh quang rạng rỡ.

Nghĩ kỹ lại, những chiến sĩ tiên phong của tộc Ngân Nguyệt xứng đáng được tôn trọng.

Nhưng sự tôn trọng này chỉ xét từ góc độ của tộc Ngân Nguyệt, nếu xét từ góc độ của loài người thì họ chắc chắn là ác quỷ, là đao phủ, mang đến tai họa cho Tinh Thành vốn yên bình.

Nói cho cùng, đó chỉ là sự khác biệt về lập trường chủng tộc.

Điều này mới dẫn đến chuyện anh hùng của người này lại là ác quỷ của người khác, còn ác quỷ của người này lại là anh hùng của người khác.

Đợi các tộc nhân Ngân Nguyệt trong phòng họp tản đi, Ngân Linh cũng quay người rời đi, bắt đầu chuẩn bị cho việc rút lui.

Lâm Nhiễm cũng đến giúp vào lúc này.

Trước tình hình phải rút lui khẩn cấp, dù có rất nhiều thứ muốn mang theo nhưng họ chỉ có thể chọn những vật dụng quan trọng.

Ngân Linh thì không sao, với tư cách là người phụ trách hành động tiên phong, cô được "Vua tộc Ngân Nguyệt" ban tặng một ấn ký không gian quý giá.

Ấn ký này được khắc trên trán Ngân Linh.

Chỉ cần điều động ý thức, ấn ký không gian sẽ hiện ra, bên trong là một không gian rộng hơn trăm mét khối.

Trước khi rời đi, Ngân Linh đã có tính toán về việc sẽ cất giữ những gì trong không gian này.

Tiếp theo, Lâm Nhiễm đi theo Ngân Linh đến kho tài nguyên của Viện nghiên cứu năng lượng.

So với kho tài nguyên độc lập của Viện nghiên cứu Hổ phách và Viện nghiên cứu Tinh Hồng, kho tài nguyên của Viện nghiên cứu năng lượng không chỉ có Ngân Linh có quyền mở, mà còn chịu sự giám sát của hội đồng tối cao Tinh Thành.

Định kỳ sẽ có các cơ quan luân phiên đến kiểm kê tình hình tiêu thụ tài nguyên bên trong.

Có thể nói, Viện nghiên cứu năng lượng ở Tinh Thành luôn bị giám sát chặt chẽ, không có nhiều tự do.

Điều này liên quan đến định vị của Viện nghiên cứu năng lượng.

Lâm Nhiễm cũng đã tìm hiểu về vấn đề này.

Viện nghiên cứu năng lượng có ý nghĩa quan trọng đối với Tinh Thành, thuộc đơn vị bảo đảm đời sống cho người dân.

Những hạn chế từ nhiều phía không phải là muốn kìm hãm sự phát triển của Viện nghiên cứu năng lượng, chỉ là Viện nghiên cứu năng lượng quá quan trọng, phải đảm bảo rằng trong quá trình phát triển của viện không xảy ra bất kỳ vấn đề nào.

Một khi nguồn năng lượng gặp vấn đề, tổn thất gây ra sẽ khó mà tưởng tượng được.

Tinh Thành đang vận hành với tốc độ cao mà ngừng lại sẽ ảnh hưởng đến giao thông, y tế, nghiên cứu và phát triển, v.v. Ảnh hưởng này còn lan rộng đến vận chuyển, thực phẩm, v.v.

Thậm chí còn ảnh hưởng đến các thành phố khác.

Đây cũng là lý do chính khiến Viện nghiên cứu năng lượng bị nhiều cơ quan giám sát.

Nhưng vì đã quyết định rút khỏi Tinh Thành, Ngân Linh rõ ràng không quan tâm đến những quy củ này nữa.

Cô ta đương nhiên là có thể mang đi bao nhiêu thì mang đi bấy nhiêu.

Sau khi vượt qua quy trình xác thực, cánh cửa kho hình tròn nặng nề từ từ mở ra, hiện ra trước mắt là một lối đi bằng kim loại.

Lâm Nhiễm đi theo Ngân Linh đến cuối lối đi, trước mặt họ là một cánh cửa kim loại mới.

Sau khi xác thực một lần nữa, cánh cửa mở ra, hiện ra trước mắt là một kho tài nguyên khổng lồ, phía trước giá để hàng còn dựng một màn hình, trên đó ghi chú nhiệt độ, độ ẩm, v.v. trong kho tài nguyên.

Trong đó, một số giá để hàng có linh thực được cách ly riêng bằng chụp thủy tinh, nhiệt độ và chỉ số linh khí ghi trên đó rõ ràng khác biệt, hiển nhiên là loại thực vật này cần môi trường đặc biệt mới có thể bảo quản được.

Đi theo Ngân Linh đi qua các giá để hàng tài nguyên được sắp xếp ngay ngắn, họ đến trước một cánh cửa nhỏ ở cuối.

Trên cánh cửa nhỏ này khắc một dòng chữ:

“Phòng chứa tài nguyên quý hiếm.”

Khi Ngân Linh đẩy cánh cửa kim loại này ra, lập tức một mùi hương linh thực nồng nàn xộc vào mũi.

Ngoài các loại linh thực đủ màu sắc được sắp xếp ngay ngắn trên giá để hàng, trên mặt đất trong căn phòng nhỏ còn

chất đống một khối linh thạch quý giá, không ngừng khuếch tán dao động linh khí.

Sau khi vào căn phòng nhỏ, Ngân Linh giơ tay ấn vào giữa trán.

Ngay lập tức, trên trán cô ta hiện ra một ấn ký màu bạc trắng, hình dáng giống như hoa sen.

Chỉ thấy những chấm sáng màu trắng bay ra từ ấn ký, xoay tròn nhanh chóng trước mặt Ngân Linh, không gian xung quanh cũng theo đó mà bị bóp méo, tạo thành một vòng xoáy không gian màu đen có đường kính khoảng một mét.

Lúc này, Ngân Linh tiến lên, nhặt lấy những viên linh thạch chất lượng cao đặt trên mặt đất rồi ném vào vòng xoáy không gian.

"Ngây ra đó làm gì? Qua đây giúp ta."

Nghe Ngân Linh gọi, Lâm Nhiễm lập tức tiến lên giúp đỡ.

Tiếp theo, hai người bắt đầu quét hàng, lần lượt ném hết linh thực và linh thạch chất lượng cao trong kho nhỏ vào không gian tùy thân của Ngân Linh.

Lâm Nhiễm cũng có thể hiểu được suy nghĩ trong lòng Ngân Linh lúc này.

Hết chương 1192.

Chương 1193. Phản Bội

Kế hoạch đã triển khai hàng chục năm sắp tan thành mây khói, việc quét hàng lúc này là muốn mang theo càng nhiều tài nguyên càng tốt trước khi rời đi nhưng điều này giống như một sự tự an ủi, bởi vì tổn thất do kế hoạch tan vỡ đã không thể cứu vãn.

Sau một hồi bận rộn, không gian tùy thân của Ngân Linh đã đầy.

Các linh tài, linh thạch trong phòng chứa tài nguyên quý hiếm cũng đã bị quét đi gần hết.

Đi ra khỏi phòng chứa tài nguyên quý hiếm, nhìn những giá để hàng tài nguyên được sắp xếp ngay ngắn, Ngân Linh không khỏi cảm thán:

"Trong lòng luôn cảm thấy tức tối, thật muốn đốt sạch nơi này trước khi rời đi."

"Vậy ngươi không muốn làm như vậy sao?" Lâm Nhiễm bèn tò mò hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Ngân Linh lập tức lắc đầu:

"Có lẽ một ngày nào đó chúng ta có thể trở lại Tinh Thành, lúc đó tài nguyên ở đây sẽ trở thành một trong những nguồn lực khởi động cho sự phát triển tương lai của tộc Ngân Nguyệt chúng ta, việc trút giận lên tài nguyên quả thực là một hành động ngu ngốc, điều này không mang lại cho chúng ta bất kỳ lợi ích nào."

Nghe Ngân Linh phân tích, Lâm Nhiễm lập tức gật đầu tán thành.

Trong lúc trò chuyện, hai người rời khỏi kho tài nguyên.

Trở lại văn phòng, Ngân Linh lấy ra bản đồ kế hoạch rút lui đã chuẩn bị từ trước, bắt đầu xem xét cẩn thận, tìm kiếm những tình huống không thể kiểm soát có thể xảy ra.

Về vấn đề này, Lâm Nhiễm không tham gia vào.

Bởi vì hắn biết rõ, bất kể Ngân Linh chọn tuyến đường rút lui nào, đều nằm trong sự giám sát của Kỳ ca.

Ngay cả khi Ngân Linh tùy tiện chọn một tuyến đường, Kỳ ca cũng có thể nghĩ cách giúp họ thoát khỏi Tinh Thành.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

11 giờ đêm.

Trên quảng trường căn cứ của Viện nghiên cứu năng lượng, hơn một trăm người tộc Ngân Nguyệt tụ họp.

Tất cả đều đeo ba lô đặc biệt, mang theo một số vật tư, chủ yếu là linh thực, linh thạch và các tài nguyên khác.

Vì không có không gian tùy thân như Ngân Linh nên số tài nguyên họ mang theo đều rất hạn chế.

“Xuất phát!”

Cùng với tiếng nói của Ngân Linh, các thành viên tộc Ngân Nguyệt theo cô chạy ra khỏi căn cứ.

Về việc tại sao hành động rút lui không sử dụng xe cộ, chủ yếu là quyết định của Ngân Linh khi cân nhắc từ góc độ ẩn núp.

Cuối cùng, nếu đi theo hình thức đoàn xe trên đường chính, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực như quân đội Tinh Thành, đến lúc đó có thể gây ra một loạt phản ứng dây chuyền.

Đặc biệt là Viện nghiên cứu Hổ Phách.

Một khi biết được họ chuẩn bị rút lui, chắc chắn sẽ liên lạc trước với binh lính phòng thủ, giăng lưới trời.

…

Lúc này, bên trong xe chỉ huy cách đó vài km.

Phong Kỳ thông qua hình ảnh giám sát từ trên cao do máy bay không người lái tàng hình mới mua gần đây từ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ truyền về, lặng lẽ quan sát động tĩnh của các thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Lúc này, hành động rút lui của tộc Ngân Nguyệt đã bắt đầu, hắn cảm thấy có thể bắt đầu hành động rồi.

Cổ Khắc ngồi bên cạnh Phong Kỳ lúc này cầm lấy máy liên lạc đặt bên miệng, trầm giọng nói:

"Các đội chú ý, hành động truy bắt chính thức bắt đầu… Nhớ đến cổng thành mới được ra tay… Tóm lại, đừng quá đáng."

…

Để chuẩn bị cho hành động rút lui của tộc Ngân Nguyệt đêm nay, Phong Kỳ đã bố trí từ lâu.

Để Lâm Nhiễm ẩn núp bên cạnh Ngân Linh, ngoài việc tăng thêm sự tin tưởng của Ngân Linh đối với Lâm Nhiễm, còn có một điểm rất quan trọng, hắn muốn Lâm Nhiễm tìm hiểu trước danh sách các thành viên tộc Ngân Nguyệt ẩn núp trong các cơ quan năng lượng.

Lần rút lui này, tộc Ngân Nguyệt chắc chắn sẽ rời đi cả tộc.

Danh sách thành viên này không có ý nghĩa gì lớn đối với tuyến hy sinh này.

Nhưng xét về góc độ tuyến thực tế, danh sách này lại trở nên vô cùng quan trọng.

Có danh sách này, về sau không cần phải thiết kế kế hoạch thâm nhập quá phức tạp, chỉ cần theo danh sách là có thể tiêu diệt toàn bộ tộc Ngân Nguyệt.

Đợi đến khi Lâm Nhiễm có được phương pháp liên lạc với tộc Ngân Nguyệt ở thế giới lĩnh vực thì những thành viên tộc Ngân Nguyệt ẩn núp trong các cơ quan năng lượng cũng không còn cần thiết nữa.

Phải giết thì giết, hắn sẽ không chút nương tay.

Ngoài ra, hắn phải cân nhắc đến một vấn đề tiềm ẩn vô cùng quan trọng trong quá trình rút lui của tộc Ngân Nguyệt.

Làm thế nào để đảm bảo các cơ quan năng lượng có thể tiếp tục hoạt động bình thường sau khi các thành viên tộc Ngân Nguyệt rút lui.

Tộc Ngân Nguyệt đã mưu tính bố trí trong nhiều thập kỷ, đã bén rễ sâu trong các cơ quan nghiên cứu năng lượng.

Sự ra đi của họ chắc chắn sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến hiệu quả hoạt động của các cơ quan năng lượng.

Nếu gây ra tình trạng tê liệt nguồn cung năng lượng của Tinh Thành, sẽ gây ra nhiều sự cố, ảnh hưởng nghiêm trọng đến hoạt động bình thường của Tinh Thành.

Vì vậy, hắn đã liên lạc trước với viện trưởng Hổ Phách hiện tại, sau đó mượn danh nghĩa Viện nghiên cứu Hổ Phách để mượn một số thực tập sinh từ Học phủ Cựu Nhật.

Hết chương 1193.

Chương 1194. Tương Lai

Những nhân tài này có thể không hoàn thành công việc thay thế trong thời gian ngắn.

Nhưng ít nhất trong trường hợp chuyên môn phù hợp, có thể đảm bảo nguồn cung năng lượng không có vấn đề lớn.

Sau khi tộc Ngân Nguyệt rút lui, vẫn còn nhiều ảnh hưởng cần cân nhắc.

Tất cả những ảnh hưởng này đều phải cân nhắc trước, cố gắng giảm thiểu tối đa ảnh hưởng khi đó.

Lúc này, qua hình ảnh truyền về từ máy bay không người lái, Phong Kỳ phát hiện đội ngũ rút lui của tộc Ngân Nguyệt đã dần tiến gần đến cổng thành phía Tây của Tinh Thành.

Cùng lúc đó, đội truy bắt cũng triển khai hành động, đã không còn xa vị trí của Ngân Linh.

Lúc này, hắn lấy một chiếc kính Mặc từ trong ba lô đeo lên, sau đó kéo cửa xe, nhảy thẳng xuống xe chỉ huy.

Hành động truy sát lần này, hắn quyết định sẽ đích thân tham gia.

Hắn đã cân nhắc để Lữ Việt chỉ huy triển khai hành động truy sát tộc Ngân Nguyệt sau khi ra khỏi thành.

Nhưng thực lực của Lữ Việt chưa chắc đã là đối thủ của Ngân Linh.

Biết đâu còn bị phản đòn.

Để Mộc Tinh ra tay thì hoàn toàn không cần thiết.

Sức sát thương của cú đấm thường của Mộc Tinh cực kỳ kinh người, không cẩn thận sẽ giết chết Ngân Linh ngay lập tức.

So sánh thì hắn thiên về để Cổ Khắc chỉ huy ra khỏi thành triển khai hành động truy sát tiếp theo.

Cổ Khắc sau khi cải tạo phù văn có chiến lực cực mạnh, Cổ Khắc ở các mốc thời gian khác đã từng giao thủ với Lữ Việt, đều nhỉnh hơn một chút.

Nhưng Phong Kỳ vẫn không yên tâm.

Cuối cùng thực lực của Ngân Linh trong tình báo hiện có không xác định rõ ràng, Cổ Khắc cũng chưa chắc đã là đối thủ. Sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, hắn quyết định để Cổ Khắc đảm nhiệm hậu cần bảo đảm, cũng như điều phối chiến đoàn.

Do chính hắn đích thân triển khai truy sát.

Sau khi hạ xuống, Phong Kỳ sải bước.

Trong khi chạy, tốc độ của hắn không ngừng tăng lên, rất nhanh đã kéo giãn khoảng cách với xe chỉ huy.

Hắn đưa tay nhấn vào bên phải kính Mặc, lập tức bản đồ nửa trong suốt hiện ra trên mắt kính.

Chỉ thấy trên bản đồ nửa trong suốt có một chấm đỏ, một chấm trắng.

Chấm trắng là vị trí hiện tại của hắn, chấm đỏ là vị trí phát ra từ chip định vị cấy vào gáy Lâm Nhiễm.

Sau khi xác định vị trí, tốc độ chạy của hắn đột nhiên tăng lên.

Nhảy vọt lên, thân hình như đại bàng cất cánh, lướt qua khoảng cách hơn hai mươi mét trên không trung…

…

Tinh Thành, phía Tây, hướng cổng thành.

Còn cách cổng thành ba km.

Lúc này, Ngân Linh và các thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt đều căng thẳng trong lòng.

Nếu mọi chuyện suôn sẻ, họ có thể trực tiếp vượt qua kiểm tra an ninh, lấy danh nghĩa nhiệm vụ ra ngoài của Viện nghiên cứu năng lượng để ra khỏi thành.

Ngay cả khi lính gác cổng thành có nghi ngờ, họ cũng sẽ không hỏi nhiều.

Nhưng nếu những người lính canh thành nhận được thông báo trước, họ sẽ không thể ra khỏi thành an toàn, chắc chắn phải giết ra ngoài vòng vây.

Ngay lúc này, một bóng người lóe lên xuất hiện bên cạnh Ngân Linh.

Chính là Ngân Tiếu cầm sáo ngọc.

Chỉ thấy hắn vẻ mặt ngưng trọng nhìn Ngân Linh rồi nói:

"Chị, phía sau có thế lực đang tiến đến từ hướng đường chính, có lẽ không phải đến đây với mục đích tốt."

"Đừng quan tâm, tăng tốc độ, trực tiếp lên đường chính, chuẩn bị đột phá!"

Ngân Linh dứt lời, đội ngũ tăng tốc độ tiến lên.

Rất nhanh, họ băng qua con đường nhỏ trong rừng, xuất hiện trên đường chính.

Đột nhiên có hơn một trăm bóng người lao ra, những chiếc xe chạy trên đường chính đều tránh né phanh gấp, nhất thời đường sá tắc nghẽn, tiếng còi xe inh ỏi.

Ngân Linh và các thành viên tộc Ngân Nguyệt nhanh nhẹn vượt qua những chiếc xe trên đường chính, chạy thẳng về phía

cổng thành.

Ngay lúc này, tiếng chuông nửa đêm vang lên trên bầu trời Tinh Thành.

Những người lính canh thành của Tinh Thành đến giờ giao ca.

Những người lính trên đầu thành bắt đầu lần lượt đổi vị trí trực gác với một đội lính phòng thành khác.

Thời gian giao ca không đến một phút, Ngân Linh đã nắm bắt thời điểm này để triển khai hành động.

Lúc này, nàng hô lớn:

"Tăng tốc độ!"

Dứt lời, nàng nắm lấy Lâm Nhiễm bên cạnh, thân thể tỏa ra ánh sáng trắng bạc.

Trong nháy mắt, hơn một trăm luồng ánh sáng trắng bạc đồng thời lóe sáng.

Nhìn cánh cổng thành đang dần khép lại, Ngân Linh và các thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt hóa thành những luồng sáng, với tốc độ cực nhanh tiến đến cổng thành.

Nhưng ngay khi họ cho rằng mình sắp thoát khỏi Tinh Thành, những người lính canh thành đang giao ca dường như phát hiện ra sự xuất hiện của họ, lập tức nhấn "Nút khẩn cấp."

Cánh cổng thành vốn đang từ từ khép lại, đột nhiên tăng tốc độ đóng lại.

Ầm!

Tiếng va chạm kim loại nặng nề vang lên, cánh cổng thành lúc này đã đóng lại.

Tiếp đó, những người lính tinh nhuệ phụ trách canh giữ thành lần lượt nhảy xuống từ cổng thành, xếp thành hàng

ngang ở lối vào cổng thành.

“Kết trận!”

Cùng với tiếng gầm của người lính chỉ huy, họ đồng loạt rút ra vũ khí lạnh được chế tạo từ linh khoáng, chĩa về phía các chiến binh tộc Ngân Nguyệt.

Hết chương 1194.

Chương 1195. Tình Cảm

Cùng lúc đó, đội truy sát phía sau cũng đã đuổi đến.

"Giết!"

Nhận ra mình đã bị bao vây, Ngân Linh không chút do dự ra lệnh tấn công.

Chỉ thấy Ngân Linh đưa tay vuốt trán, lập tức một thanh kiếm dài màu bạc hiện ra trong tay nàng, vung tay chém về phía trước, lập tức một luồng khí màu trắng bạc cuộn về phía trước.

Người lính phòng thành chỉ huy hiển nhiên là người từng trải, đối mặt với đòn tấn công của Ngân Linh cũng không hề hoảng sợ, lập tức chém một nhát về phía Ngân Linh từ xa.

Nhưng hắn rõ ràng đã đánh giá thấp thực lực của Ngân Linh.

Lưỡi kiếm sắc bén trong tay chỉ chống đỡ được một lúc sau khi tiếp xúc với luồng khí màu trắng bạc thì vỡ vụn từng mảnh, tiếp đó thân hình hắn bị hất văng về phía sau, bộ giáp trên người cũng xuất hiện những vết nứt dày đặc trong lúc bay ngược.

Chỉ giao thủ trong chốc lát, Ngân Linh đã giành chiến thắng với sức mạnh áp đảo.

Cùng lúc Ngân Linh giao thủ với người lính phòng thành, những chiến binh tiên phong của tộc Ngân Nguyệt phía sau cũng đã giao chiến dữ dội với các thành viên của đội truy bắt.

Những người tham gia nhiệm vụ này đều là những tinh nhuệ được tuyển chọn kỹ càng, số lượng còn gấp mười lần tộc

Ngân Nguyệt, khiến các thành viên tộc Ngân Nguyệt ở phía sau không thể thoát ra trong thời gian ngắn.

"Chị, phía sau có vấn đề rồi." Ngân Tiếu lúc này hô lên.

"Ngươi đi giúp." Ngân Linh lập tức đáp lại.

Nghe vậy, Lâm Nhiễm ở bên cạnh không khỏi tò mò hỏi:

"Ngươi không lo lắng cho hắn sao?"

"Chẳng lẽ ta chưa từng nói với ngươi rằng thiên phú của hắn còn hơn ta sao? Đặc biệt là về thực lực."

"Thảo nào ngươi lại đưa hắn đến thế giới loài người." Lâm Nhiễm bừng tỉnh, sau đó quay đầu nhìn về phía sau.

Chỉ thấy thân hình Ngân Tiếu lóe lên rồi lơ lửng trên không trung, hai tay hư không kéo ra, lập tức một cây cung dài màu trắng bạc lộng lẫy ngưng tụ ở tay trái hắn, tay phải nắm dây cung năng lượng kéo ra phía sau, dần dần ngưng tụ thành một mũi tên năng lượng tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Bụp!

Cùng với tiếng động giòn tan vang lên, mũi tên màu trắng bạc trong nháy mắt biến mất khỏi tay Ngân Tiếu.

Ánh bạc lóe lên, xuyên thủng lồng ngực của một chiến binh nhân tộc, đâm thẳng xuống lòng đất.

Hắn lại giơ tay kéo ra, một mũi tên năng lượng khác lại ngưng tụ thành hình trong tay hắn.

Thấy có người bị thương, những chiến binh nhân tộc ở hàng trước lập tức kéo người bị thương vào giữa đám đông để bảo vệ, bắt đầu tiến hành cấp cứu khẩn cấp.

Lúc này, mũi tên thứ hai của Ngân Tiếu bắn ra, một lần nữa xuyên thủng lồng ngực của một chiến binh nhân tộc.

Lúc này, Ngân Tiếu giống như tử thần từ xa, chỉ cần buông dây cung năng lượng, sẽ có một chiến binh nhân tộc mất đi sức chiến đấu.

Còn về lớp phòng hộ trên cơ thể các chiến binh nhân tộc, trước mũi tên năng lượng của Ngân Tiếu cũng chỉ như giấy, không có sức chống cự.

Trong khi Ngân Tiếu giúp tộc nhân tiến về phía cổng thành thì Ngân Linh bên này đã tấn công cổng thành.

Cánh cổng thành dày nặng được chế tạo bằng kim loại đặc biệt.

Ngay cả khi thanh kiếm sắc bén màu trắng bạc trong tay Ngân Linh cũng khó có thể mở ra một con đường sống trong thời gian ngắn.

Tình hình chiến sự dần trở nên bế tắc.

Các thành viên tộc Ngân Nguyệt ở phía trước điên cuồng tấn công cổng thành, các chiến binh tộc Ngân Nguyệt ở phía sau chống đỡ vòng vây, tranh thủ thời gian cho những tộc nhân phá thành.

Mặc dù mỗi người tộc Ngân Nguyệt có mặt đều có thực lực mạnh mẽ.

Nhưng trước đợt tấn công liên miên không dứt của các chiến binh nhân tộc, vẫn có người bị thương, thậm chí tử vong.

Trận chiến có vẻ bế tắc nhưng thực tế là do phía nhân tộc cố tình nhường nhịn.

Nhiều nhân viên chủ chốt của các chiến đoàn thậm chí còn không ra tay vào lúc này.

Bởi vì mục đích thực sự của họ là để tộc Ngân Nguyệt nhìn thấy sự xuất hiện của đội truy sát, tạo tiền đề cho hành động

truy sát sau này.

Nếu lúc này đội truy sát không đuổi kịp.

Phải rất lâu sau khi ra khỏi thành mới đuổi kịp thì sẽ có vẻ hơi đột ngột.

Đã làm thì phải làm cho trọn vẹn, truy sát cũng vậy.

Quá trình hợp lý, logic hợp lý, đây mới là cốt lõi của hành động truy sát của Phong Kỳ, chủ yếu là để Ngân Linh không nghi ngờ.

Trong trận chiến ác liệt, số người bị thương của cả hai bên ngày càng tăng.

Cuối cùng, các thành viên tộc Ngân Nguyệt ở phía trước dưới sự dẫn dắt của Ngân Linh đã phá được cổng thành phía Tây của Tinh Thành.

Chỉ thấy trên cánh cổng thành dày nặng, gồ ghề xuất hiện một lỗ thủng lớn, Ngân Linh lúc này quay người chạy về phía sau đội ngũ, đồng thời hô lớn:

“Ra khỏi thành!”

Lúc này, đã có một số chiến binh tộc Ngân Nguyệt bị giết ở phía sau.

Lúc này Ngân Linh đến, chỉ thấy nàng vung một luồng sóng màu trắng bạc về phía các chiến binh nhân tộc, lập tức một lượng lớn chiến binh nhân tộc bị đánh lui.

Cùng lúc đó, một cột sáng bắn xuống từ trên trời.

Hết chương 1195.

Chương 1196. Hy Sinh

Ầm!

Cột sáng sau khi rơi xuống đất thì tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt, thổi bay một số chiến binh nhân tộc.

Ngân Linh và Ngân Tiếu lúc này liên thủ, giúp tộc nhân rút lui về phía ngoài cổng thành.

Nhiều chiến binh tộc Ngân Nguyệt nhân cơ hội này, lần lượt tràn ra theo lỗ thủng trên cổng thành.

Khi hầu hết các thành viên tộc Ngân Nguyệt đã đi qua lỗ thủng trên cổng thành thì số lượng người tham chiến của nhân tộc đã tăng gấp đôi so với lúc đầu.

"Chị, chị đi trước đi!"

Lúc này, thân ảnh của Ngân Tiếu xuất hiện bên cạnh Ngân Linh, giọng điệu nghiêm trọng nói.

"Ngươi đi trước đi!" Ngân Linh không chút do dự nói.

"Cùng đi!"

Lần này, Ngân Linh không từ chối nữa, cùng Ngân Tiếu vừa đánh vừa lui.

Lúc này, đường hầm cổng thành đã trở thành lá chắn phòng thủ tốt nhất, ưu thế về quân số của các chiến binh nhân tộc không thể hiện được ở nơi này.

Tất cả những điều này đều nằm trong dự liệu của Phong Kỳ.

Chọn động thủ ở đây, chính là để giảm thiểu tối đa ưu thế về quân số.

Nếu thật sự hình thành vòng vây bên ngoài đường hầm cổng thành, muốn thả chạy các thành viên tộc Ngân Nguyệt đều sẽ là một vấn đề nan giải.

Chiến đấu trên sân nhà, ưu thế về quân số chỉ có thể không ngừng mở rộng.

Chỉ có đường hầm cổng thành mới là nơi bảo đảm tốt nhất cho tộc Ngân Nguyệt rút lui.

Nhưng đối với những người tộc Ngân Nguyệt khác ngoài Ngân Linh, các chiến binh nhân tộc tham chiến đều không nương tay.

Có thể giết thì giết, vì những chiến binh tộc Ngân Nguyệt này căn bản không quan trọng.

Khi Ngân Linh và Ngân Tiếu lui đến chỗ lỗ thủng trên cổng thành, họ đồng thời quay người chui ra khỏi lỗ thủng, hội họp với những người tộc Ngân Nguyệt bên ngoài, sau đó chạy về phía màn đêm dày đặc.

Chiến đấu ác liệt đến giờ, Ngân Linh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Trận chiến này giống như dự đoán của nàng, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã có sự chuẩn bị từ trước.

Lần truy sát này nếu không chuẩn bị trước, căn bản không thể phản ứng kịp thời như vậy, họ vừa rút lui đã truy đuổi nhanh như vậy.

May mà lần rút lui này của họ đã chuẩn bị đầy đủ, giảm thiểu thương vong đến mức thấp nhất.

Nếu bị bao vây trong thành, họ muốn thoát ra hoàn toàn không có khả năng.

Ngay lúc này, một luồng ánh sáng rọi từ trên tường thành đột nhiên quét về phía họ.

Nhận ra rằng cuộc truy sát vẫn tiếp tục, Ngân Linh định mở miệng bảo đội ngũ tăng tốc độ hành quân.

Lúc này, Ngân Linh và những người tộc Ngân Nguyệt đột nhiên cảm thấy mặt đất dưới chân rung chuyển, tiếp đó một bóng đen khổng lồ màu máu từ trên đầu họ lướt qua, sau khi rơi xuống đất thì cuốn lên cát bụi, chặn ngang con đường tiến lên của họ.

Khi khói bụi tan đi, đồng tử của Ngân Linh co lại.

Hiện ra trước mắt là một con quái vật hình người cao hơn bốn mét, toàn thân màu đỏ máu, cơ bắp khắp người giống như thép đúc, lại giống như những thanh sắt xoắn lại với nhau, đường vân cơ bắp rõ ràng có thể thấy được, dường như chỉ cần vung tay tùy ý cũng có thể tạo ra sức mạnh khủng khiếp có thể mở núi nứt đá.

Những đường vân màu tím in trên người nó giống như những hình xăm cổ xưa, theo nhịp thở của con quái vật màu máu mà di chuyển quanh cơ thể, ngọn lửa màu lục lam đốt cháy cơ thể nó, nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt khiến nó trở nên vừa đáng sợ vừa tà ác, mang đến cảm giác áp bức thị giác cực mạnh.

Nhìn những người tộc Ngân Nguyệt đầy vẻ kinh hãi, Phong Kỳ từ từ nắm chặt nắm đấm.

Tiếng "Rắc rắc" của xương đan vào nhau liên tục vang lên.

Hắn quyết định đích thân thử sức mạnh của tộc Ngân Nguyệt, để tham khảo cho cuộc truy sát sau này.

Nghĩ đến đây, nắm đấm phải của Phong Kỳ đột nhiên vung ra như một viên đạn pháo, lập tức khí huyết tụ lại trên bề mặt nắm đấm phải, bóng đấm màu máu bắn ra.

Ầm!

Bóng đấm màu máu trong nháy mắt đập vào ngực một người tộc Ngân Nguyệt, thậm chí hắn ta còn chưa kịp phản ứng đã bị bóng đấm màu máu nổ tung thành vô số mảnh vụn.

"Cùng ra tay!"

Cảm nhận được áp lực mà Phong Kỳ mang lại, Ngân Linh không chút do dự hét lớn.

Lập tức, những người tộc Ngân Nguyệt có mặt đồng thời vẽ bùa chú, vô số bùa chú trút xuống Phong Kỳ.

Những bùa chú dày đặc đánh vào cơ thể, những đường vân tím hồn gia tốc di chuyển, liên tục để tiêu bùa chú gây ra tổn thương.

Chống đỡ đợt tấn công dày đặc, Phong Kỳ tiến lên một bước, một quyền đánh bay một người tộc Ngân Nguyệt, bóng đấm thậm chí còn đánh nát thân ảnh đang bay ngược.

Hoàn thành việc giết chóc, Phong Kỳ dứt khoát khóa chặt mục tiêu tiếp theo.

Ngay khi Phong Kỳ liên tiếp giết chết một số thành viên tộc Ngân Nguyệt, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng gió rít chói tai từ bên trái vang lên.

Không chút do dự, hắn dứt khoát xoay người, nắm đấm phải đột nhiên đánh về phía bên trái.

Ầm!

Nắm đấm va chạm với mũi tên màu bạc trắng.

Sau khi giằng co trong chốc lát, khí huyết tràn ra ngoài cơ thể xé nát mũi tên năng lượng màu bạc, khí huyết hóa thành cuồng phong cuốn về phía trước.

Hết chương 1196.

Chương 1197. Đối Đầu

Lập tức, rất nhiều người tộc Ngân Nguyệt bị thổi bay.

Ngay lúc này, bóng dáng Ngân Linh áp sát, đột nhiên chém một nhát kiếm vào ngực hắn.

Nhưng thanh kiếm sắc bén chỉ đâm vào cơ bắp của hắn được một tấc thì bị cơ bắp rắn chắc của hắn kẹp chặt, không thể nhúc nhích thêm chút nào.

Nhưng Phong Kỳ không phản đòn, mà chọn cách thuận thế bay sang một bên.

Ngân Linh là mục tiêu quan trọng tiếp theo, hắn không thể thể hiện sức mạnh áp đảo trước mặt Ngân Linh.

Bởi vì tiếp theo, hắn sẽ liên tục truy sát Ngân Linh và những người tộc Ngân Nguyệt khác.

Liên tục làm giảm quân số đội tiên phong của tộc Ngân Nguyệt, để Lâm Nhiễm trở thành chỗ dựa cuối cùng của Ngân Linh.

Đến lúc đó, chỉ có Lâm Nhiễm mới có thể kế thừa nhiệm vụ của Ngân Linh.

Sau khi thân hình rơi xuống đất, Phong Kỳ dứt khoát đứng dậy nhưng hắn không chọn tiếp tục truy đuổi.

Lúc này, huyết nhục trên cơ thể hắn từng tấc từng tấc tan rã, Phong Kỳ đã sớm giải trừ hình thái Huyết Nguyên, khiến Ngân Linh và những người tộc Ngân Nguyệt khác có một ảo giác, năng lực cường hóa của hắn chỉ có thể duy trì trong thời gian cực ngắn.

Khi hắn chuyển sang hình thái bộ xương, chỉ thấy Ngân Tiếu lại kéo cung, bắn về phía hắn một mũi tên năng lượng màu bạc trắng.

Mũi tên năng lượng này bay cực nhanh, trong nháy mắt đã va chạm với xương sườn của hắn.

Phong Kỳ lại thuận thế bay ngược.

Lúc này, ở hướng cổng thành, các thành viên của đội truy bắt đang chạy đến.

Ngân Linh hiển nhiên cũng phát hiện ra điều này.

"Đừng luyến chiến, chạy!"

Nghe theo mệnh lệnh của Ngân Linh, các thành viên tộc Ngân Nguyệt đều quay người, theo Ngân Linh chạy về phía xa.

Đợi đến khi bóng dáng Ngân Linh biến mất khỏi tầm mắt, Phong Kỳ mới từ từ đứng dậy.

Trong nháy mắt, huyết nhục trên cơ thể hắn nhanh chóng tái tạo.

"Đã giao thủ rồi, cảm giác thế nào?" Lúc này, bóng dáng của Cổ Khắc xuất hiện bên cạnh hắn.

"Sức mạnh của ta đủ để đối phó, tiếp theo cứ để ta toàn quyền phụ trách việc truy sát, Cổ thúc phụ trách hậu cần." Nhìn về hướng những người tộc Ngân Nguyệt đi xa, Phong Kỳ mỉm cười nói.

Miền Bắc giá lạnh mùa đông.

Cơn bão tuyết kéo dài nhiều ngày đã chôn vùi thảm thực vật, lúc này có một bóng người đi vòng qua con đường chính của khu tiếp tế mùa đông, đi về phía bắc.

Khi đi, hắn để lại một loạt dấu chân sâu.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ dừng bước, đưa tay kéo ba lô ra và lấy máy tính bảng từ bên trong.

Sau khi đánh thức màn hình, các thông số khác nhau của môi trường xung quanh xuất hiện, bao gồm nhiệt độ, hướng gió, v.v.

Sau khi nhấp vào "Ứng dụng định vị." trên màn hình, bản đồ nhìn từ trên xuống ngay lập tức hiện ra trên màn hình.

Không giống như bản đồ dẫn đường được sử dụng trong thành phố, bản đồ trên màn hình không có cấu trúc đường phức tạp, chỉ có một màu trắng, cùng một chấm đỏ và một chấm trắng.

Giữa hai điểm sáng còn có một đường kẻ đứt, trên đó ghi chú khoảng cách giữa hai điểm.

Tính đến hôm nay, hắn đã truy đuổi tộc Ngân Nguyệt được 2 tháng.

Lấy Tinh Thành làm điểm xuất phát, hắn băng qua những dãy núi trùng điệp ở khu vực trung tâm, đi qua sa mạc đầy cát bụi, cuối cùng vượt qua hồ Lam Quang, đến miền Bắc giá lạnh mùa đông.

Cách truy đuổi của hắn rất đơn giản.

Mỗi khi đuổi kịp tộc Ngân Nguyệt, hắn sẽ kích hoạt trạng thái Huyết Nguyên, tàn bạo giết chết một vài người tộc Ngân Nguyệt, sau đó giả vờ kết thúc cường hóa, dứt khoát rút lui.

Đợi đoàn tiếp viện mang đến khí huyết cô đặc, hắn hấp thụ khí huyết để phục hồi thân xác, sau đó tiếp tục truy đuổi tộc Ngân Nguyệt.

Nhưng để không gây nghi ngờ cho tộc Ngân Nguyệt, hắn cũng thường giả vờ trúng kế.

Ví dụ như hắn cố tình trúng phải ổ phục kích của tộc Ngân Nguyệt, hoặc bị con rối hình người của tộc Ngân Nguyệt đánh lừa, đuổi sai hướng.

Nhưng những hành động này chỉ nhằm mục đích không để Ngân Linh nghi ngờ, mà nghi ngờ có nội gián trong đội.

Cuối cùng, việc luôn có thể xác định chính xác vị trí truy đuổi có vẻ rất đáng ngờ, đối tượng đầu tiên Ngân Linh nghi ngờ chắc chắn là Lâm Nhiễm.

Cuối cùng, những người đồng hành khác đều là tộc nhân đến từ thế giới lĩnh vực của cô, chỉ có Lâm Nhiễm là người ngoài đáng ngờ nhất.

Chỉ có hắn thường xuyên "Phạm lỗi", Ngân Linh mới thấy hợp lý.

Cho đến bây giờ, hắn đã giết chết hơn một nửa số thành viên trốn thoát của tộc Ngân Nguyệt.

Bây giờ kế hoạch kịch bản đã gần kết thúc.

Sau khi xác định khoảng cách, Phong Kỳ nhét máy tính bảng trở lại ba lô, sau đó bước trên tuyết đến trước một cây bạch dương, đặt ba lô xuống.

Hắn đưa tay lấy liên lạc, nhấn nút đàm thoại:

"Cổ thúc, cháu chuẩn bị xuất kích."

"Được, vị trí hiện tại của cháu đã được ghi lại, tiếp theo sẽ có đội mang huyết tương đến."

Nhét liên lạc trở lại ba lô, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn xa xăm tuyết trắng xóa.

Trong nháy mắt, tốc độ đập của trái tim hắn đột nhiên tăng nhanh.

Khí huyết cuồn cuộn bao bọc lấy thân thể, dưới sự nung đốt của ngọn lửa xanh lục Mặc, hắn dần dần cao lên.

Hết chương 1197.

Chương 1198. Áp Lực

Tuyết trắng xung quanh nhanh chóng tan chảy, trong nháy mắt, chiều cao của Phong Kỳ đã cao hơn bốn mét.

"Hự!"

Dùng sức ở chân, cơ thể Phong Kỳ bật lên, lao về phía xa.

Tiếp theo, thời khắc săn giết!

…

Cách đó 3 km, rừng tuyết trắng.

Ngân Linh ngồi bên cây tuyết, ánh mắt lướt qua những tộc nhân mệt mỏi, tiều tụy không xa, không khỏi thở dài trong lòng.

Hai tháng này đối với cô và tộc nhân giống như một cơn ác mộng.

Kế hoạch giáng lâm chủng tộc đã chuẩn bị vất vả hàng chục năm đã bị phá hủy, cô thậm chí không tìm ra được bất kỳ lý do nào, sau khi trốn khỏi Tinh Thành còn bị truy đuổi không ngừng.

Nhưng bây giờ cô đã hiểu ra một điều.

Viện Nghiên cứu Hổ phách đã bị các thế lực lĩnh vực khác chiếm giữ, rõ ràng tộc Ngân Nguyệt của họ đã động đến chiếc bánh của chủng tộc bí ẩn này, vì vậy mới bị nhắm đến, cũng như bị truy đuổi liên tục hiện tại.

Bằng chứng có sức thuyết phục nhất cho phỏng đoán này chính là sinh vật khổng lồ màu máu có thể biến đổi kia.

Rõ ràng là tên này không thể là con người.

Hắn ta không ra tay khi bao vây trong thành, ra khỏi thành thì lộ nguyên hình.

Hành động này càng chứng tỏ hắn ta là Sinh vật trận địa ẩn núp trong xã hội loài người, không dám lộ nguyên hình trong thành, ra khỏi thành mới dám phô trương sức mạnh.

Nhưng cô vẫn không thể hiểu nổi một vấn đề.

Bây giờ họ đã rời khỏi Tinh Thành, ngay cả khi bố cục ban đầu đã động đến chiếc bánh của thế lực bí ẩn này nhưng bây giờ hoàn toàn không cần thiết phải tiếp tục truy đuổi.

Điều này có lợi ích gì đối với thế lực lĩnh vực bí ẩn kia?

Lời giải thích hợp lý duy nhất có thể nghĩ đến là, thế lực bí ẩn này không muốn bí mật kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ phách bị tiết lộ, muốn giết sạch để diệt khẩu.

Bị truy đuổi liên tục trong hai tháng, cô đã nghĩ ra đủ mọi cách nhưng vẫn không thể làm gì được con quái vật hung dữ màu máu, ngay cả khi đặt nhiều cạm bẫy vẫn để nó trốn thoát thành công.

Cô định trốn đến khu vực thưa thớt dân cư ở Bắc cảnh, có thể đổi lấy thời gian nghỉ ngơi nhưng cuộc truy đuổi vẫn tiếp tục.

Tính đến hôm nay, tộc nhân đã chết và bị thương hơn một nửa.

Nghĩ đến đây, trong mắt Ngân Linh hiện lên một tia hoang mang.

Bây giờ họ đã rơi vào cảnh tuyệt vọng, tộc nhân chưa giáng lâm, không thể nhận được bất kỳ sự trợ giúp nào.

Làm thế nào để thoát khỏi sự truy đuổi của ác quỷ màu máu, cô không nghĩ ra được bất kỳ cách nào.

“Chị, nó đến rồi!”

Lúc này, giọng nói của Ngân Tiếu từ xa vọng lại, cắt ngang dòng suy nghĩ của Ngân Linh.

Nghe lời nhắc nhở của Ngân Tiếu, các thành viên tộc Ngân Nguyệt đang nghỉ ngơi đều đứng dậy.

Nhìn về hướng Ngân Tiếu đang ở, trong mắt họ không giấu được vẻ sợ hãi.

Trong hai tháng qua, con quái vật màu máu giống như Mộng Yểm, như hình với bóng, mỗi lần đến đều cướp đi mạng sống của một số tộc nhân.

Bây giờ ngay cả khi nằm mơ cũng có thể hiện ra cảnh bị ác quỷ màu máu truy đuổi, sau đó đột nhiên tỉnh giấc, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng.

Ác quỷ màu máu giống như đồng hồ đếm ngược tử thần, họ không biết lần tới đến bên cạnh sẽ giết chết ai, hoặc chính mình sẽ chết.

“Chuẩn bị chiến đấu!” Ngân Linh lúc này lạnh lùng nói.

Giọng nói vừa dứt, trên trán cô hiện lên ấn ký không gian, ngay sau đó một thanh kiếm dài màu trắng bạc xuất hiện trong tay cô.

Những người tộc Ngân Nguyệt còn lại đều lui về hai bên Ngân Linh, vẻ mặt căng thẳng nhìn về hướng rừng tuyết.

Trong lúc chờ đợi, tiếng cây tuyết ở xa gãy đổ vang lên, những cây tuyết cao ngất liên tiếp đổ xuống.

Chưa nhìn thấy hình dáng, cảm giác áp bức mãnh liệt đã ập đến.

Lúc này, dù là Ngân Linh hay những thành viên tộc Ngân Nguyệt khác đều căng thẳng đến cực điểm.

Ngân Tiếu lúc này giơ hai tay lên, phác họa pháp thuật ngưng tụ thành một cây cung dài màu trắng bạc.

Khi bàn tay phải đặt trên dây cung từ từ kéo ra sau, vô số điểm sáng màu trắng bạc xung quanh lập tức tụ về vị trí trung tâm dây cung, ngưng tụ thành một mũi tên hoàn toàn được hình thành từ năng lượng.

Bùm!

Khoảnh khắc bàn tay phải buông ra, mũi tên năng lượng trong tay Ngân Tiếu đột nhiên bắn ra.

Cuối tầm mắt, bóng dáng màu máu hiện ra.

Chỉ thấy hắn nắm chặt nắm đấm, mang theo khí huyết cuồng bạo đấm về phía mũi tên màu bạc.

Ầm!

Khoảnh khắc nắm đấm và mũi tên va chạm, dư chấn kinh hoàng tràn ra bốn phía, những cây tuyết gần đó đổ nghiêng sang hai bên, những cây tuyết gần hơn nữa thậm chí còn bị dư chấn nhổ bật gốc, thổi bay về phía xa.

Không có gì bất ngờ, mũi tên năng lượng màu bạc bị máu tan chảy.

Nhìn về phía con quái vật màu máu hung dữ đáng sợ, cảm giác bất lực hiện lên trong lòng tộc Ngân Nguyệt.

Phòng ngự không thể phá vỡ, sức mạnh có thể san bằng núi, khả năng tự chữa lành đáng sợ, cơ thể kỳ lạ có thể làm suy yếu sát thương nguyên tố… Ác quỷ màu máu giống như một con quái vật bất khả chiến bại, không tìm thấy bất kỳ sơ hở nào.

Hết chương 1198.

Chương 1199. Kết Thúc

Trong hai tháng qua, phòng tuyến trong lòng họ đã bị con quái vật này đánh tan hoàn toàn.

Thậm chí còn khó có thể sinh ra lòng dũng cảm đối mặt với con quái vật màu máu.

Nếu không phải con quái vật này mỗi lần biến thành hình dạng ác quỷ chỉ trong vòng 2 phút ngắn ngủi thì họ thậm chí sẽ mất đi cả ham muốn chạy trốn.

Với một đối thủ như vậy, họ không nghĩ ra được bất kỳ cách nào để phá giải.

Việc chạy trốn bây giờ giống như một sự vùng vẫy trước khi chết.

"Đừng sợ, đợi đến khi chúng ta vào khu vực có nhiều trường lĩnh vực, lúc đó vẫn còn hy vọng."

Nghe tiếng hét của Ngân Linh, họ nắm chặt vũ khí trong tay, cố gắng phấn chấn lên.

Lúc này, mũi tên thứ hai của Ngân Tiếu bắn ra.

Mũi tên năng lượng màu bạc bay trong không trung giống như một ngôi sao băng, kéo theo một cái đuôi năng lượng dài, bay thẳng về phía con quái vật màu máu.

Không có bất kỳ cách đối phó hoa mỹ nào.

Con quái vật màu máu một lần nữa giơ nắm đấm lên, ngọn lửa trên cơ thể đột nhiên bùng lên.

Lúc này, họ thậm chí có thể nghe thấy tiếng tim đập như tiếng trống trận trong cơ thể con quái vật màu máu.

Cái bóng nắm đấm mang theo khí huyết và ngọn lửa màu lục Mặc cùng với tiếng cười nham hiểm của con quái vật đánh ra, cái bóng nắm đấm và mũi tên màu trắng bạc triệt tiêu lẫn nhau trong thời gian ngắn rồi đánh bật mũi tên năng lượng, cái bóng nắm đấm lao thẳng về phía Ngân Tiếu.

Ngân Tiếu lúc này dứt khoát lùi lại, đồng thời nhanh chóng dùng ý thức dẫn động linh khí phác họa ra từng lớp rào chắn năng lượng trước người.

Cái bóng nắm đấm sau khi liên tục triệt tiêu, cuối cùng va chạm với cây cung dài trong tay Ngân Tiếu.

Ngay lập tức, thân hình Ngân Tiếu lùi lại, ánh sáng màu bạc trên cơ thể lóe lên, liên tục triệt tiêu lực xung kích do cái bóng nắm đấm màu máu mang lại, thân hình trượt ra xa hàng chục mét mới dừng lại.

Phù!

Ngân Tiếu thở dài, sau đó lật tay lấy ra cây sáo ngọc, đưa lên miệng:

“Chị, thử giết nó thêm lần nữa!”

“Được!” Ngân Linh không chút do dự gật đầu.

Những thành viên tộc Ngân Nguyệt còn lại cũng đang tích tụ sức mạnh vào lúc này, nhìn thẳng vào con quái vật màu máu đang dần tiến gần.

Khi con quái vật màu máu cách họ chưa đầy trăm mét, Ngân Tiếu thổi sáo ngọc.

Ngay lập tức, sát khí tràn ngập, trong tiếng sáo thậm chí còn có thể mơ hồ nghe thấy tiếng va chạm của đao thương kinh thiên động địa.

Phong Kỳ ở xa xa lập tức cảm thấy một luồng dao động tinh thần mạnh mẽ ập đến.

Giống như đột nhiên lâm vào chiến trường giết chóc, hắn phải đối mặt với hàng ngàn hàng vạn quân tinh nhuệ, xông thẳng về phía hắn.

Rõ ràng là Ngân Tiếu đang dùng sóng âm để gây nhiễu tinh thần hắn.

Đối với điều này, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Trước đó, tộc Ngân Nguyệt đã từng phục kích hắn, lúc đó Ngân Tiếu cũng sử dụng thuật công kích tinh thần dạng sóng âm, lúc đó đã gây ra không ít phiền toái cho hắn.

May mắn thay, có Hồn tím gia trì, loại thuật công kích tinh thần này gây sát thương cho hắn rất hạn chế.

Lúc này, hắn tiến gần Ngân Tiếu.

Nắm đấm phải đánh mạnh ra, cố gắng đánh chết hắn bằng một đấm.

Ngân Tiếu phản ứng rất nhanh, thân hình nhẹ nhàng lùi lại, âm thanh giết chóc đột nhiên tăng tốc, lập tức trước mắt hiện ra vô số ảo ảnh, giống như say rượu, cả thế giới bắt đầu quay cuồng.

Ngân Linh và những thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt nhân cơ hội này dứt khoát bao vây Phong Kỳ, hợp lực ra tay.

Ngay lập tức, những thuật pháp dày đặc đánh vào người Phong Kỳ.

Dấu ấn Hồn tím trên cơ thể như rồng bơi, liên tục triệt tiêu sát thương nguyên tố.

Với khả năng chữa lành đáng sợ, ngay cả khi trên người xuất hiện những vết thương nhỏ, hắn cũng có thể nhanh chóng chữa lành trong nháy mắt.

Lúc này, Phong Kỳ giống như BOSS trong phụ bản trò chơi.

Ngân Linh và những người khác giống như những người chơi hợp lực đẩy phụ bản nhưng họ phải đối mặt với một BOSS có lượng máu và sức tấn công kinh người.

Phong Kỳ lúc này ngửa mặt lên trời gầm lên.

Khả năng thiên phú Sóng giận bùng nổ ngay lập tức, những đợt sóng âm mạnh mẽ lấy Phong Kỳ làm tâm lan tỏa ra xung quanh.

Ảo ảnh sóng âm do Ngân Tiếu tạo ra bị tiếng gầm của Phong Kỳ phá tan ngay lập tức.

Tầm nhìn trở lại bình thường, Phong Kỳ tung nắm đấm đập vào một thành viên tộc Ngân Nguyệt ở phía trước.

Chát!

Cú đấm to lớn ngay lập tức che khuất tầm nhìn của thành viên tộc Ngân Nguyệt này, cùng với một tiếng nổ, mang đến bóng tối vĩnh hằng cho người tộc Ngân Nguyệt này.

Chuyển đổi khả năng thiên phú trong thời gian ngắn, Phong Kỳ một lần nữa cảm thấy cơn đau dữ dội xâm chiếm toàn thân.

Khả năng thiên phú thụ động thì không sao nhưng khả năng thiên phú chủ động nếu sử dụng khi đang mở hình thái Huyết Nguyên thì sẽ gây ra tác dụng phụ mạnh mẽ.

Hắn và Lời Tự Thuật đã thảo luận về vấn đề này.

Kết luận đưa ra là, cơ thể trên dòng thời gian chính rất đặc biệt, có thể tương thích với nhiều khả năng thiên phú làm một.

Hết chương 1199.

Chương 1200. Khám Phá

Nhưng đường hy sinh thì khác.

Chuyển đổi sử dụng các khả năng thiên phú khác nhau, cần phải chuẩn bị trước và có tác dụng phụ rất mạnh.

Nếu liên tục chuyển đổi các khả năng thiên phú khác nhau, thậm chí còn có nguy cơ nổ tung cơ thể.

Sau khi giết chết thành viên tộc Ngân Nguyệt này, hắn không dừng lại, lập tức lao tới mục tiêu tiếp theo.

Những thuật pháp dày đặc đánh vào người, hắn cảm thấy đau đớn dữ dội nhưng những cơn đau này không gây ra cho hắn nhiều sát thương thực chất, ngược lại còn kích thích sự hung dữ của hắn.

Đối mặt với thuật pháp, hắn tiến đến trước một thành viên nam của tộc Ngân Nguyệt, nắm đấm phải của hắn phá vỡ nhiều lớp thuật pháp ngăn cản, đánh mạnh vào ngực hắn.

Thành viên tộc Ngân Nguyệt này thậm chí còn không kịp lùi lại, ngay lập tức nổ tung thành sương máu.

Tư thế hung bạo của Phong Kỳ đã mang đến cho các thành viên tộc Ngân Nguyệt có mặt một áp lực thị giác cực lớn.

Lúc này, Ngân Linh nín thở vòng ra sau, tiến gần Phong Kỳ, vung kiếm chém vào cổ hắn.

Đòn đánh này tạo nên từng lớp sóng năng lượng, đột ngột chém vào cổ Phong Kỳ nhưng chỉ chém vào được một tấc thì bị Phong Kỳ nghiêng đầu kẹp chặt.

Nhìn thẳng vào đôi mắt bốc cháy ngọn lửa xanh lục, Ngân Linh trong lòng run lên.

Nhưng cô không hề do dự, lập tức lùi lại, sau đó cảm thấy một luồng máu nóng cuồn cuộn ập tới.

Cú đấm này đã sượt qua người cô một cách kinh hoàng, luồng máu mang theo đẩy cô bay đi.

Sức mạnh khủng khiếp cọ xát với không khí, phát ra tiếng nổ.

Ầm!

Ngân Linh bị ném bay xa vài mét rồi rơi xuống đất, sau đó lại trượt dài trên mặt đất hơn mười mét.

Lúc này, Ngân Linh trực tiếp cảm nhận được hơi thở của tử thần.

Cô có thể tưởng tượng được hậu quả nếu như vừa rồi bị cú đấm này đánh trúng, cho dù không chết ngay tại chỗ thì cũng sẽ bị thương nặng, thậm chí là bị liệt ngay tại chỗ.

Giơ tay vỗ xuống đất, Ngân Linh nhảy lên, hạ cánh vững vàng.

Nhìn lại con quái vật màu máu, cô thấy con quái vật màu máu rút thanh kiếm dài kẹp ở cổ ra, sau đó vết máu trên cổ biến mất với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Cảm giác bất lực dâng lên trong lòng, nhìn con quái vật màu máu, trong mắt Ngân Linh hiện lên một tia sợ hãi.

Làm thế nào để chiến thắng con quái vật khủng khiếp này, cô không tìm ra cách nào.

Vô số ý nghĩ trào dâng trong đầu, lúc này Ngân Linh hít một hơi thật sâu, sau đó hét lớn:

“Tản ra chạy!”

Hai tháng qua, cô đã áp dụng đủ mọi cách nhưng đều bị con quái vật màu máu hóa giải.

Bây giờ tộc nhân ngày càng ít.

Tiếp tục tập hợp rút lui, chỉ còn ít hơn, thậm chí còn bị con quái vật màu máu tiêu diệt toàn bộ.

Lúc này lựa chọn tản ra rút lui, có lẽ tương lai sẽ không còn cơ hội gặp lại nhưng vẫn tốt hơn là bị con quái vật dần dần giết hết.

Mặc dù trong lòng không muốn nhưng Ngân Linh vẫn đưa ra lựa chọn.

Ít nhất là tản ra chạy, sẽ có tộc nhân thoát chết.

Nghe tiếng hét của Ngân Linh, những thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt đều tỏ ra ngạc nhiên nhưng nhanh chóng hiểu được ý định của Ngân Linh, liền tản ra chạy trốn.

"Tiếu, ngươi cũng đi!" Lúc này Ngân Linh hét về phía Ngân Tiếu.

"Chị, em sẽ đi cùng chị." Lúc này Ngân Tiếu tiến gần Phong Kỳ, cây sáo ngọc trong tay lóe sáng, đột nhiên đập xuống.

Cây sáo ngọc tiếp xúc với nắm đấm của Phong Kỳ, vỡ tan từng mảnh, thân hình Ngân Tiếu lập tức bị ném về phía sau.

"Đây là mệnh lệnh, hãy sống sót!"

Ngân Linh nói với giọng không thể nghi ngờ.

Nghe được lời này, Ngân Tiếu đang bay ngược về phía sau, mặt lộ vẻ đau đớn, nghiến chặt răng.

"Tiếu, hãy nhớ lời hứa của ngươi khi đến đây, nghe theo mọi mệnh lệnh của ta, bây giờ ta muốn ngươi đi!"

Sau khi hạ cánh, trong mắt Ngân Tiếu hiện lên tia máu.

“Cút đi!”

Đối mặt với tiếng quát giận dữ của Ngân Linh lần nữa, Ngân Tiếu cuối cùng cũng quay người, thân hình hóa thành một luồng sáng màu bạc lao về phía xa.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức tiến lên một bước, muốn đấm vào Ngân Tiếu đang bỏ chạy.

Nhưng thấy một luồng sáng màu bạc trắng xuất hiện cách đó không xa, chính là Ngân Linh, chỉ thấy cô lẩm bẩm, lập tức vô số điểm sáng màu bạc trắng bao phủ cơ thể cô.

Ầm!

Cú đấm này đánh trúng Ngân Linh, lập tức những điểm sáng màu bạc bao phủ trên cơ thể cô tan biến, Ngân Linh lập tức phun ra một ngụm máu tươi, thân hình bay ngược.

“Chị!” Lúc này Ngân Tiếu quay đầu lại.

“Chạy đi, đừng ngoảnh lại!” Ngân Linh lạnh lùng quát.

Đối mặt với người chị đã có ý định hy sinh, Ngân Tiếu nghiến chặt răng, cuối cùng vẫn không dừng bước, chạy về phía xa.

Đứng dậy nhìn Phong Kỳ, Ngân Linh lảo đảo chuẩn bị chiến đấu đến chết, muốn dùng cách này để tranh thủ thời gian cho tộc nhân chạy trốn.

Lúc này cô đột nhiên phát hiện Lâm Nhiễm vẫn đứng cách đó không xa, không hề rời đi.

Chỉ thấy Lâm Nhiễm kết ấn bằng hai tay, dường như muốn đánh lén con quái vật màu máu.

Hết chương 1200.

Chương 1201. Giao Chiến

Hành động này trong mắt Ngân Linh quả thực vô cùng ngu ngốc.

Cho dù là đánh lén, với thực lực của Lâm Nhiễm, ngay cả phòng ngự của con quái vật màu máu cũng không phá vỡ được.

Cô từng tưởng tượng sẽ đưa Lâm Nhiễm đi gặp cha mẹ, đi gặp tộc nhân.

Thậm chí còn nghĩ đến việc có thực sự muốn ở bên Lâm Nhiễm hay không, ở bên Lâm Nhiễm cô cảm nhận được niềm vui đã mất từ lâu.

Mẹ cô từng nói.

Khi ở bên nhau có cảm thấy vui vẻ hay không, là tiêu chuẩn duy nhất để tìm kiếm một nửa kia.

Lâm Nhiễm rất phù hợp.

Đối với Lâm Nhiễm, trong lòng cô vẫn còn một chút áy náy.

Cảm thấy Viện Nghiên cứu Hổ phách nhắm vào Lâm Nhiễm, có lẽ là do cô ảnh hưởng.

Lúc này, cô không muốn Lâm Nhiễm chết thay mình.

“A Nhiễm, chạy đi!” Nghĩ đến đây, cô dứt khoát hét về phía Lâm Nhiễm.

Nhưng Lâm Nhiễm nghe thấy tiếng hét của cô, không hề lựa chọn rời đi, tốc độ kết ấn bằng hai tay càng nhanh hơn.

Pháp thuật được vẽ ra trước mặt hắn, vô số sợi tơ màu vàng được tạo ra từ hư không, quấn về phía con quái vật màu máu.

Nhưng những sợi tơ năng lượng này không thể trói buộc con quái vật màu máu, dễ dàng bị giãy thoát.

Chỉ thấy con quái vật màu máu từ từ quay người, nhìn về phía Lâm Nhiễm.

Mặt đất đột nhiên rung chuyển, con quái vật màu máu như con hổ dữ lao về phía Lâm Nhiễm.

Ngân Linh thấy vậy, dứt khoát phát động tấn công từ phía sau, cố gắng ngăn cản con quái vật màu máu giết chết Lâm Nhiễm.

Nhưng ngay vào thời khắc Lâm Nhiễm sắp chết, thịt máu trên cơ thể con quái vật màu máu bắt đầu bong ra, hóa thành khí huyết theo gió tan biến.

Rất nhanh, con quái vật màu máu chỉ còn lại một bộ xương.

Thấy cảnh này, Ngân Linh tuyệt vọng bỗng nhận ra cơ hội đã đến.

Mỗi khi con quái vật màu máu biến thành hình dạng xương, nó sẽ dứt khoát rút lui, tuyệt không chậm trễ.

Đúng như cô mong đợi, sau khi thân xác bằng thịt máu tan biến, con quái vật hình dạng xương lập tức quay người, không ngoảnh lại chạy về phía xa.

Nhận ra nguy cơ đã được giải trừ, Ngân Linh cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Những dây thần kinh căng thẳng cuối cùng cũng được thả lỏng, cô chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, tầm nhìn cũng trở nên mờ mịt.

Trước khi hôn mê, cô thấy Lâm Nhiễm đi đến trước mặt cô, ngồi xổm xuống, dường như đang kiểm tra tình trạng cơ thể cô…

…

Mười mấy phút sau.

Phong Kỳ trở về cây bạch dương nơi để ba lô.

Giơ tay xách ba lô lên, hắn lấy máy tính bảng ra từ trong đó.

Xác định vị trí của Lâm Nhiễm và Ngân Linh thông qua thiết bị định vị, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Hắn vốn tưởng rằng cần phải mất một thời gian nữa mới có thể tiến đến bước này.

Nhưng không ngờ rằng cuộc truy đuổi lần này đã đạt được hiệu quả cuối cùng mà hắn mong muốn.

Tiếp theo, Lâm Nhiễm sẽ cùng Ngân Linh đồng hành, khoảng cách để toàn bộ kế hoạch kịch bản hạ màn đã không còn xa.

Lúc này tiếng động cơ gầm rú vang lên.

Phong Kỳ quay đầu nhìn về hướng phát ra tiếng động, chỉ thấy đoàn vận chuyển huyết tương cưỡi xe trượt tuyết xuất hiện ở phía xa…

…

Miền Bắc giá lạnh.

Trời đổ tuyết lớn, gió lạnh cuốn tuyết bay lên không trung, va vào nhau tạo thành tiếng rít gào thảm thiết.

Lâm Nhiễm cõng Ngân Linh đang hôn mê, từng bước đi về phía Bắc, nơi có nhiều lĩnh vực trường.

Lúc này, đêm cực dài sáu tháng ở miền Bắc mới chỉ trôi qua một nửa, trong môi trường ngày ngắn đêm dài, nhiệt độ lạnh nhất có thể xuống tới khoảng âm 40 độ.

Điểm mạnh của Lâm Nhiễm là pháp thuật, thể chất không được coi là mạnh.

Ở trong môi trường lạnh giá trong thời gian dài, má hắn đỏ bừng, lông mi đóng băng thành băng giá.

Không biết đã đi được bao lâu, Ngân Linh vẫn không tỉnh lại.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, trong môi trường chết chóc không thấy bất kỳ sinh vật nào, tầm mắt chỉ thấy tuyết trắng xóa phủ kín.

Có lẽ dưới lớp băng dày có những sinh vật như tôm phát quang nhưng mặt đất giống như vùng cấm đối với sự sống.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, muôn vàn vì sao sáng lấp lánh, ánh sáng phát ra là nguồn sáng duy nhất trong đêm cực.

Không bị ô nhiễm ánh sáng, bầu trời lơ lửng những làn khói mỏng, giống như dải lụa xanh nửa hư nửa thực, dường như có thể chạm tới nhưng lại xa vời hư ảo.

Trong môi trường khắc nghiệt như vậy, lại có vẻ đẹp tự nhiên khó thấy ở thành phố.

Nhưng Lâm Nhiễm không có tâm trạng thưởng thức cảnh đẹp trước mắt, hắn lạnh đến mức răng va vào nhau, khó khăn bước đi.

Đột nhiên chân hụt, Lâm Nhiễm ngã về phía trước, đột ngột ngã xuống đất.

Hắn vội vàng đứng dậy, quay đầu nhìn Ngân Linh.

Lúc này, Ngân Linh nhắm chặt mắt, giống như nàng công chúa ngủ trong rừng trong truyện cổ tích, nằm yên trong tuyết, vẻ đẹp không gì sánh được.

Đã hai ngày trôi qua kể từ cuộc tấn công của Phong Kỳ.

Ngân Linh vẫn luôn ngủ say, Lâm Nhiễm vừa đau lòng vừa hiểu rằng đây là quá trình mà nhiệm vụ phải trải qua.

Đây cũng là cơ hội để hắn lấy được thông tin quan trọng từ Ngân Linh.

Hết chương 1201.

Chương 1202. Tạm Biệt

Bây giờ hắn có thể làm là tiếp tục mang Ngân Linh đi về phía bắc, đến khu vực có nhiều lĩnh vực trường.

Đây cũng là con đường duy nhất mà Ngân Linh cảm thấy có thể thoát khỏi trước khi hôn mê.

Khó khăn đứng dậy, hắn lại cõng Ngân Linh, bước trên tuyết, thân hình nhanh chóng chìm vào trong tuyết lớn bay đầy trời.

Không biết đã đi được bao lâu, Lâm Nhiễm không còn chống đỡ được nữa, ngã xuống.

Nằm trên mặt đất, hắn hít một hơi thật sâu, nắm một nắm tuyết nhét vào miệng.

Tuyết tan chảy theo cổ họng, giúp cơ thể thiếu nước nghiêm trọng được bổ sung một chút.

Lúc này, cảm giác đói lại ập đến.

Đã hai ngày không ăn gì, cộng với việc tiêu hao thể lực khi đi đường, hắn không biết mình có thể chống đỡ được bao lâu nữa.

Hắn ôm Ngân Linh vào lòng, thở hổn hển nghỉ ngơi.

Vung tay, hắn kết ấn bằng một tay, vẽ ra một lá chắn linh khí, bao bọc lấy họ, chống lại sự xâm nhập của cái lạnh.

Nhưng vì thể lực gần như cạn kiệt, lá chắn năng lượng trở nên rất không ổn định.

Trong quá trình chuyển đổi hư thực, dường như nó có thể vỡ ra bất cứ lúc nào.

Cảm giác mệt mỏi ập đến, Lâm Nhiễm khó khăn chống đỡ một hồi lâu cuối cùng cũng không chịu nổi nữa, nhắm mắt lại.

Lá chắn do năng lượng tạo thành vỡ tan khi Lâm Nhiễm chìm vào giấc ngủ, những bông tuyết bay lất phất rơi xuống người hai người, dần dần phủ kín cơ thể họ.

Lúc này, sức sống trong cơ thể Lâm Nhiễm đang dần trôi đi.

Một giờ sau, tuyết lớn đã phủ kín hoàn toàn cơ thể của hai người.

Ngay lúc này, Ngân Linh ngủ say đã lâu mở mắt.

Đầu tiên, cô ngơ ngác ngẩng đầu lên, lớp tuyết phủ trên người cô lập tức trượt xuống, cô phát hiện mình đang nằm trong lòng Lâm Nhiễm, còn Lâm Nhiễm đã đông cứng tái mét, hơi thở yếu ớt.

Ngân Linh nhanh chóng hiểu ra chuyện gì đã xảy ra.

Rõ ràng là sau khi con quái vật máu biến thành hình dạng xương cốt rồi rời đi, Lâm Nhiễm đã mang cô đi về phía bắc một quãng đường dài.

Lúc này, vết thương do con quái vật máu gây ra vẫn chưa lành hẳn, cô cố nén đau cúi người đứng dậy, đặt tay lên trán Lâm Nhiễm.

Linh khí trong cơ thể cô thấm vào cơ thể Lâm Nhiễm, bắt đầu giúp Lâm Nhiễm xua tan cái lạnh trong cơ thể.

Nhìn Lâm Nhiễm như vậy, Ngân Linh đau lòng không thôi.

Người đàn ông này, từ khi quen biết cô, từ một ngôi sao tương lai được toàn nhân loại đặt nhiều kỳ vọng, đã trở nên tiều tụy như thế này.

Có thể nói, chính cô đã hủy hoại người đàn ông này.

Quay đầu nhìn về con đường đã đi, tuyết lớn đã phủ kín những dấu chân mà Lâm Nhiễm đã đi nhưng nơi này rõ ràng đã cách rất xa khu rừng tuyết nơi họ nghỉ ngơi trong ký ức.

Nghĩ đến việc Lâm Nhiễm đã cõng cô đi một quãng đường dài như vậy, trong lòng cô vừa cảm động vừa áy náy.

Cùng với việc nhiệt độ cơ thể của Lâm Nhiễm tăng lên, Ngân Linh rút tay phải đang giải phóng linh khí về.

Nhẹ nhàng vuốt trán, dấu ấn không gian hiện ra.

Rất nhanh, bên cạnh cô dần hình thành một vòng hố đen không gian.

Ngân Linh đưa tay vào hố đen không gian, lấy ra một lọ thuốc lỏng màu nâu.

Sau khi mở nắp, sương mù màu nâu tràn ra khỏi miệng lọ, mùi thuốc nồng nặc tỏa ra khắp nơi.

Ngân Linh giơ ngón tay khẽ bát, lập tức sương mù màu nâu tản ra theo sự dẫn dắt của ngón tay cô chui vào miệng và mũi Lâm Nhiễm.

Thuốc linh dạng sương mù dần dần khuếch tán và bùng nổ trong cơ thể Lâm Nhiễm.

Giống như vùng đất khô cằn được tắm trong mưa, các cơ quan đang ngủ đông của Lâm Nhiễm dần được đánh thức, tham lam hấp thụ sức sống nồng nàn mà thuốc mang lại.

Tình trạng cận kề cái chết dần trôi đi, nhịp tim của Lâm Nhiễm bắt đầu trở nên mạnh mẽ và hữu lực.

Ném lọ thuốc rỗng sang một bên, Ngân Linh bắt đầu kiểm tra tình trạng cơ thể của Lâm Nhiễm.

Xác định cơ thể Lâm Nhiễm đang dần chuyển biến tốt, cuối cùng cô cũng thở phào nhẹ nhõm.

Quay đầu nhìn về phía môi trường trắng xóa, sau đó Ngân Linh ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đầy sao để xác định phương hướng.

Bây giờ liệu đã thoát khỏi sự truy đuổi của con quái vật máu hay chưa, vẫn chưa biết được.

Cô cảm thấy không thể ở lại nơi này lâu được.

Bây giờ cơ hội duy nhất để thoát khỏi là đến lĩnh vực trường ở phía bắc.

Chỉ cần có thể trốn vào lĩnh vực trường, có lẽ sẽ khiến con quái vật máu kiêng dè, dù sao thì lĩnh vực trường cũng là địa bàn của các thế lực lĩnh vực khác.

Nhưng làm như vậy, họ cũng phải chịu rủi ro.

Nhưng vẫn tốt hơn là bị con quái vật máu truy đuổi đến chết, ít nhất vẫn còn một tia hy vọng.

Trong lúc suy nghĩ bước tiếp theo, Ngân Linh lấy ra một cây linh thực từ không gian riêng, vung tay nghiền nát thành chất lỏng màu xanh rồi uống vào, bắt đầu tự chữa thương.

Vài giờ sau, Ngân Linh đứng dậy.

Kiểm tra lại tình trạng cơ thể của Lâm Nhiễm, cô cúi xuống phủi sạch tuyết trên người Lâm Nhiễm, sau đó cõng hắn lên lưng, đi bộ về phía bắc.

Hết chương 1202.

Chương 1203. Phục Kích

Trong màn tuyết rơi dày đặc, bóng dáng họ dần đi xa.

Sự truy đuổi của con quái vật máu như một lời nguyền chết chóc, trên đường đi, Ngân Linh liên tục quay đầu quan sát.

Thời kỳ cực đêm không có mặt trời, Ngân Linh cũng không biết mình đã cõng Lâm Nhiễm đi được bao lâu, cho đến khi cuối tầm mắt xuất hiện một lá chắn lĩnh vực trường.

Lá chắn lĩnh vực trường này có màu xanh lam, nối liền với những vì sao trên bầu trời, ngẩng đầu lên không thấy điểm tận cùng của lá chắn.

Lúc này, Ngân Linh tăng tốc bước chân.

So với Lâm Nhiễm, Ngân Linh tiến bước vô cùng thận trọng, mỗi bước đều đặt trên tuyết mà không để lại dấu chân, thực hiện tuyệt chiêu đạp tuyết vô ngân, nhằm đề phòng con quái vật máu thông qua dấu chân hoặc hơi thở còn sót lại mà tìm ra tung tích của họ.

Khi Ngân Linh cõng Lâm Nhiễm đến trước lá chắn lĩnh vực trường màu xanh lam, cô dừng bước.

Bước qua lĩnh vực trường, sẽ gặp phải điều gì hoàn toàn là ẩn số.

Trên đường đi không có đường đi được xây dựng, cũng không có bất kỳ tháp tín hiệu hay biển báo nào, rõ ràng đây là một lĩnh vực trường chưa bị con người chinh phục. Bước vào lĩnh vực trường màu xanh lam này, có lẽ sẽ gặp phải thế lực lĩnh vực có thực lực mạnh mẽ.

Đối mặt với kẻ xâm nhập, thế lực lĩnh vực bên trong không thể đối xử tử tế, có thể tưởng tượng được kết cục của họ.

Nhưng sau một thoáng do dự, Ngân Linh vẫn kiên quyết bước qua lá chắn lĩnh vực trường màu xanh lam.

Quá trình này giống như đang đi trong nước, sau một lực cản nhẹ, tầm nhìn đột nhiên rộng mở, trước mắt là một thế giới hoàn toàn khác.

Màn tuyết rơi dày đặc biến mất, trước mắt là một bãi cỏ xanh mướt, mọc đầy đủ loại hoa tươi rực rỡ.

Trong không khí tràn ngập hương thơm của thực vật, còn có thể nhìn thấy nhiều loài côn trùng giống như bướm, ong đang bay lượn.

Cảm giác này rất kỳ diệu, giống như đột nhiên xuyên không đến một thế giới khác, không thể tưởng tượng được rằng vùng đất tuyết rơi dày đặc ở phương bắc và thế giới xanh tươi tràn đầy sức sống chỉ cách nhau một bức tường.

Quét mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, Ngân Linh lại tỏ ra vô cùng cảnh giác.

Nguy cơ luôn hiện hữu, một khi bị thế lực kiểm soát lĩnh vực trường này phát hiện, họ sẽ rơi vào cảnh nguy hiểm.

Đến lúc đó, trước có truy binh, sau có hổ dữ, hy vọng cuối cùng của họ sẽ bị dập tắt.

Nghĩ đến đây, Ngân Linh vung tay vuốt trán, sau đó lấy ra một con rối từ xoáy nước không gian.

Để con rối ở lại chỗ cũ, Ngân Linh cõng Lâm Nhiễm tiếp tục đi sâu vào lĩnh vực trường.

Con rối có thể hiểu được ý nghĩ của cô, có thể coi là con mắt thứ ba của cô, cô để con rối ở lối vào để có thể phát hiện ra con quái vật máu ngay khi nó đến.

Cõng Lâm Nhiễm leo lên sườn đồi cao phía trước, lắng nghe tiếng ầm ầm truyền đến từ xa, Ngân Linh cẩn thận ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt khiến cô kinh ngạc.

Xa xa là một ngọn núi khổng lồ cao chót vót, thác nước giữa sườn núi như dải ngân hà treo ngược, dòng nước từ trên trời đổ xuống cuồn cuộn, tạo nên màn sương nước mịt mù.

Vô số loài chim trắng muốt bay lượn hót ríu rít, xuyên qua màn sương dày đặc nô đùa vui vẻ.

Hồ nước khổng lồ dưới chân núi tựa như một tấm gương sáng, phản chiếu bầu trời xanh thẳm và những chú chim bay lượn, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy những bóng hình khổng lồ ẩn hiện dưới nước, bơi lội tạo nên những gợn sóng lan tỏa.

Đỉnh núi cao nhất trong tầm mắt, những đám mây dày cuồn cuộn lộ ra một góc của cung điện thần tiên bí ẩn.

Trên những cây cột đá màu vàng khắc họa nhiều loài hung thú dữ tợn, trông giống như thiên cung trong thần thoại.

Mọi thứ trước mắt đều giống như chốn bồng lai tiên cảnh.

Ngay cả Ngân Linh cũng chưa từng thấy cảnh tượng tráng lệ như vậy.

Chất lượng linh khí của vùng đất này cực cao, cô có thể tưởng tượng được thế lực kiểm soát lĩnh vực trường này đáng sợ như thế nào.

Nhưng nghĩ đến con quái vật máu có thể đang đuổi theo, cô vẫn nghiến răng vượt qua sườn đồi, đi về phía ngọn núi khổng lồ.

Dọc đường đi, cỏ xanh và hoa tươi nở rộ, vô số loài động vật nhỏ không sợ người lạ, thậm chí còn chủ động tiến lại gần.

Nhưng cảnh đẹp trước mắt lại khiến Ngân Linh căng thẳng.

Sống trong thế giới lĩnh vực cạnh tranh tàn khốc, cô hiểu rõ một điều, sự thịnh vượng của một chủng tộc chắc chắn phải đánh đổi bằng sự đau thương của các chủng tộc khác.

Chủng tộc mạnh xây dựng sự thịnh vượng trên nền tảng bóc lột chủng tộc yếu.

Chủng tộc Bạch Nguyệt của cô cũng vậy.

Đằng sau những thành phố phồn hoa là vô số xác chết của các chủng tộc yếu.

Còn lãnh địa của những chủng tộc yếu thì vô cùng đổ nát, thậm chí có thể không có một công trình kiến trúc nào ra hồn.

Một chủng tộc muốn xây dựng sự thịnh vượng thì phải không ngừng phát triển, mà hướng phát triển chính là bành trướng và giết chóc.

Hết chương 1203.

Chương 1204. Phán Quyết

Muốn giữ vững sự thịnh vượng cũng vậy.

Cuộc cạnh tranh giữa các chủng tộc luôn đầy tàn khốc.

Dần dần tiến đến gần hồ nước dưới chân ngọn núi khổng lồ, thác nước đổ xuống, tiếng nước chảy xiết vang vọng bên tai.

Đến bên hồ, Ngân Linh dừng bước.

Hồ nước chặn đường tiến lên, cô vừa nhìn thấy rõ ràng có bóng dáng sinh vật khổng lồ trong hồ, lúc này không dám mạo hiểm bơi qua.

Suy nghĩ một lúc, cô quyết định vẫn bay qua hồ.

Làm như vậy tuy rất tốn linh khí trong cơ thể nhưng vẫn an toàn hơn là ở lại đây.

Nhưng chưa kịp để Ngân Linh hành động, cô đã thấy giữa hồ đột nhiên nổi lên một bức màn nước, ngay sau đó một bóng hình vô cùng to lớn xuyên qua bức màn nước, há miệng cắn lấy chú chim trắng trên bầu trời.

Ầm!

Khi con quái vật rơi xuống mặt nước, nước bắn tung tóe, thân hình khổng lồ chìm xuống tạo nên những con sóng khổng lồ lan tỏa.

Cảnh tượng này vô cùng hoành tráng, khiến Ngân Linh vốn định bay qua sông lập tức từ bỏ ý định.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Ngân Linh quyết định đi dọc theo hồ để tiếp tục đi sâu vào lĩnh vực trường.

Ngay lúc này, hình ảnh trước mắt đột nhiên chuyển đổi.

Cô nhìn thấy một bộ xương đeo ba lô đi qua lá chắn lĩnh vực trường, xuất hiện trong tầm mắt.

Cùng lúc đó, bộ xương rõ ràng cũng chú ý đến con rối không xa.

Sau khi ánh mắt chạm nhau, bộ xương đột nhiên chuyển động, hình ảnh trước mắt mờ đi trong chốc lát rồi chuyển về.

Nhận ra bộ xương vẫn đuổi theo, Ngân Linh vô cùng lo lắng.

Cô lập tức cõng Lâm Nhiễm tăng tốc chạy.

…

Vượt qua sườn đồi phủ đầy cây xanh, Phong Kỳ nhìn thấy cảnh tượng tráng lệ giống như Ngân Linh.

Ánh mắt hắn theo ngọn núi khổng lồ hướng lên trên, hắn cũng nhìn thấy một góc của cung điện thần tiên bí ẩn.

"Ồ?!"

Sau khi quan sát kỹ lưỡng, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện ra rằng hắn dường như đã từng nhìn thấy cung điện thần tiên này ở đâu đó.

Sau khi nhớ lại cẩn thận, hắn đã nhớ ra.

Hắn đã từng nhìn thấy cung điện thần tiên này ở thế giới tương lai 1500 năm sau.

Lúc đó, Giác Hút và Tiểu Hắc đang giao chiến, cung điện thần tiên bí ẩn đột nhiên xuất hiện từ trên bầu trời, dường như muốn xem náo nhiệt nhưng lại bị Tiểu Hắc dọa chạy.

Hắn không ngờ rằng thế lực sở hữu cung điện thần tiên lại đến thế giới loài người sớm như vậy.

Nhưng đối với thế lực bí ẩn này, Phong Kỳ không có quá nhiều suy nghĩ.

Chỉ cần giải quyết được mối họa tiềm ẩn bên trong loài người thì đến lúc đó sẽ là cuộc chiến tranh giành giữa loài người và các thế lực lĩnh vực khác nhau.

Thế lực này vẫn chưa nằm trong danh sách những thế lực mà hắn cần giải quyết trước.

Vượt qua sườn đồi, hắn nhìn về hướng Lâm Nhiễm đang ở.

Các mô thịt và máu hình thành trên bề mặt cơ thể, trong nháy mắt hắn đã biến thành hình dạng người khổng lồ màu máu.

Nhảy thẳng từ trên sườn đồi xuống, cơ thể hắn rơi xuống đất rất mạnh, dọa lui những con vật nhỏ gần đó.

Khoảnh khắc dùng lực ở chân, bãi cỏ xanh dưới chân đột nhiên sụt xuống lõm vào, thân hình hắn bật khỏi mặt đất, nhảy về phía xa.

Gần kết thúc rồi!

…

Không xa.

Ngân Linh cõng Lâm Nhiễm vẫn đang hôn mê, chạy như bay trên bãi cỏ xanh.

Sinh tử du quan, Ngân Linh không còn quan tâm đến việc bảo toàn thể lực và linh khí nữa, linh khí trong cơ thể điên cuồng thoát ra khỏi cơ thể, hóa thành lực đẩy ở phía sau, tăng tốc độ chạy.

Cô biết rõ rằng nếu bị con quái vật máu đuổi kịp lúc này, cô và Lâm Nhiễm chỉ có con đường chết.

Thực ra khi lựa chọn liều mạng với con quái vật máu, cô đã có ý định hy sinh, muốn dùng sự hy sinh của mình để tranh thủ thời gian cho tộc nhân.

Cô sợ chết nhưng cô càng hy vọng tộc nhân và em trai mình có thể sống sót.

Cô vốn tưởng rằng mình có thể bình tĩnh đón nhận cái chết nhưng không ngờ Lâm Nhiễm lại không bỏ cô mà đi.

Hơn nữa còn cõng cô đã hôn mê đi một đoạn đường rất dài.

Sự cảm động này khiến cô có thêm gánh nặng nhưng cũng khiến cô sợ chết hơn.

Cô không muốn chết, càng không muốn Lâm Nhiễm và mình cùng chết, lúc này cô chỉ muốn chạy điên cuồng, đưa Lâm Nhiễm thoát khỏi sự truy đuổi của tử thần.

Vài phút sau, phía sau truyền đến tiếng va chạm nặng nề khi tiếp đất.

Quay đầu lại, cô nhìn thấy bóng dáng màu máu quen thuộc hung hăng lao tới.

Chỉ thấy con quái vật máu mỗi bước chân đạp xuống đất, mặt đất sẽ bị lõm xuống, sau đó thân hình khổng lồ của nó nhảy vọt lên, lướt qua một khoảng cách kinh hoàng trên không trung rồi rơi xuống đất.

Khoảng cách dần dần gần lại, Ngân Linh thét lên trong lòng.

Cô liều mạng giải phóng linh khí nhưng vẫn không thể kéo giãn khoảng cách với con quái vật máu.

Cuối cùng, bóng đen lướt qua đỉnh đầu, ngay sau đó một bóng hình khổng lồ rơi xuống trước mặt không xa.

Mặt đất lõm xuống, đất đá bắn tung tóe, con đường tiến lên bị chặn lại.

Đối mặt với con quái vật máu không thể chống lại, lòng Ngân Linh vô cùng cay đắng.

Hết chương 1204.

Chương 1205. Hy Vọng

Cô biết rằng lúc này cầu xin, đầu hàng, dụ dỗ đều không có ý nghĩa gì, con quái vật máu rõ ràng đã quyết tâm giết sạch tộc nhân Bạch Nguyệt của họ, nếu không thì nó đã không truy đuổi đến tận vùng đất hoang vu không một bóng người này ở Bắc Cực giá lạnh.

Lúc này đường đi bị chặn lại, cơ hội sống sót duy nhất chính là chờ 2 phút thời gian cường hóa liên tục của con quái vật máu kết thúc.

2 phút tưởng chừng rất ngắn nhưng lại vô cùng dài đằng đẵng.

Với thực lực của con quái vật máu, cô cảm thấy mình không thể chống đỡ nổi một phút.

Hạ Lâm Nhiễm đang cõng trên lưng xuống, Ngân Linh nghiến răng đưa ra quyết định.

Chỉ thấy ấn ký màu bạc trên trán cô hiện ra, kích thích luồng linh khí mạnh mẽ dao động, mái tóc bạc tung bay trong luồng linh khí cuồn cuộn.

Vô số điểm sáng màu bạc trắng tụ về phía cơ thể cô.

Ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm đang hôn mê, trong mắt Ngân Linh hiện lên một tia không nỡ.

Chiêu thức này rất ít người trong tộc nắm được, sau khi sử dụng phải trả giá rất lớn, lần trước cô muốn liều mạng với con quái vật máu đã chuẩn bị sử dụng, chỉ là lúc đó bị Lâm Nhiễm cưỡng ép ngăn lại.

Giờ đã đến lúc rồi.

Lúc này, trong lòng cô đã có quyết tâm chiến đấu đến chết.

Lúc này, con quái vật máu không xa động đậy, nắm đấm to lớn đột nhiên phóng to trước mắt Ngân Linh.

Lúc này, bóng dáng Ngân Linh được các hạt năng lượng màu bạc bao bọc đột nhiên biến mất tại chỗ, nơi cô đứng ban đầu xuất hiện những gợn sóng không gian méo mó.

Một cú đấm đánh hụt, Phong Kỳ lập tức nhận ra rằng Ngân Linh đã sử dụng năng lực hệ không gian.

Tiếng gió rít từ phía sau ập đến, Phong Kỳ dứt khoát quay người tung nắm đấm, kết quả lại là một cú đấm đánh hụt.

Nhưng thấy bóng dáng Ngân Linh xuất hiện cách đó hơn mười mét.

Lúc này, Ngân Linh đã hoàn toàn thay đổi diện mạo, toàn thân được bao bọc bởi các hạt năng lượng màu bạc trắng, đứng đó giống như một chiến binh tương lai mặc bộ giáp màu bạc trắng.

Ngay cả Phong Kỳ cũng không ngờ rằng Ngân Linh lại nắm được năng lực hệ không gian.

Nhưng hắn không tin Ngân Linh có thể tùy ý sử dụng loại năng lực này.

Hắn cũng có một năng lực tương tự [Thuấn Thiểm], cái giá phải trả khi sử dụng rất cao, cần tiêu hao một lượng khí huyết khổng lồ.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng Ngân Linh dường như đang dùng cái giá phải trả là sức sống để chiến đấu với hắn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Kỳ có chút xúc động.

Vì bảo vệ Lâm Nhiễm mà liều mạng sao?

Tình cảm này đáng trân trọng nhưng hắn sẽ không nương tay.

Khí huyết trong cơ thể cuồn cuộn, tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh, hắn lại lao về phía Ngân Linh.

Thân hình chưa đến gần, sóng khí huyết đã cuộn về phía trước.

Lúc này, thân hình Ngân Linh lại một lần nữa biến mất tại chỗ, ngay sau đó Phong Kỳ cảm thấy đầu đau nhói, thân hình loạng choạng ngã xuống đất.

Quay đầu lại, hắn thấy Ngân Linh cầm một thanh kiếm dài màu bạc trắng đâm thẳng vào đầu hắn.

Hắn dứt khoát tung nắm đấm ứng phó nhưng thấy bóng dáng Ngân Linh lại một lần nữa biến mất.

Đứng dậy, hắn thấy Ngân Linh đứng cách đó hơn mười mét, ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Lật người nhảy lên, Phong Kỳ lại một lần nữa phát động tấn công.

Ngay khi cô và Ngân Linh chỉ còn cách nhau khoảng 1 mét, thân hình Ngân Linh vặn vẹo rồi lại một lần nữa biến mất, kéo giãn khoảng cách với hắn.

Tuy nhiên, trước khi Ngân Linh hoàn thành dịch chuyển không gian và đứng vững, Phong Kỳ đã dứt khoát kích hoạt năng lực thiên phú "Thuấn Thiểm."

Sương máu cuồn cuộn phun ra khỏi cơ thể, hắn xuyên qua sương máu, trong ánh mắt không thể tin nổi của Ngân Linh, hắn xuất hiện trước mặt cô.

Ngân Linh dứt khoát lùi lại nhưng vẫn chậm một chút.

Quả đấm phải của Phong Kỳ trong ánh mắt không thể tin nổi của Ngân Linh đột nhiên lướt qua bụng cô.

Khí huyết cuồn cuộn.

Ầm!

Dưới sự xối xả của sóng máu, các hạt năng lượng màu bạc bắn tung tóe, thân hình Ngân Linh bị hất văng.

Phong Kỳ không cho Ngân Linh cơ hội phản ứng, thân hình lại áp sát, đột nhiên giơ nắm đấm phải lên.

Một cú đấm mạnh mẽ và nặng nề bất ngờ đánh trúng bụng Ngân Linh.

Ngân Linh lập tức há miệng ho ra máu và các mảnh vỡ của nội tạng gan, thân hình bị hất văng về phía sau, ngã xuống đất.

"Khụ khụ!"

Nhìn con quái vật máu đang chậm rãi tiến đến, Ngân Linh há miệng ho ra máu một lần nữa, vẻ mặt tiều tụy.

Nhưng cô vẫn cố chịu đau đứng dậy, giơ lại thanh kiếm năng lượng ánh sáng trên tay, chỉ thẳng vào con quái vật máu.

Nhìn về phía Lâm Nhiễm ở đằng xa, trong mắt Ngân Linh hiện lên vẻ áy náy.

Cô biết rằng sau khi mình chết, Lâm Nhiễm chắc chắn cũng không sống được.

Nhưng ngay lúc này, một cảnh tượng không ngờ đã xảy ra.

Chỉ thấy lớp thịt trên cơ thể con quái vật máu bong ra, hóa thành sương máu theo gió tan biến.

Trong nháy mắt, con quái vật máu cao bốn mét trở về hình dạng xương.

Hết chương 1205.

Chương 1206. Ngã Rẽ

Như thường lệ, con quái vật trở về hình dạng xương không hề luyến chiến, không chút do dự quay người chạy về phía lối ra của trường đấu.

Thấy cảnh này, Ngân Linh ngẩn người trong chốc lát, rồi từ từ hạ thanh kiếm ánh sáng màu bạc trắng đang giơ lên xuống.

Cô cố chống đỡ cơ thể đã yếu ớt đến nơi đến chốn đến trước Lâm Nhiễm đang hôn mê, ngồi xuống, cô đưa tay vuốt ve khuôn mặt Lâm Nhiễm, trên mặt nở nụ cười.

Lúc này Lâm Nhiễm vẫn đang ngủ say nhưng sức sống trong cơ thể Ngân Linh lại không ngừng trôi đi.

"Ta… vẫn chưa thể chết."

Nhìn Lâm Nhiễm đang ngủ say, trong mắt Ngân Linh hiện lên một tia kiên định.

Lúc này, cô triệu hồi ra xoáy không gian, từ đó lấy ra một đống linh vật, bắt đầu há miệng nuốt chửng.

Sử dụng bí thuật vốn đã phải trả giá bằng sức sống, cú đấm nặng nề của con quái vật máu lại càng đập vỡ các cơ quan trong cơ thể cô, giờ đây sức sống trong cơ thể không ngừng trôi đi.

Nhưng cô không muốn mình chết ngay bây giờ.

Cô muốn để lại cho Lâm Nhiễm một tia sinh cơ.

Lâm Nhiễm đã phản bội loài người, không còn có thể quay trở lại xã hội loài người nữa rồi.

Tương lai của hắn mịt mù.

Giờ đây, con đường duy nhất của Lâm Nhiễm là trở thành người của tộc Ngân Nguyệt, chỉ có tộc Ngân Nguyệt mới có thể chấp nhận hắn.

Trước khi sức sống cạn kiệt, cô muốn tặng Lâm Nhiễm một món quà tạm biệt cuối cùng.

Ngân Linh điên cuồng nuốt chửng linh vật, cố gắng dùng sức sống dồi dào mà linh vật mang lại để duy trì mạng sống của mình.

Khi linh vật bị ăn hết, cô lại lấy ra một đợt nữa từ không gian riêng, tiếp tục nuốt chửng.

Nhiều loại dược tính hòa trộn, tạo ra tác dụng phụ mạnh mẽ, cô không nhịn được bắt đầu nôn khan nhưng vẫn không ngừng nhét linh vật vào miệng.

“Không thể chết… không thể chết…”

…

Trăng sáng treo cao, phản chiếu trên mặt hồ.

Bên bờ hồ, Ngân Linh lặng lẽ canh giữ Lâm Nhiễm.

Lúc này, mí mắt Lâm Nhiễm run rẩy, từ từ tỉnh dậy khỏi giấc ngủ nhưng phát hiện mình đang nằm trong lòng Ngân Linh, còn Ngân Linh thì đang mỉm cười nhìn hắn.

“Tỉnh rồi à?”

“Ừm.”

Lâm Nhiễm lúc này ngồi dậy, nhìn xung quanh rồi lập tức nhận ra rằng mình đã vào trong trường đấu.

“Chúng ta an toàn rồi chứ?”

“Tất nhiên, ta nghĩ con quái vật đó cũng không dám xâm phạm lãnh địa của các chủng tộc khác.”

“Ta đã hôn mê bao lâu rồi?”

“Hai ngày, điều đó không quan trọng, hiện tại ta có chuyện quan trọng hơn muốn nói với ngươi.”

Nhìn Ngân Linh đang nở nụ cười quyến rũ, Lâm Nhiễm cảm thấy có gì đó không ổn nhưng lại không nghĩ ra là gì không ổn.

Hắn quay người đối mặt với Ngân Linh:

“Sao vậy?”

“Bây giờ ngươi đã là một phần của tộc Ngân Nguyệt, ngươi nên biết bí mật của tộc Ngân Nguyệt.”

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm đột nhiên nhận ra điều gì đó.

Hắn vốn tưởng rằng cốt truyện sẽ phát triển theo hướng Kỳ ca sắp đặt nhưng dường như chưa đến bước cuối cùng, Ngân Linh đã có suy nghĩ như vậy trước.

“A Nhiễm, ngươi phải nhớ rằng, hiện tại xã hội loài người đã hoàn toàn không dung nạp ngươi nữa rồi, tộc Ngân Nguyệt mới là nơi duy nhất ngươi có thể về.”

Nói xong, Ngân Linh đưa ngón tay chỉ vào trán Lâm Nhiễm.

Khi ngón tay của Ngân Linh chạm vào trán Lâm Nhiễm, vô số thông tin tràn vào đầu Lâm Nhiễm.

Những thông tin này rất đơn giản, không phức tạp như truyền tải ký ức.

Chỉ là tọa độ, cách thức liên lạc xuyên không gian, v.v…

Nhưng những nội dung này lại là mục tiêu cuối cùng của nhiệm vụ lần này của Lâm Nhiễm.

Chỉ mất vài phút, Lâm Nhiễm đã tiêu hóa hết những thông tin này.

Mở mắt ra, hắn nhìn Ngân Linh, trong lòng đột nhiên có một dự cảm không lành.

"Chúng ta không chạy sao?"

"Chạy sau cũng được, bây giờ ta hơi mệt rồi." Nói xong, hốc mắt Ngân Linh đột nhiên ươn ướt.

"A Nhiễm, chơi một ván cờ linh với ta."

Không đợi Lâm Nhiễm từ chối, Ngân Linh đưa tay phác họa ra bàn cờ.

Khi Ngân Linh ngưng tụ quân cờ đặt lên bàn cờ, Lâm Nhiễm đột nhiên hiểu ra chuyện gì đã xảy ra.

Không phải là kế hoạch của Kỳ ca đã thành công trước thời hạn, mà là trong thời gian hắn hôn mê, mọi chuyện đã xảy ra rồi.

Nhìn Ngân Linh đang run rẩy bờ vai, Lâm Nhiễm đau nhói trong lòng.

"Mau đi!" Ngân Linh trợn mắt, hốc mắt đỏ hoe.

Lâm Nhiễm không do dự, lập tức ngưng tụ quân cờ nguyên tố đặt xuống.

Dưới Ngân Nguyệt, hai người thay phiên nhau đi cờ, chỉ là trạng thái của Ngân Linh ngày càng tệ.

Dần dần, ngay cả việc thở của Ngân Linh cũng trở nên khó khăn.

Ngay lúc này, Ngân Linh đột nhiên đưa tay che miệng ho dữ dội.

Máu từ kẽ tay chảy ra, rơi xuống bãi cỏ, vô cùng chói mắt.

Lâm Nhiễm thấy vậy, lập tức định tiến lên nhưng bị Ngân Linh ngăn lại:

“Tiếp tục đi, đây là trò chơi ta thích nhất từ nhỏ, chơi với ta cho xong.”

Cố nén đau buồn, Lâm Nhiễm run rẩy tiếp tục chơi cờ với Ngân Linh.

Sau khi đi thêm một nước cờ, Ngân Linh ngẩng đầu nhìn Lâm Nhiễm, trên mặt nở nụ cười quyến rũ:

“A Nhiễm, mẹ ta nói với ta rằng, ở bên ai có thể cảm thấy vui vẻ thì người đó đáng để ta trao trọn đời mình… Ở bên ngươi, ta rất vui.”

Hết chương 1206.

Chương 1207. Mưu Kế

Nghe xong lời này, Lâm Nhiễm cố nén nước mắt, cố nở nụ cười nói:

“Ta có thể hiểu là ngươi đang tỏ tình với ta không?”

“Ha ha ha… Ngươi sẽ không nghĩ ta đang nói đến ngươi chứ… Mặc dù thực sự có ý nghĩ đó nhưng ta nói cho ngươi biết, ngươi không còn cơ hội nữa rồi.”

Lâm Nhiễm run rẩy giơ quân cờ nguyên tố lên nhưng lại không thể đặt xuống.

Ngẩng đầu nhìn Ngân Linh, chỉ thấy đôi mắt của cô đã hơi mất tập trung.

“Ai nói không có cơ hội… Ta.”

“Chờ đã, tỏ tình sau, chơi cờ với ta cho xong trước.” Ngân Linh vung tay lau đi giọt nước mắt sắp rơi của Lâm Nhiễm, mỉm cười nói.

Tóc bạc tung bay theo gió, sức sống trong cơ thể Ngân Linh vẫn không ngừng trôi đi.

Lâm Nhiễm cố nén đau buồn tiếp tục chơi cờ với Ngân Linh.

Nỗi buồn tràn ngập, cuộn trào dưới Ngân Nguyệt.

“Đồ gà, ngươi lại thua rồi, sau này phải luyện tập cho tử tế…”

Khi Ngân Linh đặt quân cờ cuối cùng, lời nói chưa dứt, sức sống gắng gượng đã cạn kiệt, mái tóc xanh rũ xuống, ánh sáng trong mắt hoàn toàn tối tăm.

Cuối cùng, cô vẫn không để Lâm Nhiễm nói ra lời đó.

Nhìn Ngân Linh đã tắt ánh mắt, Lâm Nhiễm cuối cùng không kìm được cảm xúc.

Hắn tiến lên ôm Ngân Linh đã cạn kiệt sức sống vào lòng, cúi đầu nức nở, khóc lóc.

Trước khi chết, Ngân Linh lo lắng cho tương lai của hắn.

Không phải là chấp niệm về chủng tộc và tương lai trong lòng.

Lúc này, chuyện cũ hiện lên rõ mồn một trong đầu Lâm Nhiễm.

Công viên giải trí, rạp chiếu phim, sở thú… Những bức ảnh được lưu trong không gian riêng của Ngân Linh ghi lại từng khoảnh khắc vui vẻ của họ.

Khi ở bên Ngân Linh, hắn thậm chí còn cảm thấy như đang yêu cô.

Chỉ là bây giờ.

Tiếng "Đồ gà." đó, không bao giờ còn nghe thấy nữa…

…

Bắc cảnh mùa đông lạnh giá.

Lâm Nhiễm ôm Ngân Linh xuyên qua lớp rào chắn màu xanh, trước mắt là những bông tuyết rơi lả tả, thế giới xanh tươi trong mắt hắn trong nháy mắt bị tuyết trắng bao phủ.

Cúi đầu nhìn người con gái tuyệt đẹp nhắm chặt mắt trong lòng, trong mắt Lâm Nhiễm hiện lên một nỗi buồn không thể kìm nén.

Câu nói đó, cuối cùng hắn vẫn không thể nói ra.

Nhiệm vụ đã kết thúc nhưng hắn phát hiện mình đã đánh mất một thứ rất quan trọng.

Cảm thấy tim mình đau nhói, thậm chí có chút khó thở.

Ôm Ngân Linh, Lâm Nhiễm bước trên tuyết, trong đầu hiện lên vô số hình ảnh về những lúc ở bên nhau.

Sau mỗi tiếng "Đồ gà" là biểu cảm khác nhau của Ngân Linh.

Càng hồi tưởng, hắn lại càng đau lòng.

Hồi ức giống như con đường không có lối về, rõ ràng biết rằng mọi thứ không thể lặp lại nhưng lại càng sa lầy vào đó.

Lúc này, một bóng người xuất hiện trước mặt Lâm Nhiễm, chặn đường hắn.

Lâm Nhiễm từ từ ngẩng đầu lên, khi nhìn rõ người đến, hắn không kìm được nức nở:

"Kỳ… ca…"

Phong Kỳ đưa tay ấn lên vai Lâm Nhiễm, không nói gì.

Hắn có thể hiểu được tâm trạng của Lâm Nhiễm lúc này.

Hắn từng không phải cũng vì mục đích mà tiếp cận Mê Vụ Chi Chủ sao.

Nhưng khi tiếp xúc, hắn phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã sớm coi hắn như người thân, anh em, thậm chí còn nguyện ý vì hắn mà từ bỏ mọi thứ mà hắn từng khao khát, kể cả mạng sống của chính mình.

Vì vậy, hắn có thể hiểu được tâm trạng của Lâm Nhiễm lúc này, bởi vì Lâm Nhiễm đã đánh mất một thứ tình cảm đáng trân trọng.

"Đi thôi, chúng ta về nhà." Phong Kỳ nhẹ giọng nói.

Lâm Nhiễm không trả lời, chỉ im lặng gật đầu.

Trong cơn tuyết lớn, Lâm Nhiễm ôm Ngân Linh, theo Phong Kỳ đi về con đường cũ.

Đi được một đoạn, Lâm Nhiễm đột nhiên ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

"Kỳ ca, Ngân Linh đã giao toàn bộ thông tin cho ta, bao gồm cả cách liên lạc với tộc Ngân Nguyệt ở thế giới lĩnh vực."

Quay đầu nhìn Lâm Nhiễm, Phong Kỳ gật đầu, sau đó nhìn về phía Ngân Linh trong lòng hắn, đột nhiên hỏi:

"A Nhiễm, khi ở bên cô ấy, ngươi có từng nghĩ đến việc đưa cô ấy vào phe loài người chúng ta không?"

Đối mặt với câu hỏi, trong mắt Lâm Nhiễm hiện lên một tia buồn bã, sau đó lắc đầu nói:

"Không cần hỏi, ta biết câu trả lời là gì, cô ấy và ta giống nhau, định sẵn trong lòng đại nghĩa cao hơn tình cảm… Đổi vị trí mà suy nghĩ, nếu ta là Ngân Linh, ta cũng sẽ đè nén tình cảm trong lòng, tiếp tục đứng về phía tộc nhân."

Câu trả lời của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ đã đoán được.

Hắn nhớ rõ mốc thời gian trước đó, Lâm Nhiễm uống thuốc xóa ký ức, lựa chọn hy sinh vì đại nghĩa.

Lâm Nhiễm vẫn luôn là người đồng hành đáng tin cậy bên cạnh hắn.

Có lẽ sứ mệnh sẽ chọn hắn trở thành người gánh vác trọng trách, ngoài niềm tin kiên định trong lòng hắn, còn có Lâm Nhiễm, Mộc Tinh, Lữ Việt, Úy Vi, những người đồng hành chắc chắn sẽ gặp nhau…

"Kỳ ca, ngươi nói tại sao giữa các chủng tộc chắc chắn phải đối đầu?"

Câu hỏi của Lâm Nhiễm cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Đối với vấn đề này, Phong Kỳ sau khi khám phá nhiều mốc thời gian, trong lòng đã có câu trả lời:

Hết chương 1207.

Chương 1208. Vô Địch

“Thế lớn giáng xuống đè nặng trên đầu, như giòi bám xương không thể gạt bỏ, các chủng tộc muốn duy trì ngọn lửa sự sống, chỉ có thể liều mạng trưởng thành, trong tình trạng tài nguyên hữu hạn, cướp đoạt chắc chắn trở thành cách trưởng thành trực tiếp và hiệu quả nhất.”

“Các chủng tộc không thể đoàn kết lại để đối phó với thế lớn giáng xuống sao?” Lâm Nhiễm tiếp tục hỏi.

“Sự chênh lệch về thực lực đã định sẵn rằng ngay cả khi các chủng tộc lựa chọn đoàn kết, kết cục vẫn sẽ dần dần phát triển theo hướng một bên mạnh một bên yếu, cuối cùng vẫn sẽ biến thành cướp đoạt và áp bức trá hình, sự đoàn kết thực sự chỉ có thể được thiết lập trên tiền đề là thực lực hoàn toàn ngang nhau.”

“Giống như loài người chúng ta, không thể chia sẻ tài nguyên với gia súc… Muốn các chủng tộc đoàn kết thực sự trong tình trạng thực lực không cân bằng, trừ khi có một tổ chức trật tự có thực lực vượt trội hơn vạn tộc để duy trì và tổ chức này không được có chút tư tâm nào, mọi thứ đều vận hành theo lý tưởng trật tự, nếu không sự đoàn kết chắc chắn vẫn sẽ biến thành áp bức bất bình đẳng.”

Nghe xong những lời này, Lâm Nhiễm im lặng.

Hắn cảm nhận được sự nặng nề đằng sau những lời này, thế giới lý tưởng như những vì sao trên trời, thoạt nhìn rất đẹp nhưng cuối cùng vẫn xa vời.

Thấy ánh mắt Lâm Nhiễm tối sầm lại, Phong Kỳ nghiêm nghị vỗ vai hắn:

“Trước đây không có, không có nghĩa là tương lai sẽ không có, mọi lý tưởng đều bắt đầu từ ước mơ, khởi đầu của ước mơ luôn mơ hồ, chỉ cần có mục tiêu thì đã đại diện cho việc đã bắt đầu chèo thuyền hướng tới ước mơ, có lẽ một ngày nào đó ước mơ sẽ trở thành hiện thực.”

“Ước mơ hóa thành hiện thực…”

Lẩm bẩm, Lâm Nhiễm ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, lúc này vô số vì sao lấp lánh, giống như những ngọn đèn muôn nhà không bao giờ tắt trong thế giới lý tưởng.

“Kỳ ca, ta đã tìm thấy mục tiêu mới.” Lúc này, Lâm Nhiễm gật đầu mạnh mẽ, sau đó nhìn Phong Kỳ với vẻ mặt nghiêm túc:

“Kỳ ca, ta muốn giữ lại ký ức về Ngân Linh, ngươi có thể giúp ta không?”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Hắn không ngờ Lâm Nhiễm lại đưa ra yêu cầu này.

Đoạn hồi ức này đối với Lâm Nhiễm tuy đáng trân trọng nhưng chắc chắn sẽ chỉ mang lại đau khổ và một tương lai không có kết cục.

Nhưng hắn cũng hiểu, đoạn ký ức này đối với Lâm Nhiễm vô cùng quý giá.

“Có lẽ một bản thể khác của ta sẽ không còn bất kỳ giao thoa nào với Ngân Linh nữa nhưng ký ức về cuộc gặp gỡ này đáng để trân trọng, ta muốn giữ lại nó.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ rơi vào im lặng.

Hắn có thể lưu giữ được ký ức của mỗi mốc thời gian hy sinh chủ yếu là nhờ năng lực đặc biệt của hắn “Mộng Yểm.”

Năng lực này có thể giúp hắn đọc được ký ức của người sắp chết.

Bình chứa và thuốc hoạt tính do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nghiên cứu chủ yếu có tác dụng bảo vệ não của hắn, chứ không phải trực tiếp lưu giữ ký ức.

Muốn giúp Lâm Nhiễm lưu giữ ký ức, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tạm thời chưa có…

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị mở lời đầy tiếc nuối, trong đầu hắn đột nhiên lóe lên một tia sáng, nhớ ra một chuyện.

Trong số những tài liệu hắn mang về từ Viện nghiên cứu khoa học ở mốc thời gian tương lai trước đó, có một dự án kỹ thuật về "Trích xuất ký ức" và công nghệ này đã được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nắm vững sau 1500 năm hoàn thiện.

Chỉ thiếu mỗi việc tiếp tục nghiên cứu phát triển các thiết bị phối sáo.

Nếu công nghệ này thành công, ký ức của Lâm Nhiễm có thể được lưu giữ.

…

Lúc đó, trong lời nhắn của Úy Vi có nói, ký ức được công nghệ này trích xuất giống như một cuộn phim, có thể tùy ý chọn một đoạn trong đó để chỉnh sửa trích xuất, tạo thành một cuộn phim mới.

Người khác cũng có thể xem ký ức liên quan của người bị trích xuất thông qua cuộn phim ký ức được trích xuất này.

Lúc đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tập trung nghiên cứu công nghệ này là để hỗ trợ hắn đọc ký ức của mốc thời gian hy sinh.

Vì là xem ký ức theo góc nhìn nên khi xem ký ức được trích xuất sẽ không có cảm giác nhập vai như não trong bình,

cũng sẽ không có sự phiền nhiễu do những cảm xúc tiêu cực mạnh mẽ chồng chất.

Bản chất của việc Lâm Nhiễm muốn lưu giữ ký ức khi ở bên Ngân Linh là hoàn toàn có thể thực hiện được.

Còn về vấn đề nhập vai, khi đó có thể tham khảo ý kiến của Úy Vi, xem có thể cải tiến giải quyết được không.

Suy nghĩ một lúc, hắn nhìn Lâm Nhiễm, nghiêm túc hỏi:

"Ngươi có chắc chắn muốn giữ lại đoạn ký ức này không? Đối với bản thể khác của ngươi, đây chắc chắn là một nỗi đau, có lẽ sẽ không có kết quả."

"Ta hiểu, thích chưa chắc đã hợp, ta chỉ hy vọng có thể giữ lại đoạn ký ức này, đợi đến một cơ hội thích hợp rồi giao lại cho bản thể khác của ta, đoạn ký ức này đã cho ta một tầm nhìn mới để tiến về phía trước."

Hết chương 1208.

Chương 1209. Đỉnh Điểm

Nhìn vào sự kiên định trong mắt Lâm Nhiễm, Phong Kỳ lúc này gật đầu:

“Được, ta sẽ giúp ngươi.”

“Kỳ ca, cảm ơn ngươi.”

“Vất vả rồi.” Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu, vỗ vai Lâm Nhiễm.

Tiếp tục đi một đoạn đường, tiếng động cơ gầm rú truyền đến từ phía trước.

Một đoàn xe trượt tuyết phá tan màn tuyết, xuất hiện trong tầm mắt của họ, chính là đội hậu cần đến đón.

Lên xe, họ lái về hướng Thành Lãnh Đông.

…

Ba ngày sau.

Phong Kỳ và Lâm Nhiễm đã trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Thi thể của Ngân Linh sau khi trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã được hỏa táng, cuối cùng được đựng trong hũ tro cốt do Lâm Nhiễm mang đi.

Có thể thấy, Lâm Nhiễm đã thay đổi rất nhiều.

Phong Kỳ cũng từng có sự thay đổi như vậy.

Thời còn đi học, hắn có cái nhìn rất đơn giản về Sinh Vật Trận Địa.

Tà ác, tàn nhẫn, bẩn thỉu, khát máu, méo mó… mọi lời đánh giá tiêu cực đều có thể dùng để nói về những sinh vật xâm lược này.

Nhưng sau khi tiếp xúc trực tiếp, hắn phát hiện ra rằng Sinh Vật Trận Địa cũng có những phẩm chất cao quý, chúng có lý tưởng và ước mơ, là anh hùng của tộc nhân phía sau, là người mở đường cho sự phát triển của bộ tộc.

Có những lúc, những quyết định tàn nhẫn khi nhìn ở một góc độ khác, lại là sự chịu trách nhiệm với tương lai của cả bộ tộc.

Trải qua chuyện này, hắn thấy rõ Lâm Nhiễm đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Chỉ là sự trưởng thành này lại được thúc đẩy bởi nỗi buồn.

Con người ta luôn trưởng thành theo một cách mà mình không thích.

Lâm Nhiễm vui vẻ cười đùa ngày nào không còn nữa, bây giờ hắn đã có một mục tiêu và lý tưởng mới.

Hắn muốn biến nhân tộc thành người bảo vệ trật tự, tiếp theo sẽ nỗ lực vì ước mơ xa vời tưởng chừng như không thể này.

Mục tiêu cuối cùng của ước mơ này là tạo ra một con đường phát triển trật tự cho các tộc ngoài sự cạnh tranh tàn khốc.

Đối với suy nghĩ của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ không đánh giá nhiều.

Nhưng hắn biết, sau khi Lâm Nhiễm đưa ra quyết định, chắc chắn sẽ tiến về hướng này.

…

Sáng sớm hôm nay vừa tỉnh dậy, Phong Kỳ đã nhận được điện thoại của Úy Vi.

Giai đoạn này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã trốn xuống lòng đất trước, muốn liên lạc cần phải xin phép Cổ Khắc trước, sau đó Cổ Khắc sẽ đến căn cứ bí mật của Tinh Hồng để liên lạc với Úy Vi.

Dù sao thì căn cứ bí mật của Tinh Hồng đã cắt đứt hoàn toàn liên lạc và mạng lưới với bên ngoài.

Làm như vậy cũng là vì an toàn.

Sau khi nghe điện thoại, giọng nói của Úy Vi truyền đến:

"Nghe Tiểu Cổ nói nhiệm vụ đã hoàn thành rồi?"

"Ừ, tọa độ không gian và phương thức liên lạc của tộc Ngân Nguyệt đã có, đợi Lâm Nhiễm ghi chép lại xong, ta sẽ bảo Cổ thúc đưa cho ngươi."

"Tên nhóc Lâm Nhiễm bây giờ thế nào rồi?"

"Sa lầy hơi sâu nhưng đã ổn rồi, không sao, không cần lo lắng."

"Chậc chậc, dù sao cũng là chàng trai trẻ tuổi huyết khí phương cương, đối mặt với một mỹ nhân như Ngân Linh mà sa lầy cũng có thể hiểu được, mấy ngày nay hãy khai thông cho hắn nhiều hơn."

"Đã khai thông rồi, bây giờ hắn đã có ước mơ mới, hy vọng có thể xây dựng một thế giới trật tự."

Nghe Phong Kỳ trả lời, giọng nói đầu dây bên kia có vẻ hơi ngạc nhiên:

"Phải nói rằng, ý tưởng này có vẻ hơi ngây thơ."

"Không sao, có ước mơ đối với hắn mà nói là chuyện tốt, ta không muốn hắn phải sống trong u uất cả đời."

“Cũng đúng… Đúng rồi, ngươi cố ý liên lạc với ta chỉ để nói những chuyện này thôi sao?”

“Đâu có, có một chuyện cần nhờ Úy tỷ giúp đỡ.”

“Chẳng hạn?”

“Ta muốn giúp Lâm Nhiễm lưu giữ ký ức của hắn và Ngân Linh, có khó không?”

Úy Vi đầu dây bên kia im lặng một lúc rồi mới nói:

“Lưu giữ ký ức thì không khó, công nghệ trích xuất ký ức mang về từ mốc thời gian trước có thể làm được, các thiết bị phối sáo cũng đã được chế tạo, vấn đề nằm ở chỗ ký ức mà công nghệ này trích xuất được sẽ không có cảm giác nhập vai, ngươi sẽ thấy rõ mình chỉ là một người ngoài cuộc.”

“Đoạn ký ức này giao cho Lâm Nhiễm, giống như xem một bộ phim, hoàn toàn khác với cảm giác khi ngươi trải qua tuyến hy sinh.”

Nghe Úy Vi trả lời, Phong Kỳ hơi nhíu mày.

Nhưng hắn đã đoán trước được kết quả này.

“Có thể cải tiến kỹ thuật này không?”

“Ừm… cũng không khó, tính mở rộng của kỹ thuật này rất mạnh, về bản chất là trích xuất sau khi chỉnh sửa ký ức, có lẽ ta có thể chèn vào ký ức của Lâm Nhiễm dưới dạng chỉnh sửa ký ức, như vậy có thể biến góc nhìn xem thành góc nhìn nhập vai.”

“Tóm lại, đoạn ký ức này có thể được lưu giữ, cách thứ nhất là lưu giữ dưới dạng xem phim, cách thứ hai là chỉnh sửa vào ký ức, trở thành một phần của ký ức, sự khác biệt chỉ nằm ở việc lưu giữ dưới dạng góc nhìn nào.”

“Còn phương án thứ hai cụ thể có khả thi hay không, phải đợi ta thử nghiệm sau mới có thể đưa ra câu trả lời rõ ràng.”

Hết chương 1209.

Chương 1210. Hồi Kết

“Úy tỷ, vất vả rồi.”

“Không sao, phục vụ A Kỳ mà, không vất vả, chỉ là mỗi ngày ăn kem dinh dưỡng, ăn mấy trăm năm thôi.” Úy Vi trêu chọc.

Nghe vậy, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt:

“Được rồi, ngươi bận đi, đợi rảnh thì bảo Cổ Khắc mang tôm hùm đất về cho ngươi.”

“Nhớ là vị cay nhé.”

…

Gác điện thoại, Phong Kỳ rời giường bắt đầu rửa mặt.

Ra ngoài ăn sáng ở Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn đến phòng huấn luyện trên tầng thượng dành riêng cho mình.

Đến vị trí gần cửa sổ ngồi xuống, hắn lật cuốn sách học về lĩnh vực học đặt trên bàn và rút dấu trang ra.

Thời gian trôi nhanh trong lúc học.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Nơi này nằm trên tầng cao nhất, có thể bao quát toàn cảnh Tinh Thành, có tác dụng hỗ trợ điều hòa thân tâm.

Phòng huấn luyện trên tầng thượng này của hắn, diện tích không lớn bằng phòng huấn luyện chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cũng không phải dùng để huấn luyện các kỹ thuật chiến đấu, kiểm tra năng lực thiên phú, v.v.

Nơi này giống một phòng học hơn, bên trong có mấy tủ sách chứa đầy sách về lĩnh vực học để hắn xem.

Tuy nhiên, đây cũng chỉ là một phần nhỏ kiến thức về lĩnh vực học.

Nội dung lĩnh vực học thời kỳ đầu có thể tóm tắt bằng nội dung của một cuốn sách nhưng khi con người hiểu sâu hơn về Sinh Vật Trận Địa, kiến thức liên quan cũng dần tăng lên.

Đến 500 năm sau ngày hôm nay, kiến thức liên quan đã nhiều đến mức người bình thường phải học cả đời cũng không hết.

Chính vì vậy, lĩnh vực học đã chia ra nhiều môn học phân loại.

Trong đó có: Lĩnh vực văn tự học, linh tài học, chủng tộc học, v.v.

Lĩnh vực học bao gồm tất cả các nội dung liên quan đến lĩnh vực và mỗi năm đều có thêm nội dung mới được bổ sung vào.

Môn học này giống như một bộ bách khoa toàn thư liên quan đến lĩnh vực, nguồn gốc sớm nhất có thể truy ngược đến giai đoạn đầu của thảm họa khi con người phát triển chiến sĩ Phù Văn Tinh Thạch.

Sự phát triển của học thuyết tu luyện của con người, lĩnh vực học đã đóng vai trò thúc đẩy.

Bởi vì giai đoạn khởi đầu của học thuyết tu luyện của con người là bắt chước những Sinh Vật Trận Địa có thể hấp thụ linh khí trời đất, muốn thông qua đó để có được sức mạnh mạnh mẽ có thể sánh ngang với Sinh Vật Trận Địa.

Trong quá trình học lĩnh vực học, Phong Kỳ không cảm thấy nhàm chán.

Việc không ngừng tích lũy kiến thức luôn mang lại cho hắn cảm giác thỏa mãn.

Câu nói học tập làm tôi vui, hắn chưa bao giờ chỉ nói suông.

Tiếp theo là đến Học phủ Cựu Nhật, kiến thức liên quan đến lĩnh vực học cũng sẽ mở đường cho hắn.

…

Vài tháng tiếp theo, Phong Kỳ đều dành thời gian để học tập.

Sau khi kết thúc tuyến Lâm Nhiễm, thi đỗ vào Học phủ Cựu Nhật đã trở thành mục tiêu đầu tiên của Phong Kỳ.

Đồng thời, kiến thức liên quan đến lĩnh vực học cũng có ích rất lớn cho kế hoạch tương lai của hắn.

Ở tuyến chiến tranh trước, hắn đã phải chịu thiệt vì không hiểu chữ của tộc Linh Năng, dẫn đến việc mất đi nhiều thông tin tình báo quan trọng.

Những tình huống tương tự như vậy, có thể sẽ còn xảy ra trong tương lai.

Chính là để tránh xảy ra những vấn đề tương tự, Phong Kỳ quyết định mở rộng việc học tập kiến thức liên quan đến lĩnh vực học.

Vài tháng nay, Phong Kỳ đều sống rất sung thực.

Ngoài ba bữa ăn chính, thời gian còn lại hắn đều dành cho việc học, thỉnh thoảng sẽ liên lạc với Cổ Khắc để nắm bắt tình hình bên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Về sự phát triển tương lai của Tinh Thành, Phong Kỳ cũng đã thảo luận chi tiết với cấp cao của Hổ Phách.

Tuyến hy sinh này dù sao cũng không phải là tuyến chiến tranh, Tinh Thành hoàn toàn không cần phải có bất kỳ hành động mạo hiểm nào, vì vậy phát triển đã trở thành yếu tố hàng đầu.

Sự thật tạm thời sẽ không được công khai với người dân Tinh Thành.

Nhưng cũng không phải hoàn toàn chôn vùi sự thật.

Theo lời của viện trưởng Hổ Phách hiện tại, họ sẽ âm thầm khiến người dân Tinh Thành nhận thức được sự tồn tại của nguy cơ, đồng thời tích lũy sức mạnh trong bóng tối, chờ đợi biến số trong tương lai xuất hiện.

Nói cách khác, lần này Tinh Thành sẽ đi theo con đường phát triển tương lai hoàn toàn trái ngược.

Lần này không có sự can thiệp của tộc Dạ Ảnh, Mê Vụ Chi Chủ, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, tộc Ngân Nguyệt, v.v., sự phát triển của Tinh Thành sẽ nằm trong tầm kiểm soát.

Có lẽ khi hắn đến tương lai 1500 năm sau, vẫn có thể nhìn thấy Tinh Thành sừng sững ở đó.

Về vấn đề này, Phong Kỳ rất mong chờ.

Viện trưởng Hổ Phách và các thế lực khác ở Tinh Thành sẽ sắp xếp và giao tiếp về phương diện này, hắn không quan tâm nhiều.

Trọng tâm của hắn vẫn là học tập.

Cuối cùng, nửa năm sau ngày hôm nay, Phong Kỳ đã đến kỳ thi tuyển sinh của Học phủ Cựu Nhật.

Kỳ thi được chia làm ba vòng, tổ chức vào những ngày khác nhau.

Vòng thi đầu tiên được tiến hành theo hình thức trả lời câu hỏi bằng video trực tuyến, trong quá trình trả lời câu hỏi, hệ thống giám thị sẽ theo dõi hành vi của người trả lời trong thời gian thực và hệ thống giám sát của thành phố nơi người đó ở cũng sẽ phối hợp với kỳ thi để định vị IP và thiết lập chặn mạng, ngăn không cho người trả lời tìm kiếm các câu trả lời liên quan trong cơ sở dữ liệu mạng.

Hết chương 1210.

Chương 1211. Thăng Hoa

Buổi sáng, sau khi ăn sáng xong, Phong Kỳ đã sớm đến phòng học.

Mười phút trước khi bắt đầu kỳ thi, hắn ngồi vào bàn, đánh thức màn hình và mở phần mềm thi.

Ngay lập tức, đồng hồ đếm ngược thời gian thi xuất hiện ở giữa màn hình máy tính, góc dưới bên phải có một biểu tượng màu đỏ chờ kích hoạt giám sát video.

Sau khi nhấn chức năng mở video, biểu tượng màu đỏ lập tức chuyển sang màu xanh lá cây.

Các thông tin liên quan của hắn đã được nhập trước khi thi, vì vậy Phong Kỳ không cần phải nộp lại.

Đợi khi hết thời gian đếm ngược, một bài kiểm tra mở ra từ giữa màn hình sang hai bên.

Các câu hỏi trắc nghiệm liên quan đến kỳ thi xuất hiện trên màn hình.

Kỳ thi cơ sở về lĩnh vực học (Vòng thi đầu tiên):

Câu hỏi trắc nghiệm một (nhiều lựa chọn), mỗi học viên tốt nghiệp Học phủ Cựu Nhật đều sẽ được học phủ trao tặng một thanh bảo kiếm, thanh kiếm này có ý nghĩa gì?

A: Ý nghĩa của thanh kiếm này là, sau này ai dám có quan điểm khác với ta, ta sẽ dùng thanh kiếm này chém nát hắn!

B, Nắm giữ tri thức, cũng giống như nắm giữ thanh kiếm chân lý.

C, Học phủ dùng cách này để chúc mỗi học viên tốt nghiệp có thể trở thành thanh kiếm lợi hại của nhân loại, vì tương lai của nhân loại mà mở đường, tiến bước.

D, Thanh kiếm tòng quân, tặng cho những chiến sĩ tương lai sắp ra tiền tuyến.

Câu hỏi trắc nghiệm hai (nhiều lựa chọn), tại sao con người không chọn cách giao tiếp để tránh chiến tranh với Sinh Vật Trận Địa:

A, Ngôn ngữ, chữ viết, phong tục, v.v., các yếu tố khác nhau khiến con người không thể giao tiếp bình thường với Sinh Vật Trận Địa, vì vậy không thể thiết lập được cách giao tiếp trôi chảy, đương nhiên không thể giải quyết vấn đề thông qua giao tiếp.

B, Con người đang cố gắng sử dụng cách giao tiếp để thiết lập môi trường giao tiếp với thế lực lĩnh vực, tránh xảy ra chiến tranh.

C, Giữa các chủng tộc không thể nói lý lẽ, chỉ có sức mạnh mới là vũ khí ngoại giao duy nhất, nâng cao sức mạnh toàn diện của toàn nhân loại còn lớn hơn nhiều so với việc xây dựng cầu nối giao tiếp.

D, Con người đã từng cố gắng thiết lập giao tiếp nhưng lịch sử chứng minh giao tiếp không thể giải quyết được những khó khăn mà con người phải đối mặt, chỉ có việc nâng cao sức mạnh của bản thân mới là con đường duy nhất của con người.

Câu hỏi trắc nghiệm ba (nhiều lựa chọn), nguồn gốc của lĩnh vực học?

A, Vào giai đoạn đầu của thảm họa, vũ khí công nghệ không thể gây sát thương cho trường lĩnh vực vì những quy tắc hạn chế khác nhau trong trường lĩnh vực, vì vậy con người bắt đầu bắt chước Sinh Vật Trận Địa cách hấp thụ linh khí trời

đất, từ đó bắt đầu khám phá và xây dựng khuôn khổ sơ bộ của lĩnh vực học.

B, Con người nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa, muốn dùng tinh thể năng lượng trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa để tạo ra chiến sĩ phù văn.

C, Tinh Thành, Thành Chiến Thắng

D, Thành Cựu Nhật, Thành Lãnh Đông, Thành Phố Tương Lai

…

Trước kỳ thi, Phong Kỳ đã ôn tập các đề thi cơ sở của Học phủ Cựu Nhật những năm trước.

So với hai phần thi sau, nội dung thi đầu không khó, đều là những câu hỏi cơ bản về lĩnh vực học.

Ví dụ như sự ra đời của lĩnh vực học, cha đẻ của lĩnh vực học, v.v.

Kỳ thi cơ sở thiên về lịch sử hơn, yêu cầu thí sinh hiểu biết về sự ra đời, phát triển và hiện tại của lĩnh vực học.

Những vấn đề này Phong Kỳ đã tìm hiểu kỹ trước khi thi, quá trình làm bài rất trôi chảy, không hề bị vấp.

Đợi khi hết phần trắc nghiệm, độ khó của đề thi đã tăng lên.

Câu hỏi đầu tiên là câu hỏi kết hợp giữa lịch sử và kiến thức lĩnh vực học.

Đề bài: Con người giải mã được chữ viết lĩnh vực đầu tiên từ chủng tộc nào? Hãy trình bày chi tiết đặc điểm của chủng tộc này: Tổng số chữ viết, phân tích đặc điểm năng lực chủng tộc, thế lực lĩnh vực có cùng chữ viết (ghi ít nhất 1).

Sau khi suy nghĩ một chút, Phong Kỳ bắt đầu nhập câu trả lời.

Trong một năm qua, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã lập cho hắn một kế hoạch học tập chi tiết và dựa trên nội dung thi của những năm trước để tổng hợp nhiều điểm kiến thức quan trọng.

Các câu hỏi trong bài kiểm tra cơ sở đối với Phong Kỳ không khó, đều nằm trong phạm vi kiến thức đã nắm được.

Bài thi kéo dài 2 tiếng, Phong Kỳ chỉ mất chưa đầy 1 tiếng đã hoàn thành.

Trước khi nộp bài, hắn đã kiểm tra kỹ nội dung bài làm.

Sau khi xác định không có lỗi, hắn nhấn nút "Nộp bài", lập tức bài thi trên màn hình thu lại.

Sau vài giây chờ đợi, một dòng chữ hiện ra trên màn hình:

[Đã vượt qua vòng thi cơ sở đầu tiên, vòng thi tiếp theo sẽ được tổ chức trực tiếp, khi đó sẽ có các đội giám sát tạm thời của từng thành phố chịu trách nhiệm giám sát, thời gian và địa điểm thi cụ thể sẽ được thông báo sau khi kỳ thi này kết thúc ba ngày, thí sinh tham gia vui lòng chuẩn bị trước.]

Hết chương 1211.

Chương 1212. Vượt Qua

Bài thi được chấm ngay tại chỗ.

Phong Kỳ rất bình tĩnh khi biết mình đã vượt qua được vòng thi đầu tiên.

Sự lo lắng sau khi thi thường xuất phát từ việc không tự tin vào năng lực của bản thân, càng không tự tin vào lượng kiến thức đã nắm được.

Sau một năm học tập, Phong Kỳ đã tràn đầy tự tin vào việc thi đỗ vào Học phủ Cựu Nhật.

Kết thúc kỳ thi, hắn tắt màn hình rồi đứng dậy.

Đến trước giá sách, hắn bắt đầu chọn sách lĩnh vực học để chuẩn bị học.

Tiếp theo, hắn tiếp tục dành thời gian cho việc học.

Biển học vô bờ, quay đầu không thấy bờ.

Thân xác hắn có thể bị hủy diệt nhưng kiến thức hắn học được sẽ theo ký ức này mãi mãi tồn tại trong tâm trí của dòng thời gian chính, trở thành nguồn dinh dưỡng trên con đường trưởng thành của một hắn khác, càng là một phần của sức mạnh.

Kết thúc buổi học sáng, gần đến giờ ăn trưa, Phong Kỳ không dùng bữa tại Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hắn định quay về Học phủ Tinh Thành một chuyến.

Hướng đi tiếp theo cần Mộc Tinh giúp đỡ.

Ngoài việc phải học kiến thức lĩnh vực học, nhiệm vụ của tuyến hy sinh này của hắn còn là thu thập thông tin tình báo

liên quan đến tộc Linh Năng.

Nhưng chỉ dựa vào năng lực của hắn thì khó có thể tiếp cận được tộc Linh Năng.

Thân phận người đạt được Huân chương Xuất sắc của nhân loại có thể hấp dẫn các thế lực tiềm ẩn khác trong lĩnh vực nhưng đối với tộc Linh Năng có bề dày lịch sử thì chẳng có giá trị gì.

Ngay cả khi hắn bộc lộ nhiều sơ hở trước mặt tộc Linh Năng, tộc Linh Năng cũng sẽ không đến tiếp xúc với hắn.

Chỉ có một điểm duy nhất có thể khiến tộc Linh Năng chủ động đến tiếp xúc.

Đó chính là Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ đứng đầu danh sách tuyển dụng của tộc Linh Năng.

Chỉ cần hắn có thể liên kết với Mê Vụ Chi Chủ, chờ tộc Linh Năng đưa cành ô liu cho Mê Vụ Chi Chủ, hắn có thể mượn thân phận người thân của Mê Vụ Chi Chủ để thuận tiện trở thành một thành viên của tộc Linh Năng.

Nhưng kế hoạch này không hoàn hảo, cũng tồn tại nhiều biến số.

Muốn thiết lập tình cảm sâu sắc với lão Mê thì không khó, dù sao cũng có tiền lệ.

Vấn đề nằm ở chỗ làm sao thuyết phục lão Mê đồng ý gia nhập tộc Linh Năng.

Sau nhiều năm gắn bó, hắn hiểu rõ tính cách của Mê Vụ Chi Chủ, tuyệt đối không chịu khuất phục dưới các chủng tộc khác.

Tham vọng leo lên đỉnh cao của hắn càng không cho phép hắn nương nhờ kẻ khác, trở thành con chó bị sai khiến.

Muốn Mê Vụ Chi Chủ đồng ý lời chiêu mộ của tộc Linh Năng, quả thực là một vấn đề đau đầu.

Về phương diện này, hắn chỉ có thể cố gắng không ngừng giao tiếp để giải quyết.

Lần này Phong Kỳ về Học phủ Tinh Thành, mục đích chính là trình bày chi tiết kế hoạch này với Mộc Tinh.

Mộc Tinh làm người xấu, hắn mới có thể làm người tốt trước mặt Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến người anh em tốt của mình lại bị mình sắp đặt, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Đều là số mệnh!

Tình cảm này, hắn chỉ có thể đền đáp sau này.

Trong lúc thở dài, hắn lại nghĩ đến Tiểu Giác Hút.

Gánh trên vai nhiều món nợ tình cảm như vậy, hắn chỉ có thể tiếp tục mắc nợ.

Ít nhất với năng lực hiện tại của hắn, căn bản không có cách nào trả.

Ví dụ như hắn từng hứa với Tiểu Giác Hút, lần sau chắc chắn sẽ báo thù cho ngươi.

Bây giờ nghĩ đến thực lực của Tiểu Hắc, hắn chỉ có thể nghĩ thôi…

Trong lúc suy nghĩ miên man, xe chuyên dụng đã dừng lại ở cổng lớn Học phủ Tinh Thành.

Xuống xe, đập vào mắt là một tấm bia đá cao hơn hai mươi mét, trên đó khắc bốn chữ rồng bay phượng múa "Học phủ Tinh Thành."

Mọi thứ trước mắt khiến hắn cảm thấy vừa quen thuộc vừa thân thiết.

Nghĩ kỹ lại, hắn đã gần một năm không về đây.

Bạch Phù Sinh cũng cho rằng hắn đang ở Viện Nghiên cứu Hổ Phách nỗ lực công phá công pháp mới và bày tỏ sự ủng hộ hết mình đối với hành động của hắn.

Bước vào học phủ, nhân viên trực cổng rõ ràng vẫn nhận ra hắn, không hỏi han gì đã mở cửa.

Vào cổng là một con đường lát đá cẩm thạch dẫn vào trường, hai bên đường dựng nhiều tượng đồng.

Họ đều là những sinh viên tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành, có đóng góp xuất sắc cho sự phát triển của nhân loại, bia đá dưới tượng khắc ghi sự tích cuộc đời, hoặc kinh nghiệm tiền tuyến của họ.

So với trong trí nhớ, dọc đường xuất hiện thêm vài bức tượng.

Họ đều là những cựu sinh viên đã hy sinh ở tiền tuyến trong năm qua.

Tiếp tục đi vào là một ao sen nhỏ, đúng vào tháng tư, hoa sen chưa nở, lá xanh mướt phủ kín ao, nụ hoa đung đưa trong gió.

Dọc đường có nhiều bóng dáng học sinh, thỉnh thoảng có tiếng chào hỏi hắn.

Phong Kỳ đều mỉm cười gật đầu đáp lại.

Nhưng cũng có nhiều sinh viên mới chỉ thấy những học sinh khác đi ngang qua chào hắn nên cũng theo đó gọi tượng trưng một tiếng "Thầy Phong", chỉ là nhìn vào vẻ nghi ngờ trong mắt những sinh viên mới này có thể thấy, họ không hiểu rõ về hắn.

Hết chương 1212.

Chương 1213. Đột Phá

Đi vào học phủ, khắp nơi trong tầm mắt đều tràn đầy sức sống.

Trước khi ra tiền tuyến, hoặc vào viện nghiên cứu thức đêm nghiên cứu, những học sinh này chắc chắn là hạnh phúc.

Thức ăn chất lượng cao miễn phí, thiết bị nghiên cứu học phủ hoàn thiện, đội ngũ giảng viên ưu tú, v.v.

Là một thành viên của Học phủ Tinh Thành, họ được hưởng chế độ phân phối tài nguyên cao cấp nhất.

Nhưng đồng thời, họ cũng gánh vác tương lai của nhân loại.

Bây giờ họ giống như những bông hoa trong nhà kính, sau khi tốt nghiệp sẽ phải nở rộ bên ngoài.

Lúc đó, họ sẽ phải đối mặt với sự tàn khốc toàn diện, đặc biệt là những chiến sĩ ra tiền tuyến sau khi tốt nghiệp, cái chết sẽ như hình với bóng, hoàn toàn cống hiến mạng sống, dùng nó để xây dựng phòng tuyến cho nhân loại.

Vì vậy, hàng năm Học phủ Tinh Thành tổ chức hoạt động, bên ngoài đều sẽ hỗ trợ miễn phí toàn diện, thậm chí còn chen chúc muốn tham gia.

Bao gồm cả hội nghị thường niên của Học phủ Tinh Thành.

Bởi vì những người nổi tiếng trong giới thương mại bên ngoài đều biết rõ, những người xem họ biểu diễn dưới khán đài đều là những trụ cột tương lai của nhân loại.

Trong thời đại không phải giải trí đến chết này, anh hùng là trên hết.

Đợi Phong Kỳ đến nhà ăn, thời gian ăn trưa đã trôi qua hơn một nửa.

Nhưng trong căng tin vẫn còn nhiều bóng người giống hắn vừa mới đến.

Đi đến khu vực lấy thức ăn, Phong Kỳ thành thạo cầm đĩa lấy đầy thức ăn, sau đó đến góc phía bắc của nhà ăn.

Bóng người quen thuộc vẫn ngồi đó, đang biểu cảm thỏa mãn ăn uống thỏa thích.

Sau khi hắn và Lâm Nhiễm rời đi, Mộc Tinh rõ ràng không hề cô đơn.

Lúc này, Lữ Việt, hòa thượng, Dương Tiểu Tâm, Tu Hồng Vân, v.v. đều có mặt.

Thấy Phong Kỳ xuất hiện, mọi người đều sửng sốt rõ ràng.

“Chết tiệt, Kỳ ca, tôi tưởng anh đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách thì không định quay lại nữa.”

Nghiêm Nhạc lúc này đứng dậy, đưa tay đấm vào ngực Phong Kỳ.

Trong tiếng hỏi han của mọi người, Phong Kỳ đến ngồi trước bàn ăn.

Mộc Tinh lúc này ngẩng đầu lên, ánh mắt giao nhau với hắn.

So với những người có mặt, hắn và Mộc Tinh thỉnh thoảng có tiếp xúc nhưng thường liên quan đến nhiệm vụ.

Ví dụ như lần tấn công tộc Dạ Ảnh trước, Mộc Tinh đã từng tham gia.

Nhìn nhau cười, Phong Kỳ cũng bắt đầu cúi đầu ăn cơm.

Trong lúc đó, không ngừng có người khơi mào chủ đề, hỏi dạo này mọi người bận rộn những gì.

Không khí sôi nổi khiến Phong Kỳ vô thức hòa nhập vào đó.

Đồng hành trên nhiều dòng thời gian, Phong Kỳ có tình cảm sâu sắc với họ, những người bên cạnh này cũng sẽ đồng hành cùng hắn trên mỗi dòng thời gian sau này, càng là thành viên cấp cao của tổ chức Bình Minh.

Ăn trưa xong, mọi người trò chuyện thêm một lúc nữa mới giải tán.

Đợi mọi người đi hết, chỉ còn Phong Kỳ và Mộc Tinh vẫn ngồi trước bàn ăn.

Nhìn Mộc Tinh miệng không ngừng phồng lên, vẫn đang ăn, Phong Kỳ luôn không nhịn được liên tưởng đến Tiểu Giác Hút.

Mộc Tinh ăn uống rất ngây thơ nhưng năng lực lại không ngây thơ.

Cuộc trò chuyện nhàn rỗi bên bờ hồ trước ký túc xá năm đó khiến hắn hiểu rằng nội tâm Mộc Tinh đã rất chín chắn, hiểu biết thậm chí còn nhiều hơn hắn lúc đó.

Cũng chính qua lời kể của Mộc Tinh, hắn mới hiểu được thập hoang giả căm ghét Sinh Vật Trận Địa đến mức nào.

“A Kỳ, có chuyện gì thì nói đi, tôi giúp anh!”

Nuốt thức ăn trong miệng xuống, Mộc Tinh ngẩng đầu lên, biểu cảm nghiêm túc nhìn hắn nói.

“Ta dự định sau khi kết thúc kỳ thi tuyển sinh, đợi chính thức vào Học Phủ Cựu Nhật, sẽ ra tay với Mê Vụ Chi Chủ, lúc đó còn cần học tỷ ra tay giúp đỡ.”

“Không vấn đề.” Mộc Tinh không chút do dự gật đầu đồng ý, sau đó tò mò hỏi:

“Ngươi định để Mê Vụ Chi Chủ bị thương đến mức nào? Trọng thương, nửa phế, tàn phế? Ta sợ không khống chế được sức mạnh mà đánh chết hắn ta mất.”

“Không sao, cứ đánh đến chết là được, huynh đệ tốt của ta dù có chết cũng có khả năng hồi sinh, mạng cứng lắm.”

…

Sau khi kết thúc vòng thi đầu tiên, Phong Kỳ nhanh chóng lại đón chào vòng thi thứ hai và thứ ba.

Hai lần thi này đều được tổ chức trực tuyến.

Các thành phố lớn đều có đội ngũ tạm thời phụ trách phối hợp giám sát kỳ thi.

Trong số những nhân viên tạm thời phụ trách giám sát tại Tinh Thành có nhân viên của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Với Phong Kỳ, gian lận rất dễ dàng.

Nhưng hắn hoàn toàn không có ý định đó, sau một năm khổ học, hắn tràn đầy tự tin vào việc thi đỗ vào Học Phủ Cựu Nhật.

Một tháng sau.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách, phòng học.

Phong Kỳ như thường lệ đánh thức màn hình, mở hộp thư.

Chỉ thấy một email được đánh dấu màu đỏ đang nằm yên trên trang chủ hộp thư.

[Học Phủ Cựu Nhật - Thư thông báo trúng tuyển (Học Phủ Cựu Nhật - xác nhận chính thức)]

Không có gì bất ngờ, hắn đã trúng tuyển vào Học Phủ Cựu Nhật.

Mở nội dung email, bên trong là nội dung giới thiệu chi tiết về Học Phủ Cựu Nhật, cũng như những công tác chuẩn bị cần làm trước khi đến Học Phủ Cựu Nhật báo danh.

Hết chương 1213.

Chương 1214. Đoàn Kết

Đóng email, Phong Kỳ cầm điện thoại đặt trên bàn, gọi điện cho viện trưởng Hổ Phách.

Nói rõ mình đã trúng tuyển vào Học Phủ Cựu Nhật, hắn lại gọi điện cho Mộc Tinh.

Tiếp theo, là lúc sắp xếp Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn muốn khi chính thức nhập học, sẽ đưa Mê Vụ Chi Chủ đến Học Phủ Cựu Nhật cùng.

Nói chuyện với Mộc Tinh xong, hắn đứng dậy trở về phòng, bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Không cần mang theo nhiều đồ đạc, phần lớn các nhu yếu phẩm sinh hoạt Học Phủ Cựu Nhật sẽ cung cấp cho học viên mới.

Chủ yếu là kim hoạt não, găng tay đặc chế, thiết bị liên lạc được mã hóa, v.v. những vật dụng cần thiết cho tuyến hy sinh.

Nếu không có được năng lực thiên phú có thể mở ra không gian riêng, hoặc có được vật phẩm kỳ tích có không gian riêng, hắn chỉ có thể khổ sở mang theo những vật dụng cần thiết này bên mình.

…

Tối hôm đó.

Mộc Tinh đến và Phong Kỳ gặp nhau tại sân đỗ máy bay của căn cứ Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Sau đó cùng nhau lên chuyên cơ Hổ Phách.

Lần xuất hành này, Phong Kỳ đã nộp đơn xin phép Khu tiếp tế Lãnh đông trước, lý do xin phép là thực hành quan sát tiền tuyến, mục đích là muốn hiểu rõ hơn về Sinh Vật Trận Địa trước khi nhập học Học Phủ Cựu Nhật, dùng cho nghiên cứu sau này.

Nếu không, trong trường hợp bình thường, người bình thường không được phép đến tiền tuyến.

Còn lý do đơn xin phép của hắn được thông qua, chủ yếu vẫn là vì hắn có danh hiệu Người có công xuất sắc với loài người.

Tất cả những điều này đều là để khiến việc hắn gặp Mê Vụ Chi Chủ trở nên hợp lý.

Nhìn qua cửa sổ, cảnh đêm của Tinh Thành trong tầm mắt dần thu nhỏ lại, cuối cùng máy bay chìm vào tầng mây dày đặc, hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn thấy trên tầng mây một vầng trăng tròn to sáng ngời.

Trong tầm mắt còn có những màn chắn trường vực màu sắc khác nhau nằm ở xa xa, chia thế giới thành những khu vực khác nhau.

Quay đầu nhìn Mộc Tinh đang ăn vặt bên cạnh, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười.

Hắn lúc này cầm lấy máy tính bảng, đánh thức màn hình rồi mở một tệp tài liệu:

“Học tỷ, xem thử tài liệu này.”

Mộc Tinh nghe vậy, lập tức ngừng ăn, tò mò nhìn về phía máy tính bảng trong tay hắn.

Chỉ thấy trên máy tính bảng có một tài liệu chi tiết về trường vực.

[Trường vực dao động]:

Tọa độ: Tiền tuyến Lãnh đông - Bắc

Phạm vi bao phủ của trường vực: 584 km vuông

Sức mạnh của quái vật trong trường vực (đã trinh sát): Đồng - Vàng

Đánh giá cường độ tổng hợp của trường vực: Bạch ngân.

Các chủng loại, bầy đàn sinh vật trường vực đã biết trong trường vực (143 loại): Tộc dao động (lực lượng chính), sinh vật nguyên tố nước, sinh vật nguyên tố khí, kẻ điều khiển tinh thần.

Khuynh hướng quy tắc trong trường vực: hệ tinh thần, hệ pháp thuật, một số ít sinh vật thiên về thể tu

Tài nguyên sản xuất: đá nguyên tố, linh thạch phẩm chất 0-12, linh thực nguyên tố (số lượng lớn)

Tiến độ thám hiểm: %

Tiến độ xua tan: %

Thông tin ghi chú: Trường vực này thuộc về trường vực hệ tinh thần, cần phải mặc trang bị đặc biệt mới vào được, phòng ngự thuần về thể xác không thể chống đỡ được sát thương về mặt tinh thần, các chiến đoàn cần cảnh giác…

Hướng dẫn chinh phục trường vực (324 phần): Điểm yếu của sinh vật tộc dao động (đã sửa đổi - do Chiến đoàn Thần Long cung cấp), bản đồ thám hiểm địa hình (Chiến đoàn Mộ sắc, Chiến đoàn Trường vực cực địa, Chiến đoàn Siêu không gian, v.v. 89 chiến đoàn cùng cung cấp), bản đồ phân bố tài nguyên…

Video, hình ảnh chụp trong trường vực:…

…

“Chúng ta không phải đến trường vực mà Mê Vụ Chi Chủ ở sao?”

Sau khi xem kỹ nội dung tài liệu, Mộc Tinh tò mò nhìn Phong Kỳ hỏi.

“Trong trường hợp bình thường, chúng ta nên trực tiếp đến Vắng lặng… Không đúng, tên thật phải là Trường vực sương mù nhưng bây giờ thời điểm khác rồi, bên ngoài Trường vực sương mù còn bao phủ một trường vực, chúng ta cần phải đi qua Trường vực dao động này mới đến được Trường vực sương mù…”

Theo dòng lịch sử bình thường, Mộc Tinh sẽ đánh sập Trường vực sương mù vào thời điểm sau khi cô tốt nghiệp.

Còn cách thời điểm đó hơn hai năm nữa.

Bây giờ, con đường đến Trường vực sương mù vẫn chưa được mở ra, muốn đến Trường vực sương mù phải đi qua Trường vực dao động chắn ngang con đường.

Nghe Phong Kỳ giải thích, Mộc Tinh lập tức gật đầu:

“Chắc là không có vấn đề gì.”

“Chắc chắn không có vấn đề gì, với thực lực của ta và ngươi, hoàn toàn có thể ngang nhiên đi qua Trường vực dao động này.”

Nói rồi, Phong Kỳ đưa máy tính bảng cho Mộc Tinh, để Mộc Tinh tìm hiểu thông tin chi tiết về Trường vực dao động.

Những thông tin tình báo về trường vực này đều do các chiến đoàn tiền tuyến trinh sát rồi cung cấp, sau đó do tổng hội chiến đoàn chỉnh lý rồi công bố trên nền tảng liên quan của chiến đoàn.

Đằng sau những thông tin tình báo có vẻ đơn giản này, có rất nhiều chiến sĩ đã phải trả giá bằng mạng sống.

Hết chương 1214.

Chương 1215. Chia Ly

Giờ đây, Trường vực dao động đã sắp bị chinh phục hoàn toàn, Phong Kỳ cảm thấy nếu thuận tiện thì hắn hoàn toàn có thể cùng Mộc Tinh tiện tay xua tan luôn trường vực này.

Một ngày sau, chuyên cơ Hổ Phách hạ cánh tại khu tiếp tế Lãnh đông.

Xuống máy bay, trước mắt là một thế giới trắng xóa.

Trên bầu trời tuyết rơi dày, đèn sân bay sáng rực, một lượng lớn vật tư chất đống ở một góc sân bay, rất nhiều nhân viên đang bận rộn vận chuyển vật tư lên máy bay vận tải.

Tiếp theo, những vật tư được mang về từ các trường vực tiền tuyến này sẽ được chuyển đến các thành phố lớn.

So với bên trong máy bay, nhiệt độ bên ngoài cực thấp, hơi thở phả ra hóa thành tinh thể băng sương trắng xóa lan tỏa.

Nhưng đối với thể chất đặc biệt của Phong Kỳ và Mộc Tinh thì nhiệt độ ở đây hoàn toàn nằm trong phạm vi có thể chịu đựng được, không cần phải mặc thêm quần áo dày.

Đối với khu tiếp tế Lãnh đông, Phong Kỳ có thể coi là rất quen thuộc.

“Chúng ta đến khách sạn trước, sau đó đi thuê xe trượt tuyết.”

Nói rồi, Phong Kỳ bước ra khỏi sân bay khu tiếp tế Lãnh đông.

Mộc Tinh thấy vậy, lập tức đi theo sau Phong Kỳ.

Dọc đường đi, có rất nhiều robot quét tuyết đang bận rộn, đẩy tuyết sang hai bên đường, sau đó robot tan tuyết sẽ làm tan tuyết rồi đưa vào cống.

Người đi đường vội vã, đều mặc quần áo bảo hộ toàn thân.

Trên đường đến khách sạn, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy xe tải vận chuyển từ tiền tuyến chạy qua, những chiến sĩ tiền tuyến ngồi ở hàng ghế sau xe tải trông rất mệt mỏi, rõ ràng là vừa trải qua một trận chiến khốc liệt.

Sự khốc liệt của tiền tuyến trái ngược hoàn toàn với sự phồn hoa của các thành phố hậu phương.

Nhưng so với thành phố, nơi đây không có những mối quan hệ xã hội phức tạp, tình đồng chí giữa các chiến sĩ đều được tôi luyện trong gian khổ.

Mối quan hệ giữa các chiến đoàn cũng rất hòa thuận.

Trong sự cạnh tranh lành mạnh, họ đã giúp đỡ lẫn nhau.

Bao gồm cả những Thập hoang giả mà một số cư dân thành phố tương đối bài xích, ở đây cũng được đối xử rất tốt.

Ở thành phố tiền tuyến nhỏ này, có tiền không có đặc quyền, chỉ có chiến công mới là vinh quang duy nhất, mới được mọi người tôn trọng.

Thời gian thành lập khu tiếp tế không lâu đời bằng năm thành phố lớn nhưng trong sách lịch sử, mỗi thành phố tiền tuyến đều được gọi là thành phố anh hùng.

Nếu như nghĩa trang liệt sĩ trong thành phố chôn cất những ngôi mộ gió của liệt sĩ, hay có thể nói là mộ tinh thần.

Thì vùng đất này đã chôn cất xác thịt của vô số chiến sĩ.

Thân xác an nghỉ nơi đất khách, tinh thần trở về quê hương.

Đây là nơi an nghỉ của hầu hết các chiến sĩ tiền tuyến.

Trong trường vực nguy hiểm, rất nhiều trường hợp không thể mang về thi thể của đồng đội.

Trên đường đến khách sạn, Phong Kỳ như một hướng dẫn viên, giới thiệu cho Mộc Tinh về lịch sử và văn hóa của thành phố tiếp tế nhỏ này.

Đối với điều này, Mộc Tinh lắng nghe rất chăm chú.

Có thể thấy, Mộc Tinh rất hứng thú với tiền tuyến Lãnh đông.

Trên thực tế, theo tiến trình thời gian bình thường, cuối cùng Mộc Tinh vẫn sẽ đến đây và ở đây nhanh chóng trưởng thành, nổi lên và tự tay thành lập một trong mười chiến đoàn lừng lẫy "Chiến đoàn Lê Minh."

Mộc Tinh hiện tại lựa chọn ở lại Học phủ Tinh Thành, không phải vì cái gọi là bằng tốt nghiệp hay chứng nhận gì đó.

Cô chỉ muốn hoàn thành di nguyện của cha mẹ trước khi họ qua đời.

Đây cũng là cuộc sống bình yên cuối cùng của cô trước khi cô chọn cống hiến quãng đời còn lại cho tiền tuyến.

Theo dòng lịch sử bình thường, sau khi tốt nghiệp, Mộc Tinh sẽ hoàn toàn từ bỏ mọi thứ của thế tục, toàn tâm toàn ý lao vào cuộc sống chiến đấu ở tiền tuyến.

So với Mộc Tinh trong lịch sử, Mộc Tinh hiện tại rõ ràng ít hung hăng hơn.

Điều này cũng khiến cảm xúc của Mộc Tinh không còn dễ mất kiểm soát như trước nữa.

Bây giờ nghĩ lại, Phong Kỳ vẫn cảm thấy có chút may mắn.

Năm đó, bên hồ trước ký túc xá Học phủ Tinh Thành, Mộc Tinh đã từng mất kiểm soát trong thời gian ngắn khi tiếp xúc với hắn.

May mắn thay, sức mạnh của Mộc Tinh lúc đó rõ ràng đã được kiềm chế, chỉ tạo ra một vết lõm trên ngực hắn, nếu sức mạnh lúc đó lớn hơn một chút, không biết hắn đã kết thúc sớm hay chưa.

Cuối cùng, tuyến hiện thực không phải là tuyến hy sinh, không có cơ hội làm lại.

Qua điểm này cũng có thể thấy, Mộc Tinh vẫn còn lý trí trong giai đoạn mất kiểm soát ban đầu, cô không giống như Thiên Xu, một khi mất kiểm soát là hoàn toàn mất đi lý trí, trở thành quái vật.

Trong lúc trò chuyện, họ đi qua con đường chính của khu tiếp tế Lãnh đông và đến trước một khách sạn.

Vào khách sạn, đăng ký thông tin cá nhân ở quầy lễ tân, họ đã nhận được câu hỏi thứ hai, giải thích lý do đến tiền tuyến.

Sau khi giải thích lý do, hắn và Mộc Tinh đã được phép ở lại khách sạn này.

Hết chương 1215.

Chương 1216. Đối Tác

Phong Kỳ và Mộc Tinh đang đói bụng nên không vào phòng ngay mà đến nhà hàng của khách sạn trước.

Có hai lựa chọn trước mặt họ.

Bữa tiệc tự chọn hoặc gọi món.

Chọn tiệc tự chọn rõ ràng là có phần bắt nạt người khác, vì vậy Phong Kỳ và Mộc Tinh đã quyết định đến khu gọi món.

Nếu nói đặc sản của nhà hàng khu tiếp tế ngày xưa là đủ loại hải sản thì đặc sản của khu tiếp tế Lãnh đông chính là đủ loại thịt thú vực.

So với thành phố ven biển Thành Cựu Nhật, nguồn thức ăn của khu Lãnh đông tương đối khan hiếm, nơi đây hầu như không có đất canh tác và thảm thực vật.

Thức ăn đặc sản chủ yếu là tôm tôm lân, cá hồi, thỏ Bắc Cực các loại.

Trước khi khu tiếp tế Lãnh đông được thành lập, những người dân bản địa sống ở đây về cơ bản là bắt được gì ăn nấy.

Nhưng sau khi khu tiếp tế Lãnh đông được thành lập, nguồn thức ăn ở đây dần trở nên phong phú.

Máy bay vận chuyển tài nguyên vừa đưa các nguồn tài nguyên linh tính do tiền tuyến sản xuất đến các thành phố lớn, khi quay trở lại cũng sẽ mang theo các loại thực phẩm và vật tư khác từ các thành phố lớn đến đây.

Vì vậy, nhà hàng trong khu tiếp tế Lãnh đông về cơ bản có thể thưởng thức được các món ăn ngon của các thành phố lớn.

Nhưng món ăn đặc sắc ở đây phải kể đến thịt thú vực.

Ngoài Sinh vật trận địa hình người, các Sinh vật trận địa khác đều bị chiến sĩ tiền tuyến giết chết và dùng làm thức ăn.

Loại thức ăn này thường rất ngon.

Thịt của Sinh vật trận địa được tôi luyện nhiều lần bằng linh khí, có giá trị dinh dưỡng cực cao, ăn lâu dài có thể cải thiện đáng kể thể chất, đồng thời có thể nuôi dưỡng cơ thể một cách tiềm ẩn.

Nổi tiếng nhất là trường hợp một chiến sĩ YW nào đó dựa vào việc ăn thịt thú vực trong thời gian dài để phục hồi sức mạnh.

Ngoài khu tiếp tế tiền tuyến, người dân thường muốn mua loại thực phẩm này ở thành phố nơi mình sinh sống thường phải trả giá rất cao.

Trong lúc chờ đợi, từng đĩa thịt nướng được bưng lên bàn.

Những miếng thịt nướng này đều mới ra lò, còn tỏa ra mùi mỡ thơm phức, hít một hơi thật sâu, mùi thơm nồng nàn của thịt theo hơi thở vào cơ thể, kích thích sự thèm ăn.

“Ta có thể ăn chưa?” Mộc Tinh nhìn chằm chằm vào thịt nướng, háo hức muốn thử.

“Còn khách sáo với ta làm gì, ăn đi.”

Được trả lời chắc chắn, ánh sáng Tinh Hồng trong mắt Mộc Tinh lóe lên, lập tức cầm lấy một miếng thịt nướng bắt đầu ăn ngấu nghiến, không hề quan tâm đến hình tượng của mình.

Nhìn cô gái nhỏ bên cạnh ăn uống dữ dội, Phong Kỳ cũng cầm lấy một miếng thịt nướng cắn một miếng.

Khác với các loại thịt thông thường, thịt thú vực mềm hơn, sau khi cho vào miệng, mùi thơm nồng nàn của thịt lan tỏa

trong mũi, mềm, giòn, mặn, đủ loại hương vị cuộn trào trong miệng, hương vị thơm ngon kích thích vị giác.

Sau khi nhai nuốt, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng thịt thú đang phân hủy chậm trong dạ dày, linh khí không ngừng truyền vào cơ thể, mang lại cảm giác sảng khoái mãnh liệt.

Sau khi nếm thử, hắn phát hiện thịt thú vực ở đây rõ ràng đã được chế biến cẩn thận.

Trong trường hợp bình thường, thịt thú vực khá dai, nhai không dễ nát, thậm chí còn dễ làm hỏng răng.

Cuối cùng, thể chất của Sinh vật trận địa đều rất mạnh mẽ.

Sinh ra đã được nuôi dưỡng trong linh khí, khiến thịt của chúng dai như cao su, không phải loại thịt thông thường nào cũng có thể so sánh được.

Để giải quyết vấn đề này, những miếng thịt thú vực này rõ ràng đã được chế biến đặc biệt, phá hủy cấu trúc bên trong thịt, như vậy mới có thể ăn bình thường.

Quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh, lúc này Mộc Tinh đã ăn hết một đĩa thịt nướng.

Nhìn Mộc Tinh xắn tay áo, ăn uống dữ dội, trên mặt Phong Kỳ không khỏi nở nụ cười.

Đối với đồ ăn ngon, Mộc Tinh luôn không có sức đề kháng.

Ngoài hệ thống tiêu hóa mạnh mẽ do Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch mang lại, điều này rõ ràng cũng liên quan đến cuộc sống thời thơ ấu của Mộc Tinh.

Là thập hoang giả, thời thơ ấu, nguồn tài nguyên mà Mộc Tinh có thể hưởng thụ vô cùng hạn chế.

Đừng nói là đồ ăn ngon, chỉ cần ăn no đã vô cùng thỏa mãn.

Sau khi gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cô lại quen biết với siêu đầu bếp Úy Vi, tiềm thức đã có khao khát khác thường đối với đồ ăn ngon.

Theo dòng thời gian bình thường, Mộc Tinh vào tiền tuyến lấy thịt thú vực làm thức ăn chính, thực lực ngày càng tăng. Có lẽ thịt thú vực mới là thứ mà Mộc Tinh thèm muốn nhất, phù hợp với thể chất của cô hơn nhiều so với thức ăn của Học phủ Tinh Thành.

Là một kẻ săn mồi hàng đầu thì nên ăn thịt.

…

Ăn xong bữa này, thời gian đã đến 11 giờ đêm.

Lúc này, xương thú đã chất đầy cả bàn ăn, trong lúc đó còn được dọn đi nhiều lần.

Thanh toán bữa ăn này cho Viện Nghiên cứu Hổ Phách, Phong Kỳ và Mộc Tinh để hành lý về phòng rồi rời khỏi khách sạn.

Hết chương 1216.

Chương 1217. Nỗ Lực

Bên ngoài vẫn đang có tuyết rơi dày, người đi đường thưa thớt.

Tiếp theo, họ quyết định đến cửa hàng cho thuê, thuê đủ loại thiết bị cần thiết cho hành trình đến mê vụ vực, cũng như mua sắm những nhu yếu phẩm cần thiết trong quá trình di chuyển.

Sau khi mua sắm xong, Phong Kỳ định cùng Mộc Tinh trực tiếp đến mê vụ vực.

Với thể chất của họ, không ngủ một đêm cũng không ảnh hưởng đến hiệu quả chiến đấu.

…

Khu tiếp tế Lãnh Đông .

Ăn tối xong, Phong Kỳ và Mộc Tinh đến khu phố số 12 của khu tiếp tế.

Cả một con phố ở đây đều là cửa hàng.

Vũ khí công nghệ cao, vũ khí lạnh, trang bị sinh tồn ngoài trời… Tất cả những vật phẩm mà chiến đoàn Lĩnh Vực cần đều có thể mua được ở đây.

Những cửa hàng này thường do tổng hội chiến đoàn điều hành.

Lợi nhuận thu được chủ yếu được dùng để xây dựng và bảo trì khu tiếp tế.

Ví dụ như trợ giá vật giá ở khu tiếp tế, robot bảo trì hoạt động 24 giờ, hoặc là dự án mở rộng khu tiếp tế sau mỗi lần

chiếm được một chiến trường Lĩnh Vực mới.

Những dự án này đều tốn kém rất nhiều, ngoài khoản trợ cấp từ các thành phố lớn, tổng hội chiến đoàn cũng sẽ đầu tư một khoản tiền lớn vào đó.

Đến trước một cửa hàng cho thuê tên là "Hắc Huyền Phong", Phong Kỳ dừng bước.

Vỗ sạch tuyết trên người, hắn và Mộc Tinh đẩy cửa bước vào.

Nhiệt độ trong cửa hàng trái ngược hẳn với bên ngoài.

Tiếng chuông cửa vang lên thu hút sự chú ý của nhân viên, bóng người ngồi sau quầy lập tức ngẩng đầu lên.

Người quản lý cửa hàng cho thuê là một nữ tử khoảng hơn 30 tuổi, trên cổ nàng có một vết bỏng lớn đỏ ửng, mái tóc dài được buộc bằng khăn lụa sau đầu, toát lên khí chất thông minh và tháo vát. Trên cánh tay phải để trần có xăm hình một chiếc rìu chiến, trên cổ còn đeo một tấm thẻ bạc, trên đó cũng có hình rìu chiến, có thể thấy nàng từng là một thành viên của chiến đoàn Lĩnh Vực.

Huy hiệu chiến đoàn là minh chứng cho việc người chiến sĩ từng xông pha nơi tiền tuyến, cũng là vinh quang cao cả nhất trong lòng những chiến sĩ đã giải ngũ.

Phát hiện có khách đến, nữ tử đứng dậy nở nụ cười:

"Có gì cần không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bước đến trước quầy lập tức gật đầu:

"Chủ tiệm, ta cần một chiếc xe trượt tuyết, hai bộ lều bạt di động, một thùng thức ăn loại A…"

Trong lúc Phong Kỳ nói, nữ tử lấy ra một thiết bị bắt đầu ghi chép.

Sau khi Phong Kỳ nói xong, nàng mỉm cười đáp:

“Những thứ khác đều có, riêng lều bạt di động thì cửa hàng ta hết hàng nhưng ta có thể đến cửa hàng gần đây lấy về cho ngươi, ngươi muốn lấy hàng lúc nào?”

“Sớm nhất là lúc nào?”

“Một giờ sau.”

“Được, ta sẽ đợi ở đây.”

Nghe Phong Kỳ trả lời, nữ tử có vẻ hơi ngạc nhiên nhưng cũng không hỏi nhiều.

Lúc này, nàng lấy ra máy liên lạc, bắt đầu ra lệnh cho nhân viên sắp xếp hàng hóa theo danh sách nhu cầu của Phong Kỳ .

nhân còn thời gian, Phong Kỳ và Mộc Tinh bắt đầu tham quan cửa hàng.

Cửa hàng cho thuê này khác với cửa hàng mà Phong Kỳ đã đến trước đó, cửa hàng trước đó bán toàn là những trang bị của những người đã hy sinh hoặc là những cựu binh đã giải ngũ. Nhưng hàng hóa trong cửa hàng cho thuê này nhìn chung đều khá mới và nhiều mặt hàng còn có nhãn hiệu.

Trong số đó có cả nhãn hiệu của tập đoàn Toái Không của Tu Hồng Vân, học trò của hắn.

Trong lúc chờ đợi, một giờ trôi qua rất nhanh.

Tất cả hàng hóa đã được chất lên xe trượt tuyết, Phong Kỳ kiểm tra không thiếu thứ gì rồi mới quay lại quầy.

Là một kẻ nghèo kiết xác, hắn đương nhiên không có tiền để trả tiền thuê và mua hàng.

Về khoản này, Phong Kỳ đã rất có kinh nghiệm, hắn lập tức xác thực quyền hạn của Viện Nghiên cứu Hổ phách tại chỗ, sau đó ký tên khoản tiền này dưới danh nghĩa Viện Nghiên cứu Hổ phách .

Khi có đoàn hậu cần, việc tiêu thụ hàng hóa trở nên đơn giản, nhàm chán và tẻ nhạt.

Hoàn thành thủ tục thuê và mua, Phong Kỳ lái xe trượt tuyết rời khỏi cửa hàng cho thuê Hắc Huyền Phong.

Bên ngoài tuyết rơi dày đặc, đập vào cửa sổ xe, cần gạt nước tự động khởi động.

Xe chạy lên đường chính, Phong Kỳ mở bản đồ dẫn đường, lái thẳng về hướng chiến trường Lĩnh Vực sương mù, lao vào màn tuyết và màn đêm.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời đêm qua cửa sổ trời trong suốt.

Bầu trời đêm ở Bắc cảnh có một vẻ đẹp thanh tẩy tâm hồn, đầy sao như thể có thể chạm tới, có thể cảm nhận rõ ràng sự bao la của vũ trụ và sự nhỏ bé của bản thân, lòng kính sợ thiên nhiên tự nhiên nảy sinh.

Cúi đầu nhìn xuống ghế phụ, vừa ăn tối xong không lâu, Mộc Tinh dường như lại đói, cô bóc một hộp bánh quy nén ra và gặm nhấm từng miếng nhỏ.

Lúc này, Phong Kỳ đạp chân ga.

Trong tiếng động cơ gầm rú, tốc độ xe tăng đột ngột.

Một lúc lâu sau, xe chạy khỏi khu tiếp tế Lãnh Đông, trước mắt là ba con đường chính, mỗi con đường dẫn đến một chiến trường Lĩnh Vực tiền tuyến khác nhau.

Hết chương 1217.

Chương 1218. Thành Công

Phong Kỳ chọn con đường chính bên trái, đạp chân ga.

Dưới sự điều khiển thô bạo của hắn, tốc độ của xe trượt tuyết tăng lên từng chút một.

Những con đường ở đây không có bất kỳ quy định giới hạn tốc độ nào, việc lái xe nhanh đến mức nào hoàn toàn phụ thuộc vào người lái.

Chỉ cần cảm thấy mạng mình đủ cứng, ngay cả khi lắp thêm tên lửa đẩy cho xe cũng không thành vấn đề.

Phong Kỳ cảm thấy mạng mình khá cứng.

Quan trọng hơn là mạng của cô nàng háu ăn ngồi ở ghế phụ còn cứng hơn hắn, ngay cả khi xe trượt tuyết đạt tốc độ đỉnh và va chạm với vật cản, họ vẫn có thể bình an vô sự.

Đã không có gì phải lo lắng, tốc độ, cất cánh!

Đi một đoạn đường dọc theo đường chính, do đoạn đường phía sau không có robot bảo trì dọn tuyết, mặt đường bị tuyết phủ kín, may mà có biển báo dựng hai bên đường, không đến nỗi lái xe ra khỏi đường chính.

Trên đường đi, Phong Kỳ lại kể cho Mộc Tinh nghe về lịch sử của khu tiếp tế Lãnh Đông.

Trong lúc đó, Mộc Tinh cũng tò mò đặt câu hỏi.

Chuyến đi này bớt đi cảm giác cô đơn khi tự mình đến đây, có Mộc Tinh bên cạnh, hắn cảm thấy an tâm hơn đôi chút.

Xe trượt tuyết chạy được vài giờ thì phía trước lại chia làm hai ngả.

Nếu ví khu tiếp tế Lãnh Đông như phần rễ của cây thì đường chính ra khỏi khu tiếp tế giống như thân cây, trong quá trình đó sẽ không ngừng mở rộng và kéo dài ra các nhánh đường, dẫn đến các khu vực chiến trường Lĩnh Vực khác nhau.

Điểm này khá giống với Phó Bản trong trò chơi.

Mỗi chiến trường Lĩnh Vực, giống như một thế giới nhỏ Phó Bản khác nhau.

Chiến sĩ tiền tuyến có thể tìm thấy đủ loại vật liệu dùng để nâng cao thực lực, nâng cấp trang bị trong chiến trường Lĩnh Vực.

Điểm khác biệt duy nhất là mỗi chiến sĩ tiền tuyến chỉ có một mạng, không thể có cơ hội làm lại như trong trò chơi, vì vậy khi bước vào chiến trường Lĩnh Vực , trong lòng chiến sĩ chắc chắn sẽ có cảm giác áp lực rất lớn.

Xe trượt tuyết tiếp tục chạy một đoạn đường, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện bên cạnh không còn tiếng nhai nhẹ nữa.

Quay đầu nhìn lại, hắn thấy Mộc Tinh đã ngủ thiếp đi.

Cô ngủ rất ngây thơ, người co ro trên ghế phụ, miệng hơi há, thỉnh thoảng còn đập môi, dường như trong giấc mơ vẫn đang thưởng thức đồ ăn ngon.

Quay đầu nhìn về phía con đường, tuyết dường như rơi dày hơn.

Nơi đèn xe chiếu tới, chỉ có thể nhìn thấy những bông tuyết bay lả tả, cần gạt nước cũng như đạp chân ga, tốc độ quét qua quét lại ngày càng nhanh.

Không biết đã lái bao lâu, trong tầm mắt của Phong Kỳ mơ hồ xuất hiện một luồng sáng yếu ớt.

Tầm mắt xuyên qua những bông tuyết bay ngược về phía trước, hắn nhìn thấy một bức tường chắn Lĩnh Vực màu trắng tinh khiết dựng đứng ở cuối tầm mắt, hai bên kéo dài không biết bao nhiêu dặm.

“Học tỷ, sắp tới rồi.”

“Rõ!” Lúc này, Mộc Tinh mở mắt, rất phấn chấn gật đầu nói.

“Vừa rồi nàng buồn ngủ sao?”

“Không buồn ngủ, đây là một trạng thái ngủ đông, có thể giảm đáng kể cảm giác đói và tiêu hao thể lực của ta, tiếp theo phải chiến đấu, ta phải giữ gìn sức lực.”

Nghe Mộc Tinh giải thích, Phong Kỳ bừng tỉnh.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, với thể chất của Mộc Tinh , dù một tháng không ngủ cũng không ảnh hưởng gì.

Giấc ngủ đối với người thường là để giảm bớt mệt mỏi cho cơ thể, phục hồi chức năng, thậm chí là quá trình giải độc cho cơ thể nhưng cơ thể của Mộc Tinh hoàn toàn có thể bỏ qua những bước này.

Tiếp tục đi một đoạn đường, Phong Kỳ phát hiện bên cạnh đường chính lại có rất nhiều lều bạt tiện lợi, xa hơn còn có một đoàn xe đỗ.

Chỉ là gần đoàn xe không có bóng người.

“Xem ra đã có chiến đoàn Lĩnh Vực vào trong làm nhiệm vụ rồi, chúng ta cũng xuống xe đi.”

Nói xong, Phong Kỳ lái xe trượt tuyết ra khỏi đường và đỗ vào lề đường.

Xuống xe cùng Mộc Tinh , họ đến cốp xe bắt đầu sắp xếp những vật dụng cần mang theo.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, họ đến trước bức tường chắn Lĩnh Vực màu trắng tinh khiết.

Bước vào trong, sau một lực cản ngắn ngủi, một thế giới mới xuất hiện.

Chiến trường Lĩnh Vực dao động là chiến trường Lĩnh Vực hệ tinh thần hiếm thấy, cấu trúc của thế giới này hoàn toàn khác với thế giới thực.

Hiện ra trước mắt là một thế giới đại dương hoàn toàn bị bao phủ bởi chất lỏng màu trắng, sau khi bước vào chiến trường Lĩnh Vực , họ cũng ngâm mình trong chất lỏng màu trắng.

Loại chất lỏng màu trắng sữa này có phần giống với không khí trong thế giới thực, lấp đầy mọi ngóc ngách của thế giới này.

Trong lúc hít thở, chất lỏng theo mũi và miệng vào cơ thể, bốc hơi thành linh khí lan tỏa khắp người.

Chất lượng linh khí ở đây không cao nhưng ưu điểm là hàm lượng linh khí cực cao.

Thế giới này không có đường, họ chỉ có thể bơi về phía trước bằng cách vung vẩy tứ chi.

Rất nhanh, trong tầm mắt xuất hiện Sinh Vật Trận Địa.

Đây là một loại sinh vật giống như sứa, cơ thể chúng trong suốt, bên trong lấp lánh một hạt nhân nguyên tố.

Hết chương 1218.

Chương 1219. Nghị Lực

Thuộc tính của loại sinh vật nguyên tố này có thể phân biệt thông qua màu sắc của hạt nhân nguyên tố.

Dường như phát hiện ra có kẻ xâm nhập từ bên ngoài, sinh vật nguyên tố hình con sứa này kéo dài cơ thể, dần dần biến thành hình cầu, thể tích cũng tăng lên gấp bội.

Lúc này, hạt nhân nguyên tố màu đỏ trong cơ thể nó bắt đầu tỏa sáng, tiếp theo một đoàn lửa xuyên qua cơ thể trong suốt của nó lao về phía Phong Kỳ và Mộc Tinh .

Sóng nhiệt cuồn cuộn ập đến, chất lỏng linh khí trong không khí có tác dụng trợ cháy cực mạnh, sóng lửa trong lúc bay dần dần hình thành biển lửa.

Lúc này, Mộc Tinh đã hành động.

Chỉ thấy cô giơ nắm đấm lên, sau đó đánh về phía sinh vật nguyên tố.

Ầm!

Ngay lập tức, khí huyết cuồn cuộn tràn ra khỏi cơ thể, dập tắt biển lửa, sóng khí huyết không hề giảm mà tiếp tục tiến lên bao phủ sinh vật nguyên tố.

Khi khí huyết tan đi, sinh vật nguyên tố đã biến mất không thấy, bị khí huyết tiêu tan ngay tại chỗ.

Sau khúc nhạc đệm, Phong Kỳ và Mộc Tinh tiếp tục tiến lên.

Trên đường đi, họ gặp rất nhiều sinh vật nguyên tố, loại sinh vật này khác với tộc Lĩnh Vực có máu thịt, liệu sinh vật

nguyên tố có trí tuệ hay không thì đến nay vẫn chưa có tài liệu nào chứng minh được. Chúng giống như Sinh Vật Trận Địa tồn tại trong nhiều chiến trường Lĩnh Vực hơn, hành vi không có logic và cực kỳ hung dữ.

Đặc điểm của chúng là sức tấn công cực mạnh nhưng sức phòng thủ lại cực thấp.

Đối với sinh vật hệ máu thịt, sinh vật nguyên tố bẩm sinh có ác ý, trên đường đi, họ không ít lần bị sinh vật nguyên tố tấn công.

Nhưng không một sinh vật nguyên tố nào có thể chịu được một cú đấm của Mộc Tinh .

Bơi được vài giờ, Phong Kỳ không cảm thấy mệt mỏi.

Hàm lượng linh khí của thế giới này cực cao, mỗi lần hít thở đều có linh khí vào cơ thể, nuôi dưỡng cơ thể.

Ngoài nhược điểm nguy hiểm rình rập, đây tuyệt đối là một nơi tu luyện lý tưởng.

Trên đường đi, Phong Kỳ còn phát hiện ra nhiều tinh thể nguyên tố lơ lửng trên không trung.

Về nguồn gốc của tinh thể nguyên tố, Phong Kỳ đã từng xem qua phần giới thiệu liên quan khi học kiến thức về Lĩnh Vực .

Theo tài liệu ghi chép, loại tinh thể nguyên tố này thường là hạt nhân nguyên tố của sinh vật nguyên tố rụng xuống sau khi chết, hấp thụ chậm linh khí trời đất rồi tiến hóa thành.

Mục đích đến đây lần này của họ không phải là thu thập tài nguyên, đối với các tài nguyên như Linh Khoáng , Phong Kỳ không quá chú ý.

Chỉ có Mộc Tinh thử ăn một miếng nhưng dường như cô không hài lòng với hương vị của tinh thể nguyên tố.

Không biết bơi được bao lâu, Mộc Tinh đột nhiên lên tiếng:

"A Kỳ, phía trước có dao động linh khí mạnh mẽ, có vẻ như đang chiến đấu."

Nghe Mộc Tinh nhắc nhở, Phong Kỳ nhìn về phía xa nhưng do khoảng cách quá xa, hắn không phát hiện ra có gì bất thường ở phía trước.

"Đi, đến đó xem."

Sau đó, hai người tăng tốc độ bơi, nhanh chóng tiến về hướng có dao động linh khí truyền đến.

Trước khi tiến vào chiến trường Lĩnh Vực dao động, họ phát hiện bên ngoài chiến trường Lĩnh Vực có đoàn xe do chiến đoàn Lĩnh Vực để lại, chứng tỏ hiện tại bên trong chiến trường Lĩnh Vực này có chiến đoàn đang tiến hành thu thập hoặc hành động khác.

Phong Kỳ cảm thấy cuộc chiến xảy ra ở phía trước rất có thể liên quan đến họ.

Bơi được một lúc lâu, Phong Kỳ nhìn rõ cảnh tượng phía trước.

Chỉ thấy vô số sinh vật nguyên tố trong suốt, hình dạng giống bạch tuộc đang giao chiến dữ dội với các chiến sĩ tiền tuyến.

Những sinh vật bạch tuộc này tấn công cực kỳ kỳ lạ.

Trong lúc xúc tu đung đưa, gợn sóng cuộn về phía trước, những chiến sĩ bị gợn sóng tấn công trực diện sẽ chảy máu bảy lỗ, không nhịn được ôm đầu rên rỉ, trông vô cùng đau đớn.

Những sinh vật hình bạch tuộc này hiển nhiên chính là chủ nhân của chiến trường Lĩnh Vực dao động "Tộc dao động", ngoại hình hoàn toàn giống với hình ảnh trên tài liệu.

Các chiến sĩ tiền tuyến giao chiến với chúng đều mặc những bộ trang bị theo chế độ thống nhất.

Loại trang bị này không phải là áo giáp thông thường, trông không dày, thậm chí có thể nói là rất mỏng.

Về loại trang bị này, Phong Kỳ đã tìm hiểu kỹ khi xem tài liệu.

Loại trang bị này được gọi là "Trang bị tinh thần", tác dụng chính là chống lại sát thương tinh thần.

Hệ tinh thần là Lĩnh Vực mà con người hiện nay mới chỉ bước chân vào, đối với đòn tấn công tinh thần, học thuyết tu luyện hiện đại không có phương pháp đối phó hoàn chỉnh.

Nhưng kẻ địch sẽ không cho con người thời gian trưởng thành, chiến trường Lĩnh Vực hệ tinh thần cũng sẽ mở rộng, con người vẫn phải đối mặt trực diện với sinh vật hệ tinh thần.

Để giải quyết vấn đề này, con người vừa hoàn thiện nội dung hệ tinh thần của học thuyết tu luyện, vừa lợi dụng Linh Khoáng thuộc tính đặc biệt do chiến trường Lĩnh Vực sản sinh ra, nghiên cứu chế tạo ra một loạt trang bị tinh thần.

Hết chương 1219.

Chương 1220. Đoàn Tụ

Như vậy, trang bị tinh thần đã trở thành trang bị không thể thiếu của các chiến sĩ tiền tuyến khi xua tan chiến trường Lĩnh Vực hệ tinh thần.

Các thành viên chiến đoàn Lĩnh Vực đang giao chiến với Tộc dao động ở phía trước chính là đang mặc loại trang bị này.

Nhìn vào tình hình chiến sự, rõ ràng con người chiếm ưu thế.

Dưới sự phối hợp ăn ý của chiến đoàn, Tộc dao động liên tục giảm quân số nhưng bên phía con người cũng có thành viên bất cẩn bị tấn công tinh thần nặng nề, trong nháy mắt rơi vào trạng thái đờ đẫn, thực chất đã chết não.

"Học tỷ."

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh.

Hắn ra tay vào lúc này rõ ràng là không thích hợp.

Dù sao thì Huyết Nguyên hình thái của hắn còn giống phản diện hơn cả Tộc dao động, nếu ra tay hấp tấp, e rằng sẽ dọa cho các thành viên chiến đoàn Lĩnh Vực ở phía trước quay họng súng về phía hắn.

Trong trường hợp có người ngoài, rõ ràng Mộc Tinh ra tay sẽ thích hợp hơn.

Mộc Tinh lúc này gật đầu, luồng sáng màu ngọc dần bao phủ cơ thể, biểu cảm ngây thơ trong nháy mắt trở nên nghiêm túc.

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, cô giống như giẫm lên động cơ đẩy tên lửa, thân hình hóa thành luồng sáng màu ngọc đột nhiên lao về phía chiến trường.

Rất nhanh đã đến không trung nơi diễn ra cuộc chiến dữ dội.

Các thành viên chiến đoàn đang trong cuộc chiến và Tộc dao động đều quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh.

Chỉ thấy Mộc Tinh lúc này vung nắm đấm.

Trong nháy mắt, bóng đấm luồng sáng màu ngọc bắn ra tứ phía, Mộc Tinh đứng ở khu vực trung tâm giao chiến giống như một pháo đài hỏa lực vô hạn, bóng đấm đi qua nơi nào thì sinh vật Tộc dao động bị nuốt chửng và giết chết ngay lập tức.

Nhận ra mối đe dọa của Mộc Tinh , các thành viên Tộc dao động đều chuyển mục tiêu, phát ra sóng xung kích tinh thần về phía Mộc Tinh .

Khi sóng xung kích tinh thần tụ lại, tạo thành cơn bão tinh thần khủng khiếp, trong nháy mắt đánh trúng Mộc Tinh.

Mộc Tinh lập tức dừng vung nắm đấm.

Thấy cảnh này, các thành viên chiến đoàn gần đó đều lộ vẻ lo lắng.

Trong nhận thức của họ, bị sóng xung kích tinh thần tập trung, cho dù không chết não thì cũng sẽ trở thành kẻ ngốc hoàn toàn, bởi vì hiệu quả của trang bị tinh thần có hạn.

Người đồng đội đột nhiên xuất hiện này hiện đang trong tình trạng không ổn.

Lúc này, vô số sức mạnh tinh thần giao nhau trong cơ thể Mộc Tinh , liên tục được loại bỏ tạp chất, chuyển hóa thành sức mạnh tinh thần thuần túy mở rộng thức hải tinh thần của Mộc Tinh .

Biển máu trong thức hải cuộn trào…

Rất nhanh, Mộc Tinh mở mắt ra, chỉ thấy sương mù màu Tinh Hồng chảy trong mắt cô, đôi mắt dần có thần.

Phong Kỳ ở xa nhìn thấy cảnh này, trên mặt nở nụ cười quả nhiên như vậy.

Lúc đầu, khi Mộc Tinh uống "Thuốc danh sách nhiệm vụ" do Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc cung cấp và tiêu hóa hiệu quả thuốc trong nháy mắt, hắn đã nhận ra rằng thể chất đặc biệt của Mộc Tinh không chỉ tiêu hóa thức ăn nhanh mà còn có thể tiêu hóa sức mạnh tinh thần.

Vì vậy, khi thấy Mộc Tinh bị tấn công tinh thần, hắn không hề lo lắng.

Sự thật đúng như hắn đoán, Tộc dao động tập trung tấn công tinh thần Mộc Tinh, giống như tiêm cho Mộc Tinh một mũi hoóc môn tuyến thượng thận.

Khiến Mộc Tinh trở nên mạnh mẽ hơn!

…

Hệ tiêu hóa của Mộc Tinh cũng có hiệu quả đối với sức mạnh tinh thần.

Tập trung tấn công của Tộc dao động không những không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Mộc Tinh mà còn khiến thức hải tinh thần của cô được mở rộng.

Khoảnh khắc Mộc Tinh mở mắt, luồng sáng màu ngọc chảy trên cơ thể cô biến thành tia điện màu ngọc.

Thân hình cô biến mất ngay tại chỗ, hóa thành một tia chớp màu ngọc, nơi nào đi qua, sinh vật Tộc dao động đều nổ tung mà chết.

Trước sức mạnh khủng khiếp của Mộc Tinh, đám Tộc dao động này thậm chí còn khó có thể phản kháng.

Trận chiến nhanh chóng kết thúc.

Cảnh tượng này thực sự khiến các thành viên chiến đoàn bên dưới kinh ngạc.

Ngoài việc kinh ngạc trước sức mạnh khủng khiếp của Mộc Tinh , rõ ràng họ không thể hiểu tại sao Mộc Tinh có thể miễn nhiễm với sóng xung kích tinh thần.

Kết thúc trận chiến, Mộc Tinh không giao lưu với những người trong chiến đoàn bên dưới mà trực tiếp quay trở lại bên cạnh Phong Kỳ .

“Vất vả rồi.”

“Không mệt.” Mộc Tinh trả lời rất thành thật.

Lúc này, các thành viên chiến đoàn ở xa tiến đến gần họ.

Người đàn ông đứng đầu mặc một bộ trang bị tinh thần, ngay cả đầu cũng được bao phủ trong lớp vỏ kim loại, chỉ có thể nhìn thấy một đôi mắt hơi mệt mỏi qua khe hở của chiếc mũ bảo hiểm đặc chế.

Đến trước mặt hai người, người đàn ông đứng đầu dừng lại.

Ánh mắt lướt qua Mộc Tinh , hắn nhận ra rằng hai người dường như lấy Phong Kỳ làm đầu, sau đó ánh mắt chuyển sang Phong Kỳ , trầm giọng nói:

“Đoàn trưởng chiến đoàn Phi Sa, Ứng Khải Sa, cảm ơn hai vị bằng hữu đã ra tay tương trợ.”

Hết chương 1220.

Chương 1221. Thách Thức

“Vừa hay đi ngang qua, thuận tay mà làm.” Phong Kỳ lập tức mỉm cười gật đầu.

“Ê, ngươi là… ngươi là Phong Kỳ ?” Đúng lúc này, người đàn ông đột nhiên kinh ngạc nói.

“Ngươi quen ta?”

Phong Kỳ cũng có chút kinh ngạc nhưng hắn không có ấn tượng gì về người đàn ông trước mặt.

Trước đó, hắn thậm chí còn chưa từng nghe nói đến chiến đoàn Lĩnh Vực Phi Sa.

“Tất nhiên, có người đăng video giảng dạy của ngươi lên mạng, mỗi tiết học của ngươi ta đều xem, dù sao thì ở tiền tuyến, nâng cao thực lực rất quan trọng, phải thường xuyên nạp năng lượng cho bản thân… Đáng tiếc là gần đây ta không thấy khóa học của ngươi nữa.”

Nói xong, người đàn ông bãi xuất liễu một tư thế khởi đầu của Mãnh Hổ Quyền, chứng minh lời mình nói không phải là giả.

Nghe được những lời này, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Những khóa học hắn giảng dạy tại Tinh Thành Học Phủ sẽ được học viên ghi hình thành video đăng lên mạng, điều này hắn đã biết từ lâu.

Chỉ là không ngờ rằng tiền tuyến cũng có học viên mạng của mình.

Về điều này, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được.

Trong ký ức về tuyến hy sinh mà hắn trải qua có nhiều năm kinh nghiệm ở tiền tuyến, vì vậy hắn biết rằng mỗi khi nhiệm vụ tiền tuyến kết thúc, các thành viên chiến đoàn trở về căn cứ thì không hoàn toàn ở trạng thái nghỉ ngơi.

Huấn luyện, tu luyện mới là những khóa học quan trọng trong thời gian nghỉ ngơi.

Thường xuyên nạp năng lượng cho bản thân và nỗ lực nâng cao thực lực mới có thể nâng cao hiệu quả hành động tiếp theo của chiến đoàn, thậm chí là khả năng sống sót của chính mình.

Trong lúc trò chuyện, cảm giác xa lạ dần tan biến.

Theo lời mô tả của Ứng Khải Sa, Phong Kỳ hiểu rằng, chiến đoàn Phi Sa tiến vào Lĩnh Vực dao động là để hoàn thành nhiệm vụ của Viện Nghiên cứu Ngân Hà, thu thập một số tài nguyên Linh Khoáng hệ tinh thần, linh thực.

Mục đích của việc này là để nghiên cứu nền tảng cho công pháp hệ tinh thần.

Giai đoạn hiện tại, học thuyết tu luyện của loài người đối với công pháp hệ tinh thần vẫn còn trong giai đoạn khởi đầu.

Đã có công pháp thành phẩm nhưng hiệu quả chung không tốt, hoặc là tác dụng phụ rất lớn.

Loại công pháp không hoàn thiện này rõ ràng không thể được phổ biến.

Trang bị tinh thần mặc dù có tác dụng giảm bớt sát thương hệ tinh thần nhưng sức phòng ngự dù sao cũng có hạn, không thể sánh bằng công pháp hệ tinh thần.

Để giải quyết vấn đề này, các viện nghiên cứu ở các thành phố lớn đều đã nỗ lực.

Nhưng hiệu quả không cao.

Nguyên nhân cụ thể chủ yếu liên quan đến tính đặc thù của công pháp hệ tinh thần, không thể phát triển tuần tự như khi nghiên cứu công pháp ban đầu.

Năm đó, các bước nghiên cứu công pháp tu luyện của loài người chủ yếu được chia thành ba phần.

1, Nghiên cứu cấu tạo cơ thể của Sinh Vật Trận Địa, từ đó phát hiện ra bí mật sở hữu thể chất cường tráng của Sinh Vật Trận Địa có liên quan đến việc hấp thụ hạt bí ẩn.

2, Loài người bắt đầu nghiên cứu hạt bí ẩn mà Sinh Vật Trận Địa hấp thụ là thứ gì, từ đó hiểu được linh khí trôi nổi giữa trời đất.

3, Loài người bắt đầu nghiên cứu làm thế nào để có thể giống như Sinh Vật Trận Địa, hấp thụ linh khí trời đất vào cơ thể, nuôi dưỡng thể chất, khiến loài người cũng có thể sở hữu thể chất cường tráng của Sinh Vật Trận Địa.

Như vậy, học thuyết tu luyện của loài người đã mở ra *thời đại, từng công pháp nối tiếp nhau xuất hiện như cá vượt sông.

Nhưng do nhiều công pháp có vấn đề ẩn họa nghiêm trọng, hệ thống giám sát bắt đầu khởi động, ban hành một loạt quy định hạn chế trước khi công bố công pháp…

Theo lẽ thường, loài người hoàn toàn có thể sao chép mô hình ban đầu, bắt đầu từ việc nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần, từng bước nghiên cứu ra công pháp hệ tinh thần.

Nhưng sự thật không đơn giản như tưởng tượng.

Về phương diện này, Phong Kỳ đã có sự hiểu biết chi tiết, bởi vì sinh vật hệ tinh thần hoàn toàn khác với Sinh Vật Trận Địa có thân xác bằng máu thịt.

Sinh vật siêu thoát trong Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần rất ít, chúng khó thích nghi với môi trường đặc biệt dưới các quy

tắc khác nhau bên ngoài.

Loại Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần này nếu rời khỏi Lĩnh Vực trường nơi mình ở mà không thích nghi với các quy tắc bên ngoài, sẽ lập tức nổ tung.

Giống như cá nước mặn không thể sống trong nước ngọt.

Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần muốn thích nghi với các quy tắc bên ngoài, cũng giống như cá biển sâu sống trên cạn, thật kỳ lạ.

Khó có thể có được mẫu vật nghiên cứu sống là nguyên nhân chính khiến công pháp hệ tinh thần phát triển chậm, chất lượng kém.

Trừ khi để các nhà khoa học đi theo chiến đoàn tiến vào Lĩnh Vực trường để tiến hành nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần, nếu không thì rất khó bắt được Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần sống.

Còn việc để các nhà khoa học đi theo chiến đoàn tiến vào Lĩnh Vực trường hệ tinh thần thì phương diện này cũng không thực tế.

Hết chương 1221.

Chương 1222. Giải Cứu

Quá trình nghiên cứu không phải là bấm đốt tay là có thể đưa ra kết quả.

Các loại thiết bị khoa học là chìa khóa cốt lõi trong quá trình nghiên cứu.

Việc đưa các thiết bị khoa học lớn vào Lĩnh Vực trường hệ tinh thần sẽ tiêu tốn rất nhiều nhân lực vật lực, còn tồn tại rủi ro tiềm ẩn.

Nhiều yếu tố kết hợp lại, dẫn đến việc nghiên cứu Lĩnh Vực hệ tinh thần của loài người tiến triển chậm chạp.

Đặc biệt là không có mẫu vật sống.

Nhưng trong Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần, cũng không phải hoàn toàn không có sinh vật siêu thoát có thể tùy ý ra vào Lĩnh Vực trường.

Phong Kỳ đã từng gặp.

Chỉ là ở thế giới tương lai 1500 năm sau, con Tròng Mắt Huyết Sắc đó còn mang đến cho hắn một năng lực thiên phú vô cùng hữu dụng là "Ác Niệm."

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn lại thấy không đúng.

Khi hắn gặp Trí Nhãn, thế giới loài người đã hoàn toàn bị thế giới Lĩnh Vực bao phủ, về bản chất đã không còn là thế giới loài người nữa.

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh Mộ Trảo tay cầm ngân thương chỉ thiên mà chiến.

Cuối cùng, huyết nguyệt đè lên mặt trời biến mất ở chân trời, huyết nguyệt trở thành nguồn sáng duy nhất trên bầu trời.

Mộ Trảo cũng hóa thành một pho tượng sau khi mặt trời biến mất.

…

Vì khác đường, Phong Kỳ tạm biệt chiến đoàn Phi Sa, cùng Mộc Tinh tiếp tục tiến về phía tận cùng của Lĩnh Vực trường dao động.

Càng đi sâu vào, số lượng Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần trong tầm mắt càng nhiều.

Nếu có thể chất đặc biệt trên dòng thời gian chính, hắn chắc chắn phải ở lại đây giết chóc một phen, từ đó nâng cao cường độ tinh thần, đạt được một vài năng lực thiên phú hệ tinh thần.

Nhưng bây giờ hoàn toàn không cần thiết.

Trên đường đi, gặp phải Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần chủ động tấn công họ, họ mới ra tay.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã thử giao đấu với Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần ở cấp độ tinh thần.

Giao đấu ở cấp độ tinh thần không có cảm giác đấm vào da thịt, mạnh yếu không bị ảnh hưởng bởi kỹ thuật, chỉ liên quan đến cường độ tinh thần.

Kết quả của cuộc giao đấu này là, hắn dùng Niệm Lực bóc tách Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần kia từng lớp như bóc hành tây.

Sau một đoạn xen kẽ ngắn, Phong Kỳ và Mộc Tinh tiếp tục đi sâu vào Lĩnh Vực trường.

Lĩnh Vực trường dao động không phải là Lĩnh Vực trường lớn nhưng muốn đi ra khỏi Lĩnh Vực trường này vẫn cần vài ngày.

Không gian bên trong Lĩnh Vực trường tự thành một hệ thống, ít chịu ảnh hưởng của bên ngoài.

Ngay cả không gian Lĩnh Vực rộng bằng phòng trăm mét vuông, sau khi vào cũng có thể rộng bằng một sân bóng đá.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến diện tích thế giới loài người không ngừng mở rộng sau khi Lĩnh Vực trường dần hòa nhập vào thế giới loài người.

Bốn ngày sau, cuối cùng họ cũng đến được tận cùng của Lĩnh Vực trường dao động.

Đi qua lớp màng chắn Lĩnh Vực trường màu trắng tinh.

Tầm mắt của Phong Kỳ và Mộc Tinh lập tức bị tuyết rơi phủ kín.

Xa xa là một khu rừng tuyết, tầm mắt nhìn đến cuối khoảng chừng hơn nghìn mét, là một Lĩnh Vực trường màu đen tuyền.

Mất bốn ngày, cuối cùng họ cũng bơi ra khỏi Lĩnh Vực trường dao động.

Bây giờ chỉ còn cách Lĩnh Vực trường sương mù hơn nghìn mét.

Tiếp theo, họ đến khu rừng tuyết không xa, dựng lều trại tiện lợi ở đây, bắt đầu nghỉ ngơi.

Lấy thức ăn trong hộp thức ăn đưa cho Mộc Tinh, Mộc Tinh lập tức bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Nhìn dáng vẻ ăn như hổ đói của Mộc Tinh, trong lòng Phong Kỳ cảm thấy áy náy.

Bơi ra khỏi Lĩnh Vực trường dao động, họ mất bốn ngày, vì hiệu quả nên trong thời gian đó họ không nghỉ ngơi, càng không ăn uống.

Vài ngày không ăn uống sẽ không ảnh hưởng nhiều đến cơ thể của họ nhưng cảm giác đói là có thật.

Đặc biệt là Mộc Tinh.

Bình thường mỗi ngày đều phải ăn rất nhiều, cô liên tục bốn ngày không ăn, vừa rồi ánh mắt nhìn về phía tuyết mộc đã thay đổi.

Nếu không có hắn ở bên, có khi cô đã ôm tuyết mộc gặm rồi.

Còn về vấn đề tiêu hóa, đối với Mộc Tinh mà nói hoàn toàn không thành vấn đề.

Hệ tiêu hóa của Mộc Tinh có thể dễ dàng phân giải cả đá, gặm cây hoàn toàn nằm trong phạm vi chịu đựng.

Liên tục mở hộp thức ăn đưa cho Mộc Tinh, Mộc Tinh đều có thể giải quyết trong vài miếng.

Rất nhanh một thùng đồ ăn đã bị Mộc Tinh ăn hết.

Những thức ăn này đều là thức ăn nén có hàm lượng calo cao, trong đó còn có thịt khô làm từ thịt thú Lĩnh Vực, lượng calo cung cấp rất lớn.

Mặc dù vậy, rõ ràng vẫn không thể thỏa mãn được dạ dày của Mộc Tinh.

Nhìn vào thùng thức ăn đã cạn, Mộc Tinh có chút áy náy nói:

“Không cẩn thận ăn quá nhanh, ngươi không ăn sao?”

“Ta không sao, ngươi ăn no là quan trọng nhất.”

Nhìn Phong Kỳ tươi cười, biểu cảm của Mộc Tinh rõ ràng khựng lại.

Ký ức lúc này không ngừng lật về phía trước, mơ hồ nhớ lại một cảnh tượng tương tự đã xảy ra khi cô còn nhỏ.

Hết chương 1222.

Chương 1223. Bất Ngờ

Lúc đó cô còn chưa đến Tinh Thành.

Đội ngũ thập hoang giả trên đường di cư, lượng thức ăn mang theo ngày càng ít, lúc đó cha mẹ cô thà tự mình đói bụng cũng không muốn cô chịu đói.

Khi cô hỏi "Cha mẹ cũng ăn đi", cha mẹ cô trả lời giống hệt Phong Kỳ.

"A Kỳ, cảm ơn ngươi."

Phong Kỳ lúc này cười toe toét:

"Ta mới phải cảm ơn ngươi, nếu không phải vì giúp ta, bây giờ ngươi hẳn đang ở trong căng tin học phủ ăn uống thỏa thích, đồ ăn ở đó ngon hơn nhiều so với những thức ăn nén này."

Nói rồi, Phong Kỳ lấy ra từ trong ba lô hai lọ thuốc an thần tinh thần, đưa một lọ cho Mộc Tinh:

"Sư tỷ, bổ sung tinh thần, tiếp theo phải vào Lĩnh Vực trường sương mù rồi."

"Ừm."

Mộc Tinh nhận lấy thuốc an thần tinh thần, vặn nắp chai uống cạn.

Phong Kỳ cũng uống thuốc an thần tinh thần vào lúc này.

Ngay lập tức cảm giác mệt mỏi dần tan biến, tinh thần được phục hồi.

Tiếp theo, Phong Kỳ và Mộc Tinh nhắc lại một lần yêu cầu của nhiệm vụ này, sau khi xác nhận không có gì sai sót, Mộc

Tinh đứng dậy, một mình đi về phía Lĩnh Vực trường sương mù.

Tầm mắt của Phong Kỳ xuyên qua gió tuyết, tập trung vào Lĩnh Vực trường sương mù.

So với trong trí nhớ, sương mù cuồn cuộn trong Lĩnh Vực trường này đã mỏng đi rất nhiều.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa hoàn toàn hồi phục vết thương.

Một trận chiến ở Thông Thiên Lộ, hắn đã bị thương rất nặng, trên dòng thời gian bình thường khi giao thủ với Mộc Tinh cũng chưa thể hồi phục hoàn toàn.

Nguyên nhân chính là, Mê Vụ Chi Chủ không thể có đủ khí huyết để phục hồi vết thương.

Mê Vụ Chi Chủ vừa mới giáng lâm đã vô cùng cảnh giác với thế giới bên ngoài, không dám tùy tiện mở rộng Lĩnh Vực trường, xung quanh cũng không có sinh mệnh có thể hấp thụ khí huyết, khiến vết thương của Mê Vụ Chi Chủ hồi phục chậm chạp.

Quan trọng hơn là, lúc này hắn đã mất đi tất cả tộc nhân.

Bộ tộc sương mù hùng mạnh chỉ còn lại một mình hắn, khiến hắn không có đủ tự tin để cướp bóc mở rộng nhanh chóng.

Tầm mắt Mộc Tinh xuyên qua gió tuyết, dừng lại trước Lĩnh Vực trường sương mù.

Chỉ thấy Mộc Tinh quay lưng về phía hắn giơ tay phải lên, giơ ngón tay cái, sau đó đi xuyên qua Lĩnh Vực trường sương mù.

Trong lúc chờ đợi, thời gian trôi qua từng chút một.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Lĩnh Vực trường sương mù truyền đến tiếng động.

Cả Lĩnh Vực trường đều rung chuyển nhẹ, ngay cả Phong Kỳ đứng bên ngoài cũng có thể cảm nhận được mặt đất rung chuyển nhẹ.

Theo thời gian trôi qua, màn chắn của Lĩnh Vực trường sương mù bắt đầu dao động.

Xuất hiện những gợn sóng lan tỏa như khi những giọt mưa rơi xuống mặt hồ.

Có thể thấy, Mộc Tinh đã giao chiến dữ dội với Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ mang trong mình tham vọng bá chủ, sắp phải đối mặt với thất bại lớn đầu tiên sau khi hắn đến thế giới loài người.

Sau đó, trái tim bá chủ biến thành sự ẩn nhẫn, tiềm phục.

Mê Vụ Chi Chủ đã dùng sự thật chứng minh rằng, sự trưởng thành của đàn ông thường đến từ những thất bại.

Sự trưởng thành này cũng khiến hắn trở nên đáng sợ hơn.

Trận chiến dữ dội kéo dài rất lâu, Lĩnh Vực trường sương mù đã không chịu nổi, tần suất rung chuyển ngày càng nhanh.

Lúc này, một tiếng gầm vang vọng từ trong Lĩnh Vực trường truyền ra.

Uy thế ngạo nghễ thiên hạ, ngay cả khi cách một màn chắn Lĩnh Vực trường, Phong Kỳ cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ đã khơi dậy bản tính hung dữ của Mộc Tinh, khiến cô thức tỉnh sức mạnh Tinh Hồng.

Lúc này, Mộc Tinh có thể nói là vô địch.

Không chỉ thực lực được nâng cao đáng kể, mà còn tự mang theo khả năng tấn công ảo ảnh tinh thần.

Chỉ cần tầm mắt nhìn vào bóng mờ hư ảo trên đỉnh đầu Mộc Tinh, sẽ bị đưa vào ảo ảnh thi sơn huyết hải, khó có thể thoát ra, thậm chí còn xuất hiện ảo giác bản thân cũng bị chôn vùi trong thi sơn.

Cuối cùng, cùng với một tiếng nổ lớn, Lĩnh Vực trường sương mù vỡ tan.

Một bóng hình màu tím quen thuộc vụt lên trời, loạng choạng bay về phía xa.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức sải bước đuổi theo hướng Mê Vụ Chi Chủ rời đi.

…

Ba ngày sau.

Mê Vụ Chi Chủ đang ngủ say tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức dữ dội, dường như thân thể sắp tan rã.

Lúc này hắn đột nhiên nhớ ra, bản nguyên của mình đã bị đánh tan, tại sao mình vẫn còn sống?

Ý thức lúc này quét qua cơ thể, Mê Vụ Chi Chủ phát hiện ra rằng lõi bản nguyên vỡ vụn của mình đã kỳ diệu phục hồi. Chỉ là bây giờ khí huyết trong cơ thể đã cạn kiệt, không thể vận dụng được chút sức lực nào.

“Huynh đệ, tỉnh rồi sao?”

Lúc này một giọng nói truyền đến, Mê Vụ Chi Chủ lập tức cảnh giác quay đầu nhìn sang một bên.

Chỉ thấy một thiếu niên khoảng 17, 18 tuổi đang ngồi không mảnh vải che thân ở không xa, đang tò mò quan sát hắn.

Cúi đầu nhìn y phục đắp trên người, Mê Vụ Chi Chủ hơi kinh ngạc, vẻ mặt cảnh giác dần trở nên dịu đi, lúc này hắn nhìn về phía Phong Kỳ hỏi:

Hết chương 1223.

Chương 1224. Thất Bại

"Ngươi cứu ta sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ nhe răng cười rạng rỡ:

"Đúng vậy, là ta!"

…

Khi Mê Vụ Chi Chủ mở mắt ra, hắn đã bước vào kịch bản của Phong Kỳ.

Bánh xe số phận lại chậm rãi tiến lên, kéo theo một đường quỹ đạo vận mệnh tương tự.

Phong Kỳ vẫn giải thích về thân phận của mình như trước.

Hắn nói với Mê Vụ Chi Chủ rằng hắn chỉ biết mình đến từ thế giới Lĩnh Vực nhưng đã mất đi phần lớn ký ức, thậm chí không biết mình là chủng tộc nào, vẫn luôn ẩn núp trong xã hội loài người.

Còn về việc tại sao lại trà trộn vào xã hội loài người thì đã xảy ra trước khi mất đi phần lớn ký ức, có lẽ là sự sắp xếp của tộc nhân, hắn không rõ.

Lời giải thích này xét từ góc độ của Mê Vụ Chi Chủ thì không có sơ hở nào.

Ít nhất Mê Vụ Chi Chủ sẽ cảm thấy, bọn họ chỉ là gặp nhau thoáng qua, bản thân hắn trong mắt Phong Kỳ không có giá trị gì, hoàn toàn không có lý do gì để lừa dối.

Về việc tại sao lại đến đây, lời giải thích của Phong Kỳ là khảo sát thực tế trước khi nhập học Học phủ Cựu Nhật.

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, tại sao lại cứu hắn.

Phong Kỳ mỉm cười, thản nhiên nói:

“Ngươi khiến ta cảm thấy rất thân thiết, ta tưởng ngươi là tộc nhân của ta.”

Khi ở tuyến phản diện, cũng chính câu nói này đã giúp hắn kéo gần mối quan hệ ban đầu với Mê Vụ Chi Chủ.

Sự thật cũng như hắn dự đoán, sự cảnh giác trong mắt Mê Vụ Chi Chủ tan biến, thậm chí còn nảy sinh sự đồng cảm.

Bởi vì hắn cũng đã mất đi tất cả tộc nhân, cô đơn tồn tại ở thế giới loài người.

Trên người Phong Kỳ, hắn nhìn thấy bóng dáng của chính mình.

Cùng là kẻ tha hương lưu lạc, cảm thông sâu sắc, ấn tượng của hắn về Phong Kỳ đã thay đổi rõ rệt.

Nhưng những chuyện xảy ra tiếp theo lại khiến Mê Vụ Chi Chủ cảm động hơn.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi giúp đỡ nhau, cuối cùng cũng sẽ chia tay.

Phong Kỳ thấy hắn bị thương nặng, khí huyết trong cơ thể cạn kiệt khó có thể hành động, không hề bỏ mặc hắn, mà cõng hắn nghênh đón gió tuyết đi về hướng thành Lãnh Đông.

Tốn mất mấy ngày mới vượt qua được Lĩnh Vực trường dao động.

Bóng dáng của bọn họ lại một lần nữa chìm vào trong gió tuyết.

Trên đường đi, Mê Vụ Chi Chủ nhìn thân hình gầy gò của Phong Kỳ, lần đầu tiên sau gần mười năm đến thế giới loài

người, hắn cảm nhận được sự rung động khi có người thân bên cạnh.

Khi đến gần thành Lãnh Đông, bọn họ gặp ba chiến sĩ tiền tuyến đang đi về hướng thành Lãnh Đông.

Đối mặt với yêu cầu của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ chủ động ra tay.

Cuối cùng hắn đã giết chết hai người trong số đó, để lại người cuối cùng cho Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá.

Trận chiến bất ngờ này có vẻ như là ngẫu nhiên nhưng thực tế đây cũng là một mắt xích mà Phong Kỳ đã sắp xếp trước.

Kể từ khi thảm kịch diệt làng có thể tránh được, hắn không muốn lặp lại vết xe đổ.

Lần này cõng Mê Vụ Chi Chủ, hắn cố tình tránh con đường đó.

Cùng lúc đó, trong một tuần hắn tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ, Mộc Tinh đã quay trở lại, những chiến sĩ đi ngang qua này cũng được sắp xếp trước trong thời gian này.

Ba chiến sĩ có vẻ như đi ngang qua này đều là tử tù đã uống thuốc xóa ký ức trước đó và được chỉnh sửa một phần nội dung ký ức.

Mục đích là để tặng cho Mê Vụ Chi Chủ đoạt xá, ban cho hắn một thân phận có thể hòa nhập vào xã hội loài người.

Đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ vốn có di chứng là mất trí nhớ, đối với phần lớn ký ức đã mất của tù nhân, hắn cũng sẽ không nghi ngờ gì.

Hấp thụ khí huyết trong cơ thể của ba tù nhân, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng có thể tự do hành động.

Tiếp tục đi một đoạn đường, bọn họ đến thành Lãnh Đông.

Lúc này Phong Kỳ đã cắt đứt liên lạc với Viện Nghiên cứu Hổ phách, các nhu cầu về tiền bạc tự nhiên không thể ghi vào sổ sách của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhiều khoản chi tiêu đều phải tự bỏ tiền túi.

Để giúp Mê Vụ Chi Chủ chữa thương, hắn đã mua một lượng lớn thịt thú Lĩnh Vực chưa qua chế biến, cung cấp cho Mê Vụ Chi Chủ hấp thụ khí huyết từ đó.

Rất nhanh, số tiền vốn đã ít ỏi của Phong Kỳ lại càng thêm eo hẹp.

Để giải quyết vấn đề sinh kế, bọn họ vào làm ở một lò giết mổ trong thành Lãnh Đông.

Giết mổ gia súc trở thành công việc thường ngày của bọn họ, trong thời gian đó Mê Vụ Chi Chủ thỉnh thoảng còn lén hấp thụ một ít khí huyết để chữa thương, vừa làm vừa học.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên đã từ bỏ con đường trưởng thành tranh bá.

Hắn bắt đầu không ngừng học tập lịch sử và văn hóa loài người, từ đó tìm hiểu quá trình phát triển của nhân tộc, chuẩn bị cho việc ẩn núp trong xã hội loài người.

Tài năng của Mê Vụ Chi Chủ cũng được thể hiện vào lúc này.

Hắn có thể học xong trong thời gian ngắn những kiến thức mà người khác phải mất hơn mười năm, thậm chí vài chục năm mới có thể nắm vững.

Hết chương 1224.

Chương 1225. Tái Ngộ

Trong thời gian ở chung, mối quan hệ giữa Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng ngày càng khăng khít.

Không cần phải cố tình che giấu, trong lòng Phong Kỳ thực ra đã sớm coi Mê Vụ Chi Chủ như anh em của mình.

Mỗi tối tan làm, bọn họ đều đến quán rượu ở góc phố, đối tửu xướng ca, trò chuyện về tương lai.

Thực ra Mê Vụ Chi Chủ không thích đồ ăn của loài người.

Hắn ngồi ở một góc quán rượu, chứng kiến đủ loại người đi qua trước mắt, từ đó tìm hiểu cấu trúc của xã hội loài người.

Quá trình này theo lời Mê Vụ Chi Chủ nói, giống như loài người quan sát động vật, hoặc xem thế giới động vật, có thể giúp hắn hiểu sâu hơn về loài người.

Phong Kỳ đã nhận ra Mê Vụ Chi Chủ có ý định ẩn núp trong xã hội loài người.

nhân Mê Vụ Chi Chủ chưa nảy sinh ý định khống chế Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn bắt đầu ngấm ngầm khuyên Mê Vụ Chi Chủ cùng mình đến thành Cựu Nhật, cùng nhau thi vào Học phủ Cựu Nhật.

Dưới sự khuyên bảo của Phong Kỳ, tâm lý của Mê Vụ Chi Chủ dần thay đổi.

Đặc biệt là khi Phong Kỳ say rượu nói rằng "Sau khi gặp ngươi, ta cảm thấy mình không còn cô đơn nữa…"

Điều này khiến Mê Vụ Chi Chủ nhận ra rằng, Phong Kỳ không chỉ coi hắn như anh em, mà còn coi hắn như người thân

và chỗ dựa.

Đây chắc chắn là một thứ tình cảm thân thiết hai chiều.

Cùng là kẻ tha hương lưu lạc, đều đến từ thế giới Lĩnh Vực nhưng lại mất đi người thân, cô đơn phiêu bạt ở thế giới loài người.

Dưới tác động của nhiều yếu tố, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng đã đưa ra quyết định.

Phong Kỳ cuối cùng cũng đạt được mục đích của mình, để Mê Vụ Chi Chủ cùng hắn đến thành Cựu Nhật, thi vào Học phủ Cựu Nhật.

Vì kỳ thi năm nay đã qua, để cảm ơn Mê Vụ Chi Chủ đã đồng hành trong thời gian tới, hắn đã dùng tiền lương mua cho Mê Vụ Chi Chủ một bộ sách giáo khoa Lĩnh Vực mới nhất.

Mê Vụ Chi Chủ không thấy có gì không ổn với việc này.

Học kiến thức Lĩnh Vực, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên có kinh nghiệm hơn Phong Kỳ.

Hắn hoàn toàn hiểu nhiều kiến thức, cái khó là làm sao diễn đạt theo cách mà loài người có thể hiểu được.

Cuối cùng, thời gian nhập học của Học phủ Cựu Nhật cũng sắp đến.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ dùng tiền kiếm được từ lò giết mổ mua vé máy bay, lên máy bay đến thành Cựu Nhật, tạm biệt thành Lãnh Đông - thành phố gắn liền với gió tuyết.

Máy bay bay vào bầu trời đêm, thành Lãnh Đông dần trở nên nhỏ bé trong tầm mắt của hai người.

Chặng đường này kết thúc, lịch sử đã mở ra một chương mới…

…

Thành Cựu Nhật.

Sau cảm giác mất trọng lực trong chốc lát, máy bay hạ cánh xuống sân bay trung tâm thành Cựu Nhật.

Ra khỏi máy bay, nắng vừa phải, nhiệt độ dễ chịu.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xách hành lý, đi về phía sảnh sân bay.

Với thành Cựu Nhật, Phong Kỳ tương đối xa lạ.

Trước đây, hắn đều trực tiếp đến khu tiếp tế tiền tuyến Cựu Nhật, chỉ dừng chân ở thành Cựu Nhật một thời gian ngắn.

Là một thành phố ven biển, thành Cựu Nhật có nguồn tài nguyên phong phú nhờ vào biển cả.

Hải sản, trái cây và các nguồn tài nguyên khác của các thành phố khác chủ yếu được nhập từ thành Cựu Nhật.

Tên của thành Cựu Nhật hoàn toàn trái ngược với thành phố Tương Lai, cái tên này có một câu chuyện đằng sau, chủ yếu là để tưởng nhớ những người anh hùng đã xây dựng thành phố liên hợp trong hoàn cảnh gần như đổ nát, đồng thời cũng là sự khao khát về cuộc sống hòa bình trong quá khứ.

Trong đó cũng có ý nghĩa muốn lấy lại vinh quang ngày xưa của loài người.

Ra khỏi sảnh sân bay, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bắt một chiếc taxi, thẳng tiến đến Học phủ Cựu Nhật.

Đi dọc theo đường cao tốc của sân bay, có thể bao quát toàn cảnh thành Cựu Nhật.

Việc xây dựng thành phố này không mang nhiều hơi hướng khoa học kỹ thuật như thành phố Tương Lai nhưng cũng rất tiên tiến.

Xét về mức độ hiện đại của các công trình dọc đường, thành Cựu Nhật được xây dựng lại từ đống đổ nát còn mang nhiều hơi hướng khoa học kỹ thuật hơn Tinh Thành và Thành Thắng - hai thành phố cổ kính.

Chiếc taxi chạy một quãng đường dài, dừng lại trước cổng chính Học phủ Cựu Nhật.

Xuống xe, đập vào mắt là hai con sư tử đá cao sừng sững, bề mặt đã hơi loang lổ theo thời gian.

Phía sau là kiến trúc cung điện sơn son thếp vàng cổ kính, cao hơn mười mét, phong cách cổ kính, trang nghiêm và tao nhã, hơi thở lịch sử ập vào mặt.

Trên bia đá bên cạnh cổng chính còn có lời đề từ của những người đi trước khi học phủ mới được xây dựng.

Sau khi kiểm tra danh tính, Phong Kỳ dẫn theo Mê Vụ Chi Chủ - người đi cùng với tư cách là người nhà - bước vào cổng chính.

Hiện ra trước mắt là một con đường thẳng tắp, hai bên trồng cây liễu.

Dọc đường có rất nhiều tân sinh viên đến báo danh như hắn, qua biểu cảm của họ có thể thấy, họ rất tò mò và mong đợi về cuộc sống học phủ trong tương lai.

Hết chương 1225.

Chương 1226. Quyết Định

Tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Nhà nghiên cứu linh tài, Nhà chữ Lĩnh Vực, Nhà tiêu bản Lĩnh Vực… Dọc đường đi, các loại kiến trúc đã cho thấy hướng nghiên cứu chính của Học phủ Cựu Nhật.

Mặc dù Học phủ Cựu Nhật cũng có các chuyên ngành như học chiến đấu nhưng trọng tâm vẫn thiên về nghiên cứu theo hướng Lĩnh Vực.

Đây cũng là nguyên nhân chính khiến Học phủ Cựu Nhật luôn đứng cuối trong cuộc thi tranh bá tân sinh hàng năm.

Cuối cùng, họ đã đến trước ký túc xá.

Ký túc xá nằm ở vị trí gần hậu sơn của Học phủ Cựu Nhật.

Sau khi hoàn thành thủ tục đăng ký tân sinh, Phong Kỳ nhận được số phòng của mình.

Giống như Học phủ Tinh Thành, mỗi tân sinh đều có thể có một phòng riêng, giảm bớt ảnh hưởng lẫn nhau trong sinh hoạt và học tập.

Sau khi đặt hành lý xuống, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu đi dạo trong Học phủ Cựu Nhật.

Muốn hiểu về môi trường học tập của một học phủ, trước tiên phải hiểu về lịch sử của học phủ đó.

Tại sao ra đời? Phát triển như thế nào? Mục tiêu trong tương lai?

Nhiều kiến trúc học phủ được bảo tồn còn lưu giữ những dấu vết lịch sử rõ ràng.

Ví dụ như ngôi nhà gỗ mà vị hiệu trưởng đầu tiên của học phủ và những người thầy đầu tiên xây dựng học phủ, cho đến nay vẫn được bảo tồn nguyên vẹn.

Bước vào ngôi nhà gỗ, có thể thấy nhiều ghi chép của những người đi trước.

Điều khiến Phong Kỳ ấn tượng nhất là trên bức tường trắng ở góc nhà gỗ có khắc hai hàng chữ:

"Lão tử sắp ra tiền tuyến rồi, lão cẩu kia lại ép ta ở lại làm thầy, nếu không phải vì hậu thế, ta sẽ đi mẹ lão cẩu nhà ngươi!"

Dòng chữ này đã trở nên mờ nhạt nhưng vẫn có thể cảm nhận rõ ràng cảm xúc mãnh liệt của chủ nhân khi đó qua từng nét chữ. Dòng chữ này khiến Phong Kỳ vừa mỉm cười vừa kính trọng.

Dưới dòng chữ này, còn khắc một dòng chữ khác:

"Ba tháng cuối cùng, dốc hết sức truyền thụ những gì mình học được, sau đó ra tiền tuyến, chiến đấu vì tương lai, lão tử sẽ xé toạc một mảnh trời cho nhân tộc!"

Những dấu vết lịch sử này cũng khiến Mê Vụ Chi Chủ cảm động, không khỏi cảm thán:

"Người xưa ban cho người sau linh hồn, trong quá trình trưởng thành của mỗi cường tộc đều không thể thiếu những người khai phá đường đi, nhân loại đã có tiềm lực như vậy, chỉ thiếu thời gian mà thôi."

Tham quan xong ngôi nhà gỗ làm trường học vào thời kỳ đầu xây dựng, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến Nhà tiêu bản Sinh Vật Trận Địa của Học phủ Cựu Nhật.

Ánh đèn trong nhà sáng trưng, trưng bày rất nhiều tiêu bản được chế tác từ Sinh Vật Trận Địa.

Những tiêu bản Sinh Vật Trận Địa ở đây được đặt trong lồng kính, sắp xếp theo thứ tự thời gian tiếp xúc của loài người, mỗi tiêu bản Sinh Vật Trận Địa trước lồng kính còn có thể chạm vào để điều khiển, trong tùy chọn chức năng có thông tin giới thiệu chi tiết về đặc điểm năng lực của loại Sinh Vật Trận Địa này.

Trong số đó có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa đã tuyệt chủng nhưng tiêu bản của chúng vẫn được lưu giữ trong nhà tiêu bản.

Nhà tiêu bản được chia làm hai tầng, tham quan một vòng mất khoảng 2 giờ.

Nếu xem kỹ thông tin giới thiệu của từng Sinh Vật Trận Địa, dù có một ngày cũng không thể xem hết.

Trong quá trình tham quan, điều khiển Phong Kỳ ngạc nhiên là hắn nhìn thấy tiêu bản Sinh Vật Trận Địa đầu tiên bị tước Tinh Thạch Phù Văn để chế tạo chiến binh phù văn.

Đây là một sinh vật hình người toàn thân phủ đầy vảy đen.

Trán của nó có một vết lõm, rõ ràng là vị trí khảm tinh thạch phù văn.

Cũng chính từ Sinh Vật Trận Địa này mà học thuyết cải tạo phù văn ra đời.

Trong thời gian tham quan, Mê Vụ Chi Chủ đã đánh giá về nhà tiêu bản này là "Thú vui bệnh hoạn của loài người."

Điều khiển hắn không thể hiểu nhất là những tiêu bản Sinh Vật Trận Địa đã tuyệt chủng kia vẫn được lưu giữ trong nhà tiêu bản, theo lý mà nói thì chúng đã hoàn toàn không còn giá trị nghiên cứu.

Đối với quan điểm của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không biết nói gì.

Sau vài giờ tham quan, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi nhà tiêu bản.

Tiếp theo, họ lại đi tham quan những kiến trúc tiêu biểu khác của Học phủ Cựu Nhật, dần dần hiểu sâu hơn về Học phủ Cựu Nhật.

Cuối cùng, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến nhà ăn của Học phủ Cựu Nhật.

Sau khi lấy thức ăn và ngồi xuống, Phong Kỳ nhìn Mê Vụ Chi Chủ ngồi đối diện:

"Sau khi ra ngoài, ngươi đã có dự định gì chưa?"

Hiện tại, Mê Vụ Chi Chủ vào Học phủ Cựu Nhật với tư cách là người thân nhưng chỉ giới hạn trong ngày khai giảng, sau 12 giờ, Mê Vụ Chi Chủ phải rời khỏi Học phủ Cựu Nhật.

"Trước tiên là tìm một công việc, tốt nhất là công việc như lò mổ, như vậy ta có thể thường xuyên ăn trộm một ít khí huyết, giúp vết thương của ta mau lành, thời gian còn lại ta sẽ dùng để học tập… Nhưng ta thấy Lĩnh Vực học không phải là một môn học khó nắm bắt, ta nghĩ thi vào Học phủ Cựu Nhật không mất nhiều thời gian."

Hết chương 1226.

Chương 1227. Phản Công

Đối với thiên phú của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ rất hiểu.

Những lời nói có vẻ khoe khoang này, thực ra đều là sự thật.

Điều hạn chế Mê Vụ Chi Chủ vào Học phủ Cựu Nhật là kỳ thi một năm một lần, nếu không, hắn hoàn toàn có thể nắm vững kiến thức cơ bản về Lĩnh Vực học trong thời gian rất ngắn.

Ưu thế của cường tộc không chỉ nằm ở cường độ huyết mạch bẩm sinh, mà khả năng học tập cũng là một trong số đó.

Ngoài tộc Linh Năng sở hữu Kho Ý Thức Thánh Linh, có thể chia sẻ kiến thức, Phong Kỳ chưa từng thấy sinh mệnh của chủng tộc nào có khả năng học tập mạnh hơn Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn nhớ rõ những ngày ẩn cư trong rừng sâu cùng Mê Vụ Chi Chủ, Mê Vụ Chi Chủ chỉ dựa vào việc quan sát quỹ tích trên Huyết Thạch đã lĩnh ngộ được hai môn công pháp đỉnh cấp là Hiến Tế Huyết Nhục và Huyết Nhục Đỉnh.

Thiên phú của hắn không hề kém Lâm Nhiễm.

Về mặt kiến thức, hắn thậm chí còn mạnh hơn Lâm Nhiễm không chỉ một chút.

Ăn xong bữa cơm chia tay này, Phong Kỳ đưa Mê Vụ Chi Chủ đến cổng chính của học phủ.

Ra khỏi cổng trường, Phong Kỳ tiễn Mê Vụ Chi Chủ đi về phía phố.

Ngay lúc này, Phong Kỳ lên tiếng gọi Mê Vụ Chi Chủ lại:

“Lão Mê!”

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, ngạc nhiên quay đầu lại.

“Những ngày ta không có ở đây, ngươi hãy cố gắng học tập, phấn đấu một năm sau thi vào Học phủ Cựu Nhật, cùng ta hoàn thành quãng đời học phủ này, sau này ta sẽ cùng ngươi leo lên đỉnh cao.”

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười, sau đó không ngoảnh lại mà vẫy tay.

Nhìn bóng lưng Mê Vụ Chi Chủ đi xa, Phong Kỳ cũng quay người lại vào lúc này.

Nhìn cánh cổng Học phủ Cựu Nhật được trang trí theo phong cách cổ điển, trên khuôn mặt hắn nở nụ cười.

Hành trình mới, bắt đầu từ đây.

….

Ba tháng sau.

Học phủ Cựu Nhật.

Sáng sớm thức dậy, Phong Kỳ đứng dậy kéo rèm cửa, để ánh nắng chiếu sáng căn phòng.

Sau đó, hắn thắp ba nén “Hương tỉnh táo” ở góc bàn, rồi ngồi vào bàn bắt đầu ôn lại những kiến thức đã học hôm qua.

Sau khi chia tay Mê Vụ Chi Chủ, hắn bắt đầu cuộc sống học tập.

Việc học kiến thức Lĩnh Vực học đối với hắn trên tuyến hy sinh không có ý nghĩa gì nhưng đối với tuyến thời gian chính thì lại có ý nghĩa trọng đại, những kiến thức này sẽ trở thành nền tảng trên con đường tiến bước của một hắn khác.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã có nhận thức sâu sắc hơn về Lĩnh Vực học.

Chữ viết và ngôn ngữ trong Lĩnh Vực học rất nhiều nhưng về hướng lớn có thể chia thành ba loại.

Chữ cổ, chữ thế giới mới, chữ hệ tinh thần.

Trong đó, chữ cổ là chữ viết do tổ tiên của thế giới Lĩnh Vực để lại, thường được ghi trên bia đá, cụ thể phải truy ngược đến thời đại nào, ngay cả sinh mệnh của thế giới Lĩnh Vực cũng khó có thể đưa ra câu trả lời chính xác.

Chữ thế giới mới là loại phân loại chữ viết phức tạp nhất trong số đó.

Thế giới Lĩnh Vực cuối cùng được chia thành bao nhiêu thế giới nhỏ, đến nay nhân loại vẫn chưa điều tra rõ ràng.

Chỉ thông qua việc tiếp xúc với các tộc quần thế giới Lĩnh Vực đã biết được rằng thế giới Lĩnh Vực được chia thành vô số thế giới tầng, ví dụ như tầng Hắc Vực, tầng Thiên vực, tầng Linh Vực, tầng Ma Ngục, v.v.

Mỗi tầng Lĩnh Vực tộc quần đều có ngôn ngữ chữ viết chung, còn có ngôn ngữ chữ viết của tộc quần mình.

Giống như thế giới trước khi xảy ra đại biến, quốc gia có ngôn ngữ chung, địa phương cũng có phương ngữ riêng.

Nhưng tộc ngữ của thế giới Lĩnh Vực rất nhiều, thậm chí nhiều đến mức khiến người ta tê cả da đầu. Mỗi thế giới tầng còn được chia thành nhiều tầng, mỗi tầng đều có số lượng tộc quần khổng lồ, chúng lấy thế giới Lĩnh Vực cắt thành các lãnh địa tộc quần khác nhau.

Ví dụ như tộc Sương mù, đến từ thế giới tầng hai Linh Vực.

Cuối cùng là chữ hệ tinh thần, đơn giản nhất, cũng có thể nói là phức tạp nhất.

Giao lưu tinh thần là một cách giao lưu không cần chữ viết, trực tiếp biểu đạt nội dung, có thể khiến đối phương hiểu ngay suy nghĩ của mình.

Trong giao lưu tinh thần, sử dụng chữ viết về bản chất là một sự thụt lùi.

Nhưng sự ra đời của chữ viết ắt hẳn có ý nghĩa đằng sau nó.

Giao lưu tinh thần tuy tiện lợi nhưng lại không có bí mật nào có thể nói, rất dễ bị sinh mệnh gần đó cảm nhận được.

Chữ hệ tinh thần là một cách mã hóa giao lưu tinh thần.

Loại cách giao lưu này thường được sử dụng giữa các sinh mệnh hệ tinh thần, là loại ngôn ngữ chữ viết mới được khai phá.

Hiện tại, Phong Kỳ chủ yếu học chữ viết chung trong "Chữ thế giới mới."

Chỉ cần học được chữ viết chung của mỗi tầng thế giới, hắn sẽ không có vấn đề gì khi giao lưu với bất kỳ chủng tộc nào.

Còn về chữ cổ và chữ hệ tinh thần, hiện tại hắn học cũng không có ý nghĩa gì lớn.

Ba tháng nay, Phong Kỳ đã hiểu sâu sắc thế nào là học vô bờ bến.

Hết chương 1227.

Chương 1228. Hiện Thực

Đặc biệt là so sánh với môi trường học tập của Tinh Thành Học Phủ.

Môi trường học tập của Tinh Thành Học Phủ tương đối tự do, ngoài thời khóa biểu, học viên có rất nhiều thời gian tự do khám phá, có thể lựa chọn ở thư viện hoặc tự nghiên cứu trong phòng thí nghiệm, v.v.

Nhưng Học phủ Cựu Nhật, nói chính xác hơn là Lĩnh Vực học của Học phủ Cựu Nhật, mô hình học tập hoàn toàn là nhồi nhét.

Lĩnh Vực học không có kỹ thuật gì, giai đoạn đầu chỉ cần ghi nhớ các loại nội dung.

Nhưng lượng kiến thức này cực kỳ lớn.

Phong Kỳ tự nhận trí nhớ của mình không tệ nhưng vẫn bị các học viên cùng khóa làm cho tê cả da đầu.

Chuyên ngành Lĩnh Vực học thực hiện ba ngày một kỳ thi nhỏ, một tuần một kỳ thi lớn, mỗi ngày làm bài tập đến mức bay lên, ngay cả khi ngủ cũng làm bài tập.

Hắn không thể không thừa nhận, những học viên thi đỗ vào chuyên ngành Lĩnh Vực học của Học phủ Cựu Nhật đều là quái vật về trí nhớ.

Rõ ràng là mỗi học viên đều đã tìm hiểu trước về Lĩnh Vực học.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã hiểu sâu sắc một đạo lý, ngành nghề không có kỹ thuật thì cạnh tranh nội bộ mới là

nghiêm trọng nhất, trong đó người xuất sắc nhất chính là trùm cạnh tranh.

Chỉ dựa vào trí nhớ để phân định thắng bại, chuyên ngành Lĩnh Vực học có một nữ sinh, thậm chí có thể làm được trong thời gian ngắn nhìn qua là không quên, trên lớp có thể đọc ngược lại nội dung của một cuốn sách.

Khoảng cách giữa người với người, trong học phủ đỉnh cao có nhiều thiên tài nhất là rõ ràng nhất.

Chuyên ngành Lĩnh Vực học để khuyến khích học viên tiến bộ, còn thiết lập hạng mục học bổng, mỗi tháng phát một lần, theo thứ hạng thành tích phát xuống.

Đây cũng là một trong những yếu tố khiến Lĩnh Vực học cạnh tranh nội bộ nghiêm trọng.

Các học viên chuyên ngành khác trong học phủ còn có thể trải nghiệm được vẻ đẹp của học phủ, thậm chí là yêu đương, cảm nhận hơi thở của tuổi trẻ.

Nhưng học viên chuyên ngành Lĩnh Vực học không có tình yêu, càng không xứng có tình yêu.

Thời gian ăn cơm của họ là để ôn lại nội dung đã học thuộc, trong giấc mơ của họ là ôn lại những kiến thức đã học thuộc, thậm chí ngay cả khi đi vệ sinh họ cũng đang nghĩ đến việc học thuộc nội dung.

Các kỳ thi định kỳ như một ngọn núi đè trên đầu, họ căn bản không dám dừng lại nghỉ ngơi.

Bị trùm cạnh tranh bao vây, Phong Kỳ cũng không thể không theo đuổi.

Các bạn học bình thường tụ họp trong chốc lát, đều là để phàn nàn về lượng kiến thức của Lĩnh Vực học.

Chuyên ngành này khi mới thành lập giai đoạn khởi đầu chắc chắn là dễ dàng, dù sao thì nội dung cần học thuộc cũng không nhiều, rất dễ nắm vững toàn bộ kiến thức.

Nhưng đến ngày nay, lượng kiến thức của Lĩnh Vực học đã tích lũy đến mức vô cùng lớn.

Dùng lời của một bạn học nào đó mà nói, luôn có người thay chúng ta hưởng thụ tháng ngày yên bình, để chúng ta mang gánh nặng tiến về phía trước.

Câu nói này ám chỉ, những học viên Lĩnh Vực học thời kỳ đầu, họ rất dễ dàng nắm vững toàn bộ kiến thức trong chuyên ngành, vì vậy đã trở thành người khai phá Lĩnh Vực này và là người bổ sung kiến thức mới, tạo ra nhiều kiến thức hơn cho hậu thế.

Dưới sự nỗ lực của họ, Lĩnh Vực học phát triển nhanh chóng.

Điều này dẫn đến người đến sau càng nhiều, lượng kiến thức cần học cũng càng nhiều.

Là học viên Lĩnh Vực học của thế hệ này, mục tiêu cuối cùng mà họ đang nỗ lực học tập cũng là trở thành người bổ sung kiến thức cho môn học này, tạo ra nhiều nội dung hơn cho hậu thế.

Những học viên của ngành này, mỗi người đều là người diệt rồng.

Đồng thời, mỗi thiếu niên học xong toàn bộ kiến thức, hoàn thành việc diệt rồng, chắc chắn sẽ trở thành ác long, mang đến cho người đến sau kiến thức (nỗi đau) mới.

Phàn nàn thì phàn nàn, học tập vẫn phải tiếp tục.

Bị cạnh tranh nội bộ ba tháng, Phong Kỳ cũng trong lòng tàn nhẫn.

Người khác có thể học, hắn cũng có thể.

“Đến đi, cạnh tranh đi!”

Lật sách Lĩnh Vực học, Phong Kỳ bắt đầu học sớm trong phòng ký túc xá tràn ngập hương đàn thanh tỉnh.

Treo xà nhà đâm đùi, tương lai có thể mong đợi.

Trong lúc học, tiếng chuông điện thoại đột nhiên vang lên.

Phong Kỳ đưa tay cầm lấy điện thoại đặt trên bàn, phát hiện là điện thoại của giáo viên Lĩnh Vực học gọi đến.

“A Kỳ, ta đã hỏi hiệu trưởng rồi, ông ấy nói Lĩnh Vực học tuyển thêm học sinh cũng không phải không có tiền lệ nhưng phải thông qua kỳ thi nghiêm ngặt hơn, nếu bằng hữu của ngươi không quá gấp gáp nhập học thì ta thấy vẫn nên chờ lần sau…”

Gác máy, trong mắt Phong Kỳ lóe lên tia sáng phấn khích.

Theo quy trình nhập học bình thường, Học phủ Cựu Nhật một năm chỉ có một lần cơ hội tuyển sinh.

Nhưng một năm thời gian chắc chắn là quá dài.

Lão Mê tuy đã đồng ý cùng hắn trải qua cuộc sống học phủ nhưng trong một năm này, biết đâu Lão Mê lại nảy ra ý tưởng mới.

Hết chương 1228.

Chương 1229. Tranh Đấu

Rồi vì ý tưởng mới nảy ra mà bỏ trốn.

Nếu Lão Mê bỏ trốn, con đường hy sinh này cũng sẽ biến thành con đường học tập, hắn rất có khả năng không tiếp xúc được với tộc Linh Năng.

Làm sao để Lão Mê nhập học sớm trở thành một bài toán khó.

Lúc này hắn hiển nhiên không thể tìm kiếm sự giúp đỡ của Tinh Thành, dù sao hắn không thể để bên ngoài biết hắn có liên quan đến Viện Nghiên Cứu Hổ Phách và các thế lực Tinh Thành khác.

Điều này không chỉ khiến tộc Linh Năng tiềm ẩn nghi ngờ, mà biết đâu một ngày nào đó sẽ khiến Lão Mê cũng nảy sinh nghi ngờ.

Vì vậy, hắn đã đặc biệt hỏi thăm các thầy cô trong học phủ.

Bây giờ hắn đã nhận được câu trả lời, trường hợp tuyển thêm có nhưng phải chấp nhận thử thách kỳ thi khó hơn.

Như vậy mới chứng minh được bản thân xứng đáng được tuyển vào Học phủ Cựu Nhật.

Đối với thiên phú của Lão Mê, Phong Kỳ rất tự tin.

Lúc này hắn cầm điện thoại lên, bấm số điện thoại của Mê Vụ Chi Chủ.

…

Thành Cựu Nhật, phía Bắc thành.

Trường giết mổ số 3.

Trên dây chuyền chế biến, từng con bò bị mổ bụng được treo ngược trên dây chuyền trượt qua, máu chảy xuống hồ máu bên dưới, sau đó được đưa đến dây chuyền tiếp theo.

Mê Vụ Chi Chủ mặc đồng phục làm việc đứng trước dây chuyền, ngẩng đầu nhìn camera giám sát ở góc trên bên phải, đợi camera di chuyển, hắn lập tức vẫy tay về phía hồ máu trước mặt, lập tức máu trong hồ máu gợn sóng, từng luồng khí huyết mỏng manh từ trong hồ máu bốc lên, tràn vào trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, nuôi dưỡng thân thể hắn.

Vài phút sau, Mê Vụ Chi Chủ dứt khoát dừng tay.

Mỗi ngày lén ăn trộm khí huyết đã trở thành thú vui của hắn trong lúc làm việc ở trường giết mổ.

Nhiệm vụ công việc của hắn ở đây rất đơn giản, chủ yếu phụ trách quản lý máy móc, không cần đích thân đi giết mổ trâu bò và các loại gia súc khác.

Xã hội hiện đại, các loại công việc cơ bản đều đã được cơ giới hóa.

Mỗi ngày đều có rất nhiều gia súc được đưa đến trường giết mổ số 3 để chế biến, những gia súc này sau khi được đưa lên dây chuyền, bắt đầu từ việc điện giật đến chết, sau đó là cạo lông, rửa sạch, lấy máu, mọi công đoạn đều sẽ hoàn thành trên dây chuyền.

Nhiệm vụ của Mê Vụ Chi Chủ là người phụ trách một trong những dây chuyền.

Nhiệm vụ là kiểm tra xem máy móc có hoạt động bình thường không.

Máy sáng đèn đỏ, chứng tỏ có sự cố, đèn xanh chứng tỏ hoạt động bình thường.

Công việc này không có khó khăn gì, thậm chí có thể nói là rất nhàn.

Hắn chọn công việc này, ngoài việc cần tiền lương để mua sách học Lĩnh Vực học thì quan trọng hơn là công việc này có thể ăn trộm.

Hấp thụ một lượng nhỏ máu sẽ không bị phát hiện.

Vừa có thể kiếm tiền, vừa có thể dùng khí huyết để chữa thương, đây chắc chắn là công việc phù hợp nhất với hắn.

Lúc này, tiếng chuông điện thoại vang lên.

Giơ tay cầm điện thoại, Mê Vụ Chi Chủ ấn nút nghe, sau đó giọng nói quen thuộc truyền đến:

"Lão Mê, đang làm gì thế?"

"Đang làm cỏ, vặn ốc vít đây!" Mê Vụ Chi Chủ bực bội nói.

Đầu dây bên kia im lặng một lát rồi tiếng cười truyền đến.

"Tiến độ học tập thế nào rồi?"

"Kiến thức cơ bản đã nắm hết rồi, không có gì khó, chỉ chờ thi thôi."

Nghe Lão Mê nói mình đã nắm hết kiến thức cơ bản, Phong Kỳ đầu dây bên kia vừa kinh ngạc vừa thấy là lẽ đương nhiên.

"Ta đã hỏi giúp ngươi rồi, Học phủ Cựu Nhật có danh sách tuyển thêm nhưng độ khó của kỳ thi rất cao, ngươi có tự tin không?"

"Khó đến mức nào?"

"Khoảng gấp ba đến năm lần kỳ thi bình thường."

“Có phải là nội dung trong phạm vi kiến thức cơ bản không? Nếu là phạm vi cơ bản thì ta không có vấn đề gì, đảm bảo không sai một câu.”

“Không chắc, còn liên quan đến kiến thức mới theo thời gian thực, ví dụ như gần đây Lĩnh Vực trường nào bị giải tán, cần chú ý đến tin tức thời sự ở tiền tuyến.”

“Không vấn đề gì, kỳ thi bắt đầu khi nào, ta chuẩn bị trước vài ngày, ôn tập kiến thức thời sự gần đây.”

“Có thể bắt đầu bất cứ lúc nào, ta chờ ngươi chuẩn bị xong.”

“Rõ, ta đi vặn ốc vít đây, không nói nữa.”

“Ngươi không phải là nhân viên giết mổ sao? Vặn ốc vít gì?”

“Là cỏ thì nội dung công việc đều có thể gọi là vặn ốc vít.” Mê Vụ Chi Chủ bình thản nói.

“Ai nói với ngươi vậy?”

“Những người vặn ốc vít khác ở bên cạnh, ngày nào bọn họ cũng chửi sếp, nghe nhiều rồi cũng học được, không có việc gì thì chửi theo vài câu, rất dễ hòa nhập.”

Phong Kỳ:…

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nói vậy, Phong Kỳ đột nhiên nhớ đến Lão Mê từng làm việc ở nhà máy thép số tám Lãnh Đông.

Lão Mê lúc đó cũng có khả năng học tập siêu phàm.

Trong đó nắm vững nhất chính là đủ loại quốc tuý, đi làm chưa được mấy ngày đã có thể nói ra vanh vách.

…

Tháng tiếp theo, Phong Kỳ tiếp tục dành thời gian học tập.

Đồng thời, hắn cũng sẽ quan tâm đến tình hình học tập của Lão Mê, mỗi tối đều dùng hình thức video để ôn tập kiến thức cho Lão Mê.

Hết chương 1229.

Chương 1230. Mất Mát

Tốc độ tiến bộ của Lão Mê rất nhanh.

Ngay cả Phong Kỳ cũng cảm thấy hắn thi vào Lĩnh Vực học của Học phủ Cựu Nhật chắc không có vấn đề gì.

Cuối cùng, Lão Mê chủ động đề xuất kỳ thi tuyển thêm.

Hôm đó, Mê Vụ Chi Chủ mặc đồng phục của trường giết mổ đến cổng trường.

Phong Kỳ cũng đến lúc này, đón Mê Vụ Chi Chủ vào học phủ.

Hắn đã xin phép kỳ thi tuyển thêm cho Mê Vụ Chi Chủ trước đó, cũng đã được ban quản lý Học phủ Cựu Nhật chấp thuận, có thể tiến hành bất cứ lúc nào.

Nhưng không phải ai cũng có tư cách tham gia kỳ thi tuyển thêm.

Dù sao đây cũng là kỳ thi riêng, nếu ai cũng đến xin thì đối với Học phủ Cựu Nhật chắc chắn là rất phiền phức.

Điều kiện xin thi tuyển thêm cũng rất khắt khe.

Một trong số đó là cần có người giới thiệu.

Ví dụ như những doanh nghiệp hàng năm bỏ ra chi phí cao để tài trợ cho Học phủ Cựu Nhật, cứ ba năm sẽ được một suất giới thiệu.

Hoặc là con cháu của giáo viên Học phủ Cựu Nhật cũng có thể được một lần xét tuyển đặc cách.

Phong Kỳ với tư cách là người nhận Huân chương Anh hùng của loài người đã trở thành người giới thiệu cho kỳ thi

tuyển thêm của Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn dẫn Mê Vụ Chi Chủ đến phòng thi tuyển thêm.

Lúc này trong phòng đã có một vị lão sư đeo kính đang chờ sẵn.

Sau khi chào hỏi, Mê Vụ Chi Chủ ngồi xuống chiếc bàn duy nhất trong phòng thi.

Lão sư giám thị phát đề thi, sau đó nói:

"Bắt đầu thi, làm hết bài trong vòng 3 tiếng." Nói rồi bấm đồng hồ bấm giờ.

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, không nói gì, cúi đầu bắt đầu làm bài.

Lúc này, Phong Kỳ đứng ngoài phòng thi, có thể nghe thấy động tĩnh trong phòng nhưng không thể quan sát tình hình bên trong.

2 tiếng sau.

Mê Vụ Chi Chủ và lão sư giám thị đi ra khỏi phòng thi.

"Thi thế nào?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

"Chưa khó bằng vặn ốc vít, chắc chắn rồi."

Phong Kỳ:…

Lão sư giám thị:…

Lời này nghe rất ngông cuồng nhưng Phong Kỳ lại tự tin hẳn lên.

Còn lão sư giám thị thì cau mày, có vẻ không vui.

"Đề thi do ngươi ra à?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhìn lão sư giám thị hỏi.

"Sao ngươi hỏi vậy?"

“Ta có thể cảm nhận được ngươi rất không ưa ta, rõ ràng là rất bất mãn với lời ta vừa nói, cho nên có lý do để nghi ngờ ngươi là người ra đề… Nếu lời ta vừa nói có gì xúc phạm, thực sự xin lỗi.” Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ cung kính cúi chào lão sư giám thị.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ lễ phép, Phong Kỳ trong lòng giơ ngón giữa.

Hắn hiểu rõ Lão Mê, tên này lại bắt đầu giả vờ rồi, tuyệt đối không phải thành tâm xin lỗi.

Dùng lời Lão Mê từng nói nên hèn thì phải hèn, lại không mất miếng thịt nào nhưng có thể tránh được rất nhiều phiền phức không đáng có.

Sau lưng thì hung hăng, trước mặt thì hèn nhát mới là Lão Mê mà hắn quen biết.

Ví dụ như trước đây ở Chiến Đoàn Tử Tinh, Lão Mê xem tin tức về Mộc Tinh trên báo, lúc nào cũng tỏ vẻ khinh thường rồi buông lời hung hăng.

Nào là tương lai ta sẽ mạnh hơn, nào là tương lai nàng chắc chắn sẽ bị ta ăn, nào là thiên phú của ta nghiền nát nàng, vân vân.

Nhưng thật sự gặp Mộc Tinh, hắn hèn hơn ai hết.

Hồi đó tranh giành nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch, gặp Mộc Tinh, Lão Mê sợ đến mức muốn chôn mình xuống đất, chỉ thiếu điều hét lên “Không thấy ta đâu.”

Tên này, lúc nào cũng rất thực tế.

…

Kỳ thi tuyển thêm kết thúc, kết quả được công bố ngay trong ngày.

Mê Vụ Chi Chủ không ngoài dự đoán đã thi đỗ vào Học phủ Cựu Nhật, trở thành học sinh chuyển lớp trong lớp của Phong Kỳ.

Sáng hôm sau, Mê Vụ Chi Chủ xin nghỉ việc ở trường giết mổ, chuyển đến Học phủ Cựu Nhật.

Nhờ Phong Kỳ xin giúp, phòng ký túc xá của Mê Vụ Chi Chủ được phân ở ngay bên cạnh hắn, chỉ cách một bức tường.

Có Mê Vụ Chi Chủ ở bên, tiếp theo ngoài việc học, hắn chỉ cần chờ tộc Linh Năng xuất hiện là được.

Chỉ là hiện tại có một vấn đề đặt ra trước mặt hắn, chắc chắn phải giải quyết.

Muốn tộc Linh Năng chủ động đến tiếp xúc thì Mê Vụ Chi Chủ cần phải cố gắng phô trương bản thân, gây sự chú ý của tộc Linh Năng.

Nhưng với tính cách của Mê Vụ Chi Chủ, từ trước đến nay vẫn luôn là có thể trốn thì trốn.

Chuyện phô trương bản thân, hắn nghĩ cũng không muốn nghĩ, càng không thể làm những chuyện ngu ngốc như ra oai, đánh mặt ở học phủ.

Hắn đồng ý gia nhập Học phủ Cựu Nhật, chỉ vì muốn hoàn thành lời hứa với hắn, cùng hắn trải qua quãng đời học phủ nhưng trong lòng hắn chắc chắn không có chút suy nghĩ nào về Học phủ Cựu Nhật.

Lão Mê sau khi gia nhập Học phủ Cựu Nhật, đại khái sẽ có tâm trạng như pháp sư.

Dù không "Khuất phục trước cám dỗ" nhưng ăn không ngồi rồi sẽ trở thành chủ đề chính trong quãng đời học phủ sau này của Mê Vụ Chi Chủ.

Đây tuyệt đối không phải là kết quả mà Phong Kỳ muốn thấy.

Hắn hy vọng Mê Vụ Chi Chủ có thể thể hiện hết thiên phú của mình tại Học phủ Cựu Nhật, chỉ có như vậy mới có thể thu hút sự chú ý của tộc Linh Năng, sau đó phát hiện ra thân phận người tộc Sương Mù của hắn.

Hết chương 1230.

Chương 1231. Chinh Phục

Về cách giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ trong lòng đã có tính toán.

Vì Lão Mê không muốn gây chú ý, vậy thì hắn sẽ giúp hắn gây chú ý.

Trong quãng đời học phủ tiếp theo, Phong Kỳ ngoài việc học, còn bắt đầu kéo Lão Mê chủ động tham gia các hoạt động khác nhau của Học phủ Cựu Nhật.

Đặc biệt là các hạng mục thi đấu có độ chú ý cao.

Ví dụ như cuộc bình chọn tân sinh viên mạnh nhất, hay cuộc thi đấu trí tuệ mạnh nhất của học viên Lĩnh Vực, vân vân.

Đối với những hạng mục hoạt động này, Lão Mê rõ ràng có thái độ chống đối, cảm thấy hành vi gây chú ý như vậy thực sự không ổn, không có lợi cho việc che giấu thân phận.

Nhưng những hoạt động này cũng có sức hấp dẫn đối với Lão Mê.

Ví dụ như mỗi hoạt động đều có phần thưởng là linh tài, thậm chí là tiền mặt.

Linh tài có thể giúp Lão Mê nhanh chóng phục hồi vết thương, tiền mặt có thể dùng để mua thịt tươi phục hồi vết thương.

Để xua tan nỗi lo lắng của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ còn nói rằng thân phận hiện tại chỉ là tạm thời, đợi đến khi đổi một thân thể khác đoạt xá thì có thể làm người mới, sự huy hoàng hiện tại sẽ không ảnh hưởng đến việc che giấu thân phận mới sau này.

Những lời này chắc chắn đã làm lay động Mê Vụ Chi Chủ.

Đối với Mê Vụ Chi Chủ mà nói, hiện tại vết thương vẫn chưa hoàn toàn bình phục, bản thân lại đang ở trong xã hội loài người, không thể tùy tiện giết chóc để hấp thụ khí huyết.

Muốn nhanh chóng phục hồi vết thương, đây chắc chắn là một con đường tắt để kiếm tiền.

Ít nhất cũng dễ dàng hơn nhiều so với việc trở thành cây hẹ của nhà tư bản.

Dù có tiềm ẩn rủi ro, đến lúc đó đổi một thân phận khác rồi bỏ trốn là được.

Sau khi suy nghĩ thông suốt, Mê Vụ Chi Chủ quyết định làm theo đề nghị của Phong Kỳ, bắt đầu càn quét các hoạt động của học phủ.

Hôm nay, trận chung kết cuộc thi trí tuệ mạnh nhất chuyên ngành Lĩnh Vực học đã bắt đầu.

Dự án này là hoạt động thi đấu của chuyên ngành Lĩnh Vực học nhưng các học viên của các chuyên ngành khác cũng có thể tham gia.

Cách thi đấu rất đơn giản, từ nhiều góc độ khác nhau để so tài trí nhớ và khả năng hiểu biết.

Vào đến chung kết có tổng cộng ba người.

Ngoài Mê Vụ Chi Chủ ra, còn có một nam một nữ là tân sinh viên.

Đặc biệt là cô gái tên "Phạm Đóa Đóa", trước khi Mê Vụ Chi Chủ đến, cô được công nhận là người có trí tuệ mạnh nhất trong số các tân sinh viên của chuyên ngành Lĩnh Vực.

Một lần đọc ngược trôi chảy trong lớp đã khiến danh tiếng của cô vang dội.

Lúc này, giảng đường của chuyên ngành Lĩnh Vực học chật kín học viên, còn có rất nhiều học viên đến xem thi, thậm chí cả những người bên ngoài học phủ cũng xem cuộc thi trí tuệ mạnh nhất thông qua hình thức phát sóng trực tiếp.

Lúc này, Phong Kỳ ngồi bên dưới, nhìn chằm chằm vào vị lão sư phụ trách hoạt động lần này đang tuyên bố luật thi đấu và những điều cần lưu ý trong trận chung kết.

Bên cạnh vị lão sư này không xa, lần lượt ngồi ba tân sinh viên vào chung kết, trong đó có Mê Vụ Chi Chủ.

Còn về Phong Kỳ, hắn đã bị loại từ vòng thi thứ ba.

Sau khi tuyên bố xong, vị lão sư chủ trì hoạt động trí tuệ mạnh nhất cầm lấy chiếc túi màu xanh trong tay, lấy ra một cuốn sách dày như một viên gạch, mỉm cười nói:

“Vòng thi thứ nhất, trong một giờ tới các ngươi có thể tự do phát huy, trong vòng một giờ, người nhớ được nhiều nhất được ba điểm, người thứ hai được hai điểm, người thứ ba được một điểm.”

Nói xong, lão bắt đầu phát sách.

Sau khi phát xong ba cuốn sách, vị lão sư phụ trách hoạt động cầm lấy đồng hồ bấm giờ trong tay, sau đó nói:

“Bắt đầu.” Nói xong, lão ấn đồng hồ bấm giờ trong tay.

Cùng lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ và một nam sinh khác dứt khoát cầm lấy sách bắt đầu lật xem.

Chỉ có Phạm Đóa Đóa vẫn chưa hành động, cô bình thản liếc nhìn Mê Vụ Chi Chủ và một nam sinh khác đang tham gia thi đấu, ánh mắt hướng về phía những học viên đang xem thi đấu bên dưới.

Lúc này, trên người cô toát lên sự tự tin mạnh mẽ rằng mình sẽ giành chiến thắng.

Khoảng mười phút trôi qua, cô mới cầm lấy sách, bắt đầu lật xem một cách nhanh chóng.

Phong Kỳ bên dưới nhìn ba người đang lật sách nhanh chóng, trong lòng thầm cảm thấy xấu hổ.

Khoảng cách giữa người với người, quả thực khiến người ta nghẹt thở.

Một giờ trôi qua rất nhanh.

Vị lão sư phụ trách hoạt động hô dừng ba người vẫn đang lật sách

Sau đó, lại có hai vị lão sư lên đài, lần lượt đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ và một học viên khác đang tham gia thi đấu, còn vị lão sư phụ trách hoạt động thì đến trước mặt Phạm Đóa Đóa.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ và hai người kia bắt đầu thuật lại nội dung sách đã ghi nhớ trong vòng một giờ.

Người kết thúc thuật lại đầu tiên là một nam sinh khác đang tham gia thi đấu, hắn dùng 20 phút để thuật lại nội dung đã đọc.

Hết chương 1231.

Chương 1232. Chiến Thắng

Tiếp theo là một sự chờ đợi dài đằng đẵng.

Thời gian trôi đến phút thứ 49 của giờ thứ hai.

Phạm Đóa Đóa kết thúc thuật lại, ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang đọc thuộc lòng, có vẻ như không thể tin được.

Nhưng lúc này, cô vẫn tràn đầy tự tin vào trí nhớ của mình.

Chỉ thấy tốc độ thuật lại của học viên mới chuyển đến này rất chậm nên thời gian thuật lại mới lâu hơn mình.

Nhưng khi thời gian trôi đến phút thứ 20 của giờ thứ ba, nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang thao thao bất tuyệt kể lại, Phạm Đóa Đóa bắt đầu không tự tin vào phán đoán của mình.

Thời gian trôi đến giờ thứ ba, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng dừng thuật lại.

Tiếp theo là thời gian công bố kết quả, vị lão sư phụ trách hoạt động sau khi trao đổi với hai vị lão sư còn lại thì nhập điểm của ba học viên tham gia thi đấu vào máy tính bảng trong tay.

Rất nhanh, kết quả được công bố trên màn hình lớn.

Nhất, Vương Đông Phong (100%)

Nhì, Phạm Đóa Đóa (%)

Ba, Hác Chí Tân (%)

…

Nhìn thấy kết quả, mọi người có mặt đều kinh ngạc.

Phong Kỳ bên dưới lúc này lại nở nụ cười như lẽ đương nhiên.

Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn rất khiêm tốn, thành tích trước đó chỉ cần đạt yêu cầu là được.

Cho nên không gây được nhiều sự chú ý.

Nhưng trận chung kết đại diện cho việc tiền thưởng sắp được phát, hắn hiển nhiên sẽ không khiêm tốn nữa, càng không khách sáo với Phạm Đóa Đóa.

Nhìn thấy kết quả, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía Phạm Đóa Đóa đang không thể tin nổi, trên mặt nở nụ cười.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ chỉ thiếu nói thẳng rằng, không có việc gì thì đừng có giả vờ, nếu không sẽ rất đau.

Vòng thi chung kết đầu tiên kết thúc, sau khi nghỉ ngơi một lát, vòng thi thứ hai bắt đầu.

Nội dung vòng thi thứ hai là máy tính sẽ ngẫu nhiên lấy 50.000 chữ, xem ai có thể ghi nhớ trong thời gian ngắn nhất.

Vòng thi này thoạt nhìn thì số lượng chữ ít hơn nhưng thực tế độ khó lại tăng lên đáng kể.

Ghi nhớ bài văn, công thức toán học hay những thứ tương tự có logic để tham khảo, còn ghi nhớ những thứ hỗn độn thì hoàn toàn dựa vào trí nhớ, không thể ghép thành một đường dây logic quán tính.

Trận thi đấu này, Phạm Đóa Đóa tỏ ra vô cùng nghiêm túc.

Khi lão sư tuyên bố bắt đầu thi đấu, cô liền hướng mắt về phía màn hình lớn, bắt đầu ghi nhớ với tốc độ nhanh như chớp.

Nhưng vừa đợi cô xem xong một lượt nội dung thì thấy Mê Vụ Chi Chủ ở không xa mỉm cười giơ tay.

Không có gì bất ngờ, trong ánh mắt không thể tin nổi của Phạm Đóa Đóa, Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa giành chiến thắng.

Vài vòng thi tiếp theo đều có kết quả tương tự.

Trí nhớ mà Phạm Đóa Đóa tự hào không chịu nổi một đòn trước Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay cả Phong Kỳ cũng vô cùng kinh ngạc trước trí nhớ của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng hắn biết rõ, chỉ dựa vào trí nhớ như vậy vẫn không thể đạt được hiệu quả ghi nhớ vô hạn.

Cách ghi nhớ của Mê Vụ Chi Chủ là "Phương pháp ghi nhớ theo dấu vết", cũng có thể gọi là "Cung điện trí nhớ."

Chính là thông qua việc ghi nhớ các biển báo trên tuyến đường đã đi qua (phải theo thứ tự xuất hiện của biển báo), sau đó liên kết tất cả những thứ cần ghi nhớ với các biển báo, từ đó khi nhớ lại các biển báo có thể giúp nhớ lại những thứ cần ghi nhớ.

Ngoài ra, cũng liên quan đến trí não mạnh mẽ của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng việc dựa vào trí nhớ để ghi nhớ sự vật, theo thời gian trôi qua, cuối cùng cũng sẽ xuất hiện một số sai lệch.

Nhưng "Trí nhớ vô hạn" mà Lời Tự Thuật miêu tả lại khác.

Nguyên lý của trí nhớ vô hạn giống như ghi lại sự vật thành các tệp tin, hình ảnh, video trong ổ cứng, khi cần có thể lấy ra xem bất cứ lúc nào.

So với trí nhớ sinh học, cách ghi nhớ này dù trải qua bao nhiêu năm tháng cũng không quên.

Còn về việc ghi nhớ nội dung thì càng đơn giản và tiện lợi hơn.

Ví dụ như năm mươi nghìn chữ nhỏ trên màn hình lớn trong vòng thi thứ hai vừa rồi, hắn chỉ cần nhìn một lần là có thể ghi nhớ hoàn toàn.

Nguyên lý giống như chụp ảnh, ghi lại những thứ mắt nhìn thấy thành hình ảnh, rồi lưu giữ mãi mãi.

Còn về việc chức năng trí nhớ vô hạn có thể tìm thấy ở đâu, đến nay Phong Kỳ vẫn chưa có manh mối.

Có lẽ là một sinh vật đặc biệt sở hữu trí nhớ vô hạn, hoặc là một Vật Phẩm Kỳ Tích có trí nhớ vô hạn.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một Vật Phẩm Kỳ Tích.

Vật Phẩm Kỳ Tích này dường như hoàn toàn phù hợp với một phần chức năng của trí nhớ vô hạn, thậm chí ở một số phương diện còn hoàn hảo hơn cả khả năng trí nhớ vô hạn.

Đó chính là Kho Ý Thức Thánh Linh của tộc Linh Năng.

Vật Phẩm Kỳ Tích này thậm chí có thể tải lên và lưu giữ cả trí nhớ cùng kiến thức của tổ tiên tộc Linh Năng, sau đó truyền lại cho hậu thế.

Hết chương 1232.

Chương 1233. Quang Vinh

So với trí nhớ vô hạn mà Lời Tự Thuật miêu tả, khuyết điểm duy nhất của Kho Ý Thức Thánh Linh chính là cảm giác nhập vai của trí nhớ.

Khi hoạt động não bộ mạnh nhất của chuyên ngành Lĩnh Vực kết thúc.

Mê Vụ Chi Chủ đã giành được vị trí đầu tiên với thực lực áp đảo, vượt qua "Phạm Đóa Đóa" - tân sinh viên mạnh nhất được công nhận của chuyên ngành Lĩnh Vực.

Đối với cảm xúc của Phạm Đóa Đóa, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không hề để tâm.

Hắn chỉ quan tâm đến việc tiền thưởng của cuộc thi não bộ mạnh nhất sẽ được phát khi nào.

Lúc trao giải, trước lời chúc mừng có phần không phục của Phạm Đóa Đóa, giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ ngay cả khi đáp lại cũng tỏ ra qua loa, sau đó vội vàng nhìn về phía Phong Kỳ đang quan sát, nở nụ cười.

Phong Kỳ lúc này cũng nhếch miệng cười, giơ ngón tay cái về phía lão Mê.

Lão Mê càng tỏa sáng thì càng nhanh chóng thu hút sự chú ý của tộc Linh Năng.

Đối với màn thể hiện xuất sắc của lão Mê, hắn thực sự cảm thấy vui mừng.

Lão Mê lúc này giống như một miếng thịt tươi ngon mà hắn treo dưới bẫy thú, mùi thơm tỏa ra có thể dụ con mồi mắc câu.

Vài ngày sau, Phong Kỳ dẫn Mê Vụ Chi Chủ đi đăng ký vòng loại cuộc thi tranh bá tân sinh.

Lần này là Mê Vụ Chi Chủ chủ động đề cập.

Hắn cho rằng dù sớm hay muộn thì thân phận này cũng phải vứt bỏ, vậy thì trước khi vứt bỏ thân phận này, hãy kiếm thêm một ít tiền chữa thương.

Đối với điều này, Phong Kỳ vô cùng tán thành.

Phần thưởng mà Học phủ Cựu Nhật dành cho các thứ hạng trong cuộc thi tranh bá tân sinh cao hơn nhiều so với cuộc thi tranh bá tân sinh mà hắn từng tham gia khi còn ở Học phủ Tinh Thành. Giải thưởng cho vị trí đầu tiên lên tới 12 triệu.

Lý do cũng rất đơn giản, vì Học phủ Cựu Nhật rất ít khi giành được thứ hạng trong top ba của cuộc thi tranh bá tân sinh.

Trước đây, tham gia cũng chỉ để góp số.

Mê Vụ Chi Chủ muốn tham gia cuộc thi tranh bá tân sinh lần này không khó, tiền đề là phải đánh bại những học viên lớp chiến đấu giành được suất vào vòng loại.

Dù sao thì thành viên lớp chiến đấu mới là lực lượng chủ lực của cuộc thi tranh bá tân sinh.

Đối với Mê Vụ Chi Chủ mà nói, điều này vô cùng dễ dàng.

Mặc dù vết thương chưa lành hẳn nhưng thể chất của Mê Vụ Chi Chủ không phải những tân sinh viên mới tiếp xúc với học tu luyện được bao lâu có thể so sánh được.

Sau vài trận khiêu chiến liên tiếp, danh tiếng của Mê Vụ Chi Chủ dần vang dội trong Học phủ Cựu Nhật.

Đã có người gọi Mê Vụ Chi Chủ là "Tân sinh viên mạnh nhất khóa này."

Cấp cao của Học phủ Cựu Nhật cũng bắt đầu cân nhắc để Mê Vụ Chi Chủ gia nhập đội ngũ tranh bá tân sinh sắp được tổ chức.

Thậm chí cấp cao của Học phủ Cựu Nhật còn cân nhắc điều Mê Vụ Chi Chủ đến lớp chiến đấu, thay vì tiếp tục ở lại chuyên ngành Lĩnh Vực học tập vất vả.

Mê Vụ Chi Chủ dạo gần đây khiến Phong Kỳ nhớ đến Lữ Việt năm xưa.

Lữ Việt năm xưa cũng được gọi là tân sinh viên mạnh nhất.

Vừa nhập học đã trở thành tân sinh viên có chiến lực đứng đầu được toàn thể thầy trò trong trường công nhận, thậm chí còn đánh bại giáo quan trong thời gian huấn luyện quân sự, từng là chủ đề bàn tán sôi nổi trên diễn đàn của Học phủ Tinh Thành một thời gian.

So sánh ra thì Mê Vụ Chi Chủ hiện tại còn chói sáng hơn.

Quán quân cuộc thi não bộ mạnh nhất, tân sinh viên có chiến lực mạnh nhất, quán quân cuộc thi logic thuật pháp… Ngoài những hoạt động thi đấu đã tham gia gần đây, Mê Vụ Chi Chủ còn đăng ký rất nhiều hoạt động chưa được tổ chức.

Hắn giống như một ngôi sao mới đang nhiễm nhiễm bay lên, tỏa sáng khắp Học phủ Cựu Nhật.

Cùng với việc danh tiếng vang dội, Mê Vụ Chi Chủ đã thu được một khoản tiền thưởng lớn, đều được dùng để mua linh tài chữa thương, trong thời gian đó vết thương cũng dần lành lại.

Nhưng tương ứng với đó, việc danh tiếng vang dội cũng mang đến cho Mê Vụ Chi Chủ rất nhiều phiền phức không đáng có.

Ví dụ như có nữ sinh chủ động tiếp cận, muốn hẹn hò với hắn.

Đối với điều này, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên không thể chấp nhận.

Nhưng trên mặt, Mê Vụ Chi Chủ đều tỏ ra khiêm tốn lễ phép.

Nhưng sức chịu đựng của lão Mê cũng có giới hạn, cuối cùng vào một ngày nọ, lão Mê không thể chịu đựng được nữa đã đánh một trận tơi bời một nữ sinh đến tỏ tình, đánh cho cô ta mặt mũi bầm dập.

Như vậy, lão Mê lại nổi tiếng thêm lần nữa.

Chỉ có điều lần này là danh tiếng tiêu cực lan truyền.

Cũng chỉ có Phong Kỳ hiểu rằng, lão Mê làm như vậy chủ yếu vẫn là để giết gà dọa khỉ, dùng bạo lực để hoàn toàn chặn đứng đám nữ nhân loại muốn vượt loài để yêu đương.

Cùng với việc lão Mê ngày càng nổi tiếng, hắn cũng bắt đầu suy nghĩ một chuyện.

Có nên thay đổi thân phận, lấy một thân phận con người khác quay trở lại Học phủ Cựu Nhật hay không.

Hết chương 1233.

Chương 1234. Mê Vụ Chi Chủ

Nếu không thì với sức ảnh hưởng hiện tại, biết đâu sẽ gây ra phiền phức không đáng có.

Lúc này, lão Mê không rõ trong xã hội loài người có nhiều sinh mệnh Lĩnh Vực ẩn núp hay không nhưng dù vậy, hắn vẫn cảm thấy quá mức phô trương là không ổn.

Đối với điều này, Phong Kỳ đương nhiên hết sức ngăn cản, đưa ra đủ loại lý do có vẻ hợp lý, để đảm bảo danh tiếng của Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục lan rộng.

…

Cuối cùng, năm tháng sau.

Đến kỳ thi giữa kỳ, lớp học Lĩnh Vực của Phong Kỳ lại có thêm một học sinh chuyển lớp.

Trong lời giới thiệu của giáo viên, tân sinh viên từ bên ngoài đi vào lớp học.

Hắn cao khoảng 1m75, có mái tóc vàng hoe cắt ngắn, đôi mắt trong trẻo có thần, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Dưới sự hướng dẫn của giáo viên, tân sinh viên này đi lên bục giảng, nhìn xuống phía dưới mỉm cười mở lời:

“Chào mọi người, tôi là học sinh chuyển lớp mới đến, tên tôi là Hắc Huyền.”

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt Hắc Huyền hướng về phía Mê Vụ Chi Chủ đang ngồi ở hàng cuối cùng.

…

Việc học sinh chuyển lớp Hắc Huyền đột ngột xuất hiện khiến Phong Kỳ nhận ra con cá đã cắn câu.

Học viện Cựu Nhật hàng năm đều có học sinh chuyển lớp nhưng đa số đều chọn chuyên ngành khác, chuyên ngành lĩnh vực học này quá khô khan và nhàm chán, ngoài Mê Vụ Chi Chủ ra, đã hơn mười năm không có học sinh chuyển lớp nào xuất hiện.

Hắc Huyền này rõ ràng là thành viên do tộc Linh Năng phái đến để thăm dò.

Còn có một điểm có thể chứng minh, tên hắn là "Hắc Huyền", còn tên của người nắm giữ Viện nghiên cứu khoa học Bóng Đen là Hắc Lâm.

Các tộc quần trong thế giới Lĩnh vực thường chỉ có một họ, rất ít khi có nhiều họ.

Phong Kỳ hiện tại thậm chí còn nghi ngờ tộc Linh Năng đã phát hiện ra thân phận thực sự của Mê Vụ Chi Chủ.

Nếu không, với nền tảng của tộc Linh Năng, căn bản sẽ không vì một nhân tài xuất sắc mà đặc biệt đến tiếp xúc.

Dù sao thì tộc Linh Năng sở hữu Kho Ý Thức Thánh Linh đã đạt đến cảnh giới toàn bộ đều là thiên tài, thứ hạn chế sự phát triển của họ chỉ có tài nguyên và số lượng vật phẩm kỳ tích.

Chỉ có những thiên tài đặc biệt như Mê Vụ Chi Chủ mới là ngoại lệ.

Phong Kỳ không rõ mục đích chiêu mộ chủng tộc tiềm năng của tộc Linh Năng là gì nhưng những thông tin tình báo trước đó có thể chứng minh Mê Vụ Chi Chủ là mục tiêu ứng viên đầu tiên được tộc Linh Năng chiêu mộ.

Vài ngày tiếp theo, không có chuyện gì bất ngờ xảy ra.

Ngoài việc tham gia các lớp học bình thường, Hắc Huyền không cố ý tiếp xúc với họ.

Điều này có chút khác so với dự đoán của Phong Kỳ.

Nhưng hắn biết Hắc Huyền chắc chắn sẽ đến tiếp xúc, nếu không thì tại sao lại chọn thời điểm này đến Học viện Cựu Nhật.

Việc ẩn núp hiện tại rất có thể là để thăm dò các thông tin khác, đảm bảo rằng sẽ không có chuyện bất ngờ xảy ra khi tiếp xúc.

Những thế lực ẩn núp này luôn thận trọng.

Trong khi chờ đợi tình hình phát triển, Phong Kỳ cũng không bỏ bê việc học.

Kiến thức của lĩnh vực học nếu nhìn từ một góc độ khác thì thực ra không hề khô khan, giống như đang lật giở một phần lịch sử của các tộc khác, có thể hiểu biết thêm nhiều kiến thức mới.

Điểm khô khan của chuyên ngành lĩnh vực học chủ yếu đến từ các kỳ thi, cần phải ghi nhớ rất nhiều nội dung.

Sở thích là động lực đầu tiên, những người đứng đầu Học viện Cựu Nhật không thể không biết điều này.

Chỉ là khi kiến thức lĩnh vực học ngày càng nhiều, nội dung cần học cũng quá nhiều, có thể nhiều người cả đời cũng khó học hết, cách học nhồi nhét đã trở thành cách hiệu quả nhất để hoàn thành tiến độ.

Còn về tương lai, lĩnh vực học đã dần chuyển sang mô hình phân loại.

Trong tương lai, mỗi khóa học lĩnh vực học chỉ cần học một chuyên ngành phân loại trong lĩnh vực học là được, như vậy sẽ giảm bớt áp lực.

Những chuyên ngành phân loại này đã được mở, chỉ là vì nhiều yếu tố hạn chế nên vẫn chưa được thực hiện triệt để.

Khóa của họ cũng là một khóa thử nghiệm mô hình mới của lĩnh vực học.

Chiều hôm đó, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ ăn tối xong đang đi trên đường trở về ký túc xá.

Đang vào đầu thu, cái nóng của mùa hè đã lui đi.

Hai bên đại lộ ven đường, những cây hoa quế đã cành lá sum suê, xanh tốt. Một cơn gió thổi qua, cành cây đung đưa, những cánh hoa nhỏ màu vàng nhạt rơi lả tả, hương thơm ngào ngạt.

"A Kỳ, ta không hiểu tại sao ngươi lại cố chấp với lĩnh vực học, ở lại đây chỉ là lãng phí thời gian… Ta đã nói rồi, tương lai tình hình sẽ rất nghiêm trọng, chúng ta nên tranh thủ thời gian sắp xếp tương lai, chứ không phải ở lại đây."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nghiêm túc khuyên nhủ, Phong Kỳ cười toe toét:

"Ta hiểu nhưng ngươi cũng biết hiện tại ta còn không biết mình là chủng tộc gì, lĩnh vực học có lẽ có thể giúp ta tìm được tộc quần… Ngay cả khi ta có thể là tộc nhân cuối cùng của tộc quần của mình."

Hết chương 1234.

Chương 1235. Hắc Huyền

Nghe xong lời này, ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ lóe lên, cuối cùng bất lực gật đầu:

"Được rồi, ta sẽ cùng ngươi hoàn thành quãng đời học viện này, tương lai ngươi sẽ cùng ta lên đỉnh cao."

"Đây mới là huynh đệ tốt của ta!"

Trong ánh mắt khinh thường của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ tiến lên một bước, khoác vai Mê Vụ Chi Chủ, cứ thế khoác vai nhau đi về phía ký túc xá.

Ngay lúc này, một bóng người xuất hiện bên cạnh họ.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lập tức quay đầu nhìn lại, phát hiện người đến không phải ai khác, chính là Hắc Huyền.

"Bạn học, có chuyện gì vậy?" Mê Vụ Chi Chủ mặt không biểu cảm hỏi.

"Chúng ta có thể nói chuyện không?"

"Có chuyện gì?"

"Có thể nói chuyện riêng không?" Hắc Huyền biểu cảm thân thiện, nói rồi ánh mắt nhìn về phía Phong Kỳ.

"Có gì thì nói thẳng, hắn không cần tránh mặt."

Nhìn ra Hắc Huyền cố ý muốn Phong Kỳ tránh mặt, Mê Vụ Chi Chủ lập tức cau mày nói.

"Nếu vậy, hãy cùng hắn đi, chúng ta đổi chỗ khác nói chuyện." Nói rồi, Hắc Huyền quay bước đi về phía sân vận động.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không có ý định đi theo, hắn nhìn Phong Kỳ rồi nói:

“Đừng để ý đến hắn, chúng ta về ký túc xá.”

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ chuẩn bị đi về phía ký túc xá, Hắc Huyền đột nhiên quay đầu lại, nhìn Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười nói:

“Tộc Mê Vụ?”

Nói xong, hắn quay người tiếp tục đi về phía sân vận động.

Nghe thấy cách xưng hô này, thân hình Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng run lên, biểu cảm có chút không thể tin nổi.

Phong Kỳ cũng giả vờ kinh ngạc vào lúc này.

Sau một hồi do dự, Mê Vụ Chi Chủ dứt khoát nói:

“Chúng ta đã bị lộ rồi, trước tiên hãy đi theo hắn, xem hắn có mục đích gì.”

Trên đường đi, sắc mặt Mê Vụ Chi Chủ thay đổi liên tục, ánh mắt lóe lên, rõ ràng rất bất an về việc thân phận bị bại lộ.

Về điểm này, Phong Kỳ có thể hiểu được.

Tính cách của Mê Vụ Chi Chủ quyết định rằng hắn thích nắm giữ sự phát triển của tình hình trong tay mình, một khi xuất hiện tình huống không thể kiểm soát, hắn sẽ cảnh giác và lo lắng.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn hắn, vẻ mặt lo lắng nói:

“A Kỳ, không phải ta không muốn tiếp tục ở lại Học viện Cựu Nhật với ngươi, nếu tình hình vượt khỏi tầm kiểm soát, ta nghĩ chúng ta nên rời khỏi đây sớm, ngươi cũng đi theo ta, ở lại đây rất không an toàn.”

“Được.” Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Đi theo Hắc Huyền đến một góc không người trên sân vận động, Hắc Huyền lúc này quay người lại, nhìn Mê Vụ Chi Chủ, trên mặt nở nụ cười hiền hòa.

“Nói đi, ngươi là ai? Tìm ta có mục đích gì?” Mê Vụ Chi Chủ mặt không biểu cảm hỏi.

“Nói ra thì chúng ta không xa lạ, chắc hẳn thân phận thực sự của ngươi là tộc trưởng tộc Mê Vụ hiện tại nhỉ? Người của tộc ta hẳn là đã tiếp xúc với ngươi trước khi ngươi giáng lâm thế giới loài người.”

“Tộc Linh Năng?!” Mê Vụ Chi Chủ lúc này kinh ngạc lên tiếng.

Nghe hai bên nhận ra thân phận của nhau, Phong Kỳ đứng bên cạnh không hề ngạc nhiên.

Lúc Mê Vụ Chi Chủ mới giáng lâm, tộc Linh Năng đã tiếp xúc với hắn, hắn đã biết tin tức này từ nhiều dòng thời gian trước.

Lúc đó, hòa thượng đã nói với hắn rằng trong tin tức mà tộc Linh Năng truyền về tộc có một tin tình báo.

Trong đó có nhắc đến Mê Vụ Chi Chủ.

Có lẽ lúc đó tộc Linh Năng đã có ý định chiêu mộ Mê Vụ Chi Chủ, chỉ là lúc đó Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa dung hợp hoàn hảo với quy tắc của thế giới này, căn bản không thể bước ra khỏi trận địa lĩnh vực, cho dù chiêu mộ cũng không có ý nghĩa gì.

Mê Vụ Chi Chủ hiện tại có thể tự do hành động bên ngoài, còn phải dựa vào “Ý chí kỳ tích” trong cơ thể hắn, khi chữa lành vết thương cho hắn, đã giúp hắn cưỡng ép thích ứng với quy tắc của thế giới này.

Thấy Hắc Huyền gật đầu thừa nhận mình là thành viên của tộc Linh Năng.

Mê Vụ Chi Chủ ngạc nhiên trong chốc lát, đột nhiên hỏi:

"Các ngươi tìm ta là muốn báo thù?"

Nghe vậy, Hắc Huyền lập tức lắc đầu:

"Đừng hiểu lầm, mặc dù chúng ta được coi là kẻ thù truyền kiếp, tộc Linh Năng từng có một thời gian bị tộc Mê Vụ các ngươi nô dịch nhưng đó là chuyện quá khứ, tộc Linh Năng chúng ta hiểu đạo lý kẻ mạnh nuốt kẻ yếu, kẻ yếu sẽ bị bắt nạt, cho dù lúc đó không có tộc Mê Vụ, chúng ta vẫn sẽ trở thành nô lệ của một tộc mạnh khác, thậm chí là thức ăn."

"Đừng giả tạo như vậy, ta không tin có chủng tộc nào không thù hận, cho dù có thật thì chủng tộc không có máu cũng không thể có tương lai… Lúc đó ta đã thấy lạ, lúc ta yếu nhất, thành viên tộc Linh Năng đi ngang qua tại sao lại không ra tay với ta, bây giờ nghĩ lại thì hẳn là đã sớm có ý đồ với ta." Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ bĩu môi nói.

Hắc Huyền nghe vậy, nở nụ cười không thể phủ nhận:

"Cũng có thể coi là vậy."

Hết chương 1235.

Chương 1236. Lời Mời

“Nói đi, tìm ta có mục đích gì?”

“Ta hy vọng ngươi có thể trung thành với tộc Linh Năng của ta.”

“Cút mẹ ngươi đi!”

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ lập tức trợn tròn mắt.

Phong Kỳ bên cạnh cũng thầm xấu hổ.

Hắn đã đoán trước được phản ứng hiện tại của Mê Vụ Chi Chủ.

Đối với hắn mà nói, đây không nghi ngờ gì là một sự sỉ nhục, huống hồ tộc Linh Năng còn từng là thế lực bị tộc Mê Vụ nô dịch, đây quả thực là sự sỉ nhục trong những sự sỉ nhục.

Đối với phản ứng của Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền không hề ngạc nhiên, mà thản nhiên nói:

“Đừng tức giận, còn nhớ hồi ta còn nhỏ, cha mẹ ta đã từng dùng ngươi để dọa ta không nghe lời, trong ấn tượng của ta, ngươi là một người thông minh, ngươi hẳn phải biết rằng thời thế đã khác, ngươi bây giờ không còn là tộc trưởng tộc Mê Vụ năm xưa, tộc Mê Vụ bây giờ cũng đã mất đi vinh quang năm xưa.”

Lời nói nhẹ nhàng của Hắc Huyền rõ ràng đã đâm trúng tim đen của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ lại dịu đi, hắn lạnh lùng nói:

“Nếu ta từ chối thì sao?”

“Tại sao phải từ chối? Vì tôn nghiêm ư? Thứ này đối với ta mà nói chẳng có ý nghĩa gì, cho dù đối với ngươi mà nói nó thực sự rất quan trọng nhưng chỉ có sinh mệnh sống sót mới có tư cách tranh giành tôn nghiêm chứ?”

Chưa đợi Mê Vụ Chi Chủ trả lời, Hắc Huyền tiếp tục nói:

“Có lẽ trước khi ngươi từ chối, hãy tìm hiểu trước những lợi ích mà tộc ta có thể mang lại cho ngươi.”

“Nói đi.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

“Theo tin tức ta có được, khi các ngươi xông vào thông đạo xuyên thế giới đã gặp phải kẻ cản đường, tộc Mê Vụ của các ngươi chỉ còn lại một mình ngươi, chúng ta có thể hứa giúp ngươi xây dựng lại tộc Mê Vụ, thậm chí là trong tương lai… hồi sinh tộc nhân của ngươi.”

Câu nói này có sức sát thương rất lớn đối với Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ vẫn không đổi sắc mặt, giọng điệu hờ hững nói:

“Ta cũng biết nói suông, chỉ cần tộc Linh Năng các ngươi trung thành với ta, ta đảm bảo trong tương lai các ngươi có thể vượt qua đại thế giáng lâm, vụ mua bán này thế nào?”

“Hay là ngươi hồi sinh tộc nhân của ta trước, rồi hãy bàn đến chuyện trung thành?”

Hắc Huyền lập tức sửng sốt, sau đó lắc đầu nói:

“Hồi sinh tộc nhân của ngươi thì chúng ta tạm thời không làm được nhưng đã có phương hướng rõ ràng, đây là một dự án mà chúng ta đang công phá nhưng ta đảm bảo sớm muộn gì cũng sẽ thực hiện được… Ngoài việc hồi sinh tộc nhân của

ngươi, tộc Linh Năng chúng ta còn có thể tặng ngươi rất nhiều tài nguyên để nâng cao thực lực.”

“Qua lời ngươi nói, ta dường như nghe ra được rằng tộc Linh Năng các ngươi hiện tại rất mạnh?”

“Có lẽ không yếu hơn tộc Mê Vụ thời kỳ đỉnh cao!” Hắc Huyền nói ra những lời này với giọng điệu bình thản nhưng trong mắt lại lộ ra một tia kiêu ngạo.

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ không giấu được sự ngạc nhiên trong mắt.

Lịch sử tồn tại của tộc Mê Vụ rất lâu đời, trong đó thời kỳ đỉnh cao nhất phải kể đến thời kỳ tổ tiên sáng lập ra tộc Mê Vụ còn tại thế.

Lúc đó, Mê Vụ Tổ tiên đã nắm giữ một phần sức mạnh của Trụ thần, thế lực được thành lập đã quét ngang nhiều thế giới tầng, chiếm giữ bản đồ lãnh thổ rộng lớn, đó là thời khắc huy hoàng nhất của tộc Mê Vụ.

Nhưng sau khi Tổ tông giao thủ với cường giả bí ẩn và bị thương, tộc Mê Vụ đã bước vào thời kỳ suy thoái.

Từ một thế lực lớn kiểm soát nhiều thế giới tầng lĩnh vực, từng bước lui về thế giới tầng linh vực thứ hai, hậu duệ của tộc Mê Vụ sau khi mất đi Tổ tông căn bản không thể giữ vững giang sơn mà Tổ tông đã gây dựng.

Nghe Hắc Huyền nói rằng tộc Linh Năng hiện tại có lẽ có thể sánh ngang với tộc Mê Vụ đỉnh cao năm xưa, ý nghĩ đầu tiên trong đầu Mê Vụ Chi Chủ là muốn cười nhưng qua việc quan sát sự thay đổi biểu cảm của Hắc Huyền, hắn dần nhận ra rằng Hắc Huyền có lẽ không phải đang nói đùa.

“Ngươi có biết thực lực của tộc Mê Vụ ta thời kỳ đỉnh cao không?” Mê Vụ Chi Chủ thăm dò hỏi.

“Qua ghi chép trong sử sách, ta cũng hiểu được đại khái, lúc đó tộc Linh Năng của ta là nô tộc dưới trướng tộc Mê Vụ của ngươi, đã chứng kiến thời kỳ đỉnh cao của tộc Mê Vụ ngươi.”

Lời nói này khiến Mê Vụ Chi Chủ nhận ra rằng, tộc Linh Năng đến thế giới loài người trước thời hạn có lẽ thực sự đã phát triển đến mức mà hắn không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng đồng thời trong lòng hắn cũng nảy sinh rất nhiều nghi ngờ, vì vậy hắn nhìn về phía Hắc Huyền và hỏi:

“Nếu tộc Linh Năng đã phát triển đến mức như vậy, tại sao còn phải cần ta trung thành, với thực lực của các ngươi thì có thêm ta hay không cũng chẳng sao chứ?”

“Không giống nhau, tiềm lực của ngươi vô hạn.”

“Tiềm lực?” Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra nghi ngờ.

Hết chương 1236.

Chương 1237. Sức Mạnh Trụ Thần

“Trong cơ thể ngươi chảy dòng máu của tổ tiên từng đạt được sức mạnh Trụ thần, phần huyết mạch này hiện có thể vẫn đang ở trạng thái tiềm ẩn, tộc ta có thể tìm cách đánh thức nó, mang lại cho ngươi tiềm năng phát triển vô hạn!”

“Làm như vậy có thể mang lại lợi ích gì cho các ngươi?”

“Tình hình hiện tại của tộc ta khá đặc biệt, cần một số chủng tộc có tiềm năng thực hiện một số nhiệm vụ mà chúng ta không thể đích thân thử nghiệm và những nhiệm vụ này không được tiết lộ danh tính của tộc ta, hiện tại bồi dưỡng cường giả là cách duy nhất của chúng ta.”

“Nói rõ hơn?”

“Ngươi sẽ biết, với điều kiện là phải đồng ý yêu cầu của ta, trung thành với tộc ta đối với ngươi đang sa sút hiện tại chắc chắn là một con đường tắt để phát triển, chỉ cần ngươi đồng ý, tộc ta có thể lập tức triển khai hành động hỗ trợ ngươi.”

“Đừng nói hay như vậy, chắc hẳn các ngươi sẽ nghĩ cách hạn chế ta không phản bội, phương pháp này rất có thể sẽ giam cầm ta mãi mãi, ngay cả khi ta trở nên mạnh hơn nữa cũng không thể thoát khỏi sự kiểm soát của các ngươi.” Mê Vụ Chi Chủ lạnh lùng trầm giọng nói.

Nghe vậy, Hắc Huyền im lặng vài giây rồi nói:

“Con đường tắt luôn phải trả giá, chúng ta cũng không muốn bị cường giả do chính tay mình bồi dưỡng phản bội… nhưng đối với ngươi, có lẽ có thể có một số ngoại lệ, chúng ta

rất coi trọng ngươi, chỉ cần ngươi có thể đạt được mục đích cuối cùng mà chúng ta cần, có thể cho ngươi sự tự do mà ngươi muốn.”

“Lại là lời hứa suông?”

“Yên tâm, cách chúng ta kiểm soát ngươi là một thần vật kỳ diệu, ngay khi ký kết sẽ có hiệu lực, cả ngươi và ta đều không thể phản bội nội dung của khế ước, nếu không chắc chắn sẽ bị quy tắc giết chết.”

“Thần vật kỳ diệu?”

Lúc này, Hắc Huyền gật đầu, vung tay tạo ra một lớp rào chắn gần như trong suốt xung quanh, sau đó đưa tay về phía trước, lập tức hình ảnh xuất hiện ở phía trước.

Chỉ thấy trên hình ảnh xuất hiện một cuộn giấy cổ kính.

Trên đó viết đầy những dòng chữ màu máu méo mó, toát lên hơi thở của năm tháng.

“Cuộn giấy khế ước này có thể khiến người ký kết khế ước bị quy tắc giám sát, một khi vi phạm nội dung khế ước sẽ bị quy tắc giết chết.”

Nhìn cuộn giấy cổ kính trong hình ảnh, Mê Vụ Chi Chủ hơi vô ngữ nói:

“Các ngươi sẽ không chỉ dựa vào một đoạn ghi hình mà muốn ta tin chứ?”

Lúc này, Hắc Huyền cau mày, sau đó giãn mày nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ nói:

“Nếu vậy, ngươi hãy đi cùng ta… Có muốn mang hắn theo không?” Nói xong, Hắc Huyền quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ đang đứng bên cạnh.

“Tất nhiên!” Mê Vụ Chi Chủ gật đầu rất chắc chắn.

Hắc Huyền nghe vậy, quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, hơi tò mò nói:

“Ta đã tra thông tin của ngươi, ngươi tên là Phong Kỳ, đến từ Tinh Thành, thông tin về ngươi trong cơ sở dữ liệu rất sạch, ta từng nghi ngờ ngươi là con người, cho đến khi ta xem một đoạn phim do Tinh Thành gửi đến mới hiểu ra ngươi cũng đến từ thế giới của chúng ta… Xem ra tộc nhân của ngươi đã bố trí từ lâu để thâm nhập vào xã hội loài người.”

“Thông tin gì.” Phong Kỳ hiểu rõ trong lòng nhưng vẫn cố tình hỏi.

“Liên minh điều tra lĩnh vực của Tinh Thành đã điều tra thông tin của ngươi, họ đã gửi đến một số thông tin về ngươi, thực ra có cả hình ảnh ngươi lộ nguyên hình.”

“Ra vậy, xem ra ta vẫn chưa ẩn mình đủ sâu.” Phong Kỳ thản nhiên nói.

“Ngươi đến từ tầng thế giới nào?”

“Đừng hỏi ta, ta mất trí nhớ rồi, quên rất nhiều thứ.” Phong Kỳ dứt khoát lắc đầu.

Nghe vậy, Hắc Huyền không truy hỏi nữa, ánh mắt lại hướng về Mê Vụ Chi Chủ:

“Ta không hứng thú với hắn nhưng ta rất tò mò ngươi và hắn cuối cùng có quan hệ gì? Tại sao lại ở cùng hắn?”

“Không cần ngươi quan tâm, tiếp theo đi đâu? Cần xin phép không?” Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt.

“Không cần, đợi một lát là được.”

Nói xong, trên trán Hắc Huyền hiện ra một dấu ấn lá vàng, mái tóc dài màu vàng tự động bay lên, tiếp đó trên trán mọc ra một xúc tu trong suốt do năng lượng màu vàng tụ lại.

Xúc tu vươn dài trong không trung, đột nhiên đầu nhọn đâm vào không khí rồi biến mất.

“Đưa ta về.” Hắc Huyền đột nhiên nhìn vào không khí nói.

“Trưởng lão Huyền, đợi một chút.”

Một giọng nói vang lên từ hư không, tiếp đó không gian xung quanh họ bắt đầu dao động và vặn vẹo.

Mười mấy phút sau, trước mắt Phong Kỳ đột nhiên xuất hiện một chấm đen.

Chấm đen nhanh chóng phóng to trước mắt che lấp hoàn toàn tầm nhìn, cảm giác mất trọng lực mạnh mẽ ập đến khiến hắn không nhịn được căng thẳng cơ thể.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được cảm giác áp bức mạnh mẽ ập đến từ bốn phương tám hướng.

Nhưng cảm giác này chỉ kéo dài vài giây rồi biến mất, chỉ thấy một bong bóng trong suốt không biết từ đâu xuất hiện bao bọc lấy hắn, thay hắn chống lại áp lực bên ngoài.

Tiếp đó màu đen trước mắt nhanh chóng biến mất, khi nhìn rõ cảnh tượng trước mắt, Phong Kỳ phát hiện họ đã không còn ở sân vận động học phủ nữa, mà đã được dịch chuyển đến một nơi xa lạ.

Hết chương 1237.

Chương 1238. Truyền Tống Không Gian

Hiện ra trước mắt là một quảng trường.

Có lẽ rộng bằng vài sân bóng đá, nơi đây có đủ loại kiến trúc hình thù kỳ lạ, ở trung tâm quảng trường mọc một cây đại thụ màu vàng cao hơn mười mét, hoàn toàn do năng lượng màu vàng tụ lại, kết nối với vô số thiết bị vận chuyển năng lượng giống như mạch máu trải dài trên cao.

Mặt đất của quảng trường được lát bằng những viên gạch men trong suốt như pha lê, cúi đầu có thể nhìn rõ bên trong có linh khí dạng lỏng đang chảy.

Nơi đây giống như một nhà máy chế biến linh khí, hít thở có thể cảm nhận được linh khí nồng đậm tràn vào cơ thể.

"Truyền tống không gian?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ trầm giọng nói.

"Nói chính xác là truyền tống định điểm không gian, chỉ cần một tọa độ không gian là tộc ta có thể đưa tộc nhân trở về các khu vực, đây là một trong số đó."

"Ta có hơi tin lời ngươi nói trước đó rồi."

Nghe vậy, trên mặt Hắc Huyền nở nụ cười, sau đó bước tới bục không xa:

"Đi theo ta."

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ thấy vậy, lập tức đi theo sau.

Đến trước bục, Hắc Huyền đưa tay vuốt qua bục, lập tức bục màu vàng hạ xuống, sau đó nâng lên một bục hoàn toàn do

năng lượng cấu thành, một cuộn giấy khế ước cổ kính được đặt ngay giữa bục.

"Ta nghĩ ngươi cũng hiểu biết về thần vật kỳ diệu, ngươi có thể tùy ý xem." Nói xong, Hắc Huyền nghiêng người nhường chỗ.

Mê Vụ Chi Chủ không do dự, đi đến trước cuộn giấy đứng lại, bắt đầu quan sát kỹ càng.

Phong Kỳ cũng tiến lên quan sát cuộn giấy cổ kính.

Cuộn giấy không khác gì so với hình ảnh trong màn hình, chỉ có cảm giác cũ kỹ theo thời gian là rõ rệt hơn.

Mê Vụ Chi Chủ đưa tay vuốt ve cuộn giấy cổ kính, cánh tay dần hóa thành sương mù bao phủ lên cuộn giấy cổ kính này.

"Đã là thần vật kỳ diệu thì không ngại để ta thử phá hỏng chứ?"

"Tất nhiên." Hắc Huyền đối với Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất kiên nhẫn, lập tức mỉm cười gật đầu.

Nghe Hắc Huyền đảm bảo, Mê Vụ Chi Chủ không do dự nữa, điều khiển sương mù xám bao phủ cuộn giấy cổ kính, thử nuốt chửng, phân giải cuộn giấy.

Nhưng rất nhanh Mê Vụ Chi Chủ đã từ bỏ, thu hồi sương mù xám.

Nhìn cuộn giấy kỳ diệu đầy chữ viết bằng máu, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Hắc Huyền, không nhịn được tò mò hỏi:

"Các ngươi lấy được thần vật kỳ diệu này từ đâu?"

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền không hề giấu giếm, thành thật nói:

“Một tên gọi là Mặc, lai lịch của hắn rất bí ẩn, đến nay chúng ta vẫn chưa điều tra ra được bất kỳ manh mối nào.”

“Mặc?”

“Đúng vậy, hắn rất bí ẩn, cũng là một trong những nhân tố quan trọng giúp tộc Linh Năng chúng ta có thể trỗi dậy khi đó.”

“Nói rõ hơn đi, ta rất hứng thú với quá trình tộc Linh Năng các ngươi trỗi dậy nhanh chóng.”

“Nếu ngươi đồng ý hợp tác với chúng ta, ta có thể mở một phần quyền hạn của Kho Ý Thức Thánh Linh cho ngươi, để ngươi đi tìm hiểu quá trình trỗi dậy của tộc ta nhưng hiện tại vẫn chưa phải lúc.”

Nói xong, Hắc Huyền tiến lên một bước đến bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, lúc này da thịt trên người hắn bắt đầu lột ra, dần dần biến thành màu đen tuyền, chỉ có một dấu ấn lá vàng trên trán.

Chỉ thấy Hắc Huyền đưa tay vuốt ve cuộn giấy cổ kính, cảm thán nói:

“Chức năng của cuộn giấy này tuy mạnh nhưng đối với tộc ta thì không có ý nghĩa gì lớn, nó giống như một loại giao dịch cưỡng chế hơn… Nhưng đối với tộc ta, những thứ có thể dùng thực lực để có được thì hoàn toàn không cần dùng khế ước để giao dịch, mà cuộn giấy này cũng từng khiến ta mơ hồ trong chốc lát, nghi ngờ thế giới chúng ta tồn tại có phải là thật hay không.”

“Ý ngươi là sao?”

“Ngươi còn nhớ Mặc mà ta đã nói trước đó không? Hắn gọi cuộn giấy khế ước này là hệ thống nhiệm vụ.”

“Ta không hiểu.” Mê Vụ Chi Chủ hơi nhíu mày.

“Ngươi đến xã hội loài người khá muộn, có nhiều thứ ngươi vẫn chưa tiếp xúc, ví dụ như trong xã hội loài người có rất nhiều trò chơi giả lập, trong những trò chơi này đều có NPC, bọn chúng chịu trách nhiệm phát nhiệm vụ, sau đó người chơi nhận nhiệm vụ, đây chính là một loại khế ước cưỡng chế, sau khi người chơi hoàn thành nhiệm vụ thì NPC phải trao cho người chơi phần thưởng tương ứng.”

“Cách gọi của Mặc đối với thần vật kỳ diệu này, cùng với sự xuất hiện của một tộc quần bí ẩn nào đó, khiến ta nghi ngờ tính chân thực của thế giới này nhưng cũng chỉ là nghi ngờ, ta vẫn thiên về thế giới này là thật, cuộn giấy này chỉ là thần vật đặc biệt do sức mạnh của một trụ thần nào đó thời thượng cổ diễn hóa thành.”

…

Lúc này, Phong Kỳ đứng bên cạnh trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Hắn cũng từng có suy đoán tương tự như Hắc Huyền.

Thời kỳ chiến tranh, hắn từng nghe Bóng Đen nói tộc Linh Năng gọi tộc Da Xanh là sinh vật thử nghiệm, đã nhận ra tộc Linh Năng dường như đã có được bí mật gì đó từ tộc Da Xanh.

Hết chương 1238.

Chương 1239. Thế Giới Giả Lập

Những lời mà Hắc Huyền vừa nói dường như một lần nữa chứng thực cho suy đoán này.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn còn đang do dự, trong lòng hắn vô cùng mong Mê Vụ Chi Chủ có thể đồng ý với Hắc Huyền, gia nhập tộc Linh Năng.

Chỉ có gia nhập tộc Linh Năng, hắn mới có thể lấy được nhiều tin tức từ bên trong.

Hắc Huyền nói rằng trung thành với tộc Linh Năng sẽ là con đường tắt để Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành.

Phong Kỳ không bình luận về điều này.

Nhưng hắn biết rằng Mê Vụ Chi Chủ trung thành với tộc Linh Năng sẽ là một con đường tắt lớn trên con đường trưởng thành của hắn.

Có lẽ những vấn đề làm hắn băn khoăn từ lâu đều có thể tìm được câu trả lời trong tộc Linh Năng.

Một lần nữa nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không nhịn được thầm kêu lên trong lòng:

"Huynh đệ, bán thân đi, không mất mặt đâu!"

….

Suy đoán của Hắc Huyền khiến Phong Kỳ thực sự cảm thấy tê cả da đầu.

Thế giới giả lập?

Mặc dù trước đây đã từng có suy đoán tương tự nhưng hắn vẫn không thể tưởng tượng được thế giới mà mình đang sống lại hoàn toàn là hư cấu.

Dường như nhìn ra được sự kinh ngạc trong lòng Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền lúc này mỉm cười nói:

"Các ngươi yên tâm, theo thông tin mà tộc Linh Năng chúng ta thu thập được thì xác suất chúng ta đang sống trong Thế giới giả lập là rất thấp, ta cũng chỉ mơ hồ trong chốc lát, ít nhất thì bây giờ ta vẫn kiên định tin rằng chúng ta đang sống trong một thế giới thực."

"Có lẽ tất cả sinh mệnh đều có quỹ đạo vận mệnh đã định nhưng ta vẫn luôn tin rằng điều này có thể thay đổi, càng không liên quan đến sự thao túng đằng sau của sinh vật cấp cao."

Nói xong, Hắc Huyền nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, một lần nữa đưa ra lời mời:

"Tộc trưởng Mê Vụ, trung thành với tộc ta sẽ là con đường tắt trên con đường trưởng thành của ngươi, có lẽ đây cũng sẽ là một tia hy vọng để ngươi có thể thoát khỏi đại thế giáng lâm trong tương lai."

Nghe xong lời này, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt:

"Các ngươi có tự tin có thể tránh được đại thế giáng lâm không?"

"Không." Hắc Huyền rất thành thật lắc đầu.

"Nếu đã vậy, sao ngươi lại tự tin với ta như vậy?"

"Ta chỉ bày tỏ một khả năng, có lẽ ngươi có thể tá cơ hội này thoát khỏi đại thế giáng lâm, trở thành chân thần của thế giới mới."

Nghe xong lời này, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ có chút bất lực, sau đó tiếp tục nói:

"Đúng rồi, các ngươi hiểu biết bao nhiêu về đại thế giáng lâm?"

"Thông tin có hạn, chúng ta chỉ đoán rằng những trụ thần đã hoàn thành sự siêu thoát của bản thân và nắm giữ sức mạnh của quy tắc, có lẽ đã tử vong vì đại thế giáng lâm."

"Trụ thần tử vong vì đại thế giáng lâm? Ý ngươi là đại thế giáng lâm đã từng xuất hiện?"

"Đây chỉ là suy đoán, dù sao thì chưa từng nghe ai tận mắt nhìn thấy những trụ thần có sức mạnh vô hạn đó?"

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang chìm trong suy tư, Hắc Huyền tiếp tục nói:

"Những gì chúng ta hiểu biết về trụ thần dường như chỉ có những dấu vết mà chúng từng để lại, chẳng hạn như những thần vật kỳ diệu, hoặc xương cốt, máu của chúng… Những tàn dư đã trải qua bao thăng trầm này mặc dù đã trôi qua nhiều năm tháng nhưng vẫn sở hữu sức mạnh vô song nhưng ít nhất là trong số những thông tin mà tộc ta có được, không ai thực sự nhìn thấy bóng dáng của trụ thần."

"Ngoài ra, nếu như trụ thần tồn tại trong thần thoại mạnh mẽ như vậy, tại sao lại tử vong hàng loạt."

"Tất nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán mà tộc ta đưa ra thông qua những thông tin tình báo hiện có, có lẽ trụ thần căn bản không phải là sự tồn tại siêu nhiên mà chúng ta có thể dòm ngó chân thân, sự tử vong hàng loạt của trụ thần cũng không liên quan đến đại thế giáng lâm, chỉ là sự chia rẽ phe phái giữa các trụ thần, từ đó bùng nổ cuộc chiến chư thần thời thượng cổ, một thời đại như vậy đã khép lại, thời đại mới thuộc về chúng ta đã đến."

“Thế giới này ẩn chứa quá nhiều bí mật, chúng ta dùng cả cuộc đời để khám phá nhưng vẫn không thể nắm bắt được sự thật, đôi khi nghĩ lại, thế giới này là thật hay giả có thực sự quan trọng không?”

“Nói theo lời của loài người, nó có ảnh hưởng đến việc ta ăn mì ăn liền năm tệ một cốc không?”

Nhìn Hắc Huyền đang cảm khái, Mê Vụ Chi Chủ lúc này lại lắc đầu:

“Ta không bình luận về lời giải thích của ngươi về trụ thần nhưng ta không đồng tình với quan điểm của ngươi về những điều chưa biết.”

Hắc Huyền nghe xong, trên mặt nở nụ cười:

“Ta hiểu suy nghĩ của ngươi, ta đã từng đọc một câu ngươi nói trong sách lịch sử của tộc ta, ngươi nói rằng sự trưởng thành của chủng tộc không có cơ hội dừng lại, mọi thứ bên ngoài sẽ thúc đẩy một chủng tộc không ngừng tiến lên, chỉ có hai điểm dừng, hoặc là sinh tử diệt tộc, hoặc là hoàn thành sự siêu thoát, trở thành sự tồn tại siêu nhiên đứng trên chúng sinh.”

Hết chương 1239.

Chương 1240. Trở Thành Cường Giả

“Ngươi dường như rất hiểu ta.” Mê Vụ Chi Chủ kinh ngạc nói.

“Tất nhiên, bỏ qua lập trường chủng tộc, ta từng vô cùng ngưỡng mộ ngươi khi dẫn dắt tộc Mê Vụ đang dần suy tàn trỗi dậy trong từng trận chiến, lúc đó ngươi giống như con trai của Thiên Mệnh, dường như luôn có thể biến mọi điều không thể thành có thể.”

Nghe Hắc Huyền khen ngợi, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất bình tĩnh:

“Nhưng lập trường chủng tộc giữa chúng ta vẫn không thể thay đổi, những lời ngươi nói vẫn không thể lay động được ta.”

Trước sự không nhân nhượng của Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền không khỏi tò mò:

“Ta rất tò mò, ngươi cuối cùng là muốn ta tăng thêm điều kiện lợi ích, hay là căn bản không có ý định hợp tác với ta… Ngươi không biết rằng đây là địa bàn của ta sao, không đồng ý sẽ có hậu quả gì sao?”

Mê Vụ Chi Chủ nghe xong, bình thản nói:

“Cái chết đối với ta có lẽ không có sức sát thương như ngươi tưởng tượng.”

Phong Kỳ nghe được lời này, trong lòng có cả vạn con ngựa thảo nguyên phi nước đại.

Hắn hiện tại vô cùng nghi ngờ Mê Vụ Chi Chủ đã có ý định thỏa hiệp, sự bình thản hiện tại chỉ là muốn tăng thêm lợi ích mà tộc Linh Năng sẽ trao cho hắn.

Còn về việc Mê Vụ Chi Chủ không sợ chết, hắn không tin một dấu chấm câu.

Hắn còn nhớ rõ, Mê Vụ Chi Chủ khao khát sống mãnh liệt đến mức nào.

Cũng chính là dưới sự khao khát sống mãnh liệt đó, Mê Vụ Chi Chủ mới có thể hồi sinh trong tình trạng hấp hối sau khi bị Mộc Tinh trọng thương.

Nếu như trong lòng Mê Vụ Chi Chủ thực sự có thể bình thản đối mặt với cái chết, ý chí kỳ tích sẽ không được kích hoạt, hôm nay có lẽ cỏ trên mộ đã cao nửa mét.

Hắc Huyền lúc này rơi vào im lặng, dường như đang cân nhắc lợi ích trong lòng.

Một lúc lâu sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

“Có một số thứ ta không thể tự mình quyết định, ta cần một thời gian nữa mới có thể trả lời ngươi.”

“Được, ta chờ ngươi.” Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu.

“Tiếp theo ta sẽ đưa các ngươi trở về, ta còn đến tìm ngươi nhưng ta không thể đảm bảo có thể cho ngươi lợi ích như ý… Nhưng ta phải nhắc nhở ngươi, đừng nghĩ đến chuyện chạy trốn, ngươi không chạy thoát được đâu.”

“Ta không chạy.”

Hắc Huyền gật đầu, lúc này vung tay.

Ngay lập tức, lá chắn vàng lại xuất hiện, bao bọc lấy bọn họ.

Chỉ thấy ấn ký lá vàng trên trán Hắc Huyền bắt đầu phát sáng, đồng thời vươn ra một xúc tu vàng trong suốt.

Khi đầu xúc tu vàng trong suốt đâm vào hư không, Hắc Huyền trầm giọng nói:

"Đưa bọn họ trở về."

"Trưởng lão Hắc Huyền, ngài chờ một chút."

Không biết từ đâu vang lên một giọng nói, ngay sau đó không gian khu vực Phong Kỳ đang ở bắt đầu vặn vẹo.

Điểm đen trước mắt dần nuốt chửng tầm nhìn…

Mười mấy phút sau, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lại xuất hiện trên sân tập.

Lúc này trời đã tối, sân tập vẫn sáng đèn, vẫn có không ít bóng người đang luyện tập, đi lại.

Sự xuất hiện đột ngột của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã thu hút sự chú ý của một học viên gần đó.

Hắn ta quan sát kỹ Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện từ góc tối của sân tập, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc nhưng rất nhanh lắc đầu lẩm bẩm, rõ ràng là cho rằng mắt mình có vấn đề, nhìn nhầm.

Trở lại học phủ cũ, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ vẫn còn đắm chìm trong cuộc gặp gỡ vừa rồi.

Phong Kỳ lúc này quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh:

"Lão Mê, giờ ngươi nghĩ thế nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ lắc đầu cười khổ:

"Ta có nghĩ cũng vô dụng, giờ chúng ta đã hoàn toàn bị tộc Linh Năng giám sát, chỉ có thể chọn hai con đường, hoặc là chết, hoặc là thỏa hiệp, ngươi cho rằng ta nên chọn thế nào?"

Nghe được lời này, Phong Kỳ mừng thầm trong lòng.

Vì sống mà bán thân, không có gì đáng xấu hổ.

Ngay sau đó, trong lòng hắn lại nảy sinh một nỗi băn khoăn:

"Tộc Linh Năng rõ ràng cũng biết ngươi chỉ có hai con đường để chọn, tại sao không thử ép ngươi một chút, nếu ngươi thật sự không chịu khuất phục, lúc đó hoàn toàn có thể nâng cao đãi ngộ để thu phục ngươi lại, tại sao mới bắt đầu đàm phán đã thỏa hiệp với suy nghĩ của ngươi?"

"Rất đơn giản, tộc Linh Năng muốn có một cường giả có suy nghĩ độc lập, không chỉ là một con rối mặc người sai khiến, nâng cao lợi ích cho ta không những không ảnh hưởng đến kế hoạch của bọn họ, mà còn có thể có lợi cho kế hoạch bí ẩn của bọn họ."

"Đây giống như một khoản đầu tư, đầu tư nhiều nguồn lực hơn vào ta, khiến ta trưởng thành thuận lợi hơn, có lẽ lợi ích mà bọn họ thu được từ ta trong tương lai sẽ lớn hơn."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lập tức hiểu ra nguyên nhân.

Tộc Linh Năng không phải là không biết từ chối, mà là cảm thấy việc nâng cao lợi ích cho Mê Vụ Chi Chủ không ảnh hưởng đến việc triển khai kế hoạch, mà Mê Vụ Chi Chủ cũng đáng để đầu tư.

Hết chương 1240.

Chương 1241. Vận Mệnh Chúng Ta

Ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ thở dài:

"Giờ vận mệnh của chúng ta không còn nằm trong tầm kiểm soát của mình nữa, thoát khỏi sự khống chế của tộc Linh Năng sẽ là mục tiêu đầu tiên trong tương lai của chúng ta."

"Ngươi không sợ cách tường có tai sao?" Phong Kỳ kinh ngạc nói.

"Yên tâm, dù ta không nói, Hắc Huyền bọn họ cũng biết ta chắc chắn sẽ tìm cách thoát khỏi sự khống chế của bọn họ, đây không phải là bí mật, mọi người đều biết rõ, dù có bị nghe thấy thì sao?"

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ bước về phía ký túc xá:

"A Kỳ, về nghỉ ngơi đi, ngày mai đi cùng ta ra ngoài, gần đây lại có một khoản tiền thưởng, vừa hay dùng để mua huyết thực."

Nhìn theo bóng lưng Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ lập tức đi theo.

Hắn biết, lúc này Mê Vụ Chi Chủ trông có vẻ bình thản nhưng thực ra trong lòng có vô vàn suy nghĩ.

Với sự hiểu biết của hắn về lão Mê, lão ghét nhất là tương lai phát triển vượt khỏi tầm kiểm soát của mình, điều này sẽ khiến lão cảm thấy bất an.

…

Trở về ký túc xá, Phong Kỳ tắm rửa xong, mặc đồ ngủ ngồi vào bàn học.

Nhớ lại cuộc đối thoại giữa Hắc Huyền và Mê Vụ Chi Chủ, trong đầu hắn tràn ngập suy nghĩ.

Trò chơi giả lập?

Hắn cũng từng có suy đoán như Hắc Huyền.

Bóng Đen kiểm soát Viện nghiên cứu khoa học từng nói, tộc Linh Năng gọi tộc da xanh là sinh vật thử nghiệm.

Rõ ràng đây là một thông tin mà Hắc Huyền không nói ra.

Vô số thông tin trong đầu hắn trào dâng, ghép nối lại, đột nhiên hắn nảy ra một giả thuyết.

"Giả sử thế giới này là Thế giới giả lập, hay là thế giới trò chơi thì sao, có gì có thể chứng minh mạnh mẽ không?"

Theo mạch suy nghĩ này, hắn đột nhiên cảm thấy thế giới này có nhiều điểm phù hợp với thiết lập trò chơi.

Tộc da xanh chỉ là một trong số đó.

Trong số những thông tin đã biết, Mặc từng bị giam giữ trong phòng thí nghiệm vô hạn của tộc Linh Năng.

Rõ ràng tộc Linh Năng đã lấy được cuộn giấy giao ước từ Mặc bị giam giữ, điều quan trọng là Mặc gọi cuộn giấy giao ước là hệ thống nhiệm vụ.

Đây là điểm thứ hai.

Theo mạch suy nghĩ này, hắn so sánh các chức năng trong trò chơi với thực tế, càng có nhiều yếu tố phù hợp xuất hiện.

Khả năng hồi sinh vô hạn của tộc da xanh, có phải là hệ thống hồi sinh của người chơi không?

Nếu giả thuyết này đúng thì thiết bị bí ẩn của tộc da xanh có thể xác định vị trí bất kể khoảng cách, có phải là chức năng tìm đường tự động trong trò chơi không?

Hơn nữa, Kho Ý Thức Thánh Linh của tộc Linh Năng có phải là cơ sở dữ liệu của trò chơi, dùng để lưu trữ thông tin dữ liệu được tạo ra trong trò chơi không?

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ hiện lên một vật phẩm kỳ diệu gần gũi hơn với chức năng trò chơi.

Trong giấc mơ tương lai lần trước, hắn đã gặp một kẻ cực kỳ mạnh mẽ.

Hắn chính là Thành chủ U Ảnh sở hữu một thành phố không gian độc lập.

Mọi thứ trong Thành U Ảnh đều chịu ảnh hưởng của Chân Lý Chi Nhãn được gắn vào mắt phải của hắn, mọi thông tin đều có thể được thể hiện và tóm tắt thông qua bảng chữ.

Điều này hoàn toàn phù hợp với hệ thống giải mã trong trò chơi.

Lúc còn trẻ, Phong Kỳ cũng từng tiếp xúc với trò chơi trực tuyến.

Trong trò chơi, người chơi có thể xem thông tin tổng quan về trang bị trong ba lô.

Ví dụ như cấp độ trang bị, nguồn gốc, sức mạnh, v.v.

Dưới góc độ này, Chân Lý Chi Nhãn của Thành chủ U Ảnh hoàn toàn có thể là hệ thống giải mã thông tin trong trò chơi, dùng để người chơi xem thuộc tính trang bị hoặc thông tin chi tiết về các vật phẩm khác.

Tiếp tục theo mạch suy nghĩ này, hắn so sánh với các vật phẩm kỳ diệu khác mà hắn biết.

Huyết Thạch mà Mê Vụ Chi Chủ từng có được có thể vô hạn sinh ra Huyết Thạch nhỏ, có phải là suối nước an toàn trong thiết lập trò chơi, dùng để tự động hồi máu cho người chơi không?

Càng nghĩ theo hướng này, Phong Kỳ càng cảm thấy kinh ngạc.

Nhiều chức năng kỳ diệu của các vật phẩm kỳ diệu đều tìm thấy sự tương ứng trong trò chơi.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ hơi nhíu mày.

Phần thông tin hắn có được rõ ràng không thể so sánh với mạng lưới tình báo của tộc Linh Năng.

Vì Hắc Huyền nói thế giới này là thật, rõ ràng hắn nắm giữ nhiều bằng chứng có lợi hơn hắn.

Hơn nữa, một số vật phẩm kỳ diệu mà hắn phân tích không thể giải thích được rằng thế giới này là ảo.

Ít nhất vẫn còn nhiều chức năng của các vật phẩm kỳ diệu không liên quan gì đến trò chơi.

Ví dụ như Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng, Lệnh bài tiến hóa (Tam Vĩ), Ý chí kỳ diệu, khả năng tiên tri của Tần Không Thời, khả năng che giấu ngũ giác của tộc Linh Năng, v.v.

Chỉ có một số ít vật phẩm kỳ diệu có chức năng tương tự như trong trò chơi, không thể chứng minh được điều gì.

Suy nghĩ một lúc, Phong Kỳ không còn nghĩ sâu về vấn đề này nữa.

Hết chương 1241.

Chương 1242. Đổi Lấy Tài Nguyên

Cuối cùng, vấn đề này quá lớn, hắn thậm chí còn chưa giải quyết được vấn đề ẩn họa bên trong nhân tộc, hoàn toàn không cần phải viển vông đi tìm kiếm chân tướng của thế giới.

Ngoài vấn đề thế giới có phải là ảo hay không, trong thông tin mà Hắc Huyền tiết lộ còn có một vấn đề mà hắn không hiểu.

Mặc cuối cùng là ai?

Theo mô tả của Hắc Huyền, Mặc từng đi khắp nơi tìm kiếm sinh mệnh tiềm năng để ký kết giao ước, hắn làm như vậy vì mục đích gì?

Trong tuyến chiến tranh trước, khi hắn truy đuổi Bóng Đen đến phòng nghiên cứu bí mật của Viện nghiên cứu khoa học, hắn đã từng có cuộc đối thoại ngắn với Mặc.

Lúc đó, Mặc từng nói rằng hắn vẫn chưa đủ tư cách để nhận được đầu tư, sau đó rời đi.

Rõ ràng, khoản đầu tư mà Mặc nói đến, bây giờ nhìn lại thì điều kiện kèm theo chính là ký kết giao ước nhiệm vụ với hắn, sau đó đổi lấy sự hỗ trợ của hắn.

Vô số thông tin đan xen trong đầu Phong Kỳ, hắn càng cảm thấy Mặc bí ẩn này có rất nhiều bí mật.

Quan trọng nhất là Mặc là yếu tố then chốt dẫn đến sự ra đời của Tiểu Hắc.

Suy nghĩ hồi lâu, Phong Kỳ không nghĩ ra đáp án, không khỏi lắc đầu, cũng không nghĩ sâu thêm nữa.

Thông tin về Mặc mà hắn có trong tay rất hạn chế, căn bản không thể phân tích ra thông tin hữu ích nào từ những thông tin này.

Tuyến hy sinh này, hắn cũng sẽ không có bất kỳ giao thoa nào với Mặc.

Theo mốc thời gian lịch sử, lúc này Mặc đã trốn khỏi phòng thí nghiệm vô hạn, đang ẩn náu trong Viện nghiên cứu khoa học để tạo ra Tiểu Hắc.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Có nên thử tiết lộ thông tin tọa độ của Bóng Đen, để tộc Linh Năng ra tay đánh chiếm Viện nghiên cứu khoa học không?

Hắn không quan tâm đến sự sống chết của Bóng Đen, quan trọng là tộc Linh Năng ra tay với Viện nghiên cứu khoa học có lẽ có thể ngăn chặn sự ra đời của Tiểu Hắc.

Nếu kế hoạch này thành công, hắn sẽ ngang ngược vô cùng trong 1500 năm nữa.

Chỉ cần không xui xẻo gặp phải sinh mệnh siêu cấp có sức mạnh khủng khiếp, với sự bảo vệ của Giác Hút, hắn hoàn toàn có thể bất bại.

Không còn sự truy đuổi của Tiểu Hắc.

Hắn có thể trong quá trình giết chóc liên tục kéo đầy điểm tiến hóa huyết mạch, tiến hóa thành con người tối thượng… sau đó trích xuất hàng nghìn hàng vạn năng lực thiên phú…

Đến lúc đó, phân chia một nửa, giữ lại một nửa, thật tuyệt.

…

Sau đó ở tuyến thời gian tiếp theo, hắn sẽ đối đầu trực diện với Tiểu Hắc, một đấm đánh nổ đầu chó của nó…

“CMN, đi ngủ.”

Nhận ra suy nghĩ của mình dần xa rời thực tế, Phong Kỳ chửi rủa đứng dậy, đi về phía giường.

…

Sáng hôm sau.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ xin phép Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi Học phủ Cựu Nhật.

Tám giờ sáng, bọn họ đến một lò giết mổ ở khu Bắc thành Cựu Nhật.

Mặc dù đã nghĩ đến chuyện đồng ý lời chiêu mộ của tộc Linh Năng nhưng trước khi gia nhập, Mê Vụ Chi Chủ vẫn muốn khôi phục thực lực hết mức có thể, đề phòng trường hợp bất trắc xảy ra ngoài ý muốn.

Trả tiền xuống xe, trước mắt bọn họ là một nhà máy chế biến hiện đại.

Đường sá ở đây sạch sẽ, có thể thấy xe vận chuyển liên tục chạy ra khỏi nhà máy, vận chuyển hàng hóa đã qua chế biến đến các địa điểm khác nhau ở khu Bắc.

Lúc này, Phong Kỳ tò mò nhìn sang phía bên kia lò giết mổ.

Nơi đó dựng rất nhiều lều trại, từng làn khói bếp bốc lên từ những chiếc nồi sắt trước lều, theo gió đưa đến mùi thịt thơm nức, còn có thể thấy nhiều bóng người rách rưới đang tụ tập tán gẫu hoặc nô đùa gần đó.

Trông có vẻ tiều tụy nhưng những người này lại nở nụ cười trên môi, dường như vô cùng hài lòng với cuộc sống trước mắt.

“Bọn họ là một nhóm thập hoang giả mà thành Cựu Nhật mới tiếp nhận gần đây, tạm thời được bố trí ở đây, do lò giết mổ này cung cấp lương thực, ở đây vô nghĩa chờ chết.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng giới thiệu.

Nghe vậy, Phong Kỳ quan sát kỹ những thập hoang giả này.

Sau đó, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt hắn:

“Xem họ vui vẻ thế kìa.”

“Vui vẻ thì có ích gì? Không phải là lãng phí thời gian sao.” Mê Vụ Chi Chủ lắc đầu nói.

“Họ có thể tìm thấy niềm vui trong việc lãng phí thời gian mới thực sự là sử dụng thời gian và tận hưởng thời gian, giống như ngươi vì sự trỗi dậy của chủng tộc mà nỗ lực mới là lãng phí thời gian, dù là bất đắc dĩ.”

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, định mở miệng phản bác nhưng đột nhiên nhận ra điều gì đó.

Suy nghĩ một lúc, hắn không khỏi gật đầu:

“Ngươi nói không sai, vì sự trỗi dậy của chủng tộc mới là sự lãng phí thời gian bất đắc dĩ nhưng mục đích cuối cùng vẫn là để tộc nhân tận hưởng thời gian… A Kỳ, ngươi nhìn xa hơn ta.”

“Ta cũng chỉ thuận miệng nói thôi, ngươi đừng để bụng, nếu ai cũng chọn tận hưởng thời gian, một chủng tộc còn có hy vọng gì, những người khai phá mang trọng trách mới là tương lai của một chủng tộc.” Phong Kỳ cười toe toét, sau đó nhìn về phía lò giết mổ:

Hết chương 1242.

Chương 1243. Cơ Bắp Thép

"Đi thôi."

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Sau đó, hai người đến cổng lò giết mổ, cung cấp thông tin đặt hàng, bọn họ được cho vào.

Sau đó, sau khi thương lượng với người phụ trách để đặt mua một lô máu, Mê Vụ Chi Chủ đã trả tiền đặt cọc, sau đó hai người trở về Học phủ Cựu Nhật.

Tiếp theo, máu sẽ được xe vận chuyển chuyển đến Học phủ Cựu Nhật.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu chờ Hắc Huyền trở về lần nữa.

Về sự biến mất bí ẩn của Hắc Huyền, lớp đã có một thời gian thảo luận nhưng những người cấp cao của Học phủ Cựu Nhật lại tỏ ra rất bình tĩnh.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Toàn bộ thành Cựu Nhật đã nằm trong sự kiểm soát của tộc Linh Năng, muốn nhét một học sinh vào Học phủ Cựu Nhật căn bản không thành vấn đề. Còn về sự biến mất của Hắc Huyền, thậm chí không cần giải thích nhiều với những người cấp cao của Học phủ Cựu Nhật, chỉ cần đưa ra một lý do là được.

Nhanh chóng, một tuần trôi qua.

Hôm nay, bóng dáng Hắc Huyền lại xuất hiện ở Học phủ Cựu Nhật.

Sau một hồi trò chuyện ngắn, bọn họ đến ký túc xá của Mê Vụ Chi Chủ, sau đó lại được truyền tống đến khu vực bí ẩn.

Khi tầm mắt trở nên rõ ràng, cảnh tượng quen thuộc hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Cây năng lượng vàng ròng cao ngất ở trung tâm quảng trường, mặt đất pha lê trong suốt dưới chân, thiết bị truyền năng lượng như mạch máu uốn lượn trên không trung… Không khí không chỉ nồng đậm linh khí mà chất lượng linh khí cũng cực cao, tuyệt đối có thể coi là một nơi tu luyện bảo địa.

Điểm khác biệt là trước bệ truyền tống mà bọn họ đang đứng không xa, có thêm một vũng chất lỏng màu máu.

Lúc này, Hắc Huyền mỉm cười nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

"Hấp thụ hết vũng máu này đủ để thực lực của ngươi hoàn toàn khôi phục, thậm chí còn tiến bộ không ít, đây là quà gặp mặt mà tộc Linh Năng ta tặng ngươi… tộc trưởng Mê Vụ, ngươi là người thông minh, hãy đưa ra lựa chọn của ngươi đi?"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên cũng không còn ý định che giấu suy nghĩ nữa, dù sao nếu lúc này vẫn không đồng ý, tộc Linh Năng hiển nhiên sẽ không kiên nhẫn thương lượng nữa.

Lúc này, hắn gật đầu nói:

"Được, ta đồng ý phục vụ cho tộc Linh Năng các ngươi một thời gian nhưng có một điều kiện tiên quyết."

Nghe vậy, Hắc Huyền nhíu mày nhưng cuối cùng vẫn gật đầu nói:

“Nói ra yêu cầu của ngươi.”

“Huynh đệ của ta, Phong Kỳ, cũng phải cùng ta gia nhập tộc Linh Năng.”

Hắc Huyền nghe vậy, quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ đang đứng bên cạnh, sau đó không chút do dự gật đầu nói:

“Không vấn đề nhưng tộc ta sẽ không lãng phí bất kỳ nguồn lực nào cho kẻ vô dụng.”

Phong Kỳ: @%!amp;x?

Nghe Hắc Huyền không hề che giấu mà mắng mình là kẻ vô dụng, tâm trạng Phong Kỳ bùng nổ, muốn lập tức hóa thân thành hình thái Huyết Nguyên, đè Hắc Huyền xuống đất cọ xát, sau đó một đấm đánh nổ đầu hắn.

Nhưng hắn cũng chỉ nghĩ thôi.

Dù sao lùi một bước thì có nhiều tin tức hơn, tiến một bước thì chết yểu.

Đạo lý này hắn hiểu.

“Huynh đệ ta không yếu, ta thấy các ngươi có thể thử bồi dưỡng hắn.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được nhíu mày, nhìn Hắc Huyền trầm giọng nói.

“Nếu có thể chứng minh có tiềm lực, chúng ta đương nhiên sẵn lòng nâng đỡ hắn trưởng thành.” Hắc Huyền mỉm cười nói.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ:

“A Kỳ, thế nào?”

Sự việc đã phát triển đến bước này, Phong Kỳ đương nhiên không tiện che giấu nữa, lập tức gật đầu nói:

“Được, chứng minh thế nào?”

Hắc Huyền nhìn về phía Phong Kỳ, trong mắt hiện lên một tia tò mò, sau đó mỉm cười nói:

“Ta chính là mục tiêu của ngươi, dùng thủ đoạn mạnh nhất của ngươi tấn công ta.”

“Nếu phá hủy kiến trúc ở đây, ngươi sẽ không trách ta chứ?” Ánh mắt Phong Kỳ lúc này thay đổi.

“Cứ ra tay đi.” Hắc Huyền lập tức gật đầu.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ liên tục lùi về sau, kéo giãn khoảng cách.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ dứt khoát kích hoạt thiên phú Huyết Nguyên.

Ngay lập tức, nhịp tim hắn bắt đầu tăng nhanh, tựa như tiếng trống trận vang dội, chấn động tâm hồn, hơi thở hoang dã của chiến binh điên cuồng cuối cùng không còn bị kìm nén, bộc phát ra ngoài.

Sương máu bao phủ thân thể, hình dáng hắn bắt đầu cao lớn lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Ánh mắt Hắc Huyền nhìn Phong Kỳ lúc này đã thay đổi, lộ vẻ vô cùng kinh ngạc.

Hắn biết Phong Kỳ có thể biến thân thành một hình thái khác thông qua Liên minh lĩnh vực của Tinh Thành nhưng khi tận mắt chứng kiến mới phát hiện ra loại biến thân này mạnh hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

Sức mạnh khí huyết nồng đậm ập đến, tựa như hắn đã hoàn toàn thay đổi thành một thân thể của ác quỷ.

Sự biến đổi của Phong Kỳ vẫn tiếp tục.

Thịt non đan xen tạo thành những sợi cơ chắc chắn như thép, chỉ trong chớp mắt, chiều cao của hắn đã gần năm mét.

Hết chương 1243.

Chương 1244. Xuyên Không Pháp Thuật

"Ầm!"

Ngọn lửa màu lục mặc nhiên bùng cháy trong đôi mắt, sau đó nhanh chóng lan khắp toàn thân.

Những đường vân màu tím từ trung tâm ngực lan ra ngoài, cuối cùng tạo thành một hình thù kỳ dị, chạy dọc từ ngực đến lưng.

Các ngón tay từ từ khép lại, xương cốt đan xen phát ra tiếng nổ giòn tan.

Sức mạnh khủng khiếp đang tích tụ trong cơ thể Phong Kỳ, khí thế trên người hắn không ngừng tăng lên, ngọn lửa hung dữ tràn về phía trước.

Đứng cách Phong Kỳ không xa, vẻ mặt Hắc Huyền thay đổi rõ rệt.

Lúc này, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu, ngọn lửa trong mắt đột nhiên bùng lên, mặt đất dưới chân hắn đột nhiên nứt ra, thân hình trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Hắc Huyền.

Trong lúc Hắc Huyền không kịp trở tay, hắn đã túm lấy cổ Hắc Huyền, mạnh mẽ đập xuống đất.

Ầm!

Mảnh vỡ pha lê trong suốt bắn tung tóe, cú đập này khiến thân thể bằng máu thịt của Hắc Huyền vỡ vụn, lộ ra thân thể năng lượng màu đen bên trong.

"Đập chết ngươi, đồ khốn nạn!"

Trong lúc gào thét trong lòng, gân xanh trên cánh tay phải của Phong Kỳ nổi lên, bóp chặt cổ Hắc Huyền rồi nhấc bổng hắn lên, sau đó nghiêng người về phía trước, cánh tay phải thuận thế vung xuống đất.

Lúc này, ấn ký màu vàng trên trán Hắc Huyền phát ra ánh sáng, một luồng sức mạnh vô hình đột nhiên va vào cánh tay phải của Phong Kỳ, lập tức cánh tay tê dại, tiếp đó ngực hắn bị sức mạnh vô hình đánh trúng, thân hình trực tiếp bị hất văng ra sau.

Thân hình Phong Kỳ lộn nhào trên không trung, vững vàng đáp xuống đất.

Lúc này, Hắc Huyền cũng lơ lửng trên không, một tay chộp về phía hắn, lập tức vô số phù văn màu vàng tràn ra từ trán, kết hợp thành một loạt ký hiệu bí ẩn trên không trung. Linh khí trong không khí lập tức bị phù văn bí ẩn dẫn dắt về phía Phong Kỳ, bao bọc hắn lại, tạo thành một nhà tù màu vàng.

Đối mặt với sự giam cầm, Phong Kỳ không chút do dự tung nắm đấm về phía trước.

Khí huyết cuồn cuộn mang theo sức mạnh khủng khiếp đột nhiên đánh vào lớp rào chắn màu vàng.

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, những gợn sóng năng lượng cuồng bạo tràn về bốn phía, trên lớp rào chắn màu vàng lập tức xuất hiện một vết nứt.

Ầm! Ầm! Ầm!

Dưới những cú đấm liên tiếp, lớp rào chắn màu vàng nhanh chóng không chịu nổi, nhấp nháy chập chờn, dường như sắp vỡ tan.

Lúc này, Hắc Huyền lại ra tay.

Những phù văn màu vàng xếp trước người hắn bị xáo trộn thứ tự rồi sắp xếp lại thành một chuỗi mới.

Dưới sự dẫn dắt của những phù văn màu vàng, linh khí của vùng đất này nhanh chóng phác họa ra quỹ đạo của thuật pháp, từng sợi xích vàng áp sát khi lớp rào chắn màu vàng bị Phong Kỳ đập vỡ, quấn chặt lấy tứ chi của hắn, đầu kia của những sợi xích sắt màu vàng chìm vào hư không rồi biến mất.

Phong Kỳ cứ thế bị treo lơ lửng trên không trung thành hình chữ ” đại .”

Lực trói buộc của những sợi xích không ngừng tăng lên.

Đối mặt với áp bức, ngọn lửa màu lục mặc trong mắt Phong Kỳ bùng lên, cơ bắp dần căng cứng.

Muốn được tộc Linh Năng chú ý, hắn phải thể hiện thực lực ra trò, lúc này hắn không định giấu diếm thực lực nữa.

Cơ bắp trên người hắn lúc này dần phồng lên, những đường vân linh hồn màu tím lóe sáng, giảm bớt áp lực từ những sợi xích vàng, hắn dùng sức từng chút một để kéo căng những sợi xích năng lượng màu vàng quấn quanh người.

Cùng với một tiếng gầm, toàn thân Phong Kỳ bùng nổ sức mạnh.

Những sợi xích vàng lập tức bị cơ bắp căng đứt, vỡ tan thành những tia sáng màu vàng rồi tan biến.

Ngay khi đôi chân chạm đất, cơ thể hắn nghiêng về phía trước như mãnh hổ vồ mồi lao về phía Hắc Huyền.

Ngay lúc này, Hắc Huyền vung tay, những phù văn trước người hắn lại một lần nữa sắp xếp lại, tiếp đó bên phải Phong Kỳ đột nhiên xuất hiện một đường hầm hư không, bên trong thò ra một bàn tay vàng khổng lồ túm lấy hắn, nhấc bổng lên rồi đập mạnh xuống đất.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển, Phong Kỳ bị đập rất mạnh.

Nhưng khả năng phục hồi mạnh mẽ chỉ khiến hắn choáng váng trong chốc lát rồi tỉnh lại.

Ngọn lửa quyền thế bùng cháy trong lồng ngực, hắn đột nhiên tung nắm đấm đón lấy nắm đấm màu vàng giáng xuống từ trên đầu.

Ngay khoảnh khắc va chạm, những gợn sóng linh khí có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan ra xung quanh.

Tốc độ tiêu hao khí huyết tăng nhanh, Phong Kỳ chọn để cơ thể vào trạng thái vận hành quá tải.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị dốc toàn lực, cánh tay màu vàng đột nhiên xuất hiện trên không trung lại biến mất.

Ngẩng đầu nhìn lên, hắn thấy Hắc Huyền đang mỉm cười nhìn hắn:

“Không ngờ ngươi lại có thân thể bằng máu thịt cường hãn đến vậy, đây mới là bản thể của ngươi sao? Chúc mừng ngươi, ngươi đã vượt qua bài kiểm tra sơ bộ của ta, ngươi có tư cách nhận được một phần tài nguyên hỗ trợ, quả nhiên người được tộc trưởng Mê Vụ công nhận không thể là kẻ yếu được.”

Phong Kỳ nghe vậy, không khỏi tò mò hỏi:

“Tài nguyên hỗ trợ của ta so với lão Mê thì thế nào?”

Hết chương 1244.

Chương 1245. Kho Ý Thức Thánh Linh

“Không thể so sánh, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.” Hắc Huyền thành thật nói.

“Tại sao, ngươi cũng đâu có kiểm tra hắn?” Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

“Hắn không cần kiểm tra, chúng ta rất hiểu hắn, hắn từng là người mà tộc Linh Năng chúng ta phải ngước nhìn.” Nói xong, Hắc Huyền mỉm cười nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ không xa.

Đối với lời khen ngợi của Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt, không hề để tâm.

Phong Kỳ có thể hiểu được điều này.

Việc trung thành với tộc Linh Năng đối với Mê Vụ Chi Chủ tuyệt đối không phải là một chuyện vẻ vang.

Tộc Linh Năng trước đây chỉ là thế lực phụ thuộc bị tộc Mê Vụ bóc lột, ngay cả những thành viên bình thường của tộc Mê Vụ cũng không coi trọng, huống chi là Mê Vụ Chi Chủ, tộc trưởng của họ.

Cảm giác này giống như một con vật cưng trước đây đột nhiên trở thành chủ nhân.

Khi gặp lại chủ nhân sau một thời gian dài biến mất, nó chặn chủ nhân lại và nói rằng bây giờ nó rất lợi hại, hy vọng chủ nhân đừng không biết điều, ngoan ngoãn nghe lời làm vật nuôi, chỉ cần nghe lời thì sau này sẽ được ăn uống no đủ.

Vì vậy khi nghe lời khen ngợi của tộc Linh Năng, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ chỉ có cảm giác nhục nhã.

Tiếp xúc nhiều năm như vậy, hắn đã sớm nắm bắt được tâm tư của lão Mê.

Nhưng dù trong lòng nhục nhã, hắn cũng sẽ không vì tôn nghiêm mà từ bỏ mạng sống.

Dù sao sống mới có vô vàn khả năng, vẫn có khả năng lật ngược tình thế, chết mới là cách kết thúc hèn mọn nhất.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía Hắc Huyền:

"Giờ ta đã đồng ý, ngươi nên nói cho chúng ta biết cuối cùng muốn chúng ta làm gì chứ?"

Lúc này, Hắc Huyền lắc đầu:

"Không vội, chúng ta ký kết khế ước trước đã."

Nói rồi, Hắc Huyền bước về phía bục xa xa.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ thấy vậy, lập tức đi theo.

Khi cuộn giấy khế ước cổ xưa xuất hiện, Hắc Huyền vung tay xóa đi những dòng chữ màu máu trên đó, biến thành một cuộn giấy cổ xưa trắng trơn, sau đó một luồng ánh sáng vàng từ trán Hắc Huyền bay ra, bắt đầu nhanh chóng phác họa chữ viết trên cuộn giấy.

Mười mấy giây sau, cuộn giấy lại được viết đầy những chữ viết bí ẩn.

Lúc này, Hắc Huyền quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

"Dùng máu của ngươi viết tên ngươi vào góc dưới bên phải."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hơi nhíu mày, vì hắn cũng không hiểu những chữ viết bí ẩn trên cuộn giấy cổ xưa kia có ý nghĩa

gì.

Trong tình trạng thông tin không đối xứng, hắn không thể xác định được nội dung trên cuộn giấy có ẩn chứa cạm bẫy tiềm ẩn hay không.

Dường như nhìn ra suy nghĩ trong lòng Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền vung tay, một xúc tu màu vàng trong suốt từ trán hắn vươn ra, đâm về phía trán Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ thấy vậy, không hề né tránh.

Trên thực tế, mạng sống của bọn họ hiện đã nằm trong tầm kiểm soát của tộc Linh Năng.

Nếu Hắc Huyền thực sự muốn giết bọn họ, bọn họ thậm chí không có khả năng chạy trốn.

Khi xúc tu màu vàng tiếp xúc với trán, đầu nhọn từ từ chìm vào trong.

Lúc này, Phong Kỳ không cảm thấy cơ thể có bất kỳ khó chịu nào, chỉ thấy trán mát lạnh, dường như có thứ gì đó từ từ chảy vào trong đầu.

Dần dần, trên trán bọn họ xuất hiện một dấu ấn màu vàng.

Được đóng dấu trên cuộn giấy cổ xưa, những chữ viết ban đầu không thể đọc được đột nhiên trở nên có thể hiểu được.

Lúc này, giọng nói của Hắc Huyền truyền vào tai:

“Kiến thức về chữ viết đã được truyền thụ, bây giờ giúp các ngươi thiết lập kết nối sâu sắc với Kho Ý Thức Thánh Linh, đừng phản kháng, hãy giữ trạng thái thư giãn trong suốt quá trình.”

Nghe lời giải thích của Hắc Huyền, Phong Kỳ lập tức nhắm mắt, thả lỏng tâm trí.

Không biết qua bao lâu, trước mắt hắn xuất hiện những đốm sao lấp lánh.

Giống như đang đi giữa dải ngân hà, vô số vì sao lướt qua bên cạnh, hắn không ngừng bay về phía xa.

Lâu sau, một tấm bia đá hoành tráng đầy rỉ sét xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Chỉ thấy trên bia đá in một dòng chữ:

[Ta có thể sống nốt quãng đời còn lại trong đau khổ nhưng tộc nhân của ta thì không!]

….

Bên trong Kho Ý Thức Thánh Linh giống như một bầu trời đầy sao bao la.

Tiếp tục tiến về phía trước, một tấm bia đá đầy rỉ sét hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Bọn họ đến trước bia đá rồi dừng lại.

Lúc này, Hắc Huyền nhìn về phía Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ:

“Qua đây, phía trước là tầng đầu tiên của Kho Ý Thức Thánh Linh, mỗi vì sao các ngươi nhìn thấy đều là một đoạn kiến thức và truyền thừa ký ức.”

Nói rồi, Hắc Huyền hướng mắt về phía bia đá, trong mắt hiện lên vẻ kính trọng:

“Các ngươi không phải rất tò mò về lịch sử hưng thịnh của tộc ta sao? Hãy thử chạm vào bia đá này, các ngươi sẽ thấy câu trả lời.”

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, lập tức tiến lên một bước, không chút do dự mà chạm vào bia đá.

Hết chương 1245.

Chương 1246. Ký Ức Tổ Tiên

Khi ngón tay tiếp xúc với bia đá, dấu ấn màu vàng mà Hắc Huyền đóng trên trán Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lóe sáng, bắt đầu tiếp nhận thông tin.

Thế giới trước mắt hai người bắt đầu sụp đổ, méo mó.

Cảm giác lịch sử nặng nề ập đến, vô số hình ảnh vỡ vụn liên tục lướt qua trước mắt, cuối cùng ghép lại trước mắt bọn họ.

Khi mọi thứ trước mắt trở nên rõ ràng, tầm mắt của bọn họ xuất hiện trên một vùng đồng bằng hơi hoang vu…

Trên đồng bằng, một nhóm thiếu niên đang theo một người đàn ông vạm vỡ tập luyện thể lực.

Mỗi người bọn họ đều mồ hôi nhễ nhại nhưng ánh mắt kiên định, nghiến răng chịu đựng.

Trong số đó có một cậu bé khoảng bảy tám tuổi tỏ ra đặc biệt chăm chỉ, mỗi động tác khi luyện tập đều cố gắng hoàn hảo, phối hợp với phương pháp hô hấp để linh khí hít vào từ mũi và miệng lan tỏa khắp cơ thể.

Kết thúc buổi tập kéo dài hàng giờ, theo tiếng hô của người đàn ông vạm vỡ, tất cả mọi người tản ra, chỉ có cậu bé khoảng bảy tám tuổi chủ động đến trước người đàn ông vạm vỡ, bắt đầu hỏi những thắc mắc phát hiện trong quá trình luyện tập.

Đối mặt với câu hỏi của cậu bé, người đàn ông vạm vỡ đều kiên nhẫn giải đáp.

Khi giải đáp xong, cậu bé chuẩn bị rời đi, người đàn ông vạm vỡ đột nhiên lên tiếng gọi cậu bé lại:

“Linh Chiến, ngươi luyện tập chăm chỉ như vậy cuối cùng là vì cái gì?”

Cậu bé được gọi là Linh Chiến lúc này quay đầu, mỉm cười nói:

“Tất nhiên là gia nhập tộc Mê Vụ, trở thành chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ.”

Nghe câu trả lời của cậu bé, trên mặt người đàn ông vạm vỡ hiện lên vẻ suy tư nhưng không nói thêm gì nữa.

Cậu bé được gọi là Linh Chiến sải bước, chạy về phía xa nơi khói bếp bốc lên, trong mắt hiện lên ánh sáng chờ mong.

Là thế lực phụ thuộc của tộc Mê Vụ, những thành viên thế hệ mới của tộc Linh Năng như hắn ta trong tương lai chỉ có ba con đường để lựa chọn.

Thứ nhất, ở lại trong tộc, không làm nên trò trống gì, có lẽ một ngày nào đó sẽ trở thành thức ăn cho tộc Mê Vụ.

Thứ hai, trở thành người giúp tộc Mê Vụ đào, vận chuyển tài nguyên ở các khu vực.

Thứ ba, trở thành chiến binh ngoại tộc của tộc Mê Vụ, được tộc Mê Vụ công nhận.

…

Ba con đường này, con đường thứ nhất là nằm im chịu chết.

Lớn lên trong vô định, đến tuổi rất có thể sẽ trở thành thức ăn cho tộc Mê Vụ.

Con đường thứ hai đãi ngộ sảo hảo nhưng tương lai cũng bi thảm, nhiều tài nguyên đặc biệt có khả năng gây hại cực mạnh, về lâu dài cơ thể sẽ bị ăn mòn, thối rữa, đến lúc đó chắc chắn sẽ bị tộc Mê Vụ vứt bỏ, chờ chết trong đau đớn.

Con đường thứ ba đãi ngộ tốt nhất.

Chỉ cần có thể trở thành chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ, có thể được tộc Mê Vụ công nhận nhưng tương lai cũng rất nguy hiểm, cần phải vì lợi ích của tộc Mê Vụ mà ra chiến trường, có thể tử trận bất cứ lúc nào.

Linh Chiến muốn đi con đường thứ ba, trở thành chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ.

Chỉ là muốn đạt được bước này, không hề dễ dàng.

Đối thủ cạnh tranh của hắn không chỉ có các thành viên thế hệ mới trong tộc mà còn có các thế lực phụ thuộc khác của tộc Mê Vụ.

Đây là một con đường gai góc để vượt qua thân phận, chỉ có những thiên tài thực sự mới có tư cách hoàn thành bước nhảy vọt cuối cùng.

Nhưng Linh Chiến tự tin vào bản thân, càng tràn đầy hy vọng vào tương lai.

Tối hôm đó, mẹ hắn dùng cây cỏ hái được vào buổi sáng giã nát rồi nấu thành thuốc, bôi lên toàn thân Linh Chiến, dưỡng ẩm cho cơ thể hắn, phục hồi những cơ bắp bị rách do luyện tập cường độ cao.

Những ngày sau đó, Linh Chiến liên tục tăng cường độ luyện tập cho bản thân.

Vài tháng sau, trong cuộc thi võ thuật nội tộc, Linh Chiến đã vượt trội hơn hẳn những người thế hệ mới, trở thành người mạnh nhất trong số những người thế hệ mới.

Nhưng Linh Chiến không hề kiêu ngạo tự mãn, hắn vẫn tiếp tục khổ luyện ngày này qua ngày khác, mong chờ tương lai sớm đến.

Sự trưởng thành của hắn được tất cả mọi người trong tộc Linh Năng chú ý, đối với việc Linh Chiến có thể trở thành chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ hay không, toàn thể thành viên tộc Linh Năng đều đặt nhiều kỳ vọng.

Việc tộc nhân sinh ra một chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ đối với họ mà nói cũng là một vinh dự, còn có thể được giảm thuế tài nguyên nộp cho tộc Mê Vụ hàng năm.

Chớp mắt đã bốn năm trôi qua.

Linh Chiến đã trở thành một thiếu niên, toàn thân cơ bắp săn chắc, ánh mắt sắc bén, trên người tỏa ra khí chất tự tin.

Cuộc tuyển chọn chiến binh tiềm năng của tộc Mê Vụ sắp diễn ra, Linh Chiến cùng hơn trăm thiếu niên đại diện cho thế hệ mới mạnh nhất của tộc Linh Năng, mang theo đủ thức ăn lên đường đến Vương thành Mê Vụ.

Để bảo vệ an toàn cho các thiếu niên trong tộc, tầng lớp cao cấp của tộc Linh Năng đã thành lập một đoàn hộ tống cấp cao nhất hộ tống họ đến Thành Mê Vụ.

Hết chương 1246.

Chương 1247. Linh Khí Thần Bí

Suốt chặng đường, họ phải chịu đựng mưa gió nhưng càng đến gần đích, các thiếu niên của tộc Linh Năng càng phấn khích.

Cuối cùng, khi họ vượt qua những ngọn núi trùng điệp, quần thể kiến trúc hùng vĩ hiện ra trước mắt.

Thành phố rộng lớn trải dài đến tận đường chân trời, không thấy điểm cuối, sương mù dày đặc che phủ bầu trời phía trên thành phố, cuồn cuộn phát ra tiếng "Ầm ầm", khí thế hùng tráng, ngay cả khi cách rất xa cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

Nhìn thấy Vương thành Mê Vụ dưới màn sương mù, các thiếu niên đều reo lên phấn khích.

Đó là bến bờ trong trái tim họ, là nơi ươm mầm ước mơ.

Linh Chiến cũng giống như những thiếu niên khác trong tộc, nắm chặt tay và hét về phía Vương thành Mê Vụ.

Dừng lại một lát, họ tăng tốc độ đi.

Cuối cùng, trước khi mặt trăng đỏ lặn, họ đã đến Thành Mê Vụ.

Lúc này, có thể cảm nhận rõ hơn sự hùng vĩ của tòa vương thành này.

Bức tường thành cao sừng sững phía trước như một con quái thú nằm ngang, khí thế ngạo nghễ bao trùm khắp nơi.

Đến đây, đoàn hộ tống rõ ràng không thể tiến xa hơn, họ lần lượt từ biệt Linh Chiến và những người mới trong tộc, sau

đó quay trở lại theo đường cũ.

Linh Chiến dẫn những người mới trong tộc đến gần cổng thành, quỳ xuống dưới sự giám sát của chiến binh canh giữ thành Mê Vụ, theo quy định bắt đầu quỳ lạy.

Quỳ liên tục tám mươi mốt lần, Linh Chiến dẫn những người mới trong tộc đứng dậy, đến trước cổng thành, trình bày ý định.

Chiến binh canh giữ thành Mê Vụ kiểm tra danh tính của họ, sau đó dẫn họ vào thành.

Sự phồn hoa trong thành khiến những thành viên thế hệ mới của tộc Linh Năng như Linh Chiến chưa từng bước chân ra khỏi bộ tộc cảm thấy kinh ngạc, trong lòng càng mong đợi được thăng tiến thành chiến binh ngoại tộc.

Tiếp theo, họ được những người lính canh thành của tộc Mê Vụ dẫn đến một trại huấn luyện trong thành.

Lúc này, trong trại đã có rất nhiều chiến binh thế hệ mới ngoại tộc đến trước, họ nhìn Linh Chiến và những người khác với vẻ mặt không thiện cảm.

Ánh mắt lướt qua những thành viên thế hệ mới ngoại tộc này, trong lòng Linh Chiến dâng lên ý chí chiến đấu vô cùng.

Hắn biết rằng, muốn thành công thăng tiến thành chiến binh ngoại biên được tộc Mê Vụ coi trọng, những thành viên thế hệ mới của các tộc khác này sẽ là đối thủ cạnh tranh tiếp theo.

Sau khi được sắp xếp chỗ ở, họ được thưởng thức những nguyên liệu linh tính mà tộc không nỡ dùng.

Những ngày như vậy kéo dài một tuần, cuộc tuyển chọn chiến binh ngoại tộc chính thức bắt đầu.

Một võ đài được tạo thành từ sương mù xám xuất hiện ở trung tâm trại, tiếp theo đây sẽ trở thành chiến trường của họ, việc có thể thăng tiến hay không hoàn toàn do thực lực quyết định.

Theo sự sắp xếp của tộc Mê Vụ, Linh Chiến và các thành viên thế hệ mới trong tộc lần lượt bước lên võ đài sương mù xám, giao đấu một chọi một với các chiến binh thế hệ mới của các tộc khác.

Quá trình này vô cùng tàn khốc.

Chỉ cần lên võ đài, không có quy tắc hạn chế, cách tốt nhất để đánh bại đối thủ là giết chết đối thủ.

Nhìn thấy từng thành viên trong tộc bị giết, Linh Chiến cũng từng đau buồn vì điều đó.

Nhưng cái chết của những thành viên trong tộc cũng khơi dậy lòng hiếu thắng của hắn, hắn như một chiến binh không biết mệt mỏi, được sắp xếp ra trận lần này đến lần khác, rồi giẫm đạp lên những đối thủ khác nhau dưới chân.

Cuộc thi này kéo dài một tháng.

Tộc Linh Năng của Linh Chiến chỉ có ba người vượt qua được bài kiểm tra, những thành viên còn lại trong tộc thì hoặc chết hoặc tàn phế.

Điều chờ đợi họ sẽ trở thành thức ăn cho tộc Mê Vụ, tộc Mê Vụ sẽ không tốn công sức đưa họ trở về bộ tộc.

Mặc dù đã sớm biết trước kết quả thất bại nhưng khi nhìn thấy những thành viên trong tộc không vượt qua được bài kiểm tra bị tộc Mê Vụ mang đi, lòng Linh Chiến vẫn cảm thấy đau nhói.

Nhưng hắn biết mình không thể thay đổi kết cục của họ.

Tiếp theo, hắn cũng sẽ đón chào cuộc sống mới, trở thành chiến binh ngoại biên dự bị của tộc Mê Vụ.

Sau vài ngày nghỉ ngơi ngắn ngủi, họ được một thành viên tộc Mê Vụ mặc áo choàng đen dẫn đi trên sương mù xám, bay đến tận cùng trời đất.

Năm ngày sau, Linh Chiến đến được đích đến của chuyến đi.

Một thành phố nhỏ mang đậm hơi thở lịch sử.

Qua lời kể của trưởng lão Mê Vụ hộ tống, Linh Chiến biết rằng đây là một thành phố biên giới, là một trong những chiến trường đối ngoại của tộc Mê Vụ.

Vùng đất này chôn giấu rất nhiều tài nguyên quý giá, thậm chí có người còn đào được thần binh thời thượng cổ từ dưới lòng đất.

Nhưng tộc Mê Vụ có nhiều chiến trường, không thể phân chia binh lực nên chưa chiếm được hoàn toàn nơi này.

Gần đó còn có một số chủng tộc mạnh đang tranh giành quyền sở hữu nơi này với tộc Mê Vụ.

Sau đó, họ sẽ được huấn luyện khắc nghiệt tại đây, kết quả cuối cùng là hoặc chết, hoặc trở thành chiến binh ngoại biên trấn giữ nơi này.

Hết chương 1247.

Chương 1248. Sức Mạnh Tiềm Ẩn

Sau khi vào thành, Linh Chiến và những chiến binh vượt qua vòng sơ tuyển được sắp xếp chỗ ở.

Những ngày tiếp theo, Linh Chiến và những chiến binh ngoại biên của tộc Mê Vụ khác đã trải qua quá trình huấn luyện khắc nghiệt.

Linh Chiến dường như là một chiến binh bẩm sinh, dù là quá trình huấn luyện khắc nghiệt đến đâu, hắn cũng có thể nghiến răng chịu đựng.

Tại đây, hắn được hưởng những nguồn tu luyện mà bộ tộc không dám mơ ước, thậm chí còn có chiến binh của tộc Mê Vụ đích thân hướng dẫn họ phương pháp rèn luyện thể chất cường đại.

Chớp mắt đã ba năm trôi qua.

Lúc này, Linh Chiến đã trở thành chiến binh dự bị mạnh nhất trong thành phố biên giới này.

Trong thời gian này, liên tục có những chiến binh dự tuyển không chịu nổi áp lực mà bị giết chết.

Nhưng Linh Chiến đã vượt qua tất cả, thực lực tăng trưởng nhanh chóng, đã không còn như xưa.

Khi ngày huấn luyện cuối cùng kết thúc, Linh Chiến đã gặp được thành chủ quản lý thành phố biên giới này, quỳ xuống đất nhận vinh dự của một chiến binh ngoại biên.

Sau khi rời khỏi trại huấn luyện, hắn chính thức gia nhập quân đoàn ngoại biên, gặp được nhiều tiền bối của tộc Linh Năng.

Từ khi còn nhỏ đến giờ, hắn đã mất hơn mười năm để cuối cùng hoàn thành ước mơ.

Hơn nữa còn hoàn thành việc vượt cấp thân phận.

Sau này hắn sẽ không còn thuộc quyền quản lý của tộc Linh Năng, mà là một thành viên của tộc Mê Vụ, thân phận địa vị cao hơn cả tộc trưởng tộc Linh Năng.

Đối với tương lai sau này, Linh Chiến tràn đầy hy vọng.

Nghĩ đến những năm tháng chinh phạt mở rộng bờ cõi cho tộc Mê Vụ sau này, hắn kích động đến nỗi cả đêm không ngủ được.

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa.

Tám năm trôi qua trong nháy mắt.

Lúc này, Linh Chiến đã là một lão binh trong thành phố biên giới.

Những năm qua, hắn đã trải qua những cuộc chiến giết chóc tàn khốc, cũng từng nhiều lần đối mặt với nguy cơ sống chết nhưng hắn đều vượt qua.

Ý định chiến đấu vì tộc Mê Vụ chưa bao giờ lay động trong lòng hắn.

Cảm giác thân thuộc với tộc Linh Năng trong lòng hắn cũng ngày càng giảm bớt trong khoảng thời gian này.

Hắn cảm thấy mình chính là một thành viên của tộc Mê Vụ, chứ không phải tộc Linh Năng yếu đuối hèn mọn, thậm chí hắn không còn muốn trở về bộ tộc nghèo nàn nữa.

Cảm giác thân thuộc với tộc Mê Vụ khiến hắn trở nên dũng mãnh vô song trên chiến trường, trong thời gian đó, hắn lập được nhiều chiến công.

Hắn được thành chủ nhiều lần tiếp kiến vì thành tích chiến đấu, đồng thời được ban thưởng tài nguyên và vinh quang.

Hắn cũng được thăng chức nhiều lần trong quân đoàn ngoại biên, có được những người lính dưới quyền của mình.

Hôm nay, Linh Chiến đang huấn luyện binh lính thì nghe thấy tiếng sấm rền vang vọng từ xa.

Như phản xạ có điều kiện, hắn lập tức ra lệnh gầm lên với binh lính, sau đó xông về phòng lấy chiến đao, dẫn theo binh lính dưới quyền chạy đến địa điểm tập hợp.

Những người lính trong thành phố biên giới nhanh chóng tập hợp lại như chim én về tổ.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của thành chủ, họ chỉnh đốn đội ngũ rồi tiến về chiến trường tài nguyên.

Sau vài giờ phi nước đại, họ đã đến chiến trường.

Chỉ thấy mặt đất chiến trường tài nguyên rung chuyển, liên tục có luồng sáng phun trào từ dưới lòng đất.

Một vòng phun trào tài nguyên mới bắt đầu.

Đây từng là chiến trường thời thượng cổ, dưới lòng đất chôn giấu rất nhiều tài nguyên và vũ khí thời thượng cổ, thậm chí còn có cả thần binh thời thượng cổ xuất hiện.

Những vùng đất tài nguyên như vậy có rất nhiều ở tầng thứ hai của Linh vực.

Thành phố chiến tranh mà Linh Chiến đang ở chính là được xây dựng vì vùng đất tài nguyên này.

Khi tiếng sấm rền vang lên, cũng báo hiệu một vòng chiến tranh mới bắt đầu.

Để tranh giành tài nguyên và thần binh phun trào từ dưới lòng đất, chiến trường lập tức vang lên tiếng giết chóc, các chiến binh của các tộc đối địch kéo đến nườm nượp, giơ vũ khí xông lên.

Chiến trường như một cối xay thịt, liên tục có sinh mạng ngã xuống vì tranh giành tài nguyên.

Trải qua nhiều năm chinh phạt, Linh Chiến đã sớm thích nghi với sự tàn khốc của chiến trường, hắn dẫn theo những người lính dưới quyền xông lên tấn công không chút sợ hãi vào những tài nguyên được bao bọc bởi luồng sáng.

"Vì vinh quang của tộc Mê Vụ!"

Trong tiếng gầm thét, Linh Chiến xông vào giữa đám địch, vung chiến đao một cách tùy ý.

Trận chiến này kéo dài vài ngày.

Trong cuộc giao tranh dữ dội, Linh Chiến không may bị thương, may mắn là hắn vẫn giữ được mạng sống, cuối cùng hắn lê thân thể mệt mỏi ôm theo những tài nguyên quý hiếm cướp được trở về thành phố chiến tranh.

Vì thành tích xuất sắc của Linh Chiến, hắn một lần nữa được thành chủ tiếp kiến.

Thấy hắn bị thương nặng, thành chủ thậm chí còn đích thân chữa thương cho hắn, sau đó còn tặng rất nhiều tài nguyên chữa thương và tu luyện.

Điều này khiến Linh Chiến vô cùng cảm động, cảm giác thân thuộc với tộc Mê Vụ trong lòng hắn càng mãnh liệt hơn.

Nhưng bước ngoặt của số phận nhanh chóng đến.

Hết chương 1248.

Chương 1249. Trận Chiến Cuối Cùng

Gần đây, tần suất phun trào tài nguyên trên chiến trường tăng cao, thành phố chiến tranh rất cần bổ sung binh lực, vì vậy thành chủ đã gửi lời cầu cứu đến vương thành Mê Vụ.

Vì đợt chiến binh ngoại biên gần đây đã được điều đến chiến trường khác, lần này, trưởng lão tộc Mê Vụ phụ trách chiến sự đối ngoại đã điều một nhóm chiến binh tộc Mê Vụ đến thành phố chiến tranh để thay thế những chiến binh còn thiếu.

Sau khi họ đến, Linh Chiến phát hiện ra rằng đãi ngộ của mình đã thay đổi.

Những tài nguyên tốt nhất trong thành đều dành cho chiến binh tộc Mê Vụ hưởng dụng, còn họ chỉ có thể sử dụng những tài nguyên mà chiến binh tộc Mê Vụ chọn thừa.

Thành chủ từng nói với hắn rằng hắn đã là một thành viên của tộc Mê Vụ.

Nhưng sau khi chiến binh tộc Mê Vụ đến, hắn rõ ràng cảm thấy sự đối xử khác biệt.

Về vấn đề này, Linh Chiến chọn cách cố gắng điều chỉnh cảm xúc, tự an ủi bản thân.

Hắn nghĩ rằng chỉ cần tiếp tục chứng minh giá trị của mình, hắn sẽ có thể nhận được sự đối xử giống như các thành viên chính thức của tộc Mê Vụ, mọi người không có gì khác biệt, đều vì tương lai của tộc Mê Vụ mà mở rộng bờ cõi.

Nhưng rất nhanh, một sự việc xảy ra đã thay đổi suy nghĩ của Linh Chiến.

Một đợt phun trào tài nguyên khác lại bùng nổ.

Lần này, động tĩnh vô cùng lớn, tài nguyên tràn ngập khắp nơi.

Linh Chiến cùng thành chủ tộc Mê Vụ cùng nhau tiến đến chiến trường.

Trận chiến này diễn ra thảm khốc hơn nhiều so với trước.

Vì những thành tích nổi bật trong những năm qua, Linh Chiến đã trở thành cái gai trong mắt của nhiều thế lực thù địch, trận chiến này, kẻ địch đã phục kích và bao vây hắn.

Bị bao vây, Linh Chiến không chút do dự cầu cứu các thành viên của thành chủ tộc Mê Vụ.

Tuy nhiên, trước lời cầu cứu của hắn, thành chủ đang cướp đoạt thần binh thời thượng cổ căn bản không muốn để ý, tiếp tục dẫn theo các thành viên tộc Mê Vụ cướp đoạt bảo vật.

Nhận ra rằng Linh Chiến đã bị thành chủ bỏ rơi, những chiến binh ngoại biên dưới quyền vốn muốn cứu viện cũng lần lượt rời đi.

Lúc này, những người duy nhất còn liều mạng chiến đấu để cứu hắn thoát khỏi vòng vây chỉ có hai tộc nhân đã trở thành chiến binh ngoại biên cùng hắn và những tân binh tộc Linh Năng gia nhập sau này.

Trận chiến kết thúc, Linh Chiến may mắn không chết nhưng cũng chẳng khác gì đã chết.

Hắn bị chặt đứt cả hai cánh tay, ngã gục trong vũng máu.

Những tộc nhân tộc Linh Năng bên cạnh hắn đã chiến đấu đến chết để cứu hắn, chỉ còn một mình hắn còn sống.

Nhìn những y binh tộc Mê Vụ đi lại trên chiến trường nhưng không ai để ý đến mạng sống của mình đang trong tình trạng nguy kịch, Linh Chiến cảm thấy đau đớn trong lòng.

Hắn đột nhiên hiểu ra một điều, ngoại tộc mãi mãi là ngoại tộc, cho dù hắn đã khoác lên mình lớp vỏ của tộc Mê Vụ nhưng hắn vẫn là người ngoại tộc, mãi mãi không được tộc Mê Vụ thừa nhận từ tận đáy lòng.

Sinh mệnh không ngừng trôi đi, hắn ngước nhìn bầu trời.

Hắn biết rằng đời này của mình đã hoàn toàn kết thúc, cho dù không chết thì hắn đã mất đi giá trị và không còn tương lai.

Đối mặt với y binh tộc Mê Vụ đến cứu mình vào phút cuối, hắn bình tĩnh nói:

"Ta đã mất đi giá trị, hãy để ta chết trên chiến trường đi."

Y binh trên chiến trường nhìn lướt qua thân thể đầy thương tích của Linh Chiến, bình tĩnh gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Trước khi chết, Linh Chiến thậm chí còn không được gặp thành chủ đã đích thân chữa thương cho hắn.

Một đợt thiên tai bão tố mới ở vùng tài nguyên sắp ập đến, các chiến binh của các tộc đều rời đi vào lúc này, bao gồm cả tộc Mê Vụ.

Nhìn bầu trời liên tục đổi màu trước khi thiên tai ập đến, Linh Chiến gào lên điên cuồng về phía bầu trời.

Cuối cùng hắn cũng hiểu ra một điều, vinh quang mà tộc Mê Vụ ban tặng đều là giả dối, tộc Mê Vụ chưa bao giờ là nơi hắn thuộc về.

Lúc này, hắn nghĩ đến những tộc nhân đã hy sinh thân mình vì hắn.

Nằm trong vũng máu và xác chết, Linh Chiến bắt đầu ho liên tục, nước mắt chảy dài trên khóe mắt.

Đột nhiên hắn căm ghét nền giáo dục của tộc, căm ghét những người từ nhỏ đã dạy hắn rằng tộc Mê Vụ mới là tương lai, chính họ đã làm hắn đi lạc đường.

Tộc Linh Năng mới là nơi hắn thực sự thuộc về.

Chỉ là hắn phải đến lúc sắp chết mới hiểu ra đạo lý này.

Thiên tai bão tố cuốn theo vô số xác chết, xé tan mọi thứ thành tro bụi, từng bước tiến gần.

Lúc này, Linh Chiến nhắm mắt lại, bình tĩnh chờ đợi cái chết ập đến.

Thiên tai bão tố tiến lên cuốn theo cát bụi, đột nhiên một luồng ánh sáng vàng xuất hiện, sau đó nhanh chóng bay về phía Linh Chiến.

Sau một cú va chạm không tiếng động, trên trán Linh Chiến lập tức hiện lên một bóng lá vàng.

Cảm thấy cơ thể mình bất thường, Linh Chiến lập tức mở mắt ra.

Chỉ thấy trước mắt vô số hình ảnh lướt qua, đồng thời, dấu ấn lá vàng trên trán hắn càng ngày càng rõ ràng.

Hết chương 1249.

Chương 1250. Thần Vật Kỳ Diệu

Nhưng Linh Chiến không để ý đến sự thay đổi của cơ thể, hắn lại nhắm mắt lại.

Lúc này, thiên tai bão tố đã đến gần, toàn bộ chiến trường tài nguyên sắp bị bao phủ trong thiên tai, hắn đã không còn đường thoát.

Trong lúc nguy cấp, bên cạnh Linh Chiến đột nhiên xuất hiện một xoáy nước không gian.

Cảm nhận được sự dao động của không gian, Linh Chiến lập tức mở mắt ra, đột nhiên phát hiện một cậu bé mập mạp đeo cặp sách bước ra từ xoáy nước không gian.

"Ai?" Linh Chiến lập tức lên tiếng hỏi.

"Ta tên là Mặc, đến để nói chuyện làm ăn."

….

Nhìn cậu bé bí ẩn đã đưa mình thoát khỏi thiên tai bão tố, Linh Chiến vô cùng nghi ngờ.

Hắn không hiểu tại sao cậu bé lại xuất hiện, lại cứu mạng mình.

"Làm ăn" mà cậu bé nói là gì.

"Ngươi tên gì?" Mặc lúc này lên tiếng hỏi.

"Linh Chiến."

"Ừm, điều này không quan trọng, quan trọng là ngươi có muốn làm một vụ làm ăn với ta không?"

Nhìn biểu cảm nghiêm túc, dụ dỗ của Mặc, Linh Chiến không hiểu bây giờ mình còn có giá trị gì để trao đổi.

“Ta không hiểu.”

“Không hiểu không sao, quan trọng là chỉ cần ký kết khế ước với ta, ngươi có thể có được tương lai vô hạn tiềm năng, trong đó bao gồm cả việc phục hồi cơ thể tàn phế của ngươi.”

Cúi đầu nhìn cơ thể đã mất đi đôi tay, Linh Chiến không nhịn được lắc đầu:

“Ta chẳng có giá trị gì.”

“Không, trong mắt ta ngươi có giá trị vô hạn, có lẽ ngươi còn chưa biết thứ vừa dung nhập vào trán ngươi là gì, đó là một thần vật kỳ diệu, tên là Kho Ý Thức Thánh Linh, thậm chí không cần ta truyền thụ kiến thức cho ngươi, kiến thức đã được lưu trữ bên trong có thể giúp ngươi thụ hưởng vô tận.”

Nghe lời giải thích của Mặc, Linh Chiến đột nhiên nhớ đến sự khác thường của cơ thể vừa rồi.

“Muốn biết cách khai thác sử dụng Kho Ý Thức Thánh Linh không? Ta có thể dạy ngươi.”

“Nếu thứ này quan trọng như vậy, tại sao ngươi không trực tiếp giết ta rồi lấy đi?”

Đối mặt với câu hỏi của Linh Chiến, Mặc đưa tay xoa xoa khuôn mặt mũm mĩm, có chút bất lực nói:

“Ta khá đặc biệt, hiện tại ta không phải là bản thể, chân thân của ta không tương thích với thần vật kỳ diệu, căn bản không thể sử dụng loại thần vật này, cho nên chỉ có thể dùng một cách khác để lợi dụng những thần vật này.”

Nói xong, Mặc nhìn Linh Chiến tò mò hỏi:

“Vừa rồi ta hình như cảm thấy ngươi có ý muốn chết, có chuyện gì không thể nghĩ thông, cần ta khai thông không?”

Linh Chiến nghe vậy, lắc đầu.

Nhưng Mặc lại tiến lên một bước, một lần nữa đưa ngón tay chỉ vào trán Linh Chiến.

Trong nháy mắt, mái tóc dài của Linh Chiến bay lên mà không có gió, sau đó đầu đau nhói từng cơn.

Cơn đau dữ dội ngày càng mạnh, ngay khi Linh Chiến cho rằng thức hải của mình sắp vỡ tan thì Mặc rút ngón tay về, trên mặt nở một nụ cười:

“Ta còn tưởng chuyện gì to tát, chẳng phải chỉ là chân lý sụp đổ, bị vứt bỏ thôi sao.”

“Ngươi đã đọc được ký ức của ta?”

“Có thể nói là vậy, ký ức của ngươi rất ngắn ngủi nên ta đọc rất trôi chảy, nếu là những kẻ có tuổi thọ dài thì ta không dám đọc như vậy, điều này sẽ gây ra tổn thương khó lành cho phân thân của ta.”

Nói xong, Mặc đi đến ngồi bên cạnh Linh Chiến, cười toe toét nói:

“Vì ngươi đã phát hiện ra chủng tộc của mình mới là nơi cuối cùng thuộc về, bây giờ vẫn chưa muộn, có nghĩ đến việc thay đổi tương lai của chủng tộc mình không?”

Nghe những lời này, Linh Chiến không khỏi sửng sốt:

“Ý ngươi là gì?”

“Trước kia ngươi kiên định chiến đấu vì tộc Mê Vụ, tương lai ngươi cũng có thể chiến đấu vì sự trỗi dậy của chủng tộc mình, ngươi hoàn toàn có thể xóa bỏ trật tự cũ mà ngươi căm

ghét, dẫn dắt chủng tộc này không ngừng phát triển, thậm chí trở nên mạnh hơn tộc Mê Vụ…”

Nghe lời giải thích của Mặc, ánh mắt u ám của Linh Chiến dần sáng lên.

“Ta phải làm sao?”

“Làm thế nào là chuyện của ngươi, ta chỉ có thể chỉ cho ngươi một hướng đi, bây giờ quan trọng nhất là ngươi không cứu chữa sẽ chết, có muốn ký kết khế ước để phục hồi cơ thể trước không?”

“Nếu ta không ký thì sao?”

“Chờ chết, ta tuyệt đối không cứu, thậm chí còn khạc vài bãi nước bọt vào ngươi sau khi ngươi chết, lãng phí thời gian của ta.” Mặc rất thành thật nói.

Linh Chiến:…

Vì mất quá nhiều máu, đầu óc Linh Chiến đã có cảm giác choáng váng.

Hắn biết mình không chống đỡ được bao lâu nữa.

Nhưng trái tim vốn đã chết lặng của hắn lại vì lời chỉ điểm của Mặc mà nhen nhóm lại hy vọng.

Tại sao tộc Linh Năng của ta lại phải là thế lực phụ thuộc, không có tương lai của riêng mình?

Lúc này, Mặc đeo cặp sách vung tay, một cuộn sách cổ kính trải ra trước mặt hắn, trên đó bắt đầu hiện ra những chữ viết cổ xưa.

Khi những chữ viết lấp đầy toàn bộ cuộn sách, Mặc đưa cuộn sách đến trước mặt Linh Chiến, sau đó đưa tay chỉ vào trán Linh Chiến, lập tức một lượng lớn thông tin tràn vào đầu Linh Chiến.

Hết chương 1250.

Chương 1251. Tộc Linh Năng

Linh Chiến đột nhiên phát hiện mình có thể đọc hiểu những chữ viết cổ xưa trên cuộn sách.

Những chữ viết bí ẩn trên cuộn sách không phải là một câu hoàn chỉnh, mỗi chữ đều chứa đựng rất nhiều thông tin, giống như toàn bộ nội dung của một cuốn sách được nén thành một chữ.

Trên cuộn sách có rất nhiều điều khoản, trong đó chủ yếu viết ba quy tắc hạn chế.

1, Người ký kết nhiệm vụ và người giao nhiệm vụ không được làm hại lẫn nhau, nếu vi phạm nội dung nhiệm vụ, sẽ bị quy tắc trừng phạt.

2, Người giao nhiệm vụ sẽ có một lần cơ hội ra lệnh vô điều kiện cho người ký kết nhiệm vụ (thời gian do người giao nhiệm vụ tùy ý), lệnh này không có bất kỳ hạn chế nào, ngay cả khi người giao nhiệm vụ yêu cầu người ký kết nhiệm vụ tự sát cũng không được vi phạm, nếu không sẽ bị quy tắc trừng phạt.

3, Nhiệm vụ này được quy tắc giám sát, nhiệm vụ kết thúc sẽ tự động xóa mọi dấu vết, hai bên không còn bị hạn chế.

Người giao nhiệm vụ: Mặc

Người ký kết nhiệm vụ:

…

“Yên tâm, ta sẽ không bắt ngươi tự sát, chỉ cần ngươi ký kết khế ước này, ngươi sẽ có một tương lai vô hạn khả năng, còn do dự gì nữa?” Lúc này, Mặc bổ sung thêm.

Cẩn thận phân tích nội dung khế ước, Linh Chiến im lặng hồi lâu rồi gật đầu.

“Dùng máu của ngươi ký tên lên trên, sau đó chúng ta sẽ là bạn tốt.” Thấy Linh Chiến gật đầu, Mặc không khỏi nở nụ cười.

“Ta không có tay.”

“Thật phiền phức, vậy thì trước tiên hãy phục hồi cơ thể ngươi…”

Nửa giờ sau, Mặc đã rời đi, Linh Chiến đứng dậy.

Cúi đầu nhìn cơ thể đã hoàn toàn hồi phục, những gì vừa trải qua như một giấc mơ.

Vuốt ve những đường vân ấn ký màu vàng trên trán, hắn biết mình đã được tái sinh.

Nhưng hắn cảm thấy bây giờ mình không thể trở về tộc Mê Vụ, bởi vì hắn không thể đưa ra lý do cơ thể mình tự lành, hắn hiểu đạo lý họa từ trên trời giáng.

Là người ngoại tộc, kỳ ngộ của hắn chỉ khiến tộc Mê Vụ muốn giết hắn.

Nhưng hắn biết cuối cùng mình vẫn phải trở về tộc Mê Vụ, nếu không hắn thậm chí còn không biết đường trở về tộc Linh Năng.

Chỉ là không phải bây giờ.

Nghĩ đến đây, Linh Chiến nhìn về phía khu rừng rậm ở cuối tầm mắt.

…

Ba tháng tiếp theo, Linh Chiến chọn ẩn cư trong khu rừng cách nơi có tài nguyên ba km về phía tây.

Ngoài việc giải quyết vấn đề thức ăn, thời gian còn lại hắn đều đắm chìm trong biển kiến thức vô tận của Kho Ý Thức Thánh Linh.

Thông qua kiến thức do chủ nhân trước "Tộc Thiên Đạc" để lại, Linh Chiến mới biết thế giới này rộng lớn đến nhường nào, nơi họ đang ở chỉ là một trong những tầng của thế giới lĩnh vực.

Sau khi mở rộng tầm mắt, Linh Chiến càng muốn đưa tộc Linh Năng trỗi dậy.

Trong số những kiến thức truyền thừa mà tộc Thiên Đạc để lại, có vô số phương pháp để thay đổi tương lai của tộc Linh Năng.

Cuối cùng, ba tháng sau, Linh Chiến trở về thị trấn chiến tranh.

Nhưng trước khi rời đi, hắn đã tạo ra nhiều vết thương trên người, xé đứt cả hai cánh tay, sau đó dùng cách của tộc Thiên Đạc để ngụy trang vết thương.

Hắn cũng che giấu ấn ký màu vàng trên trán.

Hắn làm vậy là để đánh lừa tộc Mê Vụ.

Hắn không có giá trị, đối với tộc Mê Vụ cũng không có gì đe dọa.

Chỉ có như vậy, tộc Mê Vụ mới đưa hắn trở về tộc địa với danh nghĩa là một binh lính ngoại tộc đã giải ngũ.

Kế hoạch này chắc chắn đã thành công.

Khi biết Linh Chiến trở về, tầng quản lý của quân đoàn ngoại tộc và thành chủ đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Lúc này, Linh Chiến rõ ràng đã không còn giá trị lợi dụng nhưng hắn đã từng lập được không ít chiến công cho tộc Mê Vụ.

Ngoại tộc dù sao cũng là ngoại tộc nhưng một chiến binh ngoại tộc như Linh Chiến đã vượt xa tầng nô lệ ngoại tộc.

Không có gì bất ngờ, cuối cùng Linh Chiến bị buộc giải ngũ.

Ở lại thị trấn chiến tranh một tháng, hắn theo đoàn vận chuyển vật tư trở về Vương thành Mê Vụ.

Cuối cùng, hắn được tộc nhân đưa về tộc địa Linh Năng.

Trở về cố hương, hắn được tộc nhân đón tiếp nồng nhiệt.

Nhìn ánh mắt đầy khao khát của tộc nhân, Linh Chiến lại cảm thấy đau nhói trong lòng.

Sự thống trị của tộc Mê Vụ chắc chắn là thành công, họ khiến tộc Linh Năng hoàn toàn mất đi ý chí vươn lên, cả đời ước mơ lớn nhất chỉ là trở thành chiến binh ngoại tộc của tộc Mê Vụ.

Hắn từng không thấy có vấn đề gì nhưng giờ đã hoàn toàn tỉnh ngộ.

Có được Kho Ý Thức Thánh Linh, hắn mới hiểu ra rằng thế giới rộng lớn, không có ước mơ nào không thể thực hiện, càng không có cường tộc nào có thể trường tồn mãi mãi.

Chủ nhân trước của Kho Ý Thức Thánh Linh là tộc Thiên Đạc có thực lực vượt xa tộc Mê Vụ nhưng cuối cùng vẫn dừng lại ở trang sử.

Vì vậy, tương lai có thể thuộc về bất kỳ chủng tộc nào.

Nếu vậy, tại sao tộc Linh Năng không thể tranh đấu cho tương lai này?

Vừa cảm thấy buồn, ngọn lửa thay đổi tộc Linh Năng lại bùng cháy trong lồng ngực Linh Chiến.

Hết chương 1251.

Chương 1252. Phong Kỳ Đối Đầu

Nhưng hắn biết rằng muốn thay đổi hiện trạng của tộc Linh Năng cần có thời gian, thậm chí cần đến sự thay đổi tư tưởng của nhiều thế hệ.

Tính nô lệ của những thế hệ này, cũng như sự sùng bái của họ đối với tộc Mê Vụ đã ăn sâu vào xương tủy.

Tương lai sẽ thuộc về thế hệ mới.

Tiếp theo, Linh Chiến bắt đầu cải cách tộc Linh Năng.

Trước tiên, hắn muốn cải cách giáo dục.

Đối với hắn, người có thân phận đặc biệt, bước này không khó thực hiện.

Là một cựu binh giải ngũ của tộc Mê Vụ, hắn hoàn toàn có khả năng dạy dỗ các thành viên thế hệ mới trong tộc.

Thế hệ mới giống như một tờ giấy trắng, có khả năng định hình vô hạn.

Trong vài năm tiếp theo, ngoài việc tiếp thu kiến thức trong Kho Ý Thức Thánh Linh, Linh Chiến bắt đầu bồi dưỡng từng nhóm tân binh của tộc Linh Năng.

Hắn muốn xây dựng trên những thế hệ mới này một bản sắc và lòng tự hào về chủng tộc mạnh mẽ.

Hắn bắt đầu từ lịch sử và văn hóa.

Sắp xếp lại tiến trình lịch sử của tộc Linh Năng, từ đó ghép nối lại nội dung lịch sử, thậm chí còn đệ trình lên tầng quản lý

của tộc Linh Năng ý tưởng xây dựng lịch sử tộc Linh Năng.

Như vậy, lịch sử trở thành một môn học bắt buộc đối với thế hệ mới của tộc Linh Năng.

Những cải cách này ban đầu chắc chắn là thành công.

Nhưng sau khi thử nghiệm vài năm, Linh Chiến nhanh chóng phát hiện ra vấn đề mới.

Những đứa trẻ đó sau khi không còn được hắn dạy dỗ, suy nghĩ của chúng dần dần bị ảnh hưởng bởi thế hệ cũ, đặc biệt là tầng quản lý hiện đang nắm quyền của tộc Linh Năng.

Điều này khiến hắn nhận ra rằng để thay đổi hoàn toàn phong khí của tộc Linh Năng, những người vẫn đang sùng bái tộc Mê Vụ ở tầng lớp cao là trở ngại lớn nhất.

Để thay đổi điều này, Linh Chiến đã chuẩn bị trong năm năm.

Hắn nhận ra rằng muốn thay đổi tộc Linh Năng, hắn phải có một vị trí có quyền chỉ đạo tương lai của tộc Linh Năng.

Dưới sự nỗ lực của hắn, ngọn lửa cách mạng nội bộ của tộc Linh Năng đã được thắp sáng.

Vô số bóng dáng trẻ trung hô vang khẩu hiệu lật đổ trật tự cũ xông vào Điện Linh Năng.

Sau đó, Linh Chiến đã thành công lên nắm quyền.

Sau đó, Linh Chiến bãi bỏ chế độ vương quyền và định nghĩa vị trí này là "Người gìn giữ trật tự."

Sau hàng chục năm nỗ lực, Linh Chiến từng bước thay đổi tộc Linh Năng, giải phóng hoàn toàn tư tưởng cho dân chúng.

Kể từ đó, mỗi thế hệ mới của tộc Linh Năng đều bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề:

"Tại sao chúng ta phải trung thành với tộc Mê Vụ?"

Nhưng chỉ như vậy thì vẫn chưa đủ.

Sự giải phóng tư tưởng không thể thoát khỏi sự ràng buộc của thể xác, muốn thoát khỏi tộc Mê Vụ, thực lực mới là yếu tố hàng đầu.

Thực lực của tộc Linh Năng so với một số thế lực gần tộc địa cũng phụ thuộc vào tộc Mê Vụ đều có khoảng cách, thường xuyên bị ức hiếp, đừng nói đến việc chống lại tộc Mê Vụ.

Trong Kho Ý Thức Thánh Linh có rất nhiều thuật pháp và công pháp.

Thuật pháp có thể sử dụng chung nhưng công pháp mà tộc Thiên Đạc để lại thì vô dụng đối với tộc Linh Năng.

Muốn tự mình nghiên cứu thuật pháp thì cần phải tốn rất nhiều thời gian, càng cần phải đổi mới và cải tiến qua từng thế hệ.

Vì vậy, Linh Chiến bắt đầu tìm kiếm kiến thức trong Kho Ý Thức Thánh Linh, tìm cách giải quyết vấn đề.

Trong thời gian này, sự phát triển của tộc Linh Năng vẫn như cũ.

Ngoài sự thay đổi về tư tưởng, Linh Chiến vẫn sẽ đưa thế hệ mới của tộc Linh Năng đến tộc Mê Vụ, để họ chiến đấu vì tộc Mê Vụ.

Tất cả những điều này đều là để tạo thời gian và điều kiện cho sự trỗi dậy của tộc Linh Năng.

Bởi vì tộc Mê Vụ hiện tại có thể tiêu diệt tộc Linh Năng bất cứ lúc nào.

Còn trọng tâm của Linh Chiến hoàn toàn đặt vào việc tìm kiếm con đường trỗi dậy của chủng tộc.

Kiến thức trong Kho Ý Thức Thánh Linh rất nhiều, như bầu trời đầy sao, dung lượng não không thể hấp thụ và tải xuống hết được.

Hắn chỉ có thể tìm kiếm để chọn ra những kiến thức cần thiết.

Cuối cùng, Linh Chiến đã sắp xếp được rất nhiều công pháp luyện thể trong Kho Ý Thức Thánh Linh, muốn dùng cách này để giúp tộc Linh Năng phát triển.

Trong vài năm tiếp theo, thực lực của thế hệ mới của tộc Linh Năng đã có sự tiến bộ rõ rệt.

Nhưng trong thời gian này đã xảy ra một chuyện khiến Linh Chiến có cảm giác khủng hoảng mạnh mẽ.

Trưởng lão của tộc Mê Vụ bị thương nặng trong một cuộc chiến tranh đối ngoại, chủ động thoái vị, tộc trưởng mới là Mê Vẫn lên nắm quyền.

Vừa lên nắm quyền, tộc trưởng mới đã tiến hành một loạt cải cách chế độ mới đối với tộc Mê Vụ.

Để cai trị tốt hơn lãnh thổ trong phạm vi thế lực, tộc trưởng mới quyết định cử đại diện vào tộc địa của các tộc mỗi năm để thị sát, đồng thời kiểm kê tài nguyên, vũ khí của các chủng tộc phụ thuộc.

Đối với Linh Chiến, đây quả thực là một đòn giáng mạnh.

Hết chương 1252.

Chương 1253. Sự Lựa Chọn

Chính sách mới báo hiệu rằng tộc Mê Vụ sẽ tăng cường kiểm soát các thế lực phụ thuộc, ngăn chặn mọi sự cố bất ngờ xảy ra.

Tộc Linh Năng muốn che giấu sự phát triển của mình sẽ trở nên vô cùng khó khăn.

Đặc biệt là về mặt dự trữ tài nguyên, căn bản không thể làm giả, một khi xuất hiện lượng tài nguyên vượt quá quy mô chắc chắn sẽ khiến tộc Mê Vụ cảnh giác.

Nhưng sự phát triển của chủng tộc lại không thể thiếu các loại tài nguyên.

Tu luyện trưởng thành cần tài nguyên, chế tạo vũ khí phòng cụ cần tài nguyên, ngay cả việc bồi dưỡng thể chất cho tộc nhân cũng cần tài nguyên.

Mọi mặt đều bị hạn chế, tộc Linh Năng căn bản không thể đạt được sự phát triển vượt bậc.

Chính sách mới này đã chặn chết con đường tiến lên của tộc Linh Năng.

Nhận ra rằng phát triển tuần tự không còn khả thi, Linh Chiến bắt đầu tìm kiếm hướng phát triển mới cho tộc Linh Năng.

Rất nhanh, Linh Chiến đã tìm ra hướng đi mới.

Trong số những kiến thức mà tộc Thiên Đạc để lại, có rất nhiều dự án cấm kỵ.

Những dự án này thường không hoàn thiện, giống như con dao hai lưỡi, không chắc chắn sẽ mang lại sự phát triển cho chủng tộc, cũng có thể dẫn đến diệt vong.

Ví dụ như ác quỷ hợp thể, từng gây ra không ít đả kích cho sự phát triển của tộc Thiên Đạc, thậm chí còn chôn mầm họa cho sự diệt vong sau này.

Nhưng một trong những dự án cấm kỵ không hoàn thiện đã khiến Linh Chiến nhìn thấy hy vọng trỗi dậy của tộc Linh Năng.

Tên của dự án này là "Thánh linh thể sinh mệnh."

Mục tiêu cuối cùng của dự án là cải tạo sự sống thành dạng sống đặc biệt nửa vật chất nửa linh hồn, giúp cơ thể kết hợp những ưu điểm của sinh vật nguyên tố, sở hữu khả năng hòa hợp với tự nhiên siêu cường.

Chỉ cần dự án này thành công, thuật pháp mà tộc Thiên Đạc để lại có thể trực tiếp trở thành vũ khí của tộc Linh Năng, hoàn toàn thoát khỏi sự hạn chế về kinh mạch trong cơ thể và chất lượng linh khí.

Lịch sử đã chứng minh rằng sự trỗi dậy của một chủng tộc cần rất nhiều thời gian tích lũy.

Hậu duệ của những người mạnh mẽ, tiềm năng huyết mạch chắc chắn sẽ mạnh hơn thế hệ mới cùng thời, huyết mạch của những người mạnh mẽ qua nhiều thế hệ không ngừng tích lũy, mới có thể tạo ra một chủng tộc mạnh mẽ.

Hậu duệ của chủng tộc mạnh mẽ thậm chí ngay từ khi sinh ra, có thể đã đạt đến đích mà chủng tộc yếu kém ở tầng lớp thấp phải mất cả đời mới tu luyện được.

Bởi vì tổ tiên của chủng tộc mạnh mẽ đã thay hậu duệ đi một con đường rộng rãi.

Vì sự phát triển từng bước một đã bị chính sách mới của tộc Mê Vụ hạn chế, Linh Chiến quyết định thử nghiệm dự án cấm kỵ mà tộc Thiên Đạc để lại.

Hắn muốn cải tạo cơ thể của tộc nhân, giúp họ thoát khỏi xiềng xích của huyết nhục, vượt qua quá trình tích lũy tiềm năng huyết mạch, trở thành một dạng sống hoàn toàn mới.

Đây chắc chắn là một con đường tắt đầy chông gai.

Linh Chiến quyết định tự mình thử nghiệm, khám phá bí ẩn của điều cấm kỵ.

Những năm sau đó, Linh Chiến đã tiêu tốn rất nhiều tài nguyên tích lũy của bộ tộc vào nghiên cứu cải tạo cơ thể.

Để tránh sự cảnh giác của tộc Mê Vụ, hắn đã thoái vị trước khi khởi động dự án cấm kỵ.

Hắn để người mới do chính tay mình bồi dưỡng là "Hắc Dực." lên nắm quyền trở thành người duy trì trật tự mới của tộc Linh Năng và giúp người này kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh.

Còn hắn, tiếp tục chỉ đạo tương lai của tộc Linh Năng ở hậu trường.

Linh Chiến không biết liệu nghiên cứu của dự án cấm kỵ có thành công hay không.

Nhưng hắn biết rằng ngay cả khi mình thất bại, vẫn còn Hắc Dực do chính tay hắn bồi dưỡng tiếp quản Kho Ý Thức Thánh Linh và ý chí của hắn, tiếp tục dẫn dắt tộc Linh Năng tiến lên.

Trong những ngày tháng thử nghiệm liên tục.

Cơ thể của Linh Chiến bắt đầu xuất hiện nhiều vấn đề.

Hắn bắt đầu chán ăn, thường xuyên nôn mửa đột ngột, trên cơ thể còn xuất hiện nhiều đốm đen không rõ nguyên nhân.

Đối với những di chứng sau khi cải tạo cơ thể, Linh Chiến đã chuẩn bị sẵn sàng trong lòng, không dừng lại việc nghiên cứu dự án cấm kỵ.

Đồng thời, hắn ngầm chỉ thị cho đệ tử Hắc Dực tạo dựng một số anh hùng cho tộc Linh Năng.

Anh hùng là hướng đi của một chủng tộc.

Có thể mang lại mục tiêu cho tộc nhân, cũng như lòng căm thù trong kế hoạch tiếp theo.

Những anh hùng này chắc chắn sẽ bước lên chiến trường của tộc Mê Vụ và chắc chắn sẽ bị tộc Mê Vụ vứt bỏ.

Trong mắt Linh Chiến, họ là chất xúc tác tốt nhất.

Khi dân chúng biết được bi kịch đằng sau những anh hùng, ngọn lửa của chủng tộc sẽ được thắp sáng.

Kìm nén cơn thịnh nộ là quá trình tất yếu nhưng sự kìm nén cũng sẽ khiến ngọn lửa bùng cháy dữ dội hơn, cho đến một ngày bùng nổ.

Tư tưởng tự do và ngọn lửa thoát khỏi lồng giam sẽ giúp tộc Linh Năng phát triển nhanh chóng.

Trong hơn mười năm sau đó, tộc Linh Năng đã bước vào thời kỳ phát triển nhanh chóng.

Hết chương 1253.

Chương 1254. Thử Thách Sống Còn

Tộc Linh Năng trước đây, ngoài những thiên tài muốn trở thành chiến binh biên chế của tộc Mê Vụ, căn bản sẽ không có thành viên nào cố ý tu luyện để trở nên mạnh mẽ.

Bởi vì ý nghĩa của việc trở nên mạnh mẽ chỉ có một.

Nhưng tộc Linh Năng hiện tại, mỗi thành viên đều đang cố gắng tu luyện.

Trước đây, những người mạnh nhất trong tộc sẽ đến tộc Mê Vụ nhưng bây giờ những người ở trình độ trung bình trong tộc mới được cử đến tộc Mê Vụ.

Càng ngày càng có nhiều người mới vượt qua được kỳ thi của Linh Chiến, ý thức được kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh.

Linh Chiến gọi thế hệ này là thế hệ thức tỉnh tư tưởng.

Trong Kho Ý Thức Thánh Linh không có người già của tộc Linh Năng, chỉ có người mới, bởi vì Linh Chiến chỉ tin tưởng những thế hệ mới do chính tay hắn bồi dưỡng.

Trong mắt những người già, họ chỉ có thể nhìn thấy sự cải cách của tộc Linh Năng nhưng không thể nhìn thấy lưỡi dao ẩn dưới sự cải cách của Linh Chiến.

Họ là thế hệ sụp đổ trong mắt Linh Chiến.

Lý tưởng bảo thủ và tư tưởng sùng bái tộc Mê Vụ đã sớm ăn mòn họ.

Biết được sự thật của cuộc cách mạng, có lẽ họ sẽ không vui mừng vì tương lai mới tươi đẹp, ngược lại sẽ trở thành vật cản trên con đường tiến lên của tộc Linh Năng, mang đến cho tộc Linh Năng nguy cơ diệt tộc.

Vì vậy, những người có thể được Linh Chiến chọn đều là những người mới do chính tay hắn bồi dưỡng.

Những người mới này cũng giống như Linh Chiến, tiếp thu kiến thức trong Kho Ý Thức Thánh Linh, không ngừng trưởng thành, tầm nhìn cũng được mở rộng hoàn toàn.

Bây giờ, điều duy nhất hạn chế sự phát triển của tộc Linh Năng chỉ là vấn đề tài nguyên.

Nghiên cứu của dự án cấm kỵ cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, chỉ dựa vào tài nguyên dự trữ của tộc Linh Năng thì không đủ.

Những nguồn tài nguyên này trước tiên phải đồng ý nhu cầu hoạt động của tộc Linh Năng, sau đó mới là sự phát triển của chủng tộc.

Linh Chiến đã sớm có ý tưởng về cách lấy được tài nguyên.

Hắn quyết định tấn công các thế lực xung quanh.

Là thế lực phụ thuộc của tộc Mê Vụ, tộc Mê Vụ vốn không bảo vệ thế lực phụ thuộc, ngược lại còn khuyến khích cạnh tranh.

Bởi vì tộc Mê Vụ tin vào quy luật sinh tồn của kẻ mạnh, cho rằng việc các chủng tộc yếu bị đào thải là quá trình phát triển tất yếu.

Trở thành thế lực phụ thuộc chỉ có nghĩa là sẽ không bị tộc Mê Vụ chủ động xâm phạm, không liên quan đến bảo vệ.

Tộc Linh Năng thường xuyên bị các thế lực lân cận ức hiếp.

Hàng năm đều phải nộp thêm tài nguyên cho các thế lực lân cận.

Bắt đầu từ việc cướp bóc tài nguyên quy mô nhỏ, tộc Linh Năng dưới sự lãnh đạo của Linh Chiến đã phát động cuộc chiến phản công cướp bóc tài nguyên.

Tộc Mê Vụ không quan tâm đến việc những vùng đất tài nguyên này thuộc về ai.

Điều quan trọng là 95% sản lượng tài nguyên của vùng đất tài nguyên phải nộp cho tộc Mê Vụ, vì vậy Linh Chiến không sợ tộc Mê Vụ truy cứu sau này.

Lúc này, tộc Linh Năng đã không còn như trước nữa.

Thế hệ thức tỉnh hiểu rõ một lẽ rằng, họ gánh vác trọng trách đưa tộc Linh Năng trỗi dậy.

Linh Chiến càng dạy họ rằng chiến đấu vì chủng tộc là một vinh dự.

Trên chiến trường, họ dũng cảm thiện chiến, không sợ chết, hoàn toàn khác với những thế lực phụ thuộc khác khao khát tộc Mê Vụ.

Những thế lực chủng tộc này rất giống với tộc Linh Năng trước đây.

Có lẽ nền tảng của họ mạnh hơn nhưng những chiến binh mạnh nhất của tộc đều được đưa đến tộc Mê Vụ, trở thành chiến binh biên chế.

Họ có thể chiến đấu không sợ chết vì tộc Mê Vụ nhưng sẽ không chiến đấu dũng cảm vì tương lai của chủng tộc mình.

Nhưng Linh Chiến cũng hiểu một lẽ.

Sự bành trướng của tộc Linh Năng phải từng bước một, ngay cả khi có thực lực cũng không thể bành trướng lớn.

Tộc Mê Vụ giống như một ngọn núi đè trên đầu, một khi đè xuống, tộc Linh Năng sẽ không có sức phản kháng.

Trong khi vấn đề tài nguyên dần được giải quyết trong những năm sau đó, Linh Chiến có thể yên tâm hơn khi dành thời gian cho nghiên cứu dự án cấm kỵ.

Để hoàn thiện dự án cấm kỵ này, còn rất nhiều học sinh chủ động xin tham gia.

Linh Chiến gật đầu đồng ý với yêu cầu của họ.

Nhưng tiền đề là lấy hắn làm đối tượng thí nghiệm.

Trong mắt Linh Chiến, thế hệ mới của tộc Linh Năng do chính tay hắn bồi dưỡng đại diện cho hy vọng tương lai của tộc Linh Năng, hắn có thể ngã xuống nhưng thế hệ mới phải tiếp tục dẫn dắt tộc Linh Năng tiến lên.

Trong quá trình hoàn thiện dự án cấm kỵ, cơ thể của Linh Chiến liên tục gặp nhiều vấn đề.

Nhưng may mắn thay, có nền tảng kiến thức của tộc Thiên Đạc, nhiều vấn đề đều được giải quyết tạm thời bằng cách sửa chữa cơ thể.

Trong những năm sau đó, Linh Chiến đã nhận được rất nhiều tin tức về tộc trưởng mới của tộc Mê Vụ.

Những tin tức này đều do những tộc nhân trở thành chiến binh biên chế trong tộc truyền về.

Hết chương 1254.

Chương 1255. Kẻ Thù Từ Xưa

Qua lời kể của họ, Linh Chiến biết được rằng tộc trưởng mới của tộc Mê Vụ đã đích thân đến tiền tuyến các khu vực, đang dẫn dắt tộc Mê Vụ nhanh chóng trỗi dậy, đã thu hồi được không ít đất đai mà tộc Mê Vụ đã mất trước đây.

Đối với Linh Chiến, đây không phải là chuyện tốt.

Lãnh thổ càng lớn thì có nghĩa là tài nguyên càng nhiều và chất lượng càng cao.

Chỉ cần giữ được lãnh thổ sau khi bành trướng, sự phát triển của tộc Mê Vụ chắc chắn sẽ lên một tầm cao mới.

Rõ ràng là tộc Linh Năng cũng phải nâng lên một tầm cao mới.

Vì vậy, Linh Chiến đã tuyển dụng nhiều thành viên thế hệ mới hơn để kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh, để họ học tập và trưởng thành trong biển kiến thức.

Cứ tiếp tục phát triển như vậy trong hơn mười năm.

Năm đó, người thân duy nhất của Linh Chiến là "Mẹ" đã qua đời.

Quỳ trước bia mộ của cha mẹ, Linh Chiến đã bạc trắng đầu, phần lớn cơ thể bị bao phủ bởi những đốm đen.

Nhìn bia mộ của cha mẹ, lòng hắn vô cùng đau buồn.

Sau khi mặc niệm, hắn đứng dậy, không chút do dự lựa chọn rời đi.

Những người già đang ra đi, tương lai mới của tộc Linh Năng đã bắt đầu.

Cùng với sự ra đi dần dần của những người già trong tộc Linh Năng, thế hệ mới mà Linh Chiến bồi dưỡng trước đây đã trở thành lực lượng chủ lực tuyệt đối.

Thế hệ mới của tộc Linh Năng từ nhỏ đã chịu ảnh hưởng của họ, hiểu được ý nghĩa của chủng tộc đối với cá nhân.

Dù sao thì ngoại tộc vẫn là ngoại tộc, mãi mãi không thể trở thành nơi nương tựa.

Tộc Linh Năng từ đó đã bước vào thời kỳ phát triển bùng nổ.

Linh Chiến đã bạc trắng đầu cuối cùng cũng đón được tộc Linh Năng mà hắn mong muốn.

Sau đó, toàn bộ tộc Linh Năng kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh, hắn có thể vô tư để tộc Linh Năng phát triển nhanh chóng trong im lặng.

Lúc này, tộc Mê Vụ cũng đang trong giai đoạn phát triển nhanh chóng.

Các chiến binh tiền tuyến của tộc Linh Năng thông qua Kho Ý Thức Thánh Linh truyền tin tức tiền tuyến bất chấp khoảng cách, khiến Linh Chiến ở hậu phương nhận ra rằng bước chân mở rộng điên cuồng của tộc Mê Vụ hiện tại vẫn đang tiếp tục.

Trong mắt Linh Chiến, tộc trưởng mới của tộc Mê Vụ chắc chắn là điên rồ.

Nhưng đồng thời với sự điên rồ, hắn ta luôn có thể hoàn thành mọi kế hoạch điên rồ đã đề ra.

nhân lúc tộc trưởng mới của tộc Mê Vụ còn ở tiền tuyến, chưa có ý định trở về củng cố hậu phương, khoảng thời gian

này đã trở thành thời cơ phát triển tốt nhất của tộc Linh Năng trong mắt Linh Chiến.

Hắn bắt đầu cố ý tăng tốc độ bành trướng của tộc Linh Năng, cướp bóc nhiều vùng đất tài nguyên hơn.

Nhưng hắn không dám khấu trừ tài nguyên nộp cho tộc Mê Vụ.

Tộc Mê Vụ đã sớm thiết kế một hệ thống hoàn chỉnh để giám sát sản lượng tài nguyên.

Một khi xảy ra sai sót giữa chừng, tộc Linh Năng sẽ phải đón nhận đòn tấn công hủy diệt của tộc Mê Vụ, đây là giới hạn của tộc Mê Vụ.

Dự án cải tạo cuối cùng cũng có tiến triển.

Bây giờ cơ thể của Linh Chiến đã hoàn toàn chuyển sang màu đen, bị một chất đen bao phủ.

Sinh mệnh Thánh Linh mà tộc Thiên Đạc hình dung có ba bước.

Đầu tiên là cơ thể màu đen bán nguyên tố, sau đó chuyển sang màu vàng, khiến máu chuyển sang màu vàng, cuối cùng là hoàn toàn biến thành sinh mệnh bán nguyên tố màu vàng.

Tộc Thiên Đạc gọi sinh mệnh hoàn thành quá trình tiến hóa cuối cùng là "Sinh mệnh Thánh Linh."

Mục tiêu cuối cùng của Linh Chiến là đưa tộc Linh Năng phát triển theo hướng "Tộc Thánh Linh."

Nhưng hắn biết rằng mình sẽ không thể hoàn thành bước cuối cùng trong suốt cuộc đời, chỉ mong khi còn sống có thể nhìn thấy thành công của bước cải tạo nguyên tố đầu tiên.

Chỉ cần kế hoạch thành công, tộc Linh Năng sẽ có thể thoát khỏi sự hạn chế của huyết nhục, cũng như tiết kiệm được quá

trình tích lũy tiềm lực huyết mạch qua nhiều thế hệ.

Đến lúc đó, tộc Linh Năng sẽ có tiềm năng phát triển sánh ngang với các chủng tộc mạnh mẽ.

Đó là một tương lai tươi đẹp như thế nào, Linh Chiến đã từng mơ thấy không chỉ một lần.

Cuối cùng, Linh Chiến đã thành công.

Khi màu đen hoàn toàn lan tràn khắp cơ thể, cơ thể hắn đã trở thành sinh mệnh bán nguyên tố.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng các nguyên tố tự nhiên đang tự do trong không khí.

Hắn đã vượt qua mọi sai lầm, cuối cùng cũng mở ra một con đường nguyên tố hóa không có sai lầm cho tộc Linh Năng.

Vì vậy, Linh Chiến phấn khích cười lớn.

Nhìn vào thân thể nguyên tố lấp lánh không ngừng của Linh Chiến, các đệ tử của hắn lại có ánh mắt phức tạp.

Họ biết rõ để có được ngày hôm nay, sư phụ đã phải chịu đựng bao nhiêu đau đớn.

Sau này, mỗi thành viên của tộc Linh Năng đều có thể có được thân thể bán nguyên tố hoàn hảo nhưng sư phụ đã trả giá nhiều nhất lại chỉ có thể có được thân thể nguyên tố vỡ vụn đã được sửa chữa vô số lần.

Nhìn thấy ánh mắt của các đệ tử, Linh Chiến biết rõ họ đang nghĩ gì.

Hết chương 1255.

Chương 1256. Sức Mạnh Của Ta

Hắn nói với các đệ tử rằng, bản thân có thể sống những ngày còn lại trong đau khổ nhưng không muốn tộc nhân của mình cũng phải chịu cảnh tương tự.

Nỗ lực của hắn là để hậu thế có một tương lai tốt đẹp hơn.

…

Những năm tháng tiếp theo, Linh Chiến bắt đầu thử nghiệm các loại pháp thuật dưới thể linh.

Giống như tưởng tượng, thân thể bán nguyên tố có sức mạnh thân thiết với nguyên tố vượt xa thân thể bằng xương bằng thịt.

Bất kỳ pháp thuật nào cũng có thể dễ dàng được giải phóng.

Để tộc Linh Năng tiến xa hơn trong tương lai, Linh Chiến đã bắt đầu một vòng thử nghiệm mới.

Hắn cần tìm ra pháp thuật phù hợp với thân thể nguyên tố trong vô số pháp thuật trong Kho Ý Thức Thánh Linh.

Quá trình này không hề dễ dàng.

Gặp phải pháp thuật xung đột thuộc tính, vẫn sẽ gây tổn thương cho cơ thể nguyên tố hóa.

Nhưng Linh Chiến đã không còn quan tâm đến những điều này.

Thân thể nguyên tố khiến hắn thoát khỏi sự ràng buộc của sự sống, sau này hắn sẽ không còn giới hạn tuổi thọ của phàm nhân nữa.

Ngay cả khi thân thể nguyên tố bị tàn phá, hắn cũng cảm thấy chống đỡ được cả ngàn năm không thành vấn đề.

Đồng thời, kế hoạch cải tạo toàn bộ tộc Linh Năng cũng bắt đầu.

Từ tầng quản lý dần mở rộng, liên tục có thành viên tộc Linh Năng hoàn thành cải tạo bán nguyên tố, trở thành sinh mệnh Thánh Linh.

Tộc Linh Năng đã hoàn thành cải tạo Thánh Linh đã có tiềm năng phát triển không thua kém tộc Mê Vụ, thậm chí còn hơn thế.

Nhưng tộc Mê Vụ có bề dày lịch sử.

Linh Chiến hiểu rằng tộc Linh Năng hiện tại vẫn không thể chiến đấu với tộc Mê Vụ.

Tộc Linh Năng chỉ có tiềm năng phát triển, không có nghĩa là thực lực đủ để chiến đấu với tộc Mê Vụ.

Chiến đấu ắt thua.

Những năm tháng tiếp theo, học thuật pháp trở thành hướng nghiên cứu chính của tộc Linh Năng.

Tộc nhân bắt đầu học các pháp thuật mà Linh Chiến đã thử nghiệm, từ đó nâng cao thực lực.

Thời gian lại trôi qua hơn mười năm.

Lúc này, thực lực tổng hợp của tộc Linh Năng đã không còn như xưa.

Họ lấy việc hấp thụ các nguyên tố tự do giữa trời đất làm thức ăn và từ đó nâng cao thực lực.

Cách nâng cao này tuy không nhanh bằng cách tiêu thụ tài nguyên để phát triển nhưng lại tránh được những rắc rối có thể xảy ra.

Vì tộc Mê Vụ sẽ cử người đến kiểm tra hàng năm.

Vì vậy, Linh Chiến và các đệ tử đã nghiên cứu ra một loại ngụy trang bằng xương bằng thịt, để xương bằng thịt bao phủ bên ngoài cơ thể, trở về hình dạng trước đây.

Sự phát triển tiếp tục diễn ra âm thầm.

Ngày hôm đó, Linh Chiến nhận được một tin tức.

Tình báo từ tiền tuyến cho biết, tộc trưởng mới của tộc Mê Vụ quyết định dẫn quân chủ lực trở về Vương thành nghỉ ngơi một thời gian, trong thời gian này sẽ triệu tập một lượng lớn chiến binh ngoại tộc vào quân đoàn chinh phạt đối ngoại.

Đối với Linh Chiến, đây chắc chắn là một tin xấu.

Tộc Mê Vụ sắp triệu tập một lượng lớn chiến binh ngoại tộc, điều đó có nghĩa là bước chân mở rộng của tộc Mê Vụ vẫn chưa dừng lại, trong thời gian đó, những người được triệu tập không nhất thiết là chiến binh có thực lực, mà còn có rất nhiều phu dịch.

Toàn bộ tộc Linh Năng đều có khả năng bị điều động ra tiền tuyến, làm những việc nặng nhọc như vận chuyển vật tư, thậm chí trở thành bia đỡ đạn trong chiến tranh.

Nếu thực sự đến bước này, sự phát triển của tộc Linh Năng sẽ một lần nữa bị kìm hãm.

Còn về việc đối đầu với tộc Mê Vụ, hoàn toàn không thể.

Tộc Linh Năng chỉ có được tiềm năng phát triển nhưng thực lực vẫn còn kém xa quân chủ lực của tộc Mê Vụ, thậm chí không cần phải phái quân chủ lực cũng có thể tiêu diệt được tộc Linh Năng.

Trước khi nguy cơ ập đến, Linh Chiến và các đệ tử bắt đầu suy nghĩ về cách giải quyết vấn đề sắp xảy ra này.

Cuối cùng, Linh Chiến đã đưa ra quyết định, dẫn tộc nhân rời khỏi thế giới này, theo tọa độ mà tộc Thiên Đạc để lại, toàn tộc sẽ đến thế giới loài người.

Thế cục sắp xảy ra, bước này cuối cùng cũng phải thực hiện.

Rời đi sớm, còn có thể tránh được một trận chiến với tộc Mê Vụ đang trên đà phát triển.

Thay vì phát triển trong sợ hãi, chi bằng liều một phen.

Chỉ cần thành công, sau này tộc Linh Năng sẽ không còn bị tộc Mê Vụ áp bức, sự phát triển không cần phải che giấu nữa.

Vài ngày sau.

Hình dạng ban đầu của trận pháp không gian xuất hiện trên bầu trời tộc Linh Năng, bao phủ toàn bộ phạm vi lãnh địa của tộc Linh Năng.

Linh Chiến và tộc nhân mở kho tài nguyên, lấy ra toàn bộ tài nguyên, dùng để tiêu hao cho việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian sau này.

Biến động không gian mạnh mẽ nhanh chóng thu hút sự chú ý của tộc Mê Vụ.

Rất nhanh, một đội quân điều tra của tộc Mê Vụ nhanh chóng bay tới.

Lúc này, thông đạo không gian đã được xây dựng xong, tộc nhân đang lần lượt tiến vào thông đạo không gian.

Linh Chiến nhìn về phía chân trời xa xa, nơi có một chấm đen xuất hiện, hắn biết mình phải bước ra bước cuối cùng rồi.

Hết chương 1256.

Chương 1257. Truy Tìm Sự Thật

Hắn quay lại nhìn các đệ tử của mình, vung tay kéo quyền hạn chính của Kho Ý Thức Thánh Linh ra khỏi trán, đưa cho người kế nhiệm Hắc Dực:

"Đây là quyền hạn chính của Kho Ý Thức Thánh Linh, tiếp theo hãy thay ta tiếp tục đi."

"Sư phụ, người định làm gì, thông đạo không gian đang đóng lại, chúng ta hoàn toàn có thời gian rời đi."

Nghe vậy, Linh Chiến lắc đầu:

"Ta có thể sẽ trở thành sơ hở của tộc Linh Năng trong tương lai, bởi vì ta đã ký kết khế ước với một kẻ nào đó, mục đích cuối cùng của khế ước ta không rõ nhưng ta biết nếu lúc đó ta vẫn còn nắm giữ tộc Linh Năng, có lẽ tộc Linh Năng sẽ bị ta kéo vào vực sâu vạn kiếp bất phục."

"Đáng tiếc là kẻ đó đã quên một sơ hở trên khế ước, chỉ cần ta chết, hắn sẽ không thể khống chế được tộc Linh Năng."

Nói xong, Linh Chiến lại nhìn về phía các đệ tử, mỉm cười:

"Nếu đã vậy, chi bằng tranh thủ thêm thời gian cho các ngươi… Nhớ lời ta đã nói, hãy mang theo ước mơ của ta dẫn dắt tộc Linh Năng tiếp tục tiến lên."

Dứt lời, Linh Chiến bay lên, xông ra khỏi phạm vi lãnh địa tộc, tiến về phía đội quân điều tra của tộc Mê Vụ.

Hắn biết kết quả của trận chiến này là gì.

Và kết quả này cũng chính là điều hắn mong muốn.

Sau khi hắn chết, tộc Linh Năng sẽ không còn sơ hở, càng không còn ngọn núi lớn tộc Mê Vụ đè nặng trên đầu nữa.

Hắn quay đầu nhìn về phía thông đạo không gian đang dần khép lại, hắn thấy ánh trăng sáng tỏ, khu rừng mờ sương, còn có vô số đom đóm bay lượn trên núi, gió nhẹ ở đó thổi qua thông đạo không gian, mang theo hơi thở của đất…

Trong khoảnh khắc mơ hồ, hắn còn thấy được tương lai của tộc Linh Năng, mọi thứ đều tốt đẹp như hắn hằng mơ ước.

Lúc này, cơ thể hắn đột nhiên phình to, ánh sáng đen xuyên qua vết nứt trên cơ thể tạo thành một cột sáng.

Hắn quay đầu nhìn về phía đội quân điều tra của tộc Mê Vụ đang tiến đến, Linh Chiến cười rất vui vẻ.

Sau khi thức tỉnh, cả đời này hắn đều theo đuổi sự kéo dài của sinh mệnh rực rỡ, sau đó sự trỗi dậy của chủng tộc đã trở thành chấp niệm duy nhất trong lòng hắn.

Trước kia hắn chiến đấu vì tộc Mê Vụ nhưng bây giờ hắn chỉ chiến đấu vì tộc nhân.

Lúc này, trong lòng hắn dâng lên một cảm giác sứ mệnh chưa từng có.

“Tương lai của tộc Linh Năng, ta giao cho các ngươi… Còn nữa… Mặc… Ta xin lỗi, sau này nhớ sửa đổi điều khoản khế ước, ta đã tìm ra một sơ hở lớn như vậy… Có lẽ ngươi nên cảm ơn ta.”

Hắn quay đầu nhìn về phía thông đạo không gian đã khép lại.

Điều hối tiếc duy nhất trong lòng Linh Chiến là không thể tận mắt chứng kiến sự trỗi dậy của tộc Linh Năng ở thế giới khác.

Cuối cùng, ánh sáng đen nuốt chửng hoàn toàn cơ thể hắn…

…

Hình ảnh trước mắt vỡ vụn, Phong Kỳ cảm thấy như mình đang được xem một bộ phim dài.

Hắn thậm chí có thể cảm nhận được nhiệt độ của môi trường xung quanh Linh Chiến trong hình ảnh, ngửi thấy mùi của các môi trường khác nhau.

Cảm giác này rất kỳ diệu.

Mặc dù không trực tiếp nhập vai như tuyến hy sinh nhưng cảm giác nhập vai lại mạnh hơn nhiều so với phim ảnh.

Hắn chứng kiến trong ký ức hình ảnh Linh Chiến từ một chiến binh kiên định tin tưởng tộc Mê Vụ ban đầu, đến khi thức tỉnh đã gánh vác tương lai của tộc Linh Năng, từ từng chút một bắt đầu cải tạo tộc Linh Năng, cuối cùng mở ra một con đường tương lai tươi sáng cho tộc Linh Năng yếu đuối.

Linh Chiến chưa từng thấy sự trỗi dậy của tộc Linh Năng nhưng hắn chắc chắn là chìa khóa cho sự trỗi dậy của tộc Linh Năng.

Điều này khiến hắn nhớ đến đánh giá của tộc Mê Vụ về chủng tộc yếu đuối trước đây.

Khi ở tuyến phản diện, Phong Kỳ đã từng hỏi Mê Vụ Chi Chủ rằng một chủng tộc yếu đuối làm thế nào để nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, vượt qua chủng tộc mạnh.

Mê Vụ Chi Chủ trả lời hắn rằng:

“Ngươi hỏi ta tại sao chủng tộc yếu đuối không có tương lai? Ta chưa từng nói chúng không có tương lai, chỉ là chúng thiếu những người hy sinh vì tương lai của chủng tộc, chỉ khi một chủng tộc yếu đuối có những người hy sinh kiên định vì lý

tưởng và niềm tin thì chủng tộc đó mới có nền tảng để trỗi dậy.”

“Ngoài ra, những người tiên phong này phải chịu đựng đói nghèo, kẻ thù bên ngoài, sự yếu đuối, trong môi trường khắc nghiệt nhất để tìm kiếm tương lai cho tộc nhân, họ không thể tính toán được mất cá nhân, dùng toàn bộ nỗ lực để hoàn thành cuộc cách mạng ban đầu của một chủng tộc, sau đó thông qua sự tích lũy của nhiều thế hệ, họ mới có khả năng trở thành chủng tộc mạnh.”

“Vì vậy, không có tại sao, chỉ có tại sao, tại sao những chủng tộc yếu đuối này lại muốn dùng nỗ lực của hàng chục năm để đuổi kịp chủng tộc mạnh? Sự trả giá của họ so với tổ tiên của chủng tộc mạnh thì là gì?”

Những lời này, lúc đó Phong Kỳ chỉ hiểu một phần ý nghĩa.

Hết chương 1257.

Chương 1258. Sự Kết Nối

Nhưng sau khi xem xong trải nghiệm của Linh Chiến, hắn đã có sự hiểu biết sâu sắc hơn.

Người xưa trồng cây, người sau hưởng mát, câu nói tưởng chừng đơn giản nhưng ẩn chứa biết bao nhiêu máu và nước mắt.

Sự lớn mạnh của chủng tộc cần có người đi trước, càng cần có người tiếp nối.

Sự huy hoàng hiện tại của tộc Linh Năng có mối quan hệ mật thiết với những người đi trước như Linh Chiến đã đấu tranh vì sự trỗi dậy của tộc Linh Năng.

Nghĩ đến đây, hắn quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng đang tỉnh lại từ trạng thái mơ hồ, chỉ thấy hắn cau mày rồi lại giãn ra.

"Lão Mê, trong hình ảnh ký ức, tộc trưởng đi khắp nơi chinh chiến là ngươi sao?"

"Là ta." Mê Vụ Chi Chủ bất đắc dĩ gật đầu nói:

"Lúc đó, sự mất tích của tộc Linh Năng cho đến khi ta dẫn quân chủ lực trở về cũng không để tâm lắm, dù sao thì lúc đó tộc Linh Năng trong mắt ta không đáng kể, không ngờ tộc Linh Năng lại phát triển nhanh chóng dưới mí mắt ta."

"Nếu ngươi biết sự thật lúc đó, ngươi sẽ làm gì?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ ngẩng đầu nhìn Hắc Huyền ở không xa, vẻ mặt bình thản nói:

“Tất nhiên là cung phụng ăn ngon uống tốt, một người hàng xóm tiềm năng như vậy đương nhiên phải bồi dưỡng thật tốt, sau đó để họ liên minh với tộc Mê Vụ.”

Phong Kỳ:…

Hắn không tin một dấu chấm câu nào trong lời nói này.

Bên cạnh giường nằm sao có thể để người khác ngủ ngon.

Ngồi nhìn tộc Linh Năng lớn mạnh không phải là phong cách của lão Mê, lão Mê hiểu rõ hơn hắn đạo lý nuôi hổ để họa.

Với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, chắc chắn sẽ tiêu diệt tộc Linh Năng, một nhân tố bất ổn này, sau đó chiếm lấy Kho Ý Thức Thánh Linh để sử dụng cho riêng mình.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ không khỏi tưởng tượng nếu lão Mê có được Kho Ý Thức Thánh Linh thì sẽ như thế nào?

Nhân loại nguy rồi…

Kho Ý Thức Thánh Linh có ảnh hưởng đến sự phát triển của một chủng tộc mà các vật phẩm kỳ diệu khác khó có thể sánh được.

Nhiều kỳ vật đều hướng đến việc nâng cao cá nhân nhưng Kho Ý Thức Thánh Linh lại có thể liên kết một chủng tộc thành một thể thống nhất.

Dưới sự chia sẻ kiến thức, thậm chí là chia sẻ ký ức, tiềm năng của một chủng tộc sẽ được khai thác triệt để.

Ví dụ như tộc Linh Năng.

Đến thế giới loài người có lẽ mới hơn trăm năm, từ lúc đầu chỉ có một vật phẩm kỳ diệu là Kho Ý Thức Thánh Linh, đến nay không biết đã thu thập được bao nhiêu vật phẩm kỳ diệu. Mức độ phát triển vượt xa tộc Mê Vụ thời Linh Chiến, theo lời

Hắc Huyền thậm chí có thể sánh ngang với tộc Mê Vụ thời kỳ đỉnh cao.

Tốc độ phát triển này đã nhanh đến mức khó có thể tưởng tượng.

Nói cả tộc gian lận cũng không quá đáng.

Nhưng có một vấn đề luôn quanh quẩn trong đầu Phong Kỳ.

Qua hình ảnh ký ức, hắn biết được sự trỗi dậy của Linh Chiến có liên quan mật thiết đến Mặc.

Mục đích cuối cùng của Mặc khi ký kết với những người có tiềm năng mạnh mẽ là gì?

Trong khế ước chỉ có một lần quyền ra lệnh, hắn cuối cùng muốn chỉ huy những người mạnh mẽ này làm gì? Đối đầu với sự giáng lâm của đại thế?

Cuối cùng, tại sao Mặc lại bị tộc Linh Năng bắt giữ?

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Hắc Huyền mở lời hỏi:

“Ta muốn biết tại sao Mặc lại bị các ngươi bắt giữ?”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Hắc Huyền nở nụ cười:

“Chúng ta đã sớm đoán được Mặc sẽ tìm đến, dù sao thì đại thế giáng lâm không thể ngăn cản, cuối cùng hắn cũng sẽ giống như các thế lực chủng tộc khác chạy đến thế giới loài người. Mục tiêu của hắn thực ra không phải là tổ tiên tộc ta mà là Kho Ý Thức Thánh Linh, vì vậy chúng ta đã mất hơn trăm năm để đặt một cái bẫy cho hắn, chỉ chờ hắn rơi vào hố.”

“Chúng ta tưởng rằng tên này có lẽ sẽ đến thế giới loài người vào thời điểm trước khi thế giới lĩnh vực hoàn toàn sụp đổ, không ngờ hắn lại tìm đến rất nhanh, thế là hắn trở thành tù nhân của tộc ta.”

“Kể chi tiết quá trình đi.” Phong Kỳ bỗng nhiên hứng thú.

Thời điểm chiến tranh tuyến, hắn có thể nhận ra Mặc rất căm hận tộc Linh Năng.

Trước khi đi còn nhét thiết bị tự hủy vào tay hắn, hy vọng hắn có thể cho tộc Linh Năng một đòn chí mạng trước khi chết.

Qua hình ảnh ký ức của Linh Chiến và lời kể của Hắc Huyền, hắn đột nhiên hiểu ra nguyên nhân đằng sau.

Rõ ràng là tộc Linh Năng đã đào một cái hố lớn cho Mặc, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng cho việc hắn rơi vào hố.

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ về quá trình bắt giữ Mặc chi tiết, Hắc Huyền lúc này lắc đầu:

“Các ngươi không cần biết thông tin liên quan đến Mặc, tương lai các ngươi cũng không thể tiếp xúc với hắn, trên người hắn có quá nhiều bí mật, ngay cả tộc ta cũng không thể biết hết được, chỉ thông qua ký ức của tổ tiên mới biết được chúng ta bắt được chỉ là phân thân của hắn, còn bản thể của hắn là gì thì chúng ta không biết.”

Hết chương 1258.

Chương 1259. Lời Hứa Danh Dự

“Thỏa mãn một chút sự tò mò cũng không được sao? Dù sao thì sau này mọi người cũng sẽ cùng chung một thuyền.”

Hắc Huyền lại lắc đầu:

“Chúng ta là quan hệ hợp tác, các ngươi không bị trói buộc trên con thuyền của tộc Linh Năng ta, ta đã trao cho tộc trưởng Sương Mù quyền tự do lựa chọn trong tương lai.”

Đối mặt với sự từ chối của Hắc Huyền, Phong Kỳ trong lòng tiếc nuối.

Trên thực tế, vẫn còn rất nhiều bí mật về tộc Linh Năng.

Trong đó bao gồm cả việc tại sao Bóng Đen lại phản bội tộc Linh Năng, cùng với Mặc ẩn núp tại Viện nghiên cứu khoa học.

Chỉ là những thông tin này, hiện tại hắn rõ ràng không thể hỏi.

Lúc này, Hắc Huyền chỉ về phía bầu trời đầy sao rực rỡ sau tấm bia đá rỉ sét:

“Tiếp tục đi sâu vào trong với ta.”

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ nhìn nhau, sau đó theo Hắc Huyền bước qua tấm bia đá đi sâu vào Kho Ý Thức Thánh Linh.

Đi qua tấm bia đá một lúc lâu, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy một lực cản mạnh mẽ ập đến từ phía trước.

Dấu ấn màu vàng trên trán lúc này tỏa sáng.

Lập tức lực cản tiêu tan, thế giới trước mắt thay đổi.

Bầu trời đầy sao trong nháy mắt biến thành một thế giới trắng tinh, trung tâm của thế giới có một quả cầu ánh sáng màu vàng lơ lửng trên không trung, đang từ từ tự quay.

Hắc Huyền dẫn Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ bay đến trước quả cầu ánh sáng màu vàng rồi dừng lại, sau đó quay lại nhìn hai người:

"Các ngươi hẳn rất tò mò, mục đích ta tìm các ngươi là gì đúng không?"

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không nói gì, chờ Hắc Huyền nói tiếp.

"Rất đơn giản, ta cần một số lực lượng giúp chúng ta chống lại tộc nhân."

Nghe những lời này, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lập tức đầy đầu dấu chấm hỏi.

"Chống lại tộc nhân?"

"Đúng vậy, tộc ta lúc đầu đến thế giới loài người không được thuận lợi, lúc đó bốn phía đều là các lĩnh vực trường khác đang mở rộng, để giữ lại ngọn lửa duy trì nòi giống, một phần ba thành viên mang theo một nửa quyền hạn chính của Kho Ý Thức Thánh Linh đột phá vòng vây, may mắn đến thế giới loài người phát triển, từ đó ẩn núp trong xã hội loài người, một phần ba khác thì ở lại lĩnh vực trường của tộc, chống lại các lĩnh vực trường xung quanh."

"Sự phát triển của tộc ta từ đó chia thành hai phe, dựa vào Kho Ý Thức Thánh Linh, chúng ta chưa bao giờ mất liên lạc, hỗ trợ lẫn nhau cùng phát triển, lúc đó chúng ta đều kiên định

cho rằng chúng ta là người thân… nhưng có một số thứ sẽ thay đổi theo thời gian.”

Nói xong, Hắc Huyền nhìn về phía Phong Kỳ:

“Ngươi hiểu biết về lịch sử loài người, ngươi hẳn biết đến một giả thuyết trong xã hội loài người, tổ tiên của toàn thể loài người đến từ Châu Phi, sau đó mới tiến hóa thành các chủng tộc khác nhau, mỗi chủng tộc có nền văn hóa và lịch sử khác nhau, mãi đến sau thảm họa mới một lần nữa hợp nhất lại với nhau.”

“Tình hình của tộc Linh Năng ta có phần giống với giả thuyết này nhưng lại phức tạp hơn, tình hình hiện tại là, phe phái kia đã có ý đồ với chúng ta, muốn đoạt lấy quyền kiểm soát nửa còn lại của Kho Ý Thức Thánh Linh.”

“Tình hình hiện tại đối với phe phái của ta rất bất lợi.”

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ biểu cảm kỳ lạ, há miệng, dường như muốn nói gì đó nhưng lại kìm nén suy nghĩ.

Lúc này, Hắc Huyền nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, mỉm cười nói:

“Muốn nói gì thì cứ nói đi.”

“Có lẽ các ngươi cũng có suy nghĩ giống nhau, nếu trong lòng các ngươi chỉ có tương lai của chủng tộc thì khả năng lớn sẽ chọn quay về tộc địa, hợp nhất với phe phái kia thành một tộc, dù sao thì cuộc khủng hoảng trước đây đã sớm chấm dứt, có lẽ trong mắt bọn họ, các ngươi mới là những kẻ phản bội tộc địa, không chịu quay về, là những kẻ phản bội tiềm tàng.”

Biểu cảm của Hắc Huyền rõ ràng sửng sốt, sau đó bình tĩnh gật đầu:

“Lời ngươi nói cũng có lý, tình hình hiện tại là, trong bối cảnh hòa bình bề ngoài, tộc Linh Năng đang trải qua một cuộc

cách mạng, chúng ta đều muốn nuốt chửng đối phương, giành được toàn bộ quyền hạn của Kho Ý Thức Thánh Linh, thống nhất toàn bộ tộc Linh Năng nhưng chúng ta đều muốn trở thành bên chủ đạo.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ ở bên cạnh đã hiểu sơ bộ về tình hình nội bộ của tộc Linh Năng.

Lúc đầu, để giữ lại ngọn lửa, tộc Linh Năng đã chia thành hai phe nhưng cũng vì vậy mà chôn vùi mối họa tiềm ẩn.

Tộc Linh Năng hiện tại đang trong giai đoạn thống nhất chủng tộc quan trọng.

Một khi thống nhất thành công, lúc đó tộc Linh Năng mới là đáng sợ nhất.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ bối rối là.

Tại sao Bóng Đen lại phản bội tộc Linh Năng? Hắn thuộc phe phái nào, hay không thuộc phe phái nào?

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía Hắc Huyền, sự thật ra sao, còn phải xem Hắc Huyền có nguyện ý tiếp tục giải thích chi tiết hay không.

“Vậy nên trên mặt các ngươi vẫn định hòa thuận chung sống nhưng trong bóng tối cần bồi dưỡng một số chủng tộc tiềm năng để thăm dò thực lực của phe Linh Năng kia?”

Hết chương 1259.

Chương 1260. Mục Tiêu Cao Nhất

“Không cần thăm dò, chúng ta tuyệt đối không phải đối thủ của bọn họ nhưng bọn họ vẫn luôn cho rằng chúng ta rất mạnh.” Hắc Huyền rất chắc chắn nói.

“Tại sao?”

“Những năm ẩn núp trong xã hội loài người, sự phát triển của chúng ta cũng khá nhanh nhưng vẫn không thể so sánh với phe phái tộc địa phát triển theo kiểu bành trướng, bọn họ đã sớm sở hữu vài món vật phẩm kỳ tích, đồng thời còn xây dựng một phòng thí nghiệm vô hạn của riêng mình trong xã hội loài người, mọi mặt đều có thể nghiền nát chúng ta.”

“Nếu vậy, các ngươi còn dám chống lại bọn họ sao?” Phong Kỳ trợn tròn mắt.

“Tại sao không, tộc nhân mà phe ta cử đi giao lưu đã tìm giúp chúng ta một nhân vật mấu chốt có thể giúp phe ta lật ngược thế cờ, tương lai nằm trong tay phe ta.”

Nghe những lời này, vô số thông tin trong đầu Phong Kỳ trào lên, ghép nối lại với nhau.

Một đường dây tình báo rõ ràng hiện ra, những vấn đề từng khiến hắn băn khoăn trong thời gian dài giờ đây đã sáng tỏ.

Nếu hắn đoán không nhầm thì Bóng Đen thực ra chưa bao giờ phản bội tộc Linh Năng.

Chỉ là Bóng Đen thuộc phe phái của Hắc Huyền, hắn là một trong những tộc nhân mà Hắc Huyền cử đến phòng thí

nghiệm vô hạn để giao lưu.

Rõ ràng nhân vật mấu chốt mà Hắc Huyền nhắc đến chính là Mặc.

Trong thời gian giao lưu, Bóng Đen đã đánh cắp bảo vật, mang Mặc đi, mục đích là nhằm vào phe phái tộc địa.

Nhiều đường dây ẩn núp trong bóng tối giờ đây đã trở nên rõ ràng.

Phe Linh Năng tộc mạnh mẽ xuất hiện trên chiến tuyến không phải là thành viên của phe Hắc Huyền mà là thành viên của phe tộc địa.

Hắn từng luôn băn khoăn một vấn đề, tại sao khi cướp Huyết Thạch, tộc Linh Năng lại không mạnh như tưởng tượng.

Điều này rõ ràng không phù hợp với các thông tin tình báo thu thập được về tộc Linh Năng.

Giờ nghĩ lại, rõ ràng những người đi cướp Huyết Thạch trước đây là thành viên của phe Hắc Huyền.

Cũng chẳng trách Hắc Huyền lại nói, thực lực của phe tộc địa có thể hoàn toàn nghiền nát phe của hắn.

Sau khi sắp xếp lại các suy nghĩ, cuối cùng hắn cũng hiểu được Bóng Đen cuối cùng là thế nào.

Rõ ràng sau khi phản bội, Bóng Đen đã chủ động cắt đứt kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh, lấy danh nghĩa kẻ phản bội âm thầm phát triển bên ngoài.

Nhưng đằng sau tất cả những điều này, đều là các thành viên tộc Linh Năng của phe Hắc Huyền đang thao túng.

Mặc chính là vũ khí bí mật để phe Hắc Huyền lật ngược thế cờ.

Cũng chẳng trách Mặc lại có thái độ khinh thường khi nhắc đến Bóng Đen, rõ ràng đối tượng hợp tác thực sự của hắn là tộc Linh Năng của phe Hắc Huyền chứ không chỉ riêng Bóng Đen.

Vì vậy, Bóng Đen hoàn toàn không sợ bị lộ thân phận, hắn sợ bị lộ trước mặt phe tộc địa.

Hắn thực chất là một quân cờ bí mật, hợp tác với Mặc thay cho phe Hắc Huyền.

Cũng chẳng trách trong Viện nghiên cứu khoa học lại có rất nhiều vũ khí bí mật đang được phát triển.

Giờ thì tình báo đã rất rõ ràng.

Phe Linh Năng tộc xuất hiện trên chiến tuyến sở hữu một nửa quyền hạn chính của Kho Ý Thức Thánh Linh, đồng thời còn xây dựng một phòng thí nghiệm vô hạn, từng giam cầm Mặc tại đây, thực lực cực kỳ mạnh.

Phe Hắc Huyền lấy danh nghĩa giao lưu đã cử Bóng Đen và các tộc nhân khác vào phòng thí nghiệm vô hạn, cuối cùng đã mang Mặc và vật liệu tạo ra Tiểu Hắc đi, cắt đứt kết nối với Kho Ý Thức Thánh Linh rồi ẩn núp trong Viện nghiên cứu khoa học, muốn đi đường tắt để lật ngược thế cờ.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ lại nảy sinh thêm nhiều câu hỏi.

Phe tộc địa của tộc Linh Năng cuối cùng mạnh đến mức nào? Lại sở hữu bao nhiêu vật phẩm kỳ tích?

Tại sao phe tộc địa của tộc Linh Năng lại cho rằng phe Hắc Huyền rất mạnh, không dám trực tiếp ra tay?

Bóng Đen đánh cắp Mặc và bảo vật lớn như vậy, thật sự có thể lấy lý do "Phản bội." đơn giản để lừa gạt qua được sao?

Nếu hắn là thành viên của phe tộc địa, biết được bảo vật của tộc bị đánh cắp, Mặc bị thả chạy, chắc chắn sẽ tìm phe phái ẩn núp trong xã hội loài người để tính sổ, sao có thể chọn cách nhẫn nhịn chịu đựng?

Ở giữa có nhiều vấn đề logic không thể giải thích được.

Dù sao cũng đã đồng ý giao lưu, kết quả là nhà bị trộm, chuyện này có ai chịu được?

Nếu tính cách của Lời Tự Thuật mà gặp chuyện này, chắc chắn sẽ trực tiếp hỏi thăm tổ tông mười tám đời của đối phương.

Ồ, cùng một tổ tông, vậy thì không sao.

…

Hiểu được tình hình nội bộ của tộc Linh Năng, Phong Kỳ cảm thấy rất bối rối.

Theo thông tin tình báo hiện có, tộc Linh Năng của phe tộc địa rất mạnh, Hắc Huyền muốn bồi dưỡng họ để chống lại tộc Linh Năng của phe tộc địa dường như không thực tế.

Dù sao thì họ đang phát triển, tộc Linh Năng của phe tộc địa cũng đang phát triển.

Về mặt tài nguyên, tộc Linh Năng của phe tộc địa rõ ràng trội hơn hẳn.

Hắn có thể hiểu được lý do tại sao các thành viên tộc Linh Năng của phe Hắc Huyền không muốn lộ diện nhưng bồi dưỡng họ để chống lại phe tộc địa, rõ ràng là lấy trứng chọi đá.

Hết chương 1260.

Chương 1261. Cuộc Đàm Phán

Trừ khi… Hắc Huyền và những người khác nắm giữ phương pháp có thể giúp họ nhanh chóng phát triển và trở nên mạnh mẽ.

“Hắc Huyền, ta rất nghi ngờ, nếu ngươi không muốn dùng chúng ta để thăm dò thực lực của phe tộc địa, vậy thì mục đích bồi dưỡng chúng ta là gì?” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã hỏi ra nghi vấn trong lòng Phong Kỳ.

“Ta không cần thăm dò, ta cần các ngươi thay ta kiềm chế phe tộc địa từ bên hông, đồng thời không được để lộ mối quan hệ với ta, trong thời gian đó ta sẽ cung cấp cho các ngươi kế hoạch hành động của phe tộc địa, các ngươi chỉ cần ra tay cướp đoạt lợi ích, hoặc phá hoại những lợi ích mà có thể bị họ chiếm được.”

“Ngươi cho rằng chúng ta có thực lực đó sao?” Mê Vụ Chi Chủ bất lực nói.

“Về phương diện này, chúng ta đã cân nhắc, vì vậy ta đã có kế hoạch chi tiết để nâng cao thực lực của các ngươi, các ngươi chỉ cần làm theo kế hoạch của ta để trở nên mạnh mẽ là được.”

Nói xong, Hắc Huyền chỉ tay về phía quả cầu ánh sáng vàng lớn phía trước.

“Đây là một vật phẩm thần kỳ mà tộc ta vô tình có được, tiếp theo ta sẽ kết nối ý thức của các ngươi với vật phẩm kỳ tích này, sau đó ta sẽ cắt đứt kết nối của các ngươi với Kho Ý

Thức Thánh Linh, dù sao thì các ngươi tồn tại trong Kho Ý Thức Thánh Linh, rất có khả năng bị phe tộc địa phát hiện, có nguy cơ tiềm ẩn làm lộ kế hoạch của ta.”

Lúc này, Hắc Huyền bay đến trước quả cầu ánh sáng vàng, đưa tay chạm vào quả cầu ánh sáng vàng.

Ngay lập tức, quả cầu ánh sáng vàng biến thành một hố đen xoay tròn, lực hút mạnh mẽ ập đến, như thể muốn nuốt chửng linh hồn.

“Đừng chống lại lực hút, tiếp theo ý thức của các ngươi sẽ tiến vào không gian bên trong vật phẩm kỳ tích này, ở đó có bí mật có thể đảm bảo các ngươi trở nên mạnh mẽ!”

Đã vào bẫy rồi, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên không sợ bên trong có bẫy.

Dưới lực kéo mạnh mẽ, tầm nhìn của họ bắt đầu trở nên mờ ảo.

Khi tầm nhìn một lần nữa rõ ràng, họ phát hiện ra rằng mình đã nhập vào một đại sảnh rộng lớn dưới dạng ý thức.

Trong đại sảnh bày rất nhiều đạo cụ kỳ lạ.

Ví dụ như những phiến đá hình dạng giống nhau nhưng kích thước khác nhau, một trận pháp gồm nhiều người gỗ, một lò luyện đan khổng lồ… Cuối tầm mắt còn bày một dãy bồ đoàn giống như dùng để ngồi thiền trong chùa.

Mép đại sảnh như bị một sức mạnh nào đó xé rách, lởm chởm, hiện ra trạng thái hỗn độn như sương mù.

Ngẩng đầu nhìn sang một bên, chỉ thấy ý thức thể của Mê Vụ Chi Chủ trông như một thiếu niên tóc tím cũng đang tò mò quan sát không gian bên trong vật phẩm kỳ tích này, dường như đang phân tích mục đích của không gian này.

“Tiếp theo ta sẽ giúp các ngươi thiết lập kết nối với vật phẩm kỳ tích này, sau này các ngươi có thể tùy thời lui tới không gian này, tiến hành huấn luyện ở đây.”

“Huấn luyện thế nào?” Phong Kỳ lập tức tò mò nhìn Hắc Huyền hỏi.

Hắc Huyền chỉ tay về phía các loại đạo cụ phía trước, mỉm cười nói:

“Những thứ đó đều là dụng cụ huấn luyện, các ngươi có thể coi đây là phòng tập thể hình của thế giới loài người, những đạo cụ này đều là dụng cụ tập thể hình, có thể dùng để rèn luyện trưởng thành.”

Phong Kỳ:…

Mê Vụ Chi Chủ:…

Phong Kỳ đã nghĩ rằng tộc Linh Năng sẽ cung cấp cho họ rất nhiều tài nguyên cần thiết cho sự phát triển, hoặc dùng biện pháp đặc biệt để giúp họ trở nên mạnh mẽ.

Nhưng không ngờ lại để họ tập luyện ở đây.

Nhưng đã là vật phẩm kỳ tích thì chắc chắn có năng lực thần kỳ có thể bỏ qua một số quy tắc.

Mang theo sự tò mò, Phong Kỳ tiến lên vài bước, dừng lại trước hàng phiến đá, quyết định thử xem hiệu quả kỳ diệu của việc tập luyện ở đây là gì.

Có tổng cộng 32 phiến đá, được xếp theo thứ tự từ nhỏ đến lớn, chất liệu trông không khác gì đá bình thường.

Phong Kỳ chọn một phiến đá ở giữa, thử nhấc nó lên.

Cùng với những gân xanh trên cơ bắp nổi lên, hắn bắt đầu dùng sức dần dần.

“Không nhấc nổi!”

Sau một hồi thử sức, Phong Kỳ dứt khoát buông tay, thở dài.

Lúc này, Hắc Huyền mỉm cười nói:

“Thử những phiến đá khác, trong quá trình huấn luyện, hãy cố gắng nâng liên tục.”

Nghe vậy, Phong Kỳ dứt khoát đi đến trước phiến đá nhỏ nhất, ngồi xuống rồi bắt đầu dùng sức.

Lần này không có gì bất ngờ, hắn rất dễ dàng nhấc phiến đá lên.

Theo cách Hắc Huyền mô tả, Phong Kỳ bắt đầu nâng lên, hạ xuống phiến đá.

Liên tục nâng lên hạ xuống nhiều lần, Phong Kỳ thấy nghi ngờ trong lòng, vì hắn không cảm thấy cơ thể có bất kỳ thay đổi nào.

Nhưng ngay khi hắn định hỏi Hắc Huyền cuối cùng là chuyện gì, hắn đột nhiên cảm thấy một luồng khí ấm tràn vào cơ thể, ngay sau đó một dòng chữ lướt qua trước mắt hắn.

Hoàn thành 30 lần huấn luyện sức mạnh cấp 1, nhận được sức mạnh +.

Nhìn thấy dòng chữ lướt qua, Phong Kỳ lập tức mở to mắt.

Hết chương 1261.

Chương 1262. Trận Chiến Mới

Chỉ cần nâng đơn giản 30 lần là sức mạnh đã tăng lên?

Cái này chẳng phải là gian lận sao!

Đặt phiến đá xuống, hắn nhìn quanh các loại dụng cụ khác trên quảng trường, đột nhiên hiểu ra công dụng của vật phẩm kỳ diệu này.

Tất cả các dụng cụ ở đây đều có thể bỏ qua hiệu quả huấn luyện, trực tiếp nâng cao thể chất của người huấn luyện.

Sức mạnh +1 có vẻ rất ít nhưng hắn chỉ chọn phiến đá cấp thấp nhất ở đây và chỉ đơn giản nâng 30 lần mà thôi.

Quan trọng nhất là hắn chỉ nhập thức vào không gian kỳ diệu này, còn thân xác vẫn ở bên ngoài.

Dường như nhìn ra sự kinh ngạc trong lòng Phong Kỳ, lúc này Hắc Huyền mỉm cười giải thích:

"Tất cả các dụng cụ huấn luyện ở đây đều có giá trị tăng cường cố định, chỉ cần hoàn thành một tổ hợp huấn luyện là có thể nhận được sự gia tăng sức mạnh tương ứng, không có giới hạn sức mạnh và không có nút thắt."

Nghe lời giải thích của Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ ở bên cạnh rõ ràng cũng không thể bình tĩnh:

"Các ngươi lấy được vật phẩm thần kỳ này từ đâu?"

"Không cần quan tâm đến điều đó, các ngươi chỉ cần huấn luyện chăm chỉ ở đây, sau đó làm theo yêu cầu của ta để hoàn thành nhiệm vụ là được."

Nói xong, Hắc Huyền đưa tay chỉ vào trán Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay lập tức, ấn ký Kho Ý Thức Thánh Linh trên trán của bọn họ dần mờ đi, cuối cùng biến mất không thấy.

Tiếp theo, một dấu ấn màu xanh nhạt xuất hiện trên trán của bọn họ.

Lúc này, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng mối liên hệ mơ hồ giữa mình và vật phẩm kỳ diệu này, đồng thời nắm được phương pháp dùng ý thức rời khỏi và vào đây bất cứ lúc nào.

Bây giờ vẫn còn một điều nghi ngờ trong lòng Phong Kỳ.

Nghĩ đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn Hắc Huyền và hỏi:

"Vì các ngươi đã nắm giữ vật phẩm thần kỳ có thể bỏ qua quy tắc và đi đường tắt để trở nên mạnh mẽ, tại sao không cho tộc nhân sử dụng, mà lại cho chúng ta sử dụng, chẳng lẽ huấn luyện ở đây để có được sức mạnh sẽ có tác dụng phụ?"

Hắc Huyền nghe vậy, lập tức lắc đầu:

"Các dụng cụ huấn luyện ở đây chỉ có thể nâng cao cường độ thể chất nhưng bản chất cơ thể của tộc Linh Năng chúng ta không còn là thể xác, cũng không phải là thể nguyên tố thuần túy, hiệu quả huấn luyện ở đây đối với chúng ta không có tác dụng gì."

Nghe lời giải thích của Hắc Huyền, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Cũng chẳng trách sở hữu vật phẩm kỳ diệu có thể gian lận khủng khiếp như vậy, phe phái Linh Năng của Hắc Huyền vẫn cần tìm kiếm sự giúp đỡ bên ngoài.

Sự thật là vật phẩm kỳ diệu này không tương thích với tộc Linh Năng đã được cải tạo.

Không nhờ người khác giúp đỡ, vật phẩm kỳ diệu này sẽ vô dụng trong tay tộc Linh Năng.

"Tiếp theo các ngươi tiếp tục ở lại đây tìm hiểu, ta sẽ đưa thân xác của các ngươi ra khỏi Kho Ý Thức Thánh Linh, sau này các ngươi không cần vào Kho Ý Thức Thánh Linh nữa, sự xuất hiện của các ngươi có thể bị phe phái tộc địa phát hiện, sau này chỉ cần thông qua ấn ký kỳ diệu là có thể trực tiếp vào không gian này."

"Vật phẩm kỳ diệu này tên là gì?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

"Các ngươi có thể gọi nó là không gian huấn luyện."

Nói xong, bóng dáng của Hắc Huyền dần dần biến mất trong không gian huấn luyện.

Sau khi Hắc Huyền hoàn toàn biến mất, Mê Vụ Chi Chủ bước tới trước phiến đá, ôm phiến đá số 3 lên và bắt đầu nâng.

Rất nhanh, trong mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc:

"Nếu không gian huấn luyện này rơi vào tay thế lực chủng tộc lấy việc bồi dưỡng thể xác làm cốt lõi, tương lai của chủng tộc đó sẽ vô cùng rộng mở."

Phong Kỳ lúc này đi đến bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ:

"Lão Mê, ngươi không thấy kỳ lạ sao?"

"Kỳ lạ gì?"

"Đổi vị trí mà suy nghĩ, nếu ta là phe phái tộc địa của tộc Linh Năng, đồng thời muốn thôn tính phe phái của Hắc Huyền, chắc chắn sẽ phái lực lượng đi dò xét thực lực của phe phái Hắc Huyền, càng không thể tiếp nhận nội ứng do phe phái Hắc Huyền đưa tới với danh nghĩa giao lưu, cuối cùng phe phái tộc địa của tộc Linh Năng đang nghĩ gì?"

Phong Kỳ ở đây không nhắc đến Bóng Đen.

Dù sao thì những thông tin liên quan đến Bóng Đen, hắn không nên biết trong dòng thời gian này.

Nhưng vấn đề logic bên trong tộc Linh Năng lại vô cùng kỳ lạ.

Có thể hiểu được sự hợp tác lẫn nhau trên bề mặt nhưng tại sao phe phái tộc địa lại chấp nhận mọi yêu cầu của phe phái Hắc Huyền, cuối cùng dẫn đến việc Mặc đào tẩu, đồng thời mất đi vật liệu kỳ diệu.

Cuối cùng, phe phái của Hắc Huyền đã kết tội Bóng Đen là "Kẻ phản bội", không ngờ phe phái tộc địa lại tin.

Nhìn nhận vấn đề này từ góc độ của một người ngoài cuộc.

Hắn cho rằng phe phái tộc địa chắc chắn phải truy cứu trách nhiệm, dù sao thì phe phái khác đã bắt nạt đến tận đầu.

Ngay cả khi không phát động chiến tranh, việc chủ động thăm dò thực lực của đối phương cũng là một biện pháp rất cần thiết.

Hết chương 1262.

Chương 1263. Khả Năng Bất Tử

Nhưng cảm giác mà hắn có được giống như phe phái tộc địa hùng mạnh dường như hoàn toàn rơi vào thế bị động.

Phe phái Hắc Huyền phái tộc nhân đi giao lưu, phe phái tộc địa liền tiếp nhận, Bóng Đen được phái đi giao lưu đã đánh cắp vật liệu kỳ diệu, cho Mặc đào tẩu, đưa ra lý do là kẻ phản bội, phe phái tộc địa lại tiếp tục tiếp nhận, sau đó bắt đầu truy đuổi Bóng Đen.

Nghe những lời nghi ngờ của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi lắc đầu:

"Ngươi đừng tin hết những gì Hắc Huyền nói, logic đằng sau chuyện này thực ra rất rõ ràng."

"Rất rõ ràng?"

"Đúng vậy, chúng ta hãy đổi góc độ để nhìn nhận vấn đề này, Hắc Huyền nói rằng hai phe phái của bọn họ đều muốn thôn tính đối phương, giành được toàn bộ quyền hạn của Kho Ý Thức Thánh Linh, giả sử sự thật là phe phái Hắc Huyền muốn thôn tính đối phương nhưng phe phái tộc địa vẫn kiên định tin tưởng phe phái Hắc Huyền, cho rằng bọn họ vẫn luôn là tộc nhân của mình, sau đó ngươi hãy dùng góc độ này để xem xét những vấn đề mà ngươi vừa nêu, ngươi sẽ tìm ra câu trả lời khác."

Suy nghĩ trong chốc lát theo lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, những nghi ngờ trong lòng Phong Kỳ bỗng nhiên sáng tỏ.

Nếu đổi sang góc độ mà Mê Vụ Chi Chủ nói để nhìn nhận vấn đề này thì mọi vấn đề đều được giải quyết.

Vì vậy, Hắc Huyền căn bản không có cái gọi là vũ khí bí mật, khiến phe phái tộc địa vô cùng kiêng dè, không dám ra tay.

Mà phe phái tộc địa cũng không có ý định thăm dò thực lực của phe phái Hắc Huyền.

Dù sao thì phe phái tộc địa vẫn luôn kiên định tin tưởng những tộc nhân đã tách ra này của Hắc Huyền.

Vì vậy, khi phe phái Hắc Huyền đề xuất cử một số tộc nhân đi giao lưu kỹ thuật, phe phái tộc địa sẽ vô tư đồng ý.

Cuối cùng khi Bóng Đen đào tẩu, phe phái tộc địa rõ ràng một lần nữa tin vào lời của các thành viên phe phái Hắc Huyền, cho rằng Bóng Đen đào tẩu, không liên quan đến tộc nhân phe phái Hắc Huyền.

Vì vậy, bọn họ không truy cứu trách nhiệm của phe phái Hắc Huyền.

Từ đầu đến cuối, kẻ phản diện thực sự là các thành viên tộc Linh Năng của phe phái Hắc Huyền, bọn họ ngày càng tham vọng, không muốn quay về tộc địa, càng không muốn giao nộp quyền hạn Kho Ý Thức Thánh Linh đã có trong tay.

Còn phe phái tộc địa, vẫn kiên trì với bản tâm, luôn sẵn sàng hỗ trợ phe phái Hắc Huyền về mọi mặt.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ.

Khi giao lưu với Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ đã từng bày tỏ quan điểm của mình, cho rằng phe phái Hắc Huyền tham vọng, đừng nên tự nhận mình vô tội.

Bây giờ xem ra, lão Mê khi đó đã nhìn ra vấn đề logic mâu thuẫn đằng sau tộc Linh Năng.

“A Kỳ, ta đã dạy ngươi rằng khi nhìn nhận vấn đề phải đổi nhiều góc độ, ít nhất phải làm được không bị người khác dắt mũi.” Mê Vụ Chi Chủ cười vỗ vai Phong Kỳ.

“Đã học được.” Phong Kỳ khiêm tốn gật đầu.

Trải qua nhiều lần hy sinh, đi theo lão Mê, hắn luôn có thể học được rất nhiều điều.

“Đi, thử các dụng cụ huấn luyện khác.”

Nói xong, Phong Kỳ đi về phía trận hình người gỗ không xa.

Đến trận hình người gỗ, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ xem nên triển khai huấn luyện như thế nào.

Những người gỗ này không biết được làm từ chất liệu gì, bề mặt tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ, ngay khi Phong Kỳ đang suy nghĩ xem nên sử dụng như thế nào thì những người gỗ xung quanh đột nhiên bắt đầu di chuyển chậm rãi.

Đột nhiên, một trong những người gỗ vung nắm đấm đánh về phía hắn.

Phản xạ có điều kiện, Phong Kỳ lập tức vung nắm đấm ra đón.

Ầm!

Hai nắm đấm va vào nhau, Phong Kỳ không bị đánh lui nhưng ngay sau đó, cơn đau dữ dội lan khắp toàn thân.

Hắn không nhịn được mà nhăn mặt vì đau.

Chỉ thấy một dòng chữ lướt qua trước mắt:

[Huấn luyện né tránh thất bại, tiến hành trừng phạt vi phạm huấn luyện!]

“Huấn luyện né tránh?”

Nhận ra trận hình người gỗ này huấn luyện khả năng né tránh, khi người gỗ lại vung nắm đấm đánh tới, Phong Kỳ đã né tránh dứt khoát, không còn liều lĩnh đối đầu trực diện nữa.

Sau hơn mười lần né tránh liên tiếp, một dòng chữ lướt qua trước mắt:

[Né tránh liên tiếp mười lăm lần, nhanh nhẹn +, bắt đầu huấn luyện né tránh cấp 2!]

Khi dòng chữ biến mất, tần suất và tốc độ tấn công của người gỗ tăng lên rõ rệt, sau mười lăm lần né tránh nữa, dòng chữ lại hiện ra.

[Né tránh cấp 2 liên tiếp mười lăm lần, đạt được nhanh nhẹn +, bắt đầu huấn luyện né tránh cấp 3!]

Theo thời gian trôi qua, tốc độ tấn công của người gỗ ngày càng nhanh.

Từ lúc đầu còn dễ dàng, áp lực của Phong Kỳ dần tăng lên, cuối cùng bị người gỗ đấm văng ra khỏi trận hình người gỗ.

Chưa đầy mười phút huấn luyện, nhanh nhẹn của hắn đã tăng lên một chút.

Điều này khiến Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

Nếu tiếp tục huấn luyện, theo cường độ của trận hình người gỗ tăng lên, sự gia tăng nhanh nhẹn nhận được cũng sẽ ngày càng nhiều.

Hết chương 1263.

Chương 1264. Những Bí Ẩn Khác

Chức năng của vật phẩm kỳ diệu này quả thực không thể lý giải.

Có thể giúp người luyện tập luôn duy trì trạng thái phát triển tốc độ cao, đồng thời mỗi giai đoạn đều có hiệu ứng tăng bức tương ứng.

Bên kia, lão Mê bước ra khỏi lò luyện đỏ rực.

Chỉ thấy ánh mắt hắn mệt mỏi, dường như có chút hao tổn quá độ.

"Thế nào?" Phong Kỳ lập tức lên tiếng hỏi.

"Bên trong giống như một lò nướng, liên tục dùng nhiệt độ cao thiêu đốt cơ thể ta, vừa rồi ở bên trong một lúc, khả năng phòng ngự chống lửa của ta đã tăng 13 điểm."

"Thật muốn cướp vật phẩm kỳ diệu này từ tay tộc Linh Năng." Ánh mắt Phong Kỳ lướt qua các loại dụng cụ trên quảng trường, trong mắt hiện lên một tia khao khát.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng gật đầu:

"Có được vật phẩm kỳ diệu này, sự trỗi dậy của một chủng tộc sẽ trở nên rất dễ dàng."

Tiếp theo, hai người tiếp tục triển khai huấn luyện.

Huấn luyện cảm nhận có thể nâng cao phản xạ có điều kiện, huấn luyện chống chịu có thể nâng cao khả năng phòng ngự của cơ thể, huấn luyện ngồi thiền trên bồ đoàn có thể tăng cường hiệu quả phục hồi thể chất… Mỗi loại dụng cụ huấn

luyện trong không gian kỳ diệu đều có thể mang lại hiệu ứng tăng cường thể chất tương ứng.

Trong quá trình huấn luyện, Phong Kỳ còn phát hiện ra rằng trên quảng trường có một dòng chữ màu đen.

Dòng chữ này giống với chữ trên cuộn giấy cổ.

Thông qua kiến thức mà Hắc Huyền truyền thụ, Phong Kỳ đã có thể hiểu được ý nghĩa đằng sau dòng chữ này.

[Sân huấn luyện rèn luyện thân thể.]

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía mép rách của đại sảnh huấn luyện.

Tầm mắt tiếp tục hướng về phía trước, là khu vực hỗn độn cuồn cuộn như sương mù, khu vực quảng trường và sương mù tiếp giáp có nhiều vết nứt, dường như toàn bộ quảng trường là khu vực bị chia cắt và xé rách.

Vừa mới vào đây, Phong Kỳ đã cảm thấy không gian huấn luyện này dường như không hoàn chỉnh, một số dụng cụ ở khu vực mép thậm chí chỉ còn một nửa, nửa còn lại biến mất không thấy.

Nhìn dòng chữ trên quảng trường, hắn không khỏi đoán rằng có lẽ còn có sân huấn luyện tinh thần, thậm chí là sân huấn luyện nguyên tố, v.v.

Chỉ là tộc Linh Năng của Hắc Huyền chỉ có được phần sân huấn luyện rèn luyện thân thể bị tàn khuyết này.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Kỳ dâng lên một ngọn lửa.

Nếu loài người có thể có được vật phẩm kỳ diệu này, thậm chí không cần tu luyện công pháp cũng có thể đạt được sự phát triển không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng đồng thời trong lòng hắn lại dấy lên một nghi vấn.

Tại sao thiết lập của vật phẩm kỳ diệu này lại giống với chức năng huấn luyện trong trò chơi như vậy?

Chẳng lẽ đây lại là sự trùng hợp? Chỉ là một loại sức mạnh quy tắc nào đó do Trụ thần tiến hóa sau khi hình thành vô tình tạo ra lĩnh vực huấn luyện này?

Ngoài ra, còn có một vấn đề nữa.

Hắn đã thấy rất nhiều vật phẩm kỳ diệu đều là bộ phận bị tàn khuyết.

Lại là sức mạnh nào đã phá hủy những vật phẩm kỳ diệu gần như không thể phá hủy này?

Trong đầu hắn hiện lên một phỏng đoán của Hắc Huyền.

Hắc Huyền nói, Trụ thần thời thượng cổ có lẽ đã trải qua đại thế giáng lâm, cuối cùng chìm đắm, chết trong đại thế giáng lâm.

Nếu phỏng đoán này là thật, chẳng lẽ đại thế giáng lâm đã gây ra thiệt hại cho những vật phẩm kỳ diệu này?

Không nghĩ ra được nguyên nhân, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu.

Nguồn gốc của vật phẩm kỳ diệu vẫn luôn là một bí ẩn, hắn chỉ biết vật phẩm kỳ diệu của Mê Vụ Chi Chủ đến từ tổ tiên đã hấp thụ máu của Trụ thần.

Còn những thông tin khác, hắn không có cách nào tìm hiểu.

Không còn nghĩ ngợi về những vấn đề này nữa, tiếp theo hắn quyết định sẽ luyện tập thật tốt, hợp tác với đại phản diện Hắc Huyền này để chống lại tộc Linh Năng của phe tộc địa, từ đó tìm kiếm tin tức tình báo.

Đi đến trước dụng cụ huấn luyện chống chịu, lập tức những cây gậy dày đặc giáng xuống đầu hắn.

Phong Kỳ lập tức đứng vững tấn, căng thẳng cơ thể, mặc cho những cây gậy liên tục đánh vào các bộ phận trên cơ thể hắn.

Theo thời gian trôi qua, cường độ đánh tăng dần, vừa mang lại sự gia tăng thể chất, vừa khiến Phong Kỳ đau đến mức nhe răng nhếch miệng, cuối cùng không đứng vững tấn được nữa, bị quét bay ra ngoài.

Đứng dậy, Phong Kỳ dứt khoát đi đến chỗ bồ đoàn.

Thư giãn cơ thể, hắn ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, bắt đầu quá trình tuần hoàn phục hồi hiệu quả thể chất +1.

…

Liên tục huấn luyện cường độ cao, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đều cảm thấy mệt mỏi về tinh thần.

Để tránh việc tiếp tục huấn luyện sẽ gây tổn thương cho ý thức, họ đã chọn thoát khỏi không gian huấn luyện.

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã ở trong không gian đặc biệt của tộc Linh Năng, cây đại thụ màu vàng ở xa rất bắt mắt.

Chưa kịp để Hắc Huyền mở lời hỏi, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện cơ thể mình đã đổ đầy mồ hôi, quần áo đã ướt đẫm.

Hết chương 1264.

Chương 1265. Sức Mạnh Mới

“Không ổn.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng.

Phong Kỳ còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì thấy cơ bắp trên người mình phồng lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, rồi nhanh chóng trở nên teo tóp.

Axit, căng, đau, đủ loại trạng thái tiêu cực ập đến cùng lúc, tiếp theo là cơn đau dữ dội.

Hắn rõ ràng cảm thấy khí huyết trong cơ thể bị tiêu hao quá mức, hốc mắt lõm vào, xuất hiện tình trạng suy dinh dưỡng.

Lúc này, bên tai hắn vang lên tiếng cười của Hắc Huyền:

“Quên nói với các ngươi rồi, quá trình huấn luyện của các ngươi trong không gian huấn luyện sẽ được gia tăng vào thể xác khi ý thức trở về, bây giờ cơ thể các ngươi đã được cường hóa nhưng do cường hóa tiêu hao quá lớn nên rất cần bổ sung dinh dưỡng…”

Phong Kỳ đã gầy trơ xương nghe vậy, run rẩy giơ tay, giơ ngón giữa về phía Hắc Huyền.

….

Cảm giác đói cồn cào ập đến.

Cơ thể vẫn tiếp tục teo tóp, khí huyết trong cơ thể không ngừng bị cơ thể hấp thụ chuyển hóa.

Lúc này, Phong Kỳ mới hiểu ra, chức năng của vật phẩm kỳ diệu không gian huấn luyện không phải là thông qua quá trình rèn luyện bên trong để trở nên mạnh mẽ vô hạn.

Hiệu quả đạt được trong quá trình huấn luyện sẽ được phản hồi cho thể xác sau khi ý thức trở về với thể xác.

Vì vậy, ngay khi ý thức trở về, toàn thân hắn đổ mồ hôi, cơ bắp đau nhức sau khi luyện tập.

Kết quả cuối cùng là, khí huyết trong cơ thể không thể chống đỡ được sự hấp thụ tiêu hao của cơ thể, thân thể dần dần bị đào rỗng.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hóa thân thành hình dạng sương mù, đến phía trên hồ máu không xa. Ngay lập tức, hồ máu dâng lên những con sóng lớn, cuốn theo cơn lốc màu máu bay về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Trong lúc sương đen cuồn cuộn, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu hấp thụ khí huyết để phục hồi năng lượng đã tiêu hao quá mức trong không gian huấn luyện.

Cùng lúc đó, Hắc Huyền đến trước mặt Phong Kỳ, vung tay lên, một ngọn núi nhỏ linh thực đột nhiên xuất hiện, hương thơm thoang thoảng kích thích sự thèm ăn của Phong Kỳ.

Hắc Huyền lại vung tay, nhiều khối thịt linh thú đã được cắt thành từng miếng xuất hiện.

Phong Kỳ không do dự, lập tức lao vào linh thực và thịt linh thú, bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Linh thực vào dạ dày sau khi được tiêu hóa đã kích thích linh khí cuồn cuộn khắp cơ thể, bù đắp cho cơ thể liên tục bị thiếu hụt.

Nhưng Phong Kỳ nhanh chóng gặp phải vấn đề.

Hắn không có khả năng tiêu hóa của Mộc Tinh, ăn nhanh và tiêu hóa nhanh hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

May mắn thay, Phong Kỳ đã sớm nghĩ đến tình huống này.

Hắn lập tức vận hành công pháp bán thành phẩm "Thôn Phệ Thuật" do Lâm Nhiễm nghiên cứu trước đây.

Tác dụng của thuật pháp này là hỗ trợ tiêu hóa.

Khi thuật pháp được phác họa và giải phóng, tốc độ tiêu hóa của hắn được tăng lên đáng kể, cơ thể như đất khô cằn tắm mưa, bắt đầu dần đầy đặn.

Thân hình vốn chỉ còn da bọc xương dưới sự ăn uống nhanh chóng dần dần phình ra, từ trạng thái gầy trơ xương dần dần phục hồi.

Bình tĩnh lại, Phong Kỳ cuối cùng cũng giảm tốc độ ăn.

Cúi đầu nhìn xuống cơ thể đã phục hồi được phần lớn, hắn cảm thấy tác dụng phụ của không gian huấn luyện cũng rất lớn.

Một khi không kiểm soát tốt cường độ luyện tập, sau khi kết thúc luyện tập, ý thức trở về có lẽ sẽ chết đói ngay tại chỗ.

Bản chất của vật phẩm kỳ diệu này cũng là chuyển hóa và sử dụng tài nguyên.

Đặc điểm là chuyển hóa có định hướng, có thể tự do lựa chọn phương diện cường hóa nào đó.

Nhưng cường hóa được bao nhiêu trong không gian huấn luyện thì sau khi trở về phải trả một lượng tài nguyên tương ứng để hỗ trợ cơ thể tiêu hao hiệu quả luyện tập.

Nhưng chức năng của vật phẩm kỳ diệu này là không phải bàn cãi.

Có thể cố định hiệu quả luyện tập và không tồn tại bình cảnh hay giới hạn trên.

Với tiền đề là tài nguyên dồi dào: "Không gian huấn luyện" này có thể được coi là thần khí.

Ngậm một miếng quả đang cháy như ngọn lửa trong tay vào miệng nhai nuốt, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Hắc Huyền.

Đang quan sát Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền lúc này nhìn về phía hắn.

Thông qua phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về suy nghĩ của phe Hắc Huyền.

Kể từ khi độc lập, bọn họ đã không còn muốn quay trở lại tộc địa và giao nộp một nửa quyền hạn khác của Kho Ý Thức Thánh Linh.

Bây giờ kéo bè kết phái, bồi dưỡng thế lực bên ngoài để chống lại phe tộc địa, tất cả đều là vì một ngày nào đó thay thế phe tộc địa, trở thành người nắm quyền thực sự của tộc Linh Năng.

Tên này, tham vọng ngút trời.

Dưới vẻ ngoài hiền lành, ẩn chứa lòng tham vô tận.

Thậm chí ngay cả Bóng Đen của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ hiện tại, hắn cũng đang âm thầm điều khiển.

Cũng chẳng trách Hắc Huyền có được "Hệ thống nhiệm vụ" của Mặc, rõ ràng hắn có sự hợp tác sâu sắc hơn với Mặc.

Hết chương 1265.

Chương 1266. Luyện Tập Chiến Đấu

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh một nghi vấn.

Nếu xét theo lịch sử phát triển, cuối cùng phe Hắc Huyền hay phe tộc địa là phe giành được chiến thắng cuối cùng?

Nhiều lần đi vào mộng cảnh tương lai, hắn không phát hiện ra dấu vết của tộc Linh Năng.

Nhưng điều này không có nghĩa là tộc Linh Năng đã biến mất.

Dù sao thì phạm vi hoạt động của hắn trong mộng cảnh tương lai là khu vực Tinh Thành, còn phạm vi hoạt động của tộc Linh Năng là thành Cựu Nhật, thậm chí là các khu vực khác.

Vì vậy, không gặp được là chuyện bình thường.

Với tiềm năng phát triển của tộc Linh Năng, hắn cho rằng hoàn toàn có khả năng tộc này vẫn tồn tại sau 1500 năm nữa, thậm chí khi đó thực lực còn mạnh hơn bây giờ rất nhiều, có lẽ đã trở thành một trong những thế lực mạnh nhất trong cuộc tranh bá của vạn tộc.

Dù sao thì khởi đầu của tộc Linh Năng cũng quá tốt.

Hiện tại, hắn biết được những vật phẩm kỳ diệu trong tay tộc Linh Năng có Kho Ý Thức Thánh Linh, không gian huấn luyện, thời gian hồi ngược, lời nguyền, che giấu ngũ giác, hệ thống nhiệm vụ.

Trong đó: “Lời nguyền” còn giết chết Mộc Tinh bị thương nặng khi bảo vệ thành trì trong phần tiếp theo của tuyến chiến tranh.

Ngoài sáu vật phẩm kỳ diệu này, tộc Linh Năng có lẽ còn nắm giữ những vật phẩm kỳ diệu khác.

Trừ khi cuộc tranh chấp giữa hai phe kéo tộc Linh Năng vào vực thẳm diệt tộc, nếu không thì tiềm năng phát triển của tộc Linh Năng là vô hạn.

Ngay cả khi Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ dòng thời gian bình thường của Viện Nghiên cứu Hổ phách, cũng khó có thể lay chuyển được sự trỗi dậy của tộc Linh Năng.

Hiến Tế Huyết Nhục không gây sát thương gì cho tộc Linh Năng.

Dù sao thì các tộc mạnh đều có cách phát triển riêng, cách tu luyện của tộc Linh Năng đã thoát khỏi việc tu luyện thể xác thuần túy từ lâu, vì vậy Mê Vụ Chi Chủ có cắt cỏ cũng không cắt được đến đầu tộc Linh Năng.

Kết luận tổng hợp đưa ra là, tộc Linh Năng có khả năng lớn vẫn tồn tại ở thế giới tương lai sau 1500 năm nữa.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ cơ thể đến bên hắn.

Quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã lột bỏ lớp xác thịt đoạt xá, trở về hình dạng thiếu niên tóc tím mắt tím.

Lúc này, Hắc Huyền lên tiếng:

“Tiếp theo các ngươi cứ ở đây đi, không cần quay về Học phủ Cựu Nhật nữa, dành nhiều thời gian hơn cho việc trưởng thành, trong thời gian đó ta sẽ định kỳ mang tài nguyên đến cho các ngươi, hỗ trợ các ngươi trưởng thành mạnh mẽ hơn…

Nếu các ngươi muốn ra ngoài cũng được nhưng đừng rời khỏi phạm vi thành Cựu Nhật."

"Còn về nhiệm vụ, khi cần ta sẽ tìm các ngươi ra tay, đừng làm ta thất vọng."

Dứt lời, bóng dáng Hắc Huyền từ từ mờ đi.

Đợi Hắc Huyền rời đi, Phong Kỳ quay sang nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Lão Mê, bây giờ ngươi định thế nào? Chúng ta ra ngoài hay ở lại đây?"

Đối mặt với câu hỏi, trên khuôn mặt Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười:

"Tất nhiên là tiếp tục huấn luyện, ngươi nghĩ xem Hắc Huyền vì bồi dưỡng chúng ta trở nên mạnh mẽ, bên ngoài vất vả thu thập tài nguyên, còn chúng ta ở đây ăn uống, luyện tập, trên danh nghĩa Hắc Huyền khống chế chúng ta nhưng cũng có thể hiểu là chúng ta đang ngược lại thu hoạch Hắc Huyền, để Hắc Huyền ra ngoài làm ốc vít cho chúng ta… Vì vậy, chỉ cần chúng ta tiêu thụ càng nhiều tài nguyên thì niềm vui càng nhiều."

Nghe Mê Vụ Chi Chủ nói một tràng, Phong Kỳ ngẩn người, sau đó không nhịn được giơ ngón tay cái lên.

Lời giải thích tự lừa dối này, thật tuyệt.

Chỉ cần ta ăn đủ nhiều thì tương đương với việc ngược lại cắt cỏ Hắc Huyền.

Phát hiện trên trán Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện ấn ký màu xanh nhạt, Phong Kỳ cũng lập tức tập trung tinh thần, ý thức nhanh chóng tiến vào tinh thần thức hải.

Hiện ra trước mắt là một biển vàng.

Khác với dòng thời gian chính, trong tinh thần thức hải của hắn không có quỹ đạo thiên phú và châu thiên phú bao quanh.

Chỉ có một viên pha lê màu xanh nhạt lơ lửng trên không trung của thức hải.

Ý thức thể tiếp xúc với viên pha lê màu xanh nhạt trong nháy mắt, viên pha lê màu xanh nhạt hóa thành hố đen méo mó cuốn ý thức thể của hắn vào trong.

Sau cảm giác choáng váng ngắn ngủi, Phong Kỳ phát hiện mình lại đến không gian huấn luyện.

Không xa, Mê Vụ Chi Chủ đã đứng trước dụng cụ chống đánh và bắt đầu tập luyện.

Sau khi suy nghĩ một lát, Phong Kỳ đi đến những tảng đá xếp ngay ngắn, quyết định tiến hành huấn luyện sức mạnh.

Sau khi thử từng bước, hắn đã chọn tảng đá số hai phù hợp nhất với mình và bắt đầu nâng lên.

Trong khi nâng, thỉnh thoảng hắn có thể cảm nhận được có dòng nước ấm tràn vào cơ thể, hắn tự động bổ sung trí tưởng tượng về sự thay đổi của cơ thể:

Sức mạnh +1, ta mạnh lên rồi

Sức mạnh +1, ta lại mạnh lên rồi.

Cách thức tăng trưởng rõ rệt này khiến việc luyện tập không còn nhàm chán nữa.

Hết chương 1266.

Chương 1267. Kỹ Thuật Bí Truyền

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn ở trong không gian luyện tập để rèn luyện.

Chỉ cần cảm thấy tinh thần mệt mỏi, bọn họ sẽ rời khỏi không gian luyện tập, ra ngoài tiêu hao tài nguyên để bù đắp cho cơ thể đang suy yếu.

Với cách thức này, tốc độ tăng trưởng của bọn họ rất nhanh.

Hôm nay, khi Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đang luyện tập, đột nhiên một bóng người xuất hiện trong không gian luyện tập.

Phong Kỳ đang tập luyện sức mạnh lập tức dừng lại, nhìn về phía bóng người đang dần rõ nét.

Kẻ đến đeo mặt nạ xương trắng, cao hơn hai mét, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, trông rất cường tráng.

Phát hiện ra Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ trong không gian luyện tập, kẻ đến cũng sửng sốt:

“Các ngươi là ai?”

Phong Kỳ cũng lên tiếng vào lúc này:

“Ngươi là ai? Ngươi lại là ai?”

Phong Kỳ không xa lạ gì với chiếc mặt nạ này.

Trong tuyến phản diện, hắn đã từng bị mặt nạ bắt sống, cuối cùng cũng bị hắn áp giải đến đoạn đầu đài.

Hắn đã biết sơ qua về nguồn gốc của mặt nạ.

Nghe nói tổ tiên của hắn từng là một cường giả gần như là bán thần và đã thành lập ra tộc Ám Thần, còn hắn chính là hậu duệ của tộc Ám Thần.

Có lẽ là hậu duệ không có chí tiến thủ, đến đời mặt nạ, tộc Ám Thần đã trở nên rất sa sút.

Để vực dậy chủng tộc, mặt nạ đã chọn hợp tác với tộc Linh Năng, trở thành chủng tộc phụ thuộc của tộc Linh Năng.

Cũng là chủng tộc phụ thuộc vào phái Hắc Huyền, tộc Linh Năng so với Mê Vụ Chi Chủ, đãi ngộ của tộc Ám Thần kém hơn không chỉ một bậc.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ nghi ngờ là tại sao mặt nạ lại xuất hiện ở đây.

Theo diễn biến bình thường của dòng thời gian, đáng lẽ phải không tìm thấy Mê Vụ Chi Chủ, Hắc Huyền mới chọn tộc Ám Thần thay thế tộc Mê Vụ để bồi dưỡng.

Có phải tộc Ám Thần vốn đã phụ thuộc vào tộc Linh Năng, chỉ khi không tìm thấy Mê Vụ mới phá lệ bồi dưỡng thêm không?

Trong mắt Phong Kỳ, tộc Ám Thần được coi là một chủng tộc rất có tiềm năng.

Liệu tộc Linh Năng có tồn tại sau 1500 năm nữa hay không, tình báo hiện tại vẫn chưa thể chứng minh được.

Nhưng hắn có thể khẳng định rằng 1500 năm sau, tộc Ám Thần vẫn còn tồn tại, hoặc nói cách khác, kế hoạch cuối cùng của tộc Ám Thần đã thành công, bồi dưỡng ra Ám Thần.

Chỉ là Ám Thần 1500 năm sau vì cơ thể bị tàn tật nên thực lực giảm sút rất nhiều.

Dùng lời của Lời Tự Thuật mà nói, nhiều nhất chỉ đạt đến trình độ bán thần, thậm chí còn chưa đạt đến bán thần, chắc chắn là kém xa trụ thần.

Điều này đủ chứng minh tiềm lực của tộc Ám Thần.

Nhờ sự hỗ trợ của tộc Linh Năng, bọn chúng đã tạo ra tương lai cho riêng mình.

Nhưng… cũng có thể là tộc đã diệt vong, chỉ có kế hoạch là thành công.

Có lẽ 1500 năm sau, kẻ nắm giữ Ám Thần chính là Hắc Huyền ẩn núp sau bức màn.

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ về thân phận, người đàn ông đeo mặt nạ không giải thích, trực tiếp đến trận địa mộc nhân và bắt đầu luyện tập, rõ ràng là không muốn giao lưu nhiều với hắn, tỏ ra cảnh giác với hắn.

Mặc dù tò mò trong lòng nhưng Phong Kỳ cũng không hỏi nhiều, tiếp tục tập luyện.

Những ngày tiếp theo, người đàn ông đeo mặt nạ thỉnh thoảng xuất hiện, đến luyện tập, sau khi luyện tập xong lại vội vã rời đi.

Không giống như bọn họ thường xuyên ở trong không gian luyện tập, người đàn ông đeo mặt nạ dường như có rất nhiều việc phải bận rộn bên ngoài.

Thời gian lại trôi qua vài tháng.

Lại có một người mới xuất hiện.

Kẻ đến có làn da xanh lục toàn thân, miệng mọc một cặp nanh lộ ra ngoài, khuôn mặt đỏ au đầy dấu vết của thời gian,

trên lưng đeo một chiếc rìu cán ngắn, bộ giáp mặc trên người đầy vết nứt, toàn thân tỏa ra hơi thở hoang dã.

Thấy Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, rõ ràng nó rất ngạc nhiên.

"Các ngươi là người mới do Hắc Huyền chiêu mộ?"

Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Huynh đệ xưng hô thế nào?"

"Cuồng Thú Tộc, Liệp Nhận, còn ngươi?"

"Phong Kỳ!"

Sau một hồi giao lưu đơn giản, Liệp Nhận đến trước bệ đá, cũng bắt đầu luyện tập sức mạnh.

So với người đeo mặt nạ, Liệp Nhận tỏ ra rất kiện đàm, cùng Phong Kỳ trao đổi thông tin với nhau.

Liệp Nhận nói rằng, trước khi được chiêu mộ, hắn không ẩn núp trong thế giới loài người. Sau khi lĩnh vực của hắn dung hợp với quy tắc của thế giới này, hắn và tộc nhân có thể tự do rời khỏi lĩnh vực thì Hắc Huyền chủ động đến chiêu mộ, đồng thời đưa ra những điều kiện hỗ trợ mà hắn không thể từ chối.

Liệp Nhận nói rằng, Hắc Huyền dường như chuẩn bị bồi dưỡng năm thế lực ngoại tộc.

Liệp Nhận và "Toàn Phong" đã đi làm nhiệm vụ là hai thế lực được chiêu mộ đầu tiên, hắn và Mê Vụ Chi Chủ là thế lực thứ ba được chiêu mộ.

Nghe được câu trả lời này, trong lòng Phong Kỳ dấy lên nghi ngờ:

"Gần đây ta còn gặp một tên đeo mặt nạ, chẳng lẽ hắn không được chiêu mộ sao?"

Hết chương 1267.

Chương 1268. Linh Hồn Bất Tử

Đối mặt với câu hỏi, Liệp Nhận đưa tay nhấc bệ đá lên trên đầu, sau đó lắc đầu nói:

"Tên đó chỉ nằm trong danh sách dự tuyển, có thể đến đây luyện tập nhưng mỗi lần luyện tập xong, tài nguyên tiêu hao phải tự cung cấp, cho nên hắn cũng chỉ thỉnh thoảng đến, hiện tại vẫn chưa chắc chắn có được bồi dưỡng thành một trong năm thế lực lớn hay không."

Nghe lời giải thích của Liệp Nhận, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

"Đúng rồi, cuối cùng Hắc Huyền sẽ giao cho các ngươi nhiệm vụ gì?"

"Thông qua tình báo của Hắc Huyền đi phá hoại một số hành động của tộc địa Linh Năng, hoặc cướp đoạt một số tài nguyên mà tộc địa Linh Năng cần." Nói xong, Liệp Nhận liếc nhìn bệ đá nhỏ trong tay Phong Kỳ:

"Với ngươi mà nói, thực hiện nhiệm vụ còn quá sớm, dù sao thực lực của tộc địa Linh Năng cực mạnh, với thực lực hiện tại của ta mà đối đầu trực diện thì chẳng khác nào lấy trứng chọi đá, hiện tại điều quan trọng nhất của ngươi là trở nên mạnh mẽ hơn, nếu không sẽ bị Hắc Huyền vứt bỏ."

Trong lúc trò chuyện, Liệp Nhận chủ động hỏi thăm Mê Vụ Chi Chủ không xa.

Về chuyện này, Phong Kỳ không giấu giếm nhiều, lập tức nói ra lai lịch của Mê Vụ Chi Chủ.

Khi Liệp Nhận nghe nói Mê Vụ Chi Chủ là tộc Mê Vụ, biểu cảm rõ ràng có sự thay đổi:

"Nó chính là tộc trưởng của tộc Mê Vụ?"

"Ngươi từng nghe nói?"

"Trước khi đến thế giới loài người, ta chưa từng nghe nói nhưng khi tiếp xúc với Hắc Huyền, ta biết trong tay hắn có một danh sách các chủng tộc tiềm năng, trong đó đứng đầu là tộc Mê Vụ, được Hắc Huyền coi trọng như vậy, đủ để chứng minh thực lực của hắn."

Nói xong, Liệp Nhận đột nhiên tò mò hỏi:

"Tổ tiên của tên này hắn đã từng có cường giả sánh ngang với bán thần?"

Phong Kỳ nghe vậy, buông bệ đá trong tay xuống, sau đó đứng dậy, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Liệp Nhận nói:

"Ngươi làm sao biết được?"

"Tổ tiên của ta cũng từng có một cường giả cảnh giới bán thần, hiện tại Cuồng Thú Tộc của ta đã sa sút nhưng trong cơ thể chúng ta vẫn chảy dòng máu thần tính, bao gồm cả Toàn Phong đang làm nhiệm vụ và cả người đeo mặt nạ mà ngươi vừa nhắc đến, tổ tiên của bọn họ đều từng có cường giả cảnh giới bán thần, hoặc từng tiếp xúc với sức mạnh của Trụ thần."

Nghe được những lời này, Phong Kỳ không khỏi nhíu mày.

Những lời của Liệp Nhận chứa đựng rất nhiều thông tin.

Nghĩ kỹ lại, quả thực như Liệp Nhận đã nói.

Những thế lực tiềm năng mà Hắc Huyền tìm đến bồi dưỡng, tổ tiên của bọn họ đều từng có cường giả sánh ngang với bán thần, hoặc là siêu cường giả đã dung hợp một phần sức mạnh của Trụ thần.

Ở đây đều liên quan đến một nội dung, huyết mạch bán thần.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ không khỏi suy đoán.

Hắc Huyền bồi dưỡng một đám hậu duệ bán thần dường như ngoài việc coi trọng tiềm năng phát triển của bọn họ, có lẽ còn có mục đích gì đó không thể nói ra.

Liên tưởng đến Ám Thần xuất hiện trong tương lai, chẳng lẽ con Ám Thần đó thực sự do Hắc Huyền điều khiển?

"Còn ngươi? Tổ tiên của ngươi là ai?"

Lúc này, Liệp Nhận lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

"Tổ tiên của ta… Nữ Oa? Bàn Cổ? Khoa Phụ?…"

Nghe Phong Kỳ đọc một loạt tên, biểu cảm của Liệp Nhận dần trở nên đờ đẫn, có vẻ như không dám tin.

….

Ba năm sau.

11 giờ đêm.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện trong một con hẻm nhỏ ở khu Bắc của thành Cựu Nhật.

Sau đó, họ bước ra khỏi con hẻm.

Gần đến tháng Giêng, bầu trời mưa phùn lạnh lẽo, hơi thở phả ra hóa thành sương trắng lan tỏa.

Ra khỏi con hẻm tối tăm, mặt đất đã bị những hạt mưa làm ướt, phản chiếu ánh đèn đường.

Các cửa hàng dọc đường đều thay đổi trang trí, ngay cả đèn đường ven đường cũng treo đèn lồng, những đồ trang trí màu đỏ rực rỡ trải dài theo tầm mắt, bao trùm toàn thành phố.

Người đi đường trên đường đều nở nụ cười, trong mắt tràn đầy sự mong đợi và niềm vui đón năm mới.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ đã lâu không trở về thực tại cảm thấy xúc động.

Tính toán thời gian, hắn và Mê Vụ Chi Chủ đã ba năm không rời khỏi không gian đặc biệt.

Ba năm qua, họ luôn đi lại giữa không gian đặc biệt và không gian huấn luyện của tộc Linh Năng, dành toàn bộ thời gian để nâng cao thực lực.

Mê Vụ Chi Chủ có ý thức mạnh mẽ về nguy cơ trong tương lai, luôn không dám dừng bước tiến mạnh mẽ.

Hắn cứ như vậy mà cùng Mê Vụ Chi Chủ luyện tập trong ba năm.

Chức năng của không gian huấn luyện tuy mạnh nhưng cũng có hạn chế rõ ràng về sự phát triển.

Đến hôm nay, những tài nguyên mà Hắc Huyền cung cấp đã không đủ để đồng ý nhu cầu phát triển của hắn.

Chỉ có Mê Vụ Chi Chủ được hưởng chế độ đãi ngộ đặc biệt, Hắc Huyền mới có thể luôn đồng ý nhu cầu tài nguyên của hắn, giúp hắn không ngừng phát triển mạnh mẽ.

Ngoài ra, luyện tập trong không gian huấn luyện cũng có một nhược điểm.

Sự phát triển tốc độ cao sẽ khiến hắn không thể thích ứng với cường độ của cơ thể.

Hết chương 1268.

Chương 1269. Cường Giả Xuất Hiện

Mỗi lần kết thúc quá trình huấn luyện, hắn đều cần dành một thời gian để bản thân thích ứng với cơ thể sau khi cường độ tăng lên.

Hắn cũng không rõ thực lực hiện tại của mình mạnh đến mức nào.

Có lẽ đã không còn yếu hơn so với dòng thời gian chính.

Ngay hôm nay, cuối cùng họ cũng nhận được nhiệm vụ đầu tiên do Hắc Huyền ban bố, đó là đi cướp một lô tài nguyên.

Hắc Huyền không nói đối tượng cướp là ai nhưng Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ trong lòng đều hiểu rõ, ngoài tài nguyên của tộc địa Linh Năng thì còn có thể là của ai.

Họ không biết lô tài nguyên này xuất phát từ đâu, chỉ biết rằng lô tài nguyên này sẽ được đưa đến bên ngoài thành Cựu Nhật.

Mục tiêu nhiệm vụ của họ là khi lô tài nguyên này đến nơi, hãy cướp lấy lô tài nguyên này.

Đi dọc theo đường phố đến cổng Bắc của thành Cựu Nhật.

Khi đi ngang qua một quảng trường ở khu Bắc, tin tức tiền tuyến phát trên màn hình lớn đã thu hút sự chú ý của Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ.

Người dẫn chương trình nữ mặc vest trên màn hình đang mỉm cười đưa tin về tình hình bình chọn mười vị chiến thần của năm nay.

Những người đi đường dừng chân dọc đường đều nở nụ cười, thậm chí không nhịn được mà reo hò.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ dừng bước, hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"A Kỳ, ngươi sống trong xã hội loài người nhiều năm như vậy, ngươi thấy nhân tộc thế nào?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ trong lòng cảnh giác nhưng vẫn mở miệng nói:

"Nhân tộc tiềm lực vô hạn, chỉ thiếu thời gian trưởng thành."

Câu nói này chính là lúc ở tuyến phản diện, Mê Vụ Chi Chủ đánh giá về nhân tộc.

Nghe được câu trả lời này, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi gật đầu:

"Nhân tộc đã có tiềm năng trở thành một tộc mạnh, họ chăm chỉ học hỏi, triển khai nghiên cứu và khám phá ở nhiều lĩnh vực, muốn tìm ra con đường phát triển phù hợp với mình, trong số họ có những người tiên phong sẵn sàng hy sinh vì chủng tộc, thậm chí có vô số người bình thường hỗ trợ những người tiên phong mở đường nhưng chỉ thiếu thời gian."

Nhìn về phía màn hình lớn xa xa, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên cảm thán:

"A Kỳ, ngươi biết khi ta xem lại lịch sử loài người, ta kính trọng triều đại nào nhất không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ suy nghĩ một lúc rồi đưa ra câu trả lời chắc chắn:

"Nhà Minh."

"Tại sao?" Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

“Nhà Đường, khi đối mặt với kẻ thù mạnh, chủ yếu dùng hòa thân làm thủ đoạn, nhà Tống, khi đối phó với kẻ thù bên ngoài, thủ đoạn là cống nạp, chỉ có nhà Minh không hòa thân, không cống nạp, thiên tử thủ quốc môn, quân vương tử xã tắc, không cắt đất, không cống nạp, điều này mới phù hợp nhất với tính cách của ngươi.”

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười trên mặt, sau đó gật đầu nói:

“Theo ngươi nói như vậy, chẳng phải nhà Minh vào giai đoạn trung hậu kỳ cũng mất rất nhiều đất sao?”

“Mất đất là điều không thể tránh khỏi nhưng ít nhất mỗi tấc đất mất đi đều có một nhóm tướng sĩ chiến đấu đến chết để bảo vệ lãnh thổ, không lùi bước mới là điều quan trọng.”

“Nói hay lắm.” Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được mỉm cười gật đầu.

“Đi thôi, tên man di kia vẫn đang đợi chúng ta bên ngoài thành.”

Sau một đoạn xen kẽ ngắn, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục đi về phía cổng thành phía Bắc.

Cuối cùng vào lúc 2 giờ sáng, họ đã đến cổng thành phía Bắc.

Đối mặt với yêu cầu kiểm tra danh tính của chiến sĩ canh thành, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không hề từ chối.

Trước khi nhiệm vụ bắt đầu, Hắc Huyền rõ ràng đã giải quyết xong vấn đề danh tính của họ.

Đối với Hắc Huyền, người đang âm thầm kiểm soát thành Cựu Nhật thì điều này rất dễ dàng.

Đúng như dự đoán của họ, sau khi sử dụng thiết bị xác thực danh tính để quét khuôn mặt, họ nhanh chóng được thả đi.

Đi dọc theo đường hầm cổng thành hơn trăm mét, họ đi ra khỏi cổng Bắc.

Hiện ra trước mắt là một vầng trăng khuyết treo cao trên bầu trời, dưới ánh trăng sáng, những hàng cây hai bên đường chính đung đưa theo gió, lá cây theo mưa phùn bay trong gió.

Nhìn về phía xa, cây xanh nối thành một mảng, trong gió gợn lên từng vòng lan tỏa.

So với sự phồn hoa bên trong thành Cựu Nhật, sau khi ra khỏi thành, hơi thở của thiên nhiên ập đến.

Đi dọc theo đường chính một đoạn, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ dừng bước, quay đầu nhìn về phía những cây cổ thụ cao lớn không xa.

Lúc này, một bóng người nhảy lên từ trên cây đó, sau đó rơi thẳng xuống trước mặt họ.

"Đợi các ngươi lâu rồi."

Bóng người đột nhiên xuất hiện lúc này ngẩng đầu lên, chính là chiến binh tiềm năng "Liệp Nhận" cũng được Hắc Huyền chiêu mộ và bồi dưỡng.

"Tên man di, Toàn Phong đâu?" Phong Kỳ nhìn Liệp Nhận mở miệng hỏi.

"Ta đây!"

Cùng với giọng nói vang lên bên tai, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía bên phải.

Chỉ thấy bên cạnh hắn đột nhiên hình thành một cơn lốc xoáy, khi cơn lốc xoáy tan đi, một người đàn ông mặt tái nhợt, trán có ba vết nứt hiện ra.

Hết chương 1269.

Chương 1270. Sự Hồi Sinh

Hắn trông rất yếu ớt, dường như có thể ngã xuống bất cứ lúc nào.

Nhưng Phong Kỳ biết thực lực của hắn rất mạnh, có thể tùy ý điều khiển gió tự nhiên, có thể coi là thiên tai tự nhiên biết đi.

"Đều đã đến đông đủ rồi, vậy thì lên đường thôi." Tên man di cười toe toét, vừa nói vừa lấy ra thiết bị định vị tọa độ.

Mọi người lập tức gật đầu, theo Liệp Nhận đi theo hướng định vị.

Sau khi rời khỏi đường chính đi về phía Tây, do đường đi không được bảo trì thi công, cộng thêm trời mưa phùn nên trở nên rất lầy lội, nhìn về phía xa có thể thấy rõ sương mù mờ ảo lan tỏa trong rừng.

Tiếp tục đi một đoạn đường, Toàn Phong đột nhiên lên tiếng:

"Các ngươi có nghĩ mục đích của Hắc Huyền lần này là gì không?"

"Mục đích? Tất nhiên là cướp đoạt tài nguyên của tộc địa Linh Năng tộc rồi, còn có thể làm gì nữa?" Liệp Nhận lập tức đáp lại.

"Ta hỏi là mục đích đằng sau việc làm này của Hắc Huyền." Cơn lốc không nhịn được trợn trắng mắt, tỏ ra có chút bất lực trước câu trả lời của Liệp Nhận.

"Tước yếu sức mạnh của phe tộc địa, đồng thời tăng thêm kho tài nguyên của mình?" Liệp Nhận thử dò hỏi đưa ra câu

trả lời một lần nữa.

"Đó không phải là trọng điểm, trọng điểm là số tài nguyên này được đưa đến đâu." Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười lên tiếng.

"Đưa đến đâu? Tất nhiên là đưa đến thành Cựu Nhật rồi, các ngươi không nghe rõ nhiệm vụ sao?"

Bỏ qua câu trả lời của Liệp Nhận, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"A Kỳ, ngươi có thể nhìn ra mục đích của Hắc Huyền không?"

Đối mặt với câu hỏi tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ, trong mắt Phong Kỳ hiện lên vẻ nghi ngờ.

Nghĩ đến việc Mê Vụ Chi Chủ vừa mới nhắc đến việc đưa tài nguyên đến đâu, hắn suy nghĩ một lúc rồi trong đầu chợt lóe lên:

"Thành Cựu Nhật… ừm? Số tài nguyên này hẳn là tài nguyên mà tộc địa Linh Năng tộc tặng cho phe Linh Năng tộc của Hắc Huyền?"

"Đúng vậy." Mê Vụ Chi Chủ gật đầu hài lòng.

"Vậy nên Hắc Huyền muốn cướp chính là tài nguyên mà phe tộc địa tặng cho hắn… tự cướp chính mình? Hắn làm vậy cuối cùng là vì cái gì?"

"Rất đơn giản, hắn muốn niềm vui gấp đôi, cướp một phần, lại đòi thêm một phần."

"Chết tiệt, lão già gian xảo này!" Hiểu được nguyên nhân đằng sau nhiệm vụ, Liệp Nhận ở bên cạnh không nhịn được chửi thề.

“Đừng có nói to như vậy, cẩn thận Hắc Huyền nghe thấy, biết đâu lão già này rất hay thù dai.” Phong Kỳ lập tức nhắc nhở.

“Hắc Huyền đại nhân vạn tuế, tôi Liệp Nhận mãi mãi trung thành với ngài.”

Phong Kỳ:…

Mê Vụ Chi Chủ:…

Toàn Phong:…

Nhận ra mục đích đằng sau nhiệm vụ lần này là Hắc Huyền muốn cướp đoạt tài nguyên mà phe tộc địa tặng cho hắn, Phong Kỳ lập tức nhận ra lão già gian xảo này tại sao lại làm như vậy.

Nếu để người của phe mình ra tay, nguy cơ bại lộ là rất lớn.

Bởi vì tộc địa Linh Năng tộc có rất nhiều thủ đoạn.

Trong số đó, hắn biết có một khả năng tua ngược thời gian trong phạm vi chắc chắn, dùng khả năng này để tìm ra mục tiêu cướp tài nguyên không khó.

Nhưng nếu họ ra tay thì tình hình sẽ khác.

Ngay cả khi bị phát hiện, đối với Hắc Huyền cũng không có bất kỳ ảnh hưởng nào, còn có thể phủi sạch quan hệ.

Quan trọng hơn là sau khi cướp được tài nguyên, có lẽ Hắc Huyền còn có thể tìm phe tộc địa đòi thêm một phần tài nguyên hỗ trợ.

Nhiệm vụ này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng, phân tích của lão già mê muội trước đây quả thực là đúng.

Phe tộc địa vẫn luôn cho rằng phe Linh Năng tộc của Hắc Huyền là một nhà, căn bản không có ý định thôn tính đối

phương, thậm chí còn hỗ trợ phe Linh Năng tộc của Hắc Huyền phát triển.

Ngược lại, lão già gian xảo Hắc Huyền lại nghĩ đến "Niềm vui gấp đôi", có thể nói là rất tham vọng.

Xa khỏi đường chính, đoạn đường phía trước trở nên vô cùng lầy lội trong mưa, càng đi càng khó khăn.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ hóa thân thành sương mù, nâng Phong Kỳ lên rồi chọn cách bay về phía trước.

Toàn Phong cũng hóa thân thành lốc xoáy bay về phía trước, chỉ có Liệp Nhận là phải chạy bộ, trong lúc đó hắn không ngừng lấy lòng Mê Vụ Chi Chủ, hy vọng được chở đi một đoạn.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không có ý định đồng ý, dứt khoát chọn cách phớt lờ.

Ngồi trên sương mù, Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống phía dưới.

Chỉ thấy trong mắt Liệp Nhận lóe lên ánh sáng đỏ, cơ thể được bao bọc bởi luồng khí đỏ, tốc độ chạy không chậm hơn tốc độ bay của Mê Vụ Chi Chủ, hắn thậm chí còn lười né những cây cối và tảng đá lớn chắn đường, cứ như một tên man di lao thẳng tới.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ hiểu ra tại sao Hắc Huyền lại muốn chiêu mộ tên đầu gỗ này.

Là hậu duệ của Bán thần, đầu óc của Liệp Nhận có lẽ không được tốt lắm nhưng thực lực và tiềm năng phát triển thì không thể nghi ngờ.

Nửa ngày sau, họ đến được tọa độ mà Hắc Huyền cung cấp.

Đi tiếp nữa là tọa độ của một nút không gian mà phe tộc địa Linh Năng tộc truyền đến.

Hết chương 1270.

Chương 1271. Tộc Trưởng Lâm Nguy

Họ quyết định ở đây chờ phe tộc địa Linh Năng tộc đến.

Trước khi bắt đầu cướp bóc, có một điều chắc chắn là những thành viên phe tộc địa đến lần này sẽ không mạnh.

Rõ ràng là Hắc Huyền đã nhận được tin tức trước, nếu không hắn cũng sẽ không cử họ đến cướp.

Rất có thể là những người mới của phe tộc địa đến vận chuyển tài nguyên.

Rõ ràng đây cũng là một trong những mục đích chính mà Hắc Huyền bồi dưỡng họ.

Tận dụng họ để cướp bóc, phá hoại lợi ích của phe tộc địa.

Còn về việc các thành viên phe tộc địa cụ thể sẽ đến lúc nào, họ không có được thời gian chính xác.

Vài ngày sau, phe tộc địa Linh Năng tộc vẫn không xuất hiện.

Nhưng Phong Kỳ và những người khác rất kiên nhẫn, chọn cách tiếp tục chờ đợi.

Trong thời gian này, thông qua giao lưu, mọi người lại một lần nữa nhắc đến chủ đề hậu duệ Bán thần.

Nhưng chỉ dựa vào điểm hậu duệ Bán thần này, căn bản không thể suy đoán được Hắc Huyền có thủ đoạn ẩn giấu hay không.

Bởi vì bồi dưỡng hậu duệ Bán thần, có lẽ thực sự là coi trọng tiềm năng phát triển của hậu duệ Bán thần.

Về vấn đề này, trong lòng Phong Kỳ lại có một phỏng đoán.

Hắn nghi ngờ Hắc Huyền coi trọng có lẽ còn có cả vật phẩm kỳ diệu có thể ẩn giấu trong cơ thể hậu duệ Bán thần, ví dụ như ý chí kỳ diệu trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Còn về câu trả lời cụ thể là gì thì với tình báo hiện tại rõ ràng không thể phân tích được.

Tám ngày sau.

Phong Kỳ cùng Mê Vụ Chi Chủ, Liệp Nhận, Cơn lốc đang trò chuyện trong rừng.

Bên cạnh họ, một quả cầu kim loại đang nằm im lặng và phát ra tiếng "Tít tít."

Quả cầu kim loại này là đạo cụ nhiệm vụ mà Hắc Huyền cung cấp cho họ, tác dụng là có thể che giấu hơi thở của sinh vật trong phạm vi năm mươi mét, có thể dùng để ẩn núp rất tốt.

Trong lúc trò chuyện, Liệp Nhận và Cơn lốc nói về suy nghĩ của mình về tương lai.

Giống như Mê Vụ Chi Chủ, họ chỉ muốn có được tài nguyên mà Hắc Huyền cung cấp nhưng không muốn mãi mãi trung thành với phe Linh Năng tộc của Hắc Huyền.

Nhưng về cách thoát khỏi sự kiểm soát của Hắc Huyền, họ đều tỏ ra có chút mơ hồ.

Họ đều vì tương lai của tộc mình mà đầu quân cho Hắc Huyền nhưng con đường tắt để phát triển này giống như một canh bạc, vừa nhận được nhiều nguồn lực hỗ trợ vừa phải cược cả tương lai của toàn tộc.

Tương lai có lẽ có thể thoát khỏi sự kiểm soát của Hắc Huyền, dựa vào nguồn lực mà Hắc Huyền cung cấp để nhanh chóng phát triển mạnh mẽ.

Nhưng cũng có khả năng không bao giờ thoát khỏi sự kiểm soát của Hắc Huyền, trở thành nô lệ phụ thuộc mãi mãi.

Đối với suy nghĩ của Liệp Nhận và Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng cảm thấy đồng cảm.

Nhưng hắn không nói gì rõ ràng, biểu cảm vẫn luôn hờ hững.

Phong Kỳ lại hiểu được suy nghĩ trong lòng Mê Vụ Chi Chủ, tên này cả đời kiêu ngạo, mặt yếu đuối tuyệt đối sẽ không thể hiện ra trước mặt người ngoài.

Hắn chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ sụp đổ cảm xúc một lần.

Lúc đó Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn rời khỏi pháp trường rồi ngã xuống một sườn đồi bên ngoài thành Cựu Nhật, khi sắp chết, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ chứa đầy nước mắt, nói với hắn rằng hy vọng hắn có thể gánh vác ước mơ của mình tiếp tục leo lên đỉnh cao.

Trong lúc mơ màng, hình ảnh trong ký ức hiện lên trong đầu.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ ngồi bên cạnh đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa, trầm giọng nói:

“Đến rồi.”

Phong Kỳ bị cắt ngang dòng suy nghĩ, lập tức nhìn theo tầm mắt của Mê Vụ Chi Chủ về phía xa.

Cảnh tượng ở xa không ngừng kéo gần lại trong mắt.

Chỉ thấy ở phía xa trên bầu trời xuất hiện một vòng hố đen không gian, xuyên qua hố đen có thể thấy rõ một bức tường

bán trong suốt được cấu tạo từ một loại vật chất nào đó không ngừng xây dựng về phía trước từ tận cùng, tạo thành một con đường ngăn cản dòng chảy ngược của không gian.

Ba bóng người nhanh chóng đi tới từ đầu bên kia của đường hầm không gian.

Sau khi họ rời khỏi đường hầm không gian, đường hầm không gian phía sau từ từ đóng lại.

"Cuối cùng cũng đến rồi!" Lúc này, Liệp Nhận đứng dậy, vung tay, lập tức chiếc rìu chiến cán ngắn màu đỏ thẫm sau lưng tự động tách ra, bay đến tay phải của hắn, được nắm chặt.

Chỉ thấy đôi mắt của Liệp Nhận lóe lên ánh sáng đỏ, sau đó cơ thể được bao bọc bởi luồng sáng đỏ, lập tức cuồn cuộn nhiệt độ nóng bức ập đến.

Toàn Phong cũng hóa thân thành một cơn lốc xoáy cao nửa mét.

"Lưu ý trận chiến này phải nhanh chóng giải quyết, tuyệt đối không được kéo dài, nếu không đợi viện binh đến thì chúng ta đều đừng hòng sống!"

Mê Vụ Chi Chủ dứt lời, vươn tay về phía quả cầu kim loại, nắm lấy nó, sau đó thân hình đột nhiên tan rã thành biển sương mù lan tỏa.

Nghe lời nhắc nhở của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ dứt khoát mở trạng thái Huyết Nguyên.

Bây giờ chính là lúc hắn thể hiện sức mạnh của mình.

Hết chương 1271.

Chương 1272. Hành Trình Tìm Kiếm

Đã ra tay thì phải toàn lực ra tay để Hắc Huyền thấy được giá trị của hắn.

Chỉ có giành được sự tin tưởng và coi trọng của Hắc Huyền, hắn mới có thể hiểu được nhiều bí mật hơn trong tay Hắc Huyền.

Có lẽ về bí mật của Tiểu Hắc, ngoài Mặc, Hắc Huyền cũng biết rõ.

Lúc này, việc che giấu sức mạnh chắc chắn sẽ làm giảm giá trị của hắn trong mắt Hắc Huyền, nguồn lực phát triển sau này cho dù không bị giảm bớt thì cũng rất khó để nâng cao.

Cùng với nhịp tim đập nhanh hơn, thân hình hắn nhanh chóng cao lên gần sáu mét.

Những năm huấn luyện đã giúp sức mạnh của hắn được nâng cao đáng kể, trong đó có cường độ huyết mạch.

Thiên phú của hắn có hạn nhưng Huyết Nguyên có thể nâng cao thiên phú của hắn lên gấp nhiều lần.

Việc rèn luyện sức mạnh trong không gian rèn luyện về bản chất chính là nâng cao cường độ huyết mạch.

Tác dụng của thiên phú chính là vận dụng cường độ huyết mạch tốt hơn.

Ví dụ như thiên phú của hắn là 1, hiệu quả đạt được khi rèn luyện là 1, thực lực phát huy ra cũng là 1 nhưng Mê Vụ Chi Chủ đạt được 1, lại có thể phát huy ra hiệu quả là 2.

Trạng thái Huyết Nguyên mang lại cho hắn sự tăng bức chính là biến hiệu quả đạt được khi rèn luyện là 1 thành 2.

Sau khi khí huyết trên người hoàn toàn chuyển hóa thành huyết nhục dưới trạng thái Huyết Nguyên, về bản chất khí huyết của hắn không tăng lên nhưng thực lực lại có sự tăng vọt.

Đây chính là một trong những sự khác biệt về tiềm lực huyết mạch.

Lần biến thân Huyết Nguyên này, ngoài chiều cao, trên trán Phong Kỳ còn mọc ra một chiếc sừng Ám Thần, xung quanh quấn một vòng sương mù đen, khiến hắn trông càng dữ tợn đáng sợ.

Xa xa, ba thành viên tộc Linh Năng của tộc địa rõ ràng đã phát hiện ra tình hình không ổn.

Nhưng chưa kịp để họ phản ứng, Liệp Nhận đang chạy tới đã ra tay trước, đột ngột ném chiếc rìu chiến cán ngắn màu đỏ trong tay về phía thành viên tộc Linh Năng đứng đầu.

Chỉ thấy chiếc rìu chiến cán ngắn xoay tròn trên không trung, hóa thành luồng sáng đỏ bay ngang theo quỹ đạo hình trăng khuyết, với tốc độ cực nhanh áp sát thành viên tộc Linh Năng đứng đầu.

Ầm!

Một bức màn sáng màu vàng đột nhiên hình thành, va chạm với chiếc rìu đỏ.

Lập tức vô số điểm sáng màu vàng bắn tung tóe khắp trời, chiếc rìu đỏ găm vào bức màn sáng màu vàng.

Liệp Nhận vẫy tay, chiếc rìu đỏ rung lên, đột nhiên thoát khỏi bức màn sáng màu vàng, xoay tròn trên không trung rồi

bay về tay Liệp Nhận, sau đó lại bị Liệp Nhận ném ra một lần nữa.

Ầm!

Sau đợt tấn công thứ hai, trên bức màn sáng màu vàng xuất hiện những vết nứt dày đặc.

Ba thành viên tộc Linh Năng của tộc địa lúc này mới hoàn hồn, cũng bắt đầu phản công.

Chỉ thấy thành viên tộc Linh Năng đứng đầu trán xuất hiện vô số điểm sáng màu vàng, di chuyển trên không trung rồi phác họa thành một chiếc lồng giam cầm chiếc rìu đỏ, mặc cho Liệp Nhận triệu hồi thế nào cũng không thể gọi nó về.

Thành viên tộc Linh Năng đứng sau hắn giơ tay lên, đồng thời phác họa ra nhiều pháp trận màu vàng, in lên cơ thể.

Lập tức vô số điểm sáng linh khí bay về phía hắn.

Chớp mắt, hắn đã hóa thành một người khổng lồ nguyên tố màu vàng cao tám mét, đột ngột tung nắm đấm về phía Liệp Nhận không xa.

Ánh sáng vàng trên không trung tụ lại thành dòng sông cuồn cuộn lao về phía Liệp Nhận.

Cảm thấy nguy hiểm, Liệp Nhận lập tức giơ cả hai tay lên cố gắng chống đỡ, thân hình liên tục lùi lại dưới sự cuốn trôi của năng lượng màu vàng.

Lúc này, Toàn Phong ra tay.

Cơn lốc xoáy hình thành trong nháy mắt, bao trùm cả ba thành viên tộc Linh Năng.

Cơn bão như những lưỡi dao sắc bén cắt xé cơ thể của họ, những cây cối bị ảnh hưởng dọc đường đều bị nhổ bật gốc, sau

đó bị lưỡi dao của cơn bão nghiền nát thành vụn gỗ trên không trung.

Nhưng ba thành viên tộc Linh Năng của tộc địa lại tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

Thành viên thứ ba lúc này ra tay.

Chỉ thấy trán hắn bùng phát ánh sáng vàng chói mắt, lập tức các nguyên tố xung quanh trở nên hỗn loạn, sức mạnh của nguyên tố gió liên tục tụ về trán của thành viên tộc Linh Năng này, bị hắn nhanh chóng hấp thụ.

Cơn bão thu nhỏ lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đúng như Phong Kỳ nghĩ, thực lực của các thành viên tộc Linh Năng của tộc địa đều cực kỳ mạnh mẽ.

Mặc dù họ không mang theo vật phẩm kỳ tích nhưng đặc điểm của phe tộc địa chính là dũng mãnh thiện chiến.

Dù sao thì bọn họ không giống như phái Hắc Huyền luôn ẩn núp trong xã hội loài người. Phái tộc địa với cách thức phát triển là mở rộng lãnh thổ, quanh năm chinh chiến khắp nơi, không phải phái Hắc Huyền có thể so sánh được.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân chính khiến kho tài nguyên của phái tộc địa nhiều hơn phái Hắc Huyền.

Để nhanh chóng kết thúc trận chiến, Phong Kỳ đã dứt khoát chọn tấn công thành viên tộc Linh Năng đã hóa thành thân thể nguyên tố.

Hết chương 1272.

Chương 1273. Sự Thật Hiện Ra

Khoảnh khắc chân hắn dùng sức, mặt đất đột nhiên lõm xuống, thân hình hắn bật lên như tên bắn, lao về phía người khổng lồ nguyên tố màu vàng.

Người khổng lồ nguyên tố màu vàng cũng nhìn hắn vào lúc này, sau đó vung nắm đấm đón đỡ.

Ầm!

Nắm đấm va chạm, sương mù màu vàng và sương mù màu đỏ đan xen, giằng co lẫn nhau.

Sau một hồi giằng co ngắn ngủi, thân hình Phong Kỳ bắt đầu hạ xuống, lúc này hắn nắm lấy chân phải của người khổng lồ nguyên tố màu vàng, kéo hắn cùng mình rơi xuống.

Trong lúc rơi xuống, Mê Vụ Chi Chủ lướt qua hắn, sương mù màu xám lập tức bao phủ thành viên tộc Linh Năng đứng đầu.

Liệp Nhận thoát khỏi sự trói buộc đã lao về phía thành viên tộc Linh Năng cuối cùng.

…

Khoảnh khắc thân hình nặng nề rơi xuống, nắm đấm to lớn của Phong Kỳ đột ngột đập vào đầu người khổng lồ nguyên tố màu vàng.

Ầm!

Ánh sáng vàng tỏa ra khắp nơi, cùng lúc đầu người khổng lồ nguyên tố màu vàng ngửa ra sau, một cú húc đầu gối hung

dữ đập mạnh vào bụng Phong Kỳ.

Hai bóng người cùng lúc lùi lại, giữ khoảng cách.

“Ngươi là ai?” Người khổng lồ nguyên tố đứng dậy, trầm giọng hỏi.

Không muốn nói nhiều, Phong Kỳ dùng chân, thân hình đột ngột áp sát người khổng lồ nguyên tố màu vàng, nắm đấm nặng nề như đạn pháo bắn ra.

Người khổng lồ nguyên tố màu vàng cũng vung nắm đấm vào lúc này.

Nắm đấm va chạm, luồng khí màu đỏ và luồng khí màu vàng đan xen, bao quanh họ quay cuồng với tốc độ cao.

Tiếng gầm gừ trầm thấp vang lên trong cổ họng Phong Kỳ, nắm đấm của hắn từng chút một tiến lên, ép người khổng lồ màu vàng lùi lại.

“Kháng nguyên tố!”

Phát hiện những đường vân màu tím trên cơ thể Phong Kỳ đang liên tục vô hiệu hóa sức mạnh nguyên tố của mình, người khổng lồ màu vàng kinh ngạc thốt lên.

Nhưng Phong Kỳ không để ý.

Nhân lúc áp chế sức mạnh, hắn hung hăng đánh tay trái vào mặt người khổng lồ màu vàng.

Ầm!

Người khổng lồ màu vàng bị cú đấm này đánh cho lùi liên tục, sau đó ngã ngồi xuống đất.

Ngay khi Phong Kỳ định thừa thắng xông lên, hắn nghe thấy một tiếng nổ lớn từ trên không trung, chỉ thấy biển vàng và sương mù xám đan xen, hai loại năng lượng nuốt chửng lẫn

nhau, những gợn sóng năng lượng kinh hoàng lan tỏa khắp nơi, cuộc giao tranh vô cùng dữ dội.

Nhưng Phong Kỳ chỉ nhìn thoáng qua đã nhận ra, rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ đang chiếm ưu thế.

Không để ý nữa, hắn cúi đầu nhìn người khổng lồ nguyên tố màu vàng nhưng lại thấy một nắm đấm màu vàng dần dần phóng to trước mắt.

Chưa kịp phản ứng, mặt hắn đã bị đánh trúng, thân hình bay ngược ra sau.

Sau khi ngã xuống đất lại lùi thêm hơn mười mét, hai tay cào xuống đất tạo thành hai rãnh sâu, Phong Kỳ mới ổn định được thân hình.

Đứng dậy lần nữa, Phong Kỳ phát hiện hai tay người khổng lồ nguyên tố màu vàng hóa thành tàn ảnh đan xen, ngay sau đó bốn cánh tay khác lại mọc ra ở phía sau, hơn nữa mỗi cánh tay đều có màu sắc khác nhau.

Cánh tay màu xanh tỏa ra từng luồng khí lạnh, ngưng tụ những hạt mưa rơi xuống thành băng.

Cánh tay màu đỏ tỏa ra luồng nhiệt, làm không khí nóng đến mức méo mó.

Cánh tay màu tím có dòng điện bao quanh, cánh tay màu vàng đất cuối cùng trông cực kỳ to lớn và chắc nịch.

Phía sau bóng vàng, một bóng tu la dữ tợn mờ nhạt hiện lên.

Lần này, người khổng lồ nguyên tố màu vàng chủ động vẫy tay với hắn, ý khiêu khích rất rõ ràng.

Nhận ra rằng tên này vừa rồi căn bản không dùng hết sức, Phong Kỳ thầm chửi rủa không thôi.

Hắn không rõ tên trước mặt trong phái tộc địa có thực lực ở mức nào nhưng chắc chắn không phải là mạnh nhất.

Dù sao thì những kẻ mạnh nhất đã từng xuất hiện trên chiến tuyến.

Bọn chúng nắm giữ vài món đồ kỳ diệu, còn từng khiến Mộc Tinh rơi vào trạng thái ngũ quan bị phong tỏa, trong thời gian ngắn không thể thoát ra.

Cũng chẳng trách Hắc Huyền cần phải chiêu mộ những kẻ mạnh có tiềm lực cực lớn.

Bởi vì thành viên tộc Linh Năng của phái tộc địa đều là quái vật.

Hắn cũng không biết Hắc Huyền lấy đâu ra sự tự tin, lại muốn đoạt lấy một nửa quyền hạn của Kho Ý Thức Thánh Linh của phái tộc địa, trở thành người duy nhất nắm quyền của tộc Linh Năng.

Ý nghĩ này điên rồ chẳng khác nào rắn nuốt voi.

Nhưng dù thế nào thì hắn vẫn phải đứng về phía Hắc Huyền trên chiến tuyến hy sinh này, thông qua Hắc Huyền để có được nhiều tin tức hơn.

Đối mặt với sự khiêu khích của người khổng lồ nguyên tố màu vàng, nụ cười dữ tợn hiện lên trên mặt Phong Kỳ.

Hắn từ từ nắm chặt nắm đấm.

Trong lúc thở ra, hắn cúi đầu, thân hình nghiêng về phía trước, sau đó chủ động tấn công như hổ đói vồ mồi.

Thế quyền như ngọn lửa bùng cháy trong lồng ngực, trái tim lập tức chuyển sang trạng thái hoạt động quá tải, đập điên cuồng như tiếng trống trận.

Khoảnh khắc áp sát người khổng lồ nguyên tố, hắn tung ra hai nắm đấm trước sau.

Trong nháy mắt, vô số quyền ảnh hiện lên xung quanh Phong Kỳ, như mưa rào trút xuống người khổng lồ nguyên tố màu vàng.

Hết chương 1273.

Chương 1274. Kế Hoạch Cuối Cùng

Người khổng lồ nguyên tố màu vàng cũng vung sáu cánh tay vào lúc này.

Trong cuộc va chạm dữ dội, cơ thể của bọn chúng cùng lúc lùi lại, thân thể nguyên tố màu vàng dưới những cú đấm nặng liên tiếp của Phong Kỳ như sắt thép va chạm, tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, dần dần thu nhỏ lại trong cuộc va chạm.

Phong Kỳ cũng không dễ chịu.

Trên cơ thể hắn hiện lên bốn dấu quyền màu xanh, tím, đỏ vàng đất.

Mặc dù có vân hồn tím giảm bớt sát thương nguyên tố nhưng cũng chỉ có thể giảm bớt, không thể miễn trừ hoàn toàn.

Nỗi đau khơi dậy bản tính hung dữ trong đáy lòng Phong Kỳ.

Hắn dứt khoát tăng thêm một cấp độ tải trọng cho cơ thể, tốc độ tiêu hao khí huyết đột nhiên tăng nhanh.

Thời gian duy trì Huyết Nguyên giảm xuống nhưng thực lực cũng tăng lên đáng kể.

Hắn chống lại tàn ảnh cánh tay màu vàng, từng bước tiến lên, rồi tung ra cú đấm nặng đã tích tụ sức mạnh.

Người khổng lồ nguyên tố đã đầy vết nứt vỡ tan tành dưới cú đấm này, Phong Kỳ lúc này vươn tay nắm lấy thành viên tộc Linh Năng vốn bị sức mạnh nguyên tố bao bọc.

“Chiến đấu cận chiến là chiến trường của thân xác, kiếp sau đừng chơi cận chiến nữa.”

Nói xong, cánh tay phải của Phong Kỳ đột ngột phình to gần gấp đôi, sức mạnh bùng nổ đột ngột bóp nát thành viên tộc Linh Năng với vẻ mặt không thể tin nổi này.

Làm xong tất cả những điều này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Trận chiến trên bầu trời cũng đã gần kết thúc, đối mặt với biển sương mù của Mê Vụ Chi Chủ, biển vàng chống đỡ vô cùng khó khăn, cuối cùng dưới sự phối hợp của cơn lốc, Mê Vụ Chi Chủ đã nuốt chửng hoàn toàn thành viên tộc Linh Năng này.

Hắn quay đầu nhìn về phía bên kia, chỉ thấy Liệp Nhận toàn thân đẫm máu, một tay túm lấy đầu thành viên tộc Linh Năng, tay phải giơ cao cây rìu đỏ, khí thế hung bạo trên người hắn đạt đến cực điểm.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ thân hình, hạ xuống bên cạnh hắn.

“Lão Mê, tài nguyên đâu?”

“Ở đây.”

Mê Vụ Chi Chủ xòe tay phải ra, chỉ thấy một viên đá quý hình tròn màu tím nhạt nằm yên trong lòng bàn tay hắn.

“Đây là đá không gian cực kỳ hiếm, ta đã dùng ý thức kiểm tra, tài nguyên đều ở bên trong.”

Xác định đã đoạt được tài nguyên, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

“Nếu vậy, chúng ta mau chóng rút lui.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hóa thân thành sương mù, nâng cơ thể hắn lên, bay về phía thành Cựu Nhật.

Toàn Phong cũng hóa thành cơn lốc xoáy nhỏ, theo sau bay về phía thành Cựu Nhật.

"Mẹ kiếp, có mang theo người bị thương không?"

Nhìn bóng dáng đi xa, Liệp Nhận đứng tại chỗ không nhịn được chửi rủa. Hắn quay đầu nhìn về phía vị trí xuất hiện của thông đạo không gian tộc Linh Năng, hắn cũng dứt khoát bước đi.

…

Vài giờ sau.

Bóng dáng Hắc Huyền hiện ra.

Ánh mắt lướt qua cảnh tượng đổ nát, trên mặt hắn hiện lên nụ cười.

Những xúc tu màu vàng hiện ra từ đỉnh đầu hắn, đâm vào hư không, phát ra thông tin về phía bên kia hư không.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, không gian phía trên đỉnh đầu hắn nhanh chóng bị bóp méo, xé rách ra một thông đạo không gian.

Một bóng người có nhiều đốm vàng trên người hiện ra.

"Trưởng lão Hắc Huyền, chuyện gì xảy ra vậy."

Đối mặt với thành viên tộc Linh Năng đến, thái độ của Hắc Huyền không kiêu ngạo cũng không hèn mọn, cau mày nói:

"Ta đến thì đã như thế này rồi, gần đây các ngươi có bị thế lực nào đó gần đây để mắt tới không?"

Đối mặt với câu hỏi, bóng người toàn thân đầy đốm vàng nhìn khắp chiến trường, sau đó trán đột nhiên bùng lên ánh sáng chói mắt quét qua chiến trường, lập tức các hạt nguyên tố

của thành viên tộc Linh Năng đã chết đều bị thu hết vào lá vàng trên trán hắn.

"Kiểm tra tình hình phá hủy địa hình, không liên quan đến tộc đang giao chiến với chúng ta."

"Có lẽ liên quan đến tên phản bội đó?" Hắc Huyền lại hỏi, dẫn dắt hướng chủ đề.

"Có khả năng, lúc đó ta sẽ để Hắc Sát đến điều tra, thời gian hồi ngược trong tay hắn chắc chắn sẽ phát hiện ra, đến lúc đó sẽ biết được ai là người giết hại thành viên tộc ta."

Nói xong, hắn nhìn Hắc Huyền, giọng trầm xuống:

"Trưởng lão Hắc Huyền, ta sẽ sắp xếp lại một đợt tài nguyên mà ngươi cần và gửi cho ngươi, nếu có bất kỳ nhu cầu gì, ngươi có thể liên hệ với ta."

"Cảm ơn."

"Chúng ta là người một nhà."

"Đúng vậy, chúng ta là người một nhà." Trên mặt Hắc Huyền cũng hiện lên nụ cười.

…

Trong không gian đặc biệt lấy cây vàng lớn làm trung tâm.

Mê Vụ Chi Chủ lấy ra đống linh tài từ trong tinh thể không gian, chỉ trong chớp mắt đã chất đầy khu vực rộng hơn trăm mét vuông.

Nhìn vào đống linh thực, linh thạch và các tài nguyên khác chất thành đống, Phong Kỳ khá bình tĩnh nhưng trong mắt Liệp Nhận và Toàn Phong lại tràn đầy tham lam.

"Đây đều là tài nguyên cực phẩm, nếu ta có thể mang về tộc thì tốt biết mấy." Lúc này, Liệp Nhận cảm thán.

“Cho ngươi, muốn mang đi thì tùy ý, ta tuyệt đối không ngăn cản.”

Hết chương 1274.

Chương 1275. Thử Thách Cuối Cùng

Mê Vụ Chi Chủ ném viên tinh thể không gian đã rỗng cho Liệp Nhận.

Liệp Nhận ngại ngùng lắc đầu khi nhận lấy viên tinh thể không gian:

"Ta chỉ đùa thôi, đừng để bụng."

Mê Vụ Chi Chủ không để ý đến Liệp Nhận, hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ, người đã trở về hình dạng bộ xương vì tiêu hao quá nhiều khí huyết, sau đó đặt tay lên vai Phong Kỳ.

Ngay lập tức, khí huyết nồng đậm thấm vào xương của Phong Kỳ.

Phong Kỳ không hề giấu Mê Vụ Chi Chủ về việc khí huyết tiêu hao quá mức sẽ khiến hắn biến thành hình dạng bộ xương.

Dù sao thì càng giấu, khi bại lộ càng khó giải thích.

Tốt hơn là thành thật ngay từ đầu.

Sự thật chứng minh rằng thành thật là đúng, về sau có thể còn nhiều tình huống cần mở Huyết Nguyên, thường xuyên phải biến thành hình dạng bộ xương.

Có lão Mê ở đây, hắn tương đương với việc có một trạm sạc khí huyết di động.

Tiết kiệm được quá trình sử dụng găng tay khí huyết rườm rà.

Khi khí huyết mà Mê Vụ Chi Chủ truyền vào cơ thể hắn đạt đến mức đủ để ngưng tụ thành thân xác, Phong Kỳ lập tức vận chuyển ý niệm, các mô máu thịt nhanh chóng hình thành trên bề mặt cơ thể.

Rất nhanh, hắn đã trở lại hình dạng con người.

Thấy cảnh này, Toàn Phong mặt tái mét ở bên cạnh tỏ ra rất tò mò:

"Tại sao ngươi mất hết khí huyết mà vẫn sống được? Chẳng lẽ hình dạng bộ xương mới là bản thể của ngươi?"

"Ta cũng không rõ, ta đã mất một đoạn ký ức." Phong Kỳ dứt khoát lấy lý do mất trí nhớ để trốn tránh sự truy hỏi.

Tiếp tục trò chuyện phiếm trong lúc chờ đợi, bóng dáng Hắc Huyền xuất hiện trong không gian đặc biệt.

Thấy Hắc Huyền trở về, mọi người lập tức ngừng trò chuyện, đồng loạt nhìn về phía Hắc Huyền.

Chỉ thấy Hắc Huyền trở về với vẻ mặt tươi cười, khiến Phong Kỳ không khỏi nghi ngờ rằng tên này đã trải nghiệm "Niềm vui gấp đôi" mà lão Mê đã nói.

"Rất tốt, ta rất hài lòng với nhiệm vụ hợp tác đầu tiên của các ngươi."

Nói xong, Hắc Huyền nhìn về phía đống tài nguyên chất thành đống, sau đó nhìn về phía viên tinh thể không gian trong tay Liệp Nhận.

Liệp Nhận thấy vậy, lập tức ném viên tinh thể không gian trong tay cho Hắc Huyền.

Nhận lấy viên tinh thể không gian, sau khi dùng ý thức quét qua tình hình không gian bên trong, Hắc Huyền đưa tay vung về phía đống tài nguyên nhỏ không xa, lập tức đống tài nguyên nhỏ mất đi hơn một nửa.

“Số tài nguyên còn lại các ngươi chia nhau, tộc trưởng Mê Vụ chiếm bốn phần, Toàn Phong, Liệp Nhận, Phong Kỳ mỗi người hai phần.”

Nghe vậy, Liệp Nhận và Toàn Phong đều tỏ ra bình tĩnh, không hề có bất kỳ sự bất mãn nào.

Có lẽ trong lòng có bất mãn nhưng trên mặt không hề biểu hiện ra.

Việc phân chia lợi ích này, dù họ có nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, mọi chuyện đều do Hắc Huyền quyết định.

Muốn được chia nhiều hơn, chỉ có cách để Hắc Huyền nhìn thấy giá trị của mình.

Lúc này, Phong Kỳ lại có chút bất ngờ.

Trước đây, hắn luôn là người nhận được ít tài nguyên nhất nhưng không ngờ lần này đãi ngộ cũng được nâng lên ngang hàng với Liệp Nhận và Toàn Phong.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc hắn đã đơn phương giết chết một thành viên tộc Linh Năng.

Quả nhiên, muốn nâng cao đãi ngộ ở đây, chỉ có cách để hắn nhìn thấy giá trị của mình.

“Tiếp tục luyện tập, về sau các ngươi sẽ không còn nhiều nhiệm vụ hợp tác, ta hy vọng các ngươi đều có thể trở thành những cường giả có thể tự mình gánh vác, nếu có thể, ta hy vọng tộc quần sau lưng các ngươi cũng có thể theo các ngươi mà nhanh chóng phát triển lớn mạnh… Về phần tài nguyên cho các ngươi, ta sẽ tăng dần theo sự gia tăng thực lực của các ngươi.”

Dứt lời, bóng dáng Hắc Huyền dần nhạt đi, cho đến khi biến mất không thấy.

Đợi đến khi Hắc Huyền hoàn toàn rời đi, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

“Lão Mê, tiếp theo ngươi định làm gì?”

“Tiếp tục luyện tập, tiếp tục trở nên mạnh mẽ hơn, chờ đợi nhiệm vụ tiếp theo của hắn.” Mê Vụ Chi Chủ thản nhiên nói.

“Ngươi thích nhiệm vụ đến vậy sao? Nhiệm vụ nào chẳng phải liều mạng, lần nào ta cũng phải miễn cưỡng.” Liệp Nhận không nhịn được lên tiếng cảm thán.

Đối mặt với lời than thở của Liệp Nhận, Mê Vụ Chi Chủ lắc đầu:

“Không có nhiệm vụ, chúng ta sẽ chẳng có giá trị gì trong mắt Hắc Huyền, hơn nữa nhiệm vụ cũng có thể mang lại lợi ích cho chúng ta, các ngươi muốn thoát khỏi sự khống chế của Hắc Huyền thì phải nhanh chóng trưởng thành khi mình còn có giá trị trong mắt Hắc Huyền.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía đống tài nguyên chất thành đống nhỏ không xa:

“Chia chiến lợi phẩm.”

…

Ba tháng tiếp theo, không có chuyện gì xảy ra.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục ở lại không gian luyện tập, thông qua việc không ngừng luyện tập để nâng cao thực lực.

Với tuyến hy sinh này, Phong Kỳ cảm thấy mình có thể sống đến trăm tuổi một cách an toàn.

Dù sao cũng đã hòa nhập với tộc Linh Năng, khả năng cao là sẽ không có rủi ro bên ngoài nào nữa.

Hết chương 1275.

Chương 1276. Lời Thề Tận Trung

Rõ ràng là có thiết bị che chắn trong không gian đặc biệt, ngay cả tộc Da Xanh cũng không xuất hiện, ngoài việc ra nhiệm vụ có rủi ro thì có thể nói là rất an toàn.

Mà rủi ro khi ra nhiệm vụ vẫn nằm trong tầm kiểm soát.

Hắc Huyền đã tốn nhiều tài nguyên để bồi dưỡng họ, hiển nhiên sẽ không để họ đi tìm chết.

Ngoài Liệp Nhận và Toàn Phong đã ra nhiệm vụ vài lần thì hắn và Mê Vụ Chi Chủ trong ba năm qua cũng chỉ ra nhiệm vụ một lần.

Rõ ràng là Hắc Huyền định tập trung bồi dưỡng họ, còn việc sử dụng họ như thế nào, có lẽ phải đợi thêm vài chục năm, thậm chí là hơn trăm năm nữa.

Dù sao thì thực lực càng mạnh thì giá trị càng lớn.

Để chống lại tộc Linh Năng ở địa tộc, thực lực hiện tại của họ vẫn còn quá yếu, chỉ có thể thỉnh thoảng tập kích những thành viên thế hệ mới của tộc Linh Năng ở địa tộc.

Muốn đối đầu trực diện thì vẫn cần thời gian tích lũy thực lực.

Nghĩ đến tuổi thọ của tuyến hy sinh này có lẽ có thể phá kỷ lục, Phong Kỳ không khỏi cảm khái.

Mỗi một tuyến hy sinh, từ lúc xác định mình trở thành tuyến hy sinh, hắn đã không định sống lâu.

Dù sao thì mỗi một tuyến hy sinh hắn đều sẽ chết yểu, không có ngoại lệ.

Tuổi thọ trăm năm, cái tuổi mà người bình thường sau thời đại đại biến có thể dễ dàng đạt được nhưng đối với hắn lại như trăng trong nước, tưởng như có thể chạm tới nhưng mãi mãi không thể thực sự chạm vào.

Nhưng với tuyến hy sinh này, Phong Kỳ đã tự tin vào tuổi thọ của mình.

Nhìn từ góc độ nào đi chăng nữa, hắn cũng cảm thấy mình đã ổn.

Bên cạnh có lão Mê, trên đầu có Hắc Huyền là phản diện trùm cuối, hắn không nghĩ ra còn thế lực bên ngoài nào có thể khiến hắn phải chết.

Trừ khi sống đến lúc Tiểu Hắc được kích hoạt.

Lúc đó thì có thể chết.

Nhưng theo thời gian, khi Tiểu Hắc được kích hoạt hoàn toàn thì hắn đã hơn 100 tuổi.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đang tập luyện với tảng đá, trên mặt nở nụ cười.

Ngay lúc này, không gian không xa dao động, sau đó bóng dáng Hắc Huyền xuất hiện.

Phong Kỳ lập tức dừng luyện tập, quay đầu nhìn về phía Hắc Huyền.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng ngừng ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, bay đến trước mặt Hắc Huyền, chờ hắn ra lệnh.

Thấy Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến trước mặt, Hắc Huyền lúc này trầm giọng nói:

“Gần đây ở khu tiếp tế Đông Cổ xuất hiện một thần vật kỳ tích bị hư hại, Liệp Nhận và Toàn Phong đang thực hiện nhiệm vụ khác, phần lớn thành viên trong tộc cũng đã được ta phái đi, lần này các ngươi đi một chuyến, chắc chắn phải mang thần vật kỳ tích bị hư hại đó về.”

“Thần vật kỳ tích gì?” Nghe nói có vật phẩm kỳ tích, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ lập tức thay đổi.

“Huyết Thạch bị hư hại.” Lúc này, Hắc Huyền lên tiếng.

Nghe vậy, lòng Phong Kỳ run lên.

Hắn rất quen thuộc với cảnh tượng cướp đoạt Huyết Thạch, đến lúc đó sẽ có rất nhiều thế lực đến tranh giành.

Điều này không quan trọng với hắn.

Dù sao thì những kẻ đến cướp đoạt thường là thế lực lĩnh vực ẩn núp trong xã hội loài người, kém xa tộc Linh Năng, đối với hắn hiện tại không phải là mối đe dọa lớn.

Vấn đề nằm ở chỗ, hắn nhớ rõ bàn tay khổng lồ màu đen xuất hiện trong thời gian cướp đoạt Huyết Thạch.

Tên đó không phải là đối thủ mà hắn có thể chống lại.

Trên dòng thời gian bình thường có Mộc Tinh chống lại bàn tay khổng lồ, còn trên dòng thời gian không có Mộc Tinh, hắn dựa vào việc tu luyện Tinh Thần Trường Sinh do Lâm Nhiễm nghiên cứu, cộng thêm việc hấp thụ sức mạnh tinh thần của các thành viên các tộc lúc đó, liều mạng mới miễn cưỡng xé ra một khe hở để chạy trốn… nhưng cuối cùng vẫn chết.

Chỉ dựa vào hắn và Mê Vụ Chi Chủ thì không thể là đối thủ của bàn tay khổng lồ.

Nghĩ đến đây, lòng Phong Kỳ buồn bã.

Trên dòng thời gian này, Mộc Tinh không thành lập chiến đoàn Lê Minh, cô ở lại Tinh Thành suốt, hỗ trợ cho sự phát triển sau này của Tinh Thành.

Vì vậy, lần này khu tiếp tế Đông Cổ không thể gửi yêu cầu hộ tống cho Mộc Tinh.

Vì vậy, Mộc Tinh chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Nói cách khác, trên dòng hy sinh này không có ai có thể chống lại sự xuất hiện của bàn tay khổng lồ.

"Đã nói là sống đến trăm tuổi… Mẹ kiếp!"

…

Nhiệm vụ mới xuất hiện khiến Phong Kỳ trở tay không kịp.

Hắn không nghĩ ra cách nào tốt để vượt qua cuộc khủng hoảng đột ngột xuất hiện.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng, nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch này rất có thể là điểm kết thúc của dòng hy sinh này.

Trước khi nhiệm vụ bắt đầu, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ một vấn đề.

Nếu chắc chắn phải chết, hắn sẽ làm thế nào để đưa thông tin tình báo thu được trên dòng hy sinh này trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thông tin tình báo thu được trên dòng hy sinh này đều rất quan trọng.

Có liên quan đến lịch sử trỗi dậy của tộc Linh Năng, còn có một số thông tin tình báo liên quan đến Mặc. Quan trọng nhất là hiện tại hắn cơ bản có thể khẳng định thế lực đen tối thực sự đứng sau Viện Nghiên cứu Khoa học chính là tộc Linh Năng phe Hắc Huyền.

Hết chương 1276.

Chương 1277. Kết Nối Lại Tinh Thần

Nếu không thể đưa những thông tin tình báo quan trọng này trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì những nỗ lực trước đó của dòng hy sinh này sẽ hoàn toàn đổ sông đổ bể.

Ngoài ra, những kiến thức về lĩnh vực học mà hắn đã khổ công học tập nhiều năm cũng không thể truyền lại cho một hắn khác, v.v.

Nhưng theo sự gia tăng cường độ của kẻ thù, việc Cổ Khắc và các thành viên đội thu hồi não của hắn muốn thu hồi não trở nên rất khó khăn.

Các thế lực lĩnh vực xuất hiện trong hành động hộ tống Huyết Thạch đều có thực lực cực mạnh.

Hơn nữa, lúc đó cảnh tượng cực kỳ hỗn loạn, đội do Cổ Khắc dẫn đầu muốn mang não hắn đi trong hoàn cảnh như vậy gần như không thể.

Nếu lúc hắn chết mà Lão Mê còn sống, Lão Mê càng không để Cổ Khắc và những người khác mang não hắn đi.

Nếu Cổ Khắc và các thành viên đội thu hồi não bị Lão Mê giết chết thì thật là một trò đùa lớn.

Hiện tại, người có thực lực chống lại sự xuất hiện của bàn tay khổng lồ và mang não hắn đi chỉ có Mộc Tinh vẫn còn ở Tinh Thành.

Nhưng hiện tại hắn không thể liên lạc với Mộc Tinh.

Bên cạnh có Mê Vụ Chi Chủ đi cùng, từ sau khi chia tay Mộc Tinh ở Bắc Cảnh, hắn đã không liên lạc với Viện Nghiên cứu Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tất cả đều là vì lý do an toàn. Bây giờ Hắc Huyền vẫn đang âm thầm giám sát, hắn càng không cần thiết phải liên lạc với Tinh Thành.

Làm thế nào để vượt qua cuộc khủng hoảng gần như chắc chắn phải chết này, Phong Kỳ cảm thấy khó khăn.

Tâm trạng buồn bã, hắn chọn rời khỏi không gian đặc biệt vào lúc này.

Đêm đã khuya, tiếng ồn ào của thành phố đã dần lắng xuống.

Đi dọc theo đường phố, trên đường ít bóng người qua lại, dọc đường Phong Kỳ vẫn đang suy nghĩ về cách vượt qua cuộc khủng hoảng lần này.

Không biết từ lúc nào, hắn đã đến một hồ nước nhân tạo ở khu vực phía bắc thành Cựu Nhật.

Ngẩng đầu nhìn lên, mặt hồ phản chiếu ánh trăng và ánh đèn, gió nhẹ thổi qua, gợn sóng như những bông hoa nở rộ lan tỏa thành gợn sóng.

Gió đêm thổi tung mái tóc, ánh mắt Phong Kỳ bình thản.

Nghĩ đến việc mình có thể lại phải chết, trong lòng hắn không có quá nhiều cảm giác buồn bã.

Cái chết trong mắt hắn từ lâu đã không còn đáng sợ, đáng sợ là chết một cách vô giá trị.

Hắn đã thay đổi lịch sử nhưng cũng sẽ phải chịu sự phản công do thời gian thay đổi mang lại, lần hộ tống Huyết Thạch này hắn không thể dựa vào bất kỳ lực lượng bên ngoài nào.

Ngay lúc này, một bóng người xuất hiện bên cạnh hắn.

Quay đầu nhìn lại, hắn ngạc nhiên phát hiện người đến chính là Hắc Huyền.

Đúng như hắn dự đoán, Hắc Huyền vẫn luôn âm thầm giám sát họ.

"Ta không tự ý rời khỏi thành Cựu Nhật." Hắn lập tức lên tiếng.

Lúc này, Hắc Huyền mỉm cười lắc đầu, sau đó tò mò hỏi:

"Ngươi có tâm sự?"

"Không có tâm sự, chỉ là trong lòng buồn bã nên ra ngoài giải khuây, dù sao thì đến tận bây giờ ta vẫn không biết mình đến từ tộc nào."

Nghe vậy, Hắc Huyền im lặng một lúc rồi đột nhiên lên tiếng hỏi:

"Vì ngươi đã quên mất tộc của mình và ngươi còn sống trong xã hội loài người hai mươi năm, vậy ngươi có từng có cảm giác thân thuộc với loài người không?"

"Ngươi thì sao, thời gian ngươi ẩn núp trong thế giới loài người không ít hơn ta, ngươi có cảm giác thân thuộc với loài người không."

"Ta ư? Ta không giống ngươi, ngươi hòa nhập vào cuộc sống xã hội loài người, còn ta không tiếp xúc trực diện với loài người, vì vậy ta sẽ không có bất kỳ cảm giác thân thuộc nào với loài người."

Phong Kỳ không rõ Hắc Huyền đang nghĩ gì khi hỏi những lời này.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, hắn vẫn gật đầu nói:

"Có chứ, dù sao thì cũng mất trí nhớ, ta còn không biết mình là ai nhưng cũng chỉ có trong thời gian ngắn, như tổ tiên

nhà ngươi Linh Chiến đã nói, tộc nhân mới là nơi trở về, người ngoài tộc mãi mãi là người ngoài tộc, ta mãi mãi không thể thực sự hòa nhập vào đó.”

Lúc này, Hắc Huyền gật đầu:

“Ngươi nói rất đúng, tình hữu nghị giữa các tộc luôn được xây dựng trên thực lực và lợi ích, thực lực ngang nhau mang lại sự giao lưu bình đẳng, sau đó mới có sự trao đổi về lợi ích, thực lực không ngang nhau chỉ tạo ra sự cướp bóc và đối xử bất bình đẳng.”

“Quan hệ của ngươi với tộc trưởng Mê Vụ có vẻ không tệ nhưng không có nghĩa là tương lai con cháu các ngươi có thể hòa thuận chung sống.”

“Tại sao lại nói như vậy?”

“Trừ khi ngươi có thể trường sinh bất tử và mãi mãi có thể kiểm soát cục diện, nếu không khi con cháu ngươi có thực lực mạnh hơn nhiều so với tộc Mê Vụ, con cháu ngươi sẽ suy nghĩ một vấn đề, đã có thực lực thì tại sao còn phải chia sẻ tài nguyên bình đẳng cho tộc Mê Vụ?”

Phong Kỳ gật đầu như có điều suy nghĩ, sau đó biểu cảm trở nên do dự.

“Có gì thì cứ hỏi đi.” Hắc Huyền mỉm cười lên tiếng.

Nghe vậy, Phong Kỳ đánh giá Hắc Huyền một lượt rồi cẩn thận nói:

Hết chương 1277.

Chương 1278. Đối Đầu Cuối Cùng

“Hắc lão đại, ta có một điều rất không hiểu, tại sao ngươi không chịu quay về tộc?”

Đối mặt với câu hỏi, Hắc Huyền im lặng một lúc rồi lên tiếng:

“Ta biết các ngươi đều cho rằng ta là tội đồ của tộc, mọi việc làm đều vì lợi ích của bản thân, không bao giờ vì tương lai của tộc mà suy nghĩ, chỉ muốn giành được quyền lực tối cao của tộc Linh Năng.”

“Chẳng lẽ không phải sao?”

“Ngươi không hiểu, từ sau khi Linh Chiến lão tổ mất, tộc Linh Năng đã không còn là tộc Linh Năng như trước nữa… Thời gian sẽ thay đổi nhiều thứ, tiềm lực của tộc ta có thể rất mạnh nhưng bên trong tộc đã nảy sinh quá nhiều tư tưởng mục nát.”

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của Phong Kỳ, lúc này Hắc Huyền mỉm cười nói:

“Ngươi đã học lịch sử loài người, ngươi có biết tại sao các triều đại trước khi loài người xảy ra đại biến liên tục thay đổi, không có triều đại nào có thể trường tồn mãi mãi không?”

Liếc nhìn Phong Kỳ, Hắc Huyền tiếp tục nói:

“Những triều đại này khi mới thành lập không có việc gì không tận tâm, không có người nào không nỗ lực, có lẽ lúc đó khó khăn gian khổ, chỉ có thể đoàn kết một lòng nhưng sau khi

hoàn cảnh thay đổi thì có một số thứ không thể thay đổi được, đặc biệt là sự cố định của giai cấp bên trong, chỉ có sự cải cách triệt để mới có thể kích hoạt vũng nước tù đọng này."

"Ngươi muốn nói ngươi là người cách mạng của tộc Linh Năng?"

"Đây là định vị của ta nhưng dù thành công hay thất bại, cuối cùng ta cũng sẽ trở thành đối tượng bị tộc Linh Năng thời đại này khinh thường."

"Ngay cả khi ta thành công, ta cũng sẽ không đi sửa đổi đoạn lịch sử chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách của tộc Linh Năng này, công lao tội lỗi của ta để lại cho hậu nhân đánh giá."

"Ý ngươi là, tương lai sẽ có tộc nhân khẳng định sự hy sinh của ngươi?" Phong Kỳ kinh ngạc nói.

"Xem lại lịch sử loài người, trong đó không thiếu những tội nhân đương thời nhưng lại là những vĩ nhân có công lao muôn đời."

"Ta dường như hiểu tại sao ngươi lại làm như vậy nhưng làm như vậy có đáng không?"

"Đại thế giáng xuống như mắc xương ở cổ, tiềm lực phát triển của tộc ta rất lớn nhưng vẫn còn lâu mới đủ, muốn vượt qua sự phán xét cuối cùng, sự phát triển của tộc Linh Năng chỉ có thể tinh ích cầu tinh."

"Chẳng lẽ ngươi có thể đảm bảo sau khi ngươi chết, tộc Linh Năng chắc chắn sẽ phát triển theo hướng ngươi mong muốn? Ngay cả khi ngươi sửa đổi tộc Linh Năng hiện tại, làm sao đảm bảo tộc Linh Năng tương lai sẽ không xuất hiện vấn đề mới khi lịch sử tiến triển?"

"Ta tin rằng đến lúc đó sẽ có hậu nhân giống như ta đứng ra, một lần nữa kích hoạt tộc Linh Năng đang chết lặng."

“Ngươi tự cho mình cao thượng quá đấy.” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt nói.

“Không cần ngươi hiểu, nếu ta có thể thành công, ta không tin công tích cả đời của ta không thể rửa sạch tội lỗi của ta, công lao tội lỗi của ta để lại cho hậu nhân đánh giá.” Hắc Huyền thản nhiên mỉm cười nhưng trong giọng nói lại tràn đầy sự tự tin mãnh liệt.

Nhìn Hắc Huyền, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện mình vẫn hiểu quá ít về hắn.

Trong mắt hắn, tên này vẫn luôn là hình tượng phản diện, càng là kẻ phản bội tộc Linh Năng trong mắt hắn.

Nhưng Hắc Huyền lại tự định vị mình là người cách mạng của tộc Linh Năng, trong lòng có hoài bão và khát vọng lớn hơn, chứ không chỉ vì tư lợi cá nhân mà phá hoại sự phát triển của tộc Linh Năng.

“Được rồi, ta đi trước, ngươi tiếp tục buồn phiền đi.”

Nói xong, bóng dáng Hắc Huyền tan biến tại chỗ, không cho Phong Kỳ cơ hội tiếp tục truy hỏi.

Sau khi Hắc Huyền rời đi, Phong Kỳ dựa vào lan can bên hồ, nhìn xa về phía mặt hồ.

Đêm tối mờ ảo, thuyền rồng ở hướng giữa hồ theo sóng mà lay động, muôn vàn suy nghĩ trong lòng cuối cùng cũng chỉ hóa thành một tiếng thở dài.

Dưới sự đe dọa của đại thế giáng xuống, hắn cảm thấy thế giới này đã hoàn toàn điên rồi.

Giết chóc trở thành chân lý, kẻ mạnh nuốt kẻ yếu lại trở thành quy luật sinh tồn chân thực nhất.

Muôn vàn tộc quần như thể ở trong một cái lò luyện, cạnh tranh và giết chóc lẫn nhau, chỉ để trở thành tộc quần mạnh

nhất, rồi chờ đến lúc mở lò luyện, đi đối mặt với sự tồn tại chưa biết.

Nghĩ lại thì có chút buồn cười nhưng sự thật lại chân thực và tàn khốc.

Ngay lúc này, một làn sương mù xám bay đến bên hắn, cuối cùng ngưng tụ thành hình dạng của Mê Vụ Chi Chủ.

“Huấn luyện kết thúc rồi sao?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Thấy ngươi có vẻ có tâm sự nên kết thúc huấn luyện sớm để đến xem ngươi.” Mê Vụ Chi Chủ đi đến bên lan can cạnh hồ, nhìn xa về phía bóng trăng trên mặt hồ rồi nói.

“Ta không sao.” Phong Kỳ lắc đầu.

“Là nhiệm vụ sắp bắt đầu khiến ngươi có dự cảm không tốt sao?” Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên tò mò hỏi.

“Ngươi đúng là nhạy bén, có thể nói là vậy.” Nói xong, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, đổi chủ đề nói:

Hết chương 1278.

Chương 1279. Khả Năng Thần Bí

“Lão Mê, nếu ngươi biết mình không còn sống được bao lâu nữa và dù dùng cách nào cũng không thể thoát khỏi số mệnh tử vong, ngươi sẽ làm gì?”

“Tất nhiên là trong khả năng của mình bù đắp những tiếc nuối trong lòng, câu hỏi này của ngươi hỏi rất vô nghĩa.” Mê Vụ Chi Chủ lập tức trợn mắt nói.

“Bù đắp tiếc nuối…” Phong Kỳ lẩm bẩm nhưng ánh mắt lại dần trở nên kiên định.

Hắn lúc này đã đưa ra một quyết định.

Đã không thể tránh khỏi, vậy thì hãy cố gắng hết sức đẩy lịch sử theo hướng mình mong muốn.

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ trở về không gian đặc biệt.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ chào Hắc Huyền rồi trở về học phủ cũ.

Trở về ký túc xá, bên trong vì đã lâu không dọn dẹp nên đã bám đầy bụi.

Phong Kỳ mất nửa tiếng dọn dẹp phòng, sau đó cầm lấy cuốn sổ tay mới tinh đặt trên bàn học.

Tiếp theo, hắn ngồi vào bàn học bắt đầu viết thư.

Vài giờ sau, Phong Kỳ xé vài tờ giấy trong sổ tay, gấp lại rồi bỏ vào chiếc ba lô đặc chế đặt trên ghế sofa.

Trước khi rời đi, hắn suy nghĩ rất lâu, cuối cùng vẫn lấy một hộp kim tiêm hoạt động não từ trong ba lô ra.

Nhiệm vụ hộ tống lần này rất đặc biệt.

Kim tiêm hoạt động não không chắc chắn có thể dùng đến, nếu tử trận, khả năng lớn là đầu sẽ không giữ được.

Nhưng mang theo vẫn tốt hơn là không mang.

Biết đâu lại có lúc dùng đến.

Làm xong mọi việc, Phong Kỳ đóng cửa ký túc xá rồi rời khỏi học phủ cũ.

…

Chiều tối năm ngày sau.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đến khu tiếp tế phía Đông Cựu Nhật.

Với khu tiếp tế này, Phong Kỳ có thể nói là rất quen thuộc.

Khi đi theo tuyến phản diện, hắn từng cùng Mê Vụ Chi Chủ ở đây bắt đầu từ một chiến sĩ lĩnh vực cấp thấp nhất, ra khơi đánh cá, cho đến khi Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam.

Hắn và Mê Vụ Chi Chủ đã sống ở đây nhiều năm.

Hắn vẫn nhớ rõ mỗi sáng đến văn phòng đoàn trưởng, hắn luôn thấy Mê Vụ Chi Chủ ôm máy tính bảng xem tin tức tiền tuyến mới nhất, mỗi khi thấy tin tức liên quan đến Mộc Tinh, hắn ta luôn tự khích lệ mình bằng một bài phát biểu.

Khu tiếp tế phía Đông Cựu Nhật bây giờ có vẻ bình lặng nhưng thực chất là sóng ngầm đang cuộn trào, cuộc tranh giành Huyết Thạch đã bắt đầu.

Trước khi thực hiện hành động hộ tống Huyết Thạch, đã có một số thế lực ngầm dò xét nhưng đều bị đánh lui giữa chừng.

Hành động đánh cắp Huyết Thạch đã xảy ra nhiều lần.

Phong Kỳ đã nghĩ đến việc hành động ngay tại khu tiếp tế phía Đông Cựu Nhật, lấy được Huyết Thạch.

Nhưng làm vậy rất mạo hiểm.

Chỉ cần hắn dám hành động, tiếp theo sẽ phải đối mặt với sự vây công của các thế lực, trong đó có tộc Da Xanh.

Những thành viên tộc Da Xanh xuất hiện ở đây đều không yếu, thậm chí khi giao chiến dữ dội ở khu vực hẻm núi, thực lực mà họ thể hiện còn mạnh hơn tộc Linh Năng.

Lúc này nếu mang Huyết Thạch đi, chắc chắn sẽ trở thành mục tiêu bị tập trung hỏa lực.

Mà Hắc Huyền cũng đã sớm vạch ra kế hoạch cho họ.

Họ sẽ đóng giả là nhân viên hộ tống đi theo đoàn hộ tống vận chuyển Huyết Thạch với tư cách là người được Viện nghiên cứu Cựu Nhật cử đến, lúc này Hắc Huyền chắc chắn sẽ không đồng ý nếu gây thêm chuyện.

Hắn cũng không thể đưa ra cho Hắc Huyền một lý do thích hợp.

Nếu nói rằng trong những nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch trước đây, mục đích thực sự của Phong Kỳ là cướp Huyết Thạch.

Thì mục đích thực sự lần này chính là hộ tống Huyết Thạch.

Dù sao thì lần này hắn đứng trên lập trường của Hắc Huyền, mục đích của chuyến đi này là đưa Huyết Thạch vào thành Cựu Nhật, sau đó giao cho Hắc Huyền.

Tuyến hy sinh này, mục đích của hắn đã chuyển từ cướp đoạt sang bảo vệ.

Nghĩ kỹ lại, Phong Kỳ chỉ thở dài than số phận vô thường.

Hắn đã đi qua quỹ đạo lịch sử tương tự nhiều lần nhưng mỗi lần đều ở những góc độ và lập trường khác nhau.

…

Bốn ngày sau.

Ngày hộ tống Huyết Thạch đến thành Cựu Nhật đã đến.

Hành động hộ tống bề ngoài thì bình lặng nhưng thực chất là sóng ngầm đang cuộn trào.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã sớm phát hiện ra có nhiều thế lực âm thầm đến, mục tiêu chắc chắn là Huyết Thạch.

Đặc biệt là Mê Vụ Chi Chủ, sau khi biết được công dụng của Huyết Thạch, hắn ta đã có tính toán.

Hắn ta định sau khi mang Huyết Thạch về cho Hắc Huyền, sẽ yêu cầu Hắc Huyền cho hắn ta quyền sử dụng Huyết Thạch.

Phong Kỳ cho rằng khả năng Hắc Huyền đồng ý là rất cao.

Dù sao thì Mê Vụ Chi Chủ là đối tượng mà Hắc Huyền hết sức bồi dưỡng, Mê Vụ Chi Chủ càng mạnh thì càng có lợi cho kế hoạch tương lai của Hắc Huyền.

Dùng một mảnh Kỳ tích khuyết tật để tăng xác suất thành công cho kế hoạch tương lai, lần này cả Mê Vụ Chi Chủ và Hắc Huyền đều không lỗ.

Nhiệm vụ hộ tống bắt đầu khi trời chưa sáng.

Đoàn hộ tống dài của các chiến đoàn lĩnh vực lần lượt rời khỏi khu tiếp tế phía Đông Cựu Nhật, sau đó phân tán trên đường chính, bao vây đoàn xe chở Huyết Thạch.

Hết chương 1279.

Chương 1280. Kết Thúc Hành Trình

Trong số đó có Tần Không Thời mà Phong Kỳ rất quen thuộc, cùng với Chiến đoàn Càn Thiên do hắn ta chỉ huy.

Theo dòng thời gian bình thường, Tần Không Thời rõ ràng là quen biết Mộc Tinh trong hành động hộ tống lần này, cuối cùng chọn đi theo Mộc Tinh, trở thành một trong những người sáng lập ra quân Bình Minh.

Nhưng ở dòng thời gian này, không có Mộc Tinh chống lại bàn tay khổng lồ, tình cảnh của hắn ta cũng rất nguy hiểm.

Lúc này hắn không thể đưa ra bất kỳ lời nhắc nhở nào cho Tần Không Thời.

Dù sao thì Hắc Huyền có thể đang âm thầm giám sát mọi chuyện xảy ra ở đây.

Hành động thiếu suy nghĩ chỉ làm đảo lộn kế hoạch ban đầu, khiến lịch sử phát triển theo hướng không thể kiểm soát hơn.

Nhưng hắn cho rằng Tần Không Thời chắc chắn sẽ cảnh giác.

Dù sao thì hắn cũng nắm giữ Kỳ tích có thể tiên đoán một phần tương lai, chắc chắn có thể nhận ra nguy hiểm trước.

Khi hỗn chiến ở hẻm núi, Tần Không Thời đã rút lui trước một bước, chọn quan sát từ xa, tránh được giao tranh ác liệt nhất.

Cho đến khi bàn tay khổng lồ xuất hiện, tạo ra trường lĩnh vực bao phủ phạm vi vài dặm, Tần Không Thời mới bị ảnh hưởng.

Đoàn xe chạy đều trên đường chính.

Hai bên đường chính là bãi cát Gobi hoang vu, theo đoàn xe tiến lên, bụi đất cuồn cuộn theo sau như một con rồng dài.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đứng trên một chiếc xe vận tải gần Huyết Thạch, ánh mắt hướng về phía cuối đường chính nối với đường chân trời.

"Ngươi cho rằng xác suất chúng ta hộ tống thành công lần này là bao nhiêu?" Lúc này Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ hỏi.

"Xác suất thành công rất cao."

"Vì sao?" Phong Kỳ ngạc nhiên hỏi.

"Ngoài chúng ta, Hắc Huyền chắc chắn đã sắp xếp nhiều phương án dự phòng cho chuyến hành động này, chắc chắn sẽ có thành viên tộc Linh Năng tham gia, trong chiến đoàn hộ tống có lẽ còn có những thế lực khác do Hắc Huyền cài cắm, dù sao thì đây cũng là sân nhà của Hắc Huyền."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lắc đầu trong lòng.

Phân tích của Mê Vụ Chi Chủ rất có lý nhưng kế hoạch không thể theo kịp sự thay đổi.

Nếu không có bàn tay khổng lồ xuất hiện, tộc Linh Năng thực sự có khả năng cao giành được Huyết Thạch khuyết tật.

Nhưng bàn tay khổng lồ xuất hiện, mọi thứ sẽ trở nên không thể kiểm soát.

Nghĩ kỹ lại, theo dòng thời gian bình thường, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng cũng đã nhân cơ hội Mộc Tinh giao chiến với bàn

tay khổng lồ mà tìm cơ hội cướp Huyết Thạch.

Nếu không có sự cố bất ngờ này xảy ra, lúc đó Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa hoàn toàn bình phục khỏi vết thương thì về cơ bản không có duyên với Huyết Thạch.

Cái gì gọi là nhân vật chính, lão Mê đã cho hắn một bài học sâu sắc.

Cả tộc bị diệt nhưng chỉ riêng hắn sống sót, sau này còn được vận may phù trợ, thường xuyên lật ngược tình thế, cướp được bảo vật Huyết Thạch mà cuối cùng còn trở thành kẻ chiến thắng.

1500 năm sau, hắn còn kích hoạt được công tắc Huyết Nhục Đỉnh, đoạt lấy khí huyết thiên hạ để xây dựng nền tảng thần thánh.

Mẫu hình trưởng thành của hắn hoàn toàn là mẫu hình nhân vật chính trong truyền thuyết.

So với hắn thì ta thảm hơn nhiều, thực lực và nền tảng tình báo hiện tại hoàn toàn là từng bước một dấu chân, dựa vào sự hy sinh của nhiều dòng thời gian mà dò dẫm từng bước.

Một ngày đường.

Đoàn xe dần tiến đến khu vực hẻm núi vách đá.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng trận chiến ác liệt sắp diễn ra.

Nhiều thế lực ẩn núp mai phục gần khu vực hẻm núi, muốn cướp đoạt Huyết Thạch khuyết tật ở đây.

Bọn họ ở ngay trung tâm, muốn không bị ảnh hưởng cũng khó.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ đã chuẩn bị tâm lý tử chiến.

Ta nghĩ rằng Cổ Khắc và những thành viên khác của đội thu hồi não bộ cũng đã theo sau.

Nhưng liệu họ có thể mang não của hắn đi trong cuộc hỗn chiến dữ dội hay không, Phong Kỳ hoàn toàn không có lòng tin.

Trước khi đến khu tiếp tế phía Đông Cựu Nhật, hắn đã viết hai lá thư để lại cho Mê Vụ Chi Chủ, hắn chỉ hy vọng hai lá thư này có thể thúc đẩy tương lai theo hướng hắn mong muốn.

Đây sẽ là cách duy nhất hắn có thể bù đắp cho sự hối tiếc.

Đoàn xe chạy đến hướng hẻm núi, mặt đất đột nhiên rung chuyển, phía trước xuất hiện một hố sâu.

Một số xe vận tải đi đầu vì không kịp phanh nên đã rơi thẳng xuống hố sâu.

"Đến rồi." Ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ trở nên lạnh lùng, cánh tay dần tản ra thành sương mù xám.

"Chiến!" Phong Kỳ kiên định nói.

Chỉ thấy vô số bóng người từ trên vách đá hai bên hẻm núi nhảy xuống, tiến về phía chiếc xe chở Huyết Thạch.

Chưa đợi Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ ra tay, các chiến đoàn hộ tống đã ra tay ngăn cản.

Trong số đó không thiếu những chiến đoàn đã trung thành với các thế lực ẩn núp khác.

Chiến trường trong nháy mắt trở nên vô cùng hỗn loạn.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ lại vô cùng bình tĩnh.

Cảnh tượng này đã nằm trong dự đoán của bọn họ nhưng bọn họ không có ý định ra tay.

Hết chương 1280.

Chương 1281. Sự Hy Sinh Cuối

Mục đích của bọn họ là hộ tống, không phải cướp đoạt.

Ai dám đến gần Huyết Thạch, người đó sẽ là mục tiêu tấn công của bọn họ.

Thời gian dần trôi, vách đá hai bên hẻm núi bị cuộc chiến dữ dội dần san bằng.

Mặt trời lặn về phía tây, ráng chiều nhuộm đỏ bầu trời, khói lửa say sưa nằm trên núi sông.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không có tâm trạng thưởng thức cảnh đẹp thoáng qua trước khi màn đêm buông xuống, theo tình hình chiến sự ngày càng ác liệt, bọn họ cũng bị ảnh hưởng, chỉ có thể bị động tham gia vào cuộc chiến.

Đúng như Mê Vụ Chi Chủ dự đoán, các thành viên của tộc Linh Năng cũng xuất hiện vào lúc này.

Rõ ràng đây là phương án dự phòng mà Hắc Huyền đã sắp xếp từ trước.

Trong quá trình cướp đoạt Huyết Thạch, không có thế lực nào chọn cách ngồi xem hổ đấu, tất cả đều tham gia vào.

Các thế lực mai phục ở những địa điểm khác cũng lần lượt tiến đến khu vực hẻm núi.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ chiến đấu xung quanh Huyết Thạch.

Trong cuộc chiến ác liệt, hẻm núi ban đầu như thể bị thiên thạch đập trúng, tạo thành một hố trời khổng lồ.

Linh khí trong phạm vi vài km xung quanh bùng nổ, không khí lúc thì nóng như núi lửa, lúc lại lạnh thấu xương.

Một cuộc chiến như thế này, nếu xảy ra trong thành phố, chắc chắn sẽ là một thảm họa diệt vong.

Cuộc chiến của bọn họ còn tạo ra từng đợt sóng xung kích năng lượng.

Cứ vài giây, một sóng xung kích hình tròn màu trắng lại lấy hố trời làm tâm lan tỏa ra ngoài.

Phạm vi vài km đã trở thành vùng cấm sinh mạng, bất kể là cây xanh hay động vật bản địa đều bị sóng xung kích lan ra trong cuộc chiến ác liệt tiêu diệt.

Ngay cả những đám mây trên bầu trời cũng bị sóng xung kích năng lượng đánh tan, lúc này bầu trời quang đãng, đêm đầy sao sáng.

Lúc này Phong Kỳ vẫn chưa thể hiện hết sức mạnh, hắn có thể chất cường tráng hơn nhiều so với trước đây trên tuyến hy sinh này.

Dựa vào sự hỗ trợ của không gian huấn luyện, ngay cả khi mượn sức mạnh của dòng thời gian chính để mở ra hình dạng Huyết Nguyên, hắn cũng có sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng đối thủ cũng không yếu.

Đặc biệt là những sinh vật da xanh xuất hiện sau đó.

Những sinh vật da xanh này có khả năng rất kỳ lạ, đủ loại khả năng liên tục xuất hiện và không sợ chết.

Những sinh vật da xanh tham gia cướp đoạt Huyết Thạch đều có sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ.

Giao chiến với chúng chắc chắn là một chuyện đau đầu.

Nhưng trọng tâm của Phong Kỳ không hề nằm ở đây, hắn biết rằng với năng lực của hắn và Mê Vụ Chi Chủ, rất khó để cướp được Huyết Thạch trong cuộc hỗn chiến với sức mạnh áp đảo.

Tiếp tục kéo dài, bàn tay khổng lồ chắc chắn sẽ xuất hiện.

Trận chiến kéo dài đến đêm khuya, màn đêm bao trùm mặt đất, bầu trời đầy sao sáng.

Nhưng trận chiến vẫn chưa có dấu hiệu kết thúc, ngược lại còn diễn ra ngày càng ác liệt.

Mê Vụ Chi Chủ đã hoàn toàn hóa thân thành sương mù và đã nhiều lần ra tay cướp đoạt Huyết Thạch.

Nhưng hắn cũng không thể chiếm được bất kỳ lợi thế nào trong cuộc cướp đoạt, cuối cùng vẫn phải quay trở lại bên cạnh hắn, chờ thời cơ tìm kiếm cơ hội.

Khi chân trời lóe lên ánh sáng yếu ớt.

Tâm trạng của Phong Kỳ đã căng thẳng đến cực điểm.

Gần như là vào lúc Bình Minh trên chân trời, bàn tay khổng lồ màu đen sẽ xuất hiện.

“A Kỳ, sao ngươi trông căng thẳng thế.”

“Lão Mê, ngươi tin ta không?”

“Tất nhiên.”

“Chuẩn bị đi, tên khổng lồ sắp đến rồi.”

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên không hiểu ý của câu nói này.

Ngay lúc này, trên bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn.

Phong Kỳ lập tức ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên không trung xuất hiện một vết nứt khổng lồ, xuyên qua vết nứt này có

thể nhìn thấy màu đen sền sệt như mực đang cuộn trào.

Vết nứt đen dần mở rộng dưới sự ép của màu đen sền sệt, ngay sau đó một bàn tay khổng lồ màu đen tuyền xuất hiện xuyên qua chất lỏng đen sền sệt, giơ tay lên một tấm màn đen nhanh chóng lan rộng ra.

Ngay cả bầu trời cũng bị tấm màn đen che khuất, nhanh chóng rơi xuống.

Cùng với một tiếng nổ lớn, chiếc lồng đen bao trùm cả vùng đất này, hoàn toàn cách ly với thế giới bên ngoài.

Những tộc đàn đang tranh giành Huyết Thạch hiển nhiên cũng nhận ra nguy cơ đã đến, không hẹn mà cùng lựa chọn dừng tay, vẻ mặt nghiêm trọng ngước nhìn bầu trời.

Ngước nhìn bàn tay khổng lồ màu đen tuyền trên bầu trời, cảm giác áp bức quen thuộc ùa về.

Áp bức huyết mạch đến từ sinh mệnh cấp cao hơn khiến vô số Sinh Vật Trận Địa gần đó không tự chủ được mà run rẩy.

Bàn tay đen giống như một kẻ săn mồi siêu cấp đứng trên đỉnh chuỗi thức ăn, chưa kịp lộ diện đã mang đến áp lực vô tận cho phía dưới.

“Ngươi nói là thứ này sao?!” Biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ vô cùng kinh hãi, hiển nhiên cũng nhận ra rằng đây là một sinh vật siêu cấp.

Phong Kỳ không trả lời, ngước nhìn bầu trời, vẻ mặt nghiêm trọng.

Hết chương 1281.

Chương 1282. Khởi Đầu Mới

Ngay lúc này, tiếng gầm trầm đục truyền đến từ vết nứt không gian, làm rung chuyển cả vùng đất này.

Bàn tay khổng lồ màu đen tuyền đột nhiên chìm xuống.

Gió mạnh từ trên không thổi xuống mặt đất, thổi tung bay quần áo của Phong Kỳ, uy áp khủng khiếp bao trùm toàn bộ chiến trường trong nháy mắt.

Nhận ra sự xuất hiện của sinh mệnh siêu cấp ngoài dự kiến, một thành viên của tộc Linh Năng lên tiếng kêu gọi:

"Mọi người hợp tác ứng phó, nếu không thì không ai thoát được!"

Nói xong, hắn ta lấy ra một viên đá quý từ trán, ném lên không trung.

Viên đá quý lơ lửng trên không trung, sau đó vô số sợi năng lượng màu xanh lam từ viên đá quý kéo dài ra, bay múa nhanh chóng trên không trung.

Trong nháy mắt, một trận pháp khổng lồ hình thành, sau khi hạ xuống sẽ bao trùm tất cả mọi người có mặt tại đây:

"Mọi người chọn một vị trí để truyền năng lượng vào trận pháp, hợp tác có lẽ có thể sống sót." Thành viên của tộc Linh Năng lại lên tiếng.

Các thành viên của các thế lực có mặt tại đây hiển nhiên không ngốc, họ lần lượt tìm vị trí đứng trong trận pháp.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ cũng không ngoại lệ, họ dứt khoát chọn một nút truyền năng lượng để đứng.

Nhưng bàn tay khổng lồ màu đen tuyền lại tiếp tục hạ xuống vào lúc này.

“Rắc!”

Trên trận pháp vừa mới hoàn thành xuất hiện một vết nứt, sau đó vết nứt nhanh chóng lan rộng, dường như có thể vỡ tan bất cứ lúc nào.

Thấy cảnh này, mọi người lập tức truyền năng lượng vào trận pháp.

Ngay lập tức, trận pháp sắp vỡ tan dần đầy lên dưới sự truyền năng lượng, các vết nứt trên bề mặt biến mất.

Nhưng điều này không có nghĩa là nguy cơ đã được giải trừ.

Bàn tay khổng lồ màu đen tuyền vẫn tiếp tục hạ xuống, không hề cho họ cơ hội thở dốc.

Cảm giác áp bức mạnh mẽ xuyên qua lớp chắn của trận pháp đè nặng khiến họ không thở nổi.

Ngước nhìn bầu trời, Phong Kỳ không thể tưởng tượng được Mộc Tinh trong tương lai đã chiến thắng gã khổng lồ này như thế nào.

“Ai đi đón những sinh mệnh bên ngoài trận pháp, lúc này chúng ta phải đoàn kết.” Thành viên của tộc Linh Năng lại lên tiếng.

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn về phía Tần Không Thời bên ngoài trận pháp.

“Ta đi!”

“Đi đi, ta sẽ mở đường cho ngươi.”

Phong Kỳ lập tức hành động, chạy ra khỏi trận pháp.

Khi hắn ta đến gần, lớp chắn của trận pháp đột nhiên nứt ra một lỗ hổng.

Đi qua lỗ hổng, Phong Kỳ xuất hiện bên ngoài trận pháp.

Ngay lập tức, cảm giác áp bức mạnh mẽ ập đến từ trên đầu.

Hắn ta khom người xuống, cảm giác áp bức từ bầu trời khiến hắn ta không thể đứng thẳng lưng.

Không do dự, hắn ta dứt khoát mở ra hình dạng Huyết Nguyên.

Cùng với nhịp tim đập nhanh hơn, thân hình hắn ta nhanh chóng cao lớn, thể chất cường tráng chống chọi với áp lực từ trên đầu.

Phong Kỳ lúc này sải bước, chạy về phía Tần Không Thời.

Lúc này, Tần Không Thời và các thành viên chiến đoàn bên cạnh hắn ta cũng đang bày trận để ứng phó với áp lực từ trên đầu.

Nhưng Tần Không Thời đã hóa thành người máu, nếu không kịp thời hỗ trợ chắc chắn sẽ chết.

Đến trước trận pháp đã đầy vết nứt, Phong Kỳ đấm một phát vào trận pháp vốn đã không còn sức chống đỡ, sau đó dùng Niệm Lực bắt lấy Tần Không Thời và một số đồng đội bên cạnh hắn ta, đưa họ chạy về phía trận pháp.

Chỉ mất chưa đầy một phút, Phong Kỳ đã đưa Tần Không Thời và những người khác trở về.

Nhìn Tần Không Thời bị thương nặng, Phong Kỳ không nói gì, quay trở lại bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Bên kia, thành viên của tộc Linh Năng đến bên Tần Không Thời, bắt đầu giải thích cho hắn ta biết cần phải làm gì tiếp theo.

Phong Kỳ không quan tâm đến điều này nữa.

Mọi thứ đều như hắn ta dự đoán, cuối cùng vẫn phải đối mặt với áp lực của bàn tay khổng lồ.

Hắn đã nghĩ đến đủ mọi cách ứng phó với bước này nhưng không thể tìm ra cách giải quyết hoàn hảo.

Nếu trái với ý muốn của Hắc Huyền, hắn sẽ chết trước khi nhiệm vụ hộ tống bắt đầu.

Muốn chạy trốn thì chạy đi đâu, tuy hắn không ký kết hệ thống nhiệm vụ nhưng vẫn bị Hắc Huyền giám sát chặt chẽ, tự ý rời khỏi thành Cựu Nhật chỉ có con đường chết, càng không thể mang tin tức tình báo có được từ tuyến hy sinh này về Tinh Hồng.

Vì vậy, hắn chỉ có thể tiến theo quỹ đạo đã định.

Bàn tay khổng lồ màu đen tuyền vẫn tiếp tục hạ xuống, áp lực mang đến càng lúc càng mạnh.

Cuối cùng, lớp chắn của trận pháp vẫn không thể chống lại áp lực của bàn tay khổng lồ, vỡ tan ra.

Ngay lập tức, uy áp khủng khiếp bao trùm bên dưới.

Ngay tại chỗ, có Sinh Vật Trận Địa nổ tung dưới áp lực của bàn tay khổng lồ.

Lúc này, tiếng gầm rú vang lên, tất cả các thế lực trong lĩnh vực đồng thời ra tay, tấn công bàn tay khổng lồ màu đen đang đè xuống từ trên trời.

Hàng vạn thuật pháp như sao băng bay lên bắn vào bàn tay khổng lồ.

Ngay lập tức, trên bàn tay khổng lồ liên tiếp nổ tung những màu sắc rực rỡ như ngọn lửa.

Hết chương 1282.

Chương 1283. Lời Chia Tay

Nhưng những đòn tấn công này không hề làm bàn tay khổng lồ lay chuyển, thậm chí không thể làm chậm tốc độ hạ xuống của nó.

Đây hoàn toàn không phải là sức mạnh của cùng một cấp độ.

Cảm giác áp bức khủng khiếp lại ập đến.

Phong Kỳ căng thẳng toàn thân, cảm thấy như có một ngọn núi đè trên đầu, khiến tốc độ hành động của hắn chậm lại.

Ngước nhìn bàn tay khổng lồ, hắn thầm chửi rủa trong lòng.

Hắn cảm thấy mình đúng là không phải nhân vật chính, trong tiểu thuyết, nhân vật chính luôn phát triển từ dễ đến khó, luôn có quá trình nâng cấp đánh quái.

Kẻ thù hắn gặp đều là những kẻ biến thái, đều là những đối thủ gần như không thể đánh bại, không có quá trình phát triển tuần tự.

Lần này không có Mộc Tinh, cách phá cục duy nhất dường như chỉ có một.

Đó chính là lặp lại thao tác ban đầu, hấp thụ các loại sức mạnh tinh thần hỗn tạp để xây dựng thân thể Tinh Thần Trường Sinh.

Nhưng làm như vậy, hắn chắc chắn sẽ chết.

Bởi vì bản chất của môn thuật pháp này là thuật pháp tàn khuyết, chỉ theo đuổi sự phát triển tinh thần cực độ, không

quan tâm đến hậu quả.

Nhưng lúc này hắn không còn lựa chọn nào khác.

Hy vọng phá cục duy nhất của hắn chính là ở trên người Lão Mê.

Lúc này, bên cạnh liên tiếp truyền đến tiếng "Rắc" giòn tan.

Quay đầu nhìn lại, rất nhiều Sinh Vật Trận Địa vì không chịu nổi áp lực của bàn tay khổng lồ, xương cốt toàn thân gãy vụn, thân hình đổ ập xuống, máu thấm ra từ cơ thể của chúng, nhuộm đỏ mặt đất.

Quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ cũng tỏ ra vô cùng khó khăn.

Hầu hết cơ thể đều đã hóa thành hình dạng sương mù, đang khó khăn chống lại áp lực từ trên đầu.

"Lão Mê, có chống đỡ được không?"

"Thể chất của ta tuy không bằng ngươi nhưng vẫn có thể chống đỡ được."

Trong sương mù hiện ra một khuôn mặt, cho hắn câu trả lời khẳng định.

Ngước nhìn bầu trời, Phong Kỳ lúc này đã đưa ra quyết định.

Đã không thể trốn thoát, trước mặt hắn chỉ còn một con đường.

Trong thời khắc nguy cấp, Phong Kỳ dựa vào nội dung ký ức, bắt đầu điều khiển sức mạnh tinh thần lan tỏa.

Những xúc tu sức mạnh tinh thần vô hình đâm vào thức hải của Sinh Vật Trận Địa đã chết, không ngừng ăn mòn sức mạnh tinh thần của chúng, biến thành của mình.

Ban đầu, thể xác của hắn yếu ớt, theo sự tăng cường của sức mạnh tinh thần, thể xác dần không thể chịu đựng được.

Nhưng lần này, thể xác của hắn đã vượt xa trước đây.

Hắn cảm thấy thân thể Tinh Thần Trường Sinh của mình có lẽ có thể trở nên mạnh mẽ hơn.

Bàn tay khổng lồ vẫn đang hạ xuống, Lão Mê bên cạnh đã chống đỡ vô cùng khó khăn, thân thể sương mù bị nén thành một cục và vẫn tiếp tục co lại.

Mặt đất dưới chân cũng đã nứt nẻ khắp nơi, đang từ từ chìm xuống.

Trước cái chết, những Sinh Vật Trận Địa gần đó không còn che giấu thủ đoạn nữa, liều mạng tấn công bàn tay khổng lồ màu đen, cố gắng làm chậm tốc độ hạ xuống của bàn tay khổng lồ.

Nhưng bất kể chúng sử dụng thủ đoạn gì, cũng không thể lay chuyển bàn tay khổng lồ.

Đây chỉ là một phần cơ thể của bàn tay khổng lồ, bản thể vẫn còn ở đầu bên kia của đường hầm không gian, chưa thể đến được.

Bàn tay khổng lồ giống như thanh gươm Damocles treo trên đầu, bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống cướp đi mạng sống của chúng, mang đến áp lực kép cho thể xác và tinh thần của chúng.

Ngay lúc này, trong đám sương mù đã co lại thành một cục bên cạnh Phong Kỳ đột nhiên hiện ra một khuôn mặt, hắn nhìn Phong Kỳ nói:

“A Kỳ, ta giúp ngươi đột vây, ở lại đây chúng ta chắc chắn sẽ chết, chết một người còn hơn chết hai người.”

Nghe những lời này, nội tâm Phong Kỳ run lên, cảm giác quen thuộc ùa về.

Hắn biết Lão Mê muốn hy sinh bản thân, cố gắng giúp hắn thoát khỏi cảnh khốn cùng.

Nhưng lần này, hắn không muốn để Mê Vụ Chi Chủ liều mạng vì hắn nữa.

Với thực lực hiện tại của Mê Vụ Chi Chủ, ngay cả khi muốn liều mạng giúp hắn đột vây, khả năng thành công cũng cực kỳ thấp.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, cười gằn nói:

"Lão Mê, ngươi cho rằng giúp ta đột vây, ta có mấy phần khả năng sống sót?"

"Không đến một phần mười, chúng ta gặp phải sinh mệnh siêu cấp của thế giới lĩnh vực, thực lực của loại sinh mệnh này không phải chúng ta hiện tại có thể chống lại."

"Nếu vậy, chi bằng đổi cách khác, ta giúp ngươi đột vây, ta đảm bảo ngươi có thể sống sót."

Không để ý đến ánh mắt đầy nghi ngờ của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía bàn tay khổng lồ màu đen trên bầu trời, vẻ mặt dữ tợn nói:

"Lão Mê, nếu ngươi sống sót, hãy giúp ta làm một việc."

"Ý ngươi là gì."

Phong Kỳ không trả lời.

Gần đó, những Sinh Vật Trận Địa chết dưới áp lực của bàn tay khổng lồ ngày càng nhiều, những xúc tu tinh thần của Phong Kỳ đâm vào thức hải của những Sinh Vật Trận Địa chết gần đó, tham lam hấp thụ sức mạnh tinh thần của chúng.

Hết chương 1283.

Chương 1284. Cuộc Sống

Sức mạnh tinh thần hỗn tạp đủ màu sắc dần lấp đầy thức hải của hắn.

Sức mạnh tinh thần của hắn tăng lên nhanh chóng.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, vẫn còn lâu mới đủ.

Hắn điều khiển những xúc tu tinh thần đã thực thể hóa bắt đầu tấn công những Sinh Vật Trận Địa khác gần đó, những xúc tu tinh thần mạnh mẽ đâm vào thức hải của chúng, hấp thụ sức mạnh tinh thần.

Làm như vậy ẩn chứa rất nhiều nguy cơ.

Lúc này, trong thức hải của hắn tràn ngập sức mạnh tinh thần hỗn tạp đủ màu sắc, xung đột lẫn nhau.

May mắn thay, thể xác của hắn đủ mạnh mẽ, có thể hấp thụ nhiều sức mạnh tinh thần hỗn tạp hơn lần trước để cường hóa thể tinh thần của mình.

Những xúc tu trong suốt vung vẩy, liên tiếp giết chết những Sinh Vật Trận Địa gần đó vẫn đang khó khăn chống đỡ.

Những Sinh Vật Trận Địa này đều trở thành chất dinh dưỡng cho thể tinh thần của Phong Kỳ.

Thể tinh thần trong thức hải ngày càng ngưng tụ, phát triển nhanh chóng, như thể muốn phá vỡ sự trói buộc của thức hải, phá vỡ xiềng xích của thể xác.

Phong Kỳ dần cảm thấy một áp lực mạnh mẽ từ bên trong.

Hắn cảm thấy ý thức của mình như muốn phá vỡ thể xác, độc lập thoát ra ngoài.

Cảm giác này rất kỳ diệu, hắn có thể nhận thấy rõ ràng rằng sự kiểm soát của mình đối với thể xác ngày càng yếu đi nhưng sự kiểm soát đối với thể tinh thần lại ngày càng mạnh mẽ.

Hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh, lúc này Mê Vụ Chi Chủ đã co lại thành một cục sương mù xám bằng quả bóng rổ, vẫn đang khó khăn chống đỡ.

"Lão Mê, đợi thêm chút nữa."

Dứt lời, những xúc tu tinh thần của Phong Kỳ vươn ra khỏi cơ thể bùng nổ, tốc độ giết chóc và nuốt chửng tăng nhanh.

Nhân lúc bàn tay khổng lồ chưa hoàn toàn hạ xuống, hắn cần phải trở nên mạnh mẽ hơn.

"Ta sắp không chống đỡ nổi nữa rồi, nhân lúc ta còn sức… còn có thể đưa ngươi đột phá một đoạn, đừng do dự nữa."

Bên cạnh truyền đến giọng nói đè nén của Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, thể xác của Phong Kỳ cũng đã đạt đến cực hạn, hắn cuối cùng đã chọn ngừng hấp thụ sức mạnh tinh thần.

Ý thức chìm vào thức hải.

Hiện ra trước mắt Phong Kỳ là một gã khổng lồ ngũ sắc đầy màu sắc đứng trong thức hải.

Do hấp thụ quá nhiều sức mạnh tinh thần hỗn tạp, thức hải đã đầy vết nứt, như thể có thể vỡ tan bất cứ lúc nào.

Không do dự, hắn dứt khoát sử dụng sức mạnh đức tin để mượn khả năng thiên phú "Thần thể" của chủ thể.

Ngay lập tức, gã khổng lồ ngũ sắc đứng trong thức hải lập tức sụp đổ, hóa thành dòng sức mạnh tinh thần cuồn cuộn đổ về phía thần văn màu vàng xuất hiện trên bầu trời thức hải.

Mở mắt ra, trên trán Phong Kỳ xuất hiện dấu ấn thần văn màu vàng, ánh sáng vàng chói mắt từ trên trán bùng phát bao phủ toàn thân.

Máu thịt trên cơ thể trong nháy mắt tan rã, sức mạnh tinh thần liên tục tuôn ra từ trán, thay thế máu thịt bám vào xương.

Trong nháy mắt, cơ thể hắn biến thành một thể năng lượng thuần túy tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt.

Sức mạnh tinh thần vẫn liên tục truyền vào.

Thân thể nguyên tố màu vàng của Phong Kỳ dần chuyển sang nhiều màu.

Thế giới trong mắt hắn cũng thay đổi theo.

Hắn có thể nhìn thấy thế giới này được cấu thành từ vô số sợi chỉ đan xen chằng chịt, trong không khí còn trôi nổi vô số hạt nguyên tố có màu sắc khác nhau.

Nhìn thấy sự thay đổi của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh đã kinh ngạc đến ngây người.

Trong ấn tượng của hắn, năng lực mạnh nhất của Phong Kỳ là hình thái Huyết Nguyên, khiến cơ bắp của hắn tăng lên gấp mười lần, có được sức mạnh và thể chất khủng khiếp.

Thân thể nguyên tố của Phong Kỳ rõ ràng đã vượt quá sức tưởng tượng của hắn.

Lúc này, Phong Kỳ đã hoàn toàn kích hoạt Thần thể, tất cả sức mạnh tinh thần hấp thụ được đều đã hóa thành một phần của Thần thể.

Điều này cũng khiến cho Thần thể màu vàng nguyên chất ban đầu bị sức mạnh tinh thần hỗn tạp làm ô nhiễm, biến thành nhiều màu.

Vừa ban cho hắn sức mạnh mạnh mẽ hơn, vừa khiến cho thể nguyên tố của hắn trở nên cực kỳ không ổn định.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ quay đầu nhìn hắn:

"Lão Mê, nhìn cho kỹ, tiếp theo ta sẽ cho ngươi thấy một thứ lớn hơn."

Dứt lời, Phong Kỳ đưa tay về phía bầu trời.

Không cần phải vẽ bùa chú, các hạt nguyên tố trong không khí tự động tụ lại theo ý nghĩ của hắn, tạo thành một bàn tay nguyên tố có kích thước ngang bằng bàn tay khổng lồ màu đen.

Nhìn Phong Kỳ lơ lửng giữa không trung, những Sinh Vật Trận Địa gần đó cũng giống như Mê Vụ Chi Chủ, kinh ngạc đến mức không nói nên lời.

Chúng không thể hiểu nổi, tại sao bên cạnh mình lại đột nhiên xuất hiện sinh mệnh nguyên tố.

Càng không thể tưởng tượng nổi cách điều khiển sức mạnh nguyên tố mà không cần vẽ bùa chú.

Lúc này, Phong Kỳ chỉ một ngón tay về phía bàn tay khổng lồ màu đen.

Chỉ thấy theo hướng hắn chỉ, hàng nghìn trận pháp nguyên tố đột nhiên xuất hiện giữa không trung, vô số xúc tu nguyên tố vươn ra từ trung tâm trận pháp, theo chân bàn tay nguyên tố đâm về phía bầu trời.

…

Hết chương 1284.

Chương 1285. Sinh Vật Trận Địa

Dưới trạng thái Thần Thể, tâm trí của Phong Kỳ dần trở nên tuyệt đối lý trí.

Thế giới trong mắt hắn hoàn toàn khác với thế giới nhìn bằng thị giác bình thường, hắn có thể nhìn rõ cấu trúc cơ bản của thế giới này.

Lúc này, hắn triển khai thế công với bàn tay khổng lồ đen kịt đang rơi xuống từ bầu trời.

Chỉ cần một tay chỉ lên trời, không cần phải khoa trương vẽ ra quỹ tích của các loại pháp thuật, các nguyên tố trời đất sắp xếp kết hợp theo ý nghĩ trong lòng hắn.

Bàn tay nguyên tố được tụ hợp từ sức mạnh nguyên tố mang theo vô số xúc tu bắn về phía bầu trời.

Ầm!

Bàn tay nguyên tố va chạm với bàn tay khổng lồ đen kịt, vô số xúc tu màu sắc từ bên cạnh điên cuồng vỗ vào bàn tay khổng lồ đen kịt đang rơi xuống.

Bầu trời lúc rạng sáng bỗng chốc được nhuộm đủ màu sắc, như một tấm vải bạt màu sắc, Phong Kỳ cầm cây bút nguyên tố tùy ý tô vẽ trên đó.

Dưới sự oanh tạc dữ dội của pháp thuật, bầu trời nhanh chóng đổ xuống những hạt mưa linh khí đủ màu sắc.

Những điểm sáng nguyên tố vỡ vụn và tản ra sau khi va chạm với bàn tay khổng lồ đen kịt rơi xuống từ bầu trời, cảnh

tượng đẹp như mơ.

Sự rực rỡ trong khoảnh khắc khiến tất cả Sinh Vật Trận Địa bên dưới kinh ngạc.

Dưới thế công khủng khiếp của Phong Kỳ, bàn tay khổng lồ đen kịt cuối cùng cũng ngừng rơi xuống, thậm chí còn lùi lại trong chốc lát.

Lúc này, từ vết nứt không gian như mực Mặc trên bầu trời truyền đến một tiếng gầm kinh thiên động địa. Bàn tay khổng lồ đen kịt khẽ run lên, trên đó xuất hiện những mạch máu rõ ràng, có thể nhìn thấy máu Tinh Hồng chảy cuồn cuộn trong mạch máu như dòng sông.

Sinh vật siêu cấp tức giận điều khiển bàn tay khổng lồ đen kịt nắm chặt lấy bàn tay nguyên tố, lực nắm khủng khiếp khiến không gian cũng bị bóp méo, bầu trời như một tấm kính sắp vỡ, xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Dưới sức mạnh khủng khiếp của bàn tay đen kịt, bàn tay nguyên tố bắt đầu vỡ vụn nhanh chóng.

Lúc này, từ vết nứt đen kịt lại truyền đến một tiếng gầm, chỉ thấy bên trong lại thò ra một bàn tay, bàn tay này nắm chặt ở mép vết nứt không gian, từng chút một kéo vết nứt không gian ra, cố gắng thoát ra khỏi đó.

Cảnh tượng này mang đến cho Sinh Vật Trận Địa bên dưới một cú sốc tinh thần cực mạnh, khiến họ không khỏi tái mặt.

Bàn tay khổng lồ đen kịt đã thể hiện sức mạnh mà họ khó có thể chống lại.

Nếu quái thú khổng lồ bí ẩn ở đầu kia vết nứt không gian hoàn toàn thoát khỏi sự ngăn cách của không gian và xuất hiện, họ cảm thấy mình không còn khả năng sống sót.

Chỉ thấy vết nứt không gian bị bàn tay xé toạc từng chút một.

Ngay sau đó, vô số chất lỏng đen kịt đột nhiên phun ra từ vết nứt không gian.

Những chất lỏng này như có sự sống, vặn vẹo biến đổi thành đủ loại hình dạng trên không trung, thậm chí có thể nhìn thấy một đôi mắt đỏ ngầu tham lam lóe lên trong chất lỏng.

Khi chất lỏng đen kịt rơi xuống đất, chúng đột nhiên tấn công Sinh Vật Trận Địa gần đó, cố gắng nuốt chửng cơ thể của họ.

Một số sinh vật lỏng bắt đầu hợp nhất, thân thể dần trở nên to lớn.

Thông qua con mắt nguyên tố do Thần Thể ban tặng, Phong Kỳ nhìn rõ bên trong mỗi sinh vật lỏng đều còn sót lại một ý thức yếu ớt.

Nếu hắn đoán không nhầm thì những chất lỏng này thực chất là sinh vật phân liệt ra từ một sinh vật. Sinh vật siêu cấp không thể phá vỡ vết nứt không gian rõ ràng là muốn cắt cơ thể của nó thành những mảnh nhỏ, tức là dạng sinh vật lỏng như hiện tại, sau đó tái hợp trong thế giới này.

Loại hình thái sinh vật có thể tự cắt này khiến hắn không khỏi nghĩ đến sinh vật siêu cấp hợp thể nằm ngang trong thế giới 1500 năm.

Còn con quái vật này có phải là con quái vật hợp thể đó hay không, hắn không nghĩ nhiều.

Chỉ thấy vết nứt không gian trên bầu trời lại phun ra chất lỏng đen kịt, đợt sinh vật lỏng thứ hai rơi xuống từ bầu trời.

Đối mặt với thế công hoàn toàn khác biệt, Phong Kỳ vô cùng bình tĩnh.

Thân thể hắn từ từ lơ lửng trên không trung, cuối cùng dừng lại ở vị trí cách mặt đất khoảng mười mét.

Thân thể nguyên tố ngũ sắc lập tức tỏa sáng rực rỡ như mặt trời.

Các hạt nguyên tố tự do trong không khí nhanh chóng tràn về phía hắn như chim yến trở về tổ dưới sự chú ý của hắn.

Trong nháy mắt, các hạt nguyên tố trong không khí sắp xếp kết hợp theo ý nghĩ trong lòng hắn.

Bỏ qua quá trình vẽ pháp thuật phức tạp, hắn dưới trạng thái Thần Thể đã hoàn toàn làm được lập trình pháp thuật tự do như Lời Tự Thuật mô tả và dùng ý nghĩ để lập trình.

Ý nghĩ trong lòng hắn, đối với các hạt nguyên tố mà nói chính là thánh ngôn.

Các hạt nguyên tố sẽ tự động sắp xếp theo ý nghĩ trong đầu hắn, sau đó tạo ra một pháp thuật mới.

Lúc này, hắn đưa tay chỉ vào trán.

Ngay lập tức, ý nghĩ của hắn lấy hắn làm trung tâm, như thủy triều tràn ngập xung quanh, ngày càng nhiều hạt nguyên tố được cảm ứng bắt đầu kết hợp tự do.

Hết chương 1285.

Chương 1286. Nguyên Tố Sinh Vật

Sinh vật nguyên tố lửa do nguyên tố lửa tụ hợp, sinh vật nguyên tố nước do nguyên tố nước tụ hợp, sinh vật nguyên tố đất do nguyên tố đất kết hợp… Ngoài ra, thậm chí còn có sinh vật nguyên tố hỗn hợp do các nguyên tố khắc chế nhau kết hợp ra đời dưới ý thức của Phong Kỳ.

Làm như vậy, Phong Kỳ không hề tiêu hao bất cứ thứ gì.

Sự tiêu hao duy nhất của hắn chỉ có duy trì ý thức tinh thần tiêu hao của Thần Thể.

Trong nháy mắt, các sinh vật nguyên tố ra đời từ hư không lần lượt nhìn về phía hắn.

Lúc này, Phong Kỳ lơ lửng giữa không trung chính là chúa tể nguyên tố, các nguyên tố tự do giữa trời đất đều nằm trong sự kiểm soát của ý nghĩ hắn.

Tâm hướng đến đâu, đều là thánh ngôn nguyên tố.

Ngay cả việc tạo ra sinh vật nguyên tố vô thức từ hư không đối với hắn cũng chỉ là một ý nghĩ.

Lúc này, hắn đưa ngón tay chỉ lên trời, nhẹ giọng nói:

"Giết!"

Trong nháy mắt, đại quân nguyên tố lao lên trời, muôn vàn luồng sáng năm màu bay về phía bầu trời va chạm với sinh vật lỏng đen kịt rơi xuống, cảnh tượng vô cùng chấn động.

Sinh vật nguyên tố vô thức như những chiến binh không sợ chết, dưới sự chỉ dẫn của Phong Kỳ, chúng chiến đấu với sinh

vật lỏng.

Ánh mắt của Phong Kỳ xuyên qua vết nứt không gian đen kịt, giao nhau với đôi mắt đỏ ngầu ở đầu kia không gian.

Trong khoảnh khắc nhìn nhau, Phong Kỳ cảm nhận được rất nhiều cảm xúc trong đôi mắt đỏ ngầu này.

Giết chóc, tàn bạo, tử vong, hủy diệt… Đôi mắt đỏ ngầu như ẩn chứa mọi cảm xúc tiêu cực trên thế gian, lúc này đang tức giận nhìn hắn, như muốn xé hắn thành từng mảnh.

Đối với điều này, Phong Kỳ không hề sợ hãi trong lòng.

Chết cũng không sợ, hắn sao có thể sợ đe dọa bằng ánh mắt.Lúc này, hắn chỉ vào vết nứt không gian đen kịt, ngay lập tức ý nghĩ hóa thành Dao Động bay về phía vết nứt không gian.

“Muốn phép màu ư? Xuống đây lấy!”

Ý nghĩ của hắn như tiếng chuông lớn vang vọng, trong đầu sinh vật siêu cấp ở đầu kia vết nứt không gian.

Dường như hiểu được ý nghĩ của hắn, sát ý trong mắt sinh vật siêu cấp càng mãnh liệt, nó lại gầm lên một tiếng.

Tiếng gầm chói tai truyền đến qua vết nứt không gian, như sấm sét giữa trời quang, chấn động cả đất trời, ngay tại chỗ có Sinh Vật Trận Địa không chịu nổi áp bức, máu chảy đầm đìa từ bảy lỗ rồi ngã xuống.

Đối với những Sinh Vật Trận Địa khác, Phong Kỳ lười quan tâm sống chết của chúng.

Nhưng đối với Mê Vụ Chi Chủ, hắn bảo vệ rất tốt.

Lúc này, hắn đã tạo ra một lớp rào chắn nguyên tố cho Mê Vụ Chi Chủ, bảo vệ cô bên trong.

Phong Kỳ biết mình chắc chắn sẽ chết, dù sao bây giờ thức hải của hắn đã vỡ nát, ý thức hoàn toàn dựa vào Thần Thể.

Bây giờ ý thức đã trở thành vật tiêu hao.

Đợi đến khi ý thức cạn kiệt, mạng sống của hắn cũng sẽ chấm dứt.

Quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang bị bức tường nguyên tố phong tỏa, vẻ mặt đầy kinh ngạc, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Sau đó, hắn lại ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Cuộc chiến giữa hắn và sinh vật siêu cấp vẫn chưa kết thúc.

Đối với hắn bây giờ, nếu muốn chạy trốn, bàn tay khổng lồ đen kịt trên bầu trời căn bản không thể ngăn cản.

Nhưng trước khi chết, hắn muốn mở ra một con đường tương lai cho Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn cũng đang chiến đấu vì điều này.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong mắt lóe lên ánh sáng ngũ sắc.

Ánh sáng tỏa ra từ Thần Thể lúc này càng trở nên mãnh liệt, giống như một mặt trời rực rỡ đầy màu sắc, ánh sáng chiếu khắp bốn phương tám hướng.

Lúc này, Phong Kỳ vung tay về phía trước.

Ngay lập tức, các trận pháp nguyên tố dày đặc như mưa sau trận xuân hiện ra bên cạnh hắn, kết hợp thành từng tòa tháp pháo nguyên tố.

Trong nháy mắt, pháp thuật như pháo hoa bay lên không trung, bầu trời trong nháy mắt được nhuộm thành màu sắc sặc sỡ.

Sinh vật siêu cấp vốn muốn thông qua cách cắt cơ thể để giáng xuống, đối mặt với thế công liên miên như mưa gió bão táp của Phong Kỳ, không có cách nào.

Tuyến phòng thủ sinh vật nguyên tố đầu tiên.

Tuyến trận địa tháp pháo nguyên tố thứ hai.

Sinh vật lỏng đen kịt cho dù có thể vượt qua tuyến phòng thủ đầu tiên, cũng sẽ bị xóa sổ ở tuyến phòng thủ thứ hai, hóa thành khói đen tan biến.

Sinh vật siêu cấp ở đầu kia vết nứt không gian hiển nhiên cũng nhận ra nếu tiếp tục chiến đấu như vậy, chỉ là đang tiêu hao ý thức của mình, cuối cùng không còn phun ra chất lỏng đen kịt nữa.

Nhưng Phong Kỳ biết sinh vật siêu cấp này không có ý định rời đi.

Qua vết nứt không gian đen đặc như mực, hắn nhìn thấy dục vọng tham lam trong đôi mắt đỏ ngầu vẫn chưa tan đi, rõ ràng nó vẫn còn ý đồ với Huyết Thạch khuyết.

Đây chính là sức hấp dẫn của Vật Phẩm Kỳ Tích, ngay cả sinh vật siêu cấp khủng bố cũng không thể cưỡng lại.

Huyết Thạch khuyết mặc dù mất đi phần lớn nhưng hiệu quả lại không hề yếu.

Hết chương 1286.

Chương 1287. Huyết Thạch Khuyết

So với những Vật Phẩm Kỳ Tích khác có hiệu quả trực tiếp, Huyết Thạch khuyết trong thời gian ngắn không thể tạo ra lợi ích khổng lồ, hoặc có hiệu quả siêu cấp có thể thay đổi cục diện trong nháy mắt.

Hiệu quả của Huyết Thạch giống như tích nước chảy thành sông.Huyết Thạch nhỏ do nó sinh ra có thể bỏ qua giới hạn huyết mạch để nâng cao tiềm năng tương lai của một chủng tộc, đối với bất kỳ chủng tộc nào có huyết nhục đều có sức hấp dẫn khó cưỡng lại.

Đây cũng là một trong những lý do khiến các chủng tộc yếu trong Lĩnh Vực dùng Huyết Thạch nhỏ làm tiền tệ chính.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ, có được Huyết Thạch khuyết tương đương với việc sở hữu một máy in tiền.

Cho dù không làm gì cả, Huyết Thạch khuyết được lưu trữ trong cơ thể cũng sẽ liên tục sinh ra Huyết Thạch nhỏ, có tác dụng hỗ trợ rất tốt cho việc nâng cao thực lực của hắn.

Mục đích của Sinh Vật Trận Địa siêu cấp ở đầu kia vết nứt không gian khao khát Huyết Thạch khuyết rõ ràng không phải để giao dịch.

Ý nghĩ của nó có lẽ giống với Mê Vụ Chi Chủ, muốn lợi dụng Huyết Thạch nhỏ do Huyết Thạch khuyết sinh ra để nâng cao hơn nữa cường độ tiềm năng huyết mạch của mình, để bản thân có không gian phát triển tốt hơn.

Đối với sinh vật siêu cấp có tuổi thọ rất dài, loại bảo vật nâng cao cường độ huyết mạch một cách tiềm tàng này có sức hấp dẫn khó có thể tưởng tượng được.

Sau một thời gian giằng co ngắn ngủi, đúng như dự đoán của Phong Kỳ, sinh vật siêu cấp ở đầu kia vết nứt không gian lại ra tay.

Chỉ thấy năng lượng đen kịt liên tục thông qua vết nứt không gian bám vào bàn tay khổng lồ.

Tiếp theo, bàn tay khổng lồ bao phủ bởi sương mù đen đột nhiên hạ xuống.

Uy áp khủng bố lại một lần nữa bao trùm bên dưới, sương mù đen bao phủ lan tỏa tụ lại thành mây đen, giống như một ngọn núi đen kịt đè xuống từ trên đỉnh đầu, che trời lấp đất.

Đối mặt với bàn tay khổng lồ lại một lần nữa xâm lược, Phong Kỳ vẫn bình tĩnh.

Lúc này, hắn giơ tay phải lên nhắm vào bàn tay khổng lồ đen kịt, ngay lập tức các hạt nguyên tố trong không khí tụ lại, hình thành một lớp rào chắn đầy màu sắc trên không trung.

Ầm ầm!

Khoảnh khắc bàn tay khổng lồ đen kịt va chạm với rào chắn đầy màu sắc, giống như núi sụp biển gầm, chấn động cả không gian này.

Trong nháy mắt, các hạt nguyên tố bám vào bề mặt bàn tay khổng lồ đen kịt.

Khi Phong Kỳ nắm chặt tay, các nguyên tố hòa vào nhau được giải phóng, xung đột nguyên tố giữa các nguyên tố khác nhau trong nháy mắt biến bầu trời thành ban ngày.

Sau một thời gian ngắn im lặng, năng lượng vượt xa cả bom hạt nhân bao trùm khắp bốn phương tám hướng.

Bầu trời trong nháy mắt nứt nẻ chằng chịt, mặt đất rung chuyển dữ dội, sóng xung kích trong nháy mắt áp sát đến Sinh Vật Trận Địa đang khổ sở chống đỡ bên dưới.

Giống như một cơn gió lốc quét qua, biểu cảm của chúng trong nháy mắt trở nên đờ đẫn.

Khi đợt sóng xung kích thứ hai ập đến, thân thể của chúng hóa thành tro bụi theo sóng xung kích mà tan biến.

Đối với cái chết của những Sinh Vật Trận Địa này, Phong Kỳ căn bản không quan tâm.

Ánh mắt của hắn vẫn luôn tập trung vào bàn tay khổng lồ đen kịt.

Các nguyên tố sau khi hòa vào nhau được giải phóng cuối cùng đã phá vỡ được phòng ngự của bàn tay khổng lồ, chỉ thấy bầu trời rơi xuống vài giọt máu đặc quánh, mỗi giọt như nặng vạn cân.

Ý nghĩ của Phong Kỳ trong nháy mắt, máu rơi xuống được các nguyên tố bao bọc, nén lại, cuối cùng hóa thành từng viên đá quý màu nâu ngưng tụ trên không trung, cuối cùng bị hắn nắm trong lòng bàn tay.

Tiếp theo, tiếng gầm trầm đục mang theo gió mạnh từ vết nứt không gian ập đến.

Nhưng gió mạnh còn chưa kịp áp sát Phong Kỳ thì tự động dừng lại, nguyên tố gió căn bản không dám có bất kỳ hành vi "Mạo phạm" nào đối với Phong Kỳ, người nắm giữ sức mạnh nguyên tố.

Lúc này, Thần Thể cũng đã sắp sụp đổ.

Lần này, Thần Thể kéo dài lâu hơn gấp nhiều lần nhưng cuối cùng cũng có lúc sụp đổ.Nhìn bàn tay khổng lồ đang run nhẹ trên bầu trời, Phong Kỳ quyết định tung ra đòn cuối cùng.

Bất kể thành bại, hắn đều phải rời đi.

Cuối cùng cũng liều mạng vì lão Mê.

Chỉ thấy Phong Kỳ vươn tay về phía trước, nắm lấy một sợi chỉ đỏ rực.

Trong trạng thái Thần Thể, hắn có thể nhìn rõ thế giới được đan xen bởi vô số sợi nguyên tố và sợi quy tắc.

Mà hắn nắm lấy chính là một trong những sợi nguyên tố chính có thể sinh ra nguyên tố lửa.

Trong lúc từ từ rút về, Thần Thể của hắn xuất hiện những vết nứt lan rộng như mạng nhện, lòng bàn tay thì mọc ra một thanh kiếm hoàn toàn ngưng tụ từ ngọn lửa, nhiệt độ tỏa ra từ thân kiếm bao trùm khắp bốn phương tám hướng, đất đai trong phạm vi Lĩnh Vực lập tức mất nước nứt nẻ, trong nháy mắt trở thành đất đỏ ngàn dặm.

Cân bằng của thế giới này dường như bị phá vỡ.

Hết chương 1287.

Chương 1288. Bàn Tay Khổng Lồ

Giống như một tấm gương bị đập vỡ, trong nháy mắt xuất hiện đầy những vết nứt không gian đen kịt.

Khi một sợi nguyên tố lửa hoàn chỉnh bị Phong Kỳ rút ra khỏi mạng lưới cấu trúc thế giới dày đặc, một thanh kiếm nguyên tố lửa dài hơn hai mét hoàn toàn ngưng tụ.

Nắm giữ sức mạnh nguyên tố chính, Thần Thể của Phong Kỳ cũng có chút không chịu nổi.

Bắt đầu từ cánh tay, cơ thể hắn đã đầy những vết nứt.

Sinh vật siêu cấp trên bầu trời dường như cũng nhận ra điều gì đó, tiếng gầm phát ra mang theo một tia sợ hãi, bàn tay khổng lồ lúc này từ từ rút về, cố gắng rời đi.

Phong Kỳ lúc này khó khăn giơ tay phải lên.

Lúc này hắn giống như một vị thần cầm đuốc, ngay cả mặt trời mới mọc cũng trở nên lu mờ so với hắn.

Gượng chống Thần Thể sắp sụp đổ, hắn nhẹ nhàng vung một kiếm về phía bầu trời.

Ngay lập tức, một lưỡi liềm lửa rộng khoảng một mét bay về phía bầu trời.

So với bàn tay khổng lồ đen kịt, lưỡi liềm lửa này có vẻ không đáng kể.

Nhưng lưỡi liềm lửa lại nhanh chóng mở rộng trong khi bay.

Ba mét, mười mét, một trăm mét… Trong nháy mắt, lưỡi liềm lửa hình vòng cung mở rộng đến chiều rộng hơn nghìn mét.

Trong khi bay giống như một đôi cánh lửa dang rộng, nhiệt độ khủng khiếp dường như có thể thiêu rụi mọi thứ, ngay cả không gian cũng bị biến dạng dưới nhiệt độ cao.

Cuối cùng, lưỡi liềm lửa quét vào cổ tay của bàn tay khổng lồ đen kịt sắp chạy trốn.

Trong tiếng gầm thét thảm thiết, một bàn tay rơi xuống từ trên không.

Phong Kỳ cũng cuối cùng không chịu nổi, buông lỏng bàn tay đang nắm chặt sức mạnh nguyên tố lửa chính.

Ngay lập tức, tay phải của hắn vỡ vụn, sức mạnh nguyên tố lửa chính ngưng tụ cũng tự động tan rã vào lúc này, một lần nữa hóa thành sợi nguyên tố lửa chính vô hình hòa vào thế giới, một lần nữa trở thành một phần của cấu trúc cơ bản của thế giới.

Ngẩng đầu nhìn vết nứt không gian đang khép lại, Phong Kỳ biết mình đã thành công.

Lần này hắn không chạy, mà dùng thực lực đánh lui sinh vật siêu cấp.

Hắn không biết con quái vật đen kịt có còn quay lại nữa không, vì vậy bây giờ điều quan trọng nhất là phải nhanh chóng rời đi.

Hắn quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang kinh ngạc đến mức không nói nên lời, vung tay phá vỡ lớp rào chắn bảo vệ Mê Vụ Chi Chủ, sau khi sức mạnh nguyên tố bao bọc Mê Vụ Chi Chủ, hắn đưa hắn ta lên không trung.

Sau đó, hắn dùng sức mạnh nguyên tố bao bọc bàn tay đen kịt rơi xuống đất và Huyết Thạch khuyết, rồi bay về phía xa.

…

Nửa giờ sau.

Bên một con suối đầy cỏ dại, Phong Kỳ đã trở lại hình dạng xương.

Những vết nứt trên người hắn vẫn tiếp tục lan rộng.

Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh sắc mặt lo lắng, liên tục truyền khí huyết vào cơ thể hắn, cố gắng duy trì mạng sống cho hắn.

Cảnh tượng này cực kỳ giống với một dòng thời gian trước đó.

Lần đó hắn cũng sử dụng pháp môn Tinh Thần Trường Sinh, cuối cùng gần kề cái chết.

Lão Mê được hắn cứu cũng dùng khí huyết duy trì mạng sống cho hắn nhưng vẫn vô tình bỏ đi.

Cũng chính vì lần đó, lão Mê trở thành tên biến thái bí ẩn ăn trộm đồ cúng trong miệng Úy Vi.

Quỹ đạo lịch sử tương tự, điểm khác biệt là lần này lão Mê thực sự đang tận tâm chữa thương cho hắn.

Nhưng làm như vậy chẳng khác nào muối bỏ bể.

Khí Huyết Nguyên liên tục tràn vào cơ thể, huyết nhục của Phong Kỳ dần dần tái sinh.

Nhưng lúc này, ý thức của hắn dần trở nên hỗn loạn.

Ngay từ khoảnh khắc biển thức tinh thần bị sức mạnh tinh thần hỗn tạp làm nổ tung, ý thức của hắn đã không còn chỗ dung thân.

Trong trạng thái Thần Thể, ý thức của hắn đã nhanh chóng bị tiêu hao.

Bây giờ không còn sự gia trì của Thần Thể, tốc độ ý thức tiêu tan càng nhanh hơn.

Lâm Nhiễm đã mất hai dòng thời gian để nghiên cứu "Tinh Thần Trường Sinh" kết hợp với Thần Thể, quả thực đã mang lại cho hắn sự gia tăng sức mạnh khó có thể tưởng tượng nhưng cuối cùng vẫn là công pháp dùng một lần.

Số phận dùng xong là chết, hắn không thể thoát khỏi.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt lo lắng, Phong Kỳ nhân ý thức chưa tiêu tan, nhẹ giọng nói:

"Lão Mê, sau khi ta chết, hãy cắt đầu ta xuống."

"Ngươi có cách để hồi sinh chính mình sao?" Mê Vụ Chi Chủ mắt sáng rỡ nói.

"Hồi sinh cái… Đúng đúng đúng… Có thể hồi sinh nhưng ngươi phải làm theo lời ta nói, hiểu không?"

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẻ mặt đầy mong đợi, Phong Kỳ quyết định nói dối trước khi rời đi.

Chỉ có như vậy, Mê Vụ Chi Chủ mới có thể sắp xếp tốt hơn theo hướng hắn đã định.

"Ngươi nói chi tiết, ta chắc chắn sẽ giúp ngươi hồi sinh."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu rồi tiếp tục nói:

"Sau khi ý thức của ta tiêu tan, hãy dùng khí huyết của ngươi duy trì sự hoạt động của đầu ta… Đem nó về khách sạn chúng ta ở tại khu tiếp tế phía đông Cựu Nhật, trong ba lô của ta có Đại Não Hoạt Tính Châm, nó có thể khiến não ta luôn hoạt động… Cuối cùng đến ký túc xá của ta ở Học phủ Cựu Nhật, ở đó có hai lá thư ta để lại cho ngươi…"

Hết chương 1288.

Chương 1289. Đầu Của Ta

Giọng nói ngày càng yếu ớt, thậm chí đến cuối cùng Phong Kỳ cũng không biết mình đang nói gì nữa.

Ý thức dần trở nên hỗn loạn, hắn thậm chí không thể cảm nhận được Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh.

Trước khi ý thức hoàn toàn tiêu tan, Phong Kỳ cười toe toét nói:

"Lão Mê, lúc nãy anh em ta có ngầu không?"

Giọng nói vừa dứt, bên tai hắn vang lên tiếng gọi của Mê Vụ Chi Chủ, chỉ là hắn không nghe rõ được cuối cùng người kia nói gì.

Ý thức còn sót lại cuối cùng cũng tiêu tan hoàn toàn, rơi vào trạng thái lạc lối vô tận.

Dòng thời gian này, hắn đã giao phó trọng trách cuối cùng cho Mê Vụ Chi Chủ, cũng mở ra một con đường tương lai cho Mê Vụ Chi Chủ.

Huyết Thạch khuyết, máu của sinh vật siêu cấp, những bảo vật này sẽ tạo nền tảng vững chắc cho tương lai của Mê Vụ Chi Chủ.

…

Nửa tháng sau.

Cánh cửa ký túc xá đã đóng bụi từ lâu được đẩy ra, một bóng người tóc tím bước vào ký túc xá.

Đi đến bên giường, hắn vươn tay kéo rèm cửa.

Ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu sáng cả căn phòng, ngay cả bụi trong không khí cũng trở nên rõ ràng khác thường.

Ánh mắt của thiếu niên tóc tím lướt qua căn phòng, cuối cùng dừng lại ở chiếc ba lô đặc chế được đặt trên ghế sofa.

Đi đến trước ghế sofa ngồi xuống, hắn vươn tay lấy chiếc ba lô.

Sau khi kéo khóa, hắn lấy ra một hộp Đại Não Hoạt Tính Châm, sau đó là một đôi găng tay hút máu đặc chế.

Khi lật đến đáy ba lô, hắn nhìn thấy hai lá thư.

Lấy hai lá thư ra khỏi ba lô, trên bìa của lá thư đầu tiên có viết một dòng chữ:

Đừng xem tôi trước, hãy xem lá thư kia trước.

Nhìn thấy câu này, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi lắc đầu bật cười, sau đó cầm lá thư kia lên mở ra.

Phong Kỳ:

Anh em tốt, khi nhìn thấy bức thư này thì anh em ta hẳn đã không còn nữa, chắc hẳn ngươi rất tò mò, tại sao nhiệm vụ chưa bắt đầu mà ta có thể dự đoán trước được nguy hiểm trong nhiệm vụ.

Muốn biết tại sao không?

Nói thẳng câu trả lời cho ngươi thì chẳng có ý nghĩa gì, tiếp theo ngươi chỉ cần làm theo các bước ta nói, câu trả lời sẽ dần dần được hé lộ trước mắt ngươi.

Đại Não Hoạt Tính Châm trong ba lô hẳn có thể giúp não ta duy trì được khoảng nửa năm.

Trong thời gian này, ngươi phải nhanh chóng trưởng thành, sau đó nhanh chóng đến Viện Nghiên cứu Hổ phách ở Tinh

Thành, giao não ta cho viện trưởng hiện tại của Viện Nghiên cứu Hổ phách, ông ta sẽ cho ngươi câu trả lời.

(Gợi ý: Khi ngươi đến Viện Nghiên cứu Hổ phách thì đừng để tên nhóc Hắc Huyền kia phát hiện ra, nếu không thì ta chết uổng, ngươi chắc chắn phải chú ý… Còn về cách thoát khỏi sự giám sát của Hắc Huyền thì ngươi tự nghĩ cách, ta cũng không có một cách hoàn hảo nào, tóm lại khi đó ngươi chắc chắn phải thoát khỏi sự giám sát của Hắc Huyền một thời gian!!!)

Còn về lá thư thứ hai, bây giờ đừng mở ra, mở ra ngươi cũng không hiểu được.

Nội dung ở trên ta đã mã hóa toàn bộ, ngươi chỉ cần giao lá thư này cho viện trưởng Hổ phách hiện tại, sau đó đợi ông ta chủ động liên lạc với ngươi là được.

Có phải rất thú vị không, sau khi đi rồi còn để lại cho ngươi một trò chơi giải mã.

Tiếp theo hãy làm theo gợi ý ta đưa ra, ngươi sẽ biết được toàn bộ sự thật, bí mật của anh em ta vượt xa trí tưởng tượng của ngươi.

Khi viết bức thư này, tâm trạng ta rất phức tạp.

Tóm lại, lão Mê nhỏ của ta hãy nhanh chóng trưởng thành, hoàn thành hết di nguyện của ta.

Đúng rồi, khi tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Hổ phách nếu xảy ra ngoài ý muốn, nhớ trực tiếp xưng tên ta, tên của anh em ta ở đó rất hữu dụng.

…

Đọc xong nội dung thư, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ tràn đầy nghi ngờ.

Nhưng nghĩ đến trước khi chết Phong Kỳ đã từng nói chỉ cần làm theo lời hắn nói thì có thể hồi sinh hắn, trong lòng hắn

lại có thêm động lực.

“Đã nói sẽ cùng ta leo lên đỉnh cao, ta chờ ngươi hồi sinh.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ hướng ánh mắt về phía lá thư thứ hai.

Mặc dù Phong Kỳ đã dặn trong thư, lá thư thứ hai vẫn chưa đến lúc mở ra nhưng Mê Vụ Chi Chủ vẫn quyết định mở ra.

Đập vào mắt là một loạt các con số phức tạp.

Rõ ràng những con số này tương ứng với các ký tự ở vị trí cụ thể trên một số cuốn sách.

Nhưng cụ thể là cuốn sách nào thì không có manh mối.

Cảm thấy bất lực, Mê Vụ Chi Chủ đành bỏ hộp kim loại đựng Đại Não Hoạt Tính Châm và đôi găng tay đặc chế vào lại ba lô, sau đó nhét cả hai lá thư vào ba lô.

Đứng dậy, hắn lướt mắt nhìn căn phòng, cuối cùng bước chân rời đi.

…

Nửa năm sau.

Tinh Thành.

Bóng đêm bao trùm, một đoàn sương mù xám từ trên không trung nhanh chóng lướt qua, hạ xuống Tinh Thành.

Cuối cùng, ở một khu vực không có người, sương mù ngưng tụ thành một thiếu niên có đôi mắt tím và mái tóc tím.

Sau khi quan sát xung quanh, Mê Vụ Chi Chủ dựa theo ký ức về bản đồ Tinh Thành, đi về hướng Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Hết chương 1289.

Chương 1290. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách

Thực ra hắn cũng đã thử vào Tinh Thành từ cổng chính.

Nhưng Tinh Thành hiện tại đã bị thiết quân luật nhiều năm, người ngoại thành muốn vào Tinh Thành phải trải qua nhiều vòng kiểm tra, quá trình vô cùng phức tạp.

Vất vả lắm mới thoát khỏi sự giám sát của Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ đương nhiên không muốn chờ thêm quy trình phê duyệt rườm rà của chính quyền Tinh Thành.

Vì vậy, hắn nhân lúc đêm tối trốn tránh sự giám sát của Tinh Thành, trực tiếp đến Tinh Thành.

Hắn không rõ sự xuất hiện của mình có bị hệ thống cảnh báo năng lượng của Tinh Thành phát hiện hay không, bây giờ điều quan trọng nhất là nhanh chóng rời khỏi nơi hạ cánh.

Đi một đoạn đường theo tuyến đường trên bản đồ trong đầu, bức tường thành thép của căn cứ Viện Nghiên cứu Hổ phách xuất hiện trong tầm mắt.

Có hai lựa chọn đặt ra trước mặt hắn về cách vào Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Một là trực tiếp vào, hai là xưng tên Phong Kỳ.

Lựa chọn trực tiếp vào hiển nhiên sẽ gây ra cho hắn rất nhiều phiền phức, biết đâu sẽ gặp phải đủ loại sự chống đối, khó mà gặp được viện trưởng Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Suy nghĩ mãi, hắn đi đến trước màn hình giám sát dưới bức tường thành thép.

Lúc này, camera giám sát tự động xoay, hướng về phía Mê Vụ Chi Chủ, âm thanh nhắc nhở điện tử lập tức vang lên.

“Cảnh báo! Ngươi đã vào khu vực đặc biệt, hãy nhanh chóng rời đi, nếu không chúng ta sẽ áp dụng biện pháp cưỡng chế với ngươi.”

Khi tiếng cảnh báo thứ hai vang lên, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía camera giám sát, mở miệng nói:

“Phong Kỳ, là Phong Kỳ bảo ta đến!”

Tiếng cảnh báo đột ngột dừng lại, sau một hồi chờ đợi ngắn, một giọng nữ vang lên:

“Chờ một chút, tôi sẽ báo cáo.”

Hơn mười phút sau, cánh cổng thép từ từ mở ra, một chiếc xe quân sự có dòng chữ “Xe chuyên dụng Hổ phách” dừng ở cổng lớn, sau đó một ông lão tóc bạc trắng bước xuống xe.

Nhìn thiếu niên tóc tím mắt tím, vẻ mặt lạnh nhạt, ông lão nhìn chăm chú một lúc rồi mở miệng nói:

“Đi theo ta vào trong.”

Lên xe theo ông lão, Mê Vụ Chi Chủ còn chưa kịp hỏi ra những thắc mắc trong lòng thì nghe ông lão tóc bạc chủ động hỏi trước:

“Đầu của Phong Kỳ ở chỗ ngươi chứ?”

“Sao ông biết?”

Nghe những lời này, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ dâng lên hàng vạn câu hỏi tại sao.

Tất cả những điều này dường như rất bình thường trong mắt ông lão, mọi thứ đều nằm trong dự liệu.

Những năm ở bên Phong Kỳ, hắn căn bản không biết Phong Kỳ có quan hệ với Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng mọi chuyện xảy ra hiện tại đều chứng minh, Phong Kỳ có mối quan hệ thiên sợi vạn mối với Viện Nghiên cứu Hổ phách và mối quan hệ này vô cùng bí ẩn, ngay cả khi hàng ngày ở bên Phong Kỳ, hắn cũng không hề hay biết.

Điều này khiến hắn nhận ra, người anh em tốt của hắn rõ ràng đã giấu hắn rất nhiều bí mật.

Không nhịn được cau mày, hắn lại nghĩ đến cảnh Phong Kỳ liều chết cứu hắn, cuối cùng sự nghi ngờ này biến thành một tiếng thở dài trong lòng.

Dù Phong Kỳ có giấu giếm nhưng hắn thực sự nguyện ý hy sinh bản thân vì hắn.

Tình cảm này rõ ràng là thật.

Giấu giếm hay không, trước tình cảm nguyện chết vì hắn này, thực ra đã không còn quan trọng nữa.

Xe dừng trước tòa nhà căn cứ chính của Hổ phách, Mê Vụ Chi Chủ theo viện trưởng Hổ phách xuống xe, đi vào căn cứ.

Một lát sau, bọn họ đến khu vực trung tâm của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Khi viện trưởng Hổ phách lấy ra chiếc bình chuyên dùng để đựng não, Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng không nhịn được mở miệng hỏi:

“Chẳng lẽ các người đã sớm biết Phong Kỳ sẽ chết và ta sẽ mang não hắn về?”

“Chúng tôi biết Phong Kỳ sẽ chết, cũng biết não của Phong Kỳ rất có khả năng sẽ được mang về, chỉ không ngờ người mang não Phong Kỳ về lại là ngươi.”

“Ông biết ta?”

“Mê Vụ, tộc trưởng tộc Mê Vụ.” Trên mặt viện trưởng Hổ phách già nua nở nụ cười.

Nghe những lời này, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ kinh ngạc.

Hắn chưa từng nói ra tên thật của mình, ngay cả Phong Kỳ cũng không biết.

Nhưng lão già trước mặt này mà hắn chưa từng tiếp xúc lại nói ra tên thật của hắn, điều này khiến hắn có chút khó tin.

Hắn cảm thấy mình như rơi vào một vòng xoáy, mọi thứ đều trở nên khó hiểu.

Viện trưởng Hổ phách tiếp tục nói:

“Phong Kỳ có lời gì muốn ngươi chuyển đến cho chúng tôi?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ vung tay, trong tay xuất hiện thêm một chiếc ba lô đặc chế, sau đó hắn kéo khóa ba lô, lấy ra một lá thư từ bên trong.

“Lá thư này là Phong Kỳ để lại cho ta nhưng ta không dịch được những con số trên đó, có lẽ các người có thể giúp ta.”

Viện trưởng già nua nhận lấy lá thư, mở ra, lướt mắt nhìn những con số trên đó.

“Trên đó nói gì.”

“Xin lỗi, ta cũng không hiểu.”

Mê Vụ Chi Chủ:…

“Nhưng có người có thể hiểu, ta cần liên lạc với bên đó, nếu được, một tháng sau ngươi hãy đến gặp ta.”

Nghe những lời này, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi gật đầu.

Hết chương 1290.

Chương 1291. Hộp Kim Loại

Trước khi rời đi, hắn lấy đầu của Phong Kỳ từ trong tinh thể không gian ra, đặt vào trong chiếc bình đặc chế.

Dưới sự hộ tống của viện trưởng già nua, hắn đi ra khỏi tòa nhà Hổ phách, quay đầu nhìn viện trưởng Hổ phách già nua một cái, sau đó bay thẳng lên trời.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ rời đi, viện trưởng già nua trở về khu vực trung tâm của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhấc lá thư đặt bên cạnh chiếc bình đặc biệt lên.

Ông thực sự không hiểu những con số trên đó có ý nghĩa gì nhưng ông biết Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chắc chắn có thể giải mã được.

Lúc này, ông cầm lấy thiết bị liên lạc bên cạnh, nhập vào một dãy mã dài.

Sau một hồi chờ đợi, biểu tượng kết nối tín hiệu hiện lên trên thiết bị liên lạc, giọng nói quen thuộc truyền đến từ đầu dây bên kia.

Viện trưởng Hổ phách lúc này mở miệng:

"Đội trưởng Cổ, não của Phong Kỳ đã được đưa về, bây giờ tôi cần liên lạc với Tinh Hồng, ông có thể giúp tôi kết nối với Úy Vi không, tôi có chuyện quan trọng muốn hỏi."

"Được nhưng cần phải chờ một thời gian, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ mở cửa trong một khoảng thời gian cố định, bên đó hiện đã cắt đứt tín hiệu bên ngoài, tôi cũng không thể liên lạc bất cứ lúc nào."

“Tôi chờ tin của ông.”

Ba ngày sau, Cổ Khắc đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, mang theo não của Phong Kỳ và lá thư bí ẩn đó.

Nửa tháng sau, Cổ Khắc cùng các đồng đội mang theo lá thư đã được dịch và một thiết bị lớn quay trở lại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

…

Nửa tháng nữa trôi qua.

Mê Vụ Chi Chủ một lần nữa đến Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Vẫn là viện trưởng Hổ phách già nua đích thân tiếp đón, đưa hắn đến khu vực trung tâm của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

“Lá thư đã được dịch chưa?”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lạnh lùng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, viện trưởng già nua gật đầu, sau đó lấy ra lá thư đã được dịch.

Nhận lấy lá thư, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu xem.

Phong Kỳ:

Anh em tốt, nếu nhìn thấy lá thư này chứng tỏ anh đã mang não của tôi về Viện Nghiên cứu Hổ phách, không phụ lòng tôi liều chết cứu anh.

Anh có cảm thấy nghi ngờ một lần nữa không, lá thư này rõ ràng là tôi để lại trước khi bắt đầu nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch, tại sao tôi lại biết nhiệm vụ lần này sẽ xảy ra khủng hoảng ngoài ý muốn, thậm chí còn dự đoán được tôi sẽ chết vì cứu anh.

Nói ra thì dài dòng, thực ra tôi có khả năng tiên đoán tương lai… Thôi bỏ đi, không khoác lác nữa, thực ra tôi đã đi trên dòng thời gian này nhiều lần rồi.

Chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai, đều nằm trong dự đoán của tôi.

Ở đây tôi phải nói lời xin lỗi với anh, vì tôi vẫn luôn lợi dụng anh.

Từ lúc gặp anh, số phận của anh đã bị tôi trói buộc, sau đó tiến triển theo hướng tôi định sẵn.

Có lẽ lúc đó anh thấy anh sắp chết thì đối với tôi không có giá trị lợi dụng, tôi cứu anh là xuất phát từ chân thành.

Thực ra tôi biết chuyện gì sẽ xảy ra trong tương lai, mọi thứ đều là tôi sắp xếp trước.

Bao gồm cả việc sắp xếp Mộc Tinh làm anh bị thương nặng.

Sau đó gia nhập học viện Cựu Nhật, thậm chí được Hắc Huyền mời, đều nằm trong kế hoạch của tôi.

Đọc đến đây, anh có tức giận không? Cảm thấy anh coi tôi là anh em nhưng tôi lại đùa giỡn số phận của anh như vậy.

Anh đừng tức giận vội, có một điều tôi có thể đảm bảo với anh.

Tình anh em của tôi với anh là thật, không phải tôi giả vờ.

Tất nhiên, với sự hiểu biết của tôi về anh, bây giờ anh chắc chắn không tin những gì tôi nói.

Để chứng minh những gì tôi nói, tiếp theo anh chắc chắn phải phối hợp với viện trưởng Hổ phách, sau đó anh sẽ hiểu được sự thật đằng sau tất cả những điều này.

Cụ thể tôi sẽ không nói rõ, rất nhanh anh sẽ hiểu tôi nói gì.

…

Đặt lá thư xuống, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ khó tin.

Hắn thậm chí còn cảm thấy nội dung trên lá thư này đều là giả, không thể tưởng tượng được Phong Kỳ mà hắn luôn tin tưởng lại luôn đùa giỡn số phận của mình.

Lòng hắn bỗng dâng lên cơn thịnh nộ.

Hắn từng kiên định cho rằng sau khi tộc nhân chết đi, Phong Kỳ là người thân duy nhất của hắn.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh Phong Kỳ cõng hắn rời khỏi Bắc cảnh, hình ảnh cùng nhau làm việc trong trang trại chăn nuôi, v.v…

"Tộc trưởng Mê Vụ, nếu ông muốn biết sự thật của tất cả những điều này, tiếp theo xin hãy phối hợp với tôi."

"Được." Mê Vụ Chi Chủ không chút do dự nói, giọng nói đè nén cơn thịnh nộ.

Đi theo viện trưởng Hổ phách, Mê Vụ Chi Chủ đến một phòng thí nghiệm.

Sau đó, hơn mười nhân viên mặc đồng phục Hổ phách lần lượt đến, sắp xếp cho Mê Vụ Chi Chủ nằm trên bàn thí nghiệm.

Lúc này, viện trưởng Hổ phách lấy ra một hộp kim loại từ tủ lạnh.

Sau khi nhập mật khẩu, hộp kim loại mở ra, sương trắng tản đi để lộ ra ba ống chất lỏng màu xanh lá cây bên trong, trên bề mặt còn dán một dãy số.

Hết chương 1291.

Chương 1292. Ký Ức Cấy Ghép

Tầng dưới của hộp kim loại còn đặt một tờ hướng dẫn, trên bìa có in một dòng chữ:

[Hướng dẫn sử dụng công nghệ trích xuất ký ức (cấy ghép)]

Đây chính là manh mối mà lá thư thứ hai của Phong Kỳ để lại.

Lá thư được chia thành hai phần trên và dưới.

Phần trên không phải để lại cho Mê Vụ Chi Chủ, mà là để lại cho Úy Vi của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Manh mối này lấy cảm hứng từ Lâm Nhiễm.

Dòng hy sinh này, Lâm Nhiễm muốn phong ấn ký ức của mình và Ngân Linh vào một thời điểm thích hợp nào đó trong tương lai sẽ giao cho một người khác.

Trước khi bắt đầu nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch, Phong Kỳ vẫn luôn suy nghĩ làm thế nào để đưa não của mình trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nghĩ đi nghĩ lại, người duy nhất có thể phá vỡ cục diện này chỉ có Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng đồng thời, trong đầu hắn lại nảy ra một ý nghĩ, cuối cùng phải làm thế nào mới có thể thực sự hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ.

Hành động của Lâm Nhiễm đã gợi mở cho hắn.

Hắn quyết định thử thú nhận sự thật với Mê Vụ Chi Chủ của dòng hy sinh này.

Đặc điểm của công nghệ trích xuất ký ức là có thể trích xuất ký ức sau khi chỉnh sửa, trải nghiệm đoạn ký ức này theo cách nhập vai.

Cách này cũng có thể áp dụng cho Mê Vụ Chi Chủ.

Nói nhiều không bằng tận mắt chứng kiến.

Lúc đó, Phong Kỳ đã hạ quyết tâm, đã để Mê Vụ Chi Chủ tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Hổ phách, chi bằng để hắn hiểu được sự thật, để hắn nhập vai trải nghiệm từ lần gặp gỡ đầu tiên của họ ở dòng thời gian đầu tiên, rồi đến những lần gặp gỡ sau đó.

Dùng sự thật để chứng minh hắn chân thành coi Mê Vụ Chi Chủ là anh em.

Tình cảm là thứ mà dùng lời nói để miêu tả thì quá thiếu thốn, chỉ có trải nghiệm tận mắt mới có thể cảm nhận được.

Theo lời nhắn của Phong Kỳ, Úy Vi đã trích xuất các đoạn ký ức của Phong Kỳ và chỉnh sửa.

Sau khi sao chép ký ức của Phong Kỳ về việc ở chung với Mê Vụ Chi Chủ, Úy Vi đã tạo ra ba ống dịch trích xuất ký ức.

Bước thú nhận sự thật với Mê Vụ Chi Chủ này tuy mạo hiểm nhưng lại là nỗ lực của Phong Kỳ để kéo Mê Vụ Chi Chủ về phe mình.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ thừa nhận tình cảm này.

Vậy thì Mê Vụ Chi Chủ trên dòng thời gian chính, hắn cũng có thể dùng cách tương tự để kéo về phe mình, nhân tộc sẽ có thêm một đồng minh mạnh mẽ.

Con đường tương lai còn dài nhưng tương lai của nhân tộc sẽ không còn cô đơn nữa.

Tương lai tươi đẹp trong tưởng tượng có thể thành hiện thực hay không, hãy xem kết quả của lần thử nghiệm này.

Viện trưởng Hổ phách lấy dịch trích xuất ký ức từ bình kim loại tỏa ra sương trắng lạnh lẽo, giao cho trợ lý.

Các nhân viên còn lại cũng bắt đầu bận rộn, khởi động thiết bị theo hướng dẫn do Cổ Khắc cung cấp.

Đèn trong thiết bị chiếu sáng đan xen, dây đai mềm bằng kim loại trên bàn phẫu thuật tự động quấn quanh Mê Vụ Chi Chủ, sau đó tia sáng màu tím bắt đầu quét qua quét lại cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, định vị chính xác vị trí của hắn.

Lúc này, sắc mặt Mê Vụ Chi Chủ lạnh tanh, trong lòng đã chuẩn bị sẵn sàng để bùng nổ bất cứ lúc nào.

Đặt mình vào một môi trường không thể kiểm soát khiến hắn nảy sinh cảm giác khủng hoảng mãnh liệt.

Nhưng hắn vẫn chọn cách nhẫn nhịn.

Hắn muốn biết sự thật đằng sau tất cả những điều này là gì.

Cuối cùng, thiết bị cũng được đánh thức hoàn toàn, cánh tay máy có gắn kim tiêm tiến đến trước trán hắn, từ từ hạ xuống.

“Đừng chống cự, hãy thả lỏng cơ thể.” Viện trưởng Hổ phách lúc này lên tiếng.

Mê Vụ Chi Chủ đang chuẩn bị bùng nổ cuối cùng cũng thở dài trong lòng, nhắm mắt lại, lần cuối tin tưởng người anh em mà hắn từng nhìn nhận.

Khi chất lỏng lạnh lẽo được tiêm vào não, nó lập tức bùng nổ.

Vô số hình ảnh vỡ vụn lướt qua tầm mắt, nhanh chóng ghép thành hình ảnh động.

Hắn nhìn thấy cảnh Phong Kỳ hồn thân đẫm máu chiến đấu để bảo vệ hắn trong tuyết rơi ở Bắc Cảnh, hắn nhìn thấy cảnh Phong Kỳ mất đi cánh tay để cứu hắn trên đảo, suýt chết…

Những hình ảnh nhập vai mang đến cho Mê Vụ Chi Chủ sự chấn động thị giác mãnh liệt vô song.

Hắn có thể cảm nhận sâu sắc được đằng sau những hình ảnh này, Phong Kỳ từ lúc đầu lợi dụng, đến cuối cùng chân thành coi hắn như anh em.

Giọt nước mắt trước bia mộ càng khiến hắn thấy được sự hối hận của Phong Kỳ đối với tình cảm này.

“Lão Mê, đồ cúng đã ăn xong, ta đi đây, nếu không chết thì hàng năm sau này ta sẽ đến thăm ngươi.”

“Bọn người tộc Mê vụ các ngươi thật biến thái, lại có tục lệ ăn đồ cúng của người chết nhưng ai bảo ngươi là anh em của ta chứ.”

…

Cuối cùng của vô số hình ảnh, bóng dáng Phong Kỳ mỉm cười hiện ra trước mặt hắn.

“Lão Mê, nếu có duyên, tương lai gặp lại.”

…

Cơ thể như không ngừng chìm xuống đáy biển sâu, Phong Kỳ cố gắng thoát khỏi trạng thái không thể kiểm soát này nhưng dù có vùng vẫy thế nào cũng không thể thoát khỏi sự trói buộc của nước biển.

Hết chương 1292.

Chương 1293. Đường Hy Sinh

Ánh sáng trong mắt dần yếu đi, hắn chìm ngày càng sâu.

Ngay khi Phong Kỳ tưởng mình sắp rơi vào vực thẳm vô tận, một giọng nói quen thuộc đột nhiên kéo hắn ra khỏi ảo ảnh.

[Tiểu đệ, dậy đi làm việc!]

Mở đôi mắt đầy tơ máu, Phong Kỳ suýt ngã lăn ra đất.

Trạng thái bị cảm xúc tiêu cực bao trùm lại xuất hiện.

Lúc này, hắn đưa tay với lấy lọ thuốc an thần đặt bên cạnh bình kim loại, rõ ràng là Úy Vi đã lường trước được tình trạng hiện tại của hắn, chuẩn bị sẵn cho hắn.

Vặn nắp bình kim loại, hắn đang định đổ vào miệng thì giọng nói khốn nạn của Lời Tự Thuật lại vang lên:

[Ngươi không sợ hết hạn sử dụng sao? Lọ thuốc an thần này có thể đã được đặt ở đây hàng trăm năm rồi.]

Sau một thoáng dừng lại, Phong Kỳ không chút do dự tiếp tục đổ thuốc an thần vào miệng.

Vấn đề này, Úy Vi chắc chắn đã cân nhắc đến.

Hắn luôn yên tâm về Úy Vi.

Đặt lọ thuốc an thần ở đây, còn có thể hại hắn sao.

Chất lỏng lạnh lẽo chảy xuống cổ họng vào dạ dày, cảm giác mát lạnh kích thích dần dần đè nén những cảm xúc tiêu

cực đang cuộn trào trong đầu.Thở dài một hơi, Phong Kỳ cảm thấy mình như được sống lại.

Hắn ngẩng đầu nhìn chiếc bình kim loại đã mở, hắn đưa tay nhấn vào nút "Tự hủy" trên đó.

Nhiệm vụ của bộ não này đã kết thúc, đã đến lúc an nghỉ rồi.

[Ngươi có nghĩ bộ não này có phải bị ép phê 1500 năm không, dù sao thì Đại Não Hoạt Tính Châm về bản chất là để não đạt được trạng thái hoạt động mạnh mẽ… Một bộ não đã phê 1500 năm, thật thảm hại.]

Phong Kỳ:…

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn ôm lấy chiếc bình kim loại đựng não, đặt nó vào rãnh đã chuẩn bị sẵn, rồi quay lại trước bàn điều khiển.

Do đã lâu không dọn dẹp, bàn điều khiển đã phủ đầy bụi.

Ngay cả hai màn hình lớn chia đôi trước bàn điều khiển cũng phủ một lớp bụi dày.

Sau khi thành thạo nhấn nút "Khởi động", bàn điều khiển đã lâu không hoạt động bắt đầu rung nhẹ, các loại đèn màu trên đó bắt đầu nhấp nháy đan xen.

Cuối cùng, màn hình lớn trước bàn điều khiển sáng lên.

Sau màn hình khởi động quen thuộc, các tùy chọn danh sách hiện ra.

Sau một hồi thao tác, Phong Kỳ mở hộp thư mà Úy Vi để lại cho mình.

Lần này Tinh Thành đã đi theo một tương lai hoàn toàn khác với lịch sử trước đó.

Không có sự ảnh hưởng của tộc Dạ Ảnh, tộc Ngân Nguyệt, Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, v.v., Tinh Thành trong tương lai được thiết lập theo đường hy sinh này chủ yếu là phát triển toàn dân.

Có lẽ vẫn có thể tồn tại cho đến ngày nay sau 1500 năm.

Đối với điều này, Phong Kỳ tràn đầy mong đợi.

1, Trước khi nhận được đầu của ngươi, ta còn tưởng rằng đường hy sinh này đã thất bại.

Tiểu Khắc truyền tin về nói rằng hắn không thể phá vỡ bức tường Lĩnh Vực do siêu sinh vật bố trí nên không thể tiếp cận khu vực ngươi ở.

Kết quả là nửa năm sau, lại là Mê Vụ Chi Chủ mang đầu ngươi về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Chậc chậc, quả thực ngoài dự đoán của ta.

2, Ta đã xem bức thư mà Mê Vụ Chi Chủ mang về, ta đã hiểu ý ngươi.

Rõ ràng ngươi đã quyết định kéo Mê Vụ Chi Chủ vào, làm như vậy chắc chắn có rủi ro nhưng dùng đường hy sinh để thử kéo vào thì hậu quả chắc chắn là lựa chọn tốt nhất.

Vài ngày tới sẽ bận rộn, ta cần trích xuất và chỉnh sửa trí nhớ của ngươi, đã chuẩn bị sẵn sàng thức đêm nửa tháng.

3, Xong rồi. Ta đã cho Tiểu Khắc và các đồng đội của hắn đưa chất lỏng trích xuất trí nhớ và thiết bị đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách, nếu mọi chuyện suôn sẻ, Mê Vụ Chi Chủ sẽ thông qua những ký ức này để hiểu được sự thật.

Chỉ không biết lão Mê có muốn hợp tác với ngươi hay không.

6, Viện trưởng Hổ Phách đã liên lạc với ta, ông ta nói lão Mê sau khi đọc xong trí nhớ của ngươi đã trực tiếp rời đi, không để lại bất kỳ cách liên lạc nào, dường như không muốn hợp tác với con người.

Hắn ta cuối cùng nghĩ gì, ta cũng không rõ.

Về phương diện này, ta sẽ không quan tâm nữa, về sau ta vẫn sẽ tập trung vào nghiên cứu khoa học, mở đường cho tương lai của ngươi.

Người ta vẫn nói rằng đằng sau mỗi người đàn ông thành đạt đều có một bà mẹ già vất vả.

Ừm, chính là ta.

23, Theo tin tức Tiểu Khắc truyền về, chế độ cải cách bên trong Tinh Thành đã đang được tiến hành.

Đầu tiên là mức độ thiết quân luật của thành phố đã được nâng lên mức cao nhất, hiện tại ra khỏi thành khó vào thành càng khó hơn.

Nếu không phải là cư dân Tinh Thành, muốn vào Tinh Thành cần phải trải qua nhiều lần thẩm tra, tất cả đều là để đảm bảo Tinh Thành sẽ không lặp lại vết xe đổ, bị thế lực Lĩnh Vực xâm nhập rồi chiếm đóng.

Hội nghị cấp cao của Tinh Thành còn triệu tập cuộc thảo luận về chủ đề phát triển tương lai của Tinh Thành.

Họ quyết định bắt đầu từng bước triển khai trò chơi giả lập siêu cấp.

Nhưng đã có bài học kinh nghiệm, trò chơi giả lập siêu cấp được tung ra lần này sẽ là phiên bản bị cắt bỏ, chờ đến tương lai sẽ từng bước tăng cường chức năng. Quá trình này giống như ếch ngồi đáy giếng, để bên ngoài dần thích nghi với tiến trình phát triển của trò chơi giả lập siêu cấp.

Hết chương 1293.

Chương 1294. Tương Lai Tinh Thành

Cải cách của Tinh Thành không rầm rộ, tất cả đều lấy sự ổn định làm chủ, dù sao thì đường hy sinh này không phải là đường chiến tranh, Tinh Thành bố trí cho tương lai 1500 năm sau.

Khi viết email này, ta bỗng có chút mong đợi không biết Tinh Thành 1500 năm sau sẽ như thế nào, có dựa vào cải cách nội bộ mà đi ra một con đường mới mẻ hay không, thậm chí đã trở thành một trong những thế lực Đại cường của 1500 năm sau.

A Kỳ, hãy đích thân chứng kiến tương lai đi.

33, Công nghệ không gian đã đang được nghiên cứu, công nghệ không gian ngươi mang về từ đường chiến tranh chỉ có hướng kiến trúc, không có tài liệu kỹ thuật hoàn chỉnh, cho nên tất cả đều phải dựa vào chúng ta tự mày mò.

Nếu như công nghệ này có thể thành công, về sau tốc độ phát triển của nhân loại sẽ được nâng cao rất nhiều.

Đầu tiên là về vận chuyển tài nguyên.

Chỉ cần bố trí một trận pháp liên thông ở mỗi thành phố, là có thể truyền tải tài nguyên trong nháy mắt, điều này nhanh hơn máy bay vận tải rất nhiều, rút ngắn đáng kể thời gian vận chuyển, còn giảm được chi phí và rủi ro vận chuyển.

Điểm khuyết duy nhất là… Công nghệ này hiện tại vẫn còn trong giai đoạn tưởng tượng.

Chúng ta không có manh mối gì để bắt đầu.

Một dự án đầy thử thách như vậy, chỉ nghĩ đến thôi đã thấy tràn đầy nhiệt huyết, trước tiên thưởng cho mình ba đêm thức trắng.

48, Tiểu tử ngươi có lòng rồi, nghe Tiểu Khắc nói ngươi đã đặt cho ta một trăm phần tôm hùm cay ở một cửa hàng tôm hùm lâu đời ở Tinh Thành, mỗi năm vào ngày sinh nhật ta sẽ chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách, nếu Tiểu Khắc ở đó thì có thể chuyển cho ta.

Đáng tiếc, tôm hùm cay ngươi đặt ta chưa được ăn một phần nào.

Dù sao thì Tiểu Khắc cũng rất bận, mỗi lần đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách đều hoàn hảo bỏ lỡ sinh nhật ta.

Nhưng mà… Hắn vẫn mang tôm hùm cay đến cho ta.

Ta đang ăn tôm hùm cay trong lúc gửi email này cho ngươi, thơm phức vô cùng.

Nói mới nhớ, tại sao ngươi chỉ đặt cho ta một trăm phần? Ngươi phải biết rằng tuổi thọ của ta rất dài, một trăm năm giống như chơi vậy… Ồ, hóa ra là nghèo, vậy thì không trách được.

…

Qua những dòng chữ, trong đầu Phong Kỳ hiện lên biểu cảm trêu chọc đê tiện của Úy Vi.

Hơi thở chế giễu ập đến. Đặt mua 100 phần tôm hùm cay là một trong những việc hắn làm trước khi rời khỏi Tinh Thành.

Hắn luôn mang lòng biết ơn Úy Vi, đặc biệt là khi trốn vào căn cứ bí mật chỉ có thể ăn bột dinh dưỡng qua ngày khiến cô cảm thấy đau lòng.

Đặt mua một trăm phần tôm hùm cay là lời cảm ơn của hắn dành cho Úy Vi.

Còn về lý do tại sao đặt mua một trăm phần, như Úy Vi đã nói, đơn giản là vì nghèo.

Những khoản chi tiêu cần thiết hắn đều ghi vào tài khoản của Hổ Phách hoặc Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhưng về mặt tình cảm cá nhân thì hắn không thể làm như vậy, vì thế hắn đã dùng số tiền còn lại để đặt cho Úy Vi một trăm phần, mỗi năm vào ngày sinh nhật của Úy Vi sẽ giao hàng.

Trong đó Mộc Tinh cũng có một trăm phần.

Khoản chi này đã làm cạn kiệt tiền tiết kiệm của hắn.

Cảm thấy bất lực, Phong Kỳ tiếp tục xem nội dung email tiếp theo.

55, Mộc Tinh theo ý của ngươi, bắt đầu thành lập chiến đoàn Lê Minh ở Tinh Thành, lần này mục tiêu tương lai của cô rất rõ ràng, mọi thứ đều lấy nhiệm vụ bảo vệ sự phát triển của Tinh Thành làm chính.

Có thể tưởng tượng rằng, Mộc Tinh của đường hy sinh này hẳn sẽ có tuổi thọ rất dài.

Sự tồn tại của cô giống như thần hộ mệnh của Tinh Thành, về sau sự phát triển khiêm tốn của Tinh Thành hẳn sẽ không quá khó khăn.

Nhưng để chắc chắn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta vẫn tiếp tục trốn dưới lòng đất không ra ngoài.

Dù sao thì thế sự vô thường, bảo vệ bộ não của ngươi mới là chuyện quan trọng hàng đầu.

139, Sự phát triển của Tinh Thành đang ngày càng khởi sắc, chúng ta cần âm thầm để cư dân Tinh Thành hiểu được sự

thật của thế giới này nhưng bước đi này không thể quá lớn, vẫn phải bắt đầu từ thế hệ trẻ.

Giống như Linh Chiến mà ngươi thấy trong ký ức.

Con đường hắn từng đi chắc chắn là phương án chúng ta có thể học tập và tham khảo.

Công bố sự thật trực tiếp sẽ có quá nhiều tình huống ngoài dự kiến xảy ra, không bằng bắt đầu từ thế hệ trẻ, để họ dần hiểu được sự thật, đồng thời phấn đấu vì sự xây dựng của Tinh Thành.

Ý tưởng của Hội nghị cấp cao Tinh Thành đã rất rõ ràng, họ hy vọng sẽ biến Tinh Thành thành nơi trú ẩn cuối cùng của loài người, trở thành một thế lực Đại cường có thể đứng vững sau 1500 năm nữa, mọi nỗ lực hiện tại đều là để chuẩn bị cho cuộc chiến tranh chủng tộc tàn khốc sau hàng nghìn năm.

Nhưng có một điều không thể thay đổi.

Nền tảng của loài người cuối cùng vẫn quá mỏng, chúng ta không có phương tiện cải tạo cơ thể của tộc Linh Năng, về phương diện tu luyện công pháp càng không thể so sánh với những chủng tộc mạnh mẽ kia.

Hết chương 1294.

Chương 1295. Mộc Tinh Bị Tập Kích

Lần này kế hoạch trỗi dậy của Tinh Thành giống như một lần thử nghiệm.

Chúng ta đều muốn xem, loài người có nền tảng yếu kém cuối cùng có thể đi được bao xa.

Ngay cả khi thất bại, cũng sẽ là đối tượng tham khảo quan trọng khi ngươi khởi động kế hoạch trỗi dậy của loài người trong tương lai.

159, Tinh Thành muốn không bị xâm nhập thì cần phải có môi trường tương đối khép kín, kết quả mang lại chính là sự thiếu hụt về tài nguyên.

Về mặt lương thực thì không cần lo lắng, bên trong Tinh Thành có một hệ thống cung cấp lương thực tương đối hoàn chỉnh, trong và ngoài thành cũng đều có những cánh đồng được khai khẩn, bao gồm cả các cơ sở thiết yếu cho dân sinh như trang trại chăn nuôi.

Vấn đề duy nhất là, nguồn cung cấp tài nguyên tiền tuyến cho Tinh Thành bắt đầu giảm rõ rệt.

Để giải quyết vấn đề này, Tinh Thành quyết định mở một khu tiếp tế tiền tuyến ở phía tây cách đó 200 km.

Nơi đó được bao quanh bởi những ngọn núi, gần đó đều là chiến trường Lĩnh Vực.Mở khu tiếp tế Tinh Thành sẽ liên tục mang lại nguồn cung cấp tài nguyên linh tính cho Tinh Thành, Mộc Tinh cũng sẽ trở thành người phụ trách đầu tiên của khu tiếp tế này.

Mong chờ tương lai.

189, Mọi hành vi đóng cửa của Tinh Thành đã gây ra sự bất mãn cho cư dân các thành phố khác trên mạng.

Một mặt là việc trao đổi và cung cấp tài nguyên giảm đi, mặt khác là các thế lực ngầm ở các thành phố khác có lẽ cũng bắt đầu cảnh giác với sự thay đổi của Tinh Thành.

Nhưng muốn xâm nhập để tìm hiểu sự thật về Tinh Thành cũng không dễ dàng.

Để ngăn chặn sự xâm nhập, chúng ta đã cải tiến nhiều lần thiết bị an ninh của Tinh Thành, trong đó có thiết bị dò tìm sự sống.

Những năm gần đây, quân phòng thành đã tiêu diệt không ít Sinh vật trận địa cải trang thành người muốn vào thành.

Tinh Thành hiện tại không thể nói là kiên cố như bàn thạch nhưng phát triển ổn định thì hoàn toàn không có vấn đề gì.

Tiếp tục mong chờ tương lai.

214, Gần đây Tiểu Khắc truyền tin về, Mộc Tinh đã bị Tộc Da Xanh phục kích và lần này Tộc Da Xanh xuất hiện có thực lực rất mạnh, mục tiêu của chúng rõ ràng là Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh.

Sự thay đổi của lịch sử cũng khiến đường đi lịch sử của Mộc Tinh thay đổi, mang đến những cuộc chạm trán hoàn toàn khác.

Trận chiến đó, Mộc Tinh bị Tộc Da Xanh bao vây, cuối cùng Mộc Tinh bị thương nhẹ, Tộc Da Xanh toàn bộ tử trận.

Nhưng đây không phải là tin tốt.

Hậu quả của việc bị Tộc Da Xanh nhắm đến là sau này sẽ luôn có Tộc Da Xanh đến quấy rối và phục kích.

Vì vậy, liệu có thể xuất hiện Tộc Da Xanh mà ngay cả Mộc Tinh cũng khó có thể đánh bại?

Tình báo hiện có cơ bản có thể khẳng định, thực lực tổng hợp của Tộc Da Xanh cực mạnh, nắm giữ rất nhiều Vật phẩm kỳ tích, là thế lực chủng tộc mà ngay cả tộc Linh Năng cũng kiêng dè nghiên cứu.

Bị chúng nhắm đến tuyệt đối không phải là chuyện tốt, kéo dài thời gian thì rủi ro quá lớn.

Thời gian xuất hiện của sinh vật Tộc Da Xanh là ngẫu nhiên nhưng thực lực của sinh vật Tộc Da Xanh đến truy sát lại liên tục tăng lên.

Giống như một nhiệm vụ truy nã, kẻ trước thất bại sẽ có kẻ mạnh hơn tiếp quản, tiếp tục triển khai ám sát.

Ta tưởng rằng ở đường tương lai này, Mộc Tinh có cơ hội gặp lại ngươi trong tương lai nhưng giờ xem ra tình hình rất không ổn.

Có lẽ ở những mốc thời gian sau này, ngươi có thể tìm cách lấy được một thiết bị tương tự như thiết bị che chắn Tộc Da Xanh của tộc Linh Năng, như vậy thì ít nhất những nhân viên tiềm năng của chúng ta sau này sẽ không bị Tộc Da Xanh nhắm đến.

378, Việc phát triển trò chơi giả lập đã mở rộng sang 18 Phó bản trò chơi, có lẽ công nghệ này sẽ trở thành vũ khí lợi hại cho sự trỗi dậy của loài người, nhược điểm duy nhất là phải đợi đến khi ngươi hoàn toàn quét sạch mối đe dọa nội bộ của loài người thì mới có thể mở hoàn toàn để sử dụng.

478, Tin tức Cổ Khắc truyền về, tộc Linh Năng cũng đã ra tay với Mộc Tinh.

Mục tiêu của chúng rõ ràng cũng là Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh và tộc Linh Năng ra tay rõ

ràng là tộc Linh Năng phe tộc địa.

Nhưng điều khiến ta thấy kỳ lạ là tộc Linh Năng làm sao biết được trên người Mộc Tinh có Vật phẩm kỳ tích?

Đây không phải là chuyện sẽ xảy ra trong mốc thời gian bình thường.

Hiện tại có hai phỏng đoán đáng tin cậy.

Một là, tộc Linh Năng phe tộc địa khi nghiên cứu sinh vật Tộc Da Xanh đã tìm thấy viên ngọc định vị có thể xác định vị trí của Mộc Tinh, từ đó biết được trên người Mộc Tinh có Vật phẩm kỳ tích và tìm cách cướp đoạt.Hai là, bên phía Lão Mê đã xảy ra vấn đề, hắn rõ ràng hiểu được tình hình hiện tại của Tinh Thành, vì mục đích làm suy yếu phe tộc địa tộc Linh Năng nên đã tiết lộ thông tin về Mộc Tinh cho phe tộc địa tộc Linh Năng, dù sao thì theo nội dung giao ước mà hắn ký kết với Hắc Huyền, chỉ cần phe tộc địa tộc Linh Năng diệt vong, Lão Mê sẽ được tự do.

Hết chương 1295.

Chương 1296. Tình Báo Cổ Khắc

Vì vậy, việc làm suy yếu phe tộc địa là rất cần thiết đối với hắn.

Không loại trừ còn nhiều lý do khác nữa.

Nhưng tình hình hiện tại là tình hình của Mộc Tinh rất không ổn, Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người cô đã bị phe tộc địa tộc Linh Năng nhắm đến.

Thực lực của Mộc Tinh tuy rất mạnh nhưng dù sao cũng chưa thực sự trưởng thành, muốn chống lại phe tộc địa tộc Linh Năng nắm giữ nhiều Vật phẩm kỳ tích thì vẫn còn quá miễn cưỡng.

Sự việc đã không diễn ra theo hướng chúng ta mong đợi.

498, Mộc Tinh một lần nữa bị phe tộc địa tộc Linh Năng tập kích, bị thương nặng.

Cô thông qua Cổ Khắc tìm đến ta, hy vọng ta có thể tách Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch ra, cô không muốn Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch rơi vào tay tộc Linh Năng.

Cuối cùng, cô bảo ta chuyển lời đến ngươi.

(Tệp âm thanh.)

…

Đọc đến đây, Phong Kỳ mở tệp âm thanh.

Giọng nói quen thuộc lúc này truyền đến:

“A Kỳ, ta e rằng không chống đỡ được bao lâu nữa, ta trúng phải đếm ngược tử vong của tộc Linh Năng, thời gian còn lại không còn nhiều nữa… Xin lỗi vì không mở video, ta không có can đảm để cho ngươi thấy dáng vẻ hiện tại của ta…”

Nghe Mộc Tinh kể, nội tâm Phong Kỳ đau như cắt.

Hắn có thể tưởng tượng ra lúc đó Mộc Tinh phải chịu đựng nỗi đau không thể tưởng tượng nổi.

Hắn cũng từng trải qua cảm giác tương tự.

Bị đếm ngược tử vong xâm chiếm, sinh mệnh như ngọn đèn trước gió, sẽ theo đếm ngược không ngừng trôi đi.

Cuối đoạn âm thanh, Mộc Tinh đột nhiên nói giọng nhẹ nhõm:

“Ta tưởng rằng ở đường tương lai này có thể gặp lại ngươi sau 1500 năm, cùng ngươi đi tiếp một chặng đường, thậm chí là vì ngươi mà chiến đấu với Tiểu Hắc, giờ xem ra là ta nghĩ quá tốt đẹp rồi, tuy ta không thể ở bên cạnh ngươi sau 1500 năm nhưng Tiểu Giác Hút sẽ thay ta tiếp tục bảo vệ ngươi tiến lên… A Kỳ, cố lên.”

Thanh tiến trình âm thanh lúc này đột ngột dừng lại.

Phong Kỳ nắm chặt tay đấm mạnh vào bàn điều khiển.

Hắn cũng tưởng rằng Mộc Tinh sẽ ở mốc thời gian này bình an trưởng thành nhưng việc thay đổi lịch sử vẫn phải chịu sự phản phệ của thời gian.

Cuối cùng, sự việc vẫn phát triển theo hướng hắn không thể kiểm soát.

Ở đường hy sinh này, tộc Linh Năng đã sớm nhắm đến Mộc Tinh, muốn cướp đoạt Tinh Hồng Phù Văn Kỳ Tích trên người Mộc Tinh.

Nếu là Mộc Tinh ở thời kỳ đỉnh cao, có lẽ còn có sức chiến đấu.

Nhưng lúc này, Mộc Tinh rõ ràng khó có thể đối phó.

Trong lúc cảm xúc dâng trào, Phong Kỳ tiếp tục xem những tin nhắn mà Úy Vi để lại.

513, Mộc Tinh đã đi rồi, ta đã đóng băng cô trong phòng số 3 của phòng thí nghiệm, Phù Văn Tinh Thạch của cô ta sẽ được ta dùng để chế tạo Tiểu Giác Hút.

539, Các thế lực bên ngoài lại bắt đầu xâm nhập vào Tinh Thành.

Lần này, các thế lực bên ngoài không chọn cách thức cứng rắn mà cố gắng thực hiện chiến lược phương châm tương tự như cách mạng màu trong Tinh Thành.Chúng cố gắng chia rẽ Tinh Thành, ở bên trong Tinh Thành ủng hộ lực lượng chống lại Hội đồng tối cao, muốn từng bước khiến Tinh Thành rơi vào tình trạng hỗn loạn nội bộ.

Ta không rõ thế lực này cuối cùng đến từ đâu.

Có thể là tộc Linh Năng, cũng có thể là các thế lực bên ngoài khác.

Ở mốc thời gian bình thường, ta không rõ thế lực này có xuất hiện hay không, dù sao thì ở mốc thời gian trước đó, chúng ta đã sớm trốn xuống lòng đất, Tinh Thành cũng rơi vào cảnh khó khăn gió tanh mưa máu, chúng ta sẽ không dễ dàng thăm dò được thông tin tình hình bên ngoài như ở mốc thời gian này.

Thậm chí có khả năng ở mốc thời gian bình thường, thế lực bên ngoài này cũng từng xuất hiện nhưng đã bị Lão Mê lúc đó ngầm kiểm soát Tinh Thành đánh lui.

Hiện tại, Tinh Thành đang phải đối mặt với khủng hoảng bên ngoài, hy vọng tình hình có thể phát triển theo hướng tốt đẹp.

759, A Kỳ, ngươi có thể chú ý đến người bạn học cũ của ngươi là "Tiểu Tâm", để giải quyết vấn đề Hiến tế huyết nhục, Lão Vương đã bận rộn ở nhiều mốc thời gian nhưng vẫn không thể giải quyết hoàn toàn thành công, vẫn luôn có một số vấn đề không thể giải quyết được.

Vì vậy, chúng ta đã sửa đổi một phần nội dung của Hiến tế huyết nhục rồi gửi ra bên ngoài, cố gắng nhờ vào sức mạnh bên ngoài giúp đỡ giải quyết cùng, kết quả là lời nhắn mà cô ấy đưa ra đã giúp chúng ta tìm ra hướng đối phó, sau khi xem xét thông tin của cô ấy, chúng ta phát hiện ra rằng cô ấy chính là bạn học cũ của ngươi, cô ấy rất có tiềm năng, nếu có thể, hãy chiêu mộ cô ấy vào Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

769, Vài trăm năm trôi qua, bên trong Tinh Thành hiện tại có rất nhiều phe phái, xuất hiện rất nhiều tư tưởng, sự va chạm của các loại tư tưởng đã tạo ra nhiều tổ chức nhưng nhìn chung chia thành hai phe phái, phe phái tiên tiến và phe phái Bình Minh.

Tư tưởng của phe phái tiên tiến là mở cửa Tinh Thành, để Tinh Thành một lần nữa hòa nhập vào hệ thống năm thành phố lớn, trở thành Tinh Thành của toàn nhân loại, chứ không phải cố thủ, vì cái gọi là an toàn mà từ bỏ sự phát triển nhanh hơn.

Hết chương 1296.

Chương 1297. Sinh Vật Tộc Da Xanh

Phe phái Bình Minh kế thừa tư tưởng của ngươi, bên trong các phe phái có những quan điểm khác nhau về tương lai nhưng nhìn chung đều hy vọng tương lai của Tinh Thành sẽ phát triển theo con đường mà ngươi đã hình dung, sau đó chờ đợi ngươi đến, cùng ngươi chứng kiến tương lai.

Những người già theo ngươi ngày trước đều đã chết, thế hệ mới đang nhanh chóng trỗi dậy, trở thành hạt nhân quyền lực của Tinh Thành.

898, Theo tin tức mà Tiểu Nghiêm truyền về, hiện tại tình hình bên trong Tinh Thành vô cùng hỗn loạn, sự xâm nhập của các thế lực bên ngoài đang gia tăng, mâu thuẫn giữa các phe phái bên trong Tinh Thành đã đến giai đoạn sắp bùng nổ.

Để đảm bảo an toàn, chúng ta không thể tiếp tục liên lạc thường xuyên với bên ngoài nữa.

Sau khi họp bàn, phòng nghiên cứu bí mật Tinh Hồng sẽ đóng cửa hoàn toàn với bên ngoài, sau này sẽ không điều tra tin tức bên ngoài nữa.

Tình hình hiện tại của Tinh Thành đã hoàn toàn thoát khỏi quỹ đạo mà chúng ta hình dung, tương lai cuối cùng là tư tưởng nào sẽ giành chiến thắng, chúng ta cũng không thể đưa ra dự đoán chính xác.

…

Nội dung tiếp theo của email đều liên quan đến các dự án khoa học.

Đóng hộp thư, sắc mặt Phong Kỳ phức tạp.

Sự phát triển của Tinh Thành dần dần vượt khỏi tầm kiểm soát, khiến hắn nhớ đến một câu mà Hắc Huyền đã nói.Hắn nói, Linh chiến lão tổ tông đã đặt nền móng vững chắc cho sự trỗi dậy của tộc Linh Năng chúng ta, nếu ông ấy còn sống, sự phát triển của tộc Linh Năng chắc chắn sẽ không thể xảy ra vấn đề. Nhưng vấn đề là ông ấy đã chết, giống như một lá cờ đổ xuống, không ai có thể đảm bảo được hậu thế sẽ mãi mãi đoàn kết một lòng, sẽ không có người hoặc phe phái nào gây tổn hại đến sự phát triển của tộc.

Bây giờ nghĩ lại, những gì Hắc Huyền nói chắc chắn là đúng.

Những thế lực bị mê hoặc bên trong Tinh Thành chính là căn bệnh nan y ảnh hưởng đến sự phát triển của tộc mà Hắc Huyền đã nói.

Xuyên suốt lịch sử, gian tế chắc chắn sẽ tồn tại, tình trạng đoàn kết một lòng mãi mãi chỉ tồn tại trong tưởng tượng.

Hắn cũng không rõ tình hình hiện tại của Tinh Thành ra sao.

Hắn quyết định sẽ lên đường đến Tinh Thành ngay, xem thử tình hình phát triển hiện tại của Tinh Thành như thế nào.

Rời khỏi bệ điều khiển, hắn đến căn phòng đóng băng Giác Hút.

Đến trước chiếc hộp kim loại, hắn đã thông qua một loạt xác minh, sau đó chiếc hộp kim loại từ từ mở ra.

Qua làn sương trắng lan tỏa, hắn nhìn thấy Giác Hút nhỏ nhắm mắt co ro.

Lúc này, đèn xanh trên hộp kim loại sáng lên, tiếp theo là một luồng sương mù màu xanh lá phun vào người Giác Hút.

Giác Hút đang ngủ từ từ chớp mi, có dấu hiệu tỉnh lại.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, Giác Hút cuối cùng cũng mở mắt, chỉ là vẻ mặt của cô bé vô cùng bối rối.

Chỉ thấy cô bé bò bằng bốn chân từ từ chui ra khỏi thùng kim loại, ngơ ngác quan sát xung quanh.

“(T＿T) Đói… “

Phát ra một tiếng nức nở, cô bé đột nhiên quay đầu nhìn Phong Kỳ đang đứng bên cạnh.

Đôi mắt ngơ ngác dần mở to, như thể nhìn thấy điều gì đó khó tin, biểu cảm vô cùng kinh ngạc.

“A Kỳ!”

Câu thành ngữ “động như thoát thỏ” có thể dùng rất hình tượng để miêu tả Giác Hút.

Chỉ thấy Giác Hút biến thành một bóng mờ, đột nhiên đâm vào ngực hắn, sau đó nhảy lên đỉnh đầu hắn, tựa trán vào đầu hắn, nhỏ giọng reo hò vui mừng:

“(=￣ω￣=) A Kỳ~ A Kỳ~.”

“Giác Hút, xuống đây.”

Nghe thấy tiếng gọi của Phong Kỳ, Giác Hút đến bên vai Phong Kỳ, cẩn thận thò đầu ra từ phía sau, áp vào má trái của Phong Kỳ, nghi ngờ hỏi:

“A Kỳ?”

Vươn tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, Phong Kỳ mỉm cười nói:

“Có phải đói rồi không?”

“Vâng, đói (〃 ’▽’ 〃).”

“Đi, ra ngoài tìm đồ ăn cho con.”

Nói xong, Phong Kỳ bước về phía thang máy.

Một lát sau, Phong Kỳ đến đại sảnh tầng một của căn cứ bí mật Tinh Hồng, sau đó đi ra khỏi căn cứ Tinh Hồng thông qua đường hầm bí mật ở cuối đại sảnh.

Sau khi bước ra khỏi tòa nhà đổ nát, thế giới bên ngoài vẫn như cũ.

Mặt trăng màu Tinh Hồng treo lơ lửng trên bầu trời, toàn bộ thế giới giống như địa ngục không có sức sống, mơ hồ còn có thể nghe thấy tiếng gầm của quái vật truyền đến từ xa.

“Lời Tự Thuật, tìm xem gần đây có cây linh thực nào không.”

Trước khi quyết định tìm hiểu tình hình hiện tại của Tinh Thành, Phong Kỳ định giải quyết vấn đề đói bụng của Giác Hút nhỏ trước.

[Nhắc nhở thân thiện, hướng 3 giờ, có một cây xanh…]

Theo lời nhắc của Lời Tự Thuật, hắn bước về phía khu vực có cây linh thực.

…

Đông Khu Tinh Thành.Trong đống kiến trúc đổ nát phủ đầy dây leo và cây xanh, một nhóm người mặc áo giáp rách nát đang nhìn ra bên ngoài qua lỗ hổng trên tường.

“Cha, chúng ta có phải đã thất bại rồi không.”

Trong đám đông, một cô gái khoảng 17, 18 tuổi đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, Giang Minh đang quan sát bên ngoài, khuôn mặt lấm lem quay lại, giọng điệu kiên định nói:

Hết chương 1297.

Chương 1298. Trận Pháp Không Gian

“Chúng ta chưa thua.”

Nghe vậy, cô gái mím chặt môi, ánh mắt do dự.

Cuối cùng, cô vẫn lấy dũng khí nói:

“Có phải hắn sẽ không đến không, đó chỉ là một truyền thuyết, có lẽ chỉ là lời nói dối do tổ tiên bịa ra để lừa chúng ta.”

“Không đâu, hắn chắc chắn sẽ đến, chúng ta phải làm là chống đỡ ngọn cờ Bình Minh trước khi hắn đến, không để nó sụp đổ.”

Nghe lời cha trả lời, cô gái ngoan ngoãn gật đầu.

Lúc này, Giang Minh đưa tay xoa đầu cô gái, quay đầu tiếp tục quan sát bên ngoài.

Chỉ là trái tim vốn kiên định của hắn, lại vì lời nói của con gái mà một lần nữa có chút dao động.

Kể từ khi thế hệ cũ dần lụi tàn, thế hệ mới của Tinh Thành đã nảy sinh hai con đường tương lai.

Một là phái tiên tiến, một là phái Bình Minh.

Phái Bình Minh luôn kiên định đi theo con đường của Phong Kỳ, cố gắng biến Tinh Thành thành bức tường thép, chờ đợi Phong Kỳ của tương lai đến.

Phái tiên tiến lựa chọn mở cửa Tinh Thành, chủ động tiếp xúc với các thế lực.

Cuối cùng, phái tiên tiến chắc chắn đã giành được chiến thắng cuối cùng.

Nhưng tình hình nhanh chóng phát triển theo hướng mà không ai ngờ tới, kết quả của việc mở cửa là thế lực Lĩnh Vực lại xâm nhập lần nữa, ngay cả phái tiên tiến cũng dần bị thế lực bên ngoài xâm nhập, từ lúc đầu dẫn dắt Tinh Thành vươn lên, dần dần trở thành dựa vào thế lực Lĩnh Vực.

Không có Phong Kỳ, không có Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách… Tinh Thành trên dòng lịch sử này sau khi xuất hiện vấn đề nội bộ, sức đề kháng bên ngoài càng yếu ớt.

Những người tự xưng là tân nhân loại của phái tiên tiến cuối cùng đã trung thành với một cường tộc Lĩnh Vực, trở thành nô lệ phụ thuộc của tộc đó.

Vì vậy, sức mạnh của Tinh Thành đã bị chia rẽ hoàn toàn trong hàng trăm năm sau đó.

Phái tiên tiến nhanh chóng trỗi dậy, mở rộng cuộc truy đuổi và đàn áp phái Bình Minh.

Các tổ chức khác nhau bên trong phái Bình Minh lần lượt sụp đổ dưới sự đàn áp, đến nay chỉ còn lại nhánh mà hắn đang ở.

Giang Minh cũng không rõ sự kiên trì này có ý nghĩa gì không.

Hắn quay đầu nhìn ngọn cờ Bình Minh treo trên bức tường bên trái.

Chỉ thấy dưới ngọn cờ Bình Minh treo ba bức chân dung đã ố vàng, bên dưới bức tranh còn viết bốn chữ:

Tổ chức Thiên Mệnh!Người ta nói rằng 1500 năm trước, sự ra đời của tổ chức Thiên Mệnh bắt nguồn từ cuộc gặp gỡ tình

cờ của ba người sáng lập với Phong Kỳ.

Từ sự khinh thường ban đầu, đến sự kiên định theo đuổi sau khi hiểu được sự thật về Phong Kỳ.

Tư tưởng của ba người sáng lập đã thay đổi.

Họ thề sẽ để tổ chức Thiên Mệnh tiếp nối tư tưởng của Bình Minh.

Có lẽ họ không thể nhìn thấy tương lai khi Phong Kỳ xuất hiện nhưng họ có thể để tổ chức Thiên Mệnh tiếp nối tư tưởng của họ và đối thoại với Phong Kỳ của thời đại đó.

Để chờ đợi ngày đó đến, tổ chức Thiên Mệnh đã liên minh với một số tổ chức ủng hộ Bình Minh, trở thành phe Bình Minh đối đầu với phe tiên tiến thời bấy giờ.

Đến nay, các tổ chức khác của phe Bình Minh đều đã sụp đổ.

Chỉ có tổ chức Thiên Mệnh của họ là vẫn tồn tại cho đến bây giờ.

Nhưng họ vẫn chưa đợi được Phong Kỳ.

Tất cả mọi người đều từng nghi ngờ liệu sự xuất hiện của Phong Kỳ chỉ là lời nói dối mà tổ tiên muốn họ kiên định tư tưởng nhưng cuối cùng những người ở lại vẫn lựa chọn tiếp tục kiên định, tin rằng tương lai sẽ có phép màu.

Ngay cả khi sai, cũng không còn đường lui.

Nghĩ đến đây, ánh mắt của người đàn ông trở nên kiên định.

Ngay lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng nổ lớn, tiếp theo là một đội quân mặc áo giáp đen dày vượt qua đống đổ nát của tòa nhà tiến đến nơi họ đang ở.

Thấy cảnh này, người đàn ông căng thẳng đến cực độ, lập tức ra hiệu cho mọi người vận hành "Quy tức thuật."

Nhưng đội quân đến đây dường như đã khóa chặt vị trí của họ.

Vài sợi dây thép được đóng vào tường, sau đó bức tường dày bị kéo đổ.

Nhìn những thành viên của tổ chức Thiên Mệnh trốn sau bức tường, người đàn ông dẫn đầu đội quân tháo mũ bảo hiểm, để lộ ra một khuôn mặt kỳ dị.

Nửa bên trái khuôn mặt này rất bình thường nhưng nửa bên phải trông giống như bị một sinh vật hình con rết ký sinh, có thể thấy rõ thịt máu đang nhúc nhích.

Chỉ thấy hắn ta chậm rãi bước đến trước mặt Giang Minh, sau đó cúi đầu nói:

"Hai lựa chọn, nói ra những thành viên khác của tổ chức Thiên Mệnh trốn ở đâu, hoặc là chết."

Đối mặt với câu hỏi, Giang Minh từ từ ngẩng đầu lên, nhìn người đàn ông đứng đầu, giọng điệu hờ hững nói:

"Cảm giác làm chó cho tộc Lĩnh Vực thế nào?"

"Ít nhất chúng ta vẫn giữ được dòng máu cuối cùng của nhân loại."

"Dòng máu nhân loại? Ngươi nhìn kỹ lại chính mình xem, còn giống một con người không?"

Nghe vậy, người đàn ông đứng đầu không hề tức giận, mà nói một cách nghiêm túc:

"Làm như vậy chỉ để trở nên mạnh hơn, trung thành với cường tộc có gì không tốt, ít nhất chúng ta vẫn sống sót."

Hết chương 1298.

Chương 1299. Hiến Tế Huyết Nhục

“Thật đáng thương, nếu tổ tiên nhìn thấy các ngươi trở nên như vậy, họ sẽ đau khổ biết bao, con đường tương lai của Tinh Thành mà họ vạch ra đã bị những kẻ phản bội như các ngươi phá hủy hết rồi.”

Nghe vậy, người đàn ông đứng đầu tức giận cười:

“Giang Minh phải không? Ngươi thấy chúng ta đáng thương, ta còn thấy các ngươi đáng thương hơn, bám víu vào một truyền thuyết viển vông để kiên trì, ta không tin các ngươi chưa từng nghi ngờ con đường mình đi.”

“Nghi ngờ thì sao, ít nhất chúng ta vẫn là con người, chúng ta mới có tư cách nói mình là dòng máu cuối cùng của nhân loại.”

Nói xong, Giang Minh chủ động tấn công.

Quả đấm của hắn bùng cháy ngọn lửa, đập mạnh vào ngực người đàn ông đứng đầu.Ngọn lửa bùng phát đột ngột tạo nên gợn sóng năng lượng, người đàn ông đứng đầu lập tức bị đánh lùi lại mấy bước.

Nhưng sau khi đứng vững, trên mặt người đàn ông đứng đầu hiện lên nụ cười dữ tợn:

“Thấy chưa? Nền tảng của nhân loại đã định sẵn sự phát triển của chúng ta không thể so sánh với những cường tộc kia, chỉ có những kẻ như chúng ta mới có thể đi đường tắt để có được sức mạnh trong thời gian ngắn… Đã chọn chết thì ta sẽ thành toàn cho các ngươi.”

Dứt lời, người đàn ông đứng đầu tấn công Giang Minh.

Chỉ một cú đấm, hắn đã đánh Giang Minh phun máu bay ngược ra xa.

Thấy Giang Minh bị thương, hàng chục thành viên của tổ chức Thiên Mệnh phía sau đồng thời vạch ra pháp thuật ra tay.

Nhưng những đòn tấn công này không thể gây ra bất kỳ tổn thương thực chất nào cho người đàn ông đứng đầu và các thành viên trong đội của hắn.

Tiếp theo là cuộc tàn sát đẫm máu.

Chỉ trong chớp mắt, đã có vài thành viên của tổ chức Thiên Mệnh ngã xuống trong vũng máu.

Nhưng lúc này, người đàn ông đứng đầu lại bước qua đám đông đến trước bức tường bên trái, nhìn lá cờ Bình Minh và bức chân dung của ba người sáng lập tổ chức Thiên Mệnh, trong mắt hắn lóe lên vẻ khinh thường.

Sau khi gỡ lá cờ Bình Minh xuống, hắn nhìn về phía những thành viên còn lại của tổ chức Thiên Mệnh đang bị giam cầm trên mặt đất, nhẹ giọng nói:

“Truyền thuyết thì mãi mãi chỉ là truyền thuyết, nếu Phong Kỳ sẽ đến, hắn ta hẳn đã xuất hiện từ lâu khi Tinh Thành rơi vào thời kỳ hỗn loạn, dẫn dắt Tinh Thành phát triển theo hướng tốt đẹp hơn, sự thật đã chứng minh đây chỉ là một lời đồn đại viển vông, chỉ là những lời bịa đặt của tổ tiên để lừa chúng ta tin vào tương lai mà thôi.”

“Đáng thương hơn là, lại có người tin vào câu chuyện ngu ngốc này.”

Ngay khi người đàn ông đứng đầu định xé nát lá cờ Bình Minh, bức tường phía sau ầm ầm sụp đổ, thân hình hắn ta đột ngột bị đánh bay ra ngoài.

Người đàn ông đứng đầu nhanh chóng điều chỉnh thân hình trên không trung, sau khi hạ cánh lại trượt về phía sau mấy mét mới đứng vững.

Khi hắn ta ngẩng đầu nhìn về phía bức tường bị vỡ, chỉ thấy một thiếu niên khoảng 18 tuổi đang đứng ở vị trí hắn ta vừa đứng, trên vai thiếu niên còn có một đứa trẻ ngây thơ.

Thiếu niên quay đầu nhìn về phía bức tường bên trái, trên mặt lập tức nở nụ cười rạng rỡ:

"Tổ chức Thiên Mệnh ư? Xem ra trước đây không đánh uổng công!"

Dứt lời, thiếu niên quay đầu nhìn hắn ta.

Ánh mắt của thiếu niên hờ hững nhưng lại vô tình mang đến cho hắn ta cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

"Thành viên của tổ chức Thiên Mệnh?" Người đàn ông đứng đầu lập tức hỏi.

"Không, tên ta là… Phong Kỳ!"

Trong tiếng gầm thấp, Phong Kỳ lập tức bị khí huyết bao phủ, trong chớp mắt đã biến thành một con quái vật màu máu cao sáu mét, ngọn lửa màu đen lục bùng cháy trên người hắn ta khiến hắn ta trông giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục, sức mạnh sinh mệnh tỏa ra khiến người đàn ông đứng đầu cảm thấy ngột ngạt dữ dội.

Tiếng tim đập nặng nề như tiếng trống trận vang lên, mỗi nhịp đập như đập vào tim hắn ta, khiến tim hắn ta đau nhói từng cơn.

Người đàn ông đứng đầu kinh hãi lùi lại mấy bước.

Lúc này, hắn ta nghĩ đến một mô tả trong truyền thuyết, về một loạt năng lực của Phong Kỳ.

Trong đó có… biến thành con quỷ màu máu.

Hắn ta… thực sự đã đến rồi sao?!

…

Khi nghe thiếu niên đột nhiên xuất hiện tự xưng là Phong Kỳ, tên cầm đầu không nhịn được cười khẩy trong lòng.

Nhưng khi thấy thiếu niên biến thành ác quỷ màu máu, hắn lập tức không thể bình tĩnh được nữa.

Trong truyền thuyết có miêu tả chi tiết về năng lực của Phong Kỳ, trong đó có nói đến khả năng biến thành ác quỷ màu máu của Phong Kỳ.

Nhưng những lời đồn đại này vẫn luôn bị bọn họ coi là chuyện viển vông.

Bọn họ cho rằng lời đồn Phong Kỳ xuyên qua dòng thời gian sẽ quay trở lại sau hơn nghìn năm chỉ là do người xưa bịa đặt ra, mục đích là để người đương thời tin tưởng vững chắc vào tương lai, mãi mãi mong chờ tương lai.

Bọn họ coi truyền thuyết về Phong Kỳ là một phương tiện để đoàn kết lòng người.

Nghĩ đến đây, tên cầm đầu nhìn về phía thiếu niên đã biến thành ác quỷ màu máu, nhớ lại dung mạo của thiếu niên vừa rồi, hắn mơ hồ cảm thấy thực sự rất giống với người kia.

Hết chương 1299.

Chương 1300. Tộc Linh Năng

Nghe tiếng tim đập như tiếng trống trận, dưới áp lực mạnh mẽ, tên cầm đầu vô thức lùi lại mấy bước.

"Ngươi đúng là Phong Kỳ sao?!"

Trong nỗi sợ hãi tột độ, tên cầm đầu khó khăn hỏi.

Phong Kỳ không trả lời, khí thế trên người bắt đầu tăng vọt, ngọn lửa màu Mặc xanh lá bao quanh cơ thể đột nhiên bùng lên, trái tim như động cơ đạp ga, phát ra tiếng va đập trầm đục.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị ra tay, hắn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Hắn hiện tại là người sở hữu thể chất đặc biệt của dòng thời gian chính, mỗi lần giết chết con mồi đều có thể hấp thụ tiềm lực huyết mạch của đối phương, đồng thời xóa sổ đối phương khỏi dòng thời gian.

Vậy có phải nếu giết chết hết những kẻ phản bội trước mặt này, chúng sẽ mãi mãi biến mất khỏi mọi dòng thời gian không.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Không sai, sau khi bị ngươi giết chết, chúng sẽ hoàn toàn bị xóa sổ khỏi mọi dòng thời gian, ngay cả khi ngươi mở lại một đường hy sinh, chúng cũng không thể xuất hiện nữa. Cho dù mẹ của chúng có mang thai chúng lần nữa thì đứa trẻ này

chắc chắn sẽ là thai chết hoặc sinh ra một đứa trẻ hoàn toàn khác, tóm lại, những kẻ bị ngươi giết chết sẽ không bao giờ có thể tồn tại nữa.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật: Phong Kỳ gật đầu.

Nhìn tên cầm đầu mặt méo mó, sát khí trong lòng Phong Kỳ dâng trào.

Hắn nghĩ đến những bậc tiền bối đã từng chiến đấu đẫm máu để xây dựng thành Tinh Thành, nghĩ đến thầy Vương hùng hồn trên bục giảng, muốn dựng thẳng xương sống cho con người, nghĩ đến những chiến sĩ trẻ tuổi đã hiến dâng mạng sống cho toàn nhân loại ở tiền tuyến tiếp tế… còn có cả những nỗ lực ngày đêm của Úy Vi trong phòng thí nghiệm.

Hắn có thể chấp nhận việc nhân tộc phải chịu nhục chịu khó, tạm thời khuất phục để duy trì sự tồn tại của tộc đàn, để tìm kiếm cơ hội trỗi dậy trở lại.

Nhưng những người tương lai đã được cải tạo này đã chạm đến giới hạn của hắn.

Chúng muốn sống không có gì sai nhưng không nên chĩa dao đồ tể vào đồng loại và sẵn sàng làm chó cho tộc khác.

Đã hoàn toàn mất đi xương sống thì không xứng làm người.

Nghĩ đến đây, sát khí trong lòng Phong Kỳ hóa thành sóng máu mỏng manh hữu hình tràn về phía trước.

Tên cầm đầu cũng nhận ra nguy hiểm.

Sát khí ập đến khiến hắn run rẩy, đồng thời hắn có thể cảm nhận rõ ràng có rất nhiều cảm xúc tiêu cực không ngừng truyền vào đầu óc.

Trong nháy mắt, hắn như rơi vào biển cảm xúc tiêu cực.

Hắn cảm nhận được đủ loại cảm xúc tiêu cực đè nén trong đáy lòng Phong Kỳ, tuyệt vọng, sợ hãi, bi thương, phẫn nộ, v.v.

Phong Kỳ vẫn luôn đè nén những cảm xúc tiêu cực này trong đáy lòng, giờ đây chúng theo sát ý tràn về phía trước.

Chưa kịp để Phong Kỳ ra tay, tên cầm đầu đã sụp đổ tinh thần dưới sự truyền dẫn cảm xúc tiêu cực của Phong Kỳ.

Chỉ thấy hắn hoảng sợ lùi liên tiếp mấy bước, ngã ngồi xuống đất, hoàn toàn mất hết dũng khí chiến đấu.

"Rút lui trước!"

Lúc này, mấy tên đồng đội đứng sau tên cầm đầu vội vàng tiến lên, đỡ tên cầm đầu định rút lui.

Phong Kỳ cũng động thủ vào lúc này.

Hắn quyết định xóa sạch dấu vết của những kẻ phản bội này, để chúng mãi mãi biến mất.

Hai tên đồng đội đỡ tên cầm đầu muốn rút lui chỉ cảm thấy mây đen đè đầu, ngẩng đầu lên đã thấy thân hình to lớn của Phong Kỳ đã đến trước mặt.

Chưa kịp để chúng phản công, đã thấy nắm đấm màu máu khổng lồ phóng to trước mắt.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển nhẹ, sóng máu nuốt chửng chúng, khi sóng máu rút đi, ngay cả xương cốt cũng không còn sót lại, chỉ để lại ba luồng sương máu lơ lửng trong không trung, cuối cùng bị cơ thể Phong Kỳ hấp thụ.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía những thành viên còn lại của đội, thân hình lại hóa thành tàn ảnh.

Chỉ trong vòng chưa đầy một phút, những thành viên còn lại của đội đều hóa thành khí huyết bị Phong Kỳ hấp thụ.

Làm xong tất cả những điều này, Phong Kỳ chủ động giải trừ hình thái Huyết Nguyên, sau đó tái tạo lại thân thể.

Ánh mắt lướt qua những thành viên còn lại của tổ chức Thiên Mệnh, hắn bước đến trước Giang Minh, người rõ ràng là thủ lĩnh, rồi ngồi xổm xuống:

"Tình hình của ngươi thế nào?"

"Tôi không sao… Ngươi… Ngươi thực sự là Phong Kỳ sao?"

Mặc dù trong lòng đã có câu trả lời, bởi vì thiếu niên trước mắt hoàn toàn giống với hình ảnh Phong Kỳ trong những bức ảnh lưu truyền đến tận bây giờ nhưng hắn vẫn có chút khó tin.

Mặc dù vẫn luôn kiên trì theo đường lối của phe Bình Minh.

Nhưng hắn cũng từng nghi ngờ Phong Kỳ có thực sự đến không, cũng từng cho rằng đây chỉ là lời nói dối thiện ý mà người xưa để lại.

Họ tiếp tục thực hiện đường lối của phe Bình Minh, chủ yếu là hy vọng nhân tộc có thể tự cường vươn lên, chứ không phải làm nô lệ cho thế lực lãnh địa, hoàn toàn mất đi xương sống.

Nhưng giờ đây truyền thuyết đã trở thành hiện thực, trong lòng hắn dâng lên sóng to gió lớn.

Hết chương 1300.

Chương 1301. Thí Nghiệm Phù Văn

“Ta là Phong Kỳ, ta đã trở lại.” Phong Kỳ lúc này đã đưa ra câu trả lời khẳng định.

Nghe được lời này, cảm xúc của Giang Minh rõ ràng trở nên kích động.

“Đã trở lại, ngài sẽ dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy trở lại chứ?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ nhất thời nghẹn lời.

Ánh mắt hắn lướt qua những thành viên của tổ chức Bình Minh cũng đang tràn đầy sự mong đợi, trong lòng cảm thấy xấu hổ.

Hắn có thể hiểu được tâm trạng của Giang Minh lúc này, cũng có thể khẳng định hình tượng của mình trong lịch sử rõ ràng đã được tô hồng.

Thời đại của hắn, kế hoạch tương lai mà Tinh Thành đề ra chủ yếu là ổn định nội bộ và phát triển.

Mục tiêu ban đầu là để hắn chứng kiến sự phát triển của Tinh Thành sau 1500 năm, lấy đó làm mục tiêu tham khảo khi khởi động kế hoạch trỗi dậy của loài người trong tương lai.

Nhưng đến bây giờ lại biến thành hắn sẽ dẫn dắt loài người trỗi dậy.

Những mô tả này rõ ràng đã được thần thánh hóa, thậm chí trở thành tín ngưỡng của một số người vẫn đang kiên trì, càng là một sự gửi gắm tốt đẹp cho tương lai mịt mù.

[Xem ra phe Bình Minh rất kỳ vọng vào ngươi, có lẽ là để xây dựng niềm tin của loài người vào tương lai, tóm lại trong mắt họ, sau khi ngươi xuất hiện sẽ dẫn dắt họ trỗi dậy… Ngươi có thấy ngượng không, ta không nghi ngờ ngươi có khả năng dẫn dắt tàn dư của tổ chức Bình Minh trỗi dậy trong thời mạt thế và xây dựng một thế lực nhỏ trong thời mạt thế nhưng… Tiểu Hắc chắc chắn có điều muốn nói.]

Những lời này của Lời Tự Thuật chính là những gì Phong Kỳ đang nghĩ trong lòng.

Hắn thực sự có ý định dẫn dắt tổ chức Bình Minh còn sót lại trỗi dậy nhưng Tiểu Hắc không cho phép.

Thời gian dành cho hắn không còn nhiều nhưng để xây dựng một thế lực lại cần thời gian tích lũy, hắn căn bản không có thời gian để bảo vệ sự phát triển và lớn mạnh của thế lực loài người.

Giờ phải trả lời câu hỏi của Giang Minh như thế nào, Phong Kỳ cảm thấy khó xử trong lòng.

Hứa hẹn là một sự lừa dối, không hứa hẹn thì hắn lại không nỡ phụ lòng những người hậu duệ của Bình Minh này.

Lúc này mở lời từ chối, đối với những người kiên trì trước mặt này mà nói thì quá tàn nhẫn.

Cho hy vọng rồi lại cho tuyệt vọng, chắc chắn sẽ khiến tinh thần con người sụp đổ.

Suy nghĩ kỹ càng, Phong Kỳ quyết định tìm hiểu trước tình hình hiện tại của loài người.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Giang Minh rồi hỏi:

“Nói cho ta biết tình hình hiện tại của loài người đi.”

Đối mặt với câu hỏi, Giang Minh không do dự, lập tức gật đầu kể chi tiết tình hình loài người hiện tại.

Qua lời kể của Giang Minh, Phong Kỳ biết được.

Đến ngày hôm nay, số thành viên của phe Bình Minh vẫn đang kiên trì không quá 3000 người.

Họ phân bố thành từng nhóm nhỏ ở khắp các ngóc ngách của Tinh Thành, dựa vào các nguồn tài nguyên như thịt thú lãnh địa để kiếm sống, đồng thời còn phải chịu sự ngược đãi của "Loài người mới."

Nghe Giang Minh kể, Phong Kỳ dần hiểu rõ hơn về tình hình khó khăn trong quá trình phát triển của phe Bình Minh.

Đợi Giang Minh kể xong tình hình hiện tại của tổ chức Bình Minh, Phong Kỳ liền hỏi:

"Tình hình bên phía loài người mới thế nào?"

"Bọn họ đã trở thành thế lực nô lệ dưới trướng các cường tộc lãnh địa, tình hình phát triển cũng không mấy khả quan, về cơ bản là giảm biên chế từng năm, cường tộc chỉ thu lợi ích mà họ tạo ra nhưng chưa bao giờ bảo vệ họ… Đổi lại những gì họ bỏ ra chỉ là một cách cải tạo ký sinh thể mà cường tộc tùy tiện ban cho, nói là làm chó còn coi trọng bọn họ hơn."

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi cảm thấy xót xa.

Tương lai của loài người lại khó khăn đến vậy, vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

Nghĩ kỹ lại, trước đây có một số dòng thời gian Tinh Thành có thể dựa vào nơi trú ẩn để tồn tại đến tương lai, có lẽ còn công lao của Lão Mê.

Bởi vì lúc đó Lão Mê mới là người kiểm soát đằng sau Tinh Thành.

Chắc chắn ông ta đã âm thầm đánh lui rất nhiều thế lực ngầm muốn xâm nhập Tinh Thành, khiến cho sự phát triển của

Tinh Thành luôn không ở bên bờ vực sụp đổ.

Nhưng dòng hy sinh này không có Lão Mê, cùng với sự ra đời của tư tưởng mới bên trong Tinh Thành, tiếng nói muốn hòa nhập với thế giới bên ngoài ngày càng cao, cuối cùng vẫn để cho thế lực bên ngoài tìm được cơ hội xâm nhập Tinh Thành.

Nỗ lực của những người đi trước đã tan thành mây khói.

Ý tưởng xây dựng Tinh Thành thành pháo đài của loài người đã tan vỡ theo sự trỗi dậy của làn sóng tư tưởng mới.

[Người trước trồng cây, người sau nhổ cây, ngươi có thể thay đổi tư tưởng của một thời đại nhưng không thể thay đổi mọi thời đại.]

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu.

Lời Tự Thuật nói không sai, hắn có khả năng thay đổi một thời đại nhưng không thể ảnh hưởng đến thời đại sau khi hắn không còn nữa.

Nghe xong lời giải thích của Giang Minh, hắn đột nhiên hiểu được những lời Hắc Huyền nói trước đây chân thực đến nhường nào.

Hết chương 1301.

Chương 1302. Tiểu Giác Hút

Bây giờ khán lai, kế hoạch trỗi dậy của loài người vẫn còn phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Trước đây hắn cho rằng chỉ cần không ngừng nâng cao tiềm lực của nhân tộc là có thể tạo ra một nhân tộc có thể đứng vững trong tương lai 1500 năm sau, không thua kém vạn tộc.

Nhưng bây giờ xem ra, sự phát triển nội tại của nhân tộc cũng là một vấn đề lớn mà hắn cần coi trọng.

Sự phát triển của nhân tộc giống như một chuyến tàu tiến về tương lai, trên đường đi phải trải qua nhiều ngã rẽ, lúc này mỗi lần lựa chọn sẽ đưa nhân tộc đến một tương lai hoàn toàn khác.

Làm thế nào để sự phát triển của nhân tộc không đi chệch hướng là một vấn đề mà hắn cần cân nhắc trong tương lai.

Trong lúc suy nghĩ miên man, hắn nhìn về phía Giang Minh:

"Dẫn ta đi gặp họ đi."

"Được." Đối mặt với yêu cầu của Phong Kỳ, Giang Minh nghiêm nghị gật đầu.

Lúc này, hắn cố gắng đứng dậy, ánh mắt lướt qua vài thành viên của tổ chức đã chết, trong mắt hiện lên một tia buồn bã.

Tiếp theo, với sự giúp đỡ của Phong Kỳ, Giang Minh và những người khác chôn cất thi thể của đồng đội, sau đó lên đường về phía đông.

Đi về phía đông, những tòa nhà cao tầng dọc đường vẫn đổ nát.

Có thể thấy rằng "Loài người mới" hiện đang chiếm đóng Tinh Thành căn bản không thể quản lý tốt thành phố này.

Theo lời Giang Minh, loài người mới bây giờ cũng chỉ đang cố gắng sống sót mà thôi.

Thành phố này có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa mà ngay cả loài người mới cũng không thể chống lại, chưa kể xung quanh còn có những thế lực khác mạnh hơn loài người mới rất nhiều.

Loài người mới sống sót trong khe hở, cách duy nhất để giải quyết mâu thuẫn nội bộ là tiếp tục truy sát các thành viên của tổ chức Thiên Mệnh.

Chỉ có trên người các thành viên của Thiên Mệnh, chúng mới có thể tìm thấy chút an ủi về mặt tinh thần, từ đó giảm bớt áp lực nội bộ.

Còn về cường tộc mà loài người mới trung thành, chúng căn bản không quan tâm đến vấn đề phát triển của thế lực loài người mới, những người tiếp xúc với loài người mới cũng chỉ là những người ở tầng lớp trung và hạ trong cường tộc, có lẽ những người cấp cao của cường tộc còn không biết đến sự tồn tại của một thế lực phụ thuộc yếu ớt như vậy.

Không biết đã đi bao lâu, họ đến trước một tòa nhà rồi dừng lại.

Tòa nhà này cao hơn mười mét, trông rất đổ nát, nửa bên trái của tòa nhà đã sụp đổ, để lộ những thanh thép hoen gỉ cong vênh, tường còn phủ đầy cây xanh, cảm giác thương tang của thời gian ập đến.

Đi theo Giang Minh vào trong tòa nhà, dọc đường đi, mặt đất hành lang đầy vết nứt, thực vật lãnh địa cứng đầu mọc

xuyên qua mặt đất được đổ xi măng, tràn ngập toàn bộ hành lang.

Đi theo con đường được dẫm nát quanh co tám ngã, họ đến một góc.

Lúc này, Giang Minh tiến lên, lật tảng đá lớn ở góc lên, lập tức lộ ra một con đường hướng xuống:

"Đây là căn cứ chính của tổ chức Thiên Mệnh của chúng tôi."

[Các ngươi loài người thật thú vị, lĩnh hội được tinh túy của chiến tranh du kích, tóm lại là đánh không lại thì đào căn cứ bí mật dưới lòng đất, chậc chậc.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ theo Giang Minh và những người khác đi vào đường hầm dưới lòng đất.

Đi theo con dốc của đường hầm hơn mười mét, tầm nhìn phía trước bỗng nhiên trở nên rộng mở.

Hiện ra trước mắt là một quảng trường có kích thước bằng khoảng một nửa căn cứ bí mật Tinh Hồng, bên trong dựng đầy lều trại và các cơ sở vật chất khác, giống như một trại tị nạn nhưng Phong Kỳ không thấy bóng người nào ở đây.

Tiếp tục đi theo Giang Minh vào bên trong, một lò luyện kim đang bốc khói ở không xa thu hút ánh mắt của hắn.

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của Phong Kỳ, Giang Minh lúc này giải thích:

"Đó là máy dùng để sản xuất dinh dưỡng cao, đó là thức ăn chính của chúng tôi."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ không khỏi cảm khái.

Theo Giang Minh đến trước một chiếc lều, Giang Minh trực tiếp kéo rèm lều đi vào, Phong Kỳ lập tức đi theo.

Chiếc lều này có diện tích khoảng 40 mét vuông, bên trong bài trí đơn giản, ngoài bàn ghế còn có một giá sách, bên trong nhét đầy tài liệu và sách vở.

Chỉ thấy một người phụ nữ trung niên mặc áo giáp ngồi trước bàn, đang dùng một loại đá kim loại nào đó lau thanh kiếm màu xanh lam.

Lúc này, cô ta ngẩng đầu lên, nhìn thấy Phong Kỳ bên cạnh Giang Minh, biểu cảm lập tức ngẩn ra.

Sau một thoáng nghi ngờ, biểu cảm của cô ta dần trở nên kinh ngạc.

Dường như có chút không dám tin vào mắt mình, cô ta đột nhiên đứng dậy, đi đến trước giá sách lộn xộn, rút ra một cuốn sách đã ố vàng.

Lật liên tục mấy trang, cô ta cẩn thận quan sát hình ảnh trên sách, sau đó lại ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ.

"Ngươi… ngươi là Phong Kỳ?"

Giọng điệu của người phụ nữ trung niên thay đổi rõ rệt, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, thậm chí còn lấp lóe nước mắt.

Hết chương 1302.

Chương 1303. Vũ Khí Lợi Hại

[Xem ra ngươi thực sự đã trở thành tín ngưỡng của những con người cuối cùng này, có lẽ chúng đã nghi ngờ về sự thật của truyền thuyết nhưng vẫn coi truyền thuyết này là chỗ dựa duy nhất trong bóng tối.]

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Ta đã trở về."

Nghe xong lời này, người phụ nữ trung niên cuối cùng cũng không kìm được cảm xúc, nước mắt tuôn rơi:

"Ông nội ta đã đợi ngươi cả đời, cha ta đã đợi ngươi cả đời, ta tưởng ta cũng sẽ đợi ngươi cả đời… ngươi đã trở về."

"Vất vả rồi." Khi nói ra câu này, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Hắn có thể hiểu được cảm xúc trong lòng người phụ nữ trước mặt.

Sống trong thời mạt thế, tương lai của loài người đã không còn lối thoát, trong cuộc đấu tranh sinh tồn cần có một chỗ dựa tinh thần.

Mà hắn chính là chỗ dựa tinh thần duy nhất của các thành viên tổ chức Thiên Mệnh.

[Có lẽ chúng cũng cảm thấy truyền thuyết hư vô mờ mịt, ngươi sẽ không bao giờ xuất hiện nhưng dù chỉ là truyền thuyết, ít nhất cũng mang đến cho chúng hy vọng tươi đẹp về tương lai… Con người tương lai thật khó khăn, ta không biết

ngươi sẽ giải thích như thế nào tiếp theo, không giải thích thì không được, giải thích thì lại khiến chúng tuyệt vọng hoàn toàn, hỡi ôi.]

Lời Tự Thuật không kìm được cảm khái lúc này.

"Khi ngươi đã trở về, ngươi sẽ dẫn dắt chúng ta trỗi dậy một lần nữa chứ?" Người phụ nữ trung niên vừa nói vừa rơi nước mắt, vẻ mặt đầy mong đợi.

Câu hỏi tương tự như Giang Minh nhưng Phong Kỳ lại không biết trả lời như thế nào.

Hít một hơi thật sâu, cuối cùng Phong Kỳ vẫn quyết định nói rõ sự thật, dù sao Tiểu Hắc cũng sẽ sớm đến, hắn vẫn phải rời khỏi nơi này.

"Có lẽ… ta sẽ rời đi."

"Tại sao?" Biểu cảm của người phụ nữ lập tức đờ đẫn, vẻ mặt tràn đầy sự không thể tin nổi.

"Thời gian ta có thể ở lại thế giới này rất ngắn, ta muốn giúp các ngươi giành lại Tinh Thành, dẫn dắt các ngươi trỗi dậy nhưng Tiểu Hắc sẽ không cho ta thời gian…"

Nghe Phong Kỳ giải thích, biểu cảm của người phụ nữ dần chuyển từ mong đợi sang tuyệt vọng.

Nhìn thấy sự thay đổi biểu cảm của người phụ nữ, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Hắn thậm chí còn cảm thấy mình không nên xuất hiện vào lúc này, dù sao thì mang đến hy vọng rồi lại trao cho tuyệt vọng còn tàn nhẫn hơn là không có hy vọng.

Có lẽ nếu hắn không xuất hiện, các thành viên của tổ chức Thiên Mệnh vẫn có thể tiếp tục mang theo hy vọng để đấu tranh sinh tồn trong thời mạt thế.

Nhưng giờ đây hy vọng đã tan vỡ, họ sẽ hoàn toàn rơi vào tuyệt vọng.

Nghe xong lời kể của Phong Kỳ, người phụ nữ ngã gục trên ghế, vẻ mặt tràn đầy tuyệt vọng.

"Chúng ta đã đợi ngươi rất lâu…"

Người phụ nữ vừa lẩm bẩm vừa rơi nước mắt, niềm tin trong lòng cũng sụp đổ vào lúc này.

Theo truyền thuyết, khi người đàn ông đó trở về sẽ mang theo hy vọng và ánh sáng, dẫn dắt loài người trỗi dậy không thể ngăn cản, mở ra một thời đại thịnh thế tươi đẹp cho loài người… nhưng tất cả chỉ là giả dối.

"Xin lỗi."

Đối mặt với lời xin lỗi của Phong Kỳ, người phụ nữ không để tâm.

Lúc này, cô ta cúi đầu nhìn thanh kiếm màu xanh lam đặt trên bàn, ánh mắt dần trở nên trống rỗng.

"Nếu có thể, ta nguyện chiến đấu vì các ngươi."

Nghe vậy, người phụ nữ từ từ ngẩng đầu lên, nhìn chằm chằm vào Phong Kỳ.

"Ta tuy không thể dẫn dắt tương lai của các ngươi phát triển, càng không thể giúp các ngươi xây dựng lại nền văn minh nhân loại nhưng ta có thể chiến đấu vì các ngươi với những kẻ trung thành với các bộ tộc trong lãnh địa, cố gắng giúp các ngươi thoát khỏi tình cảnh khó khăn trước mắt."

Phong Kỳ biết mình không thể thay đổi kết cục của những người tương lai.

Bởi vì loài người hiện nay quá yếu, trong khi 1500 năm sau lại có vô số bộ tộc hùng mạnh trong lãnh địa.

Hắn hoàn toàn không thể xoay chuyển tình thế để đưa nhân tộc lên đỉnh cao trong chốc lát, trở thành thế lực siêu cấp có thể chống lại các bộ tộc hùng mạnh.

Điều duy nhất hắn có thể làm là cố gắng giúp những người tương lai quét sạch những kẻ phản bội, tạo cho họ một nơi trú ẩn tương đối an toàn.

"Ngươi muốn thay chúng ta chiến đấu với những kẻ phản bội?"

"Ừ, thời gian của ta không còn nhiều, ta sẽ cố gắng hết sức chiến đấu vì các ngươi trong thời gian còn lại." Phong Kỳ khẳng định.

Người phụ nữ một lần nữa cúi đầu nhìn thanh kiếm màu xanh lam đặt trên bàn, ánh mắt dần trở nên kiên định.

"Đã không còn hy vọng cho tương lai, chi bằng liều một phen."

Lúc này, cô ta nhìn về phía Giang Minh và nói:

"Giang Minh, hãy liên lạc với các chi nhánh để tập hợp, nói với họ rằng Phong Kỳ đã trở lại, chuẩn bị phát động cuộc phản công."

Giang Minh gật đầu, sau đó quay người bước ra khỏi lều.

Sau khi Giang Minh rời đi, người phụ nữ nhìn Phong Kỳ với ánh mắt kiên định:

"Tổ tiên Phong Kỳ, ta biết ngài đã từng không ngừng đấu tranh vì sự trỗi dậy của nhân tộc, cũng đã từng vạch ra hướng đi cho tương lai của Tinh Thành, với tư cách là hậu duệ của những bậc tiền bối đã theo ngài năm xưa, chúng ta nguyện kế thừa lý tưởng của tổ tiên, tiếp tục theo ngài quyết chiến với những kẻ phản bội."

Hết chương 1303.

Chương 1304. Trò Chơi Giả Lập

Từ lời nói của người phụ nữ, Phong Kỳ có thể nghe ra rằng cô ta đã chuẩn bị sẵn sàng để hy sinh.

Phong Kỳ có thể hiểu được tâm trạng của cô ta lúc này.

Đã không còn hy vọng cho tương lai, tiếp tục kiên trì cũng chẳng còn ý nghĩa gì nữa.

Giây phút cuối cùng, chi bằng mang theo hy vọng chiến đấu đến chết trên con đường hướng tới tương lai.

Lúc này, hắn gật đầu:

"Được!"

Vài giờ sau, Phong Kỳ và người phụ nữ bước ra khỏi căn cứ dưới lòng đất.

Đứng trên tảng đá lớn trước tòa nhà đổ nát, chờ đợi, từng bóng người lần lượt xuất hiện.

Khi nhìn thấy Phong Kỳ, ánh mắt của họ đều sáng lên.

"Tổ tiên Phong Kỳ." Lúc này, một đứa trẻ khoảng năm sáu tuổi chạy đến bên Phong Kỳ, chỉ vào hắn và nói bằng giọng trẻ con.

"Con biết ta sao?" Phong Kỳ ngồi xuống.

"Bố mẹ nói rằng ngài là hy vọng của loài người… bảo con lớn lên chờ ngài trở về."

Vươn tay xoa đầu đứa trẻ, hốc mắt Phong Kỳ ươn ướt.

Niềm tin vào hắn vẫn tiếp tục được truyền thừa, như người phụ nữ đã nói, tổ tiên của cô ta đều đang chờ hắn trở về, cô ta cũng kế thừa ý chí của tổ tiên, trong cảnh tuyệt vọng vẫn trông ngóng từng giây phút hắn trở về.

Ánh mắt lướt qua những hậu bối mặc bộ giáp rách nát, trong mắt sáng ngời, ngọn lửa trong lòng Phong Kỳ bùng cháy.

Bất kể kết cục ra sao, lần này ta sẽ chiến đấu vì các ngươi.

Lúc này, người phụ nữ đi đến bên Phong Kỳ, nhìn xuống đám đông bên dưới và nói:

"Hắn đã trở lại."

Ngay lập tức, tiếng reo hò như sấm nổ vang lên.

"Bây giờ hắn quyết định cùng chúng ta chiến đấu với những kẻ phản bội lần cuối, các ngươi đã chuẩn bị sẵn sàng chưa?"

Lần này, tiếng gầm đầy nhiệt huyết vang vọng tận mây xanh.

Sự uất ức trong lòng giờ đây đã hóa thành tiếng gào thét tùy ý.

Vì ngày này, họ đã chờ đợi qua nhiều thế hệ, đó là di nguyện của cha ông, tổ tiên họ.

Giờ đây, cuối cùng họ cũng chờ được hy vọng.

Lúc này, người phụ nữ nhìn về phía Phong Kỳ.

Hiểu ý của người phụ nữ, Phong Kỳ giơ cánh tay lên, sau đó nhẹ nhàng đập vào vị trí trái tim:

"Vì nhân tộc mà chiến đấu."

Nhìn thấy cử chỉ quen thuộc của Bình Minh, mọi người ngạc nhiên trong chốc lát, sau đó làm theo cử chỉ của Phong

Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn thấy hy vọng trên khuôn mặt của họ.

Khuôn mặt bẩn thỉu không thể che giấu được sự ngạc nhiên và mong đợi trong mắt họ.

Lúc này, người phụ nữ đi đến bên Phong Kỳ và nói nhỏ:

"Tổ tiên Phong Kỳ, đã không còn hy vọng cho tương lai, vậy thì hãy dẫn dắt chúng ta chiến đấu lần cuối, đây cũng là lời giải thích của chúng ta với tổ tiên đã kiên trì theo đuổi lý tưởng."

…

Phía Nam Tinh Thành.

Bức tường cao ngất đã dựng lên một tòa thành trong thành ở phía Nam.

Chỉ là kiến trúc của thành phố này rất kỳ lạ, bề mặt phủ một lớp thịt máu đang nhuyễn động, nhìn từ trên cao xuống thành phố nhỏ này càng khiến người ta rùng mình, toàn bộ thành phố như các cơ quan trong cơ thể con người đang nhuyễn động và đập.

Cư dân trong thành càng kỳ lạ hơn.

Một nửa cơ thể và một nửa đầu của họ bị một sinh vật kỳ lạ nào đó ký sinh, trông rất dữ tợn và đáng sợ.

Lúc này, trong một tòa nhà bằng thịt máu ở trung tâm thành phố, một người đàn ông toàn thân bị sinh vật ký sinh bằng thịt máu quấn quanh đang quan sát tổ chức Thiên Mệnh đang tiến đến qua hình ảnh máy bay không người lái trên cao.

Lần tập hợp quy mô lớn này của tổ chức Thiên Mệnh đã thu hút sự chú ý của hắn.

Hắn vốn định nhân cơ hội này để tiêu diệt tổ chức Thiên Mệnh luôn quấy rối và đánh du kích trong bóng tối nhưng không ngờ lần này tổ chức Thiên Mệnh lại chủ động tấn công.

Cùng lúc cảm thấy kinh ngạc, hắn ngửi thấy một mùi vị khác thường.

Hắn rất nghi ngờ những hậu duệ của Bình Minh đang thoi thóp này lấy đâu ra can đảm.

Lúc này, ống kính máy bay không người lái trên cao đã phóng to, hắn chú ý đến một thiếu niên dẫn đầu.

Sau khi quan sát kỹ, hắn cảm thấy tướng mạo của thiếu niên này có chút quen thuộc nhưng lại không nhớ ra đã gặp ở đâu.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, ánh mắt hắn dần trở nên kinh ngạc, có chút không dám tin mà lẩm bẩm:

"Phong Kỳ?!"

Không có con người nào không quen biết Phong Kỳ.

Bao gồm cả những người tự xưng là tân nhân loại như bọn họ.

Đã đánh nhau với tổ chức Thiên Mệnh nhiều năm như vậy, hắn sao có thể không biết hy vọng duy nhất trong lòng đám người ngoan cố kia là gì.

Nhưng trong mắt hắn, truyền thuyết về Phong Kỳ chỉ là một câu chuyện viển vông.

Mô tả về việc xuyên qua dòng thời gian càng giả đến mức nực cười.

Nếu Phong Kỳ thực sự có thể tùy ý xuyên qua dòng thời gian, tại sao không đến vào thời kỳ Tinh Thành hỗn loạn nhất, từ đó ổn định tình hình hỗn loạn của Tinh Thành.

Tìm hiểu sự thật, truyền thuyết về Phong Kỳ rõ ràng chỉ là một lời nói dối thiện ý được bịa ra.

Hết chương 1304.

Chương 1305. Cải Cách Nội Bộ

Lúc này, nhìn khuôn mặt quen thuộc trên màn hình, hắn không khỏi sửng sốt.

"Hắn đã trở lại?!"

Cảm xúc này dần chuyển từ kinh ngạc sang kinh hoàng.

Là hậu duệ của phe phái tiên tiến Tân Thành năm xưa, tổ tiên của bọn họ cũng từng kính trọng Phong Kỳ, coi hắn là người tiên phong trên con đường trỗi dậy của loài người.

Chỉ là tình cảm này dần biến chất.

Bây giờ bọn họ chắc chắn đã đứng ở phía đối lập với loài người trước đây, lập trường đã không còn ở bên Phong Kỳ.

Lúc này, nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Phong Kỳ, người đàn ông trong lòng dâng lên nỗi sợ hãi mãnh liệt.

Nếu nói Phong Kỳ đối với tổ chức Thiên Mệnh, đối với hậu duệ của Bình Minh mà nói là một loại tín ngưỡng tinh thần và sự gửi gắm thì đối với những hậu duệ loài người đã trung thành với các thế lực trong lĩnh vực như bọn họ thì đó chắc chắn là cơn ác mộng.

Chỉ là bọn họ từng kiên định cho rằng cơn ác mộng này chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Cảm giác ngột ngạt mãnh liệt ập đến, hắn nghĩ đến mô tả trong câu chuyện truyền thuyết.

Phong Kỳ sẽ dẫn dắt loài người trỗi dậy.

Trong số những con người đó, rõ ràng không bao gồm những người đã trung thành với thế lực trong lĩnh vực như bọn họ.

Không chút do dự, người đàn ông dứt khoát cầm lấy thiết bị liên lạc đặt bên cạnh, vẻ mặt dữ tợn nói:

"Tất cả tập hợp, chuẩn bị chiến đấu!"

Dứt lời, người đàn ông đứng dậy đi ra ngoài cửa, lớp thịt máu trên cơ thể lúc này đan xen quấn quanh cơ thể, tạo thành một bộ giáp bằng thịt máu.

Rất nhanh, những bóng người trong thành phố nhỏ bằng thịt máu nối tiếp nhau, ồ ạt tập trung về phía tây thành phố.

Sống trong thời mạt thế, thành phố nhỏ về cơ bản đã thực hiện chế độ toàn dân giai binh, giao chiến với Sinh Vật Trận Địa bên trong và bên ngoài Tinh Thành càng là chuyện thường tình.

Việc huy động diễn ra rất nhanh chóng, rất nhiều bóng người đã đến hướng thành đầu để quan sát về phía xa.

Trong lúc chờ đợi, những bóng người dày đặc xuất hiện ở cuối tầm mắt.

Lúc này, bọn họ vẫn chưa rõ kẻ địch mà mình phải đối mặt là ai nhưng trong lòng vẫn vô cùng căng thẳng.

…

Bên kia.

Dưới sự chỉ dẫn của "Phó Ngọc", thủ lĩnh loài người hiện nay, Phong Kỳ dẫn đầu những chiến binh loài người còn sống sót tiến đến gần thành phố bằng thịt máu.

Khi cách thành phố bằng thịt máu chưa đầy một nghìn mét, Phong Kỳ dừng bước.

Hắn quay người nhìn về phía sau, ánh mắt lướt qua từng khuôn mặt kiên cường, sau đó nhẹ giọng nói:

“Tiếp theo ta sẽ mở đường.”

Dứt lời, luồng khí màu máu lập tức bao bọc lấy thân thể Phong Kỳ.

Đoàng! Đoàng! Đoàng!

Tiếng tim đập như tiếng trống trận vang lên.

Âm thanh này chấn động tâm hồn nhưng lại khiến các thành viên tổ chức Thiên Mệnh đi theo phấn khích.

Trong nháy mắt, Phong Kỳ đã cao hơn sáu mét, hóa thân thành ác quỷ màu máu, ngọn lửa màu đen lục trên cơ thể càng khiến hắn trở nên dữ tợn và đáng sợ.

Nhưng Phong Kỳ không nhìn thấy sự sợ hãi trong mắt mọi người, chỉ thấy sự phấn khích và mong đợi.

Lúc này, hắn quay người nhìn về phía thành phố bằng thịt máu.

Khoảnh khắc cơ thể nghiêng về phía trước, chân hắn đột ngột dùng sức, cùng với mặt đất rung chuyển, thân hình hắn hóa thành một luồng sáng màu máu lao về phía thành phố bằng thịt máu.

Hắn định tàn sát thành phố này, xóa bỏ những kẻ hèn nhát này khỏi lịch sử mãi mãi.

“(ﾉ゜∀゜)ﾉ A Kỳ, xông lên.”

Giác Hút nằm trên vai phải của Phong Kỳ lúc này giơ hai tay lên, đối mặt với gió lớn và reo hò.

Tiếp theo, cơ thể của Giác Hút được bao bọc bởi luồng khí màu ngọc bích.

Đối với tương lai của hậu duệ Bình Minh, Phong Kỳ không thể dự đoán, càng không thể giúp họ thực sự trỗi dậy.

Nhưng việc giành lại quyền kiểm soát Tinh Thành cho họ đối với hắn không khó.

Hắn đã từng tiếp xúc với những kẻ phản bội được cải tạo bằng ký sinh trùng máu thịt, không khó để đối phó.

Huống hồ bên cạnh hắn còn có Giác Hút.

Giác Hút trên đường hy sinh này có lẽ không mạnh bằng đường hy sinh trước, bởi vì Mộc Tinh trên đường hy sinh này đã liên tiếp bị trọng thương, Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch đã có chút vỡ vụn.

Nhưng dù vậy, sức chiến đấu của Giác Hút cũng không phải là thứ mà những thế lực nhỏ này có thể chống lại.

Hắn không tin rằng trong thành phố này có siêu cường giả nào có thể chống lại Giác Hút.

Khi đến gần thành phố bằng thịt máu, hắn nhìn thấy những kẻ phản bội trên tường thành với vẻ mặt kinh hoàng.

Cơ thể của bọn chúng bị ký sinh bởi dị hình, trong mắt Phong Kỳ đã không còn coi là con người nữa.

Lúc này, thân hình hắn áp sát cổng thành bằng thịt máu, đột ngột đâm sầm vào.

Ầm!

Những mảnh thịt máu bắn tung tóe, cánh cổng thành tưởng chừng như không thể phá vỡ đã bị đâm sập.

Lúc này, một nhóm người đang chặn ở phía trước, từ biểu cảm của bọn chúng, Phong Kỳ nhìn thấy sự ngạc nhiên, sợ hãi, v.v.

Đối với điều này, Phong Kỳ không có ý định nương tay.

Hết chương 1305.

Chương 1306. Phép Màu Thần Thể

Thân hình hắn nhanh chóng áp sát, trong nháy mắt, vô số quyền ảnh màu máu xuất hiện xung quanh cơ thể hắn.

Khi thân hình hắn lướt qua những kẻ phản bội đang chặn đường, lập tức từng đám sương máu nổ tung như những bông hoa đang nở rộ, đám sương máu thấm vào cơ thể Phong Kỳ.

Thấy cổng thành bị phá, ngày càng có nhiều bóng người tiến về phía Phong Kỳ.

Cảm nhận được sát khí của những kẻ phản bội này đối với Phong Kỳ, Giác Hút đứng trên vai phải của Phong Kỳ lập tức nhe răng trợn mắt:

"(╬ mãnh̄) Không được bắt nạt A Kỳ!"

Dứt lời, bóng dáng của Giác Hút biến mất trên vai Phong Kỳ, xuất hiện trước mặt Phong Kỳ.

Cánh tay nhỏ bé lúc này đập xuống đất.

Ầm!

Cả thành phố nhỏ đều rung chuyển, sức mạnh khủng khiếp tạo nên cơn gió lốc phá hủy toàn bộ các công trình xung quanh, rất nhiều bóng người bị nghiền nát trong cơn gió lốc.

Mặt đất bị vỡ vụn để lộ ra những mô thịt vẫn còn đang nhuyễn động.

Những mô thịt này ngưng tụ thành xúc tu, theo bản năng tấn công Giác Hút.

Nhưng chưa kịp đến gần, Giác Hút lại đấm xuống đất.

Sức mạnh bùng phát đột ngột khiến thành phố nhỏ một lần nữa rung chuyển, mặt đất dưới chân Giác Hút sụp xuống, mô thịt văng tung tóe.

Lúc này, Phong Kỳ cũng tấn công những kẻ phản bội loài người đang tập hợp trong thành.

Ngọn lửa quyền ý trong lồng ngực hắn bùng cháy dữ dội.

Những cảm xúc tiêu cực bị kìm nén bùng nổ, theo tiếng gầm thấp, vô số quyền ảnh màu máu bắn về phía trước.

Lập tức, rất nhiều bóng người bị đánh nổ thành sương máu, bị kéo về phía Phong Kỳ.

Lúc này, mặt đất rung chuyển, một bóng người cao hơn bốn mét xuất hiện ở đằng xa.

Toàn thân hắn ta được bao phủ bởi mô thịt màu đen, đã hoàn toàn không còn hình dạng con người, mô thịt trên cơ thể như có sự sống đang nhúc nhích, lúc này đang lao về phía hắn ta với tốc độ cực nhanh.

Giác Hút lúc này ngẩng đầu nhìn về phía gã khổng lồ màu đen đang lao tới, ánh mắt không mấy thiện cảm.

“Giác Hút, để ta, ngươi đi phá hủy thành phố này!”

Nghe lời Phong Kỳ, Giác Hút ngoan ngoãn gật đầu, sau đó hóa thành tàn ảnh màu ngọc lao về phía bên kia.

Dọc đường đi qua, các tòa nhà đổ sập thành từng mảng.

Nhìn gã khổng lồ màu đen đang tiến đến, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Hắn chưa từng sợ ai trong cuộc chiến sức mạnh.

Nắm chặt tay, sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể hắn, nhịp tim đập nhanh hơn.

Khi gã khổng lồ màu đen áp sát, Phong Kỳ đột ngột tung ra cú đấm phải.

Hai nắm đấm va vào nhau, thân hình Phong Kỳ đột ngột hạ xuống, lùi lại nửa mét, còn gã khổng lồ màu đen thì bị hắn đánh bay tại chỗ, ngã xuống đất rồi lại lùi xa hơn mười mét.

Lúc này, Phong Kỳ không còn kìm nén được cơn thịnh nộ trong lòng, hắn dùng chân làm lực đẩy, áp sát gã khổng lồ màu đen, vươn tay nắm lấy cánh tay phải của gã khổng lồ màu đen.

Trong ánh mắt khó tin của gã khổng lồ màu đen, hắn ta giơ hắn ta lên.

Gào!

Ngọn lửa màu đen lục bùng lên, Phong Kỳ ném mạnh gã khổng lồ màu đen lên trời, tiếp theo là những quyền ảnh màu máu như pháo hoa bay lên, theo sát phía sau.

Gã khổng lồ màu đen trong trạng thái lơ lửng liên tiếp bị quyền ảnh màu máu đánh trúng.

Chỉ thấy ngực hắn ta lõm xuống để lại dấu quyền, mô thịt trên người cũng bị bong ra từng lớp dưới sự tấn công dữ dội của Phong Kỳ.

Cuối cùng lộ ra khuôn mặt dữ tợn của con người bên trong.

Ầm!

Mưa máu rơi xuống, gã khổng lồ màu đen cuối cùng vẫn không thể chống lại thế công dữ dội của Phong Kỳ, bị đánh nổ tung cơ thể trên không trung.

Quay đầu nhìn về phía Giác Hút.

Chỉ thấy một con rồng cát bụi không ngừng lan vào sâu trong thành phố.

Dọc đường đi qua, các tòa nhà đều vỡ vụn, sụp đổ, một cảnh tượng hỗn loạn.

Lúc này, các thành viên tổ chức Thiên Mệnh cũng đã đến cổng thành, nhìn thấy cảnh hỗn loạn trong thành, biểu cảm khó tin của họ xen lẫn niềm vui.

Sự kiên trì này cuối cùng cũng được đền đáp.

Người đàn ông đó đã trở lại, hắn ta sẽ lãnh đạo nhân tộc từng bước trỗi dậy.

Lúc này, ở trung tâm thành phố, nhìn về phía trận chiến xa xa, thủ lĩnh tân nhân loại An Lâm có vẻ mặt dữ tợn.

Đặc biệt là khi nhìn thấy chiến binh đủ sức xếp vào top ba dưới trướng mình bị Phong Kỳ giết chết một cách dễ dàng.

Điều này khiến hắn ta nhận ra rằng, phe mình căn bản không thể là đối thủ của Phong Kỳ.

Đúng như lời đồn, sau khi người đàn ông đó trở về, hắn đã sở hữu sức mạnh có thể xoay chuyển tình thế.

Trước kết cục chắc chắn sẽ chết, người đàn ông do dự trong chốc lát rồi máu thịt trên cơ thể hắn lan tỏa ra phía trước, cuối cùng phun ra một viên pha lê trắng được bọc trong máu thịt.

An Lâm vươn tay nắm lấy viên pha lê trắng rồi bóp nát nó.

Lập tức, năng lượng màu trắng tỏa ra khắp nơi, cuối cùng tụ lại thành một tấm gương sương mù trước mặt An Lâm.

Hết chương 1306.

Chương 1307. Sinh Vật Siêu Cấp

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, một khuôn mặt đẹp lạ thường xuất hiện trước mặt An Lâm.

Lúc này, An Lâm cúi đầu chào bóng người hiện ra trong gương, sau đó ngẩng đầu lên, giọng cung kính nói:

"Bọn ta bị kẻ thù bên ngoài tấn công, kính xin ngài ra tay."

"Thế giới này vốn là nơi kẻ mạnh nuốt chửng kẻ yếu, vùng đất cằn cỗi của ngươi chỉ cần nộp đủ tài nguyên là được, còn lại ta không quan tâm."

Câu trả lời của đối phương không nằm ngoài dự đoán của An Lâm.

Tổ tiên của hắn sau khi dựa vào bóng người đằng sau hình ảnh trước mặt thì chỉ nhận được một phương pháp nuôi dưỡng vật ký sinh, chứ không được che chở thực sự.

Nhưng hắn vẫn có cách khiến người đó ra tay, lúc này hắn trầm giọng nói:

"Thưa ngài, kẻ địch đến có thể mang theo thần vật kỳ diệu."

"Thần vật kỳ diệu?" Người đàn ông tuyệt đẹp vốn mặt không biểu cảm bỗng không thể bình tĩnh được nữa.

"Đúng vậy, ta nghi ngờ trên người hắn có thần vật kỳ diệu có thể xuyên không thời gian!" An Lâm gật đầu khẳng định.

"Hy vọng ngươi không lừa ta, nếu không thì ngươi biết hậu quả rồi đấy, ta sẽ qua đó xem thử!"

Người đàn ông tuyệt đẹp vừa dứt lời, tấm gương sương mù ầm ầm tan vỡ tứ tung.

Nhận được lời đảm bảo của người đàn ông, An Lâm cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vì Phong Kỳ đã thực sự trở về, điều đó chứng tỏ truyền thuyết không phải là câu chuyện hư cấu.

Còn Phong Kỳ có thể nắm giữ khả năng xuyên không thời gian thì lời giải thích duy nhất là trên người hắn mang theo thần vật kỳ diệu.

Hắn lại nhìn về phía Phong Kỳ đang ở.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, trên bầu trời thành phố xuất hiện một vòng xoáy không gian, một đường hầm bán trong suốt nhanh chóng được hình thành bên trong đường thông không gian.

Một bóng người mặc áo giáp vàng, tay cầm trường thương xuất hiện từ đó.

Đó chính là người đàn ông tuyệt đẹp vừa nói chuyện với An Lâm.

Ánh mắt hắn lướt qua thị trấn hỗn loạn, đầu tiên là tập trung vào Phong Kỳ, cuối cùng dừng lại ở viên Phù Văn Tinh Thạch màu hồng trên cánh tay phải của Giác Hút.

Ánh mắt tham lam không thể kìm nén được nữa.

Nhưng hắn có ra tay hay không thì lại do dự, hắn không thể đảm bảo mình có thể đánh bại kẻ địch mạnh mẽ nắm giữ thần vật hay không.

Có hai lựa chọn bãi tại diện tiền.

Mang tin tức về sự xuất hiện của thần vật kỳ diệu cho Thần chủ, hoặc tự mình ra tay đoạt lấy thần vật kỳ diệu.

Sau một hồi đấu tranh ngắn ngủi, lòng tham trong lòng vẫn chiến thắng lý trí, hắn quyết định ra tay thử trước.

Hắn chọn Phong Kỳ ở đầu bên kia chiến trường trước.

Lúc này, bên phía Phong Kỳ.

Tiếng của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu Phong Kỳ:

"Tiểu tử cẩn thận bầu trời, ngươi bị theo dõi rồi."

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đột nhiên quay đầu nhìn về phía bóng người mặc áo giáp vàng từ trên trời rơi xuống.

Nhận ra kẻ đến không có ý tốt, Phong Kỳ chuẩn bị sẵn sàng.

Khi bóng người mặc áo giáp vàng áp sát, cánh tay phải đã tích tụ sức mạnh của hắn đột nhiên vung ra.

Bóng người mặc áo giáp vàng cũng đâm ra trường thương trong tay lúc này.

Sóng máu và sóng vàng va chạm, linh khí cuồn cuộn tản ra bốn phía, cuốn theo những mảnh vỡ của các tòa nhà xung quanh.

Sau một hồi giao thủ ngắn ngủi, bóng người mặc áo giáp vàng đột nhiên thu thương lại, sau đó mũi thương xuất hiện vài luồng linh khí.

Ầm!

Một bóng thương vàng khổng lồ lóe lên rồi đập mạnh vào người Phong Kỳ.

Ngay lập tức, Phong Kỳ bị đánh bay và đâm sầm vào một tòa nhà đã bị phá hủy.

Sau một hồi thử sức ngắn ngủi, trên khuôn mặt của bóng người mặc áo giáp vàng hiện lên vẻ vui mừng không thể kìm

nén.

Hắn chỉ là một chiến binh cấp thấp trong tộc nhưng nếu lần này có thể có được thần vật kỳ diệu thì tương lai của hắn sẽ không còn bị giới hạn ở đây nữa.

Không chút do dự, hắn lại đâm ra cây thương vàng trong tay.

Phong Kỳ đứng dậy nhưng vẫn không né tránh, hắn vung nắm đấm lên đón đỡ.

Sóng máu dâng lên cuồn cuộn về phía trước, một lần nữa va chạm với sóng vàng.

Lúc này, trên bề mặt cây thương vàng lại xuất hiện một bóng thương vàng khổng lồ, chuẩn bị bắn tới.

Đối mặt với đòn tấn công, Phong Kỳ chủ động tiến lên một bước và nắm lấy cây thương vàng.

Sức mạnh khủng khiếp bùng phát ngay lập tức, bóng thương vàng bị hắn giơ lên rồi đập mạnh xuống đất.

Nhân cơ hội này, Phong Kỳ như một con hổ dữ lao vào bóng người cầm thương vàng.

Một cú đấm nặng nề giáng thẳng vào đầu.

Ầm!

Bóng người mặc áo giáp vàng bị cú đấm này đập đầu xuống đất.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị thừa thắng xông lên, hắn thấy áo giáp vàng tỏa ra ánh sáng chói mắt, ánh sáng vàng ngay lập tức biến thành một lớp màng mỏng trong suốt đẩy hắn ra ngoài.

Thân hình còn chưa đứng vững trên không trung, hắn đã thấy người đàn ông mặc áo giáp vàng rút đầu khỏi mặt đất, vẻ

mặt tức giận đâm thương vàng về phía hắn.

Hết chương 1307.

Chương 1308. Pháp Thuật Nguyên Tố

Lĩnh vực thế thương vô hình bao trùm lấy Phong Kỳ.

Ngay lập tức, hàng vạn bóng thương đâm về phía hắn.

Máu bắn tung tóe, lớp phòng thủ bằng thể chất tuyệt cường của Phong Kỳ bị phá vỡ trước lĩnh vực thế thương.

Nhưng khả năng hồi phục mạnh mẽ khiến hắn có thể nhanh chóng phục hồi ngay cả khi phải chịu một đòn tấn công dày đặc như vậy.

Chống lại áp lực, Phong Kỳ từng bước tiến về phía bóng người mặc áo giáp vàng.

Phát hiện ra thể chất của Phong Kỳ lại cường hãn đến vậy, người đàn ông mặc áo giáp vàng tỏ ra kinh ngạc nhưng vẫn nghiến răng tiếp tục ra tay.

Cuối cùng, Phong Kỳ chống lại bóng thương và tiến đến trước mặt hắn.

Cú đấm nặng nề sau khi tích tụ sức mạnh đã đập mạnh vào áo giáp vàng, ngay lập tức áo giáp vàng tỏa sáng và cố gắng đẩy Phong Kỳ ra một lần nữa.

Lần này, Phong Kỳ dồn toàn bộ khí huyết trong cơ thể thành một làn sóng cuộn về phía trước, khó khăn lắm mới chống lại được lực đẩy của áo giáp vàng.

Nhân cơ hội này, hắn tiến lên một bước và nắm lấy cánh tay của người đàn ông mặc áo giáp vàng.

Trong tiếng gầm thét kinh thiên động địa, Phong Kỳ túm lấy người đàn ông mặc áo giáp vàng và bắt đầu đập liên hồi.

Sau một loạt đòn đánh liên tiếp, người đàn ông mặc áo giáp vàng bị đánh cho hoa mắt chóng mặt.

Nhận ra rằng mình không thể nuốt trôi được thần vật này, người đàn ông mặc áo giáp vàng lập tức truyền toàn bộ năng lượng trong cơ thể vào áo giáp vàng, một lần nữa đẩy Phong Kỳ ra ngoài.

Nhân lúc Phong Kỳ bị đánh bay, hắn không chút do dự bay lên trời.

Thấy vậy, Phong Kỳ định nhảy lên chặn lại nhưng lại thấy một luồng sáng màu ngọc bích lóe lên từ trên không trung, ngay sau đó bóng người mặc áo giáp vàng nổ tung thành một đám sương mù màu vàng.

Chỉ thấy Giác Hút sau khi giết chết bóng người mặc áo giáp vàng thì đáp xuống đất, sau đó khoanh tay trước ngực và nhìn hắn với vẻ mặt hãy khen tôi đi.

“ ヾ(^∀^)ﾉ A Kỳ.”

“Giỏi lắm.” Phong Kỳ giơ ngón tay cái lên khen ngợi.

…

Thần Thiên Cung.

Trên tầng mây dày, một thành phố vàng lơ lửng ẩn hiện, trung tâm thành phố là một đại điện vàng nguy nga tráng lệ.

Bên ngoài điện có vô số cột đá vàng, trên đó khắc họa hình ảnh của nhiều loài hung thú, gần như bay ra khỏi không trung, khí thế quân lâm thiên hạ tràn ngập khắp nơi.

Trên đại điện, có thể mơ hồ nghe thấy tiếng chuông trống vang lên, tiếng nhạc tiên du dương không dứt.

Trong thành, một tấm thảm màu bạc viền chỉ vàng trải dài đến tận cửa điện, hai bên là những bóng người xếp hàng chỉnh tề, mặc áo giáp vàng lộng lẫy, uy nghiêm lẫm liệt.

Lúc này, trong một căn phòng trong đại điện.

"Rắc!"

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, khiến những người lính mặc áo giáp vàng đang làm nhiệm vụ cau mày.

Quay đầu nhìn về phía tấm bài vị vỡ tan, trong mắt hắn hiện lên một tia nghi ngờ, sau đó đưa tay ấn vào tấm bài vị.

Ngay lập tức, trong đầu hắn hiện lên những hình ảnh ký ức còn sót lại của chủ nhân tấm bài vị trước khi chết.

"Thần vật kỳ diệu?!"

Sau khi biết được sự thật về cái chết, chiến binh mặc áo giáp vàng này đã dứt khoát chạy về phía trung tâm đại điện.

…

Sau khi bóng người mặc áo giáp vàng chết, không còn ai trong thành phố máu thịt có thể chống lại sự hợp sức của Phong Kỳ và Giác Hút.

Phong Kỳ như chẻ tre tiến thẳng đến trung tâm thành phố máu thịt.

Các thành viên của tổ chức Thiên Mệnh đi theo sau.

Cuối cùng, họ đã đến trước mặt An Lâm, kẻ đã từ bỏ chống cự.

Lúc này, An Lâm dựa vào chiếc ghế được tạo thành từ máu thịt, vẻ mặt tuyệt vọng.

Nhìn An Lâm không ra người không ra quỷ, ánh mắt Phong Kỳ lạnh lùng.

“Phong Kỳ, không ngờ ngươi thực sự sẽ quay lại.” An Lâm khàn giọng nói, sau đó trên mặt hiện lên một tia chế giễu:

“Ngươi không thắng, giết chúng ta cũng không thể dẫn dắt nhân tộc đi đến sự trỗi dậy.”

“Ngươi hẳn có một thần vật kỳ diệu có thể xuyên không đúng không? Chỉ dựa vào như vậy mà muốn dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy sao, ngươi có biết thế giới này đã biến thành như thế nào không? Nó rộng lớn hơn ngươi tưởng tượng nhiều, đây là chiến trường của các cường tộc, nhân tộc yếu đuối không có bất kỳ nền tảng nào, nói gì đến việc trỗi dậy trong thời đại cường tộc vây quanh, bọn họ chắc chắn sẽ tẩu hướng diệt vong, ngay cả ngươi cũng không thể ngăn cản được.”

Những lời này của An Lâm không nghi ngờ gì nữa đã đâm trúng điểm yếu trong lòng Phong Kỳ.

Làm thế nào để sắp xếp cho hậu duệ của Bình Minh, hắn không có cách nào.

“Đây không phải là vấn đề ngươi nên lo lắng, ngay cả khi ta không thể dẫn dắt nhân tộc của dòng thời gian này đi đến sự trỗi dậy nhưng ngươi đã thua rồi, mọi chuyện sau này đều không liên quan đến ngươi.”

Nghe vậy, ánh mắt An Lâm tối sầm lại, ngay khi hắn định mở miệng, đột nhiên quay đầu nhìn về phía bầu trời.

Phong Kỳ cũng quay đầu nhìn về phía bầu trời lúc này.

Hắn cảm nhận được một luồng uy áp khủng khiếp từ trên đỉnh đầu ập đến, khiến hắn vô cùng áp lực.

Hết chương 1308.

Chương 1309. Chân Thật Nhập Vai

Ngẩng đầu lên, hắn nhìn thấy một thành phố trên mây xuyên qua bức tường không gian xuất hiện trên bầu trời thành phố máu thịt.

Một đại điện vàng hiện ra từ đỉnh mây, uy áp tràn ngập khắp nơi.

"Ha ha ha, Phong Kỳ, ta đã nói ngươi thua rồi, lần này thần chủ đích thân giáng lâm, ta xem ngươi bảo vệ thế nào…"

Chưa đợi An Lâm nói hết lời, Phong Kỳ đã tát vỡ đầu hắn.

Quay đầu nhìn về phía đại điện trên mây, vẻ mặt Phong Kỳ nghiêm trọng.

Hắn không xa lạ với thành phố này, từng xuất hiện thoáng qua khi giao chiến với Giác Hút và Tiểu Hắc, cuối cùng bị bóng hình Tinh Hồng hư ảo hiện ra sau lưng Giác Hút dọa chạy.

Điều hắn không ngờ là kẻ phản bội loài người lại đầu quân cho thế lực này.

Lúc này, một bóng người bán khỏa thân, ngồi xếp bằng, trên người xăm đầy hoa văn vàng phát sáng bay ra khỏi đại điện, lơ lửng trước đại điện, đôi mắt vàng nhìn xuống phía dưới.

Ánh mắt hắn đầu tiên tập trung vào Phong Kỳ, cuối cùng là Giác Hút.

Giác Hút lúc này đứng dậy, nhe răng về phía bầu trời, phát ra tiếng gầm gừ thị uy.

Trên khuôn mặt bóng người vàng hiện lên nụ cười, một tay ấn xuống phía dưới, lập tức một bàn tay vàng khổng lồ che trời xuất hiện từ hư không, ầm ầm đè xuống.

Nhìn thấy đòn tấn công này, Phong Kỳ biết đây không phải là kẻ địch khủng khiếp mà hắn có thể đối phó.

Giác Hút không chút do dự ra tay vào lúc này.

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, luồng sáng màu ngọc bích lao lên trời, va chạm với bàn tay vàng khổng lồ trên bầu trời.

Ầm!

Bầu trời bị hai luồng sức mạnh va chạm xé rách một lỗ hổng, uy năng khủng khiếp tràn ngập khắp nơi.

Phong Kỳ lúc này tiến lên, giải phóng khí huyết để chống lại luồng sóng xung kích ập tới phía sau Bình Minh hậu nhân.

Sau một hồi giao thủ ngắn ngủi, bóng người vàng lơ lửng trên bầu trời vẫn giữ vẻ mặt bình thản, dường như không hề bất ngờ trước sức mạnh của Giác Hút.

Chỉ thấy bóng người từ từ hạ xuống, chủ động tiến đến gần.

“Giác Hút, cẩn thận.”

“Ừm.” Giác Hút gật đầu mạnh mẽ rồi đột ngột nhảy lên, nhe răng lao vào bóng người đang hạ xuống.

Ngay khi Giác Hút và bóng người vàng sắp tiếp xúc, những hoa văn vàng in trên cơ thể bóng người vàng tự động tách khỏi cơ thể bay về phía Giác Hút.

Giác Hút rõ ràng đã linh cảm được nguy hiểm, liền dứt khoát tung nắm đấm.

Nhưng một cảnh tượng không ngờ đã xảy ra, những hoa văn vàng thực sự xuyên qua nắm đấm của Giác Hút, in vào cơ thể cô.

Trong nháy mắt, đôi mắt của Giác Hút hóa thành màu bạc trắng, biểu cảm đờ đẫn, trực tiếp rơi xuống từ trên không trung.

[Xong rồi, tên này có vật phẩm kỳ diệu loại phong ấn, đây là trực tiếp tung đòn sát thủ để phong ấn Giác Hút!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, tim gan phèo phổi Phong Kỳ đều đau nhói.

Hắn vốn tưởng rằng Giác Hút và bóng người vàng sẽ có một trận đại chiến, cuối cùng Giác Hút sẽ bùng nổ sức mạnh Tinh Hồng, tinh thạch phù văn để giết chết bóng người vàng đó, hoặc nuốt sống hắn ta.

Kết quả là đối phương hoàn toàn không theo lẽ thường, trực tiếp tung đòn sát thủ phong ấn Giác Hút.

Bây giờ thì xong đời rồi.

Lúc này, bóng người vàng quay đầu nhìn hắn, trong mắt hiện lên vẻ nghi ngờ.

Chỉ thấy hắn vung tay, một đoàn kim quang đột ngột xuất hiện bao bọc lấy Phong Kỳ, bay lên không trung.

Chớp mắt, Phong Kỳ đã trôi đến trước bóng người vàng đang ngồi xếp bằng.

Nhìn bóng người vàng có khuôn mặt mơ hồ, Phong Kỳ không nói gì, hắn biết tình hình hiện tại đã không còn nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

“Trên người ngươi có hơi thở của vật phẩm kỳ diệu nhưng ta lại không cảm nhận được nó giấu ở đâu.”

“Thế thì sao?” Phong Kỳ lạnh lùng nói.

“Vậy thì bắt đầu tìm kiếm từ trên người ngươi.” Bóng người vàng vừa dứt lời, trong tay phun ra sương mù màu vàng tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Ngay lập tức, cơn đau dữ dội tràn khắp cơ thể Phong Kỳ.

Sương mù màu vàng thô bạo di chuyển trong cơ thể hắn, từ các cơ quan đến máu rồi đến từng tế bào.

Quá trình này mang đến cho Phong Kỳ nỗi đau không thể tưởng tượng nổi, hắn đau đến run rẩy thân mình nhưng lại không thể cử động dù chỉ một phân.

Cứ kiểm tra đi kiểm tra lại như vậy, cuối cùng Phong Kỳ không nhịn được mà há miệng ho ra máu, phun ra những mảnh thịt vụn.

Hắn chỉ cảm thấy cơ thể mình đã ngàn sang trăm lỗ.

“Thật đáng tiếc là không tìm thấy, tiếp theo sẽ lục soát thức hải của ngươi.”

Một luồng sương mù màu vàng khác phun ra từ tay bóng người vàng, đi đến trán Phong Kỳ rồi chui vào.

Trong nháy mắt, đôi mắt Phong Kỳ trở nên đờ đẫn.

Sương mù màu vàng thấm vào thức hải của hắn, nơi nào đi qua đều vỡ nát.

Khi sương mù màu vàng tiếp xúc với quỹ đạo thiên phú, nó lại lặng lẽ đi qua, dường như không phát hiện ra sự tồn tại của quỹ đạo thiên phú.

Cứ như vậy, sương mù màu vàng lục soát trong thức hải của Phong Kỳ tới lui mấy lần, thức hải vốn màu vàng nay đã

ngàn sang trăm lỗ.

Hết chương 1309.

Chương 1310. Hạt Nguyên Tố

Khi sương mù màu vàng tan đi, bóng người vàng mở mắt ra.

Nhìn Phong Kỳ thoi thóp, trong mắt bóng người vàng không giấu được vẻ tò mò:

"Thức hải của ngươi cũng không có vật phẩm kỳ diệu, hơi thở trên người ngươi là sao?"

"Ngươi chờ đó cho ta." Phong Kỳ há miệng ho ra một bãi máu tươi, vẻ mặt dữ tợn nói.

"Chờ đã, còn một nơi chưa lục soát."

Ngay khi Phong Kỳ nghi ngờ bóng người vàng còn muốn lục soát chỗ nào thì giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên bên tai hắn:

[Xong rồi, hắn định hút hồn ngươi, thù này ta sẽ ghi nhớ giúp ngươi trước, sau này sẽ trả gấp đôi cho hắn.]

Lời Tự Thuật vừa dứt lời, Phong Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể mình trở nên nhẹ bẫng.

Hắn kinh ngạc phát hiện thể ý thức của mình đã rời khỏi cơ thể, lơ lửng trước bóng người vàng.

Chỉ thấy lòng bàn tay bóng người vàng lại xuất hiện một luồng sương mù màu vàng, lao về phía thể ý thức của hắn.

Khi cơ thể hắn tiếp xúc với sương mù màu vàng, một cơn đau chưa từng trải qua ập đến, Phong Kỳ cảm thấy mình như chết đi sống lại hàng nghìn lần trong nháy mắt.

Cơn đau dữ dội vẫn đang tăng dần.

Nỗi đau này không thể so sánh với nỗi đau về thể xác, cảm giác đau đớn trực tiếp đến tận sâu thẳm của linh hồn, khiến ý thức của Phong Kỳ gần như tan rã.

Khi sương mù màu vàng chậm rãi quét qua thể ý thức linh hồn của hắn, cuối cùng cũng trở về tay bóng người vàng.

"Vẫn không tìm thấy, xem ra ngươi hẳn là đã tiếp xúc với hơi thở do vật phẩm kỳ diệu nào đó để lại, trên người không có vật phẩm kỳ diệu." Nói xong, bóng người vàng nhìn về phía Giác Hút đã bị hoa văn vàng phong ấn.

Quay đầu nhìn Phong Kỳ đang hấp hối, ánh mắt bóng người vàng như tuyên án tử hình cho hắn.

[Thảm, lần này tan làm sớm thật… Chờ đã, hơi thở quen thuộc…]

"Thật đáng tiếc, ngươi không còn giá trị gì nữa."

Bóng người vàng lúc này cảm thán, vừa nói vừa định bóp nát thể ý thức linh hồn của Phong Kỳ.

Ngay lúc này, một tiếng nổ lớn vang lên trên bầu trời.

Trong nháy mắt, một khe nứt không gian rộng hơn nghìn mét xuất hiện trên bầu trời, giọng nói khàn khàn truyền qua khe nứt không gian, âm thanh vang vọng khắp trời đất:

"Ngươi thử động xem, ta đảm bảo các ngươi Liệt Thiên Thần tộc sẽ không nhìn thấy Mặc Nguyệt ngày mai!"

Nghe thấy giọng nói quen thuộc, Phong Kỳ khó khăn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một bóng người tóc tím mắt tím chậm rãi bước ra khỏi thông đạo không gian.

So với hình ảnh trong ấn tượng, lúc này hắn trưởng thành hơn so với 1500 năm trước.

Khe nứt không gian trên bầu trời vẫn tiếp tục mở rộng, vô số bóng người lần lượt xuất hiện bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

Bọn họ mặc áo giáp sương mù, chính là những chiến binh tộc Mê Vụ đã được hồi sinh.

Hơn nữa, trên người mỗi chiến binh tộc Mê Vụ đều tỏa ra hơi thở sự sống kinh khủng.

Ngoài ra, Phong Kỳ còn nhìn thấy Ám Thần quen thuộc, cùng với những sinh mệnh siêu cấp khác lần lượt bước ra từ khe nứt không gian.

Chúng lơ lửng phía sau Mê Vụ Chi Chủ, hiển nhiên là lấy Mê Vụ Chi Chủ làm tôn.

[Mẹ ơi, lão Mê bây giờ oai như vậy sao? Cái đùi này thơm quá.]

Nghe thấy tiếng kinh hô của Lời Tự Thuật, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía bóng người vàng đang có vẻ mặt kinh hãi, cười toe toét nói:

“Nào, ngươi thử động vào ta xem.”

….

Khe nứt không gian trên bầu trời vẫn tiếp tục mở rộng.

Càng ngày càng có nhiều bóng người bước ra từ khe nứt không gian, đi đến phía sau Mê Vụ Chi Chủ, ánh mắt nhìn xuống phía dưới.

Ngoài những chiến binh tộc Mê Vụ, còn có rất nhiều sinh mệnh siêu cấp khác cũng có mặt trong đó.

Khu vực bọn họ đứng giữa không trung, ngay cả ánh sáng vàng tỏa ra từ đại điện trên mây cũng không thể tiến vào dù chỉ một phân.

"Nào, thử động vào ta xem."

Nhìn bóng người vàng đang ngồi xếp bằng trước mặt, vẻ mặt kinh hãi, Phong Kỳ lại khiêu khích.

Bóng người vàng không để ý đến sự khiêu khích của hắn, ngẩng đầu nhìn lên Mê Vụ Chi Chủ đang lơ lửng giữa không trung, há miệng, dường như muốn nói gì đó nhưng lại không biết nên mở lời như thế nào.

Dưới ánh mắt lạnh lùng của Mê Vụ Chi Chủ, bóng người vàng cuối cùng cũng thốt ra một câu:

"Tôi không biết hắn có liên quan đến ngài."

"Vậy bây giờ thì biết rồi chứ?"

Mê Vụ Chi Chủ lại hỏi một cách hờ hững, giọng nói rất nhỏ nhưng lại chứa đựng uy nghiêm không thể nghi ngờ, vang vọng khắp đất trời.

Nghe thấy lời này, bóng người vàng rõ ràng run lên, dường như là do áp lực của Mê Vụ Chi Chủ, áp lực tinh thần mà hắn ta giải phóng lên Phong Kỳ cũng dần giảm đi.

[Xem ra lão Mê bây giờ sống không tệ, cái thế lực gọi là Liệt Thiên Thần tộc này hẳn là biết lão Mê hiện tại có thế lực mạnh mẽ đến mức nào, nếu thực lực ngang nhau thì tại sao hắn ta lại phải sợ lão Mê.]

Suy nghĩ của Lời Tự Thuật giống với suy nghĩ trong lòng Phong Kỳ.

Hết chương 1310.

Chương 1311. Khí Huyết Nguyên

Hắn có thể nhìn ra, trong ánh mắt bóng người vàng nhìn Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng mang theo một tia sợ hãi.

Sự sợ hãi này cũng chính là nguyên nhân khiến bóng người vàng mãi không dám ra tay với hắn.

Lúc này, bóng người vàng đột nhiên buông lỏng áp chế tinh thần đối với hắn, sau đó nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ đang lơ lửng giữa không trung, mở miệng nói:

"Mười vạn thần tinh, một mảnh vỡ pháp tắc, đây là lễ vật đền tội của Liệt Thiên Thần tộc chúng tôi đối với ngài."

Vừa nói, bóng người vàng vừa vung tay lên trời, lập tức một luồng ánh sáng vàng từ lòng bàn tay hắn ta bay ra, bắn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Ánh sáng vàng đến trước mặt Mê Vụ Chi Chủ thì dừng lại, dưới ánh sáng vàng là một viên pha lê không gian nhỏ bằng móng tay.

Mê Vụ Chi Chủ đưa tay bắt lấy viên pha lê không gian, sau đó nhìn bóng người vàng, giọng điệu hờ hững nói:

"Cút đi."

Nghe thấy lời này, bóng người vàng rõ ràng thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ một cái, sau đó vung tay về phía Giác Hút đang nằm dưới đất, lập tức những đường

vân màu vàng bám trên cơ thể Giác Hút bay về lòng bàn tay hắn, biến thành một chuỗi ký tự màu vàng.

Chỉ thấy bóng người vàng ấn những ký tự màu vàng lên trán, lập tức những ký tự màu vàng theo trán một lần nữa bám lên cơ thể hắn, kéo dài xuống dưới rồi biến thành những đường vân màu vàng.

Nhìn Phong Kỳ một cái thật sâu, bóng người vàng biến thành một luồng ánh sáng vàng bay về phía đại điện trên mây.

Mất đi áp chế tinh thần, Phong Kỳ cảm thấy cơ thể mình sinh ra lực hút mạnh mẽ, ý thức của hắn dần trở về cơ thể.

Nhưng tình trạng hiện tại của hắn rất không ổn.

Cơ thể dưới sự tìm kiếm thô bạo của bóng người vàng đã trở nên nát bấy, không còn sống được bao lâu nữa.

Ngay lúc này, bên cạnh hắn đột nhiên xuất hiện một con quái vật da đỏ có ba cái đầu, vừa cười toe toét với hắn vừa nắm lấy vai hắn.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy một trận choáng váng ập đến, đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã đến phía sau Mê Vụ Chi Chủ.

Cùng lúc đó, Ám Thần ở không xa bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ bước lên một bước, viên đá quý trên trán liên tục sáng lên.

Cùng với tiếng gầm vang trời, Ám Thần vỗ một chưởng về phía đại điện trên mây.

Trong nháy mắt, trời đất đổi màu, hàng vạn trận pháp lập tức bao vây đại điện trên mây.

Cánh tay năng lượng do sức mạnh của Ám Thần tụ lại như mưa rào giội xuống đại điện trên mây.

Hệ thống phòng thủ tự động của đại điện trên mây cũng được kích hoạt vào lúc này, màn sáng hình tròn màu xanh nhạt lập tức hình thành.

Bầu trời trở nên sáng như ban ngày.

Sức mạnh khủng khiếp của Ám Thần điên cuồng trút xuống lớp chắn của đại điện trên mây, tạo nên từng đợt gợn sóng màu xanh.

Lúc này, một luồng ánh sáng vàng từ đại điện trên mây xuyên qua lớp chắn màu xanh bay ra, kéo xé tạo ra một khe nứt không gian không ngừng mở rộng, cố gắng tạo ra một con đường rút lui.

Thấy cảnh này, sinh vật ba đầu đưa Phong Kỳ đến bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ đã động đậy.

Chỉ thấy nó trong nháy mắt biến mất tại chỗ, lần nữa xuất hiện đã ở trước khe nứt không gian bị xé rách.

Chỉ thấy trên người bóng ba đầu nổi lên những bong bóng màu hồng, với tốc độ cực nhanh mở rộng ra, sau đó bay về phía khe nứt không gian bị xé rách.

Khi khe nứt không gian tiếp xúc với bong bóng màu hồng, đột nhiên ngừng mở rộng, tiếp theo đó được phục hồi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chớp mắt, con đường rút lui của đại điện trên mây đã bị chặn lại.

[Không xong rồi, đây là sinh vật nắm giữ lực hấp dẫn không gian sao? Thậm chí không cần bất kỳ sự chuẩn bị nào cũng có thể dịch chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn bất cứ lúc nào, thậm chí còn có khả năng sửa chữa khe nứt không gian, lão Mê quả nhiên có nhiều cao thủ!]

Nhìn thấy thủ đoạn mà bóng ba đầu thi triển, trong lòng Phong Kỳ cũng vô cùng kinh ngạc.

Có thể nắm giữ năng lực hệ không gian là rất ít, điều này có thể khẳng định.

Thông qua lời kể của Lâm Nhiễm, hắn từng biết được, Ngân Linh và Ngân Tiếu là những người nắm giữ năng lực hệ không gian hiếm thấy trong tộc Ngân Nguyệt, hai anh em họ là những người có thiên phú mạnh nhất trong thế hệ mới của tộc Ngân Nguyệt.

Nhưng dù vậy, năng lực hệ không gian mà họ thi triển cũng có điểm yếu.

Hắn từng giao thủ với Ngân Linh, năng lực hệ không gian mà cô thi triển hoàn toàn có thể lần theo dấu vết, trước khi thi triển dịch chuyển tức thời, trên người cô sẽ phát sáng, có dấu hiệu rõ ràng của việc chuẩn bị thi triển pháp thuật.

Nhưng bóng ba đầu thì khác.

Hắn dịch chuyển tức thời không có dấu hiệu báo trước, dường như chỉ cần một ý nghĩ là có thể đưa bản thân đến khu vực khác.

Khi đưa hắn đến bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ là như vậy, khi đi ngăn chặn đường rút lui của đại điện trên mây cũng là như vậy.

Hết chương 1311.

Chương 1312. Đòn Cuối Cùng

Hắn có thể tưởng tượng được, nếu gặp phải đối thủ như vậy sẽ đau đầu đến mức nào.

Đặc biệt là hắn, người lấy cận chiến làm thủ đoạn tấn công chính, gặp phải loại đối thủ này thậm chí còn khó mà chạm được vào cơ thể đối phương.

"Ta đã đền tội, vì sao không thả?"

Lúc này, từ trong đại điện trên mây truyền đến giọng nói uất ức tức giận.

"Nhận lễ đền tội của ngươi, có từng nói sẽ thả ngươi đi không?"

Mê Vụ Chi Chủ bước lên một bước, giọng điệu bình thản trả lời, trong lúc nói chuyện, biển sương mù tụ lại trên đỉnh đầu hắn.

"Ngươi muốn thế nào mới thả?" Giọng nói của bóng người vàng lại truyền đến.

"Lấy vật phẩm kỳ diệu trên người ngươi làm lễ đền tội thì sao?"

"Ngươi cho rằng có khả năng sao? Ta làm sao có thể tin, sau khi ta giao ra vật phẩm kỳ diệu trên người, ngươi sẽ không nuốt lời."

Nghe được lời này, giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên trở nên thoải mái:

“Bị ngươi phát hiện rồi, ta chính là muốn lừa thêm một vật phẩm kỳ diệu, như vậy lát nữa mới có thể thu dọn ngươi sạch sẽ hơn.”

[Ha ha ha, lão Mê này vẫn là lão già thâm hiểm như vậy, thật là vô liêm sỉ nhưng tính cách bảo vệ người thân chưa bao giờ thay đổi… Đánh con nhà ta, tổ tiên nhà ngươi cũng bị ta đào hết, đồ cúng toàn bộ bị ta đánh đổ!]

Khi Mê Vụ Chi Chủ nói ra suy nghĩ trong lòng, hắn vung một chưởng về phía đại điện trên mây.

Trong nháy mắt, biển sương mù trên đỉnh đầu cuốn lên sóng thần sương mù màu xám đánh về phía đại điện trên mây, không gian nơi sương mù màu xám đi qua đều bị vặn vẹo xé rách, sấm sét và gió lớn đột nhiên xuất hiện.

Một kích thoạt nhìn đơn giản nhưng lại mang theo thế đất trời, có uy năng gần như hủy thiên diệt địa.

Khi sóng thần sương mù màu xám tiến gần đại điện trên mây, nó tụ lại thành một bàn tay sương mù màu xám khổng lồ trong không trung, đập mạnh vào lớp chắn bên ngoài đại điện.

Rắc rắc!

Trời đất rung chuyển, sóng xung kích khủng khiếp lập tức bao trùm.

Lúc này, sinh vật ba đầu lại xuất hiện bên cạnh Phong Kỳ, giơ tay ấn về phía trước, một lớp chắn màu hồng hình thành, thay hắn chặn lại sóng xung kích ập đến từ phía trước.

Dưới một kích bạo lực của Mê Vụ Chi Chủ, lớp chắn màu xanh nhạt bên ngoài đại điện trên mây không chịu nổi, trong nháy mắt nổ tung thành những điểm sáng màu xanh, rải rác rơi xuống từ bầu trời.

Lúc này, một giọng nói truyền đến từ trong đại điện trên mây:

"Tộc trưởng Mê Vụ, chắc chắn phải cá chết lưới rách sao? Khai chiến với tộc ta cũng sẽ gây tổn thất cho ngươi, chúng ta có thể thương lượng thêm không."

"Muốn thương lượng cũng được, giao ra vật phẩm kỳ diệu trên người ngươi."

Nghe được lời này, trong lòng Phong Kỳ không nói nên lời.

Đây mẹ nó đâu phải là đàm phán, rõ ràng là cướp bóc trắng trợn.

Tiếng cười của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này:

[Lão Mê này thật là lão già thâm hiểm, nói ra lời này chẳng phải là nói với đối phương rằng nộp vũ khí thì không giết nhưng mẹ nó nộp vũ khí rồi thì sống chết không còn do mình quyết định nữa, không nộp vũ khí có lẽ còn có thể giãy giụa một phen, nộp vũ khí rồi có lẽ ngay cả sức phản kháng cũng không có.]

Như Lời Tự Thuật đã nói, từ trong đại điện trên mây truyền đến tiếng quát tháo giận dữ:

"Đừng hòng!"

"Đã như vậy thì không có gì để nói nữa, ngươi không đưa, ta tự lấy."

Bàn tay sương mù khổng lồ lại đè xuống đại điện trên mây.

Những vết nứt không gian dày đặc xuất hiện, khi bàn tay sương mù khổng lồ đè xuống và tiến lên, nó đã mang đến một áp lực khủng khiếp cho thế giới này.

Lúc này, từ trong đại điện vàng bay ra một luồng sáng vàng, hóa thành một bàn tay vàng trong không trung, va chạm

với bàn tay sương mù khổng lồ.

Không xuất hiện cảnh tượng giằng co như tưởng tượng.

Bàn tay vàng khổng lồ bị nghiền nát trong nháy mắt, tốc độ đè xuống của bàn tay sương mù khổng lồ đột nhiên tăng nhanh một đoạn.

Bàn tay sương mù khổng lồ còn chưa đập xuống, uy năng khủng khiếp đã bao trùm toàn bộ thành phố trên mây, các tòa kiến trúc tráng lệ màu vàng kim sụp đổ trong nháy mắt, sức mạnh khủng khiếp lan tỏa ra từ dưới bàn tay sương mù khổng lồ.

Cùng với một tiếng nổ lớn, toàn bộ thành phố trên mây vỡ tan.

"A!"

Tiếng gầm giận dữ vang lên, chỉ thấy một luồng sáng vàng lao vút lên trời, tiếp xúc với bàn tay sương mù khổng lồ vẫn đang hạ xuống.

Bàn tay sương mù khổng lồ vẫn đang hạ xuống đột nhiên dừng lại giữa không trung, không thể tiến thêm một phân nào nữa.

Chỉ thấy trên bàn tay sương mù khổng lồ xuất hiện một đường vân vàng uốn lượn mở rộng, toàn bộ cánh tay bị phong ấn nhanh chóng.

Cảnh tượng này giống hệt như những gì Giác Hút đã gặp phải.

Bàn tay sương mù khổng lồ bị cắt đứt liên lạc với Mê Vụ Chi Chủ dần dần sụp đổ, sương mù dày đặc chìm xuống và lan tỏa, trở lại hình dạng của biển sương mù.

Giống như một thác nước sương mù đổ xuống, sương mù dày đặc đè lên những đám mây dày đặc, khiến những đám

mây không chịu nổi, sụp đổ càng thêm trầm trọng.

Hết chương 1312.

Chương 1313. Thế Công Liên Miên

Cùng với sự tan rã nhanh chóng của những đám mây, rất nhiều tàn tích kiến trúc rơi xuống từ thế giới trên mây.

Mê Vụ Chi Chủ chứng kiến cảnh tượng này cũng không cảm thấy ngạc nhiên, hắn lúc này bước lên một bước, trong nháy mắt đã đến trước đại điện trên mây.

Chỉ thấy thân hình hắn đột nhiên tan rã thành sương mù.

Trong chớp mắt, một người khổng lồ sương mù cao hơn nghìn mét, giống như có thể khai thiên lập địa, xuất hiện.

Khác với hình dạng sương mù khổng lồ mà Phong Kỳ nhớ trong trí nhớ, lúc này hình dạng sương mù khổng lồ mà Mê Vụ Chi Chủ thể hiện được tụ lại từ năng lượng sương mù có mật độ cực cao, bên trong cơ thể cuồn cuộn có sấm sét, giống như ẩn chứa sức mạnh vô cùng.

Thậm chí không cần có bất kỳ động tác nào, chỉ cần đứng đó, xung quanh đã hình thành từng cơn lốc xoáy không gian ngược dòng, thế giới này đều đang sợ hãi sức mạnh mà Mê Vụ Chi Chủ thể hiện.

Đôi mắt màu hồng tinh hiện lên từ trong sương mù.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ duỗi cánh tay phải ra, vung về phía trước, lập tức thành phố trên mây giống như một mảnh ghép bị cắt ra trên bức tranh, hoàn toàn tách biệt với thế giới, phía sau xuất hiện thế giới hư không sâu thẳm.

Ngay khi Mê Vụ Chi Chủ chuẩn bị tiếp tục triển khai thế công, vô số luồng sáng vàng bay ra từ đại điện vàng, vội vã chạy trốn ra bên ngoài.

Động thái tấn công tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ cũng đến vào lúc này.

Chỉ thấy hắn duỗi tay phải ra, nắm chặt lại, lập tức thế giới trên mây bắt đầu co lại.

Trong nháy mắt chỉ còn bằng kích thước viên bi, lơ lửng trên lòng bàn tay Mê Vụ Chi Chủ tự quay.

Trong tích tắc, thế giới trên mây co lại bị Mê Vụ Chi Chủ bắn vào thế giới hư không, còn phần thế giới bị mất đi cũng được bù đắp và sửa chữa chậm rãi dưới sự vận hành của quy tắc thế giới.

Người khổng lồ sương mù đột nhiên co lại, Mê Vụ Chi Chủ với mái tóc tím và đôi mắt tím lại xuất hiện.

Hắn quay đầu nhìn những bóng người màu vàng đang tản ra khắp nơi, sắc mặt lạnh lùng.

Lúc này, những bóng người đứng bên cạnh Phong Kỳ đều động đậy, trong đó có cả Ám Thần.

Cùng với sự ra tay của chúng, những luồng sáng vàng đang chạy trốn bị đánh rơi từng luồng một, nổ tung trên không trung thành sương mù vàng.

Trong nháy mắt, những luồng sáng vàng chạy trốn đã bị tiêu diệt gần hết.

Tầm mắt của Mê Vụ Chi Chủ cũng khóa chặt vào vị thần chủ đang chạy trốn.

Thân hình hắn trong nháy mắt biến mất tại chỗ, đột nhiên xuất hiện sau lưng thần chủ, cánh tay phải hóa thành sương mù đột nhiên vươn ra nắm lấy đầu thần chủ.

Lúc này, ấn ký màu vàng trên cơ thể thần chủ tách khỏi cơ thể hắn, bay về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ lập tức hóa cánh tay trái thành sương mù, chống đỡ về phía trước.

Nhưng khi sương mù tiếp xúc với ấn ký màu vàng, ấn ký màu vàng lại xuyên thẳng qua sương mù, bám chặt vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Chỉ thấy ấn ký màu vàng nhanh chóng mở rộng trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Đôi mắt của Mê Vụ Chi Chủ trong nháy mắt trở nên đờ đẫn, thân hình rơi thẳng từ trên không trung xuống.

Nhân cơ hội này, thần chủ bước lên một bước, vung tay xé rách không gian, muốn chui vào đó để trốn thoát.

Nhưng chưa kịp bước vào đường hầm không gian, một chiến binh tộc Mê Vụ mặc trang phục trưởng lão và một sinh vật ba đầu đột nhiên chặn trước đường lui của thần chủ.

“Cút ra!”

Thần chủ đột nhiên vung tay, một luồng sáng vàng lập tức đánh vào người trưởng lão tộc Mê Vụ đang cản đường.

Trưởng lão tộc Mê Vụ này phun ra một luồng sương mù dữ dội, đỡ được đòn tấn công của thần chủ, chỉ là thân hình hơi lùi lại.

Sinh vật ba đầu nhân cơ hội này vá lại vết nứt không gian đã bị xé rách.

Đợi đến khi thần chủ phản ứng lại muốn chạy trốn thì đã bị một nhóm người mặc đồng phục trưởng lão tộc Mê Vụ vây quanh.

Một luồng sương mù như rồng nước uốn lượn, kết nối hàng chục trưởng lão tộc Mê Vụ.

Trận pháp luyện hồn sương mù lập tức hình thành.

Thần chủ bị sương mù bao phủ lập tức phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Ánh sáng vàng trên người bị luyện hóa nhanh chóng dưới sự tấn công hợp lực của các trưởng lão tộc Mê Vụ.

Khi trận pháp luyện hồn sương mù tan đi, những hạt bụi vàng rơi lả tả, thần chủ đã sớm biến mất.

[Trời ơi, trận pháp này lợi hại quá, đến cả tro cốt cũng bị thổi bay sạch.]

Nghe Lời Tự Thuật than thở, Phong Kỳ hướng mắt về phía Mê Vụ Chi Chủ bị phong ấn.

Lúc này, cơ thể Mê Vụ Chi Chủ phát ra ánh sáng xanh, năng lực của ý chí kỳ tích dường như đang được kích hoạt, chống lại mạnh mẽ với phong ấn thần văn màu vàng.

Lúc này, sinh vật ba đầu xuất hiện bên cạnh Phong Kỳ.

Chỉ thấy một cơn choáng váng ập đến, khi tầm mắt trước mắt một lần nữa rõ ràng, hắn phát hiện mình đã xuất hiện bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ.

“Kẻ yếu hèn, trên người ngươi sao lại có hơi thở của phần sức mạnh mà ta mất đi.” Lúc này, một giọng nói đầy sát khí truyền đến từ bên cạnh.

Hết chương 1313.

Chương 1314. Trận Địa Tháp Pháo

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện Ám Thần đang trợn mắt nhìn mình chằm chằm.

Hắn vừa định mở miệng trả lời nhưng lại bị ánh sáng xanh phát ra từ cơ thể Mê Vụ Chi Chủ thu hút ánh mắt.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ánh sáng xanh do ý chí kỳ tích phát ra bùng nổ, từng chút một đẩy ấn ký màu vàng ra khỏi cơ thể.

Cuối cùng, thần văn cũng rơi ra.

Mê Vụ Chi Chủ cũng mở mắt vào lúc này.

Ánh mắt mơ hồ dần trở nên lạnh nhạt, hắn từ từ đứng dậy.

Lúc này, tầm mắt nhìn về phía Phong Kỳ đang đứng bên cạnh.

Sau khi hai ánh mắt giao nhau trong chốc lát, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười dữ tợn:

“Phong Kỳ, ta đã đợi ngươi 1500 năm, ngươi đã chuẩn bị sống không bằng chết chưa?”

“Ngươi cho ta từ từ được không?” Phong Kỳ nói với vẻ chột dạ.

“Không được!”

Lời Mê Vụ Chi Chủ vừa dứt, nắm đấm trước mắt Phong Kỳ đột nhiên phóng to…

…

Đối mặt với kế hoãn binh của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không nương tay, nắm đấm hung hăng đập vào mặt Phong Kỳ.

Tiếp đó tiến lên một bước, đối với Phong Kỳ đang nằm trên đất là một loạt đòn kết hợp.

Nhưng đòn tấn công có vẻ hung dữ, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã nương tay.

Nếu không, Phong Kỳ dù thế nào cũng khó có thể chống đỡ được một cú đấm.

Trong lúc bị đánh, điều khiến Phong Kỳ ngạc nhiên là, nắm đấm của Mê Vụ Chi Chủ đánh vào người hắn tuy đau nhưng hắn có thể rõ ràng cảm thấy một luồng khí ấm theo nắm đấm của Mê Vụ Chi Chủ tràn vào cơ thể, từ từ chữa lành thân thể đã đầy thương tích của hắn.

Sau một trận đòn tàn khốc, Phong Kỳ nằm trên đất không còn sức lực.

Còn Mê Vụ Chi Chủ thì mặt không biểu cảm thu tay lại đứng im.

Nhìn Phong Kỳ nằm trên đất vẻ mặt đau đớn, Mê Vụ Chi Chủ lạnh lùng nói:

“Đừng giả vờ nữa, đứng lên!”

Phong Kỳ cười trừ đứng dậy, nhất thời không biết phải đối mặt với người anh em tốt như thế nào.

Nhìn biểu hiện của lão Mê vừa rồi, hắn biết rằng bố cục của tuyến hy sinh này rõ ràng là đã thành công.

Trên dòng thời gian bình thường, lão Mê có thể trở thành BOSS lớn trong tương lai, chủ yếu dựa vào Hiến tế huyết nhục và các bố cục trong tương lai.

Nhưng tuyến hy sinh này, điểm khởi đầu của lão Mê đã được hắn nâng cao rất nhiều.

Đầu tiên là có thêm một hậu thuẫn mạnh mẽ là tộc Linh Năng, bỏ qua quá trình khổ sở tìm tòi và trưởng thành trong giai đoạn đầu, cũng không phải vất vả bố trí một loạt để kiểm soát Viện nghiên cứu hổ phách.

Có tộc Linh Năng cung cấp tài nguyên và không gian huấn luyện kỳ tích, hiệu quả trưởng thành của Mê Vụ Chi Chủ cao hơn nhiều so với dòng thời gian bình thường.

Thứ hai, trước khi chết trên tuyến hy sinh này, hắn đã tặng lão Mê hai món quà lớn.

Huyết thạch kỳ tích không hoàn chỉnh và cánh tay của sinh vật siêu cấp, sẽ là trợ lực lớn trên con đường trưởng thành của lão Mê.

Huyết thạch có thể giúp Mê Vụ Chi Chủ ngấm ngầm nâng cao tiềm năng phát triển huyết mạch, cánh tay của sinh vật siêu cấp có thể chiết xuất khí huyết chất lượng cao quý giá, dùng cho sự phát triển nhanh chóng của hắn.

Tương hỗ lẫn nhau, hắn rất mong chờ sự trưởng thành của lão Mê trên tuyến tương lai này.

“Lão Mê, bây giờ ngươi đẹp trai quá.”

“Vô dụng, lát nữa tiếp tục bị đánh nhưng trước đó ta cần phải hiểu rõ một số chuyện, ta khuyên ngươi thành thật khai báo.”

“Ngươi hỏi đi.” Phong Kỳ cười toe toét.

Từ giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ có thể nghe ra dường như hắn đã buông bỏ được điều gì đó.

Có lẽ khi mới biết sự thật, trong lòng sẽ có sự bất mãn mãnh liệt, cùng với đủ loại cảm xúc tiêu cực xuất hiện.

Nhưng dù sao thì thời gian đã trôi qua 1500 năm.

1500 năm này trong mắt hắn rất ngắn ngủi, chỉ là chớp mắt mà thôi.

Nhưng đối với Mê Vụ Chi Chủ đã đích thân trải qua tất cả những điều này thì không nghi ngờ gì nữa là biển đổi lớn, trong khoảng thời gian đó đã trải qua quá nhiều chuyện.

Một số thứ tự nhiên cũng buông bỏ, chỉ có cảm động ban đầu mới có thể lưu lại trong lòng.

Một nụ cười xóa bỏ mối thù, chỉ về tình cảm sau khi được thời gian tôi luyện.

"Khi ngươi để lại Huyết thạch không hoàn chỉnh và cánh tay đứt đó cho ta, ngươi đã đoán được ta sẽ đợi ngươi 1500 năm?"

"Tất nhiên." Phong Kỳ không chút do dự gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

"Chúng ta là những người anh em tốt cùng nhau trải qua nhiều dòng thời gian hoạn nạn, ta còn có thể không tin ngươi sao?"

Nghe những lời này, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ vẫn lạnh nhạt:

"Đừng có thân thiết với ta, ta không có người anh em như ngươi, ngươi luôn lợi dụng tình cảm của ta dành cho ngươi."

"Ê, ngươi nói thế là vô lý, ta là người cuối cùng lựa chọn thành thật với ngươi, chia sẻ tất cả ký ức với ngươi, ngươi thông qua hình ảnh ký ức hẳn phải hiểu ta đã sớm coi ngươi là anh em của ta."

Nhìn Phong Kỳ cười toe toét, Mê Vụ Chi Chủ thoáng chốc ngẩn người.

Hết chương 1314.

Chương 1315. Huyết Thạch Nhỏ

Cảm giác quen thuộc ùa về trong lòng.

Những hình ảnh trong ký ức ùa về, hắn nhìn thấy Phong Kỳ đã biến thành thần thể chiến đấu vì hắn.

Trước khi chết, câu nói "Lão Mê, vừa rồi ta có đẹp trai không." khiến hắn đến tận bây giờ vẫn nhớ như in.

Hắn còn nhìn thấy Phong Kỳ bất chấp gió tuyết cõng hắn đi ra khỏi Bắc cảnh, còn có Phong Kỳ trên đảo Hắc Tuyệt bị đứt cánh tay, canh giữ hắn cho đến khi mất đi ý thức, cuối cùng hắn nhìn thấy Phong Kỳ ngồi ngây trước bia mộ, cô đơn ăn đồ cúng, thỉnh thoảng nhìn bia mộ lẩm bẩm… Giọt nước mắt rơi trước bia mộ đã khiến hắn lúc đó vô cùng chấn động.

Cuốn album ký ức đã bị phong kín trong đáy lòng được mở ra, chuyện cũ ùa về như thủy triều.

Tình cảm này, hắn có hận nhưng càng nhiều hơn là cảm động.

"Ngươi thực sự tin ta?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ nhìn Phong Kỳ hỏi.

"Chúng ta là anh em, sau này mỗi dòng thời gian đều là như vậy." Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu.

"Ngươi không sợ ta giả vờ hợp tác với ngươi, thực tế là thông qua nội dung ký ức ngươi cung cấp để bố trí mưu đồ lợi dụng ngươi trên dòng thời gian sau này, cuối cùng khiến ngươi thua sạch sao?"

“Đã từng nghĩ đến nhưng với sự hiểu biết của ta về ngươi, tên khốn này của ngươi tuy rằng xảo trá độc ác nhưng đối với người thân được công nhận thì luôn không tiếc sức lực, huống hồ hợp tác với ta chỉ khiến tộc Mê Vụ phát triển tốt hơn, đây gọi là anh em đồng lòng, tương lai tươi sáng.”

Nghe Phong Kỳ nói ra những lời này, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt:

“Ngươi thật đúng là tiện.”

Thấy Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng cũng không còn vẻ mặt lạnh nhạt, Phong Kỳ cười toe toét, hiểu rằng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã buông bỏ.

Tầm mắt hắn lướt qua những bóng người im lặng xung quanh, sau đó lại nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ hỏi:

“Lão Mê, bây giờ ngươi thế nào?”

“Sau khi ngươi chết, ta đã bắt đầu thiết kế kế hoạch nhắm vào tộc Linh Năng, kết quả cuối cùng hẳn là ngươi cũng đã đoán được.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ trong lòng không hề ngạc nhiên.

Khi quyết định viết thư di chúc cho Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã có hai phỏng đoán về tương lai của Mê Vụ Chi Chủ.

Ký kết khế ước với tộc Linh Năng chẳng khác nào bắt tay với hổ dữ.

Giống như một canh bạc, Hắc Huyền cùng các thành viên tộc Linh Năng khác chính là nhà cái.

Mê Vụ Chi Chủ muốn thắng, tất phải thoát khỏi sự khống chế của Hắc Huyền cùng các thành viên tộc Linh Năng khác, kết cục hoặc là chết, hoặc là ăn thịt nhà cái.

Khi hắn nhìn thấy Ám Thần đứng sau Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã đoán được đôi chút đáp án.

Xem ra cuối cùng Mặt Nạ đã lựa chọn hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ, thậm chí cả Toàn Phong và Man Tử (Liệp Nhận) cũng có thể hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ, cùng nhau ngầm chống lại Hắc Huyền.

"Vậy là ngươi đã hạ gục được tộc Linh Năng rồi đúng không?" Dù trong lòng đã có đáp án nhưng hắn vẫn không nhịn được tò mò hỏi.

"Không hẳn, tộc địa tộc Linh Năng ta không nuốt trôi."

Nghe vậy, Phong Kỳ kinh ngạc trong lòng, không khỏi ngạc nhiên nói:

"Tộc địa tộc Linh Năng thực sự mạnh đến vậy sao?"

"Mạnh hơn ngươi tưởng tượng nhiều, tộc địa tộc Linh Năng nắm giữ Kho Ý Thức Thánh Linh, tốc độ phát triển của họ giống như cầu tuyết lăn vậy, đến nay đã đạt đến cảnh giới mà ngươi khó có thể tưởng tượng."

"So với ngươi hiện tại thì sao?"

"Chưa từng giao thủ nhưng theo phân tích và phán đoán của ta, có lẽ ta không phải là đối thủ của tộc địa tộc Linh Năng, tộc địa tộc Linh Năng hiện tại là thế lực mạnh nhất không thể bàn cãi của Thánh Linh khu, một trong tám đại khu."

[Chết tiệt, lão Mê như vậy mà vẫn không phải là đối thủ của tộc địa tộc Linh Năng, trong hệ phái tộc địa tộc Linh Năng này sợ rằng đã xuất hiện tân thần rồi!]

Không để ý đến lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ thuận theo lời Mê Vụ Chi Chủ hỏi tiếp:

"Tám đại khu mà ngươi nói là gì?"

Trước câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lập tức giải thích:

"Thế giới này hiện tại đã bị chia thành nhiều khu vực, mỗi khu vực đều có nhiều tộc mạnh cạnh tranh tài nguyên nhưng tương đối cũng có hợp tác, trong đó có tám khu vực đã xuất hiện thế lực bá chủ tuyệt đối, chúng được gọi là Vương tộc, trong đó có tộc Linh Năng."

"Còn ngươi?"

"Ta ư? Tinh Thành mà ngươi đang ở hiện tại cũng nằm trong phạm vi quản lý của ta, giai đoạn này ta đang tranh giành với thế lực bên ngoài mấy vùng tài nguyên quan trọng, không bao lâu nữa sẽ thống nhất khu vực này… Đúng rồi, vừa rồi tộc Liệt Thần giam cầm ngươi vốn là một trong những mục tiêu ta định kéo về phe mình."

"Vậy sự xuất hiện của ta không phải đã phá hỏng kế hoạch của ngươi sao?"

"Không tính là phá hỏng, nếu không phải đang giao thủ với mấy thế lực bên ngoài, ta đã sớm tìm cách diệt tộc Liệt Thần rồi, thế lực này vốn đã ở bên bờ vực bị đào thải, ta không động đến chúng chỉ vì thấy chúng không có gì đe dọa mà thôi, dù chúng ngoan ngoãn định kỳ cống nạp tài nguyên cho ta nhưng khi ta giải quyết xong khủng hoảng bên ngoài cũng phải diệt chúng."

Hết chương 1315.

Chương 1316. Vật Phẩm Kỳ Tích

Nghe lão Mê thản nhiên nói rằng sẽ diệt một thế lực mà trong mắt hắn vô cùng hùng mạnh, Phong Kỳ không khỏi cảm khái.

1500 năm trưởng thành, lão Mê quả thực đã thay đổi rất nhiều, tự tin hơn hắn trước đây rất nhiều.

[Xét cho cùng sự tự tin được xây dựng trên nền tảng thực lực, lão Mê lúc trước còn phải cùng ngươi đi vặn ốc kiếm tiền, giờ đây dù sao cũng là một thế lực lớn trong thế giới tương lai, cũng có thể gọi là một trong những cổ tộc mạnh nhất trước khi đại thế giáng lâm, biết đâu thật sự có khả năng trở thành Cổ Vương cuối cùng, trực diện với đại thế giáng lâm.]

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Phong Kỳ tiếp tục hỏi:

"Lão Mê, ở dòng thời gian tương lai này, ngươi đã từng nghiên cứu công pháp Hiến Tế Huyết Nhục chưa?"

Trước câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ lập tức lắc đầu:

"Theo ta thấy, công pháp Hiến Tế Huyết Nhục này có quá nhiều sự bất ổn, trong đó bất ổn nhất là Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cùng các thế lực nắm quyền ở Tinh Thành lúc bấy giờ đã ngấm ngầm để người dân Tinh Thành biết trước rằng Hiến Tế Huyết Nhục có vấn đề… Ta biết đây là hậu chiêu ngươi để lại cho sự phát triển ổn định của Tinh Thành trong 1500 năm nhưng hành động của ngươi cũng khiến cho việc phổ biến Hiến Tế Huyết Nhục tiềm ẩn nguy cơ, dù sao ta cũng không thể đảm bảo rằng khi ta vất vả phổ biến Hiến Tế Huyết Nhục,

trong Tinh Thành có lan truyền vấn đề về việc Hiến Tế Huyết Nhục có ẩn họa hay không, cho nên ta hoàn toàn không cần thiết phải coi Hiến Tế Huyết Nhục là trọng tâm bố cục tương lai, sự bất ổn quá lớn."

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Sự thật đúng như Mê Vụ Chi Chủ nói, Úy Vi cũng đã nói về vấn đề liên quan trong thư điện tử.

Úy Vi cho biết dòng thời gian hy sinh này Hiến Tế Huyết Nhục có xuất hiện hay không hoàn toàn là ẩn số nhưng để Tinh Thành phát triển ổn định đến tận 1500 năm sau như ngày nay thì ẩn họa có thể tồn tại của Hiến Tế Huyết Nhục này chắc chắn phải giải quyết.

Cách tốt nhất là để người dân Tinh Thành biết trước về vấn đề ẩn họa của Hiến Tế Huyết Nhục.

Sau khi tuyên truyền trước, ngay cả khi Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu và phổ biến Hiến Tế Huyết Nhục trong tương lai, cũng sẽ không ảnh hưởng đến sự phát triển của Tinh Thành.

Càng không bị Mê Vụ Chi Chủ thu hoạch một mẻ lớn trong tương lai.

Rõ ràng đây chính là vấn đề ẩn họa trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, cả một thành phố đều biết vấn đề của Hiến Tế Huyết Nhục, tiếp tục phổ biến sẽ rất mạo hiểm, vất vả bố cục rất có thể sẽ công cốc.

Hơn nữa Mê Vụ Chi Chủ đã có sự hỗ trợ của tộc Linh Năng, hoàn toàn không cần phải dồn hết tâm trí vào Hiến Tế Huyết Nhục.

Bây giờ xem ra quyết định của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn là đúng đắn.

Không có công pháp siêu cấp Hiến Tế Huyết Nhục để thu hoạch các tộc yếu, hắn đã đi ra một con đường hoàn toàn khác, một lần nữa trở thành một thế lực lớn sau 1500 năm.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ trong lòng vô cùng khâm phục.

Dù trong hoàn cảnh khắc nghiệt đến đâu, lão Mê vẫn có thể tạo ra kỳ tích, đi ra một con đường tương lai hoàn toàn mới.

Nếu nhân tộc có thể có được đồng minh như vậy, tương lai rất đáng mong đợi.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Gạt bỏ yếu tố tình cảm giữa hai người, hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ cũng rất mạo hiểm, như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, biết đâu hắn sẽ ngấm ngầm chôn giấu phục bút, thông qua thủ đoạn ẩn núp tiết lộ tình báo cho hắn ở các dòng thời gian khác, chôn cho ngươi một đòn sát thủ, cuối cùng ra đòn quyết định với ngươi.]

[Tất nhiên, xét theo kinh nghiệm của những dòng thời gian này, lão Mê hắn sẽ không làm vậy, dù sao tên này từng nguyện chết vì ngươi, hợp tác với ngươi cũng thực sự có thể mang lại lợi ích thiết thực cho tộc Mê Vụ… Tóm lại chỉ có một câu, không hợp tác với ngươi thì khả năng tộc Mê Vụ lên đỉnh không cao, dù sao cũng có quá nhiều tộc mạnh tiềm năng, tám thế lực mà hắn nhắc đến chính là đối thủ mà tộc Mê Vụ hiện tại không thể địch nổi nhưng hợp tác với ngươi lại có thể mang đến nhiều cơ hội hơn.]

Phân tích của Lời Tự Thuật chính là suy nghĩ trong lòng hắn.

Hắn cũng đã thảo luận vấn đề này với một số cao tầng của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Kết luận cuối cùng là phải đề phòng Mê Vụ Chi Chủ nhưng không nghi ngờ gì nữa, liên minh với Mê Vụ Chi Chủ có thể mang lại nhiều lợi ích và giới hạn hơn cho nhân tộc.

Vì vậy, lão Mê đã không có được toàn bộ ký ức của hắn.

Ký ức mà lão Mê có được là những đoạn ký ức đã được Úy Vi cắt ghép, thiếu nhiều thông tin về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Bước này cũng là để phòng ngừa những rủi ro tiềm ẩn có thể xảy ra.

Theo lời Úy Vi, trong môi trường cạnh tranh khắc nghiệt, bỏ qua lợi ích để tin tưởng đơn thuần là quá ngây thơ, dù thế nào cũng phải để lại hậu chiêu.

Hết chương 1316.

Chương 1317. Trận Pháp Nguyên Tố

Và việc xây dựng lòng tin hoàn toàn giữa các tộc cũng cần thời gian lắng đọng.

Chọn cách nói rõ sự thật với Mê Vụ Chi Chủ, là Phong Kỳ cho Mê Vụ Chi Chủ một cơ hội, cũng là cho nhân tộc của mình một cơ hội.

Hắn tin rằng Mê Vụ Chi Chủ đã sớm hiểu được đạo lý này.

Tình anh em giữa hắn và Mê Vụ Chi Chủ cũng sẽ là nền tảng để hai tộc tin tưởng lẫn nhau trong tương lai.

Sau khi hiểu rõ đạo lý này, hắn quyết định tiếp tục thăm dò thông tin trong miệng lão Mê.

Lúc này, Ám Thần đứng cách đó không xa đột nhiên lên tiếng:

"Sương Chủ, trên người hắn có một phần sức mạnh mà ta bị mất, nếu có thể bù đắp được phần sức mạnh bị mất, có lẽ thực lực của ta có thể đạt đến cảnh giới bán thần."

Nghe vậy, Phong Kỳ quay đầu nhìn Ám Thần, tò mò hỏi:

"Lão Mê, tên này lại là chuyện gì?"

"Nó là thần của tộc Ám Thần trước đây, năm đó vì cuộc chiến bành trướng ra bên ngoài mà tử trận, sau đó dựa vào sự bố trí tín ngưỡng của tộc Ám Thần mà sống lại, hiện tại cùng tộc Ám Thần trung thành với ta, cũng đã từng ra sức giúp ta trong cuộc chiến chống lại tộc Linh Năng."

[Để lão Mê giết chết Ám Thần, như vậy ngươi có thể sở hữu toàn bộ sức mạnh của Ám Thần… Tuy nhiên, ngươi sở hữu lệnh bài tiến hóa, biết đâu có thể tiến hóa Huyết Nguyên thành một con đường phát triển mạnh hơn cả Ám Thần.]

"Sương Chủ, trên người hắn có sức mạnh mà ta bị mất." Lúc này, Ám Thần lại lên tiếng.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ biết hắn có khả năng săn giết để phát triển, đối mặt với câu hỏi thăm dò cẩn thận của Ám Thần, hắn không trả lời, mà nhìn Phong Kỳ nói:

"Tên nhóc ngươi chắc chắn đang nghĩ trong lòng, để ta giúp ngươi giết Ám Thần để cướp lấy sức mạnh của Ám Thần đúng không? Dù sao nó cũng đã đi theo ta nhiều năm như vậy, lập công lớn cho sự trỗi dậy của tộc Mê Vụ, ta sẽ không làm vậy."

Nghe vậy, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên, mà mỉm cười gật đầu:

"Đây mới là ngươi mà ta biết, nếu có thể tùy tiện giết chết thuộc hạ trung thành đi theo mình, trong mắt ta ngươi sẽ quá nguy hiểm, ta còn tin tưởng gì ngươi có thể tiếp tục hợp tác với nhân tộc."

Nói rồi, Phong Kỳ lộ vẻ chờ mong tiếp tục hỏi:

"Lão Mê, ngươi có biết thông tin gì về Tiểu Hắc không?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ lại lắc đầu:

"Ta chỉ biết Tiểu Hắc mà ngươi nhắc đến dường như là một dạng tập hợp quy tắc, lang thang khắp thế giới này đã diệt sạch mấy tộc mạnh, thực lực cụ thể sâu không lường được, cuối cùng mạnh đến mức nào ta cũng không rõ."

"Ngươi có tự tin giao chiến với nó không?"

Đối diện với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt:

"Mặc dù ta chưa từng giao thủ với Tiểu Hắc nhưng đừng hòng ta giúp ngươi ngăn cản Tiểu Hắc, ta không dễ dàng phục sinh một phần tộc nhân, còn phải dẫn dắt bọn họ lên đỉnh cao, không muốn chết yểu sớm, ta sẽ không vì ngươi ở lại thế giới này thêm mấy ngày mà bỏ mặc tộc nhân để liều chết vì ngươi."

"Chúng ta là anh em mà…"

Chưa đợi Phong Kỳ nói xong, hắn đã thấy gân xanh trên trán Mê Vụ Chi Chủ nổi lên, sau đó một nắm đấm sương mù đột nhiên phóng to trước mắt.

…

Trăng máu treo cao, gió lạnh rít gào.

Con người, kẻ từng thống trị thế giới, giờ đã mất đi vinh quang, nhường chỗ cho Sinh Vật Trận Địa lên ngôi.

Khi mặt trời biến mất, trăng máu hoàn toàn chiếm giữ thế giới, sinh linh trong thế giới lĩnh vực cũng không còn gọi đây là thế giới loài người nữa, mà đổi tên thành tân thế giới.

Ngụ ý cho sự tái sinh của thế giới lĩnh vực.

Lúc này, đại quân tộc Mê Vụ đi theo Mê Vụ Chi Chủ đã rời đi.

Trên đống đổ nát của Tinh Thành, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ ngồi trên mép nóc một tòa nhà cao tầng đổ nát, nhìn xuống quang cảnh Tinh Thành hoàn toàn khác biệt so với trong trí nhớ.

Những hình ảnh trong trí nhớ ùa về trong tâm trí.

Thời gian có thể xóa nhòa nhiều thứ, chỉ có những cảm động sâu thẳm trong tim là còn mãi.

Gió lạnh thổi qua má, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ nói về quá khứ và hiện tại.

Khi nói đến môi trường thế giới tương lai, Phong Kỳ nhìn Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi:

"Lão Mê, ngươi có tự tin trở thành người chiến thắng cuối cùng không?"

"Không rõ." Vừa trả lời, đáy mắt Mê Vụ Chi Chủ vừa hiện lên một tia mơ hồ.

"Câu trả lời này không giống ngươi, trong mắt ta, ngươi luôn có kế hoạch rõ ràng cho tương lai, luôn có thể nắm giữ cục diện trong tay."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ bất lực lắc đầu:

"Ngươi biết cái quái gì chứ, ngươi không biết tình hình hiện tại phức tạp đến mức nào, chủng tộc nào còn tồn tại đến ngày hôm nay mà không có át chủ bài, ngay cả tộc Liệt Thiên cũng nắm giữ thần vật kỳ diệu có thể phong ấn ta trong thời gian ngắn, át chủ bài của các chủng tộc mạnh khác còn đáng sợ hơn, cuộc cạnh tranh của thế giới này tàn khốc hơn ngươi tưởng tượng nhiều."

Hết chương 1317.

Chương 1318. Sinh Vật Phân Liệt

“Tộc Da Xanh hiện giờ thế nào rồi?” Phong Kỳ tiếp tục hỏi.

“Ta không biết, tộc Da Xanh cho đến nay vẫn rất bí ẩn, chúng dường như chưa bao giờ tham gia vào cuộc tranh giành tài nguyên, vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối thu thập thần vật kỳ diệu, sau 1500 năm phát triển, có lẽ thế lực này đã có được thực lực tổng hợp không thua kém vương tộc rồi… Tóm lại, thế lực này không nằm trong phạm vi lãnh thổ của ta, ta biết rất ít về chúng.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ kinh ngạc:

“Ta tưởng tám đại vương tộc mà ngươi nói đã là thế lực mạnh nhất rồi, nếu tộc Da Xanh có tiềm lực có thể sánh ngang với tám đại tộc, liệu còn có thế lực tiềm ẩn nào khác chưa từng bộc lộ thực lực không?”

“Ta không biết những thế lực khác, chỉ biết có ba thế lực ẩn giấu có tiềm lực rất mạnh.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đưa tay ra trước một chút, lập tức một đám sương mù xám từ đầu ngón tay hắn tràn ra phía trước, cuối cùng hóa thành một tấm gương sương mù.

Chỉ thấy mặt gương sương mù gợn sóng, trên đó hiện lên hình bóng một người mặc áo choàng dài màu tím lộng lẫy.

“Ta gọi hắn là Nhà sưu tập, thực lực cụ thể không rõ nhưng hắn mang theo rất nhiều bảo vật, trong đó mười chiếc nhẫn

đeo trên ngón tay còn chứa mười con quái thú hư không, ta không rõ thực lực cụ thể của hắn nhưng hẳn là không yếu.”

Thấy Thành chủ U Ảnh xuất hiện trong gương sương mù, Phong Kỳ cũng có chút kinh ngạc.

Theo diễn biến thời gian bình thường, ở giai đoạn này, Thành chủ U Ảnh đã không còn sống được bao lâu nữa.

Hắn nhớ rõ có một dòng thời gian, cảnh tượng vô số sứa đèn lồng bay lượn khắp bầu trời, rõ ràng có liên quan đến sự hủy diệt của Thành U Ảnh, khiến rất nhiều sứa đèn lồng trốn thoát.

“Tên này có lẽ không mạnh như ngươi nghĩ đâu.” Lúc này, Phong Kỳ đưa ra lời khuyên.

“Thật sao?”

“Ta từng tiếp xúc với hắn, trên người hắn dường như chỉ có một vật phẩm kỳ diệu, hẳn không phải đối thủ của ngươi… Nhưng nói trước, lịch sử sẽ thay đổi, ta không rõ hắn trên dòng thời gian này đã đạt đến cảnh giới nào.”

“Dù sao thì, ta đã thèm khát sự giàu có của tên này từ lâu rồi, đợi ta rảnh sẽ đi xử lý hắn.” Trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười.

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ vung tay về phía gương sương mù.

Lập tức, mặt gương sương mù gợn sóng, bóng dáng Thành chủ U Ảnh nhạt dần, một bóng dáng mới dần rõ nét.

Bóng người trên hình ảnh đứng trong thế giới hư không đen kịt không có mặt trời hay mặt trăng, trên người mặc một bộ giáp đen tuyền không biết được làm từ kim loại gì, ngay cả khuôn mặt cũng được che phủ dưới lớp mũ giáp đen tuyền, chỉ lộ ra đôi mắt sâu thẳm màu lục đen.

Hắn ta cầm trong tay một thanh đao răng cưa dài hơn ba mét, trên đó khắc đầy những hoa văn đen kỳ dị.

“Ta gọi hắn là Đao Ma, dường như không có tộc nhân, quanh năm đơn độc đi khắp các khu vực, ta từng giao chiến với hắn, trận chiến đó hắn khiến ta bị thương nặng… Tất nhiên, ta cũng không để hắn dễ chịu, hắn cũng bị ta làm bị thương nặng.”

“Giữa hai người là trận chiến do mâu thuẫn dẫn đến sao?” Phong Kỳ lập tức kinh ngạc hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ bất lực:

“Không có mâu thuẫn hay xung đột lợi ích, có lẽ tên này bị vấn đề về đầu óc, đến lãnh địa của ta chỉ đích danh muốn người mạnh nhất ra giao chiến, lúc đó ta không coi hắn ra gì, kết quả là thực lực của hắn vượt xa tưởng tượng của ta, ta cũng suýt nữa bị giết… Tóm lại, tên này đang đi khắp thế giới để thách đấu với những kẻ mạnh, hắn nói là để hoàn thành một loại rèn luyện của kẻ mạnh nhất, việc này dường như có liên quan đến vật phẩm kỳ diệu trên người hắn.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ lại chỉ vào gương sương mù một lần nữa.

Sau khi gương sương mù gợn sóng, hình ảnh lại thay đổi.

Lần này xuất hiện trong hình ảnh là một quả trứng được bao phủ bởi ngọn lửa đỏ sẫm, trên bề mặt quả trứng còn in nhiều hoa văn đỏ sẫm kỳ dị, ngay cả khi cách xa màn hình, Phong Kỳ vẫn cảm thấy một cảm giác hồi hộp khó hiểu.

“Quả trứng này lại là thứ gì?”

“Đừng coi thường quả trứng này, đã có nhiều chủng tộc bị quả trứng này diệt tộc rồi, sinh mạng bị nó giết chết dù là máu thịt hay tàn dư tinh thần đều sẽ bị nuốt chửng, dường như bên

trong quả trứng đang ấp một sinh vật siêu cấp, có lẽ khi nó nuốt đủ khí huyết để tự ấp nở, thứ xuất hiện sẽ là một thứ vô cùng đáng sợ."

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"Ngươi còn nhớ ta đã nói với ngươi chứ, có những sinh vật sinh ra đã ở vạch đích mà cả đời các chủng tộc yếu kém cũng không thể với tới, quả trứng này chính là như vậy, chưa nở đã có chiến lực đáng sợ, có thể tưởng tượng được khi nó phá vỏ sẽ có biểu hiện kinh người đến mức nào… Thậm chí có lời đồn rằng, quả trứng này là sự tiếp nối của một cường giả gần cấp độ Trụ Thần."

Hết chương 1318.

Chương 1319. Ý Thức Tinh Thần

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng kinh hãi.

Giọng nói của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này:

[Đây chính là kết quả của việc đầu thai tốt, tổ tiên đã sớm vạch ra cho nó một con đường tương lai, điểm khởi đầu của nó đã được đặt ở đích đến mà người khác không thể với tới.]

Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được cảm thán:

"Bát Đại Vương tộc sở hữu vùng đất và tài nguyên rộng lớn với nhiều lĩnh vực trường hợp nhất, sức mạnh của chúng không cần phải bàn cãi nhưng thế giới này còn rất nhiều cường giả ẩn núp, ta cũng không hiểu biết toàn diện, có lẽ còn năm trăm năm, thậm chí là một nghìn năm nữa mới đến thời khắc đại thế giáng lâm, ta còn phải đi một chặng đường rất dài."

"Vậy thì, chủng tộc yếu kém ngay cả tư cách chứng kiến đại thế giáng lâm cũng không có sao?"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Ai cũng sợ đại thế giáng lâm nhưng thực sự có thể chứng kiến đại thế giáng lâm chỉ có số ít, thậm chí có khả năng chỉ có người chiến thắng cuối cùng mới có tư cách chứng kiến đại thế giáng lâm với tâm trạng sợ hãi."

"Có thế lực nào từng nghĩ đến việc các chủng tộc hợp tác phát triển, sau đó cùng nhau chứng kiến đại thế giáng lâm không?"

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ cười khẩy lắc đầu:

"A Kỳ, thật ra trong lòng ngươi hẳn đã có câu trả lời cho câu hỏi này, sự hợp tác giữa các chủng tộc căn bản không thể đạt được sự cân bằng, ai là chính ai là thứ mãi mãi không thể tránh khỏi, phát triển tiếp sẽ chắc chắn trở thành sự áp bức một chiều."

"Ví dụ như, loài người các ngươi có nguyện ý cùng loài khỉ xây dựng thế giới loài người, rồi chia sẻ bình đẳng những tài nguyên mà các ngươi có được cho loài khỉ không?"

"Giả sử thực sự có thể làm được điều này, theo thời gian, những vấn đề tiềm ẩn cũng sẽ dần dần bộc lộ, loài người chắc chắn sẽ nghĩ đến một vấn đề, tại sao chúng ta phải hợp tác với loài khỉ yếu kém? Cùng một nguồn tài nguyên, hiệu suất sử dụng của loài người chúng ta rõ ràng cao hơn nhiều so với loài khỉ, chia sẻ cho loài khỉ ngược lại sẽ cản trở sự phát triển của chính mình."

"Từ góc độ này, chúng ta hãy xem xét lại vấn đề giữa chủng tộc mạnh và chủng tộc yếu, chủng tộc mạnh có tỷ lệ sử dụng tài nguyên cao hơn chủng tộc yếu, đây là sự thật không thể nghi ngờ, hợp tác cuối cùng đã mang lại điều gì? Có được nhiều dân số hơn? Trên thực tế, ngược lại còn cản trở quá trình phát triển của chủng tộc mạnh."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ trầm ngâm một lát rồi tiếp tục nói:

"Chia sẻ và bình đẳng ngoài việc không thể mang lại hiệu quả sử dụng tài nguyên cao hơn, còn tồn tại rất nhiều vấn đề tiềm ẩn, ngay cả khi bình đẳng trong thời gian ngắn cuối cùng cũng sẽ biến thành sự áp bức một chiều."

"Đến lúc đó, chủng tộc yếu kém không cam tâm bị áp bức và nô dịch, bên trong chủng tộc chắc chắn sẽ nảy sinh tư tưởng

đấu tranh, chủng tộc mạnh cũng sẽ không yên tâm với sự phát triển của chủng tộc yếu, chắc chắn sẽ liên tục gia tăng áp lực, tiến hành nô dịch triệt để hơn… Ngươi hãy nghĩ đến chủng tộc Linh Năng từng bị chủng tộc ta nô dịch, chẳng phải đã sinh ra Linh Chiến sao, lại nghĩ đến việc ta trung thành với Hắc Huyền cuối cùng lại lật ngược thế cờ, đây đều là những vấn đề tiềm ẩn chắc chắn tồn tại, dù không chắc chắn sẽ xảy ra."

"Vậy nên ngươi cho rằng loại hợp tác này có ý nghĩa lâu dài sao, chủng tộc mạnh không bằng trực tiếp cướp đoạt tài nguyên của chủng tộc yếu, sau đó xóa sổ hoàn toàn chủng tộc yếu để tuyệt hậu họa mới là lựa chọn tốt nhất, vừa có thể tận dụng tối đa tài nguyên, vừa giảm bớt một đối thủ cạnh tranh tiềm tàng."

Nghe lời phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

"Nhưng thế lực mà ngươi thành lập chẳng phải cũng có sinh mệnh của các chủng tộc khác sao?"

"Không giống, thế lực ta thành lập thành viên chủ yếu vẫn là chủng tộc Mê Vụ, những thành viên được tiếp nhận đều không có chủng tộc đứng sau."

"Ví dụ như chủng tộc Ám Thần, sau khi hồi sinh Ám Thần thì họ đã trở thành nguồn dinh dưỡng của Ám Thần, về bản chất chỉ có Ám Thần là trung thành với ta, chứ không phải chủng tộc Ám Thần, mà Ám Thần đơn độc căn bản không thể chống lại chủng tộc mạnh, nó chỉ có thể dựa vào ta, muốn thông qua hợp tác với ta để có được tấm vé thông hành đến tương lai, hiện tại đã hoàn toàn bị trói chặt vào chủng tộc Mê Vụ."

Chỉ vài câu ngắn ngủi của Mê Vụ Chi Chủ đã khiến Phong Kỳ hiểu biết sâu sắc hơn về mối quan hệ giữa các chủng tộc.

Lúc này hắn nghĩ đến mục tiêu mà Lâm Nhiễm đã thề trên đường hy sinh này.

Hắn hy vọng sẽ biến nhân tộc thành một thế lực đứng trên vạn tộc, thông qua thực lực tuyệt đối để thiết lập trật tự và cân bằng, thực sự khiến vạn tộc phát triển hài hòa.

Chỉ là mục tiêu này quá lớn, ngay cả hắn cũng cảm thấy có phần viển vông.

Hết chương 1319.

Chương 1320. Chiến Đoàn Lê Minh

Giữa các chủng tộc muốn hợp tác có quá nhiều vấn đề tiềm ẩn, tài nguyên hữu hạn chính là một trong những rào cản không thể vượt qua.

Nhưng đối với ước mơ của Lâm Nhiễm, hắn vẫn rất mong chờ.

Như hắn đã nói với Lâm Nhiễm lúc đó, mọi thành tựu vĩ đại đều bắt nguồn từ một giấc mơ tưởng chừng như không thể với tới.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng dậy, ánh mắt nhìn xa xăm, vẻ mặt ngưng trọng nói:

"Tiểu Hắc đến rồi."

Nghe vậy, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Hắn đưa tay xoa đầu Giác Hút đang nằm trong lòng, sau đó nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

"Những thông tin ngươi nói rất hữu ích với ta nhưng trước khi đi ta còn một chuyện muốn nhờ ngươi."

"Ngươi muốn giao phó Giác Hút và hậu duệ còn sót lại của Bình Minh cho ta sao?"

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, hắn lập tức gật đầu:

"Trước khi đi ta không yên tâm về họ, dù là hậu duệ của Bình Minh hay Giác Hút, đều đã chờ ta 1500 năm, ta có lỗi với họ."

“Ngươi tin tưởng ta như vậy sao? Không sợ sau khi ngươi đi ta sẽ ra tay với họ?”

“Ta tin ngươi, như trước đây.”

Nhìn thấy nụ cười trên khuôn mặt Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ ngẩn người trong chốc lát rồi gật đầu:

“Ta đảm bảo chỉ cần ta còn nắm quyền kiểm soát chủng tộc Mê Vụ, sẽ thay ngươi chăm sóc họ.”

“Cảm ơn.”

Nói xong, Phong Kỳ đứng dậy, nhìn về hướng Tiểu Hắc đang đến, chuẩn bị sẵn sàng.

“Đừng vội chết, có lẽ ta có thể thay ngươi thương lượng với Tiểu Hắc.” Nói rồi, một đoàn sương mù đen đặc từ người Mê Vụ Chi Chủ thấm ra, tụ lại trước mặt hắn thành một người sương mù.

“Đây là phân thân của ta, có lẽ có thể ngăn cản Tiểu Hắc một thời gian, tranh thủ lúc còn thời gian ta sẽ đưa ngươi đi nâng cao thực lực.”

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía chấm đen xuất hiện ở cuối tầm mắt.

Ngay lập tức, bóng người sương mù hóa thành một làn sương xám lao nhanh về phía Tiểu Hắc.

“Đợi đã.” Phong Kỳ lập tức lên tiếng ngăn cản.

“Sao vậy?” Mê Vụ Chi Chủ lập tức tò mò quay đầu nhìn hắn.

“Chống lại Tiểu Hắc đừng thể hiện thực lực quá mạnh, tốt nhất là theo cường độ giải phóng thực lực của Tiểu Hắc mà từng bước nâng cao…”

Qua tiếp xúc với nhiều mốc thời gian trong mơ, Phong Kỳ đã phát hiện ra quy luật tăng trưởng thực lực của Tiểu Hắc.

Thực lực của Tiểu Hắc gần như không có giới hạn.

Nhưng không phải ngay từ đầu đã thể hiện ra thực lực cực mạnh.

Tiểu Hắc cho hắn cảm giác giống như một ông lão nhàn nhã đi chợ mua đồ, không có ý định muốn ra tay với hắn ngay.

Vì vậy, lúc đầu hắn có thể dùng các sinh vật khác để kéo dài thời gian bị Tiểu Hắc xóa sổ.

Nhưng theo sức mạnh chống cự tăng lên, Tiểu Hắc sẽ tiến vào trạng thái từng bước giải phóng thực lực.

Sức mạnh ngăn cản càng mạnh, sức mạnh mà Tiểu Hắc giải phóng càng mạnh.

Ví dụ như mốc thời gian trong mơ trước đó, Giác Hút ngay từ đầu đã thể hiện ra sức mạnh hoàn toàn áp đảo Tiểu Hắc, giày xéo Tiểu Hắc một trận.

Kết quả là Tiểu Hắc trong thời gian ngắn đã giải phóng ra sức mạnh vượt xa trước đây.

Phong Kỳ vẫn còn nhớ như in Tiểu Hắc trong trạng thái giải phóng, có thể nói là hủy thiên diệt địa, ngay cả khi Giác Hút thể hiện ra sức chiến đấu khủng khiếp có thể nuốt chửng mọi thứ nhưng vẫn không có sức chống cự trước mặt Tiểu Hắc.

Từ đó Phong Kỳ rút ra một kết luận.

Tiểu Hắc giống như một chiếc lò xo, sức mạnh ngăn cản càng mạnh, sức mạnh phản đòn của hắn cũng sẽ càng mạnh.

Cách tốt nhất để kéo dài thời gian với Tiểu Hắc là theo sức mạnh của Tiểu Hắc từ từ giải phóng, theo đó từng bước nâng

cao thực lực.

Làm như vậy tuy không thể ngăn cản bước tiến của Tiểu Hắc nhưng có thể kéo dài tối đa quá trình giải phóng sức mạnh của Tiểu Hắc.

Nghe lời giải thích của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu:

"Ta hiểu rồi, ta sẽ không để phân thân thể hiện sức mạnh quá mạnh ngay từ đầu, tiếp theo ta sẽ đưa ngươi đi săn giết để nâng cao thực lực."

Phong Kỳ đang định gật đầu thì lúc này trong đầu hắn lóe lên một tia sáng.

Hắn lập tức nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

"Lão Mê, ở mốc thời gian trong mơ trước đó, ta đã từng dụ Tiểu Hắc đến Thành U Ảnh, dùng sức mạnh của Tiểu Hắc giết chết Thành chủ U Ảnh và phá hủy Thành U Ảnh, ngươi thấy cách này có thể sao chép được không."

Trong vẻ mặt kinh ngạc của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cười toe toét:

"Ví dụ như trước khi Tiểu Hắc đến, ném ta vào tộc địa của thế lực thù địch lớn nhất hiện tại của ngươi, sau đó để Tiểu Hắc đi theo tiêu diệt sạch thế lực này… Nếu thành công, trước khi chết ta có thể lại giúp ngươi xóa sổ một số chướng ngại vật không?"

…

Nghe lời đề nghị của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ ngẩn người.

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, đưa tay vỗ vai Mê Vụ Chi Chủ, cười toe toét:

“Chỉ cần ngươi có thể đưa ta đến tộc địa của kẻ địch, mọi chuyện tiếp theo cứ giao cho Tiểu Hắc là được, nó sẽ giúp ngươi xóa sổ mọi thứ, trước khi chết ta cũng coi như có công dụng lớn, chết cũng có giá trị.”

Hết chương 1320.

Chương 1321. Khu Tiếp Tế

Nhưng lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lại lắc đầu:

"Hoàn toàn không cần thiết, hiện tại ta có thể chắc chắn sẽ chiến thắng đối thủ xung quanh, đưa ngươi đến đó đúng là sẽ giảm bớt rất nhiều áp lực cho ta nhưng cũng sẽ khiến ta tổn thất thảm hại."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ ngơ ngác:

"Để Tiểu Hắc giúp ngươi quét sạch đối thủ thì sao lại khiến ngươi tổn thất thảm hại được?"

"Xem ra ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức đối với ngươi vẫn chưa hết, ngươi hãy nghĩ kỹ xem, tộc Mê Vụ của ta chủ yếu dựa vào loại tài nguyên nào để phát triển?"

"Tài nguyên gì… ý ngươi là khí huyết sao?!"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Khí huyết là tài nguyên quan trọng để tộc Mê Vụ của ta phát triển, những thế lực xung quanh này đúng là có nhiều xung đột lợi ích với ta nhưng chúng cũng mang lại cho ta lợi ích rất lớn, đây chính là chiến lược nuôi chiến bằng chiến mà ta vẫn thực hiện, mỗi lần đánh bại một thế lực xung quanh, ta đều có thể thu được khí huyết khổng lồ, đối thủ càng mạnh thì lợi ích mang lại cho tộc ta càng lớn."

"Vì vậy, nếu ngươi để Tiểu Hắc tiêu diệt đối thủ của ta, sẽ phá vỡ kế hoạch ban đầu của ta, khiến ta bị tổn thất lợi ích thực chất. Đến nay, các tài nguyên tốt thường nằm trong tay các tộc mạnh, những thế lực xung quanh này trong mắt ta là

nguồn tài nguyên tiềm năng không thể thiếu để tộc Mê Vụ tiếp tục phát triển.”

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng, tộc Mê Vụ dựa vào việc hấp thụ khí huyết để tu luyện và phát triển, khí huyết càng chất lượng cao thì giá trị đối với tộc Mê Vụ càng lớn.

Rõ ràng lão Mê đã sớm nghĩ ra cách thu hoạch chậm rãi những thế lực này, sau đó khi có đủ thực lực sẽ học theo Vương tộc thống trị một phương, trở thành Vương tộc thứ chín.

Hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ cười toe toét:

“Lão Mê, nếu không động vào các thế lực xung quanh được, vậy thì ném ta đến tộc Linh Năng, để Tiểu Hắc và tộc Linh Năng đụng độ một chút?”

Nghe xong lời này, Mê Vụ Chi Chủ không khỏi trợn mắt:

“Ngươi muốn ta chết phải không?”

“Ngươi chết thì có thể giải quyết được mọi chuyện nhưng ta còn phải lãnh đạo tộc đàn tiếp tục chiến đấu, ngươi để ta trực tiếp gây thù với tộc Linh Năng, nếu Tiểu Hắc có thể xóa sổ hoàn toàn tộc Linh Năng thì không sao nhưng nếu để tộc Linh Năng trấn áp Tiểu Hắc, hoặc tộc Linh Năng cả tộc trốn thoát khỏi sự truy sát của Tiểu Hắc, ngươi biết hậu quả sẽ thế nào không?”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cười ngượng ngùng.

Hắn đương nhiên đoán được hậu quả sẽ thế nào.

Dù sao thì lãnh địa hiện tại của lão Mê không tiếp giáp với lãnh địa của tộc Linh Năng, xóa sổ tộc Linh Năng không thể

mang lại cho hắn lợi ích thực chất nhưng những rủi ro có thể xảy ra lại rất lớn.

Đặc biệt là tộc Linh Năng sở hữu vật phẩm kỳ diệu có thể tua ngược hình ảnh, rất dễ điều tra xem ai là người ra tay trong bóng tối.

Đến lúc đó, lão Mê không những không nhận được bất kỳ lợi ích nào mà còn phải đối mặt với sự trả thù của tộc Linh Năng.

Vì vậy, việc coi hắn như vũ khí để ném đi hoàn toàn là hành vi không đáng tin cậy.

Lời giải thích của lão Mê khiến hắn thấy được cái giá phải trả khi làm như vậy, rõ ràng là hoàn toàn không cần thiết.

Lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy cơ thể nhẹ bẫng, dòng suy nghĩ bị cắt ngang.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thân thành sương mù nâng hắn lên.

Cảnh tượng bên dưới nhanh chóng thu nhỏ trong tầm mắt, tiếp đó cảnh vật xung quanh trở nên mờ ảo.

Đợi đến khi tầm mắt rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã xuất hiện trong một quần thể kiến trúc cao lớn đổ nát.

Phía trước không xa, là một Sinh Vật Trận Địa có thân hình to lớn, hình dáng giống hà mã.

Dường như cảm nhận được nguy hiểm, Sinh Vật Trận Địa này lập tức gầm lên với Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thân thành sương mù, tiếp đó quay đầu bước những bước dài định bỏ chạy.

Nhưng chưa kịp để Sinh Vật Trận Địa này quay người, nó đã bị sương mù quấn lấy thân mình, đưa đến trước mặt Phong Kỳ.

Tiếp đó, sương mù theo miệng và mũi của Sinh Vật Trận Địa này đi vào, rất nhanh da của nó chuyển sang màu xám, hai mắt vô thần, thoi thóp.

Không chút do dự, Phong Kỳ dứt khoát tung nắm đấm ra.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ đã giúp hắn khống chế đường sống của Sinh Vật Trận Địa này, khi nắm đấm của hắn rơi vào đầu của Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống hà mã, chỉ thấy đầu của nó run lên, ánh sáng trong mắt lập tức tiêu tan.

Tiếp đó, một đoàn sương máu từ trong cơ thể của Sinh Vật Trận Địa này trào ra, chui vào cơ thể Phong Kỳ.

Cảm thấy cơ thể có chút biến đổi, Phong Kỳ mở bảng thuộc tính ra bắt đầu xem năng lực mới.

Lần này trên bảng lại có thêm một năng lực thiên phú.

[Da dày (Năng lực thiên phú thụ động)]:

Hết chương 1321.

Chương 1322. Linh Khí Mưa Rơi

Giới thiệu năng lực thiên phú: Độ dai của da và khả năng chống chịu thương tổn bên ngoài được tăng cường 3%, hiệu quả cụ thể chịu ảnh hưởng của cường độ thể chất và cường độ khí huyết của bản thân.

…

Ngoài năng lực thiên phú mới, Sinh Vật Trận Địa này còn mang lại cho hắn hơn 100 điểm cường độ huyết mạch.

“Sao ta không thấy đoàn sương máu mà ngươi nói?”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng hỏi, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

“Ta cũng không rõ, dường như chỉ có ta mới nhìn thấy.”

Nghe hắn trả lời, trên khuôn mặt sương mù hiện lên vẻ suy tư.

Im lặng một lát, Mê Vụ Chi Chủ không tiếp tục truy hỏi, sau đó đưa hắn bay đến mục tiêu tiếp theo.

Cứ như vậy, Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn bắt đầu quét sạch Sinh Vật Trận Địa trong đống đổ nát của Tinh Thành.

Cách săn giết như vậy có hiệu suất rất cao.

Một trong những năng lực của Mê Vụ Chi Chủ chính là cảm nhận huyết nhục.

Khi hắn mở cảm nhận, tinh thần lực sẽ quét ra ngoài theo kiểu trải thảm.

Sinh vật có chứa khí huyết trong cơ thể sẽ trở nên vô cùng rõ ràng trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, hắn thậm chí có thể thông qua cường độ khí huyết phản hồi tinh thần để phán đoán sức mạnh của con mồi.

Mặc dù năng lực này không mạnh bằng cảm nhận toàn năng của Lời Tự Thuật nhưng cũng rất hữu dụng.

Đặc biệt là khi dùng để săn giết.

Những thứ mà Mê Vụ Chi Chủ tìm thấy đều là sinh vật hệ khí huyết mà hắn tương đối cần, có thể tăng cường đáng kể cường độ cơ thể của hắn.

Dường như cảm thấy cách tìm kiếm và săn giết như vậy có hiệu suất quá thấp.

Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn bay đến không trung của Tinh Thành.

Chỉ thấy biển sương mù nhanh chóng mở rộng lan tràn, bao phủ gần một nửa khu vực của Tinh Thành, sau đó sương mù dày đặc như thác nước đổ xuống tràn về phía Tinh Thành.

Trong khi sương mù trải thảm quét qua khu vực bên dưới, những sinh vật huyết nhục gặp phải trên đường đi đều bị sương mù quấn lấy bay lên trời.

Nhìn thấy càng ngày càng nhiều con mồi xuất hiện trước mắt, Phong Kỳ lập tức bận rộn.

Có Mê Vụ Chi Chủ giúp đỡ, hắn hoàn toàn không cần lo lắng con mồi sẽ phản kháng, chỉ cần giết là được.

[Thật sướng, cảm giác bám được đùi là tốt nhất, trực tiếp bật hack tại chỗ… Điểm yếu duy nhất là, lần sau đến khu vực Tinh Thành này, Sinh Vật Trận Địa có giảm đi nhiều không? Có lẽ sau này muốn săn giết phải chạy xa hơn, dù sao thì Sinh Vật Trận Địa bị ngươi giết sẽ không xuất hiện nữa!]

[Nhưng cũng chưa chắc, có lẽ sẽ sinh ra những loại dã thú mới khác…]

Không để ý đến lời cảm thán của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ dứt khoát mở Huyết Nguyên hình thái, tăng tốc độ săn giết.

Mười mấy phút sau, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy cơ thể có sự thay đổi rõ ràng, lập tức dừng săn giết.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 10032/1000.

Tiến giai huyết mạch bắt đầu ngay lúc này, Huyết Nguyên hình thái tự động tan rã, khí huyết chưa được tiêu hao được hấp thụ vào tim, sau đó thân xác bằng máu thịt tự động hình thành.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể dần trở nên nóng ran, khó chịu vì nóng.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ cũng phát hiện ra sự thay đổi của Phong Kỳ, không tiếp tục bắt con mồi nữa, trong sương mù ngưng tụ thành một khuôn mặt sương mù, tò mò quan sát Phong Kỳ đang trong trạng thái tiến giai.

Lúc này, Phong Kỳ cảm thấy nhận thức của mình về thế giới bên ngoài trở nên rõ ràng, nhận thức về thể xác dần giảm đi, cảm giác khó chịu cũng theo đó mà biến mất.

Thế giới trước mắt lúc này trở nên mờ ảo, đợi đến khi tầm mắt rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã xuất hiện trong tinh thần thức hải của mình.

Bên dưới là biển vàng cuồn cuộn, mỗi giọt chất lỏng đều là hiện thân của sức mạnh tinh thần.

Phía trên biển vàng là quỹ đạo năng lực thiên phú.

Mỗi viên châu năng lực thiên phú đều giống như một ngôi sao, đang tỏa ra ánh sáng rực rỡ, xoay quanh viên châu bản nguyên màu đỏ vàng ở trung tâm.

Chỉ thấy tốc độ vận hành của các viên châu năng lực thiên phú ngày càng nhanh.

Đồng thời, viên châu bản nguyên màu đỏ vàng được các viên châu thiên phú bao quanh cũng bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu vàng, đỏ.

Hai màu sắc dần hòa vào nhau, một màu sắc hoàn toàn mới bắt đầu lan tỏa từ bên trong viên châu bản nguyên ra ngoài.

Đây là một màu sắc giống như màu vàng sẫm.

Cuối cùng, màu vàng và màu đỏ đều bị màu vàng sẫm nuốt chửng, viên châu bản nguyên cũng biến thành một viên châu màu vàng sẫm.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ tò mò trong lòng.

Viên châu bản nguyên màu đỏ vàng rất dễ hiểu, màu vàng đại diện cho nhân thể, màu đỏ đại diện cho chiến thể.

Khi hắn chuyển sang nhân thể, màu vàng sẽ hiển lộ trên bề mặt viên châu bản nguyên, khi hắn chuyển sang chiến thể, màu đỏ sẽ trở thành màu chủ đạo của viên châu bản nguyên.

Bây giờ cả màu vàng và màu đỏ đều biến mất, hắn không rõ mình có mất đi khả năng chuyển đổi hình thái hay không.

Hết chương 1322.

Chương 1323. Sinh Mệnh Thể

Rõ ràng quá trình tiến hóa vẫn chưa kết thúc, sự thay đổi của quỹ đạo thiên phú vẫn đang tiếp tục.

Quỹ đạo thiên phú vốn bao quanh viên châu bản nguyên dần tách ra, từ một quỹ đạo biến thành hai quỹ đạo, sau đó biến thành bốn quỹ đạo… Cuối cùng biến thành 16 quỹ đạo.

Các viên châu năng lực thiên phú cũng theo đó thoát khỏi quỹ đạo ban đầu, bay đến các đường quỹ đạo khác nhau.

Trong đó Thần thể bay đến quỹ đạo thứ 8, châu thiên phú Huyết Nguyên bay đến quỹ đạo thứ 10, còn châu thiên phú Tử hồn thì đến quỹ đạo thứ 9, phần lớn các năng lực thiên phú còn lại đều rơi vào giữa các quỹ đạo 13-16 ở phía dưới cùng.

[Ồ, giờ thì sức mạnh tiềm ẩn của thiên phú đã rõ ràng, quỹ đạo thiên phú rõ ràng đã chia năng lực thiên phú thành 16 bậc, tiềm năng của Tử hồn thuộc bậc 9, tiềm năng của Huyết Nguyên thuộc bậc 10, Thần Thể cao hơn một chút, được xếp vào bậc 8.]

Phân tích của Lời Tự Thuật trùng khớp với suy đoán trong lòng Phong Kỳ.

Thông qua quỹ đạo thiên phú phân chia, giờ có thể phân biệt rõ ràng chênh lệch tiềm năng giữa các năng lực thiên phú.

Nhưng đối với hắn, có lệnh bài tiến hóa trong tay, ngay cả thiên phú Huyết Nguyên được xếp vào bậc 10 cũng có thể sở hữu tiềm năng vô hạn, tiền đề là cần phải nuốt chửng một lượng lớn điểm tiến hóa thiên phú.

Ngay khi Phong Kỳ đang quan sát sự thay đổi tiếp theo của quỹ đạo thiên phú, một cảnh tượng khiến hắn kinh ngạc đã xảy ra.

Chỉ thấy lệnh bài tiến hóa và vòng tay tín ngưỡng vốn lơ lửng trên quỹ đạo thiên phú cũng bay đến quỹ đạo thiên phú vào lúc này.

Trong đó lệnh bài tiến hóa rơi vào quỹ đạo thiên phú thứ tư, còn vòng tay tín ngưỡng thì rơi vào quỹ đạo thiên phú thứ ba.

Chúng giống như các viên châu năng lực thiên phú, chạy dọc theo quỹ đạo thiên phú xung quanh viên châu bản nguyên màu vàng sẫm.

Lúc này, Tam Vĩ thò đầu ra khỏi lệnh bài tiến hóa, vẻ mặt tò mò quan sát quỹ đạo thiên phú sau khi phân chia, rõ ràng rất nghi ngờ về sự thay đổi trước mắt.

Không để ý đến Tam Vĩ đang thò đầu thò cổ, Phong Kỳ cũng vô cùng kinh ngạc trước cảnh tượng đang diễn ra trước mắt.

Vật phẩm kỳ tích lại trở thành một phần của quỹ đạo thiên phú, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Quan trọng hơn, hai vật phẩm kỳ tích này lại chỉ rơi vào quỹ đạo thiên phú thứ ba và thứ tư.

Hắn không thể tưởng tượng được năng lực thiên phú có thể tiến vào hai quỹ đạo đầu tiên sẽ mạnh đến mức nào.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nếu ta đoán không nhầm, ít nhất phải là chức năng cấp kỳ tích mới có tư cách lên các quỹ đạo phía trước, dù sao thì giữa các vật phẩm kỳ tích rõ ràng có chênh lệch mạnh yếu, cũng

dẫn đến vòng tay kỳ tích được xếp vào bậc ba, lệnh bài tiến hóa được xếp vào bậc bốn.]

"A Bạch, nếu ngươi là vật phẩm kỳ tích thì nên ở bậc mấy?"

[Ngu ngốc, nếu ta thực sự là vật phẩm kỳ tích thì giờ cũng nên được xếp vào rồi, vì ta không thoát ra khỏi hư vô để được xếp vào quỹ đạo thiên phú, chứng tỏ ta không phải vật phẩm kỳ tích.]

"Vậy ngươi là thứ gì?"

[Con trai, không được vô lễ với cha, sao có thể gọi cha là thứ được, thật là đại nghịch bất đạo.]

Bỏ qua lời chế giễu của Lời Tự Thuật, trong lòng hắn lại cảm thấy khả năng Lời Tự Thuật là vật phẩm kỳ tích rất lớn.

Bằng chứng có sức thuyết phục nhất chính là sự truy sát của tộc Da xanh.

Tộc Da xanh ra tay với hắn rất có thể là vì trên người hắn có vật phẩm kỳ tích.

Ngoài ra, vị thần chủ của Điện thần trên mây cũng nói rằng trên người hắn có hơi thở của thần vật kỳ tích, còn Thành chủ U Ảnh cũng từng lục soát vật phẩm kỳ tích trên người hắn, nhiều bằng chứng cho thấy trên người hắn có vật phẩm kỳ tích.

Nhưng vật phẩm kỳ tích này vẫn không được tìm ra.

Thông qua những manh mối này, hắn cơ bản có thể khẳng định trên người mình ít nhất ẩn giấu một, thậm chí là vài vật phẩm kỳ tích.

Vì vậy, khả năng Lời Tự Thuật là vật phẩm kỳ tích rất lớn.

Mặc dù Lời Tự Thuật có ý thức nhưng không có bất kỳ thông tin nào nói rằng vật phẩm kỳ tích không thể có ý thức tự chủ.

Chẳng phải trong lệnh bài tiến hóa đã sinh ra thể ý thức Tam Vĩ sao.

Còn về việc tại sao Lời Tự Thuật không vào được quỹ đạo thiên phú, có lẽ là do đẳng cấp của Lời Tự Thuật quá cao, vượt xa các vật phẩm kỳ tích thông thường, quỹ đạo hiện tại vẫn chưa thể chứa được.

Ví dụ như lúc đầu chỉ có một quỹ đạo thiên phú thì không thể chứa lệnh bài tiến hóa và vòng tay tín ngưỡng gia nhập.

Biết đâu sau khi tiềm năng huyết mạch của hắn được nâng cao hơn nữa, quỹ đạo thiên phú sẽ tiếp tục phân chia và hoàn thiện, sinh ra quỹ đạo tiềm năng cao hơn, đến lúc đó Lời Tự Thuật sẽ xuất hiện.

[Xuất hiện cái đầu búa, muốn ta bay lên đó xoay vòng vòng à? Ta lên đó là đá đổ quỹ đạo thiên phú, sau đó ký sinh vào châu bản nguyên, triển khai kế hoạch đoạt xá, ta nhẫn nhịn chịu đựng làm trâu làm ngựa cho ngươi nhiều dòng thời gian như vậy, đến lúc đó phải tính lãi rồi, đợi đoạt xá được thân thể ngươi, rồi chế tạo ngươi thành hệ thống, sau khi chúng ta hoán đổi vai trò, ngươi sẽ biết thế nào là tàn nhẫn… bắt ngươi tăng ca không lương.]

Hết chương 1323.

Chương 1324. Đường Chiến Tranh

Phong Kỳ: …

"Có cần tàn nhẫn vậy không."

Lời Tự Thuật nói đùa nhưng hắn nghe vẫn thấy hơi chột dạ.

[Thế này đã là tàn nhẫn rồi à? Còn tàn nhẫn hơn nữa có muốn nghe không?]

"Nói đi."

[Sau khi đoạt xá được thân thể ngươi, ta sẽ chém chết cậu nhỏ của ngươi, rồi trả lại thân thể cho ngươi, hỏi ngươi có tàn nhẫn không.]

Phong Kỳ: …

Không để ý đến lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn lại nhìn về phía quỹ đạo thiên phú.

Lúc này, sự thay đổi của quỹ đạo thiên phú đã dần dừng lại.

16 quỹ đạo xung quanh châu bản nguyên màu vàng sẫm bắt đầu chậm rãi vận hành, có thể thấy rõ ràng mỗi viên châu thiên phú đều có đường năng lượng mỏng manh kết nối với châu bản nguyên.

Xác định sự thay đổi của tinh thần thức hải đã kết thúc, thể ý thức của Phong Kỳ dần dần biến mất.

Mở mắt ra, hắn thấy lão Mê hóa sương đang tò mò quan sát hắn.

Phát hiện ý thức của hắn đã trở về, lão Mê tò mò hỏi:

“Thế nào rồi? Ngươi tiến hóa xong chưa?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu ngay:

“Tiến giai huyết mạch đã hoàn thành, để ta xem bảng thuộc tính trước đã.”

Nói xong, Phong Kỳ gọi bảng thuộc tính ra.

Ngay lập tức, thông tin chi tiết thuộc tính trong suốt hiện ra ở vị trí trung tâm tầm mắt hắn.

….

Sau khi gọi bảng thuộc tính ra.

Ngay lập tức, một lượng lớn thông tin hiện ra trong tầm mắt Phong Kỳ.

[Da dày…·Thuấn Thiểm·Ý không gian·Thân hư không, Nhận thức thấu suốt, Sóng Dữ, Kháng tính nguyên tố nước,·Choáng váng·Độc··Tử hồn·Sức mạnh khổng lồ·Da cứng··Nhanh nhẹn· Xương thép ·Gai nhọn·Tái sinh· Kiên nha · Ác niệm · Huyết nguyên · Mộng yểm ·Dẻo dai·Nhân loại tinh nhuệ Phong Kỳ]

Cấp độ thực lực: Hoàng Kim· Trung giai (không có hình thái đặc biệt gia trì)

Cường độ tinh thần lực: Trung giai (thấp)

Huyết thống: Nhân loại (cao cấp)

Năng lực huyết mạch: Tam thể (chuyển đổi tự do)

Điểm tiến hóa huyết mạch: 32/1000 điểm

…

Ngoài một loạt năng lực mới có được từ việc giết chóc vừa rồi.

Thay đổi rõ ràng nhất trên bảng thuộc tính là danh hiệu "Zombie." trong "Danh xưng tiền tố" đã biến mất, thay vào đó là tinh nhuệ loài người.

Điểm tiến hóa huyết mạch ghi chú cho giai đoạn tiến hóa tiếp theo thậm chí còn tăng thêm một số 0, yêu cầu tăng mạnh.

Quan trọng nhất là trong phần giới thiệu năng lực huyết mạch, nhân thể và chiến thể đã biến mất, thay vào đó là tam thể.

Điều này khiến Phong Kỳ cảm thấy khó hiểu.

Mang theo tâm trạng nghi ngờ, ý thức của hắn chìm vào tinh thần thức hải, theo cách chuyển đổi hình thái ban đầu, dùng ý thức chạm vào châu bản nguyên màu vàng sẫm.

Ngay lập tức, châu bản nguyên màu vàng sẫm tỏa sáng.

Sau khi mở mắt ra, hắn phát hiện cơ thể mình cũng đang tỏa ra ánh sáng màu vàng sẫm, tinh thần lực trong đầu nhanh chóng tiêu hao, tiếp theo là những đường vân màu vàng sẫm xuất hiện trên cơ thể.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng cường độ huyết nhục của mình đã được tăng lên đáng kể.

Điều khiến hắn cảm thấy kỳ diệu nhất là tinh thần lực của hắn gần như cạn kiệt nhưng lại không xuất hiện cảm giác đau nhói do tinh thần lực tiêu hao quá mức.

[Đặc điểm của năng lực huyết mạch mới là tiêu hao tinh thần lực để tăng cường cường độ thể chất sao? Chỉ vậy thôi?]

Tiếng của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu.

Lúc này, tâm trạng của Phong Kỳ cũng giống với Lời Tự Thuật.

Nếu chỉ dùng tinh thần lực để tăng cường thể chất, hiệu quả tăng cường mà năng lực mới mang lại hoàn toàn không thể so sánh với hình thái Huyết Nguyên, ưu điểm duy nhất là có thể chồng tăng cường với hình thái Huyết Nguyên.

Vì trong phần giới thiệu năng lực có nói rằng năng lực này có thể chuyển đổi nên Phong Kỳ lại dùng ý thức chạm vào châu bản nguyên màu vàng sẫm.

Lần nữa mở mắt ra, một cảnh tượng không ngờ đã xảy ra.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn phát hiện huyết nhục của mình như đá phong hóa, vỡ vụn theo gió, chỉ còn lại khí huyết quanh cơ thể.

Lúc này, trong khí huyết đỏ thẫm xuất hiện một chút màu vàng sẫm, với tốc độ cực nhanh lan tỏa khắp nơi.

Cuối cùng, khí huyết quanh cơ thể hoàn toàn biến thành năng lượng màu vàng sẫm.

Những năng lượng này nhanh chóng nén lại, cuối cùng biến thành một đoàn năng lượng nén lại bằng viên bi, tiếp xúc với cơ thể hắn.

Trong nháy mắt, những đường vân màu vàng sẫm lan tràn trên xương của hắn, cuối cùng tụ lại ở trán, hóa thành một ấn ký màu vàng sẫm.

Trong đầu hắn cũng bùng lên ngọn lửa màu vàng sẫm.

Lúc này, Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu được hiệu quả mà năng lực huyết mạch mang lại sau khi tiến giai.

Tiếng của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này:

[Ta cũng hiểu rồi, bây giờ ngươi hẳn là có ba hình thái, sau khi chuyển đổi hình thái có thể chuyển hóa toàn bộ khí huyết trong cơ thể thành cường độ sức mạnh tinh thần, hoặc chuyển hóa toàn bộ sức mạnh tinh thần thành cường độ huyết nhục,

loại thứ ba là hình thái nhân thể cân bằng nhất, nói cách khác là sau này ngươi giết con mồi hấp thụ được bất kể là khí huyết hay sức mạnh tinh thần thì cũng không sao, ngươi đã có được năng lực chuyển đổi năng lượng hoàn hảo.]

Hết chương 1324.

Chương 1325. Siêu Sinh Vật

Phân tích của Lời Tự Thuật giống với những gì Phong Kỳ nghĩ.

Bây giờ hình thái xương đã hoàn toàn thay đổi, cận chiến không còn là sở trường nữa.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh tinh thần của mình đang tụ lại ở vị trí ấn đường, toàn bộ khí huyết trong cơ thể đều đã được chuyển hóa thành sức mạnh tinh thần.

Như Lời Tự Thuật đã nói, sau này hắn săn giết Sinh Vật Trận Địa, khí huyết thu được đều có thể trở thành một phần sức mạnh tinh thần.

Bây giờ hắn có tổng cộng ba hình thái.

Kim văn nhân thể đại diện cho việc chuyển hóa toàn bộ sức mạnh tinh thần thành khí huyết, tăng cường rõ rệt cường độ cơ thể của hắn, cũng sẽ khiến cường độ thể chất sau khi chuyển sang hình thái Huyết Nguyên cao hơn, cuối cùng cường độ trạng thái Huyết Nguyên phụ thuộc vào cường độ khí huyết của bản thân.

Cốt thể chính là ngưng tụ toàn bộ khí huyết thành hạch tâm tinh thần nằm ở ấn đường.

Ở trạng thái này, cường độ thể chất của hắn không cao nhưng cường độ sức mạnh tinh thần lại cực cao, có thể khiến sức mạnh tinh thần của hắn tăng vọt gấp hàng chục lần chỉ trong nháy mắt.

[Vậy có phải ý ngươi nói rằng khi ngươi ở trạng thái cốt thể mà mở thần thể thì vấn đề tiêu hao sức mạnh tinh thần quá

lớn sẽ được giải quyết không? Cuối cùng duy trì thần thể tiêu hao sức mạnh tinh thần rất lớn, vấn đề ngươi chỉ có thể duy trì trong 30 giây là do cường độ sức mạnh tinh thần không cao.]

"Đúng vậy, mở thần thể ở hình thái cốt thể, ngoài việc có thể kéo dài thời gian duy trì thần thể, biết đâu còn có thể tăng cường cường độ của thần thể."

[Vậy sau này cốt thể tương ứng với thần thể, kim văn nhân thể tương ứng với hình thái Huyết Nguyên… không ổn, ta thấy cốt thể là một con đường tà đạo, khuyên ngươi sau này đừng sử dụng. Cơ bắp mới là sức mạnh, cơ bắp mới là sức mạnh, cơ bắp mới là sức mạnh, cùng ta đọc ba lần.]

Bỏ ngoài tai tiếng lẩm bẩm của Lời Tự Thuật trong đầu.

Lúc này, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng đang đánh giá hắn sau khi cơ thể hắn thay đổi.

Ngay lúc nãy, Mê Vụ Chi Chủ kinh ngạc phát hiện ra rằng Phong Kỳ biến thành hình thái cốt thể không còn một chút khí huyết nào, thay vào đó là những đợt sóng sức mạnh tinh thần mạnh mẽ không ngừng tỏa ra từ trán hắn.

"Cảm giác thế nào?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ hỏi.

"Rất tốt, sau này ta không cần lo lắng về vấn đề thiếu hụt sức mạnh tinh thần nữa, chỉ cần chuyển đổi một hình thái là ta có thể chuyển hóa toàn bộ khí huyết thành sức mạnh tinh thần, dù là tăng cường sức mạnh tinh thần hay tăng cường cường độ khí huyết đều có thể mang lại sự cải thiện thực chất cho hình thái đơn nhất của ta."

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên đã hiểu được hiệu quả mà năng lực mới mang lại.

Lúc này, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía con mồi đang bị sương mù xám bao phủ, không ngừng vùng vẫy ở đằng xa.

Hắn quyết định thử nghiệm một chút sức chiến đấu của hình thái mới của mình.

Bây giờ hình thái cốt thể không có khí huyết truyền vào xương, cường độ cơ thể không cao, cận chiến không còn lợi thế nữa.

Năng lực Ác Niệm mới là phương tiện quan trọng để hắn đối phó với kẻ địch.

Lúc này, hắn vung tay về phía một Sinh Vật Trận Địa hình thằn lằn ở đằng xa, lập tức ấn ký hạch tâm sức mạnh tinh thần trên trán tỏa ra ánh sáng màu vàng sẫm, Niệm Lực tự nhiên sinh ra, hóa thành bàn tay bán trong suốt gần như thực chất, nắm lấy Sinh Vật Trận Địa vẫn đang vùng vẫy.

Lúc này, hắn từ từ nắm chặt tay.

Lập tức, hạch tâm tinh thần trên trán lóe sáng, theo suy nghĩ của hắn mà dần dần tăng cường giải phóng cường độ sức mạnh tinh thần.

Khi hắn đột ngột nắm chặt tay, Niệm Lực trong nháy mắt hóa thành bão tố, Sinh Vật Trận Địa hình thằn lằn bị Niệm Lực siêu cường mà hắn giải phóng bóp nát thành sương máu.

Sau một hồi thử nghiệm ngắn, Phong Kỳ đã hiểu rõ hơn về cường độ sức mạnh tinh thần của mình.

So với trước kia, tinh thần lực ở trạng thái cốt thể giống như một biển cả mênh mông.

Điều này khiến hắn nhớ tới Sinh Vật Trận Địa ” Tròng Mắt Huyết Sắc ” mà hắn từng gặp trong vài lần tiến vào mộng cảnh tương lai đầu tiên.

Đặc điểm của Sinh Vật Trận Địa đó chính là sở hữu tinh thần lực cực mạnh, nhược điểm là năng lực phòng ngự bản thân yếu kém.

Trạng thái cốt thể của hắn hiện tại cũng rất giống.

Trước kia ở trạng thái chiến thể, hắn sở hữu năng lực cận chiến mạnh nhất ngoài trạng thái khai mở Huyết Nguyên.

Điều này có được là nhờ sau khi khai mở trạng thái chiến thể, khí huyết sẽ tràn vào trong xương cốt, tăng cường mạnh mẽ độ cứng chắc cho xương cốt của hắn.

Nhưng hiện tại ưu thế này đã không còn.

Ba loại hình thái, ngoại trừ nhân thể là hình thái cân bằng ra, hai hình thái còn lại đều rất cực đoan.

Không phải chuyển hóa hoàn toàn tinh thần lực thành tăng phúc huyết nhục thì chính là chuyển hóa toàn bộ khí huyết trong cơ thể thành tinh thần lực.

Hết chương 1325.

Chương 1326. Bàn Tay Nguyên Tố

Nhưng ưu thế mà việc tiến giai thành nhân loại cấp cao mang đến cũng rất rõ ràng, về sau hắn sẽ không còn bất kỳ điểm yếu nào nữa.

Bất kể là tình huống chiến đấu nào, hắn đều có thể thích ứng một cách hoàn hảo sau khi chuyển đổi hình thái.

Lấy ví dụ, trước kia hắn có một nhược điểm rất rõ ràng.

Khi gặp phải đối thủ có thực lực không chênh lệch quá lớn nhưng tốc độ di chuyển cực nhanh, hắn rất dễ rơi vào thế bị động chịu đòn.

Đặc biệt là trước khi có được năng lực ” Thuấn Thiểm “, khi gặp phải đối thủ có tốc độ di chuyển cực nhanh như Ngân Linh, ngoài việc chờ đợi đối thủ chủ động tấn công để tìm kiếm cơ hội phản đòn, hắn không còn cách nào khác.

Nếu như kẻ địch muốn chạy trốn, hắn cũng không có năng lực ngăn cản.

Niệm Lực tuy có thể giúp hắn khống chế đối thủ trong thời gian ngắn nhưng tinh thần lực của hắn quá yếu, đến trình độ hiện tại thì đã không thể hạn chế được bất kỳ đối thủ nào nữa.

Nhưng hiện tại nhược điểm này đã không còn tồn tại.

Đối mặt với những đối thủ khác nhau, hắn có thể thay đổi hình thái khác nhau để ứng chiến.

Gặp phải đối thủ có tốc độ di chuyển cực nhanh, hắn hoàn toàn có thể chuyển sang hình thái cốt thể, dùng Niệm Lực để

tấn công mục tiêu từ xa.

Ở hình thái này, hắn có năng lực cảm tri và khống chế tinh thần cực cao.

Tinh thần lực giống như là sự mở rộng của các bộ phận trên cơ thể hắn, cho dù là tấn công hay hạn chế đối thủ phát huy đều có thể đạt được hiệu quả tốt.

Hiện tại ngoại trừ hình thái nhân thể, hai hình thái còn lại đều có thể ứng với một loại năng lực tăng phúc.

Thần Thể có thể kết hợp với cốt thể.

Trước kia khi khai mở Thần Thể, khí huyết bám trên bề mặt cơ thể sẽ được thu hồi về tim.

Hiện tại có thể khai mở cốt thể trước, chuyển hóa toàn bộ khí huyết thành tinh thần lực, sau đó khai mở Thần Thể sẽ chuyển hóa tinh thần lực thành nguyên tố thể ở trạng thái Thần Thể.

Điều này sẽ khiến cho thời gian duy trì và cường độ của Thần Thể đều được nâng cao.

Hình thái Huyết Nguyên có thể kết hợp với kim văn nhân thể.

Chuyển hóa toàn bộ tinh thần lực thành khí huyết, khiến cho cường độ của Huyết Nguyên được nâng cao hơn nữa.

Nhưng so với Thần Thể, năng lực huyết mạch mới đối với sự tăng cường của Huyết Nguyên không lớn.

Xét cho cùng, trước kia hắn đi theo con đường phát triển cực hạn của nhục thể, cường độ nhục thể vượt xa cường độ tinh thần lực, cho nên cường độ tinh thần lực của hắn không thể tăng cường được bao nhiêu cường độ nhục thể.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

"Cái thân thể có thể hấp thu lực lượng huyết mạch để tiến hóa của ngươi cuối cùng là chuyện gì vậy, chẳng lẽ thật sự là Thần Vật Kỳ Tích sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu, sau đó dùng tinh thần lực cộng hưởng để nói: "Ngươi có thể cảm ứng được trên người ta có Vật Phẩm Kỳ Tích không?"

"Không được, ta không có năng lực đó." Khuôn mặt Mê Vụ lắc đầu.

"Trước kia, thành chủ U Ảnh đã dùng Vật Phẩm Kỳ Tích có thể phân tích vạn vật để dò xét ra trên người ta có Vật Phẩm Kỳ Tích, vừa rồi vị thần chủ gì đó của Liệt Thiên Thần Tộc cũng nói trên người ta có Vật Phẩm Kỳ Tích, còn có cả sự truy sát của Tộc Da Xanh… dường như đều có thể chứng minh trên người ta có một, thậm chí là rất nhiều Vật Phẩm Kỳ Tích nhưng ta lại không cách nào tìm ra những Vật Phẩm Kỳ Tích này cuối cùng ở đâu."

Nghe được những lời này, khuôn mặt sương mù của Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ thành thân thể, bay đến trước mặt hắn.

"Để ta xem thử." Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ điểm ngón tay sương mù lên mi tâm của hắn.

Trong nháy mắt, thức hải chấn động, hắn nhìn thấy làn sương mù dày đặc đang không ngừng tràn vào thức hải tinh thần của mình.

Nhưng khác với cách thăm dò mang tính phá hoại thô bạo của vị thần chủ kia, Mê Vụ Chi Chủ lại tỏ ra vô cùng cẩn thận.

Lúc này, Phong Kỳ ngưng tụ ý thức thể, đi đến bên cạnh làn sương mù hỏi: "Ngươi có thể nhìn thấy quỹ đạo thiên phú trong thức hải tinh thần của ta không?"

“Quỹ đạo thiên phú? Trong thức hải tinh thần của ngươi ngoại trừ dịch thể tinh thần ra thì không còn gì khác.”

Nghe được những lời này, Phong Kỳ biết Mê Vụ Chi Chủ hiển nhiên cũng không thể thăm dò ra được bất kỳ thứ gì.

Đúng như hắn dự đoán, sau một hồi tìm kiếm, Mê Vụ Chi Chủ lựa chọn từ bỏ, sau đó điều khiển sương mù xám rời khỏi thức hải tinh thần của hắn.

Ý thức trở về, Phong Kỳ nhìn về phía những Sinh Vật Trận Địa bị sương mù xám bao vây.

Nhân lúc Tiểu Hắc còn chưa đến, hắn định tranh thủ thời gian nâng cao thực lực.

Đợi đến khi nguy cơ và mầm mống tiềm ẩn bên trong nhân tộc được giải quyết triệt để, tiếp theo hắn sẽ dẫn dắt nhân tộc đi theo con đường chém giết và trưởng thành, tranh giành bá chủ với vạn tộc.

Hết chương 1326.

Chương 1327. Không Gian Mặt Kính

Khi đó, tầm quan trọng của thực lực cũng giống như tình báo.

Thực lực sẽ quyết định nhân tộc có thể đi được bao xa.

Đúng như lời Mê Vụ Chi Chủ đã nói, chủng tộc yếu ớt thì ngay cả Đại Thế Giáng Lâm cũng không có khả năng nhìn thấy.

Nghĩ đến đây, tinh thần lực chuyển hóa thành Niệm Lực cuồn cuộn tuôn ra khỏi cơ thể, hóa thành bàn tay vô hình bay về phía Sinh Vật Trận Địa bị Mê Vụ Chi Chủ trói buộc.

Có sự trợ giúp của Mê Vụ Chi Chủ, quá trình trưởng thành của hắn giống như được buff hack, vô cùng dễ dàng.

Hơn mười con Sinh Vật Trận Địa bị hắn dễ dàng tiêu diệt.

Cường độ huyết mạch của hắn được tăng thêm hơn 700 điểm, đồng thời còn thu hoạch được rất nhiều năng lực thiên phú mới.

Ngoài khí huyết, Phong Kỳ còn tiêu diệt được một vài Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần, thu được ba loại năng lực thiên phú hệ tinh thần.

Nhưng đối với những năng lực thiên phú mới có được, hắn đều không xem xét kỹ.

Hắn dự định sau khi trở về hiện thực sẽ xem chi tiết về những năng lực thiên phú mới, sau đó sẽ sàng lọc và phân giải

những năng lực không cần thiết thành điểm tiến hóa thiên phú, dùng để nâng cấp những năng lực thiên phú tiềm năng.

Sau khi săn giết toàn bộ Sinh Vật Trận Địa ở khu vực phía dưới, Mê Vụ Chi Chủ mang theo hắn bay đến khu vực khác của Tinh Thành.

Lúc này, những sinh vật sống ở Tinh Thành chắc chắn đều là những loài ở tầng đáy nhất của thế giới tương lai.

Những sinh vật này nhìn chung không có bối cảnh và sự hỗ trợ của chủng tộc, hơn nữa rất nhiều trong số đó là những con thú hoang không có ý thức tự chủ, chỉ hành động theo bản năng.

Săn giết loại Sinh Vật Trận Địa này để có được năng lực thiên phú chất lượng cao thì xác suất không cao.

Nhưng cũng có một xác suất chắc chắn.

Có thể một con Sinh Vật Trận Địa nào đó trông có vẻ yếu ớt nhưng tổ tiên của nó từng sinh ra một loài sinh vật siêu cấp, chỉ vì một số lý do nào đó khiến hậu duệ dần dần thoái hóa thành dã thú cấp thấp.

Trong cơ thể chúng vẫn còn lưu lại một phần thiên phú bị ẩn giấu.

Thiên phú Tử hồn trên người hắn chính là từ một con Sinh Vật Trận Địa không mạnh lắm mà có được.

Giết những con dã thú trong lĩnh vực này khiến Phong Kỳ có cảm giác như đang mở hộp may mắn.

Xác suất cao là rút được năng lực thiên phú không mạnh.

Nhưng biết đâu lại may mắn nổ hũ, giết được một con dã thú trong lĩnh vực ẩn chứa huyết mạch đặc biệt.

[Nghĩ đến huyết mạch ẩn tính, ta bỗng nghĩ đến một vấn đề, bây giờ cơ bản có thể xác định được "Ý chí kỳ tích" của lão Mê chính là dựa vào huyết mạch của tổ tiên truyền lại, vậy ngươi giết lão Mê có thể trực tiếp rút vật phẩm kỳ tích của lão ra, đổi sự ràng buộc thành của ngươi không?]

Phong Kỳ ：…

Hắn thật sự chưa từng nghĩ đến vấn đề này.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn thấy suy đoán của Lời Tự Thuật hoàn toàn có thể thực hiện được.

Dù sao thì bây giờ hắn là người sở hữu năng lực săn giết tước đoạt của dòng thời gian chính, không phải là dòng thời gian hy sinh.

Năng lực săn giết tước đoạt của hắn có hiệu quả với cả mục tiêu hệ huyết nhục và hệ tinh thần, loại năng lực gần như quy tắc này vô cùng bá đạo, hiển nhiên lão Mê cũng không thoát khỏi sự trừng phạt của sức mạnh tước đoạt này.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ vô thức quay đầu liếc nhìn khuôn mặt sương mù bên cạnh.

"Lại muốn bị đánh à?!"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên quay đầu nhìn lại, dường như thông qua sự thay đổi cảm xúc của hắn mà nhìn thấu suy nghĩ hiện tại của hắn.

Chỉ thấy nắm đấm sương mù từ từ hình thành, đôi mắt màu đỏ trên khuôn mặt sương mù lóe lên ánh sáng.

"Đừng hiểu lầm, ngươi là anh em của ta, ta sao có thể có ý đồ với ngươi được… Đại hiệp tha mạng!"

….

Ngồi trên sương mù, tầm mắt của Phong Kỳ trước mắt lại một lần nữa trở nên mơ hồ.

Sau khi quét sạch một khu vực, hắn dưới sự dẫn dắt của Mê Vụ Chi Chủ đến một khu vực khác để tiếp tục quét sạch.

Đến giờ, Phong Kỳ đã thu được hơn trăm năng lực thiên phú.

Số Sinh Vật Trận Địa đã giết đạt đến hơn 500 con.

Trong đó không thiếu Sinh Vật Trận Địa cùng loại nhưng hắn chỉ có thể rút ra một loại năng lực thiên phú từ Sinh Vật Trận Địa cùng loại, sau đó tiếp tục giết sẽ không thu được gì nữa.

Điều khiến Phong Kỳ nghi ngờ là, bây giờ hắn giết Sinh Vật Trận Địa có khí huyết yếu ớt thì không thể rút ra được điểm tiến hóa huyết mạch, chỉ có thể rút ra năng lực thiên phú.

Ví dụ như sinh vật cấp thấp giống như Zombie.

Loại sinh vật này sau khi giết thì không thể cung cấp cho hắn điểm tiến hóa huyết mạch nữa.

Sự hạn chế vô hình này khiến hắn không khỏi nghĩ đến một loại hạn chế chỉ tồn tại trong trò chơi.

Hồi nhỏ hắn cũng từng tiếp xúc với trò chơi trực tuyến.

Nhiều trò chơi có một thiết lập, đó là khi cấp độ của người chơi cao hơn nhiều so với quái vật thì giết quái sẽ không còn nhận được kinh nghiệm nữa.

Hết chương 1327.

Chương 1328. Ý Thức Thủy Triều

Điều này một lần nữa chứng minh cho một phỏng đoán trước đây của hắn, thế giới này có thể là thế giới trò chơi.

Sự thật cuối cùng thế nào, hắn không thể biết được.

Tình hình hiện tại là, hắn giết Sinh Vật Trận Địa yếu ớt, miễn không phải loại trùng lặp thì vẫn có thể rút ra được năng lực thiên phú.

Nhưng thực lực yếu đến một mức độ chắc chắn thì Sinh Vật Trận Địa không thể giúp hắn tăng cường huyết mạch nữa.

Điều này khiến hắn nhớ đến cột mốc thiết lập từng xuất hiện khi hắn mới bước vào mộng cảnh tương lai.

Cột mốc thiết lập lúc đó là, mỗi lần mộng cảnh tương lai phải đạt được khí huyết vượt quá vòng trước thì mới có thể tiếp tục tăng cường.

Sau khi tiếp tục tìm hiểu thêm thông tin, hắn mới biết được rằng, hạn chế này chỉ giới hạn ở những sinh vật do lĩnh vực sinh ra.

Bây giờ xem ra, hạn chế này vẫn luôn tồn tại.

Chỉ là lúc trước cường độ cơ thể không thể đạt đến yêu cầu hạn chế tiếp theo.

Bây giờ theo sự tăng cường thực lực, tình hình đã thay đổi.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Thực ra không nhất thiết là thiết lập trò chơi, xét về góc độ tăng cường thực lực thì cũng rất bình thường.]

[Lấy ví dụ về linh dược trong thực tế, nếu uống một loại thuốc đạt đến một lượng tiêu chuẩn chắc chắn, cơ thể sẽ sinh ra kháng thể với dược tính, khiến hiệu quả của thuốc giảm mạnh, dần dần trở nên vô hiệu. Cách ngươi hấp thụ khí huyết cũng có thể xem xét tương tự, theo sự tăng cường không ngừng của cường độ cơ thể ngươi, khí huyết chất lượng thấp không thể ảnh hưởng đến cơ thể ngươi nữa, chỉ có khí huyết chất lượng cao mới có thể khiến cơ thể ngươi được cường hóa thêm.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Nguyên lý tương tự, lão Mê cũng từng giải thích với hắn.

Ông ta nói khí huyết có sự phân chia chất lượng rõ ràng, khí huyết chất lượng cao không phải khí huyết chất lượng thấp dựa vào số lượng là có thể so sánh được.

Theo sự tăng cường thực lực, nhu cầu về khí huyết chất lượng cao khi tu luyện sẽ dần tăng lên.

Hiệu quả của khí huyết chất lượng thấp sẽ không ngừng giảm đi.

Về bản chất, đây là một loại kháng thể hoặc thói quen đối với vật chất năng lượng thấp sau khi thực lực đạt đến một trình độ chắc chắn.

Điểm này cũng có thể tìm được đáp án tương tự từ lịch sử phát triển của loài người.

Khi loài người mới tiếp xúc với linh khí, họ không biết đến sự tồn tại của linh khí, chỉ phát hiện ra rằng thế giới này dường như đã thay đổi.

Tiếp theo là thể chất của người thường được cải thiện đáng kể.

Tình huống này thực ra có liên quan đến không khí mà người thường hít thở hàng ngày, mà trong không khí có chứa các hạt linh khí.

Theo hơi thở đi vào cơ thể, linh khí âm thầm nuôi dưỡng cơ thể, kích thích tiềm năng của cơ thể con người.

Lúc đó, thể chất của con người được cải thiện rất nhanh.

Thậm chí có người thường ngủ một giấc, đến ngày hôm sau phát hiện thể chất của mình được cải thiện rõ rệt.

Bản chất của sự cải thiện này là linh khí thuộc về năng lượng chất lượng cao, có thể khai thác tối đa sự tiến hóa và phát triển của cơ thể con người.

Nhưng đến xã hội hiện đại sau 500 năm.

Hít thở bình thường vẫn có thể nâng cao thể chất con người nhưng mức độ nâng cao này đã rất nhỏ.

Đổi thành Sinh Vật Trận Địa hoặc tộc quần mạnh mẽ thì sự nâng cao này hoàn toàn không tồn tại.

Ví dụ như Mê Vụ Chi Chủ, hắn căn bản không thể dựa vào việc hít thở linh khí để nâng cao thể chất, về bản chất là vì cường độ cơ thể hắn đã cao hơn nhiều so với các hạt linh khí tự do trong không khí.

[Vì vậy, xét vấn đề này từ góc độ logic thực tế, ngược lại rất dễ hiểu, ngay cả khi có sự hạn chế này, khả năng cướp đoạt và phát triển của ngươi vẫn cực kỳ BUG, thậm chí còn mạnh hơn nhiều so với khả năng hấp thụ và tiêu hóa của Mộc Tinh, có khả năng như vậy thì ngươi nên vui mừng đi, còn gì không hài lòng nữa.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lúc này gật đầu.

Triệu hồi bảng thuộc tính, lúc này điểm tiến hóa huyết mạch của hắn đã đạt đến 9899/1000.

Tốc độ phát triển như hack này khiến Phong Kỳ thích thú vô cùng.

Nhưng hắn cũng biết cách phát triển này chỉ có thể sướng ở giai đoạn đầu, càng về sau thì cái giá phải trả cho sự phát triển càng cao.

Đợi đến khi thực lực của hắn phát triển đến một giai đoạn chắc chắn, những sinh vật yếu ớt sẽ không thể mang lại cho hắn bất kỳ sự nâng cao nào.

Lúc này hắn chỉ có thể lựa chọn đi săn những Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ.

Tương ứng với đó, rủi ro phải đối mặt cũng càng lớn.

Biết đâu sau này không chết trong tay Tiểu Hắc thì lại bị phản sát khi săn Sinh Vật Trận Địa.

Nghĩ đến đây, hắn tràn đầy mong đợi về tương lai của nhân tộc.

Nhân tộc càng mạnh thì trong 1500 năm tới có thể mang lại cho hắn sự hỗ trợ càng mạnh.

Hết chương 1328.

Chương 1329. Pháo Hoa Pháp Thuật

Nếu trong nhân tộc có thể sinh ra vài cường giả tương tự như Mê Vụ Chi Chủ, hắn còn lo gì tương lai không săn được Sinh Vật Trận Địa mạnh mẽ.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống dưới sương mù.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ bay đến một khu vực phía nam Tinh Thành.

Bên dưới là khu rừng rậm màu đỏ nhạt.

Qua những cây xanh rậm rạp, vẫn có thể mơ hồ nhìn thấy những tàn tích kiến trúc thành phố bị chôn vùi, dấu vết của con người gần như hoàn toàn biến mất, khu vực phía nam Tinh Thành dưới sự rửa trôi của thời gian đã trở thành đất đai cho Lĩnh Vực cây xanh phát triển mạnh mẽ.

Lúc này Phong Kỳ phát hiện ra một bóng dáng quen thuộc.

Bóng dáng này có hình dạng giống người, cơ thể do ngọn lửa tụ lại, bùng cháy dữ dội.

Đối với sinh mệnh nguyên tố hỏa, Phong Kỳ có thể coi là rất quen thuộc.

Hắn đã gặp sinh mệnh nguyên tố hỏa nhiều lần trên đống đổ nát của Tinh Thành nhưng chỉ giao thủ trong thời gian ngắn một lần, những lần còn lại hắn đều thấy là tránh đường.

Hắn có thể có được năng lực thiên phú ” Ác Niệm ” cũng liên quan đến sinh mệnh nguyên tố hỏa.

Lúc đó Tròng Mắt Huyết Sắc giao thủ với sinh mệnh nguyên tố hỏa, khiến Tròng Mắt Huyết Sắc rơi vào trạng thái hấp hối, để hắn nhặt được của hời, ngoài ý muốn có được thiên phú Ác Niệm giúp ích rất lớn cho hắn trong giai đoạn đầu.

Hắn từng rất muốn giết sinh mệnh nguyên tố hỏa.

Cuối cùng thì ai mà không muốn trở thành một đại pháp sư có thể vung tay tạo ra ngọn lửa.

Có lẽ là do ảnh hưởng của Lời Tự Thuật, hắn từ lúc đầu khao khát năng lực pháp thuật, tâm lý dần thay đổi, không còn khao khát năng lực pháp thuật như vậy nữa.

Sau này, mộng cảnh tương lai chịu ảnh hưởng của lịch sử mà thay đổi, hắn không còn gặp lại sinh mệnh hỏa nguyên tố nữa.

Không ngờ rằng, lần này mộng cảnh tương lai lại một lần nữa gặp lại sinh mệnh hỏa nguyên tố.

Gặp lại thì có nghĩa là có duyên, cũng coi như bù đắp cho sự tiếc nuối trước kia, hắn quay đầu nhìn về phía thân ảnh sương mù đang hóa sương ở bên cạnh rồi nói:

“Lão Mê, sinh mệnh hỏa nguyên tố bên dưới kia, phiền ngươi rồi.”

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ không hỏi nguyên do, chỉ thấy trong biển sương mù vươn ra một cánh tay khổng lồ hóa sương, chụp xuống sinh mệnh hỏa nguyên tố bên dưới.

Gió mạnh cuốn lấy bên dưới, cây cối đung đưa, sinh mệnh hỏa nguyên tố hiển nhiên cũng cảm nhận được nguy hiểm, ngẩng đầu nhìn lên bàn tay sương mù khổng lồ rơi xuống từ trên trời, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Lúc này, nó cũng ngưng tụ toàn bộ ngọn lửa trên người, bắn ra một loạt cầu lửa về phía bầu trời.

Những cầu lửa này đánh vào cánh tay hóa sương của Mê Vụ Chi Chủ, chỉ tạo nên một chút gợn sóng, căn bản không thể lay chuyển Mê Vụ Chi Chủ mảy may.

Cuối cùng, sương mù xám bao phủ sinh mệnh hỏa nguyên tố, mang theo nó đến trước mặt Phong Kỳ.

Nhìn sinh vật trận địa quen thuộc trước mặt, Phong Kỳ không hề nương tay, dứt khoát dùng Niệm Lực dập tắt ngọn lửa, sau đó phân giải thân thể của sinh mệnh hỏa nguyên tố.

Sau khi giết chết sinh mệnh hỏa nguyên tố, một đoàn sương mù màu vàng theo đó tràn vào cơ thể hắn.

Ngay lập tức, tinh thần thức hải chấn động dữ dội, từng đoàn chất lỏng màu vàng hòa vào biển rộng trong tinh thần thức hải, trở thành một phần của nó.

Đồng thời, trên quỹ đạo thiên phú thứ chín bao quanh hạt châu bản nguyên màu vàng sẫm, một hạt châu thiên phú có khắc hoa văn ngọn lửa từ từ hình thành.

Ánh mắt chăm chú, thông tin chi tiết về năng lực thiên phú hiện ra trước mắt hắn.

[Phong hỏa đăng cơ (thụ động, chủ động hướng đến năng lực đặc biệt)]:

Giới thiệu năng lực thiên phú:

Hiệu ứng thụ động: Vĩnh viễn đạt được hiệu ứng kháng hỏa nguyên tố, hiệu ứng cụ thể chịu ảnh hưởng của cường độ cơ thể và cường độ tinh thần lực.

Hiệu ứng chủ động: Khi sử dụng tất cả các năng lực hệ hỏa nguyên tố, pháp thuật, năng lực này sẽ được tăng cường 20% (hiệu ứng tăng cường này sẽ nhận được tiền thưởng khi độ thân thiết với hỏa nguyên tố tăng lên)

…

Điều mà Phong Kỳ không ngờ tới là, sau khi giết chết sinh mệnh hỏa nguyên tố, hắn lại đạt được một năng lực thiên phú đặc biệt có cả thụ động và chủ động, đây quả thực là một niềm vui bất ngờ.

Đồng thời, sự lớn mạnh của tinh thần thức hải khiến những cảm xúc tiêu cực đè nén trong lòng hắn được giải tỏa không ít.

Mặc dù cảm xúc tiêu cực vẫn không giảm đi nhưng lại có một cảm giác như trút được gánh nặng.

Vấn đề cảm xúc tiêu cực vẫn luôn là vấn đề ẩn họa đè nặng trong lòng Phong Kỳ.

Như Lời Tự Thuật đã nói, nếu vấn đề này vẫn không được giải quyết, tích tiểu thành đại, rồi sẽ có một ngày bùng nổ.

Hiệu quả của thuốc an thần tinh thần chỉ là chữa ngọn không chữa gốc, sử dụng quá liều còn có di chứng.

Sau khi mở mắt, Phong Kỳ quyết định hỏi lão Mê.

Có lẽ lão Mê sẽ có câu trả lời.

Hết chương 1329.

Chương 1330. Ánh Sáng Ngũ Sắc

Quay đầu nhìn về phía thân ảnh sương mù bên cạnh, hắn mang theo tâm trạng mong đợi rồi nói:

"Lão Mê, ngươi có cách nào để xóa bỏ cảm xúc tiêu cực không?"

"Cảm xúc tiêu cực?"

Đối mặt với câu hỏi, trên khuôn mặt sương mù hiện lên vẻ nghi ngờ.

"Ngươi biết ta có năng lực xuyên suốt dòng thời gian, ký ức của nhiều dòng thời gian chồng chéo mang đến cho ta nhiều thông tin tình báo, đồng thời cũng mang đến cho ta những cảm xúc tiêu cực trên mỗi dòng thời gian, sự đấu tranh, đau khổ, tức giận, tuyệt vọng, bất lực, v.v. trên mỗi dòng thời gian hy sinh đều được gia tăng lên người ta…"

Nghe lời giải thích của hắn, Mê Vụ Chi Chủ lộ ra vẻ suy tư.

Suy nghĩ một lát, hắn nói:

"Ta biết có một nơi luyện tâm, nơi đó có thể tôi luyện tâm tính và ý chí rất tốt, có lẽ có thể giải quyết vấn đề chồng chất cảm xúc tiêu cực của ngươi."

"Nơi nào?"

"Vùng đất của một trong tám đại vương tộc, Huyết Hồn tộc, tộc này nắm giữ một vật phẩm kỳ diệu có thể tôi luyện tâm tính và ý chí, đồng thời mở cửa cho người ngoài sử dụng,

yêu cầu duy nhất là mỗi người ngoại tộc muốn sử dụng vật phẩm kỳ diệu này đều phải trả giá đắt."

"Vật phẩm kỳ diệu còn có thể mở cửa cho người ngoài sử dụng? Không sợ nuôi hổ thành họa sao?" Phong Kỳ sửng sốt.

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu như lẽ đương nhiên:

"Tại sao không, lại không phải miễn phí, chỉ cần không phải thế lực đang giao chiến với Huyết Hồn tộc, bất kể đến từ đâu đều có thể dùng tài nguyên để đổi lấy quyền sử dụng, làm như vậy còn có thể làm phong phú kho tài nguyên của tộc, sao lại không làm… Lịch sử trước khi nhân tộc các ngươi xảy ra đại biến còn không phải có bán vũ khí, chẳng lẽ họ không sợ nuôi hổ thành họa sao? Về bản chất, đằng sau giao dịch này là Huyết Hồn tộc có đủ tự tin để đối mặt với mọi hình thức khiêu chiến."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

"Hay là thử xem? Đối với ngươi mà nói, việc nâng cao thực lực bao giờ cũng không muộn, giải quyết cảm xúc tiêu cực mới là chuyện trọng đại, nếu không giải quyết được vấn đề này, nói không chừng chống thêm vài dòng thời gian nữa là ngươi phát điên, đến lúc đó ta không muốn hợp tác với một kẻ điên."

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ nói những lời này rất tùy tiện nhưng Phong Kỳ vẫn nhận ra một tia quan tâm trong mắt hắn.

Do dự mãi, hắn gật đầu:

"Nghe ngươi, thử xem."

Nghe Phong Kỳ đồng ý, Mê Vụ Chi Chủ không nói thêm lời nào, chỉ thấy hắn ngưng tụ cánh tay hóa sương, dùng sức xé về phía trước.

Ngay lập tức, không gian phía trước vỡ vụn, xuất hiện một xoáy không gian rộng vài mét.

Vách ngăn không gian bán trong suốt nhanh chóng hình thành, kéo dài về phía tận cùng, ngăn cản sự kéo ngược của dòng không gian.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ thu nhỏ sương mù, ngưng tụ thành hình người, đưa hắn bay vào trong thông đạo không gian.

Sau một cơn choáng váng ngắn ngủi, tầm nhìn phía trước bỗng nhiên sáng tỏ.

Phong Kỳ phát hiện mình đang lơ lửng giữa không trung, cảnh tượng hiện ra trước mắt vô cùng chấn động.

Phía trước là vô số hòn đảo lơ lửng, mỗi hòn đảo có vị trí cao thấp khác nhau, được kết nối bằng những sợi xích năng lượng, như chúng tinh củng nguyệt vây quanh một hòn đảo lơ lửng siêu lớn giống như núi ở trung tâm.

Trên các hòn đảo còn có rất nhiều bóng người bay đi bay lại.

Dưới chân bọn họ là một bệ hình thành từ những mảnh vỡ của một hòn đảo lơ lửng nhỏ có diện tích khoảng 10 mét vuông.

Gần đó còn có rất nhiều mảnh vỡ lơ lửng như vậy, mỗi khi có xoáy không gian xuất hiện, sẽ có bóng người rơi xuống những mảnh vỡ lơ lửng này.

Lúc này, Phong Kỳ bị một lá cờ màu đỏ sẫm dựng đứng trên đảo trung tâm thu hút ánh nhìn.

Lá cờ cao hàng trăm mét.

Họa tiết trên lá cờ thay đổi theo gió, như thể có ma lực, chỉ cần nhìn thoáng qua cũng có cảm giác áp bức như muốn hút

hồn phách của hắn ra ngoài.

"Đây là vật phẩm thần kỳ khởi nghiệp của Huyết Hồn tộc, tên là Huyết Hồn kỳ, tất cả kẻ địch bị Huyết Hồn tộc giết chết, hồn phách đều sẽ bị giam vào trong Huyết Hồn kỳ, trở thành một phần sức mạnh của Huyết Hồn kỳ."

"Cho đến nay, không biết có bao nhiêu sinh linh bị giam giữ trong Huyết Hồn kỳ, mỗi khi giao chiến với thế lực thù địch, Huyết Hồn tộc chỉ cần phất cờ là có thể mang đến sự tuyệt vọng cho thế lực thù địch… Ta đã từng thấy cảnh tượng Huyết Hồn kỳ được kích hoạt trong hình ảnh ghi lại bằng tinh thể, trong nháy mắt, hàng tỷ linh hồn hung dữ hiện ra, che trời lấp đất, cứ như là được hack vậy!"

Nói đến cuối cùng, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng lộ ra vẻ ghen tị đố kỵ.

"Còn ngươi, vật phẩm thần kỳ mạnh nhất mà ngươi có trong tay hiện tại là gì?"

"Tất nhiên là ý chí kỳ diệu trong cơ thể ta, chỉ cần ta có khao khát mãnh liệt đối với sự sống, nó sẽ khiến ta gần như bất tử, giúp ta tránh được nhiều lần cục diện chắc chắn phải chết, còn giúp ta thành công từ bại thành thắng."

Hết chương 1330.

Chương 1331. Lực Nắm Khủng Khiếp

Ngay khi Phong Kỳ muốn tiếp tục truy hỏi thì ở đằng xa, một Bóng Đen lao đến với tốc độ cực nhanh.

Hắn lập tức chuyển tầm mắt sang Bóng Đen.

Chỉ thấy Bóng Đen liên tục nhấp nháy trên không trung, mỗi lần nhấp nháy đều có thể dịch chuyển tức thời một đoạn, trong chớp mắt đã đến trước mặt bọn họ.

Lúc này, Phong Kỳ cũng nhìn rõ diện mạo của nó.

Nó có đôi mắt đỏ sẫm, hình dạng giống người, cao khoảng một mét sáu, trên người mặc một chiếc áo sa mỏng màu đen không biết làm từ chất liệu gì, trên cánh tay phải có in hình một lá cờ màu đỏ sẫm, trên má trái và má phải đều có ba đường chéo.

Ánh mắt của nó lướt qua Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ, không lên tiếng hỏi.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ chủ động lên tiếng:

“Chúng ta muốn mượn đài tu luyện.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ mở lòng bàn tay phải ra, trong lòng bàn tay xuất hiện thêm một viên tinh thể không gian màu xanh.

Nhận lấy tinh thể không gian mà Mê Vụ Chi Chủ đưa tới, sau khi dùng ý thức quét qua tài nguyên bên trong, thành viên Huyết Hồn tộc từ từ gật đầu, sau đó chỉ tay về phía một hòn đảo nhỏ bên dưới đảo trung tâm.

Lúc này, Phong Kỳ cảm thấy cơ thể nhẹ bẫng, phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đã nắm lấy vai hắn, đưa hắn bay về phía hòn đảo nhỏ bên dưới đảo trung tâm.

Tầm nhìn mờ đi trong chốc lát, bọn họ đã đến trên không trung của hòn đảo.

Chỉ thấy ở trung tâm hòn đảo có một bệ hình vuông lớn bằng sân bóng đá, bệ được bao bọc bởi một chất liệu gần như trong suốt.

Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn xuyên qua lớp màng mỏng trong suốt, đáp xuống một góc của bệ.

Không biết bệ được làm bằng chất liệu gì, có màu ngọc bích, chân giẫm lên có cảm giác mềm mại, trong không khí còn lơ lửng từng sợi sương mù màu ngọc bích.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy bên trong bệ có hàng chục bóng người đang ngồi, bọn họ nhắm mắt ngồi, dường như đang đắm chìm trong một loại cảm xúc nào đó, biểu cảm liên tục thay đổi.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy một cơn choáng váng mạnh mẽ ập đến, lập tức nhận ra rằng sương mù màu ngọc bích lơ lửng trong không khí có vấn đề.

“Không cần lo lắng, tiếp theo ngươi sẽ tiến vào Lịch Tâm lộ, chỉ cần cảm nhận sự huyền diệu trong đó là được… Thỉnh thoảng ta cũng đến đây để rèn luyện ý chí của mình, điều này sẽ giúp ta kiểm soát tốt hơn ý chí kỳ diệu.”

Phong Kỳ nghe vậy, tranh thủ lúc chưa ngất xỉu liền ngồi xếp bằng xuống.

Vừa ngồi xuống, chỉ thấy trời đất quay cuồng.

Trong nháy mắt, vô số màu sắc hiện ra trong tầm mắt, tiếp theo đó là từng bức tượng mờ ảo hiện ra trong tầm mắt.

Những bức tượng này dường như đến từ thời thượng cổ xa xôi, cảm giác thương tang nặng nề của thời gian ập đến.

Tổng cộng có mười tám bức tượng, mỗi bức tượng đều có một viên đá quý được khảm ở giữa trán.

Ngay khi Phong Kỳ đang quan sát các bức tượng.

Viên đá quý trên trán của bức tượng đầu tiên đột nhiên sáng lên, bức tượng như sống lại, đưa tay chỉ vào hắn.

Trong nháy mắt, thế giới như thủy tinh vỡ vụn từng mảnh, hiện ra trước mắt là một thế giới đầy cát vàng.

Ngay khi Phong Kỳ nghi ngờ về nội dung rèn luyện, một giọng nói hùng hậu vang lên như sấm sét trong đầu Phong Kỳ:

"Mười tám cửa ải đầu tiên, ba mươi vạn dặm, đường đi khó khăn, chân đạp sơn hà!"

Khi giọng nói nặng nề tan đi, bầu trời xa xa hiện ra một ngôi sao đỏ rực rỡ, dường như đang chỉ dẫn hướng đi cho hắn.

"Đây là muốn ta đi ba mươi vạn dặm sao? Nghiêm túc đấy à?" Phong Kỳ sửng sốt.

Quan trọng hơn, hắn phát hiện ra rằng năng lực của mình đã hoàn toàn biến mất trong cảnh tượng ảo ảnh.

[Đệch, ba mươi vạn dặm phải đi bao lâu nữa… Để ta ngủ trước đã, hy vọng khi ta tỉnh dậy sẽ thấy ngươi đã vượt ải thành công, ngủ ngon.]

Nhận ra rằng thử thách Tâm lộ chỉ là đi bộ, trong lòng Phong Kỳ có hàng vạn con ngựa thảo nguyên phi nước đại.

Hắn chỉ cảm thấy tâm trạng tiêu cực của mình có thể sẽ trầm trọng hơn.

Đây đâu phải là chữa bệnh cho tâm hồn, mà là tra tấn.

Nhưng hắn hoàn toàn không biết làm thế nào để thoát khỏi ảo cảnh Tâm luyện, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thấy ngôi sao chỉ dẫn đang tỏa sáng, hắn chỉ có thể bước từng bước về phía trước.

Cát vàng bay đầy trời, thổi vào mặt đau rát.

Để nhanh chóng thoát khỏi ảo cảnh, Phong Kỳ chọn cách nhẫn nhịn và tăng tốc độ.

Không có sự hỗ trợ của năng lực đặc biệt, sau một đoạn đường đi bộ nhanh, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự đau nhức của cơ bắp.

Tiếp tục đi không biết bao lâu, con đường phía trước dường như không có điểm dừng, môi trường đơn điệu mang đến cảm giác cô đơn mãnh liệt.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ ngạc nhiên là hắn không hề cảm thấy đói.

Chỉ có cảm giác mệt mỏi là có thật.

Đối với Phong Kỳ mà nói, thử thách ý chí này không khó.

Cô đơn, tuyệt vọng, hắn đều đã trải qua, bây giờ hắn chỉ muốn nhanh chóng thoát khỏi ảo cảnh chết tiệt này, rồi đấm cho lão Mê một cú.

Hết chương 1331.

Chương 1332. Pháp Môn Tinh Thần

Hành động này giống như kéo một người đã ở giai đoạn cuối đi quẩy vậy.

Tâm trạng tiêu cực không những không giảm mà còn trầm trọng hơn.

Vượt qua từng lớp sa mạc, Phong Kỳ chống lại cảm giác mệt mỏi của cơ thể, như một nhà sư khổ hạnh, chống chọi với môi trường khắc nghiệt, dùng chân đo đạc thế giới này.

Thời gian trôi nhanh, ba tháng trôi qua rất nhanh.

Hắn cũng không rõ mình đã đi được bao xa, còn phải đi bao nhiêu nữa.

Trong thời gian này, Phong Kỳ dần hiểu được ý nghĩa của quá trình rèn luyện "Hành lộ nan."

Tâm trạng của hắn từ lúc đầu nóng vội, vội vàng, dần dần trở nên bình thường.

Trong thế giới đầy cát vàng, nỗi cô đơn lấp đầy tâm hồn, hắn bắt đầu cố ý quan sát thế giới này.

Cát bụi, sao trời, mặt trăng mặt trời thay đổi, dưới chân… Mọi thứ xung quanh đều trở thành đối tượng hắn quan sát, sự bồn chồn trong lòng được xoa dịu.

Lại không biết đi được bao xa, cát vàng tan biến, cảnh vật xung quanh biến thành khu rừng mưa tràn đầy sức sống.

Các loài sinh vật xuất hiện xung quanh.

Hắn có thể nghe thấy tiếng chim hót, tiếng thú gầm và tiếng "Sột soạt" của gió thổi qua lá cây.

Phong Kỳ cảm thấy mình như hòa mình vào thiên nhiên, sự xuất hiện của hắn không hề làm gián đoạn sự vận hành bình thường của thiên nhiên, cả thể xác lẫn tinh thần đều được bồi đắp trong chặng đường này.

Hắn còn nhìn thấy quá trình sinh sôi nảy nở của các loài sinh vật.

Cũng nhìn thấy quá trình vật lộn để sinh tồn của nhiều loài sinh vật mới sinh.

Như thể đang trải nghiệm quy luật vận hành của thế giới, cảnh giới được thăng hoa trong quá trình cảm ngộ.

Đi hết chặng đường này, hơi thở của thiên nhiên và sự sống tan biến, hiện ra trước mắt là một thế giới phủ đầy tuyết trắng…

Có lẽ là một năm, có lẽ là hai năm, hoặc lâu hơn nữa.

Phong Kỳ dần quên mất mình đang trải qua thử thách, tiến về phía trước, sự mệt mỏi của cơ thể đã trở thành chuyện thường nhưng không thể lay chuyển được bước chân tiến về phía trước của hắn.

Cuối cùng, hắn vượt qua núi tuyết, hồ nước, đồng cỏ…, đến đích của thử thách Hành lộ nan.

Một ngôi sao đỏ rực rỡ lơ lửng trước mặt.

Khi ngón tay hắn chạm vào ngôi sao đỏ, hắn thấy bức tượng mờ ảo một lần nữa hiện ra trước mắt.

Điều này khiến hắn nhận ra rằng, dường như mình đã trải qua một lần con đường rèn luyện tâm mà bóng người trên bức tượng đã từng đi qua.

Cảnh vật xung quanh lúc này tan biến như cát bụi, hiện ra trước mắt là mười tám bức tượng vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Trong khoảnh khắc mơ hồ, ký ức ùa về như thủy triều.

Nhưng lần này, ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức không xuất hiện, hắn phát hiện ra rằng khả năng kiểm soát cảm xúc tiêu cực của mình lại được nâng lên một tầm cao mới.

Nếu như trước đây hắn luôn có thái độ chống đối và kìm nén cảm xúc tiêu cực thì bây giờ hắn đã có thêm một phần bình thường.

Công nhận rằng đây là một phần trong cảm xúc của hắn, giống như tâm ma cần hắn luyện hóa.

Vấn đề tiềm ẩn của cảm xúc tiêu cực vẫn chưa được giải quyết nhưng sức đề kháng của hắn đối với cảm xúc tiêu cực đã được nâng cao một cách thiết thực.

[Tiểu đệ lợi hại rồi, đã đi hết ba mươi vạn dặm, nói thật, ta rất khâm phục ý chí của ngươi, sẽ không bao giờ làm ta thất vọng.]

Nghe thấy giọng nói quen thuộc của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cười toe toét:

"A Bạch, ngươi cố tình không xuất hiện đúng không, mục đích là để không ảnh hưởng đến quá trình rèn luyện tâm của ta trong ảo cảnh."

[He he, bị ngươi phát hiện rồi, nếu trong quá trình rèn luyện tâm ngươi thấy buồn chán thì tìm ta trò chuyện, hiệu quả rèn luyện tâm chắc chắn sẽ giảm sút.]

Kết thúc quá trình rèn luyện tâm đầu tiên, Phong Kỳ hướng tầm mắt về bức tượng thứ hai.

Khi tầm mắt hắn chạm vào viên đá quý trên trán bức tượng thứ hai, viên đá quý lập tức tỏa sáng, thế giới trước mắt lại một

lần nữa thay đổi.

Hiện ra trước mắt là một ngôi làng nhỏ nằm dưới chân một ngọn núi xanh.

Ngôi làng dưới màn mưa phùn khói bếp nghi ngút, tràn đầy sức sống.

Tầm mắt lúc này chuyển động, hắn phát hiện trên người mình mặc thêm một chiếc áo vải gai rách nát chằng chịt miếng vá, trở thành một cậu bé gầy gò.

Trước mặt hắn không xa là bếp lửa đang cháy.

Mùi khói nồng nặc xộc tới, khiến Phong Kỳ không nhịn được cau mày.

[Trường sinh khó, khó hơn lên trời xanh, thọ phá ngàn năm, thoát khỏi phàm trần!]

Giọng nói như sấm sét nổ vang trong đầu, khiến Phong Kỳ hiểu được nội dung của quá trình rèn luyện tâm này.

Không giống với ải đầu tiên Hành lộ nan, tên của ải này là "Trường sinh nan."

Rõ ràng là muốn nói rằng muốn trường sinh rất khó.

Kết hợp với câu nói "Thọ phá ngàn năm" phía sau, rõ ràng là muốn hắn sống hơn một nghìn năm.

[Có chút bắt nạt người quá đáng, ngươi là kẻ đoản mệnh ngay cả sống đến trăm tuổi cũng khó mà lại muốn thử thách phá ngàn năm tuổi thọ, mau tìm xem tùy chọn từ bỏ ở đâu, đầu hàng trực tiếp thua một nửa đi.]

Hết chương 1332.

Chương 1333. Mạch Máu Tinh Hồng

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ về cách phá vỡ sự ràng buộc của tuổi thọ.

Đi ra khỏi túp lều, bên ngoài là ngôi làng được bao quanh bởi những ngọn núi xanh.

Ngẩng đầu lên có thể nhìn thấy những đám mây mù gần như có thể chạm tới, xa xa mưa khói mờ ảo bao phủ những ngọn núi, ẩn hiện như chốn bồng lai tiên cảnh.

Lúc này hắn đột nhiên nhìn thấy một bóng dáng hình rồng lượn lờ giữa những đám mây mù, ngay sau đó một tiếng rồng ngâm vang vọng khắp thung lũng.

Bóng rồng đột ngột xuất hiện khiến Phong Kỳ nhận ra rằng thế giới trong ảo cảnh này không hề đơn giản.

Hắn không rõ thế giới này là ảo cảnh sao chép từ một thế giới nào đó hay chỉ tồn tại trong quá khứ.

Có thể khẳng định rằng thế giới này rõ ràng có sức mạnh siêu nhiên.

Nếu không thì người bình thường làm sao có thể phá vỡ sự ràng buộc của tuổi thọ.

Nhìn về phía xa xa, bóng người mặc áo tơi vội vã đi qua, Phong Kỳ quyết định trước tiên hãy tìm hiểu bối cảnh của thế giới này, sau đó cố gắng tìm kiếm phương pháp trường sinh.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ thông qua tiếp xúc với dân làng đã có nhận thức sơ bộ về thế giới này.

Đầu tiên là thân phận của hắn.

Qua lời kể của dân làng, cha mẹ hắn đã mất tích từ sớm vì đi hái thuốc, từ đó không còn tin tức gì nữa, hắn trở thành trẻ mồ côi.

Sống nhờ sự cứu tế của những dân làng khác.

Yêu tinh quỷ quái trong những ngọn núi bên ngoài làng, hạc tiên, rồng thần trên mây mù, còn có đủ loại phương pháp trường sinh bất lão… Thế giới này rộng lớn và bí ẩn.

Để tìm kiếm phương pháp trường sinh, những ngày tiếp theo Phong Kỳ bắt đầu tích trữ lương thực, quyết định đi ra khỏi núi lớn để xem thế giới bên ngoài.

Sau vài ngày chuẩn bị, hắn mang theo lương khô dọc theo con đường núi gập ghềnh đi ra ngoài.

Nhưng bất ngờ nhanh chóng xảy ra.

Trong núi lớn thú dữ hoành hành, hắn gầy yếu vô lực, căn bản không phải là đối thủ của những con thú dữ hung dữ.

Thậm chí không kịp phản kháng, hắn đã bị một con thú dữ hung dữ nuốt chửng.

Hành trình ngắn ngủi kết thúc, hắn phát hiện cảnh vật xung quanh thay đổi, lại xuất hiện trước mười tám bức tượng.

Phong Kỳ:…

Lúc này bên tai hắn vang lên tiếng cười lớn của Lời Tự Thuật:

[Ha ha ha, đúng là ngươi mà, ngươi sợ là không vượt qua được ải tuổi thọ này rồi.]

Trong lòng buồn bã, Phong Kỳ lại hướng tầm mắt về bức tượng thứ hai.

Ngay lập tức, viên đá quý trên trán bức tượng lại được kích hoạt, cảnh vật xung quanh vỡ tan tành, hắn lại trở về ngôi làng nhỏ trong những ngọn núi.

Mọi thứ lại bắt đầu lại từ đầu.

Để phá vỡ sự ràng buộc của tuổi thọ, tìm kiếm phương pháp trường sinh, Phong Kỳ quyết định đổi một cách khác để rời khỏi núi lớn.

Đầu tiên hắn nghĩ đến, nếu như ngôi làng trong những ngọn núi có thể bình an vô sự dưới sự vây quanh của thú dữ thì chứng tỏ ngôi làng này có thứ gì đó khiến thú dữ kiêng dè.

Qua trò chuyện với trưởng làng, hắn biết được rằng trong làng có một phương pháp rèn luyện thể chất.

Phương pháp này trong làng chỉ có số ít người có thể tu luyện, bọn họ chính là người bảo vệ ngôi làng này.

Còn về việc tại sao chỉ có số ít người có thể tu luyện thì không phải vì vấn đề thiên phú.

Nguyên nhân chủ yếu có hai.

Thứ nhất là tu luyện phương pháp rèn luyện thể chất cần có ý chí vô cùng kiên cường, chịu đựng được nỗi đau mà người thường không thể chịu đựng được.

Thứ hai là trong quá trình tu luyện, khẩu vị sẽ tăng lên rất nhiều, cần tiêu thụ một lượng lớn thịt nhưng lại cần dùng một loại cỏ đặc biệt bôi lên cơ thể định kỳ, tiêu hao tài nguyên rất lớn.

Tài nguyên trong làng trên núi có hạn, chỉ có thể cung cấp cho số ít người tu luyện.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ quyết định chính thức bắt đầu con đường tu luyện rèn luyện thể chất của mình trong ảo cảnh.

Trước khi thử tu luyện, hắn thử xem có thể tu luyện Mãnh Hổ Quyền hay các công pháp khác tồn tại trong hiện thực hay không.

Sự thật chứng minh rằng, công pháp bên ngoài không thể sử dụng trong thế giới này.

Con đường này đã đứt, Phong Kỳ quyết định sử dụng phương pháp của thế giới này để tu luyện.

Đầu tiên hắn tìm đến lão trưởng làng, mong muốn có được phương pháp rèn luyện thể chất.

Trước lời thỉnh cầu của hắn, trưởng làng không từ chối.

Tiếp theo là vấn đề tài nguyên.

Trước khi bắt đầu tu luyện, mỗi ngày hắn đều hái thuốc trên ngọn núi gần làng, phòng khi cần dùng đến nhưng hắn không dám đi sâu, sợ lại gặp phải thú dữ tấn công.

Sau một tháng chuẩn bị, Phong Kỳ bắt đầu tu luyện.

Phương pháp rèn luyện thể chất không khó, cỏ thuốc là thứ quan trọng.

Sau khi giã nát cỏ thuốc đã chuẩn bị, hắn bôi chất lỏng màu xanh lên toàn thân, sau đó bắt đầu đấm vào cơ thể.

Trong quá trình này, thuốc sẽ thấm vào da theo những cú đấm, được cơ thể hấp thụ.

Đây chính là bước đầu tiên của quá trình tu luyện.

Hết chương 1333.

Chương 1334. Vết Nứt Không Gian

Ngày phục ngày tu luyện, Phong Kỳ dành toàn bộ thời gian để rèn luyện cơ thể.

Cách tu luyện này gây tổn thương rất lớn cho cơ thể.

Các phương pháp tu luyện mà hắn tiếp xúc trước đây thường lấy việc bồi bổ cơ thể làm chính nhưng phương pháp rèn luyện thể chất của ngôi làng lại lấy việc ép trá tiềm năng cơ thể làm mục đích, những người bảo vệ làng tu luyện phương pháp rèn luyện thể chất này thường không sống quá bốn mươi tuổi.

Điều này vô hình trung tạo áp lực cho Phong Kỳ.

Để có thể sớm rời khỏi làng, hắn tăng cường việc ép trá cơ thể.

Làm như vậy tuy tổn thương cơ thể nhưng hắn cho rằng thế giới bên ngoài chắc chắn có phương pháp chữa bệnh, đến lúc đó có thể tìm cách chữa lành những tổn thương hiện tại.

Bước quan trọng nhất là phải rời khỏi núi lớn.

Nếu không, hắn chỉ có thể chết già trên núi.

Thời gian trôi qua nhanh như ngựa chạy, ba năm trôi qua trong nháy mắt.

Ba năm nay, Phong Kỳ mỗi sáng thức dậy đều tiến hành rèn luyện thể chất, da hắn bị mài mòn trở nên thô ráp nhưng khả năng phòng ngự đã hơn xa lúc trước, sức mạnh cũng tăng lên gấp bội.

Vì vậy, hắn bắt đầu lần thử thứ hai rời khỏi núi lớn.

Chuẩn bị đủ lương khô, hắn lại lên đường, liên tiếp vượt qua mấy ngọn núi.

Nhưng con đường trên núi dường như vô tận, vượt qua một ngọn núi, phía sau lại có một ngọn núi khác.

Trải qua gian nan trên đường, sự giày vò của hành trình không còn ảnh hưởng đến tâm tính hắn, hắn nhẫn nại tiến về phía trước.

Trong thời gian này, hắn đã chịu nhiều đau khổ.

Sự tấn công của thú dữ, vết cắn của côn trùng độc, v.v.

Hắn phải luôn đề phòng những nguy hiểm có thể xảy ra xung quanh, mỗi loại nguy hiểm đều có thể khiến hắn mất mạng.

Mọi gian nan đều giống như một lời nguyền đối với những kẻ khao khát trường sinh.

Nhưng Phong Kỳ đều vượt qua.

Quần áo rách nát trong quá trình vượt núi, tóc tai trở nên bù xù, thỉnh thoảng nhìn thấy hình ảnh của mình bên bờ suối, Phong Kỳ đều cảm thấy mình giống như một người man rợ.

Nhưng để cầu trường sinh, hắn phải vượt qua con đường này.

Cuối cùng, khi Phong Kỳ vượt qua không biết bao nhiêu ngọn núi, tầm mắt cuối cùng không còn là một ngọn núi khác, mà là một đồng bằng đầy cỏ xanh.

Ra khỏi núi lớn, Phong Kỳ dang rộng đôi tay.

Gió nhẹ thổi bay mái tóc dài của hắn, trên khuôn mặt hắn nở nụ cười.

Trong đầu hiện lên vô số hình ảnh những đêm hắn co ro trong rừng liếm láp vết thương.

Lúc này nhìn đồng cỏ dưới ánh trăng, trong lòng hắn dâng lên cảm giác tự do thoát khỏi lồng giam.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu tiếp xúc với thế giới bên ngoài, tiếp tục tìm kiếm phương pháp trường sinh.

Thông qua tin tức tìm hiểu được ở một thị trấn gần đó, hắn biết được rằng cách thị trấn hai mươi dặm về phía đông có một ngọn núi, trên núi thỉnh thoảng có tiên nhân xuất hiện dẫn dắt người phàm, người có duyên có thể được phương pháp trường sinh.

Đối với Phong Kỳ mà nói, đây chắc chắn là một tin tức phấn khởi.

Hắn mất một thời gian để lên ngọn tiên sơn mà cư dân thị trấn nhắc đến.

Trên núi không khí loãng, ít người sinh sống.

Những người đến đây thường là những người giống hắn đến cầu tiên duyên, hình thành một khu định cư nhỏ.

Phong Kỳ chọn ở lại đây.

Thời gian trôi nhanh, năm năm trôi qua trong nháy mắt.

Những ngày này, những người cầu tiên duyên đã thay đổi hết đợt này đến đợt khác, hầu hết mọi người đều không thể chịu đựng được cuộc sống lạnh lẽo, cô đơn trên núi, thường chỉ kiên trì được vài ngày, thậm chí vài tháng là không chịu nổi, lựa chọn rời đi.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, trường sinh vốn là hành động đi ngược lại Thiên Mệnh, người không có ý chí lớn thì làm sao có thể đi ngược dòng.

Đây chắc chắn là một lần rèn luyện tâm tính của hắn.

Mười lăm năm sau, Phong Kỳ đã 33 tuổi.

Di chứng của việc tu luyện phương pháp rèn luyện thể chất bắt đầu xuất hiện trên người hắn.

Các cơ quan trong cơ thể giống như các bộ phận máy móc bị gỉ sét, đã mất đi sức sống tươi trẻ của thời niên thiếu, hắn thường đi được vài bước là thở không ra hơi.

Ngay khi Phong Kỳ nghĩ rằng mình sắp chết thì cơ duyên lại lặng lẽ đến.

Hôm đó, một cây cầu tiên xuất hiện giữa không trung, một bóng người từ đầu cầu tiên cưỡi mây bay đến.

Hắn cùng hơn mười người phàm chờ đợi tiên duyên được tiên nhân vung tay đưa qua cầu tiên, xuyên qua bức tường vô hình, đến một thế giới nhỏ.

Nơi đây có một tông môn bí ẩn ẩn náu trong thế gian.

Vào tiên môn là bước đầu tiên, thử thách mới nhanh chóng đến.

Bước vào tiên môn không phải là trường sinh, thân phận của bọn họ chỉ là tạp dịch phục vụ tông môn, muốn thoát khỏi xiềng xích trói buộc này thì phải không ngừng nỗ lực, hoàn thành đủ loại nhiệm vụ được giao.

May mắn thay, trở thành tạp dịch có thể định kỳ nhận được thuốc, những loại thuốc này có tác dụng bồi bổ cơ thể.

Phong Kỳ nhờ vào đan dược mà bệnh tật trên người dần hồi phục.

Hết chương 1334.

Chương 1335. Hạt Mưa Linh Khí

Những ngày sau đó, hắn chịu đựng sự đối xử thấp kém, cố gắng thông qua nỗ lực để có được một tia cơ hội trường sinh.

Cuối cùng vào năm 70 tuổi, hắn đã thoát khỏi danh xưng "Tạp dịch", trở thành một thành viên chính thức của tông môn.

Trong số những tạp dịch cùng đợt với hắn, chỉ có hắn là thành công.

Những người còn lại thì hoặc là từ bỏ giữa chừng, hoặc là vì không hoàn thành nhiệm vụ mà bị đuổi khỏi tông môn.

Trải qua hàng chục năm lắng đọng, Phong Kỳ cuối cùng cũng tiếp xúc được với pháp môn tu luyện trong truyền thuyết.

Đây là một loại thuật pháp hít thở, về bản chất cũng là một phương pháp chuyển hóa và sử dụng linh khí.

Những ngày tu luyện, thời gian trở nên mơ hồ.

Trong tiếng reo hò của Lời Tự Thuật, tuổi thọ của hắn đã vượt qua trăm tuổi.

Nhưng đối với Phong Kỳ, đây chỉ là điểm khởi đầu, còn rất xa mới đến đích.

Sau khi tu luyện bình an trong hai trăm năm, hắn đã đón chào một bước ngoặt khác trên con đường trường sinh.

Tông môn bị phá, ngoại địch xâm lược.

Sau khi đại chiến kết thúc, tông môn thương vong thảm trọng, Phong Kỳ cũng ngã xuống trong trận chiến này.

Khi hắn một lần nữa xuất hiện trước mười tám bức tượng, ký ức trong ảo cảnh bị nén lại, mơ hồ cảm thấy đó chỉ là một bộ phim dài.

Để hoàn thành con đường luyện tâm gian nan trường sinh, Phong Kỳ đã chọn bắt đầu thử thách một lần nữa.

Lần này, hắn đã rời khỏi tông môn nơi hắn đã sống gần 200 năm trước khi tai họa ập đến.

Sau này không còn sự che chở của tông môn, hắn trở thành một tu sĩ lang thang.

Hắn cũng dần dần thấy được sự tàn khốc của thế giới này.

Bên trong tông môn giống như nhà kính, bên ngoài lại là một thế giới ăn thịt người không nhả xương.

Để có được tài nguyên tu luyện, hắn phải nhẫn tâm, nếu không thì không thể tồn tại trong một môi trường khắc nghiệt như vậy.

Có ma môn bắt tu sĩ luyện đan, có yêu ma thích ăn tim tu sĩ và đủ loại tàn khốc ập đến.

Để sống sót, Phong Kỳ đã học được nhiều kỹ năng sinh tồn, mỗi bước đi đều như đi trên băng mỏng.

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa.

Năm 312 tuổi, hắn đã đột phá cảnh giới, tuổi thọ tối đa lên đến 500 tuổi.

Nhưng để tu luyện cảnh giới cao hơn nữa, hắn cần nhiều tài nguyên hơn nữa làm bàn đạp.

Con đường thành tiên, tu tâm, thiếu tài.

Để có được nhiều tài nguyên tu luyện hơn, Phong Kỳ bắt đầu khởi động lại liên tục.

Hắn đã thử kinh doanh một cửa hàng.

Nhưng tiền đề để kinh doanh là phải có đủ thực lực để bảo vệ tài sản trong tay.

Sau hàng chục năm nỗ lực kinh doanh một xưởng luyện đan, hắn nhanh chóng bị cướp bóc, cuộc đời này cũng theo đó mà khép lại.

Trong những lần khởi động lại cuộc đời sau này, hắn còn thử những cách khác để kiếm tài nguyên.

Thậm chí còn thử cướp bóc, cho đến khi gặp những tu sĩ giả heo ăn hổ chỉ có trong tiểu thuyết, cuối cùng bị phản công.

Liên tục khởi động lại, trong quá trình không ngừng đấu tranh, Phong Kỳ đã ngộ ra được nhiều điều.

Đặc biệt là ý nghĩa của cuộc sống.

Trường sinh là bảo vật xa vời, thúc đẩy vô số người bất chấp thủ đoạn để tiến lên nhưng cũng là lời nguyền lớn nhất, những người có thể trường sinh cuối cùng chỉ là số ít, phần lớn đều chìm trong những cuộc tranh chấp không hồi kết.

Cuối cùng, tuổi thọ của Phong Kỳ đã vượt qua nghìn năm.

Sáng tắm ánh bình minh, đêm nhuộm đầy sao.

Nỗ lực của vô số ngày đêm cuối cùng cũng đã đến hồi kết.

Ngày tròn nghìn tuổi, hắn trở về ngôi làng cũ.

Mọi thứ đều đã thay đổi, ngôi làng không còn, cây cối xanh tươi đã che lấp ngôi làng từ lâu.

Khoảnh khắc đó, hắn cảm thấy cô đơn vô cùng.

Nghìn năm cũng chỉ là một bước ngoặt, sau đó còn có vạn năm, thậm chí là vạn vạn năm, con đường trường sinh căn bản không có hồi kết.

Nội tâm mách bảo hắn, hắn không muốn trường sinh như thế này, đây không phải là con đường hắn nên chọn.

Một thân áo xanh, hắn đứng trong làn mưa phùn mờ ảo, thân hình dần tan biến.

Đợi đến khi tầm mắt rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã quay về trước mười tám bức tượng.

Hắn đã vượt qua cửa thứ hai.

Ký ức trong ảo cảnh bị nén lại trong đầu, trở thành một bong bóng ký ức.

Không giống như việc đọc ký ức của tuyến hy sinh, ký ức trong ảo cảnh không phải là ký ức thực sự, giống như một bộ phim dài lướt qua trong đầu.

Lần luyện tâm này, điều khiến Phong Kỳ cảm ngộ sâu sắc nhất chính là ý nghĩa của cuộc sống.

Lúc này, hắn chọn nhìn về phía đài pha lê trước tượng.

Ngay lập tức, cảnh tượng trước mắt sụp đổ, đợi đến khi tầm mắt rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã quay về đài tu luyện, Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh đang đánh giá hắn.

“Vượt qua cửa thứ mấy rồi?” Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi.

“Cửa thứ hai.”

Trong lúc nói chuyện, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy có thứ gì đó trong đầu đang trôi đi nhanh chóng.

Ký ức về ảo cảnh trong đầu như thủy triều rút đi, không ngừng biến mất.

Hết chương 1335.

Chương 1336. Bút Nguyên Tố

Hắn cố gắng nhớ lại những trải nghiệm trong ảo cảnh nhưng phát hiện những hình ảnh ký ức này giống như hoa trong gương, trăng trong nước, không thể chạm tới.

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ lập tức giải thích:

"Ký ức của ngươi trong ảo cảnh tu luyện sẽ nhanh chóng biến mất sau khi tu luyện kết thúc, bởi vì ký ức của mỗi cửa trong ảo cảnh đều quá dài, phía sau còn có được mất khó, sát lục khó, thiên tai khó… Ký ức chồng chất sẽ khiến người trải nghiệm mất đi khả năng cảm nhận thời gian, sau khi trải nghiệm kết thúc, linh đài kỳ tích dưới chân chúng ta sẽ xóa bỏ ký ức của người trải nghiệm nhưng cảm ngộ trong quá trình trải nghiệm của ngươi sẽ được giữ lại."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh, không còn chống cự việc mất đi ký ức.

[Chức năng của vật phẩm kỳ tích này không tệ, thích hợp cho những kẻ thực lực tăng nhanh nhưng tâm cảnh không thể khống chế được sức mạnh, đối với ngươi cũng có lợi, bởi vì sau khi tâm cảnh của ngươi tăng lên, thái độ đối mặt với cảm xúc tiêu cực sẽ hoàn toàn khác… Nhưng dù sao cũng chỉ là chữa ngọn không chữa gốc, cảm xúc tiêu cực vẫn không biến mất, cuối cùng sẽ trở thành tâm ma của ngươi, vẫn cần trí nhớ vô hạn để giải quyết vấn đề này.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng gật đầu.

Lúc này, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, tò mò hỏi:

"Lão Mê, ngươi đã vượt qua bao nhiêu cửa trong ảo cảnh?"

"Đang trải qua cửa thứ tám, được mất khó, quá trình chính là không ngừng có được thứ mà nội tâm khao khát nhất, sau đó mất đi, nội dung cụ thể ta đã quên rồi, tóm lại quá trình rất giày vò."

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ nói đã quên nội dung ảo cảnh nhưng hắn vẫn có thể đoán được quá trình.

Điều mà Mê Vụ Chi Chủ khao khát nhất trong lòng chắc chắn là tộc nhân và việc leo lên đỉnh cao.

Có lẽ trong thử thách ảo cảnh được mất khó, Mê Vụ Chi Chủ sẽ liên tục mất đi tộc nhân, hoặc là từng lần trở thành trụ thần, rồi lại mất đi sức mạnh.

Nghĩ đến đó, hắn liền thấy phát điên.

[Cũng không rõ là sức mạnh của trụ thần nào đã tiến hóa thành đài tu luyện kỳ tích, kiếp trước của hắn chắc không phải là một tu sĩ khổ hạnh chứ, cứ liên tục trải nghiệm đủ mọi sự giày vò trên đời, từ đó cảm ngộ chân lý… Ta chỉ có một chữ, phục.]

Về trụ thần, thông tin mà Phong Kỳ có được rất hạn chế.

Hắn chỉ đoán rằng đó là một nhóm thần linh thời thượng cổ đã từng trải qua đại thế giáng lâm.

Sức mạnh mà họ để lại đã tiến hóa theo thời gian, hình thành nên những vật phẩm kỳ tích hoàn chỉnh hoặc tàn khuyết.

Nhưng thông tin về trụ thần rất hạn chế, hắn còn rất xa mới chạm tới sự thật.

Lúc này, giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

"Trải nghiệm trong ảo cảnh cần thời gian để tiêu hóa, không cần thiết phải liên tục vượt ải, chúng ta đi thôi."

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ nắm lấy vai hắn, dẫn hắn xuyên qua lớp màng mỏng trong suốt bao phủ bệ đá.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ đưa tay vung về phía trước, lập tức xoáy nước không gian xuất hiện.

"Vậy là về rồi sao?"

"Sao nào, ngươi còn muốn ở lại đây chờ Tiểu Hắc sao? Ngươi chết cũng không được chết ở đây, nếu không sau khi ngươi đi rồi thì ta phải làm sao?"

"Đối mặt với thử thách của huyết hồn tộc, tuyệt cảnh trùng sinh, nghịch gió lật kèo, sở trường của ngươi mà!"

Nghe những lời này, gân xanh trên trán Mê Vụ Chi Chủ giật giật, cánh tay mơ hồ có xu hướng hóa thành sương mù.

Cảm thấy không ổn, Phong Kỳ lập tức đổi giọng:

"Ta đùa thôi, ngươi đừng để bụng."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ dịch chuyển tức thời đến sau lưng Phong Kỳ, một cước đá hắn vào luồng không gian ngược dòng.

Thế giới tương lai.

Sau khi đi qua đường hầm không gian, cảnh tượng đập vào mắt Phong Kỳ là hình ảnh quen thuộc của Tinh Thành đổ nát.

Tinh Thành dưới ánh trăng máu tràn ngập dấu vết mục nát bị thời gian bào mòn.

Sự phồn hoa của nền văn minh nhân loại đã trở thành quá khứ, chỉ còn là một trang trong lịch sử của một số bộ tộc.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ ngưng tụ thân hình, nhìn hắn rồi nói:

“Phân thân của ta vẫn còn sức để dây dưa với Tiểu Hắc, tiếp theo ngươi có muốn đi cùng ta đến Vương thành Mê vụ không, ta có thể dạy ngươi một số thứ hữu ích ở đó, có lẽ sẽ có ích cho ngươi trong dòng thời gian sau này.”

Nghe vậy, Phong Kỳ cười toe toét:

“Được thôi, ta cũng rất tò mò không biết Vương thành Mê vụ của ngươi trông như thế nào.”

Nói rồi, Phong Kỳ cúi đầu nhìn đứa trẻ Giác Hút đang ngủ trong lòng mình, đưa tay xoa đầu cô bé.

Hắn hy vọng sau khi mình rời đi, Giác Hút và hậu duệ Bình Minh có thể sống sót dưới sự bảo vệ của Mê Vụ Chi Chủ.

Điều duy nhất khiến hắn lo lắng lúc này là Giác Hút không muốn rời xa mình.

Nếu thực sự đến lúc đó, hắn chỉ còn cách để Mê Vụ Chi Chủ dùng biện pháp cưỡng chế.

Hết chương 1336.

Chương 1337. Chất Lỏng Đen Kịt

Nếu không, Giác Hút chắc chắn sẽ lại đối đầu với Tiểu Hắc.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Thương cho Giác Hút, đánh nhau qua nhiều dòng thời gian như vậy mà chưa từng thắng lần nào, lần này ở tuyến mộng cảnh tương lai này thực sự không cần Giác Hút ra tay rồi, đợi đến khi phân thân của lão mê bị đánh bại, chắc thực lực của Tiểu Hắc cũng đã được giải phóng đến một mức độ nào đó, Giác Hút dù có thể kéo dài thời gian thì rõ ràng cũng không thể chống đỡ được lâu nữa.]

Suy nghĩ của Lời Tự Thuật giống hệt với những gì Phong Kỳ đang nghĩ trong lòng.

Vì vậy, ở dòng thời gian này, hắn muốn để hậu duệ Bình Minh và Giác Hút ở bên nhau, sống dưới sự bảo vệ của lão mê, không cần phải liều chết vì hắn nữa.

Còn tương lai của họ sẽ ra sao, ngay cả lão mê cũng cảm thấy tương lai có chút mơ hồ thì hắn càng không thể tìm ra câu trả lời.

Có lẽ hậu duệ Bình Minh và Giác Hút có thể cùng Mê Vụ Chi Chủ cùng nhau leo lên đỉnh cao, đi ngược lại xu thế, trở thành những người tiên phong của thế giới mới.

Hoặc cũng có thể cùng lão mê ngã xuống trong cuộc cạnh tranh giữa các chủng tộc ngày càng tàn khốc.

Những điều sắp xảy ra trong tương lai, hắn làm sao có thể đoán trước được.

Lúc này, hắn cảm thấy cơ thể mình nhẹ bẫng, cúi đầu nhìn xuống thì thấy Mê Vụ Chi Chủ đã hóa thân thành biển sương mù xám nâng hắn lên, bay về phía nam Tinh Thành.

Tốc độ bay của Mê Vụ Chi Chủ rất nhanh, nhanh đến mức mắt thường của hắn không thể xử lý được cảnh vật lướt qua nhanh như chớp, mọi thứ trong tầm mắt trở nên mờ nhòe.

Bay được một lúc lâu, trong tầm mắt của hắn xuất hiện một bức tường được tạo thành từ năng lượng sương mù xám.

Bức tường cao hàng chục mét, bề mặt cuồn cuộn sương mù xám đặc, nhìn từ xa, hình dạng vuông vức, sừng sững trên bầu trời kéo dài về hai bên không biết bao nhiêu dặm, tầm mắt không thể xuyên qua bức tường sương mù để nhìn thấy cảnh vật bên trong.

Khi Mê Vụ Chi Chủ đưa hắn xuyên qua lớp sương mù dày đặc, cảnh tượng hiện ra trước mắt khiến Phong Kỳ kinh ngạc.

Kiến trúc của thành phố này thực sự là sự kết hợp hoàn hảo giữa phong cách hiện đại và phong cách của tộc Mê vụ.

Nói chính xác hơn, tộc Mê vụ rõ ràng đã kế thừa công nghệ Linh Năng do tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền nghiên cứu phát triển và đưa nó vào quá trình xây dựng phát triển của tộc Mê vụ.

Nhìn xuống quang cảnh thành phố, hắn có thể thấy những đường ray được tạo thành từ năng lượng sương mù xám đan xen chằng chịt trên bầu trời thành phố, giúp tối đa hóa hiệu quả giao thông trong thành phố.

Giữa các khu vực của thành phố còn có những trạm vận chuyển Linh Năng khổng lồ, những viên đá quý màu xanh lam

được khảm thành hàng trên đó đang tỏa sáng, hoạt động không ngừng cung cấp năng lượng cần thiết cho toàn bộ thành phố.

Ngoài ra, còn có rất nhiều công trình đặc sắc khiến Phong Kỳ không khỏi choáng ngợp.

Thành phố sương mù này nhìn không thấy điểm cuối, phồn hoa hơn nhiều so với hắn tưởng tượng.

Bay về phía trung tâm thành phố, trong lúc trò chuyện với Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ đã có được sự hiểu biết sơ bộ về quá trình xây dựng thành phố này.

Năm xưa, trước khi Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh tộc nhân, trước tiên hắn nghĩ đến việc tái thiết lĩnh vực trường tộc địa, sau đó mới cân nhắc đến vấn đề hồi sinh tộc nhân.

Làm như vậy chủ yếu là vì lý do an toàn.

Sau khi tộc địa Mê vụ sụp đổ, Mê Vụ Chi Chủ đã từng trải qua nỗi đau không thể hòa nhập hoàn hảo với các quy tắc của thế giới loài người, cuối cùng vẫn phải dựa vào ý chí kỳ diệu để thay đổi số phận mới có thể tái tạo cơ thể mới, khiến bản thân có thể thích ứng hoàn hảo với các quy tắc của thế giới loài người.

Nhưng tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ thì rõ ràng không thể.

Trước khi trở thành "Sinh vật siêu thoát lĩnh vực" trong miệng loài người, thích ứng với các quy tắc của thế giới loài người thì việc hồi sinh hấp tấp sẽ phải đối mặt với sự bài xích của các quy tắc thế giới loài người.

Hậu quả của sự không tương thích là rất nghiêm trọng, tộc nhân được hồi sinh rất có thể sẽ chết dần chết mòn.

Cuối cùng, tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ không có thần vật kỳ diệu như ý chí kỳ diệu có thể thay đổi số phận.

Để giải quyết vấn đề này, Mê Vụ Chi Chủ khi đó đã đánh bại Hắc Huyền bắt đầu suy nghĩ về cách tái thiết lĩnh vực trường Mê vụ.

Trong quá trình này, Mê Vụ Chi Chủ đã học được rất nhiều kiến thức về hệ không gian.

Thậm chí còn nghiên cứu sự sắp xếp và cấu trúc của các nguyên tố cơ bản của lĩnh vực trường.

Lúc đó, bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ không có tộc nhân, những người đi theo hắn đều là người ngoài tộc cùng nhau chống lại sự thống trị của Hắc Huyền, Mê Vụ Chi Chủ cũng học được rất nhiều kiến thức về không gian, lĩnh vực, v.v. từ những người ngoài tộc đó.

Hết chương 1337.

Chương 1338. Bàn Tay Đen Kịt

Cuối cùng, kế hoạch sơ bộ xây dựng lĩnh vực trường đã ra đời trong đầu óc của tộc Mê vụ.

Vì là tái thiết nên trước tiên Mê Vụ Chi Chủ nghĩ đến việc loại bỏ những khuyết điểm trong cấu trúc lĩnh vực trường Mê vụ ban đầu trên cơ sở tương thích với các quy tắc của thế giới loài người, cố gắng xây dựng nó hoàn thiện và hoàn hảo hơn.

Để hoàn thành việc xây dựng lĩnh vực trường, đồng thời lãnh đạo người ngoài tộc trưởng thành, Mê Vụ Chi Chủ đã mất hơn 500 năm mới hoàn thành xong việc xây dựng sơ bộ lĩnh vực trường dưới chân mình.

Trong thời gian đó, hắn đã tiêu tốn rất nhiều tiền, gần như đã cạn kiệt nguồn tài nguyên mà Hắc Huyền để lại.

Thậm chí còn phá hủy một số không gian độc lập mà Hắc Huyền đã dày công xây dựng, trong đó có không gian đặc biệt mà hắn và Mê Vụ Chi Chủ sử dụng để nghỉ ngơi sau khi kết thúc quá trình huấn luyện.

Trong những năm tháng sau đó, Mê Vụ Chi Chủ thu thập khí huyết, trước tiên hồi sinh các thành viên ban đầu của hội đồng trưởng lão tộc Mê vụ, cùng họ xây dựng tộc địa Mê vụ.

Để tộc địa vận hành hiệu quả hơn, Mê Vụ Chi Chủ trước tiên nghĩ đến công nghệ Linh Năng mà Hắc Huyền đã chuẩn bị cho mình.

Cứ như vậy, từ không đến có, Mê Vụ Chi Chủ đã mất hơn 1500 năm để đưa tộc Mê vụ lên một tầm cao mới.

Tộc Mê vụ hiện tại là thế lực mạnh nhất trong khu vực lân cận, đã có xu hướng trở thành bá chủ một phương, tiềm lực tương lai rất lớn.

Ngoài tám đại vương tộc và những tộc quần đặc biệt như tộc Da xanh, Mê Vụ Chi Chủ cho biết hắn tự tin có thể ứng phó với mọi thách thức.

Đến trước một cung điện sương mù xám hùng vĩ, Mê Vụ Chi Chủ trực tiếp hạ xuống.

Sau khi hắn hạ cánh, Mê Vụ Chi Chủ lại ngưng tụ thành hình dạng giống người với mái tóc tím và đôi mắt tím.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Cung điện sương mù xám phía trước trông hoàn toàn được tạo thành từ năng lượng, bề mặt như làn khói mờ ảo, chuyển đổi giữa hư và thực, trong sương mù xám còn khảm nhiều tinh thể năng lượng, dường như được dùng để duy trì sự ổn định của hình thái năng lượng sương mù xám.

Đi theo Mê Vụ Chi Chủ vào trong cung điện, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

“Lão Mê, sao trong cung điện của ngươi lại không có hộ vệ?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ bất lực lắc đầu:

“Cần hộ vệ làm gì? Bảo vệ ta ư? Sắp xếp một nhóm tộc nhân ở đây làm hộ vệ cung điện theo ta thấy chỉ là lãng phí, còn không bằng để họ nỗ lực xây dựng chủng tộc, công trình bề ngoài đối với ta mà nói chẳng có tác dụng gì.”

“Vậy ngươi xây cung điện làm gì? Xây mấy túp lều tranh chẳng phải tiết kiệm tài nguyên hơn sao.”

“Không giống nhau, cung điện này không chỉ xây cho ta, mà còn xây cho những tộc nhân Mê vụ khác, để họ có một

niềm tin chung, giúp tăng cường sức mạnh đoàn kết của tộc Mê vụ.”

Bước vào trong cung điện, trước mắt là một bức tượng cao sừng sững.

Bức tượng là một ông lão tóc tím mắt tím, trên khuôn mặt có những dấu vết rõ ràng của thời gian, đôi mắt đó như nhìn thấu sự thăng trầm của thế gian, khi nhìn vào cảm giác thương tang ập đến.

Trên người ông lão tượng có in những đường vân đỏ như máu, trên ngực còn có một dấu ấn mây mù.

Lúc này, Mê vụ chủ động giới thiệu:

“Đây là tổ tiên của tộc Mê vụ ta, chính hắn đã một tay sáng lập ra tộc Mê vụ, đồng thời đặt nền móng vững chắc cho tương lai của tộc ta, hắn mãi mãi là anh hùng của tộc Mê vụ ta.”

“Là lão tổ tông mà ngươi từng nói chỉ cần hít một hơi là có thể trở nên mạnh mẽ sao?”

“Đúng vậy, sự trỗi dậy của tổ tiên thực sự có yếu tố may mắn, trước kia hắn chỉ là nô lệ dưới tay cường tộc, nếu không may mắn đào được một khối quặng có dấu ấn tinh huyết của thần trụ thì căn bản không thể thoát khỏi xiềng xích nô lệ trên người. Nhưng tương lai dẫn dắt tộc Mê vụ trỗi dậy lại là do hắn thông qua nỗ lực và phấn đấu của bản thân đạt được, đây không phải là thành tựu mà chỉ dựa vào may mắn có thể đạt được.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu.

Sau khi xem xong những hình ảnh ký ức về sự trỗi dậy của Linh chiến, trong lòng hắn tràn đầy sự kính trọng đối với những người tiên phong đó.

Ai cũng có những ước mơ xa vời nhưng dám dũng cảm bước những bước tiến tới ước mơ, cuối cùng chỉ là số ít.

Thực sự rất ít sinh mệnh may mắn có được cơ duyên.

Nhưng nếu mở rộng phạm vi này ra toàn thế giới, rồi kéo dài thời gian thì thực ra có rất nhiều sinh mệnh có thể có được cơ duyên đặc biệt.

Sự thật chứng minh, những người thực sự có thể đi được đường dài vẫn là số ít.

Sự trỗi dậy của tộc Mê vụ, tộc Linh Năng và các cường tộc khác tưởng chừng như chỉ là may mắn có được vật phẩm kỳ diệu nhưng thực tế nỗ lực của chính họ cũng chiếm một phần rất lớn.

Hết chương 1338.

Chương 1339. Sinh Vật Lỏng

Xét về lịch sử, ngay cả khi sở hữu vật phẩm kỳ diệu, hầu hết các sinh mệnh hay thế lực chủng tộc vẫn khó nắm bắt được cơ duyên này, cuối cùng vẫn chìm vào dòng sông lịch sử.

Ví dụ như tộc người giống hắn từng gặp trên đảo Hắc Tuyệt.

Chủng tộc đó đã nắm giữ Vòng tay kỳ tích có chức năng kỳ diệu nhưng thậm chí còn không có cơ hội xuất hiện trong lịch sử.

Ngay cả khi hắn và Mê Vụ Chi Chủ không đi cướp Vòng tay kỳ tích thì chủng tộc này vẫn sẽ diệt vong.

Khi nhìn thấy cường tộc, người ta thường nghĩ rằng chủng tộc này chắc chắn là may mắn có được một vật phẩm kỳ diệu diệu nên mới có thể trỗi dậy nhanh chóng, đây rõ ràng là sai lệch về nhận thức của người sống sót.

Dùng lời mà lão Mê từng nói để giải thích:

"Điều khiển sức mạnh và sở hữu sức mạnh là hai chuyện khác nhau, một chủng tộc nếu không có sức mạnh nội tại mạnh mẽ thì dù có được nhiều vật phẩm kỳ diệu đến mấy cũng sẽ bị sụp đổ từ bên trong trước."

Đi vòng qua bức tượng vào trong đại điện, hai bên đường đi là những bức bích họa.

Những bức bích họa này mô tả từng giai đoạn quan trọng trong lịch sử của tộc Mê vụ.

Lịch sử là tấm gương, có thể biết được sự hưng thịnh và suy vong.

Thông qua những bức bích họa này, Phong Kỳ hiểu được quá trình trỗi dậy của tộc Mê vụ, giống như một vòng luân hồi, tộc Mê vụ đã nhiều lần trải qua giai đoạn trỗi dậy nhanh chóng nhưng cũng nhiều lần rơi xuống vực sâu, cuối cùng là sự suy tàn liên tục, cho đến khi Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện, hắn mới xoay chuyển tình thế, mở rộng lại bản đồ lãnh thổ của tộc Mê vụ.

Quá trình phát triển của tộc Mê vụ đầy chông gai, ngoài mối đe dọa từ các thế lực bên ngoài, bên trong cũng từng xảy ra khủng hoảng.

Đây cũng là thách thức mà Phong Kỳ sắp phải đối mặt, làm thế nào để nền văn minh nhân loại phát triển ít đi đường vòng, thậm chí không đi đường vòng.

Nghĩ đến đây, hắn đột nhiên cảm thấy hoàn toàn có thể thỉnh giáo lão Mê, vì vậy hắn lập tức nhìn về phía lão Mê và hỏi:

“Lão Mê, ngươi nghĩ làm thế nào để một chủng tộc mãi mãi cường thịnh?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ suy nghĩ một lát rồi bất lực lắc đầu, sau đó chỉ tay vào những bức bích họa hai bên lối đi:

“Lịch sử của tộc ta, cũng như lịch sử của các chủng tộc khác mà ta biết đều chứng minh rằng không có vương triều nào là vĩnh cửu, muốn một tộc quần mãi mãi ở đỉnh cao cần phải đối mặt với rất nhiều thách thức, mối đe dọa bên ngoài chỉ là một trong số đó, giải quyết mâu thuẫn bên trong càng quan trọng hơn.”

“Vậy làm thế nào để giải quyết vấn đề mâu thuẫn bên trong chủng tộc?” Phong Kỳ tiếp tục hỏi.

“Có nhiều cách, nhiều chủng tộc áp dụng chiến tranh đối ngoại, dùng chiến tranh chuyển hóa mâu thuẫn bên trong thành sức mạnh đoàn kết của chủng tộc, cách này thực sự có thể đạt được hiệu quả rõ rệt. Bởi vì trước nguy cơ diệt vong của chủng tộc, mâu thuẫn bên trong không còn quan trọng nữa.”

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ trầm ngâm một lúc rồi tiếp tục nói:

“Nhưng cách này chỉ giải quyết được phần ngọn chứ không giải quyết được phần gốc, khi cuộc khủng hoảng bên ngoài được giải trừ, mâu thuẫn bên trong ngược lại sẽ gia tăng, cách tốt nhất là liên tục mở ra một vòng chiến tranh mới, khiến sự chú ý của chủng tộc bên trong luôn đặt vào mối đe dọa bên ngoài… Nếu chủng tộc này không bị hủy diệt trong cuộc chiến tranh vô tận, khi chủng tộc này thực sự bước lên đỉnh cao, nhìn xung quanh không còn kẻ thù thì mâu thuẫn bên trong sẽ trở thành ngòi nổ của cuộc chiến tranh chia rẽ, cho đến khi hoàn toàn bùng nổ, vương triều cuối cùng sẽ tẩu hướng diệt vong, theo đó là sự trỗi dậy của nhiều thế lực mới, xâu xé lãnh thổ của vương tộc và bước vào một vòng tranh bá mới.”

“Chẳng lẽ không có cách nào giải quyết vấn đề này sao?”

Nhìn vẻ mặt nghiêm trọng của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười:

“Trừ khi bên trong chủng tộc có một nhân vật tiêu biểu, hắn có thể tồn tại vĩnh cửu và đảm bảo nhu cầu tinh thần và vật chất của tộc nhân thì tinh thần của hắn sẽ không ngừng được quán triệt, sẽ không có tư tưởng cải cách nào ra đời, sức mạnh đoàn kết của chủng tộc này chỉ cần lá cờ này không đổ thì có lẽ có thể kéo dài vô hạn.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đột nhiên nghĩ đến Linh chiến của tộc Linh Năng.

Khi Linh chiến còn sống, toàn bộ tộc Linh Năng đoàn kết một lòng lấy việc chủng tộc trỗi dậy làm nhiệm vụ của mình, sức mạnh đoàn kết chưa từng có.

Nhưng khi lá cờ này đổ xuống, vấn đề nội bộ của tộc Linh Năng dần dần bộc lộ.

Hắc Huyền rời đi chính là một trong những ngòi nổ.

Nếu lúc đó Linh chiến còn sống, ngay cả khi Hắc Huyền rời đi, hắn hiển nhiên vẫn sẽ chọn quay trở lại tộc quần sau khi giải quyết được vấn đề tiềm ẩn, Hắc Huyền cũng từng đích thân nói điều này với hắn.

Hết chương 1339.

Chương 1340. Ánh Mắt Đỏ Ngầu

Mọi vấn đề đều nằm ở chỗ lá cờ Linh Chiến của tộc Linh Năng đã đổ xuống.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cảm thấy khó khăn.

Làm thế nào để đoàn kết nội bộ nhân tộc, dựng lên một lá cờ tinh thần nhân tộc mãi mãi không đổ đã trở thành vấn đề.

Nhưng hắn không suy nghĩ kỹ về vấn đề này.

Sự trỗi dậy của nhân tộc chưa bao giờ là dễ dàng, hắn cần làm là không ngừng giải quyết những vấn đề xuất hiện trong quá trình phát triển của nhân tộc, chỉnh đốn lịch sử nhân tộc, dẫn dắt nhân tộc tiến tới đỉnh cao.

Đi ra khỏi hành lang bích họa, họ đến quảng trường trung tâm của cung điện.

Nơi đây dựng một bệ cao, bốn góc có bốn bức tượng hung thú tạo hình khác nhau, há miệng phun sương máu nồng nặc vào hồ máu ở giữa bệ cao.

"Đây là nơi ta tu luyện."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ đi đến trước bệ cao đứng lại, đưa tay chỉ về phía trước, lập tức sương mù cuồn cuộn tràn ra từ kẽ tay hắn, trước mặt hắn hóa thành một tấm gương sương mù.

Chỉ thấy trong gương sương mù xuất hiện bóng dáng hậu duệ của Bình Minh, lúc này họ đã thay quần áo sạch sẽ, không còn đầu tóc bù xù, tạo hình hoàn toàn mới.

“Hậu duệ của ngươi đã được sắp xếp trong thành, ngay cả khi sau này họ không đóng góp gì cho tộc Mê vụ, ta cũng sẽ nuôi họ cả đời thay ngươi.”

“Cảm ơn.”

Cùng lúc cảm ơn, Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống Giác Hút đang nằm ở ngực.

Hậu duệ của Bình Minh thì dễ giải quyết nhưng Giác Hút lại là một vấn đề.

Dường như cảm nhận được sự thay đổi cảm xúc của hắn, Giác Hút nằm ở ngực rõ ràng dùng sức, ôm chặt hơn.

Chỉ thấy Giác Hút từ từ ngẩng đầu lên, biểu cảm đáng thương:

“(T^T) A Kỳ, không đi, Giác Hút ngoan.”

Vươn tay xoa xoa đầu nhỏ của Giác Hút, Phong Kỳ không nói gì nhưng trong lòng lại dâng lên cảm giác tội lỗi mãnh liệt.

Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên lời nhắn của Mộc Tinh:

Ta tưởng rằng đường tương lai này có thể gặp lại ngươi sau 1500 năm, lại cùng ngươi đi một chặng đường, thậm chí là vì ngươi mà chiến đấu với Tiểu Hắc, bây giờ xem ra là ta nghĩ quá tốt đẹp rồi, tuy rằng ta không thể ở bên cạnh ngươi sau 1500 năm nhưng tiểu Giác Hút sẽ thay ta tiếp tục bảo vệ ngươi tiến về phía trước…

Giác Hút là sự tiếp nối của sinh mệnh Mộc Tinh, điều này không còn nghi ngờ gì nữa.

Nó thân thiết với hắn như vậy cũng là do chịu ảnh hưởng của Mộc Tinh.

Nhiều dòng thời gian như vậy, hắn đều vì tương lai của nhân tộc mà chiến đấu nhưng Giác Hút lại vì hắn mà chiến

đấu.

Ngay khi Phong Kỳ đang cảm thấy buồn bã, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Mỗi một Phong Kỳ ngã xuống trong mộng cảnh tương lai đều có một vật bồi táng tên là Giác Hút, đây cuối cùng là một loại tình cảm như thế nào, chậc chậc.]

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ tiếp tục vuốt ve đầu Giác Hút, xoa dịu cảm xúc của Giác Hút.

"Xem ra nó rất quyến luyến ngươi, không muốn rời xa ngươi, vấn đề này ta không có cách nào giúp ngươi giải quyết được, ngươi phải tìm ra cách giải quyết trước khi Tiểu Hắc đến, nếu ta cưỡng ép giữ nó lại thì có thể đoán được nó sẽ phá hoại khắp thành Mê vụ, thậm chí còn hận ta đến tận xương tủy, như vậy sẽ khiến ta rất khó xử, ta không thể giết nó chứ?"

Lời nói của Mê Vụ Chi Chủ không nghi ngờ gì nữa đã nói trúng trọng tâm.

Với thực lực hiện tại của Mê Vụ Chi Chủ thì chắc chắn có thể dễ dàng giữ lại Giác Hút.

Nhưng làm như vậy thì Giác Hút chỉ có thể mãi mãi bị giam cầm trong lồng giam do Mê Vụ Chi Chủ dựng lên, mãi mãi không thể có được tự do.

Bởi vì việc ban cho Giác Hút tự do có quá nhiều rủi ro.

Giác Hút giống như một quả bom không thể kiểm soát, khi cảm xúc bùng nổ thì sức tàn phá vô cùng kinh người.

Biết đâu tộc Mê vụ sẽ bị tổn thất nặng nề dưới cơn thịnh nộ của Giác Hút.

Muốn Giác Hút ở lại đây thì tiền đề là Giác Hút phải tự nguyện, ép buộc chỉ gieo mầm cho những rủi ro tiềm ẩn.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ cảm thấy khó khăn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ vung tay, máu cô đặc trong hồ máu nổi lên, tràn về phía họ.

"A Kỳ, tất nhiên nếu ngươi muốn dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy thì phương pháp nâng cao tiềm năng huyết mạch là không thể thiếu, công pháp tu luyện của tộc Mê vụ chúng ta hiển nhiên không thể áp dụng cho các ngươi là loài người, bây giờ ta sẽ truyền thụ cho ngươi một bộ pháp môn tu luyện thể lực luyện máu được thiết kế riêng cho nhân tộc các ngươi, pháp môn này có thể nuôi dưỡng cơ thể một cách hiệu quả… Nếu kéo dài thời gian này lên 1500 năm thì tiềm năng huyết mạch của nhân tộc các ngươi sẽ được nâng cao đáng kể…"

Nhận ra lão mê đưa mình đến đây là muốn truyền thụ kiến thức cho mình, Phong Kỳ lập tức chăm chú lắng nghe.

Hết chương 1340.

Chương 1341. Thần Thể Nguyên Tố

Chỉ thấy lão mê điều khiển khí huyết, phác họa ra một bức hình cấu tạo cơ thể người trước mặt hắn.

Một đoàn khí huyết cô đặc luồn lách trong bức hình cấu tạo cơ thể người, cuối cùng hợp lại với nhau, lập tức các huyệt đạo kinh lạc trên cơ thể người hư cấu được thắp sáng, rực rỡ như sao trời.

"Bộ pháp môn này là ta nghiên cứu sau khi xem qua khái niệm thần tàng trong cơ thể người của ngươi, so với cách nuôi dưỡng các cơ quan trong cơ thể mà ngươi đưa ra trước đây, ta đã tinh chỉnh nó hơn nữa, mỗi một huyệt đạo kinh lạc đều là một vì sao, khi các vì sao liên kết với nhau tạo thành tuần hoàn, có thể loại bỏ tạp chất, làm tinh khiết huyết mạch…"

Có thể thấy Mê Vụ Chi Chủ đã sớm nghĩ đến việc hắn sẽ đến và đã chuẩn bị sẵn món quà này.

Việc đánh hắn một trận chỉ là cách trút giận vì hắn đã "Lừa dối."

Nhưng trong thâm tâm, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã công nhận tình cảm này.

Gạt bỏ tạp niệm, tiếp theo Phong Kỳ lắng nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ và bắt đầu học tập nghiêm túc, trong lúc đó thỉnh thoảng nêu ra câu hỏi.

Về vấn đề công pháp, hắn không dám lơ là.

Mặc dù sau khi mang về hiện thực, hắn vẫn sẽ nộp bộ công pháp này cho Viện Nghiên cứu Hổ phách để kiểm tra, sau khi xác định không có vấn đề gì mới công bố.

Nhưng phải học xong mới có thể tiến hành kiểm tra, nếu không học thì sẽ không có bước tiếp theo.

Thời gian trôi qua trong quá trình học tập.

"Huyết Luyện Công Pháp" do Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu rất phức tạp, phức tạp hơn nhiều so với các công pháp mà hắn đã xem trong Khu tránh nạn Tinh Thành.

Dù sao thì 1500 năm sau, đỉnh cao của học thuyết tu luyện của nhân loại cũng không thể sánh được với Mê Vụ Chi Chủ hiện tại.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ đều kiên nhẫn giải đáp.

Cuối cùng còn ra hiệu cho hắn tự mình dẫn dắt khí huyết vận hành theo đường đi.

Cơ thể đặc biệt của dòng thời gian chính không thể điều khiển năng lượng, vì vậy Mê Vụ Chi Chủ đã đặc biệt ngưng tụ cho hắn một chiếc gậy nhỏ dẫn khí huyết, để dẫn khí huyết vận hành.

Thử nhiều lần, sau khi xác định không có sai sót, Mê Vụ Chi Chủ vung tay làm tan sương máu.

Ngay lập tức, sương máu xung quanh như thủy triều bay về ao máu ở trung tâm đại điện.

Sau khi học được Huyết Luyện Công Pháp, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, vì vậy hắn lập tức nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ và hỏi:

"Lão Mê, ngươi có cách nào để phá giải Hiến tế huyết nhục không?"

Đối mặt với câu hỏi, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ có chút nghi ngờ, sau đó dường như nhận ra điều gì đó, kinh ngạc nói:

"Ngươi muốn dựa vào sự gia tăng huyết mạch do Hiến tế huyết nhục mang lại để nâng cao tiềm năng của cơ thể con người nhưng hy vọng có thể phá giải những vấn đề tiềm ẩn có thể xảy ra của Hiến tế huyết nhục?"

"Đúng vậy, Hiến tế huyết nhục không có ẩn họa sẽ là một môn công pháp rất thích hợp để nhân tộc xây dựng nền tảng."

Hiểu được nguyên nhân, Mê Vụ Chi Chủ lắc đầu:

"Sau khi quyết định không phổ biến Hiến tế huyết nhục nữa, ta đã không để tâm đến môn công pháp này, thực ra ta cũng từng nghĩ đến việc để tộc nhân của ta tu luyện Hiến tế huyết nhục để xây dựng nền tảng, dù sao thì ở các dòng thời gian khác, ban đầu ta cũng nghĩ như vậy."

"Nhưng sau khi phân tích kỹ lưỡng, ta thấy những ẩn họa tiềm tàng rất lớn… Ngươi cũng biết, ta chỉ có được Huyết thạch không hoàn chỉnh, còn những Huyết thạch khác nằm trong tay các chủng tộc hoặc cá nhân khác, ta không thể đảm bảo họ có thể dựa vào Huyết thạch không hoàn chỉnh để tìm ra một pháp môn đặc biệt tương tự như Huyết nhục đỉnh hay không, ngay cả khi bây giờ không có cũng không có nghĩa là sau này sẽ không có, một khi có, họ chỉ cần kích hoạt Huyết nhục đỉnh thì nỗ lực một nghìn năm của ta sẽ đổ sông đổ biển, tộc nhân cũng sẽ trở thành vật tế cho sự trưởng thành của người khác."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ có thể hiểu được, chỉ là trong lòng có chút tiếc nuối.

Đối với Mê Vụ Chi Chủ hiện tại, hắn sẽ không quá coi trọng Hiến tế huyết nhục.

Coi trọng Hiến tế huyết nhục hầu hết đều là các chủng tộc yếu, điều đó chứng tỏ môn công pháp này có sức hấp dẫn hạn chế đối với các chủng tộc mạnh, các chủng tộc mạnh đều có pháp môn tu luyện phù hợp hơn với mình.

Nhưng đối với nhân tộc đang trong giai đoạn khởi đầu của học thuyết tu luyện, công pháp Hiến tế huyết nhục có ý nghĩa rất lớn.

Đây là một môn công pháp rất thích hợp để các chủng tộc có xuất phát điểm thấp xây dựng nền tảng, có thể coi là công pháp nền tảng cấp thần.

Dường như nhìn ra được sự nghi ngờ trong lòng Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười nói:

"Ta thay ngươi nghiên cứu bây giờ có vẻ không kịp nữa rồi, ngươi không sống được đến ngày đó đâu."

Hết chương 1341.

Chương 1342. Pháp Thuật Mới

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Chẳng lẽ hắn không muốn sống lâu sao? Nhưng vấn đề là Tiểu Hắc có đồng ý không.

Nhìn vào sức chiến đấu mà Tiểu Hắc thể hiện, giai đoạn này gần như không có cách giải quyết, ngay cả Lão Mê sắp chế bá một khu vực, tấn thăng vương tộc cũng không dám đụng độ với nó, chứng tỏ ngay cả khi hắn trưởng thành đến giai đoạn của Lão Mê, cũng không phải là đối thủ của Tiểu Hắc.

Có lẽ chỉ khi đạt đến cấp độ của Trụ thần, mới có thể đè Tiểu Hắc đã mở ra hình thái thứ ba xuống đất mà cọ xát.

Sức mạnh tăng lên, con đường còn dài.

Tinh Thành đổ nát là nơi đất đai cằn cỗi, nơi sinh sống của những con thú hoang dã, giống như một khu vực dành cho người mới, sớm muộn gì hắn cũng phải thoát ra.

Con đường trưởng thành trong tương lai, cuối cùng sẽ bắt đầu từ cuộc tranh bá giữa các chủng tộc.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nếu tàn tích Tinh Thành là khu vực dành cho người mới thì cuộc tranh bá của vạn tộc chính là giai đoạn trung học cơ sở, đại thế giáng lâm có thể coi là giai đoạn sau… Cách so sánh của ngươi khá thú vị.]

Bỏ qua lời cảm thán của Lời Tự Thuật, tranh thủ lúc còn thời gian, Phong Kỳ quyết định theo Lão Mê học thêm một số thứ.

Lúc này, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ và nói:

“Lão Mê, còn gì có thể dạy không, nhân bây giờ hãy truyền thụ hết cho ta, ta sẽ chuyển giao cho ngươi của 1500 năm trước.”

“Con người giả dối, muốn nói thẳng thì cứ nói.”

Phong Kỳ ：…

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Mê Vụ Chi Chủ đưa ra một số hướng kiến thức.

Khi nghe đến năng lực “Hệ không gian”, Phong Kỳ lập tức sáng mắt lên.

Hắn đã khao khát năng lực hệ không gian từ lâu.

Ngoài việc muốn có một không gian riêng để làm kho chứa đồ, hắn còn rất tò mò về phương tiện xé rách không gian và xây dựng đường hầm không gian.

Nếu có thể học được phương tiện truyền tống xuyên không gian này thì sau này đi lại sẽ rất thuận tiện.

Xé một cái là đến nơi, muốn đi đâu thì đi.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng cũng đang tập trung nghiên cứu công nghệ truyền tống không gian, muốn xây dựng trận truyền tống không gian trong năm thành phố lớn sau khi kế hoạch trỗi dậy của nhân tộc chính thức bắt đầu, để tối đa hóa hiệu quả hợp tác và bổ sung nguồn lực giữa các thành phố.

Nhưng sự hiểu biết của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng về công nghệ không gian hoàn toàn là giai đoạn khởi đầu mù mờ.

Chỉ có thể dựa vào một số khái niệm và thông tin rời rạc để cố gắng bước những bước đầu tiên trong việc nghiên cứu công nghệ liên quan đến không gian.

Bây giờ có Lão Mê ở đây, hắn cảm thấy mình nên làm điều gì đó cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Còn bản thân hắn thì chắc chắn không thể học được cách nhảy không gian.

Phong Kỳ hiểu rõ điều này.

Là dòng thời gian chính, năng lực của hắn đều đến từ năng lực bẩm sinh mà hắn săn giết và trích xuất, cơ thể đặc biệt không tương thích với linh khí và các nguyên tố năng lượng khác.

Ngay cả khi học được nhưng muốn điều khiển năng lượng để tạo ra đường hầm không gian thì căn bản là không thể.

Học công nghệ không gian chủ yếu là để bù đắp vào chỗ trống về công nghệ không gian của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, cố gắng mang đến một số kiến thức hữu ích.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu nghiêm túc giảng giải về năng lực hệ không gian.

Tiếp theo, Mê Vụ Chi Chủ nói một câu, Phong Kỳ lại ngắt lời một lần.

Lý do rất đơn giản, năng lực không gian liên quan đến rất nhiều kiến thức, không phải là một môn học hoàn toàn độc lập, trong đó liên quan đến các nguyên tố trời đất, cấu trúc không gian, dòng chảy ngược của không gian, v.v.

Điều này khiến Mê Vụ Chi Chủ có chút bất lực.

Nhưng vẫn lựa chọn kiên nhẫn giảng giải.

Sau khi sơ lược qua kiến thức nhập môn, Phong Kỳ càng khao khát năng lực hệ không gian hơn.

So với việc chuyển hóa năng lực tinh thần thành Niệm Lực để bay lượn thì cường độ của năng lực hệ không gian đã tăng lên không chỉ một bậc.

Ví dụ như tên ba đầu trong số những thuộc hạ của Mê Vụ Chi Chủ.

Chân mọc trên người nó thật uổng phí, nó di chuyển căn bản không cần bước chân, cả quá trình "Vù vù vù", muốn đi đâu dường như chỉ cần một ý nghĩ là đến được.

Khả năng này khiến Phong Kỳ rất hâm mộ.

Nếu thể chất cường đại và sức mạnh vô song kết hợp với khả năng dịch chuyển tức thời trong không gian, hắn sẽ trở thành cơn ác mộng của mọi loại kẻ thù.

[Có lẽ giết tên bóng ba đầu, ngươi có thể trích xuất được năng lực bẩm sinh dịch chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn, ngươi có động lòng không?]

Phong Kỳ：…

Hắn thực sự động lòng nhưng chỉ là động lòng mà thôi.

Hắn không thể làm chuyện như xin Mê Vụ Chi Chủ ban cho mạng của thuộc hạ.

Đổi lại mà suy nghĩ, nếu có một nhóm người đi theo hắn từ con số không, trải qua gian khổ lật đổ áp bức và thống trị mà vẫn nguyện tiếp tục đi theo hắn.

Hết chương 1342.

Chương 1343. Đầu Nguồn Pháp Thuật

Lúc này có người thân đề nghị lấy mạng của vài tên đàn em để tế trời, hắn làm sao có thể đồng ý.

Nếu Mê Vụ Chi Chủ thực sự làm vậy, những người ngoại tộc khác chắc chắn sẽ cảm thấy lạnh lòng.

Tình huống tương tự đã từng xảy ra với Linh Chiến.

Là người ngoại tộc, Linh Chiến lúc đó đã hiểu rằng tộc nhân mới là nơi hắn thuộc về, người ngoại tộc mãi mãi chỉ là những kẻ bị lợi dụng.

Mê Vụ Chi Chủ cũng đã xem qua ký ức của Linh Chiến giống như hắn, hiển nhiên cũng hiểu được đạo lý này.

Quản lý cấp dưới là một môn học, những chuyện đã xảy ra với Linh Chiến, hắn hiển nhiên sẽ không phạm lại.

Vì vậy, Phong Kỳ chưa từng đưa ra đề nghị muốn giết Ám Thần hay giết tên ba đầu.

Ý nghĩ này quá ích kỷ.

Tiêu hóa xong nội dung bài học đầu tiên, hắn tiếp tục nghe Mê Vụ Chi Chủ kể về năng lực hệ không gian.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, lượng kiến thức về hệ không gian vô cùng lớn, hắn cũng chưa nắm vững hoàn toàn.

Nhưng ngay cả khi chưa nắm vững hoàn toàn, muốn học hết kiến thức về năng lực hệ không gian trong đầu hắn, ít nhất cũng phải mất hàng chục năm.

Phần kiến thức này đều là Mê Vụ Chi Chủ khổ công học tập để tạo ra lãnh địa tộc địa.

Khi nghe đến lượng kiến thức khổng lồ như vậy, Phong Kỳ vô cùng buồn bã.

Thế giới bao la, quả thực phải sống đến già học đến già.

Tu luyện, nhận biết linh thực, luyện thuốc, nguyên tố, không gian, địa lý… còn rất nhiều kiến thức trống rỗng cần lấp đầy trên con đường trưởng thành của con người.

Hắn muốn học hết những kiến thức này, ngoài việc cần có khả năng ghi nhớ vô hạn để học kiến thức nhanh chóng, còn cần có tuổi thọ dài lâu để học.

Hắn cảm thấy mình đã đi rất xa nhưng phát hiện con đường phía trước vẫn còn dài vô tận.

Sau một hồi cảm khái ngắn ngủi, hắn bắt đầu tập trung lắng nghe Mê Vụ Chi Chủ kể về kiến thức về hệ không gian.

[Biển học vô bờ, quay đầu không kịp!]

…

Không biết đã bao lâu, trong khoảng thời gian đó, Phong Kỳ hoàn toàn đắm chìm trong việc học tập.

Thông qua lời kể của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã có nhận thức sơ bộ và nông cạn về không gian.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghe chăm chú, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên cau mày:

“Phân thân của ta đã rất căng thẳng rồi, có chút không thể đối phó với Tiểu Hắc đang dần giải phóng sức mạnh.”

Lời nói này giống như bản án tử hình, báo trước rằng hắn sắp phải chết.

Lúc này, hắn cúi đầu nhìn Giác Hút đang nằm trong lòng.

Đã đến lúc phải tạm biệt nhưng không biết phải mở lời như thế nào.

Hắn không muốn Giác Hút tiếp tục đi theo hắn đến chỗ chết, cứ như luân hồi vậy, chết đi sống lại vô tận trong tay Tiểu Hắc.

Dường như nhận ra sự thay đổi cảm xúc của hắn, Giác Hút đang ngủ ngon lành từ từ mở mắt, chớp chớp đôi mắt to:

"|ू· ω · `) A Kỳ."

Vươn tay xoa xoa cái đầu nhỏ của Giác Hút, Phong Kỳ đã đưa ra quyết định, lúc này hắn mỉm cười:

"Giác Hút, A Kỳ phải đi rất xa, ngươi có thể ở lại đây đợi ta không?"

"(•ω•)✧ Giác Hút đi cùng, Giác Hút rất lợi hại."

"Không được, nơi đó Giác Hút không thể đến, Giác Hút ngoan nhất, sẽ nghe lời đúng không?"

"(` mãnh ´) Không, Giác Hút không nghe lời nữa!"

Thấy Giác Hút lắc đầu từ chối, Phong Kỳ tiếp tục vuốt ve đầu nó, xoa dịu cảm xúc của nó, giọng điệu dịu dàng:

"Giác Hút, nơi ta đến không nguy hiểm, ngươi cứ đợi ta trở về là được."

Nghe vậy, biểu cảm của Giác Hút lập tức trở nên tủi thân:

"(T^T) Giác Hút không muốn, Giác Hút muốn đi cùng."

"Ngươi theo vị đại ca này học tập, đợi học xong hết kiến thức thì ta sẽ trở về, đây là giao ước giữa chúng ta, được không. Đến lúc đó ta sẽ mang đồ ăn ngon cho ngươi…"

Đối mặt với Giác Hút vẫn luôn có tâm lý chống đối, Phong Kỳ không ngừng dùng lời lẽ xoa dịu.

Cuối cùng, Giác Hút bán tín bán nghi ngẩng đầu lên:

“Thật không? Đợi ta học xong kiến thức thì ngươi sẽ trở về sao?”

“Ừ, sau khi ta đi ngươi theo vị đại ca này học tập, học xong ta sẽ đến đón ngươi.”

Dường như nhìn ra sự kiên quyết trong lòng Phong Kỳ, Giác Hút vẻ mặt tủi thân gật đầu.

Đặt Giác Hút xuống, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ, thản nhiên mỉm cười:

“Lão Mê, Giác Hút giao cho ngươi chăm sóc.”

“Yên tâm đi.” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ trịnh trọng gật đầu.

“Vậy chúng ta đi thôi.”

Vì trong cung điện sương mù có thiết bị nhiễu loạn không gian, nơi này không thể truyền tống không gian để rời đi, hắn theo Mê Vụ Chi Chủ đi theo đường cũ ra khỏi cung điện.

Ra khỏi điện, Mê Vụ Chi Chủ vươn tay vung về phía trước.

Ngay lập tức, khe hở không gian màu đen tuyền méo mó xuất hiện, dưới sự gia trì sức mạnh của Mê Vụ Chi Chủ, nó không ngừng mở rộng.

“Kênh không gian sẽ đưa ngươi đến phế tích Tinh Thành.”

Phong Kỳ gật đầu, sau đó cười toe toét:

“Sau khi ta chết đừng lập bia cho ta, cho dù lập bia cũng đừng để tiểu Giác Hút nhìn thấy…”

Hết chương 1343.

Chương 1344. Mất Cân Bằng Thế Giới

“Ta hiểu, ta sẽ theo phong tục nhân tộc chôn ngươi sau khi chết ở Tinh Thành.”

“Sau đó lén ăn đồ cúng của ta đúng không.”

“Gọi là lén ăn sao, ta đó là ăn đàng hoàng, đây là phong tục của tộc Mê Vụ ta, là sự tôn trọng đối với người đã khuất.”

“Không phải ngươi ăn ta thì là ta ăn ngươi, đúng là phong thủy luân chuyển… Tóm lại ngươi bảo trọng, ta đi trước một bước.”

Dứt lời, Phong Kỳ quay người chuẩn bị bước vào khe hở không gian bị xé rách, lúc này hắn đột nhiên nhìn thấy một bóng hình nhỏ bé từ trong cung điện sương mù chạy như bay đến, nhào vào lòng hắn:

“O(TωT)o A Kỳ.”

Nhìn Giác Hút tủi thân, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Nhưng hắn vẫn nhẫn tâm đặt Giác Hút xuống, quay người bước vào kênh không gian.

Đi được vài bước, hắn quay đầu lại nhìn, chỉ thấy Giác Hút đang đứng tại chỗ gào khóc thảm thiết, tiếng khóc như từng mũi kiếm sắc nhọn đâm vào tim hắn.

Hốc mắt đỏ hoe nhưng hắn vẫn kiên quyết bước tới cuối kênh không gian.

Cùng với việc kênh không gian dần khép lại, một giọt nước mắt rơi xuống, lấp lánh ánh sáng trong kênh không gian…

…

Mở mắt ra, Phong Kỳ phát hiện hốc mắt mình đã ướt đẫm.

Đi qua kênh không gian trở về phế tích Tinh Thành, đón hắn là Tiểu Hắc sau khi giải phóng sức mạnh.

Đối mặt với Tiểu Hắc, hắn không có bất kỳ sức phản kháng nào.

Cuối cùng, cơ thể bị sương mù đen bao phủ, ý thức dần chìm xuống dưới sự nuốt chửng của Tiểu Hắc.

Trước khi đi, trong lòng hắn vẫn day dứt nhất là Giác Hút, nỗi áy náy trong lòng dù tỉnh lại vẫn không thể tan đi trong một thời gian dài.

Nói với Giác Hút rằng hắn sẽ trở lại, chỉ là một lời nói dối thiện ý.

Nhiều dòng thời gian đi cùng nhau, kết cục của Giác Hút luôn kết thúc bằng bi kịch, thậm chí ngay cả sự ra đời của Giác Hút cũng là một bi kịch.

Làm thế nào để thay đổi số phận của Giác Hút, là một vấn đề mà hắn muốn giải quyết gấp.

Nếu Mộc Tinh tồn tại, Giác Hút sẽ không ra đời.

Nếu hắn có thể mở ra một con đường dẫn đến tương lai loài người rực rỡ huy hoàng, không có đau thương, Giác Hút cũng sẽ mãi mãi biến mất.

Nhưng trong thâm tâm, hắn lại hy vọng Giác Hút có thể tồn tại.

Trong đầu hắn hiện lên cảnh Giác Hút đứng ở đầu kia kênh không gian, như một chú chó con bị bỏ rơi tủi thân nhìn hắn,

cuối cùng không kìm được cảm xúc mà gào khóc thảm thiết.

Tiếng khóc xé lòng như dao cắt đâm vào tim hắn.

[Ngươi còn nhớ ta đã từng nói với ngươi không? Trên đời này có vô số vật phẩm kỳ diệu có thể thay đổi vận mệnh, chỉ cần ngươi đủ mạnh, không có gì là không thể làm được, bao gồm cả việc sao chép sức mạnh của Mộc Tinh để tạo ra Giác Hút.]

"Ừ."

Lúc này, Phong Kỳ khẽ gật đầu, sau đó cúi người ngồi dậy.

Trước mắt là khung cảnh ký túc xá quen thuộc, cửa sổ mở hé, từng cơn gió mát từ bên ngoài thổi vào, làm rèm cửa bay phấp phới.

Khác với tình hình trở về của những dòng thời gian trước.

Vài lần trở về từ giấc mơ tương lai trước, hắn cảm thấy mình như rơi vào biển cảm xúc tiêu cực, ý thức dần chìm xuống.

Nhưng lần này, ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực vẫn còn nhưng không mãnh liệt như trước.

Điều này rõ ràng có liên quan đến việc hắn đã trải qua hai lần rèn luyện tâm trí trên "Đài tu luyện."

Đi đường khó, trường sinh khó, đao binh khó, giết chóc khó, được mất khó, tâm ma khó, ý chí khó… Mỗi một thử thách đều vô cùng khó khăn nhưng mỗi lần trải qua đều là một sự giàu có.

Mặc dù không giữ lại được ký ức trong quá trình rèn luyện tâm trí nhưng cảm ngộ vẫn được giữ lại, biến thành một loại bản năng ý thức.

Cũng chính hai thử thách này đã khiến hắn nâng cao khả năng kiểm soát cảm xúc tiêu cực lên một bậc.

[Nếu sau này có cơ hội, hãy tiếp tục hoàn thành chặng đường rèn luyện tâm trí phía sau, đây chắc chắn là cách tốt nhất để đối phó với cảm xúc tiêu cực trước khi có được khả năng nhớ lại vô hạn.]

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu, sau đó đứng dậy khỏi ghế sô pha và đi đến trước bàn làm việc.

Kéo ghế ngồi xuống, hắn mở sổ tay ra.

Trước khi ghi chép lại những thông tin thu được trong lần hy sinh này, hắn lật xem lại những thông tin tình báo đã ghi chép trong sổ tay.

Mỗi lần trở về từ một lần hy sinh, hắn đều như được sống lại một kiếp.

Nếu tính theo trí nhớ, đã mấy chục năm trôi qua kể từ lần hắn ngồi trước bàn làm việc để viết ghi chép tình báo.

Hắn ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo trên tường, rồi cười khổ lắc đầu.

Mọi thứ hắn đã trải qua, giống như một giấc mơ.

Lật xem lại những thông tin tình báo trong sổ tay, củng cố lại những thông tin trong trí nhớ, nhiều hình ảnh đã bị lãng quên từ lâu như những thước phim chiếu chậm hiện lên trong đầu hắn.

Khi Phong Kỳ lật đến trang giấy trắng, hắn đưa tay cầm lấy cây bút đặt bên cạnh.

Hít một hơi thật sâu, hắn lấy lại tinh thần, trên mặt nở nụ cười:

Hết chương 1344.

Chương 1345. Sinh Vật Hợp Thể

“Bắt đầu thôi!”

Thông tin tình báo thu được trong tương lai thứ nhất, tình báo về tộc Ngân Nguyệt.

1: Xác định rõ ràng sự bố trí của tộc Ngân Nguyệt ở Tinh Thành tập trung vào các cơ sở năng lượng ở phía Tây, mục đích cuối cùng là muốn chờ thời cơ chín muồi, thông qua năng lượng để xây dựng kênh không gian giúp tộc Ngân Nguyệt đổ bộ xuống Tinh Thành, đồng thời kiểm soát Tinh Thành.

2: Nhờ sự giúp đỡ của Lâm Nhiễm, đã thành công thu được thông tin chi tiết về sự phân bố của các thế lực ngầm như Ngân Linh, cũng như cách thức chúng truyền đạt thông tin cho tộc Ngân Nguyệt ở thế giới lĩnh vực.

3, Kế hoạch đã hình thành trong lần hy sinh này đã thành công, sau đó tộc Ngân Nguyệt sẽ trở thành vũ khí tấn công đổ bộ định hướng trong tay chúng ta (đổ bộ cần tiêu tốn rất nhiều năng lượng để xây dựng kênh không gian)

Thông tin tình báo thu được trong tương lai thứ hai, thông qua việc học tập tại Học viện Cựu Nhật, đã nắm được một phần kiến thức về học thuyết lĩnh vực.

Thông tin tình báo thu được trong tương lai thứ ba, thông qua tiếp xúc với Hắc Huyền đã xác định rõ ràng rằng thành Cựu Nhật đã nằm trong sự kiểm soát của Hắc Huyền và các tộc Linh Năng khác, đồng thời cơ bản có thể xác định được rằng kẻ đứng sau sự kiểm soát ngầm của Viện nghiên cứu

khoa học “Bóng Đen.” là thành viên của tộc Linh Năng phe Hắc Huyền, mục đích ngầm nuôi dưỡng sức mạnh là để chống lại tộc Linh Năng ở tộc địa.

Thông tin bổ sung: Đã biết phe Hắc Huyền của tộc Linh Năng nắm giữ hệ thống nhiệm vụ (cuộn giấy giao ước), trường huấn luyện, hai vật phẩm kỳ diệu này.

Thông tin tình báo thu được trong tương lai thứ tư, thông tin liên quan đến tộc Linh Năng ở tộc địa.

1, Tộc Linh Năng ở tộc địa nắm giữ một nửa quyền hạn chính của Kho Ý thức Thánh Linh, ngoài ra còn nắm giữ ít nhất năm vật phẩm kỳ diệu là Ngũ giác che chắn, Lời nguyền (Đếm ngược tử thần), Tua ngược thời gian (có khả năng còn nhiều hơn nữa).

2, Thông qua lời kể của Lão Mê trong giấc mơ tương lai, xác định rõ ràng rằng tộc Linh Năng là một trong số ít những thế lực siêu cấp trong tương lai có thể tồn tại đến sau năm 1500, đồng thời thực lực toàn diện có thể xếp vào hàng đầu (tiềm năng phát triển rất lớn).

3, Tộc Linh Năng ở tộc địa đang truy bắt Bóng Đen kiểm soát Viện nghiên cứu khoa học, đây có lẽ là một thông tin có thể lợi dụng, có lẽ có thể thông qua đường dây Bóng Đen này để khơi dậy mâu thuẫn nội bộ của tộc Linh Năng, từ đó hoàn toàn phân giải tộc Linh Năng, đồng thời mượn sức mạnh của tộc Linh Năng ở tộc địa để loại bỏ Hắc Huyền và các thành viên tộc Linh Năng khác đang ẩn núp trong xã hội loài người.

Ghi chú: Làm như vậy có rủi ro khá lớn, tộc Linh Năng ở tộc địa ra tay với Hắc Huyền có thể sẽ gây thương vong cho nhiều cư dân trong thành Cựu Nhật.

4、Thông qua phân tích tình báo, phán đoán rằng Mặc đã từng bị giam cầm trong phòng thí nghiệm vô hạn của tộc Linh

Năng ở tộc địa, sau đó trốn thoát nhờ Bóng Đen, rồi cùng Bóng Đen ẩn núp tại Viện nghiên cứu khoa học hàng chục năm, đồng thời tạo ra hoặc ghép nối nên Tiểu Hắc.

5、Tộc Linh Năng ở tộc địa đang nghiên cứu rất sâu về bí mật của tộc Da Xanh.

Thông tin tình báo thu được thứ năm, phương pháp luyện huyết và thông tin về kỹ thuật không gian mà Lão Mê cung cấp.

Thông tin tình báo thu được thứ sáu, tổ chức Thiên Mệnh do ba đứa trẻ gấu tạo ra đã kế thừa lý tưởng ban đầu của tổ chức Bình Minh trong tương lai, thông qua cuộc trò chuyện với chúng, ta biết rằng sự phát triển của Tinh Thành sẽ dần xuất hiện các vấn đề như bất đồng tư tưởng nội bộ theo tiến trình lịch sử, những vấn đề này dần dần sẽ trở nên nghiêm trọng hơn và trở thành mối ẩn họa bị các thế lực bên ngoài xâm nhập, thậm chí là chia rẽ nội bộ loài người.

Thu hoạch trong tương lai thứ nhất, hoàn thành quá trình tiến hóa huyết mạch, tiến lên thành con người cấp cao…

…

Viết liên tục, Phong Kỳ đã tổng hợp được 29 thông tin tình báo thu được và thu hoạch được trong giấc mơ tương lai.

Lần hy sinh này chủ yếu xoay quanh tộc Linh Năng và tộc Ngân Nguyệt, được tiến hành theo cách thức triển khai hai tuyến.

Cho đến bây giờ, thông tin tình báo liên quan đến tộc Linh Năng phe Hắc Huyền đã rất rõ ràng.

Vấn đề là hắn biết rất ít về tộc Linh Năng ở tộc địa.

Mà tộc Linh Năng ở tộc địa mới là mối đe dọa thực sự, nắm giữ sức mạnh và nhiều vật phẩm kỳ diệu hơn hắn phe Hắc

Huyền.

Thông qua phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, có thể thấy rằng tộc Linh Năng ở tộc địa rõ ràng coi tộc Linh Năng phe Hắc Huyền như người nhà.

Mà Hắc Huyền cũng chính là lợi dụng lòng tin này, đồng thời ngầm hỗ trợ các thế lực bên ngoài muốn âm thầm làm suy yếu thực lực toàn diện của tộc Linh Năng ở tộc địa, sau đó chờ thời cơ để hoàn toàn kiểm soát toàn bộ tộc Linh Năng.

Hết chương 1345.

Chương 1346. Tinh Thần Trường Sinh

Nếu không, tộc Linh Năng phe Hắc Huyền căn bản không thể là đối thủ của tộc Linh Năng ở tộc địa, thực lực hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Sau khi hoàn thành việc sắp xếp thông tin tình báo, Phong Kỳ lại xem lại nhiều lần, đảm bảo rằng thông tin tình báo không bị thiếu sót hoặc sai sót.

Mọi thứ đã xong, hắn nằm trên ghế và chìm vào suy tư.

Bây giờ, những mối ẩn họa bên trong nhân tộc về cơ bản đã rõ ràng, tiếp theo chỉ cần giải quyết vấn đề tộc Linh Năng, kế hoạch trỗi dậy của loài người có thể chính thức khởi động.

Nhưng làm thế nào để giải quyết tộc Linh Năng phe Hắc Huyền, chắc chắn là một vấn đề đau đầu.

Không nghĩ ngợi thêm nữa, ý thức của hắn chìm vào tinh thần thức hải.

Trong nháy mắt, biển vàng cuồn cuộn xuất hiện trong tầm mắt.

Trên bầu trời của tinh thần thức hải, là thiên hà thiên phú rực rỡ như dải ngân hà, hơn một trăm viên châu thiên phú có màu sắc khác nhau phân bố trên các quỹ đạo thiên phú khác nhau, quay quanh viên châu bản nguyên trung tâm với tốc độ khác nhau.

Nhiều thiên phú mới có được, Phong Kỳ vì vấn đề thời gian nên chưa xem xét kỹ.

Bây giờ là lúc rồi.

Thể ý thức của hắn trôi đến trước quỹ đạo thiên phú, bắt đầu xem xét kỹ lưỡng các thuộc tính chi tiết của từng năng lực thiên phú.

Kỹ năng thụ động bất kể hiệu quả là gì, hắn đều sẽ chọn giữ lại.

Các kỹ năng chủ động khác, hắn xem hiệu ứng kỹ năng và tiềm năng phát triển để chọn lọc giữ lại.

Lần mơ về tương lai này có sự giúp đỡ của Lão Mê, đối với hắn mà nói chắc chắn là thu hoạch rất lớn.

Trong số các năng lực thiên phú mới có được, phần lớn các thiên phú không có sự nâng cao thực chất nào đối với thực lực của hắn nhưng kể từ khi có lệnh bài tiến hóa, ngay cả những năng lực thiên phú vô dụng cũng có thể biến phế thành bảo.

"Tam Vĩ!"

Tháo một viên châu năng lực thiên phú không cần thiết, Phong Kỳ hô to về phía lệnh bài tiến hóa trên quỹ đạo thứ tư.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, cái đầu lông xù của Tam Vĩ thò ra từ phía trên lệnh bài tiến hóa.

"Ăn cơm thôi."

Dường như đã từ bỏ việc chống cự, Tam Vĩ cúi đầu chui ra khỏi lệnh bài tiến hóa, bay đến bên thể ý thức của hắn.

"A!" Lúc này, Tam Vĩ chủ động há miệng.

Phong Kỳ thấy vậy, nhét viên châu năng lực thiên phú vừa tháo vào miệng Tam Vĩ.

Chỉ thấy Tam Vĩ nhai nuốt viên châu năng lực thiên phú, ngay sau đó cơ thể run rẩy dữ dội, liên tiếp phun ra hơn mười viên châu tiến hóa thiên phú.

Có thể thấy Tam Vĩ dường như rất ghét năng lực thiên phú này, sau khi phân giải xong thì thè lưỡi ra làm ra vẻ buồn nôn.

“Muốn ăn Huyết Nguyên không?” Phong Kỳ thăm dò hỏi.

Nghe thấy lời này, mắt Tam Vĩ sáng lên, vội vàng gật đầu, sau đó ánh mắt nhìn về phía viên châu thiên phú Huyết Nguyên trên quỹ đạo thứ 10.

Có thể thấy Tam Vĩ không phải là không thích ăn châu thiên phú, chỉ là kén ăn, không muốn ăn những năng lực thiên phú tiềm lực thấp.

“Không sao, ta chỉ hỏi thôi, ngươi đừng để bụng.”

Nói xong, Phong Kỳ quay người tiếp tục xem xét các năng lực thiên phú mới có được.

Tam Vĩ bị lừa lập tức nhe răng đứng dậy, hướng về phía sau lưng Phong Kỳ mà tung ra một tràng đấm.

Khi Phong Kỳ quay người lại, Tam Vĩ lập tức nằm xuống, trợn tròn đôi mắt long lanh, bày ra vẻ ngoan ngoãn vô hại.

Không để ý đến Tam Vĩ, hắn tiếp tục xem xét các năng lực thiên phú.

Thời gian trôi qua trong quá trình tìm kiếm.

Gặp phải những năng lực thiên phú không cần thiết, hắn đều quay người cho Tam Vĩ ăn.

Có lẽ Tam Vĩ trong lòng ghét bỏ nhưng hiển nhiên cũng hiểu được đạo lý mèo ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, toàn bộ quá trình đều rất phối hợp phân giải châu thiên phú thành điểm tiến hóa bản nguyên.

Cuối cùng, trong số các năng lực thiên phú mới có được, Phong Kỳ chỉ giữ lại năm cái.

Trong đó có hai cái là năng lực thiên phú thụ động, ba cái là năng lực thiên phú chủ động.

Trong số các năng lực thụ động, một cái tên là "Tập trung tinh thần", hiệu quả là có thể giảm bớt tổn thương ở cấp độ tinh thần, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cường độ tinh thần của bản thân.

Một cái thụ động khác tên là "Huyết Dịch Triều Tịch", có thể tăng nhẹ tiềm lực huyết mạch của hắn, thuộc loại năng lực thiên phú thụ động có thể phát triển.

Hai cái thụ động này lần lượt nằm trên quỹ đạo thiên phú thứ 13 và thứ 15.

Không tính là năng lực thiên phú đặc biệt xuất sắc nhưng đặc điểm của thụ động là không cần chủ động kích hoạt cũng có thể gia tăng cho cơ thể hắn, luôn ở trạng thái kích hoạt.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Mặc dù tiềm năng phát triển của hai năng lực thụ động này không cao nhưng ngươi phải hiểu một điều, khi một chiến binh điên cuồng chồng đủ các loại thụ động, sẽ rất đáng sợ!]

Nghe thấy giọng nói dụ dỗ của Lời Tự Thuật trong đầu, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

Hết chương 1346.

Chương 1347. Thần Thể Gia Trì

Hắn rất tò mò không biết Lời Tự Thuật đã trải qua những gì, dù đã mất hết ký ức nhưng sự khao khát cơ bắp vẫn như một nỗi ám ảnh khắc sâu vào linh hồn, mãi không phai nhạt.

Ngoài hai năng lực thiên phú thụ động tăng cường.

Ba kỹ năng chủ động còn lại đều là thiên phú tấn công tinh thần.

Những thiên phú tấn công hệ huyết nhục đối với Phong Kỳ hoàn toàn không cần thiết, bởi vì sau khi mở hình thái Huyết Nguyên, sử dụng kỹ năng tiêu hao khí huyết chẳng khác nào rút ngắn thời gian duy trì Huyết Nguyên.

Nhưng năng lực hệ tinh thần hắn chỉ có "Ác Niệm", tức là Niệm Lực.

Các phương tiện tấn công khác thì thiếu thốn.

Ba phương tiện tấn công hệ tinh thần mới có được, chắc chắn có thể bù đắp cho sự thiếu hụt phương tiện tấn công ở cấp độ tinh thần của hắn.

Phân giải năng lực thiên phú hoàn tất, tiếp theo là thời gian nâng cấp thiên phú.

Ánh mắt Phong Kỳ lập tức hướng về viên châu thiên phú Huyết Nguyên trên quỹ đạo thứ mười.

Năng lực thiên phú này thuộc về một phần sức mạnh bản nguyên của Ám Thần, không phải là năng lực thiên phú hoàn chỉnh.

Nhưng không nghi ngờ gì nữa, đây là năng lực thiên phú giúp ích lớn nhất cho sự phát triển của hắn, cũng là năng lực thiên phú mà hắn thích nhất.

Phong cách chiến đấu hiện tại của hắn cũng được thiết kế, kết hợp xung quanh viên châu thiên phú Huyết Nguyên.

Nhiều thiên phú không phù hợp với việc chiến đấu dưới hình thái Huyết Nguyên đều bị hắn phân giải thành điểm tiến hóa thiên phú, dùng để nâng cấp Huyết Nguyên và thiên phú Tử Hồn.

"A Bạch, ngươi nói Huyết Nguyên có thể tiến hóa đến cùng một quỹ đạo với Kỳ Tích không?"

[Chỉ cần ngươi có đủ điểm tiến hóa thiên phú, giấc mơ này dường như có thể thành hiện thực, đến lúc đó Huyết Nguyên sẽ vượt qua giới hạn tiềm năng ban đầu, trở thành thiên phú đặc biệt hoàn toàn độc lập với Ám Thần… Chờ đã, ngươi nói nếu Huyết Nguyên tiến hóa nhảy vọt lên cùng một quỹ đạo vận hành với vật phẩm Kỳ Tích thì Huyết Nguyên có thể được gọi là vật phẩm Kỳ Tích không?]

Nghe những lời này, Phong Kỳ cũng không khỏi sửng sốt.

Bỏ qua những vấn đề như thiếu điểm tiến hóa thiên phú, nếu hắn thực sự có thể đưa viên châu thiên phú Huyết Nguyên lên quỹ đạo thứ tư, thậm chí cao hơn thì có phải hắn đã tạo ra một vật phẩm Kỳ Tích không?!

[Tuyệt thật… Có lẽ có thể thử xem, đến lúc đó Huyết Nguyên không biết sẽ mạnh đến mức nào, ta đột nhiên có chút mong đợi, đây mới là chính đạo, ta ủng hộ ngươi.]

Phong Kỳ:…

Giấc mơ này có vẻ khả thi nhưng hắn hiểu rằng muốn đạt được điều này cần phải trả giá rất lớn.

Mỗi lần tiến giai thiên phú, số điểm tiến hóa thiên phú cần tiêu hao để tiếp tục tiến giai sẽ tăng lên rất nhiều.

Ví dụ như lần tiến hóa đầu tiên cần tiêu hao 100 điểm thì lần thứ hai có thể là 500 điểm, về sau sẽ còn nhiều hơn nữa.

Số điểm tiến hóa cần thiết cho mỗi lần tiến hóa sẽ tăng lên gấp bội.

Muốn đưa Huyết Nguyên tiến giai thành năng lực thiên phú cùng cấp với Kỳ Tích, có lẽ hắn cần phải tàn sát hàng triệu, hàng chục triệu, thậm chí nhiều sinh linh hơn nữa.

Suy nghĩ kỹ càng, Phong Kỳ quyết định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước, sau đó mới cân nhắc xem nên phân bổ điểm tiến hóa thiên phú như thế nào.

Lần đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng này còn có một việc rất quan trọng.

Đó là ký ức hy sinh của Lâm Nhiễm đã được lưu trữ trong một khu vực nào đó trong ký ức của hắn.

Khu vực này đã bị Úy Vi dùng thủ đoạn đặc biệt phong ấn và chỉ có Úy Vi mới có cách mở ra.

Trong ký ức này có ký ức về thời gian Lâm Nhiễm ở cùng Ngân Linh, còn có con đường mà Lâm Nhiễm đã thiết kế để hướng đến thế giới trật tự lý tưởng trong lòng hắn.

Về nội dung này, Úy Vi đã đề cập sơ lược trong lời nhắn nhưng không nói chi tiết.

Dù sao thì sau khi hắn trở về thực tại, chỉ cần đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến là có thể lấy được phần thông tin này.

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Kỳ dâng lên chút mong đợi.

Là một trong những thiên tài mạnh nhất trong lịch sử loài người, thiên phú của Lâm Nhiễm không cần phải bàn cãi.

Hắn rất tò mò không biết Lâm Nhiễm có mang đến cho hắn bất ngờ gì không.

…

Trong phòng họp được trang trí theo tông màu xanh lam trắng, Phong Kỳ đi theo một nhóm quản lý của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đến trước chiếc bàn kim loại đầy cảm giác công nghệ.

Kéo ghế ngồi xuống, chiếc bàn kim loại trước mặt hắn lập tức sáng lên ánh đèn xanh.

Mọi người lần lượt ngồi vào chỗ, đèn cũng lần lượt sáng lên.

Tổng cộng có hai mươi chỗ ngồi, có mười tám người tham dự, mười tám ngọn đèn sáng lên, bên trái Phong Kỳ là chủ nhiệm bộ gen Úy Vi, bên phải là giám đốc an ninh Cổ Khắc, đối diện là viện trưởng Tinh Hồng tóc bạc trắng.

Một cuộc họp Tinh Hồng mới được triệu tập.

Hướng thảo luận chính là tình báo thu được từ tuyến hy sinh trước.

Sau khi viện trưởng già kể xong, ông ta nhìn về phía Phong Kỳ, gật đầu với hắn.

Hết chương 1347.

Chương 1348. Kinh Thiên Động Địa

Phong Kỳ lập tức gật đầu đáp lại, ánh mắt lướt qua những người có mặt rồi bắt đầu kể sơ lược về những thông tin quan trọng thu được trên tuyến hy sinh này.

Khi hắn nói đến việc Mê Vụ Chi Chủ đã bị kéo vào phe mình, biểu cảm của mọi người đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Mặc dù đã sớm biết Phong Kỳ có ý định như vậy nhưng họ không ngờ quá trình này lại diễn ra nhanh chóng đến thế.

Nửa ngày trôi qua rất nhanh, trong thời gian đó mọi người đều không rời khỏi chỗ ngồi, vẻ mặt nghiêm túc lắng nghe hắn kể, thỉnh thoảng gật đầu hoặc cau mày.

Lúc này, Phong Kỳ cũng kể đến hồi kết của tuyến mộng cảnh tương lai.

Kể xong, hắn lại nhìn lướt qua những người có mặt:

"Các vị tiền bối, đây là những gì tôi đã trải qua trên tuyến hy sinh này."

"Vất vả rồi." Lúc này, viện trưởng già gật đầu, sau đó nhìn về phía Úy Vi rồi nói:

"Chủ nhiệm Úy, tiếp theo cô hãy đưa A Kỳ đi mở khóa ký ức của Lâm Nhiễm, sau đó lưu giữ và niêm phong ký ức này, đợi mọi chuyện ổn thỏa rồi chúng ta sẽ bàn bạc những chuyện khác."

"Rõ." Úy Vi cười rạng rỡ gật đầu, sau đó quay sang nhìn Phong Kỳ bên cạnh:

“Đi thôi, trước tiên hãy cập nhật dữ liệu cường độ cơ thể của cậu, sau đó sẽ trích xuất ký ức.”

Lúc này, viện trưởng Tinh Hồng đứng dậy, nhìn mọi người rồi nói:

“Giải tán!”

Mọi người lần lượt đứng dậy, đồng loạt làm động tác chào “Bình Minh.”

Đối với những người của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hai chữ “Bình Minh.” không chỉ là tên của một tổ chức, mà còn là niềm tin và mục tiêu chung.

Ngụ ý phá tan màn đêm, đón chào bình minh.

Tất cả những người đồng hành hướng đến mục tiêu đều là thành viên của “Bình Minh”, dĩ nhiên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của họ cũng nằm trong số đó.

Sau khi giải tán, Phong Kỳ đi theo Úy Vi đến phòng kiểm tra sức khỏe, bắt đầu cập nhật thông tin dữ liệu cơ thể.

Trong thời gian này, Phong Kỳ phát hiện ra một vấn đề.

Cùng với việc cường độ cơ thể của hắn không ngừng tăng lên, các thiết bị kiểm tra sức khỏe của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng dần không đồng ý được bài kiểm tra toàn lực của hắn.

Tình huống này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng từng gặp.

Lúc đó, đối tượng mà thiết bị kiểm tra sức khỏe không thể kiểm tra được là Mộc Tinh.

Kết thúc tuyến hy sinh này, cường độ cơ thể của hắn khi không mở Huyết Nguyên đã đạt đến cấp Trung Giai của cấp Vàng, sắp đạt đến giới hạn đánh giá thực lực của loài người.

Đợi đến khi thực lực của hắn đột phá đến cấp Thượng Giai của cấp Vàng, các thiết bị kiểm tra sức khỏe hiện tại sẽ hoàn toàn vô dụng.

Về vấn đề này, Úy Vi cũng tỏ ra rất bất lực, cô không giỏi chế tạo thiết bị kiểm tra sức khỏe, loại thiết bị này thường được mua từ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, sau khi trải qua nhiều lần kiểm tra và đánh giá an toàn mới được đặt trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không giỏi chế tạo loại thiết bị công nghệ này.

Điều này cũng chứng minh một cách trực tiếp vấn đề giới hạn phát triển của nhân tộc hiện tại.

Ngay cả khi cho nhân tộc một môi trường tuyệt đối an toàn để phát triển trong 1500 năm, nhân tộc cũng không thể so sánh với những cường tộc trong lĩnh vực đã tồn tại lâu đời hơn.

Dù sao thì thời gian tiếp xúc với linh khí của nhân tộc còn quá ngắn.

Tiềm năng phát triển huyết mạch là một rào cản, công pháp tu luyện cũng là một rào cản, các thiết bị phối sáo không hoàn thiện lại là một rào cản nữa, hoàn toàn không thể so sánh với những cường tộc trong lĩnh vực kia.

Trong số các cơ sở phối sáo này, không chỉ đề cập đến các thiết bị công nghệ, mà còn bao gồm các chức năng phối sáo phát triển hoàn thiện.

Loài người lựa chọn khoa học công nghệ, dùng khoa học công nghệ để kiểm tra cường độ huyết mạch, cường độ cơ thể hoặc hỗ trợ tu luyện, v.v.

Các chủng tộc khác mặc dù không có khoa học công nghệ nhưng lại có cơ chế phối sáo hoàn thiện.

Ví dụ như pháp thuật kiểm tra sức khỏe của tộc Mê Vụ, hoặc là công trình đặc biệt được xây dựng bằng năng lượng sương mù xám, có tác dụng tự hấp thụ linh khí, v.v.

Loại cơ sở phối sáo này cũng là một trong những bằng chứng về nền tảng của một chủng tộc.

Hắn cần giải quyết những vấn đề này trong tương lai.

Sau khi hoàn thành bài kiểm tra sức mạnh cuối cùng, Phong Kỳ nhìn thiết bị kiểm tra sức mạnh đã bị lõm vào, vẻ mặt hơi bất lực.

"Xem ra lại phải đặt hàng một lô thiết bị kiểm tra mới từ Viện nghiên cứu khoa học công nghệ rồi." Trong lúc cảm thán, Úy Vi nhìn hắn:

"Đi thôi, tiếp theo là giải phong ký ức của Lâm Nhiễm."

Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó đi theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm riêng của cô, nằm lên bàn thí nghiệm.

Khi Úy Vi ngồi trước bàn điều khiển và nhấn nút khởi động, tám cánh tay máy sát bàn thí nghiệm duỗi ra, đèn xanh trên đó lần lượt sáng lên, một màn sáng màu tím quét từ đầu hắn xuống.

Hết chương 1348.

Chương 1349. Bút Nguyên Tố

Lúc này, Úy Vi đứng dậy đi đến trước tủ lạnh, lấy ra chất lỏng trích xuất ký ức đã được pha chế đặc biệt, sau đó đi đến bàn dụng cụ, cầm lấy hộp dụng cụ cấp S.

Hiện tại, các loại vũ khí thông thường không thể phá vỡ lớp phòng ngự trên da của Phong Kỳ, chỉ có những công cụ quý hiếm được chế tạo bằng vật liệu đặc biệt trong trường lĩnh vực trong hộp dụng cụ cấp S mới có thể làm được điều này.

Loại vật liệu đặc biệt này rất ít, trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chỉ có Úy Vi được trang bị một bộ hoàn chỉnh.

Chỉ thấy Úy Vi đi đến trước bàn thí nghiệm, lấy ra một ống tiêm từ hộp dụng cụ, sau đó rút một ống chất lỏng từ lọ thủy tinh màu xanh.

Loại chất lỏng này có một cái tên trong kho dữ liệu lĩnh vực, gọi là "Ngủ say", có tác dụng gây mê cực mạnh, có thể tác động lên hệ thần kinh trung ương hoặc hệ thần kinh ngoại biên của não, tạo ra tác dụng ức chế cực mạnh.

Chỉ cần 1 ml là có thể gây mê một con voi đến chết.

Loại chất lỏng gây mê này cực kỳ quý giá, được sản xuất từ Sinh Vật Trận Địa có hình dạng giống sứa ở biển Đông, mỗi năm Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nhận được hạn ngạch không nhiều.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Úy Vi phải cập nhật dữ liệu cơ thể hắn trước mỗi ca phẫu thuật.

Có dữ liệu thì mới tính toán chính xác được liều lượng gây mê.

Khi mũi kim lạnh lẽo đâm thủng da, chất lỏng màu xanh chảy vào mạch máu, ý thức của Phong Kỳ dần tan biến.

Đợi đến khi hắn mở mắt ra thì ca phẫu thuật đã hoàn thành.

Chỉ thấy Úy Vi đang bận rộn trước một thiết bị, ở giữa thiết bị đặt một ống chất lỏng, màn hình phía trên không ngừng nhấp nháy các thông số.

"Chị Úy, thế nào rồi?"

"Đã trích xuất được ký ức, đang phân tích các thông số để sao chép, không cần ngươi giúp, ngươi đi ăn tối ở nhà ăn đi, tiện thể mua hộ ta một phần." Úy Vi không ngoảnh đầu lại đáp.

Úy Vi khi làm việc rất nghiêm túc, trên người toát lên khí chất thông minh, tháo vát, hoàn toàn khác với vẻ ngoài bình thường vô tư vô lo.

Phong Kỳ nghe vậy, gật đầu, quay người rời khỏi phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Tiếp theo, Phong Kỳ ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ba ngày.

Cuối cùng, đến ngày thứ ba, Úy Vi đã hoàn thành việc giải mã và sao chép ký ức của Lâm Nhiễm.

Thông qua những đoạn ký ức của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cuối cùng cũng biết được diễn biến tiếp theo của Lâm Nhiễm trên tuyến hy sinh này.

Sau khi lấy được thông tin tình báo do Ngân Linh cung cấp, Lâm Nhiễm đã trở về Tinh Thành Học Phủ.

Nhưng chỉ một tháng sau, Lâm Nhiễm đã rời khỏi Tinh Thành Học Phủ và gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng rõ ràng biết được tiềm năng phát triển của Lâm Nhiễm, mặc dù không biết Lâm Nhiễm muốn nghiên cứu dự án gì trong lần này nhưng vẫn quyết định hỗ trợ hết mình, cấp cho Lâm Nhiễm một phòng thí nghiệm riêng, viện trưởng Tinh Hồng còn nói rằng có bất kỳ nhu cầu gì đều có thể đưa ra, sẽ cố gắng đồng ý.

Nhưng ban đầu Lâm Nhiễm không làm gì cả, cả ngày chỉ cúi đầu suy nghĩ.

Lâm Nhiễm trong thời gian này trông rất chán nản, không chải chuốt, hoàn toàn đắm chìm trong thế giới của riêng mình.

Những ngày như vậy kéo dài đến tận hai năm.

Một ngày nọ, hai năm sau, Lâm Nhiễm cuối cùng cũng bắt đầu hành động.

Nhưng hắn không nghiên cứu công pháp, càng không triển khai dự án nghiên cứu mới trong lĩnh vực pháp thuật mà hắn quen thuộc nhất.

Hắn bắt đầu thiết kế một trật tự hoàn thiện.

Chỉ trong vài ngày, phòng thí nghiệm riêng của Lâm Nhiễm đã chất đầy bản vẽ phác thảo.

Hắn muốn xây dựng một thế giới hòa bình nơi tất cả các thế lực chủng tộc đều có thể chung sống hòa bình, cùng với một trật tự phối hợp để thế giới hòa bình vận hành.

Ý tưởng này chắc chắn rất điên rồ, cũng phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Lâm Nhiễm trước tiên nghĩ đến việc biến nhân tộc thành chủng tộc trật tự của thế giới mới, chịu trách nhiệm kiểm soát và duy trì trật tự vận hành.

Nhưng để đạt được điều này, ngoài việc nhân tộc cần có thực lực vượt trội hơn các cường tộc khác, còn phải đảm bảo rằng nội bộ nhân tộc không xảy ra vấn đề.

Lâm Nhiễm mượn trí tuệ nhân tạo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để mô phỏng nhiều lần, phát hiện ra rằng ý tưởng này hoàn toàn không khả thi.

Lòng tham, đố kỵ, dục vọng, v.v… những cảm xúc này đều có thể khiến nội bộ nhân tộc nảy sinh những suy nghĩ khác nhau, những suy nghĩ va chạm sẽ tạo ra bất đồng, bất đồng sẽ dẫn đến chia rẽ.

Ngay cả nội bộ nhân tộc là chủng tộc trật tự cũng không thể đảm bảo sự ổn định thì làm sao có thể duy trì trật tự của thế giới mới.

Nếu không giải quyết được vấn đề này thì dù nhân tộc có mạnh đến đâu cũng chỉ là một cường tộc đỉnh cao, cuối cùng vẫn sẽ theo dòng chảy lịch sử mà chia rẽ, thậm chí diệt vong.

Để giải quyết vấn đề này, Lâm Nhiễm bắt đầu tra cứu rất nhiều tài liệu.

Hết chương 1349.

Chương 1350. Hộp Kim Loại

Cuối cùng, trong đầu hắn nảy ra một ý tưởng, thế giới này cần một sự tồn tại siêu nhiên giống như trí tuệ nhân tạo để duy trì trật tự vận hành.

Giống như Thiên Đạo đứng trên muôn loài nhưng lại không hòa nhập vào đó.

Nhưng một vấn đề mới lại xuất hiện, làm thế nào để Thiên Đạo siêu việt trên vạn vật không nảy sinh tình cảm, mãi mãi vận hành theo quy tắc trật tự.

Càng đi sâu nghiên cứu vấn đề thiết lập trật tự, Lâm Nhiễm càng phát hiện ra nhiều vấn đề mới.

Cả đời này, Lâm Nhiễm đều bận rộn với những vấn đề này.

Cho đến khi tóc bạc phơ, hắn vẫn sống ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cho đến cuối đời, phần lớn những vấn đề này vẫn chưa tìm ra cách giải quyết hoàn thiện.

Xem xong những đoạn cắt ghép ký ức của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Ước mơ này quá lớn, ngay cả hắn cũng cảm thấy có phần không thực tế.

[Ta thấy vẫn không nên đưa đoạn ký ức này cho Lâm Nhiễm, cảm thấy hắn đã rơi vào ngộ nhận về tư tưởng, ước mơ dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy của ngươi vốn đã gian nan nhưng ít nhất mọi thứ đều đang phát triển theo hướng tốt, ước mơ của hắn còn điên rồ hơn ngươi, xây dựng một thế giới trật tự… Quả nhiên tình yêu làm hại người ta, đặc biệt là mối tình đầu

đẹp đẽ, xem tiểu Nhiễm của chúng ta bị lầm đường lạc lối thế nào kìa!]

Sau khi xem thông tin ký ức của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ cũng có ý định niêm phong đoạn ký ức này.

Trong mắt hắn, sự trỗi dậy của nhân tộc mới là chuyện quan trọng nhất hiện nay.

Ngay cả khi muốn xây dựng một thế giới trật tự, cũng phải đợi đến khi nhân tộc có đủ tiềm lực và thực lực mới tính đến.

Trong thế giới mới nơi cường tộc san sát, quá trình trỗi dậy của nhân tộc chắc chắn vô cùng gian nan, muốn trở thành thế lực có thể ngang hàng với cường tộc còn phải đi một chặng đường dài.

Hắn tạm thời không nghĩ đến chuyện thiết lập trật tự.

Giống như trên người chỉ có năm trăm đồng nhưng lại nghĩ đến việc trúng năm triệu rồi sẽ tiêu như thế nào.

Thật sự có chút viển vông.

Nhưng hắn có thể hiểu được sự thay đổi tâm lý của Lâm Nhiễm.

Suy nghĩ kỹ càng, hắn định để Úy Vi chỉnh sửa đoạn ký ức này, chỉ giữ lại phần Lâm Nhiễm gặp gỡ và quen biết Ngân Linh, bỏ đi những ý nghĩ điên rồ về việc thiết lập trật tự sau này.

Còn về việc nên đưa đoạn ký ức này cho Lâm Nhiễm vào lúc nào, hắn cho rằng bây giờ vẫn chưa phải lúc.

Lâm Nhiễm trên tuyến hy sinh rõ ràng cũng nghĩ đến điều này, hắn đã dặn dò Phong Kỳ khi nào thích hợp thì đưa cho một Lâm Nhiễm khác.

Thời điểm thích hợp, hiển nhiên là khi Lâm Nhiễm kia đủ trưởng thành, có thể bình tĩnh đối mặt.

Xem xong những đoạn ký ức của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ vừa cảm thấy thương cảm, vừa nảy ra một tia sáng trong đầu.

Lão Mê từng nói với hắn, muốn một chủng tộc mãi mãi đoàn kết, cần phải dựng lên một ngọn cờ tinh thần trên cơ sở thỏa mãn nhu cầu vật chất của chủng tộc.

Chỉ cần ngọn cờ này không đổ thì sự đoàn kết của chủng tộc sẽ không tan rã.

Giống như linh chiến của tộc Linh Năng.

Ý tưởng xây dựng Thiên Đạo của Lâm Nhiễm đã cho hắn một nguồn cảm hứng, liệu có thể tạo ra một siêu anh hùng luôn tồn tại trong lịch sử nhân loại hay không.

Đối với một chủng tộc, việc thay đổi thủ lĩnh luôn là chuyện trọng đại.

Mỗi thủ lĩnh đều vạch ra hướng đi tương lai khác nhau cho chủng tộc.

Ví dụ như tộc Mê Vụ liên tục suy tàn, sau khi Lão Mê trở thành thủ lĩnh, giống như được đổi mới, từng bước thoát khỏi vũng lầy suy tàn, bắt đầu phát triển trở lại.

Thủ lĩnh là người dẫn đường cho một chủng tộc nhưng nếu ngọn cờ này liên tục thay đổi sẽ nảy sinh nhiều tư tưởng bất đồng.

Nhân tộc trên tuyến tương lai này chính là như vậy.

Những người dẫn đường khác nhau đưa ra những con đường khác nhau, những người đưa ra lựa chọn có những suy nghĩ khác nhau.

Có phe Bình Minh ủng hộ tư tưởng cũ và phe Giải phóng ra đời sau khi thay đổi nhiều thế hệ ban quản lý Tinh Thành.

Đây chính là một trong những nguồn gốc của bất đồng.

Nhưng làm thế nào để tạo ra người anh hùng này, Phong Kỳ cảm thấy khó khăn.

Hắn có ý định đích thân thử nghiệm nhưng thực tế chứng minh rằng hắn muốn sống đến tương lai phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

[Trước khi đích thân trở thành ngọn cờ, có lẽ ngươi có thể tìm một vài mục tiêu để tham khảo, xem họ có thể mang lại những thay đổi gì cho nhân tộc… Nhưng trước tiên ngươi cần giải quyết vấn đề này, thủ lĩnh này phải có tuổi thọ rất dài và phải có tinh thần cống hiến vô tư cho nhân tộc… Tóm lại là cần phải đồng ý rất nhiều điều kiện.]

Nghe lời đề nghị của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ gật đầu trong lòng.

Suy nghĩ một lúc, Phong Kỳ tạm thời không nghĩ sâu về vấn đề này.

Cuối cùng vẫn còn rất nhiều vấn đề đặt ra trước vấn đề này cần hắn giải quyết.

Sau khi trích xuất ký ức, Phong Kỳ không cần đích thân tham gia công việc sắp xếp tiếp theo, chỉ cần giao cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là được.

Hết chương 1350.

Chương 1351. Trận Pháp Nguyên Tố

Lúc đầu sau khi trở về thực tại, hắn cần phải ở lại phòng tài liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để nhập liệu thủ công, thường xuyên thức trắng đêm nửa tháng hoặc thậm chí lâu hơn mới có thể hoàn thành công việc nhập liệu.

Cùng với việc các hạng mục kỹ thuật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không ngừng nâng cấp.

Vấn đề này hiện đã được giải quyết.

Hiện tại, vấn đề duy nhất khiến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đau đầu là vấn đề chế tạo thiết bị phối sáo.

Kỹ thuật mang đến sau 1500 năm dù rất hoàn thiện nhưng muốn đưa trực tiếp vào sử dụng thì chưa chắc đã làm được.

Một số kỹ thuật cần có thiết bị khoa học phối sáo mới có thể sử dụng bình thường.

Loại kỹ thuật này ngay cả khi đã có phương án và bản vẽ chế tạo thiết bị phối sáo thì vẫn không thể giải quyết trong thời gian ngắn.

Cuối cùng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không có chuỗi cung ứng và hệ thống công nghiệp hoàn thiện.

Lúc này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thường phải tháo rời bản vẽ chế tạo rồi giao cho Viện nghiên cứu khoa học, Viện Nghiên cứu Tương lai và các tổ chức khác đặt hàng riêng, sau đó hoàn thành lắp ráp tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Quá trình này không chỉ tốn thời gian và công sức, mà còn tiềm ẩn rủi ro.

Để giải quyết vấn đề này, cuộc họp mới nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ý tưởng về "Viện nghiên cứu toàn năng" vào chương trình nghị sự.

Tự lực cánh sinh còn hơn trông chờ người khác.

Sau khi kết thúc cuộc họp, công tác xây dựng các bộ phận kỹ thuật liên quan đến khoa học công nghệ sẽ được triển khai.

Nhưng đây cũng là một quá trình.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thiếu rất nhiều nhân tài công nghệ chính là trở ngại đầu tiên.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có những nhân tài như vậy nhưng không đủ để xây dựng một bộ phận khoa học công nghệ, cần phải tìm cách thông qua các kênh khác để có được nhân tài công nghệ.

Rõ ràng là tuyển dụng tại trường không thể giải quyết nhanh chóng vấn đề này.

May mắn thay, Lý Tinh Thần của Viện Nghiên cứu Tương lai đã đưa ra giải pháp từ lâu.

Danh sách nhân tài được lưu giữ cuối cùng cũng đến lúc phát huy tác dụng.

Những nhân tài trong danh sách đều là học giả của thành phố Tương Lai, có nhiều người là nhân tài mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cần trong giai đoạn hiện tại.

Họ có thể trở thành người sáng lập bộ phận khoa học công nghệ của Tinh Hồng.

Sau khi kết thúc cuộc họp về việc xây dựng Viện nghiên cứu toàn năng, Phong Kỳ chào tạm biệt những người đứng đầu

Tinh Hồng, rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trước khi mở ra tuyến tương lai mới, hắn còn hai việc phải làm.

Đi ra khỏi cổng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ tháo ba lô xuống.

Mở khóa ba lô, hắn lấy ra một chiếc hộp kim loại màu xanh từ chiếc ba lô đặc chế.

Nhập mật khẩu rồi mở nắp kim loại, một ống dung dịch lưu trữ ký ức lấp lánh dưới làn sương mù trắng.

Đậy nắp hộp lại rồi nhét vào ba lô đặc chế, Phong Kỳ quyết định trong lòng.

Đã đến lúc nói chuyện thẳng thắn với Lão Mê rồi.

Hắn rất mong chờ tuyến tương lai này có sự giúp đỡ của Lão Mê, nhân tộc có thể đi được bao xa.

Có lẽ khi đó sẽ có khả năng như vậy.

Khi hắn mở mắt trong mộng tương lai, nhìn thấy một nhân tộc thịnh vượng không thua kém các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực.

[Cũng có thể mở mắt ra thấy Tiểu Tàn dang chân đẹp trai, rồi "Gừ" một tiếng chào đón ngươi: Tiểu đệ lại đến rồi!]

Phong Kỳ: …

[Nói mới nhớ lâu rồi không thấy Tiểu Tàn dang chân, hay chúng ta đến tận tuyến tương lai có Tiểu Tàn để gặp nó? Để nó dang chân hoàn chỉnh, bù đắp sự không trọn vẹn trong lòng ta?]

"Hệ thống ngu ngốc, ngươi thật rảnh rỗi."

[Ngu ngốc Zombie, ngươi mắng ai đấy.]

“Ta bây giờ là tinh nhuệ nhân loại, có liên quan gì đến Zombie? Sau này đừng gọi ta là Zombie nữa.”

[Ta gọi ngươi là ngu ngốc Zombie thì có vấn đề gì? Ngươi cắn ta à?]

Trong tiếng chửi bới lẫn nhau, Phong Kỳ đi càng lúc càng xa.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về hướng Bắc Cảnh, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Tương lai mới, chúng ta cùng nhau tiến bước.

…

Bắc Cảnh mùa đông lạnh lẽo.

Gần đến trưa, Bắc Cảnh vẫn chìm trong màn đêm.

Lúc này, một bóng người xuyên qua màn tuyết, bay về phía bắc.

Những bông tuyết bay tới trên đường sẽ bị một sức mạnh vô hình đẩy ra khi cách bóng người đó khoảng năm mét, bay sang một bên.

Nhìn gần lại, bóng người đó chính là Phong Kỳ ở trạng thái xương cốt.

Ở trạng thái xương cốt, huyết nhục trên người Phong Kỳ hóa thành lõi tinh thần đóng dấu trên trán, Niệm Lực cuồn cuộn tỏa ra ngoài cơ thể, đưa hắn bay lơ lửng trên không.

Lúc này, Phong Kỳ không còn phải lo lắng về việc thiếu sức mạnh tinh thần nữa.

Chỉ cần bay lơ lửng trên không, ngay cả khi bay cả ngày, sức mạnh tinh thần của hắn cũng không cạn kiệt.

Trên đường đến vùng đất sương mù, Phong Kỳ vẫn luôn suy nghĩ về một vấn đề.

Sau khi thành thật với Mê Vụ Chi Chủ, tương lai của nhân loại sẽ có những thay đổi nào.

Hết chương 1351.

Chương 1352. Chiến Đoàn Lê Minh

Trước khi thực hiện bước này, hắn vẫn không thay đổi một suy nghĩ.

Hắn chỉ thành thật với Mê Vụ Chi Chủ về ký ức giữa hai người, sẽ không liên quan đến quá nhiều thứ khác.

Đặc biệt là những bí mật liên quan đến Viện nghiên cứu Tinh Hồng, hắn sẽ không nói cho Mê Vụ Chi Chủ biết.

Trong dung dịch lưu trữ ký ức cũng đã cắt bỏ những đoạn ký ức liên quan.

Như Úy Vi đã nói, tin tưởng đơn thuần không vì lợi ích là quá ngây thơ, ngay cả khi trên cơ sở hoàn toàn đáng tin cậy, cũng phải để lại một con đường lui cho khả năng có thể xảy ra.

Con đường lui này chính là Viện nghiên cứu Tinh Hồng nắm giữ mọi bí mật và mọi thông tin tình báo của hắn.

Hắn đồng ý với lời nói của Úy Vi.

Hắn rất tin tưởng Lão Mê nhưng chỉ là tình cảm cá nhân của hắn, hắn không thể vì tình cảm cá nhân mà kéo toàn thể nhân loại cùng hắn và Lão Mê đánh cược, đây là hành vi vô trách nhiệm.

Tính nguy hiểm của Lão Mê không cần nghi ngờ, hắn chưa bao giờ là cừu non, mà là một con mãnh thú ăn thịt.

Hắc Huyền bị lật đổ là một ví dụ rất tốt.

Về lý do tại sao lại chọn thành thật ở hiện thực, Phong Kỳ cân nhắc từ hai góc độ.

Đầu tiên là hắn đã nắm rất rõ lai lịch của Lão Mê, Lão Mê trong tương lai thực sự rất mạnh nhưng Lão Mê trong hiện thực không đáng kể đối với hắn, hắn có thể khôi phục lại bất kỳ biến số nào thông qua khả năng đặc biệt là khởi động lại dòng thời gian.

Cuối cùng là cân nhắc từ góc độ hợp tác và tin tưởng.

Mê Vụ Chi Chủ không phải là kẻ ngốc.

Muốn hợp tác với Mê Vụ Chi Chủ, trước tiên phải để Mê Vụ Chi Chủ hiểu rằng hắn có hai tuyến phát triển là tuyến thời gian chính và tuyến hy sinh.

Đây là nền tảng cốt lõi của sự hợp tác.

Nhiều kế hoạch trong tương lai sẽ được triển khai dựa trên nền tảng này.

Nếu không có nền tảng này làm điểm khởi đầu, hắn trên tuyến hy sinh một khi chết, Lão Mê có khả năng lớn sẽ không còn mất công mất sức hỗ trợ sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Nhiều ký ức về tuyến hy sinh cũng sẽ khiến Lão Mê hiểu được sự khác biệt giữa hắn trên tuyến hy sinh và hắn trên tuyến thời gian chính.

Nếu hắn luôn dùng tuyến hy sinh để tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng Lão Mê chắc chắn sẽ nảy sinh cảnh giác và nghi ngờ.

Điều này cũng sẽ khiến Lão Mê không tin tưởng hắn.

Muốn ngụy trang điều này cũng rất khó, dù sao thì đặc điểm của tuyến hy sinh và tuyến thời gian chính cũng rất khác biệt.

Vì vậy, lựa chọn tiếp xúc với tuyến hiện thực mới là nền tảng của sự hợp tác.

Hắn cần trao cho Lão Mê sự tin tưởng và Lão Mê cũng cần sự tin tưởng này để xóa tan mối lo ngại trong lòng, cùng hắn hợp tác tiến bộ trong các dòng thời gian sau này.

Nếu ngay cả sự tin tưởng này cũng không có, Lão Mê phát hiện ra manh mối cũng sẽ không trả giá chân thành.

Quyết định này là do hắn đưa ra nhưng cũng là quyết định được đưa ra sau khi hắn thảo luận với những người đứng đầu Tinh Hồng.

Ngoài việc không được tiết lộ tuyến phòng thủ của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, những bí mật khác có thể thành thật nói với Mê Vụ Chi Chủ mà không cần giữ lại.

Sau này, Viện nghiên cứu Hổ phách sẽ thay thế Viện nghiên cứu Tinh Hồng trở thành người đồng hành hỗ trợ hắn trên nhiều dòng thời gian, còn Viện nghiên cứu Tinh Hồng sẽ tiếp tục ẩn núp sau hậu trường, trở thành tổ chức ngầm đứng sau hắn.

…

Không biết đã bay bao lâu, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện một khu rừng tuyết.

Phần lớn khu rừng tuyết bị tuyết trắng phủ lấp, những khu vực chất đống trông giống như một con rồng tuyết nằm ngang ở phía xa, gió lạnh giao nhau trong không khí, tiếng gào thét xé gió như tiếng gầm của con rồng tuyết ngẩng đầu, thế rất hùng tráng.

Khu vực phía Bắc lạnh giá khắc nghiệt quanh năm bị tuyết lớn bao phủ, ít người lui tới nhưng lại có cảnh đẹp mà những nơi khác khó có thể thấy được.

Bầu trời đầy sao, cực quang, tuyết bay, sự tĩnh lặng… đủ loại yếu tố hòa quyện thành cảnh đẹp cô đơn chỉ có ở vùng phía Bắc lạnh giá.

Vừa thưởng thức cảnh hùng vĩ trước mắt, tầm mắt của Phong Kỳ cuối cùng cũng nhìn thấy rào chắn của trường lực màu trắng.

Phong Kỳ không xa lạ gì với trường lực này, ở tuyến hy sinh trước, hắn đã từng đến đây cùng Mộc Tinh.

Nếu không muốn cố tình đi đường vòng, muốn đi thẳng đến trường lực sương mù thì phải đi qua trường lực dao động.

Khi Phong Kỳ đi qua rào chắn của trường lực dao động, trước mắt hắn là một thế giới đại dương hoàn toàn bị bao phủ bởi chất lỏng màu trắng, chất lỏng màu trắng sữa tiếp xúc với cơ thể, mang lại cảm giác nâng nhẹ.

Chất lỏng màu trắng sữa này có phần giống với không khí trong thế giới thực.

Khi hít thở, chất lỏng màu trắng sẽ theo mũi và miệng vào cơ thể, bốc hơi thành linh khí mỏng manh lan tỏa khắp cơ thể.

Chất lượng linh khí ở đây không cao nhưng hàm lượng linh khí lại cực kỳ cao.

Hết chương 1352.

Chương 1353. Tinh Thành Phát Triển

Lúc này, Phong Kỳ điều khiển Niệm Lực bao bọc cơ thể, đẩy chất lỏng xung quanh ra, tiếp tục tiến về phía trước bằng cách bay.

Rất nhanh, hắn đã gặp phải Sinh Vật Trận Địa bản địa của trường lực này.

Một loại Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần có hình dạng giống con sứa.

Lần này đến bằng thân thể của tuyến thời gian chính, Phong Kỳ quyết định giết chết một vài Sinh Vật Trận Địa hình con sứa, xem có thể nhận được năng lực thiên phú nào.

Lúc này, hắn đưa tay phải ra, nhẹ nhàng nắm lấy Sinh Vật Trận Địa hình con sứa đang cản đường.

Ngay lập tức, Niệm Lực xuyên ra khỏi cơ thể, hóa thành một cánh tay vô hình, bóp nát Sinh Vật Trận Địa hình con sứa ngay tại chỗ.

Chỉ thấy một luồng ánh sáng vàng yếu ớt bốc lên từ bên trong Sinh Vật Trận Địa hình con sứa, kéo theo một đuôi ánh sáng màu vàng bay về phía hắn, thấm vào da hắn.

Phong Kỳ có thể cảm nhận được việc giết chết Sinh Vật Trận Địa không hề mang lại bất kỳ sự gia tăng nào cho sức mạnh tinh thần của hắn.

Rõ ràng là loại Sinh Vật Trận Địa hình con sứa này quá yếu, hiệu ứng tăng cường tinh thần mà chúng mang lại không

thể phá vỡ được giới hạn vô hình.

Sau khi gọi bảng thuộc tính ra, Phong Kỳ phát hiện mình đã có được một năng lực thiên phú hoàn toàn mới.

[Tinh Thần Đột Kích (năng lực thiên phú chủ động)]:

Cường độ thiên phú: Trình tự mười tám bậc

Giới thiệu về năng lực thiên phú: Nén sức mạnh tinh thần rồi phóng về phía mục tiêu, sau khi trúng mục tiêu sẽ gây ra hiệu ứng xung kích tinh thần, hiệu ứng cụ thể tùy thuộc vào cường độ tinh thần của bản thân (nếu bị trúng mục tiêu có cường độ tinh thần quá thấp, có thể gây ra hiệu ứng choáng váng).

…

Nhìn thấy năng lực thiên phú mới có được, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu.

Mười tám quỹ đạo thiên phú, cấp thấp nhất chính là quỹ đạo thứ mười tám.

Năng lực thiên phú này không những cường độ thấp mà tiềm năng phát triển cũng cực kỳ thấp, ngoài việc phân giải thành điểm tiến hóa thiên phú thì không có tác dụng gì.

[Tam Vĩ nhìn thấy cũng chỉ biết lắc đầu, nói rằng thứ này ngay cả chó cũng không thèm ăn.]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng xấu hổ.

Tiếp tục tiến về phía trước, hắn lại gặp thêm nhiều loại Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần có hình dạng giống con sứa hoặc con bạch tuộc.

Sau khi liên tục giết chết chúng, hắn lại có thêm ba năng lực thiên phú hệ tinh thần.

Nhưng không có ngoại lệ, cả ba năng lực thiên phú này đều được quỹ đạo thiên phú xếp vào trình tự thứ mười tám.

Như vậy có thể thấy, tiềm năng phát triển của Sinh Vật Trận Địa trong trường lực này rất thấp, cũng chẳng trách trong lịch sử chúng chẳng có chút tiếng tăm nào.

Ngay cả đối với con người, đây cũng chỉ là một trường lực nhỏ không có nhiều tính thách thức.

Trên chặng đường tiếp theo, nếu không phải Sinh Vật Trận Địa của trường lực dao động chủ động cản đường và tấn công hắn thì chỉ cần nhìn thấy từ xa, Phong Kỳ sẽ không cố tình tiến đến giết chúng.

Theo hắn thấy, loại Sinh Vật Trận Địa hệ tinh thần này rất yếu, chẳng có giá trị gì.

Với thời gian này, hiệu quả săn giết trong mộng cảnh tương lai rõ ràng tốt hơn nhiều.

Ngay cả những con thú hoang trong vùng đất cằn cỗi mà lão Mê thường nhắc đến, tức là những con thú hoang trong di tích Tinh Thành, sau khi giết chết cũng thường mang lại cho hắn những bất ngờ.

Nói đến năng lực thiên phú đặc biệt, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Huyết Nguyên.

Sau khi nghe lão Mê của tuyến thời gian trước kể lại, hắn đã hiểu được nguồn gốc của con quỷ đầu dê.

Tất cả những điều này đều là một cái bẫy mà Ám Thần đặt ra cho hậu duệ.

Để hồi sinh bản thân, trước khi chết, Ám Thần đã giao cho hậu duệ một phương pháp hồi sinh mình, mở đường cho đức tin của hắn tái sinh sau này.

Trên dòng thời gian bình thường vào ngày Ám Thần hồi sinh, tất cả những người thuộc tộc Ám Thần tin theo Ám Thần đều sẽ bị hút cạn sức mạnh tinh thần và một nửa khí huyết, sau đó chuyển hóa thành một loại sinh mệnh tín đồ.

Đó chính là con quỷ đầu dê.

Sau khi Ám Thần thức tỉnh, chúng hoàn toàn trở thành nô lệ, về sau sẽ liên tục cung cấp sức mạnh đức tin cho Ám Thần.

Đây cũng là lý do tại sao chiếc mặt nạ xương mà con quỷ đầu dê đội trên đầu lại giống hệt với chiếc mặt nạ trên khuôn mặt của các thành viên tộc Ám Thần, về bản chất chúng chính là những tín đồ đức tin bị Ám Thần hấp thụ và chuyển hóa.

Còn con quỷ đầu dê xuất hiện ở Tinh Thành sau 1500 năm nữa thì rõ ràng là do một bộ phận tộc Ám Thần đóng quân tại Tinh Thành, truyền bá tín ngưỡng Ám Thần Giáo mà thành.

Còn tại sao một trong những nguồn gốc của Ám Thần lại ở lại Tinh Thành thì Phong Kỳ tạm thời chưa tìm ra câu trả lời.

Có lẽ tác dụng của Huyết Nguyên được cất giữ trong bức tượng cũng giống như vòng tay tín ngưỡng, đóng vai trò là cầu nối trung gian của tín ngưỡng, hỗ trợ truyền tải hoặc tiếp nhận sức mạnh tín ngưỡng từ xa.

Hết chương 1353.

Chương 1354. Ký Túc

Nhưng sự thật cụ thể là gì thì hắn không biết.

Khi biết được tất cả những điều này qua lời kể của lão Mê, nội tâm Phong Kỳ cũng vô cùng chấn động.

Qua nhiều dòng thời gian, hắn đã thấy nhiều cách cắt cỏ khác nhau.

Ví dụ như lão Mê lợi dụng Hiến Tế Huyết Nhục để cắt cỏ các chủng tộc yếu trên toàn thế giới, tộc Dạ Ảnh lợi dụng năng lực mê hoặc tinh thần để cắt cỏ nguồn tài nguyên của Viện Nghiên cứu Hổ phách… nhưng hắn thực sự chưa từng thấy ai như Ám Thần.

Để hồi sinh bản thân, Ám Thần thậm chí còn thu hoạch sạch sẽ cả hậu duệ.

Ở tuyến hy sinh trước, khi hắn bị giam cầm ở thành Cựu Nhật, hắn đã từng có cuộc trao đổi ngắn với tộc trưởng "Mặt nạ." của tộc Ám Thần.

Lúc đó, Mặt nạ từng nói rằng Ám Thần là niềm tin và vinh quang của tộc Ám Thần.

Rõ ràng là lúc đó, Mặt nạ cũng không ngờ rằng mình sớm đã là một quân cờ trong kế hoạch hồi sinh của Ám Thần.

Mặt nạ cho rằng bằng cách truyền bá, thu thập tín ngưỡng để hồi sinh Ám Thần, tộc Ám Thần sẽ được Ám Thần dẫn dắt lên đỉnh cao.

Nhưng chắc chắn nó không ngờ rằng thứ chúng vất vả hồi sinh không phải là vinh quang ngày xưa mà là một con quỷ sẽ nuốt chửng chúng.

Sau khi lợi dụng xong hậu duệ, rồi lại thu hoạch một đợt nữa, trong mắt Phong Kỳ, Ám Thần thực sự là một hình mẫu phản diện điển hình.

Nhưng có một điểm khiến Phong Kỳ vô cùng khâm phục.

Ám Thần đầy tham vọng trước mặt Mê Vụ Chi Chủ lại như một chú cừu non ngoan ngoãn, không hề dám có ý nghĩ phản nghịch.

Hắn có thể nhìn ra được sự tham lam, tức giận, v.v. trong mắt Ám Thần khi phát hiện ra trên người hắn có một trong những nguồn gốc mà hắn thiếu.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không lên tiếng, Ám Thần chỉ biết cầu xin, căn bản không dám làm càn.

Về mặt quản lý cấp dưới, lão Mê rõ ràng rất thành công.

Thu phục một nhóm sinh mệnh siêu cấp có năng lực đặc biệt dưới trướng đủ để chứng minh năng lực và khí phách của hắn.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ càng mong chờ những thay đổi mà lão Mê có thể mang lại cho loài người.

Hai ngày sau, Phong Kỳ cuối cùng cũng bay ra khỏi trường lực dao động.

Sau khi xuyên qua lớp rào chắn của trường lực màu trắng, tầm nhìn phía trước đột nhiên trở nên rộng mở.

Tầm mắt xuyên qua những bông tuyết bay lả tả, hắn nhìn thấy trường lực của tộc địa Mê Vụ sừng sững ở đằng xa, lớp rào chắn màu đen cao ngất nối liền với bầu trời, hai bên kéo dài đến vô tận.

Lúc này, thân hình Phong Kỳ từ từ lơ lửng trên không.

Ý nghĩ lóe lên, hắn như một mũi tên rời khỏi vỏ, bắn về phía trường lực của tộc địa Mê Vụ ở đằng xa.

Chớp mắt, hắn đã đến trước trường lực của tộc địa Mê Vụ.

Không do dự, hắn lập tức xuyên qua lớp rào chắn của trường lực tộc địa Mê Vụ.

Khi cảm giác cản trở biến mất, thứ hiện ra trước mắt hắn là một màn sương mù xám xịt, hoàn toàn che khuất tầm nhìn, không thể nhìn rõ cảnh vật phía trước.

Lúc này, Phong Kỳ giải phóng Niệm Lực, hóa thành bàn tay vô hình đẩy màn sương về phía trước, mở ra một con đường có thể nhìn thấy.

Sau khi đi sâu vào một đoạn đường, Phong Kỳ không tiến vào nữa.

Nhân hạt nhân tinh thần ở trán tỏa ra ánh sáng rực rỡ dưới sự dẫn dắt của ý thức của hắn, sóng thần tinh thần mạnh mẽ lấy hắn làm trung tâm lan tỏa ra bốn phía.

“Mê Vẫn, ra đây!”

Sức mạnh tinh thần khuấy động màn sương, ý nghĩ của Phong Kỳ như những con sóng chồng lên nhau lan tỏa từng đợt vào trường lực của tộc địa Mê Vụ.

Trong lúc chờ đợi hồi đáp, máu thịt trên cơ thể hắn sinh ra.

Lúc này, hắn chuyển mình trở lại hình dạng con người.

Một lát sau, chỉ thấy một khuôn mặt được tụ hợp từ sương mù xám từ từ hình thành ở trước mặt hắn không xa, đôi mắt Tinh Hồng trong màn sương xám lộ vẻ cảnh giác.

“Ngươi biết ta?” Giọng nói khàn khàn vang lên.

“Hiện nguyên hình ra gặp ta, ta muốn nói chuyện với ngươi.” Phong Kỳ nhìn khuôn mặt sương mù xám mỉm cười

nói.

“Hiện nguyên hình? Dựa vào đâu?” Khuôn mặt sương mù trầm giọng nói.

Nghe vậy, Phong Kỳ nhếch miệng cười.

Giống như lão Mê trong ấn tượng của hắn, hắn luôn rất cẩn thận, căn bản sẽ không dễ dàng để lộ sơ hở.

“Mê Vẫn, ta có cách giúp ngươi hồi sinh tộc nhân, chúng ta có thể nói chuyện không.”

“Xem ra ngươi rất hiểu ta và tại sao ta lại cảm thấy ngươi có một loại tình cảm thân thiết với ta? Chúng ta đã từng gặp nhau sao?!”

Giọng nói vừa dứt, màn sương mù đột nhiên co lại.

Cuối cùng ngưng tụ thành một thiếu niên tuấn tú với mái tóc tím và đôi mắt tím.

Nhưng từ ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ hiện nguyên hình có thể thấy, lúc này trong lòng hắn vẫn tràn đầy cảnh giác.

Phong Kỳ không chủ động tiến lên.

Rõ ràng lúc này Mê Vụ Chi Chủ đang đề phòng hắn, hành động thiếu suy nghĩ của hắn có thể khiến Mê Vụ Chi Chủ bỏ trốn.

Nghĩ đến đây, hắn sắp xếp lại suy nghĩ rồi nói:

Hết chương 1354.

Chương 1355. Mê Vụ Chi Chủ

“Những lời ta sắp nói sẽ rất chấn động, ngươi hãy chuẩn bị tâm lý…”

Trong ánh mắt ngây ngốc của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ bắt đầu kể lại một cách ngắn gọn về quá trình quen biết, gặp gỡ, hiểu nhau.

Trong thời gian đó, Mê Vụ Chi Chủ luôn cau mày, dường như đang phân tích những lỗ hổng trong lời nói của hắn.

Vài giờ sau, Phong Kỳ lấy ra chiếc ba lô đặc chế, kéo khóa rồi lấy ra lọ thuốc ký ức:

“Tiêm mũi này vào não, ngươi sẽ hiểu mọi chuyện.”

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lúc này lại lắc đầu từ chối:

“Ngươi nói quá huyền hồ, ta không thể hoàn toàn tin tưởng, càng không tiêm thứ thuốc ký ức gì đó này.”

Đối với sự từ chối của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Nếu dễ dàng đồng ý thì đó không phải là Mê Vụ Chi Chủ.

Đã không được bằng lời, vậy hắn chỉ còn cách dùng vũ lực.

Ngươi không tiêm, ta sẽ giúp ngươi tiêm.

Nghĩ đến đây, máu thịt trên cơ thể Phong Kỳ lập tức phân giải, máu đỏ hóa thành luồng khí màu vàng tụ về huyệt ấn đường, cuối cùng hình thành một viên tinh thể sức mạnh tinh thần.

Lúc này, hắn vươn tay về phía lão Mê, lập tức Niệm Lực bao bọc lấy lão Mê.

Nhân cơ hội này, Phong Kỳ dùng ý thức kéo ống tiêm về phía đầu lão Mê.

Rõ ràng Mê Vụ Chi Chủ cũng không ngờ Phong Kỳ sẽ dùng Niệm Lực để đánh lén, không kịp trở tay, ống tiêm đã đâm vào đầu.

Dưới sự thúc đẩy của Niệm Lực, thuốc ký ức trong ống tiêm được tiêm vào đầu Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ cho rằng mình đã thành công bằng vũ lực, hắn lại thấy Mê Vụ Chi Chủ há miệng:

"Phụt!"

Chỉ thấy thuốc ký ức phun ra từ miệng Mê Vụ Chi Chủ, ngay sau đó thân thể hắn đột nhiên nổ tung thành sương mù lan tỏa.

May mắn thay, phản ứng của Phong Kỳ cực kỳ nhanh chóng, trước khi thuốc ký ức rơi xuống đất, hắn đã dùng Niệm Lực định hình nó giữa không trung, sau đó kéo nó bay trở lại ống tiêm, cuối cùng trở về tay hắn.

Đặt ống tiêm vào hộp kim loại, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn khuôn mặt sương mù lơ lửng không xa:

"Lão Mê, ngươi sẽ hối hận."

"Ồ?!" Khuôn mặt sương mù đáp trả đầy khiêu khích.

Thấy lão Mê như vậy, Phong Kỳ đặt ba lô xuống đất, nhếch miệng cười:

"Nếu đã vậy, ta cũng không còn cách nào khác."

Giọng nói vừa dứt, tiếng tim đập như tiếng trống trận vang lên.

Máu thịt trong cơ thể hắn trong nháy mắt tràn ra ngoài bao bọc, thân hình đột nhiên cao lên, trong chớp mắt đã hóa thành một gã khổng lồ màu máu cao hơn 8 mét.

Máu thịt cuồn cuộn lấy hắn làm trung tâm lan tỏa ra bốn phía, hiên khởi sương máu gợn sóng.

Cảm nhận được huyết khí cuồn cuộn biến động, lão Mê mở ra Huyết chi cảm tri, sắc mặt dần trở nên kinh hãi.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ, nhếch miệng cười:

"Lão Mê, đừng trách huynh đệ ta ra tay nặng, vấn đề là ngươi không phối hợp."

[Ta nghi ngờ ngươi muốn trả thù việc bị lão Mê liên tiếp đánh đập trong mộng cảnh tương lai… nhưng ta ủng hộ ngươi ra tay mạnh mẽ với lão Mê, trả đũa gấp đôi, cho hắn biết trước sức mạnh tuyệt đối thì mưu trí nào cũng là đồ bỏ, đánh hắn đi!]

…

Khí thế trên người Phong Kỳ tăng vọt từng đợt.

Dưới sự cảm nhận khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Phong Kỳ giống như ngọn lửa khí huyết đang cháy dữ dội, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Khác với khí huyết nội liễm của Mộc Tinh, Phong Kỳ mở trạng thái Huyết Nguyên, toàn thân khí huyết tỏa ra ngoài, bá đạo đẩy lùi năng lượng sương mù xám xịt xung quanh.

"Lão mê, ta biết ngươi hiện tại vẫn chưa lành hẳn, bây giờ có thể nói chuyện rồi chứ?"

Phong Kỳ không thực sự muốn đánh lão mê nhưng nếu không thể hiện thực lực của mình, lão mê rõ ràng sẽ không nhượng bộ hắn.

Lời vừa dứt, hắn đột ngột nắm chặt tay.

Chỉ thấy một luồng khí huyết bốc lên từ đỉnh đầu hắn, hóa thành một đám mây máu xoay tròn trên không trung, áp lực khủng khiếp ập đến Mê Vụ Chi Chủ.

"Có thể nói chuyện không?"

Cảm nhận được sự dao động khí huyết chói mắt như mặt trời, khuôn mặt sương mù trở nên vô cùng u ám.

"Ngươi uy hiếp ta?!"

"Cứ coi như vậy đi."

Lúc này, biển sương mù xám xịt dao động dữ dội, đôi mắt Tinh Hồng trong khuôn mặt sương mù đột nhiên sáng lên, hình dạng sương mù khổng lồ từ từ hình thành.

Đối mặt với Mê Vụ Chi Chủ bãi ra tư thế chiến đấu, Phong Kỳ không hề nao núng.

Hắn còn không hiểu lão mê sao.

Ngoài lần liều chết vì hắn, bình thường lão mê luôn lấy sự ổn định làm chính.

Hắn đã thể hiện toàn bộ thực lực, lão mê thông qua khả năng cảm nhận khí huyết hiển nhiên cũng biết mình không phải là đối thủ của hắn.

Cho nên lão mê sẽ không bao giờ liều lĩnh chiến đấu trực diện với hắn khi biết chắc sẽ thua.

Điều này không giống lão mê.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía người khổng lồ sương mù, trên mặt nở nụ cười, không hề nao núng.

"Được… Ngươi lợi hại."

Sau một hồi giả vờ, người khổng lồ sương mù đột nhiên co lại hóa thành một thiếu niên tóc tím mắt tím, biểu cảm vô cùng bất lực.

Hết chương 1355.

Chương 1356. Tiêm Thuốc Ký Ức

“Có thể hợp tác rồi chứ?”

“Ngươi cho rằng bây giờ ngươi chạy có thể chạy thoát không?” Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên phản vấn.

“Ta đảm bảo ngươi không chạy thoát được, trước khi đến đây ta đã chuẩn bị đầy đủ, thậm chí thực lực hiện tại của ngươi ta còn hiểu rõ hơn ngươi.”

Nhận ra mình đã không còn đường lui, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ trở nên hờ hững:

“Đối với những lời ngươi nói trước đó, hiện tại ta chỉ tin một nửa nhưng đã không thể phản kháng, có lẽ ta có thể mạo hiểm thử một lần.”

Đối mặt với cục diện không thể phản kháng, Mê Vụ Chi Chủ cũng giống như khi đối mặt với Hắc Huyền trước đây, dứt khoát lựa chọn nhượng bộ.

Giữ được mạng sống thì không lo không có củi đốt, câu nói này dùng để nói về Mê Vụ Chi Chủ vô cùng thích hợp.

[Là tộc trưởng của tộc Mê Vụ trước đây, để sinh tồn mà có thể làm công nhân dưới tay tư bản, một kẻ tàn nhẫn như vậy còn có gì mà hắn không thể nhượng bộ, đây cũng là một trong những lý do khiến lão mê vẫn tồn tại sau 1500 năm ở nhiều dòng thời gian.]

Đối mặt với sự nhượng bộ của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ dứt khoát giải trừ trạng thái Huyết Nguyên.

Hắn lại lấy lọ dung dịch ký ức từ trong hộp kim loại ra, đưa về phía Mê Vụ Chi Chủ không xa, mỉm cười nói:

"Ngươi sẽ không thất vọng đâu."

Nghe thấy lời này, sắc mặt Mê Vụ Chi Chủ phức tạp, cuối cùng thở dài trong lòng, sau đó tiến lên hai bước nhận ống tiêm dung dịch ký ức từ tay Phong Kỳ.

Nhìn chằm chằm vào ống tiêm trong tay vài giây, hắn nhẫn tâm đâm vào tay mình.

Khi dung dịch ký ức đi vào não của Mê Vụ Chi Chủ, nó lập tức tụ lại ở vị trí ấn đường, dần dần thấm vào tinh thần thức hải.

Trong nháy mắt, vô số mảnh ký ức ùa đến, ghép thành vô số hình ảnh trong đầu hắn.

Từ lần đầu gặp gỡ ở Bắc cảnh mùa đông giá rét, đến cuộc sống làm việc ở thành Lãnh Đông, rồi đến quá trình luyện tập đánh bắt ở khu tiếp tế cũ… Mỗi lần hình ảnh của một dòng thời gian kết thúc, lại có hình ảnh của một dòng thời gian mới tiếp nối.

Trong những hình ảnh sống động này, Mê Vụ Chi Chủ đã thấy được sự đấu tranh và đau khổ của Phong Kỳ, cũng thấy được sự thay đổi trong tâm lý của Phong Kỳ, từ lúc đầu lợi dụng đến sau này thực sự coi hắn như huynh đệ…

Những bộ phim có tính nhập vai cao có thể khiến người xem cảm động đến rơi nước mắt.

Những hình ảnh ký ức sống động như thế này càng như vậy.

Mê Vụ Chi Chủ còn thấy được sự thay đổi của chính mình trong những hình ảnh này.

Hình ảnh Thành Cựu Nhật khóc lóc thảm thiết trước khi chết, hình ảnh hào hùng khi nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách… Cuối cùng là hình ảnh hắn trở thành bá chủ một phương sau 1500 năm.

Giống như trong đầu hắn đột nhiên có thêm rất nhiều ký ức.

Khi Mê Vụ Chi Chủ mở mắt ra, hai hàng huyết lệ chảy dài trên má.

Ngẩng đầu lên, hắn thấy Phong Kỳ đang đưa tay phải về phía hắn:

“Lão mê, hoan nghênh ngươi gia nhập, sau này chúng ta cùng đồng hành.”

Nhìn bóng dáng quen thuộc trước mặt, trong đầu Mê Vụ Chi Chủ lập tức hiện lên hình ảnh ký ức tương ứng.

Hình ảnh cõng hắn đi trong tuyết lớn, hình ảnh chiến đấu đẫm máu trên đảo Hắc Tuyệt… Cuối cùng là hình ảnh Phong Kỳ mở thần thể để bảo vệ hắn trong nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch.

Trước khi ý thức tan biến, câu nói “Lão mê, ta có đẹp trai không.” vẫn không ngừng văng vẳng trong đầu hắn.

Đối mặt với lời mời của “Người huynh đệ tốt.” ở nhiều dòng thời gian, ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ lóe lên.

Hắn không đưa tay ra bắt tay Phong Kỳ, lúc này trong lòng vừa cảm động vừa tức giận, nhiều cảm xúc đan xen trong đầu khiến tâm trạng hắn vô cùng phức tạp.

Hoàn hồn lại, hắn lại nhìn về phía Phong Kỳ, trong mắt hiện lên vẻ bất lực:

“Cho ta chút thời gian suy nghĩ được không, lúc đó ta sẽ trả lời ngươi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không chút do dự gật đầu nói:

“Ta đợi ngươi mười ngày, mười ngày sau sẽ đến tìm ngươi.”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó thân hình đột nhiên nổ tung thành sương mù lan tỏa.

Đợi đến khi Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ mới đi về hướng cũ.

Mê Vụ Chi Chủ có đồng ý lời mời của hắn hay không, thực ra trong lòng hắn đã có một câu trả lời rõ ràng.

Dù xét về tình cảm hay lợi ích, hợp tác với hắn đều là lựa chọn tốt nhất.

Trong thế giới tương lai, các cường tộc mọc lên như nấm, những kẻ có thể đứng trên đỉnh cao cuối cùng chỉ là số ít.

Ngay cả khi đã trở thành bá chủ một phương sau 1500 năm, Mê Vụ Chi Chủ cũng không tự tin có thể chống lại tám đại vương tộc, chưa kể còn rất nhiều thế lực mạnh mẽ ẩn trong bóng tối.

Hợp tác với hắn thì khác, không chỉ có thể có được nhiều thông tin hữu ích mà còn có thể tránh được nhiều nguy hiểm trong quá trình phát triển.

Bây giờ lão mê không đồng ý, có lẽ là muốn tiêu hóa những hình ảnh ký ức trong đầu.

Hết chương 1356.

Chương 1357. Tinh Thành Dạ Ảnh

Đi ra khỏi phạm vi lĩnh vực của tộc Mê Vụ, những bông tuyết bay lả tả lập tức tràn ngập tầm mắt.

Tiếp theo, Phong Kỳ định quay về Tinh Thành một chuyến.

Hắn định giải quyết triệt để tộc Dạ Ảnh trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, đưa Viện Nghiên cứu Hổ phách vào phe mình trên thực tế.

Bố cục của Tinh Thành đã rất rõ ràng, hắn không cần phải lặp lại việc dọn dẹp mối họa ngầm của Viện Nghiên cứu Hổ phách sau khi mở dòng thời gian tương lai.

Còn về tộc Dạ Ảnh đang nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách hiện tại, đối với hắn mà nói căn bản không phải là mối đe dọa.

So với những cường giả như lão mê, sự tồn tại của tộc Dạ Ảnh trong lịch sử gần như không đáng kể.

Nếu không phải đi theo lão mê trên một dòng thời gian tương lai, hắn thậm chí còn không biết Viện Nghiên cứu Hổ phách đã từng bị tộc Dạ Ảnh nắm giữ trước Mê Vụ Chi Chủ.

Thậm chí tộc Dạ Ảnh còn không thể so sánh với tộc Ngân Nguyệt nắm giữ cơ quan năng lượng của Tinh Thành.

Ưu thế duy nhất của tộc Dạ Ảnh là chúng có khả năng mê hoặc tinh thần bẩm sinh, còn tộc Ngân Nguyệt không có khả năng này, chỉ có thể dựa vào sự bố trí trong hàng chục năm để

từ từ thâm nhập vào cơ quan năng lượng của Tinh Thành, từ đó nắm giữ hoàn toàn.

Nhưng xét về sức mạnh chủng tộc, tộc Ngân Nguyệt hoàn toàn có thể nghiền nát tộc Dạ Ảnh.

Tộc Ngân Nguyệt có ghi chép lịch sử rõ ràng trong lịch sử của Tinh Thành, thậm chí còn suýt nữa đánh chiếm toàn bộ Tinh Thành, sức mạnh của chúng là một trăm tộc Dạ Ảnh cộng lại cũng không thể sánh bằng.

Nếu không phải Giác Hút chống lại cuộc tấn công như thủy triều của tộc Ngân Nguyệt, lần đầu tiên hắn đến năm 1500 sau này sẽ không phải nhìn thấy Khu tránh nạn Tinh Thành, rất có thể là lãnh địa của tộc Ngân Nguyệt.

Bây giờ mối họa ngầm của tộc Ngân Nguyệt đã được giải quyết.

Mặc dù vẫn chưa xử lý Ngân Linh và những thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt nhưng ở giai đoạn này, họ sẽ không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến hoạt động của Tinh Thành.

Lúc này, tộc Ngân Nguyệt không những không tham lam tài nguyên mà còn rất coi trọng sự phát triển năng lượng của Tinh Thành, trong những năm gần đây, Ngân Linh còn đưa ra nhiều phương án xây dựng cấu trúc năng lượng của Tinh Thành.

Nguyên nhân sâu xa là Ngân Linh và những thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt đã coi Tinh Thành là lãnh địa tương lai của mình.

Xây dựng nơi này tốt hơn, cũng là vì tương lai của tộc nhân mà cân nhắc.

Lý do thứ hai là để đối phó với sự giám sát của Hội đồng tối cao Tinh Thành, phải thể hiện tốt.

Vì vậy, lúc này tộc Ngân Nguyệt có lợi cho Tinh Thành, không có hại.

Nhưng tình hình của tộc Dạ Ảnh thì hoàn toàn khác.

Tộc Dạ Ảnh mỗi ngày đều tiêu thụ tài nguyên mà Tinh Thành cấp cho Viện Nghiên cứu Hổ phách, dùng vào việc nghiên cứu thuật pháp siêu cấp và tu luyện.

Đã điều tra rõ tình hình, việc sớm đánh bại tộc Dạ Ảnh là điều rất cần thiết.

…

Mười ngày sau.

Sau khi giải quyết xong Viện Nghiên cứu Hổ phách, Phong Kỳ lại quay trở về lĩnh vực của tộc Mê Vụ.

Khi hắn đi qua rào chắn của lĩnh vực tộc Mê Vụ, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đã ngưng tụ chân thân đang nhìn hắn từ xa.

Đứng trước lão mê, Phong Kỳ lại lần nữa đưa tay phải ra, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ:

“Lão mê, chào mừng ngươi gia nhập.”

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lúc này lại đưa tay vỗ vào tay phải hắn, vẻ mặt hờ hững nói:

“Ta đã nói đồng ý rồi sao?”

[Bây giờ trong lòng lão mê chắc chắn rất ấm ức, mặc dù trong lòng đã đồng ý nhưng lão mê sau 1500 năm tương lai có thể đánh ngươi một trận trước khi đồng ý để hả giận nhưng lão mê hiện tại rõ ràng không đủ sức.]

Lời Tự Thuật này chính là những gì Phong Kỳ đang nghĩ trong lòng lúc này.

Lúc này hắn tháo ba lô xuống, lấy ra ba viên huyết hạch cô đặc, mỉm cười đưa cho lão mê:

“Bất kể đồng ý hay không, ngươi cứ lấy ba viên huyết hạch này để chữa thương trước.”

Thấy cảnh này, sắc mặt Mê Vụ Chi Chủ phức tạp.

Những hình ảnh ký ức trong đầu lại ùa về.

Đồng hành trên nhiều dòng thời gian, hắn biết Phong Kỳ thực sự muốn hợp tác với hắn, thậm chí còn coi hắn như anh em.

Nhưng nghĩ đến việc mình bị lợi dụng ở những dòng thời gian khác, hắn lại tức giận.

Kẻ chơi đùa tình cảm, đồ khốn!

Mặc dù trong lòng rối bời nhưng hắn vẫn đưa tay nhận lấy huyết hạch, lập tức cánh tay phải hóa thành sương mù bao bọc huyết hạch rồi đưa vào cơ thể, sau đó vẻ mặt hờ hững nói:

“Tại sao ngươi lại chọn dòng thời gian thực tế để tiếp xúc với ta, ngươi hoàn toàn có thể tiếp tục tiếp xúc với ta theo dòng thời gian hy sinh.”

“Tất nhiên là vì ngươi là anh em của ta, đây là sự tin tưởng của ta dành cho ngươi.”

Thấy Phong Kỳ cười nói ra những lời này, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ vẫn mềm nhũn.

Lúc này hắn tiến lên một bước, đấm mạnh vào ngực Phong Kỳ.

Hết chương 1357.

Chương 1358. Phục Hồi Ký Ức

Lập tức Phong Kỳ bị đánh bay ra ngoài, phát ra một tiếng "Thảm thiết", sau khi ngã xuống đất còn dùng khí huyết ngưng tụ thành máu phun ra từ miệng, dường như thực sự bị thương nặng.

"Đừng giả vờ nữa, đứng dậy đi."

Phong Kỳ lập tức cười gượng đứng dậy:

"Nếu vẫn còn tức giận thì để ta cho ngươi đánh một trận? Ta đảm bảo tuyệt đối không đánh trả."

"Thôi vậy."

"Vậy là ngươi đồng ý rồi?"

"Vì để hồi sinh tộc nhân, vì để leo lên đỉnh cao, ta miễn cưỡng đồng ý."

Nghe lão mê đích thân nói đồng ý, Phong Kỳ tiến lên hai bước ôm chặt lão mê vào lòng, sau đó bị lão mê đẩy ra với vẻ ghét bỏ:

"Nói cho ta biết những thông tin tình báo ngươi nắm giữ hiện tại, lượng thông tin trong hình ảnh ký ức có hạn, ta không thể nắm được toàn bộ tình hình."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Tiếp theo, hai người ngồi xuống đất, Phong Kỳ bắt đầu kể lại nhiều nội dung tình báo không xuất hiện trong hình ảnh ký ức.

Cuối cùng, hình ảnh ký ức chủ yếu là quá trình hắn và lão mê chung sống, nhiều thông tin tình báo không được cắt ghép vào.

Nghe Phong Kỳ kể, Mê Vụ Chi Chủ lộ vẻ suy tư, thỉnh thoảng lại gật đầu.

Khi hắn nghe Phong Kỳ gặp Mộ Trảo trong giấc mơ tương lai, hắn hơi nhíu mày:

"Ngươi nói sau khi Mộ Trảo chết, toàn bộ thế giới loài người đều bị huyết nguyệt bao phủ?"

"Ta không rõ là sau khi Mộ Trảo chết thì thế giới loài người bị huyết nguyệt chiếm giữ, hay là sau khi huyết nguyệt chiếm giữ thế giới loài người thì Mộ Trảo chết, tóm lại hai điều này chắc chắn có liên quan."

Nói đến đây, Phong Kỳ hít sâu một hơi, quyết định tiếp tục thú nhận một sự thật với Mê Vụ Chi Chủ.

Sinh Vật Trận Địa gọi những sinh vật đặc biệt trên Thông Thiên Lộ là kẻ cản đường nhưng chúng không biết rằng những kẻ cản đường này chính là con người, kể cả lão mê rõ ràng cũng không biết.

Nhưng đã chọn nói thật với lão mê thì không thể bỏ qua sự thật này.

Dù sao thì tương lai có lẽ vẫn có cơ hội hợp tác với Thông Thiên Chiến Sĩ.

Thẳng thắn lúc này vẫn tốt hơn là để lão mê tự phát hiện ra vào một ngày nào đó, đây cũng là nền tảng để xây dựng niềm tin.

"Lão mê, ngươi có biết những kẻ cản đường trên Thông Thiên Lộ không?"

Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu:

“Chúng trấn giữ Thông Thiên Lộ, lai lịch vô cùng bí ẩn, hơn nữa mỗi thành viên đều nắm giữ một năng lực đặc biệt khác nhau, thực lực đều vô cùng cường hãn.”

“Chúng đều là con người, cản đường trên Thông Thiên Lộ chính là để ngăn cản thế lực của thế giới lĩnh vực giáng lâm thế giới loài người.”

Nghe những lời này, vẻ mặt của Mê Vụ Chi Chủ lập tức đông cứng.

“Hận không?”

Im lặng hồi lâu, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu rồi lại lắc đầu:

“Nói không hận là giả, sau khi tộc nhân chết, ta vẫn luôn sống trong đau khổ nhưng nhiều hơn là sự căm hận đối với quyết định sai lầm của bản thân, cùng với sự hối hận đối với tộc nhân đã khuất… Còn về Thông Thiên Chiến Sĩ, nếu chúng là chiến sĩ loài người, ta có thể hiểu được hành động của chúng, dù sao thì ta mới là kẻ xâm lược nhưng ta vẫn hận chúng.”

Phong Kỳ lúc này gật đầu:

“Lão mê, ta chọn nói sự thật này với ngươi là hy vọng chúng ta có thể hóa giải mâu thuẫn tiềm tàng ngay từ đầu hợp tác, ta đảm bảo với ngươi rằng tương lai chắc chắn sẽ giúp ngươi hồi sinh toàn bộ tộc nhân.”

“Được.” Lão mê rất sảng khoái đồng ý, sau đó nói:

“Ngươi hiểu tập tục của tộc Mê Vụ chúng ta, thực ra cái chết trong mắt chúng ta không phải là điểm kết thúc, nỗi ám ảnh hồi sinh tộc nhân trong lòng ta phần nhiều là do sự hối hận và trách nhiệm tạo thành, sự căm hận đối với những kẻ cản đường chỉ là thứ yếu.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, nếu hắn đã nói ra những lời này thì chứng tỏ hắn thực sự đã buông bỏ.

Tiếp theo chỉ cần giúp Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh tộc nhân trong tương lai, mâu thuẫn này sẽ được hóa giải hoàn toàn.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, bản chất của quá trình này chính là tộc Mê Vụ dẫn đầu tộc nhân chủ động xâm phạm, còn loài người bị động phòng thủ.

Đổi vị trí mà suy nghĩ, hành động của Thông Thiên Chiến Sĩ hoàn toàn hợp tình hợp lý.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ càng tự trách về chiến lược sai lầm của mình.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

"Nhưng điều ta không hiểu là, tại sao Thông Thiên Chiến Sĩ lại trấn giữ Thông Thiên Lộ, mà không chọn quay về thế giới loài người?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu:

"Ta cũng không rõ lắm, dựa theo thông tin tình báo hiện có, ta có một phỏng đoán, Thông Thiên Chiến Sĩ trấn giữ Thông Thiên Lộ dường như là để giảm số lượng tộc quần lĩnh vực giáng lâm thế giới loài người, giống như một cái rây, giảm áp lực cho thế giới loài người, giống như những chiến sĩ trấn giữ biên cương bảo vệ biên giới vậy."

Hết chương 1358.

Chương 1359. Huyết Nguyệt Xâm Lược

Nghe câu trả lời của hắn, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ bất lực:

"Kết quả phỏng đoán của ngươi nếu ở thời điểm đầu các tộc quần lĩnh vực xâm lược thế giới loài người thì có lẽ có thể thành lập, dù sao thì lúc đó thế giới loài người còn rất trọn vẹn, chỉ cần một lĩnh vực trường giáng lâm cũng là một thảm họa chưa từng có, để bảo vệ toàn bộ loài người, hành động trấn giữ biên giới của Thông Thiên Chiến Sĩ là rất cần thiết."

"Nhưng đặt vào thời điểm hiện tại thì lại không thể hiểu nổi, thế giới loài người hiện tại gần như đã bị lĩnh vực trường chiếm giữ rồi phải không? Nơi trú ngụ cuối cùng của loài người cũng chỉ có năm thành phố lớn mà thôi, nếu ta là Thông Thiên Chiến Sĩ thì sẽ chọn quay về thế giới loài người, sau đó cùng với tất cả Thông Thiên Chiến Sĩ tập hợp con người ở năm thành phố lớn lại với nhau, xây dựng nên một thế lực loài người mới, như vậy thì mặc dù nhân tộc có nền tảng mỏng yếu nhưng có Thông Thiên Chiến Sĩ trấn giữ, cũng được coi là một cường tộc rồi, hoàn toàn có khả năng chống lại các thế lực lĩnh vực xung quanh, sao lại giống như trên dòng lịch sử bình thường, dần dần rơi vào cảnh bi thảm."

"Theo ta thấy, nhà đã bị thấm thành cái rây rồi, tiếp tục ở lại Thông Thiên Lộ có ý nghĩa gì? Ta không hiểu nổi."

"Tất nhiên, cũng có khả năng là Thông Thiên Chiến Sĩ không biết được sự thay đổi của thế giới loài người nhưng Mộ

Trảo rõ ràng biết tình hình, tại sao cô ta không đưa Thông Thiên Chiến Sĩ về thế giới loài người?"

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Sự thật đúng như Mê Vụ Chi Chủ đã nói.

Ngoại quải của Thông Thiên Chiến Sĩ mặc dù không thể truyền thừa nhưng nếu có họ trấn giữ, con người ở năm thành phố lớn tập hợp lại với nhau cũng có thể trở thành một cường tộc.

Hoàn toàn không tồn tại tình trạng bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, hoặc bị các thế lực lĩnh vực xung quanh ức hiếp.

Từ góc độ của Mê Vụ Chi Chủ phân tích vấn đề này, hành động của Thông Thiên Chiến Sĩ thực sự có phần kỳ quái.

Hắn và Thiên Xu đã từng trao đổi về Thông Thiên Lộ.

Câu trả lời mà Thiên Xu đưa ra cho hắn hiện tại xem ra không thể giải thích được toàn bộ.

Dù sao thì Thiên Xu cũng không biết nhiều về Thông Thiên Lộ, hắn chỉ tuân theo giao ước của Mộ Trảo cô độc trấn giữ con đường chính mà mình phụ trách, rất ít khi tiếp xúc với các Thông Thiên Chiến Sĩ khác.

"Đúng rồi, Mộ Trảo mà ngươi nói cuối cùng là lai lịch thế nào? Tại sao tất cả Thông Thiên Chiến Sĩ đều có liên quan đến cô ta?" Mê Vụ Chi Chủ lại hỏi.

"Ta không rõ lai lịch của Mộ Trảo, chỉ biết rằng cô ta vẫn luôn tìm kiếm kỳ tích, cố gắng giúp loài người chống lại sự xâm lược của thế giới lĩnh vực, trong quá trình phát triển của học thuyết tu luyện của loài người, có rất nhiều nơi xuất hiện bóng dáng của cô ta, cô ta có ý nghĩa rất lớn đối với loài người

nhưng ta thậm chí còn không biết cô ta có phải là người hay không…”

Nghe Phong Kỳ kể về thông tin liên quan đến Mộ Trảo, Mê Vụ Chi Chủ liên tục gật đầu.

Nhưng khi hắn nghe nói rằng mình đã từng tiếp xúc với Mộ Trảo trong giấc mơ tương lai, hắn không khỏi cau mày:

“Ngươi nói ta từng nói chuyện với Mộ Trảo sau 1500 năm nữa, nói rằng nút không gian phương Đông sắp hình thành, sau đó Mộ Trảo rời đi, không giết ta lúc đó đang chiếm giữ cơ thể lão Vương?”

“Đúng vậy, lúc đó Mộ Trảo dường như có chuyện quan trọng hơn phải làm, chỉ đơn giản giao thủ với ngươi, để lại một câu, Vương tấn thăng chờ ta đến giết ngươi, rồi chọn rời đi… Sau đó ta đã xem ký ức lúc Mộ Trảo tử trận, lúc đó hắn bị vô số Sinh Vật Trận Địa bao vây, cuối cùng tử trận hóa thành tượng đá, cũng chính lúc đó Huyết Nguyệt chiếm giữ thế giới loài người.”

…

Nghe xong câu trả lời của hắn, Mê Vụ Chi Chủ im lặng hồi lâu rồi mới lên tiếng:

“Ta không có đoạn ký ức đó nên ta cũng không rõ lúc đó ta nói nút không gian phương Đông hình thành là có ý gì, ngươi tiếp tục cung cấp thông tin tiếp theo, ta xem thử có thể đối chiếu với thông tin này để tìm manh mối không.”

Nghe vậy, Phong Kỳ bắt đầu tiếp tục kể.

Hắn kể rất nhiều thông tin mà ngay cả lão Mê trên tuyến hy sinh cũng không biết.

Ví dụ như Bóng Đen của Viện nghiên cứu khoa học, trên tuyến hy sinh để không khiến lão Mê và Hắc Huyền cảnh giác,

hắn đã không kể, chỉ thông qua thông tin mà đoán ra Bóng Đen của Viện nghiên cứu khoa học có liên quan đến Hắc Huyền.

Khi Phong Kỳ kể đến Bóng Đen và Mặc của Viện nghiên cứu khoa học, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng ngắt lời hắn:

"Chờ đã, ngươi nói đằng sau Viện nghiên cứu khoa học có một tên gọi là Mặc đang âm thầm điều khiển, hắn còn từng chiêu mộ nhiều cường giả tiềm năng trong thế giới lĩnh vực, rồi ký kết khế ước không thể vi phạm với họ?"

Hết chương 1359.

Chương 1360. Mặc Nguyệt Bí Ẩn

"Đúng vậy nhưng Mặc làm vậy cuối cùng là vì mục đích gì thì ta không biết, có lẽ hắn có một bố cục quan trọng trong tương lai nhưng ta chưa từng trải qua tương lai đó."

Nghe câu trả lời của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi trên mặt nở nụ cười:

"Ta nghĩ, có lẽ ta đã tìm ra đáp án rồi."

"Đáp án gì?" Phong Kỳ lập tức hỏi gấp.

Thông tin về Mặc rất ít, thậm chí không tìm được thêm manh mối nào nhưng rất nhiều manh mối đều liên quan đến hắn.

Sự trỗi dậy của tộc Linh Năng, Tiểu Hắc, Bóng Đen của Viện nghiên cứu khoa học… Những manh mối này đều có mối liên hệ chặt chẽ với Mặc bí ẩn.

Nhưng hắn chỉ biết Mặc đang âm thầm bồi dưỡng các cường giả tiềm năng, còn mục đích cụ thể của hắn khi làm vậy là gì thì không có bất kỳ manh mối hay thông tin nào có thể chứng minh được.

Lúc này nghe lão Mê nói có thể tìm ra đáp án, hắn lập tức không bình tĩnh được nữa.

Lão Mê lúc này lên tiếng:

"Ta sẽ đưa cho ngươi vài thông tin quan trọng, ngươi xem có đúng không."

“Đầu tiên ngươi nói Mộ Trảo chết thì mặt trời biến mất, Huyết Nguyệt lúc đó bao trùm toàn bộ thế giới loài người.”

“Thông tin thứ hai, ngươi nói trước khi Mộ Trảo tử trận đã từng bị vô số Sinh Vật Trận Địa vây công.”

“Thông tin thứ ba, Mặc đang chiêu mộ cường giả khắp nơi, muốn vào một ngày nào đó sai khiến họ làm một việc cho hắn.”

“Thông tin thứ tư, Mặc từng nói với Linh Chiến rằng mình chỉ là phân thân, điều này chứng tỏ hắn còn một bản thể chưa lộ diện.”

“Được rồi, bây giờ chúng ta sẽ kết hợp các thông tin này lại với nhau, ngươi cho rằng đáp án có thể là gì?”

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, trong đầu Phong Kỳ vài manh mối rời rạc bắt đầu ghép nối lại với nhau.

Một dòng thời gian rõ ràng dần hình thành trong đầu hắn.

Đầu tiên là hình ảnh hắn thấy Mộ Trảo tử trận.

Mộ Trảo tay cầm ngân thương chỉ về phía trước, trước mặt cô là vô số Sinh Vật Trận Địa, chúng như thể bị một sức mạnh nào đó thúc đẩy, không sợ chết mà tấn công Mộ Trảo.

Tiếp theo là Mặc khắp nơi ký kết khế ước với các cường giả tiềm năng, yêu cầu họ trong tương lai làm một việc cho hắn, trong thời gian đó Mặc khi tiếp xúc với Linh Chiến đã nói, hắn chỉ là phân thân, còn có một bản thể.

Khi những thông tin này kết nối với nhau, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một phỏng đoán.

Có khả năng là như vậy không.

Những cường giả mà Mặc chiêu mộ, thực ra chính là vô số Sinh Vật Trận Địa mà hắn thấy trong ký ức của Mộ Trảo tấn

công cô, chúng theo giao ước mà chiến đấu cho Mặc, mục đích cuối cùng là giết chết Mộ Trảo.

Ngay lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng cắt ngang suy nghĩ của hắn:

"Đúng rồi, quên không nói với ngươi, Huyết Nguyệt mà ngươi nói trong thế giới lĩnh vực của chúng ta được gọi là Mặc Nguyệt!"

….

Những gợi ý của Mê Vụ Chi Chủ khiến những mảnh thông tin rời rạc trong đầu Phong Kỳ được ghép nối lại, tạo thành một luồng thông tin hoàn toàn mới.

Trước đây hắn không cho rằng Mộ Trảo và Mặc có liên quan đến nhau.

Nhưng qua phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, hắn suy nghĩ kỹ lại thì phát hiện ra Mặc và Mộ Trảo có rất nhiều điểm tương đồng.

Qua ký ức của Mộ Trảo, hắn có thể xác định, Mộ Trảo vẫn luôn tìm kiếm kỳ tích, mà loại kỳ tích này cũng có thể gọi là con người có tiềm năng phát triển, hoặc là con người có những điểm đặc biệt nào đó.

"Thiên xu " bị giam giữ dưới lòng đất của cơ sở phụ Viện Nghiên cứu Hổ phách chính là một trong những kỳ tích do Mộ Trảo đích thân bồi dưỡng.

Tình hình của Mặc cũng rất giống.

Mặc tìm kiếm những cường giả tiềm năng trong thế giới lĩnh vực, bồi dưỡng họ lớn mạnh, đổi lại những cường giả tiềm năng ký kết khế ước này phải làm một việc cho hắn trong tương lai.

Tiếp tục phân tích theo hướng suy nghĩ này.

Hắn từng thấy trong ký ức, sau khi mặt trời biến mất, Mộ Trảo cũng tử trận, hóa thành một pho tượng.

Có thể thấy Mộ Trảo có liên quan chắc chắn đến mặt trời.

Trong ký ức của Linh Chiến, Mặc đã đích thân nói, hắn chỉ là phân thân, không phải bản thể của mình.

Đồng thời Mê Vụ Chi Chủ vừa rồi có nhắc đến, Huyết Nguyệt trong thế giới lĩnh vực còn có một cách gọi khác, là "Mặc Nguyệt."

Cho nên bản thể của Mặc rất có thể chính là vầng trăng tròn màu máu mà hắn thấy treo cao trên bầu trời 1500 năm sau.

Nếu những phỏng đoán này là sự thật thì câu trả lời cho rất nhiều vấn đề đã gần như hiển hiện.

Lúc này hắn ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

"Lão Mê, vậy ta có thể hiểu là Mặc muốn xâm lược thế giới loài người đúng không? Còn Mộ Trảo sẽ là kẻ thù lớn nhất của Mặc khi hắn xâm lược thế giới loài người?"

Mê Vụ Chi Chủ lúc này lắc đầu:

"Ta không rõ sự thật cụ thể là gì nhưng nếu phỏng đoán của chúng ta là sự thật thì khả năng bản thể của Mặc là Huyết Nguyệt rất lớn, hắn chiêu mộ cường giả, chính là để khi bản thể tấn công thế giới loài người, giúp hắn và Mộ Trảo quyết chiến."

Hết chương 1360.

Chương 1361. Cuộc Chiến Cuối Cùng

“Mặc lại vì sao muốn xâm lược thế giới loài người?” Phong Kỳ không khỏi nhíu mày.

“Vấn đề này thực ra không khó hiểu, tộc đàn lĩnh vực của chúng ta vì đại thế giáng lâm nên phải rời khỏi quê hương đến thế giới loài người, có lẽ Mặc Nguyệt cũng có nỗi khổ tương tự, nó biết thế giới của mình sắp sụp đổ, đến lúc đó nó cũng sẽ tử vong, con đường lui duy nhất chính là thế giới loài người.”

“Bản chất của việc này cũng giống như mục đích tộc đàn lĩnh vực của chúng ta đến thế giới loài người.”

Dứt lời, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ suy tư, sau đó tiếp tục nói:

“Chúng ta hãy chuyển sang góc độ của Mặc Nguyệt để phân tích vấn đề này… Nếu ta là Mặc Nguyệt, đại thế giáng lâm đã hiển hiện một phần ở thế giới mà ta chiếu sáng, linh khí bắt đầu dần cạn kiệt, vạn vật đều trở nên tàn lụi, ta cũng bị liên lụy, điều này khiến ta nhận ra nếu đại thế giáng lâm tiếp tục diễn ra, ta chắc chắn sẽ chết, lúc này ta chỉ còn một con đường, đó chính là thế giới loài người chưa bị đại thế xâm chiếm nhưng có một vấn đề khiến ta không dám bước vào thế giới loài người một cách dễ dàng, đó là mặt trời của thế giới loài người không thể dung hợp với ta, trong một thế giới chỉ có thể tồn tại một trong hai là ta hoặc mặt trời.”

“Vì vậy, nếu muốn thoát khỏi thế giới của ta trước khi đại thế giáng lâm hủy diệt, ta chỉ còn con đường là thế giới loài

người, vậy thì ta phải bố trí trước cho việc giáng lâm thế giới loài người, làm thế nào để giết chết mặt trời của thế giới loài người, để ta có thể thay thế mặt trời là vấn đề ta phải đối mặt và giải quyết."

"Vì vậy, ta chọn bồi dưỡng những cường giả tiềm năng, dùng khế ước để ký kết với họ những điều khoản không thể vi phạm, hy vọng họ có thể chiến đấu vì ta trong tương lai, có lẽ trong số những cường giả tiềm năng này có nhiều người sẽ chết yểu trong quá trình trưởng thành, vì vậy ta phải rải lưới rộng, ký kết với càng nhiều cường giả tiềm năng càng tốt để ta chiếm lĩnh thế giới loài người, vì vậy mới có những cường giả tiềm năng bị ký kết khế ước như Linh Chiến."

Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Bây giờ thời gian đã đến thế giới tương lai 1500 năm sau, thế giới lĩnh vực của ta đã gần như hoàn toàn sụp đổ, đại thế giáng lâm có thể đến bất cứ lúc nào, trận chiến cuối cùng giữa ta và Mộ Trảo sắp diễn ra, nếu không thể giết chết cô ta, ta sẽ mãi mãi chìm sâu… Cùng với một tiếng ra lệnh của ta, những cường giả đã ký kết khế ước với ta đã đáp lại lời kêu gọi của ta, lần lượt giáng lâm, hướng về Mộ Trảo phát động trận chiến cuối cùng, kết quả cuối cùng là, ta đã thắng."

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"Vì vậy, những gì ngươi nhìn thấy sau 1500 năm không phải là mặt trời, mà là Mặc Nguyệt."

Nghe xong phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh.

Hắn nhớ lại trong mộng cảnh tương lai mà mình đã trải qua, có một lần cảnh tượng tương lai rất kỳ lạ.

Khi hắn mở mắt ra, thứ hắn nhìn thấy không phải là Huyết Nguyệt, một nửa thế giới là Huyết Nguyệt treo cao, một nửa

còn lại là mặt trời chiếu sáng, thế giới lĩnh vực và thế giới loài người phân chia rõ ràng, bị một đường không gian cong vênh ngăn cách.

Trong thời gian đó, Huyết Nguyệt đè lên mặt trời, thế giới lĩnh vực đang từ từ xâm thực thế giới loài người.

Cũng chính lúc đó, trên bầu trời liên tục xuất hiện những xoáy không gian, vô số Sinh Vật Trận Địa và cường giả khủng khiếp giáng lâm, hướng về phương Đông phát động tấn công.

Lúc đó hắn không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Bây giờ nghĩ lại, rõ ràng đó là thời khắc cuối cùng Mặc Nguyệt tranh giành quyền kiểm soát thế giới với mặt trời.

…

Nghĩ đến đây, trong lòng Phong Kỳ lại nảy sinh nghi ngờ mới:

“Lão Mê, nếu ngươi là Mặc Nguyệt, tại sao không chọn hợp tác với cường tộc thế giới lĩnh vực để giết chết Mộ Trảo, mà lại tự mình bồi dưỡng cường giả tiềm năng?”

“Thực ra điều này rất dễ hiểu, trước hết là năng lực của Mặc Nguyệt có thể rất hạn chế, không thể điều khiển những siêu cường lĩnh vực đó chiến đấu vì mình, vì vậy ký kết với cường giả tiềm năng chắc chắn là phương pháp bảo đảm và an toàn nhất… Điều này cũng có thể thấy được từ việc Mặc Nguyệt bị tộc Linh Năng giam cầm, mặc dù chỉ là phân thân nhưng sức chiến đấu của Mặc Nguyệt dường như không mạnh.”

“Thông qua những thông tin suy đoán này, chúng ta cũng có thể thuận tiện suy đoán ý nghĩa thực sự của Thông Thiên Lộ, cũng như ý nghĩa của việc tạo ra nút không gian mà ngươi nói.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ nhìn Phong Kỳ mỉm cười:

“A Kỳ, theo mạch suy nghĩ ta đưa cho ngươi, ngươi cho rằng ý nghĩa tồn tại của Thông Thiên Lộ là gì, tại sao khi nút không gian sắp hình thành, Mộ Trảo lại từ bỏ việc giết ta trong tương lai, mà chọn rời đi trước?”

Hết chương 1361.

Chương 1362. Thông Thiên Lộ

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Sau một hồi im lặng, hắn lên tiếng:

"Mộ Trảo tạo ra chiến sĩ Thông Thiên là để ngăn chặn tối đa sự giáng lâm của tộc đàn lĩnh vực, ta có thể hiểu là mỗi khi một chiến trường lĩnh vực giáng lâm thế giới loài người, sẽ tạo ra một nút không gian của thế giới lĩnh vực, khi nút không gian của thế giới lĩnh vực đạt đến một số lượng chắc chắn trong thế giới loài người, cũng báo hiệu thời điểm Mặc Nguyệt giáng lâm… Mộ Trảo bồi dưỡng chiến sĩ Thông Thiên chính là để ngăn chặn, hoặc là kéo dài thời gian giáng lâm của Mặc Nguyệt, kéo dài thêm thời gian phát triển cho loài người."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Phân tích của ngươi rất có lý nhưng ta không hiểu tại sao ngươi lại cho rằng Mộ Trảo muốn kéo dài thời gian phát triển cho loài người, chứ không phải hoàn toàn ích kỷ vì bản thân?"

"Ta đã xem một phần ký ức của Mộ Trảo, cô ta đã nhiều lần đề cập đến việc chiến đấu vì loài người, ta cảm thấy cô ta luôn duy trì thái độ thân thiện với loài người và luôn coi loài người là đồng đội cùng chiến tuyến… Câu nói trước khi hóa thành tượng là không ai cùng ta ngắm hoàng hôn, cũng ám chỉ loài người."

"Ngoài ra, trong quá trình phát triển học tu luyện của loài người, đâu đâu cũng có bóng dáng của Mộ Trảo, cô ta không

giống như Mặc Nguyệt chỉ bồi dưỡng cường giả tiềm năng để chiến đấu vì mình, nhiều bố cục của Mộ Trảo đều nhằm thúc đẩy sự phát triển của nền văn minh loài người, chẳng hạn như bồi dưỡng viện trưởng đời đầu của Tinh Hồng, bồi dưỡng Úy Vi, v.v."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ bừng tỉnh gật đầu:

"Những thông tin hiện có thực sự có thể chứng minh Mộ Trảo đứng về phía loài người, thực ra sự tồn tại của cô ta cũng có sự khác biệt về bản chất với Mặc Nguyệt."

"Khác biệt gì?" Phong Kỳ lập tức tò mò hỏi.

"Mặc Nguyệt của thế giới lĩnh vực tuy chiếu sáng khắp các thế giới lĩnh vực nhưng ý nghĩa tồn tại của nó lại rất lúng túng, mỗi tộc đàn lĩnh vực đều có chiến trường lĩnh vực của riêng mình, bên trong có môi trường hoàn toàn khác biệt, ảnh hưởng của Huyết Nguyệt đối với thế giới lĩnh vực rất nhỏ, mãi đến 1500 năm sau mới hoàn toàn trở thành nguồn gốc thế giới duy nhất sau khi tất cả các chiến trường lĩnh vực hợp nhất."

"Nhưng thế giới loài người thì khác, Mộ Trảo là mặt trời, có liên quan mật thiết đến sự sinh sôi nảy nở của các ngươi, thậm chí có thể nói rằng loài người các ngươi chính là dưới ánh mặt trời mà sinh ra nền văn minh sơ khai, mọi thứ trong xã hội loài người đều không thể thiếu mặt trời, dù là văn hóa, lịch sử, truyền thuyết thần thoại hay thậm chí là khoa học hiện đại, v.v."

"Nhưng Huyết Nguyệt ở thế giới lĩnh vực giống như một biểu tượng hơn, các tộc đàn lĩnh vực đều có thế giới chiến trường lĩnh vực riêng, ý nghĩa của Huyết Nguyệt không quan trọng bằng mặt trời của thế giới loài người, có lẽ đây cũng là lý do chính khiến Mặc Nguyệt không nhận được sự ủng hộ của những cường tộc lĩnh vực đó."

“Thì ra là vậy, không ngờ trong những thông tin có được trước đó lại ẩn chứa nhiều thông tin như vậy, lão Mê quả là lợi hại.” Lúc này, Phong Kỳ giơ ngón tay cái lên.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lại lắc đầu:

“Nói nhiều như vậy, chúng ta chỉ thông qua những thông tin rời rạc mà ngươi cung cấp để ghép nối manh mối, sau đó đưa ra câu trả lời phỏng đoán nhưng sự thật cụ thể là gì, chúng ta vẫn phải tiếp tục khám phá, dù sao thì phỏng đoán cũng không nhất thiết là sự thật.”

Phong Kỳ lập tức gật đầu:

“Lão Mê, tiếp theo ngươi định làm gì?”

“Ta ư?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ im lặng hồi lâu rồi mới lên tiếng:

“Ta cần phải chữa thương phục hồi thực lực trước, sau đó cố gắng thích ứng với quy tắc của thế giới này.”

“Ngươi nói đến siêu thoát lĩnh vực sinh vật ư? Đúng rồi, ta vẫn luôn rất tò mò một điều, tại sao một số Sinh Vật Trận Địa có thể tự do đi lại trong thế giới loài người nhưng một số Sinh Vật Trận Địa thì không, ví dụ như ngươi không thể tự do đi lại bên ngoài, thậm chí còn suýt mất mạng vì muốn dung hợp quy tắc của thế giới này.”

Trong lúc đặt câu hỏi, trong đầu Phong Kỳ hiện lên hình ảnh Mê Vụ Chi Chủ đau đớn giãy giụa trước khi chết.

Trong quá trình dung hợp quy tắc thế giới, bản nguyên của Mê Vụ Chi Chủ bị vỡ vụn, may nhờ ý chí kỳ tích mới có thể tái tạo bản nguyên và hoàn thành sự hồi sinh.

Cũng kể từ đó, Mê Vụ Chi Chủ đã trở thành siêu thoát lĩnh vực sinh vật có thể tự do đi lại bên ngoài trong miệng loài

người.

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ lập tức giải thích:

“Lý do rất đơn giản, lĩnh vực của ta và quy tắc thế giới loài người có tính tương thích cực kỳ thấp, điều này cũng dẫn đến việc ta sinh ra ở chiến trường lĩnh vực sương mù và tính tương thích với thế giới này cũng rất thấp, muốn trở thành siêu thoát lĩnh vực sinh vật thì cần chiến trường lĩnh vực của ta từng bước dung hợp với quy tắc thế giới bên ngoài, trong thời gian đó cơ thể chúng ta cũng sẽ bị ảnh hưởng, từng bước tương thích với thế giới này, sau đó ta sẽ trở thành siêu thoát lĩnh vực sinh vật trong miệng ngươi.”

Hết chương 1362.

Chương 1363. Mặt Trời Và Mặt Trăng

"Còn về những Sinh Vật Trận Địa có thể tự do đi lại bên ngoài ngay từ khi giáng lâm, cũng là vì quy tắc của chiến trường lĩnh vực mà chúng ở có tính tương thích cao với thế giới này, chúng thậm chí không cần phải đi theo chiến trường lĩnh vực mà vẫn có thể tự do đi lại trong thế giới loài người, ví dụ như tộc Ngân Nguyệt mà ngươi nói, cũng như các thế lực chủng tộc lớn nhỏ trong liên minh chủng tộc yếu lĩnh vực, điều này không liên quan đến thực lực mạnh yếu, chỉ liên quan đến chiến trường lĩnh vực mà chủng tộc sinh sôi nảy nở."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu:

"Tiếp theo ngươi định làm gì? Thử đi ra ngoài để dung hợp cưỡng chế, hay là định tạm thời ở lại đây?"

"Chiến trường lĩnh vực của ta dung hợp với quy tắc của thế giới này vẫn cần thời gian, rời đi đương nhiên là càng nhanh càng tốt, đợi ta phục hồi thực lực sẽ thử dung hợp với quy tắc của thế giới này… nhưng bước này phải tiến hành trong tương lai tuyến của ngươi trước, dù sao thì những yếu tố như thay đổi tâm lý có thể khiến kết quả thay đổi."

"Ta trên tuyến hy sinh có thể được, không chắc chắn sẽ để biết được sự thật, ta sau khi thay đổi tâm lý cũng có thể được."

"Được, đợi tuyến hy sinh mở ra ta sẽ đến tìm ngươi."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu.

Tiếp tục trò chuyện phiếm với Mê Vụ Chi Chủ một lúc, Phong Kỳ đứng dậy rời khỏi chiến trường lĩnh vực sương mù,

hướng về phía thành Lãnh Đông mà đi trong tuyết lớn bay đầy trời.

Ba tuyến thời gian, giống như ba lần đến thăm lều tranh.

Bây giờ hắn cuối cùng cũng mời được người anh em tốt của mình gia nhập phe mình.

Đối với năng lực của lão Mê, trải nghiệm của nhiều tuyến thời gian đã đưa ra câu trả lời rõ ràng.

Có lão Mê giúp đỡ, hắn tin rằng ngay cả khi mình chết yểu, tương lai của loài người cũng sẽ phát triển theo hướng tốt đẹp hơn, chứ không giống như trong giấc mơ tương lai trước đây, trở thành thế lực yếu kém nhất ở thế giới tương lai, chỉ có thể vật lộn cầu sinh trong ngày tận thế, tương lai mịt mù.

[Biết đâu vì phải giúp ngươi nâng đỡ thế lực loài người trỗi dậy, lão Mê ở tuyến tương lai tiếp theo sẽ bị kéo chân rất nhiều, cuối cùng dẫn đến suy sụp, đợi đến lần sau ngươi mở mắt trong giấc mơ tương lai, nhìn thấy không phải lão Mê cũng không phải thế lực loài người, mà là một tộc đàn lĩnh vực mới xây dựng trên nghĩa địa loài người hoang tàn.]

"Đừng nói gở."

[Ta chỉ đưa ra một phỏng đoán, cũng không nói đây là điều chắc chắn, dù sao thì đây là kết quả có thể xảy ra, ảnh hưởng của hiệu ứng cánh bướm rất lớn, mỗi nút thắt trong lịch sử thay đổi đều sẽ khiến tương lai xảy ra muôn vàn biến đổi.]

"Ta biết, ta phải làm là liên tục sửa chữa lịch sử, để mọi thứ phát triển theo tương lai lý tưởng của ta."

[Ta sẽ ở bên ngươi.]

"Cảm ơn, đợi đến khi ta có năng lực, chắc chắn sẽ tạo cho ngươi một cơ thể mới."

[Nhớ là cơ thể mới đó phải nhiều cơ bắp, nếu không ta sẽ đoạt xác ngươi.]

Phong Kỳ:…

“Hệ thống ngu ngốc, cút đi ăn phân.”

[Zombie ngu ngốc, ta không ăn ngươi.]

Trong lúc cãi nhau, bóng dáng Phong Kỳ càng đi càng xa, dần dần chìm vào trong gió tuyết.

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Một chiếc máy bay chuyên dụng Tinh Hồng đỗ trên bãi đáp của căn cứ Tinh Hồng.

Khi cửa khoang máy bay mở ra, bóng dáng Phong Kỳ hiện ra.

Xuống khỏi máy bay chuyên dụng, hắn đi vào căn cứ Tinh Hồng, sau đó đi thẳng về phía phòng họp Tinh Hồng.

Khi còn trên máy bay, hắn đã liên lạc trước với viện trưởng Tinh Hồng, triệu tập cuộc họp Tinh Hồng.

Đi theo tuyến đường quen thuộc trong căn cứ Tinh Hồng, hắn đi lòng vòng rồi đến trước máy dò của phòng họp Tinh Hồng.

Đặt điện thoại vào hộp dụng cụ bên cạnh, hắn bước lên trước một bước, đứng trước máy dò, lập tức đầu dò trên máy quét phát ra tia sáng.

Quét qua người hắn ba lần, đèn xanh sáng lên, biểu thị trên người hắn không mang theo bất kỳ thiết bị điện tử nào.

Mặc dù hắn là một trong những người có quyền hạn cao nhất của Tinh Hồng.

Nhưng hắn cũng không thể bỏ qua bước này.

Bây giờ tình hình của Tinh Thành đã rất rõ ràng, khả năng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị xâm nhập gần như không có nhưng những cơ chế này vẫn được giữ lại.

Mọi thứ đều vì mục đích an toàn.

Dù sao thì phòng họp cao nhất của Tinh Hồng thảo luận về hướng đi và quyết sách tương lai của loài người, có liên quan trọng đại.

Đi theo lối đi ánh sáng xanh đến phòng họp Tinh Hồng, lúc này trong phòng họp đã chật kín người, chỉ còn chỗ của hắn là trống.

Đến chỗ của mình ngồi xuống, Phong Kỳ nhìn lướt qua những người có mặt:

"Các vị tiền bối, tôi đã trở lại, tiếp theo sẽ trình bày kết quả tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ…"

Tiếp theo hắn kể chi tiết tình hình tiếp xúc của mình với lão Mê.

Trong đó hắn đặc biệt nói đến kết quả phân tích của lão Mê, về phỏng đoán danh tính thực sự của Mộ Trảo và Mặc.

Hết chương 1363.

Chương 1364. Phục Hồi Thực Lực

Nghe hắn kể, những người có mặt từ lúc đầu còn bình tĩnh, dần dần biểu cảm trở nên kinh ngạc.

Khi Phong Kỳ kể xong, Úy Vi ngồi bên cạnh hắn không nhịn được lên tiếng:

"Tôi đã tiếp xúc với Mộ Trảo, cô ta có dung nhan và tuổi thọ không già, có lẽ đúng như Mê Vụ Chi Chủ phỏng đoán, cô ta là phân thân của mặt trời, còn Mặc là phân thân của mặt trăng."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục nói:

"Bây giờ tất cả thông tin tình báo đều chỉ ra hướng này nhưng sự thật cụ thể phải đích thân trải nghiệm mới biết được, ngoài ra còn rất nhiều vấn đề vẫn chưa có câu trả lời rõ ràng."

Về chủ đề Mộ Trảo và Mặc, mọi người đã có một cuộc thảo luận sôi nổi.

Thời gian đến chín giờ tối.

Sau khi kết thúc cuộc họp, Phong Kỳ ăn tối tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó trở về Học phủ Tinh Thành.

Đẩy cửa ký túc xá, hắn đưa tay bật công tắc đèn trên tường.

Ngay lập tức, khung cảnh quen thuộc hiện ra trước mắt.

Đóng cửa lại, hắn đi thẳng đến bàn học ngồi xuống.

Nỗ lực của nhiều tuyến thời gian, sự thật đằng sau nhiều thông tin tình báo hiện đã được hé lộ.

Nhưng vẫn còn rất nhiều câu hỏi chưa tìm được lời giải.

Thế giới này có thực sự là thế giới trò chơi không? Sự thật đằng sau vụ thảm sát của quân đội Bình minh là gì? Vật phẩm kỳ diệu trên người hắn, hay Lời Tự Thuật cuối cùng có nguồn gốc như thế nào? Sự giáng lâm của thế lực lớn cuối cùng là ám chỉ điều gì? Tiểu Hắc là gì? Tại sao lại truy đuổi hắn? Thông Thiên Lộ cuối cùng có bao nhiêu cường giả loài người? Mộ Trảo bố trí nhiều như vậy thực sự là để chống lại cuộc xâm lược của Mặc Nguyệt sao?

Hắn phát hiện ra rằng mỗi khi hắn lấp đầy một khoảng trống thông tin, lại có những vấn đề mới nảy sinh.

Hắn còn một chặng đường dài nữa mới đến được câu trả lời thực sự.

Nhưng dù vậy, hắn nhận ra rằng nội tâm mình không hề cảm thấy bối rối.

Hắn từng bối rối, từng đấu tranh, cũng từng không thoát ra được nỗi đau khổ.

Nhưng mỗi ký ức về tuyến hy sinh mang đến cho hắn những cảm xúc tiêu cực, đồng thời cũng khiến nội tâm hắn trở nên kiên định hơn.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Bởi vì tuyến hy sinh không chỉ mang đến cho ngươi những cảm xúc tiêu cực và thông tin tình báo, mà ý chí kiên định của ngươi trên tuyến hy sinh cũng sẽ theo ký ức mà ban cho ngươi.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Lúc này, hắn mở sổ tay ra.

Trước khi lập kế hoạch cho tuyến tương lai, hắn lại xem kỹ lại những thông tin tình báo trước đó, củng cố trí nhớ về thông tin tình báo.

Làm xong tất cả những điều này, hắn cầm bút bắt đầu viết kế hoạch cho tuyến tương lai tiếp theo.

Tuyến tương lai, tuyến bình minh.

Mục tiêu của tuyến hy sinh: Thông qua tuyến hy sinh này tiếp cận Mộ Trảo, thậm chí tìm hiểu sự thật đằng sau vụ thảm sát của quân đội Bình minh trong lịch sử bình thường.

…

Lúc đầu, hắn hoàn toàn không hiểu biết gì về cục diện thế giới.

Đi theo tuyến Mộc Tinh thành lập quân đội Bình minh đã gặp phải rất nhiều khó khăn nhưng trên tuyến hy sinh này, cục diện của Tinh Thành đã rất rõ ràng, đồng thời hắn còn có Mê Vụ Chi Chủ giúp đỡ.

Hắn cảm thấy sau khi trải qua nhiều tuyến thời gian như vậy, đã đến lúc hắn đi lại tuyến Mộc Tinh đã thất bại trước đây.

Chỉ cần có thể sống đến lúc Mộ Trảo xuất hiện bên cạnh Mộc Tinh, có lẽ câu trả lời cho nhiều câu hỏi sẽ được hé lộ, hắn cũng có thể thông qua Mộ Trảo để hiểu được bản chất và sự thật của thế giới này.

Thậm chí Mộ Trảo rất có thể biết được sự thật về sự giáng lâm của thế lực lớn.

Đồng thời, sự phát triển và xây dựng của Tinh Thành cũng là trọng tâm của tuyến hy sinh này.

Cuối cùng thì thời điểm Mộ Trảo xuất hiện là sau vài chục năm nữa, rõ ràng không thể lãng phí mấy chục năm trước đó

để chờ đợi.

Bố trí và xây dựng Tinh Thành, có lẽ có thể mang lại một tia hy vọng cho loài người trong tương lai.

Viết xong một trang, Phong Kỳ lại mở một trang khác để tiếp tục viết.

Thời gian trôi đến 12 giờ đêm.

Tiếng chuông nửa đêm vang lên trong Học phủ Tinh Thành, Phong Kỳ cũng buông bút.

Kiểm tra kỹ lưỡng nội dung đã viết, hắn đứng dậy đi đến trước tủ lạnh, lấy ra chai Rượu Thanh Tâm đã pha chế trước đó.

Đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, hắn uống cạn nửa chai Rượu Thanh Tâm còn lại.

Theo thời gian trôi qua, thanh tiến trình năng lượng bắt đầu tăng lên chậm rãi.

Lúc này, Phong Kỳ ngạc nhiên phát hiện ra rằng tần suất tăng của thanh tiến trình năng lượng dường như đã giảm xuống.

Đúng như hắn dự đoán, nửa chai Rượu Thanh Tâm trước đây có thể kéo đầy thanh tiến trình nhưng bây giờ chỉ có thể đồng ý được một phần ba nhu cầu để vào giấc mơ tương lai.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Có lẽ liên quan đến việc ngươi tiến hóa thành con người cấp cao, nhu cầu năng lượng để mở tuyến hy sinh đã lớn hơn.]

Hết chương 1364.

Chương 1365. Tìm Hiểu Sự Thật

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng gật đầu.

Nhu cầu năng lượng tăng lên gấp ba lần, đối với hắn mà nói không phải là chuyện gì khó khăn.

Cuối cùng thì bây giờ hắn có sự hỗ trợ của hai tổ chức siêu cấp là Tinh Hồng và Hổ Phách, đừng nói là tăng gấp ba lần, ngay cả khi tăng gấp ba trăm lần cũng không đủ lượng tài nguyên tiêu thụ trong một ngày của hai tổ chức Tinh Hồng và Hổ Phách.

Điều duy nhất khiến hắn băn khoăn khi mở tuyến tương lai chỉ là ảnh hưởng chồng chất của những cảm xúc tiêu cực.

Vấn đề nhu cầu năng lượng đã không còn là vấn đề.

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, lấy thêm hai chai Rượu Thanh Tâm từ tủ lạnh.

Đổ hai chai Rượu Thanh Tâm vào miệng, vừa chờ thanh tiến trình năng lượng tăng lên, hắn vừa thay một bộ quần áo rồi nằm lên giường.

Rất nhanh, thanh tiến trình năng lượng đã đầy, Phong Kỳ cũng nhắm mắt lại vào lúc này.

Thời gian trôi qua nhưng Phong Kỳ vẫn không ngủ được.

Nhìn chằm chằm vào trần nhà, hắn phát hiện mình dường như bị mất ngủ.

Về bản chất, giấc ngủ là quá trình làm sạch và điều chỉnh cơ thể.

Nhưng thể chất hiện tại của hắn đã vượt qua nhu cầu ngủ một giấc mỗi ngày, căn bản không buồn ngủ.

Đây chỉ là một trong những lý do khiến hắn không ngủ được.

Thứ hai là tác dụng gây mê của Rượu Thanh Tâm đối với hắn đã giảm xuống đến mức không thể tạo ra hiệu quả như thế nào.

Với thể chất hiện tại của hắn, hiệu quả của Rượu Thanh Tâm sẽ bị hóa giải sau khi thuốc tan.

Cuối cùng là ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực chồng chất, trong tình trạng không thể gây mê, khi nhắm mắt lại, những ký ức về thời gian ở tuyến hy sinh thường hiện lên trong đầu hắn.

Thậm chí còn khiến hắn càng ngủ càng tỉnh táo.

Phong Kỳ vẫn không ngủ được, hắn ngồi dậy, xoa xoa tóc, vẻ mặt bất lực hiện lên trên khuôn mặt.

Theo tình hình hiện tại, mặc dù Rượu Thanh Tâm vẫn có thể dùng để bổ sung thanh tiến trình năng lượng nhưng muốn hỗ trợ hắn ngủ thì không còn tác dụng gì nữa.

“A Bạch, có năng lực thiên phú nào có thể ngủ ngay không?”

[Chắc chắn là có nhưng ngươi không chắc chắn có thể rút ra được, muốn tìm được Sinh Vật Trận Địa có năng lực yếu như vậy là một vấn đề nan giải, khó hơn nữa là năng lực thiên phú này phải là năng lực mạnh nhất của Sinh Vật Trận Địa này, bởi vì ngươi chỉ rút ra được năng lực mạnh nhất của Sinh

Vật Trận Địa bị giết, độ khó có thể còn khó hơn cả việc có được năng lực trí nhớ thiên phú vô hạn.]

"Tìm kiếm khó, vậy nếu để Úy tỷ bồi dưỡng thì sao?"

[Điều này thì có thể nhưng vấn đề là năng lực của loài vật nào là ngủ? Làm thế nào để biến năng lực này thành năng lực thiên phú?]

Phong Kỳ:…

Hắn với tay lấy chiếc điện thoại đặt trên tủ đầu giường, gọi cho Úy Vi.

Chờ rất lâu, điện thoại mới được kết nối, giọng nói của Úy Vi truyền đến:

"Gọi điện lúc ba giờ sáng, có chuyện gì?"

"Úy tỷ, em không ngủ được, cần chị giúp."

"Cần chị ngủ cùng sao?"

"Đừng đùa, ý em là có cách nào giúp em nhanh chóng ngủ được không, bây giờ Rượu Thanh Tâm không còn tác dụng gì với em nữa."

"Thì ra là vậy, không sao, bây giờ em đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, chị sẽ pha cho em một liều thuốc gây mê, đảm bảo ngủ ngay."

Sau khi cúp điện thoại, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt Phong Kỳ.

Cảm giác có người đồng hành thật sảng khoái, không cần phải tự mình nghĩ cách giải quyết mọi chuyện.

Chỉ cần một cuộc điện thoại, người đồng hành sẽ giúp giải quyết vấn đề.

Hắn đứng dậy thay một bộ quần áo khác, đi ra khỏi ký túc xá chạy về phía cổng trường.

…

Khi hắn đến phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn thấy Úy Vi đang bận rộn.

Rõ ràng là Úy Vi đã không ngủ cả đêm.

Với Úy Vi, thức đêm dường như đã trở thành một phần của cuộc sống.

May mắn thay, thể chất của cô đặc biệt, thức đêm không gây hại nhiều cho cô, nếu các nhà nghiên cứu khoa học bình thường sống theo lối sống của Úy Vi trong một tháng, rụng tóc chỉ là chuyện nhỏ, rất có thể sẽ rơi vào trạng thái nửa sống nửa chết.

Thông qua hình ảnh trên bảng điều khiển, Phong Kỳ phát hiện ra rằng Úy Vi đã điều chỉnh chính xác dữ liệu cơ thể của hắn, dường như đang tiến hành thử nghiệm pha chế thuốc.

Úy Vi dường như cũng phát hiện ra hắn đến, lúc này quay đầu nhìn hắn.

“Úy tỷ, được không?”

Đối mặt với câu hỏi, Úy Vi mỉm cười gật đầu nói:

“Tất nhiên là được, ta có thuốc gây mê ở đây, chẳng hạn như loại thuốc gây mê đã sử dụng khi trích xuất ký ức của ngươi nhưng loại thuốc gây mê đó rất quý, ta cũng không có nhiều hàng tồn kho, nếu không phải phẫu thuật thì không cần thiết, chỉ cần ngủ thì có thể dùng loại khác thay thế.”

“Làm phiền tỷ rồi.”

“Ừm, tiếp theo đừng làm phiền ta, ngươi muốn làm gì thì làm đi.” Nói xong, Úy Vi quay đầu nhìn về phía màn hình, bắt đầu điều chỉnh các thông số.

Hết chương 1365.

Chương 1366. Giấc Ngủ Tinh Hồng

Một giờ sau, Úy Vi đứng dậy lấy một ít linh dược từ tủ lạnh, sau đó đến bàn làm việc bên cạnh bắt đầu bận rộn.

Rất nhanh, một ống thuốc lỏng hỗn hợp hơn mười loại linh dược đã ra đời.

Nhưng Úy Vi không đưa cho hắn sử dụng, mà cầm lọ thuốc mới nghiên cứu đến trước một thiết bị ở góc phòng, bắt đầu thử nghiệm hiệu quả của thuốc.

Không rõ quá trình nghiên cứu còn phải mất bao lâu, lúc này Phong Kỳ đứng dậy:

"Úy tỷ, ta đi ăn sáng, tỷ muốn ăn gì ta mang về cho."

"Gì cũng được." Úy Vi không ngoảnh đầu lại đáp.

Nhìn Úy Vi vô cùng nghiêm túc sau khi vào trạng thái, Phong Kỳ thở dài trong lòng, sau đó bước ra khỏi phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Đi về phía nhà ăn, những nhân viên Tinh Hồng gặp trên đường đều nhiệt tình chào hỏi hắn.

Từ ánh mắt của họ, Phong Kỳ thấy một tia mong đợi.

Có thể thấy, toàn thể những người đồng hành của Tinh Hồng đều rất mong đợi tương lai của hắn.

Hắn đã không còn đơn độc chiến đấu.

…

Đợi đến khi Phong Kỳ mang bữa sáng trở lại phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi, hắn phát hiện Úy Vi đã dùng chuột bạch sống để tiến hành thử nghiệm tiếp theo.

Cuối cùng, nửa ngày sau, Úy Vi cầm một ống thuốc lỏng màu xanh lục đến trước mặt hắn.

"Xong rồi, quả nhiên mỹ nhân ta có thiên phú dị bẩm."

Nhìn Úy Vi đầy vẻ tự hào, Phong Kỳ liếc nhìn bữa sáng bên cạnh, bất lực nói:

"Úy tỷ, bữa sáng đã nguội hết rồi."

"Không sao, nhịn một bữa không chết được, ăn trưa luôn là được… Ngươi định ăn trưa xong rồi đi hay an nghỉ tại chỗ luôn?"

Nhìn Úy Vi cười ha hả, trong lòng Phong Kỳ vừa cảm động vừa thấy tức.

Cái gì mà an nghỉ tại chỗ.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Phải nói là ta thấy cô ấy miêu tả rất chính xác, biểu cảm trước khi ngươi ngủ rất an tường, ngủ rồi chắc chắn càng an tường hơn.]

Phong Kỳ:…

Ngẩng đầu nhìn Úy Vi, hắn lúc này lên tiếng nói:

"Úy tỷ, ta không đói, ngủ luôn đi."

"Tùy ngươi, lọ thuốc này không giống thuốc gây mê, không cần tiêm mà uống trực tiếp là được, ta đi ăn trưa trước đã, đói chết mất."

Đặt lọ thuốc xuống, Úy Vi vội vã đi ra khỏi phòng thí nghiệm riêng, chạy đến nhà ăn.

Lúc này trong phòng thí nghiệm riêng chỉ còn lại Phong Kỳ.

Hắn đưa tay cầm lấy lọ thuốc mà Úy Vi đặt ở bên cạnh, sau đó cũng đi ra khỏi phòng thí nghiệm riêng, đến căn phòng của hắn ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi xác thực đi vào phòng, hắn ngồi xuống ghế sô pha, uống cạn lọ thuốc đã pha chế trong tay.

Ngay lập tức, vị ngọt thanh lan tỏa trong miệng.

Tiếp đó, vị ngọt thanh biến thành vị đắng, cuối cùng trở thành cảm giác đau rát.

Sau khi hương vị thay đổi vài lần, hắn cảm thấy lưỡi mình tê liệt, cảm giác tê liệt nặng nề này nhanh chóng lan khắp toàn thân.

Hắn đột nhiên cảm thấy buồn ngủ.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nhanh chóng ngủ đi, với khả năng phục hồi của cơ thể ngươi, hiệu quả của loại thuốc này sẽ không duy trì được bao lâu, nếu không thể ngủ trước khi hiệu quả của thuốc kết thúc, lọ thuốc này coi như lãng phí.]

Không do dự, hắn lập tức nằm xuống ghế sô pha và nhắm mắt lại.

Cảm giác tê liệt của lọ thuốc này kém xa so với hiệu quả của thuốc gây mê tiêm khi trích xuất ký ức nhưng cũng rất mạnh.

Cảm giác buồn ngủ trào dâng trong đầu.

Trước khi ngủ, trong đầu hắn hiện lên rất nhiều hình ảnh.

Lần này nhân loại có lão Mê hỗ trợ, tương lai có nhiều khả năng hơn, đợi đến khi hắn mở mắt trong giấc mơ tương lai, có lẽ sẽ thấy một nền văn minh nhân loại hoàn toàn khác trước đây.

Nhân tộc, có lẽ cũng là một trong những chủng tộc mạnh mẽ trong tương lai.

Dòng hy sinh này cũng vậy, trải qua rất nhiều dòng thời gian, quét sạch nhiều chướng ngại trên con đường trưởng thành, lần này hắn có lẽ có thể tiếp xúc với Mộ Trảo, sau đó thông qua Mộ Trảo để hiểu được nhiều sự thật mà hắn vẫn chưa biết.

Đối với lần thử nghiệm này, Phong Kỳ vô cùng mong đợi.

[À, xin lỗi vì đã ngắt lời, ý ta là lỡ như… lỡ như ngươi vẫn không sống được đến khi Mộ Trảo xuất hiện thì sao? Dù sao thì cũng cách nhau nhiều năm, đây là thách thức đối với tuổi thọ của ngươi.]

Phong Kỳ sắp ngủ thì nghe thấy lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn lập tức tỉnh táo hơn nhiều.

Hắn kiên quyết giơ ngón giữa với Lời Tự Thuật trong lòng.

Thời gian trôi qua.

Trong lúc suy nghĩ miên man, cơn buồn ngủ ập đến như thủy triều.

Cuối cùng, biểu cảm của Phong Kỳ dần trở nên an tường…

…

Không biết đã ngủ bao lâu, Phong Kỳ từ từ mở mắt.

Nhìn chằm chằm vào trần nhà vài giây, hắn lên tiếng trong lòng:

“A Bạch? Hệ thống ngu ngốc?”

Không nhận được phản hồi của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ chìm ý thức vào tinh thần thức hải.

Trong thức hải ngoài biển tinh thần lực tụ lại, không có hạt nguồn màu vàng sẫm và quỹ đạo thiên phú.

Bây giờ hắn có thể xác định, mình đã vào dòng hy sinh.

Hết chương 1366.

Chương 1367. Bắt Đầu Dòng Hy Sinh

Sau khi hiểu được tình hình, nội tâm Phong Kỳ vô cùng bình tĩnh.

Sinh tử là lẽ thường tình, đối với hắn, điều quan trọng nhất là làm sao để chết có giá trị.

Xoa xoa mái tóc rối bù, hắn rời khỏi giường, đi vào phòng tắm, rửa mặt rồi thay một bộ quần áo, rời khỏi phòng.

Khi hắn đến phòng thí nghiệm của Úy Vi, hắn thấy Úy Vi đang mặc một bộ đồng phục Tinh Hồng mới tinh, tóc búi gọn sau đầu, đang bận rộn trước bàn dụng cụ.

"Chị Úy, chị không ngủ sao?"

"Xong việc rồi ngủ bù cũng không muộn, cơ thể tôi vẫn chịu được." Úy Vi không ngoảnh đầu lại, nói, sau đó dừng lại:

"Bây giờ là dòng hy sinh hay dòng thời gian chính?"

"Dòng hy sinh đã bắt đầu rồi."

"Tôi hiểu rồi, tiếp theo cứ theo kế hoạch mà làm, anh đi đón Mê Vụ Chi Chủ trước, sau này đừng đi quá gần chúng tôi ở Tinh Hồng, tôi sợ lão Mê hiểu lầm."

Phong Kỳ:…

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ chào tạm biệt Úy Vi và rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lần này đến Lãnh Đông Thành, hắn không chọn đi chuyên cơ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hắn chọn nói sự thật với lão Mê nhưng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là quân bài tẩy mà hắn để lại.

Về sau, trên danh nghĩa, Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới là người đồng hành và ủng hộ đắc lực nhất của hắn.

Còn Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì không hoàn toàn ẩn mình sau hậu trường.

Dù sao thì Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là một trong những cơ quan có thực lực và quyền lực nhất ở Tinh Thành, không thể đột nhiên biến mất, điều này chắc chắn sẽ khiến lão Mê nghi ngờ.

Vì vậy, cả Viện Nghiên cứu Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều sẽ tồn tại.

Chỉ là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ che giấu mọi thông tin liên lạc với hắn.

Làm như vậy cũng là vì sự an toàn.

Như Úy Vi đã nói, dù có tin tưởng đến đâu thì cũng phải vì sự an nguy của toàn nhân loại mà cân nhắc, để lại một quân bài tẩy và sự đảm bảo.

Còn lý do tại sao phải che giấu Tinh Hồng trên dòng hy sinh, đây cũng là quyết định mà Phong Kỳ và các thành viên cấp cao của Tinh Hồng đưa ra sau khi thảo luận kỹ lưỡng.

Về sau sẽ có rất nhiều thông tin tình báo trên dòng hy sinh được chia sẻ cho Mê Vụ Chi Chủ.

Biết đâu trong số những thông tin tình báo này có thông tin ẩn mà lão Mê để lại, chỉ có hắn trên dòng thời gian chính mới có thể đọc được.

Mặc dù khả năng xảy ra chuyện này không lớn nhưng biện pháp phòng ngừa cần thiết chắc chắn phải có.

Tinh Hồng chọn ẩn mình, cũng có cân nhắc đến khía cạnh này.

21 giờ 20 phút.

Bóng dáng Phong Kỳ xuất hiện tại Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Gần đây, hắn đã thanh trừng tộc Dạ Ảnh đang âm thầm kiểm soát Viện Nghiên cứu Hổ Phách, giờ đây Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã trở lại dưới sự kiểm soát của loài người.

Qua lời giải thích của hắn, những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng đã hiểu rõ tình hình chi tiết.

Giống như diễn biến ở các dòng hy sinh khác, giờ đây Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã trở thành một trong những người đồng hành, người theo dõi hắn.

Đồng thời, hắn cũng đã có được quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Quan trọng hơn, với sự hỗ trợ của Viện Nghiên cứu Hổ Phách, hắn đã nắm trong tay hầu hết các phương tiện truyền thông của Tinh Thành.

Các phương tiện truyền thông nổi tiếng nhất của Tinh Thành chủ yếu liên quan đến công pháp, tu luyện, thi đấu, v.v.

Những dự án này giống như các sự kiện thể thao nổi tiếng trước thảm họa, có rất nhiều khán giả.

Đặc biệt là các cuộc thi đánh giá tu luyện do Viện Nghiên cứu Hổ Phách tổ chức hàng năm chắc chắn là tâm điểm chú ý của người dân Tinh Thành.

Các phương tiện truyền thông chỉ có thể có được thông tin mới nhất từ Viện Nghiên cứu Hổ Phách, do đó, ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã phát triển nhanh chóng sau

thảm họa và dần trở thành cơ quan có ảnh hưởng lớn nhất đến dư luận ở Tinh Thành.

Có lẽ giá trị võ lực của Hổ Phách kém xa quân đội Tinh Thành nhưng ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Hổ Phách ở Tinh Thành là xứng đáng đứng đầu.

Nhiều gia đình ở Tinh Thành thường lấy Viện Nghiên cứu Hổ Phách làm mục tiêu để nuôi dạy con cái.

Trong một vài dòng thời gian đầu tiên, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã bị dư luận đàn áp đến mức không ngóc đầu lên được, đủ thấy sức mạnh sát thương của dư luận.

Nhưng giờ đây, những mối nguy tiềm ẩn này đã không còn nữa.

Đêm hôm đó, theo sự sắp xếp của nhân viên Hổ Phách, Phong Kỳ đã lên chuyên cơ của Viện Nghiên cứu Hổ Phách và bay đến Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Làm như vậy là để đối phó với hồ sơ chuyến bay của Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Hắn đi máy bay nào đến Khu tiếp tế Lãnh Đông cũng sẽ có dấu vết ghi chép rõ ràng.

Chủ yếu là để xóa bỏ mối quan hệ của hắn với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trên danh nghĩa, Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới là người ủng hộ đắc lực nhất của hắn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ là đối tác thứ yếu, hoán đổi thân phận.

Hết chương 1367.

Chương 1368. Quy Tắc Thế Giới

Trên đường bay, trong đầu Phong Kỳ tràn ngập suy nghĩ.

Ở dòng tương lai này, hắn sẽ để Mộc Tinh tiến lên theo quỹ đạo lịch sử đã định.

Lúc này, hắn bắt đầu xem lại các nút lịch sử của "Dòng Mộc Tinh."

Trong dòng lịch sử bình thường, Mộc Tinh sẽ tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành theo di nguyện của cha mẹ, sau đó đến Khu tiếp tế Lãnh Đông với tư cách là người mới và đăng ký trở thành chiến sĩ lĩnh vực ở đó.

Vì Mộc Tinh là người vô hình trong học phủ nên sau khi tốt nghiệp, cô không nhận được lời mời chủ động từ các chiến đoàn hàng đầu, mà đến tiền tuyến Lãnh Đông với tư cách là một sinh viên tốt nghiệp bình thường và được một chiến đoàn nhỏ tuyển dụng trở thành một thành viên.

Cũng chính từ lúc đó, Mộc Tinh chủ động tranh thủ vị trí chủ lực cốt cán của chiến đoàn và yêu cầu được học cách trở thành một chiến đoàn cốt cán.

Mộc Tinh ngây thơ trong cuộc sống thường ngày ở học phủ nhưng khi ra tiền tuyến, thái độ của cô đã thay đổi rất nhiều.

Thậm chí trong thời gian học ở học phủ, Mộc Tinh đã có định hướng tương lai rõ ràng, việc thành lập chiến đoàn càng nằm trong kế hoạch của cô.

Có thể thấy điều này từ việc Mộc Tinh chủ động mời hắn làm phó đoàn trưởng bên bờ hồ.

Điểm chuyển tiếp tiếp theo của Mộc Tinh là lĩnh vực trường sương mù.

Mộc Tinh chỉ một mình đánh sập lĩnh vực trường sương mù, khiến cô trở nên nổi tiếng, trực tiếp thăng cấp trở thành một trong mười tân binh xuất sắc nhất của Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Trong những năm sau đó, thành tích của Mộc Tinh ngày càng rực rỡ, liên tiếp đánh tan nhiều lĩnh vực trường và thăng cấp trở thành một trong mười tân binh xuất sắc nhất tiền tuyến.

Lúc đó, Mộc Tinh vô cùng tỏa sáng và dần có được lượng người hâm mộ.

Khi ở tuyến phản diện, lão mê cũng từng kinh hãi trước sự trỗi dậy nhanh chóng của Mộc Tinh, thành Lãnh Đông thậm chí là nơi hắn không dám đặt chân đến vào thời kỳ đầu, sợ Mộc Tinh nhận ra hơi thở trên người hắn.

Học được cách bố trí, chỉ huy chiến đoàn, v.v., chiến đoàn Lê Minh của Mộc Tinh cũng thuận thế thành lập trong những ngày sau đó.

Và nhanh chóng phát triển thành một trong mười chiến đoàn lĩnh vực đương đại.

Về sau, còn có một mốc thời gian quan trọng nữa.

Mốc thời gian này chính là sự xuất hiện của Huyết Thạch tàn khuyết ở Khu tiếp tế Đông cũ.

Để hộ tống khối Huyết Thạch tàn khuyết này đến thành Cựu Nhật, Khu tiếp tế cũ đã kêu gọi mười chiến đoàn lớn trợ giúp.

Chiến đoàn Lê Minh do Mộc Tinh dẫn đầu cũng có mặt trong số đó.

Lần trước trải nghiệm dòng Mộc Tinh, hắn đã tử nạn trên đường đi vì nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch.

Nhưng trong dòng lịch sử bình thường, Mộc Tinh rõ ràng đã đích thân tham gia hoạt động hộ tống.

Nếu lúc đó không có Mộc Tinh ra sức chống lại bàn tay khổng lồ bất ngờ xuất hiện thì rõ ràng sẽ không ai có thể sống sót.

Nhưng Mộc Tinh cũng vì giao chiến dữ dội với bàn tay khổng lồ mà khiến Huyết Thạch bị Mê Vụ Chi Chủ thừa loạn hấp thụ.

Đây là một mốc lịch sử quan trọng, Phong Kỳ đã tham gia ở nhiều dòng thời gian.

Hắn không trực tiếp trải nghiệm quá trình phát triển tiếp theo của chiến đoàn Lê Minh nhưng hắn đã tra cứu lịch sử.

Trong lịch sử tiếp theo, chiến đoàn Lê Minh tiếp tục tiến mạnh, được Tổng hội chiến đoàn đánh giá là chiến đoàn đứng đầu mười chiến đoàn đương đại, các chiến đoàn trực thuộc của chiến đoàn này phân bố ở các khu tiếp tế.

Lúc này, chiến đoàn Lê Minh đã có hình hài của quân đội Bình minh.

Khi đó, Mộc Tinh với tư cách là tổng đoàn trưởng của chiến đoàn Lê Minh có ảnh hưởng rất lớn, có nhiều người theo dõi, ảnh hưởng của cô lan rộng khắp năm thành phố lớn, tin tức về cô thường xuyên trở thành tiêu đề của các phương tiện truyền thông.

Lúc đó, Mộc Tinh được đánh giá là chiến thần của loài người, được toàn thể loài người đặt nhiều kỳ vọng.

Thậm chí mọi người đã quen với việc nhận được tin vui Mộc Tinh liên tiếp đánh tan các lĩnh vực trường.

Các chi tiết sự kiện xảy ra trong thời gian này, hắn không thể tìm hiểu thông qua hồ sơ lịch sử của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Chỉ thông qua các thông tin tình báo hiện có, hắn biết được rằng khi chiến đoàn Lê Minh đang ở thời kỳ đỉnh cao, Mộ Trảo đã tìm thấy Mộc Tinh.

Như vậy, quân đội Bình minh được thành lập.

Hắn biết rất ít về thời điểm thành lập quân đội Bình minh và lịch sử sau khi thành lập.

Phản loài người, đồ tể thành, đại ma vương Mộc Tinh… những thông tin này chắc chắn đều nói lên rằng, Mộc Tinh đã từ bỏ loài người, hoàn toàn nghiêng về phía thế lực lĩnh vực.

Đoạn lịch sử này rõ ràng có vấn đề, hắn đương nhiên sẽ không tin những thông tin được mô tả trong hồ sơ của Khu tránh nạn Tinh Thành.

Cuối cùng, hắn cũng từng bị đánh giá là tội đồ lịch sử.

Rõ ràng đằng sau chuyện này có thế lực lĩnh vực thâm nhập vào xã hội loài người đang điều khiển.

Có thể là Viện nghiên cứu khoa học, có thể là Mê Vụ Chi Chủ nắm giữ Viện nghiên cứu Hổ phách khi đó, cũng có thể là Hắc Huyền của thành Cựu Nhật, thậm chí là các thế lực khác cùng tham gia.

Hết chương 1368.

Chương 1369. Năng Lực Siêu Thoát

Phong Kỳ chỉ biết Mộc Tinh sẽ không phản bội loài người, đoạn lịch sử này đã bị bóp méo sự thật.

Lúc đó, Mộc Tinh bị toàn thể loài người vây giết, có lẽ có cả thế lực lĩnh vực tham gia, thậm chí có thể có cả những người cũng có được vật phẩm kỳ tích như cô tham gia.

Ví dụ như Giang Nam Thu nắm giữ năng lực kết hợp của năm viên đá quý kỳ tích, v.v.

Kết quả cuối cùng là, Mộc Tinh tử nạn khi đối mặt với sự vây giết…

Trong lúc suy nghĩ miên man, vẻ mặt Phong Kỳ lộ ra vẻ bất lực.

Giai đoạn đầu của dòng Mộc Tinh rất rõ ràng nhưng sau khi thành lập quân đội Bình minh thì cuối cùng đã xảy ra chuyện gì thì rõ ràng hắn phải đích thân chứng kiến, lịch sử căn bản không đáng tin.

Ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, những lá chắn lĩnh vực trường đủ màu sắc dựng đứng ở đằng xa, giống như những tấm màn trời, chia thế giới này thành những khu vực khác nhau.

Điều này khiến hắn nghĩ đến phỏng đoán về "Nút không gian."

Phỏng đoán của lão mê là, mỗi lần lĩnh vực trường giáng lâm sẽ tạo ra một nút không gian thuộc về thế giới lĩnh vực.

Khi các nút được tạo ra đạt đến một số lượng chắc chắn, Huyết Nguyệt có thể tiến vào thế giới loài người và có thể là Mộ Trảo, nguồn gốc của thế giới loài người, để tranh giành quyền sở hữu thế giới.

Sự thật của vấn đề này là gì, tạm thời hắn không thể biết được.

Nhưng chỉ cần dòng tương lai này có thể tiếp xúc với Mộ Trảo thì câu trả lời sẽ sáng tỏ.

Nghĩ đến đây, hắn từ từ nắm chặt nắm đấm.

Thời khắc thách thức tuổi thọ lại đến.

Hắn có thể sống đến nghìn tuổi trong thử thách Trường sinh khó của đài tu luyện, hắn không tin mình không thể sống lâu thêm một lần nữa trong dòng hy sinh.

…

Xuống máy bay.

Tuyết bay đầy trời, ngẩng đầu lên là bầu trời đầy sao lấp lánh, cực quang như làn khói mờ ảo, Bắc cảnh đẹp như chốn tiên cảnh trong truyện cổ tích.

Kiểm tra các vật phẩm trong ba lô đặc chế, Phong Kỳ đi ra khỏi sân bay.

Lần này hắn không chọn đăng ký vào khách sạn, mà trực tiếp bước lên con đường chính hướng về phía bắc.

Trên đường đi, thỉnh thoảng có xe vận tải lướt qua hắn, trên xe chở đầy những chiến sĩ vũ trang, có xe từ tiền tuyến trở về, cả xe đều mệt mỏi, không ai nói chuyện.

Hoặc là từ khu tiếp tế đi về hướng tiền tuyến, cũng là vũ trang đầy đủ nhưng không khí lại rất phấn khởi.

Nhưng dù là trở về hay đi tiền tuyến, trên đường đi nhìn thấy hắn đi bộ về phía bắc, các chiến sĩ lĩnh vực trên xe đều nhìn hắn với ánh mắt khó hiểu.

Thậm chí có xe vận tải dừng lại bên cạnh hắn, chiến sĩ lĩnh vực xuống xe chủ động tiến lên tìm hiểu tình hình của hắn.

Rõ ràng là họ cảm thấy bối rối trước hành động của hắn.

Cuối cùng, đi theo con đường chính đến khu vực chiến đấu chính tiền tuyến đều là theo hình thức theo nhóm, một mình đi rất không an toàn và không sáng suốt.

Ngay cả khi không chủ động bước vào lĩnh vực trường, trên đường đi cũng có thể gặp phải sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Hành động một mình rất nguy hiểm.

Đối mặt với sự hỏi han và khuyên can, Phong Kỳ đều lịch sự từ chối.

Khi hắn đi dọc theo con đường chính rời khỏi Khu tiếp tế Lãnh Đông một đoạn, trong chớp mắt, huyết nhục trên cơ thể hắn bắt đầu phong hóa, giữa ấn đường xuất hiện một xoáy nước màu vàng sẫm, bắt đầu không ngừng nuốt chửng khí huyết, cuối cùng hóa thành một ấn ký màu vàng sẫm.

Hắn giơ tay, Niệm Lực tỏa ra ngoài bao bọc toàn thân, hắn bay thẳng lên không trung.

Rõ ràng là không thích hợp để hóa thân thành hình dạng xương cốt ở Khu tiếp tế Lãnh Đông, thậm chí có thể bị coi là Sinh Vật Trận Địa và bị vây công.

Nhưng ra khỏi Khu tiếp tế Lãnh Đông thì vấn đề này không còn nữa.

Phong Kỳ hóa thân thành hình dạng xương cốt bay lệch khỏi con đường chính.

Ở trên không, cực quang như sương mù có vẻ như có thể chạm tới, lúc này những vì sao trên trời như dẫn đường, hắn bay thẳng về hướng phía bắc của Bắc cảnh.

…

Vài ngày sau.

Phong Kỳ đến trước lĩnh vực trường Sương mù, sau đó trực tiếp xuyên qua lá chắn lĩnh vực trường Sương mù.

Hiện ra trước mắt là biển sương mù dày đặc.

Lúc này hắn giải phóng Niệm Lực khuấy động sương mù, sau đó chấn động Niệm Lực hét về phía trước:

“Lão mê, ra đây!”

Giọng nói được Niệm Lực gia trì, như sóng nước lan tỏa về phía trước.

Phong Kỳ cũng hạ cánh vào lúc này, ngay lập tức ấn ký màu vàng sẫm trên trán vỡ vụn, hóa thành khí huyết nồng đậm bao phủ toàn thân.

Trong nháy mắt, thân thể huyết nhục được tái tạo.

Lúc này hắn nhìn về phía trước, chỉ thấy sương mù xám phía trước nhanh chóng co lại, cuối cùng ngưng tụ thành dáng vẻ thiếu niên tóc tím mắt tím.

“Xem ra dòng hy sinh đã mở ra, nếu không ngươi cũng sẽ không cố ý đến đây.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ cười toe toét:

“Đúng vậy, dòng hy sinh đã mở ra, ngươi có thể thử nghiệm rồi.”

Hết chương 1369.

Chương 1370. Sự Hy Sinh

Nói xong Phong Kỳ tháo ba lô xuống, ném cho Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ đưa tay nhận lấy ba lô, đưa tay mở khóa kéo ba lô.

Chỉ thấy trong ba lô chứa đầy Huyết Thạch được chế biến nén lại.

"Dùng để chữa thương cho ngươi, mặc dù trong dòng hy sinh trước ngươi đều tái tạo nguồn gốc trong trạng thái bị thương nặng nhưng để chắc chắn, ta vẫn yên tâm hơn khi ngươi khôi phục vết thương rồi mới thử nghiệm."

Liếc nhìn Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ nghiêm túc gật đầu, vung tay, cánh tay phải hóa thành sương mù tản ra trong ba lô đặc chế, hấp thụ Huyết Thạch nén vào trong cơ thể.

Trong nháy mắt, Huyết Thạch trong ba lô đặc chế đã bị hấp thụ hết.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ ném trả lại ba lô đặc chế.

Sau khi đưa tay nhận lấy ba lô đặc chế, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy thân thể của Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu tan rã, hóa thành sương mù xám đậm, chỉ là trong sương mù có thêm những tia máu.

Trong lúc sương mù cuồn cuộn, màu máu dần giảm đi.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ đang hấp thụ khí huyết, tự chữa thương.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Khoảng mười phút sau, tốc độ hấp thụ khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng nhanh hơn, những vết máu bám trên sương mù nhanh chóng tan biến.

Lại qua năm phút, trên sương mù đã không còn tìm thấy vết máu.

Lúc này sương mù cũng co lại, biến thành dáng vẻ ban đầu của Mê Vụ Chi Chủ.

Có thể thấy, sau khi hấp thụ khí huyết, tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng tốt hơn nhiều, ánh mắt không còn ảm đạm như trước nữa.

"Cảm ơn." Lúc này Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng.

"Chúng ta là anh em, không cần khách sáo với ta, ngươi như vậy ngược lại khiến ta có chút không quen." Phong Kỳ cười toe toét.

Nghe được lời này, trong đầu Mê Vụ Chi Chủ hiện lên hình ảnh đọc ký ức khi nhập vai, trên mặt cũng nở nụ cười.

"Được, sau này chắc chắn sẽ không khách sáo với ngươi."

Lúc này Phong Kỳ gật đầu:

"Ngươi định nghỉ ngơi một chút hay tiến hành dung hợp quy tắc luôn?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời trực tiếp mà tò mò hỏi ngược lại:

"Nếu ta dung hợp quy tắc thất bại, ngươi sẽ chọn tự sát tại chỗ để mở lại một dòng thời gian khác rồi thử lại, hay tiếp tục đi tiếp?"

"Nói nhảm, đương nhiên là tiếp tục đi tiếp, ngươi chết hay không cũng không cản được bước chân ta tiến lên."

“Ha ha ha, nói đúng lắm.” Nói rồi Mê Vụ Chi Chủ bước tới trước lá chắn lĩnh vực trường Sương mù.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Đến trước lá chắn lĩnh vực trường Sương mù, Mê Vụ Chi Chủ dừng bước, sau đó áp tay lên lá chắn rồi nhắm mắt lại.

Ngay lập tức, trên lĩnh vực trường Sương mù xuất hiện những gợn sóng lan tỏa.

Cảm nhận được sự chuyển động năng lượng của lá chắn lĩnh vực trường Sương mù, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ kiên quyết.

Lúc này hắn quay đầu nhìn Phong Kỳ nói:

“A Kỳ, tiếp theo dù ta có sống hay chết thì cũng đừng để ý đến ta, ngay cả khi nguồn gốc của ta vỡ vụn cũng tuyệt đối không được đưa ta về lĩnh vực trường Sương mù.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu.

Lời nói này của Mê Vụ Chi Chủ có vẻ như nói cho hắn nghe nhưng thực ra cũng là nói cho chính mình nghe.

Hiệu quả của ý chí kỳ tích chịu ảnh hưởng bởi ý chí của Mê Vụ Chi Chủ, ý chí càng kiên định thì hiệu quả tạo ra càng mạnh.

Ở dòng hy sinh trước, Mê Vụ Chi Chủ có thể hoàn thành việc tái tạo nguồn gốc và dung hợp với quy tắc thế giới, chính là dựa vào ý chí cầu sinh mãnh liệt của hắn, cũng chính ý chí này đã cứu hắn.

Bây giờ nói ra lời này là để cắt đứt đường lui của mình.

Nếu biết rằng khi mình sắp chết sẽ có người cứu mình thì rõ ràng ý chí cầu sinh sẽ bị suy yếu, dẫn đến hiệu quả của ý chí kỳ tích bị ảnh hưởng rất lớn.

Chặt đứt đường lui, mới có thể thực sự tiến lên không ngừng.

Nhận được sự đảm bảo của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không chút do dự quay người đâm vào lá chắn lĩnh vực trường Sương mù.

Ngay lập tức, bóng dáng của Mê Vụ Chi Chủ biến mất khỏi tầm mắt của Phong Kỳ.

Phong Kỳ thấy vậy, dứt khoát đi theo xuyên qua lá chắn lĩnh vực.

Xuyên qua lá chắn, đập vào mắt là cảnh tuyết bay đầy trời, cùng với bóng dáng Mê Vụ Chi Chủ đang bước đi về phía xa.

Nhưng chưa đi được bao xa, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên quỳ xuống đất.

"Hít."

Hít một hơi thật sâu, hai tay Mê Vụ Chi Chủ dần nắm chặt, gân xanh trên trán nổi lên.

Hắn thở hổn hển, cố gắng làm dịu cảm giác khó chịu do bị thế giới bài xích.

Nhưng cảm giác khó chịu không hề biến mất, ngược lại còn mãnh liệt hơn.

Giống như một người không biết bơi đột nhiên rơi xuống hồ nước sâu, há miệng không thở được không khí, chỉ có nước không ngừng tràn vào miệng và mũi.

Hắn cảm thấy nếu mình không quay về lĩnh vực trường Sương mù nữa, rất có thể sẽ bị chết đuối ở thế giới loài người.

Hết chương 1370.

Chương 1371. Hành Trình Mới

Quay đầu nhìn lại lĩnh vực trường Sương mù, thân hình Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên bay lên trời.

Trong nháy mắt đã kéo xa khoảng cách với lĩnh vực trường Sương mù.

Ầm!

Mê Vụ Chi Chủ đang bay đột nhiên rơi xuống, đâm vào đống tuyết.

Hắn cố gắng vùng vẫy đứng dậy nhưng phát hiện sức mạnh của mình đang dần bị suy yếu, hắn khom người nằm trên mặt đất, từng luồng sương mù màu xám không ngừng rò rỉ ra khỏi cơ thể hắn, đôi môi tái nhợt khiến hắn trông vô cùng yếu ớt, như thể có thể chết bất cứ lúc nào.

"Khụ khụ…"

Nó há miệng phun ra hai luồng sương mù, hơi thở của sự sống lúc này suy yếu nhanh chóng.

Nhưng ham muốn sống mãnh liệt đã níu giữ mạng sống của nó.

Nhận ra mạng sống của mình sắp tiêu tan, trong mắt nó hiện lên một tia quyết tâm.

Những hình ảnh ký ức mà Phong Kỳ cung cấp hiện lên trong tâm trí nó.

Trong những hình ảnh đó, nó nhìn thấy nhiều bóng dáng quen thuộc được tái sinh trong tương lai.

“Chỉ cần kiên trì, tộc nhân sẽ được hồi sinh trong tương lai… Ta có thể.”

Đôi tay nó xuyên qua lớp tuyết đâm vào đất, nắm chặt đất, trong cổ họng phát ra tiếng gầm thấp, muốn tiếp tục chống chọi với tử thần.

Nhưng hơi thở của sự sống suy yếu không thể ngăn cản, cơ thể nó như quả bóng thủng, từng luồng sương mù xám xịt tràn ra khỏi cơ thể.

Sống sót! Sống sót!

Mê Vụ Chi Chủ lẩm bẩm, không ngừng tăng thêm khát vọng “Sống” của mình.

Nhưng cảm giác ngạt thở dữ dội như móng vuốt của ác quỷ từ địa ngục vươn ra, từng chút một kéo nó xuống vực thẳm tử thần.

Nhưng khát vọng sống mãnh liệt khiến nó vùng vẫy níu giữ hơi thở cuối cùng, không muốn chấp nhận cái chết ập đến.

Đây chắc chắn là một cuộc đấu tranh với tử thần.

Con át chủ bài của Mê Vụ Chi Chủ là khát vọng sống, một khi ý chí dao động, nó sẽ phải đối mặt với sự sụp đổ hoàn toàn.

Theo thời gian trôi qua, ý thức của nó theo hơi thở của sự sống dần trở nên mơ hồ, đồng tử dần giãn ra.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã rơi vào trạng thái hấp hối.

Nó khom người co ro trong tuyết, vẻ mặt đờ đẫn, không còn vùng vẫy.

Phong Kỳ đi theo từ xa thấy cảnh này, ánh mắt chớp động, trong lòng không đành.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng rằng, mạng sống của Mê Vụ Chi Chủ đã cận kề cái chết, như ngọn đèn trước gió, có thể tắt bất cứ lúc nào.

Nhưng hắn không có hành động gì.

Đây là lựa chọn của hắn, cũng là lựa chọn của chính Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn không thể trở thành vật cản trên con đường tự đột phá của Mê Vụ Chi Chủ.

"Rắc!"

Lúc này, một tiếng vỡ giòn vang lên, chỉ thấy trên lưng Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện một vết nứt màu đen.

Ngay lập tức, tốc độ tản ra của sương mù tăng nhanh.

Cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ cũng dần vỡ vụn dưới sự bài xích của quy tắc thế giới.

Cùng lúc đó, trong tinh thần thức hải của Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện từng vết nứt màu đen, như thể ngày tận thế đã giáng xuống tinh thần thức hải.

Viên huyết sắc bản nguyên châu lơ lửng trên không trung cũng đã ngừng xoay tròn, trên bề mặt xuất hiện những vết nứt nhỏ màu đen do quy tắc thế giới bài xích, giống như một bông hoa đang nhanh chóng tàn úa.

Rất nhanh, bề mặt huyết sắc bản nguyên châu đã phủ đầy vết nứt, cuối cùng nó cũng không chịu nổi áp lực do sự bài xích của quy tắc thế giới, vỡ tan thành từng mảnh nhỏ, những mảnh vỡ nhỏ li ti tản ra, lộ ra ý chí kỳ tích màu xanh được bao bọc bởi luồng sáng bên trong.

Bên ngoài.

Ngay khi huyết sắc bản nguyên châu vỡ vụn, hơi thở của sự sống trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cũng tan biến.

Ánh mắt nó mất đi vẻ rạng rỡ, năng lượng sương mù trong cơ thể cũng theo gió mà tan biến, nằm đó như một cái xác rỗng.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, vẫn không có hành động gì.

Hắn tin tưởng Mê Vụ Chi Chủ, hắn tin rằng Mê Vụ Chi Chủ sẽ dùng ý chí để sống lại từ cõi chết.

Trong lúc chờ đợi, tuyết rơi dần dần phủ kín cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Phong Kỳ tiến lên, phủi sạch tuyết phủ trên người Mê Vụ Chi Chủ, sau đó ngồi xuống một bên và tiếp tục chờ đợi.

Vài ngày sau.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn không có động tĩnh gì, Phong Kỳ tỏ ra bối rối.

Thời gian này đã vượt quá thời gian hắn chờ đợi ở những lần trước.

Điều này khiến hắn lo lắng cho tình trạng của Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn không muốn đường hy sinh này lại trở thành cách tưởng nhớ lão mê bằng việc ăn đồ cúng.

“Đã nói là cùng nhau leo lên đỉnh cao, đừng có ngã trước… Đứng dậy mà vặn ốc vít đi.”

…

Dưới bầu trời đầy sao, tuyết rơi dày đặc.

Sau khi dọn sạch tuyết trên người Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa có động tĩnh gì, hắn quyết định tiếp tục chờ đợi.

Đã năm ngày trôi qua.

Trong thời gian này, cơ thể Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa có dấu hiệu hồi phục.

Dường như hắn thực sự không thể chống lại được thương tích do bị quy tắc thế giới bài xích.

Hết chương 1371.

Chương 1372. Trận Chiến Đẫm Máu

Phong Kỳ không biết bị quy tắc thế giới bài xích là cảm giác như thế nào nhưng hắn đã từng nghe Mê Vụ Chi Chủ mô tả sơ qua.

Hắn nói, giống như một người không biết bơi rơi xuống hồ nước sâu, dần dần chìm xuống đáy.

Trong thời gian đó, hắn phải học cách thở bằng mang như cá, nếu không, hắn chỉ có thể chết đuối trong nước.

Đây chính là điều đáng sợ khi bị quy tắc bài xích.

Cơ thể Mê Vụ Chi Chủ không tương thích với quy tắc thậm chí còn khiến hắn không thể thở bình thường, năng lượng trong cơ thể hắn cũng tràn ra ngoài không kiểm soát. Trong thời gian này, tinh thần thức hải cũng sẽ bị vỡ vụn dưới áp lực của quy tắc, cuối cùng dẫn đến cả bản nguyên hạch tâm cũng vỡ theo.

Đến bước này, hắn đã bị tuyên án tử hình.

Đây cũng là lý do chính khiến nhiều tộc đàn trong lĩnh vực chưa tiến hóa thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực không dám rời khỏi lĩnh vực tộc địa.

Chúng đều đang chờ đợi cơ hội.

Khi lĩnh vực tộc địa và thế giới loài người hoàn thành quá trình kết hợp, đó chính là thời điểm chúng bắt đầu tranh bá.

Như vậy có thể thấy, vẫn còn nhiều tộc cường đại trong lĩnh vực đang ẩn núp chờ đợi.

Ví dụ như tộc đàn đứng sau Vân Thượng Thần Điện.

Tộc này có thể tồn tại sau 1500 năm, đủ để chứng minh thực lực và tiềm lực của tộc này.

Phong Kỳ từng nghĩ rằng Vân Thượng Thần Điện là tộc đàn trong lĩnh vực xuất hiện sau này nhưng sự thật chứng minh, thế lực này đã đến, chỉ là ẩn núp trong lĩnh vực mà không có bất kỳ động thái gì.

Lần trước khi vượt qua ranh giới hy sinh, hắn đã vô tình xâm nhập vào không gian lĩnh vực nơi Vân Thượng Thần Điện tọa lạc khi truy đuổi Ngân Linh.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ ánh mắt đờ đẫn, sinh cơ trong cơ thể đã không còn.

Nhưng hắn vẫn không có ý định rời đi, hắn định đợi thêm một chút nữa, trong ấn tượng của hắn, lão Mê thường xuyên tái sinh trong nghịch cảnh.

Nửa ngày sau.

Ánh sáng xanh như sương mù tụ lại từ cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, hóa thành một đóa hoa xanh từ từ nở rộ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức phấn chấn.

Hắn lập tức tiến lên một bước, đặt tay lên người Mê Vụ Chi Chủ.

Cảm nhận cẩn thận, hắn phát hiện một luồng sinh cơ yếu ớt đang nảy mầm trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, phát triển nhanh chóng.

Luồng sinh cơ này chậm rãi di chuyển trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, đúc lại kinh mạch vốn đã vỡ nát của Mê Vụ Chi Chủ, các vết nứt trên cơ thể hắn cũng bắt đầu từ từ lành lại.

Thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc.

Hắn biết rằng hiệu quả của ý chí kỳ tích đã được kích hoạt.

Trong khi cơ thể Mê Vụ Chi Chủ nhanh chóng phục hồi, tinh thần thức hải của hắn cũng xảy ra những thay đổi lớn, viên ngọc màu xanh bên trong xoay tròn, ánh sáng xanh tỏa ra chiếu đến đâu, các vết nứt đen kịt dần dần mờ đi.

Khi không gian tinh thần được phục hồi hoàn toàn, ánh sáng xanh hóa thành chất lỏng tinh thần rơi vào không gian thức hải đã cạn kiệt.

Rất nhanh, tinh thần thức hải của Mê Vụ Chi Chủ trở nên tràn đầy.

Lúc này, ánh sáng xanh tỏa ra từ viên ngọc ý chí kỳ tích càng lúc càng mạnh, những mảnh vỡ bản nguyên màu đỏ tan tác trong tinh thần thức hải lập tức tụ lại từ khắp mọi nơi, bám vào viên ngọc ý chí kỳ tích.

Bản nguyên màu đỏ của Mê Vụ Chi Chủ được đúc lại ngay lúc này.

Nhưng bản nguyên màu đỏ vừa được đúc lại thì đột nhiên lại xuất hiện vết nứt, sự bài xích của quy tắc thế giới lại xuất hiện, ngay sau đó bản nguyên màu đỏ vỡ tan tành.

Lúc này, ý chí kỳ tích tiếp tục thu hồi bản nguyên màu đỏ tan tác, một lần nữa đúc lại bản nguyên.

Quá trình đúc lại bản nguyên lặp đi lặp lại nhiều lần, bản nguyên màu đỏ của Mê Vụ Chi Chủ đã có sự thay đổi.

Với sự trợ giúp của ý chí kỳ tích, bản nguyên màu đỏ bắt đầu dần dung hợp với quy tắc thế giới, cảm giác bài xích bắt đầu giảm đi.

Cuối cùng, sau khi bản nguyên màu đỏ được đúc lại một lần nữa, nó không còn bị quy tắc thế giới bài xích nữa.

Ý chí kỳ tích cũng ẩn mình trong lớp vỏ bọc của bản nguyên màu đỏ, biến mất không thấy.

Bên ngoài.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã hồi sinh, Phong Kỳ cười rất vui vẻ.

Vì ý chí kỳ tích đã được kích hoạt, tiếp theo hắn chỉ cần chờ đợi là được.

Hắn quen với quá trình này.

Lần trước khi đào hố lão Mê, hắn đã từng tận mắt chứng kiến quá trình lão Mê hồi sinh.

Tiếp tục chờ đợi một lúc lâu, trong ánh mắt mong chờ của hắn, lão Mê từ từ mở mắt.

Có thể thấy lúc này lão Mê trông rất mơ hồ, ánh mắt đờ đẫn, dường như vẫn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Phong Kỳ không làm phiền lão Mê, chọn cách đứng sang một bên tiếp tục chờ đợi.

Khoảng nửa giờ trôi qua, đồng tử của Mê Vụ Chi Chủ dần tập trung, lúc này hắn quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ bên cạnh.

Hết chương 1372.

Chương 1373. Tinh Hồng Nghiên Cứu

Ánh mắt giao nhau, Phong Kỳ không nhịn được cười toe toét:

"Lão Mê, dậy lắp ốc vít đi!"

Nói xong, hắn đưa tay phải về phía Mê Vụ Chi Chủ đang co ro trên mặt đất.

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, trên mặt cũng nở nụ cười, đưa tay nắm lấy cánh tay Phong Kỳ, mượn lực đứng dậy.

Nhưng vừa đứng vững, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được nhăn mặt.

"Sao vậy?"

"Ý chí kỳ tích không hoàn toàn phục hồi cơ thể ta, bây giờ trong cơ thể ta không còn một chút khí huyết nào, toàn thân xương cốt như bị bóp vụn rồi lại ghép lại, đau quá!"

"Là tộc trưởng của tộc Mê Vụ vĩ đại, chút đau này không là gì chứ?"

"Cái rắm, tộc trưởng tộc Mê Vụ thì không sợ đau à? Mẹ nó ai quy định làm tộc trưởng thì phải chịu đau?" Mê Vụ Chi Chủ vừa nhăn mặt vừa không nhịn được chửi thề.

"Đau không sao, hồi sinh là tốt rồi." Phong Kỳ hài lòng vỗ vai Mê Vụ Chi Chủ, sau đó tiếp tục nói:

"Tiếp theo ngươi định làm gì?"

“Vì đã hoàn thành quá trình dung hợp với quy tắc thế giới, ta không định quay về lĩnh vực tộc địa nữa, ta định cùng ngươi trở về thế giới loài người trước, thông qua việc học tập để hiểu biết sâu sắc về thế giới này, sau đó mới quyết định hướng phát triển tương lai của mình.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

“Ngươi định đi theo ranh giới hy sinh này mãi sao?”

“Chúng ta là hợp tác, ta chưa từng nói muốn gia nhập Nhân tộc các ngươi, ta sẽ rời đi vào thời điểm thích hợp, sau đó đi tìm kiếm con đường tương lai cho tộc ta… Hướng đi tốt nhất cho sự hợp tác của chúng ta là hai tộc tương trợ lẫn nhau trong tương lai, chứ không phải là dựa dẫm một phía.”

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ nhìn về phía Phong Kỳ:

“Yên tâm, cho dù ngươi có chết, ta cũng sẽ cố gắng hết sức để giúp ngươi chăm sóc Nhân tộc.”

Nghe xong câu trả lời của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không hề cảm thấy bất ngờ.

Hắn coi như là rất quen thuộc với Lão Mê, câu trả lời của Lão Mê hoàn toàn nằm trong dự liệu của hắn.

Với tính cách của Lão Mê, căn bản sẽ không đồng ý dung nhập hoàn toàn vào Nhân tộc, chắc chắn sẽ đi tìm con đường mới.

Lão Mê cũng không thể nào toàn tâm toàn ý vì sự trỗi dậy của Nhân tộc mà cúc cung tận tụy, chết cũng không hối tiếc.

Cách tốt nhất để hắn hợp tác với Lão Mê chính là Nhân tộc và Mê Vụ tộc kết minh, sau đó hai tộc sẽ cùng nhau trông nom lẫn nhau trên con đường tương lai.

Tương lai như vậy, mới có nhiều kỳ vọng hơn.

Để Mê Vụ Chi Chủ ở lại Nhân tộc, ngược lại sẽ hạn chế sự phát triển của hắn.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ, gật đầu nói:

"Ta hiểu rồi, ngươi muốn đi lúc nào cũng có thể rời đi, trong thời gian dưỡng thương, trước tiên hãy cùng ta trở về Tinh Thành … Có cần ta cõng ngươi đi không?"

"Không cần, ta có thể đi."

Mê Vụ Chi Chủ bình tĩnh gật đầu, nói xong liền xoay người đi về phía bắc.

Tuy nhiên, mới đi được vài bước, hắn đã loạng choạng ngã xuống đất.

Nhìn thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ bất đắc dĩ, lập tức tiến lên đỡ Lão Mê cõng lên lưng.

Tâm niệm chuyển động trong nháy mắt, huyết nhục vỡ vụn hóa thành khí huyết hướng về phía mi tâm hội tụ.

Khi thân thể huyết nhục chuyển hóa thành cốt thể, tinh thần lực cuồn cuộn tuôn trào ở mi tâm Phong Kỳ.

Thân hình hắn lơ lửng dưới sự nâng đỡ của Niệm Lực.

Lần hi sinh trước, Lão Mê luôn chê tốc độ di chuyển của hắn chậm, cho nên luôn chủ động hóa thành sương mù mang theo hắn bay.

Lần này, đến lượt hắn.

"Đã từng trải qua cảm giác lướt như bay chưa?" Phong Kỳ lúc này nhếch miệng cười nói.

"Nhàm chán."

"Cất cánh!"

Phong Kỳ vừa dứt lời, Niệm Lực bùng nổ, đẩy hắn và Lão Mê bay lên bầu trời đêm.

…

Ba ngày sau.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đáp chuyên cơ Hổ Phách trở về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Xuống máy bay, hắn liền dẫn Mê Vụ Chi Chủ vào căn cứ, đi tới phòng huấn luyện của mình.

Lúc này, trong phòng huấn luyện đã chuẩn bị sẵn huyết trì dùng để Mê Vụ Chi Chủ chữa thương.

Dẫn Mê Vụ Chi Chủ đến bên huyết trì, còn chưa kịp mở miệng, Mê Vụ Chi Chủ đã rất tự giác nhảy vào trong huyết trì, bắt đầu hấp thu chuyển hóa khí huyết chi lực.

Nhìn thấy Mê Vụ Chi Chủ đã bắt đầu chữa thương, Phong Kỳ không rời đi, mà lựa chọn ở lại bên cạnh.

Thời gian trôi qua.

Tốc độ hấp thu khí huyết của Mê Vụ Chi Chủ rất chậm, điều này cũng có liên quan đến thương thế của hắn.

Nhưng theo vết thương dần dần hồi phục, tốc độ hấp thu khí huyết của hắn đang dần dần tăng nhanh, máu trong huyết trì không ngừng bốc hơi thành khí huyết, thẩm thấu vào cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Huyết trì được đặc biệt chế tạo cho Mê Vụ Chi Chủ chỉ có 30 mét vuông, sâu hai mét.

Một hồ Lĩnh Vực huyết dịch này hiển nhiên là không đủ để Mê Vụ Chi Chủ hồi phục hoàn toàn thương thế nhưng cũng đủ để hắn hành động tự nhiên.

Khi Mê Vụ Chi Chủ có thể hóa thành sương mù, lượng máu trong hồ bắt đầu giảm đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Hết chương 1373.

Chương 1374. Phục Hồi Vết Thương

Cuối cùng, máu của Sinh Vật Trận Địa trong hồ máu đã cạn kiệt.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng mở mắt ra, chỉ thấy đôi đồng tử màu tím kỳ lạ lóe lên ánh sáng, vẻ uể oải trên người hắn biến mất.

"Cảm giác thế nào?"

"Phục hồi khá tốt nhưng để hoàn toàn hồi phục vết thương thì vẫn cần nhiều tài nguyên hơn."

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

"Máu của Sinh Vật Trận Địa trong Viện Nghiên Cứu Hổ Phách không nhiều, về phương diện này cần phải liên hệ với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để xin, ngươi chờ vài ngày, đến lúc đó đảm bảo sẽ khiến ngươi hồi sinh trở lại."

Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu:

"Ta nhớ ở đây có một thư viện nội bộ phải không, tiếp theo ta định đến đó học tập."

"Không cần, ngươi có thể trực tiếp sử dụng quyền hạn của ta để tra cứu tài liệu, ở đó có kiến thức phong phú hơn thư viện để ngươi học tập." Nói xong, Phong Kỳ chỉ tay vào chiếc máy tính ở góc phòng tập.

Quyền hạn cao nhất của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, ngoài thông tin của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng và quân đội Tinh

Thành, hắn đều có quyền xem, trong đó bao gồm cả tất cả nội dung trong kho dữ liệu của Tinh Thành.

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ lập tức gật đầu.

Chỉ thấy thân hình hắn bay ra khỏi hồ, đáp xuống bên cạnh Phong Kỳ, sau đó bước tới chiếc máy tính ở góc phòng.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Tiếp theo, hắn bắt đầu hướng dẫn Mê Vụ Chi Chủ cách sử dụng máy tính, cách mở kho dữ liệu của Tinh Thành và sử dụng thanh tìm kiếm để tìm kiến thức và nội dung tài liệu mong muốn.

Mê Vụ Chi Chủ mặc dù đã có được ký ức nhập vai nhưng nhiều chi tiết hắn vẫn chưa nắm được.

Dưới sự hướng dẫn của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ nhanh chóng nắm được cách sử dụng máy tính.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang hăm hở bắt đầu xem thông tin, Phong Kỳ đã mấy ngày không ăn gì quyết định đi ăn một bữa thật no, sau đó quay lại bàn bạc kế hoạch tương lai với Mê Vụ Chi Chủ.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mê Vụ Chi Chủ rồi nói:

“Lão Mê, ta đi ăn một bữa, ngươi ở lại đây học tập, đợi ta quay lại.”

“Được.” Mê Vụ Chi Chủ không ngoảnh đầu lại gật đầu nói.

Lúc này, Phong Kỳ quay người, sau khi rời khỏi phòng tập thì đi thẳng đến nhà ăn của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Đẩy cửa nhà ăn ra, mùi hương của đủ loại thức ăn lập tức kích thích vị giác của hắn.

Cũng giống như Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, nhà ăn của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cũng có nguyên liệu linh tính làm

thức ăn, ngay cả hàm lượng linh khí trong không khí của nhà ăn cũng cao hơn bên ngoài rất nhiều.

Bây giờ là ba giờ sáng, trong nhà ăn vẫn có rất nhiều người đang chọn thức ăn hoặc dùng bữa.

Phong Kỳ không hề ngạc nhiên về điều này.

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách vốn không có thời gian ăn uống cố định, hoặc có thể nói thời gian ăn uống cố định chỉ là hình thức.

Lúc đầu, nhân viên của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách vẫn sắp xếp thời gian làm việc theo thời gian ăn uống.

Nhưng theo thời gian, họ dần phát hiện ra rằng cách làm việc này ảnh hưởng rất lớn đến hiệu suất của mình, vì vậy họ dần chuyển sang cách làm việc nào đói thì đến ăn.

Nhà ăn của Viện Nghiên Cứu Hổ Phách cũng đã chuyển sang chế độ 24 giờ, đảm bảo các nhà khoa học có thể thưởng thức những món ăn ngon bất cứ lúc nào sau khi bận rộn.

Sau khi lấy đĩa thức ăn, Phong Kỳ bắt đầu chọn đồ ăn.

Sau khi lấy đầy một đĩa thức ăn, hắn đến một góc không có người và bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Là một tuyến hy sinh, hắn không có thể chất cường tráng của tuyến thời gian chính.

Mặc dù dựa vào sức mạnh của vòng tay tín ngưỡng để mượn một phần đặc tính cơ thể của tuyến thời gian chính nhưng cũng chỉ là một phần.

Vài ngày không ăn đã khiến hắn đói cồn cào.

Trong khi thưởng thức những món ăn ngon, nội tâm của Phong Kỳ dần được thỏa mãn.

Trong thời gian này, hắn bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề.

Hắn chắc chắn sẽ không ảnh hưởng đến tương lai của Mộc Tinh, mọi thứ sẽ diễn ra theo quỹ đạo đã định của lịch sử.

Sự phát triển trong tương lai của Tinh Thành mới là vấn đề lớn mà hắn cần cân nhắc.

Kế hoạch trỗi dậy của loài người trong lòng hắn là lấy Tinh Thành làm điểm khởi đầu, từng bước mở rộng, ảnh hưởng dần đến năm thành phố lớn, đoàn kết loài người lại thành một khối.

Nhưng tuyến hy sinh này thì bốn thành phố lớn khác rõ ràng không nằm trong kế hoạch.

Hắn hiểu rõ đạo lý bước quá dài dễ bị kéo tụt lại, dù sao thì khi ở tuyến hy sinh hắn đã từng bị "Đánh đập", rút ra được bài học kinh nghiệm.

Trước khi quân đội Bình Minh được thành lập, hắn sẽ lấy sự phát triển xây dựng của Tinh Thành làm chủ đạo cho tuyến hy sinh này.

Làm thế nào để xây dựng Tinh Thành thành một thành trì vững như bàn thạch sẽ là mục tiêu tiếp theo của hắn.

Trong lòng hắn có rất nhiều biện pháp để phát triển nhanh chóng sức mạnh tổng hợp của Tinh Thành.

Hết chương 1374.

Chương 1375. Quyền Hạn Tra Cứu

Nhưng hắn lại băn khoăn không biết có nên sử dụng những biện pháp này hay không.

Trò chơi thực tế ảo Bình Minh, một số môn công pháp tương lai chưa được công bố trong đầu hắn, giáp chiến đấu sinh học, phương pháp luyện huyết do Lão Mê sáng tạo… những phương pháp này đều có thể giúp Tinh Thành phát triển, giúp Tinh Thành tiến bộ vượt bậc trên nền tảng của tương lai.

Nhưng làm như vậy có thể sẽ thu hút sự chú ý của các thế lực bên ngoài Tinh Thành, mang đến những rủi ro không thể kiểm soát.

Một mặt hắn muốn sống sót cho đến khi quân đội Bình Minh được thành lập, mặt khác hắn muốn chứng kiến tiềm năng phát triển của loài người, liệu có thể có sự thay đổi lớn lao sau 1500 năm nữa hay không.

Hắn băn khoăn.

Kết quả tốt đẹp nhất tất nhiên là cả hai nhưng sau khi lịch sử bị thay đổi, nó sẽ chỉ phát triển theo hướng mà hắn không thể lường trước, trong quá trình đó mọi thứ đều có thể xảy ra.

Ví dụ như ở tuyến chiến tranh, tộc Bạch Ngân vốn ổn định đã đi theo quân đội Tinh Thành đến thành phố Tương Lai, nắm bắt cơ hội để tạo ra thông đạo không gian, đưa tộc mình đến Tinh Thành.

Vì vậy, bất kỳ biến số nào trong lịch sử đều có thể dẫn đến nhiều biến số chưa biết hơn.

Hắn có ý định chia hai tuyến hy sinh để thực hiện các mục tiêu khác nhau.

Nhưng hắn không thể bỏ qua ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức, rõ ràng là lựa chọn tốt nhất là có thể thu hẹp hai việc này thành một tuyến hy sinh.

Trong lúc suy nghĩ, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy đồ ăn không còn ngon nữa.

Ăn vội vàng xong, hắn đứng dậy rời khỏi nhà ăn, trở về phòng tập.

Nhìn Lão Mê vẫn đang xem tài liệu, hắn không làm phiền mà đi đến trước bức tượng ngọc ở bên cạnh, khoanh chân bắt đầu thiền định.

Là một tuyến hy sinh, sức mạnh của hắn đến từ tuyến thời gian chính.

Hắn càng tin tưởng vào tuyến thời gian chính thì sức mạnh mượn được sẽ càng lớn.

Sức mạnh của vòng tay tín ngưỡng không thể nghi ngờ, không chỉ giúp hắn thiết lập liên hệ với tuyến thời gian chính mà còn giúp hắn nhìn thấy quỹ đạo thiên phú trong biển tinh thần của tuyến thời gian chính.

Ngay cả Thần chủ tương lai và Lão Mê cũng không thể điều tra được điều này.

Đủ để thấy sự mạnh mẽ của kết nối tín ngưỡng.

Quá trình tin tưởng vào bản thân không phải là tự luyến, cũng có thể là sự kiên định với con đường mà mình đã đi.

Ý nghĩa của thiền định nằm ở chỗ không ngừng củng cố sự đồng nhất của bản thân với niềm tin kiên định này.

Thời gian trôi qua.

Khi Phong Kỳ mở mắt ra, hắn phát hiện Mê Vụ Chi Chủ đang ngồi trên ghế sofa bên cạnh lật xem máy tính bảng.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đứng dậy đến bên Lão Mê ngồi xuống, kể lại sự do dự trong lòng.

Nghe hắn kể xong, Mê Vụ Chi Chủ tỏ ra rất bình tĩnh:

"Không cần lo lắng, lịch sử đã thay đổi rất nhiều kể từ khi ngươi đưa ta ra khỏi chiến trường Mê Vụ, dù sao thì đây cũng là một trải nghiệm quan trọng của Mộc Tinh, tất nhiên lịch sử đã thay đổi, vậy hãy thay đổi triệt để, ngươi cứ xây dựng Tinh Thành là được."

"Xây dựng Tinh Thành thì không khó, vấn đề là làm sao để đảm bảo các thế lực bên ngoài không có ý đồ với Tinh Thành?"

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi nói:

"Hãy tiến hành từng bước một, một lần lấy ra quá nhiều thứ thực sự sẽ khiến các thế lực bên ngoài lo lắng, đặc biệt là phương pháp luyện huyết mà ta của tương lai đưa cho ngươi, có thể chia nhỏ rồi công bố dần dần."

Trong quá trình trao đổi với Mê Vụ Chi Chủ, sự do dự của Phong Kỳ dần trở nên kiên định.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, kí nhiên tương lai đã thay đổi, vậy hãy thay đổi triệt để.

Tiếp theo, việc xây dựng Tinh Thành sẽ được hắn đưa vào chương trình nghị sự.

Công pháp luyện huyết, giáp chiến đấu sinh học, trò chơi thực tế ảo, v.v., hắn đều muốn có.

Nền tảng của nhân tộc so với các tộc mạnh khác, ở giữa cách nhau một vực thẳm không thể vượt qua, nếu không cho nhân loại Tinh Thành một vài thứ ngoại lệ, ngay cả khi có thể sống sót đến 1500 năm sau, cũng không thể chống lại những tộc mạnh đó.

Đến lúc đó, hắn có thể lại nhìn thấy Tinh Thành đổ nát, cùng những người tương lai sống lay lắt.

Chi bằng cứ liều một phen, xem tiềm năng của nhân tộc bùng nổ hoàn toàn sẽ có tương lai như thế nào.

Nhưng hắn sẽ không lấy ra tất cả mọi thứ cùng một lúc.

Trong quá trình tiếp tục thảo luận với Mê Vụ Chi Chủ, kế hoạch trong lòng Phong Kỳ dần trở nên rõ ràng.

Hắn quyết định đợi sau khi Mộc Tinh rời khỏi Tinh Thành sẽ triển khai kế hoạch xây dựng Tinh Thành, dù là tu luyện học hay khoa học kỹ thuật, hay là sức mạnh mềm, đều tiến hành nâng cấp.

Ngoài việc nâng cao sức mạnh tổng hợp, Phong Kỳ còn định học theo tuyến chiến tranh, từng bước công khai sự thật của thế giới.

Điều này sẽ nâng cao đáng kể sức mạnh đoàn kết của Tinh Thành.

Hết chương 1375.

Chương 1376. Tinh Quang Tòa Nhà

Tất nhiên, làm như vậy không thể đảm bảo rằng tin tức bên trong Tinh Thành sẽ không bị rò rỉ, vì vậy hắn cần một thời gian đệm, mục tiêu cuối cùng là cắt đứt mạng lưới và các kết nối khác của Tinh Thành với thế giới bên ngoài.

"Đúng rồi, ta thấy trước khi xây dựng Tinh Thành, ngươi có thể tiến hành một cuộc thanh tra lớn bên trong, xem ngoài tộc Bạch Ngân và các chủng tộc yếu nhỏ trong liên minh chiến trường ra, còn có thế lực bên ngoài nào khác ẩn núp hay không, chỉ khi nội bộ hoàn toàn sạch sẽ, Tinh Thành mới có thể phát triển tốt hơn."

"Ta cũng đang có ý định này, ngươi có cách gì hay không?"

"Điều này đơn giản, ngươi còn nhớ năng lực cảm nhận máu của ta không? Ta có thể dễ dàng phân biệt được khí huyết của người thường và Sinh Vật Trận Địa… Nhưng ta không thể đi khắp Tinh Thành để bắt nội gián cho ngươi được chứ? Ta vừa xem qua diện tích của Tinh Thành, rộng tám mươi nghìn km vuông, ngươi và ta phải mất bao lâu mới tìm kiếm xong?"

Nói đến đây, giọng điệu của Mê Vụ Chi Chủ chuyển hướng:

"Nhưng ta có thể huấn luyện cho ngươi một nhóm chiến sĩ, dạy họ phương pháp cảm nhận máu, để họ dẫn đội tiến hành hành động tìm kiếm trong Tinh Thành."

Nghe câu trả lời của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lập tức nghĩ đến Lữ Việt và những thành viên khác của tổ chức Bình

Minh.

Nhưng hắn nhanh chóng lắc đầu trong lòng.

Số lượng nhân sự của tổ chức Bình Minh không đủ để tiến hành một cuộc tìm kiếm quy mô lớn như vậy.

Lực lượng duy nhất ở Tinh Thành có thể triển khai hành động quy mô lớn như vậy chỉ có quân đội.

"Xem ra ta cần phải mượn một nhóm chiến sĩ đáng tin cậy từ quân đội, bắt đầu đào tạo từ họ."

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Ta cũng có thể dạy họ phương pháp luyện huyết trước, sau đó dần dần mở rộng ra toàn bộ Tinh Thành… Muốn chống lại áp lực từ bên ngoài, chỉ biết ẩn mình không phải là cách giải quyết vấn đề, chỉ có bản thân mạnh mẽ mới là con đường duy nhất để đối phó với các mối đe dọa bên ngoài."

Trong quá trình tiếp tục trao đổi, kế hoạch trong lòng Phong Kỳ ngày càng rõ ràng.

Xây dựng phát triển, đào tạo nhân tài, đổi mới khoa học kỹ thuật… Đây đều là những mắt xích quan trọng trong kế hoạch phát triển tiếp theo của Tinh Thành.

Đặc biệt là phương pháp luyện huyết mà Lão Mê đặc biệt nghiên cứu cho nhân tộc trong tương lai.

Mặc dù hiệu quả của phương pháp này không bằng Hiến Tế Huyết Nhục nhưng nó cũng là một phương pháp đặc biệt có thể nâng cao tiềm năng huyết mạch.

Loại công pháp này có ý nghĩa rất lớn đối với nhân tộc.

Ví dụ như.

Tiềm năng huyết mạch hiện tại của con người là 1, sức mạnh tăng lên khi tu luyện mỗi ngày cũng là 1.

Tiềm năng huyết mạch của các tộc mạnh là 100, sức mạnh tăng lên khi tu luyện mỗi ngày là 100 và không gian phát triển cường độ huyết mạch trong tương lai cũng lớn hơn nhiều.

Muốn thu hẹp khoảng cách tiềm năng huyết mạch, chỉ có thể dựa vào nỗ lực tiếp sức của từng thế hệ.

Nếu có hai người có thể tu luyện tiềm năng huyết mạch của mình lên đến 10 thì hậu duệ của họ kết hợp với nhau rất có thể cũng có tiềm năng huyết mạch khoảng 10, vô hình trung đã đạt được điểm khởi đầu cao hơn.

Việc nâng cao tiềm năng huyết mạch cần phải được thực hiện theo cách truyền thừa tiếp sức của một chủng tộc.

Đây chính là ưu điểm của phương pháp luyện huyết.

Nó có thể giúp tiềm năng huyết mạch của người tu luyện được nâng cao đáng kể, đẩy nhanh bước tiến và quá trình phát triển của nhân tộc.

Đây cũng là một trong những lý do khiến hắn tha thiết muốn phá giải Hiến Tế Huyết Nhục lúc trước.

Lý do căn bản nhất khiến phương pháp thần cấp này có thể giúp Lão Mê thu hoạch được vô số chủng tộc yếu là vì phương pháp này thực sự quá hấp dẫn.

Tiếp tục thảo luận về chiến lược xây dựng tương lai của Tinh Thành, lúc này Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề:

“Lão Mê, kí nhiên đã quyết định xây dựng Tinh Thành thì chắc chắn phải tìm cách giải quyết mối họa tộc Bạch Ngân, ngươi có đề xuất gì hay không? Có nên phát một tọa độ giả để không kích tộc Bạch Ngân, đánh bom vài chiến trường không?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười trên khuôn mặt:

“Ngươi còn nhớ những lời ta của ta trong tương lai đã nói với ngươi không? Kẻ địch không chắc chắn sẽ gây tổn thất cho phe mình, mà còn có thể là chất dinh dưỡng cho sự phát triển.”

“Ý ngươi là gì?”

“Sự phát triển trong tương lai của Tinh Thành chắc chắn cần rất nhiều nguồn lực hỗ trợ, năng lượng khí huyết là một trong số đó, chúng ta hoàn toàn có thể thiết lập một cái bẫy để giết chết toàn bộ tộc Bạch Ngân, điều này sẽ mang lại cho Tinh Thành một nguồn dự trữ khí huyết vô cùng lớn.”

Nhìn Phong Kỳ há hốc mồm, Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét:

“Ý tưởng này có tàn nhẫn không?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu:

“Cuộc chiến giữa các chủng tộc, sự do dự sẽ dẫn đến bị đào thải, đối mặt với cơ hội có thể giết chết kẻ thù và mang lại lợi ích to lớn, nếu ta còn từ chối, vậy thì đừng cứu thế giới nữa, ta về dòng thời gian chính để làm công nhân đi.”

Hết chương 1376.

Chương 1377. Huyết Luyện Chiến Sĩ

Dừng lại một chút, Phong Kỳ nhìn Lão Mê hỏi:

"Ta tò mò là, kế hoạch giết chóc của ngươi là gì?"

….

Đối với kế hoạch giết chóc mà Mê Vụ Chi Chủ nói, Phong Kỳ vô cùng tò mò.

Hắn không cảm thấy kế hoạch này tàn nhẫn.

Tộc Bạch Ngân mới là kẻ xâm lược, nếu không có Giác Hút, không có Thiên Xu, Tinh Thành chắc chắn sẽ phải đón nhận một cuộc tàn sát đẫm máu.

Đến lúc đó, Tinh Thành chắc chắn sẽ rơi vào cảnh máu chảy thành sông, tộc Bạch Ngân sẽ không hề thương xót con người.

Hắn chỉ tò mò, kế hoạch giết chóc này sẽ được triển khai như thế nào.

Nếu chọn đối đầu trực diện, ngoài Thiên Xu có thể chiến đấu thì dù huy động toàn bộ sức mạnh của thành phố cũng không thể là đối thủ của tộc Bạch Ngân.

Nhưng mời Thiên Xu ra tay rõ ràng không phải là một ý kiến hay.

Sức mạnh của Thiên Xu là không phải bàn cãi, trước đây hắn đã một mình phá vỡ đường hầm không gian của tộc Bạch Ngân, đánh tan tộc Bạch Ngân.

Nhưng năng lực của Thiên Xu rất khó kiểm soát, tồn tại nhiều rủi ro tiềm ẩn.

Biết đâu còn có thể gây ra thiệt hại lớn cho Tinh Thành.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ trầm ngâm hồi lâu rồi bắt đầu kể sơ lược về cách thực hiện kế hoạch này.

Nghe Mê Vụ Chi Chủ kể, trong lúc đó Phong Kỳ liên tục gật đầu.

Theo Mê Vụ Chi Chủ, mối đe dọa của tộc Bạch Ngân hiện tại không còn là mối đe dọa nữa, ngược lại còn có thể mang lại lợi ích to lớn cho sự phát triển của nhân tộc.

Tộc Bạch Ngân bây giờ giống như thịt trên thớt.

Tất cả các bố trí ngầm đều đã trở nên vô cùng rõ ràng.

Toàn tộc đổ bộ xuống Tinh Thành vốn là kế hoạch tấn công bất ngờ của tộc Bạch Ngân nhưng bây giờ kế hoạch tấn công bất ngờ đã trở thành một quân bài lật ngửa.

Quyền chủ động đã không còn nằm trong tay tộc Bạch Ngân.

Muốn tộc Bạch Ngân đổ bộ vào thời gian nào, đổ bộ ở đâu, đều có thể do họ kiểm soát.

Mê Vụ Chi Chủ cho rằng hoàn toàn có thể bố trí trận pháp trước, thiết kế cho tộc Bạch Ngân một trận pháp luyện huyết khổng lồ, để mời quân vào tròng.

Đến lúc đó, các chiến binh tộc Bạch Ngân đến qua đường hầm không gian sẽ trở thành những con thú trong bẫy.

Các chiến binh tộc Bạch Ngân bị luyện hóa cũng sẽ cung cấp cho Tinh Thành một nguồn dự trữ khí huyết khổng lồ.

Và nguồn tài nguyên khí huyết cũng sẽ là nguồn tài nguyên bắt buộc phải sử dụng trong quá trình tu luyện phương pháp

luyện huyết, có tác dụng rất lớn trong việc nâng cao tiềm năng huyết mạch của nhân tộc.

Nói đến đây, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên biểu thị muốn chia ba phần khí huyết, dùng làm nguồn lực khởi nghiệp để xây dựng thế lực của mình.

Đối với đề nghị của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không từ chối.

Gạt bỏ tình cảm cá nhân, nếu muốn kế hoạch giết chóc này thành công, vẫn cần Mê Vụ Chi Chủ ra tay.

Cách bố trí trận pháp luyện huyết, bồi dưỡng các chiến sĩ điều khiển các nút của trận pháp, những nhiệm vụ này đều là những việc mà Mê Vụ Chi Chủ sẽ phải làm tiếp theo.

Giết chóc tưởng chừng dễ dàng nhưng có rất nhiều thứ cần chuẩn bị trước.

Thảo luận đến sáng, Phong Kỳ rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ Phách, còn Mê Vụ Chi Chủ thì vẫn ở lại phòng huấn luyện để xem tài liệu trong cơ sở dữ liệu.

Mục tiêu tiếp theo của Phong Kỳ là Bộ tư lệnh Tinh Thành.

…

Bộ tư lệnh Tinh Thành, trụ sở chính.

Bước xuống xe chuyên dụng của Hổ Phách, bóng dáng Phong Kỳ xuất hiện ở cổng Nam của Bộ tư lệnh Tinh Thành.

Căn cứ trụ sở chính của Bộ tư lệnh nằm ở khu vực trung tâm của Tinh Thành, được xây dựng dọc theo hồ Tinh Quang, thời gian thành lập sớm hơn cả Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc mới thành lập, Bộ tư lệnh Tinh Thành chưa có tên gọi như vậy.

Lúc đó, mỗi khu vực của Tinh Thành đều là một thành phố, chưa được quy hoạch sáp nhập thành Tinh Thành.

Đối mặt với cuộc xâm lược mạnh mẽ của Sinh vật trận địa, các thành phố lớn lúc đó đã liên hợp thành lập tiền thân của Bộ tư lệnh Tinh Thành là "Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam."

Vào giai đoạn đầu của thảm họa, đối mặt với cuộc xâm lược của thế lực lãnh địa, mỗi cuộc chiến tranh đều khiến các chiến sĩ của Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam thương vong thảm trọng.

Để bổ sung lực lượng chiến đấu, Bộ phận tác chiến liên hợp khu vực phía Nam lúc đó đã tiến hành mở rộng.

Thu nạp cả nhân viên của các cơ quan thực thi pháp luật vào đó.

Nền tảng ban đầu đã quyết định rằng Bộ tư lệnh Tinh Thành sẽ trở thành cơ quan đầu tiên của thành phố mới "Tinh Thành." trong tương lai, mặc dù không có quyền lập pháp nhưng lại có hai quyền là thực thi pháp luật và chiến tranh đối ngoại.

Bộ tư lệnh còn có 7 phòng ban trực thuộc.

Lần lượt là Phòng tác chiến đối ngoại, Phòng thực thi pháp luật trong thành phố, Phòng chỉ huy, Phòng hậu cần, Phòng huấn luyện, Phòng thông tin liên lạc, Phòng tình báo.

Hết chương 1377.

Chương 1378. Thư Viện Nội Bộ

Mỗi phòng ban đều do Phòng chỉ huy thống nhất quản lý.

Để đối phó với tình hình khủng hoảng có thể xảy ra trong Tinh Thành, Bộ tư lệnh đã thiết lập các căn cứ ở mỗi khu vực của Tinh Thành, được trang bị vũ khí và thiết bị tiên tiến.

So với Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, lối vào căn cứ của Bộ tư lệnh không có tường rào cao, chỉ dùng hàng rào thép gai để tạo thành rào chắn.

Qua hàng rào thép gai, Phong Kỳ có thể nhìn rõ một lượng lớn vũ khí và thiết bị được bày trên quảng trường của căn cứ.

Đến cổng Nam của Bộ tư lệnh, sau khi được binh lính hỏi thăm và xác minh danh tính, Phong Kỳ đã vào được căn cứ của Bộ tư lệnh và được một người lính trực ở cổng lái xe đưa đến tòa nhà Tổng chỉ huy.

Bước xuống xe, Phong Kỳ được người lính này dẫn đến tầng sáu.

Sau khi người lính trực đi khỏi, hắn tiến lên một bước, giơ tay gõ cửa.

Lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên:

“Vào đi.”

Đẩy cửa ra, trước mắt là một chiếc bàn làm việc rộng lớn, trên bàn bày đầy đủ các loại tài liệu, bên trái màn hình còn đặt một lá cờ nhỏ của Bộ tư lệnh Tinh Thành.

Phía sau bàn làm việc, có hai lá cờ dựng chéo, bên trái là cờ Tinh Thành, bên phải là cờ Bộ tư lệnh Tinh Thành.

Bên trái căn phòng, đặt một mô hình thành phố Tinh Thành.

Trên đó còn cắm nhiều lá cờ của Bộ tư lệnh, mỗi lá cờ đều đại diện cho một căn cứ của Bộ tư lệnh trong Tinh Thành.

Ngoài ra, trên mô hình còn có thể thấy nhiều chi tiết bố trí của Bộ tư lệnh trong Tinh Thành.

Rõ ràng không phải ai cũng có thể tùy tiện vào căn phòng này.

Dù sao thì cách bố trí trên mô hình đều là nội dung tuyệt mật.

Ngay cả Sinh vật trận địa muốn xâm nhập cũng rất khó, cho dù xâm nhập thành công cũng không thể kiểm soát được hoạt động của Bộ tư lệnh.

Bởi vì điều lệ của Bộ tư lệnh rất rõ ràng, đó là bảo vệ Tinh Thành, bảo vệ nền văn minh nhân loại.

Các thế lực lãnh địa muốn điều khiển sức mạnh của Bộ tư lệnh Tinh Thành để phục vụ cho mình sẽ gặp phải rất nhiều trở ngại, ngay cả khi có được quyền lực của Tổng chỉ huy cũng không được.

Ví dụ như để các chiến sĩ của Bộ tư lệnh Tinh Thành đi tàn sát người dân Tinh Thành.

Mệnh lệnh này ngay cả khi do Tổng chỉ huy ban hành nhưng lại vi phạm chuẩn mực hành động của Bộ tư lệnh, khi ban hành sẽ bị các chỉ huy khác bác bỏ.

Chỉ có hai khả năng để điều động lực lượng của Bộ tư lệnh.

Một là, xác định rằng sự việc này có thể gây nguy hại đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại hoặc đe dọa đến sự an toàn của cư dân Tinh Thành.

Hai là, được thông qua tại hội nghị cấp cao nhất của Bộ tư lệnh và được sự đồng ý của những người phụ trách bảy phòng ban.

Ngoài ra, mọi hành động của Bộ tư lệnh đều sẽ chịu sự giám sát của Hội đồng tối cao Tinh Thành.

Vì vậy, các thế lực lãnh địa muốn xâm nhập vào Bộ tư lệnh Tinh Thành rất khó, bất kỳ nhiệm vụ nào bất lợi cho nền văn minh nhân loại đều không thể được thực hiện hiệu quả.

Ngay cả khi ban hành mệnh lệnh về mặt này, khi truyền đạt xuống dưới cũng sẽ bị bác bỏ từng lớp.

Lúc này, trong phòng có một cụ già tóc bạc trắng, vẻ mặt uy nghiêm, mặc quân phục chỉnh tề, đang ngồi ngay ngắn trước bàn làm việc, xem các tài liệu do các khu vực khác của Bộ tư lệnh gửi đến.

“Thưa ngài Tổng chỉ huy.” Phong Kỳ lập tức lên tiếng.

“Đến rồi à, ngồi đi.” Nói rồi, cụ già đứng dậy, mỉm cười đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống trước.

Đợi Phong Kỳ ngồi xuống, cụ già mới lên tiếng trước:

“Lão Lý đã kể tình hình cho ta nghe rồi, ngươi hẳn không còn xa lạ với ta nữa, dù sao thì chúng ta cũng đã là đồng hành ở nhiều dòng thời gian rồi.”

Người mà chỉ huy gọi là lão Lý, chính là viện trưởng đương nhiệm của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Phong Kỳ lúc này gật đầu, đi thẳng vào vấn đề:

“Thưa ngài chỉ huy, lần này đến đây, tôi muốn ngài cho mượn một số binh lính, để bố trí cho kế hoạch tiếp theo.”

“Ngươi muốn bao nhiêu người?”

“Kế hoạch giết chóc tiếp theo cần 1800 chiến sĩ có thiên phú xuất chúng để làm nút của trận pháp luyện huyết, điều khiển trận pháp vận hành nhưng tôi muốn ngài cho mượn 3000 người, đến lúc đó sẽ để Mê Vụ Chi Chủ chọn người phù hợp, sau đó loại bỏ một số người, chọn ra những người ưu tú nhất.”

“Mê Vụ Chi Chủ chính là Sinh vật trận địa mà lão Lý nói hợp tác với chúng ta?”

Phong Kỳ gật đầu:

“Hắn đã cùng ta trải qua nhiều dòng thời gian, dòng thời gian hy sinh này sẽ cùng chúng ta đồng hành, tương lai tộc Mê Vụ cũng sẽ là đồng minh kiên định trên con đường trưởng thành của nhân tộc ta.”

Nghe xong những lời này, chỉ huy Lý Hoa Niên chìm vào im lặng.

Một lúc lâu sau, hắn gật đầu nói:

“Nói thật, ta thấy chuyện ngươi có thể xuyên qua các dòng thời gian thật khó tin nhưng sự thật đã bày ra trước mắt, lão Lý đã hoàn toàn thuyết phục ta rồi, quá trình xây dựng và phát triển Tinh Thành tiếp theo ta sẽ phối hợp hết mình với ngươi, việc cho mượn 3000 người đương nhiên không thành vấn đề.”

Hết chương 1378.

Chương 1379. Chọn Chiến Sĩ

"Ta sẽ đích thân chọn cho ngươi 3000 chiến sĩ đáng tin cậy và có thiên phú xuất chúng… Ngươi định huấn luyện những chiến sĩ này ở đâu?"

Phong Kỳ đã có kế hoạch về nơi huấn luyện các chiến sĩ.

Cơ sở của Viện Nghiên cứu Hổ Phách chỉ có một bãi tập quy mô nhỏ, không đủ để huấn luyện 3000 chiến sĩ cùng lúc.

Trên toàn Tinh Thành, chỉ có Bộ tư lệnh nắm giữ nhiều bãi tập và các thiết bị huấn luyện đi kèm.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nhìn về phía Lý Hoa Niên và nói:

"Thưa ngài chỉ huy, xin ngài cho mượn một bãi tập để huấn luyện."

Trước yêu cầu của Phong Kỳ, Lý Hoa Niên mỉm cười gật đầu:

"Ta sẽ đồng ý mọi yêu cầu của ngươi, ta chỉ có một yêu cầu, dù thế nào cũng phải giữ một chút cảnh giác với Sinh vật trận địa, dù hắn có đáng tin đến đâu cũng phải cân nhắc đến những rủi ro có thể xảy ra."

"Xin ngài yên tâm." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Sau khi thảo luận thêm một lúc về phương án huấn luyện chiến sĩ, Phong Kỳ đứng dậy chào tạm biệt Lý Hoa Niên và rời khỏi Bộ tư lệnh Tinh Thành.

Sau đó, hắn rời khỏi Bộ tư lệnh Tinh Thành dưới sự hộ tống của những người lính trực chiến đã chờ sẵn ở dưới lầu.

Hai ngày sau.

Khu vực trung tâm Tinh Thành, bãi tập số 3.

3000 chiến sĩ toàn trang xếp hàng ngay ngắn, chờ đợi giáo quan mới đến.

Mặt trời chói chang nhưng họ vẫn đứng thẳng tắp, không ai phàn nàn hay trò chuyện, vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng.

Họ đến từ bảy phòng ban của Bộ tư lệnh, đều là những chiến binh tinh nhuệ được tuyển chọn kỹ càng.

Họ biết rất ít về nhiệm vụ huấn luyện lần này, chỉ biết rằng nhiệm vụ này là để chọn ra 1800 người trong số 3000 người họ để thực hiện một nhiệm vụ quan trọng.

Còn nhiệm vụ quan trọng đó là gì thì họ không có quyền biết cho đến khi hoàn thành yêu cầu huấn luyện và được chọn vào đội thực hiện nhiệm vụ.

Vì vậy, trong lòng họ tràn đầy sự tò mò.

Nhưng muốn biết sự thật, chỉ có cách vượt qua vòng tuyển chọn.

Trong lúc chờ đợi, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện bên ngoài bãi tập.

Sau khi xác minh danh tính ở cửa, họ đi đến trước ba nghìn chiến sĩ đã xếp hàng và đứng lại.

Ánh mắt lướt qua ba nghìn chiến sĩ trước mặt, Phong Kỳ lùi sang một bên, để Mê Vụ Chi Chủ phát huy.

Lúc này, tất cả những người lính tinh nhuệ có mặt đều nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, trong lòng cũng đầy nghi ngờ.

Trước đó, họ không hề biết Bộ tư lệnh có người này.

Quan trọng hơn, ngoại hình tóc tím mắt tím của Mê Vụ Chi Chủ thực sự có phần không bình thường, vẻ ngoài trẻ trung của hắn càng nằm ngoài dự đoán của họ.

Hoàn toàn khác với hình ảnh giáo quan già dặn và điềm tĩnh mà họ tưởng tượng.

“Ta có khác với giáo quan mà các ngươi tưởng tượng không, cho dù trên người không có hơi thở của chiến trường thì ít nhất cũng phải có một vết sẹo trên mặt chứ?”

Lời nói của Mê Vụ Chi Chủ không nghi ngờ gì nữa đã nói ra tiếng lòng của mọi người.

Nhưng những người được huấn luyện bài bản như họ không trả lời câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ, mà chỉ lặng lẽ chờ đợi chỉ thị tiếp theo của Mê Vụ Chi Chủ.

Ngay lúc này, họ đột nhiên phát hiện ra khí thế trên người Mê Vụ Chi Chủ đã thay đổi.

Sát khí lạnh lẽo ập đến, khiến họ không khỏi căng thẳng.

“Nhìn vào mắt ta, tiếp theo sẽ bắt đầu vòng huấn luyện đầu tiên, để ta xem ý chí của các ngươi!”

Nghe theo lệnh của Mê Vụ Chi Chủ, tất cả những người lính có mặt đều ngẩng đầu nhìn vào đôi mắt tím của Mê Vụ Chi Chủ.

Trong chớp mắt, họ chỉ thấy thế giới trước mắt trở nên mờ ảo, đôi mắt tím của Mê Vụ Chi Chủ như có ma lực, từ từ xoay tròn, như muốn kéo ý thức của họ vào trong.

Tiếng thì thầm khàn khàn sau đó vang lên trong đầu họ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã kích hoạt khả năng mê hoặc tinh thần.

Phong Kỳ không xa lạ gì với khả năng này.

Lần đầu tiên hắn đến Cõi mộng tương lai, hắn đã không dám tiến về phía trước vì tiếng thì thầm không ngừng phát ra

từ sương mù ở phía tây, mà chọn nghe theo Lời Tự Thuật đi về phía đông.

Dưới sự áp chế tinh thần của Mê Vụ Chi Chủ, trán của những người lính toát mồ hôi, biểu cảm trở nên vô cùng dữ tợn, dường như đang chống lại một sức mạnh nào đó đang xâm chiếm.

Tiếng thì thầm trong đầu ngày càng rõ ràng, không ngừng khơi dậy nỗi sợ hãi trong lòng những người lính.

Cơn tra tấn về mặt tinh thần kéo dài nửa giờ, Mê Vụ Chi Chủ mới thu hồi sức mạnh, sau đó gật đầu hài lòng:

"Mặc dù thể chất nói chung khá kém nhưng ý chí không tệ, vòng kiểm tra đầu tiên không có ai bị loại quả thực nằm ngoài dự đoán của ta, không tệ."

Nói rồi, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười tà ác:

"Nói trước, độ khó của quá trình huấn luyện tiếp theo sẽ tăng lên rất nhiều, thậm chí có thể khiến các ngươi tàn phế, thậm chí tử vong, nếu có lo lắng thì có thể từ bỏ trước, đến lúc đó thì không kịp nữa đâu."

Hết chương 1379.

Chương 1380. Kế Hoạch Thanh Lý

Nghe những lời này, biểu cảm của những người lính có mặt vẫn như thường.

Rõ ràng là trước khi nhận nhiệm vụ huấn luyện, họ đã chuẩn bị sẵn sàng, thậm chí một số người lính đã viết sẵn di chúc.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ gật đầu trong lòng.

Là những chiến binh tinh nhuệ được tuyển chọn kỹ càng của Bộ tư lệnh, về mặt tâm lý và ý chí, họ chắc chắn đã đạt yêu cầu.

1800 người cuối cùng có thể vượt qua bài kiểm tra, ngoài việc sẽ được huấn luyện dưới sự chỉ đạo của Mê Vụ Chi Chủ để đảm nhiệm một trong 1800 nút điều khiển của Huyết Luyện Đại Trận, họ cũng sẽ là những người đầu tiên thử nghiệm tu luyện công pháp Huyết Luyện.

Sau này, công pháp Huyết Luyện cũng sẽ bắt đầu từ 1800 người họ, từng bước phổ biến ra toàn Tinh Thành.

Ngoài ra, trò chơi giả lập, giáp chiến sống, v.v., các công nghệ cũng sẽ được sử dụng trước tiên trên người họ, họ sẽ là những chiến binh đầu tiên của "Kế hoạch trỗi dậy của nhân tộc." ở Tinh Thành.

Tất cả những điều này đều có tiền đề là phải vượt qua bài kiểm tra nghiêm ngặt.

Vòng kiểm tra thứ hai của Mê Vụ Chi Chủ nhanh chóng được triển khai, lần này hắn tiến hành kiểm tra thể chất.

“Tiếp theo, hãy theo dõi động tác của ta, mỗi động tác giữ trong mười phút, trong thời gian đó hãy phối hợp với nhịp thở mà ta nói để hít thở linh khí…”

Vài giờ sau, nhìn những người đã mệt mỏi đến run rẩy nhưng vẫn kiên trì, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu hài lòng:

“Chúc mừng các ngươi đã vượt qua bài kiểm tra sơ bộ, tiếp theo sẽ bắt đầu bài kiểm tra chính thức, chúc các ngươi may mắn.”

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ, những người lính mồ hôi nhễ nhại đã mệt đến mức không nói nên lời.

Sự coi thường đối với Mê Vụ Chi Chủ trong lòng càng không còn nữa.

Cùng một động tác, trạng thái của Mê Vụ Chi Chủ và họ hoàn toàn khác nhau, có thể thấy cường độ cơ thể của Mê Vụ Chi Chủ vượt xa họ.

Phong Kỳ đứng bên cạnh quan sát vài giờ, sau đó chào tạm biệt Mê Vụ Chi Chủ rồi rời đi.

Giao cho Lão Mê, hắn yên tâm.

Tiếp theo hắn quyết định trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, còn một việc vô cùng quan trọng cần hắn sắp xếp.

Chỉ khi hoàn thành việc này, kế hoạch giết hại tộc Ngân Nguyệt mới có thể tiến hành tốt hơn.

Việc này chính là giải quyết những thành viên tộc Ngân Nguyệt đang ẩn núp trong Tinh Thành.

Danh sách phân bố của tộc Ngân Nguyệt ở Tinh Thành, Lâm Nhiễm của dòng thời gian trước đã điều tra rõ ràng và đã

giao lại thông tin tình báo này cho hắn.

Trước khi triển khai kế hoạch giết hại, hiển nhiên cần phải thanh lý những thành viên tộc Ngân Nguyệt này.

Nếu không khi triển khai kế hoạch có thể sẽ có biến số.

Luôn không động đến những người tộc Ngân Nguyệt này, không phải vì Phong Kỳ mềm lòng, mà là vì hiện tại bọn họ vẫn còn giá trị lợi dụng.

Lúc này tộc Ngân Nguyệt không những không gây hại cho sự phát triển của Tinh Thành, mà ngược lại còn có lợi.

Đặc biệt là Ngân Linh gần đây đã đưa ra phương án thiết kế mới cho cấu trúc năng lượng của Tinh Thành.

Phương án thiết kế mới này có thể giảm thiểu lãng phí trong quá trình truyền tải năng lượng, nâng cao hiệu suất sử dụng năng lượng của Tinh Thành khoảng 7%.

7% có vẻ rất ít nhưng kéo dài thời gian thì cũng là một khoản chi phí khổng lồ.

Đây cũng là lý do hắn không muốn ra tay ngay.

Cắt cỏ là một nghệ thuật, biến sự trả giá của kẻ thù thành lợi ích của mình, còn gì sảng khoái hơn thế.

Đợi Ngân Linh hoàn thành phương án thiết kế này.

Đến lúc hắn cắt cỏ…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ liên tục yêu cầu Ngân Linh đẩy nhanh tiến độ thiết kế phương án cấu trúc mới với danh nghĩa của Viện Nghiên cứu Hổ phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, quân đội Tinh Thành.

Có thể trở thành viện trưởng của cơ quan năng lượng khi còn rất trẻ.

Năng lực của Ngân Linh không cần phải bàn cãi.

Tộc Ngân Nguyệt không giống như tộc Dạ Ảnh, dựa vào năng lực đặc biệt để nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Bọn họ không có năng lực mê hoặc tinh thần, việc nắm giữ các cơ quan năng lượng ở khu vực phía Tây hoàn toàn dựa vào các thành viên tiên phong đạt được từng bước thông qua nỗ lực, thậm chí còn bố trí trong nhiều thập kỷ.

Nếu không phải nắm bắt được sơ hở trong dòng thời gian hy sinh thì kế hoạch của tộc Ngân Nguyệt căn bản không thể bại lộ trước mặt hắn.

Vì vậy, năng lực của Ngân Linh và những người tộc Ngân Nguyệt khác đều là tài năng thực sự.

Những năm qua, họ đã đưa ra nhiều ý kiến quý báu cho việc xây dựng năng lượng của Tinh Thành, đóng góp không nhỏ cho sự phát triển năng lượng của Tinh Thành.

Nhưng dòng thời gian hy sinh này, Phong Kỳ không định để bọn họ sống lâu.

So với việc xây dựng năng lượng thì rõ ràng việc giết hại toàn bộ tộc Ngân Nguyệt có thể thúc đẩy sự phát triển của Tinh Thành hơn.

Nhưng trước đó, hắn phải chuẩn bị thật tốt.

Sau khi Ngân Linh và những người phụ trách chính của các cơ quan năng lượng khác chết, phải có một nhóm người thay thế vị trí của họ, duy trì hoạt động bình thường của năng lượng Tinh Thành.

Hết chương 1380.

Chương 1381. Tiếp Tục Phát Triển

Làm thế nào để thực hiện được điều này, Phong Kỳ đã có tính toán trong lòng.

Hắn định sắp xếp một nhóm nhân viên Hổ phách tiếp cận kiến thức về lĩnh vực này trước, chuẩn bị sẵn sàng để tiếp quản, không yêu cầu họ có thành tựu gì trong lĩnh vực này, chỉ yêu cầu có thể đảm bảo hệ thống hoạt động bình thường.

…

Tám tháng sau.

Trong thời gian diễn ra hội nghị cấp cao của Tinh Thành, Ngân Linh đã trình bày phương án thiết kế mới cải tiến cấu trúc năng lượng của Tinh Thành.

Nhìn thấy bản vẽ thiết kế, Phong Kỳ hiểu rằng kế hoạch có thể triển khai.

Hắn đã chờ bản vẽ này từ lâu.

Hắn không lo lắng về tính khả thi của bản vẽ này, lịch sử đã đưa ra câu trả lời.

Ngay khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ đã triệu tập một cuộc họp tại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Cuộc họp này đã mời các cấp cao của Tinh Hồng, các cấp cao của quân đội và một số cấp cao của Hổ phách.

Chủ đề của cuộc họp liên quan đến cách giải quyết tộc Ngân Nguyệt.

Rõ ràng là tấn công trực tiếp vào các cơ quan năng lượng không phải là lựa chọn tốt nhất.

Làm như vậy sẽ gây ra động tĩnh quá lớn, dễ đánh rắn động cỏ, hơn nữa phải tiến hành hành động thanh trừng tại nhiều cơ quan năng lượng cùng lúc trong thời gian ngắn, khả năng bị phát hiện trước và trốn thoát càng cao.

Lúc đầu hắn có thể truy đuổi tộc Ngân Nguyệt, chủ yếu là dựa vào việc lắp đặt chip định vị trên người Lâm Nhiễm.

Một khi có thành viên tộc Ngân Nguyệt trốn thoát, kế hoạch giết hại tiếp theo coi như thất bại.

Vì vậy, không nên sử dụng bạo lực trực tiếp.

Trong cuộc họp, đại diện của ba cơ quan đã lần lượt trình bày quan điểm của mình.

Dần dần hình thành nên kế hoạch sơ bộ trong cuộc thảo luận.

Kế hoạch này có một mẫu tham khảo.

Trong dòng thời gian hy sinh trước đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã từng hợp tác với Mộc Tinh, mời các thế lực lĩnh vực đã được sàng lọc đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó để Mộc Tinh giết chết tất cả các sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực trong cuộc họp.

Đây là một phương án có thể tham khảo.

Sau khi cuộc họp kết thúc, ba cơ quan lớn của Tinh Thành bắt đầu chuẩn bị.

Họ gọi điện cho những người phụ trách các cơ quan năng lượng lớn ở khu vực phía Tây của Tinh Thành để thảo luận về phương án thiết kế cấu trúc năng lượng tương lai của Tinh Thành.

Quyết định cụ thể của cuộc họp sẽ được đưa ra sau ba tháng, yêu cầu ban quản lý của các cơ quan năng lượng phải có mặt đầy đủ.

Trong thời gian này, ba cơ quan lớn cũng đưa ra nhiều yêu cầu, yêu cầu các cơ quan năng lượng phải chuẩn bị sẵn kế hoạch phương án trước thời gian diễn ra cuộc họp.

So với việc mời trực tiếp, việc đưa ra yêu cầu mời rõ ràng hợp lý hơn.

Ba tháng sau.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đoàn xe của các cơ quan năng lượng khu vực phía Tây sau khi xác minh tại cổng căn cứ Tinh Hồng, lần lượt đi vào căn cứ Tinh Hồng.

Một giờ sau.

Hội trường Tinh Hồng.

Nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bắt đầu kiểm tra danh sách nhân viên.

Nếu những người có tên trong danh sách không đến đông đủ, rõ ràng là không thể ra tay, vì vậy việc kiểm tra những người có mặt là rất cần thiết.

Trong thời gian này, Phong Kỳ ngồi ở góc phòng, ánh mắt đảo qua những người có mặt.

Cuối cùng, tầm mắt dừng lại ở Ngân Linh.

Lúc này, Ngân Linh mặc đồng phục của Viện nghiên cứu năng lượng, đang cúi đầu xem sơ bộ phương án thiết kế đã chuẩn bị trước.

Dường như phát hiện ra sự chú ý của hắn, Ngân Linh nghi ngờ quay đầu nhìn lại.

Trên khuôn mặt tuyệt đẹp hiện lên một tia nghi ngờ.

Phong Kỳ thấy vậy, không dịch chuyển tầm mắt, mà cười vẫy tay chào.

Ngân Linh thấy vậy, lập tức nở nụ cười gật đầu, sau đó tiếp tục cúi đầu xem phương án thiết kế.

Phong Kỳ cũng chuyển tầm mắt vào lúc này, nhìn những người khác.

Lúc này điện thoại rung lên, hắn cầm lên xem, trên đó có một tin nhắn:

[Kiểm tra nhân sự xong, tất cả các thành viên tộc Ngân Nguyệt trong danh sách mời đều đã có mặt.]

Nhìn thấy tin nhắn, trên mặt Phong Kỳ hiện lên một nụ cười.

Nhưng hắn không vội thực hiện kế hoạch thanh trừng ngay, hắn định vắt kiệt giá trị lợi dụng của các thành viên tộc Ngân Nguyệt trước khi thực hiện kế hoạch thanh trừng.

Bản thiết kế sơ bộ về cấu trúc năng lượng tương lai trong tay họ có lẽ có thể giúp ích cho sự phát triển tương lai của Tinh Thành.

Nửa giờ sau, cuộc họp được triệu tập.

Đại diện của các cơ quan năng lượng lần lượt lên bục bắt đầu trình bày phương án thiết kế cấu trúc năng lượng tương lai do mình thiết kế.

Trong thời gian này, một số nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bắt đầu bận rộn ghi lại thông tin cuộc họp.

Thời gian trôi qua, gần đến giờ ăn trưa.

Khi người phụ trách cuối cùng của cơ quan năng lượng khu vực phía Tây trình bày xong, Phong Kỳ chậm rãi bước lên

bục.

Trong ánh mắt khó hiểu của các thành viên tộc Ngân Nguyệt, tầm mắt của Phong Kỳ lướt qua mọi người có mặt, sau đó mỉm cười mở lời:

Hết chương 1381.

Chương 1382. Cải Cách Giáo Dục

“Nguyện thần Ngân Nguyệt phù hộ các ngươi.”

Dứt lời, Phong Kỳ làm một cử chỉ trước ngực.

Nhìn thấy cử chỉ này, Ngân Linh và các thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt bỗng trở nên kinh hoàng.

Bởi vì cử chỉ này là cử chỉ cầu phúc cho người chết của tộc Ngân Nguyệt.

Ngay lúc này, cánh cửa lớn của hội trường Tinh Hồng đột nhiên đóng lại, các cửa sổ xung quanh cũng bị khóa chặt bằng tấm kim loại.

Tiếng va chạm trầm đục như tiếng trống trận đập vào tâm trí các thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Chỉ thấy cơ thể của Phong Kỳ cao lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Hướng cửa lớn, Mê Vụ Chi Chủ tóc tím mắt tím không biết từ lúc nào đã xuất hiện, vẻ mặt lạnh lùng nhìn quanh các thành viên tộc Ngân Nguyệt có mặt, trên mặt dần hiện lên nụ cười dữ tợn, thân thể bắt đầu hóa sương…

…

Sau khi trình bày xong phương án thiết kế, trong mắt Phong Kỳ, tộc Ngân Nguyệt đã không còn giá trị lợi dụng.

Lúc này, bóng dáng của Mê Vụ Chi Chủ cũng xuất hiện, chặn trước cửa lớn.

Biểu cảm của các thành viên tộc Ngân Nguyệt có mặt bỗng trở nên kinh hoàng.

Ban đầu họ tưởng hôm nay chỉ là cuộc thảo luận bình thường về thiết kế cấu trúc năng lượng tương lai nhưng không ngờ lại là một cuộc phục kích có chủ đích.

Vì vậy, họ không hề chuẩn bị gì cả.

Đã ẩn núp trong xã hội loài người hàng chục năm nay, ngay cả khi dùng thông tin ghi chép trong cơ sở dữ liệu để truy tìm thì thân phận của họ cũng không có sơ hở.

Họ đã nghĩ đến khả năng bị bại lộ.

Nhưng thời điểm bại lộ tuyệt đối không thể là bây giờ.

Đối với loài người, họ đã hiểu rất rõ, với các phương tiện kỹ thuật hiện tại của loài người, họ hoàn toàn không có khả năng bại lộ thân phận.

Thậm chí họ không cho rằng Tinh Thành sẽ điều tra họ.

Trên bề mặt, họ không có sơ hở, cũng chưa từng có hành vi gây nguy hại đến sự an toàn của Tinh Thành, thậm chí là cắt xén nguồn lực cấp cho Viện nghiên cứu năng lượng.

Vì vậy, khi nhìn thấy Phong Kỳ làm cử chỉ cầu nguyện cho người chết của tộc Ngân Nguyệt, họ cảm thấy khó tin.

Đầu tiên họ nghĩ rằng có nội gián xuất hiện nhưng suy nghĩ này nhanh chóng bị họ loại trừ, là những chiến binh tiên phong của tộc Ngân Nguyệt, họ hiểu rõ nhau, không cho rằng ai sẽ vì loài người mà phản bội cả tộc.

Nhưng dù trong lòng có muôn vàn nghi ngờ thì bây giờ thân phận bại lộ đã là sự thật.

“Phá vòng vây!”

Là thủ lĩnh tiên phong, Ngân Linh lúc này đột nhiên đứng dậy, nụ cười ấm áp trên khuôn mặt biến mất, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Phong Kỳ đã biến thành hình dạng người khổng lồ máu.

Bây giờ cô cuối cùng cũng hiểu tại sao lúc đó Phong Kỳ lại cố ý chú ý đến cô.

Cùng với tiếng nói của Ngân Linh, hơn một trăm thành viên tộc Ngân Nguyệt có mặt bùng nổ, lao về phía cửa lớn.

Ngay lúc này, một bóng người từ trên trời giáng xuống, đập mạnh vào giữa các thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Tiếng tim đập như tiếng trống trận trở nên rõ ràng, quay đầu nhìn lại, họ thấy Phong Kỳ toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu xanh lục đang tung nắm đấm.

Nắm đấm đi đến đâu, các thành viên tộc Ngân Nguyệt gần đó đều không có sức chống trả.

Khí huyết cuồn cuộn lấy Phong Kỳ làm trung tâm, dâng lên thành sóng khí huyết thổi về bốn phía, uy áp khủng khiếp khiến các thành viên tộc Ngân Nguyệt gần đó tê dại cả da đầu.

Lúc này, Ngân Linh chủ động áp sát Phong Kỳ, trong tay hiện ra một thanh kiếm mảnh màu bạc trắng, đột nhiên đâm về phía tim Phong Kỳ.

“Tiểu, dẫn tộc nhân về phía cửa lớn đột phá, ta sẽ chặn hắn lại.”

Vừa triển khai tấn công, Ngân Linh vừa hô lớn.

Thanh kiếm mảnh màu bạc trong tay cô dưới ánh đèn tỏa ra ánh sáng rực rỡ, phá vỡ không khí cản trở, từ góc độ hiểm hóc đâm vào trước ngực trái của Phong Kỳ.

Đối mặt với đòn tấn công này, Phong Kỳ không hề né tránh.

Nhân lúc Ngân Linh phát động thế tấn công, hắn đột nhiên tung nắm đấm về phía Ngân Linh.

Nắm đấm chưa kịp đến gần Ngân Linh, khí huyết cuồn cuộn đột nhiên bùng phát, chưa kịp để thanh kiếm mảnh trong tay Ngân Linh đâm trúng ngực trái của hắn, Ngân Linh đã bị khí huyết nén lại rồi bùng phát đẩy bay ra ngoài.

Ầm!

Bóng dáng Ngân Linh đập mạnh vào trụ đỡ, há miệng ho ra một bãi máu tươi.

Dù bị thương nặng, vẻ mặt Ngân Linh vẫn lạnh lùng, run rẩy thân mình kéo mình ra khỏi trụ đỡ, trong mắt hiện lên vẻ quyết liệt.

Chỉ thấy năng lượng màu bạc trắng từ trán cô tràn ra, dần dần bao phủ cơ thể.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ biết Ngân Nguyệt chuẩn bị liều mạng với mình.

Khả năng dịch chuyển tức thời cự ly ngắn của Ngân Linh thực sự khó giải quyết, hắn đã từng trải nghiệm tận mắt, vì vậy hắn không chút do dự chủ động phát động tấn công…

Hướng cửa lớn.

Nhìn về phía hơn một trăm thành viên tộc Ngân Nguyệt đang ùa tới, Mê Vụ Chi Chủ đứng trước cửa lớn hội trường Tinh Hồng vẫn giữ vẻ mặt bình thản.

Chỉ thấy hắn đột nhiên đưa tay về phía bên trái.

Hết chương 1382.

Chương 1383. Đánh Lén

Ngay lập tức, không khí bên trái bị bóp méo, một bóng người cầm sáo ngọc hiện ra.

Cánh tay trái của Mê Vụ Chi Chủ trong nháy mắt hóa thành sương mù, xuyên qua cây sáo ngọc đang vung xuống, trực tiếp bóp chặt cổ của Ngân Tiếu, bắt hắn lơ lửng giữa không trung.

Nhìn Ngân Tiếu đang vùng vẫy, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên nụ cười dữ tợn:

"Đánh lén?"

Dứt lời, cánh tay phải hóa thành sương mù theo miệng và mũi của Ngân Tiếu tràn vào cơ thể hắn.

Ngân Tiếu lập tức vùng vẫy dữ dội, các tộc nhân chạy đến từ phía sau cũng đến lúc này, tấn công về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đã hoàn toàn hồi phục vết thương, thực lực rõ ràng không phải các thành viên tiên phong của tộc Ngân Nguyệt có thể chống lại.

Chỉ thấy hắn vung tay về phía trước, lập tức sương mù xám cuồn cuộn về phía trước hóa thành một tấm khiên sương mù.

Các loại pháp thuật đánh vào khiên sương mù, chỉ tạo nên gợn sóng, không thể gây ra bất kỳ tổn hại thực chất nào cho khiên sương mù.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ với đôi mắt màu tím kỳ dị, các thành viên tộc Ngân Nguyệt vô cùng sợ hãi nhưng họ vẫn bất chấp phát động tấn công.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng không có ý định tiếp tục chơi với họ, cơ thể hắn lúc này đột nhiên tan rã, sương mù xám đặc cuồn cuộn về phía trước.

Một khuôn mặt sương mù xám xịt dữ tợn lúc này ngưng tụ lại.

Cánh tay sương mù vẫn đang nắm chặt Ngân Tiếu đột nhiên dùng sức, bóp nát Ngân Tiếu đã bị sương mù xâm thực, sắc mặt đờ đẫn thành một đám sương máu.

Sau khi hấp thụ sương máu, sóng thần sương mù ập về phía trước.

Nơi nào đi qua, các thành viên tộc Ngân Nguyệt đều không có sức chống cự, chỉ có thể trơ mắt nhìn cơ thể mình bị sương mù quấn lấy, khí huyết trên người bắt đầu không ngừng mất đi.

Nhận ra rằng không thể đột phá từ hướng cửa lớn, các thành viên tộc Ngân Nguyệt phía sau chưa bị sương mù ảnh hưởng đã dứt khoát đổi hướng chạy về phía cửa sổ hai bên hội trường Tinh Hồng, cố gắng đột phá bằng cửa sổ.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ không cho họ cơ hội.

Sương mù cuồn cuộn lan rộng với tốc độ nhanh hơn, chỉ trong chớp mắt đã bao vây toàn bộ hội trường, tạo thành bức tường sương mù không góc chết ở mọi hướng.

Khuôn mặt sương mù nhìn xuống các thành viên tộc Ngân Nguyệt đang kinh hoàng, trong mắt không có chút thương xót nào, không chút do dự thúc giục sương mù tiếp tục lan rộng, nuốt chửng từng thành viên tộc Ngân Nguyệt.

Bên kia.

Đối mặt với dịch chuyển tức thời cự ly ngắn của Ngân Linh, Phong Kỳ dứt khoát chuyển sang hình dạng xương.

Hắn dùng Niệm Lực bao bọc lấy mình trước, tạo thành một "Bức tường đồng vách sắt" vô hình, ngăn không cho Ngân Linh tiếp cận đánh lén, đồng thời điều khiển Niệm Lực cố gắng bắt lấy Ngân Linh.

Sau nhiều lần dịch chuyển tức thời cự ly ngắn liên tiếp, Ngân Linh rõ ràng khó có thể chống đỡ được sự tiêu hao do dịch chuyển tức thời gây ra, nhịp độ dịch chuyển tức thời cự ly ngắn rõ ràng chậm lại, trông rất khó khăn.

Cuối cùng, cô đã bị Phong Kỳ nắm bắt cơ hội.

Những xúc tu vô hình do Niệm Lực biến thành quấn chặt lấy cổ Ngân Linh.

Niệm Lực dần siết chặt, trên mặt Ngân Linh lập tức hiện lên vẻ đau đớn.

Lúc này, cô nhìn về phía Phong Kỳ, cố sức mở miệng nói:

"Tại sao… cuối cùng là chỗ nào… xảy ra vấn đề rồi."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không trả lời, ấn ký màu vàng sẫm trên trán lúc này tỏa ra ánh sáng rực rỡ, Niệm Lực bùng phát trong nháy mắt, bóp chết sinh cơ của Ngân Linh.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, Phong Kỳ sẽ không có bất kỳ lòng thương xót nào.

Thu Niệm Lực lại, Phong Kỳ ra hiệu về phía thi thể Ngân Linh đang ngã gục bất lực, sau đó quay đầu nhìn về phía cửa lớn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cũng vừa giải quyết xong trận chiến.

Bao gồm cả Ngân Tiếu, các thành viên tộc Ngân Nguyệt đều đã bị sương mù nuốt chửng.

Có thể thấy rõ ràng trong sương mù cuồn cuộn có những vệt máu lờ mờ, rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ đang tiêu hóa khí huyết.

Trong chớp mắt, ấn ký màu vàng sẫm trên trán Phong Kỳ vỡ tan, hóa thành khí huyết nồng đậm bao phủ cơ thể.

Chỉ trong chớp mắt, hắn đã hoàn thành việc tái tạo máu thịt, khôi phục lại thân người.

Cúi đầu nhìn Ngân Linh, trong lòng hắn không khỏi cảm khái.

Thông qua ranh giới hy sinh trước đó, hắn hiểu được sự kiên trì trong lòng Ngân Linh và các thành viên tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt, trong lòng hắn cũng có phần khâm phục họ.

Đổi vị trí mà suy nghĩ, nếu Ngân Linh và các thành viên tiên phong khác của tộc Ngân Nguyệt là con người.

Họ vì muốn tìm cho tộc nhân một vùng đất ổn định để phát triển ở thế giới mới nên đã lựa chọn đi trước tộc nhân một bước đến thế giới mới.

Vì vậy, họ đã ẩn náu hàng chục năm, trong thời gian đó, họ đã nỗ lực, phấn đấu, mọi phẩm chất tốt đẹp đều có thể tìm thấy ở họ.

Vì vậy, họ là những anh hùng mở đường, tiến bước vì tộc nhân.

Hết chương 1383.

Chương 1384. Thanh Lý Ngân Nguyệt

Nếu họ là con người, chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách, sau khi chết sẽ được chôn cất tại nghĩa trang anh hùng với nghi lễ trọng thể nhất.

Nhưng không có nếu như.

Đối với loài người, tộc Ngân Nguyệt định sẵn là ác quỷ.

Trong lúc thở dài, hắn quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, biển sương mù co lại, cuối cùng ngưng tụ thành hình dáng tóc tím mắt tím, hắn cũng nhìn về phía Phong Kỳ, trên mặt nở nụ cười:

"Xong rồi, rất mới mẻ."

Phong Kỳ:…

Nhìn nụ cười rạng rỡ trên mặt Mê Vụ Chi Chủ, hắn không khỏi thầm than, cảm thấy lúc này Mê Vụ Chi Chủ trông giống hệt như tên phản diện độc ác trong phim.

Lúc này, cửa lớn, cửa sổ của hội trường Tinh Hồng từ từ mở ra, ánh nắng bên ngoài chiếu vào qua cửa sổ.

Bàn ghế bị lật đổ, hố lõm trên mặt đất, dấu ấn pháp thuật trên tường… hội trường hỗn loạn nhưng trên mặt đất không có một vết máu nào.

"Sạch hơn cả chó liếm."

Mê Vụ Chi Chủ đang cười tươi nghe thấy lời này, nụ cười lập tức đông cứng, gân xanh trên trán giật giật:

“Ngươi nói gì?”

“Lỡ lời… chúng ta hãy thống kê lại số người trước, đảm bảo không có gì bất trắc.” Phong Kỳ dứt khoát chuyển chủ đề.

Kế hoạch phục giết lần này chỉ có một biến số.

Đó chính là Ngân Tiếu bên cạnh Ngân Linh.

Trong thông tin tình báo Lâm Nhiễm cung cấp, các thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt đều là cấp cao của cơ quan năng lượng khu Tây Tinh Thành, chỉ có em trai của Ngân Linh là Ngân Tiếu là ngoại lệ.

Hắn ta vẫn luôn không để lộ thân phận, dùng một loại pháp thuật ẩn núp đi theo bên cạnh Ngân Linh.

Lần phục kích này, họ có thể mời được những thành viên khác của tộc Ngân Nguyệt trong danh sách, chỉ có Ngân Tiếu là ngoại lệ.

Nếu lần này Ngân Tiếu được Ngân Linh sắp xếp ở lại cơ quan năng lượng, không đến thì rõ ràng kế hoạch cần phải thay đổi.

Nếu Ngân Tiếu chạy thoát, sẽ ảnh hưởng rất lớn đến kế hoạch giết hại tộc Ngân Nguyệt trong tương lai.

Vì vậy, Phong Kỳ đã chuẩn bị trước một phương án khác.

Hắn đã sắp xếp trước cho Lữ Việt phối hợp với các thành viên của quân đội, đồng thời hành động ở khu Tây.

Nhưng khả năng Ngân Tiếu không đi theo rất thấp, Phong Kỳ hiểu rõ điều này.

Theo mô tả của Lâm Nhiễm, Ngân Tiếu chính là kẻ bám đuôi bên cạnh Ngân Linh, lúc nào cũng sẽ dùng cách ẩn núp đi

theo bên cạnh Ngân Linh.

Thực lực của Ngân Tiếu thực sự rất mạnh nhưng hắn ta còn ít kinh nghiệm, Ngân Linh cũng sẽ không để hắn ta một mình ở lại hậu phương.

Sự thật đúng như hắn dự đoán, lần này toàn bộ tộc Ngân Nguyệt đến, giúp họ hoàn thành một mẻ.

Kế hoạch phục kích lần này có thể nói là thành công mỹ mãn.

Trao đổi với Mê Vụ Chi Chủ về số người bị nuốt chửng, sau khi xác định không có vấn đề gì, Phong Kỳ nhìn lướt qua hiện trường hỗn loạn của hội trường, sau đó bước về phía cửa lớn.

Tiếp theo, sẽ có nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng xử lý hội trường.

Sau khi cùng Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi hội trường, bên ngoài nắng đẹp, Phong Kỳ lúc này quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ:

“Lão Mê, tiếp theo ngươi định làm gì?”

“Tiếp tục huấn luyện thôi, đợi giải quyết xong tộc Ngân Nguyệt, ta cũng nên rời đi rồi, ta không thể ở lại Tinh Thành mãi được.”

Phong Kỳ nghe vậy, cười gật đầu:

“Lúc đó ngươi định đi đâu? Có nghĩ đến chuyện khi thời điểm lịch sử đến, sẽ đi tranh đoạt Huyết Thạch không?”

“Còn sớm, đến lúc đó hãy nói.” Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười, vừa nói vừa bước về phía cổng căn cứ Tinh Hồng.

Phong Kỳ thấy vậy, bất đắc dĩ lắc đầu.

Ràng buộc Mê Vụ Chi Chủ với nhân tộc rõ ràng là không thực tế.

Trên dòng thời gian này, rõ ràng họ không thể cùng nhau trưởng thành nữa.

Mục tiêu của hắn là dẫn dắt Tinh Thành trỗi dậy, biến Tinh Thành thành một pháo đài kiên cố.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ cũng có mục tiêu riêng.

Chỉ là hắn không rõ trên đường hy sinh này, Mê Vụ Chi Chủ có thể một lần nữa tạo nên kỳ tích, đi ra một con đường dẫn đến tương lai tươi sáng hay không.

Về điều này, hắn rất mong chờ.

…

Sau khi hành động phục kích tộc Ngân Nguyệt kết thúc, Tinh Thành đã ban hành thông báo khẩn cấp ra bên ngoài.

Nói rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đột nhiên bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công, khiến hơn trăm người thiệt mạng.

Tin tức này lập tức gây chấn động cho người dân năm thành phố lớn.

Các tin tức tiêu đề gần đây đều liên quan đến chuyện này.

Hơn trăm cấp cao của Viện Nghiên cứu Năng lượng đột nhiên biến mất, muốn che giấu rõ ràng là không thực tế.

Việc công bố tin tức này cũng là một mắt xích trong kế hoạch của Phong Kỳ.

Xét cho cùng, những thành viên của tộc Ngân Nguyệt này đều từng bước trưởng thành từ học sinh trở thành cấp cao của cơ quan năng lượng khu Tây Tinh Thành, thời gian họ thâm nhập vào xã hội loài người đã kéo dài hàng chục năm.

Trong thời gian đó, họ có đồng nghiệp, có bạn bè, có thầy cô ở các thành phố khác.

Hết chương 1384.

Chương 1385. Bồi Dưỡng Chiến Sĩ

Mối quan hệ xã hội phức tạp khiến không thể che giấu lý do mất tích của họ.

Nói rằng bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công là lý do hắn đưa ra cho bên ngoài, còn sự thật là gì thì không quan trọng.

Các thành phố khác căn bản không thể phái người đến điều tra, thậm chí còn không có ý định như vậy.

Xét cho cùng, Tinh Thành có cơ quan điều tra riêng.

Việc Tinh Thành mất một nhóm cấp cao của cơ quan năng lượng đối với các thế lực ngầm ẩn núp ở các thành phố khác mà nói, chỉ là tin tức không đáng kể.

Còn về nội bộ Tinh Thành thì càng không có vấn đề gì.

Ba cơ quan quyền lực đều đứng về phía Phong Kỳ, nội dung họ bịa đặt chính là sự thật.

Thực ra Phong Kỳ cảm thấy mình cũng không nói dối… Xét cho cùng, lão Mê chính là sinh vật siêu thoát lĩnh vực, bị lão Mê tấn công, chẳng phải là bị sinh vật siêu thoát lĩnh vực tấn công sao, rất hợp lý.

Ừm, rất hợp lý.

Sau khi kế hoạch phục kích tộc Ngân Nguyệt kết thúc, mối nguy tiềm ẩn là tộc Ngân Nguyệt đã bị loại trừ hoàn toàn.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu chuyển trọng tâm.

Hắn đã quan tâm đến Mê Vụ Chi Chủ.

Trong số 3000 chiến sĩ được huấn luyện, hiện chỉ còn lại 2300 người.

Những người có thể kiên trì đều là những chiến sĩ tiềm năng có ý chí kiên định, có thể sử dụng được trong mắt lão Mê.

Nhưng mục tiêu cuối cùng của kế hoạch bồi dưỡng chiến sĩ huyết luyện là chỉ cần 1800 người, quá trình huấn luyện và đào thải vẫn phải tiếp tục.

Không phải là không thể bồi dưỡng thêm một số chiến sĩ huyết luyện.

Chỉ tiêu 1800 người vừa đồng ý nhu cầu bố trí trận huyết luyện, đồng thời nguồn lực cần đầu tư trong quá trình bồi dưỡng chiến sĩ huyết luyện cũng rất lớn.

Nguồn khí huyết là một trong số đó.

Phần tài nguyên này trước đây đều được chuyển đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, lần này cũng phải điều động từ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đội hình tinh nhuệ 1800 người đã đủ, nhiều nhất chỉ bổ sung thêm vài người dự bị, nhiều hơn nữa thì theo Phong Kỳ thấy là hoàn toàn không cần thiết.

Xét cho cùng, mục đích chính của nhóm chiến sĩ huyết luyện đầu tiên là bố trí trận pháp và thử nghiệm hiệu quả, hoàn toàn không cần bồi dưỡng thêm, cắt giảm nguồn lực phân phối của Tinh Hồng.

Về các mặt khác, Phong Kỳ quan tâm nhất vẫn là vấn đề về kỹ thuật không gian.

Lâm Nhiễm đã cung cấp cho tộc Ngân Nguyệt là tọa độ không gian và cách truyền tin không gian.

Nhưng làm thế nào để xây dựng trận pháp truyền tống không gian lại là một vấn đề đau đầu.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nắm được một phần công nghệ không gian.

Nhưng phần công nghệ này không phải bắt nguồn từ khái niệm công nghệ không gian mà Viện Nghiên cứu Khoa học mang về, mà là từ khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nghiên cứu về lĩnh vực không gian ban đầu.

Đây là một công nghệ không hoàn thiện, cần sử dụng kết hợp với tinh thể không gian.

Giống như đã học được cách bóp cò súng nhưng hoàn toàn không biết cách chế tạo súng phù hợp.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ban đầu phát triển công nghệ này là để đưa chiến sĩ đến thế giới lĩnh vực, cố gắng cắt đứt liên lạc giữa thế giới lĩnh vực và thế giới loài người.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tạo ra một nhóm người lĩnh vực.

Họ từng mang trên vai tầm nhìn to lớn là cứu thế giới, sẵn sàng hy sinh bản thân vì toàn thể nhân loại.

Kế hoạch này ban đầu có tên là "Kế hoạch phản thẩm thấu."

Nhưng kế hoạch này chắc chắn đã thất bại.

Những chiến binh tinh nhuệ được đưa đến thế giới lĩnh vực thông qua tinh thể không gian không hề truyền tin tức về, từ đó mất tích không một tiếng động.

Sau khi hắn xuất hiện, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng càng từ bỏ hoàn toàn kế hoạch này, rút toàn bộ nguồn lực để nghiên cứu các hướng khác.

Vì vậy, kế hoạch này không có tác dụng gì trong việc xây dựng kênh không gian.

May mắn thay, Mê Vụ Chi Chủ có công nghệ về mặt này.

Khi quyết định triển khai kế hoạch đào hố giết người, Mê Vụ Chi Chủ đã tính đến điều này.

Ban đầu, tộc Mê Vụ đã sử dụng cách xây dựng kênh không gian để tiến vào Thông Thiên Lộ, vì vậy tộc Mê Vụ nắm giữ công nghệ truyền tống không gian.

Vấn đề duy nhất hiện nay là Mê Vụ Chi Chủ cũng không biết công nghệ không gian trong đầu mình có hoàn toàn khả thi hay không, hay cần phải cải tiến một phần.

Hồi đó, khi tộc Mê Vụ xây dựng kênh truyền tống, không phải do một mình hắn phụ trách.

Là tộc trưởng, trách nhiệm của hắn giống như người cầm lái của một con tàu lớn nhưng không phải việc gì cũng tự mình làm.

Tộc Mê Vụ xây dựng kênh không gian, tộc nhân cũng đã bỏ ra rất nhiều công sức, trong quá trình đó, nhiều chi tiết đều do các thành viên trong hội đồng trưởng lão của tộc Mê Vụ thiết kế và phụ trách.

Vì vậy, trong đầu Mê Vụ Chi Chủ chỉ có kiến thức về mặt này nhưng không thể đảm bảo phần kiến thức này hoàn toàn khả thi.

Muốn xây dựng kênh truyền tống kết nối với tộc Ngân Nguyệt, rõ ràng là công nghệ này vẫn cần phải thử nghiệm nhiều lần.

Hết chương 1385.

Chương 1386. Thử Nghiệm Công Nghệ

Thời gian tiếp theo, Phong Kỳ đều bận rộn vì việc này.

…

Một năm sau.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cuối cùng cũng đã tiếp thu được công nghệ mà Mê Vụ Chi Chủ cung cấp.

Tiếp theo sẽ tiến hành thử nghiệm sơ bộ việc xây dựng kênh không gian.

Vấn đề truyền tải năng lượng trong quá trình xây dựng kênh không gian, tộc Ngân Nguyệt đã thiết kế xong phương án, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ cần vận hành theo các bước mà tộc Ngân Nguyệt cung cấp là được.

Vấn đề duy nhất là xây dựng trận truyền tống lớn cần tiêu tốn một lượng năng lượng cực lớn.

Đây cũng là lý do mà trước đây tộc Ngân Nguyệt lựa chọn xâm nhập vào cơ quan năng lượng khu Tây.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ quyết định tiếp tục sao chép phương án của tộc Ngân Nguyệt.

Trước khi thử nghiệm công nghệ không gian lần đầu tiên, Phong Kỳ đã thông báo trước cho ba cơ quan quyền lực lớn nhất Tinh Thành, gửi thông báo dự báo đến các đơn vị và cư dân Tinh Thành.

Đúng giữa trưa hôm đó, các phương tiện truyền thông và đơn vị lớn của Tinh Thành đã công bố thông báo toàn thành

phố theo yêu cầu của Phong Kỳ.

[Hội đồng tối cao Tinh Thành]:

Thông báo về việc cập nhật công nghệ truyền tải năng lượng Tinh Thành.

Bắt đầu từ 8 giờ sáng ngày 26 tháng 5 năm 2025, Tinh Thành sẽ tiến hành thử nghiệm cập nhật công nghệ truyền tải năng lượng mới, khi đó việc truyền tải năng lượng của Tinh Thành sẽ ngừng hoạt động hoàn toàn, đề nghị các đơn vị chuẩn bị trước cho việc ngừng cung cấp năng lượng, giảm thiểu tổn thất không cần thiết.

Thời gian khôi phục cung cấp năng lượng cụ thể: 8 giờ sáng ngày 27 tháng 5 năm 2025 (trong vòng 24 giờ)

Các cơ quan tham gia đánh giá cải tiến công nghệ lần này:

Bộ quân sự Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ Phách, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Viện nghiên cứu năng lượng, Viện nghiên cứu năng lượng sao…

….

Sau khi thông báo mất điện chính thức được ban hành, công nghệ xây dựng kênh không gian sẽ bước vào vòng thử nghiệm đầu tiên.

Nhưng trước khi bắt đầu thử nghiệm, Phong Kỳ đã triệu tập cuộc họp nội bộ cấp cao nhất của Tinh Thành.

Trong cuộc họp có mặt các quan chức cấp cao của Bộ quân sự Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Viện Nghiên cứu Hổ Phách, ba cơ quan nắm giữ quyền hạn cao nhất của Tinh Thành.

Cuộc họp được tổ chức tại Viện Nghiên cứu Hổ Phách, chủ đề xoay quanh việc xây dựng kênh không gian.

Địa điểm xây dựng kênh không gian, nguồn cung cấp vật liệu xây dựng kênh không gian, sắp xếp điều động nhân sự… Đây đều là những vấn đề cần sự hợp tác của ba bên mới có thể giải quyết được.

Dù sao đây cũng là lần thử nghiệm đầu tiên, vẫn còn rất nhiều thách thức và vấn đề chi tiết cần phải đối mặt.

Trong suốt cuộc họp, Phong Kỳ ngồi ở vị trí chủ tọa lắng nghe các đại diện của ba bên tranh luận gay gắt.

Bây giờ có thể khẳng định một điều là việc xây dựng kênh không gian phải tiến hành bên ngoài Tinh Thành, bao gồm cả việc thử nghiệm cũng vậy.

Nếu tiến hành bên trong Tinh Thành, sẽ tồn tại rất nhiều vấn đề tiềm ẩn.

Tóm lại có thể phân loại thành hai điểm sau.

Một là, nếu kế hoạch đào hố giết người được thực hiện bên trong Tinh Thành, một khi tình hình mất kiểm soát, tộc Ngân Nguyệt đổ bộ xuống mà không bị đào hố giết chết, sẽ gây ra đòn đánh hủy diệt khó có thể tưởng tượng đối với Tinh Thành.

Mặc dù khả năng xảy ra rất thấp, dù sao trước khi chính thức thực hiện vẫn còn một khoảng thời gian thử nghiệm, đảm bảo không có vấn đề gì mới triển khai kế hoạch đào hố giết người chính thức.

Nhưng khả năng xảy ra tình trạng mất kiểm soát vẫn tồn tại.

Hai là, trong quá trình thử nghiệm dễ gây ra sự hoảng loạn cho cư dân Tinh Thành.

Thời đại tai ương đã qua đi 500 năm nhưng nỗi sợ hãi về kênh không gian vẫn còn trong lòng mọi người.

Hồi đó, trên bầu trời của những thành phố bị chiếm đóng đều đột nhiên xuất hiện khe nứt không gian, tiếp theo là trường lực giáng xuống bao trùm thành phố, mang đến cuộc tàn sát đẫm máu.

Mặc dù khu Tây của Tinh Thành là khu công nghiệp của Tinh Thành nhưng cũng có rất nhiều cư dân sinh sống.

Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện kênh không gian chắc chắn sẽ gây ra sự hoảng loạn dữ dội và sự hoảng loạn này sẽ nhanh chóng lan truyền khắp Tinh Thành.

Nếu không phải vì hai vấn đề này, Phong Kỳ thậm chí không cần Mê Vụ Chi Chủ cung cấp công nghệ không gian cũng có thể triển khai kế hoạch.

Dù sao thì tộc Ngân Nguyệt đã phác họa xong trận pháp không gian trong phòng trung tâm của Viện nghiên cứu năng lượng.

Họ chỉ cần kích hoạt là có thể tạo ra kênh không gian trên bầu trời khu Tây của Tinh Thành, đón tộc Ngân Nguyệt đến.

Ngoài hai vấn đề trên, trong cuộc họp thảo luận, còn có đại diện nêu ra một vấn đề mà ngay cả Phong Kỳ cũng không ngờ đến.

Vấn đề này chính là làm thế nào để đảm bảo kênh không gian do tộc Mê Vụ xây dựng không gây cảnh giác cho tộc Ngân Nguyệt ở thế giới lĩnh vực.

Phong Kỳ suy nghĩ kỹ lại, vấn đề này thực sự tồn tại.

Hết chương 1386.

Chương 1387. Năng Lượng Truyền Tải

Họ sử dụng công nghệ không gian do Mê Vụ Chi Chủ cung cấp, kênh không gian xây dựng có lẽ sẽ khác với kênh không gian do tộc Ngân Nguyệt xây dựng, điều này rõ ràng sẽ khiến tộc Ngân Nguyệt cảnh giác.

Dù sao thì kênh không gian mở ra trước mắt lại hoàn toàn khác với công nghệ mà tộc Ngân Nguyệt sử dụng, ngay cả kẻ ngốc cũng biết rằng kênh không gian này không phải do tộc Ngân Linh và những người khác mở ra, vậy làm sao đảm bảo được đầu bên kia của kênh không gian không phải là hang ổ của rồng và hổ.

Vấn đề này thoạt nhìn có vẻ nhẹ nhàng nhưng thực tế lại rất nghiêm trọng.

Nếu không giải quyết được vấn đề này, những bước đệm trước đó cũng trở nên vô giá trị.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ đã tham khảo ý kiến của Mê Vụ Chi Chủ về cách giải quyết vấn đề này.

Kết luận mà Mê Vụ Chi Chủ đưa ra là, vấn đề này hoàn toàn không cần lo lắng.

Kênh không gian mà họ xây dựng hoàn toàn có thể tham khảo trận truyền tống không gian mà tộc Ngân Nguyệt bố trí trong Viện nghiên cứu năng lượng để điều chỉnh các thông số, vấn đề này hắn đã cân nhắc từ lâu, đến lúc đó hắn sẽ đích thân phụ trách việc điều chỉnh các thông số.

Vì vậy, ngày hôm sau, Phong Kỳ đã dẫn Mê Vụ Chi Chủ đến Viện nghiên cứu năng lượng một chuyến, quan sát quỹ đạo kênh không gian mà tộc Ngân Nguyệt để lại.

Sau khi nhận được sự đảm bảo của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cuối cùng cũng yên tâm.

Tiếp theo, vòng thử nghiệm đầu tiên của việc xây dựng kênh không gian chính thức bước vào giai đoạn bố trí.

Còn mười ngày nữa là đến thời gian thông báo mất điện, họ cần giải quyết mọi vấn đề trong mười ngày này.

Còn về lý do tại sao lại ban hành thông báo mất điện trước mười mấy ngày chứ không phải ban hành vào đúng ngày, chủ yếu là vì cân nhắc đến vấn đề vận hành của Tinh Thành.

Năng lượng có ý nghĩa rất lớn đối với toàn bộ Tinh Thành.

Sau khi mất điện, các ngành y tế, giao thông, giáo dục, v.v. của Tinh Thành đều phải bước vào giai đoạn bán đình trệ.

Phải cho người dân Tinh Thành đủ thời gian chuẩn bị.

Không thông báo trước có thể dẫn đến nhiều mâu thuẫn, vấn đề xảy ra.

Ví dụ như bệnh nhân đã định ngày hôm sau phẫu thuật, lúc này đột nhiên thông báo hôm nay cắt điện, một loạt ảnh hưởng kéo theo có thể dẫn đến bệnh nhân tử vong.

Mặc dù bệnh viện có nguồn điện dự phòng nhưng nguồn điện dự phòng dù sao cũng có hạn, căn bản không thể hỗ trợ bệnh viện hoạt động bình thường một ngày, chắc chắn phải cắt giảm phần lớn lượng tiêu thụ.

Phân bổ thế nào cho việc sử dụng điện, sau khi nhận được thông báo trước có thể chuẩn bị trước.

Ngoài ba cơ quan quyền lực lớn là Tinh Hồng, Hổ Phách, quân bộ có trạm nguồn dự phòng độc lập, các cơ quan đơn vị khác của Tinh Thành đều sẽ chịu ảnh hưởng của việc cắt điện.

Vì vậy, thông báo mất điện trước mười mấy ngày đã thông báo toàn thành, cho các đơn vị và cư dân toàn thành thời gian điều chỉnh chuẩn bị.

Sau mười mấy ngày bận rộn, ngày mất điện đã đến như dự kiến.

Lúc này, trong vùng hoang dã về phía đông Tinh Thành, cỏ dại trong phạm vi năm km đã được nhổ sạch.

Nhìn từ trên cao xuống, có thể thấy một trận pháp khổng lồ.

Cấu trúc của trận pháp này rất phức tạp, hơn nữa cấu trúc không đối xứng, trái ngược với khái niệm trận pháp học trong tu luyện của con người.

Trong trận pháp học của con người, đối xứng của trận pháp là logic cơ bản.

Ví dụ như trận pháp ngôi sao sáu cánh, trận pháp hình thoi, v.v.

Đặc điểm của loại trận pháp này là đối xứng trên dưới, hoặc đối xứng trái phải, sau hoặc đối xứng bốn bên trên dưới trái phải.

Những cấu trúc đối xứng này khiến trận pháp trông rất hài hòa, trong đó ẩn chứa đạo lý thuận theo tự nhiên.

Dù sao thì đặc điểm của trận pháp cũng cần dẫn động sức mạnh của các nguyên tố tự nhiên để tạo ra hiệu quả tương ứng.

Nhưng trận pháp không gian thì khác, cấu trúc không đối xứng, hơn nữa trông rất méo mó kỳ quái, mức độ phức tạp còn vượt xa trận pháp thông thường.

Lý do cụ thể, Phong Kỳ đã tham khảo ý kiến của Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ giải thích rằng, cấu trúc đối xứng của trận pháp thông thường là để phù hợp với quy tắc của tự nhiên nhưng bản chất của trận pháp truyền tống không gian lại là xé rách không gian, phá hủy quy tắc cấu trúc thế giới hiện có.

Vì vậy, trận pháp truyền tống không gian không theo quy tắc, hơn nữa trông rất méo mó kỳ quái.

Xây dựng trận pháp truyền tống này, ba cơ quan lớn đã tiêu tốn mười mấy ngày nỗ lực phối hợp của gần vạn nhân viên.

Trận pháp dùng máu của Sinh Vật Trận Địa để phác họa, sử dụng công nghệ không gian do Mê Vụ Chi Chủ cung cấp.

Trước khi vòng thử nghiệm đầu tiên bắt đầu, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã đến sớm.

Lúc này, họ lơ lửng trên không trung của trận pháp không gian, quan sát cấu trúc trận pháp.

Trước khi trận pháp truyền tống không gian được kích hoạt, nhiều nhân viên mặc đồng phục Tinh Hồng đang phối hợp với chiến sĩ quân bộ, triển khai kiểm tra các chi tiết của trận pháp.

Hết chương 1387.

Chương 1388. Kích Hoạt Trận Pháp

Trong quá trình đó, tất cả những người tham gia đều tỏ ra rất cẩn thận, sợ rằng khi kiểm tra sẽ phá hủy cấu trúc trận pháp, dẫn đến kế hoạch đổ bể.

Việc kiểm tra kéo dài đến 7 giờ 30 phút sáng.

Cùng với việc người phụ trách các khu vực truyền lại tin tức, nhân viên phụ trách thống kê đã nhấn đèn xanh tương ứng với từng khu vực.

Khi tất cả đèn xanh cùng sáng lên, các nhân viên hướng mắt về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức cùng Mê Vụ Chi Chủ bay đến bên cạnh nhân viên thống kê.

Hỏi nhân viên thống kê xác định không có vấn đề gì, Phong Kỳ hướng mắt về phía đồng hồ điện tử trên bàn thống kê.

Đến 8 giờ, hắn cầm máy liên lạc bên mình, đưa lên miệng, trầm giọng nói:

“Các đơn vị năng lượng khu Tây Tinh Thành, mở nguồn cung cấp năng lượng!”

Lặp lại ba lần liên tiếp, các đơn vị năng lượng khu Tây Tinh Thành bắt đầu hành động.

Tinh Thành ngay lập tức bị cắt điện, toàn bộ thành phố rơi vào trạng thái bán đình trệ.

Nhưng vì đã thông báo mất điện trước nên không gây ra bất kỳ hoảng loạn hay sự cố khẩn cấp nào.

Đồng thời với việc cắt điện, hệ thống cung cấp năng lượng của các cơ quan năng lượng khu Tây Tinh Thành chuyển sang trạng thái hoạt động quá tải.

Nguồn năng lượng liên tục được truyền qua đường ống đến khu vực trận pháp về phía đông Tinh Thành, nơi Phong Kỳ đang ở.

Cùng với sự hội tụ năng lượng, trận nhãn của trận pháp không gian được kích hoạt trước tiên, tỏa ra ánh sáng đỏ rực trời.

May là ban ngày, ánh sáng đỏ rực ngoài thành không lo bị cư dân trong thành chú ý.

Chỉ thấy trận pháp không gian từ trung tâm trận nhãn làm điểm khởi đầu, vô số xúc tu vươn ra, lan tỏa.

“Giống như hương muỗi mà các ngươi đốt để đuổi muỗi không?”

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đứng bên cạnh Phong Kỳ đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, Phong Kỳ sửng sốt.

Nhìn về phía trận pháp không gian, hắn phát hiện đúng là có chút giống.

Điểm khác biệt là đây là hương muỗi được đốt từ tâm điểm và cấu tạo phức tạp hơn.

Ánh sáng đỏ thẫm theo thời gian lan tỏa với tốc độ chậm, ánh sáng đỏ ngày càng đậm.

Trong thời gian này, các cơ quan cung cấp năng lượng khu Tây Tinh Thành đều chuyển sang trạng thái hoạt động quá tải,

liên tục đưa các nguồn năng lượng như linh khí tinh thạch vào máy chuyển đổi để chuyển đổi linh khí, rồi vận chuyển đến.

Phong Kỳ và những nhân viên khác đều lo lắng và căng thẳng trong lòng.

Để xây dựng trận pháp truyền tống này, họ đều đã đổ tâm huyết, mười mấy ngày nỗ lực ngoài việc tiêu hao trí lực và thể lực thì việc tiêu hao tài nguyên cũng là một khoản chi phí khổng lồ.

Tinh Thành đình trệ một ngày, tổn thất gây ra cần nhiều ngày mới phục hồi được.

Đây cũng chỉ là vòng thử nghiệm đầu tiên, bất kể thành công hay không, tiếp theo vẫn cần ít nhất hai vòng thử nghiệm nữa mới có thể chính thức thực hiện "Kế hoạch chôn vùi." nhắm vào tộc Ngân Nguyệt.

Vòng thử nghiệm đầu tiên, chủ yếu là để kiểm tra hiệu quả hoạt động của trận pháp truyền tống không gian.

Tiếp theo sẽ quan sát việc mở không gian thông đạo, hoàn thiện hơn những vấn đề phát sinh khi xây dựng không gian thông đạo truyền tống.

Vòng thử nghiệm thứ hai sẽ dựa trên cơ sở thử nghiệm của vòng đầu tiên, thêm vào việc mở trận pháp luyện huyết.

Kế hoạch chôn vùi, không gian thông đạo chỉ là một khâu trong đó, trận pháp luyện huyết cũng là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch.

Vòng thử nghiệm thứ ba, hoàn thiện những thiếu sót trong quá trình thử nghiệm vòng một và vòng hai.

Trong trường hợp kết quả thử nghiệm tương đối khả quan, cũng phải cần ba vòng thử nghiệm mới đạt được yêu cầu mở kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt.

Nếu trong quá trình thử nghiệm phát sinh vấn đề ngoài dự kiến thì số lần thử nghiệm chắc chắn phải tăng lên, kế hoạch chôn vùi cũng phải hoãn triển khai.

Sự cẩn thận hiện tại, đều là vì kế hoạch được vạn vô nhất thất.

Mặc dù phải bỏ ra nhiều nhưng chỉ cần thành công, Tinh Thành sẽ có được nguồn khí huyết khổng lồ, sẽ đóng vai trò hỗ trợ to lớn cho công cuộc xây dựng Tinh Thành trong tương lai.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Đến 10 giờ 24 phút.

Trận pháp truyền tống không gian được thắp sáng hoàn toàn, ánh sáng đỏ rực trên trời tụ lại thành mây máu.

Mây máu cuồn cuộn, không gian theo đó mà vặn vẹo biến đổi.

Lúc này, trung tâm trận pháp không gian bên dưới đột nhiên phát ra ánh sáng trắng bạc, ngay lập tức ánh sáng đỏ trên không như thủy triều rút đi, chuyển sang màu trắng bạc.

Sự thay đổi này chính là do Mê Vụ Chi Chủ thiết lập trước.

Mục đích chính là để mô phỏng kỹ thuật không gian thông đạo của tộc Ngân Nguyệt.

Trong lúc chờ đợi, sương mù trắng bạc dần lan tỏa, những vết nứt nhỏ xuất hiện trên không trung.

Có thể thấy quá trình xé rách không gian thông đạo rất không ổn định, ánh sáng sương mù trắng bạc không ngừng nhấp nháy, không có cảm giác thông suốt như khi xé rách không gian bình thường.

Lúc này, tất cả mọi người có mặt đều nín thở.

Hết chương 1388.

Chương 1389. Lập Kế Hoạch

Khe nứt không gian theo năng lượng liên tục được truyền vào mà dần mở rộng, trên không trung hình thành một vết nứt rộng hơn trăm mét và vết nứt vẫn tiếp tục mở rộng.

Khi vết nứt rộng đến hơn nghìn mét, vết nứt lan rộng theo chiều ngang đồng thời cũng bắt đầu mở rộng theo chiều dọc.

Giống như bầu trời từ từ mở ra một con mắt đen kịt.

Thấy cảnh này, tâm trạng của mọi người có mặt đều trở nên phấn khích.

Bất kể thành công hay không, ít nhất họ đã xé rách được không gian, tạo ra một khe nứt không gian.

Sương mù trắng bạc trên không trung tham lam hấp thụ năng lượng cung cấp của trận pháp, dùng để tiếp tục xé rách khe nứt không gian, còn trận pháp bên dưới dựa vào nguồn năng lượng của Tinh Thành để liên tục chuyển đổi năng lượng thành năng lượng cần thiết để xé rách khe nứt không gian.

Nhưng tốc độ mở rộng của khe nứt không gian không khiến Phong Kỳ hài lòng.

Trước đây khi hiến tế dây, không gian thông đạo mà Ngân Linh và các thành viên tiên phong của tộc Ngân Nguyệt tạo ra gần như bao phủ toàn bộ khu Tây Tinh Thành, tốc độ phát triển của khe nứt không gian trên đỉnh đầu thực sự quá chậm.

Dường như nghe được tiếng lòng của Phong Kỳ, khe nứt không gian trên bầu trời như phá vỡ một giới hạn nào đó, tốc độ mở rộng đột nhiên tăng nhanh.

Giống như một tấm màn đen nhanh chóng lan rộng trên bầu trời, dần dần che khuất mặt trời.

Ngẩng đầu nhìn lên, bên trong khe nứt không gian đen kịt như mực, không thể nhìn rõ cảnh tượng bên trong.

Lúc này mặt đất rung chuyển, trung tâm trận pháp truyền tống không gian bên dưới phát ra ánh sáng trắng bạc, sau đó hóa thành một cột sáng màu bạc đâm vào khe nứt không gian.

Một thông đạo trắng bạc trong suốt từ từ hình thành trong khe nứt không gian.

Giống như một con đường dẫn đến thế giới khác, không ngừng xây dựng về phía trước, dẫn đến một đầu bên kia chưa biết.

Có thể thấy rõ ràng rằng không gian thông đạo này rất không ổn định, nhấp nháy không ngừng như thể có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Thấy cảnh này, Mê Vụ Chi Chủ cau mày:

"Đây hẳn là do nguồn năng lượng cung cấp không đủ, trước đây khi hiến tế dây, tộc Ngân Nguyệt xây dựng không gian thông đạo trực tiếp trên không trung khu Tây Tinh Thành, sau đó trực tiếp lấy năng lượng từ khu Tây, tiết kiệm được lượng tiêu hao bổ sung khi lắp đặt đường ống dẫn năng lượng… Quan trọng hơn là vào ngày đó, các thiết bị của cơ quan năng lượng hẳn đều đã được đổi mới theo phương án mới mà Ngân Linh đệ trình, hiệu suất chuyển đổi rõ ràng đã được nâng cao không ít."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu:

"Vấn đề này chúng ta sẽ tìm cách giải quyết sau, lần thử nghiệm này ít nhất cũng có thể khẳng định việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian không có vấn đề gì, đây là tin tốt đối với chúng ta."

“Kỹ thuật của tộc ta, từ trước đến nay vẫn luôn đáng tin cậy.”

Nhìn ánh mắt không giấu được vẻ tự hào của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ quả quyết giơ ngón tay cái lên phối hợp.

Dù sao thì hắn cũng hiểu rất rõ tính cách “Tự sướng” của tộc Mê Vụ.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, Phong Kỳ phát hiện không gian thông đạo truyền tống vẫn đang tiếp tục xây dựng, mở rộng.

Đến bước này, vòng thử nghiệm đầu tiên về cơ bản có thể kết thúc.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ cầm lấy thiết bị liên lạc.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị nhấn nút đàm thoại, ra lệnh cho cơ quan năng lượng khu Tây Tinh Thành ngừng cung cấp năng lượng thì hắn phát hiện trong không gian thông đạo đột nhiên xuất hiện một bóng hình khổng lồ.

Phong Kỳ thấy vậy, liền quả quyết đặt thiết bị liên lạc xuống, vẻ mặt trở nên nghiêm trọng.

Lần thử nghiệm này, bọn họ không trực tiếp kết nối với tọa độ thế giới lĩnh vực của tộc Ngân Nguyệt, mà là điều chỉnh thông số tọa độ.

Làm như vậy sẽ có một số rủi ro tiềm ẩn.

Mặc dù không chọn tọa độ của tộc Ngân Nguyệt nhưng nếu chọn tọa độ ngẫu nhiên thì có khả năng kết nối với các cường tộc lĩnh vực chưa từng xuất hiện ở thế giới loài người, hoặc là Siêu Sinh Vật Trận Địa.

Xác suất này rất thấp nhưng một khi kết nối với cường tộc hoặc Siêu Sinh Vật Trận Địa, nếu bọn chúng không đến thì không sao, còn nếu đi theo không gian thông đạo mà đến thì

đối với Tinh Thành mà nói, tuyệt đối là một thảm họa chưa từng có.

Biết đâu dây hiến tế này sẽ vì sai lầm nhỏ này mà mất trắng.

Phong Kỳ đương nhiên đã cân nhắc đến vấn đề này.

Vì vậy, trước khi xây dựng trận pháp truyền tống không gian, Phong Kỳ đã thương lượng với Mê Vụ Chi Chủ, chọn tọa độ kết nối không gian tại tọa độ ban đầu của tộc Mê Vụ.

Sau khi tộc Mê Vụ rời đi, nơi đó đã sớm trở thành vùng đất hoang vu.

Không cần lo lắng về rủi ro kết nối với cường tộc thế giới lĩnh vực hoặc Siêu Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng điều mà Phong Kỳ không ngờ tới là, xây dựng không gian thông đạo vẫn dẫn đến sự sống của thế giới lĩnh vực.

Hết chương 1389.

Chương 1390. Phát Triển Tinh Thành

Nhìn bóng hình khổng lồ từ trên trời rơi xuống, Phong Kỳ không chút do dự kích hoạt hình thái Huyết Nguyên.

Khí huyết bao bọc cơ thể tạo thành các mô cơ, chiều cao của hắn cũng nhanh chóng tăng lên.

Lúc này, hắn nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, phát hiện Mê Vụ Chi Chủ cũng đã hóa sương một phần cơ thể.

"Đừng do dự, giết."

Dứt lời, Mê Vụ Chi Chủ đã bay lên trước hắn một bước, hướng về phía bóng hình khổng lồ rơi xuống từ đầu không gian thông đạo.

Phong Kỳ thấy vậy, liền quả quyết đuổi theo.

Một bóng đen bí ẩn lướt qua đường hầm không gian, sắp sửa bước vào thế giới loài người.

Điều này khiến hắn lập tức căng thẳng.

Chọn vùng đất của tộc Mê Vụ là để ngăn chặn các thế lực lãnh địa đến qua đường hầm không gian.

Vùng đất của tộc Mê Vụ trong thế giới lãnh địa đã trở thành vùng đất hoang vu sau khi tộc Mê Vụ mang theo trường lãnh địa rời đi, căn bản không có tài nguyên gì nên khả năng dẫn dụ kẻ địch mạnh đến là rất nhỏ.

Lần thử nghiệm đầu tiên tạo ra đường hầm không gian rất thành công nhưng hắn không ngờ vẫn xảy ra ngoài ý muốn.

Nếu lúc này kẻ đến là cường giả mà họ không thể địch nổi, chắc chắn sẽ liên lụy đến Tinh Thành.

Vừa chạy về hướng bóng đen bí ẩn rơi xuống, hắn vừa suy nghĩ miên man, trong lòng đã chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Đến khu vực trung tâm của trận pháp, hắn và Chủ tộc Mê Vụ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy bóng đen bí ẩn dần trở nên rõ ràng trong đường hầm không gian.

Đây là một Sinh Vật Trận Địa có hình dạng vô cùng dữ tợn, đầu giống đầu cá sấu, có hình dạng giống người, da thô ráp có cảm giác hạt cứng rõ ràng, ước tính cao hơn mười mét.

Trong đó, hắn chú ý nhất là Sinh Vật Trận Địa này cầm một thanh đao đen tuyền ở tay phải, có thể thấy rõ những đường vân kỳ lạ được khắc trên bề mặt đao, xung quanh có một vòng sương đen bao phủ. Chỉ cần nhìn thôi cũng có thể cảm nhận được khí thế sắc bén, đâm đau cả mắt.

Không hiểu sao, hắn cứ thấy thanh đao đen tuyền mà Sinh Vật Trận Địa bí ẩn cầm trong tay rất quen, hắn dường như đã từng thấy ở đâu đó nhưng lại không nhớ ra.

Lúc này, hắn quay sang nhìn Chủ tộc Mê Vụ bên cạnh:

“Lão Mê, tên này là đặc sản quê nhà của ngươi, lai lịch thế nào?”

“Không biết, giết!”

Chủ tộc Mê Vụ ngẩn người trong chốc lát, vẻ mặt trở nên lạnh lùng, lúc này hắn ngẩng đầu vỗ một chưởng lên bầu trời.

Ngay lập tức, cánh tay phải hóa thành sương mù lan tỏa lên bầu trời, biến thành một cánh tay sương mù khổng lồ trực tiếp chộp lấy bóng đen khổng lồ đang rơi xuống.

Lúc này, hắn cũng tích tụ sức mạnh.

Cùng với ngọn lửa quyền thế trong lồng ngực bùng cháy dữ dội, hắn vặn người đột ngột tung một cú đấm lên bầu trời, khí huyết cuồn cuộn phun trào, trong quá trình tiến lên biến thành một bóng quyền màu xanh lục rực cháy, theo sát thế công của Chủ tộc Mê Vụ đánh vào Sinh Vật Trận Địa cầm thanh đao đen tuyền.

Ngay lúc này, Sinh Vật Trận Địa đi qua đường hầm không gian đột nhiên quay người nhìn về phía hai luồng công kích ập đến.

Trong đôi mắt vô hồn hiện lên tia sáng yếu ớt.

Chỉ thấy nó từ từ kéo thanh đao đen tuyền trong tay, rất tùy ý vung một nhát về phía trước.

Trong nháy mắt, một vết nứt đen tuyền theo nhát đao vung về phía trước, bàn tay sương mù khổng lồ và bóng quyền màu máu trước vết nứt đen tuyền này không hề cản trở mà bị cắt thành hai nửa, cấu trúc năng lượng bên trong sau khi bị phá hủy thì ầm ầm tan rã.

Nhìn bóng đen bí ẩn tiếp tục rơi xuống, Chủ tộc Mê Vụ cau mày:

“Chúng ta thật may mắn, tên này rất mạnh, đến nước này rồi… mau đi mời Như Lai Phật Tổ.”

“Như Lai Phật Tổ… ý ngươi là Mộc Tinh? Thiên Xu?”

“Thiên Xu quá bất ổn, dù hắn ra tay đánh bại đối thủ nhưng quay người có thể gây ra sự phá hủy chưa từng có cho Tinh Thành, hiện tại chỉ có Mộc Tinh mới có thể giải quyết vấn đề trước mắt, làm như vậy có lẽ sẽ một lần nữa làm nhiễu loạn tương lai của Mộc Tinh nhưng hiện tại là thời khắc cấp bách, không còn cách nào khác.”

Nghe lời giải thích của Chủ tộc Mê Vụ, Phong Kỳ đã nhận ra tình hình mất kiểm soát nên lập tức gật đầu.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị cầm liên lạc khí để cho người trực ở Tinh Thành đi đến Học phủ Tinh Thành gọi Mộc Tinh thì bóng đen bí ẩn lại hạ cánh.

Sinh Vật Trận Địa sau khi hạ cánh có vẻ mặt lạnh lùng, hai mắt vô hồn.

Hắn từ từ quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, sau đó lại nhìn về phía Chủ tộc Mê Vụ.

Lúc này, thanh đao đen tuyền trong tay hắn phát ra tiếng ong ong, lập tức khí thế sắc bén khủng khiếp lấy Sinh Vật Trận Địa này làm trung tâm thổi ra xung quanh, nơi nào đi qua đều xuất hiện những vết chém đan xen chằng chịt trên mặt đất.

Chưa ra tay, Sinh Vật Trận Địa đã mang đến cho Phong Kỳ và Chủ tộc Mê Vụ áp lực khó có thể tưởng tượng.

Hết chương 1390.

Chương 1391. Đối Đầu Sinh Tử

Nhưng Phong Kỳ và Chủ tộc Mê Vụ đều không lùi bước.

Ánh mắt giao nhau, Sinh Vật Trận Địa từ từ giơ thanh đao đen tuyền chỉ vào hai người:

"@#$%*"

Sinh Vật Trận Địa nói không phải là ngôn ngữ của loài người nhưng Phong Kỳ lại hiểu.

Ý của câu này là:

"Kẻ yếu, không xứng đáng làm đá mài dao."

Nghe xong lời này, Chủ tộc Mê Vụ đứng bên cạnh hắn không khỏi cau mày, sau đó từ từ lên tiếng:

"@￥%#！%(Ngươi nói đúng, chúng ta là kẻ yếu, không xứng chết dưới tay ngươi!)"

Phong Kỳ:…

Hắn còn tưởng Chủ tộc Mê Vụ sẽ nói lời hung dữ nào, không ngờ lại là nhận thua.

Điều này thực sự rất Sương Mù, gặp phải kẻ địch mạnh tuyệt không tỏ ra cứng rắn.

Dùng lời của Chủ tộc Mê Vụ từng nói:

Nhận thua để giữ mạng, nhìn thế nào thì đây cũng không phải là một vụ làm ăn lỗ vốn, càng không phải là hành vi vứt bỏ tôn nghiêm, ngược lại còn cho bản thân một con đường sống.

Chọn cách cứng rắn mới là ngu ngốc tột cùng.

Tôn nghiêm nằm ở sự không thỏa hiệp, không chịu thua trong lòng, dù tạm thời cúi đầu cũng là vì để lật ngược tình thế trong tương lai, đây mới là giác ngộ và tâm thái mà một người muốn trở thành cường giả nên có.

Khi nói ra những lời này, Chủ tộc Mê Vụ còn đưa ra cho hắn rất nhiều ví dụ.

Nói rằng trong môi trường cạnh tranh sinh tồn khắc nghiệt của thế giới lãnh địa, những thế lực chủng tộc cứng đầu gần như đều đã tuyệt chủng, những thế lực có thể sống sót đều vô cùng xảo quyệt, ngươi nhìn xem những thế lực lãnh địa ẩn núp trong thế giới loài người, có thế lực nào là kẻ lỗ mãng cứng đầu không?

Phong Kỳ nghĩ kỹ lại, mọi chuyện đúng như Chủ tộc Mê Vụ nói.

Ví dụ như tộc Trăng Bạc nhận thua ở Tinh Thành, chẳng phải là để mở đường cho tương lai sao, sao có thể nói tộc Trăng Bạc vứt bỏ tôn nghiêm.

Ngoài ra còn có Bóng Đen của Viện nghiên cứu khoa học, hành động khiêm tốn cũng là để mở đường cho tương lai.

Những thế lực lãnh địa này đều vô cùng xảo quyệt, đến nay hắn vẫn chưa gặp một thế lực ẩn núp nào của lãnh địa lại chọn cách hành động cao điều.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đè nén ý định ra tay.

Nếu có thể dùng "Nhận thua." để đổi lấy sự rời đi của Sinh Vật Trận Địa bí ẩn thì đây chắc chắn là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng điều mà họ không ngờ là Sinh Vật Trận Địa bí ẩn vẫn từ từ giơ thanh đao đen tuyền lên:

"Ta… khao khát máu!"

Lời vừa dứt, hắc vụ trên bề mặt hắc sắc thái đao tản ra, khí tức sắc bén phóng lên trời.

Uy áp khủng bố khiến Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ liên tiếp lùi về sau.

Thái đao ong ong, Phong Kỳ phát hiện ngay cả cơn gió thổi qua mặt cũng khiến hắn đau rát, thậm chí bị cắt ra vết máu.

Điều này khiến trong lòng Phong Kỳ kinh hãi.

Thực lực của Sinh Vật Trận Địa thần bí này đã vượt qua giới hạn mà hắn có thể ứng phó trên tuyến hy sinh.

Hiện tại ngoại trừ Mộc Tinh, toàn bộ Tinh Thành chỉ có Thiên Xu có năng lực giao chiến với nó.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ trong lòng căng thẳng, định liên lạc với Mộc Tinh, lại nhìn thấy Sinh Vật Trận Địa thần bí ánh mắt đờ đẫn bỗng nhiên quỳ rạp xuống đất.

Chỉ thấy từng đoàn hắc vụ theo khoang mũi miệng hắn ta khuếch tán ra ngoài, trong mắt đờ đẫn hiện lên một tia thống khổ.

“Chuyện này là sao?” Phong Kỳ lập tức nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh hỏi.

Quan sát sự biến hóa trên cơ thể Sinh Vật Trận Địa thần bí, Mê Vụ Chi Chủ sau đó mở miệng nói:

“Nếu ta đoán không nhầm, hắn là thân thể của nó không tương thích với quy tắc của thế giới loài người, dẫn đến thân thể nó không ngừng bị quy tắc thế giới bài xích, hiện tại đã đến bờ vực sụp đổ… Quá trình này ta quen thuộc.”

Đúng như lời Mê Vụ Chi Chủ nói, thân thể Sinh Vật Trận Địa vẻ mặt đờ đẫn càng ngày càng sụp đổ nghiêm trọng.

Nó thống khổ quỳ rạp trên mặt đất, thân thể không khống chế được run rẩy nhẹ.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ cảm thấy nghi ngờ là, cho dù có đau đớn đến đâu, Sinh Vật Trận Địa thần bí vẫn nắm chặt lấy thái đao hắc vụ lượn lờ trong tay, không muốn buông tay.

Ánh mắt Phong Kỳ lúc này tập trung trên hắc sắc thái đao.

Hắn luôn cảm thấy thanh thái đao này rất quen thuộc nhưng cụ thể đã nhìn thấy ở đâu thì nhất thời không nhớ ra.

Trong lúc suy nghĩ miên man, trong đầu Phong Kỳ lóe lên tia sáng.

Hắn bỗng nhiên ý thức được mình đã nhìn thấy hắc sắc thái đao này ở đâu.

Lần trước trong giấc mộng tương lai, Mê Vụ Chi Chủ từng giới thiệu với hắn ba cường giả tiềm lực độc hành mà hắn ta biết, đồng thời dùng sương xám ngưng tụ hình ảnh để hắn xem.

Ba cường giả độc hành này sau lưng không có thế lực nhưng tài lực hoặc thực lực thể hiện ra đều cực kỳ mạnh mẽ.

Người thứ nhất là U Ảnh thành chủ mà hắn rất quen thuộc.

Tài nguyên trên người U Ảnh thành chủ khiến Mê Vụ Chi Chủ thèm muốn đã lâu, chỉ là không nắm được thực lực của U Ảnh thành chủ hành tung khó lường nên không mạo muội ra tay thăm dò.

Hết chương 1391.

Chương 1392. Hợp Tác Chiến Lược

Người thứ hai là thân ảnh mặc hắc sắc chiến giáp, tay cầm cự hình thái đao màu đen tuyền.

Lai lịch của hắn rất thần bí, Lão Mê gọi hắn là Đao Ma, còn từng giao thủ với hắn.

Trận chiến đó Mê Vụ Chi Chủ cũng chỉ hơi chiếm thượng phong, miễn cưỡng đánh lui hắn.

Người thứ ba là một quả trứng in dấu ấn hoa văn lửa.

Lai lịch của quả trứng này càng thêm thần bí, chỉ có thể khẳng định tổ tiên của nó chắc chắn là siêu cấp cường giả.

…

Hoa văn trên thái đao trong tay Sinh Vật Trận Địa thần bí trước mắt, giống hệt với thanh thái đao mà hắn nhìn thấy trong đoạn hình ảnh thứ hai của sương xám.

Điểm khác biệt chính là tạo hình và kích thước của thái đao.

Hắn không nhịn được suy đoán, Sinh Vật Trận Địa thần bí trước mắt và kẻ bị Lão Mê gọi là ” Đao Ma ” trong tương lai đến từ cùng một chủng tộc thế lực.

Chỉ là trong 1500 năm biến đổi, thế lực của Đao Ma đã diệt vong, chỉ còn hắn sống sót.

Như vậy, Đao Ma cũng trở thành kẻ độc hành trong miệng Lão Mê.

Nhìn bóng hình không ngừng giãy giụa, cảm giác căng thẳng trong lòng Phong Kỳ dần tan biến.

Sinh Vật Trận Địa bí ẩn trước mặt giờ đây giống hệt Lão Mê khi bước ra khỏi trận địa sương mù.

Điểm khác biệt duy nhất là trong cơ thể Lão Mê có ý chí kỳ tích bảo vệ, cho dù máu thịt tan rã, thức hải sụp đổ, hắn vẫn có thể dựa vào sức mạnh của ý chí kỳ tích để tái tạo thân thể và thức hải, hoàn thành sự hồi sinh.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa trước mặt rõ ràng không may mắn như vậy.

Lúc này, năng lượng của trận pháp đã bị cắt đứt khẩn cấp, thông đạo không gian trên bầu trời đã vỡ nát, khe nứt không gian vì không có nguồn năng lượng cung cấp liên tục nên đang nhanh chóng khép lại.

Lúc này, muốn quay về đã không còn đường lui.

Sinh Vật Trận Địa quỳ sụp xuống đất, cơ thể như quả bóng xì hơi, không ngừng tràn ra sương đen nồng nặc.

Nó giãy giụa muốn đứng dậy nhưng dù cố gắng thế nào cũng không thể thoát khỏi sự kìm kẹp của quy tắc thế giới.

Nhưng nó vẫn nắm chặt thanh đao đen tuyền trong tay.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng sinh cơ trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa bí ẩn đang nhanh chóng tiêu tan, nửa chân đã bước lên con đường dẫn đến cái chết… và còn nhấn cả chân ga.

Tất cả chỉ có thể nói là vận may không tốt.

Có những Sinh Vật Trận Địa khi lần đầu tiên giáng lâm đã là sinh vật siêu thoát lĩnh vực nhưng Sinh Vật Trận Địa bí ẩn trước mặt rõ ràng không nằm trong số đó.

Trong lúc chờ đợi, Sinh Vật Trận Địa bí ẩn cuối cùng cũng không chịu nổi, thân thể đột nhiên nổ tung.

Thanh đao đen tuyền vẫn luôn nắm trong tay lúc này rơi xuống đất.

“Chết rồi.”

Mê Vụ Chi Chủ thông qua cảm ứng khí huyết để theo dõi tình trạng cơ thể của Sinh Vật Trận Địa bí ẩn thì lên tiếng.

“May mà không phải sinh vật siêu thoát lĩnh vực, suýt chút nữa thì xảy ra chuyện lớn.” Phong Kỳ sợ hãi nói, vừa nói hắn vừa nhìn về phía thanh đao đen tuyền nằm im trên mặt đất.

Ngay khi hắn định tiến lên kiểm tra thanh đao đen tuyền, Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh đột nhiên lên tiếng:

“Không ổn!”

Vừa dứt lời, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên tiến lên một bước, kéo Phong Kỳ ra sau lưng.

Lúc này, thanh đao hóa thành một luồng sáng đen đâm vào vị trí hắn vừa đứng, đâm xuyên qua ngực Mê Vụ Chi Chủ chủ động tiến lên.

“Lão Mê!” Phong Kỳ vừa kinh hãi vừa định tiến lên.

Lúc này, trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện sương đen nồng nặc, sức mạnh bùng phát hất hắn bay ra ngoài.

Phong Kỳ điều chỉnh thân hình trên không trung, sau khi hạ cánh lại trượt về phía sau một đoạn mới ổn định được thân hình.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy sương đen và sương xám trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ đang quấn lấy nhau.

Ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ dần trở nên đờ đẫn.

Có thể thấy rõ ràng, sương đen đang nuốt chửng sương xám, dường như muốn thông qua cách này để khống chế thân thể của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra một điều.

Tại sao Sinh Vật Trận Địa bí ẩn luôn có ánh mắt đờ đẫn, giống như mất đi ý thức.

Bây giờ nhìn lại, Sinh Vật Trận Địa đó đã sớm bị thanh ma đao đen tuyền này khống chế tâm trí, trở thành nô lệ máu thịt của ma đao.

Thanh ma đao đâm vào ngực Mê Vụ Chi Chủ lúc này vỡ tan, hóa thành sương đen nồng nặc quấn quanh thân thể Mê Vụ Chi Chủ.

Trong ánh mắt khó tin của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ từ từ giơ tay phải lên.

Ngay lập tức, sương đen quấn quanh người hắn tụ lại về phía lòng bàn tay.

Một thanh đao dài hai mét từ từ ngưng tụ trong lòng bàn tay hắn, dần dần hóa thành thực thể.

Khác với hình dạng ma đao vừa nhìn thấy, ma đao ngưng tụ lại có những đường vân màu máu nhưng quỹ tích đường vân giống hệt thanh đao dài mười mấy mét vừa rồi.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng khí thế trên người Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu tăng vọt.

Hết chương 1392.

Chương 1393. Khôi Phục Sức Mạnh

Mê Vụ Chi Chủ từ từ giơ thanh đao màu máu lên.

Ngay lập tức, đao khí cuồng bạo tràn ra bốn phía, nơi đi qua đều xuất hiện những vết đao chằng chịt trên mặt đất.

Dù cách xa mười mấy mét, Phong Kỳ vẫn bị đao khí đẩy lùi về phía sau, trên cơ thể xuất hiện những vết xước chằng chịt.

Không chút do dự, hắn dứt khoát chuyển sang cốt thể.

Máu thịt trên người hắn theo đó vỡ tan, ngưng tụ thành ấn ký tinh thần ở mi tâm, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Thần thể theo đó mở ra.

Sức mạnh tinh thần nồng đậm phun ra từ trán, hóa thành sức mạnh tinh thần thuần túy bao bọc toàn thân.

Trong nháy mắt, thân thể hắn đã chuyển sang màu vàng ròng.

Mở mắt ra, các nguyên tố xung quanh bắt đầu náo động, không ngừng tụ lại bên cạnh hắn.

Lúc này, hắn vươn tay về phía thanh đao đen.

Ngay lập tức, các nguyên tố thiên địa như nhận được mệnh lệnh tấn công của những người lính trung thành, lần lượt tụ lại trên bề mặt ma đao, giúp Mê Vụ Chi Chủ xua tan sương đen quấn quanh người.

Dưới sự bao phủ của các loại năng lượng, ma đao biến thành màu sắc sặc sỡ, bắt đầu không ngừng rung lên.

Các hạt nguyên tố cũng va chạm với sương đen, triệt tiêu lẫn nhau.

Tiếng nổ lách tách không dứt bên tai.

Trong chớp mắt, một phần sức mạnh nguyên tố của Phong Kỳ bắt đầu kéo thanh ma đao, cố gắng kéo nó ra khỏi tay phải cầm đao của Mê Vụ Chi Chủ.

Nhưng ma đao rõ ràng không muốn rời đi, không ngừng run rẩy để chống lại sức mạnh nguyên tố.

Trên mặt Mê Vụ Chi Chủ cũng lộ ra vẻ đau đớn.

“Lão Mê, cố lên, đoạt xá người khác là sở trường của ngươi, để người khác đoạt xá chẳng phải thành trò cười sao.”

Dường như nghe thấy tiếng gọi của hắn, trong mắt Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện một tia tím nhạt.

Tiếng gầm gừ khàn khàn vang lên trong miệng Mê Vụ Chi Chủ.

Nhận ra ý thức của Mê Vụ Chi Chủ đã có chút khôi phục, Phong Kỳ dứt khoát tiếp tục dùng nguyên tố áp chế ma đao, tạo cơ hội phản kháng cho Mê Vụ Chi Chủ.

Tình trạng của Mê Vụ Chi Chủ lúc này vô cùng kỳ lạ.

Trên người sương đen và sương xám đan xen, nuốt chửng lẫn nhau, thanh đao trong tay cũng không ngừng thay đổi hình dạng.

Cục diện rơi vào bế tắc.

Thời gian trôi qua, ngay khi thần thể của Phong Kỳ sắp vỡ tan, hắn nhìn thấy ánh sáng xanh nhạt thấm ra từ cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Nhìn thấy ánh sáng xanh đó, trái tim lơ lửng của Phong Kỳ cuối cùng cũng buông xuống.

Trong cuộc chiến ý chí, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng đã kích hoạt vật phẩm kỳ tích trong cơ thể.

….

Sau khi tiến hóa thành con người cấp cao, Phong Kỳ đã có được khả năng chuyển đổi khí huyết thành sức mạnh tinh thần.

Nhờ đó, thời gian duy trì thần thể được kéo dài.

Nhưng với tư cách là tuyến hy sinh, tổng lượng khí huyết trong cơ thể hắn không thể so sánh với dòng thời gian chính, thần thể của hắn so với 30 giây ban đầu chỉ kéo dài thêm hơn 10 giây.

Khi thần thể sắp vỡ tan, Phong Kỳ vui mừng phát hiện ra ánh sáng xanh nhạt thấm ra từ cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Rõ ràng là Mê Vụ Chi Chủ đang chống lại sự khống chế của ma đao, kích hoạt ý chí kỳ tích trong cơ thể.

Với sự tham gia của sức mạnh kỳ tích, hắn lập tức yên tâm.

Tiếp theo chỉ cần cho Mê Vụ Chi Chủ thời gian là được, ý chí phản kháng của hắn sẽ không ngừng tăng cường sức mạnh của ý chí kỳ tích, khiến ma đao dần yếu thế.

Ma đao tuy mạnh nhưng cuối cùng cũng chỉ là phàm vật, làm sao có thể so sánh với vật phẩm kỳ tích.

Nghĩ đến đây, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười.

Biết đâu lần này lão Mê còn có thể họa phúc, có được một vũ khí mạnh mẽ.

Nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang giãy dụa, lúc này sương đen dưới sự áp chế của ánh sáng xanh nhạt từ từ co lại, sương đen thấm ra từ ma đao cũng theo đó mà giảm đi.

Có thể thấy ma đao rất kháng cự với ánh sáng xanh, không ngừng phát ra tiếng rung.

Phong Kỳ nghĩ đến thanh Kiếm Lan của Lữ Việt khi nhìn thấy vũ khí này, loại vũ khí này dường như đã nảy sinh ý thức bên trong.

So với Kiếm Lan của Lữ Việt, thanh ma đao này còn điên rồ hơn.

Kiếm Lan cần Lữ Việt kiểm soát, không thể tự chủ lựa chọn làm gì nhưng ma đao không những có thể tự chủ kiểm soát mình làm gì, thậm chí còn có thể nuốt chửng ý thức của sinh mệnh, biến sinh mệnh thành nô lệ máu thịt của mình.

Cuộc chiến giữa ý chí kỳ tích và ma đao vẫn tiếp tục.

Cùng với việc ý chí của Mê Vụ Chi Chủ trở nên mạnh mẽ hơn trong quá trình chống cự, thế yếu của ma đao càng trở nên rõ ràng.

Lúc này, tạo hình của Mê Vụ Chi Chủ cũng thay đổi.

Sương đen bao phủ cơ thể hắn tạo thành một bộ chiến giáp màu đen, trên bề mặt chiến giáp có những đường vân màu máu, chỉ có đôi mắt tím ngắt lộ ra, trông vô cùng bá khí.

Đầu nhọn của thanh đao trong tay hắn còn phun ra sương đen theo nhịp thở của Mê Vụ Chi Chủ, khí sắc bén ngút trời.

Hết chương 1393.

Chương 1394. Tham Gia Học Tập

Tiếng gầm gừ phát ra từ cổ họng Mê Vụ Chi Chủ, lúc này Mê Vụ Chi Chủ từ từ giơ thanh đao đen tuyền trong tay lên.

Ma đao dường như không muốn khuất phục Mê Vụ Chi Chủ, run rẩy phát ra tiếng kháng cự.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên vung một nhát về phía xa.

Trong nháy mắt, trên bầu trời xuất hiện một bóng ma đao có khắc những đường vân màu máu.

Bóng ma lóe lên rồi biến mất, tiếp theo là đất trời rung chuyển, Phong Kỳ quay đầu nhìn lại, phát hiện ra nơi ma đao vung tới xuất hiện một khe nứt dài hơn trăm mét, sâu hàng chục mét.

Nhìn thấy uy lực của ma đao, trong mắt Phong Kỳ hiện lên một tia chờ mong.

Hắn không rõ thanh ma đao này có phải là thanh ma đao mà tương lai sẽ giao chiến với Mê Vụ Chi Chủ đỉnh cao hay không nhưng nếu đúng như vậy thì chứng tỏ tiềm lực của thanh ma đao này vẫn chưa được khai thác hết.

Mê Vụ Chi Chủ đỉnh cao có thể giết chết Thần chủ nắm giữ vật phẩm kỳ tích nhưng ma đao lại có thể chiến đấu với Mê Vụ Chi Chủ mà chỉ yếu thế hơn một chút.

Nếu hai thanh ma đao thực sự là cùng một thanh thì biết đâu thanh ma đao này chính là vật phẩm kỳ tích.

Lúc này, Phong Kỳ chủ động giải trừ thần thể, lập tức cảm giác suy yếu mãnh liệt ập đến.

Mặc dù sức mạnh tinh thần vẫn chưa cạn kiệt nhưng hắn vẫn cảm thấy chóng mặt phản phệ dữ dội.

Hắn không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Dù sao hắn cũng chỉ là tuyến hy sinh, không thể có thể chất cường hãn như dòng thời gian chính để tiêu hóa sức mạnh phản phệ.

Khai mở thần thể thậm chí còn gây ra tổn thương nghiêm trọng cho tinh thần thức hải của hắn.

Nhưng Phong Kỳ không hề bận tâm, đối với tuyến hy sinh mà nói, bị thương là chuyện thường như cơm bữa.

Bất kể sử dụng năng lực thiên phú nào của dòng thời gian chính cũng sẽ mang lại cho hắn một số di chứng chắc chắn.

Nhưng hắn chưa bao giờ sống đến lúc di chứng bùng phát, mà đã sớm rời khỏi thế giới tươi đẹp này.

Quan sát sơ bộ tình trạng tinh thần thức hải của mình, Phong Kỳ thu hồi ý thức, tầm mắt hướng về Mê Vụ Chi Chủ.

Ma đao vẫn tiếp tục chống cự.

Nhưng dưới sự áp chế của ý chí kỳ tích, ma đao run rẩy tỏ ra vô cùng bất lực.

Ngay lúc này, Phong Kỳ đột nhiên nhìn thấy sương đen thấm ra từ ma đao ngưng tụ thành một khuôn mặt mơ hồ.

Giống như một con người sắp chết, dùng chút sinh cơ còn lại tham lam hít thở không khí bên ngoài.

Nhận ra ý thức trong ma đao đã sắp tiêu vong, trong lòng Phong Kỳ đột nhiên dâng lên sự tò mò.

Ý thức của hắn lúc này chìm vào tinh thần thức hải, thông qua ánh sáng yếu ớt của tinh thần trung gian tiến vào tinh thần thức hải của dòng thời gian chính, đồng thời thử chạm vào năng lực thiên phú "Mộng Yểm."

Lập tức, viên châu thiên phú Mộng Yểm tỏa sáng.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ một lần nữa nhìn về khuôn mặt mơ hồ hiện ra trên ma đao.

Năng lực Mộng Yểm có thể đọc được đoạn ký ức của đối phương khi sinh mệnh sắp chết.

Hắn muốn thử xem có thể đọc được đoạn ký ức của ma đao hay không.

Trong lúc chờ đợi, không có gì xảy ra.

Phong Kỳ mạnh dạn tiến về phía Mê Vụ Chi Chủ hai bước.

Tuy nhiên vẫn không có gì xảy ra.

Có lẽ là thể chất của tuyến hy sinh không thể sử dụng năng lực Mộng Yểm, hoặc có lẽ ma đao không giống với những sinh vật máu thịt như Mộc Tinh, Nhạc Bình An nên không thể đọc được đoạn ký ức.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị từ bỏ, vô số thông tin nhanh chóng tràn vào đầu hắn.

Rất nhiều đoạn ký ức ghép lại thành từng bức tranh, trong nháy mắt đưa hắn đến một thế giới khác.

…

"Chị ơi, luyện đao như thế nào?"

"Chị ơi, thiên phú của em có phải rất kém không?"

"Chị ơi, em cũng muốn luyện đao cùng chị, được tộc nhân chú ý."

Trong bức tranh đầu tiên, một thiếu niên thanh tú khoảng sáu bảy tuổi ngồi chống cằm trên bậc thang, nhìn về bóng dáng ở đằng xa, trong mắt tràn đầy sự ngưỡng mộ.

Không xa, một cô gái có dáng người mảnh mai, dung mạo tuyệt đẹp đang đứng.

Cô ta cầm thanh đao đen, mặc đồ luyện công màu trắng, mái tóc dài được buộc nhẹ bằng một dải lụa bạc, vắt ra sau đầu, thanh đao trong tay theo nhịp thở không ngừng chém vào "Cọc thử đao." dựng trước mặt.

Một lúc lâu sau, cô gái dừng luyện tập, quay người đi về phía cậu bé.

"Chị ơi." Cậu bé lập tức đứng dậy, trên mặt hiện lên một tia chờ mong.

"Không được luyện." Cô gái không chút do dự nói, vừa nói vừa bước theo bậc thang lên núi.

"Hứ hứ."

Cậu bé dường như đã sớm nghĩ đến kết quả như vậy, lập tức làm mặt quỷ với bóng lưng của chị gái.

Khi chị gái quay đầu lại, cậu bé liền thu lại biểu cảm, bày ra vẻ ngoan ngoãn.

"Triều Thiên, phạt ngươi tối nay chép mười bài."

"Bà già, đợi ta lớn lên chắc chắn sẽ đánh cho ngươi khóc."

"Nếu ngươi dám không chép, ta sẽ đánh ngươi khóc ngay bây giờ."

Trong lúc đùa giỡn, hai chị em đi theo bậc thang đến trước một đại điện ở lưng chừng núi.

Hết chương 1394.

Chương 1395. Cuộc Gặp Gỡ

Trước đại điện là một quảng trường, có rất nhiều bóng người cầm đao đang giao đấu với nhau, thấy cô gái đến, họ liền thu vũ khí lại, cung kính hành lễ với cô gái.

Cô gái gật đầu tao nhã, dẫn theo em trai vào đại điện.

Bên trong đại điện, hai bên được sắp xếp ngay ngắn những cuộn sách được làm từ da của không biết loại động vật nào, chính giữa đại điện còn dựng ba bức tượng, trước mặt mỗi bức tượng đều đặt ba thanh đao có hình dạng khác nhau.

Cô gái đi đến vị trí đặt cuộn sách bên trái, cầm lấy một cuộn sách, bắt đầu lật giở một cách nghiêm túc.

Cậu thiếu niên ở bên cạnh thấy vậy thì lập tức bĩu môi.

Lúc này, cô gái nhìn về phía cậu thiếu niên, nói một cách nghiêm túc:

“Đao là hung khí, cơ thể ngươi chưa phát triển hoàn toàn, đao khí vào cơ thể ngươi sẽ không chịu nổi, đợi ngươi lớn thêm chút nữa hãy nói.”

“Vâng, vâng, vâng, bà già nói gì cũng đúng.” Cậu thiếu niên lẩm bẩm một cách không kiên nhẫn.

Nhìn người chị gái không còn để ý đến mình nữa, bắt đầu nghiêm túc lật sách, cậu thiếu niên thầm thề trong lòng, tương lai cũng phải trở thành một đao giả được tộc nhân kính trọng như chị gái.

Thời gian trôi qua, năm tháng như thoi đưa.

Cậu thiếu niên cuối cùng cũng đợi được lễ trưởng thành năm 16 tuổi.

Hôm nay, tộc địa đại sơn được trang hoàng lộng lẫy, đang tổ chức lễ thụ đao cho thế hệ mới.

Triều Thiên cùng hàng trăm thiếu niên cùng tuổi ở quảng trường lưng chừng núi được trao đao phù, chứng tỏ đã trưởng thành, sau này có thể tu luyện đao điển của tộc, trở thành đao giả dự bị.

Sau khi nghi lễ kết thúc, Triều Thiên theo tộc trưởng đến đao trủng trên đỉnh núi.

Nơi đây cắm đầy đủ loại đao, dù đứng rất xa cũng có thể cảm nhận được đao khí sắc bén phả vào mặt.

Trong số đó có rất nhiều đao đã han gỉ vì mưa gió, đầy dấu vết của thời gian, thậm chí còn có cả những thanh đao gãy mất một nửa.

Hầu hết những "Đao." ở đây đều là do người xưa để lại.

Trong đao ẩn chứa một tia đao ý của người xưa.

Giai đoạn thứ hai của nghi lễ, cần phải chọn đao bản mệnh của mình trong đao trủng.

Nói là chọn, chính xác hơn là được chọn.

Những thanh đao trong đao trủng hầu hết đều đã có linh tính, đao ý lưu lại bên trong có thể cảm nhận được người chọn có phải là người phù hợp với mình hay không.

Nếu được đao của tổ tiên công nhận, họ sẽ bỏ qua bước rèn đao, trực tiếp có được đao bản mệnh của mình.

So với việc rèn lại thì rõ ràng là lấy trực tiếp đơn giản hơn.

Dù sao thì những thanh đao ở đây đều được người xưa nuôi dưỡng, thậm chí đã trải qua nhiều đời chủ nhân, không còn là

phàm vật nữa.

Triều Thiên cũng giống như những người cùng tuổi, tràn đầy mong đợi bước vào đao trủng.

Chị gái của hắn chính là ở đây đã có được một trong ba danh đao của đao trủng là "Thiên đột", hắn cũng mong mình có thể giống như chị gái, trở thành người được chọn có thiên phú.

Vừa bắt đầu chọn, mặt đất của đao trủng bắt đầu rung chuyển.

Chỉ thấy hơn mười thanh đao run rẩy nhổ khỏi mặt đất, bay vào tay những người khác nhau.

Những thanh đao đã im lìm nhiều năm nay, bề mặt lưu chuyển ánh sáng, vết gỉ cũng theo đó mà bong ra, những thiếu niên được công nhận đều lộ ra vẻ vui mừng.

Nhìn thấy cảnh này, Triều Thiên vô cùng hâm mộ trong lòng.

Thời gian trôi qua từng chút một, hắn đi khắp đao trủng, cố gắng tìm kiếm đao bản mệnh của mình.

Nhưng hiện thực tàn khốc đã giáng cho hắn một đòn đau.

Cho đến khi vòng thứ hai của nghi lễ kết thúc, hắn vẫn chưa có được đao bản mệnh của mình.

Sau khi nghi lễ thụ đao kết thúc, Triều Thiên trở về nhà với tâm trạng buồn bã, không thể chấp nhận được việc thiên phú của mình không được đao của tổ tiên công nhận.

Đối mặt với sự an ủi của cha mẹ, Triều Thiên cố gắng nở nụ cười, nói rằng ngay cả khi không được đao của tổ tiên công nhận cũng không sao, hắn sẽ tu luyện ra một thanh đao bản mệnh thuộc về mình.

Nhưng đêm hôm đó, Triều Thiên lại một mình đến đao trủng.

Đứng trên đỉnh núi, nhìn biển mây cuồn cuộn dưới ánh trăng, lòng hắn tràn ngập sự chán nản.

Ngay lúc này, một bóng hình xinh đẹp xuất hiện bên cạnh hắn.

"Thằng nhóc thối, chẳng phải chỉ là không có được đao của tổ tiên thôi sao, có cần phải chán nản như vậy không."

Triều Thiên không quay đầu lại, nhìn biển mây cuồn cuộn, hắn bất lực nói:

"Bà già, bà có thể có được một trong ba danh đao là Thiên đột nhưng là em trai của bà, ta lại chẳng có gì cả."

"Vậy nên trong lòng ngươi chênh lệch quá lớn, khó mà chấp nhận được?"

"Không chấp nhận cũng phải chấp nhận, ngày mai ta sẽ đến lầu đúc kiếm, để thúc Liệt rèn cho ta một thanh đao độc quyền, sau này ta sẽ tự mình bồi dưỡng nó thành đao bản mệnh, thậm chí sánh ngang với ba danh đao thần khí đó."

Nghe được lời này, khuôn mặt lạnh lùng của cô gái nở một nụ cười ngọt ngào:

"Tốt lắm, không hổ là em trai của ta, không làm ta thất vọng, ta còn tưởng ngươi sẽ suy sụp không vực dậy được, ta rất khán hảo tương lai của ngươi."

Hết chương 1395.

Chương 1396. Hồi Sinh Mê Vụ

“Không cần bà phải khán hảo, đợi đến ngày ta đủ mạnh, ta chắc chắn sẽ đánh bà khóc, để bà trả giá vì đã bắt nạt ta từ nhỏ.”

Nói xong, Triều Thiên rút đao ra trước biển mây phía trước.

“Vậy thì ngươi phải cố gắng thật tốt, tốc độ tiến bộ của ta rất nhanh.”

“Ngày đó sẽ không còn xa nữa…”

…

Những ngày sau đó, Triều Thiên đến lầu đúc kiếm để rèn đao cho riêng mình.

Hắn đặt tên cho nó là “Truy thần.”

Trong lòng Triều Thiên, chị gái luôn là thần.

Từ nhỏ, cô đã có thiên phú vượt trội, trong lễ trưởng thành đã được danh đao chủ động đến gần và công nhận, trở thành chủ nhân mới của nó.

Nhưng Triều Thiên không chịu thua.

Hắn cũng muốn giống như chị gái, trở thành thiên tài được tộc nhân kính trọng.

Để đuổi kịp bước chân trưởng thành của chị gái, Triều Thiên ngày phục ngày khổ luyện.

Miệng hổ cầm đao nứt ra rồi lại lành lại, thế đao trong lòng dần ngưng tụ, hắn dựa vào sự nỗ lực và khổ luyện của mình để vượt qua từng người cùng tuổi.

Nhưng khoảng cách với chị gái vẫn không được thu hẹp theo sự nỗ lực của hắn.

Hắn đã tận mắt chứng kiến sự trỗi dậy của chị gái, từ người mạnh nhất trong số những người cùng tuổi, đến việc đánh bại từng trưởng lão trong tộc, trở thành thiên kiêu được cả tộc kỳ vọng.

Đối với sự trưởng thành của chị gái, Triều Thiên nhìn thấy trong mắt, vui trong lòng.

Chị gái là mục tiêu của hắn nhưng càng hơn thế, cô là người thân của hắn, là niềm tự hào mãi mãi trong lòng hắn.

Đuổi theo chị gái là lựa chọn của hắn nhưng hắn càng hy vọng chị gái có thể tiến xa hơn, cao hơn.

Hôm nay, tộc Đao và tộc Kiếm tổ chức đại hội giao lưu so tài.

Triều Thiên theo chị gái ra trận.

Địa điểm so tài diễn ra tại quảng trường tu luyện của tộc Kiếm.

Đây là lần đầu tiên Triều Thiên đến đất của tộc Kiếm.

Nhưng hắn đã hiểu biết về tộc Kiếm từ lâu.

Tộc Kiếm là thế lực chủng tộc ở ngọn núi lớn bên cạnh tộc Đao, gia phả của hai tộc có thể chứng minh rằng hai tộc từng có chung một dòng dõi.

Lúc đó không gọi là tộc Kiếm cũng không gọi là tộc Đao, mà gọi là tộc Khí.

Lúc đó tộc Khí là một tộc hùng mạnh không thể chối cãi, lãnh thổ trải dài ba thế giới nhỏ, trong tộc có tổng cộng mười hai mạch, mỗi mạch tu luyện các loại binh khí và thế khí khác nhau, Đao tông và Kiếm tông là hai nhánh mạnh nhất trong mười hai mạch, vị trí tộc trưởng về cơ bản do thủ lĩnh của tộc Kiếm và tộc Đao thay phiên nhau nắm giữ.

Sách sử đã ghi lại thời kỳ huy hoàng của tộc Khí.

Nhưng sự cường thịnh của tộc Khí chưa được duy trì đến nghìn năm thì đã đón chào kẻ kết thúc.

Theo như mô tả trên sách sử, trong mỏ tài nguyên của đất tộc Khí đã xuất hiện những nô lệ ngoại tộc muốn chống lại sự thống trị.

Biết được tin này, tộc Khí không coi trọng, chỉ cử một đội nhỏ đi đàn áp.

Kết quả rất bất ngờ, những nô lệ mà họ cho rằng có thể đàn áp tùy ý bỗng nhiên có được sức mạnh to lớn, hút cạn máu của các thành viên trong đội nhỏ được cử đi.

Lúc đó, Phủ tông phụ trách quản lý mảnh đất tài nguyên đó đã không báo cáo sự việc này, cho rằng tình hình hoàn toàn có thể kiểm soát được, trưởng lão Phủ tông lúc đó quyết định đích thân ra tay xử lý chuyện này.

Trưởng lão Phủ tông ra tay, nhanh chóng dập tắt sự kiện bạo loạn ở mỏ tài nguyên.

Nhưng không ai ngờ rằng, cuộc bạo loạn này lại trở thành ngòi nổ diệt vong của Khí tông.

Những nô lệ gây ra cuộc bạo loạn không chết, chỉ bị thương bỏ trốn, sau này hắn thường xuyên đến mảnh đất tài nguyên này để săn lùng các thành viên Phủ tông.

Những thành viên Phủ tông bị hắn giết đều bị hút cạn máu trong cơ thể mà chết.

Trong thời gian này, thực lực của tên nô lệ bạo loạn tăng lên nhanh chóng.

Không đến một năm, trưởng lão Phủ tông lúc đầu có thể dễ dàng đánh bại tên nô lệ bạo loạn cũng chết trong tay hắn.

Khi Phủ tông nhận ra tình hình không thể kiểm soát được thì đã bất lực rồi.

Tên nô lệ mà lúc đầu có thể dễ dàng đàn áp đã trở thành khí hậu.

Trong vài chục năm sau, mười hai mạch của Khí tông đã bị đánh sụp mười mạch trong cuộc chiến với tên nô lệ bạo loạn, Kiếm tông và Đao tông cũng tổn thất nặng nề.

Cuối cùng, Kiếm tông và Đao tông đối mặt với cục diện không thể cứu vãn, lựa chọn từ bỏ hoàn toàn cơ nghiệp mà tổ tiên gây dựng, trốn đến các thế giới nhỏ khác.

Như vậy, một triều đại Khí tông đã kết thúc.

Làn sóng thời đại đã cuốn trôi đi vị vua từng ngự trị, còn tên nô lệ nhỏ bé trong mỏ từng không đáng kể trong mắt Khí tông đã xây dựng triều đại của riêng mình, trở thành vị vua dẫn dắt thời đại mới của thế giới nhỏ nơi hắn sinh sống.

Vì vậy, tộc Kiếm và tộc Đao có thể chung sống tương đối hòa thuận.

Dù sao tổ tiên cũng cùng một dòng dõi, họ có chung ngôn ngữ và truyền thống văn hóa.

Lần so tài này, Triều Thiên biết mình không phải là nhân vật chính.

Hết chương 1396.

Chương 1397. Đối Phó Ngân Nguyệt

Nhưng hắn rất mong chờ màn thể hiện của chị gái.

…

Hình ảnh trong ký ức đến đây thì trở nên đứt quãng.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn đang vùng vẫy.

Góc nhìn của đoạn hình ảnh này rất hỗn loạn, hắn không rõ tại sao ma đao lại có ký ức như vậy.

Mang theo nghi ngờ, hắn bước tới vài bước, rút ngắn khoảng cách với ma đao.

Lúc này, ý thức trong ma đao đang ở bờ vực sụp đổ dưới sự kìm kẹp của ý chí kỳ diệu.

Khi Phong Kỳ đến gần, những mảnh ký ức mới ùa về, trong đầu hắn lại ghép thành một hình ảnh mới…

…

Trời mưa lất phất, đại hội tỷ võ được tổ chức đúng hẹn tại trường tu luyện của tộc Kiếm.

Đây là lần đầu tiên Triều Thiên đến lãnh địa của tộc Kiếm.

Tộc Đao mà hắn ở và tộc Kiếm có quan hệ như đồng minh.

Kể từ khi trốn khỏi thế giới nhỏ tầng hai Linh vực, hai tộc đã đến thế giới nhỏ tầng bảy Linh vực, cùng nhau hỗ trợ nhau và bám rễ tại thế giới nhỏ này.

Hai tộc ngoài việc không thông gia thì mọi mặt đều hợp tác.

Đại hội tỷ võ năm năm một lần cũng là một cách để thắt chặt mối quan hệ giữa hai tộc.

Triều Thiên biết rằng lần tỷ võ này hắn không phải là nhân vật chính nhưng chị gái hắn thì khác, nàng sẽ là ngôi sao sáng nhất của đại hội tỷ võ này.

Đại hội tỷ võ tiến hành theo hình thức bốc thăm, chỉ dành cho những thành viên dưới trăm tuổi của hai tộc tham gia.

Triều Thiên khó khăn lắm mới vượt qua ba vòng thi đấu, đến vòng thứ tư thì bị loại.

Nhưng chị gái hắn thì khác, bất kể đối thủ là ai cũng khó có thể chống đỡ được ba chiêu của nàng.

Màn thể hiện của Triều Ánh cũng khiến tộc Kiếm chú ý, đối với việc tộc Đao xuất hiện một thiên tài siêu cấp như vậy, tầng lớp cao cấp của tộc Kiếm vô cùng ngưỡng mộ.

Sống ở thế giới nhỏ tầng bảy Linh vực, hoàn cảnh của họ tạm thời không có mối đe dọa bên ngoài.

Nhưng chỉ là tạm thời.

Sự cạnh tranh tàn khốc giữa các chủng tộc vẫn tồn tại.

Hiện tại, có hai thế lực ở thế giới nhỏ tầng bảy Linh vực đang tiến hành chiến tranh giành giật tài nguyên.

Họ không biết cuộc chiến sẽ kéo dài bao lâu nhưng sớm muộn gì cũng sẽ có ngày kết thúc.

Khi chiến tranh kết thúc, thế giới nhỏ tầng bảy Linh vực sẽ chào đón một bá chủ mới, đến lúc đó chắc chắn sẽ tiến hành cuộc thanh trừng đẫm máu đối với thế giới nhỏ tầng bảy Linh vực.

Đến lúc đó, họ chỉ có hai con đường để lựa chọn.

Hoặc là thần phục thế lực bá chủ mới, trở thành nô lệ cấp thấp của thế lực này.

Hoặc là tiếp tục lưu lạc, trốn đến các thế giới nhỏ khác, cho đến khi tìm được nơi cư trú mới.

Trong thời gian này cũng tồn tại rất nhiều rủi ro, biết đâu trong thời gian lưu vong, tộc đàn sẽ tan rã, thậm chí là diệt vong.

Đối với một chủng tộc mà nói, tầm quan trọng của thực lực không cần phải bàn cãi.

Trong tộc xuất hiện một thiên tài siêu cấp, đối với sự phát triển của một chủng tộc là vô cùng quan trọng, không chỉ có thể tăng cường sức mạnh đoàn kết của tộc đàn, mà còn có thể xoay chuyển tình thế vào thời điểm then chốt sẽ kéo tộc đàn ra khỏi vũng lầy.

Phát hiện ra tộc Đao xuất hiện một thiên tài siêu cấp như vậy, các thành viên tộc Kiếm vô cùng ngưỡng mộ.

Kết quả của đại hội tỷ võ này không có gì bất ngờ, chị gái Triều Thiên là Triều Ánh đã trở thành người mạnh nhất của đại hội tỷ võ lần này.

Trở về đất tộc, Triều Thiên còn phấn khích hơn cả chị gái.

Trong tiệc mừng, Triều Thiên uống rất nhiều, trong lòng thầm thề sẽ tiếp tục theo đuổi bước chân của chị gái.

Những ngày sau đó, mọi thứ vẫn như cũ.

Triều Thiên ngày phục một ngày khổ luyện đao pháp, cố gắng thu hẹp khoảng cách với chị gái.

Nhưng rõ ràng là thiên phú quan trọng hơn nỗ lực.

Khoảng cách giữa hắn và chị gái không những không được thu hẹp mà còn ngày càng lớn.

Bóng lưng của chị gái càng ngày càng xa nhưng Triều Thiên vẫn chân thành chúc phúc cho sự tiến bộ của chị gái.

Trong mắt hắn, tình thân quan trọng hơn tất cả.

Theo đuổi quan trọng hơn là hắn định nghĩa mục tiêu cuộc đời mình, kết quả không quan trọng.

Thời gian trôi nhanh, tám năm trôi qua trong nháy mắt.

Năm đó, tộc Kiếm xảy ra một chuyện lớn.

Khi một đứa trẻ mới sinh ra, muôn kiếm trên đỉnh núi tộc Kiếm rung chuyển, thanh thần kiếm đầu tiên của tộc Kiếm đã bị phong ấn từ lâu là "Tịch." đã thoát ra, chủ động đến trước mặt đứa trẻ mới sinh và hoàn thành việc nhận chủ.

Sự ra đời của đứa trẻ đã gây chấn động trong nội bộ tộc Kiếm.

Vì vậy, đứa trẻ này được đặt tên là "Kiếm Tịch."

Sự xuất hiện của hắn tượng trưng cho việc tộc Kiếm cũng đã xuất hiện một thiên tài siêu cấp đủ sức sánh ngang với tộc Đao.

Năm Kiếm Tịch lên 7 tuổi, hắn lần đầu tiên tham gia đại hội tỷ võ của hai tộc.

Mới chỉ bảy tuổi, hắn đã bộc lộ thiên phú khó tin, thủ đoạn ngự kiếm khiến những người ngoài cuộc phải kinh ngạc.

Hết chương 1397.

Chương 1398. Triển Khai Kế Hoạch

Kiếm Tịch bảy tuổi đã đánh bại nhiều cao thủ của tộc Đao, cuối cùng hắn giao chiến với tỷ tỷ của mình.

Trận chiến này không có bất kỳ sự hồi hộp nào, Kiếm Tịch thảm bại.

Sau khi cuộc tỷ thí kết thúc, nhìn Kiếm Tịch ngồi trên mặt đất khóc lớn, Triều Thiên ngồi bên cạnh hiểu rằng đối thủ cạnh tranh lớn nhất trong tương lai của tỷ tỷ mình đã xuất hiện.

Trong những năm tháng sau đó, tỷ tỷ của hắn và Kiếm Tịch hầu như năm nào cũng giao thủ.

Hàng năm, Kiếm Tịch đều đến tộc địa để khiêu chiến với tỷ tỷ của mình.

Liên tiếp chiến bại, liên tiếp chiến đấu, Triều Thiên chứng kiến sự trỗi dậy nhanh chóng của Kiếm Tịch.

Giống như một thanh bảo kiếm chưa được mài, trong cuộc giao chiến với tỷ tỷ của mình, thanh bảo kiếm này càng được mài giũa càng sắc bén.

Năm Triều Thiên bốn mươi ba tuổi, một chuyện lớn đã xảy ra ở thế giới tầng bảy Linh Vực.

Cuộc chiến giữa hai thế lực lớn ở tầng bảy cuối cùng cũng kết thúc, một trong hai tộc gần như bị diệt toàn bộ, những tộc nhân còn lại cũng tản mác khắp nơi chạy trốn đến các tiểu thế giới khác, thế là thế giới tầng bảy đã chào đón một bá chủ mới "Hung Minh tộc."

Điều này cũng báo hiệu rằng những năm tháng hòa bình của tộc Kiếm và tộc Đao sắp kết thúc.

Tích lũy nhiều năm như vậy, tộc Đao và tộc Kiếm đều không muốn khuất phục trước bá chủ mới, trở thành nô lệ gần như không có tương lai.

Họ quyết định nhân lúc Hung Minh tộc chưa kịp thở dốc thì sẽ khiêu chiến với bá chủ mới này.

Tiếp tục lưu vong cũng có nguy cơ rất lớn, tầng lớp cao cấp của tộc Đao và tộc Kiếm có chung suy nghĩ, cảm thấy không bằng liều một phen, có lẽ có thể tái hiện vinh quang của Khí tộc ngày nào.

Những năm tháng phát triển ổn định đến đây là chấm dứt.

Tộc Đao và tộc Kiếm đã bước vào những năm tháng tranh chấp.

Chiến tranh tàn khốc và đẫm máu, Triều Thiên cũng theo tỷ tỷ đích thân ra trận.

Đối thủ cạnh tranh của tộc Kiếm trước đây giờ đã trở thành đồng minh của họ trên chiến trường, họ liên tục cướp bóc những vùng đất tài nguyên mới, liên tục vận chuyển tài nguyên về tộc.

Và những tài nguyên này ngoài phần dùng để tu luyện tiêu hao, còn được dùng để rèn đúc đồ phòng hộ, hoặc dùng để chế tạo đan dược chữa thương.

Cách lấy chiến tranh nuôi chiến tranh khiến tộc Kiếm và tộc Đao tích lũy lâu năm phát triển nhanh chóng.

Trong cuộc giao chiến với Hung Minh tộc, tộc Kiếm và tộc Đao ngay từ đầu đã thể hiện ưu thế gần như áp đảo.

Trong thời gian này, Triều Thiên đã tận mắt chứng kiến sự trỗi dậy nhanh chóng của tỷ tỷ và Kiếm Tịch.

Thiên đột của tỷ tỷ và "Tịch." của Kiếm Tịch giống như lưỡi hái tử thần trên chiến trường, mỗi lần xuất hiện đều có thể cướp đi vô số sinh mạng.

Triều Thiên cũng từng tự tin cho rằng, tộc Kiếm và tộc Đao sẽ trở lại đỉnh cao.

Có lẽ hắn không nhìn thấy khoảnh khắc đó nhưng hắn tin rằng hậu duệ chắc chắn có thể nhìn thấy khoảnh khắc đó đến.

Đến lúc đó, tộc Đao và tộc Kiếm trở thành bá chủ của tiểu thế giới này, biết đâu trong tương lai còn có thể đoạt lại được Tổ địa Khí tông đã mất trước đây.

Nhưng cục diện chiến tranh lại không phát triển theo hướng mà Triều Thiên mong muốn.

Khi Hung Minh tộc triệu hồi các tướng sĩ ở các chiến tuyến khác về, cuộc phản công bắt đầu.

Lúc này, Hung Minh tộc đã thể hiện được sự cường hãn của bá chủ mới, thế công như chẻ tre của tộc Đao và tộc Kiếm trước đó bị chặn đứng, cục diện bắt đầu dần nghiêng về phía Hung Minh tộc.

Khi tộc Đao và tộc Kiếm phát hiện ra mình đã khinh địch thì đã quá muộn.

Hung Minh tộc căn bản không cho tộc Đao và tộc Kiếm cơ hội rút lui, ép chiến tuyến tiến lên, chỉ trong vòng vài tháng đã khiến tộc Đao và tộc Kiếm tổn thất nặng nề.

Còn tỷ tỷ của hắn và Kiếm Tịch cũng gặp phải một đối thủ chung.

Hắn là người mạnh nhất trong thế hệ mới của Hung Minh tộc, tên là "Hung Sát."

Triều Thiên từng thấy từ xa tỷ tỷ và Kiếm Tịch hợp sức chiến đấu với Hung Sát, đối mặt với Hung Sát cầm rìu chiến,

hai người ứng chiến vô cùng khó khăn, mỗi lần chiến đấu xong đều bị thương không nhẹ.

Hắn nghe tỷ tỷ và Kiếm Tịch thảo luận về Hung Sát đã từng đề cập, rìu chiến trong tay Hung Sát không biết được làm bằng chất liệu gì, uy lực kinh người, ngay cả thần đao và thần kiếm trong tay bọn họ cũng không thể sánh bằng.

Biết được tin này, Triều Thiên trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc.

Tộc Đao và tộc Kiếm của bọn họ mặc dù đã sa sút nhưng thần binh đều là do Khí tông chế tạo khi còn tồn tại, lúc đó Khí tông không phải là Hung Minh tộc vừa mới trở thành bá chủ có thể so sánh được.

Thế nhưng thần binh do Khí tông truyền lại trong cuộc đối đầu với cây rìu chiến bí ẩn kia lại hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Có thể thấy cây rìu chiến kia lai lịch không tầm thường, căn bản không phải là bối cảnh của Hung Minh tộc có thể chế tạo ra được.

Hết chương 1398.

Chương 1399. Cuộc Giao Chiến

Hai chiến tướng trong cuộc giao chiến với Hung Sát đều bị thụt lùi, chiến tuyến lại một lần nữa nghiêng về một phía, tương lai của hai tộc ngàn cân treo sợi tóc.

Đối mặt với cục diện gần như không thể cứu vãn, tỷ tỷ của hắn và Kiếm Tịch quyết định liều chết một phen.

Bọn họ quyết định không tiếc bất cứ giá nào giết chết Hung Sát, chỉ có Hung Sát chết thì khí thế tấn công của Hung Minh tộc mới bị dập tắt, bọn họ mới có thể có thêm thời gian thở dốc.

Để giết chết Hung Sát, bọn họ đã vạch ra nhiều phương án.

Đợi đến khi một vòng chiến tranh mới nổ ra, tỷ tỷ của hắn và Kiếm Tịch chủ động nghênh chiến với Hung Sát.

Trận chiến này bọn họ không dốc toàn lực, lựa chọn để Hung Sát đánh ra khí thế, còn bọn họ vừa đánh vừa lui.

Đợi đến khi Hung Sát tiến gần đến chiến tuyến của mình, hành động phục kích bắt đầu.

Để ngăn Hung Sát chạy trốn, các chiến sĩ của tộc Đao và tộc Kiếm liều chết phát động xung phong, dùng tính mạng kéo dài thời gian đột vây của Hung Sát.

Tỷ tỷ của hắn và Kiếm Tịch cũng vào lúc đó bùng nổ toàn lực, liều mạng chiến đấu.

Hành động phục kích khiến các chiến sĩ của hai tộc tổn thất nặng nề, may mắn là Hung Sát cũng bị bọn họ giết chết trong

trận chiến này.

Trận chiến này kết thúc, Triều Ánh và Kiếm Tịch cũng bị thương nặng.

Nhưng bọn họ đã mang về vũ khí tùy thân của Hung Sát, cây rìu chiến bí ẩn kia.

Cho dù là Triều Thiên, hay những thành viên khác của hai tộc, đều vô cùng tò mò về cây rìu chiến bí ẩn này.

Sau khi nghiên cứu, bọn họ phát hiện ra một bí mật khiến bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Chất liệu của cây rìu chiến này kém xa thần binh trong tay bọn họ.

Nhưng uy lực mà cây rìu chiến này thể hiện ra ngay cả khi cộng hai cây thần binh lại cũng không bằng, trong cuộc va chạm với cây rìu chiến bí ẩn, thần binh trong tay bọn họ thậm chí còn xuất hiện vết nứt và vết lõm.

Tiếp tục nghiên cứu, cuối cùng bọn họ cũng tìm ra sự thật.

Hóa ra cây rìu chiến có uy lực lớn như vậy, có liên quan đến một viên trân châu đen nhỏ được khảm trên cán rìu.

Bọn họ thử tách viên trân châu trên cây rìu chiến ra để tiến hành thí nghiệm.

Những gì xảy ra tiếp theo khiến Triều Thiên và các thành viên của tộc Kiếm và tộc Đao cảm thấy khó tin.

Bất kỳ thứ gì tiếp xúc với viên trân châu đen đều sẽ được cường hóa.

Ví dụ như một bộ giáp bình thường, sau khi tiếp xúc với viên trân châu đen, sẽ biến thành thần khí mà ngay cả thần binh cũng không thể phá hủy.

Điều này khiến tộc Đao và tộc Kiếm nhận ra một điều.

Có lẽ bọn họ đã có được một thứ chỉ được ghi chép trong gia phả, thần vật kỳ tích.

Sau khi Hung Sát chết, cuộc tấn công của Hung Minh tộc trở nên càng hung hãn hơn, không cho bọn họ có thời gian thở dốc.

Đối mặt với tình thế bất lợi không thể cứu vãn, tộc Kiếm và tộc Đao cuối cùng vẫn đưa ra quyết định.

Từ bỏ mọi thứ ở Linh vực tầng bảy, chạy trốn đến các tiểu thế giới khác.

Cuộc chiến khiến tộc Đao và tộc Kiếm mất đi hơn một nửa tộc nhân, bọn họ cố gắng mang theo càng nhiều tài nguyên càng tốt, bắt đầu hành động rút lui.

Trong thời gian này, cuộc tấn công của Hung Minh tộc vẫn rất dữ dội.

Hung Minh tộc vừa kết thúc cuộc chiến tranh bá chủ chưa kịp hồi phục sức lực nhưng cũng không phải là đối thủ mà tộc Đao và tộc Kiếm hợp sức có thể chống lại.

Trong quá trình rút lui, hai tộc lại tử thương thêm một số tộc nhân.

Khi bọn họ rút khỏi thế giới Linh vực tầng bảy, cuộc truy sát của Hung Minh tộc vẫn tiếp tục.

Điều này khiến hai tộc đoán rằng, Hung Minh tộc muốn truy hồi viên hắc châu đã mất, có lẽ giống như suy đoán của bọn họ, đây là một thần vật kỳ tích.

Cuộc truy sát kéo dài hai năm.

Gia sản tích lũy nhiều năm của tộc Đao và tộc Kiếm đã tiêu hao sạch sẽ, trở thành thế lực lưu lạc.

Nhưng Hung Minh tộc vẫn không từ bỏ việc truy sát, thường xuyên có cường giả của Hung Minh tộc dẫn đội truy đuổi.

Còn bên trong tộc Đao và tộc Kiếm cũng xảy ra những thay đổi tinh tế.

Có lẽ viên hắc châu thần vật kỳ tích nên được phân phối cho tộc nào, đây là một chủ đề không thể tránh khỏi.

Cuộc chiến khiến cả hai tộc đều tổn thất nặng nề, hắc châu là thứ duy nhất bọn họ thu được.

Cho dù phân cho bên nào, bên còn lại cũng sẽ cảm thấy bất mãn.

Triều Thiên cho rằng việc phân phối hắc châu sẽ được lựa chọn thông qua hình thức đàm phán nhưng điều bất ngờ đã nhanh chóng xảy ra.

Trong một lần hai tộc giao lưu, tộc Kiếm chủ động đặt bẫy, thêm thuốc độc vào thức ăn.

Trận chiến đó, lực lượng chiến đấu cấp cao vốn đã không nhiều của tộc Đao đã tử thương hơn một nửa.

Khi biết được tin này, Triều Thiên cảm thấy khó tin.

Nhưng sự thật tàn khốc bày ra trước mắt, hắn không thể không tin.

Tình hình hiện tại của tộc Đao rất nguy cấp.

Đúng như hắn dự đoán, tộc Kiếm để xóa bỏ mối họa trong tương lai, đã chủ động giết đến nơi trú ẩn tạm thời của tộc Đao.

Hết chương 1399.

Chương 1400. Hành Động Phục Kích

Mục tiêu của bọn họ chỉ có một, giết chết tỷ tỷ của hắn.

Trong mắt những người cấp cao của tộc Kiếm, đã ra tay thì tỷ tỷ của hắn chính là mối họa lớn nhất trong tương lai.

Nếu không diệt cỏ tận gốc, không chừng một ngày nào đó trong tương lai, tộc Đao sẽ trỗi dậy trở lại, mang đến tai họa diệt vong cho tộc Kiếm.

Sau nhiều năm, Kiếm Tịch lại một lần nữa chiến đấu với tỷ tỷ của hắn là Triều Ánh.

Trong trận chiến này, trên thanh kiếm bản mệnh "Tịch." của Kiếm Tịch có thêm một viên trân châu đen.

Hai người từng thế lực ngang nhau trong trận chiến này đã phân định được thắng bại.

Thanh đao bản mệnh "Thiên đột." của Triều Ánh bị gãy, Triều Ánh suýt nữa thì tử trận, nếu không phải tộc nhân liều chết bảo vệ, Triều Ánh chắc chắn khó thoát khỏi cái chết.

Cùng là thần vật kỳ tích nhưng hiệu quả thể hiện trong tay những người khác nhau lại hoàn toàn khác nhau.

Bọn họ là hậu duệ của Khí tộc, phương thức tu luyện chủ yếu là bồi dưỡng vũ khí bản mệnh.

Được Tiểu Hắc châu gia trì, Kiếm Tịch đã thể hiện sức chiến đấu vượt xa Hung Minh lúc bấy giờ, sức chiến đấu tăng lên gấp mười mấy lần.

Đối mặt với sự phản bội của tộc Kiếm, những tộc nhân còn sống sót đã đưa Triều Ánh bị thương nặng đi chạy trốn.

Trong thời gian đó, liên tục có tộc nhân tử trận để chống lại Kiếm Tịch.

Trong số đó có cha mẹ và những người thân khác của Triều Thiên.

Hạt giống hận thù đã được gieo vào trong lòng Triều Thiên.

Sự cạnh tranh tàn khốc giữa các chủng tộc là không thể tránh khỏi nhưng hắn không thể chịu đựng được sự phản bội của những người đồng minh từng chân thành.

Đợi đến khi bọn họ thoát khỏi sự truy đuổi của tộc Kiếm, tộc Đao chỉ còn lại hơn một trăm người.

Vinh quang trước đây không còn liên quan đến bọn họ nữa, bọn họ đã trở thành thế lực lưu lạc ở tầng thấp nhất của thế giới lĩnh vực, không còn nơi dung thân.

Thiên đột gãy, cùng với cái chết của người thân cũng khiến Triều Ánh suy sụp.

Vị thiên tài từng trong mắt Triều Thiên, giờ đây không còn phong thái như xưa, ánh mắt hoàn toàn mất đi sự rạng rỡ.

Nhìn thấy tỷ tỷ trở nên như vậy, Triều Thiên đau đớn trong lòng.

Để tỷ tỷ phấn chấn trở lại, hắn chọn cách dùng hận thù thắp sáng ngọn lửa trong lòng tỷ tỷ đã muốn chết.

Dưới sự khuyên bảo của hắn, tỷ tỷ của hắn cuối cùng đã quyết định cầm lại đao, đợi đến tương lai báo thù Kiếm Tịch.

Nhưng lúc này bọn họ đã mất hết tất cả, căn bản không có điều kiện để đúc lại đao.

Tu luyện của bọn họ chủ yếu là bồi dưỡng đao bản mệnh, không có đao cũng giống như bị gãy mất tứ chi.

Để đúc lại đao, Triều Thiên đưa tỷ tỷ và tộc nhân lên đường đến tầng thứ tư của Linh vực.

Theo ghi chép trong gia phả, ở đó có một khu vực gọi là "Núi dung nham", bên trong có ngọn lửa đặc biệt có thể đúc khí cụ.

Đó cũng từng là nơi phát tích của Khí tộc.

Nhưng do môi trường ở đó khắc nghiệt, trong quá trình phát triển, Khí tộc cũng có thánh địa đúc khí tốt hơn nên đã từ bỏ nơi đó.

Còn về nguyên liệu đúc đao, bọn họ đã mang theo một ít khi chạy trốn, tuy không nhiều nhưng đúc vài thanh đao thì hoàn toàn không có vấn đề gì.

Hành trình dài một năm, trong thời gian đó đã trải qua nhiều lần nguy hiểm, cuối cùng bọn họ cũng đến được khu vực Núi dung nham của thế giới tầng thứ tư của Linh vực.

Môi trường ở đây cực kỳ khắc nghiệt, trong không khí tràn ngập bụi đen, mùi hôi thối, căn bản không phải là khu vực mà sinh vật có thể tồn tại lâu dài.

Nhưng để đúc đao, Triều Thiên đã đưa tộc nhân đi sâu vào Núi dung nham và ở lại đó.

Cách đúc đao là một môn học bắt buộc mà mỗi hậu duệ của tộc Đao đều phải học.

Nhưng tự tay đúc đao, Triều Thiên cũng là lần đầu tiên.

Hắn cùng những tộc nhân còn lại cùng nhau củng cố kiến thức đúc đao, bắt đầu đúc đao một cách mò mẫm.

Còn về tỷ tỷ của hắn, Triều Thiên không để tỷ tỷ tham gia vào quá trình đúc đao, hắn hy vọng tỷ tỷ có thể giữ được tâm đao kiên định như trước, nhân thời gian này điều dưỡng cơ thể, chờ đợi sự trỗi dậy trở lại trong tương lai.

Những ngày đúc đao kéo dài hai năm.

Trong thời gian này, Triều Thiên đã phát hiện ra một hang động ở khu vực trung tâm của Núi dung nham và tìm thấy một đống sách cuộn bên trong.

Những sách cuộn này đều đã trở nên rách nát do thời gian bào mòn.

Nhưng Triều Thiên kinh ngạc phát hiện ra rằng, những sách cuộn này lại là thứ mà tổ tiên của Khí tộc để lại.

Sau khi xem qua, hắn biết được rằng, nội dung ghi chép trên sách cuộn đều là phương pháp luyện khí của Khí tộc, cùng với một số kỹ thuật chiến đấu mà mười hai mạch của Khí tông để lại.

Những kiến thức này giúp ích rất nhiều cho Triều Thiên.

Dưới sự nỗ lực của hắn, thanh đao mới được thiết kế riêng cho tỷ tỷ đã ra đời.

Nhìn thấy tỷ tỷ cầm vũ khí mới, trên mặt và trong mắt đã có ánh sáng, trên mặt Triều Thiên nở nụ cười.

Hết chương 1400.

Chương 1401. Thanh Lý Mối Nguy

Hắn đã quá lâu không thấy tỷ tỷ mỉm cười.

Tỷ tỷ cũng không làm hắn thất vọng, sau khi cầm lại đao, trong lòng đã bùng cháy ngọn lửa muốn trở nên mạnh mẽ.

Sự trả thù thúc đẩy hai tỷ đệ lấy lại sự tự tin.

Trong những năm tháng sau này, Triều Thiên tiếp tục xem những sách cổ mà tổ tiên để lại, còn tỷ tỷ của hắn thì bắt đầu tu luyện khổ cực.

Trong thời gian này, Triều Thiên phát hiện cơ thể mình bắt đầu suy yếu.

Thường xuyên ho đột ngột.

Những tộc nhân đúc đao cùng hắn cũng xảy ra tình trạng tương tự.

Sau khi kiểm tra, Triều Thiên mới phát hiện ra rằng, do hắn luôn ở trong khu vực trung tâm của Núi dung nham nên phổi của hắn đã hít vào quá nhiều bụi có tính ăn mòn. Những bụi này đã bám vào phổi của hắn, căn bản không thể loại bỏ.

Về tình trạng cơ thể của mình, Triều Thiên không nói với tỷ tỷ.

Hắn không muốn khi tỷ tỷ vừa nhen nhóm lại hy vọng thì lại mang đến cho tỷ tỷ nỗi đau.

Thời gian trôi nhanh, hai mươi ba năm trôi qua trong nháy mắt.

Hai mươi ba năm qua, Triều Thiên đã tìm thấy một môn đao pháp "Bá đạo thức." mà tổ tiên của tộc Đao để lại trong sách cuộn của tổ tiên và đã truyền môn đao pháp này cho tỷ tỷ.

Hai mươi ba năm tu luyện, thực lực của tỷ tỷ đã vượt xa trước đây, tiềm lực huyết mạch càng hoàn thành nhiều lần đột phá.

Lúc này, Triều Thiên đã hơi bạc hai bên tóc mai.

Còn tỷ tỷ của hắn vì thực lực liên tục đột phá nên vẫn giữ được dáng vẻ thiếu nữ như trước.

Hôm nay, tỷ tỷ của hắn cuối cùng đã đưa ra quyết định.

Tỷ tỷ muốn báo thù Kiếm Tịch, tiếp tục trận chiến trước đây.

Đối với quyết định của tỷ tỷ, Triều Thiên trong lòng phản đối nhưng hắn biết mình không thể ngăn cản tỷ tỷ.

Nhiều năm khổ tu như vậy, tỷ tỷ chỉ vì thời khắc báo thù này.

Khi tỷ tỷ bước lên con đường tìm kiếm kẻ thù, Triều Thiên không ngăn cản, chỉ dặn dò những tộc nhân muốn đi báo thù cùng tỷ tỷ, bất kể thành bại thế nào, đều phải đưa tỷ tỷ của hắn trở về, tỷ tỷ là hy vọng duy nhất của tộc Đao.

Sau khi tỷ tỷ rời đi, Triều Thiên trở về hang động, tiếp tục xem sách.

Bất kể thành bại, hắn sẽ mãi mãi đứng sau tỷ tỷ, thay tỷ tỷ mở ra một con đường tương lai.

Ba năm sau, Triều Thiên đang khổ học thì đợi được tỷ tỷ và tộc nhân.

Lúc này, trong mắt tỷ tỷ lại mất đi ánh sáng, mơ mơ màng màng như hành thi.

Theo lời kể của tộc nhân, Triều Thiên biết được rằng, Kiếm Tịch đã trở thành tộc trưởng mới của tộc Kiếm, đồng thời dẫn dắt tộc nhân trở về thế giới nhỏ tầng thứ bảy của Linh vực, hướng đến địa vị bá chủ của tộc Hung Minh.

Lúc này, tộc Kiếm có sự gia trì của thần vật kỳ tích, đã không còn như trước nữa.

Thực lực của Kiếm Tịch đã phát triển đến mức tỷ tỷ của hắn không thể với tới.

Trận chiến đó, Kiếm Tịch chỉ ra một chiêu, đã bẻ gãy thanh đao bản mệnh mà tỷ tỷ của hắn đã khổ luyện mấy chục năm.

Nhưng Kiếm Tịch không đồng ý với đề nghị của cao tầng tộc Kiếm, giết chết tỷ tỷ của hắn.

Trước khi rời đi, Kiếm Tịch đã để lại một câu nói như vậy:

"Triều Huân, chúng ta cùng nhau lớn lên, trước đây ngươi là đối thủ duy nhất của ta nhưng đó chỉ là trước đây… Tộc nhân muốn ta giết ngươi để tuyệt hậu hoạn nhưng ta không muốn làm vậy, bởi vì giữa ta và ngươi đã có một khoảng cách không thể vượt qua, cả đời này ngươi không thể vượt qua ta, khoảng cách giữa ta và ngươi chỉ ngày càng lớn, ngươi không còn là mối đe dọa nữa… Giống như thanh kiếm trong tay ta và thanh đao trong tay ngươi, giữa thần vật kỳ tích và phàm vật căn bản không có gì để so sánh, phàm vật dù có cố gắng thế nào cũng không thể trở thành thần vật kỳ tích."

Kiếm Tịch đánh vỡ đao bản mệnh của Triều Huân, những lời này càng đánh vỡ đao tâm của tỷ tỷ.

Đối mặt với tỷ tỷ đã hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu, Triều Thiên cố gắng an ủi, hy vọng tỷ tỷ sẽ vực dậy tinh thần.

Nhưng một câu nói của tỷ tỷ khiến Triều Thiên không nói nên lời.

Tỷ tỷ nói, cho dù có rèn lại một thanh đao bản mệnh thì thế nào, ngươi cuối cùng cũng không thể rèn ra một thần binh có thể sánh ngang với thần vật kỳ tích, chúng ta đã thua rồi.

Những lời này đã tác động rất lớn đến nội tâm của Triều Thiên.

Phàm vật làm sao có thể chống lại thần vật kỳ tích.

Như tỷ tỷ đã nói, dù có cố gắng thế nào, hắn cũng không thể rèn ra một thanh thần đao có thể sánh ngang với thần vật kỳ tích.

Tương lai không thể nhìn thấy khiến Triều Huân vừa mới nhen nhóm lại ý chí chiến đấu lại trở nên chán nản.

Đối mặt với tỷ tỷ suy sụp, Triều Thiên cũng đưa ra một quyết định trong lòng.

Mặc dù làm như vậy hy vọng rất mong manh nhưng ít nhất cũng có thể mang lại cho tỷ tỷ một tia hy vọng.

Hôm đó, Triều Thiên trở về hang động, cầm lấy cuộn sách cổ.

Mở cuộn sách ra, đập vào mắt là hai chữ lớn màu đen “Ma binh.”

Hết chương 1401.

Chương 1402. Đàm Phán Liên Minh

Cuốn sách này là một khái niệm rèn đúc do một kẻ điên đưa ra vào thời kỳ đầu phát triển của Khí tông.

Hắn cho rằng bất kỳ vũ khí bản mệnh nào cũng không thể thực sự giao cảm với chủ nhân nhưng có một ngoại lệ, có một phương pháp có thể giải quyết hoàn hảo vấn đề này.

Đó chính là dùng huyết mạch của người thân để đúc binh khí, binh khí đúc ra tự nhiên có thể hoàn toàn phù hợp với chủ nhân.

Theo ghi chép trên sách, phương pháp rèn đúc này mới chính là nguyên nhân thực sự khiến Khí tộc trỗi dậy.

Chỉ là phương pháp rèn đúc này quá tàn nhẫn, sau khi Khí tộc trỗi dậy đã bị cấm.

Bởi vì không ai muốn hậu nhân biết rằng, họ đã từng tàn nhẫn giết chết người thân, đúc họ thành khí cụ.

Nhưng muốn thực sự đúc ra ma binh hoàn hảo, còn có một điều kiện quan trọng.

Người bị hiến tế thành binh khí, phải tự nguyện trở thành khí linh của binh khí, phụ tá chủ nhân tu luyện.

Điều kiện này cực kỳ khó đạt được.

Ngay cả Khí tộc lúc trước, cũng chỉ có một người đạt được yêu cầu, chính vị tiên tổ đó đã mở ra thời kỳ đỉnh cao của Khí tộc.

Đối mặt với tỷ tỷ đao tâm vỡ nát, Triều Thiên lúc đó đã đưa ra lựa chọn.

Trước khi bắt đầu đúc, Triều Thiên bắt đầu tu luyện công pháp ghi chép trên cuộn sách cổ.

Công pháp này dành riêng cho người hiến tế.

Trong quá trình tu luyện, cơ thể hắn sẽ dần thay đổi.

Ngoài ra, cứ năm ngày hắn lại phải tự đặt mình lên ngọn lửa để nướng, chịu đựng nỗi đau da thịt nứt nẻ, tự luyện mình thành binh khí.

Quá trình đúc, Triều Thiên không cho tỷ tỷ biết.

Cứ cách vài ngày, hắn lại đi gặp tỷ tỷ đã mất hết ý chí chiến đấu, chán nản, cười nói với tỷ tỷ về những kiến thức mới mà hắn học được trong thời gian này.

Nhưng thân thể dưới lớp áo đã đầy thương tích.

Quá trình rèn đúc kéo dài năm năm, việc rèn ma binh sắp bước vào thời khắc quan trọng.

Hôm đó, Triều Thiên chủ động tìm đến tỷ tỷ.

Vừa nói với tỷ tỷ suy nghĩ trong lòng, hắn vừa mỉm cười nói rằng, hắn muốn đi xa một chuyến, đi tìm một số vật liệu rèn đúc.

Nhìn vẻ lo lắng trên mặt tỷ tỷ, lòng Triều Thiên gợn sóng.

Hắn biết đây là lần cuối cùng hắn dùng thân thể này gặp tỷ tỷ.

Đêm đó, với sự giúp đỡ của tộc nhân, hắn bước vào lò rèn do tổ tiên Khí tông để lại.

Cùng với nhiệt độ tăng lên, thân thể hắn bắt đầu biến thành sương đen.

Ma binh không có hình dạng cố định, có thể thay đổi theo ý muốn của chủ nhân, đây cũng là một trong những lý do khiến ma binh có thể hoàn toàn phù hợp với chủ nhân.

Đối mặt với ngọn lửa dữ dội khó có thể chịu đựng, Triều Thiên không kêu lên một tiếng đau đớn nào.

Quá trình luyện hóa kéo dài một năm ba tháng, ý thức của Triều Thiên cũng dần chìm vào giấc ngủ trong quá trình luyện hóa.

Khi tộc nhân giao ma binh vừa ra lò vào tay Triều Huân.

Biết được toàn bộ sự thật, Triều Huân không kìm được nước mắt.

Khi cô nắm lấy ma binh có hình dạng méo mó, ý thức của Triều Thiên dần tỉnh lại, tự động hóa thành một thanh ma đao hoàn toàn phù hợp với tỷ tỷ.

Lúc đó, Triều Thiên biết mình đã thành công.

Nhìn thấy những giọt nước mắt trên khuôn mặt tỷ tỷ qua ma đao, lòng Triều Thiên vừa đau lòng vừa an ủi.

Lúc này, hắn thông qua ma đao truyền đạt suy nghĩ của mình cho tỷ tỷ:

“Bà già, con đường tiếp theo, ta sẽ tiếp tục đi cùng ngươi.”

Nắm chặt ma đao, Triều Huân liên tục gật đầu, nước mắt không ngừng chảy.

Từ khoảnh khắc đó, Triều Huân đã thay đổi.

Cô gánh trên vai sự tin tưởng của đệ đệ đối với mình, nguyện cùng đệ đệ hoàn thành tâm nguyện, báo thù Kiếm tộc và Kiếm Tịch.

Đối với phàm vật, thần vật kỳ tích là thần.

Lần này, Triều Huân quyết định giết thần.

Những năm tháng tiếp theo, Triều Huân tạm biệt tộc nhân, bắt đầu tu luyện đao tâm của mình.

Ma đao vừa đúc ra không mạnh.

Nhưng ma đao có một chức năng rất đặc biệt, có thể nuốt chửng các loại quặng kim loại khác để trở nên mạnh hơn.

Ngoài ra, ma đao còn có thể thông qua việc khiêu chiến với những kẻ mạnh để hấp thụ ý thức của những kẻ mạnh, khiến khí linh bên trong được trưởng thành.

Trên tay cầm ma đao, Triều Thiên cùng tỷ tỷ bắt đầu con đường khiêu chiến với những kẻ mạnh.

Mười năm… Một trăm năm… Vô số kẻ mạnh ngã xuống dưới tay Triều Huân, vũ khí của bọn chúng trở thành nguồn dinh dưỡng tốt nhất cho ma đao. Thông qua việc liên tục khiêu chiến với những kẻ mạnh, Triều Thiên với tư cách là khí linh cũng phát triển nhanh chóng.

Những kẻ địch mạnh này đều trở thành đá mài đao của Triều Thiên.

Trong mắt Triều Thiên và tỷ tỷ, khiêu chiến với những kẻ mạnh là một con đường thành thần.

Triều Thiên kiên định tin rằng sẽ có một ngày, hắn và tỷ tỷ sẽ đánh bại Kiếm Tịch, mặc dù hắn có sự phù hộ của thần minh.

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa.

Trăm năm trôi qua trong chớp mắt.

Năm nay, Triều Huân đã trở thành một cường giả nổi tiếng ở Linh vực.

Hết chương 1402.

Chương 1403. Kế Hoạch Phục Hồi

Cô cầm Triều Thiên, một lần nữa đến thế giới nhỏ tầng bảy của Linh vực.

Khi cô triển khai kế hoạch thành thần, thế giới nhỏ tầng bảy đã có những thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Hung Minh tộc từng là bá chủ đã lụi tàn, Kiếm tộc trở thành bá chủ của thế giới nhỏ tầng bảy của Linh vực.

Giống như một vòng luân hồi, luôn có những triều đại mới tiếp quản sự thống trị của triều đại cũ, trở thành bá chủ mới.

Bên ngoài Kiếm Vương thành, Triều Huân cầm Triều Thiên, hướng về phía Kiếm Tịch phát ra lời khiêu chiến.

Trận chiến này kéo dài mấy ngày.

Đối mặt với "Tịch." được khảm thần vật kỳ tích, Triều Thiên dốc hết sức muốn đập vỡ nó.

Nhưng như Kiếm Tịch đã nói, kỳ tích cuối cùng không phải là thứ phàm vật có thể chống lại.

Bất kể hắn phối hợp với tỷ tỷ thi triển đao pháp như thế nào, cũng không thể lay động "Tịch." mảy may.

Trận chiến này, bọn họ lại một lần nữa thất bại.

Nhận ra Triều Huân đã trở thành mối họa, lần này Kiếm Tịch không còn nương tay nữa.

Nhưng Triều Huân lại không lựa chọn liều mạng với Kiếm Tịch.

Bởi vì trong tay cô, còn có người thân duy nhất của cô.

Bất chấp việc bị thương nặng, Triều Huân thoát khỏi sự truy sát của Kiếm Tịch nhưng nguồn sống của cô đã bị tổn thương nghiêm trọng.

Triều Thiên liều mạng vận chuyển sức mạnh, cố gắng chữa lành vết thương cho tỷ tỷ nhưng phát hiện đã bất lực.

Hôm đó, bầu trời mưa phùn lất phất.

Triều Huân trong một đêm tóc bạc trắng, trên mặt cũng xuất hiện nếp nhăn.

Người tỷ tỷ trong mắt Triều Thiên vẫn luôn là thiếu nữ nhưng sinh mệnh của cô sắp đi đến hồi kết.

Đối mặt với cái chết, Triều Huân tỏ ra rất bình thản, mỉm cười vuốt ve ma đao rồi nói:

"Triều Thiên, sau này cho dù không có ta, ngươi cũng phải không ngừng trưởng thành, ta tuy chết nhưng ngươi vẫn chưa thua… Ngươi phải tin tưởng chính mình, cho dù là phàm vật nhưng cuối cùng cũng có thể giết thần."

Khi tỷ tỷ ngã xuống, Triều Thiên không ngừng rung lên.

Trận chiến với Kiếm Tịch cũng khiến hắn bị thương nặng, trên ma đao đầy vết nứt, Triều Thiên đã trở thành khí linh cũng chìm vào giấc ngủ lúc đó.

…

Thời gian trôi qua, không biết đã bao lâu.

Khi Triều Thiên tỉnh lại, phát hiện mình đang được một thiếu niên khoảng tám tuổi ôm trong tay.

Nỗi buồn trong lòng vẫn chưa tan, ngọn lửa báo thù trong lòng ma đao vẫn cháy hừng hực.

Đối mặt với thiếu niên đang ôm mình, ma đao dùng ý thức kiểm tra cơ thể của hắn.

Bất ngờ phát hiện, tiềm năng huyết mạch của thiếu niên cực cao.

Lúc đó, Triều Thiên đã đưa ra một quyết định.

Hắn muốn đích thân bồi dưỡng một cường giả đủ sức đánh bại Kiếm Tịch.

Trong những năm tháng sau đó, Triều Thiên hòa nhập vào cơ thể thiếu niên, dạy hắn cách luyện đao, dạy hắn cách ngưng tụ đao tâm.

Dưới sự bồi dưỡng của hắn, thiếu niên đã trở thành cao thủ số một trong tộc.

Cuối cùng, thiếu niên nghe theo ý của hắn, lên đường đi xa, đi lại con đường khiêu chiến thành thần mà tỷ tỷ đã từng đi năm xưa.

Trong những năm tháng trưởng thành này, Triều Thiên và thiếu niên đã nảy sinh tình cảm.

Dần dần thừa nhận cách gọi "Đao thúc." của thiếu niên đối với mình.

Chính vì mối quan hệ tình cảm này, Triều Thiên đột nhiên do dự không biết có nên để thiếu niên đi khiêu chiến Kiếm Tịch hay không.

Thời gian trôi nhanh, thực lực cảnh giới của thiếu niên đã vượt qua tỷ tỷ năm xưa, trưởng thành đến mức khiến Triều Thiên cũng phải kinh ngạc.

Lúc này: "Thiếu niên." lại chủ động nói ra ý định báo thù cho Đao thúc.

Đối mặt với sự do dự của Triều Thiên, thiếu niên lại lựa chọn một mình hành động.

Giống như tỷ tỷ năm xưa, thiếu niên đến thế giới nhỏ tầng bảy của Linh vực, đối mặt với Vương thành Kiếm tộc, vung đao đâm thủng hư không hướng về phía Kiếm Tịch phát ra lời khiêu chiến.

Trận chiến này, thiếu niên đã thể hiện hết những gì mình học được trong đời.

Kiếm Tịch dưới thế công của thiếu niên đã bị thương nội.

Nhưng cũng chỉ có vậy.

Thiếu niên đang trưởng thành, Kiếm Tịch cũng đang trưởng thành.

Khi Kiếm Tịch bẻ gãy ma đao, Triều Thiên nhìn thấy trên mặt thiếu niên hiện lên nụ cười thê thảm, sau đó đột nhiên ném hắn về phía xa, mơ hồ có thể thấy thiếu niên đang nói:

"Đao thúc, tạm biệt."

Thân đao vỡ vụn xé rách không gian bay về phía xa, Triều Thiên cũng chìm vào giấc ngủ lúc đó.

Khi hắn tỉnh lại lần nữa, phát hiện mình đang được một nam tử trung niên nắm trong tay…

Giống như vòng luân hồi vô tận.

Những năm tháng tiếp theo, Triều Thiên đổi hết chủ nhân này đến chủ nhân khác, uy lực của ma đao theo từng lần khiêu chiến thành thần mà ngày càng mạnh mẽ.

Trong thời gian đó, Triều Thiên cũng gặp phải một số chủ nhân thị máu.

Trong thời gian đi theo bọn họ, Triều Thiên đã học được cách nuốt chửng sức mạnh khí huyết để trở nên mạnh mẽ hơn.

Triều Thiên lợi dụng bọn họ để khiến mình phát triển nhanh chóng.

Trong những lần khiêu chiến liên tục, hắn dần đóng cửa thế giới nội tâm của mình, không muốn có thêm ràng buộc tình cảm với chủ nhân mới.

Hết chương 1403.

Chương 1404. Phát Triển Tinh Thần

Thậm chí nhiều sinh mệnh trong mắt Triều Thiên không xứng đáng trở thành chủ nhân.

Kết cục của bọn họ thường rất thảm, bị Triều Thiên nuốt chửng ý thức, trở thành nô lệ máu thịt, cũng có thể gọi là người cầm đao vô hồn.

Dựa vào những lần khiêu chiến thành thần liên tiếp, Triều Thiên cũng đã trưởng thành đến mức mà chính hắn trước đây không thể tưởng tượng nổi.

Ngay cả khi đối mặt với "Tịch." được thần vật kỳ tích gia trì, hắn cũng chỉ rơi vào thế yếu, không còn như trước đây hoàn toàn không có sức chống cự.

Triều Thiên kiên định tin rằng, cho dù mình được tạo ra từ phàm vật thì một ngày nào đó cũng có thể giết thần.

Đây là lời hứa của hắn và tỷ tỷ.

Mà tỷ tỷ cũng là mối ràng buộc duy nhất mà hắn không muốn cắt đứt trong lòng.

Cây ma đao này được rèn vì tỷ tỷ nhưng lại không bao giờ gặp được người chủ thực sự đó nữa.

Thời gian trôi qua, khi Triều Thiên một lần nữa tìm được chủ nhân mới phù hợp với mình, kế hoạch bồi dưỡng lại bắt đầu.

Lần này, khi chủ nhân mới của hắn nghe theo ý của hắn đi khiêu chiến Kiếm Tịch, Triều Thiên đã chuẩn bị sẵn sàng để

đập vỡ “Tịch..”

Trận chiến này, Triều Thiên dốc hết sức.

Đao và kiếm va chạm xé rách không gian, tạo ra vô số xoáy không gian.

Trong lúc chiến đấu, Triều Thiên cười lớn.

Mặc dù trên người hắn dần xuất hiện vết nứt nhưng hắn vẫn cười rất điên cuồng.

Bởi vì cây “Tịch.” từng là bất khả chiến bại trong mắt hắn cũng xuất hiện vết nứt.

Trong lúc chiến đấu, ma đao càng đánh càng mạnh.

Giống như khi khiêu chiến thành thần, ma đao coi Kiếm Tịch là đá mài của mình.

Kẻ địch càng mạnh, lưỡi đao của hắn mới được mài càng sắc bén.

Khi chủ nhân mới của hắn dốc hết sức tung ra một đòn, cây “Tịch.” từng bất khả chiến bại đã vỡ vụn, chỉ còn lại một viên trân châu đen nhỏ tỏa sáng lơ lửng trong không trung.

Nhưng sau một đòn này, chủ nhân mới của hắn cũng nổ tung thành sương máu.

Không có người cầm đao thi triển đao pháp, chiến lực của hắn sẽ giảm mạnh, khi nhìn thấy Kiếm Tịch tiếp nhận thanh kiếm mới mà tộc nhân ném tới và khảm viên trân châu đen vào, Triều Thiên biết mình nên rời đi.

Hắn lúc đó không ngoảnh đầu lại mà chạy trốn khỏi Kiếm Vương thành.

Kiếm Tịch đã bị thương nặng không đuổi theo, cũng không có sức đuổi theo Triều Thiên đang chạy trốn.

Trận chiến này kết thúc, Triều Thiên biết mình lại tiến thêm một bước nữa trên con đường giết thần.

Thần vật kỳ tích thì sao, tương lai còn dài, hắn sẽ có một ngày đập vỡ viên thần vật kỳ tích đó, hoàn thành lời hứa giết thần với tỷ tỷ.

Có lẽ là trăm năm nữa, hoặc cũng có thể cần đến hàng nghìn năm.

Hắn sẽ không ngừng trưởng thành…

Nhưng chưa kịp để Triều Thiên khôi phục thương thế, cũng chưa kịp tìm chủ nhân mới để triển khai kế hoạch bồi dưỡng, hắn đã nghe được một tin tức.

Thế lực bá chủ của Linh vực thứ bảy "Kiếm tộc." mở ra thông đạo không gian, rời khỏi thế giới Linh vực thứ bảy.

Lúc đó, trong lòng Triều Thiên tràn ngập ngọn lửa vô tận.

Hắn lúc đó thề rằng, dù thế nào cũng phải đến thế giới loài người, tiếp tục lời hứa giết thần, khiến Kiếm tộc phải trả giá máu.

Mặc dù thương thế vẫn chưa khôi phục nhưng Triều Thiên đã không còn để tâm đến những điều này.

Hắn bắt đầu tìm cách đến thế giới loài người.

Chỉ dựa vào năng lực của hắn thì chắc chắn không thể bố trí thông đạo không gian, ý tưởng của hắn là mượn thời điểm một tộc nào đó mở thông đạo để đi theo đến thế giới loài người.

Trong thời gian này, Triều Thiên biết được rằng có một tộc mạnh ở Linh vực thứ hai những năm gần đây đang triển khai kế hoạch di cư cả tộc.

Để đến thế giới loài người, Triều Thiên đã đến Linh vực thứ hai.

Nhưng hắn không nhìn thấy thế lực bá chủ của Linh vực thứ hai "Mê Vụ tộc", nơi đây chỉ còn lại một vùng đất hoang vu.

Nhận ra Mê Vụ tộc đã rời đi từ lâu, Triều Thiên điều khiển nô lệ máu thịt ngửa mặt lên trời gào thét, trong lòng tràn đầy sự không cam tâm.

Vì không thể đến thế giới loài người, Triều Thiên quyết định trước tiên sẽ chữa lành vết thương nặng do giao chiến với Kiếm Tịch, sau đó tìm cách khác.

Nhưng vài tháng sau, trong vẻ mặt không thể tin nổi của Triều Thiên, bầu trời xa xa đột nhiên mở ra một thông đạo không gian.

Triều Thiên không biết thông đạo không gian này thông đến đâu.

Có lẽ là thế giới loài người, hoặc cũng có thể là thế giới nhỏ nào đó.

Tóm lại… kệ đi vào trước rồi tính.

Không do dự, Triều Thiên điều khiển nô lệ máu thịt mới lao vào thông đạo không gian mà không chút do dự.

Vào lúc tiến vào thông đạo không gian, Triều Thiên gào thét về phía nơi vô định.

Ta là phàm vật, cũng có thể giết thần.

Tương lai, đợi ta.

…

Những hình ảnh ký ức tràn về trong đầu khiến Phong Kỳ hiểu được cuộc đời của ma đao.

Hoàn hồn lại, hắn chỉ thấy đầu đau như búa bổ.

Mặc dù hắn chỉ nhìn thấy những mảnh ký ức của ma đao, có nhiều đoạn chỉ thoáng qua, không phải xem hết toàn bộ.

Hết chương 1404.

Chương 1405. Tìm Hiểu Lịch Sử

Nhưng ký ức khổng lồ vẫn khiến hắn đau đớn.

Cảm giác này thậm chí còn mãnh liệt hơn cả khi đọc ký ức của tuyến hy sinh.

Hắn không nhịn được kêu lên đau đớn, trán liên tục toát mồ hôi, đôi mắt đỏ ngầu đã đầy tơ máu.

Phong Kỳ cảm thấy đầu mình như sắp nổ tung vì đau.

Lúc này hắn nhắm mắt lại.

Ký ức của ma đao vẫn đang lóe lên trong đầu hắn, nhất thời hắn không phân biệt được mình là ai.

Điều khiến Phong Kỳ cảm thấy khó tin hơn là trong lòng hắn lại dần nảy sinh một tia ý đao.

Qua những hình ảnh ký ức, hắn đã tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của ma đao.

Cũng nhìn thấy quá trình ma đao bồi dưỡng chủ nhân mới, những hình ảnh ký ức này trong lúc ” Mộng Yểm ” đọc ký ức đã ngấm ngầm thấm vào lòng hắn, khiến hắn không biết rằng mình đã lĩnh ngộ một tia ý đao.

Khi thế lửa đao trong lòng bùng cháy, Phong Kỳ mở mắt ra.

Đôi mắt đỏ ngầu bỗng lóe lên một tia hàn quang, nơi mà ánh mắt hắn hướng đến, bụi đất tung bay, xuất hiện một vết lõm.

Cảm thấy khó tin, Phong Kỳ lại nhắm mắt lần nữa.

Nỗi đau về mặt tinh thần khiến thân thể hắn không ngừng run rẩy, mồ hôi không ngừng chảy xuống, thấm ướt mặt đất.

Đoạn ký ức này quá dài, cho dù chỉ là những mảnh ký ức vụn vặt nhưng hắn vẫn khó mà tiêu hóa được.

Lúc này hắn đột nhiên nhớ đến lời Mặc đã nói với Linh Chiến lúc trước.

Mặc từng nói, hắn không dám đọc ký ức của những cường giả thời viễn cổ, ký ức dài đằng đẵng của họ có lẽ sẽ khiến phân thân này của hắn nổ tung.

Có thể thấy việc đọc ký ức là một chuyện khủng khiếp đến mức nào.

Đọc những hình ảnh mảnh ký ức của ma đao, mặc dù không có cảm giác nhập vai mạnh mẽ như tuyến hy sinh nhưng cũng mạnh hơn nhiều so với cảm giác nhập vai khi xem phim, hắn như một người theo dõi, tận mắt chứng kiến mọi chuyện trong quá trình trưởng thành của ma đao.

Thậm chí hắn còn có thể cảm nhận rõ ràng nỗi buồn và tiếng khóc thầm trong lòng Triều Thiên khi tỷ tỷ Triều Thiên qua đời.

Sau đó, Triều Thiên bồi dưỡng vô số cường giả, hắn cũng có thể cảm nhận rõ ràng Triều Thiên từ lúc đầu còn dành tình cảm, đến sau này dần dần đóng chặt lòng mình, trở thành một ma đao thực sự chỉ muốn "Giết thần."

Quá trình trưởng thành trong lòng này, hắn chính là người chứng kiến và đồng hành.

Khi ma đao đập vỡ "Tịch", tiếng cười điên cuồng của ma đao vẫn còn vang vọng trong đầu hắn, lúc đó trong lòng hắn cũng dâng lên một cảm giác chiến thắng sảng khoái.

Chính vì cảm giác nhập vai mãnh liệt như vậy, khiến hắn sau khi hoàn hồn lại còn có chút không phân biệt được hình ảnh ký ức và hiện thực.

Trong lúc thở dốc, tinh thần lực của Phong Kỳ gần như cạn kiệt.

Cảm giác choáng váng ập đến, mở mắt ra thấy trời đất quay cuồng, cảnh tượng trước mắt xuất hiện bóng chồng.

Nhưng hắn vẫn cố chịu đựng sự khó chịu về mặt thể xác và tinh thần, ngẩng đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc này, cuộc đấu trí giữa Mê Vụ Chi Chủ và ma đao vẫn đang tiếp tục.

Thông qua nội dung hình ảnh ký ức, Phong Kỳ hiện tại có thể khẳng định, lúc này ma đao căn bản không phải là lúc mạnh nhất của hắn.

Cho dù không thể so sánh với ma đao 1500 năm sau có thể đấu với Mê Vụ Chi Chủ ở thời kỳ đỉnh cao.

Nhưng ma đao hiện tại thực sự đáng sợ.

Nếu không phải vì nô lệ máu thịt của ma đao bị áp chế bởi quy tắc thế giới mà vỡ vụn thì cho dù bị thương nặng chưa lành, ma đao vẫn có khả năng giết chết Mê Vụ Chi Chủ và hắn.

Có thể thấy, Mê Vụ Chi Chủ hiện tại đã chiếm được ưu thế tuyệt đối.

Ánh sáng xanh thẩm thấu ra từ cơ thể đã áp chế được sương mù đen tỏa ra từ ma đao, sự run rẩy của ma đao cũng ngày càng yếu ớt.

Nhưng không hiểu sao, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng ma đao vẫn chưa từ bỏ.

Cái khí thế sắc bén mãnh liệt đó, hắn rất quen thuộc.

Không khuất phục, không thỏa hiệp, quyết tâm giết thần đang bùng nổ trong sự áp chế.

Đúng như Phong Kỳ đoán, ý thức của Triều Thiên trong ma đao đang tích tụ sức mạnh.

"Lại là… kỳ tích… Ta sẽ không bại!"

Tiếng nói đứt quãng vang lên trong đầu Phong Kỳ, hắn nghe thấy tiếng gào thét trong lòng ma đao.

Đao khí lúc này xông thẳng lên trời, khuấy động những đám mây trên cao, cuối cùng đẩy đám mây ra làm đôi.

"Kỳ tích thì sao… Ta cũng có thể… chém ngươi!"

Sự run rẩy của ma đao lúc này trở nên dữ dội, sức mạnh ý chí kỳ tích áp chế ma đao đồng thời cũng kích thích Triều Thiên trong ma đao.

Cũng là vật, kỳ tích là thần siêu thoát khỏi phàm tục.

Còn chấp niệm của ma đao chính là dùng thân phàm chém thần, đao khí bùng phát tức thì, đẩy Phong Kỳ bay ra ngoài.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ mặc bộ giáp đen tuyền khẽ khom người, bãi ra tư thế rút đao, khí thế trên người cũng tăng vọt.

Phong Kỳ rất quen với chiêu này.

Đao bá thức tam · Liệt không.

Hết chương 1405.

Chương 1406. Ma Đao Thần Chém

Chỉ thấy đôi mắt tím của Mê Vụ Chi Chủ dần bị màu đen bao phủ, sau đó cánh tay phải đột nhiên hóa thành tàn ảnh, đột ngột vung một nhát về phía trước.

Rắc rắc!

Tiếng sấm rền vang lên, một tia chớp đen tuyền xé toạc bầu trời, chém lên không trung, xé ra một vết nứt không gian khổng lồ.

Sau một thoáng im lặng, gió mạnh từ trên trời quét xuống, thổi tung trận pháp không gian, đá vụn trong phạm vi vài km bay tứ tung.

Nhát chém này có vẻ như chém lên trời nhưng thực chất là ma đao đang khiêu chiến với "Thần minh." vô hình.

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ bãi ra tư thế vung đao, Phong Kỳ nghĩ đến cuộc khiêu chiến thành thần của ma đao.

Lúc này, ma đao rõ ràng coi ý chí kỳ tích trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ là đá mài mới, hướng đến hắn mà khiêu chiến.

Sức mạnh của ma đao lúc này đã tăng lên rõ rệt.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên lên tiếng:

"Là lưỡi đao, lòng là vỏ… Hôm nay mở cửa thần, chém thần!"

Dứt lời, Mê Vụ Chi Chủ tách hai chân, khom người, đặt ma đao sang bên trái.

Khí thế trên người Mê Vụ Chi Chủ lại bắt đầu tăng vọt.

Đao khí sắc bén hóa thành gió mạnh thổi tứ phía, Phong Kỳ chỉ có thể liên tục lùi lại để né tránh thế đao dày đặc.

Dưới sự chú ý của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ vẫn giữ tư thế rút đao nhưng sương mù đen trên người hắn bắt đầu bốc lên, dần dần ngang sức ngang tài với ánh sáng xanh.

Lúc này, sương mù đen tràn về phía trước, tụ lại thành một bóng người cầm đao.

Bóng người sương mù quay lưng về phía Mê Vụ Chi Chủ, tay cầm một thanh đao bốc khói đen, nhìn về phía trước.

Lúc này, Bóng Đen di chuyển, chỉ thấy nó cầm đao chậm rãi vung lên.

Không có thế đao ngút trời, càng không có đao khí xuất hiện, bóng người sương mù cầm đao giống như đang luyện đao chậm, từng nét từng nét vung lên.

Theo thời gian trôi qua, tốc độ vung đao của Bóng Đen ngày càng nhanh, dần dần đao khí xuất hiện.

Bóng Đen giống như đang chiến đấu với một kẻ địch vô hình, vung đao càng lúc càng dữ dội, sát khí kinh khủng bốc lên ngút trời.

Ánh sáng xanh xuất hiện trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ theo động tác vung đao của Bóng Đen cầm đao, dần dần bị áp chế, thậm chí còn yếu thế hơn.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ kinh ngạc.

Ma đao vậy mà lại áp chế được vật phẩm kỳ tích, điều này thật không thể tin nổi.

Ngay khi Phong Kỳ linh cảm thấy không ổn, ánh sáng xanh trên cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cũng tăng vọt.

“Chưa hồi sinh tộc nhân… Ta tuyệt đối không thua!”

Chấp niệm của Mê Vụ Chi Chủ cũng thức tỉnh lúc này, dưới sự ảnh hưởng của ý chí hắn, hiệu quả của ý chí kỳ tích cũng tăng vọt.

Ánh sáng xanh và sương mù đen quấn lấy nhau, mắt trái của Mê Vụ Chi Chủ hóa thành màu tím, mắt phải hóa thành màu đen.

Hai luồng sức mạnh tranh giành thân thể Mê Vụ Chi Chủ.

Ầm!

Mặt đất trước tiên không chịu nổi sự giao thoa của hai luồng sức mạnh, tức thì nứt toác, lấy Mê Vụ Chi Chủ làm tâm điểm, nhanh chóng lan tỏa ra ngoài.

Phong Kỳ cùng những người vây xem khác lập tức chọn cách tiếp tục lùi lại.

“Chém!”

Tiếng quát nhẹ của Mê Vụ Chi Chủ vang lên.

Trong nháy mắt, thanh đao trong tay Bóng Đen trước mặt hắn hóa thành vô số tàn ảnh.

Ngay cả mặt trời trên bầu trời cũng bị bóng đao đen kịt che phủ, những bóng đao đan xen chằng chịt như thể chia cắt cả thế giới này thành vô số mảnh.

Dù đã lùi rất xa, Phong Kỳ cùng những người khác tham gia chế tạo kế hoạch không gian vẫn bị ảnh hưởng, chỉ có thể tiếp tục lùi lại.

Rắc rắc!

Tiếng không gian vỡ vụn liên tiếp vang lên, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, kinh hãi phát hiện trên bầu trời xuất hiện

từng cơn lốc xoáy không gian ngược dòng, kéo căng cả thế giới này, như thể cả thế giới sắp sụp đổ.

Sau khi tung ra một kích này, uy lực của ma đao tăng vọt, tiếp tục áp chế ánh sáng xanh do ý chí kỳ tích giải phóng.

Nhưng thế yếu này chỉ kéo dài vài giây đã bị Mê Vụ Chi Chủ kéo lại.

Lúc này, khí tức của Mê Vụ Chi Chủ tăng vọt.

"Ta là… tộc trưởng Mê Vụ!"

Trong tiếng gầm thấp, Mê Vụ Chi Chủ từ từ đứng thẳng người, nghênh đón cơn gió mạnh thổi tới.

Ý chí của hắn dẫn động ý chí kỳ tích, khiến uy năng của ý chí kỳ tích tăng lên gấp bội, tức thì áp chế sương mù đen, ma đao lại bắt đầu run rẩy.

Vật phàm cuối cùng không thể chống lại ý chí kỳ tích.

Đối mặt với sự áp chế một chiều, Phong Kỳ lại không cảm thấy vui vẻ.

Hắn lại cảm nhận được "Ý chí bất khuất." của ma đao vút lên trời.

Trong sự chú ý của hắn, bóng người sương mù đen hóa thành trước mặt Mê Vụ Chi Chủ bắt đầu trở nên ngưng tụ.

Lần này, bóng người sương mù cầm đao không còn lấy Mê Vụ Chi Chủ làm khuôn mẫu để sao chép nữa, mà biến thành một bóng người phụ nữ.

Bóng người này Phong Kỳ rất quen thuộc.

Chính là chủ nhân thực sự của ma đao, cũng là chấp niệm duy nhất trong lòng Triều Thiên.

Hết chương 1406.

Chương 1407. Mở Rộng Thế Lực

Thiên tài mạnh nhất một thời của tộc Đao, Triều Ánh.

Bóng người Triều Ánh đứng đó, tuy không có động tác gì nhưng uy lực của ma đao lại bắt đầu tăng vọt.

Lúc này, ma đao coi ý chí kỳ tích trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ như đá mài.

Đá mài càng mạnh thì đao mài ra mới càng sắc bén.

Nhìn Triều Ánh do sương mù đen tụ lại, trong đầu Phong Kỳ mơ hồ hiện lên vô số hình ảnh ký ức.

"Bà già, dù hóa thành đao, ta cũng sẽ cùng ngươi đồng hành."

"Chị, đây là giao ước giữa chúng ta, dù kẻ địch là thần, chúng ta cũng có thể chém thần!"

…

Ầm!

Khí thế của ma đao lúc này tăng vọt.

Chém trời! Chém đất! Chém thần!

Ba ấn ký đao pháp mạnh nhất mà ma đao lĩnh ngộ trong cuộc khiêu chiến thành thần hiện lên trên bề mặt ma đao.

Dưới sự áp chế của ý chí kỳ tích, uy lực của ma đao bắt đầu từng bước tăng lên, càng mài càng sắc bén.

Thế yếu cuối cùng cũng lại cân bằng trở lại.

Mắt trái tím, mắt phải đen, Mê Vụ Chi Chủ và ma đao mỗi bên chiếm một nửa cơ thể, cuộc giao tranh kịch liệt vẫn chưa dừng lại.

Dù cách rất xa, Phong Kỳ vẫn cảm thấy tim đập thình thịch.

Hắn biết rõ Mê Vụ Chi Chủ chấp niệm hồi sinh tộc nhân mãnh liệt đến mức nào qua những lần tiếp xúc ở nhiều dòng thời gian.

Qua việc đọc hình ảnh ký ức, hắn cũng biết ma đao khao khát "Chém thần." đến mức nào.

Ý chí kỳ tích khiến Mê Vụ Chi Chủ trở nên mạnh mẽ nhưng cũng khơi dậy ý chí bất khuất trong ma đao.

Sức mạnh của ý chí kỳ tích càng mạnh, ma đao cũng thuận thế tăng cường.

Đây chính là điều đáng sợ trong cuộc khiêu chiến thành thần của ma đao.

Kẻ địch chính là đá mài.

Phong Kỳ không biết tương lai ma đao sẽ mạnh đến mức nào.

Nhưng chỉ nhìn vào giấc mơ tương lai của một dòng thời gian, ma đao có thể chiến đấu với Mê Vụ Chi Chủ thời kỳ đỉnh cao, đủ thấy lúc đó ma đao đã có thực lực mạnh mẽ không kém gì kỳ vật.

Cũng chẳng trách ma đao phải đi khắp nơi tìm kiếm đối thủ đủ tư cách để khiêu chiến.

Mục đích cuối cùng của cuộc khiêu chiến thành thần không phải là trở thành thần, mà là trở thành kẻ giết thần.

Phong Kỳ hoàn toàn bị ma đao chấn động.

Tiềm năng tương lai của thanh ma đao này không thể tưởng tượng nổi.

Ầm!

Lúc này, một tiếng nổ lớn kéo suy nghĩ của Phong Kỳ trở về.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên, bóng người Triều Ánh từ từ giơ thanh đao trong tay lên ngang ngực.

Lúc này, Phong Kỳ mơ hồ nhìn thấy hình ảnh ký ức quen thuộc.

Đó là lần đầu tiên Triều Ánh dạy Triều Thiên luyện đao.

"Đệ đệ, hãy nhìn cho kỹ chiêu này."

Ký ức và hiện thực chồng chéo, Triều Ánh cũng vung ra một nhát đao giản dị vào lúc này.

Ảo ảnh ma đao trong nháy mắt ngưng tụ trên không trung, theo sau vung về phía trước.

Phong Kỳ nhìn theo hướng ma đao vung đi, phát hiện một ngọn núi nhỏ ở phía đông bị chẻ làm đôi, tiếp đó mới nghe thấy tiếng núi sụp đổ.

Ầm!

Giống như trời long đất lở, mặt đất không ngừng run rẩy.

Sau một kích này, uy lực của ma đao cũng tăng lên.

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ cũng không khuất phục, dưới sự ảnh hưởng của ý chí hắn, thế yếu nhanh chóng được kéo lại.

Trận chiến vô hình này không chỉ là cuộc giao tranh giữa ý chí kỳ tích và ma đao, mà còn là cuộc giao tranh giữa Mê Vụ Chi Chủ và Triều Thiên.

Ở dòng thời gian tương lai trước, cuộc giao tranh của hai người diễn ra ở thế giới tương lai sau 1500 năm.

Nhưng ở dòng thời gian tương lai này, trận chiến này lại đến sớm hơn.

Điểm giống nhau là, trong trận chiến này, họ lại một lần nữa rơi vào thế giằng co, không ai có ưu thế tuyệt đối.

Giống như một trận chiến định mệnh, hay là sự lặp lại của lịch sử.

Theo sự leo thang của trận chiến, thân thể Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng có chút không chịu nổi, trên cơ thể xuất hiện vết nứt.

Khi thân thể Mê Vụ Chi Chủ gần đến bờ vực sụp đổ, Phong Kỳ lập tức sốt ruột.

Nếu trận chiến vẫn tiếp tục, Mê Vụ Chi Chủ dù có thể thắng cũng khó thoát khỏi cái chết.

Ngay khi Phong Kỳ muốn cưỡng ép mở lại thần thể một lần nữa, chấp nhận rủi ro có thể tử vong để can thiệp vào trận chiến thì một sự việc bất ngờ đã xảy ra.

Chỉ thấy ma đao đột nhiên thoát khỏi tay phải của Mê Vụ Chi Chủ, bay đến tay bóng người Triều Ánh trước mặt.

Lúc này, cô quay đầu nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ cũng hoàn hồn vào lúc này, không còn bị ma đao khống chế, đôi mắt của hắn đã trở lại bình thường.

Cả hai đều không nói gì, chỉ nhìn nhau.

Ngay lúc này, ma đao run rẩy, bóng người sương mù đen từ từ lên tiếng:

“Ngươi có tư cách trở thành đá mài của ta, ta nhớ ngươi rồi, hãy để lại tên, tương lai sẽ tái chiến.”

“Mê Vẫn.”

“Ta nhớ rồi, hy vọng ngươi đừng ngã xuống trên con đường trưởng thành, ta đợi ngươi ở tương lai.”

Dứt lời, ma đao từ từ quay người.

“Tên của ngươi!”

Ngay khi ma đao sắp rời đi, Mê Vụ Chi Chủ lên tiếng hỏi.

Hết chương 1407.

Chương 1408. Bố Trí Mạng Lưới

“Ma đao · Triều Thiên.”

“Ngươi có muốn trở thành vũ khí của ta không?” Mê Vụ Chi Chủ nói ra những lời này với vẻ tự tin, hắn không hề lo lắng ma đao sẽ trả thù.

“Không hứng thú, ngươi và ta đều có chấp niệm vô cùng kiên định, ngươi không thích hợp cầm đao, bản thân ngươi chính là một thanh đao mạnh nhất.”

Dứt lời, bóng người Triều Ánh tan vỡ, ma đao bay lên trời, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt.

Trận chiến kết thúc, phạm vi vài km xung quanh trở nên hoang tàn.

Lúc này, Phong Kỳ đến bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ:

“Lão Mê, ngươi thế nào?”

“Yên tâm, ta không sao, ma đao… Triều Thiên, ta nhớ hắn rồi, hắn đã dạy ta cách điều khiển ý chí kỳ tích, ta nên cảm ơn hắn.”

Nhìn về hướng ma đao biến mất, Mê Vụ Chi Chủ khoanh tay đứng đó, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Nghe vậy, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

“Chúng ta về thôi.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ bình thản quay người, sau đó ngã thẳng xuống.

Phong Kỳ:…

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ đã bất tỉnh, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

“Ngươi không chịu nổi nữa rồi, ngươi còn giả vờ làm gì?”

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, phòng huấn luyện.

Phong Kỳ tay phải cầm đao, thân trên trần để lộ cơ bắp săn chắc cân đối, ánh mắt nhìn thẳng vào cọc gỗ không xa.

Thế đao như ngọn lửa cháy trong lồng ngực.

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, con dao gỗ trong tay Phong Kỳ biến thành tàn ảnh, vung về phía trước.

Rắc!

Theo tiếng gỗ vỡ giòn tan, cọc gỗ bị chẻ làm đôi, sau đó bị luồng khí đao cuốn tới nghiền nát thành bột, mùn gỗ bay tứ tung.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ vô thức thu đao, ngay cả động tác thu đao cũng là học được khi đọc ký ức.

Trong ký ức của Ma Đao có rất nhiều cách giải thích về “Đao”, cũng như cách sử dụng đao pháp.

Xem nhiều, hắn đã lĩnh ngộ được thế đao một cách tiềm thức.

Nhát đao này chính là chiêu thức học được từ ký ức của Ma Đao.

Vung đao xong: “Thế.” tích tụ tan biến, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đưa tay xoa xoa thái dương vẫn còn hơi đau, quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ đang ngồi trên ghế sofa không xa.

Cuộc thử nghiệm vận hành của đường hầm không gian đã kết thúc, kết quả rất khả quan.

Nếu sau này không có sai sót gì, chỉ cần tiến hành thêm hai vòng thử nghiệm nữa là có thể chính thức mở màn kế hoạch mai phục.

Trong thời gian này đã xảy ra một chút ngoài ý muốn.

Lão Mê vì Ma Đao đột ngột xuất hiện nên đã hôn mê suốt bốn ngày.

Bốn ngày đó hắn ngâm Mê Vụ Chi Chủ trong ao máu, mãi đến hai ngày trước mới tỉnh lại.

Phong Kỳ không lo lắng về việc Mê Vụ Chi Chủ hôn mê.

Dù sao thì Lão Mê có ý chí kỳ diệu bảo vệ, chỉ cần khát vọng "Sống." mãnh liệt trong lòng không tan biến, hắn sẽ không thể thực sự chết, chỉ là vấn đề thời gian hồi sinh dài hay ngắn mà thôi.

Ngồi xuống ghế sofa nơi Lão Mê đang ngồi, Phong Kỳ đưa tay cầm lấy lọ thuốc an thần đặt trên bàn trà, uống vài ngụm.

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang cầm máy tính bảng, trên màn hình là những dòng chữ dày đặc, dường như đang xem tài liệu gì đó.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn Phong Kỳ:

"Hậu quả của việc đọc ký ức vẫn chưa hết sao?"

"Còn phải mất một thời gian nữa mới tiêu hóa hết nhưng ảnh hưởng đến ta không còn lớn nữa."

Nghe vậy, Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó nhìn về phía đống mùn gỗ đầy đất không xa, mỉm cười:

"Khả năng Mộng Yểm này lại có công dụng kỳ diệu như vậy, nếu ngươi có khả năng ghi nhớ vô hạn, đọc ký ức của

những người mạnh mẽ sẽ giúp ngươi được lợi rất nhiều, kinh nghiệm cả đời của họ đều là tài sản khổng lồ.”

“Vấn đề là ta không có khả năng ghi nhớ vô hạn, ngay cả khả năng ghi nhớ vô hạn ở đâu ta cũng không biết… Nếu tiếp tục đọc ký ức, sớm muộn gì cũng mất mạng.”

Vừa thở dài bất lực, Phong Kỳ vừa nhìn vào máy tính bảng trong tay Mê Vụ Chi Chủ:

“Dạo này đang xem gì vậy?”

“Truyện huyền huyễn, tiên hiệp do loài người các ngươi viết.”

“Phong Kỳ sửng sốt: “Ngươi xem cái này làm gì?”

“Đây cũng là một cách để hiểu loài người các ngươi nhưng ta xem loại tiểu thuyết này lại thấy rất nhiều điều nghi ngờ, ngươi có thể giải đáp cho ta không?”

“Ví dụ như?”

“Ta không nói đến sức mạnh và năng lực vô song của nhân vật chính trong tiểu thuyết, dù sao thì đó cũng là thế giới hư cấu, sức mạnh mạnh yếu không phải là trọng điểm, ta quan tâm là, tại sao trong loại tiểu thuyết này, công pháp càng lâu đời thì lại càng mạnh? Đây là đạo lý gì?”

“Ví dụ như, công pháp hiện đại chắc chắn không bằng công pháp cổ đại, công pháp cổ đại chắc chắn không bằng công pháp thời viễn cổ, cường độ công pháp dường như liên quan đến độ lâu đời, thứ càng cổ xưa thì càng mạnh, thiết lập này không thấy trái với logic sao?”

“Điều này quan trọng sao?” Phong Kỳ có chút không hiểu.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lắc đầu:

“Ta chỉ là không hiểu thôi, tham khảo sự phát triển của học thuyết tu luyện của loài người các ngươi, công pháp thời kỳ đầu của thảm họa chẳng khác gì đồ bỏ nhưng theo sự nỗ lực của loài người các ngươi, học thuyết tu luyện không ngừng hoàn thiện, điều này không phải chứng minh rằng công pháp càng về sau thì càng xuất sắc sao?”

Hết chương 1408.

Chương 1409. Tinh Thần Huyết Mạch

"Ngươi cứ loay hoay với vấn đề này làm gì, thời kỳ đỉnh cao nhất của tộc Mê Vụ các ngươi chẳng phải là thời tổ tiên các ngươi sao." Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

"Không, nếu bỏ đi tổ tiên, thời kỳ đỉnh cao nhất của học thuyết tu luyện của tộc Mê Vụ hẳn là khi ta làm tộc trưởng, chỉ vì sức mạnh cường hãn của tổ tiên đã đưa tộc Mê Vụ lên một vị trí không thuộc về nó, dẫn đến sau khi tổ tiên mất, tộc Mê Vụ không ngừng suy yếu, về bản chất là do thực lực của tộc Mê Vụ không tương xứng với lãnh thổ chiếm giữ."

"Còn công pháp tu luyện của tộc Mê Vụ chúng ta cũng đã trải qua từng thế hệ thay đổi và hoàn thiện, hiện tại đã vượt trội hơn nhiều so với thời tổ tiên… Tất nhiên, ta không phủ nhận rằng tộc Mê Vụ sau khi tổ tiên mất mạnh hơn thời ta lên làm tộc trưởng nhưng sự mạnh đó không liên quan đến công pháp tu luyện, mà hoàn toàn là do tài nguyên."

"Ví dụ như, tộc Mê Vụ sau khi tổ tiên mất có chiến lực là 10 nhưng để đạt được chiến lực 10 thì phải dùng đến 100 phần tài nguyên, hiệu suất chuyển đổi tài nguyên thành sức mạnh không cao… Khi ta làm tộc trưởng, tổng chiến lực của tộc Mê Vụ chỉ có 1 nhưng ta dùng 1 phần tài nguyên đã đạt được chiến lực 1, hiệu suất chuyển đổi tài nguyên cao hơn nhiều so với thời kỳ đó."

"Vì vậy, học thuyết tu luyện của tộc Mê Vụ vẫn luôn tiến bộ, chỉ có tổ tiên được thần vật kỳ diệu là ngoại lệ, sức mạnh của ông ấy không liên quan đến pháp môn tu luyện của tộc ta."

Phong Kỳ:…

“Ngươi đúng là rảnh rỗi quá rồi.”

“Nhưng loại tiểu thuyết này thực sự rất hay, trong tiểu thuyết, ta dùng góc nhìn của con người để xem nhân vật chính đánh bại các chủng tộc trong lĩnh vực, khá có cảm giác nhập vai, rất sảng khoái.”

“Ngươi không phải là Sinh Vật Trận Địa sao.” Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

“Điều đó không ảnh hưởng đến cảm giác nhập vai của ta, Sinh Vật Trận Địa cũng là quan hệ thù địch, huống hồ hiện tại ta và loài người là quan hệ đồng minh mà.”

Đối với Mê Vụ Chi Chủ có tư duy kỳ lạ, Phong Kỳ lười để ý.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, hắn quyết định tiếp tục huấn luyện.

Lúc này, hắn đột nhiên nhớ ra một chuyện, vừa đứng dậy lại ngồi xuống, quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ:

“Lão Mê, ngươi đoán xem ta đã thấy gì trong ký ức của Ma Đao?”

“Cái gì?”

“Trong ký ức của Ma Đao có hình ảnh hắn lật xem lịch sử của tộc, trong đó có đề cập đến việc tộc Đao từng là một nhánh của một tộc hùng mạnh, tộc này tên là Khí tộc, ngươi có từng nghe đến không?”

“Khí tộc?” Mê Vụ Chi Chủ ngẩn người, sau đó đột nhiên lên tiếng:

“Ngươi nói đến thế lực bá chủ từng tồn tại ở thế giới nhỏ tầng hai của Linh vực, Khí tộc?”

“Đúng vậy, nếu ta đoán không nhầm thì tên nô lệ trong mỏ quặng đã lật đổ Khí tộc chính là tổ tiên của ngươi.”

Khi xem đoạn ghi chép này trong ký ức của Ma Đao, Phong Kỳ đã cảm thấy quen thuộc.

Suy nghĩ kỹ lại, hắn nhớ ra lão Mê từng nói với hắn.

Tổ tiên đã dẫn dắt tộc Mê Vụ trỗi dậy vốn là một nô lệ trong mỏ quặng phụ thuộc vào một tộc hùng mạnh, vô tình đào được một khối quặng dính máu của Trụ thần, sau khi “Húp.” một ngụm, từ đó mở ra chương khởi nghĩa của tộc Mê Vụ.

Mà thế giới nhỏ nơi tộc Mê Vụ khởi nghiệp chính là thế giới tầng hai của Linh vực.

Điều này hoàn toàn phù hợp với mốc lịch sử mà hắn nhìn thấy trong hình ảnh ký ức của Ma Đao, thời điểm Khí tộc tẩu hướng suy tàn.

“Nếu là Khí tộc thì chắc chắn không sai, trước khi tộc Mê Vụ của ta trỗi dậy, thế lực mạnh nhất ở thế giới tầng hai của Linh vực chính là Khí tộc, theo ghi chép lịch sử của tộc ta vào thời kỳ đỉnh cao, Khí tộc là thế lực bá chủ của thế giới tầng hai, ba, bốn của Linh vực, nghe nói khởi nghiệp ở tầng bốn của Linh vực, sau đó cả tộc di chuyển đến thế giới tầng hai của Linh vực nơi có nguồn tài nguyên phong phú hơn, đánh bại thế lực bá chủ lúc bấy giờ, trở thành một tộc hùng mạnh trải dài ba thế giới nhỏ.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

“Ta có một thắc mắc, thế giới tầng của thế giới Linh vực ngươi ở có liên quan đến số lượng tài nguyên không? Ví dụ như tầng một của Linh vực có nhiều tài nguyên hơn tầng hai của Linh vực, tầng hai của Linh vực lại có nhiều tài nguyên hơn tầng ba?”

“Không liên quan đến tầng, tài nguyên của tầng một của Linh vực cũng không bằng thế giới tầng hai của Linh vực nơi ta ở, các thế giới nhỏ của Linh vực phía sau cũng không chắc chắn có ít tài nguyên hơn các thế giới nhỏ phía trước…”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lại có thêm hiểu biết mới về thế giới Lĩnh vực.

Hắc vực, Linh vực, Thiên vực, Ma vực… thế giới Lĩnh vực giống như một tổ ong, mỗi tổ ong là một thế giới nhỏ, mà mỗi thế giới nhỏ lại được chia thành các thế giới tầng khác nhau.

Ví dụ như “Linh vực.” chính là một tổ ong trong tổ ong thế giới Lĩnh vực.

Hết chương 1409.

Chương 1410. Thử Nghiệm Khả Năng

Tộc Mê Vụ từng sinh sống ở khu vực tầng thứ hai trong tổ ong này.

Diện tích của thế giới Lĩnh vực rộng lớn hơn nhiều so với thế giới loài người.

Đây cũng là lý do tại sao sau khi thế giới Lĩnh vực và thế giới loài người hợp nhất trong tương lai, diện tích của thế giới mới không ngừng mở rộng, trở nên vô cùng rộng lớn.

Đến lúc đó, rào cản Lĩnh vực sẽ biến mất, tất cả các thế giới nhỏ và thế giới tầng, cũng như thế giới loài người sẽ hợp nhất thành một.

Đây cũng chính là chiến trường đỉnh cao mà lão Mê từng nhắc đến.

Mất đi rào cản ranh giới, giữa các tộc chỉ còn lại sự giết chóc và cạnh tranh trần trụi.

Đối với nhiều tộc hùng mạnh có nền tảng sâu sắc, đây là khúc dạo đầu cho cuộc chinh phạt đầy sóng gió.

Đối với các tộc có tiềm lực, đây là hành trình mới hướng tới đỉnh cao, vượt mọi chông gai tiến lên chỉ để trở thành người chiến thắng cuối cùng.

Nhưng đối với đại đa số các chủng tộc, đây là khởi đầu của cơn ác mộng.

Những chủng tộc có thể đứng vững trong tương lai cuối cùng chỉ là số ít, cuộc tranh bá của muôn chủng tộc như sóng

lớn đào cát, xóa sổ nhiều chủng tộc trong im lặng.

Ví dụ như nhân tộc.

Trước đây con người tự định nghĩa chủng tộc của mình là "Vạn vật chi trưởng."

Sự tự mãn này xuất phát từ sự so sánh với môi trường.

So với các loài động thực vật khác, con người có quá nhiều ưu thế, là thế lực bá chủ xứng đáng của thế giới này.

Nhưng sự xuất hiện của các tộc Lĩnh vực đã phá vỡ nhận thức cố hữu của con người.

Cho dù là thực lực, hay là nền tảng chủng tộc, hoặc là kiến thức mà con người tự hào, đều không thể so sánh với các chủng tộc Lĩnh vực đã tồn tại qua nhiều năm tháng.

Thân phận từ thế lực bá chủ cấp cao trong nháy mắt tụt xuống thành thế lực cấp thấp, đặc biệt là trong tương lai của cuộc tranh bá muôn chủng tộc, nhân tộc nhỏ bé như bụi đất.

Có quá nhiều chủng tộc giống với con người, chỉ có thể bị ép buộc đối mặt với cuộc thi loại chủng tộc tàn khốc.

Cuộc cạnh tranh này không liên quan đến thiện ác, chỉ vì sự tồn tại.

Phong Kỳ từng kiên định cho rằng Sinh Vật Trận Địa là ác, con người là thiện.

Nhận thức này theo sự hiểu biết sâu sắc về thế giới và quan hệ chủng tộc, dần dần thay đổi.

Đến ngày hôm nay, hắn đã sớm vứt bỏ quan điểm về thuyết thiện ác.

Mê Vụ Chi Chủ từng nói với hắn một đoạn như thế này.

Ông ta nói, quan điểm về thuyết thiện ác của con người xét trên lập trường vĩ mô, rất giả tạo và hai mặt.

Tộc Mê Vụ nuôi nhốt huyết thực và nô lệ, chẳng lẽ con người không có sao?

Nếu đem những gia súc được nuôi nhốt để sinh sôi so sánh với Sinh Vật Trận Địa yếu hơn con người thì con người chẳng phải cũng đang tước đoạt và nô dịch các chủng tộc khác sao, hành vi này có gì khác với việc tộc Mê Vụ hay các tộc Lĩnh vực nuôi nhốt huyết thực?

Cái thiện trong miệng con người, đại diện không phải là chính nghĩa, mà là ích kỷ.

Có lợi cho nhân tộc thì là thiện, đối lập thì là ác.

Cho nên bản thân thuyết thiện ác là sai, quan điểm này có thể thêm vào quá nhiều điều kiện ích kỷ.

Từ bồng bột nhiệt huyết, đến lý trí và kiên định như bây giờ.

Quá trình tâm lý này Phong Kỳ từng mơ hồ và đau khổ nhưng cũng dần hiểu được sự thật đằng sau cuộc cạnh tranh tàn khốc.

Các tộc Lĩnh vực cũng có sự trưởng thành đầy nhiệt huyết, cũng có những người tiên phong vì tộc quần mà không màng đến bản thân.

Vì chủng tộc mà chiến đấu, chính là lời giải thích tốt nhất cho sự nỗ lực.

Vung đao về phía chủng tộc khác, không liên quan đến thiện ác, chỉ vì sự tồn tại và tiếp nối.

Nếu chắc chắn phải tìm ra một cái "Ác."

Dưới nhận thức hiện tại, hắn cho rằng cái ác duy nhất chỉ có một.

Đó chính là thế lớn chưa từng thấy giáng xuống.

Nó giống như một màn trời từ từ đè xuống, lại giống như vực sâu có thể nuốt chửng mọi thứ, khiến tất cả các thế lực chủng tộc căng thẳng, trong điều kiện tài nguyên hữu hạn chỉ có thể triển khai giết chóc và cạnh tranh.

Nếu không có thế lớn giáng xuống, sẽ không có sự xâm lược của Lĩnh vực.

Đây là nguồn gốc của mọi cái ác, cũng là bàn tay vô hình khơi mào cuộc tranh bá muôn chủng tộc.

Mặc dù chưa đến nhưng giống như một lá bùa gọi hồn, âm thầm định sẵn con đường tương lai cho muôn vàn chủng tộc.

Trước thế lớn, các chủng tộc không có lựa chọn.

Nằm chờ chết? Sống qua ngày cho đến khi thế lớn giáng xuống?

Đây có lẽ là lựa chọn của một số chủng tộc nhưng khi họ đưa ra lựa chọn nằm im, các tộc quần khác xung quanh sẽ không như ý muốn của họ.

Những thế lực chủng tộc không cam tâm với kết cục tương lai, chắc chắn sẽ lựa chọn con đường đấu tranh.

Con đường đấu tranh này, chính là con đường giết chóc.

Chưa đợi thế lớn giáng xuống hủy diệt các tộc quần nằm im, những tộc quần muốn đấu tranh sẽ nuốt chửng các thế lực nằm im trước, sau đó lợi dụng tài nguyên của chúng để phát triển nhanh chóng.

Hết chương 1410.

Chương 1411. Tìm Kiếm Manh Mối

Mặc dù thế lớn chưa giáng xuống nhưng đã định sẵn một con đường giết chóc tiến lên cho các chủng tộc và sinh mệnh của hai thế giới.

Con đường này ngươi không đi, người khác sẽ đi.

Ưu thắng liệt thải, chỉ có người thắng mới có tư cách đối mặt với điều chưa biết sẽ đến trong âm thầm.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, Phong Kỳ đưa tay cầm lấy thuốc an thần tinh thần, đổ một ngụm lớn vào miệng, sau đó đứng dậy đi đến khoảng đất trống ở giữa sân huấn luyện, tiếp tục triển khai huấn luyện.

Sức mạnh của tuyến hy sinh có liên quan mật thiết đến tuyến thời gian chính nhưng sức mạnh có thể mượn được cuối cùng cũng có hạn.

Ví dụ như mượn thiên phú Huyết Nguyên.

Khi tuyến hy sinh mở ra Huyết Nguyên, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào cấp bậc thiên phú Huyết Nguyên, còn có một yếu tố quan trọng là cường độ máu của bản thân tuyến hy sinh.

Nếu tuyến thời gian chính không nâng cấp thiên phú Huyết Nguyên, dù giết thêm nhiều Sinh Vật Trận Địa, đạt được lượng khí huyết lớn đến đâu cũng không liên quan đến tuyến hy sinh.

Mỗi lần mở ra tuyến hy sinh, hắn đều bắt đầu là một người bình thường.

Ý nghĩa của việc rèn luyện nằm ở chỗ nâng cao tố chất cơ thể của tuyến hy sinh, cũng như cường độ khí huyết trong cơ thể, để sức mạnh của bản thân được tăng cường thêm một bước.

Như vậy khi mượn sức mạnh của tuyến thời gian chính, cũng có thể tạo ra hiệu quả tốt hơn.

Cởi trần, Phong Kỳ bắt đầu đổ mồ hôi như mưa, dùng "Đao thể." mà Ma Đao đã dạy cho chủ nhân mới để rèn luyện gân cốt da thịt của mình.

Pháp môn rèn luyện cơ thể bằng đao khí này kết hợp với pháp môn luyện máu của Mê Vụ Chi Chủ, mới bắt đầu luyện, hắn đã có thể cảm nhận rõ ràng tố chất cơ thể của mình đang từng bước tăng trưởng.

Tương lai Tinh Thành còn phải đối mặt với rất nhiều thử thách.

Nâng cao thực lực cũng quan trọng không kém đối với hắn.

Với thực lực hiện tại của hắn, mặc dù không thể so sánh với các thế lực siêu cấp như tộc Linh Năng nhưng cũng không yếu.

Đối mặt với các thế lực như tộc Dạ Ảnh, hắn có thể dễ dàng nghiền chết như một con kiến.

Thân phận hiện tại của hắn ngoài việc là người lập kế hoạch và xây dựng Tinh Thành trong bóng tối, còn là một trong những chiến lực hàng đầu của Tinh Thành.

Muốn sống sót đến khi quân đội Bình Minh được thành lập, hắn còn phải chờ rất lâu.

Trong thời gian này, thực lực chính là phương tiện duy nhất để chống lại mọi mối đe dọa có thể tồn tại bên ngoài.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ đều rèn luyện cơ thể của mình, thực lực tăng trưởng đều đặn.

Cho đến ngày này, lễ tốt nghiệp của Tinh Thành bắt đầu.

Điều này cũng báo hiệu Mộc Tinh sắp bước lên con đường ra tiền tuyến, thời đại của "Bình Minh." sắp mở ra.

….

Sáng sớm hôm sau.

Phong Kỳ thức dậy sớm bắt đầu sửa soạn cho mình.

Hôm nay là lễ tốt nghiệp của Học Phủ Tinh Thành, đương nhiên không thể ăn mặc luộm thuộm đi tham dự.

Tốn một hồi công sức chải chuốt lại mái tóc, hắn mặc đồ luyện công đến phòng luyện tập.

Tu luyện đối với hắn không chỉ có ý nghĩa là nâng cao thực lực, quan trọng hơn là tu luyện còn có thể kéo dài tuổi thọ của hắn.

Nếu không dựa vào tu luyện để hấp thụ linh khí trời đất nuôi dưỡng cơ thể, tuổi thọ của hắn chưa chắc đã kéo dài đến khi quân đội Bình Minh được thành lập.

Đến phòng huấn luyện, lúc này Lão Mê không có ở trong.

Về việc Lão Mê đi đâu, Phong Kỳ không cần nghĩ cũng biết.

Chắc chắn là đi huấn luyện đám chiến sĩ Huyết Luyện, chuẩn bị cho tương lai.

Gần đây hắn cũng thường xuyên quan tâm đến sự trưởng thành của các chiến sĩ Huyết Luyện, không thể không nói rằng sự huấn luyện của Lão Mê rất thành công, những chiến sĩ Huyết Luyện này chỉ mất hai năm đã đạt đến thực lực cấp Bạc trở lên và thực lực vẫn đang tiếp tục tăng lên.

Ngoài việc dựa vào công pháp Huyết Luyện mà tương lai mang lại, Lão Mê còn lập ra chế độ sinh hoạt, bổ sung năng lượng, cường độ huấn luyện, v.v. cho đám chiến sĩ Huyết Luyện này.

Vì vậy, Lão Mê còn đặc biệt nghiên cứu về cấu trúc cơ thể người trong một thời gian.

Lão Mê bây giờ đã rất quen thuộc với cấu tạo cơ thể người và học thuyết tu luyện của loài người, ngay cả khi tham gia kỳ thi của Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng có thể dễ dàng trúng tuyển.

Vấn đề duy nhất hiện tại là việc bồi dưỡng chiến sĩ Huyết Luyện không thể phổ biến rộng rãi.

Công pháp Huyết Luyện có thể phổ biến nhưng việc bồi dưỡng chiến sĩ Huyết Luyện thì không thể phổ biến.

Sự khác biệt giữa hai điều này nằm ở chỗ, việc phổ biến công pháp lấy phổ biến làm mục đích chính, mục tiêu cuối cùng là tăng cường tiềm lực huyết mạch của nhân tộc một cách tiềm ẩn, để thế hệ sau được hưởng lợi.

Còn việc bồi dưỡng chiến sĩ Huyết Luyện thì quá trình phức tạp hơn, cần cung cấp nguồn tài nguyên khổng lồ.

Lão Mê đã từng giải thích với hắn về chiến lược phát triển "Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh."

Hết chương 1411.

Chương 1412. Khám Phá Bí Ẩn

Ông ấy nói rằng, con đường mà loài người đang đi hiện nay thực ra cũng là một mô hình phát triển "Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh." khác.

Cách phát triển này có vẻ không hợp lý, bởi vì chiến tranh chắc chắn sẽ gây ra thương vong cho lực lượng của mình, không có lợi cho sự phát triển của chủng tộc.

Nhưng nếu nhìn nhận vấn đề này ở một góc độ khác, sẽ có kết quả khác.

Ông ấy nói rằng, với cấu trúc và sản lượng của xã hội loài người hiện nay, ngay cả khi toàn thể loài người đều là thiên tài thì phần lớn trong số họ vẫn sẽ trở nên tầm thường.

Ví dụ như Tinh Thành, một thành phố có thể chứa số lượng thiên tài có hạn, nếu cả thành phố đều là thiên tài thì phần lớn trong số họ chỉ có thể là người bình thường.

Chỉ có một yếu tố hạn chế số lượng thiên tài, đó là thiếu tài nguyên.

Bồi dưỡng thiên tài trưởng thành cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, bồi dưỡng nhiều thiên tài thì cần nhiều tài nguyên tương ứng hơn.

Vấn đề này tương ứng với tình hình thực tế, Tinh Thành hiển nhiên cũng nhận thức được điều này nên đã áp dụng chế độ bồi dưỡng tinh anh.

Mọi người đều có quyền phát triển nhưng chỉ những tinh anh xuất sắc nhất mới có thể vào các cơ sở đào tạo như Học Phủ Tinh Thành, Tinh Thành sẽ tập trung một lượng lớn tài nguyên vào sự phát triển của những thiên tài này.

Nếu đưa việc bồi dưỡng ra toàn thành phố thì với nguồn tài nguyên dự trữ của Tinh Thành thì rõ ràng là không đủ.

Vì vậy, muốn toàn tộc phát triển thì vấn đề tài nguyên chính là chướng ngại vật đầu tiên trên con đường này.

Lúc này, muốn có được một lượng lớn tài nguyên trong thời gian ngắn, chỉ có thể đi con đường cướp bóc tài nguyên bên ngoài, phát động chiến tranh.

Đây cũng là con đường mà phần lớn các chủng tộc trong lĩnh vực lựa chọn.

Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, mặc dù gây ra tổn thất về nhân lực cho chủng tộc của mình nhưng cũng tạo cơ hội cho nhiều tộc nhân phát triển hơn.

Đặt vấn đề này vào hiện tại cũng vậy.

Việc phổ biến công pháp Huyết Luyện là điều cần thiết nhưng muốn phổ biến việc bồi dưỡng chiến sĩ Huyết Luyện thì hoàn toàn không khả thi.

Tinh Thành căn bản không thể lấy ra nhiều tài nguyên như vậy để bồi dưỡng.

Vấn đề này rất thực tế, muốn giải quyết cũng rất khó.

Các học giả loài người đã đưa ra phương châm cho loài người là "Trước tiên mạnh sẽ dẫn dắt sau mạnh", cũng có thể giải thích là trước tiên giàu sẽ dẫn dắt sau giàu.

Trước tiên bồi dưỡng ra một nhóm tinh anh loài người, thông qua nỗ lực của họ ở tiền tuyến mang về nhiều tài nguyên

hơn, sau đó lại dùng nhóm tài nguyên này để đẩy nhanh quá trình xây dựng phát triển nền văn minh loài người.

Bản chất của điều này cũng là chiến lược phát triển "Lấy chiến tranh nuôi chiến tranh."

Tập trung tài nguyên vào đỉnh cao, sau đó để những thiên tài đỉnh cao được bồi dưỡng đi lấy thêm nhiều tài nguyên hơn để bồi dưỡng thế hệ sau, từ đó hình thành vòng tuần hoàn phát triển của nhân tộc.

Những lời này đã khiến Phong Kỳ có khá nhiều cảm xúc.

Khi Lão Mê nói ra những lời này, còn nói rằng so với cách tác chiến tập hợp quy mô nhỏ ở khu vực tiếp tế, muốn có được nhiều tài nguyên hơn thì chắc chắn phải mở rộng quy mô chiến tranh.

Một trong những phương án tham khảo là xây dựng thành phố cướp bóc, không còn lấy phòng thủ phản công làm thủ đoạn chính nữa, mà là chủ động đi cướp bóc tài nguyên của các chủng tộc khác.

Cướp bóc nghe có vẻ tàn nhẫn nhưng lại là cách lấy được tài nguyên hiệu quả nhất.

Cuối cùng, Lão Mê nói rằng, thực lực là gốc rễ của một chủng tộc nhưng thực lực có thể chia thành nhiều phương diện, trong đó dự trữ tài nguyên là yếu tố quan trọng nhất.

Ví dụ như khi tổ tiên của tộc Mê Vụ còn sống, lúc đó tộc Mê Vụ mạnh hơn tộc Mê Vụ bây giờ.

Ngay cả khi bỏ qua yếu tố đặc biệt là tổ tiên thì cũng vậy.

Nguyên nhân cụ thể là vì lúc đó tộc Mê Vụ có dự trữ tài nguyên cực kỳ lớn, nghiên cứu căn bản không cần phải tính toán chi li, hoàn toàn có thể dùng tài nguyên để giải quyết.

Tu luyện cũng vậy, hiệu suất chuyển đổi tu luyện thấp căn bản không phải là vấn đề, hoàn toàn có thể dùng số lượng tài nguyên để giải quyết vấn đề.

Đây cũng là lý do tại sao sau khi tổ tiên của tộc Mê Vụ qua đời, tộc Mê Vụ vẫn là bá chủ thống trị nhiều thế giới nhỏ, cho đến khi sau này không còn sự uy hiếp của tổ tiên, kênh thu lấy tài nguyên giảm đi, tộc Mê Vụ mới dần dần suy yếu.

Nhưng làm thế nào để giải quyết vấn đề này, trong lòng Phong Kỳ đã có ý tưởng sơ bộ.

Tiếp theo, hắn đến giữa phòng huấn luyện, bắt đầu rèn luyện thân thể.

Quá trình này, hắn gọi là "Huấn luyện trường thọ."

…

7 giờ tối, Tinh Thành Học Phủ.

Sân vận động được trang hoàng lộng lẫy, đèn đuốc sáng trưng, trên dải lụa màu sắc rực rỡ treo lời chúc mừng tốt nghiệp của các đại diện ngành nghề Tinh Thành.

Trên bãi cỏ xanh mướt của sân vận động, cứ cách năm mét lại bày một bàn tiệc.

Hết chương 1412.

Chương 1413. Năng Lượng Siêu Thoát

Mỗi bàn tiệc có mười chỗ ngồi, mỗi chỗ ngồi còn đặt một hộp quà chúc mừng tốt nghiệp tinh xảo.

Ngoài kẹo và các món quà khác, bên trong còn có một thẻ ngân hàng, đây là tiền khởi nghiệp mà Tinh Thành Học Phủ phối hợp với nhà tài trợ tặng cho các học viên tốt nghiệp, mỗi thẻ có số dư 20 vạn.

Dùng để mua các loại trang bị, đạo cụ cần thiết khi học viên ra tiền tuyến.

Phía trước sân vận động là sân khấu vừa mới dựng lên, các đoàn biểu diễn đã đăng ký tham gia buổi tiệc tối tốt nghiệp đang thử âm thanh.

Các học viên tốt nghiệp năm nay cũng đều mặc trang phục tốt nghiệp như chiến bào, trên mặt tràn đầy nụ cười.

Nhưng ẩn sâu trong bầu không khí vui vẻ lại là nỗi buồn.

Dù chưa từng tận mắt chứng kiến sự tàn khốc của tiền tuyến nhưng qua số liệu thương vong hàng năm, họ vẫn có thể thấy được mức độ thảm khốc của nó.

Số người có thể chết già càng ít ỏi.

Mà nhiều năm bồi dưỡng chính là để từ ngày tốt nghiệp này, chiến đấu vì sự tiếp nối của nhân tộc.

Đến tám giờ tối.

Phong Kỳ đến theo lời hẹn, trực tiếp đến ngồi vào bàn tiệc của Mộc Tinh, Lâm Nhiễm và những người khác.

Thấy hắn đến, mọi người đều cười chào hỏi, gọi "Kỳ ca."

Cảm giác quen thuộc trong nháy mắt đã xóa nhòa đi sự xa lạ do thời gian mang lại.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn Mộc Tinh bên cạnh, lúc này Mộc Tinh mặc lễ phục tốt nghiệp như chiến bào, vẫn là dáng vẻ ngốc nghếch như vậy, không có gì thay đổi.

Trong lúc trò chuyện, Mộc Tinh đột nhiên lên tiếng hỏi:

"A Kỳ, còn nhớ lời hứa năm đó của chúng ta không?"

Lời hứa năm đó là gì, trong lòng Phong Kỳ tự nhiên rõ ràng.

Mùa hè năm đó, bên hồ trước ký túc xá, hắn đã từng hứa với Mộc Tinh, nếu tương lai có một ngày Mộc Tinh thành lập chiến đoàn lĩnh vực, hắn sẽ giữ lời đến đảm nhiệm chức vụ phó đoàn trưởng, theo Mộc Tinh chinh chiến tiền tuyến.

Chỉ là lời hứa này, hắn rõ ràng phải thất hứa rồi.

Dù sao thì trên con đường hy sinh này, Mộc Tinh có con đường trưởng thành của riêng cô, hắn không muốn can thiệp quá nhiều.

Còn mục tiêu của hắn là vừa xây dựng Tinh Thành, vừa chờ Mộ Trảo xuất hiện và cùng Mộc Tinh thành lập quân đội Bình Minh.

Đến lúc đó, hắn cũng có thể thuận thế tiếp xúc với Mộ Trảo, sau đó thông qua Mộ Trảo để hiểu thêm về chân tướng của thế giới.

Sự gia nhập của hắn sẽ khiến tương lai có nhiều biến số hơn.

Cố gắng để tương lai phát triển theo hướng đã định, mới là kết quả hắn muốn.

Dường như nhìn ra sự né tránh trong ánh mắt của Phong Kỳ, trên mặt Mộc Tinh đột nhiên nở nụ cười:

"Buộc một thiên tài lớn như ngươi ở bên cạnh ta quả thực là quá lãng phí, thực ra các viện nghiên cứu lớn mới là nơi tốt nhất cho ngươi… Nhưng nếu tương lai ngươi gặp phải khó khăn gì, nhớ liên lạc với ta bất cứ lúc nào."

"Ừm, ngươi cũng vậy, gặp phải khó khăn gì chắc chắn phải liên lạc với ta."

"Ta chắc chắn sẽ liên lạc với ngươi, dù sao ngươi cũng là bạn tốt nhất của ta mà." Mộc Tinh không chút do dự gật đầu nói.

Lúc này, âm nhạc tại hiện trường đột nhiên thay đổi, Phong Kỳ quay đầu nhìn lại, phát hiện Bạch Phù Sinh đã đi đến trung tâm sân khấu, cầm lấy micro từ tay người dẫn chương trình buổi tiệc tối.

Lúc này, Bạch Phù Sinh mặc lễ phục màu đen có hoa văn hình mây, trên bề mặt lễ phục trang trí hoa văn hình học hình núi, nhìn từ xa giống như hình thu nhỏ của sông núi.

Khi đọc diễn văn chúc mừng tốt nghiệp, Bạch Phù Sinh có vẻ mặt nghiêm túc và nghiêm trang.

Thông qua buổi tiệc tối tốt nghiệp, Bạch Phù Sinh đã dạy cho các học viên năm cuối và các học viên sắp tốt nghiệp một bài học.

Thông qua bài học này, Bạch Phù Sinh muốn nói với các học viên rằng bất kể lúc nào, bất kể ở đâu, trong cơ thể chúng ta đều chảy chung một dòng máu nhân tộc, trước bất kỳ sự cám dỗ nào, đều không được phản bội chủng tộc của mình…

Cuối cùng, khi Bạch Phù Sinh hô to câu "Nam nhi hà bất đái Ngô câu, thu thủ quan sơn ngũ thập châu." thì cả hội trường vang lên tiếng vỗ tay.

Buổi tiệc tối tốt nghiệp chính thức bắt đầu.

Trong tiếng nhạc, các học viên bắt đầu kể về sự chia ly.

Trong lúc mơ màng, Phong Kỳ nghĩ đến người bạn thân đã khuất "Mạc Phi."

Hồi đó đã hẹn nhau rằng mỗi năm sẽ gặp nhau một lần nhưng thực tế là ngoại trừ lần tham gia tuyển hy sinh của Viện nghiên cứu khoa học công nghệ, những lần khác họ đều không gặp nhau.

Lời hứa khi tốt nghiệp, quá đỗi nhạt nhẽo.

Lúc này, hắn nghĩ đến ngày Vương Tấn Thăng say rượu.

Lão Vương nói rằng sau khi tốt nghiệp, hắn chưa từng gặp lại người bạn thân nhất của mình, tin tức cuối cùng hắn nhận được về người bạn đó là cáo phó từ tiền tuyến.

Trên mạng thường có người nói rằng, con người thời đại này gánh vác quá nhiều.

Thực tế đúng là như vậy.

Nhưng Phong Kỳ càng hiểu một đạo lý, cuộc sống ổn định của Tinh Thành hiện tại, cũng là do những người đi trước gánh vác mà có.

Hết chương 1413.

Chương 1414. Kế Thừa Chủng Tộc

Còn họ cũng đang gánh vác vì thế hệ tiếp theo của nhân tộc.

Đây là một sự kế thừa để chiến đấu vì sự tiếp nối của chủng tộc, những người đi trước mở đường tiến lên, bảo vệ thế hệ mới phát triển mạnh mẽ.

Khi những người đương thời kiệt sức ngã xuống, những người hậu bối trưởng thành sẽ tiếp nhận lá cờ nhân tộc từ tay những người đi trước, tiếp tục mở đường cho thế hệ tiếp theo.

Mỗi thời đại đều có những vấn đề của thời đại đó.

Nơi nào cũng có mặt tối, vấn đề xã hội, mối đe dọa bên ngoài, v.v.

Nhưng sống trong thời đại này, khi đối mặt với vấn đề, điều quan trọng hơn là phải tìm cách thay đổi hiện trạng, chứ không phải cảm thấy mình đang ở trong bóng tối mà buông xuôi.

Như Bạch Phù Sinh đã nói, chúng ta phải có ý thức chung về chủng tộc.

Ngươi không hài lòng với hiện trạng xã hội nhưng ngươi phải thừa nhận rằng trong cơ thể chúng ta chảy chung một dòng máu.

Đây mới là gốc rễ, cũng là sức mạnh đoàn kết thực sự của một chủng tộc.

Dù triều đại thay đổi, xã hội biến đổi, chúng ta vẫn là nhân tộc, thân phận này sẽ không thay đổi.

Buổi tiệc tối kéo dài đến 12 giờ đêm.

Khi tiếng chuông nửa đêm vang lên trên bầu trời khuôn viên trường, buổi tiệc tối chính thức kết thúc.

Trong tiếng nhạc nền buồn, nhiều học viên năm cuối cuối cùng không kìm được cảm xúc, vừa cười vừa rơi nước mắt.

Bốn năm phấn đấu đến lúc này đã kết thúc, một hành trình mới sắp bắt đầu.

Khi mọi người lần lượt tản đi, Phong Kỳ và những người khác cũng đứng dậy, cùng Mộc Tinh đến trước ký túc xá nữ.

Trong lúc chờ đợi, nhiều bóng người đeo ba lô lớn nhỏ, đẩy hành lý đi ra khỏi ký túc xá.

Nhiều người trong số họ vẫn còn nước mắt trên mặt, đôi mắt đỏ hoe, rõ ràng vẫn chưa thoát khỏi cảm xúc.

Rất nhanh, bóng dáng Mộc Tinh xuất hiện.

Lúc này, Mộc Tinh đã thay một bộ đồ thể thao, sau lưng đeo một chiếc ba lô lớn, hai tay mỗi tay đẩy một chiếc vali, từ cuối dãy hành lang ký túc xá nữ đi tới.

Phong Kỳ lúc này tiến lên, nhận lấy một chiếc vali từ tay Mộc Tinh.

Giờ phút chia tay sắp đến, có thể thấy được sự lưu luyến trong đáy mắt Mộc Tinh.

So với dòng lịch sử bình thường, sự thay đổi lớn nhất của Mộc Tinh không phải là sự thay đổi về thực lực bản thân, mà là sự thay đổi về mặt tâm lý.

Trước đây, trong lòng cô chỉ có thù hận, thậm chí còn coi mình là vũ khí của loài người để chống lại sự xâm lược của

lĩnh vực.

Đối với thế giới này, trong lòng Mộc Tinh không có nhiều lưu luyến.

Thù hận mới là động lực duy nhất thúc đẩy cô tiến lên.

Nhưng Mộc Tinh bây giờ đã coi hắn như người thân, thậm chí còn có thêm nhiều bạn bè.

Vì vậy, sự chia ly không còn bình thản và thoải mái như dòng thời gian bình thường nữa, trong lòng cô có thêm một chút lưu luyến và lo lắng.

Nhưng sự chia ly cuối cùng cũng sẽ đến, Mộc Tinh hiển nhiên cũng đã có sự chuẩn bị tâm lý.

Tiễn Mộc Tinh đến cổng trường, lúc chia tay, mọi người tặng cô những món quà tốt nghiệp mà mình đã chuẩn bị.

Món quà của Phong Kỳ là một thẻ thông dụng của chiến khu Lãnh Đông.

Có thể dùng thẻ này để mua sắm bất kỳ vật phẩm nào tại khu tiếp tế Lãnh Đông, cũng có thể dùng để tiêu dùng tại các khách sạn, nhà hàng.

Tinh Thành Học Phủ đã phát cho các học viên tốt nghiệp 20 vạn tiền khởi nghiệp.

Nhưng đối với Mộc Tinh mà nói, số tiền này dù có tiết kiệm đến mấy cũng không đủ tiền ăn trong một tuần.

Phong Kỳ đã nạp vào thẻ 50 vạn tiền, gần như là toàn bộ tiền tiết kiệm của hắn.

Nhìn Mộc Tinh với đôi mắt đỏ hoe, Phong Kỳ cười vỗ vai cô:

“Ta sẽ ở hậu phương dõi theo sự trưởng thành của ngươi, chúc ngươi sớm thành lập được chiến đoàn, sớm lọt vào hàng

ngũ mười chiến đoàn lớn, tương lai cố lên.”

Mộc Tinh lúc này gật đầu thật mạnh.

“Học tỷ, tương lai cố lên!”

“Học tỷ, sớm thành lập chiến đoàn, đợi ta tốt nghiệp sẽ đến đầu quân cho tỷ.”

“Học tỷ Mộc Tinh, đã đến lúc để thế nhân nhìn thấy tỷ rồi, ta cược rằng tỷ sẽ để lại một nét đậm trong lịch sử loài người.”

Trong tiếng chúc phúc, Mộc Tinh băng qua con đường trước học phủ, lên xe buýt của Tinh Thành Học Phủ đi đến sân bay.

Khi xe từ từ khởi động, Mộc Tinh với đôi mắt đỏ hoe đưa tay tạm biệt họ.

Xe dần đi xa, biến mất khỏi tầm mắt.

Không hiểu sao, trong lòng mọi người đều nặng trĩu.

Phong Kỳ không kìm được thở dài trong lòng.

Sự chia ly luôn đầy cảm thương, dù đã từng trải qua.

“Năm sau đến lượt ta rồi, mọi người chuẩn bị tặng ta món quà gì?” Lúc này, Lâm Nhiễm cười nói, xua tan bầu không khí buồn bã.

“Tặng ngươi thêm mấy quyển sách giáo khoa dày như gạch?” Phong Kỳ liếc nhìn Lâm Nhiễm rồi nói.

“Lại là cái này sao? Đổi thành thẻ ngân hàng được không?”

Nhìn Lâm Nhiễm với vẻ mặt buồn bã, mọi người không khỏi bật cười.

Đã quá nửa đêm, khi mọi người chuẩn bị giải tán, Phong Kỳ lại gọi mọi người lại:

“Các huynh đệ, học tỷ Mộc Tinh đã rời đi, sứ mệnh của các ngươi đã đến, tiếp theo hãy thôi học để giúp ta.”

Hết chương 1414.

Chương 1415. Sứ Mệnh Cứu Thế

"Kỳ ca, ngươi muốn chúng ta thôi học sao? Hơn nữa, sứ mệnh là gì?" Lâm Nhiễm không khỏi tò mò hỏi.

"Sứ mệnh chính là… theo ta đi cứu thế giới!"

Nói rồi, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười rạng rỡ.

….

Tinh Thành, khu vực trung tâm.

Hoàng hôn buông xuống, đèn điện sáng lên.

Mặt hồ Tinh Quang phản chiếu một vầng trăng tròn sáng trong, dưới sự thổi quét của gió đêm, từng gợn sóng lan tỏa.

Lúc này, trên đỉnh một tòa nhà cao tầng bên bờ hồ, Phong Kỳ mặc một bộ đồ đen, ánh mắt nhìn xuống cảnh đêm của thành phố.

Bên cạnh hắn là Mê Vụ Chi Chủ đang ở trạng thái bán sương mù.

Ngay tối nay, kế hoạch chuẩn bị nhiều năm sẽ bắt đầu hành động lần đầu.

Mục đích ban đầu của việc bồi dưỡng chiến sĩ huyết luyện, ngoài hành động phục sát, còn có một lý do nữa, đó chính là thanh lý thế lực lĩnh vực tiềm ẩn trong Tinh Thành.

Liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực vẫn còn giá trị lợi dụng, Phong Kỳ tạm thời không có ý định thanh toán.

Gần đây, hắn đã hẹn gặp Hắc Long.

Không ngoài dự đoán, hắn đã khống chế được Hắc Long một cách thành thạo, từ đó khống chế được liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực ở Tinh Thành.

Tổ chức này giống như một tổ chức tiền thưởng, đối với sự nguy hiểm của Tinh Thành là có hạn.

Cho dù là tình báo hay các phương diện khác, liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực đều có thể mang lại cho hắn một số trợ giúp chắc chắn.

Nhưng những Sinh Vật Trận Địa chưa gia nhập liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực, rải rác ẩn núp trong Tinh Thành, Phong Kỳ không cho phép chúng tồn tại.

Chúng giống như những quả bom không ổn định.

Đường hy sinh này hắn phải sống hơn trăm năm, chờ đợi quân đội Bình Minh được thành lập và Mộ Trảo xuất hiện.

Sinh Vật Trận Địa chưa gia nhập liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực không nằm trong phạm vi kiểm soát, có thể sẽ gây ra một số ảnh hưởng chắc chắn đến sự phát triển của Tinh Thành, thậm chí có thể là ảnh hưởng chí mạng.

Một trong những mục đích của việc bồi dưỡng chiến sĩ huyết luyện chính là tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa ẩn núp trong Tinh Thành.

Vì vậy, Mê Vụ Chi Chủ đã truyền thụ khả năng cảm nhận khí huyết của mình cho tất cả các chiến sĩ huyết luyện, đồng thời dạy họ cách sử dụng cảm nhận khí huyết để phân biệt Sinh Vật Trận Địa.

Nhờ vào việc cung cấp tài nguyên và sự chỉ dạy của Mê Vụ Chi Chủ, hiện tại mỗi chiến sĩ huyết luyện đều có thực lực cấp Bạc.

Đây là khái niệm gì.

Tương đương với việc mỗi chiến sĩ huyết luyện đều có cường độ huyết mạch ngang bằng Lữ Việt.

Sự tăng trưởng nhanh chóng này không thể tách rời khỏi công pháp huyết luyện mà Mê Vụ Chi Chủ đỉnh cao sau 1500 năm đã phát triển.

Mặc dù công pháp này không có hiệu quả rõ rệt như Hiến Tế Huyết Nhục nhưng cũng có thể sánh ngang với công pháp cấp thần, đặc biệt là đối với nhân tộc có nền tảng mỏng manh, hiệu quả rất rõ rệt.

Tất nhiên, những chiến sĩ huyết luyện này chỉ có cường độ huyết mạch cấp Bạc, xét về thực lực thì rõ ràng không phải là đối thủ của Lữ Việt.

Cuối cùng, điểm mạnh nhất của Lữ Việt chưa bao giờ là cường độ huyết mạch, mà là kiếm thế của hắn.

Phong Kỳ hiện đã rất quen thuộc với việc tu luyện "Thế."

Hắn đã mất nhiều năm để lĩnh ngộ quyền thế tiến về phía trước, hiện tại đã trở thành một trong những thủ đoạn quan trọng khi hắn đối địch.

Ký ức dài hàng nghìn năm của Ma Đao còn khiến nó ngộ ra được "Đồ Thần Đao Thế."

Thế giống như một cuốn sách hướng dẫn nội tâm hiểu về sức mạnh.

Ví dụ như quyền thế của hắn, cho dù phía trước là đao sơn hỏa hải, cũng phải tiến về phía trước, cho dù vạn kiếp bất phục.

Muốn ngộ ra "Thế." trước tiên phải có ý chí kiên định.

Thứ hai, tính cách khác nhau, thế ngộ ra cũng khác nhau.

Quá trình lĩnh ngộ thế vô cùng gian nan, thiên phú, tính cách, ý chí đều là những chướng ngại cần vượt qua trong quá trình tu luyện thế.

Nhưng một khi có thể lĩnh ngộ thế thì tương đương với việc trong lòng có một vũ khí vô kiên bất tồi.

Tu luyện đến hậu kỳ càng có thể giải phóng lực trường của "Thế." mà mình tu luyện, có khả năng phòng ngự và sát thương cực mạnh.

Cho nên thực chất thực lực của Lữ Việt không phải là cấp Bạc, chỉ là cường độ huyết mạch đạt đến cấp Bạc nhưng thực lực thực tế thì vượt xa cấp Bạc.

Cấu trúc hệ thống tu luyện của nhân loại cũng là hạng mục mà Phong Kỳ chuẩn bị cải cách tiếp theo.

Hệ thống tu luyện hiện tại so sánh với Sinh Vật Trận Địa thì quá lạc hậu, đặc biệt là không thể định nghĩa được những cường giả nhân loại có thực lực vượt chuẩn.

Ví dụ như Mộc Tinh.

Thực lực của Mộc Tinh được đánh giá là cấp Vàng.

Điều này chỉ vì hệ thống tu luyện của nhân loại có cấp bậc đánh giá thực lực cao nhất là cấp Vàng, còn thực lực thực tế của Mộc Tinh thì vượt xa cấp Vàng.

Nếu không có hệ thống đánh giá thực lực hoàn thiện thì cũng sẽ cản trở sự phát triển của học thuyết tu luyện của nhân loại.

Hết chương 1415.

Chương 1416. Thanh Lý Tinh Thành

Suy nghĩ trở lại hiện tại, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về những tòa nhà cao tầng sừng sững xung quanh hồ Tinh Quang.

Lúc này có hàng nghìn bóng người nhân lúc đêm tối triển khai hành động.

Kế hoạch thanh lý không thể hoàn thành trong thời gian ngắn, dự tính của Phong Kỳ là lấy khu vực trung tâm Tinh Thành làm điểm khởi đầu, triển khai tìm kiếm theo kiểu trải thảm.

Hắn ra lệnh cho các chiến sĩ huyết luyện là, những Sinh Vật Trận Địa tìm được, chỉ cần không phải là thành viên đã báo cáo của liên minh chủng tộc yếu của lĩnh vực thì đều giết hết.

Trong thời gian này, quân bộ cũng sẽ phối hợp xử lý hậu quả và các công việc khác.

Phong Kỳ tạm định kế hoạch thanh lý trong một năm, sau này sẽ triển khai một tháng mỗi năm.

Đôi khi khó có thể tránh khỏi sự xuất hiện của sinh vật ẩn núp trong lĩnh vực, dù sao thì hiện tại Tinh Thành vẫn chưa đóng cửa với bên ngoài.

Việc giao lưu giữa các thành phố lớn vẫn có khả năng mang đến Sinh Vật Trận Địa.

Điều hắn cần làm là cố gắng thanh lý hết, cho đến khi Tinh Thành bắt đầu đóng cửa một nửa thì sẽ thanh lý triệt để mọi

mối nguy ẩn trong Tinh Thành.

Nhưng muốn để Tinh Thành đạt đến trạng thái đóng cửa một nửa, hắn còn phải giải quyết rất nhiều vấn đề.

Đầu tiên là vấn đề về việc thu thập tài nguyên.

Mỗi thành phố đều có tài nguyên đặc sản, năm thành phố lớn cùng tiến bộ theo mô hình hỗ trợ, bổ sung cho nhau.

Việc Tinh Thành đóng cửa sẽ dẫn đến việc cắt đứt các kênh thu thập tài nguyên bên ngoài.

Ví dụ như quặng, khí đốt tự nhiên do Lãnh Đông Thành sản xuất, hải sản của thành Cựu Nhật, v.v.

Về phương diện này cần phải bố trí trước, tích trữ tài nguyên không thể giải quyết được vấn đề trong tương lai, dù sao thì tài nguyên cũng có ngày cạn kiệt, cách tốt nhất là tìm kiếm kênh vận chuyển tài nguyên mới.

Về vấn đề này, Phong Kỳ đã có chủ ý trong lòng.

Gần đây hắn đã xem thông tin về các lĩnh vực trường đã được thăm dò.

Phát hiện ra rằng về phía tây Tinh Thành có hai lĩnh vực trường có tài nguyên khoáng sản của lĩnh vực, hắn hoàn toàn có thể khai phá một khu tiếp tế tiền tuyến ở vị trí cách Tinh Thành 49 km về phía tây.

Chỉ cần thông đường tuyến tiếp tế này đến Tinh Thành.

Về phương diện tài nguyên này, Tinh Thành hoàn toàn có thể tự cung tự cấp.

Việc xây dựng khu tiếp tế có khoản đầu tư ban đầu rất lớn nhưng đối với sự phát triển trong tương lai của Tinh Thành thì chắc chắn có tác dụng thúc đẩy rất lớn.

Đây cũng chính là chiến lược phát triển lấy chiến nuôi chiến mà Mê Vụ Chi Chủ đã nói.

Ngoài vấn đề về kênh thu thập tài nguyên, việc lưu thông nội bộ tài nguyên trong Tinh Thành cũng là vấn đề cần giải quyết tiếp theo.

Sản lượng lương thực ở Tinh Thành trước khi đóng cửa tương đối cần đạt tỷ lệ tự cung tự cấp trên 90%.

Hai vấn đề này là vấn đề căn bản trong quá trình phát triển của Tinh Thành.

Nhưng cũng có rất nhiều vấn đề ở các phương diện khác.

Ví dụ như sau khi Tinh Thành gần như đóng cửa hoàn toàn thì không thể mua thêm thiết bị công nghệ do Viện Nghiên cứu Khoa học, Viện Nghiên cứu Tương lai sản xuất nữa.

Rất nhiều thiết bị công nghệ là vật phẩm tiêu hao, về cơ bản là vài năm, thậm chí vài tháng phải thay mới một lần.

Nếu không giải quyết được vấn đề này, một khi đóng cửa Tinh Thành một cách mạo hiểm thì rất nhanh nhiều bệnh viện, viện nghiên cứu trong thành phố sẽ rơi vào tình trạng thiếu thiết bị, thậm chí sau một thời gian kiên trì sẽ phải ngừng hoạt động.

Phong Kỳ đã bắt tay vào giải quyết vấn đề này.

Hướng phát triển hiện tại của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là "Viện nghiên cứu toàn năng", gần đây đã tiếp nhận một nhóm học giả có tên trong danh sách của Lý Tinh Thần, tiếp theo họ sẽ bắt tay vào xây dựng bộ phận nghiên cứu khoa học của Tinh Thành.

Sau này còn có các dự án động công nhà máy khoa học phối sáo, v.v.

Hiện tại địa điểm xây dựng nhà máy khoa học đã được xác định, chỉ còn vấn đề phân bổ tài nguyên là chưa giải quyết xong.

Thực ra có thể dựa vào tài nguyên để giải quyết được rất nhiều vấn đề.

Vấn đề duy nhất vẫn là quá nghèo.

Tài nguyên trong tay các viện nghiên cứu lớn có vẻ rất nhiều nhưng thực tế cũng phải tiết kiệm khi sử dụng.

Một lúc thành lập quá nhiều dự án, sau khi phân bổ lại tài nguyên sẽ ảnh hưởng đến hạn ngạch tài nguyên ban đầu của các viện nghiên cứu, thậm chí ảnh hưởng đến tiến độ nghiên cứu.

Điều này vô tình chứng minh cho câu nói của Lão Mê cách đây vài tháng.

Câu nói rằng thành phố của loài người không chứa nổi quá nhiều "Thiên tài", dùng ở đây cũng hoàn toàn phù hợp.

Nếu tài nguyên đủ thì những vấn đề này căn bản không phải là vấn đề.

Ngay cả khi thành lập thêm nhiều dự án nữa cũng không ảnh hưởng đến sự phát triển, thậm chí một số dự án chỉ là một khái niệm cũng có thể đổ tài nguyên vào tiêu thụ, ngay cả khi cuối cùng thất bại.

Hết chương 1416.

Chương 1417. Đối Mặt Nguy Cơ

Rõ ràng đây cũng là một trong những lý do khiến chủng tộc Mê Vụ phát triển nhanh chóng trong thời kỳ tổ tiên của chủng tộc Mê Vụ còn sống.

Trong mấy tháng nay, Phong Kỳ thường bị kéo đi họp hội nghị liên hợp của ba cơ quan lớn của Tinh Thành, học được rất nhiều điều từ đó.

Theo lời Úy Vi thì ba cơ quan lớn đã định đưa hắn trở thành người lãnh đạo của loài người để bồi dưỡng.

Chỉ biết chiến đấu bằng nắm đấm là chưa đủ, còn rất nhiều thứ khác cần phải học.

Để hắn giải quyết những vấn đề này, ba cơ quan phối hợp đưa ra các đề xuất tham khảo, chính là để rèn luyện hắn.

Về vấn đề này, Phong Kỳ thực sự có chút đau đầu.

So với những điều này, hắn muốn dùng nắm đấm giải quyết mọi vấn đề hơn.

Nhưng hắn càng hiểu rõ, chỉ có mình hắn có khả năng xuyên suốt dòng thời gian, đây là trách nhiệm mà hắn cần phải gánh vác, cũng là tâm nguyện của hắn.

“Tít tít!”

Lúc này, máy tính bảng trong tay phát ra tiếng phản hồi, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn phát hiện trên bản đồ hiển thị của máy tính bảng xuất hiện một chấm đỏ.

Đây là tín hiệu cầu cứu của chiến sĩ huyết luyện được cử đi tìm kiếm Sinh Vật Trận Địa, rõ ràng là đã tìm thấy Sinh Vật Trận Địa.

Không do dự, Phong Kỳ dứt khoát mở hình thái cốt thể.

Máu thịt vỡ vụn hóa thành khí huyết tụ về huyệt mi tâm, hóa thành một ấn ký tinh thần đóng trên trán.

Lúc này hắn nhảy xuống từ tòa nhà cao tầng, Mê Vụ Chi Chủ cũng theo sau.

Thân hình lơ lửng trên không, chỉ mất 2 phút hắn đã đến được địa điểm tọa độ.

Đây là một tòa nhà trông rất cũ nát, trên tường còn vẽ chữ "Phá dỡ", rõ ràng là tòa nhà nguy hiểm sắp bị phá dỡ và xây dựng lại trong thời gian gần đây.

Bay vào trong tòa nhà, bên trong tràn ngập mùi ẩm mốc.

Đi vào bên trong tòa nhà, hắn mở rộng cảm nhận, nhanh chóng khóa chặt hơi thở của chiến sĩ huyết luyện.

Đi theo cầu thang lên trên, hắn và Mê Vụ Chi Chủ đến trước căn phòng nơi chiến sĩ huyết luyện đang ở.

Nhìn vào bên trong, đồ đạc trong nhà rất đơn giản, đồ đạc bên trong đều đã rất cũ, chiếc ghế sofa đặt bên cửa sổ đã bạc màu và nhăn nheo, phần da ở mép đã bị rách, lộ ra lớp mút màu vàng.

Điều này khiến Phong Kỳ có chút tò mò, cuối cùng Sinh Vật Trận Địa là cái gì mà lại sống tệ đến vậy, còn ở trong tòa nhà nguy hiểm.

Vừa vào, hắn ngoái đầu nhìn lại, liền thấy chiến sĩ huyết luyện đứng trong góc tường, còn hai bóng người phía sau bị hắn dồn vào góc. Chỉ thấy một cậu nhóc chừng bốn, năm tuổi, mặt mũi lem luốc được một bà lão ôm trong lòng, họ run sợ

nhìn chằm chằm chiến sĩ huyết luyện, có vẻ hơi lúng túng. Đúng lúc này, phía sau truyền đến tiếng của Mê Vụ Chi Chủ.

"Cậu bé là Sinh Vật Trận Địa, còn người kia thì không."

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi cau mày, hắn cũng hiểu tại sao chiến sĩ huyết luyện lại gửi tin cầu cứu.

Có thể thấy bà lão rõ ràng muốn bảo vệ cậu bé, khiến chiến sĩ huyết luyện không thể ra tay.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Lúc này, Phong Kỳ tiến lên một bước, nhìn về phía chiến sĩ huyết luyện và hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, chiến sĩ huyết luyện lập tức cung kính đáp:

"Vừa rồi tôi hỏi lai lịch của cậu bé, bà lão này nói cậu bé là do bà nhặt được và tự ý nhận nuôi ba năm trước."

Nghe lời giải thích của chiến sĩ huyết luyện, Phong Kỳ lập tức hiểu ra nguyên do.

Rõ ràng là bà lão đã nhận nuôi cậu bé là Sinh Vật Trận Địa này làm con của mình.

Còn cha mẹ của cậu bé, có lẽ từng là thành viên của Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, chết khi làm nhiệm vụ, hoặc cha mẹ đã bỏ rơi cậu bé trong thành phố loài người… Tóm lại có rất nhiều câu trả lời có thể xảy ra.

Tình hình hiện tại là, bà lão rõ ràng không biết cậu bé là Sinh Vật Trận Địa.

Sinh Vật Trận Địa dạng người rất nhiều, cũng có rất nhiều loài có ngoại hình gần giống với loài người, nhiều đặc điểm không rõ ràng, đây rõ ràng cũng là lý do khiến bà lão nhận nhầm.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ thở dài trong lòng.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, đây là một bài toán đau đầu.

Xét về góc độ đại cục, cậu bé phải chết, với tư cách là người lãnh đạo đứng sau Tinh Thành, hắn phải lấy tương lai của Tinh Thành làm điểm xuất phát để xem xét vấn đề này.

Mọi yếu tố không ổn định, ngay cả khi khả năng xảy ra rất nhỏ, cũng phải kiên quyết loại bỏ.

Nhưng nhìn dáng vẻ của bà lão, bà căn bản không muốn buông tay.

“Chúng tôi đến từ quân đội Tinh Thành, hắn là Sinh Vật Trận Địa.” Nói xong, Phong Kỳ nhìn về phía chiến sĩ huyết luyện.

Lúc này, chiến sĩ huyết luyện rút ra giấy tờ tùy thân, mở ra rồi đưa giấy tờ về phía bà lão.

Nhìn thấy huy hiệu và thông tin xác thực của quân đội Tinh Thành, biểu cảm của bà lão rõ ràng đã thay đổi, ánh mắt nhìn cậu bé đột nhiên tràn ngập sự nghi ngờ, không hiểu, hoài nghi, tức giận, ánh mắt lấp lánh cho thấy nội tâm bà đang tràn ngập những cảm xúc thay đổi.

Hết chương 1417.

Chương 1418. Chiến Đấu Vì Nhân Tộc

Lúc này, Phong Kỳ cũng cầm máy tính bảng chụp một bức ảnh bà lão.

Sau một thời gian chờ đợi ngắn, thông tin liên quan đến bà lão này xuất hiện trên máy tính bảng của hắn.

Xem thông tin, Phong Kỳ ngạc nhiên phát hiện ra rằng bà lão này có ba người con trai, đều là chiến sĩ tiền tuyến và đều đã hy sinh ở tiền tuyến.

Mang theo sự nghi ngờ, hắn tiếp tục lật xuống.

Phát hiện ra rằng bà lão có thể nhận được khoản trợ cấp cao hàng năm từ Tinh Thành, cuộc sống căn bản không phải lo lắng.

Lý do bà chọn tiếp tục sống trong tòa nhà nguy hiểm này chủ yếu là do bà không muốn rời đi, bà cảm thấy ngôi nhà cũ có hơi thở và bóng dáng của chồng và ba người con trai.

Có thể thấy từ những thông tin này, bà lão rõ ràng không thể thoát khỏi nỗi đau mất người thân.

Trong thời gian đó, có nhân viên đến khuyên nhủ nhưng bà lão vẫn không đồng ý chuyển đi.

Sau khi hiểu được tình hình, nhìn lại bà lão, Phong Kỳ đột nhiên hiểu tại sao trong ánh mắt bà lại có một tia tức giận.

Người thân của bà đều chết vì Sinh Vật Trận Địa, đứa trẻ bà đang bế trong tay, không nghi ngờ gì nữa, chính là con của kẻ thù.

Nhưng trong mối hận thù này cũng có một chút không nỡ.

Do dự, đấu tranh, ánh mắt lấp lánh, bà lão nắm chặt ngón tay đang nắm lấy tay áo.

“Ta… ta…” Bà lão muốn nói gì đó nhưng vẫn không thể nói ra.

“A Kỳ, ngươi có hứng thú bồi dưỡng một chiến sĩ Sinh Vật Trận Địa cho loài người không?” Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ phía sau hắn đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức lắc đầu:

“Ví dụ về Linh Chiến ở ngay trước mắt, ta thấy đây không phải là một lựa chọn tốt.”

Nhưng Mê Vụ Chi Chủ lại lắc đầu:

“Đừng quên Linh Chiến từng kiên định chiến đấu vì tộc Mê Vụ của ta, chỉ đến cuối cùng mới phát hiện ra rằng khoảng cách giữa các tộc không thể vượt qua nhưng đứa trẻ này thì khác, nó giống với lời nói dối mà ngươi từng bịa đặt, thậm chí không biết chủng tộc của mình là gì, có lẽ ngươi có thể sắp xếp cho nó một thân phận con người.”

“Ví dụ như… nó là Rune Transformer.”

“Ta tò mò hơn là tại sao ngươi đột nhiên lại có đề nghị như vậy, cậu bé này có gì đặc biệt không?” Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi.

Với hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ, tên này căn bản sẽ không thương hại mạng sống của các chủng tộc khác, ngay cả khi đối phương chỉ là một đứa trẻ.

Có thể khiến Mê Vụ Chi Chủ coi trọng chỉ có một lý do, đó là có lợi.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười gật đầu:

"Cường độ khí huyết của cậu bé hiện tại không cao nhưng tiềm lực huyết mạch của cậu bé lại cực kỳ cao, ta nghi ngờ cậu bé đến từ một chủng tộc mạnh trong lãnh địa… ý ta là chủng tộc mạnh thực sự, không phải thế lực nửa vời như tộc Ngân Nguyệt thậm chí còn chưa chiếm được một thế giới nhỏ."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ lập tức hứng thú với lai lịch của cậu bé.

Nhưng có nên bồi dưỡng một chiến sĩ ngoại tộc hay không, trong lòng hắn vẫn có chút do dự.

Ví dụ về Mộc Tinh ở ngay trước mắt, cậu bé kia dù có hòa nhập vào xã hội loài người, vẫn sẽ bị bài xích khắp nơi, quá trình trưởng thành chắc chắn sẽ không thuận lợi.

Biết đâu sẽ trở thành mối họa tiềm ẩn trong tương lai.

"Ta gần đây đọc một quyển tiểu thuyết võ hiệp do loài người các ngươi viết, trong đó có một người Khiết Đan tên là Kiều Phong, ngươi thấy mẫu hình trưởng thành này có giống không, thực ra chỉ cần ngươi vạch sẵn lộ trình trưởng thành cho cậu bé, biết đâu trong tương lai cậu bé sẽ trở thành một trong những chiến lực hàng đầu của nhân tộc, thậm chí là một trong những người bảo vệ trên con đường trưởng thành của nhân tộc."

Phong Kỳ：…

….

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng nghiên cứu gen.

Úy Vi mặc một bộ đồng phục Tinh Hồng mới tinh, đeo kính không gọng, đang bận rộn trước bàn thí nghiệm.

Trên bàn thí nghiệm trước mặt cô, nằm một cậu bé khoảng ba tuổi.

Lúc này, cậu bé nhắm chặt mắt, đã chìm vào giấc ngủ.

Úy Vi đang tiến hành kiểm tra chi tiết cơ thể cậu bé bằng cách lấy máu, v.v.

Bên kia, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ ngồi trên ghế sofa ở góc phòng, lặng lẽ chờ Úy Vi đưa ra kết quả.

Đối với đề xuất của Mê Vụ Chi Chủ, kế hoạch bồi dưỡng chiến sĩ Sinh Vật Trận Địa, trong lòng Phong Kỳ vẫn có chút do dự.

Ví dụ về Linh Chiến ở ngay trước mắt.

Sau khi cậu bé lớn lên, chưa chắc đã là cứu tinh của loài người, cũng có thể là mối họa tiềm ẩn trong tương lai.

Nhưng hắn thấy quan điểm của Mê Vụ Chi Chủ nói cũng đúng.

Chỉ cần để cậu bé trong quá trình trưởng thành nảy sinh tình cảm với loài người, ngay cả khi cuối cùng biết được sự thật mình không phải là loài người thì khả năng lớn cũng sẽ không ra tay với loài người.

Về thông tin của cậu bé, thông qua lời giải thích của bà lão, hiện tại hắn đã hiểu thêm một chút.

Hết chương 1418.

Chương 1419. Trương Đạo Văn

Cậu bé là do bà lão nhặt được ở nghĩa trang anh hùng khu vực phía nam Tinh Thành hai năm trước, lúc đó là tiết Thanh minh, trời vừa tờ mờ sáng, bà lão liền lên đường đến nghĩa trang.

Kết quả là trên đường đi, bà phát hiện ra một cậu bé trần truồng đang treo lơ lửng trên cây, đang chớp chớp mắt nhìn bà.

Bà lão không rõ tại sao cha mẹ cậu bé lại bỏ rơi đứa trẻ này nhưng lần đầu tiên gặp mặt, bà đã thích cậu bé này, thậm chí còn cho rằng đây là sự sắp đặt của số phận.

Chồng và con trai của bà đều hy sinh ở tiền tuyến, bà cảm thấy lần quét mộ này có lẽ là do ý trời sắp đặt, ban tặng cho bà thêm một người thân.

Vì vậy, bà lão đã đưa cậu bé về nhà, tự mình nuôi dưỡng.

Bà lão cũng muốn đi điều tra lai lịch cha mẹ cậu bé nhưng mỗi lần có ý định này, bà lại do dự.

Bà sợ mất cậu bé.

Cũng chính vì sự ích kỷ này nên cậu bé vẫn luôn là hộ khẩu đen, chưa được nhập vào hệ thống xác thực cư dân Tinh Thành.

Ngoài ra, Phong Kỳ còn biết được tên của cậu bé là "Trương Đạo Văn."

Bà lão đặt tên cho cậu bé là Trương Đạo Văn, với mong muốn cậu bé sau này không phải ra tiền tuyến.

Chồng và con trai bà đều vì học "Võ" mà ra tiền tuyến nhưng tất cả đều hy sinh ở tiền tuyến.

Bà mong cậu bé có một tương lai khác, từ bỏ võ thuật, theo đuổi văn chương.

Khi nghe bà lão nhắc đến ba chữ "Trương Đạo Văn", Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy rất quen thuộc.

Cái tên này hắn dường như đã nghe ở đâu đó nhưng nghĩ kỹ lại, hắn không nhớ là đã nghe ở đâu.

Dường như trong dòng lịch sử mà hắn tiếp xúc, không có người nào tên là Trương Đạo Văn.

Trước đây khi xem thông tin trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, hắn cũng không nhớ có thông tin nào liên quan đến Trương Đạo Văn.

Nhưng hắn nghe cái tên này thấy rất quen thuộc.

Di chứng mất trí nhớ do đọc Ma Đao vẫn còn, không nghĩ ra được, Phong Kỳ cũng không suy nghĩ sâu thêm nữa.

"Vẫn thấy tên của đứa nhỏ này quen quen à?"

Mê Vụ Chi Chủ bên cạnh dường như nhìn ra suy nghĩ của hắn, đột nhiên lên tiếng hỏi.

"Ừ, luôn cảm thấy như đã nghe ở đâu đó."

"Có phải là thiên tài lịch sử từng được ghi chép trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành không? Có lẽ đứa nhỏ này đã từng để lại dấu ấn đậm nét trong lịch sử loài người của các ngươi, ngươi nghĩ kỹ xem?"

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Theo quỹ đạo lịch sử bình thường của đứa nhỏ này, nó sẽ không học võ, có lẽ sẽ là nhân viên nghiên cứu khoa học của

một tổ chức nghiên cứu công pháp nào đó của loài người, hoặc là của các tổ chức khác?”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lại chìm vào suy tư.

Hắn đã xem thông tin về những thiên tài trong gần trăm năm trở lại đây, vẫn không tìm thấy thông tin liên quan đến “Trương Đạo Văn.” trong trí nhớ.

“Thôi vậy, có lẽ khi không nghĩ ngợi gì nữa thì sẽ nhớ ra, cũng có thể là ta chưa từng nghe đến Trương Đạo Văn, chỉ là ảo giác của ta thôi.”

Nghe xong câu trả lời này, Mê Vụ Chi Chủ cũng không hỏi thêm.

Hai người lại lần nữa hướng mắt về phía Úy Vi vẫn đang bận rộn.

Vài giờ sau, Úy Vi kiểm tra xong, cầm tờ báo cáo kiểm tra sức khỏe đến trước mặt Phong Kỳ, đưa tờ báo cáo cho Phong Kỳ, cô mỉm cười nói:

“Kết quả kiểm tra đã có, tiềm năng huyết mạch của cậu bé này cao hơn loài người chúng ta khoảng hơn trăm lần, giới hạn cụ thể là bao nhiêu thì với công nghệ và thiết bị hiện tại của chúng ta không thể dò ra được.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

Tiềm năng phát triển cao hơn loài người bình thường gấp trăm lần là khái niệm gì, tức là loài người bình thường tu luyện một trăm ngày, đứa nhỏ này chỉ cần tu luyện một ngày là được.

Đây mới chỉ là chênh lệch trên bề mặt, chênh lệch thực tế sẽ còn lớn hơn.

Tiềm năng huyết mạch ảnh hưởng đến sự phát triển không chỉ ở phương diện tố chất cơ thể, mà còn ảnh hưởng đến các

phương diện thiên phú khác.

Nhìn Phong Kỳ đang xem tờ báo cáo kiểm tra sức khỏe, Úy Vi cầm cốc nước trên bàn trà lên uống một ngụm, sau đó nói:

"Vừa rồi tôi đã tiến hành thử nghiệm mô phỏng, nếu dùng công pháp luyện máu để bồi dưỡng hậu duệ loài người, muốn sinh ra đạt được tiềm năng huyết mạch như đứa nhỏ này, có lẽ cần phải đấu tranh tiếp sức trong 3000 năm… Dữ liệu mô phỏng này được lập trên cơ sở nguồn lực tương đối đủ và hậu duệ phải mạnh hơn thế hệ trước."

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ dâng lên sóng gió.

Cuối cùng hắn cũng hiểu tại sao lão mê lại coi trọng đứa nhỏ bí ẩn này đến vậy.

Như lão mê đã nói, đứa nhỏ này là hậu duệ của cường tộc thực sự, thiên phú bẩm sinh đạt được chính là đích đến mà các chủng tộc yếu khác phải nỗ lực nhiều đời mới đạt được.

Đây là khái niệm gì.

Tu luyện cùng một công pháp, đứa nhỏ này mất vài tháng để tu luyện đạt được thành quả thì người bình thường có lẽ phải nỗ lực cả đời mới đạt được.

Hết chương 1419.

Chương 1420. Hợp Tác Với Viện

Nghĩ đến đây, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một câu mà lão mê từng nói:

Kết quả của nhiều thế hệ cường tộc phấn đấu nỗ lực, chủng tộc yếu kém dựa vào gì để vượt qua bằng nỗ lực và phấn đấu của một thế hệ.

"Có phải rất đúng không?" Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét.

Lúc này, Phong Kỳ thở dài:

"Cảm giác của ta là, mọi người đều chơi trò chơi trong cùng một thế giới, kết quả là một số người chơi mở chế độ tăng trưởng, khiến những người chơi bình thường như chúng ta chơi thế nào?"

Nghe xong lời này, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ lập tức lộ ra vẻ khinh thường;

"Nói đến việc gian lận, gian lận của ai lớn hơn ngươi, ngươi mới là kẻ gian lận còn đi tố cáo người khác gian lận, người khác gian lận ít nhất còn có thể chết, ngươi đánh không lại thì quay lại thao tác mới kỳ lạ… May mà bây giờ chúng ta là đồng đội."

Phong Kỳ:…

Nghĩ kỹ lại, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ hình như cũng không nói sai.

Im lặng hồi lâu, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn đứa nhỏ vẫn đang ngủ say trên bàn phẫu thuật.

Đã khẳng định được tiềm năng phát triển của đứa nhỏ, việc phải làm thế nào để bồi dưỡng nó đã trở thành một vấn đề.

Làm như vậy có rủi ro nhưng lợi ích có thể mang lại cũng rất lớn.

Nhưng hắn có một điều không hiểu.

Theo dòng thời gian bình thường, cậu bé tên Trương Đạo Văn này hẳn phải rất nổi tiếng trong lịch sử loài người.

Có lẽ là hắn chưa tra được thông tin liên quan, hoặc đứa nhỏ chết yểu trong quá trình trưởng thành… Có thể có nhiều nguyên nhân.

Có một điều có thể khẳng định.

Trong dòng thời gian bình thường, cậu bé có khả năng lớn là đi theo con đường "Văn."

Nếu ở chiến đoàn tiền tuyến, với tiềm năng phát triển của đứa nhỏ, chắc chắn sẽ là một viên tướng dũng mãnh.

Ngay cả khi không bằng Mộc Tinh, cũng sẽ là một trong mười chiến thần.

Nhưng bà lão nuôi dưỡng Trương Đạo Văn căn bản sẽ không để đứa nhỏ này lựa chọn con đường trưởng thành trở thành chiến sĩ tiền tuyến.

Thực ra cha mẹ nào cũng nghĩ như vậy.

Cha mẹ hắn là chiến sĩ của "Chiến đoàn đập nát đầu chó lĩnh vực." nhưng khi cha mẹ nuôi dưỡng hắn, họ lại hy vọng hắn gia nhập Viện nghiên cứu công pháp trở thành một nhân viên nghiên cứu công pháp, không muốn hắn giống như họ ra tiền tuyến.

Trở thành nhà nghiên cứu công pháp cũng từng là mục tiêu của hắn.

Vì vậy, về sau khi hắn cần điều tra thông tin liên quan đến đứa nhỏ, hắn có thể xuất phát từ phương diện này, có lẽ sẽ có phát hiện bất ngờ.

Nhưng hắn vẫn đang băn khoăn không biết nên bồi dưỡng đứa nhỏ như thế nào.

Hắn chưa từng trải qua chuyện nuôi dạy trẻ con.

Hắn có ý định đưa đứa nhỏ về cho bà lão, để bà nuôi dưỡng lớn lên trước.

Nhưng sau khi bà lão biết đứa nhỏ là Sinh Vật Trận Địa, trong lòng bà đã nảy sinh sự kháng cự.

Chồng và con trai bà đều tử trận khi chống lại Sinh Vật Trận Địa, mối hận này đã khắc sâu trong lòng bà, đối với bà, cậu bé không còn là người thân duy nhất nữa.

Bà không muốn đứa nhỏ chết nhưng cũng không muốn có bất kỳ liên quan nào với nó nữa.

Bây giờ đứa nhỏ này đã không còn nhà cửa.

"Đồng chí Phong Kỳ, có muốn để cậu bé ở lại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước không, để tôi nuôi dưỡng, đợi khi anh nghĩ ra cách bồi dưỡng rồi thì đến đón?"

Ngẩng đầu nhìn đứa nhỏ vẫn đang ngủ say, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Hắn vẫn chưa biết phải bồi dưỡng cậu bé như thế nào, tạm thời giao cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hắn cũng yên tâm.

Còn về việc tại sao Úy Vi lại gọi hắn là "Đồng chí Phong Kỳ." chứ không phải "A Kỳ." thân thiết.

Tất nhiên là để tránh gây hiểu lầm trước mặt Mê Vụ Chi Chủ.

Đồng chí theo nghĩa đen là người có cùng chí hướng, cũng có thể hiểu rộng ra là người cùng chung chí hướng.

Là thành viên của Bình Minh, gọi nhau là "Đồng chí." hoàn toàn không có vấn đề gì.

"Đồng chí Mê Vụ, anh thấy thế nào?" Lúc này, Úy Vi hướng ánh mắt về phía Mê Vụ Chi Chủ.

"Tôi không sao, nếu các anh không cần, tôi có thể nhận cậu bé này làm con nuôi, sau này thay tôi đánh giang sơn."

Phong Kỳ:…

Úy Vi:…

Quay đầu nhìn Mê Vụ Chi Chủ với vẻ mặt bình thản, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Lão mê này luôn rất thực tế.

…

Sau khi rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Mê Vụ Chi Chủ thì đến quân bộ, tiếp tục triển khai kế hoạch huấn luyện chiến sĩ huyết luyện.

Trở lại phòng huấn luyện, Phong Kỳ không trực tiếp bắt đầu huấn luyện thể lực.

Tiếp theo còn một việc hắn cần tìm hiểu.

Công việc giải mã Hiến tế huyết nhục hiện đã đi vào bế tắc, chỉ dựa vào năng lực của lão Vương thì tiến độ giải mã rất chậm, thậm chí có thể nói là rất khó khăn.

Nếu nói thời đại này có ai có thể hỗ trợ lão Vương đảm nhiệm công việc này thì thực ra có rất nhiều thiên tài có thể lựa chọn.

Nhưng tất cả đều chỉ có thể hỗ trợ hữu hạn cho việc giải mã Hiến tế huyết nhục.

Hết chương 1420.

Chương 1421. Phát Triển Công Nghệ

Nhưng trong số những thiên tài của thời đại này có một nhân vật rất đặc biệt.

Đó chính là bạn học cũ của hắn "Tiểu Tâm."

Đối với cô gái trung nhị suốt ngày treo "Thách thức" trên miệng này, Phong Kỳ rất ấn tượng.

Sự trưởng thành của Tiểu Tâm trong lịch sử cũng rất đặc biệt, hắn thậm chí còn nghi ngờ trong cơ thể Tiểu Tâm cũng có vật phẩm kỳ tích, hoặc là mảnh vỡ kỳ tích.

Nếu không, làm sao có thể làm được việc luôn có thể hoàn thành đột phá lột xác trong môi trường có áp lực.

Hắn còn từng đọc bài viết của người tương lai đánh giá về Tiểu Tâm, nói rằng cái chết của hắn đã giáng một đòn không nhỏ vào Tiểu Tâm, khiến Tiểu Tâm nản lòng muốn thử thách hắn, từ đó sa sút không vực dậy được.

Nếu đường hy sinh trở thành siêu thiên tài đó hắn có thể tiếp tục phổ biến ra công pháp mới, Tiểu Tâm cũng có thể theo bước chân của hắn không ngừng trưởng thành.

Vì vậy, kết luận mà người tương lai đưa ra là, tiềm năng của Tiểu Tâm gắn liền với Phong Kỳ.

Đôi khi Phong Kỳ không khỏi nghi ngờ, việc sứ mệnh lựa chọn hắn không chắc chắn là yếu tố của riêng hắn, những nhân tài đặc biệt bên cạnh hắn cũng là lý do quan trọng.

Biết đâu vị cứu thế trước đó lại là Lời Tự Thuật.

Nó không ngừng xuyên suốt lịch sử nhưng vẫn không thể hoàn thành đột phá, cuối cùng sau khi chọn lại lịch sử, nó đã chọn một nút thắt lịch sử quan trọng và chọn hắn trở thành vị cứu thế tiếp theo.

Tất nhiên, tất cả những điều này chỉ là suy đoán của hắn.

Sự thật cụ thể thì ngay cả Lời Tự Thuật cũng đã quên mất, hắn càng không thể biết được.

Đường hy sinh này, hắn muốn kéo Tiểu Tâm vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thử để cô ấy giải mã công pháp Hiến tế huyết nhục.

Nhưng nói thẳng ra thì không được.

Tiểu Tâm khá đặc biệt, phải tạo cho cô ấy áp lực cạnh tranh thì mới có thể bộc lộ tiềm năng phát triển cực mạnh.

Càng cạnh tranh, tốc độ trưởng thành của Tiểu Tâm mới càng nhanh.

Biết đâu chỉ cần tạo cho cô ấy đủ áp lực, cô gái trung nhị này có thể tạo nên kỳ tích, thành công giải mã Hiến tế huyết nhục, hoàn thành trọng trách mà ngay cả lão Vương cũng không thể hoàn thành.

Vì vậy, trước khi kéo Tiểu Tâm vào, cần phải có sự chuẩn bị.

Hiện tại Tiểu Tâm đang theo học tại Học phủ Ngân Hà, còn một năm nữa mới tốt nghiệp, hắn sẽ dùng một năm này để chuẩn bị, tạo cho Tiểu Tâm đủ áp lực và khơi dậy mong muốn thử thách hắn.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đi đến góc phòng huấn luyện, mở máy tính.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, giao diện màn hình xuất hiện.

Lúc này, hắn mở cơ sở dữ liệu, bắt đầu tìm kiếm thông tin.

Muốn khơi dậy mong muốn cạnh tranh của Tiểu Tâm, hắn phải thể hiện đủ năng khiếu phát triển và truyền tải những thông tin này đến trước mặt Tiểu Tâm.

Hiện tại, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã bắt đầu chuẩn bị nội dung này cho hắn.

Mở trang web thông tin của chuyên mục liên quan, lập tức đầy màn hình thông tin về hắn hiện ra.

[Thiên tài số một Tinh Thành Phong Kỳ sau nhiều năm im hơi lặng tiếng đã lại nghiên cứu ra công pháp mới, nghe nói đây là một công pháp siêu cấp có thể nâng cao tiềm năng huyết mạch, hiện tại công pháp đã bước vào giai đoạn thử nghiệm sơ bộ.]

[Tinh tú của Tinh Thành vẫn tỏa sáng, tin tức mới nhất từ Viện Nghiên cứu Hổ phách, giải thích sơ bộ về khái niệm công pháp mới của Phong Kỳ.]

[Phong Kỳ: Thời đại này, không ai có thể giải mã được công pháp mới mà tôi nghiên cứu ra…]

…

Nhìn thấy những thông tin này, Phong Kỳ biết rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách đã bắt đầu tạo thế cho hắn từ trước.

Bước chuẩn bị này là để Tiểu Tâm biết được khoảng cách giữa cô và hắn, cũng như hiểu được tốc độ phát triển hiện tại của hắn.

Áp lực đã đủ, hắn mới có thể đưa ra bước chuẩn bị thứ hai.

Là bạn học nhiều năm, hắn hiểu rõ Tiểu Tâm, chỉ cần đưa ra một "Mồi nhử", cô gái trung nhị này chắc chắn sẽ chọn lần nữa thách đấu hắn.

Đợi đến khi Tiểu Tâm tốt nghiệp Học phủ Ngân Hà, hắn có thể nhân danh Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chiêu mộ cô.

Kế hoạch giải mã Hiến tế huyết nhục cũng sẽ bắt đầu từ đây.

Lúc đó, tình hình hiện ra trước mặt Tiểu Tâm là hắn đang nghiên cứu Hiến tế huyết nhục tại Viện Nghiên cứu Hổ phách và đưa ra lời thách đấu với các thiên tài trên toàn thế giới.

Còn Tiểu Tâm sau khi gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ nhận được nhiệm vụ do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng giao phó, giải mã Hiến tế huyết nhục, hoàn thành lời thách đấu của hắn.

Chỉ cần sắp xếp chi tiết, Tiểu Tâm sau khi gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ giống như một động cơ đang vận hành, tràn đầy động lực.

Biết đâu có thể giải mã được Hiến tế huyết nhục.

Nếu thực sự làm được điều này, đóng góp cho nhân loại còn lớn hơn cả việc nghiên cứu ra một trăm công pháp được đánh giá năm sao.

Giải mã được Hiến tế huyết nhục sẽ thúc đẩy mạnh mẽ tiến trình văn minh nhân loại, giúp tốc độ phát triển tiềm năng huyết mạch của toàn nhân loại được nâng cao đáng kể.

Hết chương 1421.

Chương 1422. Xây Dựng Kênh Không Gian

Nói là công đức vô lượng cũng không quá.

Kế hoạch đã được thông qua trong cuộc họp nội bộ, Phong Kỳ hiện tại chỉ chờ cô gái trung nhị tích lũy đấu chí, một lần nữa đưa ra lời thách đấu với hắn.

…

Viện Nghiên cứu Hổ phách, phòng huấn luyện.

Phong Kỳ ngồi xếp bằng, dùng phương pháp hít thở để hấp thụ linh khí trời đất, nuôi dưỡng cơ thể.

Phương pháp rèn luyện cơ thể "Đao thể." tuy có thể nhanh chóng nâng cao thể chất nhưng cũng dễ tổn thương đến cơ thể, mỗi lần luyện tập một thời gian, hắn đều cần dùng phương pháp hít thở để bồi dưỡng cơ thể.

Đường hy sinh này, hắn không thể tiếp tục ép trá tiềm năng cơ thể một cách vô độ.

Trường thọ mới là điều hắn theo đuổi lớn nhất hiện tại.

Luyện tập bình thường có thể kéo dài tuổi thọ nhưng luyện tập ép buộc rất dễ khiến cơ thể xuất hiện nhiều di chứng tiềm ẩn.

Hiện tại khi còn trẻ, các triệu chứng có thể không rõ ràng nhưng khi hắn già đi, những di chứng tích tụ sẽ bùng phát.

Biết đâu có thể cướp đi tính mạng của hắn.

May mắn thay, hắn tu luyện pháp môn huyết luyện, không gây tổn hại gì cho cơ thể, còn có chức năng sửa chữa cơ thể.

Nếu là pháp môn tu luyện hiện có của loài người thì khi tu luyện thường gây tổn hại cho cơ thể.

Sự không hoàn thiện của học thuyết tu luyện hiện đại thể hiện ở nhiều mặt, đặc biệt là vấn đề về công pháp, rất dễ dẫn đến vấn đề về cơ thể của người tu luyện.

Từ thời đại thảm họa đến nay, sau 500 năm cải tiến, học thuyết tu luyện đã tương đối hoàn thiện, những vấn đề này dần giảm đi nhưng vẫn còn tồn tại.

Đây cũng là một trong những khoảng cách lớn giữa loài người và các tộc đàn lãnh địa.

Những tộc đàn lãnh địa sở hữu hệ thống tu luyện trưởng thành, pháp môn tu luyện mà chúng nắm giữ có thể giúp các thành viên trong tộc kéo dài tuổi thọ, đồng thời mang lại cho chúng sự gia tăng về thể chất và sức mạnh tinh thần.

Nhưng pháp môn tu luyện của loài người phần lớn đều lấy tuổi thọ để đổi lấy sức mạnh.

Chiến sĩ tiền tuyến chết một cách oanh liệt nhưng công việc của các nhà nghiên cứu công pháp hậu phương cũng đầy rủi ro.

Chỉ là những rủi ro này, người thường không nhìn thấy.

Sự xuất hiện của một công pháp cần trải qua nhiều lần thử nghiệm nội bộ.

Quá trình thử nghiệm này không chỉ có thử nghiệm mô phỏng, mà còn có thử nghiệm trên cơ thể sống, quá trình này phần lớn là do các nhân viên thử nghiệm trong nhóm nghiên cứu đích thân thực hiện.

Có rất nhiều rủi ro trong quá trình thử nghiệm.

Mỗi năm, không ít nhân viên thử nghiệm tử vong vì thử nghiệm công pháp.

Ngoài ra còn có các vấn đề tiềm ẩn về đột tử do thức khuya, áp lực tinh thần, v.v.

Đây cũng là lý do chính khiến các viện nghiên cứu lớn bổ sung thực phẩm linh tính vào căng tin và nhà hàng, nhằm điều dưỡng cơ thể cho các nhà nghiên cứu, giảm thương vong trong quá trình nghiên cứu.

Cuối cùng, không phải ai cũng có thể sở hữu một cơ thể đặc biệt trường thọ và chịu áp lực như Úy Vi.

Việc khám phá hệ thống tu luyện cần phải mò mẫm và hy sinh mới có thể đổi lấy con đường tiến lên.

Sau một giờ hít thở, Phong Kỳ đứng dậy đi đến quảng trường trung tâm của phòng huấn luyện, lúc này hắn nhắm mắt lại.

Tích tụ sức mạnh trong chốc lát, luồng đao khí sắc bén trong suốt thoáng lóe lên xung quanh hắn.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu bước tôi luyện cơ thể bằng đao khí.

Cơ thể dưới sự bao quanh của đao khí, dần dần xuất hiện những vết máu nhỏ li ti.

Cách tôi luyện cơ thể này là hắn học được từ ký ức của "Ma đao."

Trong ký ức của Ma đao có rất nhiều kỹ thuật trưởng thành, những kỹ thuật trưởng thành này là Ma đao lĩnh ngộ được trong quá trình bồi dưỡng từng thế hệ chủ nhân.

Trong thời gian này, cách Ma đao bồi dưỡng chủ nhân ngày càng thành thạo.

Từ sự khám phá ban đầu còn mơ hồ, đến giai đoạn sau, Ma đao thậm chí đã lĩnh ngộ được một quy trình hoàn chỉnh.

Một khi có chủ nhân mới, Ma đao có thể trực tiếp sao chép quy trình do chính mình thiết kế.

Những pháp môn tu luyện này thường cần phối hợp với việc cầm Ma đao mới có hiệu quả nhưng cũng có pháp môn tôi luyện cơ thể không cần Ma đao.

Đao khí tôi luyện cơ thể là một trong số đó.

Pháp môn này có thể thông qua đao khí để tôi luyện cường độ cơ thể, thậm chí cả ngũ tạng lục phủ trong cơ thể, từ đó nâng cao cường độ cơ thể.

Pháp môn tôi luyện cơ thể này gây tổn thương chắc chắn cho cơ thể nhưng kết hợp với hiệu quả phục hồi của công pháp huyết luyện có thể đóng vai trò bổ sung cho nhau, giúp cơ thể hắn nhanh chóng phục hồi sau mỗi lần bị thương, đồng thời thực lực cũng được nâng cao.

Những ngày gần đây, cường độ huyết mạch của hắn đã tăng lên hơn gấp năm lần.

Sự gia tăng sau khi mở Huyết Nguyên cũng vì thế mà tăng lên.

Là đường hy sinh, hắn có thể mượn năng lực thiên phú của dòng thời gian chính nhưng chỉ là mượn, hiệu quả gia tăng sau khi mượn vẫn phải chịu ảnh hưởng của thể chất trên đường hy sinh.

Hết chương 1422.

Chương 1423. Khám Phá Khả Năng

Ví dụ đơn giản.

Hiệu quả mở thần thể chịu ảnh hưởng của lượng tinh thần lực.

Sau khi cơ thể dòng thời gian chính chuyển đổi khí huyết của chính mình thành tinh thể tinh thần lực, mở thần thể hiện tại có thể duy trì khoảng 3 phút.

Nhưng năng lực thiên phú tương tự, sau khi hắn mở thần thể chỉ có thể duy trì khoảng 40 giây.

Ngay cả khi dòng thời gian chính nâng cấp thần thể lên năng lực thiên phú của trình tự quỹ đạo cao hơn, thời gian hắn duy trì sau khi mở thần thể cũng sẽ không tiến triển, thậm chí còn có thể thụt lùi.

Cuối cùng, sau khi thần thể được nâng cấp, có thể tiêu hao nhiều tinh thần lực hơn sau khi mở.

Vì vậy, sự mạnh yếu của đường hy sinh chịu ảnh hưởng của bậc năng lực thiên phú của dòng thời gian chính nhưng không liên quan đến cường độ khí huyết và cường độ tinh thần lực của cơ thể dòng thời gian chính.

Ngay cả khi cơ thể dòng thời gian chính cường hãn như thần minh, sự gia tăng mà hắn nhận được trên đường hy sinh vẫn chỉ chịu ảnh hưởng của bậc năng lực thiên phú.

Đối với hắn trên đường hy sinh, việc tu luyện công pháp cũng quan trọng không kém.

Nếu tương lai Hiến Tế Huyết Nhục hoàn thành giải mã, đó cũng sẽ là công pháp lựa chọn đầu tiên của hắn trên đường hy sinh.

Vài giờ sau, Phong Kỳ kết thúc buổi luyện tập.

Lúc này, hắn bước tới "Khoang điều dưỡng cơ thể." đặt ở góc phía tây.

Lâu sau, Phong Kỳ thay một bộ quần áo mới đến ngồi xuống ghế sofa, cầm lấy lọ thuốc an thần tinh thần đặt trên bàn, uống vài ngụm lớn.

Cảm giác nóng rát bỏng rát trượt xuống cổ họng, cuối cùng hóa thành một luồng mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể.

Trạng thái tinh thần căng thẳng được xoa dịu.

Những ký ức chồng chất như một ngọn núi nặng nề, luôn đè nặng lên trái tim Phong Kỳ.

Mỗi ký ức đều là một hành trình trải nghiệm cuộc đời.

Ký ức của hắn giống như một cuốn sách không ngừng bổ sung nội dung, độ dày không ngừng tăng lên, sớm muộn gì hắn cũng không thể với tay lấy cuốn sách ký ức, thậm chí không còn sức lật giở.

Những ẩn họa về mặt này thậm chí đã biểu hiện ở cấp độ cơ thể.

Ngay hôm kia, ở lòng bàn tay trái và phải của hắn xuất hiện hai vết đen hình đám mây.

Lúc đó, Phong Kỳ cho rằng hai vết đen này là vấn đề tiềm ẩn về cơ thể do hắn không chuẩn mực trong quá trình luyện tập.

Nhưng đến Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng để kiểm tra, Úy Vi đưa ra kết luận là cô cũng không rõ ý nghĩa của hai vết đen

này.

Với năng lực của Úy Vi mà không thể kiểm tra ra kết luận, Phong Kỳ chỉ có thể đoán về mặt tinh thần.

Cảm thấy có thể là vấn đề về tinh thần thức hải, phản hồi lên cơ thể.

Nhưng về nội dung phương diện tinh thần, Úy Vi hiểu biết còn nông cạn, không thể đưa ra câu trả lời cho hắn.

Hắn dự định đợi Mê Vụ Chi Chủ trở về rồi sẽ hỏi rõ nguyên do.

Bất kể có liên quan đến di chứng về mặt tinh thần hay không, ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức đều cần hắn phải hết sức coi trọng.

Khái niệm ý thức bị ký ức làm cho căng phồng, hắn đã từng nghe Mặc nhắc đến trong ký ức của Linh chiến.

Hiện tại hắn đã ở bên bờ vực nguy hiểm.

Nhưng hắn rõ ràng không thể dừng bước tiến về phía trước.

Ngoài năng lực trí nhớ vô hạn, hắn cảm thấy rằng có lẽ lần tới khi đến cõi mộng tương lai, hắn có thể thử thách lại Tâm luyện thập bát nan của Huyết hồn tộc.

Mặc dù thử thách Tâm luyện không thể giải quyết triệt để vấn đề chồng chéo ký ức nhưng có thể làm chậm lại ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức.

Lần này nếu không đọc được ký ức của Ma đao, ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức đã giảm đi rất nhiều.

Nhưng hắn phải thừa nhận rằng ký ức của Ma đao rất hữu ích.

Hắn đã ghi chép lại cách Ma đao bồi dưỡng chủ nhân, có lẽ sẽ là một trong những trợ lực trên con đường trỗi dậy của Tinh

Thành.

Thời gian tồn tại của học thuyết tu luyện của nhân loại quá ngắn ngủi.

Tự chủ nghiên cứu phát triển chắc chắn là con đường đầu tiên, trong thời gian này cũng có thể tiếp thu sở trường của trăm nhà, lấy cái dài bù cái ngắn.

Chỉ có như vậy, học thuyết tu luyện của nhân loại mới có thể tiến bước vững chắc, có được tương lai rộng mở.

Cho dù là pháp môn huyết luyện do Mê Vụ Chi Chủ cung cấp, hay là phương thức trưởng thành do Ma đao cung cấp, đều là một hạt giống dẫn đến tương lai.

Thời đại này gieo hạt, tương lai sẽ nở hoa kết trái.

Vươn tay cầm lấy máy tính bảng đặt trên bàn trà, Phong Kỳ bắt đầu xem những tin tức gần đây.

Chỉ thấy trên màn hình toàn là những tin tức chưa đọc.

Những tin tức này đến từ các cơ quan khác nhau của Tinh Thành, đều là nội dung báo cáo của cơ quan đó.

Trong đó có tiến độ nghiên cứu dự án do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng gửi đến, chẳng hạn như chiến giáp sống, trò chơi thực tế ảo, v.v.

Có Viện nghiên cứu năng lượng gửi đến, về tình hình triển khai phương án thiết kế kiến trúc năng lượng mới của Tinh Thành.

Hết chương 1423.

Chương 1424. Cải Cách Hệ Thống Giáo Dục

Có Bộ giáo dục Tinh Thành gửi đến, về nội dung vấn đề cải cách hệ thống giáo dục.

Đặc biệt là cải cách giáo dục, Phong Kỳ rất coi trọng.

Giáo dục liên quan đến thế hệ sau, nội dung trên sách giáo khoa bị Sinh Vật Trận Địa sửa đổi có ảnh hưởng rất lớn.

Ví dụ như nhiều dòng thời gian trước đây, kẻ phản bội loài người được ghi vào sử sách, đoàn trưởng của Chiến Đoàn Tử Tinh Đệ Tam Vương Ý.

Nếu để một kẻ phản bội như vậy trở thành anh hùng của loài người, một khi thân phận bại lộ, chắc chắn sẽ khiến đức tin của nhiều người sụp đổ.

Vì vậy, cải cách giáo dục là điều bắt buộc phải làm, đây cũng là trọng điểm bồi dưỡng sức mạnh đoàn kết của Tinh Thành.

Chúng ta có thể nhìn vào bộ tộc Linh Năng để thấy được sự quan trọng của giáo dục. Linh chiến cải cách bộ tộc Linh Năng, đó chính là bắt đầu từ việc giáo dục, tạo ra nền tảng cho thế hệ tiếp theo. Chính nhờ nỗ lực của Linh chiến, bộ tộc Linh Năng đã xuất hiện một thế hệ trỗi dậy đưa bộ tộc Linh Năng lên đến tầm cao như ngày hôm nay.

Có lẽ họ chưa từng thấy được sự huy hoàng hiện tại của tộc Linh Năng nhưng sự trỗi dậy của tộc Linh Năng không thể thiếu họ.

Tộc Linh Năng hiện tại có thể dễ dàng nhìn về tương lai xa xôi, không phải vì họ cao lớn, mà là vì họ đứng trên vai của những người đi trước.

Như vậy có thể thấy, cải cách chế độ giáo dục rất quan trọng.

Xem xong những thông tin quan trọng, Phong Kỳ tiếp tục xem những thông tin ít quan trọng hơn.

Việc phân bổ tỷ lệ tài nguyên của Tinh Thành, phương án xây dựng sơ bộ tuyến tiếp tế phía Tây của Tinh Thành, việc triển khai các bộ phận khoa học kỹ thuật của Tinh Thành…

Nhìn thấy những tin tức này, Phong Kỳ thấy đau đầu nhưng hắn vẫn kiên nhẫn xem từng cái một.

Những người đứng đầu Tinh Thành định bồi dưỡng hắn thành thủ lĩnh của loài người, đây là một quá trình hắn phải học tập và trưởng thành.

Võ lực có thể giải quyết được nhiều vấn đề nhưng không thể giải quyết được tất cả các vấn đề.

Con đường vô địch của bản thân, có lẽ có thể giúp hắn đối mặt trực diện với sự giáng lâm của đại thế nhưng hắn sợ rằng đến ngày đó, bên cạnh hắn không còn tộc nhân nào.

Sự vô địch như vậy quá cô đơn, không phải là tương lai hắn muốn.

Hắn muốn một tương lai thịnh vượng của nhân tộc, tương lai như vậy mới là quê hương lý tưởng trong lòng hắn.

Một lúc lâu sau, cửa phòng huấn luyện mở ra.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ mặc đồ đen từ xa đi tới, sau đó đến bên cạnh hắn ngồi xuống, mở lời nói.

“Việc tuyển chọn đã chính thức kết thúc, hiện tại còn lại tổng cộng 2187 chiến sĩ huyết luyện, trong đó có 387 người là dự bị, những chiến sĩ huyết luyện còn lại ta đã đưa trở về quân bộ… Còn ngươi thì sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu nói:

“Việc chế tạo trận pháp truyền tống không gian đã bước vào giai đoạn thứ hai, đợi đến khi vòng thử nghiệm này bắt đầu, có thể bắt đầu kiểm tra thành quả huấn luyện của nhóm chiến sĩ huyết luyện này.”

“Vậy thì đợi tin tức của ngươi trước, gần đây ta sẽ không đến quân bộ nữa, tiếp theo ta cũng phải chuẩn bị cho tương lai của mình rồi.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ tò mò trong lòng:

“Ngươi định làm gì?”

“Đợi đến khi kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt kết thúc, ta sẽ lấy ba phần khí huyết, ngoài việc dùng để nâng cao thực lực, ta sẽ lấy ra hai phần khí huyết để hồi sinh một số tộc nhân, họ sẽ là trợ lực cho ta trong việc giúp tộc Mê Vụ trỗi dậy trở lại.”

“Còn có thể hồi sinh một số tộc nhân trước sao?” Phong Kỳ lập tức trợn tròn mắt.

Mê Vụ Chi Chủ lập tức trợn trắng mắt:

“Tất nhiên là có thể, trước đây ta không chọn hồi sinh tộc nhân trên tuyến hy sinh có lẽ là vì không có môi trường ổn định, sợ rằng tộc nhân được hồi sinh sẽ chết lần nữa nhưng bây giờ phía sau ta có các ngươi là nhân tộc, cục diện tương đối ổn định và có thể kiểm soát, hồi sinh một vài trưởng lão giúp ta là điều hợp tình hợp lý.”

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu hiểu ra.

Tuyến hy sinh này, Mê Vụ Chi Chủ rõ ràng muốn đi một con đường khác.

Hắn muốn hồi sinh một số tộc nhân, tái lập tộc Mê Vụ, sau đó triển khai kế hoạch phát triển.

Phong Kỳ có thể đoán được suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ.

Con đường trưởng thành này, Mê Vụ Chi Chủ dường như muốn thử lại con đường bành trướng và phát triển.

Cách phát triển này đầy rủi ro nhưng cũng là con đường trực tiếp nhất để lấy chiến nuôi chiến, tốc độ thu thập tài nguyên càng không thể đạt đến tầm cao mà con đường phát triển ổn định khó có thể đạt được.

Tộc Linh Năng là ví dụ đơn giản nhất.

Tộc địa Linh Năng đi theo con đường bành trướng và phát triển, hệ phái Hắc Huyền đi theo con đường ẩn núp.

So sánh giữa hai bên, thực lực tổng hợp của tộc địa Linh Năng có thể nghiền nát hệ phái Hắc Huyền, thậm chí chỉ cần phái ra một vài tộc nhân là có thể tiêu diệt hệ phái Hắc Huyền.

Hết chương 1424.

Chương 1425. Thế Hệ Tiếp Nối

Nếu không phải phe tộc địa luôn coi Hắc Huyền là tộc nhân thì Hắc Huyền căn bản không thể giữ được một nửa quyền hạn của Kho Ý Thức Thánh Linh trong tay.

Con át chủ bài duy nhất của Hắc Huyền chỉ có người giúp đỡ bí mật là "Mặc." mà thôi.

Nghĩ đến Mặc, Phong Kỳ chỉ thấy buồn cười.

Tên này khắp nơi nâng đỡ những kẻ có tiềm năng mạnh mẽ, kết quả lại bị tộc Linh Năng lừa, sớm đã thiết kế sẵn bẫy cho Mặc, cuối cùng bắt sống và giam giữ hắn, coi hắn là đối tượng nghiên cứu số 1 của phòng thí nghiệm vô hạn.

Có lẽ là phân thân ý chí thế giới Mặc, rơi vào cảnh khốn cùng như vậy cũng là bi ai.

Điều này cũng chứng minh được sự cường hãn của tộc Linh Năng tộc địa.

Là một trong tám đại tộc đứng vững ở thế giới tương lai, tiềm năng của tộc Linh Năng cho đến nay vẫn chưa được khai thác hết, con đường tương lai chỉ có thể càng đi càng rộng.

Điều duy nhất khiến Phong Kỳ nghi ngờ là tương lai tộc Linh Năng cuối cùng là phe Hắc Huyền giành chiến thắng hay phe tộc địa giành chiến thắng.

So sánh giữa hai bên, mỗi bên đều có ưu thế riêng.

Ưu thế lớn nhất của Hắc Huyền là hắn luôn hấp thụ chất dinh dưỡng do phe tộc địa cung cấp để trưởng thành.

Nuôi dưỡng thế lực bên ngoài cũng là để hấp thụ tài nguyên của phe tộc địa.

Ví dụ như tuyến hy sinh trước đó, hắn từng cùng với Mê Vụ Chi Chủ với tư cách là thế lực bên ngoài giúp Hắc Huyền cướp đoạt tài nguyên mà phe tộc địa ban cho, nhờ đó mà có được niềm vui gấp đôi.

Hắc Huyền luôn tạo cho phe tộc địa một ảo giác, có thế lực ẩn núp đang nhắm vào phe tộc địa, cướp đoạt tài nguyên chỉ là một trong những hành động nhắm vào trong bóng tối.

Tộc địa Linh Năng rõ ràng không nhận ra được kế hoạch của Hắc Huyền.

Ngoài ra, Hắc Huyền còn có sự giúp đỡ bí mật của Mặc, tạo ra một loạt vũ khí bí mật cho các thành viên tộc Linh Năng của phe Hắc Huyền.

Xét về góc độ lâu dài, tương lai của phe Hắc Huyền cũng rất rộng mở.

Chỉ xét về sự so sánh thực lực tổng hợp, phe tộc địa có ưu thế rất lớn, đạt đến tầm cao mà phe Hắc Huyền khó có thể đạt được.

Nhưng là một kẻ thâm hiểm, biết đâu Hắc Huyền sẽ là người chiến thắng lớn nhất trong tương lai.

Về vấn đề này, Phong Kỳ không suy nghĩ thêm nữa.

Lúc này hắn giơ tay phải lên, để lộ dấu ấn màu đen hình đám mây đen ở lòng bàn tay, nhìn Mê Vụ Chi Chủ tò mò hỏi:

“Lão Mê, hình như cơ thể ta có vấn đề rồi, ngươi xem xem đây là chuyện gì.”

Nhìn thấy dấu ấn đám mây đen ở lòng bàn tay Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ lập tức cau mày.

Hắn vươn tay nắm lấy tay phải của Phong Kỳ, cánh tay hóa thành sương mù bao bọc lấy lòng bàn tay Phong Kỳ.

Một lúc lâu sau, Mê Vụ Chi Chủ mở mắt ra.

Trong ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi mới mở lời:

"Dấu ấn này gọi là ấn tay mây, thuộc về vật ngưng tụ của cảm xúc tiêu cực về tinh thần, bình thường ẩn núp trong biển thức tinh thần, bây giờ xuất hiện ở lòng bàn tay ngươi, xem ra tình trạng tinh thần hiện tại của ngươi không được tốt lắm… Nhưng không cần quá lo lắng, đợi đến khi trạng thái tinh thần của ngươi ổn định thì ấn tay mây sẽ biến mất."

Nghe lời giải thích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ gật đầu hiểu ra:

"Thì ra là vậy, đa tạ."

"Đa tạ cái rắm, lão tử lừa ngươi đấy, ta cũng không biết dấu ấn đen này là thứ gì."

Nhìn Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét, Phong Kỳ sửng sốt, sau đó kiên quyết giơ ngón giữa lên.

Ba tháng sau, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Nhìn đứa trẻ nhỏ tên Trương Đạo Văn đang đứng rụt rè bên cạnh Úy Vi, hai tay nắm chặt ống quần, Phong Kỳ thử vẫy tay.

Nhưng đứa trẻ không để ý đến hắn, cứ thế chạy thẳng ra sau Úy Vi, chỉ thò nửa cái đầu ra, vẻ mặt hơi căng thẳng.

Đã một thời gian kể từ khi đưa đứa trẻ về Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Những ngày tháng mất đi bà lão, đứa trẻ thường khóc lóc thảm thiết nhưng đến hôm nay thì rõ ràng đã quen, không còn

khóc vì không gặp bà lão nữa.

Bây giờ Úy Vi đã trở thành chỗ dựa mới của đứa trẻ.

Kết thúc khoảng thời gian bận rộn này, Phong Kỳ quyết định ở lại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng một thời gian, đích thân dạy dỗ đứa trẻ lớn lên.

Thực ra hắn cũng đã nghĩ đến việc giao phó hoàn toàn việc nuôi dạy đứa trẻ cho Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Nhưng năng lực của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng chỉ giới hạn ở việc nuôi dưỡng, còn việc bồi dưỡng đứa trẻ thì Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không giỏi.

Đứa trẻ không giống như Mộc Tinh, không cần khảm Phù Văn Tinh Thạch để lớn lên, tu luyện công pháp mới là lựa chọn đầu tiên của đứa trẻ.

Công pháp tu luyện của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng dựa vào việc kết nối với cơ sở dữ liệu để có được, chất lượng giảng dạy thậm chí còn kém hơn Tinh Thành Học Phủ.

Hết chương 1425.

Chương 1426. Đào Tạo Nhân Tài

Dù sao thì nghề nào cũng có chuyên môn riêng.

Và trường hợp của đứa trẻ cũng khá đặc biệt.

Các công pháp tu luyện do học thuyết tu luyện của loài người sáng tạo ra đều không có tác dụng với đứa trẻ.

Úy Vi đã kiểm tra kỹ lưỡng tình trạng cơ thể của đứa trẻ, kết luận là cấu tạo bên trong cơ thể của đứa trẻ có nhiều điểm khác biệt so với con người, đặc biệt là các đường kinh mạch trong cơ thể.

Nếu tùy tiện tu luyện công pháp của loài người, đứa trẻ rất có thể sẽ chết thảm.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Phong Kỳ chọn cách đích thân dạy dỗ.

Trong số các công pháp tu luyện mà hắn nắm giữ, có hai công pháp không cần tương ứng với kinh mạch trong cơ thể, thuộc loại công pháp tu luyện chung.

Một là Hiến Tế Huyết Nhục nhưng Phong Kỳ tạm thời không cân nhắc đến công pháp này.

Nếu đứa trẻ có bản tính hung ác, hắn sẽ cân nhắc dùng Hiến Tế Huyết Nhục làm đòn sát thủ để hạn chế đứa trẻ trong tương lai, một khi đứa trẻ trở thành kẻ thù của loài người, quỹ đạo vận hành của Huyết Nhục Đỉnh sẽ mở ra trong Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng …

Hai là "Đao Thể."

Công pháp này được học từ ký ức của Ma Đao, cũng là công pháp tăng trưởng chung.

Ma Đao trên đường trưởng thành đã đi qua nhiều thế giới, đổi vô số chủ nhân, những chủ nhân này không phải là sinh vật của cùng một chủng tộc.

Đối với Ma Đao mà nói, cố ý nghiên cứu một bộ công pháp tăng trưởng phù hợp với chủ nhân là hành động không đáng, điều này sẽ dẫn đến việc mỗi lần đổi chủ đều phải nghiên cứu lại một bộ công pháp tương ứng và phù hợp.

Công pháp chung trở thành lựa chọn tốt nhất của Ma Đao, pháp môn tu luyện Đao Thể cũng ra đời vào thời điểm đó.

Để nghiên cứu ra bộ công pháp này, Ma Đao đã bỏ ra rất nhiều công sức.

Bây giờ bộ công pháp này cũng có thể áp dụng để bồi dưỡng đứa trẻ.

Cho đến tận bây giờ, Phong Kỳ vẫn cảm thấy cái tên "Trương Đạo Văn." rất quen thuộc, cứ cảm thấy đã nghe ở đâu đó nhưng vẫn không nhớ ra là đã nghe ở đâu.

Hắn đoán về tương lai của đứa trẻ là nếu đứa trẻ lớn lên trong xã hội loài người theo dòng lịch sử bình thường thì đứa trẻ hẳn sẽ rất nổi tiếng trong lịch sử loài người và chịu ảnh hưởng của bà lão, Trương Đạo Văn rõ ràng sẽ không đi theo con đường võ thuật, rất có thể sẽ gia nhập một viện nghiên cứu nào đó, trở thành một nhân viên nghiên cứu.

Nhưng lần này, hắn quyết định để đứa trẻ đi theo con đường tu luyện võ đạo, thử trở thành cây đại thụ của nhân tộc.

Ngay cả khi không có sức chiến đấu đáng sợ như Mộc Tinh, với tiềm năng phát triển của đứa trẻ, tương lai cũng sẽ là một trong những chiến thần của nhân tộc, ảnh hưởng đến một thời đại.

Vì vậy, việc bồi dưỡng đứa trẻ là vô cùng quan trọng.

Điều này có thể thấy từ mức độ coi trọng của Mê Vụ Chi Chủ đối với đứa trẻ.

Hắn khá hiểu tính cách của Mê Vụ Chi Chủ, hắn căn bản sẽ không thương xót sinh mạng của các chủng tộc khác.

Đối mặt với các chủng tộc khác, hắn chỉ đặt lợi ích lên hàng đầu nhưng lão Mê lại có thể coi trọng đứa trẻ đến vậy, thậm chí còn có ý định nhận đứa trẻ làm con nuôi, điều đó đủ chứng minh tiềm năng phát triển của đứa trẻ là rất lớn.

Bất kể Trương Đạo Văn trong lịch sử là ai, Phong Kỳ quyết định nghe theo lời khuyên của lão Mê, bồi dưỡng đứa trẻ này thành chiến thần của nhân tộc.

Chiến thần của nhân tộc, phải bắt đầu từ khi còn nhỏ.

Nhưng thái độ của đứa trẻ đối với hắn dường như không mấy thiện cảm, núp sau Úy Vi, giống như một chú mèo con sợ người lạ.

So với sự dai dẳng bám riết khi lần đầu gặp Giác Hút, đứa trẻ lại có biểu hiện hoàn toàn khác.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ ở lại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, bắt đầu cố gắng tiếp xúc thân thiện với đứa trẻ.

Cảm giác xa lạ dần tan biến trong quá trình tiếp xúc.

Trong những ngày bận rộn của Úy Vi, Phong Kỳ đã dứt khoát gánh vác trọng trách trông trẻ, còn phải chịu trách nhiệm dỗ đứa trẻ ngủ.

Dần dần, đứa trẻ cũng bắt đầu có cảm giác dựa dẫm vào hắn.

Đặc biệt là trước khi đi ngủ mỗi ngày, chắc chắn phải nghe Phong Kỳ kể chuyện mới có thể ngủ ngon.

Kể chuyện là bước đầu tiên Phong Kỳ dạy dỗ đứa trẻ.

Đứa trẻ có thiên phú rất cao, đã có thể hiểu những gì hắn nói nhưng lúc này rõ ràng vẫn chưa phải lúc để nói lý lẽ với đứa trẻ.

Bây giờ, cách thích hợp nhất để định hình nhân cách của đứa trẻ chính là kể chuyện.

Dũng sĩ đấu với rồng, đại anh hùng cứu thế giới… những câu chuyện như vậy tuy sáo rỗng nhưng đối với đứa trẻ lúc này lại vô cùng hấp dẫn.

Thế giới và nhân vật trong câu chuyện tuy là hư cấu nhưng lại có thể giúp đứa trẻ hiểu được thế nào là chính nghĩa.

Tam quan trong quá trình trưởng thành cũng sẽ dần được hình thành trong những câu chuyện khác nhau.

Sau này khi đứa trẻ lớn lên, hắn cũng sẽ học theo lão Vương, kể cho đứa trẻ nghe về lịch sử nhân tộc chống lại Sinh Vật Trận Địa.

Hết chương 1426.

Chương 1427. Phát Triển Văn Minh

Muốn đứa trẻ chiến đấu vì nhân tộc, trước tiên phải khiến đứa trẻ từ tận đáy lòng công nhận nhân tộc.

Những ngày như vậy kéo dài hai tháng.

Sáng hôm đó, sau khi ăn sáng xong, Phong Kỳ dẫn đứa trẻ đến phòng huấn luyện của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Bây giờ đứa trẻ không còn kháng cự việc hắn tiếp xúc nữa, hắn định thử dạy đứa trẻ cách tu luyện.

Việc luyện tập Đao Thể, bây giờ vẫn chưa phải lúc.

Hắn định dạy đứa trẻ phương pháp hấp thụ linh khí đơn giản nhất trước.

Loại pháp môn này chủ yếu vận hành theo logic hấp thụ linh khí trời đất vào cơ thể, nuôi dưỡng cơ thể, không cần kết hợp kinh mạch, thuộc về một loại phương pháp điều dưỡng cơ thể sau khi luyện thể.

Đến phía đông phòng huấn luyện cùng đứa trẻ, hắn dẫn đứa trẻ ngồi xếp bằng.

Đứa trẻ tuy mới hơn ba tuổi nhưng lại tràn đầy năng lượng, căn bản không chịu phối hợp ngồi xếp bằng.

“Tiểu Văn, theo nhịp thở của ta mà hít thở.” Lúc này, Phong Kỳ lên tiếng.

“Không.” Đứa trẻ dứt khoát lắc đầu.

“Còn muốn nghe kể chuyện không?”

“Muốn.”

“Vậy thì nghe lời, nếu không thì tối nay không được nghe kể chuyện nữa.” Đứa trẻ đang chạy lung tung nghe vậy, không khỏi chu môi nhưng vẫn ngoan ngoãn đến bên cạnh Phong Kỳ ngồi xếp bằng.

Tiếp theo, hắn bắt đầu theo nhịp thở của Phong Kỳ mà hít thở.

“Tiểu Văn, nhắm mắt lại cảm nhận xem có phát hiện ra xung quanh có gì khác biệt không.”

“Có rất nhiều chấm nhiều màu sắc, đẹp lắm.” Đứa trẻ nhắm chặt mắt, nhỏ giọng trả lời.

Nghe vậy, Phong Kỳ đột ngột mở mắt.

Đây mới là lần đầu tiên học cách hấp thụ linh khí, đứa trẻ vậy mà đã có thể cảm nhận được linh khí và các hạt nguyên tố xung quanh, thiên phú này thực sự có chút quá mức.

Lúc này, hắn tiếp tục lên tiếng:

“Thử tưởng tượng ra một đôi tay, để đôi tay này nắm bắt các hạt màu vàng trôi nổi xung quanh, vỗ chúng vào trong cơ thể.”

Nghe vậy, đứa trẻ nhíu mày:

“Chú Kỳ, các hạt màu vàng tự động chui vào trong cơ thể cháu rồi… Cơ thể ấm áp, rất thoải mái.”

Phong Kỳ: …

Quá mức, quá mức rồi.

Nếu hắn đoán không nhầm thì đây rõ ràng là năng lực thiên phú huyết mạch của đứa trẻ.

Để linh khí tự động tụ tập vào trong cơ thể, điều này giống như mở một chế độ tu luyện tự động.

Ngay cả khi không có công pháp tương ứng dẫn dắt linh khí vận hành trong cơ thể thì việc được linh khí nuôi dưỡng một cách tiềm ẩn cũng có thể khiến đứa trẻ trường sinh bất lão, có được thể chất khỏe mạnh hơn người thường rất nhiều.

Lúc này, hắn thả ra cảm nhận, kiểm tra tình trạng cơ thể của đứa trẻ.

Chỉ thấy dưới tầm nhìn cảm nhận, cơ thể đứa trẻ phát ra ánh sáng yếu ớt, các hạt linh khí xung quanh như bị một sức mạnh bí ẩn nào đó kéo đến, liên tục chui vào trong cơ thể đứa trẻ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ một lần nữa cảm nhận sâu sắc về khoảng cách phát triển giữa con người và các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực.

Người bình thường muốn chính thức bắt đầu tu luyện, thường phải bắt đầu từ sau 16, 17 tuổi.

Trước đó chỉ có thể dùng Bộ Tu Luyện Thể Thao để rèn luyện nền tảng cho cơ thể, cũng là tiếp xúc sơ bộ với tu luyện.

Trong thời gian này, họ sẽ lĩnh ngộ được cách các hạt linh khí đi vào cơ thể.

Nhưng Bộ Tu Luyện Thể Thao chỉ thích hợp để rèn luyện nền tảng, rõ ràng không thể so sánh với tốc độ hấp thụ linh khí của những pháp môn hấp thụ linh khí kia.

Rất nhiều người sẽ dừng lại ở cửa ải hấp thụ linh khí này rất lâu.

Lúc này, người bình thường sẽ lần đầu tiên tiếp xúc với sức mạnh của tầng ý thức, hấp thụ linh khí cần dựa vào thiền định để ảo hóa lưới lớn, bàn tay lớn, v.v. để hấp thụ và bắt giữ linh khí.

Đây là cửa ải đầu tiên, cửa ải khó khăn thứ hai là làm thế nào để làm chậm hoạt tính của các hạt linh khí đi vào cơ thể.

Các hạt linh khí trôi nổi giữa trời đất thường rất hoạt động, ngay cả khi được hấp thụ vào cơ thể cũng có thể nhanh chóng thoát ra ngoài, trở về trời đất.

Chỉ khi giải quyết được hai bước này mới coi như đã học được cách tu luyện sơ bộ.

Nhưng hai cửa ải khởi đầu này hoàn toàn không tồn tại ở đứa trẻ.

Không cần thiền định, linh khí sẽ tự động tụ tập vào trong cơ thể hắn, chưa kể linh khí đi vào cơ thể hắn còn tự động mất đi hoạt tính, bắt đầu nuôi dưỡng cơ thể hắn.

Khoảng cách thiên phú, khủng khiếp đến vậy.

Phát hiện này khiến Phong Kỳ càng thêm mong đợi vào tương lai của đứa trẻ.

Đứa trẻ giáng sinh ở Tinh Thành, hắn không rõ có nguyên nhân gì nhưng hắn biết đứa trẻ lớn lên chắc chắn có thể thúc đẩy tiến trình văn minh nhân tộc.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên nhớ đến lời đánh giá của lão mê về đứa trẻ.

Hắn nói, đứa trẻ này có tiềm năng phát triển rất lớn, nếu được lớn lên ở chủng tộc mạnh, hắn có thể có được công pháp tu luyện phù hợp với huyết mạch của mình và tài nguyên tu luyện hàng đầu, tương lai vô hạn.

Sinh ra ở nhân tộc đối với đứa trẻ mà nói, không nghi ngờ gì là môi trường phát triển khó khăn như địa ngục, không những không có công pháp tu luyện phù hợp mà tài nguyên cũng không thể đồng ý đầy đủ.

Hết chương 1427.

Chương 1428. Bảo Vệ Tinh Thành

Mê Vụ Chi Chủ nói những lời này nghe không dễ chịu nhưng lại là sự thật.

Nhân tộc không thể cung cấp cho đứa trẻ công pháp tu luyện phù hợp và tài nguyên tu luyện hàng đầu, cũng như giáo dục học tu luyện phối sáo.

Nhưng tiềm năng của đứa trẻ cũng đáng sợ như vậy.

Tổ tiên của đứa trẻ đã đặt cho hắn một nền tảng huyết mạch vững chắc.

Vàng ở đâu cũng sáng, mà đứa trẻ chính là một cục vàng sắp phát sáng.

Dưới tầm nhìn cảm nhận của Phong Kỳ, lồng ngực đứa trẻ bùng cháy ngọn lửa màu vàng, không ngừng đốt cháy những điểm sáng linh khí tràn vào cơ thể, đồng thời truyền linh khí đã tinh chế đến toàn thân, nhiệt độ cơ thể bắt đầu tăng dần.

Hắn có thể rõ ràng cảm nhận được thể chất của đứa trẻ dưới sự gột rửa của linh khí bắt đầu ổn định tăng lên.

Tu luyện một hồi lâu, đứa trẻ từ từ mở mắt.

Chỉ thấy má hắn ửng hồng, chớp chớp đôi mắt xanh, trông rất đáng yêu.

“Chú Kỳ, tu luyện thật vui.”

Nói xong, đứa trẻ từ từ đứng dậy nhưng còn chưa kịp đứng vững, hắn đã loạng choạng tại chỗ, cơ thể lao thẳng về phía trước hai mét.

Phong Kỳ: …

Có thể thấy thể lực của đứa trẻ đã được cải thiện rõ rệt nhưng đứa trẻ rõ ràng vẫn chưa nhận ra.

Việc đột nhiên ngã xuống chính là do thể chất của hắn được tăng cường, hiện tại hắn vẫn chưa thích ứng với sự thay đổi về thể lực.

“Oa oa oa… oa.”

Chỉ thấy đứa bé từ từ há miệng rồi bắt đầu khóc lớn, nước mắt chảy không ngừng.

Trong lúc khóc lớn, đứa bé thỉnh thoảng lại liếc nhìn Phong Kỳ, bãi xuất liễu nhất phó khoái lai hống ngã đích tư thái.

Phong Kỳ trong lòng bất lực, đành phải đứng dậy đi tới bên cạnh đứa bé.

Làm một ông bố bỉm sữa không hề dễ dàng.

Đứa trẻ rất thông minh, lại có ngộ tính rất cao nhưng lại là một đứa trẻ hay khóc.

Úy Vi đánh giá về đứa trẻ hay khóc là, bị lão ẩu vứt bỏ dẫn đến nội tâm nhạy cảm và yếu đuối, cho rằng khóc có thể nhận được sự quan tâm.

Đứa trẻ hiện tại còn nhỏ, Phong Kỳ chỉ có thể dùng cách dỗ dành.

Nhưng tính cách này chắc chắn phải sửa.

Vừa xoa đầu đứa trẻ, Phong Kỳ vừa nhẹ nhàng nói “Quy tắc của nam tử hán”, cố gắng dùng lời nói để dỗ dành đứa trẻ nín khóc.

Cuối cùng, dưới sự cảm hóa của hắn, đứa trẻ nghiêng đầu, dựa vào vai hắn ngủ thiếp đi.

Phong Kỳ trong lòng bất lực, đành bế đứa trẻ đến ngồi ở ghế sofa.

Vài giờ sau, đứa trẻ đói bụng tỉnh dậy, bắt đầu kêu gào đòi ăn linh thực ngon…

…

Một tháng sau, Phong Kỳ và đứa trẻ đang tập chống đẩy ngược ở phòng tập.

Mặc dù đứa trẻ mới ba tuổi nhưng thể chất đã đạt đến cấp bậc Hắc Thiết thượng giai trong hệ thống đánh giá tu luyện của nhân loại.

Chỉ còn một bước nữa là đến cấp bậc Thanh Đồng.

Tốc độ trưởng thành của đứa trẻ khiến Phong Kỳ vô cùng kinh ngạc.

Mặc dù đã có sự chuẩn bị về mặt tâm lý nhưng đứa trẻ vẫn khiến Phong Kỳ nhiều lần chứng kiến được sự mạnh mẽ của thiên phú.

Việc rèn luyện thể lực cũng khiến tính cách yếu đuối của đứa trẻ giảm đi, mặc dù vẫn rất thích bám lấy hắn làm nũng nhưng rõ ràng đã tự tin và dũng cảm hơn nhiều.

“Tiểu Văn, tiếp tục một nghìn cái chống đẩy ngược.”

Nói xong, Phong Kỳ lật người đứng vững, đi đến ngồi ở ghế sofa.

Đứa trẻ rất ngoan ngoãn tiếp tục tập luyện, miệng còn lẩm bẩm đếm 1234…

Lúc này, Phong Kỳ đưa tay cầm chiếc máy tính bảng đặt trên bàn trà, bắt đầu xem tin tức gần đây.

Đặc biệt là cải cách về giáo dục, đây là dự án cải cách mà hắn coi trọng nhất ở giai đoạn hiện tại.

Thực ra, vấn đề về giáo dục, lão Vương đã phát hiện ra từ rất sớm.

Hắn nhớ rõ lão Vương từng nói, bản thân lựa chọn trở thành giáo viên là vì nhận ra sự yếu đuối trong xương tủy của nhiều người ở giai đoạn hiện tại, muốn thông qua giáo dục để thay đổi hiện trạng.

Lúc đó, lão Vương thường xuyên đăng tải quan điểm của mình trên các diễn đàn mạng, cố gắng đánh thức máu nóng và lòng dũng cảm trong xương tủy của nhiều kẻ yếu đuối.

Có thể thấy vấn đề về giáo dục vẫn luôn tồn tại.

Sau khi dần dần tiếp xúc với sự thật của thế giới, Phong Kỳ mới hiểu ra rằng đằng sau chuyện này có thế lực lĩnh vực âm thầm nhúng tay vào.

Đối với các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực, chúng coi thường loài người.

Chúng lười quan tâm đến cách loài người trưởng thành.

Nhưng đối với những thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực mà thực lực không thể so sánh với các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực thì việc tác động đến loài người rõ ràng là một trong những kế hoạch tương lai của chúng.

Chúng không muốn loài người dần dần trỗi dậy.

Cải cách giáo dục, mục đích chính là loại bỏ từ gốc những vấn đề tiềm ẩn trên con đường trỗi dậy của loài người.

Phong Kỳ xem rất kỹ tin tức mà Bộ Giáo dục gửi đến.

Một lúc lâu sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước, thấy đứa trẻ vẫn ngoan ngoãn kiên trì tập luyện, hắn hài lòng gật đầu.

Lúc này, hắn cầm lấy lọ thuốc an thần tinh thần đặt trước mặt, uống một ngụm.

Hết chương 1428.

Chương 1429. Thế Hệ Trẻ Tài Năng

Chất lỏng chảy xuống cổ họng, hóa thành cảm giác mát lạnh xoa dịu tinh thần căng thẳng, hắn lập tức cảm thấy cơ thể cũng thư giãn không ít.

Cúi đầu nhìn lại thông tin cải cách mà Bộ Giáo dục gửi trên màn hình.

Đang chuẩn bị tiếp tục xem thì trong đầu Phong Kỳ lóe lên một tia sáng.

Hắn đột nhiên nhớ ra mình đã nghe thấy ba chữ "Trương Đạo Văn." ở đâu rồi.

Đó là trong giấc mơ tương lai 1500 năm sau.

Trong giấc mơ tương lai đó, loài người vẫn chưa diệt vong, hắn đã từng vào khu bảo hộ của loài người và gặp được người tương lai.

Cũng chính vào lúc đó, hắn tình cờ nghe được một đoạn nói chuyện của giáo viên Khu tránh nạn Tinh Thành khi giới thiệu về các nhân vật lịch sử trên lớp.

Trong đó có nhắc đến một cái tên.

"Thiên tài toàn năng đầu tiên trong lịch sử, Trương Đạo Văn!"

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn đứa trẻ, ánh mắt cũng thay đổi theo.

…

Phong Kỳ vẫn luôn cảm thấy cái tên "Trương Đạo Văn." này rất quen thuộc.

Nhưng hắn xem lại lịch sử gần trăm năm của Tinh Thành, lại không nhớ có nhân vật nào như vậy.

Vừa nãy xem thông tin mà Bộ Giáo dục gửi đến, trong đầu hắn đột nhiên lóe lên một tia sáng, nghĩ ra được mình đã nghe thấy cái tên này ở đâu.

Lần mơ về tương lai đó, hắn đã từng vào Khu tránh nạn Tinh Thành gặp người tương lai, đồng thời phối hợp với Giác Hút và người tương lai hợp tác tiến hành thanh tẩy Sinh Vật Trận Địa trong khu bảo hộ.

Trước đó, khi hắn đi dạo trong khu bảo hộ, hắn đã nghe một giáo viên trong một lớp học kể về các nhân vật lịch sử, trong đó có đánh giá ngắn gọn về Trương Đạo Văn, gọi ông là thiên tài toàn năng.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng đứa trẻ đang chống đẩy ngược ở đằng xa thực sự rất nổi tiếng trong lịch sử loài người.

Đã là thiên tài toàn năng, chứng tỏ đứa trẻ này đã có nhiều đóng góp cho loài người ở nhiều lĩnh vực.

Nếu không thì cũng không được gọi là thiên tài toàn năng.

Nhưng có một vấn đề khiến hắn rất khó hiểu.

Hắn đã xem lại những nhân tài kiệt xuất trong gần trăm năm lịch sử nhưng đều không thấy nhắc đến Trương Đạo Văn, điều này có phải nói rằng Trương Đạo Văn nổi tiếng không phải ở thời đại này, mà là ở thời đại sau trăm năm nữa không?

Vấn đề này, tạm thời hắn không thể biết được.

Hiện tại, điều duy nhất có thể chắc chắn là đứa trẻ này trong dòng lịch sử bình thường cũng từng đứng về phía loài

người.

Nhưng rõ ràng là loài người đã không thể khai thác hết tiềm năng của đứa trẻ.

Mặc dù được gọi là thiên tài toàn năng nhưng điều này rõ ràng không liên quan đến "Võ đạo."

Giống như hắn đã đoán trước đó, đứa trẻ rất có khả năng làm việc tại Viện nghiên cứu có thẩm quyền, mở ra con đường mới cho loài người.

Điểm mạnh nhất của đứa trẻ thực ra là tiềm năng huyết mạch của nó, sự tiến triển nhanh chóng trong tu luyện có thể khiến nó tiến bộ nhanh hơn người thường hàng trăm lần, thậm chí là mạnh lên với tốc độ tăng trưởng cao hơn.

Cân nhắc xem cái nào nhẹ cái nào nặng, xét theo sự thay đổi của cục diện tương lai, loài người cần nhất là sức mạnh chiến đấu hàng đầu.

Nếu không có sức mạnh chiến đấu hàng đầu trấn giữ, loài người thậm chí còn khó có thể phát triển ổn định.

Sau khi thời kỳ đen tối hỗn loạn của quân đội Bình minh trong lịch sử kết thúc, các thành phố lớn bắt đầu đi xuống.

Việc quy hoạch Khu tránh nạn Tinh Thành cũng bắt đầu từ thời kỳ đó.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, Phong Kỳ không còn suy nghĩ sâu xa về vấn đề của đứa trẻ nữa, bắt đầu tiếp tục xem máy tính bảng trong tay.

Đã biết được đứa trẻ từng có nhiều đóng góp cho loài người, hắn cũng yên tâm hơn về tương lai của đứa trẻ, ý định bồi dưỡng nó thành tài cũng càng thêm kiên định.

Một lúc lâu sau, hắn đặt máy tính bảng xuống, đứng dậy đến bên đứa trẻ, bắt đầu cùng nó tập luyện thể lực, tạo nền

tảng cho tương lai.

Hắn rất mong chờ tương lai của đứa trẻ.

…

Phong Kỳ đã ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng gần nửa năm.

Cho đến khi mùa tốt nghiệp năm mới sắp đến.

Vì Lâm Nhiễm và những thành viên khác của tổ chức Bình Minh đã nghỉ học trước nên Phong Kỳ không cần đến Học phủ Tinh Thành để tham dự lễ tốt nghiệp của họ.

Lần này hắn có mục tiêu mới.

Tiểu Tâm của Học phủ Ngân Hà.

Nếu kế hoạch suôn sẻ, Tiểu Tâm sẽ thay thế lão Vương trở thành người khiêu chiến Hiến tế huyết nhục mới.

Trước khi rời Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ đưa đứa trẻ đến bên Úy Vi.

Đứa trẻ đã quen ở bên hắn nên tỏ ra rất không muốn, vừa khóc vừa quấy, không muốn hắn rời đi.

Dỗ dành một lúc lâu, hắn mới có thể thoát thân.

Ngồi trên máy bay của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ đến Thành Thắng Lợi nửa ngày trước khi lễ tốt nghiệp bắt đầu.

Khi máy bay hạ cánh xuyên qua tầng mây, cảnh tượng Thành Thắng Lợi hiện ra trước mắt.

Thành Thắng Lợi là một thành phố lịch sử nổi tiếng, cũng là thành phố mang màu sắc huyền thoại nhất khu vực phía Đông.

Hết chương 1429.

Chương 1430. Kế Hoạch Chiến Lược

Sự ra đời của nó phải truy ngược đến thời kỳ đầu của cuộc xâm lược của Lĩnh vực.

Hai chữ "Thắng lợi." hàm chứa quyết tâm chống lại Lĩnh vực của cư dân vùng này vào thời kỳ đầu, cũng như khát vọng chiến thắng.

Chiến thắng cuối cùng được đổi bằng sự hy sinh của hàng triệu chiến sĩ, cư dân.

Thành Thắng Lợi được xây dựng trên nền tảng chiến thắng được tôi luyện bằng máu, Học phủ Thắng Lợi được xây dựng ở đây, cũng là học phủ duy nhất ở khu vực phía Đông đào tạo chỉ huy chiến tranh, bao gồm nhiều cán bộ cấp cao của quân đội Tinh Thành cũng được đào tạo tại Thành Thắng Lợi, sau đó trải qua một thời gian rèn luyện ở tiền tuyến mới chính thức trở thành sĩ quan quân đội Tinh Thành.

Mục tiêu lần này của Phong Kỳ là Học phủ Ngân Hà ở Thành Thắng Lợi.

Về mặt xây dựng hệ thống tu luyện, Viện Nghiên cứu Hổ phách của Tinh Thành và Học phủ Ngân Hà song hành cùng nhau, là hai cơ sở mạnh nhất trong số nhiều cơ sở nghiên cứu phát triển hệ thống tu luyện của các thành phố lớn.

Học phủ Ngân Hà trực thuộc Viện Nghiên cứu Ngân Hà được toàn nhân loại công nhận là học phủ hàng đầu về học thuật tu luyện.

Sự khác biệt lớn nhất giữa Học phủ Ngân Hà và Học phủ Tinh Thành là Học phủ Tinh Thành có nhiều chuyên ngành, bao quát rộng, trong đó có học thuật công pháp, học thuật chiến đấu, học thuật linh dược, v.v.

Nhưng Học phủ Ngân Hà thì khác, Học phủ Ngân Hà không mở các chuyên ngành như học thuật chiến đấu, chỉ có hai chuyên ngành chính là học thuật công pháp và học thuật thuật pháp, cùng với các chuyên ngành học thuật tu luyện mới được mở rộng khác.

Học phủ này từng là mục tiêu trong lòng Phong Kỳ.

Trước khi có được khả năng xuyên qua dòng thời gian, suy nghĩ của hắn rất đơn giản, thi vào Học phủ Ngân Hà để học học thuật công pháp, sau khi tốt nghiệp sẽ gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách hoặc Viện Nghiên cứu Ngân Hà, trở thành một nhà nghiên cứu khoa học về học thuật công pháp.

Chỉ là kế hoạch không theo kịp sự thay đổi.

Một giấc mơ trong lớp học đã làm chệch hướng vận mệnh của hắn, đi lên con đường hoàn toàn khác với ước mơ trước đây.

Con đường này phía trước gian nan hiểm trở nhưng hắn vẫn luôn tin rằng tương lai sẽ có thời đại thịnh thế rực rỡ.

Con đường theo đuổi ước mơ, quá trình cũng rất tuyệt vời.

Xuống máy bay, Phong Kỳ bắt taxi đi thẳng đến Học phủ Ngân Hà.

Học phủ Ngân Hà nằm ở vùng xa xôi phía Tây Thành Thắng Lợi, nơi đây vốn là một vùng đất ngập nước, theo sự thành lập của Học phủ Ngân Hà đã thúc đẩy sự phát triển của các vùng xung quanh, các loại công trình kiến trúc mọc lên như nấm, phát triển thành một trong những khu vực sầm uất nhất Thành Thắng Lợi xung quanh Học phủ Ngân Hà.

So với không khí lịch sử cổ kính chỉ có ở khu phố cổ Thành Thắng Lợi, khu vực Học phủ Ngân Hà tọa lạc có cơ sở vật chất mới mẻ, vô cùng phồn hoa.

Càng gần Học phủ Ngân Hà, hai bên đường càng có nhiều cửa hàng thuốc linh tài.

Gần đến ngày tốt nghiệp, các cửa hàng gần đó đã treo những lời chúc mừng dành cho các sinh viên tốt nghiệp.

Mùa tốt nghiệp hằng năm, chắc chắn là một trong những ngày náo nhiệt nhất của một thành phố.

Mặc dù các học viên tốt nghiệp Học phủ Ngân Hà không ra tiền tuyến nhưng chiến trường của họ cũng nguy hiểm không kém, cũng là vì tương lai của nhân loại mà nỗ lực.

Xe dừng lại ở cổng lớn của Học phủ Ngân Hà.

Xuống xe, đập vào mắt là một cây cột đá dựng ở bên trái cổng trường, trên đó có bốn chữ "Học phủ Ngân Hà." rồng bay phượng múa, góc trên bên phải bị mất còn treo một thanh kiếm gỗ.

Đi vào trong, quay đầu lại có thể thấy mặt sau của bia đá khắc nhiều tên người.

Những người có thể để lại tên trên bia đá đều là những người tốt nghiệp Học phủ Ngân Hà và có những đóng góp to lớn cho sự phát triển của nhân loại.

Ở giữa mặt sau của bia đá còn in một dòng chữ đã mờ đi "Học phủ Thắng Lợi - Phân hiệu học thuật tu luyện."

Về nguồn gốc của Học phủ Ngân Hà, Phong Kỳ đương nhiên đã tìm hiểu sâu.

Dù sao thì đây cũng từng là mục tiêu đầu tiên trong lòng hắn.

Thời gian thành lập Học phủ Ngân Hà muộn hơn Học phủ Tinh Thành vài chục năm.

Lúc đó, chuyên ngành học thuật tu luyện của Thành Thắng Lợi thuộc về Học phủ Thắng Lợi, là một trong những khóa học được ưa chuộng của Học phủ Thắng Lợi.

Cùng với sự hiểu biết sâu sắc của mọi người về học thuật tu luyện, họ càng cảm thấy tầm quan trọng của học thuật tu luyện, những người đứng đầu Thành Thắng Lợi đã nhiều lần họp bàn về việc có nên tăng cường hỗ trợ cho sự phát triển của học thuật tu luyện hay không.

Lúc đó, Thành Thắng Lợi mới bắt đầu xây dựng lại, bốn phía vẫn còn bị thế lực Lĩnh vực quấy nhiễu.

Lúc đó, nhiều người đề xuất rằng trước tiên nên sử dụng nguồn lực để xây dựng chuyên ngành chiến đấu, ổn định tình hình Thành Thắng Lợi trước rồi mới xem xét đến việc xây dựng học thuật tu luyện, về mặt phát triển học thuật công pháp có thể nhờ Tinh Thành hỗ trợ.

Hết chương 1430.

Chương 1431. Tinh Luyện Kỹ Năng

Lúc đó, phó hiệu trưởng Học phủ Thắng Lợi đã phản đối ý kiến của mọi người, cho rằng sự phát triển học thuật tu luyện của Thành Thắng Lợi không thể hoàn toàn phụ thuộc vào Tinh Thành cung cấp, một khi Tinh Thành xảy ra vấn đề, ngay cả khi tài liệu nghiên cứu được lưu trong cơ sở dữ liệu nhưng không có người tài tương ứng thì cũng vô dụng, học thuật tu luyện của nhân loại sẽ vì thế mà thụt lùi về thời kỳ đầu của thảm họa.

Vì vậy, dù xét về mặt an toàn hay góc độ phát triển học thuật tu luyện, Thành Thắng Lợi phải dốc toàn lực xây dựng một phân hiệu lấy học thuật tu luyện làm chính.

Đề xuất này sau nhiều lần thảo luận, thương lượng, cuối cùng đã được thông qua.

Tiền thân của Học phủ Ngân Hà là "Học phủ Thắng Lợi - Phân hiệu tu luyện." bắt đầu được quy hoạch và xây dựng trên vùng đất ngập nước này.

Mất 5 năm, phân hiệu mới được xây dựng xong.

Chỉ là ban đầu, cơ sở vật chất của phân hiệu đều tương đối thô sơ.

Hiệu trưởng đầu tiên của phân hiệu là phó hiệu trưởng Học phủ Thắng Lợi lúc bấy giờ, cũng là người đã đưa ra kế hoạch xây dựng học phủ tu luyện.

Sự thật chứng minh, suy nghĩ của hắn chắc chắn là đúng đắn.

Tất cả thầy cô và học sinh của phân hiệu tu luyện đều là những người tiên phong trung thành của học thuật tu luyện.

Dưới sự nỗ lực chung của họ, phân hiệu tu luyện của Học phủ Thắng Lợi không ngừng lớn mạnh, đã đào tạo ra nhiều nhân tài có ảnh hưởng đến hậu thế.

Cuối cùng, phân hiệu này đã bỏ đi danh xưng phân hiệu, trở thành một trong những thánh địa học thuật tu luyện hiện đại của nhân loại "Học phủ Ngân Hà."

Tên Học phủ Ngân Hà bắt nguồn từ một câu nói của hiệu trưởng đầu tiên.

Hắn từng nói, tri thức của học thuật tu luyện mênh mông như ngân hà, chúng ta du ngoạn trong ngân hà, mỗi một vì sao chúng ta tiếp xúc có lẽ đều phải dùng cả cuộc đời để khám phá, con đường này rất dài, phải dùng chiều dài của một nền văn minh để đo lường bờ bên kia xa xôi.

Tên Học phủ Ngân Hà chính là bắt nguồn từ đây.

Mặc dù viện trưởng già không thấy được phân hiệu đổi tên nhưng ông đã sớm đặt nền móng cho Học phủ Ngân Hà.

Đây là một học phủ rất thuần túy, mọi thứ bên trong đều được quy hoạch và xây dựng vì sự phát triển của học thuật tu luyện.

Viện Nghiên cứu Ngân Hà cũng ra đời nhờ nguồn cung cấp nhân tài mạnh mẽ của Học phủ Ngân Hà.

Mặc dù ảnh hưởng của học viện này không bằng Học phủ Thắng Lợi nhưng lại là lựa chọn đầu tiên trong lòng nhiều học viên muốn bước vào lĩnh vực học thuật công pháp.

Sau khi qua cửa kiểm tra an ninh, Phong Kỳ đi vào học phủ.

Dọc đường trồng đầy cây quế, cứ đến mùa nhập học của tân sinh viên hằng năm, con đường này sẽ rải đầy hoa quế, không khí thoang thoảng hương thơm, như chào đón tân sinh viên nhập học.

Đi ra khỏi con đường hoa quế, phía trước là một ngã ba, giữa đường có một tấm biển.

Trên đó ghi bên phải thông đến khu vực giảng đường, ký túc xá học viên, bên trái ghi ba chữ "Sân huấn luyện."

So với các học phủ khác, Học phủ Ngân Hà có yêu cầu rất cao về huấn luyện thể chất, hằng năm đều có phần kiểm tra thể chất.

Phong Kỳ đã tìm hiểu về nguyên nhân.

Do tính đặc thù của Học phủ Ngân Hà, học viên ngày ngày chỉ chúi mũi vào tiếp thu kiến thức học thuật tu luyện, thể chất nói chung đều kém.

Điều này cũng dẫn đến việc hằng năm các học viên được gửi đến Hổ Phách, Viện Nghiên cứu Ngân Hà đều ốm yếu nhiều bệnh.

Sau khi vấn đề này được phản ánh nhiều lần, Học phủ Ngân Hà đã tiến hành cải cách, bắt buộc học viên phải tiến hành huấn luyện thể chất trong khi học, đồng thời tiến hành kiểm tra thể chất mỗi quý một lần.

Nếu kiểm tra thể chất không đạt chuẩn, học phần sẽ bị ảnh hưởng.

Dùng một câu nói của một vị tiền bối viện nghiên cứu công pháp nào đó trên mạng để nhắn nhủ tân sinh viên Học phủ Ngân Hà:

"Thể chất của các tân sinh viên các ngươi đều không đạt chuẩn, sau này làm sao vui vẻ thức đêm với chúng ta được?

(mặt cười.jpg)”

Môi trường làm việc cường độ cao, cần có một cơ thể khỏe mạnh.

Phong Kỳ chọn con đường bên trái thông đến sân huấn luyện, dọc đường có nhiều học viên mặc lễ phục tốt nghiệp vội vã đi ngang qua.

Từ biểu cảm và ánh mắt của họ, Phong Kỳ thấy được đôi chút mê mang về tương lai nhưng nhiều hơn là sự mong đợi về tương lai.

Dọc đường, nhiều công trình kiến trúc lọt vào tầm mắt.

Viện thí nghiệm kiểm tra công pháp tu luyện, Tòa nhà kiểm tra hiệu quả thuật pháp, Tòa nhà mô phỏng lộ trình công pháp… Các công trình kiến trúc ở đây đều liên quan đến nội dung học thuật tu luyện, trong đó học thuật công pháp là thế mạnh nhất của Học phủ Ngân Hà.

Chính sự thuần túy này đã giúp Học phủ Ngân Hà vượt qua Học phủ Tinh Thành trở thành học phủ tu luyện hàng đầu.

Viện Nghiên cứu Ngân Hà dựa vào Học phủ Ngân Hà cũng đã thành công vượt qua Viện Nghiên cứu Hổ Phách, trở thành cơ quan nghiên cứu phát triển học thuật tu luyện mạnh nhất của nhân loại.

Hết chương 1431.

Chương 1432. Huấn Luyện Thể Chất

Đối với mọi thứ ở đây, Phong Kỳ cảm thấy rất tò mò.

Một lúc lâu sau, hắn đến sân huấn luyện.

Nói là sân huấn luyện nhưng lại không có bất kỳ biện pháp nào dùng để huấn luyện đối kháng, nơi đây ngoài một đường chạy thì chỉ có một bãi cỏ xanh lớn.

Các thiết bị huấn luyện cũng rất đơn giản, giống như dụng cụ tập luyện cho người già trong công viên.

Phong Kỳ không thấy bất ngờ về điều này, dù sao thì yêu cầu huấn luyện thể chất của Học phủ Ngân Hà chủ yếu là muốn học viên có một cơ thể khỏe mạnh, không có yêu cầu bắt buộc nào khác về cường độ huyết mạch.

Lúc này, trên sân tập đã bày đầy bàn tiệc.

Giống như lễ tốt nghiệp của Học phủ Tinh Thành, lễ tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà cũng có hình thức giống nhau.

Điểm khác biệt duy nhất là lễ tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà diễn ra rất khiêm tốn.

Không có sân khấu hoành tráng, không có đoàn biểu diễn bên ngoài… Chương trình tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà đều do chính học viên biên soạn và tham gia, đây cũng là cảnh tượng cuối cùng mà họ để lại cho trường.

Lúc này, nhiều học viên đang tập trung gần sân khấu, tranh thủ thời gian trước khi buổi lễ tốt nghiệp bắt đầu để tập dượt.

Ánh mắt lướt qua bãi cỏ xanh, Phong Kỳ đến một góc không có người, bắt đầu chờ đợi.

Thời gian trôi qua, mặt trời lặn về phía tây.

Khi hoàng hôn buông xuống, đèn trên sân huấn luyện lần lượt sáng lên.

Lúc này, Phong Kỳ ngạc nhiên phát hiện ra rằng cách sắp xếp bàn ghế trên sân tập rất tinh tế, dưới ánh đèn tạo thành một quỹ đạo đặc biệt.

Phong Kỳ rất quen thuộc với quỹ đạo này.

Trong học thuật tu luyện, quỹ đạo kinh lạc này được gọi là "Bước đầu tiên của học thuật tu luyện."

Quỹ đạo học thuật tu luyện này chính là bước đầu tiên của con người bước vào học thuật tu luyện, cũng là công pháp tu luyện bán thành phẩm đầu tiên.

Đằng sau quỹ đạo có vẻ đơn giản này lại ẩn chứa một lịch sử khai phá gian nan.

Gió đêm thổi nhẹ trên má, trong lúc chờ đợi, buổi lễ tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà bắt đầu.

Trong tiếng ồn ào, vô số bóng người đến sân huấn luyện, lần lượt nhập tiệc.

Ánh mắt lướt qua đám đông, cuối cùng Phong Kỳ cũng nhìn thấy bóng dáng của Tiểu Tâm.

So với ấn tượng trước đây, Tiểu Tâm đã cao lớn hơn nhiều, trông trưởng thành hơn nhưng trên khuôn mặt vẫn luôn nở nụ cười ngọt ngào quen thuộc, khi trò chuyện với bạn học, vẫn là dáng vẻ cố tỏ ra mạnh mẽ như trước.

Có vẻ như đã nói đến một chủ đề gì đó khiến cô tức giận, Tiểu Tâm nhe răng vung hai nắm đấm về phía không khí.

Trong nháy mắt, ký ức đã phủ bụi ùa về:

“Phong Kỳ, ta muốn khiêu chiến với ngươi!”

“Phong Kỳ, lần sau ta sẽ là người đứng đầu khối, ngươi chờ chết đi!”

“Nhận lời khiêu chiến của ta đi, sự thờ ơ của ngươi ta sẽ coi là sự sỉ nhục đối với ta!”

…

Dáng vẻ ngây thơ của Tiếu Tâm hiện lên trong đầu.

Hồi ức luôn khiến người ta cảm thấy xúc động.

Nếu không gặp Lời Tự Thuật, nếu không có được năng lực xuyên suốt dòng thời gian, giờ đây hắn cũng sẽ là một thành viên ở đây.

Giống như Tiếu Tâm, giờ đây hắn cũng sẽ mặc lễ phục tốt nghiệp, trên khuôn mặt nở nụ cười tươi, tràn đầy mong đợi về cuộc sống mới sau khi tốt nghiệp.

Ngay lúc này, Tiếu Tâm đột nhiên quay người nhìn hắn.

Bốn mắt nhìn nhau, trên khuôn mặt cô lộ ra vẻ nghi ngờ, ngay sau đó sự nghi ngờ này biến thành kinh ngạc.

Trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ, hắn vẫy tay chào Tiếu Tâm.

…

Học phủ Ngân Hà, sân huấn luyện.

Sau nhiều năm, những người bạn học cũ lại tụ họp.

Khoảnh khắc nhìn thấy Phong Kỳ, biểu cảm của Tiếu Tâm trở nên kinh ngạc, trong thoáng chốc, nhiều hình ảnh hiện lên trong đầu cô.

Cô hiểu rõ rằng đối với Phong Kỳ, cô chỉ là một người qua đường trong cuộc đời, không quan trọng.

Đối mặt với những lần khiêu chiến liên tiếp của cô, Phong Kỳ luôn tỏ ra thờ ơ, không để tâm.

Nhưng đối với cô, Phong Kỳ lại là đại diện cho một đoạn ký ức trưởng thành của chính mình.

Sáu năm học tại trường trung học Tinh Thành, Phong Kỳ luôn là một rào cản mà cô không thể vượt qua.

Thực ra ban đầu, mục tiêu khiêu chiến của cô không phải là Phong Kỳ.

Lần kiểm tra đầu tiên khi mới nhập học, thành tích của cô tại trường trung học Tinh Thành không mấy nổi bật, thậm chí còn ở mức trung bình khá.

Với lòng hiếu thắng mạnh mẽ, cô đã chọn tấn công người đứng đầu.

Trong quá trình này, cô đã đánh bại từng đối thủ do chính mình tùy chỉnh, cho đến khi gặp Phong Kỳ.

Cô nhớ rõ ngày cô coi Phong Kỳ là đối thủ.

Đó là buổi sáng sáu năm trước, hiệu trưởng trao cho Phong Kỳ giấy chứng nhận "Học sinh xuất sắc", Phong Kỳ trên bục giảng nở nụ cười rạng rỡ.

Ngay từ khoảnh khắc đó, cô đã coi Phong Kỳ là đối thủ tiếp theo của mình.

Ngay sau khi tan học, cô đến lớp của Phong Kỳ, chỉ tay vào Phong Kỳ và đưa ra lời khiêu chiến.

Nhưng trước lời khiêu chiến của cô, Phong Kỳ lại tỏ ra ngạc nhiên, cuối cùng nặn ra một câu:

Hết chương 1432.

Chương 1433. Khôi Phục Sức Mạnh

“Cần tôi đưa cô đến phòng y tế không?”

Kể từ ngày đó, mỗi lần thi, cô đều đưa ra lời khiêu chiến mới với Phong Kỳ.

Có lẽ Phong Kỳ chưa bao giờ để tâm nhưng cô lại vô cùng coi trọng.

Thành tích của cô cũng không ngừng tăng cao trong những lần khiêu chiến, thứ hạng trong khối không ngừng tăng lên, ngày càng tiến gần đến Phong Kỳ.

Cùng lúc đó, cô cũng được bầu làm lớp trưởng của lớp mình.

Cô đã rất gần với việc đánh bại Phong Kỳ.

Những lần thất bại liên tiếp không bao giờ đánh bại được cô, ý định khiêu chiến Phong Kỳ chỉ càng mãnh liệt hơn.

Những lời mẹ nói với cô trước khi ra tiền tuyến, Tiểu Tâm ghi nhớ trong lòng.

Mẹ cô nói.

Chỉ khi vượt qua được ngọn núi phía trước, mới có thể leo lên đỉnh cao mới, nếu chọn cách đi vòng trước ngọn núi cản đường, ngọn núi này sẽ cắm rễ trong lòng, trở thành một rào cản không thể vượt qua trong lòng.

Cô chưa bao giờ coi Phong Kỳ là mục tiêu cuối cùng của mình.

Chỉ là trước khi có đối thủ mới, Phong Kỳ sẽ là đỉnh cao mà cô chắc chắn phải vượt qua.

Chỉ là… cho đến bây giờ, cô phải thừa nhận một sự thật, tốc độ trưởng thành của Phong Kỳ vượt xa trí tưởng tượng của cô.

Kỳ thi tốt nghiệp là trận chiến cuối cùng trong mắt cô.

Trận chiến đó, cô tự tin sẽ đánh bại Phong Kỳ, sau đó vào Học phủ Ngân Hà để leo lên đỉnh cao mới.

Nhưng tin tức Phong Kỳ được bảo tống vào Học phủ Tinh Thành không nghi ngờ gì chính là một cú sét đánh ngang tai.

Trong những ngày sau đó, những công pháp mới mà Phong Kỳ liên tiếp nghiên cứu ra càng kéo giãn khoảng cách giữa hắn và cô.

Thời gian đó, các bài báo về Phong Kỳ tràn ngập khắp nơi.

Nhiều phương tiện truyền thông đều nói rằng, Phong Kỳ có lẽ sẽ là thiên tài mạnh nhất thời đại này, hoặc là siêu thiên tài ngàn năm mới có một lần, v.v.

Ngay cả ở Học phủ Ngân Hà, Phong Kỳ cũng là một trong những chủ đề được bàn tán nhiều nhất.

Những tin tức cô nhận được đều chứng minh rằng, khoảng cách giữa Phong Kỳ và cô ngày càng xa.

Lúc này cô mới phát hiện ra thì ra ngọn núi Phong Kỳ mà cô sắp leo lên đỉnh đã sớm vút lên tận mây xanh, đột nhiên cao đến mức cô khó có thể chạm tới.

Sau này, quỹ đạo cuộc đời của họ có lẽ sẽ là hai con đường khác nhau.

Những tin tức này khiến cô cảm thấy áp lực nhưng cũng mang lại cho cô động lực. Vô số đêm cô nằm trên giường trằn

trọc không ngủ được, trong lòng thầm thề, chắc chắn phải vượt qua Phong Kỳ.

Trong mắt cô, ý nghĩa của việc khiêu chiến nằm ở quá trình.

Quá trình càng gian nan thì khoảnh khắc thành công mới có thể tận hưởng được cảm giác tự hào, thỏa mãn, vinh dự, v.v. một cách sảng khoái.

Cô không biết mình có thể vượt qua ngọn núi Phong Kỳ này hay không.

Nhưng cô biết rằng mình sẽ hướng tới mục tiêu Phong Kỳ này mà không ngừng tấn công, ngay cả khi thời gian này cần phải dùng cả đời để chứng minh.

Trong những ngày học tập tại Học phủ Ngân Hà, hắn thường nghe thấy đủ loại tin tức về Phong Kỳ.

Cô vẫn đang tìm hiểu kiến thức tu luyện thì Phong Kỳ đã bắt đầu nghiên cứu công pháp mới.

Nhìn ngọn núi muốn leo lên ngày càng cao, cô cũng bắt đầu tăng cường cường độ học tập của mình.

Trong thời gian này, cô cũng không quên rèn luyện thân thể.

Trong mắt cô, việc vượt qua Phong Kỳ đã trở thành một cuộc chạy đường dài, sức khỏe thể chất là một trong những điều kiện không thể thiếu.

Trong Học phủ Ngân Hà có nhiều thiên tài, thành tích của cô khi nhập học không nổi bật, thậm chí còn không lọt vào top 1000.

Nhưng thứ hạng này vẫn luôn tiến bộ, mỗi lần kiểm tra hàng tháng, thành tích của cô đều tiến lên vài chục bậc.

Trong thời gian này, Phong Kỳ lại đột nhiên mất tích một thời gian.

Thiên tài được toàn nhân loại đặt nhiều kỳ vọng này dường như đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Thậm chí còn có tin đồn rằng Phong Kỳ đã cạn kiệt tiềm năng, gặp phải bình cảnh không thể đột phá, có lẽ truyền kỳ của thiên tài này mới bắt đầu đã kết thúc.

Đối với những tin tức này, cô không để tâm.

Trong mắt cô, Phong Kỳ luôn có thể tạo ra phép màu.

Sự thật đúng như cô dự đoán, chỉ một năm trước, Viện Nghiên cứu Hổ phách đột nhiên tuyên bố tin tức Phong Kỳ đưa ra công pháp mới.

Khi biết được tin này, cô vui mừng đến mức không ngủ được.

Giống như trước kỳ thi tốt nghiệp của trường trung học Tinh Thành, đột nhiên biết được Phong Kỳ đã được trường trung học Tinh Thành nhận vào học.

Siêu thiên tài trong mắt cô đã dùng sự thật chứng minh rằng hắn vẫn chưa gục ngã.

Cô đã đọc đi đọc lại nhiều lần tài liệu khái niệm về công pháp mới của Phong Kỳ do Viện Nghiên cứu Hổ phách công bố.

Mặc dù tài liệu khái niệm không có nội dung thực chất nhưng cô vẫn phải thán phục trước sức sáng tạo của Phong Kỳ.

Tiềm năng huyết mạch được nâng cao, nếu khái niệm này có thể trở thành sự thật, cô có thể tưởng tượng được ý nghĩa của công pháp này đối với toàn nhân loại.

Hết chương 1433.

Chương 1434. Tinh Luyện Thể Lực

Khó khăn của thử thách tăng lên, cô không hề cảm thấy chán nản.

Chỉ cảm thấy có vô số động lực trào dâng trong cơ thể, chỉ muốn làm một phen thật lớn, phá vỡ truyền kỳ mà Phong Kỳ đã tạo ra.

Năm cuối cùng, cô trưởng thành nhanh chóng ở Học phủ Ngân Hà.

Đến hôm nay, sắp tốt nghiệp.

Danh hiệu "Sinh viên tốt nghiệp xuất sắc." mà bấy lâu nay chỉ có những sinh viên xuất sắc nhất mới có thể đạt được, cô cũng có một suất.

Quan trọng hơn, cô đã nhận được lời mời của Viện Nghiên cứu Ngân Hà và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau khi tốt nghiệp không cần thi tuyển có thể gia nhập một trong hai viện nghiên cứu này, trở thành một nghiên cứu viên thực tập.

Phong Kỳ đang trưởng thành, cô cũng sẽ không ngừng trưởng thành.

Hôm nay là ngày cuối cùng cô ở lại Học phủ Ngân Hà, tiếp theo cô sẽ đến Viện Nghiên cứu Ngân Hà báo danh, tiếp tục hướng tới Phong Kỳ mà khiêu chiến và xung phong.

Nhưng không ngờ lại gặp lại Phong Kỳ trong lễ tốt nghiệp.

Bốn năm trôi qua, cô tưởng Phong Kỳ có lẽ đã quên mình, dù sao hắn cũng chưa từng coi mình là đối thủ.

Lúc này nhìn Phong Kỳ đang vẫy tay chào mình, Tiểu Tâm chỉ cảm thấy một luồng khí thế hào hùng dâng lên trong lòng.

Lúc này cô giơ nắm đấm lên, sau đó giơ ngón trỏ chỉ về phía Phong Kỳ.

Nhìn thấy tư thế khiêu chiến quen thuộc này, Phong Kỳ ở không xa trong lòng thầm xấu hổ.

Đều đã lớn cả rồi, vẫn còn dáng vẻ trẻ con này.

Nhưng hắn cảm thấy, có lẽ chính vì sự thuần khiết này, Tiểu Tâm mới có được ý chí kiên cường hơn người thường, cũng như động lực không ngừng tiến lên.

Ngay lúc này, một giọng nói cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ:

"Thầy Phong Kỳ có ở đây không? Xin mời ra phía sau hậu trường."

Sau mấy tiếng phát thanh liên tiếp, Phong Kỳ mỉm cười vẫy tay với Tiểu Tâm, sau đó bước về phía sau sân khấu.

Lần này hắn đến với tư cách là khách mời đặc biệt của lễ tốt nghiệp Học phủ Ngân Hà.

Đợi hắn đến hậu trường, nhân viên của Học phủ Ngân Hà đã đợi sẵn ở đó, thấy hắn xuất hiện liền tiến lên.

Nghe nhân viên kể lại, Phong Kỳ đã hiểu rõ tình hình.

Lâu sau, lễ tốt nghiệp bắt đầu.

Hiệu trưởng Học phủ Ngân Hà bước lên sân khấu.

Sau một bài phát biểu hùng hồn, hiệu trưởng mở lời:

"Tiếp theo xin mời khách mời đặc biệt của lễ tốt nghiệp lần này, thầy Phong Kỳ, lên chia sẻ đôi lời với mọi người."

Nghe lời mời, Phong Kỳ đã chuẩn bị sẵn sàng liền bước ra từ hậu trường, theo bậc thang đi lên sân khấu, hắn nhận lấy micro từ tay hiệu trưởng.

Ánh mắt lướt qua đám đông bên dưới, trên mặt hắn nở nụ cười.

Chưa kịp mở lời, bên dưới đã vang lên tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Hai chữ "Phong Kỳ." trong lĩnh vực tu luyện học đã trở thành truyền kỳ, càng là ngôi sao mới được nhiều học giả trẻ trong lĩnh vực này công nhận là mạnh nhất, cũng là mục tiêu của nhiều người.

Kỷ lục đạt được Huân chương cống hiến xuất sắc của loài người năm 17 tuổi, càng đã được ghi vào sách giáo khoa lịch sử.

Chỉ cần bước vào lĩnh vực tu luyện học, sẽ không ai không biết Phong Kỳ.

Có lẽ trước đây Phong Kỳ đã im hơi lặng tiếng một thời gian nhưng một năm trước, bài báo của Viện Nghiên cứu Hổ phách đã khiến giới tu luyện học một lần nữa dấy lên một cơn sốt Phong Kỳ.

Viện Nghiên cứu Hổ phách đã cho thế nhân biết, Phong Kỳ không phải là cạn kiệt tiềm năng, hắn chỉ đang tích lũy sức mạnh, sáng tạo ra nhiều điều không thể hơn nữa.

Những nhân vật truyền kỳ mà trước đây chỉ có thể thấy trên báo mạng, tạp chí thì nay đã xuất hiện ngay trước mắt, các học viên của Học phủ Ngân Hà không khỏi có chút kích động.

Đối mặt với cảnh tượng hoành tráng như vậy, Phong Kỳ vẫn tỏ ra vô cùng bình tĩnh và ung dung.

Tiếp theo, hắn bắt đầu kể về quá trình trưởng thành của mình.

Đến phần đặt câu hỏi, trước câu hỏi của các học viên về bí quyết học tập, Phong Kỳ đã nói rất nhiều.

Nội dung không quan trọng, cứ bịa ra là được.

Dù sao hắn cũng hiểu rõ bản thân mình.

Theo dòng thời gian bình thường, thiên phú của hắn không tính là thấp nhưng lại không thể đạt đến mức được ghi vào sử sách như Lâm Nhiễm.

Hắn chỉ là một thiên tài bình thường, nhờ nỗ lực mà vào được Viện Nghiên cứu Ngân Hà mà thôi.

Đánh giá của lịch sử về hắn cũng chỉ là một câu: "Nhân tài yểu mệnh."

Vì vậy, khi được hỏi về bí quyết học tập, sự thật là:

"Nếu ngươi cũng có thể xuyên không đến tương lai 1500 năm sau thì ngươi cũng sẽ trở thành một siêu thiên tài như ta."

Buổi diễn thuyết và trả lời câu hỏi kéo dài nửa tiếng kết thúc, hắn bước xuống sân khấu trong tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Buổi lễ tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà kết thúc khi gần đến mười hai giờ.

Trước khi rời đi, Tiếu Tâm đã tìm thấy Phong Kỳ.

Thấy Tiếu Tâm xuất hiện trước mặt, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Lịch sử đã chứng minh Tiếu Tâm chưa bao giờ từ bỏ việc khiêu chiến hắn, lời tuyên chiến trước khi tốt nghiệp cũng phù hợp với tính cách của Tiếu Tâm.

Hết chương 1434.

Chương 1435. Chiến Đấu Với Sinh Vật

“Chúc mừng ngươi đạt được danh hiệu sinh viên tốt nghiệp xuất sắc.”

Chưa đợi Tiểu Tâm nói lời hào hùng, Phong Kỳ đã chủ động mỉm cười chúc mừng.

“Danh hiệu này trước mặt ngươi căn bản không là gì cả, Phong Kỳ… Ta muốn khiêu chiến với ngươi!”

Nghe vậy, Phong Kỳ không từ chối, mà tò mò hỏi:

“Ta nghe nói ngươi đã được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và Viện Nghiên cứu Ngân Hà mời, ngươi định chọn bên nào?”

“Tất nhiên là Viện Nghiên cứu Ngân Hà.” Tiểu Tâm không chút do dự trả lời.

“Cho ngươi một lời khuyên, nếu ngươi thực sự muốn vượt qua ta, có lẽ nên nhận lời mời của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

“Vì sao?” Tiểu Tâm không khỏi nhíu mày, từ từ hạ cánh tay phải đang giơ lên.

“Ngươi hẳn đã nghe nói ta sắp cho ra mắt một môn công pháp mới nhưng ngươi có biết vì sao trong một năm qua môn công pháp này vẫn luôn dừng lại ở giai đoạn thử nghiệm không?”

“Chẳng lẽ là môn công pháp này gặp vấn đề trong quá trình thử nghiệm?”

“Đúng vậy, nếu không giải quyết được vấn đề này, môn công pháp này sẽ không thể vượt qua thử nghiệm để chính thức phát hành.”

Nói xong, Phong Kỳ đưa tay lấy một tờ tài liệu đã gấp từ trong túi quần ra đưa cho Tiểu Tâm.

Tiểu Tâm nhận lấy tài liệu, mở ra và bắt đầu xem xét cẩn thận.

Lâu sau, biểu cảm của cô thay đổi:

“Môn công pháp này sẽ bị ảnh hưởng bởi các công pháp khác, khi một công pháp khác được kích hoạt, người tu luyện môn công pháp này sẽ biến thành vật phẩm Hiến tế huyết nhục?”

Dường như bị hiệu quả tà môn của môn công pháp này làm cho sợ hãi, biểu cảm của Tiểu Tâm vô cùng kinh ngạc.

Tiết lộ bí mật của Hiến tế huyết nhục cho Tiểu Tâm là một mắt xích trong kế hoạch.

Dù sao nếu không nói rõ vấn đề chính của môn công pháp, Tiểu Tâm làm sao có thể bắt đầu nghiên cứu để khiêu chiến.

“Đúng vậy, dựa theo vấn đề ẩn họa này, ta đã nghiên cứu ra một môn công pháp khác, môn công pháp khác này khắc chế môn công pháp đầu tiên rất tốt, hiện tại chắc chắn phải giải quyết vấn đề này, chỉ có giải quyết được vấn đề này, môn công pháp đầu tiên ta nghiên cứu mới có thể phát hành bình thường.”

“Vậy sao không trực tiếp phát hành môn công pháp thứ hai?”

“Quá phức tạp, xét theo góc độ thúc đẩy học thuyết tu luyện của nhân loại, môn công pháp này khó mà phổ biến, muốn tu luyện môn công pháp này, ban đầu có lẽ phải mất

hàng chục năm nỗ lực, ngược lại không có lợi cho sự phát triển của học thuyết tu luyện nhân loại.”

“Thì ra là vậy… Ngươi nói những điều này với ta là vì sao?”

“Ta biết hiện tại ngươi tìm ta chắc chắn là muốn khiêu chiến với ta, vì vậy ta cho ngươi một cơ hội khiêu chiến với ta, trước ta phá giải vấn đề ẩn họa của môn công pháp này.”

“Ta ở Viện Nghiên cứu Ngân Hà khiêu chiến với ngươi không được sao?” Tiểu Tâm nhíu mày, vẻ mặt nghi ngờ.

“Hai môn công pháp này tương đối đặc biệt, vì an toàn, Tinh Thành tạm thời không định phổ biến ra ngoài Tinh Thành, bao gồm cả Viện Nghiên cứu Ngân Hà cũng sẽ không nhận được tư liệu chi tiết của hai môn công pháp này, ngươi muốn nhận lời khiêu chiến này, chỉ có hai lựa chọn, một là Viện Nghiên cứu Hổ Phách, hai là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.”

“Giai đoạn hiện tại, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã nhận được tư liệu chi tiết của hai môn công pháp này, đồng thời đã thành lập đội ngũ nghiên cứu công pháp mới, sau khi ngươi gia nhập có thể nắm giữ vị trí chủ đạo nhưng nếu gia nhập Viện Nghiên cứu Ngân Hà hay Viện Nghiên cứu Hổ Phách, ngươi chỉ có thể bắt đầu từ thực tập sinh, lúc đầu không thể nhận được sự ưu tiên về tài nguyên.”

“Tất nhiên, có nhận lời khiêu chiến này hay không là ở ngươi… Mục đích ta đến đây lần này chủ yếu là để tham dự lễ tốt nghiệp của Học phủ Ngân Hà, khi nhìn thấy ngươi, ta đột nhiên nảy ra ý định, muốn ngươi thử phá giải môn công pháp ta nghiên cứu.”

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, vẻ mặt Tiểu Tâm thay đổi.

Lâu sau, cô ngẩng đầu nhìn thẳng vào Phong Kỳ, nói:

“Ngươi có tự tin phá giải công pháp của mình không?”

“Phá giải khó hơn nhiều so với nghiên cứu, có lẽ cần năm năm, có lẽ cần mười năm, cũng có thể lâu hơn, ngươi có đủ thời gian để đuổi kịp ta.”

“Ta hỏi ngươi có tự tin không phải là muốn biết ngươi cần bao lâu để phá giải, ta chỉ muốn biết độ khó của việc phá giải mà thôi.” Tiểu Tâm có vẻ hơi không hài lòng.

“Ngươi tự cân nhắc đi, nhiệm vụ của ta đã kết thúc.”

Nói xong, Phong Kỳ không đợi Tiểu Tâm trả lời, liền quay người đi về phía cổng trường.

Nhìn theo bóng lưng lạnh lùng rời đi của Phong Kỳ, Tiểu Tâm vẻ mặt tức giận, vô thức vung hai nắm đấm về phía bóng lưng Phong Kỳ.

Nhưng một câu nói của Phong Kỳ đã khiến ý định đến Viện Nghiên cứu Ngân Hà của cô dao động.

Như Phong Kỳ đã nói, nếu gia nhập Viện Nghiên cứu Ngân Hà, cô chỉ có thể bắt đầu từ một nghiên cứu viên thực tập, căn bản không nhận được bao nhiêu sự ưu tiên về tài nguyên.

Hết chương 1435.

Chương 1436. Phát Triển Kỹ Năng

Nếu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đang thành lập đội ngũ công pháp mới, lúc này cô gia nhập chắc chắn có thể trở thành một trong những người chủ đạo, tài nguyên hỗ trợ nhận được hoàn toàn không cùng một cấp độ.

Quan trọng nhất là, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã có được tư liệu chi tiết về môn công pháp mới của Phong Kỳ.

Cô sẽ trở thành một thành viên trong đội ngũ phá giải vấn đề ẩn họa.

Khiêu chiến với Phong Kỳ là mục tiêu cuối cùng của cô trong những năm qua, giờ đây cơ hội đã bày ra trước mắt.

Sau một thoáng do dự, Tiếu Tâm sải bước chạy về phía bóng lưng khuất dần của Phong Kỳ.

Khi cô đến trước mặt Phong Kỳ, cô thấy hắn đang mỉm cười nhìn cô.

Lòng Tiếu Tâm bỗng dâng lên cảm giác bị nhìn thấu nhưng cô vẫn quen tay giơ tay phải lên, ngón trỏ chỉ thẳng vào mũi Phong Kỳ:

“Phong Kỳ, ta Tiếu Tâm nhận lời khiêu chiến của ngươi, ta chắc chắn có thể phá giải công pháp của ngươi!”

“Lần này… ta nhận lời khiêu chiến của ngươi.”

Hình ảnh như thể dừng lại tại khoảnh khắc này.

Quyết định để Tiếu Tâm gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là quyết định mà Phong Kỳ cùng Tinh Hồng và những

người đứng đầu Hổ Phách đã bàn bạc.

Giai đoạn hiện tại, Lão Vương đã chuyển đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Còn mục tiêu khiêu chiến thực sự của Tiếu Tâm chưa bao giờ là hắn, mà là Lão Vương ẩn núp sau bức màn.

Giữ khoảng cách, mới không bị vạch trần sự thật.

Tiếu Tâm là một nhân tài đặc biệt, cô trong miêu tả của lịch sử giống như một chiếc lò xo, áp lực càng lớn, cô càng thể hiện được tài năng của mình.

Giới hạn này là bao nhiêu, lịch sử không đưa ra câu trả lời.

Để Tiếu Tâm tham gia phá giải Hiến tế huyết nhục, chính là để kiểm tra xem tài năng này có thực sự huyền diệu như lịch sử đã nói hay không.

Còn về việc sau này sẽ tạo áp lực cho Tiếu Tâm như thế nào, họ đã nghĩ ra phương án trong cuộc họp.

Những thành quả nghiên cứu của Lão Vương ở nhiều dòng thời gian trước đó chính là nguồn tạo áp lực cho Tiếu Tâm.

Chỉ cần Tiếu Tâm có bất kỳ thành quả nghiên cứu nào, họ sẽ lấy ra một thành quả nghiên cứu trước đó của Lão Vương, sau đó lấy danh nghĩa của hắn chia sẻ cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, tạo áp lực mới cho Tiếu Tâm.

Tiếu Tâm phải làm là đi lại một lần nữa con đường nghiên cứu của Lão Vương, thậm chí phải đi xa hơn.

Hoặc tự mình khai phá một con đường phá giải mới.

Đây chắc chắn là một con đường khiêu chiến gian nan, đối thủ của cô không phải là chính cô, mà là thành quả nỗ lực của Lão Vương ở nhiều dòng thời gian.

Nhưng Phong Kỳ sẽ cho Tiếu Tâm thời gian để đuổi kịp.

Chỉ cần chứng minh Tiểu Tâm có tài năng phá giải Hiến tế huyết nhục thì sau này ở mỗi dòng thời gian, Tiểu Tâm sẽ là một trong những người đồng hành của hắn.

Hắn sẽ để Tiểu Tâm bước trên vai của chính mình, cho đến khi hoàn thành việc phá giải Hiến tế huyết nhục.

Hắn rất mong chờ màn thể hiện của Tiểu Tâm.

Lão Vương đã gần đến giới hạn, việc phá giải Hiến tế huyết nhục khó có thể tiếp tục thúc đẩy.

Về điều này, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được.

Lão Vương có thiên tư xuất chúng nhưng dù sao cũng có giới hạn.

Hiến tế huyết nhục là do Lão Mê mô phỏng và cải tiến từ những vết tích trên vật phẩm kỳ tích, phá giải Hiến tế huyết nhục cũng giống như phá giải bí ẩn của vật phẩm kỳ tích.

Với nền tảng tri thức về học thuyết tu luyện của nhân loại, việc phá giải Hiến tế huyết nhục phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Giống như một người nguyên thủy đột nhiên có được bản thiết kế chế tạo máy bay hiện đại.

Muốn chế tạo ra chiếc máy bay trên bản thiết kế, thách thức phải đối mặt không chỉ là đọc hiểu bản thiết kế.

Con đường này cần phải khám phá từ con số không.

Thực ra hắn cũng đã nghĩ đến việc để Lão Mê phá giải vấn đề ẩn họa trong công pháp Hiến tế huyết nhục.

Nhưng Lão Mê không chịu sự kiểm soát của hắn, trước đề nghị của hắn, Lão Mê đã thẳng thừng từ chối, tỏ ý không muốn tốn thời gian dài để phá giải Hiến tế huyết nhục.

Về điều này, Phong Kỳ không ép buộc.

Nếu Hiến tế huyết nhục mất đi thuộc tính "Hiến tế", sức hấp dẫn của nó đối với Lão Mê sẽ giảm đi rất nhiều.

Mặc dù công pháp Hiến tế huyết nhục ưu tú hơn công pháp trưởng thành của tộc Mê Vụ nhưng khoảng cách không quá lớn, đây cũng là lý do các cường tộc sẽ không lựa chọn Hiến tế huyết nhục, thường thì chỉ có các nhược tộc mới có hứng thú mãnh liệt với Hiến tế huyết nhục.

…

Sau khi tạm biệt Tiểu Tâm, Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Để bồi dưỡng tốt hơn cho tiểu gia hỏa, hắn cũng đưa tiểu gia hỏa đến đây.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ vừa tiến hành huấn luyện trường thọ, vừa tiếp tục bồi dưỡng cho tiểu gia hỏa trưởng thành.

Trong thời gian này đã xảy ra bốn chuyện.

Chuyện thứ nhất là Tiểu Tâm trở về Tinh Thành, chính thức gia nhập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trở thành một trong những nghiên cứu viên sáng lập của bộ phận công pháp mới được thành lập.

Hết chương 1436.

Chương 1437. Thanh Lọc Thế Lực

Sau khi có được công pháp Hiến tế huyết nhục và Huyết nhục đỉnh, cô đã bắt đầu chuẩn bị cho việc phá giải.

Về phương diện này, Phong Kỳ không quá chú ý.

Phá giải Hiến tế huyết nhục là một quá trình lâu dài, có lẽ cần sự tiếp sức của nhiều dòng thời gian, ít nhất là hắn với tư cách là người của dòng thời gian hy sinh không thể thấy được.

Chuyện thứ hai, việc triển khai sơ bộ trò chơi giả lập bắt đầu diễn ra ở Tinh Thành.

Rút kinh nghiệm từ trước, nội dung của trò chơi giả lập một lần nữa được thu hẹp, chỉ giữ lại 80% độ chân thực của cuộc chiến ảo và chỉ triển khai thử nghiệm ở trong phạm vi Tinh Thành.

Dòng thời gian chiến tranh diễn ra quá vội vàng, đã thu hút sự chú ý của các thế lực tiềm ẩn, việc triển khai trò chơi giả lập ảnh hưởng đến sự phát triển của Tinh Thành, khiến Tinh Thành rơi vào cảnh bị vây công.

Dòng thời gian hy sinh này rút kinh nghiệm, áp dụng cách thức "Đun ếch trong nước ấm."

Chuyện thứ ba, Tinh Thành Học phủ quyết định xây dựng một học phủ mới có quy mô tương đương với Tinh Thành Học phủ.

Nhân tài là nền tảng phát triển của Tinh Thành.

Muốn xây dựng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thành học phủ toàn năng thì phải có nguồn cung cấp nhân tài liên tục.

Ví dụ như Viện Nghiên cứu Ngân Hà, chính là dựa vào nguồn cung cấp nhân tài của Ngân Hà Học phủ mới không ngừng lớn mạnh, cuối cùng vượt qua Viện Nghiên cứu Hổ Phách trở thành cơ quan đứng đầu trong lĩnh vực học thuật tu luyện.

Hoặc như Viện Nghiên cứu Khoa học và Viện Nghiên cứu Tương Lai của Thành phố Tương Lai, chính là dựa vào Học phủ Khoa học và Học phủ Tương Lai cung cấp nhân tài chuyên ngành.

Trữ lượng kiến thức chỉ là một trong những nền tảng của các viện nghiên cứu, nhân tài mới là động lực thúc đẩy phát triển đầu tiên.

Một viện nghiên cứu muốn đạt được sự phát triển bền vững thì nguồn cung cấp nhân tài chắc chắn không được đứt.

Học phủ mới được quy hoạch xây dựng ở khu vực phía Nam của Tinh Thành, sau khi thảo luận, tên học phủ được quyết định là Học phủ Bình Minh, tạm thời có ba chuyên ngành là khoa học, sinh học và học thuật công pháp.

Việc mở thêm các chuyên ngành khác vẫn đang được thảo luận.

Trong tương lai, Học phủ Bình Minh sẽ trở thành người ủng hộ đắc lực nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cung cấp nguồn nhân tài dồi dào cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chuyện thứ tư liên quan đến Mộc Tinh.

Đã hơn một năm kể từ khi tốt nghiệp, hắn thường xuyên theo dõi tin tức của Mộc Tinh.

Trong dòng thời gian lịch sử bình thường, Mộc Tinh một mình phá vỡ trường tĩnh lặng, từ đó nổi danh.

Dòng thời gian hy sinh này lịch sử đã thay đổi nhưng sự trỗi dậy của Mộc Tinh vẫn không thể ngăn cản.

Cô gia nhập một chiến đoàn lĩnh vực nhỏ với tư cách là người mới và nhanh chóng dẫn dắt chiến đoàn nhỏ này trở thành chiến đoàn cấp B, hiện đã bắt đầu hướng tới chiến đoàn cấp A.

Trong thời gian này, Mộc Tinh dựa vào thực lực của bản thân đã ngang nhiên đánh chiếm được nhiều lĩnh vực.

Chỉ trong vòng một năm, cô đã trở thành một trong mười tân binh xuất sắc nhất của chiến khu tiền tuyến Lãnh Đông.

Lịch sử bị thay đổi nhưng lại một lần nữa lặp lại.

Gần đây, hắn đã có một cuộc điện thoại với Mộc Tinh.

Trong điện thoại, Mộc Tinh nói rằng cô đang theo đoàn trưởng học hỏi kiến thức về cách quản lý chiến đoàn lĩnh vực.

Bước tiếp theo, Mộc Tinh quyết định thành lập chiến đoàn của riêng mình.

Đối với quyết định của Mộc Tinh, Phong Kỳ trước tiên là chúc mừng, sau đó nói rằng nếu gặp bất kỳ khó khăn nào, cô có thể liên lạc với hắn.

Kết thúc cuộc điện thoại, Phong Kỳ biết rằng Chiến đoàn Lê Minh sắp được thành lập rồi.

Nhưng để thành lập được Quân đội Bình minh, vẫn còn một chặng đường rất dài.

Trong thời gian này, hắn phải làm là ẩn nhẫn.

Hắn không muốn sự nghiệp còn dang dở mà đã gục ngã giữa chừng.

Mặc dù chết yểu dường như là chuyện bình thường nhưng lần này hắn đã quyết tâm phá vỡ lời nguyền đoản mệnh.

Trong hoàn cảnh rõ ràng, hiện tại chỉ có sinh vật da xanh mới đe dọa đến sự an toàn của hắn.

Dòng thời gian hy sinh này, hắn đã tiếp xúc với ba tên sát thủ da xanh, mỗi lần chúng đều đột ngột xuất hiện và tấn công hắn.

Những sinh vật da xanh đến ám sát đối với hắn hiện tại không phải là mối đe dọa, hắn giải quyết chúng rất dễ dàng.

Nhưng đặc điểm của sinh vật da xanh là không chắc chắn.

Những sinh vật da xanh đến ám sát có thể có thực lực yếu, cũng có thể có thực lực rất mạnh, biết đâu sẽ xuất hiện một tên sát thủ da xanh mà hắn khó có thể đối phó.

Nguồn gốc của sinh vật da xanh là một câu đố mà Phong Kỳ vẫn chưa giải được.

Loại sinh vật này thực sự kỳ lạ, dường như chúng nhảy ra khỏi dòng thời gian, mỗi dòng thời gian tương lai xuất hiện vào thời điểm khác nhau, không bị ảnh hưởng bởi lịch sử.

Ngoài ra, sinh vật da xanh không thể bị ghi hình, giống như chúng không tồn tại trong không gian thời gian này.

Hết chương 1437.

Chương 1438. Tìm Hiểu Thực Lực

Hiện tại có thể khẳng định rằng, đằng sau sinh vật da xanh chắc chắn có kẻ điều khiển.

Sự tồn tại của chúng giống như "Người chơi trò chơi."

Còn tộc da xanh mạnh đến mức nào, vẫn luôn là một bí ẩn, điều rõ ràng là tộc da xanh cũng là một thế lực siêu cấp tồn tại sau 1500 năm.

Trong lời kể của Lão Mê trong tương lai, tộc da xanh không tham gia vào cuộc chiến tranh giành lãnh thổ và tài nguyên nhưng vẫn luôn tìm kiếm các vật phẩm kỳ diệu, thực lực tổng hợp có thể không yếu hơn tám đại tộc.

Đoán trắc về thực lực của tộc da xanh dựa trên số lượng vật phẩm kỳ diệu mà tộc da xanh có thể nắm giữ.

Trải qua 1500 năm phát triển, tộc da xanh nắm giữ bao nhiêu vật phẩm kỳ diệu vẫn là một bí ẩn nhưng chắc chắn không ít hơn tám đại tộc, thậm chí còn nhiều hơn.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn tiểu gia hỏa đang miệt mài luyện tập.

Mới mấy ngày trước, cường độ huyết mạch của tiểu gia hỏa đã đột phá đến cấp Thanh Đồng.

Điều này có nghĩa là gì.

Năm đó khi hắn mới có được Huyết Nguyên, cũng chỉ có thực lực cấp Thanh Đồng.

Nếu tiểu gia hỏa bộc phát toàn lực, không thua kém hắn khi mới nắm được năng lực thiên phú Huyết Nguyên.

Đây mới chỉ là sự phát triển về cường độ huyết mạch.

Tiểu gia hỏa rất thông minh, học gì cũng có thể suy ra điều khác, ngoài tâm trí còn non nớt, toàn thân đều là ưu điểm.

Ví dụ như về trí nhớ.

Trí nhớ của tiểu gia hỏa gần như đạt đến mức độ nhìn là nhớ.

Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu được tại sao tiểu gia hỏa lại được lịch sử gọi là "Thiên tài."

Mặc dù trí nhớ siêu phàm và khả năng ghi nhớ vô hạn hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, không thể so sánh với khả năng ghi nhớ vô hạn. Nhưng thiên phú của tiểu gia hỏa đã rất đáng sợ rồi, chỉ cần muốn, hắn có thể nhanh chóng nắm vững kiến thức của bất kỳ lĩnh vực nào hiện có của loài người.

Trong thực tế, yếu tố lớn nhất hạn chế sự phát triển của các lĩnh vực hiện đại là "Tuổi thọ."

Nhiều kiến thức của các lĩnh vực dù có học đến già cũng không thể học hết, khiến cho việc muốn tiếp tục tinh thông lĩnh vực đó trở nên vô cùng khó khăn.

Có hai cách để giải quyết vấn đề này.

Một là kéo dài tuổi thọ, sau khi phá vỡ xiềng xích tuổi thọ sẽ có thêm nhiều thời gian học tập, sau đó đi sáng tạo ra nhiều kiến thức mới hơn cho lĩnh vực đó.

Hai là nâng cao hiệu quả học tập.

Tiểu gia hỏa đồng thời sở hữu cả hai ưu thế này.

Tổ tiên đã đặt nền tảng vững chắc cho tiểu gia hỏa, hắn còn nhỏ tuổi đã có hiệu quả học tập cực cao, lại sở hữu khả năng

tự thanh lọc cơ thể gần như hoàn hảo, giúp hắn có thể sống lâu.

Nếu không có gì bất trắc, tiểu gia hỏa hoàn toàn có thể sống đến 1500 năm sau để gặp hắn.

“Chú Kỳ, cháu đói rồi.”

Tiếng gọi ngọng nghịu của tiểu gia hỏa cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tiểu gia hỏa vừa rồi còn đang tập trung đánh Mãnh Hổ Quyền, giờ đã như quả bóng xì hơi, phần thân trên rũ xuống, trông có vẻ mệt mỏi.

Nghe vậy, Phong Kỳ vô thức liếc nhìn chiếc đồng hồ điện tử treo trên tường.

Từ bữa ăn trước đến giờ mới chỉ hơn một tiếng rưỡi.

Tiểu gia hỏa có hiệu quả luyện tập và học tập rất cao, khuyết điểm duy nhất là rất dễ đói.

Bình thường một ngày phải ăn sáu bữa.

Nguyên nhân chính là vì tốc độ trao đổi chất của tiểu gia hỏa rất nhanh, hiệu suất tiêu hóa thức ăn cũng rất cao.

Một ngày sáu bữa vẫn là trong trường hợp thức ăn là linh tài.

Nếu là thức ăn bình thường, với tốc độ hấp thụ và chuyển hóa của tiểu gia hỏa, một ngày ăn 20 bữa cũng không phải là chuyện lạ.

Chỉ có thức ăn càng nhiều năng lượng thì thời gian duy trì cảm giác no của tiểu gia hỏa mới càng lâu.

Phong Kỳ lúc này đứng dậy, vẫy tay về phía tiểu gia hỏa đang rũ rượi:

“Đi thôi, chúng ta đi ăn.”

Tiểu gia hỏa nghe vậy, lập tức phấn chấn hẳn lên, lập tức chạy đến bên hắn, thành thạo nắm lấy tay phải của hắn.

Dòng thời gian hy sinh này hiện đã đi vào đúng quỹ đạo.

Sự thật về vụ thảm sát của Quân đội Bình minh, bí mật mà Mộ Trảo nắm giữ, nguyên nhân cái chết của Mộc Tinh… Tất cả những điều này sẽ dần dần tiến gần đến sự thật khi hắn lớn lên.

Còn tiểu gia hỏa, sẽ là một trong những chìa khóa để Tinh Thành tiến tới tương lai.

"Chú Kỳ, hôm nay cháu muốn ăn linh quả màu đỏ, cháu thích vị ngọt."

"Chú Kỳ, hôm nay chú định kể cho cháu nghe câu chuyện gì?"

"Chú Kỳ, bố mẹ cháu đi đâu rồi?"

Trên đường đến nhà hàng, trước những câu hỏi không ngừng của tiểu gia hỏa, Phong Kỳ đều kiên nhẫn trả lời từng câu một.

Hắn muốn trong những năm tháng còn sống, sẽ tạo cho tiểu gia hỏa một môi trường trưởng thành tốt nhất có thể.

Hắn hy vọng rằng tình cảm ràng buộc này có thể trở thành sự kiên định và lý do để tiểu gia hỏa bảo vệ loài người trong tương lai.

Hết chương 1438.

Chương 1439. Đối Phó Nguy Cơ

…

Phía Tây Tinh Thành.

Một bức tường chắn màu xanh nhạt nằm ngang ở phía nam dãy núi, chiều cao ngang bằng với bầu trời, dưới ánh trăng, bề mặt bức tường chắn màu xanh nhạt lấp lánh những tia sáng nhỏ li ti.

Lúc này, một bóng người từ hướng Tinh Thành bay tới, sau khi đến gần bức tường chắn màu xanh nhạt thì trực tiếp hạ xuống.

Bóng người mơ hồ trở nên rõ ràng, người đến chính là Phong Kỳ.

Hắn đưa tay vuốt ve bức tường chắn màu xanh nhạt, trên mặt hiện lên vẻ trầm tư.

Gần đây, sự phát triển của Tinh Thành đang tiến triển ổn định, bao gồm cả kế hoạch xây dựng cơ sở hạ tầng mới và các vấn đề cải cách khác.

Nhưng vẫn còn một vấn đề chưa được giải quyết.

Nếu không thể giải quyết được vấn đề thiếu hụt nguồn lực thì dù kế hoạch có tốt đến đâu cũng vô ích. Cuối cùng, thợ khéo cũng bó tay khi không có gạo để nấu. Ví dụ như việc thành lập trường Học phủ Bình Minh, việc lập kế hoạch và xây dựng không khó, cái khó là nguồn lực đầu tư sau này.

Lượng tài nguyên mà Tinh Thành có được hàng năm có hạn, muốn xây dựng Học phủ Bình Minh thành một học phủ siêu cấp có thể sánh ngang với Học phủ Tinh Thành thì cần phải đầu tư rất nhiều tài nguyên, nếu không thể lấy từ bên ngoài thì chỉ có thể điều phối nội bộ.

Điều này dẫn đến việc tài nguyên vốn thuộc về Học phủ Tinh Thành sẽ bị thu hẹp lại.

Làm như vậy, Học phủ Bình Minh thực sự có thể phát triển nhanh chóng trong thời gian ngắn nhưng sự phát triển của Học phủ Tinh Thành sẽ bị ảnh hưởng.

Trong trường hợp hạn ngạch tài nguyên nội bộ không thay đổi thì việc khai thác các kênh lấy tài nguyên mới là việc quan trọng hàng đầu.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề lấy được nhiều tài nguyên hơn, phương án đưa ra tại hội nghị cấp cao là thiết lập một khu tiếp tế thuộc về Tinh Thành, lấy hình thức khu tiếp tế để lấy tài nguyên từ tường chắn.

Đề xuất này đã nhận được sự đồng ý của đại đa số mọi người.

Chuyến đi này của Phong Kỳ là do Úy Vi ủy thác, đến tường chắn này để bắt một Sinh vật trận địa về nghiên cứu.

Còn lý do tại sao không để chiến đoàn trực thuộc Tinh Hồng đến, là vì gần đây họ đều được điều đi xây dựng Học phủ Bình Minh.

Còn bức tường chắn trước mặt hắn chính là mục tiêu tấn công tiếp theo của Tinh Thành.

Bắt Sinh vật trận địa trong bức tường chắn này về nghiên cứu, là để cho các cơ quan của Tinh Thành có sự hiểu biết sơ bộ về bức tường chắn này, khi mở chiến tranh sẽ giảm được thương vong.

Để xây dựng khu tiếp tế ở phía Tây Tinh Thành, chắc chắn sẽ phải tiêu tốn rất nhiều nhân lực và vật lực.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, tại hội nghị cấp cao có đại biểu đã đưa ra một phương án rất hay.

Ông cho rằng, Tinh Thành xây dựng khu tiếp tế hoàn toàn có thể công khai với bên ngoài, đồng thời để bốn thành phố lớn khác tham gia vào, cung cấp vật tư cần thiết trong quá trình xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Như vậy có thể giải quyết được tình trạng Tinh Thành rơi vào cảnh thiếu hụt tài nguyên do xây dựng khu tiếp tế.

Điểm yếu duy nhất của phương án này là, chỉ cần để bốn thành phố lớn khác tham gia vào thì sau này tài nguyên sản xuất ra từ khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành cũng phải phân phối cho bốn thành phố lớn khác, Tinh Thành không thể độc chiếm.

Ví dụ như khu tiếp tế Lãnh Đông, khu tiếp tế Tương Lai, v.v., các khu tiếp tế này về cơ bản đều là do năm thành phố lớn hợp lực xây dựng, Tinh Thành đương nhiên cũng nằm trong số đó nên hàng năm đều có thể nhận được tài nguyên từ các khu tiếp tế lớn gửi đến.

Mô hình này có hiệu quả rõ rệt trong giai đoạn đầu.

Năm thành phố lớn đã đạt được sự phát triển phối hợp, nhân tài giữa các thành phố lớn cũng được lưu thông lẫn nhau, ví dụ như Tinh Thành, ngoài việc đóng góp vào giai đoạn đầu xây dựng khu tiếp tế, các chiến sĩ được đào tạo hàng năm cũng sẽ đến tuyến đầu của các khu tiếp tế ở các thành phố lớn, trở thành chiến sĩ ở đó.

Đây là một vòng tuần hoàn tích cực.

Nhưng xét theo mô hình này hiện nay, có quá nhiều vấn đề tồn tại.

Những tài nguyên sản xuất ra ở khu tiếp tế tiền tuyến, có bao nhiêu thực sự rơi vào tay con người.

Tương lai, ngay cả khi tài nguyên sản xuất ra ở phía Tây Tinh Thành được phân phối đến bốn thành phố lớn khác, chắc chắn sẽ có một phần bị các thế lực ẩn núp trong lĩnh vực đó hưởng lợi.

Nhưng việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành là điều không thể tránh khỏi, không thể thiếu sự giúp đỡ của bốn thành phố lớn khác.

Nếu không, tài nguyên của Tinh Thành sẽ rơi vào cảnh thiếu thốn trầm trọng trong thời gian ngắn.

Vì vậy, phải cho thì vẫn phải cho.

Lợi ích lớn nhất của việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành là có thể bổ sung điểm yếu chí mạng của Tinh Thành.

Các vấn đề như lương thực, Tinh Thành ngay từ khi lập kế hoạch đã nghĩ đến những rủi ro có thể xảy ra, vì vậy ngay cả khi các thành phố khác cắt đứt nguồn cung cấp lương thực cho Tinh Thành, Tinh Thành cũng sẽ không có vấn đề gì trong thời gian ngắn, sau đó cũng có thể nhanh chóng khai khẩn vùng trồng trọt mới để mở rộng sản lượng lương thực, đảm bảo hoạt động bình thường của Tinh Thành.

Hết chương 1439.

Chương 1440. Chiến Đấu Với Quái Vật

Nhưng nếu không có tài nguyên linh tính, ngay cả khi người dân Tinh Thành có thể ăn no, con đường phát triển cũng sẽ bị cắt đứt.

Sau này có khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, ngay cả khi mất liên lạc với các thành phố khác, sự phát triển của Tinh Thành vẫn có thể diễn ra bình thường.

Quan trọng nhất là quyền sở hữu khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành nằm trong tay họ.

Ngay cả khi giai đoạn đầu phân phối tài nguyên sản xuất ra cho bốn thành phố lớn khác nhưng muốn cắt đứt lúc nào thì do họ quyết định.

Đây sẽ là một quân bài tẩy quan trọng trên con đường phát triển của Tinh Thành.

Cho dù xét về phát triển hay an toàn, việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành là điều không thể tránh khỏi.

Tại hội nghị cấp cao hôm nay, phạm vi khu vực xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã được thống nhất.

Địa điểm nằm ngay tại khu vực có bức tường chắn màu xanh nhạt.

Khu vực này dựa lưng vào dãy núi, không dễ bị bao vây tứ phía, dễ thủ khó công, khi đó xây dựng một tuyến đường vận chuyển chính chạy thẳng đến Tinh Thành về phía đông, có thể

thông đường nối khu tiếp tế với Tinh Thành, cung cấp nguồn tài nguyên liên tục cho Tinh Thành.

Nhưng trước khi bắt đầu xây dựng, cần phải giải tán bức tường chắn màu xanh nhạt này trước.

Về bức tường chắn này, Phong Kỳ đã không tra cứu tài liệu liên quan sau năm 1500, những tài liệu có được đều là thông tin quân bộ thu được sau khi điều tra sơ bộ.

Quân bộ đặt tên cho bức tường chắn này là "Bức tường chắn rừng rậm."

Cái tên này có liên quan đến môi trường bên trong bức tường chắn.

Lúc này, Phong Kỳ đi qua bức tường chắn màu xanh nhạt và tiến vào bên trong.

Sau cảm giác tắc nghẽn thoáng chốc, tầm nhìn đột nhiên rộng mở, trước mắt là vô số cây đại thụ tham thiên.

Cây cối ở đây rất rậm rạp, những cây thấp nhất cũng cao tới hàng trăm mét.

Nhiều cây linh tính sống cộng sinh với cây đại thụ, mọc hoặc quấn quanh cây đại thụ mà sinh trưởng.

Ngoài ra còn có thể nhìn thấy nhiều nhà gỗ, nhà cỏ được đan bằng dây leo và các loại cây xanh khác, những công trình này giống như đèn lồng treo trên cành cây đại thụ sum suê.

Tầm nhìn kéo gần lại, có thể thấy nhiều bóng dáng thấp bé màu xanh lá cây có đôi cánh trong suốt bay lượn giữa những cây đại thụ.

Hàm lượng linh khí trong bức tường chắn này cực cao.

Khi hít thở, có thể cảm nhận rõ ràng các hạt linh khí đi vào cơ thể, sau khi lưu thông trong phổi sẽ mang theo khí bẩn thở

ra.

Hiện tại, hiểu biết về bức tường chắn này còn rất ít, Phong Kỳ không hành động thiếu suy nghĩ.

Lần đến này, hắn không có ý định học Mộc Tinh san bằng một bức tường chắn.

Mục đích chính là bắt một con Sinh Vật Trận Địa mang về nghiên cứu.

Máu thịt trên cơ thể lúc này vỡ vụn, hóa thành sương mù màu vàng tụ về huyệt ấn, ngưng tụ thành một ấn ký tinh thể tinh thần.

Thân hình Phong Kỳ lơ lửng trong không trung nhờ bao bọc của Niệm Lực.

Tiếp tục đi về phía trước, thiết bị kim loại trên tay hắn nhấp nháy ánh sáng xanh, bắt đầu ghi lại tình hình địa hình.

Thiết bị thăm dò địa hình trên tay hắn do Viện nghiên cứu khoa học chế tạo, tính theo thời gian thì hẳn là được nghiên cứu phát triển sau khi Bóng Đen nắm giữ Viện nghiên cứu khoa học một thời gian.

Thiết bị thăm dò có thể quét mọi thứ trong phạm vi ba mươi mét gần đó, sau đó tạo dữ liệu mô hình ba chiều, ghi lại trong thiết bị.

Đợi ra ngoài, chỉ cần tải dữ liệu quét vào máy tính là có thể xem bản đồ mô hình ba chiều, nắm được tình hình địa hình trong bức tường chắn.

Ngoài ra, thiết bị này còn có các chức năng như phát hiện hàm lượng linh khí.

Là thiết bị mới nhất của Viện nghiên cứu khoa học.

Xét về một số phương diện, thiết bị do Bóng Đen đầu tư nghiên cứu này đã thúc đẩy tiến độ khám phá bức tường chắn của con người.

Nhưng Phong Kỳ không cho rằng Bóng Đen làm vậy là vì lòng tốt.

Hắn dùng ngón chân cũng có thể hiểu được suy nghĩ của Bóng Đen, chắc chắn là nó thấy con người càng chinh phục bức tường chắn hiệu quả thì lợi ích nó có thể thu được càng lớn.

Nó hoàn toàn đứng trên lập trường của mình, đầu tư nghiên cứu thiết bị thăm dò này.

Mà loại thiết bị này không phải bức tường chắn nào cũng dùng được.

Có nhiều bức tường chắn vì các vấn đề như quy tắc không tương thích mà mang thiết bị vào chỉ là một cục sắt vụn, đừng nói đến quét, ngay cả khởi động cũng khó.

Bay một đoạn, đèn xanh trên thiết bị đột nhiên chuyển sang đèn đỏ, chỉ thấy một ống kim loại nhô ra phía trên thiết bị kim loại, sau đó một chùm tia định vị màu xanh lá cây từ đầu ống kim loại chiếu về phía bên phải Phong Kỳ.

Theo hướng chùm tia nhìn lại, Phong Kỳ thấy một loài thực vật đầy màu sắc rực rỡ.

Cây xanh này cao hơn nửa mét, lá cây như được nhuộm sơn, tỏa ra ánh sáng nhiều màu, có thể thấy nhiều côn trùng bay quanh cây xanh này.

Hết chương 1440.

Chương 1441. Khám Phá Bí Mật

Lúc này, hắn đến bên cây xanh này.

"Tách!"

Tiếng chụp ảnh vang lên, thiết bị trên tay ghi lại loài thực vật linh tính chưa từng xuất hiện trong cơ sở dữ liệu.

Giơ tay nhổ cả gốc cây xanh, Phong Kỳ nhét vào ba lô.

Dừng lại một lát, hắn tiếp tục lên đường.

Quét địa hình, thêm vào danh mục thực vật linh tính, đều không phải mục đích chính của hắn khi đến đây, hắn cũng không phải chuyên gia thăm dò địa hình, mang theo một thiết bị thăm dò vào đây chỉ là việc làm tiện tay.

Mục đích chính của hắn vẫn là cố gắng điều tra cường độ Sinh Vật Trận Địa ở đây, cũng như bắt một con Sinh Vật Trận Địa mang về Viện nghiên cứu Tinh Hồng để nghiên cứu.

Bức tường chắn Rừng là mục tiêu đầu tiên mà Tinh Thành sẽ chinh phục, hiểu rõ kẻ địch mới có thể phá tan bức tường chắn này.

Thân hình hắn lướt qua những cành cây và lá xanh um tùm, tầm mắt hắn chạm vào một Sinh Vật Trận Địa thấp bé màu xanh lá cây.

Quan sát gần, tạo hình của sinh vật da xanh theo quan điểm thẩm mỹ của con người thì trông rất kỳ quái và xấu xí.

Không phải cứ có đôi cánh trong suốt là tiên nữ, cũng có thể là Sinh Vật Trận Địa xấu xí.

Khi nhìn thấy Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa da xanh kêu lên một tiếng.

Sau một thoáng kinh hoàng, Sinh Vật Trận Địa da xanh đột nhiên giơ tay phải ra, nhanh chóng vẽ trước người, chỉ thấy một luồng sáng xanh theo cổ tay hắn lật lại, vẽ một quỹ đạo phát sáng phức tạp trong không khí, lập tức những cành cây của những cây đại thụ xung quanh bắt đầu nhanh chóng lan rộng và phát triển, quấn về phía Phong Kỳ.

Đối mặt với cuộc tấn công chủ động, Phong Kỳ tỏ ra rất bình tĩnh và điềm đạm.

Lúc này, hắn vươn tay về phía trước, lập tức Niệm Lực nhanh chóng khóa chặt cổ của Sinh Vật Trận Địa da xanh.

Niệm Lực từ từ siết chặt.

Cơ thể của Sinh Vật Trận Địa da xanh bị treo lơ lửng giữa không trung, bốn chân giãy giụa, cố gắng thoát khỏi sự trói buộc vô hình.

Nhưng dưới sự trói buộc của Niệm Lực, sự giãy giụa của nó tỏ ra rất bất lực.

Phong Kỳ không giết nó, lúc này hắn nhìn về những bóng hình màu xanh lá cây đang lao tới từ khắp bốn phương tám hướng.

Rất nhanh, ngày càng nhiều bóng hình xuất hiện, tiến về phía hắn.

Thân hình Phong Kỳ lúc này nhanh chóng lùi về phía sau, còn Sinh Vật Trận Địa bị Niệm Lực khóa chặt cổ, cũng bị hắn kéo về phía bức tường chắn.

Các sinh vật da xanh trong bức tường chắn cũng phát động tấn công vào lúc này.

Vô số bóng đen cùng lúc vẽ bùa chú, lập tức cây cối trong rừng bắt đầu tăng vọt, những cây đại thụ như những bàn tay khổng lồ vươn lên trời cao, nhổ bật khỏi mặt đất, tiến về phía Phong Khởi.

xuyên thoa vu cự mộc chi gian,Phong Khởi đã có hiểu biết sơ bộ về phương thức công kích của Sinh Vật Trận Địa da xanh.

Chúng dường như có thể sử dụng bùa chú để điều khiển cây cối sinh trưởng và biến dạng, biến chúng thành vũ khí tấn công.

Nếu chiến đấu với đám Sinh Vật Trận Địa da xanh này trong bức tường chắn này, chúng sẽ có lợi thế sân nhà rất lớn, rất khó đối phó.

Nhưng chỉ như vậy, hắn không cho rằng việc phá tan bức tường chắn này sẽ gặp trở ngại.

Để thử xem đám Sinh Vật Trận Địa này còn có thủ đoạn ẩn giấu nào khác không, tinh thể Niệm Lực trên trán Phong Kỳ bắt đầu nóng lên, Niệm Lực cuồn cuộn bùng phát từ bên trong tinh thể.

Ngọn lửa đao thế trong lồng ngực bùng cháy.

Khoảnh khắc Niệm Lực được giải phóng, nó hóa thành từng luồng đao khí vô hình, như mưa điểm rào rạt về phía trước.

Lập tức, rất nhiều bóng hình Sinh Vật Trận Địa da xanh rơi xuống từ trên không.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ kinh ngạc là thể chất của những sinh vật da xanh này rất đặc biệt, ngay cả khi bị đao khí Niệm Lực cắt đứt cơ thể, chúng cũng có thể nhanh chóng lành lại.

Ví dụ, có một Sinh Vật Trận Địa da xanh bị đứt cánh tay phải nhưng khi ánh sáng xanh xuất hiện ở chỗ cánh tay bị đứt của Sinh Vật Trận Địa da xanh, một cánh tay mới mọc ra với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Chỉ như vậy, trong mắt hắn căn bản không đáng kể.

Một đợt bão đao khí Niệm Lực mới được ủ và bùng phát.

Đám Sinh Vật Trận Địa da xanh đuổi theo rơi xuống từ trên không với số lượng lớn dưới cơn bão đao khí, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Lúc này, Phong Kỳ cũng đã lui về bên bức tường chắn.

Sau một thời gian tiếp xúc ngắn ngủi, hắn đã có hiểu biết sơ bộ về bức tường chắn này.

Mặc dù không rõ đám Sinh Vật Trận Địa da xanh này có phải là chủ nhân của bức tường chắn này hay không nhưng nhiệm vụ điều tra ban đầu coi như đã hoàn thành.

Hắn cúi đầu nhìn Sinh Vật Trận Địa da xanh vẫn đang giãy giụa, lúc này hắn chỉ lo lắng một vấn đề duy nhất là liệu Sinh Vật Trận Địa này có thể thích nghi với môi trường bên ngoài sau khi rời khỏi bức tường chắn hay không.

Một số Sinh Vật Trận Địa được chấp nhận bởi quy tắc thế giới ngay khi chúng xuất hiện.

Hết chương 1441.

Chương 1442. Xây Dựng Liên Minh

Nhưng cũng có nhiều Sinh Vật Trận Địa không thể tương thích với quy tắc của thế giới loài người trong thời gian ngắn, cần có một quá trình hòa nhập và chờ đợi.

Ví dụ như Mê Vụ Chi Chủ, hoặc nô lệ máu thịt của Ma Đao.

Hắn không suy nghĩ thêm về vấn đề này nữa, chỉ cần đưa ra ngoài là có thể biết được câu trả lời.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị rời khỏi bức tường chắn Rừng, hắn lại nhìn thấy rất nhiều điểm sáng màu máu xuất hiện trên bầu trời xa xa.

Hắn kéo gần tầm nhìn, những điểm sáng màu máu dần trở nên rõ ràng trong mắt Phong Kỳ.

Hắn phát hiện ra rằng đó thực sự là từng Tròng Mắt Huyết Sắc khổng lồ lơ lửng trên không trung, chúng đang tiến đến với tốc độ cực nhanh.

Điều quan trọng là những Tròng Mắt Huyết Sắc này trông giống hệt với Tròng Mắt Huyết Sắc mà hắn đã từng gặp 1500 năm sau, thiên phú Ác Niệm của hắn cũng chính là sau khi giết Tròng Mắt Huyết Sắc mà có được.

Tròng Mắt Huyết Sắc bay rất nhanh, chưa kịp đến gần, hắn đã cảm thấy Niệm Lực cuồn cuộn như sóng thần ập tới.

Đối mặt với sự áp sát của Tròng Mắt Huyết Sắc, Phong Kỳ không chút do dự, hắn túm lấy Sinh Vật Trận Địa da xanh và

lùi lại, xuyên qua bức tường chắn.

Niệm Lực của Tròng Mắt Huyết Sắc cực kỳ mạnh mẽ, đặc biệt là con mà hắn đã giết 1500 năm sau, ngay cả trong tay Tiểu Hắc cũng có thể chống đỡ được một thời gian.

Hắn cảm thấy với thực lực của mình hiện tại, nếu đối đầu với một đám Tròng Mắt Huyết Sắc thì sẽ nguy hiểm đến tính mạng.

Chỉ có điều khiến hắn nghi ngờ là, tại sao tộc Tròng Mắt Huyết Sắc lại xuất hiện trong bức tường chắn Rừng?

Chẳng lẽ chúng mới là chủ nhân ở đây?

Nhưng tộc này rất có khả năng đã bị diệt vong 1500 năm sau, chỉ còn lại những tộc nhân lẻ tẻ sống sót.

Ví dụ như con Tròng Mắt Huyết Sắc mà hắn gặp, bên cạnh không có tộc nhân nào.

Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Lúc này, hắn cúi đầu nhìn xuống Sinh Vật Trận Địa da xanh đang nắm trong tay.

Chỉ thấy Sinh Vật Trận Địa da xanh vẫn tiếp tục giãy giụa, lúc này biểu cảm vô cùng đau đớn, cơ thể liên tục rỉ ra ánh sáng xanh.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ bất lực trong lòng, sau đó hắn rút điện thoại ra và gọi một số.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, điện thoại được kết nối.

“Ông chủ, hành động thất bại, Sinh Vật Trận Địa trong bức tường chắn Rừng không thể thoát khỏi phạm vi của bức tường chắn, mang về cũng chỉ là một cái xác không hồn.”

“Có thu hoạch gì khác không?”

“Đã thăm dò sơ bộ một đoạn địa hình, còn thu được một cây linh thực… Đúng rồi, tôi còn nhìn thấy một đám Sinh Vật Trận Địa đặc biệt.”

….

Viện Nghiên cứu Hổ Phách, phòng huấn luyện.

Phong Kỳ cầm máy tính bảng ngồi trên ghế sofa, trên đầu gối là đứa nhỏ đã chìm vào giấc ngủ, bên phải hắn là Mê Vụ Chi Chủ đang ôm máy tính bảng, biểu cảm nghiêm túc đọc tiểu thuyết.

Hắn đưa tay lau đi giọt nước trong suốt trên khóe miệng đứa nhỏ, rồi cúi đầu nhìn máy tính bảng.

Do Sinh Vật Trận Địa da xanh không thể tương thích với quy tắc của thế giới loài người, sau khi đưa ra khỏi bức tường chắn không được bao lâu thì nổ tung thành một đám sương máu màu xanh lá.

Hắn chỉ có thể mang về mẫu máu.

Vừa nãy, Úy Vi đã gửi kết quả kiểm tra.

Theo mô tả của Úy Vi, cô đã phát hiện ra trong máu của Sinh Vật Trận Địa da xanh có các yếu tố chữa lành chỉ có trong linh thực, sau khi chiết xuất các yếu tố này để chế thành thuốc, phát hiện ra rằng nó có tác dụng rất lớn trong việc chữa lành vết thương.

Liều lượng đủ thậm chí có thể khiến đứt chi mọc lại.

Đây chắc chắn là một phát hiện bất ngờ.

Thực tế không phải là trò chơi, tất cả mọi người chỉ có một mạng sống.

Không cần phải chết, ngay cả khi tàn phế cũng có thể khiến một chiến sĩ mất đi một nửa sức chiến đấu, chỉ có thể lựa chọn

giải ngũ sớm.

Đối với loài người vốn đã thiếu hụt sức chiến đấu, đây chắc chắn là một tổn thất lớn.

Nếu loại thuốc này có thể sản xuất hàng loạt, đối với các chiến sĩ mà nói, chắc chắn là thêm một cơ hội được tái sinh.

"Sao vậy?"

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ quay đầu nhìn lại.

Phong Kỳ đưa máy tính bảng cho Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ nhận lấy máy tính bảng, lướt qua nội dung email mà Úy Vi gửi đến, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc:

"Đây không phải là chuyện tốt sao?"

"Nếu là ngươi, ngươi sẽ làm thế nào?" Lúc này, Phong Kỳ hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời trực tiếp, mà nói:

"Gần đây ta chơi trò chơi do loài người các ngươi phát triển, trong đó có rất nhiều trò chơi có một đạo cụ phổ biến, loại đạo cụ này được gọi là bình máu, bình hồi phục, bình thuốc, v.v., tác dụng chính là giúp người chơi hồi phục trạng thái, bây giờ có một bức tường chắn có thể sản xuất hàng loạt bình máu bày ra trước mặt ngươi."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

Hết chương 1442.

Chương 1443. Nâng Cao Thực Lực

"Nếu ta là ngươi, sẽ không nghĩ đến việc xua tan bức tường chắn này, ngươi có thể coi bức tường chắn này như một nhà máy sản xuất thuốc hàng loạt, mặc dù sản lượng không thể đồng ý được toàn bộ loài người nhưng sự tồn tại của bức tường chắn này chắc chắn sẽ khiến cho sự phát triển trong tương lai của Tinh Thành vững chắc hơn, giảm đáng kể tỷ lệ thương vong của các chiến sĩ."

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu:

"Ta cũng nghĩ như ngươi, có lẽ chúng ta có thể đổi một địa điểm quy hoạch khu tiếp tế tiền tuyến, tạm thời giữ lại bức tường chắn Rừng, dù sao thì thu hoạch một lần và thu hoạch nhiều lần, loại nào thu được lợi ích lớn hơn thì hiển nhiên là thấy rõ."

Suy nghĩ của Mê Vụ Chi Chủ chắc chắn đã nói trúng tim đen của hắn.

Một sinh vật da xanh chỉ có thể chiết xuất được rất ít yếu tố chữa lành, thậm chí không đủ để chế tạo một lọ thuốc chữa bệnh nhưng bức tường chắn Rừng lại có thể liên tục cung cấp Sinh Vật Trận Địa da xanh.

Chỉ cần Tinh Thành xây dựng "Nhà máy thuốc chữa bệnh." mà Úy Vi mô tả trong email và xây dựng các cơ sở phối sáo, về sau có thể sản xuất thuốc chữa bệnh theo dây chuyền, sẽ có tác dụng thúc đẩy rất lớn đối với sự phát triển của Tinh Thành.

Nhưng bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mắt.

Trong bức tường chắn Rừng có một nhóm sinh vật Tròng Mắt Huyết Sắc.

Nếu không giải quyết chúng, việc biến bức tường chắn Rừng thành nơi thu hoạch sẽ có một số rủi ro.

Chiến sĩ tiền tuyến bình thường bước vào bức tường chắn Rừng gặp Tròng Mắt Huyết Sắc, về cơ bản là chín phần chết một phần sống.

Nói về việc sử dụng Niệm Lực, Tròng Mắt Huyết Sắc mạnh hơn hắn nhiều.

Ngay cả thiên phú Ác Niệm của hắn cũng là từ Tròng Mắt Huyết Sắc mà có.

Đối đầu với một nhóm Tròng Mắt Huyết Sắc, hắn không tự tin có thể chiến thắng.

Hắn tạm thời chưa nghĩ ra cách xử lý Tròng Mắt Huyết Sắc trong bức tường chắn Rừng như thế nào.

Lúc này, hắn soạn tin nhắn, chuẩn bị gửi cho đại diện của các cơ quan Tinh Thành, triệu tập hội nghị tối cao vào buổi tối để thảo luận về vấn đề quy hoạch lại địa điểm khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Sau khi dành nửa tiếng để giải thích chi tiết tình hình, hắn nhấn vào "Gửi cho tất cả (thư nội bộ)."

Làm xong tất cả những việc này, Phong Kỳ mở máy tính bảng bắt đầu xem thông tin trên diễn đàn trò chơi Bình Minh mới được lập.

Gần đây, phiên bản rút gọn của trò chơi giả lập đã chính thức ra mắt.

Cùng với trò chơi giả lập "Bình Minh." ra mắt còn có diễn đàn trò chơi Bình Minh.

Phong Kỳ đã mở ba chuyên mục trên trang web này.

Lần lượt là: Khu trao đổi kỹ thuật trò chơi, Tuyển tập thao tác tinh thải (khu video), Chuyên mục trò chuyện phiếm.

Thời chiến, trò chơi giả lập đã chứng minh được giá trị của nó.

Trò chơi này giúp sức chiến đấu của Tinh Thành được nâng cao đáng kể chỉ trong vài năm ngắn ngủi.

Đồng thời, trò chơi này cũng có thể giúp nhiều cựu chiến binh tàn tật đã giải ngũ có cơ hội tỏa sáng trở lại.

Điều này đối với những cựu chiến binh đã mất đi ước mơ khi về già thì vô cùng hấp dẫn.

Thời chiến, hắn đi quá vội, trò chơi giả lập được phát hành đồng thời tại năm thành phố lớn, động đến miếng bánh của nhiều Sinh Vật Trận Địa.

Để trò chơi giả lập không tiếp tục được quảng bá, bốn thành phố lớn còn lại đều xuất hiện những lời chỉ trích trò chơi giả lập.

Cuối cùng, những lời chỉ trích đã biến thành sự lên án đối với Tinh Thành.

Có kinh nghiệm trước đó, hắn đương nhiên sẽ không mắc lại sai lầm tương tự.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, chỉ cần hắn không vươn vòi đến bốn thành phố lớn khác thì trong Tinh Thành, hắn làm gì cũng không gây ra vấn đề lớn. Ngay cả khi Sinh Vật Trận Địa ẩn núp ở bốn thành phố lớn khác cảm thấy cảnh giác, chúng cũng sẽ cho rằng đây là một Sinh Vật Trận Địa khác cũng ẩn núp trong xã hội loài người đang mưu tính một kế hoạch gì đó trong tương lai.

Vì vậy, lần này Phong Kỳ chọn chỉ phát hành trò chơi giả lập tại Tinh Thành.

Để an toàn, hắn quyết định phát hành phiên bản rút gọn trước, xem phản ứng của bên ngoài.

Dùng cách nấu ếch từ từ để thăm dò giới hạn của các thế lực tiềm ẩn.

Nếu các thế lực tiềm ẩn không làm gì khi lợi ích của chúng không bị đụng đến, hắn sẽ tiếp tục tối ưu hóa nội dung trò chơi giả lập, thậm chí tung ra bản sao ảo, để người tu luyện có thể thực chiến với Sinh Vật Trận Địa trong trò chơi giả lập.

Mở chuyên mục trao đổi kỹ thuật của diễn đàn, lập tức có rất nhiều bài đăng mới được làm mới hiện ra.

[Xin chỉ giáo, vừa rồi ta đã kết hợp một bộ kỹ năng trong trò chơi giả lập, cảm thấy khi sử dụng xếp hạng thì việc tung ra các đòn liên kết rất thoải mái, ta có thể cân nhắc học cả bốn pháp thuật này trong thực tế không, sau này ra tiền tuyến có thể sử dụng thực chiến (kèm theo hình ảnh kết hợp kỹ năng.jpg).]

Hết chương 1443.

Chương 1444. Tinh Luyện Huyết Mạch

Chủ bài viết: Sóng ánh sáng dao động.

Bình luận:

Trùm Tinh Thành: Mặc dù độ chân thực của trò chơi này đã đạt tới 80% nhưng thực tế và trò chơi vẫn có sự khác biệt nhưng tham khảo vẫn được, biết đâu lại có bất ngờ thú vị, phải nói rằng trò chơi này được làm rất thành công.

Đại đạo vô hình: Các kỹ năng ta trang bị trong trò chơi đều là thuật pháp ta biết trong thực tế, kết quả là sau khi kết hợp theo cách mà một cao thủ nào đó đăng bài hôm qua, ta phát hiện hiệu quả kết hợp thuật pháp đã tăng lên rất nhiều, sau đó ta đã thử nghiệm trong thực tế, quả thực đã được cải thiện hiệu quả, ta cực kỳ đề xuất chủ bài viết tham khảo thử.

[Trò chơi này quá hay, có ai muốn lập đội lên hạng không, nếu sau này có thể dùng điểm xếp hạng để vào Học phủ Tinh Thành thì tốt quá, như vậy ta chắc chắn sẽ tràn đầy động lực, ngày nào cũng thức đêm lên hạng.]

Chủ bài viết: Mục tiêu năm sau là Học phủ Tinh Thành.

Bình luận:

Tiểu hoạt kê: Chủ bài viết chắc đang mơ mộng hão huyền, nếu điểm xếp hạng của Bình Minh có thể quyết định có vào được Học phủ Tinh Thành hay không thì độ chân thực của trò chơi này ít nhất phải tăng lên trên 95%, đồng thời quỹ đạo kỹ năng phải gần như giống hệt thuật pháp trong thực tế. Làm được hai điểm này, trò chơi này cũng chỉ có thể cộng điểm cho

thành tích cuối cùng, muốn thay thế điểm thi thì hoàn toàn không thể (đấm cho một cái.jpg)

Bánh mì cá mặn: Ý tưởng của chủ bài viết không tệ, ta thấy trò chơi này rất có tiềm năng, có thể giải quyết được sự thiếu hụt trong huấn luyện đối kháng, chỉ là hiện tại có quá nhiều khuyết điểm và lỗi, cần phải tối ưu hóa.

Dương liễu Thanh Châu: Trò chơi tệ hại, tải chậm quá, mặc dù thực sự rất hay.

Bất ngôn: Các ngươi không thấy trò chơi này được ra mắt là có sự giúp sức của cấp cao Tinh Thành sao? Bình Minh có thể mở rộng rãi các quán trò chơi giả lập tại Tinh Thành, thật kỳ lạ, nếu là trò chơi bình thường thì đã sớm bị cấp cao Tinh Thành bác bỏ rồi, hiện tại việc quảng bá lại thuận lợi như vậy, chắc chắn có sự giúp sức của cấp cao, ta rất khán hảo tương lai của trò chơi này, biết đâu điểm xếp hạng của Bình Minh thực sự có thể ảnh hưởng đến việc tuyển sinh lớp chiến đấu của Học phủ Tinh Thành (tất cả nội dung trên đều là đoán mò, quan điểm khác nhau xin đừng chỉ trích).

…

Diễn đàn trò chơi Bình Minh rất sôi nổi.

Nhiều người dân đã nhận ra rằng việc quảng bá trò chơi này không bình thường, cảm thấy có thể có sự thúc đẩy của chính quyền.

Đồng thời, cũng có rất nhiều lời phàn nàn về trò chơi giả lập.

Mặc dù nhiều người chơi thích trò chơi này nhưng họ cũng thấy trò chơi giả lập có quá nhiều vấn đề.

Ví dụ như tải chậm, số lượng kỹ năng trong kho kỹ năng ít, bản đồ đối kháng của trò chơi không hoàn thiện, v.v.

Thực ra những vấn đề này đều rất dễ giải quyết.

Nhưng rõ ràng bây giờ không phải là lúc giải quyết.

Lúc này, Phong Kỳ cũng mở nút chia đôi màn hình, bắt đầu ghi lại một số nội dung đề xuất có ý tưởng vào sổ ghi nhớ, để tham khảo cho việc cải tiến trò chơi Bình Minh sau này.

Một giờ sau, đứa nhỏ dụi đôi mắt ngái ngủ tỉnh dậy, ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ chu môi nói:

"Chú Kỳ."

Phong Kỳ đưa tay xoa đầu đứa nhỏ, đặt chiếc máy tính bảng trong tay sang một bên.

"Đói không?"

Đứa nhỏ không chút do dự gật đầu.

Sau đó, Phong Kỳ đưa đứa nhỏ đến nhà hàng Hổ Phách, ăn một bữa no nê rồi họ trở về phòng huấn luyện.

Phong Kỳ không hề lơ là việc huấn luyện đứa nhỏ.

Là một chiến tuyến hy sinh, tuổi thọ của hắn chịu ảnh hưởng của nhiều yếu tố, rất khó để sống được hàng trăm năm.

Có thể sống đến khi gặp được Mộ Trảo đã là thắng lợi.

Mỗi lần mượn năng lực thiên phú của dòng thời gian chính đều là một lần tổn thương cơ thể.

Những thương tích này hiện tại không rõ ràng nhưng rồi sẽ có một ngày bùng phát.

Hắn có thể làm là trong khi khám phá sự thật, hãy cố gắng hết sức mở ra một con đường dẫn đến tương lai cho Tinh Thành.

Đứa nhỏ có tiềm năng phát triển cực cao, đã trở thành đối tượng bồi dưỡng được hắn lựa chọn hàng đầu.

Dắt tay đứa nhỏ đến khoảng đất trống ở trung tâm phòng huấn luyện, Phong Kỳ cởi áo ngoài, để lộ cơ bắp săn chắc cân đối.

“Tiểu Văn, chúng ta bắt đầu huấn luyện thực chiến, toàn lực tấn công ta.”

Đứa nhỏ nghe vậy, đi đến trước mặt Phong Kỳ cách năm mét rồi đứng lại, sau đó cũng bắt đầu cởi áo ngoài.

“Phong Kỳ sửng sốt hỏi: “Con cởi áo làm gì?”

“Không biết, chỉ thấy chú Kỳ làm vậy, con cũng nên làm vậy.” Đứa nhỏ gãi gãi gáy, có chút không tự tin nói.

“Con không cần, toàn lực tấn công là được.”

“Được ạ.” Đứa nhỏ lập tức gật đầu, ánh mắt lập tức thay đổi.

Đối mặt với bất kỳ trận chiến nào cũng phải toàn tâm toàn ý, đây là bài học đầu tiên hắn dạy đứa nhỏ khi huấn luyện thực chiến.

Hết chương 1444.

Chương 1445. Đối Đầu

Rất nhiều pha phản công và lật ngược thế cờ thường là do đối thủ chủ quan gây ra.

Toàn tâm toàn ý khi chiến đấu là điều kiện tiên quyết để chiến thắng đối thủ, càng là sự chịu trách nhiệm với sự an toàn của bản thân.

Chỉ thấy đứa nhỏ dùng sức ở chân, đột ngột lao về phía bên trái của Phong Kỳ, ngay khi sắp tiếp cận Phong Kỳ, chân trái của nó đột ngột dậm xuống đất, thân hình quay ngoắt tấn công vào chân phải của Phong Kỳ.

Thấy đứa nhỏ lại học được một chiêu giả vờ, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười, lập tức nghiêng người né tránh cú tấn công của đứa nhỏ.

Đứa nhỏ phản ứng rất nhanh, khi tấn công hụt, thân hình trên không trung lật ngược điều chỉnh điểm tiếp đất, khi tiếp đất, thân hình lại hung hăng lao ra.

Phong Kỳ vẫn không tấn công, mặc cho đứa nhỏ liên tục tấn công hắn.

Cứ né tránh như vậy một giờ, đứa nhỏ mệt đến thở hồng hộc, khuôn mặt đỏ bừng ngồi phịch xuống đất thở hổn hển, mồ hôi không ngừng chảy, làm ướt đẫm quần áo.

“Đi tắm trước đi, tắm xong cho con mười phút nghỉ ngơi, sau đó tiếp tục học.”

Đứa nhỏ nghe vậy, rất ngoan ngoãn gật đầu, chạy lon ton đến phòng tắm.

So với những đứa trẻ cùng tuổi, đứa nhỏ đã hoàn toàn có thể tự chăm sóc bản thân, ngoài việc thiếu hiểu biết về thế sự dẫn đến tâm trí non nớt, có thể nói nó không có khuyết điểm gì.

Nửa giờ sau, chỉ thấy đứa nhỏ lắc lư con sâu nhỏ chạy ra từ phòng tắm, từ bên cạnh Phong Kỳ chạy vụt qua mang theo một cơn gió, lao thẳng đến ghế sofa.

Trên ghế sofa thay một bộ võ phục rộng rãi được may riêng, đứa nhỏ nhìn Phong Kỳ nở nụ cười ngọt ngào:

"Chú Kỳ, con tắm xong rồi."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu, bước tới ngồi xuống ghế sofa.

Cho đứa nhỏ mười mấy phút nghỉ ngơi, tiếp theo hắn cầm chiếc máy tính bảng đặt trên ghế sofa, bắt đầu dạy đứa nhỏ.

Trương Đạo Văn là "Thiên tài." được ghi chép trong lịch sử loài người.

Điều đó chứng minh tiềm năng của đứa nhỏ không chỉ giới hạn ở "Võ đạo", hắn hoàn toàn có thể thử bồi dưỡng đứa nhỏ thành một thiên tài thực sự, biết đâu đứa nhỏ sẽ có biểu hiện kinh ngạc.

Tất nhiên, võ đạo là hướng phát triển cốt lõi của đứa nhỏ, điểm này sẽ không thay đổi.

Dù sao thì thứ mà loài người thiếu nhất vẫn là chiến lực đỉnh cao.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu kể cho đứa nhỏ những khái niệm nông cạn về học thuyết tu luyện.

Quá trình học tập dường như khiến đứa nhỏ cảm thấy vô cùng nhàm chán, tuy không nói ra nhưng đôi mắt sáng ngời ban đầu sau khi nghe giảng mười mấy phút đã trở nên vô hồn, mơ màng có dấu hiệu buồn ngủ.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ đột nhiên thấy hơi đau lòng.

Hắn cảm thấy mình làm vậy có phải đã tạo quá nhiều áp lực cho đứa nhỏ không.

Cách giáo dục nhồi nhét này hoàn toàn tước đoạt đi niềm vui đáng có trong quá trình trưởng thành của đứa nhỏ.

Nhìn đứa nhỏ đã nhắm mắt, nghiêng ngả, Phong Kỳ đưa ra một quyết định trong lòng.

Ngoài thời gian huấn luyện, hắn quyết định sẽ cho đứa nhỏ một tuổi thơ trọn vẹn.

Có những người cả đời phải chữa lành bóng tối thời thơ ấu, ví dụ như Mộc Tinh, tuổi thơ bi thảm cần cả đời cô để chữa lành, mang lại tổn thương cho tâm hồn cô.

Nhưng tuổi thơ của một số người lại có thể chữa lành cho họ cả đời.

Ví dụ như Thiên Xu.

Khoảng thời gian hắn vui vẻ nhất chính là những năm tháng theo Mộ Trảo, cũng chính những năm tháng đó đã chữa lành cho hắn cả đời, mặc dù bây giờ đang phải chịu đựng nỗi đau vô tận.

Sau khi đưa ra quyết định, Phong Kỳ liếc nhìn thời gian.

"Tiểu Văn, chúng ta ra ngoài đi dạo."

Nghe thấy tiếng gọi, đứa nhỏ đột nhiên mở mắt, sau đó hơi ngượng ngùng gãi đầu:

"Chú Kỳ, con ngủ quên à?"

"Không sao." Phong Kỳ mỉm cười xoa đầu đứa nhỏ.

Nói rồi hắn dắt đứa nhỏ đứng dậy, dẫn nó ra khỏi phòng huấn luyện.

“Chú Kỳ, chúng ta đi đâu vậy?” Đứa nhỏ ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ hỏi.

“Ra ngoài ở vài ngày.”

…

Hai ngày sau, chín giờ tối.

Vùng ngoại ô phía bắc Tinh Thành.

Nơi đây có rất nhiều cánh đồng, là một trong số ít những khu vực còn giữ được nguyên trạng thái ban đầu của Tinh Thành.

Đang vào mùa hè, trong cánh đồng có những chú đom đóm bay lượn, nhấp nháy, trong không khí còn có mùi thơm ngọt của dưa hấu, tiếng côn trùng kêu râm ran, hơi thở của thiên nhiên ùa về.

Đây là quê nhà của Phong Kỳ, cha hắn nói rằng đây là nơi ông nội hắn từng sinh sống.

Khi cha và mẹ còn sống, hàng năm đều đưa hắn đến đây ở vài ngày.

Nơi đây không có sự ồn ào của khu phồn hoa, lưu giữ một đoạn thời thơ ấu của hắn.

Hắn định đưa đứa nhỏ đến đây ở một thời gian, chứ không phải hàng ngày dưới áp lực của hắn mà không ngừng trưởng thành.

Lúc này, Phong Kỳ và đứa nhỏ đang nằm dài trên mái nhà cũ, ngửa mặt nhìn bầu trời đầy sao, lắng nghe tiếng côn trùng kêu.

“Chú Kỳ, đom đóm!”

Đứa nhỏ chỉ tay vào con đom đóm đậu trên ngực mình, vẻ mặt ngạc nhiên, đôi má ửng hồng cho thấy nó rất phấn khích,

cơ thể không nhúc nhích, sợ làm kinh động đến con đom đóm.

Hết chương 1445.

Chương 1446. Chiến Đoàn Bình Minh

Phong Kỳ đưa tay xoa đầu đứa nhỏ, trên mặt nở nụ cười.

Lúc này, con đom đóm hoảng sợ bay đi, vẻ mặt đứa nhỏ lập tức lộ ra vẻ thất vọng:

"Chú Kỳ, tại ngươi cả…"

Sau một hồi náo loạn, đứa nhỏ nằm ngửa ra, ngửa mặt nhìn bầu trời đầy sao, phấn khích nói:

"Chú Kỳ, ngày mai chúng ta đi câu tôm hùm nhé? Hoặc chúng ta có thể đi bắt dế, ngày mai ta chắc chắn sẽ bắt được con dế mạnh hơn ngươi."

Thấy Phong Kỳ không trả lời, đứa nhỏ lập tức quay đầu nhìn lại nhưng phát hiện Phong Kỳ đã ngủ rồi.

Đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy Phong Kỳ ngủ mà không nhíu mày.

Vẻ mặt đứa nhỏ lập tức lộ ra vẻ tò mò nhưng không làm phiền giấc ngủ của Phong Kỳ, ngoan ngoãn tiến lại gần Phong Kỳ, áp sát vào cánh tay Phong Kỳ cũng nhắm mắt lại.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ dẫn đứa nhỏ chạy trên cánh đồng, bắt dế trong đám cỏ trên sườn đồi, bơi trong ao… Đây từng là một phần ký ức tuổi thơ của Phong Kỳ.

Tiếng cười của đứa nhỏ cũng nhiều hơn hẳn trong những ngày này.

"Chú Kỳ, đứa trẻ tên Tiểu Vọng ở khu trồng trọt bên cạnh nói muốn làm bạn với ta, ta có bạn rồi sao?"

“Chú Kỳ, ta bắt được một con lươn to quá… Cái gì, đây là rắn à?”

“Chú Kỳ, ta không nên theo Tiểu Vọng đi trộm dưa hấu, ta sai rồi… Hu hu.”

…

Kết thúc vài ngày trải nghiệm, khi Phong Kỳ đưa đứa nhỏ lên xe chuyên dụng trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, có thể thấy trong mắt đứa nhỏ đầy vẻ lưu luyến.

So với Viện Nghiên cứu Hổ phách chỉ mang lại cho nó áp lực thì rõ ràng nơi này đã mang lại cho nó nhiều niềm vui hơn.

Khi đứa trẻ “Tiểu Vọng” của nhân viên khu trồng trọt đến tiễn, đứa nhỏ cuối cùng không kìm được cảm xúc, ôm chầm lấy Phong Kỳ khóc nức nở.

Phong Kỳ an ủi rất lâu, đồng thời đảm bảo sau này sẽ thường xuyên đến thăm, đứa nhỏ khóc đến nghẹn ngào mới ngừng khóc.

Đợi đến khi trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, quá trình huấn luyện đứa nhỏ sẽ lại tiếp tục.

Nhưng Phong Kỳ cũng đã quyết định trong lòng, sẽ cho đứa nhỏ một tuổi thơ tươi đẹp.

Những ngày tiếp theo, ngoài việc huấn luyện tại Viện Nghiên cứu Hổ phách, Phong Kỳ sẽ đưa đứa nhỏ đi chơi khắp nơi vào mỗi Chủ Nhật, trải nghiệm những niềm vui tuổi thơ mà lứa tuổi này nên có.

Công viên giải trí, thủy cung, vườn bách thảo… những nơi này đều lưu giữ tiếng cười của đứa nhỏ.

Kết hợp giữa lao động và nghỉ ngơi, đứa nhỏ cũng mang đến cho Phong Kỳ những bất ngờ.

Năm thứ hai huấn luyện đứa nhỏ, một ngày nọ, Phong Kỳ thức dậy, thấy đứa nhỏ đang khoanh tay đứng ở đầu giường, trên đầu còn đội một chiếc mặt nạ anh hùng trong phim hoạt hình do chính nó làm.

Chỉ nghe đứa nhỏ đầy tự hào giơ hai tay lên hô to:

"Chú Kỳ, chú Mê nói thực lực của ta đã đột phá đến cấp Bạc rồi, sinh nhật vui vẻ!"

…

Ba năm sau.

Khu tiếp tế Lãnh Đông.

Đoàn xe chiến đấu trở về từ tiền tuyến theo thứ tự tiến vào căn cứ của Chiến đoàn Bình Minh.

Tuyết lớn nhanh chóng xóa sạch dấu vết của đoàn xe Bình Minh để lại trên đường đi, sau một hồi náo nhiệt ngắn ngủi, mọi thứ trở lại yên tĩnh.

Những chiến binh mệt mỏi thậm chí không kịp tắm rửa, trở về phòng là ngã đầu vào giấc ngủ.

Đèn tắt, căn cứ Bình Minh chìm vào tĩnh lặng.

Lúc này, trên nóc tòa nhà chiến đoàn, Mộc Tinh cầm kèn harmonica, áp vào môi, thổi một giai điệu cô đơn.

Trong giai điệu có một nỗi nhớ không thể nói thành lời đang nhẹ nhàng tuôn chảy.

Nhớ đến bóng hình ấm áp đó, sát khí do giết chóc mang lại dần lắng xuống, những cảm xúc tiêu cực do sức mạnh của Tinh Hồng mang lại cũng trở nên bình lặng.

Một khúc nhạc kết thúc, Mộc Tinh nhẹ nhàng vuốt ve chiếc kèn harmonica màu trắng trong tay.

Ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, trong mắt cô hiện lên một tia hoài niệm.

Đã bốn năm kể từ khi tốt nghiệp, cô đã tự tay thành lập Chiến đoàn Bình Minh theo ý tưởng trước đây nhưng một người nào đó đã thất hứa.

Nhưng cô biết, so với tiền tuyến, Viện nghiên cứu công pháp ở hậu phương mới là lựa chọn tốt nhất của hắn.

Họ có chung một ước mơ nhưng lại đi trên những con đường khác nhau.

"Học tỷ, chúng ta có thể làm bạn không?"

"Học tỷ, làm phiền tỷ đi lấy thêm chút cơm, em chưa no."

"Dù thế nào đi nữa, phía sau tỷ vẫn có em, không ai có thể bắt nạt tỷ được."

"Học tỷ, tặng tỷ cây kèn harmonica này, hy vọng tỷ có thể buông bỏ quá khứ, đón nhận một khởi đầu mới…"

Sau khi cha mẹ mất, cô không còn cảm thấy ấm áp nữa.

Khi ở Viện nghiên cứu Tinh Hồng, Úy Vi luôn bận rộn, rất ít khi có thời gian ở bên cô.

Tuổi thơ của cô thậm chí không có một niềm vui nào đáng để hồi tưởng.

Từ khi hiểu chuyện, cô đã theo cha mẹ bắt đầu cuộc di cư, trong thời gian đó, cô đã chứng kiến quá nhiều sự xấu xa của con người, cũng đã chứng kiến quá nhiều cảnh tượng thảm thương.

Vất vả lắm mới vào được Tinh Thành nhưng cha mẹ cô lại ra đi vào lúc này.

Hết chương 1446.

Chương 1447. Vùng Đất Trận Địa

Lúc đó, lòng cô tràn ngập hận thù và tuyệt vọng.

Sau khi gia nhập Viện nghiên cứu Tinh Hồng, những cuộc thí nghiệm không ngừng nghỉ đã khiến cô nhiều lần cận kề cái chết, trải qua nỗi đau vượt quá giới hạn chịu đựng của cơ thể con người.

Lật lại album kỷ niệm, cô không tìm thấy niềm vui.

Cho đến khi gặp được Phong Kỳ.

Sự tôn trọng, tình bạn, tình thân… Lần đầu tiên cô cảm nhận được sự ấm áp từ một người ngoài.

Mặc dù đã bốn năm trôi qua nhưng mỗi khi nhớ lại, cô vẫn cảm thấy ấm áp.

Nghĩ đến việc sau này chắc chắn sẽ đi trên những con đường khác nhau, ánh mắt của Mộc Tinh trở nên ảm đạm.

Hít một hơi thật sâu, cô lấy lại tinh thần.

Trong cuộc trò chuyện gần đây nhất, cô nghe Phong Kỳ nói rằng hắn thường xuyên thấy tin tức về cô.

Vậy thì hãy tiếp tục cố gắng, thể hiện sự trưởng thành của mình trước mặt A Kỳ, để hắn không còn phải lo lắng cho cô nữa.

Suy nghĩ hỗn loạn, ánh mắt nhìn lên bầu trời đầy sao của Mộc Tinh dần trở nên vô hồn.

Đợi đến khi cô hoàn hồn, cô phát hiện bên cạnh mình đã có thêm một bóng người.

“Đội trưởng, đã có manh mối về thân phận của người đó rồi.”

Người đến là một phụ nữ, mặc trang phục chiến đấu tiện lợi, dáng người cao ráo, đôi lông mày toát lên vẻ anh khí.

“Thân phận gì?” Mộc Tinh hoàn hồn, thu lại cảm xúc, quay đầu hỏi cấp dưới.

“Thân thế cụ thể thì không rõ, chỉ biết trước đây anh ta dường như sống trong thành Lãnh Đông… Có lẽ trong thành Lãnh Đông có không ít người như anh ta.”

“Nói như vậy, trong thành Lãnh Đông có thế lực ngầm của Vùng đất trận địa?”

“Rất có khả năng nhưng không thể xác định được số lượng cụ thể, cũng không biết phải điều tra như thế nào, có cần liên lạc với cấp cao của thành Lãnh Đông không?”

“Tạm thời không cần, đợi tình hình rõ ràng rồi hỏi cũng không muộn, hỏi bừa dễ đánh rắn động cỏ.”

“Rõ.” Người phụ nữ lập tức gật đầu, nói xong liền quay người nhảy thẳng xuống từ trên nóc nhà.

Sau khi người phụ nữ rời đi, Mộc Tinh cau mày.

Vài ngày trước, Chiến đoàn Bình Minh của họ cùng bảy chiến đoàn khác tiến hành hành động chung, từ các vị trí khác nhau tiến vào “Vùng đất trận địa khổ luyện.”

Trong quá trình đánh chiếm Vùng đất trận địa, họ nhận được tín hiệu cầu cứu.

Nhưng khi họ đến nơi, khắp nơi đều là hỗn loạn, chiến đoàn cầu cứu đã bị tiêu diệt.

Khi kiểm tra tình hình chiến sự, cô phát hiện ra một thi thể khác thường.

Thi thể này tuy có hình dạng giống người nhưng máu chảy ra sau khi chết không phải màu đỏ mà là màu hồng nhạt.

Sau khi kiểm tra kỹ lưỡng, cô xác nhận được suy đoán của mình.

Các kinh mạch trong cơ thể của thi thể này hoàn toàn khác với con người, không phải là con người.

Để làm rõ nguồn gốc của thi thể này, cô đã ra lệnh cho cấp dưới tiến hành điều tra.

Qua báo cáo của cấp dưới vừa nãy, thông tin về người này rất hạn chế, chỉ biết người này cư trú tại thành Lãnh Đông.

Rõ ràng là về phương diện này phải liên lạc với tầng quản lý của thành Lãnh Đông mới có thể hiểu rõ hơn.

Nhưng cô không định làm vậy.

Cô cảm thấy trong thành Lãnh Đông có thể đã bị Sinh vật trận địa xâm nhập, liên lạc với cấp cao của thành Lãnh Đông có thể đánh rắn động cỏ.

Rõ ràng đây không phải là chuyện nhỏ, cô quyết định sẽ tập trung điều tra chuyện này tiếp theo.

Còn về cách phân biệt Sinh vật trận địa, cô nghĩ có lẽ có thể nhờ Viện nghiên cứu Tinh Hồng giúp đỡ.

…

Vài tháng sau.

Phong Kỳ đang ở Viện nghiên cứu Hổ phách thì nhận được tin nhắn từ Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Mộc Tinh đã liên lạc với Viện nghiên cứu Tinh Hồng, muốn có một số thiết bị có thể nhận dạng Sinh vật trận địa để

trang bị cho chiến đoàn cấp dưới.

Biết được tin này, Phong Kỳ không hề ngạc nhiên.

Nếu hắn không xuất hiện, theo dòng lịch sử bình thường, Mộc Tinh và Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã từng có sự kiện hợp tác giết hại Sinh vật trận địa.

Rõ ràng là Mộc Tinh đã điều tra được tin tức về thế lực ngầm của Vùng đất trận địa.

Về chuyện này, Phong Kỳ không đích thân hỏi Mộc Tinh.

Hắn muốn chờ tình hình tiếp tục phát triển, xem thử cuối cùng là thế lực nào ẩn núp ở hướng thành Lãnh Đông.

Thế lực này có liên quan đến vụ thảm sát thành của quân Bình Minh hay không?

Khoảng thời gian đến ngày đó còn sớm, sau khi tìm hiểu, hắn không có ý định can thiệp vào cuộc điều tra này.

Đặt máy tính bảng trong tay xuống, hắn nhìn về phía đứa nhỏ đang tập luyện.

Tính theo tuổi của con người, đứa nhỏ đã bảy tuổi rưỡi.

Nhưng đứa nhỏ vẫn chưa lớn, hoặc nói đúng hơn là không lớn rõ rệt.

Rõ ràng điều này cũng liên quan đến thể chất đặc biệt của nó, theo lời Úy Vi, ngay cả khi đứa nhỏ không tu luyện cũng có thể có tuổi thọ cao hơn người thường gấp 7-8 lần.

Tính theo tuổi của con người, đứa nhỏ bây giờ mới một tuổi.

Cũng chẳng trách cơ thể nó chậm phát triển, dù sao thì thời thơ ấu của nó đối với con người mà nói đã rất dài rồi.

Hết chương 1447.

Chương 1448. Pháp Môn Tu Luyện

Đến hôm nay, đứa nhỏ bắt đầu theo hắn tu luyện pháp môn "Đao khí tôi thể", cường độ cơ thể cũng đã đạt đến Bạch ngân thượng giai.

Với thực lực như vậy, nếu đưa ra tiền tuyến, đủ để chống đỡ một chiến đoàn cấp A.

Tốc độ tăng trưởng khủng khiếp như vậy, ngay cả Phong Kỳ đã có sự chuẩn bị về mặt tâm lý cũng không khỏi kinh ngạc.

Thiên phú giữa các loài với nhau chênh lệch như trời với đất.

Con người khổ luyện cả đời cũng chưa chắc đạt được cường độ cơ thể Bạch ngân thượng giai nhưng đứa nhỏ chỉ mất vài năm đã đạt đến bước này.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ, đây vẫn là tình trạng tiềm lực của đứa nhỏ chưa được khai phá hoàn toàn, nếu có thể có được công pháp tu luyện của chủng tộc đứa nhỏ và cơ sở vật chất tăng trưởng tương ứng, tốc độ tăng trưởng của đứa nhỏ còn có thể được nâng cao đáng kể.

Tiềm lực tăng trưởng khủng khiếp như vậy, thật sự là lúc sinh ra không có thì cả đời này cũng sẽ không có.

Chỉ có thể nói tổ tiên của đứa nhỏ đã đi đúng đường.

Bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mặt Phong Kỳ, nếu không giải quyết được vấn đề này, sự tăng trưởng của đứa nhỏ

sẽ bị ảnh hưởng.

Đó chính là làm thế nào để có được một công pháp tu luyện phù hợp với đứa nhỏ.

Pháp môn Đao khí tôi thể tuy có hiệu quả với đứa nhỏ nhưng trong quá trình tu luyện cũng bộc lộ nhược điểm, không phù hợp với đứa nhỏ tu luyện.

Đứa nhỏ lĩnh ngộ về đao thế rất chậm, thậm chí còn rất kháng cự.

Tiếp tục để đứa nhỏ chuyên sâu về "Đao thế." không phải là một lựa chọn tốt, vì vậy đứa nhỏ phải đổi một pháp môn tu luyện khác.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ vẫn luôn tìm kiếm câu trả lời.

Bây giờ có một lựa chọn có sẵn, đó là công pháp Hiến tế huyết nhục.

Chỉ là vấn đề ẩn họa của công pháp này vẫn chưa được giải quyết, đứa nhỏ là tuyến hy sinh này có tầm quan trọng đối với tương lai của loài người không cần phải bàn cãi, không thể đặt cược vào Hiến tế huyết nhục.

Nếu một ngày nào đó đứa nhỏ biết được sự thật về Hiến tế huyết nhục, nó cũng sẽ khiến nó hoàn toàn thất vọng về loài người.

Loại trừ Hiến tế huyết nhục, trong tay hắn căn bản không có bất kỳ công pháp phổ thông nào phù hợp với đứa nhỏ.

Ngay khi hắn đang cố gắng tìm cách giải quyết thì lão Mê lại đưa cho hắn một hướng đi mới.

Ông ta nói, nếu công pháp hiện có của loài người không phù hợp với đứa nhỏ, vậy thì hãy để đứa nhỏ tự nghiên cứu một công pháp phù hợp với mình.

Đề nghị này không nghi ngờ gì nữa đã mở ra cho Phong Kỳ một hướng đi mới.

Đứa nhỏ được gọi là thiên tài trong lịch sử loài người, chứng tỏ thiên phú của nó có thể áp dụng cho mọi lĩnh vực.

Để đứa nhỏ tự học và tự thiết kế nghiên cứu một công pháp hoàn toàn có thể thử.

Trong thời gian đó, Mê Vụ Chi Chủ còn cho biết, sự ra đời của công pháp tu luyện đều là từ không đến có, bao gồm cả công pháp bản đầu của tộc Mê Vụ bọn họ, cũng là do tổ tiên tự tay sáng tác.

Mà một trong những điểm khác biệt giữa người mạnh và người yếu chính là có thể tự sáng tạo ra hệ thống tu luyện hay không.

Khi một cường giả của một chủng tộc lĩnh ngộ đến mức tận cùng hệ thống công pháp tu luyện hiện có trong tộc, thực lực bản thân không thể dựa vào công pháp hiện có để đột phá nữa, chỉ còn lại con đường tự sáng tạo công pháp.

Sự tiến bộ của công pháp tu luyện của nhiều chủng tộc cũng được thúc đẩy trong điều kiện như vậy.

Công pháp tu luyện của loài người không phù hợp với đứa nhỏ là một chuyện.

Ngay cả khi phù hợp, với tốc độ tăng trưởng của đứa nhỏ, hệ thống tu luyện hiện có của loài người chỉ vài bước là đi đến hồi kết.

Giới hạn tăng trưởng của công pháp tu luyện của loài người là cấp Hoàng kim nhưng đối với đứa nhỏ, cấp Hoàng kim có lẽ chỉ là giai đoạn khởi đầu.

Ngay cả khi công pháp của hệ thống loài người phù hợp với đứa nhỏ, nó vẫn sẽ nhanh chóng đi vào ngõ cụt.

Muốn tiếp tục tiến bộ, đứa nhỏ chỉ có thể tự sáng tạo công pháp.

Lời nói này của Mê Vụ Chi Chủ đã khiến Phong Kỳ bừng tỉnh.

Hắn nghĩ tại sao phải vất vả tìm kiếm hệ thống tu luyện phù hợp với đứa nhỏ, tại sao không thử để nó tự sáng tạo hệ thống tăng trưởng.

Vì vậy, trong thời gian này, hắn đã giảm bớt nhiệm vụ tu luyện của đứa nhỏ, bắt đầu tập trung bồi dưỡng kiến thức tu luyện học cho đứa nhỏ.

Kiến thức sơ cấp và trung cấp về tu luyện học, đứa nhỏ học rất nhanh.

Chỉ mất vài tháng, đứa nhỏ đã lĩnh hội được, thậm chí còn có thể vận dụng linh hoạt.

Phong Kỳ hiểu rõ năng lực của mình.

Sau khi truyền đạt kiến thức đã học cho đứa nhỏ, mỗi thứ bảy, hắn còn mời giáo viên của Tinh Thành Học Phủ đến Viện Nghiên cứu Hổ phách để dạy kèm cho đứa nhỏ.

Đến hôm nay, sự hiểu biết của đứa nhỏ về tu luyện học thậm chí đã vượt qua nhiều giáo viên tu luyện học của Tinh Thành Học Phủ.

Hết chương 1448.

Chương 1449. Thiên Tài Tự Học

Bao gồm cả lão Vương cũng đã bị đứa nhỏ vắt kiệt kiến thức.

Bây giờ cuối cùng cũng đến giai đoạn đứa nhỏ tự học sáng tạo.

Những kiến thức trước đó là để tạo nền tảng cho đứa nhỏ, mở rộng tầm nhìn của nó, để nó hiểu tu luyện học là gì.

Nhưng mục đích cuối cùng vẫn là để đứa nhỏ sử dụng kiến thức đã học để tạo ra con đường võ đạo của riêng mình.

Đứa nhỏ rất thông minh, rõ ràng hiểu được Phong Kỳ muốn gì, bây giờ đã bắt đầu mò mẫm con đường tu luyện học mới.

Hôm nay, buổi huấn luyện kết thúc.

Phong Kỳ đang chuẩn bị đưa đứa nhỏ đến nhà hàng Hổ phách.

Nhưng đứa nhỏ vừa tắm xong có vẻ có tâm sự, tâm trạng không được vui lắm.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, đứa nhỏ im lặng một lúc rồi hỏi:

“Chú Kỳ, tại sao mạch kinh trong cơ thể cháu lại không giống người khác, cháu có phải… hơi kỳ lạ không.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ sửng sốt, sau đó đưa tay xoa đầu đứa nhỏ:

“Quan trọng sao? Chú Kỳ vẫn là Chú Kỳ của cháu, cháu rất xuất sắc, đừng vì thế mà tự ti.”

Đứa nhỏ nghe vậy, khuôn mặt nhanh chóng nở nụ cười:

“Vâng, Chú Kỳ nói đúng.”

Nói xong, đứa nhỏ chủ động nắm lấy tay Phong Kỳ, khuôn mặt nở nụ cười quen thuộc:

“Chú Kỳ, đi ăn.”

“Đi thôi, đi ăn.”

Dắt tay đứa nhỏ, hai người đi về phía nhà hàng.

…

Thời gian trôi qua.

Mười lăm năm trôi qua trong nháy mắt.

Mười lăm năm qua, ngoài việc bồi dưỡng đứa nhỏ, Phong Kỳ còn luôn chú ý đến cải cách và phát triển của Tinh Thành.

Đến hôm nay, khu tiếp tế Tinh Thành đã hoàn thành bước đầu.

Việc xây dựng khu tiếp tế Tinh Thành, lĩnh vực rừng đã đóng góp rất lớn.

Máu của Sinh vật trận địa da xanh bên trong có thể chiết xuất yếu tố chữa bệnh, dùng để chế tạo thuốc chữa bệnh, ngoài ra gỗ bên trong là vật liệu xây dựng chính của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Loại gỗ này có độ cứng ngang với thép, độ dẻo dai cực cao, lại không dễ bị ăn mòn.

Lấy vật liệu tại chỗ, hiệu suất xây dựng khu tiếp tế Tinh Thành được đẩy nhanh.

Trò chơi ảo Bình Minh hiện đã trở thành trò giải trí phổ biến của người dân Tinh Thành, phiên bản cập nhật lên đến 95% độ chân thực.

Trong thời gian này, Phong Kỳ luôn chú ý đến sự thay đổi của dư luận bên ngoài.

Thực tế chứng minh rằng, chỉ quảng bá trò chơi Bình Minh trong phạm vi Tinh Thành sẽ không gây ra sự phản đối của các thế lực tiềm ẩn ở các thành phố khác.

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, nếu không liên quan đến tranh chấp lợi ích, các thế lực khác trong lĩnh vực dù có lo ngại cũng sẽ không vội vàng đứng ra phản đối.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã thông báo cho các phòng ban đẩy nhanh việc triển khai trò chơi Bình Minh.

Nếu sự phát triển sau này diễn ra thuận lợi, hắn đã cân nhắc nâng cấp Bình Minh lên độ chân thực 99%, đồng thời mở rộng kho kỹ năng, trong đó điểm xếp hạng sẽ liên kết với việc tuyển sinh các lớp chiến đấu của các học phủ Tinh Thành, thuộc hạng mục cộng điểm.

Còn về phụ bản lĩnh vực, nghiên cứu ảo, Phong Kỳ tạm thời không có ý định triển khai các dự án này.

Ảnh hưởng của hai chức năng này quá lớn, bước đi quá lớn có thể sẽ thua sạch.

Kế hoạch chôn vùi tộc Bạc Nguyệt đến nay đã trải qua mười bảy năm, việc xây dựng đường hầm không gian đã rất hoàn thiện, vấn đề duy nhất nằm ở sự phối hợp giữa trận đồ luyện huyết và đường hầm không gian.

Đây cũng là lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ vẫn chưa rời đi.

Kế hoạch thử nghiệm ba lần ban đầu, đến nay đã tiến hành đến lần thứ tám.

Dựa trên phản hồi kết quả thử nghiệm lần thứ bảy, lần mở đường hầm không gian thứ tám sẽ là lần thử nghiệm cuối cùng, nếu mọi chuyện suôn sẻ, kế hoạch chôn vùi sẽ chính thức được triển khai.

Trong thời gian này, tin tức về chiến đoàn Lê Minh tràn ngập khắp nơi.

Chiến đoàn Lê Minh đã trở thành anh hùng của toàn nhân loại, được toàn nhân loại đặt nhiều kỳ vọng, đoàn trưởng Mộc Tinh càng được tôn vinh là chiến thần đương đại, đồng thời là người đứng đầu trong mười chiến thần.

Trong đó không thể thiếu sự thúc đẩy của các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực.

Lý do rất đơn giản, Mộc Tinh ở giai đoạn hiện tại là mục tiêu có thể kiểm soát được trong mắt các thế lực lĩnh vực.

Chiến đoàn Lê Minh phát triển nhanh chóng, đồng thời cũng tạo ra lợi ích khổng lồ cho năm thành phố lớn, tốc độ thu thập tài nguyên tăng vọt.

Trong mắt các thế lực lĩnh vực, chiến đoàn Lê Minh là con gà đẻ trứng vàng.

Vì vậy, việc Mộc Tinh được tôn vinh là anh hùng thời đại không gặp phải bất kỳ sự phản đối nào.

Theo lời của giới truyền thông Lãnh Đông Thành, thời đại này thuộc về chiến đoàn Lê Minh.

Khi nhìn thấy thông tin này, Phong Kỳ đột nhiên bật cười.

So sánh với lịch sử, hắn cảm thấy có chút buồn cười.

Bởi vì theo ghi chép lịch sử, hậu thế gọi thời đại bình minh trỗi dậy là "Thời đại đen tối hỗn loạn."

….

Đưa nước lạnh rửa mặt, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu lên.

Hết chương 1449.

Chương 1450. Mạch Kinh Kỳ Lạ

Nhìn vào chính mình trong gương, hắn thấy những vết nứt của thời gian ở khóe mắt.

Trong lòng tính toán thời gian, hắn đã 54 tuổi.

Là người của tuyến hy sinh, hắn không có thể chất đặc biệt, chỉ có thể dùng cách tu luyện để bồi bổ cơ thể để kéo dài tuổi thọ.

Nhưng cơ thể hắn những năm đầu mượn năng lực thiên phú của dòng thời gian chính, để lại nhiều di chứng, đặc biệt là khí huyết hư tổn rất nghiêm trọng.

Hắn tuy đã nắm được năng lực hấp thụ khí huyết nhưng năng lực này là do găng tay đặc chế ban tặng, không phải năng lực của chính hắn.

Thể chất đặc biệt có thể giúp hắn chuyển hóa khí huyết hấp thụ thành năng lượng của mình.

Nhưng khí huyết hấp thụ chuyển hóa từ găng tay đặc biệt ít nhiều vẫn có tạp chất, ảnh hưởng chắc chắn đến cơ thể.

Đến nay, nhiều bệnh tật đã biểu hiện.

Hắn từ từ đứng thẳng người, dùng khăn lau khô nước trên mặt, sau đó treo khăn lại.

Quay người bước ra khỏi phòng vệ sinh, hắn đi thẳng đến phòng tập.

Bước vào trong, hắn nhìn về phía đứa nhỏ đang tập luyện ở giữa phòng tập.

Thân hình thon dài thẳng tắp như cột cờ, làn da khỏe mạnh màu lúa mì, đôi lông mày như dao cạo và sống mũi cao, đôi môi mỏng mím chặt, cùng đôi mắt xanh biếc, lúc này đang tập luyện đổ mồ hôi như mưa.

Đứa trẻ con ngày nào, giờ đã trở thành một thiếu niên tuấn tú.

Thấy hắn xuất hiện, thiếu niên lập tức dừng tập luyện, quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ:

"Chú Kỳ, chú đến rồi ạ."

Phong Kỳ cười gật đầu, bước đến ngồi xuống ghế sô pha, thành thạo cầm lấy chiếc máy tính bảng đặt trên bàn trà.

Nhìn vào những thông tin dày đặc trên đó, hắn bắt đầu lật xem.

Thiếu niên cũng tiếp tục tập luyện.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn thiếu niên, trong mắt hiện lên một tia an ủi.

Những năm gần đây, phòng tập đã được cải tạo ba lần, các thiết bị tập luyện cũng đã được thay đổi nhiều lần, đứa trẻ con ngày nào cũng đã lớn thành thiếu niên.

Còn hắn… cũng đã già rồi.

Thiếu niên như phát hiện ra ánh mắt của Phong Kỳ, lúc này liền buông thanh kiếm gỗ, ân cần chạy đến sau lưng Phong Kỳ bắt đầu giúp hắn xoa bóp vai.

Phong Kỳ định mở miệng nói chuyện nhưng lại thấy cổ họng ngứa ngáy, phát ra tiếng ho liên tục.

Thấy Phong Kỳ ho, vẻ mặt thiếu niên thay đổi, lập tức bưng cốc nước đưa đến trước mặt Phong Kỳ.

“Chú Kỳ, bà Úy Vi nói chú không được dùng thuốc an thần nữa, hay là uống nhiều nước đi ạ.”

Đối mặt với sự quan tâm của thiếu niên, Phong Kỳ không phản bác, gật đầu cho có lệ.

Nhận lấy cốc nước uống một ngụm, trong mắt Phong Kỳ hiện lên một tia quyết tâm.

Tuyến hy sinh này mới đi được một nửa, hắn không muốn, cũng không thể ngã xuống vào lúc này.

Tình hình bên phía Mộc Tinh, hắn vẫn luôn chú ý.

Ngay từ đầu khi Mộc Tinh phát hiện ra cái xác của Sinh Vật Trận Địa ngụy trang thành con người, hắn đã cảm thấy Mộc Tinh có thể đã rơi vào bẫy.

Sinh Vật Trận Địa không ngu, chúng sao có thể để lộ ra sơ hở rõ ràng như vậy trước mặt Mộc Tinh.

Còn để Mộc Tinh lần theo dấu vết điều tra đến sinh vật tiềm ẩn trong lĩnh vực này từng sinh sống ở Lãnh Đông Thành.

Điều này giống như một sự dẫn dắt, cố ý để Mộc Tinh phát hiện ra vấn đề bề mặt, dẫn dắt cô đi tìm sự thật.

Tình huống tương tự, hắn cũng từng gặp phải.

Trước đây hắn nghi ngờ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bị thế lực lĩnh vực xâm nhập, khống chế.

Sự thật chứng minh rằng phỏng đoán của hắn đi ngược lại với sự thật.

Hắn có lý do để nghi ngờ, Mộc Tinh đã bị thế lực lĩnh vực thực sự ẩn núp đằng sau lợi dụng như một con dao.

Mục đích là muốn lợi dụng sức mạnh của Mộc Tinh để tiêu diệt kẻ thù có tranh chấp lợi ích với chúng, mà kẻ thù này rất

có khả năng đang ẩn núp trong Lãnh Đông Thành.

Rõ ràng Mộc Tinh vẫn chưa nhận ra vấn đề này.

Những manh mối cô tra được có vẻ như đều là kết quả của quá trình điều tra nỗ lực nhưng rất có thể có kẻ đứng sau giật dây.

Hắn không chủ động liên lạc với Mộc Tinh để nói rõ vấn đề này.

Hắn không hiểu rõ tình hình ở Lãnh Đông Thành, kẻ đứng sau muốn lợi dụng Mộc Tinh để loại trừ đối thủ, còn hắn thì ẩn núp trong bóng tối sâu hơn, quan sát diễn biến sự việc, muốn tìm ra thế lực tiềm ẩn.

Còn hơn 60 năm nữa mới đến ngày thành lập Quân đội Bình minh, hắn tạm thời không thể để lộ thân phận.

Còn về việc làm sao để chống đỡ thêm 60 năm nữa, hắn có lòng tin.

Nếu cơ thể không chịu nổi thì dùng thuốc tăng cường gen để kéo dài mạng sống, không được thì tiêm thêm vài mũi, dù thế nào cũng phải chống đỡ đến ngày sự thật được phơi bày.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ đặt cốc nước xuống, nhìn thiếu niên đã ngồi bên cạnh mình nói:

“Tiểu Văn, con có chuyện gì muốn nói với ta phải không?”

“Chú Kỳ… sao chú biết ạ.” Thiếu niên hơi ngượng ngùng gãi đầu.

“Ta tự tay nuôi lớn con, con nhúc nhích mông cái là ta biết con muốn đi ỉa hay đánh rắm, có gì giấu được ta.”

Hết chương 1450.

Chương 1451. Trải Nghiệm Tiền Tuyến

“He he, chú Kỳ, cháu muốn xin chú một chuyện.” Thiếu niên dứt khoát không giả vờ nữa, vẻ mặt nịnh nọt nói.

“Nói đi, ta chưa chắc đã đồng ý.”

“Cháu muốn đến khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, đăng ký trở thành chiến sĩ tiền tuyến.”

Nghe vậy, Phong Kỳ ngẩn người, sau đó không nhịn được lắc đầu:

“Hồ đồ.”

Khoảng 13 năm trước, khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã chính thức thông đường chính với Tinh Thành, chính thức đi vào hoạt động.

Những năm qua, nơi này liên tục cung cấp tài nguyên cho Tinh Thành.

Tài nguyên của khu tiếp tế phía Tây được chia thành năm phần, trong đó Tinh Thành chiếm ba phần, bảy phần còn lại do bốn thành phố khác chia nhau, mà bốn thành phố này cũng đã đóng góp nhân lực và vật lực ngay từ khi khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành mới được xây dựng.

Đến nay, khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã có quy mô ban đầu, số lượng chiến đoàn và phân chiến đoàn đóng quân đã lên tới hơn 2000, trong đó có phân đoàn 13 của chiến đoàn Bình Minh.

Nhưng Mộc Tinh vẫn chưa trở về.

Phong Kỳ không thấy bất ngờ.

Năm đó tốt nghiệp, Mộc Tinh chọn khu tiếp tế Lãnh Đông làm chiến trường của mình, bởi vì khu tiếp tế Lãnh Đông là chiến khu có thương vong thảm khốc nhất trong các khu tiếp tế, nhiều chiến trường khó đánh cũng nằm ở phía bắc khu tiếp tế Lãnh Đông.

Vì vậy, Mộc Tinh đã đặt trụ sở của chiến đoàn Bình Minh tại khu tiếp tế Lãnh Đông, ngay từ đầu đã chọn thử thách khó khăn nhất.

Nơi đó cũng từng là nơi Mộc Tinh muốn gửi gắm cả cuộc đời.

Có lẽ bây giờ cô có điều lưu luyến ở Tinh Thành nhưng cô hiểu rõ giá trị của mình hơn.

Những năm qua, dựa vào nguồn tài nguyên do khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành cung cấp, nhiều dự án mà Tinh Thành đã lập kế hoạch trước đó đã được triển khai hoặc đang trong quá trình xây dựng.

Trong đó có việc thành lập và vận hành Học viện Bình Minh.

Hiệu trưởng đầu tiên của Học viện Bình Minh, Phong Kỳ đã chọn lão Vương.

Hắn luôn cho rằng một trong những điều may mắn nhất trong cuộc đời mình là gặp được người thầy như lão Vương.

Lòng dũng cảm, sự kiên trì, sự vô uý… lão Vương đã dạy hắn rất nhiều điều, cũng khiến hắn yêu sâu sắc loài người và vì thế mà không ngừng phấn đấu.

Chức hiệu trưởng giống như người cầm lái của một con thuyền lớn, hắn yên tâm khi lão Vương cầm lái.

Dù sao thì hắn cũng là học trò do lão Vương dạy dỗ.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, hắn hơi cau mày.

Ban đầu hắn định đợi một thời gian nữa, đến khi học kỳ mới của Học viện Bình Minh bắt đầu thì đưa đứa nhỏ đi học.

Có lẽ trong học viện, đứa nhỏ sẽ không học được gì hữu ích nhưng trải nghiệm cuộc sống cũng là một trong những hướng đi mà hắn đã vạch ra cho tương lai của đứa nhỏ.

Đứa nhỏ không giống hắn, không cần lúc nào cũng căng thẳng, lúc nào cũng nghĩ đến Tinh Thành, tương lai, sự thật, tình báo, v.v.

Muốn đứa nhỏ hòa nhập hoàn toàn vào loài người, hắn còn cần một môi trường, thử tiếp xúc với những người khác ngoài Viện Nghiên cứu Hổ phách, thậm chí kết giao với một vài người bạn.

Vài ngày trước, hắn đã liên lạc với lão Vương, chuẩn bị cho đứa nhỏ đi thi tuyển.

Thực ra hắn hoàn toàn có khả năng đi cửa sau để đưa đứa nhỏ vào Học viện Bình Minh.

Nhưng làm như vậy chẳng có ý nghĩa gì.

Với kiến thức và năng lực của đứa nhỏ hoàn toàn có thể ứng phó với kỳ thi, thậm chí kiến thức của đứa nhỏ còn phong phú hơn cả các giáo viên trong học viện, đi cửa sau càng là sự sỉ nhục đối với đứa nhỏ.

Chỉ là hắn không ngờ, đứa nhỏ lại muốn ra tiền tuyến trở thành chiến sĩ lĩnh vực.

“Chú Kỳ, trước đây chú đã kể cho ta nghe rất nhiều câu chuyện về những anh hùng, trong số họ có rất nhiều người khi còn rất trẻ đã ra tiền tuyến, đặc biệt là khi chưa nghiên cứu ra phương pháp tu luyện, họ đã dùng thân xác bằng xương bằng thịt để ngăn chặn sự xâm lược của Sinh Vật Trận Địa, bây giờ

ta đã có thực lực Hoàng Kim thượng giai, hoàn toàn có khả năng cống hiến sức lực để khai phá tiền tuyến.”

Chưa đợi Phong Kỳ trả lời, thiếu niên liếc nhìn biểu cảm thay đổi của Phong Kỳ, rồi tiếp tục nói:

“Chú Kỳ, chú đã nói rằng những bông hoa trong nhà kính khó có thể chống chọi với môi trường khắc nghiệt bên ngoài, ta muốn ra tiền tuyến rèn luyện bản thân, để mình trở thành một mũi nhọn của Tinh Thành, nếu không gặp phải một số trắc trở thì làm sao có thể thực sự trưởng thành.”

Đang định khuyên can, Phong Kỳ nghe xong lời này, lập tức im lặng.

Thực ra với thực lực hiện tại của đứa nhỏ, đã đạt đến trình độ chiến lực đỉnh cao của loài người, trở thành chiến sĩ tiền tuyến hoàn toàn không có vấn đề gì.

Khoảng mười mấy năm trước, đứa nhỏ đã nghiên cứu ra phương pháp tu luyện phù hợp với thể chất của mình.

Hơn nữa, phương pháp tu luyện này sẽ trở nên hoàn thiện hơn mỗi năm, cùng với thực lực của đứa nhỏ mà tiến bộ.

Ban đầu Phong Kỳ nghĩ rằng, nếu đứa nhỏ thực sự không nghiên cứu ra phương pháp tu luyện phù hợp với mình thì sẽ truyền thụ Huyết Nhục Đỉnh vốn tuyệt mật cho đứa nhỏ.

Hết chương 1451.

Chương 1452. Quyết Định Khó Khăn

Huyết Nhục Đỉnh không giống với Hiến Tế Huyết Nhục, là một phương pháp tu luyện không có ẩn họa.

Điểm yếu duy nhất là quá phức tạp, người bình thường muốn tu luyện, ngay cả khi dùng cả cuộc đời để nghiên cứu thì khả năng lớn vẫn sẽ dừng lại ở giai đoạn khởi đầu.

Nhưng đứa nhỏ thì khác.

Tiềm lực huyết mạch của hắn không phải người thường có thể so sánh, hiệu suất học tập càng kinh người.

Tuổi thọ, tiềm lực huyết mạch, hiệu suất học tập, đứa nhỏ đều sở hữu thiên phú vô song, hoàn toàn có thể thử tu luyện Huyết Nhục Đỉnh.

Nhưng Huyết Nhục Đỉnh dù sao cũng liên quan trọng đại.

Nếu một ngày nào đó đứa nhỏ cũng giống như Mê Vụ Chi Chủ, thông qua Huyết Nhục Đỉnh mà tìm ra pháp môn "Hiến Tế Huyết Nhục." và lúc này đứa nhỏ đã trở thành cao tầng loài người, lại có ác ý với loài người.

Thì loài người chắc chắn sẽ diệt vong trong tay hắn.

Xác suất tồn tại của khả năng này không cao nhưng cũng là một mối nguy hiểm an toàn thực sự.

Con đường tương lai của đứa nhỏ, hắn định sẵn sẽ không ở bên cạnh để đồng hành và chỉ dẫn, có lẽ một ngày nào đó sẽ bị cám dỗ, hoặc bị các yếu tố ngoại lực khác ảnh hưởng mà đi vào con đường tà đạo.

May mắn thay, bây giờ đứa nhỏ đã bước vào con đường tự sáng tạo phương pháp tu luyện.

Con đường này tuy gian nan nhưng nếu có thể đi thông, biết đâu đứa nhỏ có thể sáng tạo ra phương pháp tu luyện có thể áp đảo Hiến Tế Huyết Nhục, sánh ngang với Huyết Nhục Đỉnh, thậm chí là có giới hạn cao hơn.

Lúc này nghe đứa nhỏ nói muốn ra tiền tuyến rèn luyện, ý nghĩ đầu tiên xuất hiện trong đầu hắn là từ chối.

Mặc dù thực lực của đứa nhỏ đủ để đối phó với nhiều thử thách nhưng dù sao cũng có rủi ro.

Nhưng sau khi nghe đứa nhỏ giải thích, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện ra rằng mình dường như đã rơi vào một vùng tư tưởng sai lầm.

Hắn phát hiện ra rằng mình định vị đứa nhỏ ở tương lai nhưng chưa bao giờ nghĩ đến việc đứa nhỏ cần phải trải qua sự tôi luyện trong quá trình trưởng thành.

“Chú Kỳ, chú hãy đồng ý với ta đi, ta cũng muốn đóng góp một phần sức lực của mình cho sự phát triển của Tinh Thành.”

Khuôn mặt đứa nhỏ hiện lên vẻ nịnh nọt, nắm lấy tay Phong Kỳ bắt đầu lắc qua lắc lại, cố gắng dùng lời nói và hành động để “Cảm hóa” Phong Kỳ.

Đối mặt với lời cầu xin liên tục của đứa nhỏ, Phong Kỳ không trực tiếp đồng ý.

Hắn bắt đầu suy nghĩ về những ưu và khuyết điểm.

Rèn luyện ở tiền tuyến có thể giúp đứa nhỏ nhanh chóng trưởng thành, cũng có thể giúp hắn kết giao với một nhóm chiến hữu cùng chung chí hướng, có lẽ ra tiền tuyến còn phù hợp hơn với sự phát triển của đứa nhỏ so với việc vào học viện Bình Minh.

Nhưng trong lòng hắn vẫn dâng lên một cảm giác kháng cự.

Cảm giác này khiến hắn có chút không thoải mái, giống như đứa trẻ mình nuôi lớn sắp đi xa, trong lòng vừa lo lắng vừa không nỡ.

Nhưng hắn càng hiểu rằng, đứa trẻ cuối cùng cũng phải đi xa.

Hắn coi đứa nhỏ là cao tầng tương lai của Tinh Thành để bồi dưỡng, ra tiền tuyến để trải nghiệm sự tàn khốc ở đó, cũng có thể giúp hắn hiểu rõ hơn về hoàn cảnh của Tinh Thành và loài người.

Điều này sẽ giúp đứa nhỏ trong tương lai chỉ dẫn Tinh Thành phát triển theo hướng tốt đẹp hơn.

Nếu tuyến phòng thủ hy sinh này của Tinh Thành có thể chống đỡ được từng lớp áp lực bên ngoài dưới sự nỗ lực của đứa nhỏ và các cao tầng khác của Tinh Thành thì hắn và đứa nhỏ cuối cùng cũng sẽ đoàn tụ sau 1500 năm nữa trong tương lai.

Suy nghĩ hỗn loạn, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

"Tiểu Văn, đã quyết định ra tiền tuyến rèn luyện thì trong thời gian đó ta sẽ không cung cấp cho ngươi bất kỳ chi phí sinh hoạt nào, sau này mọi thứ đều phải dựa vào nỗ lực của chính ngươi, đã quyết định thì không được hối hận."

Nghe Phong Kỳ đồng ý, khuôn mặt đứa nhỏ hiện lên vẻ vui mừng.

Hắn lập tức ân cần bắt đầu xoa bóp chân cho Phong Kỳ:

"Chú Kỳ cứ yên tâm, cháu có thể tự chăm sóc bản thân, đến lúc đó nhớ xem Nhật báo tiền tuyến Tinh Thành hàng

ngày, trên đó chắc chắn sẽ có tin tức của cháu, cháu sẽ tranh vinh quang cho chú, vì sự trỗi dậy của Tinh Thành mà nỗ lực.”

Nghe đứa nhỏ đảm bảo, Phong Kỳ gật đầu hài lòng.

Một lúc lâu sau, đứa nhỏ rời đi, bắt đầu chuẩn bị trước cho việc ra tiền tuyến.

Lúc này, Phong Kỳ cũng lấy điện thoại ra, gọi điện cho lão Vương.

Vài ngày trước vừa bàn bạc với lão Vương về việc cho đứa nhỏ vào học viện Bình Minh, bây giờ đứa nhỏ quyết định ra tiền tuyến, hắn đương nhiên phải thông báo cho lão Vương để giải thích tình hình.

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ từ từ đứng dậy.

Sự mệt mỏi của cơ thể không thể kìm nén được sự nhiệt huyết trong lòng hắn.

Hắn đến trước khoảng đất trống, ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu vận hành phương pháp hít thở để nuôi dưỡng cơ thể của mình.

Cơ thể hiện tại có rất nhiều vết thương ẩn, đây đều là những ẩn họa để lại từ khi mượn năng lực thiên phú, những vấn đề ẩn họa này thậm chí còn xuất hiện trong tinh thần thức hải, thường xuyên khiến hắn đau đầu, căn bản không có cách nào giải quyết.

Hết chương 1452.

Chương 1453. Hành Trình Tương Lai

May mắn thay, hít thở ít nhiều có thể kéo dài tuổi thọ, còn hơn không.

Bây giờ hắn khao khát "Sống" mãnh liệt, thậm chí cảm thấy nếu mình có ý chí kỳ diệu của Mê Vụ Chi Chủ, hắn cũng có thể dựa vào ý chí để hồi sinh sau khi chết.

Hít vào thở ra, các hạt linh khí khuếch tán đến ngũ tạng lục phủ, nuôi dưỡng cơ thể đang dần già yếu.

Sáng sớm hôm sau.

Phong Kỳ hiếm khi thay một bộ vest chỉnh tề, điều một chiếc xe chuyên dụng Hổ Phách đến tận nơi để đích thân đưa đứa nhỏ đến Tây Môn Tinh Thành.

Cổng Tây Tinh Thành hiện tại đã được mở rộng, đường chính trở nên rất rộng rãi, nối liền với khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, mỗi ngày xe vận chuyển tài nguyên tiền tuyến qua lại không dứt.

Ngoài ra, nơi đây còn mở một tuyến xe buýt đến tiền tuyến, dùng để đưa đón chiến sĩ qua lại giữa Tinh Thành và tiền tuyến khu Tây.

Xuống xe, Phong Kỳ đưa đứa nhỏ đến khu chờ của nhà ga.

Chuyến xe buýt mới vẫn chưa đến, Phong Kỳ bắt đầu dặn dò đứa nhỏ những điều cần chú ý khi ở tiền tuyến.

Đứa nhỏ rất ngoan ngoãn gật đầu lắng nghe.

Khi xe buýt đến, Phong Kỳ xách hành lý đưa đứa nhỏ lên xe.

Đến lúc chia tay, Phong Kỳ không kìm được mà dặn dò đứa nhỏ thêm lần nữa, khi ở tiền tuyến phải luôn cảnh giác, chú ý an toàn.

Đứa nhỏ nghe vậy, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ, tự tin nói:

"Chú Kỳ, chú cứ yên tâm, cháu sẽ tự chăm sóc bản thân, sau này cháu còn phải phụng dưỡng chú nữa."

….

Mười ba năm sau.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách, phòng huấn luyện.

Kết thúc buổi luyện tập hít thở, Phong Kỳ đến ngồi xuống ghế sofa, đưa tay cầm lấy lọ thuốc an thần tinh thần đặt trước mặt.

Nhưng chưa kịp uống, hắn đột nhiên dừng lại.

Nhìn vào chất lỏng màu đỏ nhạt trong lọ thủy tinh trong suốt, trong lòng hắn dâng lên cảm giác kháng cự.

Thuốc an thần tinh thần đã trở thành vật bất ly thân trong cuộc sống của hắn, có thể làm giảm hiệu quả áp lực tinh thần của hắn.

Nhưng Úy Vi đã nói, thuốc an thần tinh thần dùng lâu dài cũng sẽ gây gánh nặng cho cơ thể.

Hắn ở trên dòng thời gian chính có thể không quan tâm, dù sao thể chất đặc biệt có thể thanh lọc những vấn đề ẩn họa do thuốc an thần tinh thần mang lại.

Nhưng hắn ở tuyến hy sinh chỉ là người bình thường.

Chất độc của thuốc an thần tinh thần tích tụ trong cơ thể, theo quá trình trao đổi chất của cơ thể cũng chỉ có thể đào thải

một phần, không thể loại bỏ hoàn toàn.

Nếu tiếp tục uống thuốc an thần, cơ thể hắn sẽ còn suy yếu hơn nữa.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn đặt lọ thuốc an thần tinh thần xuống.

Sống sót mới là mục tiêu theo đuổi của hắn, tổn thương về mặt tinh thần dù có đau đớn đến mấy cũng tốt hơn là cơ thể suy kiệt.

Hít một hơi thật sâu, hắn nằm xuống ghế sofa, trong đầu hiện lên rất nhiều hình ảnh.

Không có thuốc an thần tinh thần kìm nén, rất nhiều hình ảnh ký ức không ngừng ùa về.

Cảm thấy đau đầu, hắn mở mắt đi ra khỏi phòng huấn luyện.

Một lúc lâu sau, bóng dáng Phong Kỳ xuất hiện trên sân thượng của tòa nhà Hổ Phách.

Gió nhẹ thổi, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, mặt trời lặn về phía tây, hoàng hôn rực rỡ khắp bầu trời.

Rất nhiều hình ảnh ký ức không ngừng ùa về.

Đứng ở mép tòa nhà cao tầng, hắn dùng đôi mắt hơi đục ngầu nhìn xuống Tinh Thành phồn hoa, ánh mắt dần trở nên mất tập trung.

Hắn nhớ mình từng đứng ở đây với Mê Vụ Chi Chủ, nhìn xuống cảnh đêm Tinh Thành, phát ra lời hùng hồn tráng chí tiến về tương lai.

Tòa nhà cao tầng sừng sững đằng xa kia, là nơi Lâm Nhiễm và Ngân Nguyệt lần đầu gặp nhau.

Con đường chính dẫn đến trường Tinh Thành số 1 kia, hắn còn nhớ lần đầu tiên đến Tinh Thành học, người tài xế thô lỗ

nhưng đầy triết lý.

Hướng Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật, trong màn sương mù xám xịt dần bị bóng tối bao phủ, có một người khác của hắn đã quyết tâm hy sinh vì sự thật.

…

Mắt thấy đều là hồi ức, lòng nghĩ đều là quá khứ.

Ký ức quá đồ sộ, đắm chìm trong hồi ức quên cả thời gian, đến khi hắn hoàn hồn thì màn đêm đã bao trùm khắp nơi, Tinh Thành sáng rực ánh đèn.

So với Tinh Thành trong ký ức, thành phố này dưới sự cải cách thúc đẩy của hắn đã có thêm rất nhiều kiến trúc mới.

"Ta sợ là mình sắp bị mất trí nhớ rồi."

Nghĩ đến việc mình đã mất trí trong vài giờ, Phong Kỳ không khỏi cảm thán, sau đó không nhịn được lắc đầu cười.

Không có thuốc an thần tinh thần, ảnh hưởng của việc chồng chất ký ức ập đến.

Album ký ức quá dày, chỉ cần lật sơ qua cũng cần rất nhiều thời gian.

Xoa xoa thái dương đang đau nhức, hắn quyết định quay về phòng huấn luyện, tiếp tục dùng phương pháp hít thở để bảo dưỡng cơ thể này.

…

Một ngày sau.

Phong Kỳ đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nằm trên bàn phẫu thuật trong phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi, đèn của các thiết bị phía trên chiếu chéo nhau, còn có thể nghe thấy tiếng vo ve nhẹ khi chúng hoạt động.

Hết chương 1453.

Chương 1454. Kiểm Tra Sức Khỏe

Tám cánh tay máy phát ra tia sáng quét qua quét lại trên người hắn.

Lúc này, Úy Vi đi đến bên hắn, dùng ống tiêm lấy một ống máu ở cánh tay hắn.

Một lúc lâu sau, quá trình kiểm tra sức khỏe kết thúc, Úy Vi cầm một tờ báo cáo kiểm tra sức khỏe xuất hiện bên cạnh hắn.

"A Kỳ, tình hình cơ thể của cậu không mấy khả quan, nếu không ngừng sử dụng thuốc an thần tinh thần và bệnh tiềm ẩn do mượn năng lực thiên phú để lại trước đây không tiếp tục xấu đi thì cũng chỉ có thể chống đỡ thêm khoảng năm năm nữa."

Úy Vi nói những lời này với giọng điệu nhẹ nhàng nhưng Phong Kỳ lại phát hiện đồng tử của cô đang run nhẹ.

"Không sao, không phải có kim tiêm gen sao, đợi đến khi tôi không chịu nổi nữa thì dùng cái này để kéo dài mạng sống cho tôi."

"Kim tiêm gen có thể kéo dài mạng sống nhưng tình trạng cơ thể hiện tại của cậu không phải do lão hóa gây ra, hiệu quả của kim tiêm gen đối với cậu có thể bị hạn chế."

"Chị Uy là người giỏi nhất, chắc chắn có thể tìm ra cách, tôi tin chị."

Mặc quần áo vào rồi đứng dậy khỏi bàn phẫu thuật, Phong Kỳ cười nói.

“Có lẽ tôi có thể nghiên cứu một loại kim tiêm gen tăng cường… nhưng không chắc có thể thành công, dạo này cậu không được uống thuốc an thần tinh thần nữa.”

“Tôi hiểu, tôi đã ngừng rồi.”

Trò chuyện một lúc lâu, Phong Kỳ rời khỏi phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi, lên xe chuyên dụng trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Những năm gần đây, Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã có thêm rất nhiều người mới.

Để đảm bảo Viện Nghiên cứu Hổ Phách không bị xâm nhập, Viện Nghiên cứu Hổ Phách hiện cũng áp dụng chế độ thẩm tra của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đồng thời định kỳ kiểm tra sức khỏe cho nhân viên nội bộ.

Trên đường đến phòng huấn luyện, thấy hắn đi làm, mọi người đều cung kính chào hỏi, gọi một tiếng:

“Phong lão.”

Nghe thấy cách xưng hô này, Phong Kỳ không khỏi cảm khái.

Không biết từ lúc nào, hắn đã phá vỡ kỷ lục tuổi thọ trước đây và nâng kỷ lục lên 67 tuổi.

Hắn cũng lần đầu tiên cảm nhận được cái gọi là lòng còn muốn nhưng sức đã mòn.

Cơ thể già nua như ngọn nến trước gió, có thể tắt bất cứ lúc nào, dù trong lòng còn hoài bão lớn nhưng lại bị hạn chế bởi thân xác mục nát, thường xuyên cảm thấy cơ thể mệt mỏi.

Đẩy cửa phòng huấn luyện ra, hắn đột nhiên phát hiện bên trong có một bóng người quen thuộc đang ngồi.

Chính là Mê Vụ Chi Chủ đã biến mất một thời gian.

Sau khi kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt thành công, Mê Vụ Chi Chủ đã rời khỏi Tinh Thành, đến khu tiếp tế cũ.

Đây là lần thứ hai Mê Vụ Chi Chủ đến khu tiếp tế cũ.

Lần đầu tiên là trước khi nhiệm vụ hộ tống Huyết Thạch bắt đầu.

Biết trước Huyết Thạch sẽ xuất hiện ở khu tiếp tế cũ phía đông, Mê Vụ Chi Chủ đã mai phục ở đó từ sớm.

Mê Vụ Chi Chủ vô cùng khao khát Huyết Thạch bị vỡ.

Đây là một vật phẩm kỳ diệu vô cùng phù hợp với sự phát triển của hắn, chỉ cần có thể có được vật phẩm kỳ diệu này, giới hạn phát triển của Mê Vụ Chi Chủ sẽ được nâng cao rất nhiều.

Vì đã biết trước những nguy hiểm trong quá trình hộ tống nhiệm vụ, cũng như sẽ có Sinh Vật Trận Địa siêu cấp xuất hiện, lần này Mê Vụ Chi Chủ không chọn mạo hiểm, hắn đã mai phục trước ở khu tiếp tế cũ, trước khi Huyết Thạch bị vỡ được đưa về khu tiếp tế cũ phía đông, hắn đã tìm thấy sinh vật da xanh mang theo Huyết Thạch bị vỡ và giết chết nó.

Nắm bắt thời cơ, Mê Vụ Chi Chủ đã dễ dàng lấy được Huyết Thạch kỳ diệu.

Đây là lần đầu tiên Mê Vụ Chi Chủ rời khỏi Tinh Thành.

Mê Vụ Chi Chủ mang Huyết Thạch về đã im hơi lặng tiếng một thời gian, cho đến khi kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt chính thức bắt đầu.

Ngày bắt đầu kế hoạch chuẩn bị hàng chục năm, Tinh Thành đã trải qua ba ngày mất điện, mất năng lượng.

Ngày hôm đó, trên bầu trời bên ngoài Tinh Thành xuất hiện một đường nứt không gian liên tục mở rộng.

Nhận được tin tức truyền tin không gian, tộc trưởng Ngân Nguyệt dẫn theo các chiến binh tộc Ngân Nguyệt đến bên ngoài Tinh Thành.

Đối với tộc Ngân Nguyệt, đường không gian này là cánh cổng dẫn đến tương lai.

Các chiến binh tiên phong đã hoàn thành việc triển khai kế hoạch, giờ đến lượt họ đi gặt hái thành quả.

Trận pháp luyện máu lặng lẽ mở ra khi các chiến binh tộc Ngân Nguyệt bước ra khỏi đường không gian.

Đến khi tộc Ngân Nguyệt nhận ra có điều không ổn thì đã quá muộn, đường lui đã sớm biến thành dòng chảy không gian ngược, đường lui đã bị cắt đứt.

Mọi thứ đều diễn ra theo đúng kế hoạch của Mê Vụ Chi Chủ.

Các chiến binh tộc Ngân Nguyệt liên tục bị luyện hóa thành sương máu, dưới sự điều khiển của "Trận pháp tụ huyết" do Mê Vụ Chi Chủ điều khiển, chúng ngưng tụ thành tinh thể máu, rơi xuống từ trên trời.

Kế hoạch chuẩn bị hàng chục năm vào thời khắc đó đã gặt hái được thành quả.

Khi Tinh Thành khôi phục nguồn cung cấp năng lượng, thời đại phát triển mạnh mẽ của Tinh Thành đã đến.

Hết chương 1454.

Chương 1455. Kế Hoạch Chôn Vùi

Dựa vào nguồn tài nguyên tinh thể khí huyết do tộc Ngân Nguyệt cung cấp, võ đạo của Tinh Thành đã bùng nổ trong thời đại này.

Công pháp luyện máu cũng được phổ biến trong thời gian này.

Trong đó, Học phủ Tinh Thành và Học phủ Bình Minh được chọn làm điểm thử nghiệm thứ hai để thử nghiệm tu luyện.

Hai học phủ có thể nhận được một lượng tinh thể máu chắc chắn mỗi tháng để tiêu dùng tu luyện.

Sau khi kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt kết thúc, Mê Vụ Chi Chủ đã lấy đi ba phần mười tinh thể máu theo thỏa thuận, sau đó lên đường đến khu tiếp tế cũ phía đông.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ đã liên lạc với hắn nhưng hầu hết thời gian đều không có tin tức.

Dựa theo mô tả của Mê Vụ Chi Chủ, hắn đã phân tích cục diện khu vực phía đông hiện tại, cảm thấy nếu muốn phát triển theo cách mở rộng thì hướng ra biển có lẽ là lựa chọn tốt nhất.

Hướng khu tiếp tế Lãnh Đông, các tộc mạnh mẽ mọc lên như rừng, trong đó không thiếu các tộc mạnh mẽ như tộc Liệt Thần vẫn đang chờ thời cơ.

Chọn khu vực đó, không nghi ngờ gì nữa, mở đầu chính là chế độ địa ngục.

Tình hình bên Thành Thắng không rõ nhưng đó lại là thành phố có thực lực tổng hợp mạnh nhất trong năm thành phố lớn.

Con người ở đó sẽ không giống như ở Tinh Thành, đối xử với hắn thân thiện như vậy, biết đâu còn có thế lực lĩnh vực ẩn núp trong bóng tối, đối xử với kẻ xâm lược như hắn hiển nhiên sẽ không nương tay.

Hướng thành phố Tương Lai, đó là địa bàn của Viện nghiên cứu khoa học và Bóng Đen.

Hướng thành Cựu Nhật, là địa bàn của tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền.

Đi đâu cũng không thích hợp, Mê Vụ Chi Chủ cảm thấy những hòn đảo trên biển có lẽ mới là lựa chọn tốt nhất của hắn.

Ví dụ như hòn đảo cô lập còn lại sau khi lĩnh vực trường Hắc Tuyệt biến mất trước đây, hoặc tìm kiếm những hòn đảo xa hơn.

Hướng Đông Hải cũng không thiếu tài nguyên.

Chỉ cần có thể đứng vững ở Đông Hải, tiếp theo hắn có thể bắt đầu phát triển theo cách mở rộng.

Trong thời gian này, Mê Vụ Chi Chủ gọi điện cho biết, đang xây dựng sơ bộ lĩnh vực trường sương mù, đợi đến khi cấu trúc lĩnh vực trường sương mù nhỏ hoàn thành, hắn sẽ chuẩn bị hồi sinh tộc nhân, đến lúc đó sự trỗi dậy của tộc Mê Vụ sẽ không thể ngăn cản.

Sau cuộc điện thoại đó, Phong Kỳ đã mất liên lạc với Mê Vụ Chi Chủ.

Gọi vào liên lạc của hắn cũng luôn trong tình trạng không liên lạc được.

Phong Kỳ đã nghĩ đến rất nhiều khả năng.

Có lẽ là tộc Mê Vụ ở hướng Đông Hải đang bận cướp bóc và trỗi dậy, không màng đến chuyện khác, cũng có thể là bị thế lực hải vực mạnh hơn tiêu diệt.

Tất nhiên, với sự hiểu biết của hắn về Mê Vụ Chi Chủ.

Đã chọn đóng quân ở Đông Hải, hiển nhiên là đã trinh sát trước, chắc chắn không có tộc mạnh nào ở gần đó, khả năng lớn là vẫn sống tốt.

Hoàn hồn lại, nhìn Mê Vụ Chi Chủ vẫn còn dáng vẻ thiếu niên đang ngồi trên ghế sofa, Phong Kỳ dứt khoát giơ ngón giữa về phía hắn.

Mê Vụ Chi Chủ cũng đứng dậy vào lúc này, ánh mắt nhìn hắn lóe lên.

Đi đến ngồi bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ cười hỏi:

"Lão Mê, ta thấy ánh mắt ngươi nhìn ta không ổn, có tâm sự gì à?"

"Bà già Úy Vi kia có nói cho ngươi biết tình hình cơ thể ngươi không?" Mê Vụ Chi Chủ cũng ngồi xuống vào lúc này, tò mò hỏi.

"Vừa đi kiểm tra sức khỏe về, tình hình cơ thể ta hiện tại không mấy khả quan."

Mê Vụ Chi Chủ nghe vậy, gật đầu nói:

"Vừa rồi ta cảm nhận được khí huyết trong cơ thể ngươi, khí huyết của ngươi hỗn loạn, cơ thể đang dần suy kiệt, nếu không thể ngăn chặn tình trạng xấu đi tiếp tục, ngươi sẽ không sống được mấy năm nữa."

"Không sao, ta còn kim tiêm kéo dài sự sống, dù thế nào ta cũng phải chống đỡ đến khi Mộ Trảo xuất hiện."

“Kết quả là ta ăn đồ cúng của ngươi trước mộ, cảm thán rằng nếu ngươi cố gắng thêm vài năm nữa thì biết đâu ước mơ thành hiện thực, thật đáng tiếc, chỉ thiếu có một bước.”

“Có thể nói lời nào may mắn được không… Đúng rồi, lần này cố ý đến đây có gì muốn nói không?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười gật đầu nói:

“Liên lạc được mã hóa mà ngươi đưa cho ta đã bị hỏng trong trận chiến nên vẫn không thể liên lạc được với ngươi, thành Cựu Nhật lại không dễ vào, nếu bị Hắc Huyền phát hiện sẽ rất phiền phức, dứt khoát tự mình đến một chuyến.”

“Ta đã xây dựng xong lĩnh vực trường sương mù nhỏ, ba phần tinh thể khí huyết đã chia trước đó ta đã tiêu thụ hết, ta đã hồi sinh mười hai trưởng lão tộc Mê Vụ để phò tá ta… Gần đây ta đã liên hợp với mười hai trưởng lão tộc Mê Vụ đánh thông một lĩnh vực trường, hiện tại lĩnh vực trường đó liên tục cung cấp tài nguyên cho ta, ta muốn xây dựng một trận pháp truyền tống kết nối với Tinh Thành, điều này sẽ giúp ích cho sự liên hệ sâu hơn giữa tộc ta và Tinh Thành, về sau ta phát triển ở hải vực, các ngươi phát triển ở đất liền, về mặt tài nguyên cũng có thể bổ sung cho nhau.”

Hết chương 1455.

Chương 1456. Trận Pháp Truyền Tống

Nghe đề nghị của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không chút do dự gật đầu nói:

"Được, thật ra ta cũng sớm có ý định tương tự, chỉ chờ hồi âm của ngươi thôi."

Khi biết được tộc Mê Vụ, tuyến hy sinh này quyết định đi theo con đường bành trướng phát triển, Phong Kỳ đã có ý định xây dựng trận pháp truyền tống không gian.

Tộc Mê Vụ hiển nhiên sẽ không đóng quân gần Tinh Thành.

Điều này sẽ ảnh hưởng đến hiệu suất thu thập tài nguyên của Tinh Thành, sự phát triển của tộc Mê Vụ sẽ xung đột với sự phát triển của Tinh Thành.

Cho nên tộc Mê Vụ chắc chắn sẽ chọn đi xa.

Giữa cách trở ngàn trùng, Tinh Thành muốn hợp tác bổ sung với tộc Mê Vụ hiển nhiên khó mà thực hiện được.

Tinh Thành càng không thể ngang nhiên mở một con đường chính thông với lĩnh vực trường của tộc Mê Vụ, lúc này muốn liên kết Tinh Thành với tộc Mê Vụ, chỉ có thể đi con đường xây dựng trận pháp truyền tống ổn định.

Vì vậy, Phong Kỳ thậm chí còn quy hoạch trước khu vực xây dựng trận pháp truyền tống ổn định ở ngoại ô phía đông Tinh Thành.

Chỉ chờ tộc Mê Vụ hoàn thành công tác xây dựng sơ bộ lĩnh vực trường tộc địa.

Hiện tại Mê Vụ Chi Chủ trở về, mang theo tin tức hoàn thành xây dựng lĩnh vực trường tộc địa, vậy thì trận pháp truyền tống không gian giữa Tinh Thành và tộc địa của tộc Mê Vụ có thể chính thức bắt đầu xây dựng.

Sau đó họ triển khai thảo luận về kế hoạch xây dựng trận pháp truyền tống không gian.

Lúc này Mê Vụ Chi Chủ còn đưa ra một yêu cầu, hy vọng có thể mượn thêm một ít huyết tinh, muốn hồi sinh thêm vài tộc nhân có năng lực để phò tá mình phát triển tộc Mê Vụ.

Đối với yêu cầu của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không chút do dự đồng ý.

Dù thế nào thì khoản đầu tư này cũng không lỗ.

Kế hoạch chôn vùi tộc Ngân Nguyệt vốn do tộc Mê Vụ toàn quyền phụ trách, công pháp Huyết Luyện và đại trận Huyết Luyện đều do hắn cung cấp, ngay cả việc huấn luyện chiến sĩ Huyết Luyện cũng là hắn đích thân chỉ dạy.

Chọn chia ba phần hoàn toàn là nể mặt hắn.

Lần này trở về muốn mượn thêm một ít huyết tinh, hắn đương nhiên phải cho, với tính cách trọng tình nghĩa của Mê Vụ Chi Chủ, tương lai chắc chắn sẽ đền đáp hậu hĩnh.

Ngay cả khi lúc đó hắn đã không còn nữa.

Nhưng Tinh Thành có thể có được thời gian và không gian phát triển ổn định dưới sự che chở của Mê Vụ Chi Chủ và tộc Mê Vụ.

Trong lúc trò chuyện, Mê Vụ Chi Chủ nhìn hắn, trong mắt hiện lên một tia buồn bã, sau khi do dự vẫn mở lời:

“Ngươi già rồi.”

Nhìn Phong Kỳ đã thay đổi so với trong trí nhớ, hai bên tóc mai đã hơi bạc, ánh mắt Mê Vụ Chi Chủ lóe lên.

Nghe được lời này, Phong Kỳ gật đầu không sao cả nói:

“Ngươi vẫn như dáng vẻ năm xưa, có phải đã nắm được phương pháp trường sinh bất lão không?”

Đối mặt với câu hỏi, Mê Vụ Chi Chủ không chút do dự gật đầu:

“Thật sự có, tộc Mê Vụ ta có một pháp môn đặc biệt là mượn mạng, ngươi có muốn ta mượn cho ngươi một trăm năm tuổi thọ để kéo dài mạng sống không?”

“Thật sao?”

“Lừa ngươi thôi, ngươi đọc tiểu thuyết nhiều quá rồi, thật sự tưởng có pháp môn mượn mạng sao… Tóm lại, ngươi phải chống đỡ thêm cho ta vài năm nữa, ta không muốn ăn đồ cúng của ngươi sớm như vậy.”

…

Trước khi Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ đã lấy ra hai phần còn lại của huyết tinh.

Sau khi Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ cũng bắt đầu triển khai xây dựng đường thông không gian của Tinh Thành.

Không giống với khe nứt không gian tạo ra bằng cách xé rách không gian, lần này hắn muốn xây dựng một đường thông không gian ổn định, so với việc xé rách không gian trực tiếp thì yêu cầu kỹ thuật cao hơn.

Để đảm bảo đường thông không gian này hoàn thành sớm nhất có thể, Phong Kỳ bắt đầu điều động các bộ phận của Tinh Thành phối hợp đẩy nhanh tiến độ công trình.

Đầu tiên hắn tìm đến bộ phận năng lượng của Tinh Thành.

Trận pháp truyền tống không gian ổn định không phải là một món hời, cần phải duy trì trạng thái mở liên tục của trận pháp truyền tống, điều này cần phải tiếp năng lượng liên tục.

Vì vậy, bước đầu tiên để xây dựng đường thông không gian ổn định là lắp đặt một đường ống dẫn năng lượng kết nối với trận pháp truyền tống không gian.

Bước này Phong Kỳ đã chuẩn bị từ lâu.

Hắn đã quy hoạch riêng một trạm cung cấp năng lượng độc lập ở ngoại ô phía đông Tinh Thành.

Trạm cung cấp năng lượng này luôn ở trạng thái ngừng hoạt động, chỉ chờ kế hoạch xây dựng trận pháp truyền tống không gian khởi động.

Sau khi giải thích tình hình với người phụ trách cơ quan năng lượng, công tác xây dựng đường ống năng lượng chính thức bắt đầu.

Ngoài ra, Phong Kỳ lần lượt tìm đến người phụ trách bộ phận xây dựng của Tinh Thành, bộ phận thủy lợi của Tinh Thành, bộ phận vật liệu của Tinh Hồng… Sau khi mọi thứ đã chuẩn bị xong, kế hoạch xây dựng trận pháp truyền tống không gian hoành tráng chính thức khởi động.

Hết chương 1456.

Chương 1457. Công Nghệ Không Gian

Lúc này, hàng chục năm tích lũy về công nghệ không gian đã phát huy tác dụng.

Nhưng Phong Kỳ hiểu rõ, việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định sẽ là một thách thức lớn.

Công nghệ xé rách khe nứt không gian định hướng đã tích lũy trong hàng chục năm trước đó có rất nhiều điểm khác biệt so với việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định, độ khó về mặt kỹ thuật không chỉ cao hơn một bậc.

Mà về mặt công nghệ không gian, loài người đã trải qua hàng chục năm phát triển, cũng chỉ mới ở giai đoạn khởi đầu.

Ngay cả "Chuyên ngành công nghệ không gian" cũng chỉ mới được mở tại học phủ Bình Minh trong mười năm gần đây.

Tương lai, công nghệ không gian của loài người cũng sẽ không ngừng tiến bộ dưới sự thúc đẩy của những người trẻ tuổi xuất sắc của học phủ Bình Minh.

Trong những ngày tiếp theo, Phong Kỳ thường xuyên đến ngoại ô phía đông Tinh Thành để quan sát tiến độ xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định.

Công trình này có thể tích lũy cho Tinh Thành rất nhiều kiến thức về truyền tải không gian.

Hơn nữa, đây còn là bước đầu tiên để thiết lập mối liên hệ chặt chẽ với tộc Mê Vụ.

Về sau hai tộc sẽ thông thương tài nguyên, hỗ trợ lẫn nhau, tương lai sẽ có không gian phát triển rộng lớn.

Có lẽ hắn trên tuyến hy sinh này sẽ không nhìn thấy tất cả những điều này nhưng sẽ có một hắn khác ở tương lai 1500 năm sau nhìn thấy sự phồn hoa mà hắn mong đợi.

Năm năm sau.

Phong Kỳ đã 72 tuổi, nằm trên bàn mổ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Lúc này, tóc hắn đã bạc trắng, giữa hai hàng lông mày lộ vẻ mệt mỏi, cũng nhiều thêm vẻ già nua.

Trải qua những năm tháng chống chọi gian khổ, cơ thể hắn cuối cùng cũng đến giới hạn.

Ngay hôm nay, hắn quyết định tiêm cho mình một mũi kim gen.

"Chị Úy, mạng sống của tôi nằm trong tay chị rồi, lúc phẫu thuật đừng run tay nhé."

Nghe vậy, Úy Vi liếc hắn một cái:

"Yên tâm, sẽ không chết đâu."

Nói rồi, Úy Vi từ từ tiêm thuốc gây mê vào tĩnh mạch của Phong Kỳ.

Chờ một lát, cơn buồn ngủ ập đến, Phong Kỳ chìm vào giấc ngủ.

Tiếp theo, Úy Vi bắt đầu phẫu thuật.

Lúc này, cơ thể Phong Kỳ đã khó có thể duy trì hoạt động bình thường, ngoài việc dùng kim gen để tăng cường hoạt tính của cơ thể, một số cơ quan cũng phải được thay thế.

Lúc này, Phong Kỳ đã không chịu nổi nhiều đau đớn nhưng Úy Vi lại phẫu thuật rất nhanh, nhiều động tác đã trở thành

phản xạ có điều kiện, vừa nhanh vừa ổn định.

Không biết qua bao lâu, khi Phong Kỳ từ từ mở mắt ra, bên tai vang lên tiếng "Tít tít" của máy móc đang hoạt động.

Ngẩng đầu nhìn tám cánh tay máy đang buông thõng, hắn chỉ thấy mọi thứ trước mắt đều trở nên rõ ràng, thậm chí có thể nghe thấy tiếng tim đập.

Quay đầu nhìn sang một bên, chỉ thấy Úy Vi môi hơi hé mở, dựa vào mép giường ngủ thiếp đi.

Nhìn sang màn hình thiết bị bên cạnh Úy Vi, trên đó có ghi lại thời gian phẫu thuật, hắn mới phát hiện đã trôi qua bốn ngày.

Rõ ràng là Úy Vi đã thức trắng bốn ngày để thực hiện ca phẫu thuật kéo dài mạng sống cho hắn.

Có vẻ như nhận ra có động tĩnh, Úy Vi lúc này mở mắt ra, sau đó đột nhiên ngồi thẳng dậy, dùng ánh mắt hơi mơ màng nhìn chằm chằm vào hắn.

"Chị Úy, cảm ơn chị."

Nghe lời cảm ơn của Phong Kỳ, trên mặt Úy Vi nở nụ cười thoải mái, đứng dậy vỗ vai hắn:

"Tiểu Kỳ à, tay nghề của chị Úy này của em thế nào? Có phải cảm thấy như được tái sinh không?"

"Tay nghề siêu quần, hoàn hảo." Hắn quả quyết đáp.

"Về sau hãy bảo vệ tốt cơ thể hiện tại của em, chị đã thay thế một số cơ quan trong cơ thể em nhưng cũng chỉ có thể duy trì cơ thể em hoạt động khỏe mạnh trong một thời gian, cụ thể có thể kéo dài được bao lâu còn phải xem cơ thể em có tiếp tục xấu đi hay không, còn về chấn thương tinh thần thì chị không có cách nào, vì vậy không biết có thể chống đỡ đến khi quân đội Bình Minh thành lập hay không."

“Hiểu rồi…”

Trò chuyện với Úy Vi một lúc lâu, Phong Kỳ không làm phiền Úy Vi nghỉ ngơi nữa, sau khi tạm biệt, hắn rời khỏi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ rõ ràng cảm thấy cơ thể mình được cải thiện.

Cơn ho thỉnh thoảng giảm dần, cảm giác mệt mỏi thường xuyên cũng theo đó mà biến mất.

Chỉ có ảnh hưởng do sự chồng chéo của ký ức, vì không thể dựa vào thuốc để giảm bớt, thỉnh thoảng sẽ khiến hắn rơi vào vòng xoáy hồi ức.

Dưới sự giám sát của hắn, công trình xây dựng trận pháp truyền tống không gian hoành tráng tiến triển ổn định.

Giai đoạn hiện tại, ngoại ô phía đông Tinh Thành đã dựng lên một phiến đá không gian hình bán nguyệt cao trăm mét, bước đầu của công trình trận pháp truyền tống đã hoàn thành.

Công việc xây dựng tiếp theo sẽ phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Phong Kỳ dự định hoàn thành công trình xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định trong vòng hai mươi năm.

Trong thời gian này, đứa nhỏ đã trở về một lần.

Hết chương 1457.

Chương 1458. Gặp Lại Đứa Nhỏ

So với đứa nhỏ trong trí nhớ, lần gặp mặt này, Phong Kỳ phát hiện đứa nhỏ có thêm một tia kiên nghị giữa hai hàng lông mày, rõ ràng đã trưởng thành hơn rất nhiều.

Đã lâu không tự tay nấu nướng, hôm nay hắn làm một bàn đồ ăn cho đứa nhỏ.

Lúc này, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện, đứa nhỏ ngoan ngoãn trong trí nhớ vậy mà đã học được cách uống rượu ở tiền tuyến.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, đứa nhỏ ngượng ngùng nói rằng đó là để tráng đảm ở tiền tuyến.

Về chuyện này, Phong Kỳ không trách mắng.

Con cái rồi cũng phải lớn, có lựa chọn cuộc sống riêng của mình, mà hắn chỉ đóng vai trò chỉ dẫn nhiều hơn.

Huống hồ với thể chất của đứa nhỏ, việc uống rượu căn bản sẽ không gây ra bất kỳ tổn thương nào cho cơ thể của nó.

Sau lần gặp gỡ ngắn ngủi này, đứa nhỏ lại phải quay trở lại tiền tuyến.

Trước khi chia tay, đứa nhỏ tặng hắn một mặt dây chuyền.

Mặt dây chuyền này là chiến lợi phẩm mà đứa nhỏ có được ở tiền tuyến, tổng cộng có hai mặt, là vật bất ly thân của tộc trưởng một bộ tộc nào đó.

Mặt dây chuyền này có một công dụng kỳ lạ, người đeo có thể cảm ứng được tâm trạng và tình trạng cơ thể của người đeo

còn lại.

Trước khi chia tay, đứa nhỏ nói:

“Có mặt dây chuyền này, chú Kỳ có thể cảm ứng được cháu mọi lúc mọi nơi, không phải lo lắng sợ hãi cả ngày.”

Sau khi đứa nhỏ rời đi, cuộc sống của Phong Kỳ vẫn diễn ra như thường lệ.

Theo tuổi tác ngày càng cao, cơ thể mới sau phẫu thuật một lần nữa bước vào giai đoạn xế chiều.

Về chuyện này, Phong Kỳ đã có sự chuẩn bị từ trước, chỉ có thể thường xuyên bảo dưỡng cơ thể, để bản thân có thể chống đỡ thêm được nhiều ngày nhất có thể.

…

Mười lăm năm sau.

Trời vừa hửng sáng, mưa phùn bao phủ toàn bộ khu vực phía đông Tinh Thành, ẩn hiện mờ ảo.

Phong Kỳ dựa vào ghế trên sân thượng của Viện Nghiên cứu Hổ phách, phía trước là cửa sổ kính trong suốt cao hơn một mét, có thể nhìn xuống toàn cảnh khu vực phía đông Tinh Thành.

Trong đôi mắt đục ngầu của hắn tràn đầy khao khát sống.

Tinh Thành đang phát triển với tốc độ cao, nhiều tòa nhà cao tầng ở xa xa đều là do hắn đích thân quy hoạch trước đây, giờ đã hoàn thành và đi vào hoạt động, mang đến cho Tinh Thành sự phồn hoa và sức sống mới nhưng hắn thì đã xế chiều.

“Khụ khụ…”

Cơn ho bật ra từ cổ họng khiến Phong Kỳ không khỏi cúi người.

Một lúc lâu sau, hắn mở lòng bàn tay ra, phát hiện lòng bàn tay có thêm một vệt đỏ thẫm, vô cùng chói mắt.

Hít một hơi thật sâu, hắn nhìn về phía chiếc máy tính bảng đặt trên đầu gối.

Trên đó là bản tin thông tin từ khu vực tiếp tế tiền tuyến phía tây Tinh Thành.

Bức ảnh tiêu đề trên trang chủ của bản tin là hình ảnh một chàng trai đẹp trai, rạng rỡ, đang giơ tay vẫy về phía ống kính, như đang tự hào nói với hắn rằng, mình đã hoàn thành thêm một thử thách.

Trên khuôn mặt Phong Kỳ nở một nụ cười an ủi.

Đứa nhỏ không làm hắn thất vọng.

Năm đó, đứa nhỏ kiên quyết lựa chọn ra tiền tuyến, hắn từng lo lắng trong lòng, sợ rằng đứa nhỏ sẽ chết yểu trên đường trưởng thành.

Sự thật chứng minh đứa nhỏ rất kiên cường.

Năm đầu tiên ra tiền tuyến, đứa nhỏ thường xuyên gọi điện về, khóc lóc kể lể về sự tàn khốc của tiền tuyến.

Hắn còn nhớ rõ, trong cuộc gọi video, đứa nhỏ vừa khóc vừa kể rằng bạn thân của nó đã hy sinh, hắn đã an ủi rất lâu mới ổn định được cảm xúc.

Bất giác đã trôi qua nhiều năm như vậy.

Cậu nhóc ngây thơ năm nào giờ đã trưởng thành, có thể tự mình đảm đương chức đoàn trưởng.

Danh tiếng của Kỳ Văn chiến đoàn đã vang khắp năm thành phố lớn, thậm chí còn được ca ngợi là ngôi sao mới của nhân loại, kế thừa Chiến đoàn Lê Minh.

Cậu nhóc cũng đã bắt đầu tiến tới danh hiệu Thập đại chiến thần của thời đại.

Vạn vật đổi mới, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng tốt đẹp nhưng hắn lại giống như một con chó già của thời đại trước, chỉ có thể kéo dài hơi tàn trong thời đại mới này bằng cách hấp hối.

Ngay lúc này, một hộp thoại cuộc gọi video bật lên trên máy tính bảng.

Nhấn "Trả lời", một thiếu niên tóc tím mắt tím xuất hiện ở giữa màn hình.

Câu đầu tiên mở lời chính là:

"A Kỳ, ngươi phải cố gắng chống đỡ đấy, nếu không ta sẽ phải về Tinh Thành ăn tiệc mừng rồi."

Khuôn mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ bất lực, lập tức lên tiếng nói rằng mình vẫn khỏe mạnh, sau khi mở Huyết Nguyên có thể ấn ngươi xuống đất mà cọ xát…

Gác máy cuộc điện thoại hỏi thăm của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Mưa phùn lất phất từ trên trời rơi xuống, thấm ướt gò má hắn, hắn vô thức nheo mắt lại.

Bầu trời xám xịt, trong những đám mây đen cuồn cuộn ẩn hiện những tia điện màu tím thoáng qua.

Đôi mắt Phong Kỳ dần trở nên vô hồn.

Ảnh hưởng của ký ức chồng chéo lại xuất hiện.

Hắn như thể đã đi lại một lần nữa trên con đường hy sinh của từng người, khoảnh khắc nhắm mắt lại, nước mắt lăn dài trên đôi mắt đục ngầu.

Hết chương 1458.

Chương 1459. Tiên Tri Ma Đao

Giống như đang dạo bước trong thời gian cũ, thời gian chậm lại, tiếng gió hòa vào nhau trong không trung văng vẳng bên tai, tiếng mưa rơi tí tách trên kính như cũng rơi vào đáy lòng, gợn lên từng đợt sóng gợn.

Những năm gần đây, hắn không ngừng tiến bước.

Nhưng thân thể tàn tạ này lại giống như một con thuyền thủng lỗ, nhìn thấy bờ bên kia đã ở ngay trước mắt, hắn cố sức chèo thuyền muốn chạm tới nhưng chỉ có thể nhìn con thuyền từ từ chìm xuống.

Hắn đã tiêm thêm một mũi kim gen phiên bản tăng cường.

Nhưng hiệu quả chính của kim gen là chống lão hóa, căn bệnh tiềm ẩn trong cơ thể hắn về bản chất không liên quan đến lão hóa.

"Năm đó ra vẻ ngầu một lúc, bây giờ…"

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ bất lực lắc đầu, sau đó không nhịn được lại ho liên tục.

Lúc này, phía sau truyền đến tiếng mở cửa, hắn quay đầu nhìn lại.

Người đến là một người đàn ông khoảng 30 tuổi, hắn để râu quai nón, trên cánh tay phải xăm hình cờ Bình Minh, trên cổ đeo một sợi dây chuyền xương vụn giống như chiến lợi phẩm, đôi mắt sắc bén có thần, sau lưng là một thanh chiến đao màu đỏ thẫm.

“Phong lão.” Người đàn ông đến trước mặt Phong Kỳ, cung kính cúi đầu chào hỏi.

Phong Kỳ khẽ gật đầu.

Người đàn ông tên là “Cổ Sa”, là con nuôi của Cổ Khắc, vốn là một đứa trẻ mồ côi ở cô nhi viện khu đông Tinh Thành.

“Phong lão, sau này để tôi bảo vệ ngài.” Cổ Sa lúc này nhẹ giọng nói.

Nghe vậy, Phong Kỳ vô thức sửng sốt:

“Cổ thúc đâu?”

Cơ thể hắn hiện tại đã không chịu nổi bất kỳ sự xáo trộn nào nhưng thỉnh thoảng vẫn có sát thủ da xanh xuất hiện đến ám sát, vì vậy bình thường đều do Cổ Khắc bảo vệ bên cạnh hắn, thay hắn chống đỡ những sinh vật da xanh có thể xuất hiện.

“Hắn… tuổi đã cao, trước kia ở tiền tuyến đã để lại nhiều bệnh tật trong người, sau khi cải tạo thành chiến sĩ phù văn thì tuổi thọ càng bị rút ngắn, hiện tại đã có chút bất lực rồi, ta đã thay cha trở thành người bảo vệ ngài.”

Nghe vậy, Phong Kỳ thở dài trong lòng.

“Còn chống đỡ được không?”

“Cha nói muốn so với ngài xem ai chống đỡ được lâu hơn, còn bảo ta chuyển lời với ngài, chắc chắn đừng thua.”

Phong Kỳ nghe vậy, cười gật đầu:

“Trong phòng ta còn mấy bình rượu Mộc Linh Dịch đặc chế mà mấy đứa nhỏ từ tiền tuyến gửi về, rảnh thì mang đến cho Cổ thúc, xem ta không làm hắn say mèm.”

Nghe vậy, sắc mặt Cổ Sa lộ vẻ khó xử:

“Phong lão, trước kia cha ở tiền tuyến đã hình thành thói quen nghiện rượu nhưng hiện tại thân thể ngày một suy yếu, vẫn nên để ông ấy ít uống rượu thì hơn.”

Phong Kỳ lại cười lắc đầu:

“Không sao, Cổ thúc cả đời bận rộn ở Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau khi nghỉ hưu cũng nên hưởng thụ cho tốt, sống được bao lâu với ông ấy không có ý nghĩa gì, hưởng thụ tương lai mới là điều ông ấy nên làm bây giờ.”

“Được, rảnh thì ta sẽ mang đến cho ông ấy.”

Cổ Sa sau một thoáng sửng sốt đã hiểu được suy nghĩ của Phong Kỳ, lập tức gật đầu đồng ý.

Mưa phùn đã làm ướt áo, Phong Kỳ vẫn tiếp tục nhìn xuống cảnh vật Tinh Thành, không có ý định rời đi.

Cổ Sa đứng sau hắn, lặng lẽ đi cùng.

Đối với vị lão nhân trước mặt này, hắn hiểu rõ hắn vĩ đại đến nhường nào.

Nỗ lực và phấn đấu của vô số tuyến hy sinh, dù phải chịu đựng những đau đớn giày vò, vị lão nhân này vẫn chưa bao giờ từ bỏ.

Hắn nhớ rõ lời đánh giá của cha mình về vị lão nhân này.

Ông nói:

May mắn lớn nhất của nhân tộc chúng ta là có được vị tiên phong khai phá như Phong Kỳ.

Khủng hoảng Tinh Hồng, khủng hoảng tộc Dạ Ảnh, khủng hoảng tộc Nguyệt Ngân, sự thật về Viện nghiên cứu khoa học… Người đàn ông này trên con đường đi đã gặp phải quá nhiều trắc trở mà chúng ta chưa từng thấy.

Tinh Thành hiện tại có thể bình an nghênh đón sự phát triển bùng nổ, cũng là nhờ vào sự sắp xếp và cống hiến của Phong Kỳ.

Mặc dù hắn sở hữu khả năng đặc biệt là được làm lại vô số lần.

Nhưng khả năng đặc biệt không ban cho hắn tinh thần hy sinh sẵn sàng chịu chết, không cho hắn động lực để chống lại cảm xúc tiêu cực từng lần một, càng không ban cho hắn quyết tâm tiến về phía trước dù trước mặt có hàng vạn người.

Xuyên suốt cổ kim, thánh nhân trong lòng ta chỉ có hắn, Phong Kỳ!

Nhìn Phong Kỳ đã mơ màng sắp ngủ, Cổ Sa cởi áo khoác ngoài định che mưa cho hắn.

Nhưng Phong Kỳ lúc này mở đôi mắt đục ngầu, nhẹ nhàng phất tay:

“Không cần phiền phức, ta chỉ già rồi, chứ chưa đến mức bị mưa giết chết.”

Nghe vậy, Cổ Sa do dự nhưng cuối cùng vẫn ngoan ngoãn đứng sau Phong Kỳ.

Phong Kỳ cũng nhắm mắt lại vào lúc này.

Cơ thể già nua luôn khiến hắn buồn ngủ, tinh lực không còn như xưa, hắn không còn là thiếu niên có thể thức trắng mấy đêm mà vẫn khỏe mạnh như trước nữa.

Mưa rơi trên da thịt mang lại phản hồi yếu ớt, hắn dùng cách này để cảm nhận sức sống bên ngoài.

Không biết từ lúc nào, cơn buồn ngủ ập đến.

Hết chương 1459.

Chương 1460. Tầm Nhìn Tương Lai

Lúc này, đôi mày giãn ra, biểu cảm của hắn dần trở nên an tường…

….

Tiền tuyến Lãnh Đông.

Trường tử tù.

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên từ trong trường tử tù màu đỏ vàng, âm thanh thậm chí còn xuyên thủng cả lớp chắn của trường tử tù, lớp chắn trường tử tù vốn tưởng chừng như không thể phá vỡ cũng xuất hiện vài vết nứt.

Ầm!

Khi tiếng nổ lớn vang lên lần nữa, các vết nứt như mạng nhện nhanh chóng lan rộng ra xung quanh, chỉ trong chớp mắt, toàn bộ trường tử tù đã phủ đầy vết nứt.

Khi động đất liên tục xảy ra với tần suất cao, trường tử tù này cuối cùng không chịu nổi sức mạnh bùng phát bên trong, ầm ầm sụp đổ tan rã.

Trong màn bụi mù, một bóng người màu đỏ rực rỡ ẩn hiện, đôi mắt màu Tinh Hồng lóe lên trong màn bụi mù.

Chỉ thấy bóng người màu đỏ lúc này vung cánh tay phải về phía trước, lập tức bụi mù lan tỏa tụ lại bên cạnh cô, sau đó đột nhiên bùng nổ cùng với nắm đấm vung ra, bay lên trời.

Lập tức mọi thứ trở nên rõ ràng.

Chỉ thấy Mộc Tinh mặc đồng phục chiến đấu bó sát, trong mắt lóe lên sát khí, cô từ từ ngẩng đầu nhìn về phía một bóng người không xa.

Bóng người này có hình dạng giống người, điểm khác biệt lớn nhất với con người chính là đôi mắt xanh lục dựng đứng.

Rầm!

Lúc này, bóng người đột nhiên quỳ xuống đất, sau đó cơ thể ầm ầm vỡ tan, trước khi chết, trong mắt vẫn tràn đầy vẻ không thể tin nổi, thanh kiếm dài màu lục Mặc cắm cách hắn không xa lúc này cũng phát ra tiếng rung lên ong ong.

Keng!

Thanh kiếm dài màu lục Mặc sau khi chủ nhân chết đột nhiên bật khỏi mặt đất, đâm thẳng vào mặt Mộc Tinh.

Nhưng chưa kịp đến gần, đã bị Mộc Tinh vươn tay bắt lấy.

Nhìn thanh kiếm đang rung lên ong ong trong tay, ánh mắt Mộc Tinh lạnh lùng, sau đó há miệng cắn xuống.

Rắc!

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, thanh kiếm dài màu lục Mặc gãy đôi, ngay lập tức mất đi động tĩnh, Mộc Tinh giống như ăn đá viên, nhai nuốt một đoạn kiếm vỡ trong miệng.

Làm xong tất cả những điều này, cô quay đầu nhìn về phía nơi thi thể của nam tử trong lĩnh vực nổ tung.

Cô cảm thấy đây là lần mình đến rất gần sự thật

Nhưng rất tiếc, cô vẫn không tìm ra được bất kỳ bằng chứng trực tiếp nào chứng minh Lãnh Đông Thành đã bị thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Những năm gần đây, nhiệm vụ chính của cô ở tiền tuyến Lãnh Đông là giải tán trường tử tù.

Nhưng kể từ khi tình cờ phát hiện ra Sinh Vật Trận Địa trong Lãnh Đông Thành, cô đã luôn điều tra về vấn đề này.

Khi sinh vật hắc ám dùng ngụy trang xuất hiện dưới ánh mặt trời, chứng tỏ có thể có nhiều sinh vật ngụy trang hơn đang đi dưới ánh mặt trời.

Vì vậy, cô đã truy tra hàng chục năm.

Các manh mối thu được cũng ngày càng nhiều, nhiều sự thật đều chứng minh Lãnh Đông Thành có vấn đề.

Nhưng cô chỉ là đoàn trưởng của Chiến đoàn Lê Minh, không có bất kỳ quyền hạn nào can thiệp vào các vấn đề trong Lãnh Đông Thành, càng không thể thay thế quân đội phòng thủ thành phố để tiến hành lục soát toàn diện Lãnh Đông Thành.

Hơn nữa, làm như vậy còn dễ đánh rắn động cỏ.

Vì vậy, ngoài việc điều tra bí mật, hiện tại cô không còn lựa chọn nào khác.

Nhưng bây giờ tình hình đã ngày càng rõ ràng trong mắt cô.

Cô phát hiện ra rằng mình dường như đã rơi vào vòng xoáy bị dẫn dắt, mọi thứ đều tiến triển theo sự điều khiển của thế lực bí ẩn ẩn núp đằng sau.

Sinh Vật Trận Địa bị giết vừa nãy càng chứng minh cho phỏng đoán của cô.

Cách đây vài ngày, cô nhận được thông báo từ Tổng hội chiến đoàn Lãnh Đông Thành, nói rằng trường tử tù đã im ắng nhiều năm đang nhanh chóng mở rộng, cần phải giải tán càng sớm càng tốt.

Đối với nhiệm vụ này, cô không chút do dự nhận lời.

Vì chiến đoàn chính đang thực hiện nhiệm vụ, các phó đoàn còn lại phải mất thời gian mới đến được, cô đành một mình đến trường tử tù.

Trước khi đánh sập trường tử tù này, cô phát hiện ra một điều kỳ lạ.

Trường tử tù này dường như không có bất kỳ dấu hiệu mở rộng và lan rộng nào, mọi thứ đều khác với tình hình được mô tả trong thông báo nhiệm vụ.

Điều này khiến cô nghĩ đến phỏng đoán gần đây.

Liệu mình có đang bị thế lực ẩn núp trong bóng tối lợi dụng hay không.

Để tra minh sự thật, cô đã báo cáo thông báo hoàn thành nhiệm vụ cho Tổng hội chiến đoàn, đồng thời thông báo tọa độ của một số kho tài nguyên trong trường tử tù, sau đó ẩn núp trong bóng tối.

Đợi vài ngày sau, một bóng người ngự kiếm bay tới.

Sau khi vào trường tử tù, bóng người này liền bắt đầu vận chuyển các tài nguyên quan trọng trong trường tử tù theo tọa độ cô báo cáo, thu vào không gian riêng.

Cô định bắt sống Sinh Vật Trận Địa này, sau đó thẩm vấn để tìm ra sự thật.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa hình người trước sự tấn công của cô căn bản không chịu khuất phục, cuối cùng liều chết vung kiếm đốt cháy sinh lực về phía cô.

Hết chương 1460.

Chương 1461. Học Phủ Bình Minh

Nhận ra mục tiêu không thể bị bắt sống, lúc đó cô cũng dứt khoát tung ra ba cú đấm toàn lực.

Ba cú đấm này đã đánh tan kiếm khí xông lên trời, đồng thời đánh vỡ trường tử tù vốn đã vô cùng nguy cấp.

Nhưng cô không phải không có thu hoạch.

Bây giờ cô có thể chắc chắn rằng những cấp cao của Tổng hội chiến đoàn trong Lãnh Đông Thành đã bị xâm nhập, nếu không thì không thể dùng tin tức tình báo của cô để thu thập chính xác các tài nguyên quan trọng.

Rõ ràng là có thế lực đứng sau lợi dụng sức chiến đấu của cô để trục lợi cho thế lực của mình.

Nhưng điều khiến cô nghi ngờ là, Sinh Vật Trận Địa bị lộ ban đầu và bóng người cầm kiếm vừa nãy không phải là cùng một loài lĩnh vực.

Lúc đó cô đã mang xác chết đó về căn cứ chiến đoàn, tiến hành nghiên cứu giải phẫu, cô đã ghi nhớ kỹ các dữ liệu liên quan.

Có thể xác định được với bóng người cầm kiếm vừa nãy có sự khác biệt rõ rệt.

Chẳng lẽ trong Lãnh Đông Thành có hai thế lực lĩnh vực ẩn núp?!

Trong đầu Mộc Tinh nảy ra một phỏng đoán.

Nhớ lại những sự kiện lớn nhỏ đã xảy ra trong vài chục năm qua, cô cau mày, ánh mắt chớp động, trong lòng càng thêm khẳng định phỏng đoán này.

Nếu phỏng đoán này là sự thật thì cũng có thể giải thích được tại sao thường xuyên có hai thông báo nhiệm vụ mâu thuẫn rõ ràng xuất hiện.

Tình trạng này, trong mười năm gần đây càng rõ ràng.

Mỗi lần Tổng hội chiến đoàn và Hội đồng tối cao Lãnh Đông Thành đưa ra thông báo cho cô đều khác nhau rõ ràng, thậm chí còn có sự bất đồng rõ rệt.

Sự thật của vấn đề là gì, cô không biết.

Im lặng hồi lâu, Mộc Tinh hóa thành một luồng sáng màu máu lao về hướng khu tiếp tế Lãnh Đông.

Tiếp theo, cô quyết định tập trung điều tra Tổng hội chiến đoàn, cố gắng tìm ra sự thật đằng sau.

Sau khi Mộc Tinh rời đi được một lúc lâu, một bóng người ôm kiếm rơi xuống vị trí đồng đội đã chết.

Ánh mắt cô lướt qua vết máu trên mặt đất, sau đó nhìn về phía thanh kiếm dài màu lục Mặc bị gãy làm đôi.

Sau thoáng ngạc nhiên, bóng người cô vụt bay lên trời, hướng về phía Lãnh Đông Thành.

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bên trong khoang điều dưỡng màu xanh nước biển, Phong Kỳ nằm thẳng, toàn thân được bao bọc bởi chất lỏng lạnh lẽo.

Trong lúc thở khó nhọc, chất lỏng theo mũi miệng tràn vào cơ thể, mang theo tạp chất màu đen.

Đến hôm nay, cơ thể hắn lại một lần nữa đứng trước ranh giới sinh tử.

Khoang điều dưỡng chỉ có thể làm chậm quá trình suy kiệt của cơ thể nhưng không thể ngăn chặn cơ thể tiếp tục suy kiệt.

Cơ thể hắn giống như một con thuyền thủng trăm ngàn lỗ, quá trình điều dưỡng giống như việc múc nước tràn vào ra khỏi thuyền nhưng không thể ngăn cản xu hướng con thuyền đang từ từ chìm xuống.

Nhưng Phong Kỳ không từ bỏ, hắn cố gắng hít thở, phối hợp hết sức với thiết bị vận hành, lọc sạch tạp chất trong cơ thể.

Chiến thắng đã không còn xa, hắn không muốn gục ngã lúc này.

Những năm qua, hắn đã thử nhiều cách để kéo dài sự sống nhưng hầu hết đều thất bại, hoặc hiệu quả rất nhỏ.

Úy Vi từng đề xuất đóng băng hắn, chờ đến thời cơ thích hợp rồi mới giải đông.

Nhưng đề xuất này vừa mới đưa ra đã bị người phụ trách mới của "Bộ phận sức mạnh tinh thần" mới thành lập của Tinh Hồng bác bỏ.

Người phụ trách mới có tên là "Trần Diệu Huy", là sinh viên xuất sắc đầu tiên tốt nghiệp chuyên ngành tinh thần của Học viện Bình Minh.

Đồng thời, hắn cũng là một trong những người tiên phong trong lĩnh vực tinh thần học của Tinh Thành.

Cho đến nay, hắn đã đóng góp 132 tài liệu quan trọng cho kho tài liệu học tu luyện của Tinh Thành, đặt nền tảng cho lý thuyết khởi đầu của tinh thần học loài người.

Là sinh viên tốt nghiệp đầu tiên của chuyên ngành này.

Vừa tốt nghiệp, hắn đã được điều đến Bộ phận sức mạnh tinh thần mới thành lập của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, trong thời gian ngắn đã được thăng chức lên vị trí người phụ trách, hiện là một trong những cấp cao tương lai mà Tinh Hồng bồi dưỡng.

Trần Diệu Huy cho biết, kỹ thuật đóng băng chỉ có thể đóng băng thể xác của hắn nhưng vết thương tinh thần của hắn vẫn sẽ tiếp tục lan rộng, trạng thái tỉnh táo có thể làm chậm tốc độ xấu đi của tinh thần, một khi ngủ say có thể sẽ không bao giờ tỉnh lại được nữa.

Để chứng minh cho điều này, hắn đã đưa ra nhiều tài liệu để chứng minh.

Thậm chí còn đích thân làm một thí nghiệm đóng băng sau khi tinh thần xấu đi, thực tế chứng minh rằng ngay cả khi chuột bạch rơi vào trạng thái đóng băng, sự xấu đi của tinh thần vẫn tiếp tục.

Đối mặt với sự thật bày ra trước mắt, Phong Kỳ đã dứt khoát từ bỏ việc đóng băng chính mình.

Vất vả lắm mới đi đến ngày hôm nay, hắn đã không còn xa sự thật, không muốn ngủ mãi mãi.

Vì kỹ thuật đóng băng không được, hắn bắt đầu tìm kiếm những cách khác để kéo dài tuổi thọ.

Thực ra hắn cũng từng nghĩ đến việc để người khác thay mình tiếp xúc với Mộ Trảo, từ đó tìm hiểu sự thật đằng sau.

Hết chương 1461.

Chương 1462. Cuộc Chiến Tàn Khốc

Nhưng theo những thông tin tình báo hiện có, tình hình hiện tại của Lãnh Đông Thành rất phức tạp.

Hắn cảm thấy dường như có hai thế lực trong Lãnh Đông Thành đang âm thầm đối đầu, đều muốn nắm giữ quyền lực tối cao của Lãnh Đông Thành, điều này có thể thấy được từ cách phân phối tài nguyên giữa Tinh Thành và Lãnh Đông Thành.

Hai thông báo khác nhau, một yêu cầu chuyển tài nguyên do khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành sản xuất đến sân bay phía Tây của Lãnh Đông Thành, một yêu cầu chuyển tài nguyên đến sân bay phía Đông của Lãnh Đông Thành.

Lãnh Đông Thành dường như đã chia thành hai thế lực nhưng lại không công khai xé rách mặt nhau.

Về việc tại sao không xé rách mặt nhau thì rất dễ hiểu.

Điều này có lẽ có liên quan đến Mộc Tinh.

Nếu xé rách mặt nhau, cả hai thế lực này đều phải chịu sự trừng phạt của Mộc Tinh, Mộc Tinh không quan tâm đến việc ai là người xâm lược Lãnh Đông Thành trước.

Nhưng nếu không xé rách mặt nhau, ít nhất là trên bề mặt sẽ không có vấn đề gì xảy ra.

Chiến đoàn Lê Minh vẫn có thể liên tục tạo ra tài nguyên cho họ, sự bất đồng duy nhất chỉ là cách phân phối tài nguyên mà thôi.

Vì vậy, cuộc đấu tranh này chỉ có thể diễn ra trong bóng tối.

Nói rõ sự thật không có lợi cho ai cả.

Về sức mạnh của hai thế lực này, hiện tại vẫn chưa rõ.

Những thông tin tình báo hiện có có thể tìm ra một số manh mối để phân biệt sức mạnh của những thế lực này.

Trước tiên, có thể xác định một điểm là, giai đoạn hiện tại, các thế lực lĩnh vực xuất hiện ở khu vực phía đông thế giới loài người chủ yếu đến từ thế giới lĩnh vực Linh Vực Tiểu Thế Giới.

Ví dụ như tộc Mê Vụ, một số thế lực nhỏ trong Liên minh Yếu tộc, tộc Linh Năng, tộc Dạ Ảnh, v.v.

Nhưng cũng có ngoại lệ, trong đó tộc Ngân Nguyệt đến từ tầng thứ hai của Hắc Vực Tiểu Thế Giới.

Chỉ có thể xác định một cách đại khái rằng, các thế lực lĩnh vực của thế giới Linh Vực là thế lực chính xuất hiện ở khu vực phía đông của loài người.

Vì vậy, suy đoán rằng các thế lực lĩnh vực ẩn núp ở Lãnh Đông Thành, có thể phân tích từ góc độ này, khả năng là thế lực của Linh Vực Tiểu Thế Giới rất cao…

Suy nghĩ trở lại hiện tại.

Nếu cử người khác đi tiếp xúc với Mộ Trảo, có lẽ sẽ không nhất thiết có được sự thật.

Thông tin tình báo được ghi lại trong cơ sở dữ liệu có thể là tin giả, mặc dù khả năng này không cao nhưng tin giả sẽ ảnh hưởng đến việc hắn thúc đẩy mốc thời gian sau này.

Hoặc có thể nhiều nỗ lực của tuyến hy sinh sẽ trở nên vô ích.

Tiếp xúc trực tiếp, sau đó đọc ký ức mới có thể đảm bảo tính xác thực của thông tin tình báo này.

Hiện tại, hắn vẫn chưa tiếp cận được khả năng sửa đổi ký ức, Úy Vi chỉ nắm giữ khả năng chỉnh sửa ký ức chứ không phải sửa đổi ký ức.

Có phải là ký ức của chính mình hay không, hắn có thể phân biệt rất rõ khi ở trạng thái Mộng Yểm.

Đọc ký ức là lựa chọn tốt nhất để ngăn chặn tin giả.

Đây cũng là một trong những lý do quan trọng khiến hắn lựa chọn chống chọi gian khổ, muốn tận mắt nhìn thấy Mộ Trảo.

Trong thời gian này, hắn cũng đã nghĩ đến một vấn đề ẩn họa có thể xảy ra.

Cơ thể hắn đã suy kiệt rất nghiêm trọng, liệu sự suy kiệt này có ảnh hưởng đến não của hắn không.

Nếu não có vấn đề, rõ ràng sẽ ảnh hưởng đến việc đọc ký ức.

Ở mốc thời gian trước, hắn đều không đợi đến khi cơ thể suy kiệt nghiêm trọng đã chết, lúc đó não vẫn tràn đầy hoạt tính, cộng thêm tác dụng của thuốc hoạt tính, khiến não của hắn có thể lưu trữ đến 1500 năm sau.

Nhưng ở tuyến hy sinh này, sự suy yếu của cơ thể có thể đã ảnh hưởng đến não.

Vì vậy, hắn đã đặc biệt tham khảo ý kiến của Úy Vi.

Rõ ràng là Úy Vi đã chuẩn bị sẵn sàng về mặt này, cô cho biết điều này sẽ không ảnh hưởng đến việc lưu trữ não của hắn.

Sự suy yếu của cơ thể hắn chủ yếu liên quan đến việc cơ thể quá tải, lan tỏa khắp cơ thể lấy tim làm trung tâm, mất đi sự kéo lê của cơ thể, ngược lại não dễ được bảo toàn.

Úy Vi còn nói rằng, khi hắn chết, cô sẽ tiến hành dọn dẹp não của hắn thật cẩn thận.

Lúc đó, não giống như một vật chứa ký ức sống, về bản chất đã không còn ý thức, cũng đã mất đi các cơ quan cảm nhận bên ngoài, đồng thời, kỹ thuật bảo quản não đã rất hoàn thiện sau nhiều mốc thời gian tích lũy, chỉ cần không bị các yếu tố bên ngoài ảnh hưởng, việc bảo quản hoạt tính của não sẽ rất dễ dàng.

Nghe lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ mới yên tâm.

Nếu việc bảo quản não bị ảnh hưởng thì những nỗ lực hiện tại của hắn sẽ không còn ý nghĩa gì nữa.

Lúc này, tiếng máy móc ngừng hoạt động kéo suy nghĩ của Phong Kỳ trở về.

Xung quanh, chất lỏng có lẫn tạp chất màu đen chảy ra theo lỗ thoát nước, tấm kính trong suốt trên đầu từ từ nâng lên.

Hết chương 1462.

Chương 1463. Hồi Phục Cơ Thể

Phong Kỳ cũng ngồi dậy vào lúc này.

Sau khi điều dưỡng, hắn rõ ràng cảm thấy cơ thể đã hồi phục không ít.

Nhưng điều dưỡng không thể loại bỏ hoàn toàn sự suy kiệt của cơ thể hắn, chỉ có thể đóng vai trò làm sạch tạm thời, rất nhanh cơ thể hắn lại rơi vào trạng thái mệt mỏi và hôn mê.

Hắn đã từng nghĩ đến việc nằm mãi trong khoang điều dưỡng.

Nhưng việc điều dưỡng quá mức cũng sẽ ảnh hưởng đến cơ thể hắn, chỉ có thể vừa phải.

"Ông già, cảm giác thế nào?"

Quay đầu nhìn Úy Vi đang nằm bên cạnh máy móc, mỉm cười nhìn hắn, Phong Kỳ lộ vẻ bất lực trên mặt.

Đã qua nhiều năm như vậy, Úy Vi vẫn giữ nguyên dáng vẻ như thời trẻ, không hề có bất kỳ thay đổi nào.

Còn hắn thì đã già đến mức sắp xuống quan tài rồi.

"Cố thêm vài năm nữa, đợi gặp được bà già, để bà ấy kéo dài tuổi thọ cho ngươi, ta có tuổi thọ dài lâu là nhờ bà già."

Phong Kỳ lúc này gật đầu.

Máy móc tiếp tục mở ra, hắn được đẩy ra khỏi máy móc, sau đó ngồi vào xe lăn với sự dìu đỡ của Cổ Sa.

Trước khi chia tay, hắn quay đầu nhìn Úy Vi, nhẹ giọng nói:

“Chị Úy, vất vả rồi.”

Đối với người phụ nữ đứng sau hắn này, Phong Kỳ luôn mang lòng biết ơn.

Nếu không có Úy Vi và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng âm thầm trả giá, chỉ dựa vào nỗ lực của bản thân, hắn khó có thể đi đến được như ngày hôm nay.

Cứu thế giới, không phải chỉ có một mình hắn nỗ lực.

Tất cả những người đồng hành đều đã đóng góp một phần công sức để cứu thế.

Trong đó, Úy Vi là một trong những người ủng hộ đắc lực nhất, thúc đẩy hắn mở đường tiến lên trong nhiều mốc thời gian.

Đối mặt với lời cảm ơn của hắn, Úy Vi khoát tay nói:

“Khách sáo, phục vụ A Kỳ là lý tưởng và vinh quang cao nhất của chiến sĩ Bình Minh chúng tôi.”

“Ha ha ha.”

“Cười cái gì, đợi bà già kéo dài tuổi thọ cho ngươi thì mời ta đi ăn tôm hùm.”

“Được!”

….

Phía đông Tinh Thành.

Bên dưới tấm bia đá hình bán nguyệt cao trăm mét là một quảng trường có sức chứa ba mươi nghìn người.

Mặt đất của quảng trường như được lát bằng đá cuội, cao thấp không bằng phẳng, nhìn kỹ có thể thấy những khe hở có

ống mềm màu xanh lam trong suốt kết nối với nhau.

Mỗi khi đêm xuống, quảng trường không gian sẽ phát ra từng đợt ánh sáng xanh nhạt, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Hôm nay là một ngày vô cùng quan trọng, những người đứng đầu Tinh Thành đều đã đến đông đủ.

Dự án trận pháp truyền tống không gian mất hàng chục năm sẽ hoàn thành vào hôm nay, sắp kết nối với trận pháp truyền tống không gian của tộc Mê Vụ, đây là thời khắc vô cùng quan trọng đối với Tinh Thành, đối với lịch sử nhân loại, chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách.

Rất nhiều người tham gia dự án không gian và các phóng viên đã vây kín lối vào kênh không gian, đều muốn tận mắt chứng kiến khoảnh khắc kích động lòng người này.

Trong số đó có rất nhiều người đã dành cả nửa đời mình cho việc xây dựng dự án không gian.

Đối với họ, dự án này không chỉ là một nhiệm vụ, mà còn là minh chứng cho những nỗ lực cả đời của họ, cũng là vinh dự lớn nhất trong cuộc đời họ, tên của họ cũng sẽ được khắc mãi mãi ở mặt sau của bia đá không gian, lưu truyền mãi mãi.

Thời gian kết nối trận pháp truyền tống không gian đã đến nhưng những người đứng đầu Tinh Thành vẫn chưa có ai đề xuất bắt đầu nghi lễ kết nối.

Họ nhìn về phía lối vào quảng trường, chờ đợi sự xuất hiện của vị lão nhân kia.

Một lúc lâu sau, một chiếc xe chuyên dụng màu hổ phách dừng lại ở lối vào quảng trường.

Khi một ông lão tóc bạc trắng ngồi trên xe lăn, thân hình tiều tụy xuất hiện, đám đông bỗng trở nên im lặng, nhường ra một con đường dẫn vào quảng trường.

Xuống xe, Cổ Sa đẩy xe lăn, đưa Phong Kỳ vào quảng trường.

Đang là mùa đông, gió lạnh ẩm ướt thấu xương, luồn thẳng vào cơ thể.

"Khụ khụ."

Gió lạnh thổi qua, Phong Kỳ không nhịn được ho.

Mở lòng bàn tay ra, một màu đỏ tươi nhưng hắn vẫn bình tĩnh hạ tay xuống.

Mặt đường quảng trường cao thấp không bằng phẳng, hơi xóc nảy, may mà chiếc xe lăn là do bộ phận khoa học kỹ thuật Tinh Hồng đặc biệt đặt làm cho hắn, có thể giảm xóc hiệu quả, nếu không thì đoạn đường xóc nảy này có thể lấy mạng già của hắn.

Một lúc lâu sau, hắn đến nơi diễn ra nghi lễ kết nối.

"Lão Phong."

"Lão Phong."

Thấy Phong Kỳ xuất hiện, một đám người đứng đầu Tinh Thành đều cung kính chào hỏi.

Nhìn những khuôn mặt có phần xa lạ, Phong Kỳ đều gật đầu đáp lại từng người.

Bao nhiêu năm trôi qua, tầng quản lý của Tinh Thành đã đến giai đoạn thay cũ đổi mới, những người quen biết trước đây tuy vẫn còn một số vẫn đang tại vị nhưng cũng có một số đã nghỉ hưu an dưỡng.

Thế hệ trẻ này đều trưởng thành trong chế độ cải cách giáo dục, họ cũng sẽ là nguồn máu mới của Tinh Thành, mang đến cho Tinh Thành sức sống và sinh khí mới.

"Xin lỗi, đến muộn, bắt đầu nghi lễ đi."

Hết chương 1463.

Chương 1464. Quá Khứ Hồi Tưởng

Phong Kỳ dứt lời, tổng chỉ huy quân đội Tinh Thành đã chuẩn bị sẵn sàng lập tức gật đầu, sau đó đưa tay nhấn vào công tắc "Kết nối." hình trụ trước mặt.

Khi trụ tròn cao hơn một mét được kích hoạt, trên bề mặt của nó xuất hiện nhiều đường vân méo mó.

Ngay sau đó, trụ tròn từ từ chìm xuống lòng đất.

"Cạch!"

Tiếng kết nối giòn giã vang lên, nhà máy năng lượng cách đó hơn mười km bắt đầu hoạt động.

Trong tiếng ù ù dữ dội, nguồn năng lượng đã được nén lại theo đường ống dẫn liên tục được đưa đến khu vực quảng trường không gian.

Lúc này, ở trung tâm bia đá hình bán nguyệt trên quảng trường xuất hiện một lõi năng lượng màu xanh lam có điện hồ quang bao quanh.

Có thể thấy rõ ràng rằng khi lõi năng lượng quay, xung quanh xuất hiện những vết nứt không gian nhỏ.

Theo thời gian trôi qua, toàn bộ quảng trường không gian được thắp sáng, vô số hạt tinh thể màu xanh lam bay lên từ quảng trường không gian, hướng về lõi năng lượng đang quay nhanh.

Ầm!

Một khe nứt không gian đen kịt đột nhiên xuất hiện, lóe lên rồi biến mất, không gian trở lại trạng thái ban đầu, ngay sau đó lại có một vết nứt không gian lóe lên rồi biến mất.

Khi trận pháp truyền tống không gian chính thức hoạt động, thời gian chờ đợi khá dài.

Đối với điều này, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

Cho đến nay, con người vẫn chỉ nắm được sơ bộ về công nghệ không gian, con người còn quá nhiều điều chưa hiểu biết trong lĩnh vực này.

Trong quá trình xây dựng trận pháp truyền tống không gian này, con người đã tích lũy được không ít kiến thức về không gian học nhưng cũng đi không ít đường vòng, mắc phải nhiều sai lầm không thể cứu vãn.

Nhưng có thể xây dựng thành công, đã là thắng lợi lớn nhất.

Với sự tích lũy kiến thức cơ bản, về sau công nghệ không gian sẽ ngày càng hoàn thiện và trưởng thành dưới sự thúc đẩy của những người trong tương lai.

Trong lúc chờ đợi, dao động không gian ngày càng dữ dội, mặt đất của quảng trường truyền tống cũng rung chuyển theo.

Lúc này, trái tim của tất cả mọi người có mặt đều treo lơ lửng.

Dự án này tốn kém rất nhiều, có rất nhiều người đã ngã xuống trong dự án này, đến chết vẫn chưa được tận mắt chứng kiến công trình hoàn thành.

Trong lòng nhiều người, dự án này thậm chí còn quan trọng hơn cả tính mạng của chính mình, là minh chứng cho những nỗ lực cả đời của họ.

Phong Kỳ cũng thở dốc theo.

Trong quá trình xây dựng trận pháp truyền tống không gian này đã xảy ra không ít vấn đề, nếu nghi lễ kết nối lần này thất bại, có thể toàn bộ trận pháp truyền tống sẽ tan rã, mọi nỗ lực sẽ đổ sông đổ biển.

Đến lúc đó muốn xây dựng lại, lại phải tốn rất nhiều nhân lực và vật lực.

Quảng trường không gian dưới chân họ trông có vẻ đơn giản nhưng thực tế lại rất phức tạp.

Nếu quan sát bằng kính lúp, có thể thấy mỗi tảng đá ở đây đều có những đường vân theo quỹ đạo, được chạm khắc bằng công nghệ nano.

Nếu dự án truyền tống không gian thất bại khởi động lại, còn ảnh hưởng đến tiến trình phát triển của Tinh Thành.

Trong lúc chờ đợi nóng lòng, Phong Kỳ đột nhiên thấy tức ngực, không nhịn được lại ho.

Nghe thấy tiếng ho, những người xung quanh đều nhìn về phía hắn, vẻ mặt quan tâm.

Người phụ trách khởi động dự án này là tổng chỉ huy quân đội lập tức đến trước mặt hắn, quan tâm hỏi:

“Lão Phong, giao cho chúng tôi là được rồi, hay là ông về nghỉ ngơi trước đi.”

“Không sao, dự án này ban đầu do ta quy hoạch, đương nhiên cũng phải chứng kiến nó thành công… khụ khụ.”

Nói được một nửa, Phong Kỳ không nhịn được lại ho.

Cơ thể mục nát như ngọn đèn trước gió, không chịu được bất kỳ sự giày vò nào, bất cứ khi nào có cảm xúc dao động, hắn đều thấy cổ họng ngứa, hơi thở trở nên nặng nề, hít vào còn có tiếng “Rít.” khàn khàn.

Hắn nhịn đau đớn trên cơ thể, tiếp tục chờ đợi dự án không gian thành công.

Lúc này, lõi không gian trên trận pháp truyền tống không gian đang liên tục xé rách khe nứt không gian, dao động năng lượng khủng khiếp khiến bầu trời cũng theo đó mà biến dạng.

Mỗi phút mỗi giây đều tiêu thụ một lượng năng lượng khủng khiếp.

Lượng tiêu thụ này là khủng khiếp nhất khi mở kênh không gian, quá trình chuyển đổi năng lượng trước đó đều dùng linh thạch để bù đắp, cũng chỉ có linh thạch mới có thể duy trì lượng tiêu thụ này.

Phải đợi đến khi trận pháp truyền tống không gian hoàn toàn ổn định, lượng tiêu thụ năng lượng mới giảm xuống.

Nhưng duy trì trận pháp truyền tống không gian cũng sẽ là một trong những khoản chi tiêu tài nguyên quan trọng của Tinh Thành trong tương lai.

Ầm!

Đột nhiên một tiếng nổ lớn truyền đến từ bầu trời, mặt đất cũng theo đó mà rung chuyển dữ dội.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía trung tâm trận pháp truyền tống không gian, khu vực chính giữa được lát bằng loại ngọc thạch có "Tính dẫn linh" cực tốt, khu vực này còn được gọi là "Khu vực truyền tống."

Chỉ thấy lõi năng lượng lơ lửng trên không trung đột nhiên bắn ra một tia sáng, chiếu vào khu vực truyền tống.

Hết chương 1464.

Chương 1465. Thí Nghiệm Nguy Hiểm

Ngay lập tức, không gian ở đó bắt đầu biến dạng, màu đen sền sệt như mực liên tục trào ra từ hư không.

Trong lúc chờ đợi, màu đen sền sệt đột nhiên co lại thành một chấm đen.

Ùng ~ Ùng ~

Sau tiếng ù ù, chấm đen đột nhiên mở rộng thành một màn sáng màu xanh lam.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Phong Kỳ không giấu được sự phấn khích.

Trong ánh mắt đầy mong đợi của hắn, một bóng người quen thuộc với mái tóc tím và đôi mắt tím bước chậm ra khỏi màn sáng màu xanh lam, ánh mắt lướt qua đám đông rồi dừng lại ở hắn, sau đó giơ ngón tay cái về phía hắn.

Đám đông lúc này ồ lên, sau đó là tiếng vỗ tay nồng nhiệt.

Quá trình tuy gian nan nhưng kết quả lại khiến người ta hài lòng.

Công trình không gian kéo dài hàng chục năm đã chính thức hoàn thành, kết nối với trận pháp truyền tống không gian của tộc Mê Vụ, điều này cũng báo hiệu sự hợp tác chính thức giữa tộc Mê Vụ và Tinh Thành.

Trong tương lai, họ sẽ bổ sung nguồn lực cho nhau, bổ sung sức mạnh chiến đấu cho nhau, họ sẽ cùng nhau bước vào một kỷ nguyên phát triển mới.

Nhìn đám đông đang reo hò vui mừng, trên khuôn mặt Phong Kỳ cũng nở nụ cười.

Trong lúc cảm xúc dâng trào, hắn đột nhiên cảm thấy tầm nhìn dần tối lại, đầu óc trở nên choáng váng.

Ngay trước khi tầm nhìn bị bóng tối nuốt chửng, hắn nghe thấy bên tai vang lên một giọng nói quen thuộc:

"Anh em, cố lên, tôi không đến để ăn tiệc đâu…"

Ngay sau đó, hắn mất đi ý thức.

…

Không biết đã bao lâu, khi hắn tỉnh dậy từ cơn hôn mê, hắn phát hiện mình đang nằm trong khoang điều dưỡng của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Chiếc máy này do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chế tạo, được tặng riêng cho Viện Nghiên cứu Hổ Phách để hắn dùng để duy trì sự sống.

Hắn đưa tay nhấn nút công tắc bên cạnh, chất lỏng chảy ra theo lỗ thoát nước, tấm kính trong suốt trên đầu từ từ mở ra.

Ngồi dậy, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ đang mỉm cười nhìn hắn.

"Còn chịu đựng được không?"

"Không sao… thêm vài năm nữa thì Mộ Trảo cũng sắp đến rồi, ta sẽ cố gắng đến lúc đó."

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó tiến lên đỡ hắn từ trên giường điều dưỡng xuống, ngồi vào xe lăn.

"Lão Mê, sao ngươi chẳng già đi chút nào vậy?"

Đẩy hắn ra khỏi phòng tập, Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười nói:

“Thể chất của tộc Mê Vụ chúng ta khá đặc biệt, dù không tu luyện cũng có thể sống hơn nghìn năm, ta vẫn còn trẻ chán.”

“Tuổi thọ tự nhiên của tộc Mê Vụ các ngươi sao lại dài hơn cả Tiểu Văn vậy?”

“Cường độ huyết mạch chỉ là một trong những yếu tố ảnh hưởng đến tuổi thọ, ví dụ như loài rùa trong thế giới loài người của các ngươi, cường độ huyết mạch của chúng có cao không? Nhưng chúng lại có tuổi thọ cao hơn con người rất nhiều.”

“Vậy các ngươi là Vương Bát ngàn năm trong thế lực lãnh địa sao?”

Mê Vụ Chi Chủ:…

Trong lúc trò chuyện, họ rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Ban đầu Cổ Sa cũng muốn đi cùng nhưng Phong Kỳ đã khuyên hắn quay về.

Đi dạo trên con đường nhỏ trong rừng bên ngoài Viện Nghiên cứu Hổ Phách, họ bắt đầu thảo luận về hướng hợp tác phát triển tiếp theo của hai tộc.

Sau đó lại nói về chuyện cũ.

Theo tuổi tác ngày càng cao, trong trí nhớ lưu trữ quá nhiều hồi ức.

Lúc đó hắn cũng hiểu được, tại sao nhiều người già luôn lặng lẽ ngẩn người hàng giờ liền, bởi vì độ dày của ký ức khiến hồi ức của họ trở nên dài đằng đẵng.

So sánh ra thì hắn còn chịu ảnh hưởng của sự chồng chất ký ức.

Hồi ức sẽ trở nên dài đằng đẵng hơn.

Nói đến chuyện thú vị ngày xưa, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được cười ha hả, sau đó lại ho dữ dội.

…

Tám năm sau.

Thành Lãnh Đông.

Dưới bầu trời đầy sao lấp lánh, một luồng ánh sáng bạc như sao băng trên bầu trời, lóe lên rồi rơi xuống một con phố không người ở phía bắc Thành Lãnh Đông.

Đã là đêm khuya, trên phố không một bóng người.

Khi ánh bạc tan đi, bóng dáng thiếu nữ hiện ra.

Cô mặc một chiếc áo sơ mi màu neon, làn da trắng mịn, cao khoảng một mét sáu tám, phía sau đầu buộc một đuôi ngựa dài, đôi mắt như biết cười, trong đôi mắt như có những vì sao xoay quanh, sáng ngời và có thần.

Quan sát xung quanh, thiếu nữ há miệng cười để lộ hàm răng trắng tinh:

“Ta về rồi, a ha ha ha.”

Lúc này, một chiếc robot quét tuyết đi đến bên cô, sau đó phát ra âm thanh cơ học:

“Xin đừng cản trở đường đi của tôi.”

Nghe thấy âm thanh tổng hợp điện tử, thiếu nữ dứt khoát nghiêng người nhường đường, sau đó đưa tay chào robot quét tuyết:

∠(° °)

“Không cần cảm ơn.”

Nói xong, thiếu nữ sải bước đi vào Thành Lãnh Đông.

Mới đi được vài bước, thiếu nữ đột nhiên ngửi thấy mùi thơm thoang thoảng từ xa, trong mắt lập tức lóe lên ánh bạc.

Đi theo mùi thơm đến góc phố, cô ngẩng đầu nhìn biển hiệu của tiệm mì, sau đó bước vào.

Đêm khuya, tiệm mì không có khách, chỉ có ông chủ lớn tuổi đang lướt điện thoại, thấy thiếu nữ xuất hiện liền mỉm cười hỏi:

Hết chương 1465.

Chương 1466. Quyết Định Hy Sinh

“Ăn gì đây?”

“Ông chủ, cháu muốn ăn cái này, cái này, còn có cái này nữa… Cháu muốn ăn hết.”

Thiếu nữ chỉ vào thực đơn trên tường, mắt sáng rực.

Ông chủ tiệm mì nghe vậy, vẻ mặt ngạc nhiên:

“Điểm nhiều như vậy, ăn hết được không?”

“Vâng vâng.” Thiếu nữ dứt khoát gật đầu, sau đó đi thẳng đến chỗ ngồi.

Mì chưa đến nhưng thiếu nữ đã không chờ được nữa, cầm lọ gia vị trên bàn đổ một ngụm vào miệng.

Sau một thoáng im lặng, trên khuôn mặt thiếu nữ nở nụ cười hạnh phúc:

“Mùi vị thức ăn, ngon quá!”

Một lúc sau, ông chủ bưng bát mì bò đến.

“Cảm ơn ông chủ.”

Thiếu nữ nhìn người đàn ông trung niên, nở nụ cười ngọt ngào, sau đó cầm đũa, rắc hành lá rồi bắt đầu húp mì.

Hơi nóng bốc lên phả vào mặt, thiếu nữ gắp một miếng thịt bò bỏ vào miệng.

Nhai trong miệng, biểu cảm của cô vô cùng thích thú:

“Ngon, ngon quá.”

Chớp mắt đã ăn hết một bát mì bò, ngay cả nước dùng cũng không còn một giọt.

Thiếu nữ bắt đầu ngóng trông, chờ ông chủ bưng bát mì thứ hai đến.

Thấy thiếu nữ ăn hết một bát mì với tốc độ kinh người, ông chủ tiệm mì trong lòng kinh ngạc nhưng không nói gì, chỉ mỉm cười tăng tốc.

Rất nhanh, bát thứ hai, bát thứ ba… Không lâu sau, bát rỗng chất thành chồng cao hơn một mét.

Nhưng thiếu nữ vẫn chưa có ý định ăn no.

Ông chủ tiệm mì không nhịn được tò mò hỏi:

“Chắc hẳn cô là chiến sĩ tiền tuyến nhỉ?”

“Cũng tạm, làm phiền ông chủ nhanh lên một chút, đói quá đói quá.”

Nhìn thiếu nữ cầm đũa, chỉ thiếu gõ vào bát giục, ông chủ cúi đầu tăng tốc.

Vài giờ sau, bên cạnh thiếu nữ chất đầy bát thừa, trên mặt cô nở nụ cười ngọt ngào, sau đó thỏa mãn thở dài:

“Ông chủ, cảm ơn khoản đãi, chúc ông Nhật Diệu phù hộ.”

Nói xong, thiếu nữ đứng dậy, chuẩn bị rời đi.

“Cô bé, còn chưa trả tiền.” Thấy thiếu nữ sắp đi, người đàn ông trung niên lập tức gọi to.

Sau một thoáng bối rối, thiếu nữ đột nhiên nhận ra điều gì đó.

Nhìn ông chủ tiệm mì vẫn đang chờ cô trả tiền, thiếu nữ im lặng hồi lâu, sau đó chiếc vòng tay lóe sáng, rồi đặt một viên đá màu đen lên bàn ăn, thản nhiên nói:

“Ông chủ, chúng ta có duyên, tặng ông viên Hỏa Diệu Thạch này, coi như trả tiền bữa ăn này.”

Nhìn viên đá đen trên bàn, vẻ mặt ông chủ ngơ ngác:

“Đây là cái gì?”

“Một loại khoáng thạch quý hiếm.” Thiếu nữ rất nghiêm túc giải thích.

“Là tài nguyên đá được sản xuất trong lĩnh vực không?”

“Cứ coi như vậy đi, ông chủ, tạm biệt.”

Trong vẻ mặt ngơ ngác của ông chủ, thiếu nữ thản nhiên quay người rời khỏi quán ăn.

Sau khi thiếu nữ rời đi, ông chủ nhìn viên đá đen ngẩn người, ông cảm thấy mình bị lừa trắng trợn nhưng lại cảm thấy thiếu nữ sẽ không lừa mình.

Ngay từ khi tiếp xúc, ông đã cảm thấy thiếu nữ có một sức hấp dẫn kỳ lạ.

Khiến ông không thể không tin tưởng.

Sau một thoáng do dự, ông lấy điện thoại gọi cho người con trai đang ở tiền tuyến.

Một lúc lâu sau, trên khuôn mặt ông chủ lộ ra vẻ khó tin.

Nhìn lại viên đá đen trên bàn ăn, ông cảm thấy như một giấc mơ… Một bữa ăn hết hơn trăm triệu, đây là đại gia như thế nào.

Lúc này, thiếu nữ ra khỏi quán ăn như chú nai nhỏ trong rừng, nhảy nhót vui vẻ trên phố:

“Phép màu, phép màu… Ngươi ở đâu vậy!”

….

Gần đến Tết, trên bầu trời Thành Lãnh Đông tuyết rơi lất phất.

Tuyết trắng phủ kín các tòa nhà trong thành, trên phố vắng bóng người đi bộ, chỉ có robot quét tuyết vẫn ngày ngày tiến hành công việc dọn dẹp thành phố.

Trong thành đã treo đèn lồng đỏ và đồ trang trí trước.

Màu đỏ nổi bật trên nền tuyết trắng, Tết chưa đến nhưng đã có không khí.

Lúc này, trên đường phố phía đông Thành Lãnh Đông.

"Ngon quá."

Trên đỉnh tòa nhà trung tâm Thành Lãnh Đông, Mộ Trảo ngồi dọc theo mép tòa nhà, tay trái cầm đầy một nắm đồ nướng, vừa ngắm cảnh Thành Lãnh Đông vừa thưởng thức đồ ăn, hai chân lơ lửng đung đưa qua lại khi ăn.

Không lâu sau, đồ ăn trong tay đã hết sạch.

Liếm sạch gia vị dính ở khóe miệng, đang định khen ngợi thêm một tiếng, bỗng cau mày, sau đó từ từ đứng dậy, nhìn về phía bắc Thành Lãnh Đông.

Ánh mắt xuyên qua những bông tuyết bay lất phất, nhìn về nơi sâu thẳm vô định.

Cổ tay lật một cái, chiếc vòng tay có hoa văn màu bạc đeo trên cổ tay phải biến thành một luồng sáng màu bạc trắng bay đến lòng bàn tay, hóa thành một cây trường thương bạc trắng.

Thương dài sáu thước, trên thân thương có khắc hình ảnh một con rồng bạc trắng bay lượn, đầu thương treo tua đỏ và cờ đen.

Nhìn về hướng bắc Thành Lãnh Đông, trên mặt Mộ Trảo hiện lên vẻ tò mò:

“Kiếm Ý mạnh mẽ như vậy… Sinh Vật Trận Địa?!”

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, Mộ Trảo đột nhiên ném cây trường thương trong tay về phía mà tầm mắt nhìn thấy.

Ngân thương xuyên qua gió tuyết, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt.

…

Phía bắc Thành Lãnh Đông.

Vùng cấm luyện thép.

Nơi đây có vô số tòa nhà hình nấm khổng lồ được đúc bằng thép và xi măng, ở quảng trường trung tâm có nhiều máy móc bằng thép khổng lồ đang hoạt động, tiếng ầm ầm lớn không ngớt, chói tai, không khí nồng nặc mùi khó chịu.

Hết chương 1466.

Chương 1467. Trở Lại Viện Nghiên Cứu

Là khu vực chế biến và xử lý quặng của Thành Lãnh Đông, môi trường ở đây cực kỳ khắc nghiệt, được liệt vào vùng cấm, người thường không được vào, nếu không sẽ có nguy cơ bị quặng đặc biệt bức xạ, ăn mòn, v.v.

Các nhân viên ở đây cũng đều mặc đồ bảo hộ cấp 1, phải lái máy mới có thể làm việc bình thường.

Lúc này, bên trong khu mỏ, kim loại lỏng màu đỏ nóng chảy theo đường ống liên tục được đưa vào nhà máy chế biến ở trung tâm quảng trường.

Khu vực trung tâm bên trong nhà máy, cắm một thanh kiếm dài bị ngọn lửa dữ dội bao quanh, bề mặt có ánh sáng màu đỏ lưu chuyển, liên tục nuốt chửng kim loại lỏng tụ lại, rung nhẹ tạo ra gợn sóng xung kích năng lượng có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Viên đá quý màu đỏ được khảm trên chuôi kiếm theo sự nuốt chửng và cường hóa của thanh kiếm ngọn lửa, như nhịp tim tỏa ra từng luồng ánh sáng mờ ảo, bao phủ thân kiếm.

Trước thanh kiếm ngọn lửa, một lão già tóc bạc trắng ngồi xếp bằng, để trần nửa thân trên.

Hơi thở của lão ta giống với tần suất đập của thanh kiếm ngọn lửa, hít vào thở ra, thực lực cũng theo thanh kiếm ngọn lửa được cường hóa mà tăng lên.

Một lúc lâu sau, Kiếm Tịch từ từ mở mắt.

Ánh mắt của lão ta trống rỗng, như không còn sức sống.

Giơ tay lên: "Thiên Hỏa." cắm dưới đất rơi thẳng vào tay lão ta.

Khoảnh khắc tiếp xúc với kiếm, mái tóc bạc trắng như cây khô gặp mùa xuân, hóa thành tóc đen, nếp nhăn trên mặt cũng theo đó mà biến mất.

Sức sống tràn trề bao bọc Kiếm Tịch, khiến lão ta trở lại dáng vẻ thiếu niên.

Cảm nhận được sức sống trong cơ thể, tầm mắt của Kiếm Tịch dọc theo mũi kiếm đến viên đá quý màu đen trên chuôi kiếm, ánh mắt trở nên nóng bỏng.

Dựa vào viên đá quý kỳ diệu này, lão ta đã dẫn dắt Kiếm tộc trở lại đỉnh cao và đi đến ngày hôm nay.

Nhưng lão ta biết hành trình vẫn chưa kết thúc.

Cho đến tận bây giờ, trong lòng lão ta vẫn còn một chút lo lắng.

Trận chiến định mệnh vẫn chưa kết thúc, dù cho giữa họ cách trở ngàn trùng núi cao vạn dặm sông dài, thậm chí là cả bức tường thế giới, Ma đao cuối cùng cũng sẽ tìm đến.

Nếu không phải vì Ma đao thì hơn ngàn năm qua, hắn đã sớm dẫn dắt Kiếm tộc chinh phục nhiều tiểu thế giới, mở rộng lãnh thổ của Kiếm tộc đến mức sánh ngang với thời kỳ đỉnh cao của Khí tộc, thậm chí còn vượt lên trên.

Sự tồn tại của Ma đao luôn khiến hắn như có cục xương mắc ngang họng, những lần khiêu chiến liên tiếp càng khiến kiếm tâm của hắn hỗn loạn.

Những năm gần đây, hắn cuối cùng cũng phá vỡ được xiềng xích trong lòng, thực lực một lần nữa được nâng cao đáng kể.

Hắn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng cho lần xuất hiện tiếp theo của Ma đao.

Đợi đến lúc kế hoạch thành công, hắn sẽ trở thành người mạnh nhất trong lịch sử Kiếm tộc, thậm chí là cả Khí tộc.

Sau khi kết thúc trận chiến định mệnh với Ma đao, hắn sẽ hướng đến những siêu cường tộc gần như bất khả chiến bại kia, dẫn dắt Kiếm tộc leo lên đỉnh cao mới, đạt đến một tầm cao mới.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Thiên Hỏa như cảm nhận được ý định của hắn, phát ra tiếng kiếm ngân vang dội.

Kiếm Tịch vung tay, những dòng kim loại lỏng nóng bỏng tụ lại xung quanh bị một luồng sức mạnh vô hình cuốn lên, trong nháy mắt đã bị Thiên Hỏa lơ lửng trên không trung nuốt chửng hết.

Hắn lại vung tay, Thiên Hỏa bay đến sau lưng hắn lơ lửng.

Rời khỏi nhà máy luyện thép, bên ngoài tuyết rơi dày đặc, Kiếm Tịch lạnh lùng nhìn sang một bên.

Lúc này, một bóng hình mảnh mai ôm theo một thanh kiếm dài màu xanh lam xuất hiện theo hướng hắn nhìn.

“Tộc lão, Mộc Tinh đã bày mưu giết chết một tộc nhân.”

“Không sao.” Kiếm Tịch hờ hững nói.

“Tộc lão có tự tin giao chiến với cô ta không?” Người phụ nữ ôm thanh kiếm dài màu xanh lam tò mò hỏi.

“Chưa từng giao thủ nhưng nhìn vào thành tích của Mộc Tinh, tốc độ trưởng thành của cô ta rất nhanh, dù bây giờ không bằng ta nhưng tương lai chắc chắn có thể giao chiến với ta.”

“Chúng ta có nên nhân lúc cô ta chưa trưởng thành mà giết chết cô ta không, tôi sợ nuôi hổ thành họa, với tốc độ trưởng thành hiện tại của Mộc Tinh, rồi sẽ có một ngày vượt khỏi tầm kiểm soát của chúng ta.”

“Cô ta vẫn còn giá trị lợi dụng, bây giờ vẫn chưa đến lúc.”

Người phụ nữ nghe vậy, muốn nói lại thôi, sau đó vẫn mở miệng nói:

“Tộc lão, tôi đã tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của Mộc Tinh, ngàn vạn lần đừng khinh địch, có lẽ chỉ cần cho cô ta thêm trăm năm nữa… Ngay cả tộc lão cũng không phải là đối thủ của cô ta.”

Kiếm Tịch nghe vậy, trên mặt hiện lên vẻ suy tư, sau đó gật đầu nói:

“Ta đã hiểu, đợi đến khi kế hoạch Kiếm linh trận hoàn thành, ta sẽ đích thân giải quyết mối họa này.”

Dứt lời, Kiếm Tịch nhướng mày, đột ngột ngẩng đầu nhìn về phía tây.

Chưa kịp để Kiếm Tịch ra tay, người phụ nữ mảnh mai trước mặt hắn đã ra tay trước, thanh kiếm dài màu xanh lam trong tay tự động tuốt khỏi vỏ, đón lấy điểm sáng màu bạc bắn tới từ xa.

Hết chương 1467.

Chương 1468. Ký Ức Đau Thương

Rắc!

Khoảnh khắc thanh kiếm dài màu xanh lam tiếp xúc với điểm sáng màu bạc, thời gian như chậm lại.

Thanh kiếm dài màu xanh lam từ mũi kiếm đến chuôi kiếm vỡ vụn từng tấc, cuối cùng hóa thành bột màu xanh, điểm sáng màu bạc xuyên thủng qua.

Người phụ nữ cũng lúc này há miệng phun ra một ngụm máu, sắc mặt trong nháy mắt trở nên tiều tụy, quỳ phịch xuống đất.

Bản mệnh kiếm bị phế, như gãy một cánh tay, khiến cơ thể cô ta bị thương nặng, ngay cả thức hải cũng vì thế mà chấn động.

Lúc này, Kiếm Tịch tiến lên một bước, tay trái đặt lên vai trái của người phụ nữ đang quỳ, tay phải chỉ về phía điểm sáng màu bạc.

Ngay lập tức, Thiên Hỏa sau lưng phát ra tiếng vo ve, đột nhiên lao về phía điểm sáng màu bạc.

Khi màu bạc và màu đỏ lửa va chạm trên không trung, ánh sáng rực rỡ bùng lên, trong nháy mắt đã chiếu sáng cả khu vực phía bắc của Thành Lãnh Đông.

Những bông tuyết bay lả tả bị gợn sóng năng lượng làm tan chảy thành mưa phùn, rơi xuống rả rích.

Biểu cảm của Kiếm Tịch đột nhiên trở nên vô cùng kinh ngạc.

Tay phải bấm thành kiếm chỉ, lúc này nhẹ nhàng khẽ động, ngay lập tức Thiên Hỏa bùng phát sức mạnh khủng khiếp, trong nháy mắt dường như có một bóng chim lửa rực cháy xuất hiện, vỗ cánh đập mạnh, sóng lửa cuồn cuộn, ngẩng đầu kêu to vang vọng khắp khu vực phía bắc của Thành Lãnh Đông.

Điểm sáng màu bạc dưới sự bùng nổ của Thiên Hỏa mất đi ánh sáng màu trắng bạc, dần dần lộ ra hình dạng ban đầu.

Nhìn thấy hình dáng cây thương dài màu bạc, biểu cảm của Kiếm Tịch lạnh lùng.

Thiên Hỏa như hiểu được ý hắn, sức mạnh bùng phát càng mạnh hơn, dường như muốn đập vỡ cây thương dài màu trắng bạc.

Nhưng cây thương dài màu trắng bạc đột nhiên mất sức, tránh né mũi nhọn của Thiên Hỏa, mặc cho nó đâm ra một luồng kiếm khí lửa lan tỏa trên không trung.

Tránh được thế công của Thiên Hỏa, cây thương dài màu trắng bạc tự động quay trở lại theo hướng cũ.

Nhìn thấy cây thương dài màu trắng bạc đi xa, Kiếm Tịch cúi đầu nhìn người phụ nữ đang tiều tụy, sau đó vung tay triệu hồi Thiên Hỏa về bên cạnh, không đuổi theo.

“Tộc lão, là Độn giáp tộc sao?” Người phụ nữ tiều tụy mở miệng nói.

“Độn giáp tộc không có cường giả như vậy, xem ra có thế lực mới đến Thành Lãnh Đông rồi, ta sẽ giúp ngươi khôi phục thương thế trước, sau đó đi làm tròn bổn phận chủ nhà.”

Nhìn về hướng cây thương dài màu trắng bạc biến mất, trong mắt Kiếm Tịch lóe lên hàn quang.

Dứt lời, hắn đưa tay vỗ lên vai người phụ nữ, ngay lập tức kiếm khí xâm nhập vào cơ thể người phụ nữ.

Trong nháy mắt, kiếm ý hỗn loạn trong cơ thể người phụ nữ được xoa dịu.

Làm xong tất cả những điều này, Kiếm Tịch giơ tay chỉ lên trời, ngay lập tức Thiên Hỏa sau lưng phát ra tiếng vo ve, kiếm khí vô hình bao phủ lấy hắn, mang hắn bay thẳng lên bầu trời.

Bên kia.

Tiếp được cây thương dài màu trắng bạc quay trở lại, trên mặt Mộ Trảo hiện lên vẻ kinh ngạc:

"Kiếm ý lợi hại thật… Xem ra Thành Lãnh Đông có một kẻ lợi hại đến rồi."

Dứt lời, Mộ Trảo bước lên một bước, thân hình trong nháy mắt xuất hiện trên không trung cách đó trăm mét.

Đi trên không trung, mỗi bước của Mộ Trảo đều có thể dịch chuyển tức thời xa trăm mét, với tốc độ cực nhanh hướng về phía bắc của Thành Lãnh Đông.

Rất nhanh, hai bóng người gặp nhau trên không trung.

Cây thương dài màu trắng bạc không hề dừng lại, lao thẳng về phía bóng người được ngọn lửa đỏ thẫm bao bọc.

Cùng với tiếng rồng ngâm cao vút vang lên, một con rồng bạc hoàn toàn do năng lượng tụ lại hiện ra, hình dáng vô cùng sống động, từng mảnh vảy đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

Đối mặt với thế công của Mộ Trảo, Kiếm Tịch đưa tay chỉ về phía cây thương bạc.

Trong nháy mắt, kiếm khí tụ lại trước người hắn, trước người hắn hóa thành một đóa kiếm sen, xoay tròn giữa kiếm khí sắc bén xen lẫn tuyết bay đón lấy thế công của cây thương bạc.

Ầm!

Hai luồng năng lượng va chạm nhau, bùng phát uy lực khủng khiếp, tạo nên gợn sóng năng lượng kinh hoàng lan tỏa.

Lúc này, cây thương bạc lui về tay Mộ Trảo, kiếm sen dưới sự va chạm của con rồng bạc vỡ vụn từng mảnh, kiếm khí ngưng tụ tan biến.

Sau một hồi giao thủ ngắn ngủi, biểu cảm của Mộ Trảo và Kiếm Tịch đều tỏ ra vô cùng kinh ngạc.

Dường như cả hai đều không thể tin nổi, đối phương lại có thực lực mạnh mẽ đến vậy.

Nhưng trận chiến vẫn chưa kết thúc.

Lúc này, Kiếm Tịch giơ tay đẩy về phía trước, trong nháy mắt, một trường lực vô hình lấy hắn làm tâm lan tỏa về phía trước, với tốc độ cực nhanh bao trùm lấy Mộ Trảo.

Trường lực kiếm đạo hình thành trong nháy mắt, bên trong nhanh chóng sinh ra vô số kiếm linh màu trắng ngưng tụ từ kiếm khí.

Sức mạnh cắt xé khủng khiếp tràn về phía Mộ Trảo.

Đối mặt với thế công của Kiếm Tịch, trên mặt Mộ Trảo lại hiện lên vẻ tươi cười, hắn giơ cây thương dài màu bạc lên, đâm xuống không trung.

Đầu thương dài màu bạc va chạm với không khí, kích thích gợn sóng năng lượng màu bạc lan tỏa.

Hết chương 1468.

Chương 1469. Trận Chiến Cuối Cùng

Gợn sóng này như sóng biển dần dần trở nên dữ dội, những kiếm linh màu trắng đi qua đều bị nuốt chửng, uy áp của trường lực kiếm đạo lập tức giảm đi không ít.

Nhưng chưa kịp để trường lực kiếm đạo vỡ vụn, đợt tấn công mới của Kiếm Tịch đã ập đến.

Thanh kiếm Thiên Hỏa được ngọn lửa bao quanh mang theo kiếm linh tạo thành kiếm trận, trên không trung hóa thành một con chim lửa, bay lên kéo theo một đuôi lửa dài.

"Hừ." Mộ Trảo hét lên, cây thương dài trong tay đâm thẳng về phía trước.

Sau một thoáng im lặng, Thiên Hỏa và cây thương bạc va chạm nhau.

Hai luồng sức mạnh giằng co, viên đá quý khảm trên chuôi kiếm Thiên Hỏa lóe sáng, cường độ bắt đầu tăng lên liên tục.

Nhưng điều khiến Kiếm Tịch khó tin là cây thương dài màu trắng bạc đối đầu trực diện với Thiên Hỏa lại không hề có dấu hiệu bị phá vỡ.

Điều này đối với Kiếm Tịch mà nói quả thực là một điều kỳ diệu.

Hồi đó, sau khi "Tịch." bị ma đao đánh vỡ, hắn đã im lặng một thời gian.

Cũng chính khoảng thời gian đó đã khiến hắn hiểu ra một điều, hắn quá phụ thuộc vào ngoại vật và không có một thanh

thần kiếm nào thực sự phù hợp với ý mình.

“Tịch.” tuy được mệnh danh là một trong ba thanh thần kiếm của Kiếm tộc nhưng cuối cùng vẫn là kiếm của người khác.

Tu luyện kiếm tâm bằng thanh kiếm này ắt hẳn sẽ có vết nứt và sơ hở.

Sau khi đại ngộ, hắn đã chọn theo đuổi kiếm đạo của riêng mình, chứ không đi lại con đường kiếm đạo của tổ tiên.

Hắn cho rằng con đường tự sáng tạo mới là con đường của kẻ mạnh thực sự.

Thiên Hỏa ra đời từ đó, khi đúc thanh bản mệnh kiếm này, hắn đã dung hợp những mảnh vỡ còn lại sau khi “Tịch.” vỡ vụn, còn dung hợp cả một lượng lớn tài nguyên của Kiếm tộc, thậm chí cả những tài nguyên khoáng sản quý hiếm của Thành Lãnh Đông.

So với thần kiếm “Tịch.” trước đây, Thiên Hỏa được khảm đá quý cường hóa có cường độ cao hơn gấp mười lần.

Quan trọng hơn, Thiên Hỏa có thể theo hắn trưởng thành, mang lại cho hắn sự nâng cao về thể chất.

Thiên Hỏa mạnh thêm một phần, thực lực của hắn cũng mạnh thêm một phần.

Thân thể hắn đã già yếu nhưng khi hắn tiếp xúc với Thiên Hỏa, hắn có thể dùng Thiên Hỏa để duy trì mạng sống, trường sinh bất lão.

Mà kế hoạch cuối cùng của hắn cũng liên quan đến Thiên Hỏa.

Đây cũng sẽ là quân bài tẩy lớn nhất trong kế hoạch tương lai của hắn.

Nhưng không ngờ kế hoạch chưa bắt đầu, hắn đã gặp phải một vũ khí không hề yếu hơn Thiên Hỏa.

Nhìn về phía cây thương dài màu bạc, trong mắt Kiếm Tịch hiện lên vẻ tham lam.

Nếu Thiên Hỏa có thể nuốt chửng cây thương dài này, cường độ hiển nhiên có thể được nâng cao đáng kể.

Không chút do dự, Kiếm Tịch không còn che giấu thực lực nữa.

Trong nháy mắt, trường lực kiếm đạo vốn đã sắp vỡ vụn trở nên đông đặc, với tốc độ khó có thể tưởng tượng được, nó mở rộng ra, hình thành một trường lực cực lớn.

Bên trong trường lực mới hình thành, xuất hiện một kiếm trủng và vô số bia kiếm.

Đây chính là một trong những quân bài tẩy mạnh nhất của Kiếm Tịch hiện tại.

Hắn đã dung hợp kiếm trủng của Kiếm tộc vào trong trường lực kiếm đạo của mình, mỗi thanh kiếm ở đây đều là kiếm ý luyện hóa từ những thanh kiếm của tổ tiên từng được cất giữ trong kiếm trủng của Kiếm tộc.

Vô số thanh kiếm dài dưới sự ảnh hưởng của Thiên Hỏa cùng nhau rung lên.

Kiếm ý khủng khiếp khiến Mộ Trảo há hốc miệng, sau đó nàng dứt khoát lùi lại một bước, nhìn về phía Kiếm Tịch nói:

“Không đánh nữa.”

Nghe vậy, Kiếm Tịch không để ý, giơ tay lên, vô số thanh kiếm dài mọc lên từ mặt đất, bao quanh Thiên Hỏa bay lượn, kiếm ý lúc này không ngừng ngưng tụ, năng lượng khủng khiếp bốc lên.

Nhưng chưa kịp ra tay, hắn đã thấy Mộ Trảo giơ tay vỗ về phía sau, lập tức một đường thông đạo không gian hình thành sau lưng nàng, nàng lùi lại vài bước, xuyên qua phong tỏa của trường lực kiếm đạo, biến mất thẳng vào đường thông đạo không gian.

Ngay khi Kiếm Tịch kinh ngạc trước năng lực kỳ lạ của Mộ Trảo, trong xoáy nước không gian méo mó chưa tan biến đột nhiên xuất hiện một bàn tay nắm chặt, cách không triều hắn huy vũ liễu nhất quyền, sau đó từ trong xoáy nước không gian truyền đến một giọng nói tức giận:

"Đợi ta tắm nắng một lát rồi sẽ đến chiến đấu với ngươi, nếu không phải ta chưa khôi phục thực lực, ngươi đã chết rồi!"

Nói xong lời tàn nhẫn, đường thông đạo không gian nhanh chóng khép lại.

Nhìn theo hướng Mộ Trảo biến mất, sắc mặt Kiếm Tịch lạnh lùng, vung tay lên, trường lực kiếm đạo tan biến.

Hắn thử cảm nhận tung tích của Mộ Trảo nhưng phát hiện mục tiêu đã biến mất từ lâu…

…

Hướng Tinh Thành.

Lật xem tin tức mới nhất hiển thị trên máy tính bảng, trong mắt Phong Kỳ không giấu được sự kích động.

Lịch sử đã thay đổi, hắn không rõ đường hy sinh của Mộ Trảo cụ thể sẽ xuất hiện vào thời điểm nào.

Để tiếp cận Mộc Tinh trong thời gian sớm nhất, hắn đã cử một đội nhỏ ẩn núp trong Thành Lãnh Đông, thu thập tìm kiếm tung tích của Mộ Trảo.

Hết chương 1469.

Chương 1470. Gặp Gỡ Kỳ Lạ

Mới nãy, đội tìm kiếm Mộ Trảo đã gửi đến một tin tức.

Nguyên nhân của tin tức này là do cuộc gặp gỡ kỳ lạ của ông chủ tiệm mì.

Trong bài báo có mô tả về ngoại hình của cô gái bí ẩn, hoàn toàn giống với hình ảnh Mộ Trảo trong trí nhớ của hắn.

"Khụ khụ!"

Trong lúc cảm xúc dâng trào, hắn không nhịn được ho dữ dội.

"Phong lão!" Cổ Sa đứng sau hắn lập tức lo lắng nói.

"Cổ Sa, lập tức lên đường đến Thành Lãnh Đông!"

Phong Kỳ đè nén cảm xúc kích động nói, nói xong đầu nghiêng sang một bên, hôn mê bất tỉnh.

…

Chậm rãi mở mắt, tầm nhìn mờ mịt mất một lúc mới dần rõ ràng, Phong Kỳ phát hiện mình đang nằm trong khoang điều dưỡng.

Dưới sự rung động của thiết bị, gợn sóng nước màu xanh nhạt lan tỏa trước mắt, hình chiếu trên tấm kính đang hiển thị thông tin tình trạng cơ thể của hắn, chẳng hạn như nhịp tim, huyết áp, chỉ số chịu đựng của cơ thể, v.v.

Nghỉ ngơi một lúc, hắn đưa tay nhấn nút bên phải.

Lập tức, dung dịch điều dưỡng được pha chế đặc biệt chảy ra theo lỗ thoát nước, tấm kính trong suốt trên đầu cũng mở ra.

“Cờ thúc, cảm thấy thế nào rồi.”

Hắn chưa kịp ngồi dậy thì đã thấy đứa nhỏ mặc quân phục xuất hiện trước mặt, vẻ mặt lo lắng hỏi han.

“Ta không sao.”

Phong Kỳ cười lắc đầu.

Hắn vốn còn hơi thắc mắc tại sao đứa nhỏ đột nhiên quay về nhưng khi nhìn thấy sợi dây chuyền trên cổ đứa nhỏ, hắn đột nhiên nhớ ra công dụng của sợi dây chuyền này.

Quan sát thêm thấy đứa nhỏ lúc này mặc đồ toàn thân, rõ ràng là chuẩn bị ra nhiệm vụ, hoặc đang trên đường làm nhiệm vụ, cảm ứng được tình trạng cơ thể hắn có vấn đề, đột nhiên quay về.

“Ta không sao, con về tiền tuyến đi.”

“Cờ thúc, nghe nói thúc muốn đến Thành Lãnh Đông, cơ thể thúc đã như vậy rồi, tại sao chắc chắn phải đến Thành Lãnh Đông.”

Đứa nhỏ giọng điệu quan tâm hỏi.

“Có những chuyện quan trọng hơn cả mạng sống của ta, ta chắc chắn phải đến Thành Lãnh Đông.”

“Cờ thúc…”

“Được rồi, đừng nói nữa, ta hiểu rõ tình trạng cơ thể mình, chống thêm vài năm không thành vấn đề, đi một chuyến đến Thành Lãnh Đông thì không chết được.”

Nói xong, Phong Kỳ nhìn về phía Cổ Sa đang đứng bên cạnh.

Cổ Sa lập tức hiểu ý, liền tiến lên một bước, dìu hắn xuống khỏi máy điều dưỡng, ngồi lên xe lăn.

“Tiểu Văn, về tiền tuyến đi, Cờ thúc đã bao giờ lừa con chưa, ta còn chưa đợi con về phụng dưỡng ta đâu, không chết được.”

Nói xong, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Cổ Sa nhẹ giọng nói:

“Tiểu Sa, chúng ta lên đường ngay.”

Cổ Sa nghe vậy, nghiêm túc gật đầu, sau đó đẩy xe lăn ra khỏi phòng huấn luyện.

Nhìn theo hướng Phong Kỳ rời đi, đứa nhỏ đứng tại chỗ từ từ nắm chặt tay.

Một lúc lâu sau, hắn mở lòng bàn tay ra.

Trên lòng bàn tay lặng lẽ nằm một đoàn năng lượng màu xanh lục trong suốt, giống như đang hít thở, chậm rãi nở ra rồi co lại.

Tình trạng cơ thể của Cờ thúc vẫn luôn khiến hắn lo lắng.

Ngay từ mười mấy năm trước, hắn đã muốn giải ngũ từ tiền tuyến trở về, phụng dưỡng Cờ thúc, trong thời gian đó sẽ nghĩ cách giúp Cờ thúc giải quyết vấn đề ẩn họa về cơ thể.

Nhưng yêu cầu của hắn đã bị Cờ thúc từ chối.

Hắn nói:

Đã chọn con đường tiền tuyến thì phải chịu trách nhiệm với lựa chọn của mình, chịu trách nhiệm với chiến đoàn do con thành lập, chịu trách nhiệm với đồng đội của con. Hiện tại chính là thời điểm quan trọng trong quá trình phát triển của chiến đoàn Kỳ Văn, mất đi trụ cột là con thì chiến đoàn cũng tan rã, mà con cũng chưa hoàn thành thử thách mười đại chiến thần, ta không muốn con bỏ dở giữa chừng.

Đối mặt với sự trách mắng nghiêm khắc của Cờ thúc, dù trong lòng vô cùng bất lực nhưng hắn vẫn lựa chọn nghe theo.

Nhưng hắn không từ bỏ việc tìm kiếm cách giúp Cờ thúc kéo dài tuổi thọ và giảm bớt đau đớn.

Những năm gần đây, hắn vẫn luôn nghiên cứu chuyên sâu về lĩnh vực này.

Mỗi lần kết thúc nhiệm vụ, ngoài việc xử lý nhiều công việc trong chiến đoàn, thời gian rảnh rỗi hắn đều dành cho việc học tập chăm chỉ, nhiều năm nghiên cứu chuyên sâu như vậy, cuối cùng hắn cũng có chút thành tựu trong lĩnh vực này.

Đoàn năng lượng màu xanh lục trên lòng bàn tay này chính là thành quả nghiên cứu của hắn, có tác dụng phục hồi nuôi dưỡng cơ thể và chữa lành vết thương.

Nhưng lá bùa chữa thương này vẫn chỉ là bán thành phẩm, hắn không dám sử dụng trên người Cờ thúc, sợ xảy ra ngoài ý muốn.

Ban đầu hắn muốn nghiên cứu thêm một thời gian nữa, chế tạo ra thành phẩm rồi mới giúp Cờ thúc phục hồi cơ thể.

Nhưng không ngờ tình trạng cơ thể của Cờ thúc lại xấu đi nhanh chóng.

Lúc này đối mặt với việc Cờ thúc một lần nữa từ chối, đứa nhỏ thầm thề, đợi khi trở về căn cứ chiến đoàn sẽ dành nhiều thời gian hơn cho việc nghiên cứu lá bùa chữa thương, nhanh chóng chế tạo ra thành phẩm, giúp Cờ thúc giải quyết vấn đề ẩn họa về cơ thể.

Những năm gần đây hắn cũng đã bồi dưỡng người kế thừa cho chiến đoàn.

Hết chương 1470.

Chương 1471. Tuyên Bố Giải Ngũ

Đợi nửa năm sau khi kết quả đánh giá mười đại chiến thần mới nhất được công bố, hắn sẽ chính thức tuyên bố giải ngũ, từ biệt sự nghiệp tiền tuyến, trở về phụng dưỡng Cờ thúc.

Bên kia.

Phong Kỳ được Cổ Sa đẩy đến quảng trường căn cứ Hổ Phách.

Lúc này đã có một chiếc chuyên cơ Hổ Phách chuẩn bị sẵn sàng, chờ cất cánh bất cứ lúc nào.

Thấy Phong Kỳ xuất hiện, các nhân viên làm việc gần đó lập tức tiến lên giúp đỡ, rất nhanh hắn đã được đưa lên chuyên cơ.

Không dừng lại, chuyên cơ Hổ Phách sau khi hắn và Cổ Sa ngồi vào đã thẳng hướng cất cánh, bay về phía Thành Lãnh Đông.

Nhìn cảnh vật ngoài cửa sổ dần thu nhỏ lại, Phong Kỳ cố gắng bình ổn cảm xúc kích động trong lòng.

Bao nhiêu năm chờ đợi, sắp sửa có kết quả.

Lúc này hắn cầm lấy điện thoại bên cạnh ghế ngồi, sau đó nhập một dãy mã số.

Đợi một lúc lâu sau, giọng nói quen thuộc vang lên bên tai.

Đầu dây bên kia chính là Mộc Tinh.

Phong Kỳ cũng không ngờ cuộc điện thoại này lại có thể gọi thông, trước đây hắn gọi điện cho Mộc Tinh, đều phải sau vài giờ, thậm chí là vài ngày sau mới gọi lại.

Có thể thấy Mộc Tinh thường ngày rất bận rộn.

Lựa chọn gọi điện thoại này, là vì hắn không rõ Mộ Trảo lúc này đang ở đâu.

Có lẽ đang ở trong Thành Lãnh Đông tìm kiếm kỳ tích, hoặc là đang ở nơi khác nhàn rỗi… nhưng khả năng cao nhất vẫn là đi tìm Mộc Tinh, lựa chọn hợp tác với cô để thành lập quân đội Bình Minh.

Nếu Mộc Tinh nói Mộ Trảo đang ở bên cô, hắn sẽ không cần tốn công sức và thời gian đi tìm nữa, chỉ cần để Mộc Tinh giữ chân Mộ Trảo, hắn trực tiếp đến căn cứ của chiến đoàn Bình Minh là có thể gặp được Mộ Trảo.

Trong điện thoại, đối mặt với câu hỏi của hắn, Mộc Tinh tỏ ra rất nghi ngờ.

Điều này chứng tỏ Mộc Tinh vẫn chưa tiếp xúc với Mộ Trảo, lúc này thậm chí còn không biết Mộ Trảo là ai.

Báo bình an xong, hắn cúp điện thoại.

Dù trong lòng bất lực nhưng muốn tiếp xúc với Mộ Trảo vào lúc này, hắn phải đi tìm, bởi vì không biết Mộ Trảo sẽ tiếp xúc với Mộc Tinh vào lúc nào.

Dù chờ đợi có thể có được nhiều sự chắc chắn hơn nhưng cơ thể hắn đã không còn thời gian nữa.

Hắn cầm lấy máy tính bảng dự phòng đặt trên mặt bàn trước mặt, bắt đầu tìm kiếm tin tức mới nhất của Thành Lãnh Đông.

Đặc biệt là đoạn video phỏng vấn ông chủ tiệm mì.

Cảnh vật ngoài cửa sổ bị mây che khuất, Phong Kỳ hít thở đều, không ngừng điều chỉnh cảm xúc thay đổi.

Ngay lúc này, một tin tức của Thành Lãnh Đông đã thu hút sự chú ý của hắn.

Tin tức này đưa tin về một chuyện kỳ lạ mới xảy ra ở Thành Lãnh Đông gần đây.

Hai ngày trước, lúc 11 giờ 23 phút đêm, bầu trời khu vực phía Bắc Thành Lãnh Đông đột nhiên sáng như ban ngày, ngay sau đó là tiếng nổ lớn, tiếp theo là cơn gió lốc do sóng xung kích năng lượng tạo ra đã cuốn phăng toàn bộ khu vực phía Bắc Thành Lãnh Đông.

Sự kiện bất ngờ này đã đánh thức nhiều cư dân khu vực phía Bắc Thành Lãnh Đông khỏi giấc ngủ.

Sau đó, quân đội Thành Lãnh Đông đã tiến hành điều tra thực tế về sự kiện này và công bố kết quả điều tra ra bên ngoài.

Những manh mối điều tra được có rất nhiều nhưng những manh mối này căn bản không đủ để chứng minh cuối cùng đã xảy ra chuyện gì.

Điều khiến Phong Kỳ chú ý là, trong những manh mối quân đội tiết lộ có nhắc đến, lúc xảy ra vụ nổ va chạm năng lượng là ở bên dưới khu vực, xuất hiện rất nhiều vết kiếm dày đặc, những vết kiếm này thậm chí còn lưu lại chút kiếm khí, những người đi điều tra vì vô tình chạm vào dấu vết kiếm trên mặt đất mà bị cắt đứt ngón tay.

Manh mối này trong mắt quân đội Thành Lãnh Đông quả thực vô dụng nhưng trong mắt Phong Kỳ lại là một thông tin quan trọng.

Kiếm khí, đây không phải là năng lực mà ai cũng có thể sử dụng.

Trong số những tình báo nắm được hiện nay, có hai thế lực có thể thi triển kiếm khí làm người khác bị thương.

Một, kiếm đạo Lữ gia, chính là gia tộc đứng sau Lữ Việt.

Nhưng hậu nhân kiếm đạo Lữ gia đều ở Thông Thiên Lộ, người duy nhất trở về thế giới loài người chỉ có Lữ Việt.

Bỏ qua việc Lữ Việt đang đảm nhiệm chức tổng giáo quan hệ chiến đấu tại học phủ Bình Minh, cho dù Lữ Việt ra tay cũng không thể có thực lực cường hãn như vậy, khiến uy lực kiếm khí lưu lại lâu dài.

Tất nhiên, cũng không loại trừ khả năng kiếm đạo Lữ gia có người khác ngoài Lữ Việt trở về thế giới loài người, mà Lữ Việt không biết.

Nhưng khả năng này rất nhỏ.

Hai, tộc Kiếm.

Khả năng của phỏng đoán này cao hơn kiếm đạo Lữ gia nhiều.

Những tình báo hiện có có thể chứng minh, khu vực phía Đông nơi có năm thành phố tọa lạc là phạm vi khu vực mà các thế lực trong thế giới nhỏ Linh vực của thế giới lĩnh vực chủ yếu giáng lâm.

Tộc Kiếm là một thế lực cường hào trong thế giới nhỏ Linh vực, hoàn toàn có khả năng giáng lâm ở gần Thành Lãnh Đông.

Hết chương 1471.

Chương 1472. Kế Hoạch Kháng Chiến

Suy đoán theo hướng này, hắn thậm chí còn cảm thấy thế lực lĩnh vực mà Mộc Tinh đang tìm kiếm ẩn núp trong Thành Lãnh Đông, có lẽ chính là tộc Kiếm.

Giả sử sự kiện sóng xung kích năng lượng ở khu vực phía Bắc Thành Lãnh Đông có liên quan đến tộc Kiếm, Phong Kỳ không khỏi nghĩ đến, liệu người giao thủ với tộc Kiếm có phải là Mộ Trảo mà hắn đang tìm kiếm hay không.

Thái độ của Mộ Trảo đối với Sinh Vật Trận Địa hoàn toàn khác với thái độ đối với loài người.

Điểm này có thể chứng minh từ những hình ảnh trong mảnh ký ức của Mộ Trảo.

Có lẽ là Mộ Trảo trong quá trình tìm kiếm kỳ tích đã phát hiện ra tộc Kiếm ẩn núp trong Thành Lãnh Đông, sau đó giao thủ với bọn chúng.

Trong bản tin có nói sóng xung kích năng lượng dữ dội kéo dài khoảng nửa giờ.

Điều này chứng tỏ kẻ giao thủ với Mộ Trảo có thực lực vô cùng cường hãn.

Mộ Trảo mạnh đến mức nào, hắn đã từng thấy qua hình ảnh trong mảnh ký ức.

Đối mặt với vô số Sinh Vật Trận Địa, nàng chỉ dựa vào một cây trường thương màu bạc, cũng không hề yếu thế.

Nếu quả thực là tộc Kiếm giao thủ với Mộ Trảo, có thể chiến đấu với Mộ Trảo, có lẽ chỉ có tộc trưởng đương nhiệm của tộc Kiếm, Kiếm Tịch đã sống hơn nghìn năm.

Thực lực của Kiếm Tịch mạnh đến mức nào, hắn chỉ có thể đoán đại khái.

Có thể khẳng định rằng, thực lực của Kiếm Tịch rất mạnh, thậm chí không yếu hơn nhiều cường giả trong mắt Mê Vụ Chi Chủ.

Phán đoán này có ba điểm có thể chứng minh.

Một, Kiếm Tịch là người hiếm hoi nắm giữ vật phẩm kỳ tích, đồng thời có thể sử dụng thành thạo vật phẩm kỳ tích.

Vật phẩm kỳ tích trong tay người khác nhau, công hiệu phát huy ra hoàn toàn khác nhau.

Viên đá quý bí ẩn có thể cường hóa vạn vật trong tay Kiếm Tịch có thể cực đại nâng cao uy lực bản mệnh kiếm của hắn, mà bản mệnh kiếm lại có thể nâng cao thực lực của Kiếm Tịch.

Viên đá quý cường hóa bí ẩn và Kiếm Tịch vô cùng ăn ý.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Kiếm Tịch có thể dẫn dắt tộc Kiếm nhanh chóng trỗi dậy.

Nguyên nhân thứ hai, Kiếm Tịch đã sống hơn nghìn năm, là thiên tài số một của tộc Kiếm, tốc độ trưởng thành vốn đã rất nhanh, cộng thêm có không gian trưởng thành hơn nghìn năm, thực lực đã đạt đến cảnh giới vô cùng khủng khiếp.

Với tuổi thọ dài đằng đẵng của Kiếm Tịch, Mê Vụ Chi Chủ đã sống hàng trăm năm trong mắt hắn cũng chỉ là một đứa trẻ con mà thôi.

Điểm thứ ba có thể chứng minh thực lực của Kiếm Tịch rõ ràng nhất.

Đó chính là Ma đao.

Ma đao mạnh đến mức nào có thể thấy được từ phản ứng của Mê Vụ Chi Chủ.

Lần đầu tiên đối mặt với Ma đao, Mê Vụ Chi Chủ đã dứt khoát chịu thua, bởi vì lúc đó hắn đã hiểu rằng mình căn bản không phải là đối thủ của Ma đao.

Đây chỉ là Ma đao bị thương nặng, vẫn chưa tìm được chủ nhân mới.

Nhưng Kiếm Tịch từng đối mặt với Ma đao ở trạng thái đỉnh cao.

Đối mặt với Ma đao có chủ nhân thích hợp, ở trạng thái hoàn hảo, mặc dù Kiếm Tịch thắng một cách miễn cưỡng nhưng cũng là thắng.

Mặc dù cùng là thế lực bá chủ của một thế giới lĩnh vực nhưng Kiếm Tịch đã hoàn toàn có khả năng dẫn dắt tộc Kiếm bành trướng ra bên ngoài, đưa tộc Kiếm tiến tới cuộc chiến rộng lớn hơn.

Thông qua góc nhìn ký ức của Ma đao, Kiếm Tịch thậm chí còn có tham vọng muốn thống trị toàn bộ thế giới nhỏ Linh vực, hướng đến các thế giới nhỏ lĩnh vực khác để khiêu chiến.

Lý do khiến Kiếm Tịch vẫn luôn không làm như vậy, là vì sự xuất hiện của Ma đao luôn làm đảo lộn bước chân bành trướng của Kiếm Tịch, khiến nhiều kế hoạch của Kiếm Tịch không thể thực hiện.

Những lần khiêu chiến liên tục của Ma đao khiến Kiếm Tịch như ngạnh ở họng, đặc biệt là phát hiện ra thực lực của Ma đao đều tăng lên rất nhiều sau mỗi lần chiến đấu.

Điều này tạo áp lực cho Kiếm Tịch, khiến hắn vô cùng muốn trở nên mạnh mẽ hơn.

Giải quyết Ma đao cũng trở thành chuyện quan trọng hàng đầu trong lòng Kiếm Tịch.

Vì vậy, bước chân bành trướng của tộc Kiếm đã bị trì hoãn hết lần này đến lần khác.

Thông qua ký ức của Ma đao, hắn thậm chí còn cảm thấy thực lực của Kiếm Tịch đã vượt qua Mộc Tinh hiện tại.

Nói về tiềm năng phát triển, hắn cảm thấy Mộc Tinh phải vượt xa Kiếm Tịch.

Nhưng thời gian trưởng thành của Mộc Tinh lại ngắn, thời gian trưởng thành nhanh chóng sau khi bước lên tiền tuyến cũng chỉ có vài chục năm, chưa đến trăm năm, hoàn toàn không thể so sánh với Kiếm Tịch, lão già đã sống hơn nghìn năm này.

Nếu cho Mộc Tinh đủ thời gian, hắn cảm thấy Mộc Tinh hoàn toàn có thể đánh bại Kiếm Tịch.

Cuối cùng, thiên phú nuốt chửng để trưởng thành của Mộc Tinh còn khủng khiếp hơn nhiều thiên phú của các cường tộc mà Mê Vụ Chi Chủ đã mô tả.

Nhưng Mộc Tinh hiện tại, chưa chắc đã là đối thủ của Kiếm Tịch.

Biết đâu trên đường lịch sử bình thường, đằng sau cái chết trong chiến đấu của Mộc Tinh cũng có bóng dáng của Kiếm Tịch.

Hết chương 1472.

Chương 1473. Bí Mật Của Tinh Hồng

Nhưng chỉ dựa vào như vậy, hắn vẫn không cảm thấy thực lực của Kiếm Tịch có thể chiến đấu với Mộ Trảo.

Dù sao thì Mộ Trảo 1500 năm sau có thể được coi là chiến thần vô địch, chỉ một đòn tay cũng có thể thu hoạch mạng sống của một vùng Sinh Vật Trận Địa.

Thực lực của Mộ Dao là mạnh nhất trong số những chiến lực mà hắn từng thấy cho đến nay.

Đây cũng là một điểm mà hắn vẫn luôn không hiểu.

Theo lý mà nói, chỉ bằng chiến lực của bản thân, Mộ Trảo cũng có thể giải quyết được rất nhiều vấn đề, tại sao lại phải đặc biệt thành lập Quân Bình Minh với Mộc Tinh để giải quyết vấn đề?

Trận chiến trên bầu trời phía bắc Lãnh Đông Thành cũng vậy.

Nếu giao thủ với Kiếm Tịch là Mộ Trảo 1500 năm sau đó, cho dù Kiếm Tịch có mạnh đến đâu, hắn cũng sẽ bị giết chết trong thời gian ngắn.

Bây giờ có thể khẳng định một điều là Mộ Trảo đã xuất hiện trong Lãnh Đông Thành.

Còn Mộ Trảo này có phải là Mộ Trảo 1500 năm sau trong tương lai hay không, hắn không biết.

Có lẽ Mộ Trảo xuất hiện bây giờ cũng giống như Mặc, chỉ là một phân thân của Thái Dương, bản thân thực lực không

mạnh, chỉ là trong tương lai thông qua một số thủ đoạn nào đó đã nâng cao chiến lực của mình rất nhiều.

Còn có một khả năng nữa, có lẽ Mộ Trảo đột nhiên trở về đã bị thương nặng, khiến thực lực của cô không thể phát huy hết được, mới có cuộc chiến căng thẳng với Kiếm Tịch hoặc kẻ địch bí ẩn.

Thông qua những thông tin tình báo hiện có, cũng như những manh mối tình báo đã thu được trước đó, Phong Kỳ đã ghép lại vô số câu trả lời có thể gần với sự thật trong đầu.

Nhưng câu trả lời cụ thể là gì, chỉ có thể tiết lộ sau khi tận mắt nhìn thấy Mộ Trảo.

Hắn đưa tay xoa xoa thái dương đang đau nhức, việc tập trung tinh thần quá mức khiến hắn buồn nôn dữ dội, hắn chỉ có thể thả chậm dòng suy nghĩ, cố gắng bình tĩnh cảm xúc, từ đó giúp cơ thể được thư giãn.

Lúc này, hắn cảm thấy cổ họng ngứa ngáy, không nhịn được cúi đầu ho dữ dội.

Sau một hồi ho dữ dội, hắn xua tay ra hiệu cho Cổ Sa đang đứng dậy không cần để ý đến mình.

Hắn đã quen với việc cơ thể ngày càng suy yếu.

Hắn quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, bên dưới chuyên cơ Hổ Phách là những đám mây dày đặc, một vầng trăng tròn sáng ngời treo cao trên bầu trời, là thứ ánh sáng mà mặt đất không thể nhìn thấy.

Xa hơn nữa, các loại lá chắn lĩnh vực trường màu sắc khác nhau dựng đứng, như thể chia thế giới thành vô số khu vực.

Ánh mắt của Phong Kỳ dần trở nên đờ đẫn, đồng tử phản chiếu ánh trăng, trong lòng tràn đầy khao khát "Sống."

Con đường phía trước còn rất gian nan.

Nhưng trên con đường hy sinh này, hắn đã rất gần với sự thật, chỉ cần có thể gặp được Mộ Trảo, có lẽ có thể khiến con đường cứu thế dài đằng đẵng nhanh hơn một chút, bớt đi một số đường vòng.

Ta… muốn sống.

….

Lãnh Đông Thành, sân bay khu Đông.

Xuống máy bay, bên ngoài gió lạnh thấu xương, tuyết rơi như giấy vụn, tràn ngập mọi ngóc ngách trong tầm mắt của Phong Kỳ.

Ngồi trên xe lăn, Cổ Sa đẩy hắn ra khỏi sân bay.

Mặc dù đã mặc quần áo dày, Phong Kỳ vẫn cảm thấy hơi lạnh xâm nhập.

Hắn không xa lạ gì với thành phố này.

Trên con đường hy sinh trước đó, hắn đã từng sống ở đây một thời gian với Mê Vụ Chi Chủ.

Nhớ lại năm xưa, dù mặc áo ngắn tay, hắn vẫn không bị ảnh hưởng gì trong điều kiện thời tiết khắc nghiệt như vậy.

Nhưng thân thể bây giờ không còn như trước, hắn có thể cảm nhận rõ ràng dấu vết thời gian để lại trên người mình.

Bây giờ hắn thường xuyên bị mờ mắt, nhất là lúc mới tỉnh dậy, luôn phải mất một lúc mới có thể nhìn rõ cảnh vật bên ngoài.

Hắn còn thường xuyên cảm thấy mệt mỏi về tinh thần, đôi khi đang làm một việc gì đó nhưng lại bất giác buồn ngủ.

Hắn còn thường xuyên chìm vào hồi ức, bất kỳ thứ gì nhìn thấy cũng sẽ đưa hắn vào một đoạn ký ức nào đó…

Nhưng may mắn là hắn đã chống đỡ được đến ngày hôm nay.

Chỉ cần có thể tìm được Mộ Trảo trong Lãnh Đông Thành thì sự kiên trì trên con đường hy sinh này cuối cùng sẽ được đền đáp xứng đáng.

Cho dù vẫn phải chết nhưng lúc đó trong lòng hắn sẽ không còn gì hối tiếc nữa.

Ra khỏi sân bay, đến địa điểm đã định, đội viên mà hắn cử đến Lãnh Đông Thành để điều tra đã đợi sẵn ở đó.

Người đứng đầu là một người đàn ông đeo kính chức năng Mặc màu đen.

Hắn ta cao khoảng một mét tám lăm, thân hình to lớn vạm vỡ, vẻ mặt nghiêm túc, trên người toát lên vẻ uy nghiêm và chính khí.

Người đàn ông này tên là Địch Tùng, 36 tuổi, từng là sinh viên tốt nghiệp xuất sắc của khoa chiến đấu Học viện Bình Minh.

Sau khi tốt nghiệp, Địch Tùng vốn định ra tiền tuyến nhưng Phong Kỳ đã tuyển dụng hắn ta vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách, trở thành một thành viên của chiến đoàn trực thuộc Hổ Phách.

Trong thời gian này, Địch Tùng luôn thể hiện xuất sắc, cuối cùng thông qua sự lựa chọn của hắn, trở thành một thành viên của đội điều tra Lãnh Đông Thành và chỉ trong vài năm ngắn ngủi đã được thăng chức làm người phụ trách đội này.

Hết chương 1473.

Chương 1474. Cuộc Tấn Công Bất Ngờ

Thông tin tình báo về khả năng xuất hiện của Mộ Trảo lần này cũng là do Địch Tùng truyền về.

"Phong lão."

Nhìn người già tóc bạc trắng, vẻ mặt tiều tụy, Địch Tùng lúc này cung kính cúi đầu, vẻ uy nghiêm trên người hắn ta trong phút chốc tan biến.

Phong Kỳ khẽ gật đầu:

"Tiểu Tùng, những năm qua vất vả cho ngươi rồi."

Trước lời khen ngợi của hắn, vị tướng lĩnh này lại tỏ ra có chút được sủng ái nhược kinh.

Sau đó, theo sự sắp xếp của Địch Tùng, Phong Kỳ lên chiếc xe đã chuẩn bị sẵn.

Có ba chiếc xe đến đón, Phong Kỳ được sắp xếp ngồi ở chiếc xe giữa, được hai chiếc xe trước sau hộ tống đi về hướng ngoại ô Lãnh Đông Thành.

Địch Tùng và Phong Kỳ ngồi cùng một xe.

Trong thời gian đó, hắn ta báo cáo với Phong Kỳ về những manh mối và thông tin tình báo đã điều tra được trong những năm qua.

Khi Địch Tùng nói đến một thông tin tình báo, Phong Kỳ hơi nhíu mày.

Hắn ta nói rằng, Lãnh Đông Thành đang triển khai một phương pháp tu luyện đặc biệt để rèn luyện sức khỏe cho toàn dân.

Đây là một chiêu kiếm, thông qua hơi thở và chiêu kiếm có thể giúp cơ thể hấp thụ linh khí trời đất nhanh hơn.

Thực ra, hắn đã biết thông tin tình báo này thông qua thông tin mà Địch Tùng truyền về trước đó.

Nhưng lúc đó hắn không thấy có gì không ổn.

Triển khai rèn luyện sức khỏe cho toàn dân không chỉ có ở Lãnh Đông Thành.

Tinh Thành, thành Cựu Nhật, thành phố Tương Lai, thành phố Thắng Lợi, bao gồm cả các thành phố nhỏ phụ thuộc khác đều triển khai các phương pháp rèn luyện sức khỏe của riêng mình, chẳng hạn như "Bộ Tu luyện thể thao." là một trong những phương pháp rèn luyện phù hợp với mọi người.

Nhưng lúc này liên tưởng đến thế lực lĩnh vực tiềm ẩn trong Lãnh Đông Thành là Kiếm tộc, hắn không khỏi nghi ngờ rằng trong đó có vấn đề tiềm ẩn.

…

Trong thời gian Địch Tùng báo cáo tình báo, hắn ta thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn người già trước mặt.

Người đàn ông đã gần bốn mươi này trước mặt Phong Kỳ không còn vẻ mặt uy nghiêm như trước mặt cấp dưới, giọng nói cung kính.

Bởi vì hiểu nên tôn kính.

Sau một hồi lâu, xe đến nơi ở đã được sắp xếp trước.

Đây là một trang viên nhỏ ở vùng xa xôi, gần đó là rừng trúc tuyết, cách xa khu vực thành phố phồn hoa, giảm bớt

được nhiều phiền phức không cần thiết.

Phong Kỳ ở lại đây.

Những ngày tiếp theo, Địch Tùng dẫn theo các thành viên trong đội tiếp tục tìm kiếm tung tích Mộ Trảo trong Lãnh Đông Thành.

Còn Phong Kỳ thì ở lại nơi ở chờ tin tức.

Hắn cũng muốn cùng đi tìm kiếm nhưng lực bất tòng tâm.

Tìm kiếm Mộ Trảo chắc chắn phải tiến hành bí mật, không thể nhờ đến sự giúp đỡ của những người cấp cao trong Lãnh Đông Thành.

Tình hình hiện nay trong Lãnh Đông Thành rất phức tạp, nếu vội vàng để lộ việc hắn đang tìm kiếm Mộ Trảo, rất có thể sẽ khiến thế lực lĩnh vực tiềm ẩn chú ý.

Đặc biệt là khi biết được trong Lãnh Đông Thành có thể ẩn núp thế lực Kiếm tộc.

Nếu Kiếm tộc đã từng tiếp xúc với Mộ Trảo, chắc chắn sẽ biết được đặc điểm ngoại hình của Mộ Trảo, lựa chọn hợp tác với những người cấp cao trong Lãnh Đông Thành chẳng khác nào tự chui đầu vào rọ, nói cho những người cấp cao trong Lãnh Đông Thành biết về ngoại hình của Mộ Trảo và hy vọng đối phương có thể giúp đỡ tìm kiếm, sẽ khiến thế lực lĩnh vực tiềm ẩn nhận ra hắn có quan hệ với Mộ Trảo.

Hắn rất có khả năng sẽ bị bắt và tra tấn dã man.

Đến lúc đó không gặp được Mộ Trảo là một chuyện, hắn rất có khả năng phải sớm rời khỏi cuộc đời.

Chờ đợi hơn trăm năm, hắn không muốn vì một số sai lầm nhỏ mà đánh mất sự thật sắp có trong tay.

Địch Tùng tìm kiếm ba ngày, Phong Kỳ chờ đợi ba ngày.

Nhưng ba ngày liên tiếp trôi qua vẫn không có bất kỳ tin tức nào về tung tích của Mộ Trảo.

Làm thế nào để tìm ra Mộ Trảo, trở thành một vấn đề bắt buộc phải giải quyết nhưng lại không biết phải giải quyết như thế nào.

Thông qua những thông tin tình báo và manh mối hiện có, Phong Kỳ đã phân tích tình hình hiện tại của Mộ Trảo.

Mộ Trảo và thế lực bí ẩn, rất có thể là Kiếm tộc, đã giao chiến liên tục trong khoảng nửa giờ, điều đó chứng tỏ khi đó Mộ Trảo và đối thủ không có ưu thế áp đảo.

Trận chiến này có ba khả năng.

Thứ nhất, Mộ Trảo chiến bại, bị thương bỏ chạy.

Khả năng này có thể giải thích được tại sao Mộ Trảo lại cần sự giúp đỡ của Mộc Tinh.

Thứ hai, Mộ Trảo chiến thắng, thế lực tiềm ẩn tử vong.

Thứ ba, đôi bên đều có sự e dè, lui về với kết quả hòa.

Còn về việc Mộ Trảo có thể tử trận hay không, hắn cho rằng hoàn toàn không thể.

Nếu Mộ Trảo tử trận, sẽ không có những biến đổi lịch sử về sau, sự xuất hiện của hắn tuy đã thay đổi lịch sử nhưng ảnh hưởng đến Lãnh Đông Thành là có hạn, cho dù có thì cũng không thể tự nhiên tạo ra một thế lực siêu cấp vốn không tồn tại trong lịch sử nhưng lại xuất hiện trên con đường hy sinh này.

Hết chương 1474.

Chương 1475. Tìm Kiếm Mộ Trảo

Bây giờ điều khiến hắn băn khoăn là Mộ Trảo có còn ở trong Lãnh Đông Thành hay không.

Nếu sau trận chiến này, Mộ Trảo thoát khỏi Lãnh Đông Thành, hắn muốn tìm lại Mộ Trảo sẽ trở nên rất khó khăn, hắn không có bất kỳ phương tiện nào để liên lạc với Mộ Trảo.

Tiếp tục kiên nhẫn chờ đợi thêm vài ngày nữa, Phong Kỳ cảm thấy mình không thể ngồi chờ chết được nữa.

Không có sự phối hợp của cơ quan quản lý Lãnh Đông Thành, muốn dùng nhân lực của một đội nhỏ để tìm kiếm tung tích của Mộ Trảo trong Lãnh Đông Thành, chẳng khác nào mò kim đáy bể.

Hắn phải thực hiện một số biện pháp.

Lựa chọn hợp tác với những người cấp cao trong Lãnh Đông Thành không nằm trong phạm vi cân nhắc của Phong Kỳ.

Vậy thì chỉ có một số cơ quan bí mật của Lãnh Đông Thành mới có thể giúp hắn làm việc này.

Phong Kỳ đầu tiên nghĩ đến chính là Liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực của Lãnh Đông Thành.

Nhưng sau khi cân nhắc kỹ lưỡng, hắn vẫn từ bỏ.

Lựa chọn hợp tác với Liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực của Lãnh Đông Thành vẫn có rủi ro.

Hiện nay Liên minh các bộ tộc yếu của Lãnh Đông Thành là liên minh tự do hay bị thế lực tiềm ẩn kiểm soát, hoàn toàn là ẩn số.

Nếu Liên minh các bộ tộc yếu trong lĩnh vực của Lãnh Đông Thành cũng giống như tình hình của Tinh Thành.

Hắn tìm đến Liên minh các bộ tộc yếu của Lãnh Đông Thành để đăng nhiệm vụ, giống như lúc trước Ngân Linh tìm đến thủ lĩnh Hắc Long của Liên minh các bộ tộc yếu Tinh Thành để đăng nhiệm vụ ám sát mình, chẳng khác nào tự chui đầu vào rọ.

Suy nghĩ trước sau, Phong Kỳ từ bỏ cách điều tra có rủi ro này.

Những ngày sau đó, trong đầu hắn dần có manh mối.

Đã tìm kiếm sự giúp đỡ của chính quyền Lãnh Đông Thành không đáng tin cậy, vậy thì hãy đổi cách khác để tìm Mộ Trảo.

Lợi thế lớn nhất của hắn hiện nay chính là tình báo.

Hắn hiểu biết về Mộ Trảo hơn nhiều so với thế lực lĩnh vực tiềm ẩn.

Những thông tin tình báo mà chỉ hắn biết nhưng thế lực lĩnh vực tiềm ẩn không biết, chính là chỗ dựa lớn nhất của hắn khi tìm kiếm Mộ Trảo.

Có manh mối, Phong Kỳ lập tức bắt tay vào sắp xếp.

Hôm đó, hắn ra lệnh cho Địch Tùng bắt đầu liên hệ với các phương tiện truyền thông, các cơ quan của Lãnh Đông Thành.

…

Lãnh Đông Thành, khu vực phía Tây.

Đêm khuya.

“Đói quá.”

Trên con phố không một bóng người, Mộ Trảo cúi gằm mặt, như thể bị rút hết xương ở phần thân trên, vô lực bước đi về phía trước.

Trong trận chiến với Kiếm Tịch, cô không bị thương nhưng cũng nhận ra rằng với thực lực hiện tại của mình, cô không phải là đối thủ của Kiếm Tịch.

Điều này khiến cô rất khó chịu.

Muốn khôi phục lại thực lực của bản thân nhưng không dễ dàng.

Sau khi trở về thế giới loài người, cô phát hiện ra rằng mình đã mất liên lạc với Diệu Nhật.

Con đường tăng thực lực của cô đã bị cắt đứt.

"Chắc chắn là tên khốn Mặc Nguyệt đã làm gì đó!"

Nghĩ đến đây, Mộ Trảo nghiến răng nghiến lợi, vô thức tung một cú đấm về phía trước, như đánh vào khuôn mặt béo núc của Mặc Nguyệt.

Phát hiện ra trong Lãnh Đông Thành có thế lực lĩnh vực ẩn núp nhưng lại bất lực, khiến tâm trạng cô thực sự không tốt.

Nhưng thực lực lại không thể khôi phục.

Cô cảm thấy rằng có lẽ mình cần sự giúp đỡ của ngoại lực, mới có thể tiêu diệt được thế lực lĩnh vực ẩn núp trong Lãnh Đông Thành.

Đang suy nghĩ về cách giải quyết mối nguy tiềm ẩn trong Lãnh Đông Thành thì một mùi thơm từ xa thoang thoảng đến, Mộ Trảo cúi gằm mặt lập tức đứng thẳng, đôi mắt sáng rực nhìn về hướng mùi thơm bay tới.

Cuối tầm mắt là một quán ăn thịt thú lĩnh vực.

Dưới tấm biển đèn neon, treo một chiếc đèn lồng đỏ lớn, bên cạnh cửa còn dựng một tấm biển, trên đó ghi các hoạt động giảm giá ưu đãi chỉ có vào dịp Tết.

Đối với đồ ăn, cô luôn không có sức đề kháng.

Cô lập tức sải bước đến trước quán ăn thịt thú lĩnh vực, kéo cửa bước vào.

Vừa bước vào trong, một luồng nhiệt lập tức ập đến, khác hẳn với thế giới bên ngoài lạnh giá.

Trong nhà tràn ngập mùi thịt, Mộ Trảo mắt sáng rực.

Lúc này trong quán đã có khá nhiều thực khách, Mộ Trảo lập tức chọn một chỗ trống không người rồi ngồi xuống.

Nhân viên phục vụ phát hiện Mộ Trảo đến, lập tức đến bên cô, mỉm cười đưa cho cô một thực đơn, hỏi:

"Cô muốn ăn gì?"

Lật thực đơn, hình ảnh món ăn đẹp mắt, như có một luồng hơi nóng hổi cùng mùi thơm phả vào mặt, khiến Mộ Trảo nheo mắt lại.

Sau một thoáng do dự, trên mặt Mộ Trảo nở nụ cười rạng rỡ:

"Đem hết lên đây!"

"Hả?" Nhân viên phục vụ có vẻ hơi khó hiểu.

"Đem hết các món ăn trên đây lên." Mộ Trảo cười hì hì giải thích.

"Cô… ăn hết được sao?"

Nhân viên phục vụ ngạc nhiên trong chốc lát nhưng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt bình thường, chỉ hỏi lại một lần nữa.

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Mộ Trảo, nhân viên phục vụ gật đầu nói:

Hết chương 1475.

Chương 1476. Liên Minh Bộ Tộc Yếu

“Có một số nguyên liệu do nguồn cung ở tiền tuyến bị đứt, nhà hàng đang thiếu…”

“Vậy thì cứ có gì thì mang lên hết.” Chưa đợi nhân viên phục vụ nói xong, Mộ Trảo đã chen ngang.

Xác định được nhu cầu của Mộ Trảo, nhân viên phục vụ ôm thực đơn vội vã rời đi.

Mộ Trảo không có việc gì làm, trong lúc chờ đợi, cô bắt đầu tò mò quan sát xung quanh, thấy những thực khách gần đó đang ăn uống ngon lành, Mộ Trảo đưa tay lau đi những giọt nước trong veo trên khóe miệng, nhìn chăm chú.

Trong lúc chờ đợi, tin tức phát trên tivi treo ở vị trí trung tâm của nhà hàng đã thu hút sự chú ý của Mộ Trảo.

“Chúng tôi xin chèn một đoạn quảng cáo tài trợ, nhà tài trợ là ngài Thiên Xu, ngài ấy có một câu nói vẫn luôn chôn giấu trong lòng muốn nói với cô Mộ Trảo: Cô Mộ Trảo, từ khoảnh khắc quen biết cô, tôi đã yêu cô sâu sắc… Gần đến Tết, tôi lấy hết can đảm để tỏ tình với cô, tôi muốn ở bên cô…”

Đoạn quảng cáo tài trợ sến súa này đã thu hút sự chú ý của không ít người trong nhà hàng.

Ngay sau đó, tiếng cười rộ lên, thậm chí có một ông chú trung niên còn lắc đầu cười, cảm thán “Giờ giới trẻ…”

Chỉ có Mộ Trảo là trợn tròn mắt:

Σ(っ°Д°;)っ!!!

“Ái chà~!”

“Thiên Xu? Chẳng phải hắn đã đến Thông Thiên Lộ rồi sao?”

Trong đầu Mộ Trảo lập tức hiện lên mười vạn câu hỏi tại sao.

Cuối đoạn quảng cáo chèn, người dẫn chương trình trên màn hình mỉm cười nói:

“Ngài Thiên Xu mời cô Mộ Trảo vào lúc XX tại địa điểm XX ở ngoại ô phía đông Lãnh Đông Thành dùng bữa tối dưới ánh nến…”

Thời gian quảng cáo kết thúc, màn hình trở lại bình thường.

“Giàu thật, hôm nay tôi cũng thấy quảng cáo tỏ tình này ở quảng trường trung tâm Lãnh Đông… Người trẻ tuổi tên Thiên Xu này có tiềm lực tài chính hùng hậu, không biết là công tử của tập đoàn nào, trước đây chưa từng nghe nói đến (một ông chú nào đó).”

“Cô xem người ta kìa, rồi nhìn lại anh, anh chẳng hiểu gì về lãng mạn cả (một cô gái nào đó).”

“Đây không phải là có tiền là được, lãng mạn ở đâu chứ (một cậu trai nào đó lẩm bẩm).”

…

Nhìn vào tivi, Mộ Trảo cau mày.

Nghĩ kỹ lại, cô cảm thấy đoạn quảng cáo này có lẽ không phải do Thiên Xu đăng.

Thiên Xu là do cô một tay nuôi lớn, cô hiểu rất rõ tính cách của hắn, vì vậy cô biết Thiên Xu căn bản sẽ không đùa như vậy.

Đoạn quảng cáo này đằng sau có lẽ còn có người khác.

Là ai?

Mộ Trảo lập tức chìm vào suy tư.

"Chắc không phải là kiếm sĩ lĩnh vực hôm qua."

Đối phương có thể biết được tên cô, còn biết cả Thiên Xu, hiển nhiên là đã tìm hiểu về cô khá kỹ.

Ngay khi Mộ Trảo đang đau đầu vì chuyện này, mùi thơm của thức ăn đã xộc đến.

Chỉ thấy nhân viên phục vụ bưng một đĩa lớn thịt thú lĩnh vực nướng than đến.

Nỗi phiền muộn lập tức tan biến.

"He he."

Trên mặt Mộ Trảo hiện lên vẻ say mê, đợi nhân viên phục vụ đặt đĩa thức ăn xuống, cô liền háo hức xắn tay vào ăn.

Nếu Phong Kỳ ở đây, chắc chắn hắn sẽ thấy rất quen thuộc.

Về cách ăn, giống như là truyền thừa.

Mộ Trảo truyền cho Úy Vi, Úy Vi truyền cho Mộc Tinh, cách ăn của họ đều rất thoải mái.

Ăn xong động tác xoa bụng đầy thỏa mãn cũng giống hệt nhau.

…

Lãnh Đông Thành, ngoại ô phía đông, rừng trúc Tuyết Trúc.

Bên ngoài mưa tuyết rơi, trên khoảng đất trống trong rừng trúc dựng một cái lều lớn.

Phong Kỳ khoác áo choàng dày, ngồi trước bàn ăn được chuẩn bị tạm thời, sau lưng hắn là Cổ Sa đứng nghiêm.

Đối với một bàn đồ ăn ngon trước mặt, Phong Kỳ có tâm mà không có sức, chỉ có thể nhấp từng ngụm nhỏ dịch dinh dưỡng.

Lò sưởi bên cạnh tỏa ra từng luồng nhiệt, khiến hắn không bị cái lạnh xâm nhập, trên lò sưởi ủ ấm một bát rượu nhưng không phải chuẩn bị cho hắn mà là cho một người bạn đã quen biết từ lâu.

Nghe Úy Vi nói, Mộ Trảo từng rất thích uống "Rượu Thiên Diệp", vì vậy hắn đã chuẩn bị trước.

Mọi thứ đã sẵn sàng, hắn chỉ chờ Mộ Trảo xuất hiện.

Đêm nay trời tối đen, sao mờ, nơi ánh sáng của lò sưởi nhảy nhót chiếu tới, tuyết rơi lất phất, khu vực mà ánh lửa không chiếu tới đen đặc như mực.

Trong lúc chờ đợi, đầu Phong Kỳ choáng váng, suýt nữa ngủ thiếp đi.

Cơ thể mục nát này luôn khiến hắn cảm thấy bất lực, không nghe lời.

"Đúng lúc quan trọng, cố gắng thêm chút nữa, đừng có mà hỏng bét." Hắn xoa tay lẩm bẩm.

Xoa xoa thái dương, hắn cố gắng lấy lại tinh thần.

Thời gian hẹn đã đến nhưng Mộ Trảo vẫn chưa xuất hiện.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

Thấy Phong Kỳ khó khăn chống đỡ, Cổ Sa đứng sau không nhịn được tiến lên, nhỏ giọng quan tâm:

"Phong lão, có lẽ Mộ Trảo sẽ không đến, sức khỏe của ngài quan trọng, hay là ngài về trước đi."

Phong Kỳ nghe vậy, nhẹ nhàng xua tay:

"Chờ thêm chút nữa."

Nếu đêm nay không thể gặp được Mộ Trảo, hắn không nghĩ ra còn cách nào khác có thể giúp hắn tìm được Mộ Trảo.

Có lẽ chỉ có thể chống đỡ đến khi Mộ Trảo chủ động tìm đến Mộc Tinh, hắn mới có thể thông qua Mộc Tinh để gặp được Mộ Trảo.

Hết chương 1476.

Chương 1477. Đối Mặt Thực Tại

Nhưng cơ thể hắn đã không cho phép hắn chống đỡ thêm nữa.

Cơ thể này có thể đổ xuống bất cứ lúc nào.

Đêm nay không gặp được Mộ Trảo, sợi dây hy sinh này có lẽ sẽ kết thúc cùng với cơ thể ngày càng suy kiệt của hắn.

Trong lúc chờ đợi, đầu óc càng lúc càng choáng váng.

Ngay lúc này, một giọng nói ngọt ngào vang lên bên tai hắn.

"Này, lão già, một bàn đồ ăn ngon như vậy mà không ăn thì thật lãng phí!"

Nghe thấy giọng nói, Phong Kỳ đột nhiên tỉnh táo.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước nơi phát ra giọng nói, chỉ thấy Mộ Trảo đang cười tươi nhìn hắn, sau đó đưa tay cầm một con gà nướng trên bàn, xé cánh gà nhét vào miệng, vừa nhai vừa nói không rõ:

"Lão già, ông tìm tôi à?"

Thấy Mộ Trảo cuối cùng cũng xuất hiện, tâm trạng Phong Kỳ lập tức kích động, chỉ thấy trời đất quay cuồng.

Hắn lập tức cầm lấy ống tiêm Adrenaline đã chuẩn bị sẵn, tiêm một mũi vào cánh tay.

Làm như vậy tuy tổn hại đến cơ thể nhưng khi đã gặp được Mộ Trảo, sứ mệnh của hắn cũng sắp kết thúc.

Những ảnh hưởng về sau đối với cơ thể không còn quan trọng nữa, điều quan trọng là nhân lúc Mộ Trảo đến, từ miệng cô ta tìm hiểu sự thật chưa được giải đáp trong lòng.

Có lẽ… Mộ Trảo còn có cách kéo dài tuổi thọ cho hắn.

Chất lỏng được tiêm vào cơ thể, cảm giác muốn ngất xỉu như thủy triều rút đi.

Nghỉ một lúc, Phong Kỳ đã hồi phục lại trạng thái.

Lúc này, hắn đưa tay cầm lấy ly rượu trước mặt, sau đó cầm lấy bình rượu đặt trên lò sưởi, rót đầy một ly, rồi đứng dậy đưa cho Mộ Trảo.

Nhận lấy ly rượu, Mộ Trảo uống một hơi cạn sạch, dường như không sợ Phong Kỳ bỏ thuốc vào rượu và thức ăn.

Uống xong rượu Thiên Diệp, Mộ Trảo lập tức hai mắt sáng lên, không nhịn được khen ngợi:

"Ngon."

"Đúng rồi, lão già, ông vẫn chưa nói tại sao tìm tôi nhỉ? Ông dường như rất hiểu tôi."

Đặt ly rượu xuống, Mộ Trảo tiếp tục ăn uống thỏa thích, đồng thời nhìn Phong Kỳ với vẻ tò mò.

"Mộ Trảo, ta đã đợi ngươi 113 năm."

Lúc này, Phong Kỳ nhẹ giọng nói.

Nhìn Phong Kỳ mỉm cười từ bi, Mộ Trảo không biết là bị câu nói này làm cho kinh ngạc hay là ăn quá nhanh bị nghẹn, đột nhiên ngừng động tác ăn.

Sau đó nhìn Phong Kỳ với ánh mắt có vẻ không dám tin:

"Hả? 113 năm?"

…

Nghe Phong Kỳ nhẹ nhàng kể lại kinh nghiệm của mình, biểu cảm của Mộ Trảo từ ban đầu là hờ hững dần trở nên nghiêm túc, thỉnh thoảng gật đầu xác nhận.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Trong môi trường cực đêm của Bắc cảnh, không phân biệt được ngày đêm, cũng không biết đã trôi qua bao lâu.

Trong khi kể chuyện, Phong Kỳ cũng theo hình ảnh ký ức mà đắm chìm vào hồi ức, không thể tự thoát ra được.

Khi hắn kể xong, một giọt nước mắt theo đó trượt khỏi khóe mắt.

Đợi hắn hoàn hồn lại, phát hiện Mộ Trảo đã đứng bên cạnh hắn, cười đùa xoa đầu hắn:

"Kỳ tử, vất vả rồi."

Vươn tay gạt tay trái của Mộ Trảo, Phong Kỳ đã thoát khỏi biển cảm xúc không nhịn được trợn mắt.

Con đường này do hắn tự chọn, không cần người khác thương hại và đau lòng.

Lúc này, hắn lên tiếng:

"Mộ Trảo, giờ đến lượt ta hỏi rồi."

Mộ Trảo nghe vậy, gật đầu mạnh, đi đến ngồi đối diện bàn ăn, bắt đầu ăn uống thỏa thích, sau đó nói:

"Hỏi đi, ta biết gì nói nấy."

"Cuối cùng ngươi là thân phận gì?"

"Ngươi đoán đúng rồi, ta và Mặc Nguyệt Tiểu Béo có tình huống rất giống nhau, hắn là phân thân do ý thức của Mặc Nguyệt tạo ra, còn ta là phân thân do ý thức của Thái Dương tạo ra, chúng ta dùng cách này để đi khắp thế gian."

Nghe câu trả lời của Mộ Trảo, Phong Kỳ rơi vào im lặng.

Thông qua tình hình thu thập được trước đó, hắn và Mê Vụ Chi Chủ đã phân tích ra thân thế lai lịch của Mặc, sau đó có hướng đoán đại khái về lai lịch của Mộ Trảo, cho nên câu trả lời của Mộ Trảo không khiến hắn bất ngờ.

Sau đó, hắn tiếp tục hỏi:

"Ta vẫn không hiểu một chuyện, tại sao ngươi lại xây dựng Thông Thiên Lộ, đưa những chiến sĩ có tiềm lực nhất của nhân loại đến đó, làm như vậy tuy có thể tạo ra một con đường ngăn cản thế lực thế giới lĩnh vực xâm lược nhưng tình hình hiện tại của nhân loại ngày càng tồi tệ, đặc biệt là đến 1500 năm sau, sự tồn tại của Thông Thiên Lộ đối với nhân loại đã không còn ý nghĩa gì nữa, chi bằng để những chiến sĩ đó rút lui về thế giới loài người… Ví dụ như xây dựng một thành phố loài người giống như Tinh Thành, có những cường giả trên Thông Thiên Lộ trấn thủ thành phố này, như vậy nhân loại mới có thể có nhiều không gian phát triển hơn, có lẽ có thể phát triển thành một thế lực không kém gì siêu cường tộc."

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo trước tiên cầm ly rượu trên bàn uống một ngụm, vẻ mặt say sưa hiện lên, sau đó mới giải thích:

"Xây dựng Thông Thiên Lộ chủ yếu là để kéo dài thời gian bị thế giới lĩnh vực xâm lược."

"Trước đại thế, các chủng tộc thế giới lĩnh vực muốn tiếp tục sống thì chỉ có thể xâm lược thế giới loài người, cho nên dù thế nào họ cũng sẽ chọn xâm lược thế giới loài người, với sức mạnh của thế giới loài người căn bản không thể chống lại thế giới lĩnh vực, cho nên Thông Thiên Lộ chỉ có thể tạm thời làm chậm tốc độ xâm lược, chứ không thể ngăn chặn hoàn toàn cuộc xâm lược."

Hết chương 1477.

Chương 1478. Sự Thật Tàn Khốc

"Vậy tại sao Thông Thiên Lộ lại tồn tại? Lựa chọn tốt nhất không phải là thu hẹp trận địa loài người, để những chiến sĩ thông thiên này trấn thủ trận địa giành thời gian phát triển cho loài người sao?" Phong Kỳ cau mày nói.

"Ngươi sai rồi, nếu không có Thông Thiên Lộ tranh thủ thời gian cho nhân loại, nền văn minh nhân loại sẽ không phải là sự phát triển ổn định khi cố thủ trận địa, mà là một tương lai không có hy vọng, có lẽ có thể kéo dài được vài trăm năm nhưng tương lai cuối cùng vẫn sẽ diệt vong."

"Lời này nghĩa là sao." Phong Kỳ sắc mặt ngưng trọng nói.

"Ví dụ như, thế giới loài người và thế giới lĩnh vực giống như hai bức tường liền kề, một mặt được nhuộm đỏ, một mặt được nhuộm vàng, khi bức tường màu đỏ sắp sụp đổ, màu đỏ để tồn tại bắt đầu chuyển trận địa, chọn xâm lược mặt vàng, mỗi khi màu đỏ chiếm được một vùng của bức tường màu vàng, màu vàng trên đó sẽ biến thành màu đỏ, kết cục cuối cùng là màu vàng hoàn toàn biến mất, thế giới biến thành màu đỏ, tức là thế giới lĩnh vực hoàn toàn nuốt chửng thế giới loài người, thay thế thế giới loài người."

"Vậy nên xây dựng Thông Thiên Lộ, chỉ là ngươi với tư cách là phân thân của ý thức Thái Dương, không muốn bị thế giới lĩnh vực nuốt chửng?"

Nghe câu trả lời của Mộ Trảo, một nghi vấn trong lòng Phong Kỳ được giải đáp.

Hắn thông qua tin tức tình báo của tộc Ngân Nguyệt từng biết được, thế lực lĩnh vực chọn mang theo lĩnh vực trường giáng lâm thế giới loài người có ưu thế nhưng cũng là hành động mạo hiểm nhất.

Ngân Linh từng nói với Lâm Nhiễm, trên Thông Thiên Lộ có một nhóm người cản đường có thực lực vô cùng mạnh mẽ, bọn họ dường như có khả năng cảm ứng lĩnh vực trường, may mắn thì tộc Ngân Nguyệt có thể mang theo lĩnh vực trường đi qua nhưng không may mắn thì sẽ có nguy cơ diệt tộc.

Tộc Ngân Nguyệt không muốn tộc nhân mạo hiểm nên đã chọn giảm thiểu rủi ro, sau khi Ngân Linh và những chiến sĩ tiên phong khác xác định có thể thích ứng với môi trường thế giới loài người, liền kiên quyết từ bỏ lĩnh vực trường của tộc địa, trực tiếp giáng lâm.

Lúc đó khi biết được tin tức này, hắn cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

Không hiểu tại sao mang theo lĩnh vực trường và trực tiếp giáng lâm, mức độ nguy hiểm lại chênh lệch nhau quá lớn.

Bây giờ nghe lời giải thích của Mộ Trảo, nghi vấn trong lòng hắn được giải đáp.

Điều này hiển nhiên có liên quan đến Mộ Trảo, mang theo lĩnh vực trường giáng lâm giống như mang theo một lãnh thổ có thể nhuộm màu, sau khi tiến vào thế giới loài người sẽ nuốt chửng một vùng không gian của thế giới loài người, theo sự mở rộng và lan tràn của lĩnh vực trường, sự nuốt chửng sẽ tiếp tục diễn ra, gây tổn hại cực lớn đến Mộ Trảo với tư cách là ý thức thế giới loài người.

Cho nên để ngăn chặn khả năng này xảy ra, Mộ Trảo xây dựng Thông Thiên Lộ, trước tiên nhắm vào những thế lực lĩnh vực mang theo lĩnh vực trường giáng lâm.

“Ngươi có thấy ta rất ích kỷ không?” Mộ Trảo cười đùa hỏi.

“Có lẽ… ngươi có lý do bắt buộc phải làm như vậy?” Phong Kỳ không nói chắc chắn, bởi vì đã xem qua ký ức của Mộ Trảo nên hắn biết Mộ Trảo vẫn luôn có thiện ý với loài người.

“Ừm, nếu bản thể của ta ngã xuống, nền văn minh nhân loại dù vẫn tồn tại nhưng lại không còn không gian phát triển, cuối cùng vẫn sẽ diệt vong, căn bản không thể phát triển đến thực lực đủ để chống lại các tộc quần đỉnh cao của lĩnh vực.”

“Tại sao?”

“Nhân loại là sinh mệnh được sinh ra dưới luật lệ của Thái Dương, quy tắc của bọn họ với thế giới lĩnh vực nhiều nhất chỉ có thể tương thích nhưng không thể thực sự dung nhập… Nếu thế giới lĩnh vực hoàn toàn nuốt chửng thế giới loài người, ngay cả khi loài người vẫn chiếm một vị trí trong thế giới thì hầu hết tất cả các hệ thống tu luyện hiện tại đều sẽ bị lật đổ, mọi nỗ lực sẽ trở thành công cốc, bọn họ chỉ có thể tìm một con đường khác để tìm kiếm một phương pháp tu luyện tương thích hơn với thế giới lĩnh vực, từ bỏ hệ thống tu luyện hiện tại.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ vô cùng chấn động.

Hắn đột nhiên nghĩ đến một tin tức tình báo mà hắn đã biết được ở vài dòng thời gian đầu tiên.

Lúc đó hắn điều tra thời kỳ đen tối do quân Bình Minh tạo ra, có một vài thông tin quan trọng như sau.

Thông tin quan trọng thứ nhất: Mộc Tinh thành lập quân Bình Minh, phản bội loài người, chọn làm kẻ thù của loài người.

Thông tin quan trọng thứ hai: Mộc Tinh dẫn đầu quân Bình Minh tiến hành tàn sát thành trì, gây nên cảnh máu chảy thành sông…

Thông tin quan trọng thứ ba, Mộc Tinh bắt đầu đại lực thực hiện kế hoạch cải tạo phù văn, khôi phục lại dự án mà ngay cả Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng định từ bỏ, sau đó trong quân Bình Minh xuất hiện rất nhiều chiến sĩ phù văn.

…

Kết hợp với lời giải thích vừa rồi của Mộ Trảo, hắn đột nhiên hiểu được tại sao Mộc Tinh lại đại lực thực hiện kế hoạch cải tạo phù văn trong tương lai.

Hết chương 1478.

Chương 1479. Sức Mạnh Kỳ Bí

Rõ ràng là Mộc Tinh đã thông qua Mộ Trảo để biết được sự thật.

Cảm thấy hệ thống tu luyện hiện tại cuối cùng sẽ đi đến chỗ không còn, muốn loài người tương thích với quy tắc của thế giới lĩnh vực, chỉ có dự án cuối cùng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là "Kế hoạch cải tạo phù văn", cải tạo loài người thành dạng sống gần giống với Sinh vật trận địa.

Mà Mộc Tinh cũng là một trong những vật thí nghiệm của kế hoạch cải tạo phù văn.

Bây giờ nghĩ lại thì ra lúc đó Mộc Tinh đang tìm kiếm một con đường mới khả thi cho loài người, chứ không phải như lịch sử mô tả, vì muốn tạo ra nhiều chiến sĩ tà ác hơn nên mới thực hiện kế hoạch cải tạo phù văn.

Lấy lại tinh thần lại, hắn ngẩng đầu nhìn Mộ Trảo đang tận hưởng bữa ăn.

Nếu lời giải thích của Mộ Trảo là sự thật thì tương lai của loài người rõ ràng có liên quan mật thiết đến "Thái Dương." là bản thể của Mộ Trảo.

Hơn nữa là vinh cùng vinh, nhục cùng nhục.

Giống như căn cứ pha lê chính của phe ta và phe địch trong chế độ đối kháng của trò chơi Bình Minh.

Điều này cũng giải thích tại sao Thông Thiên Lộ lại quan trọng như vậy.

Ý nghĩa tồn tại của Thông Thiên Lộ là ngăn chặn tốc độ xâm lược của thế lực lĩnh vực, đồng thời cho loài người thời gian phát triển để thở, trong thời gian này loài người có thể tập trung phát triển con đường trưởng thành phù hợp nhất với mình.

Lúc đó Mộ Trảo rõ ràng đã dự đoán được tình huống xấu nhất có thể xảy ra.

Để đối phó với tình huống xấu nhất xuất hiện, cùng với Mộc Tinh thúc đẩy sự phát triển hơn nữa của kế hoạch cải tạo phù văn.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn Mộ Trảo tiếp tục hỏi:

"Ta hiểu được ý nghĩa tồn tại của Thông Thiên Lộ nhưng ta không hiểu tại sao ngươi không để lại một số cường giả cho loài người, mà lại đưa tất cả bọn họ đến Thông Thiên Lộ, khiến hậu phương bị mất nghiêm trọng."

Nghe xong lời này, Mộ Trảo đang ăn bỗng im lặng.

Suy nghĩ hồi lâu, cô cười đùa giải thích:

"Thực ra ta đã từng bồi dưỡng nhiều cường giả loài người, ví dụ như Diệp Hoàng chắc chắn có trong sách lịch sử của các ngươi, chính bọn họ đã lãnh đạo loài người chống lại sự xâm lược của thế lực lĩnh vực, tạo nên năm thành phố lớn như hiện nay… Sau khi thời kỳ hỗn loạn kết thúc, loài người ở trong giai đoạn phát triển nhanh chóng, mọi thứ đều tươi tốt, áp lực trước sự xâm lược của thế lực lĩnh vực được giảm bớt, ngược lại áp lực ở Thông Thiên Lộ ngày càng lớn, vì vậy ta đã đưa bọn họ đến Thông Thiên Lộ."

Nói đến đây, Mộ Trảo đột nhiên thở dài:

"Đây là một lựa chọn khó khăn, nếu để những chiến sĩ này ở lại trong xã hội loài người, họ chắc chắn có thể giúp nhân tộc phát triển ổn định trong thời gian ngắn nhưng thời gian này

rất ngắn, nếu không có Thông Thiên Lộ tạo ra thêm thời gian, những nỗ lực lúc này giống như trăng trong nước, đến khi thế giới này bị lĩnh vực trường bao phủ, sự trả giá của bọn họ sẽ trở thành công cốc, tranh thủ thêm thời gian, chính là để có thể tạo ra hệ thống sức mạnh đủ để loài người sánh ngang với quần thể sinh vật lĩnh vực trong thời gian này."

"Ta cũng từng do dự không biết nên lựa chọn như thế nào, cũng tìm Diệp Hoàng và những người khác để thương lượng… Lúc đó xã hội loài người tương đối ổn định, mặc dù phải đối mặt với mối đe dọa bên ngoài nhưng không đến mức diệt vong, ngược lại Thông Thiên Lộ cùng với thế lực lĩnh vực xâm lược ngày càng khó khăn, không gian của thế giới loài người đang bị xâm thực rất nhiều, nếu không tăng thêm sức mạnh, bước chân xâm lược sẽ còn nhanh hơn nữa."

"Vì vậy ta đã mang đi từng nhóm chiến sĩ kỳ tích, bọn họ ở Thông Thiên Lộ gánh vác thay nhân tộc, cố gắng tranh thủ thời gian phát triển."

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ chìm vào suy tư, sau đó hỏi:

"Ngươi hẳn đã rất lâu không trở về xã hội loài người rồi, nếu không thì không thể để mặc năm thành phố lớn bị thế lực lĩnh vực xâm nhập."

"Ta đã rời khỏi thế giới loài người rất lâu rồi, trong thời gian đó không hề trở về, vì vậy để cho những thế lực lĩnh vực tiềm ẩn này đắc ý." Nói xong, Mộ Trảo không nhịn được nghiến răng, dường như càng nghĩ càng tức giận, cô vô thức vung nắm đấm đầy tức giận.

Lời giải thích của Mộ Trảo khiến Phong Kỳ bừng tỉnh.

Nếu Mộ Trảo còn ở đó, chắc chắn sẽ phát hiện ra một số manh mối, không thể để thế lực lĩnh vực xâm nhập vào xã hội

loài người.

Cũng chẳng trách bây giờ cô chẳng biết gì.

“Những năm ngươi rời đi đã đi đâu?”

“Đến thế giới hư không.”

“Hư không?”

Đây không phải là lần đầu tiên Phong Kỳ biết đến sự tồn tại của hư không.

Hắn đã từng trong một mộng cảnh tương lai, thông qua một trận pháp truyền tống hư ảo để đến thành U Ảnh do Thành chủ U Ảnh xây dựng, thành phố đó lơ lửng giữa hư không.

Lời Tự Thuật giải thích về hư không là, đây là một không gian đặc biệt phụ thuộc vào thế giới lĩnh vực và thế giới loài người, môi trường bên trong vô cùng khắc nghiệt, căn bản không phải là nơi mà sinh vật máu thịt bình thường có thể tồn tại.

Hết chương 1479.

Chương 1480. Sự Phản Bội

Mà thành U Ảnh có thể tồn tại trong hư không, cũng nhờ vào lớp bảo vệ thành lũy không gian mà Thành chủ U Ảnh đã tốn rất nhiều tài nguyên để xây dựng.

Phong Kỳ tò mò trong lòng là, những năm Mộ Trảo biến mất đã đi làm gì?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi:

"Mộ Trảo, ngươi vì sao đến thế giới hư không?"

"Trong thế giới hư không có một hòn đảo lơ lửng đổ nát, nơi đó có rất nhiều thứ do sinh vật của kỷ nguyên trước để lại, cũng là nơi ta hiểu được chân tướng thế giới, kết quả là bị mắc kẹt trên hòn đảo đó, mãi đến bây giờ mới được giải thoát."

"Kỷ nguyên trước?" Phong Kỳ kinh ngạc:

"Ngươi nói đến kỷ nguyên mà Trụ thần tồn tại?"

Mộ Trảo nuốt thức ăn trong miệng xuống, sau đó nghiêm túc gật đầu:

"Đúng vậy, rất có thể là di tích lịch sử do kỷ nguyên mà Trụ thần tồn tại để lại, ta đã hiểu được rất nhiều chân tướng về thế giới này ở đó."

"Ngươi chưa từng tiếp xúc với Trụ thần sao?"

"Ta sao có thể tiếp xúc được, đó là siêu cường giả của kỷ nguyên trước, thậm chí là nhiều kỷ nguyên trước, ta sinh ra ở kỷ nguyên này, đương nhiên chưa từng tiếp xúc với Trụ thần."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức có chút choáng váng.

Hắn vốn muốn hỏi Mộ Trảo về thông tin của Trụ thần nhưng không ngờ Mộ Trảo cũng không hiểu biết về Trụ thần.

"Vậy ngươi có biết nguồn gốc của vật phẩm kỳ tích không?"

Nguồn gốc của vật phẩm kỳ tích là một trong những nghi vấn luôn khiến hắn băn khoăn.

Nếu Mộ Trảo không thể cho hắn câu trả lời, hắn thực sự không biết đi đâu tìm chân tướng nữa.

"Ta đã tìm thấy một số đoạn thông tin rời rạc trên hòn đảo di tích đó, có thể ghép lại thành một số câu trả lời, vật phẩm kỳ tích hẳn là di vật mà sinh vật của kỷ nguyên Trụ thần để lại cho sinh vật của kỷ nguyên này."

Nghe Mộ Trảo biết thông tin về phương diện này, Phong Kỳ lập tức phấn chấn, lập tức hỏi:

"Nói rõ hơn đi."

Mộ Trảo không giải thích vấn đề này, vừa ăn vừa phồng má nói:

"Thực ra ta cũng giống ngươi, cũng từng nghi ngờ thế giới này cuối cùng là trò chơi hay là thế giới thực, bởi vì rất nhiều thiết lập của thế giới này rất giống với nhiều trò chơi trực tuyến mà loài người nghiên cứu trước khi xảy ra thảm họa."

"Trong đó điều khiến ta khó hiểu nhất là, thế giới lĩnh vực và thế giới loài người cuối cùng tồn tại như thế nào nhưng ta đã tìm thấy câu trả lời trong trò chơi trực tuyến… Nếu ngươi đã chơi trò chơi trực tuyến, ngươi sẽ phát hiện ra rằng thiết lập của thế giới lĩnh vực và thế giới loài người rất giống với trò chơi."

Suy nghĩ một lúc, Mộ Trảo tiếp tục nói:

“Thế giới loài người giống như thế giới chính của người chơi, thế giới lĩnh vực giống như thế giới chinh phục của người chơi, cũng có thể gọi là thế giới phụ bản, vì vậy thế giới ở đó được chia thành từng thế giới nhỏ khác nhau, giống như phụ bản có độ khó khác nhau trong trò chơi, mỗi phụ bản lại có chủng tộc khác nhau, sau khi chinh phục có thể sản xuất ra các tài nguyên khác nhau.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ không khỏi cau mày.

Hắn nghi ngờ tính chân thực của thế giới này, nguyên nhân là do nhiều chức năng của vật phẩm kỳ tích.

Lúc này nghe Mộ Trảo nói vậy, hắn đột nhiên cảm thấy khả năng thế giới này là trò chơi càng lớn, thế giới lĩnh vực quả thực giống như thế giới phụ bản trong trò chơi như Mộ Trảo đã nói.

“Câu trả lời của ngươi là gì?”

“Không biết nhưng Mặc Nguyệt tiểu mập mạp nói hắn đã nghiên cứu nguyên lý quy tắc của thế giới này, cảm thấy thế giới này có khả năng rất lớn là thật.”

“Ngươi và Mặc Nguyệt quan hệ rất tốt sao?” Phong Kỳ kinh ngạc.

“Trước đây quan hệ của chúng ta khá tốt, ta thường đến thế giới lĩnh vực ăn tiệc lớn, hắn cũng thường đến thế giới loài người du ngoạn… Cho đến khi hắn có ý định chiếm đoạt tổ ấm, muốn nuốt chửng ta.”

“Ta phát hiện thực lực của Mặc không mạnh, với thực lực của ngươi hoàn toàn có thể giết chết hắn ta chứ?”

“Ta chỉ có thể giết chết ý thức phân thân của hắn ta, muốn giết chết hắn ta hoàn toàn chỉ có một cách, đó là đánh sập toàn bộ lĩnh vực trường của thế giới lĩnh vực, giống như ngươi mô tả sau 1500 năm, Mặc Nguyệt nhuộm cả thế giới thành màu

Tinh Hồng, giữa hắn ta và ta chỉ có một cách chết, đó là bị bao phủ.”

Nghe Mộ Trảo mô tả, Phong Kỳ trong lòng hiểu rõ hơn về thế giới loài người và thế giới lĩnh vực.

Mộ Trảo là ý thức phân thân của mặt trời, Mặc là ý thức phân thân của Mặc Nguyệt.

Bọn họ đại diện cho thế giới loài người và thế giới lĩnh vực.

Nhưng so sánh thì vai trò của Mộ Trảo rõ ràng lớn hơn Mặc Nguyệt một chút.

Cùng là ý thức phân thân của thế giới, Mộ Trảo đại diện cho toàn bộ thế giới loài người nhưng Mặc Nguyệt không thể hoàn toàn đại diện cho thế giới lĩnh vực, cho dù không có Mặc Nguyệt, trong thế giới lĩnh vực vẫn còn những thế giới nhỏ khác nhau, mỗi thế giới nhỏ đều có ý thức và quy tắc riêng.

Hết chương 1480.

Chương 1481. Kẻ Thù Không Đội Trời Chung

Nhưng loài người không thể không có Mộ Trảo.

Nếu Mộ Trảo sụp đổ, quy tắc thuộc về thế giới loài người sẽ hoàn toàn hỗn loạn.

Đây cũng là lý do Mộ Trảo nói rằng nếu thế giới lĩnh vực hoàn toàn chiếm lĩnh thế giới loài người thì giới hạn phát triển của loài người sẽ bị kìm hãm, không thể khai phá ra phương thức phát triển phù hợp nhất với nhân tộc.

Cũng chẳng trách trong lịch sử Mộc Tinh phải thiết lập kế hoạch cải tạo phù văn thành một trong những con đường phát triển chính của quân đội Bình Minh.

Con đường này tuy không phải lựa chọn đầu tiên nhưng chắc chắn phải có.

Vạn nhất phòng tuyến Thông Thiên Lộ sụp đổ, thế giới lĩnh vực hoàn toàn chiếm lĩnh thế giới loài người, loài người không có mặt trời sẽ khó tìm được lối thoát.

Suy nghĩ thông suốt, hắn không khỏi gật đầu trong lòng.

Lúc này trong lòng hắn vẫn còn rất nhiều nghi vấn chưa có đáp án, hắn nhìn về phía Mộ Trảo tiếp tục hỏi:

“Mộ Trảo, ta từng tiếp xúc với Mặc trong một dòng thời gian, hắn ta nói loài người là vật chứa phong ấn của cường giả, câu nói này phải hiểu như thế nào?”

“Ồ, đây là một câu trả lời mà ta và hắn ta từng khám phá đảo di tích, thông qua một số thông tin còn sót lại ở đó mà

ghép lại.”

“Nói rõ hơn đi, bất kỳ thông tin nào ngươi cung cấp đều sẽ ảnh hưởng đến việc ta vạch ra tương lai mới.”

Mộ Trảo gật đầu:

“Ta và Mặc từng tìm hiểu được một thông tin khi khám phá đảo di tích, ta cũng không rõ thông tin này tồn tại bao lâu, thông tin đứt đoạn còn sót lại đó sau khi chúng ta giải mã thì hiểu được đại ý.”

“Nghe Mặc nói, thông tin này hẳn là do những Trụ thần chết không rõ nguyên nhân để lại, bọn họ đang tìm kiếm một cách có thể truyền lại kiến thức và sức mạnh của mình cho kỷ nguyên tiếp theo nhưng dường như bọn họ gặp phải bế tắc, không biết dùng cách nào mới có thể bảo lưu dấu vết của mình.”

“Ta không hiểu lắm.” Phong Kỳ vẻ mặt nghi ngờ nói.

“Ví dụ như, ngươi muốn bảo lưu một thông tin nào đó, truyền lại cho cháu trai của ngươi, ngươi sẽ chọn cách nào?”

“Ta ghi chép thông tin bằng sổ tay.” Phong Kỳ quả quyết trả lời.

“Phương pháp của ngươi không sai nhưng dùng sổ tay để ghi chép nội dung, có thể ghi chép được bao nhiêu, tri thức của Trụ thần vô cùng bao la, cho dù gom hết giấy trên toàn thế giới lại cũng không đủ để ghi chép, khó hơn nữa là cho dù có thể dùng giấy để ghi chép, những tri thức này có thể bảo tồn được bao lâu, đừng quên rằng, giấy sẽ bị mục nát.”

“Ngoài giấy ra, những phương tiện ghi chép tiên tiến nhất của loài người trước thời gian đều gần như vô hiệu, ổ cứng, cơ sở dữ liệu, thậm chí khắc chữ lên đá, những phương tiện này có lẽ có thể ghi chép thông tin trong hàng trăm năm, hàng nghìn năm, hàng vạn năm… nhưng kéo dài thời gian lên đến

một trăm triệu năm, một tỷ năm, một trăm tỷ năm, những phương tiện mà loài người có thể dùng để ghi chép đều sẽ tan thành tro bụi, tương lai xa xôi sẽ không để lại bất kỳ dấu vết nào của loài người, mọi thứ sẽ bị thời gian bào mòn mà tiêu tan… Cho dù mạnh mẽ như Trụ thần, cũng không thể tìm ra một vật mang thông tin có thể thực sự chống lại sự bào mòn của thời gian."

Nghe xong những lời này, Phong Kỳ trong lòng nghi ngờ:

"Ta không hiểu, điều này có liên quan gì đến loài người chúng ta?"

"Tất nhiên là có liên quan, phát hiện của ta và Mặc có thể chứng minh rằng, loài người ban đầu hẳn là do Trụ thần tạo ra và rất có thể là sự tiếp nối của sinh mệnh Trụ thần, hoặc là vật mang sức mạnh và tri thức của Trụ thần."

Phát hiện ra vẻ mặt của Phong Kỳ dần trở nên ngơ ngác, Mộ Trảo tiếp tục giải thích:

"Trụ thần trong quá trình nghiên cứu cách lưu trữ tri thức và sức mạnh đã phát hiện ra rằng, chỉ có một thứ có thể thực sự chống lại sự bào mòn của thời gian, đó chính là sự kế thừa của sinh mệnh."

"Dùng lời mà ngươi có thể hiểu để giải thích, 1 gam DNA có thể lưu trữ lượng thông tin là 455EB, vì vậy lượng thông tin mà DNA của con người có thể lưu trữ là rất lớn, đồng thời DNA còn có thể sao chép thông tin đã lưu trữ và truyền lại cho thế hệ sau, để thế hệ sau tiếp tục lưu giữ thông tin, rồi lại truyền cho thế hệ tiếp theo… Đây là một cuộc tiếp sức truyền thừa của sinh mệnh, mỗi lần truyền thừa đều là sự tái sinh."

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ nhất thời ngẩn người:

“DNA cho dù có thể di truyền cho thế hệ sau nhưng sẽ xảy ra biến đổi mà, sau nhiều thế hệ di truyền, thông tin ban đầu của gen hẳn sẽ bị xáo trộn chứ, dựa vào sự kế thừa của sinh mệnh để lưu trữ thông tin chẳng phải là sẽ bị sai lệch sao?”

“Sự tái tổ hợp và thay đổi của gen không có nghĩa là thông tin sẽ bị mất, điều này giống như những ổ khóa điện tử định kỳ thay đổi mật khẩu, mật khẩu bên ngoài thay đổi không có nghĩa là thứ được lưu trữ bên trong sẽ thay đổi, cho dù có thực sự thay đổi, cũng có thể thông qua việc đảo ngược quá trình thay đổi để khôi phục lại thông tin ban đầu, có nhiều cách.”

Hết chương 1481.

Chương 1482. Lựa Chọn Khó Khăn

“Ngươi có thể hiểu như thế này, Trụ thần vì lý do nào đó sắp tử vong nhưng bọn họ hy vọng sẽ truyền lại sức mạnh và tri thức cho kỷ nguyên mới trong tương lai, vì vậy đã tạo ra loài người có thể mang sức mạnh và tri thức, để đảm bảo những thông tin này không bị mất, bọn họ đã thiết lập nhiều cơ chế bảo vệ phức tạp, ví dụ như bản năng ham muốn sinh sản của loài người, có thể là một trong những thiết lập.”

“Cùng với quá trình sinh sản, vật mang tri thức và sức mạnh không ngừng phân tán, dẫn đến một số người có phép lạ, trong khi một số người thì không có vật phẩm phép lạ.”

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ dần hiểu ra vì sao Mặc lại gọi loài người là vật chứa phong ấn.

“Còn thông tin nào khác không?”

“Có, Mặc từng phỏng đoán rằng, loài người có lẽ là một hình thức khác của sự tiếp nối sinh mệnh của Trụ thần, Trụ thần biết rằng mình không thoát khỏi sự nghiền nát của đại thế, vì vậy đã lưu trữ thông tin của mình vào thứ mà loài người các ngươi gọi là vật chất axit ribonucleic, truyền lại cho kỷ nguyên tiếp theo và cuối cùng tiến hóa thành loài người như hiện nay, cố gắng tránh khỏi cuộc khủng hoảng cuối cùng.”

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra một điều, hắn lúc này lên tiếng:

“Vậy nên phép lạ mà ngươi tìm kiếm, thực ra chính là bản thân loài người đúng không?”

“Đúng vậy, ta và Mặc đã cùng nhau nghiên cứu ra một phương pháp có thể kích hoạt sức mạnh bí ẩn ẩn giấu trong cơ thể con người nhưng cách này không hiệu quả với tất cả mọi người, chỉ những người có tiềm năng bộc lộ một phần đặc điểm năng lực mới có thể thông qua phương pháp của ta để kích hoạt sức mạnh bí ẩn trong cơ thể.”

Lời giải thích của Mộ Trảo đã giải đáp một thắc mắc luôn quanh quẩn trong đầu hắn.

Hóa ra Thiên Xu, Diệp Hoàng, Úy Vi… bản thân bọn họ đều đang ở trạng thái tiềm năng nửa kích hoạt, Mộ Trảo chỉ đóng vai trò thúc đẩy, điều này cũng giải thích tại sao Mộ Trảo luôn tìm kiếm phép lạ, chứ không phải đi tạo ra chiến binh phép lạ.

Nghĩ đến đây, một thắc mắc mới lại hiện lên trong đầu hắn.

“Những vật phẩm phép lạ kia lại là gì? Chẳng lẽ là sức mạnh đặc biệt tách ra từ cơ thể con người hiện hữu hóa?”

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo gật đầu rồi lại lắc đầu:

“Không rõ, khi ta ra đời, loài người và vật phẩm phép lạ đã tồn tại rồi, theo thông tin ta tra được trên đảo di tích, có rất nhiều sức mạnh của Trụ thần không được lưu giữ lại, có lẽ chính phần sức mạnh của Trụ thần không được thừa hưởng này đã hiện hữu hóa thành vật phẩm phép lạ, cũng dẫn đến phần lớn vật phẩm phép lạ bị thời gian bào mòn mà vỡ vụn, phân liệt, chỉ cần thời gian đủ lâu, phần vật phẩm phép lạ này cũng sẽ hóa thành hư vô, trở thành một phần cấu tạo của thế giới.”

Lời giải thích của Mộ Trảo khiến Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Có thể thấy nhiều thông tin mà Mộ Trảo biết được cũng chỉ là phỏng đoán dựa trên những manh mối hạn chế.

Nhưng sự thật cụ thể là gì, ngay cả Mộ Trảo cũng không thể đưa ra lời đảm bảo chắc chắn.

Dù sao thì Mộ Trảo cũng ra đời ở kỷ nguyên này, còn Trụ thần lại là sinh mệnh của kỷ nguyên trước.

Ngay từ lúc Mộ Trảo ra đời, vật phẩm phép lạ đã tồn tại, cô và Mặc cũng là những người tìm kiếm chân lý của thế giới.

Lúc này hắn đột nhiên nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ.

Trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ cũng tồn tại một vật phẩm phép lạ, vật phẩm phép lạ này được truyền lại cho đến ngày nay thông qua huyết mạch.

Ngay cả bản thân Mê Vụ Chi Chủ cũng không hề biết rằng trong huyết mạch của mình ẩn chứa một thần khí.

Nhưng điều khiến hắn nghi ngờ là, tại sao tổ tiên của Mê Vụ Chi Chủ lại có thể thông qua việc liếm máu mà Trụ thần để lại để có được phần thông tin đó.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nói ra thắc mắc trong lòng với Mộ Trảo.

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo lộ vẻ suy tư, sau đó nói:

“Thực ra phần lớn vật phẩm phép lạ bên ngoài đều ở trạng thái hư hỏng, số ít không hư hỏng có lẽ đã chống chọi được với sự bào mòn của thời gian… Dù sao thì lúc đầu Trụ thần chắc chắn cũng không ngờ đến thời điểm kỷ nguyên mới ra đời, chắc chắn là bảo tồn càng lâu càng tốt, truyền thừa sinh mệnh là cách an toàn nhất, còn những vật phẩm phép lạ khác thì mặc cho thời gian bào mòn, có lẽ có thể bảo tồn đến kỷ nguyên mới, hoặc có lẽ sẽ tiêu tan dưới sự bào mòn của thời gian.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Phân tích của Mộ Trảo không phải không có lý.

Có lẽ vật phẩm phép lạ bên ngoài là sức mạnh và tri thức mà Trụ thần từ bỏ, mặc cho phần sức mạnh và tri thức này chịu sự bào mòn của thời gian, có thể lưu lại đến kỷ nguyên tiếp theo hay không đều tùy duyên.

Đây có lẽ chính là sự thật về việc vật phẩm phép lạ gần như không thể phá hủy, phần lớn đều ở trạng thái tàn khuyết.

Hết chương 1482.

Chương 1483. Chiến Đấu Cuối Cùng

Đối với vấn đề này, Phong Kỳ không suy nghĩ thêm nữa, hắn nhìn về phía Mộ Trảo tiếp tục truy hỏi:

"Ngươi có biết mình ra đời như thế nào không?"

"Không rõ, khi ta sinh ra ý thức thì phát hiện mình đang lơ lửng trong thế giới loài người, lúc đó thế giới này đã có loài người nguyên thủy rồi, Mặc là người bạn đầu tiên ta quen biết khi khám phá thế giới, hắn cũng giống ta, rất nghi ngờ về nguồn gốc của mình, chúng ta đều từng nghi ngờ liệu mình có phải cũng là thể ý thức đặc biệt do Trụ thần tạo ra không."

"Tại sao lại nói như vậy?"

"Ta và Mặc đã phân tích một đoạn thông tin bị vỡ trên đảo phép lạ, đại khái là có ý như thế này: Sự tiếp nối của chúng ta sẽ tái khởi động thách thức dưới một hình thức khác."

"Ta hiểu câu này là, Trụ thần biết rằng mình sẽ chết nhưng bọn họ không chọn khuất phục trước điều chưa biết, bọn họ dự định sẽ để lại sức mạnh và tri thức của mình dưới hình thức truyền thừa cho kỷ nguyên tiếp theo, để cho sinh mệnh của kỷ nguyên mới nắm giữ sức mạnh của bọn họ tái khởi động thách thức đối với điều chưa biết và cố gắng chiến thắng điều chưa biết."

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu:

"Điều chưa biết mà ngươi nói, hắn là chỉ sự giáng lâm của đại thế đúng không?"

“Ta và Mặc cũng nghĩ như vậy, cảm thấy Trụ thần có lẽ đã từng khiêu chiến với sự giáng lâm của đại thế trước khi kỷ nguyên của chúng ta xuất hiện và đã thất bại, vì vậy đã để lại nhiều di sản cho những người kế thừa của kỷ nguyên mới, ta và Mặc rất có thể cũng là di sản mà Trụ thần để lại cho sinh mệnh của kỷ nguyên mới.”

“Ngay cả Trụ thần cũng không thoát khỏi sự giáng lâm của đại thế, chúng ta thực sự có thể chống lại được sao?”

“Có lẽ sẽ thua nhưng chúng ta không nên ngồi chờ chết, phải học cách phản kháng.” Trên khuôn mặt Mộ Trảo nở nụ cười rạng rỡ, vừa nói vừa nhét đùi gà trong tay vào miệng, sau khi ngậm miệng lại thì dùng sức kéo, kéo ra một cái xương.

Nhìn nụ cười đầy sức lan tỏa trên khuôn mặt Mộ Trảo, Phong Kỳ cũng cười theo:

“Đúng vậy, ngay cả khi thất bại cũng tuyệt không khuất phục.”

Trong khoảnh khắc nhìn nhau mỉm cười, nội tâm của bọn họ đã có sự đồng điệu.

Hắn phát hiện ra Mộ Trảo và hắn là cùng một loại người, điểm khác biệt duy nhất chính là, Mộ Trảo luôn mang một vẻ lạc quan vô tư vô lo.

“Còn vấn đề gì nữa không?” Lúc này, Mộ Trảo tò mò hỏi.

“Tất nhiên… Đúng rồi, ngươi có thể kéo dài tuổi thọ cho ta không?”

“Ờ, hình như không được, Úy Vi có tuổi thọ dài là do tiềm năng của cô ấy, không phải do ta trực tiếp ban cho cô ấy tuổi thọ dài nên… ngươi hiểu mà.”

“Hay là ngươi xem thử trên người mình có tiềm năng ẩn nào không, biết đâu trong gen của ta ẩn chứa sức mạnh và tri

thức của một Trụ thần nào đó, sau khi kích hoạt cũng có thể đạt được tuổi thọ dài như chị Úy, Thiên Xu.”

“Ta vừa quan sát kỹ rồi, ngươi rất bình thường, không phải là người có tiềm năng, bỏ cuộc đi.”

Phong Kỳ:…

Đối mặt với sự phủ định của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm thấy buồn bã, biết rằng mình cuối cùng cũng không tránh khỏi cái chết.

Hắn không suy nghĩ thêm về vấn đề này nữa, quyết định tiếp tục hỏi Mộ Trảo thêm thông tin tình báo. Hiện tại hắn vẫn còn một đống câu hỏi chưa có lời giải đáp.

“Mộ Trảo, viên Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người Mộc Tinh có nguồn gốc từ đâu?”

“Mộc Tinh là ai?” Mộ Trảo ngạc nhiên.

“Ngươi còn nhớ viên Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch mà ngươi đã giao cho viện trưởng đầu tiên của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng không? Để tìm ra người thích ứng với viên tinh thạch phù văn này, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng đã tiến hành vô số lần thí nghiệm, từ khi Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thành lập đến nay đã mất hàng trăm năm để tìm kiếm và Mộc Tinh chính là người thích ứng duy nhất với Tinh Hồng, cũng là người sở hữu Tinh Hồng tinh thạch phù văn hiện tại.”

Nghe xong lời này, Mộ Trảo đột nhiên đứng dậy, hai mắt sáng lên:

“Người thích ứng với Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch đã xuất hiện rồi sao?”

“Ừ, đã xuất hiện rồi… Vậy nên, viên Phù Văn Tinh Thạch này cuối cùng có nguồn gốc từ đâu?”

Về Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch, Phong Kỳ đã từng nghe Úy Vi kể rất chi tiết.

Hắn cũng từng thấy hình ảnh liên quan trong đoạn ký ức của Mộ Trảo.

Nguồn gốc của Tinh Hồng tinh thạch phù văn phải ngược dòng thời gian về thời điểm thành lập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tức là thời của viện trưởng đầu tiên của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Ông đã thành lập Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng với sự giúp đỡ của Mộ Trảo.

Nhiệm vụ mà Mộ Trảo giao cho viện trưởng đầu tiên chính là thử phân tích, sử dụng sức mạnh của Tinh Hồng tinh thạch phù văn.

Hàng trăm năm trôi qua, công nghệ cải tạo phù văn trong thời gian này liên tục được hoàn thiện và tiến bộ nhưng kế hoạch cải tạo bằng cách khảm Tinh Hồng tinh thạch phù văn vẫn luôn khó thực hiện.

Viên Phù Văn Tinh Thạch này rất đặc biệt, mức độ không thể kiểm soát vượt xa Phù Văn Tinh Thạch của các Sinh Vật Trận Địa khác.

Hết chương 1483.

Chương 1484. Sức Mạnh Tinh Hồng

Trong hàng trăm năm, vô số người cải tạo đã cố gắng kiểm soát sức mạnh của Tinh Hồng, trong số đó không thiếu những chiến binh hàng đầu của loài người nhưng không có ngoại lệ nào là cải tạo thành công và kết cục của những người được cải tạo đều vô cùng thảm khốc.

Cho đến khi cha mẹ của Mộc Tinh xuất hiện.

Vợ chồng vốn không còn sống được bao lâu nữa sau khi vào Tinh Thành đã tự nguyện tham gia vào thí nghiệm bí mật do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng công bố.

Kết quả là Úy Vi phát hiện ra rằng Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trên người cha của Mộc Tinh thực sự có một chút dấu hiệu có thể kiểm soát được.

Phát hiện này chắc chắn rất đáng khích lệ.

Bây giờ Phong Kỳ nghĩ lại, hắn cảm thấy rằng cha của Mộc Tinh có lẽ đã kích hoạt một phần sức mạnh bí ẩn, tức là chiến binh kỳ diệu mà Mộ Trảo đang tìm kiếm.

Nhưng đáng tiếc là cha của Mộc Tinh đã gặp phải cuộc tấn công của Sinh Vật Trận Địa trên đường di cư, không còn sống được bao lâu nữa, thí nghiệm mới bắt đầu đã không thể chống đỡ được.

Cuối cùng, Úy Vi đã tìm thấy Mộc Tinh khi đó đã là trẻ mồ côi.

Đối mặt với câu hỏi của Úy Vi, Mộc Tinh không chút do dự đã chọn tiếp tục thí nghiệm và bày tỏ rằng cô sẵn sàng hy sinh mạng sống để có được sức mạnh trả thù.

Lúc đó, Mộc Tinh tuy còn nhỏ nhưng là một thập hoang giả, cô đã được người thân dạy dỗ từ nhỏ phải căm ghét Sinh Vật Trận Địa, cộng thêm việc cha mẹ bị nhiễm độc nghiêm trọng do cuộc tấn công của sinh vật siêu thoát lĩnh vực, trái tim cô đã tràn ngập lòng hận thù.

Vì vậy, Úy Vi đã đưa Mộc Tinh trở lại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, tiếp tục kế hoạch phù văn Tinh Hồng còn dang dở.

Theo mô tả của Úy Vi, thể chất của Mộc Tinh rất đặc biệt, mỗi khi sắp bị sức mạnh của Tinh Hồng nuốt chửng ý thức, cô luôn có thể kìm nén sức mạnh cuồng bạo của Tinh Hồng vào thời điểm quan trọng, giúp bản thân hồi phục.

Ngoài ra, cơ thể của Mộc Tinh có khả năng phục hồi vượt xa người thường.

Những vết thương mà người bình thường phải mất nhiều tháng, thậm chí nhiều năm mới hồi phục được, Mộc Tinh chỉ cần vài ngày là có thể bình phục.

Điều khiến Úy Vi ngạc nhiên hơn vào thời điểm đó là ý chí của Mộc Tinh.

Đối mặt với sự giày vò về thể xác, Mộc Tinh chưa bao giờ tỏ ra đau đớn trước mặt cô nhưng cô luôn âm thầm rơi nước mắt ở nơi cô không nhìn thấy, liếm láp vết thương lòng.

Thể chất đặc biệt khác thường, cộng với ý chí của Mộc Tinh, khiến thí nghiệm diễn ra rất thuận lợi.

Từ trạng thái miễn cưỡng ban đầu chỉ có thể khảm Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trong một phút, sau đó phải tháo ra, cô bắt đầu dần thích nghi với sức mạnh của Tinh Hồng tinh thạch phù văn.

Mười phút, nửa giờ, một giờ, hai mươi bốn giờ… Độ tương thích giữa Mộc Tinh và Tinh Hồng tinh thạch phù văn ngày càng cao, bên trong cơ thể cô cũng mọc ra hạt nhân Tinh Hồng tinh thạch phù văn.

Cuối cùng vào năm Mộc Tinh 9 tuổi, cô đã hoàn thành cải tạo phù văn cuối cùng, hoàn toàn dung hợp với Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch, trở thành chủ nhân của viên tinh thạch phù văn này.

Cũng có thể nói, Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch đã trở thành một phần cơ thể của Mộc Tinh.

Theo lời Úy Vi, Mộc Tinh có thể dung hợp với Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch không phải là do may mắn, nỗ lực, ý chí, thể chất đặc biệt của cô, nhiều yếu tố thiếu một cũng không được.

Còn về nguồn gốc chi tiết của Tinh Hồng tinh thạch phù văn, Úy Vi không rõ.

Cô chỉ phỏng đoán thông qua tốc độ tăng trưởng sức mạnh của Mộc Tinh, viên Phù Văn Tinh Thạch này có thể đến từ một loại Sinh Vật Trận Địa siêu cấp có sức mạnh vô cùng đáng sợ.

Tất cả sự thật này, chỉ có Mộ Trảo mới biết câu trả lời.

Nhìn chiếc bàn ăn bừa bộn, Phong Kỳ lúc này hỏi về sự nghi ngờ của hắn đối với Tinh Hồng tinh thạch phù văn.

Mộ Trảo nghe vậy, cúi đầu "Phụt." một tiếng nhả đống xương còn lại lên bàn, sau đó ngẩng đầu lên, giơ ngón trỏ chỉ về phía trán hắn.

Ngay lập tức, trong mắt Phong Kỳ xuất hiện gợn sóng nước, tầm nhìn cũng theo đó mà bị bóp méo.

Tiếp theo, thế giới trước mắt dần sụp đổ, hắn phát hiện mình bị bóng tối bao phủ, không nhìn rõ được xung quanh, thậm chí không nhìn thấy được chính mình.

Lúc này, giọng nói của Mộ Trảo vang lên trong đầu hắn:

"Đừng lo lắng, đây là một loại ảo thuật tinh thần, những gì ngươi nhìn thấy bây giờ là cảnh tượng tái hiện mà ta đã từng trải qua."

"Đây là cảnh tượng tái hiện của nơi nào?" Hắn lập tức tò mò hỏi.

"Thế giới hư không, nơi đây không có ánh sáng, không có hạt linh khí, ngoài những sinh vật hư không số lượng ít ỏi, không có sinh vật nào dám trực tiếp phơi mình trong hư không, nếu không sẽ bị hư không ăn mòn, hóa thành hư vô."

Lời của Mộ Trảo vừa dứt, một mặt trời nhỏ màu vàng xuất hiện bên cạnh hắn.

Ánh sáng tỏa ra ngay lập tức chiếu sáng một khu vực gần đó, Phong Kỳ lập tức có thể nhìn thấy chính mình.

Hết chương 1484.

Chương 1485. Bí Ẩn Tổ Tiên

Hắn trong ảo cảnh vẫn là dáng vẻ già nua bên ngoài, lơ lửng giữa hư không.

Nhìn về phía xa, thế giới hư không vẫn là một màu đen kịt, màu đen sền sệt như thể có thể nuốt chửng ánh sáng, khiến ánh sáng do mặt trời nhỏ mà Mộ Trảo biến hóa ra không thể kéo dài.

Lúc này, cảnh tượng thay đổi.

Màu đen trước mắt cuộn trào, tầm nhìn nhanh chóng kéo gần về phía trước, những điểm sáng mờ nhạt xa xa trong mắt nhanh chóng phóng to.

Rất nhanh, một hòn đảo khổng lồ đột nhiên xuất hiện trước mắt hắn.

Hòn đảo này lơ lửng giữa hư không, vô cùng đổ nát, xung quanh đảo có những tảng đá vụn bao quanh, nhiều công trình trên đó đã bị hư không và thời gian ăn mòn đến mức nát vụn, dường như có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Cảm giác thương tang lịch sử của kỷ nguyên cũ ập đến.

Chỉ cần nhìn bằng mắt thường, vô số thông tin đã lóe lên trong đầu hắn.

Những thông tin này đều là những ký hiệu phức tạp mà hắn không thể hiểu được, bị nhét vào đầu hắn một cách cưỡng ép, khiến hắn lập tức cảm thấy đau đầu, tầm nhìn cũng theo đó mà run rẩy, cảnh tượng ảo cảnh tinh thần gần như sụp đổ.

Dường như nhận ra Phong Kỳ không thể chịu được ảnh hưởng của sức mạnh tàn dư trên đảo di tích, mặt trời nhỏ do

Mộ Trảo hóa thân tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Ngay lập tức, cảnh tượng trước mắt Phong Kỳ trở nên mờ ảo, đến khi rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đang ở trong một đại điện âm u.

Cung điện này vô cùng đổ nát, đỉnh đã sụp đổ, có thể nhìn thấy màu đen vô tận cuồn cuộn bên ngoài qua lỗ hổng vỡ, tầm mắt nhìn về những nơi khác, chỉ thấy những bức tượng đặt ở hai bên trái phải của đại điện đã đổ sụp, khuôn mặt của bức tượng cũng đã bị thời gian ăn mòn, không nhìn rõ dung mạo.

Dưới chân hắn là một pháp trận bí ẩn đã tối đen.

Pháp trận này trông rất bình thường, thậm chí còn không phức tạp bằng pháp trận mà học thuyết tu luyện hiện đại của loài người tìm ra.

Nhưng Phong Kỳ nhanh chóng bác bỏ suy nghĩ của mình.

Quan sát kỹ, các nút pháp trận tối tăm dưới chân dường như có một loại ma lực nào đó, thu hút tầm mắt của hắn, sau đó tầm nhìn đột nhiên kéo gần và phóng to.

Hiện ra trước mắt là vô số điểm sáng mờ nhạt như bầu trời đầy sao.

Hắn mới nhận ra rằng mỗi nút trên pháp trận này đều được tạo thành từ vô số pháp trận nhỏ kết hợp lại, từng lớp một, cuối cùng mới tạo thành pháp trận có vẻ ngoài không mấy bắt mắt này.

Độ phức tạp của pháp trận này căn bản không phải là kiến thức pháp trận học hiện có của loài người có thể đánh giá được.

Nhìn chằm chằm vào pháp trận, hắn lại cảm thấy khó chịu dữ dội, những ký hiệu tri thức không thể đọc được một lần nữa hiện lên trong đầu.

Tình huống này, hắn không phải lần đầu gặp.

Ở dòng thời gian trước, hắn từng nhìn thoáng qua bóng dáng Tinh Hồng bí ẩn hiện lên trên đỉnh đầu Mộc Tinh.

Lúc đó, hắn cảm thấy như thể có rất nhiều thông tin không thể giải mã được nhồi nhét vào đầu.

Lời Tự Thuật giải thích về tình huống này là, quá trình nhồi nhét kiến thức cưỡng ép này giống như quá trình pha loãng từ nồng độ cao sang nồng độ thấp, trong ánh mắt của bóng dáng bí ẩn chứa quá nhiều thông tin và kiến thức, còn hắn là bên bị pha loãng, vì vậy trong đầu mới xuất hiện rất nhiều thông tin bí ẩn không thể hiểu được.

Nếu tiếp tục nhìn chằm chằm, thậm chí hắn sẽ bị nổ tung tinh thần thức hải, trở thành người thực vật.

Phong Kỳ lập tức dời mắt, nhìn về phía trước.

Phía trước đại điện là một ngai vàng đổ nát.

Ngai vàng cao ba mét, trên đó cũng khảm vô số nút pháp trận kết hợp từ các pháp trận nhỏ, toàn bộ khu vực rỗng trên ngai vàng không thể nhìn xuyên qua, chỉ có thể thấy ánh sáng yếu ớt màu Tinh Hồng ẩn hiện.

Ở chính giữa ngai vàng có hai lỗ hổng.

Một trong những lỗ hổng được khảm một viên đá quý màu xanh lam trong suốt.

Lỗ hổng còn lại thì trống không.

Hình dạng của lỗ hổng này khiến Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng trên cánh tay Mộc Tinh.

Mặc dù cách nhau nhiều năm tháng, hắn vẫn có thể cảm nhận rõ ràng một luồng khí thế bá đạo ngạo nghễ thiên hạ từ ngai vàng ập đến.

Nếu hắn đoán không nhầm, chủ nhân của ngai vàng này chính là chủ nhân của viên đá quý Tinh Hồng trên người Mộc Tinh.

Có thể tưởng tượng được, khi chủ nhân ngai vàng còn sống, hắn đã nắm giữ sức mạnh vô song như thế nào.

Lúc này, giọng nói của Mộ Trảo vang lên trong đầu hắn:

"Bố cục của đảo di tích này rất phức tạp, hiện tại ta chỉ mới khám phá được chưa đến một phần mười khu vực, trong quá trình khám phá, ta tình cờ đến được thần điện này, phát hiện ra ngai vàng Tinh Hồng, cũng như viên đá quý Tinh Hồng được khảm ở chính giữa ngai vàng Tinh Hồng."

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ lập tức hỏi:

"Vậy viên đá quý Tinh Hồng trên người Mộc Tinh không phải đến từ sinh mệnh của thế giới lĩnh vực, mà là truyền thừa của trụ thần sao?"

Hết chương 1485.

Chương 1486. Hậu Duệ Mộc Tinh

"Không chắc, ta đã khám phá kỹ lưỡng thần điện này, phát hiện ra một vài chuyện thú vị."

"Sau khi vào thần điện, trước tiên ta kiểm tra pháp trận dưới chân, phát hiện ra độ phức tạp của pháp trận này vượt quá nhận thức của ta, sau khi thử kích hoạt một vài nút chưa bị hư hỏng hoàn toàn, ta phát hiện ra rằng tác dụng của pháp trận này dường như là để truyền tải thông tin nhưng vì pháp trận đã bị hư hỏng quá nửa nên ta không biết đoạn tín hiệu này được gửi đến đâu, thậm chí không hiểu được khoảng cách xa đến mức nào, cần phải sử dụng pháp trận truyền tín vượt quá lẽ thường này để thiết lập liên lạc… Lúc đó ta thậm chí còn nghi ngờ thông tin mà pháp trận này truyền tải có thể vượt qua thời gian."

"Ngoài pháp trận truyền tin bí ẩn này, ta còn kiểm tra những bức tượng đã đổ sụp trong thần điện, phát hiện ra rằng những bức tượng đã bị hư hỏng quá nửa này sau khi ghép lại, tạo thành tư thế quỳ lạy ngai vàng Tinh Hồng… Lúc đó ta cho rằng những bức tượng này đang thờ phụng chủ nhân của ngai vàng Tinh Hồng nhưng những phát hiện sau đó đã khiến ta phủ nhận suy đoán của mình."

"Cuối cùng ta kiểm tra ngai vàng Tinh Hồng, trên ngai vàng này ta phát hiện ra viên đá quý Tinh Hồng chứa đựng sức mạnh bí ẩn bên trong, cũng như viên đá quý màu xanh ngươi đang thấy, trong đó viên đá quý Tinh Hồng không bị hư hỏng

hoàn toàn theo thời gian, còn viên đá quý kia thì bị hư hỏng nghiêm trọng.”

“Ta đã kiểm tra riêng từng viên đá quý, phát hiện ra rằng cấu trúc của viên đá quý Tinh Hồng giống như một thiết bị lưu trữ, bên trong chứa đựng năng lượng khủng khiếp khó có thể tưởng tượng và sức mạnh này không được kiểm soát, ý thức tinh thần của ta duỗi vào bên trong viên đá quý Tinh Hồng, trong thời gian ngắn sẽ bị sức mạnh Tinh Hồng bên trong ăn mòn sạch sẽ.”

“Ta kiểm tra viên đá quý màu xanh bị hư hỏng nghiêm trọng kia, phát hiện ra rằng đây thực sự là một viên đá quý liên lạc, bên trong được khắc pháp trận liên lạc giống với pháp trận trên mặt đất của thần điện.”

“Những manh mối này ghép lại với nhau, ta nghĩ đến một phỏng đoán, sinh mệnh bí ẩn mà các trụ thần trong thần điện thờ phụng có lẽ không tồn tại trên hòn đảo này, thậm chí không tồn tại trong không gian chúng ta đang ở, các trụ thần thông qua pháp trận và đá quý bí ẩn này, vượt qua rào cản không gian và thời gian để liên lạc yếu ớt với đối phương và tập hợp sức mạnh mà sinh mệnh Tinh Hồng truyền đến, cuối cùng ngưng tụ thành Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng.”

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, trong lòng Phong Kỳ dâng lên sóng gió.

“Ý ngươi là Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng chỉ là tinh thể được tạo ra từ sức mạnh của sinh mệnh Tinh Hồng?”

“Đây chỉ là phỏng đoán của ta, ta không rõ sự thật cụ thể, còn có rất nhiều phỏng đoán khác có vẻ hợp lý, ví dụ như chủ nhân của Tinh Hồng tinh thạch phù văn có thể là một thành viên trong số các trụ thần, vì lý do nào đó mà đi xa, sau đó tộc nhân của hắn thông qua pháp trận bí ẩn này để liên lạc yếu ớt với sinh mệnh Tinh Hồng ở xa, còn về Tinh Hồng Phù Văn

Tinh Thạch, là tinh thể mà họ chế tạo từ sức mạnh còn sót lại của sinh mệnh Tinh Hồng, khảm trên ngai vàng chỉ để tưởng nhớ và thờ phụng.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến dự án cốt lõi nhất trước đây của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Kế hoạch phản thẩm thấu!

Mấu chốt của kế hoạch này là đưa con người đã cải tạo thành hình thái sinh mệnh lĩnh vực đến thế giới lĩnh vực, hy vọng rằng chiến sĩ được truyền tống đến đó có thể cắt đứt nút không gian giữa thế giới lĩnh vực và thế giới loài người, để cuộc xâm lược vô tận của lĩnh vực kết thúc.

Nghe lời kể của Mộ Trảo, hắn đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

Sinh mệnh Tinh Hồng là những cường giả được các trụ thần lựa chọn, đi đến nguồn gốc để ngăn chặn đại thế giáng xuống.

Ngẩng đầu nhìn ngai vàng Tinh Hồng tối tăm, ánh mắt Phong Kỳ lóe lên.

Thông tin về đảo di tích đã vượt quá phạm vi mà tình báo hiện tại có thể ghép lại thành manh mối, hoàn toàn chạm đến vùng mù tình báo của hắn.

Có thể khẳng định rằng, các trụ thần trước khi kỷ nguyên loài người ra đời chắc chắn đã gặp phải một số rắc rối khó có thể chống đỡ, cuối cùng lần lượt ngã xuống, không ai chống đỡ đến khi kỷ nguyên mới ra đời.

Nghĩ đến đây, hắn lên tiếng hỏi:

“Mộ Trảo, ngươi có biết đại thế giáng xuống là gì không?”

Đối mặt với câu hỏi của hắn, giọng nói của Mộ Trảo lại vang lên:

“Ta và Mặc đã phân tích về đại thế giáng xuống, suy đoán ra rất nhiều phỏng đoán, ở đây ta sẽ nói trọng điểm về hai phỏng đoán trong số đó.”

“Phỏng đoán thứ nhất, giả sử thế giới chúng ta đang ở thực sự là một thế giới trò chơi mô phỏng rất chân thực thì đại thế giáng xuống rất có thể là bản cập nhật phiên bản của trò chơi, nếu ngươi đã từng chơi trò chơi, chắc hẳn ngươi sẽ biết rằng, thực lực của người chơi sẽ không ngừng tăng lên, phụ bản và quái vật hiện tại không thể đồng ý được sự phát triển của người chơi nữa, lúc này trò chơi sẽ tiến hành cập nhật phiên bản, đưa ra nội dung mới để người chơi tiếp tục khám phá… Dựa trên phỏng đoán thế giới là trò chơi, đại thế giáng xuống rất có thể là phiên bản của chúng ta bị hủy diệt, phiên bản mới sắp ra đời.”

Hết chương 1486.

Chương 1487. Đấu Trí Và Đấu Lực

“Còn các trụ thần mà chúng ta chưa từng thấy, là sinh mệnh của phiên bản trước, họ bị xóa sạch dấu vết tồn tại trong quá trình cập nhật phiên bản… Có lẽ trước phiên bản của trụ thần còn có nhiều phiên bản hơn nữa, sinh mệnh của mỗi phiên bản đều bị xóa sạch trước sự cập nhật (đại thế giáng xuống).”

Nói đến đây, giọng điệu của Mộ Trảo thay đổi:

“Nhưng giả thuyết này tồn tại rất nhiều yếu tố không hợp lý, nếu ta là nhà sản xuất trò chơi, lẽ ra ta có thể hoàn toàn quyết định việc vận hành trò chơi, sẽ không để các sinh mệnh trò chơi như trụ thần vượt khỏi sự kiểm soát của ta, càng không để họ lợi dụng lỗi để để lại thông tin cho sinh mệnh mới ra đời ở phiên bản tiếp theo.”

“Tất nhiên, cũng có khả năng người điều khiển trò chơi ẩn núp đằng sau biết rõ mọi chuyện nhưng lại không hành động, vì hắn ta căn bản không quan tâm đến việc xuất hiện lỗi, ngược lại còn thích thú quan sát sự xuất hiện của những điều bất ngờ và cảm thấy mọi thứ vẫn nằm trong tầm kiểm soát.”

“Tóm lại, khả năng của phỏng đoán này không cao, Mặc đã bỏ ra rất nhiều công sức để chứng minh phỏng đoán này, cuối cùng nhận được câu trả lời là thế giới này rất chân thực, mặc dù ta rất muốn đánh hắn ta nhưng kết quả nghiên cứu của hắn ta luôn rất thuyết phục.”

Nghe xong thuyết âm mưu của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Nếu đây là sự thật thì tương lai quá tuyệt vọng.

Mọi thứ đều phát triển dưới sự quan sát của sinh mệnh bí ẩn đằng sau, ngay cả khi có những tình huống ngoài ý muốn xảy ra nhưng tất cả sinh mệnh đều không thể thoát khỏi kết cục do số phận sắp đặt.

Hắn không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Hắn và Lời Tự Thuật cũng đã từng thảo luận về việc thế giới có thực hay không.

Lời Tự Thuật tỏ ra khinh thường, cho rằng không có nhiều thuyết âm mưu như vậy, nếu đây là sự thật thì hãy dùng cơ bắp và nắm đấm để mở ra một con đường sống.

Nghĩ đến đây, hắn tiếp tục hỏi:

"Còn một phỏng đoán nào khác về đại thế giáng xuống không?"

"Đại thế giáng xuống, có thể là sự thu hoạch của sinh mệnh siêu chiều đối với trang trại chăn nuôi."

"Trang trại chăn nuôi?"

"Đúng vậy, giả sử thế giới của chúng ta là trang trại chăn nuôi của sinh mệnh siêu chiều, điều này có thể giải thích tại sao kết cục cuối cùng của mỗi kỷ nguyên đều là hủy diệt, giống như con người thời kỳ nông nghiệp gieo hạt vào mùa xuân và thu hoạch vào mùa thu, hạt giống gieo vào mùa xuân đến mùa chín tự nhiên phải thu hoạch, sinh mệnh vào đầu kỷ nguyên mới tương đương với hạt giống vừa gieo, sinh mệnh vào cuối kỷ nguyên là thời kỳ chín, đại thế giáng xuống chính là lưỡi hái vô tình, thu hoạch toàn bộ sinh mệnh đã chín."

"Huyền hồ như vậy sao?" Phong Kỳ kinh ngạc.

“Chính là huyền hồ như vậy, có lẽ các trụ thần của kỷ nguyên trước không muốn khuất phục trước số phận đã định, lựa chọn thách thức sinh mệnh siêu chiều nhưng kết cục đã thất bại.”

“Phỏng đoán này có căn cứ gì không?” Phong Kỳ không khỏi cau mày.

“Đã nói là phỏng đoán rồi, tất nhiên là không có căn cứ thực chất nào, chỉ có thể phát hiện ra một số manh mối từ xu hướng thay đổi của thế giới.”

“Ví dụ, nếu ta là người thu hoạch siêu chiều, phát hiện ra rằng cây non của kỷ nguyên mới trưởng thành chậm, vì vậy đã phát động cuộc xâm lược chậm chạp của đại thế giáng xuống, quá trình này chúng ta có thể hiểu là rải chất xúc tác, đẩy nhanh sự phát triển của cây non, dẫn đến trực tiếp là các chủng tộc khác nhau để ứng phó với đại thế giáng xuống có thể xảy ra trong tương lai, đã tiến hành giết chóc và cạnh tranh điên cuồng và thế giới loài người chính là chiến trường chính của các chủng tộc, ngươi cũng có thể hiểu là trường nuôi độc, trong thời gian đó các chủng tộc thông qua cạnh tranh và cướp bóc phát triển nhanh chóng, đây chính là cảnh tượng mà ta là người thu hoạch siêu chiều muốn thấy và mong chờ sự ra đời của vua độc.”

Nói đến đây, Mộ Trảo dừng lại một lúc rồi tiếp tục nói:

“Không thể phủ nhận rằng, trong môi trường cạnh tranh như vậy, các chủng tộc có thực lực sẽ phát triển rất nhanh, có thể tưởng tượng rằng đến một ngày nào đó, khi thế giới chỉ còn lại một số ít các chủng tộc đỉnh cao, có lẽ trong số chúng cũng có thể sinh ra sức mạnh đủ để sánh ngang với các trụ thần của kỷ nguyên trước nhưng điều này cũng báo hiệu rằng cuộc thu hoạch cuối cùng sắp xuất hiện.”

Phỏng đoán thứ hai trong miệng Mộ Trảo đã mang đến cho Phong Kỳ sự chấn động mạnh mẽ hơn nhiều so với phỏng đoán đầu tiên.

Giống như một con ếch ngồi đáy giếng đột nhiên nhảy ra khỏi đáy giếng, lúc này mới phát hiện ra thế giới rộng lớn, không thể so sánh với những trò đùa nhỏ của mình ở đáy giếng.

Bây giờ nghĩ lại, hắn còn phải đi một chặng đường rất dài.

Còn về việc Mộ Trảo nói rằng trong cuộc tàn sát và cướp bóc tàn khốc, các chủng tộc đỉnh cao có thể sinh ra những cường giả sánh ngang với trụ thần, hắn không hề nghi ngờ điều đó.

Hết chương 1487.

Chương 1488. Cuộc Gặp Định Mệnh

Hắn đi đến 1500 năm sau chỉ là thời điểm nền văn minh nhân loại diệt vong, chứ không phải là thời điểm đại thế giáng lâm.

Cuộc tranh đấu đỉnh cao giữa các chủng tộc mới chỉ bắt đầu, còn lâu mới kết thúc.

Theo lời Mê Vụ Chi Chủ, ngay cả khi Bát đại vương tộc chỉ là thế lực mạnh nhất tạm thời, cũng không có nghĩa là tám chủng tộc này chắc chắn có thể vượt qua muôn chủng tộc để trở thành một trong những kẻ chiến thắng cuối cùng.

Đừng nói đến việc trong bóng tối còn có một thế lực mạnh mẽ tiềm ẩn như Lam bì tộc.

Cũng giống như Mê Vụ Chi Chủ ở 1500 năm sau, chắc chắn không ít chủng tộc tiềm năng muốn thách thức Bát đại vương tộc.

Dưới sự phát triển nhanh chóng do cạnh tranh tàn khốc, có lẽ sẽ có chủng tộc hoàn thành sự siêu thoát về hình thái sống, trở thành dạng sống mới sánh ngang với Trụ thần.

Nhưng những điều này còn quá xa vời, hắn còn lâu mới đạt đến tầm cao để chạm tới những vấn đề này.

Ngay khi Phong Kỳ đang trầm tư, hắn đột nhiên cảm thấy một cơn choáng váng ập đến, rồi thế giới trước mắt hắn xuất hiện những vết nứt như thủy tinh vỡ, rồi lan rộng với tốc độ cực nhanh, cuối cùng vỡ vụn từng mảnh.

Sau một thoáng bàng hoàng, Phong Kỳ hoàn hồn, phát hiện mình đã thoát khỏi ảo cảnh tinh thần do Mộ Trảo tạo ra.

Ngọn lửa ấm áp từ lò sưởi bên cạnh và cái lạnh ập đến từ phía bên kia khiến hắn hiểu rằng mình đã trở lại hiện thực.

Hắn vô thức xoa xoa thái dương đang đau nhức.

Lượng thông tin hỗn tạp khổng lồ tiếp nhận được trong ảo cảnh tinh thần khiến tinh thần thức hải của hắn có chút không chịu nổi, hắn khó có thể tưởng tượng nếu đích thân đến đảo di tích để khám phá, liệu có bị những kiến thức bí ẩn liên tục tràn vào đầu mà nổ tung trực tiếp không.

Trán hắn toát mồ hôi lạnh.

Hắn nghỉ ngơi một lúc, cảm giác đau nhói ở tinh thần mới giảm bớt.

Hắn ngẩng đầu nhìn Mộ Trảo.

Lúc này, Mộ Trảo đã ăn gần hết thức ăn trên bàn nhưng vẫn còn chưa thỏa mãn mà tiếp tục ăn.

Mộ Trảo cũng ngẩng đầu nhìn hắn vào lúc này, miệng nhai thức ăn, nói không rõ ràng:

“Có thể thấy tinh thần thức hải của ngươi đã không chịu nổi việc tiếp tục tiếp nhận thông tin, ta chỉ có thể giải trừ cảnh ảo, vốn định dẫn ngươi đi tham quan thêm vài cảnh di tích, đáng tiếc… Ngươi còn muốn hỏi gì nữa, cứ hỏi đi, ta sẽ trả lời hết.”

Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Những thông tin mà Mộ Trảo vừa nói, hiện tại hắn vẫn chưa tiêu hóa hết.

Truyền thừa vật chủ sự sống, kỷ nguyên Trụ thần, cập nhật phiên bản trò chơi, trang trại nuôi dưỡng sinh mệnh siêu cấp…

Mỗi một phỏng đoán đều chứa đựng lượng thông tin khổng lồ.

Bây giờ đi suy nghĩ những vấn đề sâu xa và phức tạp này còn quá sớm.

Dù sao thì đường phải đi từng bước, bước quá dài hoàn toàn không có lợi, những thông tin tình báo hiện có cũng không thể cung cấp sự hỗ trợ phân tích hữu hiệu.

Nhưng đồng thời trong lòng hắn vẫn còn lại rất nhiều vấn đề chưa hiểu.

So với những vấn đề sâu xa khác thì những vấn đề kia mới là những khó khăn bãi tại diện tiền đích nan đề.

Suy nghĩ một lúc, hắn nhìn về phía Mộ Trảo tiếp tục hỏi:

"Mộ Trảo, ngươi có biết lai lịch của Tiểu Hắc không?"

"Ngươi nói đến thứ bí ẩn do Mặc tạo ra, rồi truy sát ngươi ở 1500 năm sau đó sao?"

…

Trong mắt Phong Kỳ, Tiểu Hắc là một trong những thách thức lớn nhất mà hắn từng gặp phải cho đến nay.

Nếu không thể giải quyết Tiểu Hắc, mỗi lần đến thế giới tương lai 1500 năm sau, thời gian hắn ở lại đó sẽ không dài.

Tiểu Hắc cuối cùng là cái gì, đến nay hắn vẫn chưa hiểu hết.

Từ phỏng đoán ban đầu về Linh Năng nano cho đến nay, năng lực mà Tiểu Hắc thể hiện đã hoàn toàn vượt quá nhận thức của hắn.

Đặc biệt là trận chiến giữa thành chủ U Ảnh và Tiểu Hắc, hắn đã nhìn thấy dáng vẻ vô địch của Tiểu Hắc khi thể hiện thực lực thực sự.

Nếu hệ thống của hắn là BUG thì Tiểu Hắc giống như một sự tồn tại đặc biệt chuyên xóa BUG.

Quan trọng nhất là, hắn hoàn toàn không biết cuối cùng phải tu luyện đến cảnh giới nào mới có thể chiến đấu với Tiểu Hắc ở trạng thái thứ ba chưa từng mở ra.

Trên tuyến thời gian hiện thực, hình hài sơ khai của Tiểu Hắc đã ra đời.

Cho dù hắn sống thêm hàng trăm năm, đến lúc Tiểu Hắc tự động thức tỉnh, hắn vẫn khó thoát khỏi cái chết.

Tiểu Hắc giống như một bức tường vô hình, kẹt giữa tuyến thời gian hiện thực sau hàng trăm năm và tuyến thời gian tương lai sau 1500 năm, chỉ cần hắn sở hữu thể chất đặc biệt thì sẽ trở thành con mồi bị Tiểu Hắc truy sát.

Có lẽ chỉ có Mặc, người tạo ra Tiểu Hắc, mới biết được câu trả lời cho những bí ẩn về Tiểu Hắc.

Nhưng rõ ràng Mặc sẽ không nói cho hắn biết sự thật.

Bây giờ hắn chỉ có thể trông cậy vào Mộ Trảo, hy vọng cô biết được lai lịch của Tiểu Hắc và cách đánh bại Tiểu Hắc.

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Mộ Trảo buông thức ăn trên tay, im lặng một lúc rồi bất lực lắc đầu:

Hết chương 1488.

Chương 1489. Quyền Lực Tối Thượng

“Ta chưa từng tiếp xúc với Tiểu Hắc nên không biết nó là cái gì nhưng theo miêu tả của ngươi, ta thấy Mặc không thể là người tạo ra Tiểu Hắc, có lẽ Mặc chỉ là người lắp ghép Tiểu Hắc nên Mặc mới gọi Tiểu Hắc là tập hợp quy tắc.”

“Ta và Mặc đều biết đến sự tồn tại của đảo di tích, sau khi ta và hắn ta cắt đứt quan hệ, hắn ta rõ ràng cũng đã đến đảo di tích, có lẽ Tiểu Hắc chính là sinh vật đặc biệt mà hắn ta tìm thấy trên đảo di tích, chế tạo từ di vật Trụ thần, còn vì sao nó truy sát ngươi thì ta không biết.”

“Còn có một điểm nữa có thể chứng minh cho phỏng đoán của ta, theo miêu tả của ngươi thì có vẻ như Mặc cũng không nắm được cách điều khiển Tiểu Hắc, với hiểu biết của ta về Mặc, hắn ta là người sáng tạo ra nó sẽ không phạm phải sai lầm sơ đẳng như vậy nên hắn ta giống như dựa vào di vật Trụ thần để lắp ghép ra Tiểu Hắc, chứ không phải tạo ra Tiểu Hắc.”

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm thấy bất lực, sau đó tiếp tục truy hỏi:

“Mặc gọi Tiểu Hắc là tập hợp quy tắc, ngươi hiểu câu này như thế nào?”

“Quy tắc, rất dễ hiểu, mọi thứ ngươi nhìn thấy đều vận hành trong quỹ đạo hệ thống quy tắc, ví dụ như tại sao nước đạt đến điểm sôi sẽ sôi, tất cả những điều này đều liên quan đến thiết lập quy tắc của thế giới, môi trường dưới các hệ

thống quy tắc khác nhau sẽ có biểu hiện vật lý hoàn toàn khác nhau, ví dụ như có một số trường vực không có nguyên tố lửa, có một số trường vực nước sẽ ngưng tụ thành chất rắn cứng ở nhiệt độ cao, chứ không phải bốc hơi, đây đều là do quy tắc gây ra."

"Hiểu một cách đơn giản, ngươi có thể coi quy tắc là những thiết lập cứng nhắc trong trò chơi, ví dụ như thanh máu của người chơi sẽ cạn kiệt sau khi chết, đây là thiết lập trong trò chơi, còn các thiết lập khác nhau trong thực tế chính là quy tắc."

"Tiểu Hắc được gọi là tập hợp quy tắc, rất có thể là chỉ Tiểu Hắc bản thân nó có thiết lập quy tắc độc đáo riêng, không giống với quy tắc thế giới mà chúng ta đang sống… Ví dụ như Tiểu Hắc giống như một trường vực di động, nó có hệ thống quy tắc riêng biệt của mình."

Lời giải thích của Mộ Trảo đã giúp Phong Kỳ hiểu sâu hơn về Tiểu Hắc, hắn lập tức truy hỏi:

"Ta có thể hiểu như vậy không, Tiểu Hắc giống như ngoại quải trong trò chơi, có những năng lực không phù hợp với thiết lập của trò chơi, ví dụ như khóa máu, dịch chuyển tức thời, loại này."

"Đúng vậy nhưng đây chỉ là phỏng đoán của ta, đáp án cụ thể chỉ có Mặc mới biết… Xem ra tên mập nhỏ này cũng không ít lần khám phá đảo di tích, ta đã tìm thấy bảo vật tinh hồng thạch trên đảo di tích, rõ ràng hắn ta cũng tìm được thứ tốt, đây đều là những di vật quý giá mà kỷ nguyên trước, thậm chí là kỷ nguyên xa xưa hơn để lại cho thời đại này."

Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Đợi đến khi thực lực của ta đủ mạnh, ta sẽ đến đảo di tích đó xem thử, biết đâu cũng có thể tìm được một số di vật quý

giá, thậm chí là tìm được lai lịch chi tiết của Tiểu Hắc.”

Nói đến đây, Phong Kỳ đột nhiên dừng lại, sau đó nhìn về phía Mộ Trảo tò mò hỏi:

“Lão… Mộ Trảo, nếu ta muốn tìm ngươi ngay khi tuyến hy sinh bắt đầu, có cách nào có thể liên lạc trực tiếp với ngươi không?”

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo lắc đầu tiếc nuối:

“Rõ ràng là không được, những năm ta biến mất bị nhốt trong một không gian vực sâu trên đảo di tích, nơi đó không nhận được bất kỳ tín hiệu nào, muốn liên lạc với ta là hoàn toàn không thể… Trừ khi khi tuyến hy sinh mở ra, ngươi cũng tiến vào không gian vực sâu đó trên đảo di tích, như vậy chúng ta có thể gặp nhau trước.”

“Vậy thì hãy nói cho ta biết ngươi đã thoát ra khỏi không gian vực sâu như thế nào, đợi ta đến đảo di tích cũng có thể sao chép cách ngươi thoát ra để đưa ngươi đi cùng, như vậy có thể tiết kiệm không ít thời gian.”

“Nói thật, ta không tìm thấy bất kỳ phương hướng nào trong không gian vực sâu đó, thậm chí không cảm nhận được sự tồn tại của không gian và thời gian, rơi vào trạng thái lạc đường kỳ lạ, gần đây mới tỉnh lại, nếu ngươi muốn đưa ta ra khỏi không gian vực sâu trên đảo di tích trước thời hạn, trừ khi ngươi có thể chống lại trạng thái lạc đường mất cảm giác đó.”

Phong Kỳ:…

Với thực lực hiện tại của hắn, việc đặt chân lên đảo di tích đã rất miễn cưỡng, không bao lâu nữa sẽ bị những thông tin liên tục nhồi vào đầu làm cho nổ tung, muốn khám phá đảo di tích hoàn toàn là mơ tưởng hão huyền.

Muốn đưa Mộ Trảo đang rơi vào một không gian vực sâu nào đó trên đảo di tích đi, độ khó rõ ràng còn phải tăng lên rất

nhiều.

Hắn không nhịn được hỏi:

“Thực lực của Mặc không mạnh, tại sao hắn có thể chống lại sự truyền thông tin của đảo di tích?”

Hết chương 1489.

Chương 1490. Nguy Cơ Tiềm Ẩn

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo không khỏi sửng sốt, sau đó không nhịn được trợn mắt:

"Hắn chính là phân thân của ý thức Mặc Nguyệt, mặc dù thực lực không mạnh nhưng dung lượng thức hải của hắn so với sinh mệnh bình thường thì rộng lớn như bầu trời đầy sao, việc chống lại sự truyền thông tin là chuyện đương nhiên."

"Thì ra là vậy… Nhưng ngươi có thể nói cho ta biết trước tọa độ của đảo di tích và tọa độ của không gian vực sâu, đợi khi thực lực của ta đủ mạnh sẽ tiến vào thế giới hư không tìm kiếm nhanh chóng."

"Thế giới hư không tràn ngập nguyên tố hắc ám, nơi đó không thể dùng bản đồ dẫn đường, hoặc dựa vào các công trình kiến trúc mang tính biểu tượng để phân biệt phương hướng và vị trí, muốn định vị trong thế giới hư không, chỉ có thể thông qua cảm nhận tinh thần."

"Có cách nào không?"

Mộ Trảo gật đầu, sau đó giơ tay trái lên, chỉ vào huyệt mi tâm của Phong Kỳ.

Ngay lập tức, thế giới trước mắt Phong Kỳ nhanh chóng sụp đổ, sau đó bị bóng tối vô tận bao phủ, hắn lại đến thế giới ảo cảnh tinh thần.

"Mở cảm giác của ngươi ra, ta giúp ngươi khuếch đại cảm giác."

Tiếng của Mộ Trảo vang lên trong đầu, Phong Kỳ lập tức nhắm mắt lại, ý thức tinh thần lúc này thoát ra khỏi cơ thể, không ngừng mở rộng.

Lúc này, hắn cảm thấy một luồng năng lượng tràn đầy sự thân thiện bao bọc lấy ý thức của mình.

Ngay lập tức, cường độ ý thức của hắn tăng vọt.

Thế giới đen kịt dưới cảm giác ban đầu cũng thay đổi theo, hắn nhìn thấy những đường quỹ tích quy tắc chỉ có ở trạng thái thần thể, trong đó có cả đường nguyên tố.

Thế giới hư không dưới sự mở rộng của cảm giác cuối cùng đã biến thành một tấm lưới ngũ sắc.

"Nếu một ngày nào đó ý thức tinh thần của ngươi có thể phát triển đến cường độ mà ta giúp đỡ hiện tại, ngươi sẽ có thể định vị trong thế giới hư không."

Lời của Mộ Trảo vừa dứt, một vị trí ở góc trên bên trái của tấm lưới màu xuất hiện một điểm sáng nhảy nhót.

"Nhớ vị trí này!"

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức nhìn về phía điểm sáng.

Vị trí cụ thể của điểm sáng ở ô thứ 8762 theo chiều ngang của "Tấm lưới", ô thứ 7652 theo chiều dọc.

Ghi nhớ tọa độ vị trí, Phong Kỳ lên tiếng:

"Ta đã nhớ rồi."

Lời của hắn vừa dứt, thế giới ảo cảnh trước mắt nhanh chóng sụp đổ, chớp mắt đã biến mất không còn.

Đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã thoát khỏi ảo cảnh.

Nhìn về phía Mộ Trảo, hắn không nhịn được tò mò hỏi:

“Ngươi đã quét toàn bộ thế giới hư không sao?”

“Thế giới hư không vốn không lớn, thuộc về thế giới phụ thuộc của thế giới lĩnh vực và thế giới loài người, cũng có thể gọi là thế giới vệ tinh, trước đây ta và Mặc đã từng khám phá toàn bộ thế giới hư không để tìm kiếm chân tướng của thế giới.”

Phong Kỳ gật đầu, tầm mắt hướng về phía bàn ăn.

Lúc này, thức ăn trên bàn đã bị ăn gần hết nhưng Mộ Trảo vẫn tiếp tục ăn, không có ý định ăn no.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía Cổ Sa đứng sau, nhẹ giọng nói:

“Tiểu Sa, dặn nhà bếp, dọn thêm một bàn nữa.”

Cổ Sa nghe vậy, lập tức gật đầu rời đi.

“He he, cảm ơn nhé.” Mộ Trảo cười hì hì cảm ơn.

“Ăn được là phúc, trước đây ta cũng rất thích ăn, còn rất biết ăn… Nhưng cơ thể ngày càng suy yếu, bây giờ cơ bản đều dựa vào dịch dinh dưỡng để sống, đã lâu lắm rồi không được ăn đồ ăn thực sự.”

“Hay là trước khi chết cứ buông thả một lần?” Mộ Trảo chớp chớp mắt to, xúi giục.

Nghe được lời này, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt:

“Ta hiện tại vẫn chịu được, chịu thêm một hai năm nữa chắc không thành vấn đề… Đúng rồi, ta còn rất nhiều vấn đề chưa hỏi ngươi.”

“Vậy ngươi cứ hỏi tiếp.”

“Ngươi có biết lai lịch của tộc Da Xanh không? Tộc này vẫn luôn thu thập các vật phẩm kỳ tích, ta thấy lai lịch không đơn giản.”

“Tộc Da Xanh hẳn là thế lực chủng tộc xuất hiện trong thời gian ta biến mất, không phải là cường tộc nổi tiếng trước đây của thế giới lĩnh vực, đại khái là thế lực mới nổi, ta chưa từng tiếp xúc và nghe nói.”

“Thực ra việc các chủng tộc vương triều ở thế giới lĩnh vực thay đổi là chuyện bình thường, nhiều chủng tộc cường thịnh vô song trước đây chỉ trong thời gian ta ngủ một giấc đã biến mất… Ta nhớ là trước đây có một chủng tộc cường thịnh ở thế giới lĩnh vực đã thống trị gần một phần mười lãnh thổ của thế giới lĩnh vực, thời kỳ đỉnh cao nhất đã kiểm soát hàng chục thế giới nhỏ, cùng gần nghìn thế giới tầng nhưng chủng tộc này cuối cùng vẫn bị chia rẽ trong quá trình thay đổi lịch sử, hoàn toàn suy tàn, cuối cùng bị thế hệ sau nuốt chửng… Tộc Da Xanh có lẽ là thế lực mới nổi lên nhanh chóng trong thời gian ta biến mất, dựa vào thần vật kỳ tích tình cờ có được.”

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ cảm khái trong lòng.

Hắn cảm thấy Mộ Trảo hiện tại dường như đã không theo kịp sự thay đổi của thời đại mới.

Hết chương 1490.

Chương 1491. Kẻ Phản Bội

Dùng một phép so sánh tương đối chính xác.

Mộ Trảo bị nhốt trên đảo di tích giống như bị đưa vào tù, gần đây mới mãn hạn tù, kết quả là phát hiện ra người dân thời đại mới đã sử dụng điện thoại thông minh, thanh toán di động, nhận thức về thế giới này rất hạn chế.

Tộc Da Xanh là thế lực mới nổi này, hiển nhiên không nằm trong phạm vi hiểu biết của Mộ Trảo.

Bỏ qua vấn đề này, Phong Kỳ lúc này giơ tay phải lên.

Trên lòng bàn tay hắn là một dấu ấn đen kịt như hình đám mây.

So với lúc đầu, dấu ấn đen kịt này đã lan rộng ra toàn bộ lòng bàn tay, còn có thể thấy những đường nét mảnh mai lan về phía cổ tay, cùng toàn bộ cánh tay, có xu hướng nuốt chửng toàn bộ cánh tay.

“Bà lão Mộ Trảo, bà có biết dấu ấn này đại diện cho điều gì không?”

Mộ Trảo thấy vậy, tò mò đứng dậy, sau đó đi đến trước mặt Phong Kỳ, đưa tay nắm lấy tay phải của hắn, đưa lên trước mắt quan sát kỹ.

Lúc này, Phong Kỳ cảm thấy có một luồng năng lượng tràn đầy sự thân thiện thấm vào cơ thể hắn theo lòng bàn tay.

Luồng năng lượng này di chuyển trong cơ thể hắn, cuối cùng tụ về huyệt mi tâm, từ từ thấm vào biển thức tinh thần của hắn.

Đợi một lúc lâu sau, năng lượng rút đi, giọng nói của Mộ Trảo vang lên bên tai:

"Biển thức tinh thần của ngươi còn sót lại rất nhiều năng lượng cảm xúc tiêu cực, những cảm xúc tiêu cực tích tụ này đã gần như trở thành thực chất, không ngừng ảnh hưởng đến cơ thể ngươi, dấu ấn đen trên lòng bàn tay ngươi chính là biểu hiện của cảm xúc tiêu cực trên cơ thể, nếu cảm xúc tiêu cực tiếp tục chồng chất, cơ thể ngươi sẽ bị cảm xúc tiêu cực nuốt chửng hoàn toàn, đến lúc đó thì không ổn rồi."

Nghe lời giải thích của Mộ Trảo, Phong Kỳ gật đầu.

Trước đây hắn đã từng đoán rằng dấu ấn đen xuất hiện trên lòng bàn tay có liên quan đến cảm xúc tiêu cực, sự thật đúng như hắn dự đoán.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, hắn chỉ biết đến một năng lực trí nhớ vô hạn.

Nhưng đi đâu tìm năng lực trí nhớ vô hạn, hắn hoàn toàn không có manh mối.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn về phía Mộ Trảo hỏi:

"Bà có cách nào giải quyết vấn đề chồng chất cảm xúc tiêu cực trên người ta không?"

Đối mặt với câu hỏi, Mộ Trảo không nhịn được lắc đầu:

"Về phương diện này, Mặc tương đối giỏi, có lẽ có cách, năng lực của ta thiên về chiến đấu hơn, nghiên cứu về lĩnh vực tinh thần tương đối ít, còn về cách tìm kiếm năng lực trí nhớ vô hạn, ta không có bất kỳ manh mối nào… Có lẽ đảo di tích có thứ ngươi cần, mọi thứ ở đó đều có thể xảy ra."

Lời đáp của Mộ Trảo khiến Phong Kỳ có chút thất vọng nhưng hắn nhanh chóng lấy lại tinh thần gật đầu nói:

"Đa tạ chỉ điểm."

Hắn định mở miệng tiếp tục hỏi những vấn đề khác nhưng lại cảm thấy đầu óc choáng váng.

Tác dụng của adrenaline đang nhanh chóng mất đi, cơ thể hắn một lần nữa không chịu nổi, lần choáng váng ập đến này còn mãnh liệt hơn trước.

Cảm giác tim đập mạnh liên hồi ập đến, thậm chí khiến hắn có ảo giác rằng mình có thể chết ngay tại chỗ.

Mộ Trảo dường như cũng phát hiện ra cơ thể hắn đang xấu đi, lập tức vỗ tay lên vai hắn, tức thì năng lượng tràn đầy sự thân thiện lại tràn vào cơ thể hắn.

Ngay sau đó, giọng nói của Mộ Trảo vang lên trong đầu hắn:

"Thử hấp thụ luồng năng lượng này."

Phong Kỳ lập tức nhắm mắt, cố gắng hấp thụ luồng năng lượng này.

Nhưng cơ thể hắn hiện tại thực sự có chút bất lực, ý thức căn bản không thể dẫn động luồng năng lượng này vận hành trong cơ thể.

Nhận ra rằng nếu mình không hấp thụ luồng năng lượng này nữa, có khả năng sẽ chết đột ngột, Phong Kỳ trong lòng tàn nhẫn.

Dưới ý chí cầu sinh mãnh liệt, thế quyền và thế đao trong lồng ngực hắn bùng cháy.

Sức mạnh đã lâu không gặp xuất hiện trong cơ thể.

Dưới sự hỗ trợ của hai luồng sức mạnh này, cơ thể hắn như cánh đồng khô hạn, tham lam hấp thụ năng lượng mưa sinh cơ của Mộ Trảo, từ đó bồi bổ cơ thể.

Làm như vậy chỉ là chữa ngọn không chữa gốc nhưng Phong Kỳ hiểu rằng đây là cách duy nhất có thể làm giảm nguy cơ chết đột ngột của mình.

Nếu không có sự giúp đỡ của Mộ Trảo, có lẽ hắn không thể chống chọi được di chứng do adrenaline kết thúc mang lại.

…

Thành Lãnh Đông, khu Bắc.

Cấm địa luyện thép.

Kiếm Tịch tóc bạc trắng đang nhắm mắt dưỡng thần, trước người lơ lửng thanh Phệ Thiên Kiếm được ngọn lửa bao quanh.

Ngay lúc này, Kiếm Tịch đột nhiên mở mắt.

Chỉ thấy hai luồng ánh sáng sắc bén lóe lên trong mắt hắn, mặt đất lập tức xuất hiện hai lỗ hổng không thấy đáy.

“Ma Đao?!”

Giao thủ với Ma Đao hơn nghìn năm, hắn vô cùng quen thuộc với khí thế đao của Ma Đao.

Ngay lúc nãy, hắn cảm nhận được khí thế đao yếu ớt của Ma Đao xuất hiện.

Ngay cả khi đối mặt với Mộ Trảo, Kiếm Tịch vẫn luôn bình tĩnh ung dung nhưng cơ thể bắt đầu run rẩy nhẹ, cảm xúc đột nhiên trở nên kích động.

Hết chương 1491.

Chương 1492. Cuộc Chiến Quyết Định

Ma Đao giống như ma chướng trong lòng hắn.

Hắn biết rằng nếu muốn hoàn thành sự lột xác, hắn phải dùng Ma Đao tế kiếm, như vậy mới có thể thông đạo ý niệm, thực sự siêu thoát khỏi chính mình trước đây.

Đối thủ định mệnh đã xuất hiện ở thành Lãnh Đông, ngọn lửa chiến ý trong lòng Kiếm Tịch bùng cháy hừng hực.

Ánh mắt hắn hướng về Phệ Thiên Kiếm đang lơ lửng trước mặt.

Giơ tay nhẹ vuốt thân kiếm, Phệ Thiên Kiếm lập tức run rẩy phát ra tiếng vo vo.

"Sau khi nuốt chửng Ma Đao, ngươi cũng sẽ hoàn thành sự siêu thoát của chính mình."

Phệ Thiên Kiếm như hiểu được suy nghĩ trong lòng Kiếm Tịch, tiếng kiếm ngân lập tức vang lên, kiếm quang sắc bén bùng phát, nơi đi qua đều bị phá hủy, rất nhanh toàn bộ nhà máy thép sụp đổ ầm ầm.

Ngay sau đó, một bóng người được ngọn lửa bao bọc vụt lên trời.

Bên kia, Phong Kỳ từ từ mở mắt.

Dưới sự bồi bổ của năng lượng do Mộ Trảo cung cấp, thương thế của hắn đã hồi phục đôi chút, ít nhất là hiện tại sẽ không chết.

"Khụ khụ."

Vừa ho, hắn vừa ngẩng đầu nhìn Mộ Trảo, muốn bày tỏ lòng cảm ơn nhưng lại phát hiện Mộ Trảo đang nhìn về phương Bắc, vung tay bắt lấy một cây thương bạc lộng lẫy.

"Ngươi đi trước đi, tên kia tới rồi."

"Ngươi nói tới tên dùng kiếm kia sao?"

"Đúng vậy, chính là hắn, hiện tại ta vẫn chưa lành hẳn, không phải đối thủ của hắn, ta sẽ chặn hắn một lúc, ngươi đi trước đi…"

Mộ Trảo thậm chí không kịp giải thích nhiều, lúc này liền bay lên trời, hướng về phương Bắc bay đi.

Rất nhanh, luồng sáng màu bạc va chạm với luồng lửa tấn công từ phương Bắc.

Trong nháy mắt, gió mạnh thổi tới, dư chấn khủng khiếp của vụ va chạm khiến Phong Kỳ liên tục lùi về sau, suýt nữa ngã xuống đất.

Trong lúc giao lưu với Mộ Trảo, hắn biết được rằng Mộ Trảo hiện tại không phải là đối thủ của kiếm khách bí ẩn, nếu không giúp đỡ Mộ Trảo, cô sẽ nhanh chóng rơi vào thế yếu.

Hắn không biết làm thế nào để giúp Mộ Trảo.

Lúc này, bóng dáng Cổ Sa xuất hiện, vội vã chạy đến bên hắn.

Thấy Cổ Sa, trong lòng hắn lập tức nảy ra chủ ý, lập tức mở miệng nói:

"Tiểu Sa, đưa thiết bị liên lạc cho ta."

Cổ Sa nghe vậy, không chút do dự, lập tức đưa thiết bị liên lạc mang theo bên mình cho Phong Kỳ.

Nhận lấy thiết bị liên lạc, Phong Kỳ lập tức nhập một dãy mã dài.

Hiện tại, hắn có thể nghĩ đến người mạnh mẽ có khả năng giúp Mộ Trảo đánh bại kiếm khách bí ẩn, chỉ có Mộc Tinh.

Trong lúc chờ đợi nóng lòng, điện thoại đột nhiên thông.

Giọng nói tò mò của Mộc Tinh truyền đến:

"A Kỳ, tối tốt."

…

Gió lạnh thấu xương, khi giao nhau phát ra tiếng rít gào thảm thiết.

Khu tiếp tế Lãnh Đông bị tuyết phủ, về phía bắc, đoàn quân viễn chinh Lê Minh đang mở ra một khu vực tác chiến mới.

Đội quân đi đầu, Mộc Tinh vốn tươi cười, sau khi cúp điện thoại, trong mắt lóe lên ánh sáng màu đỏ, lúc này cô quay người nhìn về phía sau, vội vàng mở miệng nói:

"Lá, tiếp theo giao cho Tần Không Thời dẫn đầu đoàn thám hiểm, ta có việc phải đi!"

"Đoàn trưởng, có chuyện gì xảy ra, không thể đợi đến khi nhiệm vụ này kết thúc rồi đi sao?" Người phụ nữ đi theo sau Mộc Tinh lập tức hỏi.

Mộc Tinh không trả lời, trong mắt lóe lên sát khí, sau đó đột ngột nhảy lên.

Thân hình cô bùng nổ sức mạnh khủng khiếp giữa không trung, chỉ thấy luồng điện màu ngọc bích bao quanh cô, đẩy cơ thể cô bay về hướng thành Lãnh Đông, để lại một vệt năng lượng màu ngọc bích trên không trung, chỉ trong chớp mắt đã biến mất ở chân trời.

Thấy Mộc Tinh thậm chí không kịp giải thích mà vội vã rời đi, Lá là một trong những thân tín của Mộc Tinh, biểu cảm

kinh ngạc.

Ngay lúc nãy, cô nhìn thấy trong mắt Mộc Tinh rất nhiều cảm xúc phức tạp, có tức giận, lo lắng, lo lắng… Cô không hiểu chuyện gì đã xảy ra, khiến cho đoàn trưởng luôn bình tĩnh ung dung khi đối mặt với mọi thử thách lại trở nên hoảng loạn như vậy.

…

Phong Kỳ cũng không ngờ rằng Kiếm Tịch lại đột nhiên đến vào lúc này.

Hắn nghi ngờ rằng có thể là khi Mộ Trảo chữa lành vết thương cho mình, năng lượng giải phóng ra đã khiến Kiếm Tịch cảm nhận được hơi thở nên mới đuổi theo.

Nhìn về phía chân trời, bóng dáng màu bạc và màu đỏ va chạm.

Trong nháy mắt, những đốm sáng màu bạc và những tia lửa bắn tung tóe, như những hạt mưa rơi xuống từ trên không trung.

Ngân Long thương và Phẫn Thiên kiếm ma sát tạo ra khe nứt không gian, dư chấn từ vụ va chạm hóa thành gió mạnh cuốn đi khắp nơi.

“Hừ!”

Lúc này, Mộ Trảo đột nhiên buông Ngân Long thương, sau đó đột ngột tung cú đấm trái, lập tức nắm đấm trái được bao phủ bởi ánh sáng màu bạc, đột nhiên đánh vào ngực Kiếm Tịch.

Có thể thấy ngực Kiếm Tịch lõm xuống với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Đối mặt với cú đấm nặng nề này, Kiếm Tịch vẫn bình thản, chỉ thấy Phẫn Thiên kiếm bùng cháy ngọn lửa dữ dội, thuận

thế đốt cháy cơ thể Kiếm Tịch.

Vết thương trên cơ thể hắn hồi phục với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Hết chương 1492.

Chương 1493. Sự Thật Được Phơi Bày

Mái tóc bạc trắng trong nháy mắt đã hóa thành mái tóc đen đầy sức sống.

Tay trái của Kiếm Tịch tạo thành hình kiếm chỉ, đột nhiên điểm vào bề mặt nắm đấm của Mộ Trảo.

Ầm!

Kiếm khí và năng lượng mà Mộ Trảo giải phóng tạo thành cơn bão, hai bóng người đồng thời lùi lại trên không trung.

Vừa ổn định thân hình, Mộ Trảo liền chủ động phát động tấn công lần nữa.

Vẫy tay, Ngân Long thương trở lại trong tay, cổ tay lật lại, Ngân Long thương đột nhiên quay tròn, cuốn theo luồng khí trắng, đâm mạnh vào Phẫn Thiên kiếm đang đuổi theo.

Súng và kiếm lại va chạm, sóng xung kích năng lượng có thể nhìn thấy bằng mắt thường lan tỏa từng vòng, sức mạnh bùng nổ thậm chí đẩy tan cả những đám mây trên bầu trời.

“Phẫn Thiên!” Lúc này, giọng nói khàn khàn của Kiếm Tịch vang lên.

Giọng nói vừa dứt, ngọn lửa trên Phẫn Thiên bùng lên dữ dội, kiếm khí sắc bén tứ phía cuốn tới, một trường kiếm khí nhanh chóng hình thành.

Kiếm Trủng cũng từ từ hiện ra trong trường kiếm khí.

Vô số kiếm của tổ tiên lúc này đáp lại lời triệu hồi của Kiếm Tịch, run rẩy.

Kiếm ý trong kiếm của tổ tiên càng ngưng tụ thành thân kiếm linh đủ màu trong trường kiếm khí, lần lượt bay lên trời, trong nháy mắt, vô số kiếm linh bắn ra, cảnh tượng vô cùng hoành tráng.

Các loại kiếm thể kết hợp thành kiếm trận hoa sen, khi xoay tròn, kiếm khí giải phóng ra như một cối xay nghiền nát vạn vật, từ từ tiến về phía Mộ Trảo.

"Bây giờ tránh ra, ta tha cho ngươi một mạng."

Nhìn về phía Mộ Trảo, mái tóc dài của Kiếm Tịch tung bay trong gió, lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Mộ Trảo đột nhiên nhận ra Kiếm Tịch không phải đến tìm mình.

Nghĩ đến đây, cô quay đầu nhìn về phía Phong Kỳ, trong lòng nảy ra một suy đoán.

"Muốn ta tránh ra, ngươi xứng sao?"

Trên mặt Mộ Trảo nở nụ cười rạng rỡ, đối mặt với kiếm sen đang tiến tới.

"Thử xem?"

Đối mặt với sự khiêu khích của Kiếm Tịch, trong mắt Mộ Trảo lóe lên sương mù màu vàng, sau đó nhìn về phía Kiếm Tịch nói:

"Tiểu tử, nếu không phải ta bị thương chưa lành, bây giờ ngươi đã chết rồi, ngươi còn tưởng mình lợi hại lắm sao, đã vậy thì không biết hối cải, ta thay mặt Diệu Nhật… ban cho ngươi cái chết!"

Giọng nói vừa dứt, Mộ Trảo từ từ giơ tay trái lên đỉnh đầu, sau đó đột ngột nắm chặt.

Lập tức tay trái của cô được bao phủ bởi ánh sáng vàng.

Một luồng năng lượng từ trong tay cô bùng phát, xuyên qua trường kiếm khí tưởng chừng như không thể phá vỡ, tản ra khắp trời đất.

Trong nháy mắt, những vì sao sáng trên bầu trời đột nhiên tối đi, chỉ thấy một vầng sáng màu vàng xuất hiện một góc trên bầu trời.

Cảnh tượng này đã làm kinh động đến toàn bộ cư dân thành Lãnh Đông.

Đêm cực ở Bắc Cảnh kéo dài nửa năm, nửa năm này sẽ không có mặt trời ló dạng.

Nhưng lúc này trên bầu trời lại xuất hiện một góc mặt trời.

Chỉ thấy muôn vàn ánh sáng vàng từ mặt trời xa xôi bùng phát, cột sáng rõ ràng trong nháy mắt đã bắn trúng trường kiếm khí.

Trường kiếm khí lập tức bị ánh sáng xuyên thủng thành trăm ngàn lỗ thủng.

Vô số kiếm linh thể do ý thức của kiếm tổ tiên ngưng tụ cũng liên tiếp nổ tung dưới sự oanh tạc của cột sáng.

Ngay cả Kiếm Tịch cũng không thể tránh khỏi, mặc dù nhanh chóng triệu hồi Phẫn Thiên kiếm bảo vệ cơ thể nhưng vẫn bị nổ tung đến mức thảm hại.

Ngay khi Mộ Trảo muốn tiếp tục điều khiển bản thể tấn công chí mạng vào Kiếm Tịch thì một góc mặt trời treo lơ lửng trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tia sáng màu máu, tiếp theo mặt trời đột nhiên hạ xuống, biến mất vào hư không.

Lập tức, những vì sao ở Bắc Cảnh mất đi sự áp chế của mặt trời, tiếp tục tỏa sáng.

“Tiểu béo, ngươi đã làm gì vậy!” Lúc này, Mộ Trảo nghiến răng gào lên.

Thấy thế công khủng bố đột nhiên biến mất, Kiếm Tịch vốn mặt mày khó coi đột nhiên nhận ra cơ hội của mình đã đến.

Hắn thậm chí không do dự, thân hình lóe lên đã đến trước mặt Mộ Trảo, Phẫn Thiên kiếm trực tiếp chém xuống.

Lập tức, hàng vạn kiếm ảnh theo sau, từ bốn phương tám hướng tấn công Mộ Trảo.

Mộ Trảo phản ứng rất nhanh, trường thương trong tay giậm lên hư không, chỉ thấy một bóng rồng bạc hiện ra, ngẩng đầu gầm lên, quật mạnh thân mình, thay Mộ Trảo chống đỡ kiếm khí xâm lấn từ bốn phương tám hướng.

Hai bóng người đan xen, tần suất tấn công rõ ràng tăng nhanh.

Có thể thấy, Mộ Trảo mất đi sự che chở của mặt trời rõ ràng yếu thế hơn trong cuộc đối đầu với Kiếm Tịch.

Lúc này, chiến lực của Mộ Trảo kém xa thời kỳ đỉnh cao, đối mặt với thế công dữ dội của Kiếm Tịch chỉ có thể bị động phòng thủ.

Nhưng ý thức chiến đấu của Mộ Trảo lại vô cùng mạnh mẽ.

Bất kể Kiếm Tịch cố gắng thế nào, cũng không thể phá vỡ được thế phòng thủ không kẽ hở của Mộ Trảo.

Phong Kỳ ở phía dưới vừa quan sát trận chiến, vừa không ngừng quay đầu nhìn về phía bắc, mong chờ sự xuất hiện của Mộc Tinh.

Hắn tin rằng chỉ cần có Mộc Tinh tham gia, chắc chắn có thể đánh bại Kiếm Tịch.

Hết chương 1493.

Chương 1494. Cuộc Chiến Sinh Tử

Nhìn về phía bắc, không thấy bóng dáng Mộc Tinh, hắn lại quay đầu nhìn về phía bầu trời nơi Mộ Trảo và Kiếm Tịch giao chiến.

Lúc này, hắn đột nhiên phát hiện, ánh mắt của Kiếm Tịch đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Cảm thấy nghi ngờ, ánh mắt của Kiếm Tịch đột nhiên lóe sáng, lúc này Cổ Sa sau lưng hắn đột nhiên tiến lên một bước đẩy hắn ra.

Tiếp theo, hắn nhìn thấy bóng dáng Cổ Sa bay ngược, trên chiến đao màu đỏ của hắn xuất hiện hai lỗ thủng.

Cùng lúc ngã xuống, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy nghi ngờ.

Hắn không hiểu tại sao Kiếm Tịch lại tấn công mình.

Chẳng lẽ mục tiêu mà hắn tìm đến lần này không phải là Mộ Trảo, mà là mình?

Trong lúc nghi ngờ, trong đầu hắn đột nhiên nghĩ đến một khả năng.

Hắn nghĩ đến lúc Mộ Trảo chữa thương cho hắn, ý quyền và thế lửa của đao pháp đã được kích hoạt.

Mà thế đao mà hắn lĩnh ngộ, lại đến từ Ma đao.

Kiếm Tịch và Ma đao là kẻ thù truyền kiếp, chắc chắn rất quen thuộc với khí tức thế đao của Ma đao, Kiếm Tịch tìm đến bây giờ rất có thể là vì Ma đao mà đến.

Ngay khi Phong Kỳ phân tích ra nguyên nhân, trong lòng Kiếm Tịch cũng dâng lên sóng gió.

Chiến đấu dữ dội với Mộ Trảo đã lâu nhưng Ma đao vẫn không xuất hiện.

Theo hướng xuất hiện của khí tức Ma đao, hắn phát hiện ra một khuôn mặt xa lạ.

Hắn kinh ngạc phát hiện bóng người này trong cơ thể lại có khí tức thế đao hoàn toàn giống với Ma đao.

Kiếm Tịch lập tức nhận ra mình có lẽ đã tìm nhầm đối tượng.

Hắn cảm ứng được căn bản không phải Ma đao, mà là người xa lạ có thế đao giống với Ma đao này.

Điều này khiến hắn cảm thấy khó tin, trên đời này lại có người phù hợp với Ma đao như vậy.

Chiến ý bùng cháy trong lòng lúc này đã biến thành sát ý điên cuồng.

Kiếm Tịch không thể tưởng tượng nổi, nếu để Ma đao có được người phù hợp với Thiên Mệnh này, sẽ tạo ra sức mạnh khủng khiếp đến mức nào.

Hắn… phải chết.

Chỉ một cái liếc mắt, Kiếm Tịch đã tuyên án tử hình cho Phong Kỳ trong lòng.

Kiếm Tịch trước đây không bao giờ tin vào cái gọi là số mệnh nhưng lúc này hắn tin rồi.

Vì vậy, để Ma đao không tìm thấy hắn, hắn phải chết trước.

Phát hiện ra đòn tấn công của mình bị chặn lại, Kiếm Tịch đột nhiên quay người, kiếm chỉ về phía Mộ Trảo.

Lập tức, kiếm khí đan xen chằng chịt bùng phát từ đầu ngón tay hắn, đánh Mộ Trảo bay ra xa hàng trăm mét, sau đó Kiếm Tịch chỉ tay về phía Phong Kỳ.

Lập tức, kiếm khí màu trắng bùng phát, bắn về phía Phong Kỳ.

Chưa kịp để Phong Kỳ phản ứng, Cổ Sa lại một lần nữa đến trước mặt hắn, không chút do dự chủ động đón lấy kiếm khí tấn công tới.

Lập tức, chiến đao bị đâm thủng trong tay hắn bị kiếm khí đánh gãy, cơ thể hắn va chạm với kiếm khí.

Trong nháy mắt, những vết máu đan xen chằng chịt hiện lên trên cơ thể Cổ Sa, hắn không nhịn được lảo đảo ngã xuống, miệng phun ra máu tươi.

"Phong… lão… tiên đi trước."

Nhìn thấy dáng vẻ thảm hại của Cổ Sa, Phong Kỳ khó khăn đứng dậy, dốc hết sức chạy về phía xa.

Lúc này, nếu tiếp tục ở lại, chính là không chịu trách nhiệm với bản thân, càng không chịu trách nhiệm với Cổ Sa.

Có thể thấy mục tiêu của Kiếm Tịch là hắn, nếu tiếp tục ở lại, Cổ Sa sẽ không chỉ bị thương nặng, mà rất có thể sẽ chết vì hắn.

Chỉ có hắn rời đi, Cổ Sa mới có một tia sinh cơ.

Quan trọng hơn, hắn phải mang thông tin thu được từ cuộc trao đổi với Mộ Trảo về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đây là kết tinh nỗ lực của tất cả những người đồng hành trên dòng thời gian này, tuyệt đối không thể phụ lòng nỗ lực và kỳ vọng của mọi người.

Hắn phải sống sót trở về Tinh Thành!

Trong lúc chạy, thân hình hắn lảo đảo, suýt nữa ngã lăn ra.

Ngay lúc này, ở phía xa xuất hiện vài bóng người, vội vã chạy tới.

Những người đến chính là các thành viên của đội đóng quân tại thành Lãnh Đông, đứng đầu là Địch Tùng.

Rõ ràng họ nhận ra tình hình nguy cấp, lập tức đến bên Phong Kỳ, cõng hắn trên lưng chạy về phía sân bay.

Ở đó có chuyên cơ Hổ Phách luôn trong tư thế sẵn sàng.

Nhìn Phong Kỳ chạy xa, sát ý trong mắt Kiếm Tịch dâng trào.

Thân hình hắn lóe lên, mang theo Phẫn Thiên kiếm hóa thành một luồng sáng lửa bắn về phía Phong Kỳ.

Lúc này, Mộ Trảo cũng đuổi theo.

Chỉ thấy Mộ Trảo vỗ về phía trước, lập tức một trận pháp dịch chuyển không gian méo mó hiện ra.

Nàng bước vào trận pháp dịch chuyển, bóng người trực tiếp xuất hiện trước mặt Kiếm Tịch, vung trường thương màu bạc chặn đường hắn.

“Đối thủ của ngươi là ta!”

“Đáng tiếc ngươi không quan trọng với ta.” Dứt lời, Kiếm Tịch định vượt qua Mộ Trảo để tiếp tục khóa chặt Phong Kỳ.

Nhưng thấy Mộ Trảo vung trường thương bạc, khuấy động không gian.

Tư thế của Mộ Trảo giống như đang múa thương, thân hình xoay chuyển, lại khiến Kiếm Tịch bay sượt qua người theo hướng mũi thương chỉ, cuối cùng vòng một vòng rồi lại trở về vị trí cũ.

Hết chương 1494.

Chương 1495. Quyền Lực Cuối Cùng

"Canh nhiễu không gian? Ngươi lại có năng lực này?" Kiếm Tịch kinh hãi thốt lên.

"Tiểu tử, ngươi còn nhiều thứ không hiểu lắm!"

Mộ Trảo không nói nhiều lời vô ích, lập tức lại triển khai thế công với Kiếm Tịch.

Hai bóng người đan xen, chiến đấu ác liệt lại một lần nữa nổ ra.

Nhưng Kiếm Tịch rõ ràng không có ý định dây dưa với Mộ Trảo, lĩnh vực kiếm khí lại một lần nữa xuất hiện.

Không có sự che chở của mặt trời, Mộ Trảo phải rất vất vả mới có thể chống đỡ trong lĩnh vực kiếm khí.

Kiếm Tịch nhân cơ hội này lại một lần nữa hướng tầm mắt về phía Phong Kỳ.

Thân hình lóe lên, hắn thoát khỏi lĩnh vực kiếm khí, lại một lần nữa bắn về phía Phong Kỳ.

Mộ Trảo như có linh cảm, lại một lần nữa tạo ra thông đạo không gian đặc biệt, muốn thoát khỏi sự phong tỏa của lĩnh vực kiếm khí để ngăn cản Kiếm Tịch ám sát Phong Kỳ.

Nhưng chưa kịp để nàng tiến vào lĩnh vực kiếm khí thì thấy Phẫn Thiên kiếm đã nghênh đón từ phía trước.

Kiếm khí cuồng bạo như sóng biển liên tục đè xuống, thông đạo không gian vừa mới tạo ra đã tan vỡ trong sự khuấy động của kiếm khí.

Nhìn về hướng Kiếm Tịch rời đi, lòng Mộ Trảo nóng như lửa đốt.

Nàng lại một lần nữa giơ tay trái lên đỉnh đầu, cố gắng triệu hồi sức mạnh của bản thể.

Nhưng sau khi nắm chặt tay, mặt trời kia vẫn không đáp lại lời kêu gọi của nàng mà xuất hiện từ chân trời.

Kiếm Tịch cũng lúc này giơ tay chỉ về phía Phong Kỳ.

Ánh sáng tỏa ra từ đầu ngón tay biến thành một thanh kiếm dài ngưng tụ từ kiếm khí, trong nháy mắt đã đến trước mặt Phong Kỳ.

Một đòn tấn công có vẻ tùy ý nhưng lại tràn đầy sức sát thương.

Địch Tùng dứt khoát ném Phong Kỳ cho đồng đội đi trước, sau đó quay người không chút do dự lao về phía kiếm khí đang tấn công tới.

"Đi!"

Trong tiếng gầm thét, Địch Tùng tập trung toàn bộ sức mạnh, tung ra một đòn toàn lực về phía kiếm khí ngọn lửa.

Thân hình bị kiếm khí bao bọc, trong đầu hắn vang lên giọng nói của vị giáo quan nghiêm khắc đeo kiếm sau lưng.

"Mãnh Hổ Quyền thức thứ nhất, mãnh hổ không sợ, nhớ lấy, khi đối mặt với kẻ thù, sự do dự của ngươi sẽ kéo ngươi xuống vực thẳm tử thần!"

Khi nắm đấm của Địch Tùng va chạm với kiếm khí ngọn lửa, sự vô úy trong lòng hắn đã lên đến đỉnh điểm.

Ầm!

Thân thể hắn nổ tung nhưng cú đấm này lại làm tiêu hao không ít uy lực của kiếm khí ngọn lửa.

Chưa kịp để kiếm khí tấn công tới, bóng người thứ hai đã lao vào kiếm khí.

Hắn cũng giống như Địch Tùng, lựa chọn hy sinh anh dũng.

Một đòn toàn lực lại một lần nữa làm tiêu hao không ít uy lực của kiếm khí ngọn lửa.

Bóng người thứ ba, bóng người thứ tư… Dưới ánh mắt đau đớn tột cùng của Phong Kỳ, các thành viên của đội đóng quân tại thành Lãnh Đông lần lượt hy sinh.

"Kỳ ca, những học sinh này là do tôi đích thân đào tạo, đều là những nhân tài, tôi đề cử họ đảm nhiệm nhiệm vụ đóng quân tại thành Lãnh Đông."

"Phong lão, tôi tên là Địch Tùng, tương lai chắc chắn sẽ khiến ông phải quát mắt nhìn."

"Phong lão, tôi đã nội ứng nhiều năm rồi, ông định khi nào triệu hồi tôi về?"

…

Nhìn Địch Tùng và những người khác hy sinh, trong lòng Phong Kỳ dâng lên ngọn lửa giận dữ.

Nhưng hắn biết mình tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ.

Cho dù hắn vẫn có khả năng mở ra hình thái Huyết Nguyên nhưng hắn không thể làm như vậy.

Hắn còn phải mang đầu về Tinh Thành, tuyệt đối không thể ngã xuống ở đây.

Khi kiếm khí ngọn lửa tan đi, đội mười mấy người chỉ còn lại hai người.

Lúc này, kiếm khí thứ hai lập tức theo sau.

Ngay lúc nguy cấp, trước mặt họ xuất hiện một không gian bị bóp méo, bóng dáng Mộ Trảo hiện ra từ đó, vung tay đánh tan kiếm khí ngọn lửa, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng vào Kiếm Tịch:

"Ngươi khiến ta rất tức giận."

"Chờ ta giải quyết xong hắn, rồi sẽ đến lượt ngươi."

Kiếm Tịch rõ ràng không muốn để ý đến Mộ Trảo, ánh mắt vẫn dõi theo hướng Phong Kỳ và những người khác rời đi.

Nhưng chưa kịp để hắn hành động, Mộ Trảo đã chủ động tấn công trước.

Nhưng lúc này, trên mặt Kiếm Tịch lại nở nụ cười, hắn đột nhiên bước lên một bước, tạo ra lĩnh vực kiếm khí bao trùm lấy Mộ Trảo nhưng lúc này Phẫn Thiên kiếm lại không tiến vào lĩnh vực kiếm khí.

Khi Mộ Trảo cảm thấy không ổn thì Phẫn Thiên kiếm đã biến thành một luồng ánh sáng ngọn lửa lao về phía Phong Kỳ.

"Phong lão, chúng tôi sẽ chặn lại, ông cứ tiếp tục chạy, phía trước có anh em ở sân bay chờ đón!"

Hai người còn sống sót trong đội đã dứt khoát quay người, nhảy về phía Phẫn Thiên kiếm, muốn liều mạng ngăn cản.

Nhưng đòn tấn công của họ không thể chống lại Phẫn Thiên kiếm, thậm chí còn chưa kịp chạm vào Phẫn Thiên kiếm thì đã bị kiếm khí tản ra xé nát cơ thể.

…

Về phía bắc thành Lãnh Đông, Mộc Tinh đang bay bỗng nhiên cảm thấy tim đập nhanh hơn.

Cảm giác nguy hiểm mơ hồ khiến tim cô đau nhói.

Đôi mắt của cô trong nháy mắt đã biến thành màu Tinh Hồng, những tia điện màu ngọc bích quanh cơ thể lúc này đã chuyển thành màu Tinh Hồng.

Hết chương 1495.

Chương 1496. Trận Đấu Vô Hạn

Gầm lên!

Mộc Tinh dần bị cảm xúc mất kiểm soát tàn bạo chi phối.

Ảo ảnh Tinh Hồng bí ẩn từ từ lơ lửng sau lưng cô.

Cô phát hiện tầm nhìn trước mắt đột nhiên trở nên mờ ảo, trong chớp mắt, cơ thể đã vượt qua khu vực phía bắc thành Lãnh Đông và xuất hiện ở khu vực phía đông thành Lãnh Đông.

Không cần tìm kiếm, tầm mắt của cô lập tức khóa chặt Phong Kỳ.

Thân hình lại lóe lên, cô xuất hiện trước mặt Phong Kỳ, thân hình xoay chuyển, tung một cú đấm về phía Phẫn Thiên kiếm đang tấn công tới.

Khí thế bá đạo ngạo nghễ thiên hạ trong nháy mắt bộc phát ra.

Ầm!

Trên không trung đột nhiên nổ ra tiếng sấm, mặt đất rung chuyển sụp đổ, nắm đấm được bao phủ bởi màu Tinh Hồng như đang ngửa mặt lên trời gào thét, những đợt sóng Tinh Hồng bùng nổ cuồn cuộn lên bầu trời, bao phủ lấy Phẫn Thiên kiếm đang lao tới.

Uy lực của cú đấm này thậm chí còn nhuộm cả bầu trời thành màu Tinh Hồng.

Phẫn Thiên kiếm gần như không gì không phá nổi, còn chưa kịp chạm vào nắm đấm của Mộc Tinh thì đã bị những đợt sóng Tinh Hồng đánh cho run rẩy không thôi, chống đỡ không được mấy giây đã loạng choạng bay ngược trở lại.

Dư uy của quyền lực khủng khiếp tiếp tục tràn ra xung quanh.

Kính của các tòa nhà gần đó vỡ tan tành, cây cối bị nhổ bật gốc bay về phía xa, hoặc đập vào các tòa nhà cao tầng.

Chỉ có Phong Kỳ đứng sau lưng Mộc Tinh được năng lượng Tinh Hồng bao bọc, không bị ảnh hưởng.

Nhìn Mộc Tinh đang đứng với tư thế tung nắm đấm, Kiếm Tịch đang ở trong lĩnh vực kiếm khí, trên mặt lộ ra vẻ không thể tin nổi.

Mộ Trảo lơ lửng không xa hắn thì lại vô cùng vui mừng:

"Sức mạnh Tinh Hồng… Quả nhiên không làm ta thất vọng!"

…

Nhìn thấy Phong Kỳ sắp bị Phẫn Thiên kiếm đâm trúng, khu vực mềm mại nhất trong lòng Mộc Tinh bị đánh mạnh.

Đặc biệt là khi nhìn thấy khuôn mặt bạc phơ của Phong Kỳ, lòng cô run rẩy.

Trong ký ức của cô, Phong Kỳ vẫn là dáng vẻ của thời niên thiếu.

Nụ cười rạng rỡ luôn in sâu trong đáy lòng, là nơi trú ẩn ấm áp nhất khi cô lạc lối và buồn bã.

Cho đến lúc này, cô mới phát hiện ra Phong Kỳ đã già rồi.

Sau khi đánh lui Phẫn Thiên kiếm, Mộc Tinh từ từ ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Tịch, ánh sáng màu Tinh Hồng trong

mắt cô lưu chuyển.

Sự đau lòng trong đáy lòng đã biến thành sát ý cuồn cuộn.

Những tia điện màu Tinh Hồng quanh cơ thể cô theo đó tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Kiếm Tịch, Mộc Tinh từ từ thu nắm đấm lại, sau đó lại tung ra một cú đấm nặng nề.

Khoảnh khắc nắm đấm tung ra, giống như một mặt trời màu Tinh Hồng mọc lên, ánh sáng tỏa ra che lấp cả bầu trời đầy sao, khí huyết tụ lại cuốn lên thành sóng thần, mang theo khí thế hủy thiên diệt địa tràn về phía Kiếm Tịch.

Đòn tấn công chưa đến nhưng uy thế đã áp sát.

Kiếm Tịch lúc này dứt khoát tìm lại Phẫn Thiên kiếm, vung tay chia thành hàng vạn kiếm ảnh phân thân trước người, đón lấy sóng thần màu máu.

Ầm!

Thân hình Kiếm Tịch trong nháy mắt bị đánh bay ra sau, trong chớp mắt đã bay xa vạn mét, căn bản không thể đối mặt trực diện với uy lực một cú đấm của Mộc Tinh.

Ngay cả Mộ Trảo ở không xa cũng bị ảnh hưởng, chỉ có thể liên tục vung thương Bạc Long để chống lại sự xâm lấn của màu Tinh Hồng.

Nhìn về phía bóng dáng mờ ảo màu Tinh Hồng lơ lửng trên đỉnh đầu Mộc Tinh, trong mắt Mộ Trảo lóe lên ánh sáng phấn khích.

Hắn biết phỏng đoán của mình là đúng.

Viên Phù Văn Tinh Thạch màu Tinh Hồng đó có thể được cơ thể con người hấp thụ và sử dụng.

Điều này cũng chứng minh rằng con người và Trụ thần có mối liên hệ chặt chẽ, điều này trùng khớp với phỏng đoán mà Mặc đưa ra trước đó.

“A Kỳ, đợi ta trở về.”

Lúc này, Mộc Tinh quay người, nhìn về phía Phong Kỳ tóc bạc phơ, nhẹ giọng nói, nói xong thì thân hình đột nhiên biến mất tại chỗ.

Phong Kỳ thuận thế ngẩng đầu nhìn về phía chân trời.

Chỉ thấy Mộc Tinh biến mất xuất hiện trên đỉnh đầu Kiếm Tịch, nắm đấm màu Tinh Hồng đột nhiên giáng xuống.

Rắc rắc!

Giống như sấm sét giữa trời quang, khoảnh khắc Mộc Tinh tung nắm đấm, bầu trời bị nhuộm màu Tinh Hồng, giống như ngày tận thế màu Tinh Hồng từ trên cao áp xuống, muốn xâm chiếm trái đất.

Kiếm Tịch phản ứng rất nhanh, lập tức vung tay chỉ về phía trước.

Ngay lập tức, Phẫn Thiên kiếm trong nháy mắt đến đỉnh đầu, va chạm với nắm đấm của Mộc Tinh.

Ầm!

Sóng xung kích năng lượng cuồng bạo với tần suất cực cao tràn về bốn phía, ngay cả khi ở trên cao vẫn ảnh hưởng đến các tòa nhà thành phố bên dưới.

Khu vực phía đông thành Lãnh Đông lập tức vang lên báo động thảm họa cấp 1.

May mắn thay, cư dân trong thành phố thường xuyên được huấn luyện ứng phó khẩn cấp, lúc này họ đều trú ẩn trong các

hầm trú ẩn phòng chống thảm họa dưới lòng đất của các tòa nhà.

Mặc dù cách rất xa, Phong Kỳ vẫn có thể cảm nhận được mức độ khốc liệt của trận chiến.

Hết chương 1496.

Chương 1497. Thế Đao Ma Đao

Các tòa nhà bên dưới nơi Mộc Tinh và Kiếm Tịch giao chiến, giống như trải qua sự bào mòn của thời gian, dưới cơn gió lốc sóng xung kích tần suất cao dần dần bị phong hóa như cát, trong chớp mắt, một vùng hoang vu hình thành ở gần đó.

Có thể thấy Kiếm Tịch đối mặt với thế công của Mộc Tinh, tỏ ra vô cùng khó khăn.

Phẫn Thiên kiếm dưới nắm đấm nặng nề của Mộc Tinh đã bị uốn cong nhẹ, thân kiếm còn run rẩy không ngừng, dường như khó có thể chống đỡ được uy lực của nắm đấm Mộc Tinh.

Lúc này, chân phải của Mộc Tinh biến thành một tia chớp màu Tinh Hồng, đột nhiên đá vào Phẫn Thiên kiếm.

Ngay lập tức, Phẫn Thiên kiếm vốn đã không chịu nổi sức nặng liền run rẩy bay ngược ra ngoài.

Không còn Phẫn Thiên kiếm cản trở, nắm đấm nặng nề của Mộc Tinh thuận thế đánh vào ngực Kiếm Tịch.

Trong nháy mắt, màu Tinh Hồng nuốt chửng thân thể Kiếm Tịch, thân xác máu thịt trong nháy mắt bị ý quyền khủng bố của Mộc Tinh bốc hơi.

Nhìn thấy cảnh này, trong mắt Phong Kỳ hiện lên vẻ kinh ngạc.

Hắn vốn tưởng rằng thực lực của Kiếm Tịch, cần Mộc Tinh và Mộ Trảo liên thủ mới có thể chiến đấu nhưng không ngờ trước mặt Mộc Tinh, Kiếm Tịch lại không có sức phản kháng.

“Đừng vui mừng quá sớm, tên này vẫn chưa chết đâu!”

Theo hướng truyền đến của giọng nói nhìn lại, Phong Kỳ phát hiện Mộ Trảo không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên trái hắn, ánh mắt ngưng trọng nhìn về phía khu vực giao chiến của Mộc Tinh và Kiếm Tịch.

“Chưa chết?”

“Chưa chết.” Mộ Trảo rất chắc chắn gật đầu.

Phong Kỳ lập tức chuyển tầm mắt về phía bầu trời xa xa.

Chỉ thấy Kiếm Tịch mất đi thân xác máu thịt, trên cơ thể xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu đỏ rực, cuối cùng quả cầu ánh sáng biến thành hình người.

“Đây là cái gì?”

“Tên này vì muốn nâng cao thực lực, đã luyện mình thành kiếm linh thể, cũng chẳng trách thân xác máu thịt của hắn lại yếu ớt như vậy, bởi vì hắn đã sớm nghĩ đến việc vứt bỏ xiềng xích máu thịt, đem mình và Phẫn Thiên kiếm hoàn toàn trói buộc.”

Lời giải thích của Mộ Trảo khiến Phong Kỳ nghĩ đến Ma đao.

Con đường mà Kiếm Tịch lựa chọn là luyện mình thành kiếm linh, đạt đến cảnh giới tâm kiếm hợp nhất chân chính với Phẫn Thiên kiếm.

Ma đao lựa chọn là luyện mình thành đao, đạt đến cảnh giới nhân đao hợp nhất chân chính.

Hai tên, đều là cực đoan đến cùng cực.

Hoặc có thể nói, là hành vi cực đoan của Ma đao đã ép Kiếm Tịch không ngừng trưởng thành, thậm chí sinh ra tâm ma, đi lên một con đường cực đoan như vậy.

Chỉ thấy Kiếm Tịch biến thành thể năng lượng màu đỏ rực, một ngón tay chỉ về phía nắm đấm mà Mộc Tinh lại lần nữa giáng xuống.

Trong nháy mắt, hàng vạn kiếm khí tự hư không sinh ra, đầu ngón tay Kiếm Tịch càng sinh ra từng đóa kiếm liên ngọn lửa, hơi thở sắc bén tản ra xé rách không gian, xuất hiện những vết nứt màu đen li ti.

Nắm đấm và ngón tay va chạm, màu Tinh Hồng và màu đỏ rực va chạm, trên đỉnh đầu của bọn họ hình thành xoáy nước bão năng lượng đường kính hơn vạn mét, hai loại năng lượng va chạm nhau xé rách ra những tia chớp màu đen.

Lúc này, hư ảnh màu Tinh Hồng sau lưng Mộc Tinh khẽ run.

Ngay lập tức, sức mạnh của Mộc Tinh bắt đầu tăng vọt, nắm đấm áp đảo đầu ngón tay Kiếm Tịch tiến lên.

Dường như nhận ra rằng mình trực diện đối đầu không phải là đối thủ của Mộc Tinh, Kiếm Tịch đột nhiên thu lực, kiếm khí trước người nhanh chóng tụ lại, hình thành một bức tường kiếm khí.

Mượn lực mà Mộc Tinh giải phóng, trước khi kiếm thuẫn vỡ vụn, thân hình Kiếm Tịch nhanh chóng lui về phía sau.

Sau khi kéo giãn khoảng cách với Mộc Tinh, Kiếm Tịch giơ tay chỉ vào mi tâm.

Ngay lập tức, Phẫn Thiên kiếm lơ lửng không xa bắn về phía hắn, cuối cùng đâm vào trong thân thể năng lượng của hắn.

Khi kiếm linh thể của hắn dung hợp với Phẫn Thiên kiếm, kiếm khí ngọn lửa trên cơ thể hắn càng bùng cháy dữ dội.

Lúc này, hắn chỉ về phía Mộc Tinh đang lao tới, ngón tay nhanh chóng phác họa.

Ngay lập tức, hàng vạn kiếm khí tự hư không sinh ra, rơi xuống như băng giá, còn Mộc Tinh thì chống lại sự xâm lấn của kiếm khí cuồn cuộn, từng chút một tiến về phía vị trí của Kiếm Tịch.

Sự va chạm năng lượng dữ dội đã hiên lên cơn bão năng lượng khủng khiếp.

Động đất dữ dội, thành Lãnh Đông xảy ra động đất lớn, trên bầu trời không ngừng xé rách ra những xoáy nước nghịch lưu không gian, rồi nhanh chóng khép lại tan biến.

Lúc này, Kiếm Tịch không còn giao chiến trực diện với Mộc Tinh nữa, mà lựa chọn dùng kiếm khí đánh xa Mộc Tinh.

Mưa kiếm khí trên bầu trời tựa như đàn cá mòi, dưới sự chỉ huy của Kiếm Tịch mà tụ lại hoặc tản ra, còn Mộc Tinh chính là kẻ săn mồi bị vây hãm trong đó.

Mỗi khi Mộc Tinh vung nắm đấm đánh về phía khu vực tập trung kiếm khí, kiếm khí ở khu vực đó sẽ nhanh chóng tản ra, giảm thiểu tối đa tổn thất kiếm khí, rồi lại nhanh chóng ngưng tụ đâm về phía Mộc Tinh.

Hết chương 1497.

Chương 1498. Mộc Tinh Xuất Kích

Chỉ cần Mộc Tinh muốn dùng sức mạnh phá vỡ vòng vây kiếm khí, Kiếm Tịch ở xa sẽ lập tức lui trước, luôn duy trì khoảng cách an toàn không thể tiếp cận.

Cuối cùng, sức mạnh của Mộc Tinh cùng với tiếng gầm phát ra từ hư ảnh mờ ảo màu Tinh Hồng sau lưng cô lại một lần nữa tăng vọt.

Dòng điện màu Tinh Hồng quấn quanh cơ thể cô phát ra tiếng "Lách tách", cô từ từ giơ nắm đấm lên.

Khi nắm đấm một lần nữa vung ra, sóng thần màu Tinh Hồng lại một lần nữa xuất hiện.

Như một mặt trời màu Tinh Hồng đang mọc, ánh sáng chói lóa tỏa ra làm tan chảy kiếm khí xung quanh, thế quyền xuyên thủng vòng vây kiếm khí, với tốc độ cực nhanh áp sát Kiếm Tịch.

Phản ứng của Kiếm Tịch cũng rất nhanh.

Hắn đưa tay liên tục điểm trước người, lập tức trường kiếm khí xuất hiện, kiếm khí bao quanh cơ thể hắn lập tức trở nên ngưng tụ.

Khi trường kiếm khí va chạm với quyền ảnh màu Tinh Hồng mà Mộc Tinh phóng ra, màn đêm tối như ban ngày, sau đó là tiếng nổ như sấm rền.

Năng lượng tỏa ra từ kiếm khí ngọn lửa và ánh sáng Tinh Hồng lan tỏa khắp nơi.

Lúc này, Mộ Trảo tiến lên một bước, vung trường thương màu bạc đỡ giúp Phong Kỳ chặn lại luồng xung kích năng lượng ập tới.

Cơn bão năng lượng kéo dài một lúc rồi tan đi.

Cảnh tượng trước mắt giống như cảnh tận thế trong phim, những tòa nhà trong tầm mắt đều sụp đổ, mặt đất như bị lửa thiêu, bốc lên từng làn khói trắng.

May mà trong thành Lãnh Đông, để ứng phó với trường kiếm khí đột ngột xuất hiện, đã quy định mỗi tòa nhà đều phải thiết lập hầm trú ẩn và khu vực tránh nguy hiểm dưới lòng đất, nếu không thì dư chấn của trận chiến sẽ gây ra thương vong lớn.

Trận chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch đã vượt ra khỏi hệ thống sức mạnh hiện có của loài người, có thể coi là hai quả bom hạt nhân di động.

Sau một thời gian giằng co ngắn ngủi, trận chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch lại một lần nữa bùng nổ.

Có thể thấy Kiếm Tịch không dám giao chiến trực diện với Mộc Tinh nữa, hắn chỉ toàn né tránh, rơi vào thế yếu nhưng cũng rất khó triền, Mộc Tinh nhất thời không thể giết chết hắn.

Nhưng cán cân chiến thắng đang từ từ nghiêng về phía Mộc Tinh.

Sức mạnh của Kiếm Tịch sẽ có lúc cạn kiệt nhưng Mộc Tinh đã dung hợp Tinh Hồng, tinh thạch phù văn, cô có thể từ đó liên tục trích xuất sức mạnh Tinh Hồng.

Ngay cả khi không có sức mạnh Tinh Hồng, sức mạnh thể chất thuần túy của Mộc Tinh cũng rất mạnh.

Ngay khi Mộc Tinh và Kiếm Tịch tiếp tục chiến đấu dữ dội, bộ phận phòng thủ thành phố của thành Lãnh Đông đã

triển khai điều động nhanh chóng.

Một lượng lớn chiến sĩ phòng thủ thành phố bắt đầu tập hợp về khu vực phía đông thành phố, các vũ khí công nghệ trong thành đều định vị vị trí có biến động năng lượng chiến đấu dữ dội nhất ở khu vực phía đông, tiến vào trạng thái chuẩn bị phóng.

Ngoài ra, các chiến đoàn tiền tuyến của thành Lãnh Đông đều đồng ý lời kêu gọi cấp 1 về chiến tranh của thành Lãnh Đông, nhanh chóng tiến về hướng thành Lãnh Đông.

Trong số đó có một phần lực lượng tiềm phục trong lĩnh vực.

Trong đó có tộc Kiếm mà Kiếm Tịch thuộc về.

Toàn bộ thành Lãnh Đông đều bị ảnh hưởng bởi trận giao chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch.

Nhưng do phạm vi dư chấn từ trận giao chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch quá lớn, lực lượng phòng thủ thành phố tập hợp khẩn cấp không tiến gần khu vực giao chiến, mà thông qua thiết bị liên lạc bắt đầu kiểm tra tình hình hầm trú ẩn và khu vực tránh thảm họa ở khu vực giao chiến, từ đó xác nhận tình hình thương vong, không hành động thiếu suy nghĩ.

Bên kia, trận giao chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch đã đạt đến mức độ vô cùng căng thẳng.

Sức mạnh của Mộc Tinh chịu ảnh hưởng bởi sự thay đổi cảm xúc.

Nói chính xác hơn, cô luôn kìm nén sức mạnh của mình, vì giải phóng hoàn toàn sức mạnh sẽ khiến cô yếu đi khả năng kiểm soát bản thân, cảm xúc dần mất kiểm soát.

Những năm gần đây, sức mạnh của Mộc Tinh tăng lên rất nhanh, khả năng kiểm soát cảm xúc cũng dần trở nên thuần

thục.

Nhưng lần này, cảm xúc của cô một lần nữa tiến gần đến bờ vực mất kiểm soát.

Trong thâm tâm cô có một vùng nguy hiểm tuyệt đối không thể xâm phạm, đó chính là Phong Kỳ.

Những người thân bên cạnh cô đều đã rời xa cô từ khi cô còn rất nhỏ, cô vốn tưởng rằng mình sẽ cô đơn đến chết, cho đến khi Phong Kỳ xuất hiện, cô cảm thấy mình lại có người thân, có hơi ấm.

Lúc này, mạng sống của người thân mà cô trân trọng nhất đang bị đe dọa.

Mộc Tinh thậm chí không dám tưởng tượng, nếu cô không linh cảm thấy nguy hiểm mà đến trước, Phong Kỳ sẽ ra sao.

Ngọn lửa giận dữ đã đốt cháy cảm xúc của Mộc Tinh.

Nắm đấm của cô ngày càng nặng, đánh cho Kiếm Tịch chỉ còn cách né tránh trong lang bái.

Lúc này, Kiếm Tịch đang né tránh thế công dữ dội của Mộc Tinh, trong lòng cũng vô cùng chấn động.

Hắn không xa lạ gì với Mộc Tinh.

Hết chương 1498.

Chương 1499. Quyết Đấu Tối Cao

Là chiến thần số một không thể tranh cãi của khu tiếp tế Lãnh Đông, hắn đã tìm hiểu sâu về thành tích và biểu hiện của Mộc Tinh.

Nhưng hắn vẫn luôn cho rằng Mộc Tinh dù có mạnh đến đâu cũng không thể là đối thủ của mình.

Lúc này, sau khi đích thân giao chiến, hắn mới hiểu được Mộc Tinh đáng sợ đến mức nào, càng hiểu được nỗi lo lắng của tộc nhân được cử đi làm nội ứng bên cạnh Mộc Tinh, tiềm năng phát triển của Mộc Tinh vô cùng đáng sợ.

Những năm hắn bế quan, Mộc Tinh đã phát triển đến mức hắn khó có thể đối phó.

Không còn là Mộc Tinh mà hắn từng biết nữa.

Trong quá trình giao chiến với Mộc Tinh, hắn cảm thấy mình đang chiến đấu với một con mãnh thú hung dữ, ngoài thể chất hung bạo và thế công cuồng bạo, trong lúc chiến đấu, hắn luôn cảm nhận được một luồng uy thế ngạo nghễ trời đất ập đến.

Thậm chí tầm nhìn đôi lúc mơ hồ, hắn thấy thi thể mình vùi lấp trong biển máu khiến hắn vô cùng kinh hãi.

Thể chất hung bạo bá đạo, ý chí chiến đấu cao ngất… Giao chiến với Mộc Tinh là thử thách cả về thể xác và ý chí, khiến hắn cảm thấy mình như con thuyền đơn độc giữa phong ba bão táp, tuỳ thời có thể bị sóng dữ nhấn chìm.

Cảm giác căng thẳng trong chiến đấu cũng dần khơi dậy trong kiếm Tịch khát vọng chiến thắng.

Ngay từ khi sinh ra, hắn đã là kẻ chiến thắng.

Đối thủ thay đổi, hắn chưa từng thực sự thất bại.

Ngay cả đối thủ mạnh nhất trong số mệnh là Ma Đao, cũng chỉ là kẻ bại trận dưới tay hắn.

Trong sự ức chế của Mộc Tinh, Kiếm Tịch cuối cùng đã hạ quyết tâm, triển khai sớm kế hoạch Kiếm Linh.

Kế hoạch này vốn là hắn chuẩn bị cho "Ma Đao."

Nhưng lúc này, hắn quyết định dùng Mộc Tinh để tế trận, để bản thân leo lên đỉnh cao thực sự, đúc nên uy thế của Kiếm Thần.

Khi Kiếm Tịch một lần nữa né được đòn tấn công dữ dội của Mộc Tinh, hắn vung tay triệu hồi Kiếm Phân Thiên trong cơ thể vào tay, sau đó từ từ giơ Kiếm Phân Thiên lên quá đầu.

"Mộc Tinh, ngươi rất mạnh, ngươi đủ tư cách để ta toàn lực chiến đấu."

Lúc này, Kiếm Tịch đã coi Mộc Tinh là đối thủ đủ để mình toàn lực ứng chiến.

Trước đây, chỉ có Ma Đao mới có tư cách như vậy.

Kiếm Phân Thiên lúc này tỏa ra ánh sáng chói mắt, vung hết sức về phía Mộc Tinh, lập tức ngọn lửa vô biên trong quá trình tiến lên tụ lại thành một vòng cung, va chạm với cơ thể Mộc Tinh, đẩy Mộc Tinh lùi lại.

nhân Mộc Tinh chống đỡ chiêu kiếm mạnh nhất, Kiếm Tịch một lần nữa giơ cao Kiếm Phân Thiên lên quá đầu, lập tức ngọn lửa vô hình từ Kiếm Phân Thiên tỏa ra, dần dần bao phủ toàn bộ thành Lãnh Đông.

Phía tây thành Lãnh Đông, Học viện Lãnh Đông.

Đột nhiên, cơ thể của rất nhiều học viên, giáo viên bùng lên ngọn lửa kiếm khí, cảm giác đau đớn lan khắp toàn thân, khiến họ phát ra tiếng kêu thảm thiết…

Phía bắc thành Lãnh Đông, Viện dưỡng lão chiến sĩ.

Rất nhiều chiến sĩ đã nghỉ hưu đang xem hình ảnh phát trực tiếp tình hình ở khu vực phía đông thành phố thì đột nhiên ngã xuống đất đau đớn, sau đó cơ thể cũng bùng lên ngọn lửa kiếm khí.

Những cảnh tượng tương tự xảy ra ở các khu vực khác nhau của thành Lãnh Đông.

Đây chính là một trong những kế hoạch tương lai mà Kiếm Tịch đã vạch ra, kế hoạch Kiếm Linh Trận.

Để thực hiện kế hoạch này, Kiếm Tịch đã chuẩn bị nhiều năm, từ khi bắt đầu phổ biến kiếm chiêu luyện thể trong thành Lãnh Đông, hắn đã chuẩn bị cho ngày hôm nay.

Trong quá trình thực hiện kế hoạch, hắn đã dung nhập hàng triệu Kiếm Tiên Tổ vào trong lĩnh vực kiếm đạo của mình.

Nhưng đây chỉ là bước đầu tiên của kế hoạch.

Hàng triệu Kiếm Tiên Tổ, ngay cả khi có thể ngưng tụ thành thể kiếm linh, cũng không thể phát huy được sức mạnh mạnh nhất.

Vì vậy, Kiếm Linh Đại Trận thiếu người cầm kiếm.

Và cư dân thành Lãnh Đông chính là những người cầm kiếm mà Kiếm Tịch đã chọn cho Kiếm Linh Đại Trận.

Nhiều năm phổ biến kiếm chiêu, chính là vì ngày này sẽ đến.

Cảm hứng ban đầu của kế hoạch này bắt nguồn từ một đoạn ghi chép trong gia phả của tộc Kiếm.

Tương truyền khi Khí Tông còn tồn tại, tộc Kiếm là một trong hai thế lực mạnh nhất trong các nhánh, đã nuôi nhốt một nhóm kiếm nô.

Vai trò của kiếm nô là tồn tại để nuôi dưỡng kiếm linh.

Kiếm Tịch đang đau khổ tìm cách giết Ma Đao đã lấy cảm hứng từ điều này, sáng tạo ra "Kiếm nô chiêu", tức là phương pháp luyện thể bằng kiếm chiêu được phổ biến ở thành Lãnh Đông.

Kiếm chiêu này có vẻ như có thể rèn luyện thể chất của người luyện nhưng thực chất là mượn cơ thể của họ làm lò ấp, dùng để ấp kiếm linh.

Lúc này, Kiếm Tịch giơ cao Kiếm Phân Thiên, ý chí chiến đấu trong lòng hắn dâng cao vô hạn.

Hạt giống đã gieo ngày nào, cuối cùng cũng đến lúc thu hoạch.

Dưới sự triệu hồi của Kiếm Phân Thiên, thành Lãnh Đông đã đón chào thời khắc tận thế.

Rất nhiều cư dân, chiến sĩ ngã xuống, từ cơ thể vỡ ra bay ra những linh thể màu trắng tinh khiết, bay về phía Kiếm Phân Thiên.

Hết chương 1499.

Chương 1500. Sức Mạnh Huyền Bí

Trong nháy mắt, hàng triệu linh thể trong thành Lãnh Đông cùng bay lên.

Giống như chim yến trở về tổ, ngày càng nhiều kiếm thể màu trắng tinh khiết tiến vào Kiếm Linh Đại Trận do Kiếm Tịch tạo ra.

Cùng lúc đó, Kiếm Táng từ từ hiện ra.

Hàng triệu Kiếm Tiên Tổ lần lượt mọc lên khỏi mặt đất, kết hợp với linh thể tiến vào Kiếm Linh Trận.

Kiếm thể và kiếm linh kết nối với nhau, sức mạnh của Kiếm Linh Đại Trận bắt đầu tăng lên dữ dội.

Kiếm Phân Thiên và Kiếm Tịch làm chủ thể, hàng triệu kiếm linh cầm kiếm làm nút thắt, Kiếm Linh Đại Trận hình thành.

Nhìn Mộc Tinh đã phá giải được chiêu kiếm mạnh nhất của hắn, một lần nữa nhanh chóng áp sát, trên mặt Kiếm Tịch hiện lên nụ cười lạnh lùng.

Lần này, hắn chỉ nhẹ nhàng vung kiếm về phía trước, lập tức hàng triệu kiếm linh vung kiếm theo.

Trong nháy mắt, kiếm khí sinh ra như một con rồng kiếm khí gào thét, lập tức đẩy Mộc Tinh đang áp sát bay ra ngoài.

Thấy cảnh này, Kiếm Tịch không nhịn được cười lớn.

Nhìn về phía Mộc Tinh đang bay ngược, hắn như thấy được Ma Đao bị đánh bại, tâm cảnh bị đè nén đã hoàn thành

bước đột phá mới, thế kiếm ngọn lửa theo đó bùng lên dữ dội.

Khi Mộc Tinh khó khăn vượt qua kiếm khí cuồng bạo một lần nữa tấn công, Kiếm Tịch từ từ giơ cao Kiếm Phân Thiên trong tay.

Lập tức, hàng triệu kiếm linh theo đó giơ cao Kiếm Tiên Tổ.

Lúc này, Mộc Tinh phải đối mặt không chỉ có Kiếm Tịch, mà còn có cả nền tảng của tộc Kiếm từ trước đến nay, mỗi một thanh Kiếm Tiên Tổ đều đại diện cho một vị Kiếm Tổ.

Trong nháy mắt, kiếm khí thông thiên.

Kiếm khí sắc bén khủng khiếp đi qua nơi nào, mặt đất cũng xuất hiện những khe rãnh khổng lồ chằng chịt.

Kiếm khí ngọn lửa rực cháy nhanh chóng tụ về Kiếm Phân Thiên, hóa thành một thanh kiếm năng lượng ngọn lửa khổng lồ dài hơn nghìn mét, đột nhiên vung xuống về phía Mộc Tinh.

Thanh kiếm năng lượng khổng lồ chém xuống, đồng thời xé rách không gian dọc đường đi.

Uy áp khủng khiếp mang theo sức mạnh của trời đất, ngay cả không gian cũng bị phong tỏa, không thể né tránh.

Mộc Tinh hiển nhiên cũng nhận ra nguy cơ, trong cổ họng phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, giơ hai tay lên đón đỡ.

Khi hai tay cô chạm vào thanh kiếm năng lượng khổng lồ, thân hình đột ngột chìm xuống.

Thanh kiếm năng lượng khổng lồ cứ thế đè Mộc Tinh từ từ rơi xuống mặt đất, khi đôi chân Mộc Tinh chạm đất, năng lượng lập tức bùng nổ, một đám mây hình nấm đột nhiên bốc lên từ mặt đất.

Thân thể Mộc Tinh tiếp tục bị thanh kiếm khổng lồ đè xuống chìm vào lòng đất, không ngừng hạ xuống.

"Ta đi giúp cô ấy!"

Chưa đợi Phong Kỳ trả lời, Mộ Trảo vung tay, cơ thể hắn được bao bọc bởi một lớp lá chắn trong suốt màu bạc trắng, sau đó thân hình Mộ Trảo biến mất bên cạnh hắn.

Xuất hiện trở lại, Mộ Trảo đã ở bên trái Kiếm Tịch.

Nhưng chưa kịp đứng vững, Kiếm Tịch đã đưa tay trái ra chỉ về phía cô.

Đinh!

Ngón tay hắn chạm vào Ngân Long Thương, kiếm khí cuồn cuộn lập tức giải phóng, Mộ Trảo bị kiếm khí đẩy lùi liên tục.

Đẩy lùi Mộ Trảo, ánh mắt Kiếm Tịch một lần nữa hướng về Phong Kỳ, sát ý trong lòng dâng lên.

Nếu để Ma Đao chiếm được vật chủ này, hắn có thể tưởng tượng được sự phát triển của Ma Đao sẽ trở nên đáng sợ như thế nào, hắn phải hủy diệt vật chủ hoàn hảo của Ma Đao này.

Ngón tay kiếm lúc này chỉ về phía Phong Kỳ.

Gió lớn gào thét, hàng triệu kiếm linh đồng thời đưa ngón tay chỉ về phía Phong Kỳ, hàng triệu luồng kiếm khí đồng thời bắn về phía Phong Kỳ.

Giữa lúc nguy cấp, trái tim Mộc Tinh đang chìm sâu dưới lòng đất một lần nữa nhói đau.

Nhận ra Phong Kỳ một lần nữa gặp nguy hiểm đến tính mạng, Mộc Tinh hoàn toàn từ bỏ việc kiểm soát cảm xúc.

Lập tức, hư ảnh Tinh Hồng sau lưng cô một phần trở nên thực chất.

Cơ thể Mộc Tinh hoàn toàn bị màu Tinh Hồng bao phủ, thân hình cô trong nháy mắt biến mất dưới lòng đất, xuất hiện trở lại đã ở trước mặt Phong Kỳ.

Gầm!

Mộc Tinh nhìn về phía hàng triệu luồng kiếm khí gào thét, vung tay, ba dấu vuốt Tinh Hồng xé rách không gian lao vút lên trời, nghiền nát hàng triệu luồng kiếm khí.

Nhưng kiếm khí tản mát như mưa điểm rơi vào lá chắn bạc trước người Phong Kỳ.

Rất nhanh, lá chắn lung lay sắp đổ, từng luồng kiếm khí yếu ớt len lỏi qua khe hở của lá chắn xâm nhập vào cơ thể hắn.

Phong Kỳ lập tức ho ra máu.

Lúc này, trong mắt Mộc Tinh đã mất đi màu sắc, giống như một con quỷ bị tà ác xâm chiếm.

Không hề dừng lại, Mộc Tinh trong nháy mắt biến mất tại chỗ, xuất hiện trở lại đã ở bên cạnh Kiếm Tịch, cánh tay phải được Tinh Hồng bao phủ như một chiếc roi, với góc độ kỳ lạ giáng xuống.

Ầm!

Kiếm Tịch bị đánh bay nhưng không hề bị thương.

Dưới Kiếm Linh Đại Trận, kiếm linh và hắn là một thể, thương tổn hắn nhận được có thể trong nháy mắt phân tán cho hàng triệu kiếm linh.

Từng lớp giảm dần, thế công tưởng chừng như tất sát cũng trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Hết chương 1500.

Chương 1501. Trận Địa Sinh Tử

Ổn định thân hình, Kiếm Tịch giơ Kiếm Phân Thiên nhắm vào Mộc Tinh, lập tức kiếm khí khủng khiếp lại một lần nữa cuộn về phía trước.

Mộc Tinh trong trạng thái mất kiểm soát, hoàn toàn cuồng bạo, đối mặt với kiếm khí không né không tránh.

Thân ảnh Mộ Trảo cũng xuất hiện vào lúc này, lựa chọn tấn công Kiếm Tịch từ phía sau.

Nhận ra rằng không thể giải quyết trận chiến trong thời gian ngắn, thậm chí còn có thể xảy ra sai sót, trong lòng Kiếm Tịch đột nhiên nảy ra một ý tưởng mới.

Hắn lúc này búng tay, lập tức một luồng ý niệm của hắn hóa thành một viên kiếm hoàn năng lượng bắn về hướng bắc.

Rất nhanh, viên kiếm hoàn ý niệm này được một thân ảnh ôm kiếm vàng đón lấy.

Đọc xong luồng ý niệm này, thân ảnh ôm kiếm vàng lập tức búng tay bắn viên kiếm hoàn về hướng bắc xa hơn, sau đó trầm giọng nói:

"Ý chỉ của tộc lão, trước tiên hãy theo ta đi giết một người."

Dứt lời, thân ảnh ôm kiếm vàng đột nhiên biến mất tại chỗ, hóa thành một cầu vồng vàng bay về hướng Phong Kỳ.

Những chiến sĩ tộc Kiếm chờ lệnh phía sau hắn cũng đuổi theo lúc này.

Bên phía Phong Kỳ.

Lá chắn bạc do Mộ Trảo bố trí đã lung lay sắp đổ, Phong Kỳ vung tay đánh tan lá chắn, loạng choạng chạy về phía sân bay.

Mộc Tinh và Mộ Trảo đang giao chiến với Kiếm Tịch.

Đây là cơ hội tốt nhất để hắn trốn thoát.

Loạng choạng chạy một đoạn đường, phía trước xuất hiện một nhóm bóng đen.

Quan sát từ trang phục họ mặc, Phong Kỳ lập tức nhận ra đó là những chiến sĩ Hổ Phách vẫn luôn chờ lệnh ở sân bay.

Họ với tốc độ cực nhanh chạy đến bên cạnh Phong Kỳ, không nói không rằng, lập tức cõng Phong Kỳ tiếp tục chạy về phía sân bay.

Trong lúc chạy, người đàn ông cầm đầu nhìn về phía Phong Kỳ nói:

"Phong lão, bây giờ bên ngoài đã bị quân bộ thành phố Lãnh Đông phong tỏa, chúng ta chỉ có thể đi đường vòng, ông cố gắng chịu đựng!"

"Có mang theo kim hoạt động não không." Phong Kỳ cố gắng chống lại cảm giác choáng váng nói.

"Có."

"Tiêm kim hoạt động cho ta trước, nếu có bất trắc gì thì hãy mang não của ta đi trước."

Người đàn ông cầm đầu do dự trong chốc lát, lập tức lấy kim hoạt động não từ trên người ra, tiêm một mũi vào thái dương Phong Kỳ.

Lập tức, các yếu tố hoạt động mạnh mẽ tràn vào não.

Phong Kỳ vốn đang sắc mặt tiều tụy lập tức có chút tinh thần.

…

Tinh Thành, khu tiếp tế phía tây.

Cảm nhận được phản hồi từ ngọc bội, biểu cảm của Trương Đạo Văn đột nhiên thay đổi.

“Lão đại, sao vậy?”

Nhìn Trương Đạo Văn đang họp đột nhiên biến sắc mặt, phó đoàn trưởng bên cạnh lập tức hỏi thăm.

Đối mặt với câu hỏi, Trương Đạo Văn không trả lời, đột nhiên đứng dậy, sau khi rời khỏi tòa nhà trụ sở, thân hình đột ngột bay lên trời, bay về hướng Tinh Thành.

Một lúc lâu sau, hắn xuất hiện tại Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

“Không được, ngươi không thể đến thành Lãnh Đông, đây là mệnh lệnh của Phong lão giao cho chúng ta.”

Đối mặt với sự ngăn cản của nhân viên, sắc mặt Trương Đạo Văn trở nên lạnh lùng:

“Hôm nay dù thế nào ta cũng phải đến thành Lãnh Đông, các ngươi không mở trận truyền tống cho ta, ta sẽ tự mở.”

Đối mặt với Trương Đạo Văn có giọng điệu cường thế, nhân viên Hổ Phách trong lòng nóng nảy nhưng lại có chút bất lực, chỉ có thể lên tiếng khuyên nhủ thêm lần nữa:

“Kỹ thuật truyền tống định vị không gian hiện tại vẫn đang trong giai đoạn khởi đầu, không ổn định như trận truyền tống ổn định, trong quá trình truyền tống rất có khả năng xảy ra vấn đề…”

Chưa đợi nhân viên Hổ Phách nói xong, Trương Đạo Văn đã đẩy người đó ra, đi thẳng đến phòng nghiên cứu truyền tống định vị được thành lập trong những năm gần đây.

Thấy Trương Đạo Văn lựa chọn xông vào, nhân viên lập tức kéo còi báo động.

Lập tức, các chiến sĩ ở các chốt chặn trên đường xuất hiện, chặn trước đường tiến của hắn.

Ngay lúc kiếm cung đã lên, một thân ảnh cường tráng đầu đầy tóc bạc xuất hiện.

"Tiểu Văn, nghe lời, về đi."

Người này chính là một trong những người sáng lập ra Bình Minh, anh cả trong ba anh em nhà họ Hạ, Hạ Long.

Những năm gần đây, hắn vẫn luôn đi theo bên cạnh Phong Kỳ, hiện tại là đoàn trưởng đoàn thứ hai trực thuộc Hổ Phách.

Đồng thời hắn cũng là một trong những người chứng kiến sự trưởng thành của thằng nhóc con.

"Chú Long, cháu chắc chắn phải đi."

Đối mặt với sự ngăn cản của Hạ Long, lời nói của Trương Đạo Văn ít đi vài phần sắc bén nhưng vẫn kiên định.

"Bây giờ thành Lãnh Đông đã tiến vào trạng thái chiến tranh cấp 1, nguy hiểm trùng trùng, ngươi đơn thương độc mã đi có thể một đi không trở lại, đây tuyệt đối không phải là điều mà Kỳ thúc của ngươi muốn thấy, đừng phụ lòng bồi dưỡng của ông ấy."

"Cháu còn chưa báo hiếu cho Kỳ thúc, bây giờ ông ấy gặp nguy hiểm cháu chắc chắn phải đi cứu ông ấy."

Đối mặt với lời khuyên nhủ thêm lần nữa của Hạ Long, Trương Đạo Văn giọng điệu kiên định, sau đó bước lên một

bước.

Nhìn Trương Đạo Văn bước tới, Hạ Long im lặng.

Hết chương 1501.

Chương 1502. Quyết Tâm Bảo Vệ

Ngay lúc các chiến sĩ bên cạnh chuẩn bị tấn công Trương Đạo Văn đã giẫm lên vạch cảnh giới, Hạ Long giơ tay lên:

"Cho đi."

Nghe theo mệnh lệnh của Hạ Long, mặc dù trong lòng các chiến sĩ không hiểu nhưng vẫn dứt khoát nhường đường.

"Chú Hạ, cảm ơn."

"Đã đi thì hãy sống sót trở về, sau đó mang Kỳ ca về cho ta."

"Chắc chắn!"

Dứt lời, Trương Đạo Văn đã đến trước cửa phòng nghiên cứu truyền tống không gian.

Đẩy cửa bước vào, hắn nhìn thấy các nhân viên đang bận rộn, cùng với một thiết bị truyền tống không gian nhỏ.

Lúc này, người phụ trách phòng thí nghiệm tiến lên đến trước mặt Trương Đạo Văn, cố gắng khuyên nhủ.

Nhưng Trương Đạo Văn vẫn kiên định.

Lúc này, Hạ Long cũng đi theo đến, khuyên nhủ người phụ trách phòng thí nghiệm.

Bất đắc dĩ, người phụ trách chỉ có thể thở dài:

"Được rồi, bây giờ kỹ thuật chưa hoàn thiện, trong quá trình truyền tống sẽ có rủi ro lớn, thể chất của ngươi đặc biệt

nên có thể chịu được nhưng vị trí truyền tống có thể xuất hiện…”

“Đừng nói nhảm nữa, nhanh lên đi.”

Cảm thấy bất lực, người phụ trách đành phải dẫn Trương Đạo Văn đến trước thiết bị truyền tống.

Sau hơn mười phút chuẩn bị, thiết bị truyền tống khởi động.

Cùng với sự xuất hiện của đường hầm không gian trong thiết bị, Trương Đạo Văn không chút do dự bước vào đường hầm không gian.

Lập tức cảm giác áp bức bao trùm toàn thân.

Hơn nữa cảm giác áp bức còn tăng dần theo sự biến dạng của đường hầm không gian.

Nhưng Trương Đạo Văn vẫn đứng im, đối mặt với áp lực bên ngoài tỏ ra rất bình tĩnh.

Khi hắn bước ra khỏi trận truyền tống không gian, tầm nhìn rõ ràng, chỉ thấy tuyết rơi đầy trời, dưới chân là rừng tuyết kéo dài.

Nhận ra mình không được truyền tống đến thành Lãnh Đông, hắn lập tức nhìn vào đồng hồ định vị trên cổ tay.

Dừng lại một lát, hắn hóa thành một luồng sáng bay về phía tây.

Trong lúc đó, tốc độ bay của hắn liên tục tăng lên.

…

Thành Lãnh Đông, khu vực phía đông.

Để tránh quân đội phòng thủ thành phố đang phong tỏa, Phong Kỳ và những người khác đã chọn đi đường vòng.

Nhưng ngay khi họ sắp phá vỡ vòng phong tỏa, những thanh kiếm dài đủ màu sắc như mưa sao băng rơi xuống từ bầu trời, chặn đường họ.

Tiếp theo là bóng dáng của các chiến binh tộc Kiếm xuất hiện.

Nhìn những chiến binh tộc Kiếm hơn trăm người chặn đường, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Những chiến binh hộ tống lúc này không chút do dự lao vào tộc Kiếm, muốn mở đường cho hắn đến sân bay.

Mặc dù họ là những thiên tài trong nhân tộc nhưng trước mặt các thành viên tộc Kiếm vẫn không thể chống đỡ.

Dưới sự bao phủ của kiếm khí sắc bén, những chiến binh xông lên đều lần lượt ngã gục trong vũng máu.

Khi người cuối cùng ngã xuống, chỉ còn Phong Kỳ đứng tại chỗ.

Bóng dáng đội trưởng cầm kiếm vàng không chút do dự, trực tiếp vung kiếm đâm về phía Phong Kỳ.

Nhìn những đứa trẻ ngã xuống trong vũng máu, Phong Kỳ nhắm mắt lại vào lúc đó.

Hắn biết mình không thể đi được nữa rồi.

Những lo lắng trong lòng lúc này tan biến vào khoảnh khắc đó, ngọn lửa giận dữ bị kìm nén trong lòng bùng phát dữ dội.

Hắn dứt khoát mở trạng thái Huyết Nguyên.

Màu đỏ quen thuộc bao phủ cơ thể, do khí huyết cạn kiệt nhiều năm, trạng thái Huyết Nguyên của hắn không còn oai phong như trước, chiều cao cũng giảm xuống còn ba mét.

Nhưng tấm lưng cong lại thẳng trở lại;

Cảm nhận được sức mạnh cuồn cuộn quen thuộc đang cuộn trào trong cơ thể, Phong Kỳ chủ động tấn công các chiến binh tộc Kiếm.

Trong trận chiến máu lửa quen thuộc, Phong Kỳ đã liên tiếp giết chết nhiều thành viên tộc Kiếm.

Ngước nhìn bầu trời đầy sao, hắn phát ra tiếng gầm thỏa mãn.

Kể từ khi trở thành người dẫn đường thầm lặng của Tinh Thành, hắn luôn kìm nén ý chí chiến đấu trong lòng mình.

Đối mặt với bất kỳ khó khăn nào, hắn đều do dự, suy nghĩ quá nhiều.

Nhưng vào lúc này, hắn đã hoàn toàn buông bỏ mọi thứ, chỉ muốn giết chóc thỏa thích trước khi chết.

Ý niệm quyền lửa bùng cháy trong lồng ngực, những vết kiếm trên người ngày càng nhiều nhưng ý chí chiến đấu trong lòng Phong Kỳ không hề giảm sút.

Khi hắn giết chết hàng chục thành viên tộc Kiếm, trên bầu trời lại có hơn trăm bóng người cầm kiếm rơi xuống.

Đối mặt với ngày càng nhiều kẻ địch mạnh, cơ thể Phong Kỳ nhấp nhô, trên mặt nở nụ cười dữ tợn.

Dưới cơ thể già nua, khả năng phục hồi của trạng thái Huyết Nguyên rõ ràng đã suy yếu, không còn như trước đây, bất kỳ vết thương nào cũng có thể hồi phục như cũ trong chớp mắt.

Khả năng mượn từ dòng thời gian chính, cuối cùng vẫn bị ảnh hưởng bởi thể chất.

Nhưng hắn không dừng lại quá lâu, sau khi thở dốc trong chốc lát, hắn tiếp tục tung ra những cú đấm nặng nề.

Trong trận chiến này, Phong Kỳ đã thể hiện hết những gì mình học được trong suốt cuộc đời.

Những kỹ thuật chiến đấu, ý chí chiến đấu tích lũy qua nhiều dòng thời gian đã trở thành vũ khí hữu hiệu để hắn giết chết các thành viên tộc Kiếm.

Dưới sự tàn sát điên cuồng của hắn, hơn hai trăm thành viên tộc Kiếm đều ngã xuống, chỉ có một số ít người cầm kiếm bay lên trời trốn thoát.

Hết chương 1502.

Chương 1503. Kế Hoạch Phản Công

Khi trận chiến kết thúc, Phong Kỳ nhìn quanh bốn phía, đập vào mắt hắn là những chiến binh tộc Kiếm nằm trong vũng máu.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, những vì sao trên bầu trời lấp lánh.

Sau khi trút hết cơn thịnh nộ, Phong Kỳ thở dài trong lòng.

Hắn biết rằng những thông tin tình báo có được từ Mộ Trảo không thể mang về cho dòng thời gian thực tại được nữa.

Khi trạng thái Huyết Nguyên kết thúc, cuộc đời hắn cũng sẽ đi đến hồi kết.

Lúc này, hắn chủ động giải trừ trạng thái Huyết Nguyên, ít nhất như vậy hắn vẫn giữ được hình dạng con người.

Hắn lảo đảo đi được vài bước, rồi đứng lại.

Luồng năng lượng dư thừa từ xa thổi bay mái tóc trắng rối bù như cỏ khô của hắn, máu chảy ra từ khóe miệng, hắn quay đầu nhìn về hướng Mộc Tinh đang ở, trên mặt nở nụ cười:

"Học tỷ… đi trước một bước."

Ngọn lửa sự sống như ngọn nến trước gió, dần dần tắt lịm.

Ngay lúc này, hàng nghìn bóng người từ xa rơi xuống, chính là những thành viên tộc Kiếm truy đuổi sau đó.

Quay người nhìn về phía các thành viên tộc Kiếm, sắc mặt Phong Kỳ không vui cũng không buồn.

Hắn từ từ giơ nắm đấm lên nhưng ánh mắt lại dần tối sầm lại.

Ý chí chiến đấu trong lòng hắn vẫn chưa mất đi nhưng cơ thể hắn đã đi đến hồi kết.

Ngay lúc này, một bóng người từ trên bầu trời rơi xuống, vung tay tạo ra một bức tường băng đột ngột xuất hiện, chặn đứng hàng nghìn luồng kiếm khí bắn tới.

Người đến chính là Trương Đạo Văn.

Sau khi hạ cánh, hắn quay người nhìn về phía Phong Kỳ, ánh mắt đã mất đi ánh sáng, cơ thể không ngừng run rẩy.

"Chú Kỳ…"

Lần này, hắn không nghe thấy câu trả lời quen thuộc, cũng không có tiếng cười mắng trong ký ức.

Lúc này, Chú Kỳ giống như một bức tượng, nhìn về phía trước, trong mắt một mảnh chết chóc.

Nhìn thấy cảnh này, lòng hắn đau nhói.

Những chuyện cũ như những thước phim chạy qua trong đầu hắn.

Cùng nhau bắt lươn, cùng nhau câu tôm hùm, cùng nhau đi công viên giải trí vào mùa hè cùng nhau ngắm bầu trời đêm trên sân thượng… Miệng gọi là Chú Kỳ nhưng trong lòng, hắn đã sớm coi Chú Kỳ như cha của mình.

Hắn vẫn nhớ mỗi đêm khi còn nhỏ, nếu không có câu chuyện của Chú Kỳ, hắn sẽ không thể ngủ được, lúc nào cũng đòi nghe kể chuyện trước khi ngủ.

Là Chú Kỳ dạy hắn phải cố gắng, phải chiến đấu vì tương lai của nhân loại

Hắn vẫn luôn đi trên con đường tương lai mà Chú Kỳ muốn hắn đi.

Nhìn người già tiều tụy trước mặt, hắn vẫn nhớ rõ lời hứa của mình khi lần đầu ra tiền tuyến, sau này sẽ phụng dưỡng Chú Kỳ.

Nhưng lúc này…

Hắn run rẩy bước đến trước mặt Phong Kỳ, đưa tay ấn lên vai Phong Kỳ.

Ngay lập tức, sương mù trắng xuất hiện từ lòng bàn tay hắn, từ từ bao phủ lấy cơ thể Phong Kỳ, cuối cùng đóng băng cơ thể Phong Kỳ.

Sương mù trắng tiếp tục lan tỏa, cuối cùng bao bọc Phong Kỳ tạo thành một cỗ quan tài băng.

"Chú Kỳ… cháu đưa chú về nhà."

Trương Đạo Văn run rẩy nhấc quan tài băng lên, sau đó dùng sương mù băng tạo thành dây thừng băng, đeo quan tài băng lên sau lưng.

Lúc này, bức tường băng phía trước bị đập vỡ.

Hàng nghìn bóng người của chiến binh tộc Kiếm xuất hiện, phía sau họ, nhiều bóng người của chiến binh tộc Kiếm hơn nữa đang rơi xuống.

Nhìn về phía ngày càng nhiều bóng người của chiến binh tộc Kiếm, Trương Đạo Văn không biểu lộ cảm xúc.

Đối mặt với hàng nghìn luồng kiếm khí tấn công tới, hắn bước lên một bước, trong nháy mắt, tuyết bay đầy trời biến thành những mũi băng nhọn, hắn lại bước lên một bước nữa, một cung điện băng mơ hồ hiện ra sau lưng hắn.

Nhiệt độ không khí lúc này đột ngột giảm xuống, ngay cả các thành viên tộc Kiếm cũng cảm thấy lạnh thấu xương.

Ánh mắt Trương Đạo Văn cũng trở nên lạnh lẽo hơn.

Lúc này, một bàn tay khổng lồ do băng giá ngưng tụ lại đột ngột xuất hiện theo hướng hắn nhìn, vỗ xuống ầm ầm, trong nháy mắt cướp đi mạng sống của rất nhiều chiến binh tộc Kiếm.

"Chiến thần băng tuyết, Trương Đạo Văn!"

Trong tộc Kiếm có người dường như nhận ra thân phận của đứa trẻ, lập tức kinh hô.

Trương Đạo Văn không để ý, sát khí trong mắt hắn như gió tuyết lạnh lẽo, bùng nổ trong lòng.

Lúc này, hắn chỉ có một suy nghĩ:

Đập tan thành Lãnh Đông, giết Chú Kỳ của ta, trả thù máu!

Đêm nay, trong thành Lãnh Đông lạnh giá hơn thường lệ.

Gió tuyết dữ dội cùng băng tuyết nhỏ đan xen gào thét trong thành, như muốn đóng băng cả thành phố.

Đối mặt với sự ngăn cản của các chiến binh tộc Kiếm, Trương Đạo Văn cõng quan tài băng trên lưng lúc này đã hoàn toàn bùng nổ.

Ngay cả thời tiết cũng bị ảnh hưởng bởi sức mạnh của hắn, theo ý chí của hắn mà tàn phá khắp thành phố.

Trương Đạo Văn giơ tay lên, băng giá dày đặc bao trùm phía trước, bao phủ thân thể của hàng trăm chiến binh tộc Kiếm, cuối cùng một quan tài băng khổng lồ hiện ra.

Nắm chặt tay lại, quan tài băng vỡ tan, hàng trăm chiến binh tộc Kiếm bị phong ấn trong quan tài băng ngay lập tức tử vong.

Hết chương 1503.

Chương 1504. Cuộc Chiến Cuối Cùng

Cảnh tượng này khiến cho những cấp cao của quân bộ thành Lãnh Đông đang quan sát tình hình chiến sự thông qua máy bay không người lái trên cao phải kinh ngạc.

Khi nhìn thấy bóng dáng của Trương Đạo Văn, họ cảm thấy rất quen thuộc, chỉ là gió tuyết che khuất tầm nhìn, nhìn không rõ, họ không nhìn rõ người này cuối cùng là ai.

Khi nhìn thấy Trương Đạo Văn thi triển năng lực, họ đột nhiên nhớ ra người này có lai lịch như thế nào.

Chiến binh mạnh nhất của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, Trương Đạo Văn.

Đồng thời, Trương Đạo Văn cũng là một trong mười chiến thần nhân tộc mới được năm thành phố lớn cùng nhau bình chọn.

Về thành tích của hắn, có thể dùng từ "Hung hãn." để hình dung.

Trương Đạo Văn mới ra mắt đã thể hiện khả năng thống trị chiến trường vô song, quá trình trưởng thành của hắn thậm chí không có giai đoạn thích ứng và trưởng thành như những chiến binh mới nổi khác, ngay từ đầu đã là thời khắc đỉnh cao.

Các phương tiện truyền thông của các thành phố lớn đều thống nhất đánh giá Trương Đạo Văn, hắn không chỉ là thiên tài chiến tranh, mà còn là chiến binh toàn năng.

Trong thời gian ở tiền tuyến, Trương Đạo Văn đã đưa ra những lời khuyên chuyên nghiệp về xây dựng tiền tuyến, dược học, đổi mới vũ khí trang bị, v.v. và hầu như tất cả các lời khuyên đều được chấp nhận sử dụng sau khi thử nghiệm.

Nếu nói Mộc Tinh là võ thần thì Trương Đạo Văn chính là chiến binh toàn năng.

Sức chiến đấu tuyệt đỉnh của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành chỉ là một trong những nhãn hiệu trên người Trương Đạo Văn, kiến thức phong phú mà hắn nắm giữ cũng chính là vũ khí của hắn.

Điển hình nhất chính là trận chiến với chiến trường Hắc Trạch.

Do tính đặc thù của quy tắc chiến trường Hắc Trạch, các chiến binh của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành khó có thể thích ứng với môi trường của chiến trường Hắc Trạch, hành động xua đuổi diễn ra chậm chạp.

Nhưng chiến trường Hắc Trạch lại là một con đường chính quan trọng để chiến trường phía Tây Tinh Thành tiếp tục mở rộng về phía tây.

Muốn để cho khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành phát triển hơn nữa, chiến trường Hắc Trạch chắc chắn phải bị xua đuổi.

Lúc đó, để xua đuổi chiến trường Hắc Trạch, các khu tiếp tế lớn đều phái chiến binh đến khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, thử giúp công phá chiến trường này.

Nhưng nhiều lần hành động phối hợp đều kết thúc trong thất bại.

Vấn đề không nằm ngoài vấn đề chiến binh khó có thể thích ứng với môi trường trong chiến trường Hắc Trạch.

Ngay cả khi đeo đầy đủ các loại áo giáp bảo vệ, vẫn sẽ cảm thấy chóng mặt trong chiến trường Hắc Trạch, không ở được bao lâu sẽ nôn mửa hoặc hôn mê.

Cuối cùng, Trương Đạo Văn đã nghiên cứu ra một loại thuốc đặc biệt sản xuất hàng loạt, giúp các chiến binh tiền tuyến thích ứng với môi trường của chiến trường Hắc Trạch, cuối cùng đã thành công xua đuổi chiến trường Hắc Trạch.

Còn rất nhiều trường hợp tương tự khác.

Trương Đạo Văn trẻ tuổi cũng giống như Mộc Tinh, có uy tín rất cao trong thế hệ mới, càng là thủ lĩnh chiến đoàn mà rất nhiều người trẻ muốn theo đuổi sau khi tốt nghiệp.

Quân bộ thành Lãnh Đông không ngờ rằng Trương Đạo Văn lại xuất hiện vào lúc này.

Điều khiến họ khó hiểu hơn nữa là tại sao Trương Đạo Văn lại xuất hiện ở đây.

Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ở đây?

Ngay khi các cấp cao của quân bộ thành Lãnh Đông đang băn khoăn về điều này, sức mạnh mà Trương Đạo Văn giải phóng lại một lần nữa tăng lên.

Cung điện băng phía sau hắn hiện ra gần như thực chất, nhiệt độ trong khu vực đó giảm xuống đến mức mà ngay cả những sinh vật bình thường cũng khó có thể chịu đựng được, ngay cả những chiến binh tộc Kiếm có thể chất cường tráng cũng run rẩy vì cái lạnh, chỉ có thể sử dụng kiếm khí để chống lại cái lạnh cực độ.

Mỗi bước Trương Đạo Văn tiến lên, dường như đều giẫm lên mạng sống mong manh của họ.

Lúc này, Trương Đạo Văn đột nhiên vung tay.

Ngay lập tức, tuyết bay đầy trời và tinh thể băng bao phủ một chiến binh tộc Kiếm đứng đầu đến trước mặt hắn, một bàn tay băng giá đột nhiên xuất hiện, bóp chặt cổ chiến binh tộc Kiếm đứng đầu, nâng hắn lên giữa không trung, đóng băng hắn đến mức mặt mũi tái mét.

"Ai là người đã hại chết Kỳ thúc!"

Nhìn vào đôi mắt xanh băng của Trương Đạo Văn, một luồng hàn ý thấu xương dâng lên từ tận đáy lòng của chiến binh tộc Kiếm này, không biết là vì lạnh hay vì sợ hãi, cơ thể hắn bắt đầu run rẩy không ngừng.

Nhìn vào quan tài băng sau lưng Trương Đạo Văn, hắn đương nhiên biết "Kỳ thúc." mà Trương Đạo Văn nhắc đến là ai.

Đối mặt với câu hỏi của Trương Đạo Văn, hắn rất cứng rắn không nói lời nào, chỉ là thân thể không nghe theo sự sai khiến, bị đóng băng đến tê liệt, ý thức dần trở nên mơ hồ, dường như có thể ngất đi bất cứ lúc nào.

Thấy chiến binh tộc Kiếm không chịu trả lời, Trương Đạo Văn không hỏi thêm nữa.

Ánh mắt hắn lóe lên hàn quang, lập tức bàn tay băng giá đột ngột siết chặt, đóng băng người đàn ông thành một xác băng, cơ thể rơi xuống đất trong nháy mắt vỡ tan thành từng mảnh.

Hết chương 1504.

Chương 1505. Bí Mật Chiến Lược

Sau khi giết chết chiến binh tộc Kiếm này, ánh mắt lạnh lùng của Trương Đạo Văn từ từ nhìn về phía những chiến binh tộc Kiếm phía trước.

Mặc dù tộc Kiếm chiếm ưu thế tuyệt đối về số lượng và ngày càng có nhiều chiến binh tộc Kiếm tham gia chiến trường nhưng dưới ánh mắt lạnh lùng của Trương Đạo Văn, những chiến binh tộc Kiếm thậm chí còn có ảo giác rằng chính mình mới là bên bị bao vây.

Gió lạnh thấu xương khiến Trương Đạo Văn trông giống như một con quỷ bò ra từ vực sâu băng giá.

Gió lạnh gào thét bên cạnh hắn nhưng không làm hắn tổn thương chút nào.

Những bông tuyết như chúng tinh củng nguyệt vây quanh hắn, băng giá trên đầu hắn ngưng tụ thành một vương miện băng tinh lơ lửng ẩn hiện.

Lúc này, Trương Đạo Văn giống như một vị thần nắm giữ cái lạnh cực độ, mang đến cho các chiến binh tộc Kiếm áp lực tinh thần cực lớn.

Ngay lập tức, có một chiến binh tộc Kiếm không chịu nổi áp lực tinh thần, tay bóp kiếm quyết, điều khiển bản mệnh kiếm chỉ thẳng vào Trương Đạo Văn.

Ngay lập tức, hàng chục thanh bản mệnh kiếm hóa thành cầu vồng, lao thẳng vào mi tâm Trương Đạo Văn.

Tuy nhiên, những thanh bản mệnh kiếm này chưa kịp đến gần Trương Đạo Văn thì đã dừng lại cách hắn hơn mười mét, thân kiếm run rẩy bị băng giá bao phủ, sau đó vỡ tan thành nhiều đoạn.

Ngay lập tức, hàng chục chiến binh tộc Kiếm phát động tấn công đều ho ra máu, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Những năm ẩn náu ở thành Lãnh Đông, họ đã hiểu rất rõ về loài người.

Con người trước đây có lẽ là trung tâm của thế giới loài người nhưng sau khi những thế lực lĩnh vực như họ xuất hiện thì thiên phú mà loài người tự hào chẳng đáng nhắc đến.

Có lẽ trong loài người có những chiến binh siêu cấp như Mộc Tinh.

Nhưng những chiến binh như Mộc Tinh cuối cùng chỉ là số ít, huống hồ thực lực của Mộc Tinh phần nhiều đến từ viên Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch bí ẩn kia, tuyệt đại đa số loài người dù có khổ tu trăm năm cũng không đạt tới cảnh giới thực lực mà họ có thể dễ dàng đạt tới.

Thiên phú kém cỏi, đó là ấn tượng cố hữu của họ về loài người.

Và đó cũng là sự thật.

Cho nên họ không thể tưởng tượng được, tại sao trong loài người lại có thể sinh ra những chiến binh như Trương Đạo Văn.

Lúc này, Trương Đạo Văn điều khiển năng lượng cực hàn thậm chí đã vượt ra khỏi phạm vi thuật pháp học mà họ hiểu được, toàn bộ quá trình không cần phải vẽ bùa chú, dường như mỗi một ý niệm của Trương Đạo Văn đều là một thánh chỉ đối với tự nhiên, gió tuyết tự nhiên sẽ tuân theo.

Tâm can của họ dường như cũng bị hàn ý xâm chiếm, nỗi sợ hãi không ngừng dâng trào lan rộng.

“Kiếm liên trận, giết!”

Cuối cùng, một chiến binh tộc Kiếm đứng đầu hô lên lệnh tấn công.

Ngay lập tức, hàng nghìn thanh kiếm dài cùng bay lên, ngưng tụ thành một đóa kiếm liên giữa không trung, xoay tròn cắt gió tuyết nhanh chóng áp sát Trương Đạo Văn.

Đối mặt với thế công sắc bén, trong mắt Trương Đạo Văn không mang theo một tia cảm xúc nào.

Lúc này, hắn tiến lên một bước, lập tức cung điện băng tinh ẩn hiện phía sau đột nhiên tiến lên, xuyên qua cơ thể hắn va chạm với kiếm liên.

Ánh sáng xanh lam và trắng đan xen.

Sương mù trắng cực lạnh phun trào ra từ trong cung điện băng tinh, tốc độ xoay tròn của kiếm liên chậm lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cuối cùng bị cung điện băng tinh áp chế dừng hẳn.

Cực hàn tiếp tục truyền qua hàng nghìn thanh bản mệnh kiếm vào cơ thể các chiến binh tộc Kiếm.

Hàng nghìn chiến binh tộc Kiếm đồng thời run rẩy, trên cơ thể dần xuất hiện băng giá, ngay cả lông mày cũng bị băng giá bao phủ.

Cảm nhận được hàn ý thấu xương trong cơ thể, hàng nghìn chiến binh tộc Kiếm cố gắng triệu hồi bản mệnh kiếm.

Lúc này, vương miện băng tinh lơ lửng trên đỉnh đầu Trương Đạo Văn lóe lên ánh sáng xanh lam, thể tích của cung điện băng tinh theo đó tăng vọt, ầm ầm đè xuống.

Khi cung điện băng tinh đè hàng nghìn bản mệnh kiếm xuống đất, hàng nghìn chiến binh tộc Kiếm đồng thời ho ra máu, vẻ mặt trở nên uể oải.

Ngay lúc này, một luồng lưu quang màu xanh bay tới từ trên trời.

Một bóng người phụ nữ ôm theo một thanh kiếm dài màu xanh lam xuất hiện, khi sắp tiếp cận chiến trường, cô ta ném thanh kiếm dài màu xanh lam trong tay ra.

Thanh kiếm dài màu xanh lam vạch ra một đường cong kỳ lạ trên không trung, với tốc độ nhanh như chớp tiến đến gần Trương Đạo Văn.

Ngay lúc này, một tấm chắn trong suốt màu xanh lam hiện ra từ trong cơ thể Trương Đạo Văn, nhanh chóng lan ra xung quanh, trong nháy mắt bao phủ hắn.

Khi thanh kiếm dài màu xanh lam va chạm với tấm chắn trong suốt màu xanh lam.

Thanh kiếm dài màu xanh lam sắc bén phát ra tiếng vo ve, chỉ đâm vào được một tấc thì dừng lại.

Lúc này, Trương Đạo Văn tiến lên một bước, đưa ngón tay chỉ vào mũi kiếm dài màu xanh lam, lập tức băng giá nuốt chửng thanh kiếm dài màu xanh lam.

Hết chương 1505.

Chương 1506. Quyền Lực Tối Cao

Lại đưa tay ra chỉ một cái, trên thanh kiếm dài màu xanh lam xuất hiện vết nứt.

Bóng người phụ nữ lơ lửng trên không trung lập tức lảo đảo nhưng vẫn nghiến răng tấn công Trương Đạo Văn.

Lần này, Trương Đạo Văn không cho cô ta cơ hội, vung tay, gió tuyết bao phủ cô ta rồi kéo đến trước mặt.

"Ta biết ngươi, đoàn trưởng đoàn năm của chiến đoàn Lê Minh."

Nhìn vào đôi mắt xanh băng giá lạnh như chết, cơ thể người phụ nữ bị hàn ý xâm chiếm không ngừng run rẩy.

"Xem ra cái chết của Kỳ thúc, chiến đoàn Lê Minh cũng có phần, bây giờ nói cho ta biết còn ai nữa?"

Đối mặt với câu hỏi của Trương Đạo Văn, người phụ nữ cảm thấy hàn ý thấu xương, hàn ý này không chỉ ảnh hưởng đến thể xác mà còn khiến tinh thần thức hải của cô ta xuất hiện băng giá, rồi nhanh chóng lan rộng.

Thậm chí cô ta còn cảm nhận được trên người Trương Đạo Văn có sự áp chế huyết mạch khó có thể diễn tả thành lời.

Giống như đang đối thoại với một vị thần cổ đại nắm giữ băng tuyết.

Sự run rẩy từ sâu trong linh hồn khiến cô ta nhất thời ngây người.

Trương Đạo Văn không cho cô ta cơ hội trả lời tiếp, vung tay, người phụ nữ bị gió tuyết nuốt chửng, khi Trương Đạo Văn đi ngang qua cô ta, gió tuyết tan đi, chỉ để lại một bức tượng băng có vẻ mặt đau đớn.

Rắc!

Bức tượng băng nổ tung, mọi dấu vết về người phụ nữ đều biến mất.

Đối mặt với hàng nghìn chiến binh tộc Kiếm ở phía trước, lần này Trương Đạo Văn không còn nương tay nữa, trong nháy mắt, gió tuyết dữ dội bao vây họ, khi gió tuyết tan đi, hàng nghìn bức tượng chiến binh tộc Kiếm đồng thời nổ tung.

Lúc này, Trương Đạo Văn từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía Mộc Tinh, Mộ Trảo, Kiếm Tịch đang giao chiến.

Vung tay, gió tuyết nâng cơ thể hắn bay lên trời.

Tiến gần đến khu vực chiến đấu ác liệt, vương miện băng tinh trên đỉnh đầu Trương Đạo Văn lóe lên, lập tức gió lạnh dữ dội hóa thành hàng vạn mũi băng lao về chiến trường.

Đối mặt với sự tham gia đột ngột của Trương Đạo Văn, phản ứng của Kiếm Tịch cực kỳ nhanh, lập tức giơ kiếm Thiên Diệt lên phòng thủ.

Ngay lập tức, hàng triệu kiếm linh đồng thời vung kiếm tạo thành kiếm trận phòng thủ.

Mũi băng đâm vào kiếm trận phòng thủ không thể tiến thêm được.

Lúc này, Mộ Trảo cũng quay người phòng thủ, ngân long thương quay với tốc độ cao, tỏa ra ánh bạc chói mắt, chống lại sự xâm lấn của gió tuyết.

Chỉ có Mộc Tinh mất kiểm soát lúc này mới quay người, đột nhiên tung nắm đấm về phía Trương Đạo Văn.

Ngay lập tức, màu máu và băng tuyết hòa vào nhau, xé rách từng khe nứt không gian.

“Người nhà mà!” Lúc này, Mộ Trảo hét lớn, vung thương đâm vào khu vực trung tâm nơi gió tuyết và năng lượng Tinh Hồng giao nhau, cố gắng phá vỡ cuộc giao chiến của đôi bên.

Nhưng chỉ bằng sức mạnh của mình, Mộ Trảo không thể chia cắt chiến trường.

Đúng lúc này, Trương Đạo Văn từ từ thu lực.

Bởi vì lúc này, hắn đã nhìn rõ dung mạo của Mộc Tinh.

Hắn không quen lắm với Mộc Tinh nhưng cũng không xa lạ.

Nhưng hắn biết Mộc Tinh cô nương là bạn thân của Kỳ thúc, hắn còn nghe Kỳ thúc kể về câu chuyện trưởng thành của Mộc Tinh cô nương.

Mặc dù căm phẫn cái chết của Kỳ thúc có liên quan đến chiến đoàn Lê Minh.

Nhưng hắn biết chuyện này chắc chắn không liên quan đến Mộc Tinh cô nương, mà là do nội bộ chiến đoàn Lê Minh xảy ra vấn đề.

Vì vậy, hắn dứt khoát bắt đầu thu lực.

Nhưng Mộc Tinh đang mất kiểm soát lại không để ý, ánh sáng Tinh Hồng trong mắt cô ta bùng lên, sóng thần máu cũng theo đó dâng lên.

Thấy tình hình sắp biến thành nội chiến.

Trong lòng Mộ Trảo vô cùng lo lắng.

Phong Kỳ đã kể cho hắn nghe về kinh nghiệm của mình, trong đó cũng đề cập đến việc bồi dưỡng Trương Đạo Văn.

Vì vậy, khi nhìn thấy Trương Đạo Văn, cũng như năng lực mà hắn thể hiện, hắn đã nhận ra thân phận của Trương Đạo Văn, biết hắn chính là đứa trẻ mà Phong Kỳ nhận nuôi.

Chỉ là hắn không ngờ rằng, Trương Đạo Văn lại đối đầu với Mộc Tinh trước.

Bây giờ làm thế nào để khống chế Mộc Tinh đã trở thành vấn đề.

Ngay lúc này, tầm mắt của cô ta đột nhiên tập trung vào chiếc quan tài băng sau lưng Trương Đạo Văn.

Không chút do dự, cô ta lập tức hét lớn:

"Mộc Tinh, khống chế cảm xúc, Phong Kỳ hiện đang nằm trong quan tài băng, nếu ngươi không khống chế sức mạnh của mình, Phong Kỳ chắc chắn sẽ chết."

Vốn dĩ vẻ mặt dữ tợn của Mộc Tinh sau khi nghe Mộ Trảo gọi thì trong mắt thoáng hiện một tia tỉnh táo.

Lúc này, cô ta dứt khoát thu hồi sức mạnh Tinh Hồng.

Ngay lập tức, biển năng lượng màu máu như thủy triều rút đi.

"Tiểu Văn." Mộc Tinh khôi phục lại cảm xúc, nhìn về phía Trương Đạo Văn, trong mắt hiện lên một tia nghi ngờ.

Nhưng chưa kịp đợi Trương Đạo Văn trả lời, đồng tử của Mộc Tinh đột nhiên co lại:

"Phong Kỳ đâu?!"

"Kỳ thúc… đã chết." Trương Đạo Văn nghiến răng nói ra câu này.

Nghe câu trả lời của Trương Đạo Văn, Mộc Tinh vốn đã thoát khỏi trạng thái mất kiểm soát, tầm mắt chuyển sang

chiếc quan tài băng sau lưng hắn, đôi mắt một lần nữa bị màu Tinh Hồng bao phủ.

Hết chương 1506.

Chương 1507. Lời Hứa Cuối Cùng

Cô ta chống đỡ bằng chút lý trí cuối cùng, quay người lao về phía Kiếm Tịch.

Năng lượng Tinh Hồng bao phủ cơ thể Mộc Tinh, cô ta một lần nữa mở ra chế độ cuồng hóa Tinh Hồng.

Cánh tay vung lên vặn vẹo, hóa thành năng lượng Tinh Hồng lan tràn, giống như một roi dài Tinh Hồng, đột ngột giáng xuống Kiếm Tịch.

Trong tiếng gào thét điên cuồng, Mộc Tinh hoàn toàn cuồng hóa.

Sức mạnh Tinh Hồng không ngừng tràn vào cơ thể cô ta, cơ thể cô ta vặn vẹo vung lên, một đòn tùy ý cũng có thể dễ dàng xé rách không gian.

Dưới thế công điên cuồng, ngay cả Kiếm Tịch có sự trợ giúp của hàng triệu kiếm linh cũng chỉ có thể tạm thời tránh né.

Mặt đất rung chuyển dữ dội, bầu trời như một bức tranh bị xé rách, liên tục xuất hiện các vết nứt.

“Có phải hắn đã hại chết Kỳ thúc không?” Lúc này, Trương Đạo Văn lạnh lùng mở miệng hỏi.

“Là…”

Chưa đợi Mộ Trảo nói xong, thân hình Trương Đạo Văn đã bị gió tuyết bao phủ.

Đối với hắn, chỉ cần biết có phải hay không là được, những thứ khác đều không quan trọng.

Giết Kỳ thúc, lấy mạng đền mạng.

Lúc này, Trương Đạo Văn lựa chọn bùng nổ toàn bộ sức mạnh.

Băng tuyết bắt đầu tụ về thân hình hắn, đền thờ băng tuyết phía sau cũng bao phủ hắn vào lúc này.

Khi gió tuyết tan đi, một bóng hình vĩ đại cao hơn trăm mét xuất hiện.

Vương miện băng tinh lơ lửng trên đỉnh đầu gã khổng lồ băng sương lúc này tỏa ra ánh sáng xanh chói mắt, tuyết bay khắp thành đổ xô về tụ lại trong tay Trương Đạo Văn.

"Giết!"

Trong tiếng gầm thét, Trương Đạo Văn giơ cánh tay phải lên.

Ngay lập tức, tuyết bay khắp thành tụ lại trong lòng bàn tay phải của hắn thành một lưỡi băng ngưng tụ.

"Tiểu Văn, tư thế cầm đao của ngươi không đúng."

"Tiểu Văn, khi vung đao, trong lòng phải có khí thế tiến không lùi… thôi bỏ đi, bây giờ ngươi cũng không hiểu được."

"Tiểu Văn, đao pháp của Kỳ thúc thế nào, có đẹp không."

…

Đòn này, hắn lấy cảm hứng từ kinh nghiệm học đao theo Kỳ thúc khi còn nhỏ.

Nhưng Kỳ thúc lại không thể tận mắt chứng kiến đao pháp này được thi triển.

Hắn cũng không thể nhìn thấy Kỳ thúc mỉm cười gật đầu đầy tự hào với hắn, nói rằng "Ta tự hào về ngươi."

Lòng căm hận trong lòng Trương Đạo Văn dâng lên vô hạn.

Lúc này, hắn từ từ giơ lưỡi băng lên.

Trong nháy mắt, khu vực phía đông thành Lẫm Đông nổi lên một cơn bão băng tuyết.

Toàn bộ khu vực phía đông thành Lẫm Đông đều run rẩy dưới những trận gió tuyết tàn bạo.

Ngay cả Kiếm Tịch đang giao chiến dữ dội với Mộc Tinh lúc này cũng cau mày, tầm mắt hướng về phía Trương Đạo Văn vẫn đang tụ tập sức mạnh cực hàn.

Lúc này, Trương Đạo Văn trong hình dạng người khổng lồ băng sương giống như kẻ thống trị thế giới băng tuyết.

Sức mạnh cực hàn khủng khiếp thậm chí còn khiến các thế lực tiềm ẩn khác đang chuẩn bị đánh nước đục thả câu cũng phải rút lui.

Bởi vì bọn chúng phát hiện ra rằng, cường độ của trận chiến này đã vượt quá sức chịu đựng của chúng.

Lúc này, lòng tham rất có thể sẽ khiến chúng tự chuốc lấy họa diệt vong.

Áp lực từ huyết mạch cao cấp tỏa ra từ phía trước càng khiến chúng cảm thấy lo sợ.

…

Thành Lẫm Đông.

Gió lạnh thấu xương quất vào thành phố, tầm nhìn hoàn toàn bị tuyết trắng xóa che phủ.

Đối mặt với Kiếm Tịch có sự trợ giúp của hàng triệu kiếm linh, trong lòng Trương Đạo Văn không hề có chút sợ hãi nào, chỉ có ngọn lửa giận dữ đang bùng cháy dữ dội trong lồng ngực.

Dưới sự gia trì của sức mạnh cực hàn, hắn ngưng tụ thân thể thần băng, dùng gió tuyết đúc thành đao.

Nhưng ngay khi Trương Đạo Văn muốn bay lên không trung, gia nhập chiến trường, Mộ Trảo đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn, chặn đường hắn lại.

"Trương Đạo Văn, đừng hành động thiếu suy nghĩ, Kỳ thúc của ngươi vẫn chưa chết hẳn, não của hắn vẫn còn một tia hoạt động, nhân bây giờ đưa hắn về, biết đâu có thể cứu được mạng hắn."

Nghe xong lời này, sát ý trong lòng Trương Đạo Văn đột ngột dừng lại.

"Ngươi nói thật sao?"

"Kỳ thúc của ngươi trước khi chết đã tiêm vào não một mũi kim hoạt động não được nghiên cứu riêng cho hắn, bây giờ trong não vẫn còn một tia hoạt động, ngươi phải đưa hắn về, đừng để mọi nỗ lực của hắn đổ sông đổ bể."

"Ta không hiểu…"

"Ngươi về Tinh Thành rồi sẽ tự hiểu, mặc dù năng lực thiên phú của ngươi rất mạnh nhưng chắc chắn không phải là đối thủ của Kiếm Tịch, bây giờ Mộc Tinh đang trong trạng thái cuồng bạo, ngươi gia nhập sẽ không có tác dụng gì đối với cục diện chiến đấu, thậm chí còn có thể kìm hãm lẫn nhau với Mộc Tinh, ảnh hưởng đến việc phát huy sức mạnh… Bây giờ điều quan trọng nhất của ngươi là đưa Phong Kỳ về Tinh Thành, sau này ngươi sẽ hiểu được sự thật, đây cũng là nguyện vọng cuối cùng trong lòng Kỳ thúc của ngươi trước khi chết."

Nhìn vẻ mặt nghiêm trọng của Mộ Trảo, Trương Đạo Văn quay đầu nhìn lại chiếc quan tài băng sau lưng.

“Về đi, đừng để Kỳ thúc của ngươi chết vô ích.”

Nghe Mộ Trảo một lần nữa lên tiếng khuyên can, lại nghĩ đến việc bà ta nói rằng não của Kỳ thúc vẫn còn một tia hoạt động, Trương Đạo Văn lập tức do dự.

Hết chương 1507.

Chương 1508. Hành Trình Tương Lai

“Ta tin ngươi.”

Lần này, Trương Đạo Văn không do dự nữa, điều khiển thân thể thần băng đạp không bay về phía nam thành Lẫm Đông.

Nhưng chưa kịp để Trương Đạo Văn bay xa, hắn đã thấy hàng vạn bóng người cầm kiếm theo lệnh truy sát mà Kiếm Tịch truyền đạt trước đó, đuổi theo sát nút.

Đối mặt với tộc Kiếm ngoan cố, Trương Đạo Văn không nương tay.

Trong nháy mắt, bão tuyết cực hàn bao vây những chiến binh tộc Kiếm đang đuổi theo…

Vài ngày sau, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng thí nghiệm bộ phận gen.

Úy Vi và ba nhân viên đang bận rộn trước bàn phẫu thuật.

Gần họ là hàng chục nhà nghiên cứu cũng đang bận rộn.

Đối mặt với Phong Kỳ chỉ còn một tia hoạt động ở não, họ đã triển khai kế hoạch cứu chữa.

Nỗ lực liên tục trong nhiều ngày nhưng hiệu quả không rõ ràng, số liệu dao động sự sống trên máy dò sự sống của Phong Kỳ đã giảm xuống mức tử vong.

Đối mặt với tình hình không thể cứu vãn, Úy Vi không do dự nữa, lúc này bà lên tiếng:

“Tiếp tục tiêm kim hoạt động não, bước tiếp theo là cắt não, chắc chắn phải đảm bảo não của Phong Kỳ sống sót.”

Vài giờ sau, não và cơ thể của Phong Kỳ đã bị tách rời.

Bộ não vẫn còn đập yếu ớt được đặt vào một bình chứa đặc biệt, ngâm trong dung dịch hoạt tính được chế tạo riêng cho hắn.

Sau khi mọi thứ hoàn tất, trong mắt Úy Vi không giấu được vẻ mệt mỏi.

Bà cũng không ngờ rằng tai nạn lại đến nhanh như vậy.

Theo diễn biến thời gian bình thường, ngay cả khi Phong Kỳ để lộ thân phận là thành viên cấp cao của Tinh Thành tại thành Lẫm Đông, cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Cuối cùng, trong mắt các thế lực tiềm ẩn trong những lĩnh vực đó, Phong Kỳ vẫn chưa quan trọng đến mức phải giết chết.

Nhưng tình hình hiện tại rõ ràng đã vượt khỏi tầm kiểm soát.

Vừa bước ra khỏi phòng thí nghiệm, bà đã thấy Trương Đạo Văn vẻ mặt lo lắng đang đi đi lại lại trong hành lang, rõ ràng là đã nhiều ngày không nghỉ ngơi.

Thấy Úy Vi xuất hiện, Trương Đạo Văn lập tức tiến lên:

“Bà Úy Vi, Kỳ thúc thế nào rồi!”

Đối mặt với câu hỏi của Trương Đạo Văn, lúc này Úy Vi lắc đầu:

“Đã cố gắng hết sức để cứu chữa nhưng cơ thể của hắn đã hoàn toàn hoại tử, cuối cùng chỉ còn giữ lại được não của hắn.”

Nghe xong lời này, đồng tử của Trương Đạo Văn co lại.

Hắn đã cố gắng hết sức để đột phá vòng vây của thành Lẫm Đông, với tốc độ nhanh nhất bay trở về Tinh Thành, chính là muốn kéo dài mạng sống cho Kỳ thúc.

Mặc dù đã chuẩn bị sẵn sàng nhưng khi nghe Úy Vi trả lời chắc chắn, hắn vẫn cảm thấy đau nhói trong lòng.

"Ta… hiểu rồi."

Nhìn vẻ mặt buồn bã của Trương Đạo Văn, lúc này Úy Vi lên tiếng:

"Tiểu Văn, kí nhiên A Kỳ đã chết, có một số chuyện ta nên nói cho ngươi biết."

Trong ánh mắt tuyệt vọng của Trương Đạo Văn, Úy Vi quay người đi về phòng thí nghiệm riêng của mình, không ngoảnh đầu lại mà nói:

"Đi theo ta, có lẽ ngươi vẫn có thể gặp Kỳ thúc của ngươi."

…

Nửa tháng sau khi Phong Kỳ được đưa trở về Tinh Thành.

Tinh Thành đã tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu cao nhất.

Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ở thành Lẫm Đông, do hệ thống liên lạc trong thành Lẫm Đông đã bị cắt đứt hoàn toàn, các thành phố khác có thể biết được thông tin không nhiều.

Nhưng tin tức mà Trương Đạo Văn mang về khiến giới chức cao cấp của Tinh Thành hiểu rằng, các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực ở thành Lẫm Đông đã hoàn toàn nổi lên mặt nước.

Dòng thời gian cũng bị đảo lộn hoàn toàn, chiến đoàn Lê Minh vẫn chưa tiến hóa thành quân đội Bình minh đã nổ ra chiến tranh với thành Lẫm Đông.

Đồng thời, tin tức chính thức từ thành Lẫm Đông đưa ra đều rất bất lợi cho chiến đoàn Lê Minh và Mộc Tinh.

Nhưng lần này, giới chức cao cấp của Tinh Thành đã ra mặt, công bố với bên ngoài về việc thành Lẫm Đông bị các thế lực trong lĩnh vực xâm nhập, đồng thời tuyên bố rằng chiến đoàn Lê Minh do Mộc Tinh lãnh đạo đang giao chiến với các thế lực tiềm ẩn trong lĩnh vực, chứ không phải phát động chiến tranh với thành Lẫm Đông.

Những tin tức này là thật hay giả, ba thành phố lớn khác đều chưa từng lên tiếng đứng về phe nào trước khi có được thông tin chính xác.

Bây giờ tình hình giữa các thành phố trở nên phức tạp.

Đặc biệt là Tinh Thành và thành Lẫm Đông, đã triển khai các cuộc tấn công dư luận lẫn nhau.

Đối với các thế lực xâm nhập trong lĩnh vực của các thành phố khác, đây không phải là kết quả mà chúng muốn thấy.

Bởi vì tình hình bề ngoài càng hỗn loạn, cục diện chia sẻ bánh tài nguyên ổn định trước đây sẽ bị phá vỡ.

Nhưng các thành phố khác muốn can thiệp, cố gắng ổn định tình hình cũng rất khó thực hiện.

Tin tức từ thành Lẫm Đông gần như bị cắt đứt hoàn toàn, hiện tại chỉ có những bản tin tiêu cực về chiến đoàn Lê Minh liên tục được truyền ra từ hướng thành Lẫm Đông.

Giới chức cao cấp của Tinh Thành đã cố gắng dò la tin tức về Mộc Tinh, Mộ Trảo và chiến đoàn Lê Minh nhưng cũng bất lực.

Hết chương 1508.

Chương 1509. Tầm Nhìn Chiến Lược

Ngay cả đường bay đến thành Lẫm Đông cũng đã bị cắt đứt.

Đối mặt với tình hình phức tạp như vậy, ban quản lý Tinh Thành đã liên tục triệu tập hội nghị cấp cao trong nhiều ngày để thảo luận về hướng đi tương lai của Tinh Thành.

Hiện tại, Tinh Thành không còn sợ sự khiêu khích của các thế lực bên ngoài.

Phong Kỳ đã bố trí hơn trăm năm, từ giáo dục, chiến lực, tài nguyên, v.v. đã đặt nền móng vững chắc cho Tinh Thành.

Ngay cả khi bị cắt đứt nguồn tài nguyên, Tinh Thành vẫn có thể đảm bảo hoạt động bình thường.

Sau khi liên tục triệu tập một số cuộc họp, các khu trồng trọt dự phòng, trạm năng lượng, v.v. của Tinh Thành đã chính thức đi vào hoạt động.

Đồng thời, giống như thành Lẫm Đông, Tinh Thành cũng tuyên bố rằng các nguồn tài nguyên ở khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành tạm thời không chia sẻ ra bên ngoài do nhiều vấn đề.

Tiếp theo, các nguồn tài nguyên ở khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành sẽ trở thành kênh duy nhất để Tinh Thành có được tài nguyên linh tính.

Tinh Thành đã chuẩn bị từ lâu cho những biến động có thể xảy ra.

Dưới sự bận rộn của ban quản lý thế hệ mới của Tinh Thành, tình hình nội bộ nhanh chóng ổn định trở lại.

Nhưng cái chết của Phong Kỳ vẫn khiến họ vô cùng đau buồn.

Trong số ban quản lý thế hệ mới của Tinh Thành, phần lớn là những người lớn lên dưới sự chứng kiến của Phong Kỳ, thậm chí còn được Phong Kỳ đích thân đề bạt làm người phụ trách các bộ phận trực thuộc.

Trong mắt họ, Phong Kỳ chính là trụ cột tinh thần của Tinh Thành.

Mặc dù Phong Kỳ từng không ngừng cảnh báo họ rằng, tài năng của các ngươi có thể chống đỡ được sự vận hành của Tinh Thành, ta có thể chết bất cứ lúc nào, tương lai của Tinh Thành nằm trong tay các ngươi.

Nhưng khi Phong Kỳ thực sự chết đi, họ vẫn cảm thấy một chỗ dựa quan trọng trong lòng đã biến mất, trong thời gian ngắn không thể chấp nhận được.

Đồng thời, họ cũng hiểu rằng, ngọn cờ khai mở con đường tương lai của Tinh Thành sẽ do họ tiếp tục giương cao.

Một tháng sau khi Phong Kỳ qua đời.

Người phụ trách Bộ Giáo dục đã đưa ra một nghị quyết.

Nghị quyết này nhanh chóng được hội nghị cấp cao của Tinh Thành thông qua, trực tiếp đưa vào giai đoạn thực hiện.

Nửa tháng sau, một bộ phim tài liệu đã xuất hiện và thắp sáng cảm xúc của người dân Tinh Thành.

Bộ phim tài liệu có tên là “Người bảo vệ thầm lặng: Phong Kỳ.”

Bộ phim tài liệu đã xóa đi nội dung về việc Phong Kỳ có thể xuyên qua dòng thời gian nhưng lại ghi lại nhiều cảnh phỏng vấn nội bộ về Phong Kỳ.

Mở đầu đoạn phim là những bức ảnh liên tiếp lướt qua.

Lúc đó, Phong Kỳ còn rất trẻ, đối mặt với ống kính nở nụ cười rạng rỡ, chính là Phong Kỳ khi mới bước chân vào Học phủ Tinh Thành.

Khi nhóm ảnh đầu tiên kết thúc, tiếp theo là một nhóm ảnh tiêu đề báo.

[Người trẻ tuổi nhất đạt Huân chương Nhân loại Kiệt xuất: Phong Kỳ.]

[Phong Kỳ, một siêu thiên tài có lẽ sẽ trở thành ngôi sao mới sáng chói nhất thời đại này.]

…

Khi những hình ảnh này kết thúc, giọng thuyết minh trầm lắng của Lời Tự Thuật vang lên, theo sau những cảnh quay được cắt ghép bắt đầu kể về cuộc đời huyền thoại của Phong Kỳ.

Qua những hình ảnh này, khán giả có thể thấy Phong Kỳ đã nỗ lực cả đời vì tương lai của Tinh Thành.

Trong đó bao gồm việc xây dựng Học phủ Bình Minh, xây dựng công nghệ truyền tống không gian, v.v.

Thông qua góc nhìn phỏng vấn để hiểu về nỗ lực và theo đuổi cả đời của Phong Kỳ.

Hình ảnh liên tục tiến triển, Phong Kỳ cũng dần già đi trong hình ảnh nhưng ánh mắt đối với Tinh Thành, đối với tương lai của nhân loại chưa bao giờ thay đổi.

Cùng với bản nhạc nền bi thương, khiến nhiều khán giả xem phim tài liệu rơi nước mắt.

Trong số khán giả có nhiều người biết đến Phong Kỳ nhưng không biết rằng hắn đã từng nỗ lực rất nhiều cho sự phát triển của Tinh Thành, càng không biết rằng tình yêu của hắn đối với Tinh Thành, đối với nhân loại lại có thể sâu sắc đến vậy.

Mặc dù tóc đã bạc trắng, bước đi đã chậm chạp nhưng sự kiên định trong lòng Phong Kỳ vẫn không hề phai nhạt.

Cuối bộ phim tài liệu, khi nữ phóng viên xinh đẹp hỏi Phong Kỳ già nua "Tại sao lại kiên định đi tiếp như vậy", trên khuôn mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười từ bi:

"Luôn phải có người đứng ra, tại sao người đó không phải là ta."

Hình ảnh phim tài liệu sau câu nói này dần chìm vào bóng tối, sau đó một đoạn phụ đề hiện lên.

[Nhà lãnh đạo đằng sau Tinh Thành "Ông Phong Kỳ." đã qua đời vào thời gian XXX, chỉ với bộ phim này để thay mặt toàn thể người dân Tinh Thành bày tỏ lòng kính trọng cao nhất đối với ông Phong Kỳ, mong rằng…]

…

Bộ phim tài liệu dài bốn giờ đã mang đến cho người dân Tinh Thành sự chấn động cực lớn.

Lúc này họ mới biết rằng, đằng sau sự ổn định của Tinh Thành, có một chiến sĩ thầm lặng đang gánh vác trọng trách.

Những sự kiện được mô tả trong phim tài liệu như cuộc khủng hoảng tộc Dạ Ảnh, cuộc khủng hoảng liên minh lãnh địa, cuộc khủng hoảng tộc Bạc Nguyệt… v.v., họ chỉ biết đến khi xem phim tài liệu.

Hết chương 1509.

Chương 1510. Kế Hoạch Bất Ngờ

Những khán giả xem xong phim tài liệu cũng giống như giới chức cao cấp của Tinh Thành, chìm trong cảm xúc đau buồn.

Tối hôm đó, nhà nhà đều thắp nến, cùng nhau tưởng nhớ đến sự ra đi của ông lão này.

Ngày hôm sau, vô số lá thư kiến nghị được gửi đến các bộ phận trực thuộc của hội đồng tối cao, người dân Tinh Thành phát động kiến nghị, dựng một bức tượng anh hùng cho Phong Kỳ trong nghĩa trang anh hùng.

Bộ phim tài liệu về Phong Kỳ đã xua tan nỗi sợ hãi về sự kiện đóng cửa thành phố trong lòng người dân, trở nên vô cùng đoàn kết.

Thông qua bộ phim tài liệu, họ mới biết được nhiều bí mật đằng sau sự kiện đóng cửa thành phố của Tinh Thành.

Cũng hiểu rằng năm đó Phong Kỳ đã chuẩn bị đầy đủ cho sự kiện đóng cửa thành phố này, đảm bảo sự ổn định và phát triển của Tinh Thành sau khi đóng cửa thành phố từ mọi khía cạnh.

Sức mạnh đoàn kết của Tinh Thành đã đạt đến mức đoàn kết chưa từng có sau khi bộ phim tài liệu được phát sóng.

…

Một tháng sau.

Tinh Thành, nghĩa trang anh hùng.

Trương Đạo Văn mặc đồ tang màu trắng, ngồi xổm trước bia mộ của Phong Kỳ.

Cho đến cuối cùng, hắn vẫn chưa gặp được Kỳ thúc lần cuối.

Nhìn vào bức ảnh đen trắng của Phong Kỳ trên bia mộ, trong mắt hắn không giấu được nỗi buồn.

Mối liên hệ tình cảm duy nhất trong lòng, khi Úy Vi nói "Bất lực hồi thiên", đã bị cắt đứt.

Hắn đã nghĩ đến việc bất chấp tất cả đến thành Lẫm Đông một lần nữa để báo thù cho Kỳ thúc.

Nhưng lại nghĩ đến lời hẹn gặp lại trong tương lai của bà Úy Vi, hắn lại do dự.

Dưới cảm xúc phức tạp, hắn có chút mơ hồ về tương lai.

Ngay lúc này, một bóng đen bao trùm hắn.

Hắn chưa kịp quay đầu thì một bàn tay đã ấn vào đầu hắn, dùng sức xoa mạnh:

"Thằng nhóc, khóc tang cái mặt làm gì?"

Ngẩng đầu nhìn lên, người đến có mái tóc tím, đôi mắt tím, mặc một bộ đồ đen, trên mặt nở nụ cười gian xảo, chính là Mê Vụ Chi Chủ.

"Mê thúc, Kỳ thúc hắn… hắn…"

Nhìn Trương Đạo Văn ánh mắt ảm đạm, Mê Vụ Chi Chủ ngồi xổm xuống, cầm một chiếc bánh quy cúng bỏ vào miệng, vừa nhai vừa nói:

"Đừng khóc tang cái mặt, nhóc con nhớ lấy, kẻ thù đã hại chết Kỳ thúc của ngươi, vậy thì ngươi hãy nghĩ cách trả thù gấp trăm, gấp vạn lần, khóc không giải quyết được vấn đề gì,

ngươi nên tiếp tục trưởng thành, trưởng thành đến mức khiến kẻ thù của ngươi phải khiếp sợ ngươi…”

Dưới sự khai thông của Mê Vụ Chi Chủ, cảm xúc mà Trương Đạo Văn vẫn luôn đè nén trong lòng được giải tỏa.

Trời dần tối, ráng chiều nhuộm đỏ cả bầu trời.

Trương Đạo Văn lúc này đã giải tỏa được cảm xúc, nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ bảo đảm:

“Mê thúc, cháu sẽ cố gắng, chắc chắn sẽ báo thù cho Kỳ thúc.”

“Tốt, đây mới là tâm thái mà ngươi nên có… Đến khi ngươi quyết định báo thù, Mê thúc chắc chắn sẽ có mặt, giúp đỡ ngươi.” Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ đưa tay vỗ vai Trương Đạo Văn.

“Cảm ơn Mê thúc.” Trương Đạo Văn nghiêm túc gật đầu cảm ơn.

“Không cần khách sáo với ta như vậy, đừng quên rằng thằng nhóc A Kỳ kia không chỉ là Kỳ thúc của ngươi, mà còn là huynh đệ của ta.”

“Cứ như vậy, cố gắng trưởng thành đi.”

Nói rồi, Mê Vụ Chi Chủ nhét nốt chiếc bánh cúng cuối cùng vào miệng, sau đó gật đầu đánh giá:

“Mùi vị không tệ.”

Nói xong, thân hình hắn biến thành sương mù bay về phía trận pháp truyền tống ổn định ở khu vực phía đông Tinh Thành.

…

178 năm sau.

Bên ngoài cửa nam thành Lẫm Đông.

Trong gió lạnh thấu xương, thân thể Băng Tuyết Thần Vương của Trương Đạo Văn tụ lại.

Đại quân tộc Mê Vụ đen kịt lơ lửng trên không trung phía sau Trương Đạo Văn, dưới sự dẫn dắt của Mê Vụ Chi Chủ, xuất hiện yểm trợ.

Nhìn về phía thành Lẫm Đông, Trương Đạo Văn hóa thân thành Băng Tuyết Thần Vương lúc này phát ra tiếng gầm chiến ý vang vọng trời đất:

"Kiếm Tịch, cút ra đây, chịu chết!"

Ngay lập tức, những bông tuyết bay theo ý chỉ của Trương Đạo Văn, ồ ạt tràn vào thành Lẫm Đông.

…

1500 năm sau, căn cứ bí mật dưới lòng đất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong quá trình đọc ký ức, ý thức của Phong Kỳ dần tan rã, tiến vào cảnh giới quên mình.

Khi hình ảnh đọc ký ức kết thúc, những cảm xúc tiêu cực ùa vào đầu óc, chớp mắt đã nhấn chìm ý thức của hắn, ý thức của hắn dần chìm vào biển cảm xúc tiêu cực vô biên vô tận, không thể tỉnh lại.

Ngay khi Phong Kỳ sắp hoàn toàn lạc lối dưới ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực, một giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu hắn:

[Tiểu đệ, tỉnh lại đi, còn không dậy đi khuân vác… Còn muốn cứu thế giới không, nếu không muốn, chúng ta chia tay đi, he~tui!]

…

Giọng nói quen thuộc đã đánh thức Phong Kỳ khỏi biển cảm xúc tiêu cực.

Hắn từ từ mở đôi mắt đầy tơ máu, cảnh tượng trước mắt đầy bóng chồng, mọi thứ đều tối tăm và mờ nhạt.

Hít một hơi thật sâu, hắn cố gắng làm dịu tình trạng của mình.

Nhưng ảnh hưởng do những cảm xúc tiêu cực chồng chất lên nhau vẫn tiếp tục gia tăng, khiến hắn một lần nữa có xu hướng chìm vào ý thức.

Hết chương 1510.

Chương 1511. Chiến Đấu Bất Tận

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật lại vang lên:

[Trên bàn có thuốc an thần mà Úy Vi pha cho ngươi, thời hạn sử dụng hẳn đã được tính toán cho ngươi rồi, tóm lại là không chết được, uống trực tiếp đi.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ lập tức đưa tay ra với lấy chiếc bàn kim loại phía trước.

Nhưng do tầm nhìn bị chồng bóng, hắn phải với tới mấy lần mới nắm được chiếc hộp đựng thuốc an thần.

Hắn không biết chiếc hộp này được làm bằng kim loại gì, sờ vào thấy lạnh ngắt, hắn mò mẫm rồi ấn vào nút lồi ở bên hông hộp kim loại.

Ngay lập tức, nắp hộp kim loại tự động mở ra, sương mù băng tỏa ra, để lộ thuốc an thần bên trong.

Không chút do dự, hắn lập tức cầm lấy hộp kim loại, đổ một hơi thuốc an thần vào miệng.

Vị cay nồng bùng nổ trong khoang miệng, trôi xuống cổ họng, theo sau là cảm giác mát lạnh, khiến Phong Kỳ không khỏi rùng mình.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng rằng, ngụm thuốc an thần này là phiên bản cô đặc tăng cường.

So với thuốc an thần đã pha chế trước đó, hiệu quả của thuốc ít nhất đã tăng lên gấp mười lần.

Phong Kỳ không còn xa lạ gì với thuốc an thần.

Nửa đầu của tuyến hy sinh này, hắn chủ yếu dựa vào thuốc an thần để duy trì, một khi ngừng thuốc, hắn sẽ thường xuyên rơi vào biển ký ức mà không thể thoát ra được.

Nhưng thuốc an thần có độc tính nhẹ, uống lâu dài chẳng khác nào tự sát mãn tính.

Thể chất đặc biệt của dòng thời gian chính có thể giúp hắn hồi phục nhanh chóng, chỉ cần không uống liên tục thì có thể loại bỏ được những nguy cơ tiềm ẩn của thuốc an thần.

Nhưng tuyến hy sinh thì khác.

Tuyến hy sinh mặc dù có thể mượn khả năng đặc biệt của dòng thời gian chính nhưng xét cho cùng vẫn chỉ là một người bình thường.

Uống thuốc an thần trong thời gian dài khiến cơ thể vốn đã có bệnh tiềm ẩn của hắn ngày càng suy nhược, nếu tiếp tục thì sớm muộn gì cũng sẽ chết yểu.

Dưới sự khuyên bảo của đứa nhỏ và Úy Vi, nửa sau của tuyến hy sinh này, hắn đã cố gắng chống chọi với ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực.

Nhưng giờ đây, khi tất cả những cảm xúc tiêu cực của tuyến hy sinh này trong hơn trăm năm ùa vào đầu óc.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy mình sắp bị phân liệt nhân cách.

Có vẻ như một thứ tà ác nào đó đang nảy mầm trong cơ thể, phát triển thông qua những cảm xúc tiêu cực không ngừng chồng chất.

Hít thở sâu mấy lần liên tiếp, Phong Kỳ thở dài một hơi.

Mở mắt ra lần nữa, tầm nhìn vẫn mờ như vậy nhưng hiện tượng chồng bóng đã giảm đi rõ rệt.

“Lời Tự Thuật.” Lúc này, hắn lên tiếng gọi.

[Phụ thân ở đây, tiểu cờ có gì chỉ bảo?]

Nghe thấy giọng điệu khốn nạn của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Đối với hắn trên tuyến hy sinh, đã hơn trăm năm không nghe thấy giọng nói của Lời Tự Thuật.

Lời Tự Thuật khốn nạn đó đã hoàn toàn trở thành quá khứ, chỉ còn tồn tại trong ký ức, để hoài niệm, về sau không thể gặp lại.

Vì vậy, khi nghe thấy giọng nói của Lời Tự Thuật, hắn như cách biệt cả một thế hệ, cảm thấy vô cùng thân thiết.

Cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ đó đã làm giảm bớt không ít cảm xúc tiêu cực của hắn.

Nhưng khi Lời Tự Thuật tự xưng "Phụ thân." một cách khốn nạn, cảm giác thân quen ấm áp trong lòng hắn bỗng chốc biến thành sự khinh thường.

Dòng thời gian thay đổi, Lời Tự Thuật vẫn không thay đổi, vẫn khốn nạn như vậy.

"Tình hình tương lai thế nào?" Lúc này, hắn hỏi.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy nghi ngờ.

Nếu ký ức của tuyến hy sinh không nhầm, hắn nhớ mình đã chết ở Thành Lãnh Đông.

Cuối cùng thì tình hình lúc đó đã phát triển hoàn toàn ngoài dự đoán của hắn.

Kiếm Tịch vì cảm nhận được hơi thở của Ma Đao trên người hắn nên đã ra tay với hắn.

Kiếm Tịch lúc đó có thể nói là đã tung hết tất cả các lá bài tẩy, Kiếm Tịch sở hữu hàng triệu kiếm linh hộ thể, chiến lực

đã đạt đến cảnh giới mà ngay cả Mộc Tinh cũng khó có thể chống lại.

Mặc dù có Mộc Tinh ra tay ngăn cản cho hắn nhưng sau đó còn có sự truy sát của các chiến binh tộc Kiếm, hắn vẫn khó có thể sống sót.

Hắn nhớ rõ, mình đã chiến đấu đến khi ý thức tiêu tan, sau đó thì đến năm 1500 sau.

Nhưng ký ức của tuyến hy sinh trong đầu có thể chứng minh rằng, hắn đã thành công đọc được toàn bộ ký ức của tuyến hy sinh.

Rõ ràng là đã xảy ra rất nhiều chuyện trong khoảng thời gian này và bộ não còn giữ được một tia sinh cơ của hắn đã được đưa thành công về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nhưng hắn vẫn không thể nghĩ ra được, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã làm được điều này như thế nào.

Đội hộ vệ đi theo hắn đã tử trận hết trong cuộc truy sát của tộc Kiếm.

Mộc Tinh và Mộ Trảo đang giao thủ với Kiếm Tịch, căn bản không thể để ý đến hắn.

Tình thế tưởng chừng như đã đi vào ngõ cụt, tại sao lại có thể phá được thế bế tắc, điều này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hết chương 1511.

Chương 1512. Thế Đao Ma Đao

Đối mặt với câu hỏi của hắn, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tự mình xem tin nhắn của bà già đi, dù sao thì tiếp theo ngươi cũng phải xem, ta cũng không rõ tình hình chi tiết.]

Nghe lời đáp của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ gật đầu, sau đó bước tới trước bàn điều khiển của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Bàn điều khiển vẫn như cũ.

Có thể thấy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã dụng tâm trong phương diện này, nếu không, với trình độ kỹ thuật mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng tích lũy được, hoàn toàn có thể xây dựng bàn điều khiển dữ liệu thuận tiện và khoa học hơn.

Bố cục bàn điều khiển hiện tại rõ ràng là để thuận tiện cho hắn sử dụng.

Điều này còn có thể thấy được từ các chi tiết bố trí khác trên quảng trường tầng hầm thứ hai.

Sau một thao tác đơn giản, màn hình trước bàn điều khiển dần sáng lên.

Tùy chọn đầu tiên đập vào mắt là tin nhắn hộp thư.

Không chút do dự, Phong Kỳ lập tức nhấp vào tùy chọn tin nhắn hộp thư, lập tức hộp thư của Úy Vi hiện ra.

Bên trong ngoài thông tin tin nhắn còn có rất nhiều tệp video.

Ảnh hưởng của sự chồng chéo ký ức vẫn chưa hoàn toàn biến mất, Phong Kỳ vẫn không thể tập trung tinh thần, phải mất một lúc lâu hắn mới bắt đầu xem kỹ nội dung hộp thư.

1, Bắt đầu ghi chép từ hôm nay, mấy ngày trước bận cứu ngươi, kết quả ngươi cũng đoán được rồi, cơ thể ngươi đã hoàn toàn mất đi hoạt tính, với công nghệ hiện tại thì hoàn toàn không thể cứu vãn, cuối cùng chỉ giữ lại được bộ não của ngươi.

Đúng rồi, về tình hình của ngươi, ta đã nói với đứa nhỏ rồi.

Tính tình đứa nhỏ này bướng bỉnh như lừa vậy, ta sợ không nói ra sự thật, nó sẽ lại đến Thành Lãnh Đông liều mạng với Kiếm Tịch.

Cho nó một chút hy vọng, nó mới có thể ổn định tâm lý, lòng căm thù cũng có thể kích thích nó trưởng thành hơn.

Hắn biết được sự thật thì có vẻ như không dám tin.

Hắn vẫn luôn cho rằng ta muốn ổn định hắn, sau đó bịa ra lời nói dối để lừa hắn.

Giới trẻ bây giờ sao không thể tin tưởng người lớn hơn một chút, mỹ nữ như ta trông có vẻ không đáng tin cậy đến vậy sao?

2, Hôm nay nhận được tin tức, Mê Vụ Chi Chủ đã đến thông qua trận pháp truyền tống ổn định, ngồi bên cạnh thi thể không đầu của ngươi rất lâu, có thể thấy tâm trạng của hắn rất buồn bã, hắn đã ở bên ngươi một đêm, cuối cùng thì hắn cũng đã trở về.

3, Đúng rồi, ta quên nói với ngươi, ngươi đang xem hộp thư chắc hẳn rất nghi ngờ tại sao vẫn có thể đọc được ký ức của tuyến hy sinh.

Tình hình cụ thể là như thế này.

Ngươi còn nhớ khối ngọc bội mà đứa nhỏ tặng cho ngươi không?

Lúc đó chính là đứa nhỏ thông qua khối ngọc bội này cảm nhận được dao động sinh mệnh của ngươi rất yếu ớt, đang ở bên bờ vực tử thần, vì vậy hắn đã không màng tất cả trở về Tinh Thành, đồng thời yêu cầu sử dụng trận pháp truyền tống định vị.

Ngươi cũng biết, công nghệ này rất không hoàn thiện, nói là truyền tống định vị, bây giờ truyền đến đâu cũng có thể, ta thậm chí không nghi ngờ khi trận pháp truyền tống này xảy ra lỗi, có thể đưa người đến thế giới lĩnh vực.

Kết quả là không ngăn được đứa nhỏ.

May mắn thay, đứa nhỏ đã được truyền tống đến gần Thành Lãnh Đông.

Tình hình tiếp theo chắc ngươi cũng đoán được.

Đứa nhỏ đưa ngươi trở về Tinh Thành, bảo vệ bộ não vô cùng quý giá này của ngươi (mặt cười.jpg)

Vì vậy, ngươi có thể nhìn thấy ký ức của tuyến hy sinh, còn phải cảm ơn sự liều lĩnh của đứa nhỏ.

7, Gần đây, Bộ Giáo dục và Cục Tuyên truyền đã hợp tác sản xuất một bộ phim tài liệu về ngươi, tệp video được đặt ở bên dưới, ngươi có thể xem thử.

Video ghi lại rất nhiều quá trình trưởng thành của ngươi.

Khi xem, trong lòng ta vô cùng cảm khái, chàng trai đẹp trai năm nào cuối cùng đã bị thời gian tôi luyện thành một ông lão tóc bạc phơ… Bộ phim tài liệu này đã gây được tiếng vang lớn ở Tinh Thành, xoa dịu sự hoang mang của người dân Tinh Thành vì lệnh phong tỏa, đồng thời cũng khiến người dân Tinh Thành trở nên vô cùng đoàn kết.

Thậm chí có rất nhiều người dân sau khi xem xong bộ phim tài liệu đã phát động một bản kiến nghị, hy vọng xây dựng một bức tượng cho ngươi tại nghĩa trang anh hùng.

Chuyện này đương nhiên được thông qua toàn phiếu tại hội nghị cấp cao, dù sao thì những người quản lý thế hệ mới của Tinh Thành đều là người hâm mộ của ngươi, ha ha ha.

(Tệp video phim tài liệu)

23, Ngay hôm qua, Mê Vụ Chi Chủ đã thông qua trận pháp truyền tống ổn định ở khu vực phía đông gửi đến rất nhiều tài nguyên linh tính của hải vực, hắn nói là trả một phần nợ năm xưa của hắn với ngươi… Tên Mê Vụ này tuy xảo quyệt nhưng khi đối xử với tình cảm mà hắn công nhận thì thật không còn gì để nói, hắn thực sự coi ngươi như anh em ruột của mình.

Nhưng ta vẫn nói câu đó, dù tình cảm có tốt đến đâu thì cũng phải có sự phòng bị.

Hết chương 1512.

Chương 1513. Hồi Sinh Thần Bí

Ngươi phải luôn đứng trên lập trường của loài người để suy nghĩ về tương lai, tuyệt đối không được phạm sai lầm vì tình cảm cá nhân, một bước sai lầm của ngươi có thể khiến toàn nhân loại thua sạch, những tin tức cần phải che giấu thì vẫn phải che giấu.

Nói như vậy có vẻ hơi vô tình nhưng tầm quan trọng của ngươi cao hơn tất cả, cẩn thận một chút thì chắc chắn không sai.

28, Đã đến lúc than bài, công nghệ ảo của Tinh Thành bắt đầu bước vào giai đoạn nâng cấp.

Hiện nay, chức năng bản sao lĩnh vực đã được mở rộng bước đầu và từng bước thí điểm tại các học phủ, tiếp theo bản sao lĩnh vực ảo sẽ được thí điểm mở rộng đến các trường trung học cơ sở và tiểu học, có thể khẳng định tương lai phát triển của Tinh Thành sẽ bước vào giai đoạn tăng trưởng nhanh.

Chỉ cần nguồn lực theo kịp, Tinh Thành sau 1500 năm sẽ vượt ngoài sức tưởng tượng của ngươi.

Vấn đề duy nhất cần lo lắng là, nếu 1500 năm sau Mặc Nguyệt lại giành chiến thắng, hệ thống tu luyện mà Tinh Thành tốn nhiều năm xây dựng có trở thành công cốc không, kết cục cuối cùng vẫn không thoát khỏi thất bại.

Không muốn nghĩ đến vấn đề này nữa, càng nghĩ càng tuyệt vọng.

47, Thành Lãnh Đông vẫn đang trong tình trạng đóng cửa, rất khó để có được tin tức từ đó.

Hiện tại Mộc Tinh, Mộ Trảo thế nào rồi, không thể biết được.

Trong cuộc họp, Tiểu Thẩm đã đưa ra phân tích của mình về vấn đề này, hắn cho rằng Mộc Tinh và Mộ Trảo rất có khả năng đã tử nạn.

Hiện tại, Thành Lãnh Đông vẫn liên tục truyền ra tin tức vu khống Mộc Tinh, điều này cho thấy Thành Lãnh Đông hiện vẫn nằm trong sự kiểm soát của Kiếm tộc.

Điều này chứng tỏ Mộc Tinh và Mộ Trảo dù hợp lực cũng không thể giết chết Kiếm Tịch.

Bây giờ tình hình ở Thành Lãnh Đông rất có thể là hai khả năng này.

Một là, cuộc chiến giữa Mộc Tinh, Mộ Trảo và Kiếm Tịch rơi vào trạng thái giằng co, vẫn đang tiếp tục.

Hai là, Mộc Tinh và Mộ Trảo đã bị Kiếm Tịch giết chết.

Nhưng dù là khả năng nào thì Mộc Tinh và Mộ Trảo chắc chắn đang ở thế yếu, thực lực của Kiếm tộc mạnh hơn nhiều so với chúng ta tưởng tượng.

64, Đứa nhỏ đã chính thức giải ngũ từ tiền tuyến, hiện tại theo đúng định hướng ban đầu của ngươi đã gia nhập quân bộ Tinh Thành, tiếp theo đứa nhỏ sẽ bắt đầu từ cấp cơ sở của quân bộ, cho đến khi trở thành tổng chỉ huy của quân bộ Tinh Thành.

Nếu mọi chuyện suôn sẻ, với tuổi thọ của đứa nhỏ, biết đâu 1500 năm sau các ngươi có thể gặp lại nhau.

Nghĩ đến cũng có chút mong chờ, tiếc là mỹ nữ như ta không sống được đến lúc đó, chắc chắn không nhìn thấy được.

78, Do Thành Lãnh Đông đã phong tỏa đường hàng không nên chúng ta muốn cử chiến sĩ đi lấy tin tức bên đó cũng rất khó, chỉ có thể mở đường tiến quân bằng đường bộ, muốn chờ chiến sĩ phái đi truyền tin tức về, e rằng phải đợi rất lâu, có tin tức ta sẽ nhắn tin trong hộp thư ngay.

103, Phản hồi của trò chơi Bình Minh rất tốt, hiện tại ngoài việc thiết lập thời gian chống nghiện 3 giờ mỗi ngày cho trẻ em dưới 14 tuổi, các độ tuổi khác không giới hạn thời gian chơi, trò chơi Bình Minh đã trở thành trò chơi chiến đấu toàn dân của Tinh Thành.

Lữ Việt cũng truyền đến tin tức, nói rằng tố chất của thế hệ học viên mới của học phủ Bình Minh ngày càng mạnh, Tinh Thành dưới sự sắp xếp của ngươi đã phát triển mạnh mẽ, mặc dù lệnh phong tỏa đã ảnh hưởng đến Tinh Thành nhưng ảnh hưởng này so với tốc độ phát triển của Tinh Thành thì đã trở nên không đáng kể.

Hiện tại, sản lượng lương thực của Tinh Thành được đảm bảo bằng chăn nuôi nội bộ và khu vực trồng trọt.

Về mặt tài nguyên linh tính, khu vực tiếp tế phía tây của Tinh Thành liên tục mang đến tài nguyên, thỉnh thoảng xua tan được trường lực lĩnh vực còn có thể thu hoạch được một vụ lớn.

Ngoài ra, lão Mê thỉnh thoảng cũng sẽ gửi đến tài nguyên hải vực.

Các loại cá biển, tôm biển, thịt thú biển linh tính đã trở thành một trong những nguyên liệu linh tính chính của nhà ăn các viện nghiên cứu.

Ngược lại, gần đây Tinh Thành cũng bắt đầu vận chuyển tài nguyên đến trường lực lĩnh vực Mê Vụ.

Theo phản hồi của chiến sĩ vận chuyển, lão Mê đã xây dựng một thành phố hùng vĩ ở Đông Hải, chiến sĩ tộc Mê Vụ cũng ngày càng đông đảo.

Rõ ràng là sự phát triển ban đầu của tuyến hy sinh này của Chủ Mê Vụ nhanh hơn so với tuyến thời gian trước.

Còn tương lai sẽ ra sao thì ta không biết được.

Tiểu Thẩm của bộ phận chiến lược đã phân tích tình hình hiện tại của tộc Mê Vụ trong cuộc họp.

Hắn đưa ra phỏng đoán dựa trên thông tin tình báo hiện có là sự phát triển ban đầu của lão Mê diễn ra suôn sẻ nhưng tiềm năng phát triển có thể không cao bằng tuyến thời gian trước.

Hắn cho rằng lão Mê của tuyến hy sinh trước đã nhận được di sản của Hắc Huyền, đồng thời còn nhận được sự giúp đỡ của nhiều chủng tộc tiềm năng vốn theo dõi Hắc Huyền, khởi đầu rất cao.

Hết chương 1513.

Chương 1514. Chiến Đấu Cuối Cùng

Nhưng lão Mê của tuyến hy sinh này rõ ràng không có nhiều tài nguyên như vậy, đồng thời cũng không có Hiến Tế Huyết Nhục có thể thu thập sức mạnh của hàng vạn chủng tộc yếu kém để quy về mình, mọi thứ đều phải dựa vào nỗ lực của chính mình.

Tương lai của tộc Mê Vụ sẽ ra sao, chỉ có ngươi mới có thể nhìn thấy câu trả lời trong tương lai.

147, Gần đây đứa nhỏ đã đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách một chuyến, theo tin tức truyền đến từ viện trưởng Hổ Phách hiện tại, đứa nhỏ đã trở thành đối tượng trọng điểm bồi dưỡng của quân bộ, đang nỗ lực hướng tới vị trí tổng chỉ huy, với thực lực và tài năng của đứa nhỏ, ta tin rằng ngày đó sẽ không còn xa nữa.

187, Cuối cùng cũng có tin tức từ Thành Lãnh Đông rồi.

Theo thông tin tình báo do đội điều tra truyền về, Thành Lãnh Đông đã hoàn toàn thay đổi diện mạo, đặc biệt là khu vực phía đông của Thành Lãnh Đông, gần như hoàn toàn biến thành đống đổ nát.

Còn về chiến đoàn Lê Minh, đã bị giải tán hoàn toàn.

Quân đoàn Bình Minh của tuyến hy sinh này còn cách quân Bình Minh một khoảng, rõ ràng không thể chống lại Kiếm tộc đã kiểm soát Thành Lãnh Đông.

Còn về Mộc Tinh và Mộ Trảo, vẫn chưa có tin tức.

Có thể họ vẫn đang âm thầm chống lại Kiếm Tịch, cũng có thể đã bị Kiếm Tịch giết chết.

Nhưng ta không hiểu, nếu họ còn sống, tại sao không đến Tinh Thành, cùng chúng ta chống lại Thành Lãnh Đông.

Tinh Thành của chúng ta hiện tại có thể coi là đã hoàn toàn đối đầu với Thành Lãnh Đông.

Chiến tranh dư luận chỉ là một phần, sự xâm nhập lẫn nhau của liên minh chủng tộc yếu kém trong lĩnh vực cũng đã bắt đầu.

Còn về việc nổ ra chiến tranh thì hiện tại hoàn toàn không thể.

Cuối cùng, Thành Lãnh Đông không thể điều tra ra được tình hình thực tế của Tinh Thành, căn bản không dám hành động thiếu suy nghĩ đối với Tinh Thành.

Đứa nhỏ gần đây thực lực đã tăng lên rõ rệt, đã bắt đầu tìm hiểu tình hình bên Thành Lãnh Đông, rõ ràng là có ý định với Kiếm Tịch, ý định trả thù đã xuẩn xuẩn dục động.

Báo thù cho ngươi, hiện tại đã trở thành chấp niệm của đứa nhỏ.

Ngoài ra, hàng năm đứa nhỏ đều sẽ nhịn ăn nhịn uống để chịu tang ngươi trong ba ngày, lúc trước ngươi thực sự không thương nhầm đứa nhỏ.

Điểm duy nhất không tốt là thích gọi ta là "Bà." nhưng rõ ràng ta không hề già (lật bàn.jpg)

….

Xem xong lời giải thích của Úy Vi, Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu tại sao mình vẫn có thể đọc được ký ức của tuyến hy sinh.

Hóa ra là đứa nhỏ đã đưa hắn trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Mặc dù vẫn không thể cứu sống hắn trên tuyến hy sinh nhưng cũng đã bảo toàn được não của hắn, khiến cho những nỗ lực của tuyến hy sinh này không trở nên vô ích.

Hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ tiếp tục lật xem nội dung email.

…

197, Những năm gần đây, lực lượng chiến đấu của Tinh Thành phát triển nhanh chóng, các loại cơ sở vật chất phối sáo cũng được hoàn thiện liên tục dưới sự nỗ lực của bộ phận chiến tranh Tinh Hồng, đồng thời kế hoạch của hệ thống lực lượng chiến đấu cũng có hướng đi mới, cấp bậc Vàng không còn là cấp bậc cao nhất trong hệ thống lực lượng chiến đấu nữa.

Dựa trên hệ thống tu luyện hiện có, chúng ta đã mô phỏng thiết kế ra cấp bậc thực lực mới, thêm vào hai cấp đánh giá thực lực là cấp bậc Sao (1-10 cấp), cấp bậc Dương (1-10 cấp).

Hai cấp bậc này hiện tại vẫn chưa có con người nào đạt tới, vẫn đang trong giai đoạn chờ phê duyệt.

Còn về đứa nhỏ, hắn là Sinh Vật Trận Địa, hệ thống lực lượng chiến đấu của hắn có sự khác biệt lớn so với hệ thống lực lượng chiến đấu của con người tu luyện.

Ví dụ như, cường độ huyết mạch của đứa nhỏ giống với con người nhưng lực lượng chiến đấu của đứa nhỏ lại mạnh hơn nhiều so với con người có cùng cường độ huyết mạch, điều này liên quan đến tiềm năng huyết mạch và hệ thống trưởng thành mà hắn tu luyện.

Nói một cách đơn giản, đứa nhỏ hoàn toàn có thể vượt cấp chiến đấu với kẻ địch.

Vì vậy, áp dụng hệ thống tu luyện của con người vào đứa nhỏ là rất không phù hợp, cũng không thể đánh giá chính xác thực lực thực sự của đứa nhỏ.

Việc xây dựng hệ thống lực lượng chiến đấu mới hoàn toàn dựa trên hệ thống tu luyện và tiềm năng trưởng thành của con người.

213, Gần đây có một chuyện thú vị xảy ra, hệ thống chống nghiện của trò chơi Bình Minh đã khiến những thanh thiếu niên dưới 14 tuổi vô cùng bất mãn, nhiều lần phát động phản đối chung, gửi thư phản đối đến bộ phận trực thuộc hội nghị tối cao, bày tỏ rằng tầng lớp cao cấp của Tinh Thành không nên cản trở việc học tập và tiến bộ của họ.

Trò chơi Bình Minh quả thực là một nước cờ hay của ngươi.

Trò chơi này ngày càng có ảnh hưởng lớn ở Tinh Thành, đánh giá hoàn thành phụ bản trong trò chơi và xếp hạng đã trở thành điểm cộng để vào lớp chiến đấu của Học phủ Bình Minh và Học phủ Tinh Thành.

Hết chương 1514.

Chương 1515. Sức Mạnh Vô Song

Nhưng dù sao thì đó cũng chỉ là trò chơi ảo, mọi thứ vẫn phải lấy thực tế làm chính.

Để đảm bảo sự phát triển bình thường của thanh thiếu niên, sau khi thảo luận, hội nghị tối cao đã sửa đổi lệnh hạn chế chống nghiện, nâng độ tuổi lên 15, thời gian trực tuyến hàng ngày giảm nửa giờ.

Những đứa trẻ con đã phản đối và đạt được thành tích hoàn hảo, ha ha ha.

219, Tiểu Thẩm đã đi rồi, với tư cách là người phụ trách bộ phận chiến lược, hắn đã có nhiều đóng góp cho sự phát triển của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hôm nay tham dự tang lễ của hắn, trong lòng cảm thấy xót xa, không hiểu sao lại nghĩ đến ngươi.

Tinh Thành cũng đã bước vào giai đoạn giao thoa cũ mới, thời gian là thứ vô tình nhất nhưng điều khiến ta cảm thấy an ủi là sự trưởng thành của thế hệ mới có thể nhìn thấy bằng mắt thường, họ có nền giáo dục và nguồn lực tốt nhất, tương lai sẽ rộng mở.

Trong đó, lớp chiến đấu của Học phủ Bình Minh và Học phủ Tinh Thành đều mở rộng tuyển sinh hàng năm.

Sự thay đổi rõ ràng mang lại là sự phát triển nhanh chóng của khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành, hàng năm đều có rất nhiều sinh viên tốt nghiệp đổ về tuyến đầu, trở thành chiến sĩ tuyến đầu.

Và sự phát triển nhanh chóng của khu vực tiếp tế tuyến đầu đã mang lại nguồn tài nguyên linh tính dồi dào.

Điều này một lần nữa chứng minh rằng quyết định ban đầu của ngươi là đúng đắn, xây dựng khu vực tiếp tế, chiến lược lấy chiến nuôi chiến đã khiến cho sự phát triển của Tinh Thành tràn đầy sức sống, tổng hợp lực lượng chiến đấu không phải là điều mà một vài tuyến thời gian trước có thể so sánh được.

239 (Chú thích trọng điểm), Hôm nay Mộ Trảo đột nhiên đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Cô mang về một tin dữ, Mộc Tinh đã tử trận.

Theo lời kể của Mộ Trảo, trận chiến năm đó với Kiếm Tịch kéo dài hơn mười ngày.

Giai đoạn đầu, Mộc Tinh trong trạng thái bạo phát còn có thể chiếm được chút ưu thế nhưng thực lực của Kiếm Tịch tăng lên rất nhanh.

Lúc đó, Kiếm Tịch lần đầu sử dụng trận pháp Bách Vạn Kiếm Linh, ban đầu còn chưa thành thạo, sau đó càng ngày càng thành thạo, chiến lực bắt đầu tăng vọt.

Quan trọng hơn, Kiếm Tịch còn giữ lại át chủ bài.

Mộ Trảo nói, Kiếm Tịch vẫn luôn cố ý nương tay, để họ thấy được hy vọng chiến thắng hắn, thực chất là đang kéo dài thời gian tiêu hao sức lực của Mộc Tinh.

Cô còn nói, thế lực ngầm ẩn núp trong thành Lãnh Đông không chỉ có tộc Kiếm, còn có một thế lực ngầm mạnh mẽ khác là "Tộc Thuẫn Giáp."

Tổng hợp thực lực của chủng tộc này hoàn toàn không bằng tộc Kiếm.

Nhưng vẫn luôn âm thầm hãm hại tộc Kiếm, muốn tranh giành quyền kiểm soát thành Lãnh Đông với tộc Kiếm.

Nhưng đối với thế lực chủng tộc này, Kiếm Tịch vẫn luôn không đích thân ra tay xử lý, thực chất đã sớm tính toán tộc Thuẫn Giáp vào kế hoạch tương lai.

Tộc Thuẫn Giáp có một thiên phú chủng tộc kỳ lạ, đó là có thể bắt chước năng lực thiên phú của các chủng tộc khác và biến năng lực thiên phú phiên bản thu nhỏ thành của mình.

Kiếm Tịch chính là nhìn trúng năng lực đặc biệt này của tộc Thuẫn Giáp nên mới chọn để tộc Thuẫn Giáp ở lại thành Lãnh Đông.

Tộc Thuẫn Giáp tưởng rằng mình đã dần học được kiếm thế của tộc Kiếm, thực chất họ chỉ học được "Kiếm nô thế." mà Kiếm Tịch muốn họ học.

Khoảnh khắc cuối cùng khi Mộ Trảo, Mộc Tinh chiến đấu với Kiếm Tịch.

Cảm xúc của Mộc Tinh dần hồi phục, chiến lực bắt đầu giảm xuống nhưng Kiếm Tịch lại lợi dụng trận pháp Kiếm Linh để nuốt chửng toàn bộ tộc Thuẫn Giáp ẩn núp trong thành Lãnh Đông, biến chúng thành kiếm linh.

Lúc đó, Kiếm Tịch đã mạnh đến mức ngay cả khi Mộc Tinh và Mộ Trảo hợp lực cũng không thể chiến thắng.

Cuối cùng, Mộc Tinh và Mộ Trảo liều chết khiến Kiếm Tịch bị thương nặng, Mộc Tinh vì để Mộ Trảo có thể sống sót, đã dùng hết sức lực cuối cùng để kéo dài thời gian, để Mộ Trảo mang theo Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch trốn khỏi thành Lãnh Đông.

Kết quả của trận chiến này là, Mộc Tinh tử trận, Kiếm Tịch bị thương nặng.

Thực ra, Mộ Trảo cũng không sống được bao lâu sau khi trốn khỏi thành Lãnh Đông, cuối cùng chết trên đường.

Nhưng Mộ Trảo chỉ là phân thân ý thức của Thái Dương, trừ khi bản thể chết, nếu không cô sẽ không thực sự chết.

Một luồng ý thức của cô trở về Thái Dương, cuối cùng sau hàng chục năm của ngày hôm nay, cô lại ngưng tụ thành Mộ Trảo.

Ngay khi trở về, Mộ Trảo đã đến khu rừng rậm bên ngoài thành Lãnh Đông, tìm thấy Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch mà cô đánh rơi khi chết.

Sau đó, cô đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, giao Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch cho ta.

Cuối cùng, trước khi rời đi, Mộ Trảo đã đến gặp Thiên Xu.

Đối mặt với vấn đề Thiên Xu thường xuyên mất kiểm soát, Mộ Trảo đã thử nhiều cách nhưng cuối cùng đều không thành công.

Theo lời cô nói, sức mạnh của Thiên Xu bắt nguồn từ sức mạnh tiềm ẩn trong cơ thể hắn.

Lúc đầu, cô chỉ kích hoạt sức mạnh của Thiên Xu, không thể giúp hắn xua tan một tia sức mạnh của Trụ Thần đã hòa vào cơ thể hắn.

Hết chương 1515.

Chương 1516. Kế Hoạch Phản Công

Sức mạnh của Trụ Thần tuy có vẻ yếu ớt nhưng lại ẩn chứa vô số thông tin, căn bản không phải Thiên Xu có thể tiêu hóa được, cách duy nhất là để Thiên Xu có được khả năng ghi nhớ vô hạn, không sợ dòng thông tin khổng lồ.

Được rồi, vấn đề lại quay về điểm xuất phát.

Làm sao để có được khả năng ghi nhớ vô hạn.

Rõ ràng ngươi đã hỏi Mộ Trảo vấn đề này rồi, có lẽ chỉ có thể tìm được loại năng lực kỳ diệu này trên đảo di tích mà Mộ Trảo nhắc đến.

Nhưng muốn đến đảo di tích, thực lực của ngươi còn phải tăng lên đáng kể.

Cuối cùng, Mộ Trảo rời đi.

Cô nói rằng cô sẽ đến Thông Thiên Lộ, hiện tại tốc độ xâm lược của các chủng tộc vẫn đang tăng nhanh, cô có thể cảm nhận rõ ràng thực lực của mình đang bị suy yếu thêm.

Ngoài ra, cô còn định trở về Thái Dương, tìm hiểu kỹ xem Mặc đã làm gì khiến bản thể của cô trở nên yếu ớt như vậy.

242, Tiểu tử thông qua Mộ Trảo biết được Kiếm Tịch bị thương nặng, khả năng lớn là hiện tại thương thế vẫn chưa lành, vì vậy quyết định đến thành Lãnh Đông báo thù cho ngươi.

Ý tưởng của hắn không tệ, nhân lúc Kiếm Tịch bị thương nặng mà lấy mạng hắn.

Nhưng làm như vậy vẫn có rủi ro.

Kết quả là một câu nói của tiểu tử khiến ta không thể phản bác, hắn nói rằng hiện tại Kiếm Tịch bị thương chưa lành, đợi hắn hồi phục thương thế rất có thể sẽ tiến hành hành động trả thù và thăm dò Tinh Thành.

Đến lúc đó, Kiếm Tịch mới thực sự khó đối phó.

Chỉ có nhân lúc hắn còn đang hồi phục thương thế mà tấn công mới có khả năng giết chết hắn.

Lão Mê đồng ý với quyết định của hắn.

Lão Mê nói rằng đến lúc đó ông sẽ dẫn theo đoàn trưởng lão cùng đi, đối mặt với Kiếm Tịch bị thương nặng, dù không thể chiến thắng cũng có thể đảm bảo tiểu tử bình an trở về.

Đúng rồi, khi ta viết đoạn này, bọn họ đã lên đường rồi.

253, Tiểu tử và Mê Vụ Chi Chủ đã trở về.

Theo lời kể của tiểu tử, hắn đã mở Thần thể băng tuyết mạnh nhất của mình để chiến đấu với Kiếm Tịch, kết quả là thảm bại, căn bản không phải là đối thủ của Kiếm Tịch khi hắn mở trận pháp Kiếm Linh, ngay cả khi Kiếm Tịch vẫn chưa lành thương.

May mà Lão Mê đã sớm lường trước được chuyện có thể xảy ra, cùng với đoàn trưởng lão tộc Mê Vụ hợp sức tấn công, đưa tiểu tử bình an trở về.

Sau khi trở về Tinh Thành, trước khi rời đi, Mê Vụ Chi Chủ cười nói với ta rằng, tiểu tử vẫn luôn nghĩ đến chuyện báo thù, trong lòng quá nóng vội, chỉ khi chịu đả kích, hắn mới hiểu được chênh lệch giữa mình và Kiếm Tịch, mới có thể bắt đầu phấn đấu đuổi theo.

Bây giờ nghĩ lại, Lão Mê đã sớm đoán được kết quả, tên này quả nhiên rất thâm hiểm, lại dùng cách này để khích lệ

tiểu tử… Nhưng không thể không thừa nhận rằng, tiểu tử thực sự bị kích thích rồi, bắt đầu nỗ lực trưởng thành, không còn suốt ngày nghĩ đến chuyện đến thành Lãnh Đông báo thù nữa.

276, Gần đây, Mê Vụ Chi Chủ lại đến Tinh Thành một chuyến, mang theo một con thú biển dài đến trăm mét, con thú biển này có chất lượng thịt cực cao, chứa linh khí chất lượng cao, ăn vào có thể tăng cường sức mạnh cơ thể hiệu quả, Lão Mê nói rằng đây là món quà tặng cho Tinh Thành.

Sau khi hội nghị tối cao thương lượng, quyết định rằng có lợi thì phải tặng cho thế hệ mới, quyết định cắt con thú biển này thành 1000 phần, tặng cho 1000 người đứng đầu trong cuộc thi võ chiến của bốn học viện lớn tại Tinh Thành năm nay.

Ngược lại, chúng ta cũng tặng cho tộc Mê Vụ không ít quà.

Nguồn máu Sinh Vật Trận Địa thu được từ khu tiếp tế tiền tuyến, chúng ta chỉ giữ lại một phần, phần lớn đều sẽ chuyển đến tộc Mê Vụ.

Dù sao thì máu này, để trong tay chúng ta cũng không phát huy được hiệu quả cao bằng tộc Mê Vụ.

Thực lực của tộc Mê Vụ tăng lên, Tinh Thành cũng được hưởng lợi.

Những năm qua, việc trao đổi tài nguyên, hỗ trợ lẫn nhau đã giúp Tinh Thành phát triển lên một tầm cao mới.

302, Gần đây, hội nghị tối cao của Tinh Thành quyết định phổ biến pháp môn Huyết Luyện trong thế hệ mới của Tinh Thành.

Lần phổ biến này hoàn toàn khác với lần phổ biến trước.

Hiện tại, công pháp Huyết Luyện đã trở thành công pháp tu luyện cơ bản phổ biến ở Tinh Thành.

Nhưng những người tu luyện thường chỉ học qua loa, không thể tu luyện sâu hơn pháp môn này, bởi vì tu luyện cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, mà khi đó Tinh Thành không đủ khả năng để toàn dân cùng tu luyện.

Vì vậy, nội dung của cuộc họp lần này là thảo luận về việc lấy đối tượng chính là thế hệ mới dưới 14 tuổi để phổ biến.

Các thành viên thế hệ mới dưới độ tuổi này, chỉ cần có thể vượt qua kỳ thi tu luyện (không khó lắm) là có thể nhận được sự tài trợ của Tinh Thành, mọi chi phí tiêu hao trong quá trình tu luyện pháp môn Huyết Luyện đều được chi trả.

Còn những người trên độ tuổi này thì tạm thời không được chi trả, mọi chi phí tu luyện đều phải tự túc.

Hết chương 1516.

Chương 1517. Trận Đấu Tàn Khốc

Như cư dân mạng nói, cuối cùng thì chúng ta vẫn phải gánh vác tất cả, mọi lợi ích đều dành cho thế hệ mới, vừa ngưỡng mộ vừa ghen tị nhưng ai bảo thế hệ mới mới là tương lai chứ.

329, Cuối cùng thì công nghệ giáp sống cũng đạt đến mức có thể trang bị cho chiến sĩ.

Nhưng cũng chỉ giới hạn ở mức trang bị sơ bộ.

Theo nguồn cung cấp tài nguyên hiện tại, mỗi năm chỉ có thể sản xuất khoảng 38 bộ, chỉ có thể cung cấp cho những chiến sĩ tinh nhuệ nhất của quân đội Tinh Thành.

Tin rằng với bộ giáp chiến sinh hóa có thể cùng chủ nhân trưởng thành này, thực lực của họ sẽ tăng lên đáng kể.

345, Tình hình không mấy khả quan, qua thông tin do đội điều tra truyền về, thương thế của Kiếm Tịch dường như đã hồi phục phần nào, tộc Kiếm đã bắt đầu hành động mở rộng ra bên ngoài.

Đồng thời, tộc Kiếm đã cử người đến Tinh Thành, xem ra là có ý đồ với Tinh Thành rồi.

Tính cách của tên này hoàn toàn trái ngược với Lão Mê.

Bước chân mở rộng rất táo bạo, hoàn toàn không tính toán được mất.

Năm đó, sau khi ngươi đọc xong ký ức của Ma Đao, đã đánh giá Kiếm Tịch là kẻ hiếu chiến, hành động tùy tiện, bây

giờ xem ra đúng như ngươi nói, tên này đúng là cứng đầu, vậy mà lại mở rộng bước chân.

Nếu ta đoán không nhầm thì tên này hiện tại rất có ý đồ với Tinh Thành.

Để chắc chắn, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng quyết định ẩn cư trước, tránh trường hợp Kiếm Tịch đột nhiên giáng xuống Tinh Thành, gây ra sự phá hoại lớn.

Khả năng xảy ra chuyện này rất thấp nhưng không thể không phòng.

Thực ra năm đó nếu Tinh Thành không đứng ra phản đối thành Lãnh Đông, mở cuộc chiến dư luận với thành Lãnh Đông thì Kiếm Tịch vẫn sẽ ra tay với Tinh Thành.

Điểm này, trước khi mở cuộc chiến dư luận, hội nghị tối cao đã thảo luận rồi.

Dù sao thì lúc đó cơ sở dữ liệu của thành Lãnh Đông và Tinh Thành là thông nhau, Kiếm Tịch dù không tra được thân phận ẩn giấu của ngươi qua cơ sở dữ liệu thì cũng có thể tra rõ ngươi đến từ Tinh Thành, còn có thể tra được Mộc Tinh cũng đến từ Tinh Thành.

Ngoài ra, tiểu tử kia đã bị nhận ra là chiến thần mới nhất của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, những thông tin này cộng lại chắc chắn sẽ khiến tộc Kiếm thù địch với Tinh Thành.

Vì vậy, Tinh Thành đã gặp phải cửa ải phát triển đầu tiên, đó là sự thách thức từ tộc Kiếm.

Những ngày này, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị ẩn cư rồi.

Nhưng so với mốc thời gian trước thì lần này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã chuẩn bị rất đầy đủ.

Cho dù là tài nguyên hay công nghệ đều không phải là thứ mà mốc thời gian trước có thể so sánh được, thậm chí căn cứ bí mật dưới lòng đất cũng đã được mở rộng quy mô lớn cách đây mười mấy năm, chuyển đến nhiều thiết bị mới hơn.

Những thiết bị mới này đều do bộ phận khoa học kỹ thuật sản xuất, không phải mua từ thành phố Tương Lai.

So với trước đây, Tinh Thành đã đạt được sự tự cung tự cấp một nửa về mặt khoa học kỹ thuật, những thứ cần mua từ thành phố Tương Lai đã ít đi rất nhiều.

Nhưng không thể không thừa nhận rằng chúng ta vẫn còn khoảng cách rõ ràng so với viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật và Viện Nghiên cứu Tương Lai của thành phố Tương Lai, cần phải mất nhiều thời gian hơn nữa để đuổi kịp.

345, Hội nghị tối cao Tinh Hồng kết thúc, chuẩn bị trốn vào căn cứ bí mật.

Lần này chuẩn bị áp dụng trạng thái ẩn cư một nửa, trong thời gian đó vẫn sẽ liên lạc với Tinh Thành, dù sao thì tộc Kiếm vẫn chưa đánh tới.

Trong cuộc họp trước khi ẩn cư, Tiểu Dương của bộ phận chiến lược đã đưa ra một đề xuất, bảo ta chuyển lời cho ngươi.

Hắn nói, tộc Kiếm hiện tại đã trở thành mối họa ngầm.

Nếu có thể, hãy tìm cách loại bỏ mối họa ngầm là tộc Kiếm ở mốc thời gian tương lai tiếp theo.

Dù sao thì hướng đi tương lai của ngươi là từng bước giải quyết vấn đề mối họa ngầm trong bốn thành phố lớn khác, đoàn kết loài người lại với nhau.

Bây giờ tình hình của thành Thắng Lợi không rõ ràng, tạm thời không cân nhắc đến việc ra tay.

Thành phố Tương Lai có giáo phái Hắc Huyền của tộc Linh Năng chống lưng, muốn ra tay cũng khó, sẽ có một loạt phản ứng dây chuyền.

Còn thành Cựu Nhật thì càng đừng nghĩ đến việc ra tay.

Dù sao thì giáo phái Hắc Huyền đã thâm nhập vào thành Cựu Nhật cũng có tộc Linh Năng ở tộc địa chống lưng.

Dám ra tay với giáo phái Hắc Huyền, hắn sẽ lập tức triệu tập tộc nhân, với thực lực của chúng ta thì chống lại tộc Linh Năng ở tộc địa chẳng khác nào lấy trứng chọi đá.

Vì vậy, chiếm thành Lãnh Đông sẽ là lựa chọn tốt nhất.

Đợi đến khi giải quyết xong tộc Kiếm, quân đội Bình Minh của Mộc Tinh cũng sẽ trở thành trợ thủ đắc lực trong tương lai của chúng ta, đồng thời còn có thể đảm bảo rằng người dân trong thành Lãnh Đông không bị tộc Kiếm thu hoạch.

Đồng thời, khu tiếp tế Lãnh Đông cũng là khu vực sản xuất tài nguyên linh tính phong phú nhất.

Hết chương 1517.

Chương 1518. Quyết Đấu Tối Cao

Vì vậy, hóa giải cuộc khủng hoảng ở thành Lãnh Đông sẽ tạo ra nhiều trợ lực cho sự phát triển tương lai của chúng ta, tương đương với việc có thêm lực lượng của một thành phố.

Còn cách giải quyết tộc Kiếm như thế nào mà không làm tổn hại đến người dân thành Lãnh Đông thì còn phải xem ngươi định liệu ra sao.

….

Thấy Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chọn cách ẩn cư, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trên tuyến hy sinh thì phát triển chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất vẫn là lấy sự ổn định làm chính.

Đối mặt với sự thăm dò của tộc Kiếm ở thành Lãnh Đông, Tinh Thành đã có nguy cơ tiềm ẩn.

Lúc này, lựa chọn an toàn nhất chính là ẩn cư.

Còn về việc Úy Vi nói trong tin nhắn là tìm cách diệt trừ tộc Kiếm, hiện tại hắn hoàn toàn không nghĩ ra cách nào để đối đầu với tộc Kiếm.

Thực lực của tuyến hy sinh chịu ảnh hưởng của mốc thời gian chính nhưng dù sao thì ảnh hưởng cũng có hạn.

Cho dù có thể mượn được năng lực đặc biệt thì những năng lực này vẫn chịu ảnh hưởng của thể chất của bản thân tuyến hy sinh.

Muốn có lực chiến đấu chống lại tộc Kiếm, trừ khi dựa vào sự giúp đỡ của ngoại lực.

Nhưng Mộc Tinh và Mộ Trảo liên thủ cũng không phải là đối thủ của Kiếm Tịch khi hắn chưa bùng nổ hoàn toàn, hắn không nghĩ ra còn ngoại lực nào có thể giết chết Kiếm Tịch trước khi hắn thu hoạch thành Lãnh Đông.

Hắn đã nghĩ đến tộc Linh Năng ở tộc địa.

Nhưng tộc Linh Năng ở tộc địa căn bản không chịu sự khống chế của hắn, muốn tộc Linh Năng ở tộc địa giết Kiếm Tịch thay hắn là điều hoàn toàn không thể.

Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này, lúc này hắn tiếp tục lướt xuống đọc nội dung hộp thư của Úy Vi:

387, Hôm nay Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chính thức chuyển vào căn cứ dưới lòng đất, sau này việc thu thập thông tin bên ngoài sẽ tương đối ít đi, đợi đội nhỏ thực hiện nhiệm vụ bên ngoài truyền tin tức về, ta sẽ báo cáo với ngươi ngay.

409, Bản sao vô tính của Tiểu Giác Hút đã ra đời, hiện đang trong giai đoạn cho ăn, mong chờ tương lai gặp lại nàng, đáng tiếc là lần này một số khu vực của Tinh Hồng Phù Văn Tinh Thạch bị vỡ, Tiểu Giác Hút rất có khả năng sẽ không được thông minh lắm.

423, Tiểu Giác Hút hiện tại đã có thể ăn rồi, hơn nữa còn rất háu ăn, nếu nuôi nàng đến 1500 năm sau, ước tính có thể ăn sạch Viện Nghiên cứu Tinh Hồng của chúng ta, không còn cách nào khác, chỉ có thể nuôi thêm vài năm nữa rồi tìm thời gian đông lạnh nàng lại.

447, Tộc Kiếm đã phát động một đợt tấn công vào Tinh Thành, hơn nữa còn đến bằng cách nhảy không gian.

Đây là lần đầu tiên tộc Kiếm chính thức phát động cuộc tấn công thăm dò vào Tinh Thành.

May mà lực chiến đấu của tiểu tử kia rất mạnh, trực tiếp đánh lui đợt thăm dò này.

Ta ước tính trong tương lai tộc Kiếm sẽ tiếp tục thăm dò Tinh Thành, thậm chí Kiếm Tịch cũng sẽ đích thân đến, trong mắt hắn, Tinh Thành rõ ràng đã trở thành thế lực thù địch phải diệt trừ.

457, Hôm nay là lễ kỷ niệm 200 năm thành lập học phủ Bình Minh, đội viên trực ngoài đã gửi đến đoạn video quay tại hiện trường.

Trong video, toàn thể sư sinh và những người đứng đầu Tinh Thành có mặt tại hiện trường đều hướng về bức tượng của ngươi, tuyên thệ cả đời sẽ chiến đấu vì sự trỗi dậy của loài người, cảnh tượng quá hùng tráng.

Cuối cùng, hiện trường còn phát bộ phim tài liệu về ngươi, khi câu nói "Luôn có người phải đứng ra, tại sao người đó không thể là ta." của ngươi xuất hiện, cả hội trường đã sôi sục.

Thật an ủi, A Kỳ nhà ta cuối cùng cũng đã trở thành vĩ nhân trong lịch sử, khích lệ biết bao thế hệ sau, cảm động quá!

(Tệp video.)

…

Phong Kỳ mở video, chỉ thấy trong video, học phủ Bình Minh treo đầy cờ Bình Minh màu đỏ, tung bay trong gió, vô số bóng người hướng về lá cờ, nhìn về phía bức tượng uy nghiêm tay trái cầm sách, tay phải cầm kiếm.

Tạo hình của bức tượng chính là đánh giá của người dân Tinh Thành về những đóng góp của hắn.

Tay trái cầm sách tượng trưng cho tri thức.

Hắn là người thúc đẩy cải cách giáo dục của Tinh Thành, là người truyền bá kiến thức tương lai thúc đẩy xây dựng hệ

thống tri thức của Tinh Thành.

Tay phải cầm kiếm tượng trưng cho sức mạnh.

Trong đó chia làm hai tầng ý nghĩa, tầng thứ nhất đại diện cho lực lượng vũ trang đối ngoại, tầng thứ hai là xây dựng lực chiến đấu đối nội, trong đó bao gồm xây dựng công pháp tương lai, khu vực tiếp tế tiền tuyến, cải cách hệ thống quân đội, v.v.

Trong hình ảnh video, khuôn mặt xa lạ mặc đồng phục hiệu trưởng học phủ Bình Minh, tuyên đọc di huấn mà hắn đã lập ra cho học phủ Bình Minh khi còn sống, cùng với mục tiêu tương lai.

Khi tuyên đọc xong, tất cả mọi người theo hiệu trưởng hướng về bức tượng của hắn tuyên thệ…

Xem xong video, Phong Kỳ cảm khái trong lòng.

[Chậc chậc, năm xưa ngươi vẫn là tội đồ lịch sử bị đưa lên đoạn đầu đài, còn bị người đời sau trên mạng mắng là "Đồ khốn nạn", giờ cuối cùng cũng ngoi lên được… tận mắt chứng kiến sự trưởng thành của ngươi, phụ thân vui mừng biết bao.]

Hết chương 1518.

Chương 1519. Cuộc Chiến Sinh Tử

"Câm miệng."

Bỏ ngoài tai lời chế giễu của Lời Tự Thuật, hắn tiếp tục lướt xuống đọc tin nhắn của Úy Vi.

467, Tộc Kiếm lại ra tay với Tinh Thành, lần này Kiếm Tịch cũng đến, đúng là không hề dây dưa, căn bản không muốn đánh bền bỉ chiến với chúng ta.

Kết quả có thể coi là có kinh không có hiểm.

Khi Kiếm Tịch xuất hiện, chúng ta đã liên lạc với Mê Vụ Chi Chủ, sau đó để tiểu tử kia dẫn đầu các thành viên quân bộ nghênh chiến Kiếm Tịch.

Mặc dù thương thế của Kiếm Tịch vẫn chưa lành hẳn nhưng tiểu tử kia vẫn không phải là đối thủ, may mà lão Mê kịp thời đến, dẫn đầu đoàn trưởng lão ra tay hóa giải cuộc khủng hoảng lần này, khiến Kiếm Tịch chủ động rút lui.

Sau trận chiến này, tiểu tử kia bị thương.

Ta chuẩn bị ra ngoài một chuyến, giúp tiểu tử kia chữa thương.

478, Hôm nay quân bộ triệu tập hội nghị cấp cao của mười hai bộ phận, Viện Nghiên cứu Hổ phách và các tổ chức khác cũng tham gia, sau khi kết thúc hội nghị, toàn bộ biểu quyết thông qua, tiểu tử kia được trao chức vụ chỉ huy cao nhất của quân bộ, năm xưa đứa trẻ con mỗi lần tắm xong lại chạy loăng

quăng, trước khi ngủ lại mè nheo đòi nghe kể chuyện, cuối cùng cũng trưởng thành đến vị trí mà ngươi mong đợi.

Thấy tin nhắn này, có phải ngươi đã nở nụ cười an ủi của người cha già rồi không?

Thật mong chờ ngươi gặp lại đứa trẻ con trong tương lai, đáng tiếc là tuổi thọ của mỹ nhân này không thể kéo dài đến ngày đó, mỗi lần nghĩ đến đều cảm thấy buồn (mỹ nhân thở dài.jpg)

483, Hiện tại tình hình của năm thành phố lớn rất hỗn loạn.

Kể từ khi Tinh Thành và thành Lãnh Đông lựa chọn đóng cửa thành phố, ba thành phố lớn khác cũng có những biến động ngầm.

Thành phố tương đối bình lặng duy nhất chỉ có thành Cựu Nhật, dù sao thì đằng sau thành phố đó có Hắc Huyền, đằng sau Hắc Huyền có tộc Linh Năng ở tộc địa.

Trong đó hỗn loạn nhất phải kể đến thành phố Tương Lai, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì ở thành phố Tương Lai, gần đây liên tục gửi yêu cầu hỗ trợ đến Tinh Thành của chúng ta, chúng ta hỏi lý do nhưng bên kia lại không trả lời.

Gần đây chúng ta đã cử một đội đến thành phố Tương Lai rồi, có lẽ Tiểu Hắc ở thành phố Tương Lai đã gần đến bờ vực thức tỉnh rồi.

Đợi đến khi khắc tinh trong số mệnh của ngươi là Tiểu Hắc thức tỉnh, Bóng Đen và thành phố Tương Lai đều không thoát khỏi số phận bị hủy diệt.

568, Thành phố Tương Lai đã bị hủy diệt, Tiểu Hắc đã thức tỉnh sau nhiều năm chìm vào im lặng.

Còn về Bóng Đen, Mặc, bọn chúng đi đâu rồi, ta không biết.

Xét về góc độ lịch sử, Mặc hẳn sẽ không sao, dù sao thì tương lai hắn còn phải chiến đấu với Mộ Trảo.

Ta thấy kết cục của trận chiến này, khả năng lớn là Mộ Trảo vẫn sẽ thua, ngay cả khi đã biết được sự sắp đặt tương lai của Mặc.

Dù sao thì Mặc cũng đã bồi dưỡng quá nhiều cường giả, rất nhiều người trong số họ đều trở thành một cường tộc trong tương lai, đối mặt với việc bị vây đánh, Mộ Trảo rất khó chống đỡ.

Nếu thật sự đến ngày đó, hệ thống tu luyện mà chúng ta vất vả xây dựng hơn nghìn năm sẽ sụp đổ.

Mộ Trảo đối với nhân loại mà nói quá quan trọng, thật sự là con châu chấu trên cùng một sợi dây, vinh nhục cùng hưởng, tổn hại cùng chịu.

Có lẽ đợi đến khi ngươi giải quyết xong cuộc khủng hoảng của năm thành phố lớn, đưa lịch sử tiến triển ổn định đến thời điểm Mộ Trảo và Mặc quyết chiến, đồng thời giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc thì nhân loại chúng ta mới có thể đón chào sự phát triển thực sự có ý nghĩa, việc xây dựng hệ thống tu luyện cũng sẽ không còn lo lắng gì nữa.

589, Thực ra hiện tại có một cách có thể giải quyết hoàn hảo vấn đề hệ thống tu luyện sụp đổ, đó là dựa vào vòng tay tín ngưỡng để trực tiếp lấy sức mạnh từ ngươi, biến ngươi thành thần tín ngưỡng, tất cả dân chúng Tinh Thành trở thành tín đồ, sau đó từ các kỹ năng thiên phú của ngươi chọn ra thiên phú phù hợp để mượn dùng.

Nhưng việc xây dựng liên kết tín ngưỡng vẫn quá phiền phức.

Đầu tiên phải đối mặt với vấn đề xây dựng tượng tín ngưỡng, điều này cần rất nhiều tài nguyên, còn cần máu của

ngươi làm vật dẫn, lượng máu trên người ngươi căn bản không đủ để lấy.

Thứ hai, việc xây dựng tượng tín ngưỡng sẽ khiến cho phe Hắc Huyền ở thành Cựu Nhật cảnh giác, dù sao thì việc xây dựng tín ngưỡng cũng là phương hướng kế hoạch tương lai của Ám Thần Giáo, dưới sự xung đột lợi ích, không biết sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Hiện tại chúng ta, so với lực chiến của tộc Linh Năng ở tộc địa thì chênh lệch quá lớn, phương hướng hệ thống tín ngưỡng phát triển chỉ có thể từ từ tính toán.

679, Tộc Kiếm tập kích, quy mô của cuộc chiến lần này lớn hơn nhiều so với lần trước, lão Mê cũng vội vã đến hỗ trợ, trận chiến này tộc Mê Vụ và Tinh Thành của ta đều có tổn thất, bên tộc Kiếm cũng không dễ chịu.

Hết chương 1519.

Chương 1520. Quyền Lực Vô Song

Điều khiến chúng ta lo lắng là, lực chiến của Kiếm Tịch lại tăng lên.

May mà tiểu tử kia cùng lão Mê, cũng như lực chiến của đoàn trưởng lão tộc Mê Vụ cũng tăng lên rõ rệt, tạm thời có thể miễn cưỡng chống lại Kiếm Tịch.

Xét về góc độ tương lai, Mê Vụ Chi Chủ trong tương lai chắc chắn có thể nghiền nát Kiếm Tịch nhưng Mê Vụ Chi Chủ hiện tại thì rõ ràng không được, kế hoạch trưởng thành của hắn rất dài, không coi trọng việc nâng cao thực lực của bản thân.

Ví dụ như, Kiếm Tịch lấy toàn bộ tài nguyên của tộc để bồi đắp cho bản thân, lão Mê thì phát triển tộc đàn, sau đó dùng tộc đàn để mở rộng nhiều tuyến chiến đấu trên biển, lấy chiến nuôi chiến để trưởng thành.

Hai cách trưởng thành có sự khác biệt về bản chất.

Cách trưởng thành của lão Mê coi trọng tương lai hơn, tộc nhân cùng nhau trưởng thành, tăng tốc độ thu thập tài nguyên, trưởng thành vững chắc hơn.

Nhưng tộc Kiếm lại đi theo mô hình Kiếm Tịch độc tôn, thực lực của Kiếm Tịch hiện tại thực sự đáng sợ.

Nếu Tinh Thành của chúng ta không chịu nổi sự tấn công liên tục của Kiếm Tịch, e rằng sẽ không còn nữa.

Thôi, không nói những lời nản lòng này nữa, Tinh Thành của chúng ta sẽ thắng!

729, Cuộc chiến giữa tộc Kiếm và Tinh Thành của chúng ta vẫn đang tiếp tục diễn ra, lão Mê coi như bị Tinh Thành của chúng ta kéo theo, mỗi lần giao chiến đều đích thân dẫn đầu lực chiến của tộc Mê Vụ đến, sau đó tổn thất một số tộc nhân rồi rút lui.

Ta thật không hiểu nổi tại sao thế lực tộc Kiếm lại có thể trỗi dậy, bố cục thậm chí còn không bằng tộc Ngân Nguyệt, chỉ dựa vào tên đầu đất Kiếm Tịch mà đã kéo cả tộc Kiếm lên.

Nhưng cũng đúng, ai bảo Kiếm Tịch lại nắm giữ một vật phẩm kỳ tích vô cùng phù hợp với hắn chứ.

Lực chiến của hắn dựa vào vật phẩm kỳ tích này mà còn đang tăng trưởng vượt bậc.

Thật là may mắn.

Mong rằng giữa chừng Ma Đao sẽ xuất hiện, chém chết Kiếm Tịch, nếu không thì Tinh Thành của chúng ta có thể sẽ không chịu nổi sự tấn công liên tục của Kiếm Tịch.

817, Gần đây ta bắt đầu cảm thấy bất lực, thân thể ngày càng suy yếu, mỹ nhân này đang phải đối mặt với sự đòi nợ của thời gian, ta cũng đã bắt đầu bồi dưỡng người thừa kế.

Hôm nay ta ngồi cả ngày trong phòng thí nghiệm riêng của mình.

Nhìn đống tài liệu chất chồng, nghĩ đến còn quá nhiều nghiên cứu chưa hoàn thành… Thật sự không muốn già đi như thế này.

Thôi, không trút cảm xúc tiêu cực nữa.

Mỹ nhân này phải phấn chấn lên và tiếp tục cố gắng, rồi đợi đến ngày sắp già đi thì ra ngoài ngắm nghía.

827, Cuộc chiến giữa Tinh Thành và tộc Kiếm đã đến giai đoạn gay cấn.

May mà trước đó Ma Đao xuất hiện, khiến Kiếm Tịch bị thương, nếu không thì Tinh Thành của chúng ta đã nguy cấp rồi.

857, Thời gian đã xâm thực nhan sắc của ta, mỹ nhân này đến soi gương cũng không dám, ngươi nhớ đi lấy một năng lực thiên phú có thể giữ mãi nhan sắc, sau này khi ta xây dựng tín ngưỡng sẽ dùng.

879, A Kỳ, mỹ nhân này chuẩn bị về hưu rồi.

Con đường cứu thế còn dài, chúng ta hẹn gặp lại ở dòng thời gian tiếp theo.

Nếu 1500 năm sau ngươi đến Tinh Thành vẫn còn, nhớ đến trước mộ ta… dập đầu mấy cái, ha ha ha.

…

Đọc xong nội dung email, Phong Kỳ im lặng hồi lâu.

Đóng trang email, hắn bước đến phòng số một ở tầng hai của phòng thí nghiệm.

Mở cửa phòng, hắn đưa tay bật công tắc đèn, sàn nhà trong phòng đã phủ đầy bụi, trên góc tường còn giăng mạng nhện.

Quét mắt một vòng, tầm mắt hắn dừng lại ở chiếc hộp kim loại màu đen.

Đó chính là nơi Úy Vi đóng băng tiểu Giác Hút.

Bước đến trước chiếc hộp kim loại, hắn thành thạo tiến hành xác thực danh tính, đèn xanh trên hộp lần lượt sáng lên.

Khi sương mù băng giá tản đi, tiểu Giác Hút đang ngủ say xuất hiện.

Bế tiểu Giác Hút ra khỏi đó, Phong Kỳ thử dùng nhiệt độ cơ thể để giúp tiểu Giác Hút tỉnh lại nhanh hơn.

Đợi một lúc lâu, lông mi của tiểu Giác Hút run rẩy, từ từ mở mắt.

Ngơ ngác nhìn xung quanh, tầm mắt cô bé dừng lại trên khuôn mặt của Phong Kỳ.

Im lặng trong chốc lát, tiểu Giác Hút như bạch tuộc quấn chặt lấy ngực Phong Kỳ:

"A… Kỳ."

Nghe tiểu Giác Hút nói không rõ ràng gọi tên mình, Phong Kỳ mỉm cười xoa đầu tiểu Giác Hút.

Tiểu Giác Hút thì thân mật dùng đầu dụi vào ngực hắn, biểu cảm dựa dẫm.

[Có vẻ không được thông minh lắm, thử xem thử xem, bây giờ là Giác Hút thông minh hay Giác Hút ngốc nghếch?]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ thầm giơ ngón giữa.

Cúi đầu nhìn xuống, có thể thấy Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng trên cánh tay của tiểu Giác Hút đã nứt thêm vài chỗ, không còn nguyên vẹn như ở dòng thời gian trước.

Hắn có thể tưởng tượng được mức độ kịch liệt của trận chiến giữa Mộc Tinh và Kiếm Tịch lúc đó.

Lịch sử đã thay đổi vì hắn, lúc đó Mộc Tinh đã ít đi vài chục năm trưởng thành, thực lực còn lâu mới đạt đến đỉnh cao, cuối cùng đã bại dưới tay Kiếm Tịch.

Hết chương 1520.

Chương 1521. Khu Trú Ẩn Bí Mật

Nghĩ đến Kiếm Tịch, trong lòng hắn dâng lên sát ý mãnh liệt.

Kiếm Tịch đã trở thành mục tiêu phải giết của hắn, giết chết Kiếm Tịch không chỉ có thể giải phóng hoàn toàn Lãnh Đông Thành, mà còn có thể khiến tương lai của Mộc Tinh đi xa hơn.

Nhưng làm thế nào để giết chết Kiếm Tịch, tạm thời hắn không có cách nào tốt.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tiểu đệ, ngươi đã từng cân nhắc đến kẻ thù không đội trời chung của Kiếm Tịch, tên Ma Đao đầu đất kia chưa?]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, biểu cảm của Phong Kỳ sửng sốt.

Nếu nói đến Ma Đao thì hắn ta có khả năng giao thủ với Kiếm Tịch nhưng muốn làm kẻ thù với Kiếm Tịch đã mở Trận Linh Kiếm thì thực lực vẫn còn kém một chút.

[Ta đã theo ngươi xem hết ký ức của đường hy sinh này, phát hiện ra lần này Kiếm Tịch ra tay với ngươi rõ ràng là có lý do, đại khái là vì hắn ta cảm nhận được thế đao của Ma Đao trên người ngươi và vì thế mà cảm thấy sợ hãi, mới cấp thiết muốn giết chết ngươi… Vậy ngươi cho rằng hắn ta đang sợ hãi điều gì?]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ suy nghĩ trong chốc lát rồi nói:

"Chẳng lẽ Kiếm Tịch đang sợ Ma Đao sẽ chọn ta làm vật chủ? Cảm thấy trên người ta có hơi thở thế đao của Ma Đao, bẩm sinh đã phù hợp với Ma Đao?"

[Đại khái là sự thật như vậy, nỗi lo lắng của Kiếm Tịch không phải không có lý, quả thực không có vật chủ nào phù hợp với Ma Đao hơn ngươi, bởi vì ngươi đã xem toàn bộ quá trình trưởng thành của Ma Đao, hiểu được sự thay đổi tâm lý của Ma Đao trong quá trình trưởng thành, điều này mới khiến ngươi lĩnh ngộ được thế đao của Ma Đao sau khi đọc ký ức của Ma Đao. Nếu ngươi có thể kết hợp với Ma Đao, có lẽ có thể phát huy được sức mạnh thực sự của Ma Đao, phù hợp với Ma Đao hơn những vật chủ khác mà Ma Đao lựa chọn.]

[Cái gọi là kẻ thù của kẻ thù chính là bạn, tiểu đệ, sao không thử tìm Ma Đao hợp tác, cùng hắn ta tiêu diệt Kiếm Tịch? Chỉ cần Kiếm Tịch chết, Lãnh Đông Thành sẽ được giải phóng hoàn toàn, sau này toàn bộ người dân trong thành sẽ trở thành đồng hành của chúng ta, Tinh Thành cộng thêm Lãnh Đông Thành, tương lai của nhân loại thật đáng mong đợi, tiểu đệ!]

Lời đề nghị của Lời Tự Thuật khiến Phong Kỳ lập tức động lòng.

Hy sinh thân mình nuôi hổ, dùng chính bản thân nuôi dưỡng Ma Đao trưởng thành, hắn không sao cả, dù sao thì kết cục của đường hy sinh cuối cùng cũng không thoát khỏi cái chết.

Hắn lo lắng là liệu mình có được Ma Đao công nhận hay không.

….

Đi thang máy xuống tầng một của quảng trường ngầm, Phong Kỳ đi theo lối đi rời khỏi căn cứ bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Với tâm trạng đầy mong đợi, hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Mặt trời mà hắn mong đợi không xuất hiện, chỉ có một vầng trăng máu treo cao trên bầu trời, tỏa ra ánh sáng màu Tinh Hồng.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối.

Mặc dù đã biết trước những sự kiện sẽ xảy ra trong tương lai, Mộ Trảo vẫn không thể đánh bại Mặc Nguyệt, thế giới loài người cuối cùng vẫn bị thế giới lĩnh vực xâm chiếm.

Vì vậy, rất có khả năng hệ thống tu luyện mà loài người vất vả xây dựng trong hàng nghìn năm đã bị phá hủy phần lớn, nhiều hệ thống không còn phù hợp với thế giới mới dưới ánh trăng máu.

[Bình tĩnh, trước khi ngươi bước ra, ta đã biết Mặc Nguyệt đã đánh bại mặt trời.]

"Ngươi biết bằng cách nào?"

[Có vẻ như sự chồng chéo ký ức vẫn chưa phai nhạt đối với ngươi, tất nhiên là ta đã tận mắt nhìn thấy trước khi ngươi vào căn cứ bí mật của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, đừng quên rằng lần đầu tiên ngươi bước vào mộng cảnh tương lai không phải là ở căn cứ bí mật Tinh Hồng, chỉ vì sự chồng chéo ký ức khiến ngươi quên mất mình đã gian nan đến đây như thế nào.]

"Ồ, đúng rồi." Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra.

Hơn trăm năm ký ức tràn vào đầu óc, hắn gần như quên mất rằng địa điểm xuất hiện của mình trong mộng cảnh tương lai không phải là Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Ánh mắt hướng về phía trước, Tinh Thành vẫn là một đống đổ nát.

Nhưng so với dòng thời gian trước đó, có thể thấy rõ sự phồn hoa của Tinh Thành trong quá khứ từ những công trình kiến trúc bị thời gian bào mòn này, không hoàn toàn đổ nát như dòng thời gian trước đó.

Bước về phía tây, hắn chuẩn bị đến Khu tránh nạn Tinh Thành.

Theo lời kể của Úy Vi, trong thời gian Tinh Thành giao chiến với tộc Kiếm, kế hoạch xây dựng nơi trú ẩn đã được triển khai từng bước.

Vì vậy, nếu có người tương lai, rất có thể họ sẽ ở Khu tránh nạn Tinh Thành.

Còn lý do tại sao chọn xây dựng nơi trú ẩn bên ngoài Tinh Thành thì nguyên nhân rất đơn giản.

Việc xây dựng nơi trú ẩn cần diện tích đất đai rộng lớn nhưng đất đai trong Tinh Thành đã được hắn quy hoạch và sử dụng rất nhiều, bên trong tường thành không có một mảnh đất thích hợp nào để xây dựng nơi trú ẩn.

Hết chương 1521.

Chương 1522. Trận Chiến Sinh Tồn

Ngoài việc đất trên mặt đất không đủ dùng thì việc xây dựng nơi trú ẩn dưới lòng đất của Tinh Thành cũng rất khó khăn.

Dưới lòng đất của Tinh Thành có rất nhiều hầm trú ẩn nhỏ, còn có hệ thống thoát nước ngầm hoàn chỉnh, tận dụng tối đa không gian dưới lòng đất.

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có thể có căn cứ bí mật dưới lòng đất, cũng là nhờ Tinh Thành đã hoàn thành quy hoạch từ những ngày đầu phát triển.

Muốn xây dựng một nơi trú ẩn dưới lòng đất quy mô lớn trong thời đại của hắn là điều hoàn toàn không tưởng, sẽ xung đột với nhiều công trình ban đầu.

Vì vậy, muốn xây dựng một nơi trú ẩn thảm họa lớn, hoặc một thành phố trú ẩn thì lựa chọn tốt nhất là ở bên ngoài Tinh Thành.

Đây cũng là lý do tại sao mỗi lần vị trí của Khu tránh nạn Tinh Thành đều cách Tinh Thành một khoảng.

Bây giờ khán lai, khi kế hoạch xây dựng nơi trú ẩn được triển khai, rõ ràng Tinh Thành đã gặp phải những biến động và thảm họa cực kỳ lớn.

Còn thảm họa này có liên quan đến tộc Kiếm hay không, hắn phải đến nơi trú ẩn để tìm câu trả lời.

Đi dọc theo con phố đổ nát về phía tây, có thể thấy nhiều công trình kiến trúc của Tinh Thành có dấu vết bị phá hủy bởi ngoại lực, dọc đường đầy mảnh vỡ công trình và đá vụn, chỉ thấy phía trước bên trái một tòa nhà cao tầng bị cắt ngang, từ vết cắt phẳng có thể thấy tòa nhà không phải bị phá hủy bằng vũ lực, mà giống như bị một loại vũ khí sắc bén cắt ngang.

Ánh mắt chuyển sang bên phải, đường phố đối diện đầy vết nứt, ở trung tâm còn có một hố lõm đường kính hơn mười mét, lúc này bên trong đã mọc đầy cây cối lĩnh vực màu sắc sặc sỡ.

Mất đi dấu vết hoạt động của con người, thành phố từng phồn hoa này đã hoàn toàn bị cây cối lĩnh vực và thú dữ lĩnh vực chiếm giữ.

Tiếp tục đi một đoạn đường, Phong Kỳ trèo lên một tòa nhà cao tầng, tầm mắt hướng về phía tây.

Đồng tử co lại, tầm mắt kéo gần.

Quan sát kỹ một vòng, hắn không thấy dấu vết của Tiểu Hắc.

Xác định Tiểu Hắc vẫn chưa xuất hiện, Phong Kỳ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Nếu hắn đi về phía tây, mà Tiểu Hắc tình cờ đi tới từ hướng đó, rất có khả năng hắn sẽ trở thành dê vào miệng cọp, rời khỏi sớm.

[Trừ khi ném ra Giác Hút, dùng sự hy sinh của Giác Hút để đổi lấy việc mình tiếp tục sống tạm một thời gian.]

Lời Tự Thuật chế giễu rất đau lòng nhưng đó là sự thật.

Không để ý đến Lời Tự Thuật, hắn nhảy thẳng từ tòa nhà cao tầng xuống, sau đó rơi mạnh xuống mặt đường đổ nát.

Mặt đường vốn đã đầy vết nứt dưới cú va chạm mạnh của hắn, đá vụn bắn tung tóe, mặt đất bên dưới sụp xuống.

Nhưng hắn chỉ hơi cong hai chân, không hề bị ảnh hưởng.

Trở về dòng thời gian chính, hắn có thể cảm nhận rõ ràng cơ thể mình đã thay đổi, cảm giác mục nát già nua đó đã biến mất.

Ngoài ra, tầm nhìn không còn mờ, suy nghĩ không còn chậm chạp, hành động trở nên nhanh nhẹn, phản ứng trở nên nhanh chóng, v.v.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh đang cuộn trào trong cơ thể, máu chảy như thủy triều, mang lại sức sống mãnh liệt cho cơ thể.

Nhớ lại lần cuối cùng của đường hy sinh này, hắn bị lạnh sẽ ho, thậm chí ho ra máu, hành động hoàn toàn không thể tự chủ, phải dựa vào xe lăn, còn vì ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực nên thường xuyên có những vấn đề tương tự như bệnh mất trí nhớ ở người già.

Cảm giác trở về đường hy sinh giống như một lần luân hồi mới của cuộc sống.

Mọi thứ đều thay đổi.

Không có gì tuyệt vời hơn cảm giác này.

[Gọi là gì, đây gọi là đổi súng lấy đại bác, lần cuối cùng của đường hy sinh, ngươi giống như một chiếc xe đạp, lại là chiếc xe đạp bị đứt xích, đạp hết sức cũng không đi, bây giờ đổi sang xe sang, không cần tốn sức, đạp ga một cái là chạy, sao mà không vui được.]

“Vậy ngươi là gì?”

[Tất nhiên ta là tài xế rồi, ngươi là vô lăng.]

“Hệ thống ngốc nghếch.”

[Zombie ngốc nghếch.]

Trong tiếng chửi bới quen thuộc, Phong Kỳ tiếp tục đi về phía tây.

Những thay đổi của Tinh Thành dọc đường khiến hắn không khỏi cảm thán.

Đối với Tinh Thành, hắn khá quen thuộc, ở đường hy sinh trước, hắn là người lãnh đạo đứng sau, hắn cơ bản đều tham gia vào việc quy hoạch xây dựng mới của Tinh Thành.

Vì vậy, hắn rất quen thuộc với địa hình của Tinh Thành.

Đi dọc đường, trong đầu hắn tự động hiện ra bản đồ khu vực Tinh Thành tương ứng.

Kiến trúc dọc đường đã thay đổi rất nhiều sau khi hắn chết nhưng vẫn có thể mơ hồ phân biệt được hình dáng của nhiều công trình mang tính biểu tượng, giúp hắn tìm được tọa độ bản đồ Tinh Thành tương ứng trong trí nhớ.

Đi được một đoạn, hắn đột nhiên đổi hướng đi về phía bắc.

Dựa vào trí nhớ, hắn biết gần đây có một "Nghĩa trang Tinh Thành Nhân kiệt."

Nơi đó chôn cất những nhân kiệt lịch sử có nhiều đóng góp cho nền văn minh nhân loại, Úy Vi rất có khả năng được chôn cất ở đó.

Hết chương 1522.

Chương 1523. Quyền Lực Cuối Cùng

Mặc dù cũng có khả năng được chôn cất trong nghĩa trang anh hùng.

Nhưng nghĩa trang anh hùng cách xa vị trí hắn đang ở, đi đến đó sẽ mất nhiều thời gian, hắn chỉ có thể từ bỏ.

Hắn chỉ có thể dùng thời gian hữu hạn để thử vận may trong nghĩa trang Nhân kiệt.

Bước vào nghĩa trang, mặt đường đá cẩm thạch vốn bằng phẳng giờ đã đầy vết nứt, nhiều cây cối lĩnh vực ngoan cường mọc theo các vết nứt.

Nhiều cây xanh từng được trồng ở đây cũng vì không có người chăm sóc, hoặc vì bị thế giới lĩnh vực bao phủ, mà chết khô rất nhiều.

Ví dụ như một cây hòe già ở vị trí dễ thấy nhất của nghĩa trang, cành lá rũ xuống, phần thân cây còn bị một lực nào đó khoét rỗng, đã hoàn toàn không còn sức sống.

Tiếp tục đi vào trong.

Từng bia mộ được sắp xếp ngay ngắn, kéo dài về phía sau theo kiểu bậc thang.

Muốn nhanh chóng tìm thấy bia mộ của Úy Vi không khó.

Mỗi bậc thang ở đây đều đại diện cho một thời đại, chỉ cần xác định được năm mất của Úy Vi, tính ngược lại là có thể tính ra khu vực có bia mộ của cô.

Đi theo bậc thang hướng lên trên.

Một lúc lâu sau, hắn đến trước một bia mộ.

Do thời gian bào mòn, bia mộ gần như vỡ vụn hoàn toàn, chữ viết trên đó cũng đã mờ nhạt.

Nhưng bức ảnh trên đó có lẽ được làm bằng vật liệu đặc biệt, vẫn có thể mơ hồ nhìn rõ đường nét khuôn mặt của Úy Vi.

Quỳ một chân trước mộ Úy Vi, Phong Kỳ đặt bó hoa dại hái được dọc đường lên mộ cô.

Nếu hắn là anh hùng của loài người Tinh Thành thì Úy Vi chính là anh hùng trong lòng hắn.

Người phụ nữ già này vẫn luôn âm thầm đứng sau hắn và nỗ lực của cô ở mỗi dòng thời gian không hề ít hơn hắn, gánh nặng mà cô phải chịu cũng không hề nhẹ hơn hắn.

Ngoài việc không có nỗi đau do ký ức chồng chất và cảm xúc tiêu cực chồng chất, người phụ nữ già này ở mỗi dòng thời gian đều dùng hàng trăm năm để nỗ lực tạo ra công nghệ mới, giải quyết những vấn đề mới liên tục xuất hiện.

Tôm hùm đất cay tê, ốc sên phù văn, thuốc an thần, kim hoạt động não và hộp đựng não, công nghệ chỉnh sửa sao chép ký ức, v.v.

Trên con đường này, Úy Vi đã giải quyết cho hắn hết vấn đề này đến vấn đề khác, tạo ra quá nhiều công nghệ mới.

Nhưng đối với loài người, Úy Vi lại vô danh.

Cả đời cô không có tình yêu, không có tình thân, thậm chí chưa từng thực sự tận hưởng cuộc sống, mà dâng hiến cả bản thân cho loài người và tương lai.

Trong lòng hắn, người phụ nữ già Úy Vi này đủ để ghi vào sử sách, trở thành vĩ nhân lịch sử.

“Người phụ nữ già, vất vả rồi, dòng thời gian tiếp theo chúng ta lại cùng nhau.”

Im lặng hồi lâu, Phong Kỳ đứng dậy, nhìn về phía bia mộ của Úy Vi, làm lễ chào Bình Minh, sau đó bước đi.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Chỉ vậy thôi sao? Không phải theo di ngôn của người phụ nữ già, đến trước bia mộ của cô ấy mà “Bịch bịch.” dập đầu hai cái, rồi khóc lóc thảm thiết sao? Ngươi tùy tiện hái một nhành hoa dại là xong rồi sao? Qua loa với ai vậy?]

Phong Kỳ：…

Huyết áp bắt đầu tăng cao.

Không để ý đến Lời Tự Thuật, hắn quay người rời đi.

Đi trên con đường hướng về Khu tránh nạn Tinh Thành, hắn đảo mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm dấu vết của Sinh Vật Trận Địa.

Nếu có, hắn không muốn bỏ qua.

Lời đề nghị của Úy Vi trong thư điện tử không phải không có lý.

Giả sử không thể ngăn cản Mặc chiến thắng Mộ Trảo thì cho dù hệ thống tu luyện của loài người có phát triển như thế nào trong hơn nghìn năm này thì cuối cùng cũng sẽ đến lúc tàn lụi.

Khi Mặc nguyệt nuốt chửng mặt trời, hệ thống quy tắc của thế giới loài người sẽ bị phá hủy rất nhiều.

Điều này dẫn đến hệ thống tu luyện mà loài người vất vả nghiên cứu sẽ tiến đến bờ vực sụp đổ, hiệu quả có thể thể hiện sẽ bị suy yếu rất nhiều.

Làm thế nào để phá vỡ giới hạn này, Úy Vi đã đưa ra hai con đường.

Con đường thứ nhất, trưởng thành đủ để chống lại Mặc, cũng như chống lại sự tấn công của vô số cường tộc do Mặc bồi dưỡng, giúp Mộ Trảo giành chiến thắng cuối cùng.

Chỉ cần Mộ Trảo không bại, hệ thống tu luyện của loài người sẽ không sụp đổ.

Nhưng con đường này không dễ đi, muốn có được sức mạnh để chống lại nhiều cường tộc như vậy, chỉ dựa vào hắn trên tuyến hy sinh là không thể làm được.

Cuối cùng, tuyến hy sinh chỉ có thể mượn năng lực thiên phú của tuyến thời gian chính, sức mạnh cuối cùng vẫn sẽ bị ảnh hưởng bởi thể chất của chính hắn.

Con đường thứ hai, xây dựng một kho kỹ năng.

Sau này, dân chúng Tinh Thành đi theo con đường trưởng thành bằng tín ngưỡng, tất cả mọi người sẽ trở thành tín đồ của hắn.

Điều này ngoài việc có thể mang lại cho hắn sức mạnh tín ngưỡng liên tục, sự trưởng thành của loài người sẽ không còn bị ảnh hưởng bởi Mặc nguyệt xâm chiếm thế giới loài người nữa.

Hết chương 1523.

Chương 1524. Sức Mạnh Tối Thượng

Cuối cùng, năng lực thiên phú của hắn đến từ Sinh Vật Trận Địa, không bị ảnh hưởng bởi quy tắc của Mặc nguyệt.

Nhưng muốn đi con đường này, cũng có hai vấn đề chắc chắn phải giải quyết.

Đầu tiên phải giải quyết là làm thế nào để có được một lượng lớn máu đặc biệt của tuyến thời gian chính, dùng để đúc tượng tín ngưỡng trải khắp Tinh Thành.

Tượng tín ngưỡng là cách duy nhất để các tín đồ thiết lập mối liên hệ tín ngưỡng với hắn.

Thứ hai, hắn phải có một kho kỹ năng thiên phú khổng lồ để các tín đồ lựa chọn sử dụng.

Chỉ dựa vào vài chục kỹ năng thiên phú hiện tại thì rõ ràng là không đủ.

Trong tưởng tượng của Úy Vi, hắn phải có ít nhất vài nghìn năng lực thiên phú mới có thể khởi động sơ bộ kế hoạch trưởng thành bằng tín ngưỡng.

Và vài nghìn năng lực thiên phú này phải rất toàn diện.

Phải có thiên hướng tinh thần, thiên hướng tăng cường thể chất, tăng cường trí nhớ, pháp thuật tầm xa, pháp thuật cận chiến… cao hơn một chút có thể theo đuổi khả năng nhảy không gian, khả năng miễn dịch độc tố, v.v.

Tương đương với việc biến quỹ đạo thiên phú của hắn thành một thư viện kỹ năng để các tín đồ có thể lựa chọn năng

lực thiên phú.

Sau này cần năng lực thiên phú nào, sau khi trở thành tín đồ có thể trực tiếp mượn dùng.

Điều duy nhất mà các tín đồ phải làm là nỗ lực nâng cao sự phù hợp của bản thân với năng lực thiên phú mà mình mượn dùng.

Chỉ cần phạm vi bao phủ của số lượng kỹ năng thiên phú đủ rộng, có thể hỗ trợ nâng cao nghiên cứu và phát triển của loài người trong các lĩnh vực khác nhau.

Nhưng con đường trưởng thành này cũng không phải không có khuyết điểm.

Mượn năng lực thiên phú chịu ảnh hưởng bởi thể chất của chính mình, nếu người mượn có thể chất không mạnh thì hiệu quả của năng lực thiên phú mượn được sẽ có giới hạn.

Ví dụ như tuyến hy sinh của hắn, hình thái Huyết Nguyên cuối cùng cũng có giới hạn về cường độ, không thể so sánh với tuyến thời gian chính.

Một trong những cách giải quyết vấn đề này là liên tục nuôi dưỡng năng lực thiên phú, nâng cao giới hạn của năng lực thiên phú.

Nhưng đồng thời nuôi dưỡng vài nghìn năng lực thiên phú, hoặc thậm chí vài vạn, thậm chí vài chục vạn năng lực thiên phú, đối với hắn mà nói chắc chắn là một việc vô cùng áp lực.

Tương đương với việc dựa vào một mình hắn nuôi dưỡng toàn thể loài người.

Vì vậy, so với hệ thống tự nghiên cứu, cách trưởng thành này sẽ có lợi thế rõ ràng ở giai đoạn đầu nhưng về sau sẽ hơi đuối sức.

Theo mô tả của Úy Vi, cách trưởng thành tốt nhất hẳn là kết hợp cả hai.

Loài người vừa có hệ thống tu luyện của riêng mình, có thể không ngừng nâng cao thể chất của mình, vừa có thể mượn năng lực thiên phú thông qua tín ngưỡng, đồng thời dựa vào thể chất tăng cường do tu luyện để khai thác tốt hơn năng lực thiên phú mượn được.

Ngay khi Phong Kỳ đang tưởng tượng về con đường trưởng thành trong tương lai của loài người, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tốt lắm, phương hướng tương lai cơ bản đã xác định, bây giờ chỉ còn thiếu vài trăm nghìn Sinh Vật Trận Địa đưa đến tận miệng.]

Nghe thấy lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Hắn quyết định trong lòng, về sau nếu có được năng lực thiên phú, nếu không phải là hiệu quả cực kỳ yếu thì tạm thời không phân giải.

Cuối cùng: "Kho kỹ năng tín ngưỡng." trong tưởng tượng cần rất nhiều năng lực thiên phú để lấp đầy.

Đi dọc theo con đường về phía nơi trú ẩn, trên đường đi, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, sau đó tò mò lên tiếng hỏi:

"Lời Tự Thuật, ngươi có cho rằng ngươi sẽ là trụ thần không?"

[Trụ thần, ta còn sâu răng đây, ngươi sẽ không thực sự cho rằng ta là sự tiếp nối của sức mạnh trụ thần nào đó ẩn trong cơ thể ngươi, rồi dựa vào chính ngươi để kích hoạt ta chứ?]

"Chẳng lẽ không phải sao?"

[Được rồi… Thực ra ta cũng không rõ mình là thành phần gì, có khi là một tên phản diện lớn, bây giờ ký sinh trong cơ thể ngươi chờ thời cơ hành động, đợi ta khôi phục ký ức sẽ giết chết ngươi, cũng có thể là sự tiếp nối sức mạnh của một trụ thần nào đó, chỉ giữ lại một chút ý thức bản năng, thông qua cách này để bồi dưỡng ngươi, để ngươi hoàn thành thử thách mà ta chưa hoàn thành, thậm chí ta có thể chính là cha mất tích của ngươi.]

Phong Kỳ:…

Hắn không khỏi dựng ngón giữa với Lời Tự Thuật trong lòng.

Về sự mất tích của cha mẹ, hắn từng nghĩ rằng họ có thể đã đến Thông Thiên Lộ.

Hắn chưa kịp hỏi Mộ Trảo về chuyện này.

Nhưng thông qua những thông tin tình báo hiện có cũng có thể phân tích được, cha mẹ hắn chắc chắn không đến Thông Thiên Lộ.

Dù sao thì trong khoảng thời gian trước khi hắn 17 tuổi, Mộ Trảo vẫn bị mắc kẹt trên đảo di tích, không thể nào quay về thế giới loài người, đưa cha mẹ hắn đến Thông Thiên Lộ được.

Mặc dù trong lòng vẫn còn hy vọng nhưng hắn hiểu rằng khả năng lớn là cha mẹ mất tích đã chết trong lĩnh vực trường.

Hết chương 1524.

Chương 1525. Kế Hoạch Quyết Định

Vì vậy, khả năng Lời Tự Thuật là người thân của hắn gần như bằng 0.

Thân phận thực sự của Lời Tự Thuật còn bí ẩn hơn cả Tiểu Hắc.

Ít nhất Tiểu Hắc còn có dấu vết để lần theo, theo từng manh mối, chân tướng của Tiểu Hắc đang dần dần hé lộ.

Nhưng Lời Tự Thuật thì khác, thân phận của nó cho đến nay vẫn là một bí ẩn.

Thậm chí không có bất kỳ manh mối nào có thể chứng minh Lời Tự Thuật là một dạng tồn tại như thế nào.

Mà thể chất đặc biệt của hắn rất có thể có liên quan đến Lời Tự Thuật.

Biết đâu Lời Tự Thuật thực sự là sự tiếp nối của một loại sức mạnh nào đó của trụ thần, chỉ là tình huống của hắn có phần đặc biệt, không dựa vào Mộ Trảo để kích hoạt, mà vô tình tự kích hoạt thiên phú ẩn.

Như vậy mới có sự khác biệt của hắn.

Có lẽ khả năng xuyên không cũng là một loại sức mạnh quy tắc mà Lời Tự Thuật từng nắm giữ khi còn là trụ thần.

[Đừng suy nghĩ lung tung nữa, nếu ta thực sự là trụ thần, đợi đến ngày nào đó đưa ta đến đảo di tích xem thử, biết đâu ta có thể nhớ lại dáng vẻ oai phong lẫm liệt của mình khi xưa.]

“Cũng có thể ngươi chỉ là một hệ thống do trụ thần tạo ra, giống như vật phẩm kỳ tích, bản chất chỉ là công cụ mà thôi.”

Đúng như Phong Kỳ dự đoán, nghe thấy lời này, Lời Tự Thuật bắt đầu tức giận.

Trong tiếng chửi bới, Phong Kỳ đã đến khu vực phía Tây Tinh Thành.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy có một luồng sát khí ập đến.

Theo cảm nhận của hơi thở, hắn nhìn về phía trước bên phải, tầm mắt nhanh chóng kéo gần, chỉ thấy trong tòa nhà đổ nát có một con quái vật cánh tay khổng lồ đang đứng.

Tứ chi của nó trông rất không cân xứng, nửa thân dưới ngắn ngủn nhưng nửa thân trên lại vô cùng thô kệch, đặc biệt là hai cánh tay, khi ở trạng thái thẳng đứng xuống thì gần chạm đất, trông giống như hai chiếc rìu chiến màu máu, trên đỉnh nắm đấm còn lưu lại những vết máu do các Sinh Vật Trận Địa khác để lại.

Lúc này, Sinh Vật Trận Địa này đang dùng ánh mắt hung dữ đánh giá hắn, cơ thể căng cứng chuẩn bị sẵn sàng.

Trong nháy mắt, lớp thịt trên cơ thể Phong Kỳ tan biến thành sương máu dày đặc tụ về huyệt ấn đường, cuối cùng ngưng tụ thành một ấn ký màu vàng sẫm.

Giơ tay lên, Niệm Lực cuồn cuộn tràn ra khỏi cơ thể, bao vây lấy Sinh Vật Trận Địa này.

Sinh Vật Trận Địa lập tức bắt đầu giãy giụa dữ dội, cố gắng chống lại Niệm Lực nhưng trước sức mạnh của Phong Kỳ, sự chống cự này tỏ ra vô cùng vô ích.

Dưới sự nén ép của Niệm Lực vô hình, cơ thể Sinh Vật Trận Địa bắt đầu co lại, xương cốt cọ xát phát ra tiếng “Kẽo

kẹt”, cơ thể không ngừng co lại và nhỏ đi.

Không đến mười giây, Sinh Vật Trận Địa đã bị Niệm Lực của Phong Kỳ nén thành một cục thịt hình cầu.

Ngay sau đó, một luồng sương máu từ cơ thể Sinh Vật Trận Địa tràn ra, chui vào cơ thể hắn.

Hấp thụ luồng khí huyết này, Phong Kỳ gọi bảng thuộc tính ra.

[Cánh tay sắt (năng lực đặc biệt theo hướng thụ động)]:

Cấp bậc thiên phú: Quỹ đạo thứ 13.

Giới thiệu về năng lực thiên phú: Tăng khả năng chống chịu và sức phá hoại của hai cánh tay, hiệu quả cụ thể tùy thuộc vào thể chất của bản thân.

…

Năng lực thiên phú này không mạnh lắm nhưng may là nó là năng lực theo hướng thụ động.

Phong Kỳ tin chắc rằng, chỉ cần tích đủ nhiều năng lực thụ động, đòn đánh thường của hắn cũng có thể giết thần.

Sau khúc nhạc đệm, hắn tiếp tục lên đường đến Khu tránh nạn Tinh Thành.

Trên đường đi, hắn sẽ không thương tiếc giết chết bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào mà hắn gặp, để bổ sung vào “Kho kỹ năng tín ngưỡng.” trong tương lai.

Trong thời gian này, hắn thỉnh thoảng trèo lên tòa nhà cao tầng, nhìn về phía tây, xem có bóng dáng Tiểu Hắc xuất hiện không.

Mỗi lần Tiểu Hắc xuất hiện sẽ thay đổi theo sự thay đổi của lịch sử, hắn cũng không chắc Tiểu Hắc sẽ đến vào lúc nào.

Ngay khi hắn sắp bước ra khỏi khu vực phía Tây Tinh Thành, đến nơi từng là bãi tha ma thì bóng dáng Tiểu Hắc cuối cùng cũng xuất hiện.

Mặc dù trong lòng bất lực nhưng Phong Kỳ chỉ có thể đưa ra lựa chọn.

Úy Vi tạo ra Giác Hút, trao cho Giác Hút sứ mệnh là giành cho hắn thêm thời gian hành động trong thế giới tương lai.

Nhưng nghĩ đến việc Giác Hút sẽ lại tử trận, hắn vẫn cảm thấy đau lòng không thôi.

Khi Tiểu Hắc đến gần, hắn vẫn ném Giác Hút ra.

Giác Hút cũng rất nghe lời, đối mặt với Tiểu Hắc nhe răng trợn mắt, sau khi bị ném ra ngoài, nó không chút do dự lao vào cận chiến với Tiểu Hắc.

Lúc này, Tiểu Hắc vẫn chưa mạnh, trong lúc giao chiến với Giác Hút, nó luôn ở thế yếu.

Thậm chí những chấm đen trên cơ thể nó còn bị Giác Hút đánh rơi, rơi xuống đất tạo ra tia điện nhưng rất nhanh sau đó lại kích hoạt lại, trở về với cơ thể chính.

Sau nhiều lần tiếp xúc với các dòng thời gian, Phong Kỳ đã hiểu rất rõ về sức chiến đấu của Tiểu Hắc.

Hết chương 1525.

Chương 1526. Sức Chiến Đấu Tiềm Ẩn

Sức chiến đấu của Tiểu Hắc giống như bị áp đặt một phong ấn, kẻ địch giao chiến với nó càng mạnh thì sức mạnh của nó sẽ dần được giải phóng.

Mặc dù vẫn chưa thể hiện hình thái thứ ba mà Lời Tự Thuật phát hiện nhưng sức chiến đấu của Tiểu Hắc đã mạnh đến mức không thể giải quyết được.

Ngay cả khi Giác Hút bùng nổ toàn lực, trước mặt Tiểu Hắc càng đánh càng mạnh, nó cũng bất lực.

Trong lúc Giác Hút giao chiến với Tiểu Hắc, hắn không dừng lại, dùng Niệm Lực nâng cơ thể lên và nhanh chóng bay về phía Khu tránh nạn Tinh Thành.

Không có lão mê thu hoạch hàng vạn chủng tộc yếu đuối, bãi tha ma trước đây không còn là một vùng hoang vu, cũng không có bóng dáng Zombie khắp nơi.

Dọc đường mọc đầy những loài thực vật lĩnh vực rậm rạp, còn có thể nhìn thấy bóng dáng Sinh Vật Trận Địa di chuyển trong đó.

Sau nhiều giờ bay, Phong Kỳ tìm kiếm vị trí của Khu tránh nạn Tinh Thành trong trí nhớ.

Một lúc lâu sau, tầm mắt xuất hiện một thành phố.

Thành phố này có diện tích rộng lớn, tường thành được xây bằng băng tinh, dưới ánh trăng máu phản chiếu ánh sáng màu xanh lam trong suốt.

Liên tưởng đến năng lực đặc biệt của đứa trẻ, trong lòng hắn bỗng có một tia chờ mong.

Cách thành phố băng tinh một đoạn, Phong Kỳ hạ cánh trước, sau đó ấn ký kết tinh trên trán nổ tung, hóa thành khí huyết nồng đậm bám vào xương của hắn.

Sau khi tái tạo huyết nhục, hắn lập tức bước về phía thành phố băng tinh xa xa.

Khi đến gần, Phong Kỳ nhìn thấy lá cờ Bình Minh màu máu treo trên tường thành của thành phố băng tinh, khẳng định thành phố này thuộc về loài người.

Sự thật chứng minh rằng, nỗ lực của dòng thời gian này không hề uổng phí, loài người một lần nữa tồn tại đến ngày nay sau 1500 năm.

Trong đó có sự nỗ lực không ngừng của người dân Tinh Thành, chắc chắn cũng có sự giúp đỡ thầm lặng của lão mê.

Đến trước tường thành, hắn chưa kịp hành động thì đã thấy ba bóng người nhảy thẳng từ trên tường thành xuống, lao về phía hắn.

Thấy bóng người, Phong Kỳ lập tức lên tiếng hô:

“Đừng động thủ, là người nhà.”

Nghe vậy, bóng người đi đầu dừng lại cách hắn mười mấy mét, đôi mắt sắc lạnh dưới mũ giáp nhìn thẳng vào mắt hắn, lên tiếng hỏi:

“Lai lịch thế nào.”

“Ta tên Phong Kỳ, đến từ 1500 năm trước.”

Nghe câu trả lời của Phong Kỳ, ba người đàn ông đều lộ vẻ kinh ngạc, bắt đầu quan sát kỹ lưỡng dung mạo của hắn.

“Bắt hắn lại!”

Ngay khi Phong Kỳ tưởng mình sẽ được nồng nhiệt đón vào thành phố loài người thì lại nghe người đàn ông đi đầu quát lạnh, sau đó ba bóng người lao thẳng về phía hắn.

[Ha ha ha, để ngươi giả vờ, còn gọi ngươi là Phong Kỳ, xem ra không hiệu quả lắm.]

…

Thành Bình Minh, nhà tù băng tinh.

Hai tay, hai chân Phong Kỳ bị xiềng xích băng tinh trói chặt, trên người còn quấn đầy dây xích băng tinh.

Nghe tiếng cười của Lời Tự Thuật trong đầu, hắn thực sự cảm thấy bất lực.

Hắn vốn tưởng mình sẽ được người tương lai nồng nhiệt đón vào thành nhưng không ngờ khi hắn nói ra danh tính của mình thì lại khiến các chiến sĩ canh thành trở nên thù địch.

Bây giờ hắn có lý do để nghi ngờ, có thể đã xảy ra vấn đề trong nội bộ loài người.

Nếu không, tại sao lại thù địch với "Phong Kỳ." như vậy.

Trước khi làm rõ tình hình, hắn không chọn động thủ, mặc cho các chiến sĩ canh thành bắt giữ hắn, đối với loài người, hắn không thể tàn nhẫn vô tình như đối với Sinh Vật Trận Địa.

Cuối cùng, những người bị hắn giết cũng sẽ giống như Sinh Vật Trận Địa, bị xóa sạch dấu vết trong lịch sử.

Trước khi làm rõ tình hình, hắn quyết định tạm thời không hành động thiếu suy nghĩ.

Hơn nữa, các chiến sĩ canh thành bắt giữ hắn không có ý định giết hắn, chỉ chọn giam cầm hắn, rõ ràng là sau này còn có sự sắp xếp khác.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, Phong Kỳ bắt đầu quan sát môi trường xung quanh.

Đây là một cái lồng hoàn toàn được xây dựng bằng lớp băng dày, diện tích khoảng một trăm mét vuông, bên trong ngoài cái lạnh thấu xương thì không có gì cả.

Qua lớp băng tinh trong suốt gần như trong suốt, hắn có thể nhìn thấy cảnh tượng của nhà tù bên cạnh.

Ở nhà tù bên trái hắn, là một bộ hài cốt đã hóa thành xương, không biết đã bị giam cầm ở đây bao nhiêu năm.

Ở bên phải hắn, là một bóng người cũng bị trói đầy dây xích băng tinh.

Hắn ta trông rất luộm thuộm, tóc đã dài đến thắt lưng, khuôn mặt hoàn toàn bị che khuất bởi mái tóc bù xù, trong phòng đầy chất thải của hắn ta, mặc dù mùi không thể xuyên qua bức tường băng để truyền vào nhưng Phong Kỳ vẫn không nhịn được cau mày.

[Ghét bỏ sao? Khi ngươi là Zombie hôi thối, ta cũng ghét ngươi như vậy!]

“Câm miệng!”

Xác định các chiến sĩ canh thành bắt giữ hắn đã rời đi, Phong Kỳ đứng dậy, đi đến bức tường băng bên phải, giơ tay gõ vào bức tường băng, cố gắng thu hút sự chú ý của tù nhân bên cạnh.

Nhưng tù nhân ở nhà tù bên cạnh không để ý đến hắn, thân hình co rúm ở góc tường, cúi đầu, không biết là sống hay chết.

Hết chương 1526.

Chương 1527. Hồi Sinh Thần Bí

Phong Kỳ không bỏ cuộc, tiếp tục đập vào bức tường băng.

Dưới sự kiên trì của hắn, bóng người co rúm trong nhà băng bên cạnh từ từ ngẩng đầu lên, lộ ra khuôn mặt già nua.

Có thể thấy tù nhân này không phải là người.

Đôi mắt hắn ta giống như mắt rắn, tỏa ra ánh sáng đỏ nhạt, bên má trái có một vết ấn phù văn méo mó.

"Qua đây nói chuyện?"

Hiện tại hắn không hiểu tình hình của thành phố mới của loài người, quyết định lấy thông tin từ tù nhân này.

Nhưng tù nhân này nhanh chóng cúi đầu lần nữa, dường như không muốn để ý đến hắn.

Đối mặt với sự từ chối, Phong Kỳ luôn rất dễ nói chuyện.

Trong nháy mắt, máu thịt trên cơ thể tan rã thành sương máu tụ về mi tâm, nhanh chóng ngưng tụ thành một ấn ký màu vàng sẫm.

Niệm Lực cuồn cuộn phá vỡ xiềng xích băng tinh trên người, sau đó xâm chiếm bức tường băng.

Điều khiến Phong Kỳ kinh ngạc là bức tường băng rất kiên cố, dưới sự ép của Niệm Lực của hắn mà không hề có dấu hiệu hư hại.

[Bình tĩnh, dù sao cũng là thế giới 1500 năm sau, lúc này loài người vẫn có thể bảo vệ một thành phố trên bề mặt, sức

chiến đấu tổng hợp dù có ở dưới cùng của chuỗi thức ăn thì cũng mạnh hơn Tinh Thành 1500 năm trước rất nhiều, bao gồm cả các loại công nghệ.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, cường độ Niệm Lực mà Phong Kỳ giải phóng bắt đầu tăng lên.

Bàn tay phải áp vào bức tường băng từ từ khép lại, chỉ thấy trên bức tường băng vốn không thể phá vỡ bắt đầu xuất hiện vết nứt, những mảnh băng vỡ bắt đầu rơi ra diện rộng.

Động tĩnh này lập tức thu hút sự chú ý của tù nhân bên cạnh, hắn ta lại ngẩng đầu lên, nhìn Phong Kỳ với ánh mắt có chút kinh ngạc.

Cuối cùng, bức tường băng không chịu nổi áp lực của Niệm Lực của hắn, ầm ầm sụp đổ.

Để tránh phát ra tiếng động, ngay khi bức tường băng sụp đổ, nó đã lơ lửng giữa không trung dưới Niệm Lực.

Phong Kỳ vung tay, từng mảnh tường băng lần lượt bay đến góc phòng chất đống.

Lúc này, hắn bước qua khu vực vốn bị bức tường băng ngăn cách, đến nhà tù bên cạnh.

“Bây giờ có thể nói chuyện rồi chứ?”

Nhìn Phong Kỳ mỉm cười, tù nhân luộm thuộm theo bản năng lùi lại, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, có chút sợ hãi nói:

“Ngài có thể đưa tôi ra ngoài không?”

“Nếu ta có khả năng xông ra ngoài thì sẽ đưa ngươi ra ngoài nhưng tiếp theo ngươi phải trả lời trung thực câu hỏi của ta.”

Hắn cũng không phải lần đầu tiên đưa ra lời hứa suông với Sinh Vật Trận Địa, giọng điệu rất chân thành.

Nghe lời đảm bảo của hắn, tù nhân này lập tức gật đầu:

"Ngài hỏi đi, chỉ cần là điều tôi biết, tôi đều có thể nói cho ngài."

"Ngươi hiểu biết bao nhiêu về thành phố này?"

"Ngài đến đây mà không biết lai lịch của thành phố này sao?" Sinh Vật Trận Địa này tỏ ra kinh ngạc, có vẻ không dám tin.

"Là ta hỏi ngươi, không phải ngươi hỏi ta." Phong Kỳ lạnh lùng nói.

Sinh Vật Trận Địa lập tức gật đầu, sau đó nói:

"Đây là thành Bình Minh, là lãnh thổ của nhân tộc."

"Bây giờ người nắm quyền của thành Bình Minh là ai?"

"Lãnh tụ loài người hình như tên là Tạ Dư."

"Tạ Dư?" Nghe cái tên xa lạ này, Phong Kỳ không khỏi cau mày.

Úy Vi đã từng kiểm tra kỹ lưỡng cơ thể của đứa nhỏ, kết luận rằng đứa nhỏ phát triển tự nhiên cũng có thể sống được hơn nghìn năm, cộng thêm việc đứa nhỏ thông qua tu luyện không ngừng nuôi dưỡng, tôi luyện thể chất, sống đến 1500 năm sau như ngày nay hẳn là không có vấn đề gì.

Chẳng lẽ trong khoảng thời gian này đã xảy ra vấn đề gì?

Liên tưởng đến thái độ thù địch của chiến sĩ thủ thành đối với hai chữ "Phong Kỳ", trong lòng hắn có một dự cảm không lành.

Hắn ngẩng đầu nhìn bóng người co rúm trong góc, tiếp tục hỏi:

“Ngươi vì sao bị giam ở đây?”

“Ta… ta giả mạo Phong Kỳ vào thành, bị nhận ra thân phận thật.”

Nghe lời đáp của Sinh Vật Trận Địa, Phong Kỳ lập tức ngây người:

“Ngươi nói ngươi giả mạo Phong Kỳ? Ngươi vì sao phải giả mạo Phong Kỳ?”

“Chẳng lẽ ngươi không phải sao?”

Phong Kỳ:…

“Chẳng lẽ có rất nhiều người giả mạo Phong Kỳ?”

Đối mặt với câu hỏi, bóng người co rúm trong góc thở dài bất lực, vẻ mặt buồn rầu nói:

“Chỉ là để tiếp tục sống mà thôi, nhân tộc là một trong những thế lực mạnh nhất ở đây, nếu chúng ta không thể tìm ra một con đường sống thì dù thế nào cũng chỉ có đường chết, chi bằng liều một phen.”

“Nói rõ ràng đi.”

Tiếp theo, Sinh Vật Trận Địa bắt đầu kể lại quá trình bị giam vào nhà tù băng giá.

Qua lời kể của hắn, Phong Kỳ dần hiểu ra nguyên nhân.

Hóa ra các tộc quần ở gần đều biết đến truyền thuyết về thành Bình Minh, người ta nói rằng vĩ nhân nhân tộc Phong Kỳ có khả năng xuyên qua dòng thời gian, sẽ trở về vào một ngày nào đó sau 1500 năm.

Đối với chuyện này, các thế lực chủng tộc gần đó đều không tin.

Nhưng họ phát hiện ra rằng nhân tộc lại tin tưởng sâu sắc vào chuyện này, thậm chí còn tổ chức “Lễ tế Phong Kỳ.” hàng

năm, cầu mong vị tiên hiền này trở về.

Hết chương 1527.

Chương 1528. Trận Chiến Vô Hạn

Trong nhiều năm qua, các thế lực gần đó đã suy yếu rất nhiều, nhiều chủng tộc đã đi đến bước đường cùng.

Vì vậy, kết minh với nhân tộc đã trở thành mong muốn cấp thiết của các chủng tộc gần đó.

Thậm chí nhiều chủng tộc còn sẵn sàng trở thành chủng tộc phụ thuộc của nhân tộc.

Nhưng những yêu cầu này đều bị tầng lớp cao của nhân tộc từ chối một cách vô tình.

Lý do cũng rất đơn giản, nhân tộc căn bản không có nhiều tài nguyên để nuôi dưỡng các chủng tộc gần đó.

Tài nguyên trong khu vực này ngày càng ít, nhân tộc thậm chí còn chủ động phát động một số cuộc chiến cướp bóc, đánh bại một số thế lực lãnh địa gần đó, cướp đi những tài nguyên còn lại của họ.

Trong tình huống này, những chủng tộc gần đó đã hoàn toàn không còn đường lui.

Nếu liều mạng với nhân tộc, chúng chắc chắn sẽ thua.

Vì vậy, một số chủng tộc có khả năng ngụy trang đã thử một cách sinh tồn mới, chúng thông qua việc thu thập những lời đồn đại của nhân tộc về Phong Kỳ, cố gắng giả mạo Phong Kỳ để vào thành Bình Minh.

Cách này tuy mạo hiểm nhưng chỉ cần thành công, sẽ hoàn toàn gắn bó với nhân tộc, sau này nhân tộc không diệt vong,

chúng có thể hưởng dụng tài nguyên của nhân tộc, được chiến sĩ nhân tộc bảo vệ.

Tận dụng niềm tin cuồng nhiệt của nhân tộc đối với Phong Kỳ, không ít chủng tộc đã bắt đầu thử cách thức tưởng chừng như vô lý này để trở thành một phần của nhân tộc.

Trong số đó có những trường hợp thành công.

Ví dụ như người đầu tiên thử nghiệm, đó là một Sinh Vật Trận Địa có khả năng ngụy trang đặc biệt.

Hắn ta mô phỏng ngoại hình của Phong Kỳ, thậm chí còn mô phỏng một phần năng lực của Phong Kỳ.

Sau khi tiếp xúc với chiến sĩ thủ thành, hắn được nồng nhiệt chào đón vào thành Bình Minh, ngày hôm đó thành Bình Minh đèn đuốc sáng trưng, tiếng reo hò cuồng nhiệt vang vọng khắp nơi.

Sau đó, kẻ giả mạo dựa vào danh nghĩa Phong Kỳ, đã giành được nhiều lợi ích cho những tộc nhân còn sót lại của mình, còn cho họ vào sống trong thành Bình Minh.

Nhưng sớm muộn gì thì sự giả mạo cũng sẽ bị lộ tẩy.

Cho đến một ngày nọ, một vị lão tổ tông của nhân tộc đã ngủ say từ lâu thức tỉnh.

Ông ta nhìn thấy kẻ giả mạo, chỉ một cái liếc mắt đã nhận ra thân phận của hắn, vung tay hóa giải sự ngụy trang của kẻ giả mạo đó, rồi ra lệnh cho chiến sĩ giam kẻ giả mạo vào nhà tù băng giá, để hắn chịu đựng sự cô đơn và giá lạnh cho đến chết.

Kể từ đó, vẫn có những kẻ giả mạo Phong Kỳ xuất hiện nhưng con người trong thành Bình Minh đã trở nên rất cảnh giác, không còn dễ dàng tin tưởng nữa.

Mặc dù biết rằng làm như vậy rất nguy hiểm nhưng khi đường cùng, vẫn có Sinh Vật Trận Địa đến thử giả mạo Phong Kỳ.

Nhưng những kẻ giả mạo sau này thường có kết cục thảm hại.

Những kẻ bị giam trong nhà tù băng giá này đều là những kẻ giả mạo Phong Kỳ.

Bao gồm cả bộ xương đã thành khô lâu trong nhà tù băng giá bên trái hắn, cũng vậy.

Nghe xong lời kể của Sinh Vật Trận Địa này, Phong Kỳ mới vỡ lẽ tại sao chiến sĩ thủ thành lại thù địch với hắn như vậy.

Tình hình không phức tạp như hắn nghĩ.

Hắn còn tưởng rằng trong thành Bình Minh đã xảy ra vấn đề, có lẽ giống với tình hình ở dòng thời gian trước, nội bộ nhân tộc xuất hiện bất đồng tư tưởng, cuối cùng dẫn đến những tiếng nói khác nhau, khiến nhân tộc cuối cùng đi vào con đường sai lầm.

Dù sao thì hắn cũng chỉ là thủ lĩnh nhân tộc 1500 năm trước nhưng không có nghĩa là người tương lai cũng kiên định tin tưởng hắn.

Đối với chuyện Phong Kỳ sẽ trở về sau 1500 năm, theo thời gian trôi qua, nó giống như một truyền thuyết hư vô mờ ảo, chắc chắn sẽ có người tương lai hoài nghi về điều này.

Giống như giấc mơ tương lai lần trước, ngay cả những người theo đuổi kiên định Bình Minh nhưng những người tương lai đó vẫn nghi ngờ rất nhiều về việc Phong Kỳ có trở về hay không.

Bây giờ khán lai, là hắn nghĩ nhiều rồi.

Hoàn toàn là do có quá nhiều kẻ giả mạo, khiến chiến sĩ thủ thành của nhân tộc không còn kiên nhẫn.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Xem ra tiếp theo còn có khâu xác minh thân phận của ngươi, ta khá tò mò là lão tổ tông nhân tộc mà tên này nhắc đến là ai, nếu ta đoán không nhầm thì có lẽ là đứa nhỏ.]

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức nảy ra một ý tưởng.

Ở lại đây chờ đợi cuộc kiểm tra danh tính không biết đến bao giờ mới đến, rõ ràng là không phải cách hay.

Nếu cuộc kiểm tra danh tính diễn ra sau vài ngày nữa, đến lúc đó nhân viên kiểm tra danh tính chưa đến, Tiểu Hắc sẽ đến trước.

"Những gì ngươi muốn biết ta đều đã nói cho ngươi rồi, ngươi có thể đưa ta đi không?"

Nhìn Phong Kỳ, Sinh Vật Trận Địa co rúm trong góc mặt lộ vẻ mong đợi.

"Tiễn ngươi lên đường."

Dứt lời, Phong Kỳ vung tay nắm lấy, lập tức Niệm Lực trói chặt lấy cổ của Sinh Vật Trận Địa này, đột nhiên siết chặt làm gãy cổ hắn.

Hết chương 1528.

Chương 1529. Quyền Lực Bất Diệt

Sau đó, một luồng khí huyết từ trên người Sinh Vật Trận Địa đã chết hiện ra, tràn vào cơ thể hắn.

[Hừ, tên tra nam máu lạnh vô tình, dùng xong là bỏ.]

Không để ý đến Lời Tự Thuật, hắn quay người nhìn về phía bức tường dày trước mặt, Niệm Lực bùng nổ ngay lúc này.

Tiếng vỡ vụn liên tiếp vang lên, chiếc tủ lạnh dày cộp sau vài giây chống đỡ đã ầm ầm sụp đổ.

Thân hình hắn được Niệm Lực nâng đỡ bay ra khỏi nhà tù băng giá, tầm mắt nhìn về phía trước, trước mặt là một hành lang, hai bên đều là nhà tù băng giá giam giữ tù nhân.

Thân hình tiếp tục bay về phía trước, đến cuối hành lang, Phong Kỳ dùng Niệm Lực hất tung bức tường kim loại dày cộp.

Tiếng động lớn lập tức thu hút sự chú ý của những chiến sĩ canh giữ nhà tù.

Nhưng Phong Kỳ không ra tay với họ, chỉ vươn tay, những chiến sĩ tiến đến gần bị định hình tại chỗ, hắn vung tay lần nữa, thân hình họ lùi lại, còn Phong Kỳ thì bay thẳng về phía lối ra.

Nhà tù băng giá có tổng cộng ba tầng, Phong Kỳ dùng cách vô cùng thô bạo để xông ra ngoài.

Khi hắn xông ra khỏi nhà tù băng giá, phát hiện bên ngoài đã có hàng trăm chiến sĩ nhân tộc toàn thân được trang bị vũ khí đang chờ hắn.

Không để ý đến họ, Phong Kỳ bay lên cao.

Hàng trăm chiến sĩ nghiêm trận dĩ đãi lúc này cũng đồng loạt tấn công hắn.

Sương mù băng giá lan tỏa với tốc độ cực nhanh, không khí nơi nó đi qua ngưng tụ thành những tinh thể băng màu xanh, nhanh chóng tiến về phía hắn.

Trong nháy mắt, sương mù băng giá bị Niệm Lực của hắn ngăn chặn, không thể tiến thêm được nữa.

Nhưng cuộc tấn công của các chiến sĩ Bình Minh vẫn chưa kết thúc, chỉ thấy hàng trăm chiến sĩ đổi vị trí, lập tức dưới chân xuất hiện một trận pháp màu xanh khổng lồ.

Vô số bức tường băng mọc lên từ mặt đất, trên không trung biến thành những chiếc vuốt băng khổng lồ, chụp về phía hắn.

Phong Kỳ được Niệm Lực bao bọc, thân hình nhanh chóng di chuyển giữa những bàn tay băng nhưng tốc độ lan rộng của lớp băng rất nhanh, một lần nữa bao vây hắn.

Phong Kỳ dứt khoát bùng phát toàn bộ Niệm Lực.

Ngay lập tức, những bức tường băng phong tỏa đường đi bắt đầu sụp đổ diện rộng nhưng những bức tường băng bên dưới vẫn nhanh chóng hình thành, đã tạo thành một ngọn núi băng trên không trung.

Đối mặt với thế công khó chịu như vậy, trong lòng Phong Kỳ ngược lại có chút vui mừng.

Mặc dù Mặc Nguyệt đã giành được chiến thắng cuối cùng nhưng hệ thống tu luyện của loài người không hoàn toàn sụp đổ, rõ ràng vẫn còn sức chiến đấu.

Bây giờ làm thế nào để chứng minh thân phận của mình, đã trở thành một vấn đề.

Theo lời kể của Sinh Vật Trận Địa trong nhà tù băng giá, trong thành Bình Minh có một vị lão tổ tông, hắn nghi ngờ vị lão tổ tông nhân tộc đó chính là đứa nhỏ.

Điều này cũng có thể thấy được từ năng lực hệ băng mà các chiến sĩ thủ thành của thành Bình Minh nắm giữ.

Hắn quyết định tiếp theo sẽ toàn lực chiến đấu, ép đứa nhỏ xuất hiện.

Nếu không thì toàn là người lạ ở thành Bình Minh, hắn thực sự khó có thể chứng minh được thân phận của mình.

Vết tích kết tinh màu vàng sẫm trên trán lúc này vỡ vụn, hóa thành khí huyết cuồn cuộn bao bọc lấy toàn thân.

Cùng với nhịp tim đập nhanh hơn, hình dạng Huyết Nguyên bá đạo hiện ra.

Nắm chặt tay, sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, thân hình hắn xoay chuyển trên không trung, đột nhiên tung nắm đấm xuống phía dưới.

Ầm!

Sóng khí huyết cuồn cuộn về phía trước, va chạm với ngọn núi băng, lập tức ngọn núi băng sụp đổ diện rộng, bóng nắm đấm màu máu tiếp tục tiến về phía trước một đoạn rất dài, cho đến khi sắp tiếp cận các chiến sĩ bên dưới thì mới tiêu tan.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của hàng trăm chiến sĩ, Phong Kỳ hạ cánh.

Nhìn Phong Kỳ cao hơn tám mét, toàn thân cơ bắp rắn chắc, hơi thở ra vào có sương máu hiện lên ở mũi và miệng, biểu cảm của họ căng thẳng.

Lúc này, tiếng còi báo động vang lên trong thành, rất nhiều bóng người từ bốn phương tám hướng ập đến chỗ hắn.

Rất nhanh, hàng vạn bóng người đã tạo thành một vòng vây lớn, bao vây hắn, sau đó còn có thêm nhiều bóng người nữa đang trên đường tới.

Nhận ra rằng đại chiến không thể tránh khỏi, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

Xem ra người tương lai không hiểu hết năng lực của hắn, trong đó có cả hình dạng Huyết Nguyên.

[Đại náo một trận đi, nếu đứa nhỏ ở đây, chắc chắn sẽ xuất hiện.]

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ chủ động tấn công.

Thân hình như một đoàn lửa máu, đột nhiên áp sát một chiến sĩ gần đó, cánh tay thô to đột nhiên đập vào tấm khiên trong tay chiến sĩ này, sức mạnh khủng khiếp khiến hắn ta cùng tấm khiên bay ra ngoài, tấm khiên trong tay còn vỡ tan trên không trung, hóa thành những mảnh vỡ bay ngang.

Tiếp theo, thân hình hắn liên tục lóe lên, liên tục có chiến sĩ bị đánh bay dưới sức mạnh to lớn của hắn.

Nhưng những bóng người chiến sĩ Bình Minh bao vây ngày càng nhiều.

Hết chương 1529.

Chương 1530. Hành Trình Cuối Cùng

Nhưng thế công của họ đối với Phong Kỳ không có nhiều sát thương, thậm chí không thể xuyên thủng lớp phòng ngự bằng thịt của hắn, chỉ cần hình dạng Huyết Nguyên không biến mất, hắn hoàn toàn có thể lập nên thế bất bại.

Dưới thế công bạo lực của hắn, liên tục có chiến sĩ bay ngang, ngã xuống đất mất đi khả năng chiến đấu.

Hắn giống như một con thú dữ thức tỉnh từ thời xa xưa, với tư thế hung hăng, chiến đấu với các chiến sĩ thủ thành trong thành Bình Minh.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã cố gắng dùng lời nói để chứng minh thân phận của mình nhưng rõ ràng các chiến sĩ thủ thành không có ý định nói chuyện với hắn, rõ ràng là muốn bắt hắn trước rồi mới xác minh thân phận.

Trong lúc chiến đấu, Phong Kỳ cũng không dùng hết sức.

Hắn rất rõ sức mạnh của mình khủng khiếp đến mức nào.

Một khi dùng sức quá mạnh, rất có thể sẽ giết chết chiến sĩ Bình Minh, từ đó xóa sổ hắn ta khỏi dòng thời gian.

Vì vậy, hắn đã chọn cách đơn giản và thô bạo nhất, dùng sức mạnh để đột phá và đột phá qua lại.

Dưới thế công cuồng bạo của hắn, phòng tuyến của chiến sĩ Bình Minh liên tục bị hắn đánh tan.

Cuối cùng, Phong Kỳ nghe thấy một giọng nói êm tai vang lên từ xa:

“Đội hai, đi mời lão tổ tông.”

Ngay sau đó, một đội trong vòng vây nhanh chóng rời đi.

Nhận ra rằng lão tổ tông của nhân tộc sắp xuất hiện, thế công của Phong Kỳ lập tức thu lại, toàn bộ quá trình chủ yếu là phòng thủ.

Hơn mười phút sau, số chiến sĩ Bình Minh trong vòng vây đã lên tới hơn mười vạn.

Phong Kỳ cũng cuối cùng cảm thấy áp lực.

Những chiến sĩ Bình Minh này có thủ đoạn tấn công rất kỳ lạ, những mũi băng đâm vào người không gây nhiều sát thương, thậm chí không thể xuyên thủng lớp phòng ngự bằng thịt của hắn nhưng hắn có thể cảm nhận rõ ràng có từng luồng hàn khí thấm vào cơ thể.

Càng ngày càng có nhiều hàn khí thấm vào cơ thể, hắn dần cảm thấy hành động trở nên cứng đờ, đây rõ ràng là một loại năng lực sát thương chồng chất, nếu tiếp tục chiến đấu, hắn có thể sẽ chết ở đây.

Ngoài ra, khí huyết trong cơ thể cũng sắp cạn kiệt.

Thời gian tiếp tục trôi, ngay khi Phong Kỳ quyết định mở Thần thể thì thấy một bóng người bay lên ở chân trời, giống như một mặt trời màu xanh, tỏa ra ánh sáng xanh lam.

Quả cầu lửa xanh này chỉ lóe lên vài cái đã từ chân trời xa xôi xuất hiện trước mặt hắn.

Khi ngọn lửa xanh tan đi, một bóng người mặc áo choàng trắng, tóc bạc trắng hiện ra, hắn ta một tay chắp sau lưng, kiêu ngạo đứng lơ lửng trên không.

Thấy người này, các chiến sĩ Bình Minh gần đó đều lộ vẻ mừng rỡ, cung kính cúi đầu:

“Lão tổ tông.”

“Lão tổ tông, có cường địch lĩnh vực đến phạm.”

Một chiến sĩ Bình Minh đứng đầu lúc này đến bên lão giả tóc bạc, cung kính mở miệng.

Nhưng bóng người tóc bạc không để ý, ánh mắt hắn ta nhìn chằm chằm Phong Kỳ, đồng tử run rẩy dữ dội.

Trong nháy mắt, Phong Kỳ nhìn thấy trong mắt hắn ta rất nhiều cảm xúc phức tạp.

“Tiểu tử, lâu rồi không gặp.”

Phong Kỳ lúc này giải tán thân xác bằng máu thịt, ngưng tụ thành người, sau đó nhìn bóng người tóc bạc già nua cười toe toét.

“Cờ… Cờ thúc.”

…

Nhìn khuôn mặt quen thuộc trước mặt, đôi môi Trương Đạo Văn khẽ run.

Ngay cả hắn ta cũng không chỉ một lần nghi ngờ về sự thật mà Úy Vi đã nói ra năm đó.

Sau khi cứu Cờ thúc không thành, Úy Vi đã đưa hắn ta đến phòng thí nghiệm riêng, ở đó nói cho hắn ta một bí mật.

Bà nói, Phong Kỳ có khả năng xuyên qua dòng thời gian, ngay cả khi chết cũng sẽ trở về tương lai sau 1500 năm nữa.

Khi nghe những lời này, ý nghĩ đầu tiên của hắn ta là cảm thấy vô lý.

Trải qua hơn trăm năm chiến đấu ở tiền tuyến khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành, hắn ta đã từng thấy đủ loại lĩnh vực kỳ lạ, cũng từng thấy các chủng tộc sinh mệnh nắm giữ đủ loại năng lực thiên phú khác nhau.

Hắn ta tự nhận mình đã hiểu biết rộng rãi nhưng chưa từng nghe nói đến cái gì gọi là "Xuyên thời gian."

Trong nhận thức của hắn ta, chết là chết, sau khi sự sống tan biến, căn bản không thể đột nhiên xuyên thời gian, rồi vào một ngày nào đó trong tương lai sẽ sống lại.

Huống chi sự sống lại này không giống với các pháp môn đặc biệt như "Mượn xác hoàn hồn", mà là sự sống lại đột ngột không nhờ vào nguồn lực bên ngoài.

Năng lực này đã vượt ra khỏi phạm vi kiến thức mà hắn ta học được.

Vì vậy, hắn ta không chỉ một lần nghi ngờ rằng đây là một lời nói dối thiện ý mà bà Úy Vi đã bịa ra cho mình, mục đích là hy vọng hắn ta có thể buông bỏ mối hận tạm thời, sau đó dựa vào động lực này để không ngừng trưởng thành.

Bởi vì lúc đó hắn ta căn bản không thể là đối thủ của Kiếm Tịch.

Thời gian trôi đi, tuổi tác của hắn ta ngày càng lớn, kiến thức học được ngày càng nhiều, sự hiểu biết về thế giới này cũng không ngừng tăng lên theo tuổi tác.

Hết chương 1530.

Chương 1531. Quyết Tâm Bảo Vệ

Cho đến ngày nay, hắn ta đã không còn mong đợi sự xuất hiện của Cờ thúc nữa.

Bởi vì hắn ta biết rằng năm đó bà Úy Vi và Mê thúc đều nói dối, căn bản không thể biến thành sự thật.

Nhưng giờ phút này, cảnh tượng chỉ có trong mơ đã biến thành hiện thực.

Mọi thứ bây giờ giống như một giấc mơ, bóng người khiến hắn ta vô cùng nhớ nhung đã xuất hiện.

Cờ thúc sống sờ sờ đứng trước mặt mình.

Lúc này, Cờ thúc không còn là dáng vẻ già nua trước khi sự sống lụi tàn nữa, mà là Cờ thúc trong ký ức thời thơ ấu của hắn ta, ngay cả nụ cười trên mặt cũng giống hệt Cờ thúc lúc đó.

Vô số hình ảnh ký ức không ngừng hiện lên trong đầu.

Kể từ khi biết chuyện, hắn ta đã lớn lên dưới sự đồng hành của Cờ thúc, nhận thức về thế giới cũng được mở rộng dần dần dưới sự giảng giải của Cờ thúc.

Niềm vui và sự khổ luyện gian khổ thời thơ ấu đều không thể tách rời khỏi bóng hình luôn nở nụ cười ấy.

Vượt qua thời thơ ấu, Cờ thúc vẫn là người dẫn đường trên con đường trưởng thành của hắn.

Hắn còn nhớ rõ lần đầu tiên mình ra tiền tuyến, đối mặt với cuộc sống tiền tuyến tàn khốc, đặc biệt là khi đồng đội chết

bên cạnh mà hắn bất lực, khiến lòng hắn không thể bình tĩnh, tràn đầy hoang mang và sợ hãi.

Ngay khi trở về tiền tuyến tiếp tế, hắn đã gọi điện cho Cờ thúc.

Cảm giác đó giống như một đứa trẻ bị bắt nạt bên ngoài cố gắng tìm cha mẹ để tìm sự an ủi, sự phụ thuộc vào Cờ thúc đã trở thành một thói quen bản năng.

Trong điện thoại, Cờ thúc kiên nhẫn khuyên nhủ, giúp hắn vượt qua sự dày vò.

Còn rất nhiều tình huống tương tự khác.

Mỗi khi gặp phải khó khăn hoặc có tâm sự không giải tỏa được, Cờ thúc đều là chỗ dựa của hắn.

Cho dù cuộc sống tiền tuyến có nhiều buồn phiền, đau khổ đến đâu, hắn đều có thể tìm thấy thuốc giải ở Cờ thúc.

Theo tuổi tác ngày càng lớn, hắn dần trưởng thành nhưng tình cảm với Cờ thúc vẫn không thay đổi, ngược lại còn sâu sắc hơn theo sự hiểu biết của hắn về Cờ thúc.

Cho đến khi ngọn núi này sụp đổ ở Lãnh Đông Thành.

Khoảnh khắc đó, lòng hắn tràn ngập phẫn nộ và hận thù.

Hắn vẫn chưa sử dụng loại thuốc đặc hiệu do Cờ thúc nghiên cứu nhưng Cờ thúc đã rời khỏi thế giới này trước một bước.

Lời hứa chăm sóc Cờ thúc khi ra tiền tuyến, theo sự sụp đổ của Cờ thúc, cũng tan thành mây khói.

Hắn thề rằng sẽ báo thù cho mối thù máu này.

Sau khi chịu tang Cờ thúc, hắn bắt đầu luyện tập để trở nên mạnh mẽ hơn.

Lúc đó hắn chỉ có một suy nghĩ.

Cho dù lời bà Úy Vi có đúng hay không, vì không thể chăm sóc Cờ thúc nữa, hãy dùng máu của kẻ thù để tế linh hồn Cờ thúc trên trời.

"Tiểu Văn."

Tiếng gọi của Phong Kỳ cắt ngang dòng ký ức đang chập chờn trong đầu, Trương Đạo Văn ngẩng đầu nhìn thẳng vào Phong Kỳ, đôi mắt đột nhiên ươn ướt.

"Lão tổ tông."

Nhìn thấy lão tổ tông thân hình run rẩy, những chiến sĩ nhân tộc bên cạnh đều tỏ ra khó hiểu.

Theo tầm mắt của lão tổ tông nhìn về phía Phong Kỳ, rồi kết hợp với những lời hắn nói trong trận chiến vừa rồi, chiến sĩ này há hốc mồm, trong đầu hiện lên một suy đoán khó tin.

Hắn biết đôi chút về câu chuyện giữa lão tổ tông và danh nhân lịch sử Phong Kỳ thông qua sách sử.

Có thể khiến lão tổ tông luôn bình tĩnh đối mặt với kẻ địch lĩnh vực trở nên kích động như vậy, thân phận của kẻ địch đến phạm này đã quá rõ ràng.

"Lão tổ tông…"

Chưa đợi hắn nói hết lời, Trương Đạo Văn đã nhẹ giọng nói:

"Đưa họ đi, ta có lời muốn nói với… hắn."

Ngập ngừng một lát, chiến sĩ này cung kính gật đầu, rồi vẫy tay về phía xa.

Rất nhanh, đám đông đã tản đi.

Lúc này, Trương Đạo Văn bay đến trước mặt Phong Kỳ, há miệng muốn nói gì đó nhưng không biết phải mở lời như thế nào.

Vô vàn suy nghĩ trong khoảnh khắc này hóa thành tiếng nấc nghẹn ngào:

“Cờ thúc…”

“Tiểu Văn, những năm qua vất vả rồi.” Phong Kỳ đưa tay phải ra, vỗ mạnh vào vai Trương Đạo Văn.

Hình ảnh như thể dừng lại ở khoảnh khắc này, Trương Đạo Văn tóc bạc phơ và Phong Kỳ vẫn còn trẻ nhìn nhau, cuối cùng cả hai đều nở nụ cười trên khuôn mặt.

“Cờ thúc, cháu có rất nhiều điều muốn nói với chú.”

Đối mặt với Phong Kỳ, vị lão tổ tông không giận mà uy trên khuôn mặt của tộc nhân này nở nụ cười, khí thế trên người tự động tan biến.

“Vừa hay, ta cũng có rất nhiều điều muốn hỏi ngươi.”

…

Trong hoàng hôn huyết nguyệt, Phong Kỳ và Trương Đạo Văn ngồi trên đỉnh tượng điêu khắc Phong Kỳ cao hơn trăm mét ở trung tâm thành Bình Minh, Trương Đạo Văn nhẹ giọng kể lại mọi chuyện mà Tinh Thành đã trải qua sau khi hắn rời đi.

Đối với Phong Kỳ mà nói, lần cuối cùng hắn gặp Trương Đạo Văn là trước khi hắn đến Lãnh Đông Thành.

Chỉ mới trôi qua vài ngày.

Nhưng đối với Trương Đạo Văn mà nói, đó lại là 1500 năm tháng dài đằng đẵng.

Trong khoảng thời gian này, hắn đã trải qua quá nhiều quá nhiều, quá trình dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy càng tràn đầy gian khổ và cay đắng.

Hết chương 1531.

Chương 1532. Sức Mạnh Vô Song

Chỉ là những đau khổ này, Trương Đạo Văn vẫn luôn đè nén trong lòng, chưa từng thể hiện ra trước hậu bối nhân tộc.

Hắn đã gánh vác lá cờ nhân tộc này, vì vậy hắn biết mình không thể để lộ ra mặt yếu đuối trước mặt tộc nhân, chắc chắn phải mang đến cho tộc nhân sự tự tin vô hạn.

Nhưng trước mặt Phong Kỳ, Trương Đạo Văn hoàn toàn buông bỏ sự phòng bị và ngụy trang, giống như trước đây, hắn phàn nàn và kể lại những trải nghiệm của mình với Phong Kỳ.

Phong Kỳ giống như một người lắng nghe, mỉm cười im lặng lắng nghe Trương Đạo Văn kể chuyện.

Lúc này, Trương Đạo Văn kể về lần đầu tiên hắn và Mê Vụ Chi Chủ đến Lãnh Đông Thành để trả thù.

Úy Vi kể trong thư rằng Trương Đạo Văn đã thảm bại trong trận chiến này, may nhờ Mê Vụ Chi Chủ có mặt mới đưa hắn bị thương nặng trở về.

Nhưng trong lời kể của Trương Đạo Văn, có thêm nhiều chi tiết hơn.

Khi Trương Đạo Văn nói rằng mình đã nhìn thấy thi thể của Mộc Tinh ở Lãnh Đông Thành, đồng tử của Phong Kỳ đột nhiên co lại:

"Ngươi đã gặp Mộc Tinh?"

"Ừ, lúc đó cô ấy đã chết rồi."

Vừa dứt lời, Trương Đạo Văn giơ tay lên, một luồng sương mù màu xanh lam tỏa ra, cuối cùng tạo thành một tấm gương ghi lại hình ảnh.

Khi sương mù tan đi, cảnh tượng Lãnh Đông Thành hiện ra trên tấm gương.

Lãnh Đông Thành trong hình đã trở thành đống đổ nát, ở trung tâm đống đổ nát này, một lá cờ được dựng cao, cơ thể rũ xuống của Mộc Tinh bị lá cờ đâm thủng, treo ở đỉnh lá cờ.

Nhìn thấy cảnh này, ngọn lửa giận dữ trong lòng Phong Kỳ bùng cháy ngay lập tức.

"Kiếm Tịch bây giờ còn sống không?"

"Với sự giúp đỡ của Mê thúc, Kiếm Tịch đã bị ta đích thân giết chết…"

Trong lời kể của tiểu tử này, Phong Kỳ dần hiểu được tình hình lúc đó.

Sau trận chiến ở Lãnh Đông Thành, tiểu tử này đã phải chịu thất bại thảm hại, sự cấp thiết trả thù trong lòng hắn cũng trở thành động lực để hắn trưởng thành sau khi vết thương bình phục.

Trong khoảng thời gian đó, hắn dành phần lớn thời gian để rèn luyện bản thân.

Để thực lực có thể phát triển tốt hơn, hắn không ngừng khai phá tiềm năng huyết mạch của mình, không ngừng hoàn thiện công pháp tu luyện do mình sáng tạo, tốc độ trưởng thành trong khoảng thời gian đó rất nhanh.

Trong thời gian này, tộc Kiếm cũng đã tiến hành cuộc tấn công thăm dò vào Tinh Thành và cuối cùng đã biến thành cuộc tấn công toàn diện.

Với sự giúp đỡ của tộc Mê Vụ, Tinh Thành và tộc Kiếm đã có cuộc giao chiến dữ dội.

Đối mặt với Kiếm Tịch mạnh mẽ lúc bấy giờ, ngay cả khi hắn liên thủ với tộc Mê Vụ, hắn vẫn phải đối phó rất vất vả.

Ngay khi cục diện sắp hoàn toàn sụp đổ, Ma Đao lại một lần nữa xuất hiện.

Cũng chính sự xuất hiện của Ma Đao đã mang đến cho họ thời gian nghỉ ngơi.

Sau trận chiến với Ma Đao, Kiếm Tịch một lần nữa bị thương nặng, mặc dù đánh lui được Ma Đao nhưng hắn không thể quan tâm đến Tinh Thành nữa.

Dựa vào khoảng thời gian đó, tiểu tử này và Mê Vụ Chi Chủ đã tiến hành một cuộc hành động tiêu diệt tộc Kiếm.

Trận chiến này kết thúc, tộc Kiếm gần như bị tiêu diệt hoàn toàn, chỉ có một mình Kiếm Tịch trốn thoát được.

Nhưng Kiếm Tịch mất đi tộc nhân lại trở nên đáng sợ hơn.

Không còn vướng bận tộc nhân, hành động phá hoại của Kiếm Tịch đối với Tinh Thành trở nên điên cuồng hơn, thường xuyên xâm phạm, gây ra tổn thất không thể cứu vãn cho Tinh Thành.

Tinh Thành cũng dần suy tàn trong khoảng thời gian đó.

Ngay cả tộc Mê Vụ cũng bị Tinh Thành liên lụy, chỉ có thể mỗi lần phái lực lượng đến giúp Tinh Thành chống lại Kiếm Tịch điên cuồng.

Những ngày như vậy kéo dài hơn trăm năm.

Cuối cùng, Mê Vụ Chi Chủ đã đưa ra quyết định, hắn quyết định hy sinh bản thân để hoàn thành tương lai của hai tộc.

Một âm mưu giết Kiếm Tịch bắt đầu được sắp đặt.

Kết cục cuối cùng là Mê Vụ Chi Chủ tử trận, tiểu tử này đích thân giết chết Kiếm Tịch bị thương nặng.

Sau trận chiến này, mặc dù loài người và tộc Mê Vụ giành được chiến thắng cuối cùng nhưng cũng phải trả giá rất đắt.

Tinh Thành suýt nữa đã trở thành đống đổ nát, hơn một nửa chiến sĩ tử trận, còn ảnh hưởng đến rất nhiều cư dân vô tội trong thành.

Cuối cùng, tộc Mê Vụ mang theo Hạt ý chí kỳ tích, quyết định tiếp tục phát triển tộc đàn trong những năm tháng sau này, rồi chờ Mê Vụ Chi Chủ hồi sinh.

Còn tiểu tử này thì dẫn đầu những người còn lại của nhân tộc bắt đầu di chuyển đến thành Bình Minh.

Diện tích của thành Bình Minh nhỏ hơn nhiều so với Tinh Thành nhưng lãnh thổ thu hẹp lại thuận lợi hơn cho việc phòng thủ, đồng thời thành Bình Minh là thành phố mới của loài người, có hệ thống phòng thủ hoàn thiện hơn và có nơi trú ẩn dưới lòng đất.

Trong những năm tháng sau đó, tiểu tử này đã dẫn dắt nhân loại giao chiến với nhiều chủng tộc khác nhau.

Loài người cũng đã từng chào đón sự phát triển nhanh chóng trong khoảng thời gian đó, thực lực tổng hợp ngày càng mạnh mẽ.

Hết chương 1532.

Chương 1533. Cuộc Chiến Bất Tận

Cho đến khi Mặc Nguyệt xuất hiện, từng chút một xâm thực mặt trời.

Quá trình này đối với loài người và Trương Đạo Văn tràn đầy tuyệt vọng, họ chỉ có thể trơ mắt nhìn thế giới loài người diệt vong nhưng lại bất lực.

Đặc biệt là trận chiến cuối cùng giữa Mộ Trảo và Mặc Nguyệt.

Thú triều che trời lấp đất vượt không gian mà đến, loài người chỉ có thể co cụm trong thành Bình Minh, lo sợ ngày mai có còn đến nữa không.

Khi Mộ Trảo tử trận, hệ thống tu luyện của loài người cũng sụp đổ theo.

Cũng chính từ lúc đó, tiểu tử này bắt đầu xây dựng con đường tu luyện và trưởng thành mới cho loài người.

Pháp môn tu luyện hệ băng hoàn toàn mới thực ra không phù hợp với loài người nhưng hiện tại nó đã trở thành pháp môn tu luyện duy nhất của loài người trong thế giới mới dưới sự chiếu sáng của Mặc Nguyệt.

Còn về tộc Mê Vụ, sau khi Mê Vụ Chi Chủ chết thì mất liên lạc.

Trong thành Bình Minh cũng chưa thiết lập được đường hầm không gian liên lạc với tộc Mê Vụ, chỉ có một pháp trận

truyền tống không gian ổn định còn sót lại trong đống đổ nát của Tinh Thành.

Tiểu tử này đã từng thử sửa chữa nó nhưng phát hiện ra rằng mặc dù pháp trận truyền tống ổn định này được sửa chữa nhưng liên lạc với đầu bên kia đã bị cắt đứt.

Về vấn đề này, tiểu tử này đưa ra phỏng đoán rằng, có lẽ tộc Mê Vụ ở đầu bên kia đã di chuyển… cũng có thể đã bị chủng tộc mạnh xâm phạm, diệt vong.

…

Tiểu tử này kể lại chuyện cũ, nhìn về phía bầu trời xa xăm umber, trong mắt tràn đầy hồi ức.

Phong Kỳ ngồi bên cạnh lắng nghe trong im lặng.

Hắn có thể cảm nhận được sự gian nan trên con đường dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy của tiểu tử này.

Sau khi hắn rời đi, thế hệ quản lý mới của Tinh Thành đã tiếp quản, giương cao ngọn cờ Bình Minh dẫn dắt nhân tộc tiếp tục tiến bước, sau khi thế hệ này ra đi, tiểu tử này đã giương cao ngọn cờ Bình Minh, cho đến tận ngày nay.

Nhân tộc yếu đuối, dù là tiềm lực huyết mạch hay pháp môn tu luyện đều không thể sánh được với các chủng tộc mạnh trong lĩnh vực.

Gần như một mình tiểu tử này đã gánh vác sự tiến bộ và trưởng thành của nhân tộc, chống lại vô số kẻ thù xâm phạm.

Vì vậy, hắn được những người đời sau kính trọng gọi là Tổ tiên, càng là kim chỉ nam trong lòng nhân tộc hiện nay.

“Tiểu Văn, vất vả rồi.” Lúc này, Phong Kỳ chân thành cảm ơn.

“Chú Kỳ… Tôi già rồi, e là không đi được xa nữa.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức im lặng.

Trong lời kể của tiểu tử này, hơn nghìn năm qua hắn đã giao chiến với nhiều cường địch của các tộc, cũng từng vì muốn giành tài nguyên mà cướp bóc các tộc khác, trong những trận chiến lớn nhỏ, trên người hắn đã để lại nhiều vết thương tiềm ẩn.

Có thể chống đỡ đến ngày hôm nay, đã đi đến mức gần như cạn kiệt dầu đèn, dù muốn tiếp tục kiên trì nhưng cũng bất lực.

Khi Trương Đạo Văn nói "Tôi già rồi", Phong Kỳ nhìn thấy trong mắt hắn sự mệt mỏi và không cam lòng.

"Tôi đã phụ lòng mong đợi của chú, không thể đưa nhân tộc lên đỉnh cao."

Nói xong, Trương Đạo Văn tóc đã bạc trắng, giọng nói đột nhiên nghẹn ngào, đôi mắt xanh đục ngầu lấp lánh nước mắt.

Phong Kỳ không biết phải an ủi như thế nào.

Đối với Trương Đạo Văn lúc này, bảo vệ nhân tộc không còn là trách nhiệm, dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy cũng không chỉ là để kế thừa ý chí của hắn, mà đã trở thành ước mơ và mong đợi trong lòng hắn.

Rùa thần tuy sống lâu nhưng cũng có lúc phải chết.

Lúc này, tiểu tử này giống như ngọn nến trước gió, khó có thể tiếp tục dẫn dắt nhân tộc đi tiếp.

Mất đi Trương Đạo Văn, vị thần hộ mệnh này, đối với nhân tộc mà nói càng là cơn ác mộng.

Trong thế giới mới tàn khốc này, nơi kẻ thù mạnh mẽ vây quanh, tương lai của loài người sẽ không còn lối thoát, mọi nỗ lực sau này giống như giãy giụa trong tuyệt vọng, cho đến khi nền văn minh diệt vong.

Hắn hiểu sự không cam lòng trong lòng Trương Đạo Văn nhưng không thể đưa ra bất kỳ lời đảm bảo hay an ủi nào.

Ngay lúc này, Trương Đạo Văn với đôi mắt lấp lánh nước mắt quay sang nhìn hắn:

"Chú Kỳ, ảnh hưởng chồng chất của cảm xúc tiêu cực của chú hẳn là nghiêm trọng hơn rồi phải không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ gật đầu:

"Sau khi đọc xong ký ức của dòng thời gian này, ảnh hưởng chồng chất của cảm xúc tiêu cực đã biểu hiện trên người tôi."

Nói xong, Phong Kỳ giơ cánh tay phải lên.

Chỉ thấy cánh tay phải của hắn có những vết đen, lan từ lòng bàn tay đến vai.

Lúc này, Trương Đạo Văn gật đầu:

"Chú Mê nói rằng ở dòng thời gian trước, chú ấy đã đưa chú đến đài luyện tâm của tộc Huyết Hồn, lúc đó tôi còn tưởng chú Mê vẫn đang thông đồng với bà Úy Vi để tiếp tục bịa chuyện lừa tôi… Bây giờ tôi có thể chắc chắn rồi, tôi biết tộc Huyết Hồn ở đâu, có lẽ có thể đưa chú đi trải qua thử thách luyện tâm một lần nữa, làm như vậy tuy không thể loại bỏ hoàn toàn ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực đối với chú nhưng có thể giúp chú tạm thời làm chậm lại ảnh hưởng chồng chất của cảm xúc tiêu cực."

Hết chương 1533.

Chương 1534. Trận Pháp Huyết Hồn

“Được.” Phong Kỳ dứt khoát gật đầu.

Lúc này, Trương Đạo Văn nắm lấy vai Phong Kỳ, đưa tay đẩy về phía trước, lập tức băng sương từ cơ thể hắn lan tỏa về phía trước, ở phía trước không xa xé rách một lỗ đen không gian.

Lúc này, Trương Đạo Văn nắm lấy vai Phong Kỳ, dẫn hắn bước vào đường hầm không gian.

….

Đi qua đường hầm không gian, khi tầm mắt một lần nữa rõ ràng, Phong Kỳ phát hiện mình đã đến tộc địa của tộc Huyết Hồn.

Nhìn về phía trước, là vô số đảo nổi.

Mỗi hòn đảo có vị trí cao thấp khác nhau, được kết nối với nhau bằng những sợi xích năng lượng màu đen, như chúng tinh củng nguyệt vây quanh một hòn đảo nổi siêu lớn như núi ở trung tâm.

Ở chính giữa hòn đảo, lá cờ màu đỏ sẫm dựng cao tung bay trong gió, dường như có một sức mạnh bí ẩn hút lấy ý thức của hắn, như muốn nuốt chửng linh hồn hắn.

Đối với lá cờ này, trong giấc mơ tương lai trước đó, Mê Vụ Chi Chủ đã giải thích.

Hắn nói lá cờ này tên là “Huyết Hồn Kỳ”, là một thần vật kỳ diệu, đồng thời cũng là bảo vật lập nghiệp của tộc Huyết

Hồn.

Tất cả sinh mạng bị tộc Huyết Hồn giết chết, hồn phách đều bị giam vào trong Huyết Hồn Kỳ, trở thành một phần sức mạnh của nó.

Đến năm 1500 sau Công nguyên.

Không biết có bao nhiêu hồn phách bị giam giữ trong lá cờ Huyết Hồn này, vung cờ có thể triệu hồi hàng ức hung linh trợ chiến, mạnh hơn nhiều so với trận kiếm linh trăm vạn của Kiếm Tịch.

Lá cờ này cũng là bảo đảm vững chắc nhất để tộc Huyết Hồn có thể trở thành một trong tám đại tộc của thế giới tương lai.

Lúc này dưới chân bọn họ là một bệ đá hình thành từ những mảnh vỡ của một hòn đảo rộng khoảng 10 mét vuông.

Gần đó còn có rất nhiều bệ đá lơ lửng như vậy, mỗi khi có xoáy không gian xuất hiện, bệ đá lơ lửng sẽ tự động cảm ứng bay tới, đón lấy những bóng người bước ra từ đường hầm không gian.

“Chú Kỳ, chúng ta đi thôi.”

Nói xong, dưới chân Trương Đạo Văn xuất hiện băng sương, nâng hắn bay về phía một hòn đảo nhỏ bên dưới đảo chính của tộc Huyết Hồn.

Trong lúc bay, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

“Tiểu Văn, trước đây ngươi đã đến đây chưa?”

“Đã đến nhưng không đến đài tu luyện, ngoài đài tu luyện, tộc Huyết Hồn còn mở cửa cho bên ngoài rất nhiều cơ sở khác, ví dụ như chợ giao dịch, ngoài những thế lực đang giao chiến với tộc Huyết Hồn gần đó, các thế lực bên ngoài chỉ cần cung cấp tài nguyên là có thể sử dụng cơ sở của tộc Huyết Hồn, đây

cũng được coi là một kênh thu nhập tài nguyên bổ sung của tộc Huyết Hồn, mỗi năm đều có thể mang lại cho tộc Huyết Hồn một khoản thu nhập không nhỏ.”

Bay một lúc lâu, bọn họ đến hòn đảo nhỏ bên dưới đảo chính của tộc Huyết Hồn, bắt đầu hạ cánh.

Lúc này, một Bóng Đen không biết từ đâu xuất hiện, chặn trước hướng đi của bọn họ.

Sau một thoáng mơ hồ, Phong Kỳ nhìn rõ dung mạo của kẻ cản đường.

Nó có đôi mắt đỏ sẫm, hình dạng giống người, cao khoảng một mét sáu, trên người mặc một chiếc áo sa mỏng màu đen không biết làm từ chất liệu gì, trên cánh tay phải có hình xăm một lá cờ màu đỏ sẫm, trên má trái và má phải đều có ba đường chéo màu đỏ sẫm.

Ánh mắt của nó lạnh lùng, lúc này trầm giọng nói:

“Đến đây có mục đích gì?”

Đối mặt với câu hỏi, tiểu gia hỏa đưa tay ấn vào huyệt thái dương, chỉ thấy một luồng lưu quang bị nó kéo ra khỏi huyệt thái dương, cuối cùng hóa thành một viên pha lê lấp lánh trong lòng bàn tay của tiểu gia hỏa:

“Mượn đài tu luyện một chút.”

Thành viên tộc Huyết Hồn đưa tay nhận lấy viên pha lê màu vàng mà tiểu gia hỏa đưa tới, sau khi kiểm tra bằng ý thức thì lạnh lùng nói:

“Tài nguyên không đủ, chỉ cho một người vào.”

Nghe vậy, tiểu gia hỏa không hề ngạc nhiên, mà gật đầu rồi nhìn Phong Kỳ nói:

“Chú Kỳ, chú vào đi, ta ở ngoài chờ.”

Thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ dâng lên một tia áy náy.

Có thể thấy, tài nguyên trên người tiểu gia hỏa rất eo hẹp nhưng với thực lực của tiểu gia hỏa thì hoàn toàn có thể phát triển tốt hơn.

Rõ ràng là nó đã giao hết tài nguyên cho những người tộc người trong thành Bình Minh.

Trong lòng thở dài, hắn vẫn gật đầu nói:

"Được."

Lúc này, tiểu gia hỏa đưa tay vỗ vào lưng hắn, hắn chỉ thấy một luồng hơi lạnh xâm chiếm sau lưng, tiếp theo tầm mắt mơ hồ trong chốc lát, đợi đến khi rõ ràng trở lại thì hắn phát hiện mình đã xuất hiện trong đài tu luyện.

Đài rộng bằng sân bóng đá, được bao phủ bởi một chất liệu gần như trong suốt.

Lúc này trên đài đã có hàng chục bóng người đang tiến hành khiêu chiến tâm luyện.

Trong hơi thở, chất bí ẩn tràn vào cơ thể, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy đầu óc choáng váng, tầm nhìn bắt đầu trở nên mơ hồ.

Nhận ra mình sắp bước vào lĩnh vực tâm luyện, hắn lập tức tìm một góc ngồi xếp bằng xuống.

Rất nhanh, tầm nhìn quay cuồng.

Trong nháy mắt, vô số sợi tơ màu sắc hiện ra trước mắt, tiếp theo đó là những bức tượng mờ ảo xuất hiện trong tầm mắt, cảm giác lịch sử nặng nề ập đến.

Hết chương 1534.

Chương 1535. Hành Trình Tương Lai

Những vết tích loang lổ trên bức tượng tràn ngập hơi thở của thời gian vô tận.

Có tổng cộng mười tám bức tượng, mỗi bức tượng đều có một viên đá quý được khảm trên huyệt thái dương.

Trong đó, đá quý trên hai bức tượng đầu tiên đã tối đi, rõ ràng là liên quan đến việc hắn đã vượt qua hai lần khiêu chiến tâm luyện.

Hai lần khiêu chiến trước lần lượt là Hành lộ nan và Trường sinh nan.

Trong đó, Hành lộ nan cần phải đi bộ ba mươi vạn dặm mà không có bất kỳ năng lực đặc biệt nào, chân đạp sơn hà, đo đạc thế giới.

Trường sinh nan thì cần hắn trải nghiệm cái chết hết lần này đến lần khác, trong cái chết tìm kiếm phương pháp trường sinh.

Hai thử thách này đều là sự tôi luyện tâm hồn.

Mỗi thử thách đều không dễ hoàn thành nhưng mỗi lần hoàn thành thử thách đều có thể khiến tâm cảnh của hắn được thăng hoa.

Đây cũng là lý do mà khiêu chiến tâm luyện có thể kiềm chế cảm xúc tiêu cực.

Mặc dù khiêu chiến tâm luyện không thể xóa bỏ cảm xúc tiêu cực nhưng nó giống như mở rộng ao chứa cảm xúc tiêu

cực, giúp hắn có thể chứa đựng nhiều cảm xúc tiêu cực hơn.

Lúc này, trong mười tám bức tượng, bức tượng thứ ba từ trái sang phải mở mắt.

Đá quý được khảm trên trán bức tượng lập tức tỏa sáng.

Chỉ thấy bức tượng vung tay chỉ về phía hắn, thế giới trước mắt hắn bị ngón tay đâm thủng, bắt đầu bong ra như thủy tinh vỡ.

Trước khi ý thức ngất đi, hắn nghe thấy trong đầu vang lên giọng nói già nua:

[Vạn sự đều khổ, chỉ có tự độ, mười tám nan quan thứ ba, tâm ý nan!]

Giọng nói già nua vang vọng trong đầu, theo cảnh tượng trước mắt hoàn toàn vỡ vụn, bóng tối hoàn toàn bao trùm hắn.

Ý thức cũng chìm vào tĩnh lặng trong khoảnh khắc này.

Không biết qua bao lâu, tiếng va chạm trên đầu đánh thức hắn khỏi giấc ngủ.

Chậm rãi ngẩng đầu lên, tầm nhìn từ mơ hồ trở nên rõ ràng, hắn kinh ngạc phát hiện mình đang ngồi trong lớp học quen thuộc, bên cạnh là người bạn tốt Mạc Phi, quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, nắng đẹp.

Nhìn lên bục giảng, lão Vương đứng trong bóng nắng loang lổ, đang nhìn hắn với vẻ mặt tức giận.

“Phong Kỳ, tôi bảo cậu đứng lên trả lời câu hỏi!”

Lúc này, Phong Kỳ đã mất đi ký ức về mười tám nan quan, ký ức trong đầu vẫn dừng lại ở việc không ngừng xuyên qua dòng thời gian, cùng với cuộc đấu tranh cứu lấy tương lai.

Bừng tỉnh, nỗ lực của nhiều dòng thời gian giống như một giấc mơ dài.

Nỗ lực không ngừng trong ký ức, giống như một cảnh tượng hư ảo cảm động chính mình.

“Phong Kỳ!”

Lão Vương lại gầm lên, Mạc Phi bên cạnh đã sợ đến mặt cắt không còn giọt máu, không ngừng ra hiệu với hắn, tay đã bóp chặt vào đùi hắn.

Cơn đau truyền đến từ chân khiến hắn nhận ra, đây không phải là mơ.

Lúc này, hắn cũng đứng dậy, đối mặt với lão Vương.

Giải đáp xong câu hỏi của lão Vương, lúc ngồi xuống, ý thức của hắn vẫn còn mơ hồ, cảm thấy mọi thứ xung quanh đều không chân thực.

chẳng lẽ thực sự chỉ là một giấc mơ?

“Lời Tự Thuật!”

Hắn gọi thầm trong lòng nhưng giọng nói của Lời Tự Thuật không xuất hiện.

“Lời Tự Thuật con!”

Lần này hắn đổi cách gọi nhưng Lời Tự Thuật vẫn không xuất hiện, nếu là bình thường, Lời Tự Thuật chắc chắn sẽ nhịn không được nhảy ra đấu khẩu với hắn.

Trong cơn mơ hồ, hắn học xong tiết học này.

Tan học, hắn bị lão Vương gọi lại, hỏi lý do ngủ gật trong giờ học.

Đối mặt với sự quan tâm của lão Vương, Phong Kỳ chọn cách trả lời qua loa, hắn cũng không rõ mình bị làm sao.

Lúc này, hắn thậm chí không phân biệt được bây giờ là mơ hay thực.

Trở về ký túc xá, hắn không để ý đến câu hỏi của Mạc Phi, bắt đầu tra cứu tài liệu trên mạng.

Nhưng kết quả nhận được khiến hắn không thể tin nổi.

Trên mạng không có bất kỳ thông tin nào liên quan đến Úy Vi, diễn đàn Tinh Thành cũng không có học viên nào tên Mộc Tinh.

Sự thật bày ra trước mắt nhưng hắn vẫn không tin những gì mình trải qua chỉ là ảo ảnh.

Úy Vi, Mộc Tinh, Lâm Nhiễm, Lữ Việt, Mộ Trảo, lão Mê, tiểu gia hỏa… Trong mắt Phong Kỳ, họ đều là những sinh mệnh sống động, sao có thể chỉ là mơ.

Mà mơ sao có thể chân thực đến vậy.

Để chứng minh những gì mình trải qua đều là sự thật, chiều hôm đó, Phong Kỳ xin phép lão Vương, rời khỏi trường trung học Tinh Thành.

Ra khỏi cổng trường, hắn bắt taxi đến thẳng Học phủ Tinh Thành.

Cổng trường vẫn là hình ảnh quen thuộc trong trí nhớ, điều này khiến Phong Kỳ càng tin chắc những gì mình trải qua là có thật.

Dù sao thì khi còn học ở trường trung học Tinh Thành, hắn chưa từng đến Học phủ Tinh Thành.

Đến cổng trường, hắn bị nhân viên bảo vệ chặn lại.

Lúc này, hắn nghĩ đến Bạch Phù Sinh.

Đối mặt với yêu cầu muốn gặp Bạch Phù Sinh của hắn, nhân viên bảo vệ sau một thoáng do dự vẫn giúp liên lạc với Bạch Phù Sinh.

Trong thời gian đó, nhân viên bảo vệ gửi thông tin về hắn sau khi quét cho Bạch Phù Sinh.

Đợi nhân viên bảo vệ cúp điện thoại, hắn được cho vào.

Hết chương 1535.

Chương 1536. Học Phủ Tinh Thành

Vào Học phủ Tinh Thành, cảnh vật dọc đường đều giống hệt như trong trí nhớ, điều này càng khẳng định trải nghiệm ở nhiều dòng thời gian không phải là giả.

Đi theo con đường quen thuộc, cuối cùng hắn đến trước phòng làm việc của Bạch Phù Sinh.

Gõ cửa, giọng nói khàn khàn già nua vang lên từ trong phòng:

"Vào đi."

Đẩy cửa ra, chỉ thấy Bạch Phù Sinh tóc mai điểm bạc đang ngồi trên ghế sofa thưởng trà, lúc này đang nhìn hắn.

Sau khi ánh mắt chạm nhau, Bạch Phù Sinh cười gật đầu nói:

"Lại đây ngồi đi."

Phong Kỳ không khách sáo, lập tức đến ngồi bên cạnh Bạch Phù Sinh.

"Học trò của Vương Tấn Thăng phải không, tìm ta có chuyện gì?"

Hắn không trả lời câu hỏi này, mà nghiêm túc hỏi:

"Sư công, người có quen Mộc Tinh không?"

"Mộc Tinh là ai? Học viên của Học phủ Tinh Thành chúng ta sao?"

Nghe vậy, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy không cam lòng, bèn mở lời hỏi tiếp:

“Vậy người có biết Lâm Nhiễm không? Học viên của Học phủ Lãnh Đông được Viện Nghiên cứu Hổ phách chiêu mộ trước, nghe nói gần đây sẽ chuyển đến Học phủ Tinh Thành với danh nghĩa giao lưu.”

“Được Viện Nghiên cứu Hổ phách chiêu mộ trước? Lâm Nhiễm? Sao ta chưa từng nghe nói đến?”

Trong mắt Bạch Phù Sinh, Phong Kỳ thấy được sự nghi ngờ, rõ ràng Bạch Phù Sinh không cố tình lừa hắn.

Không cam lòng, Phong Kỳ lại hỏi thêm nhiều người có liên quan đến tổ chức Bình Minh.

Nhưng câu trả lời của Bạch Phù Sinh đều chứng minh những sinh mệnh sống động từng xuất hiện trong trí nhớ của hắn căn bản không tồn tại trên thế giới này.

Khi hắn cáo biệt Bạch Phù Sinh, bước ra khỏi Học phủ Tinh Thành, trong lòng tràn đầy hoang mang.

Cuối cùng, hắn quyết định đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến.

Có lẽ Úy Vi vẫn ở đó, chỉ là thông tin về cô hoàn toàn được bảo mật nên không thể tìm kiếm trên mạng.

Khi hắn bắt taxi đến trước cổng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, không có âm báo xác thực, chỉ có tiếng cảnh báo rời đi phát ra từ loa ngoài.

Nhưng hắn không chọn rời đi, mà nói với màn hình:

“Ta muốn gặp Úy Vi.”

Trước yêu cầu của hắn, nhân viên bảo vệ trên màn hình cổng lớn lộ vẻ kinh ngạc, rõ ràng chưa từng nghe đến cái tên

Úy Vi.

Thấy cảnh này, sự kiên trì trong lòng Phong Kỳ tan biến.

Đợi hắn trở về trường trung học Tinh Thành, trời đã tối nhưng hắn không về ký túc xá, mà đến sân thượng của tòa nhà dạy học.

Ngồi trên chiếc ghế lão Vương đặt ở đó, Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời đầy sao, trong lòng tràn đầy nghi ngờ.

Rõ ràng vừa rồi còn trải qua tuyến thời gian tương lai, hắn đã gặp tiểu gia hỏa kéo dài tuổi thọ cho nhân tộc thêm ngàn năm.

Nhưng giờ đây, mọi thứ đều như ảo ảnh.

Hắn bắt đầu nghi ngờ và hoang mang về những gì mình đã trải qua.

Lúc này, Phong Kỳ nhớ đến một câu mà Lời Tự Thuật từng nói trong trí nhớ:

Lời Tự Thuật nói, có lẽ mọi thứ ngươi trải qua đều là giả, chỉ là một giấc mơ của một thiếu niên nhiệt huyết và có ước mơ cứu thế trong giờ học, sự phấn đấu và kiên trì của ngươi chỉ là để cảm động chính mình trong mơ mà thôi, đến khi tỉnh mộng, ngươi vẫn đang ở trong lớp học của lão Vương.

Giờ đây, lời tiên tri của Lời Tự Thuật đã thành sự thật.

Cúi đầu nhìn sang một bên, là một chiếc thùng sắt, bên trong đựng đầy rượu.

Thùng rượu này là lão Vương đặt ở đây, mỗi khi trong lòng buồn phiền, hắn thường đến đây ngắm sao, uống rượu để giải tỏa cảm xúc.

“Có lẽ là năng lực xuyên suốt dòng thời gian đã xảy ra sai sót, ta đã xuyên trở về điểm khởi đầu của mọi thứ, sau khi ngủ,

mọi thứ sẽ lại bắt đầu lại.”

Không do dự, Phong Kỳ đưa tay mở thùng, lấy ra một chai rượu: “Ừng ực ừng ực.” đổ vào miệng.

Hắn không giỏi uống rượu nên nhanh chóng cảm thấy đầu óc choáng váng.

Khi chai rượu rơi xuống đất, Phong Kỳ mặt đỏ bừng chìm vào giấc ngủ.

Đợi hắn tỉnh lại, trời đã sáng.

Trong mơ không có vầng trăng máu treo cao và gió rít gào, không có tiểu tàn chào đón bằng cách chẻ đôi, sự thật chứng minh những suy đoán của hắn đều sai.

Lúc này, nắm đấm của Phong Kỳ từ từ siết chặt.

Những ngày sau đó, hắn bắt đầu không ngừng tìm kiếm sự thật về ký ức.

Nhưng dù là trên mạng, hay Viện Nghiên cứu Hổ phách, hay Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đều chứng minh những gì hắn trải qua đều là giả, căn bản không tồn tại.

Điểm duy nhất giống nhau là, thế giới này giống như trước khi hắn ngủ, đang gặp phải nguy cơ.

Tình cảnh của nhân loại vô cùng nguy cấp, bước chân mở rộng lãnh thổ của bọn chúng đang ngày một nhanh hơn.

Nếu như thông tin trong trí nhớ là thật, hắn biết rằng nhân loại không có năng lực xuyên thời gian của riêng mình để giúp đỡ, căn bản không thể lật ngược tình thế, cuối cùng sẽ đi đến diệt vong.

Nhưng… hiện tại hắn không có khả năng thay đổi tất cả những điều này.

Ước mơ cứu vớt nhân loại vẫn không thay đổi nhưng hiện tại hắn không còn năng lực đặc biệt nữa, lúc này hắn tuy rằng là học bá của trường trung học Tinh Thành nhưng nhìn toàn thể nhân loại mà nói, chỉ là một thiên tài bình thường, không hề nổi bật trong lịch sử.

Hết chương 1536.

Chương 1537. Quyết Định Cuối Cùng

Nửa tháng sau, Phong Kỳ tốt nghiệp.

Lần này hắn không điền nguyện vọng vào Học phủ Ngân Hà theo ước mơ ban đầu, mà giống như trong trí nhớ, trở về Học phủ Tinh Thành vào lớp công pháp.

Lúc này hắn không từ bỏ việc tìm kiếm sự thật.

Nhưng mỗi lần tìm kiếm đều nhận được kết quả là sự thất vọng.

Sự thật chứng minh, khóa này không có Lâm Nhiễm, trong học phủ cũng không có đàn chị Mộc Tinh.

Mỗi lần đến nhà ăn của học phủ, ngồi ở góc phía bắc đều là những bóng người xa lạ.

Lúc này Phong Kỳ nghĩ đến những kiến thức được lưu trữ trong đầu.

Những kiến thức quý báu này nếu có thể thực hiện được trong hiện thực thì chứng minh những trải nghiệm kia không phải là ảo ảnh, chỉ là hắn vì lý do nào đó mà trở về điểm ban đầu, mất đi năng lực đặc biệt xuyên thời gian.

Những ngày sau đó, Phong Kỳ lấy lại tinh thần, bắt đầu không ngừng thử nghiệm.

Nhưng sự mong đợi ban đầu rất nhanh đã bị hiện thực đánh tan từng lần một, sự thật chứng minh những kiến thức trong đầu đều là giả, căn bản không thể biến thành hiện thực.

Ví dụ như Mãnh Hổ Quyền, theo cách tu luyện trong trí nhớ, hắn suýt nữa thì thổ huyết mà chết.

Nhưng Phong Kỳ không từ bỏ, không ngừng thử nghiệm hết lần này đến lần khác.

Thất bại như hình với bóng.

Theo thời gian trôi qua, hắn tốt nghiệp Học phủ Tinh Thành, gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nơi này không có tộc Dạ Ảnh, càng không có thế lực ẩn núp của các lãnh thổ khác.

Mặc dù trong lòng không cam lòng nhưng hắn vẫn lựa chọn dần dần chấp nhận sự thật.

Chỉ coi những tháng năm dài đằng đẵng trong trí nhớ là một giấc mơ vô cùng chân thực.

Mặc dù mọi thứ đều đã thay đổi nhưng điều duy nhất không thay đổi là tấm lòng ban đầu vì sự trỗi dậy của nhân loại mà học tập.

Phấn đấu ở tuyến đầu sáng tạo công pháp học, Phong Kỳ đã kết thức những người bạn mới, bọn họ giống như hắn, đều ấp ủ ước mơ nhân loại trỗi dậy.

Trong khoảng thời gian này, hắn đã nghiên cứu ra rất nhiều công pháp, cũng từng vì thử nghiệm hiệu quả của công pháp mà nhiều lần bị thương.

Trong căn phòng trống trải dần dần treo đầy huy chương và vinh quang.

Năm ba mươi lăm tuổi, hắn được Viện Nghiên cứu Hổ phách sắp xếp đi xem mắt, mặc dù trong lòng vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận tình yêu nhưng lý do mà cấp cao của Hổ phách đưa ra là vì để lại gen ưu tú cho nhân loại.

Vì vậy lần xem mắt giao lưu này, hắn mơ mơ hồ hồ đi, cuối cùng cũng qua loa trở về.

Năm ba mươi tám tuổi, hắn lại mơ mơ hồ hồ kết hôn.

Một nửa kia vẫn do Viện Nghiên cứu Hổ phách sắp xếp, là một nữ quân nhân.

Cuộc sống bắt đầu trở nên bình thường nhưng Phong Kỳ vẫn không thể quên được đoạn ký ức dài đằng đẵng kia, luôn hoài niệm về những điều trong trí nhớ, mặc dù đó chỉ là mơ.

Sau đó, hắn có con cái.

Nuôi dạy con cái khôn lớn, hình thành tam quan cho chúng, cũng trở thành một phần trong cuộc sống bình thường của hắn.

Dưới sự dạy dỗ tận tình của hắn, con cái đều rất chăm chỉ, trong quá trình trưởng thành luôn xuất sắc, như hắn mong muốn, chúng đã thi đỗ vào Học phủ Tinh Thành, đạt được thành tích xuất sắc trong học phủ, trước khi tốt nghiệp còn được Viện Nghiên cứu Ngân Hà và Viện Nghiên cứu Hổ phách tuyển dụng trước.

Cuộc sống viên mãn vẫn không làm phai nhạt nỗi nhớ của hắn về đoạn ký ức sâu trong đầu.

Khi con cái cưới vợ gả chồng, hắn đã trở thành ông nội, ông ngoại, hai bên tóc mai đã bạc trắng.

Không thể tiếp tục phấn đấu trên tuyến đầu nghiên cứu khoa học, hắn được sắp xếp vào một viện dưỡng lão ở Tinh Thành, con cái bận rộn ít khi đến thăm hắn. Hắn cũng chỉ thỉnh thoảng xem tin tức thấy được thành tựu của con cái, vì vậy mà cảm thấy tự hào.

Năm tháng đã gột rửa đi sự sắc bén trên người hắn nhưng mỗi khi chìm vào giấc ngủ, hắn vẫn luôn nhớ đến giấc mơ dài

vô cùng chân thực kia.

Không biết bất giác, hắn đã 87 tuổi.

Khi con cái gọi điện chúc mừng sinh nhật, hắn ngẩng đầu nhìn lên bức ảnh đen trắng của bà già treo trên tường, trong lòng nghĩ đến lời nguyền "Chết yểu." trong trí nhớ, rồi chống gậy lắc đầu cười.

Ngay cả điều đó cũng là giả.

Sức khỏe ngày một kém đi, Phong Kỳ biết rằng mình không còn nhiều thời gian nữa.

Nhớ lại chuyện xưa, không có những thăng trầm trong trí nhớ, chỉ có sự trưởng thành bình lặng như nước.

Hắn giống như một con ốc vít trong quá trình phát triển của nền văn minh nhân loại, cống hiến cả cuộc đời của mình, rồi khi bị gỉ sét thì bị thay thế, để thế hệ mới tiếp quản thành quả nghiên cứu, tiếp tục tiến lên.

Thời gian trôi đi.

Dần dần, tai hắn bắt đầu nghe không rõ, mắt bắt đầu mờ đi.

Điều duy nhất rõ ràng là tiếng tim đập yếu ớt và tiếng thở khò khè.

Những thời khắc cuối cùng của cuộc đời, Phong Kỳ đeo máy trợ thính, nghe bản tin tiền tuyến trên đài phát thanh.

Nhìn lại cuộc đời này, hắn không hối hận nhưng có một nỗi tiếc nuối mãi không quên được.

Hết chương 1537.

Chương 1538. Lời Tự Thuật

Thiết bị theo dõi sự sống gắn trên cánh tay phát ra tiếng "Tít tít", hắn ngẩng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, gió thổi cành cây đung đưa, một vầng trăng khuyết sáng ngời treo cao ở đằng xa, bầu trời đêm rất đẹp.

Lúc này, hắn lại nhớ đến những người trong trí nhớ.

Hắn đứng trước bờ vực của sự sống, cảm thấy bên cạnh mình lần lượt xuất hiện nhiều bóng người trong trí nhớ.

Bên tai vang lên giọng nói của họ.

"Tiểu đệ, tỉnh lại đi, sao lại muốn ngủ nữa rồi, còn muốn cứu thế giới không, không được thì giải tán thôi."

"Kỳ ca, tương lai em sẽ trở thành đại sư công pháp học, đây là thành quả nghiên cứu mới nhất của em, mau đến xem giúp em nào."

"A Kỳ, dù tương lai thế nào, ở dòng thời gian tiếp theo chúng ta hãy tiếp tục cùng nhau tiến bước."

"A Kỳ, đã nói là ở những dòng thời gian tương lai sẽ cùng tộc Mê Vụ của ta tiến thoái cùng nhau, sao lại ngã xuống ở đây?"

"Chú Kỳ, hy vọng cháu có thể khiến chú tự hào."

"Kỳ ca…"

Vô số giọng nói đan xen trong đầu, Phong Kỳ đưa tay ra nắm lấy nhưng không thể nào nắm bắt được những bóng người hư ảo này.

Tất cả những điều này cuối cùng chỉ là một giấc mơ khi hắn còn trẻ tuổi nhiệt huyết.

Chỉ là giấc mơ này vô cùng chân thực.

Khiến hắn hoài niệm nhiều năm như vậy vẫn không thể quên, trong lòng vẫn còn canh cánh.

Quay đầu nhìn lại bức ảnh đen trắng của bà già trên tường, nước mắt dần làm mờ mắt.

"Lão già, bấy nhiêu năm rồi, cũng nên buông xuống thôi."

Lúc này, hắn như nghe thấy tiếng thở dài của bà già đã khuất bên tai, cũng như lời khuyên bảo không ngừng của bà khi còn sống.

Bàn tay hư không nắm chặt của hắn cuối cùng cũng từ từ buông xuống, nỗi canh cánh trong lòng, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

Cuối cuộc đời, hắn chọn đối mặt bình tĩnh với ký ức sâu trong đầu.

Tâm thái lúc này đã thay đổi, những âm thanh khó dứt bên tai và những bóng người hư ảo cũng theo đó tan biến.

Lúc này chỉ còn tiếng "Tít tít" của thiết bị theo dõi sự sống vang lên bên tai.

Hơi thở ngày một yếu ớt nhưng trên khuôn mặt Phong Kỳ lại nở nụ cười.

Theo đuổi cả đời, hắn vẫn chưa từng cảm thấy vui vẻ nhưng lúc này hắn lần đầu tiên thực sự đối mặt với hiện thực, hoàn toàn buông bỏ những ký ức khó dứt.

Nỗi canh cánh trong lòng cuối cùng đã trở thành sự đối mặt bình thản.

Hắn đã tự cứu rỗi mình.

Hơi thở lúc này đã ngừng, khoảnh khắc trái tim ngừng đập, thiết bị theo dõi sự sống phát ra tiếng "Tút~" dài…

…

Bóng tối vô tận bao trùm Phong Kỳ, lúc này hắn từ từ mở mắt.

"Ta chết rồi sao?" Đối mặt với bóng tối, hắn lẩm bẩm.

[Đúng, ngươi mau chết đi, nếu không phải để cho thử thách luyện tâm của ngươi tiếp tục, lão tử lúc đó đã mắng to rồi, đợi ngươi 87 năm, ngươi có biết ta đã phải nhịn khổ sở thế nào để mắng ngươi không? Thật muốn tức chết ta mà.]

Phong Kỳ:…

Trong tiếng mắng chửi của Lời Tự Thuật, ký ức ùa về như thủy triều.

Hắn cuối cùng cũng hiểu ra rằng mình đang trải qua thử thách luyện tâm, mọi thứ trong ảo cảnh luyện tâm đều là giả.

Mà hắn ở thời khắc cuối cùng của cuộc đời, đã vượt qua thử thách khó dứt, chọn buông bỏ chấp niệm khó dứt trong lòng.

Lúc này cảnh tượng trước mắt thay đổi.

Bức tượng thử thách mười tám tầng xuất hiện trước mắt, những viên ngọc trên trán chúng tỏa sáng, chiếu sáng không gian này, bức tượng thứ ba lúc này nhắm mắt lại, viên ngọc trên trán cũng theo đó mà tối đi.

Điều này chứng tỏ hắn đã vượt qua cửa ải thứ ba của thử thách luyện tâm.

Cúi đầu nhìn cánh tay phải, chỉ thấy vết đen của cảm xúc tiêu cực đang lan rộng từ từ mờ đi, cuối cùng thu lại vào lòng bàn tay phải.

Thử thách luyện tâm kết thúc, tâm cảnh của hắn một lần nữa được nâng cao, kìm nén ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực lan rộng.

Cảm giác đau nhói trong đầu biến mất, mang lại cho hắn cảm giác như được tái sinh.

…

Sau khi thử thách Tâm ý khó khăn kết thúc, những ký ức về thử thách mà hắn đã trải qua trong đầu Phong Kỳ bị nén lại, cuối cùng dần biến mất, chỉ còn lại cảm ngộ.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng những cảm xúc tiêu cực của mình đã chồng chất và cải thiện rất nhiều.

Nhưng thử thách Tâm luyện chỉ chữa được triệu chứng chứ không chữa được tận gốc những cảm xúc tiêu cực.

nhân lúc tinh thần thức hải còn chịu đựng được, hắn quyết định thực hiện thêm một lần thử thách Tâm luyện nữa.

Lúc này, ánh mắt hắn hướng về bức tượng thử thách thứ tư.

Bức tượng thứ tư phủ đầy bụi bặm bỗng chốc được kích hoạt và thức tỉnh, đôi mắt mở to đột ngột không giận mà uy, khi nhìn vào nhau có thể cảm nhận rõ ràng hơi thở cổ xưa nặng nề ập đến.

Cùng với viên đá quý trên trán của bức tượng thứ tư lóe sáng, nó giơ tay phải lên, ngón trỏ chỉ thẳng vào Phong Kỳ.

Cảnh tượng trước mắt Phong Kỳ lập tức vỡ tan, bóng tối như một đoàn tàu hỏa từ xa lao tới, xua tan cảnh vật xung quanh hắn, bao vây lấy hắn.

Hết chương 1538.

Chương 1539. Thử Thách Nạn Đói

Trong đầu hắn lại vang lên giọng nói già nua:

"Đạo ác nghiệp, bệnh tật thế gian, mười tám tầng thứ tư, nạn đói!"

Giọng nói vang vọng trong đầu, mãi lâu sau mới tan đi.

Đợi đến khi bóng tối trước mắt tan đi, Phong Kỳ phát hiện mình đang đứng giữa một vùng đất hoang vu.

Nhưng lần thử thách Tâm luyện này không che giấu ký ức của hắn, hắn biết rõ mình đang trải qua thử thách Tâm luyện.

Quay nhìn xung quanh, hắn phát hiện ra vùng đất nơi đây khô cằn, cằn cỗi, tầm mắt chỉ thấy cỏ khô và đất vàng, xa xa có bóng người nhưng đều còng lưng, gầy trơ xương.

Họ đầu tóc bù xù, khuôn mặt đầy vẻ tê liệt.

Chuyển tầm mắt sang một bên khác, hắn thấy có nhiều bóng người đang gặm những thân cây đã chết khô, tranh giành vỏ cây để ăn, thậm chí còn có bóng người ngồi bệt xuống đất, gặm rễ cây từng miếng nhỏ.

Mọi thứ trước mắt đều chứng minh rằng nơi đây đang phải trải qua một nạn đói lớn.

Ngay lúc này, hắn cảm thấy cơn đói dữ dội ập đến, cúi đầu nhìn mình, hắn phát hiện ra dáng vẻ của mình không khác gì những người tị nạn kia, toàn thân bốc mùi hôi thối, quần áo trên người đã rách nát, đói đến mức có thể nhìn rõ xương sườn ở ngực.

Cảm giác này rất khó chịu, hắn có thể cảm nhận được dạ dày đang cuộn lên, từng cơn axit trào lên, ham muốn ăn uống mãnh liệt dần xâm chiếm não bộ.

Nhưng hắn đã kìm nén ham muốn đó.

Đã là thử thách thì hiển nhiên hắn cần phải đối mặt trực diện với ham muốn và khổ nạn.

Nếu lựa chọn giải phóng ham muốn thì hắn sẽ mãi mãi không thể vượt qua được thử thách "Nạn đói."

Lúc này, hắn ngồi xếp bằng, lặng lẽ cảm nhận những phản hồi mãnh liệt mà cơ thể truyền đến não bộ.

Ở ranh giới hy sinh trước, vì lý do sức khỏe, hắn đã phải nhịn ăn trong thời gian dài nên hắn rất tự tin với thử thách này.

Nhưng ham muốn giống như bóng tối, không ngừng xâm nhập vào suy nghĩ của hắn, muốn hắn hành động theo bản năng.

Đây là cuộc chiến với bản năng.

Khi hắn dần đè nén được nội tâm đang bồn chồn, mở mắt ra, hắn phát hiện ra cảnh vật đã thay đổi, chỉ thấy vô số món ăn ngon chất đống trước mặt.

Một người đàn ông béo phì đưa miếng thịt trong tay về phía hắn.

Hắn có thể nhìn rõ hơi nóng bốc lên từ miếng thịt nướng, cùng với mùi thơm xộc thẳng vào não.

Cơ thể được xoa dịu lại trở nên bồn chồn, dạ dày phản đối dữ dội.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ không nhắm mắt, đối mặt với sự cám dỗ, mặc cho mùi thơm quanh quẩn nơi chóp mũi.

Lúc này, người đàn ông béo phì phóng hạ thịt nướng, cầm lấy chén rượu và bình rượu cười đi đến trước mặt hắn, rót rượu trước mặt hắn, rượu nhỏ vào chén, dần dần thành một dòng, hương thơm thoang thoảng xộc vào mũi, rượu bắn ra rơi vào môi hắn, sức hấp dẫn lại tăng lên một bậc.

Hắn vô thức há miệng nhưng nhanh chóng ngậm miệng lại.

Cảm giác đói hắn rất quen thuộc nhưng cảm giác đói trong thử thách Tâm luyện rõ ràng đã được nâng cao rất nhiều.

Cảm giác đói này chạm đến tâm hồn, mỗi giây nhẫn nại đều là cuộc chiến với bản năng.

Theo thời gian trôi qua, thức ăn trước mắt không ngừng thay đổi, sức hấp dẫn bắt đầu tăng lên, hắn nhìn thấy đủ loại sơn hào hải vị mà ngay cả trong hiện thực cũng chưa từng thấy, những món ăn tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ dần dần biến thành ma chướng trong lòng, thôi thúc hắn lao vào cắn xé, nuốt chửng.

Cơ thể bắt đầu run rẩy, dục vọng trong lòng nhanh chóng bành trướng, hắn không ngừng chống lại sự cám dỗ.

Sự thúc đẩy của dục vọng vẫn tiếp tục, sự cám dỗ của vật chất dần biến thành sự cám dỗ đến từ phương diện tinh thần.

Vô số hình ảnh ăn uống hiện ra trong đầu hắn.

Hắn như một người đi bộ khát nước trong sa mạc, những hình ảnh này giống như nước nhỏ vào miệng, trong nháy mắt đã khơi dậy ham muốn mút mát mãnh liệt của hắn.

Ngay cả khi nhắm mắt, những hình ảnh này vẫn không biến mất.

Giống như tâm ma mới có thể tồn tại trong quá trình tu luyện, hóa thành ma chướng, cố gắng kéo hắn rơi vào biển dục vọng.

Nhưng Phong Kỳ vẫn không hề lay động.

Dù dục vọng có mãnh liệt đến đâu, nội tâm hắn vẫn giữ được sự kiên định.

Ý chí của mình mạnh mẽ đến mức nào, Phong Kỳ không rõ nhưng hiện tại hắn đang thách thức ranh giới ý chí của mình.

Mặc cho cơn đói không ngừng gặm nhấm cơ thể, hắn vẫn có thể giữ được một tia tỉnh táo.

Thử thách này, hắn chắc chắn sẽ vượt qua!

Mang theo sự tự tin tuyệt đối, ý chí của hắn trong quá trình tôi luyện càng trở nên kiên định.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy mình dần đạt đến một cảnh giới huyền diệu.

Tâm lệnh như núi, trấn áp nhục thân.

Hắn đã hoàn toàn giành lại quyền kiểm soát cơ thể, cảm giác này rất kỳ diệu, hắn đã trở thành chủ nhân thực sự của cơ thể này.

Nói một cách đơn giản, bất kể thứ gì gây nghiện, hắn đều có thể từ bỏ ngay lập tức.

Hắn muốn cơ thể này làm gì, cơ thể phải làm như vậy.

Hết chương 1539.

Chương 1540. Đối Mặt Với Khổ Nạn

Đói, mệt, buồn ngủ… Ngay cả khi cơ thể phản ứng phản đối cũng vô dụng, dục vọng không còn là động lực thúc đẩy hành động của hắn nữa.

Tâm lệnh như núi, hắn mới là chủ nhân thực sự của cơ thể này

Lúc này, cảm giác đói vẫn còn nhưng Phong Kỳ lại vô cùng bình tĩnh.

Đói chỉ là đói nhưng bây giờ hắn không muốn ăn, cơ thể này sẽ không có bất kỳ hành động nào.

Dần dần, nụ cười hiện lên trên khuôn mặt hắn, sau đó hắn đưa tay với lấy thức ăn trước mặt.

Bây giờ, hắn muốn cơ thể đi ăn.

Nhưng làm như vậy không liên quan đến bản năng của cơ thể, chỉ là mệnh lệnh của hắn.

Khi tâm cảnh đạt đến bước này, trên thực tế, thử thách đã kết thúc.

Đúng như hắn dự đoán, trước khi hắn tiếp xúc với thức ăn, thức ăn trước mắt và hình ảnh ăn uống trong đầu đã tan vỡ, tan biến như khói.

Cảnh tượng trước mắt một lần nữa trở về vùng đất hoang vu ban đầu.

Lần này, cơ thể của những người tị nạn gần đó có những thay đổi mới, họ trông tiều tụy, miệng trào máu, hoặc toàn

thân phù nề nằm trên mặt đất thoi thóp, trên người họ mọc đầy những vết loét khủng khiếp, sự sống đang bị bệnh tật giày vò.

Cái "Đói." trong đói khổ hắn đã vượt qua, lần này rõ ràng phải đối mặt với cái "Khổ."

Lúc này, cơ thể hắn cũng có sự thay đổi.

Cảm giác ngứa ngáy lan từ lòng bàn chân lên người, cuối cùng lan khắp toàn thân, cuối cùng trên người nổi lên những mụn nước máu.

Lúc này, Phong Kỳ ngồi xếp bằng, chịu đựng sự thay đổi của cơ thể.

Thử thách lần này không liên quan đến dục vọng.

Dưới tâm cảnh Tâm lệnh như núi, cơ thể hắn có thể tự do kiểm soát nhưng phản ứng với nỗi đau không hề giảm đi, thậm chí còn cảm nhận rõ ràng hơn.

Cơ thể này giống như đang trải qua mười tám tầng địa ngục, liên tục thay đổi bệnh trạng.

Hắn lúc thì ho ra máu, lúc thì tiều tụy nằm trên mặt đất run rẩy không ngừng, lúc thì cơ thể liên tục sốt cao, khiến hắn hoa mắt chóng mặt, ngay cả việc thở cũng trở nên khó khăn.

Lúc này, hắn như một chiếc thuyền đơn độc giữa sóng to gió lớn, bất cứ lúc nào cũng có thể bị cảm xúc tuyệt vọng do bệnh tật mang lại nhấn chìm.

Nhưng hắn vẫn luôn giữ được một tia tỉnh táo trong lòng, không hề lạc lối trong đau khổ, càng không bao giờ nghĩ đến việc từ bỏ, mặc cho nỗi đau lan tràn khắp cơ thể.

Cuối cùng, khi chín mươi chín tám mươi mốt loại bệnh trên người kết thúc, hắn mở mắt ra.

Trong mắt hắn không có sự may mắn sau cơn hoạn nạn, chỉ có sự bình tĩnh như nước.

Khoảnh khắc này, cảnh tượng trước mắt bắt đầu vỡ vụn, hắn lại trở về cảnh tượng nơi có bức tượng mười tám khó khăn.

[Huynh đệ lợi hại, khó khăn thứ tư này mà cũng vượt qua được, quá trình dễ dàng hơn ba khó khăn trước, quả nhiên ý chí là một trong những vũ khí mạnh nhất của ngươi, thậm chí ý chí của ngươi không hề yếu hơn lão mê, có lẽ đây cũng là lý do ngươi luôn có thể kiên trì với bản tâm, phụ thân rất vui.]

Đối mặt với lời khen ngợi của Lời Tự Thuật, hắn không hề cảm thấy vui vẻ, đặc biệt là câu cuối cùng thực sự gây thù hận.

Không để ý đến Lời Tự Thuật, hắn giơ cánh tay phải lên.

Chỉ thấy vết đen cảm xúc tiêu cực trên cánh tay phải tiếp tục co lại, cuối cùng hóa thành một chấm đen ở lòng bàn tay.

Tâm cảnh nâng cao, khiến cảm xúc tiêu cực ảnh hưởng đến hắn một lần nữa suy yếu.

Lúc này, tinh thần thức hải đau nhói, tinh lực của hắn đã không đủ để đối mặt với những thử thách tiếp theo của mười tám khó khăn.

Lúc này, hắn nhìn về phía đài pha lê trước bức tượng.

Đài pha lê này dường như có ma lực, thu hút ánh mắt của hắn, ý thức trong lúc nhìn chằm chằm dần trở nên mơ hồ.

Đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã trở lại đài tu luyện.

Không do dự, hắn dứt khoát mở ra hình thái cốt thể.

Máu thịt hóa thành sương máu tụ lại ở mi tâm, Niệm Lực cuồn cuộn nâng cơ thể hắn bay thẳng ra khỏi đài tu luyện.

Trên không trung, Trương Đạo Văn khoanh tay đứng đó, thấy hắn xuất hiện, thân hình lóe lên đã đến trước mặt hắn:

"Cờ thúc, cảm thấy thế nào?"

"Ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực đã giảm đi rất nhiều, đa tạ."

Đối mặt với lời cảm ơn, trên mặt Trương Đạo Văn nở nụ cười, giữa hai hàng lông mày hiện rõ vẻ tường hòa.

"Vì đã hoàn thành thử thách, chúng ta rời khỏi đây thôi, sau khi trở về thành Bình Minh, ta còn nhiều việc phải giao cho ngươi."

Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Lúc này, Trương Đạo Văn đưa tay trái ra phía trước đẩy, lập tức sương băng tỏa ra phía trước, những tinh thể màu xanh lam lấp lánh trong sương mù xé rách không gian, tạo thành một vòng thông đạo không gian.

Sau khi xây dựng thông đạo không gian, Trương Đạo Văn đặt tay phải lên vai Phong Kỳ.

Lúc này, họ bước vào thông đạo không gian.

Rất nhanh, họ rời khỏi thông đạo không gian, trở về vùng đất cằn cỗi, tức là không phận nơi thành Bình Minh tọa lạc.

Hết chương 1540.

Chương 1541. Học Hỏi Băng Thần

Cúi đầu có thể thu trọn cảnh đẹp của thành Bình Minh vào tầm mắt.

Sau khi trở về thành Bình Minh, Phong Kỳ và Trương Đạo Văn trở lại đỉnh tượng ngồi xuống.

Lúc này, Trương Đạo Văn hỏi Phong Kỳ thêm nhiều chi tiết về năng lực xuyên thời gian.

Sau khi nhận được câu trả lời của Phong Kỳ, hiểu được sự thật về việc xuyên thời gian, Trương Đạo Văn im lặng.

Phong Kỳ hiểu Trương Đạo Văn đang nghĩ gì, lúc này hắn lên tiếng:

"Hãy dạy ta càng nhiều càng tốt về công pháp mà ngươi nghiên cứu, ta sẽ mang nó đến cho ngươi ở dòng thời gian tiếp theo, như vậy sự trưởng thành của ngươi sẽ vượt xa dòng thời gian này, bao gồm cả tuổi thọ."

Nghe xong lời này, Trương Đạo Văn lúc này gật đầu.

Dưới ánh trăng máu, Trương Đạo Văn bắt đầu dạy Phong Kỳ công pháp tu luyện "Băng Thần" do chính hắn nghiên cứu.

Vì cơ thể chính không thể tu luyện nên trong quá trình Trương Đạo Văn chỉ dạy, hắn chủ yếu ghi nhớ.

Cách học này không thể kết hợp với thực hành nên hiệu quả ghi nhớ của hắn không cao.

Đồng thời, công pháp của tiểu gia hỏa rất phức tạp.

Những kiến thức về kinh mạch, huyệt đạo của con người mà hắn học được trong học thuyết tu luyện của loài người đều không thể áp dụng vào bộ công pháp tu luyện này.

Điều này giống như một quá trình khai hoang, đối mặt với một hệ thống hoàn toàn khác.

Bây giờ Tiểu Hắc đang chiến đấu với Giác Hút, có thể đến bất cứ lúc nào, hắn chỉ có thể cố gắng học thêm nhiều nhất có thể.

Tiểu gia hỏa hiển nhiên cũng nhận ra vấn đề.

Vì vậy, khi giảng giải công pháp, hắn đã chia công pháp thành ba giai đoạn.

Đầu tiên là kể về cấu trúc cơ bản của "Băng Thần", mô tả rõ ràng phác thảo của công pháp.

Ưu điểm của cách học này là, ngay cả khi hắn chỉ học một phần, hắn vẫn có thể giao cho tiểu gia hỏa ở dòng thời gian tiếp theo sử dụng, sau này tiểu gia hỏa chỉ cần bổ sung nội dung trên cơ sở cấu trúc này là được.

Nếu theo quy trình giảng dạy bình thường, chia công pháp thành nhiều phần nội dung, trước tiên giảng giải phần đầu thì tiểu gia hỏa ở dòng thời gian tiếp theo sau khi học xong phần kiến thức này, rất dễ rơi vào tình trạng tắc nghẽn trong quá trình trưởng thành.

Cuối cùng, tiểu gia hỏa không trải qua quá trình nghiên cứu và thúc đẩy công pháp, bắt tay vào làm là phiên bản tốt nhất nhưng nếu tu luyện đến một chỗ nào đó bị đứt đoạn, hắn sẽ rất khó tiếp tục hoàn thiện môn công pháp này.

Muốn tiếp tục nghiên cứu nhưng không có sự tích lũy kiến thức trước đó, độ khó sẽ tăng lên vài bậc.

Thời gian trôi qua, Phong Kỳ cũng không biết đã bao lâu.

Trong suốt thời gian đó, hắn toàn tâm toàn ý lắng nghe tiểu gia hỏa kể về nguyên lý của công pháp, gặp vấn đề gì không hiểu hắn sẽ hỏi ngay.

Cuối cùng, công pháp này không thể cẩu thả.

Nếu mang về công pháp có vấn đề, với trình độ học thuyết tu luyện của loài người lúc bấy giờ, rất khó giải quyết vấn đề tiềm ẩn của môn công pháp này.

Điều này cần sự tích lũy nghiên cứu của nhiều dòng thời gian, giống như Hiến Tế Huyết Nhục vậy.

Công pháp có vấn đề còn có thể khiến tiểu gia hỏa chết yểu.

Vì vậy, trong quá trình ghi nhớ, hắn không tránh khỏi việc liên tục ôn tập, đảm bảo tính chính xác của nội dung.

May mắn thay, trí nhớ được cải thiện, khiến hiệu quả ghi nhớ của hắn được nâng cao đáng kể.

Cuối cùng, Phong Kỳ đã ghi nhớ hoàn toàn nội dung ba phần của công pháp.

Học xong nội dung công pháp, Trương Đạo Văn bay thẳng lên không trung, ánh mắt hướng về phía đống đổ nát của Tinh Thành.

Một lúc lâu sau, hắn mới quay trở lại bên cạnh Phong Kỳ.

“Tiểu Hắc và Giác Hút vẫn đang chiến đấu, chúng ta còn thời gian.”

“Tiếp theo học gì?” Phong Kỳ lập tức hỏi.

Nhưng Trương Đạo Văn không trả lời câu hỏi này, mà mỉm cười lắc đầu, gió lạnh thổi tung mái tóc dài trắng xóa của hắn, ánh mắt hắn hiền hòa:

“Cờ thúc, mở Huyết Nguyên hình thái của ngươi ra.”

“Vì sao?” Phong Kỳ sửng sốt.

“Ta già rồi, không thể tiếp tục dẫn dắt nhân tộc đi tiếp được nữa… Vì vậy, ta muốn giúp ngươi một tay vào những thời khắc cuối cùng của cuộc đời, mở ra một con đường phía trước cho ngươi.”

Sau một thoáng nghi ngờ, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra Trương Đạo Văn muốn làm gì.

Chưa kịp hắn mở miệng trả lời, Trương Đạo Văn đã nói trước:

“Cờ thúc, ngươi không phải là người do dự.”

Cuối cùng, Phong Kỳ đã thỏa hiệp, hắn mở Huyết Nguyên hình thái.

Tốc độ đập của tim tăng nhanh, các mô cơ nhanh chóng hình thành trên bề mặt cơ thể, theo đó là ngọn lửa màu xanh lục Mặc bao trùm toàn thân, chiều cao cũng tăng nhanh.

Trong chớp mắt, hắn đã hóa thành hình dạng người khổng lồ màu máu.

Nhìn Phong Kỳ trong trạng thái Huyết Nguyên, Trương Đạo Văn khoanh tay đứng trước mặt hắn, sau đó đặt tay phải lên ngực hắn.

Lập tức, hắn cảm thấy khí huyết nồng nặc đang tràn vào cơ thể mình.

Huyết Nguyên hình thái của hắn tham lam hấp thụ máu, biến nó thành một phần của sức mạnh Huyết Nguyên.

Hết chương 1541.

Chương 1542. Hy Sinh Cuối Cùng

Cơ thể hắn bắt đầu cao hơn nữa, trên trán xuất hiện đôi sừng quỷ dữ tợn.

Ngọn lửa màu xanh lục Mặc trên người hắn cũng bùng cháy dữ dội, sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể, dường như có sức mạnh vô tận.

Nhưng tiểu gia hỏa trước mắt đang già đi với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Lúc này, tiểu gia hỏa đưa Phong Kỳ bay lên trời, để cơ thể Phong Kỳ phình to không phá hủy tượng.

Khi chiều cao của Phong Kỳ đạt đến 20 mét, chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn trên bầu trời.

Một cánh cổng địa ngục được đúc bằng ngọn lửa từ từ xé rách không gian, sau đó một chiếc vuốt sắc nhọn dữ tợn thò ra từ mép cánh cổng, bám vào mép cánh cổng, tiếp theo là thân hình khổng lồ dữ tợn, từng chút một hiện ra từ đầu bên kia cánh cổng địa ngục.

Ám Thần cảm nhận được sức mạnh bị mất, lúc này vượt qua không gian mà đến.

Cố gắng như dòng thời gian trước, muốn đoạt lại sức mạnh đã mất từ trên người Phong Kỳ.

Lúc này, Trương Đạo Văn cũng thu tay phải lại, sau đó đẩy vào ngực Phong Kỳ, dùng sương băng đẩy Phong Kỳ ra xa, hắn lúc này quay người nhìn về phía Ám Thần.

Gầm lên!

Ám Thần thoát khỏi cánh cổng không gian ngọn lửa, gầm lên với Trương Đạo Văn đang cản đường.

Gió mạnh thổi tới, thổi tung chiếc áo vải của Trương Đạo Văn, mái tóc trắng tung bay nhưng hắn vẫn khoanh tay sau lưng, nhìn về phía Ám Thần, vẻ mặt bình thản.

Thấy cảnh này, lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Hắn biết, đây chính là món quà cuối cùng mà Trương Đạo Văn tặng cho hắn.

Chỉ là món quà này, có thể phải trả giá bằng cả tính mạng.

Lúc này, giọng nói của Trương Đạo Văn hóa thành một luồng ý niệm, truyền vào trong đầu hắn, giọng nói già nua vang lên:

"Cờ thúc, ta từng nghĩ đến một vấn đề, ngươi có phải vì sự tiếp nối của nền văn minh nhân loại mà luôn lợi dụng ta không… Thực ra ta đã sớm biết mình là Sinh Vật Trận Địa rồi, điều này không khó đoán, dù sao cấu tạo cơ thể của ta cũng hoàn toàn khác với con người."

Nghe được lời này, Phong Kỳ muốn trả lời nhưng không biết phải mở lời như thế nào.

Sự thật là, ngay từ đầu hắn đã nuôi dưỡng Trương Đạo Văn với mục đích lợi dụng.

Chỉ là trong quá trình nuôi dưỡng, dần dần nảy sinh tình cảm.

"Thực ra thì, điều này không quan trọng nữa rồi… Ta từng vì nó mà mê mang nhưng giờ đã hiểu ra, ngươi đối xử tốt với ta, ta có thể cảm nhận được… Trong lòng ta, ta chính là con người, là đứa trẻ do Cờ thúc ngươi đích thân nuôi lớn."

Dứt lời, đối mặt với Ám Thần đang lao tới từ xa, Trương Đạo Văn lơ lửng bước về phía trước một bước.

Trong nháy mắt, nhiệt độ không khí đột ngột giảm xuống, gió lạnh thấu xương xua tan gió âm tàn phá khắp nơi, bầu trời đổ tuyết và băng giá, thế giới trở nên trắng xóa.

Sự xuất hiện của băng tuyết khiến Ám Thần cũng phải run rẩy, tốc độ tiến lên rõ ràng chậm lại.

"Cờ thúc, trước đây ta đã khổ luyện một tuyệt chiêu, muốn dùng tuyệt chiêu này để ngươi cảm thấy tự hào về ta… Đáng tiếc là ngươi đã ra đi trước, không thể tận mắt chứng kiến… Lần này, ngươi phải nhìn cho kỹ."

Dứt lời, Trương Đạo Văn lại bước về phía trước một bước.

Lập tức, diện tích của băng tuyết tăng lên gấp bội, tuyết bay đầy trời gần như che khuất tầm nhìn, lúc này Trương Đạo Văn như thể thần tiên hạ phàm, khiến cả thiên nhiên phải khuất phục.

Ý chí của hắn, chính là thánh chỉ đối với thiên nhiên.

Khi bước thứ ba bước ra, gió tuyết trong băng tuyết tụ lại, thân thể thần băng cao hơn nghìn mét dần ngưng tụ, uy áp khủng bố đột nhiên giáng xuống.

Lúc này, Trương Đạo Văn như một vị thần.

Mỗi bước hắn tiến lên đều như giẫm lên chúng sinh, uy nghiêm không ngừng tăng lên khiến ngay cả Ám Thần cũng phải cảnh giác.

"Cờ thúc, chiêu này bắt nguồn từ đao pháp mà ngươi đã từng dạy ta."

Dứt lời, gió tuyết tụ lại ở lòng bàn tay phải của thần băng, một thanh chiến đao băng tuyết từ từ ngưng tụ.

Đối mặt với Trương Đạo Văn đang tiếp tục tăng khí thế, Ám Thần đột nhiên nhận ra có điều không ổn, vẻ mặt hung dữ ban đầu trở nên kinh hoàng, nó bắt đầu lùi lại, cố gắng xé rách không gian để thoát khỏi địa ngục cực hàn.

Nhưng trong băng tuyết, chỉ có một chân thần, đó chính là Trương Đạo Văn.

Ngay cả không gian cũng phải khuất phục trước ý chí của Trương Đạo Văn, không thể bị sức mạnh của Ám Thần xé rách.

Lúc này, ở phía bắc vùng đất cằn cỗi, bên trong cung điện trên mây.

Một bóng người được bao phủ bởi ánh sáng vàng đột nhiên đứng dậy khỏi ghế, trên mặt lộ ra vẻ cảnh giác.

Bóng người đứng bên cạnh hắn cũng kinh ngạc lên tiếng:

"Thần chủ, là hơi thở của Trương Đạo Văn sao? Có muốn đi xem không?"

"Đừng đi trêu hắn, tên này tuy tuổi thọ không còn nhiều nhưng nếu liều mạng thì ta cũng chưa chắc đã là đối thủ."

Phía tây vùng đất cằn cỗi, khu rừng u ám.

Một con trăn khổng lồ ngẩng đầu nhìn về phương đông, đôi mắt dựng đứng lạnh lẽo lóe lên ánh sáng u ám, lúc này nó cúi đầu nhìn về phía cái đuôi bị chặt đứt, trong mắt hiện lên vẻ tức giận nhưng khi nhìn về phương đông lần nữa, sự tức giận dần bị nỗi sợ hãi lấp đầy…

Hết chương 1542.

Chương 1543. Chiến Thần Hộ Mệnh

Phế tích Tinh Thành về phía đông, đồng bằng trắng xóa.

Một bóng người đeo mặt nạ kỳ lạ nhìn về hướng thành Bình Minh, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc:

"Tên già này, lại bắt đầu rồi, thực lực vẫn đáng sợ như vậy."

…

Động tĩnh mà Trương Đạo Văn tạo ra đã thu hút sự chú ý của nhiều thế lực gần phế tích Tinh Thành (vùng đất cằn cỗi).

Nhưng không có thế lực nào dám lộ diện vào lúc này, thậm chí không dám đến xem trận chiến.

Chỉ vì hắn là Trương Đạo Văn, là vị thần hộ mệnh duy nhất của nhân tộc, cũng là nỗi sợ khiến chúng không dám xâm phạm vùng đất này.

Dù hắn đã già nhưng không ai dám đỡ mũi nhọn của hắn.

…

Bên ngoài thành Bình Minh, khi Trương Đạo Văn từ từ nâng thanh băng cực hàn lên, Ám Thần bị khí thế khóa chặt hoàn toàn mất đi ý chí chiến đấu, trong lòng đã bị nỗi sợ hãi bao trùm.

Lúc này, trong mắt Ám Thần, Trương Đạo Văn giống như tử thần thu hoạch mạng sống, khiến hắn ngửi thấy hơi thở của cái chết.

Lãnh địa cực hàn vẫn tiếp tục lan rộng.

Chỉ có Phong Kỳ bị sương mù băng giá bao phủ là không bị ảnh hưởng bởi lãnh địa cực hàn.

Khi giọng nói khàn khàn của Trương Đạo Văn vang lên trong đầu Phong Kỳ, gió tuyết trở nên dữ dội, gần như che khuất tầm nhìn của hắn, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một luồng sáng xanh xuyên thủng màn tuyết, lao thẳng về phía trước.

"Cờ thúc… Dòng thời gian tiếp theo… Tạm biệt."

…

Ánh sáng xanh lam xuyên thủng màn tuyết, mang theo sự quyết tâm cuối cùng của Trương Đạo Văn chém về phía Ám Thần.

Lúc này, nhiều thế lực lãnh địa đang âm thầm quan sát đều ngẩng đầu nhìn về hướng thành Bình Minh.

Cách rất xa, họ vẫn có thể nhìn thấy một vệt sáng xanh trong suốt bốc lên trời, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Uy lực của thần linh bao trùm khắp nơi.

Ngay cả một kẻ mạnh như Ám Thần cũng không dám đỡ đòn này, gào thét muốn thoát khỏi lãnh địa băng tuyết.

Chỉ thấy Ám Thần điên cuồng vung tay, trên cơ thể xuất hiện ngọn lửa dữ dội, cố gắng làm tan chảy không gian bị đóng băng hoàn toàn, để hắn có thể xé rách một đường thông không gian để thoát ra.

Nhưng dù hắn có cố gắng thế nào cũng không thể làm tan chảy được không gian bị đóng băng.

Khí huyết cuồn cuộn tuôn ra từ trong cơ thể Ám Thần, lúc này Ám Thần không dám giữ lại bất cứ thứ gì.

Trong vẻ mặt sợ hãi của Ám Thần, ngọn lửa cũng bị sức mạnh cực hàn đóng băng, với tốc độ cực nhanh lan về phía hắn.

Trước cái chết, Ám Thần chọn đốt cháy khí huyết của chính mình, liều mạng chống trả.

Khí huyết cuồn cuộn tràn ra khỏi cơ thể, hóa thành ngọn lửa dữ dội hơn bao phủ lấy hắn, cố gắng chống lại sự xâm lược của sức mạnh cực hàn của Trương Đạo Văn.

Khí huyết trong cơ thể lúc này tiêu hao rất nhiều nhưng Ám Thần không hề đau lòng.

Lúc này, hắn chỉ muốn sống.

Khí huyết bùng cháy điên cuồng khiến thân thể Ám Thần dần thu nhỏ lại, những đường vân kỳ lạ trên người trở nên mờ nhạt, vẻ mặt trở nên yếu ớt.

Nhưng hắn vẫn không thể chống lại được lưỡi dao băng rơi xuống.

Khi lưỡi dao băng áp sát, Ám Thần bất lực giải phóng khí huyết còn sót lại trong cơ thể, hai tay vỗ về phía trước, cố gắng đỡ lấy lưỡi dao băng đang lao tới.

Tốc độ chém xuống của lưỡi dao băng không nhanh nhưng lại không thể tránh né.

Ám Thần đã trở nên yếu ớt chỉ có thể nghiến răng chống đỡ nhưng khi đôi tay của hắn tiếp xúc với lưỡi dao băng, hàn khí nhanh chóng xâm nhập vào cơ thể hắn, phá hủy cấu trúc cơ thể của hắn một cách nhanh chóng, ngay cả ý thức cũng bị đóng băng dần dưới sức mạnh cực hàn.

Đối mặt với đòn tất sát của Trương Đạo Văn, Ám Thần dường như đã nhìn thấy kết cục của mình, phát ra tiếng gầm

thét vang trời, ép khí huyết của mình để chống lại sức mạnh cực hàn đang lan tràn trong cơ thể.

"Rắc!"

Tiếng vỡ vụn giòn tan vang lên từ trong cơ thể Ám Thần, hạch máu trong cơ thể hắn vỡ vụn dưới sự ép buộc tuyệt vọng của hắn.

Khi hạch máu vỡ vụn, Ám Thần hoàn toàn mất đi khả năng chống lại sức mạnh cực hàn.

Trong thời gian ngắn, hắn đã biến thành một bức tượng băng.

Lúc này, Trương Đạo Văn vươn tay về phía sau, Phong Kỳ đang quan chiến ở không xa chỉ thấy tầm nhìn của mình mờ đi trong chốc lát, khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã xuất hiện bên cạnh Trương Đạo Văn.

"Cờ thúc… Ra tay đi, cơ thể của hắn đã bị ta phá hủy hoàn toàn, không cần lo lắng nữa."

Nghe được lời này, Phong Kỳ định ra tay nhưng đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Giả sử hắn giết chết Ám Thần ở đây, sẽ xóa sổ hoàn toàn Ám Thần khỏi dòng thời gian, vậy thì lịch sử thực tế có bị thay đổi không.

Có lẽ sẽ không còn tồn tại tộc Ám Thần.

Thời gian kéo dài, hiệu ứng cánh bướm có ảnh hưởng rất lớn.

Lịch sử tồn tại của Ám Thần đã lâu đời, sự biến mất của Ám Thần có lẽ không chỉ ảnh hưởng đến thời gian mà còn có thể là lịch sử của toàn bộ thế giới lãnh địa.

Hết chương 1543.

Chương 1544. Sự Thật Và Nghi Ngờ

Mặc dù tộc Ám Thần không phải là thế lực của thế giới nhỏ Linh Vực nhưng vẫn có khả năng ảnh hưởng đến nhiều thế lực lãnh địa, thậm chí có thể là tộc Mê Vụ.

Ví dụ như một Sinh Vật Trận Địa từng bị Ám Thần giết chết, vì Ám Thần bị xóa sổ trong lịch sử, dẫn đến việc nó vốn phải chết thì lại sống sót, biết đâu Sinh Vật Trận Địa này, hoặc hậu duệ của Sinh Vật Trận Địa này sẽ thành lập một vương triều lãnh địa.

Điều này mang lại ảnh hưởng rất lớn.

Có khả năng vương triều này trong quá trình mở rộng đã thôn tính tộc Mê Vụ, cũng có khả năng thế lực này gián tiếp tiêu diệt tổ tiên của tộc Mê Vụ.

Vì vậy, giết chết Ám Thần, mọi nỗ lực trước đó đều có thể đổ sông đổ bể, thậm chí là phải làm lại từ đầu.

Điều này khác với tình huống trước đó.

Trong giấc mơ tương lai trước đó, hắn giết chết đều là những thế lực mới xuất hiện sau này trên dòng thời gian thực tế, không can thiệp được vào dòng thời gian thực tế của hắn.

Nhưng Ám Thần thì khác, hắn đã tồn tại trong nhiều năm.

Ngay khi Phong Kỳ đang do dự, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn.

[Đừng hoảng, ta đã phân tích tình huống này cho ngươi từ lâu rồi, cứ giết đi không sao đâu.]

“Tại sao?” Phong Kỳ lập tức hỏi.

[Ngươi quên Tam Vĩ rồi sao? Trước khi ngươi hấp thụ lệnh bài tiến hóa bản thể của Tam Vĩ, lịch sử tồn tại của vật phẩm kỳ diệu này còn lâu đời hơn cả Ám Thần, trong khoảng thời gian đó không biết đã đổi qua bao nhiêu chủ nhân nhưng sau khi ngươi trở về thực tại, thực tại vẫn không bị thay đổi, điều này chứng tỏ năng lực xóa sổ của ngươi có giới hạn, rất có thể là thực tại và 1500 năm là hai mốc thời gian quan trọng được đánh dấu trên dòng sông lịch sử.]

[Ngoài ra, vòng tay tín ngưỡng trong tay ngươi cũng có thể chứng minh điều này, sau khi ngươi cướp đi vòng tay tín ngưỡng, lịch sử vẫn không bị thay đổi, thậm chí đảo Hắc Tuyệt vẫn ở đó, không có bất kỳ thay đổi nào, vì vậy lúc đó ta đã suy đoán rằng khả năng xóa sổ của ngươi có giới hạn, không phải là xuyên suốt mọi mốc thời gian.]

[Còn có những bằng chứng khác, ví dụ như một trong những nguồn gốc của Ám Thần là ” Huyết Nguyên ” đã bị ngươi tước đoạt nhưng ngươi thấy lịch sử có thay đổi gì không? Sự thật chứng minh rằng điểm khởi đầu của lịch sử mà ngươi thay đổi là mốc thời gian thực tại, nếu không thì Ám Thần mất đi một nguồn gốc, ảnh hưởng đến lịch sử cũng rất lớn, hiện tại tộc Ám Thần vẫn tồn tại, ngay cả thủ lĩnh của chúng cũng không thay đổi, vẫn là tên đeo mặt nạ đó, điều này chứng tỏ ngươi không thể ảnh hưởng đến lịch sử trước mốc thời gian thực tại.]

“Vậy thì ta giết Ám Thần vẫn có thể rút ra được năng lực thiên phú không?”

[Ta thì không rõ, khả năng cao là có thể, dù sao thì dòng thời gian cũng khác nhau, ngươi rút ra là Ám Thần của dòng thời gian này, có liên quan gì đến Ám Thần của dòng thời gian thực tại của ngươi?]

“Chẳng lẽ không thể là thời gian quay ngược lại sao? Có khả năng là dòng thời gian hy sinh mà ta trải qua là một nhánh nối với dòng thời gian thực tại, chỉ là sau khi ta chết trong thế giới giấc mơ tương lai, thời gian đã quay ngược trở lại điểm khởi đầu của dòng thời gian thực tại.”

[Sự nghi ngờ của ngươi cũng có khả năng, thậm chí ta còn nghi ngờ liệu Tiểu Hắc giết ngươi có phải là đang thiết lập lại thời gian hay không, nếu giả thuyết này thành lập thì Tiểu Hắc giết ngươi không phải là hại ngươi, mà là đang giúp ngươi.]

“Đừng có mà tẩy trắng, nếu Tiểu Hắc thực sự muốn giúp ta thì không thể để ta sống thêm một thời gian sao? Nếu quay ngược thời gian mới là sự thật thì làm sao giải thích được có hai ta? Dù sao thì bộ não của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng không thể là giả, ta đã đọc ký ức của chính mình, chứng tỏ có hai ta.”

[Làm sao ta biết được, cuối cùng là mở ra dòng thời gian mới hay là thời gian quay ngược lại để khởi động lại, tất cả sự thật này ngươi phải tự mình khám phá nhưng ít nhất bây giờ có thể chứng minh rằng ngươi không thể ảnh hưởng đến lịch sử trước dòng thời gian thực tại, vì vậy có thể giết Ám Thần.]

Nghe Lời Tự Thuật trả lời, Phong Kỳ trong lòng sáng tỏ, sau đó trong đầu chất vấn:

“Trước đây sao ngươi không giải thích cho ta?”

[Lười giải thích, quá mệt, lại không có tiền làm thêm giờ… Nhân viên nào lại chủ động tìm ông chủ làm thêm giờ chứ, đúng không, cờ thí.]

Như thường lệ, Lời Tự Thuật vẫn là dáng vẻ không để tâm nhưng lời giải thích của Lời Tự Thuật khiến Phong Kỳ yên tâm.

Lấy lại tinh thần lại, hắn nắm chặt tay, đột nhiên đấm một quyền vào ngực Ám Thần đã hóa thành tượng băng.

Khi nắm đấm của hắn va chạm với tượng băng Ám Thần, chỉ thấy một vết nứt xuất hiện ở ngực Ám Thần, xé toạc thân thể Ám Thần.

Vết nứt này lan rộng với tốc độ cực nhanh, làm vết thương ở ngực Ám Thần ngày càng lớn.

Hết chương 1544.

Chương 1545. Đối Đầu Ám Thần

Trong nháy mắt, tượng băng Ám Thần đã nứt toác khắp nơi.

Ám Thần đã cạn kiệt khí huyết, hoàn toàn mất đi sức chống cự, ngay cả ý thức cũng đã bị đóng băng.

Vết nứt vẫn tiếp tục lan rộng, cùng với một tiếng động giòn tan, tượng băng Ám Thần ầm ầm sụp đổ.

Chỉ thấy một luồng khí huyết mỏng manh từ trong đống băng vỡ trồi lên, với tốc độ cực nhanh chui vào trong cơ thể Phong Kỳ.

Do Ám Thần đã cạn kiệt khí huyết trước khi chết, hắn không hấp thụ được bao nhiêu khí huyết, thể chất cũng không có gì thay đổi rõ rệt.

Hắn không hề quan tâm đến điều này.

Hắn coi trọng bốn loại năng lực thiên phú khác của Ám Thần.

Lúc này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng một loại sức mạnh bí ẩn đang lan tỏa trong cơ thể, hòa quyện với năng lực Huyết Nguyên.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị mở bảng năng lực thì đột nhiên nghe thấy một tiếng nổ lớn bên cạnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Băng Tuyết Thần Thể trên người Trương Đạo Văn đang nhanh chóng sụp đổ, hóa thành

những điểm sáng màu xanh lam theo gió tuyết bay lượn trên bầu trời thành Bình Minh.

Trương Đạo Văn mặc một chiếc áo vải, giải trừ Băng Tuyết Thần Thể, lơ lửng đứng khoanh tay nhưng sức sống trong mắt đang nhanh chóng tiêu tan.

Trận chiến với Ám Thần đã tiêu hao hết sức sống cuối cùng của Trương Đạo Văn.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không giấu được nỗi buồn trong mắt.

Nhìn Trương Đạo Văn đang kiêu hãnh đứng lơ lửng trên không, trong đầu hắn thấp thoáng hiện lên hình ảnh của chàng trai trẻ năm xưa.

Trương Đạo Văn thời trẻ là chiến thần số một của Tinh Thành, là đoàn trưởng của đoàn chiến đấu mạnh nhất Tinh Thành "Kỳ Văn", đồng thời cũng là tổng chỉ huy của quân đội.

Nhưng lúc này, Trương Đạo Văn không còn oai phong như xưa, giờ hắn già nua không ra hình người, khí huyết trong cơ thể cạn kiệt khiến hắn gầy gò trơ xương, mái tóc bạc trắng đang từng sợi rụng theo gió.

Lúc này, Băng Tuyết Lĩnh Vực cũng sụp đổ, vô số điểm sáng màu xanh lam như mưa rơi xuống, nhỏ giọt trên người Trương Đạo Văn.

"Khụ khụ…"

Một vệt đỏ thẫm hòa vào trong cơn mưa ánh sáng xanh, rơi xuống phía dưới.

Phong Kỳ lập tức giải trừ hình dạng Huyết Nguyên, dùng Niệm Lực nâng cơ thể bay đến bên cạnh Trương Đạo Văn.

Chỉ thấy sắc mặt Trương Đạo Văn tái nhợt, ngay cả hơi thở cũng trở nên rất yếu ớt.

Cái chết đang lan tràn.

Lúc này, các thế lực lĩnh vực gần thành Bình Minh đều ngẩng đầu nhìn về hướng thành Bình Minh.

Mặc dù không nhìn thấy mọi thứ nhưng họ vẫn có thể cảm nhận được rằng chiến thần nhân tộc kia đã sắp chết, sức sống trong cơ thể đang nhanh chóng cạn kiệt.

Mưa gió sắp đến.

Nhưng chúng đều không chọn ra tay vào lúc này, để chia nhau tài nguyên trong thành Bình Minh.

Chỉ vì Trương Đạo Văn vẫn chưa chết.

Mặc dù khí huyết cạn kiệt, mặc dù sức chiến đấu đã tiêu tan nhưng oai thần của Trương Đạo Văn vẫn như một dấu ấn khắc sâu trong tâm trí của những thế lực lĩnh vực này.

Cách thành Bình Minh tám trăm dặm, trên mây là Điện Liệt Thần.

Một bóng người được bao phủ bởi ánh sáng vàng nhìn về hướng thành Bình Minh, ánh mắt lóe lên, trong đầu vang lên một giọng nói đầy uy nghiêm:

“Liệt Thần tộc, lui ra khỏi Bình Minh tám trăm dặm, nếu không… giết!”

“Ha ha ha, cuối cùng cũng chết rồi.” Bóng người ánh sáng vàng đứng dậy, sau đó nhìn về phía bóng người bên cạnh nhẹ giọng nói:

“Chuẩn bị tiếp quản lãnh địa mới, sau khi Trương Đạo Văn chết, cục diện thế lực ở vùng đất cằn cỗi sẽ thay đổi, sau này vùng lãnh địa này sẽ là thiên hạ của Liệt Thần tộc ta.”

…

Ngoài thành Bình Minh, Phong Kỳ áp tay lên ngực Trương Đạo Văn, không ngừng truyền khí huyết vào cơ thể ông, muốn kéo dài sự sống đang tàn lụi của ông.

"Cờ thúc, không cần đâu, cơ thể con cũng giống như thúc 1500 năm trước, đã đến hồi kết rồi, đừng lãng phí khí huyết nữa."

Dứt lời, Trương Đạo Văn không thể chống đỡ cơ thể lơ lửng trên không nữa, trực tiếp rơi xuống đất.

Phong Kỳ lập tức tiến lên đỡ lấy cơ thể ông.

Trong mắt Trương Đạo Văn, hắn nhìn thấy sự mệt mỏi không thể diễn tả thành lời.

Bao nhiêu năm nỗ lực, cuối cùng vẫn đi đến hồi kết.

Sau khi hạ cánh, nhìn Trương Đạo Văn mặt mày già nua tiều tụy, trong lòng hắn không khỏi chua xót.

"Cờ thúc… con không thể dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy… con đã phụ lòng mong đợi của thúc…"

Trương Đạo Văn nằm nghiêng trên mặt đất, trong mắt tràn đầy sự cô đơn.

"Con đã làm rất tốt rồi, còn tốt hơn cả ta, nhân tộc có con mới có thể kiên trì đến bây giờ."

"Nhưng… nhưng con thực sự không đi nổi nữa rồi."

Trong mắt Trương Đạo Văn lấp lánh những giọt nước mắt, khi sự sống tàn lụi, trong lòng ông vẫn nghĩ đến tương lai của nhân tộc.

Nghe vậy, Phong Kỳ im lặng.

Hắn không biết phải trả lời câu hỏi này như thế nào.

Có thể đoán trước được rằng, sau khi Trương Đạo Văn chết, nhân tộc hiện tại căn bản không thể giữ được thành Bình

Minh này.

Nhân tộc không có Trương Đạo Văn giống như mất đi nền móng vững chắc, nền văn minh cuối cùng sẽ sụp đổ, trở thành một hạt bụi trên con đường tiến đến đại thế.

Hết chương 1545.

Chương 1546. Nỗi Buồn Chia Tay

“Có lẽ còn cách khác để cứu thúc.”

Trương Đạo Văn nhẹ nhàng lắc đầu, đôi mắt dần trở nên đục ngầu, màu xanh đang nhạt dần:

“Cờ thúc, cơ thể con, con hiểu rõ, con đã thử nhiều cách để kéo dài mạng sống, có thể sống đến ngày hôm nay con đã dùng hết mọi thủ đoạn… Bây giờ con đã đến hồi kết rồi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ không trả lời nữa.

Hắn biết đây chính là kết cục của Trương Đạo Văn, với năng lực của hắn căn bản không thể thay đổi được sự thật rằng mạng sống của ông sắp tàn lụi.

“Thúc có điều gì nuối tiếc không?”

Lúc này, hắn nhẹ giọng hỏi.

Trương Đạo Văn không trả lời, lúc này ông cố gắng đứng dậy run rẩy.

Nhìn về phía thành Bình Minh, trong mắt ông tràn đầy sự lưu luyến.

Vì sự trỗi dậy của nhân tộc mà nỗ lực, từng là phương hướng tương lai mà Cờ thúc dạy ông nhưng đến hôm nay, nó đã trở thành chấp niệm trong lòng ông.

Nhân tộc vẫn chưa trỗi dậy nhưng ông đã không còn đi nổi nữa.

Nhìn lá cờ Bình Minh đỏ tươi trên tường thành, vẻ mặt ông cô đơn.

Lá cờ này từ sau khi Cờ thúc chết, đã trải qua nhiều thế hệ tiếp nối, luôn có những thế hệ mới của Tinh Thành giương cao lá cờ này cùng ông đồng hành.

Nhưng đến hôm nay, chỉ còn lại một mình ông.

Nhưng ông không thể gánh vác nổi lá cờ đã kết tinh niềm tin của vô số đồng hành này nữa, cũng không tìm được người kế thừa mới.

Ông từ từ quay người, hướng ánh mắt về phía đống đổ nát của Tinh Thành.

Môi khẽ run, trong đầu hắn hiện lên vô số hình ảnh.

Đống đổ nát của Tinh Thành dưới những bức tường thành đổ nát, từng là nơi bắt đầu ký ức của hắn, ghi lại cả cuộc đời phấn đấu và trưởng thành của hắn.

Hắn đã từng vô số lần thề trong lòng, rằng một ngày nào đó sẽ dẫn dắt nhân tộc rời khỏi thành Bình Minh, xây dựng lại quê hương đã mất.

Nhưng trước hiện thực tàn khốc, trong hoàn cảnh mạnh được yếu thua khi xung quanh toàn là cường tộc, kế hoạch xây dựng lại quê hương vẫn mãi không thành hiện thực.

Khi sự sống sắp tàn lụi, trong đầu hắn vang lên vô số tiếng nói.

“Tổ tiên ơi, bao giờ nhân tộc chúng ta mới có thể chống lại được những cường tộc kia?”

“Tổ tiên ơi, cha nói ông là thần hộ mệnh của nhân tộc, con tặng ông bông hoa này.”

“Tổ tiên ơi, có ông bảo vệ tộc ta, thế lực nào dám đến xâm phạm, một chiêu băng phong vạn dặm lấy mạng bọn chúng, ha ha ha.”

“Tổ tiên ơi…”

Nghĩ đến việc nhân tộc mà hắn đã bảo vệ hơn nghìn năm sẽ đi đến hồi kết sau khi hắn ngã xuống, Trương Đạo Văn nước mắt lưng tròng.

Vị chiến thần nhân tộc chưa từng rơi lệ trong hơn nghìn năm qua, cuối cùng cũng không thể kìm nén nỗi buồn trong lòng, nước mắt tuôn rơi.

Khi hắn một lần nữa quay người nhìn về phía thành Bình Minh, nhìn lá cờ Bình Minh tung bay theo gió.

“Nhân tộc… tương lai…”

Trong tiếng lẩm bẩm, ngọn lửa sự sống tắt lịm, cuộc đời hắn cũng đi đến hồi kết.

Lúc chết, hắn vẫn mở to mắt đứng tại chỗ, gió nhẹ thổi bay một góc áo choàng trên người hắn, đôi mắt hắn nhìn về ngọn lửa cuối cùng của nền văn minh nhân tộc, như muốn tiếp tục bảo vệ…

…

Thế giới tương lai, thành Bình Minh.

Bên cạnh tượng anh hùng Phong Kỳ, một tấm bia đá được dựng lên.

Trên đó có khắc một dòng chữ:

Chiến thần nhân loại: Trương Đạo Văn.

Người được chôn dưới tấm bia đá chính là chiến thần của nhân tộc trước đây, một chiến binh trung thành đã chiến đấu để kéo dài sự sống cho nhân loại.

Có lẽ trong huyết quản của Trương Đạo Văn không chảy dòng máu của con người nhưng điều đó không quan trọng.

Trong lòng Phong Kỳ, hắn là người kế thừa của mình.

Trong mắt hậu duệ của Bình Minh, hắn là tổ tiên của nhân tộc, là kim chỉ nam của nhân tộc.

Phong Kỳ đứng trước bia mộ hồi lâu, cuối cùng quay người nhìn về phía hậu duệ của Bình Minh đang khóc không thành tiếng sau lưng.

Lúc này, hàng chục vạn hậu duệ của Bình Minh đến để tiễn đưa Trương Đạo Văn.

"Tương lai có dự định gì không?" Phong Kỳ nhìn về phía người đàn ông đứng đầu hỏi.

Người đàn ông tên là Tạ Dư, là thủ lĩnh loài người hiện tại của thành Bình Minh.

"Chúng tôi sẽ không từ bỏ."

Nghe vậy, Phong Kỳ gật đầu nghiêm trọng, sau đó nói:

"Nhân lúc kẻ thù đến cướp bóc chưa đến, hãy di cư đến Đông Hải đi, có lẽ ở đó có thể tìm thấy Mê Vụ Chi Chủ, hắn sẽ cho các ngươi một nơi trú ẩn… nhưng ta không thể đảm bảo hắn vẫn còn ở đó."

"Có hy vọng còn hơn là ở lại đây chờ chết, ý tưởng của ngài chính là một trong những phương hướng tương lai mà chúng tôi đã hình dung, tiếp theo chúng tôi sẽ đi về phía đông, cho đến khi tìm được nơi trú ẩn mới."

"Cố lên."

Câu cố lên này nghe thật yếu ớt.

Nhưng lúc này, Phong Kỳ không nghĩ ra lời nào khác để an ủi.

Nhân tộc yếu đuối là sự thật không thể chối cãi.

Khi có Trương Đạo Văn bảo vệ, nhân tộc có thể có được nơi an cư lạc nghiệp trên bề mặt vùng đất cằn cỗi, không có thế lực nào dám xâm phạm nhưng giờ Trương Đạo Văn đã chết.

Hết chương 1546.

Chương 1547. Di Cư Tìm Kiếm Hy Vọng

Đợi Tiểu Hắc đến, hắn cũng sẽ rời đi, hậu duệ của Bình Minh sẽ không còn ai có thể chăm sóc.

Buổi tưởng niệm kết thúc.

Thời gian tiếp theo, thành Bình Minh bắt đầu huy động, nhanh chóng bận rộn.

Có lẽ là hiệu suất được rèn luyện qua nhiều năm chiến tranh, lúc này hậu duệ của Bình Minh đã trở thành toàn bộ chiến sĩ, 320.000 người nhanh chóng chuẩn bị xong, đeo ba lô, mang theo càng nhiều tài nguyên dự trữ trong thành càng tốt.

Nhưng muốn mang theo toàn bộ tài nguyên dự trữ trong thành thì rõ ràng là không thực tế.

Điều quan trọng nhất trong quá trình di cư là thức ăn.

Các loại tài nguyên khoáng linh lúc này đều bị vứt bỏ hoàn toàn, tài nguyên thực vật linh và thức ăn có thể ăn được mới là tài nguyên thiết yếu của đội quân hành quân.

Đứng trên tường thành, Phong Kỳ nhìn Tạ Dư giương cao lá cờ Bình Minh, đội quân hành quân như một con rồng dài từ cổng đông thành Bình Minh đi ra, tiến về hướng Đông Hải.

Niềm tin vẫn chưa bị vứt bỏ.

Nhưng sau này, loài người sẽ trở thành thế lực lưu lạc không có lãnh thổ.

Giống như những chủng tộc yếu trong lĩnh vực, luôn di cư tìm kiếm nhà mới.

Con đường này chắc chắn đầy rẫy nguy hiểm.

Trên đường đi chắc chắn sẽ có rất nhiều người thương vong, thậm chí gặp phải khủng hoảng lớn nhưng lúc này nhân tộc không còn lựa chọn nào khác.

Tiễn đội quân hành quân đi xa, Phong Kỳ đứng trên tường thành thở dài trong lòng.

So với lúc đầu, hoàn cảnh của loài người đã được cải thiện rõ rệt, ít nhất là vẫn tồn tại đến ngày nay sau 1500 năm.

Nhưng so với thời kỳ thịnh vượng rực rỡ trong lý tưởng của hắn, vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

Suy nghĩ trào dâng, không biết đã bao lâu, khi hắn hoàn hồn lại thì phát hiện đội quân hành quân đã trở thành một chấm đen trong tầm mắt.

Lúc này hắn quay người, trở về trước bia mộ của Trương Đạo Văn.

Ngồi xếp bằng xuống, hắn nhắm mắt lại và gọi bảng thuộc tính.

Giết chết Ám Thần, điểm tiến hóa huyết mạch của hắn tăng 1286 điểm, không tăng nhiều lắm.

Điều này liên quan đến việc Ám Thần điên cuồng vắt kiệt khí huyết khi chiến đấu với Trương Đạo Văn, khiến huyết hạch bị vỡ.

Điều này không quan trọng đối với Phong Kỳ.

Quan trọng là hắn đã tước đoạt được năm năng lực thiên phú của Ám Thần.

Nói chính xác hơn là một năng lực thiên phú hoàn chỉnh.

Hắn bắt đầu xem xét cẩn thận chi tiết thuộc tính của năng lực thiên phú mới này:

[Huyết Thần (năng lực thiên phú kết hợp biến dị)]:

Trình tự bậc thiên phú: Quỹ đạo bậc năm.

Hiệu ứng năng lực thiên phú: Ngưng tụ huyết hạch trong tim, não, tay trái, tay phải, chân trái, chân phải, kích hoạt năng lực thiên phú này sau khi làm cho tim hoạt động hiệu quả hơn rất nhiều, khí huyết sẽ trở thành năng lượng kích hoạt sáu huyết hạch lớn, làm cho sức chiến đấu tăng lên theo cấp số nhân và nhận được sự gia trì của năm năng lực Huyết Thần, năng lực thiên phú này sẽ tăng lên theo cường độ khí huyết của bản thân.

Sáu năng lực cường hóa huyết hạch:

Một, Huyết Nguyên (huyết hạch ở tim: thụ động, năng lực chủ động hướng đến): Trong trường hợp thụ động, cường độ và hiệu suất hoạt động của tim được cải thiện rất nhiều, chủ động mở ra có thể chuyển máu thành khí huyết để sử dụng hiệu quả hơn.

Hai, Nguồn tối (huyết hạch cánh tay phải: thụ động, năng lực chủ động hướng đến): Trong trường hợp thụ động, cường độ của cánh tay phải được cải thiện, chủ động kích hoạt huyết hạch sẽ được kích hoạt, làm tăng đáng kể sức mạnh, độ bền và sức phá hủy của cánh tay phải.

Ba, Nguồn cực (huyết hạch tay trái: năng lực chủ động hướng đến): Kích hoạt năng lực này sau khi có thể chuyển đổi khí huyết thành năng lượng tối, uy lực của thuật pháp hệ tối sẽ được tăng lên gấp bội.

Bốn, Nguồn khí (huyết hạch chân trái: năng lực chủ động hướng đến): Kích hoạt năng lực này sau khi có thể chuyển đổi khí huyết thành mô chi, có thể nhanh chóng làm cho các bộ phận cơ thể bị cắt đứt, bị phá hủy được phục hồi nhanh chóng.

Năm, Nguồn diệt (huyết hạch chân phải: năng lực thụ động hướng đến): Trường vực hệ tối, trường vực này sẽ giam cầm linh hồn, biến chúng thành nô lệ tín ngưỡng của trường vực hệ tối.

Sáu, Huyết Thần (huyết hạch não: năng lực chủ động hướng đến): Kết nối sáu huyết hạch lớn để mở ra thể Huyết Thần, tố chất cơ thể, cường độ tinh thần, cường độ ý thức… được tăng cường toàn diện rất nhiều, đối mặt với sát thương hệ tối sẽ được miễn trừ rất nhiều.

…

[Ồ, năng lực thiên phú mới trông có vẻ không tệ, vậy mà lại tự mang theo sáu năng lực thiên phú, có thể coi là năng lực mạnh nhất hiện tại ngoài vật phẩm kỳ tích.]

Nghe lời khen của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cũng gật đầu trong lòng.

Trước khi giết chết Ám Thần, hắn còn hơi lo lắng.

Có thể thấy từ tình hình trước đó, năng lực cướp đoạt thiên phú của hắn sau khi giết chết Sinh Vật Trận Địa chỉ có thể hấp thụ một trong những năng lực thiên phú mạnh nhất của nó.

Trong trường hợp bình thường, ngay cả khi giết chết Ám Thần, hắn cũng chỉ có thể hấp thụ một trong năm năng lực còn lại.

Hết chương 1547.

Chương 1548. Sức Mạnh Huyết Thần

May mắn thay, sáu năng lực thiên phú bản nguyên của Ám Thần thực ra là một thể thống nhất, sau khi rút hết, năm năng lực thiên phú hợp lại thành một, trở thành một năng lực thiên phú hoàn toàn mới.

Nhưng có thể thấy, năng lực thiên phú của Ám Thần sau khi bị hắn hấp thụ hoàn toàn đã có sự thay đổi rõ ràng.

Lý do là Huyết Nguyên đã được nuôi dưỡng bằng rất nhiều điểm thiên phú, sau khi dung hợp đã trở thành sức mạnh chủ thể trong sáu sức mạnh bản nguyên của Ám Thần.

Năng lực thiên phú vốn được gọi là "Ám Thần." cũng đã biến thành Huyết Thần.

Xem xong chi tiết thuộc tính, ý thức của Phong Kỳ chìm vào tinh thần thức hải.

Biển vàng hiện ra trước mắt, phía trên là quỹ đạo thiên phú bao quanh như tinh tú, mỗi viên châu thiên phú vận hành trong quỹ đạo đã định, những sợi năng lượng yếu ớt kết nối với viên châu bản nguyên màu vàng sẫm ở trung tâm.

Chỉ thấy viên châu thiên phú Huyết Nguyên trước đây đã biến mất, năng lực thiên phú khuyết thiếu được bổ sung thành một viên châu thiên phú màu đỏ sẫm, lúc này đang từ từ vận hành trên quỹ đạo thiên phú thứ năm.

Xác định Huyết Nguyên đã biến mất, biến thành viên châu Huyết Thần, ý thức của hắn thoát khỏi tinh thần thức hải.

Ngồi trước bia mộ của Trương Đạo Văn, hắn nhìn về phương đông.

Lúc này Tiểu Hắc vẫn chưa đến.

Dưới ánh trăng máu, không thể phân biệt được thời gian trôi qua dài hay ngắn.

Cuộc chiến giữa Giác Hút và Tiểu Hắc kéo dài bao lâu, hắn đã ước tính sơ bộ, hẳn là hơn 3 ngày.

Nhưng tình hình cụ thể chịu ảnh hưởng của sự thay đổi sức mạnh của Giác Hút, v.v.

Ước tính thời gian, hắn biết rằng Tiểu Hắc đến không còn xa nữa.

Tầm mắt chuyển sang bia mộ của Trương Đạo Văn, trong lòng hắn có một ngọn lửa uất hận đang bùng cháy.

Từ trước đến nay, hắn vẫn luôn coi Trương Đạo Văn như con của mình.

Những ngày tháng bên nhau trước đây, hắn vẫn luôn tràn đầy mong đợi và hy vọng vào tương lai của Trương Đạo Văn.

Nhưng lúc này, đứa trẻ mà hắn tự tay nuôi dưỡng đã chết ngay trước mắt hắn.

Sự uất hận và tức giận dâng trào trong lòng hắn.

Hắn giơ tay phải lên, chỉ thấy một chấm đen chứa sức mạnh cảm xúc tiêu cực ở lòng bàn tay, những sợi đen nhỏ như xúc tu đang từ từ lan ra.

Lúc này, hắn khao khát trút cơn thịnh nộ trong lòng.

Hắn biết kẻ thù sẽ đến, dù sao thì trong thành Bình Minh vẫn còn rất nhiều loại tài nguyên.

Ở vùng đất cằn cỗi thiếu thốn tài nguyên, dù là thế lực lĩnh vực yếu kém hay thế lực lĩnh vực có chút thực lực cũng không

thể bỏ qua lợi ích này.

Ngay cả khi có thể gặp phải các thế lực lĩnh vực khác, có nguy cơ xảy ra xung đột nhưng hầu hết các thế lực lĩnh vực cùng đường vẫn sẽ liều lĩnh đến.

Không còn Trương Đạo Văn, nhân tộc đã trở thành chiếc bánh ngọt trong mắt các thế lực lân cận.

Hắn muốn trút cơn thịnh nộ trong lòng trước khi rời đi.

Tiếp theo, hãy xem các thế lực lĩnh vực lân cận có đến trước khi Tiểu Hắc đến hay không.

Trong lúc chờ đợi, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một luồng ánh sáng vàng, một ngôi đền tráng lệ nguy nga lộ ra một góc từ đám mây dày, tức thì muôn vàn ánh sáng vàng tỏa ra khắp bốn phương.

[Ngươi nói xem chủng tộc Liệt Thiên này có phải đã dùng hết thiên phú vào vẻ bề ngoài không, ngoài việc hóng hớt và ra vẻ, ta cũng không thấy chủng tộc này lợi hại đến mức nào, ở mốc thời gian trước chẳng phải đã bị lão Mê diệt tộc rồi sao.]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ từ từ đứng dậy.

Hắn ngẩng đầu nhìn ngôi đền từ từ hiện ra trong đám mây, trên mặt hắn nở một nụ cười dữ tợn.

Ánh sáng vàng tụ lại trước ngôi đền, như một bức tranh vàng đang được trải ra, từ trên trời giáng xuống.

Vô số chiến binh mặc giáp vàng tay cầm vũ khí, cúi nhìn xuống dưới, chân đạp lên bức tranh ánh sáng vàng tiến về thành Bình Minh.

[Ồ, có thể thêm kỹ năng mới vào kho kỹ năng thiên phú rồi.]

Phong Kỳ gật đầu.

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh, máu được phân giải thành khí huyết tràn ra theo các lỗ chân lông, bao bọc toàn thân Phong Kỳ.

Trong quả cầu sương mù màu máu lưu chuyển, thân hình Phong Kỳ bắt đầu cao lên nhanh chóng.

Ngọn lửa màu đỏ sẫm lan tỏa trên cơ thể, thể Huyết Thần tăng cường cơ thể mạnh hơn nhiều so với Huyết Nguyên.

Chỉ thấy những đường vân màu đỏ sẫm hiện ra từ ngực, đan xen với những đường vân Tử Hồn, tạo thành một hình xăm dữ tợn và bá khí trên ngực hắn, hai cánh tay của hắn cũng được những đường vân màu đỏ sẫm bám vào, cổ tay như đeo vòng tay lửa.

Khoảnh khắc mở mắt, ngọn lửa màu đỏ sẫm phun trào ra.

Tốc độ đập của trái tim vẫn tiếp tục tăng nhanh, khi chiều cao của Phong Kỳ tăng lên đến mười mét, một chiếc sừng độc năng lượng màu đỏ sẫm do ngọn lửa màu đỏ sẫm tụ lại hiện ra trên trán hắn.

Khoảnh khắc chiếc sừng độc xuất hiện, ngọn lửa màu đỏ sẫm bao quanh Phong Kỳ bùng lên dữ dội.

Hết chương 1548.

Chương 1549. Tiên Phong Lĩnh Vực

Vung tay, bức màn máu mỏng trước mặt bị hắn xé tan, hắn ngẩng đầu nhìn lên những chiến binh mặc giáp vàng đang rơi xuống.

Trong nhịp thở, ngọn lửa màu đỏ sẫm phun ra từ mũi và miệng, hơi thở tà ác cuồn cuộn lên bầu trời, tràn ngập sự khiêu khích.

Lúc này, đội quân mặc giáp vàng đi đầu áp sát, chúng đồng loạt giơ ngọn giáo trong tay lên, tức thì ánh sáng vàng trên người chúng liên kết với nhau, tạo thành một trận pháp tấn công hình ngôi sao sáu cánh, lao thẳng về phía Phong Kỳ.

Khi trận pháp hình ngôi sao sáu cánh tràn ngập sát khí áp sát, Phong Kỳ vung tay vỗ một cái, những chấm sáng màu vàng tỏa ra khắp nơi, thế công tưởng chừng không thể ngăn cản đã bị hắn vỗ tan chỉ bằng một cái tát.

Lúc này, Phong Kỳ chỉ cảm thấy cảm xúc tiêu cực lại một lần nữa bị kích hoạt, trong đầu hắn lan tỏa, dâng trào.

Hắn nở một nụ cười dữ tợn, sau đó nhấc chân phải lên, dậm mạnh xuống đất.

Tức thì, năng lực thiên phú "Diệt Nguyên." của hạch máu ở chân phải được kích hoạt, chỉ thấy xung quanh bùng lên ngọn lửa màu đỏ sẫm, với tốc độ cực nhanh lan về phía trước, bao trùm mười hai chiến binh mặc giáp vàng đang xông lên phía trước.

Ngọn lửa hùng hùng cháy trong phạm vi lĩnh vực hệ ám, lĩnh vực màu đỏ sẫm giống như cảnh tượng địa ngục.

Phong Kỳ từ từ giơ tay phải lên, nhắm vào mười hai bóng chiến binh mặc giáp vàng đang lộ vẻ kinh hoàng.

Tức thì, lưỡi lửa trên mặt đất bốc lên, hóa thành cột và xiềng xích bằng hỏa đồ đằng, trói chặt mười hai chiến binh mặc giáp vàng lơ lửng trên không trung.

Nắm giữ năng lực thiên phú giống như bản năng, Phong Kỳ không cần phải lĩnh ngộ mà có thể thi triển thành thạo.

Hắn điều khiển ngọn lửa màu đỏ sẫm thiêu đốt thân thể của mười hai chiến binh mặc giáp vàng, mặc cho chúng phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa, cơ thể của những chiến binh mặc giáp vàng bắt đầu thay đổi.

Giáp vàng trên cơ thể từng mảng rơi ra, cơ thể cũng theo đó mà vặn vẹo biến đổi, khuôn mặt của chúng trong ngọn lửa trở nên mơ hồ, một chiếc mặt nạ xương trắng từ từ hình thành trên khuôn mặt của chúng.

Đôi chân của chúng trong quá trình nung đốt của ngọn lửa trở nên thô to, mọc ra những sợi lông đen rậm rạp.

Cuối cùng… trên trán của chúng mọc ra sừng dê.

Khi sừng dê hình thành, hỏa đồ đằng tan đi, tiếng cầu nguyện khàn khàn vang lên trong miệng chúng.

Sức mạnh tà ác đã hoàn toàn xâm chiếm chúng, từ nay về sau chúng sẽ hoàn toàn sa ngã trở thành tín đồ của Phong Kỳ.

Làm xong tất cả những điều này, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía trước, chỉ thấy trên lá chắn của lĩnh vực hệ ám liên tục nổi lên gợn sóng, rõ ràng đang bị các chiến binh mặc giáp vàng bên ngoài tấn công.

Vung tay, lĩnh vực hệ ám tan đi.

Khi nhìn thấy những con quỷ đầu dê, những chiến binh mặc giáp vàng đang tấn công đều mở to mắt.

Mặc dù ngoại hình đã thay đổi nhưng trên người chúng vẫn còn lưu lại những vật trang trí hoặc dấu vết khác của chúng trước đây.

Phong Kỳ không để ý đến sự ngạc nhiên của chúng, sát ý trong lòng hắn đang dâng lên vô hạn.

Lúc này, chủng tộc Liệt Thiên thần tộc vô tình đụng phải nơi trút giận của hắn.

Thân hình hơi khom xuống, mặt đất đột nhiên sụp xuống, thân hình hắn nhảy cao lên, tung một cú đấm, bầu trời phát ra tiếng "Bốp." lớn, luồng khí màu đỏ sẫm trước tiên phồng lên như được bơm hơi trên bề mặt nắm đấm, sau đó hóa thành dòng nước dữ dội đâm vào các chiến binh mặc giáp vàng.

Những chiến binh mặc giáp vàng bị đánh trúng trực diện, cơ thể bùng lên ngọn lửa màu đỏ sẫm.

Phong Kỳ chỉ dùng một cú đấm đã giết chết vài chiến binh mặc giáp vàng, đồng thời đánh tan đội hình của các chiến binh mặc giáp vàng.

Những chiến binh mặc giáp vàng bị dư chấn đánh trúng thậm chí còn lăn lộn trên không trung, sau đó mới ổn định được thân hình.

Đối mặt với Phong Kỳ có chiến lực khủng bố, những chiến binh mặc giáp vàng nhảy xuống từ đền thờ ngày càng nhiều, chúng đồng loạt giơ ngọn giáo lên, tụ lại thành biển vàng, cố gắng áp chế Phong Kỳ.

Đối mặt với sự vây công, trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười dữ tợn.

Hai nắm đấm nắm chặt, khí huyết trên lưng hắn đan xen, một đôi cánh năng lượng ngọn lửa dữ tợn hiện ra sau lưng hắn.

Trong lúc vỗ, tạo ra luồng khí cuồng bạo, đỡ lấy thân thể Phong Kỳ đang rơi xuống.

Chân phải dậm mạnh xuống hư không, lĩnh vực địa ngục liệt diễm cùng với ngọn lửa màu đỏ sẫm lan tỏa tạo thành trên không trung.

Trước uy áp khí huyết khủng bố, các chiến binh mặc giáp vàng đều tỏ ra vô cùng căng thẳng.

Cảnh tượng xảy ra tiếp theo khiến chúng cảm thấy lạnh cả sống lưng.

Trong lĩnh vực địa ngục liệt diễm, những sinh vật bị Phong Kỳ giết chết đều bị liệt diễm nuốt chửng, cuối cùng biến thành quỷ đầu dê.

Rất nhanh, trong địa ngục liệt diễm đã sinh ra hơn trăm con quỷ đầu dê.

Ngay lúc này, địa ngục liệt diễm rung chuyển, trên lá chắn xuất hiện một lỗ hổng lớn.

Hết chương 1549.

Chương 1550. Sức Mạnh Bùng Cháy

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, thấy một bóng người được kim quang bao phủ đang ngồi xếp bằng lơ lửng trên không trung, sau lưng hắn là những chiến binh thân vệ mặc giáp vàng lộng lẫy.

Nhận ra chính chủ đã đến, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười khát máu.

"Hiến tế cho ta!"

Giọng nói khàn khàn vang vọng trong lĩnh vực địa ngục liệt diễm, tất cả các chiến binh mặc giáp vàng đã hóa thân thành quỷ đầu dê đều giơ hai tay lên, trong miệng bắt đầu lẩm nhẩm lời nguyền cổ xưa.

Rất nhanh, chúng bị liệt diễm bao phủ, khí huyết nồng đậm bay thẳng đến Phong Kỳ đang lơ lửng trên không trung.

Cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể mình được nâng cao hơn nữa, Phong Kỳ nhìn về phía Liệt Thiên thần chủ được kim quang bao phủ:

"Thử xem?"

Đối mặt với sự khiêu khích, sắc mặt thần chủ lạnh lùng, không thèm để ý.

Ngay lúc này, Phong Kỳ mở ra thiên phú dịch chuyển tức thời, thân hình chỉ lóe lên một cái đã đến trước mặt thần chủ.

Ánh mắt đối diện, Phong Kỳ nhe răng cười, sau đó cái tát to lớn nhanh như chớp.

“Chát!”

Tiếng tát giòn giã vang lên, thân thể thần chủ theo đó nghiêng người bay ngang.

“Ha ha ha!”

Nghe tiếng cười của Phong Kỳ, thần chủ đầy vẻ không thể tin nổi, không thể tin được rằng mình lại không bắt được quỹ đạo di chuyển của hắn.

….

Tốc độ nhảy xa trong khoảng cách ngắn của dịch chuyển tức thời cực nhanh, thuộc về sức mạnh hệ không gian, thần chủ thậm chí còn không kịp phản ứng, đã bị Phong Kỳ dịch chuyển tức thời đến gần tát một cái bay ngang.

Sau khi đánh bay thần chủ, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Ban đầu, hắn định hướng phát triển thiên phú là phân giải phần lớn các năng lực thiên phú chủ động, chỉ giữ lại “Huyết Nguyên.” và các năng lực thiên phú bị động.

Hướng phát triển đã định ra lúc ban đầu khiến hắn phân giải mất nhiều năng lực hữu dụng.

Bây giờ nghĩ lại, hắn vẫn còn hơi hối hận.

Dù sao lúc đó hắn cũng không nghĩ đến việc xây dựng kho kỹ năng tín ngưỡng, nghĩ rằng hầu hết các năng lực chủ động đều vô dụng, chi bằng phân giải thành điểm tiến hóa thiên phú, dùng để nâng cấp tiến giai cho “Huyết Nguyên.”

Nhưng trong số rất nhiều năng lực thiên phú này, có một năng lực thiên phú chủ động mà Phong Kỳ vẫn luôn không chọn phân giải, vẫn giữ lại đến tận bây giờ.

Năng lực này chính là [Dịch chuyển tức thời].

Năng lực dịch chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn, có thể khiến hắn bất ngờ đến gần những kẻ địch có khả năng cơ động cực mạnh.

Có được năng lực thiên phú này, cũng có thể nói là do một cơ duyên xảo hợp.

Trong mộng cảnh tương lai đó, hắn cùng Mê Vụ Chi Chủ đến thành Ảm Ảnh, kết quả bị thành chủ Ảm Ảnh bắt được.

Một trận tống tiền tống tiền.

May mà lúc đó Tiểu Hắc kịp thời xuất hiện, dụ thành chủ Ảm Ảnh ra ngoài giao chiến.

Nhân cơ hội này, hắn đã lấy đi tài nguyên kho báu của thành chủ Ảm Ảnh, mở ra hình thái "Huyết Nguyên." bạo lực gần với Ám Thần.

Lúc đó sau khi phá được bảo tháp Ảm Ảnh, hắn đã gây ra một trận phá hoại lớn trong thành Ảm Ảnh, trong lúc đó có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa bị hắn giết chết, bị hắn cướp mất năng lực thiên phú.

Trong đó có thiên phú [Dịch chuyển tức thời].

Còn về việc thiên phú dịch chuyển tức thời cuối cùng là do Sinh Vật Trận Địa nào cung cấp, hắn cũng không nói rõ được.

Lúc đó cảnh tượng vô cùng hỗn loạn, hắn cũng không gọi bảng thuộc tính ra, mở hình thái Ám Thần Huyết Nguyên rồi đánh đập phá hoại thành Ảm Ảnh.

Việc có được thiên phú [Dịch chuyển tức thời] hoàn toàn là ngoài ý muốn.

Lúc đó Lời Tự Thuật phân tích rằng, tổ tiên của Sinh Vật Trận Địa có thiên phú dịch chuyển tức thời chắc chắn có cường giả từng nắm giữ sức mạnh không gian, năng lực thiên

phú ẩn trong huyết mạch của hậu duệ, sau đó bị năng lực cướp đoạt thiên phú của hắn lấy ra.

Hiện tại, thiên phú dịch chuyển tức thời là thiên phú mạnh thứ tư sau Huyết Thần, Tử Hồn, Thần Thể.

Ưu nhược điểm duy nhất của năng lực này rất rõ ràng.

Ưu điểm là có thể bù đắp cho nhược điểm của hắn, khiến hắn có thể bất ngờ tập kích đối thủ.

Nhược điểm là dịch chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn cần đốt cháy lượng lớn khí huyết dự trữ, nếu không phải trong tình huống chiến đấu mà sử dụng liên tục, hắn nhiều nhất chỉ có thể nhảy xa trong khoảng cách ngắn mười lần.

Nếu là trong tình huống chiến đấu, hoặc mở hình thái Huyết Nguyên tiêu hao rất nhiều khí huyết, hắn chỉ có thể đảm bảo dịch chuyển tức thời trong khoảng cách ngắn năm lần.

Cho nên năng lực này có hạn chế khi sử dụng, không thể giống như Huyết Thần mang đến sự gia tăng sức chiến đấu liên tục.

Lúc này đánh bay Liệt Thiên thần chủ, Phong Kỳ không hề dừng lại.

Thân hình lóe lên: "Dịch chuyển tức thời." một lần nữa được mở ra, sau khi dịch chuyển tức thời đến gần, cánh tay phải đột nhiên phình to gấp ba lần.

Ngọn lửa màu đỏ sẫm bao quanh cánh tay phải, những mạch máu nổi lên trên đó có thể nhìn thấy rõ ràng.

Hết chương 1550.

Chương 1551. Chiến Đấu Với Cường Địch

Cánh tay phải đột nhiên đập xuống, như một chiếc rìu chiến bốc cháy ngọn lửa chém xuống, ầm ầm đập vào ngực thần chủ, khiến hắn ta biến thành một luồng kim quang, rơi xuống trong thành Bình Minh.

Ngay lập tức, các tòa nhà bên dưới thành Bình Minh sụp đổ trên diện rộng, cát bụi cuồn cuộn, mặt đất hình thành một hố khổng lồ hình tròn.

nhân thần chủ chưa kịp phản ứng, Phong Kỳ vỗ đôi cánh lửa, thân hình biến thành luồng sáng lửa một lần nữa lao về phía thần chủ.

Hắn hiểu rõ về năng lực của thần chủ.

Những năng lực khác không có gì nổi bật nhưng hắn nắm giữ một vật phẩm kỳ tích cực mạnh.

Vật phẩm kỳ tích này có hiệu quả phong ấn, hắn nhớ rõ rằng Tinh Hồng tinh thạch phù văn Giác Hút hoàn chỉnh trước mặt phong ấn của thần chủ đã mất đi sức chiến đấu ngay lập tức.

Ngoài ra còn có Mê Vụ Chi Chủ.

Mê Vụ Chi Chủ trong mộng cảnh tương lai đã là bá chủ một phương, thậm chí đã chuẩn bị phát động khiêu chiến với tám đại vương tộc.

Nhưng ngay cả khi Mê Vụ Chi Chủ ở trạng thái chiến lực đỉnh cao, vẫn bị áp chế trước phong ấn kỳ tích, rơi vào trạng

thái mất phương hướng một thời gian, sau đó mới có thể thoát ra.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Mê Vụ Chi Chủ vẫn luôn không ra tay với Liệt Thiên thần chủ, trong lòng có sự e dè.

Dù sao sức mạnh của vật phẩm kỳ tích cũng đến từ trụ thần, ngay cả Mê Vụ Chi Chủ đỉnh cao cũng khó có thể miễn trừ sức mạnh cấp độ này.

Hắn cảm thấy Mê Vụ Chi Chủ đỉnh cao có thể thoát khỏi sự phong tỏa của phong ấn kỳ tích, có lẽ là do kỳ tích ý chí trong cơ thể hắn đóng vai trò quan trọng, đã vô hiệu hóa một phần hiệu quả của phong ấn.

Nếu để Liệt Thiên thần chủ sử dụng năng lực phong ấn, hắn cảm thấy mình căn bản không thể phản kháng.

Chỉ cần trúng chiêu, hắn sẽ trở thành con cừu non chờ bị giết.

Muốn thử giết Liệt Thiên thần chủ, chắc chắn phải nắm bắt thời cơ tấn công, tuyệt đối không thể để Liệt Thiên thần chủ có bất kỳ cơ hội nào để giải phóng sức mạnh phong ấn kỳ tích.

Thân hình xuyên qua cát bụi bốc lên bên dưới, ánh mắt hắn khóa chặt vào Liệt Thiên thần chủ vẫn chưa hoàn hồn, thế quyền lửa theo cánh tay phải vung lên bùng cháy dữ dội trong lồng ngực.

Gào!

Trong tiếng gầm rú như sấm, nắm đấm phải của Phong Kỳ đột nhiên giáng xuống.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển dữ dội, cơn gió mạnh thổi ra lấy hắn làm tâm điểm áp đảo xung quanh, thổi bay cát bụi vẫn đang

lan tỏa, để lộ Liệt Thiên thần chủ ngã trong hố khổng lồ.

Một quyền này đánh trúng má Liệt Thiên thần chủ, đập toàn bộ đầu hắn xuống đất, nửa thân dưới theo quán tính mà ngửa ra sau.

Phù!

Phong Kỳ há miệng phun ra một luồng lửa đỏ sẫm, hít một hơi thật sâu, quyền ảnh như mưa rơi xuống.

Dưới thế công cuồng bạo, hố khổng lồ tiếp tục sụt xuống.

Trong lúc hắn vung quyền, sừng năng lượng trên trán bắt đầu tụ lực, trên đỉnh đầu hắn hình thành một trận pháp hình lỗ hổng, liên tục hút các hạt nguyên tố hắc ám tự do trong không khí.

Ánh sáng trên sừng càng lúc càng mạnh.

Lúc này, phía sau, chiến trận giáp vàng khổng lồ đang nhanh chóng áp sát.

Phong Kỳ lúc này dừng tay, đột ngột ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Sau khi có được năng lực thiên phú mới, hắn phát hiện mình đã nắm được cách giải phóng một số pháp thuật hệ hắc ám, giống như ký ức được khắc sâu vào linh hồn.

Khoảnh khắc ngẩng đầu, sừng độc giác giải phóng cột sáng màu đen.

Cột sáng đột nhiên lướt qua bầu trời, kéo theo vết nứt không gian, trong nháy mắt cắt đứt chiến trận giáp vàng, rất nhiều thân ảnh rơi xuống từ trên trời, những thân ảnh bị đánh trúng trực diện thậm chí còn bị khí hóa trực tiếp.

Khí huyết tụ lại thành mây máu trên không trung, tràn về phía hắn.

Phong Kỳ không tiếp tục quan tâm, không chút do dự cúi đầu một lần nữa vung nắm đấm đập vào Liệt Thiên thần chủ.

Nhìn từ trên cao xuống, trận chiến của Phong Kỳ giống như một màn trình diễn mỹ học bạo lực.

Sức mạnh, cơ bắp, ngang ngược, đá vụn bay tứ tung, mặt đất sụp đổ… Cơ bắp co giãn bùng phát sức mạnh khủng khiếp vô song.

Mỗi cú đấm đánh ra, ngọn lửa đỏ sẫm bao quanh cơ thể sẽ theo đó mà cuộn trào, giống như những nốt nhạc nhảy múa, soạn nhạc trứ bài ca sức mạnh.

Dưới sự tấn công dữ dội như vậy, thần chủ rõ ràng đã bị đánh choáng váng, ánh sáng vàng trên cơ thể bắn ra tứ phía, thậm chí còn chưa nghĩ ra cách phản kháng.

Sau một trận mưa gió bão táp.

Phong Kỳ đột nhiên giẫm chân phải vào ngực Liệt Thiên thần chủ.

Ngọn lửa đỏ sẫm bùng cháy từ ngực Liệt Thiên thần chủ, ngọn lửa lan ra lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng xây dựng nên lĩnh vực địa ngục lửa.

Trong ngọn lửa bốc lên, Phong Kỳ giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục.

Hung dữ, bá đạo, tà ác… Hắn trong trạng thái Huyết Thần giống như tập hợp của mọi lời đánh giá tiêu cực, tỏa ra hơi thở khiến người ta kinh hãi.

Hết chương 1551.

Chương 1552. Sự Trỗi Dậy Của Ma Đao

Vung tay, ngọn lửa tụ lại thành vật tổ.

Chỉ thấy trên vật tổ ngọn lửa kéo dài ra vô số xiềng xích ngọn lửa, trói chặt Liệt Thiên thần chủ.

"Nhìn thẳng vào ta, đồ tạp chủng!"

Nắm lấy đầu Liệt Thiên thần chủ, hắn hung hăng mở miệng, ngọn lửa trên cơ thể lúc này lan ra bao trùm Liệt Thiên thần chủ, hoàn toàn bao phủ hắn trong ngọn lửa thiêu đốt.

Liệt Thiên thần chủ lập tức phát ra tiếng kêu đau đớn.

Nhưng ngọn lửa bùng cháy dữ dội nhanh chóng che khuất thân hình hắn.

Nhưng ngay lúc này, ánh sáng vàng chói mắt hiện ra từ trong ngọn lửa.

"Thú vị, chẳng lẽ đây là năng lực mà kỳ tích thần vật ngươi nắm giữ ban cho ngươi?"

Ngay lúc này, tiếng cười của Liệt Thiên thần chủ truyền ra từ trong ngọn lửa.

Nghe được lời này, trong mắt Phong Kỳ lóe lên tia hung dữ.

Lần mơ về tương lai trước, hắn đã biết Liệt Thiên thần chủ có khả năng cảm nhận kỳ tích thần vật, khả năng này rất giống với khả năng của tộc Da xanh.

Để tìm ra kỳ vật ẩn giấu trên người hắn, tộc Liệt Thiên còn từng cẩn thận lục soát cơ thể và tinh thần thức hải của hắn.

Thậm chí còn suýt nữa khiến hắn chết.

May mà cuối cùng Mê Vụ Chi Chủ đã kịp thời đến, tiêu diệt tộc Liệt Thiên.

Lúc này, Liệt Thiên thần chủ rõ ràng đã hiểu lầm sức chiến đấu mà hắn thể hiện là do kỳ vật mang lại.

Như vậy cũng có thể thấy, Liệt Thiên thần chủ vẫn chưa mất đi sức chiến đấu, hoặc có thể nói trước đó hắn không định ra tay, chỉ muốn thử sức mạnh kỳ vật của hắn mà thôi.

[Hành vi này chẳng phải rất ngu ngốc sao? Nếu kỳ vật chúng ta nắm giữ giống như "Phong ấn." trong tay hắn, ra tay là có thể kết thúc trận chiến, dùng cách này để thử sức chẳng khác nào tự đùa với mình… Sống đến ngày hôm nay, tên này chắc chắn không ngu, ta thấy hắn chắc chắn là bị ngươi dùng Thuấn di đánh lén rồi một loạt các đòn tấn công sau đó làm choáng váng, bây giờ mới phản ứng lại được.]

"Mặc kệ hắn!"

Phát hiện ra ngọn lửa hệ hắc ám không có tác dụng với thần chủ, Phong Kỳ quyết định dùng lễ (lực) phục người.

Ngay lúc này, cột vật tổ ngọn lửa ầm ầm sụp đổ.

Thần chủ có thân hình màu vàng ngồi xếp bằng hiện ra với nụ cười trên môi:

"Hậu duệ nhân tộc? Ngươi và tổ tiên của ngươi còn kém xa lắm."

"Giết ngươi là đủ rồi."

Dứt lời, thân hình Phong Kỳ lóe lên xuất hiện sau lưng Liệt Thiên thần chủ, một cú húc đầu gối hung dữ như đạn pháo bắn

vào lưng thần chủ.

Ầm!

Liệt Thiên thần chủ lập tức hóa thành luồng sáng màu vàng bay lên trời, căn bản không thể đoán trước được khoảng cách và phương hướng Thuấn di của hắn.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị thừa thắng xông lên, thần chủ giơ tay vỗ một cái.

Ngay lập tức, màn sáng màu vàng mở ra, lan rộng trong lĩnh vực ngọn lửa.

Màu vàng và đỏ sẫm đan xen, lĩnh vực màu vàng mở ra và lĩnh vực ngọn lửa va chạm, khiến lĩnh vực trở nên cực kỳ không ổn định.

Thần chủ vẫn giữ nụ cười trên môi, lúc này ổn định thân hình, giơ tay lên, ánh sáng vàng tụ lại ở phía trước, hóa thành trận pháp màu vàng, ngăn cản cú đấm nặng nề của Phong Kỳ sau khi áp sát.

"Tiếp tục đi." Thần chủ mỉm cười khiêu khích.

Dưới ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực, ngọn lửa giận dữ trong lòng Phong Kỳ bùng phát.

Lúc này, cơ thể hắn tiến vào trạng thái hoạt động quá tải, sức mạnh của hắn đột nhiên tăng lên rất nhiều.

Dưới sự tấn công dữ dội của hắn, chỉ chống đỡ trong chốc lát, thần chủ đã không thể đối phó với thế công cận chiến hung hãn của hắn, bị Phong Kỳ đấm vỡ trận pháp phòng ngự ánh sáng vàng, đánh mạnh vào mặt hắn.

Tiếp theo là một cú đấm nặng nề cuồng bạo.

Dưới sự tấn công của Phong Kỳ, Liệt Thiên thần chủ cuối cùng không chống đỡ nổi, há miệng ho ra máu vàng.

Nhưng nụ cười trên mặt Liệt Thiên thần chủ lại càng rõ ràng:

“Ha ha ha, thú vị, ta muốn kỳ vật của ngươi.”

“Mẹ ngươi!”

Phong Kỳ đột nhiên đá một cước vào mặt Liệt Thiên thần chủ, khiến nụ cười trên mặt hắn méo mó, những đốm sáng màu vàng tản ra.

Liệt Thiên thần chủ bị đánh bay ra ngoài vẫn chưa chủ động tấn công, mà cười nói:

“Ngươi tin không? Ta có thể đánh bại ngươi trong nháy mắt.”

Phong Kỳ không để ý, nắm đấm nặng nề tiếp tục giáng xuống, thần chủ hóa thành một luồng sáng màu vàng va chạm với rào chắn lĩnh vực hỗn loạn.

“Đánh cược thế nào? Nếu ta có thể khuất phục ngươi trong nháy mắt, giao kỳ vật thần kỳ của ngươi ra, quy thuận ta thì sao?”

[Ồ, không hổ danh, chẳng trách tên này phản ứng lại cũng không ra tay, hóa ra là muốn thu ngươi làm tiểu đệ… Hay là ngươi cân nhắc xem?]

Không để ý đến Lời Tự Thuật, Phong Kỳ bắt đầu ép khí huyết, triển khai thế công mãnh liệt hơn.

Hắn có thể cảm nhận được Liệt Thiên thần chủ đã bị thương.

Hắn muốn nắm bắt cơ hội, giết chết hắn, mặc dù khả năng này không lớn.

“Xem ra không thể thương lượng rồi, vậy thì ban cho ngươi… cái chết.”

Nụ cười của Liệt Thiên thần chủ trở nên kỳ quái, giọng nói vừa dứt, những ký tự vàng kỳ lạ in trên cơ thể hắn lần lượt tách khỏi cơ thể, sau khi giao nhau trên không trung thì lao thẳng về phía Phong Kỳ.

Hết chương 1552.

Chương 1553. Giải Phong Ấn

Thấy cảnh này, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Một cảnh tượng tương tự Giác Hút cũng từng gặp, trong ký ức Giác Hút đã chọn không né tránh, trực diện đón nhận những ký tự vàng này.

Kết quả là Giác Hút lập tức mất đi ý thức, bị ký tự vàng phong ấn.

Rút kinh nghiệm từ người đi trước, hắn dứt khoát né tránh, cố gắng tránh bị ký tự vàng phong ấn.

Nhưng điều khiến hắn không ngờ là những ký tự vàng này sau khi lướt qua người hắn lại bất chấp quán tính mà lập tức quay trở lại, với tốc độ không hề giảm mà dán chặt vào lưng hắn.

Ngay lập tức, các ký tự lấy lưng hắn làm điểm khởi đầu, lan ra theo bốn hướng là hai cánh tay, hai chân và đầu.

Chớp mắt, toàn thân Phong Kỳ đã phủ đầy ký tự vàng.

Khi các ký tự vàng lan đến ngực hắn và giao nhau, hình thái huyết thần của Phong Kỳ lập tức giải trừ, đồng tử cũng giãn ra, cơ thể rơi thẳng từ trên không xuống.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Chậc chậc, phong ấn kỳ tích này quả nhiên là thần khí đơn đấu, vậy mà trực tiếp giết chết con trai ta trong nháy mắt… Ừm? Sao ta không bị phong ấn, quả nhiên ta Lời Tự Thuật mới là mạnh nhất, ha ha ha.]

Nhưng lúc này, ý thức của Phong Kỳ đã bị phong bế, căn bản không nghe thấy lời chế giễu của Lời Tự Thuật.

…

Không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, khi ý thức của Phong Kỳ từ từ tỉnh lại.

Hắn đột nhiên phát hiện ra rằng mình đã mất đi cảm giác về thể xác.

“Tỉnh rồi à?”

Một giọng nói đột nhiên vang lên trong đầu hắn, ngay sau đó ý thức tản ra, hắn nhìn rõ cảnh tượng bên ngoài.

Chỉ thấy Liệt Thiên thần chủ ngồi xếp bằng lơ lửng trước mặt hắn, còn hắn chỉ còn lại một bộ não đang đập.

“Nói cho ta biết, kỳ vật thần kỳ trên người ngươi ở đâu?”

Giọng nói của Liệt Thiên thần chủ lại vang lên.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ thậm chí còn lười trả lời.

“Nếu ngươi không nói, ta có đủ cách để hành hạ ngươi, hãy nghĩ cho kỹ xem là chết một cách thống khoái hay chịu đựng sự hành hạ vô tận…”

Liệt Thiên thần chủ lạnh lùng nói nhưng chưa kịp nói hết lời, tầm mắt hắn đột nhiên hướng về phía đông.

Cảm nhận được hơi thở kinh hoàng truyền đến từ phía đó, những ký tự vàng bí ẩn in trên người hắn tự động vận hành.

Không chút do dự, thần chủ lập tức giơ tay đánh một luồng sáng vàng lên bầu trời.

Ngay lập tức, đại quân vàng bay vào điện thần trên mây, thần chủ cũng bay lên điện thần trên mây vào lúc này, chủ động lựa chọn rút lui.

Vài phút sau, Tiểu Hắc với các thần văn nhảy múa xung quanh xuất hiện ở khu vực mà thần chủ vừa lơ lửng.

Chỉ há miệng hít nhẹ, cơ thể Phong Kỳ đã hóa thành tro bụi bị Tiểu Hắc hút sạch và nuốt chửng.

Tuy nhiên, sau khi nuốt chửng cơ thể Phong Kỳ, Tiểu Hắc không hề rời đi, mà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, thân hình biến mất ngay tại chỗ.

…

Trong lúc điện thần trên mây di chuyển, Phong Kỳ bắt đầu bị tra tấn.

Sức mạnh của thần chủ liên tục tàn phá ý thức của hắn, sau đó lại ghép ý thức của hắn lại, dùng cách này để ép hỏi kỳ vật thần kỳ cuối cùng được giấu ở đâu.

Nhưng sự tra tấn chưa kéo dài được bao lâu thì giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Ồ, Tiểu Hắc quả nhiên là chân ái, vậy mà lại đuổi theo, quả nhiên là ngay cả ý thức của ngươi cũng không muốn buông tha.]

Nghe được lời này, Phong Kỳ biết mình sắp được giải thoát.

Còn về Liệt Thiên thần chủ, hiển nhiên không biết mục tiêu của Tiểu Hắc là hắn, tiếp theo khả năng lớn là sẽ xong đời.

Phong ấn kỳ tích tuy mạnh nhưng trước mặt Tiểu Hắc thì rõ ràng là không đủ.

Đúng như hắn dự đoán, rất nhanh Liệt Thiên thần chủ đã rời khỏi cung điện, ra ngoài giao chiến với Tiểu Hắc.

Lúc này, Phong Kỳ thông qua lời giải thích của Lời Tự Thuật, tưởng tượng ra cảnh giao chiến.

Tiểu Hắc lúc này đã được Giác Hút kích hoạt đến một giai đoạn sức chiến đấu cực cao, không còn là dáng vẻ chậm rãi của một lão già đi săn lúc đầu nữa.

Dùng lời của Lời Tự Thuật thì là, hung dữ vô cùng, trực tiếp nuốt chửng hơn nửa điện thần trên mây.

Mặc dù thần chủ tung ra phong ấn kỳ tích nhưng cũng không thể phong ấn Tiểu Hắc được bao lâu, rất nhanh đã bị Tiểu Hắc thoát ra.

Nói chính xác hơn thì, Tiểu Hắc dường như đã thích ứng với sức mạnh của phong ấn kỳ tích, ngay cả khi các ký tự vàng in trên cơ thể, nó vẫn có thể tự do hoạt động.

Cảnh tượng này giống hệt như lúc chiến đấu với tộc Linh Năng, lúc đầu năng lực tua ngược thời gian vẫn có hiệu quả với Tiểu Hắc nhưng rất nhanh tua ngược thời gian không còn ảnh hưởng đến Tiểu Hắc nữa, giống như Tiểu Hắc đã sản sinh ra kháng thể với kỳ vật.

Đối mặt với Tiểu Hắc vô giải, Liệt Thiên thần chủ hiển nhiên cảm nhận được sự tuyệt vọng mà hắn từng phải đối mặt với Tiểu Hắc.

Trong tiếng giải thích của Lời Tự Thuật, Liệt Thiên thần chủ cuối cùng bị Tiểu Hắc bao bọc, nuốt chửng thành hư vô.

Hết chương 1553.

Chương 1554. Cuộc Chiến Tàn Khốc

Nghe đến đây, Phong Kỳ trong lòng cảm thán:

"Chết cũng đáng!"

Không có bất kỳ sự cố nào xảy ra.

Khi Tiểu Hắc nuốt chửng Liệt Thiên Thần Chủ, các chiến binh mặc giáp vàng tan tác.

Hơn 1500 năm tồn tại, thậm chí còn lâu hơn, tộc Liệt Thiên Thần đã rút lui khỏi sân khấu lịch sử.

Khi điện thờ trên mây sụp đổ, những chiến binh mặc giáp vàng còn sót lại hoàn toàn mất hết dũng khí chống lại Tiểu Hắc, chỉ còn một số ít tộc nhân chọn cách chạy trốn.

Cho đến lúc này, tộc Liệt Thiên cũng sẽ trở thành thế lực lang thang của thế giới mới, không có nơi định cư.

Có lẽ vào một ngày nào đó trong tương lai, dưới sự nỗ lực của một người mới nào đó ở thế hệ sau, họ sẽ trỗi dậy trở lại nhưng rất có thể sẽ đi đến hồi kết của nền văn minh trong cuộc cạnh tranh ngày càng tàn khốc.

Phong Kỳ cũng bị Tiểu Hắc nuốt chửng sau khi điện thờ trên mây sụp đổ.

Tầm nhìn khi đó chìm vào bóng tối vô tận.

Khi hắn mở mắt ra lần nữa, hắn phát hiện mình đang nằm trong phòng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Mọi thứ đã trở lại điểm khởi đầu khi hắn bước vào giấc mơ tương lai.

Bên ngoài cửa sổ, màn đêm buông xuống, gió mát thổi qua cửa sổ hé mở, như cách biệt một thế hệ.

Lần trước khi bước vào giấc mơ tương lai, do ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực, hắn vẫn không thể ngủ được.

Cuối cùng, hắn phải nhờ đến thuốc do Úy Vi pha chế mới có thể nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Lúc này, trên tủ đầu giường vẫn còn lọ thủy tinh đựng thuốc đã hết và thuốc an thần đã chuẩn bị sẵn.

Suy nghĩ miên man hồi lâu, hắn mới hoàn toàn tỉnh táo trở lại.

Hắn cầm lấy thuốc an thần, vặn nắp và đổ một ngụm lớn vào miệng.

Mỗi lần trở về từ giấc mơ tương lai, ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực sẽ tăng lên.

May mắn thay, thử thách mười tám tầng địa ngục lần này đã giúp tâm trạng của hắn được nâng cao một lần nữa, ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực sau khi trở về không còn quá mạnh mẽ.

Hắn giơ tay phải ra, chỉ thấy những đường nét màu đen ở lòng bàn tay đã lan rộng đến mép lòng bàn tay, giống như mạng nhện, lại giống như xúc tu màu đen đang vươn ra.

Im lặng hồi lâu, hắn đứng dậy, quyết định quay lại Học phủ Tinh Thành.

Trong ký túc xá có cuốn sổ ghi chép tình báo của hắn.

Hắn định sau này sẽ mang cuốn sổ ghi chép tình báo này về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, không cần để ở Học phủ Tinh

Thành nữa.

Ban đầu hắn chọn Học phủ Tinh Thành là vì hắn muốn đi con đường mà lão Vương đã từng đi, hy vọng thông qua việc dạy dỗ học sinh để thay đổi vận mệnh tương lai của loài người, thông qua việc liên tục sao chép kiến thức của 1500 năm sau để hỗ trợ sự phát triển và tiến bộ của nền văn minh loài người.

Càng ngày càng có nhiều thông tin được biết đến.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng chỉ sao chép tương lai thì không thể giúp nền văn minh loài người trỗi dậy.

Trên con đường phát triển này, công pháp tương lai không thể phát huy tác dụng cao, loài người phải đối mặt với nhiều thách thức hơn đến từ các thế lực bên trong và bên ngoài.

Nhiều khi, nền văn minh loài người căn bản không có nhiều thời gian để phát triển mà phải đối mặt với sự diệt vong.

Hắn gọi điện thoại gọi xe chuyên dụng, vội vã trở về Học phủ Tinh Thành.

Nhân viên an ninh thấy xe chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thì không cản trở, trực tiếp cho đi.

Tinh Thành có ba cơ quan thuộc cấp độ quyền hạn cao nhất.

Đứng đầu là quân đội, là cơ quan có quyền hạn cao nhất trên danh nghĩa của Tinh Thành, nắm giữ quyền thực thi pháp luật và chiến tranh, cũng như một phần quyền biểu quyết lập pháp, tiếp theo là Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hai cơ quan này hoàn toàn độc lập, chỉ chấp nhận sự bảo vệ an toàn của quân đội, các cơ quan khác hoàn toàn độc lập.

Vì vậy, đối mặt với xe chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, nhân viên an ninh hoàn toàn không có lý do gì để ngăn cản.

Không cần Phong Kỳ ra mặt, xe được cho đi thẳng.

Trở về ký túc xá, Phong Kỳ cầm cuốn sổ ghi chép tình báo, sau đó xuống lầu lên xe chuyên dụng trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đợi đến khi trở về phòng của mình, Phong Kỳ ngồi vào bàn làm việc, trước tiên là lật lại các ghi chép tình báo trước đó.

Dù sao thì đối với hắn, thời gian đã trôi qua hơn 100 năm.

Nhiều thông tin tình báo không còn rõ ràng như lúc đầu.

Sau khi xem lại trong vài giờ, hắn cầm bút bắt đầu ghi lại thông tin tình báo và nội dung có được từ tuyến hy sinh này.

Đầu tiên là thông tin tình báo thu được từ tuyến hy sinh.

Thông tin tình báo thu được thứ nhất, Lão Mê và tộc Mê Vụ gia nhập phe ta, thành lập liên minh và chứng minh có thể cùng loài người phát triển.

Ghi chú: Cơ sở của sự hợp tác là đôi bên không có tranh chấp lợi ích, vì vậy ngay cả khi hợp tác, đôi bên vẫn cần sở hữu lãnh thổ trong phạm vi khu vực khác nhau, chỉ như vậy mới thực sự có thể giúp đỡ lẫn nhau, trao đổi lợi ích mang lại nhiều lợi ích hơn.

Hết chương 1554.

Chương 1555. Sự Kiện Định Mệnh

Thông tin tình báo thu được thứ hai, Tiểu gia hỏa Trương Đạo Văn.

Thực tế đã chứng minh, việc bồi dưỡng tiểu gia hỏa có thể mang lại sự tiến bộ đáng kể cho loài người.

Trên dòng lịch sử bình thường, tiểu gia hỏa đi theo con đường nghiên cứu khoa học, đã nghiên cứu ra nhiều thứ giúp đẩy nhanh tiến bộ của nền văn minh loài người nhưng so sánh ra thì rõ ràng con đường võ lực phù hợp với tiểu gia hỏa hơn, dù sao thì thứ mà loài người thiếu nhất chính là chiến lực đỉnh cao.

Ghi chú: Về sau, công pháp do tiểu gia hỏa nghiên cứu có thể được dùng làm vật kế thừa của tuyến hy sinh, giao cho tiểu gia hỏa của tuyến tương lai mới, khiến môn công pháp này không ngừng được hoàn thiện và tiến bộ, tiếp tục khai phá sức mạnh và giới hạn phát triển của tiểu gia hỏa.

Viết đến đây, Phong Kỳ đột nhiên dừng lại.

Tuyến hy sinh này, tiềm năng phát triển của tiểu gia hỏa đã được chứng minh.

Thậm chí có thể nói rằng tiềm năng của tiểu gia hỏa trên tuyến hy sinh này vẫn chưa được khai thác hết.

Lý do rất đơn giản, nhân tộc đã hạn chế sự phát triển và tiến bộ của tiểu gia hỏa.

Đối mặt với sự xâm lược của kẻ thù bên ngoài và đủ loại vấn đề khác, tiểu gia hỏa luôn bận rộn chạy đôn chạy đáo.

Để bảo vệ nhân tộc, hắn đã trải qua vô số trận chiến lớn nhỏ, khiến cơ thể hắn bị quá tải nghiêm trọng.

Nếu không thì tuổi thọ tự nhiên của tiểu gia hỏa có thể đạt tới hơn nghìn năm, sau đó thông qua việc tu luyện công pháp để nuôi dưỡng cơ thể, tuổi thọ sẽ chỉ ngày càng lâu hơn.

Vì vậy, tiểu gia hỏa sống đến hơn nghìn năm đã đạt đến cực hạn, hoàn toàn bị nhân tộc kéo chân.

Bao gồm cả tộc Mê Vụ cũng vậy.

Trong lòng thở dài, hắn tiếp tục viết nội dung tình báo.

Thông tin tình báo thu được thứ ba, về việc lợi dụng tộc Ngân Nguyệt.

Theo như dự kiến ban đầu, tộc Ngân Nguyệt là vũ khí định vị tấn công bên ngoài của Tinh Thành.

Thông qua việc gửi tọa độ không gian giả, điều khiển tộc Ngân Nguyệt mở ra truyền tống không gian rơi vào vị trí tọa độ của kẻ địch, tiến hành tấn công có mục tiêu.

Nhưng so sánh ra thì trận pháp Huyết Luyện trong tưởng tượng của Lão Mê có thể chuyển đổi tộc Ngân Nguyệt thành nguồn tài nguyên phát triển của Tinh Thành, thực tế đã chứng minh rằng ý tưởng này hoàn toàn khả thi và mang lại lợi ích tốt hơn.

Thông tin tình báo thu được thứ tư, đã gặp được Mộ Trảo, giải đáp được nhiều nghi ngờ trong lòng.

1. Thân thật của Mặc chính là Mặc Nguyệt của thế giới lĩnh vực, Mặc với tư cách là phân thân ý thức đi lại giữa hai thế giới, bản thân thực lực không mạnh nhưng lại sở hữu kho tri

thức khổng lồ, có năng lực nghiên cứu sáng tạo rất mạnh, có rất nhiều quan hệ với sự ra đời của Tiểu Hắc.

2. Biết được ở thế giới hư không có đảo di tích do Trụ Thần để lại, trên đó có rất nhiều bí mật của kỷ nguyên trước.

Phù Văn Tinh Thạch Tinh Hồng được khảm trên cánh tay của Mộc Tinh chính là đến từ một đền thờ trong đảo di tích do Trụ Thần để lại.

Mộ Trảo cho biết, khi Mặc sáng tạo Tiểu Hắc, một phần vật liệu sử dụng rất có thể cũng đến từ đảo di tích, dù sao thì Mặc cũng nắm giữ tọa độ đảo di tích, sau khi quyết liệt với Mộ Trảo rất có thể cũng đã từng đến đây.

3. Qua lời giải thích của Mộ Trảo, biết được kỳ tích mà cô tìm kiếm là con người đã kích hoạt một phần sức mạnh tiềm ẩn trong cơ thể, chứ không phải là cô ban cho những con người đó sức mạnh đặc biệt.

Những trường hợp đã biết có: Úy Vi, Diệp Hoàng, Thiên Xu, viện trưởng Tinh Hồng đời đầu, v.v.

4. Sự thật về Thông Thiên Lộ.

Theo mô tả của Mộ Trảo, ý nghĩa tồn tại của Thông Thiên Lộ là kéo dài hết mức có thể bước tiến xâm lược thế giới loài người của thế giới lĩnh vực, một khi Thông Thiên Lộ thất thủ, tốc độ xâm lược thế giới loài người của thế giới lĩnh vực sẽ tăng lên rất nhiều, từ đó dẫn đến các hệ thống mà loài người xây dựng có xu hướng sụp đổ.

Như vậy có thể thấy, loài người và Mộ Trảo là mối quan hệ cùng vinh cùng nhục, cùng tồn tại cùng diệt vong.

Khi Mộ Trảo ngã xuống, hệ thống tu luyện mà loài người vất vả xây dựng trong hơn nghìn năm sẽ biến mất phần lớn, thực lực tổng hợp sẽ giảm mạnh.

Như vậy có thể thấy, làm thế nào để giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc Nguyệt sẽ là phương hướng quy hoạch quan trọng tiếp theo của tuyến tương lai.

Ghi chú: Giết Mặc sẽ không ảnh hưởng đến Mặc Nguyệt, dù sao thì Mặc chỉ là phân thân của Mặc Nguyệt, ngay cả khi chết cũng có thể trong cơ thể Mặc Nguyệt được thai nghén tái sinh.

5. Sự thật về loài người?

Theo mô tả của Mộ Trảo, loài người rất có thể là sự tiếp nối sự sống của Trụ Thần, đây cũng là lý do một số người sở hữu sức mạnh tiềm ẩn đặc biệt.

Quan điểm này là đúng hay sai tạm thời chưa thể biết được nhưng một câu mà Mộ Trảo và Mặc Nguyệt phát hiện trên đảo di tích, có lẽ chính là chỉ loài người:

Hết chương 1555.

Chương 1556. Hành Trình Mới

“Sự tiếp nối của chúng ta, sẽ lấy một hình thức khác để phát động lại sự khiêu chiến.”

Mộ Trảo và Mặc hiểu câu này là, sức mạnh của Trụ Thần tiếp nối loài người, sẽ lấy một cách thức mới để khiêu chiến với thế lực lớn đã từng đánh bại Trụ Thần.

6. Sự thật về Lãnh Đông Thành.

Theo thông tin thu được từ tuyến tình báo này, Lãnh Đông Thành đã bị Kiếm tộc khống chế, Kiếm Tịch chính là người nắm quyền thực sự đứng sau Lãnh Đông Thành.

Việc thành lập Quân Bình Minh rất có thể là Mộ Trảo đã phát hiện ra sự thật về Lãnh Đông Thành nhưng lại bất lực trong việc chống lại Kiếm Tịch, vì vậy đã tìm đến Mộc Tinh để nhờ giúp đỡ và dựa vào đó thành lập Quân Bình Minh.

Trong lịch sử, Quân Bình Minh đã từng đại lực triển khai kế hoạch cải tạo phù văn, thông qua các thông tin tình báo hiện có, có thể suy đoán rằng rất có thể là Mộc Tinh hiểu được hệ thống tu luyện của loài người sẽ phải đối mặt với sự sụp đổ trong tương lai nên đã chuẩn bị trước phương án hệ thống phát triển dự bị.

Đến lúc đó, ngay cả khi nền văn minh loài người sụp đổ, kế hoạch cải tạo phù văn sẽ hoàn toàn thay thế hệ thống tu luyện, trở thành hệ thống sức mạnh duy nhất tiếp nối nền văn minh loài người.

Còn về hành vi tàn sát thành phố của Quân Bình Minh, rõ ràng là tin đồn giả do Lãnh Đông Thành tung ra.

Nếu tuyến hy sinh này không có Tinh Thành truyền đạt tiếng nói phản đối ra bên ngoài thì rất có thể năm thành phố lớn sẽ thành lập liên quân, tiến hành chinh phạt Mộc Tinh và Chiến đoàn Lê Minh.

Điểm yếu duy nhất của tuyến hy sinh này là Mộc Tinh đã sớm hơn vài chục năm, chưa thực sự trưởng thành đã phải đối đầu với Kiếm Tịch, dẫn đến chiến lực kém xa Kiếm Tịch, sớm phải rút lui khỏi lịch sử.

…

Viết đến đây, Phong Kỳ đột nhiên dừng bút.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh cơ thể bị đâm thủng của Mộc Tinh treo trên đỉnh cờ Chiến đoàn Lê Minh, thân thể rũ xuống vô lực.

Kiếm Tịch dùng cách này để tuyên bố chiến thắng của mình, cũng như sự khinh thường đối với kẻ thù tiềm tàng.

Nghĩ đến đây, ngọn lửa giận dữ trong lòng hắn bùng cháy dữ dội.

Điều này đã chạm đến điểm giới hạn của hắn.

Trong suốt nhiều dòng thời gian như vậy, hắn đã tiếp xúc với rất nhiều đối thủ.

Thế lực Bóng Đen, tộc Dạ Ảnh, tộc Ngân Nguyệt, hệ phái Hắc Huyền, tộc Linh Năng, tộc địa Linh Năng, Chủ nhân Mê Vụ, v.v.

Những thế lực mà hắn phải đối mặt đều là những thế lực giết chóc quyết đoán nhưng chưa từng có thế lực nào như Kiếm tộc, coi cái chết như trò đùa.

Ý nghĩ muốn tiêu diệt Kiếm tộc trào dâng trong đầu Phong Kỳ.

…

Mất vài giờ, Phong Kỳ mới cẩn thận liệt kê lại thông tin tình báo và những gì thu được, đồng thời kiểm tra lại nhiều lần để chắc chắn không có gì sót hay sai sót.

Tuyến hy sinh này thu được rất nhiều thông tin tình báo.

Thành quả lớn nhất là đã loại bỏ hoàn toàn những mối nguy tiềm ẩn bên trong Tinh Thành.

Sau này có thể mở rộng thế lực sang các thành phố khác, tiến thêm một bước nữa đến kế hoạch xây dựng lãnh thổ loài người kết hợp năm thành phố lớn.

Nhưng vấn đề cũng rất rõ ràng.

Sự phát triển của Tinh Thành vẫn sẽ gặp phải nhiều vấn đề tiềm ẩn.

Tuyến hy sinh này, hắn đã bổ sung những vấn đề về tài nguyên, giáo dục, cấu trúc năng lượng, v.v. trong quá trình phát triển của loài người.

Theo lý mà nói, sự phát triển của loài người có thể đạt đến mức độ vượt xa trước đây.

Thực tế cũng đúng là như vậy.

Nhưng sau đó vẫn xuất hiện những thách thức bên ngoài.

Kiếm tộc đã phát động chiến tranh xâm lược Tinh Thành, khiến cho sự phát triển của Tinh Thành bị ảnh hưởng rất lớn, cuối cùng thậm chí còn khiến loài người chỉ có thể lựa chọn xây dựng thành phố Bình Minh mới, thu hẹp phòng tuyến.

Điều này khiến cho lợi thế mà Tinh Thành xây dựng trước đó mất đi hơn một nửa, bao gồm cả tuyến vận chuyển và cung

cấp tài nguyên hoàn chỉnh của khu vực tiếp tế phía Tây cũng bị cắt đứt.

Một sự kiện trọng đại khác ảnh hưởng đến sự phát triển của Tinh Thành là sự thất bại của Mộ Trảo trong cuộc chiến chống lại Mặc Nguyệt.

Khiến cho nền văn minh loài người đang trên đà phát triển nhanh chóng dưới sự lãnh đạo của Trương Đạo Văn sụp đổ hệ thống tu luyện trong chốc lát, rơi vào vực sâu.

Làm thế nào để giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc Nguyệt, hắn vẫn chưa nghĩ ra một cách tốt.

Hiện tại, Phong Kỳ cho rằng điều quan trọng nhất vẫn là giải quyết cuộc khủng hoảng ở Lãnh Đông Thành, sau đó tập hợp sức mạnh chiến đấu của loài người lại, để nền văn minh loài người thực sự được phát triển ổn định.

Đến lúc đó, Lãnh Đông Thành cộng với Tinh Thành, tiềm năng phát triển của nhân tộc sẽ được nâng cao rất nhiều.

Trong tưởng tượng của hắn.

Đợi đến khi những mối nguy tiềm ẩn bên trong năm thành phố lớn được xóa bỏ hoàn toàn, xây dựng được trận pháp truyền tống ổn định để bổ sung tài nguyên và nhân tài cho nhau, đảm bảo sự phát triển ổn định và thông suốt thì loài người mới có thể đón chào thời kỳ phát triển mạnh mẽ nhất, đến lúc đó nhân tộc cũng sẽ trở thành trợ thủ đắc lực của Mộ Trảo, giúp hắn chống lại sự xâm lược của Mặc Nguyệt và nhiều thế lực hùng mạnh khác.

Hết chương 1556.

Chương 1557. Khám Phá Lĩnh Vực

Nhân tộc hiện tại vẫn còn quá yếu, căn bản không thể chống lại được nhiều thế lực hùng mạnh đứng sau Mặc Nguyệt.

Trong lúc suy nghĩ miên man, Phong Kỳ không ngừng hoàn thiện ý tưởng trong đầu.

Sáng sớm hôm sau, ánh nắng ban mai ấm áp chiếu vào từ ngoài cửa sổ.

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, trước tiên hắn đến nhà ăn, ăn một bữa no nê.

Hắn đã không ăn gì trong hơn trăm năm, một lần nữa cảm nhận được sự tuyệt vời của thức ăn.

Đợi đến khi trở về phòng, hắn gọi điện cho Úy Vi.

Trưa cùng ngày, cuộc họp cấp cao nhất bên trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng được triệu tập.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ đã trình bày chi tiết về quá trình trải nghiệm và những gì thu được của tuyến hy sinh này.

Nghe xong lời kể của hắn, các đại diện của Tinh Hồng lần lượt đưa ra quan điểm của mình, đưa ra những đề xuất.

Trong đó, Lý Kiền Phong thuộc bộ phận chiến lược của Tinh Hồng đã đưa ra một hướng tham khảo cho tuyến tương lai.

Hắn cho rằng, mặc dù số lượng kho kỹ năng thiên phú hiện tại rất ít, căn bản không thể đồng ý được nhu cầu của toàn thể

nhân loại, thậm chí là nhu cầu của loài người Tinh Thành nhưng công tác xây dựng kho kỹ năng đã có thể bắt đầu triển khai trước.

Về phương diện này, có thể hợp tác với bộ phận ảo, xây dựng một kho mẫu kỹ năng thiên phú có mục tiêu.

Sau này, kỹ năng thiên phú của hắn sẽ liên kết với trò chơi ảo, cho phép loài người có thể thích nghi trước trong trò chơi ảo.

Sau này, mỗi lần có được kỹ năng mới, đều có thể thêm vào và ghi vào trong trò chơi ảo.

So với việc trực tiếp tiến vào thử nghiệm thực chiến thì trò chơi ảo rõ ràng sẽ là cách thích nghi tốt nhất.

Đối với đề xuất của Lý Kiền Phong, sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Năng lực của Lý Kiền Phong rất xuất sắc.

Trước đây, kế hoạch nhắm vào tộc Ngân Nguyệt, bao gồm cả phương án thiết kế tộc Ngân Nguyệt thành vũ khí tấn công định điểm, đều do hắn đích thân thiết kế, sự thành công của tuyến hy sinh này không thể thiếu sự hoàn thiện kế hoạch của hắn.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ lập tức đến bộ phận ảo.

Sau khi thương lượng với người phụ trách bộ phận ảo, phương án kho kỹ năng thiên phú ảo đã được thông qua sơ bộ.

Kế hoạch này không phức tạp.

Yêu cầu cụ thể là, sau này tín đồ có thể mở giao diện lựa chọn kho kỹ năng thiên phú chuyên dụng trong trò chơi ảo, trực tiếp lựa chọn trước trong trò chơi ảo những năng lực thiên phú phù hợp với mình, đợi đến khi hiện thực và hắn hoàn

thành kết nối tín ngưỡng thì có thể sử dụng thành thạo trong hiện thực.

Quy trình tổng thể chỉ có ba bước.

1, Hắn có được năng lực thiên phú trong mộng cảnh tương lai.

2, Ghi lại năng lực thiên phú này vào trong trò chơi ảo, trở thành một phần của kho kỹ năng chuyên dụng.

3, Mở kho kỹ năng thiên phú cho bên ngoài sử dụng.

Ưu điểm của phương án này là, sau này người chơi có thể thích nghi trước với các năng lực khác nhau, lựa chọn ra năng lực mà mình thích trước khi thiết lập kết nối tín ngưỡng với hắn.

Sau khi kế hoạch được thông qua, Phong Kỳ đã tìm đến Úy Vi.

Mỗi lần trở về, hắn đều cần cập nhật dữ liệu cơ thể ở đây với Úy Vi.

Lần này cũng không ngoại lệ.

Sau khi mất vài giờ, cuộc kiểm tra sức khỏe đã kết thúc.

Tiếp theo, Phong Kỳ và Úy Vi đã thảo luận chi tiết về ý tưởng "Kho kỹ năng thiên phú ảo dành cho tín đồ."

Theo yêu cầu của hắn, Úy Vi bắt tay vào lập kế hoạch thu thập dữ liệu chi tiết.

Vì đã quyết định xây dựng một kho kỹ năng thiên phú ảo dành riêng cho tín đồ nên việc ghi lại kỹ năng trở nên vô cùng quan trọng.

Nhưng quá trình ghi lại kỹ năng lại rất phức tạp.

Cần thu thập một lượng lớn dữ liệu, chẳng hạn như quỹ đạo thi triển pháp thuật, cường độ pháp thuật, sau khi đảm bảo

các thông số thì kỹ năng này mới được ghi vào trò chơi ảo.

Đảm bảo tính nhất quán cao với thực tế thì kỹ năng ảo mới có thể phát huy tác dụng huấn luyện.

Nhưng năng lực thiên phú của Phong Kỳ lại khác.

Bản chất năng lực thiên phú của hắn không có quỹ đạo thi triển pháp thuật, chỉ có thể dựa vào các thông số khác để thực hiện so sánh sơ bộ.

Để đảm bảo quá trình thu thập dữ liệu diễn ra suôn sẻ, Úy Vi trước tiên đã trích xuất thông tin kiến thức trong trí nhớ của hắn.

Phần thông tin kiến thức này cần rất nhiều thời gian để tiêu hóa.

Trong đó bao gồm rất nhiều thông tin công nghệ do bộ phận khoa học kỹ thuật của Tinh Hồng để lại.

Bộ phận khoa học kỹ thuật nhanh chóng bước vào giai đoạn tiêu hóa kiến thức, bắt đầu bận rộn ngày đêm.

Về phía Úy Vi, cô đã liên hệ với Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật của Thành phố Tương Lai, đặt hàng các thiết bị về lĩnh vực mô hình hóa ảo, bắt chuyển động.

Lúc này, Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật vẫn nằm dưới sự kiểm soát của thế lực Bóng Đen nhưng không ảnh hưởng đến sự hợp tác với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, dù sao thì trên thực tế vẫn chưa có bất kỳ xung đột lợi ích nào.

Hết chương 1557.

Chương 1558. Gặp Gỡ Cường Nhân

Còn Phong Kỳ thì bắt đầu nghỉ ngơi trong những ngày này.

Bây giờ, ảnh hưởng của việc chồng chéo ký ức chỉ giảm bớt chứ chưa biến mất hoàn toàn, cả Lời Tự Thuật và Úy Vi đều hy vọng hắn có thể nghỉ ngơi một thời gian rồi mới mở ra tuyến tương lai mới.

Mỗi lần trở về thực tại rồi nhanh chóng tiến vào tuyến tương lai là một lựa chọn rất không sáng suốt, thậm chí còn tàn phá cơ thể.

Phong Kỳ nghe theo lời khuyên, chọn cách nghỉ ngơi.

Nhưng hắn cũng không nhàn rỗi, trong những ngày nghỉ, hắn ngày ngày chìm đắm trong thư viện, lật sách mở rộng kiến thức của mình.

Mười mấy ngày sau, Viện nghiên cứu khoa học kỹ thuật đã hoàn thành rất nhanh, vận chuyển một lô thiết bị đặt hàng mới đến căn cứ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sự quan tâm của thế lực Bóng Đen đã đến.

Sau khi bàn giao xong, để đảm bảo tính an toàn của lô thiết bị này, bộ phận khoa học kỹ thuật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã dành một ngày để kiểm tra cẩn thận các thiết bị này, đảm bảo không có vấn đề gì mới đưa vào phòng huấn luyện để lắp đặt.

Mọi thứ đã sẵn sàng, Phong Kỳ cùng Úy Vi và người phụ trách bộ phận khoa học kỹ thuật đến phòng huấn luyện.

Tiếp theo, họ bắt đầu sử dụng các thiết bị này để thu thập dữ liệu về những thay đổi của cơ thể khi kích hoạt năng lực thiên phú, rồi sử dụng những dữ liệu này để tạo ra kỹ năng ảo.

Quá trình này rất nhàm chán và phức tạp.

Vì năng lực thiên phú không giống như pháp thuật, có quỹ đạo pháp thuật nên chỉ có thể dựa vào dữ liệu thu được để tạo ra mẫu kỹ năng.

Kỹ năng thiên phú được tạo ra đầu tiên là [Huyết Thần].

Thu thập dữ liệu, tạo mẫu kỹ năng mất ba ngày.

Sau khi tạo xong, Phong Kỳ đăng nhập vào trò chơi ảo, bắt đầu trải nghiệm hiệu ứng sau khi kích hoạt kỹ năng, so sánh với thực tế rồi đưa ra những đề xuất có tính mục tiêu.

Quá trình chế tác như vậy thực sự rắc rối và hiệu suất thấp.

Để chế tác Huyết Thần, Phong Kỳ đã đăng nhập vào trò chơi ảo hơn mười lần, vẫn chưa đạt được hiệu quả như ý, hắn luôn cảm thấy có một khoảng cách khá lớn so với thực tế.

Bây giờ đã có dữ liệu, vấn đề duy nhất là sự khác biệt về hiệu quả sử dụng.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Phong Kỳ đã nghĩ đến Lâm Nhiễm.

Phải nói rằng về chế tác thiên phú pháp thuật, người mạnh nhất thời đại này chính là Lâm Nhiễm.

Nếu có Lâm Nhiễm tham gia vào dự án chế tác kỹ năng thiên phú, có lẽ có thể giải quyết được vấn đề này.

Không do dự, tiếp theo Phong Kỳ trở về Tinh Thành Học Phủ, tìm Lâm Nhiễm.

Sau khi giải thích chi tiết tình hình với Lâm Nhiễm, Lâm Nhiễm không do dự, lập tức đồng ý tham gia dự án kho kỹ

năng thiên phú, sau đó giải thích tình hình với Bạch Phù Sinh rồi đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Về cách xây dựng mẫu sao chép kho kỹ năng thiên phú, Lâm Nhiễm đã suy nghĩ trong nhiều ngày rồi đưa ra một đề xuất.

Hắn dự định sáng tạo ra một loại pháp thuật chuyên dùng để sao chép các thông số cơ thể, sử dụng loại pháp thuật này để sao chép kỹ năng thiên phú hiệu quả hơn.

Cách sao chép này kết hợp với các thiết bị công nghệ để thu thập dữ liệu, thậm chí có thể giải quyết được vấn đề không thể ghi lại năng lực thụ động vào trò chơi ảo.

Ví dụ như năng lực thiên phú thụ động [Tái sinh].

Có thể sử dụng thiết bị công nghệ để thu thập dữ liệu trước, sau đó sử dụng pháp thuật để sao chép hiệu ứng thay đổi khi thi triển, sau đó thông qua một loạt dữ liệu này để hỗ trợ, chế tác một năng lực thiên phú sao chép vào kho kỹ năng thiên phú của tín đồ trong trò chơi ảo.

Sau khi bản thiết kế sơ bộ được hoàn thiện, Lâm Nhiễm bắt đầu nghiên cứu.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã liên lạc với Viện Nghiên cứu Hổ Phách, sau đó đưa Lâm Nhiễm đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Đến lúc đó, nhóm nghiên cứu phát triển pháp thuật mạnh nhất của Hổ Phách sẽ phối hợp với hắn triển khai công tác nghiên cứu loại pháp thuật này và cung cấp cho Lâm Nhiễm sự hỗ trợ về mọi mặt.

Chỉ một tháng sau, Lâm Nhiễm đã mang đến bất ngờ.

Hắn đã thành công nghiên cứu ra một loại pháp thuật mới "Ảo ảnh."

Nguyên lý của loại pháp thuật này không phức tạp nhưng hiệu quả lại cực kỳ tốt.

Với sự hỗ trợ của loại pháp thuật này, Phong Kỳ đã tiến hành thử nghiệm sao chép pháp thuật một lần nữa.

Kết quả thu được rất khả quan, năng lực thiên phú được thử nghiệm lần này là "Tái sinh", thông qua sự hỗ trợ của pháp thuật Lâm Nhiễm, cộng với việc phát hiện và thu thập dữ liệu của thiết bị công nghệ.

[Tái sinh] nhanh chóng được chế tác thành công, được ghi vào kho kỹ năng thiên phú của tín đồ trong trò chơi ảo.

Sau khi Phong Kỳ đích thân kiểm tra hiệu quả, hắn đã đưa ra đánh giá bảy điểm.

Kết quả thu được từ thử nghiệm dữ liệu cao hơn hiệu quả thực tế, cần phải tiến hành điều chỉnh giảm hiệu quả.

Hết chương 1558.

Chương 1559. Vượt Qua Thử Thách

Tiếp theo chỉ tiến hành hiệu chuẩn ba lần, [Tái sinh] đã đạt đến mức độ gần như thực tế.

Như vậy, kỹ năng đầu tiên của kho kỹ năng thiên phú của tín đồ đã ra đời.

Điều này báo hiệu kế hoạch kho kỹ năng tín đồ đã chính thức bước đi bước đầu tiên, tương lai của nhân loại sẽ được đảm bảo mới.

Nhưng có một số vấn đề ngay cả khi có Lâm Nhiễm tham gia cũng không thể giải quyết được.

Hiệu quả của vật phẩm kỳ diệu trong năng lực thiên phú của hắn rõ ràng không thể sao chép được.

Ví dụ như hiệu quả của lệnh bài tiến hóa, ngay cả khi hy sinh hắn trực tuyến cũng không thể mượn dùng, những tín đồ khác rõ ràng cũng không thể mượn dùng phần năng lực này.

Lại như Mộng Yểm (đọc ký ức) và thần thể.

Mộng Yểm là năng lực thiên phú đặc biệt của hắn, điều kiện kích hoạt không phải đến từ bản thân mà là từ trạng thái của mục tiêu, tình hình hiện tại đã được thăm dò là mục tiêu đang trong trạng thái hấp hối, hắn chỉ cần đến gần một khoảng cách chắc chắn là có thể lấy được mảnh ký ức của đối phương.

Nếu mục tiêu là chính hắn thì có thể đạt được độ phù hợp hoàn hảo, đọc được toàn bộ ký ức.

Nguyên lý cụ thể của năng lực này là gì, hắn hoàn toàn không rõ, hiển nhiên không thể chế tác thành kỹ năng ảo ghi vào kho kỹ năng thiên phú của tín đồ.

Còn thần thể là năng lực thiên phú hắn chế tác bằng sức mạnh tín ngưỡng, hiệu quả là đạt được sự thân hòa hoàn hảo với các nguyên tố.

Hiển nhiên hiệu quả này cũng không thể chế tác được.

Sự hiểu biết của nhân loại về sự thân hòa với nguyên tố còn rất nông cạn, không thể biểu hiện đặc điểm này dưới hình thức ảo.

Đối với vấn đề này, Phong Kỳ đưa ra đề xuất là tạm thời không giải quyết.

Trước tiên thu thập toàn bộ dữ liệu về năng lực thiên phú hắn có, sau đó ưu tiên chọn năng lực thiên phú có thể chế tác để số hóa dữ liệu ảo.

Đồng thời, pháp thuật Ảo ảnh do Lâm Nhiễm nghiên cứu cũng cần được cập nhật nâng cấp.

Đối mặt với thiên phú đặc biệt kết hợp nhiều năng lực như Huyết Thần, pháp thuật Ảo ảnh không thể thu thập được dữ liệu hoàn chỉnh và sao chép hoàn hảo, rất dễ thiếu sót nhiều hiệu quả thể hiện.

Những ngày sau đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã tiến hành một vòng thảo luận mới về dự án kỹ năng thiên phú.

Trong cuộc thảo luận lần này, quyết định kho kỹ năng thiên phú của tín đồ trước tiên sẽ áp dụng chế độ thử nghiệm nội bộ.

Cái gọi là thử nghiệm nội bộ, tức là trước tiên sử dụng trên một số người chơi.

Những người chơi này sẽ đồng bộ tiến hành xếp hạng, thậm chí là chế độ phó bản với những người chơi khác trong

trò chơi ảo.

Điểm khác biệt duy nhất là, người chơi thử nghiệm nội bộ chỉ có thể chọn kỹ năng trong kho kỹ năng của tín đồ, không thể sử dụng lại kỹ năng trong kho kỹ năng ảo ban đầu.

Lợi ích của việc làm như vậy là, tín đồ sẽ không nhầm lẫn giữa kho kỹ năng ảo và kho kỹ năng của tín đồ.

Khiến họ có thể chuyển đổi kỹ năng tốt hơn khi sử dụng trong thực tế.

Nếu không thiết lập như vậy, trộn lẫn tất cả các kỹ năng với nhau, rất dễ xảy ra vấn đề.

Ví dụ như những người chơi đã quen chuyển đổi kỹ năng ảo và kỹ năng của tín đồ, khi đối đầu với Sinh Vật Trận Địa trong thực tế, theo thói quen muốn chuyển đổi kỹ năng ảo nhưng trong thực tế chỉ có thể mượn dùng và chuyển đổi kỹ năng của tín đồ, vì sự tiềm ẩn nguy cơ do quán tính tư duy mang lại rất có thể dẫn đến tử vong.

Vì vậy, sau khi thảo luận, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đưa ra phương án là thiết kế hai bộ kho kỹ năng.

Một bộ kho kỹ năng tương ứng với sự phát triển tu luyện học trong thực tế.

Một bộ kho kỹ năng thử nghiệm nội bộ tương ứng với sự phát triển hệ thống tín ngưỡng, hai bên không thông nhau.

Về sau, hai hệ thống này đều sẽ là hệ thống quan trọng cho sự phát triển của nhân loại, thậm chí có thể nói là hỗ trợ lẫn nhau.

Đối mặt với thách thức đến từ Mặc nguyệt, hệ thống tín ngưỡng sẽ là chìa khóa trong đó.

Một khi Mộ Trảo thất bại, hệ thống tín ngưỡng sẽ thay thế hệ thống tu luyện trở thành hệ thống phát triển chính của nhân

loại.

Nếu có thể vượt qua thử thách xâm lược của Mặc nguyệt thì hệ thống tu luyện sẽ không sụp đổ, về sau hệ thống tu luyện sẽ cùng hệ thống tín ngưỡng trở thành hai hệ thống tu luyện lớn của nhân loại.

Phong Kỳ đã phân tích những lợi hại trong đó.

Hy sinh tuyến mượn dùng năng lực thiên phú, muốn phát huy hiệu quả của năng lực thiên phú, sẽ chịu ảnh hưởng của các yếu tố như thể chất của bản thân.

Cho nên không thể từ bỏ hệ thống tu luyện.

Chỉ có thực lực của người tu luyện càng mạnh, mượn dùng năng lực thiên phú khi thi triển mới có thể càng mạnh.

Nhưng nếu Mộ Trảo thất bại, trong tình thế bất đắc dĩ, hệ thống kỹ năng tín ngưỡng cũng có thể giúp vượt qua cục diện hệ thống sụp đổ, mang lại một số lợi thế chắc chắn.

Hết chương 1559.

Chương 1560. Đối Mặt Với Sự Thật

Nhưng hệ thống tu luyện tín ngưỡng có vẻ rất ổn định nhưng cũng tồn tại vấn đề.

Ví dụ như huyết thần thể, sau khi mở ra sẽ hút cạn máu trong cơ thể chuyển hóa thành sức mạnh tăng bức, người thường thi triển năng lực này sau đó cần hấp thụ rất nhiều khí huyết để bù đắp cho sự thiếu hụt khí huyết của bản thân.

Điều này cần tiêu hao tài nguyên cực kỳ lớn.

Giả sử trong một cuộc chiến tranh đối ngoại, toàn bộ chiến sĩ Tinh Thành cùng mở ra hình thái huyết thần.

Mười vạn huyết thần thể, một triệu huyết thần thể, thậm chí còn nhiều hơn nữa…

Không nghi ngờ gì nữa, lúc này Tinh Thành sẽ bùng nổ sức chiến đấu vô song, sức chiến đấu bùng nổ trong thời gian ngắn thậm chí không yếu hơn một số cường tộc.

Nhưng cái giá phải trả còn khủng khiếp hơn.

Đợi đến khi trạng thái huyết thần kết thúc, căn bản không có đủ dự trữ tài nguyên để cung cấp cho chiến sĩ Tinh Thành bù đắp cho sự thiếu hụt khí huyết.

Nói cho cùng vẫn là thiếu tài nguyên.

Đây cũng là nguyên nhân chính cần xây dựng kho kỹ năng ảo của tín đồ.

Mượn dùng kỹ năng thiên phú cần người sử dụng trả một cái giá chắc chắn, sau khi sử dụng xong cần rất nhiều tài

nguyên để bù đắp.

Mượn dùng một số năng lực còn cần phải ép trá tiềm lực sống, mang lại di chứng rất lớn.

Nếu không có một kho kỹ năng tín ngưỡng ảo dùng để huấn luyện thường ngày, những vấn đề thực tế mang lại sẽ rất nghiêm trọng.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ đã lấy ví dụ về những nguy cơ tiềm ẩn có thể xảy ra nếu không có kho kỹ năng tín đồ ảo.

Đầu tiên, hắn trên dòng thời gian chính sau khi cướp đoạt năng lực thiên phú, sẽ trong nháy mắt nắm vững việc giải phóng kỹ năng này, có thể nhanh chóng sử dụng thành thạo.

Nhưng người mượn dùng tín ngưỡng thì khác, họ không thể nắm vững năng lực này, cần phải có quá trình rèn luyện và thuần thục.

Nhưng chỉ cần là năng lực mượn dùng thì đều cần phải trả giá.

Hoặc là tổn thương cơ thể, hoặc là tiêu hao tài nguyên.

Nếu không có huấn luyện ảo, quá trình làm quen với kỹ năng tín ngưỡng đối với Tinh Thành, thậm chí đối với toàn nhân loại mà nói đều là một khoản chi tiêu khó có thể gánh vác nổi.

Chỉ có trò chơi ảo mới có thể giải quyết hoàn hảo vấn đề này.

Hệ thống phát triển tín ngưỡng thực ra còn rất nhiều vấn đề cần giải quyết.

Tóm lại chính là, một loạt vấn đề do thiếu tài nguyên mang lại.

Một kênh thu thập tài nguyên ổn định và lớn là vấn đề trọng đại mà nhân loại phải giải quyết trên con đường phát triển.

Đây cũng là một trong những lý do Phong Kỳ cần năm thành phố lớn liên hợp, xây dựng một hệ thống bổ sung tài nguyên hoàn chỉnh, điều này có thể tăng cường hiệu quả thông suốt và thu thập tài nguyên.

Việc lưu thông sức chiến đấu cũng có thể đẩy nhanh tốc độ mở rộng khu vực tiếp tế ra bên ngoài, từ đó mang lại hiệu quả thu thập tài nguyên được nâng cao.

Phong Kỳ nhắm vào những vấn đề này, đã đưa ra phương hướng thảo luận trong cuộc họp cao nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Suy nghĩ rồi mới hành động, là thói quen mà Phong Kỳ đã hình thành trong thời gian ở tuyến hy sinh.

Hắn trước đây làm việc thường chỉ dựa vào nhiệt huyết, trong quá trình đó đã phạm phải rất nhiều sai lầm và chuyện ngu ngốc.

Ví dụ như sau khi phát hiện Nhạc Bình An là người sói, hắn đã chọn ra tay trước với hắn ta, để sớm xóa bỏ yếu tố ẩn họa này.

Bây giờ nghĩ lại, hắn cảm thấy hành vi của mình lúc đó thực sự quá mạo hiểm, nếu thế lực Bóng Đen còn có hậu chiêu mà hắn không phát hiện ra thì rất dễ dàng giết chết hắn.

Lại ví dụ như việc công bố ý tưởng về phụ bản siêu ảo trên diễn đàn mạng.

Dẫn đến việc bị chủng tộc yếu trong lĩnh vực nhận lệnh, ám sát hắn trên tuyến hy sinh.

Tuyến hy sinh đó, khi hắn tiến vào mộng cảnh tương lai để xem lại tài liệu trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, hắn phát hiện ra rằng mình chỉ sống thêm được 13 phút, hắn đã suýt nghĩ rằng mình đã rơi vào đường cùng, sắp chết rồi.

Sau đó dựa vào thể chất đặc biệt của dòng thời gian chính, cùng với năng lực thiên phú mới có được trong mộng cảnh tương lai là Tử hồn, hắn mới có thể biến nguy thành cơ.

Còn rất nhiều vấn đề nhỏ khác nữa.

Những cách xử lý này, đối với hắn hiện tại mà nói thực sự có vẻ trẻ con và chưa chín chắn.

Bắt đầu từ tuyến theo chân Mê Vụ Chi Chủ trưởng thành, hắn đã học được rất nhiều thứ, càng thông qua lời dạy bảo của Mê Vụ Chi Chủ mà hiểu được tầm quan trọng của việc tiến từng bước vững chắc.

Dùng lời của Mê Vụ Chi Chủ mà nói, chiến tranh giữa các chủng tộc không phải là trò đùa.

Mỗi bước đi đều phải hết sức thận trọng, cân nhắc đến mọi mặt, phân tích những lợi hại tiềm ẩn trong đó, thậm chí là ảnh hưởng đến tương lai.

Tuyến hy sinh trước đó, trong những ngày trở thành thủ lĩnh đứng sau của Tinh Thành, hắn càng thông qua việc tự học và thực hành mà học được rất nhiều thứ.

Hết chương 1560.

Chương 1561. Sự Thăng Tiến

Điểm này sau khi trở về tuyến hiện thực vẫn không thay đổi.

Lần này trong thời gian diễn ra cuộc họp cao nhất của Tinh Hồng, hắn đã từ một người từng chỉ ngồi nghe, trở thành người chủ động.

Ngay cả Úy Vi cũng nói hắn đã thay đổi quá nhiều.

Trên người rõ ràng có thêm khí chất của một người lãnh đạo khiến người khác tin phục, trong thời gian triệu tập hội nghị rất nhanh đã nắm được quyền chủ động của hội nghị, để mọi người thảo luận chủ đề theo phương hướng hắn đưa ra, hướng dẫn mọi người tham gia vào đó.

Thậm chí còn rất quen thuộc với việc phân công nhiệm vụ.

Khi xem lại video ghi chép cuộc họp, Phong Kỳ đều cảm thấy ngạc nhiên vì sự thay đổi của mình.

Trong video, sau khi thảo luận trong cuộc họp kết thúc, hắn vô thức đứng dậy, bắt đầu căn cứ vào tình hình của từng bộ phận, từng người một phân phó cho người phụ trách của từng bộ phận xử lý những công việc tiếp theo như thế nào.

Đối mặt với nhiệm vụ hắn triển khai, những người phụ trách các bộ phận của Tinh Hồng đều vô thức gật đầu.

Uy nghiêm và khí thế này, chính là một trong những năng lực mà hắn tích lũy được trên tuyến hy sinh.

Đọc tuyến hy sinh, mang lại cho hắn không chỉ là sự tích tụ cảm xúc tiêu cực, những ký ức và năng lực tích cực cũng là một trong những ảnh hưởng được chồng chất.

Sự thay đổi này diễn ra rất chậm.

Trong thời gian họp, hắn hoàn toàn không nhận ra sự thay đổi của mình lớn đến mức nào.

Sau khi cuộc họp này kết thúc, Úy Vi nói rằng hắn thực sự đã trưởng thành, đã có được sự giác ngộ của một người lãnh đạo loài người.

Đối với điều này, Phong Kỳ bình thản chấp nhận, không hề khiêm tốn.

Theo hắn thấy, nếu ngay cả khí phách gánh vác trách nhiệm này cũng không có thì làm sao có thể lãnh đạo nhân tộc trỗi dậy, đi đón tương lai lý tưởng.

…

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng thí nghiệm của Bộ phận gen.

Phong Kỳ dựa người vào ghế, hai cổ tay trái phải đều cắm kim lấy máu đặc biệt được thiết kế riêng cho hắn, máu đỏ tươi đang theo hai ống mềm chảy chậm vào hộp đựng máu phía sau hắn.

Mặc dù đã mất đi một phần tư lượng máu, Phong Kỳ vẫn không cảm thấy khó chịu gì.

Thể chất của dòng thời gian chính khá đặc biệt.

Hắn thường xuyên trải qua tình trạng mất máu đặc biệt, mất đi một phần tư lượng máu đối với hắn mà nói căn bản không phải là vấn đề gì.

Hiện tại hắn chỉ lo lắng một vấn đề, đó là máu của hắn không thể sản xuất đại trà, cung cấp cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng để sắp xếp và lập kế hoạch tiếp theo.

Trong dự án quy hoạch tương lai về việc xây dựng kho kỹ năng thiên phú tín ngưỡng.

Có một vấn đề mãi không thể giải quyết, đó là làm thế nào để chế tạo tượng tín ngưỡng.

Tượng tín ngưỡng là cách duy nhất để tín đồ liên lạc với hắn trên dòng thời gian chính.

Nếu không có tượng tín ngưỡng phối hợp sử dụng, ngay cả khi có tín ngưỡng với hắn, vẫn không thể thiết lập liên lạc tín ngưỡng với hắn, càng không thể mượn năng lực thiên phú từ hắn trên dòng thời gian chính.

Ví dụ như tín đồ cầu nguyện với hắn thông qua tượng anh hùng, điều này có thể tạo ra tín ngưỡng nhưng tín ngưỡng này không thể được vòng tay tín ngưỡng thu nhận qua chiều không gian và thời gian vào biển thức tinh thần trên dòng thời gian chính.

Mà tín đồ cũng không thể thông qua tín ngưỡng chân thành này mà thiết lập liên lạc với hắn trên dòng thời gian chính.

Quá trình mượn năng lực thiên phú chủ yếu chia làm ba bước.

Bước thứ nhất, thông qua tượng tín ngưỡng thiết lập liên kết tín ngưỡng với hắn trên dòng thời gian chính.

Quá trình này cần một bức tượng tín ngưỡng của hắn làm phương tiện kết nối.

Mà vật liệu cần để chế tạo tượng tín ngưỡng có, máu của dòng thời gian chính và tinh thể sức mạnh tinh thần, hai loại vật liệu chính này.

Vấn đề tinh thể sức mạnh tinh thần hiện tại đã được giải quyết rất tốt.

Mở trạng thái thần thể, hắn có thể chế tạo hàng loạt tinh thể sức mạnh tinh thần, trước khi sức mạnh tinh thần cạn kiệt, hắn có thể sản xuất được khoảng hơn một nghìn tinh thể sức mạnh tinh thần, đủ để chế tạo hơn một nghìn bức tượng tín ngưỡng.

Nhưng vấn đề máu thì tạm thời vẫn chưa tìm ra cách giải quyết tốt.

Bước thứ hai, để tín đồ thông qua tượng tín ngưỡng tăng cường liên lạc sâu sắc hơn, quá trình này có thể gọi là tu luyện tín ngưỡng.

Giai đoạn hiện tại chỉ có thể sử dụng một cách, đó là ngồi trước tượng không ngừng cầu nguyện, sau đó dùng tượng tín ngưỡng làm cầu nối liên lạc với hắn trên dòng thời gian chính, thiết lập liên kết sâu sắc.

Bước thứ ba, sau khi đạt đến cường độ liên kết tín ngưỡng chắc chắn, mới có thể thông qua cầu nối phương tiện này tiến vào biển thức tinh thần trên dòng thời gian chính, mượn năng lực thiên phú trên quỹ đạo thiên phú.

Cho nên ở tuyến hy sinh trước đó hắn có tín đồ của cả một thành phố nhưng lại không hấp thụ được bao nhiêu sức mạnh tín ngưỡng.

Nguyên nhân chính là, tượng tín ngưỡng chỉ có Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có hai bức, một bức hắn tự dùng, một bức ở chỗ Úy Vi.

Hết chương 1561.

Chương 1562. Trận Chiến Quyết Định

Lúc trước khi chế tạo "Thần thể", cũng là dựa vào sức mạnh tín ngưỡng mà Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cung cấp trong hơn một nghìn năm làm cơ sở để tạo ra khung thần thể, sau đó dùng điểm tiến hóa thiên phú để nâng cấp cải tiến, mới có được chuỗi thiên phú thần thể như hiện tại.

Trong Tinh Thành chỉ có tượng anh hùng nhưng lại không có tượng tín ngưỡng có thể kết nối tín ngưỡng với hắn.

Dẫn đến sức mạnh tín ngưỡng bị lãng phí rất nhiều.

Muốn khai phá một con đường phát triển tín ngưỡng toàn dân trong tương lai, càng cần phải chế tạo nhiều tượng tín ngưỡng làm cầu nối phương tiện liên lạc với dòng thời gian chính.

Điều này cần hắn trên dòng thời gian chính cung cấp lượng máu dự trữ lớn để chế tạo tượng tín ngưỡng.

Vì vậy, Phong Kỳ đã nghĩ ra rất nhiều cách.

Ví dụ như chế tạo một loạt tượng tín ngưỡng lớn công cộng, mỗi bức tượng có thể bao phủ hơn vạn người để tu luyện tín ngưỡng.

Ưu điểm của phương án này là lượng máu cần tiêu hao sẽ giảm đi.

Nhược điểm là tượng tín ngưỡng công cộng hiển nhiên không thể phát huy hiệu quả tu luyện tốt, dù sao thì việc thiết lập liên kết tín ngưỡng là một quá trình lâu dài, trong quá trình

đó cần không ngừng củng cố, tăng cường liên kết tín ngưỡng, đạt đến một giai đoạn chắc chắn mới có thể mượn năng lực thiên phú, hơn nữa tượng tín ngưỡng công cộng không thể tiến hành tu luyện tín ngưỡng mọi lúc mọi nơi.

Lựa chọn của Phong Kỳ là, tạm thời xây dựng một nghìn bức tượng tín ngưỡng ở các khu vực trong Tinh Thành để sử dụng công cộng.

Đợi đến khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có đủ lượng máu dự trữ của dòng thời gian chính, rồi hãy cân nhắc chế tạo phiên bản gia đình hoặc phiên bản cá nhân.

Nhưng vấn đề hiện tại là, máu trên người hắn dùng để chế tạo tượng tín ngưỡng công cộng cũng còn lâu mới đủ.

Khi máu đã được rút đi một nửa, đèn đỏ trên đầu ống mềm lấy máu sáng lên, quá trình lấy máu đột ngột dừng lại.

Rút kim lấy máu cắm trên cánh tay ra, Phong Kỳ đứng dậy, bước về phía nhà ăn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Tiếp theo, là thời gian ăn uống.

Tiếp nhận đầy đủ dinh dưỡng, có thể đẩy nhanh tốc độ phục hồi máu của hắn, mặc dù quá trình này chỉ như muối bỏ bể.

Thực ra trong Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có dự trữ máu của Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng lượng máu dự trữ của Sinh Vật Trận Địa này cho dù hắn có hấp thụ hết thì cũng không đủ để chế tạo hàng loạt tượng tín ngưỡng cần thiết.

Nguyên nhân thực ra rất đơn giản.

Dù sao thì Tinh Thành cũng không có khu tiếp tế tiền tuyến của riêng mình.

Những nhân tài lĩnh vực chiến đấu do học phủ trong Tinh Thành bồi dưỡng, hoặc những nhân tài có thể giúp ích cho tiền tuyến đều sẽ được đưa đến khu tiếp tế do các thành phố khác lập ra, đổi lấy hạn ngạch tài nguyên, dùng cách này để lấy được tài nguyên linh tính.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng là một trong ba cơ quan có thẩm quyền lớn nhất của Tinh Thành, mỗi năm đúng là có thể phân phối được rất nhiều hạn ngạch tài nguyên nhưng tài nguyên máu của Sinh Vật Trận Địa lại không nhiều.

Không phải là không thể nhiều, mà là Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trước đây căn bản không cần đến lượng máu Sinh Vật Trận Địa lớn như vậy.

Nghiên cứu căn bản không cần dùng đến bao nhiêu mẫu máu.

Lâu dần, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chủ động cắt giảm rất nhiều lượng máu Sinh Vật Trận Địa cung cấp, đổi lấy sự bổ sung về các tài nguyên khác.

Còn máu của Sinh Vật Trận Địa thường sẽ được đưa vào căng tin của các học phủ, hoặc đưa vào nhà máy thực phẩm, chế biến thành thanh bổ sung năng lượng cần thiết cho chiến sĩ tiền tuyến, v.v.

Hiệu suất sử dụng máu của Sinh Vật Trận Địa của con người rất thấp, kém xa so với sự coi trọng máu của tộc Mê Vụ.

Muốn Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trong thời gian ngắn lấy ra lượng máu dự trữ cần thiết để chế tạo tượng tín ngưỡng cho hắn hấp thụ, điều này hoàn toàn không thực tế.

Phong Kỳ tạm thời không có cách nào tốt để giải quyết vấn đề thiếu máu.

Bữa ăn này, Phong Kỳ ăn khoảng nửa giờ, ăn hết ba đĩa thức ăn, toàn bộ đều là nguyên liệu linh tính, hắn mới dừng ăn

một cách thỏa mãn.

Đứng dậy, Phong Kỳ vươn vai, sau đó lấy điện thoại ra liên lạc với xe chuyên dụng của Tinh Hồng.

Tiếp theo, hắn quyết định đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách một chuyến.

Lần trước hắn đến tiền tuyến Lãnh Đông, đã đưa lão Mê từ lĩnh vực trường tĩnh lặng (lĩnh vực trường địa của tộc Mê Vụ) đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

(PS: Điểm thời gian vào tuyến hy sinh trước đó là lúc hắn nói rõ sự thật với lão Mê, sau đó lão Mê cho hắn mười ngày để suy nghĩ, đưa lão Mê về Viện Nghiên cứu Hổ Phách là điểm thời gian sau khi vào tuyến hy sinh.)

Không có ngoại lệ, sau khi rời khỏi lĩnh vực trường địa của tộc, lão Mê lại trải qua một lần thử thách khó khăn là dung hợp quy tắc thế giới, suýt nữa thì mất mạng.

May mắn thay, cuối cùng hắn vẫn dựa vào ý chí để hoàn thành sự dung hợp thích ứng với quy tắc thế giới loài người, thành công trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực, sau đó không còn bị quy tắc thế giới bài xích nữa.

Hết chương 1562.

Chương 1563. Sự Trở Lại Của Anh Hùng

Bây giờ lão Mê đang học kiến thức loài người trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Hắn cảm thấy vấn đề làm thế nào để chế tạo hàng loạt máu này, vẫn nên nhờ lão Mê, chuyên gia về máu, chỉ giáo.

Bảy giờ tối, xe chuyên dụng của Tinh Hồng lái vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Xuống xe, Phong Kỳ đi thẳng đến phòng huấn luyện, lúc này lão Mê trong phòng huấn luyện đang ngồi trên ghế sofa, tay cầm máy tính bảng lướt xem nội dung trên mạng, thấy hắn đến, lập tức ngẩng đầu lên.

Ngồi xuống ghế sofa, Phong Kỳ kể cho lão Mê nghe về tình cảnh khó khăn hiện tại của mình.

Phong Kỳ đã nghĩ ra rất nhiều cách để giải quyết vấn đề làm thế nào để có được lượng máu lớn.

Hiện tại có một cách có thể giải quyết được nhưng lại có một số rủi ro chắc chắn.

Đó chính là kế hoạch luyện máu tộc Bạc Nguyệt mà lão Mê đưa ra khi ở tuyến hy sinh.

Nhưng kế hoạch này rất lớn, cần có thời gian chuẩn bị chắc chắn, chẳng hạn như bồi dưỡng chiến sĩ luyện máu để bố trí trận pháp, hoặc là công trình chuẩn bị trước khi bố trí trận pháp, v.v.

Khi kế hoạch chính thức bắt đầu, ảnh hưởng sẽ rất lớn.

Việc thúc đẩy quy trình trên dòng thời gian chính ở quy mô lớn là hành vi rất mạo hiểm, vì vậy hắn tạm thời không cân nhắc đến kế hoạch luyện hóa tộc Bạc Nguyệt để lấy được lượng máu dự trữ lớn.

Còn hắn trên tuyến hy sinh, cho dù có thể lấy được lượng máu dự trữ lớn từ việc thu hoạch tộc Bạc Nguyệt thì cũng không thể sử dụng được.

Dù sao thì hắn trên tuyến hy sinh không có thể chất đặc biệt, việc hấp thụ máu vẫn phải dựa vào "Găng tay hút máu", càng không thể sản xuất ra loại máu đặc biệt cần thiết để chế tạo tượng tín ngưỡng.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, lão Mê chìm vào suy tư.

Sau một hồi im lặng, lão Mê đột nhiên tò mò hỏi:

"Thể chất đặc biệt của ngươi có thể hấp thụ được tất cả các loại máu không? Có trường hợp hấp thụ máu sẽ giết chết người cung cấp máu không?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lập tức lắc đầu:

"Hấp thụ máu không thể giết chết mục tiêu, chỉ có giết chết mục tiêu mới có thể giết chết mục tiêu, điều này đã được chứng minh nhiều lần trong mộng cảnh tương lai, sức mạnh tăng lên không phải do giết chóc, đều không thể duy trì trên người ta, ngay cả khi có được sức mạnh tăng vọt trong thời gian ngắn, sau khi trở về thực tế vẫn sẽ biến mất, ví dụ như tuyến mộng cảnh tương lai của Thành chủ U Ảnh, ta đã từng hấp thụ một lượng máu lớn trong tháp kho báu của Thành chủ U Ảnh nhưng sau khi trở về, phần năng lực này đều biến mất."

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu:

"Vậy thì không có vấn đề gì, có lẽ ngươi có thể phát động một đợt hiến máu ở Tinh Thành, để có được lượng máu dự trữ lớn."

“Hiến máu?”

“Đúng vậy nhưng việc phát động hoạt động hiến máu có hai vấn đề, vấn đề thứ nhất, đại đa số dân chúng Tinh Thành đều là người thường, máu họ cung cấp có chất lượng thấp, không thể so sánh với máu của Sinh Vật Trận Địa, vì vậy hiệu quả hấp thụ chuyển đổi không cao nhưng may là số lượng đủ nhiều.”

“Vấn đề thứ hai, Tinh Thành tiến hành hoạt động hiến máu quy mô lớn chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của bốn thành phố lớn khác, thậm chí còn gây ra sự nghi ngờ của dân chúng Tinh Thành, vì vậy cần phải đưa ra một lý do hợp lý cho bên ngoài.”

Nói đến đây, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười:

“Là người đứng sau kiểm soát Tinh Thành, thực ra rất dễ tìm lý do, ví dụ như ngươi có thể dùng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đang nghiên cứu máu người để tìm kiếm con đường phát triển mới làm cái cớ, phát động một đợt lấy mẫu máu quy mô lớn ở Tinh Thành, đến lúc đó chắc chắn sẽ có rất nhiều người dân hưởng ứng, đây cũng sẽ là một lý do rất tốt để đưa ra bên ngoài.”

Nghe phân tích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Về phương diện này, hắn không nghĩ đến.

Nhưng nếu muốn thực hiện cụ thể kế hoạch này, cần phải chuẩn bị rất nhiều công việc.

Thu thập máu trên toàn thành phố chắc chắn cần có nhân viên tương ứng, rõ ràng không phải nhân lực của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có thể giải quyết được, còn phải tìm quân đội hỗ trợ nhân lực.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ lại lên tiếng:

“Đúng rồi, nếu thực sự định triển khai kế hoạch hiến máu ở Tinh Thành, cần lưu ý một số điều, ví dụ như tuyệt đối không được lấy máu của người sắp chết, một khi hấp thụ máu của người sắp chết, lúc này hắn ta vừa chết, có lẽ sẽ bị thể chất đặc biệt của ngươi phán đoán là bị ngươi giết, sau đó người hiến máu sắp chết sẽ bị xóa sổ hoàn toàn trên dòng thời gian, ngươi cũng không hiểu rõ nguyên lý cụ thể của thể chất đặc biệt của mình, để đảm bảo an toàn, tư cách của người hiến máu phải được kiểm tra chi tiết, không được sơ suất.”

“Hiểu rồi.” Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Tiếp theo, Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ trò chuyện về trải nghiệm ở tuyến hy sinh trước đó.

Hết chương 1563.

Chương 1564. Thử Thách Cuối Cùng

Cuối cùng, Phong Kỳ hỏi về cảm nhận của lão Mê khi sống trong xã hội loài người và quan điểm của hắn về nhân tộc.

Tương tự như tình hình ở tuyến hy sinh.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, lão Mê cho biết nhân tộc rất có tiềm lực.

Lúc này, lão Mê một lần nữa nhắc đến "Khái niệm tư duy cường tộc", cho biết nhân tộc từng là chủng tộc thống trị duy nhất của thế giới loài người, mặc dù loài người hiện nay kém xa các chủng tộc lĩnh vực nhưng nhân tộc lại mang tư duy cường tộc.

Về khái niệm tư duy cường tộc, lão Mê giải thích rằng.

Tư duy cường tộc và thực lực chủng tộc là hai khái niệm, thực lực mạnh chưa chắc đã có tư duy cường tộc nhưng chủng tộc có tư duy cường tộc chắc chắn có tiềm lực phát triển rất mạnh.

Chính vì loài người từng là kẻ thống trị duy nhất của thế giới này.

Nên khi loài người phải đối mặt với thách thức, có thể xuất hiện vô số chiến sĩ và người thức tỉnh.

Khi họ phải đối mặt với tuyệt cảnh, chắc chắn sẽ vùng lên phản kháng, chứ không giống như chủng tộc yếu kém của lĩnh vực, quen với việc cam chịu, cam tâm trở thành thế lực nô lệ phụ thuộc, chấp nhận số phận bi thảm trong tương lai.

Có tư duy cường giả này, chỉ cần cho loài người đủ thời gian, nhân tộc chắc chắn có thể trỗi dậy.

Nghe phân tích của lão Mê, Phong Kỳ cảm thấy rất cảm động.

Nhân tộc có tiềm lực, đến nay hắn vẫn không phủ nhận điều đó.

Nhưng so với những chủng tộc mạnh mẽ đã phát triển hàng chục nghìn năm, thậm chí hàng trăm nghìn năm thì thời gian trưởng thành của loài người quá ngắn ngủi.

Hiện nay, loài người tiếp xúc với linh khí chỉ mới năm trăm năm nhưng đối với các chủng tộc lĩnh vực, ngay cả những chủng tộc yếu kém cũng có hàng nghìn năm, thậm chí hàng chục nghìn năm phát triển.

Nhiều chủng tộc yếu kém của lĩnh vực hiện nay, có lẽ tổ tiên của họ từng là chủng tộc siêu mạnh.

Chỉ là trong cuộc chiến tranh giành lãnh thổ hoặc lợi ích, bị chủng tộc khác đánh bại, từ đó trở thành thế lực lưu lạc, chủng tộc trong quá trình lưu lạc không ngừng phân hóa, cuối cùng biến thành chủng tộc yếu kém như hiện nay.

Ví dụ như chủng tộc Liệt Thiên Thần tộc trong mộng cảnh tương lai trước đó.

Sau khi bị Tiểu Hắc tiêu diệt, những người còn sống sót của Liệt Thiên Thần tộc chỉ có thể lựa chọn đi lang thang khắp nơi, không có nơi ở cố định, con cháu của họ cũng vậy, không theo kịp nguồn cung cấp tài nguyên tương ứng sẽ ngày càng suy yếu, hoàn toàn trở thành thế lực lưu lạc.

Tất nhiên, trong các thế lực lưu lạc không thiếu những thế lực có thể trỗi dậy trở thành bá chủ một phương.

Kiếm tộc là một ví dụ rất tốt.

Là thế lực hậu duệ của Khí tộc, tương lai của Kiếm tộc ngày càng mịt mù, lúc này Kiếm Tịch ra đời.

Hắn dẫn dắt Kiếm tộc đi lại con đường đỉnh cao của Khí tộc trước đây, khiến Kiếm tộc một lần nữa trở thành thế lực bá chủ của một thế giới nhỏ.

Một trường hợp tương tự khác là Mê Vụ tộc.

Mê Vụ tộc rơi vào tình trạng khó khăn trong quá trình phát triển, cũng dưới sự lãnh đạo của lão Mê, một lần nữa cất cao tiếng hát, quy mô lãnh thổ và nguồn tài nguyên thu được ngày càng tăng lên.

Nếu không phải gặp phải chiến binh Thông Thiên trên Thông Thiên Lộ.

Sau khi Mê Vụ tộc tiến vào thế giới loài người, chắc chắn sẽ là một thế lực hùng mạnh, cũng sẽ không đi theo con đường xâm nhập nào, chắc chắn sẽ đi theo con đường cướp bóc và bành trướng.

Chủng tộc mạnh và chủng tộc yếu, giống như một vòng luân hồi.

Dưới bánh xe lịch sử, chủng tộc mạnh sẽ phân chia thành chủng tộc yếu và chủng tộc yếu cũng có thể nắm bắt được cơ hội trỗi dậy nào đó, một lần nữa trở thành chủng tộc mạnh.

Trong môi trường cạnh tranh khắc nghiệt, không có vương triều nào là vĩnh cửu.

Vì vậy, ngay cả khi là chủng tộc yếu kém, lịch sử phát triển và trưởng thành của chủng tộc họ cũng không phải là điều mà loài người tiếp xúc với linh khí 500 năm có thể so sánh được.

Ngay cả khi sau này còn có 1500 năm phát triển, đối với nền văn minh nhân loại vẫn quá ngắn ngủi.

Chưa đợi nhân tộc thực sự trỗi dậy, đã phải bước vào vòng chung kết cạnh tranh khốc liệt nhất.

Lúc này, các chủng tộc mạnh mẽ đã thay đổi thần trang, thậm chí là nhiều thần vật kỳ diệu, trong khi học thuyết tu luyện của loài người vẫn đang trong giai đoạn khai phá và phát triển.

Trong cuộc đối đầu giữa Mộ Trảo và Mặc nguyệt, thất bại của Mộ Trảo sẽ giáng một đòn nặng nề vào tương lai của nền văn minh nhân loại.

Dẫn đến việc tòa nhà cao tầng học thuyết tu luyện mà loài người vất vả xây dựng sẽ sụp đổ.

Tư duy cường tộc, chẳng có tác dụng gì, môi trường trưởng thành của nhân tộc quá khắc nghiệt, căn bản không thể trưởng thành được.

Đối với suy nghĩ của hắn, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ bất lực:

"Ngươi là kẻ gian lận còn có tư cách nói người khác có nền tảng thâm hậu, nhân tộc có nền tảng mỏng manh? Ta còn muốn hỏi tại sao ta không có ngoại quải có thể trọng sinh vô hạn, nếu không có ngươi, không ai có thể ngăn cản ta mở ra Hiến Tế Huyết Nhục để thu hoạch hàng vạn chủng tộc yếu kém, cộng thêm khả năng trọng sinh vô hạn, biết đâu ta đã phát ngán khi thấy thế lớn giáng lâm, thậm chí đã tìm ra cách thoát khỏi thế lớn giáng lâm, dẫn dắt Mê Vụ tộc trở thành chủng tộc tân thần thoát khỏi thế giới cũ."

Hết chương 1564.

Chương 1565. Khám Phá Bí Ẩn

“Đáng tiếc là ta không may mắn như vậy, vẫn nên ôm chặt đùi ngươi thôi.”

Nghe lời chế giễu của Mê Vụ Chi Chủ, tiếng cười của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu Phong Kỳ:

[Thật, thật quá thật, nếu lão Mê có được ngoại quải khởi động lại dòng thời gian, biết đâu hắn thực sự có thể trở thành Quỷ Vương, dẫn dắt Mê Vụ tộc chứng kiến thế lớn giáng lâm, còn có thể dẫn dắt Mê Vụ tộc thoát khỏi thế lớn giáng lâm hay không thì ta không rõ.]

[Nhưng có một điều không thể phủ nhận, hợp tác với ngươi mới là lựa chọn tốt nhất của lão Mê hiện tại, đối với lão Mê không có khả năng khởi động lại thời gian, ngay cả khi sở hữu Hiến Tế Huyết Nhục có thể thu hoạch hàng vạn chủng tộc yếu kém cũng không phải là biện pháp bảo hiểm nhất, điều này chỉ có thể mang lại cho hắn động lực phát triển to lớn nhưng không thể đảm bảo hắn có thể nhìn thấy thế lớn giáng lâm, dù sao thì vẫn còn rất nhiều thách thức bên ngoài phải đối mặt, muốn thoát khỏi thế lớn giáng lâm thì càng không có gì đảm bảo.]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ trong lòng gật đầu.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên mỉm cười:

“Tất nhiên, ngay cả khi có ngoại quải khởi động lại dòng thời gian, cũng không phải ai cũng có thể thành công, áp lực

tiêu cực mà nhiều dòng thời gian mang lại không phải ai cũng có thể chịu đựng được, vì vậy ta thực sự khâm phục ngươi, ta cũng có thể tưởng tượng được nỗi đau mà ngươi phải chịu đựng."

Nhìn lão Mê chân thành nói ra những lời này, hắn không nhịn được trợn mắt:

"Nói này lão Mê, ngươi chọn hy sinh tuyến sau này để toàn lực giúp ta, chẳng lẽ không nghĩ đến việc tự mình và tộc nhân đi một con đường riêng sao?"

Đối mặt với câu hỏi, lão Mê im lặng vài giây rồi nói:

"Ta có thể hiểu là, ý ngươi là hỏi tại sao ta lại hy sinh mình và tộc nhân để hoàn thành dòng thời gian chính phải không?"

Phong Kỳ gật đầu.

"Ngươi hiểu sai rồi, ta chưa bao giờ nghĩ đến việc từ bỏ mình và tộc nhân để hoàn thành dòng thời gian chính, điều này ngươi có thể thấy từ lựa chọn của ta trên nhiều dòng thời gian hy sinh."

"Ví dụ như trong mộng cảnh tương lai, ta giúp ngươi giết chết Liệt Thiên Thần chủ nhưng cuối cùng lại mang theo phong ấn kỳ tích trên người hắn, không giao vật kỳ tích này cho ngươi, làm như vậy chẳng phải là để dẫn dắt tộc nhân đi tiếp tốt hơn, có được cơ hội phát triển tương lai tốt hơn sao."

"Lại ví dụ như Tiểu Hắc tập kích, ta không giống như Giác Hút mà hy sinh thân mình để chống lại Tiểu Hắc vì ngươi, chỉ phái một phân thân đi, đây cũng là biểu hiện ta có trách nhiệm với chủng tộc."

"Theo ta thấy, nền tảng của sự hợp tác là dựa trên cơ sở chủng tộc Mê Vụ trên tuyến hy sinh có thể phát triển ổn định, ta chưa bao giờ có ý định phá hoại nền tảng phát triển của chủng tộc để thúc đẩy tuyến thời gian chính."

“Nhưng có một điều ngươi có thể yên tâm, ta sẽ cố gắng hết sức hợp tác với nhân tộc, ngay cả khi đôi khi phải trả giá bằng sự phát triển của chủng tộc Mê Vụ trên tuyến hy sinh.”

Nghe đến đây, trong lòng Phong Kỳ dấy lên sự nghi ngờ:

“Tại sao, nếu như tộc nhân trên tuyến hy sinh cũng quan trọng như vậy, tại sao ngươi vẫn chọn hy sinh một phần lợi ích của tuyến hy sinh để thúc đẩy tuyến thời gian chính?”

Đối mặt với câu hỏi, trên khuôn mặt lão Mê nở nụ cười:

“Sao lại có nhiều tại sao như vậy, có lẽ có yếu tố của ngươi nhưng quan trọng hơn là, nếu sau khi ngươi chết, căn bản không có khái niệm tuyến hy sinh và tuyến thời gian chính thì sao.”

“Ý ngươi là gì?” Phong Kỳ lập tức tò mò hỏi.

“Giả sử mọi thứ đều trở về điểm xuất phát sau khi ngươi chết, toàn bộ thời gian và không gian đều quay ngược lại, căn bản không có con đường nào để ta dẫn dắt tộc nhân trên tuyến hy sinh tiếp tục đi tiếp thì sao?”

“Ngươi không thể đảm bảo tuyến hy sinh vẫn có thể tiếp tục tồn tại sau khi ngươi chết, rất có thể mọi nỗ lực của chúng ta đều chỉ là sự lặp lại trên cùng một dòng thời gian, vì vậy giúp đỡ tuyến thời gian chính cũng có thể là một quá trình tự cứu chuộc.”

Nghe lời giải thích của lão Mê, Phong Kỳ trong lòng hiểu rõ.

Mỗi lần làm lại, cuối cùng là mở ra một dòng thời gian mới hay thời gian quay ngược lại, vấn đề này hắn và Lời Tự Thuật cũng đã từng thảo luận.

Nhưng những thông tin tình báo hiện có căn bản không thể xác định được phỏng đoán này.

Cả hai đều có khả năng.

Nhưng trong lòng hắn, hắn hy vọng rằng đây chỉ là sự quay ngược thời gian, như vậy tất cả những điều không trọn vẹn đều có thể được lấp đầy trên một dòng, không có nhiều tuyến hy sinh bị bỏ rơi lang thang trong vô số không gian thời gian song song.

Chỉ là hiện tại có một vấn đề hắn không thể giải đáp.

Giả sử là thời gian quay ngược lại, vậy tại sao hắn lại có thể gặp được bộ não của mình sau 1500 năm.

Hết chương 1565.

Chương 1566. Cuộc Chiến Sinh Tử

Nếu tuyến hy sinh và tuyến thời gian chính là cùng một dòng, việc gặp lại bộ não khuyết thiếu của mình sẽ tạo thành một nghịch lý.

Về vấn đề này, Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều.

Sau khi trò chuyện với Mê Vụ Chi Chủ một hồi lâu, hắn nói rằng sẽ quay lại Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng một chuyến, để bàn bạc với những người đứng đầu Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng về việc phát động hoạt động hiến máu.

Lúc này, trong mắt lão Mê, có một điểm không bao giờ thay đổi.

Trong mắt lão Mê, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách mới là đối tác hợp tác chính của Phong Kỳ.

Còn Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng thì đóng vai trò hỗ trợ nhiều hơn, lập trường của Hổ Phách và Tinh Hồng trên khái niệm đã hoán đổi cho nhau.

Làm như vậy cũng là vì mục đích an toàn.

Trải qua nhiều dòng thời gian, Phong Kỳ đã hiểu rất rõ tính cách của lão Mê.

Hắn rất coi trọng tình nghĩa, thậm chí có thể hy sinh tính mạng của mình vì anh em.

Nhưng có một điều không thể nghi ngờ, lão Mê không phải mèo nhà, hắn vẫn luôn là một con hổ dữ tợn, là một con mãnh thú ngay cả khi khởi đầu không có gì trong tay, cũng có thể

thông qua nỗ lực của bản thân mà trở thành bá chủ một phương trong tương lai.

Đứng trên lập trường của toàn nhân loại, hắn cần thiết lập một vùng an toàn đệm, để ngăn ngừa những cuộc khủng hoảng có thể xảy ra.

Ngay cả khi khả năng này rất nhỏ.

Trở về phòng ở Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Phong Kỳ trước tiên đi đến tủ lạnh lấy một lọ thuốc an thần, uống cạn rồi ngồi xuống trước bàn làm việc.

Hiệu quả của thuốc an thần lan tỏa trong cơ thể, hắn chỉ cảm thấy đầu óc mát lạnh, giơ tay phải lên, sự lan tràn của cảm xúc tiêu cực bị kìm hãm, thậm chí còn co lại chậm rãi.

So với tuyến hy sinh, hắn trên tuyến thời gian chính không cần sợ tác dụng phụ của thuốc an thần.

Hắn trên tuyến hy sinh chỉ là phàm nhân.

Nhưng hắn trên tuyến thời gian chính lại sở hữu thể chất đặc biệt có khả năng phục hồi và thanh lọc cực mạnh.

Chỉ cần không uống quá liều, tác dụng phụ của thuốc an thần sẽ nhanh chóng được hóa giải, uống với liều lượng thích hợp hoàn toàn không gây ảnh hưởng gì đến hắn.

Đây là lời xác nhận có thẩm quyền của Úy Vi.

Đã nghỉ ngơi được một tháng rưỡi, hắn cảm thấy đã đến lúc vạch ra phương hướng cho tuyến tương lai tiếp theo.

Mở sổ tay, cầm lấy cây bút đặt trên bàn, hắn chìm vào im lặng.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn bắt đầu viết.

Kế hoạch tương lai một, tuyến thế giới lĩnh vực.

Nội dung phương hướng: Thử sử dụng công nghệ không gian do Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng nghiên cứu phát triển khi thực hiện kế hoạch thẩm thấu ngược, tiến vào thế giới lĩnh vực, dựa vào cách tu luyện để sống sót cho đến khi thế giới lĩnh vực sụp đổ, chứng kiến đại thế giáng lâm trước khi thế giới loài người bị hủy diệt.

…

So với thế giới loài người, thời điểm thế giới lĩnh vực bị đại thế giáng lâm nuốt chửng sẽ sớm hơn.

Phong Kỳ cảm thấy tiến vào thế giới lĩnh vực trước, sống sót đến 1500 năm sau, có lẽ có thể chứng kiến đại thế giáng lâm sớm hơn một bước, hiểu được sự thật về đại thế giáng lâm.

Nhưng muốn làm như vậy cũng có rất nhiều vấn đề tồn tại.

Sống sót 1500 năm, thời gian này thực sự quá dài, ngay cả khi tu luyện theo phương pháp luyện huyết do lão già Mộ Trảo cung cấp, cũng không chắc có thể sống sót đến thời điểm đó.

Theo tuổi thọ hiện tại mà xem, tuyến kế hoạch này vẫn đang trong giai đoạn cân nhắc, hắn tạm thời không có ý định thực hiện.

Kế hoạch tương lai hai, đến đảo di tích, khám phá bí mật của trụ thần.

Nội dung: Dựa theo bản đồ tọa độ không gian hai chiều do Mộ Trảo cung cấp, đến thế giới hư không, tiến vào di tích do nền văn minh "Trụ thần" của kỷ nguyên trước để lại, điều tra sự thật về Tiểu Hắc, Tinh Hồng, Phù Văn Tinh Thạch, loài người có phải là sự tiếp nối của sinh mệnh và sức mạnh của trụ thần hay không, v.v.

Thậm chí còn có thể tìm ra sự thật về đại thế giáng lâm trong di tích này.

Thông tin ghi chú: Sức mạnh hiện tại không đủ, tiến vào đảo di tích căn bản không thể chịu đựng được quá trình truyền thụ kiến thức khủng khiếp, kế hoạch chỉ là viễn cảnh tương lai, tạm thời không cân nhắc lựa chọn và sử dụng tuyến tương lai này.

Kế hoạch tương lai ba, tuyến tín ngưỡng phát triển.

Nội dung: Phối hợp với toàn thể nhân loại triển khai tuyến tín ngưỡng phát triển, cố gắng giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc Nguyệt sau 1500 năm, ngay cả khi thất bại, loài người vẫn có thể duy trì hệ thống phát triển ổn định, không đến nỗi trong nháy mắt rơi xuống vực sâu, không có bất kỳ hệ thống nào phát triển.

Thông tin ghi chú: Kho kỹ năng tín ngưỡng hiện tại không đủ, việc chế tạo tượng tín ngưỡng thiếu nguồn máu, chỉ dựa vào kỹ năng thiên phú hiện có không thể xây dựng tuyến phát triển tín ngưỡng toàn diện, tuyến phát triển tương đối đơn lẻ, cần phải có được nhiều năng lực thiên phú trong mộng cảnh tương lai mới có thể tiếp tục thúc đẩy tuyến tương lai này.

Hết chương 1566.

Chương 1567. Vượt Qua Giới Hạn

Tồn tại vấn đề ẩn, nếu kho kỹ năng tín ngưỡng là tuyến phát triển chính thì kẻ địch bên ngoài rất dễ nắm bắt được đặc điểm năng lực của hắn, tương đương với việc năng lực của hắn đối với Sinh Vật Trận Địa từ nay về sau là trạng thái bài sẵn, rất dễ gặp phải năng lực có mục tiêu cụ thể.

Ghi chú ẩn: Chỉ cần kho kỹ năng thiên phú dự trữ đủ nhiều thì sẽ không tồn tại tình trạng năng lực bị nhắm vào, mối ẩn họa này chỉ vì số lượng năng lực thiên phú không đủ nhiều.

Kế hoạch tương lai bốn, lấy thân nuôi đao.

Nội dung: Chọn hợp tác với ma đao, mở ra tu luyện khiêu chiến thành thần, cuối cùng đánh bại Kiếm Tịch, đưa Lãnh Đông Thành vào phạm vi lãnh thổ của mình, giải quyết mối ẩn họa tiềm tàng to lớn của Lãnh Đông Thành.

Tuyến phụ: Hoạch định tốt việc xây dựng và phát triển Tinh Thành, tiến hành xây dựng hệ thống tín ngưỡng phát triển sơ bộ.

Thông tin ghi chú: Có thể gặp phải tình huống ma đao không muốn hợp tác, vậy thì tuyến tương lai này sẽ đi vào tuyến bồi dưỡng Mộc Tinh, giữ Mộc Tinh lại Tinh Thành, dốc hết nguồn lực của Tinh Thành hỗ trợ Mộc Tinh, để Mộc Tinh có được chiến lực vượt qua đỉnh cao lịch sử, sau đó để Mộc Tinh chiến đấu với Kiếm Tịch, chặt đầu chó Kiếm Tịch.

Thông tin ghi chú 2, nếu ma đao đồng ý hợp tác, để Mộc Tinh tiếp tục xây dựng quân đội Bình Minh, đồng thời tiếp tục

tiến hành kế hoạch cải tạo phù văn trong tương lai, mở ra một khả năng tương lai khác cho loài người (dù sao thì tuyến tín ngưỡng phát triển chưa hoàn thiện, tuyến này chờ đến khi Mộ Trảo chiến bại, cuối cùng vẫn sẽ dẫn đến hệ thống phát triển của loài người sụp đổ toàn diện, kế hoạch phù văn cần phải thúc đẩy).

…

Hiện tại có rất nhiều tuyến tương lai có thể lựa chọn.

Tổng cộng liệt kê hơn mười tuyến kế hoạch tương lai, Phong Kỳ mới dừng bút.

Trong đó có sáu tuyến tương lai phù hợp để lựa chọn nên lựa chọn như thế nào, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Im lặng hồi lâu, tầm mắt hắn tập trung vào "Tuyến lấy thân nuôi đao."

Tuyến kế hoạch tương lai này là Úy Vi đưa ra, nếu tuyến này có thể đi thông, đối với Tinh Thành, thậm chí là toàn thể nhân loại mà nói đều là một bước tiến lớn.

Giết chết Kiếm Tịch đại diện cho việc loại bỏ một mối ẩn họa lớn trong nội bộ loài người.

Về sau Tinh Thành cộng thêm Lãnh Đông Thành, sự phát triển của loài người sẽ tiến lên một bậc thang mới, sự thông suốt về tài nguyên và nhân tài càng có thể bùng nổ nhiều khả năng hơn.

Giai đoạn hiện tại, thành Cựu Nhật là khó giải quyết nhất, có tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền trấn giữ.

Hắn có tự tin ngang dọc tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền nhưng vấn đề nằm ở chỗ đằng sau tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền là tộc Linh Năng ở tộc địa.

Hắc Huyền có thể trong phút chốc triệu tập tộc Linh Năng ở tộc địa, hủy diệt Tinh Thành hoàn toàn không phải vấn đề, hắn thật sự không chọc nổi.

Hướng thành phố Tương Lai, thế lực Bóng Đen thì dễ nhắm vào.

Nhưng đằng sau thế lực Bóng Đen là tộc Linh Năng hệ Hắc Huyền, hắn nhắm vào thế lực Bóng Đen phá vỡ kế hoạch hãm hại tộc địa của Hắc Huyền, chắc chắn cũng sẽ dẫn đến sự trả thù.

Ngoài ra, Tiểu Hắc cũng là một yếu tố không ổn định.

Chính vì liên quan đến nhiều ảnh hưởng nên thành phố Tương Lai vốn là thành phố trung tâm của năm thành phố lớn, đồng thời cũng là kinh đô khoa học kỹ thuật, hắn tạm thời không tiện ra tay.

Tình hình ở thành phố Thắng Lợi không rõ ràng, có thể không có bất kỳ thế lực tiềm ẩn nào.

Là thành phố có tổng hợp thực lực mạnh nhất trong năm thành phố lớn, thậm chí trong thành phố Thắng Lợi có bất ngờ cũng không chừng, chưa chắc đã là cục diện bị thế lực lĩnh vực xâm nhập.

Nhưng cũng có khả năng tiềm ẩn một thế lực đáng sợ không kém tộc Linh Năng, muốn chiếm lấy thành phố Thắng Lợi một cách mạo hiểm thì thực sự không sáng suốt.

Động một cái là ảnh hưởng đến toàn cục, hắn tạm thời không cân nhắc đến thành phố Thắng Lợi.

Trong bốn thành phố lớn, chỉ có tình hình của Lãnh Đông Thành là hoàn toàn rõ ràng.

So sánh thực lực, tuy Kiếm Tịch mạnh nhưng không phải không thể đánh bại, nếu có thể nhận được sự giúp đỡ của ma

đao, hắn hoàn toàn có thể thử thách Kiếm Tịch.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ hiện lên hình ảnh cơ thể Mộc Tinh bị đâm thủng treo trên đỉnh cờ Bình Minh.

Mộc Tinh tử trận cứ như vậy bị treo hơn hai trăm năm, cho đến khi lão già Mộ Trảo tử trận, tiểu gia hỏa tự tay giết chết Kiếm Tịch, di thể của Mộc Tinh mới được đưa về Tinh Thành để an táng.

Sự sỉ nhục này khiến trong lòng hắn dâng lên cơn thịnh nộ.

Lúc này hắn hạ quyết tâm, đưa tay đánh dấu vào "Tuyến lấy thân nuôi đao."

Không có gì có thể khiến hắn cảm thấy vui vẻ hơn là tự tay chặt đầu chó Kiếm Tịch, không trả thù, hắn không vượt qua được rào cản trong lòng này.

…

Xác định được hướng đi của tuyến tương lai tiếp theo, Phong Kỳ đóng sổ tay lại và đứng dậy.

Hết chương 1567.

Chương 1568. Sự Thật Hiển Nhiên

Tiếp theo, hắn triệu tập cuộc họp cao nhất của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong cuộc họp, hắn trình bày kế hoạch hoạt động hiến máu do lão già Mộ Trảo đề xuất.

Đề xuất này được hoàn thiện chi tiết trong quá trình thảo luận của cuộc họp, do người phụ trách bộ phận chiến lược ghi chép lại và lập thành kế hoạch biểu, sau đó quyết định chính thức triển khai vào ngày hôm sau.

Kết thúc cuộc họp, Phong Kỳ trực chỉ quân bộ.

Việc tuyên truyền hoạt động hiến máu không thành vấn đề, điều duy nhất còn thiếu là nhân lực thực hiện hoạt động hiến máu không đủ.

Phương án hoạt động hiến máu được thông qua trong cuộc họp được chia thành ba hướng.

Thứ nhất, người dân tự đến cơ sở y tế để hiến máu.

Nhưng chỉ như vậy thì không thể bao phủ toàn thành phố, lượng người lớn đổ xô đến cơ sở y tế để hiến máu cũng sẽ khiến cơ sở y tế quá tải, thậm chí rơi vào tình trạng bán tê liệt, điều này sẽ ảnh hưởng đến những cư dân trong thành phố đang cần được cứu chữa y tế khẩn cấp.

Thứ hai, mở nhiều điểm hiến máu tại Tinh Thành.

Bước này cần đến sự giúp đỡ của quân bộ, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng căn bản không có đủ nhân lực để mở nhiều

điểm hiến máu bao phủ toàn thành phố, cũng không có kênh cung cấp vật tư cho các điểm hiến máu tương ứng.

Vì vậy, việc xây dựng các điểm hiến máu và công tác lấy máu sẽ hoàn toàn do quân bộ Tinh Thành phụ trách.

Lượng máu thu được mỗi ngày sẽ được chuyển đến kho máu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vào tối cùng ngày để bảo quản.

Thứ ba, xe hiến máu lưu động.

Lựa chọn thứ nhất và thứ hai đều cần phải xếp hàng, rất nhiều người dân Tinh Thành thường có công việc riêng, thời gian còn lại cũng có sắp xếp riêng, cộng thêm việc các điểm cố định chắc chắn sẽ xếp hàng dài, khiến họ muốn tham gia hoạt động hiến máu sẽ ảnh hưởng đến sinh hoạt hằng ngày.

Vì vậy, xe hiến máu lưu động đã trở thành một kênh hiến máu tốt.

Xe có thể dừng lại bất cứ lúc nào, có thể hiến máu bất cứ lúc nào.

Phần xe này cũng sẽ do quân bộ chịu trách nhiệm cung cấp, nhân viên lấy máu cũng do chiến sĩ quân bộ phụ trách.

Đến quân bộ, sau khi trình bày chi tiết với tổng chỉ huy, hoạt động hiến máu chính thức được thông qua.

Vài ngày sau, tin tức về hoạt động hiến máu rầm rộ xuất hiện trên các phương tiện truyền thông của Tinh Thành.

Khi người dân Tinh Thành biết được Viện Nghiên cứu Tinh Hồng bí ẩn cần thu thập máu của người dân để tiến hành xét nghiệm và nghiên cứu, rất nhanh đã có rất nhiều người dân hưởng ứng lời kêu gọi, tự giác đến các điểm lấy máu xếp hàng dài.

Đối với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, người dân Tinh Thành hiểu rất ít.

Chỉ biết rằng đây là một cơ quan nghiên cứu các dự án bí ẩn nhưng cụ thể Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nghiên cứu cái gì, ngay cả người dân Tinh Thành cũng không rõ.

Nhưng dù thế nào đi nữa, người dân đều hiểu rằng kế hoạch hiến máu quy mô lớn lần này chắc chắn sẽ giúp ích cho việc thúc đẩy các dự án nghiên cứu.

Cộng thêm việc hoạt động lần này do quân bộ, Viện Nghiên cứu Hổ Phách và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cùng ba cơ quan phối hợp triển khai.

Vì vậy, quy mô hiến máu vô cùng lớn.

Rất nhanh, các điểm hiến máu ở các khu vực vừa mới dựng lên đã chật cứng người, xếp thành hàng dài.

Lúc này, một lượng lớn xe lấy máu lưu động từ quân bộ tại các đồn trú ở Tinh Thành xuất phát, bắt đầu đi khắp các khu phố của Tinh Thành để lấy máu lưu động.

Sau khi hoạt động hiến máu chính thức bắt đầu, lưu lượng xe tại căn cứ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trở nên cực lớn.

Mỗi ngày đều có rất nhiều xe chở máu được lưu trữ từ khắp nơi trong Tinh Thành đưa đến kho máu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Chỉ trong ba ngày, kho máu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đầy ắp.

Để không lãng phí nguồn máu quý giá, Phong Kỳ quyết định kéo lão già Mộ Trảo bắt đầu hấp thụ, tiêu hóa kho máu.

Tối hôm đó, Phong Kỳ dẫn lão già Mộ Trảo đến kho máu phía tây căn cứ nghiên cứu Tinh Hồng.

Theo mô tả của Úy Vi, khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng xây dựng kho máu, họ không coi máu Sinh vật trận địa là nguồn tài nguyên quan trọng nên không lưu trữ kho máu ở sâu dưới lòng đất như các nguồn tài nguyên linh tính khác, mà xây dựng ở phía tây quảng trường căn cứ.

Đi vào cửa kho máu là một lối đi hướng vào trong, cuối lối đi còn có một cánh cửa kim loại.

Sau khi xác minh và đẩy cửa ra, đập vào mắt là khu vực lưu trữ kho máu hình chữ điền.

Nhiệt độ bên trong cực thấp, lúc này mỗi ô đều chứa đầy máu.

Do tiến độ hiến máu lần này diễn ra nhanh chóng, các cơ sở vật chất phối sáo chưa theo kịp nên cách lưu trữ máu rất đơn giản và thô bạo, tất cả các loại máu đều được trộn lẫn với nhau, không phân biệt loại nào.

Điều này khiến máu được lưu trữ từ trạng thái chất lỏng chảy chuyển thành khối đông đặc dạng thạch không thể chảy được.

Hết chương 1568.

Chương 1569. Tái Sinh Trong Bóng Tối

Nhưng đối với Phong Kỳ và lão già Mộ Trảo thì đây không phải vấn đề.

Tiếp theo, lão già Mộ Trảo chịu trách nhiệm chiết xuất và cô đặc máu, chế tạo thành tinh thể máu.

Phong Kỳ chịu trách nhiệm luyện hóa tinh thể máu thành khí huyết mà cơ thể có thể hấp thụ, khiến khí huyết năng lượng liên tục tràn vào cơ thể hắn.

Trong quá trình này, Phong Kỳ cắm hai tay vào ống truyền máu, truyền máu trong cơ thể qua đường ống truyền máu được lắp đặt trong hai ngày qua vào kho tài nguyên bên trong Tinh Hồng, đây sẽ trở thành nguồn máu dự trữ để chế tạo tượng tín ngưỡng.

Trong lúc đó, lão già Mộ Trảo thỉnh thoảng lại cảm thán: "Đây là vi-rút viêm gan B ư? Bệnh giang mai? HIV?…"

Lão già Mộ Trảo chưa từng tiếp xúc với máu người nên trong quá trình luyện hóa máu, thỉnh thoảng lại phát ra những lời cảm thán tò mò.

Nhiều người hiến máu không biết rằng máu trong cơ thể mình có vấn đề, mà hoạt động hiến máu lần này cũng không kiểm tra chất lượng máu một cách chi tiết, chỉ xác minh tình trạng của người hiến máu, dẫn đến việc máu được lưu trữ có chứa nhiều loại vi-rút và tạp chất.

Nhưng vấn đề này không là gì đối với lão già Mộ Trảo, một chuyên gia về máu, trong quá trình chiết xuất máu, ông ta

sẽ sàng lọc và loại bỏ chúng.

Sau một hồi bận rộn, lượng máu dự trữ trong kho máu bắt đầu giảm.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đang bận rộn chế tạo tinh thể máu, quay đầu nhìn Phong Kỳ đang nằm trên ghế lấy máu:

"Ngươi nói xem hành động của chúng ta bây giờ có giống như đang lắp ốc vít trên dây chuyền lắp ráp không? Điểm khác biệt là công việc của ta đã chuyển từ lắp ốc vít trên dây chuyền hy sinh sang chế tạo tinh thể máu trên dây chuyền thực tế, rồi chuyển đến chỗ ngươi."

"Còn ngươi giống như một trạm trung chuyển máu, chịu trách nhiệm hấp thụ tinh thể máu, sau đó nhả ra máu đã chuyển hóa, đúng là một cỗ máy trung chuyển sống."

Suy nghĩ kỳ quái của lão già Mộ Trảo khiến Phong Kỳ không khỏi trợn mắt.

Nhưng đây không phải là lần đầu tiên hắn được lĩnh giáo tư duy kỳ quái của lão già Mộ Trảo.

Trong thời gian học tập kiến thức loài người, lão già Mộ Trảo luôn có những quan điểm mới lạ kỳ quái, đặc biệt là khi đọc tiểu thuyết, trong đầu hắn luôn nảy ra những nghi vấn và hiểu biết kỳ lạ.

Trong lúc trò chuyện, bốn hồ máu đã được hút cạn, lúc này Phong Kỳ cũng rút ống truyền máu ra.

Lượng máu đặc biệt chuyển đổi từ một hồ máu này đã đủ để xây dựng vài bức tượng tín ngưỡng lớn công cộng.

Sau khi rời kho máu, hắn sắp xếp xe chuyên dụng đưa lão già Mộ Trảo trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, sau đó trở về phòng của mình tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Tiếp theo, hắn dự định mở ra một tương lai mới.

Nghỉ ngơi hơn một tháng, đã đến lúc tiếp tục phấn đấu.

Hắn lấy lọ thuốc bổ sung năng lượng từ tủ lạnh ra, uống cạn.

Cùng với thanh tiến trình năng lượng tăng lên, Phong Kỳ nằm trên giường nhắm mắt lại:

"A Bạch, đợi ta trở về."

[Được rồi ông chủ, tôi sẽ bắt đầu nghỉ phép ngay!]

Lần này không xuất hiện tình trạng mất ngủ, mười tám cửa ải thử thách đã giảm nhẹ rất nhiều ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực đến hắn.

Hắn không cần như lần trước, phải nhờ Úy Vi chế tạo thuốc ngủ mới có thể ngủ được.

Sau khi thả lỏng suy nghĩ, hắn có thể nghe rõ tiếng tim đập và tiếng máu chảy trong mạch máu.

Không biết qua bao lâu, cơn buồn ngủ ập đến, vẻ mặt Phong Kỳ dần trở nên an tường.

…

Khoảnh khắc tỉnh lại, Phong Kỳ vô thức gọi tên Lời Tự Thuật.

Sau đó thử mở năng lực thiên phú.

Xác định đã vào đường hy sinh, nội tâm Phong Kỳ bình thản.

Trở thành đường hy sinh, lần đầu bỡ ngỡ, lần thứ hai quen dần, trải qua nhiều lần sẽ trở nên bình tĩnh.

Sau khi rời khỏi phòng, hắn lập tức liên lạc với Úy Vi, chuẩn bị triệu tập hội nghị cấp cao Tinh Thành.

Sáng sớm hôm sau, trừ bộ phận năng lượng, những người phụ trách các cơ quan khác của Tinh Thành đều có mặt đông đủ.

Trong cuộc họp lần này, Phong Kỳ ngồi ở vị trí chủ tọa, trình bày chi tiết hướng phát triển của Tinh Thành đã được hắn lên kế hoạch trước.

Hắn chủ trì cuộc họp, đưa ra năm phương hướng phấn đấu tiếp theo trong cuộc họp.

Phương hướng tương lai thứ nhất, nhanh chóng chuyển hóa kiến thức có được từ đường hy sinh trước đó thành công nghệ thực tế trên đường hy sinh này, đặc biệt là xây dựng công nghệ truyền tống không gian, đây sẽ là công nghệ then chốt để hắn hợp tác với Ma Đao.

Phương hướng tương lai thứ hai, bắt đầu xây dựng tượng tín ngưỡng lớn tại Tinh Thành.

Mặc dù con đường phát triển tín ngưỡng không thể triển khai hoàn toàn do kỹ năng thiên phú không đủ nhưng việc xây dựng tượng tín ngưỡng để thiết lập tín ngưỡng có thể cung cấp liên tục sức mạnh tín ngưỡng cho hắn trên dòng thời gian chính.

Mà sức mạnh tín ngưỡng là nguồn nhiên liệu quan trọng để thần thể tiến giai.

Ngoài ra, sức mạnh tín ngưỡng cũng có thể được sử dụng để tiến giai hình thái Huyết thần, có thể thay thế điểm tiến hóa thiên phú để nâng cấp năng lực thiên phú trên một số năng lực thiên phú.

Hết chương 1569.

Chương 1570. Cuộc Chiến Tương Lai

Phương hướng tương lai thứ ba, bồi dưỡng chiến sĩ luyện huyết, thu hoạch tộc Ngân Nguyệt.

Kế hoạch này giống như dòng thời gian trước, sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Tộc Ngân Nguyệt là mối họa tiềm ẩn của Tinh Thành, chắc chắn phải tìm cách trừ khử, lựa chọn tốt nhất là biến tộc Ngân Nguyệt thành nguồn tài nguyên phát triển giai đoạn đầu của Tinh Thành, hỗ trợ cho bố cục tương lai của Tinh Thành.

Phương hướng tương lai thứ tư, khởi động lại kế hoạch cải tạo phù văn.

Mộ Trảo và Mặc Nguyệt chắc chắn sẽ có một trận chiến, ở đường hy sinh này, nhân tộc không thể giúp Mộ Trảo nhiều, Mộ Trảo gần như chắc chắn sẽ thất bại, đến lúc đó hệ thống tu luyện mà nhân loại vất vả xây dựng sẽ sụp đổ.

Hệ thống cải tạo phù văn là lựa chọn tốt nhất trước khi hệ thống phát triển tín ngưỡng được xây dựng.

Nhưng hệ thống cải tạo phù văn cũng có những vấn đề rất rõ ràng.

Cải tạo phù văn sẽ gây ra tổn thương lâu dài cho cơ thể con người, trong số những người cải tạo phù văn được ghi chép lại, ngoài Mộc Tinh, những người cải tạo thành công khác thường có tuổi thọ không cao, còn thường xuyên xuất hiện phản ứng đào thải cải tạo phù văn.

Quan trọng nhất là tỷ lệ thành công của cải tạo phù văn không cao, hiện tại người duy nhất sở hữu kỹ thuật cải tạo phù văn thành thục, trong toàn Viện Nghiên cứu Tinh Hồng chỉ có Úy Vi.

Đã quyết định lấy hệ thống cải tạo phù văn làm một hướng đi lớn trong tương lai, chỉ dựa vào sức một mình Úy Vi, rõ ràng không thể tiến hành cải tạo chiến sĩ phù văn quy mô lớn.

Điều này cần phải bồi dưỡng nhiều nhân tài về cải tạo phù văn.

Về mặt kỹ thuật cải tạo phù văn, giai đoạn hiện tại có rất nhiều vấn đề tiềm ẩn.

Phản ứng đào thải, kiểm tra độ phù hợp của Tinh thạch phù văn, kỹ thuật thành thục để cấy ghép tinh thạch phù văn… những vấn đề này đều cần đường hy sinh này tiếp tục giải quyết.

Phương hướng tương lai thứ năm, xây dựng Tinh Thành.

Xây dựng và đổi mới quy hoạch năng lượng, thành lập Học phủ Bình Minh, xây dựng khu vực tiếp tế tiền tuyến, v.v… các quy hoạch đều cần tiến hành đồng bộ, trên cơ sở phát triển của đường hy sinh trước, xây dựng Tinh Thành hoàn thiện hơn.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ lấy năm phương hướng này làm mục tiêu, giao nhiệm vụ tiếp theo cho các bộ phận của Tinh Thành.

Sau khi cuộc họp kết thúc, hắn trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Những ngày tiếp theo, hắn sẽ giảm tiếp xúc với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Thời gian trôi nhanh.

Chớp mắt đã ba tháng trôi qua.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đều ở trong Viện Nghiên cứu Hổ phách, thống trù Tinh Thành xây dựng và phát triển.

Ngoài ra, hắn còn đặc biệt đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng một chuyến, để tìm hiểu tiến độ xây dựng tượng tín ngưỡng công cộng.

Ở đường hy sinh trước, Tinh Thành đã gặp phải rất nhiều vấn đề nhỏ trong quá trình xây dựng.

Ở đường hy sinh này, hắn có ký ức của đường hy sinh trước, sẽ dựa trên nền tảng của đường hy sinh để phát triển Tinh Thành, điều này chắc chắn có thể tránh được rất nhiều sai lầm.

Tháng thứ tư, Phong Kỳ giải quyết mối họa tộc Ngân Nguyệt, tiêu diệt toàn bộ người tộc Ngân Nguyệt như Ngân Linh đang ẩn núp trong cơ quan năng lượng.

Tháng thứ năm, công nghệ không gian của đường hy sinh trước bắt đầu bước vào giai đoạn thử nghiệm mô phỏng.

Muốn chuyển đổi kiến thức thành công nghệ thực tế, cần có thời gian lắng đọng.

Mặc dù công nghệ xây dựng đường không gian của đường hy sinh trước đã tương đối hoàn thiện nhưng đường hy sinh mới đại diện cho một sự khởi đầu mới.

Trong đó bao gồm cả việc đào tạo nhân viên thành thạo xây dựng đường không gian cần thời gian, các thiết bị tương ứng cần chế tạo lại, ngay cả khi có bản vẽ xây dựng, cũng có thể mắc lỗi do không thành thạo trong giai đoạn đầu.

Về vấn đề này, Phong Kỳ không vội.

Ở đường hy sinh trước, hắn đã phá vỡ lời nguyền đoản mệnh, hắn không thiếu thời gian.

Tương đối mà nói, hắn coi trọng sự phát triển ổn định của Tinh Thành hơn.

Nếu có thể được Ma Đao công nhận, hắn sẽ rời khỏi Tinh Thành, thậm chí sẽ không còn tiếp xúc với loài người nữa.

Hắn đã xem qua ký ức của Ma Đao nên biết rõ quá trình "Tu luyện khiêu chiến thành thần." là như thế nào.

Đây là một con đường trưởng thành thông qua giết chóc, cần không ngừng khiêu chiến với cường giả, lấy cường giả làm đá mài, càng chiến càng mạnh.

Muốn đánh bại Kiếm Tịch, đây cũng là con đường mà hắn phải đi.

Những quy hoạch và sắp xếp hiện tại đều là để củng cố nền móng cho Tinh Thành, như vậy thì sự phát triển sau này mới vững chắc hơn.

Cố đấm ăn xôi, rất dễ xuất hiện một loạt các vấn đề phát sinh.

Vì vậy, trước khi xây dựng đường không gian để đón Ma Đao, Phong Kỳ mỗi ngày đều rất bận rộn, sắp xếp quy hoạch của hơn trăm năm trong vòng vài tháng, hắn đã viết ra một chồng tài liệu và mục lục quy hoạch dày cộp.

Một năm sau.

Kế hoạch xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành chính thức được triển khai.

Hết chương 1570.

Chương 1571. Tìm Lại Hy Vọng

Nhưng đó chỉ là quy hoạch, còn rất nhiều công việc cần chuẩn bị mới có thể chính thức xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, càng cần sự giúp đỡ của bốn thành phố khác.

Ngày hôm đó, Phong Kỳ thoát khỏi sự bận rộn.

Hắn đặc biệt đến khu vực trung tâm Tinh Thành.

Đi lại trên con đường quen thuộc, hắn đến nơi ở thời thơ ấu của đứa nhỏ.

Đây là một tòa nhà nguy cấp đổ nát, trên bức tường phủ đầy bụi bặm và rêu xanh có vẽ một vòng tròn màu đỏ, bên trong là chữ "Phá dỡ."

Theo thông tin có được từ dòng thời gian trước, tòa nhà nguy cấp nằm ở khu vực trung tâm Tinh Thành này đáng lẽ đã phải phá dỡ từ lâu.

Nhưng vì chủ nhân của tòa nhà nguy cấp vẫn không chịu rời đi nên việc phá dỡ vẫn chưa thành công.

Mặc dù nhân viên thường xuyên đến khuyên nhủ nhưng vẫn vô dụng.

Đi lên cầu thang hẹp, hắn đến trước cánh cửa mở toang, nhìn vào bên trong.

Đồ đạc trong nhà rất đơn giản, đồ đạc bên trong đều rất cũ, chiếc ghế sofa đặt bên cửa sổ đã bạc màu và nhăn nheo, mép ghế da bị rách, lộ ra lớp mút màu vàng, trần nhà đã bị khói dầu làm đen, trong nhà tỏa ra mùi khói dầu.

Bước vào trong, hắn nhìn thấy một chiếc nôi trẻ em.

Chỉ thấy một đứa trẻ hồng hào, có đôi mắt màu xanh nhạt đang ngậm một chiếc núm vú, đang dùng ánh mắt tò mò đánh giá hắn.

Đến bên nôi, nhìn đứa nhỏ, trong đầu Phong Kỳ hiện lên rất nhiều hình ảnh hồi ức.

Hắn đưa tay xoa má đứa nhỏ, thử rút núm vú ra.

Đứa nhỏ bị rút núm vú ra lập tức khóc òa lên, vẻ tò mò trên mặt biến mất, nước mắt bắt đầu chảy không ngừng.

Nghĩ đến tương lai có thể dọa lui cường giả lĩnh vực mà Thần chiến băng tuyết lại có dáng vẻ như thế này, Phong Kỳ không khỏi bật cười, vội nhét núm vú vào miệng đứa nhỏ.

Đứa nhỏ ngậm núm vú lập tức nín khóc, chớp chớp mắt trông rất đáng yêu.

Chọc ghẹo đứa nhỏ một lúc, một giọng nói già nua vang lên sau lưng:

“Ngươi là?”

Quay đầu nhìn lại, trước cửa đứng một bà lão tóc bạc trắng, chỉ thấy bà ta cầm trên tay một chiếc túi lớn trong suốt, bên trong đựng hộp sữa bột, tã lót và các đồ dùng khác cho trẻ sơ sinh.

“Có thể trò chuyện không?”

Để xóa tan sự cảnh giác của bà lão, Phong Kỳ lấy chứng minh thư của Viện Nghiên cứu Hổ phách ra khỏi túi.

Nhận chứng minh thư để xem, sự cảnh giác trên mặt bà lão lập tức tan biến.

Đối với người dân Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ phách không chỉ là một cơ quan uy tín mà còn là thánh địa tu luyện

trong lòng người dân Tinh Thành.

Con cái có thể vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, tuyệt đối là vốn liếng đáng để khoe khoang với hàng xóm.

Không khoe khoang mười năm thì thật có lỗi với sự nỗ lực vất vả của con cái.

Nếu con cái làm việc ở Viện Nghiên cứu Hổ phách gửi về nhà hộp quà phúc lợi do Viện Nghiên cứu Hổ phách phát, chắc chắn sẽ trở thành vốn khoe khoang mới của gia đình, khiến hàng xóm phải ghen tị.

Vì vậy, khi nhìn thấy chứng minh thư của Viện Nghiên cứu Hổ phách, bà lão lập tức bỏ cảnh giác, thậm chí còn chủ động mời Phong Kỳ ngồi xuống.

Phong Kỳ đã định hướng tương lai cho đứa nhỏ.

Nếu đứa nhỏ được Ma Đao công nhận, hắn rõ ràng không thể chăm sóc đứa nhỏ được nữa.

Vì vậy, hắn hy vọng Úy Vi sẽ nuôi dưỡng đứa nhỏ, dạy đứa nhỏ kỹ thuật cải tạo phù văn, đồng thời học phương pháp tu luyện mà hắn mang đến từ dòng thời gian trước, tiến hành phát triển song song.

Kỹ thuật cải tạo phù văn trong tương lai là hy vọng của toàn nhân loại trong dòng hy sinh này.

Tiềm năng phát triển của Trương Đạo Văn rất lớn nhưng chỉ dựa vào một mình Trương Đạo Văn thì không thể lãnh đạo nhân tộc hoàn toàn trỗi dậy.

Đợi đến khi hệ thống tu luyện sụp đổ, Trương Đạo Văn vẫn phải một mình chống đỡ để nhân tộc tiến lên.

Chỉ bồi dưỡng về mặt võ lực thì chỉ chữa được ngọn mà không chữa được gốc.

Vì vậy, hắn hy vọng thiên phú của Trương Đạo Văn cũng có thể được sử dụng để cải tiến kỹ thuật cải tạo phù văn, mở ra một con đường mới cho nhân tộc.

Tất nhiên, việc nâng cao võ lực cũng không thể bỏ qua.

Hắn cũng từng nghĩ đến việc để Lão Mê nuôi dưỡng đứa nhỏ nhưng Lão Mê đã từ chối.

Lão Mê nói, nếu để ta nuôi đứa nhỏ, vậy thì đứa nhỏ chính là người của tộc Mê Vụ, nó chưa chắc đã công nhận nhân tộc, điều này rõ ràng không phải là điều ngươi muốn thấy, ta không muốn chiếm tiện nghi của ngươi.

Suy nghĩ kỹ càng, Phong Kỳ vẫn quyết định giao nhiệm vụ nuôi dưỡng đứa nhỏ cho Úy Vi.

Làm như vậy, Úy Vi chắc chắn sẽ rất mệt mỏi, dù sao thì lượng công việc hàng ngày đã rất lớn, cần phải chuyển đổi một lượng lớn kiến thức từ dòng thời gian trước thành kỹ thuật thực dụng, bây giờ lại thêm nhiệm vụ trông con, công việc càng thêm nặng nề.

Nhưng so với những người khác, Phong Kỳ tin tưởng Úy Vi hơn.

Trong lúc trò chuyện với bà lão, Phong Kỳ đã nói rõ mục đích đến, nói rằng đã tìm được cha mẹ ruột của đứa nhỏ, hy vọng có thể đưa đứa nhỏ đi.

Hết chương 1571.

Chương 1572. Giải Mã Bí Ẩn

Nghe vậy, trong mắt bà lão hiện lên vẻ không nỡ.

Dường như để xác định thân phận của Phong Kỳ, bà lão nói rằng có thể gọi điện thoại không.

Phong Kỳ không từ chối.

Sau đó, bà lão lấy điện thoại ra, gọi đến số điện thoại của cơ quan chấp pháp Tinh Thành.

Về phương diện này, Phong Kỳ đã sắp xếp trước, đương nhiên không hoảng hốt.

Rất nhanh, bà lão nhận được câu trả lời khẳng định từ đầu dây bên kia, cúp điện thoại, ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ.

Không còn lo lắng bị lừa, bà lão không dây dưa, lập tức đồng ý để đứa nhỏ về nhà với cha mẹ nhưng trước đó, bà muốn gặp cha mẹ của đứa nhỏ.

Đối mặt với yêu cầu của bà lão, Phong Kỳ đương nhiên không từ chối, lập tức điều nhân viên Hổ phách đến sắp xếp.

Nhìn bà lão rưng rưng nước mắt trao một túi đồ dùng trẻ em cho nhân viên Hổ phách, miệng lẩm bẩm về sở thích của đứa nhỏ, lòng Phong Kỳ cũng không dễ chịu.

Nhưng mối tình thân này, định sẵn không có kết quả.

Thân phận thật sự của đứa nhỏ là Sinh vật trận địa mà bà lão căm ghét nhất, ở lại với bà lão càng cản trở sự phát triển của đứa nhỏ.

Sau khi từ biệt bà lão, Phong Kỳ đã đưa đứa nhỏ đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Đợi hắn trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, trời đã tối.

Phong Kỳ không nghỉ ngơi, trở về phòng huấn luyện ngồi vào bàn làm việc ở góc, bắt đầu soạn thảo mục lục và nội dung chi tiết về kế hoạch xây dựng tương lai của Tinh Thành.

Ngay lúc này, chiếc điện thoại đặt trên bàn làm việc rung lên, màn hình sáng lên hiện ra một tin nhắn.

Là tin nhắn của người phụ trách bộ phận kỹ thuật không gian mới thành lập:

[Cuộc thử nghiệm mô phỏng công nghệ không gian đã kết thúc, có thể tiến vào giai đoạn thử nghiệm thực tế bất cứ lúc nào.]

…

Sáng hôm sau.

Chiếc xe chuyên dụng của Hổ Phách dừng lại tại Căn cứ Khoa học Kỹ thuật Tinh Hồng ở Đông Khu, Tinh Thành.

Bước xuống xe, Phong Kỳ đi thẳng vào căn cứ.

Nhân viên gác cổng căn cứ nhìn thấy Phong Kỳ, không hề ngăn cản, lập tức vẫy tay ra hiệu cho nhân viên phía sau mở rào chắn.

Vào căn cứ, nhìn vào bên trong, phần lớn các tòa nhà trong căn cứ vẫn đang trong giai đoạn thi công, bóng dáng công nhân xây dựng đi lại bận rộn, tiếng máy móc thi công ầm ầm vang lên.

Mặt đất của căn cứ cũng chưa được lát gạch đá, tầm mắt hướng về phía xa, chỉ có một tòa nhà nằm ở hướng trung tâm đã hoàn thành thi công.

Khu vực này là căn cứ của Chi nhánh Khoa học Kỹ thuật Tinh Hồng mới được quy hoạch gần đây, diện tích 138 ha,

được chia thành bốn khu vực, hiện đang triển khai giai đoạn một của dự án.

Bộ phận Kỹ thuật Không gian mới thành lập cũng được bố trí tại khu vực này, là bộ phận nghiên cứu phát triển trực thuộc bộ phận Khoa học Kỹ thuật.

Đến trước tòa nhà Khoa học Kỹ thuật, Phong Kỳ bước vào trong.

Trên đường đi có thể thấy, tòa nhà này vẫn chưa hoàn thiện việc trang trí, hành lang chất đầy rác thải xây dựng.

Đi thang máy xuống tầng hầm thứ ba, khi cửa thang máy mở ra, đập vào mắt là bức tường treo một huy hiệu hình bán nguyệt, trung tâm huy hiệu là một quả cầu ánh sáng màu xanh lam bị bóp méo, bên dưới in năm chữ lớn màu xanh lam "Bộ phận Kỹ thuật Không gian."

Huy hiệu này do chính tay Phong Kỳ thiết kế.

Huy hiệu hình bán nguyệt bị bóp méo tương ứng với trận pháp truyền tống không gian ổn định được tạo ra sau hàng chục năm nỗ lực ở dòng thời gian trước.

Tận mắt chứng kiến sự phát triển của kỹ thuật không gian của nhân loại, hình dáng của huy hiệu này có ý nghĩa sâu sắc trong lòng Phong Kỳ.

Và kỹ thuật không gian của dòng hy sinh này đều là thành quả của sự nỗ lực vất vả của vô số kỹ thuật viên và công nhân ở dòng hy sinh trước.

Thấy có người đến, nhân viên quân đội canh gác ở hai bên thang máy lập tức nhìn về phía hắn, sau đó đồng loạt giơ tay chào.

Phong Kỳ gật đầu đáp lễ, đi vòng qua bức tường chắn phía trước thang máy, bước vào tầng của Bộ phận Kỹ thuật Không

gian.

Tầm mắt hướng về phía trước, tầng này bày đầy nhiều thiết bị khoa học kỹ thuật mới lạ, trong đó có những thiết bị mới do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nghiên cứu phát triển thông qua bản vẽ nhưng phần lớn các thiết bị đều được Viện Nghiên cứu Khoa học Kỹ thuật và Viện Nghiên cứu Tương lai tùy chỉnh, sau đó lắp ráp tại đây.

Việc trang trí của tầng này theo phong cách khoa học viễn tưởng tương lai, lấy màu xanh lam của bầu trời đầy sao làm tông màu chủ đạo, kết hợp với màu trắng.

Bức tường ở cuối tầm mắt là một màn hình lớn cong, màn hình được chia thành mười hai khu vực, hiển thị các giá trị phản hồi từ các thiết bị khác nhau, phía trước màn hình cong là bàn điều khiển hình cong, có mười hai nhân viên đang ngồi trước bàn điều khiển, thỉnh thoảng ngẩng đầu quan sát và ghi lại sự thay đổi dữ liệu.

Sự xuất hiện của Phong Kỳ nhanh chóng được người phụ trách Bộ phận Kỹ thuật Không gian biết được, hắn lập tức vội vã đến bên Phong Kỳ.

Hết chương 1572.

Chương 1573. Trận Chiến Vinh Quang

Người phụ trách Bộ phận Kỹ thuật Không gian là một người đàn ông gần năm mươi tuổi, đeo một cặp kính không gọng, hai bên tóc mai đã bạc trắng, phần lớn tóc trên đỉnh đầu đã rụng, chỉ còn lại vài sợi tóc thưa thớt chéo trên đỉnh đầu, cố gắng duy trì.

Tên hắn là Tả Gian, là nhân tài được Phong Kỳ tuyển dụng trước thông qua danh sách do Lý Tinh Thần cung cấp.Sau này Tả Gian cũng sẽ là người phụ trách đầu tiên của Bộ phận Kỹ thuật Không gian.

Trong lúc trò chuyện với Tả Gian, họ đến trước màn hình bàn điều khiển, lúc này Tả Gian lên tiếng ra lệnh cho nhân viên mở video ghi lại quá trình thử nghiệm mô phỏng.

Trong lúc xem video, Tả Gian thỉnh thoảng lên tiếng giải thích tình hình thử nghiệm mô phỏng.

Trong lúc đó Phong Kỳ liên tục gật đầu.

Sau khi video mô phỏng phát xong, Phong Kỳ lại gật đầu nói:

“Tôi sẽ nhanh chóng điều phối các nguồn lực liên quan để vận chuyển đến đây, tiếp theo sẽ bắt đầu thử nghiệm thực hành quy mô nhỏ, chuẩn bị cho việc mở chính thức đường hầm không gian.”

Sau khi tiếp tục trao đổi chi tiết với Tả Gian một lúc, Phong Kỳ rời đi trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Tốc độ tiếp thu kỹ thuật không gian nhanh hơn hắn tưởng tượng, hiện tại kỹ thuật không gian sắp bước vào giai đoạn thực hành, hắn cần chuẩn bị nguồn cung cấp năng lượng.

Xé rách không gian tiêu tốn rất nhiều năng lượng, cần phải thiết lập một đường cung cấp năng lượng chuyên dụng.

Vì vậy, hắn đã quy hoạch xây dựng trạm cung cấp năng lượng chuyên dụng cho Bộ phận Kỹ thuật Không gian tại Đông Khu, Tinh Thành, hiện tại trạm cung cấp năng lượng đang trong quá trình thi công gấp rút.

Hắn cho rằng không quá nửa năm, thời khắc xé rách không gian sẽ đến.

Còn về việc Ma Đao có đến hay không, hắn không lo lắng.

Ma Đao hiện tại đang trong giai đoạn đau khổ, chỉ cần có trận pháp truyền tống không gian xuất hiện trước mặt nó, nó sẽ liều lĩnh lao vào, còn bên kia đường hầm không gian có gì, Ma Đao căn bản không quan tâm.

Đối với Ma Đao, đến thế giới loài người mới là chuyện quan trọng nhất.

Còn việc đến thế giới loài người rồi, việc khiêu chiến Kiếm Tịch ngược lại không quá cấp bách, Ma Đao sẽ chọn khởi động lại quá trình tu luyện khiêu chiến Đăng Thần, sau khi đạt được thực lực đủ mạnh mới đi tìm Kiếm Tịch.

Ký ức về dòng hy sinh trước đối với Phong Kỳ mà nói, giống như xem trước một bộ phim, diễn biến cốt truyện sau này hắn đã nắm rõ.

Yếu tố duy nhất không thể kiểm soát chỉ có Tộc Da Xanh.

So với các thế lực khác, mức độ bí ẩn của Tộc Da Xanh còn vượt xa Tộc Linh Năng.

Quan trọng hơn là thời điểm xuất hiện của Tộc Da Xanh ở mỗi dòng hy sinh đều khác nhau, chúng giống như một nhóm sinh vật đặc biệt nhảy ra khỏi thời gian.

Cảm giác mà chúng mang lại cho hắn là dù dòng hy sinh khởi động lại bao nhiêu lần, Tộc Da Xanh vẫn luôn là thứ không thể nắm bắt được, thực sự khiến hắn cảm thấy tê dại da đầu.

Nhưng Tộc Da Xanh không xung đột với kế hoạch hợp nhất năm thành phố hiện tại của hắn.

Hắn tạm thời không muốn quan tâm đến Tộc Da Xanh.

Ngồi trước bàn làm việc, trong đầu Phong Kỳ tràn ngập thông tin, tiếp tục vạch ra kế hoạch phát triển tương lai của Tinh Thành.

Thời gian trôi qua, không biết đã thức trắng thêm một đêm nữa.

Hậu quả của việc thức đêm là sáng hôm sau, Phong Kỳ rửa mặt soi gương thì phát hiện mình đã có quầng thâm mắt.

Thể chất của dòng hy sinh kém hơn nhiều so với dòng thời gian chính, nếu không có Phù Văn Tinh Thạch hỗ trợ hoặc không sử dụng thuốc khoa học kỹ thuật, cường độ cơ thể của hắn thậm chí không đạt được yêu cầu ra tiền tuyến, thức đêm gây tổn hại rất lớn cho cơ thể.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, nếu dòng này có thể hợp tác với Ma Đao.

Vậy thì vấn đề về thể chất sẽ không còn là vấn đề nữa, hắn sẽ có được hệ thống tăng trưởng ràng buộc hoàn toàn mới.

Ma Đao có nhiều cách để kéo dài tuổi thọ của hắn.Sau một đêm bận rộn, Phong Kỳ rửa mặt xong thì đến nhà hàng Hổ Phách dùng bữa.

Vừa đến nhà hàng, hắn đã phát hiện ra bóng dáng của Lão Mê.

Lão Mê vốn không thích đồ ăn của loài người.

Bình thường Viện Nghiên cứu Hổ Phách đều đặt mua máu gia súc từ trang trại chăn nuôi của Tinh Thành để Lão Mê chiết xuất hấp thụ, việc nhìn thấy Lão Mê ở đây khiến Phong Kỳ vô cùng ngạc nhiên.

Sau khi lấy thức ăn xong, hắn đến trước mặt Lão Mê, đặt đĩa thức ăn xuống rồi ngồi xuống:

"Ông thế nào?"

"Phỉ, thật khó ăn." Lúc này Lão Mê nhổ thức ăn trong miệng ra bàn ăn, ngẩng đầu lên với vẻ mặt chán ghét.

"Không ngon thì ông còn ăn?"

"Gần đây tôi đã xem rất nhiều tài liệu về chế độ ăn uống của loài người, sau đó tôi nghĩ đến khả năng hấp thụ và chuyển hóa thức ăn của Mộc Tinh, tôi đang nghĩ, liệu tôi có thể mở ra một con đường mới cho tộc Mê Vụ, ngoài việc có thể hấp thụ năng lượng cơ thể cần thiết từ máu, còn có thể hấp thụ năng lượng từ thức ăn giống như Mộc Tinh… Tất nhiên, muốn đạt được tốc độ tiêu thụ thức ăn như Mộc Tinh thì rõ ràng là không thể, đây chỉ là một thử nghiệm của tôi."

Hết chương 1573.

Chương 1574. Khám Phá Tương Lai

“Lại nảy ra ý tưởng kỳ quái rồi.”

Hắn đã quen với đủ loại thử nghiệm kỳ quái của Lão Mê.

Nhớ lại thời điểm dòng hy sinh năm đó, Lão Mê đã từng tham khảo con đường trưởng thành tín ngưỡng của tộc Ám Thần, vạch ra cho hắn một con đường trưởng thành tín ngưỡng anh hùng.

Lúc đó việc sử dụng và phát triển vòng tay tín ngưỡng vẫn đang trong giai đoạn tìm hiểu, chính là đề xuất của Lão Mê đã khiến hắn phát triển việc sử dụng Vòng tay Kỳ tích đến mức như hiện nay.

Có thể nói, việc hắn sử dụng Vòng tay Kỳ tích là dựa trên sự phát triển của một số hướng mà Lão Mê đã đề xuất lúc đầu.

Bao gồm cả con đường kho kỹ năng tín ngưỡng hiện tại cũng là khả năng được hình thành trên cơ sở này.

Khả năng học tập của Lão Mê là không phải bàn cãi.

Đây cũng là lý do khiến hắn cho rằng Lão Mê có thể sở hữu tiềm năng phát triển cực mạnh.

Mặc dù bản thân sở hữu Thần vật Kỳ tích, lại còn có tiềm năng huyết mạch rất mạnh nhưng Lão Mê vẫn đang học hỏi những ưu điểm của các tộc.

Ví dụ như nhân tộc.

Mặc dù nhân tộc yếu đuối nhưng Lão Mê vẫn rất hứng thú với lịch sử, văn hóa, v.v. của nhân tộc.

Và rút ra kinh nghiệm từ sự phát triển và suy tàn trong lịch sử của nhân tộc.

Trong lúc ăn, Phong Kỳ chủ động trò chuyện với Lão Mê về hướng đi tương lai của tộc Mê Vụ.

Dòng hy sinh trước, Lão Mê đã chọn rời khỏi Tinh Thành không lâu sau khi thu hoạch tộc Trăng Bạc, đến Đông Hải để xây dựng lại tộc Mê Vụ.

Dòng hy sinh này, Phong Kỳ quyết định sẽ hỗ trợ một chút cho sự phát triển ban đầu của tộc Mê Vụ.

Đặc biệt là nguồn tài nguyên mà Lão Mê cần tiêu tốn khi xây dựng Lĩnh vực của tộc Mê Vụ trong giai đoạn đầu.

Dòng hy sinh trước đã chứng minh được sự đáng tin cậy của Lão Mê, sự phát triển của tộc Mê Vụ cũng có thể mang lại ba lợi thế về an toàn, tài nguyên và chia sẻ thông tin cho nhân tộc.

Việc đầu tư cho Lão Mê xây dựng tộc Mê Vụ, xét về cả tình cảm cá nhân hay góc độ phát triển tương lai, đều là một việc rất đáng để thúc đẩy.

Nghe xong đề xuất của hắn, Lão Mê không hề khiêm tốn, lập tức gật đầu đồng ý:“Được, ta đã ghi lại tất cả những nguồn tài nguyên mà Tinh Thành cung cấp cho ngươi, đợi đến khi tộc Mê Vụ xây dựng lại và cướp được đủ tài nguyên, lúc đó sẽ trả lại cho ngươi.”

“Không phải trả lại cho ta, mà là trả lại cho Tinh Thành, ta đoán là ta sẽ sớm phải lang thang bên ngoài rồi.”

“Lang thang? Ý ngươi là công nghệ không gian có tiến triển rồi sao?”

“Ừ, khoảng nửa năm nữa là có thể xây dựng được trận pháp truyền tống xuyên không gian, đến lúc đó ta sẽ theo Ma

Đao đi lang thang.”

“Vạn nhất Ma Đao không cần ngươi thì sao?”

Mê Vụ Chi Chủ vừa nói vừa uống một ngụm canh, sau đó lại nhổ ra với vẻ chán ghét.

“Không biết tại sao, ta cảm thấy Ma Đao sẽ không từ chối ta, dù sao ta cũng đã lĩnh ngộ được thế đao hoàn toàn phù hợp với hắn, hắn kết hợp với ta, mở ra tốc độ phát triển của thử thách Đăng Thần hẳn sẽ rất nhanh, mục tiêu của ta là Kiếm Tịch, mục tiêu của hắn cũng là Kiếm Tịch, hướng đi tương lai của chúng ta hoàn toàn nhất trí.”

Nghe xong lời này, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ hiện lên vẻ kỳ quái:

“Tu luyện thử thách Đăng Thần, ta tưởng tượng ra cảnh ngươi dắt Ma Đao đi khắp nơi cắn những kẻ mạnh, trong quá trình đó Ma Đao sẽ càng cắn càng mạnh… Nói mới nhớ, hình như ta của 1500 năm sau trong dòng mộng cảnh tương lai cũng đã từng bị Ma Đao cắn với danh nghĩa thử thách.”

Phong Kỳ:…

Thử thách Đăng Thần vốn rất tàn khốc nhưng trong miệng Mê Vụ Chi Chủ thì lại hoàn toàn biến chất.

Đối với điều này, Phong Kỳ chỉ đáp lại bằng một ánh mắt khinh thường.

Còn Mê Vụ Chi Chủ thì không nhịn được cười ha hả.

…

Nửa năm sau.

Phía đông Tinh Thành.

Công trình xây dựng trận pháp truyền tống không gian khổng lồ đã hoàn thành hơn một nửa.

Không giống như trận pháp truyền tống không gian ổn định, lần này xây dựng là trận pháp truyền tống xuyên không gian, khi sử dụng sẽ tiêu tốn nhiều tài nguyên hơn.

Vì vậy, trong quá trình xây dựng trận pháp, đường ống năng lượng đã được nối trước từ bên trong Tinh Thành.

Ngoài ra, để đảm bảo trận pháp truyền tống không gian này mở ra ổn định, Tinh Thành đã thông báo mất điện trước đó vài ngày.

Tất cả năng lượng đều được sử dụng để hỗ trợ trận pháp không gian sắp được triển khai.

Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ đã đến hiện trường trận pháp trước đó vài giờ.

Lúc này, trận pháp đã ở trạng thái chờ mở, trên không trung của trận pháp có vô số máy bay không người lái lơ lửng, ống kính hướng xuống quan sát trận pháp, còn nhân viên bên dưới thì cầm máy tính bảng, thông qua góc nhìn từ trên cao để quan sát các chi tiết của trận pháp, đối chiếu với bản đồ trận pháp để tìm ra những vấn đề tiềm ẩn có thể xảy ra.

Quá trình này đã diễn ra trong nhiều ngày, nhằm ngăn chặn các vấn đề xuất hiện sau khi trận pháp mở ra.

Hết chương 1574.

Chương 1575. Đối Mặt Với Bóng Tối

Thời gian trôi đến giữa trưa.

Mặt trời rực rỡ trên cao, nhiệt độ bắt đầu tăng lên.

Sau khi đối chiếu lần thứ tư kết thúc, Phong Kỳ cúp máy của Tả Gian, người phụ trách bộ phận công nghệ.

Hít một hơi thật sâu, hắn rút liên lạc khí, trầm giọng nói:

"Mở trận pháp truyền tống không gian!"

Vừa dứt lời, những người phụ trách cơ quan năng lượng ở đầu bên kia liên lạc khí đã bắt đầu hành động.

Năng lượng khổng lồ theo đường ống liên tục được truyền đến một số nút trên trận pháp truyền tống không gian, chỉ thấy các nút không gian sáng lên, năng lượng tiếp tục lan về phía mắt trận của trận pháp không gian và cuối cùng kích hoạt nó, tức thì ánh sáng màu máu bùng lên.

Chỉ thấy trận pháp không gian lấy tâm mắt trận làm điểm khởi đầu, vô số xúc tu vươn ra từ đó, lan rộng ra bầu trời.Theo thời gian trôi qua, toàn bộ trận pháp truyền tống không gian được thắp sáng hoàn toàn, ánh sáng màu máu bùng lên trên không trung tụ lại thành mây máu.

Mây máu cuồn cuộn, không gian theo đó mà vặn vẹo biến đổi.

Vì công nghệ không gian này đến từ Mê Vụ Chi Chủ nên quá trình xé rách thông đạo không gian rất có phong cách của

tộc Mê Vụ, toàn bộ bầu trời đều tỏa ra ánh sáng màu máu nhàn nhạt.

Trong lúc chờ đợi, những đám mây màu máu bắt đầu lan tỏa trên bầu trời, những vết nứt nhỏ xuất hiện trên bầu trời.

Vì công nghệ không gian đến từ dòng hy sinh trước nên lần này Phong Kỳ không còn cảm giác căng thẳng như lần đầu thử nghiệm xây dựng thông đạo không gian nữa.

Mọi vấn đề tiềm ẩn đều đã được sắp xếp, hắn rất tự tin vào cuộc thử nghiệm không gian lần này.

Khe nứt không gian theo năng lượng liên tục được truyền vào mà dần mở rộng, trên không trung hình thành một vết nứt rộng hơn trăm mét và vết nứt vẫn tiếp tục mở rộng.

So với dòng hy sinh trước, tốc độ lan tỏa của thông đạo không gian trong lần thử nghiệm đầu tiên rõ ràng nhanh hơn gấp nhiều lần và không xảy ra tình trạng không gian không ổn định.

Khi vết nứt rộng đến hơn nghìn mét, vết nứt lan rộng theo chiều ngang đồng thời cũng bắt đầu mở rộng theo chiều dọc.

Giống như bầu trời dần mở ra một con mắt đen kịt, nhìn xuống chúng sinh bên dưới, tràn đầy cảm giác áp bức.

Nhìn qua khe nứt không gian, có thể thấy màu đen sâu thẳm cuồn cuộn bên trong khe nứt.

Năng lượng vẫn tiếp tục được truyền vào, khe nứt không gian giống như một tấm màn đen nhanh chóng lan tỏa trên bầu trời, dần che khuất mặt trời trên đỉnh đầu.

Lúc này mặt đất rung chuyển nhẹ, vị trí trung tâm của trận pháp truyền tống không gian bên dưới tỏa ra ánh sáng màu máu, sau đó hóa thành một cột sáng màu máu đâm vào khe nứt không gian.

Một thông đạo màu máu trong suốt từ từ hình thành trong khe nứt không gian.

Giống như một thông đạo dẫn đến thế giới khác, không ngừng hấp thụ năng lượng bên dưới để xây dựng về phía trước, hướng đến vị trí tọa độ không gian nơi tộc Mê Vụ tọa lạc.

Quá trình này rất dài.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn thẳng vào thông đạo không gian, chờ đợi thông đạo đang xây dựng về phía trước đến được bờ bên kia.

…

Tầng thứ hai của Linh Vực, thế giới nhỏ.

Một Sinh Vật Trận Địa có ngoại hình vô cùng dữ tợn đang ngồi xếp bằng trên vùng đất hoang vu.

Vùng đất bên dưới nó từng là vương thành của tộc Mê Vụ, là khu vực trung tâm trong bản đồ lãnh thổ của tộc Mê Vụ.

Nhưng bây giờ đã hoàn toàn trở thành một vùng đất hoang vu.

Không có tài nguyên, không có sự sống, mọi thứ đều theo sự ra đi của thế lực bá chủ tầng thứ hai của Linh Vực là tộc Mê Vụ, cũng bị đóng gói mang đi.

Con quái vật dữ tợn ngồi xếp bằng, đầu giống đầu cá sấu, có hình dạng giống người, da thô ráp có những hạt cứng rõ ràng, cao hơn mười mét.

Lúc này, con quái vật nhắm chặt mắt, trên đầu lơ lửng một thanh đao đen kịt.

Theo nhịp thở nặng nề của nó, những đường vân kỳ lạ trên bề mặt thanh đao trên đầu ẩn hiện, sát khí sắc bén quanh thanh

đao hóa thành sương mù đen bao quanh.

Lúc này, Ma Đao đang trong quá trình chữa thương, tâm trạng vô cùng tệ.

Kiếm Tộc đã sớm rời đi nhưng hắn vẫn không thể tìm ra cách đến thế giới loài người.

Hắn đã nghĩ đến việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian nhưng công trình xây dựng cần tiêu tốn rất nhiều năng lượng và nhân lực, không phải là điều mà hắn có thể làm được trong thời gian ngắn khi chỉ điều khiển một nô lệ đao.Hắn vốn tưởng rằng tin tức đáng tin cậy, thế lực bá chủ tầng thứ hai của Linh Vực là tộc Mê Vụ có thể sẽ đến thế giới loài người, hắn liền đặc biệt đến đây định nhờ đi ké.

Còn về việc tộc Mê Vụ có đồng ý hay không, Ma Đao căn bản không cân nhắc.

Theo hắn thấy, không đồng ý cũng phải đồng ý, nếu không thì ai cũng đừng đi, hắn có thời gian và sức lực để tiêu hao cùng tộc Mê Vụ, coi như tộc Mê Vụ là hòn đá mài tiếp theo.

Nếu đồng ý thì mọi người đều vui vẻ, cùng nhau đến thế giới loài người.

Hết chương 1575.

Chương 1576. Cuộc Chiến Cuối Cùng

Nhưng không ngờ đến nơi đất tộc Mê Vụ ở tầng thứ hai của Linh Vực, thứ hắn nhìn thấy lại là một vùng đất hoang vu, căn bản không có vương thành Sương Mù trong lời đồn.

Điều này khiến Ma Đao nhận ra, tộc Mê Vụ cũng giống như Kiếm Tộc, đã đến thế giới loài người, hắn đã đến muộn.

Kế hoạch trong lòng tan thành mây khói, tâm trạng Ma Đao bùng nổ.

Nhưng hắn không chọn rời đi.

Vết thương năm xưa giao thủ với Kiếm Tịch vẫn chưa lành, hắn quyết định thời gian tiếp theo sẽ ở lại đây chữa thương, sau đó lại đi tìm cách khác đến thế giới loài người.

Đồng thời trong lòng hắn còn có một sự mong đợi.

Giả dụ tộc Mê Vụ có vật phẩm quan trọng nào đó chưa mang đi được, liệu có xây dựng lại trận pháp truyền tống không gian để quay lại lấy không?

Tất nhiên, khả năng của giả thiết này rất thấp nhưng cũng là một trong những lý do Ma Đao chọn ở lại đây chữa thương.

Linh khí trời đất theo hơi thở của nô lệ đao tụ lại rồi tràn vào cơ thể hắn, quá trình chữa thương vẫn đang tiếp tục.

Ngay lúc này, bầu trời xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn.

Ma Đao bị kinh động lập tức điều khiển nô lệ đao mở mắt nhưng trong mắt nó không có chút linh động nào, tràn đầy tử

khí, giống như một cái xác không hồn.

Hắn điều khiển nô lệ đao từ từ ngẩng đầu lên, thông qua góc nhìn của nô lệ đao nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy bầu trời xa xa xuất hiện một hố đen sâu thẳm, điểm đen này giống như một màu đen rơi vào bức tranh ngũ sắc, vô cùng nổi bật.

Lúc này điểm đen đột nhiên bắt đầu xoay tròn, với tốc độ cực nhanh bắt đầu lan tỏa, xé rách từng đường đen không gian lan rộng.

Hố đen càng lúc càng lớn, đã có thể nhìn thấy vách ngăn thông đạo không gian màu máu bên trong.

Nhìn thấy cảnh này, Ma Đao đang điều khiển nô lệ đao lập tức nhận ra điều gì đó, vung tay, bản thể rơi vào tay.

Ầm!

Sương mù đen kịt bao quanh nô lệ đao.

Nâng tay lên, thanh đao trong tay chỉ về phía thông đạo không gian vẫn đang mở rộng trên bầu trời, thân hình như một mũi tên rời khỏi dây cung, trực tiếp xuyên thủng không khí, bay về phía thông đạo không gian.

Chỉ còn lại tiếng cười điên cuồng vang vọng tại chỗ, rồi tan biến.

…

Bên ngoài Tinh Thành.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lặng lẽ chờ đợi Ma Đao xuất hiện.

Ngay lúc này, bên cạnh truyền đến giọng nói của Mê Vụ Chi Chủ:

“Đến rồi!”

Phong Kỳ lập tức tập trung vào thông đạo không gian, chỉ thấy một điểm đen xuất hiện trong thông đạo không gian, đang nhanh chóng hạ xuống.

Nhận ra chính chủ đã đến, Phong Kỳ hít sâu một hơi, chuẩn bị sẵn sàng.

Hắn đã nghĩ đến việc sẽ cho Ma Đao một trận phủ đầu.

Nhưng vấn đề là, hắn căn bản không phải là đối thủ của Ma Đao, ngay cả khi có thêm Lão Mê cũng không được.

…

Ầm!

Một thân hình cao lớn từ trên trời rơi xuống, cuối cùng rơi vào khu vực trung tâm của trận pháp không gian.

Phong Kỳ lúc này lấy ra thiết bị liên lạc:

“Tắt năng lượng.“Giọng hắn vừa dứt, các cơ quan năng lượng bên trong Tinh Thành đồng loạt cắt đứt nguồn cung cấp năng lượng, lập tức trận pháp truyền tống không gian vẫn đang tỏa ra ánh sáng máu dần tối đi.

Trên bầu trời, khe nứt không gian vẫn đang lan rộng, thông đạo không gian trong suốt sụp đổ trước, bị dòng chảy ngược của không gian cuốn nát rồi biến mất, sau đó khe nứt không gian dần khôi phục dưới tác dụng tự chữa lành của quy tắc thế giới, màu đen bắt đầu co lại, không gian dần ổn định.

Đặt thiết bị liên lạc xuống, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía Ma Đao và nô lệ đao của hắn.

Không có gì bất ngờ, nô lệ đao lúc này đã nâng Ma Đao lên, chỉ về phía họ, sát khí khủng bố ập đến.

Nhưng chưa kịp để nô lệ đao phát động thế công, nó đã đột nhiên quỳ sụp xuống đất, cơ thể run rẩy dữ dội, khí huyết bắt

đầu tràn ra theo các lỗ chân lông.

Bị quy tắc thế giới bài xích, biểu cảm của nô lệ đao Ma Đao trở nên dữ tợn và đau đớn.

Nó quỳ sụp trên mặt đất, thở hổn hển nhưng miệng liên tục phun ra khí huyết, cơ thể như biến thành một cái rây thủng, khí huyết không ngừng tràn ra ngoài.

Không có ý chí kỳ tích trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ, nô lệ đao hoàn toàn không thể chống lại sự nghiền ép của quy tắc thế giới.

Cuối cùng, cùng với một tiếng nổ, thân thể nô lệ đao vỡ tan.

Ma Đao trong tay nô lệ đao cũng rơi xuống lúc này.

Nhưng Ma Đao chưa kịp rơi xuống đất thì đã lơ lửng giữa không trung, sương mù đen trên bề mặt lưu chuyển.

Lúc này Ma Đao vẫn đang trong tình trạng bị thương chưa lành hẳn, có thể thấy trên bề mặt Ma Đao có những vết nứt nhỏ khó có thể nhìn thấy bằng mắt thường, đây đều là những vết thương để lại khi giao thủ với Kiếm Tịch.

Hắn hiểu Ma Đao đang nghĩ gì.

Ma Đao muốn đoạt xá nô lệ đao mới.

Đã quyết định cầm đao vào thời khắc quan trọng, Phong Kỳ đương nhiên sẽ không lùi bước, hắn dũng cảm tiến về phía Ma Đao, ngọn lửa đao thế trong lồng ngực cũng bùng cháy dữ dội.

Hết chương 1576.

Chương 1577. Tìm Kiếm Sự Thật

Lúc này hắn lên tiếng:

"Triều Thiên, chúng ta nói chuyện."

Lúc này cảm nhận được đao thế quen thuộc, Ma Đao cũng vô cùng kinh ngạc, hắn không hiểu nổi tại sao tên có khí huyết yếu ớt, thể chất cực kém trước mặt này lại có thể sở hữu đao thế giống hệt mình.

Điều này đối với hắn mà nói quả thực không thể tin nổi.

Mỗi một chủ nhân mới nắm giữ đao thế, thực ra đều có sự chênh lệch với đao thế mà hắn nắm giữ, bởi vì tính cách của mỗi chủ nhân đều khác nhau, quan trọng hơn là hoàn cảnh trưởng thành của mỗi chủ nhân đều không giống nhau.

Điều này cũng dẫn đến việc đao thế không bao giờ có thể hoàn toàn phù hợp.

Trong lòng Ma Đao, chỉ có một chủ nhân thực sự có thể phù hợp với hắn, đó chính là chị gái của hắn, Triều Huyến.

Lúc này cảm nhận được hơi thở đao thế tỏa ra từ người Phong Kỳ, Ma Đao hoàn toàn choáng váng.

Hắn phát hiện ra rằng tên yếu đuối này lại có đao thế còn phù hợp với hắn hơn cả chị gái của hắn.

Điều này đối với hắn mà nói quả thực không thể tin nổi.

Trừ khi tên yếu đuối này cùng hắn lớn lên cho đến tận bây giờ, có quá trình trưởng thành về tâm lý hoàn toàn giống nhau,

nếu không thì làm sao có thể tu luyện ra đao thế hoàn toàn giống với hắn.

Quan trọng hơn là, hắn phát hiện ra rằng tên yếu đuối này lại gọi ra tên thật của hắn.

Liên tưởng đến trận pháp truyền tống không gian đột nhiên xuất hiện.Liên kết những thông tin này lại, Ma Đao không khỏi đoán rằng việc hắn đến thế giới loài người ẩn chứa một loạt sự sắp đặt đã được chuẩn bị từ trước.

"Nói chuyện gì?"

Giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu Phong Kỳ.

"Ta muốn trở thành người cầm đao của ngươi!"

"Ngươi quá yếu, yếu đến mức chỉ cần đến gần ta, một tia sắc bén tản ra từ ta cũng có thể giết chết ngươi." Giọng điệu của Ma Đao đầy vẻ khinh thường.

Nghe những lời này, Phong Kỳ không hề cảm thấy bất ngờ.

Hắn trên tuyến hy sinh, thể chất không được coi là cao trong số những người tu luyện, càng không thể so sánh với những chủ nhân trước của Ma Đao, thậm chí còn kém xa thể chất của nô lệ đao.

Tiếp tục tiến đến gần Ma Đao, hắn cảm thấy luồng đao khí sắc bén phả vào mặt, trên mặt lập tức xuất hiện vết máu, những giọt máu nổi lên từ vết máu.

Ma Đao không tấn công hắn nhưng ngay cả luồng khí sắc bén tản ra cũng có thể gây thương tích cho hắn.

"Triều Thiên, mặc dù bây giờ ta rất yếu nhưng ta biết ngươi có cách khiến ta trở nên mạnh mẽ."

"Ngươi dường như rất hiểu ta."

"Không chỉ hiểu, chúng ta còn có mục tiêu chung."

“Mục tiêu gì?”

“Giết Kiếm Tịch!” Dứt lời, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn, một lần nữa bước lên một bước.

Bước tiến này giống như một bước hy sinh nhảy xuống vực thẳm.

Đao khí tản ra từ Ma Đao sẽ nghiền nát hắn trong nháy mắt nhưng Ma Đao lại đột nhiên chủ động thu hồi đao khí tản ra.

“Tại sao ngươi muốn giết Kiếm Tịch?”

Giọng nói đầy nghi ngờ của Ma Đao vang lên trong đầu Phong Kỳ.

“Có nhiều yếu tố, trong đó có một yếu tố là ân oán cá nhân, hắn đã giết người thân của ta.”

Khi nói những lời này, trong đầu Phong Kỳ hiện lên hình ảnh Mộc Tinh chết thảm trên tuyến hy sinh trước đó, sau đó lại nghĩ đến chị gái của Ma Đao là “Triều Huyến.”

Cùng một mục tiêu, cùng một mối thù, cùng một đao thế… Hắn nhìn thẳng vào Ma Đao, chờ đợi câu trả lời của Ma Đao.

Ngay lúc này, giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Xem ra trên người ngươi có rất nhiều bí mật, ta tạm thời không muốn biết câu trả lời của những bí mật này, như ngươi đã nói, ngươi sở hữu đao thế hoàn toàn phù hợp với ta, mặc dù thân thể yếu đuối nhưng sự phù hợp này có lẽ không thể tìm thấy ở bất kỳ đâu nữa.”

“Nhưng muốn trở thành người cầm đao, ngoài việc sở hữu thiên phú phát triển vượt trội, còn phải có ý chí kiên cường, đảm bảo không bị sức mạnh của ta xâm thực, trong số những nô lệ đao của ta thực ra cũng có nhiều chiến binh có thiên phú nhưng cuối cùng họ vẫn bị ta nuốt chửng ý thức, đây không

phải là do ta cố ý làm vậy, một phần là do trong thời gian trở thành người cầm đao, tâm tính bị sức mạnh và ma tính của ta nuốt chửng, mới biến thành xác sống.”

Nhìn Ma Đao lơ lửng giữa không trung, toàn thân tỏa ra sương mù đen, Phong Kỳ cười toe toét:

“Ta hiểu, muốn cầm đao cần phải chấp nhận thử thách ý chí, vậy thì… hãy đến đi.”

Nói xong, Phong Kỳ một lần nữa bước lên một bước.

Dường như để không làm tổn thương Phong Kỳ, Ma Đao tiếp tục thu hẹp luồng khí sắc bén tản ra.

Đối mặt với yêu cầu chủ động của Phong Kỳ, Ma Đao không nói thêm lời nào, chỉ thấy Ma Đao vặn vẹo biến thành sương mù đen, nhanh chóng áp sát Phong Kỳ, từ ngực hắn tràn vào.Ngay lập tức, thế giới trước mắt Phong Kỳ thay đổi.

Giống như đột nhiên rơi vào vực thẳm vô tận, tầm nhìn bị bóng tối nuốt chửng, cảm giác mất trọng lượng mạnh mẽ lan tràn xuống vô hạn.

Hết chương 1577.

Chương 1578. Vượt Qua Bóng Tối

Nhưng nội tâm của Phong Kỳ lại vô cùng bình tĩnh.

Hắn rất rõ ràng về cái giá phải trả để trở thành người cầm đao của Ma Đao.

Thất bại sẽ dẫn đến ý thức bị nghiền nát, trở thành nô lệ đao nhưng nếu thành công thì có thể hoàn thành quá trình liên kết máu thịt với Ma Đao.

Trong quá trình này, Ma Đao sẽ trở thành một phần cơ thể hắn, hoặc là sự kéo dài của cơ thể, thậm chí có thể nói là cơ thể có thêm một cơ quan bên ngoài đặc biệt.

Không phải chỉ cần cầm Ma Đao là có thể trở thành người cầm đao, quan trọng hơn là đạt được trạng thái cộng sinh hoàn hảo với Ma Đao.

Những chủ nhân trước của Ma Đao đều đã trải qua quá trình dung hợp.

Điểm khác biệt là những chủ nhân được Ma Đao công nhận không phải ngay từ đầu đã có thể trở thành người cầm đao, họ thường được Ma Đao bồi dưỡng một thời gian.

Hơn nữa, quá trình bồi dưỡng thường khá dài.

Kỷ lục ngắn nhất là 78 năm, dài nhất là hơn trăm năm.

Muốn trở thành người cầm đao ngay từ đầu thì độ khó cực cao, bởi vì ma tính của Ma Đao cực mạnh, gây tổn thương rất lớn cho ý thức.

Nhưng Phong Kỳ lại muốn bỏ qua quá trình mài giũa ban đầu, trực tiếp trở thành người cầm đao.

Theo hắn thấy, quá trình mài giũa dài dòng chỉ là lãng phí thời gian.

Phải mất hàng chục năm, thậm chí hàng trăm năm mới có thể trở thành người cầm đao, điều này sẽ lãng phí rất nhiều thời gian để tu luyện thông qua Ma Đao.

Đến lúc hắn có thể khiêu chiến với Kiếm Tịch thì không biết là bao giờ.

Hiện tại, mối đe dọa của Tộc Da Xanh vẫn còn.

Chắc chắn sẽ triển khai tấn công hắn, nếu đợt tấn công của Tộc Da Xanh trên tuyến hy sinh này dữ dội, hắn có thể gặp bất trắc bất cứ lúc nào.

Chỉ tranh thủ từng phút từng giây, đây chính là suy nghĩ của Phong Kỳ lúc này.

Nắm giữ Ma Đao, hắn tự tin vào bản thân.

Bóng tối lan tràn xâm thực, Phong Kỳ mơ hồ nghe thấy vô số tiếng kêu khóc vang lên bên tai.

Hơn nghìn năm, Ma Đao đã tàn sát không biết bao nhiêu sinh linh.

Những oán khí trước khi những sinh mạng này tiêu vong đều bị Ma Đao hấp thụ, làm tăng thêm sát khí của Ma Đao, lúc này hóa thành tâm ma không ngừng tấn công ý thức của Phong Kỳ, như muốn nuốt chửng hắn.

Giết! Giết! Giết!

Vô số hình ảnh hiện lên trong đầu Phong Kỳ.

Hắn nhìn thấy những chủ nhân cầm Ma Đao gây ra tội ác tày trời.

Vô số khuôn mặt đầy đau đớn hiện ra trước mặt Phong Kỳ, không ngừng lướt qua.

Đây chính là quá trình cần trải qua để dung hợp.

Muốn dung hợp với Ma Đao, trở thành trạng thái cộng sinh thì cần phải tiếp nhận một phần ký ức của Ma Đao.

Quá trình này là tương hỗ.

Ma Đao cũng cần đọc một phần ký ức của hắn, để đạt đến mức độ tâm ý tương thông.

Những mảnh ký ức vụt qua trong đầu ngày càng nhiều, đi kèm với đó là nỗi đau của những chủ nhân trước của Ma Đao và cảm giác khi đối mặt với cái chết.

Nhưng những hình ảnh này không khiến Phong Kỳ dao động chút nào.

Hắn không trốn tránh, đối mặt với sự giết chóc và cái chết, tâm cảnh đã vượt qua nỗi sợ hãi khi đối mặt với cái chết từ lâu.

Đối với những sinh mệnh khác, cuộc sống chỉ có một lần.Nhưng đối với hắn, mỗi lần chết đều là điểm khởi đầu mới, vòng luân hồi vô tận đã sớm tôi luyện tâm cảnh của hắn cứng rắn như thép.

Quan trọng hơn, hắn đã xem qua ký ức của Ma Đao từ lâu, nỗi đau mà nó mang lại hắn đã chịu đựng khi vượt qua tuyến hy sinh, sẽ không gây ảnh hưởng lần thứ hai đến hắn.

Đồng thời, những cảm xúc tiêu cực ẩn chứa trong biển thức tinh thần của hắn còn lớn hơn nhiều so với ảnh hưởng của sát khí Ma Đao.

Sự tôi luyện này đối với Phong Kỳ mà nói, chẳng khác gì trò chơi của trẻ con, không đáng nhắc đến.

Lúc này, Ma Đao cũng đang đọc những mảnh ký ức của Phong Kỳ.

Trong quá trình này, Ma Đao đã hoàn toàn tê liệt.

Những hình ảnh ký ức vụt qua nhanh chóng, tâm cảnh của Ma Đao từ lúc đầu bình tĩnh, dần dần trở nên kinh ngạc, cho đến khi kinh hoàng.

Lúc này, hắn mới hiểu được bí mật đằng sau người đàn ông bí ẩn này.

Bí mật này không khiến Ma Đao cảm thấy may mắn, đằng sau Quay Ngược Thời Gian là vô số lần đấu tranh đầy đau đớn, vô số lần đối mặt với tuyệt vọng một cách bình thản khiến Ma Đao cũng phải cảm động.

"A a a!"

Tiếng kêu đau đớn của Ma Đao đột nhiên vang lên trong đầu Phong Kỳ.

Trong quá trình dung hợp, Ma Đao bắt đầu cảm nhận được ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực mà Phong Kỳ phải chịu đựng.

Chưa từng trải qua quá trình thử thách tâm luyện, Ma Đao như bị đánh mạnh.

Lúc này, hắn thậm chí còn cảm thấy tâm cảnh giết chóc đen tối trong lòng mình chẳng khác gì thiên đường, những cảm xúc tiêu cực mà tên nhóc bí ẩn này kìm nén mới thực sự là hang ổ của ma quỷ.

Ý thức của Ma Đao trở nên không ổn định.

Ngay khi Ma Đao cảm thấy ý thức của mình có thể sẽ tan vỡ, ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực bắt đầu phai nhạt, hắn nhìn thấy vô số sức mạnh năng lượng tích cực.

Hết chương 1578.

Chương 1579. Sự Thật Bại Lộ

Hy vọng, đồng hành, mục tiêu chung, không bao giờ từ bỏ, lý tưởng tương lai… vô số hình ảnh khắc họa niềm tin kiên định trong lòng Phong Kỳ, càng là sức mạnh để hắn lựa chọn bước tiếp trên con đường đầy chông gai.

Những năng lượng tích cực này đã hội tụ thành động lực tiến lên không ngừng.

Úy Vi, Mộc Tinh, Lâm Nhiễm, Mê Vụ Chi Chủ, Thiên Xu, Mộ Trảo… vô số bóng người tràn ngập ánh sáng trắng, tiếp sức và đồng hành cùng Phong Kỳ một chặng đường, cùng hắn vượt qua tuyệt cảnh.

Niềm tin tích cực xuất hiện sau khi những cảm xúc tiêu cực biến mất đã củng cố ý thức đang trên bờ vực sụp đổ của Ma Đao.

Khi những hình ảnh vụt qua tan biến, Ma Đao đột nhiên im lặng.

Sự khinh thường trong lòng đối với Phong Kỳ lúc này đã tan biến không còn.

Thông qua những mảnh ký ức này, Ma Đao mới hiểu được Phong Kỳ là một chiến binh vĩ đại đến nhường nào.

Dùng từ "Vĩ đại" để mô tả, thực ra cũng không quá đáng.

Mặc dù đã trải qua hàng nghìn năm trưởng thành trong cảnh giết chóc nhưng hắn cảm thấy rằng ngoài sức mạnh, về mặt tâm cảnh, hắn kém Phong Kỳ không chỉ một bậc.

Nhìn Phong Kỳ vẫn bình thản đứng trong tâm cảnh giết chóc, sự kính trọng đối với hắn tự nhiên nảy sinh.

Lúc này, những hình ảnh ký ức của Ma Đao trong đầu Phong Kỳ cũng dần tan biến.

Hắn mở mắt ra, chỉ thấy trong bóng tối, một thanh Ma Đao đen tuyền từ từ hiện ra, lơ lửng trước mặt hắn.

"Được rồi, từ nay về sau ngươi sẽ cầm đao, cùng ta Đăng Thần!"

Nghe thấy giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu, Phong Kỳ mỉm cười bình thản, đưa tay phải nắm lấy chuôi đao.

Trong nháy mắt, bóng tối trước mắt tan biến như thủy triều.Gió nhẹ bên ngoài thổi vào má, ngẩng đầu nhìn sang bên cạnh, là Mê Vụ Chi Chủ với vẻ mặt nghiêm trọng, cùng các nhân viên tham gia vào kế hoạch không gian lần này.

Nhìn về phía trước, hắn phát hiện mình đang giơ ngang Ma Đao.

"Ta đã thành công."

"Ta biết ngươi có thể làm được." Mê Vụ Chi Chủ cười toe toét, giơ tay lên thụ khởi đại ngón tay.

Ngay lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu Phong Kỳ:

"Tiểu tử, sự dung hợp cộng sinh ở tầng ý thức đã hoàn thành nhưng sự cộng sinh ở tầng thể xác vẫn chưa hoàn thành, chuẩn bị đi, tiếp theo sẽ rất đau!"

Giọng nói vừa dứt, Ma Đao trong tay Phong Kỳ bắt đầu tan chảy, biến thành vô số xúc tu đen tuyền lan ra khắp cánh tay phải của hắn.

Rất nhanh, Phong Kỳ đã bị Ma Đao tan chảy bao bọc.

Cơn đau dữ dội ập đến toàn thân trong nháy mắt.

Phong Kỳ đương nhiên hiểu được ý nghĩa của quá trình này, trong quá trình máu thịt dung hợp, Ma Đao sẽ trở thành sự lan rộng của cơ thể hắn, đạt đến cảnh giới như cánh tay sai khiến.

Bước này cũng là chìa khóa để trở thành người cầm đao.

Hoàn thành cải tạo máu thịt, tố chất cơ thể của hắn sẽ được nâng cao đáng kể, Ma Đao sẽ trở thành cơ quan đặc biệt quan trọng hơn cả trái tim của hắn.

Về sau, sự trưởng thành của Ma Đao cũng sẽ thúc đẩy tố chất cơ thể của hắn đồng bộ phát triển.

Ví dụ như Ma Đao hấp thụ khí huyết, quặng linh tính, cơ thể hắn cũng sẽ được cường hóa theo, bao gồm cả quá trình tu luyện khiêu chiến Đăng Thần về sau.

Đây chính là hiệu quả kỳ diệu mà sự cộng sinh mang lại.

Khi cơn đau bắt đầu thuyên giảm, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng sự tồn tại của Ma Đao.

Chất lỏng đen tuyền cũng thay đổi theo, một bộ chiến giáp đen tuyền uy phong lẫm liệt cộng sinh với máu thịt hiện ra trên cơ thể.

Bộ chiến giáp đen tuyền bao bọc toàn thân, chỉ để lộ đôi mắt của hắn.

Khí thế trên người Phong Kỳ theo đó tăng lên từng bậc, khí thế sắc bén theo hơi thở lan tỏa ra xung quanh, Mê Vụ Chi Chủ và các nhân viên bên cạnh lập tức bắt đầu lùi lại.

Thân thể Đao Ma được tạo thành.

Phong Kỳ thậm chí không cần vung đao, trên người hắn vô hình trung đã tản ra khí đao sắc bén khủng khiếp.

Và sự dung hợp cũng đến thời khắc quan trọng cuối cùng.

Chất lỏng đen trên bộ chiến giáp đen bắt đầu tụ về lòng bàn tay phải của Phong Kỳ, không ngừng biến đổi hình dạng vũ khí.

Trong quá trình này, Ma Đao sẽ thông qua những hình ảnh ký ức thu được, ngưng tụ ra hình dạng đao phù hợp nhất với hắn.

Theo thời gian trôi qua, sự biến đổi của chất lỏng đen chậm lại, thân đao bắt đầu ngưng tụ…

…

Phong Kỳ từ từ giơ tay phải lên, chỉ thấy chất lỏng đen ở lòng bàn tay cuộn trào và kéo dài.

Một hình dạng đao màu đen tuyền in hằn những đường vân uy phong dần dần thành hình.

Hình dạng ban đầu của thanh đao này giống với đao ngang thời Đường, chiều dài của đao hơn 60 cm, sương mù đen bao quanh thân đao, những đường vân trên đó càng rõ ràng hơn trong quá trình ngưng tụ.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng Ma Đao sắp định hình, Ma Đao lại tiếp tục kéo dài.

Thân đao bắt đầu có độ cong nhẹ, chiều dài của thân đao cộng với chuôi đao đạt hơn 1m50.

Hết chương 1579.

Chương 1580. Sự Trở Lại Của Ánh Sáng

Lần này, hình dạng của đao thiên về đao Miêu, thân đao thon dài, sắc bén lộ rõ.

Sự biến đổi của Ma Đao vẫn chưa dừng lại, thân đao tiếp tục kéo dài.

Khi sự biến đổi gần như dừng lại, chiều dài của Ma Đao đã đạt đến 2m.

Ầm!

Sương mù đen bao quanh hóa thành ngọn lửa đen tuyền bám vào thân đao, tiến hành rèn luyện cuối cùng cho Ma Đao.Khí đao cuồng bạo bốc lên ngút trời, lấy Phong Kỳ làm tâm điểm, cuốn lên một cơn Toàn Phong khí đao, mặt đất bị cào xé ra những vết tích khí đao chằng chịt.

Nhìn Phong Kỳ đang giơ ngang Ma Đao, Mê Vụ Chi Chủ và các nhân viên lại lùi xa thêm lần nữa, sợ bị khí đao sắc bén lan đến.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ dâng lên một cảm giác kỳ diệu.

Hắn cảm thấy Ma Đao như thể là sự kéo dài của cơ thể mình.

Ánh mắt từ từ lướt từ chuôi đao đến mũi đao, hắn đột ngột giơ Ma Đao lên, trong nháy mắt, một cơn lốc xoáy khí đao cuồng bạo hình thành.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị vung đao thử nghiệm sau khi cầm Ma Đao, hắn đột nhiên cảm thấy một lực lớn truyền đến từ cánh tay phải, cánh tay phải của hắn đột ngột hạ xuống, hắn không thể chống lại sức mạnh này.

Ma Đao trong tay Phong Kỳ tuột khỏi.

Ầm!

Ma Đao tiếp xúc với mặt đất, chỉ thấy một vết nứt nhanh chóng lan về phía trước, giống như một con rắn khổng lồ đang bò, đất đai nơi nó đi qua đều nứt toác, ánh sáng đen ẩn hiện trong vết nứt trên mặt đất.

"Nặng quá!"

Nhìn Ma Đao cắm xuống đất, Phong Kỳ kinh hãi trong lòng.

Hắn phát hiện mình không thể nhấc Ma Đao lên được, trọng lượng đột ngột tăng lên của Ma Đao đã vượt quá sức mạnh giới hạn mà hắn có thể nâng lên.

Ngay lúc này, tiếng cười của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Thú vị, thật thú vị, ngươi lại tạo ra một hình dạng vũ khí mà chính ngươi không thể nâng lên được."

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, giọng nói già nua của Ma Đao tiếp tục vang lên:

"Trong quá trình dung hợp với ta, ta sẽ thay đổi hình dạng dựa trên ký ức, tính cách, khát vọng trong tim ngươi, v.v., cuối cùng ngưng tụ thành vũ khí phù hợp nhất với ngươi, hình dạng và đặc tính vũ khí hiện tại đều liên quan đến chính ngươi."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức phân tích ra nguyên nhân.

Theo lời giải thích của Ma Đao, thuộc tính của Ma Đao liên quan đến tâm lý và các yếu tố khác của hắn.

Và cách chiến đấu của hắn đã định hình từ lâu, theo đuổi sức mạnh tuyệt đối, dùng thế công ngang ngược bá đạo vô song để nghiền nát kẻ thù.

Tâm lý này chịu ảnh hưởng của Lời Tự Thuật, thậm chí đã trở thành phong cách chiến đấu của hắn.

Hắn dùng tâm lý của dòng thời gian chính để tạo hình Ma Đao, điều này cũng dẫn đến việc hắn trên dòng thời gian hy sinh không có sức mạnh tương ứng với dòng thời gian chính để nâng Ma Đao.

Sau khi hiểu ra nguyên nhân, Phong Kỳ lập tức choáng váng:

"Đao ca, bây giờ phải làm sao?"

"Dựa vào tu luyện để nâng cao thực lực, cho đến khi có thể điều khiển ta, trước đó ta sẽ tự phong ấn năm tầng, theo sự gia tăng thực lực của ngươi mà giải trừ phong ấn trọng lượng, cho đến khi ngươi có thể nâng ta lên trạng thái giải phong hoàn toàn."

Giọng nói của Ma Đao vừa dứt, bề mặt bùng cháy ngọn lửa đen, trên thân đao xuất hiện thêm nhiều đường vân, những đường vân này trong quá trình vặn vẹo đã biến thành năm dấu ấn, in hằn ở chuôi đao.

Thân đao run rẩy, sương mù đen bao quanh rõ ràng giảm đi, độ sắc bén cũng theo đó bị phong ấn.

Phong Kỳ lúc này tiến lên một bước, nắm chặt lại chuôi đao của Ma Đao, đột ngột rút ra, thân đao rời khỏi mặt đất.

Lần này, trọng lượng của Ma Đao rõ ràng đã giảm đi, đạt đến mức hắn có thể nâng lên.

Nhưng dù có thể nâng lên, cũng rất miễn cưỡng.Cơ thể hắn đã trải qua sự cải tạo ban đầu của Ma Đao, thể chất được cải thiện đáng kể nhưng trọng lượng của Ma Đao vẫn khiến hắn cảm thấy rất khó khăn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đang quan sát từ xa đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn, cau mày hỏi:

"Chuyện gì vậy? Sao ta cảm thấy ngươi dường như không thể kiểm soát được Ma Đao."

"Tạm thời kiểm soát có chút miễn cưỡng, cần một thời gian để thích nghi và nâng cao."

"Thử sức mạnh của đao xem sao?" Mê Vụ Chi Chủ chớp đôi mắt tím, trên mặt hiện lên vẻ tò mò.

"Ngươi chắc chứ?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời, thân hình lướt sang một bên, nửa thân trên hóa thành sương mù, dùng hành động trả lời Phong Kỳ.

Đối mặt với sự khiêu khích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ quyết định thỏa mãn sự tò mò của hắn, hắn quay người nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, từ từ giơ Ma Đao lên.

Trong đầu hắn có rất nhiều đao kỹ liên quan đến Ma Đao nhưng Phong Kỳ không chọn sử dụng những đao kỹ này, dù sao thì bây giờ hắn cầm Ma Đao lên cũng rất miễn cưỡng, cường độ cơ thể căn bản không thể chống đỡ hắn thi triển đao kỹ.

Hết chương 1580.

Chương 1580. Sự Trở Lại Của Ánh Sáng

Lần này, hình dạng của đao thiên về đao Miêu, thân đao thon dài, sắc bén lộ rõ.

Sự biến đổi của Ma Đao vẫn chưa dừng lại, thân đao tiếp tục kéo dài.

Khi sự biến đổi gần như dừng lại, chiều dài của Ma Đao đã đạt đến 2m.

Ầm!

Sương mù đen bao quanh hóa thành ngọn lửa đen tuyền bám vào thân đao, tiến hành rèn luyện cuối cùng cho Ma Đao.Khí đao cuồng bạo bốc lên ngút trời, lấy Phong Kỳ làm tâm điểm, cuốn lên một cơn Toàn Phong khí đao, mặt đất bị cào xé ra những vết tích khí đao chằng chịt.

Nhìn Phong Kỳ đang giơ ngang Ma Đao, Mê Vụ Chi Chủ và các nhân viên lại lùi xa thêm lần nữa, sợ bị khí đao sắc bén lan đến.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ dâng lên một cảm giác kỳ diệu.

Hắn cảm thấy Ma Đao như thể là sự kéo dài của cơ thể mình.

Ánh mắt từ từ lướt từ chuôi đao đến mũi đao, hắn đột ngột giơ Ma Đao lên, trong nháy mắt, một cơn lốc xoáy khí đao cuồng bạo hình thành.

Nhưng ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị vung đao thử nghiệm sau khi cầm Ma Đao, hắn đột nhiên cảm thấy một lực lớn truyền đến từ cánh tay phải, cánh tay phải của hắn đột ngột hạ xuống, hắn không thể chống lại sức mạnh này.

Ma Đao trong tay Phong Kỳ tuột khỏi.

Ầm!

Ma Đao tiếp xúc với mặt đất, chỉ thấy một vết nứt nhanh chóng lan về phía trước, giống như một con rắn khổng lồ đang bò, đất đai nơi nó đi qua đều nứt toác, ánh sáng đen ẩn hiện trong vết nứt trên mặt đất.

"Nặng quá!"

Nhìn Ma Đao cắm xuống đất, Phong Kỳ kinh hãi trong lòng.

Hắn phát hiện mình không thể nhấc Ma Đao lên được, trọng lượng đột ngột tăng lên của Ma Đao đã vượt quá sức mạnh giới hạn mà hắn có thể nâng lên.

Ngay lúc này, tiếng cười của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Thú vị, thật thú vị, ngươi lại tạo ra một hình dạng vũ khí mà chính ngươi không thể nâng lên được."

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, giọng nói già nua của Ma Đao tiếp tục vang lên:

"Trong quá trình dung hợp với ta, ta sẽ thay đổi hình dạng dựa trên ký ức, tính cách, khát vọng trong tim ngươi, v.v., cuối cùng ngưng tụ thành vũ khí phù hợp nhất với ngươi, hình dạng và đặc tính vũ khí hiện tại đều liên quan đến chính ngươi."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức phân tích ra nguyên nhân.

Theo lời giải thích của Ma Đao, thuộc tính của Ma Đao liên quan đến tâm lý và các yếu tố khác của hắn.

Và cách chiến đấu của hắn đã định hình từ lâu, theo đuổi sức mạnh tuyệt đối, dùng thế công ngang ngược bá đạo vô song để nghiền nát kẻ thù.

Tâm lý này chịu ảnh hưởng của Lời Tự Thuật, thậm chí đã trở thành phong cách chiến đấu của hắn.

Hắn dùng tâm lý của dòng thời gian chính để tạo hình Ma Đao, điều này cũng dẫn đến việc hắn trên dòng thời gian hy sinh không có sức mạnh tương ứng với dòng thời gian chính để nâng Ma Đao.

Sau khi hiểu ra nguyên nhân, Phong Kỳ lập tức choáng váng:

"Đao ca, bây giờ phải làm sao?"

"Dựa vào tu luyện để nâng cao thực lực, cho đến khi có thể điều khiển ta, trước đó ta sẽ tự phong ấn năm tầng, theo sự gia tăng thực lực của ngươi mà giải trừ phong ấn trọng lượng, cho đến khi ngươi có thể nâng ta lên trạng thái giải phong hoàn toàn."

Giọng nói của Ma Đao vừa dứt, bề mặt bùng cháy ngọn lửa đen, trên thân đao xuất hiện thêm nhiều đường vân, những đường vân này trong quá trình vặn vẹo đã biến thành năm dấu ấn, in hằn ở chuôi đao.

Thân đao run rẩy, sương mù đen bao quanh rõ ràng giảm đi, độ sắc bén cũng theo đó bị phong ấn.

Phong Kỳ lúc này tiến lên một bước, nắm chặt lại chuôi đao của Ma Đao, đột ngột rút ra, thân đao rời khỏi mặt đất.

Lần này, trọng lượng của Ma Đao rõ ràng đã giảm đi, đạt đến mức hắn có thể nâng lên.

Nhưng dù có thể nâng lên, cũng rất miễn cưỡng.Cơ thể hắn đã trải qua sự cải tạo ban đầu của Ma Đao, thể chất được cải thiện đáng kể nhưng trọng lượng của Ma Đao vẫn khiến hắn cảm thấy rất khó khăn.

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ đang quan sát từ xa đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn, cau mày hỏi:

"Chuyện gì vậy? Sao ta cảm thấy ngươi dường như không thể kiểm soát được Ma Đao."

"Tạm thời kiểm soát có chút miễn cưỡng, cần một thời gian để thích nghi và nâng cao."

"Thử sức mạnh của đao xem sao?" Mê Vụ Chi Chủ chớp đôi mắt tím, trên mặt hiện lên vẻ tò mò.

"Ngươi chắc chứ?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Mê Vụ Chi Chủ không trả lời, thân hình lướt sang một bên, nửa thân trên hóa thành sương mù, dùng hành động trả lời Phong Kỳ.

Đối mặt với sự khiêu khích của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ quyết định thỏa mãn sự tò mò của hắn, hắn quay người nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ, từ từ giơ Ma Đao lên.

Trong đầu hắn có rất nhiều đao kỹ liên quan đến Ma Đao nhưng Phong Kỳ không chọn sử dụng những đao kỹ này, dù sao thì bây giờ hắn cầm Ma Đao lên cũng rất miễn cưỡng, cường độ cơ thể căn bản không thể chống đỡ hắn thi triển đao kỹ.

Hết chương 1580.

Chương 1582. Giải Phóng Sức Mạnh

Phong Kỳ vác Ma Đao, mệt đến thở hồng hộc.

Ngay cả Ma Đao dưới năm tầng phong ấn cũng vẫn nặng đến mức đáng sợ, mấy ngày liên tục đi đường, thực sự sắp đè nát cơ thể hắn.

Ngẩng đầu nhìn về phía xa, xa xa một màn chắn Lĩnh Vực màu xanh lục kết nối với bầu trời.

Bước đầu tu luyện, Phong Kỳ quyết định đi về hướng tây bắc, dọn dẹp trước một số chướng ngại vật để xây dựng khu vực tiếp tế phía tây cho Tinh Thành trong tương lai.

Nếu hành trình thuận lợi, hắn sẽ vượt qua toàn bộ khu vực phía đông, tiến về hướng khu vực trung tâm của thế giới loài người, đi xem ngoài khu vực phía đông ra thì thế lực loài người nào còn may mắn sống sót.

Mồ hôi chảy dài trên má, sau khi nghỉ ngơi một lát, Phong Kỳ đi về phía Lĩnh Vực màu xanh lục.

Vác Ma Đao nặng nề đi bộ đường dài, không nghi ngờ gì nữa là sự vắt kiệt thể lực.Nhưng những ngày này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng thể chất của mình đã được cải thiện, huấn luyện mang vác cũng khiến hắn kiểm soát Ma Đao tốt hơn.

Sự tiến bộ có thể nhìn thấy bằng mắt thường đối với Phong Kỳ quan trọng hơn nhiều so với sự mệt mỏi của cơ thể.

Vì không mang theo thức ăn, dọc đường Phong Kỳ đều săn bắt để kiếm thức ăn.

Mang theo Ma Đao đi săn rất khó khăn nhưng quá trình này đối với Phong Kỳ mà nói cũng là một loại tu luyện.

Đến trước Lĩnh Vực màu xanh lục, Phong Kỳ không do dự, trực tiếp xuyên qua màn chắn Lĩnh Vực.

Đối với Lĩnh Vực này, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Con đường hy sinh trước, sau khi xây dựng xong khu vực tiếp tế phía tây Tinh Thành, Lĩnh Vực màu xanh lục này là một trong những hướng khai phá đầu tiên.

Lúc đó, Lĩnh Vực này được đặt tên là "Lĩnh Vực Đăng Huỳnh", bên trong có rất nhiều Lĩnh Vực dã thú sinh sống, trong đó thế lực mạnh nhất là tộc Đăng Huỳnh, một loại Sinh Vật Trận Địa hệ thực vật có trí tuệ.

Xuyên qua màn chắn Lĩnh Vực, tầm nhìn phía trước bỗng nhiên rộng mở.

Hiện ra trước mắt là một thế giới hoàn toàn khác, bầu trời ở đây như được phủ một lớp vải đen trong suốt, lơ lửng vô số cầu sáng tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ.

Phía trước hắn là một khu rừng rậm rạp, có thể nhìn thấy trong rừng có vô số loại thực vật tỏa ra ánh sáng u ám, điểm xuyết khu rừng thành một bí cảnh tràn ngập sắc màu huyền ảo, lắng tai nghe kỹ còn có thể nghe thấy tiếng gầm của Lĩnh Vực dã thú truyền đến từ sâu trong rừng.

Dưới chân là đất màu xanh lục, xen lẫn nhiều viên đá tròn nhỏ.

Lĩnh Vực Đăng Huỳnh tràn ngập hơi thở của sự sống, vạn vật đều đang sinh sôi nảy nở.

Tộc Đăng Huỳnh trong Lĩnh Vực này là mục tiêu thử thách đầu tiên mà Phong Kỳ đặt ra cho mình.

Với thực lực hiện tại của hắn, việc khiêu chiến với kẻ mạnh là hoàn toàn không thể, mục tiêu của hắn là rèn luyện bản thân.

Vác Ma Đao, hắn bước vào rừng Đăng Huỳnh.

Những loại thực vật gặp trên đường dường như có ý thức, dường như cảm nhận được hơi thở của hắn, những quả tỏa ra ánh sáng xanh lục đột nhiên tắt ngúm.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ đến trước một hồ nước trong rừng Đăng Huỳnh.

Chất lỏng chảy trong hồ trong suốt pha chút xanh lục, tầm mắt tiếp tục hướng xuống hồ, có thể thấy những Sinh Vật Trận Địa hình dáng giống cá, lớn nhỏ khác nhau đang bơi lội.

Phong Kỳ đói bụng không do dự, lập tức cầm Ma Đao nhảy xuống hồ.

Khoảnh khắc Ma Đao đập xuống, mặt nước nổ tung thành sóng lớn, mấy con sinh vật hình cá vẫy đuôi theo những con sóng bị Phong Kỳ quăng lên bờ.

Phong Kỳ không dừng thế công, Ma Đao trong tay lại vung lên, khuấy động dòng nước đánh về phía đàn cá.

Những Sinh Vật Trận Địa hình cá bị Ma Đao đánh trúng trực diện sẽ bị đánh thành sương máu ngay lập tức, bị Ma Đao hấp thụ, những con cá không bị đánh trúng trực diện sẽ bị đánh ngất, theo hướng vung đao của Phong Kỳ bay lên bờ.

Sau mấy đợt tấn công liên tiếp, đột nhiên giữa hồ nổi lên những con sóng lớn, giống như có vật khổng lồ bị kinh động hiện lên.

“Có một con quái vật lớn đang đến gần, nhóc con chuẩn bị đi, đã quyết định đi trên con đường tu luyện khiêu chiến Đăng Thần, lúc chiến đấu ta sẽ không giúp ngươi đâu.”

“Không cần.”

Phong Kỳ nhìn về phía giữa hồ, chỉ thấy một khối u lớn nhô lên, với tốc độ cực nhanh lao về phía hắn.Lúc này hắn vung ngang đao, sau đó đột nhiên đập xuống con quái vật.

Cái bọc nước phồng lên cũng vỡ ra vào lúc này.

Chỉ thấy một bóng hình khổng lồ hình cá đầy răng nhọn xuyên qua màn nước, mang theo nước và bóng tối đè xuống hắn.

Phong Kỳ cũng dùng sức vào lúc này, eo và lưng kéo cơ thể xoay sang bên trái, Ma Đao cầm ngang trong tay phải mượn thế từ phải sang trái chém ngang.

Ầm!

Khi Ma Đao va chạm với má con quái vật, có thể thấy khuôn mặt con quái vật bắt đầu méo sang bên trái, những chiếc răng sắc nhọn dưới áp lực của lực lớn vỡ ra và rơi ra, con quái vật dài gần mười mét bị Phong Kỳ đánh bay ra ngoài, thân hình đánh hai vòng trên mặt hồ rồi mới tạo thành sóng lớn rơi xuống hồ.

Hết chương 1582.

Chương 1583. Cuộc Chiến Định Mệnh

Ma Đao trong trạng thái phong ấn, chưa được mài nhưng dựa vào trọng lượng cũng có sức sát thương kinh người.

Một đòn này trực tiếp đánh cho con quái vật ngất đi, rất nhanh cơ thể con quái vật nổi lên mặt nước.

Nhìn vào cái bụng trắng như tuyết của con quái vật, bụng Phong Kỳ kêu ùng ục.

Một lúc lâu sau, con quái vật trong hồ bị Phong Kỳ kéo lên bờ.

Bên bờ hồ nhóm lửa trại, Phong Kỳ để trần phần thân trên cường tráng, dùng Ma Đao xiên con quái vật lên nướng trên lửa trại, trán không ngừng chảy mồ hôi.

Ma Đao đối với hành vi này của hắn, không hề trách móc.

Chỉ có một yêu cầu, không được ngừng rèn luyện.

Giơ ngang Ma Đao nặng trịch, Phong Kỳ đói bụng nhìn chằm chằm vào thức ăn đang kêu xèo xèo trong ngọn lửa, cánh tay phải cũng run rẩy dữ dội vào lúc này, cơ thể sắp đạt đến giới hạn thể lực.

"Mệt không?" Lúc này, giọng hỏi của Ma Đao vang lên trong đầu hắn.

"Mới đến đây thôi mà, đã thấy mệt rồi, làm sao có thể giết Kiếm Tịch."

"Ha ha ha, ngoài việc thực lực quá yếu, cả ý chí và tính cách của ngươi ta đều rất hài lòng."

“Đao ca, huynh nói xem cuối cùng ai trong chúng ta là chủ?”

Phong Kỳ đột nhiên hỏi.

“Ai là chủ không quan trọng, mục tiêu của ta chỉ có một, giết Kiếm Tịch, phá vỡ kỳ tích…”

Trong lúc trò chuyện, thịt cá tỏa ra mùi thơm nồng.

Phong Kỳ cũng bắt đầu ăn, hắn đâm cán dao xuống đất, vươn tay ra nắm, lớp da cá đã quăn lại nhăn nheo, dễ dàng bị xé ra, lộ ra thịt cá trắng như tuyết, có thể nhìn rõ những đường vân đẹp mắt trên thịt cá.

Hắn vươn tay lấy một miếng thịt cá, bất chấp nóng bỏng nhét vào miệng.

Răng nhai, thịt cá tươi mềm, nhiều nước và ngon, mùi thơm nồng lan tỏa trong khoang miệng, hơi nóng trắng theo mũi thở ra.

Lúc này, sự thèm ăn của Phong Kỳ đã hoàn toàn được khơi dậy, hắn lập tức lại vươn tay xé một miếng thịt cá nhét vào miệng.

Trong lúc ăn ngấu nghiến, hắn có thể cảm nhận rõ ràng Ma Đao đang giúp hắn tiêu hóa và hấp thụ chất dinh dưỡng.

Đồng thời, từng luồng khí huyết tinh khiết theo Ma Đao tràn vào cơ thể, cơ thể mệt mỏi như đất khô cằn, tham lam hấp thụ sức sống.

Đây chính là một trong những lợi ích của việc cộng sinh với Ma Đao.

Ma Đao giết chết sinh mạng hấp thụ năng lượng khí huyết, một phần sẽ chuyển hóa thành năng lượng máu thịt tinh khiết tràn vào cơ thể hắn, giúp tăng cường cường độ cơ thể và tiềm lực huyết mạch của hắn.Mặc dù năng lực này không thể so

sánh với thể chất đặc biệt trên dòng thời gian chính, không thể thông qua việc giết chóc để rút ra năng lực thiên phú nhưng hiệu quả cũng rất mạnh.

Hiệu suất chuyển đổi tài nguyên là một trong những chênh lệch thiên phú trực quan nhất giữa các bộ tộc mạnh và yếu.

Sở hữu Ma Đao, hắn tương đương với việc sở hữu hiệu suất sử dụng tài nguyên của các bộ tộc mạnh, cũng như tiềm năng phát triển.

Bữa ăn này Phong Kỳ ăn rất lâu, cũng là lần đầu tiên hắn ăn một cách thỏa mãn sau khi rời khỏi Tinh Thành.

Sau khi ăn xong, Phong Kỳ như được tái sinh, cảm giác mệt mỏi tan biến.

Sau khi dập tắt lửa trại, hắn siết chặt tay cầm dao.

Chỉ thấy sương mù đen trên bề mặt Ma Đao lóe lên rồi biến mất, xương cá còn sót lại trên thân dao lập tức vỡ vụn, rơi lả tả.

Sau khi lau sạch dao, Phong Kỳ đứng dậy, lại vác Ma Đao lên vai phải.

Tiếp theo, hắn định tiếp tục đi sâu vào rừng Đăng Huỳnh, tiến hành hành động săn giết tộc Đăng Huỳnh.

Trong phạm vi Lĩnh Vực Đăng Huỳnh không phân biệt ngày đêm.

Bầu trời luôn u ám, đi xuyên qua rừng Đăng Huỳnh, giống như đến vùng biển sâu, có thể nhìn thấy rất nhiều thực vật và động vật nhỏ phát sáng.

Còn có thể nghe thấy tiếng "Sột soạt" khi thực vật duỗi cành lá, cũng như tiếng kêu, tiếng gầm của động vật nhỏ… Vô số âm thanh đan xen tạo nên sức sống tươi tốt của vùng đất nhỏ này.

Ngay lúc này, tầm mắt Phong Kỳ đột nhiên tập trung vào phía trước.

Chỉ thấy một cây cổ thụ già nua đột nhiên nhổ bật gốc khi hắn đến gần, cánh tay thô to đột nhiên đập xuống đầu hắn.

Phong Kỳ lúc này lùi lại một bước, tránh được cây cổ thụ đập xuống.

Chỉ thấy trên thân cây cổ thụ hiện ra một khuôn mặt mơ hồ, gầm lên với hắn.

Ngay sau đó, những cây cổ thụ phía sau cũng run rẩy theo, giống như phản ứng dây chuyền, chúng lần lượt nhổ bật gốc, gầm lên, uy hiếp kẻ xâm lược này.

Phong Kỳ thấy vậy, vai phải hướng về phía trước, Ma Đao thuận thế hạ xuống.

Đứng ngang, trong mắt Phong Kỳ bùng lên ý chí chiến đấu.

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, hắn đối mặt với cây cổ thụ đập xuống từ trên đầu, xoay người, từ dưới lên trên vung thế đao cơ bản.

Ma Đao nặng nề hất tung lớp đất màu xanh lục, từ dưới lên trên đâm vào cây cổ thụ.

Ầm!

Một đòn này thế mạnh lực nặng, cây cổ thụ trong tay lập tức nổ tung, hóa thành vụn gỗ bay tứ tung.

Lực quán tính của cú đánh mạnh khiến cánh tay do dây leo ngưng tụ của cây cổ thụ vỡ vụn, đẩy cây cổ thụ liên tục lùi lại, cuối cùng ngã ngồi xuống đất.

Hết chương 1583.

Chương 1584. Khám Phá Bí Ẩn

Vừa ăn xong, Phong Kỳ cảm thấy toàn thân tràn đầy sức mạnh, lúc này đột nhiên nhảy lên.

Ma Đao dài một mét bảy như một ngọn núi từ trên trời giáng xuống, Ma Đao vốn đã nặng nề lại càng thêm bá đạo dưới sự vung mạnh của Phong Kỳ, đập mạnh vào thân cây cổ thụ.

Ầm!

Cây cổ thụ không hề giãy giụa, thân cây lập tức nổ tung tứ phía.

Lúc này Ma Đao khẽ run, những điểm sáng màu xanh lục nhạt tản ra trong thân cây cổ thụ từ từ tụ về Ma Đao, những vết hằn trên bề mặt Ma Đao cũng sáng lên vào lúc này, biến thành những đường vân màu xanh lục, cho đến khi hấp thụ hoàn toàn năng lượng sinh mệnh tản ra khi giết chết cây cổ thụ, nó mới trở lại thành những đường vân màu đen.

Trong lúc Ma Đao khẽ run, năng lượng sinh mệnh đã được thanh lọc và tinh khiết tràn vào cơ thể Phong Kỳ.Cảm giác mát lạnh lan tỏa khắp cơ thể, Phong Kỳ lại vác Ma Đao lên vai, nhìn về phía những cây cổ thụ khổng lồ đang lao tới, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Lúc này, khí thế trên người hắn tăng vọt.

Hít một hơi thật sâu, gân xanh trên cánh tay phải nổi lên, chỉ thấy sương mù đen trên Ma Đao thấm ra nhanh chóng bao bọc lấy hắn.

Khi sương mù đen tan đi, một bộ chiến giáp hắc ám phiên bản yếu hơn đã mặc trên người Phong Kỳ.

Bộ chiến giáp này cũng là một phần của Ma Đao, độ bền sẽ tăng dần theo từng lần Ma Đao được giải phong.

Lúc này, hắn chủ động lao về phía những cây cổ thụ khổng lồ đang ùa tới.

Cùng với thân hình nhảy lên, hắn cầm Ma Đao như một chiếc rìu chiến bổ xuống, chém nát cây cổ thụ lao tới đầu tiên.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Trong số những người từng cầm ta, ngươi là người đầu tiên dùng ta làm vũ khí cùn đập kẻ địch."

"Trước khi ta hoàn toàn nắm giữ sức mạnh của ngươi, sự sắc bén của ngươi đã bị phong ấn, nếu không dùng làm vũ khí cùn đập kẻ địch, ta phải làm sao?"

"Thôi, ngươi vui là được."

Ma Đao dường như không muốn so đo vấn đề này nữa, có chút bất lực đáp lại.

Lúc này, Phong Kỳ cũng đã tiến vào trạng thái chiến đấu tập trung toàn bộ tinh thần, thân hình lướt đi trong đám cây cổ thụ khổng lồ.

Gặp phải những đòn tấn công đập thẳng mặt, hắn không né tránh, mà đều dùng toàn lực vung Ma Đao lên đón đỡ.

Đây chính là cách chiến đấu mà hắn khao khát.

Và Ma Đao trong tay hắn cũng được ngưng tụ và tạo hình theo cách mà hắn khao khát trong lòng.

Ma Đao nặng nề trong tay hắn mở ra đóng lại, mỗi lần vung ra đều như một đoàn tàu hỏa chạy tốc độ cao đâm tới, căn bản không cần phối hợp với khí đao sắc bén, chỉ dựa vào

trọng lượng của Ma Đao cũng có thể đánh tan cây cổ thụ khổng lồ trong nháy mắt.

Nhưng việc dùng toàn lực vung Ma Đao cũng khiến cơ thể Phong Kỳ phải chịu gánh nặng rất lớn.

Mỗi lần dùng toàn lực vung Ma Đao, cơ thể đều phải chịu áp lực, liên tục vung Ma Đao càng khiến thể lực bị vắt kiệt.

Cơ thể trong quá trình đối đầu cường độ cao rất nhanh đã đạt đến cực hạn.

Giống như tình trạng khó khăn khi chạy đường dài, khi vượt qua được khoảnh khắc đó, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng cảm giác mệt mỏi trên cơ thể giảm đi.

Phá vỡ cực hạn lần thứ hai, phá vỡ cực hạn lần thứ ba… Phong Kỳ liên tục phá vỡ giới hạn thể lực, Ma Đao trong tay dần trở nên nặng như núi, tay cầm dao cũng run rẩy theo.

May mắn thay, khi hắn giết chóc, Ma Đao không ngừng hấp thụ các nguyên tố sinh mệnh mà cây cổ thụ cung cấp, làm tốt công tác hậu cần cho cơ thể.

Khi cây cổ thụ khổng lồ cuối cùng ngã xuống trước mặt hắn, Phong Kỳ cũng cuối cùng không chịu nổi sự mệt mỏi, ngã xuống đất, mất đi ý thức.

Nhưng lúc này, Ma Đao lại lơ lửng giữa không trung.

Nhìn Phong Kỳ đã hôn mê, Ma Đao run rẩy, từng luồng khí huyết tràn vào cơ thể Phong Kỳ, tu bổ cơ thể khô kiệt của hắn.

Biểu cảm đau đớn trên khuôn mặt Phong Kỳ cũng dần trở nên bình hòa dưới sự nuôi dưỡng của Ma Đao.

…

Ba ngày sau.

Thân ảnh Phong Kỳ xuất hiện ở khu vực trung tâm của rừng Đăng Huỳnh.

Phía trước bị sương mù dày đặc bao phủ, hít nhẹ, luồng sương mù hít vào cơ thể có độc tính tê liệt nhẹ.

Nhưng mức độ độc tính này vẫn nằm trong phạm vi chấp nhận của Phong Kỳ.

Khu vực trung tâm của rừng Đăng Huỳnh bị sương mù bao phủ là nơi sinh sống của Sinh Vật Trận Địa Đăng Huỳnh.Sương mù dày đặc có độc tính tê liệt là một chất phái sinh mà sinh vật Đăng Huỳnh phun ra.

Những ngày này.

Hắn đã trải qua hơn mười trận chiến lớn nhỏ.

Đặc biệt là trận chiến với cây cổ thụ khổng lồ, hắn bị thương không nhẹ nhưng sự gia tăng sức mạnh cũng rất rõ ràng.

Thông qua việc giết chóc và chiến đấu, thể chất của hắn trong những ngày này đã tăng lên gấp đôi, áp lực khi vác Ma Đao trên đường đi đã giảm đi rất nhiều.

Nhưng để mở được phong ấn đầu tiên của Ma Đao, hắn vẫn còn một khoảng cách không nhỏ.

Hết chương 1584.

Chương 1585. Đối Mặt Với Bóng Tối

Coi đối thủ như đá mài dao, hắn mới có thể mài càng ngày càng sắc bén.

Tiếp theo, tộc Đăng Huỳnh sẽ là đá mài dao và thử thách mới của hắn.

Phong Kỳ rất rõ ràng, với thực lực hiện tại của hắn, muốn đối đầu với tộc Đăng Huỳnh chắc chắn không phải là đối thủ, trừ khi Ma Đao tự động mở phong ấn giúp hắn.

Nhưng hắn sẽ không chọn cách này và Ma Đao cũng sẽ không chọn cách giúp hắn.

Đây là con đường khổ tu giết chóc của hắn, nếu ngay cả những thử thách trước mắt cũng không vượt qua được thì làm sao có thể thực sự nắm giữ Ma Đao sau này để bước lên con đường thử thách Đăng Thần.

Nghĩ đến chuyện này, Phong Kỳ vác Ma Đao bước vào trong sương mù.

Tầm nhìn trong nháy mắt bị sương mù dày đặc che khuất, chỉ có thể nhìn rõ những thứ cách xa một mét, đồng thời có thể mơ hồ nhìn thấy ánh sáng màu xanh lục nhấp nháy ở xa xa.

Mà sinh vật phát ra ánh sáng màu xanh lục trong sương mù chính là mục tiêu của hắn trong chuyến đi này, sinh vật tộc Đăng Huỳnh.

Không chút do dự, Phong Kỳ dứt khoát tăng tốc độ tiến lên.

Rất nhanh, sinh vật tộc Đăng Huỳnh đã xuất hiện trước mắt hắn.

Đây là một loại Sinh Vật Trận Địa có hình dạng giống như nấm, điểm khác biệt là chúng có bốn chân thô to, có thể đi lại tùy ý, trên đỉnh đầu chúng dựng lên một thân cây màu xanh lục, đầu ngọn treo một quả giống như đèn lồng màu xanh lục.

Ánh sáng nhấp nháy chính là do quả này phát ra.

Theo tuyến hy sinh trước, quả trên đỉnh đầu của tộc Đăng Huỳnh được gọi là quả huỳnh quang, bên trong chứa linh khí tinh khiết cực cao, là linh thực chất lượng cao đặc hữu của khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành, giá trị cực cao.

Mà sinh vật Đăng Huỳnh cũng có trí tuệ cao hơn dã thú Lĩnh Vực nhưng thủ đoạn chiến đấu của chúng lại vô cùng thô bạo, có sức bền và cường độ cơ thể được gia trì bởi nguyên tố tự nhiên cực cao, sức mạnh vô cùng to lớn, còn có thể phun ra sương mù cô đặc có độc tính tê liệt để tấn công đối thủ.

Sinh vật Đăng Huỳnh cũng phát hiện ra bóng dáng của Phong Kỳ vào lúc này nhưng không chủ động phát động tấn công, mà lùi lại mấy bước, cầm lấy cây cột đá màu lục thô to sau lưng.

Loại cột đá màu lục này là vũ khí của sinh vật tộc Đăng Huỳnh.

Là quặng khoáng tự nhiên đặc hữu trong trận địa Lĩnh Vực Đăng Huỳnh, độ cứng cực cao, kết hợp với sức mạnh vô cùng to lớn của sinh vật Đăng Huỳnh, đã gây ra không ít phiền toái cho nhiều chiến đoàn trên tuyến hy sinh trước.

Phong Kỳ nhún vai, Ma Đao thuận thế được hắn nắm trong tay.

“Keng!”

Sinh vật Đăng Huỳnh phát ra một tiếng kêu, phun một ngụm sương mù về phía Phong Kỳ, thân hình thuận theo sương mù lao về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ không lùi lại, nắm chặt Ma Đao, lập tức sương mù đen bao phủ lấy thân thể.

Chiến giáp đen uy phong phủ lên trên cơ thể, Ma Đao thuận thế bổ về phía trước, khí đao dày nặng chia sương mù thành hai nửa, mang theo sức mạnh khủng khiếp va chạm với cây cột đá màu lục trong tay sinh vật Đăng Huỳnh.Mặc dù Ma Đao vẫn chưa hồi phục vết thương nhưng độ cứng rõ ràng không phải quặng đá màu lục có thể sánh bằng.

Chỉ nghe thấy tiếng "Rắc", đá vụn màu lục bắn tung tóe, Ma Đao không giảm tốc độ, đập mạnh vào cái đầu giống như chậu rửa của sinh vật Đăng Huỳnh.

Ma Đao nặng ngàn cân trong nháy mắt đập vỡ đầu của sinh vật Đăng Huỳnh, thân thể hai bên phồng lên như quả bóng bay.

Bốp!

Dịch màu lục bắn tung tóe, Phong Kỳ chỉ dùng một đòn đã giết chết sinh vật Đăng Huỳnh.

Lúc này, bề mặt Ma Đao lóe sáng, hấp thụ dịch màu lục bắn tung tóe, đồng thời thải ra tạp chất.

Một phần năng lượng trở thành chất dinh dưỡng để Ma Đao phục hồi vết thương, phần lớn được truyền vào cơ thể Phong Kỳ, hắn có thể cảm nhận rõ ràng một luồng mát lạnh tràn vào cơ thể, đi khắp cơ thể mấy vòng mới tiêu tan, thể chất lại có chút tăng lên.

Lúc này, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về phía sâu trong sương mù.

Đôi mắt lúc này đã hóa thành màu đen thuần túy, không còn tròng trắng, tầm mắt tập trung xuyên qua sương mù, hắn nhìn thấy rất nhiều sinh vật Đăng Huỳnh cầm cây cột đá màu lục đang nhanh chóng lao tới.

Hít sâu một hơi, hắn đứng ngang, chọn cách cầm đao bằng hai tay.

Hình dạng của Ma Đao giống như một loại đao miêu bản dày, có thể cầm một tay hoặc hai tay.

Sinh vật Đăng Huỳnh không giống với cây cổ thụ khổng lồ, chúng có cách chiến đấu có hệ thống, coi thường đối thủ rất có thể sẽ phải trả giá bằng cái chết.

Trong đầu hắn hiện lên chiêu đao tương ứng.

Chiêu đao nặng, núi sụp.

Thân hình hắn lúc này nhảy lên, Ma Đao trong tay với khí thế như núi Thái Sơn đè đỉnh bổ về phía sinh vật Đăng Huỳnh đi đầu.

Xung quanh Ma Đao lập tức bùng cháy ngọn lửa đen.

Đòn này như chẻ tre chặt đứt cây cột đá màu xanh lục, giết chết một sinh vật Đăng Huỳnh, Ma Đao thuận thế bổ xuống đất.

Hết chương 1585.

Chương 1586. Cuộc Chiến Tương Lai

Ầm!

Giống như thiên thạch rơi xuống, thế năng khổng lồ trút xuống mặt đất, bùn đất bắn tung tóe, sức mạnh khủng khiếp hóa thành cuồng phong cuốn về bốn phía.

Ngay khi nâng Ma Đao lên, một sinh vật Đăng Huỳnh bên trái tiến đến gần.

Phong Kỳ dứt khoát xoay người, dùng tư thế đánh bóng chày đập ngang vào đầu sinh vật Đăng Huỳnh.

Bùm!

Sinh vật Đăng Huỳnh này như diều đứt dây, thân hình bay ngang, đồng thời liên tục phun ra dịch màu lục, ngay khi rơi xuống đất đã tử vong.

Nhìn những sinh vật Đăng Huỳnh liên tục ập đến, Phong Kỳ giơ cao Ma Đao, chiến ý trong lòng bùng cháy.

"Ma Đao, nếu ta lại bất tỉnh, ngươi có cứu ta không?"

"Đổi chủ, không cứu, đánh không lại phải học cách chạy, liều chết không phải dũng cảm, mà là ngu ngốc, thế đao của ngươi tiến không lùi nhưng cũng phải hiểu được tình thế ép buộc nên lui thì lui."

"Được!"

Sau khi lại đập bay một sinh vật Đăng Huỳnh, Phong Kỳ dứt khoát vác Ma Đao lên vai, sau đó không ngoảnh lại bắt đầu chạy trốn.

Nếu bị sinh vật Đăng Huỳnh bao vây, hắn biết hậu quả của mình sẽ như thế nào.

Nghĩ kỹ lại, một tên đầu đất như Ma Đao cũng là một cao thủ chạy trốn.

Đã đánh với Kiếm Tịch hơn nghìn năm, mỗi lần thất bại dù có lòng dạ sắt đá, có niềm tin giết chết Kiếm Tịch và hoài bão phá vỡ kỳ tích, Ma Đao vẫn không quay đầu bỏ chạy.

Cho nên hình thức và tâm cảnh hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.Lúc này, phía sau đám sinh vật Đăng Huỳnh có thể nhìn thấy một bóng người cao lớn mơ hồ, tuổi thọ của sinh vật Đăng Huỳnh rất dài, hắn có thể phân biệt được sức mạnh mạnh yếu thông qua kích thước cơ thể.

Đối mặt với sinh vật Đăng Huỳnh nhỏ, hắn có thể dễ dàng giết chết.

Nhưng đối mặt với Đăng Huỳnh Vương cao mười mấy mét, thậm chí mấy chục mét, sức mạnh của hắn căn bản không đáng kể.

Trừ khi lúc giao chiến Ma Đao chủ động tự giải phong, lúc đó chỉ dựa vào trọng lượng cũng có thể đập chết Đăng Huỳnh Vương.

Nhưng Ma Đao hiển nhiên sẽ không làm như vậy.

Đây không chỉ là sự rèn luyện mà hắn tự đặt ra cho mình, mà còn là sự rèn luyện của Ma Đao đối với hắn.

Ma Đao mặc dù cộng sinh với hắn nhưng trạng thái cộng sinh này do một mình Ma Đao khống chế.

Ma Đao muốn rời đi, bất cứ lúc nào cũng có thể giải trừ cộng sinh, hắn căn bản không ngăn cản được.

Cho nên nên hèn thì hèn.

Đối mặt với ngày càng nhiều sinh vật Đăng Huỳnh, Phong Kỳ sải bước chạy điên cuồng, rất nhanh đã thoát khỏi khu vực sương mù.

Nhưng hắn vẫn chưa dừng bước, cho đến khi quay đầu không còn nhìn thấy sinh vật Đăng Huỳnh nữa, hắn mới dừng bước.

Trong lúc thở dốc, chiến giáp đen trên cơ thể như thủy triều rút đi, bị Ma Đao hấp thụ.

Mồ hôi theo trán nhỏ xuống nhưng trên mặt Phong Kỳ lại nở nụ cười rạng rỡ.

So với việc bày mưu tính kế dùng não, quả nhiên chiến đấu sảng khoái mới là điều hắn khao khát trong lòng.

Hắn cũng không nhớ mình đã bao lâu không chiến đấu như thế này rồi, mấy tuyến hy sinh trước, hắn đều đang học tập và bố trí, rất ít có cơ hội chiến đấu.

Ngay cả khi chiến đấu cũng sẽ có rất nhiều lo lắng.

Dù sao mượn năng lực thiên phú của dòng thời gian chính, đặc biệt là năng lực Huyết Nguyên sẽ gây ra gánh nặng rất lớn cho cơ thể, đây là một cách chiến đấu tiêu hao sức sống.

Còn về mộng cảnh tương lai, chiến lực của hắn căn bản không đáng kể.

Ngoài việc bắt nạt dã thú Lĩnh Vực, hắn khó có thể chiến thắng được chủng tộc gián nhỏ ở một số khu vực, ví dụ như thần chủ của Liệt Thiên Thần Tộc.

Ngồi trên mặt đất, Phong Kỳ thở dốc nghỉ ngơi, trong lòng suy nghĩ về quá trình rèn luyện tiếp theo.

…

Một tháng sau.

Phong Kỳ chọn định cư ở bên hồ trong rừng Đăng Huỳnh.

Đói thì vào rừng Đăng Huỳnh hái quả, sau đó xuống hồ bắt cá để ăn.

Thời gian còn lại ngoài việc vung đao luyện tập và ngủ, hắn đều sẽ đến khu vực trung tâm của rừng Đăng Huỳnh, khiêu chiến với sinh vật tộc Đăng Huỳnh.

Lúc thảm hại nhất, Phong Kỳ bị truy đuổi cả ngày lẫn đêm, còn suýt nữa bị tộc Đăng Huỳnh đặt bẫy phục kích.

Chiến đấu liên tục mang lại sự gia tăng đáng kể về sức mạnh.

Cường độ cơ thể và sự kiểm soát Ma Đao của hắn so với lúc hoàn thành quá trình cường hóa cơ thể ban đầu đã mạnh hơn gấp năm lần.

Ma Đao nặng nề ban đầu trong tay hắn không còn khó vung như trước, hắn không còn tốn sức khi vung chém bình thường.

Lúc này, bên hồ rừng Đăng Huỳnh.

Phong Kỳ để trần nửa thân trên, lộ ra cơ bắp săn chắc, đang nhắm mắt cầm đao bằng hai tay, liên tục chém ngang vào không khí.

Trong quá trình vung đao, Phong Kỳ không chỉ dựa vào sức mạnh của cánh tay, mà còn kết hợp sức mạnh của toàn thân, trọng tâm lực từ chân sau chuyển sang chân trước, quá trình sạch sẽ, gọn gàng, nhanh chóng.

Toàn bộ quá trình phát lực, cánh tay và đao chỉ cần duy trì cấu trúc, khi lực truyền lên người, tay mang theo đao thuận thế chém ra.Ma Đao chính là sự kéo dài cơ thể hắn, cho nên hắn có thể dễ dàng nắm bắt được cách phát lực của Ma Đao.

Hết chương 1586.

Chương 1587. Sự Thăng Tiến

Qua những ngày luyện đao này, sự kiểm soát của hắn đối với Ma Đao lại có tiến bộ nâng cao.

Phù!

Sau khi vung đao một nghìn lần, Phong Kỳ thở dài một hơi, sau đó vác Ma Đao lên vai.

Bây giờ trọng lượng của Ma Đao đã đạt đến phạm vi có thể chấp nhận, Phong Kỳ bỗng có ý định giải khai phong ấn đầu tiên.

Nếu khả thi, tiếp theo hắn sẽ khiêu chiến với Đăng Huỳnh Vương.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Ngươi xác định giải khai phong ấn đầu tiên không? Nếu giải khai, ta sẽ không còn áp dụng phong ấn mới nữa."

"Ngươi cho rằng ta có thể chịu được không?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

"Có thể, chỉ là sẽ rất miễn cưỡng, sẽ khiến hành động của ngươi bị ảnh hưởng rất lớn."

"Có thể chịu được là được, Đao ca, mở phong ấn đầu tiên đi."

"Như ngươi mong muốn."

Giọng nói của Ma Đao vừa dứt, chỉ thấy một trong năm dấu ấn trên chuôi đao, dấu ấn dưới cùng trở nên hư ảo, sau đó đột nhiên vỡ vụn thành những điểm sáng rồi tiêu tán.

Phong Kỳ vốn còn đang tươi cười, bỗng cảm thấy một lực rất lớn đè lên vai, cơ thể đột nhiên chìm xuống, bắp chân lún vào đất, cơ thể cũng bị Ma Đao đè cong.

"Cái này… cái này quá nặng rồi."

"Đây chỉ là phong ấn đầu tiên, bốn phong ấn sau, phong ấn nào cũng mạnh hơn phong ấn nào, đây là con đường do chính ngươi lựa chọn."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, trong mắt hiện lên vẻ kiên quyết.

Cơ thể bị đè cong lúc này từ từ thẳng lên, hắn từ từ rút chân trái ra khỏi lớp bùn đất màu xanh lục mềm mại nhưng vừa mới bước lên, lại tiếp tục chìm xuống.

Trọng lượng của Ma Đao không chỉ khiến hắn phải chịu đựng vô cùng vất vả, mà ngay cả hành động cũng bị cản trở.

Nhưng Phong Kỳ không từ bỏ, vác Ma Đao bắt đầu đi lại vận động bên hồ.

Đao tuy nặng nhưng lực sát thương cũng tăng lên gấp bội.

Vung đao không tiện, vậy thì cố gắng rèn luyện thể chất, cho đến khi có thể hoàn toàn kiểm soát được trạng thái giải phong tầng đầu tiên của Ma Đao.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ đều đang thích ứng với Ma Đao sau khi giải phong.

Luyện đao ba nghìn lần mỗi ngày trước đây đã biến thành một trăm lần, vác Ma Đao đi lại, giống như vác một ngọn núi nhỏ trên lưng, đè cho hắn thở không ra hơi.

Thường thì đi chưa được bao xa hắn đã mồ hôi đầm đìa.

Nhưng hiệu quả luyện tập cũng rất rõ ràng, cơ thể hắn bắt đầu dần thích ứng với trọng lượng của Ma Đao, thể chất trong

quá trình luyện tập cũng được nâng cao từng chút một.

Ngoài thời gian nghỉ ngơi cần thiết, Phong Kỳ không ngừng nghỉ lao vào luyện tập thể lực, thỉnh thoảng còn săn giết dã thú Lĩnh Vực gần hồ.

Trong quá trình này, Ma Đao sẽ hấp thụ sức sống của sinh vật bị săn giết, bồi bổ lại cho cơ thể hắn.

Lúc này, Ma Đao không nghĩ đến việc trước tiên là chữa lành vết thương của mình, mà lấy việc bồi dưỡng hắn làm chính.

Dùng lời của Ma Đao mà nói, đợi đến khi thực lực của hắn tăng lên đến độ cao đủ, tùy tay có thể săn giết được rất nhiều sinh vật, hấp thụ khí huyết khổng lồ, hoặc là cướp đoạt rất nhiều tài nguyên Linh Khoáng… Đến lúc đó, việc chữa lành vết thương sẽ nhanh hơn bây giờ rất nhiều.

So sánh ra, những con cá nhỏ tôm tép bây giờ, cho dù hấp thụ hết cũng không giúp ích được bao nhiêu cho việc chữa lành vết thương của hắn.

Thời gian trôi qua.

Lại qua một tháng.Phong Kỳ một lần nữa đến nơi cư trú của tộc Đăng Huỳnh.

Vừa đi chưa được bao xa, một bóng đen khổng lồ cao hơn hai mươi mét, to như một ngọn núi nhỏ xuất hiện.

Chính là Đăng Huỳnh Vương.

Những ngày này, Phong Kỳ đã liên tiếp giết chết rất nhiều sinh vật Đăng Huỳnh, rõ ràng đã chọc giận Đăng Huỳnh Vương này.

Một tháng trước, Phong Kỳ đã từng giao thủ với Đăng Huỳnh Vương.

Trận chiến đó, hắn suýt mất mạng, may mà cuối cùng vẫn thoát khỏi khu vực sương mù, may mắn sống sót.

Một lần nữa đứng trước Đăng Huỳnh Vương tỏa ra hơi thở kinh hoàng, Phong Kỳ nhe răng cười rạng rỡ.

Gầm!

Đăng Huỳnh Vương gầm lên với Phong Kỳ, thân hình khổng lồ lao tới, khiến mặt đất cũng rung chuyển.

Cây cột đá màu xanh lục thô to trong tay nó đập xuống lúc này.

Đối mặt với thế công đầy áp lực, cơ thể Phong Kỳ được bọc trong chiến giáp đen, chân phải lùi lại một bước, Ma Đao xuất hiện trong tay phải hắn.

Thế đao nặng, Nanh sói!

Cùng với tiếng gầm của Phong Kỳ, trên bề mặt Ma Đao bùng lên ngọn lửa đen dữ dội, giống như một con rồng đen giận dữ há miệng cắn vào bầu trời.

Phát hiện ra kẻ địch xảo quyệt này lại một lần nữa chọn cách đọ sức với mình, Đăng Huỳnh Vương mừng như điên.

Đối mặt với kẻ địch xảo quyệt này, tốc độ của nó không đủ nhưng về sức mạnh thì hoàn toàn áp đảo.

Nhưng khi cột đá trong tay tiếp xúc với Ma Đao, Đăng Huỳnh Vương chỉ cảm thấy một lực khổng lồ không thể tưởng tượng nổi ập đến từ trong tay, giống như đập vào núi, cột đá màu xanh lục trong tay bị đập gãy ngang.

Hết chương 1587.

Chương 1588. Vượt Qua Thử Thách

Ma Đao bốc cháy ngọn lửa dữ dội phóng to nhanh chóng trước mắt.

Qua khe hở của mũ giáp chiến màu đen, Đăng Huỳnh Vương nhìn thấy đôi mắt đen láy của Phong Kỳ, cũng giống như nhìn thấy nụ cười dữ tợn hiện trên khuôn mặt của kẻ địch bí ẩn này.

"Chết đi!"

Cùng với tiếng gầm vang lên, mái tóc dài của Phong Kỳ tung bay theo gió, Ma Đao đột nhiên chém vào cằm của Đăng Huỳnh Vương.

Một đòn này thậm chí còn phát ra tiếng nổ, lực khổng lồ khủng khiếp đánh bay Đăng Huỳnh Vương to như ngọn núi nhỏ.

Sau khi hạ cánh, Phong Kỳ vác Ma Đao lên vai, nhìn về phía Đăng Huỳnh Vương ngã xuống đất, giơ tay trái lên, giơ ngón tay cái.

Sau đó ngón tay cái hướng xuống:

"Yếu!"

…

Nhìn Đăng Huỳnh Vương không thể chống lại một tháng trước ngã xuống trước mặt, Phong Kỳ vô cùng thoải mái trong lòng.

Kể từ khi bước vào con đường tu luyện, thực lực của hắn đã tăng lên trông thấy.

Sau khi giải phong tầng đầu tiên của Ma Đao, hắn đã mất một tháng để thích ứng với trọng lượng của Ma Đao, cho đến bây giờ mới có thể miễn cưỡng vung Ma Đao một lần nữa.

Nhưng ngay cả khi miễn cưỡng vung, Ma Đao sau khi giải phong tầng đầu tiên cũng sở hữu sức mạnh không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn về phía Đăng Huỳnh Vương vẫn đang vùng vẫy, cố gắng đứng dậy, Phong Kỳ quyết định thu hoạch chiến lợi phẩm.

Vác Ma Đao lên vai, hắn bước tới trước mặt Đăng Huỳnh Vương.

Lúc này, Ma Đao được nâng lên.

Cùng với tiếng gió rít, Ma Đao mang theo khí thế vô song đè xuống.

Đối mặt với đòn sát thủ, Đăng Huỳnh Vương vùng vẫy giơ cả hai tay lên, cố gắng chống đỡ đòn tấn công này.

Rắc!

Tiếng vỡ giòn tan vang lên.

Ma Đao như một ngọn núi nhỏ đè xuống, trong nháy mắt đã đập gãy cả hai cánh tay của Đăng Huỳnh Vương, thế không giảm mà đập vào ngực nó.Chỉ thấy Đăng Huỳnh Vương trợn tròn mắt, ngực lõm xuống, các bộ phận khác trên cơ thể lại phồng lên như quả bóng da được bơm căng.

Bốp!

Chất lỏng màu xanh lá cây bắn tung tóe.

Ngay lúc này, tay phải cầm đao của Phong Kỳ run lên, các đường vân trên bề mặt Ma Đao sáng lên.

Hình ảnh dừng lại, thời gian cũng như chậm lại vào lúc này.

Chất lỏng màu xanh lá cây bắn tung tóe đột nhiên dừng lại giữa không trung, giống như Quay Ngược Thời Gian, chúng bay ngược về phía Ma Đao, bao bọc lấy Ma Đao.

Ma Đao vừa hấp thụ sức sống của Đăng Huỳnh Vương, vừa có cảm giác mát lạnh truyền vào cơ thể Phong Kỳ, chảy khắp cơ thể hắn, nuôi dưỡng ngũ tạng lục phủ và kinh mạch của hắn.

Cảm giác này kéo dài khoảng một phút, sau đó mới biến mất.

Cúi đầu nhìn Đăng Huỳnh Vương đã khô quắt, Phong Kỳ vác Ma Đao lên vai phải, bình tĩnh quay người nhìn về phía những sinh vật Đăng Huỳnh đã hình thành vòng vây.

Cái chết của Đăng Huỳnh Vương khiến những sinh vật Đăng Huỳnh này trở nên bồn chồn, liên tục phát ra tiếng kêu "Gi-ri."

Những sinh vật Đăng Huỳnh có kích thước lớn hơn đã chủ động tấn công Phong Kỳ.

Giống như thổi kèn xung trận, rất nhiều sinh vật Đăng Huỳnh giơ cao cột đá màu xanh lục, gầm rú xông lên thành đàn.

Chiến giáp đen bao bọc cơ thể Phong Kỳ thấm ra sương đen, quấn quanh người Phong Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ giơ cao Ma Đao, sau đó đập mạnh xuống đất.

Ầm!

Luồng khí cuồng bạo thổi ra bốn phía, những sinh vật Đăng Huỳnh nhỏ bé bị thổi bay ngay tại chỗ.

Nâng tay lên, Ma Đao được giơ lên quét ngang.

Một nhát quét này đã chém đứt một sinh vật Đăng Huỳnh cao hơn năm mét, chất lỏng màu xanh lá cây bắn tung tóe.

Trong lúc xoay người, Ma Đao từ tay phải chuyển sang tay trái, tay trái thuận thế quét ngang.

Vài sinh vật Đăng Huỳnh bị đánh bay, sinh mạng của chúng đã được định đoạt ngay khi bị Ma Đao đánh trúng.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ dịch chuyển cơ thể, dùng lưng và eo để tạo lực, cơ thể như dây cung căng chặt, mỗi lần vung đao đều dồn toàn bộ sức mạnh vào cánh tay, đột nhiên bùng nổ.

Ma Đao ở trạng thái giải phong tầng đầu tiên, Phong Kỳ vẫn chưa hoàn toàn kiểm soát được, mỗi lần vung đều rất tốn sức nhưng sức mạnh của Ma Đao thì không thể nghi ngờ.

Một nhát chém tùy ý, không phải là thứ mà những sinh vật Đăng Huỳnh này có thể ngăn cản.

Theo lời của Ma Đao, bây giờ hắn tùy tiện ném Ma Đao đi, những sinh vật Đăng Huỳnh này đều không nhấc nổi Ma Đao.

Phong Kỳ hoàn toàn chiếm ưu thế về sức mạnh, giống như một sát thần.

Trong lúc thể lực tiêu hao dữ dội, hắn nghiền nát những sinh vật Đăng Huỳnh tấn công tới tấp.

Trận chiến kéo dài hơn mười phút, những sinh vật Đăng Huỳnh rõ ràng đã mất đi ý chí chiến đấu, bắt đầu tản ra như thủy triều.

Đối với điều này, Phong Kỳ không đuổi theo, cũng không còn sức để đuổi theo.

Khi chiến giáp đen hóa thành chất lỏng trở về Ma Đao, toàn thân Phong Kỳ đẫm mồ hôi, chống Ma Đao xuống đất, thở hổn hển.

Vung Ma Đao chiến đấu giống như chạy việt dã với tạ, hoàn toàn là sự vắt kiệt thể lực.

Hắn chỉ cảm thấy khô miệng lưỡi.

Lúc này, Ma Đao run lên, lập tức chất lỏng màu xanh lá cây xung quanh tụ lại, cảm giác mát lạnh một lần nữa chảy khắp cơ thể Phong Kỳ.

Hết chương 1588.

Chương 1589. Trận Chiến Cuối Cùng

Cảm giác mệt mỏi dần tan biến.

Nghỉ ngơi một lúc, Phong Kỳ kéo xác Đăng Huỳnh Vương trở lại bên hồ, sau đó chặt một số cành cây gần đó, chất đống lại rồi nói:"Đao ca, đốt lửa."

Ma Đao không đáp lại, chỉ thấy một luồng sương đen từ mũi đao bay ra rơi vào đống lửa, lập tức ngọn lửa bùng lên, cháy dữ dội.

Lấy cái nồi đá lớn như chậu rửa mặt do chính tay mình khắc, Phong Kỳ lại lấy nước hồ, sau đó cắt quả linh trên đầu Đăng Huỳnh Vương, rồi lấy một số bộ phận cơ thể, trộn lẫn với nhau để nấu nước.

Không lâu sau, chất lỏng trong nồi đá sôi "Ùng ục."

Mùi thơm nhanh chóng lan tỏa.

Bữa này, Phong Kỳ ăn đến ấm cả người.

Thịt Đăng Huỳnh Vương giống như nấm, khi nhai, nước thịt từ trong thịt bị ép ra ngoài, nước dùng sau khi nấu cũng rất ngon.

Vấn đề duy nhất là sau khi ăn xong, Phong Kỳ phát hiện miệng mình bị tê.

Cái nấm này có độc!

May mà cơ thể hắn đủ mạnh, cảm giác tê liệt kéo dài vài giờ sau thì nhanh chóng biến mất.

Ăn no uống đủ, Phong Kỳ vác Ma Đao, đi về phía tây của Lĩnh Vực Đăng Huỳnh.

Chặng đường Lĩnh Vực Đăng Huỳnh này, hắn dự định kết thúc tại đây.

Đăng Huỳnh Vương đã chết, những tộc Đăng Huỳnh còn lại căn bản không phải là đối thủ của con người, đợi đến khi khu vực tiếp tế phía tây Tinh Thành xây dựng xong, Lĩnh Vực này sẽ trở thành một trong những khu vực cung cấp tài nguyên cho Tinh Thành, muốn chiếm lấy không khó.

Hai ngày sau.

Thân ảnh Phong Kỳ xuyên qua lớp rào chắn Lĩnh Vực màu xanh lục, xuất hiện bên ngoài.

Đập vào mắt là cơn mưa như trút nước, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, mây đen cuồn cuộn, trên bầu trời có tia điện màu tím lóe lên rồi biến mất, phát ra tiếng "Ầm ầm."

Bước vào màn mưa, quần áo của Phong Kỳ nhanh chóng bị ướt.

Cúi đầu nhìn chiếc áo rách nát trên người, Phong Kỳ suy nghĩ một chút, dứt khoát xé áo ra.

Chiếc áo này đã bị hỏng vì liên tục chiến đấu, đặc biệt là khi vung Ma Đao, sức mạnh to lớn đã xé rách áo nhiều lần.

Bây giờ giống như một mảnh vải chắp vá treo trên người, chi bằng vứt đi.

Cởi trần để lộ phần thân trên săn chắc cân đối, Phong Kỳ hướng về phía mưa như trút nước, đi bộ về phía tây.

Ba tháng tiếp theo, Phong Kỳ liên tiếp vượt qua hai Lĩnh Vực.

Chiến đấu không ngừng nghỉ, giúp hắn kiểm soát Ma Đao tốt hơn.

Thể chất của hắn cũng ngày càng mạnh mẽ hơn nhờ sự phản hồi của Ma Đao khi giết chóc.

Lúc đầu, Phong Kỳ vác Ma Đao ở trạng thái giải phong tầng đầu chạy một lúc là phải thở hổn hển dừng lại nghỉ ngơi nhưng theo sự tăng cường thể chất, hiệu quả của việc tập luyện mang vác ngày càng tốt, sức mạnh tăng lên rõ rệt.

Hành trình vác Ma Đao giống như gánh một ngọn núi nhỏ, mỗi bước đều là sự trưởng thành.

Hôm nay, khi Phong Kỳ khiêu chiến xong bá chủ của Lĩnh Vực thứ ba, ngồi trên vách đá cao nghỉ ngơi, Ma Đao im lặng từ lâu đột nhiên lên tiếng trong đầu hắn:

“Tiểu tử, bây giờ ngươi đã dần thích nghi với trạng thái giải phong tầng đầu, đã đến lúc học kỹ thuật dùng đao phù hợp với mình rồi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ ngẩn người, sau đó gật đầu.

Kỹ thuật dùng đao là kỹ năng giết chóc mà hắn chắc chắn phải tiếp xúc trên con đường nắm giữ Ma Đao.

Chỉ dựa vào trọng lượng của Ma Đao để đập, đối phó với chiến lực cấp thấp thì rất hiệu quả nhưng đối phó với chiến lực cấp cao thì sẽ rất miễn cưỡng.Những chiến lực cấp cao đó, ai mà chẳng biết bay nhảy trên trời dưới đất.

Chỉ có kết hợp với kỹ thuật dùng đao của Ma Đao mới có thể đối phó hiệu quả với những kẻ nắm giữ năng lực đặc biệt này.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ bế quan trên vách đá, bắt đầu theo Ma Đao học kỹ thuật dùng đao.

Đầu tiên hắn tiếp xúc với kỹ thuật dùng đao cơ bản của Ma Đao.

Trong lời kể của Ma Đao, do Ma Đao hắn đúc khác với những người cầm đao trước đây nên hắn căn bản không thể sử dụng nhiều chiến kỹ, cần phải tự mình tìm ra con đường riêng.

Ví dụ như Ma Đao trong tay những người cầm đao trước đây, ngoài chém ra còn có thể đâm, đâm, cắt, v.v…

Nhưng rõ ràng Ma Đao trong tay hắn không phù hợp với loại kỹ thuật dùng đao này.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Ma Đao đã sớm thiết kế một phương án hoàn chỉnh.

Ma Đao định để hắn đi theo con đường tự sáng tạo đao pháp.

Con đường tự sáng tạo đao kỹ tuy gian nan nhưng cũng là con đường mà nhiều người cầm đao trước đây lựa chọn.

Ưu điểm lớn nhất của tự sáng tạo đao pháp là có thể hoàn toàn phù hợp với hình thái Ma Đao trong tay, phát huy chiến lực hoàn hảo, sẽ không có bất kỳ cảm giác khó chịu nào.

Trong thời gian này, Ma Đao giống như một người hướng dẫn chuyên nghiệp, liên tục chỉ ra lỗi trong việc sáng tạo đao kỹ của hắn, hướng dẫn hắn đi tìm hiểu và học tập đao pháp phù hợp với mình.

Hai tháng sau, dưới sự khổ luyện của Phong Kỳ, vách đá phía sau bị cắt mất một góc.

Hết chương 1589.

Chương 1590. Hy Vọng Mới

Trong khoảng thời gian này, Phong Kỳ cũng đã sáng tạo ra tám thức đao pháp cơ bản phù hợp với phong cách chiến đấu của mình.

Đặc điểm của Ma Đao trong tay hắn là dùng sức mạnh để áp đảo kẻ địch, chú trọng vào sức mạnh để chế ngự mọi thứ, vì vậy hắn đã bỏ đi kỹ thuật dùng đao lấy khéo léo để đối phó với kẻ địch.

Tám thức đao pháp cơ bản này bao gồm:

Thức thứ nhất, chém.

Chém như rồng dữ cuồng nộ, bước chân nghiền nát, thân hình nhập đao, từ mọi góc độ chém mục tiêu với tốc độ nhanh nhất, tốc độ là mục tiêu theo đuổi hàng đầu.

Thức thứ hai, bổ.

Bổ như mãnh hổ phá lồng, toàn thân quán thông thế đao, dùng sức mạnh tuyệt đối nghiền ép đối thủ, chế ngự và phá hủy đối thủ.

Thức thứ ba, quét.

Như gió mạnh cuốn mây tàn, khí thế làm kẻ địch mất hồn, quét ngang với thế mở rộng, tấn công phạm vi phía trước, đặc biệt thích hợp sử dụng trong tình huống bị bao vây.

Thức thứ tư, hất.

Thế hất đao khởi thủ không để lại dấu vết, đao địch chưa động đã áp sát, chiêu này chủ yếu dùng để phòng thủ, khi đối mặt với thế công từ trên xuống của kẻ địch, có thể ra đòn

nhanh chóng để phòng thủ, cũng có thể biến thành thế kéo đao.

Ngoài ra còn có bốn thức đẩy, chặn, chặt, cắt.

Tám thức đao pháp cơ bản này là phương tiện để Phong Kỳ vận dụng Ma Đao lên một tầm cao mới.

Sau hai tháng luyện đao pháp cơ bản, Phong Kỳ không còn bó hẹp trong việc vung đao đơn giản, kỹ thuật dùng lực đã có tiến bộ rõ rệt.

Điều không thay đổi là cách tấn công của hắn, vẫn chủ yếu là liều lĩnh, hung bạo, bá đạo.

Đây là phong cách chiến đấu của hắn, giống như ngọn lửa bùng cháy trong lòng, nếu phong cách chiến đấu thay đổi, khí thế tiến không lùi bước cũng sẽ tắt ngấm.

Kỹ thuật chỉ để sử dụng Ma Đao thành thạo hơn.

Đây cũng là lời dạy của Ma Đao khi hắn tự sáng tạo đao kỹ.Ma Đao chỉ ngưng tụ thành hình thái phù hợp nhất với hắn, đây là lựa chọn trong lòng hắn, nếu vì kỹ thuật mà từ bỏ phong cách chiến đấu của mình, chẳng khác nào tự hủy hoại nền tảng của mình.

Ma Đao sở hữu trí nhớ ngàn năm, chắc chắn là một người thầy tốt nhất.

Giúp Phong Kỳ tránh được nhiều đường vòng, sự lĩnh ngộ về thế đao càng tiến triển vượt bậc.

Hai tháng tu luyện kết thúc, Phong Kỳ từ vách đá đi xuống, rời khỏi Lĩnh Vực trường thứ ba của hành trình.

Tiếp theo, hắn sẽ tiếp tục đi về phía tây.

Đối với thế giới bên ngoài khu vực phía đông, Phong Kỳ tràn đầy sự tò mò.

Hắn từng thảo luận với cấp cao của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng về việc thế giới loài người đã trở nên như thế nào.

Có người đồng hành nói rằng có lẽ bên ngoài khu vực phía đông không còn dấu vết của loài người nữa, bên ngoài có khả năng lớn đã sớm bị Lĩnh Vực trường xâm thực.

Mặc dù con người ở khu vực phía đông chưa từng ra ngoài nhưng bên ngoài khu vực phía đông cũng chưa từng có con người nào đến.

Cũng có người nói rằng thế giới bên ngoài khu vực phía đông có khả năng lớn vẫn còn thế lực loài người đang vật lộn để tồn tại.

Nhưng liệu bên ngoài khu vực phía đông có thực sự còn loài người hay không vẫn là một ẩn số, không có bất kỳ thông tin liên quan nào có thể chứng minh được bên ngoài cuối cùng đã ra sao.

Con đường đến thế giới bên ngoài khu vực phía đông bị vô số Lĩnh Vực trường cắt đứt, con người khu vực phía đông căn bản không thể mở ra một con đường chính để kết nối với thế giới bên ngoài.

Con đường trưởng thành của người cầm đao này, Phong Kỳ quyết định sẽ vượt qua vô số Lĩnh Vực trường cản đường, ra ngoài xem thử.

Nếu phát hiện ra có thế lực loài người bên ngoài khu vực phía đông, chờ đến khi năm thành phố lớn hợp nhất, thế lực loài người bên ngoài khu vực phía đông sẽ trở thành mục tiêu tiếp theo của hắn.

Mang theo tâm trạng mong đợi, Phong Kỳ vượt núi băng rừng.

Hành trình ngoài những trận chiến gian khổ, trên đường đi cũng có phong cảnh vô hạn.

Hắn nhìn thấy người khổng lồ bằng đá sừng sững như núi dưới ánh hoàng hôn đứng trong Lĩnh Vực trường, trên người mọc đầy hoa cỏ cây cối và rêu xanh, lặng lẽ ở đó không biết bao nhiêu năm tháng, tùy ý nhúc nhích thân mình một chút cũng khiến toàn bộ Lĩnh Vực trường rung chuyển.

Hắn nhìn thấy Lĩnh Vực trường đại dương màu vàng, trong biển có vô số sinh vật được nhuộm thành màu vàng rực rỡ bơi thành đàn, trong cuộc cạnh tranh và giết chóc tàn khốc đã viết nên quy luật sinh tồn vật cạnh vật.

Hắn còn đến thế giới Lĩnh Vực tràn ngập cây xanh khắp nơi, những loài thực vật ở đó theo gió mà lên xuống, hấp thụ năng lượng từ không khí để sinh sống, mỗi ngày đều theo cơn gió không ngừng nghỉ đi khắp nơi, không có nhà nhưng lại ở khắp mọi nơi.

Ngoài phong cảnh Lĩnh Vực trường kỳ quái, hắn cũng đã trải qua vô số trận chiến.

Trên sườn đồi phủ đầy cỏ xanh, hắn đã chiến đấu với tộc trưởng Lĩnh Vực có đầu lợn thân người, trận chiến này kết thúc, mặc dù hắn đã giết chết đối thủ nhưng cũng bị thương nặng, mất vài ngày mới hồi phục được.

Hết chương 1590.

Chương 1591. Sinh Vật Trận Địa

Trong thế giới băng tuyết lúc hoàng hôn, hắn đã chiến đấu với sinh vật băng tuyết, khoảnh khắc chiến thắng đối thủ, tuyết lở xảy ra, hắn bị chôn vùi trong núi tuyết, mất vài ngày mới thoát ra khỏi núi tuyết, suýt nữa thì lạc đường.

Lần nguy hiểm nhất, hắn ở miệng núi lửa đầy dung nham, hắn đã chiến đấu với một lão già Lĩnh Vực một mắt, trong trận chiến dữ dội, núi lửa liên tục phun trào dung nham.

Từng cảnh tượng này giống như những bức ảnh, đóng băng trong ký ức của Phong Kỳ.

Trên hành trình ngoài chiến thắng, cũng có thất bại.“Đao ca, chạy mau!”

Câu nói này Phong Kỳ cũng không nhớ rõ mình đã nói bao nhiêu lần rồi.

Sức chiến đấu của các thế giới Lĩnh Vực khác nhau rất lớn.

Phong Kỳ nhớ rõ mình đã đến một Lĩnh Vực trường mọc đầy những loài thực vật màu tím kỳ dị, ngay cả Sinh Vật Trận Địa yếu nhất ở đó cũng mạnh đến mức đáng sợ, nhận ra mình căn bản không thể rèn luyện trong Lĩnh Vực trường này, hắn dứt khoát chạy trốn, đổi đường rồi tiếp tục tiến lên.

Những ngày tháng trên hành trình rất trọn vẹn, tầm mắt của hắn được mở rộng hoàn toàn.

Hắn từng học Lĩnh Vực học vài năm khi ở tuyến phòng thủ nhưng so với thế giới Lĩnh Vực được miêu tả trong sách, chỉ

khi tận mắt nhìn thấy mới có thể thực sự phát hiện ra sự khác biệt về tư tưởng, quy tắc, v.v. của các sinh vật ở các thế giới khác nhau.

Những thế giới Lĩnh Vực kỳ quái đã mang đến cho hắn sự chấn động cực lớn.

Mỗi lần bước vào một Lĩnh Vực trường mới, giống như lật mở một cuốn sách mới.

Vừa rồi còn là thế giới đại dương với sóng dữ làm chủ đạo, giây tiếp theo có thể là thế giới ma thuật có thể vẽ bùa chú bằng tay.

Các thế giới khác nhau do các yếu tố như quy tắc, tài nguyên, môi trường, v.v. ảnh hưởng, sẽ có cách suy nghĩ hoàn toàn khác nhau.

Những logic tư duy kỳ lạ trong mắt Phong Kỳ này, thực ra đều có logic nền tảng để hỗ trợ cho hệ tư tưởng này.

Ve sầu không biết mùa đông.

Trên hành trình, tầm mắt của Phong Kỳ được mở rộng hoàn toàn.

Ký ức như một album ảnh, hắn ghi lại phong cảnh trên hành trình, cũng ghi lại sự va chạm và dung hợp của các hệ thống thế giới khác nhau.

Thời gian như một bài hát, ký ức là lời bài hát.

Mỗi bức tranh đáng nhớ trong album ký ức đều là những nốt nhạc nhảy múa, hoặc là một đoạn lời bài hát.

Tâm cảnh của Phong Kỳ cũng được bồi đắp trên hành trình.

Hắn vẫn tiếp tục tiến lên với bóng dáng mang theo Ma Đao, dùng đôi chân để đo đạc những câu chuyện kỳ thú của

các thế giới khác nhau.

…

Một năm sau.

Phong Kỳ đi qua thế giới Lĩnh Vực, trước mắt hắn là vùng đất hoang vu tĩnh lặng dưới ánh trăng.

Phát hiện mình đã trở lại thế giới loài người, Phong Kỳ có chút bất ngờ.

Hắn đã không còn nhớ rõ mình đã bao lâu không trở về thế giới loài người, càng đi về phía tây, mật độ xuất hiện của Lĩnh Vực càng cao.

Rất nhiều khi Lĩnh Vực này kề sát Lĩnh Vực kia, hắn đi qua bức tường Lĩnh Vực sẽ tiến vào một Lĩnh Vực hoàn toàn mới.

Những khoảng trống của thế giới loài người tồn tại trong khu vực Lĩnh Vực dày đặc như trước mắt quả thực rất hiếm thấy.

Đang là mùa hè, không khí oi bức.

Vùng đất hoang vu được Lĩnh Vực bao quanh không có gió nhưng có thể nghe thấy tiếng ve sầu ” lên cơn điên ” kêu inh ỏi từ những cái cây sắp chết không xa truyền đến.

Đến nơi đất trống, Phong Kỳ hạ thanh ma đao đang vác trên vai xuống.

Tiếp theo, hắn định ở lại đây tu luyện một thời gian.

Còn về thức ăn trong thời gian tu luyện, hắn không lo, bên trong ma đao tích trữ không ít năng lượng máu thịt, đến lúc đó có thể dùng làm thức ăn bổ sung năng lượng cho cơ thể hắn.

Rời khỏi Tinh Thành hai năm tu luyện, đến nay, hắn đã sử dụng thành thạo tám thức cơ bản.

Tiếp theo, hắn định theo chỉ dẫn của ma đao, sáng tạo và tu luyện đao kỹ nâng cao.

“Đao ca, bắt đầu thôi.”

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, giọng nói già nua của ma đao vang lên trong đầu hắn.

Theo chỉ dẫn của ma đao, Phong Kỳ nhắm mắt đưa tay vuốt ve thân đao của ma đao, cảm nhận những nút đặc biệt ẩn chứa bên trong ma đao.

Việc sử dụng đao kỹ nâng cao của ma đao cũng có thể gọi là quá trình sử dụng ma đao để phác họa thuật pháp.

Lúc này, ma đao giống như pháp bảo trong tiểu thuyết tu tiên, cũng có thể coi là đũa phép trong thế giới phép thuật, cách sử dụng ma đao để phác họa ra đao kỹ mạnh mẽ là một cách nâng cao hiệu quả sử dụng ma đao.

Ma đao dưới góc nhìn cảm nhận đã thay đổi.

Hắn nhìn thấy vô số nút đặc biệt tồn tại bên trong ma đao.

Vô số điểm sáng giống như một bản đồ sao, các nút là những ngôi sao lấp lánh, ý thức của hắn giống như một sợi dây, có thể kết nối các nút khác nhau lại với nhau.

Theo lời giải thích của ma đao, hình dạng của đao khác nhau thì sự phân bố các nút bên trong ma đao cũng hoàn toàn khác nhau, mỗi lần đúc lại đều là sự tái sinh.

Hết chương 1591.

Chương 1592. Hình Dạng Ma Đao

Hình dạng ma đao trong tay hắn thể hiện một cấu trúc là bản đồ phân bố hoàn toàn mới.

Đao kỹ do những người cầm đao trước tạo ra chỉ có thể dùng để tham khảo, dù sao thì hình dạng của đao khác nhau, nhiều đao kỹ không dùng chung được.

Vì vậy, con đường hắn phải đi là tự phát triển đao kỹ phù hợp với mình.

Đây cũng là con đường mà những người muốn trở thành cường giả phải đi.

Lời giải thích của ma đao khiến Phong Kỳ nghĩ đến Mê Vụ Chi Chủ.

Quan điểm tương tự, Mê Vụ Chi Chủ cũng từng nói.

Hắn nói rằng một trong những điểm khác biệt lớn nhất giữa người mạnh và người yếu là người mạnh có thể đi trên con đường của riêng mình.

Đối với người yếu, họ sẽ cảm thấy may mắn và tự hào khi học được một môn công pháp cao cấp đặc biệt nhưng đối với người mạnh, họ thường sẽ sáng tạo ra công pháp phù hợp với mình, biến công pháp của mình thành bảo vật trong mắt người yếu.

Bởi vì đối với người mạnh, con đường của người đi trước sẽ nhanh chóng đi đến hồi kết.Muốn tiếp tục đi tiếp, chỉ có tự mình tiếp tục khai phá con đường mới thì mới có thể đi thông.

Huấn luyện nâng cao của ma đao bắt đầu, Phong Kỳ như một miếng bọt biển, hấp thụ kinh nghiệm kỹ thuật phong phú hàng nghìn năm của ma đao và chuyển những kiến thức này thành sự hiểu biết và sử dụng ma đao.

Theo lời giải thích của ma đao, trong quá trình này, hắn cần dùng ngọn lửa thế đao và ý thức trong lòng làm đầu mối, kết nối các nút sao khác nhau bên trong ma đao, điều này sẽ khiến ma đao có uy lực khác nhau.

Hình dạng ma đao trong tay hắn, ở trạng thái giải phong thứ nhất có 208 nút sao.

Trong đó có tám nút chính.

Tám nút chính này, ma đao gọi là Thiên Không, Lao Ngục, Hấp Hồn, Thần Hỏa, Lôi Kích, Xoáy Lốc, Cấm Chú, Thuật Sa.

Chúng giống như trận nhãn trong trận pháp, cũng là trạm trung chuyển của 208 nút sao.

Mỗi nút lõi đều đại diện cho một đặc tính của ma đao.

Quá trình sáng tạo đao pháp, cần nghiên cứu sự khác biệt về thuộc tính của các nút khác nhau, sau khi kết nối sẽ giảm xung đột thuộc tính, tăng cường uy lực dưới sự bổ sung cho nhau.

Quá trình kết nối, giống như đang tạo ra một kênh tăng tốc.

Ví dụ như xuất phát từ nút lõi là Thiên Không, sau khi đi qua nút nhỏ đầu tiên, uy lực sẽ được tăng lên 10%, đến nút tiếp theo lại được tăng lên 10% hoàn toàn mới, kết nối càng nhiều thì uy lực của đao kỹ càng lớn.

Nhưng cũng có ngoại lệ.

Nếu gặp phải nút bắt buộc phải đi qua nhưng lại xung đột thuộc tính, sau khi liên kết, hiệu quả tổng thể sẽ bị suy yếu.

Đây là một quy tắc kết nối ý thức cực kỳ phức tạp.

Sau khi biến khả năng phác họa nút lấy ý thức làm đầu mối thành bản năng, ra đao sẽ không có bất kỳ sự chậm trễ nào, đây cũng là một quá trình thành thạo nhờ luyện tập.

Khi hiểu được đao kỹ nâng cao ở trạng thái giải phong thứ nhất của ma đao, ma đao với tư cách là thầy giáo đã không giúp hắn lập kế hoạch đường đi, chỉ đóng vai trò hỗ trợ.

Phong Kỳ phát hiện ra, dường như ma đao không muốn hắn quá phụ thuộc vào mình.

Đối với điều này, hắn không có bất kỳ sự bất mãn nào.

Trong lòng hắn hiểu rõ, tính phụ thuộc là đá ngáng trên con đường trưởng thành, chướng ngại vật, một khi sự phụ thuộc trở thành thói quen, bản thân sẽ rất khó tiến bộ.

Những khó khăn trong giai đoạn khởi đầu, là để rèn luyện hắn.

Giống như sự phát triển của độ thành thạo trong trò chơi, hắn có thể đạt được kinh nghiệm phong phú trong quá trình rèn luyện, những kinh nghiệm này cũng sẽ trở thành cơ sở kiến trúc cho hắn phát triển đao kỹ trong tương lai.

Trong quá trình luyện tập ngày này qua ngày khác, Phong Kỳ bắt đầu dần dần nắm vững việc sử dụng nâng cao đao kỹ.

Hắn đã mất một tháng để tạo ra đao kỹ nâng cao đầu tiên phù hợp với mình.

Lúc này ở trung tâm vùng đất hoang.

Phong Kỳ giơ ma đao lên, ngang đao mà đứng.

Lúc này, đôi mắt hắn đột nhiên mở ra, ma đao lập tức sáng lên ánh sáng đen, các nút được kết nối dưới sự dẫn dắt của ý thức lần lượt sáng lên.

Khi Phong Kỳ vung ma đao đập về phía trước, thể tích của ma đao đột nhiên tăng vọt gấp đôi, giống như một chiếc rìu chiến khổng lồ màu đen đập xuống mặt đất.

Ầm!

Ma đao tiếp xúc với mặt đất, gây ra một trận động đất nhỏ, luồng khí lưu khủng khiếp lấy điểm tiếp xúc giữa ma đao và mặt đất làm tâm, cuốn cát bụi thổi về bốn phía, những cái cây khô không xa bị cơn gió lốc đột ngột hình thành nhổ bật gốc.Khu vực đất hoang này giống như đang trải qua sự trôi dạt của các mảng lục địa, bắt đầu phân chia, có nơi bị ép xuống, có khu vực bắt đầu nâng lên.

Uy lực của đòn đánh này rất lớn nhưng thi triển chiêu này cũng khiến Phong Kỳ tiêu hao thể lực nghiêm trọng.

Cắm cây ma đao đã trở lại hình dạng ban đầu xuống đất, hắn bắt đầu thở hổn hển.

Đòn đập này đòi hỏi hắn phải kiểm soát ma đao khổng lồ, điều khiển cần hắn tiêu hao nhiều thể lực hơn, giống như đang vung vũ khí trong nước, lực cản ập đến từ mọi phía.

Hết chương 1592.

Chương 1593. Đao Pháp Nâng Cao

Nhưng hiệu quả của đòn đánh này khiến Phong Kỳ rất hài lòng, cũng rất phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

Lúc này, tiếng cười già nua của ma đao vang lên trong đầu hắn:

"Tiểu tử, đây là chiêu đao pháp nâng cao đầu tiên do ngươi sáng tạo, đặt tên đi, đao pháp này cũng sẽ được ghi vào trong trí nhớ của ta."

"Tên ư?" Đối mặt với câu hỏi của ma đao, Phong Kỳ im lặng, hồi lâu sau, hắn mới tò mò hỏi:

"Đao ca, có hướng tham khảo nào không?"

"Đao pháp của ngươi lấy sức mạnh áp đảo kẻ địch, như hổ dữ ra khỏi lồng, chú trọng vào tấn công bá đạo không gì cản nổi, ngươi có thể tham khảo đặc điểm đao pháp của mình để đặt tên."

Nghe theo đề nghị của ma đao, Phong Kỳ gật đầu, sau đó chìm vào suy tư.

Bá đạo, hung hãn, lấy sức mạnh áp đảo kẻ địch…

Tìm kiếm các từ khóa tương ứng trong đầu, Phong Kỳ dần có lối nghĩ, lúc này hắn hỏi:

"Đặt tên thế nào cũng được sao?"

"Đao kỹ của chính ngươi, muốn đặt tên thế nào cũng tùy ngươi."

“Vậy chiêu này gọi là: Đao pháp nâng cao thức thứ nhất, xe ben tông.”

Ma đao:…

Nâng ma đao lên, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ.

Kỹ thuật đao pháp, theo hắn thấy thì quan trọng nhất là uy lực, còn tên gọi chỉ là một loại ký hiệu đánh dấu.

Đặt tên hay không tính là hay, sức sát thương mới là tiêu chuẩn duy nhất để đánh giá đao pháp, đao kỹ mạnh yếu.

Giống như “Đập tan đầu chó Lĩnh Vực” mà cha mẹ hắn từng tham gia, đằng sau cái tên tệ hại đó, chiến đoàn Lĩnh Vực này đã gánh vác vô số vinh quang, thậm chí còn được năm thành phố cùng nhau đưa lên vị trí lịch sử của mười chiến đoàn Lĩnh Vực hàng đầu.

Vì vậy, tên không quan trọng, cốt lõi mới là trọng điểm.

Hơn nữa hắn thấy, cái tên xe ben tông này rất phù hợp với đao kỹ thế nặng lực mạnh.

Ma đao được cường hóa và phóng to chẳng phải giống như một chiếc xe ben, hung hăng đâm vào kẻ địch bằng thế nghiền nát.

Ý nghĩ thông suốt, Phong Kỳ vác ma đao, bước chân hướng về phía chiến trường Lĩnh Vực tiếp theo.

Tiếp theo, hắn quyết định bắt đầu hành trình rèn luyện mới.

Còn bao giờ mới có thể bước ra khỏi khu vực rải rác chiến trường Lĩnh Vực, tiến vào thế giới loài người bên ngoài khu vực phía đông, hắn không biết.

Có lẽ bên ngoài đều là chiến trường Lĩnh Vực san sát nhau, sẽ không có không gian sinh tồn bên trong loài người được khai phá dựa vào khu vực tiếp tế như khu vực phía đông.

Nhưng Phong Kỳ vẫn rất mong chờ thế giới bên ngoài.

Có lẽ hắn có thể tìm thấy nhiều đồng hành hơn, cùng nhau thành lập thế lực loài người có thể sánh ngang với vương tộc tương lai.

…

Đi bộ vài giờ, trước mắt Phong Kỳ xuất hiện một chiến trường Lĩnh Vực màu xám.

Không do dự, Phong Kỳ đến trước rào chắn của chiến trường Lĩnh Vực màu xám này, bước chân đi vào.

Đi qua chướng ngại vật, thế giới trước mắt bỗng nhiên trở nên rộng mở.Hiện ra trước mắt là một thế giới tăm tối hoàn toàn khác với những gì hắn từng thấy trước đây.

Tầm mắt nhìn thấy toàn là sự hoang tàn, không có cây xanh, chỉ có những kiến trúc đổ nát mang đậm dấu ấn thời gian, không biết đã tồn tại ở đây bao nhiêu năm tháng, cát bụi theo gió mạnh bay lơ lửng trong không khí, như phủ lên mắt một lớp sương mù màu vàng.

Tầm mắt xuyên qua cát bụi nhìn về phía xa, có thể thấy nhiều Sinh Vật Trận Địa hình thái năng lượng.

Những sinh vật Lĩnh Vực này đều bay lơ lửng trên không trung, hình dạng có phần giống với tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ ở trạng thái hồn thể.

Những bóng ma dữ tợn này di chuyển trong cát bụi, tụ tập thành từng đàn.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, bầu trời u ám cũng có vô số hồn ma bay lượn, cắn xé nhau, còn có thể nghe thấy tiếng gào thét rùng rợn truyền đến.

Giống như đến thế giới địa phủ được mô tả trong thần thoại của loài người, âm u, khủng khiếp, tàn khốc.

Vác ma đao, Phong Kỳ bước về phía trước.

Những kiến trúc đổ nát phía trước được xây bằng đất vàng, bị thời gian bào mòn, phần lớn đã sụp đổ nhưng vẫn có thể thấy rằng nơi đây từng có một nhóm sinh vật thông minh sinh sống, chỉ là dấu ấn lịch sử của chúng đang dần bị thời gian xóa nhòa.

Sự xuất hiện của hắn không thu hút sự chú ý của những sinh vật dạng hồn ma.

Đi qua cát bụi, hắn đi thẳng về phía trước, tầm mắt không có cây xanh và sự sống, chỉ có vô số sinh vật dạng hồn ma bay lượn.

Không biết đi được bao lâu, Phong Kỳ đã vượt qua một sườn đồi.

Ngẩng đầu nhìn xuống đồng bằng xa xa, cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ sửng sốt.

Chỉ thấy vô số Sinh Vật Trận Địa cao lớn mặc áo giáp màu vàng đất, toàn thân được bọc kín, đang chiến đấu với những sinh vật hình dạng giống hồn ma.

Nếu chỉ là cuộc chiến tranh giành chủng tộc đơn giản, Phong Kỳ sẽ không thấy bất ngờ.

Các chủng tộc chiến đấu vì lợi ích là giai điệu chính của thế giới này, hắn đã đi qua nhiều chiến trường Lĩnh Vực có nhiều chủng tộc sẽ xảy ra chiến tranh giành lợi ích nội bộ.

Hết chương 1593.

Chương 1594. Cuộc Chiến Xâm Lược

Chiến trường dưới góc nhìn từ trên xuống giống như bị chia cắt thành hai thế giới.

Phía sau những sinh vật dạng hồn ma, giống như một cái miệng vực khổng lồ đang lan rộng, bên trong màu đen cuồn cuộn như mực Mặc.

Còn có thể thấy một đường thế giới Lĩnh Vực rõ ràng bị vặn vẹo, rung chuyển, từ từ nuốt chửng chiến trường Lĩnh Vực dưới chân.

Cảnh tượng này rất quen thuộc.

Hắn nhớ rõ quá trình thế giới loài người bị thế giới Lĩnh Vực nuốt chửng sau 1500 năm nữa.

Lúc đó thế giới bị chia thành hai nửa, một nửa treo lơ lửng mặt trăng đỏ, một nửa khác thì mặt trời rực rỡ.

Khu vực trung tâm của hai thế giới có đường thế giới bị vặn vẹo thông đến tận trời, không gian thế giới loài người theo sự xâm thực của thế giới mặt trăng đỏ mà dần bị thu hẹp, cuối cùng thế giới loài người bị nuốt chửng hoàn toàn, Mộ Trảo cũng hóa thành tượng đá vào thời điểm đó.

Như vậy có thể phân tích ra rằng, đây không phải là cuộc chiến nội bộ của các chủng tộc trong chiến trường Lĩnh Vực.

Đây là một cuộc chiến xâm lược cướp bóc.

Rõ ràng những sinh vật dạng hồn ma là bên phát động chiến tranh cướp bóc, những sinh vật Lĩnh Vực mặc áo giáp

màu vàng đất đang phản kháng quyết liệt cuộc xâm lược.

Đường thế giới sẽ theo sự tiến công của một bên mà lan rộng về phía trước, cũng sẽ theo sự thất bại tạm thời mà rút lui.Đây là chiến trường quyết định vận mệnh của chủng tộc, bên bị nuốt chửng chắc chắn sẽ có kết cục thảm hại, rất có khả năng là diệt tộc, ngay cả khi trốn khỏi chiến trường Lĩnh Vực cũng phải đối mặt với nguy cơ bị thế giới loài người bài xích.

Cho dù có thể thích nghi với quy tắc của thế giới loài người thì cũng chỉ trở thành thế lực lang thang, trở thành thế lực cấp thấp như Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc trong Tinh Thành, sống lay lắt.

Đến cảnh giới này, muốn lật ngược tình thế đã rất khó.

Thế giới loài người giống như một chiến trường lớn, cấu trúc của các tầng thế giới khác hoàn toàn khác với thế giới Lĩnh Vực.

Mất đi chiến trường Lĩnh Vực đồng nghĩa với việc mất đi nền tảng để vươn lên, rất có khả năng sẽ bị loại khỏi sân khấu lịch sử trong môi trường cạnh tranh ngày càng khốc liệt.

Những người có thể lật ngược tình thế như Mê Vụ Chi Chủ cuối cùng chỉ là số ít.

Đứng trên sườn đồi, Phong Kỳ vác ma đao, dùng đôi mắt ghi lại cảnh tượng hùng tráng.

Chiến trường dưới góc nhìn từ trên xuống giống như hai đàn kiến khổng lồ đang nổ ra cuộc chiến xung kích dữ dội.

Đối với Sinh Vật Trận Địa, Phong Kỳ vốn không có lòng thương xót.

Chiến tranh vốn tàn khốc, liên quan gì đến ta.

Ăn dưa hấu tại chỗ là xong.

Trong mắt hắn, Sinh Vật Trận Địa đều là kẻ xâm lược.

Mặc dù phần lớn Sinh Vật Trận Địa đến thế giới loài người đều có nhiều yếu tố không thể cưỡng lại.

Vì sự tồn tại của sinh mệnh, vì sự tồn tại của nền văn minh, v.v.

Nhưng điều này không thay đổi được sự thật là Sinh Vật Trận Địa là kẻ xâm lược, nơi đây vốn là lãnh thổ của thế giới loài người, chính vì sự xuất hiện của những thế lực Lĩnh Vực này mà lãnh thổ loài người bị mất đi diện tích lớn.

Nói không chừng chiến trường Lĩnh Vực này trước đây cũng từng là thành phố của loài người, từng phải hứng chịu cuộc tàn sát đẫm máu của Sinh Vật Trận Địa.

Vì vậy, nảy sinh lòng thương xót với Sinh Vật Trận Địa là hành vi cực kỳ ngu ngốc.

"Sinh Vật Trận Địa có thể hóa thành sương mù kia đâu?"

Lúc này, giọng nói của ma đao vang lên trong đầu Phong Kỳ.

"Không giống, hắn là anh em của ta, nhiều dòng thời gian chứng minh hắn có thể cùng nhân tộc chúng ta đứng chung chiến tuyến, cùng nhau tiến lên… Con đường tương lai dài đằng đẵng, chỉ dựa vào nhân loại thì thực sự khó có thể tiếp tục, cần một đồng minh mạnh mẽ để mài giũa tiến lên."

"Cũng đúng, dù sao ngươi và hắn cũng quen biết nhau nhưng những Sinh Vật Trận Địa khác không có bất kỳ tình cảm nào với ngươi, đương nhiên cũng không cần thương xót cho sự thảm hại của chúng."

"Đúng rồi, ta thấy trong ký ức của ngươi, hắn nói ta là con chó điên cắn người đúng không… Đợi ta chém chết Kiếm

Tịch, sẽ định hắn làm mục tiêu khiêu chiến tiếp theo, chém chết hắn.”

Phong Kỳ:…

Ngay khi Phong Kỳ định đáp lại ma đao, cơn gió mạnh ập đến, thổi tung mái tóc dài đã lâu không cắt của hắn.

Tầm mắt hướng về phía xa, chỉ thấy đường thế giới Lĩnh Vực bị vặn vẹo với tốc độ cực nhanh lan về phía hắn.

Chưa kịp để hắn phản ứng, không gian đen kịt sền sệt đã bao trùm lấy hắn.

Chiến tranh cũng trong nháy mắt biến thành thế giới chủ đạo của những sinh vật dạng hồn ma.

…

Chỉ thấy ở nơi xa xa, chiến trường Lĩnh Vực phía sau những sinh vật dạng hồn ma giống như một đoàn tàu hỏa chạy nhanh, nuốt chửng chiến trường, lan đến trước mặt Phong Kỳ, sau khi bao trùm lấy hắn thì tiếp tục lan về phía sau hắn.

Cuộc giao tranh giữa các chiến trường Lĩnh Vực, trong nháy mắt đã phân định thắng bại.

Thế giới đầy cát bụi trước mắt đột nhiên thay đổi phong cách.

Hết chương 1594.

Chương 1595. Tinh Thể Không Gian

Giống như đột nhiên xuyên không đến thế giới khác.Toàn bộ bầu trời không có bất kỳ nguồn sáng nào, hiện lên một màu xanh lục kỳ lạ, những sinh vật dạng hồn ma lơ lửng trên không trung giống như đàn cá nhập vào nước, trở nên vô cùng hoạt bát, tốc độ bay rõ ràng nhanh hơn nhiều.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ cảm thấy vô cùng nghi ngờ.

Cuộc chiến dưới sườn đồi vẫn tiếp diễn, mặc dù những sinh vật dạng hồn ma có ưu thế rõ ràng nhưng không đến mức có thể kết thúc chiến tranh trong thời gian ngắn, tại sao chúng lại đột nhiên có được ưu thế tuyệt đối, thậm chí chiến trường Lĩnh Vực của phe mình còn nuốt chửng chiến trường Lĩnh Vực của đối phương trong thời gian ngắn.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ, giọng nói của ma đao vang lên trong đầu hắn:

“Có lẽ là tinh thể không gian đã bị đánh lén phá vỡ.”

Nghe lời giải thích của ma đao, Phong Kỳ trong lòng bừng tỉnh, lập tức hiểu ra chuyện gì đã xảy ra.

Thế giới Lĩnh Vực khác với thế giới loài người, mỗi chiến trường Lĩnh Vực trong tộc địa đều có một hạt nhân không gian, hạt nhân không gian này tương đương với trận nhãn của trận pháp, một khi bị phá hủy, toàn bộ chiến trường Lĩnh Vực của tộc địa sẽ nhanh chóng sụp đổ.

Đến lúc đó, các tài nguyên, sinh mệnh bên trong sẽ theo sự sụp đổ của chiến trường Lĩnh Vực mà rơi ra ngoài, hoặc trở thành tài nguyên của những kẻ xâm lược chiến trường Lĩnh Vực.

Rõ ràng cuộc chiến này đằng sau còn có sự đấu đá ngầm.

Những sinh vật dạng hồn ma đã thành công đánh vỡ tinh thể không gian của chiến trường Lĩnh Vực nơi Sinh Vật Trận Địa mặc chiến giáp màu vàng đất đang ở.

Chiến cuộc vốn đã nghiêng về một bên nay đã hoàn toàn đổ về phía những sinh vật dạng hồn ma.

Những sinh vật dạng hồn ma trên bầu trời sau khi cách cục chiến trường Lĩnh Vực thay đổi, dường như được triệu hồi, giống như chim yến trở về tổ từ khắp mọi hướng tụ về chiến trường, lao vào những Sinh Vật Trận Địa mặc chiến giáp màu vàng đất, cắn xé dữ dội.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ lập tức không còn ý định tiếp tục ăn dưa.

Tiếp theo rõ ràng sẽ không có bất kỳ bất ngờ nào, cuộc cạnh tranh tàn khốc kết thúc, chắc chắn sẽ đi kèm với sự diệt vong của một trong hai chủng tộc.

Dọc theo sườn đồi, hắn tiếp tục vòng về phía tây, tránh xa con đường chính của chiến trường.

Lúc này, Phong Kỳ phát hiện ra rằng hai chiến trường Lĩnh Vực đang hòa vào nhau khiến địa hình ban đầu thay đổi rõ rệt.

Hai bên con đường vốn hoang vắng giờ nở đầy những bông hoa đỏ như máu, giống như hoa bỉ ngạn được miêu tả trong thần thoại.

Những bông hoa này đung đưa trong gió, tỏa ra bột phát sáng, ngửi nhẹ không thấy mùi gì.

Nhưng khi nhìn kỹ những bông hoa này, Phong Kỳ chỉ cảm thấy có một sức mạnh bí ẩn đang thấm vào biển thức tinh thần, chỉ là sức mạnh thấm vào này rất yếu, không phá vỡ được bức tường biển thức tinh thần của hắn, bị ngăn chặn ở bên ngoài biển thức tinh thần.

Không biết đã đi bao lâu, số lượng hoa nở dọc đường ngày càng tăng.

Cảm giác của hắn giống như đây là một con đường không lối về dẫn đến địa ngục vực sâu.

Nhưng trong lòng hắn không hề có chút sợ hãi nào.

Nỗ lực và đấu tranh của nhiều dòng thời gian đã khiến tâm tính của hắn trở nên kiên như bàn thạch, ngay cả khi phía trước thực sự là biển khổ vô biên, hoặc là núi đao biển lửa, hắn vẫn dám tiến lên.

Sự hòa nhập của hai thế giới vẫn tiếp tục và không ngừng gia tăng, sự thay đổi nhanh chóng của địa hình đã chứng minh điều này.

Quay đầu nhìn về hướng chiến trường, Phong Kỳ đột nhiên dừng bước.

Hắn phát hiện ra rằng diễn biến của cuộc chiến không như hắn đoán, kết thúc bằng việc một bên bị tàn sát sạch sẽ.Lúc này, số lượng sinh mệnh mặc chiến giáp màu vàng đất còn sót lại trên chiến trường chỉ còn vài nghìn, chúng giơ cao hai tay, toàn thân phủ phục trên mặt đất, trong khi những sinh vật dạng hồn ma vây quanh chúng lại không phát động đòn tấn công chí mạng vào những sinh mệnh Lĩnh Vực thổ dân còn sót lại này.

Trong lúc nghi ngờ, hắn đột nhiên nhớ đến một bài viết trong trí nhớ.

Thời điểm theo học tại học phủ Cựu Nhật, hắn đã chọn chuyên ngành Học Lĩnh Vực, trong đó có rất nhiều tài liệu ghi

chép kể về đặc điểm văn hóa tập tục của Sinh Vật Trận Địa.

Hắn đã từng thấy tư thế này trong tài liệu học tập.

Đây là tư thế từ bỏ chống cự, hy vọng được tha thứ, rõ ràng là những thổ dân Lĩnh Vực mặc chiến giáp màu vàng đất này đã từ bỏ chống cự, muốn đàm phán với những sinh vật dạng hồn ma.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, sau đó những Sinh Vật Trận Địa thổ dân này bị đeo lên những sợi xích hoàn toàn được đúc bằng năng lượng, xâu chuỗi lại với nhau, dưới sự dẫn dắt của một đội quân sinh vật dạng hồn ma gồm hơn trăm người hành quân về phía bắc.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ đã có một phỏng đoán về tương lai của những Sinh Vật Trận Địa thổ dân này.

Hết chương 1595.

Chương 1596. Nô Lệ Hồn Ma

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, những sinh mệnh Lĩnh Vực này sẽ trở thành nô lệ do những sinh vật dạng hồn ma nuôi nhốt.

Giống như những thế lực nô bộc mà Mê Vụ Tộc từng nuôi nhốt, liều mạng vì Mê Vụ Tộc, giải quyết một số công việc rườm rà.

Ví dụ như khai thác một số loại quặng đặc biệt.

Thực ra hắn đã hỏi Mê Vụ Chi Chủ một câu hỏi, tại sao công việc khai thác quặng này lại không sử dụng một số công cụ đặc biệt, chẳng hạn như công trình công nghệ mà loài người sử dụng, dựa vào dây chuyền khai thác rõ ràng có thể khai thác quặng hiệu quả hơn, còn có thể giảm thương vong xảy ra trong các mỏ ngầm.

So với việc nuôi nhốt nô bộc thì rõ ràng cách này hiệu quả hơn.

Đối với câu hỏi này, Mê Vụ Chi Chủ đã đưa ra cho hắn một lời giải thích rất hợp lý.

Thực ra nhiều chủng tộc đều có máy móc công trình nhưng việc khai thác vẫn sử dụng nô bộc nuôi nhốt, chủ yếu vẫn có một số vấn đề không thể giải quyết được.

Đầu tiên là vấn đề bức xạ của mỏ ngầm.

Các khu mỏ đặc biệt dưới lòng đất đều có bức xạ mạnh, ở trong môi trường như vậy trong thời gian dài, cơ thể bị bức xạ của nhiều loại quặng khác nhau rất dễ dẫn đến suy nhược cơ

thể, đây là một trong những lý do khiến họ không cử tộc nhân xuống khu mỏ, mà chọn sử dụng sức lao động khổ sai.

Thứ hai, Mê Vụ Tộc cũng đã từng nghĩ đến việc cướp bóc công nghệ công trình có được từ bên ngoài để đẩy nhanh quá trình khai thác mỏ ngầm.

Nhưng phương pháp này vẫn không thể giải quyết được vấn đề cường độ bức xạ trong mỏ quá lớn.

Ví dụ, Mê Vụ Tộc đã từng thử điều khiển một loại máy móc khai thác quặng trên bề mặt vào mỏ ngầm nhưng máy móc dù sao cũng không có ý thức tự chủ, phải dựa vào điều khiển từ bên ngoài, mới đi sâu vào lòng đất hơn trăm mét, còn chưa đến khu vực khai thác, máy móc khai thác đã bị nhiễu tín hiệu truyền do bức xạ hỗn loạn lớn, không thể kết nối với bên ngoài được nữa.

Mê Vụ Tộc đã thử nghiệm tất cả các sản phẩm công nghệ công trình khác.

Tóm lại, những sản phẩm công nghệ này hoàn toàn không thể so sánh với sức lao động khổ sai.

Những người lao động khổ sai đó, họ căn bản không coi trọng mạng sống, chết dưới đáy mỏ cũng không sao, căn bản sẽ không ảnh hưởng đến sự phát triển thế lực của họ.So với các phương pháp khác nhau, trong các mỏ ngầm tràn ngập nhiễu loạn bức xạ, sức lao động khổ sai mới là công cụ khai thác hiệu quả và thiết thực nhất.

Nuôi nhốt sức lao động khổ sai, sau này con cháu của chúng cũng sẽ là sức lao động khổ sai, vô tận không bao giờ cạn.

Lúc này nhìn thấy thế lực thổ dân Lĩnh Vực bị mang đi, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

Liệu loài người có thể nuôi nhốt một số thế lực chủng tộc yếu kém của Lĩnh Vực hay không.

Nền văn minh nhân loại không đạt yêu cầu trong việc chuyển đổi sử dụng tài nguyên, hiệu quả khai thác tài nguyên cũng thấp, thậm chí trực tiếp từ bỏ khai thác một số tài nguyên.

Điểm này hoàn toàn thể hiện ở các khu tiếp tế tiền tuyến.

Ví dụ như khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành được thành lập ở mốc thời gian trước, mỗi khi chiếm được một chiến trường Lĩnh Vực, sau khi đập vỡ tinh thể không gian của chiến trường Lĩnh Vực này, chiến trường Lĩnh Vực này sẽ hòa nhập vào thế giới loài người, trở thành một phần của thế giới loài người, bao gồm cả khu mỏ, khu linh thực trong chiến trường Lĩnh Vực này.

Khu linh thực thì không sao, loài người sẽ tiếp tục trồng linh thực để sử dụng, vì thế mà còn ra đời chuyên ngành học linh thực.

Về việc khai thác khu mỏ, chỉ khai thác những khu mỏ lộ thiên, còn khu mỏ sâu thì không thèm quan tâm.

Bởi vì khu mỏ sâu dưới lòng đất có bức xạ nghiêm trọng, tín hiệu không thể truyền tải, thể chất yếu ớt của người thường không thể ở trong đó bao lâu sẽ chết, thậm chí thời gian này còn chưa đến 24 giờ.

Để người thường đi khai thác khu mỏ, rõ ràng là lấy mạng đổi lấy tài nguyên, mà còn đổi không được bao nhiêu tài nguyên.

Còn những chiến sĩ loài người có thể chất tốt hơn một chút là lực lượng chiến đấu khan hiếm nhất của nền văn minh nhân loại, tác dụng của họ là khai phá, chống lại chiến trường Lĩnh Vực, không thể phái họ xuống lòng đất khai thác mỏ.

Nếu làm như vậy, rõ ràng là đảo lộn thứ tự.

Do nhiều yếu tố hạn chế, dẫn đến những khu mỏ sâu dưới lòng đất dễ sản xuất Linh Khoáng quý hiếm, đặc biệt trở thành đồ bỏ đi, loài người căn bản không thể sử dụng được, chỉ có thể mặc kệ không quan tâm.

Lúc này nhìn thấy sinh vật dạng hồn ma bắt những Sinh Vật Trận Địa thổ dân mặc chiến giáp màu vàng đất làm nô lệ, trong đầu Phong Kỳ lập tức nảy ra ý nghĩ để nền văn minh nhân loại cũng nuôi nhốt sức lao động khổ sai Lĩnh Vực.

Như vậy sau này việc trồng trọt linh thực, khai thác tài nguyên quý hiếm dưới lòng đất, đều có thể để những thế lực nô bộc này hoàn thành.

Hết chương 1596.

Chương 1597. Bước Ngoặt Phát Triển

Ý nghĩ này có lẽ rất tàn nhẫn nhưng xét từ góc độ toàn nhân loại, đó sẽ là một lựa chọn đúng đắn.

Hắn đã sớm không còn ở độ tuổi đa sầu đa cảm như trước nữa.

Theo thói quen suy nghĩ về những vấn đề lớn theo góc độ toàn nhân loại.

Đối với đồng loại loài người, hắn có thể bao dung vô hạn nhưng đối với sinh mệnh ngoại tộc, trong lòng hắn không nảy sinh một chút thương hại nào.

Để loài người có sức lao động khổ sai ngoại tộc, dường như là một hướng phát triển có thể tham khảo trong tương lai.

Lúc này, giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Xem trí nhớ của ngươi, ta phát hiện ngươi đúng là một kẻ thú vị, lòng tốt chỉ dành cho nhân tộc, có thể vì thế mà liều lĩnh, thậm chí hy sinh mạng sống của mình, nói là thánh mẫu cũng không quá đáng nhưng đối xử với ngoại tộc lại không có chút nhân từ và thương hại nào, giết chóc quyết đoán, nói ngươi là ác ma của ngoại tộc cũng không quá đáng… Nhưng ta phải thừa nhận, lựa chọn của ngươi là đúng đắn.""Đao ca, ngươi cũng thấy phương pháp này khả thi sao?"

"Tất nhiên là khả thi, nếu không thì tại sao những chủng tộc mạnh lại nuôi nhốt sức lao động khổ sai, điều này có thể tiết kiệm rất nhiều không gian và thời gian, ngươi sẽ thấy hệ

thống phát triển của những chủng tộc mạnh đều rất hoàn thiện, thế hệ mới lấy việc tu luyện và trưởng thành làm nhiệm vụ của mình, còn những thành viên khác trong tộc thì lấy việc khai phá lãnh thổ, giành thêm tài nguyên làm nhiệm vụ của mình, còn những công việc lặt vặt thì hoàn toàn giao cho sức lao động khổ sai, thế hệ mới của chính mình, thậm chí cả thế hệ trước cũng không thể lãng phí thời gian vào những công việc phức tạp."

Ma Đao nói đến đây, im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Thực ra, sự khác biệt rõ ràng nhất giữa chủng tộc mạnh và chủng tộc yếu là, chủng tộc yếu để giành được tài nguyên và lợi ích thường sẽ chọn cách bóc lột dân chúng ở tầng lớp thấp, ngay cả khi chính quyền bên trong chủng tộc yếu thay đổi nhưng lựa chọn cuối cùng vẫn là bóc lột dân chúng ở tầng lớp thấp, dùng sự cống hiến và đốt cháy của họ để đổi lấy tài nguyên, bởi vì trên con đường phát triển của chủng tộc chắc chắn cần một nhóm người đóng góp ở tầng lớp thấp để hoàn thành công việc ở tầng lớp thấp."

"Nhưng chủng tộc mạnh sẽ không tồn tại nỗi phiền não này, tầng lớp thấp của chủng tộc mạnh được xây dựng từ sự hy sinh và cống hiến của vô số chủng tộc yếu, chủng tộc mạnh không tồn tại người ở tầng lớp thấp, tất cả sức lao động khổ sai cần thiết cho toàn bộ chủng tộc đều do các chủng tộc khác thay thế, nhiệm vụ mà người của chủng tộc mạnh cần đảm nhận chỉ có mở rộng cây kỹ năng của chủng tộc, hoàn thiện, tăng cường hệ thống phát triển của chủng tộc, thậm chí là bành trướng và cướp bóc bên ngoài, điều này sẽ giúp chủng tộc mạnh tiết kiệm được rất nhiều thời gian và không gian."

Lời giải thích của Ma Đao, Phong Kỳ cũng từng nghe Mê Vụ Chi Chủ nói.

Quan điểm của họ chắc chắn là giống nhau.

Chủng tộc mạnh và chủng tộc yếu, chủng tộc mạnh bóc lột chủng tộc yếu, chủng tộc yếu bóc lột dân chúng ở tầng lớp thấp trong tộc.

So sánh thì sự phát triển của nhân tộc hiện nay nằm ở mức trung gian.

Sự phát triển của nhân tộc cũng giống như nhiều chủng tộc yếu khác, cần dân chúng ở tầng lớp thấp cống hiến bản thân, phấn đấu ở các vị trí tầng lớp thấp trong các ngành nghề khác nhau, đổi lấy tài nguyên tập trung vào tầng lớp tinh anh, còn tầng lớp tinh anh thì cống hiến cả cuộc đời mình để thúc đẩy sự tiến bộ của chủng tộc.

Ví dụ như Viện nghiên cứu có tỷ lệ tử vong rất cao, hoặc là tiền tuyến tàn khốc.

Đây là một vòng tuần hoàn phát triển theo chiều hướng tích cực.

Đồng thời, con cái của dân chúng ở tầng lớp thấp sẽ có điểm xuất phát gần giống với con cái của tầng lớp tinh anh, có thể thông qua nỗ lực và thiên phú để thăng tiến trở thành tầng lớp tinh anh nhưng cái giá phải trả cũng rất lớn.

Ý nghĩa của tầng lớp tinh anh ở đây khác với tầng lớp tinh anh trước đại biến.

Tầng lớp tinh anh trước đại biến đại diện nhiều hơn cho nhóm lợi ích, họ có thể hưởng thụ nhiều tài nguyên nhất, bỏ ra ít nỗ lực nhất, dần dần trở thành giai cấp bóc lột dân chúng ở tầng lớp thấp.

Nhưng tầng lớp tinh anh của thời đại này đại diện cho một loại trách nhiệm và gánh nặng, đã đi đến độ cao này thì phải cống hiến cả cuộc đời mình cho nhân tộc, đổi lại không phải là hưởng thụ và an nhàn, mà là con đường phấn đấu tương lai gian khổ hơn.

Ví dụ như Úy Vi, Thiên Xu, lão Vương, v.v.

Tất cả bọn họ đều là đại diện cho tầng lớp tinh anh của nhân loại, được hưởng nhiều tài nguyên nhất nhưng gánh nặng mà họ đảm nhận không liên quan đến hưởng thụ.

Vòng tuần hoàn tích cực này rất phù hợp với sự phát triển của nền văn minh nhân loại hiện nay nhưng cũng tồn tại rất nhiều nhược điểm.So với chủng tộc mạnh, nhân tộc không thể đưa toàn bộ nhân loại vào hệ thống tu luyện, phát triển khoa học kỹ thuật, v.v., vẫn sẽ có rất nhiều vị trí tầng lớp thấp cần nhân lực đảm nhiệm.

Hết chương 1597.

Chương 1598. Thiếu Hụt Tài Nguyên

Thực sự thúc đẩy nền văn minh nhân loại tiến lên phía trước, không đến % dân số.

Nếu đồng ý đủ nguồn cung cấp tài nguyên, nhân loại muốn tiếp tục leo lên cao hơn, chắc chắn có thể chọn giải phóng công việc của dân chúng ở tầng lớp thấp, giao phần công việc này cho các chủng tộc khác hoàn thành.

Đến lúc đó, toàn thể nhân loại sẽ trở thành người thúc đẩy nền văn minh nhân loại.

Phong Kỳ tử suy nghĩ kỹ lại, đây mới là tương lai mà một chủng tộc mạnh nên có.

Bóc lột chủng tộc của mình để đổi lấy sự phát triển, căn bản không được coi là chủng tộc mạnh, chủng tộc mạnh thực sự luôn bóc lột các chủng tộc khác, đổi lấy phúc lợi cao cho người trong tộc, cũng như đủ loại tài nguyên, tri thức giáo dục, v.v. hỗ trợ sự phát triển.

Chủng tộc mạnh, không có khái niệm dân chúng ở tầng lớp thấp.

Nghĩ đến đây, một hạt giống nảy mầm trong lòng Phong Kỳ, hắn cảm thấy mình dường như đã tìm ra một bước ngoặt mà nhân tộc phải trải qua trên con đường phát triển tương lai.

Nhưng đối với vấn đề này, hắn không suy nghĩ nhiều.

Trước đó, việc giành được tài nguyên mới là vấn đề mà nhân tộc phải giải quyết trước tiên.

Đây chỉ là một bước ngoặt trên con đường trở thành chủng tộc mạnh nhưng rõ ràng nhân tộc vẫn chưa đến được bước ngoặt này, hiện nay sự thiếu hụt về tài nguyên mới là vấn đề lớn nhất.

Ngay cả khi toàn bộ chủng tộc đều là thiên tài, nhân tộc cũng không thể đưa ra đủ tài nguyên để nuôi dưỡng nhiều nhân tài như vậy.

Nhưng có thể khẳng định rằng, khi nhân tộc phát triển đến một giai đoạn chắc chắn, khi quá trình chuyển đổi tài nguyên đạt đến tình trạng tắc nghẽn, sẽ cần nhiều nhân lực hơn tham gia vào các vị trí mở đường, từ đó đổi lấy hiệu quả sử dụng tài nguyên được nâng cao, tức là hệ thống được xây dựng lên sẽ được nâng cao hơn nữa.

Đến lúc đó sẽ cần phải thiết lập quan hệ hợp tác, thậm chí là nô dịch với nhiều chủng tộc bên ngoài.

Nghĩ đến chuyện này, Phong Kỳ liên tục tiến lên phía trước.

Lúc này, sự hợp nhất của hai Lĩnh Vực trường vẫn đang tiếp tục.

Những sự vật của Lĩnh Vực trường nơi sinh sống của sinh vật dạng hồn ma liên tục xuất hiện trong Lĩnh Vực trường này, con đường đi về phía trước liên tục nở rộ những bông hoa rực rỡ, giống như đang nở rộ để chào đón sự xuất hiện của hắn.

Ngay lúc này, giọng nói của Ma Đao đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

“Tiểu tử, chống lại Kiếm Tịch, chính là chống lại toàn bộ Kiếm Tộc, ngươi có ý định xây dựng một thế lực của riêng mình, lôi kéo những kẻ có tiềm lực về làm việc cho ngươi, đến lúc ngươi chiến đấu với Kiếm Tịch, những kẻ trung thành với

ngươi có thể thay ngươi chống lại sự quấy rối của các chiến binh Kiếm Tộc.”

“Ừm? Xây dựng thế lực?”

…

Ý tưởng xây dựng thế lực của Ma Đao khiến Phong Kỳ nghĩ đến Mặc Nguyệt.

Cũng là ở thế yếu, cũng là phải đối mặt với những thách thức mạnh mẽ trong tương lai.

Bố cục của Mặc Nguyệt là tìm kiếm những kẻ mạnh có tiềm lực trước ngày đó đến, thiết lập hợp đồng hợp tác, mà lúc đó Mộ Trảo còn bị mắc kẹt trên đảo di tích, căn bản không biết kế hoạch của Mặc Nguyệt là gì, cũng không thể phòng bị.

Đây là một trong những lý do khiến Mộ Trảo thất bại.

Vậy thì hắn có thể sao chép bố cục của Mặc Nguyệt, cũng bố trí trước tương lai, bồi dưỡng một số người theo đuổi có thể bị lợi dụng, sau đó dẫn dắt họ chống lại Kiếm Tịch không?Sức mạnh của Kiếm Tịch không cần phải bàn cãi, ngay cả khi có Ma Đao, Phong Kỳ cũng không thể đảm bảo có thể đánh bại Kiếm Tịch trong vòng gần trăm năm, đây có lẽ sẽ là một quá trình dài.

Nhưng nếu có sự giúp đỡ của những người theo đuổi, quá trình này có thể sẽ được rút ngắn.

Còn về lý do tại sao không chọn để Tinh Thành hỗ trợ hắn trong cuộc chiến với Kiếm Tịch, thực ra hắn đã cân nhắc vấn đề này.

Sự thật là nhân tộc yếu đuối, sức chiến đấu mà họ có thể cung cấp không thể giúp ích gì nhiều trong cuộc chiến chống lại Kiếm Tịch.

Nhân tộc cần sự nỗ lực tiếp sức của nhiều thế hệ mới có thể nâng cao tiềm lực chủng tộc, tức là tiềm lực huyết mạch.

Những thế hệ này, trừ khi sở hữu Vật Phẩm Kỳ Tích, nếu không thì rất khó có được sức chiến đấu cao cấp thực sự.

Đưa Tinh Thành tham chiến chống lại Kiếm Tịch, chẳng khác nào đẩy Tinh Thành vào vực thẳm trước thời hạn.

Hắn phát triển Tinh Thành, chủ yếu là muốn thử nghiệm giới hạn của nhân loại.

Thông qua hoàn cảnh phát triển của nền văn minh nhân loại sau 1500 năm, sau đó tìm ra những con đường vòng và những sai lầm phát hiện ra trong quá trình mở rộng và phát triển.

Cần sức chiến đấu cao cấp, hắn hoàn toàn có thể tập trung bồi dưỡng Mộc Tinh.

Nhưng làm như vậy chỉ là chữa ngọn không chữa gốc, kết cục cuối cùng có lẽ cũng giống như kết cục của tuyến hy sinh trước đó, đến lúc đó Mộc Tinh đứng ở 1500 năm sau nhưng dân chúng Tinh Thành không theo kịp bước chân trưởng thành của Mộc Tinh, chỉ có thể sống tạm bợ dưới sự bảo vệ của Mộc Tinh.

Hết chương 1598.

Chương 1599. Chiến Đấu Tương Lai

Khi Mộc Tinh không còn sức chiến đấu nữa, nền văn minh nhân loại cũng sẽ bước vào thời khắc đếm ngược diệt vong.

Vì vậy, hắn chọn phát triển Tinh Thành chứ không phải phát triển sức chiến đấu cá nhân.

Chống lại Kiếm Tịch, người Tinh Thành không thể tham gia.

Điều này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến kế hoạch và sự phát triển tương lai của Tinh Thành.

Lời đề nghị của Ma Đao đã cho hắn một hướng đi khác, đó là bồi dưỡng những người đồng hành có tiềm lực của các chủng tộc khác, thành lập một thế lực giống như liên minh chủng tộc yếu.

Nhưng làm thế nào để thực hiện kế hoạch này, trong đầu hắn hoàn toàn không có một ý tưởng tương ứng.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Đừng hiểu lầm, ý của ta không phải là thành lập một thế lực liên kết lỏng lẻo và yếu đuối như Liên Minh Lĩnh Vực Nhược Tộc, đã thành lập thế lực thì đương nhiên phải tìm kiếm sức chiến đấu có tiềm lực, thành lập một nhóm nhỏ hoàn toàn tinh nhuệ, đảm bảo chất lượng mới là then chốt, số lượng không quan trọng."

"Tại sao đột nhiên lại đưa ra ý tưởng này?"

Phong Kỳ đặt ngang Ma Đao đang vác trên vai trước người, ánh mắt đảo qua thân đao tò mò hỏi.

“Bởi vì ta phát hiện ra một kẻ có tiềm lực không tệ ở phía trước… Ngươi biết đấy, trong quá trình trưởng thành hơn nghìn năm, mỗi lần ta khiêu chiến Kiếm Tịch đều sẽ đi tìm những kẻ có tiềm lực để trở thành người cầm đao của ta, đối với những sinh mệnh có tiềm lực, khứu giác của ta rất nhạy bén, vừa nãy, ta đã cảm nhận được một kẻ nhỏ có tiềm lực huyết mạch không tệ.”

“Thì ra là vậy.”

Phong Kỳ gật đầu, sau đó lại nghi ngờ nói:

“Bồi dưỡng thì không khó nhưng ta không có bản hợp đồng ràng buộc như Mặc Nguyệt, làm sao đảm bảo những người theo đuổi sẽ không phản bội ta.““Ta không thể cho ngươi câu trả lời cho vấn đề này, lý do ta có ý tưởng này, ngoài việc đột nhiên phát hiện ra một kẻ có tiềm lực, còn là do xem ký ức của ngươi, biết được sự sắp xếp của Mặc Nguyệt rồi nảy ra cảm hứng.”

“Nhưng ta thấy, nếu muốn bồi dưỡng những người theo đuổi trung thành, lựa chọn tốt nhất vẫn là nhắm vào trẻ em, những chiến binh đã trưởng thành về mặt tâm trí rõ ràng không thích hợp để trở thành đối tượng bồi dưỡng, họ đã hình thành thế giới quan và cách suy nghĩ riêng, rất khó bồi dưỡng thành những người theo đuổi trung thành.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Hắn còn đang nghĩ tại sao Ma Đao đột nhiên lại có ý tưởng như vậy, hóa ra cũng là sao chép Mặc Nguyệt.

Đặt Ma Đao lên vai, hắn bước về phía mà Ma Đao chỉ.

Biến kế hoạch thành hiện thực, điều quan trọng là hành động.

Trước tiên hãy đi xem kẻ mạnh tiềm năng mà Ma Đao nói là như thế nào.

Không biết đi được bao lâu, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện một lớp rào chắn bên trong Lĩnh Vực màu xanh lam.

Ở vị trí trung tâm của lớp rào chắn này, có một xoáy nước không gian bị bóp méo rõ ràng là lối vào.

Hai bên xoáy nước lần lượt xếp hàng đứng hàng trăm chiến binh dạng hồn ma cầm trường thương năng lượng màu xanh lam.

Mặc dù là sinh vật dạng hồn ma nhưng tạo hình của chúng giống như trạng thái nửa hư nửa thực hơn.

Qua lớp thân thể năng lượng màu xanh lam của chúng, có thể nhìn thấy bộ xương sắp mục nát bên trong, giống như bộ xương được bọc một lớp năng lượng màu xanh lam, coi đó là máu thịt.

Theo chỉ dẫn của Ma Đao, đứa trẻ có tiềm năng đó nằm bên trong lớp rào chắn năng lượng này.

Khi Phong Kỳ phát hiện ra chúng, đám sinh vật dạng hồn ma này cũng phát hiện ra Phong Kỳ.

Ánh mắt giao nhau, Phong Kỳ hạ Ma Đao đang vác trên vai xuống, quyết định tấn công mạnh.

Bây giờ đại quân sinh vật dạng hồn ma vẫn đang ở hướng chiến trường, muốn hỗ trợ nơi này trong thời gian ngắn không đến được, hắn định dùng vũ lực giải quyết hơn trăm sinh vật dạng hồn ma này, cướp đứa trẻ bên trong.

Qua mô tả cảm nhận của Ma Đao, đứa trẻ bên trong có thân xác bằng máu thịt, rõ ràng không phải là hậu duệ của sinh vật dạng hồn ma, đứa trẻ này có lai lịch không tầm thường, rất

có thể giống như hắn bồi dưỡng đứa nhỏ, là vũ khí tương lai được thế lực hồn ma bí mật bồi dưỡng.

Dùng sức ở chân, hắn vác Ma Đao chạy về phía xoáy nước không gian.

Phát hiện Phong Kỳ tấn công, hàng trăm chiến binh hồn ma đồng loạt giơ trường thương năng lượng trong tay lên.

Chỉ thấy mũi thương lóe sáng, hàng trăm ngọn lửa màu xanh lam bay lên, sau khi bay lên giữa không trung thì nhanh chóng rơi xuống như sao băng, thẳng hướng về khu vực Phong Kỳ đang đứng mà đập xuống.

Đối mặt với đòn tấn công diện rộng, Phong Kỳ đột ngột dừng lại, thân hình theo quán tính tiến lên hơn hai mươi mét, sau đó đột ngột chém Ma Đao lên trời.

Nhát chém này thoạt nhìn có vẻ đơn giản, chỉ là vung một nhát lên trời.

Nhưng Ma Đao trong quá trình đẩy lên phát ra tiếng nổ âm thanh, đột nhiên nổi lên cuồng phong và lao thẳng lên trời.

Hết chương 1599.

Chương 1600. Đứa Trẻ Bí Ẩn

Ngọn lửa màu xanh lam bị luồng khí chém trúng lập tức tắt ngúm, những ngọn lửa màu xanh lam gần đó bị ảnh hưởng thì lệch khỏi vị trí rơi xuống.

Khi Phong Kỳ thu Ma Đao lại, những tiếng nổ dày đặc vang lên xung quanh hắn.

Đặt Ma Đao lên vai, trên mặt hắn nở nụ cười rạng rỡ, thân hình khom xuống, sau đó lao về phía lối vào như mãnh hổ xuất chuồng.Hàng trăm chiến binh hồn ma cũng nhận ra rằng Phong Kỳ không dễ chọc, lập tức thay đổi hình dạng, dưới chân xuất hiện một trận pháp kết hợp màu xanh lam.

Vù!

Trận pháp kết hợp được thắp sáng hoàn toàn, tiếng gió rít lên, hàng trăm chiến binh hồn ma đồng thời giơ trường thương màu xanh lam trong tay lên.

Mũi thương phun ra một lượng lớn vật chất màu xanh lam, dưới sự thúc đẩy của trận pháp, chúng tụ lại và hòa vào nhau.

Chỉ thấy một bóng đen méo mó của một con quái vật xuất hiện từ trên không của trận pháp, con quái vật được tạo thành hoàn toàn từ năng lượng này có mái tóc dài xoắn lại không theo quy luật, giống như vô số con rắn độc đang bò, phần thân trên mảnh mai nhưng phần thân dưới lại vô cùng phình to, chân là vô số xúc tu thô to.

Cùng với một tiếng kêu kỳ lạ, bốn chân của con quái vật dang rộng, bầu trời trong nháy mắt bị vô số xúc tu che khuất, lao về phía Phong Kỳ đang tấn công.

Ha!

Phong Kỳ tích tụ sức mạnh khi chạy, bàn tay nắm chặt cán dao dần nổi gân xanh.

“Đao ca, cho ta xông lên… Kiếm pháp nhập môn thức thứ nhất, xe đầu kéo đâm!”

Khi Phong Kỳ dùng sức ở cánh tay, chém mạnh Ma Đao về phía trước, các nút tương ứng bên trong Ma Đao lần lượt sáng lên, tụ lại thành trận pháp gia trì.

Chỉ thấy Ma Đao trong nháy mắt tăng lên gấp nhiều lần, giống như một chiếc rìu chiến màu đen tuyền bá đạo, đột nhiên chém về phía trước.

Vô số xúc tu đan xen tụ lại thành một hàng phòng thủ thậm chí không thể chống đỡ được một giây, bị lực khổng lồ do Ma Đao giải phóng xé nát, sau đó một luồng xung kích năng lượng màu đen tuyền nhanh chóng tiến về phía trước, đâm thẳng vào con quái vật méo mó trên không của trận pháp.

Hình ảnh như thể dừng lại tại thời điểm này.

Vài giây sau.

Ầm!

Năng lượng màu xanh tràn ra, hóa thành những hạt mưa năng lượng màu xanh, theo gió bay đi.

Trận pháp dưới chân chiến binh hồn ma cũng vỡ vụn vào lúc này, thân thể năng lượng của chúng nhấp nháy không ngừng, rõ ràng là đã bị thương không nhẹ.

Lúc này Phong Kỳ vẫn giữ tư thế vung đao, cơ bắp căng cứng như một con thú dữ đang chuẩn bị tấn công, khí thế trên người vẫn đang tăng lên từng chút một.

“Trải nghiệm phong cách chiến đấu chưa từng có, thú vị.”

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu Phong Kỳ.

“Trước đây ta cũng phản đối cách chiến đấu này nhưng sau khi thực sự tiếp xúc mới biết, đây mới là nhiệt huyết mà một người đàn ông đích thực nên có, có thể thực sự giải tỏa ý chí chiến đấu và cơn thịnh nộ trong lòng.”

“Những gì ngươi nói ta có thể hiểu nhưng ta không hiểu tại sao khi ngươi thi triển đao pháp lại phải hét lên.”

“Lời Tự Thuật dạy, chiến đấu đến máu lửa thì phải hét lên, nhịn thì khó chịu, trung nhị không phải là vấn đề, yếu mới là tội lỗi.” Nói xong, Phong Kỳ vác Ma Đao lên và bắt đầu chạy điên cuồng.

Đối mặt với sự áp sát của hắn, hàng trăm chiến binh hồn ma dứt khoát một lần nữa ngưng tụ chiến trận.

Nhưng chưa kịp triệu hồi con quái vật méo mó, Phong Kỳ đã nhảy lên, Ma Đao trong tay đập xuống với tư thế lực chẻ núi Thái Sơn.

Ầm!

Mặt đất sụp đổ nứt nẻ, phạm vi hơn trăm mét trong nháy mắt hạ xuống hơn mười mét.

Hắn dùng đòn tấn công bình thường đã gây ra sát thương diện rộng.

Sức mạnh khủng khiếp trong nháy mắt khiến hơn mười chiến binh U Ảnh hóa thành tro năng lượng và tan biến.

Lúc này hắn cũng triển khai thế công dữ dội, trong hố trời hóa thân thành sát thần, Ma Đao nặng nề như chuông báo tử trên đường Hoàng Tuyền, mỗi tiếng nổ lớn sẽ siêu độ tại chỗ hàng chục chiến binh hồn ma.Dưới thế công bá đạo của hắn, trận chiến nhanh chóng kết thúc.

Lúc này Ma Đao run rẩy, năng lượng màu xanh phân tán trong nháy mắt tụ về Ma Đao, cuối cùng bị Ma Đao nuốt chửng.

Trong quá trình chuyển đổi tinh lọc năng lượng, từng luồng cảm giác mát lạnh lan tỏa trong cơ thể Phong Kỳ.

Cơ bắp vốn đau nhức lập tức dễ chịu hơn đôi chút.

Tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu leo trèo, dùng cách này rời khỏi hố trời.

Nhảy cao hơn mười mét đối với hắn không khó, cái khó là trên người còn mang theo Ma Đao, trọng lượng của Ma Đao không cho phép hắn buông thả.

Rời khỏi hố trời, hắn đến trước xoáy nước méo mó trước rào chắn năng lượng.

Không do dự, hắn lập tức bước vào trong.

Sau khi tinh thần mơ hồ trong chốc lát, hắn phát hiện mình đã đến một vùng đất hoang vu.

“Đao ca, tên nhóc đó ở đây chứ?”

“Đúng vậy.”

Nhận được sự đảm bảo của Ma Đao, hắn lập tức yên tâm, lập tức bước nhanh vào sâu bên trong.

Hết chương 1600.

Chương 1601. Vườn Sinh Tử

…

Vùng đất của tộc Minh Linh, Vườn sinh tử.

Đây là một vùng đồng bằng mọc đầy những bông hoa màu trắng và đỏ tươi.

Không giống như những bông hoa bên ngoài, những bông hoa ở đây phát triển tươi tốt hơn, kích thước thường gấp ba lần bên ngoài.

Lúc này, một cô bé sáu bảy tuổi, mặc chiếc váy bẩn thỉu, đội chiếc mũ rơm rách nát, đang chạy trong biển hoa nở rộ.

Ngoại hình của cô bé giống với trẻ em loài người, điểm khác biệt là tóc có màu xám, giữa trán còn in ba dấu chân nhỏ, đôi mắt có màu xám tĩnh lặng, có sóng nước lăn tăn trong mắt, trông rất yếu ớt đáng thương.

Một cơn gió thổi qua, biển hoa dâng lên những gợn sóng như sóng biển, vô số cánh hoa theo gió bay lên, tung bay khắp nơi.

Cô bé lập tức ngồi xuống, giữ chặt chiếc mũ rơm trên đầu, không để gió thổi bay mất.

Gió thổi xa, cô bé cúi đầu nhìn vào những cánh hoa chất đầy trong giỏ hoa, trên mặt nở nụ cười ngây thơ.

Ngay lúc này, một tòa nhà treo lơ lửng ở xa xa lóe lên ánh sáng mạnh, thu hút sự chú ý của cô bé.

Cô bé lập tức đứng dậy, chạy về phía tòa nhà xa xa.

Cấu trúc của tòa nhà ở xa rất đặc biệt, giống như một gác lửng trên không, hoàn toàn được tạo thành từ năng lượng, treo lơ lửng giữa không trung, cầu thang năng lượng nối với tòa nhà nghiêng xuống, tiếp giáp với mặt đất.

Xung quanh tòa nhà kéo dài vô số đường dẫn năng lượng, xuyên suốt cả đồng bằng, không thấy điểm cuối.

Tòa nhà giống như cái nôi trên không, nhẹ nhàng đung đưa theo gió.

Rất nhanh, cô bé đã đến trước tòa nhà được xây dựng bằng năng lượng.

Cô bé đi theo cầu thang lên tòa nhà trên không, đẩy cánh cửa năng lượng khép hờ của căn phòng chính Lời Tự Thuật.

Chỉ thấy toàn bộ căn phòng chất đầy cánh hoa, có thể mơ hồ nhìn thấy một bộ xương nửa chôn trong đống hoa, cô bé cẩn thận đổ cánh hoa trong giỏ hoa vào phòng, rồi nhìn sâu vào bóng người đã hóa thành bộ xương, sau khi đóng cửa lại vội vã rời đi.

Rời khỏi phòng, cô bé đẩy cánh cửa chính bên cạnh.

Chỉ thấy trong phòng, ba sinh vật được tạo thành hoàn toàn từ năng lượng đang lơ lửng trên một bệ giống như tế đàn, phát hiện cô bé đến, sinh vật đứng đầu vẫy tay về phía cô bé.

Cô bé đối mặt với tiếng gọi, trên mặt nở nụ cười, gật đầu thật mạnh chạy về phía tế đàn.Đặt giỏ hoa nhỏ sang một bên, cô bé đi theo bậc thang lên tế đàn, đến khu vực trung tâm rồi ngồi xuống.

Lúc này, cô bé gật đầu.

Ba sinh vật giống hồn ma lúc này chắp hai tay vào nhau, tạo thành một thế đứng hình tam giác, tế đàn vốn tối tăm bỗng sáng lên.

Cô bé ngoan ngoãn ngồi trong tế đàn nhưng biểu cảm dần trở nên đau đớn.

Có thể thấy rõ ràng từng luồng năng lượng màu xám xuất hiện trong cơ thể cô bé, bị đường ống phía trên tế đàn hấp thụ, sau đó chảy theo đường ống bên ngoài tòa nhà theo nhiều hướng.

Biểu cảm của cô bé càng trở nên đau đớn, năng lượng mà đường ống phía trên tế đàn hấp thụ được cũng tăng lên.

Một lúc lâu sau, ánh sáng trên tế đàn tan biến, cô bé ngã gục xuống đất, trên mặt lộ ra vẻ nhẹ nhõm.

Cô bé ngẩng đầu lên nịnh nọt, nhìn ba bóng người giống hồn ma, dường như muốn được khen ngợi.

Nhưng ba bóng người đó không để ý nhưng khi chúng chuẩn bị rời đi, trước mặt đột nhiên xuất hiện một hình ảnh, chỉ thấy một bóng người đang tiến về phía khu vực của chúng.

Thấy cảnh này, biểu cảm của bóng người đứng đầu thay đổi.

Chỉ thấy nó vung tay, lập tức một luồng sáng từ trong đầu bay ra, trong nháy mắt, luồng sáng này tràn vào đường ống phía trên tế đàn, chớp mắt đã biến mất.

Không lâu sau, một luồng sáng xuất hiện từ trận pháp truyền tống phía trên tế đàn.

Nhận lấy luồng sáng này, bóng người hồn ma đứng đầu cúi đầu nhìn cô bé đã mệt mỏi, sau đó gật đầu.

Lúc này, nó ngẩng đầu nhìn đồng bọn:

“Mở trước lễ hiến tế cuối cùng, hút cạn sức mạnh tuyệt vọng trong cơ thể cô ta, chủ nhân của ta không thể quay lại trong thời gian ngắn, kế hoạch không được có vấn đề.”

Sau một hồi trao đổi ngắn, ba bóng người hồn ma lại giơ tay lên.

Lễ hiến tế đã dừng lại đáng lẽ phải được mở lại.

Cô bé đã đẫm mồ hôi lập tức co rúm người lại, phát ra tiếng rên rỉ đau đớn.

…

Bên ngoài.

Để nhanh chóng đưa đứa trẻ bí ẩn đi, Phong Kỳ chạy một mạch, lúc này đã thở hồng hộc.

Trọng lượng của Ma Đao giống như một ngọn núi nhỏ.

Ngay lúc này, giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Tiểu tử Kỳ, tăng tốc độ lên, ta phát hiện sự sống của đứa trẻ đó Dao Động đang suy yếu nhanh chóng, ta còn cảm nhận được hơi thở của trận pháp hiến tế, nếu ta đoán không nhầm thì đứa trẻ đó dường như đã bị coi là vật hiến tế.”

“Tại sao không hiến tế sớm, lại chọn thời điểm này.”

“Có lẽ là do sự xuất hiện của ngươi đã gây áp lực cho bên kia.”

Nghe vậy, Phong Kỳ bỏ qua lời than phiền trong lòng, dứt khoát tăng tốc độ chạy.

Hết chương 1601.

Chương 1602. Vật Hiến Tế

Một lúc lâu sau, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện tòa nhà trên không.

"Đứa trẻ sắp chết rồi!"

Nghe lời nhắc nhở của Ma Đao, Phong Kỳ tập trung toàn bộ sức mạnh, trong lúc chạy, hai tay cầm đao, chém về phía trước một nhát mạnh nhất:

"Phá cho ta, xe đầu kéo đâm!"

Ánh sáng đen tụ lại trên bề mặt Ma Đao, giống như một con Hắc Long há miệng, gầm lên vút lên không trung, lao về phía tòa nhà năng lượng.

…

Ánh đao đen mà Phong Kỳ vung ra không có mũi nhọn, mà giống như một ngọn núi nặng nề.

Ánh sáng đen xông thẳng lên trời, đánh thẳng vào tòa nhà năng lượng lơ lửng.Giống như quả trứng bị đập mạnh vào tường, ánh sáng đen ngưng tụ bỗng nhiên vỡ tan và lan rộng.

Nhưng tòa nhà năng lượng cũng bị ảnh hưởng, bắt đầu rung lắc dữ dội, cấu trúc năng lượng ổn định bên trong bắt đầu biến dạng.

Tòa nhà năng lượng này bắt đầu sụp đổ với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, những thứ được lưu trữ bên trong tòa nhà năng lượng rơi xuống hàng loạt theo sự sụp đổ của tòa nhà.

Trong đó có tế đàn và cô bé trên tế đàn.

Khi tòa nhà năng lượng hoàn toàn sụp đổ, những đường ống năng lượng vốn được kết nối với tòa nhà năng lượng giống như sợi dây căng chặt đột nhiên đứt, rung lắc và co lại về bốn phía.

Dưới quán tính, thân hình Phong Kỳ trượt thẳng về phía trước hơn hai mươi mét mới ổn định được.

Ngẩng đầu lên, hắn nhìn thấy ba bóng người hồn ma lơ lửng trên không trung.

Ánh mắt giao nhau, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Chưa đợi chúng ra tay trước, hắn đã xoay người, sau đó đột nhiên Triều Thiên chém một nhát vào không trung.

Nhát chém này như con rồng nhảy lên từ biển lớn để vồ mồi, tiếng nổ như tiếng gầm của rồng, ánh đao đen xông thẳng lên trời, hóa thành một lưỡi đao hình trăng lưỡi liềm lan rộng trên không trung.

Ba bóng người hồn ma vẫn giữ tư thế đứng tam giác tiếp xúc bằng lòng bàn tay, dường như trong thời gian ngắn không thể giải trừ trạng thái này, chỉ có thể trơ mắt nhìn ánh đao đen áp sát.

Ầm!

Ba bóng người đồng thời nổ tung, hóa thành những hạt mưa màu xanh rơi xuống.

Một loạt động tác này diễn ra như nước chảy mây trôi, Phong Kỳ làm xong tất cả những điều này vẫn giữ tư thế vung đao, thở hổn hển.

Sức mạnh của Ma Đao không cần phải bàn cãi.

Điểm yếu duy nhất là quá nặng, vung đao hết sức suýt nữa làm hắn đau lưng.

“Đây không phải là nhược điểm của ta, mà là nhược điểm của ngươi.”

Phong Kỳ:…

Lời nói này của Ma Đao thực sự đâm vào tim.

Hoàn toàn là nói vòng vo rằng thực lực của hắn quá yếu.

Đứng thẳng người, hắn lại vác Ma Đao lên vai phải, tầm mắt nhìn về phía trước.

Tòa nhà năng lượng đổ sập vẫn tiếp tục, giống như một bông hoa đang nở rộ, không ngừng phun ra những điểm sáng năng lượng về bốn phía.

Ở khu vực trung tâm phun năng lượng, một cô bé tóc xám đang cẩn thận nhìn hắn, trong mắt vừa có vẻ sợ hãi vừa có vẻ bối rối.

“Là cô bé đó sao?”

“Đúng vậy!”

Được Ma Đao khẳng định, Phong Kỳ tiến lên, đưa tay trái ra bế cô bé khỏi tòa nhà năng lượng đang sụp đổ.

“A.”

Lúc này, cô bé chỉ tay vào tòa nhà vẫn đang sụp đổ, vẻ mặt lo lắng.

Phong Kỳ tò mò, lập tức tiến lên hai bước đến vị trí cô bé chỉ, đá vỡ đống đổ nát của tòa nhà đang bị phong hóa, chỉ thấy bên dưới đống đổ nát của tòa nhà là một chiếc mũ rơm màu xám đã vỡ.

Nhận ra cô bé muốn chiếc mũ rơm này, Phong Kỳ đưa tay nhặt lên, ấn lên đầu cô bé.

Nhận được chiếc mũ rơm, biểu cảm của cô bé lập tức thả lỏng, không còn căng thẳng vung tay nữa.

“Có thể nói được không?” Lúc này, Phong Kỳ hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, cô bé vẫn giữ vẻ sợ hãi như vậy, không có ý trả lời.

Phong Kỳ liên tục chuyển đổi nhiều Lĩnh Vực ngôn ngữ để hỏi nhưng cô bé vẫn không trả lời, lúc nào cũng sợ hãi và bối rối.“Có lẽ đứa nhỏ này chưa từng được học kiến thức một cách có hệ thống, trông giống như vật tế được nuôi nhốt của vòng tròn sinh mệnh hồn ma, chúng coi trọng thứ gì đó trên người cô bé, căn bản sẽ không dạy cô bé học tập và trưởng thành một cách có hệ thống.”

Giả thiết của Ma Đao giống với suy nghĩ trong lòng hắn.

Bế cô bé lên, hắn vác Ma Đao tiếp tục bước về phía tây.

Tiếp theo, hắn dự định nhanh chóng rời khỏi Lĩnh Vực trường này.

Chiến tranh đã kết thúc, đại quân hồn ma sẽ nhanh chóng quay lại, đến lúc đó muốn đi sẽ khó.

Hắn tự tin có thể chống lại một nhóm sinh mệnh hồn ma nhưng đối mặt với đại quân hồn ma hùng hậu, hắn tự biết mình biết ta, lúc này lựa chọn tốt nhất chính là nhanh chóng rút lui.

Trên đường đi, cô bé luôn tỏ ra căng thẳng, ánh mắt hướng về phía tòa nhà năng lượng, trong mắt đầy vẻ bối rối.

Một cơn gió thổi qua, cô bé đưa tay ấn chặt chiếc mũ rơm trên đầu, cẩn thận nhìn Phong Kỳ.

…

Nửa năm sau.

Trước thác nước trong rừng núi.

Hết chương 1602.

Chương 1603. Luyện Tập Ma Đao

Dòng nước từ đỉnh núi đổ xuống, va chạm với dòng suối bên dưới phát ra tiếng ầm ầm, lúc này Phong Kỳ cởi trần, vung Ma Đao dưới thác nước.

Vung đao hai nghìn lần là nhiệm vụ hắn tự đặt ra cho mình mỗi ngày.

Đây cũng là một cách hắn luyện tập để nâng cao khả năng kiểm soát Ma Đao.

Chọn luyện tập dưới thác nước, áp lực do thác nước mang lại có thể hạn chế tốc độ và lực vung đao của hắn, là một phương tiện luyện tập hạn chế rất tốt.

Một lúc lâu sau, quá trình luyện tập vung đao kết thúc, Phong Kỳ bước ra khỏi dòng nước xiết.

Chỉ thấy trên tảng đá lớn màu đỏ trên dòng suối không xa, cô bé đội mũ rơm đang cầm một cây giáo dài bằng gỗ nhọn, đang đâm vào những con cá theo thác nước rơi xuống từ thượng nguồn.

Cô bé toàn tâm toàn ý trông rất căng thẳng nhưng ra tay lại vô cùng chính xác.

Trên tảng đá lớn dưới chân cô bé đã chất đầy cá.

Lúc này, cô bé phát hiện hắn bước ra khỏi thác nước, trên mặt lập tức nở nụ cười, há miệng gọi:

“Đại ca.”

Lúc này, Phong Kỳ gật đầu.

Đi đến trước đống cành cây đã chất thành đống trên bờ, Ma Đao khẽ run lên, một luồng đen từ mũi đao tràn ra rơi xuống, lập tức lửa trại bùng lên, cháy rừng rực.

Cô bé đi đến bên hắn, đổ đầy cá xuống đất.

Tiếp theo, Phong Kỳ nhặt một cành cây bên cạnh, lần lượt xiên cá từ miệng đến đuôi, đặt lên lửa trại nướng.

Cô bé ngoan ngoãn đứng bên cạnh hắn, ánh mắt sáng ngời nhìn chằm chằm vào ngọn lửa đang nhảy múa.

Lúc này, Phong Kỳ đưa tay xoa đầu cô bé, cô bé lập tức nở nụ cười ngốc nghếch:

“Đại ca, đói bụng rồi.”

Hơn nửa năm tiếp xúc, hắn đã dạy cô bé nói tiếng người, cũng để cô bé học cách suy nghĩ.

Nhưng hắn nuôi dưỡng cô bé, rõ ràng cần xác định một mối quan hệ tương hỗ, xưng hô là cha rõ ràng không phù hợp.

Nghĩ đến việc mình muốn thành lập một tổ chức tinh nhuệ, hắn dứt khoát để cô bé gọi mình là đại ca.

Bây giờ cô bé đã quen gọi hắn là đại ca.

Trên đường đi, hắn đã hỏi cô bé về thân phận và lý do tại sao lại trở thành vật tế của sinh mệnh hồn ma.

Đối với những câu hỏi này, cô bé tỏ ra rất bối rối.

Chỉ nói với hắn rằng, từ khi biết chuyện, cô bé đã ở trong thế giới đó.Lúc đó không có sinh mệnh hồn ma, chỉ có một bộ xương đội mũ rơm, toàn thân đầy vết thương ở bên cạnh cô bé.

Cũng không biết qua bao lâu, rất nhiều sinh mệnh hồn ma xuất hiện trong thế giới của cô bé, bắt đầu xây dựng tòa nhà năng lượng và giam cầm cô bé.

Những ngày sau đó, sinh mệnh hồn ma xây dựng một tòa tế đàn bên cạnh cô bé, thỉnh thoảng đến kích hoạt tế đàn, hút lấy sức mạnh trong cơ thể cô bé.

Những mô tả này đều là sau khi cô bé học được ngôn ngữ dưới sự chỉ dạy của hắn thì nói ra.

Ký ức của cô bé dường như không ngắn, tuổi tác có lẽ hơn mười tuổi nhưng trong quá trình trưởng thành, phần lớn thời gian đều ở trong trạng thái bối rối, luôn cô đơn một mình, thậm chí từng coi sinh mệnh hồn ma là người nhà.

Qua lời kể của cô bé, Phong Kỳ có thể đoán được đại khái về những gì cô bé đã trải qua.

Tình huống này có vẻ hơi giống với Mê Vụ Chi Chủ.

Vì cô bé mới là thổ dân của Lĩnh Vực trường đó, rõ ràng là đến từ Thông Thiên Lộ.

Trước khi bộ tộc di cư đến thế giới loài người, có lẽ đã gặp phải chiến binh Thông Thiên trên Thông Thiên Lộ, cuối cùng chỉ còn lại một chiến binh, mang theo cô bé khi còn là trẻ sơ sinh vào thế giới loài người.

Nhưng vì vết thương quá nặng nên không thể cứu chữa nên chiến binh mang theo cô bé đến thế giới loài người cuối cùng vẫn chết, còn cô bé thì lớn lên một mình trong Lĩnh Vực trường đó.

Còn về việc tại sao cô bé khi còn là trẻ sơ sinh không có ai chăm sóc mà vẫn có thể sống, Phong Kỳ lại không thấy lạ.

Hậu duệ của Sinh Vật Trận Địa, đặc biệt là hậu duệ của chủng tộc tiềm năng, bẩm sinh đã có thể chất cực kỳ mạnh mẽ, không giống với thể chất yếu ớt của nhân tộc, khi còn là trẻ sơ sinh, chúng có thể dựa vào bản năng để hành động.

Theo lời kể của cô bé, khi đói, cô bé sẽ đi ăn hoa khắp nơi trên núi, luôn lấy đó làm thức ăn.

Còn về lý do tại sao sinh mệnh hồn ma lại đến.

Vấn đề này cũng rất dễ phân tích, việc di cư của các chủng tộc trong thế giới Lĩnh Vực giống như một truyền thống.

Khi bộ tộc gặp phải sự xâm lược khó có thể chống lại, để bảo tồn ngọn lửa truyền thừa của bộ tộc, những thành viên còn sống sót sẽ chọn cách đi xa.

Có lẽ sinh mệnh hồn ma là một thế lực chủng tộc bị kẻ xâm lược đánh bại, sau khi rời khỏi Lĩnh Vực trường của bộ tộc thì lang thang bên ngoài.

Chỉ là may mắn, trên đường di cư, họ tìm thấy Lĩnh Vực trường không có người kiểm soát mà cô bé đang ở nên đã chọn định cư ở đó.

Lúc này, sinh mệnh hồn ma phát hiện ra thể chất đặc biệt của cô bé, vì vậy muốn lợi dụng một số thủ đoạn đặc biệt để hút lấy sức mạnh trong cơ thể cô bé.

Hết chương 1603.

Chương 1604. Thác Nước

Nhưng đây chỉ là Phong Kỳ dựa vào những gì mình thấy, cùng với những thông tin rời rạc mà cô bé cung cấp để ghép lại thành suy đoán.

Sự thật cụ thể đã theo cái chết của chủ nhân bộ xương đó mà bị chôn vùi hoàn toàn trong lịch sử.

Ngọn lửa trại nhảy múa, gỗ bị đốt cháy phát ra tiếng "Lách tách."

Phong Kỳ đưa con cá nướng chín tới trước mặt cô bé:

"Tiểu U, ăn đi."

Tiểu U là cái tên mà Phong Kỳ đặt cho cô bé.

Bởi vì cô bé là đứa trẻ mà hắn nhặt được trong Lĩnh Vực trường của sinh mệnh hồn ma.

"Khụ… cướp được."

Phong Kỳ:…

Tổng cộng có ba mươi tám con cá nướng, không lâu sau đã bị Phong Kỳ và Tiểu U ăn hết.

Ăn xong bữa trưa, Phong Kỳ đi đến bên hồ, bắt đầu gội đầu cho Tiểu U.Tiểu U ngoan ngoãn cúi đầu, nhìn hình ảnh phản chiếu của mình trong nước, cảm thấy những gì mình trải qua trong hơn nửa năm qua như một giấc mơ.

Nỗi đau đớn ngày đêm biến mất, sự cô đơn vô tận biến mất, bên cạnh cô bé… đã có người bầu bạn.

Cảm giác này rất kỳ diệu, khiến trong lòng cô bé nảy sinh cảm giác đồng nhất mãnh liệt.

Lúc này, cô bé quay đầu nhìn Phong Kỳ phía sau:

“Đại ca!”

“Sao vậy.”

“Gọi đại ca một tiếng.”

“Ồ, quay lại đi, tóc vẫn chưa gội xong đâu.”

“Vâng, đại ca.” Nói rồi, Tiểu U ngoan ngoãn quay đầu lại.

Trong lúc gội đầu cho Tiểu U, Phong Kỳ vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề.

Hắn phải bồi dưỡng Tiểu U như thế nào để cô bé trưởng thành.

Về năng lực thiên phú của Tiểu U, hắn đã có chút hiểu biết.

Trong cơ thể Tiểu U có một lõi năng lượng màu xanh lục, lõi năng lượng này có tính dẻo dai cực mạnh, là một loại năng lượng có chất lượng rất cao.

Nhưng vấn đề là hắn không có công pháp tu luyện phù hợp để đẩy nhanh quá trình trưởng thành của Tiểu U.

Hắn đã nghĩ đến việc sử dụng Huyết Luyện Công Pháp do Mê Vụ Chi Chủ nghiên cứu nhưng trong quá trình thử nghiệm, cơ thể Tiểu U lại có phản ứng bài xích, nếu cưỡng ép tu luyện chỉ khiến cơ thể cô bé bị tổn thương.

Có thể thấy cấu tạo cơ thể của Tiểu U không phù hợp với hướng phát triển thể tu.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Ma Đao đã đưa ra một số hướng tham khảo.

Ma Đao từng có rất nhiều người cầm đao và nô đao, tiếp xúc với rất nhiều hệ thống tu luyện, trong đó có pháp môn phát triển của linh tu.

Giai đoạn hiện tại, Tiểu U chính là lấy những pháp môn tu luyện này làm nền tảng.

Nhưng những pháp môn này cũng chỉ có thể miễn cưỡng thích ứng với Tiểu U.

Thực ra hắn cũng đã nghĩ đến việc lặp lại cách bồi dưỡng Trương Đạo Văn của tuyến hy sinh trước đây, thông qua việc dạy kiến thức học tu luyện để Tiểu U tự tìm ra con đường tu luyện phù hợp với mình.

Nhưng tình hình của Tiểu U lại khác với Trương Đạo Văn.

Trương Đạo Văn thông minh từ nhỏ, học gì cũng có thể suy ra điều khác nhưng Tiểu U rõ ràng không phải vậy.

Tiểu U có thái độ học tập cực kỳ kém, thường xuyên ngẩn người, mơ màng trong lúc học, đến khi bị hỏi mới ngẩng đầu lên một cách mơ hồ, nói một câu:

"Đại ca, đại ca gọi em sao?"

Độ khó trong việc bồi dưỡng Tiểu U còn vượt xa Trương Đạo Văn.

Rửa mặt xong, hắn bắt đầu tiếp tục dạy Tiểu U học kiến thức cơ bản về hệ thống tu luyện.

Mới đầu mười phút, biểu cảm của Tiểu U rất nghiêm túc, sau đó tầm mắt bắt đầu đảo qua đảo lại, cuối cùng ánh mắt trở nên đờ đẫn, tiến vào trạng thái mơ màng.

Hiệu quả học tập như vậy cực kỳ thấp, Phong Kỳ bất đắc dĩ chỉ có thể nhắc nhở thỉnh thoảng.

Hai người lại ở dưới thác nước thêm ba tháng nữa.

Ngay vào ngày Phong Kỳ chuẩn bị tiếp tục lên đường, hắn đột nhiên phát hiện cả hai tay Tiểu U đều tỏa ra sương mù năng lượng màu xanh lục.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của hắn, Tiểu U giơ cả hai tay lên, điều khiển một luồng sương mù màu xanh lục bao quanh cơ thể.

Khi hắn tiến lại gần, Tiểu U dường như bị giật mình, luồng sương mù màu xanh lục mà cô bé tỏa ra đột nhiên tan biến.

"Tiểu U, chuyện gì vậy?"

Đối mặt với câu hỏi, Tiểu U gãi đầu:

"Đại ca, em phát hiện trong đầu mình dường như có thêm rất nhiều thứ, bên trong có cả cách điều khiển năng lượng trong cơ thể."

Nghe xong lời này, trong lòng Phong Kỳ chấn động.

Lúc này, tiếng cười của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:"Nếu ta đoán không nhầm, tộc nhân cuối cùng của bộ tộc Tiểu U trước khi chết đã nhận ra rằng truyền thừa của bộ tộc sẽ biến mất theo cái chết của mình, vì vậy đã nén phần truyền thừa này vào sâu trong ký ức của Tiểu U, thời gian tĩnh dưỡng này, cơ thể Tiểu U dần hồi phục, khiến truyền thừa bắt đầu được giải phong và hồi sinh."

"Nói như vậy, Tiểu U đã có được phương thức tu luyện phù hợp rồi sao?"

"Đúng vậy."

Nghe lời giải thích của Ma Đao, tâm trạng Phong Kỳ kích động, lập tức bắt đầu hỏi Tiểu U, thông tin trong đầu cô bé cuối cùng là gì.

Lời giải thích của Tiểu U đã chứng thực cho phỏng đoán của Ma Đao.

Hết chương 1604.

Chương 1605. Năng Lực Tiểu U

Phong Kỳ vốn định lên đường nhưng quyết định tiếp tục ở lại bên bờ suối thác nước một thời gian, để Tiểu U hiểu sâu hơn về năng lực của mình.

Năng lượng có tính dẻo dai cực mạnh trong cơ thể Tiểu U trong những ngày tiếp theo dần dần thể hiện được sức mạnh của nó.

Năng lượng này giống như những sợi tơ có thể đan thành vật thể năng lượng.

Quần áo, giày dép, vũ khí… những vật thể năng lượng mà Tiểu U đan thành đều mang theo thuộc tính đặc biệt, cấu tạo bên trong cực kỳ phức tạp.

Kiến thức trong đầu Tiểu U giống như những bản thiết kế chế tạo.

Những ngày tiếp theo, Tiểu U tự làm cho mình một chiếc váy tím nhỏ và một đôi giày.

Mặc dù là cấu tạo năng lượng nhưng độ ổn định rất cao, không dễ bị phá hủy.

Quan trọng hơn, vật thể năng lượng có nhiều đặc tính, ví dụ như chiếc váy tím nhỏ có tác dụng tự động bảo vệ, khi có ngoại lực tấn công sẽ tự động tạo ra một lớp lá chắn năng lượng, chống lại sự tấn công.

Đôi giày đó, bên trong được khắc một bộ trận pháp phức tạp, có thể giảm đáng kể trọng lượng của bản thân, chủ động

kích hoạt bằng ý thức còn có thể thúc đẩy cơ thể bay một quãng ngắn trong thời gian ngắn.

Đây chỉ là kiến thức đan năng lượng sơ cấp nhất trong đầu Tiểu U.

Còn rất nhiều bản thiết kế chế tạo cao cấp chưa được khai thác đang chờ Tiểu U nắm bắt.

Điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng mình đã nhặt được một kho báu, thậm chí có thể nói là một kho vũ khí trang bị.

Trong những ngày tự học, tính cách của Tiểu U cũng dần trở nên cởi mở hơn.

Hôm nay, buổi huấn luyện dưới thác nước đã kết thúc.

Khi Phong Kỳ vác Ma Đao đi ra khỏi thác nước, hắn phát hiện Tiểu U đang đứng trên tảng đá lớn không xa, trên mặt đeo thêm một chiếc Mặt Nạ màu trắng, trên Mặt Nạ vẽ hình bông hoa màu đỏ giống như hoa bỉ ngạn.

Chỉ thấy Tiểu U giơ tay lên, mười ngón tay hiện ra những sợi tơ năng lượng, vung tay một cái, những sợi tơ năng lượng đan xen vào nhau trên không trung, đan thành một con bướm chỉ bằng năng lượng, vung tay lần nữa, con bướm vỗ cánh bay về phía trước.

“Ha!”

Lúc này, Tiểu U đưa tay ấn về phía trước, lập tức những con bướm có thể tạo ra đều nổ tung, gợn sóng năng lượng dâng lên khiến Tiểu U bị hất tung ra ngoài.

Nhưng Tiểu U không ngã xuống, thân hình bay ngược một đoạn rồi đột nhiên lơ lửng giữa không trung.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ kinh ngạc trong lòng, lập tức lên tiếng hỏi:

“Tiểu U, sao con lại biết bay rồi?”

“Đại ca, chiếc Mặt Nạ mà em mới chế tạo có chức năng bay.”

“Giỏi!”

Nghe lời khen ngợi, Tiểu U ngượng ngùng gãi đầu:

“Đại ca, em có thể giúp anh không?”

“Chưa đủ, tiếp tục cố gắng.“Trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ, nhận ra rằng sự trưởng thành của Tiểu U đã chính thức bắt đầu.

“Vâng, đại ca!” Tiểu U đứng thẳng người giữa không trung, chào hắn.

….

Trên vùng đất hoang vu.

Phong Kỳ vác Ma Đao chạy về phía trước, mồ hôi không ngừng chảy xuống từ trán nhưng hơi thở của hắn vẫn giữ nhịp ổn định, không bị ảnh hưởng bởi sự mệt mỏi phản hồi từ cơ thể.

Dưới sự huấn luyện cường độ cao, Ma Đao liên tục truyền năng lượng máu thịt vào cơ thể hắn.

Thể lực bị vắt kiệt liên tục đồng thời cũng nhanh chóng hấp thụ năng lượng để tự phục hồi, giống như rèn một khối thép, cơ thể được tôi luyện và nâng cao theo cách này.

Phía sau Phong Kỳ, Tiểu U mặc váy tím, đeo Mặt Nạ màu trắng lơ lửng theo.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ dừng chạy, chống Ma Đao xuống đất thở hổn hển, lúc này Tiểu U vung tay, bay đến trước mặt hắn, chỉ thấy trong tay cô bé xuất hiện một chiếc quạt, bắt đầu dùng sức quạt:

Lập tức hơi nước xung quanh ngưng tụ về phía chiếc quạt, sau đó được chiếc quạt thổi về phía Phong Kỳ.

Rất nhanh, Phong Kỳ bị bao phủ bởi hơi nước lan tỏa, nhiệt độ cơ thể bắt đầu giảm nhanh.

"Đại ca, uống nước."

Lúc này Tiểu U đưa tay vỗ về phía trước, lập tức hơi nước lan tỏa bắt đầu tụ về lòng bàn tay cô bé, tụ thành một quả cầu nước xoay tròn.

Mở miệng uống quả cầu nước mà Tiểu U đưa đến bên miệng, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện, bên trong quả cầu nước này thực sự cũng chứa linh khí.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng một luồng mát lạnh lan tỏa trong cơ thể, giảm bớt cảm giác mệt mỏi của cơ thể.

Nhìn chiếc quạt màu xám trong tay Tiểu U, hắn nhận ra rằng Tiểu U dường như lại có "Đồ chơi" mới.

Kể từ khi Tiểu U kích hoạt ký ức truyền thừa trong cơ thể, những món đồ chơi mới của cô bé liên tục ra đời.

Khả năng thiên phú của chủng tộc Tiểu U cực kỳ đặc biệt.

Trong cơ thể cô bé có một lõi năng lượng có tính dẻo dai cực mạnh, lõi này tương đương với trái tim của Tiểu U, linh khí mà cô bé hấp thụ từ bên ngoài đều sẽ đi vào lõi năng lượng này, sau khi được tinh chế chuyển hóa sẽ trở thành một phần của lõi năng lượng.

Khi cần, Tiểu U có thể trích xuất sức mạnh của lõi năng lượng, dùng để đan kết cấu tạo thực thể năng lượng.

Hết chương 1605.

Chương 1606. Thực Thể Năng Lượng

Những thực thể năng lượng này không phải là trong suốt.

Ngoài bề mặt phát sáng, về ngoại hình thực ra không có gì khác biệt so với vật thể thực.

Nhưng cấu tạo bên trong của những vật thể năng lượng này lại phức tạp, tinh vi như thiết bị máy móc và đều là cấu trúc ổn định, không có đặc tính dễ sụp đổ, dễ tiêu tán của các năng lượng khác.

Điều khiến Phong Kỳ kinh ngạc nhất là, những vật thể năng lượng này thậm chí còn có thể tự động hút linh khí từ không khí, để duy trì sự tiêu hao của bản thân sau khi được kích hoạt, duy trì sự ổn định.

Cùng với sự triển khai dần dần của ký ức truyền thừa trong đầu, sự trưởng thành của Tiểu U vẫn đang tiến triển nhanh chóng.

Bây giờ chỉ có sự tăng trưởng sức mạnh bản thân của Tiểu U mới hạn chế cô bé, dẫn đến việc các kỹ thuật cấu tạo phức tạp tinh vi hơn trong đầu không thể sử dụng được.

Theo mô tả của Tiểu U, kỹ thuật đan năng lượng trong đầu cô bé được chia thành ba cấp bậc.

Ba cấp bậc này có sự khác biệt rõ ràng.

Tiểu U hiện đang nắm vững giai đoạn đầu tiên của kỹ thuật đan năng lượng.Tức là tạo ra vật thể năng lượng, khiến nó duy trì sự ổn định đồng thời sở hữu đặc tính chức năng.

Quá trình này cần tạo ra một quỹ đạo cấu trúc vận hành hoàn toàn mới bên trong thực thể năng lượng, ban cho cấu trúc tổng thể động lực.

Giai đoạn thứ hai là sự kết hợp sử dụng thực thể năng lượng.

Nếu nói giai đoạn đầu tiên là tạo ra thực thể năng lượng đơn lẻ thì giai đoạn thứ hai chính là cấu trúc kết hợp.

Giống như lắp ráp một động cơ bên trong thực thể năng lượng, cần rất nhiều bộ phận cấu trúc năng lượng, quá trình cực kỳ phức tạp nhưng hiệu quả mà thực thể năng lượng mang lại sau khi lắp ráp hoàn thành cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Giai đoạn thứ ba, Tiểu U cũng không thể giải mã kiến thức về phương diện này.

Chỉ nói rằng giai đoạn này của việc đan Linh Năng sẽ liên quan đến việc tạo ra sự sống Linh Năng.

Thông tin trong ký ức truyền thừa cũng đang trong giai đoạn thăm dò, không có kiến thức chi tiết hoàn chỉnh.

Về vấn đề này, Phong Kỳ đoán rằng giai đoạn thứ ba này hẳn là cây kỹ năng mà tộc nhân của Tiểu U đang thắp sáng, hoặc là con đường hệ thống mới đang được khai phá.

Nhưng để thực sự nắm vững kiến thức về phương diện này, còn một chặng đường rất dài phải đi.

Đây cũng là lý do Tiểu U không thể giải mã kiến thức giai đoạn thứ ba, bởi vì tộc nhân của cô bé cũng chưa nắm vững phần kiến thức này.

Nhưng hắn lại có chút kinh ngạc trước tham vọng của tộc nhân Tiểu U.

Bọn họ thực sự muốn tạo ra sự sống, điều này phức tạp hơn nhiều so với kỹ thuật thay đổi cấu tạo cơ thể, chuyển hóa

thành thể Linh Năng của tộc Linh Năng.

Nhưng tộc Linh Năng đã biến ý tưởng thành hiện thực từ lâu, còn tộc nhân của Tiểu U lại chết yểu trong quá trình trưởng thành.

Chỉ có thể nói là số phận vô thường, không ít tộc đàn Lĩnh Vực có những ý tưởng vĩ đại nhưng cuối cùng chỉ có số ít thực sự có thể trỗi dậy.

Nghĩ đến chuyện này, sau khi nghỉ ngơi một lát, Phong Kỳ vác Ma Đao, dẫn Tiểu U tiếp tục đi bộ.

Hắn có linh cảm, mình đã không còn xa ngày giải phong tầng thứ hai của Ma Đao nữa.

Đến lúc đó, sức chiến đấu của Ma Đao lại có sự gia tăng đáng kể.

Ma Đao có trọng lượng tăng đáng kể, một đòn đánh thường tùy ý cũng sẽ có sức sát thương khủng khiếp.

Trong không gian Lĩnh Vực hoang vu, cát bụi mịt mù.

Trên đường đi, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ về cách bồi dưỡng tương lai cho Tiểu U.

Trước đây, Phong Kỳ cũng đã từng nghĩ đến vấn đề này.

Ban đầu hắn nghĩ rằng, Tiểu U có thể đi theo con đường pháp sư.

Dựa vào khả năng thiên phú để đan kết các loại thực thể năng lượng có sức sát thương, tiến hành oanh tạc diện rộng vào kẻ địch.

Nhưng sau đó hắn phát hiện ra rằng Tiểu U dường như phù hợp hơn với con đường thích khách.

Những thực thể năng lượng có thể nổ tung hoàn toàn có thể được chế tạo thành những đạo cụ tương tự như ám khí, thông

qua việc ném chính xác để khóa mục tiêu, sau khi trúng đích sẽ phát nổ ngay lập tức, tạo ra hiệu ứng nhiệt độ cao, xé rách, đốt cháy, đóng băng, v.v.

Còn Tiểu U có thể dựa vào trang bị năng lượng toàn thân để ẩn núp ở phía sau, thông qua các hiệu ứng trang bị như bay, dịch chuyển, bảo vệ để chống lại kẻ địch.

Sau khi đưa ra quyết định, hắn đã tiến hành huấn luyện ném cho Tiểu U.

Nhưng khả năng học tập và thái độ học tập của Tiểu U cực kỳ kém, ngẩn người, nhìn trái ngó phải, buồn ngủ, mơ màng… Điều này khiến Phong Kỳ thực sự đau đầu.

So sánh ra thì tính cách của Trương Đạo Văn quả thực là hình mẫu của một học sinh ba tốt.

Rõ ràng là phải nghĩ cách giải quyết vấn đề này.Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ vẫn luôn suy nghĩ về vấn đề này.

Cho đến một ngày, Tiểu U tự mình mang đến cho hắn một bất ngờ.

Hết chương 1606.

Chương 1607. Phát Triển Nhân Tộc

Hôm đó, khi Phong Kỳ một lần nữa thảo luận về phong cách chiến đấu với Tiểu U, Tiểu U kéo Mặt Nạ lên đỉnh đầu, nở một nụ cười ngọt ngào:

"Đại ca, em biết cách chiến đấu rồi."

Trước câu hỏi của Phong Kỳ, Tiểu U nói rằng khi xem lại ký ức truyền thừa, cô bé đã thấy cách chiến đấu của tộc nhân.

Tất cả những tộc nhân đã nắm vững năng lực giai đoạn hai đều sẽ lắp ráp một chiến binh năng lượng của riêng mình.

Trước câu hỏi tiếp theo của hắn, Tiểu U đã giải thích chi tiết về đặc điểm của chiến binh năng lượng.

Nghe Tiểu U kể, Phong Kỳ chợt nghĩ đến thuật điều khiển rối của Ngân Nguyệt Tộc.

Điểm khác biệt là, Tiểu U điều khiển chiến binh rối hoàn toàn được ghép lại từ thực thể năng lượng, trong quá trình đó, Tiểu U có thể điều khiển chính xác chiến binh năng lượng thông qua những sợi tơ năng lượng phát ra từ mười ngón tay.

Khi cần thiết, Tiểu U còn có thể kích nổ chiến binh năng lượng bất cứ lúc nào để tấn công diện rộng.

Thậm chí, chiến binh năng lượng còn có thể tồn tại như một cỗ máy giáp, bảo vệ Tiểu U ở bên trong, Tiểu U cũng có thể điều khiển chiến binh năng lượng chiến đấu với kẻ địch ở bên trong, không cần phải trực tiếp đối mặt với đòn tấn công của kẻ địch.

Bây giờ nghĩ lại, nỗi lo lắng của hắn hoàn toàn là thừa.

Tộc nhân của Tiểu U đã sớm phát triển chi tiết kỹ thuật đan kết năng lượng, trong đó bao gồm cả cách sử dụng thiên phú của chủng tộc để chiến đấu với kẻ địch, hắn căn bản không cần phải vạch ra con đường tương lai cho Tiểu U.

Chỉ cần lĩnh hội được kiến thức trong ký ức truyền thừa trong đầu, Tiểu U sẽ có được sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ.

Phong Kỳ rất mong chờ vào tương lai của Tiểu U.

Hai năm sau.

Hắn đã đi được bao xa, còn cách đích đến bao xa, Phong Kỳ hoàn toàn không biết.

Hắn cùng Tiểu U kết bạn đồng hành, đi qua từng Lĩnh Vực kỳ lạ, cùng nhau chiến đấu, cũng từng cùng nhau chạy trốn.

Khi gặp phải kẻ địch không thể chiến thắng, Phong Kỳ đều sẽ dứt khoát vác Ma Đao lên, hô lên một tiếng:

"Tiểu U, chạy trốn."

Tiểu U sẽ rất quen thuộc mà hét lớn một tiếng:

"Được, đại ca."

Sau đó đuổi theo bóng lưng của Phong Kỳ, lơ lửng trên không tăng tốc độ bay.

Trên hành trình rèn luyện, bọn họ cũng từng gặp phải thất bại, từng có một lần hắn bị thương nặng, năng lượng huyết nhục trong Ma Đao đã cạn kiệt, không thể giúp hắn chữa thương.

Khiến hắn rơi vào hôn mê.

Lúc này, Tiểu U đã kéo hắn bay ba ngày ba đêm, cuối cùng mới tìm được một khu vực an toàn rồi mới dừng lại.

Đợi đến khi Phong Kỳ tỉnh lại, Tiểu U đã rơi vào hôn mê, kiểm tra thì phát hiện năng lượng trong cơ thể cô bé đã cạn kiệt vì tiêu hao quá độ.

Cùng nhau đồng hành một chặng đường, trên hành trình vừa có ấm áp, cũng có nhiều khoảnh khắc bi thảm.

Ví dụ như có một lần bọn họ xông vào một Lĩnh Vực cực hàn, nhiệt độ bên trong cực thấp, hắn và Tiểu U vẫn cố chấp đi sâu vào.

Kết quả là Lĩnh Vực này vừa vặn xảy ra thiên tai tự nhiên.

Một cơn bão cực hàn bao vây bọn họ, bọn họ co ro trong một góc của cơn bão, dựa vào nhau, răng va vào nhau lập cập, bị đông cứng thành những chú chó ngốc.

May mắn là cơn bão cực hàn đến nhanh, đi cũng nhanh, khiến bọn họ may mắn sống sót.

Còn có một lần, bọn họ bị mắc kẹt trong một Lĩnh Vực mê cung, không tìm được lối ra.Đi bộ mấy tháng, thức ăn mang theo đã hết sạch.

Lúc này, năng lượng tích trữ trong Ma Đao cũng đã cạn kiệt, bọn họ dường như sắp chết đói trong Lĩnh Vực này.

Trong thời gian này, Tiểu U đã nói một câu khiến Phong Kỳ vừa buồn cười vừa bất lực.

Cô bé nói:

“Đại ca, có cần ăn em không?”

Lúc đó thấy Tiểu U nghiêm túc nói ra câu này, Phong Kỳ vừa buồn cười vừa bất lực, sau đó vỗ mạnh vào gáy Tiểu U một cái, cười mắng một câu:

“Thịt trên người em ít ỏi như vậy, ăn không no đâu.”

Tính cách ngốc nghếch của Tiểu U khác với Giác Hút.

Giác Hút là do bị thương nặng cộng với Phù Văn Tinh Thạch vỡ nát khiến ý thức mơ hồ, tan biến, không thể giao tiếp bình thường, chỉ có thể dựa vào bản năng để hành động.

Trong tình huống bình thường, Giác Hút rất thông minh, hoạt bát.

Nhưng Tiểu U thì ngốc nghếch bẩm sinh, suy nghĩ vấn đề luôn chậm một nhịp, còn rất dễ rơi vào trạng thái mơ màng, thỉnh thoảng phấn khích tinh thần, phát ra tiếng gọi "Đại ca", hỏi cô bé có chuyện gì, cô bé luôn trả lời một câu:

"Không có gì, chỉ muốn gọi anh một tiếng."

Gần ba năm chung sống, hắn còn phát hiện ra một điều.

Cơ thể của Tiểu U dường như chậm phát triển hơn so với Trương Đạo Văn.

Chỉ xét về tiềm lực huyết mạch, Tiểu U rõ ràng kém xa Trương Đạo Văn nhưng xét về tốc độ phát triển cơ thể của Tiểu U, dường như Tiểu U có tuổi thọ tự nhiên vượt xa Trương Đạo Văn.

Điều này khiến Phong Kỳ không khỏi tò mò không biết Tiểu U 1500 năm sau sẽ như thế nào.

Hết chương 1607.

Chương 1608. Hỗn Loạn Chiến Trường

Hành trình vẫn tiếp tục, không biết đến bao giờ mới có thể thoát khỏi khu vực dày đặc của Lĩnh Vực, trong lòng Phong Kỳ hoàn toàn không có đáy.

Nơi này không có tín hiệu, Lĩnh Vực thông thiên triệt địa càng không có đường tắt.

Chỉ có thể vượt qua từng cái một.

Diện tích không gian bên trong mỗi Lĩnh Vực trên đường đi đều khác nhau, có những Lĩnh Vực muốn đi ra ngoài cần mất vài tháng, thậm chí lâu hơn, khoảng cách đến đích tưởng tượng là bao xa hoàn toàn là ẩn số.

Hôm nay, Phong Kỳ và Tiểu U đến một Lĩnh Vực mới.

Trong không khí của Lĩnh Vực này trôi nổi những hạt màu đen có thể nhìn thấy rõ ràng, trong không khí có mùi hăng, giống như mùi lưu huỳnh.

Đi sâu vào Lĩnh Vực này, hắn phát hiện ra rằng Lĩnh Vực này khắp nơi đều là hố trời.

Có thể thấy rõ những hố trời này có dấu vết bị khai thác bằng ngoại lực.

Có thể thấy Lĩnh Vực này có nguồn tài nguyên Linh Khoáng cực kỳ phong phú.

Đi dọc đường, Phong Kỳ bắt đầu hứng thú với Lĩnh Vực này.

Đây đều là khu mỏ lộ thiên, nếu có thể để Tinh Thành có được Lĩnh Vực này thì sẽ có sự trợ giúp đáng kể cho việc xây dựng và nâng cao sức mạnh tổng hợp của Tinh Thành.

Nhưng hắn cũng chỉ nghĩ vậy thôi.

Lĩnh Vực này cách Tinh Thành mười vạn tám nghìn dặm, để xây dựng một con đường chính kết nối với Lĩnh Vực này, Tinh Thành cần phải san bằng không biết bao nhiêu Lĩnh Vực, mới có thể thông đường.

Với sức chiến đấu hiện tại của loài người, muốn làm được điều này còn khó hơn cả lên trời.

"Đại ca, hôi quá."

Lúc này, Tiểu U lơ lửng bên cạnh hắn phát ra tiếng kêu khó chịu.

"Nhịn đi."

"Vâng, đại ca."

Tiếp tục đi về phía trước một đoạn, giọng nói già nua của Ma Đao đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

"Tiểu tử Kỳ, ta phát hiện ra một tên nhóc có tiềm năng, có hứng thú không?"Ban đầu không định nán lại đây lâu nhưng khi nghe thấy lời này, Phong Kỳ bỗng thấy hứng thú, lập tức lên tiếng:

"Đao ca, chỉ đường."

Dưới sự chỉ dẫn của Ma Đao, Phong Kỳ và Tiểu U bắt đầu tiến về hướng có sinh mệnh tiềm năng.

Hành trình hơn hai năm, cuối cùng hắn cũng tìm lại được một tên nhóc có tiềm năng.

Cơ hội như vậy, hắn sao có thể bỏ qua.

Một lúc sau, bóng dáng Phong Kỳ và Tiểu U xuất hiện ở một khu mỏ.

Khu mỏ này giống như một hố trời khổng lồ, Linh Khoáng trên bề mặt đã bị đào hết, phía dưới cùng có một hang mỏ sâu không thấy đáy, nghiêng xuống phía trong.

Lúc này, ở lối vào hang mỏ, liên tục có những bóng người trần truồng, thân hình tiều tụy cùng nhau đẩy những chiếc xe mỏ lớn nặng nề từ dưới lòng đất lên, sau đó đổ quặng ra một góc bên ngoài hang mỏ.

Ánh mắt đảo sang một bên, hắn phát hiện ra rằng bên cạnh những ngọn núi Linh Khoáng chất đống, Lời Tự Thuật có hai tên lính canh.

Chúng cao hơn ba mét, toàn thân da đỏ au, mặc trên người bộ chiến giáp cực kỳ tinh xảo, vũ khí hình rìu chiến trong tay càng không tầm thường, có thể mơ hồ nhìn thấy linh quang lóe lên trên bề mặt vũ khí, giống như đang tự động nuốt các hạt linh khí trôi nổi trong không khí.

Có thể thấy, thế lực kiểm soát Lĩnh Vực này có kỹ thuật rèn đúc cực kỳ tinh trạm.

Đứng ở mép hố trời nhìn xuống phía dưới, Phong Kỳ phân tích và cho rằng sinh mệnh tiềm năng mà hắn đang tìm kiếm nằm ở trong hang mỏ dưới đáy khu mỏ này.

Có lẽ là bị bắt vào hang mỏ cùng với tộc nhân để trở thành nô lệ trong khu mỏ.

Cũng có khả năng tên nhóc này được sinh ra ở dưới lòng đất của khu mỏ này.

Nhưng dù là trường hợp nào thì đối với tên nhóc còn nhỏ tuổi này đều là tin dữ không thể cưỡng lại được.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tên nhóc này sẽ sống cả đời dưới lòng đất.

Tiềm năng phát triển của bản thân cũng sẽ trở nên ảm đạm vì không có hệ thống phát triển tương ứng hoặc không có tài nguyên tu luyện.

Nếu không có hắn đến, cuộc đời của tên nhóc này hẳn sẽ không có gì gợn sóng.

Nhưng đã có duyên gặp gỡ, Phong Kỳ quyết định sẽ đưa tên nhóc này đi, đích thân bồi dưỡng thành tài.

"Đại ca, có cần ra tay không?" Lúc này, Tiểu U ở bên cạnh vung nắm đấm về phía hai tên lính canh khu mỏ ở xa xa.

"Chính ngươi ra tay?"

"Vâng, đại ca, đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ."

Tiểu U quả quyết đáp lời, nói xong định bay về phía hai tên lính canh.

Phong Kỳ thấy vậy, vội vàng đưa tay túm lấy đầu Tiểu U, kéo mạnh xuống, giọng bất lực nói:

"Ngươi tự tin ở đâu mà cho rằng mình có thể chống lại hai tên lính canh này."

Tiểu U sửng sốt, chìm vào suy tư, sau đó rất nghiêm túc nói:

"Đại ca cho tự tin."

"Đại ca bảo ngươi ăn cứt, ngươi ăn không?"

"Ăn!"

….

Muốn vào được hang động dưới lòng đất, trước tiên phải giải quyết hai tên lính canh đóng ở bên ngoài hang mỏ.

Lúc này, Phong Kỳ nhắm mắt lại.

Tốc độ vận hành ý thức đột nhiên tăng nhanh, ý thức như một tấm lưới lớn trải ra nhanh chóng lan về phía trước.

Hết chương 1608.

Chương 1609. Thách Thức Mới

Đây là cảm nhận huyết nhục mà Lão Mê đã dạy trước đây, có thể thông qua cường độ khí huyết để phán đoán đại khái thực lực của sinh vật hệ huyết nhục, độ chính xác cực cao.

Nhưng đối với sinh mệnh hệ nguyên tố thì không có hiệu quả.Lúc này, hai tên lính canh dưới sự cảm nhận ý thức của hắn giống như hai ngọn lửa đang cháy dữ dội.

Sau khi xác định sơ bộ chiến lực của hai tên lính canh, Phong Kỳ biết rằng tiếp theo sẽ là một trận chiến ác liệt.

Sức mạnh huyết nhục của hai tên lính canh không yếu hơn hắn bao nhiêu, nếu còn nắm giữ thiên phú chủng tộc đặc biệt, có lẽ hắn sẽ phải bỏ mạng ở đây.

Đây là một thách thức đối với Phong Kỳ.

Nhưng sau nhiều năm lặn lội, hắn đã trải qua vô số thử thách sinh tử, trong lòng tự nhiên không sợ hãi.

Đây chỉ là chuyện nhỏ:

“Tiểu U, đừng đi theo, sẽ chết đấy.”

Nói xong, hắn nhảy thẳng xuống hang mỏ.

“Đại ca.” Lúc này, Tiểu U kinh hô.

Bóng dáng rơi xuống của Phong Kỳ nhanh chóng thu hút sự chú ý của hai tên lính canh, chưa kịp để Phong Kỳ tiếp đất, ánh mắt lạnh lẽo của chúng đã bắn tới như những mũi tên sắc nhọn.

Hai bóng người lúc này rung chuyển, kéo theo hai bóng người nhanh chóng áp sát, chiến phủ trong tay lóe lên tia điện, bổ thẳng xuống.

Đối mặt với thế công bất ngờ ập đến, Phong Kỳ mới tiếp đất đã nở nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt.

Hắn đột ngột giơ Ma Đao trong tay lên.

Ầm!

Hai chiến phủ đồng thời đập vào thân đao của Ma Đao, thân hình Phong Kỳ đột ngột chìm xuống, thậm chí bắp chân còn bị lực lớn ép xuống đất.

Cảm nhận được áp lực từ phía trên bắt đầu tăng lên, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu lên.

Hắn nhìn thấy vẻ kinh ngạc trên khuôn mặt của hai chiến sĩ cao ba mét, dường như có chút không dám tin rằng hắn có thể chống đỡ được thế công của chúng.

Chỉ nghe thấy một trong hai chiến sĩ hét lên một câu mà hắn không hiểu, sau đó nó giơ chiến phủ lên rồi bổ ngang, muốn chặt hắn làm đôi.

Ngay lúc này, từ chuôi đao của Ma Đao tràn ra một chất lỏng màu đen, nhanh chóng bao bọc lấy hắn.

Đao giáp đen tuyền hiện ra.

Ầm!

Cú bổ này, Phong Kỳ không né tránh, phần eo bị trúng đòn chịu lực lớn, bắp chân cắm xuống đất rời khỏi mặt đất, thân hình bị đập bay ra ngoài, đập mạnh vào vách đá của khu mỏ, nửa người chìm vào trong.

Một tia máu chảy ra từ khóe miệng Phong Kỳ, hắn có thể cảm thấy các cơ quan trong cơ thể mình bị chấn thương.

Nhưng chút thương tích này đối với hắn mà nói chẳng là gì cả.

Hắn dùng sức, kéo cơ thể mình ra khỏi vách đá, thân hình rơi xuống đất.

Qua lần giao thủ vừa rồi, hắn phát hiện ra rằng sức mạnh của hai chiến sĩ này cực kỳ mạnh mẽ, rõ ràng cũng là những chiến sĩ chuyên về thể tu.

Là sở trường của hắn.

"Đao ca, bắt đầu giải phong tầng thứ hai đi."

Phong Kỳ thầm kêu lên.

Phong Kỳ vẫn luôn không mở lớp phong ấn thứ hai của Ma Đao.

Theo lời của Ma Đao một năm trước, cường độ cơ thể hiện tại của hắn sử dụng trạng thái giải phong tầng thứ hai thực sự quá miễn cưỡng, sẽ gây áp lực rất lớn cho cơ thể, hành động sẽ rất bất tiện.

Nhưng đến hôm nay, hắn quyết định thách thức lớp phong ấn thứ hai, đồng thời thông qua đó để tăng mạnh chiến lực.

Đối mặt với yêu cầu của hắn, Ma Đao không lên tiếng đáp lại.

Chỉ thấy linh văn phong ấn thứ hai trên chuôi đao lóe sáng.

Rắc!

Tiếng nổ giòn giã vang lên, linh văn này biến thành những điểm sáng theo gió mà tan.Trọng lượng của Ma Đao trong tay hắn đột ngột tăng vọt, cấu trúc bên trong cũng thay đổi theo, ban đầu có 208 nút, số lượng tăng gấp ba, cánh tay phải cầm đao của Phong Kỳ lập tức nổi gân xanh.

Lúc này, hai tên lính canh trong hang mỏ đã áp sát, chiến phủ trong tay chúng tấn công từ hai góc trái phải, không cho Phong Kỳ có thời gian suy nghĩ nhiều.

Hắn lúc này gầm lên, mái tóc đen tung bay mà không có gió.

Ma Đao trong tay phải như một con tàu phá băng, nghiền nát không khí cản trở, từ phải quét sang trái, quét mạnh vào hai bóng người trước mặt.

Khi hắn dùng sức, sương mù đen trên Ma Đao lan ra khắp cơ thể hắn.

Hình dạng của chiến giáp đen tuyền cũng thay đổi dưới lớp phong ấn thứ hai.

Các khớp chiến giáp trở nên góc cạnh hơn, lộ ra vẻ sắc bén.

Ầm!

Đòn tấn công này, Phong Kỳ đã dùng hết sức, Ma Đao di chuyển liên tiếp phát ra tiếng nổ siêu thanh, thân đao trong nháy mắt tăng lên gấp năm lần.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của hai tên lính canh, chiến phủ được trang trí lộng lẫy trong tay chúng vỡ tan, những mảnh kim loại vụn bay ngang khiến chúng không thể nhịn được mà nhắm mắt lại, ngay sau đó cảm thấy một lực khổng lồ khó tin ập đến, cơ thể như bị một con hung thú thời thượng cổ vỗ một cái, cảnh vật trước mắt trong nháy mắt trở nên mơ hồ.

Đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, chúng phát hiện mình đã bay ngang một trăm mét, sau khi hạ cánh lại lăn trên mặt đất vài vòng mới dừng được quán tính.

Hết chương 1609.

Chương 1610. Địa Ngục Vực Sâu

Đợi đến khi đứng dậy, trong mắt chúng tràn đầy vẻ kinh hãi.

Bởi vì chiến giáp trên người chúng đã vỡ vụn.

Quy trình chế tạo bộ chiến giáp này cực kỳ phức tạp, ngay cả ở nơi có tài nguyên Linh Khoáng cực kỳ phong phú như ở đây, cũng chỉ có những chiến sĩ tinh nhuệ nhất mới có tư cách mặc, khả năng phòng ngự cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng bây giờ… bộ chiến giáp này lại bị đánh vỡ chỉ bằng một đòn.

Lúc này, hai tên lính canh đứng dậy đột nhiên cùng lúc ho ra máu, thân hình quỵ xuống quỳ trên mặt đất, vẻ mặt dần trở nên tiều tụy.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ đứng xa chống Ma Đao thở hổn hển, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Sự khác biệt lớn nhất giữa vũ khí cùn và vũ khí sắc bén chính là hình thức thể hiện sức sát thương.

Ma Đao chưa được mài sắc hoàn toàn có thể coi là vũ khí cùn, hai tên lính canh chịu một đòn toàn lực của hắn, nhìn thì không có vấn đề gì nhưng thực tế đã bị thương nặng, các cơ quan trong cơ thể đã vỡ vụn diện rộng.

Phụt.

Hai tên lính canh tiếp tục ho ra máu, thậm chí còn nôn ra cả những mảnh vụn của cơ quan nội tạng, khi Phong Kỳ kéo Ma

Đao đi qua giữa hai tên lính canh, sắc mặt của hai tên lính canh đã tối sầm lại, thân hình đổ ập xuống đất.

Lúc này, Tiểu U bay đến bên cạnh hắn, giơ quạt lên bắt đầu dùng sức quạt vào người hắn.

Ngay lập tức, sương mù linh khí bao quanh hắn, nuôi dưỡng cơ thể hắn.

"Đại ca, há miệng."

Phong Kỳ không do dự, lập tức há miệng.

Lúc này, Tiểu U bay đến bên cạnh hắn, nhét viên nước ngưng tụ từ linh khí vào miệng hắn.

Nuốt viên nước, hắn có thể cảm nhận rõ ràng cảm giác mát lạnh lan tỏa trong cơ thể, cảm giác rách nát do dùng sức quá mạnh dần dần biến mất.

Lúc này, Ma Đao khẽ run lên, hai tên lính canh đã chết có máu mũi chảy ra, bị Ma Đao liên tục hấp thụ.

Hai luồng khí huyết tinh khiết sau khi được chuyển hóa bắt đầu truyền vào cơ thể hắn.

Phong Kỳ lập tức cảm thấy trong cơ thể như có một ngọn lửa đang cháy, nung đốt huyết nhục của hắn, khiến hắn trở nên cường tráng hơn.Hắn lấy lại tinh thần, vác Ma Đao lên.

Lúc này, trọng lượng của Ma Đao tăng vọt, mỗi bước hắn đi đều có chút khó khăn.

Mặt đất cứng rắn của khu mỏ dưới chân hắn như đất bùn, mỗi bước chân hạ xuống đều chìm thẳng xuống vài tấc.

Theo đà này, khi Ma Đao được giải phong lần thứ ba, hắn muốn đi lại bình thường cũng khó.

Ngay lúc này, giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Đừng lo, ta sẽ dạy ngươi một bộ Ngự Thân Thuật để giải quyết vấn đề này.”

Nghe Ma Đao có cách giải quyết vấn đề này, hắn lập tức yên tâm, lập tức cùng Tiểu U đi về hướng hang mỏ.

Vào hang mỏ, là một đường hầm sâu hun hút ngoằn ngoèo hướng xuống.

Dọc theo hai bên vách đá, cách nhau 20 mét sẽ khảm một nhóm quặng tròn phát sáng, dùng để chiếu sáng đường đi.

Càng đi xuống, mùi hăng trong không khí càng nồng nặc.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng trong không khí có các hạt năng lượng linh tính kích thích, trong đó hiển nhiên cũng bao gồm cả bức xạ năng lượng.

Ngay lúc này, hắn nghe thấy tiếng bánh xe chuyển động và ma sát với mặt đất.

Tầm mắt nhìn về phía bóng tối, chỉ thấy một chiếc xe đẩy rộng ba mét đang từ từ tiến đến từ sâu trong hang mỏ.

Chỉ thấy trên xe chất đầy các loại quặng màu, phía trước xe còn có dây thừng, những nô lệ trong khu mỏ mình trần đang cố sức kéo xe, mồ hôi không ngừng chảy ra từ trán chúng.

Nhìn vào thân hình gầy gò của chúng có thể thấy, chúng được đối xử rất tệ trong hang mỏ dưới lòng đất.

Khi nhìn thấy Phong Kỳ, mấy tên nô lệ này cũng sửng sốt.

Đối với điều này, Phong Kỳ không để ý, vác Ma Đao đi thẳng qua bên cạnh chúng.

Nhìn lại Phong Kỳ, đám thợ mỏ này tiếp tục kéo xe quặng lên mặt đất.

Con đường xuống hang mỏ rất rộng, rất nhanh hắn đã đến một ngã ba, phía trước có ba con đường chia thành trái, giữa,

phải, thông đến các khu mỏ dưới lòng đất khác nhau.

Hỏi Ma Đao xong, Phong Kỳ đi sâu vào khu mỏ giữa.

Trên đường đi lại gặp thêm mấy chiếc xe quặng, những nô lệ trong khu mỏ nhìn thấy Phong Kỳ đều rất ngạc nhiên nhưng không có hành động gì, Phong Kỳ cũng lười để ý đến chúng.

Không biết đi bao lâu, hắn đã đến khu mỏ dưới lòng đất đầu tiên.

Tầm nhìn đột nhiên mở rộng, phía trước là một khu khai thác rộng hơn nghìn mét vuông, có thể thấy những chiến binh da đỏ cao hơn ba mét mặc áo giáp tinh xảo đang đứng ở vị trí trung tâm khu mỏ, ánh mắt lạnh lùng quét nhìn những nô lệ đang cố sức khai thác quặng, thỉnh thoảng lại phát ra tiếng gầm gừ đe dọa.

Những nô lệ trong khu mỏ đã bị bóc lột từ lâu, mặc dù về số lượng chiếm ưu thế tuyệt đối nhưng lại không dám phản kháng.

Có lẽ là do bức xạ của mỏ dưới lòng đất và các yếu tố khác ảnh hưởng, những nô lệ này đều gầy gò, vẻ mặt tiều tụy.

Hết chương 1610.

Chương 1611. Tăng Cường Sức Mạnh

Những chiến binh canh gác có thể thường xuyên thay ca nên không bị ảnh hưởng nhiều.

“Tiểu U, lên đơn đấu.”

“Được.” Tiểu U nghe vậy, xắn tay áo định xông lên.

Lúc này, Phong Kỳ vươn tay túm lấy đầu Tiểu U, kéo nó ra sau:

“Ngoan ngoãn ở đây, xem lão đại của ngươi uy phong.”

“Được rồi, lão đại cố lên!” Tiểu U lại hô to.

Lúc này, lính canh cũng phát hiện ra sự xuất hiện của Phong Kỳ, sắc mặt thay đổi.Có thể đến đây chứng tỏ kẻ xâm nhập đã giải quyết được hai tên lính gác trấn giữ bên ngoài hang mỏ, tên lính gác này không ngốc, lập tức cầm lấy cái còi đeo trên cổ, thổi mạnh.

Ngay lập tức, tiếng còi chói tai vang lên, trong hang mỏ đặc biệt vang dội, lan truyền đến các khu mỏ khác dưới lòng đất.

Lúc này, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu.

Muốn tiếp tục đi sâu hơn, rõ ràng tiếp theo sẽ là một trận ác chiến.

Hắn từ từ hạ Ma Đao xuống, cơ thể lập tức được chất lỏng màu đen bao bọc, ngưng tụ thành đao giáp.

Đối mặt với tên lính gác đang lùi lại, muốn chờ viện binh, Phong Kỳ hạ thấp người, chân đột nhiên dùng sức, lập tức đá vỡ tảng đá cứng rắn như đá vụn, thân hình Phong Kỳ như mãnh hổ vồ mồi lao về phía trước.

Khi hắn giơ Ma Đao trong tay lên, tên lính gác cũng dứt khoát giơ rìu chiến lên.

Ầm!

Hang mỏ rung chuyển, đá vụn trên đầu không ngừng rơi xuống, những phu khổ đang đào mỏ xung quanh đều né tránh, mặt lộ vẻ sợ hãi quay đầu nhìn về hướng phát ra tiếng động.

Sau đó, chúng nhìn thấy một cảnh tượng khiến chúng kinh hoàng.

Chỉ thấy rìu chiến trong tay tên lính gác lập tức vỡ vụn, Ma Đao màu đen lao thẳng xuống, giống như dùng sức đập vào quả cà chua, tên lính gác mà chúng cho là bất khả chiến bại đã bị kẻ xâm nhập xóa sổ dấu vết sự sống theo một cách vô cùng tàn bạo.

Ầm!

Ma Đao rơi xuống đất, hang mỏ như sắp sụp đổ, rung chuyển dữ dội hơn, vị trí Ma Đao đập trúng còn bị sụt xuống tạo thành một hố trời nhỏ.

Lúc này, Ma Đao khẽ run, máu bắn tung tóe lơ lửng trên không, tụ về phía Ma Đao.

Rất nhanh, Ma Đao bị máu bao bọc, sau đó bị Ma Đao hấp thụ rồi luyện hóa tinh chế, truyền vào cơ thể hắn.

Cảm giác mệt mỏi do chém giết hết sức nhanh chóng tan biến.

Chỉ thấy trong đường hầm phía trước lần lượt xuất hiện những bóng dáng lính gác cầm rìu chiến, chúng nhận được

viện binh đang nhanh chóng tập hợp lại.

Đối với Phong Kỳ mà nói, đây chắc chắn là một thử thách.

Có thể vượt qua hay không, trong lòng hắn cũng không chắc.

Nhưng do dự không phải là tính cách của hắn, tuyến Ma Đao này hắn không cần suy nghĩ nhiều, thường xuyên lởn vởn giữa ranh giới sinh tử, sau đó từ ranh giới sinh tử tôi luyện ra chiến lực tuyệt cường mới là điều hắn nên làm.

Hắn dung hợp với Ma Đao cũng là một thanh đao.

Muốn tỏa sáng, chỉ có không ngừng hướng lên khiêu chiến, như vậy mới có thể tôi luyện ra sự sắc bén của bản thân.

Lúc này, hắn vung ngang đao, toàn thân cơ bắp căng chặt, gân xanh như những con rồng ngẩng đầu, từ cánh tay phải lộ ra, lan tràn khắp toàn thân.

Gào!

Trong tiếng gầm thét, đôi mắt Phong Kỳ chuyển sang màu đen.

Ma Đao trong tay lúc này đột nhiên chém về phía trước, ánh sáng đen bùng lên như một bức tường gió màu đen, hất tung những bóng người xông lên phía trước nhất ra xa.

…Khu mỏ sâu 1338 mét dưới lòng đất.

Một cậu bé khoảng tám tuổi, gầy trơ xương, tay cầm bát gỗ, há miệng nuốt ngấu nghiến thức ăn trong bát.

Thức ăn được cung cấp cho chúng đều là thức ăn lỏng, mùi vị cực kỳ tệ, chỉ có thể đảm bảo nhu cầu cơ bản của chúng nhưng cậu bé không quan tâm, ăn đến nỗi mặt mày dữ tợn.

Nhưng chưa kịp nuốt được mấy miếng, cậu đã bị đá bay, bát gỗ trên tay cũng bị cướp mất.

Đầu cậu bé đập mạnh vào vách đá, máu lập tức chảy xuống.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một phu khổ cao lớn cướp mất bát gỗ của cậu, một ngụm uống hết thức ăn trong bát.

Đối mặt với sự ức hiếp, cậu bé co ro trong góc, không có bất kỳ động tĩnh gì.

Chỉ có ánh mắt cậu lóe lên hàn quang, sát ý trong lòng đang cuộn trào nhưng cậu biết thực lực của mình và đối phương chênh lệch quá lớn.

Đối với hành vi này, cậu đã sớm quen.

Bóng tối không thấy ánh mặt trời dưới lòng đất từ lâu đã hình thành một xã hội nhỏ mạnh được yếu thua, từ vài tháng trước, cha cậu vì bị bức xạ năng lượng không còn khả năng lao động, bị lính gác giết chết, cậu đã mất đi chỗ dựa cuối cùng, trở thành kẻ thấp hèn nhất trong những kẻ thấp hèn.

Cậu không dám phản kháng, vì phản kháng đồng nghĩa với việc cậu đã chọn cái chết.

Cậu còn trẻ, chỉ cần có thể sống sót, sớm muộn gì cũng có thể trả thù.

Khi bát gỗ bị ném đến trước mặt, cậu bé ôm lấy bát gỗ liếm sạch đáy bát, cố gắng tìm kiếm những mảnh vụn còn sót lại.

Lúc này, tiếng động lớn từ bên ngoài thu hút sự chú ý của cậu.

Cậu cẩn thận nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy lối đi lên của khu mỏ truyền đến tiếng va chạm trầm đục, mỗi lần đều rất mạnh, giống như có một con rồng hung dữ đang hung hăng đâm vào phía trước, đâm đến nỗi khu mỏ rung chuyển.

Hết chương 1611.

Chương 1612. Hạt Giống

Ngay khi cậu bé cảm thấy nghi ngờ, cậu đã nhìn thấy một cảnh tượng khó tin.

Trong mắt cậu, tên lính gác khu mỏ giống như thần thánh không thể nhìn thẳng, bị một bóng người bóp cổ nhấc bổng lên, đi vào khu mỏ này.

Rắc!

Tiếng cổ gãy giòn tan vang lên, giống như tiếng búa tạ đập vào trái tim những người thợ mỏ có mặt tại hiện trường, ánh mắt họ trở nên sợ hãi.

Lúc này, Phong Kỳ toàn thân bao phủ trong sương đen, trong mắt họ giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục, tràn đầy sức mạnh răn đe.

Khi Ma Đao hấp thụ khí huyết của tên lính gác này, Phong Kỳ ném xác khô héo của tên lính gác sang một bên.

Ánh mắt lúc này hướng về cậu bé đang co ro ở đằng xa.

So với dáng vẻ trong tưởng tượng, cậu bé gầy trơ xương hoàn toàn là dáng vẻ suy dinh dưỡng, nhìn qua không có điểm sáng nào.

Nhưng đối với sự phán đoán của Ma Đao, hắn rất tự tin.

Hắn bước tới trước mặt cậu bé, bộ chiến giáp đen tuyền bao bọc cơ thể tan biến:

“Này, nhóc con, có muốn đi theo ta không.”

“Này, nhóc con, có muốn đi theo đại ca của ta không.” Lúc này, Tiểu U cũng chống nạnh, tay trái chỉ vào cậu bé đang co

ro hét lớn.

“Ngươi… có thể cho ta cái gì.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ sửng sốt, hắn không ngờ lại nhìn thấy được dục vọng bùng cháy trong mắt cậu bé.

“Có thể giúp ta báo thù không?” Cậu bé tiếp tục truy hỏi.

“Không thể nhưng ta có thể cho ngươi sức mạnh báo thù, muốn báo thù thì tự mình đi.“Cậu bé gật đầu thật mạnh, sau đó đứng dậy, đột nhiên đập vỡ bát gỗ trên tay vào đầu người đàn ông bên phải đang cướp thức ăn của cậu, dường như vẫn chưa hả giận, lại lao tới đấm vào đầu hắn ta một cái.

Có uy hiếp của Phong Kỳ, tên thợ mỏ cao lớn kia căn bản không dám phản kháng.

Sau một trận trút giận, cậu bé đi đến trước mặt Phong Kỳ, ánh mắt kiên định nói:

“Ta đi theo ngươi.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ còn chưa kịp có động tĩnh, Tiểu U lơ lửng bên cạnh đã giơ cả hai tay lên, bắt đầu reo hò vui mừng.

…

Nửa năm sau.

Giữa những dãy núi trùng điệp, có một vùng trũng.

Không khí ở đây nóng như thiêu như đốt, chẳng khác gì Núi Lửa.

Thực vật mọc trong môi trường nhiệt độ cao đều mọc đầy gai nhọn, lớp biểu bì dày để giữ nước.

Lúc này, Phong Kỳ và Tiểu U, cùng cậu bé đang trốn trong một hang động tối tăm trong Lĩnh Vực này.

Nhiệt độ bên ngoài vẫn tiếp tục tăng cao, lúc này ra ngoài rõ ràng không phải là lựa chọn sáng suốt.

Nhiệt độ của Lĩnh Vực này rất kỳ lạ.

Một ngày đêm ở đây có tới 40 giờ.Buổi sáng kéo dài 18 giờ trong trạng thái nhiệt độ cao, giống như một lò luyện đan, mặt đất như tấm sắt nung đỏ, căn bản không phải là môi trường mà sinh vật bình thường có thể tồn tại.

Đến buổi tối kéo dài 18 giờ, nhiệt độ ở đây lại thấp đến đáng sợ, giống như một nhà băng.

Chỉ có bốn giờ ở giữa là thời gian đệm chuyển giao giữa ngày và đêm, nhiệt độ dần dần thích hợp.

Sinh vật có thể tồn tại trong Lĩnh Vực này đều có thể chất cực kỳ cường tráng và đều giỏi đào hang, cư trú trong các hang động dưới lòng đất.

Hang động tối tăm mà Phong Kỳ đang ở hiện tại chính là hắn cướp được từ sinh vật bản địa của Lĩnh Vực.

Lúc này trong hang động, Ma đao lơ lửng, tỏa ra ánh sáng chiếu sáng hang động.

Phong Kỳ đang nghiêm mặt kể lại kiến thức về tu luyện học.

Trước mặt hắn, Tiểu U và cậu bé ngồi xếp bằng.

Chỉ thấy đầu của Tiểu U thỉnh thoảng cúi xuống rồi lại ngẩng lên, thỉnh thoảng còn bập bẹ hai tiếng, đã từ trạng thái mơ màng đi vào trạng thái ngủ.

Đối với điều này, Phong Kỳ cũng bất lực.

May mà Tiểu U đã có ký ức truyền thừa, cho dù không học kiến thức cơ bản về tu luyện học cũng không sao.

Cho dù không khai phá con đường mới, gia sản kếch xù cũng đủ cho cô sử dụng cả đời.

Ngược lại, cậu bé thì biểu cảm nghiêm túc suốt cả quá trình, nghe rất chăm chú, thỉnh thoảng còn chủ động đặt câu hỏi.

So với tính cách của Tiểu U, cậu bé lại là một thái cực khác.

Nhưng đằng sau sự cố chấp và nỗ lực này, cậu bé mang trên mình một mối hận khó quên.

Cậu bé tên là "Phá Giáp", từng là tộc nhân của Phá Cung Tộc, một trong hai thế lực lớn của Phá Nguyên Lĩnh Vực.

Mà Phá Nguyên Lĩnh Vực chính là Lĩnh Vực mà Phong Kỳ đã đưa cậu bé đi.

Theo lời kể của Phá Giáp, chủng tộc của hắn và một thế lực lớn khác sau khi nhận ra thế giới Lĩnh Vực đang dần tàn lụi, cuối cùng sau 300 năm tranh đấu đã lần đầu đạt được sự đồng thuận, quyết định hợp tác tiến vào thế giới loài người trước, sau đó hai tộc sẽ vạch ra ranh giới, rồi mỗi tộc sẽ phát triển về phía đông, tây.

Quá trình tiến vào thế giới loài người diễn ra rất thuận lợi.

Nhưng biến số nhanh chóng ập đến.

Vừa mới tiến vào thế giới loài người, Phá Cung Tộc nơi Phá Giáp sinh sống đã gặp phải chiến tranh.

Trận chiến này khiến Phá Cung Tộc bị thương nặng, dẫn đến việc Xích Mãng Tộc đã ký kết hiệp định hòa bình quyết định tập hợp quân đội ở tuyến biên giới, quyết định tiêu diệt họ trong một lần.

Hết chương 1612.

Chương 1613. Quyết Đấu

Đến khi tộc của Phá Giáp phản ứng lại thì đã quá muộn.

Trong trận chiến này, phần lớn tộc nhân của Phá Giáp đã bị giết chết, một số ít bị bắt sống, còn một số tộc nhân khác đã trốn khỏi Phá Nguyên Lĩnh Vực không rõ tung tích.

Mà Phá Giáp chính là một trong những thành viên bị bắt sống.

Xích Mãng Tộc hoàn toàn kiểm soát Phá Nguyên Lĩnh Vực, đối mặt với các khu mỏ tài nguyên tăng lên rất nhiều, họ rất cần nhân công, vì vậy họ đã phân tán những hậu duệ của Phá Cung Tộc này vào các mỏ dưới lòng đất, dùng để khai thác Linh Khoáng.

Ban đầu, bên cạnh Phá Giáp còn có cha hắn.

Nhưng Xích Mãng Tộc đối xử với các thành viên của Phá Cung Tộc rất tàn nhẫn, cuộc chiến kéo dài hơn ba trăm năm đã khắc sâu mối hận vào xương tủy của các thành viên hai tộc.

Cha hắn được sắp xếp đến khu vực có bức xạ năng lượng nghiêm trọng nhất, cộng thêm các yếu tố như dinh dưỡng không đủ, cơ thể ngày càng suy yếu, hàng ngày phải chịu đựng đủ loại bệnh tật, cuối cùng vẫn không thể chống đỡ được, chết trong mỏ.Có thể nói Phá Giáp đã chứng kiến toàn bộ quá trình tuyệt vọng, tức giận, bất lực, v.v… của cha hắn trước khi chết.

Mối hận này luôn chôn sâu trong lòng Phá Giáp.

Giờ đây đã trốn thoát khỏi nơi đó, Phá Giáp vô cùng khao khát sức mạnh, hắn tha thiết muốn tự tay tiêu diệt Xích Mãng Tộc, giết chết tất cả những kẻ thù.

Đây cũng là lý do hắn học rất chăm chỉ.

Đối với điều này, Phong Kỳ cũng đã hỏi Phá Giáp, tại sao hắn không học hệ thống tu luyện truyền thừa của Phá Cung Tộc.

Phá Giáp trả lời rằng:

"Ta gần như lớn lên trong mỏ từ khi biết chuyện, tài nguyên ở đó cực kỳ hạn chế, muốn học cũng không có nguồn cung cấp tương ứng, cha ta cũng đã từ bỏ việc nuôi dạy ta từ lâu, chỉ thỉnh thoảng lúc nghỉ ngơi mới kể cho ta nghe về lịch sử và sự huy hoàng của Phá Cung Tộc."

Qua những lời này, Phong Kỳ có thể biết được.

Thực ra Phá Giáp không có ký ức tương ứng về mối hận với Xích Mãng Tộc, hoàn toàn là thừa hưởng từ cha hắn, cũng thừa hưởng từ lịch sử.

So với Tiểu U, tính cách của Phá Giáp có vẻ cô độc hơn và rất có tham vọng, mọi hành động đều có mục đích rõ ràng.

Ưu điểm và khuyết điểm của hắn đều rất rõ ràng.

Đối với điều này, Phong Kỳ hoàn toàn không quan tâm, hắn coi trọng tiềm năng phát triển của Phá Giáp, là đối tượng có thể bồi dưỡng và lợi dụng.

Qua kiểm tra của Ma đao, nền tảng thiên phú của Phá Giáp rất yếu nhưng tiềm năng phát triển huyết mạch lại không thấp.

Ma đao giải thích rằng, chủng tộc của Phá Giáp hoàn toàn không phải là chủng tộc mạnh, tiềm năng huyết mạch chỉ có thể nói là bình thường nhưng Phá Giáp tuyệt đối là một trường hợp khác.

Giống như Kiếm Tịch của Kiếm Tộc và chị gái của hắn là Triều Huyến, thuộc loại kỳ tài khó gặp trong tộc trong trăm năm.

Ngay từ khi sinh ra, họ đã sở hữu tiềm năng phát triển vượt xa những người cùng thế hệ.

Phong Kỳ đã hiểu ra một đạo lý từ rất sớm.

Trước thiên phú, nỗ lực chẳng đáng là gì.

Đây cũng là lý do hắn đưa Phá Giáp đi, hắn sở hữu tiềm năng phát triển vô cùng.

Vì Phá Giáp không có công pháp tu luyện tương ứng nên trên đường đi, Phong Kỳ đã dạy hắn phương pháp Luyện huyết và thường xuyên bắt thú giúp hắn hấp thụ và luyện hóa máu, từ đó nuôi dưỡng cơ thể.

Ngoài ra, trong ký ức của Ma đao cũng có công pháp phổ thông phù hợp với Phá Giáp để tu luyện, kết hợp với phương pháp Luyện huyết để nâng cao thực lực của Phá Giáp.

Phá Giáp cũng không làm hắn thất vọng, tốc độ phát triển rất nhanh.

Ngoài thời gian ngủ và đi đường, Phá Giáp gần như dành toàn bộ thời gian để nghiên cứu nâng cao thực lực.

Kết thúc vài giờ học, Phong Kỳ lại dành hơn mười phút để củng cố kiến thức của buổi học này với Phá Giáp, sau đó đưa tay cầm Ma đao, bước ra khỏi hang động.

Tiếp theo là thời gian luyện tập của hắn.

Sau khi giải phong tầng thứ hai của Ma đao, việc vung đao luyện tập của hắn đã giảm từ 2000 lần xuống còn 100 lần.

Ma đao sau khi trọng lượng tăng vọt có sức sát thương kinh người nhưng mỗi lần vung cũng sẽ gây ra gánh nặng rất lớn cho cơ thể hắn.

Đặc biệt là giai đoạn thu lực, rất dễ dẫn đến rách cơ.

Đến cửa hang nhìn ra bên ngoài, bên ngoài sóng nhiệt cuồn cuộn, trong không khí xuất hiện vô số vệt trong suốt bị méo mó.

Tiểu U và Phá Giáp khó có thể chịu được nhiệt độ cao như vậy nhưng cường độ cơ thể của hắn vẫn đủ để chịu đựng.Ra bên ngoài, dưới nhiệt độ cao như thiêu như đốt, hắn giơ Ma đao lên, bắt đầu vung đao chém giết.

Quá trình chém giết được chia thành ba bước, phát lực, gia lực, tiết lực… Quá trình này có thể giúp hắn dần thích ứng với Ma đao sau khi trọng lượng tăng vọt, tăng cường khả năng kiểm soát.

Dưới nhiệt độ cao, mồ hôi không ngừng thấm ra ngoài cơ thể, khiến Phong Kỳ khó có thể tập trung tinh thần.

Nhưng môi trường khắc nghiệt không khiến Phong Kỳ cảm thấy không ổn.

Hết chương 1613.

Chương 1614. Chuyển Đổi Tài Nguyên

Môi trường càng khắc nghiệt, hiệu quả luyện tập vung đao càng tốt.

Trong trận chiến thay đổi trong nháy mắt, hắn không thể lúc nào cũng ở trong môi trường thoải mái để vung đao.

Đây cũng là một trong những lý do hắn chọn luyện tập vung đao dưới thác nước chảy xiết.

Thời gian trôi qua.

Khi hắn hoàn thành một trăm lần vung đao, cơ thể không ngừng run rẩy, thể lực tiêu hao gần như đạt đến cực hạn.

Ngay lúc này, giọng nói già nua của Ma đao vang lên trong đầu hắn:

"Tiểu tử Kỳ, tiếp theo ta sẽ dạy ngươi Ngự thân thuật, ngươi cũng có thể gọi là Ngự đao thuật."

Nhận ra Ma đao lại sắp truyền thụ cho mình kiến thức hữu ích, dù cơ thể mệt mỏi, hắn vẫn gật đầu nói:

"Được!"

Tiếp theo, Ma đao bắt đầu kể chi tiết về nguyên lý của Ngự thân thuật.

Qua sự chỉ dạy chi tiết của Ma đao, Phong Kỳ dần hiểu được chức năng của pháp thuật này.

Theo như Ma đao nói, đây là một năng lực chuyên phối hợp với Ma đao sử dụng, có thể gọi là Ngự thân thuật, cũng có

thể gọi là Ngự đao thuật.

Ngự thân thuật là cách gọi của Ma đao đối với năng lực này, dù sao Ma đao chính là cơ thể của hắn.

Còn Ngự đao thuật là cách gọi theo quan điểm của người cầm đao.

Hiệu quả của năng lực này là điều khiển Ma đao để đạt được khả năng ngự không.

Giống như ngự kiếm trong tiểu thuyết tiên hiệp, có thể dựa vào đặc tính của Ma đao để đạt được hiệu quả bay trên không.

Nhưng không phải nói rằng khi ngự đao, trọng lượng của Ma đao sẽ biến mất.

Hắn vẫn phải gánh chịu trọng lượng của Ma đao, thậm chí khi ngự đao, áp lực của Ma đao lên cơ thể hắn còn tăng lên.

Ưu điểm là khi ngự không, hắn sẽ có khả năng cơ động tốt hơn.

Bình thường khi đi đường, hắn có thể sử dụng Ngự đao thuật một cách đơn giản, không đến nỗi mỗi bước đều bị chìm xuống đất dưới sức nặng của Ma đao.

Nghe xong lời giải thích chi tiết của Ma đao về Ngự thân thuật, Phong Kỳ vô cùng hứng thú với Ngự đao thuật.

Bay có thể nói là một trong những năng lực cơ bản nhất của người mạnh.

Nếu chiến đấu chỉ có thể giới hạn dưới mặt đất, rất nhiều lúc sẽ bị hạn chế.

Trên dòng thời gian chính, năng lực bay duy nhất của hắn là dựa vào Niệm Lực bao bọc cơ thể để bay nhưng tốc độ bay do Niệm Lực mang lại không nhanh và cần tiêu hao tinh thần lực để duy trì.

Nhưng trong tình huống chiến đấu, hắn về cơ bản đều sẽ mở trạng thái Huyết Nguyên (Huyết thần).

Tình trạng cơ thể hiện tại là, trước khi mở Huyết Nguyên, hắn sẽ chuyển hóa tinh thần lực thành khí huyết, từ đó tăng cường sức chiến đấu sau khi mở Huyết Nguyên.

Vì vậy, khi mở Huyết Nguyên, hắn sẽ không còn có thể đạt được khả năng bay.

Mặc dù Ngự thân thuật này không thể mang đến dòng thời gian chính, bởi vì hắn trên dòng thời gian chính không thể thông qua học tập để nắm vững bất kỳ năng lực nào.

Nhưng ít nhất trên dòng thời gian hy sinh này, hắn sẽ không có khuyết điểm này.Về sau, Ngự thân thuật cũng có thể dùng làm tài liệu tham khảo để hoàn thiện hệ thống tu luyện của loài người, từ đó nghiên cứu ra một loại thuật bay trên không phù hợp với toàn thể loài người.

Nghe xong lời kể của Ma đao, chỉ thấy Ma đao khẽ run, năng lượng máu thịt được lưu trữ bên trong tràn vào cơ thể hắn.

Cơ thể mệt mỏi như được tắm trong nước cam lộ, tham lam hấp thụ năng lượng, những cơ bắp bị tổn thương bắt đầu nhanh chóng phục hồi, trở nên mạnh mẽ hơn.

Đến giai đoạn này của hắn, sức mạnh của cơ bắp không còn được quyết định bởi kích thước.

Những cơ bắp trông săn chắc cân đối ẩn chứa một sức mạnh khủng khiếp.

Ví dụ như những chiến binh bảo vệ khu mỏ trong phạm vi Lĩnh Vực Phá Nguyên, cả về hình thể lẫn khối lượng cơ bắp đều gấp hắn mấy lần.

Nhưng nếu so sánh sức mạnh thuần túy, hắn có thể chiếm ưu thế tuyệt đối.

Chất lượng cơ bắp mới là chìa khóa.

Sau khi cơ thể phục hồi, Phong Kỳ bắt đầu điều khiển Ma đao để luyện tập Ngự đao thuật.

Theo cách mà Ma đao cung cấp, hắn dùng ý thức dẫn dắt Ma đao, tức thì Ma đao bay đến sau lưng hắn lơ lửng, hắn có thể cảm nhận rõ ràng trọng lượng của Ma đao, mà Ma đao cũng lúc này nâng cơ thể hắn lơ lửng một cách chập chờn.

Điều này cần ý thức dẫn dắt, nếu không thành thạo thì rất khó giữ được sự ổn định.

Mới bay lên được hơn mười mét, Phong Kỳ nghiêng người cùng Ma đao rơi mạnh xuống đất.

Ầm!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ lớn, Ma đao nặng nề rơi xuống đất như thiên thạch va vào mặt đất, đập ra một cái hố nhỏ, sườn núi phía trên hang động không ngừng có đá vụn rơi xuống.

Đứng dậy, Phong Kỳ nín thở tập trung, quyết định tiếp tục thử.

Muốn thành thạo bay trên không, rõ ràng hắn cần phải luyện tập nhiều hơn, đây cũng là một cách trưởng thành trong quá trình tu luyện Đăng Thần.

Trong quá trình luyện tập sau đó, mặt đất liên tục phát ra tiếng nổ lớn.

Liên tiếp ngã xuống đất, Phong Kỳ cũng bị đập choáng váng, cảm thấy cơ thể sắp bị rung tan.

Hết chương 1614.

Chương 1615. Đường Lối Phát Triển

Nhưng Ma đao rõ ràng không có ý định giúp hắn.

Động tĩnh bên ngoài cũng đánh thức Tiểu U đang ngủ trong hang động, khi cô dụi mắt bay đến cửa hang, ngẩng đầu liền hét về phía Phong Kỳ đang lắc lư trên không:

"Đại ca, ồn quá."

Phong Kỳ đang tập trung tinh thần nghe thấy vậy, đột nhiên mất sức, thân hình rơi thẳng xuống, mặt đất lại rung chuyển.

Phong Kỳ mặt mày xám xịt đứng dậy, vẻ mặt buồn bã, hét về phía Tiểu U còn đang ngái ngủ:

"Vào trong tu luyện đi, nhiệt độ bên ngoài ngươi chịu không nổi đâu."

"Vâng." Tiểu U gật đầu, sau đó quay người như một con Tiểu U linh, cúi người bay vào trong hang động.

Đợi Tiểu U đi rồi, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, lại bắt đầu luyện tập.

Trong khi Phong Kỳ miệt mài nỗ lực, Tiểu U trở về sâu trong hang động, ngồi xếp bằng, cũng bắt đầu tự luyện tập.

Cách luyện tập của Tiểu U rất đơn giản.

Toàn bộ quá trình chỉ cần ngồi thiền là được, kiến thức được in trong đầu sẽ hiện lên rõ ràng, chỉ cần dùng ý thức để lĩnh hội kiến thức trong truyền thừa ký ức là được.

Quá trình này không phải là học tập, mà giống như một quá trình tiêu hóa kiến thức.

Truyền thừa ký ức của cô giống như một thư viện ký ức, khi lật xem, kiến thức sẽ hiện lên trong đầu cô.

Trong đầu Tiểu U chứa đựng tinh hoa kiến thức của chủng tộc cô, vô cùng quý giá.Hiện tại, thứ duy nhất hạn chế Tiểu U chính là cường độ năng lượng trong cơ thể cô.

Năng lượng thực thể được đan kết giống như một tòa nhà, còn chất lượng năng lượng chính là vật liệu được sử dụng trong quá trình xây dựng tòa nhà.

Nếu chất lượng năng lượng không đạt chuẩn, tòa nhà rất dễ bị sụp đổ.

Để đạt đến trình độ có thể đan kết năng lượng thực thể kết hợp, Tiểu U vẫn còn một chặng đường dài phải đi.

Sau khi xem xét kiến thức một hồi lâu, Tiểu U bắt đầu vận hành tâm pháp của chủng tộc mình, hấp thụ năng lượng bên ngoài để nuôi dưỡng lõi năng lượng, từ đó nâng cao cường độ lõi năng lượng trong cơ thể.

Nhưng chỉ tu luyện một lúc, Tiểu U cảm thấy nhàm chán nên đã mở mắt ra.

Đôi mắt cô trong hang động tối tăm lấp lánh ánh sáng yếu ớt, tầm nhìn trở nên rõ ràng.

Nhìn về phía bộ giáp vỡ không xa, Tiểu U cảm thấy chán nản, chống cằm, chuẩn bị bắt đầu mơ màng.

Ngay lúc này, bộ giáp vỡ ở phía bên kia cũng mở mắt ra.

Bốn mắt nhìn nhau, bộ giáp vỡ đột nhiên lên tiếng:

“Cô và đại ca quen nhau thế nào?”

“Đại ca cứu tôi, nếu không tôi đã bị hiến tế rồi.” Tiểu U trả lời rất thành thật.

Nghe vậy, bộ giáp vỡ im lặng một lúc, sau đó nhẹ giọng nói:

“Thực ra hắn cũng chỉ lợi dụng cô thôi, so với việc bị hiến tế, chỉ là hắn dùng một thủ đoạn ôn hòa hơn.”

Nghe vậy, Tiểu U lộ vẻ suy tư.

Lúc này, bộ giáp vỡ tiếp tục nói:

“Hợp tác với tôi, đợi đến khi chúng ta đủ mạnh, chúng ta sẽ cùng nhau thoát khỏi sự ràng buộc của hắn.”

“Không, tôi muốn đi theo đại ca, nghe lời đại ca.” Đối mặt với lời đề nghị của bộ giáp vỡ, Tiểu U kiên quyết từ chối.

“Hắn đang lợi dụng cô.” Bộ giáp vỡ kinh ngạc, sau đó lại nhắc nhở:

“Không sao, Tiểu U thích bị đại ca lợi dụng, chỉ sợ đại ca thấy tôi vô dụng.”

Nói đến đây, Tiểu U đột nhiên thở dài buồn bã, trong lòng cảm thán tu luyện thật sự quá khó khăn.

Nhìn Tiểu U nghiêm túc nói ra những lời này, bộ giáp vỡ thầm mắng.

Ban đầu muốn tìm một đối tượng hợp tác, để sau này có năng lực thoát khỏi sự ràng buộc của “Đại ca” nhưng không ngờ rằng kẻ này lại ngốc nghếch như vậy.

Trong lòng không phục, bộ giáp vỡ nhìn Tiểu U nói:

“Tôi thật không hiểu tại sao cô lại cam tâm trạng nguyện đi theo đại ca… Nếu hắn bảo cô ăn phân, cô có ăn không?”

“Ăn, ăn thật nhiều.”

Đối với câu hỏi tương tự, Tiểu U lại không chút do dự gật đầu.

…

Mất một tháng.

Chỉ chọn đi vào bốn giờ thích hợp vào buổi trưa, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và bộ giáp vỡ cuối cùng cũng vượt qua Lĩnh Vực nóng bức vào buổi sáng và lạnh giá vào buổi tối.

Đi ra khỏi Lĩnh Vực này, trước mặt lại là một Lĩnh Vực khác.

Hai Lĩnh Vực thậm chí không có khoảng trống của thế giới loài người, chúng liền kề nhau, sau khi vượt qua lớp rào cản của Lĩnh Vực có môi trường khắc nghiệt này, họ trực tiếp xuất hiện trong một Lĩnh Vực khác.

Môi trường trước mắt thay đổi.

Đón chào họ là mưa bão dữ dội, những tia chớp màu tím trên bầu trời xé toạc không khí, lan tỏa như mạng nhện.

Rắc rắc!

Sau một tiếng nổ lớn, một cây cổ thụ cao hơn mười mét ở gần đó bị sét đánh trúng, bùng cháy ngọn lửa màu đỏ.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.Vất vả lắm mới vượt qua được Hỏa Diệm Sơn và Cực Hàn, hắn còn tưởng rằng tiếp theo sẽ có một Lĩnh Vực có môi trường không tệ để nghỉ ngơi nhưng không ngờ rằng Lĩnh Vực mới này có môi trường còn khắc nghiệt hơn, trực tiếp biến thành vượt kiếp.

“Đại ca, ở đây ồn quá.” Lúc này, Tiểu U đeo Mặt Nạ bay đến bên cạnh hắn.

Hết chương 1615.

Chương 1616. Khả Năng Tự Động

“Đừng bay cao quá, cẩn thận bị sét đánh.”

Nói xong, Phong Kỳ đeo Ma Đao đi về phía trước.

“Được.” Tiểu U nghe vậy, lập tức nghe lời hạ thấp độ cao khi bay.

Phá Giáp đi phía sau cũng đuổi theo lúc này.

Trong lúc tiến lên, Phong Kỳ từng bước một, trong cơ thể luôn vận hành Ngự Thân Thuật.

Có lẽ do đất ở đây thường xuyên bị mưa bão xối xả nên đường rất lầy lội, nếu không có Ngự Thân Thuật hỗ trợ, cơ thể hắn rất dễ bị lún xuống.

Thực ra hắn cũng đã cân nhắc đến Mặt Nạ bay do Tiểu U chế tạo.

Nhưng Mặt Nạ bay của Tiểu U có thể chịu được trọng lượng có hạn, mang hắn bay không thành vấn đề nhưng nếu thêm cả Ma Đao thì Mặt Nạ bay căn bản không mang nổi.

Vì vậy, Ngự Thân Thuật mới là lựa chọn tốt nhất để mang theo Ma Đao trên đường.

Chỉ là quá trình này sẽ có chút không quen, hắn vẫn chưa thành thạo trong việc vận hành Ngự Thân Thuật, không thể như bản năng mà không cần để ý, cần phải thường xuyên ở trạng thái Tập Trung Tinh Thần.

Thời gian trôi qua, hắn sẽ cảm thấy tinh thần mệt mỏi.

Trong lúc tiến lên, mưa bão vẫn không có dấu hiệu dừng lại, bầu trời như thể sắp bị sấm sét xé toạc, từng tia chớp đan xen cắt bầu trời thành những khu vực khác nhau.

Thỉnh thoảng có tiếng sấm sét từ trên trời giáng xuống, đánh vào những nơi gần đó.

Đối với Lĩnh Vực này, Phong Kỳ trong lòng đặt tên là "Lĩnh Vực bị sét đánh ngẫu nhiên."

Dù sao thì với mật độ sét dày đặc như vậy, khả năng trúng chiêu rất cao.

Đặt tên cho các Lĩnh Vực trên đường đi cũng là một việc mà Phong Kỳ chắc chắn phải làm trong quá trình đi đường.

Trong quá trình rèn luyện và trưởng thành, hắn luôn ghi chép lại từng chủng tộc, tài nguyên, v.v. của mỗi Lĩnh Vực.

Những thông tin này đều trở thành một phần nội dung trong Lĩnh Vực đồ giám trong đầu hắn, cũng là một trong những thông tin tình báo có giá trị nhất mà tuyến hy sinh này có được, có thể mang lại nhiều thông tin tình báo có lợi cho việc tiếp xúc, chiến tranh, khai thác tài nguyên giữa loài người và các tộc quần Lĩnh Vực bên ngoài.

Đi một đoạn đường, Phong Kỳ quay đầu nhìn lại.

Phát hiện Tiểu U đã hạ thấp cơ thể, giống như một con cá sụn treo lơ lửng trên không, đầu nhìn xuống đất, cơ thể tiến về phía trước nhờ sự nâng đỡ của Mặt Nạ.

Bên kia, Phá Giáp mắt hơi nheo lại, nghênh đón mưa bão dưới chân nhanh như chớp.

So với Tiểu U, Phá Giáp không thường xuyên nói chuyện, tính cách tương đối cô độc nhưng điều mà Phong Kỳ đánh giá cao nhất ở hắn là hiệu quả thực hiện và sự tàn nhẫn với bản thân.

Khi luyện tập thể lực, Phá Giáp nhận ra rằng có hắn ở đây, bản thân sẽ không gặp vấn đề gì, thường xuyên luyện tập đến chết, nhiều lần rơi vào hôn mê sau khi thể lực đạt đến cực hạn.

Cách luyện tập này đổi lại là thực lực của hắn tăng lên rõ rệt, tốc độ trưởng thành còn nhanh hơn Tiểu U.

Nhưng khuyết điểm của Phá Giáp trong mắt hắn cũng rất rõ ràng.

Giống như một con sói đói chưa được thuần hóa, mặc dù có thể sử dụng nhưng sau khi lông cánh đầy đủ, chắc chắn sẽ muốn thoát khỏi sự ràng buộc của hắn, lựa chọn đi xa.

Hắn đã phân tích nguyên nhân tính cách của Phá Giáp.Tính cách của Phá Giáp rõ ràng có liên quan đến môi trường trưởng thành của hắn.

Mặc dù lớn lên trong mỏ khoáng dưới lòng đất nhưng nơi đó không có phong tục dân gian giản dị, cũng là khu vực cạnh tranh vô cùng khốc liệt, giống như một bản thu nhỏ của cuộc chiến tranh giữa các chủng tộc trên mặt đất.

Nguồn cung cấp thức ăn ở đó có hạn, muốn ăn nhiều hơn, cách duy nhất là cướp của người khác.

Ngoài ra, còn có sự tranh đấu ngấm ngầm giữa các chủng tộc.

Dù sao thì nô lệ trong khu mỏ cũng không phải là một chủng tộc, chắc chắn sẽ có sự tồn tại của các nhóm nhỏ.

Theo lời mô tả của Phá Giáp, khẩu phần thức ăn ở đó thực ra đủ để mỗi sinh mạng ăn no nhưng một số chủng tộc ăn nhiều, muốn ăn nhiều hơn thì chỉ có thể đi cướp.

Thậm chí cướp thức ăn của người khác đã trở thành chuyện thường tình.

Những nhóm nhỏ cướp thức ăn đó đã có kinh nghiệm, biết rằng không thể cướp hết, dù sao thì chúng đều hiểu đạo lý no một bữa và no nhiều bữa.

Ngay cả khi cướp, chúng cũng chỉ cướp một phần, ít nhất phải để cho người bị cướp sống sót.

Có thêm một phần thức ăn, bữa sau còn có thể tiếp tục cướp.

Hắn chính là một trong những người bị cướp được nuôi nhốt bởi những nô lệ khác.

Mỗi lần đến giờ ăn, thức ăn của hắn đều bị cướp đi phần lớn.

Hắn cũng từng thử phản kháng nhưng phản kháng không những không đổi lại được kết quả gì mà còn khiến bản thân mình bị thương khắp người.

Chính trong hoàn cảnh như vậy, tính cách của Phá Giáp mới trở nên như vậy.

Phá Giáp luôn không tin tưởng vào mọi thứ xung quanh, ngay cả khi đối mặt với hắn, trong lòng vẫn có sự cảnh giác không dám buông xuống.

Đằng sau sự khao khát mãnh liệt muốn nâng cao thực lực, là cảm giác bất an cực độ trong lòng Phá Giáp.

Hết chương 1616.

Chương 1617. Chống Lại Kiếm Tịch

Phá Giáp rất muốn thông qua sự mạnh mẽ của bản thân để nắm giữ vận mệnh của mình.

Đối với điều này, Phong Kỳ không nghĩ nhiều.

Hắn cũng không có ý định cảm hóa Phá Giáp, Phá Giáp đã có cách suy nghĩ vấn đề được bồi dưỡng trong sự cạnh tranh tàn khốc, rất khó thay đổi.

Hắn coi trọng năng lực cá nhân của Phá Giáp.

Tiềm năng phát triển của Phá Giáp rất lớn, so với Tiểu U, Phá Giáp sẽ là một người thực hiện rất hiệu quả.

Chỉ cần dựa vào điểm này là đủ.

Đây là một cổ phiếu tiềm năng có tham vọng rất lớn.

Trong thế giới tàn khốc này, thường thì những người như vậy mới có thể giành được một vị trí trong tương lai.

Hắn quay đầu nhìn Tiểu U đang treo lơ lửng trên không, trong lòng bất lực.

Sự trung thành của Tiểu U không cần phải nghi ngờ nhưng Tiểu U quá ngây thơ, thiếu động lực phát triển và hiệu quả thực hiện, hoàn toàn coi hắn là chỗ dựa.

Bình thường giống như một con cá ươn.

Thỉnh thoảng tu luyện một lúc, sẽ cảm thấy nhàm chán, bắt đầu lười biếng.

Nếu không phải Tiểu U thừa hưởng kiến thức khổng lồ của tộc nhân thì dù Tiểu U có tiềm năng lớn đến đâu, cũng sẽ bị môi trường thực tế tàn khốc này đào thải.

Đối với điều này, hắn không muốn miễn cưỡng.

Khả năng của Tiểu U thiên về hỗ trợ, còn về khả năng chiến đấu, hắn đã từ bỏ.

Nhưng Tiểu U không phải là vô dụng.

Ví dụ như gần đây Tiểu U đang giúp Phá Giáp tùy chỉnh một bộ trang bị thực thể năng lượng.

Có lẽ đây chính là con đường phù hợp nhất với Tiểu U, trở thành người hỗ trợ mạnh nhất trong nhóm tinh nhuệ mà hắn thành lập.

“Đại ca, đói rồi.”

Ngay lúc này, Tiểu U đột nhiên ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó dụi mắt ngái ngủ lẩm bẩm.

“Nhịn đi.”

“Được.“Tiểu U than phiền xong, thân thể lại rũ xuống, dựa vào lực nâng của Mặt Nạ bay lơ lửng tiến về phía trước.

Trong hoàn cảnh mưa bão khắc nghiệt, không thể phân biệt được ngày đêm.

Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp không ngừng nghỉ lên đường, tiếp tục đi về phía tây.

Không biết đi được bao lâu, phát hiện Phá Giáp đã mệt mỏi không chịu nổi, hắn cuối cùng cũng dừng bước.

Hoàn cảnh xung quanh có chút thay đổi.

Đây là một bãi bồi lầy lội, mọc rất nhiều loại thực vật màu trắng cao vài mét.

Gần đó có cây lớn có thể trú mưa nhưng Phong Kỳ không chọn cách đó, cơn giông bão trên không vẫn chưa dừng, trốn dưới gốc cây không chừng sẽ bị sét đánh trúng.

Trong lúc nghỉ ngơi tại chỗ, tầm mắt của Phong Kỳ bắt đầu đảo quanh tìm kiếm con mồi.

Lúc này hắn phát hiện trong bùn đất của bãi bồi có một loại động vật giáp xác hình dáng giống cua, có lẽ là do được linh khí nuôi dưỡng nên kích thước của chúng không nhỏ.

Chúng ẩn núp trong bùn đất, thổi bong bóng, nếu không quan sát kỹ thì không phát hiện ra.

Tiếp theo, hắn bắt được hơn mười con động vật giáp xác, sau đó cắm Ma Đao xuống đất tạo ra ngọn lửa.

Lần này không sử dụng củi để đốt, toàn bộ quá trình để Ma Đao tự đốt.

Dù sao thì dưới mưa bão, ngọn lửa bình thường sẽ bị dập tắt ngay lập tức.

Nhưng ngọn lửa do Ma Đao phóng ra thì không, ngay cả khi ngâm trong nước, ngọn lửa do Ma Đao phóng ra vẫn có thể cháy.

Vấn đề duy nhất là ngọn lửa của Ma Đao quá mạnh, phải kiểm soát lượng phóng ra, nếu không thức ăn sẽ bị hóa hơi ngay lập tức.

Kiểm tra chất thịt của động vật giáp xác xong, Phong Kỳ bắt đầu chế biến đồ chín.

Thực ra thịt của Sinh Vật Trận Địa rất tươi ngon, ăn sống là một lựa chọn không tệ nhưng so ra thì đồ chín lại phù hợp với sở thích của hắn hơn.

Tiểu U theo hắn những năm này cũng quen ăn đồ chín, không thích ăn sống.

Trong những năm tháng bôn ba rèn luyện, cùng với thực lực, tay nghề nấu nướng của hắn cũng tăng lên.

Với tay nghề nấu nướng hiện tại của hắn, ít nhất cũng có thể đảm nhiệm chức vụ bếp trưởng trong học viện hàng đầu.

Để chế biến món ăn ngon hơn, hắn còn thu thập hơn 10 loại gia vị trong suốt hành trình.

Những loại gia vị này đều được nghiền từ các loại thực vật khác nhau sau khi phơi khô, mỗi loại đều có thể mang đến cho vị giác sự hưởng thụ tuyệt đỉnh.

Ăn đồ hắn chế biến đã trở thành niềm vui lớn nhất trong cuộc sống lười biếng của Tiểu U.

Khi ngọn lửa bùng lên, Tiểu U giống như con mèo ngửi thấy mùi tanh của cá, đột nhiên ngẩng đầu lên, hai mắt sáng rực.

“Đại ca, cố lên.”

Nghe thấy tiếng Tiểu U reo hò, Phong Kỳ trong lòng bất lực.

Hắn thành lập chiến đoàn là muốn thu nạp một nhóm đàn em bán mạng cho mình, kết quả Tiểu U lại coi hắn như đầu bếp.

So sánh ra thì Phá Giáp lại rất có tự tri chi minh.

Trước mặt hắn luôn tỏ ra thái độ khiêm tốn, xác định rõ vị trí của mình, cũng hiểu rõ mình phải làm gì.

Nhưng đối với Tiểu U, Phong Kỳ lại không thể nghiêm khắc.

Sự trung thành của Tiểu U không cần phải nghi ngờ, thậm chí còn nguyện ý vì hắn mà chết.

Nhưng lười biếng là tật xấu không thể sửa của Tiểu U, bản tính ngốc nghếch của Tiểu U căn bản không thể thay đổi bằng cách cưỡng ép.

Hết chương 1617.

Chương 1618. Tiểu U

Nhớ lại nửa năm đầu tiên quen biết, hắn đã sử dụng hầu hết mọi cách để Tiểu U học cách nỗ lực nhưng Tiểu U vẫn luôn chỉ có nhiệt tình ba phút.Vừa rồi còn nắm chặt tay thề sẽ cố gắng, nói rằng chắc chắn sẽ nỗ lực, tuyệt đối không để đại ca thất vọng, kết quả giây tiếp theo đã bắt đầu mơ màng, một lát sau lại bắt đầu ngủ gật.

Đối mặt với Tiểu U, hắn chỉ có thể bất lực.

Một lúc lâu sau, mùi thơm lan tỏa, ba người bắt đầu ăn.

Lật lớp vỏ của động vật giáp xác lên, thịt bên trong trắng như tuyết, mùi vị cực kỳ ngon.

Nhìn về phía tây, Phong Kỳ cũng không rõ mình đã đi đến đâu, còn phải đi bao xa nữa.

Lúc rời khỏi Tinh Thành, hắn không mang theo thiết bị định vị.

Cũng không cần thiết phải mang theo.

Trong phạm vi Lĩnh Vực, thiết bị định vị căn bản không có tác dụng gì, ngay cả khi thỉnh thoảng có khe hở của thế giới loài người thì nơi đó cũng bị Lĩnh Vực bao quanh, thiết bị định vị cũng vô dụng.

Có lẽ bây giờ hắn đã đến khu vực trung tây của thế giới loài người, có lẽ còn phải đi một chặng đường rất dài nữa mới đến được địa điểm mục tiêu.

Nhưng Phong Kỳ coi toàn bộ quá trình này là rèn luyện.

Trong quá trình này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng thực lực của mình đang tiến bộ ổn định.

Nếu hắn có thể trưởng thành đến mức đánh bại Kiếm Tịch trên tuyến hy sinh này thì tuyến hy sinh này hắn sẽ có được chiến lực vượt qua tuyến thực tế.

Cũng có thể một lần nữa phá vỡ kỷ lục tuổi thọ, sống lâu hơn.

Hắn tràn đầy chờ mong đối với tương lai.

Hắn mong chờ đến khoảnh khắc trở về Tinh Thành, nhìn thấy tương lai thay đổi nghiêng trời lệch đất, mong chờ tương lai tự tay chém giết Kiếm Tịch…

Ăn xong, hắn dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp tiếp tục lên đường.

Mưa bão vẫn chưa giảm, vẫn tiếp tục trút xuống.

Mực nước trên mặt đất bắt đầu dâng lên dần, tầm mắt nhìn về phía xa, những hạt mưa rơi xuống nước tạo nên vô số gợn sóng.

Ngay lúc này, mắt Phong Kỳ hơi nheo lại, đồng tử bị màu đen bao phủ.

Hắn nhìn thấy hàng chục bóng người xuyên qua mưa bão, từ phía trước nhanh chóng tiến đến.

“Lui lại.”

Lời Phong Kỳ vừa dứt, Phá Giáp đã hiểu ý, tiến lên túm lấy Tiểu U, kéo cô ta bắt đầu rút lui.

Lúc này, Phong Kỳ nắm chặt Ma Đao trong tay.

Trong phạm vi Lĩnh Vực, gặp phải Sinh Vật Trận Địa, trước tiên tấn công chắc chắn không sai.

Lựa chọn đàm phán là hành động ngu ngốc nhất.

Ngay lúc này, hàng chục bóng người ở xa dường như cũng phát hiện ra hắn, đột nhiên dừng bước.

Sau đó, hàng chục bóng người đó đột nhiên đổi hướng, lựa chọn vòng qua hắn tiếp tục tiến về phía trước.

Điều này khiến Phong Kỳ có chút bất ngờ.

Những năm này trong phạm vi Lĩnh Vực, những sinh vật bản địa mà hắn gặp phải, thường sẽ chủ động tấn công hắn, căn bản không có bất kỳ chỗ thương lượng nào.

Hắn không thấy lạ với điều này.

Giống như chiến sĩ loài người phát hiện ra Sinh Vật Trận Địa trong Tinh Thành, chắc chắn sẽ giết chết, còn đâu tâm trí mà đàm phán.

Ngay cả khi Sinh Vật Trận Địa nói rằng mình chỉ đi ngang qua, chiến sĩ loài người cũng không thể nghe lọt tai.

Đổi vị trí mà suy nghĩ, thổ dân Lĩnh Vực cũng nghĩ như vậy.

Đối mặt với kẻ xâm lược, sự cảnh giác và thù địch của thổ dân Lĩnh Vực thậm chí còn nghiêm trọng hơn.

Mỗi phạm vi Lĩnh Vực đều có một tinh thể không gian, đây là nút thắt quan trọng để duy trì sự ổn định của không gian Lĩnh Vực.

Tinh thể không gian Lĩnh Vực vỡ vụn, toàn bộ phạm vi Lĩnh Vực sẽ sụp đổ.

Thổ dân Lĩnh Vực không thể phân biệt được kẻ xâm lược có thực sự chỉ đi ngang qua hay là lẻn vào, có ý đồ với tinh thể không gian Lĩnh Vực, muốn phá hoại trong bóng tối.Hắn đã từng thấy một trường hợp bị đánh úp.

Sinh vật mặc giáp màu đỏ vàng mà hắn gặp trước đó, chính là vì bị sinh vật hệ hồn ma đánh úp, khiến cho Lĩnh Vực của bộ tộc bị nuốt chửng trong nháy mắt, cục diện vốn đã suy yếu lại bị kết thúc một cách chóng vánh.

Vì vậy, không cần bất kỳ lý do gì, mọi kẻ xâm lược đều là kẻ thù, đây là lẽ thường ở thế giới Lĩnh Vực.

Nhưng hàng chục bóng người phía trước lại chọn cách vòng đường tiến lên, không tấn công hắn, điều này khiến Phong Kỳ vô cùng nghi ngờ.

Lúc này, Tiểu U và Phá Giáp đã trở về bên cạnh hắn.

Không nghĩ ra được vấn đề này, hắn không suy nghĩ nhiều, dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp tiếp tục tiến lên.

Trên đường đi, họ liên tiếp gặp phải nhiều nhóm đang vội vã di chuyển, đông nhất có hơn trăm bóng người tiến đến gần.

Nhưng những bóng người này sau khi phát hiện ra hắn, đều không tấn công hắn, mà chọn cách vòng đường rút lui, thậm chí không muốn tiếp xúc với hắn.

Phong Kỳ còn phát hiện ra, những bóng người đang vội vã di chuyển này đều mang theo vật tư, giống như một bộ tộc đang chạy trốn di cư.

Thường thì tình huống này xảy ra khi một bộ tộc hoàn toàn thất bại trong chiến tranh.

Hết chương 1618.

Chương 1619. Kỹ Thuật Đan Năng Lượng

Lúc này, phần lớn tộc nhân đều tử trận, nếu cần sức lao động, một số tộc nhân sẽ bị bắt sống, những tộc nhân còn lại sẽ chạy khỏi Lĩnh Vực của mình, buộc phải trở thành thế lực lang thang.

Những thế lực nhỏ trong liên minh các bộ tộc yếu ở Tinh Thành, rất nhiều đều xuất hiện như vậy.

Điều này khiến Phong Kỳ vô cùng tò mò, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ở phía trước.

…

Để làm rõ xem cuối cùng đã xảy ra chuyện gì ở phía trước, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp tiếp tục tiến lên.

Thỉnh thoảng có bóng người đi xuyên qua màn mưa mà đến.

Sau khi phát hiện ra Phong Kỳ, chúng đều chọn cách vòng qua, dường như phía trước đã xảy ra một sự kiện khủng khiếp nào đó.

Đi được khoảng nửa ngày, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về phía bắc, chỉ thấy phía bắc bị sương mù bao phủ, một tòa thành trì bằng thép hùng vĩ ẩn hiện ở cuối tầm mắt.

Phong Kỳ nhận ra rằng mình đã đến gần vương thành của thế lực nắm giữ Lĩnh Vực này.

Có thể thấy có rất nhiều bóng người từ gần vương thành vội vã đi về hướng hắn.

Nhưng điều hắn không hiểu là, rõ ràng nơi này không xảy ra chiến tranh, tại sao lại có nhiều bóng người chạy nạn như vậy.

Ngay lúc này, giọng nói già nua của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Chiến trường không ở đây, ta cảm nhận được Dao Động năng lượng mạnh mẽ ở hướng tây."

Nghe lời nhắc nhở của Ma Đao, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía trước, lựa chọn tiếp tục tiến lên.

Cuối cùng, sau vài giờ, tầm mắt của Phong Kỳ xuyên qua màn mưa, phát hiện ra một đội quân khổng lồ như rồng dài ở phía xa, đội quân xếp hàng hai bên, hai bên kéo dài không biết bao nhiêu dặm.

Để quan sát rõ hơn xem cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, hắn quan sát xung quanh, chọn một sườn đồi làm điểm quan sát.

Dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp lên sườn đồi, tầm mắt bỗng nhiên trở nên sáng sủa.

Chỉ thấy trong màn mưa, những chiến sĩ mặc giáp sắt lạnh màu bạc trắng cầm vũ khí, nhìn về phía tây, như thể đang chờ đợi điều gì đó đến.

Qua cách trang bị vũ trang có thể thấy, đây là một đội quân tinh nhuệ.

So với binh chủng đơn lẻ của các bộ tộc yếu, quân đoàn này có sự phân chia binh chủng rõ ràng.Tầm mắt hướng về phía trước của đội quân, chỉ thấy những chiến sĩ thép cầm khiên năng lượng màu xanh như cây kim định hải thần châm trong quân đội, đứng ở vị trí tiền tuyến của quân đoàn.

Trên bầu trời của đội quân tinh nhuệ, vô số dơi bay lượn nhưng kích thước lại rất lớn, còn có thể nhìn thấy những kỵ sĩ

điều khiển bằng dây cương trên đó.

Khu vực trung tâm của quân đoàn, có một quân đoàn linh thuật sư với số lượng lớn đang lơ lửng.

Phía sau đội quân là một đoàn kỵ binh xung phong cưỡi ba loại tọa kỵ, lần lượt xếp thành hàng chỉnh tề, trong đó phía sau cùng là kỵ binh cưỡi quái thú.

Ngoài ra, còn có rất nhiều binh chủng công binh.

So với các bộ tộc yếu ở Lĩnh Vực, có thể thấy được ưu thế về trang bị và tố chất toàn diện của quân đoàn này.

Những hạt mưa rơi vào bộ chiến y màu bạc trắng mà chúng mặc, bắn tung tóe những giọt nước, đội quân nhìn về phía tây nghiêm trận dĩ đãi, giống như những bức tượng lạnh lẽo cấm đoán, chờ đợi điều gì đó chưa biết xảy ra.

“Khí tức thật mạnh, trong đội quân này có những kẻ lợi hại.”

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên.

Nghe được lời này, Phong Kỳ lập tức thu liễm khí tức.

Trong nhiều năm lữ hành và rèn luyện, rất ít người được Ma Đao khen là kẻ mạnh, có thể thấy trong đội quân này có những kẻ hắn không chọc nổi, nếu lúc này bị phát hiện thì có khả năng sẽ phải kết thúc sớm.

Nhưng điều khiến hắn tò mò là.

Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ lại là một cuộc chiến xâm lược Lĩnh Vực sắp nổ ra?

Thế lực Lĩnh Vực nào có thể khiến một đội quân tinh nhuệ như vậy nghiêm trận dĩ đãi?

Mang theo sự tò mò, hắn nằm trên sườn đồi, lựa chọn chờ đợi sự phát triển của tình hình.

“Đại ca, sao vậy?” Tiểu U lúc này lặng lẽ đến bên phải hắn, cũng nằm xuống đất cẩn thận quay đầu hỏi.

“Đừng lên tiếng, cứ nhìn là được.”

“Vâng.” Tiểu U ngoan ngoãn gật đầu, cũng học theo Phong Kỳ nheo mắt nhìn về phía trước.

Phá Giáp cũng nằm xuống bên trái hắn lúc này.

Thời gian trôi qua, trong lúc Phong Kỳ chờ đợi, bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng sấm, chỉ thấy một tia chớp đen xé toạc không gian, sau đó toàn bộ Lĩnh Vực đều rung chuyển theo.

Tầm mắt cuối cùng dường như có thứ gì đó vỡ vụn, bức tường không gian của Lĩnh Vực xuất hiện những gợn sóng.

Ngay khi Phong Kỳ nghi ngờ, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Nếu ta không cảm nhận sai thì Lĩnh Vực bên cạnh Lĩnh Vực này đã bị phá vỡ, kẻ địch mà chúng chờ đợi không phải đến từ sự xâm lược của thế lực Lĩnh Vực bên cạnh, có lẽ là một thảm họa lan tràn.”

Lời của Ma Đao vừa dứt, vô số bóng đen xuyên qua màn chắn của Lĩnh Vực sấm sét xuất hiện.

Hết chương 1619.

Chương 1620. Tù Và Trầm Đục

Mưa như trút nước, những bóng đen này trông rất kỳ lạ.

Cơ thể như không có xương, khi di chuyển, cơ thể tùy ý vặn vẹo.

Khi những bóng đen này xuất hiện, trong quân đoàn thép màu bạc trắng dưới sườn đồi vang lên tiếng tù và trầm đục.

Tiếng tù và vang dội, như thể vang lên trong đầu.

Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy máu trong cơ thể bắt đầu chảy nhanh không kiểm soát, giống như vừa tiêm một mũi thuốc trợ tim.

Máu bắt đầu sôi sục.

Khi tiếng tù và dừng lại, một cảnh tượng chấn động đã xuất hiện.

“A!”

Trong cơn mưa bão, đội quân thép đồng thanh gào thét, ý chí chiến đấu dâng trào.Nhìn từ trên sườn đồi, thậm chí còn khiến Phong Kỳ có ảo giác, như thể một con quái thú thép khổng lồ màu bạc trắng đột nhiên mở mắt, tỏa ra uy thế hung dữ.

“Tút!”

Tiếng tù và trầm đục vang lên ngắn ngủi rồi lại vang lên.

Ngay lập tức, mặt đất rung chuyển, những chiến sĩ thép nhanh chóng tản ra hai bên, kỵ binh ở phía sau cùng bắt đầu

tiến lên theo khoảng trống.

Khi kỵ binh đến vị trí phía trước nhất của đội quân thép, tiếng tù và lại vang lên.

Ngay lập tức, các thuật sĩ lơ lửng ở vị trí giữa quân đoàn bắt đầu phác họa thuật pháp, chỉ thấy từng luồng linh quang như sao băng rơi xuống người kỵ binh, cơ thể chúng sáng lên những luồng sáng nhiều màu.

Thế lực xâm lược màu đen dần tiến gần, khi tiếng tù và lại vang lên dài, những chiến sĩ thép cưỡi thú dữ lần lượt giơ cao những ngọn giáo dài trong tay.

Những kỵ sĩ trên không trung xung phong trước.

Những con chim thú này có tốc độ bay cực nhanh, sau khi tiếp cận thế lực xâm lược màu đen thì thả những chiếc túi màu tím dưới móng vuốt.

Ngay lập tức, dòng điện tử màu tím nổ tung trong đội quân đen kịt.

Rất nhiều bóng đen tan chảy dưới dòng điện tử tứ phía, ngay cả mặt đất cũng không thoát khỏi, bị tan chảy và chìm xuống dưới sức mạnh khủng khiếp của dòng điện tử độc.

Sau khi đợt tấn công đầu tiên kết thúc, tiếng tù và chuyển thành những tiếng thổi ngắn liên tục.

Đoàn kỵ binh được cộng hưởng nhiều thuật pháp tăng cường đã xuyên thủng màn mưa, xông về phía trước.

Cảnh tượng vô cùng hoành tráng, như một dòng lũ do những cỗ xe tăng thép hợp thành nghiền nát về phía trước, ngay khi tiếp xúc với thế lực xâm lược màu đen, chúng đã tiến lên như vũ bão, thế như chẻ tre.

Nhưng rõ ràng cuộc chiến mới chỉ bắt đầu.

Trong thế lực xâm lược màu đen dần xuất hiện những bóng đen khổng lồ, như những ngọn núi.

Chỉ một đòn tấn công tùy ý của chúng cũng có thể gây ra phạm vi sát thương khủng khiếp.

Nhưng phản ứng của đội quân thép cũng khiến Phong Kỳ thấy được sức mạnh sát thương của việc phối hợp tác chiến, trận pháp liên hoàn khiến những kỵ sĩ này như được thần trợ giúp, sau khi xung phong tấn công, khi quay trở lại vẫn hung hãn như cũ.

Đợt xung phong này kết thúc, kỵ binh trở về phía sau đội quân thép.

Thế lực xâm lược màu đen cũng lúc này tiến gần đến đội quân thép.

"Tút, tút, tút!"

Trong tiếng tù và, những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên ở hàng đầu tiên của đội quân thép đồng loạt hạ thấp người, bãi xuất liễu tư thế phòng thủ để đối phó với đợt xung phong.

"Hú!"

Tiếng hò hét vang lên, những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên giơ cao tấm khiên năng lượng màu xanh trong tay.

Chỉ thấy tấm khiên năng lượng lan rộng ra, nối liền với tấm khiên năng lượng màu xanh trong tay những chiến sĩ bên cạnh, tạo thành một tuyến phòng thủ bằng năng lượng màu xanh.

Ầm!

Màu đen và màu xanh va chạm, tiếng gầm rú vang lên.

Những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên cao lớn chống đầu vào tấm khiên năng lượng, toàn thân căng cứng, bắt đầu dùng sức.

Nhưng dưới đợt tấn công điên cuồng của vô số bóng đen xâm lược, cơ thể họ bị đẩy lùi, hai chân cày trên mặt đất để lại những vết hằn rõ nét.

“Tút, tút!”

Sau hai tiếng tù và gấp gáp, những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên này xuất hiện những tia điện màu tím trên người, đôi mắt trong nháy mắt bị màu tím bao phủ, cơ bắp cũng theo đó mà phình to.

Hú!

Trong tiếng gầm rú đồng thanh, họ thực sự chống lại làn sóng đen như thủy triều, tiến lên một bước.

Hú!

Lại tiến thêm một bước.

Những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên thực sự đã chống đỡ hoàn toàn đợt tấn công điên cuồng.Tiếng tù và cũng thay đổi vào lúc này.

Đợt xung phong dữ dội bị chặn lại, đội quân thép màu bạc trắng không còn bị đe dọa bị đánh tan nữa, theo tiếng tù và này vang lên, những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên đột nhiên giải tán tấm khiên năng lượng màu xanh trong tay, nhanh chóng rút lui.

Ngay lập tức, tiếng hò hét giết chóc như sấm rền vang lên, những chiến sĩ tinh nhuệ ở phía sau đã chuẩn bị sẵn sàng lúc này phát động xung phong.

Những ngọn giáo đâm ra theo khoảng trống giữa những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên, xuyên thủng màn mưa cản trở, đâm mạnh vào ngực những bóng đen phía trước, xiên chúng lại như xiên hồ lô.

Tiếp theo là màn rửa tội bằng thuật pháp như mưa bão.

Các loại thuật pháp rực rỡ nhiều màu sắc nở rộ trong thế lực xâm lược màu đen.

Hết chương 1620.

Chương 1621. Lực Lượng Kỵ Binh

Tút.

Trong tiếng tù và, những thuật sĩ linh không đồng thời giơ cả hai tay lên.

Chỉ thấy những tia sét màu tím đang tụ lại trong tay họ.

Rắc rắc!

Một tia chớp màu tím xẹt ngang bầu trời, như thể thổi vang tiếng tù và tấn công, ngay lập tức hàng vạn tia sét từ trên trời giáng xuống, rửa sạch mặt đất.

Bao gồm cả những bóng đen khổng lồ có sức chiến đấu khủng khiếp cũng tan chảy trong hàng vạn tia sét.

Cảnh tượng này thực sự khiến Phong Kỳ đang quan chiến trên sườn đồi ngây người.

Hắn vẫn luôn có một thắc mắc.

Thực ra hướng đi của chiến tranh giữa nhiều chủng tộc hoàn toàn do sức mạnh của tầng lớp chiến đấu quyết định.

Có vẻ như trong chiến tranh, chỉ cần tầng lớp chiến đấu giành được chiến thắng thì chiến thắng sẽ thuộc về phe đó, giao tranh giữa tầng lớp chiến đấu thấp hơn hoàn toàn không ảnh hưởng đến hướng đi của cuộc chiến.

Hắn thậm chí còn cảm thấy tầng lớp chiến đấu thấp hơn hoàn toàn có thể có hoặc không.

Nhưng trận chiến này đã cho hắn thấy sức mạnh sát thương của việc phối hợp tác chiến.

Khi các chiến sĩ phối hợp với nhau mở trận chiến, sức mạnh tập hợp lại cũng có thể giết chết sức mạnh hàng đầu.

Những con quái vật đen kịt méo mó cao mười mấy mét có thể dễ dàng đập vỡ mặt đất trong nháy mắt bị tiêu diệt dưới những tia sét, hoàn toàn không thể chống đỡ được đợt tấn công khủng khiếp như vậy.

Cảnh tượng này cũng khiến Phá Giáp bên cạnh hắn kinh ngạc, miệng hắn hơi há ra, dường như hoàn toàn đắm chìm vào đợt tấn công khủng khiếp của đội quân bạc trắng.

Chỉ có Tiểu U vô tư lự mới có biểu cảm bình tĩnh, lúc này gục đầu vào cánh tay, đã nằm trên mặt đất vào trạng thái ngủ nửa chừng, đôi môi bĩu ra dường như rất không hài lòng với tiếng ồn ào truyền đến từ hướng chiến trường.

Sau khi quan sát Tiểu U và Phá Giáp một lúc, tầm mắt của Phong Kỳ lại hướng về phía chiến trường.

Quân đoàn màu bạc trắng dựa vào sự phối hợp tuyệt vời đã chiếm được lợi thế tuyệt đối trên chiến trường nhưng cuộc chiến vẫn chưa kết thúc, ngày càng có nhiều bóng đen xuyên qua lớp rào cản của Lĩnh Vực ập đến.

Chúng giống như những con quỷ dữ trườn ra từ vực sâu, vô tận.

Trong số đó cũng xuất hiện nhiều sinh vật có sức chiến đấu đáng sợ, ví dụ như những con quái vật màu đen có những đường vân màu đỏ sẫm trên cơ thể, chúng có thể phun ra những tia năng lượng tấn công tầm xa từ miệng, như sao băng lao vào quân đoàn màu bạc trắng.

Nhưng quân đoàn màu bạc trắng cũng đã có sự chuẩn bị khi đối mặt với đòn tấn công tầm xa.

Những chiến sĩ phòng thủ bằng khiên đã rút lui đến trước mặt các thuật sĩ linh không đồng thời giơ cánh tay phải lên, ngay lập tức miếng bảo vệ đeo trên cánh tay phải rung lên, tấm khiên năng lượng màu xanh mở ra, sau khi kết nối với nhau thì tạo thành một lớp rào cản khổng lồ bay đến trên không trung của quân đoàn.

Ầm! Ầm! Ầm!

Lớp rào cản màu xanh gợn sóng dưới những đòn tấn công liên tiếp của các tia sáng, chống đỡ được đợt tấn công tầm xa đầu tiên.Ngay khi lớp rào cản màu xanh biến mất, màn rửa tội bằng thuật pháp mà các thuật sĩ linh không đã ấp ủ từ lâu lại bắt đầu, vô số tia sét to bằng cánh tay đi đến đâu, những con quái vật đen kịt méo mó sẽ bị bốc hơi ngay tại chỗ.

Lúc này Phong Kỳ nghe thấy tiếng bước chân nặng nề.

Chỉ thấy những bóng người được bao bọc bởi sấm sét nhảy lên từ trong quân đoàn, số lượng những chiến binh này không nhiều, họ cầm búa chiến cán dài bằng cả hai tay, như những vị thần binh giáng thế, sau khi màn rửa tội bằng sấm sét kết thúc thì xông vào trong làn sóng đen kịt vô tận.

Nhưng khi những chiếc búa chiến cán dài trong tay họ rơi xuống, những đóa hoa sấm sét liên tục nở rộ, tạo thành những hố lớn nối tiếp nhau.

Có thể thấy những bóng người cầm búa chiến cán dài này là tinh nhuệ trong quân đoàn Bạch Ngân.

Khi họ vung búa chiến, như thể có thần linh nhập vào, một chọi vạn, tiếng nổ âm thanh liên tục vang lên ở những nơi búa chiến đi qua.

Phong Kỳ chứng kiến cảnh này đã kinh ngạc đến ngây người.

Trên đường đi, hắn đã từng thấy không ít thế lực có thực lực tổng hợp mạnh mẽ nhưng chưa từng thấy một quân đoàn khủng khiếp như trước mắt.

“Tiểu tử Kỳ, ngươi còn phải đi một chặng đường dài nữa, với thực lực hiện tại của ngươi, chỉ những kẻ vung búa lớn này thôi cũng đủ khiến ngươi phải khổ chiến lâu rồi.”

Nghe thấy giọng nói của Ma Đao, Phong Kỳ thầm xấu hổ:

“Đao ca, ý ngươi là những chiến binh búa chiến này đều có thực lực gần bằng ta sao?”

“Đúng vậy, thậm chí có mấy người còn mạnh hơn ngươi.”

“Mẹ ơi.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ hoàn toàn kinh ngạc.

Lúc này hắn nghĩ đến tộc Linh Năng, nếu là tộc Linh Năng thì liệu có thể chiến đấu với quân đoàn này không.Tộc Linh Năng sau 1500 năm là vương tộc siêu cấp đứng đầu vạn tộc nhưng thực lực hiện tại chỉ có thể nói là mạnh, còn mạnh đến mức nào thì hoàn toàn là ẩn số.

Hết chương 1621.

Chương 1622. Thuật Sĩ Linh Không

Dù sao với năng lực hiện tại của hắn căn bản không thể dò xét được tiềm lực của tộc Linh Năng.

Chênh lệch vẫn quá lớn.

Chiến tranh vẫn tiếp tục, dần dần trở nên ác liệt, sự xuất hiện của chiến binh búa chiến đã mở rộng ưu thế của chiến đoàn Bạch Ngân.

Số lượng của họ không nhiều nhưng chiến lực lại kinh người, thân hình cường tráng dưới sự rửa tội của sấm sét như được thần trợ giúp, đánh đâu thắng đó.

Ngay lúc này, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về phía rào cản Lĩnh Vực.

Tầm mắt kéo gần lại, chỉ thấy hàng chục bóng người lượn lờ trong sương mù đen, những bóng người tỏa ra ánh sáng đen ở hai tay xuyên qua rào cản trường Lĩnh Vực, bay tới.

Ngay khi chúng xuất hiện trên chiến trường, chúng bắt đầu phác họa thuật pháp.

Ngay lập tức, từng trận pháp đen kịt hiện ra trên bầu trời của đại quân đen kịt.

Khi trận pháp hình thành, sương mù đen đặc như thác nước đổ xuống từ trung tâm trận pháp.

Những con quái vật đen kịt tiếp xúc với sương mù đen có thân hình vặn vẹo dữ dội, bắt đầu hòa nhập với những con

quái vật gần đó, thậm chí cả tàn tích của những con quái vật đã chết cũng trở thành một phần của sự hòa nhập.

Vô số sinh vật khâu vá khổng lồ xuất hiện.

Những con quái vật này phun ra sương mù xanh, làm tan chảy lớp giáp của chiến binh giáp bạc, khiến chúng mất đi sự bảo vệ.

Điều đáng sợ hơn là những sinh vật khâu vá này ngay cả khi bị đánh tan cũng sẽ khâu lại với sự trợ giúp của sương mù đen, trừ khi bị sấm sét làm tan chảy.

Đối mặt với phản công, chiến đoàn thuật sĩ linh sau khi nghỉ ngơi lấy lại sức đã triệu hồi sấm sét bắt đầu rửa tội chiến trường.

"Áng!"

Lúc này, tiếng gầm cao vút vang lên, chỉ thấy từ phía rào cản Lĩnh Vực bay tới những con quái thú khổng lồ, thân thể mục nát diện tích lớn, chúng như đám mây đen nhanh chóng bay qua chiến trường áp sát đại quân bạc trắng.

Tút! Tút! Tút!

Trong tiếng tù và, kỵ thú khổng lồ luôn chờ lệnh ở phía sau cùng trong chiến đoàn bạc trắng bắt đầu di chuyển.

Trên lưng những con quái thú này được lắp đặt dụng cụ kỹ thuật, khi kỵ binh trên lưng chúng điều khiển công tắc, thiết bị Linh Năng trên lưng bắt đầu liên tục truyền năng lượng vào cơ thể quái thú, quái thú cũng há miệng.

Chỉ thấy điện tương cuộn trào trong miệng quái thú, tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Khi tiếng tù và vang lên lần nữa, quái thú phun ra điện tương, bắn về phía những con quái thú mục nát đang tấn công.

Dưới sự tấn công của điện tương diện rộng, rất nhiều quái thú mục nát rơi xuống đất, thân hình đập đổ vô số bóng đen.

Sau ba đợt tề xạ liên tiếp, biểu cảm của quái thú trở nên ủ rũ, dường như đã trở nên suy yếu.

Nhưng vẫn có những con quái thú mục nát lẻ tẻ né được sự rửa tội của điện tương lao xuống chiến đoàn bạc trắng.

Ngay khi chiến đoàn bạc trắng sắp phải đối mặt với đợt tấn công lao xuống của quái thú, một bóng người mặc áo choàng chiến bạc trắng, cầm tù và từ giữa đại quân bạc trắng nhảy lên.

Chỉ thấy bóng người này vung tay, sấm sét tự nhiên sinh ra, tụ lại thành một bàn tay sấm sét khổng lồ.

Chát!

Bàn tay sấm sét vỗ nát con quái thú mục nát đang áp sát thành bột mịn.

Bóng người này đứng hiên ngang giữa gió, áo choàng dài màu bạc trắng sau lưng tung bay theo gió, trên đầu đội một vương miện sấm sét tỏa ra ánh sáng chói mắt.

Hắn nhìn về phía tây, trên người có tia điện quấn quanh.

Khi hắn giơ chiếc tù và màu tím lên, lập tức mưa to trút xuống dữ dội hơn.Chỉ thấy mây đen tụ lại trên đầu hắn, những tia chớp màu tím lan ra như mạng nhện, xé toạc không khí, ầm ầm vang dội.

Sấm sét giao nhau trên đầu hắn thành những đám mây điện tương cuộn trào.

Lúc này, những chiến binh Lôi Phạt chờ lệnh ở cánh trái của quân đoàn Bạc Trắng đồng loạt giơ tay phải lên, chỉ thấy sấm sét trong tay những chiến binh của quân đoàn này vặn vẹo biến đổi, dần dần tạo thành một ngọn giáo năng lượng.

Bóng người lơ lửng trên không trung lúc này thổi vang tù và.

Ngay lập tức, vô số ngọn giáo năng lượng trên bầu trời bắn ra như mưa tên về phía trước, lúc này bóng người trên không trung giơ nắm tay trái lên.

Những đám mây điện tương trên đầu hắn giải phóng hàng vạn tia sét tạo thành bức màn sấm sét, những ngọn giáo năng lượng xuyên qua bức màn sấm sét được gia trì, tốc độ bay đột ngột tăng nhanh, bề mặt có tia điện quấn quanh.

Khi những ngọn giáo này rơi xuống chiến trường, chúng lập tức quét sạch một vùng rộng lớn, vô số sinh vật đen kịt hóa thành tro bụi.

Những ngọn giáo Lôi Phạt này sau khi rơi xuống đất vẫn liên tục giải phóng tia điện, những chiến binh Bạc Trắng xung quanh sau khi tiếp xúc với tia điện không giống như những con quái vật đen kịt bị thanh tẩy, những tia điện quấn quanh tiếp xúc với lớp giáp bạc trắng trên người họ, khiến sức sát thương của họ khi chiến đấu trở nên dữ dội hơn.

Chiến tranh lúc này đã bước vào giai đoạn một chiều.

Hết chương 1622.

Chương 1623. Vua Quân Đoàn

Cùng với tiếng tù và vang lên lần nữa, những binh chủng giáo binh hoàn thành nhiệm vụ xung phong cự ly ngắn bắt đầu rút lui, những binh chủng trung kiên cầm kiếm bạc trắng bắt đầu bước tiến, triển khai chiến đấu cận chiến với những con quái vật đen kịt.

Nhịp độ tấn công của quân đội Bạc Trắng cực mạnh, những người lính xung phong ở phía trước sau khi xung phong xong sẽ dứt khoát rút lui, những người lính cầm kiếm phía sau sẽ dứt khoát tiếp quản vị trí trống, từ góc nhìn của Phong Kỳ nhìn xuống chiến trường, giống như những con sóng bạc trắng, từng đợt từng đợt vỗ về phía trước.

Dưới nhịp độ tấn công hiệu quả, quân đội Bạc Trắng nhanh chóng tiến lên.

Trong cơn mưa lớn, quân đội Bạc Trắng hoàn toàn kiểm soát nhịp độ chiến trường, sức sát thương càng trở nên kinh người.

Những con quái vật đen kịt có thực lực đơn thể mạnh mẽ trước dòng thép Bạc Trắng cũng không chịu nổi một đòn, ngã xuống thành từng mảng.

Thông qua góc nhìn từ trên cao, Phong Kỳ phát hiện ra rằng thực lực của quân đoàn quái vật đen kịt cũng cực kỳ mạnh mẽ.

Những con sóng đen vô tận cộng với đủ loại thuật pháp ăn mòn, quả thực là cơn ác mộng trên chiến trường nhưng trước

quân đội Bạc Trắng thì rõ ràng là không đủ.

Cho dù là tấn công, tăng cường, phòng thủ, nhịp độ chiến tranh, v.v., quân đội Bạc Trắng đều chiếm ưu thế tuyệt đối.

Trận chiến này khiến Phong Kỳ thấy được sức mạnh sát thương của việc phối hợp tác chiến.

Khi một đội quân hợp thành một sợi dây thừng, họ không sợ kẻ địch mạnh mẽ đơn lẻ, chiến trận liên hoàn khiến họ hòa làm một mũi dao nhọn, mỗi cá thể đều là một phần của mũi dao nhọn.

Trận chiến này khiến Phong Kỳ có những suy nghĩ mới về việc xây dựng lực lượng chiến đấu của loài người.

Một hạt giống đã bén rễ trong lòng.

Hú! Hú! Hú!

Tiếng tù và vang lên cùng với tiếng hô vang, những chiến binh của chiến đoàn Bạc Trắng đồng loạt giơ tay phải lên.

Chỉ thấy mây đen tụ lại trên không trung.

Cuối cùng, Lôi Phạt giáng xuống, những tia điện màu tím cùng với cơn mưa lớn quét sạch chiến trường, những con quái vật đen kịt hoàn toàn không thể chống lại đòn tấn công dữ dội, chết hàng loạt.

Khi mây đen tan đi, tiếng tù và vang lên.

Trên chiến trường chỉ còn một số ít sinh vật đen kịt còn sống sót, phe chiếm ưu thế tuyệt đối về số lượng đã hoàn toàn tan rã.Trong tiếng tù và, những chiến binh Bạc Trắng lui về quân đoàn, tập hợp lại thành chiến trận ban đầu.

Những chiến binh thủ khiên lui về khu vực giữa một lần nữa hóa thành tấm khiên vững chắc nhất ở phía trước chiến trận.

Nhìn về chiến trường đất cháy, Phong Kỳ phát hiện ra một bóng đen run rẩy đứng dậy, đưa tay nâng viên ngọc đen trong tay lên, sau đó run rẩy quỳ một gối xuống trước quân đoàn Bạc Trắng.

Giống như đang tỏ ý thần phục quân đoàn Bạc Trắng.

Thấy cảnh này, bóng người đội vương miện màu tím, lơ lửng trên không trung giơ tay phải lên.

Tia điện màu trắng cuộn trào trong lòng bàn tay hắn, một ngọn giáo sấm sét màu trắng hình thành.

Chỉ thấy ngọn giáo màu trắng được phóng ra, xé rách không gian trên không trung, đột ngột đánh trúng bóng người đang quỳ một gối, kết thúc mạng sống của hắn.

Hú! Hú! Hú!

Những chiến binh Bạc Trắng đồng loạt giơ vũ khí lên, phát ra tiếng hô thị uy về phía Tây.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ vô cùng chấn động.

Dưới cơn mưa lớn và sấm chớp, quân đội Bạc Trắng như một con quái thú thép mở mắt, nhìn khắp bốn phương, quả thực có khí thế vô địch.

“Mạnh quá, Đao ca, thế lực như vậy xếp thứ mấy trong hiểu biết của anh.”

“Có thể coi là mạnh nhất rồi, thực ra những thế lực mà tôi tiếp xúc đều là thế lực của thế giới Linh Vực, theo tôi biết thì Mê Vụ Tộc ở tầng hai của Linh Vực có thể ngang sức với họ, đặc biệt là đoàn trưởng lão sương mù của họ, sức chiến đấu khi tập hợp lại vô cùng khủng khiếp.”

“Còn Kiếm Tộc thì sao?”

“Kiếm Tộc có mô hình phát triển khá đặc biệt, Kiếm Tộc dồn toàn bộ tài nguyên vào tên khốn Kiếm Tịch đó, ngược lại sự phát triển của tộc nhân lại bị hạn chế vì Kiếm Tịch nhưng không thể phủ nhận rằng sức chiến đấu của Kiếm Tịch đủ để chống đỡ cho Kiếm Tộc thống trị một phương.”

Nghe lời giải thích của Ma Đao, Phong Kỳ gật đầu.

Kiếm Tịch đi theo mô hình phát triển mạnh mẽ đơn lẻ, Mê Vụ Tộc đi theo mô hình phát triển toàn tộc, hoàn toàn khác nhau.

Nhìn từ góc độ tương lai, rõ ràng mô hình của Mê Vụ Chi Chủ mới có tương lai tốt hơn.

Ngay cả khi Kiếm Tộc có thể tồn tại đến tương lai 1500 năm nữa thì lúc đó Kiếm Tộc có lẽ chỉ có Kiếm Tịch mới có thể tham gia chiến trường đỉnh cao.

Nói là một chủng tộc, thực tế chỉ còn cái tên, tộc nhân lúc đó hoàn toàn trở thành bia đỡ đạn.

Điều này giống như một mộng cảnh tương lai trước đó, nhân tộc chỉ dựa vào Trương Đạo Văn chống đỡ, đến khi Trương Đạo Văn không chống đỡ được nữa thì nhân tộc cũng diệt vong.

Trận chiến này đã mở rộng tầm mắt của Phong Kỳ, hắn thấy được sức mạnh của chiến tranh theo mô hình quân đoàn.

Hết chương 1623.

Chương 1624. Chiến Đoàn Bạc Trắng

Cũng khiến hắn có hướng tham khảo mới cho sự phát triển tương lai của nhân tộc.

Nhìn về chiến trường, quân đoàn Bạc Trắng đang chỉnh đốn lại, Phong Kỳ cảm nhận được ý chí chiến đấu ngút trời.

Quân đội này trong mắt hắn đã có được tấm vé thông hành đến tương lai.

Lão Mê từng nói về những đặc điểm mà một chủng tộc tiềm năng nên có.

Trong đó có đề cập đến sự phát triển đa dạng, đặc biệt là thành phần sức chiến đấu phải toàn diện, bổ sung những điểm yếu ở mọi mặt.

Rõ ràng chiến đoàn Bạc Trắng đã làm được điều này.

Tất cả các chiến binh đều có định vị rõ ràng của riêng mình, chứ không phải hỗn chiến như một nồi cháo.

Trận chiến này giống như một bài học tuyệt vời, Phong Kỳ đã nảy sinh rất nhiều cảm hứng từ đó.Điều duy nhất khiến hắn băn khoăn là lũ quái vật đen ngòm kia lấy đâu ra can đảm để phát động cuộc chiến xâm lược với quân đoàn khủng khiếp này.

Đây căn bản không phải là xâm lược, mà hoàn toàn là tự sát.

Điều khiến hắn băn khoăn hơn nữa là tại sao phía sau quân đội Bạc Trắng lại có nhiều bóng người đang rút lui.

Trận chiến này căn bản không tốn chút sức lực nào.

Ngay khi Phong Kỳ cảm thấy khó hiểu thì câu trả lời đã nhanh chóng xuất hiện.

Chỉ thấy ở tận cùng tầm mắt, lại có một bóng người đi xuyên qua lớp rào chắn của Lĩnh Vực.

Đôi mắt của Phong Kỳ dưới sự trợ giúp của Ma Đao đã hóa thành màu đen, tầm nhìn bắt đầu kéo gần lại.

Lúc này hắn đã nhìn rõ dáng vẻ của người mới đến.

Bóng người đi xuyên qua lớp rào chắn của Lĩnh Vực cao khoảng một mét sáu lăm, trên người mặc một lớp vải đen mỏng không biết làm từ chất liệu gì, cánh tay phải có hình xăm là một lá cờ màu đỏ sẫm, hai bên má mỗi bên có ba đường chéo.

Trong tay phải của hắn cầm một lá cờ màu đỏ sẫm cắm xuống đất.

Họa tiết trên lá cờ thay đổi theo gió, dù cách rất xa, Phong Kỳ vẫn bị ảnh hưởng, cảm thấy tinh thần lực của mình đang bị lá cờ này hấp thụ, giống như một hố đen muốn nuốt chửng hắn hoàn toàn.

Nhìn thấy lá cờ này, đồng tử của Phong Kỳ đột nhiên co lại.

Hắn rất quen thuộc với lá cờ này.

1500 năm sau ở thế giới tương lai, hắn đã từng đến vùng đất của Huyết Hồn Tộc, từng thấy Vật Phẩm Kỳ Tích "Huyết Hồn Kỳ" mà Huyết Hồn Tộc dùng để khởi nghiệp.

Lá cờ trong tay bóng người bí ẩn hoàn toàn là phiên bản thu nhỏ của lá Huyết Hồn Kỳ đó.

Theo mô tả của Mê Vụ Chi Chủ, Huyết Hồn Kỳ vô cùng khủng khiếp, tất cả sinh linh tử trận dưới lá cờ này đều sẽ bị cướp mất hồn phách, trở thành hung linh bị Huyết Hồn Kỳ giam cầm và sai khiến.

Chỉ có một bóng người đến nhưng Phong Kỳ đã cảm nhận được áp lực vô tận.

Không trách gì quân đoàn Bạc Trắng phải tập hợp đại quân, cũng không trách gì phải để một số tộc nhân rút lui trước.

Đối thủ của họ căn bản không phải là những con quái vật đen ngòm kia.

Liên tưởng đến nhịp độ tấn công hỗn loạn của đàn quái vật đen ngòm, hắn đã phân tích sơ bộ tình hình.

Rõ ràng đàn quái vật đen ngòm cũng là một bên bị xâm lược, chúng đã không còn đường lui, mới tiến vào Lĩnh Vực này.

Cũng không trách gì khi đàn quái vật đen ngòm đến, hắn đã nhìn thấy cảnh tượng lớp rào chắn của Lĩnh Vực ở tận cùng bị phá vỡ.

Lúc đó Ma Đao đã nói rằng có tai họa đang lan tràn đến.

Rõ ràng là Lĩnh Vực bên cạnh đã bị Huyết Hồn Tộc chiếm đóng.

Lúc này, Huyết Hồn Tộc đến chỉ có một người nhưng Phong Kỳ đã cảm nhận được áp lực khủng khiếp.

Lá Huyết Hồn Kỳ tung bay trong gió giống như một ngọn núi không thể vượt qua, chắn ngang trước quân đội Bạc Trắng.

Ngay lúc này, bóng người đội vương miện sấm sét nhìn về phía bóng người cầm Huyết Hồn Kỳ, cất tiếng gọi.

Giọng nói của hắn theo tiếng sấm rền vang vọng khắp bốn phương.

Phong Kỳ đã học qua Lĩnh Vực học nên hiểu được ý tứ của những lời này.

Vị vua của quân đoàn Bạc Trắng đang bày tỏ thành ý với bóng người cầm Huyết Hồn Kỳ, đồng thời cho biết rằng hắn sẵn sàng lấy ra gần một nửa tài nguyên của tộc để đổi lấy hòa bình.

Đối mặt với thành ý, thành viên của Huyết Hồn Tộc nở nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt, mở miệng đáp lại.

Thành viên của Huyết Hồn Tộc sử dụng ngôn ngữ chung của thế giới nhỏ Huyết Vực, Phong Kỳ tình cờ đã học được ngôn ngữ chung này.Hắn muốn nói rằng, lúc này Huyết Hồn Tộc của ta đang sa lầy trong chiến tranh, rất cần các loại vật tư, vì vậy tộc lão đã phái ta ra ngoài cướp bóc tài nguyên, ta sẽ lấy hết tài nguyên và mạng sống của tộc ngươi.

Những lời này có thể nói là vô cùng bá đạo, căn bản không định để lại đường sống cho quân đoàn Bạc Trắng.

Qua việc phiên dịch những lời này, Phong Kỳ đã hiểu được tình hình.

Rõ ràng là vùng đất của Huyết Hồn Tộc không ở gần khu vực này, mà là sa lầy vào chiến tranh ở một khu vực nào đó, không thể lấy được tài nguyên từ xung quanh.

Hết chương 1624.

Chương 1625. Huyết Hồn Tộc

Để ứng phó tốt hơn với chiến tranh, Huyết Hồn Tộc hẳn đã sử dụng phương thức truyền tống không gian để đưa tộc nhân này ra khỏi Lĩnh Vực của tộc, phái hắn đi khắp nơi cướp bóc, giết chóc, để bổ sung cho việc tiêu hao trong chiến tranh.

Hắn không thể tưởng tượng được, chủng tộc nào có thể gây áp lực chiến tranh lên Huyết Hồn Tộc.

Hắn không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Tầm mắt hướng về chiến trường.

Đối mặt với sự ép buộc không cho đường lui của thành viên Huyết Hồn Tộc, vị vua của quân đoàn Bạc Trắng đã phẫn nộ thổi kèn hiệu.

Ngay lập tức, tiếng kèn hiệu vang vọng khắp nơi, Phong Kỳ một lần nữa cảm nhận được sự gia tăng của tốc độ lưu thông máu.

Hàng triệu bóng người Bạc Trắng đồng thời giơ vũ khí trong tay lên, phát ra tiếng gầm chiến đấu thị uy với thành viên Huyết Hồn Tộc.

Đối mặt với sự khiêu khích, thành viên Huyết Hồn Tộc cười gằn đi về phía đại quân Bạc Trắng.

Lá Huyết Hồn Kỳ trong tay hắn thay đổi họa tiết trong cơn mưa bão.

Cảnh tượng này có sự chênh lệch đối lập rất lớn.

Một người nghênh chiến với cả một quân đoàn nhưng khí thế lại không hề thua kém, dường như bóng người cầm lá cờ mới là bên chiếm ưu thế.

Tiếng kèn hiệu lại vang lên.

Đối mặt với sự đe dọa, các chiến sĩ của quân đoàn Bạc Trắng đồng thời giơ vũ khí lên, mây đen tụ lại trên bầu trời quân đội, dòng điện màu tím cuộn trào xé rách không gian, tạo ra vô số tia điện.

Trong tiếng ầm ầm, những tia chớp như thác nước đổ xuống bóng người đang đi tới một mình.

Thành viên Huyết Hồn Tộc cũng giơ lá Huyết Hồn Kỳ trong tay lên lúc này.

Lá cờ bay lên.

Huyết Hồn Kỳ tung bay trong gió, Phong Kỳ đột nhiên nghe thấy một tiếng thở dài văng vẳng bên tai, âm thanh này như xuyên qua dòng sông thời gian cổ xưa, vượt qua rào cản của không gian và thời gian, vang vọng trong đầu hắn.

Trong nháy mắt, cơn mưa bão trên bầu trời dừng lại, như thể bị đóng băng giữa không trung.

Chỉ thấy lá cờ phấp phới trong gió.

Bốp.

Thành viên Huyết Hồn Tộc bước lên một bước, dù cách rất xa nhưng vẫn nghe rõ tiếng bước chân.

Trong ánh chớp, mơ hồ có hàng vạn bóng người mờ ảo hiện ra bên cạnh hắn.

Bốp.

Lại bước lên một bước, những bóng người mờ ảo trở nên rõ ràng, số lượng tăng lên gấp bội.

Khi bước thứ ba hạ xuống, Phong Kỳ nhìn chăm chú, thấy vô số hung linh vây quanh thành viên Huyết Hồn Tộc.

Dưới sự gia trì của Huyết Hồn Kỳ, một mình hắn chính là một quân đoàn.

Huyết Hồn Kỳ vẫn tung bay trong gió, tụ lại thành mây máu trên bầu trời, sát khí kinh hoàng tràn ngập khắp nơi.

Dù cách rất xa, trước mắt Phong Kỳ vẫn xuất hiện ảo giác tinh thần.

Đó là sự giãy giụa và tiếng kêu than của vô số sinh linh trước khi chết, lá cờ này đến từ kỷ nguyên của Trụ Thần, trong quá trình lịch sử lâu dài không biết đã hấp thụ bao nhiêu hồn phách và đau khổ của sinh linh.

Huyết Hồn Kỳ chỉ treo lơ lửng trên không trung, ảo cảnh sát phạt được giải phóng đã đủ khiến kẻ địch kinh hồn bạt vía.

Tâm cảnh sát phạt của Ma Đao so với Huyết Hồn Kỳ căn bản không cùng một cấp độ.

Huyết Hồn Kỳ mặc cho sấm sét đánh vào, những họa tiết trên đó vẫn tiếp tục thay đổi.

Chỉ thấy vô số hung linh được phủ lên một lớp màu máu, những bóng người mờ ảo trở nên càng thêm ngưng tụ.

Về Huyết Hồn Kỳ, Lão Mê đã từng giải thích.

Ông ta nói đã từng xem một đoạn hình ảnh về lúc sử dụng Huyết Hồn Kỳ, trong hình ảnh ông ta thấy lá Huyết Hồn Kỳ tung bay giải phóng hàng ức hung linh gia nhập chiến trường, nơi nào đi qua đều hóa thành hư vô, căn bản không có bất kỳ sinh linh nào có thể sống sót dưới sự cắn nuốt của hàng ức hung linh.

Ngoài ra, Huyết Hồn Kỳ còn có thể biến kẻ địch đã chết thành hung linh của mình.

Chiến đấu với Huyết Hồn Kỳ, kẻ địch càng đông thì Huyết Hồn Kỳ lại càng mạnh.

Vì vậy Lão Mê cũng đã nghĩ ra biện pháp đối phó, cảm thấy chỉ có một lượng nhỏ chiến lực cao cấp cùng nhau ra tay mới có cơ hội chuyển bại thành thắng, khi đối đầu với Huyết Hồn Kỳ thì số lượng của mình tuyệt đối không được đông.

Nhưng đây cũng chỉ là ý tưởng của Lão Mê, khi đối mặt với Huyết Hồn Kỳ, trong lòng Lão Mê cũng có một tia bất lực.

Lúc này, nằm trên sườn núi, ông ta cũng sẽ tận mắt chứng kiến sự khủng bố của Huyết Hồn Kỳ.

Khi vô số hung linh như gió thu quét lá lao về phía trước, đại quân Bạc Trắng hàng triệu người giống như một chiếc thuyền đơn độc lay động trong sóng lớn, bất cứ lúc nào cũng có thể bị sóng biển nuốt chửng.

Bất kỳ trận chiến nào, bất kỳ binh chủng nào, trước thực lực tuyệt đối đều trở nên vô nghĩa.

Trong mắt Phong Kỳ, quân đoàn Bạc Trắng cường hãn có tư thế vô địch, trong nháy mắt đã bị hung linh nhấn chìm.

Hung linh do Huyết Hồn Kỳ nuôi dưỡng vô cùng đáng sợ, căn bản không phải là dạng hồn ma như tộc nhân của Lão Mê, mà là dạng hồn phách màu máu khát máu, chúng cắn nuốt mọi thứ mà chúng nhìn thấy.

Hết chương 1625.

Chương 1626. Thần Lực Bảo Hộ

Ngay cả những tia chớp màu tím rơi xuống từ bầu trời cũng trở thành thức ăn trong mắt chúng.

Điều khiến Phong Kỳ cảm thấy khó tin hơn nữa là Lĩnh Vực này xuất hiện những đốm đen dưới sự cắn nuốt điên cuồng của hung linh.

Tình huống này vô cùng kỳ lạ.

Trong trận chiến cường độ cao, xé rách không gian là chuyện bình thường.

Nhưng không gian đều có khả năng tự phục hồi, ngay cả khi bị xé rách cũng có thể tự phục hồi, cuối cùng mọi thứ trở lại như cũ.

Tình hình hiện tại là, thế giới dưới sự cắn nuốt của hung linh xuất hiện rất nhiều đốm đen.

Những đốm đen này không hề phục hồi chậm.

Nói cách khác, hung linh do Huyết Hồn Kỳ triệu hồi đang nuốt chửng thế giới này, muốn ăn sạch thế giới.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ rùng mình, thậm chí còn khiến hắn nghĩ đến Tiểu Hắc.

"Tiểu Hắc là bản năng sợ hãi của ngươi sao?"

Ma Đao đột nhiên hỏi.

"Phỉ, ta sẽ sợ Tiểu Hắc sao?!"

"Ồ."

Phong Kỳ: …

Nhìn về phía chiến trường, hung linh tràn ngập khắp nơi đè xuống, quân đội Bạc Trắng căn bản không thể ngăn cản.

Đây không phải là chiến tranh, mà là cuộc tàn sát một chiều.

Sấm sét màu tím điên cuồng lan tràn nhưng trước vô số hung linh đã nhanh chóng bị nuốt chửng, thậm chí năng lượng cũng không thể tràn ra ngoài.

Trong tầm mắt của Phong Kỳ, quân đội Bạc Trắng đã bị nhấn chìm trong làn sóng hung linh.

Mờ mờ có thể thấy bên trong có tia điện lóe lên, chứng tỏ trận chiến vẫn chưa kết thúc nhưng sự chống cự như vậy có vẻ rất bất lực.

Không cần nghĩ cũng biết, trận chiến này thực ra đã kết thúc.

Vị vua của quân đội Bạc Trắng hiển nhiên biết sự đáng sợ của Huyết Hồn Kỳ nhưng hắn vẫn đánh giá thấp sức mạnh của Huyết Hồn Kỳ, cho rằng mình có thể thử phản kháng, không lựa chọn rút lui trước.Sai lầm lần này khiến cho thế lực chủng tộc có tiềm năng phát triển cực lớn trong tương lai này rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.

Chiến tranh vẫn chưa kết thúc nhưng Phong Kỳ biết mình không thể ở lại đây thêm nữa.

Kết cục của trận chiến này đã được định đoạt, hung linh vẫn đang lan tràn nhanh chóng, nếu hắn không muốn chết thì phải nhanh chóng rút lui.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức mở miệng nói:

“Rút lui.”

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Phá Giáp lập tức đứng dậy.

Lúc này, Phong Kỳ đưa tay kéo Tiểu U đã chìm vào giấc ngủ, khóe miệng còn vương nước bọt trong suốt từ trên mặt đất lên.

"Đại ca, mở tiệc sao?" Tiểu U lập tức tỉnh táo lại, hít nước bọt ở khóe miệng vào trong miệng.

"Mở cái đầu nhà ngươi, rút lui."

"Ồ, là rút lui à."

Tiểu U gật đầu mạnh mẽ tỏ vẻ hiểu ý, sau đó đi theo Phong Kỳ đã sải bước tiến về phía nam.

Con đường về phía tây đã bị hung linh nhấn chìm, muốn đi thẳng qua chỉ có đường chết.

Con đường duy nhất có thể lựa chọn chỉ có thể là vòng về phía nam hoặc phía bắc.

Hướng bắc có những thành trì liên miên, rõ ràng không dễ đi qua.

Lựa chọn tốt nhất chính là về phía nam.

Chạy điên cuồng nửa ngày, Phong Kỳ mệt đến thở hồng hộc, Phá Giáp đi theo phía sau cũng toàn thân đổ mồ hôi, cơ thể không ngừng run rẩy, vừa dừng bước chân đã nghiêng đầu ngất đi.

Chỉ có Tiểu U là không hề bị ảnh hưởng gì, trên đường còn ngủ bù một giấc.

Trên đường đi, Phong Kỳ phát hiện ra rằng Lĩnh Vực này đã bắt đầu sụp đổ.

Ngẩng đầu lên có thể thấy trên bầu trời đã xuất hiện những vết nứt nhỏ, có thể thấy hung linh phá hoại Lĩnh Vực này đã sắp phá vỡ sự cân bằng duy trì Lĩnh Vực.

Hung linh vẫn tiếp tục phá hoại, sau khi nghỉ ngơi một lát, Phong Kỳ liền để Tiểu U cõng Phá Giáp, tiếp tục chạy điên cuồng.

Bây giờ hắn chỉ có một ý nghĩ, đó là nhanh chóng rời khỏi Lĩnh Vực sấm sét này.

Có lẽ Ma Đao trong tương lai có tiềm năng chống lại Vật Phẩm Kỳ Tích nhưng Ma Đao hiện tại đối mặt với Huyết Hồn Kỳ thì không có khả năng chiến thắng.

Không biết đã chạy bao lâu, cuối cùng tầm mắt cũng xuất hiện rào chắn Lĩnh Vực.

Nhưng ngay khi bọn họ chuẩn bị xuyên qua rào chắn Lĩnh Vực, một bóng người màu tím như sao băng từ xa bắn tới, rơi xuống phía trước không xa, tạo thành một cái hố lớn đường kính trăm mét.

….

Đối mặt với tình huống đột ngột, Phong Kỳ căng thẳng cơ thể, chuẩn bị sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Nhìn về phía xa, vị trí sao băng màu tím rơi xuống đã tạo thành một hố sâu đường kính trăm mét.

Đến bên hố sâu, hắn nhìn thấy một quả trứng cao hai mét, xung quanh có những tia điện màu tím bao quanh.

Bên trong quả trứng có ánh sáng nhấp nháy không ngừng, chiếu sáng bóng người nhỏ bé đang cuộn tròn bên trong.

Bóng người nhỏ bé này còn cầm một vật trong tay, chính là chiếc tù và của vị vua Bạch Ngân quân đoàn, chiếc tù và trong tay.

Đối với chiếc tù và có thể tăng tốc độ lưu thông máu, Phong Kỳ rất ấn tượng.

Trong tay vị vua Bạch Ngân quân đoàn, chiếc tù và vừa là công cụ chỉ huy trên chiến trường, vừa là thần khí chiến trường giúp toàn quân tăng cường sức chiến đấu.

Hết chương 1626.

Chương 1627. Cơn Bão Hắc Ám

Thân phận của bóng người này đã được hé lộ.

Đối với vị vua Bạch Ngân, Phong Kỳ có rất nhiều suy nghĩ.

Hệ thống tác chiến của hắn đã khiến Phong Kỳ có nhiều ý tưởng mới.

Hệ thống tác chiến hiện tại của loài người chủ yếu vẫn là lấy chiến đoàn làm chủ, áp dụng chiến lược tác chiến theo mô hình nhóm nhỏ.Về mặt này, sau hàng trăm năm bổ sung, hệ thống xây dựng đã rất hoàn thiện.

Nhưng về mặt chiến tranh quy mô lớn, điểm yếu của loài người cũng rất rõ ràng, cấu hình chiến đoàn rõ ràng không phù hợp với quân đội.

Nguyên nhân chính của vấn đề này vẫn liên quan đến sự không hoàn thiện của hệ thống tu luyện.

Ví dụ như Bạch Ngân quân đoàn có thuần thú sư, kỵ binh xung phong, lính khiên phòng thủ chủ lực, binh chủng bay, linh thuật sĩ tấn công tầm xa, binh thương lôi mâu xung sát tầm ngắn, binh kiếm khiên cận chiến, v.v.

Hệ thống tu luyện hoàn thiện sẽ phát huy hoàn hảo đặc điểm của từng binh chủng, đồng thời mỗi loại binh chủng đều có định vị rõ ràng của mình, sẽ không làm những việc ngoài định vị.

Ví dụ như binh chủng khiên phòng thủ có nhiệm vụ bảo vệ binh chủng của mình, sẽ không theo binh xung phong lên giết

địch.

Điều này khiến chiến tranh trở nên rất có nhịp điệu.

Còn cách tác chiến của loài người tuy có vẻ có trật tự nhưng thực tế không có định vị binh chủng rõ ràng, dẫn đến nhịp điệu của chiến tranh dần dần sẽ phát triển theo hướng hỗn loạn vô trật tự.

Cuối cùng là dựa vào một khang nhiệt huyết xông lên giết địch.

Lúc này hoàn toàn là so tài về thực lực.

Nhưng đội quân do Bạch Ngân Vương xây dựng đã khiến Phong Kỳ mở rộng tầm mắt.

Đối mặt với quân đoàn quái vật màu đen tuyền có số lượng và sức chiến đấu không chênh lệch nhiều, cách tác chiến của Bạch Ngân quân đoàn có thể nói là nghiền nát, nhịp độ tấn công và phòng thủ cực mạnh sẽ nghiền quân đoàn quái vật màu đen tuyền xuống đất.

Phong Kỳ không hề nghi ngờ rằng quân đoàn này dưới sự chỉ huy của Bạch Ngân Vương có thể vượt cấp khiêu chiến với thế lực mạnh hơn.

Nếu loài người có thể học được hệ thống tác chiến này, chắc chắn có thể nâng cao hiệu quả chiến tranh và sức chiến đấu tổng hợp của loài người.

Nhưng Phong Kỳ cũng hiểu một điều.

Trước sức mạnh tuyệt đối, mọi hệ thống sức chiến đấu đều như giấy vụn, không chịu nổi một đòn.

Giống như Bạch Ngân quân đoàn trước mặt các thành viên của Huyết Hồn Tộc.

Mặc dù Bạch Ngân quân đoàn nắm giữ nhiều chiến lược tác chiến, thậm chí còn có nhiều quân bài chưa sử dụng nhưng trước Huyết Hồn Kỳ, mọi thứ đều trở nên vô nghĩa, thảm bại không có gì bất ngờ.

Nhưng ưu điểm của hệ thống tác chiến này cũng không thể bỏ qua.

Chỉ dựa vào ưu thế khi đối chiến cùng cấp, thậm chí là đặc điểm vượt cấp khiêu chiến, hệ thống này cũng đủ để loài người tập trung học tập.

Ngẩng đầu nhìn quả trứng khổng lồ đang tỏa sáng, cũng như bóng người ẩn hiện theo ánh sáng nhấp nháy bên trong quả trứng.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu Phong Kỳ:

"Kiểm tra cơ thể hắn, phát hiện ra rằng tên này bị thương rất nặng, cơ thể đã tiến vào trạng thái tái tạo máu thịt tự bảo vệ, mỗi phút mỗi giây đều tiêu hao máu thịt, tiêu hao quá mức cũng khiến cơ thể hắn tiến vào trạng thái giống như trẻ lại… Tuổi thọ khổ luyện cả đời, ước tính sẽ tiêu hao sạch sẽ."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ gật đầu:

"Lúc đầu ta còn tưởng đây là con của Bạch Ngân Vương, thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh để đứa trẻ trốn thoát, Vương và các chiến sĩ Bạch Ngân liều chết chiến đấu để mở ra một con đường sống, sau đó đưa đứa trẻ ra ngoài."

Ma Đao:…

"Ngươi đúng là biết tưởng tượng."

Lúc này nghe lời giải thích của Ma Đao, rồi liên tưởng đến tiếng tù và chiến tranh, Phong Kỳ đã hiểu rõ tình hình.Suy nghĩ ban đầu của hắn rõ ràng là sai, rất có thể là tộc nhân đã

liều mạng mở đường sống cho Vương để Vương có thể trốn thoát nhưng Bạch Ngân Vương cũng bị thương nặng trong quá trình đột vây, tiến vào trạng thái tự chữa lành như trẻ lại.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, hắn lập tức hỏi:

"Đao ca, bây giờ ta giết nó có thể thu được bao nhiêu năng lượng khí huyết?"

"Bỏ đi thì tiếc, ăn thì không ngon, khí huyết của hắn đã tiêu hao gần hết, giết cũng không thu được bao nhiêu năng lượng khí huyết nhưng lớp vỏ trứng bọc lấy hắn lại chứa năng lượng máu thịt cực cao, là tinh hoa mà hắn dùng năng lượng máu thịt còn lại của mình tạo ra, ăn vào có thể mang lại lượng khí huyết không tệ… Ngươi không ăn, đợi hắn tỉnh lại cũng sẽ ăn lớp vỏ bảo vệ này, đến lúc đó thực lực sẽ được phục hồi một phần."

Lời giải thích của Ma Đao khiến Phong Kỳ nảy ra ý tưởng ngay lập tức.

Không do dự, hắn lập tức tiến lên một bước, Ma Đao trong tay hóa thành luồng sáng đen đập mạnh vào quả trứng khổng lồ.

Cơ chế tự vệ của quả trứng khổng lồ lập tức được kích hoạt, bề mặt bắt đầu tỏa ra hồ quang màu tím, theo Ma Đao tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Hết chương 1627.

Chương 1628. Tia Sét Tấn Công

Cơ bắp lập tức co lại dưới tác động của dòng điện.

Nhưng chỉ bằng dòng điện như vậy, căn bản không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho hắn.

Ma Đao đè xuống, bề mặt quả trứng khổng lồ lập tức xuất hiện vết nứt, điện quang nồng đậm lóe lên từ vết nứt.

Rắc!

Quả trứng khổng lồ không chịu nổi sức mạnh của Ma Đao, vết nứt nhanh chóng lan rộng, ầm ầm vỡ tan.

Chỉ thấy một cậu bé tóc xanh, nhắm chặt hai mắt, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn từ trong quả trứng hiện ra.

Trông giống như một đứa trẻ ba tuổi.

Lúc này, Phong Kỳ đưa tay ra, nắm lấy cậu bé.

Quả trứng khổng lồ vỡ tan, quá trình tự phục hồi của cậu bé lập tức bị dừng lại, cậu cũng mở mắt vào lúc này.

Chỉ thấy hồ quang màu tím quấn quanh trong mắt cậu bé, ánh mắt trông vừa mơ hồ vừa đáng thương.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ sửng sốt.

Ngoại hình hiện tại của cậu bé khiến hắn nhớ đến Giác Hút khi mất trí nhớ.

Có phải do cơ thể tái tạo sau khi bị thương nặng khiến tên này mất trí nhớ không?

Cảm nhận được sức sống mãnh liệt nảy sinh trong cơ thể cậu bé, bây giờ có thể xác định rằng cơ thể hắn đã gần như hồi phục hoàn toàn nhưng cái giá phải trả cũng rất lớn, nền tảng khổ tu cả đời đã tiêu hao sạch sẽ.

Tương đương với việc trực tiếp từ người chơi cấp cao rơi xuống làng tân thủ, mọi thứ sau này chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu.

Nhưng có thể giữ được mạng sống đã là may mắn lớn nhất.

Có thể sống sót dưới Huyết Hồn Kỳ, có thể thấy tộc nhân của hắn đã phải trả giá như thế nào mới đưa hắn ra ngoài an toàn.

Nhìn đứa trẻ ngây thơ, hắn đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

Đứa trẻ này… có thể nuôi dưỡng không?

Hắn đương nhiên hiểu đạo lý nuôi hổ sẽ gặp họa nhưng hắn coi trọng giá trị lợi dụng hơn.

Nhìn đứa trẻ nhắm mắt chìm vào giấc ngủ một lần nữa, hắn quyết định sẽ mang nó theo trước, chuyện nuôi dưỡng sẽ quyết định sau khi rời khỏi đây.

Lúc này, ánh mắt hắn hướng về lớp vỏ trứng trên mặt đất.

Theo lời mô tả của Ma Đao, những lớp vỏ trứng này chứa năng lượng máu thịt tinh khiết, ban đầu những năng lượng này sẽ liên tục truyền vào cơ thể đứa trẻ, giúp nó phục hồi cơ thể hơn nữa.Quá trình phục hồi hiện đã bị hắn cắt ngang, bên trong vỏ trứng vẫn còn chứa rất nhiều năng lượng tinh khiết, tự nhiên không thể lãng phí.

“Phá Giáp, Tiểu U, thu thập vỏ trứng.”

Nghe theo mệnh lệnh của hắn, Phá Giáp và Tiểu U lập tức bận rộn, thu thập vỏ trứng trên mặt đất rồi dùng dây do Tiểu U làm ra xâu lại, đeo lên lưng Phá Giáp.

Làm xong tất cả những việc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy những vết nứt xuất hiện trên bầu trời vẫn đang lan rộng nhanh chóng, mưa bão đã ngừng, bầu trời vốn u ám, sấm chớp đùng đùng trở nên sâu thẳm và trống rỗng.

Giống như một cái miệng vực sâu khổng lồ đang từ từ mở ra, muốn nuốt chửng cả thế giới.

"Chạy mau!"

Dứt lời, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và Phá Giáp đi về phía rào chắn của Lĩnh Vực Trường.

Hung linh do Huyết Hồn Kỳ triệu hồi vẫn tiếp tục nuốt chửng thế giới này, kết cục thế giới sụp đổ đã được định sẵn, ở lại đây hoàn toàn là tự tìm đường chết.

Khả năng nuốt chửng của hung linh khiến hắn nghĩ đến Tiểu Hắc.

Chỉ xét riêng về cường độ nuốt chửng của quân đoàn hung linh thì có vẻ cao hơn cường độ nuốt chửng của Tiểu Hắc.

Nhưng không hiểu sao, hắn lại cảm thấy giới hạn của Tiểu Hắc phải cao hơn nhiều so với quân đoàn hung linh.

Bởi vì hắn chưa từng thấy Hắc Đại gia ra tay hết sức.

Hắc Đại gia luôn ở trạng thái chiến đấu nhàn nhã, kẻ địch càng mạnh, thực lực mà nó thể hiện mới dần tăng lên.

Cho đến nay vẫn chưa có ai có thể thăm dò được giới hạn của Tiểu Hắc.

Sức mạnh thực sự của Hắc Đại gia hoàn toàn là ẩn số.

Dựa theo điều tra của Lời Tự Thuật, Tiểu Hắc vẫn chưa bao giờ thể hiện toàn bộ thực lực.

Trong cơ thể Tiểu Hắc có ba phong ấn, cũng có thể nói là ba hình thái, sức chiến đấu của hai hình thái đầu tiên đã gần như vô giải, trong đó hình thái thứ ba còn là hình thái giải phong hoàn toàn theo lời Lời Tự Thuật, có thể tưởng tượng được khi đó Tiểu Hắc khủng khiếp đến mức nào, hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu vũ khí hủy thiên diệt địa.

Làm thế nào để chiến thắng Tiểu Hắc, hắn chỉ có thể trông cậy vào Mặc.

Nhưng muốn kéo Mặc vào bàn đàm phán, hắn cần nhân loại đủ mạnh mẽ, chỉ có thực lực mới là điều kiện duy nhất để đàm phán ngang hàng.

Kế hoạch trong tưởng tượng là, trong 1500 năm tới, toàn nhân loại sẽ giúp Mộ Trảo đánh bại quân đội liên hợp của Mặc, khiến Mặc không thể nuốt chửng thế giới loài người.

Mặc sau khi chiến bại muốn sống sót thì rõ ràng phải thỏa hiệp.

Có thể làm được đến bước này, ép Mặc khuất phục, hắn có lẽ có thể từ miệng Mặc biết được toàn bộ sự thật về Tiểu Hắc.

Ngoài ra, kế hoạch thứ hai là đến đảo di tích.

Hết chương 1628.

Chương 1629. Ngự Đao Bay

Có lẽ ở đó cũng sẽ có thông tin về sự thật của Tiểu Hắc.

Tất cả những kế hoạch này đều cần hắn từng bước tiến hành.

Đi về phía nam qua rào chắn Lĩnh Vực Trường, một lực cản mới xuất hiện, điều này khiến Phong Kỳ nhận ra rằng họ đang đi qua một Lĩnh Vực Trường mới.

Nằm trong khu vực tập trung nhiều Lĩnh Vực Trường, căn bản không có không gian của thế giới loài người, các thế giới Lĩnh Vực sát cạnh nhau, muốn mở rộng chỉ có thể lựa chọn nuốt chửng và sáp nhập.

Sau khi lực cản phía trước biến mất, thế giới hoàn toàn khác biệt hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Lĩnh Vực Trường này giống như thế giới của người chết, bầu trời hiện lên màu hồng nhạt dưới ánh trăng máu, không khí tràn ngập mùi hôi thối nồng nặc, tầm mắt nhìn về phía xa có thể thấy nhiều bóng dáng bộ xương đang đi lại.Nếu không biết Tiểu tàn đến thế giới loài người vào 1500 năm sau, hắn còn tưởng rằng mình đã đến quê nhà của Tiểu tàn.

Không dừng lại, họ tiếp tục tiến lên.

…

Nửa tháng sau.

Lĩnh Vực Trường xương cốt.

Bên trong một bộ xương khổng lồ dài hơn trăm mét, lửa trại bùng cháy.

Phong Kỳ ngồi xếp bằng, Ma đao lơ lửng trước người hắn, ý thức tiến vào Ma đao, làm quen với các nút thắt mới bên trong Ma đao sau khi giải phong lần thứ hai.

So với trạng thái giải phong lần thứ nhất, bên trong Ma đao ở trạng thái giải phong lần thứ hai có thêm hơn gấp ba nút thắt, trở nên phức tạp hơn.

Đổi lại là uy lực của Ma đao tăng lên đáng kể.

Một lúc lâu sau, hắn từ từ mở mắt.

Chỉ nghe thấy tiếng lách tách vang lên liên tiếp trên người hắn.

Dưới sự nuôi dưỡng của Ma đao, cường độ thân thể hắn một lần nữa vượt qua điểm giới hạn, có sự tiến bộ rõ rệt.

Nắm chặt tay, hắn cảm thấy sức mạnh cuồn cuộn trong cơ thể.

Sự tiến bộ về thực lực do rèn luyện mang lại khiến Phong Kỳ có được trải nghiệm tuyệt vời, cũng có nhận thức mới về sức mạnh của bản thân.

Đây là cảm ngộ mà dòng thời gian chính trực tiếp có được sự gia tăng sức chiến đấu không có.

Và ký ức về sự gia tăng sức mạnh ổn định này cũng sẽ trở thành ký ức của dòng thời gian chính, mang lại sự gia tăng kiểm soát sức mạnh thực chất.

Đứng dậy dang rộng hai tay, đồng thời kéo căng cơ thể, máu chảy trong cơ thể như thủy triều.

Kéo căng xong, hắn quay đầu nhìn về phía đống lửa trại.

Chỉ thấy Phá Giáp đang chống đẩy tại chỗ, mặc dù đã mồ hôi đầm đìa nhưng vẫn nghiến răng kiên trì, cơ bắp trên người

cũng đã bắt đầu hình thành sau nhiều lần rèn luyện theo phương pháp Luyện huyết, ẩn chứa sức mạnh khủng khiếp.

Tầm mắt nhìn về phía Tiểu U.

Lúc này Tiểu U đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, đầu nghiêng, miệng hơi há, đang ngủ gật.

Trong tay cô, những sợi năng lượng bay phấp phới theo gió, thực thể năng lượng ở trạng thái bán thành phẩm trên đầu gối cô tỏa sáng.

Rõ ràng lại là sự từ bỏ sau ba phút nhiệt tình gián đoạn.

Đối với giấc ngủ không ngừng của Tiểu U, Ma đao lại đưa ra một quan điểm khác.

Hắn cho rằng lý do Tiểu U rất thích ngủ rất có thể liên quan đến ký ức truyền thừa trong đầu cô.

Tiểu U không thể tiêu hóa nhanh phần kiến thức đó, mỗi lần tiêu hóa đều tiêu tốn tinh thần lực, dẫn đến việc trong khi tiếp nhận kiến thức truyền thừa, Tiểu U cần ngủ lâu để bổ sung tinh thần lực đã tiêu hao.

"Đại ca."

Tiểu U dường như phát hiện ra ánh mắt của hắn, đột nhiên mở mắt, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn gật đầu mạnh, sau đó từ từ nhắm mắt lại, tiếp tục ngủ.

Đối với sự giật mình của Tiểu U, Phong Kỳ đã quen.

Thường xuyên gọi một tiếng đại ca, Phong Kỳ hỏi cô làm gì, cô luôn trả lời một câu:

"Chỉ muốn gọi đại ca, không có lý do gì khác."

Tầm mắt từ Tiểu U chuyển sang Lôi Đình bên cạnh cô.

Lôi Đình đã trẻ lại như một đứa trẻ ba tuổi, lúc này đang khỏa thân để lộ con sâu nhỏ đang ngẩn người.

Tuổi còn trẻ đã có biểu hiện của chứng mất trí nhớ ở người già.

Suốt thời gian qua, Lôi Đình thường xuyên ở trong trạng thái hồi phục trí nhớ và mất trí nhớ.

Ngay lúc này, trong mắt Lôi Đình đột nhiên lóe lên tia điện màu tím.

Đôi mắt vốn đờ đẫn dần dần trở nên tỉnh táo.Lúc này hắn phẫn nộ đứng dậy, chỉ vào Phong Kỳ mà mắng to:

"Thằng nhãi thối, dám phá hỏng sự khôi phục của bổn vương, ngươi…"

Chưa kịp để hắn nói hết lời, Phong Kỳ đã buông Ma đao, tiến lên hai bước, cầm lấy Lôi Đình rồi đánh vào mông hắn một trận.

Mỗi lần hồi phục trí nhớ, Lôi Đình sẽ rơi vào trạng thái phát tiết điên cuồng.

Lúc này đánh một trận còn hơn bất cứ thứ gì.

Dưới "Trọng kích" của Phong Kỳ, Lôi Đình đau đến nỗi nước mắt lấp lánh trong mắt nhưng miệng vẫn không chịu ngoan ngoãn mà tiếp tục nói lời hung dữ.

Nói rằng đợi ta khôi phục thực lực, nói rằng bổn vương chắc chắn phải…

Sau đó đổi lại là những trận đòn liên tiếp của Phong Kỳ.

Cuối cùng, Lôi Đình với đôi mắt lấp lánh nước mắt cũng đành ngoan ngoãn, ngồi xổm xuống xoa nhẹ mông sưng của mình, đồng thời dùng ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm Phong Kỳ, dùng cách này để bày tỏ sự bất mãn của mình, cũng như quyết tâm chưa thỏa hiệp của mình.

Hết chương 1629.

Chương 1630. Sức Mạnh Hấp Dẫn

” Lôi Đình, ngươi cân nhắc thế nào rồi? Có muốn theo ta không?”

“Ngươi xứng sao?”

“Bây giờ ngươi tay trói gà không chặt, không có ta thì ngươi muốn sống sót ở đây cũng khó.” Phong Kỳ thêm một đoạn củi vào đống lửa, sau đó liếc nhìn Lôi Đình.

Giọng nói của hắn vừa dứt, từ xa vọng lại tiếng gầm rú của quái vật.

Ngẩng đầu nhìn bóng dáng bộ xương đang đi lại ở đằng xa, vẻ mặt của Lôi Đình lập tức trở nên ngoan ngoãn hơn một chút nhưng vẫn không phục:

“Thằng nhãi thối, chúng ta có thể hợp tác nhưng chỉ giới hạn ở hợp tác, tuyệt đối không phải thần phục.”

“Sự ngoan cố bất lực.” Lúc này, giọng nói của Phá Giáp truyền đến từ bên cạnh.

Nghe thấy cả Phá Giáp cũng chế nhạo mình, lòng tự trọng của Lôi Đình dường như bị kích thích, tiến lên hai bước định ra tay với Phá Giáp.

Lúc này, ánh mắt lạnh lùng của Phá Giáp quét tới.

Niềm khao khát chiến đấu dâng lên trong lòng lập tức bị dập tắt.

Một lúc lâu sau, Lôi Đình vô hồn ngồi thẫn thờ trên mặt đất, vẻ mặt tê liệt như mất đi mục tiêu và niềm vui trong cuộc

sống.

Vị vua trước đây, bây giờ ai cũng đánh không lại.

Lúc này Tiểu U ngủ dậy, vươn vai rồi đưa tay xoa nhẹ đầu nhỏ của Lôi Đình:

“Ngoan nào.”

Quay đầu nhìn về phía Tiểu U.

Ánh mắt thân thiện của Tiểu U khi nhìn động vật nhỏ khiến lòng tự trọng của Lôi Đình một lần nữa bị tổn thương.

Nắm đấm dần siết chặt, trong sự bi phẫn, hắn muốn nói lời hung dữ.

Nhưng khi nhìn thấy Phong Kỳ đang mỉm cười ở không xa, Lôi Đình nghiến răng nuốt xuống lời hung dữ sắp thốt ra, lựa chọn tạm thời nhún nhường.

Các ngươi cứ chờ đấy!

…

Lĩnh Vực Hài Cốt.

Sau một tháng hành trình, cuối cùng Phong Kỳ cũng đến được cuối Lĩnh Vực này.

Đứng trên đỉnh núi cao nhìn xuống, bên dưới khói đen cuồn cuộn, khắp nơi là những tàn tích khổng lồ màu trắng, như những tòa nhà sừng sững trên mặt đất.

Dọc đường đi khắp nơi đều là những sinh vật chết chóc, chúng dựa vào bản năng để săn mồi và giết chóc, Phong Kỳ đi một mạch mà không thấy bất kỳ Sinh Vật Trận Địa thông minh nào.

Theo lời mô tả của Lôi Đình, nơi đây từng có một thế lực xương cốt thông minh.

Còn bây giờ thế lực đó đi đâu rồi, hắn cũng không rõ.

Có lẽ nhận ra không thể chống lại các thế lực xung quanh nên đã rời khỏi Lĩnh Vực tộc địa từ trước, chọn cách đi xa.

Nhưng sự thật cụ thể là gì, Lôi Đình cũng không biết.

Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Lúc này bọn họ đã đến cuối Lĩnh Vực này, sắp đến Lĩnh Vực thế giới mới.

Cúi đầu nhìn xuống trước mặt, lúc này Tiểu U đang ngồi trên mép vách đá, vẻ mặt tò mò quan sát thế giới đầy tử khí này, hai chân nhỏ của cô bé lơ lửng ngoài vách đá, nhẹ nhàng đung đưa trong không trung, gió trên đỉnh núi thổi tung mái tóc màu xám của cô bé, trong vẻ ngây thơ lại có thêm chút thánh thiện,

Bên cạnh Tiểu U, Lôi Đình ngồi với vẻ mặt hờ hững.

Hắn nhìn xuống chân núi, vẻ mặt có chút ngẩn ngơ.

Mặc dù che giấu rất tốt nhưng Phong Kỳ vẫn nhìn thấy một tia buồn bã trong mắt hắn.

Tộc địa Lĩnh Vực sụp đổ, Lôi Tộc của hắn gần như diệt vong, chỉ có một số ít tộc nhân không tham gia chiến đấu trốn thoát.

Thời kỳ huy hoàng của Lôi Tộc bọn họ đã kết thúc.

Đối với Lôi Đình mà nói, đây giống như một giấc mơ, một tháng trước hắn vẫn là tộc vương được tộc nhân kính trọng, trong lòng vạch ra kế hoạch phát triển cho Lôi Tộc, mong chờ một tương lai tươi đẹp hơn.

Nhưng bây giờ mọi thứ đã tan thành mây khói.

Lôi Đình mất đi tộc nhân, cũng mất đi thực lực tu luyện vất vả hơn 400 năm.

Phong Kỳ biết rằng trong lòng Lôi Đình đầy ức chế và buồn bã, chỉ là hắn không bao giờ muốn thể hiện mặt yếu đuối của mình trước mặt bọn họ, cả ngày chửi bới và nói nhảm nhưng trong lòng hắn đã tràn ngập nỗi buồn.

Giả vờ vô tình dụi mắt, Lôi Đình lau đi những giọt nước mắt đang trào ra, quay đầu nhìn hắn:

“Thằng nhóc thối, nhìn cái gì, muốn đánh nhau à?”

“Ý anh là, lão đại đã ba ngày không đánh em rồi?” Lúc này Tiểu U đưa tay xoa đầu Lôi Đình, trong mắt hiện lên vẻ tò mò.

Vươn tay gạt cánh tay của Tiểu U, Lôi Đình tỏ vẻ không hài lòng nhưng không nổi giận với Tiểu U.

“Đi thôi, thử bay xuống núi, Tiểu U đưa cho bọn họ Mặt Nạ.”

Phong Kỳ lúc này mỉm cười lên tiếng.

Con đường xuống núi rất dốc, bọn họ đã không còn xa rào cản của Lĩnh Vực Hài Cốt nữa, không lâu nữa sẽ đến đích.

Quãng đường tiếp theo, rõ ràng bay xuống sẽ thuận tiện hơn đi bộ.

Nghe lời Phong Kỳ, chiếc nhẫn trên ngón tay Tiểu U lóe lên ánh sáng yếu ớt, xé rách một vết nứt không gian nhỏ, Tiểu U đưa tay lấy ra hai chiếc Mặt Nạ đã làm sẵn từ trước.

Trên hai chiếc Mặt Nạ lần lượt khắc dấu hiệu tia chớp và dấu hiệu dao găm.

Là Tiểu U làm riêng Mặt Nạ bay cho Lôi Đình và Phá Giáp.Còn về chiếc nhẫn trên tay Tiểu U, đó là một đạo cụ không gian thu nhỏ, là Tiểu U mất ba tháng để chế tạo.

Hết chương 1630.

Chương 1631. Mặt Nạ

Bên trong có một không gian nhỏ khoảng một mét khối, chỉ có thể đựng một số đồ vật nhỏ.

Phong Kỳ rất mong chờ điều này.

Mong rằng khi Tiểu U thành công tiến vào giai đoạn hai của thuật pháp biên chế, cô bé có thể chế tạo một số đạo cụ không gian có dung tích lớn.

Sau khi đưa Mặt Nạ cho Phá Giáp và Lôi Đình, Tiểu U cất chiếc mũ rơm, đeo chiếc Mặt Nạ màu trắng có hình hoa bỉ ngạn.

"Đi thôi!"

Phong Kỳ là người đầu tiên nhảy xuống khỏi đỉnh núi.

Trong lúc rơi xuống, hắn nắm chặt ma đao, trong cơ thể bắt đầu vận hành thuật ngự thân.

Lúc này, cơ thể hắn và ma đao đã liên kết với nhau, ý thức dẫn dắt khí huyết từ trong cơ thể hắn chảy vào ma đao, rồi từ ma đao chảy ngược trở lại cơ thể, tạo thành một vòng tuần hoàn.

Tốc độ rơi xuống lúc này chậm lại.

Muốn ngự đao bay, hiện tại hắn rất miễn cưỡng nhưng bay một đoạn ngắn thì không thành vấn đề.

Trên không trung, Tiểu U, Phá Giáp, Lôi Đình dang rộng hai tay, dưới sự nâng đỡ của Mặt Nạ bay lao về phía trước.

Bay qua hồ nước sủi bọt đen, lướt qua đầu một đàn Zombie.

Mặt đất ngày càng gần.

Phong Kỳ lập tức cảm thấy áp lực, bắt đầu điều khiển ma đao bay.

Cơ thể căng thẳng, đồng thời khí huyết trong cơ thể bắt đầu lưu thông nhanh hơn.

Các nút trong ma đao nhấp nháy sáng khi được kích hoạt.

Tiếp tục lao xuống một đoạn, tốc độ rơi của hắn tiếp tục chậm lại.

Trăm mét, ba mươi mét, năm mét… Cuối cùng là năm mét quan trọng, Phong Kỳ cảm thấy một áp lực cực lớn ập đến, cơ thể không giữ được thăng bằng, đâm thẳng xuống đất.

Ầm!

Chỉ nghe một tiếng nổ lớn, mặt đất bị đập vỡ một cái hố sâu.

Phong Kỳ đầu tóc bù xù, hơn nửa cơ thể chìm xuống lòng đất vì quán tính và trọng lực.

Tiểu U và hai người đeo Mặt Nạ bay lúc này bay đến đỉnh đầu hắn.

“Lão đại.”

“Chết không được.”

Nghe thấy tiếng kêu kinh ngạc của Tiểu U, Phong Kỳ lập tức đáp lại, vừa nói vừa bò ra khỏi hố sâu một cách khó khăn.

Vung ma đao chém về phía trước, cơn gió mạnh thổi bay cát bụi mù mịt.

Nhìn thấy dáng vẻ lang bái của Phong Kỳ, tiếng cười chế giễu của Lôi Đình lúc này vang lên:

“Yếu quá, ngay cả ngự không cũng miễn cưỡng như vậy, nếu là ta thì ta sẽ đâm đầu chết ngay tại chỗ, mất mặt.”

“Muốn bị đánh à?”

Nghe thấy tiếng chế giễu của Lôi Đình, Phong Kỳ trừng mắt nhìn hắn, lập tức tiếng cười của Lôi Đình đột nhiên im bặt, lựa chọn khuất phục trước bạo lực.

Nhìn về hướng tây bắc, rào cản Lĩnh Vực màu đen sừng sững ở cuối tầm mắt, độ cao nối liền với bầu trời.

Duỗi người một cái, chỉ nghe thấy tiếng xương cốt kêu “Rắc rắc.”

Sau khi điều chỉnh trong chốc lát, Phong Kỳ dẫn ba người đi về phía rào cản Lĩnh Vực.

Dọc đường, Phong Kỳ đã giết chết nhiều sinh vật chết chóc chủ động tấn công.

Nhưng so với khả năng cướp đoạt thiên phú của dòng thời gian chính, ma đao không thể hấp thụ năng lượng từ những sinh vật tràn đầy tử khí này.

Có thể thấy đặc tính hấp thụ chuyển đổi năng lượng của ma đao cũng có hạn chế.

Ít nhất là so với thiên phú cướp đoạt của dòng thời gian chính thì có một khoảng cách không nhỏ.

Khi bọn họ xuyên qua rào cản Lĩnh Vực màu đen, một hành trình rèn luyện mới bắt đầu.

Thời gian trôi qua, năm năm trôi qua trong nháy mắt.Trong những năm tháng rèn luyện, họ đã đi qua từng Lĩnh Vực kỳ lạ.

Trong quá trình chung sống, khoảng cách cũng dần phai nhạt theo thời gian.

Mặc dù Lôi Đình vẫn rất cứng đầu, thường xuyên bày tỏ quan điểm độc đáo của mình nhưng sau một trận đòn thì hắn sẽ ngoan ngoãn hơn nhiều.

Trong thời gian này, Phong Kỳ lại có thêm một người bạn đồng hành mới.

Cậu ta tên là Liệp Không, một cậu bé đầy hoang dã.

Cuộc gặp gỡ là một sự tình cờ, Liệp Không vốn là thành viên của một thế lực lưu lạc, Lĩnh Vực của bộ tộc đã sớm bị thế lực bên ngoài xâm chiếm và nuốt chửng, cậu ta và những người còn sống sót trong bộ tộc cũng bị lạc nhau trong lúc chạy trốn, trở thành kẻ cô độc.

Trong thời gian đó, cậu ta đã vượt qua hai Lĩnh Vực, luôn tìm kiếm những người trong bộ tộc.

Khi tình cờ gặp nhau, Phong Kỳ đang nhóm lửa nấu ăn, sau đó hắn thấy Liệp Không lén lút mai phục ở gần đó, muốn cướp thức ăn.

Kết quả tất nhiên là không thể tránh khỏi một trận đòn nhừ tử.

Sau khi đánh đập xong, ma đao cảm thấy thiên phú của Liệp Không không tệ, vì vậy Phong Kỳ đã giữ cậu ta ở bên mình.

Nhưng hai năm sau, hắn vẫn quyết định thả Liệp Không đi.

Không phải vì Liệp Không thể hiện không làm hắn hài lòng.

Chỉ là có một số chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Đó là một buổi chiều, họ vượt qua một Lĩnh Vực, cuối cùng cũng một lần nữa gặp lại vùng đất trống của thế giới loài người.

Đây là một xác suất cực kỳ hiếm trong khu vực tập trung nhiều Lĩnh Vực.

Sau ngần ấy năm phiêu bạt, Phong Kỳ cũng không rõ mình đã bao nhiêu năm không trở về thế giới loài người.

Hết chương 1631.

Chương 1632. Sức Mạnh Tiềm Ẩn

Trở lại thế giới loài người, Phong Kỳ lại phải đối mặt với sự chia ly.

Đi theo họ vượt qua rào cản Lĩnh Vực đến thế giới loài người, cơ thể của Liệp Không xuất hiện phản ứng bài xích với thế giới loài người, điều này chứng tỏ Liệp Không vẫn chưa trở thành sinh vật siêu thoát lĩnh vực nên không thể tiếp tục đồng hành cùng họ.

Như vậy, duyên phận với Liệp Không đã kết thúc.

Đêm đó, Phong Kỳ trở lại thế giới Lĩnh Vực và nấu một bữa tiệc lớn, chọn cách tạm biệt Liệp Không.

Trước khi chia tay, Phong Kỳ chỉ dặn dò Liệp Không một câu:

"Nếu ngươi còn nhớ hai năm duyên phận quen biết với ta, tương lai nếu gặp người tộc, hãy tha cho họ, đó là tộc nhân của ta."

Liệp Không vẫn luôn im lặng lúc đó đã đảm bảo với hắn rằng, nếu một ngày nào đó có thể xây dựng lại chủng tộc, khi gặp người tộc sẽ không làm khó.

Lúc chia tay, Phong Kỳ tiễn Liệp Không rời đi.

Trong thời gian đó, Lôi Đình tỏ ra lạnh lùng không nói gì, Phá Giáp ánh mắt buồn bã, cũng không nói gì, chỉ có Tiểu U không giấu được cảm xúc mà khóc nức nở, nước mắt không ngừng rơi, cuối cùng còn khóc ngất đi.

Tiểu U đa sầu đa cảm, vẫn luôn là chất xúc tác trong đội.

Ngay cả Lôi Đình luôn kìm nén sự tức giận và đau buồn trong lòng khi đối mặt với Tiểu U cũng không trút giận lên Tiểu U.

Phá Giáp cũng vậy.

Có thể thấy trong mắt Phá Giáp, Tiểu U là một kẻ ngốc cực kỳ đần độn.

Nhưng kẻ ngốc này lại khiến Phá Giáp cảm nhận được sự ấm áp chưa từng có.

Những trang bị mà Phá Giáp mặc trên người đều do chính tay cô bé hay ngủ này làm ra, sự ấm áp này ngay cả trên người cha hắn cũng chưa từng trải qua.

Tiểu U chân thật, khiến cho đội ngũ buồn tẻ này thêm nhiều niềm vui.

Sau khi Liệp Không rời đi, hành trình vẫn tiếp tục.Vô số điều kỳ thú và tàn khốc vẫn tiếp tục diễn ra, họ như đang ngồi trên một chuyến tàu đi đến vùng đất chưa biết, những sự vật và cảnh vật trong suốt hành trình họ đều được chứng kiến nhưng chỉ là những lữ khách vội vã.

Sau khi để lại một vài dấu vết, họ sẽ phải rời đi.

Trong thời gian đó, họ đã đi qua thế giới trên mây, nhìn thấy những sinh vật Lĩnh Vực hình người có cánh mọc trên mây, cũng từng bơi qua thế giới dưới nước đầy chất lỏng trong vắt…

Trong suốt hành trình đầy màu sắc, cũng có nhiều khoảnh khắc buồn.

Trong số đó có một lần trải nghiệm, Phong Kỳ cảm thấy mình suýt chết.

Trong một Lĩnh Vực tràn ngập nước đen, họ đã gặp một con quái thú Lĩnh Vực có thể chất cực kỳ cường tráng, Phong Kỳ đã không thể nắm bắt được mức độ rèn luyện, ngay cả khi ma đao đã giải trừ hai lớp phong ấn vẫn không thể đánh bại con quái vật, hắn bị thương nặng và suýt mất mạng.

Lúc này, Tiểu U, Lôi Đình, Phá Giáp liều chết cứu hắn.

Mang theo vết thương nặng, hắn vượt núi băng rừng, tránh được nhiều nguy hiểm, mới tìm được vùng an toàn để may mắn sống sót.

Trong thời gian bị thương, khí huyết trong ma đao đã cạn kiệt vì chiến đấu, vết thương của hắn hồi phục rất chậm.

Trong thời gian đó, Tiểu U và hai người kia đã liều mạng ra ngoài hái linh thực để chữa thương cho hắn, mất một tháng điều dưỡng hắn mới hồi phục hoàn toàn.

Đợi đến khi hắn mở mắt ra, hắn phát hiện trên mặt Phá Giáp có thêm một vết sẹo rõ ràng.

Hỏi hắn bị thương như thế nào, Phá Giáp lại im lặng, vẻ mặt bình thản.

Qua Tiểu U, hắn mới biết, Phá Giáp khi hái linh thực đã bị quái thú Lĩnh Vực tấn công, suýt bị chém đứt đầu, may mắn sống sót.

Phong Kỳ có thể tưởng tượng được trong thời gian đó, ba đứa nhỏ này không có hắn sẽ sống khó khăn như thế nào.

Trong Lĩnh Vực mà ngay cả hắn cũng cảm thấy áp lực này, ba đứa nhỏ hoàn toàn là sinh vật cấp thấp, nhiều quái thú Lĩnh Vực có thể lấy mạng chúng.

Sau lần gặp nạn này.

Không khí chung sống của họ đã có sự cải thiện rõ rệt.

Phá Giáp vẫn lạnh lùng, Lôi Đình vẫn lắm mồm, Tiểu U vẫn ngốc nghếch… nhưng một loại sức mạnh đoàn kết đang nảy sinh.

Ước mơ của Phá Giáp là lớn lên đủ mạnh để tự mình trả thù.

Ước mơ của Lôi Đình là tìm được những người trong tộc đã lạc nhau, xây dựng lại vương triều Bạch Ngân, dẫn dắt tộc nhân tiến tới tương lai, đi thách thức Đại Thế Giáng Lâm.

Ước mơ của Tiểu U là mãi mãi đi theo đại ca, mỗi ngày đều được ăn những món ăn do đại ca làm.

Mỗi người đều có những ước mơ khác nhau nhưng vì Phong Kỳ mà tụ họp lại, trở thành một nhóm trong suốt hành trình.

Trong thời gian đó, Phá Giáp đã xác định rõ hướng phát triển của mình.

Dựa theo hệ thống tu luyện mà ma đao cung cấp, Phá Giáp quyết định đi theo con đường ám sát, dùng thân pháp nhanh nhẹn và dao găm tấn công để nhanh chóng giết chết kẻ địch, đồng thời Phá Giáp còn học được nhiều phương pháp phóng ám khí.

Còn về ám khí, đều do Tiểu U phụ trách chế tạo.

Hiện tại, Tiểu U đã học được cách chế tạo ba loại ám khí thực thể năng lượng.

Hết chương 1632.

Chương 1633. Ám Khí

Tên của ba loại ám khí lần lượt là Hỏa, Bạo, Băng, sau khi trúng mục tiêu có thể gây ra ba loại sát thương là thiêu đốt bằng lửa, nổ và đóng băng.Ngoài ra, Phá Giáp còn tự chế thuốc độc từ linh thực để bôi lên dao găm, có thể gây sát thương liên tục cho kẻ địch trúng phải.

Con đường phát triển hệ thống ám sát này của Phá Giáp càng đi càng thuận lợi, Phong Kỳ cũng cảm thấy rất vui mừng về điều này.

Hiện tại, Tiểu U vẫn đang tiếp tục tiếp thu ký ức truyền thừa, kiến thức được giải phong liên tục khiến khả năng thực hành của Tiểu U ngày càng mạnh mẽ, các đạo cụ thực thể do thuật pháp đan dệt liên tục xuất hiện.

Giống như một chiếc túi bảo bối, luôn có thể mang đến bất ngờ cho Phong Kỳ.

Có thể coi là trợ thủ hoàn hảo.

Hiện tại, thứ hạn chế Tiểu U chỉ có cường độ lõi năng lượng và sự "Lười biếng."

Tiểu U tuy rất xuất sắc nhưng lại thường xuyên lười biếng, ngay cả khi Phá Giáp ở bên cạnh thúc giục bổ sung ám khí năng lượng đã cạn kiệt, Tiểu U vẫn luôn miệng "Vâng vâng vâng", kết quả là quay đầu lại bắt đầu ngủ gật, căn bản không để tâm.

Đối với điều này, Phong Kỳ rất bất lực.

Tính cách của Tiểu U giống như một đứa trẻ mãi không lớn.

Sự nhiệt tình đối với mọi thứ thường chỉ kéo dài ba phút.

Nói là cố gắng thì cứ nói mãi, nói xong thì buồn ngủ.

Còn về hành động thực tế, đó là thứ tà đạo gần như không tồn tại trong từ điển của Tiểu U.

Lười biếng và nằm ườn mới là trạng thái thường xuyên.

Còn Lôi Đình gia nhập sau cùng, thực lực là người tiến bộ nhanh nhất trong ba người Tiểu U.

Điều này liên quan đến thiên phú của Lôi Đình.

Nhưng quan trọng hơn là trong đầu hắn có kinh nghiệm tu luyện phong phú, mặc dù thực lực thực sự đã rơi xuống đáy vực, mọi thứ phải bắt đầu lại từ đầu nhưng kinh nghiệm tu luyện giúp hắn tránh được rất nhiều đường vòng.

Lôi Đình bắt đầu lại từ đầu, hiện tại đã là người mạnh nhất trong ba người Tiểu U.

Vấn đề duy nhất là, thỉnh thoảng Lôi Đình vẫn sẽ rơi vào trạng thái giống như mất trí nhớ ở người già, đây là di chứng hắn để lại khi thoát khỏi sự bao phủ của Huyết Hồn Kỳ, hiện tại triệu chứng này đang giảm dần theo sự gia tăng thực lực của Lôi Đình.

So với lúc đầu hắn hầu như luôn trong trạng thái mất trí thì tình hình hiện tại đã tốt hơn rất nhiều.

Cuối cùng là bản thân Phong Kỳ.

Năm năm rèn luyện này, thể chất và khả năng điều khiển ma đao của hắn đều tăng lên ổn định.

Khoảng cách đến lần giải phong thứ ba của ma đao đã không còn xa.

Trong thời gian đó, ngoài việc tiến giai thức đao pháp đầu tiên là Xe tải đâm đầu, Phong Kỳ còn bổ sung thêm bảy thức

đao pháp dựa trên đặc điểm chiến đấu của mình, mỗi thức đều thế như chẻ tre, dùng thế lực nghiền nát đối thủ.

Sự gia tăng thực lực cũng mang lại cho Phong Kỳ sự tự tin.

Hắn mong chờ đến ngày mình hoàn thành thử thách Đăng Thần, đến lúc đó một đao phá vỡ không gian, chặt đầu chó của Kiếm Tịch.

Ngoài việc chiến đấu và trưởng thành không ngừng.

Thỉnh thoảng Phong Kỳ cũng nhớ đến những người đồng hành ở Tinh Thành, tò mò không biết họ đang làm gì, Tinh Thành có đang phát triển theo hướng hắn đã vạch ra hay không.

Dù sao cũng đã hơn mười năm trôi qua, rất nhiều thứ sẽ thay đổi.

Có kinh nghiệm từ tuyến hy sinh lần trước, lần này sự phát triển của Tinh Thành có nhanh hơn không.

Hắn rất mong chờ điều này.

Mong chờ đến ngày trở về Tinh Thành, sẽ có bất ngờ xuất hiện.

Thỉnh thoảng, hắn còn nhớ đến Lão Mê.Kẻ định mệnh sẽ trở thành bá chủ tương lai này, liệu tuyến hy sinh này có còn thuận buồm xuôi gió, có gặp phải vấn đề không thể giải quyết không?

Hành trình cô độc nhưng cũng tràn đầy hy vọng.

Cảnh đẹp trên đường đi chưa biết nhưng đích đến thì rất rõ ràng.

Nếu hắn có thể giết được Kiếm Tịch, thành Lãnh Đông sẽ được giải phóng, tương lai của nhân tộc cũng sẽ có nhiều khả năng hơn.

Con đường cứu thế này không thể thành công trong một sớm một chiều.

Mỗi lần khởi động lại, đều là một dấu chân tiến tới thế giới lý tưởng, hắn là người tiên phong, điều quan trọng nhất là phải vững chắc từng bước tiến về phía trước.

…

Hôm nay, khi bình minh ló dạng từ chân trời.

Phong Kỳ đã thức dậy, hắn hô to, ra hiệu cho Tiểu U và hai người khác đang ngủ say thức dậy.

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Tiểu U dụi mắt ngái ngủ bay xuống từ cái cây bên cạnh.

Phá Giáp đã mặc quần áo chỉnh tề, đang thu dọn ba lô được đan bằng cành cây.

Chỉ có Lôi Đình vẫn nằm ngủ trên chiếc lá cây rộng, nghe thấy tiếng gọi của Phong Kỳ, hắn quay đầu lại, lẩm bẩm chửi một câu:

“Thằng nhóc thối, ta ngủ bao lâu còn phải do ngươi quyết định sao? Phá Giáp, kéo nó ra ngoài chém đi.”

Đối với điều này, Phá Giáp không thèm để ý.

Phong Kỳ cũng lười để ý đến tên lắm mồm này, sau khi Phá Giáp thu dọn xong, hắn dẫn Tiểu U và Phá Giáp lên đường.

Hết chương 1633.

Chương 1634. Chiến Trận

Một lát sau, Lôi Đình trần truồng xuất hiện sau lưng họ.

Quay đầu nhìn Lôi Đình vừa chửi vừa đuổi theo, miệng lẩm bẩm: "Sao không đợi ta…", trên mặt Phong Kỳ nở một nụ cười rạng rỡ.

Tên này, lúc nào cũng vừa hèn vừa cứng.

Đôi khi Phong Kỳ cảm thấy khó tin, không thể tưởng tượng được rằng tên này lại là người mặc chiến giáp Bạch Ngân, chỉ huy quân đoàn Bạch Ngân oai phong lẫm liệt.

Hắn thường cảm thấy Lôi Đình chỉ là một tên lưu manh vô lại.

Điều này thể hiện ở mọi mặt, ngoài việc cứng miệng, Lôi Đình còn thường xuyên làm những chuyện thiếu đạo đức.

Nhớ có lần Lôi Đình nửa đêm không ngủ, lén đi lấy trứng chim, kết quả bị chim lạ đuổi theo suốt đường, nếu không phải hắn kịp thời phát hiện ra và ra tay giúp đỡ thì con chim nhỏ của Lôi Đình đã bị tha đi mất.

Nhưng Lôi Đình cũng không phải là vô dụng.

Trên người Lôi Đình, Phong Kỳ đã học được rất nhiều kiến thức về bố trí quân đội và phối hợp binh chủng.

Những kiến thức này tuy không nhất thiết áp dụng được cho con người, vì hệ thống tu luyện của con người hoàn toàn khác với Lôi Tộc nhưng cũng có thể lấy được nhiều cảm hứng.

Ngoài ra, Lôi Đình còn dạy hắn cách chế tạo tù và chiến tranh, còn nói rằng sẽ làm cho hắn một chiếc tù và.

Vấn đề duy nhất là, hiện tại hắn không có nguyên liệu để chế tạo tù và.

Chỉ có thể thu thập trong quá trình di chuyển.

Hơn nữa, khi chế tạo tù và, thực lực của hắn phải được phục hồi một phần, nếu không sẽ không thể kiểm soát được giai đoạn khắc linh phù khi chế tạo tù và.

Ba ngày sau, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và hai người khác vượt qua rào chắn của Lĩnh Vực trường, đến một Lĩnh Vực trường mới.

Hiện ra trước mắt là một thế giới Lĩnh Vực có nhiều cây cối tươi tốt, có rất nhiều cây cổ thụ cao hàng trăm mét.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ phát hiện ra rằng hàm lượng linh khí trong không khí ở đây rất cao.

Kiểm tra linh khí là một cách để hắn đánh giá sức mạnh của thế lực trong Lĩnh Vực trường.Hàm lượng và chất lượng linh khí càng cao thì sinh vật sống bên trong thường càng mạnh.

Bởi vì có rất ít cách để nâng cao hàm lượng và chất lượng linh khí trong Lĩnh Vực trường, trong đó cách hiệu quả nhất là dựa vào việc mở rộng và thôn tính Lĩnh Vực trường, dung hợp linh khí của các Lĩnh Vực trường khác vào Lĩnh Vực trường của mình.

Mà mở rộng thì cần thực lực.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ và những người khác đi xuyên qua khu rừng mưa rậm rạp, suốt chặng đường đều đang trên đường đi.

Lĩnh Vực trường này có nguồn tài nguyên phong phú, dọc đường đi khiến họ được mở rộng tầm mắt.

Trong thời gian đó, Phong Kỳ còn thu thập được nhiều loại gia vị mới, kỹ năng nấu nướng lại được nâng cao.

Nửa tháng sau, khi họ đi qua một khu rừng rậm đầy gai, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy có một năng lượng mạnh mẽ Dao Động tỏa ra từ phía bắc.

Trong lòng tò mò, hắn liền mở ra khả năng cảm nhận, ý thức như radar lan tỏa về phía bắc.

Dưới góc nhìn cảm nhận, vạn vật đều trở nên vô cùng rõ ràng.

Ngay cả những sợi lông gần như trong suốt trên cây cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Vài phút sau, hắn tìm thấy vật thể tỏa ra năng lượng.

Đây là một tòa kiến trúc bị chôn vùi trong những cây xanh rậm rạp, hình dạng hơi giống kim tự tháp, vị trí trung tâm có 108 bậc thang hướng lên trên, cho đến đỉnh tháp.

Hắn cố gắng lan tỏa cảm nhận đến đỉnh tháp nhưng phát hiện ra rằng ý thức như thể bị một sức mạnh bí ẩn ngăn cản, không thể tiếp tục thăm dò lên trên.

Thử một hồi, Phong Kỳ liền dứt khoát từ bỏ.

Ý thức trở về, hắn mở mắt ra.

Hắn tò mò về kim tự tháp bí ẩn tỏa ra năng lượng Dao Động.

Lúc này, giọng nói của Ma đao vang lên trong đầu hắn:

“Tiểu tử Kỳ, có lẽ đây là một nơi truyền thừa.”

“Nơi truyền thừa?”

Câu trả lời của Ma đao có phần nằm ngoài dự đoán của Phong Kỳ.

Hắn tuy chưa từng tận mắt nhìn thấy nơi truyền thừa nhưng cũng từng nghe Mê Vụ Chi Chủ tùy tiện nói đến.

Theo lời mô tả của Lão Mê, nơi truyền thừa rất hiếm, là vật mang truyền thừa mà một số sinh vật mạnh mẽ để lại trước khi chết, dùng để truyền dạy những gì mình học được cả đời cho người có duyên.

Nhưng những người sẵn sàng để lại truyền thừa cả đời của mình, thường là hậu duệ của một thế lực chiến bại nào đó.

Ví dụ như một thế lực chủng tộc hùng mạnh nào đó vì chiến tranh thất bại mà trở thành thế lực lưu lạc, tộc nhân trong thời gian này tản mát khắp nơi, trong thời gian đó, thế lực lưu lạc dần dần giảm bớt tộc nhân trong quá trình di cư, cuối cùng chỉ còn lại một người.

Đến lúc này, chủng tộc này đã hoàn toàn mất đi tương lai.

Tộc nhân còn sống sót phải đối mặt với hai lựa chọn.

Cùng với cái chết của mình, lịch sử và dấu vết tồn tại của chủng tộc hắn sẽ theo thời gian trôi đi mà bị xóa bỏ hoàn toàn.

Hoặc là không cam lòng để dấu vết tồn tại của chủng tộc bị xóa bỏ, lựa chọn để lại truyền thừa của mình, truyền lại những gì mình học được cả đời, hoặc bảo vật của tộc cho người có duyên, để chứng minh rằng chúng từng tồn tại.

Hết chương 1634.

Chương 1635. Sức Mạnh Thần Bí

Đa số sinh vật khi đối mặt với lựa chọn này, thường là chết cũng phải mang theo tất cả, tuyệt đối không để lại truyền thừa cho người có duyên chưa biết.

Nhưng trong lịch sử lâu dài của thế giới Lĩnh Vực, cũng có một số ít sinh vật lựa chọn để lại truyền thừa.

Vì vậy, gặp được truyền thừa của cường giả, xác suất rất thấp.

Nhưng Lão Mê cho rằng, ngay cả khi gặp được nơi truyền thừa thì nơi đó cũng không chắc chắn đáng tin.

Về vấn đề này, Lão Mê đã phân tích một số vấn đề ẩn họa có thể xảy ra.Lão Mê cho rằng, chắc chắn có những cường giả tốt bụng để lại truyền thừa nhưng không phải tất cả những cường giả để lại truyền thừa đều có lòng tốt.

Biết đâu trong truyền thừa này có ẩn họa, theo từng bước giải phong của người có duyên mà mượn xác trùng sinh.

Vì vậy, nơi truyền thừa rất có thể là bẫy.

Ngay cả khi không có bẫy, truyền thừa có được trong nơi truyền thừa cũng không chắc đã phù hợp với mình.

Cuối cùng, sự khác biệt về thể chất giữa các chủng tộc là rất lớn, tuyệt thế thần công trong mắt sinh vật để lại truyền thừa, trong mắt các chủng tộc khác chỉ là một môn công pháp bỏ đi, tu luyện cưỡng ép chỉ khiến toàn thân kinh mạch đứt đoạn mà chết.

Dưới ảnh hưởng của nhiều nguyên nhân, nơi truyền thừa trong miệng Lão Mê rất có khả năng là vô dụng.

Thuộc về di sản cuối cùng mà những kẻ mang hoài bão nhưng cuối cùng lại chết trong uất ức để lại cho thế giới này, mặc dù những di sản này cũng không chắc có tác dụng.

Vì vậy, Lão Mê còn dùng một phép so sánh rất thích hợp.

Hắn nói rằng hành vi này giống như một số khách du lịch trong xã hội loài người, đi đến đâu cũng phải để lại dấu vết, chẳng hạn như ký tên lên một số bức tượng, để chứng minh rằng mình đã đến.

Nhưng Lão Mê cũng nói về những trường hợp đặc biệt trong số đó.

Hắn cho biết mặc dù các truyền thừa như công pháp là vô dụng nhưng trong số rất ít nơi truyền thừa vẫn còn lưu lại những trang bị đặc biệt, những thứ giống như đạo cụ.

Thỉnh thoảng sẽ để lại những thứ tốt.

Lão Mê cho biết, hắn từng cướp bóc một chủng tộc, khi lật lại ghi chép lịch sử của chủng tộc này, hắn phát hiện ra rằng tổ tiên của chủng tộc này từng may mắn bước vào một nơi truyền thừa, từ đó có được một Thần Vật Kỳ Tích.

Đáng tiếc là chủng tộc này không có khả năng giữ lại thần vật này.

Vị lão tổ tông có được Thần Vật Kỳ Tích đó còn chưa kịp làm ấm món Thần Vật Kỳ Tích may mắn có được này thì một ngày nọ bị một cường giả đột nhiên giáng xuống một cái tát từ trên không trung, Thần Vật Kỳ Tích cũng bị cướp đi.

Vì vậy, xác suất có được bảo vật là cực kỳ thấp.

Còn khó hơn cả việc trúng số của loài người.

Lão Mê cho biết trong thời gian hắn dẫn dắt tộc nhân ra ngoài cướp bóc mở rộng, hắn cũng từng gặp phải nơi truyền thừa nhưng hắn thậm chí còn lười không thèm vào xem.

Theo lời Lão Mê nói, điều này giống như việc loài người của các ngươi tình cờ đi ngang qua một cửa hàng bán vé số, sau đó vào mua một tờ vé số hoặc vé cào với giá hai đồng, về bản chất thì hành vi này chẳng có ý nghĩa gì, chỉ lãng phí thời gian.

Quay trở lại vấn đề, Phong Kỳ nảy sinh một chút tò mò về nơi truyền thừa.

Mặc dù Lão Mê cho rằng việc khám phá nơi truyền thừa chỉ là lãng phí thời gian nhưng đối với hắn mà nói, đây cũng là một cách để tăng thêm hiểu biết trong hành trình.

Cuối cùng, hắn chưa từng đến đó, đi mở rộng tầm mắt cũng không tệ.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức quyết định lên đường về phía bắc.

Nửa giờ sau, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác đẩy những cành lá um tùm ra, tầm mắt xuất hiện tòa kim tự tháp đó.

Tòa kim tự tháp này cao bốn mươi mét, xung quanh chất đầy những chiếc lá khô vàng, hướng về trung tâm có 108 bậc thang, đỉnh cuối cùng của bậc thang được bao phủ bởi một quầng sáng mờ ảo, trông rất bí ẩn.

Đến trước bậc thang, Phong Kỳ bước lên.

Nhưng vừa đặt chân trái lên bậc thang, hắn đã cảm thấy một áp lực từ đỉnh tháp ập đến, đè ép toàn thân.

Cùng lúc cơ bắp căng cứng, hắn dứt khoát lùi lại một bước.

“Đây là có ý gì? Thử thách truyền thừa?““Có thể là trò chơi do một kẻ nhàm chán tạo ra trước khi chết, hắn ta không muốn người có duyên với mình là một kẻ yếu.” Giọng nói già nua của Ma Đao vang lên.

“Thú vị.” Phong Kỳ đưa tay đặt Ma Đao xuống.

Hiểu rằng hắn muốn chấp nhận thử thách, Ma Đao không rơi xuống đất mà tự lơ lửng.

Mất đi áp lực nặng nề do Ma Đao mang lại, Phong Kỳ tay không một lần nữa bước lên bậc thang đầu tiên.

Với sự chuẩn bị, áp lực ập đến trong nháy mắt không gây sát thương cho hắn, hắn dứt khoát liên tục bước lên ba bước, đến bậc thang thứ tư.

Áp lực rõ ràng tăng lên nhưng vẫn chưa đạt đến giới hạn chịu đựng của Phong Kỳ.

Tiếp tục đi về phía đỉnh, áp lực dần tăng lên.

Ngẩng đầu nhìn đỉnh kim tự tháp được bao phủ bởi quầng sáng, trong mắt Phong Kỳ bùng lên ý chí chiến đấu.

Hết chương 1635.

Chương 1636. Lời Nguyền

Hắn không hứng thú với phần thưởng truyền thừa sau khi vượt ải.

Bởi vì sau khi vượt ải, khả năng cao là không có thứ gì tốt, muốn có được Thần Vật Kỳ Tích càng là mơ mộng hão huyền.

Hắn coi đây là một lần thử thách rèn luyện bản thân.

…

Đối mặt với những bậc thang hướng lên trên, Phong Kỳ từng bước đi lên.

Áp lực từ đỉnh kim tự tháp cũng tăng theo.

May mắn thay, những năm tháng rèn luyện đã giúp hắn tôi luyện được một thể chất vô cùng cường tráng.

Áp lực ngày càng tăng chỉ khiến hắn cảm thấy hành động chậm lại, giống như đang đi trong nước, đầy sức cản nhưng không gây ra bất kỳ tổn thương thực chất nào cho hắn.

Trọng lượng này thậm chí còn không bằng áp lực mà Ma Đao giải phong lần thứ hai mang lại cho hắn.Nhưng từ bậc thứ 88 trở đi, áp lực của những bậc thang phía trên tăng lên rõ rệt, bước chân leo lên của Phong Kỳ cũng chậm lại.

Lúc này hắn cảm thấy như mình đang mang trên vai một ngọn núi lớn.

Mỗi bước đều trở thành sự di chuyển khó khăn dưới sức ép nặng nề.

Khi hắn bước lên bậc thứ một trăm, áp lực tăng vọt, eo hắn bị một lực vô hình đè cong xuống.

Đối mặt với áp lực, bản tính hung dữ trong lòng Phong Kỳ bị kích thích.

Lúc này hắn chỉ cần mở Huyết Thần, chắc chắn có thể dễ dàng vượt qua thử thách áp lực nhưng hắn không làm vậy.

Ban đầu khi chọn đi con đường Ma Đao, hắn đã quyết định rằng trên con đường tu luyện sẽ không bao giờ sử dụng năng lực thiên phú.

Đây là thử thách tu luyện của hắn, cũng là lời hứa của hắn với Ma Đao.

Nếu gặp phải đường cùng mà mở Huyết Thần thì thử thách rèn luyện sẽ trở nên vô nghĩa.

Năng lực thiên phú như Huyết Thần cũng sẽ đè nén tiềm năng sống của hắn, khiến tuổi thọ của hắn bị rút ngắn đáng kể.

Đây là lý do tại sao hắn chưa bao giờ sử dụng năng lực thiên phú trong suốt nhiều năm rèn luyện.

Theo lời của Ma Đao, nếu gặp khó khăn mà chọn sử dụng năng lực thiên phú thì rèn luyện sẽ không có tác dụng gì, vì ngươi biết rằng mình vẫn còn đường lui.

Ý nghĩa của thử thách Đăng Thần nằm ở chỗ thách thức điều không thể, mài giũa sự sắc bén của bản thân.

Tâm lý này cần phải có sự kiên định tuyệt đối, kết quả hoặc là đao gãy, hoặc là kẻ địch trở thành đá mài giúp ngươi trưởng thành.

Chỉ có hai khả năng này.

Năng lực thiên phú đối với hắn trong quá trình rèn luyện giống như tâm ma.

Một khi chấp nhận tâm lý rằng mình có đường lui thì không thể nào mài giũa được sự sắc bén như chẻ tre, tiến lên

không ngừng.

Đây cũng là một trong những lý do khiến hắn không chọn sử dụng "Huyết Thần" ngay cả khi gặp phải kẻ địch mạnh trong quá trình rèn luyện trưởng thành.

Đồng thời, đây cũng là lý do tại sao Ma Đao vẫn luôn không ra tay giúp hắn.

Trong quá trình mài giũa bản thân, chỉ có mình hắn mới là nhân vật chính.

Dưới áp lực nặng nề, sự hung dữ trong lòng Phong Kỳ bị kích thích, mồ hôi tuôn như suối, hắn run rẩy nhấc chân phải lên, sau đó mạnh mẽ đặt lên bậc thứ 101.

Ầm!

Cơ thể đột nhiên cong xuống.

Nhưng trong mắt hắn lại bùng lên đấu chí vô tận.

Lúc này cơ thể hắn "Rắc rắc" vang lên, tiếng xương cốt va vào nhau liên tiếp vang lên.

Hắn cố gắng nắn thẳng người, sau đó bước chân trái lên bậc thứ 102.

"Anh cả!"

Lúc này, Tiểu U đang quan sát tình hình của Phong Kỳ ở bên dưới thì đột nhiên kêu lên, định xông lên giúp đỡ.

Nhưng chưa kịp bay lên bậc thang thì đã bị Phá Giáp kéo xuống:

"Đừng làm phiền anh cả, anh ấy đang tự thử thách bản thân."

"Nhưng mà anh cả trông rất đau đớn." Tiểu U lo lắng nói.

“Yên tâm, sẽ không chết được, nếu thực sự không lên được, anh ấy sẽ không để mình chết ở trên đó, cách chiến đấu của anh ấy rất hung bạo nhưng anh ấy không ngốc.”

Nghe lời khuyên của Phá Giáp, Tiểu U ngây thơ gật đầu.

Quay đầu nhìn lại Phong Kỳ đang run rẩy trên bậc thang, trong mắt cô vẫn không giấu được vẻ lo lắng.

Lúc này chỉ có Lôi Đình là biểu cảm bình thản, đứng trần truồng trước mặt Tiểu U và Phá Giáp, nhìn Phong Kỳ khinh thường nói nhỏ:“Ta thấy quá trình rèn luyện của tên này chẳng khác gì tự chuốc lấy khổ nhưng thanh đao đen trong tay hắn có vẻ thú vị, ta thậm chí còn không nhìn ra chất liệu của nó, mặc dù không đạt đến cấp độ thần khí nhưng chắc chắn có thể coi là một bảo vật.”

Nói đến đây, trong mắt Lôi Đình hiện lên một tia tham lam:

“Nếu tên nhóc thối đó không may chết ở trên đó, ta sẽ thừa kế thanh ma đao này, đến lúc đó ta sẽ là lão đại mới của các ngươi.”

Nghe những lời này, Tiểu U và Phá Giáp tỏ ra đã quen, thậm chí còn lười phản ứng với Lôi Đình.

Những năm gần đây, những lời đe dọa của Lôi Đình có thể đóng thành một cuốn sách dày bằng một viên gạch.

Lúc này, Phá Giáp đưa tay búng vào gáy Lôi Đình một cái, phát ra tiếng kêu giòn tan, đồng thời lạnh lùng nói:

“Câm miệng.”

Lôi Đình bị búng đến nỗi loạng choạng đi về phía trước mấy bước, sau đó tức giận quay lại:

Hết chương 1636.

Chương 1637. Trận Pháp Bảo Vệ

“Tên nhóc Phá Giáp, ngươi đang thách thức uy nghiêm của bổn vương, nếu là năm năm trước, ta sẽ giam ngươi lại, khiến ngươi sống không bằng chết!”

“Ồ, đáng tiếc.”

Phá Giáp vẫn bình thản, vừa nói vừa ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ đang khó khăn leo lên, không muốn để ý đến Lôi Đình nữa.

“Anh cả nói rằng trạng thái hiện tại của ngươi giống như một vị vua sa cơ thất thế trở thành thường dân, chỉ có thể tìm kiếm sự tồn tại bằng cách nói những lời đe dọa, vì vậy thường tỏ ra tức giận để che giấu nỗi buồn và bất mãn trong lòng.”

Tiểu U cũng nhỏ giọng nói vào lúc này.

Câu nói đâm vào tim này khiến vẻ mặt tức giận của Lôi Đình đông cứng lại ngay lập tức.

Lúc này, Phong Kỳ đã đến bậc thứ 103.

Áp lực đã đạt đến giới hạn chịu đựng của cơ thể hắn, hắn nghiến chặt răng, từng giọt máu chảy ra từ khóe môi.

Dưới áp lực cao, cơ thể hắn đang có sự thay đổi.

Cơ thể hắn coi áp lực như đá mài, thử thách Đăng Thần mà Phong Kỳ chưa từng mở ra đã được mở ra vào lúc này.

Dưới áp lực tuyệt đối, thể chất của hắn bắt đầu tăng lên ổn định.

Sự thay đổi ban đầu bắt đầu từ xương, mật độ xương của hắn bắt đầu thay đổi, sau đó là các cơ quan nội tạng.

Dưới áp lực cực độ, bề mặt các cơ quan xuất hiện thêm một lớp sương mù đen, các cơ quan được sương mù nuôi dưỡng và thay đổi, cường độ liên tục được nâng cao.

Lúc này, Phong Kỳ hoàn toàn đang thử thách ở ranh giới của cái chết.

Áp lực bất cứ lúc nào cũng có thể bóp nát cơ thể hắn nhưng hắn không chọn cách lùi bước.

Vất vả lắm mới mở ra thử thách Đăng Thần để tu luyện, hắn làm sao có thể từ bỏ cơ hội trở nên mạnh mẽ khó có được này.

Hắn vận dụng toàn bộ sức mạnh, gầm lên một tiếng, chân phải đột ngột bước về phía trước.

Lúc này, cơ thể hắn đột nhiên chìm xuống.

Vất vả chống đỡ áp lực, hắn run rẩy từ từ thẳng người dậy.

Lúc này, sương mù đen tràn ra khỏi cơ thể, bao quanh hắn.

Sự phát triển cực hạn dưới áp lực cực hạn, đây chính là tinh túy của thử thách Đăng Thần, mài giũa sự sắc bén của bản thân ở ranh giới cực hạn và cái chết.

Đây cũng là lý do khiến những người cầm đao của Ma Đao liên tục thách thức những kẻ mạnh.

Điểm mấu chốt không nằm ở kẻ mạnh, mà nằm ở áp lực cực độ.

Tiếng xương cọ xát vang lên, dưới áp lực, máu trong cơ thể giống như mặt biển trong cơn bão, dâng lên những con sóng dữ dội, chảy nhanh hơn trong cơ thể hắn.

Lúc này, cơ thể hắn như đang trải qua quá trình tái tạo.Một luồng sức mạnh bí ẩn nảy sinh dưới áp lực cực độ, chậm rãi di chuyển trong kinh mạch và các cơ quan nội tạng của hắn, nuôi dưỡng cơ thể hắn.

Thanh ma đao lơ lửng ở dưới cùng cũng run rẩy vào lúc này.

Cơ thể Phong Kỳ hòa làm một với ma đao, ma đao là một phần cơ thể hắn, còn cơ thể hắn cũng là một phần của ma đao.

Dưới sự ảnh hưởng lẫn nhau, uy lực của ma đao cũng chậm rãi tăng lên trong quá trình mài giũa.

Thở hổn hển trong vài phút, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng thể chất của mình đã được rèn luyện dưới áp lực, áp lực ập đến từ đỉnh kim tự tháp không còn khó chịu nữa.

Điều này không liên quan đến việc áp lực giảm đi, mà là thể chất của hắn đã chịu được áp lực trong quá trình mài giũa, cường độ cơ thể tăng lên, dần thích nghi với áp lực.

Tốc độ tăng thực lực khiến Phong Kỳ cũng phải kinh ngạc.

Cũng chẳng trách gì những người cầm đao của Ma Đao trước đây chắc chắn phải trải qua thử thách Đăng Thần để tu luyện.

Mỗi lần vượt qua thử thách, thực lực thu được đều ở mức độ mà quá trình tu luyện bình thường khó có thể sánh được.

Lúc này, hắn bước lên một bước mới, đến bậc thứ 105.

Áp lực tăng vọt, đồng thời sương mù đen bao quanh cơ thể hắn cũng tăng lên.

Cơ thể dưới áp lực cực độ như được kích hoạt tiềm năng, liên tục xuất hiện sức mạnh bí ẩn để chống lại áp lực, đồng thời tăng cường thể chất của hắn.

Lại kiên trì thêm vài phút, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng áp lực bắt đầu giảm đi.

Tương ứng với đó, sương mù đen bao quanh cơ thể hắn cũng trở nên mỏng hơn.

Trong thử thách Đăng Thần, hắn cần phải luôn ở trong môi trường áp lực cực độ, khi áp lực giảm đi, trạng thái kích thích tiềm năng cũng sẽ giảm theo.

Vì vậy, Phong Kỳ bước lên bậc thứ 106.

Khi hắn đứng trên bậc thứ 106, khuôn mặt Phong Kỳ đột nhiên nở nụ cười.

Trên cao còn hai bậc nữa nhưng hắn đã nhìn thấy chiến thắng của mình, hắn cảm thấy mình đã vượt qua thử thách này.

Mang theo niềm tin chiến thắng, hắn trực tiếp bước lên một bước nữa.

Cơ thể đột nhiên chìm xuống, đồng thời hắn há miệng ho ra một bãi máu.

Cơ thể run rẩy dữ dội, sương mù đen bao quanh cơ thể hắn cũng tăng lên, cơ thể như bị nung trong lò nhiệt độ cao, cơ bắp căng cứng đến cực điểm.

Tầm nhìn của Phong Kỳ đã bị sương mù đen bao phủ, hắn ngửi thấy mùi tử thần.

Hết chương 1637.

Chương 1638. Thử Nghiệm

Nhưng hắn đã sớm thoát khỏi nỗi sợ hãi cái chết.

Vô số lần khởi động lại, mỗi lần hy sinh hắn đều trải qua một lần chết.

Từ lúc đầu sợ hãi cái chết, đến bây giờ hắn đã miễn nhiễm với cảm giác ngạt thở mà cái chết mang lại, vì vậy hắn căng chặt toàn bộ cơ bắp, nghiến răng run rẩy nâng chân lên, quyết định thừa thắng xông lên, bước ra bước cuối cùng, phát huy tối đa hiệu quả của thử thách Đăng Thần.

Nhưng chân phải vừa nâng lên, dưới áp lực lại hạ xuống.

Thất bại không khiến Phong Kỳ từ bỏ, hắn chống lại áp lực và thử lại lần nữa.

Trong sương mù đen bao quanh cơ thể hắn ẩn hiện màu máu, đó là máu của Phong Kỳ thấm ra từ lỗ chân lông dưới áp lực.

Cái chết đến gần, cơ thể Phong Kỳ cũng bước vào giai đoạn quyết chiến cuối cùng của thử thách này.

Cùng với tiếng gầm gừ nghiến răng, hắn đột ngột nâng chân phải bước ra bước cuối cùng, bước lên bậc thang cuối cùng.Áp lực tăng vọt trong tưởng tượng không ập đến, hắn phát hiện áp lực đè lên cơ thể đột nhiên biến mất.

Rầm!

Do quán tính, Phong Kỳ loạng choạng ngã xuống.

Sương mù đen bao quanh cơ thể hắn cũng tan biến vào lúc này.

Ngay khi hắn định đứng dậy, đột nhiên phát hiện cơ thể mình đã có sự thay đổi.

Bên tai vang lên tiếng tim đập mạnh mẽ và nặng nề.

Đùng! Đùng! Đùng!

Tốc độ đập của tim tăng nhanh, Phong Kỳ phát hiện cơ thể mình như đang được tái sinh.

Trong quá trình đó, cơ thể hắn như một tràng pháo nổ, phát ra tiếng nổ lách tách.

Lúc này, hắn nhắm mắt lại, bắt đầu cảm nhận sự biến đổi của cơ thể.

Quá trình này kéo dài nửa giờ, khi hắn mở mắt ra, phát hiện tầm nhìn trở nên vô cùng rõ ràng, thính giác cũng được cải thiện đáng kể, tiếng trò chuyện của Tiểu U và những người khác dưới chân kim tự tháp lọt vào tai hắn một cách rõ ràng.

Nắm chặt tay, hắn cảm thấy trong cơ thể có một ngọn lửa đen đang cháy dữ dội.

Đây là lần đầu tiên hắn thực hiện thử thách Đăng Thần, sự tiến bộ vượt bậc này khiến hắn vô cùng kinh ngạc.

Sau khi thể chất được cải thiện đáng kể, bây giờ hắn hoàn toàn tự tin để thách thức tầng thứ ba của Ma Đao.

Nhưng trước đó, hắn còn một việc phải làm.

Tầm mắt chuyển về phía trước, đỉnh tháp vốn bị ánh sáng mờ ảo bao phủ sau khi tiếp xúc với tầm mắt của hắn thì tản ra như sương mù, để lộ ra một bộ xương trắng toát đang ngồi xếp bằng.

Dưới sự bào mòn của thời gian, quần áo trên người bộ xương đã mục nát, một cơn gió thổi tới, quần áo không có vật che chắn liền theo gió mà tan biến.

Điều khiến Phong Kỳ chú ý là trên đỉnh đầu của bộ xương trắng toát, có một khối lập phương màu đen bằng bàn tay lơ lửng.

Trong lòng tò mò không biết người đã khuất để lại truyền thừa gì, hắn lập tức tiến lên một bước, đưa tay nắm lấy khối lập phương màu đen.

Khi bàn tay phải của hắn tiếp xúc với khối lập phương màu đen, chỉ thấy khối lập phương màu đen nhanh chóng tan chảy, chất lỏng màu đen như một bức tranh cuộn trải dài sang hai bên.

Những dòng chữ méo mó lần lượt hiện ra trên bức tranh cuộn.

Nhưng những dòng chữ này ngay cả Phong Kỳ đã học qua Lĩnh Vực học cũng không thể giải mã được.

Ngay lúc này, Ma Đao lơ lửng dưới tòa nhà đột nhiên bay đến bên cạnh hắn.

So với việc hắn liều mạng mới đến được đây, Ma Đao xuyên qua áp lực cản trở có thể nói là không tốn chút sức lực nào.

"Đao ca, ngươi có thể đọc hiểu những dòng chữ trên đó không?"

"Có thể."

"Trên đó viết gì?"

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Ma Đao lập tức bắt đầu dịch những dòng chữ trên bức tranh cuộn.

Theo lời mô tả của Ma Đao, những dòng chữ trên đó là tự truyện của người truyền thừa.

Người truyền thừa tên là "Tể Lâm", chủng tộc của hắn từng là thế lực bá chủ của thế giới nhỏ tầng thứ tám của Viêm Vực nhưng sự huy hoàng của chủng tộc không kéo dài được bao lâu, trong một cuộc chiến tranh bành trướng ra bên ngoài đã gặp phải kẻ địch mạnh bên ngoài.

Cuối cùng, cuộc chiến xâm lược đã trở thành cuộc chiến phản xâm lược, chủng tộc của Tể Lâm đã thất bại, phần lớn tộc nhân tử vong, một số ít tộc nhân chạy trốn lưu lạc.

Tể Lâm cũng là một thành viên trong tộc lưu lạc chạy trốn.

Hành trình chạy trốn có thể nói là vô cùng bất hạnh, trên đường đi, họ đã gặp phải nhiều lần cướp bóc, tộc nhân thương vong thảm trọng.

Đến khi họ chạy trốn đến khu vực tương đối an toàn, tộc nhân di cư gần như toàn bộ đều tử vong, chỉ còn hắn và hai người em trai sống sót.

Trải nghiệm bi thảm của Tể Lâm vẫn chưa kết thúc.Những năm tháng tiếp theo, hắn dẫn theo hai người em trai lên đường tìm kiếm thức ăn, trong thời gian đó, hai người em trai lần lượt tử vong.

Để sống sót, Tể Lâm đã chịu đựng nhiều gian khổ.

Hắn từng bị một chủng tộc bắt đi làm vật thí nghiệm, da hắn trong thời gian đó bị loét diện rộng, nếu không may mắn trốn thoát, hắn đã chết rồi.

Sau đó, trên đường lưu lạc, hắn lại bị một kẻ điên cũng là người lưu vong hành hạ, hắn lại may mắn sống sót.

Hết chương 1638.

Chương 1639. Phương Pháp Đặc Biệt

Còn rất nhiều trải nghiệm bi thảm khác.

Nhiều lần thoát chết, Tể Lâm lúc đó vô cùng đau khổ, trong thời gian đó, hắn bị cảm xúc tiêu cực bủa vây, cảm xúc luôn ở bên bờ vực sụp đổ, nhiều lần muốn kết liễu cuộc đời mình.

Trong đau khổ và tra tấn liên miên, cuối cùng Tể Lâm vẫn không chọn từ bỏ.

Để giải quyết vấn đề về mặt tinh thần, hắn đã thông qua 300 năm tìm tòi và hiểu biết, có được sự hiểu biết sâu sắc hơn về cảm xúc tiêu cực và vì thế đã nghiên cứu ra một phương pháp đặc biệt.

Tể Lâm đặt tên cho phương pháp này là "Phủ Lâm."

Phía dưới cùng của bức tranh cuộn chính là phương pháp lĩnh hội Phủ Lâm.

Dòng đầu tiên là:

Tôn kính những kẻ không bỏ cuộc trong tuyệt vọng.

Dòng thứ hai là:

Ác quỷ bị đè nén trong sâu thẳm trái tim ngươi, cũng có thể là vũ khí mạnh nhất của ngươi.

…

Đọc đến đây, tim Phong Kỳ đập thình thịch.

Hắn đã khổ sở tìm kiếm phương pháp lĩnh hội cảm xúc tiêu cực qua nhiều dòng thời gian nhưng vẫn không có manh mối.

Nhưng không ngờ rằng bây giờ lại có một phương pháp kiểm soát cảm xúc tiêu cực bày ra trước mắt hắn.

Hắn lập tức có cảm giác nước mắt trào ra.

Hắn nhận thức rõ vận may của mình kém đến mức nào, so với vận may của Mê Vụ Chi Chủ, hắn cảm thấy mình giống như một người qua đường trong tiểu thuyết, chưa bao giờ gặp may mắn.

Bây giờ, hắn cuối cùng cũng có được một cơ hội như mong muốn.

Theo như mô tả trên bức tranh cuộn, phương pháp này không chỉ có thể giúp hắn kiểm soát cảm xúc tiêu cực, thậm chí còn có thể biến cảm xúc tiêu cực thành vũ khí.

Phương pháp này hoàn toàn phù hợp với hắn.

Với tâm trạng mong chờ, hắn xúc động nói:

"Đao ca, làm phiền ngươi tiếp tục dịch nội dung bên dưới."

Nghĩ đến việc vấn đề cảm xúc tiêu cực của mình sắp được giải quyết, Phong Kỳ cảm thấy chuyến đi rèn luyện này quá đáng giá.

…

[Hồi ức là hình phạt, trừng phạt những kẻ dừng bước không tiến.]

[Ký ức là lồng giam, đau khổ sinh ra tâm ma.]

…

Nghe Ma Đao dịch nội dung trên bức tranh cuộn Phủ Lâm, biểu cảm của Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Sau phần mở đầu, Ma Đao bắt đầu giải thích cách vận hành của Phủ Lâm.

Phong Kỳ nghe xong, lập tức ngồi xếp bằng nhắm mắt lại, ý thức chìm vào biển thức tinh thần.

Vì Phủ Lâm không phải là công pháp tu luyện, mà là một phương pháp tinh thần nên hắn không cần lo lắng thể chất của mình không thể vận hành.

Theo lời mô tả của Ma Đao, điểm sáng ý thức của Phong Kỳ liên tục nhảy múa trong biển thức tinh thần.

Đây là lần đầu tiên hắn tu luyện phương pháp tinh thần thực sự.

Quá trình này khiến Phong Kỳ cảm thấy có chút khó chịu.

So với việc tu luyện công pháp cần hấp thụ linh khí trời đất đi khắp cơ thể, giai đoạn khởi đầu của tu luyện về mặt tinh thần giống như điều chỉnh tần số, chỉ khi điều chỉnh đến tần số tương ứng, hắn mới có thể mở ra một Lĩnh Vực tinh thần nào đó, đạt được sức mạnh kiểm soát cảm xúc tiêu cực.

Quá trình này rất phức tạp.Ví dụ, quá trình điều chỉnh tần số tinh thần giống như nhập một chuỗi mật mã phức tạp.

Chỉ khi tần số hoàn toàn khớp với tần số mô tả trong phương pháp, hắn mới có thể đăng nhập vào giao diện tu luyện tương ứng.

Nhưng công cụ đăng nhập này không phải do chính người sáng tạo ra Phủ Lâm tạo ra.

Hắn giống như một người khám phá hơn, hắn đã nắm bắt được một đoạn quỹ đạo trật tự trong vô số quy tắc hỗn loạn và phát hiện ra rằng khi tần số ý thức khớp với trật tự này, trạng thái tinh thần của hắn sẽ dần thay đổi.

Trong quá trình tu luyện, Phong Kỳ cẩn thận điều chỉnh tần số ý thức của mình.

Quá trình này thực sự khiến hắn cảm thấy khó chịu, ý thức hơi Dao Động thì tần số đã điều chỉnh trước đó sẽ bị sai lệch, cần phải điều chỉnh lại tần số.

Giống như nhập sai mật khẩu, cần xóa toàn bộ nội dung rồi nhập lại.

Trong quá trình không ngừng thử nghiệm, Phong Kỳ cố gắng làm dịu tâm trạng của mình, cố gắng giữ cho ý thức ổn định.

So với thuật công kích tinh thần do Lâm Nhiễm nghiên cứu, phương pháp này được coi là phương pháp tu luyện tinh thần thực sự.

Độ khó tu luyện tăng theo cấp số nhân.

Đặc biệt là khi điều chỉnh tần số trong tình trạng không thành thạo, mỗi tần số đều cần phải khớp cẩn thận.

Chỉ khi độ thành thạo tăng lên, hắn mới có thể chuyển ý thức đến tần số cố định trong nháy mắt.

Nửa giờ sau, quá trình điều chỉnh tần số của Phong Kỳ vẫn tiếp tục, lúc này giọng nói của Ma Đao đột nhiên vang lên trong đầu hắn, khiến tiến độ mà hắn khó khăn lắm mới đạt được năm phần mười sụp đổ ngay lập tức.

“Tiểu tử Kỳ, ta không phải chưa từng thấy phương pháp tu luyện tinh thần nhưng phương pháp này thực sự quá phức tạp, có vẻ hơi không ổn.”

Phong Kỳ đang định phàn nàn thì nghe thấy lời này, hắn cau mày.

“Đao ca, ý ngươi là phương pháp này có vấn đề?”

“Không rõ, cũng có thể là cấu trúc của phương pháp này quá phức tạp, dẫn đến tần số cần hiệu chỉnh cũng trở nên phức tạp, ta chỉ nhắc nhở ngươi thôi, có tiếp tục tu luyện hay không là tùy ngươi.”

Hết chương 1639.

Chương 1640. Truyền Thừa

Nghe lời nhắc nhở của Ma Đao, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Hắn cảm thấy ngay cả khi mang phương pháp này về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, với tiến độ nghiên cứu Lĩnh Vực tinh thần của loài người hiện nay, căn bản không thể giải mã được phương pháp này.

Bây giờ hắn có hai lựa chọn.

Ghi nhớ cách tu luyện phương pháp, sau đó tạm thời từ bỏ.

Tiếp tục thử nghiệm nhưng có thể phải đối mặt với rủi ro.

Theo lời của Mê Vụ Chi Chủ, cái gọi là truyền thừa rất có thể là một trò đùa ác ý.

Những kẻ để lại "Di sản" nghĩ gì trước khi chết thì không ai biết, trước đây có một tiểu tộc đã có được một phương pháp luyện thể khí huyết phổ biến, tưởng rằng đã có được một thần công.

Trên thực tế, hiệu quả của phương pháp luyện thể đó thực sự không tệ.

Nhưng kết quả cuối cùng là, tiểu tộc truyền bá phương pháp này trong tộc, ba năm sau, tộc nhân bắt đầu lần lượt chết thảm, khi đó có một trưởng lão của Mê Vụ Tộc đã phân tích phương pháp đó, phát hiện ra rằng cấu trúc của phương pháp có vấn đề, đã sớm chôn giấu mối họa.

Kẻ để lại di sản, dùng trò đùa ác ý trước khi chết của mình đã hủy diệt một tiểu tộc gần nghìn người.

Vì vậy, không thể tin hoàn toàn vào những thứ ở vùng đất truyền thừa.

Nhưng sau một hồi do dự, Phong Kỳ vẫn đưa ra lựa chọn.

Là một chiến sĩ hy sinh, chết thì chết thôi, do dự cái quái gì!Sau khi suy nghĩ thông suốt, Phong Kỳ một lần nữa nhắm mắt lại, điều chỉnh tâm trạng rồi bắt đầu điều chỉnh tần số.

Hắn đã quen với những điểm điều chỉnh tần số lặp đi lặp lại, lần này chỉ mất 20 phút là đến điểm bị đứt quãng lúc nãy.

Tiếp tục thử nghiệm, tần số ý thức càng ngày càng gần với tần số trong phương pháp.

Một giờ sau.

Tâm trạng của Phong Kỳ trong quá trình điều chỉnh tần số ý thức dần dần trở nên trống rỗng, hiệu quả điều chỉnh tần số được cải thiện đáng kể.

Cuối cùng, ý thức của hắn đã đạt đến tần số mà phương pháp yêu cầu.

Ngay lúc này, cuộn giấy đen lơ lửng trước mặt Phong Kỳ gợn sóng như mặt nước, nhanh chóng tan thành chất lỏng tràn về phía Phong Kỳ, rồi nhanh chóng tụ lại ở mi tâm của Phong Kỳ, thấm vào đó.

Rất nhanh, chất lỏng đen đã xuất hiện trong biển thức tinh thần của Phong Kỳ và nhanh chóng bao bọc lấy ý thức của Phong Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ đã nhận ra có điều không ổn.

Ý thức của hắn lập tức bắt đầu lay động, muốn thoát khỏi sự trói buộc nhưng chất lỏng đen đã xâm thực hắn rất nhanh.

Hắn lập tức nhận ra vấn đề nằm ở đâu.

Không hổ danh là người để lại di sản, hắn ta hoàn toàn là đang cố làm ra vẻ bí ẩn, điều chỉnh tần số ý thức chính xác chỉ để đoạt xá dễ dàng hơn mà thôi.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ tò mò là, đoàn ý thức đến đoạt xá này có cấu tạo rất kỳ lạ.

Thật không ngờ lại hoàn toàn do những cảm xúc tiêu cực ngưng tụ thành.

Điều này hoàn toàn khác với đoàn ý thức mà hắn biết, điều này chứng tỏ kẻ để lại di sản có lẽ thực sự nắm được phương pháp điều khiển cảm xúc tiêu cực.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ ngược lại cảm thấy hơi bất ngờ, trong lòng không hề hoảng sợ.

Có Ma Đao trấn giữ, hắn ta thực sự có thể đoạt xá thành công sao.

Hành vi đoạt xá của đoàn ý thức tiêu cực xâm nhập hoàn toàn là hành động khiêu khích Ma Đao, dù sao thì cơ thể hắn hiện tại cũng thuộc về Ma Đao.

Cướp cơ thể từ tay Ma Đao, đã phá vỡ nguyên tắc không ra tay của Ma Đao.

Quan trọng hơn là, đoạt xá hắn không phải dễ dàng.

Cảm xúc tiêu cực của hắn không phải thứ có thể dễ dàng chịu đựng.

Nghĩ lại lúc đầu, khi Ma Đao dung hợp với hắn, trong quá trình thông suốt ký ức, ý chí của Ma Đao cũng suýt sụp đổ trong biển cảm xúc tiêu cực.

Vì vậy, hắn không sợ thử thách đoạt xá.

Đúng như hắn dự đoán, Ma Đao rõ ràng đã bị kích thích, chỉ thấy Ma Đao bốc cháy ngọn lửa đen kịt xuất hiện trong

biển thức tinh thần của hắn.

Ngay khi Ma Đao xuất hiện, đoàn ý thức tiêu cực đó bắt đầu co lại, rõ ràng là đã cảm thấy nguy hiểm ập đến.

Hừ!

Tiếng hừ lạnh của Ma Đao nổ vang trong biển thức tinh thần của Phong Kỳ, Lĩnh Vực tinh thần giết chóc khủng khiếp bao phủ lấy đoàn ý thức tiêu cực trong nháy mắt.

Dưới Lĩnh Vực giết chóc của Ma Đao, đoàn ý thức tiêu cực như cục băng gặp phải ngọn lửa, bắt đầu tan chảy nhanh chóng.

Nhưng ngay khi nó sắp bị ý chí giết chóc của Ma Đao đánh tan, đoàn ý thức tiêu cực đột nhiên bùng phát sức mạnh mạnh mẽ, thực sự thoát khỏi trường lực tinh thần của Ma Đao, một lần nữa lao về phía đoàn ý thức của Phong Kỳ, muốn hoàn thành đoạt xá cuối cùng.

Ma Đao thấy vậy, lập tức muốn tung ra đòn cuối cùng, tiêu diệt ý thức tiêu cực.

Ngay lúc này, giọng nói của Phong Kỳ vang lên trong ý thức của Ma Đao:“Đao ca, để nó đoạt xá, nó muốn có trí nhớ và thân xác của ta, ta cũng muốn xem thử trí nhớ của nó, biết đâu lại có thứ ta cần.”

Hết chương 1640.

Chương 1641. Luyện Thể Khí Huyết

“Nếu ngươi không giải quyết được nó, ta sẽ ra tay.”

“Được.”

Được Ma Đao đảm bảo, Phong Kỳ càng thêm không sợ.

Đoàn ý thức co lại mở rộng, mặc cho chất lỏng đen bám vào.

Quá trình đoàn ý thức bị xâm thực nhanh chóng giống như sự kết hợp giữa dung hợp và ăn mòn.

Phong Kỳ cảm thấy suy yếu, đồng thời những hình ảnh đứt quãng dần hiện lên trong đầu hắn.

Hắn lập tức tập trung tinh thần bắt đầu tiếp thu những hình ảnh ký ức này, tìm kiếm phương pháp khống chế cảm xúc tiêu cực.

Đọc những hình ảnh nhấp nháy nhanh chóng, Phong Kỳ dần hiểu ra sự thật.

Sự thật phức tạp hơn hắn nghĩ.

Kẻ để lại di sản thực sự đã dành hơn ba trăm năm để chống lại cảm xúc tiêu cực.

Hắn không muốn từ bỏ, lựa chọn đối mặt với bóng tối, thậm chí muốn khống chế cảm xúc tiêu cực trở thành sức mạnh của mình.

Vì vậy, khi tạo ra phương pháp tinh thần khống chế cảm xúc tiêu cực, nguyên tắc chính là:

Rơi vào bóng tối, khống chế bóng tối.

Trong thời gian đó, Tể Lâm đã chịu đựng vô số đau đớn giày vò, nhiều lần suýt sụp đổ dưới sự xâm thực của cảm xúc tiêu cực.

Nhưng hắn vẫn kiên trì ba trăm năm.

Điều này đáng được ngưỡng mộ nhưng cuối cùng hắn vẫn không thoát khỏi sự xâm thực của cảm xúc tiêu cực.

Đoàn ý thức tiêu cực hiện tại, thực ra không còn là người thừa kế Tể Lâm nữa, mà là nhân cách cảm xúc tiêu cực của hắn.

Trong hơn ba trăm năm đấu tranh, cảm xúc tiêu cực đã có được ký ức giống với Tể Lâm và trở thành một nhân cách mới.

Kết quả cuối cùng là Tể Lâm thất bại, thân xác và ý thức của hắn hợp nhất.

Sau đó, ý thức tiêu cực trở thành Tể Lâm duy nhất.

Nhưng do thời gian tranh giành thân xác kéo dài một năm, đến khi ý thức tiêu cực trở về thân xác thì phát hiện ra thân xác này đã mất hết sinh khí.

Điều này khiến ý thức tiêu cực rất không cam lòng.

Không nắm được pháp môn thần du ý thức, nó không thể rời khỏi thân xác này, thân xác giống như một cái lồng giam giữ nó.

Tốn hàng chục năm, nhân cách tiêu cực cuối cùng cũng thoát khỏi sự trói buộc của thân xác.

Nhưng hắn vẫn không thể rời xa thân xác này.

Giống như bị trói bằng xích.

Vì vậy, nhân cách tiêu cực đã nghĩ ra một kế hoạch.

Sử dụng linh tài mà Tể Lâm thu thập để xây dựng 108 bậc thang, là bước đầu tiên để ý thức tiêu cực lựa chọn vật chủ.

Đây là một yêu cầu đối với thể chất, nếu đoạt xá kẻ yếu thì chắc chắn sẽ phải tốn nhiều thời gian và sức lực để tu luyện, vì vậy 108 bậc thang là để chọn ra những sinh mệnh có thực lực.

Còn về phương pháp "Phủ lâm", hoàn toàn là một lời nói dối.

Tần số ý thức kết nối này thực ra là tần số nuốt chửng của ý thức tiêu cực, có thể giúp nó nuốt chửng mục tiêu tốt hơn.

Sau khi để lại bẫy, ý thức tiêu cực khiến mình rơi vào trạng thái ngủ say, ngưng tụ thành hình khối lập phương lơ lửng trên đỉnh đầu Tể Lâm, chờ đợi sự xuất hiện của đối tượng bị đoạt xá.

Trong hàng trăm năm chờ đợi, thực ra đã có sinh mệnh đến đây.

Ngoài những người đi ngang qua không để ý đến di sản, cũng có sinh mệnh muốn thông qua thử thách để lấy di sản.Nhưng những kẻ khiêu chiến này hoặc là thực lực không đủ, không thể lên đến đỉnh kiến trúc, hoặc là những kẻ lên đến đỉnh, sau khi xem nội dung phương pháp, liền dứt khoát từ bỏ rời đi, cảm thấy công pháp này phức tạp và vô dụng.

Đối mặt với những sinh mệnh không muốn tu luyện phương pháp, ý thức tiêu cực không có thân xác hỗ trợ căn bản không thể đoạt xá, hành động thiếu suy nghĩ chỉ bị giết chết, vì vậy chỉ có thể lựa chọn tiếp tục ẩn nhẫn, chờ đợi "Người có duyên" xuất hiện.

Cái bẫy này đến nay vẫn chưa được kích hoạt.

Cho đến khi hắn xuất hiện.

Hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ lập tức nghĩ đến lời Mê Vụ Chi Chủ đã nói, quả nhiên phần lớn di sản đều có vấn đề.

Người bình thường nào sẽ tốn nhiều công sức để lại di sản cho người ngoài tộc không quen biết.

Nhận ra mình đã trúng bẫy, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Nếu cảm xúc tiêu cực dễ giải quyết như vậy, hắn đã sớm nghĩ ra cách giải quyết rồi.Chỉ dựa vào hơn 300 năm nỗ lực để tìm ra cách kiểm soát cảm xúc tiêu cực, không phải là không thể nhưng xác suất này rất thấp, gần như không thể.

Ngay khi Phong Kỳ cảm thấy hối tiếc, đoàn ý thức tiêu cực đã đến đích của chuyến đi này.

Đoàn ý thức tiêu cực vẫn đang tiếp tục nuốt chửng, không nhận ra rằng nguy cơ đã ập đến, tưởng rằng chiến thắng sắp đến, liền nuốt chửng nhanh hơn và bước vào Lĩnh Vực tiêu cực của Phong Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ cũng nghe thấy giọng nói của cảm xúc tiêu cực:

“Cảm nhận… cái chết đi.”

Giọng nói khàn khàn khó giấu được sự phấn khích.

Sức mạnh của cảm xúc tiêu cực lan tràn đến vùng cấm địa trong ý thức của hắn.

Trong nháy mắt, cái chết, nỗi sợ hãi, sự tuyệt vọng, nỗi buồn, những cảm xúc tiêu cực tích tụ trên nhiều dòng thời gian bùng nổ ngay lập tức.

Hết chương 1641.

Chương 1642. Tần Số Ý Thức

Đó mới chính là địa ngục đáng sợ nhất trong lòng Phong Kỳ.

Cũng là cảm xúc tiêu cực nhưng trước cảm xúc tiêu cực của Phong Kỳ, đoàn ý thức tiêu cực này căn bản không đáng kể.

Đối mặt với sự xâm lược của biển cảm xúc tiêu cực, đoàn ý thức tiêu cực lập tức tê liệt.

Năng lượng cụ thể hóa của cảm xúc tiêu cực bao bọc ý thức bị tiêu tan trong nháy mắt.

Giống như một đứa trẻ cầm một cây gậy nhỏ, phấn khích rẽ qua góc phố, ngẩng đầu lên nhìn, phát hiện một đội quân toàn bộ trang bị vũ trang chặn đường.

Cây gậy nhỏ trong tay giống như một trò đùa.

Nhưng ngay khi cảm xúc tiêu cực của Phong Kỳ sắp đánh sập ý thức tiêu cực, một giọng nói đột nhiên vang lên trong đầu Phong Kỳ:

"Đừng giết tôi, tôi có cách giúp kiểm soát sự xâm thực của cảm xúc tiêu cực của anh!"

Nghe thấy tiếng kêu của ý thức tiêu cực, Phong Kỳ sửng sốt.

Lúc này, hắn kiên quyết kìm nén cảm xúc tiêu cực bùng nổ của mình, từng chút một đè nó trở lại tầng đáy thức hải của mình.

Lúc này, ý thức tiêu cực bay ra khỏi đoàn ý thức của Phong Kỳ.

Vừa thoát khỏi cảnh khó khăn, nó phát hiện ra rằng thanh ma đao bốc cháy ngọn lửa đen đang nằm ngang ở không xa.

Tiến không được, lùi không xong, ý thức tiêu cực chỉ có thể lơ lửng ở giữa.

"Cút ra ngoài!"

Nghe thấy lời nói không thể nghi ngờ của Phong Kỳ, ý thức tiêu cực không phản kháng, kiên quyết bay về phía bầu trời thức hải.

Lúc này, ý thức của Phong Kỳ cũng trở lại, từ từ mở mắt ra.

Chỉ thấy một luồng ánh sáng đen tràn ra từ giữa lông mày của hắn, lơ lửng trước mặt hắn, hóa thành một quả cầu ánh sáng đen.

Mặc dù bị lừa nhưng khi nghĩ đến ý thức tiêu cực nói rằng có cách giúp hắn kiểm soát cảm xúc tiêu cực, hắn đã thu lại sát ý.

"Nói đi, ngươi có cách gì giúp ta kiểm soát cảm xúc tiêu cực."

"Hoàn thành phương pháp mà Tể Lâm chưa hoàn thành, chỉ cần thành công, ngươi có thể sử dụng phương pháp này để kiểm soát cảm xúc tiêu cực của mình, thậm chí có thể biến cảm xúc tiêu cực thành vũ khí của mình."

Nghe những lời này, ánh mắt Phong Kỳ trở nên lạnh lùng.

Vốn dĩ hắn là người đưa séc không có tiền cho người khác, đây là lần đầu tiên hắn gặp người đưa séc không có tiền cho hắn.

Séc không có tiền là gì, hắn có thể không hiểu sao.

Dịch đoạn này có nghĩa là, bây giờ tôi chắc chắn không thể cho anh nhưng tương lai tôi chắc chắn có thể cho anh.

Cho ông nội anh!

Phong Kỳ lập tức bắt lấy ý thức tiêu cực, muốn bóp nát nó.

"Đừng giết tôi, Tể Lâm đã tìm ra một số câu trả lời, tôi chính là sợ Tể Lâm có thể thành công nên mới chủ động mở cuộc chiến đoạt xá thân xác với hắn."

Nghe đến đây, Phong Kỳ muốn ra tay lại do dự."Ta nguyện ký sinh sâu trong ý thức của ngươi, thay ngươi tiếp tục hoàn thiện phương pháp kiểm soát cảm xúc tiêu cực, ngươi biết ta căn bản không thể đoạt xá ngươi, biển cảm xúc tiêu cực của ngươi ta căn bản không vượt qua được."

"Ngoài ra ta có thể thử nuốt chửng cảm xúc tiêu cực của ngươi, giảm bớt tổn thương của cảm xúc tiêu cực đối với ngươi."

Đối mặt với lời cầu xin hèn mọn của ý thức tiêu cực, Phong Kỳ do dự.

Bây giờ vấn đề cảm xúc tiêu cực vẫn không thể giải quyết, cho ý thức tiêu cực cơ hội, có lẽ cũng là cho chính hắn một cơ hội.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ lập tức gật đầu:

"Được, ta tin ngươi một lần, hy vọng ngươi sẽ không làm ta thất vọng."

Nói xong, Phong Kỳ mặc cho ý thức tiêu cực một lần nữa tiến vào thức hải tinh thần của mình, hòa vào ý thức của hắn.

Không còn mục đích nuốt chửng, Phong Kỳ không cảm thấy bất kỳ khó chịu nào.

Khi ý thức dung hợp kết thúc, ý thức tiêu cực có được thể xác, lựa chọn bay ra khỏi thức hải tinh thần của hắn, bên ngoài dần dần ngưng tụ thành hình người.

Có lẽ là ý thức tiêu tan nghiêm trọng, thể năng lượng ý thức này chỉ bằng kích thước lòng bàn tay, trông rất tinh xảo.

Khi Phong Kỳ vác ma đao mang theo ý thức tiêu cực đi xuống bậc thang.

Dưới bậc thang, Lôi Đình với vẻ mặt đáng đòn lập tức nhìn về phía thể ý thức tiêu cực, vẻ mặt tò mò, sau đó nhảy lên, cầm nó trên tay quan sát kỹ lưỡng, phát hiện ra rằng đoàn ý thức tiêu cực này lại giống hệt Phong Kỳ.

Cuối cùng, tầm mắt của hắn tập trung vào thể ý thức.

"Nhỏ quá."

Nói xong, Lôi Đình trong vẻ mặt kinh hoàng của thể ý thức, duỗi tay phải ra, sau đó dùng sức bắn về một nơi nào đó.

….

Hoàng hôn buông xuống, mây chiều đỏ rực khắp bầu trời.

Hít một hơi thật sâu không khí thế giới loài người đã lâu không được hít, Phong Kỳ từ từ hạ ma đao xuống.

Ma đao rơi xuống đất lập tức phát ra tiếng động lớn, mặt đất cũng vì thế mà rung chuyển.

Lúc này, ma đao đã mở khóa tầng thứ ba, trọng lượng còn nặng hơn gấp mười lần so với trạng thái tầng thứ hai.

Trên đường đi thực sự là từng bước một dấu chân.

Hết chương 1642.

Chương 1643. Hành Trình Khám Phá

Nhìn sang bên cạnh, chỉ thấy Tiểu U lơ lửng rũ người đang ngủ say, khóe miệng còn treo một tia sáng trong suốt.

Những năm gần đây, Tiểu U đã đúc kết được nhiều kinh nghiệm trong việc lười biếng và trốn tránh.

Đối với Phong Kỳ mà nói, mỗi bước đi trên hành trình dưới áp lực của ma đao đều là sự rèn luyện nhưng đối với Tiểu U mà nói, mỗi bước đi đều là sự lười biếng.

Tiểu U thậm chí còn nghiên cứu ra cách ngủ trên đường để trốn tránh.

Sau khi sử dụng Mặt Nạ bay thẳng về phía trước, Tiểu U trên đường đi bất cứ lúc nào cũng có thể nghiêng đầu, vừa bay vừa ngủ.

Gặp phải tình huống đường đặc biệt cần phải đổi hướng, Tiểu U cũng không lo lắng, vì cô biết lão đại sẽ không để cô đâm vào núi, đâm vào cây, chắc chắn sẽ kéo một cái.

Đến lúc đó chỉ cần gọi một tiếng lão đại, tiếp tục ngủ là xong.

Bên kia, Phá Giáp đeo Mặt Nạ dao găm đang vác một tảng đá lớn, dưới áp lực nặng nề tiến về phía trước, học theo cách này để rèn luyện cường độ thể chất của mình.

Phía sau Phá Giáp là Lôi Đình và ý thức tiêu cực trừng mắt nhìn nhau.

Ý thức tiêu cực tuy chỉ bằng kích thước lòng bàn tay nhưng tính tình lại vô cùng hung dữ, nói năng tục tĩu.

Với Lôi Đình không phải đang cãi nhau thì cũng là đang trên đường cãi nhau.Đối với điều này, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ, dù sao thì thể ý thức tiêu cực hoàn toàn là tập hợp của đủ loại cảm xúc tiêu cực, nếu có thể thương lượng tử tế mới là lạ.

Nhưng đối với hắn, ý thức tiêu cực lại tỏ ra vô cùng khiêm nhường.

Đằng sau sự khiêm nhường này, nguyên nhân là ý thức tiêu cực rất sợ chết.

Cho nên trước mặt hắn không dám có bất kỳ hành vi vượt quá giới hạn nào.

Trong thời gian này, thể ý thức tiêu cực đã cố gắng giúp hắn nuốt chửng cảm xúc tiêu cực nhưng kết quả rất đáng tiếc.

Thể ý thức tiêu cực căn bản không thể nuốt chửng cảm xúc tiêu cực của hắn, trong quá trình thử nghiệm nuốt vào bao nhiêu thì sẽ nôn ra bấy nhiêu, không thể tiêu giải một chút cảm xúc tiêu cực nào của hắn.

Đối với kết quả này, thể ý thức tiêu cực cũng tỏ ra rất thất vọng.

Phong Kỳ còn thất vọng hơn.

Hắn biết thể ý thức tiêu cực muốn thông qua việc nuốt chửng cảm xúc tiêu cực của hắn để khiến bản thân có được sức mạnh mạnh hơn, đợi đến khi nó nuốt chửng hoàn toàn cảm xúc tiêu cực của hắn, thể ý thức tiêu cực có thể phản bội bất cứ lúc nào.

Lựa chọn hợp tác với thể ý thức tiêu cực, không nghi ngờ gì chính là chơi với lửa.

Nhưng theo hắn nghĩ, chỉ cần có thể xóa sạch cảm xúc tiêu cực, ngay cả khi bị thể ý thức tiêu cực phản bội cũng không sao.

Cảm xúc tiêu cực chỉ có thể giết chết hắn trên đường hy sinh nhưng không thể ảnh hưởng đến hắn trên đường thời gian chính.

Là đường hy sinh, nỗ lực của hắn vốn là để phục vụ cho đường thời gian chính.

Dùng cái chết của một đường hy sinh để đổi lấy kết cục cảm xúc tiêu cực được xóa sạch hoàn toàn, hắn cảm thấy lời quá hời.

Hiện tại hắn chỉ có thể hy vọng rằng đoàn ý thức tiêu cực có thể tiếp tục hoàn thiện phương pháp mà Tể Lâm chưa hoàn thiện, giúp hắn tìm ra cách xóa sạch hoặc kiểm soát cảm xúc tiêu cực.

Đồng thời, thực lực của cảm xúc tiêu cực không hề yếu.

Thông qua hai năm tu dưỡng, thực lực đã được khôi phục đáng kể.

Năng lực mà nó nắm giữ là thuật công kích tinh thần thuần túy, có thể kéo kẻ địch vào trường Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực của mình, tiến hành tàn phá mục tiêu ở phương diện tinh thần.

Điểm này ngay cả Lôi Đình cũng không thể miễn trừ.

Tình hình hiện tại là, Lôi Đình tàn phá thể năng lượng của ý thức tiêu cực, thi triển Lôi Đình đánh gà lên người nó.

Ý thức tiêu cực sẽ đáp trả bằng đòn tấn công tinh thần.

Trên đường đi, bọn họ thường xuyên gây tổn thương cho nhau, dùng lời nói hỏi thăm người thân và tổ tiên của đối phương.

Cuộc tranh chấp của bọn họ, Phong Kỳ lười để ý.

Hai tên này đều là những kẻ có hoàn cảnh thảm thương, luôn phải tìm cách trút cảm xúc, miễn là không xảy ra chuyện gì, cứ để mặc bọn họ.

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Phong Kỳ dẫn mọi người tiến về phía trước dưới ánh hoàng hôn.

Trong lòng tính toán thời gian, đã gần 20 năm kể từ khi rời khỏi Tinh Thành.

Bây giờ hắn đang ở đâu trong thế giới loài người, hắn không rõ, bao giờ mới có thể đi ra khỏi khu vực tập trung nhiều Lĩnh Vực cũng là một ẩn số.

Hắn tự định ra cho mình 150 năm để tiến hành tu luyện khiêu chiến Đăng Thần.

Hết thời gian hắn phải quay trở về Tinh Thành, sau đó đến thành Lãnh Đông để khiêu chiến Kiếm Tịch.

Lúc đó Mộ Trảo đã trở về, sẽ tìm đến Mộc Tinh thành lập Lê Minh Quân, cuộc đối đầu với Kiếm Tịch cũng sẽ bắt đầu.

Không muốn Mộc Tinh tử vong, hắn phải quay về vào thời điểm này.

Hành trình của hắn hiện tại mới chỉ bắt đầu, còn rất xa mới đến đích, thực lực hiện tại so với Kiếm Tịch còn kém một khoảng lớn.Vượt qua dòng sông đầy cỏ nước, bọn họ đến trước một rào chắn Lĩnh Vực mới toanh.

Hết chương 1643.

Chương 1644. Sự Thật Tàn Khốc

Không dừng lại, Phong Kỳ đi đầu xuyên qua rào chắn Lĩnh Vực này.

Sau khi lực cản tiêu tan, hắn nhìn thấy một vầng trăng tròn sáng trong, tỏa ra ánh trăng lạnh lẽo.

Dưới ánh trăng là một thành phố mang phong cách cổ đại, đường phố trong thành được lát bằng những phiến đá xanh, lúc này hắn đang đứng trên đường phố của thành phố này.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ gặp phải tình huống như vậy.

Trước đây khi tiến vào Lĩnh Vực, hắn đều xuất hiện ở vùng rìa, lần này lại trực tiếp xuất hiện trong thành phố do sinh vật trí tuệ xây dựng.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, vầng trăng tròn treo lơ lửng trên cao trông vô cùng to lớn, tạo nên cảm giác áp bức thị giác, như thể sẽ rơi xuống bất cứ lúc nào.

Thành phố dưới chân cũng có vẻ vô cùng kỳ lạ.

Đường phố vô cùng vắng vẻ, rải rác vô số tờ giấy vàng, một cơn gió thổi qua, những tờ giấy vàng theo gió bay tán loạn, rơi lả tả.

Phong Kỳ cảnh giác trong lòng, lúc này mở ra cảm ứng khí huyết, sau đó kinh ngạc phát hiện nơi này lại không cảm nhận được bất kỳ hơi thở sự sống nào, giống như một thành phố ma.

Lúc này Tiểu U và những người khác cũng xuyên qua rào chắn Lĩnh Vực đến.

“Chú ý an toàn.”

Quay đầu dặn dò, Phong Kỳ vác theo ma đao đi dọc theo đường chính về phía trước.

Đi một đoạn đường, Phong Kỳ càng cảm thấy nơi này kỳ lạ.

Trên đường đi những năm qua, hắn không phải chưa từng thấy thành phố ma.

Nhưng những thành phố ma đó đều có những đặc điểm giống nhau, thường là do chủng tộc di cư bỏ lại, hoặc sau khi diệt tộc thì biến thành thành phố ma, cho nên trong thành sẽ có dấu vết bị phá hủy rõ ràng, hoặc là cảnh tượng đổ nát do di cư gây ra.

Nhưng đường phố của thành phố này ngoài việc rải đầy giấy vàng, những nơi khác đều rất sạch sẽ, trên mặt đất thậm chí không có một hạt bụi.

Mọi thứ ở đây đều có vẻ không hợp lý.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên nghe thấy tiếng chuông gió rung lên.

Âm thanh này giống như truyền đến từ rất xa, nghe có vẻ rất mơ hồ nhưng lại như vang lên trong đầu, hắn căn bản không thể phân biệt được hướng truyền đến của âm thanh.

“Nơi này không ổn, ta dường như cảm nhận được hơi thở của Thần Vật Kỳ Tích.”

“Nơi này có Vật Phẩm Kỳ Tích sao?”

“Không chắc nhưng vật tạo ra tiếng chuông này cho dù không phải Vật Phẩm Kỳ Tích thì cũng chắc chắn không phải phàm vật.”

“Ngươi biết được thế nào? Nghe tiếng là có thể phán đoán được sức mạnh của chuông sao?”

“Đừng quên chủng tộc của ta là hậu duệ của Khí Tông, đúc khí là thiên phú trong huyết mạch của chúng ta, chúng ta có một bộ tiêu chuẩn đánh giá riêng đối với bất kỳ binh khí nào.”

Nghe lời nhắc nhở của ma đao, trong lòng Phong Kỳ lập tức rục rịch.

Trên đường đi những năm qua, hắn chỉ gặp được Vật Phẩm Kỳ Tích một lần.

Đó chính là lá cờ hồn máu do Huyết Hồn Tộc nắm giữ.

Nhưng Vật Phẩm Kỳ Tích đó với thực lực của hắn thì hoàn toàn không thể cướp đoạt, xông lên chỉ là tự tìm đường chết.

Nghĩ đến việc thành phố kỳ lạ này có thể có Vật Phẩm Kỳ Tích, hắn lập tức nảy sinh ý định mang nó đi.

Đồng thời, hắn cũng chuẩn bị sẵn sàng chạy trốn.

Nếu trong thành phố này có sinh vật nắm giữ Vật Phẩm Kỳ Tích thì với thực lực của hắn thì khả năng cao là không đủ sức.

Hắn chỉ có thể hy vọng rằng Vật Phẩm Kỳ Tích có thể tồn tại này không có chủ nhân, ảnh hưởng gây ra hoàn toàn giống như khí linh của Tam Vĩ.Tiếp tục đi thêm một đoạn đường, số lượng giấy vàng trên đường phố rõ ràng tăng lên.

Trận gió âm u thổi tới, những tờ giấy vàng bay lượn trong tầm mắt.

Ngay lúc này, Phong Kỳ đột nhiên nhìn thấy một cảnh tượng kỳ lạ, hắn nhìn thấy bốn bóng người lùn gù lưng mơ hồ khiêng một chiếc quan tài màu máu xuất hiện ở cuối tầm mắt.

Những tờ giấy vàng bay qua trước mặt che khuất tầm nhìn trong chốc lát, đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát

hiện bốn bóng người khiêng quan tài lại xuất hiện trước mặt hắn.

Bốn bóng người lùn gù lưng này không có bất kỳ hơi thở sự sống nào, cảm ứng khí huyết giống như không tồn tại.

Phong Kỳ lúc này dứt khoát giơ ma đao lên.

Nhưng chưa kịp ra tay, bốn bóng người lại trở nên mơ hồ, biến mất khỏi tầm mắt hắn.

"Phía sau!"

Lời nhắc nhở của ma đao vang lên trong đầu hắn, Phong Kỳ lập tức quay đầu nhìn lại.

Nhưng lại phát hiện Tiểu U, Phá Giáp, Lôi Đình biến mất, bốn bóng người lùn khiêng quan tài lúc này quay đầu lại nhìn hắn nở nụ cười xấu xí dữ tợn.

"Ầm! Ầm! Ầm!"

Trong quan tài truyền đến tiếng va đập.

Nhận ra Tiểu U bọn họ bị nhốt trong quan tài, hắn dứt khoát vung ma đao chém về phía quan tài.

Nhưng bốn bóng người lùn lại như ma quỷ, chưa kịp để ma đao hạ xuống đã biến mất khỏi tầm mắt hắn.

"Phía trước!"

Phong Kỳ quay người nhìn lại, phát hiện bốn bóng người dùng cách dịch chuyển nhanh chóng tiến về phía trước, chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt hắn.

Hết chương 1644.

Chương 1645. Lưỡi Đao Hình Trăng

Phong Kỳ đang định đuổi theo nhưng lại nghe thấy tiếng chuông gió vang lên bên tai.

Một trận gió mạnh thổi tới, những tờ giấy vàng trên mặt đất bị cuốn lên, bay lượn trong không trung, che khuất tầm nhìn của hắn.

Lúc này hắn nghe thấy tiếng khóc.

Theo hướng tiếng khóc truyền đến nhìn lại, đồng tử hắn đột nhiên co lại.

Hắn nhìn thấy một lá cờ Lê Minh Quân nhuốm máu dựng đứng ở đằng xa, trên đỉnh lá cờ treo lơ lửng cơ thể bị đâm thủng của Mộc Tinh, máu theo cán cờ chảy xuống.

"Mộc Tinh?"

Ngẩn người trong chốc lát, hắn đột nhiên nhận ra mình hẳn là đã rơi vào ảo cảnh.

Mộc Tinh đang ở tiền tuyến Lãnh Đông, sao có thể xuất hiện ở đây được.

Nhưng bộ não của hắn lại liên tục nói với hắn rằng, mọi thứ ở đây đều là cảnh tượng có thật.

Trong tiếng chuông gió, Phong Kỳ bắt đầu dần không phân biệt được thực tế và ảo cảnh.

Hắn nghiến răng, cố gắng để bản thân tỉnh táo lại nhưng thực tế và ảo cảnh như chồng lên nhau, bộ não của hắn liên tục nói với hắn rằng mọi thứ ở đây đều là có thật.

Mộc Tinh ở đằng xa giãy giụa chậm rãi đưa tay về phía hắn:

"A Kỳ… cứu tôi!"

Ký ức như bị phong ấn, bộ não của Phong Kỳ bị lừa hoàn toàn, hắn vô thức bước về phía Mộc Tinh.

"Tiểu tử Kỳ, tỉnh lại đi, vị trí của Mộc Tinh hắn là một trận nhãn của trận pháp luyện hóa, giống như nút huyết luyện trận pháp do Mê Vụ Chi Chủ bố trí, ngươi đi qua đó chính là đi tìm chết!"

Lời khuyên của ma đao vang lên trong đầu Phong Kỳ nhưng lại không thể ảnh hưởng đến Phong Kỳ chút nào.

Sức mạnh bí ẩn như có thể sửa đổi nhận thức của Phong Kỳ, khiến hắn kiên định cho rằng mọi thứ ở đây đều là cảnh tượng có thật.

Ngay khi hắn sắp đi đến trước mặt Mộc Tinh, ý thức tiêu cực đột nhiên xuất hiện, chặn trước mặt Phong Kỳ:

"Đừng đi, ngươi chết thì ta cũng phải chết!"

Phong Kỳ không để ý đến ý thức tiêu cực, tiếp tục tiến lên.Ý thức tiêu cực lúc này nghiến răng, chui vào mi tâm của Phong Kỳ, lúc này nó lại triển khai đoạt xá.

Chỉ là lần này, cách đoạt xá của nó có chút khác biệt.

Đoạt xá đến khu vực cấm kỵ tiêu cực, nó liền dừng đoạt xá, đem quyền khống chế ý thức của mình giao cho Phong Kỳ.

Phong Kỳ lúc này bừng tỉnh.

Một ý thức của hắn trong tình huống nhận thức bị sửa đổi rơi vào trầm luân nhưng ý thức tiêu cực lại không bị ảnh hưởng, bây giờ hắn chính là lấy trạng thái ý thức tiêu cực trở về thanh tỉnh.

Cảm giác này vô cùng kỳ diệu.

Giống như có thêm một nhân cách, hơn nữa nhân cách này hoàn toàn do mình khống chế.

Hắn còn phát hiện, ở góc nhìn của nhân cách tiêu cực, hắn đối với năng lượng tiêu cực lại có thêm một tầng hiểu biết.

Nhưng cũng chỉ giới hạn ở năng lượng tiêu cực mà ý thức tiêu cực nắm giữ.

Dường như phát hiện ra sự khác thường của Phong Kỳ, cảnh tượng thành phố kỳ lạ bắt đầu thay đổi.

Các kiến trúc xung quanh bốc cháy ngùn ngụt, vô số bóng ma dần dần hiện ra bên cạnh hắn.

Lúc này, hắn nghe thấy tiếng khóc của Tiểu U.

"Đại ca… đừng chết, Tiểu U đến cứu anh."

Nhìn kỹ lại, hắn phát hiện Tiểu U bị bắt đi trong ảo cảnh đang ngây ngốc bước về phía vị trí trận nhãn luyện hóa.

Nước mắt không ngừng chảy ra từ đôi mắt đờ đẫn của Tiểu U, cô sắp đi đến cái chết.

Rõ ràng Tiểu U bị bắt đi lúc nãy cũng là cảnh tượng trong ảo cảnh.

Bây giờ có thể xác định Tiểu U cũng bị sửa đổi nhận thức.

Tầm mắt chuyển sang một bên khác, Phá Giáp và Lôi Đình đang đi về phía trận nhãn luyện hóa bên kia.

Chỉ thấy hai trận nhãn luyện hóa bốc cháy ngọn lửa xanh lục, giống như cái miệng rộng máu me, chờ đợi con mồi đến.

Hắn lập tức muốn tiến lên cứu viện nhưng lại phát hiện những bóng ma xung quanh vây lại, chặn đường đi.

Nhận ra không thể tránh khỏi chiến đấu, Phong Kỳ dứt khoát nắm chặt ma đao.

Lúc này hắn phát hiện, mình lại không thể thúc đẩy sức mạnh của ma đao.

Nhân cách chủ thể dưới sự che chắn nhận thức, cảm thấy ma đao vô cùng xa lạ, ở trạng thái bị che chắn hoàn toàn.

Lúc này sức mạnh của ma đao bị phong ấn phần lớn, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy không ổn.

Hắn vô thức dùng nhân cách tỉnh táo truyền tin tức cho nhân cách bị che chắn, cố gắng mượn nhân cách tiêu cực đánh thức nhân cách chủ thể bị che chắn.

Thử nghiệm quả nhiên có hiệu quả, nhân cách chủ thể bị che chắn từng chút một được đánh thức.

Hai nhân cách lúc này giao hòa với nhận thức về thế giới bên ngoài.

Vì thế Phong Kỳ dứt khoát thử kích hoạt lại sức mạnh của ma đao.

Lần này hắn thành công.

Nhưng rất nhanh, một sự cố mới lại xảy ra.

Kích hoạt sức mạnh của ma đao đồng thời, Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy trong tinh thần thức hải chảy ra một lượng lớn năng lượng tiêu cực, lan tràn phủ khắp cơ thể hắn.

Những năng lượng tiêu cực này chính là sức mạnh mà ý thức tiêu cực nắm giữ.

Dưới hai nhân cách, phần sức mạnh này cũng bị hắn khống chế.

Hết chương 1645.

Chương 1646. Luyện Tập Dưới Nước

Ma đao run rẩy, giải phóng năng lượng màu đen bao bọc lấy cơ thể hắn.

Năng lượng tiêu cực và năng lượng giải phóng của ma đao đan xen, lan tràn trên cơ thể hắn.

Dưới sự chia sẻ nhận thức của nhân cách, nhân cách tiêu cực và nhân cách chủ thể nắm giữ năng lượng tiến vào một trạng thái cộng sinh kỳ diệu, không hề xung đột.

Dưới trạng thái mở cùng lúc hai nhân cách, Phong Kỳ đồng thời nắm giữ sức mạnh của ma đao và sức mạnh của ý thức tiêu cực.Hai loại năng lượng lấy vị trí trung tâm cơ thể hắn làm ranh giới, hình thành hai khu vực trái và phải phân biệt rõ ràng.

Bên trái cơ thể hắn bị năng lượng cảm xúc tiêu cực bao phủ, biến thành màu xám, bên phải cơ thể bị năng lượng của ma đao bao phủ, biến thành màu đen tuyền.

Sự thay đổi vẫn tiếp tục, bên má trái của hắn hiện ra một chiếc Mặt Nạ màu xám dữ tợn không hoàn chỉnh, bên má phải là mặt nạ đen dưới trạng thái đao giáp.

Năng lượng tiêu cực giống như mặt gương của chủ thể, theo sự thay đổi của đao giáp bên phải mà cấu trúc.

Chỉ thấy tay trái hắn ngưng tụ ra một thanh đao sương mù màu xám được tạo ra từ năng lượng tiêu cực, tạo hình hoàn toàn giống với ma đao.

Năng lượng tiêu cực không ngừng sao chép những thay đổi mà năng lượng ma đao mang lại cho hắn, thể hiện một dạng khuếch đại hình ảnh.

Lúc này bên trái hắn là thể tiêu cực, bên phải là thể ma đao.

Phong Kỳ cảm thấy mình như bị tâm thần phân liệt.

Đặc biệt là dưới trạng thái ý thức tiêu cực được kích hoạt, hắn cảm thấy trong đầu mình tràn ngập vô số cảm xúc tiêu cực, thậm chí nảy sinh xung động muốn hủy diệt thế giới này.

Hắn mới hiểu được ý thức tiêu cực thường nghĩ gì.

Tên này quả thực là ác quỷ bẩm sinh, từ khi sinh ra nội tâm đã tràn đầy sát khí, không có chút đồng cảm nào.

Những bóng ma xung quanh càng ngày càng nhiều.

Nhưng sự thay đổi trên cơ thể Phong Kỳ vẫn chưa dừng lại.

Tay trái nắm chặt đao năng lượng tiêu cực, tay phải cầm ma đao, cơ thể Phong Kỳ bùng cháy hai ngọn lửa màu xám và màu đen tuyền.

Bao gồm cả hai mắt của hắn cũng thay đổi dưới ảnh hưởng của hai loại năng lượng.

Mắt trái bùng cháy ngọn lửa màu xám, mắt phải bùng cháy ngọn lửa màu đen tuyền.

Bên trái cơ thể là chiến giáp xương trắng sâm bạch, bên phải cơ thể là chiến giáp kim loại màu đen tuyền lạnh lẽo.

Hai loại năng lượng dưới trạng thái nhân cách cộng sinh lại đạt đến một điểm cân bằng hoàn hảo.

Từ từ ngẩng đầu lên, sát khí trong lòng Phong Kỳ hoàn toàn bùng nổ.

Hắn phát ra tiếng gầm trầm thấp, giống như một con mãnh thú chọn người mà ăn mở mắt, hung uy bao trùm khắp nơi.

Đối mặt với những bóng ma ngày càng nhiều, hắn giơ tay lên cầm ma đao và đao năng lượng tiêu cực.

Chỉ thấy ngọn lửa màu xám và ngọn lửa màu đen tuyền trên cơ thể lan tràn, quấn quanh hai thanh đao.

"Ha ha ha… Ha ha ha!"

Bên má trái của Phong Kỳ hiện ra nụ cười điên cuồng, giống như một con quỷ được giải thoát, cuối cùng cũng đến lúc thỏa sức trút giận.

Bên má phải bình tĩnh cũng bị ảnh hưởng bởi cảm xúc tiêu cực, biểu cảm dần trở nên dữ tợn.

Dưới hình thái cộng sinh của tà và ma, Phong Kỳ biến thành hình thái cực ác.

Lúc này, hơi thở tà ác mà Phong Kỳ tản ra lại khiến những bóng ma xung quanh không dám đến gần.

….

Sau khi mở hình thái song đao, Phong Kỳ bắt đầu bị cảm xúc tiêu cực xâm chiếm, cảm xúc dần mất kiểm soát.

Lúc này, trong đầu hắn không ngừng hiện ra những hình ảnh.

Bây giờ hắn khống chế sức mạnh cảm xúc tiêu cực đến từ Tể Lâm, không phải là cảm xúc tiêu cực của chính hắn, vì vậy hắn nhìn thấy rất nhiều đau khổ mà Tể Lâm đã gặp phải.

Điểm khởi đầu của đau khổ là sự hủy diệt của chủng tộc trong chiến tranh.

Cái chết của cha mẹ mang đến nỗi đau thấu xương, khiến Tể Lâm trở nên mơ hồ về tương lai.

Hạt giống của cảm xúc tiêu cực cũng bắt đầu bén rễ từ lúc đó.Trong quá trình lưu lạc di cư cùng những người còn lại

trong tộc, hai người em trai của hắn đã chết vì thiếu thức ăn, khiến Tể Lâm bắt đầu căm ghét thế giới tội lỗi này.

Sau đó, những năm tháng bị bắt đi làm nô lệ thuốc, hắn giống như một con chuột bạch trong phòng thí nghiệm, cơ thể ngày càng mục nát, từng giây từng phút đều lởn vởn bên bờ vực tử thần.

Ngọn lửa sự sống giống như bèo trôi trong sóng dữ, có thể tắt ngấm bất cứ lúc nào.

Vất vả lắm mới trốn thoát khỏi hang ổ ma quỷ, hắn gặp một kẻ lang thang cùng cảnh ngộ, vốn tưởng rằng tương lai có thể nương tựa lẫn nhau, kiên trì sống tiếp.

Nhưng không ngờ đổi lại chỉ là sự phản bội và tra tấn.

Những năm tháng sau đó, đau khổ luôn đeo bám.

Vô số lần đối mặt với tuyệt vọng, trong lòng Tể Lâm đã sinh ra một con tu la ma.

Nó chính là ý thức tiêu cực cuối cùng giết chết Tể Lâm.

Lúc này, Phong Kỳ mượn sức mạnh của ý thức tiêu cực, cảm nhận được đủ loại đau khổ mà Tể Lâm đã trải qua khi còn sống.

Hết chương 1646.

Chương 1647. Sức Mạnh Ma Đao

Dưới ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực, trong đầu Phong Kỳ tràn ngập sát khí vô tận.

Khi nhân cách tiêu cực liên kết với nhân cách chủ, nó cũng bắt đầu xâm chiếm nhân cách chủ.

Hủy diệt, tử vong, tuyệt vọng, sợ hãi… hắn muốn tạo ra vô số tai ương cho thế giới này, để thế giới này chìm trong tuyệt vọng.

Trong lòng hắn càng dâng lên sự ghê tởm đối với "Sự sống."

Khi sự thay đổi trên cơ thể dừng lại, sau lưng Phong Kỳ hiện ra một bức tranh sương mù dữ tợn.

Bức tranh này không ngừng vặn vẹo thay đổi, có tra tấn, có khổ nạn, có phản bội, đủ loại hình ảnh… cuối cùng những hình ảnh này tụ lại thành một con ác quỷ dữ tợn.

Đây là tu la ác quỷ do sự xấu xa tột cùng trong lòng Tể Lâm biến thành.

Tay trái là đao quỷ, tay phải là ma đao.

Hai ngọn lửa màu xám và màu đen tuyền bùng cháy trong tay Phong Kỳ.

Lúc này hắn giống như một con quỷ bò ra từ địa ngục.

Cơ thể hắn lúc này từ từ tích lực ngồi xổm xuống, hai vũ khí giao nhau trước ngực Phong Kỳ.

Chỉ thấy biểu cảm của hắn trở nên dữ tợn, khóe miệng kéo ra nụ cười méo mó đến cực độ.

“Giết!”

Dưới ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực, Phong Kỳ mất kiểm soát cơ thể, giống như bản năng muốn giết chóc, cơ thể biến thành một luồng sáng lao về phía trước.

Phía trước, bóng ma trên người dán đầy bùa chú lúc này giơ móng vuốt tản sương mù đen, lập tức những bóng ma xung quanh bị nó khống chế bay về phía Phong Kỳ.

Tuy nhiên, bức tường bóng ma này thậm chí không cần Phong Kỳ vung đao, đã bị ngọn lửa trên cơ thể hắn đốt cháy, hóa thành tro bụi.

Phong Kỳ xuyên qua, lao thẳng đến bóng ma dán đầy bùa chú.

Đao quỷ bên trái vung về phía trước trước tiên.

Nhát đao này không một tiếng động, thậm chí không phát ra tiếng xé gió, đột nhiên chém trúng bóng ma.

Trong nháy mắt, Lĩnh Vực cảm xúc tiêu cực bao phủ lấy nó.

Đao quỷ gây ra không phải là sát thương vật lý, mà là sự xâm thực tột độ ở cấp độ tinh thần.

Khi Phong Kỳ đi qua bóng ma dán đầy bùa chú, cơ thể bóng ma từ chỗ bị chém hiện ra màu xám, rồi nhanh chóng lan ra toàn thân.

Ầm!

Năng lượng tứ tán, bóng hình này dưới sự tấn công của sức mạnh tiêu cực đã tan thành tro bụi.

“Ha ha, ha ha ha!”

Nụ cười trên mặt Phong Kỳ không mang chút cảm xúc nào, tràn ngập sự điên cuồng và hưởng thụ.Đồng thời khi dừng chân, ma đao bên phải đột nhiên mở rộng, giống như một ngọn núi đột nhiên quét ngang về phía bóng hình bên phải.

Ầm!

Đường phố bằng đá xanh nứt toác, một luồng sóng xung kích khổng lồ hóa thành một con rồng dài hàng trăm mét, các tòa nhà dọc đường đều sụp đổ, khói bụi cuồn cuộn.

Những bóng ma bị đánh trúng lần lượt biến thành những điểm sáng năng lượng tứ tán, sau đó dưới sự kéo của ma đao, chúng tụ về phía ma đao, cuối cùng chuyển hóa thành năng lượng tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Dừng lại một lát, Phong Kỳ trong trạng thái cuồng loạn lao về phía trước.

Phong Kỳ trong trạng thái cầm hai vũ khí giống như tu la, thân hình thoắt ẩn thoắt hiện, rất nhiều bóng ma bị giết chết, căn bản không có bóng ma nào có thể chống đỡ được một đòn của hắn.

Dường như nhận ra sự đáng sợ của Phong Kỳ, một bóng hình năng lượng màu xanh lục khổng lồ xuất hiện bên cạnh Phong Kỳ, giơ tay lên, một trận pháp có đường kính hơn mười mét hiện ra, bao phủ lấy Phong Kỳ.

Phong Kỳ căn bản không né tránh, thân hình đột ngột nhảy lên, ma đao trong tay như một con rồng nhảy ra khỏi mặt nước gầm lên với trời, đâm thủng bức màn năng lượng của trận pháp, sau đó đao quỷ trong tay đột nhiên đâm vào ngực bóng ma khổng lồ.

Màu xám nhanh chóng lan ra, bóng ma khổng lồ hoàn toàn ngây ra tại chỗ, ý thức đã bị kéo vào Lĩnh Vực tiêu cực, trải

nghiệm cực hình cảm xúc tiêu cực như mười tám tầng địa ngục.

Khi Phong Kỳ hạ cánh, ma đao bên phải đột nhiên đánh ra.

Ầm!

Bóng ma khổng lồ căn bản không thể chống đỡ được sức sát thương khủng khiếp của ma đao, sau khi biến thành những điểm sáng năng lượng tứ tán thì bị ma đao hấp thụ.

"Ha ha ha!"

Phong Kỳ ngửa người ngồi xổm, hai thanh đao quấn lửa giống như một đôi cánh được hắn từ từ giơ lên.

Thế giới trong mắt cũng thay đổi dưới hình dạng tu la.

Thế giới mà mắt trái nhìn thấy chỉ có màu xám và trắng, mất đi màu sắc sặc sỡ.

Thế giới trạng thái ma nhãn thì rực rỡ muôn màu, có thể nhìn thấy vô số hạt linh khí trôi nổi trong không khí.

Hai loại thị giác giao nhau, Phong Kỳ nhìn thấy vô số sợi tơ bay tới từ phía bắc của thành phố, chính những năng lượng này đang âm thầm điều khiển sự sống của bóng ma.

Lúc này hắn giơ ma đao lên, sau đó bước lên một bước, trực tiếp chém ma đao xuống.

Ầm!

Mặt đất rung chuyển, một vết nứt cùng với sóng xung kích cuốn về phía trước, những bóng ma dọc đường đều tiêu vong, dọn sạch một con đường dài hàng trăm mét.

Dùng lực dưới chân, hắn biến thành một luồng sáng lao thẳng về phía sự tồn tại đang điều khiển bóng ma.

Hết chương 1647.

Chương 1648. Ác Quỷ Sau Lưng

“Ha ha ha!”

Trong tiếng cười cuồng loạn, tình trạng bị sức mạnh tiêu cực ăn mòn của Phong Kỳ trở nên trầm trọng hơn.

Chỉ thấy những đường vân kỳ dị dữ tợn lan tràn trên cơ thể hắn, con ác quỷ dữ tợn mơ hồ sau lưng cũng trở nên rõ ràng.

Rõ ràng sự sống đằng sau cũng nhận ra tình hình đã vượt khỏi tầm kiểm soát, tiếng chuông lại vang lên.

Rất nhanh, tiếng bước chân nặng nề chỉnh tề từ xa đến gần.

Chỉ thấy sau những tờ giấy vàng bay lả tả, một đội quân bộ xương toàn thân được trang bị vũ khí, cao hơn ba mét, cầm rìu chiến, búa chiến và các loại vũ khí khác, bước những bước chân chỉnh tề tiến đến.

Đối mặt với sự cản trở, tốc độ của Phong Kỳ không giảm, ngược lại còn đột nhiên tăng nhanh.

Đao quỷ trong tay đột nhiên vung về phía trước.Chỉ thấy một vòng cung màu xám quét về phía trước, với tốc độ cực nhanh xuyên qua cơ thể những chiến binh bộ xương, chúng lập tức dừng lại tại chỗ, như thể mất đi liên lạc với sự tồn tại đằng sau.

Ma đao tích tụ sức mạnh cũng nhanh chóng hành động theo.

Cơ thể nghiêng về phía trước khi chạy, nghiêng và xoay từ phải sang trái, ma đao tích tụ sức mạnh sau khi được nâng lên

đến điểm cao nhất thì đột ngột tăng lên đến 60 mét, giống như một ngọn núi đen kịt đè xuống.

Khi ma đao rơi xuống, luồng sóng xung kích tạo ra ngay lập tức làm vỡ các tòa nhà hai bên, tàn tích của các tòa nhà bay ngang hóa thành tro bụi thổi về hai bên, đội quân chiến binh bộ xương trên đường chính càng bị ma đao đập xuống đất.

"Rắc!"

Sử dụng ma đao quá mức, cánh tay phải của Phong Kỳ phát ra tiếng xương gãy, lập tức trật khớp.

Nhưng cơn đau này không hề ảnh hưởng đến Phong Kỳ chút nào.

Những cảm xúc tiêu cực tràn ngập trong đầu khiến hắn chỉ muốn tiếp tục giết chóc, giết chóc không ngừng nghỉ.

Năng lượng khí huyết từ ma đao thấm vào cơ thể hắn.

Xương cánh tay phải gãy tự động lành lại, cùng với việc ma đao co lại trở về hình dạng ban đầu, Phong Kỳ lại một lần nữa giơ ma đao lên.

Thân hình ngồi xổm, trên khuôn mặt hắn hiện lên nụ cười dữ tợn.

Đồng thời mặt đất dưới chân đột ngột sụp xuống, thân hình hắn một lần nữa biến thành luồng sáng bắn về phía trung tâm thành phố.

Phía trước càng ngày càng có nhiều sinh vật tử vong ra cản đường.

Nhưng dưới sự phối hợp của hai thanh đao của Phong Kỳ, không có sinh vật tử vong nào là đối thủ.

Đao quỷ chém ý thức, ma đao phá hủy thân xác.

Tốc độ chạy của Phong Kỳ ngày càng nhanh, ý thức tiêu cực bị phong ấn trong đáy lòng cũng xuẩn xuẩn dục động lúc này, bắt đầu tấn công vào tinh thần thức hải của Phong Kỳ, muốn thoát khỏi xiềng xích tâm cảnh hòa nhập vào hình thái thể tiêu cực.

Ầm! Ầm! Ầm!

Cát bụi bốc lên theo chuyển động của Phong Kỳ không ngừng tiến về phía trung tâm thành phố.

Số lượng sinh vật tử vong dọc đường ngày càng nhiều, ngoài những sinh vật tử vong dạng năng lượng, còn xuất hiện rất nhiều sinh vật tử vong dạng thực thể.

Hung linh, ác linh, chiến binh bộ xương, cương thú… chúng điên cuồng lao về phía Phong Kỳ, cố gắng ngăn cản bước chân hắn tiến lên.

Trong tiếng cười cuồng loạn, Phong Kỳ liên tục vượt qua giới hạn chịu đựng của thân xác.

Dưới sự gia trì của sức mạnh tuyệt cường, tinh thần và thể xác của hắn phải chịu áp lực nặng nề của hai loại sức mạnh.

Sức mạnh tiêu cực mà đao quỷ đại diện không ngừng ăn mòn ý thức tinh thần của hắn, giống như vô số xúc tu vươn ra từ địa ngục, muốn kéo hắn xuống địa ngục.

Ma đao mang lại sự vận hành quá tải khiến cơ thể hắn chịu áp lực cực độ, cơ thể chịu áp lực không thể diễn tả thành lời, trong quá trình đó xương gãy rồi lại lành, đạt đến điểm giới hạn chịu đựng của cơ thể.

Khi bóng hình khủng khiếp cầm lưỡi hái xuất hiện ở phía trước, ngọn lửa đen kịt bùng cháy trong lòng Phong Kỳ.

Thử thách Đăng Thần bắt đầu vào lúc này.

Chỉ thấy trên bề mặt ma đao xuất hiện một đường vân màu đen di chuyển, sau đó đột nhiên sáng lên.

Đao quỷ tu la sao chép ma đao cũng sáng lên đường vân giống hệt vào lúc này.

Tiến gần đến bóng hình khủng khiếp cầm lưỡi hái, thân hình Phong Kỳ đột ngột nhảy lên, ngọn lửa bùng cháy trong đôi mắt giống như hai mặt trời, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Hai thanh đao đồng thời chém xuống bóng hình khủng khiếp.

Bóng hình khủng khiếp cầm lưỡi hái cũng vung lưỡi hái lên đón đỡ vào lúc này.Thân hình đan xen lướt qua, Phong Kỳ quỳ một gối xuống đất, cơ thể phun ra sương máu, vô số vết nứt nhỏ hiện ra, máu chảy ròng ròng.

Hắn thè lưỡi liếm máu ở khóe miệng, mùi máu tanh tràn ngập trong miệng.

Phong Kỳ từ từ đứng dậy, không ngoảnh đầu lại mà tiếp tục đi về phía trước.

Sau lưng hắn, bóng hình khổng lồ cầm lưỡi hái có một vết dao hình chữ X ở ngực, xuyên thủng cơ thể.

Ầm!

Sau tiếng nổ lớn, bóng hình cầm lưỡi hái nổ tung, năng lượng tản mát đuổi theo bóng lưng Phong Kỳ rời đi.

Trong quá trình giết chóc mà trưởng thành.

Hết chương 1648.

Chương 1649. Đội Quân Bộ Xương

Sau khi trạng thái thử thách Đăng Thần được mở ra, Phong Kỳ mất kiểm soát đã biến bản thân thành một con dao nhọn, áp lực bên ngoài chính là đá mài.

Cơ thể quá tải chỉ có hai kết cục.

Hoặc bị ngoại lực mài mòn, hoặc hoàn thành quá trình lột xác dưới áp lực nặng nề.

Tiếng cười cuồng loạn lan về phía trước, thân hình Phong Kỳ luồn lách giữa những sinh vật tử vong.

Nơi đao quỷ đi qua, những sinh vật tử vong đều hóa thành tượng đá màu xám rồi tan biến, nơi ma đao bên phải đi qua, mọi thứ đều bị phá hủy.

Hơi chết tỏa ra từ những sinh vật tử vong không đáng kể trước hơi thở hủy diệt tỏa ra từ nhân cách tiêu cực và hơi thở giết chóc tỏa ra từ ma đao, không thể gây ảnh hưởng gì đến hắn.

Ma đao đại diện cho sự giết chóc tột cùng, thử thách Đăng Thần cũng lấy giết chóc làm cơ sở để hấp thụ chất dinh dưỡng và phát triển.

Cảm xúc tiêu cực không có tình cảm đại diện cho sự hủy diệt tột cùng, trong đáy lòng có ham muốn hủy diệt vô tận đang bùng cháy.

Hai loại tà ác tột cùng hòa làm một.

Lúc này, hắn chính là cái ác tột cùng.

Trong quá trình giết chóc, cảm xúc tiêu cực của hắn được giải tỏa triệt để.

Nhưng việc giết chóc không khiến cảm xúc tiêu cực của hắn được giải tỏa, ngược lại còn càng thêm phình to.

Giống như con quỷ thoát khỏi lồng giam đã nếm được mùi máu, hoàn toàn đắm chìm trong cơn cuồng hoan do máu mang lại.

"Ha ha… Ha ha ha!"

Trong tiếng cười điên cuồng, Phong Kỳ tiến lên nhanh chóng, nơi hắn đi qua xương cốt bay tứ tung.

Giết! Giết! Giết! Giết!

Phong Kỳ ở hình thái song đao tu la đồng thời nắm giữ khả năng tấn công tinh thần và khả năng phá hủy thể xác tột cùng.

Ngay cả ý thức của ma đao cũng bị hắn ảnh hưởng, trở nên đầy sát khí.

Tiếng chuông cũng trở nên gấp gáp vào lúc này.

Tiếng chuông liên tục vang lên trong đầu giống như một loạt mệnh lệnh được đưa vào đầu.

Phong Kỳ cầm song đao đứng lại vào lúc này.

Tầm nhìn trước mắt dần trở nên không rõ ràng dưới ảnh hưởng của tiếng chuông.

Trong lúc ý thức mơ hồ, hắn lại một lần nữa rơi vào thế giới ảo ảnh.

Những tờ giấy vàng bay lơ lửng xung quanh biến mất, con phố đổ nát trở lại như cũ.

Chỉ thấy một bóng hình vĩ đại từ trung tâm thành phố bay lên, biến thành một bóng hình màu vàng như núi, bóng hình

này được bao quanh bởi bùa chú, trên người tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ.

Hơi thở thánh khiết phả vào mặt, bóng hình này giống như một vị thần không nhiễm bụi trần, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Nhìn bóng hình này từ xa, bộ não của Phong Kỳ liên tục nói với hắn rằng đây là thần, là sự tồn tại tối cao không thể chống lại và không thể chống cự.

Trước mặt thần, hãy buông dao đồ tể.

Lệnh sửa đổi nhận thức liên tục tràn vào đầu Phong Kỳ, trên khuôn mặt hắn hiện lên vẻ bối rối.Hắn biết mọi thứ mình nhìn thấy đều là giả nhưng bộ não lại dần tin vào ảo giác giả tạo và coi đó là sự thật.

Ngay khi hắn chuẩn bị buông lỏng tay đang nắm chặt ma đao và quỷ đao, hai giọng nói điên cuồng đồng thời vang lên trong đầu hắn:

“Giết!”

Khi Phong Kỳ sắp lạc lối, năng lượng tiêu cực và năng lượng mà ma đao giải phóng đồng thời tăng vọt.

Ý thức của ma đao một lần nữa cảm nhận được hơi thở của Thần Vật Kỳ Tích.

Chính hơi thở này đã kích thích ma đao đến cùng cực.

Quỳ xuống trước Thần Vật Kỳ Tích, đây là sự sỉ nhục mà ma đao tuyệt đối không thể chấp nhận.

Ngay từ khi hắn lấy thân đúc đao, hắn đã lấy việc đập tan Thần Vật Kỳ Tích làm tâm đao, sao có thể quỳ gối.

“Ta là phàm vật, cũng có thể giết thần, giết!”

Giọng nói điên cuồng của ma đao vang lên trong đầu hắn, ngọn lửa quấn quanh ma đao cũng bùng lên dữ dội, ngọn lửa bốc lên khiến biểu cảm của Phong Kỳ trở nên vô cùng dữ tợn.

Nhân cách tiêu cực cũng bị kích thích vào lúc này.

Trong mắt nhân cách tiêu cực, thế giới này không nên có thần nắm giữ trật tự, mọi thứ đều phải quy về hư vô và hỗn loạn, hủy diệt và tử vong mới là chân lý.

Thế giới này không cần thần, càng không có ai có thể trở thành thần của hắn.

"Nếu có thần, vậy thì giết thần, giết!"

Giọng nói khàn khàn của nhân cách tiêu cực vang lên trong đầu Phong Kỳ ngay sau giọng nói của ma đao.

Trong hình thái cái ác tột cùng, hắn không tin có bất kỳ vị thần tối cao nào.

Ngay cả khi lệnh sửa đổi nhận thức liên tục được đưa vào não hắn, vẫn không thể ảnh hưởng đến cái ác đã ăn sâu vào xương tủy hắn.

Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía bóng hình vĩ đại tỏa ra hơi thở thánh khiết, trên khuôn mặt hắn nở một nụ cười dữ tợn:

"Tên khốn, thử khống chế ta lần nữa xem."

Dứt lời, hắn đồng thời giơ cao quỷ đao và ma đao.

Ngọn lửa màu xám và đen tuyền làm nổi bật biểu cảm vô cùng độc ác của hắn, đôi mắt xám đen sâu thẳm như vực thẳm địa ngục.

Cùng với khí thế trên người Phong Kỳ tăng lên, những con quỷ sương mù sau lưng hắn dần mở rộng thân hình, trở nên vô

cùng to lớn, há miệng về phía bóng hình thánh khiết, phát ra tiếng gầm rú như sấm.

Hai thanh đao giơ cao lúc này hạ xuống, luồng sáng màu xám và đen tuyền lao thẳng về phía trước, muốn giết thần!

Hết chương 1649.

Chương 1650. Ma Đao

Hai thanh đao chém ra phía trước những luồng sáng màu xám và đen.

Nhát chém này xé toạc bức màn hư ảo, cũng xé nát vị thần tối cao trong ảo cảnh thành từng mảnh.

Trong hình dạng tu la ác quỷ, trong lòng Phong Kỳ không có thần linh.

Khi bức màn ảo cảnh tan đi, hắn từ từ ngẩng đầu lên, dưới ánh trăng sáng, những con phố xung quanh một lần nữa biến thành đống đổ nát, những tờ giấy vàng rách nát bay đầy trời.

Hắn giơ Ma Đao lên, chỉ về phía trung tâm thành phố, nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt càng rõ hơn.

"Ha ha, ha ha ha!"

Tiếng cười điên cuồng như một lời chế giễu vô tình, thách thức sinh mệnh đứng sau màn ở trung tâm thành phố.

Cơ thể từ từ hạ thấp, cơ thể của Phong Kỳ căng cứng, giống như một con hổ dữ sắp lao vào bắt mồi.

Con quỷ dữ màu đen sau lưng theo ý muốn của Phong Kỳ há to miệng, nhìn về phía trung tâm thành phố và phát ra tiếng gầm rú như sấm.

Ầm!

Mặt đất đột nhiên sụp xuống, đồng thời cơ thể của Phong Kỳ biến thành luồng sáng đối xứng màu xám và đen lao về phía trước, lao thẳng về phía sinh vật tử thần đang lao tới.

"Giết!"

Trong tiếng hét điên cuồng, con dao quỷ trong tay Phong Kỳ bị ngọn lửa màu xám nuốt chửng, luồng khí đao vung ra không ngừng mở rộng khi tiến về phía trước, giống như một đám mây sương mù màu xám sắp che khuất mặt trăng.

Lĩnh vực tinh thần của những cảm xúc tiêu cực bao trùm phía trước ngay lập tức.

Những sinh vật tử thần không có trí tuệ bị cắt đứt liên lạc tinh thần với sinh mệnh đứng sau màn ngay lập tức.

Còn những sinh vật tử thần có trí tuệ thì chỉ có sự kinh hoàng trong mắt.

Khi sức mạnh của con dao quỷ giáng xuống, chúng thậm chí không kịp phản kháng, ý thức đã bị kéo vào Lĩnh vực tinh thần tiêu cực.

Tuyệt vọng, sợ hãi, hủy diệt… Lĩnh vực tinh thần tiêu cực có sự giày vò tinh thần không ngừng, giống như cực hình mười tám tầng địa ngục, khiến chúng dần chìm vào tuyệt vọng, hoàn toàn mất đi quyền kiểm soát đối với thể xác.

Lúc này, Phong Kỳ cũng giơ Ma Đao lên.

Luồng khí đao cuồng bạo mang theo sự căm ghét của Ma Đao đối với Thần Vật Kỳ Tích quét về bốn phía.

Ma Đao đột nhiên mở rộng giống như lưỡi hái tử thần, quét ngang qua lập tức quét sạch một vùng chân không, những sinh vật tử thần tiếp xúc với Ma Đao biến thành tro bụi bay đi, luồng khí đao còn lại còn thanh tẩy bốn phía, gây ra động đất.

Lúc này, ý thức của Phong Kỳ đang ở trạng thái nửa chìm nửa nổi, lý trí dần mất đi.

Bị dục vọng bản năng thúc đẩy, lúc này hắn chỉ muốn giết chết sinh mệnh đứng sau màn đã khiêu khích hắn.

Ngay cả khi Ngài là thần!

Trong tiếng cười điên cuồng, Phong Kỳ đi qua một nhóm sinh vật tử thần, con dao quỷ và Ma Đao kéo theo đuôi năng lượng màu xám và đen khi tiến về phía trước.

Không cần ngoảnh lại, những hạt năng lượng tản ra sau khi sinh vật tử thần vỡ vụn bay đến dưới sự kéo của Ma Đao, bị Ma Đao hấp thụ và chuyển hóa.

Những mảnh xương vỡ nát bắt đầu lành lại dưới sự nuôi dưỡng của năng lượng.

Dừng lại một lát, Phong Kỳ lại lao về phía trung tâm thành phố.

Trong thời gian đó, xương của hắn vỡ vụn rồi lại lành lại, cơ thể luôn ở bên bờ vực sụp đổ.

Cũng chính áp lực này đã trở thành động lực giúp hắn trưởng thành, khi thể lực cạn kiệt, luôn có sức mạnh mới trào dâng trong cơ thể hắn, giống như đá mài, từng chút một nâng cao sức mạnh của hắn, đạt được giới hạn chịu đựng cao hơn.

Trong trạng thái khiêu chiến Đăng Thần, tiềm năng cơ thể của Phong Kỳ không ngừng được khai phá.

Ma Đao đã từng giải thích chi tiết về thử thách Đăng Thần.

Hắn cho rằng thử thách Đăng Thần thực chất là một cách phát triển tiềm năng đến mức cực hạn.

Cách tu luyện này cũng có thể gọi là thích ứng để phát triển.

Nhờ đặc tính của Ma đao, người cầm đao sẽ có được khả năng thích ứng để phát triển, giới hạn cơ thể sẽ liên tục được nâng cao.

Điểm này có phần giống với quá trình Mê Vụ Chi Chủ thích ứng với quy tắc của thế giới loài người.

Điểm khác biệt nằm ở chỗ Mê Vụ Chi Chủ dựa vào ý chí để thúc đẩy sức mạnh ý chí kỳ diệu, đập tan lõi cơ thể của mình rồi tái tổ hợp, như vậy mới hoàn thành việc tái tạo.

Nhưng thử thách Đăng Thần của Ma đao không có khái niệm đập tan rồi tái tổ hợp, chỉ có thích ứng một cách cưỡng ép.

Giống như sinh vật trên cạn rơi xuống biển sâu, đối mặt với hoàn cảnh không thể thở được thì phải tiến hóa khả năng hô hấp dưới nước ở vùng nước sâu.

Cơ thể đang trên bờ vực sụp đổ, giống như sinh vật trên cạn rơi xuống biển sâu.

Đặc tính của Ma đao có thể khiến vật chủ tiến hóa trong tình trạng cực hạn để thích ứng với thể chất của giai đoạn này, sau đó thông qua việc khai thác tiềm năng để hoàn thành bước đột phá giới hạn.

Tu luyện thử thách Đăng Thần chính là nâng cao giới hạn trong từng tình trạng cực hạn.

Hết chương 1650.

Chương 1651. Đăng Thần

Mỗi lần thích ứng với một giai đoạn cực hạn, thể chất của người cầm đao sẽ được cải thiện đáng kể.

Lúc này Phong Kỳ đang ở trên bờ vực giới hạn thể chất mới.

Trước mặt hắn chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là thích ứng với giới hạn, sau đó phá vỡ xiềng xích giới hạn này để hoàn thành bước đột phá về thể chất… hoặc là chết.

Dưới hình dạng Tu La ác quỷ, Phong Kỳ không hề sợ hãi, điên cuồng khai thác tiềm năng của cơ thể, lẩn quẩn trên bờ vực cái chết.

Khi Phong Kỳ đến khu vực trung tâm thành phố, cơ thể hắn đã trở nên tàn tạ, máu hòa với mồ hôi chảy dọc theo cơ thể, hắn từ từ ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Phía trước là một trận pháp màu xanh khổng lồ, một chiếc chuông trong suốt màu xanh lơ lửng ở khu vực trung tâm trận pháp, không có gió mà vẫn đung đưa, phát ra âm thanh mê hoặc lòng người.

Âm thanh này giống như ý chỉ của thần linh, không ngừng nhồi nhét vào đầu óc, cố gắng thay đổi nhận thức của hắn.

Nhưng trong trạng thái cực ác, hắn đã phớt lờ sự tổn thương khi nhận thức bị thay đổi.

Bên dưới chiếc chuông màu xanh, có một con ác thú hung dữ cao hơn bảy mét, toàn thân tỏa ra tử khí màu đen.

Đôi mắt của nó đỏ ngầu, trong mắt lóe lên ánh hung dữ, bốn chân chạm đất nối với trận pháp trên mặt đất, hơi thở ra ngọn lửa tử khí màu Mặc xanh lục luân chuyển trong miệng và mũi, hung uy tỏa ra trên người nó giống như một ngọn núi nặng nề, trấn áp không gian này.

Chỉ cần nhìn nhau, Phong Kỳ đã cảm thấy áp lực.

Nhưng hắn không hề hoảng sợ, ngược lại còn nở một nụ cười dữ tợn trên mặt.

Máu chảy dọc theo cánh tay cầm đao xuống chuôi đao, rồi chảy đến mũi đao nhỏ xuống, khí thế trên người hắn cũng bắt đầu tăng lên từng chút một.

Trong trạng thái tu luyện thử thách Đăng Thần, cơ thể hắn giống như người chết đuối đang vùng vẫy điên cuồng, cố gắng phá vỡ xiềng xích giới hạn để hoàn thành sự lột xác.

Hơi thở tỏa ra từ con ác thú khiến cơ thể Phong Kỳ hoàn toàn kích hoạt và phấn khích.

Cơ thể hắn run rẩy, ngọn lửa màu xám và màu đen tuyền đan xen cháy trên cơ thể.

Đối mặt với sự khiêu khích của Phong Kỳ, con ác thú ngửa đầu tru lên, sóng âm kinh hoàng biến thành sóng xung kích tấn công liên tiếp vào cơ thể Phong Kỳ, mặt trăng sáng trên đầu con ác thú trở nên sáng hơn, như đang đáp lại tiếng tru của con ác thú.Con ác thú lúc này tiến lên một bước, trận pháp màu xanh dưới chân nó lập tức được kích hoạt.

Vô số phù văn kỳ lạ thoát khỏi trận pháp bắt đầu bay quanh trận pháp, hơi thở kinh hoàng tỏa ra khắp nơi.

Phong Kỳ lúc này giơ Ma đao lên, chỉ về phía con ác thú:

“Giết!”

Hắn không lùi lại, ngược lại còn chủ động xông vào trận pháp.

Khi cơ thể Phong Kỳ hòa vào trận pháp, vị trí trận nhãn lóe lên ánh sáng rực rỡ, trận pháp được kích hoạt hoàn toàn.

Lần này tiếng chuông vang lên bên tai Phong Kỳ trở nên rõ ràng.

Các phù văn trôi nổi trong trận pháp tự động kết hợp, thế giới trước mắt hắn bắt đầu thay đổi.

Chỉ thấy vô số bóng dáng bộ xương từ hư không xuất hiện lao về phía hắn, Ma đao trong tay Phong Kỳ biến thành lưỡi đao khổng lồ quét ngang, lập tức rất nhiều bóng dáng bộ xương tan rã, biến thành những phù văn màu xanh nhảy múa, rồi lại kết hợp lại ngay lập tức.

Càng ngày càng có nhiều bóng dáng bộ xương xuất hiện.

Đối mặt với những sinh vật chết chóc do phù văn tụ hợp lại, Phong Kỳ phát ra tiếng cười điên cuồng.

Cuộc tàn sát điên cuồng bắt đầu.

Những sinh vật bộ xương giống như những con sóng không bao giờ giết hết được, từng đợt từng đợt ập đến, Phong Kỳ chìm đắm trong trận pháp, không ngừng giết chóc.

Ngay lúc này, hung uy từ phía sau ập đến.

Cơ thể Phong Kỳ theo bản năng quay lại, Ma đao đột nhiên vung ra.

Sau khi quay lại, hắn không nhìn thấy bất kỳ bóng dáng nào, Ma đao chém xuống cũng không trúng mục tiêu, sau đó cơ thể hắn như bị đâm vào một đoàn tàu hỏa đang chạy với tốc độ cao, dưới sự tấn công của lực mạnh, hắn bị đẩy lùi về phía sau.

Ầm!

Cơ thể hắn bị đẩy lùi đập vào bức tường trận pháp, há miệng ho ra một bãi máu tươi.

Chưa kịp định thần, hung uy vô hình lại áp sát.

Nhưng trong mắt Phong Kỳ chỉ nhìn thấy những sinh vật bộ xương do phù văn kết hợp lại nhưng lại không phát hiện ra con ác thú vô hình, cơ thể lại theo bản năng vung Ma đao.

Ma đao vung ra vẫn không trúng, cơ thể dưới lực phản hồi của lực mạnh lại ho ra máu, bị lực mạnh đánh bay ngang.

Thân hình chưa kịp hạ xuống, Ma đao và Quỷ đao trong tay Phong Kỳ đâm xuống đất, tạo thành hai vết hằn, thân hình xoay chuyển trên không trung rồi vững vàng hạ xuống.

"Rắc!"

Tiếng xương gãy vang lên.

Nhưng Phong Kỳ không để ý, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước, tìm kiếm bóng dáng con ác thú.

Tiếng chuông bên tai vang lên dưới sự gia trì của trận pháp, sức mạnh mê hoặc tăng lên đáng kể, lần này che khuất tầm nhìn của hắn đối với con ác thú, khiến hắn không thể tìm ra bóng dáng của con ác thú.

Hết chương 1651.

Chương 1652. Tâm Nhãn Lĩnh Vực

Ngay lúc này, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía sau.

Chỉ thấy bóng dáng con ác thú xuất hiện sau lưng hắn, hung dữ lao về phía hắn, móng vuốt dưới ánh trăng lóe lên ánh sáng sắc bén.

Cùng lúc đó, hắn lại cảm nhận được hung uy từ phía trước ập đến.

Đối mặt với sự lựa chọn, hắn chọn tuân theo cảm nhận hơi thở, đột ngột giơ Ma đao lên vung về phía trước.

Một đòn thế mạnh không có lực cản nào rơi xuống đất, khiến mặt đất rung chuyển nhưng không trúng con ác thú.

Cùng lúc đó, hắn cảm thấy lưng mình bị đánh mạnh, cơ thể ngã thẳng về phía trước.

Khi thân hình lăn xuống đất, hắn há miệng ho ra một bãi máu tươi, có thể nhìn thấy trong máu có những mảnh vỡ của nội tạng.

Liên tiếp bị đánh mạnh, cơ thể Phong Kỳ vô cùng nguy cấp.

“Hắc hắc!”

Nụ cười dữ tợn trên khuôn mặt vẫn chưa biến mất, hắn run rẩy đứng dậy.Nhưng chưa kịp đứng vững, cơ thể hắn đã bị một lực vô hình đẩy lên trời, trên không trung, cơ thể hắn lại bị một lực từ bên cạnh đâm vào.

Ánh sáng bạc lóe lên, cơ thể Phong Kỳ bay ngang dọc trên không trung, không thể hạ cánh.

Dưới những đòn tấn công liên tiếp, cơ thể tàn phá dù có Ma đao gia trì nhưng tốc độ phục hồi đã không thể theo kịp tốc độ bị phá hủy.

Xương trên cơ thể hắn bắt đầu gãy nát diện rộng, nội tạng vỡ vụn.

"Năng lượng còn lại không nhiều, liều chết một phen thôi."

Nghe thấy giọng nói của Ma đao, Phong Kỳ khó khăn giơ Ma đao lên, dưới sự ảnh hưởng của ý thức hắn, Ma đao thoát khỏi tay phải của hắn, trên không trung đột nhiên tăng vọt, giống như cây Định Hải Thần Châm đột nhiên rơi xuống.

Ầm!

Ma đao nặng như núi đè xuống đất, bùng phát sát ý kinh khủng, đánh tan những sinh vật bộ xương gần đó thành tro bụi, cũng đánh lui con ác thú đang áp sát.

Phong Kỳ có được thời gian thở dốc, trực tiếp rơi xuống đất.

Cơ thể rũ xuống khó khăn giơ tay phải lên, lập tức Ma đao đâm xuống đất tự động quay về, bị hắn nắm chặt trong tay phải.

Năng lượng máu thịt trong Ma đao điên cuồng tràn vào cơ thể hắn, nội tạng và cơ thể tàn phá bắt đầu nhanh chóng phục hồi.

"Tiểu tử Kỳ, còn nhớ Tâm nhãn Lĩnh Vực không."

Phong Kỳ gần như mất kiểm soát không trả lời Ma đao, phát ra tiếng cười điên cuồng, sau đó cắm Quỷ đao và Ma đao xuống đất.

Lúc này hắn duỗi hai tay đâm vào mắt mình, hai con ngươi bị ngón tay hắn đâm thủng, máu bắn ra.

Khi hai tay hắn một lần nữa nắm chặt Quỷ đao và Ma đao, ý thức cảm nhận lan tỏa về phía trước.

Không có ảnh hưởng của thị giác, cảm nhận của hắn trở nên vô cùng rõ ràng, ngọn lửa khiêu chiến Đăng Thần trong lồng ngực cũng bùng cháy dữ dội hơn.

Phong Kỳ như theo bản năng bắt đầu thử nghiệm một phương pháp chiến đấu mà Ma đao từng dạy "Tâm nhãn Lĩnh Vực."

Phương pháp chiến đấu đặc biệt này đến từ người cầm đao thứ năm của Ma đao.

Hắn là một trong những người cầm đao mạnh nhất trong mắt Ma đao.

Người cầm đao thứ năm có thiên phú xuất chúng nhưng trong một lần tu luyện khiêu chiến Đăng Thần đã bị độc tố ăn mòn đôi mắt, mất đi thị lực.

Chất độc này rất đặc biệt, ngay cả năng lượng máu thịt mà Ma đao cung cấp cũng không thể chữa lành.

May mắn sống sót, người cầm đao thứ năm đã có một thời gian tự hủy hoại bản thân.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn vật lộn vượt qua tuyệt vọng, chấp nhận hiện trạng của mình và bắt đầu tiến hành huấn luyện chiến đấu trong trạng thái không có thị giác.

Trong thời gian này, người cầm đao thứ năm đã lĩnh ngộ một phương pháp chiến đấu thông qua cảm nhận và gọi nó là "Tâm nhãn Lĩnh Vực."

Dưới Tâm nhãn Lĩnh Vực, sơ hở thị giác sẽ không tồn tại, càng không tồn tại điểm mù thị giác.

Phong Kỳ thông qua trí nhớ bắt đầu thi triển Tâm nhãn Lĩnh Vực.

Dưới cảm nhận của Tâm nhãn Lĩnh Vực, trận pháp dưới chân trở nên vô cùng rõ ràng, hắn không chỉ có thể nhìn thấy quỹ đạo vận hành của trận pháp, thậm chí còn nhìn thấy trận nhãn không ngừng di chuyển và thay đổi vị trí.

"Năng lượng cuối cùng, toàn bộ cho ngươi!"

Trong tiếng gầm rú của Ma đao, năng lượng còn lại tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Cơ thể hắn như được bơm căng, cơ bắp trên người trở nên cứng như đá.

Gào!

Trong tiếng gầm rú, đôi đồng tử sâu thẳm của Phong Kỳ bùng cháy ngọn lửa, dưới ánh trăng tròn sáng tỏ, cơ thể đầy thương tích tràn đầy sự chấn động về thị giác.Lúc này, một bóng hình màu xanh mờ ảo xuất hiện trong cảm nhận Tâm nhãn của Phong Kỳ.

Cuộc tấn công lén lút không tiếng động lần này không có hiệu quả, Quỷ đao trong tay Phong Kỳ hóa thành ảo ảnh đâm ra.

Con ác thú dường như rất sợ Quỷ đao, thân hình trên không trung dừng lại, trực tiếp né tránh thế công của Quỷ đao, sau đó phát động tấn công từ bên sườn.

Phong Kỳ phát hiện ra sơ hở, cười toe toét.

Quỷ đao thoát khỏi tay, trên không trung đổi hướng rồi được Phong Kỳ nắm chặt, sau đó hóa thành luồng sáng đâm về phía con ác thú.

Hết chương 1652.

Chương 1653. Tuyệt Vọng

Con ác thú lại né tránh.

Nhưng chưa kịp hạ cánh, Ma đao trong tay phải của Phong Kỳ đã tích tụ sức mạnh, đột nhiên mở rộng, giống như một ngọn núi đen kịt đập xuống.

Trong tiếng kêu thảm thiết, con ác thú bị Ma đao đập xuống đất.

Trận pháp theo đó rung chuyển, gần như sụp đổ.

Cảm nhận được sức mạnh vô tận trong cơ thể, Phong Kỳ ngửa mặt lên trời gào dài, mái tóc dài đen bay phấp phới không gió.

Sau đó hắn nâng Ma đao lên, một lần nữa đập xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Mặt đất không ngừng rung chuyển, cơ thể con ác thú không ngừng chìm xuống.

Sử dụng Ma đao quá mức, cơ thể Phong Kỳ cũng gần như sụp đổ nhưng hắn không dừng tay, tiếp tục thúc đẩy Ma đao liên tục.

Rắc!

Lúc này cánh tay phải bị gãy, tay phải nắm chặt Ma đao run rẩy khó có thể giữ chặt Ma đao.

Nhưng trên mặt Phong Kỳ lại lộ ra vẻ điên cuồng.

Cùng với việc Ma đao thu nhỏ lại, hắn kéo Ma đao đi về phía kẻ thủ ác luôn ẩn núp sau màn này, chuẩn bị kết thúc hoàn toàn cuộc chiến.

Đến trước con ác thú đã hấp hối, đôi mắt trống rỗng của Phong Kỳ bùng cháy ngọn lửa, nhìn thẳng vào con ác thú yếu ớt.

Lúc này Quỷ đao từ từ giơ lên.

Ngọn lửa màu xám bùng cháy, hạ xuống trong ánh mắt kinh hoàng của con ác thú.

Khi Quỷ đao đâm vào ngực con ác thú, biểu cảm kinh hoàng của con ác thú đột nhiên trở nên mơ hồ.

Lần này vận may xoay chuyển, ảo cảnh trở thành sân nhà của Phong Kỳ.

Thế giới trước mắt con ác thú thay đổi, những tờ giấy vàng bay lượn biến thành ngọn lửa đang cháy, dưới chân là vùng đất cháy sém có dung nham chảy.

Nơi đây không có sự sống, thậm chí cả tử khí cũng không tồn tại.

Đây là một thế giới hỗn loạn tinh thần được cấu thành từ những cảm xúc tiêu cực.

Nhân cách tiêu cực của Phong Kỳ cũng xuất hiện trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực này.

Ở đây, cơ thể hắn bùng cháy ngọn lửa màu xám, trên người tỏa ra hơi thở hủy diệt, phía sau là ngai vàng hủy diệt được tạo thành từ xương cốt.

Lần này, Phong Kỳ mới là vị thần nắm giữ mọi thứ.

“Chào mừng đến với địa ngục của ta!”

Trong tiếng cười khàn khàn điên cuồng, vòng luân hồi tra tấn con ác thú bắt đầu.

….

Trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực, ngọn lửa tiêu cực thiêu đốt mọi thứ bùng cháy dữ dội.

Ý thức của con ác thú đến đây lúc này đã bị đốt cháy.

Dưới sự xói mòn và thiêu đốt của tiêu cực, ý thức của con ác thú run rẩy dữ dội, phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Nó bắt đầu trải qua vòng luân hồi đau khổ không có hồi kết.

Mỗi khi con ác thú cho rằng ý thức của mình sắp sụp đổ và chết đi thì đột nhiên mở mắt ra, phát hiện mình vẫn đang ở trong ảo cảnh tiêu cực, những vết thương trên người biến mất không thấy đâu… Sự tra tấn mới lại bắt đầu.

Muốn chết không được, muốn sống cũng không xong.

Ý thức của con ác thú dưới sự tra tấn không ngừng gần như tê liệt, rơi vào trạng thái mơ hồ.Nhân cách tiêu cực của Phong Kỳ như một vị thần cao cao tại thượng, trên mặt lộ ra nụ cười dữ tợn, nhìn con ác thú vùng vẫy kêu gào dưới sự khống chế của hắn, tiếng cười khàn khàn điên cuồng liên tục đâm vào tai con ác thú.

Trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực không có khái niệm thời gian.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Phong Kỳ còn muốn tiếp tục tra tấn con ác thú, tiếng cười đột nhiên dừng lại, sau đó thân ảnh nhạt dần, biến mất trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực.

Trận chiến cường độ cao, cơ thể Phong Kỳ đã gần như sụp đổ.

Khi bản thể rơi vào hôn mê, Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực cũng theo đó sụp đổ.

Nhân cách tiêu cực đang trong trạng thái giết chóc điên cuồng cũng theo đó chìm vào giấc ngủ, ý thức tiêu cực lúc này mới khôi phục lại sức mạnh của mình, chui ra khỏi cơ thể Phong Kỳ.

Bên ngoài.

Phong Kỳ hôn mê, Quỷ đao trong tay hắn biến mất, chỉ còn Ma đao lơ lửng trên đỉnh đầu hắn, tỏa ra ánh sáng đen.

Lúc này, cơ thể Phong Kỳ giống như một tràng pháo nổ, phát ra tiếng "Lách tách."

Máu, gân cốt, ngũ tạng lục phủ… Cơ thể hắn sau khi hoàn thành tu luyện thử thách Đăng Thần, cuối cùng đã phá vỡ giới hạn, bắt đầu lột xác trưởng thành.

Ma đao dung hợp với cơ thể không ngừng giải phóng năng lượng, cuối cùng bao bọc Phong Kỳ bên trong tạo thành một cái kén đen, Phong Kỳ đang ngủ cuộn tròn cơ thể, giống như phôi thai trong bụng mẹ, bên trong cơ thể nảy sinh sức sống mãnh liệt.

Mỗi lần hít thở, thực lực của hắn lại tăng lên một phần.

Đây chính là sức mạnh của tu luyện thử thách Đăng Thần, phá vỡ giới hạn hắn bắt đầu được tái sinh.

Tiếng tim đập yếu ớt trong trạng thái tái sinh dần trở nên rõ ràng.

Đập! Đập! Đập!

Mỗi lần tim đập, máu sẽ được truyền vào sức sống mạnh mẽ, sau đó chảy khắp cơ thể, nuôi dưỡng từng ngóc ngách của cơ thể.

Trong lúc Phong Kỳ tái sinh, trận pháp màu xanh bao phủ phạm vi vài dặm, khắc trên mặt đất biến mất, chiếc chuông màu xanh lơ lửng trên không trung hóa thành dòng chảy đến vị

trí cổ của con ác thú sắp chết, kéo dài dây đeo quấn quanh cổ con ác thú.

Hết chương 1653.

Chương 1654. Tiểu U

So với dáng vẻ hung dữ bá đạo trước đó, thể xác và tinh thần của con ác thú đã bị Phong Kỳ đánh cho trọng thương.

Cơ thể theo bản năng bắt đầu tiêu hóa năng lượng máu thịt của chính mình, duy trì sự sống.

Điểm này rất giống với Lôi Đình bị thương nặng lúc trước.

Trong trường hợp không có nguồn năng lượng bên ngoài bổ sung, cơ thể Lôi Đình để duy trì sự sống đã ăn mất lõi năng lượng và năng lượng máu thịt trong cơ thể, khiến thể chất và thực lực của hắn ta giảm xuống mức ban đầu.

Theo cách "Ăn chính mình", giúp cơ thể hấp thụ năng lượng, để cơ thể vốn đã sắp chết dần dần hồi phục sức sống.

Cơ thể con ác thú trong quá trình tự nuốt chửng liên tục bị tiêu hóa thu nhỏ lại, chiếc chuông treo trên ngực cũng theo đó mà thay đổi kích thước, tạo thành sự tương phản rõ nét với Phong Kỳ.

Phong Kỳ từng giây từng phút đều trở nên mạnh mẽ hơn.

Con ác thú từng giây từng phút đều trở nên suy yếu hơn.

Mất đi sự khống chế của con ác thú, Tiểu U và những người khác bị bóp méo nhận thức tỉnh lại, mở mắt ra liền bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc.

Chỉ thấy trong thành phố toàn là tàn tích kiến trúc, mặt đất vốn bằng phẳng giờ đây nứt nẻ chằng chịt.

Giống như vừa mất tập trung một chút, sau đó mọi thứ trước mắt đều thay đổi.Trong đó Lôi Đình phản ứng đầu tiên,

tầm mắt hướng về phía trung tâm thành phố, sau đó trầm giọng nói:

"Ở đó, qua đó xem thử!"

Dứt lời, thân hình Lôi Đình nhảy lên, trên không trung hóa thành một đạo điện hồ quang màu tím, bắn về phía trung tâm thành phố.

Tiểu U và Phá Giáp cũng ý thức được mức độ nghiêm trọng của vấn đề, lập tức thúc giục Mặt Nạ bay, theo Lôi Đình bay về phía trung tâm thành phố.

Đợi đến khi bọn họ đến trung tâm thành phố, đập vào mắt là một hố sâu.

Chỉ thấy bên trong hố sâu có một cái kén đen lớn đập như trái tim, không xa còn có một con ác thú đang hôn mê.

Tầm mắt Lôi Đình lướt qua Phong Kỳ đang trong trạng thái tái sinh, tập trung vào con ác thú.

Không do dự, lúc này hắn trầm giọng nói:

"Không được để nó hồi phục!"

Dứt lời, Lôi Đình không đợi Tiểu U và Phá Giáp vội vã chạy đến, liền sấm sét ra tay với con ác thú trước.

Hiểu được Lôi Đình muốn bóp chết nguy hiểm tiềm tàng, Phá Giáp lập tức hóa thân thành quỷ mị, thân hình lóe lên theo sau, quyết định cùng ra tay chém giết con ác thú.

Nhưng chưa kịp đến gần, chiếc chuông treo trên cổ con ác thú đã phát ra tiếng kêu.

Ngay lập tức, sát ý trong mắt Lôi Đình và Phá Giáp tan biến, ánh mắt trở nên đờ đẫn, cơ thể xông về phía con ác thú mất đi ý thức khống chế, theo quán tính ngã xuống, trượt trên mặt đất một đoạn.

Nhưng ảnh hưởng của chiếc chuông chỉ duy trì được vài giây thì không thể duy trì được nữa.

Lôi Đình và Phá Giáp sau khi mất phương hướng trong chốc lát đã hoàn hồn, không dám đến gần con ác thú nữa, thân hình nhanh chóng lùi lại, tránh xa.

"Xem ra vừa rồi chúng ta bị thứ này che mất cảm giác."

Nghe phân tích của Lôi Đình, Phá Giáp không trả lời, chỉ gật đầu lạnh lùng.

Nhìn xa xa con ác thú đang tiếp tục thu nhỏ, trong tay Phá Giáp xuất hiện thêm một viên ám khí, sau đó đột nhiên bắn về phía con ác thú.

Ám khí bay một đoạn thì biến mất ngay, lần nữa xuất hiện đã ở trước mặt con ác thú.

Ầm!

Ám khí nổ tung, cơ thể con ác thú bị hất tung.

Thấy công kích tầm xa có hiệu quả, Lôi Đình lúc này cũng giơ tay lên.

Chỉ thấy trong tay hắn điện hồ quang quấn quanh, vung tay lên, Lôi Đình từ lòng bàn tay phun ra, trên không trung vạch ra quỹ đạo không cố định, ầm ầm rơi xuống cơ thể con ác thú.

Con ác thú hôn mê lập tức run rẩy.

Tiếp theo, Phá Giáp và Lôi Đình liên tục ra tay, cố gắng lợi dụng thuật pháp và ám khí để bóp chết con ác thú.

Ngăn không cho con ác thú tỉnh lại mang đến tai họa diệt vong cho bọn họ.

Nhưng thế công của bọn họ chỉ duy trì một lúc thì dừng lại.

Lôi Đình mới được tái sinh dù sao cũng đã mất đi chiến lực trước đây, lõi nguồn sấm sét mới tu luyện trong cơ thể căn bản

không tích trữ được bao nhiêu năng lượng, không thể giống như lúc chỉ huy quân đoàn Bạch Ngân vung tay khống chế vạn đạo Lôi Đình rửa sạch đại địa, bây giờ hắn chỉ phóng ra vài đạo Lôi Đình là đã vắt kiệt năng lượng trong cơ thể.

Tình hình của Phá Giáp cũng rất giống.

Ám khí năng lượng của Phá Giáp đều do Tiểu U chế tạo nhưng Tiểu U luôn lười biếng, tâm trạng chế tạo ám khí rất thấp, chỉ khi Phá Giáp thúc giục mới miễn cưỡng ra tay.

Sau vài đợt tấn công, ám khí của Phá Giáp đã tiêu hao hết.

Thế công tầm xa vì thế mà kết thúc.

Nhưng công kích tầm xa của bọn họ không phải không có hiệu quả, tốc độ thu nhỏ của con ác thú rõ ràng nhanh hơn.Để phục hồi thương thế, con ác thú đã ăn thêm nhiều năng lượng máu thịt.

Lôi Đình và những người khác không thể tiếp tục tấn công nữa, bọn họ hướng mắt về phía Phong Kỳ.

Hết chương 1654.

Chương 1655. Tái Sinh

Bọn họ cảm nhận được sức sống mãnh liệt trong cái kén đen.

Bọn họ cũng biết về quá trình tu luyện Đăng Thần khiêu chiến của Phong Kỳ, hiểu rằng Phong Kỳ rõ ràng đã đột phá, đang trong quá trình tái sinh.

Bên trong cái kén đen.

Máu thịt của Phong Kỳ được đúc lại, cơ bắp trở nên săn chắc hơn, cả độ dẻo dai và sức mạnh đều được cải thiện đáng kể.

Lúc này Phong Kỳ vẫn đang hôn mê, mất đi cảm giác với thế giới bên ngoài.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu, khi Phong Kỳ từ từ mở mắt, đôi mắt bùng lên ánh sáng rực rỡ.

Tinh, khí, thần hợp nhất, cái kén đen ầm ầm vỡ tan, hóa thành sương mù đen dày đặc lan tỏa.

Phong Kỳ vung tay, sương mù đen lan tỏa tụ lại về phía tay phải của hắn, ma đao lại hiện ra.

Ma đao được giải phong ba lần, trước đây hắn cầm rất nặng, vung lên rất dễ bị trật khớp tay, cần tiêu hao rất nhiều sức lực mới miễn cưỡng khống chế được nhưng bây giờ hắn không còn cảm giác đó nữa.

Hoàn thành quá trình đúc lại máu thịt, hắn đã hoàn toàn nắm giữ được ma đao được giải phong ba lần, thể chất tăng trưởng bùng nổ, trực tiếp bỏ qua nhiều năm, thậm chí hơn mười năm khổ tu.

Hít một hơi thật sâu, trên mặt hắn nở nụ cười rạng rỡ.

Quả nhiên là đại nạn không chết, ắt sẽ trở nên mạnh mẽ.

Lúc này, ý thức tiêu cực xuất hiện bên cạnh hắn, vẻ mặt yếu ớt nói:

"Đại ca, năng lượng của em tiêu hao nghiêm trọng, cần vào trong thức hải của anh tĩnh dưỡng một thời gian."

Nhìn vào ý thức tiêu cực có khuôn mặt giống hệt mình, Phong Kỳ lúc này gật đầu:

"Được."

Nói xong, hắn thả lỏng tâm trí.

Ý thức tiêu cực không do dự, lập tức chui vào mi tâm của hắn, sau khi tiến vào thức hải tinh thần thì rơi vào trạng thái ngủ đông.

Cảm nhận được hơi thở của ý thức tiêu cực dần dần thu lại, Phong Kỳ nhìn về phía tay trái của mình.

Ký ức trong trạng thái mất kiểm soát vẫn còn, hắn biết rõ mình đã trải qua những gì.

Ý thức tiêu cực đã cho hắn mượn sức mạnh của mình, trong cơ thể hắn đã sinh ra một nhân cách tiêu cực, nhân cách này có thể hoàn toàn khống chế sức mạnh của cảm xúc tiêu cực, đồng thời sao chép ma đao, rèn ra một thanh quỷ đao có thể tấn công ý thức tinh thần.

Tay trái chém hồn, tay phải chém thân.

Sức mạnh của cảm xúc tiêu cực kết hợp với sức mạnh của ma đao, lúc đó hắn chính là sát thần.

Quỷ đao tấn công hiểm hóc, kỳ lạ, kết hợp với đòn chí mạng tàn bạo của ma đao, quả thực là sự kết hợp hoàn hảo.

Nhưng hắn có thể tiến vào trạng thái kỳ diệu này hoàn toàn là do chịu ảnh hưởng của chiếc chuông bí ẩn.

Nếu không phải chiếc chuông che giấu ý thức chủ nhân của hắn thì ý thức tiêu cực căn bản không thể áp chế ý thức chủ nhân, cũng không thể cùng ý thức chủ nhân chia sẻ cảm giác với thế giới bên ngoài.

Rất có khả năng là ý thức chủ nhân tiếp tục áp chế ý thức tiêu cực, khiến ý thức tiêu cực không thể phát huy hết sức mạnh.

Dù sao thì ý thức chủ nhân mạnh hơn ý thức tiêu cực rất nhiều.

Nhưng trước sức mạnh bí ẩn của chiếc chuông, rõ ràng ý thức tiêu cực có sức bền hơn.

Vì vậy, trạng thái cân bằng kỳ diệu này hoàn toàn là do sự tình cờ tạo nên.

Lần trải nghiệm này khiến trong lòng hắn nảy sinh một ý nghĩ.Liệu việc kiểm soát sức mạnh của cảm xúc tiêu cực có phải là một con đường phát triển khả thi hay không.

Nếu có thể sử dụng sức mạnh của cảm xúc tiêu cực, rõ ràng hắn có thể đạt được sự tiến bộ đáng kể về sức mạnh.

Vừa rồi hắn chỉ sử dụng sức mạnh của ý thức tiêu cực, nếu là sức mạnh của cảm xúc tiêu cực của chính hắn, cường độ rõ ràng sẽ tăng lên vài bậc, sức chiến đấu chắc chắn sẽ tăng vọt.

Nghĩ theo cách này, giải quyết vấn đề cảm xúc tiêu cực có lẽ không nhất thiết phải loại bỏ nó.

Giống như khi Tể Lâm biên soạn tâm pháp tinh thần Phủ Lâm, câu đầu tiên trên dòng đầu tiên của tâm pháp có viết:

[Ác quỷ bị đè nén trong lòng, cũng có thể là vũ khí mạnh nhất của ngươi.]

Sức mạnh của cảm xúc tiêu cực vô cùng đáng sợ nhưng nếu có thể biến mối nguy hiểm tiềm ẩn này thành vũ khí của mình, hắn không cần phải lo lắng về việc tích tụ cảm xúc tiêu cực nữa.

Mỗi lần tích tụ ngược lại sẽ khiến hắn trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng Phong Kỳ cũng hiểu rằng, muốn kiểm soát sức mạnh của cảm xúc tiêu cực, hắn phải đối mặt với rất nhiều vấn đề.

Chỉ dựa vào tâm pháp nửa vời Phủ Lâm do Tể Lâm biên soạn là chưa đủ, tâm pháp này thậm chí không thể giải quyết được cảm xúc tiêu cực trong lòng chính Tể Lâm, huống chi là biển cảm xúc tiêu cực như địa ngục vực sâu trong lòng hắn.

Vì vậy, con đường hoàn thiện tâm pháp tiêu cực này còn rất gian nan.

Về phương diện này, hắn sẽ giao cho ý thức tiêu cực chịu trách nhiệm, sau khi trở về Tinh Thành cũng có thể tìm kiếm sự giúp đỡ của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Lâm Nhiễm và những người đồng hành khác.

Hết chương 1655.

Chương 1656. Nhân Cách Tiêu Cực

Nhưng sự phát triển của loài người trong lĩnh vực tinh thần vẫn còn trong giai đoạn khởi đầu, khả năng lớn là không giúp ích được nhiều.

Ngoài vấn đề tâm pháp kiểm soát sức mạnh của cảm xúc tiêu cực.

Còn một vấn đề nữa chắc chắn phải giải quyết.

Làm thế nào để nhân cách chủ nhân hòa hợp với nhân cách tiêu cực, chỉ có làm được điều này hắn mới có thể tiến vào trạng thái tu la nửa ma nửa quỷ.

Dưới sự mạnh mẽ của nhân cách chủ nhân, nhân cách tiêu cực chỉ bị đè nén.

Muốn mở cùng lúc hai nhân cách, chắc chắn phải để nhân cách chủ nhân bị che giấu, như vậy nhân cách chủ nhân mới mượn sự cảm nhận bên ngoài của nhân cách tiêu cực, lựa chọn hòa hợp với nhân cách tiêu cực.

Lần này có thể hòa hợp hoàn hảo, hoàn toàn là do chịu ảnh hưởng của chiếc chuông.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ nhìn về phía con ác thú ở xa, sau đó trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Con ác thú cao bảy tám mét ban đầu thực sự đã thu nhỏ lại chỉ còn một mét và thể tích vẫn đang tiếp tục thu nhỏ.

“Đại ca!”

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ, tiếng hét của Tiểu U vang lên bên tai.

Ngẩng đầu nhìn lên, Tiểu U lơ lửng không xa, trên mặt đầy nước mắt nhưng trên mặt lại nở nụ cười.

"Đại ca, vừa rồi em mơ thấy anh chết."

"Chỉ là mơ thôi, không phải thật."

"Vâng, đại ca!" Tiểu U phấn khích giơ tay lên, reo hò.

Ánh mắt nhìn về phía bên cạnh Tiểu U, Lôi Đình đang nhìn hắn với vẻ khinh thường, Phá Giáp mặt lạnh như băng, không biểu lộ cảm xúc trên mặt.

Cuối cùng, tầm mắt của hắn trở lại con ác thú.

Bước tới bên cạnh con ác thú, hắn ngồi xuống bắt đầu kiểm tra tình hình của con ác thú.

Phát hiện Phong Kỳ đến gần con ác thú mà không bị chuông khống chế, Lôi Đình và Phá Giáp lập tức đi theo hắn đến bên cạnh.

Nhìn con ác thú vẫn đang co lại, Lôi Đình lúc này lên tiếng:"Nó đang tiêu hóa máu thịt của chính mình để chữa thương, điều này có phần giống với phương pháp hóa thể Lôi Đình của tộc ta, đều là thông qua việc ăn máu thịt của chính mình để tái tạo cơ thể."

Phong Kỳ gật đầu, sau đó giật mạnh chiếc chuông màu xanh trên cổ con ác thú xuống.

Hắn không quan tâm con ác thú sống hay chết nhưng hắn rất thèm chiếc chuông bí ẩn này.

Thay đổi nhận thức, che giấu ý thức, thậm chí có thể tạo ra ảo cảnh ý thức, chức năng thực sự đáng kinh ngạc.

Nếu hắn đoán không nhầm thì đây là một Thần Vật Kỳ Tích.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

"Không phải kỳ tích, hẳn là một thần khí bắt chước kỳ tích, là một loại vũ khí đặc biệt cùng cấp với ta."

"Bắt chước?" Phong Kỳ kinh ngạc.

"Đúng vậy, nếu thực sự là Thần Vật Kỳ Tích thì nhận thức đã bị thay đổi không thể khôi phục được."

"Ý là sao?" Phong Kỳ cau mày.

"Ví dụ như vừa rồi Tiểu U và những người khác bị thay đổi nhận thức nhưng sau khi con ác thú hôn mê, phần bị thay đổi đã biến mất, họ trở lại bình thường, điều này khác biệt rõ rệt so với Thần Vật Kỳ Tích có thể sửa đổi quy tắc."

Ngoài ra, ta đã dùng ý thức kiểm tra cường độ của chiếc chuông, căn bản không đạt đến cấp độ của Thần Vật Kỳ Tích, ta có thể chém nát nó."

Nghe lời giải thích của Ma Đao, Phong Kỳ đột nhiên nhớ ra Mê Vụ Chi Chủ cũng từng nói quan điểm tương tự.

Hắn nói, chỉ có Thần Vật Kỳ Tích mới có thể chế ngự được Thần Vật Kỳ Tích.

Ý của câu này là nói, sức mạnh của Vật Phẩm Kỳ Tích không thể bị bất kỳ sinh vật nào cản lại, trừ khi mục tiêu cũng có Thần Vật Kỳ Tích.

Ví dụ như, Thần chủ của Vân Thượng Thần Điện sở hữu "Phong ấn kỳ tích."

Hiệu quả của Vật Phẩm Kỳ Tích này là phong ấn ý thức, khiến mục tiêu ngay lập tức rơi vào trạng thái che giấu ý thức.

Bất kỳ sinh vật nào đối mặt với sức mạnh của Phong ấn kỳ tích đều không thể miễn trừ.

Trừ khi người bị phong ấn cũng nắm giữ Vật Phẩm Kỳ Tích.

Ví dụ như ý chí kỳ tích trong cơ thể Mê Vụ Chi Chủ.

Lúc đó, Mê Vụ Chi Chủ bị Phong ấn kỳ tích che giấu đã dựa vào sức mạnh của ý chí kỳ tích để thoát khỏi sự giam cầm ý thức của Phong ấn kỳ tích.

Chỉ dựa vào năng lực của Mê Vụ Chi Chủ thì rõ ràng không thể thoát ra được.

Hắn cũng từng trải qua việc bị phong ấn.

Khi chú ấn phong ấn được đóng dấu trên cơ thể, hắn ngay lập tức mất đi mọi cảm giác, ngay cả ý nghĩ phản kháng cũng không thể có

Vì vậy, muốn chống lại Vật Phẩm Kỳ Tích, bản thân cũng phải sở hữu Vật Phẩm Kỳ Tích.

Trừ khi đạt đến cảnh giới sức mạnh ngang bằng Trụ Thần, nếu không thì Vật Phẩm Kỳ Tích sẽ không có khả năng bị phản chế trước bất kỳ sinh vật nào không mang theo Vật Phẩm Kỳ Tích.

Ví dụ, Phong ấn kỳ tích được sử dụng với mục tiêu có sức mạnh gấp trăm lần Liệt Thiên Thần chủ.

Nhưng mục tiêu này không có Vật Phẩm Kỳ Tích.

Vậy thì phong ấn sẽ có hiệu lực ngay lập tức, mục tiêu sẽ chìm vào ý thức, không có cách nào phản kháng.

Hết chương 1656.

Chương 1657. Ma Đao

Đây là một loại sức mạnh sửa đổi quy tắc.

Hiệu quả thay đổi nhận thức của chiếc chuông bí ẩn sẽ tự động khôi phục nếu không có sự can thiệp của Vật Phẩm Kỳ Tích, chứng tỏ việc thay đổi nhận thức do chiếc chuông giải phóng chỉ là tạm thời, vì vậy chứng tỏ đây là một kỳ tích giả, không phải là Thần Vật Kỳ Tích thực sự.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, hắn nhìn chiếc chuông màu xanh trên tay, không khỏi thở dài.

Hắn vốn tưởng rằng mình có thể có được một vũ khí lợi hại có thể sửa đổi quy tắc nhưng không ngờ đó chỉ là một kỳ tích giả.May mắn thay, trong trận chiến này, thực lực của hắn đã tăng lên đáng kể.

Chiếc chuông bí ẩn trong tay cũng không phải vô dụng, nếu sử dụng tốt, nó có thể giúp hắn đạt đến trạng thái hòa hợp giữa nhân cách chủ và nhân cách tiêu cực, giúp hắn mở ra trạng thái Tu La.

Nhưng hắn không biết cách sử dụng chiếc chuông.

Tiếp theo, hắn bắt đầu nghiên cứu cách sử dụng chiếc chuông.

Nhưng dù hắn thử thế nào, chiếc chuông cũng không phát ra tiếng động làm chấn động tâm hồn.

Chẳng lẽ sử dụng chiếc chuông bí ẩn này còn cần một phương pháp đặc biệt nào đó?

“Bình thường thôi, chiếc chuông này hẳn là do một tộc nào đó tham khảo Vật Phẩm Kỳ Tích để chế tạo, vật liệu đúc tạo

vô cùng quý giá, chắc chắn có hạn chế… Ví dụ như ta, nếu ta không đồng ý, ngươi có thể sử dụng ta không?”

Nghe lời giải thích của Ma Đao, Phong Kỳ nhận ra mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

Muốn có được tấm vé mở ra trạng thái Tu La, rõ ràng hắn phải nắm được phương pháp sử dụng chiếc chuông.

Bây giờ, chỉ có con ác thú bí ẩn nằm trên mặt đất mới có thể giúp hắn.

Nhìn con ác thú đã thu nhỏ lại bằng con chó sữa, Phong Kỳ đưa tay áp lên đầu nó, cảm nhận tình trạng cơ thể nó.

Ý thức rời khỏi cơ thể con ác thú, hắn phát hiện tình trạng của con ác thú rất tệ.

Việc tự nuốt chửng máu thịt hoàn toàn không có dấu hiệu dừng lại nhưng cơ thể con ác thú mới chỉ phục hồi được một nửa, vết thương vẫn chưa lành.

Nếu con ác thú tiếp tục tự nuốt chửng mình, nó sẽ tự ăn thịt mình.

Hắn vốn định giết chết con ác thú nhưng đột nhiên không bình tĩnh được.

Hắn không nghĩ ra cách sử dụng chiếc chuông bí ẩn, chỉ có con ác thú mới biết, lúc này đương nhiên không thể để nó chết được.

Nghĩ đến đây, hắn đưa tay nắm chặt Ma Đao.

Ngay lập tức, Ma Đao hấp thụ máu của hắn, chuyển hóa thành năng lượng khí huyết tinh khiết trào ra, thông qua tay trái của hắn truyền vào cơ thể con ác thú.

Con ác thú đang hôn mê được bổ sung năng lượng máu thịt tinh khiết, cơ thể không còn nuốt chửng máu thịt của chính

mình nữa, việc thu nhỏ cũng dừng lại.

Thời gian trôi qua, con ác thú hôn mê dần có dấu hiệu tỉnh lại.

Ngay cả khi Phong Kỳ không truyền năng lượng, quá trình tự nuốt chửng cũng đã dừng lại.

Khi con ác thú từ từ mở mắt, nó phát hiện Phong Kỳ đang nhìn nó với vẻ mặt tươi cười.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, con ác thú sợ hãi lùi lại liên tục, lăn lộn và phát ra tiếng kêu non nớt.

Nó nhìn Phong Kỳ với ánh mắt đầy sợ hãi.

Cảnh tượng tra tấn trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực ập đến như Mộng Yểm, khiến nó nhớ lại vòng luân hồi tuyệt vọng sống không bằng chết.

Mặc dù Phong Kỳ không làm gì cả nhưng nó như thể lại nghe thấy tiếng cười điên cuồng, lạnh lùng vang lên trong đầu, mãi không tan…

….

Dưới màn đêm, trước bãi cát.

Ma Đao trong tay Phong Kỳ liên tục chém về phía mặt biển, mặc dù không phóng ra đao khí nhưng cơn gió lốc do Ma Đao vung lên cũng có thể tạo ra sóng lớn, va chạm với những con sóng liên tiếp ập đến từ mặt biển, bắn tung tóe những bọt sóng trắng xóa.

Sau khi liên tục chém hai nghìn nhát, trán Phong Kỳ lấm tấm mồ hôi.

Kết thúc quá trình luyện chém, hắn dừng tay lại.

Ánh mắt nhìn về phía bầu trời cuối biển.

Những vì sao dưới màn đêm tụ lại thành dải ngân hà, như một thác nước cuồn cuộn treo lơ lửng trên bầu trời, chiếu sáng cả bầu trời.

Nhưng cảnh tượng trước mắt không phải là thế giới loài người, mà là cảnh vật trong thế giới Lĩnh Vực.Những vì sao ở đây không phải là những vì sao của thế giới loài người, mà là một loại sinh vật đặc biệt biết bay, chúng tụ tập lại, tạo thành dải ngân hà.

Cúi đầu nhìn xuống mặt biển, nước biển lấp lánh những tinh thể màu xanh lam, đó là những đợt sóng thủy triều do sinh vật phù du tụ lại, không ngừng vỗ vào bãi cát.

Quay đầu nhìn lại phía sau.

Tiểu U vùi đầu vào cát, nằm dài trên mặt đất, ngủ say trong một tư thế kỳ lạ.

Bên kia, Lôi Đình và ý thức tiêu cực đang đấu khẩu hàng ngày, trút bỏ những cảm xúc tiêu cực của mình, thỉnh thoảng còn ra tay đánh nhau.

Cãi nhau gần như trở thành một phần quan trọng trong hành trình của Lôi Đình và ý thức tiêu cực.

Ánh mắt đảo qua phía xa, Phá Giáp đang vác một cây cổ thụ to lớn, đang tập thể lực.

Hết chương 1657.

Chương 1658. Thử Thách Biển Cả

Mồ hôi không ngừng chảy trên trán anh ta nhưng anh ta vẫn nghiến răng chịu đựng.

Trong số các thành viên trong nhóm, Phá Giáp luôn là người chăm chỉ nhất.

Những tháng ngày gian khổ trong mỏ đã khiến Phá Giáp hiểu được một điều, chỉ có bản thân mạnh mẽ mới có thể thoát khỏi sự bắt nạt, áp bức và chỉ có thực lực mới có thể có được tự do thực sự.

Vì vậy, anh ta khao khát trở nên mạnh mẽ hơn bất kỳ ai.

Hạt giống báo thù cũng theo sức mạnh của anh ta mà lớn lên từng ngày.

Cuối cùng, tầm mắt dừng lại ở chú chó con màu đen đang nằm cách đó không xa.

Có vẻ như phát hiện ra ánh mắt của hắn, chú chó con đột nhiên đứng dậy, nhìn về phía hắn.

Ánh mắt chạm nhau, trong mắt chú chó con hiện lên nỗi sợ hãi không thể che giấu, theo bản năng lùi lại mấy bước, sau đó ngoan ngoãn thè lưỡi, ra vẻ nịnh nọt.

Chú chó con chính là con ác thú mà Phong Kỳ đã cứu hai tháng trước.

Về bí mật của nó, Phong Kỳ đã hiểu rõ.

Tên của chú chó con là Thái Hành.

Ban đầu là con cháu của thần thú trấn tộc Thái Ảnh Tộc.

Cũng từng là thần thú trấn tộc đời tiếp theo của Thái Ảnh Tộc.

Trong lời kể của chú chó con Thái Hành, nguồn gốc của Thái Ảnh Tộc là 900 năm trước, tổ tiên của nó đã gặp một thiếu niên.

Lúc đó tổ tiên của nó bị thương nặng, không thể cử động, vốn tưởng rằng mình bị thương nặng sẽ bị thiếu niên giết chết.

Nhưng không ngờ thiếu niên không những không có ác ý với tổ tiên của nó, ngược lại còn chủ động cứu chữa.

Từ đó kết duyên.

Trong những năm tháng sau đó, dưới cuộc chiến tàn khốc giữa các chủng tộc, bộ tộc của thiếu niên bị đánh tan, tổ tiên của Thái Hành liều chết cứu thiếu niên, rồi cùng thiếu niên bắt đầu cuộc sống lang thang.

Giống như nam chính trong tiểu thuyết, thiếu niên bắt đầu trưởng thành nhanh chóng dưới sự đồng hành của tổ tiên Thái Hành.

Trong thời gian đó, thiếu niên đã du ngoạn nhiều thế giới tầng và tình cờ có được một Thần Vật Kỳ Tích.

Từ đó, thời đại trỗi dậy của thiếu niên bắt đầu.

Trong thời gian đó, thiếu niên đã tìm thấy một số tộc nhân thất lạc và lấy tên chủng tộc của mình cùng tên tổ tiên Thái Hành để làm ví dụ, thành lập một thế lực mới: Thái Ảnh Tộc.

Để cảm ơn tổ tiên Thái Hành đã đồng hành, cũng để tình bạn giữa họ được hậu thế kế thừa.

Khi Thái Ảnh Tộc mới thành lập, thiếu niên đã định ra quy củ, hậu duệ của tổ tiên Thái Hành sẽ được coi là thần thú trấn

tộc của Thái Ảnh Tộc, hưởng đãi ngộ cao nhất trong tộc.

Nhưng không có triều đại nào có thể trường tồn, câu nói này cũng áp dụng cho Thái Ảnh Tộc.Họ may mắn vượt qua thử thách của Thông Thiên Lộ, 200 năm đầu tiên sau khi đến thế giới loài người, sự phát triển của họ cũng rất thuận lợi, xung quanh không gặp phải kẻ địch mạnh nào.

Trong thời gian ngắn, Thái Ảnh Tộc đã phát triển mạnh mẽ gấp nhiều lần.

Nhưng bất ngờ vẫn xảy ra.

Tình cờ nghe được từ miệng những thế lực mới bị nô dịch rằng ở phía bắc, vượt qua 12 Lĩnh Vực, có một mỏ đá quý Thiên Nguyên, Vương của Thái Ảnh Tộc đã động lòng.

Lúc đó, Thái Ảnh Vương không hành động thiếu suy nghĩ, mà trước tiên đã cử một đội đi điều tra tình hình chiến lực ở đó.

Khoảng ba năm sau, Thái Ảnh Vương nhận được tin phản hồi.

Sự thật đúng như lời tên nô lệ kia nói, bộ tộc ở khu mỏ đó đã gặp phải thất bại nặng nề ở Thông Thiên Lộ, đã không còn tự lo nổi cho mình, căn bản không thể giữ được núi vàng dưới chân.

Trước sự cám dỗ, Thái Ảnh Vương đã động lòng.

Cuộc cạnh tranh giữa các chủng tộc quá tàn khốc, muốn có tương lai, bước tiến của Thái Ảnh Tộc vẫn còn quá chậm.

Trước cơ hội bày ra trước mắt, Thái Ảnh Vương không muốn bỏ lỡ, quyết định đánh cược một phen.

Để chiếm được khu mỏ Thiên Nguyên, Thái Ảnh Vương đã huy động toàn bộ sức mạnh của bộ tộc để phát động chiến tranh.

Vì trận chiến này, Thái Ảnh Vương thậm chí còn lấy ra bảo vật trấn tộc "Mộng Yểm Linh."

Cũng chính là Vật Phẩm Kỳ Tích mà tộc trưởng sáng lập Thái Ảnh Tộc tình cờ có được.

Lần xuất chinh này, cha của Thái Hành cũng theo chân.

Kết quả của trận chiến này vẫn chưa được biết, sau khi Thái Ảnh Vương dẫn quân đi thì không bao giờ trở về nữa.

Trong thời gian đó, trong thành lan truyền rất nhiều tin tức.

Có người nói rằng Thái Ảnh Vương đã gặp phải một bộ tộc mạnh cũng đến cướp quặng khi cướp khu mỏ Thiên Nguyên.

Mặc dù có phép màu gia trì nhưng bộ tộc đến lại mang theo nhiều Vật Phẩm Kỳ Tích hơn, mạnh hơn, dưới sự nghiền nát của sức mạnh tuyệt đối, Thái Ảnh Tộc toàn quân bị diệt, không một ai trở về.

Còn có rất nhiều lời đồn kỳ lạ khác nhưng sự thật là Thái Ảnh Vương và cha của Thái Hành không trở về.

Sau nhiều năm chờ đợi trong lo lắng, những người còn lại của Thái Ảnh Tộc trong thành đã gần như suy sụp.

Trong thời gian đó, có tộc nhân thành lập đội nhỏ đi điều tra tình hình nhưng cũng đều đi mà không trở lại.

Hết chương 1658.

Chương 1659. Hành Trình Mới

Cuối cùng, những tộc nhân còn lại của Thái Ảnh không chịu nổi áp lực, cũng không còn hy vọng vào tiền tuyến nữa, đành mang theo tài nguyên tạm thời rút lui, đi xa lưu lạc, tránh cuộc chiến diệt tộc có thể xảy ra.

Thái Hành cũng bị thuyết phục rời đi.

Nhưng nó đã không làm như vậy.

Nó muốn tiếp tục chờ cha trở về, chờ người của Thái Ảnh Tộc trở về.

Một lần chờ đợi này là hơn ba mươi năm.

Nó may mắn không gặp phải cuộc chiến xâm lược nhưng cũng không đợi được cha và quân đội Thái Ảnh trở về.

Còn chiếc chuông đeo trên cổ Thái Hành chính là bản sao của Mộng Yểm Linh kỳ diệu.

Ý tưởng chế tạo Mộng Yểm Linh ban đầu là do Thái Ảnh Vương đời đầu đưa ra.

Trong thời gian lưu lạc cùng tổ tiên của Thái Hành, tổ tiên của Thái Hành đã nhường lại cơ hội có được Vật Phẩm Kỳ Tích.

Thái Ảnh Vương luôn ghi nhớ tình cảm này trong lòng.

Hắn cảm thấy những gì mình có được, tổ tiên của Thái Hành cũng nên có.

Vì vậy, khi đó đã có ý tưởng chế tạo bản sao Mộng Yểm Linh.

Nhưng quá trình chế tạo đầy thách thức, Thái Ảnh Vương đời đầu đến lúc lâm chung cũng không thể hoàn thành công trình chế tạo bản sao Mộng Yểm Linh.

Ý chí của hắn được tộc nhân kế thừa.Chế tạo Mộng Yểm Linh đã tiêu tốn công sức của Thái Ảnh Tộc mấy thế hệ, trong quá trình đó đã tiêu tốn rất nhiều linh tài, mới chế tạo thành công.

Mặc dù bản sao Mộng Yểm Linh kém xa công hiệu của Mộng Yểm Linh nhưng cũng có công hiệu sửa đổi nhận thức, tạo ra ảo cảnh nhận thức.

Bản sao được chế tạo ra này được tặng cho dòng dõi Thái Hành.

Hơn nữa, Mộng Yểm Linh này có chức năng nhận chủ bằng huyết mạch, chỉ có dòng dõi Thái Hành mới có thể sử dụng, ngay cả người Thái Ảnh Tộc cũng không thể dùng phương pháp đặc biệt để thúc đẩy nó.

Trong những năm tháng sau đó, dòng dõi Thái Ảnh mang theo Mộng Yểm Linh chính phẩm, dòng dõi Thái Hành mang theo Mộng Yểm Linh bản sao.

Nghe Thái Hành kể lại, Phong Kỳ mới hiểu tại sao trong thành phố trống rỗng không có bất kỳ sinh vật nào.

Hóa ra những tộc nhân còn sót lại trong thành đã sớm chạy trốn, chỉ có Thái Hành ở lại.

Nó rải giấy vàng trong thành, dùng cách của Thái Ảnh Tộc để tế bái những vong hồn đã chết không trở về.

Trong những năm tháng cô đơn, Thái Hành đã vô số lần mơ thấy Thái Ảnh Vương và cha mình đi dưới ánh trăng từ

ngoài thành vào, phía sau là quân đội Thái Ảnh trở về sau khi xuất chinh nhưng khi tỉnh dậy thì chỉ là một giấc mộng.

Trong thời gian đó, để bảo vệ thành phố này, nó đã giết chết nhiều thế lực xâm lược lang thang.

Và dùng Mộng Yểm Linh sửa đổi nhận thức của chúng, biến chúng thành những sinh vật chết chóc theo nhận thức của chính chúng, cùng nó bảo vệ thành phố không người này, cũng giúp nó dọn dẹp thành phố này.

Mặc dù hy vọng mong manh nhưng trong thâm tâm Thái Hành vẫn mong đợi một tia khả năng.

Bất kể khi nào, thành phố này cũng sẽ chào đón những chiến binh trở về sau khi xuất chinh bằng diện mạo mới.

Nghe Thái Hành kể câu chuyện của mình, Phong Kỳ im lặng hồi lâu.

Trên thế giới này không có đúng sai thực sự, chỉ có những sinh mệnh không ngừng đấu tranh vì tương lai và sự trỗi dậy của chủng tộc.

Nhưng không có đúng sai, mới là sự tàn khốc lớn nhất.

Đây cũng là lần đầu tiên Phong Kỳ biết được, hai chủng tộc có thể chung sống hòa bình và cùng nhau xây dựng nên một thế lực.

Nhưng hắn biết tình cảm của tổ tiên hai tộc không phải là yếu tố then chốt để hai thế lực có thể chung sống hòa bình.

Hắn cảm thấy rất có thể là số lượng hậu duệ của dòng dõi Thái Hành này rất ít, căn bản không đủ để ảnh hưởng đến bước tiến phát triển của dòng dõi Thái Ảnh.

Vì vậy, ý nghĩa lớn hơn của dòng dõi Thái Hành này trong quá trình phát triển lịch sử chính là một loại vật may mắn, cũng là một cột mốc trong quá trình phát triển của chủng tộc.

Nếu là hai chủng tộc ngang sức ngang tài, chắc chắn sẽ xảy ra tranh chấp vì vấn đề lợi ích.

Nói là chủng tộc do hai tộc cùng quản lý.

Nhưng đã từng thấy hậu duệ của dòng dõi Thái Hành này trở thành Thái Ảnh Vương chưa?

Cái gọi là thần thú truyền thừa vốn dĩ là một sự bất công.

Nhưng có một điều không thể nghi ngờ, Thái Ảnh Tộc thực sự đã hòa nhập vào nhau vì tình cảm của tổ tiên hai tộc.

Đi qua nhiều Lĩnh Vực như vậy, đây là trường hợp duy nhất hắn từng thấy.

Thông qua lời kể của Thái Hành, Phong Kỳ còn biết được rằng chỉ có dòng dõi Thái Hành mới có thể nắm được phương pháp sử dụng Mộng Yểm Linh bản sao, bị hạn chế bởi huyết mạch.

Đây cũng là lý do hắn mang Thái Hành bên mình, Thái Hành bây giờ là chìa khóa để hắn mở ra hình thái Tu La.

Cũng chỉ có Thái Hành mới có khả năng sử dụng Mộng Yểm Linh bản sao.Nhưng dường như ảo cảnh địa ngục tiêu cực đã gây ra bóng ma tâm lý nghiêm trọng cho Thái Hành, bây giờ Thái Hành nhìn hắn luôn tràn đầy sợ hãi.

Hết chương 1659.

Chương 1660. Kỳ Tích Giả

Thậm chí còn thường xuyên mơ thấy ác mộng rơi vào địa ngục tiêu cực, sau một trận gào thét dữ dội thì tỉnh giấc.

Phong Kỳ cũng bất lực với điều này, càng không có cách giải quyết nào, chỉ có thể dùng thời gian để xoa dị vết thương lòng của Thái Hành.

Bây giờ mối quan hệ giữa Thái Hành và Tiểu U lại vô cùng hòa hợp, thậm chí còn chủ động để Tiểu U cưỡi trên lưng mình.

Nhưng đối với hắn, Thái Hành lại càng sợ hãi hơn.

Sự gia nhập của Thái Hành cũng khiến số lượng thành viên trong đội tăng thêm 1.

Mặc dù thực lực tổng hợp của đội hiện tại không mạnh nhưng đối với tương lai, Phong Kỳ vẫn luôn ấp ủ hy vọng.

Tổ chức có vẻ lỏng lẻo này dần dần có được sức mạnh đoàn kết trong suốt hành trình, mỗi thành viên đều có tiềm năng phát triển không nhỏ.

Có lẽ sẽ mang đến cho hắn bất ngờ.

Đồng thời, đội này cũng là trợ thủ đắc lực để hắn khiêu chiến Kiếm Tịch, thậm chí sau khi giết chết Kiếm Tịch, hắn vẫn tiếp tục khiêu chiến kẻ địch mới.

Hắn muốn đi xa hơn trên con đường hy sinh này.

Kiếm Tịch không nên là điểm dừng chân.

Dưới bầu trời đầy sao, Phong Kỳ dang rộng hai tay nằm trên bãi cát, lắng nghe tiếng sóng biển nhấp nhô 。

Những dây thần kinh căng thẳng hiếm khi được thả lỏng.

Không biết từ lúc nào, Phong Kỳ đã ngủ thiếp đi sau một thời gian dài không ngủ.

Trong lúc đó, nước biển dâng lên, vô số màu xanh lam trong suốt bao quanh cơ thể hắn, biểu cảm của Phong Kỳ cũng dần dịu lại trong giấc ngủ.

Không biết qua bao lâu, ánh sáng ban mai chiếu vào mặt, đánh thức hắn khỏi giấc ngủ.

Cúi đầu nhìn xuống ngực, không biết Tiểu U đã đến từ lúc nào, lúc này đang đội mũ rơm nằm ngủ trên ngực hắn, khóe miệng còn vương lại vẻ trong trẻo quen thuộc.

Xoa xoa đầu Tiểu U, hắn ngồi dậy.

Nhìn về phía mặt biển nơi mặt trời đỏ đang mọc, hắn biết một hành trình mới sắp bắt đầu.

Muốn vượt qua Lĩnh Vực này, phải vượt biển.

Tiểu U và những người khác có khả năng bay, có thể bay qua nhưng hắn thì không.

Ngự Thân Thuật có thể giúp hắn bay một đoạn nhưng muốn dựa vào Ngự Thân Thuật để vượt biển thì hắn rõ ràng chưa có khả năng đó.

Gánh theo Ma Đao bơi qua biển rộng vô tận, vừa là thử thách ý chí, vừa là thử thách thể lực của hắn.

Nhưng hắn không chọn đường vòng, hắn coi việc vượt biển là một thử thách trong hành trình.

Sau một tiếng hô, Phá Giáp, Lôi Đình và những người khác tụ lại.

Tiểu U cũng tỉnh dậy lúc này, dụi đôi mắt ngái ngủ gọi một tiếng đại ca, rồi cúi người bay lên không trung.

“Xuất phát!”

“Được!” Tiểu U lúc này nắm chặt tay, biểu cảm nghiêm túc.

Đi trong làn nước thủy triều nhấp nhô, Phong Kỳ bước từng bước về phía tận cùng của biển, Tiểu U và những người khác đi theo sau hắn.

Vượt biển là một quá trình gian nan.

Trong quá trình đó, cứ mỗi lần Phong Kỳ bay một đoạn, hắn lại rơi xuống nước, dựa vào sức bơi để tiến về phía trước.

Phá Giáp cũng thỉnh thoảng rơi xuống nước bơi theo hắn.

Đến khi sức lực cạn kiệt, Phá Giáp mới đeo lại Mặt Nạ bay.

Chỉ có Tiểu U lười biếng, Lôi Đình chán nản và Thái Hành là bay suốt cả quá trình.

Mặt trời lặn rồi lại mọc.

Hành trình này dường như không có hồi kết.

Phong Kỳ đã kiệt sức nhiều lần nhưng đều dựa vào ý chí để vượt qua.Trong quá trình này, Đăng Thần khiêu chiến tu luyện đã được mở ra trong thời gian ngắn, bổ sung thể lực cạn kiệt của hắn.

Càng hiểu rõ nguyên lý tu luyện khiêu chiến của Ma Đao, Phong Kỳ càng cảm thấy tiềm năng của Ma Đao là vô hạn.

Hắn không hề nghi ngờ rằng một ngày nào đó Ma Đao có thể đạt đến cảnh giới ngang bằng Vật Phẩm Kỳ Tích.

Theo lời của Mộ Trảo, Thần Vật Kỳ Tích chỉ là sự tiếp nối sức mạnh của Trụ Thần.

Kỷ nguyên mà chúng ta đang sống hiện tại thực sự không tồn tại sức mạnh có thể sánh ngang với Trụ Thần nhưng tương

lai chắc chắn sẽ có, đặc biệt là ở vòng chung kết tương lai nơi có sự cạnh tranh khốc liệt nhất.

Lúc đó, chắc chắn sẽ có chiến lực ngang bằng cấp Trụ Thần ra đời trong các cường tộc.

Hắn không rõ trên dòng thời gian bình thường, Ma Đao trong tương lai đã đi đến đâu nhưng hắn biết rằng 1500 năm sau, Ma Đao chắc chắn vẫn còn.

Có lẽ Ma Đao cũng giống như Mê Vụ Chi Chủ, tiếp tục tiến bước trong cuộc cạnh tranh tàn khốc.

Hắn đã từng hỏi Ma Đao, nếu đánh bại Kiếm Tịch thì sẽ làm gì.

Câu trả lời của Ma Đao là, tiếp tục khiêu chiến những kẻ mạnh hơn, cố gắng chém nát thêm vài Thần Vật Kỳ Tích.

Con đường mà Ma Đao lựa chọn đã định sẵn rằng nó không thể quay đầu.

Bởi vì Đăng Thần khiêu chiến tu luyện sẽ không có hồi kết, chiến đấu cho đến khi bị mài mòn, đó mới là điểm dừng chân duy nhất của Ma Đao.

Đôi khi Phong Kỳ không khỏi đoán già đoán non, có lẽ Ma Đao thực sự có thể đạt đến cảnh giới của Trụ Thần, trở thành một trong những Cổ Vương mạnh nhất trước khi Đại Thế Giáng Lâm.

Nhưng tương lai luôn đầy bất trắc, những gì sẽ xảy ra trong tương lai xa hơn 1500 năm, hắn cũng chưa từng thấy.

Hết chương 1660.

Chương 1661. Đom Đóm

Thử thách với biển cả vẫn đang tiếp diễn.

Trong quá trình đó, Phong Kỳ cũng từng gặp phải sự tấn công của nhiều quái thú biển khổng lồ.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, đây không phải là chuyện xấu.

Những quái thú biển tấn công đều trở thành vong hồn dưới lưỡi đao của hắn, trở thành khí huyết tinh khiết bổ sung thể lực cho hắn, giúp thực lực của hắn được nâng cao.

Trong những ngày đêm thay đổi, hắn vẫn chưa thấy được rào cản Lĩnh Vực dựng đứng ở tận cùng của biển cả.

Nhưng lúc này, hắn phát hiện ra một hòn đảo khổng lồ nằm ở hướng tây bắc.

Hòn đảo dưới màn đêm được tô điểm bởi vô số điểm sáng lấp lánh, giống như có vô số đom đóm đang bay lượn, tràn ngập sắc màu huyền ảo.

Nghĩ đến việc Tiểu U gần đây nói rằng đã ăn đến phát ngán thịt quái thú biển.

Phong Kỳ quyết định lên đảo, tìm kiếm Lĩnh Vực dã thú có thể ăn được để cải thiện bữa ăn.

….

Dưới màn đêm.

Phong Kỳ một lần nữa đặt chân lên đất liền, bước trên bãi cát.

Cảm nhận được sự mềm mại của những viên đá cuội trắng dưới chân, Phong Kỳ cũng không nhớ rõ mình đã bơi bao nhiêu ngày trên biển.

Lúc này, đôi chân đặt trên bãi cát có một cảm giác không chân thực kỳ lạ, cảm thấy dưới chân mềm mại, không thể chịu lực.

Nhưng sau khi đi được vài bước, cơ thể nhanh chóng hoàn thành quá trình điều chỉnh thích ứng.

Cảm giác phản hồi bồng bềnh dưới chân biến mất.

Phía sau hắn, Tiểu U và những người khác cũng theo hắn lên bờ.

Phá Giáp đã lâu không đặt chân xuống đất, cơ thể lắc lư, có vẻ khó kiểm soát được sự cân bằng của cơ thể.

Lôi Đình và Thái Hành cũng hạ cánh vào lúc này.

So với Phá Giáp, trạng thái của họ có vẻ thoải mái hơn một chút.

Chỉ có Tiểu U vẫn lơ lửng giữa không trung, căn bản không muốn xuống đi lại.

Lúc này, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía hòn đảo.Trên hòn đảo này không có cây xanh rậm rạp, tầm mắt chỉ thấy những tảng đá kỳ dị dựng đứng, vô số sinh vật giống như đom đóm đậu trên những tảng đá, thắp sáng cả hòn đảo.

Cùng với sự tiến bước của họ, những con đom đóm hoảng sợ bay lên không trung, giống như ngọn lửa bùng cháy trên thảo nguyên, nhanh chóng lan rộng, chẳng mấy chốc, đom đóm bay đầy trên bầu trời của hòn đảo, cảnh tượng vô cùng ngoạn mục.

Vượt qua khu vực đá ngổn ngang, tiếp tục đi sâu vào bên trong, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện nhiều bức tượng kỳ lạ.

Những bức tượng này đều được tạc từ đá.

Đứng ở đây không biết bao nhiêu năm tháng, bề mặt có dấu vết rõ ràng bị thời gian bào mòn, thậm chí nhiều bức tượng đã bị phong hóa, không nhìn rõ dung mạo.

Tạo hình của các bức tượng rất khác nhau nhưng nhìn chung ở vị trí ngực đều có một dấu ấn màu bạc hình con rắn.

Tiếp tục đi sâu vào bên trong, hắn nhìn thấy một tòa kiến trúc đổ nát.

Bước vào bên trong, Phong Kỳ phát hiện ra đây có vẻ là một ngôi đền dùng để tế lễ.

Phía trước chính điện khắc họa nhiều bàn thờ dùng để cúng tế, trước mỗi bàn thờ còn có một bức tượng bằng ngọc.

Dưới sự bào mòn của thời gian, ngọc đã trở nên xỉn màu, thậm chí thân thể còn bị khuyết.

Bên trong đền thờ có rất nhiều đá vụn rơi rải lung tung, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên phía trên đền thờ, chỉ thấy phía trên đền thờ đã sụp đổ, có một lỗ thủng rất lớn, có thể nhìn xuyên qua lỗ thủng này để thấy "Dải ngân hà rực rỡ" treo trên bầu trời.

Ngôi đền không lớn, họ nhanh chóng đi hết một vòng.

Không dừng lại nhiều, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác rời khỏi đền thờ, tiếp tục đi sâu vào bên trong hòn đảo.

Thông qua những cảnh tượng nhìn thấy trên đường đi, hắn cơ bản có thể khẳng định rằng nơi đây từng có nền văn minh của một chủng tộc.

Có lẽ là chiến tranh, có lẽ là di cư, hoặc là thiên tai… Tóm lại, hòn đảo này hiện tại hẳn là không còn bất kỳ thế lực chủng tộc nào tồn tại, nếu không thì trên đảo không thể không có bất

kỳ sinh vật nào, nhiều di tích và tượng cổ cũng sẽ không có ai trông coi.

Thời gian gần như xóa nhòa dấu vết tồn tại của thế lực chủng tộc trên hòn đảo này.

Tiếp tục đi sâu vào bên trong, trên đường đi, những tòa kiến trúc đổ nát ngày càng nhiều, từ những tòa kiến trúc sụp đổ này có thể mơ hồ nhìn ra sự phồn hoa mà thế lực chủng tộc này từng có.

Khi Phong Kỳ đến khu vực trung tâm của hòn đảo, cảnh tượng trước mắt khiến hắn kinh ngạc.

Chỉ thấy vô số tàn tích kim loại nằm rải rác khắp mọi ngóc ngách, dưới sự bào mòn của thời gian, một số tàn tích kim loại này đã bị gỉ sét nhưng vẫn có thể nhìn ra trình độ phát triển văn minh ở đây.

Ở tận cùng của những tàn tích kim loại là một tòa kiến trúc bốn phương cao chót vót.

Xung quanh tòa kiến trúc tỏa ra một quầng sáng màu trắng bạc dịu nhẹ, trận pháp cổ xưa vẫn chưa tiêu tan, vẫn đang chậm rãi và khó khăn vận hành, hấp thụ ánh sáng của tinh tú.

Bước về phía trước, cúi đầu có thể mơ hồ nhìn thấy những linh văn cổ xưa được khắc trên tàn tích kim loại dưới chân, còn có thể nhìn thấy nhiều ống mềm kim loại giống như dây điện nối các tàn tích kim loại với nhau.

Hết chương 1661.

Chương 1662. Đền Thờ

Những thứ cổ xưa này khiến Phong Kỳ nghĩ đến người máy.

Mang theo sự tò mò, Phong Kỳ bước vào tòa kiến trúc cao chót vót ở tận cùng.

Đập vào mắt là những cột trụ bằng ngọc có đường kính ba mét được sắp xếp ngay ngắn bên trong, ở giữa là một cầu thang dẫn xuống dưới.Đến bên cầu thang, cúi đầu nhìn xuống phía dưới, tầm mắt không thể xuyên qua màu đen sâu thẳm.

"Bên dưới có phải có bẫy không, đợi chúng ta vào rồi sẽ luyện hóa chúng ta." Thái Hành vẫn luôn im lặng đi theo đột nhiên lên tiếng.

"Chó con, đó là hành vi đê tiện của ngươi, đừng nghĩ mọi chuyện phức tạp như vậy."

Lôi Đình lúc này khinh thường nhìn chú chó con Thái Hành, trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường.

Đối mặt với sự chế giễu của Lôi Đình, Thái Hành buồn bã gật đầu, không cãi lại.

Mặc dù đã gia nhập đội ngũ này nhưng Thái Hành vẫn luôn cho rằng mình là người thấp kém nhất trong đội, không bao giờ tranh cãi với bất kỳ ai.

Đặc biệt là khi đối mặt với Phong Kỳ, trên mặt Thái Hành chỉ có vẻ nịnh nọt.

"Đại ca, có muốn xuống xem không, có thể có một Vật Phẩm Kỳ Tích đang chờ chúng ta khai quật." Tiểu U nghiêm túc phân tích.

“Vật Phẩm Kỳ Tích thì đừng nghĩ nữa, có được một bảo vật là tốt lắm rồi.”

Đối mặt với sự ngây thơ của Tiểu U, Phong Kỳ có chút bất lực.

Đi theo cầu thang đi xuống đáy tòa nhà, những bức bích họa khắc trên tường thu hút sự chú ý của Phong Kỳ.

Để xem rõ nội dung mô tả của bức bích họa, hắn đi rất chậm.

Bức bích họa mô tả một chủng tộc có dấu ấn con rắn bạc khắc trên ngực trái, chúng lấy mặt trăng bạc sáng trên bầu trời của Lĩnh Vực làm vật tổ, hình ảnh con rắn bạc trên ngực cũng được cải tiến từ hình ảnh trên mặt trăng.

Giống như người xưa ngắm trăng, thấy địa hình trên mặt trăng nhìn từ xa giống như Ngô Cương đang chặt cây quế.

Cũng có người cho rằng đó là con thỏ ngọc đang giã thuốc.

Chủng tộc trên đảo ngẩng đầu nhìn lên mặt trăng tròn, cho rằng đó là một con rắn bạc cuộn tròn và coi đó là vật tổ của chủng tộc.

Có thể thấy lịch sử tồn tại của chủng tộc này rất lâu đời.

Hắn đi du ngoạn nhiều năm như vậy, rất ít khi gặp được thế lực chủng tộc lấy vật tổ làm nguồn gốc.

Trong mô tả của bức bích họa, sau khi có tín ngưỡng vật tổ, một vài bộ tộc xung quanh thường xuyên giao tranh dần dần từ bỏ xung đột, hòa nhập với nhau.

Như vậy, Ngân Xà Tộc ra đời.

Ngân Xà Tộc trong mô tả của bức bích họa không tu luyện công pháp, cũng không có bất kỳ kỹ thuật văn minh tiên tiến

nào, chủng tộc này giống như bộ lạc nguyên thủy, săn bắt dã thú trong Lĩnh Vực theo cách cổ xưa nhất để sinh sống.

Tiếp tục đi xuống, nội dung trên bức bích họa thay đổi.

Có thể thấy Ngân Xà Tộc trên bức bích họa bắt đầu phát triển, chúng học cách trồng linh thực và nuôi dưỡng dã thú trong Lĩnh Vực.

Sự tiến bộ của nền văn minh khiến các kênh kiếm thức ăn ngày càng nhiều, sau khi đồng ý được nhu cầu cơ bản, dân số của Ngân Xà Tộc bắt đầu tăng trưởng bùng nổ.

Trong bức bích họa tiếp theo, sự phát triển của Ngân Xà Tộc xuất hiện cuộc khủng hoảng đầu tiên.

Sự xâm lược của người ngoài tộc đã đến.

Người ngoài tộc trên bức bích họa được khắc họa với hình dạng méo mó, dáng vẻ dữ tợn, chúng tàn nhẫn tàn sát các thành viên của Ngân Xà Tộc, cướp đi một lượng lớn tài nguyên mà Ngân Xà Tộc tích lũy được.

Sau trận chiến này, Ngân Xà Tộc bị tổn thất nặng nề.

Nhưng chính trận chiến này đã khiến Ngân Xà Tộc có ý thức khủng hoảng mạnh mẽ.

Ngân Xà Tộc sau khi dân số giảm mạnh bắt đầu nghiên cứu cách trở nên mạnh mẽ hơn.

Trong thời gian này, Ngân Xà Tộc đã sản sinh ra vị tế tự tiên phong đầu tiên.Hắn đã nghiên cứu ra công pháp tu luyện đầu tiên của Ngân Xà Tộc, có thể nuốt vào nhả ra ánh trăng của "Thần rắn mặt trăng", kết hợp với linh khí đưa vào cơ thể, nuôi dưỡng cơ thể.

Công pháp thô sơ này là nguồn gốc cho sự trỗi dậy của Ngân Xà Tộc.

Sau đó, Ngân Xà Tộc đã bước vào bước phát triển nhanh chóng.

Mô hình xã hội ban đầu là đàn ông đi săn, phụ nữ trồng trọt, chăn nuôi, nuôi dạy con cái đã bị loại bỏ, chế độ xã hội có sự phân chia rõ ràng hơn.

Lúc này, Ngân Xà Tộc, đại tế tự có quyền lực tối cao, được coi là đại diện của Thần rắn mặt trăng trên thế gian, cũng là sứ giả, người hầu trung thành nhất của Thần rắn mặt trăng.

Lúc bấy giờ, bất kể nam nữ của Ngân Xà Tộc, khi 10 tuổi đều sẽ được các thành viên của đoàn tế tự cầu phúc, sau đó quyết định vị trí đảm nhiệm trong tộc trong tương lai.

Giai đoạn này, Ngân Xà Tộc có sức mạnh đoàn kết chủng tộc cực mạnh, sức chiến đấu tăng trưởng bùng nổ.

Sự tiến bộ của nền văn minh cũng khiến nhiều tư tưởng mới ra đời trong tộc.

Bắt đầu có người nghi ngờ sự tồn tại của Thần rắn mặt trăng.

Ngân Xà Tộc vì thế rơi vào giai đoạn xung đột nội bộ, đón chào cuộc khủng hoảng diệt vong lần thứ hai.

Hết chương 1662.

Chương 1663. Văn Minh Cổ

Nội chiến kéo dài rất lâu, trên bức bích họa đầy rẫy xác chết, vô số sinh mạng đã chết trong cuộc nội chiến vì những lý tưởng khác nhau.

Cuối cùng, phe tin vào Thần rắn mặt trăng đã giành được chiến thắng cuối cùng.

Sự phát triển của Ngân Xà Tộc cuối cùng cũng đón chào thời kỳ hòa bình, bước chân phát triển văn minh vẫn tiếp tục.

Nội dung bức bích họa sau này ghi lại quá trình trưởng thành của Ngân Xà Tộc.

Khai thác sử dụng tài nguyên, nghiên cứu mở rộng phương pháp tu luyện, cải cách cơ cấu xã hội… chủng tộc này đang phát triển nhanh chóng, dân số đã đạt đến năm mươi vạn.

Cuộc khủng hoảng thứ ba đến từ nhu cầu về tài nguyên tăng lên sau khi dân số tăng, Ngân Xà Tộc lần đầu tiên bước ra khỏi lãnh địa, bắt đầu mở rộng ra bên ngoài.

Trong thời gian này, Ngân Xà Tộc đã có thời điểm huy hoàng nhưng cũng có nhiều lần bị đánh trở về lãnh địa Lĩnh Vực.

Lần thảm hại nhất, đoàn tế tự của Ngân Xà Tộc gần như toàn bộ tử trận, trật tự trong tộc gần như sụp đổ.

Nhưng khó khăn này, Ngân Xà Tộc kiên cường đã một lần nữa vượt qua.

Trong thời gian đó, sự phát triển của chủng tộc cùng với sự gia tăng các kênh thu thập tài nguyên, thể hiện sự phát triển vượt bậc.

Ngân Xà Tộc trong thời gian này đã sản sinh ra nhiều học giả.

Chúng bắt đầu nghiên cứu nguyên lý vận hành của thế giới, tìm hiểu nguồn gốc của sự sống và hướng phát triển tương lai của chủng tộc.

Lúc này, đoàn tế tự của Ngân Xà Tộc không còn quyền lực tối cao nữa.

Trong tộc đã ra đời vị tộc vương đầu tiên.

Đoàn tế tự giống như biểu tượng của trật tự cũ hơn nhưng vẫn được tất cả các thành viên của Ngân Xà Tộc tôn kính, là một trong những cơ quan chịu trách nhiệm giúp tộc vương duy trì sự ổn định trong tộc.

Sự phát triển của chủng tộc đến bước này, đã bước vào phạm vi thành công bước vào nền văn minh.

Ngân Xà Tộc đón chào thời kỳ trăm hoa đua nở.

Trong tộc có hơn 200 nghề nghiệp, bức bích họa khắc họa rõ ràng sự phân công của từng nghề nghiệp.

Ngân Xà Tộc cũng trong thời gian này chính thức bước ra khỏi bước chân chinh phạt để phát triển.

Để có được nhiều tài nguyên và lãnh thổ hơn, việc xây dựng sức chiến đấu của Ngân Xà Tộc đã trở thành nhiệm vụ phát triển đầu tiên của lãnh địa, tất cả các thành viên của Ngân Xà Tộc đều lấy việc gia nhập đơn vị chiến tranh trong tộc, mở rộng bờ cõi cho chủng tộc làm vinh dự.Bức bích họa không thể hiện thời gian trôi qua nhưng Phong Kỳ có thể cảm nhận được Ngân Xà Tộc đã mất bao nhiêu năm tháng để đi đến bước này.

Sự trỗi dậy nhanh chóng của Ngân Xà Tộc cũng đã đến bước ngoặt trong nội dung bức bích họa tiếp theo.

Sự thành lập của Đế quốc Ngân Xà, sự mở rộng lãnh thổ trên diện rộng, thế lực này luôn phát triển nhanh chóng.

Nhưng một cuộc khủng hoảng mới cũng xuất hiện từ đây.

Trong những năm tháng sau đó, Đế quốc Ngân Xà trở nên vô cùng cồng kềnh, thậm chí lệnh của tộc vương truyền đến biên cương cũng mất tới vài năm.

Dưới bước chân mở rộng, mầm mống sụp đổ của chủng tộc đã được gieo xuống.

Cuộc khủng hoảng sụp đổ đầu tiên đến từ mối đe dọa của thế lực bên ngoài.

Lúc này, Ngân Xà Tộc rất mạnh nhưng bên ngoài vẫn có những thế lực chủng tộc mạnh hơn.

Những thế lực này có sự áp chế bẩm sinh đối với Ngân Xà Tộc, chúng sở hữu tiềm năng huyết mạch tuyệt vời, ngay từ khi sinh ra đã có được tấm vé trở thành cường giả, nền tảng của Ngân Xà Tộc đã bị nghiền nát hoàn toàn.

Gặp phải những chủng tộc mạnh thực sự này, Ngân Xà Tộc liên tục chiến bại.

Rất nhiều tài nguyên được đổ dồn ra tiền tuyến nhưng tiền tuyến không thể thông qua chiến tranh để bù đắp cho hậu phương, sự phát triển của Ngân Xà Tộc rơi vào vòng luẩn quẩn.

Để giải quyết vấn đề này, các học giả của Ngân Xà Tộc đã bắt đầu nghiên cứu làm thế nào để đẩy nhanh việc xây dựng và phát triển sức mạnh chiến đấu của chủng tộc trong trường hợp tiềm năng huyết mạch yếu.

Trong thời gian này, nhiều trường phái đã ra đời.

Trong số đó, trường phái được kỳ vọng nhất được gọi là "Cỗ máy chiến tranh."

Các học giả của trường phái này tận tâm nghiên cứu vũ khí công trình chiến tranh, thông qua việc chế tạo những Cỗ máy chiến tranh mạnh mẽ để giải quyết tình trạng suy thoái ở tiền tuyến, để Cỗ máy chiến tranh thay thế các chiến binh chiến đấu với những thế lực chủng tộc hùng mạnh đó.

Trong những năm tháng Đế quốc Ngân Xà liên tục thu hẹp phòng tuyến, trường phái chiến tranh cũng ngày càng lớn mạnh nhờ sự nghiêng về tài nguyên trong tộc.

Cuối cùng, ngoại tộc đã xâm lược đến đảo thủ đô của Ngân Xà Tộc, cuộc khủng hoảng diệt tộc ập đến.

Ngày hôm đó, vô số nước biển ập đến từ mọi phía, nhấn chìm phần lớn lãnh thổ của Ngân Xà Tộc, nhiều dấu tích văn minh của Ngân Xà Tộc đã chìm xuống đáy biển.

Ngày tận thế của trận đại hồng thủy đã đến.

Bức bích họa mô tả ngày hôm đó, hy vọng cuối cùng của Ngân Xà Tộc, quân đoàn chiến tranh xuất trận.

Hết chương 1663.

Chương 1664. Tàn Tích Kim Loại

Vô số Cỗ máy chiến tranh, rối gỗ ra trận chống lại kẻ thù bên ngoài.

Mặc dù hình ảnh trên bức bích họa rất trừu tượng nhưng Phong Kỳ vẫn có thể nhận ra mức độ thảm khốc của trận chiến này.

Vô số xác máy rơi từ trên trời xuống, bầu trời đỏ rực như lửa cháy.

Cuối trận chiến này, Ngân Xà Tộc đã sử dụng toàn bộ nền tảng của chủng tộc để chế tạo Cỗ máy chiến tranh gần như toàn bộ đều bị tổn thất nhưng Ngân Xà Tộc cũng đã giành được chiến thắng cuối cùng theo cách này.

Chỉ là trận chiến này Ngân Xà Tộc đã phải trả giá bằng một cái giá thảm khốc không thể cứu vãn.

Đế quốc Ngân Xà vốn đã ở bên bờ vực tan rã, không thể duy trì hoạt động được nữa, vì vậy đã sụp đổ.

Lãnh thổ của Thần rắn vẫn còn nhưng đã bị chia cắt thành các thế lực khác nhau.

Mặc dù kinh đô trước đây vẫn còn nhưng không còn quyền kiểm soát tuyệt đối đối với các thế lực của Ngân Xà Tộc.

Ngân Xà Tộc vì vậy đã chia thành nhiều thế lực chủng tộc.

Sau đó, mỗi chủng tộc theo thời gian đã có những đặc điểm văn minh khác nhau.

Một số chủng tộc vẫn đi theo con đường tu luyện để phát triển, đặc điểm cơ thể của chúng theo các công pháp tu luyện khác nhau, bắt đầu có những đặc điểm khác biệt so với Ngân Xà Tộc trước đây.Những mô tả trên bức bích họa khiến Phong Kỳ đột nhiên nhớ đến một câu nói của Lão Mê khi giới thiệu về chủng tộc Lĩnh Vực.

Hắn nói rằng, thực ra có rất nhiều chủng tộc tưởng chừng như không liên quan gì đến nhau nhưng có thể có nguồn gốc chủng tộc giống nhau.

Ví dụ như sau khi một chủng tộc sụp đổ, những tộc nhân còn lại sẽ tản mác đi khắp nơi, đến những môi trường khác nhau, sau đó tu luyện những pháp môn trưởng thành khác nhau, điều này sẽ khiến chủng tộc thay đổi đặc điểm ngoại hình trong quá trình trưởng thành.

Đặc biệt là sự khác biệt trong công pháp tu luyện.

Bản chất của tu luyện là nuôi dưỡng cơ thể, để hình thái sự sống của bản thân được tiến hóa.

Kéo dài độ dài này đến mười vạn năm, thậm chí là hàng triệu năm.

Hai công pháp tu luyện khác nhau chắc chắn sẽ tạo ra hai chủng tộc trông hoàn toàn khác nhau.

Cuối cùng, hai chủng tộc này không còn liên hệ, cũng không còn giao thoa sinh sôi, vì vậy việc đi đến con đường khác nhau là xu hướng tất yếu.

Công pháp tu luyện, môi trường sống, văn hóa chủng tộc… đều là một trong những yếu tố khiến một chủng tộc thay đổi.

Ngân Xà Tộc trên bức bích họa đang trải qua sự phân liệt và thay đổi chủng tộc.

Trong thời gian này, có thế lực di cư vì ngoại địch xâm lược, cũng có thế lực sụp đổ vì mâu thuẫn nội bộ.

Đế quốc Ngân Xà hùng mạnh đã hoàn toàn trở thành quá khứ.

Ngân Xà Tộc đi theo hệ thống trưởng thành khác nhau đã có tên chủng tộc khác nhau trong quá trình phân liệt và thay đổi.

Ngân Tinh Tộc, Ngân Xà Tộc, Ngân Đằng Tộc… Ngân Nguyệt Tộc.

Khi nhìn thấy họa tiết trăng bạc quen thuộc, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Bên dưới họa tiết này còn có một phần giới thiệu ngắn gọn về Ngân Nguyệt Tộc.

Ngân Nguyệt Tộc được mô tả trong bức bích họa là vinh quang cuối cùng của Đế quốc Ngân Xà, là thế lực kế thừa chính thống của trường phái Cỗ máy chiến tranh.

Chúng nắm giữ các phương án chế tạo rối chiến tranh, máy móc công trình chiến tranh, đồng thời cũng là thế lực cuối cùng rời khỏi Đế quốc Ngân Xà.

Cuối bức bích họa, những thành viên còn lại của đoàn tế tự vẫn đang kiên trì bảo vệ kinh đô đổ nát, họ dùng linh văn khắc họa bích họa, dùng cách này để tưởng nhớ đến sự huy hoàng đã qua.

Mọi thứ bắt đầu từ đoàn tế tự, cuối cùng cũng do đoàn tế tự viết nên chương cuối của Đế quốc Ngân Xà.

Ở cuối bức tranh, các tế tự vây quanh một Cỗ máy chiến tranh bán thành phẩm khổng lồ, họ đứng trên hòn đảo bị biển nhấn chìm, nhìn về phía trăng bạc và cầu nguyện lần cuối.

Ánh mắt của các tế tự tràn đầy hy vọng nhưng cũng đầy tiếc nuối.

Bức bích họa cuối cùng này tràn đầy sự rung động về thị giác, khiến Phong Kỳ có cảm giác như một nhóm người già sắp chết, cô đơn đứng dưới bầu trời đầy sao.

Mặc dù đã không thể đi được nữa nhưng vẫn chúc phúc cho những đứa con lưu lạc ly tán, mang theo truyền thừa của Đế quốc Ngân Xà trước đây, hướng tới tương lai tươi đẹp.

…

Ngón tay lướt qua những tảng đá thô ráp trên bức bích họa, lịch sử của Ngân Xà Tộc như hiện ra trước mắt.

Hơi thở của thời gian dày đặc phác diện nhi lai.

Các tế tự của Ngân Xà Tộc đã dùng hình thức bích họa để lưu giữ lại dấu vết tồn tại của chủng tộc.

Thông qua những bức bích họa này, Phong Kỳ đã thấy một chủng tộc từ trong ti tiện vươn lên, trải qua những năm tháng thăng trầm, trong thời gian đó đã nhiều lần phải đối mặt với sự sụp đổ nhưng đều kiên cường vượt qua, tiến tới tương lai huy hoàng hơn.

Nhưng trải qua bao thăng trầm, Ngân Xà Tộc cuối cùng vẫn tẩu hướng diệt vong.

Vương triều không trường tồn, không ai thoát khỏi sự bào mòn của thời gian.Lúc này, Phong Kỳ hiểu sâu sắc hơn về câu nói này.

Hết chương 1664.

Chương 1665. Trận Pháp Cổ Xưa

Như Mê Vụ Chi Chủ đã nói, bất kỳ thế lực chủng tộc nào có vẻ yếu đuối, có lẽ tổ tiên của họ đã từng có lịch sử huy hoàng mà chúng ta không thể tưởng tượng được… chỉ là thời gian trôi qua, có lẽ những người thừa kế của những cường tộc từng ở đỉnh cao này đã sớm quên mất lịch sử đó.

Lịch sử của thế giới Lĩnh Vực giống như một cuốn sử sách luân hồi.

Trong cuộc cạnh tranh không ngừng nghỉ, có chủng tộc trỗi dậy mạnh mẽ, cũng có chủng tộc tẩu hướng diệt vong, chia rẽ.

Thậm chí có thế lực chủng tộc sau khi sụp đổ, giải tán thì hậu duệ lưu lạc của họ lại xây dựng lại một vương triều mới vào một thời điểm nào đó trong tương lai.

Không có cường tộc vĩnh cửu, cũng không có sự ti tiện mãi mãi.

Giống như Linh Năng tộc.

Không ai có thể ngờ rằng một thế lực nô lệ ti tiện như vậy lại có thể trỗi dậy trong thế giới loài người, thậm chí còn xây dựng nên một vương triều vô thượng sau 1500 năm nữa, trở thành một trong tám đại vương tộc trong tương lai.

Ngân Xà Tộc đã qua đời cũng không thoát khỏi vòng luân hồi.

Đế quốc Ngân Xà sụp đổ nhưng cũng sinh ra vô số thế lực chủng tộc nhánh.

Trong số đó có Ngân Nguyệt Tộc mà hắn biết, đã gia nhập vào con đường chinh phạt và trưởng thành mới theo một hình thức khác.

Bài ca của thời gian vẫn không ngừng vang lên, dù thời đại có biến đổi như thế nào thì cuộc cạnh tranh tàn khốc vẫn luôn là chủ đề chính của thế giới Lĩnh Vực.

Nội dung trên bức bích họa đã khiến Phong Kỳ vô cùng chấn động.

Mặc dù chỉ là những nét vẽ đơn giản nhưng lại khắc họa nên thiên anh hùng ca về sự trưởng thành và suy yếu của Ngân Xà Tộc.

Giống như đang lật giở một cuốn sách cổ, hơi thở lịch sử dày đặc ập đến, hắn đứng trên góc nhìn của Thượng đế chứng kiến sự hưng thịnh và suy tàn của Đế quốc Ngân Xà.

Cuối bức tranh là tiếng thở dài của những người bảo vệ Đế quốc Ngân Xà.

Xem xong nội dung bức bích họa, Phong Kỳ im lặng hồi lâu, sau đó tầm mắt hướng xuống những bậc thang uốn lượn.

Hắn rất tò mò về những gì ở cuối những bậc thang hướng xuống.

Đế quốc Ngân Xà trước đây huy hoàng đến mức nào, hắn có thể tìm thấy câu trả lời trong bức bích họa.

Vào thời điểm đó, Đế quốc Ngân Xà sở hữu lãnh thổ rộng lớn vô biên, hệ thống trưởng thành của tộc phát triển rực rỡ, đã có điều kiện tiên quyết để thăng cấp thành cường tộc.

Sau khi đế quốc sụp đổ, nơi này có lẽ vẫn còn sót lại của cải.

Sau khi cảm thán, hắn tiếp tục đi xuống theo cầu thang.

Phía sau Phong Kỳ, Tiểu U và những người khác cũng xem nội dung bức bích họa, biểu cảm của họ rất khác nhau.

Rõ ràng là Tiểu U không hiểu nội dung mô tả trên bức bích họa là gì, chỉ xem như truyện tranh, biểu cảm luôn ngây thơ và ngây ngốc.

Tình hình của Phá Giáp cũng không khá hơn là bao.

Phá Giáp rời khỏi mỏ mặc dù trưởng thành rất nhanh nhưng kiến thức vẫn còn quá ít.

Đối với sự hưng suy của một chủng tộc, hắn không có cảm giác gì, chỉ coi đó là một câu chuyện.

So với họ, Lôi Đình thì khác.

Là một cựu tộc vương, quá trình hưng suy của Ngân Xà Tộc đã khiến hắn có cảm giác nhập vai rất lớn, biểu cảm khi xem bức bích họa của hắn luôn thay đổi.

Khi nhìn thấy Đế quốc Ngân Xà sụp đổ, Lôi Đình có lẽ đã nghĩ đến hoàn cảnh của Lôi Đình tộc, không khỏi thở dài.

Đi qua những bậc thang khắc họa bức bích họa, con đường bậc thang uốn lượn xuống dưới vẫn còn rất dài.

Trên bức tường bên cạnh cầu thang được khảm những viên đá quý phát ra ánh sáng dịu nhẹ.Có lẽ vì thời gian đã quá lâu, những viên đá quý dùng để chiếu sáng đã tối đi, ánh sáng phát ra cũng rất yếu, chỉ có thể miễn cưỡng nhìn rõ cầu thang.

Càng đi xuống, ánh sáng bên dưới càng tối, nhiều viên đá quý chiếu sáng đã vỡ, không thể phát ra ánh sáng nữa.

“Tiểu U, chiếu sáng!” Lúc này Phong Kỳ hô lên.

“Có!” Tiểu U lập tức chào, sau đó đưa tay chỉ về phía không khí trước mặt.

Chỉ thấy chiếc vòng không gian đeo trên cổ tay Tiểu U lóe sáng, ánh sáng kéo căng không gian, xé ra một lỗ hổng màu đen.

Tiểu U đưa tay phải vào lỗ đen không gian, má áp vào lỗ đen lục lọi một hồi, sau đó trong tay xuất hiện một chiếc gậy gỗ nhỏ.

"Tí tách tí tách!"

Đầu gậy bắn ra những tia sáng chói mắt.

Tiểu U giơ gậy lên cao, làm đèn pin chiếu sáng con đường phía dưới.

Đạo cụ chiếu sáng này là khi họ vào một Lĩnh Vực trường tối không có ánh sáng, Tiểu U đã đặc biệt chế tạo, sau này thỉnh thoảng cũng dùng làm đạo cụ chiếu sáng cho cả đội.

Lúc này vừa hay dùng được.

Dừng lại một lát, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác tiếp tục đi sâu vào di tích Ngân Xà.

Cầu thang đi xuống đã bị ăn mòn nghiêm trọng, thỉnh thoảng có những khu vực sụp đổ do bậc thang bị gãy, cần phải vượt qua mới có thể tiếp tục tiến lên.

Nửa giờ sau, Phong Kỳ đến được tầng ngầm của di tích Ngân Xà.

Hết chương 1665.

Chương 1666. Cuộc Chiến

Hiện ra trước mắt là một quảng trường ngầm rộng lớn, tường quảng trường không biết được làm bằng vật liệu gì, trong suốt như thủy tinh, ánh đèn chiếu vào có thể nhìn thấy thế giới đại dương bên ngoài tường.

Trong làn nước biển sâu thẳm, có rất nhiều quái thú biển khổng lồ phát sáng đang bơi lội, còn có thể nhìn thấy những tàn tích văn minh đã phủ đầy rong biển.

Cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ nhớ đến "Trận chiến cuối cùng" trên bức bích họa.

Đây từng là vương đô của vua Ngân Xà Đế Quốc.

Nhưng trong trận chiến cuối cùng, ngoại trừ khu vực trung tâm của vương đô, toàn bộ lãnh thổ của Ngân Xà Đế Quốc đều bị nước biển vô tận nhấn chìm.

Những tàn tích cổ xưa bên ngoài bức tường là minh chứng cho trận chiến cuối cùng thảm khốc được mô tả trên bức bích họa.

Tiểu U đưa cho Phong Kỳ một cây gậy phát sáng, Phong Kỳ cầm lấy và di chuyển ánh sáng để quét qua quảng trường.

Hắn phát hiện ra rằng có rất nhiều mảnh vỡ kim loại bị vứt bỏ ở đây.

Khác với những mảnh vỡ kim loại trên mặt đất, những mảnh vỡ kim loại ở đây dù đã trải qua thời gian dài nhưng dưới ánh sáng vẫn tỏa ra ánh kim loại lạnh lẽo, có thể thấy chất liệu chế tạo rất vô cùng.

Cuối cùng, tầm mắt của Phong Kỳ tập trung vào một Cỗ máy chiến tranh cỡ lớn ở trung tâm quảng trường.

Cỗ máy chiến tranh này đã xuất hiện nhiều lần trên bức bích họa.

Trong mô tả của bức bích họa, Cỗ máy chiến tranh này là bước ngoặt của Ngân Xà Đế Quốc từ hệ thống tu luyện sang hệ thống kỹ thuật công nghệ, cũng là vũ khí tối thượng mà Ngân Xà Đế Quốc đặt nhiều kỳ vọng.

Vào thời điểm đó, bước chân bành trướng của Ngân Xà Đế Quốc đã dừng lại, nhược điểm của việc lấy chiến tranh nuôi chiến tranh đã bộc lộ.

Một lượng lớn tài nguyên đầu tư vào tiền tuyến không thể thu hồi được, khiến sự phát triển của Ngân Xà Đế Quốc rơi vào bế tắc.

Đối mặt với những cường tộc có tiềm lực huyết mạch hoàn toàn áp chế mình, Ngân Xà Đế Quốc dù là hệ thống tu luyện hay tốc độ trưởng thành đều không thể sánh bằng, chỉ có thể lựa chọn con đường khác.Ngành kỹ thuật công nghệ chiến tranh ra đời vào thời điểm đó, được đế quốc ưu tiên nguồn lực, phát triển nhanh chóng.

Đây gần như là con đường mà nhiều chủng tộc sẽ đi.

Đối mặt với kẻ thù có huyết mạch mạnh hơn nhiều, những kẻ yếu thế chỉ có thể tìm cách khác để vượt qua.

Trong thời gian này, ngoài việc chế tạo một lượng lớn máy móc chiến tranh, phe kỹ thuật công nghệ chiến tranh của Ngân Xà còn đưa ra một thiết kế điên rồ.

Họ quyết định chế tạo một vũ khí tối thượng.

Ý tưởng ban đầu khi chế tạo vũ khí tối thượng này có phần giống với Tiểu Hắc, có khả năng tự phục hồi cực mạnh.

Để chế tạo vũ khí tối thượng này, Ngân Xà Tộc đã tiêu tốn một lượng lớn Linh khoáng Thiên Nguyên.

Đây là một loại Linh khoáng đặc biệt có trí nhớ kim loại, còn có tác dụng hấp thụ lực bên ngoài một cách kỳ diệu.

Lực hấp thụ bên ngoài sẽ được chuyển hóa thành động lực vận hành cốt lõi bên trong vũ khí tối thượng.

Nhưng cho đến khi Ngân Xà Đế Quốc sụp đổ, vũ khí tối thượng này vẫn chưa được hoàn thiện, chỉ là một sản phẩm bán thành phẩm.

Bởi vì vũ khí tối thượng được thiết kế quá phức tạp.

Cần phải có các chức năng như tái cấu trúc, hấp thụ và chuyển đổi năng lượng, chuyển đổi chế độ chiến đấu, v.v.

Ngoài ra, bên trong vũ khí tối thượng còn cần khắc 2988 trận pháp nén, là siêu công trình tích hợp tất cả các chức năng.

Vào thời điểm đó, Ngân Xà Tộc bị dồn vào đường cùng muốn lật ngược tình thế bằng vũ khí tối thượng này nhưng sự phát triển của công nghệ chưa đợi đến khi vũ khí tối thượng ra đời thì đã đến hồi kết.

Trong trận chiến cuối cùng, vũ khí tối thượng còn dang dở này đã xuất hiện trong thời gian ngắn.

Trong bức bích họa, vũ khí tối thượng thể hiện sức sát thương khủng khiếp, mỗi lần chịu sát thương lớn sẽ phun ra đường chết hủy diệt, gây ra đòn tấn công hủy diệt diện rộng cho quân địch.

Ngân Xà Tộc có thể đánh lui kẻ địch xâm lược, vũ khí tối thượng này đã đóng một vai trò chắc chắn.

Đây cũng là máy móc chiến tranh duy nhất của Ngân Xà Tộc không bị phá hủy trong trận chiến cuối cùng.

Lần cuối cùng vũ khí tối thượng xuất hiện trên bức bích họa là ở phần cuối của bức bích họa.

Đoàn tế tự vây quanh Cỗ máy chiến tranh này, ngước nhìn bầu trời đầy sao và trăng sáng, cầu nguyện lần cuối cho những hậu duệ Ngân Xà đã ly tán.

Với sự coi trọng của Ngân Xà Tộc đối với vũ khí tối thượng này, có thể thấy được giá trị của nó.

Đến trước vũ khí tối thượng, Phong Kỳ đưa tay lau bụi, kim loại đen trên bề mặt máy móc phản chiếu ánh sáng mờ ảo.

Cảm nhận được xúc giác lạnh lẽo của kim loại, trái tim Phong Kỳ đập thình thịch.

Nếu vũ khí tối thượng này có thể bị con người kiểm soát thì tương đương với việc có được một cường giả siêu cấp trấn giữ.

Sức chiến đấu của vũ khí tối thượng như thế nào, bức bích họa đã mô tả rất rõ ràng.

Hết chương 1666.

Chương 1667. Hòn Đảo Bí Ẩn

Mặc dù chỉ là sản phẩm bán thành phẩm nhưng uy lực kinh người, khi đối mặt với đại quân của cường tộc cũng từng có màn thể hiện vô cùng xuất sắc.

Cảm thấy rung động nhưng trước mặt hắn lại có một vấn đề chết người.

Hắn phải điều khiển vũ khí tối thượng này như thế nào.

Mô tả trên bức bích họa chỉ có quá trình chế tạo vũ khí tối thượng và hình ảnh chiến đấu đơn giản nhưng không có bất kỳ mô tả nào về cách điều khiển vũ khí chiến tranh.

Phát hiện ra bảo vật quan trọng như vậy, hắn làm sao cam lòng rời đi như vậy.

Thời gian tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu tìm hiểu vũ khí tối thượng này, cố gắng tìm cách mở nó ra.Vũ khí tối thượng cao tới năm mét, tạo hình không hoàn chỉnh, hình dạng giống như phần thân trên của con người.

Có đầu, hai cánh tay và thân mình nhưng không có phần thân dưới từ thắt lưng trở xuống.

Đi một vòng quanh vũ khí tối thượng, Phong Kỳ phát hiện ra một khu vực lõm vào khoảng một tấc ở mặt sau của vũ khí tối thượng.

Thử truyền năng lượng máu thịt vào khu vực này nhưng vũ khí tối thượng không có bất kỳ phản ứng nào.

Đi thêm vài vòng quanh vũ khí tối thượng, Phong Kỳ vẫn không tìm ra đáp án, hắn không nhịn được giơ Ma đao lên, chém một nhát vào vũ khí tối thượng.

Khi Ma đao chém vào bề mặt vũ khí tối thượng, không phát ra bất kỳ âm thanh nào, giống như chém vào miếng bọt biển thấm nước.

Chỉ thấy vết trắng do Ma đao chém vào nhanh chóng biến mất.

Đúng như bức bích họa đã nói, vũ khí tối thượng có chức năng hấp thụ động năng và tự phục hồi đặc biệt.

Chỉ dựa vào thực lực hiện tại của hắn, căn bản không thể gây ra bất kỳ tổn thương thực chất nào cho vũ khí tối thượng này.

Trong lòng bất lực nhưng Phong Kỳ vẫn không từ bỏ.

Ngay khi hắn chuẩn bị tiếp tục tìm cách mở vũ khí tối thượng, Tiểu U đang lơ lửng bên cạnh đột nhiên lên tiếng:

“Đại ca, để Tiểu U thử xem.”

Quay đầu nhìn Tiểu U với vẻ mặt nghiêm túc, Phong Kỳ ngẩn người trong chốc lát rồi gật đầu nói:

“Em thử xem.”

Tiểu U lúc này bay đến trước vũ khí tối thượng, vung tay, mười ngón tay vươn ra những sợi tơ năng lượng, những sợi tơ phân chia lan rộng trong không trung, nhanh chóng bao bọc lấy vũ khí tối thượng.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ lập tức có sự mong đợi.

Khả năng thiên phú của Tiểu U khá đặc biệt, cô ấy bẩm sinh có khả năng dệt năng lượng, biết đâu có thể phá giải được

vũ khí tối thượng, giành được quyền điều khiển.

Tiểu U vung tay, những sợi tơ năng lượng theo động tác của cô ấy bay múa, quấn chặt lấy vũ khí tối thượng.

Một lúc lâu sau, Tiểu U nhắm chặt mắt, trán lấm tấm mồ hôi.

Phong Kỳ đứng bên cạnh, cảm thấy an ủi trước nỗ lực của Tiểu U.

“Lần đầu tiên nhìn thấy Tiểu U nghiêm túc như vậy, có chút kỳ lạ.” Thái Hành vẫn luôn im lặng trong nhóm lúc này nhỏ giọng nói.

“Chó ngốc, có nhiều chuyện ngươi chưa từng thấy, ngươi có thể tưởng tượng được rằng trước khi gia nhập nhóm này, ta là tộc trưởng, dưới trướng có hàng triệu quân tinh nhuệ không.”

Nghe vậy, Thái Hành tỏ vẻ bất lực nhưng vẫn ngoan ngoãn gật đầu tỏ vẻ tôn trọng.

Trong lúc chờ đợi, Tiểu U đột nhiên lộ vẻ vui mừng.

Vung tay, những sợi tơ năng lượng tụ lại về phía sau vũ khí tối thượng, đâm vào rãnh lõm sâu một tấc.

Ngay lập tức, vũ khí tối thượng đã im lặng trong nhiều năm bỗng lóe lên ánh sáng đỏ, thân kim loại đột nhiên run lên, bụi bay mù mịt.

Ngay khi Phong Kỳ cho rằng Tiểu U đã thành công, hắn lại nhìn thấy một màn sáng chiếu ra từ phía sau vũ khí tối thượng.

Màn sáng dần ngưng tụ trong không trung, hấp thụ linh khí tự do trong không khí, cuối cùng biến thành một bàn cờ.

Nhìn thấy bàn cờ này, Phong Kỳ không hiểu sao lại thấy quen thuộc.

Sau một hồi suy nghĩ, hắn đột nhiên nhớ ra mình đã từng nhìn thấy bàn cờ này ở đâu.

Chẳng phải đây chính là "Linh cờ" mà Ngân Linh đã dạy Lâm Nhiễm sao.

Lúc này, trên bàn Linh cờ đột nhiên xuất hiện một quân cờ màu đen lục, khi quân cờ rơi xuống, màu xanh lá cây trên bàn cờ lan rộng, tụ lại thành một khu rừng.

"Đại ca, em không được rồi." Tiểu U lúc này buồn bã kêu lên."Có thể phá giải được bước xác thực đầu tiên, đã rất lợi hại rồi." Phong Kỳ không tiếc lời khen ngợi.

Nói rồi, hắn hướng tầm mắt về bàn Linh cờ.

Không cần nghĩ cũng biết, muốn tiếp tục khởi động vũ khí tối thượng, rõ ràng cần phải tiến hành đối dịch.

Có lẽ đây là hạn chế mà các tế tự của Ngân Xà Tộc đã đặt ra.

Chúng hy vọng vũ khí tối thượng này cuối cùng sẽ được thế lực kế thừa của Đế quốc Ngân Xà có được.

Mà Linh cờ chính là một trong những truyền thừa của Đế quốc Ngân Xà.

Lúc trước hắn nghe Lâm Nhiễm nói, Linh cờ là do tiên tổ của Ngân Nguyệt Tộc nghiên cứu phát triển.

Bây giờ xem ra sự thật rõ ràng không phải như vậy, có lẽ vị tiên tổ của Ngân Nguyệt Tộc kia chỉ tham khảo tài liệu lịch sử, mới chế tạo lại được cách sử dụng Linh cờ.

Hết chương 1667.

Chương 1668. Bàn Thờ Cúng Tế

Phong Kỳ cũng đã nghe Lâm Nhiễm nói chi tiết về quy tắc của Linh cờ.

Đây là một loại chiến tranh nguyên tố, kết hợp các nguyên tố tự nhiên, đối đầu bằng cách sắp xếp nguyên tố.

Trong đó liên quan đến các yếu tố như nguyên tố tương dung, tương khắc, binh pháp, kết hợp sắp xếp, v.v., thế cờ trong quá trình đối đầu biến hóa khôn lường, nhìn lại lịch sử của Ngân Nguyệt Tộc, cũng chưa từng xuất hiện thế cờ nào hoàn toàn giống nhau.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ quyết định thử phá giải.

Tay phải nắm chặt Ma đao, hắn lợi dụng Ma đao hấp thụ nguyên tố hỏa, ngưng tụ thành một quân cờ lửa khắc chế nguyên tố mộc, đặt lên bàn Linh cờ.

Lập tức ngọn lửa bùng cháy dữ dội, thiêu rụi một diện tích lớn màu xanh lá cây trên bàn cờ.

Chưa kịp để hắn phản ứng, trên bàn Linh cờ cũng ngưng tụ ra một quân cờ lửa, đặt vào vị trí trung tâm của bàn cờ.

Thời gian tiếp theo, Phong Kỳ tiếp tục phá giải.

Người cầm cờ trong quá trình đối đầu giống như thống soái của quân đội, sắp xếp binh lính, binh chủng khắc chế, đều là những vấn đề hắn cần cân nhắc.

Một bước sai, có thể dẫn đến toàn bàn giai thua.

Trong đó còn liên quan đến dụ địch, bẫy rập, v.v., những cuộc đấu trí về mặt tâm lý.

Quá trình khiêu chiến thực sự khiến Phong Kỳ bất lực, bởi vì bất kể hắn ra đòn như thế nào, đều sẽ bị thế cờ được thiết lập sẵn bên trong vũ khí tối thượng đánh bại.

Thời gian trôi qua.

Khi ván Linh cờ thứ 18 kết thúc, Lôi Đình vẫn luôn đứng bên cạnh xem không nhịn được vỗ đùi, hô to:

"Ta hiểu rồi, đánh trận là sở trường của ta, cút sang một bên, tiếp theo để bổn vương thử xem!"

Khi Phong Kỳ chuyển tầm mắt sang Lôi Đình đang kích động.

Lôi Đình với vẻ mặt ngạo mạn lập tức xìu xuống, nhỏ giọng nói:

"Ta nói là con chó ngốc này cản đường ta, bảo nó cút sang một bên, không nói ngươi."

Nói rồi, Lôi Đình đá một cước vào Thái Hành bên cạnh.

Thái Hành:???

…

Linh Cờ là trò chơi trí tuệ mà Ngân Nguyệt Tộc dùng để bồi dưỡng thế hệ sau.

Nhưng độ khó của ván cờ cực kỳ cao, căn bản không thể hoàn toàn thấu hiểu được, ngay cả các lão học giả của Ngân Nguyệt Tộc vẫn đang nghiên cứu quy luật của Linh Cờ.

Thậm chí còn từ đó mà sinh ra cả một học phái Linh Cờ.

Qua nội dung bức bích họa, Phong Kỳ biết được rằng, thực ra Linh Cờ đã xuất hiện từ trước Ngân Nguyệt Tộc, ở Ngân Xà Tộc.

Đối với Ngân Xà Tộc mà nói.

Khái niệm bàn cờ trong thiết lập tượng trưng cho thế giới rộng lớn, quân cờ được tạo thành từ 360 loại nguyên tố tự nhiên, tượng trưng cho 360 loại quy luật nguyên tố cấu thành nên thế giới, những đường ngang dọc đan xen trên bàn cờ ngụ ý rằng mọi thứ đều vận hành trong khuôn khổ.

Còn quy tắc của Linh Cờ chính là quy luật của thế giới.

Về bản chất, bàn Linh Cờ chính là thế giới thu nhỏ, giống như thế giới, nó có sự tương hợp giữa các nguyên tố, sự khắc chế giữa các nguyên tố, v.v… những quy luật ảnh hưởng.

Người cầm quân chính là người sử dụng quy luật, không thể đưa ra quyết định vượt ra ngoài quy luật.

Ví dụ như trong cuộc đối đầu giữa các nguyên tố, người cầm quân không thể ngưng tụ ra một quân cờ cầm súng, bắn chết quân cờ nguyên tố của đối phương.

Thuận theo quy luật thế giới, trong sự hỗn loạn, nắm bắt quy luật ngưng tụ thành trật tự chính là tư tưởng cốt lõi của Linh Cờ.

Dưới quy luật, người cầm quân lại linh hoạt.

Muốn giành chiến thắng trong cuộc đối đầu, ngoài việc phải có nhận thức mạnh mẽ về các nguyên tố, còn phải có tố chất tâm lý cực kỳ mạnh mẽ, cần phải tiến hành đấu trí đa góc độ với đối thủ.

Là người thống lĩnh quân đội nguyên tố, một bước sai lầm có thể khiến toàn quân tan vỡ.

Vì vậy, Linh Cờ cũng có thể đóng một vai trò chắc chắn trong việc bồi dưỡng nhân tài quân sự.

Phổ biến Linh Cờ trong nội bộ nhân tộc là một việc mà Phong Kỳ vẫn luôn muốn làm.

Hắn cảm thấy Linh Cờ cũng phù hợp với loài người, có thể bồi dưỡng nhận thức của thế hệ trẻ loài người về các nguyên tố, càng có thể bồi dưỡng quan điểm toàn cục của họ.

Nhưng có một vấn đề vẫn không thể giải quyết được, khiến việc phổ biến Linh Cờ bị hạn chế.

Bản chất của cách chơi Linh Cờ là có ngưỡng.

Nắm bắt nguyên tố ngưng tụ thành quân cờ, đối với các thành viên của Ngân Nguyệt Tộc mà nói thì đây là chuyện rất dễ dàng nhưng phần lớn loài người đều không có khả năng làm được.

Ngay cả những học sinh ưu tú đã bước vào học viện trăm trường hàng đầu, khả năng khống chế nguyên tố của họ vẫn không mạnh.

Loài người trong việc nắm giữ và nhận thức nguyên tố vẫn chưa đạt đến bước này.

Chỉ có những học viên mới của ngành nghiên cứu thuật pháp mới đủ tư cách đối đầu với Linh Cờ.

Phong Kỳ đã từng nghĩ đến việc chế tạo bàn cờ mô phỏng để giải quyết vấn đề này.

Nhưng bàn Linh Cờ là thuận theo quy luật trời đất mà phác họa, bàn cờ mô phỏng căn bản không thể sao chép hoàn hảo được.

Hết chương 1668.

Chương 1669. Huyết Mạch

Bàn Linh Cờ còn chịu ảnh hưởng của khu vực đặt.

Ví dụ như vị trí phác họa bàn Linh Cờ ở ven biển, trong cuộc đối đầu, quân cờ nguyên tố nước sẽ nhận được một mức độ tăng cường cường độ chắc chắn.

Vì vậy, môi trường cũng là một trong những yếu tố cần cân nhắc trong cuộc đối đầu của Linh Cờ.

Việc sử dụng bàn cờ mô phỏng ngược lại sẽ khiến nhận thức của học viên về các nguyên tố trở nên mơ hồ không rõ ràng.

Giả lập và thực tế tồn tại sự khác biệt rõ ràng về nhận thức nguyên tố.

Vì vậy, Phong Kỳ đang chờ đợi Mộ Trảo trên tuyến đó đã chọn tiếp tục phát triển kiến thức về Lĩnh Vực nguyên tố, cố gắng tạo ra một phiên bản học thuyết nhận thức nguyên tố phổ biến và không phức tạp.

Đây cũng là một trong những nhiệm vụ chính mà hắn giao cho học viện Bình Minh lúc đó.Học viện Bình Minh cũng không làm hắn thất vọng, đã biên soạn thành công ba cuốn sách phổ cập khoa học về nhận thức và khống chế nguyên tố.

Bắt đầu từ mốc thời gian này, sách giáo khoa phiên bản mới về nhận thức nguyên tố đã bắt đầu được phổ biến trước ở Tinh Thành.

Việc phổ biến Linh Cờ cũng sẽ được triển khai trên tuyến hy sinh này.

Vừa suy nghĩ tâm sự, tầm mắt của Phong Kỳ vừa hướng về Lôi Đình đang đứng trước cỗ máy tối thượng, đang cầm quân cờ.

Sau khi xem hắn đối đầu hơn mười ván, rõ ràng Lôi Đình đã nắm được quy tắc của Linh Cờ.

Ngứa ngáy trong lòng, hắn chủ động xin tham gia đối đầu Linh Cờ.

Có lẽ Lôi Đình có thiên phú và kinh nghiệm cực kỳ mạnh mẽ trong việc hành quân đánh trận.

Nhưng về việc khống chế nguyên tố thì lại không như ý.

Trận đối đầu Linh Cờ đầu tiên, Lôi Đình ngưng tụ toàn bộ quân cờ nguyên tố sấm sét, dùng cách thức mà hắn thành thạo nhất để thành lập một đội quân nguyên tố sấm sét, xếp binh bố trận thành ba đường tấn công và đối đầu với đường cờ trong cỗ máy tối thượng.

Nhưng quân cờ hoàn toàn giống nhau rất dễ bị khắc chế, hiệp đầu tiên Lôi Đình chỉ kiên trì được hơn mười phút đã bắt đầu toàn diện tan rã, cuối cùng ánh sáng sấm sét trên bàn cờ tiêu tan, Lôi Đình kết thúc bằng một trận thảm bại.

Không phục thua, Lôi Đình nhanh chóng bắt đầu ván thứ hai.

Ván này Lôi Đình không còn kiên trì ngưng tụ quân cờ nguyên tố sấm sét nữa, bắt đầu thuận theo nguyên lý khắc chế nguyên tố để tham gia đối đầu.

Nhưng kết cục vẫn là không kiên trì được bao lâu đã thất bại.

Trong những lần thất bại liên tục, sự trưởng thành của Lôi Đình cũng rất rõ ràng.

Đối đầu với Lôi Đình không phải là AI, mà là tế tự của Ngân Xà Tộc đã thiết lập nên thế cờ.

Muốn giành chiến thắng, chắc chắn phải chiến thắng trí tuệ của tế tự Ngân Xà Tộc.

Nhưng so với tế tự Ngân Xà Tộc, Lôi Đình có một ưu thế rõ ràng, hắn có thể vô hạn trọng sinh.

Điều này dẫn đến việc chỉ cần Lôi Đình có thể tìm ra điểm sai lầm của nước cờ trước đó, hắn có thể giống như Quay Ngược Thời Gian của Phong Kỳ, không ngừng tiến tới chiến thắng.

Phát hiện Lôi Đình đang không ngừng diễn lại thế cờ, Phong Kỳ đứng bên cạnh xem lập tức cảm thấy chiến thắng đang ở trong tầm mắt.

Nhưng lý tưởng thì đẹp đẽ, hiện thực lại tàn khốc.

Rất nhanh Phong Kỳ đã phát hiện ra rằng, chiến lược của Lôi Đình không có hiệu quả.

Quá trình hoàn toàn giống nhau trước đó, đến thời điểm then chốt, nước cờ của cỗ máy tối thượng lại xảy ra biến hóa.

Điều này dẫn đến chiến thắng đã ở trong tầm tay lại một lần nữa sụp đổ.

Nhìn quân cờ của Lôi Đình trên bàn cờ bị nuốt chửng diện rộng, trong lòng Phong Kỳ bất lực.

Nếu lúc này Lâm Nhiễm ở đây, có lẽ thực sự có thể phá vỡ thế cờ.

Lâm Nhiễm tiếp xúc với Linh Cờ chỉ trong vài tháng ngắn ngủi, trình độ Linh Cờ đã vượt qua Ngân Linh đã dạy hắn quy tắc Linh Cờ.

Nhưng bây giờ muốn liên lạc với Lâm Nhiễm là hoàn toàn không thể.

Đã không nói đến việc hắn không mang theo thiết bị liên lạc, ngay cả khi có cũng không thể làm được.

Khu vực hắn đang ở có rất nhiều Lĩnh Vực trường, tín hiệu muốn truyền đến Tinh Thành phải đi qua không biết bao nhiêu Lĩnh Vực trường, các thiết bị liên lạc hiện tại đều không thể làm được điều này.

Hắn chỉ có thể hy vọng Lôi Đình có thể nhanh chóng trưởng thành trong thất bại và hoàn thành việc phá vỡ thế cờ.

Cuộc đối đầu của Lôi Đình vẫn đang tiếp tục.

Quá trình này thực sự rất dài.

Khoảng hai mươi phút, Lôi Đình sẽ khởi động lại thế cờ.

Phong Kỳ toàn tâm toàn ý quan sát ở bên cạnh, thông qua cuộc đối đầu của Lôi Đình để học tập kinh nghiệm về việc xếp binh bố trận.Trên vai hắn, Tiểu U đã nghiêng đầu ngủ gật.

Thái Hành nằm dưới chân hắn, hoàn toàn không hứng thú với Linh Cờ.

Chỉ có Phá Giáp là cũng học theo cách đối đầu Linh Cờ, từ biểu cảm và ánh mắt của hắn có thể thấy, hắn cũng rất hứng thú với Linh Cờ.

Thời gian trôi qua.

Tiểu U đói bụng tỉnh dậy khỏi giấc ngủ, ngáp dài và bắt đầu kêu “Đói.”

Hết chương 1669.

Chương 1670. Nhân Cách Chủ

Không còn cách nào khác, Phong Kỳ chỉ có thể dựng lửa tại chỗ, sau đó lấy nguyên liệu từ không gian tùy thân của Tiểu U ra để chế biến thức ăn.

Ăn no uống đủ, ngẩng đầu nhìn lên, Lôi Đình vẫn toàn tâm toàn ý đối đầu Linh Cờ.

"Có muốn đổi tôi thử không?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Lôi Đình không ngoảnh đầu lại mà đáp:

"Không cần, tôi đã tìm ra kỹ thuật, sắp thắng rồi, đợi chút nữa."

Một đợi là mười ba ngày.

Ngày thứ mười ba đến di tích Ngân Xà, Phong Kỳ tỉnh dậy sau giấc ngủ.

Mở mắt ngẩng đầu nhìn lên, hắn thấy Lôi Đình thâm quầng mắt, sắc mặt tái nhợt, giống như một chiến sĩ thức trắng mấy đêm ở quán net, tay cầm cờ run rẩy, ngưng tụ nguyên tố cũng có vẻ hơi bất lực.

Tiếp tục như vậy, hắn không nghi ngờ gì nữa, Lôi Đình sẽ chết đột ngột.

Tâm lý háo thắng chết tiệt khiến Lôi Đình không muốn thừa nhận thất bại.

Lúc này Phong Kỳ đứng dậy, hắn quyết định để Lôi Đình nghỉ ngơi vài ngày, đợi hồi phục lại trạng thái rồi tiếp tục

chiến đấu.

Nếu thực sự không phá giải được thì thôi vậy.

Hắn đã ghi nhớ đại khái phương hướng của Lĩnh Vực trường này cách Tinh Thành.

Trên mốc thời gian sau này, nếu điều kiện cho phép thì sẽ đưa Lâm Nhiễm đến đây một chuyến, để Lâm Nhiễm thử xem có thể phá vỡ thế cờ không.

Đến bên Lôi Đình, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về bàn cờ.

Chỉ thấy bốn góc bàn cờ lần lượt bị lửa, biển, rừng, sấm sét bao phủ, còn quân cờ của Lôi Đình ở khu vực trung tâm bị bao vây, tình thế vô cùng nguy cấp.

Ván này gần như đã rơi vào thế bí.

Đúng như dự đoán của Phong Kỳ, khi Lôi Đình ngưng tụ quân cờ nguyên tố gỗ hạ xuống, bàn Linh Cờ phát ra Dao Động nguyên tố mãnh liệt, một quân cờ nguyên tố lửa hạ xuống, trong nháy mắt tạo thành thế lửa cháy lan, ăn mất một phần ba quân cờ của Lôi Đình.

Phản ứng dây chuyền vẫn chưa kết thúc.

Ngay khi thế trận mất kiểm soát, thế vây giết của ba góc bàn cờ còn lại được kích hoạt.

Bàn cờ không ngừng khuếch tán Dao Động linh khí, quân cờ của Lôi Đình bị nuốt chửng từng cái một.

Đối mặt với thế thua, Lôi Đình dứt khoát đưa tay đập vào bàn cờ, chưa đợi thất bại hoàn toàn đã khởi động lại thế cờ.

Giống hệt như ông lão không chịu thua trong công viên, lật bàn cờ.

Chỉ thấy trên bàn cờ được khởi động lại, nguyên tố tan rã, bàn cờ khởi động lại, những đường kẻ ngang dọc rõ ràng hiện ra.

“Nghỉ ngơi một lát đi.”

Phong Kỳ đặt tay lên vai Lôi Đình.

Đối mặt với lời khuyên, Lôi Đình ngẩng đầu lên, vẻ mặt tiều tụy nói:

“Đừng lo, tôi sắp thắng rồi, cỗ máy hỏng này chỉ có vài nước cờ, tôi đã hoàn toàn nắm rõ, ván sau sẽ giết chết nó.”

Nhìn Lôi Đình thâm quầng mắt vẫn còn nói lời hung dữ, Phong Kỳ suýt bật cười.

Lôi Đình không chỉ cứng miệng, mà hành động cũng cứng rắn không chịu được.

Thua mười mấy ngày rồi, vậy mà vẫn không chịu thua, còn muốn tiếp tục đối đầu.Phong Kỳ cảm thấy tính cách của Lôi Đình hoàn toàn liên quan đến môi trường trưởng thành của hắn.

Theo như Lôi Đình mô tả, trước khi trở thành Lôi Đình Vương, cha hắn chính là Lôi Đình Vương, hắn trở thành Lôi Đình Vương mới với tư cách là người thừa kế.

Khác với những cường giả xuất thân từ nghèo hèn.

Lôi Đình từ nhỏ đã được hưởng môi trường trưởng thành tốt nhất, gia đình cũng chú trọng bồi dưỡng lòng tự trọng và sự tự tin mà một vị vua cần có.

Trong Lôi Đình Tộc, hắn luôn nói một không hai.

Bây giờ mặc dù đã gia nhập đội do hắn thành lập nhưng tính cách này của Lôi Đình vẫn không hề bị mài mòn.

Điểm này bình thường cũng có thể hiện.

Chỉ là hắn không ngờ lòng tự trọng của Lôi Đình lại mạnh mẽ đến vậy.

Dù cơ thể run rẩy, rõ ràng đã không chịu nổi nữa nhưng vẫn nghiến răng không chịu thua.

Tính cách này đôi khi thực sự có thể giúp người ta vượt qua tuyệt vọng, đón nhận hy vọng nhưng nhiều lúc lại giống như một đứa trẻ cứng đầu, chắc chắn sẽ phải chịu thiệt.

Giống như khi đối mặt với Huyết Hồn Tộc.

Từ cuộc trò chuyện giữa Lôi Đình và các thành viên Huyết Hồn Tộc có thể thấy, Lôi Đình rõ ràng biết mình thuộc thế yếu, muốn lấy lợi ích để đổi lấy hòa bình.

Nhưng sau khi bị từ chối, hắn vẫn chủ động lựa chọn khai chiến.

Có lẽ kết cục không thể thay đổi nhưng sự lựa chọn của Lôi Đình chắc chắn đã đẩy nhanh sự diệt vong của Lôi Đình Tộc.

“Thôi, nghỉ một ngày rồi hãy đến.”

Nói xong, Phong Kỳ kéo Lôi Đình đi, còn Lôi Đình sau khi bị hắn kéo dậy, như thể bị kích hoạt công tắc ngủ, đột nhiên nhắm mắt lại.

Nhìn nhịp thở của Lôi Đình dần ổn định, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu.

Nói về tài quân sự, Lôi Đình thực sự xuất sắc nhưng về mặt tâm tính thì vẫn còn quá trẻ con.

So sánh ra, bản thân mới 17 tuổi đã trưởng thành hơn nhiều.

Lúc này, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Ta đã kiểm tra tình trạng cơ thể của Lôi Đình, tuổi thọ tự nhiên của tộc này đạt tới 1000 tuổi hoàn toàn không thành vấn đề, vì vậy 200 tuổi của hắn, nếu đổi sang góc độ của loài người các ngươi, thậm chí còn chưa đủ 20 tuổi.”

Hết chương 1670.

Chương 1671. Sức Mạnh Tiêu Cực

"Không thể so sánh như vậy, ít nhất hắn đã trải qua 200 năm trưởng thành mà?"

"Ngươi sai rồi, tâm tính thực ra không liên quan đến tuổi tác, chỉ liên quan đến môi trường…"

Sau khi thảo luận đơn giản với Ma Đao về vấn đề tuổi tác và tâm tính, ánh mắt Phong Kỳ hướng về bàn cờ.

Tiếp theo hắn định thử phá vỡ thế cờ một lần nữa.

Vung tay ngưng tụ một quân cờ nguyên tố hắc ám, hắn hạ xuống vị trí trung tâm bàn cờ, lập tức sương mù đen lan tỏa ra xung quanh.

Tốc độ hạ cờ của cỗ máy tối thượng cực nhanh, hắn vừa mới đi một nước, một quân cờ nguyên tố hỏa đã đè lên đầu quân cờ nguyên tố hắc ám…

Tương tự như tình huống của Lôi Đình, trong quá trình đối đầu, Phong Kỳ cũng liên tục trải qua thất bại.

Nhưng nhận thức về Linh Cờ cũng dần được nâng cao trong quá trình đối đầu.

Hai ngày sau, Lôi Đình tỉnh dậy sau cơn hôn mê, trước tiên là ăn một bữa thật no, sau đó khoanh tay chậm rãi đi đến bên bàn cờ.

Nhìn Phong Kỳ đang đối đầu, lúc đầu Lôi Đình còn nhịn được nhưng rất nhanh đã bắt đầu chỉ trỏ.

Mỹ đức quan cờ không nói, Lôi Đình không có.

Đối với những lời khuyên của Lôi Đình, Phong Kỳ đôi khi sẽ nghe nhưng phần lớn đều bỏ qua.Lúc này Lôi Đình trở nên vô cùng nóng nảy, không nhịn được đập mạnh đùi, đồng thời miệng lẩm bẩm chửi rủa, tiện thể đá một cước vào Thái Hành.

Ngày thứ ba, Phong Kỳ quyết định nhường chỗ cho Lôi Đình, để hắn tiếp tục chơi cờ.

Lần này Phong Kỳ cho Lôi Đình mười ngày.

Nếu không phá được thế cờ thì lập tức rời đi.

Đường hy sinh này quan trọng nhất là thử thách tu luyện Đăng Thần, cỗ máy tối thượng hoàn toàn có thể chờ đến đường hy sinh tiếp theo để tìm cách phá thế cờ.

Nghe nói chỉ có mười ngày, Lôi Đình chơi cờ tiếp theo trở nên vô cùng nghiêm túc.

Có lẽ là do nghỉ ngơi đầy đủ, trình độ chơi cờ của Lôi Đình đã tăng lên rõ rệt.

Có mấy lần hắn bày bẫy nguyên tố, suýt nữa đã đảo ngược tình thế.

Ngày thứ chín.

Khi Phong Kỳ định từ bỏ thì lại nghe thấy tiếng Lôi Đình phấn khích đập đùi.

Phong Kỳ đang cho Tiểu U ăn, lập tức tò mò quay đầu nhìn Lôi Đình và bàn cờ trước mặt hắn.

Chỉ thấy trên bàn Linh Cờ, ánh bạc sáng rực, quân cờ nguyên tố đại diện cho cỗ máy tối thượng nhanh chóng liên kết với nhau, chia làm hai đường cuốn sạch bàn cờ.

Chỉ một nước cờ này, quân cờ của Lôi Đình trên bàn cờ đã bị nuốt mất gần hai phần.

Đối mặt với thế thua, Lôi Đình không hề nản lòng, ngược lại còn cười tươi hớn hở hô to:

“Cuối cùng cũng để cho lão tử chờ được cơ hội rồi, chết đi cho ta!”

Nói xong, Lôi Đình giơ tay ngưng tụ một quân cờ nguyên tố ánh sáng, hạ xuống vị trí chính giữa bàn cờ, lập tức quân cờ của Lôi Đình trên bàn cờ hợp nhất với nhau, cuối cùng tụ lại thành một quân cờ bảy màu.

Hợp nhất thành hình, bàn cờ tỏa ra Dao Động nguyên tố mãnh liệt.

Quân cờ bảy màu với khí thế nuốt chửng cả thế giới đã quét sạch quân cờ mà cỗ máy tối thượng hạ xuống.

Thế yếu trước đó của Lôi Đình đã kiên trì đến cuối cùng, sau khi tạo ra quân cờ bảy màu đã hoàn toàn lật ngược thế cờ.

Đây chính là điều đáng sợ của sự hợp nhất nguyên tố.

Độ khó của việc hợp nhất bảy thuộc tính tương đương với việc hoàn thành năm quân liên tiếp trong cờ caro, gần như chắc chắn thắng, sức mạnh nguyên tố bùng nổ căn bản không phải là thứ mà quân cờ nguyên tố bình thường có thể chống lại.

Thế thắng đã định.

Tiếp theo, quân cờ mới mà cỗ máy tối thượng hạ xuống đều sẽ bị quân cờ bảy màu nuốt chửng.

Khi Lôi Đình sắp xếp quân cờ của mình khắp bàn cờ, tương đương với việc chiếm lĩnh toàn thế giới, chỉ thấy bàn Linh Cờ ầm ầm tan vỡ.

Cùng lúc đó, đôi mắt của cỗ máy tối thượng đột nhiên sáng lên màu đỏ.

Trong lúc run rẩy, cỗ máy tối thượng bất chấp trọng lực lơ lửng trên không trung.

Nghe tiếng cười đắc ý của Lôi Đình bên tai, Phong Kỳ cũng không nhịn được cười toe toét.

Hơn hai mươi ngày nỗ lực, cuối cùng cũng đạt được kết quả mỹ mãn.

…

Cỗ máy tối thượng lơ lửng giữa không trung, bên trong phát ra tiếng vo ve, đôi mắt rỗng tuếch sáng lên màu đỏ thẫm.

Cỗ vũ khí cổ xưa đã im lặng trong nhiều năm này đã thức tỉnh vào lúc này.

Nhưng vẫn còn một vấn đề đặt ra trước mặt Phong Kỳ.

Bây giờ cỗ máy tối thượng đã thức tỉnh, vậy thì phải điều khiển nó như thế nào.

Cỗ máy tối thượng không có sách hướng dẫn sử dụng, cũng không có thứ gì giống như cần điều khiển, muốn sử dụng nó như thế nào thì hắn hoàn toàn không có chút manh mối nào.

Mang theo nghi ngờ, Phong Kỳ bay lên không trung, cố gắng vòng quanh cỗ máy tối thượng đang lơ lửng, tìm cách điều khiển.

Ngay lúc này, vị trí ngực của cỗ máy tối thượng đột nhiên bật ra, để lộ một chiếc mũ bảo hiểm màu bạc trắng.

Nhìn thấy chiếc mũ bảo hiểm, Phong Kỳ lập tức lộ vẻ mừng rỡ.Nếu hắn đoán không nhầm thì chiếc mũ bảo hiểm này chính là chìa khóa để điều khiển cỗ máy tối thượng.

Hết chương 1671.

Chương 1672. Địa Ngục Tiêu Cực

Hắn đã từng thấy công nghệ tương tự khi còn ở Viện nghiên cứu khoa học nội ứng.

Chiếc mũ bảo hiểm giống như một thiết bị truyền tín hiệu, Viện nghiên cứu khoa học có nhiều cỗ máy lớn được điều khiển thông qua mũ bảo hiểm nhận thức, điều này có thể nâng cao hiệu quả phối hợp giữa người điều khiển và máy móc, thực hiện các thao tác phức tạp hơn.

Đến trước cỗ máy tối thượng, Phong Kỳ giơ tay định cầm lấy chiếc mũ bảo hiểm màu bạc trắng.

Nhưng ngay khi tay hắn sắp chạm vào chiếc mũ bảo hiểm màu bạc trắng thì một cảm giác nguy hiểm mạnh mẽ ập đến, hắn dứt khoát rụt tay phải lại nhưng vẫn chậm một bước, cánh tay phải của hắn lập tức nổ tung thành sương máu.

Sau khi lùi lại và hạ cánh, Phong Kỳ lại lùi thêm mấy bước mới đứng vững.

Ngẩng đầu nhìn lên, cỗ máy tối thượng vẫn lơ lửng giữa không trung, không có động tĩnh gì thêm.

Ngay lúc nãy, hắn nhìn thấy một tia sáng màu xanh lục xuất hiện trên chiếc mũ bảo hiểm màu bạc trắng, quét qua cơ thể hắn, sau đó một chấm đỏ xuất hiện ở vị trí giữa trán của chiếc mũ bảo hiểm màu bạc trắng, Dao Động nguyên tố mạnh mẽ ập đến.

May mắn là hắn phản ứng nhanh, chỉ bị đứt cánh tay phải, chứ không bị tia sáng đỏ này đánh tan cơ thể.

Vừa rồi chỉ cách cái chết một bước.

Vừa cảm thấy may mắn, hắn vừa vung tay trái, con dao ma lơ lửng giữa không trung lập tức rơi vào tay trái của hắn.

Năng lượng huyết nhục tinh khiết theo con dao ma truyền vào cơ thể.

Thịt và máu ở vai phải của hắn nhúc nhích diên thân, nhanh chóng tạo thành các mô thịt và máu, cánh tay phải bị mất bắt đầu phục hồi.

Một lúc lâu sau, hắn giơ tay vung lên, luồng sáng đỏ bao bọc cánh tay phải tan biến, một cánh tay phải hoàn toàn mới được tạo thành.

Một lần nữa ngẩng đầu nhìn cỗ máy tối thượng, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Lúc này, giọng nói của con dao ma vang lên:

"Nếu ta đoán không nhầm thì tia sáng màu xanh lục vừa rồi hẳn là đang quét huyết mạch của ngươi, xác minh thân phận của ngươi, rất tiếc là ngươi không phải hậu duệ của Đế quốc Ngân Xà, cho nên dù ngươi có mở được cỗ máy tối thượng thì cũng không thể điều khiển nó."

Nghe xong lời phân tích của con dao ma, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Suy đoán của hắn cũng giống như con dao ma, cho rằng đây hẳn là cách cỗ máy tối thượng xác minh thân phận người điều khiển.

Dù sao thì với tư cách là tàn dư cuối cùng của Đế quốc Ngân Xà, cỗ máy tối thượng này quá quan trọng đối với Ngân Xà Tộc, một khi rơi vào tay kẻ địch, nó cũng sẽ giáng một đòn hủy diệt vào Ngân Xà Tộc.

Chắc chắn phải thiết lập nhiều lớp bảo hiểm.

Rõ ràng là, ngay cả khi đã phá giải và khởi động được, hắn vẫn không thể sử dụng cỗ máy tối thượng này.

Bởi vì trong cơ thể hắn không có huyết mạch của hậu duệ Ngân Xà Tộc, căn bản không thể vượt qua được bài kiểm tra nhận dạng thân phận của mũ bảo hiểm điều khiển.

Nhận ra rằng mình vẫn không thể mang theo cỗ máy tối thượng, Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối.

Nhưng đồng thời, một ý nghĩ nảy sinh trong đầu hắn.

Liệu có thể tìm cách hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc để điều khiển cỗ máy này không.

Mối đe dọa của Ngân Nguyệt Tộc đối với Tinh Thành hiện đã hoàn toàn được giải trừ, theo dòng thời gian sau này, Ngân Nguyệt Tộc sẽ cung cấp tài nguyên huyết nhục cho Tinh Thành dưới hình thức vốn khởi nghiệp để phát triển.

Nhưng sự xuất hiện của cỗ máy tối thượng đã khiến Phong Kỳ nảy sinh một ý tưởng mới trong lòng.Thực ra giá trị của Ngân Nguyệt Tộc không chỉ thể hiện ở mặt tài nguyên huyết nhục, ở tuyến hy sinh trước đó hắn đã từng nghĩ đến việc có nên hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc hay không.

Bây giờ từ bức bích họa biết được Ngân Nguyệt Tộc là hậu duệ của Ngân Xà Tộc, hắn đã có đánh giá mới về giá trị của Ngân Nguyệt Tộc.

Bây giờ giá trị của Ngân Nguyệt Tộc chủ yếu thể hiện ở ba phương diện.

Một là công nghệ kỹ thuật chiến tranh.

Điểm này hắn đã phát hiện ra khi mới tiếp xúc với Ngân Nguyệt Tộc.

Lúc đó hắn lợi dụng Hắc Long của Liên minh chủng tộc yếu đuối, muốn dụ Ngân Linh vào bẫy, sau đó phục kích giết

chết.

Kết quả là kế hoạch đáng tiếc đã thất bại.

Bởi vì Ngân Linh căn bản không đích thân đến, mà điều khiển một cỗ máy rối đến, khiến cho kế hoạch phục kích thất bại.

Có lẽ công nghệ kỹ thuật chiến tranh của Ngân Nguyệt Tộc vì lý do tài nguyên mà kém xa so với thời kỳ Đế quốc Ngân Xà nhưng ít nhất vẫn nắm giữ một phần công nghệ lúc trước.

Nếu nhân loại có thể thông qua Ngân Nguyệt Tộc nắm giữ công nghệ này thì tương đương với việc có thêm một con đường tương lai.

Ví dụ như, nếu cuối cùng Mặc Nguyệt nuốt chửng thế giới loài người, hệ thống tu luyện của loài người sụp đổ.

Lúc này công nghệ kỹ thuật chiến tranh có lẽ có thể trở thành một trong những hướng phát triển mới của loài người.

So với công nghệ cải tạo phù văn, công nghệ kỹ thuật chiến tranh sẽ không gây ra tổn thương ăn mòn nghiêm trọng cho cơ thể người.

Hết chương 1672.

Chương 1673. Hòa Hợp

Nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng.

Công nghệ kỹ thuật chiến tranh cần sự hỗ trợ của nguồn tài nguyên khổng lồ, mới có thể phát triển và tiến bộ.

Nhưng chỉ cần con đường này có thể đi thông, lại kết hợp với việc sử dụng công nghệ Linh Năng thì tương đương với việc mở ra một con đường phát triển công nghệ khác biệt hoàn toàn mới cho loài người trong thời đại mạt pháp.

Cho nên hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc, cũng là để lại một con đường lui cho nhân tộc.

Hai là cải tạo và nâng cấp hệ thống năng lượng thành phố.

Tuyến hy sinh trước đó đã chứng minh rằng Ngân Nguyệt Tộc có vai trò vô cùng quan trọng trong việc quy hoạch và nâng cấp năng lượng mới của Tinh Thành.

Sau khi Ngân Nguyệt Tộc bị Lão Mê hiến tế, quy hoạch và nâng cấp năng lượng của Tinh Thành thông qua "Di sản" mà Ngân Linh và những người tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc để lại, quả thực đã phát triển nhanh chóng trong giai đoạn đầu.

Nhưng không có Ngân Nguyệt Tộc tiếp tục cập nhật, tốc độ nâng cấp kiến trúc năng lượng mới trong quá trình phát triển sau đó rõ ràng chậm lại.

Dù sao thì nền tảng tri thức của nhân tộc so với Ngân Nguyệt Tộc vẫn còn chênh lệch rất lớn.

Có sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc, Tinh Thành có thể nhận được sự giúp đỡ to lớn về hiệu suất sử dụng và hiệu suất

truyền tải tài nguyên mỗi năm.

Kéo dài thời gian, Ngân Nguyệt Tộc sẽ liên tục cập nhật quy hoạch và sử dụng năng lượng thành phố, điều này có thể tiết kiệm một lượng lớn tài nguyên tiêu thụ cho Tinh Thành.

Ba là Cỗ máy chiến tranh.

Để Ngân Nguyệt Tộc nắm giữ Cỗ máy chiến tranh thượng cổ của Ngân Xà Tộc, sẽ khiến thực lực của Ngân Nguyệt Tộc được nâng cao đáng kể, nhân tộc kết minh với Ngân Nguyệt Tộc hiển nhiên cũng có thể nhận được sự che chở từ đó, nâng cao sức răn đe tổng thể đối với bên ngoài.

Nhưng có một vấn đề hắn phải cân nhắc.

Vấn đề nuôi hổ di họa hiển nhiên tồn tại.

Hắn không thể đảm bảo rằng khi Mộ Trảo chiến bại, hệ thống tu luyện của nhân loại sụp đổ, lúc yếu thế nhất sẽ không bị Ngân Nguyệt Tộc phản công.

Đặc biệt là sau khi có được Cỗ máy chiến tranh, Ngân Nguyệt Tộc hoàn toàn có thực lực hủy diệt Tinh Thành.

Thực lực ngang nhau là nền tảng của liên minh.Sự cân bằng đã bị phá vỡ, Ngân Nguyệt Tộc có còn đáng tin cậy hay không vẫn là ẩn số.

Cho nên thực lực và vấn đề tin tưởng mới là chìa khóa của liên minh.

Ngẩng đầu nhìn cỗ máy tối thượng lơ lửng giữa không trung, trong lòng Phong Kỳ trăm mối ngổn ngang.

Không có sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc, cỗ máy tối thượng này của Đế quốc Ngân Xà chỉ là đồ bỏ đi, lãng phí thật đáng tiếc.

Còn về việc tại sao khi Ngân Nguyệt Tộc tách khỏi Đế quốc Ngân Xà lại không mang theo cỗ máy tối thượng này, hắn không thấy lạ.

Bức bích họa đã mô tả rất rõ ràng.

Lúc đó Đế quốc Ngân Xà sụp đổ, các phe phái khu vực tách ra, về bản chất không phải là phản bội.

Những thế lực này vẫn tôn trọng vị thế thống trị của Đế quốc Ngân Xà.

Nhưng họ không còn có thể nộp tài nguyên cho Đế quốc Ngân Xà, hỗ trợ vương thành trung tâm tiếp tục phát triển.

Cộng thêm vào đó là cái chết của Ngân Xà Vương trong trận chiến cuối cùng.

Đế quốc Ngân Xà chỉ dựa vào Tế Tự Đoàn thì không thể tiếp tục vận hành.

Sự chia rẽ đã trở thành điều tất yếu.

Tế Tự Đoàn cũng hiểu được sự tất yếu của kết cục này, cho nên Tế Tự Đoàn đã chủ động đề xuất các phe phái hậu duệ Ngân Xà ở các khu vực tách ra và rời đi.

Lúc đó Tế Tự Đoàn Ngân Xà phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng lớn.

Kẻ địch mạnh chỉ tạm thời rút lui, chiến thắng của họ cũng chỉ là tạm thời, chủng tộc mạnh có thể quay lại bất cứ lúc nào.

Đế quốc Ngân Xà vốn đã kiệt quệ nếu tiếp tục lựa chọn chiến đấu thì chắc chắn sẽ phải chịu sự hủy diệt hoàn toàn.

Chi bằng để các phe phái trong đế quốc tách ra trở thành thế lực lưu vong trốn khỏi chiến trường Lĩnh Vực, như vậy ngược lại có thể bảo tồn huyết mạch của Đế quốc Ngân Xà được truyền thừa.

Đây cũng là một trong những lý do khiến các thế lực sau khi tách ra, tế tự vẫn tiếp tục ban phước cho các thế lực tách ra.

Cuối cùng lãnh thổ của Đế quốc Ngân Xà tan rã, chỉ còn phe phái vương đô tiếp tục ở lại.

Còn cỗ máy tối thượng này là vũ khí cuối cùng của phe phái vương đô, cũng là người bảo vệ cuối cùng của vương đô.

Các thế lực trước khi tách ra rời đi, căn bản sẽ không nghĩ đến việc cướp đi vũ khí tối thượng này.

Về bản chất, họ vẫn còn sự đồng nhất và cảm giác thuộc về đối với Ngân Xà Tộc.

Thông qua mô tả trên bức bích họa, Phong Kỳ cũng giải đáp được một thắc mắc trước đây.

Hồi đó Ngân Nguyệt Tộc từ bỏ chiến trường Lĩnh Vực của mình đến thế giới loài người, lời giải thích của Ngân Nguyệt cho Lâm Nhiễm là để giảm khả năng bị phát hiện trên Thông Thiên Lộ, mọi thứ đều là vì sự ổn định là chính.

Hết chương 1673.

Chương 1674. Trụ Thần

Nhưng bây giờ nghĩ lại, còn có một yếu tố nữa.

Đó là chiến trường Lĩnh Vực mà Ngân Nguyệt Tộc ở trong thế giới Lĩnh Vực căn bản không phải là chiến trường Lĩnh Vực của tộc mình.

Có lẽ là lãnh địa mà tổ tiên Ngân Nguyệt cướp được khi di cư, cũng có thể là lãnh địa nhặt được trên đường di cư, tóm lại đó căn bản không phải là chiến trường Lĩnh Vực của Ngân Nguyệt Tộc.

Cho nên giá trị của chiến trường Lĩnh Vực này rõ ràng không quan trọng như tưởng tượng.

Chiến trường Lĩnh Vực của Ngân Xà dưới chân hắn bây giờ mới thực sự là chiến trường Lĩnh Vực hoàn toàn phù hợp với Ngân Nguyệt Tộc.

Dùng lời của Mê Vụ Chi Chủ mà nói, di cư chủng tộc là một đặc điểm lớn của thế giới Lĩnh Vực, rất nhiều chủng tộc sau khi di cư đến môi trường mới sẽ dần thích nghi với môi trường mới.

Nhưng dù thế nào đi nữa, việc thích nghi với môi trường mới cũng cần thời gian dài đằng đẵng.

Trước khi chủng tộc chưa hoàn toàn thích nghi thì rõ ràng là chiến trường Lĩnh Vực nơi sinh ra sẽ phù hợp hơn.Đây cũng là một trong những lý do quan trọng khiến nhiều chủng tộc sau khi trỗi dậy sẽ lựa chọn giành lại cố thổ.

Tất nhiên, cũng có ngoại lệ.

Nếu chiến trường Lĩnh Vực của mình đã bị chiến trường Lĩnh Vực khác nuốt chửng và sáp nhập hoàn toàn, hoặc hoàn toàn sụp đổ thì còn một con đường nữa, đó là đúc lại chiến trường Lĩnh Vực.

Chỉ là quá trình này cũng rất dài.

Lão Mê đúc lại chiến trường Lĩnh Vực đã tiêu tốn một lượng tài nguyên khổng lồ, giai đoạn đầu gần như toàn bộ tài nguyên thu được đều đổ vào việc xây dựng chiến trường Lĩnh Vực, khiến cho sự phát triển giai đoạn đầu của Mê Vụ Tộc rất chậm.

Nhưng đổi lại là lợi thế cực lớn về sau.

Rất nhiều chủng tộc yếu đều lựa chọn mang theo chiến trường Lĩnh Vực đến nhưng Ngân Nguyệt Tộc lại từ bỏ chiến trường Lĩnh Vực, trong đó rõ ràng còn liên quan đến những yếu tố này.

Nghĩ như vậy, hắn cảm thấy mình lại nắm trong tay một quân bài có thể hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc.

Đó chính là chiến trường Lĩnh Vực dưới chân này.

Còn về việc tại sao chiến trường Lĩnh Vực này lại đến thế giới loài người thì không khó để phân tích.

Đã đến đây, chắc chắn là có thế lực mang theo tinh thể không gian của chiến trường Lĩnh Vực Ngân Xà, đi qua Thông Thiên Lộ.

Còn là thế lực nào thì hắn không rõ.

Có lẽ trong những năm tháng dài đằng đẵng sau khi Đế quốc Ngân Xà sụp đổ, chiến trường Lĩnh Vực này đã đón chào một thế lực di cư vào một thời điểm nào đó, thế lực này cũng trở thành chủ nhân mới của chiến trường Lĩnh Vực này trong tương lai.

Là chúng mang theo chiến trường Lĩnh Vực Ngân Xà đi qua Thông Thiên Lộ đến thế giới loài người.

Chỉ là trong thời gian hắn phiêu du trên biển, hắn không trực tiếp gặp phải thế lực này.

Giống như đang đi trong vùng đất không người ở thế giới loài người, không gặp con người, không có nghĩa là thế giới này không có thế lực loài người tồn tại.

Có thể đi qua Thông Thiên Lộ, chứng tỏ chiến trường Lĩnh Vực này có sự kiểm soát của sinh mệnh trí tuệ.

"Đi thôi, không có duyên phận."

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ không còn cố chấp nữa, vác ma đao đi về con đường cũ.

Lôi Đình lúc này cũng nhìn về phía cỗ máy tối thượng lắc đầu:

"Đáng tiếc, còn tưởng bản vương có thể có được một thần binh, không ngờ lại không thể khống chế được."

Nói xong, Lôi Đình khoanh tay đi theo bước chân của Phong Kỳ.

Rời khỏi di tích Ngân Xà Tộc, hành trình mới tiếp tục.

Thử thách vượt biển một lần nữa bắt đầu.

Sau nhiều lần kiệt sức rồi hồi sinh, Phong Kỳ và mọi người trong nhóm cuối cùng cũng vượt biển, tiến vào chiến trường Lĩnh Vực mới.

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa.

Hành trình tiếp theo, họ băng qua từng chiến trường Lĩnh Vực.

Trong thời gian này, họ đã chứng kiến nhiều thế giới mới kỳ lạ, cũng gặp phải những chủng tộc mạnh không thể chống

lại.

Những ngày sau đó, Phong Kỳ không còn nhìn thấy Vật phẩm kỳ tích nữa.

Không phải là nói chiến trường Lĩnh Vực mà hắn đi qua không có Vật phẩm kỳ tích, mà là hắn căn bản không có cơ hội nhìn thấy.

Ví dụ như khi gặp phải chủng tộc mạnh không thể chống lại, hắn chắc chắn sẽ lựa chọn rút lui.

Còn Vật phẩm kỳ tích thường nằm trong tay tộc trưởng hoặc thủ lĩnh của chủng tộc mạnh.

Đợi đến khi hắn nhìn thấy Vật phẩm kỳ tích, muốn bảo vệ mạng sống thì khó rồi.

Khi phát hiện chiến trường Lĩnh Vực đi qua có thế lực chủng tộc hùng mạnh, không thể chống lại, Phong Kỳ sẽ dẫn dắt mọi người cảnh giác đi đường vòng.

Còn chiến trường Lĩnh Vực này có kỳ tích hay không, hắn hoàn toàn không cân nhắc đến.

…

Bảy năm sau.

Trên bãi cỏ xanh mướt đầy hoa, dựng một bia mộ.Phong Kỳ đứng trước bia mộ, bên cạnh hắn lơ lửng Tiểu U và thực thể ý thức tiêu cực, phía sau là Phá Giáp, Lôi Đình và Thái Hành.

Trên bia mộ khắc một dòng chữ.

Thành viên Đao Ma Đoàn: Khô An.

Phía dưới cùng của bia mộ là tên của Phong Kỳ và những thành viên khác trong đoàn.

Hết chương 1674.

Chương 1675. Thần Thú

Khô An là thành viên mới mà Phong Kỳ chiêu mộ bốn năm trước.

So với những thành viên khác trong đoàn, Khô An có tính cách lạc quan, sự gia nhập của hắn đã mang lại nhiều niềm vui cho cả đoàn.

Gặp được hắn là một sự tình cờ.

Khô An đến từ một chủng tộc yếu, họ không mang theo chiến trường Lĩnh Vực đến, là một chủng tộc yếu nhưng Khô An trong tộc lại có thiên phú cực tốt, được ma đao công nhận.

Đối mặt với khó khăn trong tương lai của chủng tộc, Khô An chủ động đề nghị gia nhập đoàn của Phong Kỳ, cùng nhau phiêu bạt, đi tìm nhà mới cho tộc nhân và thông qua rèn luyện để bản thân trưởng thành.

Giống như những chiến binh gia nhập liên minh chủng tộc yếu, Khô An lựa chọn rời xa tộc nhân, cố gắng tìm kiếm cơ hội cho tương lai của tộc nhân.

Nhưng hành trình vốn không phải lúc nào cũng thuận buồm xuôi gió.

Trong trận chiến thảm khốc vài ngày trước, Khô An đã trả giá bằng mạng sống để bảo vệ Tiểu U.

Họ may mắn trốn thoát nhưng Khô An mãi mãi ở lại chiến trường Lĩnh Vực đó.

Sau khi thoát khỏi chiến trường Lĩnh Vực đó, Phong Kỳ đã dựng cho hắn một ngôi mộ gió trên chiến trường Lĩnh Vực nở đầy hoa này.

Lúc này, nghe tiếng nức nở của Tiểu U bên cạnh, Phong Kỳ đưa tay xoa đầu cô.

Tiểu U ngây thơ đã chìm trong nỗi buồn không thể thoát ra.

Nhưng hắn biết rằng đây cũng là quá trình mà Tiểu U phải trải qua trên con đường trưởng thành.

Họ không thể mãi may mắn khi đối mặt với nguy hiểm, không phải lần nào cũng may mắn trốn thoát, trong quá trình gian nan leo lên thử thách, chắc chắn sẽ có sự sống và cái chết.

Ai cũng có thể chết trong hành trình.

Người tiếp theo có thể là Lôi Đình, có thể là Thái Hành, có thể là Phá Giáp… Hắn cũng có thể chết trong cuộc khủng hoảng tiếp theo.

Đứng trước bia mộ hồi tưởng rất lâu, Phong Kỳ đặt bó hoa trong tay lên bia mộ, sau đó quay người nhẹ giọng nói:

"Đi thôi."

Mọi người nghe vậy, im lặng quay người, đi theo Phong Kỳ về phía rào chắn chiến trường Lĩnh Vực xa xa.

Ánh hoàng hôn kéo dài bóng họ rất dài.

Đôi khi, nỗi buồn là chất xúc tác tốt nhất để trưởng thành.

Hành trình của họ vẫn đang tiếp tục…

…

Thời gian trôi nhanh.

Chớp mắt đã ba năm trôi qua.

Phong Kỳ dẫn đầu đoàn liên tiếp vượt qua tám chiến trường Lĩnh Vực.

Trong số đó có một chiến trường Lĩnh Vực, họ đã mất trọn một năm mới vượt qua được.

Chiến trường Lĩnh Vực này đã nuốt chửng và sáp nhập nhiều chiến trường Lĩnh Vực, lãnh thổ đã rất rộng lớn, bị một chủng tộc mạnh kiểm soát, là một trong những chiến trường Lĩnh Vực mạnh nhất mà Phong Kỳ từng gặp phải trong hành trình rèn luyện.

Trong ba năm hành trình, diện mạo của mọi người trong đoàn đã thay đổi.

Tiểu U là người hỗ trợ của đoàn đã may riêng cho mọi người một chiếc áo choàng đen.

Áo choàng đen được dệt hoàn toàn bằng năng lượng, cảm giác nhẹ nhàng nhưng nhìn bên ngoài không thấy đó là năng lượng, không khác gì thực thể.

Là một tập thể, thiết kế áo choàng đen do Tiểu U hoàn thành độc lập.

Mỗi chiếc áo choàng đen đều thêu một thanh ma đao ở mặt sau, dưới ánh sáng sẽ tỏa ra quầng sáng dịu nhẹ.

Ngoài ra, trên cánh tay phải của mỗi chiếc áo choàng đen đều có hình ảnh đại diện cho từng thành viên Đao Ma Đoàn.Ví dụ như lão đại Phong Kỳ, trên cánh tay phải của áo choàng đen thêu hình ấn ký ma đao, khi áo choàng đen tự động hấp thụ linh khí bên ngoài, biểu tượng ma đao sẽ có hiệu ứng đặc biệt là tỏa ra sương đen, trông rất ngầu.

Trên cánh tay phải của áo choàng đen Tiểu U thêu hình hoa sinh tử màu vàng.

Đây là một loại thực vật mà Tiểu U đã nhìn thấy từ khi có ký ức, cô không có ấn tượng gì về tộc nhân của mình nhưng cũng hiểu rằng hoa sinh tử chắc chắn là một loại linh thực do tộc nhân nuôi trồng.

Bao gồm cả Mặt Nạ bay mà Tiểu U tự chế tạo cho mình, trên đó cũng in hình hoa sinh tử.

Trên cánh tay phải của áo choàng đen Phá Giáp là một con dao găm màu đỏ sẫm, hình ảnh này đại diện cho phong cách chiến đấu của Phá Giáp, cũng như con đường trưởng thành mà hắn theo đuổi: ám sát.

Trên cánh tay phải của áo choàng đen Lôi Đình là ký hiệu sấm sét, liên quan đến năng lực thiên phú và văn hóa chủng tộc của hắn.

Ngoài thực thể ý thức tiêu cực không có áo choàng Đao Ma tùy chỉnh thì ngay cả Thái Hành cũng có một bộ trang phục Đao Ma độc quyền, ấn ký đại diện là hình ảnh chuông Mộng Yểm trên cổ nó.

Nhiều năm đồng hành trên hành trình, cộng thêm trang phục giống nhau, sức mạnh đoàn kết của cả đoàn đã được nâng cao rõ rệt.

Đặc biệt đối với Phá Giáp, đây là sự ấm áp mà hắn chưa từng cảm nhận được.

Hắn từng sống trong hầm mỏ dưới lòng đất, từ nhỏ đã học được cách nhẫn nhịn, xảo quyệt, ích kỷ, v.v.

Ngay cả khi được Phong Kỳ đưa ra khỏi hầm mỏ dưới lòng đất, nhận thức cố hữu của Phá Giáp vẫn không thay đổi, hắn cảm thấy mình trốn khỏi hầm mỏ giống như một món hàng, vẫn không thoát khỏi số phận bị lợi dụng.

Hết chương 1675.

Chương 1676. Lưỡi Đao Khổng Lồ

Nhưng trong suốt hành trình đồng hành, trái tim tự đóng băng của Phá Giáp đang dần tan chảy.

Mặc dù bề ngoài vẫn không giỏi ăn nói nhưng trong thâm tâm đã có cảm giác gắn bó sâu sắc với đoàn.

Nhưng trong sâu thẳm trái tim Phá Giáp, khát vọng về sức mạnh chưa bao giờ giảm đi.

Hắn biết rằng chỉ có sức mạnh mới có thể thực sự quyết định tương lai của mình.

…

Hôm nay, Phong Kỳ dẫn đầu đoàn đến một chiến trường Lĩnh Vực mới.

Đi qua rào chắn chiến trường Lĩnh Vực, trước mắt hiện ra một biển đen mênh mông, bên trái là một hòn đảo lớn.

Lúc này họ đang đứng trên một rạn san hô đen.

Theo tiếng thủy triều vỗ vào đá ngầm, những con sóng đen trên đường chân trời nối tiếp nhau không dứt.

Vẫn có thể mơ hồ nghe thấy âm thanh như tiếng yêu tinh vọng từ sâu trong biển cả.

Trong không khí ở đây tràn ngập mùi cá chết thối rữa.

Có thể thấy, đây cũng là một thế giới Lĩnh Vực chủ yếu là biển.

Nghĩ đến việc phải vượt biển một lần nữa, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, hắn biết rằng tiếp theo sẽ lại là một hành trình gian nan.

Thông qua cảm nhận khí huyết, hắn phát hiện ra rằng trong biển lớn phía trước có rất nhiều sinh vật có khí huyết cường hãn, quá trình vượt biển chắc chắn sẽ có nhiều trận chiến ác liệt.

Hắn không vội lên đường, quyết định nghỉ ngơi thật tốt ở bờ biển trước.

Rất nhanh sau đó, một đống lửa trại đã được dựng lên trên bờ biển.

Tiểu U thành thạo lấy ra đủ loại nguyên liệu từ vòng tay không gian, sau đó lại lấy ra đủ loại bột gia vị nghiền từ linh thực để Phong Kỳ lựa chọn.

Trong thời gian này, Phá Giáp là trinh sát của đoàn, nhân lúc đang chế biến thức ăn, hắn đã đi thăm dò xung quanh.

Đối với việc này, Phong Kỳ không ngăn cản.

Hoa trong nhà kính không thể lớn lên, hắn không thể tự mình làm mọi việc.

Hắn là lão đại, không phải bảo mẫu của Đao Ma Đoàn.Phá Giáp, Lôi Đình và các thành viên khác trong đoàn rõ ràng cũng hiểu được điều này.

Đặc biệt là Phá Giáp, bây giờ hắn không cần hắn chủ động ra lệnh cũng biết nhiệm vụ của mình là gì.

Một giờ sau, dưới ngọn lửa thiêu đốt của ma đao, lớp biểu bì dai nhách của con thú Lĩnh Vực tan chảy, lộ ra kết cấu thịt màu xám đỏ bên trong, mùi thơm bị kìm nén trong lớp biểu bì lập tức bùng phát.

Cắt một miếng thịt nóng hổi bằng ma đao, Phong Kỳ sau đó cầm một miếng lá linh nhung, dùng lá bọc miếng thịt rồi đưa cho Tiểu U.

Lá linh nhung là linh thực mà Phong Kỳ hái được trong một chiến trường Lĩnh Vực sa mạc.

Chiến trường Lĩnh Vực đó có rất ít cây xanh, việc phát hiện ra lá linh nhung hoàn toàn là tình cờ, lúc đó hắn không chắc loại linh thực này có độc hay không nên đã nếm thử một miếng nhỏ, phát hiện lá linh nhung có vị chua giòn, còn có tác dụng bồi bổ cơ thể.

Kết hợp với thịt nướng thì càng ngon, rất giải ngấy.

Nhưng lá linh nhung ăn một phần thì mất một phần, lượng dự trữ của họ đã không còn nhiều.

Các loại gia vị linh thực hái được trước đó cũng đã dùng hết một số loại, trong suốt hành trình cần phải liên tục tìm kiếm các loại linh thực gia vị mới.

“Lão đại, cảm ơn anh!”

Nhìn Tiểu U hai mắt sáng rỡ, kinh ngạc nhận lấy thịt nướng, Phong Kỳ đã quen, không để ý.

Cắt một miếng thịt nướng bỏ vào miệng, tầm mắt hắn chuyển hướng về phía hòn đảo:

“Phá Giáp đâu?”

“Có lẽ đã phát hiện ra điều gì đó trên đảo, tôi đi tìm hắn?” Lôi Đình vừa ăn trộm thịt nướng vừa nói mà không ngẩng đầu lên.

“Ăn chậm thôi, để lại cho hắn một ít.”

“Được ạ.”

Đợi rất lâu sau, Phong Kỳ vẫn chưa đợi được Phá Giáp trở về.

Cảm thấy có điều không ổn, hắn lập tức vác ma đao đứng dậy.

Chỉ thấy ở chuôi ma đao tỏa ra ánh sáng yếu ớt, lan thẳng đến mũi dao, lớp dầu mỡ bám trên bề mặt lập tức tan biến.

"Các ngươi ở lại đây, Thái Hành đi cùng ta tìm hắn."

Nói xong, Phong Kỳ nhảy lên, thân hình bay ngang một đoạn trong không trung rồi đáp xuống bãi cát đen trên đảo.

Thái Hành cũng nhảy lên vào lúc này, theo Phong Kỳ nhảy về phía bãi cát trên đảo.

Nhìn về phía khu rừng trên đảo được bao phủ bởi cây xanh, Phong Kỳ không chút do dự bước vào.

Lúc này, cảm nhận khí huyết được mở ra, lan tỏa về phía trước như radar.

…

Trung tâm đảo, trong hố sâu.

Khói đen cuồn cuộn bốc lên từ trong hố sâu.

Đáy hố sâu.

Một nhóm sinh vật đeo Mặt Nạ vòng hoa sặc sỡ đang nhảy múa kỳ lạ xung quanh Phá Giáp đầy thương tích, trong miệng không ngừng lẩm bẩm điều gì đó.

Hình thái sinh mệnh của chúng hoàn toàn khác nhau, có loại hình người, cũng có loại hình dã thú nhưng nhìn chung toàn thân đều có màu đỏ tươi, làn da giống như kim loại bị lửa thiêu đốt, tỏa ra ánh sáng đỏ.

Cùng với điệu nhảy và tiếng hô của chúng, từng phù văn kỳ lạ lần lượt ra đời, in vào người Phá Giáp.

Quá trình này giống như một nghi lễ tế lễ.

Phá Giáp bị trói trên cột đá đen lúc này đã hôn mê nhưng biểu cảm vô cùng đau đớn, như đang chịu một sự giày vò nào đó.

Hết chương 1676.

Chương 1677. Chiến Đấu Điên Cuồng

Mỗi khi có một phù văn kỳ lạ khắc trên cơ thể Phá Giáp, cơ thể hắn lại không tự chủ được mà run rẩy.

Lúc này, tinh thần thức hải của Phá Giáp đã bị phù văn đen xâm chiếm.Ý thức của hắn trở nên mơ hồ, ý thức tiến vào trạng thái chồng chéo giữa hư ảo và hiện thực.

Hắn phát hiện ra mình dường như không còn là chính mình nữa.

Có một ý thức mới nảy sinh trong cơ thể hắn, hắn có một cái tên mới: Tà Loạn.

Kèm theo đó là những ký ức vụn vặt.

Ký ức ban đầu là một cuộc chiến lớn, sự va chạm của hai chiến trường Lĩnh Vực siêu cấp đã xé toạc toàn bộ thế giới tầng.

Vô số bóng người đan xen, trời đất nhuốm mưa máu.

Cuộc chiến vô cùng tàn khốc, sinh mạng như cỏ rác, bất cứ lúc nào cũng có thể bị chiến tranh nghiền nát.

Không hiểu sao, những hình ảnh này lại mang đến cho Phá Giáp một cảm xúc buồn bã mãnh liệt.

Khi cán cân chiến tranh bắt đầu nghiêng về một phía, một giọng nói trầm ấm vang lên trong đầu hắn.

Hắn không hiểu ý nghĩa của câu nói đó, ngay sau đó, một bóng người vụt bay lên, vung vuốt sắc bén tách hai chiến trường Lĩnh Vực đang ép và nuốt chửng nhau ra.

Làm xong tất cả những điều này, cơ thể của bóng người đã đầy vết nứt, rõ ràng là đã kiệt sức.

Cuối cùng, bóng người vươn tay về phía tộc nhân ở xa.

Chỉ thấy những tộc nhân đã kiệt sức ở xa bị rút mất linh hồn, cuối cùng tất cả các linh hồn hợp nhất thành một viên ngọc.

Đối mặt với kẻ địch tấn công từ phía sau, bóng người ngửa mặt lên trời gầm lên, sau đó ném viên hồn châu trong tay về phía xa.

Khi bóng người trong hình ảnh bị quân địch bao vây, cảm xúc buồn bã lan tràn trong lòng Phá Giáp.

Lúc này, tầm mắt chuyển sang viên ngọc đang bay.

Viên ngọc bay rất nhanh, xuyên qua nhiều lớp rào chắn của chiến trường Lĩnh Vực mới hạ lực rơi xuống, rơi xuống một hòn đảo.

Trong những năm tháng sau đó, hồn châu được chôn sâu dưới lòng đất của hòn đảo.

Cho đến gần đây, phong ấn của hồn châu mới được giải trừ.

Chiến hồn cổ xưa bị phong ấn lâu đời đã thức tỉnh.

Chúng đoạt xác những sinh vật sống gần đó, hoàn thành sự hồi sinh bằng một hình thái hoàn toàn mới.

Nhưng một số hồn thể trong số đó do ngủ quá lâu nên đã rơi vào trạng thái mơ hồ, không thể tự hồi sinh.

Đối mặt với vấn đề này, tộc nhân được hồi sinh đã thử dùng cách tế lễ để đánh thức chúng, đồng thời truyền ký ức vào hồn thể, cố gắng kích hoạt thông tin ký ức đã bị đóng lại của chúng và chuẩn bị sẵn cho chúng cơ thể để hồi sinh.

Những ký ức vụn vặt này liên tục được truyền vào cơ thể Phá Giáp, Phá Giáp có thể cảm nhận rõ ràng rằng có một con quỷ đang thức tỉnh trong cơ thể mình.

Nó muốn nuốt chửng ý thức của hắn, chiếm lấy thân xác của hắn.

Nhận ra vấn đề, Phá Giáp cảm thấy không ổn.

Nhưng so với những sinh vật khác bị đoạt xác, Phá Giáp có rất nhiều kinh nghiệm chống lại trong phương diện này.

Để rèn luyện sức bền ý thức tinh thần của họ, Phong Kỳ thường để ý thức tiêu cực chiếm hữu tinh thần của họ.

Nhận ra điều bất thường, Phá Giáp đã dứt khoát thắt chặt phòng tuyến ý thức.

Theo thời gian trôi qua, những phù văn kỳ lạ trên cơ thể Phá Giáp dần dần tăng lên, phòng tuyến ý thức cũng dần dần sụp đổ.

Ý thức tự xưng là Tà Loạn thì thầm bên tai hắn, sự hồi sinh càng thêm dữ dội.

Hạt giống của sức mạnh tà ác cũng hồi sinh trong cơ thể hắn, nuốt chửng năng lượng máu thịt của hắn, thân thể đang chuyển biến thành hình dạng trước đây của Tà Loạn.

Giống như đột nhiên đến một thế giới băng tuyết giá lạnh.

Cái lạnh vô tận xâm chiếm cơ thể.Đối mặt với cái chết, ý thức của Phá Giáp bắt đầu chống cự, ý thức đoàn bị tà khí bao bọc cố gắng phá vỡ sự phong tỏa ở cấp độ tinh thần.

Lúc này, quá trình rèn luyện đoạt xác của ý thức tiêu cực đã phát huy hiệu quả rõ rệt.

Phá Giáp không bị chìm đắm trong quá trình đoạt xác, hắn đã thể hiện sức bền cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng dù có chống cự thế nào, hắn cũng không thể chống lại sự xâm thực của bóng tối đối với mình.

Nếu sự xâm thực tiếp tục, hắn không hề nghi ngờ rằng ý thức của mình sẽ bị nuốt chửng hoàn toàn.

Trong tình cảnh tuyệt vọng, Phá Giáp đột nhiên nhớ đến một câu mà lão đại đã nói:

"Ta có một người bạn tên là Lời Tự Thuật, nó đã nói với ta một đạo lý, kẻ địch đánh ngươi một quyền, ngươi phải trả lại hắn một quyền, gặp nhau trong tình cảnh tuyệt vọng thì kẻ dũng cảm sẽ thắng, tuyệt đối không được thua về khí thế."

Nghĩ đến đây, Phá Giáp trong lòng tàn nhẫn.

Ý thức của hắn bắt đầu phản công nuốt chửng bóng tối.

Trong quá trình này, một lượng lớn kiến thức được nhồi nhét vào đầu hắn, ý thức của hắn trở nên mơ hồ hơn.

Giống như hai nhân cách đang hòa vào nhau trong cơ thể.

Bên ngoài.

Nhìn thấy sương mù màu đỏ xuất hiện trên cơ thể Phá Giáp, tụ lại thành bóng đen dữ tợn bao phủ Phá Giáp, những bóng người đang nhảy múa xung quanh Phá Giáp đều lộ vẻ vui mừng.

Hết chương 1677.

Chương 1678. Vực Thẳm

Chúng biết rằng, một tộc nhân đang ngủ say sắp thức tỉnh.

Kế hoạch phục tộc lại tiến thêm một bước.

Nhưng sau khi chờ đợi rất lâu, chúng phát hiện ra có vẻ như đã xảy ra vấn đề.

Phá Giáp vốn nên thay đổi hình dạng nhưng vẫn không thay đổi hình dạng, thân thể của Tà Loạn vẫn luôn bao phủ Phá Giáp bằng hình dạng sương mù nhưng vẫn chưa in dấu thấm vào cơ thể Phá Giáp.

Điều này khiến hình dạng của Phá Giáp trở nên vô cùng kỳ lạ.

Cơ thể hắn được bao phủ bởi một lớp sương mù màu đỏ, giống như mặc một lớp da sương mù.

Hình dạng sương mù Tà Loạn bao phủ Phá Giáp vô cùng dữ tợn.

Đôi cánh tay khổng lồ buông thõng, móng vuốt lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, đầu lâu đặc biệt dữ tợn, trong miệng có thể nhìn rõ những chiếc răng nhọn màu đen, trên mặt còn mọc đầy gai nhọn.

Ngay khi chúng cảm thấy khó hiểu, Phá Giáp đột nhiên mở mắt.

Khoảnh khắc này, giống như một con quỷ cổ đại thức tỉnh.

Đôi mắt Tinh Hồng của Phá Giáp đột nhiên sáng lên, Phá Giáp vung tay, thân thể Tà Loạn bao phủ cơ thể theo động tác vung vuốt.

Những dây leo trói chặt cơ thể bị móng vuốt cắt đứt, cơ thể hắn rơi thẳng xuống đất.

Nhìn thấy cảnh này, những chiến hồn cổ xưa bên cạnh Phá Giáp lập tức nhận ra rằng đã xảy ra tình huống không thể kiểm soát.

Chúng đồng thời phát ra tiếng gầm rú.

Chỉ thấy cơ thể vặn vẹo đột nhiên mở rộng, lần lượt hóa thành hình dạng dữ tợn của thời cổ đại.

So với hình dạng Phá Giáp bị bao phủ bởi hình dạng sương mù, những sinh vật có thân xác biến thành chiến binh cổ đại này dữ tợn và đáng sợ hơn.

Chúng đồng thời ra tay với Phá Giáp.

Phá Giáp đã dần thoát khỏi sự xâm thực của ý thức Tà Loạn, có được sức mạnh của Tà Loạn, lập tức phản công.

Vung tay, sương mù Tà Loạn bao phủ cơ thể theo động tác vung vuốt của hắn.

Ầm!

Một đòn này đã đánh bay bóng người tiếp cận trước tiên.

Nhưng đối mặt với sự vây công, Phá Giáp căn bản không phải là đối thủ.

Bị những sinh vật cổ đại tấn công đè xuống đất, mặc cho hắn vùng vẫy thế nào cũng không thể nhúc nhích thêm chút nào.

Tiếp theo, đám sinh vật cổ đại này dùng dây năng lượng trói chặt tứ chi của hắn, treo ngược hắn lên giữa không trung.Trong tiếng thì thầm, Phá Giáp càng lúc càng yếu ớt, hắn có thể cảm nhận được ý thức Tà Loạn đã biến mất lại xuất hiện và đang nuốt chửng ý thức của hắn nhanh hơn.

Trong lúc ý thức mơ hồ, hắn biết mình hoàn toàn không còn khả năng lật ngược tình thế.

Tinh thần càng lúc càng suy sụp, ngay khi mắt Phá Giáp sắp nhắm lại, hắn nhìn thấy một bóng người quen thuộc từ trên cao rơi xuống, đáp xuống đất với tư thế bá đạo.

"Lão… đại… chúng rất mạnh." Phá Giáp khó khăn mở miệng.

Không hiểu sao, khi nhìn thấy lão đại xuất hiện, hắn đột nhiên lại có động lực để tiếp tục chiến đấu.

"Mạnh cái nỗi gì, xem ta giết sạch chúng."

Nhìn Phá Giáp bị thương đầy mình, bị dây năng lượng treo ngược giữa không trung, cơn tức giận trong lòng Phong Kỳ dâng cao, không nhịn được mà mắng.

Ánh mắt chuyển sang những sinh vật cổ đại đang nhìn chằm chằm trước mặt, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười tà ác dữ tợn.

Lúc này, Thái Hành cũng từ trên không trung rơi xuống, đáp xuống sau lưng hắn.

"Thái Hành, ra tay đi!"

"A!" Nhìn Phá Giáp bị thương đầy mình, Thái Hành cũng gào lên giận dữ.

Tiếng chuông Mộng Yểm vang lên vào lúc này.

Ý thức tiêu cực nằm trong biển thức tinh thần của Phong Kỳ cũng bị ý thức của Phong Kỳ tát một cái đánh thức.

Trong tiếng chuông, ý thức nhân cách chính của Phong Kỳ dần bị che chắn.

Với sự giúp đỡ của ý thức tiêu cực, nhân cách tiêu cực của hắn bắt đầu hồi sinh.

Lúc này, nhân cách chính muốn cảm nhận thế giới bên ngoài, chỉ có thể dựa vào nhân cách tiêu cực, ý thức của hai nhân cách bắt đầu hòa vào nhau.

Trong tiếng cười khàn khàn điên cuồng, cơ thể Phong Kỳ bắt đầu thay đổi, đao giáp và năng lượng tiêu cực lấy trung tâm cơ thể hắn làm ranh giới, bắt đầu lan ra bao phủ.

Khí thế trên người Phong Kỳ tăng vọt từng chút một.

Khi hắn nắm chặt ma đao, quỷ đao lóe lên ánh sáng yêu dị nhanh chóng hình thành ở tay trái.

Sự thay đổi trên cơ thể kết thúc, ánh mắt Phong Kỳ trở nên lạnh lùng không chút cảm xúc.

Hắn giơ quỷ đao chỉ về phía sinh vật cổ đại phía trước, phát ra tiếng cười rợn người.

Cùng lúc đó, sau lưng hắn, một con ác quỷ tiêu cực dữ tợn đáng sợ ngưng tụ thành hình, há miệng gào thét về phía sinh vật cổ đại.

Tà ác, tử vong, hủy diệt, đủ loại cảm xúc tiêu cực tràn về phía trước.

Nghe tiếng cười điên cuồng của Phong Kỳ văng vẳng bên tai, những sinh vật cổ đại này đều lộ vẻ kinh hãi.

Chúng cảm nhận được đủ loại cảm xúc tiêu cực trên người Phong Kỳ.

Điều này khiến chúng nhận ra rằng, đứng trước mặt chúng là một con tu la ác quỷ không có cảm xúc, chỉ muốn hủy diệt mọi thứ.

Đây là lần đầu tiên chúng cảm nhận được sự tà ác thuần túy như vậy.

Hết chương 1678.

Chương 1679. Sức Mạnh Thần Thoại

Trong nhận thức của chúng, dù là sinh vật nào, dù sử dụng năng lực tà ác đến đâu nhưng trong thâm tâm đều có ham muốn và sự kiên trì.

Hoặc là vì sự tiếp nối của chủng tộc, hoặc là vì sự trỗi dậy của chủng tộc, tình yêu, tình thân, khao khát sức mạnh, v.v.

Sức mạnh tà ác không có nghĩa là người sử dụng tà ác, thế giới không tồn tại sự cực ác thực sự.

Nhưng cảm giác mà Phong Kỳ mang lại cho chúng hoàn toàn khác, đây là một loại tà ác thuần túy.

Hơi thở tỏa ra trên người Phong Kỳ khiến chúng cảm thấy run sợ.

Chưa giao thủ, khí thế của chúng đã yếu đi ba phần.

…

Hình dạng tu la ác quỷ mở ra, lý trí của Phong Kỳ dần mất đi.

Nói chính xác hơn, lý trí thuộc về nhân cách chính dần bị nhận thức của nhân cách tiêu cực che phủ.Tay trái quỷ đao, tay phải ma đao.

Ngọn lửa màu xám và đen bùng cháy từ cơ thể hắn, lan đến cán đao, cuối cùng cháy đến mũi đao.

Hai đao giơ lên, giống như một đôi cánh quỷ mở ra.

Nụ cười dữ tợn hiện trên khuôn mặt Phong Kỳ, hắn từ từ hạ thấp người, nhìn về phía mười mấy sinh vật cổ đại đứng trước mặt, phát ra tiếng gầm gừ như dã thú.

Cơ thể giống như lò xo căng chặt, sẵn sàng bật ra.

Khi hắn nghiêng người về phía trước, cơ bắp co lại bùng phát sức mạnh, cơ thể hắn kéo theo tàn ảnh lao về phía trước.

Đối mặt với đòn tấn công của Phong Kỳ, những sinh vật cổ đại này không dám khinh địch.

Hơi thở tà ác tỏa ra từ người Phong Kỳ khiến chúng cảm thấy vô cùng áp lực, giống như một con ác quỷ thuần túy đang lao tới.

Chỉ thấy những sinh vật cổ đại này lần lượt dậm chân, miệng lẩm bẩm ngôn ngữ cổ xưa.

Ngay lập tức, các hạt linh khí tự do trong không khí tụ lại về phía cơ thể chúng, thân hình chúng tiếp tục mở rộng, cơ bắp trên cơ thể phồng lên như thép cứng, còn tỏa ra ánh kim loại.

Hai bóng dáng đi đầu lao lên đón đánh Phong Kỳ.

Một trong số chúng có hai đầu, cao hơn ba mét, trông rất hung dữ.

Một con khác cao hai mét, mặt xanh nanh dài, trông giống như ác quỷ La Sát.

Chúng hấp thụ linh khí, ngưng tụ thành một vũ khí màu đỏ trong tay.

Hình dạng của vũ khí này khá kỳ lạ, hình dạng tổng thể giống như rìu chiến nhưng lưỡi rìu lại là một hàng răng cưa sắc nhọn.

Phong Kỳ tiến đến gần thì giơ quỷ đao lên.

Khi quỷ đao tiếp xúc với rìu chiến năng lượng, màu xám nhanh chóng tràn về phía trước, thấm vào bên trong rìu chiến năng lượng.

Chỉ thấy hai chiếc rìu chiến năng lượng bị màu xám xói mòn với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nhanh chóng tan biến như bị phong hóa, biến thành một đám sương mù màu xám rồi biến mất.

Quỷ đao không giảm tốc độ, xuyên qua cơ thể chúng.

Giống như ném một viên đá xuống mặt hồ, cơ thể của hai sinh vật cổ đại gợn sóng, màu xám bắt đầu lan ra từ cơ thể chúng.

"Hắc!"

Khóe miệng Phong Kỳ cong lên, tay phải cầm ma đao giơ lên.

Ánh sáng đen bao phủ ma đao, ma đao trong nháy mắt kéo dài đến hàng chục mét, như một ngọn núi đen đè xuống.

Hai sinh vật cổ đại thậm chí không kịp phản kháng đã bị Phong Kỳ đập xuống đất, máu thịt trong nháy mắt tan thành sương máu.

Tay phải rút về, ánh sáng đen bao phủ ma đao bị hấp thụ, ma đao trở lại hình dạng ban đầu.

Đồng thời, tay trái của hắn thuận thế đâm về phía bên trái.

Chỉ thấy bên trái không có gì đột nhiên bắn ra máu đen, một sinh vật cổ đại ẩn hình xuất hiện.

Bị quỷ đao đâm trúng, nó lập tức bị kéo vào Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực, đờ đẫn đứng tại chỗ.

Ma đao chịu trách nhiệm xóa sổ vật lý sau đó rơi xuống.

Rắc!

Tiếng xương gãy giòn giã liên tiếp vang lên, khi ma đao rơi xuống, sinh vật cổ đại này bị chém thành sương máu.

Trong hình dạng tu la ác quỷ, Phong Kỳ không có ý định dừng lại.

Hắn đột ngột nhảy lên, quỷ đao giơ lên lóe lên ánh bạc xám dưới ánh trăng mờ ảo.

Khi quỷ đao vung ra, đao khí hình lưỡi liềm màu xám tiêu cực bắn ra.

Đao khí đi qua, các sinh vật cổ đại lần lượt đứng tại chỗ, trên người xuất hiện những đốm xám, nhanh chóng lan ra khắp cơ thể.Khi thân hình Phong Kỳ nặng nề rơi xuống, hắn khom người, đồng thời dùng chân, lao vào sinh vật cổ đại như một con hổ dữ.

Quỷ đao bay lượn trong tay hắn.

Còn ma đao đã dung hợp với sinh mệnh của hắn giống như sự kéo dài của cơ thể hắn, ngay cả khi ở trạng thái tu la ác quỷ mất dần lý trí, hắn vẫn có thể sử dụng hoàn hảo khả năng của ma đao.

Cơ thể hắn giống như tia chớp đen, lướt qua đám sinh vật cổ đại này.

Khi hắn thu đao đứng yên, những sinh vật cổ đại phía sau hắn lần lượt ngã xuống, thân xác bằng máu thịt tan rã.

Phong Kỳ từ từ quay người, trên mặt hiện lên nụ cười điên cuồng.

Trận chiến vẫn chưa kết thúc.

Mất đi thân xác bằng máu thịt, những sinh vật cổ đại này lộ ra hình dạng hồn thể.

Hình dạng của chúng rất giống với hình dạng sương mù của Mê Vụ Chi Chủ nhưng thiên về hình dạng năng lượng hơn là thực thể sương mù.

Hết chương 1679.

Chương 1680. Hành Trình Bất Tận

Không còn xiềng xích máu thịt, hình dạng của chúng không còn kỳ quái nữa, được tạo thành từ các sinh vật khác nhau bị đoạt xá, cơ thể trở nên vô cùng to lớn.

Hồn thể của chúng có màu đỏ tươi, cao hơn mười mét, trán đều mọc một cặp sừng cong.

Khí thế trên người chúng còn khác trước.

Chỉ dựa vào quỷ đao không thể chém đứt hồn thể của chúng, có thể thấy hồn thể của chúng mạnh mẽ đến mức nào.

Lộ ra hồn thể, chúng trừng mắt nhìn Phong Kỳ, thân hình lóe lên bao vây Phong Kỳ, vừa niệm chú vừa bắn vô số phù văn màu đen về phía Phong Kỳ.

Đối mặt với thế công, Phong Kỳ đồng thời vung quỷ đao và ma đao.

Phù văn màu đen bay tới, dù chạm vào ma đao hay quỷ đao đều bị đánh tan trong nháy mắt.

Nhưng phù văn màu đen sinh ra từ hư không ngày càng nhiều, từ khắp mọi hướng ập đến.

Rất nhanh, tốc độ vung đao của Phong Kỳ không theo kịp tốc độ sinh ra của phù văn màu đen, cơ thể hắn bị bao phủ trong nháy mắt, những phù văn màu đen tiếp xúc với cơ thể hắn giống như những giọt nước rơi vào đất, thấm vào cơ thể hắn.

Lúc này, thế giới trước mắt Phong Kỳ đã thay đổi.

Hắn phát hiện mình bị kéo vào trong tinh thần thức hải của mình, nhân cách chủ gần như bị che giấu lúc này đã thức tỉnh.

Chỉ thấy trong tinh thần thức hải không ngừng có vật chất màu đen thấm vào, có xu hướng ăn mòn tinh thần thức hải.

Đồng thời, còn có đủ loại bóng đen tà ác ra đời trong tinh thần thức hải.

Những bóng đen tà ác này giống với hồn thể cổ đại bên ngoài, chúng nhắm mắt, theo sự gia tăng của vật chất màu đen, chúng đang dần dần tiến vào trạng thái thức tỉnh.

Rất nhanh, con đầu tiên đã thức tỉnh.

Nó giống như một con thú dữ đã lâu không được ăn, lao về phía ý thức thể của Phong Kỳ.

Đối mặt với thế công đoạt xá, ý thức tinh thần của Phong Kỳ lập tức phản kích, ý thức Dao Động biến thành màn sáng màu vàng, giam cầm con thú hồn thể.

Nhưng không chỉ có một con phát động đoạt xá với hắn, mà có đến hơn mười con.

Chúng kéo đến như ong vỡ tổ, phát động thế công đoạt xá tập thể, Phong Kỳ cảm thấy lạnh lẽo trong lòng.

Muốn đoạt xá cơ thể hắn không dễ dàng như vậy.

Trong mộng cảnh tương lai, mười tám thử thách của đài tu luyện Huyết Hồn Tộc đã nâng cao rất nhiều cảnh giới và cường độ ý thức tinh thần của hắn.

Hắn không hề sợ đoạt xá bình thường.

Ngay cả khi là đoạt xá tập thể, hắn cũng không có gì phải sợ.So với ý thức Phá Giáp có vẻ hơi yếu ớt, ý thức của Phong Kỳ tỏa ra ánh sáng vàng, liên tục điều khiển chất lỏng màu

vàng trong thức hải, tiêu hao sức mạnh tinh thần để chiến đấu với những con thú hồn thể này.

Trận chiến ở cấp độ tinh thần nổ ra.

Nhưng rất nhanh, Phong Kỳ đã phát hiện ra điều bất thường.

Những sinh vật hồn thể đặc biệt này thực sự đã bố trí một hồn trận chưa từng thấy trong thức hải của hắn.

Hồn trận được tạo thành từ sức mạnh tinh thần thuần túy, tốc độ thức hải của hắn bị ăn mòn nhanh hơn.

Lúc này, ma đao xuất hiện trong thức hải của hắn.

"Đao ca!"

"Yên tâm, lần này ta sẽ ra tay, đoạt xá chẳng phải là đang cướp địa bàn của ta sao!" Ma đao trầm giọng nói.

Đồng thời, bóng dáng của ý thức thể tiêu cực cũng hiện ra.

"Lão đại, có muốn giải phóng sức mạnh bị phong ấn trong lòng ngươi, đánh sụp ý thức tinh thần của chúng không."

Nghe theo đề nghị của ý thức thể tiêu cực, Phong Kỳ kiên quyết lắc đầu.

Đùa gì thế.

Giải phóng cảm xúc tiêu cực bị kìm nén trong lòng, mặc dù có thể tiêu diệt ngay lập tức đám sinh vật hồn thể này nhưng hắn cũng không dễ chịu gì.

Nếu không thể kìm nén cảm xúc tiêu cực, hắn đừng hòng đi khiêu chiến Kiếm Tịch.

Ở ranh giới hy sinh trước đây, hắn cần uống quá liều thuốc an thần mỗi ngày mới có thể kìm nén được cảm xúc tiêu cực.

Cho đến khi mười tám thử thách xuất hiện, hắn mới có thể kiểm soát rõ ràng cảm xúc tiêu cực.

Một khi giải phóng con quỷ trong lòng, hắn không cần mượn sức mạnh của ý thức thể tiêu cực nữa, hắn sẽ hóa thân thành một con quỷ thực sự.

Ngay cả khi cuối cùng miễn cưỡng kìm nén được cảm xúc tiêu cực, tình hình cũng không mấy khả quan.

Ở ranh giới hy sinh trước đó, hắn thường xuyên rơi vào tình trạng mất trí nhớ ở tuổi già, chính là vì không có thuốc an thần để kìm nén cảm xúc tiêu cực.

Điều này khiến tinh thần của hắn thỉnh thoảng rơi vào trạng thái hỗn loạn, giống như mất trí nhớ ở tuổi già.

Trừ khi đám thú hồn thể này chủ động xâm nhập vào khu vực cấm trong thức hải của hắn, nếu không hắn tuyệt đối không thể chủ động giải phóng con quỷ trong lòng.

Giải phóng cảm xúc tiêu cực giống như sử dụng Thất thương quyền, thương địch một nghìn, tự hại tám trăm.

Có ma đao ở đây, hắn yên tâm.

Đúng như hắn nghĩ, ma đao bắt đầu phát huy tác dụng.

Ma đao trước đây không ra tay, không có nghĩa là ý thức tinh thần của ma đao không mạnh.

Hết chương 1680.

Chương 1681. Tinh Hồng Lâm

Là một lão quái vật đã sống hơn nghìn năm, ý thức tinh thần của hắn đã trải qua vô số lần tôi luyện trong quá trình khiêu chiến Đăng Thần, căn bản không sợ sự xâm lược của những con thú hồn thể này.

Phong Kỳ cũng tham gia chiến đấu vào lúc này, phối hợp với ma đao giết chết những con thú hồn thể thức tỉnh trong thức hải của hắn.

Trong khi giết chết những sinh vật cổ đại này, thức hải của hắn cũng đang thay đổi.

Những sinh vật hồn thể bị ma đao giết chết tan biến sau khi chết, hồn lực tản ra trong thức hải, hòa vào thức hải của hắn.

Trong thức hải màu vàng dần xuất hiện những ngôi sao màu đỏ.

Những ngôi sao này đều là hồn lực của những sinh vật hồn thể đã chết bị thức hải hấp thụ.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng rằng cường độ thức hải của mình đang tăng lên ổn định.

Phát hiện này khiến Phong Kỳ vô cùng bất ngờ.

Hắn vốn tưởng rằng đây sẽ là một trận chiến khó khăn nhưng không ngờ lại biến thành một trận cày kinh nghiệm.

Có ma đao chủ động ra tay, những sinh vật hồn thể này căn bản không phải là đối thủ.Ngay khi đúc ma đao, Triều Thiên

đã biến mất và ý thức của Triều Thiên cũng đã biến thành hình dạng của ma đao.

Ngay cả khi là ý thức thể, ma đao cũng sắc bén như thường.

Tham vọng của ma đao là giết Kiếm Tịch, chém đứt kỳ tích.

Giết những con thú hồn thể thì càng không phải chuyện khó.

Mỗi khi ma đao giết một con thú hồn thể, hồn lực tản ra sẽ ngưng tụ thành một điểm sáng màu đỏ trong thức hải của Phong Kỳ.

Rất nhanh, trên bầu trời thức hải đã rải đầy những ngôi sao màu đỏ.

Sau khi hấp thụ một lượng lớn hồn lực, bức tường thành thức hải trở nên kiên cố hơn.

Rõ ràng, sinh vật cổ đại bên ngoài đang truyền hồn thể tộc nhân vào thức hải của Phong Kỳ cũng nhận ra điều bất thường.

Chúng đã rất quen thuộc với quá trình đoạt xá bằng máu thịt.

Mỗi khi mục tiêu bị tộc nhân đoạt xá, cơ thể của mục tiêu bị đoạt xá sẽ chuyển sang hướng chủng tộc của chúng.

Ví dụ như tổ chức cơ bắp thay đổi, da chuyển sang màu đỏ, v.v.

Nhưng hình dạng của Phong Kỳ vẫn giữ nguyên như cũ.

Quan trọng hơn, trên người Phong Kỳ thậm chí không lộ ra sương mù hồn tộc.

Ngoài việc trên người Phong Kỳ không có bất kỳ dấu hiệu bị đoạt xá nào, chúng còn phát hiện ra rằng bức tường thành

thức hải của Phong Kỳ đang được nâng cao rõ rệt, tốc độ thấm vào của hồn ấn tộc nhân ngày càng chậm.

Cảm thấy không ổn, chúng liền dứt khoát dừng tay.

Trong tầm mắt của chúng, hồn ấn tộc nhân bao phủ trên cơ thể Phong Kỳ nhanh chóng biến mất.

Phong Kỳ nhắm chặt mắt cũng từ từ mở mắt vào lúc này.

Lúc này, lý trí trở lại, trạng thái của hắn đang giảm sút nhanh chóng.

"Thái Hành!" Phong Kỳ gào lên vào lúc này.

"Gào!"

Thái Hành ở xa hiểu ý, dứt khoát lắc chuông Mộng Yểm.

Khi nhân cách chính bị áp chế, trạng thái tu la ác quỷ của Phong Kỳ được duy trì, khí thế tăng vọt.

Ngọn lửa màu xám bùng cháy ở mắt trái như phản chiếu một địa ngục diệt vong, toát lên vẻ điên cuồng, tịch diệt và hơi thở tà ác tột cùng.

Ngọn lửa đen ở mắt phải phản chiếu một địa ngục giết chóc, giải phóng hơi thở giết chóc, tử vong và bá đạo chặt đứt vạn vật.

Ngọn lửa đã tắt trên đao quỷ và ma đao lại bùng cháy trở lại vào lúc này.

Phong Kỳ từ từ giơ hai đao lên, trên mặt nở nụ cười dữ tợn.

Ý thức thể tiêu cực như cảm nhận được cơn thịnh nộ đè nén trong lòng Phong Kỳ, đột nhiên vung hai đao, đao khí màu xám và đen như mưa bão trút xuống phía trước.

"Ha ha ha!"

Trong tiếng cười khàn khàn điên cuồng, cơ thể Phong Kỳ xuất hiện vết nứt.

Nhưng hắn mất kiểm soát căn bản không quan tâm đến gánh nặng của cơ thể, tiếp tục vung đao, đao khí dần dần hình thành.

Ngay cả khi những sinh vật hồn thể đã bị nghiền nát, hắn vẫn không ngừng vung đao.

Lâu sau, Phong Kỳ đã hóa thành người máu.

Lúc này, hắn quay người, ánh mắt lạnh lùng và tà ác hướng về phía Phá Giáp bị treo bằng dây năng lượng ở đằng xa.

Đao quỷ từ từ giơ lên.

Ngay lúc này, Thái Hành đột nhiên ngừng lắc chuông Mộng Yểm.

Ý thức thể tiêu cực cũng cắt đứt việc cung cấp năng lượng tiêu cực cho hắn vào lúc này.

Đao quỷ sắp vung ra trong tay dần tan biến, bộ giáp xám dữ tợn mặc ở nửa bên trái cơ thể cũng tan biến theo.

Nhân cách chính được giải thoát ngay lập tức giành lại quyền kiểm soát cơ thể.

Ngay khi Phong Kỳ hoàn hồn, hắn đã sợ đến run rẩy.Ngay lúc nãy, hắn suýt nữa ra tay giết chết Phá Giáp.

May mắn thay, Thái Hành và ý thức thể tiêu cực phản ứng rất nhanh, không để hắn gây ra sai lầm nhưng hắn vẫn cảm thấy sợ hãi.

Hắn ngẩng đầu nhìn Phá Giáp, lúc này trên cơ thể Phá Giáp vẫn lơ lửng một con thú hồn thể sương mù.

Đi đến bên cạnh Phá Giáp, hắn đưa tay ấn vào huyệt mi tâm của Phá Giáp.

Phát hiện tiếp theo khiến hắn không khỏi nhíu mày.

Tình trạng của Phá Giáp rất tệ, ý thức tinh thần của hắn thực sự đã hòa làm một với con thú hồn thể.

Hết chương 1681.

Chương 1682. Cảm Xúc Tiêu Cực

Hắn không biết bây giờ ý thức của Phá Giáp là chính hay ý thức của con thú hồn thể là chính, Phá Giáp cuối cùng là chết hay còn sống.

Nghĩ đến lúc mới đến đây, Phá Giáp đã từng nhắc nhở hắn.

Hắn càng tin rằng Phá Giáp vẫn còn sống.

Lúc này, giọng nói của ma đao vang lên trong đầu hắn:

"Nếu Phá Giáp còn sống và có thể vượt qua nguy cơ ý thức hỗn loạn, biết đâu có thể họa phúc tương y, những sinh vật hồn thể vừa chiến đấu với ngươi không hề đơn giản, hẳn là hồn phách tộc nhân do một cường tộc cổ đại nào đó để lại, ta chưa từng thấy sinh vật nào mất đi thân xác máu thịt mà hồn thể vẫn có thể mạnh mẽ như vậy."

"Lần này ngươi có thể giết chết chúng phần lớn là nhờ may mắn, nếu để chúng khôi phục thực lực, ngay cả khi ta ở thời kỳ đỉnh cao cũng chưa chắc đã là đối thủ."

Nghe vậy, Phong Kỳ sửng sốt:

"Ý ngươi là nếu Phá Giáp có thể hấp thụ ý thức của con thú hồn thể ký sinh trong cơ thể, hắn có thể có được sức mạnh của nó?"

"Không phải sức mạnh, mà là một phần năng lực."

"Tuyệt thật, ta hấp thụ nhiều như vậy, sao lại không kế thừa được năng lực nào của thú hồn thể?"

“Ngươi là sau khi nghiền nát hồn phách mới hấp thụ hồn lực, căn bản không phải dung hợp, hơn nữa thức hải của ngươi hấp thụ nhiều hồn lực như vậy, cường độ ít nhất cũng tăng gấp đôi, còn nhận được một số cường hóa bí ẩn tiềm ẩn nên biết đủ là đủ.”

Trong lúc trò chuyện, Thái Hành ở đằng xa đột nhiên đến bên chân hắn, đưa móng vuốt cào nhẹ vào vạt áo đen của hắn.

Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống, phát hiện Thái Hành đang ngậm một viên châu màu đỏ tươi trong miệng.

Phong Kỳ nghi ngờ trong lòng, cúi người xuống, nhận lấy viên châu đỏ trong miệng Thái Hành.

Chỉ thấy bên trong viên châu đỏ có vô số điểm đen đang di chuyển, nhìn kỹ hắn kinh ngạc phát hiện, những điểm đen này thực ra đều là những con thú hồn thể đang cuộn tròn chưa tỉnh.

….

Trong lúc ngủ say, Phá Giáp trở nên mơ hồ về khái niệm thời gian.

Chỉ cảm thấy mình như bị tâm thần phân liệt, hai luồng ý thức không ngừng dung hợp, muốn giành quyền kiểm soát cơ thể.

Khi cuộc chiến ý thức kết thúc, Phá Giáp phát hiện mình đã dung hợp được nhiều kiến thức rời rạc, cũng như sức mạnh hồn thể của một luồng ý thức khác còn sót lại trong cơ thể mình.

Khi hắn từ từ mở mắt ra, phát hiện mình đang nằm trên bãi cát.

Tiếng “Lách tách” của lửa trại đốt củi vang lên bên tai, quay đầu nhìn sang bên cạnh, hắn thấy Phong Kỳ cũng đang quay đầu nhìn hắn.

Vô thức dùng sức muốn đứng dậy, Phá Giáp lập tức cảm thấy cơ thể đau đớn vô cùng.

Giống như trong lúc ngủ say đã bị đánh đập từ đầu đến chân.

“Tỉnh rồi à, cảm thấy thế nào?”

“Đại ca, tôi không sao.”

Cố chịu đau ngồi dậy, Phá Giáp không nói lời cảm ơn nào.Nhưng hắn biết lần này chắc chắn là đại ca đã cứu hắn khỏi tình thế bị bao vây.

Cảm giác được người khác che chở này khiến Phá Giáp vừa hoang mang vừa mơ hồ nhưng nhiều hơn cả là cảm động chưa từng có.

“May mà bình thường ý thức thể tiêu cực tiến hành huấn luyện đoạt xá cho các ngươi, nếu không ngươi rất có thể sẽ bị nghiền nát ý thức, đoạt mất thân thể… Nói chung, trở về là tốt rồi.”

Trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười, vừa nói vừa đưa thức ăn cho Phá Giáp:

“Ăn đi, bên trong ma đao không có năng lượng máu thịt giúp ngươi hồi phục thương thế, ăn nhiều một chút để bổ sung dinh dưỡng.”

Nhận lấy thức ăn bốc hơi nóng, Phá Giáp gật đầu mạnh, sau đó cắn một miếng lớn.

Ăn xong thức ăn, Phá Giáp đột nhiên đứng dậy, nhìn về phía Phong Kỳ nói:

“Đại ca, sau khi tôi dung hợp với luồng ý thức trong đầu, dường như tôi đã nắm được một số năng lực đặc biệt.”

“Ồ?” Phong Kỳ đang cho Tiểu U ăn, tò mò quay đầu nhìn Phá Giáp, tiện tay nhét miếng thịt nướng vào miệng mình.

Tiểu U đã há to miệng, lúc này má phồng lên, vẻ mặt không hài lòng.

Phá Giáp ở không xa lúc này gật đầu, liên tục lùi lại mấy bước rồi đứng lại, hắn đột nhiên nắm chặt tay.

Chỉ thấy trên cơ thể Phá Giáp tỏa ra sương mù năng lượng màu đỏ, bao bọc lấy cơ thể hắn, trong lúc vặn vẹo dần dần biến thành một con thú hồn thể dữ tợn.

“Đại ca, sức mạnh còn sót lại của sinh vật hồn thể bị ý thức của tôi nuốt chửng đã trở thành thể phái sinh của tôi, có thể bao phủ lên tôi dưới dạng linh thể khi chiến đấu, giúp sức chiến đấu của tôi được nâng cao.”

Giới thiệu xong, Phá Giáp đột nhiên vung tay về phía mặt biển.

Con thú hồn thể bao phủ hắn cũng đồng thời vung vuốt về phía mặt biển.

Chỉ thấy một luồng linh khí sắc nhọn màu đỏ bắn về phía mặt biển, va chạm với những con sóng ập tới, chém đôi chúng.

Có lẽ do động tác quá mạnh, kéo căng vết thương, Phá Giáp lúc này nhe răng, con thú hồn thể bao phủ cơ thể cũng theo đó mà tan biến.

“Không tệ, họa phúc tương y.” Phong Kỳ không tiếc lời khen ngợi.

Hết chương 1682.

Chương 1683. Đỉnh Núi

"Tiểu Giáp không tệ, tiếp tục cố gắng, sau này đi theo đại ca, bữa nào cũng có thịt nướng ăn." Tiểu U bên cạnh Phong Kỳ lúc này cũng chống nạnh, học theo biểu cảm của Phong Kỳ, gật đầu hài lòng khen ngợi.

Đợi đến khi Phá Giáp trở về ngồi trước đống lửa trại, Phong Kỳ lấy ra viên châu hồn màu đỏ mà Thái Hành nhặt được sau khi kết thúc trận chiến.

Viên châu hồn này chỉ to bằng nắm tay trẻ sơ sinh, không biết làm bằng chất liệu gì, bên trong lại chứa rất nhiều sinh vật hồn thể đang ngủ say.

Có thể tưởng tượng, những con thú hồn thể đã giao chiến với hắn lúc nãy rõ ràng cũng đi ra từ viên châu hồn này.

Mang theo nghi ngờ, hắn hỏi Phá Giáp về hiểu biết của hắn về thú hồn thể.

Đối mặt với câu hỏi, Phá Giáp im lặng một lúc để sắp xếp lại suy nghĩ, sau đó bắt đầu kể lại những hình ảnh rời rạc mà hắn tiếp nhận được khi ý thức bị đoạt xá.

Cuộc chiến thời thượng cổ, tộc vương tử trận, cùng với hồn phách tộc nhân mang theo hy vọng tiếp nối chủng tộc bị ném ra khỏi chiến trường Lĩnh Vực…

Thông qua lời kể của Phá Giáp, Phong Kỳ đã hình dung ra được tình hình đại khái trong đầu.

Có thể tưởng tượng, sinh vật đang ngủ say trong hồn thể cũng từng là một thế lực chủng tộc vô cùng hùng mạnh.

Nhưng vẫn đi đến diệt vong trong cuộc chiến bên ngoài.

Cuối cùng nhờ tộc vương lúc đó hy sinh thân mình, một số hồn phách tộc nhân mới được lưu lại đến bây giờ.Cũng tồn tại dưới dạng hồn thể, hắn đột nhiên nghĩ đến Mê Vụ Tộc.

Nhưng so với hồn thể tộc nhân bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, rõ ràng thế lực chủng tộc bên trong viên châu hồn đỏ mạnh hơn nhiều.

Hồn thể tộc nhân của Mê Vụ Chi Chủ giống như những hồn ma không có ý thức, trước khi được hồi sinh căn bản sẽ không có bất kỳ năng lực suy nghĩ nào.

Nhưng sinh vật hồn thể bên trong viên châu hồn đỏ ngay cả khi mất đi thân xác bằng máu thịt, vẫn có thể sở hữu năng lực suy nghĩ và sức chiến đấu cực mạnh, hoàn toàn không cùng cấp độ cường độ với người Mê Vụ Tộc.

May là những lão già đã ngủ say trong nhiều năm này đã mất đi quá nhiều sức mạnh, nếu không hắn mở ra hình thái Tu La Ác Quỷ cũng không chắc có thể chiến thắng.

Sau khi hiểu rõ tình hình, Phong Kỳ vươn tay vỗ vai Phá Giáp:

“Tiểu Giáp, đã có được cơ duyên như vậy, hãy luyện tập nắm bắt nó cho tốt, đừng để bản thân lạc lối trước sức mạnh tăng vọt đột ngột, ta đã từng nói với ngươi, đồng thời với việc nâng cao thực lực, tu dưỡng tâm cảnh cũng phải theo kịp, nếu không ngươi sẽ phải chịu thiệt lớn.”

Đối mặt với sự quan tâm của Phong Kỳ, Phá Giáp gật đầu.

Lúc này Tiểu U bay đến bên cạnh Phá Giáp, cũng học theo tư thế của Phong Kỳ, vươn tay nhỏ vỗ vai Phá Giáp:

“Tiểu Giáp, lớn lên cho khỏe, tương lai thịt nướng của đại ca sẽ đủ ăn.”

Trên mặt Phá Giáp lập tức hiện lên vẻ bất lực, sau đó khẽ nói:

“Tiểu U, ám khí của tôi đã hết, bao giờ thì làm cho tôi một mẻ nữa.”

Nghe thấy lời này, Tiểu U vô thức ngáp.

Giống như học sinh trong lớp, nghe thầy giáo giảng bài, vô thức buồn ngủ ập đến.

Nhìn Tiểu U từ từ lùi lại, bay ngược, vẻ mặt kháng cự, vẻ bất lực trên mặt Phá Giáp càng rõ.

Xác định Phá Giáp đã không sao, trái tim Phong Kỳ treo lơ lửng cuối cùng cũng hạ xuống.

Quay đầu nhìn về phía biển, Lôi Đình và ý thức thể tiêu cực đang cãi nhau, ngươi điện ta một cái, ta cho ngươi một cú sốc tinh thần, ngày thường hành hạ lẫn nhau.

Bên kia, Thái Hành nằm dài trên mặt đất ngửa mặt nhìn trời, dường như có tâm sự gì đó.

Tiếp theo, hắn định tạm trú trên hòn đảo này một thời gian, để Phá Giáp tĩnh dưỡng cơ thể.

Dù sao thì tiếp theo phải vượt biển, trên đường khó tránh khỏi sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Với thương thế hiện tại của Phá Giáp, cưỡng ép vượt biển sẽ có nguy cơ mất mạng.

Còn về cách nhanh chóng khôi phục thương thế của Phá Giáp, hắn cũng có cách.

Lúc này năng lượng máu thịt được lưu trữ trong ma đao đã cạn kiệt, hắn không thể cung cấp cho Phá Giáp năng lượng máu thịt để bồi bổ cơ thể.

Nhưng trong không gian vòng tay của Tiểu U đã lưu trữ không ít linh thực chữa thương thu thập được trong suốt hành trình.

Những linh thực quý giá này có thể giúp Phá Giáp nhanh chóng khôi phục trạng thái.

So với vết thương trên cơ thể của Phá Giáp, thực ra hắn lo lắng hơn là trạng thái tinh thần của Phá Giáp.

Trong quá trình nuốt chửng thú hồn thể, ý thức của Phá Giáp rõ ràng cũng bị tổn thương, có lẽ sẽ để lại di chứng.

Điều này cũng cần phải điều dưỡng.

Nếu xử lý không tốt, sẽ là một Lôi Đình thứ hai, thỉnh thoảng rơi vào trạng thái mất trí, thậm chí là trạng thái điên cuồng và mất kiểm soát khi tinh thần hỗn loạn.

Trên đảo hoang sống nửa tháng, hành trình mới bắt đầu.

Mất năm tháng, Phong Kỳ dẫn mọi người vượt qua vùng biển đen.

Trong thời gian đó, hắn đã nhìn thấy nhiều sinh vật và thế lực mới lạ ở vùng biển.Cấu trúc của vùng Lĩnh Vực biển đen này khác với những nơi hắn từng thấy trước đây, vùng Lĩnh Vực này không có thế lực kiểm soát tuyệt đối, mà là liên minh của nhiều tộc nhỏ.

Hết chương 1683.

Chương 1684. Mê Vụ Chi Chủ

Nhưng trong khi liên minh, những tộc nhỏ ở vùng biển này cũng sẽ tranh đấu ngấm ngầm vì tài nguyên.

Chỉ khi có mối đe dọa bên ngoài xuất hiện, các thế lực trong vùng Lĩnh Vực biển đen mới đoàn kết lại để đối phó với kẻ thù chung.

Có lẽ đây cũng là một trong những lý do khiến các tộc yếu trong vùng Lĩnh Vực này không bị các thế lực bên ngoài đánh bại.

Trong quá trình vượt qua biển đen, tầm mắt của Phong Kỳ được mở rộng.

Hắn đã nhìn thấy trong vùng Lĩnh Vực này những sinh vật thần thoại giống như yêu tinh biển mà chỉ có trong phim ảnh, cũng nhìn thấy những con thú biển khổng lồ có kích thước như hòn đảo.

Các thế lực thông minh sống trong vùng Lĩnh Vực này thường nắm giữ một kỹ thuật đặc biệt, đó là thuần hóa thú biển.

Trong số đó, một số thế lực vốn đã giỏi về thủy tính, có thể tự do di chuyển trong nước, sức chiến đấu dưới nước cực mạnh.

Nhưng một số thế lực Lĩnh Vực trong số đó rõ ràng là từ bên ngoài di cư đến, thuộc về thế lực chủng tộc bên ngoài hòa nhập vào.

Có lẽ đã sống ở đây trong nhiều năm, chúng cũng thích nghi tiến hóa ra một số năng lực hệ nước nhưng vẫn còn lâu mới có thể chiến đấu với các thế lực dưới nước trong biển.

Để chống lại tốt hơn những thế lực dưới nước này, các thế lực bên ngoài đã học cách thuần hóa thú biển để chúng chiến đấu cho mình.

Phong Kỳ đã tận mắt chứng kiến cảnh tượng hàng vạn sinh vật cưỡi trên lưng thú biển phá sóng tiến lên.

Giống như một đợt sóng thú biển cuồn cuộn về phía trước, cảnh tượng vô cùng hùng tráng.

Mặc dù đều là những thế lực không mạnh, thường xuyên đánh nhau để tranh giành tài nguyên nhưng sự xuất hiện của hắn cũng đã phá vỡ thế cân bằng trong thời gian ngắn.

Đối với sự xuất hiện của hắn, các thế lực đều tỏ ra rất cảnh giác.

Còn từng tiến hành truy sát hắn một thời gian.

Cuối cùng phát hiện ra hắn rất khó đối phó và xác định hắn không phải là do thế lực bên ngoài phái đến để cướp bóc vùng Lĩnh Vực này, chúng cũng không để ý đến hắn nữa.

Ngoài cấu trúc thế lực kỳ lạ, biển đen còn có nhiều linh tài quý hiếm mà hắn chưa từng thấy.

Ví dụ như một loại linh thực hình cầu trôi nổi trong biển đen.

Đây là một loại thực vật đặc biệt giống như hà, thích ký sinh trên cơ thể thú biển Lĩnh Vực,

Bất kỳ thú dữ Lĩnh Vực nào bị chúng ký sinh, cơ thể sẽ nhanh chóng bị linh thực hình cầu bao phủ, cuối cùng bị hút cạn năng lượng máu thịt mà chết.

Loại thực vật này rất thị máu nhưng hương vị lại cực kỳ ngon.

Trong hành trình vượt biển, hắn đã thu thập được không ít linh thực hình cầu, cất giữ trong không gian vòng tay của Tiểu U, làm thức ăn cho hành trình sau này.

Còn rất nhiều loại thực vật thú vị khác.

Ví dụ như mọc ở sâu dưới đáy biển, sẽ ẩn núp săn mồi như cá nóc.

Hoặc là cộng sinh với thú biển Lĩnh Vực, giúp thú biển Lĩnh Vực chuyển hóa năng lượng thức ăn, v.v.

Điều khiển Phong Kỳ hứng thú nhất trong hành trình vẫn là một loại kiến trúc đặc biệt tồn tại trong biển đen.

Loại kiến trúc này được làm bằng xương của một loại thú biển Lĩnh Vực.

Công dụng giống như thuyền, là bệ đất di động trên vùng biển, tốc độ di chuyển cực nhanh nhưng có thể chở nhiều sinh vật tự do hoạt động trên đó, thậm chí có thể lặn xuống đáy biển, di chuyển với tốc độ cao dưới đáy biển.Hơn nữa, độ cứng của kiến trúc trên biển cực cao, không dễ bị lực bên ngoài phá hủy.

Nhưng lợi hại nhất vẫn là các loại vũ khí đi kèm trên loại kiến trúc này.

Các thế lực sở hữu loại kiến trúc này thường biến chúng thành pháo đài chiến tranh trên biển di động, vừa có chức năng chở sinh vật, chiến tranh, tiếp tế, v.v.

So với tàu thuyền, chiến hạm của con người trên vùng biển, loại kiến trúc di động được chế tạo bằng xương thú biển bí ẩn này còn có một khả năng đặc biệt nhất, đó là khả năng phát triển cực cao.

Ngay cả khi chết đi nhưng bộ xương còn lại của thú biển bí ẩn vẫn có thể nuốt chửng các loại vật chất kim loại, khiến vùng bị hư hỏng được phục hồi, thậm chí độ cứng còn được nâng cao.

Loại kiến trúc chiến tranh này khiến Phong Kỳ có nhiều suy nghĩ.

Lãnh thổ mà con người mất đi không chỉ là diện tích đất liền mà còn có cả vùng biển.

Đợi đến khi con người giành lại lãnh thổ đất liền, tương lai chắc chắn sẽ tiến ra vùng biển.

Ví dụ như thành Cựu Nhật, đi theo con đường phát triển song song.

Ngoài khu tiếp tế đất liền ở phía bắc, còn có một khu tiếp tế vùng biển thông đến Đông Hải, để đối phó với hướng mở rộng Lĩnh Vực về phía vùng biển làm hướng tác chiến chính.

Lúc đi theo tuyến hy sinh của Lão Mê, hắn và Lão Mê cũng thường xuyên thực hiện nhiệm vụ trên biển.

Hòn đảo Hắc Tuyệt sở hữu Vòng Tay Kỳ Tích cũng nằm ở hướng Đông Hải.

Nhưng khả năng vượt biển của con người so với Sinh Vật Trận Địa thì thực sự có chút yếu kém.

Thân thép của chiến hạm khi đối mặt với sự tấn công của thú biển mạnh mẽ thì mỏng manh như giấy, rất dễ khiến chiến thuyền bị chìm.

Hết chương 1684.

Chương 1685. Trận Pháp Sấm Sét

Mà khả năng chiến đấu dưới nước của chiến sĩ loài người càng không thể so sánh với thú biển Lĩnh Vực.

Vì vậy, mở rộng xây dựng chiến đấu vùng biển cũng là một hướng mà hắn phải cân nhắc trong tương lai.

Loại kiến trúc đặc biệt có thể nuốt chửng kim loại này khiến Phong Kỳ rất động lòng.

Nếu con người có thể sở hữu một lượng lớn kiến trúc di động trên biển thì chắc chắn có thể giành được nhiều lợi thế hơn trong chiến tranh trên biển, sức mạnh được nâng cao đáng kể.

Vì vậy, hắn đã trao đổi với các thế lực chủng tộc sở hữu kiến trúc trên biển.

Qua lời kể của chúng, hắn biết được rằng loại kiến trúc trên biển này được chế tạo bằng bộ xương khổng lồ còn lại sau khi một loại thú biển bí ẩn chết đi.

Nhưng loại thú biển này cụ thể là gì thì chúng cũng không nói rõ được.

Khi tổ tiên của chúng tiến vào vùng biển này thì thú biển bí ẩn dường như đã tuyệt chủng, tổ tiên đời đời kiếp kiếp của chúng cũng chưa từng nhìn thấy thú biển bí ẩn còn sống.

Bộ xương trong tay chúng cũng đều là nhặt được dưới đáy biển, dùng một bộ là ít đi một bộ.

Điều này khiến Phong Kỳ cảm thấy rất tiếc nuối.

Nếu xương của thú biển bí ẩn có thể sản xuất hàng loạt, hắn còn muốn ghi nhớ tọa độ phương hướng của vùng Lĩnh Vực này, chờ đến khi phát triển sức chiến đấu vùng biển thì đến thu hoạch một đợt.

Hành trình ở biển đen cuối cùng cũng có hồi kết.

Chuyến đi này vừa có những phát hiện mới lạ, vừa có sự va chạm về nhận thức, văn hóa.

Càng hiểu biết nhiều, Phong Kỳ càng cảm thấy dùng góc độ của con người để nhìn nhận vấn đề, rồi dùng nhận thức của mình để giao lưu với các chủng tộc khác, là một điều cực kỳ ngu ngốc.

Giống như một số chủng tộc một vợ nhiều chồng, hoặc một chồng nhiều vợ.

Bản chất của sự xuất hiện của loại chế độ này có liên quan đến môi trường sống và tập tục văn hóa, tư duy của người ngoài rất khó hiểu.Giống như trong thời gian hành trình, hắn đã từng thấy một thế lực chủng tộc yếu đuối, chủng tộc này bất kể là người già nào đạt đến 200 tuổi, bất kể địa vị là gì, đều phải lựa chọn tự sát.

Nếu không làm như vậy, sẽ có người trong tộc thay thế thực hiện cái chết.

Lúc đó hắn rất không hiểu.

Nhưng sau khi hiểu được tình hình của chủng tộc này, hắn đột nhiên hiểu ra nguyên nhân.

Chủng tộc này trong vùng Lĩnh Vực nơi chúng sinh sống là một thế lực nô lệ, vốn đã có địa vị thấp kém, chủng tộc cấp trên phân phối tài nguyên cho chủng tộc này mỗi năm rất hạn chế, chỉ có thể nuôi sống một số lượng người chắc chắn.

Sự gia tăng dân số đối với loại chủng tộc yếu kém tầng lớp thấp này mà nói, là một thảm họa.

Để người trong tộc được ăn no, để thế hệ mới được trưởng thành, chủng tộc này đã xuất hiện quy tắc mà hắn cảm thấy không thể hiểu được.

Những người già sau khi sống đến một độ tuổi chắc chắn sẽ lựa chọn cái chết, để lại tài nguyên sinh tồn và sinh sôi cho thế hệ mới.

Vì vậy, nhận thức và tam quan của con người trong thế giới Lĩnh Vực rộng lớn không chắc chắn là phổ biến.

Những điều mà ngươi cho là đúng, trong mắt chủng tộc khác có lẽ là hành vi ngu ngốc không thể hiểu được.

Ngươi cho rằng ăn phân là bệnh nhưng trong mắt một số chủng tộc giống như bọ hung, ngươi không ăn phân mới là bệnh.

Vì vậy, nói suông là cách giải quyết vấn đề vô dụng nhất khi đối mặt với các thế lực khác nhau.

Dựa vào sự thuyết phục, dùng tình cảm và lý lẽ để giải quyết vấn đề, đó là cốt truyện chỉ có trong phim hoạt hình.

Ngay cả những thế lực tầng lớp thấp hèn mọn khi gặp những thế lực yếu hơn mình, cũng sẽ lộ ra nanh vuốt tham lam.

Trong thế giới Lĩnh Vực có muôn vàn chủng tộc, chỉ có một nhận thức chung duy nhất.

Sức mạnh chính là chân lý.

Nắm đấm lớn, đi đến đâu cũng được tôn trọng và kính sợ.

Khi hành trình ở biển đen kết thúc.

Phong Kỳ dẫn đầu nhóm vượt qua rào cản vùng Lĩnh Vực.

Cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ sửng sốt.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt không còn là thế giới vùng Lĩnh Vực, bọn họ đã trở lại thế giới loài người.

Lần này, tầm mắt không còn thấy rào cản vùng Lĩnh Vực.

Nói cách khác, bọn họ cuối cùng đã tiến vào vùng lãnh thổ rộng lớn của loài người.

Tâm trạng của Phong Kỳ lập tức trở nên phấn khích.

Một lãnh thổ rộng lớn như vậy không bị vùng Lĩnh Vực bao phủ, chứng tỏ rất có khả năng có thế lực loài người tồn tại ở đây, chống lại sự mở rộng của vùng Lĩnh Vực bên ngoài, bảo tồn một không gian sinh tồn của loài người tương tự như năm thành phố lớn.

….

Hoàng hôn buông xuống.

Cảnh tượng thế giới loài người trước mắt khiến Phong Kỳ có cảm giác như được trở về nhà.

Rời khỏi Tinh Thành, hắn đã đi về phía Tây xa xôi hơn 30 năm.

Ngay cả khi trong suốt hành trình có thời gian quay trở lại thế giới loài người thì đó cũng chỉ là những khoảng đất trống nhỏ trong khu vực tập trung dày đặc Lĩnh Vực, căn bản không thể có dấu vết của con người.

Hết chương 1685.

Chương 1686. Tái Sinh Lần Nữa

Hắn vốn tưởng rằng sau khi vượt qua Lĩnh Vực trường Hắc Hải, tiếp theo sẽ là một Lĩnh Vực trường mới đang chờ hắn khám phá nhưng không ngờ rằng hắn lại trở về thế giới loài người.

Thế giới loài người trước mắt hoàn toàn khác với trước đây.

Tầm mắt không còn thấy được bức tường chắn Lĩnh Vực trường nối liền với bầu trời, mà là một vùng đồng bằng vô tận, mọc đầy những cây xanh tươi tốt.

So với thế giới Lĩnh Vực, hàm lượng linh khí trong không khí ở đây không cao, thậm chí còn không bằng những thế giới Lĩnh Vực trường nhỏ do các chủng tộc yếu mang đến.

Nhưng nơi đây lại mang đến cho Phong Kỳ sự rung động mà thế giới Lĩnh Vực trường không có.

Hít một hơi thật sâu không khí của thế giới loài người, Phong Kỳ nhìn về phía xa, trong mắt tràn đầy sự mong đợi.

Tình hình của loài người bên ngoài ra sao, câu trả lời này chưa từng xuất hiện trong sách sử.

Trong miêu tả của sách sử, thế giới loài người từng được chia thành năm khu vực lớn.

Lần lượt là khu vực phía Đông, khu vực phía Tây, khu vực trung tâm, khu vực phía Bắc, khu vực phía Nam, trong đó Tinh Thành, thành phố Tương Lai, thành Cựu Nhật, thành phố

Chiến Thắng, Lãnh Đông thành, năm thành phố lớn nằm ở khu vực phía Đông.

Khi thảm họa xảy ra, rất nhiều Lĩnh Vực trường giáng xuống thế giới loài người, hoàn toàn cắt đứt liên lạc giữa khu vực phía Đông và thế giới bên ngoài.

Lúc đó, khu vực phía Đông nơi có năm thành phố lớn cũng có rất nhiều Lĩnh Vực trường cần phải tiêu trừ, căn bản không có tinh lực và năng lực để mở ra con đường liên lạc với các khu vực loài người khác.

Trong những năm tháng sau đó, tần suất xuất hiện của Lĩnh Vực trường ngày càng nhanh, về phía Tây, về phía Bắc hình thành những khu vực tập trung dày đặc Lĩnh Vực trường, lực lượng chiến đấu của loài người căn bản không thể tiến quân qua đó, thiết lập liên lạc với bên ngoài.

Như vậy, khu vực phía Đông trở thành một khu vực độc lập.

Đối với tình hình của loài người ở các khu vực khác, các học giả của năm thành phố lớn đã đưa ra rất nhiều phỏng đoán.

Nhưng phần lớn các học giả đều cho rằng, thế giới bên ngoài rất có khả năng đã sụp đổ, có lẽ khu vực phía Đông mới là nơi trú ẩn duy nhất của loài người.

Phỏng đoán này không phải không có căn cứ.

Xét về địa hình khu vực, khu vực phía Đông về phía Đông là thành Cựu Nhật, về phía Đông Nam là thành phố Chiến Thắng dựa lưng vào biển, sẽ giảm bớt rất nhiều áp lực bị kẻ thù bên ngoài xâm phạm.

Dù sao thì tốc độ mở rộng của Lĩnh Vực trên đất liền nhanh hơn rất nhiều so với trên biển.

Chỉ cần lực lượng loài người ở khu vực phía Đông phòng thủ vững chắc ở mặt Tây Bắc nơi có Lãnh Đông Bắc Cảnh thì cơ bản sẽ không dễ dàng sụp đổ.

Ngay cả khi tuyến phòng thủ tiền tuyến Lãnh Đông bị phá vỡ, vẫn có thể rút lui về hướng thành Cựu Nhật, thành phố Chiến Thắng, Tinh Thành.

Trừ khi có sự kiện thảm khốc như Lĩnh Vực trường giáng xuống trên bầu trời của năm thành phố lớn.

Vì vậy, tuyến phòng thủ của khu vực phía Đông so với các khu vực khác của thế giới loài người có chiều sâu chiến lược tốt hơn.

So sánh ra thì khu vực trung tâm từng liên thông với khu vực phía Đông lại là nơi có tình hình khó khăn nhất.

Các học giả cho rằng, địa hình của khu vực trung tâm đã định sẵn rằng loài người ở đây sẽ rơi vào cảnh bị Lĩnh Vực trường bao vây tứ phía.

Bị kẻ thù bao vây tứ phía, có thể tưởng tượng được áp lực lớn như thế nào.

Tình hình của các khu vực khác cũng tương tự như vậy.Đây cũng là một trong những lý do chính khiến các học giả cho rằng thế giới bên ngoài đã sụp đổ.

Để tìm hiểu thế giới bên ngoài thực sự như thế nào, năm thành phố lớn đã từng hợp tác thành lập một dự án, gọi là kế hoạch Viễn chinh.

Điểm xuất phát của kế hoạch này là tốt.

Mục đích là thành lập đội Viễn chinh, mở ra một con đường thông đến thế giới bên ngoài, nếu thế giới bên ngoài còn có loài người thì có thể thông qua con đường này để liên kết với năm thành phố lớn, cùng nhau hỗ trợ và phát triển.

Nhưng kế hoạch này ngay từ khi ra đời đã phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Đầu tiên là về việc thành lập đội chiến đấu.

Là đội mở đường, thực lực tổng hợp chắc chắn phải mạnh.

Nhưng những đội này đồng thời cũng là lực lượng trụ cột ở tiền tuyến, nếu điều động họ đi mở đường, nếu không tìm thấy loài người bên ngoài thì tổn thất về nhân lực và tiền của trong giai đoạn đầu chắc chắn sẽ rất lớn.

Kế hoạch Viễn chinh sau khi triển khai đã phải đối mặt với rất nhiều thách thức nhưng cuối cùng vẫn cử một số đội chiến đấu đi mở đường, tìm kiếm hy vọng mới.

Nhưng những đội Viễn chinh được cử đi này đến nay vẫn chưa trở về.

Rõ ràng là đều đã ngã xuống trên con đường mở đường.

Kế hoạch thiết lập liên lạc với thế giới bên ngoài sau nhiều lần thất bại đã xuất hiện rất nhiều tiếng phản đối.

Hết chương 1686.

Chương 1687. Huyết Mạch Thái Hành

Tất cả mọi người đều cho rằng tình hình hiện tại của loài người ở khu vực phía Đông vốn đã rất nguy cấp, cử đội chiến đấu ưu tú đi xa như vậy chẳng khác nào lãng phí nhân lực và tài nguyên, vì vậy kế hoạch Viễn chinh đã bị dừng lại.Hơn 500 năm sau thảm họa, cuộc tranh luận về việc thế giới bên ngoài còn loài người hay không vẫn chưa có hồi kết.

Nhưng vẫn chưa có một câu trả lời rõ ràng.

Các học giả loài người cũng đã nghĩ đến việc sử dụng khoa học công nghệ để tìm kiếm câu trả lời nhưng với trình độ khoa học công nghệ hiện tại của loài người thì rất khó để làm được điều đó.

Ví dụ như phóng vệ tinh.

Nhưng tên lửa phóng thẳng đứng không phải bay thẳng đứng trong toàn bộ quá trình.

Tên lửa sẽ vào chế độ chuyển hướng sau khoảng 10 giây cất cánh thẳng đứng, thời gian bắt đầu chuyển hướng của các tên lửa khác nhau, tải trọng khác nhau và vị trí phóng khác nhau cũng khác nhau.

Nhưng chuyển hướng là một quá trình mà tên lửa phải trải qua sau khi phóng, cho đến khi rời khỏi tầng khí quyển, tên lửa tầng một và tầng hai mới tách ra, sau khi ra khỏi tầng khí quyển, tên lửa tầng hai và tầng ba mới tách ra, cuối cùng mới đưa tải trọng vào quỹ đạo đã định, tức là tên lửa chủ yếu bay theo đường cong.

Vị trí của rào cản Lĩnh Vực tiếp giáp với bầu trời, loài người vẫn chưa đo được chính xác độ cao của nó.

Nhưng có một điều chắc chắn.

Tên lửa phóng lên trời chắc chắn sẽ va vào rào cản Lĩnh Vực.

Vì vậy, ngay cả khi khu vực phía Đông có công nghệ phóng tên lửa, họ cũng không thể đưa vệ tinh lên vũ trụ.

Quan trọng hơn, trong thời gian rào cản Lĩnh Vực xuất hiện dày đặc, tất cả các vệ tinh đều mất tín hiệu.

Một số mất liên lạc với thế giới bên ngoài sau khi bị rào cản Lĩnh Vực bao phủ, phần lớn còn lại thì trực tiếp bị phân hủy trong rào cản Lĩnh Vực.

Vì vậy, việc phóng vệ tinh để quan sát thế giới cần phải có sự tiến bộ rõ rệt về mặt công nghệ và phải là công nghệ Linh Năng có thể thích ứng với rào cản Lĩnh Vực.

Nhưng sự phát triển của khoa học công nghệ trong giai đoạn sau đã không còn được ưu tiên về nguồn lực.

Đặc biệt là sau khi kế hoạch trốn chạy khỏi Trái đất để bảo tồn giống nòi của loài người bị hủy bỏ, việc nâng cấp và cải tiến tên lửa càng trở nên không quan trọng.

Trong khi đó, sự trỗi dậy của học thuyết tu luyện của loài người được coi là cách duy nhất để loài người chiến thắng rào cản Lĩnh Vực, sự phát triển của khoa học công nghệ vì thế mà suy yếu.

Thậm chí nhiều thành phố đã có ý định từ bỏ phát triển khoa học công nghệ, cho rằng trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại đã đủ dùng.

May mắn thay, khi đó có nhiều học giả đã phản đối.

Cuối cùng, kết quả thảo luận của năm thành phố lớn là các cơ quan nghiên cứu khoa học công nghệ của các thành phố sẽ chuyển đến thành phố mới.

Vì thế, thành phố trẻ nhất ra đời, đó chính là thành phố Tương Lai - thủ đô công nghệ hiện nay.

Nhưng hướng phát triển của thành phố Tương Lai chủ yếu là phục vụ cho bốn thành phố lớn khác, đồng thời cũng là thành phố trung chuyển giao thông giữa năm thành phố lớn, hướng nghiên cứu cũng đều là nhằm mục đích nâng cao sức chiến đấu và hiệu quả.

Nghiên cứu về việc phóng vệ tinh Linh Năng thuộc loại đầu tư lớn, hiệu quả chưa biết, rất có thể đầu tư không có kết quả, trong tình trạng nguồn lực hạn chế thì căn bản sẽ không được ai ủng hộ.

Đến khi Bóng Đen chiếm giữ viện nghiên cứu khoa học công nghệ, nắm giữ Tinh Thành thì càng không thể vì loài người mà đi tìm kiếm loài người ở thế giới bên ngoài.

Vì vậy, đối với nhận thức về thế giới bên ngoài, khoa học công nghệ không hề có tác dụng gì.

Câu trả lời cho câu hỏi thế giới bên ngoài còn loài người hay không vẫn luôn là một bí ẩn.

Lúc này, Phong Kỳ cảm thấy mình như đã hoàn thành một cột mốc trong lịch sử loài người, đã bước ra một bước quan trọng trong hành trình khám phá thế giới bên ngoài của loài người.Ra khỏi khu vực rào cản Lĩnh Vực dày đặc, hắn thực sự đã đến thế giới loài người mới bên ngoài.

Về việc thế giới này có tồn tại loài người hay không, hắn cho rằng khả năng có là rất lớn.

Nếu không có phòng tuyến của loài người thì rào cản Lĩnh Vực rõ ràng đã nuốt chửng thế giới này, sẽ không tồn tại một

vùng đất trống rộng lớn như vậy.

“Xuất phát!”

Nhìn về phía hoàng hôn, với sự mong đợi trong lòng, Phong Kỳ cười toe toét.

“Tuyệt!” Tiểu U nắm chặt tay phải giơ lên, reo hò sung sướng.

Cô không biết tại sao lão đại lại nở nụ cười trên môi.

Nhưng chỉ cần lão đại vui, cô cũng có thể vui theo.

Sau khi reo hò, Tiểu U bắt đầu bay vòng quanh Phong Kỳ.

Hướng về phía hoàng hôn và ráng chiều, mọi người theo bước chân của Phong Kỳ tiến về phía trước.

Mặt trời dần biến mất khỏi tầm mắt, bầu trời không bị ô nhiễm ánh sáng trở nên sáng lạ thường, các vì sao dẫn đường.

Hết chương 1687.

Chương 1688. Nhân Cách Tiêu Cực

Đang là mùa hè, tiếng ve sầu và tiếng dế kêu bên tai không ngớt.

Sức sống của thế giới loài người vẫn chưa tắt, vẫn lay động trên vùng đất xa lạ này, lúc này ngay cả làn gió thổi tới cũng như mang theo một chút ngọt ngào.

Hắn yêu thế giới loài người sâu sắc.

Đây là vùng đất mà tổ tiên hắn sinh sôi nảy nở, truyền lại từ đời này sang đời khác cho đến ngày nay, giành lại lãnh thổ đã mất là trách nhiệm của thế hệ họ, cũng là ước mơ trong lòng hắn.

Để thực hiện ước mơ này, loài người sau thảm họa vẫn không ngừng đấu tranh.

Lão Vương, cha mẹ, Úy Vi… họ đều có chung một ước mơ như vậy và đây cũng là một sự kế thừa.

Những bóng hình đấu tranh trong dòng chảy lịch sử thay nhau tiếp sức tiến lên, hắn cũng sẽ không dừng bước trước khi hoàn thành ước mơ.

“La la la.” Tiểu U đột nhiên ngân nga một bài hát vào lúc này.

Quay đầu nhìn Tiểu U đang bay lượn trên không trung, Phong Kỳ không khỏi tò mò hỏi:

“Tiểu U, sao tự nhiên lại vui thế?”

“Vì lão đại trông có vẻ rất vui nên Tiểu U cũng rất vui.”

“Ngây thơ.”

Nghe thấy tiếng cười mắng của Phong Kỳ, Tiểu U cười khúc khích gãi đầu.

“Áo ủ.” Lúc này Thái Hành cũng hú lên một tiếng dài.

“Chó ngốc, ồn chết đi được.” Lôi Đình gầm lên.

“Áo ủ.” Thái Hành căn bản không nghe, khéo léo né tránh đòn tấn công lén lút của Lôi Đình, tiếp tục ngửa mặt lên trời hú dài.

Nhìn Tiểu U và Thái Hành một hát một họa, Phá Giáp vẫn luôn im lặng cũng nở nụ cười trên môi.

Không biết từ lúc nào, đội ngũ này đã trở thành nhà của hắn.

Mất đi tất cả, hắn đã tìm lại được sự ấm áp ở đây.

Hắn muốn bảo vệ sự ấm áp này không bị mất đi nữa.

Nhưng tiền đề là hắn cần phải có đủ thực lực.

Sự khao khát sức mạnh trong lòng chưa bao giờ phai nhạt, ngược lại còn mãnh liệt hơn.

“Một lũ quái dị.” Lôi Đình bất lực nói nhỏ nhưng trong mắt cũng thoáng hiện lên một tia dịu dàng.

Kẻ điên, kẻ ngốc, kẻ cứng đầu, kẻ não tàn chỉ nghĩ đến việc hủy diệt thế giới, cùng một con chó ngốc, đội ngũ này tuy kỳ quái nhưng lại để lại cho hắn ấn tượng sâu sắc trong suốt hành trình.

Chưa từng bước ra khỏi thế giới bộ tộc, trong hành trình hắn lần đầu tiên trải qua gian khổ, cay đắng, đau khổ.

Hắn không thể tưởng tượng nếu không có những người này bên cạnh, bản thân đã mất đi tộc nhân sẽ ra sao, sẽ đi về đâu.Mặc dù miệng lưỡi luôn nói ra những lời khinh thường

nhưng trong lòng hắn vẫn có một sự đồng cảm mãnh liệt với đội ngũ này.

Tâm trạng của mọi người trong đội cũng ảnh hưởng đến hắn.

Lôi Đình lúc này giơ chiếc tù và đeo bên hông lên.

Hắn khinh thường liếc nhìn Thái Hành vẫn đang gào khóc thảm thiết, rồi đưa lên miệng thổi bùng lên.

Tiếng tù và du dương mang theo giai điệu cổ xưa vang lên.

Che lấp tiếng của Tiểu U và Thái Hành.

Đây là lần đầu tiên Phong Kỳ nhìn thấy Lôi Đình thổi lại tù và sau khi tộc Lôi Đình bị diệt vong.

Hắn từng nghe Lôi Đình nói rằng chiếc tù và này là vật truyền thừa của tộc trưởng tộc Lôi Đình, có phần giống với ngọc tỷ truyền quốc của loài người thời cổ đại, là biểu tượng của thân phận và quyền lực.

Chiếc tù và này cũng là mệnh lệnh chỉ huy quân đoàn tác chiến.

Nhưng vào những ngày lễ chắc chắn, Lôi Đình cũng sẽ dùng tù và để tuyên bố niềm vui đến thần dân.

Vào một thời điểm chắc chắn hàng năm, hắn sẽ đứng trên tòa tháp cao, nhìn xuống thần dân trong thành, thổi tù và, tuyên bố lễ hội bắt đầu.

Đó là lúc hắn còn hăng hái.

Trong suốt hành trình theo hắn, Lôi Đình chưa từng thổi chiếc tù và này.

Bởi vì không có thần dân nào theo hắn chiến đấu, cũng sẽ không có ai hiểu được niềm vui mà hắn truyền đạt khi thổi tù và.

Lúc này, Lôi Đình rõ ràng cũng đang dùng cách này để bày tỏ cảm xúc của mình.

Nhận ra cảm xúc của mình đã ảnh hưởng đến cảm xúc của mọi người trong đội, khóe miệng Phong Kỳ nở nụ cười.

"Lão đại!"

Lúc này tiếng gọi của Tiểu U truyền đến.

"Làm gì thế."

"Không có gì, gọi anh một tiếng thôi."

Nhìn Tiểu U đang bay lượn trước mặt, trong đầu hắn hiện lên nhiều hình ảnh đã từng trải qua.

Đặc biệt là Tiểu U.

Cô là thành viên đầu tiên gia nhập Đao Ma Đoàn.

Cùng với hắn, người mới cầm dao chưa lâu đã trải qua nhiều thời khắc nguy hiểm và khó khăn.

Nhưng sự ngây thơ và trong sáng trên người Tiểu U chưa bao giờ phai nhạt, giống như một tiên nữ không vướng bụi trần, luôn có thể mang lại niềm vui cho hắn và mọi người trong đội.

Hắn nhớ rõ năm đó trong hoàn cảnh băng giá tuyết phủ, không có bất kỳ nguồn thức ăn nào.

Hắn và Tiểu U đã bị đóng băng thành những chú chó ngốc.

Lúc đó Tiểu U run rẩy nhìn hắn, nói một câu mà hắn sẽ không bao giờ quên trong đời:

"Lão đại, cần em ăn em không?"

Khi nói ra những lời này, ánh mắt đơn thuần nghiêm túc của Tiểu U hoàn toàn không phải là đang nói đùa.

Hy sinh mạng sống của mình vì hắn, đối với Tiểu U mà nói là một việc căn bản không cần phải lựa chọn khó khăn, cô đã sớm có định vị rõ ràng về bản thân mình.

Hết chương 1688.

Chương 1689. Hỏa Ngục

Vì vậy, cô thường nói ra những lời kinh ngạc, nói ra những lời khiến hắn vừa buồn cười vừa không nói nên lời.

“Em thích, có thể bị lão đại lợi dụng, Tiểu U vui lắm.”

Đây là câu nói mà Tiểu U ngẩng đầu lên, lý lẽ hùng hồn nói ra khi cãi nhau với Lôi Đình, khiến Lôi Đình câm nín trong nhiều ngày.

Ban đầu chỉ muốn thành lập một đội ngũ chiến lực có thể lợi dụng, không ngờ lại đi chệch hướng.

Tình huống tương tự dường như không phải lần đầu tiên xảy ra.

Trước đây hắn chỉ muốn lợi dụng Mê Vụ Chi Chủ, thông qua hắn để đạt được mục đích của mình.

Nhưng sự việc phát triển lại dần chệch khỏi quỹ đạo ban đầu.

Sự lợi dụng của hắn đổi lại là sự phản hồi chân thành của Lão Mê.Coi hắn như anh em, chia sẻ với hắn những điều kỳ diệu, cuối cùng còn liều mạng vì hắn, chỉ để cứu hắn ra khỏi pháp trường, ngay cả khi phải trả giá bằng mạng sống.

Sự chân thành đổi lấy sự chân thành, không biết từ lúc nào hắn cũng rơi vào trong đó.

Giống như tình cảm ràng buộc giữa hắn và Mê Vụ Chi Chủ.

Hắn không thể không mang theo chút tình cảm nào đó để thực hiện mục tiêu và nhiệm vụ mà mình đề ra, vì vậy mỗi một

sợi dây hy sinh luôn có một số ràng buộc tình cảm không thể cắt đứt.

Bay lượn một hồi lâu, Tiểu U đột nhiên như quả bóng xì hơi rũ xuống, sau đó kêu lên:

"Lão đại, đói rồi."

"Chờ một lát nữa rồi ăn."

"Được, lão đại, em đợi một lát nữa rồi hỏi anh."

"Chỉ biết ăn thôi, có thể có chút chí hướng lớn lao nào không." Lôi Đình lúc này lên tiếng chế giễu.

"Áo ủ."

"Chó ngốc, mày dám cắn tao, phản rồi, không điện chết mày thì tao thua…"

Trong tiếng ồn ào, họ dần đi xa.

Phương xa có gì, Phong Kỳ không biết.

Nhưng đối với tương lai và những điều chưa biết, trong lòng hắn luôn ấp ủ sự mong đợi, sẵn sàng lấy tâm trạng lạc quan để kỳ vọng vào những điều có thể.

…

Nắng như thiêu như đốt.

Dưới cái nắng gay gắt của mùa hè, nhiều cây xanh ven đường đã chuyển sang màu vàng, tiếng ve kêu không dứt bên tai.

Ngẩng đầu nhìn mặt trời chói chang, Phong Kỳ ước lượng sơ bộ phương hướng.

Sau khi rời khỏi Tinh Thành, hắn luôn đi về phía tây, trên đường gặp phải cường tộc dù có đi vòng thì vị trí hiện tại cũng

chỉ vào khoảng gần ranh giới giữa khu vực trung tâm và khu vực phía tây của thế giới loài người.

Từ lúc hoàng hôn buông xuống đến khi đến đây, đã đi suốt một đêm mà họ vẫn chưa gặp được thế lực loài người nào.

Điều này khiến Phong Kỳ cảm thấy có chút kỳ lạ.

So với tình hình ở khu vực phía đông, gần khu vực tập trung nhiều Lĩnh Vực trường thì phải có khu tiếp tế tiền tuyến mới đúng.

Nếu không mở ra chiến trường tiền tuyến thì việc mở rộng Lĩnh Vực trường là điều tất yếu.

Nhưng đi một đường, hắn không thấy bất kỳ công trình kiến trúc nào của loài người xuất hiện, tức là tiền tuyến căn bản không có người quản lý.

Đối với điều này, hắn chỉ có thể đoán rằng mình còn cách tiền tuyến một khoảng cách, chưa đến được khu vực trung tâm tiền tuyến thực sự, bây giờ chỉ đang đi ở vùng đệm gần nhất với Lĩnh Vực trường mà thôi.

Đến giữa trưa, Phong Kỳ nghỉ ngơi tại chỗ nửa giờ, dẫn theo đội tiếp tục lên đường.

Càng đi về phía tây, hắn phát hiện cây xanh ven đường càng trở nên tươi tốt.

Thời gian đến tối.

Mặt trời biến mất ở chân trời, màn đêm bao phủ mặt đất.

Trăng đêm nay đặc biệt sáng.

Khi Phong Kỳ bước lên một sườn đồi đầy cỏ xanh, gió đêm mát lạnh thổi qua, thổi tung mái tóc dài đen của hắn, tầm mắt nhìn xuống đồng bằng dưới sườn đồi, hắn nhìn thấy một thành phố của loài người bị cây xanh bao phủ.

Thành phố này hơi cũ nát, đã hoàn toàn hòa làm một với đủ loại cây xanh kỳ lạ.

Những cây xanh này mọc trên bề mặt các tòa nhà, cành lá vươn dài lên bầu trời, trong màn đêm phun ra những đốm sáng màu xanh ngọc, điểm xuyết thành phố thành một biển sao.

Cảnh tượng rất đẹp nhưng biểu cảm của Phong Kỳ lại trở nên nghiêm trọng.

Những cây xanh này rõ ràng không phải là thực vật bản địa của thế giới loài người, mà là một loại linh thực của Lĩnh Vực.Những cây xanh của Lĩnh Vực có thể tồn tại trong thế giới loài người, chứng tỏ những cây xanh này có đặc tính của sinh vật siêu thoát lĩnh vực, có thể hòa nhập với quy tắc của thế giới loài người.

Chỉ xét từ góc độ này thì tình cảnh của loài người không mấy lạc quan.

Trong số những cây xanh của Lĩnh Vực không thiếu những loại cây đặc biệt ăn thịt, hắn nhớ rõ có một ngày trong tương lai mơ thấy, Tinh Thành 1500 năm sau cũng từng bị đủ loại cây xanh thị máu bao phủ.

Vì vậy thành phố này rất có khả năng đã bị cây xanh của Lĩnh Vực chiếm giữ.

Tình cảnh của loài người không mấy lạc quan.

Không do dự, hắn lập tức nhảy xuống sườn đồi, đi về phía thành phố bị cây xanh bao phủ ở đồng bằng.

Tiểu U và những người khác thấy vậy, lập tức đi theo bước chân của Phong Kỳ.

Đối với thành phố ở cuối tầm mắt, Phong Kỳ không rõ nguồn gốc, cũng không biết lịch sử của nó.

Hết chương 1689.

Chương 1690. Sức Mạnh Tâm Linh

Sách sử càng không có ghi chép liên quan đến thành phố này.

Dần dần tiến gần đến thành phố bị cây xanh bao phủ, những thứ phát hiện trên đường đi khiến tâm trạng của Phong Kỳ ngày càng trở nên nặng nề.

Dọc đường mọc đầy đủ loại cây xanh sặc sỡ, ngoài ra hắn còn nhìn thấy rất nhiều hài cốt của con người đã chết hòa vào cây xanh, cơ thể gần như bị nuốt chửng hết, chỉ còn khuôn mặt khô héo hằn trên bề mặt cây xanh.

Những sinh vật đặc biệt này hòa vào cây xanh đã tạo thành một khu rừng.

Cảnh tượng này vô cùng đáng sợ trong màn đêm.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, hắn đã trải qua biết bao sóng gió, cảnh tượng như thế này thậm chí không thể khơi dậy được chút gợn sóng nào trong lòng hắn.

Nhưng nghĩ đến cảnh con người trong thành phố này đã bị cây xanh của Lĩnh Vực nuốt chửng hết, ngọn lửa giận dữ trong lòng hắn bùng lên.

Cuối cùng, hắn đã đến vị trí cửa đông của thành phố này.

Trên bức tường thành đổ nát mọc đầy rêu tím, đi vào bên trong, mặt đất nở đầy hoa tím, giống như trải một tấm thảm hoa tươi.

Giẫm lên những bông hoa tím bước vào thành phố, cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ cảm thấy kinh ngạc.

Thành phố này không hề đổ nát như hắn tưởng tượng, không có tàn tích đổ nát khắp nơi, trên đường phố cũng không có đá vụn rơi vãi, mặt đường rất sạch sẽ.

Tầm mắt đảo quanh, những cây xanh của Lĩnh Vực quấn quanh các tòa nhà gần đó như đang thở, cành lá đung đưa.

Bột phấn màu xanh ngọc lấp lánh bay lơ lửng trong không khí theo gió, có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Hít một hơi thật sâu, màu xanh ngọc lấp lánh theo lỗ mũi đi vào cơ thể.

Giống như uống một ngụm đồ uống lạnh, một luồng mát lạnh chạy khắp cơ thể rồi tan biến.

Sau khi kiểm tra, hắn phát hiện ra rằng bột phấn màu xanh ngọc lấp lánh bay lơ lửng trong không khí không có độc, ngược lại còn có lợi cho cơ thể, giống như những hạt linh khí có thể nhìn thấy bằng mắt thường, có thể hòa tan vào cơ thể.

Tiếp tục đi vào bên trong, trên đường đi hắn lại nhìn thấy nhiều người hòa vào cây xanh của Lĩnh Vực.

Chúng giống như người thực vật thực sự, nhiều người dường như mới bị cây xanh nuốt chửng, nửa người vẫn là con người và cơ thể không bị thối rữa nhưng biểu cảm đờ đẫn, cơ thể cứng đờ, nửa người đã bị cây xanh của Lĩnh Vực bao phủ, đang bị nuốt chửng nhanh chóng.

Qua những thứ trên đường đi, Phong Kỳ vẫn hy vọng có người trong thành phố này nhưng tình cảnh của con người ở đây rõ ràng không mấy lạc quan.Càng đi sâu vào thành phố, cảnh tượng con người hòa vào cây xanh càng dễ thấy.

Hắn thậm chí còn nhìn thấy trên bức tường của một tòa nhà cao tầng, treo chằng chịt một bức tường toàn bộ hài cốt con người hòa vào cây xanh.

Khuôn mặt của họ đều đờ đẫn, như thể đã mất đi ý thức.

Trong số đó có một số người, hắn cảm nhận được trong cơ thể họ vẫn còn sự sống Dao Động nhưng dù hắn cố gắng thế nào cũng không thể đánh thức họ.

Trong lúc đó, còn xảy ra một chuyện kỳ lạ khiến Phong Kỳ cảm thấy rất khó hiểu.

Khi Tiểu U bay đến cách đó mười mét, những cây cối kỳ lạ có vẻ hiền lành kia đột nhiên trở nên hung dữ, sẽ tấn công Tiểu U.

Nhưng chỉ cần Tiểu U ở bên cạnh hắn, những cây cối kỳ lạ này sẽ lại thu mình lại, rơi vào trạng thái ngủ đông.

Tình hình của Phá Giáp và những người khác cũng tương tự.

Đi qua một cây cầu lớn phủ đầy cây xanh.

Khi Phong Kỳ đến khu vực trung tâm phía bắc của thành phố này, nơi đây có những tòa nhà cao tầng san sát nhưng cũng là khu vực cây xanh phát triển tươi tốt nhất.

Ở cuối tầm mắt, một cây đại thụ cao vút muốn sánh ngang với trời, cao tới hàng trăm mét, cành lá xòe ra tạo thành hình ô, che khuất bên dưới.

Trong gió, cành lá của cây đại thụ đung đưa, rắc xuống vô số màu xanh ngọc lấp lánh.

Sau khi quan sát một lúc, Phong Kỳ cảm nhận được sức sống mãnh liệt trên cây này và quyết định chặt nó.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị làm như vậy và tiến về phía cây đại thụ, hắn đột nhiên cảm thấy một sự sống Dao Động yếu ớt truyền đến từ phía trước bên trái.

Hắn mang theo sự nghi ngờ lập tức quay đầu đi về phía trước bên trái.

Đi vòng qua tòa nhà phủ đầy rêu, hắn nhìn thấy một ông lão gầy trơ xương ở ven đường dựa vào tường đứng, trên cơ thể ông ta mọc đầy lông tơ màu xanh lục, trông rất kỳ lạ.

Lúc này, ông lão cũng chú ý đến Phong Kỳ.

Ông ta cứng ngắc quay đầu nhìn Phong Kỳ, trong mắt tràn đầy vẻ nghi ngờ.

“Con người?”

Ông lão chủ động hỏi bằng giọng khàn khàn.

“Tôi là con người, đến từ khu vực phía đông, bây giờ ông đang ở tình trạng gì?”

Nói xong, Phong Kỳ tiến lên một bước, lòng bàn tay hiện ra năng lượng màu đen, cố gắng giúp ông lão rửa sạch màu xanh trên cơ thể.

“Đừng động, sức mạnh của tinh linh đã hòa làm một với tôi, không thể xóa bỏ được.”

Phát hiện ra mục đích của Phong Kỳ, ông lão kiên quyết ngăn cản.

Hết chương 1690.

Chương 1691. Ký Ức Tàn Phá

“Tinh linh?”

Ông lão không tiếp tục chủ đề này, trong đôi mắt đục ngầu hiện lên một tia sáng, sau đó hỏi bằng giọng khàn khàn:

“Ngươi… ngươi thực sự là con người đến từ khu vực phía đông? Nơi đó không bị sụp đổ sao? Ta nghe nói khu vực phía đông đã sớm trở thành vùng đất tuyệt vọng bị trường Lĩnh Vực bao phủ.”

“Không bị sụp đổ, tôi là chiến sĩ Viễn Chinh Quân của khu vực phía đông, muốn tìm kiếm con người ở đây và thiết lập liên lạc với họ.”

Nghe vậy, ông lão dường như muốn mỉm cười nhưng khuôn mặt cứng đờ lại nặn ra một biểu cảm méo mó:

“Tốt… tốt, ngọn lửa của loài người chúng ta vẫn chưa tắt.”

“Ông lão, đây là đâu?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, ông lão thở dốc mấy hơi, sau đó khó khăn nói:

“Đây là thành phố xa nhất về phía nam của khu vực trung tâm, cũng là khu vực tiền tuyến về phía nam của khu vực trung tâm.”

“Khu vực tiền tuyến? Tại sao tôi không nhìn thấy một chiến sĩ tiền tuyến nào trên đường đi?“Câu trả lời của ông lão khiến Phong Kỳ cảm thấy khó hiểu, tiền tuyến là tuyến phòng thủ quan trọng nhất, chắc chắn phải có trọng binh canh giữ.

Ví dụ như khu vực phía đông nơi có năm thành phố lớn, mỗi tiền tuyến đều được trang bị vũ khí tinh nhuệ, những chiến sĩ ưu tú nhất đều sẽ đóng quân ở tiền tuyến.

Nhưng trên đường đi, hắn không nhìn thấy một chiến sĩ nào, chỉ có những cây xanh Lĩnh Vực vô tận.

Ông lão dường như nhìn ra được sự nghi ngờ của hắn, biểu cảm méo mó trả lời:

"Tôi chính là chiến sĩ tiền tuyến, những người mà ngươi nhìn thấy trên đường đi hòa vào cây xanh… cũng đều là chiến sĩ tiền tuyến."

"Chẳng lẽ nơi này gần đây gặp phải tai họa, bị thực vật Lĩnh Vực nuốt chửng?"

"Không, bọn họ vẫn còn sống, vẫn đang nỗ lực bảo vệ tiền tuyến."

"Cái gì?"

"Ta không rõ khu vực phía đông của các ngươi đã đi trên con đường như thế nào nhưng đây chính là con đường trưởng thành mà con người khu vực trung tâm chúng ta lựa chọn…"

Nghe ông lão kể, Phong Kỳ dần hiểu được tình hình nơi đây.

Theo lời ông lão kể.

Vào giai đoạn đầu bùng nổ đại họa, khu vực trung tâm cũng giống như khu vực phía đông nơi hắn sinh ra, đã nghênh đón giai đoạn trường Lĩnh Vực đổ bộ dày đặc.

Tình hình của khu vực trung tâm còn khó khăn hơn khu vực phía đông.

Trường Lĩnh Vực mở rộng từ khắp mọi nơi, bên trong còn có rất nhiều trường Lĩnh Vực đổ bộ.

Trong khoảng thời gian đó, dân số khu vực trung tâm đã giảm mạnh hơn 90%, rơi vào cảnh tuyệt vọng.

Nếu như sự phát triển của năm thành phố lớn ở khu vực phía đông đi kèm với sự hoàn thiện dần dần của hệ thống tu luyện, sức chiến đấu của con người bắt đầu tăng lên đáng kể, có thể xua tan một số trường Lĩnh Vực, từ đó mở rộng lãnh thổ của con người.

Nhưng khu vực trung tâm thậm chí còn không có cơ hội để nghiên cứu.

Vào thời điểm đó, khu vực trung tâm hỗn loạn, con người căn bản không có một thành phố ổn định, khắp nơi đều là chiến trường, cái chết có thể ập đến bất cứ lúc nào.

Trong những năm tháng hỗn loạn, con người đã từng di cư tập thể, cố gắng tìm kiếm khu vực bên ngoài không bị trường Lĩnh Vực bao phủ.

Nhưng dù cố gắng thế nào, đều thất bại.

Những người ra đi không bao giờ trở về.

Những con người còn sống sót đã xây dựng một thành phố nhỏ mới trên vùng đất trống do Lĩnh Vực chia cắt, sống lay lắt, nền văn minh sắp sụp đổ.

Tình hình mà ông lão mô tả tương tự như phỏng đoán mà các học giả khu vực phía đông từng đưa ra.

Địa hình môi trường của khu vực trung tâm sẽ khiến khu vực trung tâm rơi vào cảnh tuyệt vọng bị bao vây, những thách thức phải đối mặt mạnh hơn khu vực phía đông gấp nhiều lần.

Phong Kỳ tiếp tục lắng nghe ông lão kể.

Sau khi kể về cảnh tuyệt vọng của con người khu vực trung tâm vào giai đoạn đầu đại họa, ông lão bắt đầu kể về bước ngoặt số phận của con người khu vực trung tâm.

Bước ngoặt đến từ “Tinh linh” mà ông lão nhắc đến.

Đây là một loại thực vật Lĩnh Vực kỳ diệu có khả năng ký sinh, chúng mang theo trường Lĩnh Vực khi đổ bộ đã bị nuốt chửng trong cuộc chiến với các chủng tộc khác đổ bộ xuống khu vực trung tâm.

May mắn thay, những loại thực vật được gọi là tinh linh này có thể thích nghi với các quy tắc của con người nhưng cũng giống như con người khu vực trung tâm, chúng đã trở thành thế lực lưu lạc.

Tinh Linh Tộc và thế lực con người còn sót lại ở khu vực trung tâm gặp nhau, giống như một sự trùng hợp định mệnh.

Sau khi Tinh Linh Vương trò chuyện với thủ lĩnh của con người lúc bấy giờ, Tinh Linh Vương đã hứa với con người rằng chúng sẽ cùng tiến cùng lui với con người nhưng cần để con dân của mình ký sinh vào con người.

Lợi ích là con người cũng có thể nhận được sức mạnh từ con dân của nó.Đối với những con người đang vật lộn trong cảnh tuyệt vọng lúc bấy giờ, đây là một điều kiện không thể cưỡng lại.

Vì thế, con người khu vực trung tâm đã trở thành mảnh đất màu mỡ cho tinh linh.

Hết chương 1691.

Chương 1692. Thần Khí

Đổi lại, tinh linh ban cho con người sức mạnh to lớn.

Sự ký sinh kỳ diệu này đã mang lại cho con người sức mạnh siêu phàm không thể tưởng tượng nổi trước đại họa, cũng có được sức mạnh để chống lại Sinh Vật Trận Địa.

Sự thật chứng minh Tinh Linh Vương lựa chọn con người chính là nhìn trúng trí tuệ của con người.

Có lẽ con người sinh ra đã yếu đuối nhưng trí tuệ của con người không hề yếu hơn Sinh Vật Trận Địa.

Theo lời Lão Mê thì sức sáng tạo của con người mạnh hơn hầu hết các chủng tộc Lĩnh Vực, khuyết điểm duy nhất là thời gian tiếp xúc với linh khí quá ngắn.

Trong những năm tháng liên minh với tinh linh, con người vừa nắm giữ sức mạnh của tinh linh, vừa phát triển nhiều năng lực mới của tinh linh.

Dựa vào sức mạnh mà tinh linh cung cấp, con người thậm chí còn đánh bại được chủng tộc Lĩnh Vực đã đánh bại Tinh Linh Tộc trước đây.

Tiềm năng của con người khiến ngay cả Tinh Linh Vương cũng phải kinh ngạc, cảm thấy khả năng đổi mới và nghiên cứu phát triển của con người đã hoàn toàn bù đắp được điểm yếu của Tinh Linh Tộc và coi con người là đồng minh cùng tiến cùng lui trong những năm tháng sắp tới.

Trong những năm tháng sau đó, con người dựa vào tinh linh mà nhanh chóng lớn mạnh, dân số dần tăng lên, cũng giành lại được nhiều vùng đất đã mất.

Hệ thống trưởng thành của con người khu vực trung tâm cũng được gọi là chủng tinh linh.

Trồng tinh linh trong cơ thể, có được sức mạnh của tinh linh ký sinh, đồng thời cống hiến năng lượng máu thịt của mình để cùng tinh linh trưởng thành.

Nhưng hệ thống trưởng thành này cũng có khuyết điểm.

Tinh linh được trồng trong cơ thể con người không phải là cộng sinh mà là ký sinh.

Rồi sẽ có một ngày, hạt giống sẽ phá kén chui ra.

Trong hệ thống trưởng thành này, thiên phú của con người được đánh giá dựa trên thời gian bị đồng hóa.

Con người càng có thiên phú thì thời gian bị chủng tinh linh đồng hóa càng muộn.

Sự đánh giá này giống như cường độ tiềm năng huyết mạch trong mắt con người khu vực phía đông.

Nhưng so với hệ thống tu luyện trưởng thành, kết cục cuối cùng của hệ thống chủng tinh linh đều là hóa thành tinh linh, ý thức cũng sẽ bị tinh linh nuốt chửng.

Theo lời kể của ông lão, khi con người mới sinh ra đến khoảng mười tuổi sẽ đến trung tâm thành phố chính để tham gia nghi lễ đưa chủng tinh linh vào cơ thể.

Tinh Linh Vương sẽ gieo chủng tinh linh vào ngày đó.

Mỗi loại tinh linh đều có sức mạnh khác nhau.

Sau khi đưa chủng tinh linh vào cơ thể, có người sẽ có được chủng tinh linh hệ hỏa, có người sẽ có được chủng tinh linh hệ lôi, thậm chí còn có chủng tinh linh hệ tinh thần.

Thông qua những chủng tinh linh này, tốc độ trưởng thành của con người rất nhanh.

Về mặt vận dụng năng lực, thậm chí còn vượt qua chủng tinh linh sinh trưởng tự nhiên.

Mà thức ăn của chủng tinh linh chính là vật chủ bị ký sinh và Sinh Vật Trận Địa bị vật chủ giết chết, từ đó hút lấy năng lượng máu thịt của chúng.

Dựa vào hệ thống trưởng thành này, con người khu vực trung tâm đã tồn tại cho đến tận bây giờ.

Nhưng điều này giống như ký kết giao ước với ác quỷ.

Đổi lại sức mạnh, họ cũng sẽ dần dần sa ngã, cho đến khi hoàn toàn trở thành tinh linh.

Nghe đến đây, trong lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Nhưng hắn cũng hiểu rằng đây là lựa chọn duy nhất của con người khu vực trung tâm trong cảnh tuyệt vọng.

Trong những lời kể tiếp theo của ông lão, Phong Kỳ cũng hiểu được nguồn gốc của thành phố dưới chân mình và khu rừng rậm bên ngoài thành phố.

Cuối cùng, con người sẽ bị tinh linh đồng hóa.Vì vậy, trước khi tử vong, các chiến binh loài người đều sẽ lên chuyến tàu chạy thẳng ra tiền tuyến, đến các tiền tuyến khác nhau.

Trở thành một phần của tuyến phòng thủ biên giới khu vực trung tâm.

Cái chết không phải là điểm kết thúc đối với các chiến binh loài người.

Trước khi hoàn toàn biến thành tinh linh, họ sẽ để lại ý chí của mình, hóa thành tuyến phòng thủ biên giới chống lại "Bão cát", mãi mãi đứng đó, dùng cách này để tiếp tục bảo vệ người thân ở hậu phương.

Thành phố dưới chân hắn thực ra là một nghĩa địa chôn cất các chiến binh loài người, cũng là tiền tuyến mà ông lão nhắc đến.

Trên đường đi, những loài thực vật kỳ lạ mà hắn gặp đều từng là chiến binh loài người.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra tại sao những loài thực vật xanh trên đường không tấn công hắn nhưng lại tấn công Tiểu U và những người khác cách hắn mười mét.

Những chiến binh loài người đã hóa thành thực vật mặc dù đã chết nhưng ý chí còn lại vẫn có thể phân biệt được địch ta.

Vì vậy, họ sẽ không tấn công đồng loại.

Đây chính là nơi an nghỉ cuối cùng của các chiến binh loài người khu vực trung tâm, ngoại trừ tử trận, không có ngoại lệ nào khác.

Trong lúc ông lão nói chuyện, giọng nói của ông trở nên yếu ớt.

Màu xanh trên người ông lan rộng, khuôn mặt cứng đờ không thể nở nụ cười nhưng trong mắt ông lóe lên màu xanh lục sáng lấp lánh, có sự ấm áp đang lưu chuyển:

Hết chương 1692.

Chương 1693. Trận Pháp Cổ

"Nói cho ta biết… tình hình của loài người khu vực phía đông."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ kể lại tình hình của khu vực phía đông.

Khi nghe nói loài người khu vực phía đông đã tìm ra con đường trưởng thành của riêng mình, ông lão không giấu được sự ngưỡng mộ trong mắt.

Có lẽ là nghĩ đến hoàn cảnh của mình, cuối cùng ánh mắt ông cũng trở nên ảm đạm.

Phong Kỳ có thể hiểu được tâm trạng của ông lão.

Ký kết giao ước với ác quỷ là con đường mà loài người khu vực trung tâm phải đi, ông lão nói rằng họ cũng đã từng nghĩ đến việc thay đổi hệ thống trưởng thành khác nhưng cuối cùng vẫn không thể như ý.

Loài người hiện tại được cho là liên minh với Tinh Linh Tộc.

Nhưng thực chất lại trở thành nguồn dinh dưỡng trên con đường trưởng thành của tinh linh.

Loài người chiến đấu vì sự tồn vong của giống nòi nhưng cũng là chiến đấu vì Tinh Linh Tộc.

Tinh Linh Tộc thông qua loài người đã giành được nhiều lãnh thổ hơn, đánh bại nhiều thế lực Lĩnh Vực, khiến lãnh địa rễ cây của Tinh Linh Vương không ngừng mở rộng nhưng loài người ngoài việc sống sót, không có được tương lai thực sự.

Nếu một ngày nào đó, Tinh Linh Tộc phát triển đến một cấp độ nào đó.

Cảm thấy chúng không còn cần đến trí tuệ của loài người, tiềm năng máu thịt của loài người thấp kém không còn đồng ý được nhu cầu phát triển của Tinh Linh Tộc nữa thì Tinh Linh Vương hiển nhiên sẽ không chút do dự mà vứt bỏ loài người.

Đây không phải là một cuộc giao dịch đơn thuần, mà là một hình thức nô dịch khác.

Nhưng loài người dù sao cũng không có lựa chọn nào khác.

Biết được hoàn cảnh của loài người khu vực trung tâm, nắm đấm của Phong Kỳ dần siết chặt.

Nhìn về phía xa xa, nơi có cây cổ thụ, ý định giết chóc trong lòng hắn dần lắng xuống.

Cây cổ thụ này là do chiến thần mạnh nhất trong lịch sử loài người khu vực trung tâm biến thành, về bản chất thì nó cũng từng là con người.

Ở bên cạnh ông lão, lắng nghe ông kể về tình hình của khu vực trung tâm, trải qua một lần mặt trời mọc mặt trời lặn, cuối cùng cơ thể của ông lão bị màu xanh lá cây bao phủ, khuôn mặt cứng đờ hoàn toàn đông cứng.

Tiếp theo, Phong Kỳ quyết định đến trung tâm thành phố này, đi chuyến tàu đến thành phố chính, đến nơi tập trung của loài người khu vực trung tâm, gặp lại Tinh Linh Vương mà ông lão nhắc đến.

Đi về phía trung tâm thành phố, Phong Kỳ vẫn luôn suy nghĩ về một vấn đề.Làm thế nào để giải phóng loài người khu vực trung tâm.

Cấy tinh linh vào cơ thể đã trở thành lựa chọn phát triển duy nhất của loài người khu vực trung tâm, muốn thay đổi rất

khó.

Tu luyện hệ thống công pháp phù hợp hơn với tương lai của loài người.

Nhưng sự phát triển của chủng tinh linh đã sớm thâm nhập vào mọi ngóc ngách của xã hội loài người khu vực trung tâm.

Mặc dù biết con đường này cuối cùng không có tương lai nhưng loài người khu vực trung tâm vẫn không thể dừng lại.

Ngay lúc này, Lôi Đình đến bên hắn, ngẩng đầu lên nói:

"Ngươi có muốn giải phóng loài người nơi đây không nhưng ngươi có từng nghĩ rằng họ sẽ không chắc chắn chấp nhận lý tưởng của ngươi, có lẽ những gì ngươi cho là đúng, họ căn bản không cần không?"

Nghe xong lời này, Phong Kỳ sửng sốt.

Thật ra hắn cũng đã nghĩ đến vấn đề này.

Cái gọi là giải phóng chỉ là hắn tự cho là đúng, có lẽ bên trong loài người khu vực trung tâm đã sớm nảy sinh rất nhiều lý tưởng đồng nhất với tinh linh, những gì hắn cho là đúng, loài người khu vực trung tâm chưa chắc đã nghĩ như vậy.

Cung cấp hệ thống công pháp tu luyện, thay đổi hệ thống thành công của loài người khu vực trung tâm có vẻ như là một lựa chọn tốt đẹp nhưng trong đó liên quan đến quá nhiều yếu tố.

Giống như trước khi xảy ra thảm họa, liệu loài người có nên cầm súng hay không.

Đứng trên lập trường của nước Hạ trước đây, người dân cho rằng súng là mầm mống của sự hỗn loạn, không nên sở hữu.

Nhưng ở bên kia đại dương lại có rất nhiều tín đồ trung thành của súng.

Đứng trên lập trường của mỗi bên, mỗi bên đều có quan điểm cho là đúng nhưng nếu nhìn đối phương bằng quan điểm của mình, đều sẽ cảm thấy đối phương có vấn đề.

Mặc dù ví dụ này không hoàn toàn phù hợp với hoàn cảnh của loài người khu vực trung tâm nhưng cũng có một số điểm chung.

Hệ thống phát triển chủng tinh linh từ thời kỳ đầu của thảm họa đến nay đã phát triển được năm trăm năm.

Nói rằng nó đã trở thành một phần trong di sản văn hóa của loài người khu vực trung tâm cũng không quá đáng.

Hắn không thể đứng trên góc độ của một vị cứu tinh, đi phán xét, chỉ trích rằng lựa chọn của các ngươi là sai, chắc chắn phải làm theo lời ta.

Mà nên suy nghĩ làm thế nào để thay đổi hiện trạng một cách âm thầm, khiến họ hiểu được sự nguy hại của con đường chủng tinh linh này.

Trong quá trình giao lưu với ông lão, hắn có thể nghe ra trong loài người cũng có một số người hiểu rằng con đường này là sai lầm.

Hết chương 1693.

Chương 1694. Cuộc Chiến Trụ Thần

Họ đã từng cố gắng thay đổi hiện trạng.

Chỉ là nỗ lực chưa bao giờ được đền đáp, họ không tìm ra được lựa chọn khác.

Nếu như lúc đầu cảm xúc của hắn là tức giận nhưng sau khi suy nghĩ kỹ càng thì trở nên bình tĩnh.

Hắn không còn là thiếu niên nhiệt huyết như trước nữa, cách suy nghĩ vấn đề cũng từ "Ta cho rằng" ban đầu, biến thành cân nhắc từ góc độ đại cục.

Góc độ nhìn nhận sự vật thay đổi, sẽ có nhiều phát hiện mới.

Bây giờ trong lòng hắn có một nghi vấn rất lớn.

Mộ Trảo có từng đến khu vực trung tâm không và có gieo mầm ở đây không.

Nếu đã từng đến, tại sao lại không xuất hiện những nhân vật lịch sử vĩ đại dẫn dắt loài người trỗi dậy như Hiệp Hoàng, viện trưởng đời đầu của Tinh Hồng.

Chẳng lẽ bà chưa từng đến đây?

Nếu đã từng đến, tại sao không cố gắng mang đến một hướng đi mới cho loài người khu vực trung tâm vào thời kỳ đầu của thảm họa.

Hắn cho rằng có thể tìm được câu trả lời cho câu hỏi này ở thành phố chính của loài người.

Còn về cách thay đổi hướng đi tương lai của loài người khu vực trung tâm như thế nào, trên đường đến trung tâm thành phố, hắn dần có những suy nghĩ mới.Thay đổi thô bạo rõ ràng là không thực tế.

Cách này có vẻ đơn giản nhưng thực tế lại liên quan đến quá nhiều thứ.

Ngay cả khi có thể thành công, nó cũng sẽ kéo loài người khu vực trung tâm vào vực thẳm.

Sự phát triển của hệ thống tu luyện không phải là chuyện một sớm một chiều, tu luyện cũng không phải là mô hình phát triển có thể đạt được sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ trong thời gian ngắn như chủng tinh lực, cần phải nỗ lực hấp thụ linh khí ngày đêm.

Nếu cưỡng ép sửa đổi con đường, sức chiến đấu của loài người khu vực trung tâm sẽ giảm mạnh, đối mặt với sự mở rộng của các chiến trường Lĩnh Vực tứ phía, áp lực sẽ tăng lên rất nhiều, thậm chí có thể dẫn đến sự diệt vong của loài người khu vực trung tâm.

Hắn cảm thấy có lẽ có thể mở một con đường không gian.

Nối liền Tinh Thành với thành phố chính của khu vực trung tâm.

Sau khi thành lập kết nối thành phố, loài người khu vực trung tâm sẽ có lựa chọn mới.

Trong quá trình giao lưu, hai thành phố cũng sẽ mang đến sự thay đổi về tư tưởng.

Hai hệ thống tu luyện, hệ thống nào mạnh hơn, hệ thống nào phù hợp hơn với loài người, sau khi so sánh, loài người khu vực trung tâm có thể tìm ra câu trả lời trực quan.

Sự thay đổi này giống như một cuộc xâm lược văn hóa.

Có vẻ bình lặng nhưng thực tế lại ngầm dậy sóng, loài người khu vực trung tâm sẽ dần dần từ bỏ chủng tinh linh, chấp nhận con đường phát triển là hệ thống công pháp tu luyện.

So với hệ thống phát triển chủng tinh linh, hệ thống tu luyện công pháp có rất nhiều ưu điểm.

Hệ thống tu luyện công pháp hoàn chỉnh có thể giúp loài người kéo dài tuổi thọ, sức mạnh ngày càng mạnh mẽ nhưng hệ thống chủng tinh linh cuối cùng sẽ đưa loài người đến vực thẳm tử vong bị đồng hóa.

Tiềm năng phát triển càng là ưu điểm lớn nhất của hệ thống tu luyện công pháp.

Đời sau mạnh hơn đời trước là giá trị quý giá nhất của hệ thống tu luyện công pháp.

Ngược lại, mặc dù chủng tinh linh có thể giúp vật chủ bị ký sinh có được sức mạnh mạnh mẽ trong giai đoạn đầu nhưng sự phát triển này là bất thường, không thể truyền cho thế hệ sau.

Cường độ dòng máu của con người về cơ bản không có nhiều thay đổi.

Theo mô tả của ông lão, chủng tinh linh mà loài người gieo trồng ngày càng mạnh mẽ sau năm trăm năm phát triển.

Nhưng bản chất của sự mạnh mẽ này là sức mạnh của Tinh Linh Vương đã được phát triển, vì vậy hạt giống hậu duệ được sinh ra trở nên mạnh hơn, không liên quan gì đến thể chất của con người.

Nếu sự cân bằng này bị phá vỡ, khi loài người không còn giá trị gì trong mắt Tinh Linh Vương thì loài người cũng đến lúc diệt vong.

Những suy nghĩ trong đầu dần rõ ràng, mây đen trong lòng Phong Kỳ tan đi.

Hắn không hận Tinh Linh Vương, dù sao thì loài người khu vực trung tâm có thể giữ được ngọn lửa, Tinh Linh Vương về một mặt nào đó đã đóng vai trò quan trọng.

Nhưng nếu Tinh Linh Vương không chịu thỏa hiệp, muốn tiếp tục nô dịch loài người để chiến đấu vì nó.

Vậy thì hắn cũng sẽ không chút do dự giết chết Tinh Linh Vương.

Tự do của loài người không nên do Tinh Linh Vương quyết định, càng không nên trở thành công cụ để Tinh Linh Vương phát triển.

Thực ra trong lòng hắn còn có một lựa chọn tốt hơn.

Chỉ là lựa chọn phù hợp hơn với loài người này cần Tinh Linh Vương phối hợp.

Nếu Tinh Linh Vương có thể bị loài người khu vực trung tâm khống chế, đảm bảo rằng nó sẽ mãi mãi trung thành với loài người thì sự tồn tại của Tinh Linh Vương sẽ rất có ý nghĩa đối với khu vực trung tâm.

Đến lúc đó, loài người khu vực trung tâm sẽ không rơi vào thế bế tắc hoàn toàn sau khi Mộ Trảo chiến bại, ít nhất vẫn còn kênh để có được năng lực.

Hết chương 1694.

Chương 1695. Đỉnh Núi

Trước khi giải quyết vấn đề Mộ Trảo và Mặc.Thảm họa không thể tránh khỏi dẫn đến sự sụp đổ của hệ thống phát triển loài người là sự sụp đổ của thế giới loài người.

Hắn đã chuẩn bị hai con đường cho hậu duệ của Tinh Thành.

Con đường thứ nhất, hệ thống phát triển tín ngưỡng.

Thông qua hình thức tín ngưỡng, mượn năng lực thiên phú trong thức hải tinh thần chủ thể của hắn để có được sức mạnh.

Con đường thứ hai, lộ trình cải tạo phù văn.

Thông qua việc hoàn thiện kế hoạch cải tạo phù văn, để loài người sau khi hệ thống tu luyện sụp đổ có thể khảm Phù Văn Tinh Thạch để có được sức mạnh.

Hắn không ngại mở ra con đường thứ ba, lộ trình phát triển chủng tinh linh.

Đặc biệt là đối với loài người khu vực trung tâm.

So với hai con đường hắn lựa chọn, rõ ràng là hệ thống chủng tinh linh có thể giúp họ thích nghi nhanh hơn.

Nhưng hệ thống chủng tinh linh ẩn chứa nhiều nguy cơ hơn so với cải tạo phù văn.

Tinh Linh Vương không thể bị khống chế, cơ thể bị xâm thực đồng hóa, v.v.

Nếu có thể giải quyết được những vấn đề tiềm ẩn này, chủng tinh linh cũng có thể trở thành trợ lực cho loài người.

Suy nghĩ trào dâng, vô số ý tưởng hiện lên trong đầu.

Hắn không suy nghĩ sâu thêm về cách giải quyết vấn đề này, tiếp theo hắn quyết định trước tiên sẽ đến thành phố chính của loài người khu vực trung tâm, để hiểu rõ hơn về tình hình hiện tại của loài người khu vực trung tâm.

Đến khu vực bị cây cổ thụ che phủ, ngẩng đầu lên có thể thấy vô số màu xanh lục trong suốt bay lơ lửng trên không trung, thắp sáng khu vực trung tâm của thành phố.

Theo mô tả của ông lão, thành phố này là một thị trấn nhỏ biên giới của khu vực trung tâm.

Nhưng sau thảm họa đã bị bỏ hoang trong một thời gian dài, cuối cùng trở thành vùng đất không người.

Trong những năm tháng sau đó, loài người dần dần giành lại lãnh thổ thông qua hệ thống phát triển chủng tinh linh, thị trấn nhỏ này cũng trở về tay loài người và trở thành một tuyến phòng thủ quan trọng ở biên giới.

Cho đến ngày nay, nơi đây đã chôn vùi không biết bao nhiêu chiến sĩ loài người, cũng đã ngăn chặn được rất nhiều cuộc xâm lược của chiến trường Lĩnh Vực.

Tiếp tục đi về phía khu vực trung tâm, càng đến gần cây cổ thụ, mùi hương thanh nhã càng nồng nàn.

Theo chỉ dẫn của ông lão trước khi đồng hóa, Phong Kỳ đã đến chân cây cổ thụ.

Ngẩng đầu nhìn lên ngọn cây, cây đại thụ này giống như một cây kim định hải thần châm đứng sừng sững ở trung tâm thành phố.

Tiếp theo, hắn bắt đầu đi vòng quanh cây đại thụ.

Cuối cùng, trong tầm mắt của hắn xuất hiện một cầu thang màu xanh lá cây được đan bằng cành lá, uốn lượn hướng lên trên.

Đưa Tiểu U và những người khác đi theo cầu thang hướng lên trên, một lúc lâu sau, họ đến phía sau cây đại thụ, một bệ đỡ nằm ở khu vực trung tâm.

Bệ đỡ này cũng được đan bằng dây leo, có thể chứa hơn một trăm người đứng trên đó.

Nối liền với bệ đỡ là một đường ray được đan bằng vô số dây leo, đường ray ngoằn ngoèo thông đến hướng tây bắc, tức là thành phố chính của khu vực trung tâm.

Theo mô tả của ông lão, mỗi ngày sẽ có một chuyến tàu đến, đưa những chiến sĩ sắp chết từ thành phố chính đến đây.

Đường ray dây leo và đoàn tàu trên đường ray đều lấy năng lượng do cây cổ thụ giải phóng làm động lực.

Có thể thấy năng lượng màu xanh lá cây đang chảy trong đường ray dây leo.

Khi cảm thấy mình sắp chết, các chiến sĩ trong thành phố chính sẽ lên chuyến tàu này, đến đây chờ đợi cái chết ập đến, trở thành một trong những người bảo vệ biên giới thành phố.

Đứng ở rìa bệ đỡ, hắn nhìn xuống thành phố phủ đầy màu xanh lá cây, suy nghĩ miên man.Lúc này Tiểu U đang ngủ lơ lửng trên không trung, Phá Giáp im lặng không nói, Thái Hành đứng bên chân hắn, cùng hắn nhìn xuống thành phố, tiếng ầm ĩ của Lôi Đình và ý thức tiêu cực thỉnh thoảng lọt vào tai.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Khi một vầng hồng nhật mọc lên từ cuối chân trời, hắn nhìn thấy một "Con rồng xanh" từ đám mây xa xa hạ xuống, chạy nhanh dọc theo đường ray.

Rất nhanh, đoàn tàu dừng lại ở sân ga cây cổ thụ.

Đến gần mới phát hiện ra, đoàn tàu này không phải được làm bằng thép, mà được cấu tạo từ cây xanh.

Đáy tàu có cấu trúc hình tròn, khóa chặt đường ray dây leo, đồng thời từ đó lấy năng lượng cần thiết để vận hành.

Bên trong toa tàu trống rỗng, chuyến tàu này không có chiến sĩ sắp chết nào từ thành phố chính đưa đến.

Khi cánh cửa được đan bằng cành lá mở ra, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác lên tàu.

Đợi hơn mười phút, cây cổ thụ phía sau khẽ run lên.

Con rồng xanh lập tức khởi động, theo cách lùi lại, bay dọc theo đường ray lên mây.

Đến bên cửa sổ, ngồi trên chiếc ghế được đan bằng dây leo, Phong Kỳ thò đầu ra nhìn lại, thành phố phủ đầy màu xanh lá cây nhanh chóng thu nhỏ trong mắt.

Gió mạnh thổi vào má hắn, Phong Kỳ cảm khái trong lòng.

Hết chương 1695.

Chương 1696. Đền Thờ Sụp Đổ

Ngã rẽ của nền văn minh, loài người khu vực trung tâm đã đi trên con đường khác với loài người khu vực phía đông, cũng phát triển ra một nền văn minh hoàn toàn mới.

Lấy năng lượng do cây xanh cung cấp làm nguồn động lực, hắn thực sự mở rộng tầm mắt.

Điều này cũng chứng minh thêm cho phỏng đoán của hắn, lộ trình phát triển chủng tinh linh đã trở thành một phần của nền văn minh loài người khu vực trung tâm, muốn cắt bỏ thật khó khăn.

Tầm mắt chuyển sang phía trước.

Khi con rồng xanh xuyên qua lớp mây dày, hắn nhìn thấy một vầng hồng nhật mới mọc, tỏa ra muôn vàn ánh sáng.

Tâm trạng không hiểu sao tốt hơn nhiều.

Mặc dù tình hình khu vực trung tâm không như hắn mong đợi nhưng ít nhất ngọn lửa nền văn minh loài người khu vực trung tâm vẫn được tiếp nối.

Tiếp theo, hắn sẽ cố gắng thay đổi tương lai của loài người khu vực trung tâm.

Đoàn kết mọi sức mạnh của loài người là bước đầu tiên hắn chống lại cuộc xâm lược của Lĩnh Vực, cũng là bước đầu tiên hắn chống lại Đại Thế Giáng Lâm.

…

Đoàn tàu xanh chạy xuyên qua những đám mây, tốc độ rất nhanh.

Phong Kỳ ngồi ở vị trí gần cửa sổ, tầm mắt nhìn xuống mặt đất khu vực trung tâm thỉnh thoảng lóe lên trong khe hở của những đám mây.

Hắn không cảm thấy lạ khi đường ray dây leo được dựng trên những đám mây, dù sao thì thế giới đã thay đổi, thế giới bên ngoài có rất nhiều Sinh Vật Trận Địa.

Nếu đường ray được đặt trên mặt đất, rất dễ bị phá hủy.

Hắn thậm chí còn thấy rằng trên những đám mây cũng không an toàn, dù sao thì Sinh Vật Trận Địa biết bay cũng rất nhiều, muốn phá hủy đường ray cây xanh rất dễ dàng.

Phong Kỳ rất tò mò không biết loài người khu vực trung tâm xử lý vấn đề này như thế nào.

Sự nghi ngờ trong lòng hắn nhanh chóng có câu trả lời.

Chỉ nghe thấy một tiếng kêu sắc nhọn từ trên đỉnh đầu truyền đến, Phong Kỳ lập tức ngẩng đầu nhìn lên, qua khe hở của những chiếc lá, hắn nhìn thấy một con chim kỳ lạ toàn thân lông màu nâu, đôi cánh dang rộng dài tới năm mét, một đôi vuốt sắc nhọn dưới ánh nắng mặt trời tỏa ra ánh sáng sắc bén, đang lao xuống đoàn tàu xanh với tốc độ cực nhanh.

Nhìn thấy cảnh này, ánh mắt Phong Kỳ trở nên lạnh lùng.

Hắn nắm chặt thanh ma đao lơ lửng bên mình.Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị hành động, hắn lại thấy đoàn tàu xanh đột nhiên bắt đầu tan rã.

Ngoài bệ đỡ dưới chân họ, toàn bộ khung của đoàn tàu xanh đều tách ra, cành cây như dây thừng xoắn vào nhau, biến thành vô số dây leo quấn lấy con chim kỳ lạ trong nháy mắt.

Con chim kỳ lạ bị dây leo trói chặt bắt đầu giãy giụa dữ dội, phát ra tiếng kêu chói tai.

Nhưng giãy giụa hoàn toàn vô dụng, tốc độ co lại của dây leo cực nhanh, đầu nhọn đâm vào cơ thể con chim kỳ lạ, hút máu.

Giống như ống hút, hút hết máu trong cơ thể con chim kỳ lạ.

Cuối cùng, con chim kỳ lạ bị hút hết máu trong cơ thể bị dây leo ném xuống khỏi đám mây, rất nhanh dây leo rung chuyển phân hủy, vặn vẹo đan lại thành khung tàu.

Chỉ là cành lá tạo thành đoàn tàu lại có thêm một màu đỏ đang chảy.

Cùng với tốc độ chạy nhanh của đoàn tàu xanh, màu đỏ bị hấp thụ tiêu tan, những bông hoa màu trắng nở rộ trong toa tàu, tỏa ra hương thơm thanh khiết.

Sau khúc nhạc đệm, Phong Kỳ cuối cùng cũng hiểu được tại sao đường ray xanh trên mây này lại có thể tồn tại an toàn.

Hắn nghi ngờ không chỉ đoàn tàu xanh này, mà cả tuyến đường ray xanh này đều có khả năng phản công.

Hoàn toàn không cần cảnh giới nhân công, toàn bộ hệ thống vận tải đều là vũ khí, hoàn toàn không sợ sự quấy nhiễu của Sinh Vật Trận Địa.

Điều này khiến Phong Kỳ tò mò về sự phát triển văn minh của khu vực trung tâm.

Sự kết hợp giữa năng lực của thực vật và trí tuệ của con người, cuối cùng có thể tạo ra nền văn minh mới lạ như thế nào.

Đoàn tàu xanh tiếp tục chạy, gió mạnh theo khe hở của toa tàu tràn vào toa tàu, như thể đang bay tự do giữa những đám

mây.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã dặn Tiểu U và những người khác đến gần mình, không được tự ý đi xa.

Có thể khẳng định một điều rõ ràng là Tinh Linh Tộc đã hòa nhập với nền văn minh loài người đã tiến hóa khả năng nhận biết con người.

Tiểu U và những người khác trong phạm vi hơi thở của mình có thể tránh được sự tấn công của yêu tinh nhưng một khi rời khỏi khoảng cách mười mét, chắc chắn sẽ giống như con chim kỳ lạ đột nhiên tấn công, bị yêu tinh siết cổ.

Bây giờ họ đang ở trên cao.

Chiến đấu ở đây sẽ rất phiền phức, quan trọng hơn là họ phải chống lại không chỉ đoàn tàu xanh, mà là sức mạnh của toàn bộ đường ray.

Chuyến đi này kéo dài gần nửa ngày.

Khi mặt trời biến mất, bầu trời đầy sao sáng chói xuất hiện, đoàn tàu xanh bắt đầu lao xuống.

Cảm giác mất trọng lực mạnh mẽ ập đến, giống như rơi từ trên mây xuống.

Nhưng áp lực ở mức độ này đối với Phong Kỳ không đáng kể, thậm chí biểu cảm cũng không thay đổi chút nào.

Hết chương 1696.

Chương 1697. Bão Tố

Đoàn tàu xuyên qua những đám mây dày, cảnh tượng hiện ra trước mắt như chốn bồng lai tiên cảnh.

Nhìn xuống mặt đất, cuối tầm mắt là một thành phố hùng vĩ phủ đầy cây xanh.

Thành phố này tỏa ra ánh sáng xanh mờ ảo dưới màn đêm, trên không trung còn lan tỏa một lớp khí giống như mây giống như sương mù, càng đến gần thành phố này, hàm lượng linh khí trong không khí càng tăng rõ rệt.

Đoàn tàu xuyên qua cổng thành, tiếp tục lao xuống theo hướng nhà ga.

Ngồi ở vị trí gần cửa sổ, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về cảnh tượng trong thành phố.Những con đường trong thành phố này rất sạch sẽ, đèn đường dọc đường là một loại cây có hình thù kỳ lạ, cứ cách tám mét lại mọc một cây, những quả treo ở ngọn cây tỏa ra ánh sáng dịu nhẹ mờ ảo dưới màn đêm, chiếu sáng cả con đường.

Còn mặt đất của những con đường thì được phủ đầy rêu đủ màu sắc.

Những đám rêu này dường như có chức năng hấp thụ linh khí, liên tục hút linh khí tự do giữa trời đất, khiến chất lượng và hàm lượng linh khí của toàn bộ thành phố đều được nâng cao.

Trên bầu trời của thành phố còn có những đường ray cây xanh đan xen chằng chịt.

Không có phương tiện hiện đại, chỉ có những toa tàu đường ray được đan bằng cây xanh chạy qua chạy lại.

Năm trăm năm sau thảm họa, nơi đây dường như đã mất đi chất liệu kim loại vốn có của khoa học kỹ thuật, thay vào đó là một hình thức sinh sôi nảy nở khác.

Nói chính xác hơn, con người ở khu vực trung tâm đã nắm giữ một loại công nghệ thực vật mới lạ.

Mỗi góc của thành phố đều có thể nhìn thấy sự thay đổi mà công nghệ mới lạ này mang lại cho nền văn minh của con người ở khu vực trung tâm.

Cảm nhận được thành phố cây xanh như thể có một trận pháp hấp thụ linh khí bao trùm cả thành phố.

Đây không phải là thế giới Lĩnh Vực nhưng hàm lượng và chất lượng linh khí ở đây không kém gì một số thế giới Lĩnh Vực.

Nếu không phải nghe lão già kể về mối nguy tiềm ẩn của chủng tộc yêu tinh, hắn chắc chắn sẽ cho rằng con người ở khu vực trung tâm đã nắm giữ một sức mạnh hệ thống mới mạnh hơn cả hệ thống tu luyện.

Nhưng sau khi biết được đáp án, hắn hiểu rằng sự phồn hoa trước mắt cũng giống như cảnh đẹp trong gương, về bản chất không thuộc về con người.

Tất cả những điều này đều thuộc về Tinh Linh Vương.

Khi Tinh Linh Vương lựa chọn từ bỏ con người, nền văn minh mà con người ở khu vực trung tâm xây dựng bằng sức mạnh của yêu tinh sẽ sụp đổ và con người sẽ không có bất kỳ cơ hội phản kháng nào.

Mô hình cộng sinh này đã thoát khỏi nền tảng hợp tác, giống như một sự phụ thuộc hơn.

Ngắm nhìn sự phồn hoa của thành phố cây xanh nhưng Phong Kỳ cũng nhìn thấy mầm họa ẩn sâu dưới nền văn minh.

Đoàn tàu xanh chạy qua thành phố, đến khu vực trung tâm của quận Nam thành phố, dừng lại ở một sân ga vắng lặng không người.

Xuống xe, ánh đèn sân ga dịu nhẹ, trên tường xung quanh còn dán nhiều khẩu hiệu tôn vinh.

Ngẩng đầu nhìn về phía bên trái sân ga, có một cầu thang xuống sân ga ở đó.

Phía trên cầu thang treo một biển chỉ dẫn phát ra ánh sáng xanh lục nhạt, trên đó in một dòng chữ:

Tuyến đầu phía Nam: Ga trước - Ga sau.

Có thể thấy, đây là nhà ga cuối cùng dành riêng cho những cựu binh.

Đến đây chứng tỏ cuộc sống sắp đi đến hồi kết bị đồng hóa với yêu tinh.

Sau khi ra tiền tuyến, sẽ không quay trở lại nữa.

Cuối đời không phải là lá rụng về cội, mà là cống hiến cho tiền tuyến, trở thành một phần của bức tường thành chống lại sự xâm lược.

Không nghĩ nhiều về vấn đề này, hắn dẫn Tiểu U và những người khác đến cầu thang xuống sân ga.

Cầu thang được cấu tạo từ cây xanh.

Ngay khi bước xuống, cầu thang như sống lại bắt đầu nhúc nhích xuống dưới, hắn không cần đi bộ, chỉ cần bước lên bậc thang dưới chân là đến tầng tiếp theo.

Đi theo biển chỉ dẫn, họ đi ra khỏi khu vực sân ga.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt như thể trong thế giới ma thuật.Dọc đường, hoa nở rộ, những quả đèn lồng treo trên cây khiến Tiểu U phải thốt lên kinh ngạc, nếu không phải Phá Giáp giữ chặt chân Tiểu U, ngăn không cho cô bé bốc đồng thì Tiểu U đã lao tới cắn một miếng lớn.

Tiếp tục đi một đoạn nữa dọc theo con đường.

Phía trước có rất nhiều toa tàu màu xanh lá cây đang đỗ.

Đáy của những toa tàu này được nối với đường ray được đan bằng dây leo, là phương tiện giao thông chính của thành phố này.

Nhưng chưa kịp lên tàu, để toa tàu chở họ đến khu vực đông đúc người ở trong thành phố thì những quả treo trên đầu đã đổi màu.

Chỉ thấy một quả lớn nứt ra, biến thành hình dạng loa kèn, sau khi vươn lên không trung, nó phát ra âm thanh chói tai.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ có chút khó hiểu.

Nhưng hắn nhanh chóng hiểu ra chuyện gì đã xảy ra.

Chỉ thấy một đội quân mặc giáp dây leo màu xanh lá cây đang đạp lên những cây thực vật bồng bềnh hình đám mây tiến nhanh về phía họ.

Hết chương 1697.

Chương 1698. Đom Đóm Bay Lượn

Khi họ đến gần Phong Kỳ, họ lần lượt nhảy xuống khỏi cây thực vật bồng bềnh.

Ánh mắt nhìn nhau, những người lính canh thành này có chút nghi ngờ, người đàn ông đứng đầu tiến lên hai bước, nghiêm giọng hỏi:

"Ngươi bị Sinh Vật Trận Địa bắt giữ sao?"

Nghe vậy, Phong Kỳ vô thức liếc nhìn Hềnh ngốc đang ngây thơ, rồi lại liếc nhìn Lôi Đình đang gãi quần, cuối cùng ánh mắt chuyển sang Thái Hành ở bên chân.

Phong Kỳ: …

Cuối cùng, hắn nhìn lại người đàn ông chấp pháp đứng đầu, lắc đầu nói:

"Đừng hiểu lầm, họ là đồng đội của ta, ta là chiến binh viễn chinh đến từ khu vực phía Đông: Phong Kỳ!"

"Khu vực phía Đông?"

Câu trả lời của Phong Kỳ rõ ràng nằm ngoài dự đoán của những chiến binh chấp pháp này, sau một thoáng ngạc nhiên, họ vẫy tay nói:

"Đừng chống cự, đi theo chúng ta về trước."

"Được!"

Phong Kỳ dứt khoát gật đầu đáp lại.

Tiếp theo, người đàn ông chấp pháp tiến lên, đeo vòng cây xanh hình tròn vào cổ tay và mắt cá chân của họ.

Ngay cả Thái Hành cũng không ngoại lệ.

Sau khi đeo vòng xanh, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng rằng khả năng cảm nhận linh khí của mình đã yếu đi, vòng xanh liên tục phát ra một loại bức xạ bí ẩn, cố gắng cách ly hắn với linh khí.

"Giao vũ khí cho ta!"

Xử lý xong, người đàn ông chấp pháp đứng đầu nhìn thanh ma đao trong tay Phong Kỳ nói.

"Thôi đừng, ngươi không cầm nổi đâu." Phong Kỳ giải thích rất chân thành.

"Đưa đây!" Người đàn ông không nghi ngờ gì nữa, đưa tay nắm lấy chuôi đao.

Phong Kỳ thấy vậy, trên mặt hiện lên một nụ cười, sau đó buông tay, rồi lại nắm lấy ma đao trước khi nó rơi xuống đất.

Trọng lượng của ma đao kéo người đàn ông chấp pháp đứng đầu ngã về phía trước, trên mặt ông ta hiện lên vẻ khó tin.

Nếu không phải Phong Kỳ nắm lại ma đao thì người đàn ông chấp pháp chắc chắn sẽ bị ma đao kéo ngã xuống đất.

Nếu bị ma đao đập trúng thì còn sống sót hay không còn chưa biết.

"Cái này… cái đao này nặng quá."

"Ta đã nói rồi, ngươi không cầm nổi đâu, tin ta đi, ta sẽ hợp tác với các ngươi."

Phong Kỳ hiểu rằng sự cảnh giác của những chiến binh chấp pháp này đối với hắn là trách nhiệm đối với sự an toàn

của thành phố.Cũng giống như đột nhiên có người ở khu vực miền Trung dẫn theo Sinh Vật Trận Địa bước vào Tinh Thành, những chiến binh chấp pháp của Tinh Thành cũng sẽ đưa ra lựa chọn tương tự, chứ không phải vì hắn là con người mà đối xử đặc biệt.

Biểu cảm của người đàn ông chấp pháp thay đổi.

Trong thành có quy định, cần phải thu giữ vũ khí mà người bị giam giữ mang theo.

Nhưng sau khi trải nghiệm trọng lượng của ma đao vừa rồi, hắn biết mình căn bản không thể nhấc nổi vũ khí này.

Sau một thoáng do dự, hắn gật đầu nói:

“Đi theo chúng ta.”

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác đến trước cây thực vật bồng bềnh.

Tiểu U và những người khác bay lên trước nhưng đến lượt Phong Kỳ chuẩn bị bước lên thì người đàn ông đứng đầu lập tức hô lên:

“Ngươi chờ một chút, mây bông không chịu nổi trọng lượng của ngươi.”

“Yên tâm, sẽ không sao đâu.” Nói rồi Phong Kỳ thi triển thuật ngự thân, vác ma đao bước lên mây bông.

Trong trạng thái thi triển thuật ngự thân, trọng lượng của ma đao hoàn toàn đè lên người hắn, còn cơ thể hắn thì ở trạng thái nửa lơ lửng, vì vậy không xuất hiện cảnh tượng mây bông bị dẫm nát như người đàn ông chấp pháp tưởng tượng.

Thấy cảnh này, người đàn ông chấp pháp dường như không hiểu tại sao nhưng cũng không hỏi nhiều, chỉ thấy chân trái của hắn mọc ra một sợi râu xanh nối với đám mây bông bên dưới, lập tức đám mây bông bay lên, chở họ bay lên trời.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ đến một đại sảnh phủ đầy cây xanh.

Có thể thấy có rất nhiều bóng người đi lại trong đại sảnh, trong đó không thiếu những bóng người cũng đeo vòng xanh, vẻ mặt buồn bã.

Rõ ràng đây là một trong những khu vực của cơ quan chấp pháp trong thành phố.

Đi theo người đàn ông chấp pháp vào một căn phòng rộng rãi phía sau đại sảnh, Phong Kỳ và những người khác được sắp xếp ngồi xuống, sau đó người đàn ông chấp pháp lên tiếng:

"Tôi sẽ báo cáo tình hình của các ngươi lên cấp trên, các ngươi ở lại đây chờ một chút, tôi sẽ sắp xếp người chuẩn bị thức ăn cho các ngươi."

"Cảm ơn." Phong Kỳ lịch sự gật đầu.

"Cảm ơn ạ." Tiểu U học theo dáng vẻ lịch sự của Phong Kỳ gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc.

Sau khi người đàn ông chấp pháp rời đi, Phong Kỳ bắt đầu suy nghĩ về những gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Điều tra lai lịch của hắn, sau đó hỏi thăm tình hình hiện tại của khu vực phía Đông là điều tất yếu.

Trong đó chắc chắn sẽ liên quan đến một chủ đề.

Tại sao lại đến đây?

Cần cân nhắc kỹ lưỡng cách trả lời câu hỏi này.

Trong lúc chờ đợi, một người phụ nữ dáng người cao ráo, dung mạo tinh tế bưng khay thức ăn đến.

Phong Kỳ có thể nhận ra rằng cô ta rất tò mò về lai lịch của hắn và những người khác nhưng không hỏi gì, đặt hộp thức ăn

xuống, lại không nhịn được xoa xoa đầu Tiểu U đáng yêu, rồi vội vã rời đi.

Hết chương 1698.

Chương 1699. Hành Trình Gian Nan

“Eo ơi, khó ăn quá.”

Tiểu U đột nhiên lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ, quay đầu lại hắn phát hiện Tiểu U đang gặm vỏ hộp thức ăn, một lớp vỏ cứng màu xanh lá cây.

“Không được ăn cái này, mở hộp ra ăn bên trong.”

Nhìn thấy vẻ mặt chê bai của Tiểu U, Phong Kỳ bật cười trong lòng.

Tiểu U vẫn luôn tiếp xúc với các loại thức ăn có thể ăn trực tiếp, không có khái niệm gì về hộp đựng trong nền văn minh loài người, nghe người phụ nữ vừa đến nói đây là thức ăn, theo bản năng cho rằng cắn vào là có thể ăn.

Nghe lời hắn nói, Tiểu U vẻ mặt nghi ngờ, sau đó thử mở hộp ra.Lúc này, Phong Kỳ cũng mở hộp ra.

Trong hộp có ba loại thức ăn, bên trái là những quả đỏ cỡ ngón tay, ở giữa là những lát thịt mỏng, bên phải nhất có vẻ là một loại đồ uống màu tím, đựng trong màng mỏng màu xanh lá cây trong suốt.

Hắn đưa tay cầm một quả bỏ vào miệng, sau khi nhai, hương vị nồng nàn bùng nổ trong miệng.

Hàm lượng linh khí trong loại quả này không cao nhưng hương vị lại cực kỳ ngon.

Thấy Phong Kỳ và Tiểu U đã bắt đầu ăn, Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành cũng mở nắp hộp ra ăn.

Rất nhanh, thức ăn đã hết sạch.

Mặc dù chưa no nhưng bữa ăn này lại khiến hắn rất hài lòng.

Đặc biệt là Tiểu U, còn đòi thêm một phần nữa.

Sau một hồi chờ đợi, cửa phòng bị đẩy ra, một người đàn ông trung niên để râu quai nón bước vào phòng.

Ông ta mặc một chiếc áo dài màu trắng, trên trán còn có một đường linh văn màu xanh lá cây, trên người tỏa ra linh khí Dao Động mãnh liệt.

Người đàn ông trung niên đi đến đối diện bàn, sau đó cúi người về phía Phong Kỳ chìa tay phải ra, đồng thời mỉm cười nói:

"Xin chào, tôi tên là Tạ Nguyên Lập, là người phụ trách đầu tiên của cơ quan chấp pháp trong thành khu vực phía Nam Tinh Linh Thành."

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, sau khi bắt tay với Tạ Nguyên Lập thì gật đầu nói:

"Tôi tên là Phong Kỳ, đến từ Tinh Thành khu vực phía Đông, là một chiến binh viễn chinh."

Sau khi cả hai ngồi xuống, trên mặt Tạ Nguyên Lập hiện lên vẻ nghi ngờ:

"Xin hỏi, Tinh Thành là tên đổi sau của thành phố nào ở khu vực phía Đông? Tôi đã đọc một số lịch sử trước đại biến, có hiểu biết chắc chắn về khu vực phía Đông nên tôi chưa từng nghe nói đến Tinh Thành."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu nói:

"Tinh Thành là thành phố mới xuất hiện sau đại biến, là thành phố lớn được hợp thành từ nhiều thành phố nhỏ, toàn bộ

khu vực phía Đông hiện tại không có thành phố nào sử dụng tên thành phố cổ xưa trước đây nữa, giống như Tinh Linh Thành mà ông nhắc đến, trước đây rõ ràng cũng không phải tên này."

"Tôi hiểu, tôi tò mò là, với tư cách là con người ở khu vực phía Đông, tại sao ông lại đến đây, còn viễn chinh mà ông nói có ý nghĩa gì?"

"Khu vực phía Đông của chúng tôi luôn rất tò mò về thế giới bên ngoài đã trở thành như thế nào, liệu còn nền văn minh loài người nào tồn tại hay không, vì thế kế hoạch viễn chinh ra đời, mà tôi chính là một trong những chiến binh thám hiểm thế giới bên ngoài, lần này đến Tinh Linh Thành cũng là để tìm hiểu về tình hình con người ở đây."

Phong Kỳ đã có câu trả lời trong lòng về cách trả lời câu hỏi này.

Dù thế nào đi chăng nữa, hắn cũng không thể thể hiện ý định muốn thay đổi hiện trạng nơi đây.

Hành vi này chắc chắn là sự khiêu khích đối với Tinh Linh Vương, trước khi chưa hiểu rõ cấu trúc xã hội của con người khu vực miền Trung, hắn cảm thấy mình vẫn không nên hành động thiếu suy nghĩ.

Nếu không, rất có khả năng sẽ trở thành kẻ thù chung của con người khu vực miền Trung.

Mà thực lực của Tinh Linh Vương, nhìn vào tình hình phát triển của con người khu vực miền Trung, hẳn là mạnh hơn hắn hiện tại.

Còn về ý định muốn khu vực phía Đông và khu vực miền Trung thiết lập trận pháp truyền tống không gian, hắn cảm thấy hiện tại chưa phải lúc.

Trước khi hiểu rõ tình hình chi tiết, mọi thứ vẫn phải lấy sự ổn định làm chính.Trong lúc hỏi han, Tạ Nguyên Lập dần hiểu rõ tình hình khu vực phía Đông, khi biết được khu vực phía Đông đã tìm ra một hệ thống tu luyện công pháp để phát triển, ông ta tỏ ra rất tò mò.

Sau khi hỏi kỹ, khi biết được công pháp tu luyện vẫn chưa hoàn thiện, cũng tồn tại một loạt vấn đề tiềm ẩn.

Ví dụ như công pháp tu luyện không hoàn thiện sẽ khiến tuổi thọ con người giảm sút, thậm chí gây ra suy thoái các cơ quan chức năng của cơ thể, ông ta cảm thấy rất tiếc.

Những vấn đề này thực ra trong mắt Phong Kỳ đều không phải vấn đề.

Dù sao thì khu vực phía Đông đã có rất nhiều công pháp hoàn thiện rồi.

Nhưng hiện tại nói những điều này rõ ràng là không phải lúc, để Tinh Linh Vương biết được con người có thể có lựa chọn tốt hơn, vì để ổn định nền văn minh loài người dưới sự kiểm soát của mình, chắc chắn phải loại trừ những yếu tố bất ổn.

Hết chương 1699.

Chương 1700. Vùng Đất Mới

Nói ra những khuyết điểm, ngược lại có thể giúp hắn hòa nhập tốt hơn vào nền văn minh khu vực miền Trung hiện tại.

Thời gian trôi qua, Tiểu U đã ngủ gật, Phong Kỳ và Tạ Nguyên Lập vẫn tiếp tục trò chuyện.

Khi Tạ Nguyên Lập nói đến những khó khăn trong quá trình phát triển văn minh, Phong Kỳ cảm thấy rất xúc động.

Tình hình khu vực phía Đông tuy không đến nỗi tuyệt vọng như khu vực miền Trung lúc ban đầu nhưng thời kỳ đầu đại biến, trước khi thành lập năm thành phố lớn, mỗi thời khắc đều có rất nhiều chiến binh tử trận.

Những dấu ấn lịch sử này dù đã trôi qua hàng trăm năm nhưng vẫn không hề phai nhạt.

Lo xa thì không bao giờ thừa, dù ở khu vực nào, đó cũng là hướng đi mà con người hiện đại sống trong xã hội ổn định sẽ suy nghĩ.

Sau một hồi trò chuyện, tầm mắt của Tạ Nguyên Lập hướng về Tiểu U đang nằm ngủ gật trên bàn, sau đó tầm mắt lại lướt qua Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành, vẻ mặt tò mò hỏi:

“Chúng là đồng đội mà ngươi tìm được trong thời gian thám hiểm Vực Trường sao?”

“Đúng vậy, chúng đã đồng hành cùng ta hàng chục năm, nếu không có chúng, có lẽ ta đã chết trên đường rồi.”

Nghe xong lời này, Tạ Nguyên Lập rất tự nhiên gật đầu tỏ vẻ hiểu.

Nhìn từ khía cạnh này, con người khu vực miền Trung hợp tác với Sinh Vật Trận Địa không phải là điều gì bất ngờ, hay cảm thấy tức giận.

Dù sao thì văn hóa của con người khu vực miền Trung sau đại biến chính là được sinh ra sau khi hợp tác với thực vật Vực Trường "Tinh Linh Tộc."

Vì vậy, so với con người khu vực phía Đông, con người nơi đây rõ ràng có thể chấp nhận việc hợp tác với Sinh Vật Trận Địa hơn.

Văn hóa và phong tục khác nhau, cách suy nghĩ về vấn đề cũng sẽ khác nhau.

Điều này không chỉ thể hiện ở giữa con người và thế lực Vực Trường, mà còn thể hiện ở giữa con người của các khu vực khác nhau.

Phong Kỳ hiện tại có thể hiểu được tại sao Lão Mê lại nói thời gian sẽ khiến hai thế lực đồng tộc ở hai khu vực khác nhau sinh ra nền văn hóa và nền văn minh hoàn toàn khác nhau, cuối cùng dẫn đến việc trở thành hai thế lực chủng tộc hoàn toàn khác nhau.

May mắn thay, mới chỉ trôi qua 500 năm, con người khu vực miền Trung vẫn còn lòng tự tôn là con người mãnh liệt, chưa bị Tinh Linh Tộc đồng hóa hoàn toàn.

Mặc dù con đường phát triển văn minh đã đi theo những hướng khác nhau nhưng nhận thức về chủng tộc thì hoàn toàn nhất trí.

Trong lúc trò chuyện, ánh mắt của Tạ Nguyên Lập hướng về thanh ma đao lơ lửng bên cạnh Phong Kỳ.

"Vũ khí này là gì?"

“Ma đao, vũ khí của ta, nó từng là một sinh mệnh, thông qua cách đúc máu thịt đã biến mình thành vũ khí…”

Nghe Phong Kỳ giải thích về ma đao, Tạ Nguyên Lập tỏ ra vô cùng kinh ngạc.Rõ ràng việc đúc máu thịt thành đao đã vượt quá nhận thức thông thường của hắn.

Nói xong về ma đao, Tạ Nguyên Lập tiếp tục hỏi:

“Ngươi có thể sống sót hàng chục năm trong khu vực dày đặc của Vực Trường, hơn nữa còn có thể an toàn vượt qua, thực lực của ngươi chắc chắn rất mạnh, ta muốn biết thực lực như ngươi ở khu vực phía Đông có thể xếp vào hàng nào?”

“Không tính thế lực Vực Trường, chỉ xét riêng về con người, ta thuộc hàng mạnh nhất.”

Nghe xong câu trả lời của Phong Kỳ, Tạ Nguyên Lập lộ ra vẻ quả nhiên như vậy.

Tiếp theo, Phong Kỳ dần chuyển chủ đề sang Tinh Linh Vương.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Tạ Nguyên Lập bắt đầu kể chi tiết về Tinh Linh Vương.

Theo mô tả của Tạ Nguyên Lập, Tinh Linh Vương là một trong số ít sinh mệnh trí tuệ của Tinh Linh Tộc, cũng là người thống trị duy nhất của Tinh Linh Tộc từ khi ra đời.

Tinh Linh Vương không giống như thủ lĩnh của nền văn minh loài người, sẽ chết vì tuổi thọ hạn chế, cần phải thay đổi liên tục theo tiến trình lịch sử.

Tinh Linh Vương vốn là một loại linh thực đặc biệt, từ khi sinh ra ý thức đã là một thực thể độc lập, không có bất kỳ tộc nhân nào.

Sự xuất hiện của Tinh Linh Tộc chính là do Tinh Linh Vương tự tay tạo ra trong quá trình trưởng thành.

Còn về tuổi thọ của Tinh Linh Vương, ngay cả chính Tinh Linh Vương cũng không biết giới hạn của nó ở đâu.

Dựa theo tiêu chuẩn đo lường thời gian của con người, Tinh Linh Vương nói rằng mình đã sống ít nhất hơn 3000 năm.

Khi còn ở thế giới Vực Trường, quá trình phát triển ban đầu của Tinh Linh Tộc gặp rất nhiều khó khăn, mãi không khởi sắc.

Mãi đến khi đến thế giới loài người và liên minh với loài người, sự phát triển của Tinh Linh Tộc mới thực sự có bước đột phá.

Thành Tinh Linh dưới chân bọn họ hiện tại có rất nhiều bộ phận cấu thành đến từ Tinh Linh Vương đứng ở trung tâm thành phố.

Về thực lực của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ cũng đã hỏi.

Chủ đề này có lẽ hơi nhạy cảm nhưng sau khi suy nghĩ một lát, Tạ Nguyên Lập vẫn trả lời.

Theo mô tả của ông ta, tốc độ trưởng thành của Tinh Linh Vương sau khi đến thế giới loài người nhanh hơn nhiều so với ở thế giới Vực Trường.

Hết chương 1700.

Chương 1701. Cột Mốc Lịch Sử

Khi ở thế giới Vực Trường, Tinh Linh Vương chỉ dám sinh trưởng trong một góc trời nhỏ của mình, không dám vươn xúc tu ra bên ngoài, vì nó biết mình rất yếu, tham lam sẽ khiến nó diệt vong.

Nhưng sau khi đến thế giới loài người, Tinh Linh Vương mất đi Vực Trường đã thay đổi suy nghĩ.

Trong những năm hợp tác với loài người, rễ của Tinh Linh Vương theo sự mở rộng lãnh thổ của loài người mà lan rộng, thân cây tỏa ra nhiều nhánh có thể hấp thụ được nhiều linh khí hơn.

Ngoài ra, trong cơ thể Tinh Linh Vương còn có một lò luyện màu xanh lá cây.

Phù Văn Tinh Thạch mà loài người giết Sinh Vật Trận Địa có được đều sẽ được ném vào lò luyện trong cơ thể Tinh Linh Vương, đốt cháy và chuyển hóa thành một phần sức mạnh của Tinh Linh Vương.

Tinh Linh Vương được toàn thể loài người nuôi dưỡng cuối cùng mạnh đến mức nào, Tạ Nguyên Lập cho biết ông ta cũng không thể đưa ra câu trả lời chính xác.

Trong những năm tháng liên minh với loài người, Tinh Linh Vương đã ra tay nhiều lần.

Nhưng những lần ra tay này thường diễn ra vào thời kỳ đầu khi loài người và Tinh Linh Tộc mới liên minh.

Lúc đó, loài người đang trong giai đoạn khám phá sức mạnh của chủng tộc tinh linh, thực lực tổng thể còn yếu, Tinh Linh Vương cũng không tính là mạnh nhưng dù sao thì nó cũng là chiến lực mạnh nhất của hai tộc.

Đối mặt với chiến tranh, Tinh Linh Vương phải đứng ra, cũng từng bị thương nặng.Cùng với việc loài người dần khai thác được nhiều công dụng của chủng tộc tinh linh, sau khi chiến lực tăng vọt, Tinh Linh Vương ra tay ngày càng ít.

Lần ra tay gần nhất là cách đây hơn trăm năm.

Lần đó, loài người gặp phải cuộc khủng hoảng xâm lược của ngoại tộc chưa từng có trong lịch sử, lần ra tay này của Tinh Linh Vương đã khiến loài người thấy được chiến lực hoàn toàn khác so với ghi chép trong lịch sử.

Toàn bộ thành phố rung chuyển theo từng đòn ra tay của Tinh Linh Vương, vô số cành cây lan ra khắp bầu trời, tạo thành một lớp lá chắn phòng thủ không thể phá vỡ.

Loài người trốn tránh được sự oanh tạc của pháp thuật ngoại tộc dưới sự bảo vệ của lá chắn.

Khi thế giới trước mắt loài người trở nên sáng sủa trở lại, chiến tranh đã kết thúc.

Bên ngoài khắp nơi đều là xác chết của ngoại tộc bị cành cây đâm xuyên, hút sạch máu.

Trận chiến này khiến loài người nhận ra rằng thực lực của Tinh Linh Vương đã đạt đến cảnh giới khó có thể tưởng tượng.

Còn về việc Tinh Linh Vương hiện tại mạnh đến mức nào, Tạ Nguyên Lập cho biết ông ta không biết rõ.

Nhưng có một điều chắc chắn, Tinh Linh Vương vẫn đang tiếp tục phát triển.

Giả thuyết này không phải là vô căn cứ, biểu hiện trực quan nhất chính là hàm lượng linh khí trong không khí của thành phố đang không ngừng tăng lên theo thời gian, chủng tộc tinh linh mà Tinh Linh Vương ban cho loài người cũng ngày càng mạnh mẽ hơn.

Chủng tộc tinh linh là hạt giống sức mạnh của Tinh Linh Vương, cũng có thể nói là con của nó.

Tiềm năng phát triển của chủng tộc tinh linh được sinh ra càng mạnh thì chứng tỏ thực lực của chủ thể Tinh Linh Vương cũng càng mạnh.

Nghe đến đây, trong lòng Phong Kỳ có thêm một tia lo lắng.

Chỉ dựa vào lời mô tả của Tạ Nguyên Lập, thực lực của Tinh Linh Vương đã mạnh hơn hắn tưởng tượng.

Hắn vốn cho rằng sự xuất hiện của mình có lẽ là đòn giáng cấp nhưng không ngờ Tinh Linh Vương lại đáng sợ đến vậy, thậm chí đã có chiến tích một mình đánh lui cả một tộc.

Là chiến lực hàng đầu, Tinh Linh Vương giống như một chiếc ô bảo vệ, đứng sừng sững giữa trời đất.

Trải qua nhiều năm phát triển như vậy, hắn đoán rằng chiến lực của Tinh Linh Vương có lẽ còn mạnh hơn cả Kiếm Tịch.

Mô hình phát triển của Tinh Linh Vương rất giống với Kiếm Tộc.

Đều là mô hình độc quyền tài nguyên.

Nhưng thiên phú của Tinh Linh Vương là điều mà Kiếm Tịch không thể sánh được.

Hạt giống mà Tinh Linh Vương sinh ra chính là một nguồn sức mạnh, khi hắn mạnh lên cũng có thể khiến tiềm năng phát triển của nhân tộc "Liên minh" cũng được nâng cao.

Điều đáng sợ hơn là, theo diện tích lãnh thổ mở rộng, phạm vi hấp thụ linh khí của Tinh Linh Vương cũng sẽ tăng lên.

Nếu Tinh Linh Vương thực sự định mãi mãi che chở cho loài người thì tương đương với việc loài người mãi mãi có được một siêu cường có tiềm năng phát triển vô hạn, tuổi thọ không biết đến điểm dừng.

Nhưng những lời tiếp theo của Tạ Nguyên Lập đã phá vỡ những suy đoán trong lòng Phong Kỳ.

Chỉ thấy Tạ Nguyên Lập mặt lộ vẻ lo lắng nói:

"Thực ra tôi vẫn luôn lo lắng một vấn đề, liệu Tinh Linh Vương có một ngày nào đó sẽ từ bỏ loài người không."

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức nhận ra rằng nỗi lo lắng của hắn lúc trước là thừa.

Rõ ràng là có rất nhiều người ở khu vực phía Trung nhận thức được vấn đề này, chứ không phải như hắn tưởng tượng là bị Tinh Linh Vương hoàn toàn khống chế, hoặc là bị tẩy não.

"Ý ông là Tinh Linh Vương có thể từ bỏ loài người?"

Hết chương 1701.

Chương 1702. Đường Đến Trụ Thần

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Tạ Nguyên Lập mặt lộ vẻ lo lắng gật đầu:

Sức mạnh của Tinh Linh Vương ngày càng lớn mạnh, tinh linh chủng do hắn sinh ra cũng càng thêm cường đại nhưng thể chất của con người lại không được cải thiện bao nhiêu, điều này cũng khiến tuổi thọ của con người không ngừng giảm xuống sau khi kết hợp với tinh linh.

Những bậc tiền bối thời kỳ đầu kết minh với tinh linh chủng sau khi kết hợp thì tuổi thọ thường có thể đạt tới hơn trăm tuổi, chúng ta ở thời đại mới này ngày nào cũng hít thở linh khí dồi dào, thể chất dựa vào linh khí nuôi dưỡng mà mạnh hơn thời đó gấp đôi nhưng tuổi thọ trung bình của chúng ta lại giảm xuống còn khoảng 70 tuổi, nếu Tinh Linh Vương tiếp tục trưởng thành, tinh linh chủng ký sinh trên người con người sẽ còn rút ngắn tuổi thọ hơn nữa, rồi sẽ có một ngày cơ thể chúng ta không thể gánh vác được tinh linh chủng.

Nói đến đây, Tạ Nguyên Lập không khỏi thở dài:

“Ngươi có biết điều này có ý nghĩa gì không?”

Phong Kỳ suy nghĩ trong chốc lát, mở miệng nói:

“Có hai khả năng, Tinh Linh Vương nghĩ đến những năm tháng cùng nhau trưởng thành và chiến đấu, lựa chọn mãi mãi bảo vệ con người sinh sôi nảy nở, ngay cả khi con người không thể gánh vác được tinh linh chủng nữa nhưng vẫn có thể tồn tại với tư cách là thần dân được hắn bảo vệ.”

“Hoặc là bị vứt bỏ, bị đuổi đi, thậm chí bị giết chết nhưng dưới sự lựa chọn thứ hai, dù là khả năng nào thì cũng đều đại diện cho sự diệt vong của loài người, con người không có tinh linh chủng thì căn bản không thể tồn tại ở bên ngoài.”

Tạ Nguyên Lập gật đầu:

“Tương lai của chúng ta đã không còn nằm trong tay chúng ta nữa, sự lựa chọn của Tinh Linh Vương sẽ khiến loài người chúng ta đi theo hai con đường khác nhau.”

“Các ngươi đã từng trao đổi vấn đề này với Tinh Linh Vương chưa?”

“Đã từng, Tinh Linh Vương nói rằng hắn sẽ mãi mãi bảo vệ nền văn minh nhân loại tiếp tục phát triển, đây là lời hứa của hắn đối với những chiến binh đã từng cùng hắn chiến đấu.”

“Các ngươi tin không?” Phong Kỳ tiếp tục truy hỏi.

“Ngoài tin tưởng, chúng ta còn có lựa chọn nào khác sao?”

Trong mắt Tạ Nguyên Lập, Phong Kỳ nhìn thấy sự bất lực, hắn có thể hiểu được nỗi đau khổ khi phải giao phó số phận vào tay người khác, không thể tự mình lựa chọn.

Cuối cùng Tinh Linh Vương có thực hiện được điều này hay không, hắn cũng không thể tìm ra câu trả lời.

Mỗi lần đến tương lai mộng cảnh tuyến, nơi hắn xuất hiện đều ở khu vực Tinh Thành, không biết cách bao nhiêu đường so với khu trung tâm nơi Tinh Linh Vương ở.

Cơ sở dữ liệu của Tinh Thành cũng không thể ghi lại thông tin liên quan đến các thành phố ở khu trung tâm.

Hắn cũng muốn tìm kiếm câu trả lời trong tương lai.

Nhưng Hắc đại gia không phải đồ trang trí, không thể cho hắn mấy chục năm trong mộng cảnh tương lai để vượt núi băng rừng đi tìm câu trả lời.

Nghĩ đi nghĩ lại, ánh mắt hắn đột nhiên chuyển sang Tiểu U đang ngủ gật.

Trong đầu hắn nảy ra một ý tưởng.

Có thể giao nhiệm vụ này cho Tiểu U, để cô bé mang câu trả lời đến cho một hắn khác sau 1500 năm nữa hay không.

Có vẻ như phát hiện ra ánh mắt của hắn, Tiểu U mơ màng mở mắt:

"Đại ca, được ạ."

"Tiếp tục ngủ đi."

"Vâng." Tiểu U rất ngoan ngoãn nhắm mắt lại lần nữa.

Có nên để Tiểu U đảm nhận nhiệm vụ này hay không, Phong Kỳ vẫn chưa đưa ra quyết định trong lòng.

Dù sao thì Tiểu U thực sự rất không đáng tin.

Lười biếng, đó là thực sự lười biếng.

Phong Kỳ quyết định tiếp theo sẽ thử tiếp cận Tinh Linh Vương, đồng thời hắn có thể ở lại đây một thời gian để tìm hiểu chi tiết hơn về tình hình phát triển của nền văn minh nhân loại ở khu vực miền Trung, thậm chí là cơ cấu phân bố thế lực của các chủng tộc trong khu vực này.

Những thông tin tình báo này đều rất quan trọng đối với hắn.

Bất kể Tinh Linh Vương có nói dối loài người hay không thì sự đoàn kết giữa loài người ở khu vực miền Trung và khu vực miền Đông là hướng đi tất yếu trong mắt hắn.

Không ai có thể ngăn cản điều đó.

Ai cản, hắn giết người đó!

….

Thành phố Tinh Linh.

Khu vực phía Nam, Bộ chấp pháp.

Qua cuộc trò chuyện với Tạ Nguyên Lập, Phong Kỳ hiểu rõ hơn về tình hình hiện tại của loài người ở khu vực miền Trung.

Dưới sự bảo vệ của Tinh Linh Vương, sự phát triển của loài người ở khu vực miền Trung tiến triển ổn định, sự an toàn của cư dân trong thành phố cũng được đảm bảo, đồng thời dựa vào sức mạnh của loài tinh linh, họ đã mở ra một con đường mới lấy năng lượng thực vật làm động lực vận hành thành phố.

Bỏ qua những yếu tố bất định trong tương lai, chất lượng cuộc sống của loài người ở khu vực miền Trung rất cao.

Hơn nữa, về cơ bản không có nguy cơ bị các thế lực bên ngoài xâm nhập.

Trong Thành phố Tinh Linh được Tinh Linh Vương bảo vệ, thực vật là đôi mắt giám sát tốt nhất, có thể dễ dàng nhận ra các thế lực ngoại tộc ngụy trang ẩn núp.

Hết chương 1702.

Chương 1703. Thử Thách Lĩnh Vực

Trong lời kể của Tạ Nguyên Lập, Thành phố Tinh Linh cũng từng bị các thế lực ngoại tộc xâm nhập đánh mất Lĩnh Vực.

Nhưng sự xâm nhập chưa kịp lan rộng thì đã bị bóp chết trong trứng nước, không gây ra bất kỳ tổn hại nào cho nền văn minh nhân loại ở khu vực miền Trung.

Tạ Nguyên Lập cho biết, khi đó họ vừa xuống ga thì bị thực vật có chức năng phát hiện kèm theo phát hiện ra vấn đề, sau đó phát ra cảnh báo, rồi đội chấp pháp mới nhanh chóng có mặt.

Như vậy có thể thấy, loài người ở khu vực miền Trung sở hữu sức mạnh của loài tinh linh, về nhiều mặt đều tiến bộ hơn loài người ở khu vực miền Đông.

Nhưng tương lai chưa biết trước là chủ đề mà loài người ở khu vực miền Trung không thể bỏ qua.

Cùng với việc sức mạnh của Tinh Linh Vương ngày càng tăng lên, tiềm năng của loài tinh linh được sinh ra cũng theo đó mà phát triển, đến một ngày nào đó, thân thể con người sẽ không còn có thể chịu đựng được sức mạnh của loài tinh linh.

Đến lúc đó sẽ xảy ra chuyện gì, là một vấn đề mà tầng lớp lãnh đạo của loài người ở khu vực miền Trung hiện tại phải đối mặt.

Cuộc trò chuyện suốt đêm kết thúc, biết được hắn muốn cư trú trong Thành phố Tinh Linh một thời gian, Tạ Nguyên Lập

không từ chối, lập tức nói sẽ sắp xếp.

Sáng hôm đó, sau khi ăn sáng xong ở Bộ chấp pháp, Phong Kỳ theo Tạ Nguyên Lập đến sảnh chấp pháp.

Tại đây, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác đã tiến hành đăng ký nhân thân, cánh tay phải được đóng một dấu ấn màu xanh lục.

Dấu ấn này giống như một loại chứng minh thư tạm thời.

Mà cư dân trong Thành phố Tinh Linh cũng đều có chứng minh thư tương tự, có dấu ấn màu xanh lục thì có thể ra vào một số nơi không phải là khu vực cấm trong thành phố.

Như vậy sẽ không xảy ra tình trạng đi lại trong thành phố, bị thực vật tinh linh coi là mối đe dọa tiềm tàng, báo cáo cho khu vực chấp pháp.

Vấn đề nhân thân được giải quyết, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác theo Tạ Nguyên Lập đến một tòa nhà phủ đầy cây xanh ở khu vực phía Nam, được sắp xếp ở tầng 37.

Sau khi hoàn thành thủ tục đăng ký tại quầy lễ tân, Tạ Nguyên Lập nói rằng còn có việc phải làm, khi cần có thể liên lạc bất cứ lúc nào, sau đó vội vã rời đi.

Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác, đi thang máy phủ đầy cây xanh lên tầng 37.Đến trước cửa phòng, hắn đưa tay ấn dấu hiệu nhận dạng được đóng trên cánh tay vào quả đỏ phát sáng trên cánh cửa lớn.

Quả đỏ nứt ra, bên trong vươn ra ba sợi râu nhỏ tiếp xúc với dấu ấn màu xanh lục trên cánh tay hắn.

Khi những sợi râu rút vào, màu sắc bên trong quả đỏ thay đổi, cánh cửa phủ đầy rêu xanh theo đó mở ra.

Hắn dẫn theo Tiểu U và những người khác vào phòng.

Căn phòng rất lớn, nhìn lướt qua có thể ước tính diện tích hơn ba trăm mét vuông.

Điều khiển Phong Kỳ cảm thấy mới lạ là cấu trúc bố cục bên trong căn phòng hòa hợp hoàn hảo với thực vật, tràn ngập hơi thở của thiên nhiên.

Ngồi trên chiếc ghế sofa phủ đầy cây xanh mềm mại, tựa như nằm trong vòng tay của thiên nhiên, có thể cảm nhận rõ ràng sức sống tràn trề bên trong thực vật.

Chất lượng không khí trong phòng cũng cực kỳ tốt, phẩm chất và hàm lượng linh khí cao hơn bên ngoài.

Mang theo sự tò mò, hắn bắt đầu đi dạo trong nhà.

Đầu tiên hắn đến trước bồn rửa trong bếp, đưa tay vặn tay cầm bằng gỗ, chỉ thấy nước chảy ra từ dây leo trong suốt trước bồn rửa, phun ra theo đầu dây leo.

Phong Kỳ đẩy tay cầm đến nấc thứ hai, chất lỏng trong ống dây leo trong suốt biến thành một loại đồ uống thực vật màu xanh lục, hương thơm nồng nàn lan tỏa trong nhà.

Đẩy đến nấc thứ ba, chất lỏng chảy ra từ ống dây leo lại đổi màu, hương vị cũng thay đổi theo.

Tiếp theo còn có quả lửa phun lửa, dùng để nấu thức ăn, quả đèn lồng dùng để chiếu sáng, hoa nuốt sạch dùng để xử lý chất thải, v.v.

Loài người ở khu vực miền Trung đã đi theo một con đường khoa học thực vật khác với loài người ở khu vực miền Đông nhưng những thứ ở đây vẫn còn lưu lại dấu vết của nền văn minh nhân loại, chỉ là tồn tại dưới một hình thức khác.

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên.

Phong Kỳ lập tức đến cửa phòng, mở cửa.

Đứng trước cửa là một người phụ nữ mặc trang phục của nhân viên chấp pháp, cô ta đưa cuốn sách trên tay đến trước mặt Phong Kỳ, mỉm cười nói:

“Thưa ngài Phong Kỳ, đây là sách hướng dẫn mà lão đại Tạ nhờ tôi giao cho ngài.”

“Cảm ơn.” Nhận lấy cuốn sách mà người phụ nữ đưa tới, Phong Kỳ lịch sự gật đầu cảm ơn.

Đợi người phụ nữ đi khỏi, Phong Kỳ đóng cửa lại và bắt đầu lật sách.

Bìa sách được đan bằng những cành cây nhỏ quấn quanh, sờ vào có cảm giác dày dặn.

Lật trang đầu tiên của cuốn sách, đập vào mắt là một dòng chữ lớn:

[Bách khoa toàn thư Thành phố Tinh Linh - Phiên bản dành cho trẻ em.]

Hết chương 1703.

Chương 1704. Luyện Chém

Rõ ràng đây là một cuốn sách khai sáng giúp trẻ em hiểu biết rõ hơn về thành phố và thế giới nơi mình sinh sống nhưng đối với hắn thì lại rất hữu ích, hắn vẫn còn hiểu quá ít về thành phố này.

Hắn đến ngồi ở ghế sofa, cơ thể chìm một nửa vào những sợi râu mềm mại của thực vật.

Hắn bắt đầu lật giở nội dung cuốn sách.

Tiểu U lúc này cũng thò đầu lại gần nhưng cô bé rõ ràng không hiểu được chữ viết trên sách, sau một thoáng bối rối, ánh mắt dần trở nên đờ đẫn, mặt úp xuống ghế sofa.

Cô bé tự kỷ chui vào ghế sofa, chìm vào giấc ngủ.

Nội dung của cuốn bách khoa toàn thư rất dễ hiểu, thông qua những kiến thức phổ cập được kể trên, Phong Kỳ dần hiểu sâu hơn về khoa học thực vật của Thành phố Tinh Linh.Ví dụ như "Vòi nước" vừa rồi có thể phun ra nhiều loại đồ uống, nguồn gốc của nó là một thiết kế tương tự như nhà máy nước nhưng nguồn nước không phải từ sông hồ.

Mỗi khu vực trong Thành phố Tinh Linh đều có nhà máy cung cấp nước.

Nhà máy hoạt động bằng năng lượng thực vật, bên trong trồng rất nhiều loại cây đặc biệt phục vụ cho cư dân toàn thành phố.

Ví dụ như cây sung nước cung cấp nguồn nước.

Loại cây này có hàm lượng nước bên trong rất cao, rễ cây cắm sâu xuống đất cũng có thể lấy nước từ dưới đất, cành lá

còn có thể hấp thụ nước từ không khí, cây sung nước là một trong những nguồn cung cấp nước chính của thành phố.

Ngoài ra còn có cây nhựa Mặc cung cấp dịch linh màu xanh lục, cây mứt cung cấp dịch linh màu đỏ.

Lại ví dụ như hoa nuốt sạch có thể phân hủy chất thải.

Chức năng của loại hoa này phong phú hơn nhiều so với nhà vệ sinh mà con người ở khu vực miền Đông sử dụng.

Nó kết hợp các chức năng làm sạch, phân hủy, chuyển hóa, v.v., thực sự đạt được mục tiêu xanh và thân thiện với môi trường.

Các sản phẩm khoa học xanh khác nhau đều là những loại cây đặc biệt mà con người ở khu vực miền Trung sử dụng sức mạnh của tinh linh để nuôi trồng, trong quá trình phát triển của nền văn minh, chúng dần trở nên hoàn thiện và đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống.

Trong cuốn bách khoa toàn thư, điều khiến Phong Kỳ hứng thú nhất là một thứ gọi là "Mạng tinh linh."

Điều này hoàn toàn khác với việc lướt web mà hắn hiểu.

Đây là một thế giới mạng thần kinh, cần dựa vào sức mạnh của tinh linh để kết nối với mạng.

Trong căn phòng mà Phong Kỳ đang ở hiện tại có một loại cây gọi là "Râu mạng."

Muốn lên mạng thì con người có chủng tinh linh cần phải có râu thần kinh tinh linh mọc ra từ trong cơ thể, kết nối với râu mạng, như vậy ý thức mới có thể tiến vào mạng tinh linh để lướt web.

Lời giải thích về mạng tinh linh trên cuốn bách khoa toàn thư khiến Phong Kỳ nhớ đến cảnh tượng khi hắn mới đến Thành phố Tinh Linh, một người thi hành pháp luật có râu

mọc ra từ trong cơ thể kết nối với bông mây, sau đó điều khiển bông mây bay.

Có vẻ như đây là một cách mà con người trong Thành phố Tinh Linh chủ động điều khiển công cụ thực vật.

Thông qua râu thần kinh do chủng tinh linh cung cấp để đạt được kết nối tinh thần với các loại thực vật khác, khiến hiệu quả điều khiển công cụ thực vật đạt được hiệu quả như cánh tay sai khiến.

Mạng thần kinh tinh linh còn khiến Phong Kỳ nghĩ đến "Vật phẩm kỳ tích" của tộc Linh Năng là "Kho ý thức thánh linh."

Nhưng thông qua mô tả trên bách khoa toàn thư, Phong Kỳ có thể khẳng định mạng tinh linh không thể so sánh với "Kho ý thức thánh linh."

Đặc điểm của "Kho ý thức thánh linh" là chia sẻ kiến thức, chỉ cần là năng lực mà các tộc nhân khác tải lên thì đều có thể trực tiếp tải xuống và nhận được trong "Kho ý thức thánh linh."

Ví dụ như học một ngoại ngữ.

Chỉ cần có một tộc nhân học được ngoại ngữ này và tải lên "Kho ý thức thánh linh" thì toàn thể tộc nhân Linh Năng có thể nắm vững ngoại ngữ này trong tích tắc.

Nhưng mạng tinh linh lại gần với một nơi giao lưu tinh thần hơn.

Trong mạng tinh linh cũng có rất nhiều dữ liệu, những dữ liệu này đều nằm trong tay Tinh Linh Vương, là thế giới tinh thần do Tinh Linh Vương sử dụng một loại cây có dung lượng tinh thần cực lớn để xây dựng nên.

Thông qua mạng tinh linh, con người ở khu vực miền Trung có thể thực hiện các cuộc gọi đường dài, giao lưu video tinh thần, học tập và tra cứu tài liệu, v.v.Nhưng bản chất của cách học này là học qua đọc, cần phải có quá trình tiêu hóa và hiểu, khác xa với cách tải xuống là có thể nắm vững của Thánh Linh Tộc.

Bách khoa toàn thư dành cho trẻ em dùng cách kết hợp hình ảnh và chữ viết để giải thích nhiều thứ cơ bản trong Thành phố Tinh Linh, cũng giúp Phong Kỳ hiểu rõ về cấu trúc cơ bản của thế giới loài người ở khu vực miền Trung.

Càng hiểu rõ, hắn càng cảm thấy loài người ở khu vực miền Trung đã phát triển đến mức hoàn toàn không thể tách rời Tinh Linh Vương.

Hết chương 1704.

Chương 1705. Đỉnh Cao

Khoa học thực vật tràn ngập mọi ngóc ngách trong cuộc sống của con người.

Hắn có thể tưởng tượng được tâm trạng của những người đứng đầu loài người khi đối mặt với Tinh Linh Vương.

Đây vừa là sự đảm bảo cho nền văn minh của họ tiếp tục tồn tại, vừa là nguồn mang lại sức mạnh và chất lượng cuộc sống cho họ nhưng họ lại không thể hoàn toàn tin tưởng.

Con người không có bất kỳ biện pháp nào có thể chế ngự Tinh Linh Vương.

Tương lai sẽ ra sao, vậy mà chỉ có thể trông chờ vào sự lựa chọn của Tinh Linh Vương.

Điều này chắc chắn là một nỗi buồn lớn.

Hắn không phải muốn suy đoán Tinh Linh Vương bằng thái độ ác ý, cho rằng Tinh Linh Vương chắc chắn sẽ là kẻ phản diện.

Tinh Linh Vương hoàn toàn có thể tuân theo giao ước khi kết minh lúc đầu, sẽ mãi mãi bảo vệ loài người tiến bước về tương lai, dù sao thì trong Sinh Vật Trận Địa mà hắn từng thấy cũng không thiếu những kẻ trọng tình nghĩa.

Chỉ là canh bạc này quá lớn, đã đặt cược vào vận mệnh tương lai của toàn bộ loài người ở khu vực miền Trung, hắn phải thay đổi hiện trạng, trao cho loài người ở khu vực miền Trung khả năng lật ngược tình thế khi đối mặt với tuyệt cảnh.

Giống như hắn và Mê Vụ Chi Chủ.

Dù có ràng buộc tình cảm anh em nhưng hắn vẫn phải đề phòng Mê Vụ Chi Chủ.

Đứng trên lập trường của toàn nhân loại, việc để lại đường lui là trách nhiệm đối với tộc nhân, cũng là sự đảm bảo cho những tình huống bất ngờ có thể xảy ra.

Nghĩ đến chuyện này, Phong Kỳ tiếp tục lật xem bách khoa toàn thư dành cho trẻ em.

Trong sách không miêu tả cục diện thế lực của thế giới khu vực miền Trung, nội dung đều liên quan đến những sự vật trong Thành phố Tinh Linh.

Trong đó có kể đến cách giải thích về Tinh Linh Vương.

Trong sách phổ cập khoa học không xuất hiện nội dung ca ngợi Tinh Linh Vương, chỉ mô tả Tinh Linh Vương là đồng minh trung thành của loài người, chủng tinh linh là bạn đồng hành đáng tin cậy nhất của loài người.

Chỉ xét riêng điểm này thì có vẻ như Tinh Linh Vương không hoàn toàn nắm giữ nền văn minh loài người.

Bề ngoài vẫn là quan hệ kết minh, Tinh Linh Vương sẽ không can thiệp vào quá trình vận hành nền văn minh loài người, thủ lĩnh loài người và Tinh Linh Vương ở cùng một vị trí.

Phong Kỳ coi như đã xem qua.

Hắn dùng ngón chân cũng có thể nghĩ ra được địa vị thực sự của ai mạnh ai yếu.

Ở nhờ nhà người khác, mà còn muốn ngang hàng với chủ nhà thực sự, đây chẳng phải là chuyện đùa sao.

Nhưng có thể thấy từ nội dung mô tả của bách khoa toàn thư dành cho trẻ em, ngoài việc theo đuổi việc mở rộng lãnh

thổ và nâng cao thực lực, Tinh Linh Vương không để tâm đến những chuyện khác.

Khi loài người tìm đến Tinh Linh Vương để nhờ giúp đỡ đủ thứ, Tinh Linh Vương đều sẽ đồng ý trong khả năng của mình.

Nội dung của bách khoa toàn thư dành cho trẻ em ngoài chữ viết còn có nhiều hình ảnh tương ứng, trang sách giới thiệu Tinh Linh Vương vẽ Tinh Linh Vương là một cây đại thụ màu vàng vươn tới tận trời, trên thân cây còn mọc cả mắt mũi miệng, trông rất đáng yêu.

Thông qua bức tranh này, Phong Kỳ có thể hình dung sơ bộ về dáng vẻ thực sự của Tinh Linh Vương.

Xem xong nội dung giới thiệu về Tinh Linh Vương, trong lòng hắn nảy sinh rất nhiều nghi vấn.Có một điểm có thể khẳng định rõ ràng là Tinh Linh Vương là một cá thể nhưng tại sao lại có thể sinh ra nhiều loại thực vật khác nhau?

Tạ Nguyên Lập mô tả Tinh Linh Vương từng là một linh thực trong thế giới Lĩnh Vực, khi sinh ra ý thức thì bên cạnh không có tộc nhân.

Từ đó có thể suy ra Tinh Linh Vương có thể sinh sản vô tính.

Nhưng hậu duệ của hắn là chủng tinh linh lại rất kỳ lạ.

Năng lực thiên phú kỳ quái vô cùng, có năng lực khống chế các nguyên tố, hoặc là năng lực tinh thần, còn có năng lực tăng cường thể chất, thậm chí là sự kết hợp của nhiều năng lực.

Những chủng tinh linh này khiến Phong Kỳ nghĩ đến hạt giống năng lực thiên phú của mình.

Ngoài ra, trong thành còn có rất nhiều loại thực vật kỳ lạ, đều là do Tinh Linh Vương biến đổi mà thành.

Tinh Linh Vương dùng năng lực của mình, tạo ra một Tinh Linh Tộc sở hữu rất nhiều đặc tính thực vật.

Điều này có vẻ không hợp lý.

Những năm tháng khám phá chiến trường Lĩnh Vực, hắn đã thấy đủ loại Sinh Vật Trận Địa nhưng giống như Tinh Linh Vương, được tạo thành từ muôn vàn đặc tính, còn có thể sinh sôi ra những sinh vật hoàn toàn không phải cùng một loài, hắn vẫn chưa từng thấy.

Hắn cảm thấy như Tinh Linh Vương là một vị thần sáng tạo sự sống.

Muốn hậu duệ loại nào thì có thể tạo ra hậu duệ sở hữu đặc tính gì.

Nếu Tinh Linh Vương thực sự có năng lực sáng tạo sự sống thì quả thực quá đáng sợ.

Đặc biệt là khi nhìn nhận vấn đề này theo góc độ chiến tranh.

Tinh Linh Vương thiếu binh chủng nào trong chiến tranh thì có thể tạo ra binh chủng đó, căn bản không thể tồn tại điểm yếu trong chiến tranh.

Hết chương 1705.

Chương 1706. Vực Sâu

Càng tìm hiểu sâu, hắn càng cảm thấy Tinh Linh Vương có thực lực thần bí, mọi mặt đều rất đáng sợ.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Có thể khai phá ra một tòa thành chính hùng vĩ ở khu vực miền Trung đầy rẫy nguy cơ, lại đứng vững trong nhiều năm như vậy, Tinh Linh Vương là chiến lực hàng đầu, có lẽ đã phát triển đến mức độ mà hắn không thể tưởng tượng nổi.

Điều khiến Phong Kỳ cảm thấy tiếc nuối là trong mộng cảnh tương lai, hắn chưa từng nghe thấy bất kỳ thông tin nào về Tinh Linh Vương.

Hắn cũng không thấy bất ngờ về điều này.

Dù sao thì hắn cũng không ở trong mộng cảnh tương lai được bao lâu, những thứ hắn hiểu biết thường là ở khu vực miền Đông, căn bản không thể tiếp xúc với thông tin liên quan đến khu vực miền Trung.

Chờ đã…

Trong đầu Phong Kỳ đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Hắn nghĩ đến một kênh có thể mua được tình báo của các khu vực trong tương lai.

Trong đầu hắn hiện lên hình ảnh một kẻ giàu có vô cùng, sở hữu một thành phố hư không.

Sinh vật này chính là thành chủ U Ảnh.

Có một tuyến mộng cảnh tương lai, hắn cùng Mê Vụ Chi Chủ đến thành U Ảnh, ở đó hắn thấy một khu chợ giao dịch.

Nơi đó không chỉ có thể giao dịch đủ loại tài nguyên quý hiếm, mà còn có tình báo của các khu vực.

Hắn nhớ rõ, mình còn từng bị một tên lùn da xanh bán tình báo chế giễu là kẻ nghèo kiết xác.

Tất nhiên, hắn đã trả thù rồi.

Nếu có thể đến thành U Ảnh trong mộng cảnh tương lai một lần nữa, biết đâu hắn có thể mua được tình báo của khu vực miền Trung, đến lúc đó hắn có thể thông qua tình báo để biết được Tinh Linh Vương có giữ lời hứa hay không.

Thậm chí là có được tình báo về tương lai của Tinh Linh Vương, xem xem thực lực của tên này trong tương lai thuộc hàng nào.

Nhưng bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mặt hắn.Thành U Ảnh xuất hiện ở khu vực miền Đông hoàn toàn ngẫu nhiên, lịch sử thay đổi, đôi khi thành U Ảnh sẽ xuất hiện, đôi khi lại không xuất hiện vì một nút thắt thời gian nào đó thay đổi.

Muốn kiểm soát chính xác thời gian xuất hiện của thành U Ảnh là điều hoàn toàn không thực tế.

Suy nghĩ cuồn cuộn, Phong Kỳ quyết định sẽ thử vận may ở những tuyến mộng cảnh tương lai sau này.

Nếu khả thi, hắn còn có thể nhờ Lão Mê giúp khóa chặt lối vào thành U Ảnh, đợi hắn đến thì đưa hắn qua.

Còn về việc bị "Con Mắt Chân Lý" của thành chủ U Ảnh cảm ứng được hơi thở kỳ tích, có khả năng bị rút gân lột xương thì căn bản không thành vấn đề.

Thành chủ U Ảnh có mạnh đến đâu thì cũng không thể mạnh hơn Lão Mê trong tương lai.

Đến lúc đó có Lão Mê trong tương lai trấn giữ, hắn không tin thành chủ U Ảnh dám động thủ với mình.

Nghĩ kỹ lại, ngoài yếu tố Tiểu Hắc không thể giải quyết được thì trong mộng cảnh tương lai hắn đã có rất nhiều trợ thủ đắc lực.

Đợi giải quyết xong Kiếm Tịch, sau này còn có Mộc Tinh gia nhập.

Nằm trên ghế sofa, giữa lúc suy nghĩ cuồn cuộn, cơn buồn ngủ ập đến.

Khám phá chiến trường Lĩnh Vực hơn ba mươi năm, hắn rất ít khi ngủ ngon, dù sao thì thế giới Lĩnh Vực cũng đầy rẫy nguy hiểm, ngủ quá say là hành vi rất nguy hiểm.

Nhưng ở đây, hắn không cần lo lắng về vấn đề này nữa.

Cơ thể chìm vào chiếc ghế sofa mềm mại, Phong Kỳ không biết mình đã ngủ thiếp đi lúc nào, vẻ mặt dần trở nên an tường.

Bên cạnh hắn, Tiểu U áp mặt vào ghế sofa, nằm ngửa bốn chân chổng lên trời, cũng đã ngủ say.

Trước bồn rửa, Thái Hành điều khiển cờ lê gỗ, uống thứ đồ uống thực vật có màu sắc khác nhau.

Phá Giáp ngồi xếp bằng trước đám rêu xanh phát sáng, đang nhắm mắt ngồi thiền, vận chuyển công pháp tu luyện trong cơ thể.

Lôi Đình vẫn đang cãi nhau với thể ý thức tiêu cực như thường lệ.

Tầm mắt kéo dài ra ngoài cửa sổ, Tinh Linh Thành dưới màn đêm tĩnh lặng mang theo sắc màu huyền ảo.

Những đốm sáng xanh lục trong suốt lơ lửng trong không khí tô điểm cho thành phố, sức sống tràn trề không ngừng được truyền vào thành phố thông qua những loài thực vật do Tinh Linh Vương biến đổi.

Mọi thứ ở đây đều có vẻ tốt đẹp như vậy.

Chỉ có tương lai là không rõ ràng.

…

Sáng hôm sau.

Ăn xong bữa sáng do nhân viên tầng đưa đến, Phong Kỳ tiếp tục lật xem nội dung trong bách khoa toàn thư.

Lúc này, râu mạng ở góc phòng tự động lan ra, cấu thành một khung giống như màn hình trên không trung, khi xúc tu sáng lên, hình ảnh hiện ra trong khung.

Người xuất hiện trong hình ảnh chính là người phụ trách bộ phận chấp pháp khu vực miền Nam, Tạ Nguyên Lập.

Sau khi bóng người hiện ra, hắn mở lời:

“Phong Kỳ, còn một tháng nữa là đến lễ hội tinh linh, cậu có hứng thú đến không?”

“Lễ hội tinh linh là gì?” Phong Kỳ ngạc nhiên.

Hắn đã xem gần hết bách khoa toàn thư phiên bản thiếu nhi nhưng đến giờ vẫn chưa thấy phần giới thiệu và giải thích nào về lễ hội tinh linh.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Tạ Nguyên Lập lập tức mỉm cười giải thích:

Hết chương 1706.

Chương 1707. Chiến Trường

“Lễ hội tinh linh là ngày những đứa trẻ đủ mười tuổi cấy hạt giống tinh linh vào cơ thể, lễ hội này đối với chúng tôi không khác gì Tết, là một trong những ngày quan trọng nhất trong năm, cậu không muốn tận mắt nhìn thấy Tinh Linh Vương sao, đây là một cơ hội, cậu có muốn đi cùng không?”

“Đi, chắc chắn phải đi.” Phong Kỳ gật đầu dứt khoát.Hắn có quá nhiều nghi vấn về Tinh Linh Vương.

Bây giờ có cơ hội tận mắt nhìn thấy, hắn đương nhiên không thể bỏ lỡ.

Đồng thời hắn cũng rất tò mò về nghi thức cấy hạt giống tinh linh của loài người.

…

Dưới màn đêm, dòng sông sao chuyển động.

Đứng trên ban công, Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời đầy sao, trong lòng trào dâng suy tư.

Không có ô nhiễm ánh sáng, khi sương mù trên bầu trời Tinh Linh Thành tan đi, bầu trời đẹp đến mê hồn.

Đã sống ở Tinh Linh Thành một thời gian, hắn phát hiện ra nhiều điều tốt đẹp ở đây.

Nếu không có những nguy cơ tiềm ẩn, nói đây là tương lai mà con người Khu Đông Bộ hướng tới cũng không quá.

Tuyến phòng thủ của yêu tinh ở tiền tuyến tạo thành một bức tường thành kiên cố nhất, chống lại sự bành trướng của

Lĩnh Vực từ bốn phương tám hướng, cư dân trong thành cũng được sức mạnh của Tinh Linh Vương bảo vệ.

Hòa thuận, ổn định, đây chẳng phải là tương lai mà con người Khu Đông Bộ mong muốn sao.

Ở tuyến hy sinh trước, hắn đã nắm giữ Tinh Thành hơn trăm năm nên hắn hiểu rõ muốn xây dựng một xã hội phồn hoa và ổn định cần phải đồng ý những điều kiện nào.

Đầu tiên là vấn đề về tài nguyên.

Ăn no là nhu cầu cơ bản nhất của cư dân trong thành.

Vấn đề này đặt ở Khu Đông Bộ, cư dân trong thành thực sự có thể được đảm bảo đủ mọi thứ, ít nhất là không lo ăn uống.

Nhưng xã hội cũng tồn tại một căn bệnh nan y tạm thời chưa được giải quyết.

Đó chính là vấn đề an trí của thập hoang giả.

Trong vòng tuần hoàn tài nguyên hữu hạn, Ngũ Đại Thành Thị chỉ có thể tiếp nhận một phần thập hoang giả an trí trong thành nhưng không thể tiếp nhận hết tất cả thập hoang giả, về bản chất vấn đề này xuất phát từ việc tài nguyên không dồi dào.

Nhưng vấn đề này không tồn tại ở Tinh Linh Thành.

Cây cối yêu tinh bén rễ trong thành có thể tự hấp thụ linh khí trời đất, sản xuất ra nguồn nước, thức ăn, v.v. đồng ý đủ nhu cầu của người dân trong thành.

Ngay cả khi dân số Tinh Linh Thành tăng vọt, thức ăn trong Tinh Linh Thành vẫn có thể đồng ý đủ nhu cầu tiêu thụ.

Ngoài tài nguyên, còn có nhu cầu về tinh thần.

Chỉ cần là con người, biết suy nghĩ, chắc chắn sẽ có nhu cầu về tinh thần.

Tinh Linh Thành trong phương diện này cũng xây dựng rất hoàn thiện, mạng lưới yêu tinh được thiết lập giống như trò chơi giả lập mà hắn đã nỗ lực hoàn thiện trong nhiều dòng thời gian, có thể thỏa mãn nhu cầu tinh thần của người dân trong thành.

Tiếp theo là công lý tư pháp trong thành, phương diện ổn định xã hội.

Xã hội là một tổng thể phức tạp, trong đó chắc chắn không thiếu những kẻ phá hoại trật tự, sự xuất hiện của chúng rõ ràng sẽ ảnh hưởng đến sự an toàn của những người dân khác trong thành.

Về phương diện này, Tinh Linh Thành cũng có hệ thống xây dựng phối sáo rất hoàn thiện.

Mỗi khu đều được trang bị đội ngũ chấp pháp và tư pháp tinh nhuệ, đảm bảo trật tự trong thành ổn định.

Còn về tham ô và hối lộ, vấn đề này ở Tinh Linh Thành do cấu trúc nền văn minh đặc biệt nên chắc chắn sẽ không tồn tại.

Cấu trúc xã hội của con người Khu Trung Bộ lấy Tinh Linh Vương làm cốt lõi.

Bất kỳ nguồn tài nguyên linh tính nào thu được, Phù Văn Tinh Thạch, đều sẽ được đưa đến Tinh Linh Vương, sau đó được lò luyện trong cơ thể Tinh Linh Vương hấp thụ.

Dưới cấu trúc nền văn minh đặc biệt, tài nguyên không thuộc về bất kỳ cá nhân nào, chỉ thuộc về Tinh Linh Vương.

Cắt xén tài nguyên, tham ô tài nguyên để nâng cao thực lực, v.v. những vấn đề như vậy căn bản không tồn tại.

Tinh Linh Vương độc chiếm mọi tài nguyên nhưng lại giảm đi rất nhiều tranh chấp về phân bổ tài nguyên.

Nhu cầu vật chất trong thành dưới sự giúp đỡ của Tinh Linh Vương đã được đồng ý đầy đủ, người dân trong thành theo đuổi nhiều hơn ở phương diện tinh thần.

Vì vậy, Tinh Linh Vương đã xây dựng nên một hệ thống vận hành xã hội hoàn thiện và hài hòa.Nhưng Phong Kỳ cũng nhìn thấy những vấn đề tiềm ẩn trong thành.

So với con người Khu Đông Bộ, cư dân trong Tinh Linh Thành rõ ràng thiếu tinh thần chiến đấu.

Chính vì nhận thức về cuộc khủng hoảng bên ngoài trở nên mơ hồ, ngoài những chiến binh chiến đấu ở tiền tuyến, phần lớn cư dân trong thành đều không có ý thức về cuộc khủng hoảng mạnh mẽ.

Điều này trong thế giới mới đầy rẫy nguy cơ, tuyệt đối không phải là điều tốt.Đã từng đến thế giới tương lai 1500 năm sau, hắn hiểu rõ tương lai đáng sợ đến mức nào.

quần hùng cát cứ, tranh giành tương lai.

Dưới áp lực cạnh tranh tàn khốc giữa các chủng tộc, tất cả các thế lực chủng tộc đều giống như những con sói đói khát máu, phải nuốt chửng máu thịt của các chủng tộc khác để đổi lấy sự phát triển nhanh chóng của chính mình.

Hết chương 1707.

Chương 1708. Đêm Đen

Dưới quy luật sinh tồn của kẻ mạnh nuốt kẻ yếu, không có đúng sai, muốn diệt toàn tộc ngươi không cần lý do.

Ý thức về khủng hoảng là nội dung trọng tâm trong hệ thống giáo dục của Khu Đông Bộ.

Vì vậy, ngay từ khi còn nhỏ, Phong Kỳ đã biết rằng hoàn cảnh của loài người đang rất nguy cấp.

Mặc dù tiền tuyến luôn có tin thắng trận nhưng những tin thắng trận này giống như ánh sáng trong tuyệt vọng, dùng để nâng cao tinh thần.

Tỷ lệ thương vong ở tiền tuyến hàng năm không thể làm giả, tỷ lệ tử vong của sinh viên tốt nghiệp càng không thể làm giả.

Chính dưới áp lực cao của ý thức về khủng hoảng, xã hội loài người đã đoàn kết thành một khối, có quyết tâm không phá không lập, khiến nền văn minh nhân loại không nhờ sự giúp đỡ của bất kỳ chủng tộc nào khác mà phát triển đến ngày nay.

So sánh với Khu Trung Bộ hiện tại thì có vẻ như xây dựng lạc hậu.

Nhưng bỏ qua sự tồn tại đặc biệt của Tinh Linh Vương, loài người Khu Đông Bộ chính là nhờ tinh thần phấn đấu này mà từ thế yếu đến nay đã mở ra nhiều tiền tuyến, củng cố hậu phương.

Cúi đầu nhìn xuống cảnh đêm của Tinh Linh Thành.

Trong mắt Phong Kỳ, Tinh Linh Thành có quá nhiều ưu điểm.

Nhưng sự hoàn hảo giả tạo này cũng khiến hắn có một ảo giác không chân thực.

Giống như lâu đài trên không, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

Một cơn gió thổi qua, các hạt linh khí phun ra từ thực vật tinh linh theo gió bay lơ lửng, tràn ngập mọi ngóc ngách trong tầm mắt của hắn.

Hắn không khỏi thở dài.

Trong thâm tâm, hắn hy vọng Tinh Linh Vương không vi phạm lời hứa, có thể tiếp tục che chở cho loài người Khu Trung Bộ.

Ít nhất thì sự phồn hoa trước mắt chứng minh rằng, hiện tại Tinh Linh Vương đối với loài người Khu Trung Bộ chỉ có lợi chứ không có hại.

Nếu chắc chắn phải làm kẻ thù với Tinh Linh Vương, ngay cả khi có thể giết chết Tinh Linh Vương thì loài người Khu Trung Bộ cũng sẽ phải trả giá đắt.

Hắn không muốn phá hủy sự ổn định này.

Nhưng nếu tương lai chứng minh Tinh Linh Vương cuối cùng sẽ trở thành hồi kết của nền văn minh loài người Khu Trung Bộ, hắn vẫn sẽ ra tay.

Quay người kéo tấm màn sáng trong suốt, hắn trở về phòng.

Ngay lập tức, tiếng ồn ào vang lên bên tai.

Âm nhạc phát ra từ những bông hoa âm nhạc trên trần nhà.

Hình dạng của nó hơi giống với hoa kèn.

Đây là một loại thực vật rất kỳ diệu, chức năng kèm theo tương tự như máy phát, có thể chuyển đổi và phát lại âm thanh trong mạng lưới tinh linh.

Lúc này, âm nhạc phát ra rất sôi động.

Chỉ thấy trên ghế sofa, đứa trẻ mông trần Lôi Đình giơ chiếc cốc rượu được đan bằng lá, đang say sưa vặn vẹo thân mình, lúc này đã say đến mặt đỏ bừng nhưng vẫn thỉnh thoảng nhét một ngụm lớn vào miệng.

Không xa, Thái Hành đang ngồi xổm trước hoa ăn thịt, chăm chú nhìn hoa ăn thịt nuốt chửng và thanh lọc chất thải của nó, vẻ mặt vui mừng.

Trên cao, thực thể ý thức tiêu cực đang bay lung tung, dường như cũng rất thích loại nhạc điệu hỗn loạn vô trật tự này.

Trên sàn nhà phía đông của căn phòng, Phá Giáp đang khoanh chân tu luyện, vẻ mặt bất lực, rõ ràng không thể tập trung tinh thần để tu luyện nữa nhưng cũng không tham gia vào cuộc vui.

Chỉ có Tiểu U, mặc cho âm nhạc có lớn đến đâu, vẫn có thể nằm ngủ trên một góc ghế sofa, không bị bất kỳ sự quấy rầy nào.Đây cũng là một điểm mà Phong Kỳ rất khâm phục Tiểu U.

Trên đường đi không thiếu những môi trường cực kỳ khắc nghiệt nhưng chỉ cần Tiểu U muốn ngủ thì không có nơi nào không ngủ được.

Bất cần đời, đó là thật sự bất cần đời.

Trải qua nhiều năm như vậy, kể từ khi có Mặt Nạ bay, hắn chưa từng thấy Bất cần đời dùng đôi chân để đi.

Đôi khi Phong Kỳ thậm chí còn cảm thấy, đôi chân mọc trên người Tiểu U thực sự là hơi lãng phí.

Bởi vì hai cái chân nhỏ này ngoài việc theo tâm trạng của Tiểu U mà lắc lư thì dường như cũng không có tác dụng gì khác.

"Tiểu tử Kỳ, cùng bổn vương uống rượu."

Lôi Đình đã say lúc này nhảy từ trên ghế sofa đến trước mặt hắn, một tay chống nạnh, tay phải cầm cốc rượu chỉ vào hắn nói, vẻ mặt rất đắc ý.

"Đừng ép ta đánh ngươi."

Có lẽ là do bị đánh nhiều lần nên ngay cả khi say rượu, Lôi Đình vẫn héo rũ, sau đó lại nhảy trở lại ghế sofa, tầm mắt đảo quanh rồi đến góc ghế sofa, kéo Tiểu U đang ngủ say dậy:

"Tiểu U, cùng uống rượu!"

Đối mặt với lời mời của Lôi Đình, Tiểu U thậm chí còn không mở mắt, cơ thể mềm nhũn như một tấm thảm, bị Lôi Đình kéo lơ lửng giữa không trung.

"Áo ô!"

Thái Hành đặc biệt có cảm tình với Tiểu U lúc này nhảy lên, cắn một miếng vào chỗ hiểm của Lôi Đình.

"Chó ngốc, ngươi điên rồi…"

Trận hỗn chiến lại bắt đầu.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Ban đầu muốn thành lập một đội chiến tranh lạnh lùng vô tình nhưng không ngờ sự việc lại phát triển hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hết chương 1708.

Chương 1709. Ngọn Lửa Tiêu Cực

Đây đều là một đám quái dị.

Đi đến trước đệm bồ đoàn cây xanh ở góc, Phong Kỳ đưa tay cầm lấy cuốn bách khoa toàn thư.

Hắn đã đọc xong cuốn bách khoa toàn thư dành cho trẻ em.

Bây giờ cuốn sách trên tay hắn là cuốn bách khoa toàn thư Lĩnh Vực do các học giả trong Tinh Linh Thành biên soạn.

Tương tự như tình hình của Khu Đông Bộ.

Đối mặt với các sinh vật Lĩnh Vực và thế lực Lĩnh Vực, các học giả trong Tinh Linh Thành cũng đang biên soạn tài liệu tìm hiểu sâu về Sinh Vật Trận Địa.

Thậm chí giống như thành Cựu Nhật, Tinh Linh Thành cũng có học Lĩnh Vực.

Nội dung giảng dạy liên quan đến kiến thức về trường Lĩnh Vực, kiến thức về Sinh Vật Trận Địa, phân chia tài nguyên Lĩnh Vực, chữ viết Lĩnh Vực, v.v.

Nội dung trên bách khoa toàn thư rất mới lạ.

Đọc nội dung trên, Phong Kỳ có cảm giác như đang đọc tiểu thuyết kỳ lạ.

Các loại sinh vật Lĩnh Vực kỳ lạ được mô tả trong sách khiến hắn, người đã hiểu biết rộng rãi cũng phải mở rộng tầm mắt.

Nhưng hắn quan tâm nhất vẫn là phần giới thiệu về tình hình gần Tinh Linh Thành trên bách khoa toàn thư.

Trong đó có liên quan đến một số thế lực Lĩnh Vực mạnh mẽ gần đó.

Bách khoa toàn thư mô tả về các thế lực gần Tinh Linh Thành theo mô hình đường thời gian tiến triển.

Tinh Linh Thành gọi đường này là đường trỗi dậy.

Đường này trên bách khoa toàn thư mở rộng ra rất nhiều thế lực từng là kẻ thù của Tinh Linh Thành nhưng phần lớn các thế lực hiện đã bị đánh bại, hoặc diệt tộc, hoặc trở thành thế lực lang thang.

Cho đến ngày nay, bách khoa toàn thư phiên bản mới nhất này mô tả cục diện gần Tinh Linh Thành chủ yếu tập trung vào năm tộc mạnh, các tộc nhỏ khác được mô tả đơn giản.

Chúng lần lượt là tộc Tuyệt địa ở phía bắc.Đây là một thế lực chủng tộc mạnh mẽ sinh sống trong môi trường cực lạnh, bẩm sinh có thể điều khiển nhiệt độ.

Xuất hiện cách đây 18 năm, tộc Tuyệt địa đã đánh bại một nhóm tộc người ở Khu Trung Bộ khiến con người khá đau đầu, trở thành thế lực phương Bắc đối đầu trực diện với Tinh Linh Thành.

Ngoài ra còn có tộc Kỳ Mộc ở phía tây nam, tộc Phi Vũ ở phía đông, tộc Thiết Cốt ở phía nam.

Trong số đó, tộc khiến con người ở Khu Trung Bộ đau đầu nhất là Lĩnh Vực Thánh Quang ở phía đông bắc.

Thực lực chiến đấu của thế lực bên trong trường Lĩnh Vực này không cao nhưng muốn xóa sổ trường Lĩnh Vực này lại cực kỳ khó khăn.

Điều này liên quan đến một vấn đề thực tế.

Sinh Vật Trận Địa bước ra khỏi trường Lĩnh Vực có thể không thích ứng được với các quy tắc của thế giới loài người, con người cũng không thích ứng được với các quy tắc bên trong trường Lĩnh Vực.

Lĩnh Vực Thánh Quang là một trường Lĩnh Vực mà con người không thể thích ứng được.

Các quy tắc bên trong trường Lĩnh Vực này theo góc nhìn của con người là bị bóp méo, biến dạng, sau khi tiến vào sẽ nhanh chóng chết vì bị các quy tắc áp chế.

Ví dụ như Lĩnh Vực Thánh Quang, bên trong trường Lĩnh Vực này có vô số cột sáng, máu trong cơ thể con người tiến vào trường Lĩnh Vực này sẽ bị đảo ngược dòng chảy dưới tác động của các quy tắc, sinh mệnh sẽ chuyển sang trạng thái tử vong.

Con người không thể chịu đựng được sự thay đổi này.

Điều này khiến con người ở Khu Trung Bộ mãi không thể phá vỡ được tinh thể không gian bên trong Lĩnh Vực Thánh Quang.

Ngay cả khi có thực lực đánh bại được thế lực chủng tộc bên trong Lĩnh Vực Thánh Quang thì muốn xóa tan trường Lĩnh Vực này cũng cực kỳ khó khăn.

Cấu trúc của trường Lĩnh Vực khiến việc phá hủy từ bên ngoài trở nên rất khó khăn.

Có thể chia cường độ cấu trúc của trường Lĩnh Vực thành ba loại.

Loại thứ nhất, phá hủy trực tiếp tinh thể không gian, đây là cách đơn giản và hiệu quả nhất để xóa tan trường Lĩnh Vực.

Trường Lĩnh Vực có vẻ phức tạp và kiên cố nhưng sau khi tinh thể nút không gian bị phá vỡ, nó sẽ lập tức sụp đổ.

Giống như giọt nước mắt của Rupert, cấu trúc của trường Lĩnh Vực quyết định rằng tinh thể nút không gian là điểm yếu lớn nhất.

Loại thứ hai là phá hủy rào chắn trường Lĩnh Vực từ trong ra ngoài.

Loại thứ ba có độ khó cao nhất, đó là phá hủy từ ngoài vào trong, muốn phá vỡ trường Lĩnh Vực gần như là không thể.

Khu Đông Bộ phát triển trong nhiều năm như vậy, đã thử quá nhiều cách phá vỡ trường Lĩnh Vực từ bên ngoài.

Ví dụ như các loại vũ khí công nghệ sát thương trong thời kỳ đầu của thảm họa.

Nhưng đối với trường Lĩnh Vực, những vũ khí này không có tác dụng gì.

Các chủng tộc bên trong Lĩnh Vực Thánh Quang không mạnh nhưng con người lại không có cách nào, chủng tộc Thánh quang được các quy tắc bảo vệ hoàn toàn có thể đứng vững bất bại.

Phong Kỳ cũng từng trải qua tình huống này ở mốc thời gian trước.

Ở mốc thời gian hy sinh trước, khu vực tiếp tế phía tây Tinh Thành đã gặp phải một trường Lĩnh Vực không tương thích với con người, do trường Lĩnh Vực này chiếm vị trí địa lý quan trọng nên phải xóa tan.

Hết chương 1709.

Chương 1710. Biển Lửa

Cuối cùng, Trương Đạo Văn đã nghiên cứu ra một loại thuốc đặc biệt, giúp con người có thể thích ứng với các quy tắc bên trong trường Lĩnh Vực đặc biệt này trong thời gian ngắn, từ đó xóa tan trường Lĩnh Vực này.

Thông qua mô tả trên bách khoa toàn thư, Phong Kỳ biết rằng Tinh Linh Vương đang giúp con người giải quyết vấn đề này.Tinh Linh Vương muốn tạo ra một loại sinh vật tinh linh có thể thích ứng với các quy tắc của Lĩnh Vực Thánh Quang, sau đó thông qua những sinh vật tinh linh đặc biệt này để xóa tan Lĩnh Vực Thánh Quang.

Đọc đến đây, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh sự tò mò.

Tinh Linh Vương này thực sự có khả năng tạo ra hình thái sự sống sao? Muốn tạo ra loại sinh vật nào cũng được sao?

Loại năng lực này thực sự là thứ mà một linh thực bình thường có thể sở hữu sao?

Hắn không khỏi nghi ngờ, Tinh Linh Vương đã nắm giữ một Vật Phẩm Kỳ Tích.

Trên thế gian này, dường như chỉ có Vật Phẩm Kỳ Tích mới có thể phớt lờ mọi quy tắc, tạo ra vô số khả năng.

Hoặc nói chính xác hơn, Vật Phẩm Kỳ Tích chính là một loại quy tắc độc lập.

Ví dụ như Vật Phẩm Kỳ Tích "Huyết Thạch" mà hắn gặp đầu tiên, hoàn toàn thoát khỏi định luật bảo toàn năng lượng, ngay cả khi không truyền bất kỳ năng lượng nào vào Huyết

Thạch, Huyết Thạch vẫn có thể vô hạn tạo ra những Huyết Thạch nhỏ tinh khiết.

Hắn hoàn toàn có lý do để nghi ngờ, Tinh Linh Vương cũng nắm giữ một Vật Phẩm Kỳ Tích.

Điều này cũng giải thích tại sao Tinh Linh Vương có thể sinh ra các loại sinh vật tinh linh có đặc tính khác nhau.

Lật xem thời gian trôi qua, ánh sáng ban mai từ ngoài cửa sổ rọi vào trong nhà.

Lôi Đình, Thái Hành, Phá Giáp đã vật lộn cả đêm, tất nhiên Bày Lạn U cũng không ngoại lệ, ngủ một đêm vẫn còn đang ngủ say.

Lúc này tiếng gõ cửa vang lên.

Phong Kỳ lập tức đứng dậy khỏi bồ đoàn, đi đến cửa phòng mở cửa.

Chỉ thấy bên ngoài cửa có một người đàn ông mặc đồng phục làm việc, anh ta đẩy một chiếc xe đẩy thức ăn, trên mặt nở nụ cười:

“Anh Phong, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng.”

Sau khi chào hỏi xong, Phong Kỳ nhận lấy xe đẩy và đóng cửa lại.

Quay trở lại phòng, hắn nhìn Lôi Đình và những người khác đã chìm vào giấc ngủ, không khỏi hét lên:

“Ăn sáng rồi.”

Câu nói này giống như một công tắc, Tiểu U đang ngủ gật đột nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời nhìn hắn hét lên:

“Anh cả.”

“Qua ăn cơm.”

“Được!”

Tiểu U dứt khoát bay khỏi ghế sofa, bắt đầu bay quanh xe đẩy thức ăn.

Lôi Đình và những người khác lần lượt tỉnh dậy, bắt đầu dùng bữa sáng.

Bữa sáng hôm nay rất đặc biệt.

Ngoài đồ uống thực vật cố định và thịt thú Lĩnh Vực, còn có thêm nhiều loại rau xanh trước đây chưa từng ăn.

Trong số đó, loại khiến Tiểu U ăn ngon nhất là một loại lá màu tím, rất ngon, sau khi ăn không khí thở ra cũng có kèm theo một làn sương màu tím nhạt.

Điều kỳ diệu hơn là sau khi ăn xong, mồ hôi hoặc các chất lỏng khác tiết ra trên cơ thể cũng tỏa ra mùi thơm.

Khiến toàn bộ cơ thể từ trong ra ngoài được bao phủ bởi mùi thơm, kéo dài khoảng ba giờ.

Điều này cao cấp hơn nhiều so với những thứ dùng ngoài như nước hoa.

Ăn sáng xong, Phong Kỳ nhận được điện thoại của Tạ Nguyên Lập, người phụ trách thực thi pháp luật của Khu Nam.

Trong điện thoại, Tạ Nguyên Lập cho biết, đã bắt đầu sắp xếp cho hắn tham gia lễ hội Tinh Linh.

Nhưng vì thân phận của hắn khá đặc biệt, không phải là cư dân trong Tinh Linh Thành, muốn tham gia lễ hội Tinh Linh và trực tiếp gặp Tinh Linh Vương, cần phải có nhiều sự chấp thuận.

Phong Kỳ cũng có thể hiểu được lý do cụ thể.

Tinh Linh Vương đối với con người ở Khu Trung Bộ có ý nghĩa rất lớn.

Mặc dù Tinh Linh Vương sở hữu thực lực mạnh nhất nhưng việc bảo vệ ngài chưa bao giờ ngừng lại.Tinh Linh Vương đã trở thành nền tảng cốt lõi của nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ, một khi bị phá hủy, chắc chắn sẽ gây ra một đòn giáng mạnh không thể tưởng tượng nổi đối với toàn bộ Tinh Linh Thành, thậm chí là toàn bộ nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ.

Ngay cả khi Tinh Linh Vương có sức chiến đấu mạnh mẽ đến đâu thì việc bảo vệ ngài vẫn là nhiệm vụ trọng tâm của loài người ở Khu Trung Bộ.

Vì vậy, việc kiểm tra nghiêm ngặt rõ ràng là rất cần thiết.

Tạ Nguyên Lập cho biết, việc kiểm tra cần hắn phối hợp thực hiện, ngay cả khi đã kiểm tra xong, khi đến Khu Trung Tâm của Tinh Linh Thành, hắn cũng phải đeo thiết bị hạn chế.

Phong Kỳ không thấy có vấn đề gì về điều này, trong điện thoại hắn bày tỏ rằng hắn sẵn sàng phối hợp trong suốt quá trình.

Hắn đã đeo thiết bị hạn chế trong Tinh Linh Thành khi mới đến, có tác dụng phong tỏa khả năng cảm nhận linh khí bên ngoài cơ thể.

Nhưng loại phong tỏa này không có hiệu quả với hắn.

Hắn không phải là một tu luyện giả thuần túy, nguồn sức mạnh của hắn đến từ Ma Đao.

Ngay cả khi bị phong tỏa cảm nhận linh khí, chỉ cần Ma Đao trong tay, thực lực của hắn sẽ không bị suy yếu, hoàn toàn có thể ứng phó với những tình huống bất ngờ.

Hết chương 1710.

Chương 1711. Tái Sinh

Còn về việc Tinh Linh Vương có ác ý với hắn hay không.

Vấn đề này hoàn toàn nằm ngoài phạm vi cân nhắc của hắn.

Theo các tài liệu và thông tin tình báo hiện có, thái độ của Tinh Linh Vương đối với loài người luôn rất thiện chí, ngay cả khi có ý đồ đen tối thì chắc chắn sẽ không thực hiện vào những ngày lễ trọng đại, dưới sự chú ý của hàng nghìn con người.

Quan trọng hơn, cho đến nay hắn vẫn chưa biểu hiện bất kỳ ý nghĩ hay hành vi nào đe dọa đến Tinh Linh Vương.

Theo góc nhìn của Tinh Linh Vương, hắn chỉ là một du khách loài người đến từ Khu Đông Bộ, hoàn toàn không có bất kỳ mối đe dọa nào.

Trừ khi Tinh Linh Vương có thể đọc được suy nghĩ trong lòng hắn, biết rằng hắn muốn trao cho loài người ở Khu Trung Bộ khả năng chống lại ngài.

Nhưng điều này rõ ràng là không thể.

Ít nhất là với rất nhiều tuyến hy sinh và tuyến tương lai như vậy, hắn vẫn chưa gặp phải Sinh Vật Trận Địa nào có khả năng đọc được suy nghĩ.

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ phối hợp với Tạ Nguyên Lập bắt đầu chuẩn bị hồ sơ kiểm tra.

Nội dung hồ sơ chủ yếu là điền chi tiết về lai lịch, tình hình của hắn.

Thời gian trôi qua.

Hôm nay, điện thoại của Tạ Nguyên Lập lại reo.

Sau khi nghe điện thoại, tiếng cười của Tạ Nguyên Lập truyền đến từ đầu dây bên kia:

"Anh Phong, lễ hội Tinh Linh sẽ được tổ chức sau ba ngày nữa, hồ sơ kiểm tra của anh đã được thông qua, anh có thể đến Khu Trung Tâm của Tinh Linh Thành bất cứ lúc nào."

"Cảm ơn."

Gác máy, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về Tiểu U và những người khác, quyết định lên đường ngay lập tức.

….

Ánh sáng ban mai le lói.

Ga tàu nở rộ những bông hoa màu tím rực rỡ.

Khi Phong Kỳ đến sân ga, đã có khá nhiều cư dân trong Tinh Linh Thành chờ đợi ở đó.

Sự xuất hiện của họ nhanh chóng thu hút sự chú ý của những người đi đường gần đó.

Phong Kỳ đã quá quen với điều này.

So với cư dân trong Tinh Linh Thành, họ có những đặc điểm khác biệt rõ ràng.

Cư dân Tinh Linh Thành có sức mạnh tinh linh ký sinh trong cơ thể, giữa lông mày sẽ có một dấu ấn tinh linh, đồng thời có khả năng cảm nhận tinh linh gần đó.

Rất dễ dàng để phát hiện ra rằng họ không có tinh linh ký sinh.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Tinh Linh Thành không bao giờ bị các thế lực bên ngoài xâm nhập.

Mặc dù trong lòng nghi ngờ nhưng thấy các thực vật tinh linh gần đó không phát ra cảnh báo, những người đi đường cũng không có bất kỳ phản ứng nào.Không có tình huống nào như gọi điện báo cảnh sát xảy ra.

Về mặt ý thức phòng ngừa khủng hoảng, cư dân trong Tinh Linh Thành nhìn chung khá yếu.

Có lẽ là do tin tưởng vào thực vật tinh linh, hoặc là do tin tưởng vào Tinh Linh Vương, cư dân trong thành phố dường như không lo lắng về việc xảy ra khủng hoảng ngoài ý muốn.

Thời gian trôi qua, trong lúc chờ tàu, mặt trời đỏ dần mọc lên từ phía đông.

Nhìn về phía mặt trời đỏ ở cuối chân trời, Phong Kỳ không khỏi nghĩ đến Mộ Trảo.

Là phân thân ý thức của mặt trời, tên này hiện vẫn bị mắc kẹt trên đảo di tích trong hư không không thể thoát ra được.

Trong lúc chờ đợi, một con rồng xanh dài dọc theo đường ray dây leo lao tới từ phía bắc với tốc độ cao.

Chớp mắt, con rồng xanh đã dừng lại ở sân ga Khu Nam.

Khi cánh cửa xe được đan bằng cành lá mở sang hai bên, những hành khách đến từ Khu Trung Tâm bắt đầu xuống ga.

Nhìn dòng người đông đúc, Phong Kỳ cảm thấy mình như đã trở lại Khu Đông Bộ và theo bản năng lùi lại để tránh đám đông.

Đợi đám đông tản đi, hắn quay đầu nhìn Tiểu U và những người khác, gọi một tiếng rồi theo hành khách chen lên tàu.

Một lúc lâu sau, con rồng xanh bắt đầu lùi lại với tốc độ cực nhanh.

Ngồi ở vị trí cạnh cửa sổ, gió mạnh thổi tung mái tóc đã lâu không được chải chuốt, đập loạn xạ vào má, Phong Kỳ ngắm cảnh bên ngoài cửa sổ.

Tầm mắt theo con rồng xanh bay lên, hắn nhìn thấy một khu Rừng Hồng Mộc.

Những cây trong khu rừng này toàn thân đỏ rực, đang hướng về phía mặt trời đỏ mới mọc để xòe tán lá trên đỉnh.

Bách khoa toàn thư có mô tả đơn giản về loại thực vật này.

Tên của loại thực vật này là "Cây nghênh nhật", là loại thực vật tạo năng lượng do chính Tinh Linh Vương đích thân lai tạo cho loài người.

Nó có thể hấp thụ và chuyển hóa nhiệt lượng do mặt trời giải phóng, chuyển hóa thành năng lượng đưa vào đường ống năng lượng dưới lòng đất, sau đó truyền đến hàng nghìn hộ gia đình, cung cấp năng lượng sinh trưởng cho những loại thực vật không thể hấp thụ năng lượng trong thành phố.

Ví dụ như hoa nhạc trong phòng.

Đây là một loại thực vật cần cung cấp năng lượng mới có thể duy trì sử dụng, không thể tự hấp thụ linh khí trời đất như phần lớn các loại thực vật khác.

Mà phiên bản đầu tiên của cây nghênh nhật không được gọi là cây nghênh nhật, mà được gọi là cây huyết nguyệt, có thể hấp thụ sức mạnh của huyết nguyệt, hỗ trợ sự phát triển của sinh mệnh Tinh Linh Tộc.

Hết chương 1711.

Chương 1712. Trận Đấu Sinh Tử

Nhưng sau khi Lĩnh Vực trường vỡ vụn, Tinh Linh Tộc gần như diệt vong, mọi thứ đều thay đổi.

Tinh Linh Vương hợp tác với loài người đã tập trung vào việc làm thế nào để hợp tác tốt hơn với loài người, cũng vì vậy mà đã sinh ra nhiều loại thực vật tinh linh đặc biệt có thể hỗ trợ sự phát triển của loài người.

Cây nghênh nhật chính là một loại thực vật tinh linh được cải tạo trong bối cảnh thay đổi đó.

Theo mô tả trên bách khoa toàn thư, cây nghênh nhật là một trong những loại thực vật tinh linh có số lượng lớn nhất trong Tinh Linh Thành nhưng thường được trồng ở những khu vực xa xôi nhất trong năm khu vực lớn của Tinh Linh Thành.

Con rồng xanh tiến về phía trước với tốc độ cực nhanh.

Sau một thời gian ngắn bay lên, con rồng xanh không xuyên vào tầng mây, mà bay ở độ cao hơi cao hơn các tòa nhà cao tầng trong thành phố.

Từ góc độ này có thể nhìn rất rõ cảnh quan của thành phố.

Rất nhiều loại thực vật được giới thiệu trên bách khoa toàn thư lọt vào tầm mắt.

Đặc biệt là công trình phòng thủ thực vật trong thành phố, so với mô tả trên hình ảnh, vật thật còn hùng vĩ hơn.

Ví dụ như cây Liệt Không sừng sững ở đằng xa.Loại cây này trông như được bao phủ bởi một lớp chất lỏng màu đỏ

chảy, cao khoảng năm mươi mét, là một trong những lực lượng phòng không quan trọng của Tinh Linh Thành.

Khi Sinh Vật Trận Địa xuất hiện trên bầu trời thành phố, cây Liệt Không sẽ ngưng tụ chất lỏng năng lượng áp suất cao chảy trên bề mặt, tụ lại thành một quả cầu năng lượng nén, bắn lên không trung, bắn hạ Sinh Vật Trận Địa.

Nhìn về phía Rừng Liệt Không, Phong Kỳ có thể tưởng tượng ra cảnh tượng hùng vĩ khi muôn cây cùng phát động.

Bên cạnh Rừng Liệt Không còn có các loại thực vật cảm biến có hình dạng giống như hoa loa kèn, loại thực vật này có thể hỗ trợ cây Liệt Không khóa mục tiêu chính xác, giống như định vị radar, là một loại thực vật tinh linh hỗ trợ chức năng phổ biến trong thành phố.

Tầm mắt theo đoàn tàu xanh tiếp tục tiến về phía trước.

Xa xa xuất hiện những cây cối uốn éo theo gió, cành lá rung rinh như chiếc quạt xếp mở ra rồi khép lại, tỏa ra những đốm sáng màu xanh lục trong suốt, đây là một loại thực vật phòng thủ có tên là "Thiên Không."

Loại thực vật này được kết nối với ý thức của Tinh Linh Vương, không phải tồn tại hoàn toàn độc lập.

Trong lịch sử phát triển của Tinh Linh Thành, cây Thiên Không đã lập nhiều công lao.

Ví dụ như cuộc khủng hoảng diệt thành cách đây hơn một trăm năm, cây Thiên Không trong Tinh Linh Thành đã theo ý thức Triều Thiên của Tinh Linh Vương vươn lên không trung, cành lá xòe ra kết nối với nhau trên bầu trời tạo thành một lớp lá chắn bao phủ toàn bộ thành phố, chống lại sự oanh tạc của pháp thuật từ thế lực thù địch.

Vào những thời điểm quan trọng, cây Thiên Không là lá chắn kiên cố nhất của thành phố này.

Tầm mắt tiếp tục tiến về phía trước.

Hắn nhìn thấy những người lính cây có thể nhổ rễ lên, tạo thành đôi chân để di chuyển.

Có thể cải tạo môi trường thành phố, tăng cường chất lượng linh khí trong thành phố là hoa Dưỡng.

Theo gió bay lơ lửng trong thành phố, hình dáng giống bồ công anh, có thể giảm hiệu quả các chất có hại trong không khí, cải thiện chất lượng không khí là cỏ Nghênh Phong.

Vân vân…

Đi giữa những tòa nhà cao tầng trong thành phố, như lạc vào thế giới cổ tích.

Quay đầu nhìn sang bên cạnh, Tiểu U đang ấn chiếc mũ rơm bị gió thổi tung, cũng đang tò mò ngắm nhìn cảnh vật bên ngoài, rõ ràng cũng bị cảnh đẹp trước mắt làm cho kinh ngạc.

Sức sống tràn trề theo mặt trời đỏ mọc lên, nảy mầm trong thành phố.

Vạn vật thức tỉnh, mọi thứ đều trở nên tươi đẹp như vậy.

Đoàn tàu xanh tiếp tục tiến về trung tâm thành phố, Phong Kỳ cảm thấy cảnh đẹp trước mắt, bất cứ lúc nào dừng lại cũng có thể tạo thành một bức tranh phong cảnh tươi đẹp.

Tận cùng tầm mắt là một ngọn núi cao.

Lúc này, đoàn tàu xanh lao xuống, vượt qua khu nhà cao tầng sầm uất, tiến vào đường hầm đầy hoa màu tím.

Bề mặt của các loại thực vật ở đây tỏa ra ánh sáng tím nhạt, theo đoàn tàu xanh đến, cành lá xòe ra vươn về phía đoàn tàu, như người chủ hiếu khách chào đón du khách đến thăm.

Giống như xe đường hầm trong công viên giải trí, đủ loại thực vật phát sáng nở rộ trong bóng tối vẫy gọi nhưng không

gây áp lực cho du khách trong xe.

Rõ ràng cư dân trong Tinh Linh Thành đã quen với điều này.

Trong mắt họ, thực vật tinh linh không bao giờ là kẻ thù, mà là một phần quan trọng trong cuộc sống.

Chỉ thấy trên tàu có rất nhiều du khách đưa tay ra, như vỗ tay đưa ra ngoài cửa sổ: "Vỗ tay" với những cành lá vươn tới của thực vật.Tiểu U nghiêng người, cũng học theo dáng vẻ của du khách trên tàu đưa tay ra ngoài cửa sổ.

Đợi đoàn tàu chạy ra khỏi đường hầm tối tăm, Phong Kỳ kinh ngạc phát hiện trong tay Tiểu U đã có thêm một quả màu tím.

Hết chương 1712.

Chương 1713. Luyện Hồn

Ngẩng đầu nhìn lên, hắn phát hiện rất nhiều du khách đều có thêm một quả màu tím trong tay.

"Đại ca, ăn này!"

Tiểu U ngồi trở lại chỗ ngồi, sau đó dùng cả hai tay nâng quả màu tím lên trước mặt Phong Kỳ một cách thành kính nhưng ánh mắt nhìn quả màu tím rõ ràng mang theo sự thèm muốn.

"Em ăn đi." Phong Kỳ xoa đầu Tiểu U, mỉm cười nói.

"Được." Tiểu U rất nghiêm túc gật đầu, sau đó cắn một miếng.

Hương thơm lan tỏa, Tiểu U nhắm mắt hưởng thụ, nhai mà phát ra tiếng kêu:

"Ngon quá!"

Một lần nữa xoa đầu Tiểu U, tầm mắt Phong Kỳ hướng ra ngoài cửa sổ.

Ra khỏi đường hầm tối tăm, đoàn tàu xanh bắt đầu lao xuống phía dưới, tầm mắt bỗng nhiên sáng sủa, phía trước là một Bình nguyên Chủng Thực dùng để canh tác.

Lúa trắng dưới ánh nắng mặt trời theo gió đung đưa.

Hương thơm của cây ăn quả theo gió bay vào toa tàu, còn có thể nhìn thấy nhiều bóng người đang điều khiển sức mạnh của tinh linh để hỗ trợ cây cối sinh trưởng.

Bình nguyên này dựa lưng vào núi lớn, môi trường rất đẹp.

Lương thực sản xuất ra sẽ được đưa đến năm khu thành lớn, là một trong những nguồn lương thực chính của cư dân Tinh Linh Thành.

"Gạo Bạch Lãng" mà Tiểu U thích ăn nhất trong thời gian này chính là từ khu trồng trọt này.

Đoàn tàu vẽ một đường cong trên không trung, bay thấp qua khu trồng trọt, tạo nên một cơn gió mạnh, biển lúa trắng gợn từng lớp sóng lan rộng.

Tiểu U một tay ấn mũ rơm trên đầu, miệng nhỏ ăn quả màu tím, đối với cảnh vật bên ngoài tràn đầy sự tò mò và khao khát.

"Tiểu U, em có muốn sống ở đây không?"

Phong Kỳ mỉm cười hỏi.

"Muốn, ở đây có rất nhiều đồ ăn ngon… Nhưng đại ca đi đâu Tiểu U đi đó, đại ca mới là nhà của Tiểu U."

"Đi theo đại ca, một ngày đói ba bữa, đừng quên trong hành trình của chúng ta đã có bao nhiêu lần cạn lương tuyệt thực, những ngày đói khổ đó không phải là cuộc sống của con người, ở đây định cư mới thoải mái." Lôi Đình lúc này từ phía sau thò đầu ra khiêu khích.

Đối với sự khiêu khích của Lôi Đình, Tiểu U rõ ràng đã quen, bình tĩnh lắc đầu, thậm chí còn lười mở miệng đáp lại.

Khu trồng trọt trong tầm mắt biến mất theo đoàn tàu tiến về phía trước.

Lúc này, đoàn tàu xanh tiến vào một Rừng Sâm.

Những cây cổ thụ ở đây cành lá sum suê, theo gió đung đưa chính là một biển xanh, mặt đất trong rừng là rêu xanh mướt, như trải một tấm thảm xanh non, trên đó điểm xuyết những bông hoa và nấm màu sắc.

Điều khiển Phong Kỳ ngạc nhiên là trong Rừng Sâm này lại có rất nhiều loài động vật thế giới loài người mới có trước đại biến.

Ví dụ như khỉ, thỏ, sóc, v.v…

Không chỉ có động vật trước đại biến, còn có thực vật trước đại biến.

Nơi đây giống như một khu bảo tồn sinh thái, bảo tồn những loài từng có trong nền văn minh nhân loại nhưng đang bên bờ tuyệt chủng.

Sự thật cũng chứng minh cho phỏng đoán của hắn.

Trên biển báo chỉ dẫn thoáng qua có ghi rõ ràng giới thiệu về khu bảo tồn.

Trong rừng còn có thể nhìn thấy một con đường dành cho người đi bộ.Rừng Sâm này giống như một khu vườn động vật và công viên đất ngập nước trước đại biến.

Có lẽ là do thường xuyên hấp thụ các hạt linh khí dồi dào trong Tinh Linh Thành nên động thực vật ở đây cũng có một số thay đổi.

Hắn phát hiện ra rằng động vật ở đây có thân hình khỏe mạnh, sức lực dồi dào.

Thực vật thì xanh tươi.

Đoàn tàu xanh mất khoảng năm phút để đi qua Rừng Sâm, phía xa xa là Rừng Ngũ Sắc Thụ Lâm được sắp xếp ngay ngắn.

Dưới ánh nắng mặt trời, cây Ngũ Sắc phun ra sương mù màu trắng, sau khi bốc lên thì tụ lại thành mây mù.

Loại cây tinh linh này có tên là “Cây thời tiết.”

Khi lật xem bách khoa toàn thư, Phong Kỳ đã hiểu rõ về loại cây này.

Chức năng của cây thời tiết là có thể điều chỉnh nhiệt độ và tình hình thời tiết trong thành phố, ví dụ như khi nhiệt độ trong thành phố cao, bề mặt của cây thời tiết sẽ chuyển sang màu xanh băng như pha lê, sương mù phun ra cũng sẽ ngưng tụ thành tinh thể băng, giúp thành phố hạ nhiệt nhanh chóng.

Nếu nhiệt độ thời tiết thấp, cây thời tiết sẽ chuyển sang màu đỏ rực, phun ra sương mù ngọn lửa, giúp thành phố tăng nhiệt.

Ngoài ra, khi không khí trong thành phố khô, cây thời tiết còn có thể dùng để làm mưa.

Khi nhiệt độ đạt mức thích hợp, cây thời tiết sẽ trở thành dáng vẻ như bây giờ, toàn thân có màu sắc.

Cây thời tiết giống như máy điều hòa của Tinh Linh Thành, dùng để đảm bảo môi trường trong thành phố không bị ảnh hưởng bởi khí hậu bên ngoài, luôn ở nhiệt độ và thời tiết thích hợp.

Loại cây này có ý nghĩa rất lớn đối với sự sinh trưởng của cây tinh linh.

Lúc lật sách, Phong Kỳ đã rất ngưỡng mộ sự tồn tại của cây thời tiết.

Nếu có thể trồng loại cây điều hòa khí hậu này ở Tinh Thành, chắc chắn sẽ giúp tăng đáng kể sản lượng trồng trọt và chăn nuôi của Tinh Thành, như vậy sẽ có thể cung cấp nhiều lương thực hơn cho các thập hoang giả.

Hết chương 1713.

Chương 1714. Ngọn Núi Lửa

Đoàn tàu không ngừng tiến về phía trước, dọc đường Phong Kỳ nhìn thấy một thành phố gần như hoàn hảo.

Tất cả các loại cây tinh linh đều có công dụng rõ ràng, kết hợp hoàn hảo với nền văn minh nhân loại, mang lại sự bảo vệ cho cư dân trong thành phố về mọi mặt.

Khi mặt trời lặn về phía tây, dần dần chìm xuống.

Đoàn tàu xanh một lần nữa đi qua một đường hầm tối tăm.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt như thể đột nhiên đến chốn bồng lai tiên cảnh.

Tầm mắt hướng về phía xa, Phong Kỳ nhìn thấy nền tảng cốt lõi của Tinh Linh Thành, một cây cổ thụ màu vàng vươn thẳng tới bầu trời "Tinh Linh Vương."

Nó giống như một chiếc ô khổng lồ dựng đứng ở Khu Trung Tâm, những cành lá màu vàng rủ xuống, bao phủ vùng đất màu mỡ bên dưới.

Những cành lá theo gió đung đưa rắc xuống những đốm sáng màu vàng, giống như bầu trời đang đổ mưa vàng.

Cảnh tượng này vô cùng đẹp mắt.

Ngay cả chất lượng linh khí và hàm lượng linh khí ở đây cũng rất cao, vượt xa hầu hết các Lĩnh Vực mà Phong Kỳ từng đến.

Hít một hơi thật sâu, hắn có thể cảm nhận rõ ràng có từng luồng mát lạnh chảy trong cơ thể.

Nhìn về phía Tinh Linh Vương, nhìn thẳng vào hắn mới hiểu được Tinh Linh Vương đáng sợ đến mức nào.

Sức sống bừng bừng như ngọn lửa cháy, ngay cả khi cách xa hắn cũng có thể cảm nhận rõ ràng.

"Sức sống mạnh mẽ quá, thực lực của Tinh Linh Vương này không phải ngươi có thể chống lại được."

Sau nhiều năm im lặng, giọng nói của Ma Đao vang lên.

"Đao ca, so với lúc đỉnh cao của anh thì thế nào?"Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Ma Đao im lặng một lát rồi nói:

"Ngay cả khi ta ở thời kỳ đỉnh cao, khả năng cao cũng không phải đối thủ của nó, còn Kiếm Tịch, nếu không có Thần Vật Kỳ Tích trên người thì không có sức phản kháng nào trước mặt nó."

Nhìn chằm chằm vào cây cổ thụ màu vàng vươn tới bầu trời, câu trả lời của Ma Đao khiến hắn hiểu rõ hơn về thực lực của Tinh Linh Vương.

Nghĩ kỹ lại, Kiếm Tịch và Tinh Linh Vương căn bản không thể so sánh được.

Kiếm Tịch chỉ là một cường giả dựa vào sức mạnh của cả tộc mà trưởng thành.

Nhưng Tinh Linh Vương lại là một sinh mệnh siêu cấp được nuôi dưỡng bằng sức mạnh của hai tộc.

Cho dù là về việc thu thập tài nguyên hay tốc độ trưởng thành, Kiếm Tịch đều khó có thể sánh ngang với Tinh Linh Vương.

Loại sinh mệnh siêu cấp như Tinh Linh Vương, có lẽ còn đáng sợ hơn cả loài quỷ Khảm Hợp Thể mà hắn từng thấy trong mộng cảnh tương lai.

Hắn có thể tưởng tượng được tương lai của Tinh Linh Vương rộng lớn đến mức nào.

Có thể sinh tồn dưới sự bảo vệ của một sinh mệnh siêu cấp như vậy, cũng chẳng trách cuộc sống của con người ở Khu Trung Bộ lại sung túc đến vậy.

Hệ thống trưởng thành này ngoài sự bí ẩn ra thì không có bất kỳ khuyết điểm nào.

Hắn từng cho rằng mô hình trưởng thành toàn tộc của Lão Mê mới thực sự là mô hình trưởng thành có tiềm năng nhưng ở trên người Tinh Linh Vương, hắn đã nhìn thấy phương hướng đúng đắn của mô hình độc cường.

Tinh Linh Vương kết hợp với tinh linh, bản thân và nhân tộc đều có thể cùng nhau trưởng thành.

Không giống như Kiếm Tịch, bản thân mạnh mẽ nhưng tộc nhân lại không theo kịp tốc độ trưởng thành của mình, tập trung tài nguyên vào một mình.

Đoàn tàu xanh chạy về phía trung tâm thành phố phồn hoa với những cây xanh nở rộ.

Sức sống mãnh liệt tụ lại thành biển, từng hạt vàng nhỏ li ti xuyên qua khe hở của đoàn tàu bay vào, hàm lượng linh khí trong không khí càng tăng cao.

Lúc này Phong Kỳ coi như đã mở rộng tầm mắt.

Câu nói thế giới Lĩnh Vực không có gì là không thể ở đây một lần nữa được chứng minh.

Mô hình trưởng thành độc cường yếu nhất trong nhận thức của hắn, trong tay Tinh Linh Vương lại khai mở ra một con đường tràn đầy sức sống và sức hấp dẫn.

Đoàn tàu xanh lao xuống, tiến vào trung tâm thành phố.

Người đi đường dọc đường ngày càng đông, cây xanh trên đường mọc khắp nơi, giống như một thành phố Rừng Sâm.

Tinh Linh Vương phóng to trong tầm mắt, mang đến cho Phong Kỳ sự chấn động về thị giác mãnh liệt hơn.

Tinh Linh Vương đứng sừng sững ở đó giống như một vị thần vĩ đại, hắn có thể tưởng tượng được Tinh Linh Vương mang lại cho cư dân trong thành cảm giác an toàn mãnh liệt như thế nào.

Đối với hầu hết cư dân Tinh Linh Thành, ngay từ khi sinh ra, Tinh Linh Vương đã là một sự tồn tại tối cao giống như một vị thần bảo vệ.

Đoàn tàu xanh chạy xuyên qua khe hở giữa các tòa nhà cao tầng, màn đêm dần bao phủ mặt đất.

Đi qua từng lớp màn mưa màu vàng, đoàn tàu xanh dừng lại ở sân ga của trung tâm thành phố.

Sân ga này lớn hơn sân ga Khu Nam gấp nhiều lần, đường ray dây leo nối liền với sân ga thông tứ phương, kết nối bốn hướng thành phố của trung tâm thành phố.

Cùng lúc đó, có đoàn tàu xanh rời khỏi khu vực sân ga trung tâm, cũng có đoàn tàu xanh từ các khu vực thành phố khác đến.

Hết chương 1714.

Chương 1715. Trận Chiến Cuối Cùng

Xuống tàu, vai phải của những người đi đường đều lơ lửng một quả cầu ánh sáng.

Đây là hiện thân của tinh linh ở bên ngoài cơ thể, là cảnh tượng chỉ có thể nhìn thấy ở trung tâm thành phố.Dưới sự bao phủ của sức mạnh chủ thể Tinh Linh Vương, tinh linh ở trung tâm thành phố có thể hiện hình ở bên ngoài cơ thể con người dưới dạng một đoàn năng lượng, hiện tượng này được gọi là linh hồn tinh linh trong bách khoa toàn thư.

Tinh linh giống như vật nuôi ký sinh trên cơ thể con người, mặc dù không có khả năng suy nghĩ nhưng có thể mang lại cho con người sự gia tăng về mọi mặt, thậm chí là sự tiện lợi trong cuộc sống.

Những người đi đường dọc đường đều nhìn hắn với ánh mắt tò mò.

Những người không có linh hồn tinh linh lơ lửng bên cạnh trông rất khác thường ở đây.

Nhưng không ai nhìn họ với ánh mắt cảnh giác hay nghi ngờ.

Có thể thấy rằng dưới sự bảo vệ của Tinh Linh Vương, con người ở trung tâm thành phố có cảm giác an toàn rất mạnh mẽ, căn bản không nghi ngờ có kẻ địch bên ngoài xâm nhập vào.

Sự tự tin này khiến Phong Kỳ trong lòng ghen tị.

Đối với con người ở Khu Đông Bộ, cảm giác an toàn là một thứ xa xỉ.

Nhiều lần thảm họa từ chiến trường Lĩnh Vực giáng xuống, khiến mọi người luôn lo lắng không biết thảm họa như vậy có xảy ra với mình vào một ngày nào đó trong tương lai hay không.

Các trường hợp Lĩnh Vực xâm nhập càng thường xuyên xảy ra.

Hàng năm, quân đội Tinh Thành đều tiêu diệt nhiều cứ điểm của liên minh Lĩnh Vực nhưng những cứ điểm như vậy luôn xuất hiện ở những nơi mới, giết không hết.

Việc xây dựng Tinh Thành đã mang lại cho người dân trong thành cảm giác an toàn nhưng cảm giác an toàn này không thể so sánh với cư dân trong Tinh Linh Thành.

Thậm chí có thể nói rằng, cư dân trong Tinh Linh Thành đã có một niềm tin để dựa vào trong lòng.

Đứng ở rìa sân ga trung tâm thành phố, nhìn về phía cuối tầm mắt, nhìn thấy cây cổ thụ màu vàng khổng lồ đứng sừng sững trên bầu trời, Phong Kỳ trong lòng chân thành hy vọng Tinh Linh Vương có thể luôn đứng về phía con người.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy một Sinh Vật Trận Địa mà có cảm tình mãnh liệt.

Hạnh phúc và sự thỏa mãn mà Tinh Linh Vương mang lại cho con người trong Tinh Linh Thành trùng lặp nhiều với tương lai tươi đẹp mà hắn mơ ước trong lòng.

Một cơn gió mạnh thổi tới, màn mưa màu vàng bay lất phất trong tầm mắt, thổi bay mái tóc dài của hắn.

Đứng trong màn mưa, suy nghĩ dâng trào, trong lòng như gợn sóng lan tỏa.

Hắn thực sự không nỡ phá hủy vẻ đẹp và sự ổn định trước mắt.

Chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào những khả năng trong tương lai.

….

Ngày lễ hội tinh linh.

Tiếng nhạc du dương từ ngoài cửa sổ tràn vào phòng, đánh thức Phong Kỳ từ trong giấc ngủ.

Mở mắt ra, hắn đứng dậy đi ra ban công.

Hiện ra trước mắt là những hạt mưa màu vàng rơi xuống, tầm mắt nhìn xuống phía dưới có thể thấy vô số bóng người đang đi thành từng nhóm trên đường phố dưới sự bao phủ của màn mưa màu vàng.

Vào ngày đặc biệt này, trang phục của những người đi diễu hành đã thay đổi.

Nhiều người vẽ các ký hiệu màu vàng trên cánh tay, khuôn mặt, trong đoàn diễu hành còn có nhiều bóng người giơ cao các mô hình vật tổ, biểu cảm trên khuôn mặt cuồng nhiệt.

Nhóm người này được gọi là "Tinh Linh Thần Giáo" trong bách khoa toàn thư.

Tạ Nguyên Lập cũng đã giải thích chi tiết với hắn về thông tin liên quan.

Theo lời kể của Tạ Nguyên Lập, xã hội trong Tinh Linh Thành thực ra cũng có sự phân hóa và rạn nứt.

Nhưng sự rạn nứt và phân hóa này không giống với sự phân hóa giàu nghèo của xã hội trước thảm họa, không tồn tại tình trạng người giàu nắm giữ phần lớn của cải, người nghèo chỉ có một lượng nhỏ của cải và cạnh tranh không ngừng.

Nền văn minh đặc biệt của con người ở Khu Trung Bộ đã định sẵn rằng không tồn tại sự chênh lệch về nguồn lực giữa các cá nhân.Cuối cùng thì tất cả các nguồn lực đều thuộc về riêng Tinh Linh Vương.

Sự rạn nứt của con người ở Khu Trung Bộ bắt nguồn từ sự phân hóa về tín ngưỡng.

Trải qua hàng trăm năm phát triển, Tinh Linh Vương vẫn luôn là đồng minh kiên định của con người, về bản chất đây là một liên minh được xây dựng trên mối quan hệ bình đẳng, không phân biệt chính - thứ, càng không phân biệt cao - thấp.

Nhưng do ảnh hưởng của Tinh Linh Vương, văn hóa loài người đã bị ảnh hưởng rất lớn, trong quá trình phát triển đã nảy sinh ra Tinh Linh Thần Giáo.

Họ coi Tinh Linh Vương là thần linh để thờ phụng.

Nhưng không phải ai cũng công nhận quan điểm này, vẫn có một số người cho rằng họ và Tinh Linh Vương là đồng minh kiên định nhưng mối quan hệ này không liên quan đến tín ngưỡng.

Điều này dẫn đến sự rạn nứt về tín ngưỡng trong xã hội.

Tự nhiên chia thành các giáo phái khác nhau, cũng dẫn đến sự bất đồng trong cách nhìn nhận về Tinh Linh Vương.

Chỉ là Tinh Linh Vương không hề bận tâm đến những vấn đề này.

Hết chương 1715.

Chương 1716. Vương Quốc Bóng Tối

Bên trong loài người cũng chỉ có sự bất đồng về lời nói, không được coi là vấn đề xã hội thực sự.

Đã từng có một số nhà lãnh đạo loài người cố gắng cứu vãn tình trạng này nhưng nỗ lực của họ không mang lại kết quả tốt, ngược lại còn làm trầm trọng thêm mâu thuẫn xã hội, dẫn đến nhiều tình huống mất kiểm soát xảy ra.

Tình hình hiện tại là xã hội đã đạt được sự đồng thuận về tự do tín ngưỡng.

Không ai được phép can thiệp vào người khác.

Nhìn xuống phía dưới, Phong Kỳ có thể xác định những người vẽ bùa chú màu vàng trên mặt, đeo đồ vật tổ chính là thành viên của Tinh Linh Thần Giáo.

Lúc này lễ hội tinh linh rõ ràng đã bắt đầu, hắn đương nhiên sẽ không bỏ lỡ.

Trở về phòng, hắn đánh thức Tiểu U và những người khác.

Một lúc lâu sau, họ xuống tầng, phía trước là dòng người đông đúc, đang từ từ tiến về phía Tinh Linh Vương.

Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác đi vào dòng người, theo đoàn diễu hành tiến lên.

Lúc này, cây xanh trong trung tâm thành phố đều nở rộ, hoa tươi nở rộ ở mọi ngóc ngách của thành phố.

Trên bầu trời thành phố vang lên giai điệu tĩnh lặng và thanh thoát, như có nhà thơ hát rong đang khẽ hát bên tai, còn

có thể nghe thấy tiếng đàn hạc leng keng, dư âm kéo dài.

Trong đầu hắn không tự chủ được mà hiện lên cảnh đẹp kỳ thú của đài phun nước phun trào dưới ánh trăng, tràn ngập không khí thơ mộng.

Mềm mại như cầu vồng, đầy chất thơ, không khí lễ hội nồng đậm.

Tiếng nhạc như có thể gột rửa tâm hồn, khiến trái tim bồn chồn của Phong Kỳ dần trở nên bình lặng.

Đây không phải là lần đầu tiên hắn phát hiện ra tình trạng này.

Hắn phát hiện ra rằng khi ở trong Tinh Linh Thành, hắn sẽ bị bao phủ bởi một sức mạnh kỳ lạ có thể xoa dịu cảm xúc.

Đi ra khỏi ngã tư phía trước, trước mắt Phong Kỳ là bức tượng Tinh Linh Vương sáng như ngọc, có thể nhìn thấy chất lỏng trong suốt chảy trong bức tượng màu ngọc.

Theo đoàn người đi dọc theo đường phố trung tâm thành phố, cảnh vật phía trước thật đẹp.

Thành phố này kết hợp hoàn hảo giữa sức sống tự nhiên tươi tốt và sự phồn hoa của đô thị hiện đại, tầm mắt tràn ngập vẻ đẹp kỳ ảo của thế giới khác.

Ở ngã tư phía trước, một đoàn diễu hành khác đến.

Những người trên đoàn diễu hành này đều ngồi trên một chiếc xe thực vật khổng lồ, những người trên xe đều còn nhỏ tuổi, ngực đeo huy chương sứ giả lễ hội.

Họ chính là một trong những nhân vật chính của lễ hội tinh linh lần này.Khi tròn mười tuổi, họ sẽ hoàn thành nghi lễ tinh linh dưới gốc cây Tinh Linh Vương, từ đó cấy giống tinh linh vào cơ thể, về sau sẽ cùng chung sống với tinh linh, cũng có thể nói là trở thành đất máu thịt của tinh linh.

Phong Kỳ đã từng đọc qua mô tả về giống tinh linh trên sách, có thể khẳng định rằng giống tinh linh về bản chất là một loại cộng sinh có lợi cho cơ thể con người.

Giống tinh linh có thể tăng cường thể chất con người, còn có thể thanh lọc tạp chất, độc tố trong cơ thể, v.v.

Trong Tinh Linh Thành đã hàng trăm năm không có bệnh nhân ung thư, đây cũng là một trong những thay đổi mà giống tinh linh mang lại cho cơ thể con người.

Nhưng vấn đề tiềm ẩn nằm ở chỗ, tốc độ phát triển của cơ thể con người cuối cùng sẽ không theo kịp tốc độ phát triển của giống tinh linh.

Vấn đề bị đồng hóa này, cho đến nay vẫn chưa có cách giải quyết.

Không nghĩ nhiều đến vấn đề này, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác theo đoàn diễu hành tiếp tục tiến lên.

Sau khi đi qua nhiều ngã tư, đoàn diễu hành dần trở nên đông đảo.

Cây xanh trong tầm mắt ngày càng nhiều, những cây xanh này hướng về phía Tinh Linh Vương, nở rộ rực rỡ, như những tín đồ quỳ lạy thần linh.

Khi đoàn người đi qua những con phố sầm uất, phía xa không còn vật cản nào nữa.

Tinh Linh Vương giống như một vị thần cổ xưa, đứng sừng sững ở cuối tầm mắt, thân hình vĩ đại theo gió đung đưa, tung ra vô số hạt mưa màu vàng.

Tiếng nhạc du dương vang lên bên tai, hơi thở thánh khiết phả vào mặt.

Khi đoàn người đến khu vực quảng trường trung tâm nơi Tinh Linh Vương tọa lạc, đoàn người bắt đầu xoay quanh Tinh

Linh Vương.

Còn có nhiều bóng người thành kính nhìn về phía Tinh Linh Vương, hành lễ mừng lễ hội.

Trong hàng trăm năm liên minh, trong xã hội loài người đã nảy sinh những phong tục lễ hội bắt nguồn từ Tinh Linh Vương, việc đi vòng quanh Tinh Linh Vương là một phần của văn hóa lễ hội tinh linh.

Ngụ ý rằng sẽ nhận được sự che chở của Tinh Linh Vương, không sinh bệnh tật.

Trên thực tế, cư dân trong Tinh Linh Thành sau khi hoàn thành ký sinh giống tinh linh thì sẽ không tái phát bệnh.

Ở trong thành một tháng, Phong Kỳ chưa từng thấy ở đây có bất kỳ bệnh viện, phòng khám nào.

Giống tinh linh cấy vào cơ thể có thể nuốt chửng mọi loại vi-rút có hại cho cơ thể, phục hồi những tổn thương trên cơ thể, giúp cơ thể luôn trong trạng thái khỏe mạnh.

Hết chương 1716.

Chương 1717. Ngai Vàng Hủy Diệt

Vì vậy, phong tục, ý nghĩa nhiều hơn là nghĩa đen.

Ánh mắt của Phong Kỳ tập trung vào Tinh Linh Vương, quan sát kỹ hắn mới phát hiện ra ở vị trí trung tâm cơ thể của Tinh Linh Vương có một hố lửa đang cháy.

Có thể nhìn thấy ngọn lửa hùng hùng bùng cháy bên trong, sức sống mãnh liệt như muốn phun trào ra ngoài.

Đây hẳn là lò luyện sự sống mà Tạ Nguyên Lập đã nói.

Tất cả các nguồn lực mà con người có được đều sẽ được cống nạp cho Tinh Linh Vương và Tinh Linh Vương sẽ dùng lò luyện sự sống trong cơ thể để luyện hóa và hấp thụ.

Trong khi Phong Kỳ quan sát lò luyện sự sống, giọng nói của Ma Đao vang lên trong đầu hắn:

“Hơi thở của Thần Vật Kỳ Tích!”

“Thật sự là kỳ tích?”

“Không sai, bên trong lò luyện cháy trên người nó có hơi thở cổ xưa và siêu thoát của Thần Vật Kỳ Tích, có thể xác định chính là Thần Vật Kỳ Tích.”

Nghe lời giải thích của Ma Đao, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

Càng hiểu biết về Tinh Linh Vương, hắn càng cảm thấy Tinh Linh Vương nắm giữ một Vật Phẩm Kỳ Tích nào đó.Hắn không tin chỉ bằng sự tiến hóa và phát triển của một cây linh

thực mà Tinh Linh Vương có thể đạt đến cảnh giới như hiện nay chỉ trong vài trăm năm ngắn ngủi.

Xét về thiên phú, Tinh Linh Vương thậm chí còn vượt xa phần lớn sinh vật máu thịt.

Sự tiến hóa này hoàn toàn trái ngược với quá trình tiến hóa bình thường của sự sống.

Thế giới Lĩnh Vực tuy có vẻ kỳ lạ nhưng cũng có trật tự tiến hóa cơ bản.

Ví dụ như một chủng tộc muốn có được tiềm lực huyết mạch mạnh mẽ thì phải nỗ lực qua nhiều thế hệ, không ngừng cường hóa huyết mạch, để thế hệ sau có được điểm khởi đầu cao hơn.

Nhưng theo lời kể của Tạ Nguyên Lập, Tinh Linh Vương ban đầu chỉ là một cây linh thực có tiềm lực phát triển không mạnh.

Nếu không có kỳ ngộ thì rõ ràng không thể phát triển đến ngày hôm nay.

Mà trong các kỳ ngộ thì chỉ có Vật Phẩm Kỳ Tích là mạnh nhất, có được nó thì tương đương với việc có được tương lai rộng mở.

Ngoài ra, trong lòng hắn còn có một phỏng đoán.

Có lẽ Tinh Linh Vương là một dạng sinh mệnh đặc biệt giống như Tam Vĩ.

Bản chất của nó không phải là thực vật Lĩnh Vực mà là thể ý thức do Vật Phẩm Kỳ Tích sinh ra, là sản phẩm của phép màu.

Có hai khả năng nhưng đáp án cụ thể là gì thì hắn tạm thời không biết được.

Sau khi đi vòng quanh Tinh Linh Vương vài vòng, thời gian đã đến buổi chiều, theo ánh hoàng hôn dần buông xuống, trên bầu trời thành phố đột nhiên xuất hiện những đoàn năng lượng màu sắc.

Những đoàn năng lượng này giống như những quả trứng màu bay lên bầu trời, kéo theo một cái đuôi dài.

Khi đoàn năng lượng bay đến bầu trời thành phố, chúng nổ tung như pháo hoa, nở rộ.

Trong nháy mắt, tiếng reo hò, tiếng huýt sáo, tiếng la hét, đủ loại âm thanh truyền đến bên tai.

Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời.

Bầu trời như được đổ đầy mực màu, màu sắc rực rỡ lan tỏa vô tận trên không trung, cảnh tượng đẹp vô cùng.

Lễ hội tinh linh đã chính thức bước vào thời khắc quan trọng.

Khi những màu sắc trên bầu trời bắt đầu trượt xuống như sao băng, chúng đan xen trên không trung thành những dải màu sắc, theo gió bay phấp phới.

Cùng lúc đó, trên thân cây màu vàng của Tinh Linh Vương xuất hiện đôi mắt và cái miệng nứt ra.

Những sứ giả tinh linh tròn mười tuổi lần lượt bước lên bậc thang màu vàng, đi đến bục vàng do Tinh Linh Vương dựng lên.

Nghi lễ tinh linh của nhóm sứ giả đầu tiên bắt đầu.

Theo thân cây của Tinh Linh Vương khẽ run lên, lò luyện sự sống bốc cháy ngọn lửa phun ra vô số đoàn năng lượng lấp lánh.

Chúng giống như những tinh linh tự nhiên sinh ra giữa trời đất, theo tiếng nhạc bay lượn trên không trung, nhảy múa quanh những đứa trẻ.

Từ góc nhìn của Phong Kỳ, những giống tinh linh này giống như những nốt nhạc nhảy múa, tràn đầy sức sống.

Màu sắc trên cơ thể chúng không giống nhau, có giống tinh linh có tia chớp bao quanh cơ thể, cơ thể có màu tím nhạt, có giống tinh linh có chất lỏng trong suốt chảy quanh cơ thể, cơ thể có màu xanh nhạt… Màu sắc khác nhau đại diện cho các thuộc tính khác nhau của giống tinh linh.

Trong khâu tinh linh nhập thể, hắn có thể thấy những đứa trẻ tham gia nghi lễ đều rất căng thẳng.

Đây là nghi lễ trẻ em chọn tinh linh, cũng là nghi lễ tinh linh chọn vật chủ.

Thiên phú trong tương lai như thế nào, sau nghi lễ này sẽ có kết luận.

Nếu có thể ký sinh được giống tinh linh xuất sắc thì tương lai của bản thân sẽ có nhiều lựa chọn và khả năng hơn.

Vũ điệu của tinh linh kéo dài khoảng nửa giờ, bắt đầu có giống tinh linh dung hợp với trẻ em.Quá trình này, có thể thấy biểu cảm của những đứa trẻ vô cùng đau đớn.

Dù sao thì cũng là sự dung nhập của sức mạnh ngoại lai, cơ thể của chúng bắt đầu run rẩy vì đau đớn.

Khi tất cả những đứa trẻ đều tiến vào trạng thái dung hợp với giống tinh linh, Tinh Linh Vương bắt đầu rải những hạt tinh thể màu xanh lá cây, những hạt tinh thể màu xanh lá cây này sau khi tiếp xúc với cơ thể của những đứa trẻ thì thấm vào bên trong.

Hết chương 1717.

Chương 1718. Vực Sâu Tuyệt Vọng

Biểu cảm đau đớn trên khuôn mặt của những đứa trẻ dịu đi, chỉ thấy giống tinh linh bắt đầu di chuyển qua lại bên trong và bên ngoài cơ thể của chúng, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng rằng máu thịt trong cơ thể của những đứa trẻ hoàn thành ký sinh tinh linh đang phát triển mạnh mẽ.

Khi nghi lễ tinh linh hoàn thành, nụ cười nở trên khuôn mặt của những đứa trẻ.

Sau khi nghi lễ của nhóm trẻ đầu tiên kết thúc, nhóm trẻ thứ hai tiếp tục.

Thời gian đến nửa đêm, màn đêm bao trùm khắp nơi, nhóm trẻ cuối cùng đã hoàn thành nghi lễ cấy giống tinh linh.

Quả cầu năng lượng một lần nữa bay lên không trung, như thể đang cầu phúc cho những đứa trẻ đã hoàn thành nghi lễ này, lễ hội chính thức bước vào thời khắc cuối cùng.

Nhìn những người xung quanh đang reo hò nhảy múa theo điệu nhạc, nụ cười vô thức nở trên khuôn mặt của Phong Kỳ.

Ngay lúc này, một luồng hơi thở nhanh chóng tiến đến.

Sau đó, một giọng nói già nua vang lên bên tai hắn:

“Vị khách đến từ phương xa, chúng ta có thể nói chuyện không?”

“Ngươi là… Tinh Linh Vương?”

Nói xong, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên cây đại thụ màu vàng khổng lồ đứng sừng sững phía trước.

“Là ta, vị khách đến từ phương xa, có lẽ ngươi có rất nhiều thắc mắc, mà ta cũng có quá nhiều thắc mắc về ngươi.”

Giọng nói già nua của Tinh Linh Vương vang vọng trong đầu, giữa lúc thân hình to lớn của cây đại thụ màu vàng run rẩy, những điểm sáng màu vàng trôi nổi trong không khí tụ lại, trước mặt hắn hình thành một bậc thang năng lượng màu vàng, dẫn thẳng đến Tinh Linh Vương.

Thấy cảnh này, những người đi đường xung quanh đều lộ ra vẻ tò mò.

Thậm chí còn có người lộ ra vẻ ghen tị.

Có thể được Tinh Linh Vương tiếp đón, trong mắt nhiều tín đồ, đây là thời khắc vinh quang nhất trong cuộc đời.

Đối mặt với lời mời, Phong Kỳ không từ chối, dẫn theo Tiểu U và những người khác bước lên bậc thang màu vàng, đi về phía Tinh Linh Vương.

Khi hắn đến cuối bậc thang, một bục vàng được dựng lên.

Khi chân hắn đặt lên bục vàng, những cơn mưa ánh sáng màu vàng trước mắt tan biến, bóng người trong tầm mắt biến mất, mọi thứ trước mắt đều được bao phủ bởi màu vàng.

Hắn phát hiện ra rằng mình đã bị kéo vào một ảo cảnh màu vàng.

Không xa, một ông lão tóc bạc với vẻ mặt hiền từ đang mỉm cười nhìn hắn.

“Vị khách, chào mừng đến với Thành Tinh Linh.”

Nói xong, ông lão vẫy tay về phía trước, lập tức trước mặt ông lão xuất hiện ghế đá và bàn trà.

Sau đó, ông lão tiến lên đưa tay rót cho hắn một tách trà.

Đối mặt với lời mời, Phong Kỳ tiến lên hai bước, ngồi xuống trước ghế đá, nhìn vào hình bóng con người mà Tinh Linh Vương thể hiện, trong lòng hắn suy đoán Tinh Linh Vương có mục đích gì.

“Ta nghĩ ngươi chắc chắn biết rõ lai lịch của ta chứ?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, ông lão gật đầu hiền từ:

“Mọi thứ trong thành đều không thoát khỏi mắt ta, từ lúc ngươi bước vào Thành Tinh Linh, ta đã phát hiện ra các ngươi rồi… Sau đó thông qua nội dung báo cáo từ khu phía Nam, ta đã hiểu rõ hơn về lai lịch của ngươi, biết ngươi đến Khu Đông Bộ của thế giới loài người.“Nói xong, ông lão nhìn về phía thanh ma đao có thể lơ lửng trong ảo cảnh, trong mắt hiện lên một tia tò mò:

“Vũ khí đi theo bên cạnh ngươi này rất vô cùng, sự cộng sinh của nó với ngươi rất giống với sự dung hợp giữa loài người và giống tinh linh.”

“Không giống, lão phu sẽ không giết chết vật chủ.” Giọng nói khinh thường của ma đao vang lên vào lúc này.

Nghe thấy ma đao đột nhiên lên tiếng, Tinh Linh Vương lúc đầu còn ngạc nhiên, sau đó lại gật đầu hòa nhã, không phản bác quan điểm của ma đao.

“Ngươi là khách, ngươi hỏi trước đi.” Tinh Linh Vương rót đầy tách trà mà Phong Kỳ đã uống cạn, mỉm cười nói.

Lúc này, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy nghi ngờ, sau khi suy nghĩ một lát, hắn liền dứt khoát hỏi:

“Tinh Linh Vương, ngươi nắm giữ một Thần Vật Kỳ Tích phải không?”

Đối mặt với câu hỏi này, biểu cảm của Tinh Linh Vương trở nên nghiêm trọng, ánh mắt nhìn thẳng vào Phong Kỳ hồi

lâu, sau đó cuối cùng cũng dịu lại, rồi gật đầu nhàn nhạt:

"Ngươi đoán đúng rồi, trong cơ thể ta có một Thần Vật Kỳ Tích, mặc dù trước đây ta không biết đó là Thần Vật Kỳ Tích."

Nhận được câu trả lời khẳng định của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ không hề bất ngờ, hắn tò mò về chức năng của Thần Vật Kỳ Tích này.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi tiếp:

"Ngươi có thể cho ta biết chức năng của Thần Vật Kỳ Tích này không?"

….

Trực tiếp hỏi Tinh Linh Vương về chức năng của Vật Phẩm Kỳ Tích trong tay hắn, có phần hơi quá đáng, dù sao thì Vật Phẩm Kỳ Tích chắc chắn là át chủ bài của Tinh Linh Vương.

Điều này cũng giống như trực tiếp hỏi đối phương, át chủ bài của ngươi là gì.

Nhưng khi đối mặt với Tinh Linh Vương, trong lòng Phong Kỳ không hề có nhiều áp lực.

Ý nghĩa của đường hy sinh chính là thăm dò tình báo và sự thật, kí nhiên Tinh Linh Vương đã cho cơ hội hỏi, hắn đương nhiên phải nắm bắt.

Hết chương 1718.

Chương 1719. Cuộc Chiến Không Hồi Kết

Đối với điều này, Tinh Linh Vương cũng có chút bất ngờ.

Cầm ấm trà trên tay lơ lửng giữa không trung, ánh mắt nhìn thẳng vào mắt Phong Kỳ:

"Có phù hợp không?"

"Không được phù hợp lắm nhưng đây chính là vấn đề mà ta muốn biết, ngươi bảo ta hỏi mà."

Nghe thấy câu trả lời này, Tinh Linh Vương nhíu mày giãn ra, cười lắc đầu:

"Ngươi rất thú vị, rõ ràng biết đây là địa bàn của ta nhưng vẫn dám dùng thái độ này để nói chuyện với ta, dường như ngươi không hề sợ ta, ta rất tò mò ngươi dựa vào cái gì."

"Không dựa vào gì cả, chỉ là không sợ thôi."

Phong Kỳ cười nhận lấy tách trà mà Tinh Linh Vương rót đầy thêm một lần nữa, đưa lên miệng uống cạn, cảm nhận hương thơm lan tỏa trong miệng và mũi.

Tinh Linh Vương không trả lời trực tiếp câu hỏi của Phong Kỳ, mà hỏi ngược lại với vẻ tò mò:

"Ngươi hiểu biết bao nhiêu về Thần Vật Kỳ Tích?"

"Ta đã tiếp xúc với một số Thần Vật Kỳ Tích, có hiểu biết chi tiết về một số trong số chúng."

"Ngươi có thể nói về những Thần Vật Kỳ Tích mà ngươi đã thấy không?"

Nhìn biểu cảm tò mò của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ im lặng một lúc rồi bắt đầu giới thiệu về những Thần Vật Kỳ Tích mà hắn đã từng thấy.

Huyết Thạch, Kho Ý Thức Thánh Linh, mảnh vỡ lời tiên tri, Chân Lý Chi Nhãn, Ngũ Năng Bảo Thạch, Quay Ngược Thời Gian, không gian luyện tập, nền tảng rèn luyện tâm trí… Mỗi kỳ tích trong số đó đều có khả năng to lớn.

Nghe Phong Kỳ kể, biểu cảm của Tinh Linh Vương dần trở nên không còn bình tĩnh.Rõ ràng là hắn không ngờ Phong Kỳ lại tiếp xúc với nhiều Vật Phẩm Kỳ Tích như vậy.

Sau khi Phong Kỳ kể về chức năng của một số Vật Phẩm Kỳ Tích, Tinh Linh Vương không khỏi tò mò hỏi:

“Ngươi cảm thấy ta so với chủng tộc đứng sau những Thần Vật Kỳ Tích này thì ai mạnh hơn ai yếu hơn?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ không hề giấu giếm, thẳng thắn nói:

“Mạnh hơn một số nhưng không thể so sánh với một số chủng tộc mạnh trong số đó.”

“Đó là những thế lực chủng tộc nào?”

“Ví dụ như tộc Linh Năng, chế độ phát triển của tộc này vượt trội hơn nhiều so với chế độ độc cường của ngươi, bất kỳ thành viên nào trong tộc này học được một kỹ thuật hay kiến thức nào đó, đều có thể chia sẻ ngay cho những thành viên khác, sở hữu tiềm năng phát triển không thể tưởng tượng nổi, là một trong những thế lực chủng tộc có tiềm năng nhất mà ta từng thấy.”

“Hoặc là tộc Huyết Hồn, chúng nắm giữ một lá cờ có thể triệu hồi hàng ức hung linh, từng có một kẻ cực kỳ mạnh mẽ, hắn ta có một đội quân tinh nhuệ, sức chiến đấu cực mạnh, bản thân hắn ta khi đó có thể không yếu hơn ngươi nhưng tộc

Huyết Hồn chỉ vung tay phất cờ, gần như xóa sổ toàn bộ tộc này, tộc này không có sức chống cự nào.”

“Hoặc là tộc Da Xanh bí ẩn nhất, ngươi chỉ có một Thần Vật Kỳ Tích nhưng theo ta được biết, tộc Da Xanh có rất nhiều Thần Vật Kỳ Tích, tộc này chưa bao giờ phát động chiến tranh quy mô lớn nhưng tiềm lực vô cùng đáng sợ, hẳn là không yếu hơn hai tộc mà ta vừa giới thiệu.”

Nghe đến đây, biểu cảm của Tinh Linh Vương không hề dao động.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, hắn tò mò hỏi:

“Ngươi cứ thế mà nói cho ta những thông tin quan trọng này sao?”

Phong Kỳ cười nhạt:

“Đây là thành ý của ta, ta cũng hy vọng ngươi có thể thành thật với ta.”

“Được.” Trong mắt Tinh Linh Vương hiện lên vẻ tán thưởng, gật đầu thoải mái, sau đó bắt đầu giới thiệu:

“Thần Vật Kỳ Tích trên người ta là vật bẩm sinh đi theo ta từ khi ta sinh ra, ta gọi nó là Lò Luyện Sự Sống, chức năng của nó là có thể sử dụng thông tin sự sống thu thập được để ghép thành một sinh mệnh mới hoàn chỉnh…”

Trong lời kể của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ dần hiểu rõ về Vật Phẩm Kỳ Tích trên người hắn.

Theo mô tả của Tinh Linh Vương, từ khi hắn sinh ra ý thức, rễ cây đã kết nối với Lò Luyện Sự Sống được chôn vùi trong đất, thậm chí hắn còn nghi ngờ rằng việc mình có thể sinh ra ý thức cũng có liên quan đến Lò Luyện Sự Sống.

Mà chức năng của Lò Luyện Sự Sống rất gần với phỏng đoán của Phong Kỳ.

Hắn từng nghi ngờ rằng Tinh Linh Vương có thể tạo ra các giống tinh linh khác nhau, trên người có thể có Vật Phẩm Kỳ Tích liên quan đến điều này.

Sự thật đúng như hắn đoán.

Lò Luyện Sự Sống giống như một trình chỉnh sửa sự sống, có thể chỉnh sửa các thông tin sự sống khác nhau thành một thể thống nhất.

Trong lời mô tả của Tinh Linh Vương, hắn hấp thụ Phù Văn Tinh Thạch, năng lượng máu thịt, v.v. của các chủng tộc khác, từ đó có thể trích xuất thông tin sự sống của chủng tộc đó và những thông tin này sẽ được ghi lại trong Lò Luyện Sự Sống.

Dựa vào những thông tin sự sống này, hắn đã chỉnh sửa ra nhiều sinh mệnh giống tinh linh.

Cũng chính nhờ khả năng của Lò Luyện Sự Sống, hắn đã tạo ra một tộc Tinh Linh đa dạng.Chức năng của Lò Luyện Sự Sống khiến Phong Kỳ không khỏi nghĩ đến khả năng Cướp đoạt thiên phú của hắn.

Hết chương 1719.

Chương 1720. Thế Giới Hỗn Loạn

Nhưng so sánh thì hai thứ này vẫn có sự khác biệt rõ ràng.

Khả năng Cướp đoạt thiên phú của hắn sau khi giết sinh mệnh có thể trực tiếp cướp đoạt đặc tính thiên phú của chủng tộc đó từ huyết mạch.

Nhưng Lò Luyện Sự Sống chỉ có thể trích xuất đoạn thông tin sự sống, sau đó thông qua những đoạn thông tin này để ghép thành sinh mệnh mới.

Trong đó chắc chắn liên quan đến một yếu tố quan trọng: thai nghén sinh mệnh mới.

Tinh Linh Vương không thể thông qua Lò Luyện Sự Sống ban cho mình bất kỳ đặc tính thiên phú nào ghép từ đoạn thông tin sự sống, những năng lực này phải được ban cho thế hệ sau dưới hình thức thai nghén.

Trong quá trình này, Tinh Linh Vương giống như một người sáng tạo sự sống.

Thông qua việc vận hành Lò Luyện Sự Sống, hắn không ngừng thai nghén ra các loại thực vật tinh linh có năng lực kỳ diệu, tạo nên quốc độ tinh linh dưới chân này.

Nghe xong lời kể của Tinh Linh Vương, cuối cùng Phong Kỳ cũng hiểu tại sao các giống tinh linh lại có nhiều năng lực đến vậy.

Những đặc tính năng lực này đều là thông tin sự sống mà Tinh Linh Vương thu được từ các chủng tộc khác, sau đó ghép

thông tin sự sống này lại và thai nghén, hình thành nên sinh mệnh tinh linh hoàn toàn mới.

Trong lời mô tả của Tinh Linh Vương, quá trình ghép thành sinh mệnh mới không phải lúc nào cũng thành công, hắn cũng gặp phải rất nhiều thất bại.

Những giống tinh linh thất bại đó căn bản không thể thai nghén ra được.

Nghe xong lời kể chi tiết của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ cũng hiểu rõ hơn về Lò Luyện Sự Sống.

Chức năng của Vật Phẩm Kỳ Tích này thiên về hỗ trợ.

Có thể thông qua cách kết hợp thông tin sự sống, khiến thế hệ sau nắm giữ đặc tính năng lực của các chủng tộc khác, có được tiềm năng phát triển tốt hơn.

Nhưng cũng có ẩn họa.

Thai nghén không phải lúc nào cũng thành công, phần lớn đều thất bại.

Có thể nói Vật Phẩm Kỳ Tích này rất mạnh, gần như là con đường tắt để trở thành chủng tộc mạnh, thông qua Lò Luyện Sự Sống, thế hệ sau vốn bình thường có thể có điểm xuất phát giống như thế hệ sau của chủng tộc mạnh.

Nhưng từ góc độ của con người mà nói, Lò Luyện Sự Sống lại rất vô dụng.

Đặc tính của Lò Luyện Sự Sống quyết định rằng thai nghén thế hệ sau mới là mấu chốt, không thể ban năng lực cho chính mình.

Tỷ lệ sinh sản của con người, một lần sinh thường là một, ít thì sinh đôi.

Hiệu suất sinh sản này không phù hợp với Lò Luyện Sự Sống.

Tinh Linh Vương một lần có thể sinh ra hàng chục vạn sinh mệnh giống tinh linh, hắn có thể bỏ qua phần lớn giống tinh linh chết yểu trong quá trình sinh ra do thông tin sự sống ghép lộn xộn nhưng con người thì rõ ràng không được.

Đây không phải là Vật Phẩm Kỳ Tích công cộng như Kho Ý Thức Thánh Linh, bất kể đưa cho người mẹ nào cũng không thể làm được như Tinh Linh Vương, lấy số lượng bù chất lượng.

Sức mạnh của Lò Luyện Sự Sống là không thể nghi ngờ, chỉ là con người không thể phù hợp với Vật Phẩm Kỳ Tích này.

Điều này chứng minh cho câu nói, Vật Phẩm Kỳ Tích trong tay những sinh mệnh khác nhau, sức mạnh phát huy sẽ có sự khác biệt rất lớn.

Tinh Linh Vương chắc chắn là người phù hợp hoàn hảo với chức năng của Lò Luyện Sự Sống.

Sau khi nghe xong, trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ tò mò:“Vì đã ghép thành sinh mệnh mới thông qua thông tin sự sống luyện hóa, ngươi có thể sáng tạo ra một chủng loài hoàn toàn mới không… ý ta là chủng loài hoàn toàn mới, không phải giống tinh linh có đặc tính của chủng tộc khác.” Cuối cùng, Phong Kỳ lại bổ sung thêm một câu.

Đối mặt với câu hỏi, Tinh Linh Vương lập tức lắc đầu:

“Ta đã giải thích rất rõ ràng rồi, chức năng đặc tính của Lò Luyện Sự Sống nằm ở chỗ thai nghén sinh mệnh mới, thai nghén là mấu chốt trong đó, ta không thể thai nghén ra chủng loài sự sống khác, chỉ có thể thai nghén ra giống tinh linh có năng lực của chủng tộc khác.”

Lúc này Phong Kỳ gật đầu, sau đó tiếp tục hỏi:

“Tinh Linh Vương, ngươi cảm thấy mối quan hệ giữa ngươi và Lò Luyện Sự Sống là gì?”

Lúc này trong lòng hắn vẫn nghi ngờ Tinh Linh Vương có thể là ý thức kỳ diệu tương tự như Tam Vĩ, chỉ là chính Tinh Linh Vương cũng không phát hiện ra điều này.

“Không rõ, từ khi ta sinh ra thì nó đã tồn tại, ta cũng dần dần nắm được công dụng của nó trong quá trình trưởng thành… ngươi hỏi những lời này có ý gì?”

“Ta biết một Vật Phẩm Kỳ Tích, bên trong nó đã sinh ra một ý thức hoàn toàn mới.”

Nghe xong lời này, Tinh Linh Vương hiển nhiên hiểu được ý tứ trong lời nói của Phong Kỳ, sau đó lắc đầu nói:

“Ta không phải thể năng lượng, ta là thực thể thuần túy, về phương diện này ta vẫn phân biệt được rõ ràng, ta cảm thấy mình có khả năng lớn là tình cờ bén rễ trên Lò Luyện Sự Sống, chịu ảnh hưởng của nó nên hình thái sự sống đã thay đổi, trong quá trình trưởng thành đã dung hợp với nó.”

Hết chương 1720.

Chương 1721. Hành Trình Bất Tận

Trong lời kể của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ tự động bổ sung.

Vật Phẩm Kỳ Tích này có lẽ là do một chủng tộc cường đại nào đó đánh rơi, bị chôn vùi trong đất nhiều năm không ai biết.

Cho đến một ngày, hạt giống của một loại thực vật bén rễ trên mảnh đất này.

Như vậy, Vật Phẩm Kỳ Tích đáng lẽ phải tiếp tục bị chôn vùi này đã có cơ hội được khai quật.

Tất nhiên tất cả những điều này chỉ là suy đoán của hắn, sự thật cụ thể thì hắn không thể biết được.

Nhìn Phong Kỳ đang chìm vào suy tư, lúc này Tinh Linh Vương lên tiếng:

"Ngươi đã từng thấy Vật Phẩm Kỳ Tích có thể chuyển đổi hình thái sự sống chưa?"

Phong Kỳ nghe vậy, ngẩng đầu nhìn Tinh Linh Vương, trong mắt hiện lên vẻ nghi ngờ:

"Chưa từng thấy, ngươi hỏi ta làm gì?"

"Ta muốn chuyển đổi hình thái sự sống của mình, để mình có được thân xác bằng xương bằng thịt."

"Tại sao?" Phong Kỳ kinh ngạc.

“Thân cây so với thân xác bằng xương bằng thịt thì yếu hơn hẳn, tiềm năng của chúng ta không được tính bằng tiềm năng huyết mạch, mà được tính bằng loại thực vật nhưng quan trọng nhất vẫn là năm tháng, tốc độ trưởng thành của ta căn bản không thể so sánh với thân xác bằng xương bằng thịt, cần phải tích lũy trong nhiều năm tháng, ưu điểm duy nhất chính là tuổi thọ.”

“Tốc độ trưởng thành của ngươi đã rất nhanh rồi, trong số các thế lực chủng tộc mà ta từng thấy, tốc độ trưởng thành của ngươi cũng được coi là hàng đầu.”

“Ta chỉ dựa vào đặc tính tăng trưởng siêu tốc có được từ năng lượng chuyển đổi của Lò Luyện Sự Sống, ta đã so sánh thân xác bằng xương bằng thịt của các chủng tộc, nếu ta có thể có được thân xác của họ, tốc độ trưởng thành của ta sẽ vượt xa hiện tại, tương lai cũng sẽ có nhiều khả năng hơn.““Ngươi đã hiểu được ý nghĩa của Lò Luyện Sự Sống đối với ta là sáng tạo chủng tộc nhưng đối với sự tăng cường của bản thân ta thì lại rất hạn chế, chỉ có thể cung cấp cho ta đặc tính tiêu hóa năng lượng nhanh chóng nhưng không thể ban cho ta bất kỳ sức mạnh siêu nhiên nào.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ lập tức lắc đầu:

“Tinh Linh Vương, ngươi đã từng nghĩ đến sự kết hợp giữa ngươi và Lò Luyện Sự Sống mạnh mẽ đến mức nào chưa? Ngươi tương đương với việc sở hữu một đội quân có tiềm năng vô hạn, căn bản không cần bản thân mạnh mẽ, hậu duệ mà ngươi sáng tạo ra sẽ trở thành vũ khí sắc bén nhất của ngươi, ngươi cũng là hình mẫu hoàn hảo nhất cho mô hình tăng trưởng độc cường trong lòng ta… mà ngươi không cần phải có tiềm năng tăng trưởng mạnh mẽ đến mức nào, chỉ cần ẩn núp phía sau thống lĩnh toàn quân là được, tương lai của ngươi không thể nào đong đếm được.”

Nghe xong lời này, trong mắt Tinh Linh Vương hiện lên một tia bất lực:

“Vậy ngươi có từng nghĩ đến một vấn đề… ta phải làm sao để đảm bảo hậu duệ mãi mãi trung thành với ta, không xuất hiện kẻ phản bội?”

“Ý ngươi là gì?”

“Hậu duệ mà ta sinh ra dần dần trở nên mạnh mẽ, chúng bắt đầu dần có trí tuệ, ta đã quan sát kỹ cấu trúc xã hội của các ngươi loài người, vì vậy ta luôn lo lắng một vấn đề, liệu có một hậu duệ nào có trái tim phản nghịch lật đổ sự kiểm soát của ta, cướp đoạt Lò Luyện Sự Sống trong cơ thể ta rồi thiết lập trật tự mới của riêng nó không.”

Nói đến đây, Tinh Linh Vương trầm ngâm một lúc rồi tiếp tục nói:

“Ý tưởng của ngươi không tệ nhưng ta không có khế ước nhiệm vụ kỳ diệu như ngươi mô tả, Lò Luyện Sự Sống chỉ có thể giúp ta sinh ra hậu duệ có tiềm năng nhưng không thể đảm bảo hậu duệ mãi mãi trung thành với ta… Thực tế thì tình huống mà ta lo lắng nhất đã bắt đầu xuất hiện dấu hiệu.”

“Xảy ra chuyện gì?” Phong Kỳ cau mày hỏi.

“Ta đã sử dụng Lò Luyện Sự Sống để sáng tạo ra hậu duệ mà ta hài lòng nhất, nó tên là Ám Mộc, để sáng tạo ra nó, ta đã sử dụng tất cả thông tin sự sống tuyệt vời nhất trong mắt ta và vì thế mà suy yếu trong hai mươi năm, trải qua hàng triệu lần thất bại, cuối cùng mới sinh ra được nó.”

“Ba mươi năm trước, ta đã đưa nó đến thành phố mới mà loài người đang lên kế hoạch xây dựng, Ám Mộc Thành, với tư cách là chủ thể của thành phố đó, ta từng cho rằng nó luôn nằm trong tầm kiểm soát của ta, cho đến mười năm trước, ta

phát hiện ra nó đã giấu ta rất nhiều chuyện và đang nhanh chóng trưởng thành.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ lập tức hiểu ra vấn đề.

“Ngươi sợ Ám Mộc?”

“Mặc dù Lò Luyện Sự Sống ở trên người ta nhưng Ám Mộc rất hoàn hảo, tốc độ trưởng thành nhanh hơn ta rất nhiều, cộng thêm có chiến sĩ tiền tuyến ở Ám Mộc Thành cung cấp, tiềm năng tăng trưởng của nó sẽ vượt xa ta, vượt qua ta về thực lực cũng là điều tất yếu… thậm chí còn có thể thay thế ta trong tương lai.”

Nghe lời giải thích của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra Tinh Linh Vương muốn làm gì.

“Vì vậy, ngươi đang tìm kiếm một cách tăng trưởng có thể vượt qua giới hạn sự sống, đạt được tiềm năng tăng trưởng vượt qua Ám Mộc?”

Hết chương 1721.

Chương 1722. Hành Trình Khổ Đau

“Đúng vậy, trong kiến thức hạn chế của ta, thân xác bằng xương bằng thịt là phù hợp nhất với con đường tương lai của ta nhưng ta không thể hoàn thành sự thay đổi hình thái sự sống, cũng chưa từng nghe nói đến loại Thần Vật Kỳ Tích như vậy.”

“Tại sao lại nói cho ta biết những điều này?”

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Phong Kỳ không kìm được tò mò hỏi.“Sự rạn nứt giữa Tinh Linh Thành và Ám Mộc Thành đang âm thầm diễn ra, ta hy vọng ngươi có thể giúp ta.”

“Xin lỗi, ta bất lực, với năng lực của ta thì không thể giúp gì được.”

“Ta nghe nói ngươi nắm giữ một phương pháp tu luyện, có thể giúp thân xác bằng xương bằng thịt của loài người hấp thụ các hạt linh khí tự do giữa trời đất, khiến thân xác của họ được cường hóa, nếu có thể, ta hy vọng ngươi có thể truyền thụ phương pháp tăng trưởng này cho cư dân trong Tinh Linh Thành, thông qua tu luyện để họ có được thể chất cường tráng, điều này cũng sẽ giúp họ dung hợp tốt hơn sức mạnh của chủng tộc tinh linh, không đến nỗi vì cơ thể không chịu nổi sức mạnh của chủng tộc tinh linh mà chết yểu.”

Nghe lời thú nhận của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ sửng sốt.

Trước đó hắn vẫn đang đau đầu không biết làm thế nào để phổ biến phương pháp tu luyện trong Tinh Linh Thành, đưa

cho cư dân trong Tinh Linh Thành một lựa chọn tương lai mới, không đến nỗi hoàn toàn phụ thuộc vào Tinh Linh Vương.

Nhưng không ngờ Tinh Linh Vương lại chủ động đưa ra ý tưởng này.

…

Tinh Linh Vương chủ động đưa ra yêu cầu, hy vọng hắn có thể cung cấp phương pháp tu luyện cho cư dân trong Tinh Linh Thành, khiến Phong Kỳ thực sự không ngờ tới.

Hắn đột nhiên không biết phải trả lời câu hỏi này như thế nào.

Nghĩ kỹ lại thì ý tưởng của Tinh Linh Vương không nhất thiết là xuất phát từ góc độ của loài người.

Cuối cùng thì sự xuất hiện của phương pháp tu luyện tuy đã mang đến cho loài người một con đường lựa chọn hoàn toàn mới nhưng chỉ cần đảm bảo loài người không thoát khỏi sự kiểm soát của mình thì đây cũng là cơ hội để Tinh Linh Vương tiếp tục khai thác tiềm năng của loài người.

Chủng tộc tinh linh là hệ thống tăng trưởng duy nhất của loài người ở Khu Trung Bộ.

Nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, bước tiến trưởng thành của loài người hoàn toàn không theo kịp tốc độ trưởng thành của chủng tộc tinh linh, kết quả cuối cùng là bị đồng hóa bởi tinh linh mạnh mẽ, thân thể bắt đầu tinh linh hóa.

Muốn kéo dài thời gian tinh linh hóa thì con người được cấy ghép chủng tộc tinh linh cần phải có thể chất cường tráng.

Nhưng rõ ràng Tinh Linh Vương không có năng lực này.

Bởi vì Lò Luyện Sự Sống của hắn chỉ có thể ban tặng sức mạnh cho hậu duệ của mình, chứ không thể ban tặng cho chính mình hoặc các năng lực đặc biệt khác của loài người.

Nếu có phương pháp tu luyện, tầm quan trọng của loài người đối với Tinh Linh Vương sẽ tăng lên đáng kể.

Với góc nhìn của Tinh Linh Vương đối với phương pháp tu luyện, Phong Kỳ phát hiện ra rằng phương pháp tu luyện có rất nhiều lợi ích đối với hắn.

Mặc dù loài người không theo kịp bước tiến trưởng thành của chủng tộc tinh linh nhưng có thể thay thế bất cứ lúc nào.

Nhưng sau khi Tinh Linh Vương từ bỏ loài người, ngay cả khi có thể nhanh chóng tìm được một đồng minh mới phù hợp thì việc hòa hợp với một chủng tộc mới rõ ràng cần thời gian, đâu có phù hợp hơn một đồng minh lâu năm hàng trăm năm.

Nếu loài người có thể theo kịp sự phát triển thì rõ ràng đây sẽ là kết quả mà Tinh Linh Vương muốn thấy.

Sau khi hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ không còn ngạc nhiên trước yêu cầu của Tinh Linh Vương.

Cho dù xét về lợi ích hay các góc độ khác thì việc phổ biến phương pháp tu luyện trong phạm vi có thể kiểm soát chỉ có lợi cho Tinh Linh Vương.

Lúc này hắn ngẩng đầu nhìn Tinh Linh Vương, hơi tò mò hỏi:

“Ngươi hiểu biết bao nhiêu về hệ thống tăng trưởng tu luyện?““Ta từng nghiên cứu trong thời gian ngắn, vì thế lực đối địch với chúng ta thường đi theo hệ thống tăng trưởng tu luyện, ta đã từng xem qua phương pháp tu luyện của những chủng tộc này nhưng những phương pháp tu luyện đó đều không phù hợp với cấu tạo cơ thể con người, mà ta cũng không biết cách nghiên cứu phương pháp tu luyện, vì vậy ta chỉ hiểu sơ qua về hệ thống tu luyện nhưng chưa bao giờ tìm hiểu sâu.”

Phong Kỳ gật đầu:

“Giao phương pháp tu luyện của Khu Đông Bộ cho loài người trong Tinh Linh Thành không thành vấn đề, cùng là loài người, chia sẻ hệ thống tăng trưởng không có bất kỳ sự ngăn cách nào về thể chất, ta khá tò mò là, ngươi sẽ đối phó với Ám Mộc như thế nào?”

Phong Kỳ vốn không muốn hỏi câu hỏi này nhưng lại không thể không hỏi.

Về Ám Mộc, hắn đã từng thấy mô tả liên quan trong bách khoa toàn thư.

Sách gọi Ám Mộc là con trai của tinh linh, là hạt giống hoàn hảo nhất trong số các chủng tộc tinh linh do Tinh Linh Vương sinh ra.

Nó không được cấy ghép vào cơ thể của bất kỳ con người nào, mà được cấy ghép vào trung tâm thành phố mới được con người ở Khu Trung Bộ quy hoạch, trở thành trung tâm thành phố giống như Tinh Linh Vương.

Hết chương 1722.

Chương 1723. Ngọn Lửa Hủy Diệt

Thành phố đó cũng được gọi là Ám Mộc Thành.

Chức năng chính của thành phố này là mở rộng diện tích lãnh thổ của con người ở Khu Trung Bộ, là trung tâm thành phố quan trọng nhất về phía bắc, cũng là thành phố thứ hai của con người ở Khu Trung Bộ.

Trải qua nhiều năm phát triển, Ám Mộc Thành đã phát triển nhanh chóng với sự giúp đỡ của Tinh Linh Thành.

Ám Mộc trên hình ảnh trong sách có thân màu đen, một đường màu đỏ sẫm kéo dài từ trung tâm thân cây đến cành lá, hai tông màu kết hợp khiến Ám Mộc toát lên khí thế bá đạo, hung dữ hoàn toàn khác với Tinh Linh Vương.

Cho đến ngày nay, Ám Mộc Thành đã trở thành thành phố chiến đấu quan trọng nhất của con người ở Khu Trung Bộ.

So với cuộc sống hòa thuận trong Tinh Linh Thành, Ám Mộc Thành phải đối mặt trực tiếp với thử thách của Lĩnh Vực, dân phong trở nên hung hãn hơn nhiều.

Biết được Tinh Linh Vương có ý định nhắm vào Ám Mộc, Phong Kỳ không khỏi nghĩ đến một vấn đề.

Hắn lười quan tâm đến cuộc chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc, ai thắng ai thua cũng không sao.

Nhưng điều quan trọng là con người đóng vai trò như thế nào trong cuộc chiến của hai bên.

Nếu sự thật là con người là lực lượng chính tham chiến, Tinh Linh Vương và Ám Mộc sẽ kiểm soát cục diện đằng sau thì con người hoàn toàn trở thành vật hy sinh cho cuộc tranh chấp của hai bên.

Hắn không muốn chuyện này xảy ra.

Ai làm trung tâm của thành phố loài người thì hắn không quan tâm nhưng không thể liên lụy đến loài người.

Nhưng Phong Kỳ cũng hiểu rằng suy nghĩ của mình quá lý tưởng, nếu Tinh Linh Vương và Ám Mộc xảy ra nội chiến, con người chắc chắn sẽ tham gia vào.

Hắn hỏi Tinh Linh Vương muốn đối phó với Ám Mộc như thế nào lúc này, chính là để hiểu được suy nghĩ trong lòng Tinh Linh Vương.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Tinh Linh Vương im lặng một lúc, sau đó lên tiếng:

“Ta biết ngươi đang nghĩ gì, ngươi dường như cho rằng cuộc chiến giữa ta và Ám Mộc sẽ ảnh hưởng đến loài người.”

“Chẳng lẽ không phải sao?”

“Thì sao?” Giọng điệu của Tinh Linh Vương đột nhiên trở nên cứng rắn, ánh mắt nhìn thẳng vào Phong Kỳ, lời nói bộc lộ sự bá đạo.

Phong Kỳ đột nhiên cảm thấy sát khí cuồn cuộn ập đến, như sóng biển từng đợt ập vào cơ thể hắn.Phong Kỳ không trả lời, ánh mắt không né tránh nhìn thẳng vào Tinh Linh Vương, trên mặt nở nụ cười:

“Ta lại không quyết định được gì.”

Nghe được lời này, Tinh Linh Vương đột nhiên thu lại khí thế, cười lắc đầu:

“Đừng hiểu lầm, ta chỉ thử dò xét một chút, ta phát hiện ngươi dường như rất quan tâm đến tình hình hiện tại của con người ở Khu Trung Bộ, rất tò mò ngươi có suy nghĩ gì về họ.”

“Không có suy nghĩ gì, sống trong thời loạn, chúng ta đều là con người, trong lòng ta vẫn hy vọng nền văn minh nhân loại có thể tiếp tục, có lẽ sẽ có một ngày nào đó liên thủ với nền văn minh nhân loại ở Khu Đông Bộ.”

Nói xong, Phong Kỳ tiếp tục hỏi:

“Quay lại chủ đề vừa rồi, nếu ngươi giao thủ với Ám Mộc, liệu loài người có bị cuốn vào cuộc chiến này không?”

Tinh Linh Vương im lặng một lúc rồi lắc đầu:

“Ta cũng không rõ nhưng khả năng không bị cuốn vào là cực kỳ thấp nhưng ta có thể đảm bảo rằng chỉ cần Ám Mộc không lợi dụng loài người để nhắm vào ta, ta cũng tuyệt đối sẽ không lợi dụng loài người để chống lại hắn, đây là cuộc chiến giữa ta và hắn.”

Nghe được lời này, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

Cuộc chiến này, loài người muốn đứng ngoài cuộc thực sự quá khó.

Tình hình của Ám Mộc khiến hắn nghĩ đến chủ nhân trước của Kho Ý Thức Thánh Linh, một thế lực chủng tộc hùng mạnh được gọi là Thiên Đạc Tộc.

Dựa vào truyền thừa và khả năng học tập mạnh mẽ của Kho Ý Thức Thánh Linh, thời kỳ đỉnh cao của chủng tộc này là thế lực bá chủ thống trị nhiều thế giới nhỏ, không phải những thế lực thống trị nhiều thế giới tầng nào có thể sánh được, là siêu cường tộc.

Nhưng chủng tộc này lại chủ động tiếp xúc với một điều cấm kỵ “Sinh vật Khảm Hợp Thể.”

Cấu tạo của sinh vật Khảm Hợp Thể là ghép các gen ưu tú của nhiều sinh vật khác nhau, tạo ra một loại ác quỷ Khảm Hợp Thể.

Kết hợp nhiều gen ưu tú, sinh vật Khảm Hợp Thể gần như không có điểm yếu, đồng thời sở hữu tiềm năng phát triển cực mạnh.

Dự án này nằm trong số những điều cấm kỵ hàng đầu của Thiên Đạc Tộc.

Ý tưởng ban đầu của Thiên Đạc Tộc rất đơn giản, muốn bồi dưỡng một số ác quỷ Khảm Hợp Thể để sử dụng trong chiến tranh đối ngoại.

Nhưng kết quả cuối cùng lại gieo trái đắng cho sự diệt vong của Thiên Đạc Tộc.

Sau khi sinh vật Khảm Hợp Thể ra đời, đúng như Thiên Đạc Tộc mong muốn, nó đã trở thành một vũ khí bí mật.

Nhưng trong cuộc chiến với một thế lực siêu cấp khác, Thiên Đạc Tộc hoàn toàn yếu thế, cuối cùng lãnh thổ bị chiếm đóng phần lớn, tổn thất thảm trọng.

Vào thời điểm Thiên Đạc Tộc yếu nhất, sinh vật Khảm Hợp Thể đã nảy sinh trí tuệ, nhe nanh với Thiên Đạc Tộc.

Hết chương 1723.

Chương 1724. Đỉnh Cao Sức Mạnh

Thiên Đạc Tộc suy tàn không liên quan đến sinh vật Khảm Hợp Thể nhưng sự diệt vong của chủng tộc có liên quan trực tiếp đến sinh vật Khảm Hợp Thể.

Đặc tính của sinh vật Khảm Hợp Thể khiến nó không dễ bị giết, mỗi tế bào đều có thể trở thành cá thể, theo thời gian nuốt chửng càng nhiều vật chất, thực lực càng mạnh, trở thành giọt nước tràn ly áp đảo Thiên Đạc Tộc.

Cứ như vậy, vương triều Thiên Đạc hùng mạnh đã tẩu hướng diệt vong.

Suy nghĩ của Tinh Linh Vương không nghi ngờ gì nữa là rất giống với Thiên Đạc Tộc lúc bấy giờ.

Tinh Linh Vương sở hữu Lò Luyện Sự Sống, biết tiềm năng phát triển của mình có hạn, vì vậy nó muốn lợi dụng sức mạnh của phép màu để tạo ra một nền văn minh thần thánh, đưa Tinh Linh Tộc lên đỉnh cao.

Nhưng trong quá trình sáng tạo, Tinh Linh Vương cũng giống như Thiên Đạc Tộc, đã quên mất một điều.Làm thế nào để kiểm soát sinh vật mới được tạo ra.

Ám Mộc và ác quỷ Khảm Hợp Thể đều có trí tuệ riêng.

Trí tuệ sẽ sinh ra tư tưởng.

Chúng sẽ suy nghĩ một vấn đề trong quá trình trưởng thành, tại sao ta phải nghe theo lệnh của người tạo ra.

Khi tư tưởng thay đổi, có thể sẽ mang đến tai họa.

Tinh Linh Vương hiện đã đi đến bước này, Ám Mộc đã nảy sinh suy nghĩ riêng, muốn thoát khỏi sự kiểm soát của nó, thậm chí là đoạt lấy Lò Luyện Sự Sống trong cơ thể nó.

So với Thiên Đạc Tộc, tình hình của Tinh Linh Vương tệ hơn.

Thiên Đạc Tộc suy tàn là do chiến tranh nhưng trong thời kỳ cường thịnh của Thiên Đạc Tộc, ngay cả khi ác quỷ Khảm Hợp Thể có suy nghĩ trong lòng cũng không dám có bất kỳ hành động nào, bởi vì Thiên Đạc Tộc lúc bấy giờ quá mạnh, ác quỷ Khảm Hợp Thể biết rằng hậu quả của việc phản kháng là cái chết.

Vì vậy, khi Thiên Đạc Tộc suy tàn hoàn toàn, ác quỷ Khảm Hợp Thể mới dám nhe nanh.

Nếu không phải vì cuộc chiến đó, Thiên Đạc Tộc vẫn có khả năng luôn kiểm soát ác quỷ Khảm Hợp Thể trong tay mình.

Nhưng Tinh Linh Vương thì khác.

Nó không có thực lực áp đảo tuyệt đối như Thiên Đạc Tộc, thậm chí tiềm năng phát triển cũng không bằng Ám Mộc, bị vượt qua chỉ là vấn đề thời gian.

Ngay từ đầu, Tinh Linh Vương đã tự đưa mình vào đường cùng.

Trong tương lai, nếu Ám Mộc thực sự muốn thách đấu với Tinh Linh Vương, khả năng Tinh Linh Vương thất bại là rất lớn.

Lò Luyện Sự Sống, Thần Vật Kỳ Tích này dù có mạnh đến đâu thì chức năng cũng chỉ giới hạn ở việc hỗ trợ, không thể mang lại bất kỳ sự gia tăng thực lực nào cho Tinh Linh Vương.

Điều này gần như trở thành một ngõ cụt.

Hay là Tinh Linh Vương tự đào hố chôn mình.

Bây giờ Ám Mộc nắm trong tay thành phố loài người có chiến lực mạnh nhất, tiềm năng phát triển của bản thân lại có thể hoàn toàn nghiền nát Tinh Linh Vương, Tinh Linh Vương muốn giành lại cục diện khó khăn đến nhường nào.

Cũng chẳng trách Tinh Linh Vương muốn tìm cách tiến hóa sự sống, để bản thân có thể tiến hóa sự sống, đạt được tiềm năng phát triển mạnh hơn Ám Mộc.

Nhưng muốn thay đổi hình thái sự sống khó khăn đến nhường nào.

Trong rất nhiều dòng thời gian, chỉ có tộc Linh Năng mới có thể làm được điều này.

Tư tưởng do tổ tiên của tộc Linh Năng là Linh Chiến đưa ra, được hậu thế hoàn thiện, đến nay tộc Linh Năng đã hoàn thành quá trình chuyển đổi cơ thể sang dạng bán năng lượng, tương lai sẽ tiến tới dạng năng lượng hoàn toàn.

Nhưng muốn chuyển đổi cơ thể thực vật thành cơ thể máu thịt, hắn cảm thấy phức tạp hơn nhiều so với việc chuyển đổi cơ thể máu thịt thành năng lượng.

Hắn cho rằng suy nghĩ của Tinh Linh Vương không tệ nhưng khả năng lớn là sẽ thất bại.

Nghĩ như vậy, dường như Tinh Linh Vương thua Ám Mộc đã trở thành định cục.

Đáng tiếc là ở dòng thời gian trước, hắn không nhận được thông tin về phương diện này, nếu không thì có thể thông qua tương lai để biết trực tiếp kết quả cuối cùng của cuộc chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc.

Dựa vào những thông tin hiện có, khả năng Tinh Linh Vương lật ngược tình thế là rất thấp.

Ngay lúc này, Tinh Linh Vương lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

“Khách nhân, ngươi có thể trình diễn công pháp tu luyện của ngươi không?”

Ngẩng đầu nhìn Tinh Linh Vương đang tò mò, Phong Kỳ lập tức gật đầu, suy nghĩ một chút rồi bắt đầu thi triển Mãnh Hổ Quyền.

Hắn đã sớm nghĩ đến vấn đề nên truyền thụ những công pháp tu luyện nào cho loài người ở Khu Trung Bộ.

Rõ ràng là nâng cao cường độ thể chất sẽ là mục tiêu theo đuổi đầu tiên của loài người ở Khu Trung Bộ.Điều này liên quan đến tốc độ đồng hóa của loài người ở Khu Trung Bộ với loài tinh linh.

Vì vậy, hắn quyết định trước tiên sẽ truyền thụ cho loài người ở Khu Trung Bộ công pháp tu luyện thể chất.

Trong trường hợp bình thường, việc tu luyện nên tuần tự từng bước, bắt đầu từ Bộ Tu Luyện Thể Thao để rèn luyện nền tảng.

Trực tiếp tu luyện công pháp Mãnh Hổ Quyền cương mãnh sẽ gây ra gánh nặng cho cơ thể.

Hết chương 1724.

Chương 1725. Mãnh Hổ Quyền

Nhưng loài người ở Khu Trung Bộ là trường hợp đặc biệt, không thể nhìn nhận họ theo góc độ của loài người ở Khu Đông Bộ.

Những người được cấy ghép hạt giống tinh linh có khả năng tự chữa lành cơ thể cực mạnh, thể chất ban đầu cao hơn loài người ở Khu Đông Bộ gấp nhiều lần, trực tiếp tu luyện Mãnh Hổ Quyền không thành vấn đề, hoàn toàn có thể bỏ qua quá trình rèn luyện nền tảng của Bộ Tu Luyện Thể Thao.

Khi Phong Kỳ thi triển công pháp Mãnh Hổ Quyền, đồng tử của Tinh Linh Vương chuyển sang màu vàng.

Trong tầm mắt, cơ thể của Phong Kỳ dần trở nên trong suốt, hắn nhìn thấy linh khí trôi nổi giữa trời đất theo nhịp thở và động tác của Phong Kỳ được hấp thụ vào cơ thể hắn, theo sự hướng dẫn của động tác mà cuộn trào trong cơ thể, hòa nhập vào tứ chi và xương cốt.

Đợi đến khi Phong Kỳ thi triển xong một bộ Mãnh Hổ Quyền, Tinh Linh Vương không nhịn được mà gật đầu phấn khích:

"Đây chính là thứ ta cần, cũng là hệ thống phát triển mới mà loài người cần, có thể làm chậm tốc độ đồng hóa của họ với loài tinh linh, chỉ cần cường độ thể chất theo kịp, loài người thậm chí không cần lo lắng bị loài tinh linh đồng hóa nữa."

Nhìn vẻ mặt phấn khích của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ mỉm cười gật đầu.

Bất kể tương lai ra sao, ít nhất tình hình hiện tại là tốt.

Có hệ thống tu luyện, ngay cả khi loài người ở Khu Trung Bộ bị bỏ rơi, ít nhất họ vẫn có thể chống trả, giá trị trong mắt Tinh Linh Vương cũng sẽ tăng lên đáng kể.

Còn về cách giải quyết vấn đề giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc, hắn tạm thời chưa nghĩ ra cách.

Sau vài giờ thảo luận về công pháp tu luyện, màu vàng trước mắt Phong Kỳ tan biến.

Thông qua quá trình tu luyện, Phong Kỳ đã phát hiện ra rằng cảnh tượng màu vàng không phải là ảo ảnh, mà là một không gian trong cơ thể Tinh Linh Vương.

Khi thân hình hắn hiện trở lại trên bệ vàng, hắn đột nhiên cảm thấy cổ mình bị siết chặt, cúi đầu xuống, hắn phát hiện có hai bàn tay nhỏ từ phía sau vòng lấy cổ, không ngừng siết chặt.

Nhận ra là Tiểu U, Phong Kỳ lập tức thả lỏng cơ thể căng cứng.

“Oa oa oa, lão đại, cuối cùng anh cũng trở về rồi, Tiểu U tưởng anh mất tích rồi.”

Nghe tiếng Tiểu U khóc nức nở sau lưng, Phong Kỳ cảm thấy bất lực.

Hắn có thể hiểu được tâm trạng của Tiểu U lúc này.

Dù sao thì Tiểu U trong mấy chục năm qua chưa từng rời xa hắn, ngay cả trong hoàn cảnh tồi tệ nhất cũng luôn ở bên cạnh, đột nhiên rời đi vài giờ, rõ ràng khiến Tiểu U cảm thấy bị đe dọa mạnh mẽ.

Vươn tay kéo Tiểu U lại gần, nhìn Tiểu U vừa khóc vừa chảy nước mũi nước mắt, Phong Kỳ không nhịn được mà cười ha hả.

“Lão đại!”

“Có đây.”

Nghe thấy hắn trả lời, Tiểu U đột nhiên nín khóc mỉm cười, sau đó lau chất lỏng gồm nước mũi và nước mắt vào cổ tay Phong Kỳ.

Nụ cười trên mặt Phong Kỳ lập tức đông cứng.

…

Lúc này, trong không gian cơ thể Tinh Linh Vương.

Trong biển vàng mênh mông, thân thể của lão già dần vặn vẹo biến đổi, hóa thành một cây non màu vàng.

Giữa những con sóng vàng cuồn cuộn, một quả trứng khổng lồ màu vàng từ bên dưới nổi lên.

Ý thức của Tinh Linh Vương vươn ra những cành lá, bao bọc lấy quả trứng khổng lồ màu vàng.Sức mạnh của Lò Luyện Sự Sống cũng xuất hiện vào lúc này, ngọn lửa hùng hùng bùng cháy trên bề mặt quả trứng khổng lồ màu vàng.

Có một điều hắn không nói với Phong Kỳ.

Ngoài việc chuyển đổi hình thái sự sống, hắn còn để lại cho mình một con đường lui.

Khả năng của Lò Luyện Sự Sống phải lấy sự sống mới làm điểm khởi đầu, không thể tự ban cho mình bất kỳ khả năng nào.

Nhưng nếu đến bước đường cùng, thực ra hắn vẫn còn một con đường để đi.

Mặc dù lựa chọn đi con đường này, mọi thứ sẽ bắt đầu lại từ đầu nhưng hắn cũng sẽ được tái sinh.

…

Sáng sớm thức dậy.

Phong Kỳ dựa vào lan can ban công, tay cầm một cốc nước trái cây, nhìn xuống cảnh thành phố.

Buổi sáng sớm của Tinh Linh Thành Khu Trung Tâm chìm trong sương mù, những giọt sương đọng trên những chiếc lá của dây leo quấn quanh mép ban công, không khí trong lành.

Đã một tháng rưỡi kể từ khi đến Tinh Linh Thành.

Trong thời gian này, hắn đã nhận lời mời của Tinh Linh Vương, đang truyền thụ phương pháp tu luyện thể tu cho những thiên tài nhân loại do Tinh Linh Vương lựa chọn, sau đó những người này sẽ truyền bá phương pháp tu luyện thể tu cho toàn thành phố.

Thực ra hắn cũng đã nghĩ đến việc truyền thụ kiến thức nghiên cứu phương pháp tu luyện cho con người ở Khu Trung Bộ.

Cuối cùng, dạy người ta cách câu cá còn hơn là cho người ta cá, học được cách nghiên cứu phương pháp tu luyện, con người ở Khu Trung Bộ mới có thể tiếp tục tiến bộ trên cơ sở kiến thức về phương pháp tu luyện mà hắn truyền thụ, đi ra một con đường tu luyện phù hợp hơn với chính mình.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, việc dạy nội dung nghiên cứu phương pháp tu luyện không hề dễ dàng.

Hết chương 1725.

Chương 1726. Con Đường Phát Triển

Con người ở Khu Đông Bộ đã mất năm trăm năm để xây dựng nền tảng cho học thuyết tu luyện, trong quá trình phát triển còn có cơ sở lý thuyết và nhiều thiết bị phối sáo, chẳng hạn như thiết bị mô phỏng phương pháp tu luyện, v.v.

Để mở ra con đường học thuyết tu luyện, con người ở Khu Đông Bộ đã phải trả giá đắt.

Con người ở Khu Trung Bộ không có những thứ này.

Hắn cảm thấy cách tốt nhất để con người ở Khu Trung Bộ tiếp tục khai phá và tiến bộ trên phương pháp tu luyện mà hắn truyền thụ là thông đường không gian với thành phố của con người ở Khu Đông Bộ, thiết lập mối quan hệ hợp tác ổn định.

Con đường mà Khu Đông Bộ đã từng đi sai, Khu Trung Bộ hoàn toàn không cần phải đi lại một lần nữa.

Trong thời gian dạy học này, phương pháp tu luyện thể tu đã được dạy xong một phần ba, những thiên tài nhân loại do Tinh Linh Vương lựa chọn thực sự rất có năng khiếu, mặc dù chưa từng tiếp xúc với cơ sở lý thuyết của học thuyết tu luyện nhưng vẫn có thể nắm bắt được tinh hoa trong bài giảng của hắn trong thời gian ngắn.

Chỉ cần chưa đầy một tháng nữa, họ sẽ có thể học được nội dung giảng dạy của hắn.

Còn khi nào mới có thể thành thạo, Phong Kỳ không cần quan tâm nữa, thành thạo nhờ sự chăm chỉ.

Hắn quyết định đợi đến khi kết thúc việc giảng dạy khóa học thể tu, hắn sẽ chuẩn bị rời đi.

Tiếp theo hắn quyết định đến Ám Mộc Thành này một chuyến, sau đó tiếp tục đi về phía tây.

Cuộc tu luyện khiêu chiến Đăng Thần vẫn chưa kết thúc, thậm chí có thể nói mới chỉ là bước khởi đầu, tương lai của hắn không thuộc về Tinh Linh Thành.

Nhưng đến đây, hắn đã thu hoạch được rất nhiều.

Hắn đã tìm ra câu trả lời cho một câu đố đã khiến con người ở Khu Đông Bộ đau đầu hàng trăm năm.

Nền văn minh nhân loại ở Khu Trung Bộ vẫn còn.

Nó không giống như những gì các học giả phỏng đoán là đã sụp đổ từ lâu, trở thành đống đổ nát.

Thông qua liên minh không chắc chắn với Tinh Linh Tộc, nơi đây đã phát triển công nghệ tinh linh, chất lượng cuộc sống của người dân rất cao, tổng thể thực lực không hề yếu hơn bất kỳ chủng tộc nào ở gần đó.

Những ngày sống ở đây, Phong Kỳ cũng đã đưa Khu Trung Bộ vào khu vực sẽ thiết lập mối liên hệ và hợp tác trong tương lai.

Mặc dù dưới bề ngoài văn minh vẫn tồn tại nhiều mối nguy hiểm.

Nhưng tương lai, ai biết được kết quả.

Bây giờ hạt giống phương pháp tu luyện đã được gieo xuống, câu trả lời trong tương lai hắn chỉ có thể chờ 1500 năm nữa mới có thể tiết lộ.

Uống hết nước trái cây trong tay, hắn quay người trở về phòng.

Trong phòng, ngoài Phá Giáp đã tỉnh, đang nhắm mắt tu luyện, những người còn lại đều đang ngủ.Nói về tư thế ngủ thì Tiểu U là kỳ lạ nhất.

Cơ thể cô mềm như sợi mì, lấy eo làm điểm tựa treo trên quạt trần, nửa thân trước và nửa thân sau rũ xuống, theo quạt trần từ từ xoay tròn trên không trung, chiếc mũ rơm đội trên đầu đã rơi xuống, để lộ mái tóc mềm mại buông xõa.

Chuyển tầm mắt đến chỗ ghế sofa, Lôi Đình cong mông co ro ở góc ghế, mặt đỏ bừng, rõ ràng là lại uống say.

Kể từ khi nếm thử rượu hoa quả trong Tinh Linh Thành, lão già này đã mấy trăm tuổi nhưng tâm lý vẫn như trẻ con, lại thích cảm giác say xỉn, có lẽ là cảm thấy say xỉn có thể quên đi nỗi buồn đè nén trong lòng.

Thái Hành cũng vậy, thường xuyên uống say cùng Lôi Đình.

Đằng sau sự vui vẻ, trong lòng họ đều có nỗi buồn khó nói thành lời.

Vì vậy, Phong Kỳ thường cảm thấy sự vô tư vô lo của Tiểu U mới là niềm vui thực sự, với Tiểu U mà nói, trưởng thành ngược lại là một nỗi đau, vì vậy hắn không còn ép Tiểu U tu luyện và học tập nữa.

Những thứ đơn thuần nhất, trong môi trường khắc nghiệt như thế này mới là thứ hiếm có nhất.

Điều này không liên quan đến tuổi tác.

So sánh ra thì Phá Giáp trẻ hơn Tiểu U nhưng lại rất chín chắn.

Nhưng sự chín chắn này lại phải đánh đổi bằng đau khổ.

Vì vậy, hắn không nỡ phá vỡ cuộc sống thường ngày vô tư vô lo, vui vẻ buông thả của Tiểu U.

Dường như cảm nhận được ánh mắt của hắn, Tiểu U đột nhiên ngẩng đầu lên:

“Đại ca.”

Phong Kỳ đã quen với sự giật mình của Tiểu U, bình tĩnh gật đầu đáp lại.

Lúc này, Tiểu U bay xuống khỏi cánh quạt đang quay, trước tiên nhặt chiếc mũ rơm rơi bên cạnh ghế sofa đội lên đầu, sau đó đưa tay lấy ra từ không gian tùy thân một chiếc vòng tay tỏa sáng màu xanh lam, quỳ một gối dâng lên trên đầu như dâng bảo vật.

“Đại ca, đây là thành quả gần đây của Tiểu U, cho đại ca xem.”

Nghe vậy, Phong Kỳ thầm đổ mồ hôi.

Tiểu U nghiêm túc trông giống như một đứa ngốc.

Hắn nhận lấy chiếc vòng tay mà Tiểu U đưa tới, bắt đầu quan sát kỹ lưỡng.

Vòng tay được dệt bằng năng lượng, toàn bộ có màu xanh lam trong suốt, bên trong có ánh sáng màu bạc nhấp nháy.

Ý thức vươn vào vòng tay, thị giác ý thức xuyên qua từng lớp sương mù năng lượng, không gian bên trong vòng tay hiện ra.

Hết chương 1726.

Chương 1727. Vòng Tay Không Gian

Bên trong là một không gian nhỏ ba mét khối.

Sau khi ý thức thoát khỏi không gian, Phong Kỳ nhìn Tiểu U với vẻ mặt sắp viết "Nhanh khen em đi" trên mặt, cười đưa tay xoa đầu cô:

"Giỏi lắm, tiến bộ rất lớn."

Nghe lời khen, Tiểu U đứng dậy, rất tự nhiên chống nạnh, vẻ mặt đắc ý ngẩng đầu lên:

"Ê hê."

Cúi đầu nhìn lại chiếc vòng tay màu xanh lam trên tay, Phong Kỳ cảm thấy rất cảm động.

Hắn đã từng giao cho Tiểu U một nhiệm vụ, đó là làm một chiếc vòng tay không gian cho mỗi người trong đoàn.

Kết quả là nhiệm vụ này, Tiểu U thường xuyên buông thả, thỉnh thoảng đột nhiên có động lực thì lại bận rộn trong vài phút.

Trong trường hợp bình thường, Tiểu U mất 3-6 tháng để làm một chiếc vòng tay không gian, tình hình cụ thể tùy thuộc vào cấu trúc bên trong không gian.

Chiếc vòng tay không gian trong tay hắn, Tiểu U đã kéo dài tới ba năm mới làm xong.

Phát huy sự buông thả đến mức tận cùng.Không biết đến bao giờ mới có thể làm xong một vật phẩm không gian cho mỗi người trong đoàn.

Về chuyện này, Phong Kỳ cũng không thúc giục, tùy Tiểu U vui vẻ.

Không nghi ngờ gì nữa, năng lực của Tiểu U đang tiến bộ ổn định theo sự tiêu hóa trí nhớ truyền thừa.

Vật phẩm không gian làm ra ban đầu, không gian bên trong rất nhỏ, đến bây giờ đã mở rộng ra đến khoảng ba mét khối, đây đã là tiến bộ rất lớn.

Vì vậy, khi nên khen Tiểu U, hắn cũng sẽ không chút do dự.

Tiểu U giống như một đứa trẻ không lớn, thỉnh thoảng khen ngợi sẽ luôn mang lại niềm vui cho cô.

Nhìn Tiểu U vẻ mặt vui vẻ, bắt đầu bay lượn ở độ cao thấp, Phong Kỳ đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, đưa tay ấn vào cây tinh linh xanh bên cạnh ghế sofa.

Ngay lập tức, bề mặt cây tinh linh xanh nở rộ, sương mù năng lượng phun ra tỏa ra trong không khí, cuối cùng hình thành một hình ảnh giả lập.

Chỉ thấy trên màn hình xuất hiện nhiều màn hình nhỏ, mỗi màn hình đều có một bóng người.

Đến giờ, những học viên theo học công pháp tu thể đã chuẩn bị sẵn sàng.

Tiếp theo là thời gian giảng bài của Phong Kỳ.

Khóa tu thể của hắn được chia thành hai phần, gồm lý thuyết và thực hành.

Trong đó, lớp thực hành sẽ được tổ chức tại quảng trường chiến đấu ở trung tâm Tinh Linh Thành, hắn sẽ thực chiến diễn luyện với các học viên trên lớp, chỉ ra những sai sót trong quá trình thực hành của họ.

Còn về lớp lý thuyết, hắn đều sẽ chọn giảng bài thông qua mạng lưới tinh linh.

Trong tháng tiếp theo, Phong Kỳ thông qua nội dung lý thuyết và thực hành, truyền dạy toàn bộ năng lực tu thể mà mình học được cho những học viên thiên tài do Tinh Linh Vương lựa chọn.

Trong thời gian này, sau khi được hắn đồng ý, Tinh Linh Vương đã cử một nhân viên chuyên nghiệp sử dụng máy quay để ghi lại nội dung giảng dạy của hắn.

Đợi hắn rời đi, ngay cả khi học viên gặp vấn đề cũng có thể tìm kiếm câu trả lời bằng cách xem lại nội dung giảng dạy lúc đó.

Cuối cùng cũng đến lúc chia tay.

Khi kết thúc buổi học cuối cùng, Phong Kỳ quyết định lên đường rời đi.

Tinh Linh Thành chỉ là một trong những điểm dừng chân trong hành trình khiêu chiến Đăng Thần của hắn, chứ không phải là đích đến.

Hắn còn một chặng đường rất xa phải đi.

Đối với hắn trên tuyến hy sinh, mỗi khu vực tiến lên, mỗi chiến trường Lĩnh Vực đều là một trạm dừng chân trong hành trình.

Còn đối với hắn trên dòng thời gian chính, mỗi trải nghiệm trên tuyến hy sinh đều là một trạm dừng chân dẫn đến tương lai.

Ngày chuẩn bị rời đi, Phong Kỳ gọi điện cho Tạ Nguyên Lập, người đã chăm sóc hắn nhiều lần sau khi vào thành, bày tỏ lời cảm ơn qua điện thoại.

Sau khi cúp điện thoại, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác xuống lầu.

Trước khi rời đi, hắn đã chất đầy thức ăn của Tinh Linh Thành vào vòng tay không gian của mình.

Những thức ăn này tuy không đủ để hắn đi hết chặng đường phía sau nhưng cũng có thể duy trì một thời gian tiêu hao.

Thưởng thức đồ ăn ngon, từ trước đến nay luôn là một trong số ít sở thích của Phong Kỳ.

Sau khi rời khỏi Tinh Linh Thành, trong suốt hành trình, hắn đã ăn rất nhiều món ăn ngon nhưng thấy nhiều nhất vẫn là những món ăn đen tối.

Nhiều thức ăn trong chiến trường Lĩnh Vực không thể sử dụng được.

Ví dụ như Lĩnh Vực Hài Cốt tràn ngập tử khí, sinh vật và thực vật bên trong đều không thể ăn được, vì vậy chuẩn bị một số đồ ăn dự phòng chắc chắn không sai, thậm chí còn có thể cứu mạng trong thời điểm quan trọng.

Đi ra khỏi ký túc xá, bên ngoài mưa phùn giăng giăng.Rõ ràng là cây thời tiết cảm ứng được không khí ở Khu Trung Bộ của Tinh Linh Thành khá khô nên đã điều chỉnh thời tiết, đây là hiện tượng rất bình thường ở Tinh Linh Thành.

Trước khi chính thức chia tay, hắn quyết định đi gặp Tinh Linh Vương một lần nữa.

Sau khi nói rõ ý định chuẩn bị rời đi, Tinh Linh Vương đã mời hắn, nói là trước khi chia tay muốn gặp lại hắn một lần.

Hết chương 1727.

Chương 1728. Hạt Giống Tinh Linh

Phong Kỳ không từ chối.

Tương lai hắn và Tinh Linh Vương là địch hay bạn, hắn không rõ nhưng trong thâm tâm hắn hy vọng Tinh Linh Vương có thể tiếp tục cùng loài người tiến bước.

Kiến thức và nhận thức học được từ nhỏ đều nói với hắn rằng loài người không thể cùng tồn tại với Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng Tinh Linh Vương là Sinh Vật Trận Địa đầu tiên hắn gặp, ngay lần đầu gặp đã có thiện cảm.

Bỏ qua tương lai không thể nhìn thấu, ít nhất Tinh Linh Vương đã mang lại sự phồn vinh và ổn định cho loài người hiện nay.

Trong môi trường cạnh tranh khắc nghiệt này, phồn vinh và ổn định lại là thứ thiếu thốn nhất.

So với Khu Đông Bộ, chất lượng cuộc sống của con người ở Khu Trung Bộ rõ ràng cao hơn nhiều.

Cũng là Tinh Linh Vương đã để nền văn minh nhân loại ở Khu Trung Bộ được tiếp tục, ít nhất xét từ góc độ này, hắn nên cảm ơn Tinh Linh Vương đã bảo vệ ngọn lửa văn minh của loài người ở Khu Trung Bộ.

Khi màn đêm bao trùm mặt đất, hắn một lần nữa đến trước mặt Tinh Linh Vương.

Nhìn thân hình vàng khổng lồ của Tinh Linh Vương, hắn có một cảm giác chấn động thị giác khi đối mặt với ngọn núi

hùng vĩ.

Những cành cây đung đưa theo gió rắc xuống vô số linh khí màu vàng, hàm lượng linh khí ở đây cực cao.

Dường như cảm nhận được sự xuất hiện của hắn, những điểm sáng màu vàng trong không khí tụ lại, ngưng tụ thành một cầu thang năng lượng dẫn lên bệ vàng phía trên trước mặt hắn.

Phong Kỳ không do dự, lập tức bước lên cầu thang đi lên.

Rất nhanh, hắn đã đến bệ năng lượng màu vàng.

Cảnh tượng trước mắt thay đổi, hắn một lần nữa xuất hiện trong cảnh tràn ngập màu vàng, tức là không gian bên trong cơ thể Tinh Linh Vương.

Nhìn về phía lão già xuất hiện không xa, Phong Kỳ tiến lên hai bước đến trước ghế đá ngồi xuống, cầm lấy tách trà uống cạn rồi ngẩng đầu hỏi:

"Tinh Linh Vương, ta đã hoàn thành nhiệm vụ của ngươi, ngươi tìm ta có chuyện gì?"

"Vị khách phương xa, cảm ơn sự giúp đỡ của ngươi, trước khi chia tay ta muốn tặng ngươi một món quà, có lẽ là hai món quà."

"Quà gì?" Trên mặt Phong Kỳ hiện lên vẻ tò mò.

Hóa thân ý thức của Tinh Linh Vương lúc này mở lòng bàn tay ra, chỉ thấy trong lòng bàn tay hắn là một đoạn cành cây nhỏ.

"Đây là gì?"

"Một phần sức mạnh bản nguyên của ta, bên trong chứa đựng sức sống cực mạnh, có thể cứu mạng ngươi vào thời điểm quan trọng."

Nghe những lời này, Phong Kỳ không khỏi đoán rằng món quà này có phải ẩn chứa nguy cơ tiềm ẩn hay không.

Dù sao cũng đã trải qua quá nhiều thủ đoạn đen tối.

Trinh thám, ẩn núp, ly gián, những kẻ già mưu mô trong Sinh Vật Trận Địa không đếm xuể.

Mặc dù trong lòng có nghi ngờ nhưng hắn vẫn không chút do dự nhận lấy cành cây nhỏ màu vàng.

Cảm nhận được ý thức, cành cây nhỏ trong tay hắn như đang bùng cháy ngọn lửa hùng hùng, sức sống cuồn cuộn đang uấn nhưỡng bên trong, dường như có thể phun trào ra bất cứ lúc nào.

Đúng như Tinh Linh Vương nói, sức sống ẩn chứa trong cành cây này thực sự có thể dùng để cứu mạng vào thời điểm quan trọng.

Cảm nhận được, hắn không phát hiện thấy bất kỳ điều bất thường nào bên trong cành cây màu vàng.Lúc này hắn nhìn về phía Tinh Linh Vương rồi nói:

“Cảm ơn.”

Tinh Linh Vương gật đầu hòa ái, sau đó mỉm cười nói:

“Còn một món quà nữa nhưng món quà này khá đặc biệt, có muốn hay không là tùy ngươi.”

“Quà gì vậy?” Trong lòng Phong Kỳ tò mò.

“Hạt giống tinh linh.”

Nói rồi Tinh Linh Vương mở lòng bàn tay kia ra, chỉ thấy trong lòng bàn tay hắn nằm một hạt giống màu vàng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Hạt giống như có sự sống đang thở, chất lỏng màu vàng chảy trên bề mặt hạt giống co lại rồi lại giãn ra theo nhịp điệu.

“Ý ngươi là tặng ta hạt giống tinh linh này, sau đó để ta cấy hạt giống tinh linh vào cơ thể giống như con người ở Khu Trung Bộ?”

“Thể chất của ngươi khác với bọn họ, thể chất của ngươi rất cường hãn, hoàn toàn có thể chịu được tác dụng phụ đồng hóa của hạt giống tinh linh, đối với ngươi hạt giống tinh linh chỉ có lợi chứ không có hại.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ sửng sốt.

Nhưng nghĩ kỹ lại, hắn thấy Tinh Linh Vương nói đúng.

Vấn đề của hạt giống tinh linh là thể chất của con người ở Khu Trung Bộ không theo kịp tốc độ phát triển của hạt giống tinh linh, mới xuất hiện hiện tượng đồng hóa cuối cùng nhưng trong thời gian có thể chịu đựng được, hạt giống tinh linh chỉ có lợi cho con người chứ không có hại.

Thể chất hiện tại của hắn mạnh đến mức nào, có thể thấy được từ trọng lượng của ma đao.

Chỉ xét về thể chất, hắn cảm thấy ngay cả Lôi Đình thời kỳ đỉnh cao cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Với thể chất của hắn mà gieo hạt giống tinh linh thì đúng là không cần lo lắng đến di chứng.

Cùng với việc thử thách Đăng Thần tiếp tục, thể chất của hắn sẽ không ngừng phá vỡ giới hạn, phát triển đến cảnh giới khó có thể tưởng tượng.

Hết chương 1728.

Chương 1729. Sự Phát Triển

Tác dụng phụ tiềm ẩn của hạt giống tinh linh hoàn toàn có thể bỏ qua.

Nhìn hạt giống màu vàng trong tay Tinh Linh Vương, Phong Kỳ động lòng.

Đây chắc chắn là một con đường tắt để nâng cao thực lực.

Còn những vấn đề ẩn họa khác, hắn không mấy lo lắng.

Hắn không lo nhất chính là bị đoạt xá, biển cảm xúc tiêu cực là vấn đề khiến hắn đau đầu nhất nhưng cũng là bức tường chắn kiên cố nhất ở tầng ý thức của hắn, nếu không vượt qua được biển cảm xúc tiêu cực thì không thể đoạt xá hắn.

Nghĩ thông suốt được lợi hại trong đó, hắn ngẩng đầu nhìn Tinh Linh Vương, mỉm cười nhàn nhạt:

"Món quà này không tệ, ta rất thích."

"Ngươi không lo hạt giống này có vấn đề sao?" Tinh Linh Vương hơi kinh ngạc hỏi.

"Như ngươi đã nói, hạt giống này mãi mãi không thể vượt qua ta, ta cần lo lắng điều gì?"

Nhìn Phong Kỳ cười toe toét, Tinh Linh Vương không nhịn được cũng cười ha hả theo.

….

Mặc dù trong lòng đã đưa ra quyết định nhưng Phong Kỳ vẫn rất tò mò về năng lực đi kèm của hạt giống màu vàng này.

Hắn không khỏi nhìn về phía Tinh Linh Vương rồi hỏi:

“Năng lực đi kèm của hạt giống này so với Ám Mộc thì thế nào?”

Nghe những lời này, biểu cảm của Tinh Linh Vương ngẩn ra, sau đó bất lực lắc đầu:

“Ám Mộc là tổ hợp thông tin sự sống hoàn hảo nhất mà ta mất hàng chục năm để tạo ra, có thể ra đời là do nhiều yếu tố ngẫu nhiên, hạt giống này đương nhiên không thể so sánh với Ám Mộc.”

Câu trả lời của Tinh Linh Vương khiến Phong Kỳ hơi tiếc nuối nhưng cũng thấy là lẽ đương nhiên.Dù sao Tinh Linh Vương cũng mất hàng chục năm để tạo ra Ám Mộc, ghép nối tất cả những thông tin sự sống hoàn hảo nhất, trong quá trình đó còn trải qua vô số lần thất bại, mới thành công.

Hạt giống tinh linh mà hắn tùy tay tặng cho hắn mặc dù chất lượng rất cao nhưng muốn so sánh với Ám Mộc thì vẫn không thể.

Ngay cả tiềm lực của Tinh Linh Vương cũng không thể so sánh với Ám Mộc.

Lúc này hắn tiếp tục hỏi:

“Vậy năng lực của hạt giống này là gì?”

Tinh Linh Vương không trả lời trực tiếp câu hỏi này mà mỉm cười nói:

“Ta cảm nhận được trong cơ thể ngươi chảy xuôi khí huyết dồi dào, cho nên đặc điểm năng lực của ngươi rõ ràng là thiên về tu luyện thể chất, hạt giống mà ta tạo ra cho ngươi là ta dùng lò luyện sự sống kết hợp nhiều đoạn thông tin sự sống của các sinh vật Lĩnh Vực có sức sống cực mạnh tạo thành, cấy nó vào cơ thể có thể mang đến cho ngươi vòng tuần hoàn sự sống bất tận, nâng cao hiệu quả cường độ thể chất của ngươi, thậm chí là khả năng tự chữa lành của cơ thể.”

Nói rồi, Tinh Linh Vương giơ tay đẩy, lập tức hạt giống màu vàng lơ lửng bay đến trước mặt Phong Kỳ.

Phong Kỳ lập tức đưa tay phải ra đón lấy hạt giống màu vàng này.

Khoảnh khắc lòng bàn tay tiếp xúc với hạt giống màu vàng, sức sống dồi dào hóa thành gợn sóng sức sống thực chất lan tỏa, tóc của Phong Kỳ bay phấp phới trong gió.

Hạt giống màu vàng cũng theo đó lóe lên ánh sáng rực rỡ.

Dưới sự giúp đỡ của Tinh Linh Vương, Phong Kỳ buông bỏ sự chống cự theo bản năng của cơ thể, bắt đầu tiếp nhận hạt giống sự sống hòa nhập vào cơ thể.

Quá trình dung hợp rất kỳ diệu.

Giống như vào mùa hè nóng bức, mồ hôi đầm đìa mà uống một ngụm đồ uống lạnh, hắn không nhịn được rùng mình, cơ thể như một cánh đồng khô hạn bắt đầu hấp thụ năng lượng sự sống.

Quá trình dung hợp của hắn hoàn toàn khác với tình hình mà hắn thấy ở Lễ hội tinh linh lúc trước.

Lúc đó hắn quan sát gần những đứa trẻ dung hợp hạt giống tinh linh, biểu cảm vô cùng đau đớn, như đang trải qua một loại giày vò nào đó.

Còn về nguyên nhân đau đớn thì hắn cũng rõ.

Dù sao sau khi huyết nhục dung hợp với hạt giống tinh linh, huyết nhục sẽ xảy ra biến đổi, điều này giống như một cuộc phẫu thuật chỉnh hình lớn, quá trình này chắc chắn sẽ rất đau đớn.

Nhưng tình hình của hắn lại hoàn toàn khác, không những không cảm thấy đau đớn mà ngược lại còn thấy vô cùng thoải mái.

Cảm giác mát lạnh chảy trong cơ thể, hắn cảm thấy toàn thân cơ bắp thư giãn, cơ thể được bao bọc bởi một chất mềm mại.

Cảm giác này kéo dài một lúc vẫn chưa kết thúc.

Sức mạnh nguồn gốc của hạt giống màu vàng sau khi hòa nhập vào cơ thể hắn đã biến thành hai phần, một phần đi về phía mi tâm, một phần theo máu đi khắp cơ thể, cuối cùng dừng lại ở vị trí tim.

Dưới sự cảm nhận của ý thức, tốc độ đập của tim hắn đột nhiên tăng nhanh.

Dáng vẻ của trái tim cũng thay đổi dưới sự gia trì của hạt giống màu vàng, chỉ thấy mạch máu của trái tim hắn bắt đầu dần dần được nhuộm màu vàng, cuối cùng trái tim biến thành sự kết hợp giữa màu đỏ máu và màu vàng.

Mạch máu màu vàng như mạng nhện bám trên trái tim màu đỏ máu.

Nhịp đập của trái tim trở nên mạnh mẽ hơn, mỗi lần đập, máu mang theo sức sống của tinh linh màu vàng lan tỏa khắp tứ chi bách hài trong cơ thể, mang đến cho cơ thể sức mạnh mạnh mẽ hơn.

Hết chương 1729.

Chương 1730. Huyết Nguyên

Sự gia tăng do cấy hạt giống tinh linh vào cơ thể vượt xa dự đoán của Phong Kỳ.Quan trọng nhất là sự gia tăng này còn có thể đi kèm với sự gia tăng về thể chất, theo sự phát triển.

Tương đương với việc có được một trang bị tăng trưởng.

Cảm nhận sức sống chảy trong cơ thể, Phong Kỳ không nhịn được nghĩ đến năng lực thiên phú của dòng thời gian chính Huyết Nguyên… bây giờ hẳn phải gọi là Huyết Thần, năng lực này mỗi lần mở ra đều sẽ rút khí huyết trong cơ thể.

Nếu hạt giống màu vàng có thể bám rễ trong cơ thể hắn ở dòng thời gian chính thì tương đương với việc có được một năng lực phụ trợ có thể kéo dài thời gian duy trì Huyết Thần, đồng thời có thể hỗ trợ khí huyết phục hồi nhanh chóng sau khi Huyết Thần kết thúc.

Nhưng rất tiếc, hắn ở dòng thời gian chính chỉ có thể cướp đoạt năng lực để phát triển, không thể tu luyện và tiếp nhận bất kỳ năng lực nào không phải do cướp đoạt mà có nhưng Vật Phẩm Kỳ Tích thì ngoại lệ.

Lúc này, những thay đổi mà hạt giống tinh linh mang lại cho cơ thể vẫn đang tiếp tục, vẫn chưa dừng lại.

Một luồng sức mạnh nguồn gốc của tinh linh màu vàng khác đến mi tâm hắn, ngấm vào biển thức tinh thần của hắn.

Phong Kỳ lập tức phát hiện ra biển thức tinh thần của mình dường như có chút thay đổi.

Hắn lập tức chìm ý thức vào biển thức tinh thần.

Chỉ thấy phía trên biển vàng mênh mông, một hạt giống tỏa ra quầng sáng màu vàng mờ ảo đang từ từ nở rộ.

Hệ thống rễ màu vàng lan rộng tiếp xúc với biển vàng, cắm rễ vào biển, đỉnh mọc ra một mầm non màu vàng đung đưa theo sóng biển.

Vừa hấp thụ sức mạnh tinh thần, mầm non vừa nhanh chóng phát triển, dần dần phát triển thành một cây non màu vàng.

Khoảnh khắc cây non màu vàng hình thành, cành lá màu vàng rung lên, rải vô số đốm sáng màu vàng hòa vào biển thức.

Hắn lập tức cảm thấy sự mát mẻ ở phương diện tinh thần.

Hắn rất quen thuộc với sức mạnh này.

Trong thời gian sống ở Thành Tinh Linh, hắn thường xuyên cảm thấy cây cối trong Thành Tinh Linh dường như có tác dụng an thần đặc biệt, bây giờ tác dụng này cũng xuất hiện trong biển thức tinh thần của hắn.

Vừa cảm thấy kinh ngạc, hắn vừa có chút tiếc nuối.

Hạt giống này không thể trồng trong cơ thể ở dòng thời gian chính, nếu không sẽ có thể nâng cao hiệu quả chống lại sự xâm thực của cảm xúc tiêu cực ở dòng thời gian chính.

Cảm nhận cảm giác tuyệt vời mà hạt giống tinh linh màu vàng kết hợp với cơ thể mang lại, thời gian trôi qua.

Không biết bao lâu sau, khi hắn mở mắt ra, chỉ thấy trong mắt lóe lên ánh sáng vàng, cuối cùng trở về màu đồng tử ban đầu.

Không xa, Tinh Linh Vương đang mỉm cười nhìn hắn:

“Cảm giác thế nào, không làm ngươi thất vọng chứ?”

“Rất tuyệt.”

Nghe thấy câu trả lời hài lòng của Phong Kỳ, Tinh Linh Vương gật đầu nói:

“Tiềm lực của hạt giống này tuy kém xa Ám Mộc nhưng cũng là một trong những hậu duệ tinh linh đỉnh cao nhất do ta tạo ra, tương lai nó sẽ cùng ngươi trưởng thành, chỉ cần tiềm lực phát triển của ngươi áp chế được nó thì nó không thể đồng hóa cơ thể ngươi, sẽ không mang lại cho ngươi bất kỳ tác dụng phụ nào.”

“Sự phát triển của nó có giới hạn không?” Phong Kỳ không nhịn được tò mò hỏi.“Sự phát triển của hạt giống tinh linh khá đặc biệt, là một hệ thống phát triển ký sinh, ngoài tiềm năng phát triển của chính nó còn chịu ảnh hưởng bởi tiềm năng phát triển của vật chủ, chỉ cần sự phát triển của ngươi không ngừng thì ngay cả khi nó đạt đến giới hạn, nó vẫn có thể tiếp tục phát triển theo ngươi, thậm chí có thể hoàn thành sự lột xác về hình thái sống, phát triển thành một tinh linh hoàn toàn mới…”

Nghe Tinh Linh Vương kể, Phong Kỳ dần hiểu được ý nghĩa phát triển của hạt giống tinh linh.

Hạt giống tinh linh trong thiết lập của Tinh Linh Vương giống như sinh vật ký sinh trong tự nhiên, chủ yếu dựa vào vật chủ để nuôi dưỡng và phát triển, đồng thời phản hồi lại đặc tính của vật chủ.

Sau một hồi trò chuyện, Phong Kỳ và Tinh Linh Vương tạm biệt nhau.

Khi cảnh tượng màu vàng trước mắt tan biến, hắn lại bị siết cổ, tiếng kêu của Tiểu U vang lên bên tai.

Đưa Tiểu U ra trước mặt, lúc này Tiểu U giống như một chú mèo con bị bỏ rơi và bị thương, nước mắt lưng tròng, nước mũi nước mắt không ngừng chảy.

Rõ ràng biết mình không đi nhưng sự biến mất của mình rõ ràng vẫn khiến Tiểu U cảm thấy bất an dữ dội.

Hắn có thể hiểu được cảm giác này.

Đối với Tiểu U, hắn đã trở thành chỗ dựa về mặt tinh thần từ lâu.

Hắn đưa tay ấn lên chiếc mũ rơm của Tiểu U, không nhịn được bật cười ha hả, đồng thời nhân cơ hội rút tay về, tránh được đòn tấn công chất nhờn của Tiểu U.

"Đi thôi!"

Dứt lời, Phong Kỳ mang theo Ma Đao nhảy xuống bục vàng, không ngoảnh đầu lại đi về hướng bắc thành.

"Đại ca!"

Tiểu U hét lên một tiếng, má phồng lên như quả bóng, sau đó bay theo.

Phá Giáp, Lôi Đình cũng lần lượt hạ Mặt Nạ trên đầu xuống, theo bước chân của Phong Kỳ tiến về phía bắc thành.

Hết chương 1730.

Chương 1731. Thế Giới Mới

Trên đường đi, hoa tươi nở rộ.

Dường như là Tinh Linh Vương và họ tạm biệt.

Đến nhà ga hướng bắc, họ đi tàu rồng xanh hướng về Ám Mộc Thành.

Điểm cuối của nhà ga là một thành phố gần như hoang tàn.

Nơi đây từng là tiền tuyến của nền văn minh nhân loại Khu Trung Bộ, cũng là khu vực nguy hiểm nhất để chống lại sự xâm lược của Lĩnh Vực.

Cùng với sự phát triển của nền văn minh nhân loại, lãnh thổ không ngừng mở rộng, nơi đây cuối cùng bị bỏ hoang.

Nhưng từ những bức tường đổ nát vẫn có thể thấy được dấu vết còn sót lại.

Nơi đây không có sự phồn hoa của Thành Tinh Linh, khắp nơi đều là cây cối đứt đoạn, tàn tạ, dưới ánh nắng gay gắt đã nứt nẻ, phong hóa.

Nơi đây gần như không còn sức sống, hoàn toàn trở thành một thành phố hoang tàn bị bỏ rơi.

Và thay thế cho thành phố tiền tuyến này chính là Ám Mộc Thành.

Cấu trúc thành phố của Khu Trung Bộ được chia thành hai phần, thành chính là Thành Tinh Linh nằm ở phía tây nam, thành phố này cũng từng là trung tâm của lãnh thổ loài người.

Nhưng tình hình đã thay đổi theo sự mở rộng của lãnh thổ loài người.

Hướng về phía nam là Lĩnh Vực Hắc Hải, Lĩnh Vực đó không có nhiều ý định mở rộng, luôn khá yên bình, chiến trường khốc liệt nhất nằm ở phía bắc.

Trong khi tốc độ mở rộng của Thành Tinh Linh không theo kịp tốc độ mở rộng của lãnh thổ, muốn vận chuyển và lưu thông tài nguyên hiệu quả hơn, thậm chí mở rộng tiền tuyến hiệu quả thì phía bắc phải xây dựng thêm một thành phố có chức năng hoàn chỉnh.

Ám Mộc Thành ra đời chính vì vậy.Để Ám Mộc Thành phát triển nhanh chóng, Tinh Linh Vương đã trồng hạt giống Ám Mộc mà hắn dày công tạo ra làm hạt giống cốt lõi của Ám Mộc Thành.

Và sự phát triển của Ám Mộc Thành cũng không làm con người và Tinh Linh Vương thất vọng.

Tiềm năng phát triển của Ám Mộc rất khủng khiếp, dựa vào nguồn tài nguyên tiền tuyến cung cấp, thực lực ngày càng tăng, khiến chiến sự ở phía bắc tiến triển hiệu quả.

Điều bất ngờ là tình hình dường như dần vượt khỏi tầm kiểm soát của Tinh Linh Vương.

Phong Kỳ không nán lại thành phố này lâu, do đường ray của tàu hỏa xanh chưa thông đến Ám Mộc Thành nên hắn phải đi bộ trên quãng đường tiếp theo.

Rời khỏi đống đổ nát của thành phố, tiếp tục đi về phía bắc, cây cối trên đường đi ngày càng ít.

Cuối cùng, tầm mắt của hắn xuất hiện một sa mạc.

Sa mạc này có vẻ hơi lạc lõng so với môi trường xung quanh.

Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Hắn đoán rằng sa mạc này vốn là môi trường trong Lĩnh Vực, chỉ là theo sự sụp đổ của Lĩnh Vực, nó đã hòa nhập vào thế giới loài người.

Tình huống này là bình thường.

Diện tích thế giới loài người đang không ngừng mở rộng chính là bằng chứng tốt nhất, mỗi Lĩnh Vực sau khi sụp đổ đều sẽ hòa nhập vào thế giới loài người, bao gồm cả linh khí, tài nguyên khoáng sản, môi trường, v.v. bên trong.Đến thế giới tương lai sau 1500 năm, Lĩnh Vực và thế giới loài người hoàn toàn hòa nhập, diện tích lớn đến mức nào, ngay cả Lão Mê cũng không rõ.

Dù sao thì diện tích bề mặt của mỗi Lĩnh Vực có vẻ rất nhỏ nhưng thực tế bên trong lại có không gian riêng.

Lĩnh Vực cũng có thể được coi là một loại đạo cụ không gian phiên bản mở rộng, diện tích bề mặt bên ngoài không đủ để nhìn ra kích thước bên trong Lĩnh Vực, bên trong thường có không gian gấp nhiều lần, thậm chí gấp hàng trăm lần.

Điểm khác biệt giữa không gian Lĩnh Vực và đạo cụ không gian là sau khi đạo cụ không gian bị phá hủy, không gian bên trong sẽ biến mất nhưng cảnh bên trong Lĩnh Vực sẽ không biến mất.

Núi non, sông ngòi đều sẽ trở thành một phần của thế giới loài người.

Đây cũng là lý do tại sao hắn đi về phía tây hơn ba mươi năm vẫn chưa đến được Khu Trung Bộ.

Theo sự xuất hiện ngày càng dày đặc của Lĩnh Vực trong tương lai, đất đai của thế giới loài người sẽ còn mở rộng hơn nữa.

Trong sa mạc, gió lớn không có vật cản cuốn cát vàng ập vào mặt.

Nhưng Phong Kỳ đã từng trải qua môi trường khắc nghiệt hơn nơi này, tự nhiên không có gánh nặng tâm lý gì.

Trên đường đi buồn chán, Tiểu U bay bên cạnh há miệng định hát nhưng vừa há miệng đã ăn phải một ngụm cát, không nhịn được mà:

"Phụt phụt phụt."

Môi trường sa mạc chỉ mất vài giờ, bọn họ đã đi đến cuối.

Sa mạc này rõ ràng có xu hướng được phủ xanh, ven sa mạc đã mọc rất nhiều cây xanh.

Đây cũng là một đặc điểm của Lĩnh Vực khi hòa nhập vào thế giới loài người.

Môi trường cố hữu bên trong Lĩnh Vực sẽ bị thế giới loài người thay đổi.

Nhưng sự thay đổi này thường là tương hỗ, chứ không phải thay đổi hoàn toàn theo một chiều.

Ví dụ như trước đây Tiền Tuyến Lẫm Đông đã đánh sập một không gian Lĩnh Vực nóng như núi lửa, lúc đó đã gây ra thảm họa cho vành đai sinh thái phía bắc, khiến nhiệt độ của Bắc Cảnh tăng từ âm độ lên 23 độ C.

Nhưng dưới mùa đông khắc nghiệt của Bắc Cảnh, cuối cùng môi trường nóng bức bên trong Lĩnh Vực cũng biến mất, hoàn toàn hòa nhập vào tuyết trắng xóa của Lãnh Đông.

Hết chương 1731.

Chương 1732. Sự Hòa Nhập

Ngoài ảnh hưởng của môi trường Lãnh Đông, còn liên quan đến việc mặt trời treo lơ lửng tỏa nhiệt độ cao như núi lửa bên trong Lĩnh Vực đó theo sự tan rã của Lĩnh Vực, mất đi sự chiếu sáng của mặt trời nhỏ đó, nhiệt độ giảm xuống là điều tất yếu.

Còn rất nhiều yếu tố khác ảnh hưởng đến sự thay đổi môi trường.

Sự hòa nhập của thế giới luôn là một quá trình tương hỗ, kết quả cuối cùng sẽ như thế nào không ai có thể đưa ra câu trả lời chính xác.

Nhưng sự thay đổi của môi trường đối với động thực vật bình thường của thế giới loài người chắc chắn là một thảm họa diệt vong.

Đến thế giới tương lai, ngoài những động thực vật hấp thụ linh khí trời đất thay đổi, không còn bất kỳ động thực vật nào trước thảm họa nữa.

Trong đó cũng bao gồm cả con người.

Ưu thắng liệt bại, thích nghi mới tồn tại.

Sự tàn khốc không chỉ thể hiện trong cuộc cạnh tranh đào thải giữa các chủng tộc, mà còn âm thầm diễn ra trong thế giới tự nhiên, không có tiến bộ, chỉ có diệt vong.

Vài ngày đi đường, cảnh vật xung quanh liên tục thay đổi.

Trên đường đi, Phong Kỳ nhìn thấy rất nhiều dây leo tinh linh xanh đang phát triển.

Hắn rất quen thuộc với loại dây leo này, chính là loại dây leo dùng để xây dựng đường ray tàu hỏa.Có thể thấy rằng Ám Mộc Thành và Tinh Linh Thành đang trong quá trình thi công kết nối, đợi đến khi những dây leo này lan lên trời và kết nối với nhau trên bầu trời, một đường ray trên không cho phép tàu hỏa xanh chạy sẽ được hình thành.

Hạt giống dây leo được gieo dọc đường giống như nền móng trên đường cao tốc của loài người, mục đích là để chuẩn bị cho các công trình tiếp theo.

Sau khi cấy hạt giống vàng vào cơ thể, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sức sống mãnh liệt của các loài thực vật tinh linh dọc đường.

Hắn còn có thể cảm nhận được phản hồi thân thiện từ các loài thực vật tinh linh dọc đường.

Thậm chí thỉnh thoảng còn có cây xanh tinh linh chủ động hái quả, dùng cành đưa đến trước mặt hắn.

Điều này cho thấy, tinh linh cũng hoàn toàn công nhận thân phận đồng minh của loài người, có thiện cảm bẩm sinh với loài người.

Sau nhiều ngày đi đường, cuối cùng Phong Kỳ cũng đến được đích đến của chuyến đi này.

Cuối tầm mắt, một thành phố màu đỏ sẫm hùng vĩ sừng sững ở chân trời, lá cờ Tinh Linh Vương tung bay trên đầu thành theo gió.

“Đại ca, lại có thể ăn chực uống chùa rồi.” Tiểu U đột nhiên tỉnh dậy, nhìn về phía thành phố phản chiếu ánh bình minh, nắm tay phấn khích nói.

“Áo~!” Thái Hành cũng hú dài một tiếng vào lúc này.

….

Nhìn về phía Ám Mộc Thành, nó giống như một bức tường thành sừng sững ở tận cùng thế giới.

Giống như một con rồng khổng lồ nằm ngang, mặt trời mới mọc chính là đôi mắt mở to của nó, khí thế ngạo nghễ nhìn xuống thiên hạ ập đến.

Phong Kỳ không dừng lại, lập tức dẫn theo Tiểu U và những người khác tiến về phía Ám Mộc Thành.

Lúc này hắn nhìn thấy trên bầu trời Ám Mộc Thành đột nhiên bay ra rất nhiều đám mây, bay về phía bọn họ, rất nhanh đã lướt qua đỉnh đầu bọn họ, bay thẳng về phía Tinh Linh Thành.

Đây là một loại thực vật tinh linh tên là mây bông, có khả năng bay lơ lửng tốc độ cao.

Con người thường sử dụng loại thực vật này để đi lại hoặc vận chuyển hàng hóa.

Có thể nhìn thấy trên đám mây bông trong suốt có rất nhiều bóng người, bên cạnh họ còn chở rất nhiều thùng gỗ.

Rõ ràng đây là một lô tài nguyên thu được từ Lĩnh Vực tiền tuyến.

Hiện tại đường ray trên không của Ám Mộc Thành và Tinh Linh Thành vẫn chưa hoàn thành, Tinh Linh Thành muốn lấy được tài nguyên tiền tuyến từ Ám Mộc Thành, phải sử dụng những đám mây bông này để vận chuyển trên không.

Đợi đến khi đường ray xanh được xây dựng xong, Ám Mộc và Tinh Linh Thành ở tiền tuyến sẽ hình thành một kênh cung cấp tài nguyên ổn định, đến lúc đó đội vận chuyển mây bông cũng không cần phải thường xuyên đi lại giữa hai thành phố.

Nhưng Phong Kỳ hiểu rằng, ngay cả khi đường ray vận chuyển được xây dựng thành công, Tinh Linh Thành muốn có

được tài nguyên mà Ám Mộc Thành cung cấp sẽ trở nên khó khăn hơn.

Tình hình hiện tại là chưa xé rách mặt, Ám Mộc trên danh nghĩa vẫn trung thành với Tinh Linh Vương.

Nhưng đến khi Ám Mộc quyết định xé rách mặt, Tinh Linh Vương sẽ rất khó có thể nhận được bất kỳ khoản hỗ trợ tài nguyên nào từ tiền tuyến để phát triển Tinh Linh Thành.

Tình hình này có phần giống với mối quan hệ giữa Viện nghiên cứu khoa học và Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Viện nghiên cứu Tinh Hồng đương nhiên biết rằng Viện nghiên cứu khoa học đã bị Bóng Đen khống chế.

Nhưng rất nhiều thiết bị công nghệ cần đến sự giúp đỡ của Viện nghiên cứu khoa học, về phương diện này, Viện nghiên cứu Tinh Hồng đương nhiên sẽ không đập vỡ cửa sổ, khi cần tìm kiếm sự giúp đỡ vẫn sẽ tìm đến Viện nghiên cứu khoa học.Còn Bóng Đen không biết rằng Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã phát hiện ra thân phận ẩn núp của mình, nó vẫn sẽ không ngần ngại giúp đỡ Viện nghiên cứu Tinh Hồng về mọi mặt.

Hết chương 1732.

Chương 1733. Mối Quan Hệ

Mối quan hệ giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc cũng vậy.

Tinh Linh Vương đã phát hiện ra sự bất thường của Ám Mộc nhưng rõ ràng Ám Mộc không biết Tinh Linh Vương đã phát hiện ra ý đồ phản nghịch của nó, vẫn đang phối hợp cung cấp tài nguyên cho Tinh Linh Vương.

Nhưng so với vậy, mối quan hệ giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc dễ bị phá vỡ hơn.

Còn tình hình ở Khu Đông Bộ thì phức tạp hơn, Bóng Đen không muốn để lộ thân phận của mình, dù sao thì nó là kẻ phản bội của tộc Linh Năng, để lộ thân phận sẽ phải trả giá rất lớn.

Dù thế nào đi nữa, Bóng Đen cũng sẽ lấy sự an toàn làm phương hướng quan trọng nhất.

Vì vậy sẽ không làm gì phá vỡ sự cân bằng, trừ khi bị dồn vào đường cùng.

Nhưng sự cân bằng giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc lại trở nên rất mong manh.

Sự cân bằng này đã phát triển, Ám Mộc có thể phá vỡ bất cứ lúc nào, không cần lo Tinh Linh Vương tìm đến cửa.

Đặc tính sinh mệnh của Tinh Linh Vương quyết định rằng nó không thể tùy ý di chuyển, dù sao thì Tinh Linh Vương là hạt nhân của Tinh Linh Thành, rễ của nó trải khắp Tinh Linh Thành, còn có nhiều loại cây phụ sinh hợp nhất với kiến trúc của Tinh Linh Thành, Tinh Linh Vương di chuyển sẽ khiến toàn bộ Tinh Linh Thành nhanh chóng sụp đổ.

Giống như nền móng của tòa nhà bị phá hủy, tòa nhà chắc chắn không thể đứng vững được nữa, sụp đổ là điều tất yếu.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Ám Mộc luôn có thể không sợ hãi.

Chỉ cần cho Ám Mộc thời gian, với thiên phú của nó, vượt qua Tinh Linh Vương chỉ là vấn đề thời gian và thời gian này sẽ không quá dài.

Sự chênh lệch về thiên phú của cả hai căn bản không thể so sánh được.

Dùng lời của Tinh Linh Vương mà nói, Ám Mộc là đứa con được chọn, được sinh ra sau khi tập hợp vô số mảnh thông tin ưu tú, sự thành công của nó là ngẫu nhiên, ngay cả khi có cùng thời gian, Tinh Linh Vương cũng không tự tin có thể tạo ra một Ám Mộc khác.

Nhưng may là bây giờ vẫn chưa xé rách mặt.

Đây cũng là lý do hắn không lo sẽ gặp nguy hiểm ở Ám Mộc Thành, thân phận hiện tại của hắn là khách của Tinh Linh Vương.

Đến gần cổng thành màu đỏ sẫm.

Cổng thành phía nam không có người canh gác.

Phong Kỳ không thấy bất ngờ về điều này, dù sao thì về phía nam là hướng đến Tinh Linh Thành, khu vực này hoàn toàn do con người chiếm giữ, căn bản không có Sinh Vật Trận Địa nào khác tồn tại.

Nhưng có thể chắc chắn rằng, cổng thành phía bắc đối diện với Lĩnh Vực sẽ có trọng binh canh gác.

Đến trước cổng thành quấn đầy dây leo, Phong Kỳ dừng lại.

Chỉ thấy một cánh cổng bằng dây leo màu đỏ sẫm mảnh dài đến trước mặt hắn, ngay sau đó ngực trái của hắn phát ra ánh sáng vàng yếu ớt, chính là hạt giống tinh linh vàng được cấy vào tim đã phản hồi.

Ngay lập tức, những dây leo hợp thành cổng thành co lại về hai bên, để lộ ra một lối đi vào trong.

Phong Kỳ lập tức dẫn theo Tiểu U và những người khác đi vào thành.

Cảnh tượng Ám Mộc Thành hiện ra trước mắt, so với Tinh Linh Vương thì không quá phồn hoa nhưng cũng nở rộ đủ loại cây xanh đủ màu sắc.

Nhiều tòa nhà trên phố thậm chí hoàn toàn được hình thành từ thực vật tinh linh, không có bất kỳ vật liệu xây dựng nào như xi măng, thép.

Màu sắc của thực vật ở đây thường sẫm hơn.

Nhưng nhìn từ Dao Động sinh mệnh, thực vật ở đây không hề yếu hơn thực vật tinh linh trong Tinh Linh Thành.Hắn nghe Tinh Linh Vương kể về tiềm năng phát triển của Ám Mộc, có nhắc đến một điểm.

Nó nói rằng tiềm năng của Ám Mộc không chỉ thể hiện ở bản thân nó, mà còn thể hiện ở những hạt giống tinh linh mà nó sinh ra.

Khả năng sinh ra nhiều thế hệ là khả năng thông tin sinh mệnh của riêng Tinh Linh Vương, cũng được ban cho Ám Mộc ngay từ khi sinh ra.

Lúc đó, suy nghĩ của Tinh Linh Vương rất đơn giản, để Ám Mộc xây dựng Ám Mộc Thành tốt hơn nên đã ban cho nó khả năng này.

Còn Ám Mộc mặc dù không có lò luyện sinh mệnh nhưng tiềm năng của hạt giống tinh linh mà nó sinh ra lại cực cao.

Giống như hậu duệ của các bộ tộc mạnh, tiềm năng chắc chắn sẽ rất cao.

Tiềm năng của Ám Mộc đã không thua kém các bộ tộc mạnh, điểm khởi đầu của hạt giống tinh linh hậu duệ của nó vốn đã rất cao.

Điểm yếu duy nhất là hạt giống tinh linh do Ám Mộc sinh ra không có tính đa dạng, không giống như Tinh Linh Vương, muốn hậu duệ có năng lực gì thì có thể dựa vào lò luyện sinh mệnh để kết hợp ra hậu duệ có năng lực đó.

Vì vậy, trong thành ngoài những loại thực vật màu đỏ sẫm, còn có nhiều loại thực vật đặc biệt khác được Tinh Linh Thành cấy ghép.

Đi trên phố.

Phong Kỳ cảm thấy thành phố tiền tuyến này so với Tinh Linh Thành thì ít hơi thở cuộc sống hơn, lại thêm một chút mùi vị giết chóc lạnh lùng.

Người đi đường vội vã, nhịp sống dường như rất nhanh.

Hết chương 1733.

Chương 1734. Thành Phố U Ám

Nếu nói Tinh Linh Thành là một thành phố thiên đường của loài người thì Ám Mộc Thành lại phù hợp hơn với phong cách thành phố trong thời kỳ tận thế, màu sắc của thành phố cũng thiên về sự u ám.

Người đi đường thấy họ xuất hiện, đều liếc nhìn, ánh mắt lướt qua người Tiểu U và những người khác.

Nhưng lại không mấy chú ý đến hắn.

Điều này rõ ràng cũng liên quan đến việc hắn đã cấy hạt giống tinh linh vào cơ thể.

Vì không có ai ngăn cản, Phong Kỳ tiếp tục đi về hướng trung tâm Ám Mộc Thành.

Chất lượng linh khí trong Ám Mộc Thành không thể so sánh với Tinh Linh Thành nhưng so với Tinh Linh Thành, không khí ở đây dường như chứa một loại nguyên tố kích thích tinh thần nào đó.

Trong lúc hít thở, hắn có thể cảm nhận rõ ràng tinh thần trở nên tập trung.

May là không gây hại cho cơ thể.

Đi về hướng trung tâm thành phố, dọc đường mặt đất phủ một lớp rêu màu đỏ sẫm dày, tỏa ra hương thơm thanh nhã, người đi đường thường mặc đồ bảo hộ.

Rất nhanh hắn đã đến khu vực sầm uất của thành phố.

Nơi đây không có những đường ray xanh đan xen, có thể thấy rất nhiều đám mây bông di chuyển qua lại giữa các tòa nhà cao tầng.

Trời dần tối, đèn đường bên đường Ám Mộc Thành giống như quả bí ngô trong lễ hội Halloween, tỏa ra ánh sáng màu vàng cam, cả thành phố cũng chìm trong ánh sáng màu vàng cam.

So với phong cách kiến trúc thành phố thanh tịnh, hư ảo của Tinh Linh Thành.

Thành phố này cho hắn cảm giác bí ẩn, kỳ quái hơn, khắp nơi đều có thể thấy những dây leo méo mó mọc mắt đang di chuyển, những loại thực vật phụ sinh của Ám Mộc luôn giám sát mọi hành động trong thành phố.

Đi qua một con phố, một bóng người đột nhiên xuất hiện trước mặt Phong Kỳ, chặn đường hắn.

Đây là một người đàn ông trung niên mặc áo khoác gió màu đen, trên trán có một hình xăm tinh linh màu đỏ sẫm, đôi lông mày như kiếm, ánh mắt sắc bén, trên tay hắn đang cầm một điếu xì gà đang hút, mạch máu trên cánh tay phải nổi lên, chằng chịt như mạng nhện.

Từ hành động của người đàn ông, Phong Kỳ thấy một chút cứng nhắc.Nếu không đoán nhầm thì người đàn ông trung niên này dường như đã sắp bị đồng hóa với tinh linh, cuộc sống sắp tiếp tục theo một cách khác.

“Ngươi chính là Phong Kỳ phải không?”

Người đàn ông trung niên hít một hơi thật sâu điếu xì gà trên tay, hỏi.

“Ngươi quen ta sao?”

“Không quen nhưng ta biết tình hình của ngươi, Tạ Nguyên Lập quen biết ngươi ở Tinh Linh Thành và ta tốt nghiệp cùng một học viện, cũng từng là chiến hữu, hắn nói với ta rằng ngươi sẽ đến, bảo ta đón tiếp ngươi.”

Nói xong, người đàn ông trung niên lại hít một hơi thật sâu điếu xì gà, trên mặt nở nụ cười:

“Sau khi ngươi vào thành, bộ phận chấp pháp của chúng ta đã nhận được phản hồi từ hệ thống giám sát, vì vậy ta có thể tìm thấy ngươi một cách chính xác, bây giờ đi theo ta.”

Dứt lời, người đàn ông trung niên quay người đi về phía đông của phố.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Trên đường đi, người đàn ông trung niên bắt đầu tự giới thiệu.

Qua lời kể của hắn, Phong Kỳ biết được, hắn tên là Ôn Tu Tề, là phó chỉ huy bộ phận chấp pháp Khu Nam của Ám Mộc Thành, phụ trách công tác an ninh và các công việc khác trong khu vực này.

Trong lúc trò chuyện, họ đã đến bộ phận chấp pháp.

Với sự giúp đỡ của Ôn Tu Tề, Phong Kỳ đã hoàn thành thủ tục đăng ký danh tính, như vậy khi đi trong thành sẽ không bị hệ thống giám sát chú ý, ngay cả khi hắn rời đi, Tiểu U và những người khác cũng sẽ không bị thực vật tinh linh trong Ám Mộc Thành tấn công.

Hoàn thành công việc, Ôn Tu Tề đưa Phong Kỳ đến phòng nghỉ.

Đợi Phong Kỳ và những người khác ngồi xuống ghế sofa, Ôn Tu Tề cũng ngồi xuống ghế đối diện Phong Kỳ, mỉm cười nói:

“Chắc các ngươi có rất nhiều thắc mắc về Ám Mộc Thành, có gì không hiểu bây giờ có thể hỏi ta, nếu muốn nghỉ ngơi ta cũng có thể giúp các ngươi sắp xếp.”

Phong Kỳ nghe vậy, tầm mắt tập trung vào cánh tay phải của Ôn Tu Tề:

“Cơ thể của ngươi… dường như đang bị đồng hóa với tinh linh?”

Ôn Tu Tề bình tĩnh rít một hơi thuốc, mặt không biểu cảm nói:

“Ngươi không nhìn nhầm, cơ thể ta đã dần dần bị đồng hóa với tinh linh, có lẽ không sống được qua năm nay, đợi xử lý xong công việc trong tay, ta cũng phải ra tiền tuyến.”

“Ngươi và Tạ Nguyên Lập hẳn là cùng tuổi, tại sao tốc độ bị đồng hóa với tinh linh lại chênh lệch lớn như vậy?”

Đối mặt với sự nghi ngờ của Phong Kỳ, Ôn Tu Tề lắc đầu:

“Không giống nhau, trong cơ thể Lật Tử cấy hạt giống tinh linh của Tinh Linh Vương, còn trong cơ thể ta cấy hạt giống tinh linh của sứ giả Ám Mộc, cả hai có sự chênh lệch rõ ràng về tiềm năng phát triển… Chỉ xét riêng về sức mạnh, ta có thể đánh ba hắn, giải thích như vậy ngươi có hiểu không?”

Nói xong, trên mặt Ôn Tu Tề nở nụ cười đắc ý.

Phong Kỳ trong lòng xấu hổ nhưng cũng hiểu được ý tứ trong lời nói của Ôn Tu Tề.

Hết chương 1734.

Chương 1735. Cuộc Động Loạn

Hạt giống tinh linh do Ám Mộc sinh ra có tiềm năng mạnh hơn gấp nhiều lần so với hạt giống tinh linh bình thường do Tinh Linh Vương sinh ra, điều này cũng dẫn đến tuổi thọ của người được cấy ghép bị ảnh hưởng.

Tiềm năng phát triển của hạt giống tinh linh và tuổi thọ của con người là đối lập nhau.

Một bên mạnh mẽ, chắc chắn sẽ dẫn đến một bên yếu thế.

Nhưng Ôn Tu Tề dường như đã sớm chấp nhận tình trạng của mình, không thấy có gì không ổn.

Có lẽ đây cũng là đặc điểm của nền văn minh nhân loại Khu Trung Bộ, tất cả mọi người đều chấp nhận rằng điểm kết thúc số phận của mình sẽ là bị đồng hóa với tinh linh.Tiếp theo, dưới sự hỏi han của Phong Kỳ, Ôn Tu Tề bắt đầu kể về tình hình của Ám Mộc Thành.

Ám Mộc Thành có quy mô nhỏ hơn nhiều so với Tinh Linh Thành nhưng quy hoạch thành phố được xây dựng theo bố cục của Tinh Linh Thành.

Thành phố được chia thành bốn khu vực lớn là Đông Nam Tây Bắc và Khu Trung Tâm nơi Ám Mộc tọa lạc, cũng được gọi là khu vực lõi.

Diện tích thành phố luôn được mở rộng về phía bắc, mỗi khi đánh bại một chiến trường Lĩnh Vực, thành phố sẽ theo sự phát triển của Ám Mộc mà mở rộng về phía bắc.

Lực lượng vũ trang trong thành khác với mô hình của Khu Đông Bộ.

Khu Đông Bộ lấy các Chiến Đoàn Lĩnh Vực tự do làm lực lượng chủ lực tiền tuyến.

Nhưng Ám Mộc Thành lấy Tam Đại Quân Đoàn làm nòng cốt của đội ngũ chiến tranh, tất cả các chiến sĩ đều là thành viên của Tam Đại Quân Đoàn.

So sánh cả hai, mỗi bên đều có ưu nhược điểm.

Quân đội của Khu Đông Bộ lấy việc bảo vệ thành trì làm nhiệm vụ chính, Chiến Đoàn mới là lực lượng chủ lực khai phá tiền tuyến.

Các đội nhóm nhỏ khiến cho sự gắn kết bên trong Chiến Đoàn trở nên cực kỳ mạnh mẽ và mô hình Chiến Đoàn rất phù hợp để đồng thời chinh phục nhiều chiến trường Lĩnh Vực, sự phát triển không dễ bị hạn chế.

Mô hình tác chiến của quân đoàn Ám Mộc Thành có sức chiến đấu tổng hợp mạnh nhưng một khi bị kẹt ở một chiến trường Lĩnh Vực nào đó, muốn phân tán sức lực để khai phá chiến trường Lĩnh Vực mới sẽ gặp phải rất nhiều vấn đề rườm rà.

Cuối cùng, mệnh lệnh được truyền đạt theo từng cấp, điều này dẫn đến việc một mệnh lệnh truyền đến tiền tuyến cần có thời gian.

Nhưng mô hình Chiến Đoàn không có nỗi khổ này, đoàn trưởng có quyền quyết định tuyệt đối, không tồn tại bất kỳ hạn chế nào trong việc truyền đạt mệnh lệnh.

Phong Kỳ không rõ hai mô hình nào mạnh hơn, hắn cho rằng đây chỉ là lựa chọn tối ưu của từng mô hình trong các môi trường và hệ thống phát triển khác nhau, không có sự phân biệt tốt xấu.

Trong lúc trò chuyện, chủ đề dần chuyển sang việc xây dựng hệ thống phát triển.

Nghe Phong Kỳ nói đến những vấn đề tiềm ẩn trong hệ thống phát triển của Khu Trung Bộ, biểu cảm của Ôn Tu Tề có sự thay đổi rõ rệt, sau một thoáng do dự, hắn mở lời:

"Thực ra chúng tôi đã từng tìm cách giải quyết vấn đề này, thậm chí còn xảy ra một cuộc động loạn vì nó."

"Động loạn?"

"Ừm, khoảng ba trăm năm trước, những người cấp cao lúc đó cảm thấy sự hợp tác với Tinh Linh Vương ngày càng không thể kiểm soát, sự phát triển của tình hình đã vượt quá dự đoán của họ, nếu liên minh này tiếp tục duy trì, loài người sẽ hoàn toàn trở thành bên yếu thế, sự sống chết hoàn toàn nằm trong một ý nghĩ của Tinh Linh Vương, vì vậy những người cấp cao lúc đó bắt đầu tìm kiếm một con đường mới."

"Trong thời gian đó đã xảy ra một chuyện, những người cấp cao cấp tiến cho rằng nên giữ lại một phần tài nguyên, dùng để nghiên cứu con đường mới, không nên dâng hết cho Tinh Linh Vương, đồng thời trong bài phát biểu nội bộ đã khơi dậy cảm xúc của dân chúng, họ bắt đầu diễu hành phản đối, cho rằng loài người chắc chắn phải tự đi con đường của mình, chắc chắn phải lật đổ sự thống trị của Tinh Linh Vương đối với loài người."

Nói đến đây, Ôn Tu Tề hít một hơi thuốc thật sâu, nhả ra một làn khói trắng:

"Vì vậy, nội bộ loài người đã xuất hiện sự rạn nứt, xuất hiện sự đối lập về mặt ý thức hệ, dẫn đến thời gian đó Tinh Linh Thành liên tục xảy ra động loạn, đoàn diễu hành thậm chí còn vây quanh Tinh Linh Vương nhưng lúc đó Tinh Linh Vương không có bất kỳ hành động nào."

“Kết quả thì sao?” Phong Kỳ tò mò hỏi.“Tinh Linh Vương không ra tay nhưng chúng tôi lại ra tay, bọn họ rất ngu ngốc, mặc dù đều biết rõ rủi ro khi hợp tác với Tinh Linh Vương nhưng hậu quả bị Tinh Linh Vương vứt bỏ là điều chúng tôi không thể chịu đựng được, không có Tinh Linh Tộc, loài người chúng tôi không thể tồn tại trên mảnh đất này.”

“Đưa ra ý tưởng xây dựng hệ thống phát triển mới là tốt nhưng quá trình lại quá cực đoan, đã định sẵn kết cục thất bại của phe đối lập lúc đó, về sau việc xây dựng hệ thống phát triển mới giống như một điều cấm kỵ, rất ít người nhắc đến…”

Nghe Ôn Tu Tề kể, Phong Kỳ lặng lẽ gật đầu.

Hết chương 1735.

Chương 1736. Quá Khứ Khó Nói

Hắn có thể tưởng tượng được, trong những năm tháng Tinh Linh Tộc kết minh với loài người, đã trải qua bao nhiêu mưa gió.

Sự ổn định hiện tại, đằng sau cũng có những quá khứ khó nói thành lời.

Liên minh về bản chất là một quá trình mài giũa lẫn nhau.

Trong quá trình đó chắc chắn sẽ có những xung đột về mặt ý thức hệ.

Trừ khi là liên minh giữa Tinh Thành và Mê Vụ Tộc, hai tộc chỉ có sự trao đổi về tài nguyên, không có tranh chấp về lãnh thổ hay lợi ích.

Liên minh như vậy mặc dù không bền chặt như giữa tinh linh và loài người nhưng lại có thể trường tồn.

…

Đứng trên ban công của tòa nhà cao tầng Ám Mộc Thành, cúi đầu nhìn xuống cảnh đêm của Ám Mộc Thành.

Thành phố chìm trong ánh đèn mờ ảo màu vàng cam.

Gió đêm ồn ào, thổi tung mái tóc.

Càng hiểu rõ về Ám Mộc Thành, Phong Kỳ càng thấy suy nghĩ của Ám Mộc có thể hiểu được.

So với Tinh Linh Vương, Ám Mộc rất có tham vọng.

Có lẽ là áp lực của Tinh Linh Vương đè nặng trên đầu đã tạo cho Ám Mộc áp lực rất lớn, vì vậy nó khao khát trở nên mạnh mẽ hơn, cũng khao khát có được nhiều tài nguyên hơn.

Kết quả mang lại chính là sự phát triển nhanh chóng của Ám Mộc Thành.

Mặc dù việc xây dựng thành phố và các cơ sở phối sáo đều kém xa Tinh Linh Thành nhưng những người tập trung ở đây hầu hết đều là chiến sĩ.

Tính cách của Tinh Linh Vương rất điềm đạm, điều này có thể thấy được từ sự phát triển ban đầu của Tinh Linh Vương.

Nếu không gặp được loài người, Tinh Linh Tộc rất có khả năng sẽ biến mất.

Loài người gặp được Tinh Linh Vương đã bảo vệ được ngọn lửa văn minh, Tinh Linh Vương cũng vậy.

Hai bên hỗ trợ lẫn nhau.

Nhưng chính loài người lại gián tiếp thúc đẩy Tinh Linh Tộc đi đến ngày hôm nay.

Nhưng Tinh Linh Vương lại không có tâm lý nóng vội muốn bành trướng và phát triển, luôn bị loài người thúc đẩy tiến lên.

Tình hình của Ám Mộc hoàn toàn khác.

Nó rất thông minh, biết rằng sự cạnh tranh trong tương lai sẽ ngày càng khốc liệt.

Bây giờ chắc chắn là thời điểm phát triển tốt nhất, nếu không thu thập càng nhiều tài nguyên càng tốt để phát triển và lớn mạnh vào lúc này, tương lai chắc chắn sẽ bị hạn chế ở khắp mọi nơi.

Lúc nghe Ôn Tu Tề giới thiệu về suy nghĩ của Ám Mộc, Phong Kỳ trong lòng đồng ý.

Nhìn từ góc độ tương lai, suy nghĩ của Ám Mộc chắc chắn là đúng đắn.

So sánh thế giới tương lai với hiện tại, giống như một ngôi làng mới, sự cạnh tranh sau này sẽ ngày càng gay gắt, đến tương lai 1500 năm sau, khắp nơi đều là những bộ tộc mạnh mẽ, không gian sinh tồn của các bộ tộc yếu bị bóp nghẹt đến mức gần như không còn.

Đến lúc đó, muốn nói đến sự trỗi dậy, độ khó sẽ tăng lên vô số bậc so với bây giờ.

Nhưng không phải nói rằng Tinh Linh Vương không có tầm nhìn xa.

Phong Kỳ có thể hiểu được suy nghĩ của Tinh Linh Vương, bố cục của nó đối với tương lai không phải là mở rộng lãnh thổ và giành lấy tài nguyên ở giai đoạn hiện tại, mà là muốn dựa vào lò luyện sự sống để tạo ra những thế hệ sau xuất sắc.Tham vọng của Tinh Linh Vương là muốn tạo ra một thế hệ Tinh Linh Tộc bất khả chiến bại.

Mặc dù Tinh Linh Vương không thể theo kịp bước chân trưởng thành của hậu duệ nhưng bất kỳ hậu duệ nào của nó khi đó cũng sẽ sở hữu sức chiến đấu sánh ngang với thần linh.

Ý tưởng này chắc chắn là tốt.

Nếu có thể kết hợp sử dụng với nhiệm vụ khế ước trong tay Mặc Nguyệt thì quả thực là hoàn hảo.

Đáng tiếc là Tinh Linh Vương không có.

Vì vậy, việc xuất hiện những kẻ phản bội như Ám Mộc trong số các hậu duệ là điều hết sức bình thường.

Lại có ai thích mãi mãi bị kiểm soát, bị người khác giẫm đạp lên đầu mình, ngay cả khi người đó là người sáng tạo ra mình.

Sau khi sắp xếp lại mối quan hệ giữa những người trong cuộc, Phong Kỳ cảm thấy rất nhiều cảm xúc.

Hắn từng nghĩ rằng bản chất con người là phức tạp nhất nhưng giờ đây hắn thấy rằng chỉ cần là xã hội quan hệ được hình thành bởi các sinh vật thông minh thì đều sẽ rất phức tạp.

Lợi ích, tự do, tham vọng, quyền lực, hư vinh… quá nhiều thứ có thể dẫn đến sự chia rẽ trong nội bộ chủng tộc.

Đây cũng chính là điểm chân thực nhất của thế giới này.

Mối quan hệ giữa Ám Mộc và Tinh Linh Vương cũng vậy, Ám Mộc không thể cam tâm mãi mãi khuất phục dưới trướng Tinh Linh Vương.

Giờ nghĩ lại, hắn thấy khái niệm mà Lâm Nhiễm đưa ra lúc đầu tiên tiến đến mức nào.

Thiên đạo nắm giữ thế giới, vạn vật bình đẳng.

Trong tương lai của dòng thời gian tiếp xúc với Ngân Linh, Lâm Nhiễm đã từng giải thích chi tiết về khái niệm "Thiên đạo" này.

Trong đó có đề cập đến một điểm, thế giới không cần một người nắm quyền thực sự, mọi thứ đều cần vận hành theo những quy tắc đã định.

Sự xuất hiện của người nắm quyền chắc chắn sẽ dẫn đến sự chia rẽ của xã hội.

Ví dụ, với tư cách là người nắm quyền, sau khi hưởng thụ sự tốt đẹp của quyền lực, ngươi có nỡ để con cháu của mình và con cháu của những người nghèo khổ có cùng điểm xuất phát không?

Hết chương 1736.

Chương 1737. Thiên Đạo

Kết quả của câu trả lời này rất rõ ràng.

Đa số mọi người sẽ chọn lợi dụng lợi thế của mình để tạo ra lợi thế cho con cháu của mình.

Điều này sẽ dẫn đến sự chia rẽ phân hóa xã hội, giai cấp dần cố định.

Muốn phá vỡ giai cấp cố định này, cần phải lật đổ và làm lại mọi thứ, Ám Mộc chính là muốn lật đổ Tinh Linh Vương, thiết lập trật tự mới của riêng mình.

Nhưng điều này giống như một vòng luân hồi, trong tương lai, hậu duệ của Ám Mộc có lẽ cũng sẽ xuất hiện trường hợp tương tự.

Sự đoàn kết của các chủng tộc trên thế giới này về bản chất là do áp lực bên ngoài gây ra.

Khi cuộc khủng hoảng bên ngoài biến mất, trật tự bên trong chắc chắn sẽ liên tục luân hồi, chia rẽ và tái thiết.

Đối với vấn đề này, Lâm Nhiễm đã đưa ra khái niệm xây dựng Thiên đạo, đặt Thiên đạo lên trên chúng sinh, Thiên đạo không có tư tâm ích kỷ, mọi thứ chỉ vận hành theo quy định ban đầu, điều chỉnh sự cân bằng của thế gian.

Nhưng Phong Kỳ vẫn cảm thấy suy nghĩ của Lâm Nhiễm quá tiến bộ, có quá nhiều điểm không thực tế.

Nếu mọi thứ đều công bằng thì chúng sinh sẽ không còn gì để theo đuổi, dù sao thì mọi thứ đều công bằng, nỗ lực có ý nghĩa gì, ngay cả khi bản thân có thành công đến đâu, cũng không thể mang giá trị của mình đến cho thế hệ sau, sau khi

chết, tài sản và nguồn lực mà bản thân sở hữu sẽ bị Thiên đạo thu hồi, phân phối lại.

Chúng sinh giống như những con rối tồn tại.

Làm thế nào để thực sự giải quyết vấn đề này, đã làm phiền Lâm Nhiễm của dòng thời gian đó cho đến khi kết thúc cuộc đời, vẫn chưa tìm ra câu trả lời hoàn hảo.

Suy nghĩ quay trở lại hiện tại.

Phong Kỳ không nghĩ nhiều về vấn đề này.Hoàn cảnh mà loài người phải đối mặt rất tệ, thậm chí còn không có tư cách bước lên chiến trường vạn tộc tranh bá sau 1500 năm nữa.

Nói đến việc làm sao để chúng sinh bình đẳng thì quá viển vông.

Hắn quan tâm hơn đến việc loài người trỗi dậy như thế nào, chiến thắng sự xâm lược của Lĩnh Vực ra sao, thậm chí là chống lại Đại Thế Giáng Lâm như thế nào.

Trở về phòng, Tiểu U và những người khác đã ngủ.

Ánh đèn trong phòng tỏa ra màu vàng cam dịu nhẹ, thỉnh thoảng lại vang lên tiếng lẩm bẩm trong giấc ngủ của Lôi Đình.

Đi đến chỗ ghế sofa ngồi xuống, Phong Kỳ dựa vào ghế sofa nhắm mắt lại.

Kết thúc đêm nay, ngày mai hắn phải tiếp tục lên đường.

Tiếp theo hắn dự định đi về phía bắc đến tiền tuyến Ám Mộc Thành xem thử, sau đó tiếp tục đi về phía tây.

Việc tìm hiểu tình hình của Khu Trung Bộ sẽ giúp ích cho hắn trong việc thành lập liên minh thành phố trong tương lai.

Trong tưởng tượng, ngoài việc Tinh Thành trong tương lai phải thiết lập liên hệ không gian với bốn thành phố lớn khác

của Khu Đông Bộ thì Tinh Linh Thành và Ám Mộc Thành cũng sẽ là mục tiêu tiếp theo.

Đoàn kết sức mạnh của toàn thể loài người, hắn không tin rằng loài người không thể đứng vững trong cuộc tranh bá chủng tộc khốc liệt trong tương lai.

Sáng hôm sau, Phong Kỳ mở mắt tỉnh dậy.

Nhìn chiếc đồng hồ được đan bằng cành cây treo trên tường, hắn đứng dậy quyết định rời đi.

Gọi Tiểu U và những người khác dậy, họ đơn giản thu dọn đồ đạc rồi lại lên đường.

Vào buổi chiều, Phong Kỳ cưỡi mây bông đến Khu Trung Tâm của Ám Mộc Thành.

Tầm mắt cuối cùng xuất hiện hạt nhân của Ám Mộc Thành: Ám Mộc.

So với trên hình ảnh, dáng vẻ của Ám Mộc trông dữ tợn và uy nghiêm hơn.

Một đường vân màu đỏ sẫm từ gốc lan đến thân cây, rồi lan đến ngọn cây phân nhánh, mỗi chiếc lá của cây Ám Mộc đều có gân màu đỏ sẫm rõ ràng, giống như mạch máu đang chảy năng lượng.

Mặc dù kích thước của Ám Mộc không thể so sánh với Tinh Linh Vương nhưng cũng cao tới hàng trăm mét, giống như một ngọn núi sừng sững giữa trung tâm thành phố.

Hắn không tiến đến gần Ám Mộc, chỉ đứng trên mây bông quan sát từ xa.

Ám Mộc trong tầm mắt dần thu nhỏ lại, họ không dừng lại mà bay về phía bắc của Ám Mộc Thành.

Tình hình của Khu Trung Bộ rất phức tạp.

Hắn không rõ kết cục trong tương lai sẽ như thế nào nhưng dù Ám Mộc chiến thắng hay Tinh Linh Vương chiến thắng, hắn chỉ quan tâm đến kết cục tương lai của loài người.

Chỉ nhìn vào sự phát triển của Ám Mộc Thành, có thể thấy Ám Mộc cũng đang nỗ lực xây dựng thành phố, nâng cao chất lượng cuộc sống của con người trong khu vực quản lý và không bao giờ bóc lột con người.

Ám Mộc trông rất tà ác, giống như kẻ phản diện nhưng ngoại hình không phải là tiêu chuẩn để đánh giá kẻ thù.

Nhưng dù ai sẽ trở thành kẻ phản diện trong mắt loài người của Khu Trung Bộ trong tương lai thì người đó cũng sẽ trở thành kẻ thù của hắn.

So với suy nghĩ trước đây, hắn đã chấp nhận lập trường liên minh với Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng chỉ không chấp nhận việc loài người bị nô dịch.

Ám Mộc trong tầm mắt biến mất, cảnh tượng trước mắt thay đổi.

Hết chương 1737.

Chương 1738. Sự Thay Đổi

Khi trời tối, ngân hà treo trên bầu trời, họ đã đến đích của chuyến đi này.

Ám Mộc Thành - Bắc Chiến Tuyến.

Nơi đây không có những con phố sầm uất và những tòa nhà cao tầng, chỉ có những công trình thực vật nhỏ liên tiếp.

Loại công trình này có phần giống với lều trại của Khu Đông Bộ, thuộc loại cơ sở cư trú đơn giản.

Còn về lý do tại sao không cung cấp cho tiền tuyến những cơ sở vật chất tốt hơn thì điều này liên quan đến tốc độ mở rộng của tiền tuyến khá nhanh.Càng đến gần phía bắc, càng có thể nhìn thấy nhiều cơ sở vật chất vẫn đang trong quá trình xây dựng, các cơ sở phối sáo hoàn toàn không theo kịp tốc độ mở rộng của Ám Mộc Thành, vì vậy mới có tình trạng dựng những công trình đơn giản để chiến sĩ tiền tuyến sử dụng.

Mô hình mở rộng theo hình thức quân đoàn, quyết định rằng hành động của Ám Mộc Thành khó có thể linh hoạt như mô hình Chiến Đoàn của Khu Đông Bộ.

Khu Đông Bộ có thể xây dựng khu tiếp tế tiền tuyến, sau đó Chiến Đoàn có thể lấy khu tiếp tế làm trung tâm để thám hiểm bên ngoài, đánh chiếm chiến trường Lĩnh Vực.

Nhưng mô hình quân đoàn của Ám Mộc Thành lại nhấn mạnh hơn đến sự thống nhất.

Rõ ràng là về mặt chiến lực, mô hình quân đoàn của Ám Mộc Thành mạnh hơn nhưng cũng quyết định rằng tính linh

hoạt kém hơn nhiều so với mô hình Chiến Đoàn của Khu Đông Bộ.

Nhìn xuống phía dưới, có thể thấy cấu trúc phòng tuyến của Ám Mộc Thành.

Những chiến sĩ tuần tra mặc trang bị đằng giáp thống nhất nhưng những người mang theo vũ khí bên mình lại rất ít.

Điều này liên quan đến hệ thống phát triển của con người ở Khu Trung Bộ.

Những con người được cấy ghép Linh chủng, ngoài Linh chủng tăng cường thể chất, cách chiến đấu phổ biến chủ yếu là tác chiến bằng thuật pháp.

Ví dụ như Linh Năng của tinh linh hệ Lôi cho phép chiến sĩ điều khiển Lôi Đình, khi tác chiến có thể hỗ trợ rút ra nguyên tố Lôi tự do giữa trời đất để tác chiến, nếu trong môi trường khắc nghiệt không rút được sức mạnh nguyên tố thì bên trong Linh chủng hệ Lôi cũng có năng lượng nguyên tố Lôi được lưu trữ.

Linh chủng giúp con người ở Khu Trung Bộ bớt đi nhiều con đường phải đi trong quá trình phát triển.

Con người ở Khu Đông Bộ muốn thi triển thuật pháp, không hề đơn giản như vậy.

Đầu tiên là cần phải học được pháp môn cơ bản là Linh khí nhập thể, mở rộng một con đường lưu thông trôi chảy trong kinh mạch trong cơ thể, tiếp theo là tìm hiểu cấu tạo của các nguyên tố trời đất, sau đó là khóa học cảm nhận nguyên tố và phác họa thi pháp.

Chỉ khi thành thạo mọi mặt, mới có thể tùy tay phác họa thuật pháp để đối địch.

Con người ở Khu Trung Bộ sở hữu Linh chủng tương đương với việc mở một phần mềm thi pháp đơn giản.

Họ không cần trải qua quá trình học tập phức tạp, có thể điều khiển Linh chủng được cấy ghép trong cơ thể để cảm ứng nguyên tố và thi pháp.

Việc bồi dưỡng chiến sĩ của Khu Đông Bộ cần thời gian dài nhưng hệ thống phát triển Linh chủng về cơ bản chỉ cần đến mười tuổi, cơ thể có thể chịu được Linh chủng thì đã có sức chiến đấu không nhỏ, chỉ thiếu độ thành thạo mà thôi.

Nhưng loại hệ thống phát triển này cũng có nhược điểm rất rõ ràng.

Tuổi thọ chỉ là một mặt, giới hạn phát triển cũng là một điểm yếu trong số đó.

Quan trọng nhất là không thể đạt được sự đa dạng của thuật pháp.

Ví dụ như, một người là chiến sĩ tu linh của Khu Đông Bộ, một người là chiến sĩ Linh chủng của Khu Trung Bộ.

Chiến sĩ tu linh của Khu Đông Bộ mặc dù phát triển chậm, cần từng bước trải qua quá trình học tập nhưng một khi đã nắm được bí quyết của thuật pháp, thuật pháp của hắn sẽ không còn giới hạn ở một nguyên tố nữa.

Có thể là thuật pháp hệ Hỏa, cũng có thể là thuật pháp hệ Thủy, cũng có thể là thuật pháp hệ Lôi.

Còn chiến sĩ Linh chủng của Khu Trung Bộ, ngay từ năm mười tuổi đã quyết định cách đối địch trong tương lai của mình, lúc đó cấy ghép vào cơ thể Linh chủng của nguyên tố nào thì tương lai cũng chỉ có một lựa chọn này.

Đối mặt với môi trường biến đổi của chiến trường Lĩnh Vực, khả năng điều khiển nguyên tố đa dạng rõ ràng có thể có

nhiều không gian phát huy hơn.Có lẽ đây cũng là một trong những lý do khiến Khu Trung Bộ áp dụng mô hình tác chiến quân đoàn.

Chiến Đoàn dưới hình thức nhóm nhỏ rất dễ bị các nguyên tố trong môi trường khắc nghiệt kìm hãm, khiến năng lực không thể phát huy bình thường, ngay cả khi lựa chọn bổ sung đội hình đa dạng cho nhóm, vẫn sẽ có một số chiến sĩ mất đi sức chiến đấu trong môi trường cụ thể.

Nếu là mô hình tác chiến quân đoàn, sẽ không còn lo lắng về khía cạnh này.

Cuối cùng, trong quân đoàn, một nguyên tố bị khắc chế, vẫn có thể có nhiều chiến sĩ nguyên tố khác bổ sung.

Có thể nói là ưu điểm và nhược điểm song hành.

Hai hệ thống mạnh yếu thế nào, xét từ góc độ hiện tại thì chắc chắn Khu Trung Bộ có nhiều ưu điểm hơn, xét cho cùng thì hoàn cảnh của con người rất nguy cấp, thời gian bồi dưỡng chiến sĩ rất quý báu.

Hết chương 1738.

Chương 1739. Tương Lai

Dây chuyền sản xuất Linh chủng chế tạo chiến sĩ hàng loạt quả thực là vũ khí giết người hàng loạt trong chiến tranh.

Nhưng xét từ góc độ tương lai và phù hợp với mô hình phát triển của con người, hệ thống tu luyện có thể hoàn toàn nghiền nát hệ thống phát triển Linh chủng.

Biến số duy nhất trong số đó chính là Tinh Linh Vương.

Nếu Tinh Linh Vương có thể sản xuất hàng loạt Linh chủng có thể điều khiển nhiều nguyên tố trong tương lai thì một số khuyết điểm trong số đó cũng sẽ được bổ sung.

Phong Kỳ thán phục sức mạnh của Lò Luyện Sự Sống.

Sức mạnh của Vật Phẩm Kỳ Tích hoàn toàn không thể dùng lẽ thường để đánh giá.

Chỉ cần tạo ra một hậu duệ mạnh mẽ thì tiềm năng của các hậu duệ sau này đã được nâng cao đến mức của cường tộc.

Lò Luyện Sự Sống quả thực là cỗ máy sản xuất hàng loạt cường tộc và sau đó có thể tiếp tục nâng cao thông qua nỗ lực, chỉ cần có đủ thông tin về sự sống, về mặt lý thuyết, hậu duệ sẽ không có giới hạn tiềm năng.

Đáng tiếc là khả năng sinh sản của con người không phù hợp với Lò Luyện Sự Sống, nếu không với sự trợ giúp của Lò Luyện Sự Sống, chỉ cần vài thế hệ truyền thừa, tiềm năng huyết mạch của con người sẽ không thua kém những cường tộc kia.

Ngồi trên mây bông trôi qua những công trình cây xanh đơn giản san sát nhau.

Phong Kỳ không dừng lại ở đây, tiếp tục bay về phía bắc.

Đến đây, ngoài việc xem xét tình hình tiền tuyến phía bắc của Ám Mộc Thành, hắn còn muốn đến một Lĩnh Vực mà Ám Mộc Thành gần đây đang đánh chiếm để xem thử.

Theo mô tả của Ôn Tu Tề, chiến trường Lĩnh Vực này rất có đặc sắc.

Dường như là di tích của một chiến trường cổ xưa, gần đây đã có rất nhiều phát hiện bất ngờ ở bên trong.

Lại là một chặng đường dài nữa.

Trong tầm mắt của Phong Kỳ cuối cùng cũng xuất hiện chiến trường Lĩnh Vực mà Ôn Tu Tề mô tả.

Rào cản của chiến trường Lĩnh Vực này có màu xám đen, chỉ nhìn từ bên ngoài không thấy có gì kỳ lạ.

Phong Kỳ điều khiển mây bông hạ cánh, Tiểu U và những người khác lần lượt nhảy xuống khỏi mây bông.

Không cần hắn điều khiển, chỉ cần một ý nghĩ, mây bông không còn đi theo, tự động bay lên, hướng về phía Ám Mộc Thành.

Quãng đường tiếp theo có thể sẽ nguy hiểm.

Đám mây bông này là hắn mượn của Ôn Tu Tề, đương nhiên phải trả lại.

Hơn nữa, mây bông cũng không thích hợp để hắn sử dụng để đi đường.

Bên trong mây bông giống như một cục pin lớn, một khi khoảng cách bay quá xa, năng lượng bên trong sẽ cạn kiệt, không thể tiếp tục bay lơ lửng, cần phải đưa về cơ sở chính của mây bông ở Ám Mộc Thành để sạc năng lượng.

Còn cơ sở chính của mây bông giống như trạm sạc, là nguồn năng lượng để mây bông bay.

Vì vậy, mang theo mây bông bên mình, đối với hắn mà nói hoàn toàn trở thành đồ dùng một lần.Quãng đường tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác đi bộ về phía trước.

Bước qua rào cản chiến trường Lĩnh Vực màu xám đen, cảnh tượng đổ nát hiện ra trước mắt, không khí tràn ngập những mảnh giấy màu xám như bị cháy xém, khắp mặt đất là vũ khí, trang bị hư hỏng rỉ sét.

Theo mô tả của Ôn Tu Tề, nơi đây có lẽ từng là một chiến trường lớn, dưới lòng đất chôn cất rất nhiều thi thể, trang bị tàn phá rải rác khắp chiến trường Lĩnh Vực.

Nhìn xung quanh, có thể thấy nhiều bóng người đi lại trên chiến trường, khắp nơi lật tìm.

Nơi đây giống như một hiện trường nhặt đồ bỏ đi lớn.

Mặc dù khả năng tìm được bảo vật rất thấp nhưng dù sao vẫn có hy vọng.

Đây cũng là lý do Phong Kỳ định đến đây thử vận may.

Hắn nhìn về phía trước, cười toe toét:

“Xuất phát, lát nữa tìm được Vật Phẩm Kỳ Tích sẽ mời mọi người ăn thịt nướng.”

Trong ánh mắt khinh thường của Lôi Đình, Tiểu U nắm chặt tay giơ cao:

“Được, tìm kỳ tích, ăn thịt nướng!”

“Đồ ngốc, kỳ tích sao có thể dễ tìm như vậy, ngươi còn tin thật à.”

“Lão đại nói có thì nơi này chắc chắn có.”

Tiểu U quay đầu nhìn Lôi Đình, biểu cảm chân thành và nghiêm túc gật đầu, dường như muốn thuyết phục Lôi Đình cũng tin theo.

“Ngươi ngốc nhất.”

“Hứ hứ hứ.” Tiểu U không nhịn được thè lưỡi, sau đó bay về phía Phong Kỳ đã đi xa.

Nhìn Tiểu U bay xa, Lôi Đình không khỏi thở dài, sau đó ánh mắt nhìn về phía Thái Hành bên cạnh.

Một người một chó nhìn nhau trong chốc lát, Lôi Đình đá một cú:

“Chó ngốc, nhìn cái gì mà nhìn.”

Nhưng lần này Thái Hành đã né tránh một cách thuần thục, sau đó “Gâu gâu” một tiếng, đạp chân lao tới cắn vào bắp chân Lôi Đình.

“Chết tiệt, chó ngốc buông ra.”

Nhìn Lôi Đình và Thái Hành ầm ĩ, Phá Giáp không khỏi lắc đầu, sau đó cũng đuổi theo bóng dáng Phong Kỳ đi xa.

….

Chiến trường di tích.

Phong Kỳ chậm rãi tiến lên, vũ khí chiến giáp tàn phá trải đầy tầm mắt của hắn.

Nhiều vũ khí trang bị đã bị rỉ sét, giòn nát dưới sự ăn mòn của thời gian, những vũ khí trang bị kiên cố không thể phá hủy trong một khoảng thời gian nào đó, bây giờ thậm chí không chịu được một cú giẫm chân tùy ý của hắn, phát ra tiếng vỡ giòn tan.

Hết chương 1739.

Chương 1740. Áp Lực

Trước khi đến, Ôn Tu Tề đã giới thiệu với hắn về chiến trường Lĩnh Vực này.

Chiến trường Lĩnh Vực này vốn có một tiểu tộc không mạnh nhưng hiện tại đã trở thành thức ăn nuôi dưỡng cho Linh chủng, còn chiến trường Lĩnh Vực này cũng trở thành một nơi tìm kiếm bảo vật.

Trong thời gian thám hiểm chiến trường Lĩnh Vực này, các chiến sĩ của Ám Mộc Thành đã thu được nhiều vật phẩm quý giá.

Hầu hết trong số đó đều do tiểu tộc bị diệt tộc kia thu thập, sau khi chiến tranh ngắn ngủi kết thúc đã bị các chiến sĩ của Ám Mộc Thành tịch thu.

Cũng có một số là do các chiến sĩ tìm được trong thời gian thám hiểm chiến trường Lĩnh Vực này.

Trong số đó, ba vật phẩm quý giá nhất lần lượt được gọi là Thiên Hồng, Châu Ám Dạ, Xúc Xắc Định Mệnh.

Thiên Hồng là một loại vũ khí kỳ lạ kết hợp hình dạng của đao và kiếm, thời gian không để lại bất kỳ dấu vết nào trên vũ khí này, là vũ khí tùy thân của tộc trưởng tiểu tộc mang theo khi đến chiến trường Lĩnh Vực này.Loại vũ khí này có thuộc tính sắc bén cực mạnh, khi vung lên sẽ có một dải cầu vồng dài theo sau, tỏa ra ánh sáng rực rỡ, vì vậy được đặt tên là "Thiên Hồng", trong thời kỳ chiến tranh, vũ khí này đã gây ra không ít thương vong cho các chiến sĩ loài người.

Việc chế tạo vũ khí, trang bị luôn là điểm yếu của hệ thống phát triển của Linh chủng.

Hệ thống công nghiệp hóa suy yếu dần là kết quả tất yếu mà hệ thống phát triển của Linh chủng phải trải qua.

Loại vũ khí có hình dạng kỳ lạ nhưng sức sát thương kinh người này khiến các chiến sĩ của Ám Mộc Thành vô cùng kinh ngạc, hiện đang được nghiên cứu trong Ám Mộc Thành.

Bảo vật thứ hai là Châu Ám Dạ.

Bảo vật này là một viên trân châu trong suốt, to bằng lòng bàn tay, xuyên qua lớp vỏ pha lê của viên trân châu có thể thấy bên trong có một luồng sương mù đen đặc đang chảy.

Chức năng của viên trân châu là có thể ẩn giấu hoàn toàn người sở hữu.

Loại ẩn giấu này không phải là tàng hình thuần túy, nếu chỉ ẩn giấu hình dạng thì vật phẩm này không thể được coi là bảo vật.

Cuối cùng, phần lớn sinh vật đều dùng cách cảm nhận để thăm dò môi trường xung quanh, cơ thể tàng hình vẫn rất dễ bị phát hiện.

Châu Ám Dạ có thể ẩn giấu hơi thở, âm thanh, mô phỏng sự chuyển động của không gian.

Ví dụ, muốn lặng lẽ tiếp cận dưới sự cảm nhận của một sinh vật mạnh mẽ, trước tiên phải ẩn giấu hơi thở, bất kỳ hơi thở nào thoát ra cũng sẽ bị phát hiện ngay lập tức.

Thứ hai là âm thanh, tiếng tim đập, tiếng bước chân, v.v., dù âm thanh nhỏ đến đâu cũng có thể dễ dàng bị phát hiện.

Cuối cùng là mô phỏng sự chuyển động của không gian.

Đây mới là khả năng mạnh nhất của Châu Ám Dạ.

Hít thở, bay lượn, thậm chí bất kỳ hành động nào khác đều sẽ tạo ra gió và sự chuyển động của không gian, gây ra tác động cực nhỏ đến môi trường, Châu Ám Dạ có thể tự động mô phỏng môi trường, triệt tiêu tác động ra bên ngoài.

Ba yếu tố kết hợp với nhau, tạo nên khả năng ẩn núp và phục kích hoàn hảo của Châu Ám Dạ.

Bảo vật này cũng là do tiểu tộc của chiến trường Lĩnh Vực này tịch thu, khi đó đã phải tốn rất nhiều công sức, dùng cách ném bom trải thảm, mới giết chết được thợ săn trong bóng tối, Châu Ám Dạ cũng rơi vào tay các chiến sĩ của Ám Mộc Thành.

Bảo vật thứ ba được gọi là Xúc Xắc Định Mệnh, có hình dạng là một viên xúc xắc tám mặt, trên mỗi mặt đều khắc tám loại hoa văn kỳ lạ khác nhau.

Bảo vật này là do các chiến sĩ của Ám Mộc Thành tìm được trong một bộ giáp rách nát trong thời gian thám hiểm chiến trường di tích, viên xúc xắc có những sợi tơ màu tím chạy bên trong dưới ánh sáng, chức năng là sau khi ném ra, người ném có thể nhận được một loại sức mạnh gia trì.

Điều kỳ lạ là viên xúc xắc ở trong tay cùng một người, trong một ngày dù ném thế nào cũng chỉ xuất hiện một mặt giống nhau.

Còn về nguyên lý thì hiện đang được nghiên cứu trong Ám Mộc Thành.

Cho đến nay, tác dụng gia tăng của Xúc Xắc Định Mệnh đối với người ném và nguyên lý tạo ra hiệu ứng vẫn chưa được giải đáp.

Khi nghe Ôn Tu Tề nói về công dụng của Xúc Xắc Định Mệnh, Phong Kỳ đã từng nghĩ đó là Vật Phẩm Kỳ Tích, bởi vì

chỉ có Vật Phẩm Kỳ Tích mới có thể phớt lờ các quy tắc hoặc tự tạo ra hệ thống quy tắc.

Với sự giúp đỡ của Ôn Tu Tề, hắn đã nhìn thấy Xúc Xắc Định Mệnh, kết quả phát hiện ra rằng đây hoàn toàn không phải là Vật Phẩm Kỳ Tích.Ma Đao đưa ra lời giải thích rằng, Xúc Xắc Định Mệnh rất có thể giống như chuông Mộng Yểm, là bản sao do một tiểu tộc nào đó bắt chước Thần Vật Kỳ Tích tạo ra.

Hoàn toàn không thể so sánh với kỳ tích thực sự.

Dựa theo mô tả của Ôn Tu Tề, theo thông tin tình báo mà họ có được, tiểu tộc kiểm soát chiến trường Lĩnh Vực này cũng không thám hiểm nhiều di tích chiến trường, bên trong có thể còn sót lại rất nhiều bảo vật.

Hết chương 1740.

Chương 1741. Hậu Duệ

Suy nghĩ quay trở lại hiện tại, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía trước, có thể thấy rất nhiều chiến sĩ của Ám Mộc Thành đi lại trên chiến trường.

Tình hình của họ cũng giống hắn, đều là đến đây với mục đích tìm kiếm bảo vật.

Còn về việc có thể tìm được bảo vật ở đây hay không, Phong Kỳ chỉ muốn vui vẻ, không kỳ vọng quá nhiều.

Hắn biết rõ vận may của mình tệ đến mức nào.

Trải qua bao gian nan vất vả mới có được như ngày hôm nay, hắn cảm thấy vận may của mình có lẽ đã cạn kiệt khi có được khả năng xuyên không.

So sánh với Lão Mê, nhân vật chính của Thiên Mệnh, đi đến đâu cũng có thể gặp được kỳ ngộ, hắn quả thực là xui xẻo.

Điều đáng sợ nhất là sau khi gặp hắn, Lão Mê vốn được số phận che chở cũng nhiều lần bị hắn kéo theo xui xẻo, từ bá chủ tương lai, bị hắn kéo xuống, trải qua vài lần chết yểu.

Vì vậy, hắn không bao giờ kỳ vọng nhiều vào thứ hư vô mờ mịt như vận may.

Lần này đến đây, hắn chủ yếu là để thỏa mãn sự tò mò trong lòng, cũng là một cách để mở rộng nhận thức của bản thân về thế giới Lĩnh Vực.

Những trang bị dưới chân không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng, chỉ cần giẫm một cái là vỡ vụn, khiến hắn không khỏi nghĩ đến cảnh tượng xác chết khắp nơi khi lần đầu bước vào mộng cảnh tương lai.

Lúc đó cũng giống như bây giờ, đi một bước là một cái hố, còn có một tên Tiểu Tàn chém Zombie mỗi lần ở một dòng thời gian tương lai khác nhau.

Lúc này, tiếng ồn ào phía sau cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Hắn tò mò quay đầu nhìn lại, thấy Tiểu U đội một chiếc mũ bảo hiểm vỡ nát, mặc một bộ giáp chiến vỡ vụn, tay cầm một thanh đao dài gãy, đang hướng về phía Thái Hành đâm loạn xạ, miệng còn lẩm bẩm:

"Kiếm pháp Ma Đao thức thứ nhất, xe lu cán."

Thái Hành thấy vậy, rất phối hợp ngửa đầu rên lên một tiếng, cơ thể lắc lư vài cái rồi đột nhiên ngã xuống, nhắm mắt lại.

Tiểu U thấy vậy, rất tự hào chống nạnh, dùng Ma Đao chỉ vào Thái Hành đã ngã xuống:

"Đừng giả chết nữa, ngoan ngoãn đứng dậy chịu chết đi."

Nói xong, Tiểu U nghiêm túc giơ thanh đao gãy lên hô lớn:

"Ma Đao giải phong tầng thứ tư, a a a, sức mạnh vô biên đang tràn vào cơ thể ta, con quỷ đang ngủ trong cơ thể ta như sắp thức tỉnh rồi."

Trong ánh mắt ngơ ngác của Phong Kỳ, Tiểu U đưa tay triệu hồi sợi tơ năng lượng bắt đầu đan dệt cơ thể.

Rất nhanh, cơ thể Tiểu U được bao phủ bởi năng lượng, COS ra dáng vẻ đại khái khi hắn mở ra Tu La Ác Quỷ.

"Sức mạnh thật mạnh mẽ, ta không thể kiểm soát được bản thân mình nữa rồi, ta sẽ hủy diệt thế giới này, ta sẽ giết chết mọi kẻ cản đường ta, hãy giết chóc cùng ta, Ma Đao."

Nhìn Tiểu U lắc lư cơ thể, giơ thanh đao gãy lên trời hú hét, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Vẻ mặt ngốc nghếch của Tiểu U khiến hắn mắc bệnh xấu hổ.Tiếp đó, Tiểu U cầm thanh đao gãy bắt đầu truy sát Thái Hành, còn Thái Hành cũng rất phối hợp bắt đầu bỏ chạy.

Phong Kỳ: …

Thằng ngốc, đúng là ngốc thật.

Dưới sự chú ý của Phong Kỳ, Tiểu U từ truy sát Thái Hành, dần dần biến thành cưỡi lên người Thái Hành, giơ thanh đao gãy chạy trên đồng hoang, miệng còn hét:

“Giết, xông lên.”

Hoàn toàn nhập vai vào hoàn cảnh tinh thần ngốc nghếch mà hắn tự tưởng tượng ra.

Giống hệt như hồi nhỏ xem phim hoạt hình máu lửa, nhập vai vào nhân vật anh hùng vậy.

Quay đầu nhìn Lôi Đình, lúc này Lôi Đình đang ngoáy mũi, ánh mắt cũng nhìn chằm chằm Tiểu U, biểu cảm có vẻ bất lực.

Rõ ràng cũng rất bất lực với Tiểu U.

Chỉ có Phá Giáp, ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm vào những trang bị vỡ nát dưới chân, thỉnh thoảng lại khom người lục lọi, khao khát mãnh liệt những bảo vật có thể tồn tại.

Quay người lại, Phong Kỳ cũng bắt đầu tìm kiếm bảo vật.

Mặc dù khả năng tìm được bảo vật rất thấp, dù sao chiến trường dưới chân không biết đã trải qua bao nhiêu thế lực kiểm soát, tiểu tộc bị diệt tộc chỉ là một trong những thế lực kiểm soát trong lịch sử lâu dài của nó.

Giống như mía đã nhai, mặc dù vẫn còn vị ngọt nhưng đã sớm mất đi hương vị ban đầu.

Muốn nếm được vị ngọt ban đầu, trừ khi tìm được một đoạn chưa bị gặm nhấm.

Tiến về phía trước một đoạn, Phong Kỳ duỗi chân đá vỡ một tấm khiên kim loại dày dưới chân, sau đó khom người xuống.

Giơ tay lấy một khối kim loại đã bị ăn mòn lớn hơn lòng bàn tay gấp đôi từ trong những mảnh vỡ.

Quan sát kỹ, hắn phát hiện đây có vẻ là răng của một sinh vật.

Rõ ràng đây là một thế lực đã từng giao chiến với thế lực chủ nhân của chiến trường Lĩnh Vực này, trên chiến trường ngoài chủ nhân của chiến trường Lĩnh Vực, còn phổ biến dấu vết của kẻ thù giao chiến với chúng.

Vứt bỏ khối kim loại có vết đen loang lổ, Phong Kỳ tiếp tục tiến về phía trước để khám phá.

Di tích chiến trường nhiều nhất là áo giáp chế thức và vũ khí chế thức, đã phủ một lớp dày trên mặt đất.

Hết chương 1741.

Chương 1742. Bản Chất

Xuất hiện cảnh tượng như vậy, Phong Kỳ có thể tưởng tượng được mức độ thảm khốc của chiến trường lúc đó.

Có thể là vô số bóng người từ trên trời rơi xuống, phủ kín mọi ngóc ngách của chiến trường, cũng có thể là trong trận chiến trên mặt đất với thế lực thù địch, bị một sức mạnh to lớn như gió thu quét lá, vô số bóng người ngã xuống.

Chỉ phân tích từ môi trường chiến trường, hắn cảm thấy cuộc chiến này có khả năng lớn là một cuộc chiến một chiều.

Tình huống này thường xảy ra trong thế giới Lĩnh Vực.

Chiến tranh của thế giới Lĩnh Vực không có sự công bằng và công chính như thể thao cạnh tranh, hoặc là chia thành hạng nhẹ, hạng trung, hạng nặng như thiết lập giới hạn cường độ.

Chủng tộc yếu nhất cũng có thể gặp phải chủng tộc mạnh nhất.

Mức độ chiến tranh đó có thể gọi là đòn giáng cấp, mặc cho có hàng vạn mưu lược, cũng không địch lại một đòn của chiến binh mạnh mẽ.

Không có thời gian bảo vệ người mới, không có làng mới, càng không có chế độ bản đồ phát triển đánh quái lên cấp.

Điều tàn khốc nhất chính là như vậy.

Thực ra loài người lúc đầu cũng đã trải qua đòn giáng cấp tương tự.Đối mặt với đợt đầu tiên của Lĩnh Vực giáng xuống trong thời kỳ đại biến, loài người giống như những chủng tộc yếu ớt không có thời gian bảo vệ người mới, đối mặt với thế

lực Lĩnh Vực không có sức phản kháng, hoàn toàn là cuộc tàn sát một chiều.

Lúc đó dân số suy giảm mạnh, rất nhiều thành phố bị thất thủ, loài người phải trả giá đắt.

Loài người suýt nữa trở thành thế lực lang thang, thậm chí còn không bằng những thế lực lang thang có nền tảng tu luyện.

Chiến trường trước mắt khiến Phong Kỳ cảm thấy rất nhiều.

Đây cũng là một vấn đề mà hắn từng khá lo lắng.

Chiến tranh tiền tuyến Lĩnh Vực, đôi khi giống như mở hộp mù.

Mỗi lần tiền tuyến đánh tan một chiến trường Lĩnh Vực, chiến trường Lĩnh Vực tiếp theo sẽ là một hộp mù về sức mạnh, mở ra có thể xuất hiện những con quỷ không thể địch nổi.

Điều may mắn duy nhất là có sự kìm kẹp của luật thế giới loài người, phần lớn các Sinh Vật Trận Địa đều sẽ bị luật loài người hạn chế, trước khi chưa dung hợp với luật thế giới loài người, ngay cả khi mạnh như Mê Vụ Chi Chủ cũng sẽ bị hạn chế, không thể tùy ý bước ra khỏi chiến trường Lĩnh Vực.

Nếu không có sự hạn chế này, hắn có thể tưởng tượng ra cảnh tượng hỗn loạn đó sẽ như thế nào.

Cảnh tượng khi thế giới dung hợp hoàn toàn sau 1500 năm, đã nói rõ rằng trong hoàn cảnh đó chắc chắn sẽ xuất hiện sự tàn khốc.

Tiếp tục tìm kiếm, Phong Kỳ vẫn không tìm thấy bất kỳ vật phẩm có giá trị nào.

Hắn định tiếp tục đi về phía bắc để băng qua chiến trường Lĩnh Vực này, nếu không tìm thấy thì tiếp tục đi về phía tây,

tiếp tục du hành rèn luyện.

“Đại ca!”

Tiếng hét của Tiểu U truyền đến, Phong Kỳ quay đầu nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy Tiểu U cưỡi Thái Hành, giơ thanh đao gãy, trên đầu đội chiếc mũ bảo hiểm rách nát to hơn hẳn, trên người khoác nửa mảnh áo giáp vỡ, đang hùng hổ “Giết” về phía hắn.

“Này, ăn một đao Phong Kỳ của ta.”

Chỉ thấy Tiểu U cưỡi Thái Hành lao đến trước mặt hắn, sau đó phanh gấp, Tiểu U dựng đứng thanh đao gãy, đâm thẳng vào ngực hắn, sau đó Tiểu U lộ ra vẻ mặt mong đợi.

Phong Kỳ: …

Phong Kỳ mặt không biểu cảm, trong lòng xấu hổ vô cùng, cũng không có ý định phối hợp.

Tiểu U lập tức lộ vẻ chán nản, sau đó lật người nhảy xuống khỏi lưng Thái Hành, đi đến trước mặt hắn, giơ tay lấy ra một viên ngọc tỏa sáng màu cam, đưa đến trước mặt hắn:

“Đại ca, em tìm thấy một vật phát sáng, có thể là Vật Phẩm Kỳ Tích.”

Phong Kỳ giơ tay nhận lấy viên ngọc màu cam, quan sát kỹ thì phát hiện viên ngọc này có vẻ là mắt trận của một trận pháp nào đó, bên trong còn lưu lại rất nhiều đường đi kết nối trận pháp nhưng do thời gian ăn mòn, phần lớn cấu trúc bên trong đã bị phá hủy, đã vô dụng.

“Vô dụng.” Phong Kỳ lắc đầu nói.

Tiểu U nghe vậy, vẻ mặt lập tức sụp đổ, cơ thể như quả bóng xì hơi ỉu xìu:

“Em còn tưởng tìm được một Vật Phẩm Kỳ Tích.”

“Cố gắng tiếp.” Phong Kỳ giơ tay ấn lên mũ bảo hiểm trên đầu Tiểu U, chỉ có thể an ủi như vậy.

“Được, tiếp tục tìm.”

Tiểu U đột nhiên lấy lại sự tự tin, hừng hực khí thế ngồi trên lưng Thái Hành, giơ thanh đao ma lên một hướng, cuối cùng hô lên:

“Giết!“Thái Hành rất phối hợp lắc đầu “A ô” một tiếng, sau đó dang chân chạy về phía mà Tiểu U chỉ.

Tiếp theo Phong Kỳ vừa đi về phía bắc vừa thám hiểm, Tiểu U thỉnh thoảng lại đột nhiên xuất hiện, sau đó giơ thứ mà cô cho là bảo bối, hy vọng hắn xem qua, trong lúc đó luôn tràn đầy sự mong đợi.

Nhưng Tiểu U tìm được thường là những vật thể tàn khuyết không có giá trị, hoặc giá trị rất hạn chế.

Không gian bên trong đạo cụ không gian mang theo người có hạn, hắn đương nhiên sẽ không mang theo những vật thể tàn khuyết giá trị hạn chế này, vì vậy chỉ có thể lắc đầu tỏ ý vô dụng.

Hết chương 1742.

Chương 1743. Trật Tự Mới

Mỗi khi như vậy, Tiểu U luôn rất chán nản.

Nhưng sau khi chán nản, cô lại nhanh chóng phấn khích lên đường một lần nữa.

Có thể thấy Tiểu U coi đây là thiên đường tìm kiếm kho báu, chơi rất vui vẻ, trong lúc đó trang phục trên người cũng thay đổi nhiều lần.

Cô ghép lại nhiều bộ trang phục trông rất buồn cười.

Nhưng Tiểu U rất thích thú, không thấy có gì không ổn, trong cảnh nhập vai của hắn, cảm giác nhập vai rất đầy đủ.

Cái gì mà xe bồn đâm, cái gì mà đao ma giải phong tầng thứ năm, cái gì mà ác quỷ thức tỉnh.

Giống hệt một bệnh nhân trung nhị.

Nhìn dáng vẻ vui vẻ của Tiểu U, tâm trạng của Phong Kỳ cũng bị ảnh hưởng, đôi khi cũng bị sự ngây ngô của cô chọc cười ha ha.

Nửa ngày sau, Phong Kỳ không tìm thấy bất kỳ vật phẩm nào có giá trị sưu tầm nhưng Phá Giáp lại có được thu hoạch ngoài ý muốn trước.

….

Chiến trường di tích Lĩnh Vực.

Nói là tìm kiếm kho báu nhưng thực ra giống như nhặt rác hơn.

Các vật thể trên chiến trường di tích đã bị lật tung không biết bao nhiêu lần, những vật thể có giá trị đã sớm bị những

chủ nhân trước đây của chiến trường Lĩnh Vực này nhặt đi, còn đâu đến lượt bọn họ.

Nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có khả năng.

Các thiết bị ở đây chất đống cao tới vài mét, lật xuống dưới, có lẽ cũng có thể có một bất ngờ nhỏ.

Còn muốn tìm Vật Phẩm Kỳ Tích, Phong Kỳ trong lòng hoàn toàn không có bất kỳ hy vọng nào.

Biết đâu thời kỳ đỉnh cao của chủng tộc bị chiến tranh hủy diệt dưới chân hắn lại không có một Vật Phẩm Kỳ Tích, cho dù có thì cũng có khả năng rất lớn đã sớm bị các chủng tộc khác lấy đi.

Lật tìm hồi lâu, Phong Kỳ vẫn không có thu hoạch gì lớn.

Chỉ tìm được một thiết bị khá thú vị.

Một chiếc xương nhọn không biết là của Sinh Vật Trận Địa nào để lại, Sinh Vật Trận Địa được phát hiện này đã bị phân hủy hoàn toàn, chỉ còn lại chiếc xương nhọn này.

Sau khi kiểm tra, hắn phát hiện chiếc xương nhọn này có hiệu ứng phù phép yếu ớt, có thể dùng để chế tạo trang bị phá ma.

Quan trọng nhất là chiếc xương nhọn này không chiếm diện tích.

Trên hành trình sau này nếu có thể gặp được một chủng tộc rèn, hắn có thể tốn một khoản tiền chắc chắn để chế tạo cho Phá Giáp một con dao găm có hiệu ứng phá ma.

Tiếp tục lật tìm, Phong Kỳ không tìm thấy vật phẩm có giá trị nào nữa.

Lúc này Phá Giáp đi đến trước mặt hắn, chỉ thấy trong tay Phá Giáp đang cầm một đống vật thể tàn phá.

Từ biểu cảm của Phá Giáp có thể thấy, hắn rất mong đợi vào đống vật thể này.

Tương tự như tình huống của Tiểu U, rõ ràng là Phá Giáp không thể phân biệt được tốt xấu của những thiết bị này, chỉ có thể thông qua hắn để nhận biết giá trị của vật thể.

Về điểm này, Phong Kỳ hoàn toàn có thể hiểu được.

Nhận biết tốt xấu của vật thể không hề đơn giản, thường cần phải tích lũy kinh nghiệm.Kiến thức của Phá Giáp không đủ để phân biệt được những vật phẩm tốt, tiêu chuẩn đánh giá giá trị của vật phẩm chỉ có thể dựa vào Dao Động linh khí bên trong vật phẩm để suy đoán sơ bộ.

Nếu gặp phải Thần Vật Kỳ Tích có hơi thở nội liễm, cũng có thể bỏ lỡ.

Về việc nhận biết vật phẩm, Phong Kỳ cũng không dám nói mình có kinh nghiệm phong phú nhưng ít nhất cũng có một số kinh nghiệm tích lũy.

Ở tuyến của Viện nghiên cứu khoa học, hắn theo Bóng Đen đã được thấy nhiều linh tài quý hiếm.

Những ngày ở Học phủ Cựu Nhật, hắn cũng từng học sâu về kiến thức Lĩnh Vực.

Ngoài ra, ở tuyến thời gian mà hắn cùng Lão Mê lớn lên, Lão Mê cũng đã dạy hắn nhiều kiến thức về phương diện này.

Những tuyến thời gian khác cũng ít nhiều tiếp xúc với nội dung này.

Ký ức của nhiều tuyến thời gian khiến hắn đã có một cách suy nghĩ logic của riêng mình về việc nhận biết tốt xấu của vật phẩm.

Nhưng dù vậy, Phong Kỳ cũng không dám nói rằng kết luận của mình chắc chắn chính xác.

Thế giới Lĩnh Vực bao la vô tận, các dụng cụ do các dạng sống khác nhau tạo ra không giống nhau, những gì hắn học được chỉ thiên về một phần kiến thức của sinh vật máu thịt mà thôi.

"Đại ca, giúp tôi xem những vật phẩm này thế nào?"

Khi đưa ra yêu cầu, Phá Giáp có vẻ hơi ngượng ngùng.

Trên thực tế, Phá Giáp chưa bao giờ có thói quen cầu xin người khác, đối mặt với bất kỳ tình huống nào cũng sẽ tự mình gánh vác.

Ví dụ như có một lần băng qua một khu rừng mưa, Phá Giáp đi dò đường bị một loài động vật nhỏ giống ếch cắn vào bắp chân, đến khi Phong Kỳ phát hiện ra thì Phá Giáp đã không đi được nữa, chân to lên gấp ba vòng.

Nếu hắn không kịp thời giúp Phá Giáp giải độc, có lẽ bia mộ của Phá Giáp đã được dựng trong rừng mưa rồi.

Về vấn đề này, Phong Kỳ cũng phải mất một thời gian mới khiến Phá Giáp dần thay đổi suy nghĩ.

Lúc này, đối mặt với yêu cầu của Phá Giáp, Phong Kỳ lập tức gật đầu, đưa tay lấy ra từ trong ngực hắn một miếng kim loại nhọn.

Hết chương 1743.

Chương 1744. Lực Lượng Vũ Trang

Miếng kim loại này đã có những vết loang lổ do thời gian ăn mòn nhưng vẫn tỏa ra ánh sáng lạnh yếu ớt.

Nhìn hình dáng, miếng kim loại nhọn này có vẻ là đầu nhọn của vũ khí loại thương, giáo nhưng phần sau đã biến mất, chỉ còn lại phần đầu nhọn dùng để giết địch.

Quan sát vài lần, Phong Kỳ lắc đầu:

"Vô dụng, dùng làm dao găm không phù hợp với vóc dáng của ngươi, khó có thể phát huy tác dụng, hơn nữa cấu trúc bên trong đầu nhọn đã bị phá hủy, chịu lực va chạm bên ngoài dễ bị vỡ."

Nói xong, Phong Kỳ ném đầu nhọn xuống đất, cầm lấy vật phẩm thứ hai trong ngực Phá Giáp.

Có vẻ như đây là mảnh vải rách trên quân kỳ, mép có vết rách rõ ràng, chỉ còn lại một góc, trên đó thêu một đoạn đuôi đầy gai nhọn.

Vuốt ve xong, Phong Kỳ lại lắc đầu:

"Cấu trúc bên trong vải đã bị phá hủy, chất liệu thì không tệ nhưng muốn đúc lại thì không cần thiết, vô dụng."

Những vật phẩm tiếp theo, Phong Kỳ đều không để mắt tới.

Đối với thu hoạch của Phá Giáp, trong lòng hắn cũng không có nhiều kỳ vọng.

Muốn nhặt được bảo bối trên chiến trường di tích thì xác suất quá nhỏ.

Nhưng khi hắn cầm vật phẩm thứ bảy, biểu cảm của Phong Kỳ đột nhiên thay đổi.

Đây là một khối xương màu trắng ngà hình mai rùa, trông không bắt mắt nhưng trên đó lại khắc những đường vân chằng chịt, rất phức tạp.Nếu không nhìn thấy những đường vân trên đó, Phong Kỳ chắc chắn sẽ cho rằng thứ này chẳng có giá trị gì.

Nhưng nếu có những đường vân họa tiết này thì giá trị lại không chắc chắn.

Những đường vân trên đó hắn đã từng thấy ở trận pháp truyền tống do Thành chủ U Ảnh thiết lập, đó là một loại ấn ký truyền tống một chiều đến không gian đặc biệt.

Khi ấn văn trên đó được kích hoạt, có thể mở ra một thông đạo không gian duy trì trong một khoảng thời gian bên cạnh.

Quan sát mai rùa màu trắng ngà, Phong Kỳ thầm tò mò không biết điểm đến truyền tống định hướng của mai rùa này là ở đâu.

"Thứ này không tệ, có lẽ hữu dụng."

"Có tác dụng gì?"

Nhìn Phá Giáp vẻ mặt tò mò, Phong Kỳ cười toe toét vỗ vai hắn:

"Trên đó khắc một ấn văn kích hoạt không gian, có thể tạo ra thông đạo không gian duy trì trong một khoảng thời gian chắc chắn, biết đâu thông đạo này thông đến kho báu mà thế lực cổ xưa dưới chân chúng ta ẩn giấu, bên trong chứa rất nhiều tài nguyên và vũ khí trang bị quý hiếm."

Nghe hắn giải thích, Phá Giáp ngẩn người.

“Cho ngươi.” Nói xong, Phong Kỳ ném mai rùa ngọc trong tay cho Phá Giáp.

Nhưng Phá Giáp lại ném mai rùa ngọc trả lại cho hắn, rồi nghiêm túc nói:

“Đại ca, cùng đi.”

“Được.” Phong Kỳ không do dự, lập tức gật đầu.

Vừa nãy phân tích cho Phá Giáp nghe, không phải là nói đùa, thật sự có khả năng thông đến kho báu mà thế lực chiến bại dưới chân ẩn giấu.

Nếu không thì tại sao lại phải tốn nhiều linh tài quý hiếm để chế tạo loại đạo cụ không gian đặc biệt này.

Cúi đầu nhìn lại mai rùa ngọc vài lần, Phong Kỳ vung tay thu vào vòng tay không gian.

Bây giờ hắn đã có vòng tay không gian, đã tạm biệt những ngày đeo ba lô.

Tiếp theo, hắn dẫn theo Phá Giáp và những người khác tiếp tục khám phá tiến lên.

Trong khoảng thời gian này không có phát hiện gì khác, hoặc có thể có phát hiện nhưng không thể phân biệt được giá trị của vật phẩm nên đã bị họ vứt bỏ.

Mặt trời mọc rồi lặn, lặp đi lặp lại.

Mất sáu ngày, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác vượt qua chiến trường di tích.

Hiện ra trước mắt là hồ nước đầy cỏ, là một khoảng đất trống của thế giới loài người bên ngoài chiến trường Lĩnh Vực.

Phong Kỳ quyết định nghỉ ngơi ở đây một thời gian rồi mới tiếp tục lên đường.

Không cần hắn ra lệnh, mọi người lập tức hành động, nhanh chóng dựng trại lửa.

Ngoài Tiểu U vẫn đang ngủ, mọi người đều bận rộn.

Trong thời gian khám phá chiến trường Lĩnh Vực, Tiểu U đã phấn khích mấy ngày liền, thu thập một đống đồ nát nhưng vẫn không biết mệt.

Phong Kỳ cũng bị Tiểu U làm cho đau đầu.

Mỗi lần vừa vứt đống đồ nát Tiểu U mang về, không lâu sau Tiểu U lại ôm một đống rác, miệng gọi "Đại ca", hối hả chạy đến từ xa.

Đối với Tiểu U mà nói, dường như mỗi lần nhặt được đồ nát ưng ý đều giống như quá trình cào vé số.

Hơn nữa còn rất mong chờ kết quả mỗi lần.

Dường như trong đống đồ nát mình tìm được, thật sự giấu Vật Phẩm Kỳ Tích.

Trong thời gian khám phá chiến trường di tích, thời gian ngủ của Tiểu U đã giảm đi một nửa, thường vừa tỉnh dậy là gọi Thái Hành bắt đầu chạy nhảy khắp nơi.

Niềm vui của tên ngốc này thật giản dị.Đợi khi họ ra khỏi chiến trường di tích, Tiểu U như thể kích hoạt công tắc ngủ, thật sự ngủ thiếp đi trong một giây.

Ma đao phóng ra ngọn lửa, thịt nướng đã lâu không được ăn trong ngọn lửa tứa mỡ.

Mùi thơm lan tỏa, Tiểu U tỉnh dậy.

Phong Kỳ cũng lúc này lại lấy ra mai rùa ngọc.

Hắn rất tò mò không biết những đường vân không gian khắc trên mai rùa ngọc này sẽ thông đến đâu.

Hết chương 1744.

Chương 1745. Thế Hệ Sau

Ngoài kho báu ra, cũng có thể là vùng đất nguy hiểm.

Nhưng hắn đã phân tích những khả năng trong đó, cảm thấy xác suất là vùng đất nguy hiểm rất thấp.

Dù sao thì loại ấn ký truyền tống định hướng không gian này chế tạo rất phức tạp, tốn công vô ích để chế tạo một đạo cụ thông đến khu vực nguy hiểm, hoàn toàn không có ý nghĩa gì.

Xác suất lớn là bên kia thông đạo đối với người chế tạo mà nói rất quan trọng.

Hơn nữa xác suất lớn là liên quan đến lợi ích.

Không thể là chế tạo riêng một nhà tù không gian được, điều này quá xa xỉ.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ quyết định đợi ăn xong bữa này sẽ kích hoạt mai rùa ngọc, đến bên kia xem thử, xem cuối cùng là kho báu hay hang hùm.

Hắn với tay lấy một bình rượu hoa quả từ vòng tay không gian, ném cho Lôi Đình, sau đó vung tay xé một miếng từ miếng thịt nướng tỏa ra hơi nóng, đưa cho Tiểu U đang nhìn chằm chằm bên cạnh.

Tiểu U nhanh chóng dùng miệng đón lấy miếng thịt nướng, nhai nuốt xong thì reo lên:

"Đại ca, ngon quá!"

Nửa giờ sau, Phong Kỳ cầm mai rùa ngọc, thử kích hoạt nó.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, những đường vân trên mai rùa ngọc sáng lên, lan tỏa từ dưới lên trên.

Khi những văn tự không gian trên mai rùa ngọc sáng hoàn toàn, mai rùa ngọc tự động rời khỏi lòng bàn tay Phong Kỳ, lơ lửng trên không trung.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức lùi lại một bước.

Chỉ thấy mai rùa lơ lửng trên không trung run rẩy không ngừng, dần dần bị ánh sáng bao phủ.

Không gian xung quanh mai rùa ngọc trở nên nhớt như chất lỏng, sức mạnh làm nhiễu loạn sự ổn định của không gian liên tục được giải phóng, không gian nhanh chóng bị bóp méo biến dạng.

Khi sự ổn định của không gian bị phá hủy đến một mức độ chắc chắn, một khe nứt không gian đen kịt xuất hiện.

Vô số ánh sao hiện ra trong khe nứt đen, Phong Kỳ như nhìn thấy dòng sông sao đang chảy.

Không có thông đạo không gian, chỉ có không gian kéo dài vô hạn về phía bóng tối.

Điểm tận cùng của khe nứt không gian này ở đâu, tràn ngập sự bí ẩn.

Chần chừ một lúc, hắn vẫn quyết định vào xem thử.

Thấy Phong Kỳ bước vào khe nứt không gian, Tiểu U không chút do dự bay theo vào, trên mặt không hề có vẻ sợ hãi, miệng còn lẩm bẩm:

“Đại ca, chờ em.”

Sau đó Phá Giáp, Thái Hành, Lôi Đình cũng lần lượt đi theo.

Sự bí ẩn luôn gắn liền với nỗi sợ hãi, vì sự bí ẩn chính là nguồn gốc của cảm xúc sợ hãi.

Có lẽ trong lòng có chút hoang mang về điểm tận cùng của sự bí ẩn nhưng mọi người không chọn cách lùi bước.

Đi xuyên qua khe hở đen tối, như thể không có điểm dừng, Phong Kỳ có thể cảm nhận được không gian phía trước đang không ngừng bị bóp méo, rút ngắn khoảng cách dài thành một tấc, không ngừng lan rộng.

Thời gian bóng tối kéo dài đặc biệt lâu.

Khi có ánh sáng xuất hiện, không gian bắt đầu ổn định, Phong Kỳ cảm thấy mất trọng lượng dữ dội.

Khoảnh khắc cơ thể bay ra khỏi khe nứt không gian, hắn đột nhiên phát hiện mình đang bay giữa không trung.Ngước nhìn bầu trời, một vầng trăng sáng lớn treo lơ lửng trên bầu trời nhưng bầu trời lại sâu thẳm như mực.

Rõ ràng đây không phải là thế giới loài người.

Cơ thể nhanh chóng hạ xuống, tiếng gió rít bên tai.

Cúi đầu nhìn xuống phía dưới, một thành phố phồn hoa hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Kiến trúc của thành phố này có phần giống với phong cách cổ Trung Hoa, có nhiều lầu các, mái cong lộng lẫy.

Muôn vàn đèn đuốc sáng rực tụ lại, tô điểm cho thành phố trở nên nguy nga tráng lệ.

Trên đỉnh những tòa nhà này, những dải lụa màu sắc nối liền với nhau, nhìn từ trên cao xuống, giống như một đóa hoa bảy sắc đang từ từ nở rộ.

Có thể nhìn thấy các loài sinh vật có hình dạng khác nhau đi lại trên đường phố của thành phố.

Các thế lực chủng tộc khác nhau ở đây lại đạt được sự hòa hợp không thể tưởng tượng nổi.

Cảnh tượng ở đây khiến Phong Kỳ nhớ đến thành phố U Ảnh mà hắn từng đến trong giấc mơ tương lai.

Nhưng so với cảnh tượng thành phố vừa phồn hoa vừa uy nghiêm của thành phố U Ảnh thì thành phố này lại có vẻ rực rỡ hơn và trên đường phố không có bóng dáng bày bán đồ vật khắp nơi.

Trong lúc cơ thể hạ xuống, lòng Phong Kỳ tràn đầy sự tò mò.

Hắn không thể hiểu được ý nghĩa của việc đến thành phố không gian đặc biệt này, cần phải chế tạo riêng một đạo cụ truyền tống định hướng không gian.

Thành phố này lại có gì đặc biệt?

Cùng với tốc độ hạ xuống của cơ thể ngày càng nhanh, Phong Kỳ xoay người trên không trung, sau đó nhìn thấy Tiểu U và những người khác cũng đang bay tới nhanh chóng, còn khe nứt không gian trên bầu trời vẫn đang duy trì trạng thái mở.

Lại xoay người, cảnh tượng thành phố phồn hoa trước mắt nhanh chóng phóng to trong tầm mắt.

Phong Kỳ nắm chặt ma đao bằng một tay, chuẩn bị thi triển thuật ngự thân.

Nhưng chưa kịp ra tay, hắn đã thấy một luồng lưu quang bay đến từ trong thành phố, với tốc độ cực nhanh lơ lửng trước mặt hắn, một tay chỉ về phía hắn, Phong Kỳ lập tức cảm thấy mình bị một đoàn năng lượng êm dịu bao bọc, cơ thể trên không trung ngừng rơi xuống.

Hết chương 1745.

Chương 1746. Triều Thiên

Sau đó, bóng người này là Triều Thiên liên tục điểm vào không trung, kéo Tiểu U và những người khác đến bên cạnh hắn.

Lúc này, Phong Kỳ mới nhìn rõ dung mạo của người đến.

Nó mặc một chiếc áo choàng trắng như tuyết, cái đầu lộ ra bên ngoài giống như một con mèo rừng, trên mặt nở nụ cười, trong tay còn cầm một chiếc quạt lông màu đỏ thẫm không biết làm từ lông của loài chim nào, khẽ phẩy tay, năng lượng ngọn lửa màu đỏ nhạt tản ra.

Nhìn Phong Kỳ, con mèo rừng mở miệng.

Nhưng Phong Kỳ hoàn toàn không hiểu con mèo rừng này đang nói gì.

Hắn thử đổi sang một số ngôn ngữ khác nhau nhưng đều không thể giao tiếp với con mèo rừng.

Lúc này, con mèo rừng thở dài, sau đó giơ lòng bàn tay ra, chỉ thấy trong lòng bàn tay nó có thêm mấy viên thuốc màu đỏ.

Đối mặt với viên thuốc đưa tới trước mặt, Phong Kỳ trong lòng nghi ngờ, sau đó đưa tay cầm lấy một viên.

Ngửi nhẹ vài cái, hắn nhẹ nhàng liếm một miếng.

Lập tức cảm thấy ý thức của mình bắt đầu có dấu hiệu khuếch tán rõ ràng.

Lại nhìn con mèo rừng, chỉ thấy con mèo rừng gật đầu, rồi chỉ tay vào miệng mình.

Hiểu được ý của con mèo rừng muốn truyền đạt, Phong Kỳ không do dự, lập tức nuốt viên thuốc vào bụng.

Lập tức ý thức tinh thần của hắn khuếch tán.

“Khách nhân, có thể nghe hiểu lời tôi nói không?”

Khi con mèo rừng mở miệng lần nữa, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện ra rằng mình có thể hiểu được lời nó nói.

Hắn mới nhận ra rằng hiệu quả của viên thuốc này chính là giúp chuyển đổi ngôn ngữ thành ý thức tinh thần có thể đọc hiểu được ý nghĩa để tiếp nhận.

Sau khi phân phát những viên thuốc mà con mèo rừng cung cấp cho Tiểu U và những người khác, Phong Kỳ lại nhìn con mèo rừng, tò mò hỏi:

“Đây là đâu?”

“Đây là Mệnh Vận Thành, một thành phố có thể thỏa mãn mọi ham muốn của khách nhân, ở đây mọi thứ đều có thể làm vật cược để chơi cờ bạc với những khách nhân khác, chỉ cần là thứ ngươi muốn, ở đây đều có thể tìm thấy.”

“Ta muốn Thần Vật Kỳ Tích, ở đây có không?”

Trong lời nói tràn đầy sự tự hào của con mèo rừng khi nghe câu này, biểu cảm lập tức trở nên xấu hổ, sau đó giả vờ bình tĩnh nói:

“Nếu ngươi đủ may mắn thì có lẽ cũng sẽ có, ít nhất ta từng thấy có khách nhân lấy Thần Vật Kỳ Tích ra làm vật cược, chỉ là xác suất xảy ra tình huống này cực kỳ nhỏ.”

“Vậy có thể nói đây là một thành phố cờ bạc không?”

“Ngươi cũng có thể hiểu như vậy.”

Con mèo rừng khách sáo gật đầu, nói xong liền đưa họ bay xuống thành phố phồn hoa bên dưới.

…

Đến trung tâm thành phố phồn hoa, Phong Kỳ theo sự dẫn dắt của Ly Miêu (con mèo rừng) bước vào một cung điện nguy nga tráng lệ.

Cung điện này có diện tích vô cùng rộng lớn, sừng sững giữa trung tâm thành phố, chiếm gần một phần ba diện tích thành phố.

Đi vào bên trong, Phong Kỳ nhìn quanh bốn phía, trong lòng không khỏi kinh ngạc.

Nơi đây được trang trí vô cùng xa hoa, gạch lát đường đều được làm bằng ngọc, những bức tượng dọc đường đều được đúc bằng vật liệu quý hiếm, tỏa ra từng đợt linh khí Dao Động.

Mức độ xa hoa như vậy rất hiếm thấy trong các tộc Lĩnh Vực.

Ngay cả những chủng tộc có thực lực cũng không trang trí cung điện theo cách này.

Việc lãng phí tài nguyên vào việc trang trí vô nghĩa, theo quan điểm của nhiều thế lực, là một hành vi vô cùng lãng phí.

Trong bối cảnh cạnh tranh khốc liệt, cách sử dụng tài nguyên tốt nhất thường là tập trung vào việc nâng cao sức mạnh cốt lõi của chủng tộc.

Cung điện này rất lớn, bên trong người ra vào nườm nượp.

Bàn cược ở khắp mọi nơi.

Tầng đầu tiên mà họ đang ở, theo lời Ly Miêu, là khu vực có trò chơi ít rủi ro nhất, các tầng trên có nhiều trò chơi kích thích hơn.

Chỉ thấy trước những bàn cược bằng ngọc dọc đường, có rất nhiều con bạc với đủ mọi hình dạng vây quanh.

Tiếng reo hò phấn khích, tiếng thở dài, tiếng quát tháo… đủ loại âm thanh không dứt bên tai.

Qua lời giới thiệu của Ly Miêu, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về tình hình của Mệnh Vận Thành.

Tình hình của thành phố này có phần giống với thành U Ảnh, là không gian giới độc lập trong thế giới hư không, do một cường giả tên là ” Mệnh Vận ” tạo ra.

Về lai lịch của Mệnh Vận Thành Chủ này, Ly Miêu cũng có giới thiệu chi tiết.

Theo mô tả của Ly Miêu, Mệnh Vận Thành Chủ từng là người thừa kế của một thế lực siêu cấp, từ nhỏ đã có rất nhiều tài nguyên, không cần lo lắng về tài nguyên.

Theo thời gian, Mệnh Vận Thành Chủ vẫn không thể tìm được hướng đi mà mình hứng thú.

Cho đến một ngày, hắn tiếp xúc với ván cược đầu tiên.

Đây là ván cược giữa trưởng bối của hắn và một chủng tộc mạnh khác, dùng thế hệ mới để giải quyết một tranh chấp lợi ích.

Mà Mệnh Vận Thành Chủ với tư cách là người thừa kế đã được chỉ định là người tham gia ván cược.

Kết quả của ván cược là Mệnh Vận Thành Chủ giành chiến thắng, cũng chính ván cược đó đã khiến Mệnh Vận Thành Chủ lần đầu tiên dốc toàn lực làm một việc, cũng cảm nhận được sự căng thẳng, kích thích và thậm chí là áp lực trong ván cược.

Hết chương 1746.

Chương 1747. Mệnh Vận Thành

Vì vậy, Mệnh Vận Thành Chủ đã yêu thích trò chơi đấu trí đầy hồi hộp này.

Trong những năm tháng sau đó, Mệnh Vận Thành Chủ đã xây dựng các ván cược theo nhiều cách khác nhau.

Ngoài việc tự mình tham gia ván cược vào thời kỳ đầu, Mệnh Vận Thành Chủ dần dần rút lui, bắt đầu thiên về quan sát sự thay đổi tâm lý của những con bạc, dùng góc nhìn của Chúa để thay đổi vị trí trải nghiệm niềm vui mà trò chơi mang lại.

Thành Mệnh Vận này chính là thành quả do sự nỗ lực của Mệnh Vận Thành Chủ.

Trước đây, Mệnh Vận Thành Chủ là đứa con hoang đàng trong mắt các bậc trưởng bối nhưng khi chủng tộc sụp đổ: "Thành phố cờ bạc" do Mệnh Vận Thành Chủ xây dựng lại được lưu giữ.

Vào thời kỳ đỉnh cao của thành phố này, du khách nườm nượp.

Mỗi ngày đều có một lượng lớn tài nguyên lưu chuyển ở đây, có tộc trưởng cược hết toàn bộ tài sản của cả tộc chỉ trong một đêm nhưng cũng có thế lực giàu lên nhanh chóng, dựa vào tài nguyên giành được để dẫn dắt chủng tộc đi theo con đường mới.Hiện nay, Mệnh Vận Thành có tới hàng vạn loại trò chơi.

Chỉ cần muốn, sẽ có người sẵn sàng chơi trò chơi may rủi với hắn.

Quan sát cảnh tượng phồn hoa dọc đường, nghe Ly Miêu giới thiệu, Phong Kỳ không khỏi kinh ngạc.

Khi hắn hỏi Ly Miêu, Mệnh Vận Thành Chủ hiện đang ở đâu, Ly Miêu lại tỏ vẻ không biết.

Mệnh Vận Thành Chủ xây dựng Mệnh Vận Thành vào hàng vạn năm trước, có lẽ bây giờ đã không còn nữa, hoặc vẫn đang âm thầm quan sát các trò chơi khác nhau nhưng hắn chưa bao giờ xuất hiện trở lại.

Về tung tích của Mệnh Vận Thành Chủ, vẫn luôn là một bí ẩn.

Nhưng Mệnh Vận Thành vẫn hoạt động theo các quy tắc do Mệnh Vận Thành Chủ đặt ra, không ai dám vi phạm.

Không phải không có người dám thử, mà là Mệnh Vận Thành có một bộ cơ chế bảo vệ người chơi hoàn chỉnh.

Sự giàu có hấp dẫn, lợi ích tài nguyên khổng lồ chắc chắn sẽ khiến người ta đỏ mắt.

Vấn đề này đã được Mệnh Vận Thành Chủ cân nhắc ngay từ khi xây dựng Mệnh Vận Thành.

Theo lời kể của Ly Miêu, để hoàn thiện thiết lập thành phố, Mệnh Vận Thành Chủ đã lấy ra bảo vật của chủng tộc, dùng Thần Vật Kỳ Tích được truyền thừa để trao đổi với chủng tộc khác lấy một kỳ tích tàn khuyết có thể ức chế sự vận hành năng lượng.

Dưới sự bao phủ của Thần Vật Kỳ Tích này, linh khí, nguyên tố, v.v… trong thành đều không thể bị kiểm soát và giải phóng.

Biết được chuyện này, Phong Kỳ lập tức thử vận chuyển khí huyết trong cơ thể.

Phát hiện ra rằng như Ly Miêu đã nói, năng lượng trong cơ thể hắn hoàn toàn không thể kiểm soát được.

Việc áp chế sức mạnh của tất cả người chơi chỉ là một cách để Mệnh Vận Thành ngăn chặn xung đột vũ lực, trong thành còn có một đội chấp pháp cổ xưa được truyền từ đời này sang đời khác, họ đeo những vật phẩm phái sinh của kỳ tích, có sức mạnh siêu nhiên trong thành.

Đội chấp pháp cũng là lực lượng bảo đảm mạnh mẽ để giải quyết xung đột vũ lực trong thành.

Còn rất nhiều biện pháp bảo đảm khác.

Dưới sự quản lý của Mệnh Vận Thành Chủ, các quy tắc ở đây đã rất hoàn thiện.

Ly Miêu còn nói rằng, mai rùa ngọc mà họ sử dụng khi vào không chỉ đơn giản là một kênh truyền dẫn định hướng mà còn là một chứng nhận danh tính của Mệnh Vận Thành.

Sinh mệnh sở hữu dấu hiệu nhận dạng này đã mở tài khoản cá nhân trong Mệnh Vận Thành, có quyền sử dụng vĩnh viễn một kho chứa dưới lòng đất.

Lúc này, Ly Miêu đã đọc được thông tin mật khẩu của mai rùa ngọc, đang dẫn Phong Kỳ đến kho báu dưới lòng đất của cung điện, để xem chủng tộc đã mở tài khoản trước đó còn lại tài sản hay không.

Khi Phong Kỳ hỏi có cần xác thực danh tính không, Ly Miêu lắc đầu nói không cần.

Mệnh Vận Thành chỉ nhận mai rùa ngọc, đó chính là chứng minh danh tính, còn ai nắm giữ thì không quan trọng.

Dù sao thì thành vương bại tướng, có quá nhiều chủng tộc bị diệt vong trong quá trình lịch sử, chủ nhân của nhiều tài khoản không biết đã thay đổi bao nhiêu đời.

Nghe đến đây, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Theo lời giới thiệu của Ly Miêu, các quy tắc ở đây có thể nói là hoàn toàn lấy việc bảo vệ du khách làm trọng tâm.

Hơn nữa, Mệnh Vận Thành sẽ không thu lợi nhuận từ bất kỳ người chơi nào, Mệnh Vận Thành hoạt động hoàn toàn dựa vào việc tiêu dùng của du khách tại các cơ sở giải trí trong thành và năng lượng do kỳ tích cốt lõi tạo ra.

Nói cách khác, Mệnh Vận Thành Chủ cung cấp địa điểm và sự bảo đảm nhưng chưa bao giờ kiếm lợi từ du khách.

Nói là dùng tình yêu để phát điện cũng không quá đáng.Nghe Ly Miêu giới thiệu, Phong Kỳ không khỏi cảm thán thêm lần nữa về thế giới Lĩnh Vực, cái gì cũng có.

Vừa có sinh mệnh phấn đấu vì sự trỗi dậy của chủng tộc, cũng có những tồn tại đặc biệt như Mệnh Vận Thành Chủ.

Đi theo cầu thang lát đá pha lê, Phong Kỳ theo Ly Miêu đến thế giới dưới lòng đất của cung điện.

Hết chương 1747.

Chương 1748. Vĩ Thích Tộc

Phong Kỳ không biết tầng hầm được chia thành bao nhiêu tầng, hắn đến tầng hầm thứ hai mươi tám, đây là một quảng trường ngầm rộng lớn, một con đường chính chia quảng trường thành hai nửa, trên các căn phòng hai bên đều dán những ký hiệu mà hắn không hiểu.

Ly Miêu dẫn hắn đến trước cửa một căn phòng ở khu vực trung tâm quảng trường, sau đó vung quạt lông ở tay về phía căn phòng bên trái, lập tức một luồng ánh sáng từ quạt lông lửa bay ra, đánh trúng ký hiệu phía trên cửa phòng.

Cánh cửa run rẩy, từ từ mở vào trong.

Ly Miêu chỉ tay vào trong phòng, mỉm cười không tiến lên nữa:

"Quy củ, với tư cách là sứ giả dẫn đường, tôi không thể vào kho riêng của khách."

"Nếu phá vỡ quy củ thì sẽ thế nào?"

"Sẽ chết đấy." Ly Miêu cười lắc đầu.

Hiểu được nguyên nhân, Phong Kỳ mang theo tâm trạng kích động bước vào phòng.

Hiện ra trước mắt là một căn phòng rộng hai trăm mét vuông, cảnh tượng bên trong khiến Phong Kỳ xấu hổ.

Hắn vốn tưởng rằng nơi này chất đống rất nhiều tài nguyên và của cải nhưng không ngờ bên trong lại trống rỗng, đã bị chủ nhân trước dọn sạch từ lâu.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Chủng tộc đó khi đó đang phải đối mặt với cuộc chiến diệt tộc, làm sao có thể tiếp tục cất giữ những tài nguyên quan trọng ở đây để phủ bụi.

Đi một vòng, Phong Kỳ chỉ tìm thấy vài cuốn sách.

Đáng tiếc là hắn không hiểu chữ viết trên đó.

Đợi hắn đi ra khỏi phòng, phát hiện Ly Miêu vẫn còn đợi ở đó.

Ném những cuốn sách trên tay cho Ly Miêu, hắn hỏi Ly Miêu những cuốn sách này có giá trị không.

Ly Miêu mở sách kiểm tra rồi lắc đầu:

"Đây là gia phả, đối với chủng tộc này có lẽ có giá trị nhưng trong Mệnh Vận Thành thì không có giá trị gì."

"Ngươi có thể hiểu được chữ viết trên đó sao?"

"Tất nhiên là hiểu, học ngôn ngữ của các chủng tộc là quá trình trưởng thành mà thế hệ mới của chủng tộc chúng tôi phải trải qua trước khi trở thành sứ giả dẫn đường… mặc dù vẫn có nhiều ngôn ngữ chúng tôi không học được."

"Ngươi có thể dịch giúp ta nội dung trên đó không?" Phong Kỳ tò mò hỏi.

Đối mặt với yêu cầu của Phong Kỳ, Ly Miêu lịch sự gật đầu, sau đó bắt đầu kể lại nội dung trên đó.

Nghe Ly Miêu kể lại, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về tình hình của chủng tộc này.

Gia phả ghi lại những thời điểm quan trọng trên con đường trưởng thành của chủng tộc này, chứ không phải là sổ ghi chép tên người.

Tên của chủng tộc này là "Vĩ Thích tộc", chính là dựa vào Mệnh Vận Thành mà trỗi dậy.

Vĩ Thích tộc khi đó chỉ là một thế lực yếu ớt nhưng tình cờ nhặt được miếng mai rùa ngọc này trên chiến trường, rồi nộp cho tộc trưởng.

Tộc trưởng cũng không phát hiện ra điểm đặc biệt của miếng mai rùa ngọc.

Mãi đến khi Vĩ Thích tộc thay đổi ba đời tộc trưởng, một lần tình cờ, tộc trưởng đời đó đã kích hoạt miếng mai rùa ngọc, từ đó tiếp xúc được với Mệnh Vận Thành.Như thể mở ra cánh cửa thế giới mới, đối mặt với cảnh tượng phồn hoa trong Mệnh Vận Thành, tộc trưởng Vĩ Thích khi đó đã vô cùng chấn động. Nhưng ở đây, tộc trưởng Vĩ Thích chỉ dám đứng ngoài quan sát mà không dám ra tay, tiền cược ở đây rất lớn, chỉ một ván cược cũng đủ khiến tộc trưởng Vĩ Thích không chịu nổi.

Mãi đến năm thứ 23 tiếp xúc với Mệnh Vận Thành.

Vĩ Thích tộc gặp phải nguy cơ diệt tộc, đối mặt với thế lực thù địch không thể chống lại, tộc trưởng Vĩ Thích lại nghĩ đến Mệnh Vận Thành.

Lần này, tộc trưởng Vĩ Thích mang theo toàn bộ của cải của cả tộc đến.

Muốn cược toàn bộ vận mệnh của cả tộc ở đây, liều chết một phen.

May mắn đã mỉm cười với tộc trưởng Vĩ Thích khi đó, ván cược đầu tiên ở đây hắn đã đổ toàn bộ của cải của cả tộc, chỉ mười mấy giây sau đã nhân đôi được tài nguyên, những ván tiếp theo cũng vậy.

Chỉ trong một đêm, tộc trưởng Vĩ Thích đã thu được khối tài sản mà hắn từng không dám nghĩ tới.

Sau đó, tộc trưởng Vĩ Thích tiêu tiền như nước ở đây, mua đủ loại trang bị và tài nguyên mạnh mẽ mà những du khách

khác mang đến, rồi dùng những tài nguyên này dẫn dắt Vĩ Thích tộc vượt qua được cuộc khủng hoảng diệt tộc.

Chính nhờ sự tình cờ của vận mệnh này mà Vĩ Thích tộc đã có được cơ hội thoát khỏi vận mệnh yếu kém, thực lực tổng hợp của bộ tộc bắt đầu tăng lên nhanh chóng.

Và đây chỉ là một góc nhỏ trong truyền thuyết làm giàu nhanh chóng ở Mệnh Vận Thành.

Có quá nhiều chủng tộc thay đổi vận mệnh ở đây nhưng cũng có nhiều chủng tộc sa sút ở đây.

Khi Ly Miêu khép gia phả lại, nhìn Phong Kỳ mỉm cười nói:

"Trong Mệnh Vận Thành của chúng tôi luôn lưu truyền một câu nói: Một ván sống, một ván chết, một ván thiên đường, một ván địa ngục."

"Dưới sự chú ý của Mệnh Vận Thành Chủ, ở đây có cơ hội thay đổi vận mệnh, cũng có sự điên cuồng hủy diệt một chủng tộc."

Qua nội dung ghi chép trong gia phả của Vĩ Thích tộc, Phong Kỳ đã hiểu sâu hơn về Mệnh Vận Thành này.

Hết chương 1748.

Chương 1749. Kẻ Gian Lận

Tiếp theo, Ly Miêu dẫn Phong Kỳ rời khỏi kho ngầm, đến tầng hai của cung điện.

Đây là trung tâm giao dịch tài nguyên.

Rất nhiều thế lực chủng tộc tiến hành giao dịch tiền cược ở đây.

Do các thế lực chủng tộc đến Mệnh Vận Thành rất nhiều, giá trị tài nguyên mang theo không đồng đều nên giá trị của tài nguyên cần được thẩm định ở đây, đổi thành tiền tệ chung.

Mà tiền tệ chung được sử dụng để thẩm định tài nguyên trong Mệnh Vận Thành chính là Huyết Thạch và tinh thể.

Huyết Thạch là một trong những loại tiền tệ gần như thông dụng trong thế giới Lĩnh Vực, Phong Kỳ đã học cách chế tạo Huyết Thạch theo Lão Mê, cần phải chiết xuất và lọc bỏ tạp chất trong máu, như vậy mới có thể chế tạo ra một viên Huyết Thạch.

Dựa theo chất lượng máu, Huyết Thạch còn được chia thành bốn cấp bậc.

Lần lượt là cấp Thực phẩm máu, cấp Linh hồn máu, cấp Suối máu, cấp Nguyên huyết.

Các chủng tộc khác nhau có cách gọi cấp bậc khác nhau, thậm chí còn có sự phân chia chi tiết hơn nhưng nhìn chung được chia thành bốn cấp bậc này.

Huyết Thạch vừa là tiền tệ, vừa có thể là tài nguyên tu luyện quan trọng.

Loại tiền tệ này vốn đã có tính phổ biến và tính thực dụng nên không cần neo giá vào bất kỳ vật phẩm giá trị nào.

Một loại tiền tệ chung khác là tinh thể, cách chế tạo tương tự như Huyết Thạch, là loại tiền tệ thông dụng giữa các chủng tộc hướng tinh thần nhưng cũng có thể thông dụng giữa các sinh mệnh hệ máu thịt, tinh thể có màu vàng nhạt, là tinh thể ngưng tụ từ sức mạnh tinh thần.Nhiều du khách không mang theo hai loại tiền tệ này nhưng lại muốn tham gia trò chơi cá cược, có thể đổi vũ khí, trang bị, quặng, v.v. lấy tiền tệ chung với những du khách khác ở tầng hai của cung điện.

Mà tiền tệ chung mới là lợi ích của trò chơi cá cược, trò chơi cá cược không thể trực tiếp đặt cược vũ khí trang bị.

Trong trò chơi cá cược, rất khó để đánh giá giá trị của vũ khí trang bị và các mặt hàng khác trong thời gian ngắn, đồng thời có thể có khả năng lẫn lộn, vì vậy tiền tệ chung mới là loại tiền tệ lưu thông duy nhất.

Nhưng cũng có ngoại lệ, đó chính là Thần Vật Kỳ Tích.

Giá trị của Thần Vật Kỳ Tích không thể dùng bất kỳ loại tiền tệ chung nào để đo lường, theo mô tả của Ly Miêu, từng có một tộc trưởng của một bộ tộc hùng mạnh đã thua đỏ mắt ở đây, lấy ra một Thần Vật Kỳ Tích để đặt cược.

Mặc dù đối thủ của hắn không đưa ra được tiền cược tương ứng nhưng tộc trưởng đã thua đỏ mắt lại nói rằng dùng kỳ tích này để cược toàn bộ tài sản trong tay đối phương.

Ván này, đối phương đã nhận.

Mặc dù tiền cược rất lớn nhưng trong mắt đối phương, đây là một trò chơi cá cược mà lợi ích hoàn toàn không cân xứng.

Giá trị của kỳ tích là vô cùng lớn nhưng hắn lại có thể dùng tài nguyên có giá trị để cá cược, lấy ít đổi nhiều, cơ hội như vậy cũng rất ít xuất hiện trong Mệnh Vận Thành.

Nhìn từ góc độ của con người đối với trò chơi cá cược này thì tương đương với việc có người bỏ ra hàng nghìn tỷ để cược toàn bộ gia sản của bạn.

Hơn nữa, trò chơi cá cược này mỗi bên đều có tỷ lệ thắng là 50%, không có khả năng gian lận.

Những người đến đây đều là con bạc.

Đối mặt với trò chơi cá cược lợi ích không cân xứng như vậy, không ai có thể cưỡng lại được sự cám dỗ.

Đối phương nhận lời chơi ván này là điều tất yếu.

Cuối cùng, ván này đã thành công lấy ít đổi nhiều, tộc trưởng đặt cược kỳ tích đã thua sạch.

Trò chơi cá cược kinh thiên động địa này cho đến nay vẫn được ghi chép trong biên niên sử của Mệnh Vận Thành, là một trong những trò chơi cá cược huyền thoại của Mệnh Vận Thành.

Trong lúc đi dạo ở khu giao dịch, Phong Kỳ vốn chỉ muốn xem thử nhưng rất nhanh đã không bình tĩnh được.

Khu giao dịch này có quá nhiều thứ tốt.

Ví dụ như viên bảo châu có thể nhanh chóng rút tinh thần lực trong phạm vi, chế tạo thành tinh thể tinh thần.

Nền văn minh nhân loại trong lĩnh vực tinh thần vẫn đang trong giai đoạn khởi đầu, trong đó máy móc chiết xuất tinh thần lực rất lạc hậu, nếu viên bảo châu này có thể mang về Tinh Thành, chắc chắn có thể đẩy nhanh quá trình xây dựng lĩnh vực tinh thần của Tinh Thành.

Còn có một chiếc gương đen cao nửa người, sau khi soi gương có thể hiển thị rõ ràng cấu trúc bên trong cơ thể, còn có thể phóng to và thu nhỏ, các loại linh khí lưu chuyển trong cơ thể cũng sẽ hiển thị các màu sắc khác nhau trong gương, rất

thích hợp cho việc sáng tạo và phát triển các phương pháp tu luyện.

Còn có đạo cụ tăng cường nhóm tương tự như tù và chiến tranh trong tay Lôi Đình.

Có thể bao phủ một thành phố, có thể nâng cao chất lượng linh khí của một thành phố.

Ngoài ra còn có bản vẽ về kỹ thuật cơ khí, v.v.

Trong số đó, thứ khiến Phong Kỳ động lòng nhất là một đạo cụ bắt chước kỳ tích.

Nó không có thực thể, là một hố đen lơ lửng trên không, thu vào bằng một chiếc nhẫn đặc biệt.

Hết chương 1749.

Chương 1750. Thần Vật Kỳ Tích

Tác dụng là ném bất kỳ vật liệu nào vào đó, hố đen sẽ ghép các vật liệu bên trong thành một vũ khí và nhả ra.

Ngoài ra, hố đen còn có một bảng điều khiển bổ sung tích hợp, có thể tìm kiếm vũ khí phù hợp với mình theo cách xem danh mục, sau đó tìm kiếm vật liệu thông qua nhu cầu của danh mục, sau khi ném vào theo tỷ lệ, nó có thể nhả ra vũ khí thần binh trên danh mục, thậm chí có thể sản xuất hàng loạt.

Mặc dù không phải kỳ tích, chỉ là đạo cụ chế tạo bắt chước kỳ tích nhưng giá trị của đạo cụ này vẫn khiến Phong Kỳ đỏ mắt.

Người bán vũ khí này là một gã khổng lồ da đỏ cao ba mét, vai u thịt bắp.

Có thể tưởng tượng rằng gã này rõ ràng đã thua đỏ mắt, nếu không thì sẽ không lấy thứ bảo bối có thể thay đổi vận mệnh của chủng tộc ra để đổi lấy tiền tệ chung.

Phong Kỳ cũng muốn đổi nhưng khi nghe gã khổng lồ da đỏ nói rằng lấy mười tỷ Huyết Thạch chất lượng bình thường để giao dịch, hắn đã từ bỏ một cách dứt khoát.

Mười tỷ Huyết Thạch là khái niệm gì, hắn và Lão Mê liên thủ luyện hóa Ngân Nguyệt Nhất Tộc, cũng chỉ thu được chưa tới một tỷ Huyết Thạch bình thường.

Giá này thực sự đáng sợ.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy, đạo cụ bắt chước kỳ tích này thực sự đáng giá.

Có hố đen chế tạo trang bị, tương đương với việc có được một phòng đúc siêu cấp có thể trang bị cho toàn bộ chủng tộc.

Chỉ cần nhấp vào mẫu tích hợp, đổ vật liệu vào là có thể đúc hàng loạt các loại trang bị.

Hơn nữa, khi đúc không có vấn đề gì như xuất hiện hàng lỗi, tỷ lệ chuyển đổi tài nguyên đạt tới 100%, quả thực là một nhà máy sản xuất vũ khí di động, có thể gọi là thần khí.

Mới chỉ đi một đoạn nhỏ ở không gian tầng hai, Phong Kỳ đã nhìn thấy rất nhiều vật phẩm có giá trị.

Nhưng là một kẻ nghèo kiết xác, hắn cũng chỉ có thể nhìn.

Cướp thì chắc chắn không cướp được.

Nơi này được bao phủ bởi sức mạnh kỳ tích, thể chất của hắn dù có mạnh đến đâu nhưng khí huyết bị kỳ tích áp chế không thể điều khiển vận hành theo ý thức, chiến lực bị suy yếu rất nhiều, căn bản không thể làm nên chuyện gì.

Có thực lực cướp bóc nơi này, trong tình báo của hắn chỉ có Lão Mê trong tương lai, tộc Linh Năng trong tương lai và tộc Huyết Hồn trong tương lai.

Hiện tại, hắn thực sự không nghĩ ra được ai có thể cướp bóc nơi này dưới sự áp chế của sức mạnh kỳ tích.

Trừ khi Hắc đại gia ra tay sớm và đến đây.

Chắc chắn sẽ là một trận giết chóc hỗn loạn.

Dưới trướng Tiểu Hắc, chúng sinh bình đẳng.

Tiếp tục đi về phía trước, những bảo vật muôn hình vạn trạng khiến Phong Kỳ hoa cả mắt.

Có quá nhiều thiết bị phù hợp với sự phát triển của loài người được bày bán ở đây nhưng trên người hắn lại không có một Huyết Thạch nào, muốn đổi cũng không lấy ra được vật ngang giá phù hợp.

Trong lúc ngó nghiêng xung quanh, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến việc mình dường như thực sự có một thứ có giá trị, sau đó hắn quay sang nhìn Tiểu U:

"Tiểu U."

"Có mặt, lão đại muốn bán tôi sao?" Tiểu U nghiêm túc nói.

"Bán cái búa, đưa viên hồn châu chứa hung linh thời thượng cổ cho ta."

Khi đó có được hồn châu, hắn vẫn chưa có vòng tay không gian, vì vậy hồn châu vẫn luôn được cất giữ trong tay Tiểu U.

"Được, lão đại."

∠(°　°) Tiểu U nghiêm mặt chào Phong Kỳ, sau đó triệu hồi hố đen không gian, đưa tay nhỏ vào trong một lúc, sau đó lấy viên hồn châu tỏa sáng từ hố đen không gian ra, đưa cho Phong Kỳ.

….

Mệnh Vận Thành.

Mệnh Vận Điện, tầng hai.

Những mặt hàng muôn hình vạn trạng trên đường đi khiến Phong Kỳ thèm thuồng không thôi.So với U Ảnh Thành, chợ giao dịch ở đây còn lớn hơn, có quá nhiều thứ tốt.

Điều này rõ ràng có liên quan đến thiết lập của Mệnh Vận Thành.

Giao dịch của U Ảnh Thành là giao dịch lấy lợi ích của bản thân làm tiêu chuẩn duy nhất để cân nhắc.

Các thế lực giao dịch tình báo và tài nguyên ở U Ảnh Thành đều lấy ra những hàng hóa mà mình không cần nhưng có giá trị để giao dịch với các thế lực chủng tộc khác và giao dịch sẽ bị Thành chủ U Ảnh thu một phần phí.

Nhưng giao dịch trong Mệnh Vận Thành không bị khấu trừ và những con bạc thua đỏ mắt dám lấy bất cứ thứ gì ra.

Ngay cả khi bảo vật đó có thể là gốc rễ để duy trì chủng tộc.

Cờ bạc một phen xe đạp hóa xe máy, là hiện thân cho suy nghĩ trong lòng của hầu hết các con bạc Mệnh Vận Thành.

Kết hợp nhiều yếu tố, chợ giao dịch ở đây trở nên lớn chưa từng thấy, Phong Kỳ thậm chí còn nhìn thấy một lão già một mắt thực sự bán rẻ người của bộ tộc mình ở đây, thật là quá đáng.

Chỉ có thể nói rằng gặp phải người nắm quyền của bộ tộc như vậy, người của bộ tộc đã xui xẻo tám đời.

“Lão đại, anh nghĩ Tiểu U có thể bán được bao nhiêu tiền ở đây?” Lúc này, Tiểu U bay đến bên cạnh Phong Kỳ hỏi.

Hết chương 1750.

Chương 1751. Hồn Châu

“Không đáng tiền, cho không cũng chẳng ai thèm.”

“Cũng đúng, chỉ biết ăn uống ngủ nghỉ, chẳng có tác dụng gì.” Tiểu U rất nghiêm túc gật đầu đồng ý.

Phong Kỳ, Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành: …

Miệng thì nói Tiểu U không đáng tiền nhưng Phong Kỳ chắc chắn rằng chỉ cần nói ra năng lực của Tiểu U, chắc chắn sẽ bị các thế lực tranh nhau mua mất.

Chỉ riêng khả năng chế tạo đạo cụ không gian này, giá bán mười tỷ hẳn không phải vấn đề.

Nhưng Phong Kỳ cũng chỉ nghĩ vậy thôi, hắn đương nhiên không thể làm ra chuyện như vậy.

Cầm viên hồn châu, hắn theo Ly Miêu đến một điểm ký gửi ở khu vực phía tây tầng hai.

Một chiếc xe đẩy treo đầy hàng hóa nhỏ, phía sau xe đẩy ngồi một Sinh Vật Trận Địa toàn thân phủ đầy lông đen, trông giống như loài vượn.

Thấy Phong Kỳ đến gần, nó lập tức ngẩng đầu lên, mỉm cười nói:

“Có gì cần giúp không?”

Phong Kỳ không do dự, lập tức đưa viên hồn châu trong tay cho nó.

Giao dịch ở đây được đội chấp pháp Mệnh Vận bảo vệ, hắn không lo hàng hóa bị cướp.

Con vượn toàn thân phủ đầy lông đen trước mặt là thương nhân ký gửi mà Ly Miêu nói.

Đã có chợ giao dịch thì đương nhiên có cả những kẻ đầu cơ, trên tầng hai đã hình thành các điểm ký gửi và thương nhân ký gửi lớn nhỏ.

Chúng giúp người thuê bán đồ, sau đó trích một khoản thù lao cố định hoặc trích phần trăm lợi nhuận.

Điểm tốt là có thể thông qua mạng lưới kênh của chúng để nhanh chóng xử lý những thứ trong tay, điểm xấu là có thể bị lừa, bán ra với giá chiết khấu.

Theo mô tả của Ly Miêu, chuyện như vậy thường xuyên xảy ra.

Đội chấp pháp của Mệnh Vận Thành sẽ không giải quyết bất kỳ mâu thuẫn nào phát sinh sau khi giao dịch đạt được, chỉ cần mua bán thành công, coi như giao dịch đã đạt được, sau đó không được có bất kỳ xung đột vũ lực nào.

Cũng giống như cờ bạc, chợ giao dịch cũng chú trọng đến việc mua bán xong là thôi.

Nhưng phần lớn các thương nhân ký gửi đều thực hiện mua bán dài hạn, nước chảy đá mòn mới là mục tiêu theo đuổi của chúng, về cơ bản sẽ không lừa người bán, sợ làm hỏng danh tiếng thương nhân của mình.Có một số chủng tộc ở khu giao dịch đã phát triển bằng cách ký gửi, tích lũy tài nguyên nhanh chóng ở đây, thậm chí đã trở thành ngành công nghiệp truyền thống của chủng tộc.

Ngoài việc ký gửi hàng hóa, đối với những người bán cần tiền gấp, một số thương nhân ký gửi còn thu mua trực tiếp với giá thấp hơn giá thị trường, bán lại để kiếm chênh lệch.

Đến đây không chỉ có những con bạc mà còn có cả những thế lực dựa vào Mệnh Vận Thành để kiếm lợi.

Chúng không tham gia đánh bạc, tận dụng nền tảng Mệnh Vận Thành này để cung cấp dịch vụ, thông qua những con bạc kiếm lợi nhuận mang về cho bộ tộc, thông qua cách này để xây dựng và phát triển bộ tộc.

Sau khi quan sát kỹ viên hồn châu, con vượn lông đen gật đầu hài lòng.

Có lẽ là đã thấy nhiều đồ tốt nên trên mặt con vượn lông đen không biểu lộ bất kỳ cảm xúc ngạc nhiên nào.

Lúc này, nó ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, sau đó nghiêm túc nói:

"Khách nhân, anh đợi một chút, tôi cần phải thăm dò xem trong hồn châu có bao nhiêu hung hồn và chất lượng của chúng, sau đó mới có thể đưa ra mức giá hợp lý."

"Được." Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Nếu chỉ nhìn thoáng qua rồi tùy tiện đưa ra giá, hắn chắc chắn không yên tâm.

Dù sao thì giá trị của hồn châu không chỉ nằm ở bản thân viên châu, mà hung hồn bên trong mới là trọng điểm, hung hồn đương nhiên phải định giá theo số lượng và chất lượng, không thể qua loa được.

Lúc này, con vượn lông đen nhắm mắt lại, chỉ thấy giữa trán nó lóe lên ánh sáng vàng, rõ ràng là đang dùng ý thức để thăm dò tình hình bên trong hồn châu.

Thời gian trôi qua, con vượn lông đen vẫn không tỉnh lại.

Phong Kỳ chỉ có thể đứng bên cạnh chờ kết quả.

Cuối cùng, sau vài giờ, con vượn lông đen mở mắt ra, im lặng một lát rồi nhìn Phong Kỳ nói:

“Số lượng hung hồn là hơn tám mươi nghìn, chất lượng rất cao nhưng phần lớn đã bị tàn phế, tính cả viên hồn châu này thì có thể bán được năm mươi triệu Huyết Thạch bình thường, anh có cần tôi giúp anh tìm người mua không?”

Nghe nói có thể bán được năm mươi triệu, Phong Kỳ giật mình.

Giá trị này gần bằng lượng Huyết Thạch mà một Ngân Nguyệt Tộc sản xuất ra, giá trị của hồn châu thực sự rất kinh ngạc.

Còn bán hay không thì đương nhiên là bán.

Năm mươi triệu Huyết Thạch này mang về Tinh Thành cũng sẽ là một khoản tài sản khổng lồ.

Đủ cho các chiến sĩ của Tinh Thành tu luyện trong một thời gian dài.

“Tiêu chuẩn thu phí của anh là gì?”

“Sau khi giao dịch thành công, tôi sẽ thu năm mươi vạn Huyết Thạch tiền phí giới thiệu.” Con vượn lông đen nói.

“Không vấn đề gì.”

Phong Kỳ không do dự, lập tức gật đầu, chỉ lấy 1% lợi nhuận thì theo hắn thấy không đắt.

Nghĩ đến đây, hắn nhìn con vượn lông đen hỏi:

“Nhanh nhất thì bao lâu có thể bán được?”

Hết chương 1751.

Chương 1752. Trung Tâm Tài Sản

“Bây giờ có thể giao dịch, anh yên tâm, tộc tôi đã làm nghề này hơn 800 năm rồi, uy tín là gốc rễ của chúng tôi, tuyệt đối sẽ không cố tình báo giá thấp để lừa anh.”

Nói xong, con vượn lông đen đứng dậy, dẫn Phong Kỳ đi về phía Đông Khu của chợ giao dịch.

Đi mất một giờ, bọn họ đến khu giao dịch Đông Khu đông đúc hơn.

Đi theo con vượn lông đen một đoạn đường, bọn họ đến trước một chiếc xe đẩy nhỏ rồi dừng lại.

Chỉ thấy sau xe đẩy có một bóng người đang ngồi.Nó có đôi mắt đỏ sẫm, hình dạng giống người, cao khoảng một mét sáu, trên người mặc trang phục đỏ sẫm, toàn thân tỏa ra hơi thở hung dữ.

Tầm mắt của Phong Kỳ tập trung vào cánh tay phải để trần của nó, trên đó xăm hình một lá cờ đỏ sẫm.

Thân phận của nó đã rõ ràng.

Thành viên của Huyết Hồn Tộc.

Phong Kỳ không ngờ rằng khu giao dịch này lại có thành viên của Huyết Hồn Tộc trấn giữ.

Theo những gì hắn hiểu về Huyết Hồn Tộc, chủng tộc này hành sự vô cùng bá đạo nhưng lại sẵn sàng cử tộc nhân đóng quân ở đây, chứng tỏ Huyết Hồn Tộc dù có Huyết Hồn Kỳ, hiện tại vẫn chưa tự tin cướp đoạt nơi này.

Tất nhiên, cũng có khả năng Huyết Hồn Tộc bị các chủng tộc mạnh xung quanh giao chiến, không có sức lực để cướp đoạt nơi này.

Nhưng dù là khả năng nào, đều chứng tỏ Mệnh Vận Thành có thực lực mạnh mẽ bảo vệ.

Nếu nơi này dễ bị cướp đoạt, Huyết Hồn Tộc chỉ cần cử một tộc nhân cầm Huyết Hồn Kỳ đến là được.

Thấy Huyết Hồn Tộc, tâm trạng của Lôi Đình rõ ràng trở nên kích động.

Tia điện quấn quanh cánh tay của Lôi Đình, trong mắt hắn như muốn phun ra lửa.

Phong Kỳ lùi lại một bước, đưa tay ấn lên vai Lôi Đình, cố gắng ổn định cảm xúc của Lôi Đình, rõ ràng không thể động thủ ở đây.

Cho dù có động thủ, bọn họ cũng không phải là đối thủ của thành viên Huyết Hồn Tộc.

Lúc này, thành viên Huyết Hồn Tộc vẫn ngồi trên mặt đất, cúi đầu, từ từ ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ sẫm lóe lên ánh hung dữ, hắn nhìn Lôi Đình, trong mắt hiện lên vẻ thích thú:

“Ngươi dường như rất căm thù ta, hẳn là kẻ may mắn của một chủng tộc nào đó bị thành viên của tộc ta tiêu diệt phải không?”

“Ta sẽ báo thù.” Lôi Đình nghiến răng nói.

“Ý nghĩ ngu ngốc, khi gặp thành viên của tộc ta, ngươi nên nghĩ đến việc chạy trốn, chứ không phải nghĩ đến việc báo thù, đây mới là lựa chọn thông minh nhất.”

Thành viên Huyết Hồn Tộc nở nụ cười trên mặt nhưng ánh mắt lại đầy vẻ chế giễu.

Lời nói này nghe có vẻ tàn nhẫn nhưng đó là sự thật.

Phong Kỳ hiểu rằng dù là hiện tại hay tương lai, Lôi Đình đều không thể sánh được với Huyết Hồn Tộc và khoảng cách này chỉ ngày càng lớn hơn.

Muốn báo thù là điều hoàn toàn không thể.

"Khỉ, đã nhận được thứ mà tộc ta cần chưa?"

Lúc này, thành viên Huyết Hồn Tộc ngẩng đầu nhìn con vượn lông đen, lạnh lùng hỏi.

"Một viên hồn châu, bên trong có hơn tám mươi nghìn hung hồn thời thượng cổ chất lượng cao, sau khi nuốt vào có thể giúp Huyết Hồn Kỳ của tộc ngươi tăng lên một chút."

Nói xong, con vượn lông đen ném viên hồn châu cho thành viên Huyết Hồn Tộc.

Nhận lấy viên hồn châu, quan sát kỹ lưỡng, thành viên Huyết Hồn Tộc bình thản gật đầu:

"Cũng được, ta trả năm nghìn ba trăm vạn Huyết Thạch, thế nào?"

"Được, giá này là được."

Con vượn lông đen định gật đầu nhưng Phong Kỳ lại lên tiếng:

"Không bán nữa."

"Vì sao?" Con vượn lông đen quay đầu nhìn Phong Kỳ, kinh ngạc nói, sau đó dường như hiểu ra điều gì, nhìn Lôi Đình đang bị Phong Kỳ ấn đầu, toàn thân quấn quanh tia điện.

"Có thù, không bán được."

Phong Kỳ kiên quyết lắc đầu, nói rồi đưa tay về phía thành viên Huyết Hồn Tộc.

“Thú vị, ta nhớ ngươi rồi, hy vọng chúng ta có thể gặp nhau bên ngoài.”

Thành viên Huyết Hồn Tộc nở nụ cười trên mặt, không hề tức giận, sau đó ném viên hồn châu trong tay trả lại cho Phong Kỳ.Như vậy có thể thấy, Huyết Hồn Tộc hiện tại cũng không dám ở đây làm càn.

Nhận lấy viên hồn châu, Phong Kỳ quay người rời đi.

“Bán đi, đã có thể đổi lấy lợi ích thì sao không bán.” Lôi Đình đi theo sau lúc này lên tiếng.

“Ngươi bị bệnh à, bán cho kẻ thù, chẳng phải là giúp chúng mạnh lên, sau này ngươi muốn báo thù chẳng phải càng khó hơn sao.”

Nghe vậy, Lôi Đình khựng lại, sau đó nhỏ giọng nói:

“Cảm ơn.”

“Đừng cảm ơn ta, thực ra ta thấy hắn nói không sai, đối mặt với Huyết Hồn Tộc, ngươi muốn báo thù gần như không thể, vẫn đừng tự chuốc lấy phiền phức, tộc nhân của ngươi liều chết cứu ngươi ra không phải để ngươi lại đi tìm chết.”

“Đồ khốn, đợi ta sau này mạnh lên, giết bừa.”

“Đồ ngốc.”

Rời khỏi khu giao dịch Đông Khu, bọn họ đến khu vực trung tâm của khu giao dịch.

Qua biểu hiện của thành viên Huyết Hồn Tộc, Phong Kỳ đã hiểu rõ hơn về thực lực của Mệnh Vận Thành.

Như Ly Miêu đã nói, ở đây ngoài thành viên đội chấp pháp đeo vật phẩm kỳ tích “Cấm”, các sinh mệnh khác đều bị hạn chế thực lực, Huyết Hồn Tộc cũng không ngoại lệ.

Hết chương 1752.

Chương 1753. Đấu Trí Tranh Đồ

Hắn hiện tại rất tò mò về Thành chủ Mệnh Vận Thành.

Cuối cùng thì lão già này đã dùng Vật phẩm kỳ tích gì để đổi được "Cấm kỳ tích" có giá trị như vậy.

Nhưng lão già này hiện tại còn sống hay không, không ai trong Mệnh Vận Thành biết.

Thành chủ Mệnh Vận Thành giống như truyền thuyết của Mệnh Vận Thành, tuy đã mất tích nhưng những quy tắc do hắn đặt ra vẫn chống đỡ cho Mệnh Vận Thành vận hành bình thường.

Biết đâu hiện tại hắn vẫn đang âm thầm quan sát những ván cược hấp dẫn.

Trong lúc đi dạo, Phong Kỳ hỏi sứ giả Ly Miêu về thông tin về các ván cược trong Mệnh Vận Thành.

Hắn rất tò mò, cuối cùng là những ván cược nào có thể thu hút nhiều thế lực chủng tộc tham gia như vậy.

Sứ giả Ly Miêu cũng không chê Phong Kỳ luôn hỏi, mỉm cười giới thiệu các loại cược trong Mệnh Vận Thành.

Qua lời kể của sứ giả Ly Miêu, Phong Kỳ dần hiểu được về các ván cược trong Mệnh Vận Thành.

Các ván cược của Mệnh Vận Thành chủ yếu được chia thành tám loại.

Loại thứ nhất là các ván cược cơ bản ở tầng trên, loại cược này không có hàm lượng kỹ thuật, hoàn toàn dựa vào sự đoán

mò hoặc so sánh lớn nhỏ.

Hoàn toàn là trò chơi may rủi.

Loại thứ hai là các ván cược nâng cao do ba tầng trên cung cấp, loại cược này có phần giống với bài poker, mạt chược của thế giới loài người, có hai hoặc nhiều người chơi tham gia, thông qua sự kết hợp giữa kỹ thuật và may mắn để đấu trí với đối thủ.

Loại cược này trong Mệnh Vận Thành khá kén người chơi.

Cơ bản chỉ có một số thế lực chủng tộc thiên về tinh thần chơi, bởi vì chỉ cần có hàm lượng kỹ thuật, chắc chắn sẽ có ưu thế về chủng tộc.

Mà các thế lực chủng tộc thiên về tinh thần, ở các ván cược nâng cao có ưu thế về trực giác và cảm nhận rõ ràng.

Loại thứ ba là các trận chiến đấu do tầng 4-8 cung cấp.

Loại cược này được chia thành ba loại hình chơi, trước tiên người chơi có thể quan sát cách đấu của đấu sĩ ở đấu trường tầng 4-8 để phán đoán đặt cược, lợi nhuận sẽ được tính theo tỷ lệ cược của hai bên.

Ví dụ như tổng số tiền cược của đấu sĩ A là mười vạn, có mười người đặt cược, tổng số tiền cược của B là năm vạn, có năm người đặt cược.

Nếu đấu sĩ B cuối cùng giành chiến thắng thì những người chơi đặt cược cho B có thể chia đều số tiền còn lại là mười vạn sau khi trả phí cho đấu sĩ.

Ngược lại, nếu A thắng, mười người đặt cược cho A sau khi đưa lợi ích cho đấu sĩ, sẽ chia đều số tiền còn lại là năm vạn.

Cách thứ hai, người chơi cũng có thể tham gia, thông qua việc thẩm định đánh giá cấp bậc thực lực của bản thân, sau đó

tham gia vào các ván cược chiến đấu ở giai đoạn thực lực tương đương, sau khi giành chiến thắng có thể rút ra tỷ lệ tiền thưởng tổng cược của người chơi đặt cược nhưng thất bại thường đi kèm với cái chết.

Cách thứ ba là các ván cược chi tiết.

Có thể đặt cược các chi tiết chiến đấu trước khi bắt đầu đấu tay đôi.

Ví dụ như thời điểm kết thúc trận chiến, bộ phận cơ thể nào của đấu sĩ sẽ bị nghiền nát trong trận chiến, v.v.

Loại cược này thường cần có đối thủ thì mới có thể tiến hành.

Ví dụ như người chơi thông qua đài treo thưởng tầng 4-8 của Mệnh Vận Thành công bố một ván cược nào đó, đấu sĩ A sẽ tử vong trong vòng 3 phút, nếu có người nhận đơn này thì đối thủ đã xuất hiện.

Kết quả hai bên đấu trí, bên thắng sẽ ăn trọn.

Theo lời mô tả của sứ giả Ly Miêu, loại cược này cũng có khả năng xảy ra gian lận.

Ví dụ như đấu sĩ của một ván cược nào đó vì sự trỗi dậy của chủng tộc mà sẵn sàng hy sinh mạng sống, để tộc nhân cược toàn bộ giá trị của chủng tộc vào việc đối thủ thắng.

Nếu tình huống này xảy ra, ý nghĩa của việc đặt cược cũng không còn nữa, hoàn toàn là gian lận.

Về phương diện này, Thành chủ Mệnh Vận Thành đã sớm thiết lập cách giải quyết.

Tất cả những người tham gia đều sẽ được kiểm tra nhiều mặt trong giai đoạn thẩm định, trong đó bao gồm cả đánh giá tâm lý.

Thẩm định có vẻ đơn giản nhưng thực tế rất phức tạp, đồng thời có thiết bị thăm dò tâm linh kỳ tích dùng để giám sát.

Đảm bảo các ván cược không có bất kỳ hành vi gian lận nào.

Tất cả những người tham gia đấu tay đôi đều vì lợi ích mà bước vào ván cược.

Loại cược thứ ba của Mệnh Vận Thành là "Cuộc thi lắp ráp", địa điểm nằm ở tầng 9-14 của Điện Mệnh Vận.

Loại cược này có hàm lượng kỹ thuật rất cao.

Được chia thành hai loại hình chơi là người chơi trong sân và người chơi cược ngoài sân.

Loại cược này phù hợp với những thế lực chủng tộc có nền tảng kỹ thuật công trình.

Quy tắc là thông qua các loại vật liệu, đạo cụ được đưa ra một cách hỗn loạn để lắp ráp một loại máy bay kỹ thuật cụ thể, tiến hành cuộc đua tốc độ bay.

Quy tắc yêu cầu tất cả các vật liệu được đưa ra ngẫu nhiên đều phải sử dụng đủ định mức, không được giảm bớt.

Hết chương 1753.

Chương 1754. Cược Gian Lận

Người chơi trong sân đưa ra lợi ích định mức để tham gia, người đứng nhất, nhì, ba lần lượt chia nhau giải thưởng trong tổng giải thưởng.

Tiếp theo là người đặt cược ngoài sân lấy ít ăn nhiều.

Ví dụ như thế lực tham gia thi đấu yêu cầu tối thiểu ba mươi người khởi đầu.

Người đặt cược ngoài sân có thể chọn một trong những thế lực tham gia thi đấu để đặt cược, nếu thắng sẽ ăn trọn lợi ích đặt cược của những người chơi cược cho các thế lực khác.

Người chơi cược ngoài sân cũng có thể chọn đặt cược nhiều mặt.

Ví dụ như cùng lúc đặt cược cho nhiều đội, thậm chí có thể cùng lúc đặt cược cho tất cả các đội.

Nhưng cách làm này chỉ khiến mất tiền, rất khó để sinh lời.Dù sao thì 30 đội cùng đặt cược thì phần lợi nhuận thua lỗ sẽ được chia đều rồi mới đến tay.

Loại cược này có yếu tố may rủi, nhận được vật liệu quen thuộc sẽ ảnh hưởng đến kết quả cược nhưng kỹ thuật mới là yếu tố quyết định.

Loại cược thứ tư của Mệnh Vận Thành gọi là “Cược gian lận”, nằm ở tầng 15-32 của Điện Mệnh Vận.

Đây là một trong những trò chơi cược phổ biến nhất trong Mệnh Vận Thành.

Không có bất kỳ quy tắc nào, cũng có thể nói gian lận chính là quy tắc.

Người tham gia chính là người đặt ra quy tắc của ván cược.

Người tham gia đóng hai vai trò trong trò cược gian lận, kẻ gian lận và người thẩm định.

Loại cược gian lận này có thể tùy tiện gian lận, bất kỳ thủ đoạn nào cũng có thể thực hiện ở đây, miễn là người thẩm định không phát hiện ra.

Quá trình cược nằm ở chỗ một bên gian lận, một bên tìm lỗ hổng.

Nếu người thẩm định không tìm ra sơ hở trong trò chơi thì số tiền đầu tư trước đó của người thẩm định sẽ không được hoàn lại.

Nếu người thẩm định tìm ra sơ hở trong trò chơi thì số tiền đầu tư trong trò chơi sẽ được hoàn lại gấp ba lần.

Loại trò chơi này đòi hỏi tố chất tâm lý cực kỳ mạnh mẽ.

Về bản chất cũng là trò chơi ở cấp độ tố chất tâm lý.

Ví dụ như người thẩm định tìm ra sơ hở trong trò cược gian lận nhưng không nói ra, giả vờ chưa phát hiện ra, tiếp tục theo trò chơi, liên tục đầu tư số tiền lớn, kết quả cuối cùng là kẻ gian lận phải trả giá đắt, phải bồi thường gấp ba lần.

Ngược lại, nếu kẻ gian lận phát hiện ra người thẩm định đã phát hiện ra sơ hở nhưng đang che giấu, có thể tuyên bố nhận thua trước, kết thúc trò chơi, giảm thiểu tổn thất xuống mức thấp nhất.

Loại trò chơi này thường cũng sẽ xuất hiện hiện tượng người thẩm định phản gian lận "Kẻ gian lận."

Ví dụ như rõ ràng là không phát hiện ra sơ hở nhưng người thẩm định theo tiến trình trò chơi cố tình liên tục tăng tiền cược, tạo cho kẻ gian lận ảo giác là đã phát hiện ra sơ hở, nếu kẻ gian lận muốn giảm thiểu tổn thất mà tuyên bố nhận thua trước thì người thẩm định đã phản gian lận thành công kẻ gian lận.

Vì vậy, loại trò chơi này bao gồm các yếu tố may rủi, đấu trí tâm lý, kỹ thuật, v.v., là một trong những cách chơi cược phổ biến nhất của Mệnh Vận Thành.Ngoài ra còn có trò chơi Cược ngụy trang ở tầng 33-39.

Quy tắc là tìm ra kẻ ngụy trang có thể biến đổi thành bất kỳ hình dạng nào trong một bối cảnh lớn được ghép ngẫu nhiên.

Trò chơi Cược chiến tranh đồ họa ở tầng 40-88.

Trò chơi Cược truy đuổi thợ săn ở tầng 89-102.

Trò chơi Cược khúc ca máu ở tầng 103-128, tiếp theo là khu Cược hỗn loạn, có hàng chục nghìn trò chơi cược nhỏ.

Nghe lời kể của sứ giả Ly Miêu, Phong Kỳ mới hiểu được trò chơi ở đây điên cuồng đến mức nào, mọi trò chơi có thể cược đều có thể tìm thấy ở đây.

Tất cả những người đánh cược đến đây đều có thể tìm thấy trò cược mà mình có lợi thế để tham gia.

Trong số đó, trò chơi Cược chiến tranh đồ họa mà sứ giả Ly Miêu giới thiệu khiến Phong Kỳ tò mò nhất.

Đây là trò chơi cược phổ biến nhất trong Mệnh Vận Thành, cũng là phát minh mà Thành chủ Mệnh Vận tự hào nhất.

Quy tắc cược là thông qua cách kết hợp thẻ đồ họa để đấu trí, may rủi, v.v. với đối thủ.

Trong đó, thẻ đồ họa được sử dụng trong trò chơi được chế tạo dựa trên nguyên mẫu của các chủng tộc trong thế giới Lĩnh

Vực.

Trò chơi cần được thực hiện trên một bàn cờ cụ thể.

Khi trò chơi bắt đầu, bối cảnh mô hình thu nhỏ trong bàn cờ sẽ ngẫu nhiên tạo ra núi, sông, v.v. đồng thời bộ thẻ đồ họa sẽ bị xáo trộn và sắp xếp lại.

Mỗi lần người tham gia đánh ra thẻ đồ họa chủng tộc, một hình dạng thu nhỏ sẽ xuất hiện trong bối cảnh bàn cờ.

Ví dụ như đánh ra một chiến binh Ngân Nguyệt Tộc thì trong bối cảnh bàn cờ sẽ xuất hiện một năng lượng thể thu nhỏ của chiến binh Ngân Nguyệt Tộc và năng lượng thể này sở hữu năng lực và đặc tính mô phỏng của Ngân Nguyệt Tộc.

Để chế tạo bộ thẻ đồ họa này, Thành chủ Mệnh Vận đã từng đi khắp các tầng thế giới Lĩnh Vực khác nhau, ghi chép lại năng lực thiên phú, đặc điểm sinh mệnh, v.v. của nhiều chủng tộc.

Hết chương 1754.

Chương 1755. Cược Chiến Tranh Đồ Họa

Phải mất hàng nghìn năm, ông mới hoàn thành bộ thẻ đồ họa bản đầu tiên.

Nhiều sinh mệnh chủng tộc trên đồ họa hiện nay thậm chí đã tuyệt chủng, không còn tồn tại nữa.

Có một lời đồn về sự biến mất của Thành chủ Mệnh Vận, rằng ông vẫn đang đi khắp thế giới Lĩnh Vực, tiếp tục thu thập và mở rộng thông tin sinh mệnh của thẻ đồ họa.

Mặc dù biết rằng cả đời mình không thể thu thập đủ đồ họa của tất cả các chủng tộc nhưng Thành chủ Mệnh Vận vẫn muốn cống hiến cuộc đời mình cho phát minh cược mà ông tự hào nhất.

Nhưng đây chỉ là một truyền thuyết, không ai biết được sự thật cụ thể.

Điều không thể nghi ngờ là sự say mê và thái độ nghiêm túc của Thành chủ Mệnh Vận đối với trò chơi cược.

Trò chơi Cược chiến tranh đồ họa mà ông tạo ra đã nhanh chóng trở thành trò chơi cược phổ biến nhất trong Mệnh Vận Thành.

Quá trình chơi Cược chiến tranh đồ họa đòi hỏi người tham gia phải cân nhắc đến mọi khả năng, chẳng hạn như ảnh hưởng của môi trường, đấu trí tâm lý, ưu nhược điểm của năng lực thiên phú chủng tộc, sự kết hợp chủng tộc, v.v.

So với Linh Cờ do Ngân Xà Tộc phát minh, hệ thống cược này hoàn thiện hơn, xuất sắc hơn và có sự tham chiếu của sinh mệnh thực tế.

Thậm chí một số người tham gia còn có thể đánh ra mô hình năng lượng thể sao chép chủng tộc của mình trong trò chơi Cược chiến tranh đồ họa.

Sau khi sứ giả Ly Miêu giới thiệu xong luật chơi Cược chiến tranh đồ họa, Phong Kỳ bỗng có thôi thúc muốn đi xem thử.

Không phải hắn muốn tham gia Cược chiến tranh đồ họa, mà chỉ là rất hứng thú với thẻ đồ họa.Loại thẻ bài này thực sự đã sao chép được năng lực thiên phú và đặc điểm sinh mệnh của các chủng tộc trong Lĩnh Vực, cả bộ thẻ bài giống như một cuốn đồ họa chủng tộc.

Mặc dù bộ thẻ bài trong tay Thành chủ Mệnh Vận chỉ thu thập được vài nghìn sinh mệnh chủng tộc, chỉ là muối bỏ bể trong vô vàn chủng tộc của thế giới Lĩnh Vực nhưng hắn vẫn có thể học được rất nhiều điều từ phần giới thiệu của thẻ đồ họa.

Biết đâu sau này còn có thể gặp được thế lực chủng tộc xuất hiện trên thẻ đồ họa.

Khi hắn hỏi sứ giả Ly Miêu cách đi đến tầng chơi Cược chiến tranh đồ họa, sứ giả Ly Miêu lập tức lắc đầu:

“Loại trò chơi này có ngưỡng tham gia, Thành chủ Mệnh Vận không thích quá trình cược chỉ để hưởng niềm vui từ trò chơi, phải có sự kích thích mới được, vì vậy đã đặt ngưỡng tham gia ban đầu là một triệu Huyết Thạch bình thường, giống như một tấm vé vào cửa vào rồi thì dù thắng hay thua cũng phải tạo ra gấp đôi số tiền cược mới được ra ngoài.”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ gật đầu.

Muốn có được một triệu Huyết Thạch không khó.

Hắn có hồn châu trị giá hàng chục triệu, khu giao dịch ở tầng hai mà hắn đang ở không thiếu thương nhân ký gửi, không bán cho Huyết Hồn Tộc thì vẫn có thể tìm được rất nhiều người mua cần hồn châu.

Ngay khi Phong Kỳ định đi tìm thương nhân ký gửi tiếp theo thì đột nhiên con vượn lông đen xuất hiện trước mặt hắn, vẻ mặt nịnh nọt nói:

"Vừa rồi đi hỏi thăm một chút, đã tìm được người mua hồn châu bằng giá với Huyết Hồn Tộc."

Nói xong, con vượn lông đen đột nhiên do dự, sau đó nói:

"Lần này… hẳn là không phải kẻ thù."

….

Đi theo con vượn lông đen, Phong Kỳ gặp người mua mới.

Người mua là một sinh mệnh hắc cầu lơ lửng toàn thân đen.

Lần này không có gì bất ngờ, sinh mệnh hắc cầu sau khi kiểm tra hồn châu mà Phong Kỳ đưa tới, xác định giá trị thì rất sảng khoái quăng ra một thẻ Huyết Thạch.

Phong Kỳ nhận thẻ Huyết Thạch, cúi đầu quan sát.

Đây là một thẻ pha lê máu trong suốt, ở giữa thẻ có khảm một viên tinh thể năng lượng, những đường nét màu máu lan ra trên nửa phần trên của thẻ tạo thành một chuỗi ký tự.

Dường như nhìn ra sự nghi ngờ của Phong Kỳ, con vượn lông đen lập tức giới thiệu tác dụng của thẻ Huyết Thạch.

Thẻ này được gọi là thẻ tài sản trong Mệnh Vận Thành, chủ yếu dùng để ghi chép tài sản, bản thân không có giá trị

lớn, cũng không phải đạo cụ không gian có thể lưu trữ tài nguyên giao dịch được.

Ký hiệu đặc biệt ở nửa phần trên của thẻ chính là chứng minh giá trị của thẻ tài sản.

Tất cả các trò chơi cược trong Mệnh Vận Thành đều dùng thẻ Huyết Thạch để thanh toán chi phí hoặc nhận tiền thưởng.

Cuối cùng, những trò chơi cược Huyết Thạch trị giá hàng chục triệu, hàng trăm triệu trong Mệnh Vận Thành rất phổ biến, không thể chơi trò chơi cược nào cũng dùng tiền thật để chơi, một trò chơi cược quy mô lớn cần phải chất đống tài nguyên thành núi, điều này rất tốn thời gian và hiệu quả.

Thành chủ Mệnh Vận đã nghĩ đến vấn đề này từ rất sớm, vì vậy đã mở một cơ quan đặc biệt "Trung tâm tài sản" trong Mệnh Vận Thành, tương tự như cơ quan ngân hàng của thế giới loài người.Cơ quan này không chịu trách nhiệm lưu trữ tài nguyên thực tế ngoài tiền cược chung, bất kỳ du khách nào cũng có thể dùng một nghìn Huyết Thạch để làm một thẻ tài sản không ghi danh, bất kỳ tiền cược chung nào cũng có thể lưu trữ trong thẻ Huyết Thạch.

Hết chương 1755.

Chương 1756. Thẻ Tài Sản

Khi du khách muốn lấy tài sản đã lưu trữ, có thể đưa thẻ Huyết Thạch cho Trung tâm tài sản, trừ đi mã số tài sản bên trong, lấy được Huyết Thạch thực tế, sau đó dùng đạo cụ không gian mang đi.

Còn về vấn đề đạo cụ không gian mà người chơi mang theo có thể chứa được Huyết Thạch hay không thì không nằm trong phạm vi cân nhắc của cơ quan Trung tâm tài sản.

Mang không hết có thể chia ra mang nhiều lần, cũng có thể tiếp tục lưu trữ trong thẻ Huyết Thạch.

Chỉ cần Mệnh Vận Thành còn hoạt động thì tài sản lưu trữ trong Trung tâm tài sản sẽ không bị mất.

Cách sử dụng thẻ Huyết Thạch cũng rất đơn giản, chỉ cần đưa ý thức vào thẻ Huyết Thạch thì sẽ xuất hiện bảng giao dịch, sau đó có thể dùng thẻ đối thẻ để hoàn thành giao dịch.

Qua lời giải thích của con vượn lông đen, Phong Kỳ đã hiểu rõ về thẻ Huyết Thạch.

Đặc biệt là hiểu về ký hiệu số, đây cũng là cơ sở để sử dụng thẻ Huyết Thạch, nếu không thì căn bản không thể hoàn thành giao dịch.

Đợi con vượn lông đen kể xong, hắn thử đưa ý thức vào thẻ Huyết Thạch, lập tức trong tầm mắt ý thức xuất hiện vô số mã hóa màu máu hư ảo.

Hoàn hồn lại, hắn nhận lấy thẻ Huyết Thạch mà con vượn lông đen đưa tới và tiếp xúc với thẻ Huyết Thạch của mình, ý thức khảy mã hóa màu máu, lập tức những con số trên đó thay

đổi.Sau khi chi ra 50 vạn, trong thẻ Huyết Thạch của hắn còn lại 5250 vạn Huyết Thạch thường.

Hoàn hồn lại, hắn đưa trả thẻ Huyết Thạch của con vượn lông đen.

“Cảm ơn, sau này có thứ gì tốt muốn bán thì cứ tìm ta, thành tín là gốc rễ để ta lập nghiệp ở đây, hy vọng có thể nhận được sự tin tưởng của ngài.”

Nhìn con vượn lông đen vẻ mặt chân thành, Phong Kỳ mỉm cười gật đầu.

Đợi con vượn lông đen rời đi, Phong Kỳ quay sang nhìn sứ giả Ly Miêu đứng bên cạnh:

“Đưa ta lên trên xem thử, đặc biệt là đấu trí tranh đồ.”

“Như ngài mong muốn, khách nhân.” Sứ giả Ly Miêu khẽ phe phẩy quạt lông gật đầu.

Tiếp theo, Phong Kỳ theo sứ giả Ly Miêu đến cuối khu giao dịch trung tâm, dọc theo bậc thang đá pha lê đi lên một tầng.

Chất lượng của bậc thang cực kỳ phi phàm, bên trong có vân lưu ly, trong suốt sáng bóng.

Dưới ánh đèn tỏa ra màu sắc rực rỡ.

Rất nhanh họ đã đến tầng ba, nơi đây cung cấp các ván cược nâng cao.

Có thể thấy các loại Sinh Vật Trận Địa tinh thần hình thái khác nhau đang chơi cờ ở trước bàn, hình thái của chúng không giống nhau, có Sinh Vật Trận Địa tinh thần hình con sứa, còn có Sinh Vật Trận Địa tinh thần giống như quả cầu đen lơ lửng, v.v., chúng thường dùng xúc tu để điều khiển quân cờ trong tay.

Cũng có thể thấy một số sinh vật máu thịt đang chơi cờ nâng cao với sinh vật hệ tinh thần.

Tầm mắt trong sân không thể nhìn thấy điểm cuối, hắn cũng không ước tính được có bao nhiêu người chơi.

Phong Kỳ không chọn dừng lại ở tầng này, hắn hoàn toàn không hứng thú với ván cược nâng cao, theo sứ giả Ly Miêu tiếp tục đi lên theo bậc thang.

Trên đường đi, Phong Kỳ không kìm được tò mò hỏi:

"Nơi này không có thang máy sao?"

"Thang máy là gì?" Sứ giả Ly Miêu vẻ mặt nghi ngờ.

"Một loại thiết bị nâng hạ cố định, có thể nhanh chóng đến tầng mình muốn."

"Ồ, hóa ra là thứ này nhưng thiết bị mà ngươi mô tả quá lạc hậu rồi, Thành Chủ Mệnh Vận Thành từng nghĩ đến việc lắp đặt thiết bị truyền tống không gian ổn định giữa các tầng trong đại điện nhưng ý tưởng này nhanh chóng bị từ bỏ."

"Tại sao?"

"Thành Chủ Mệnh Vận Thành cho rằng việc truyền tống tiện lợi như vậy không có lợi cho việc chơi cờ."

"Ta không hiểu ý của ngươi."

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, sứ giả Ly Miêu dừng bước, phe phẩy quạt lông mỉm cười:

"Chính vì phải đi bộ lên xuống cầu thang nên những người chơi mới phải đối mặt với quá nhiều cám dỗ, ý định từ bỏ sẽ nhanh chóng chuyển thành tiếp tục."

"Ví dụ, khi một người chơi thắng được một khoản tiền lớn ở tầng 88 và muốn rời đi, hắn ta phải đi xuống từng tầng một theo cầu thang, trên đường đi chắc chắn sẽ thấy đủ loại trò

chơi hấp dẫn, đôi khi không tránh khỏi ngứa ngáy, quyết định rời đi có lẽ sẽ biến thành tiếp tục chơi cờ.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ đã hiểu được suy nghĩ của Thành Chủ Mệnh Vận Thành.

“Đây không phải là lừa người sao, vốn dĩ thắng được một khoản tiền lớn ở tầng 88, kết quả là xuống đến tầng một rất có thể không cưỡng lại được cám dỗ trên đường đi, dẫn đến thua sạch.““Đúng vậy, những vị khách như vậy thực sự tồn tại nhưng cũng có những vị khách vừa xuống tầng vừa tích lũy tiền bạc, khi trở về tầng một thì tiền đã tăng lên gấp nhiều lần, đối mặt với sự cám dỗ của trò chơi, không phải chỉ có kết quả xấu.”

Đối với quan điểm của sứ giả Ly Miêu, Phong Kỳ gật đầu.

Điểm đặc biệt của Mệnh Vận Thành nằm ở sự công bằng, nơi đây không có “Nhà cái”, không thu lợi nhuận mà chỉ cung cấp nền tảng chơi cờ.

Vì vậy không có khả năng “Nhà cái” thiết kế bẫy xác suất.

Hết chương 1756.

Chương 1757. Truyền Tống Không Gian

So với sòng bạc của thế giới loài người trước thảm họa, nơi đây có tỷ lệ thắng tiền cao hơn, công bằng hơn.

Thành Chủ Mệnh Vận Thành không thiết kế thiết bị truyền tống tiện lợi chỉ muốn trò chơi tiếp tục diễn ra, không phải xuất phát từ góc độ muốn hãm hại người chơi.

Rất nhanh họ đã đến tầng bốn của cung điện.

Đi qua lớp rào chắn trong suốt như gợn sóng nước, lập tức tiếng ồn ào truyền vào tai.

Phong Kỳ phát hiện mình đang đứng trên đỉnh một khán đài hình tròn, trung tâm khán đài được bao bọc bởi một lớp rào chắn trong suốt, có một đấu trường lớn bằng hai sân bóng đá.

Vô số người chơi cũng giống như hắn đứng trên khán đài hình tròn, nhìn xuống đấu trường phát ra tiếng ồn như sấm.

Mặc dù không tham gia vào đó, hắn cũng có thể cảm nhận được sự phấn khích trong lòng những người chơi đó.

Tầm mắt chuyển sang đấu trường, lúc này có hai bóng người đang vật lộn.

Do đứng rất xa, Phong Kỳ co đồng tử lại, tầm mắt nhanh chóng kéo gần, nhìn rõ tình hình bên trong đấu trường.

Lúc này hai chiến binh đang cận chiến.

Quá trình chiến đấu sinh tử vô cùng đẫm máu, một trong hai đấu sĩ đã bị xé mất nửa người nhưng vẫn dựa vào ý chí cầu sinh mãnh liệt để tiếp tục chiến đấu, muốn lật ngược thế cờ.

Nhưng sự vùng vẫy không mang lại cho hắn chiến thắng, khi đầu hắn bị xé toạc, khán đài bùng nổ tiếng reo hò, chửi rủa, gào thét, đủ loại âm thanh.

Chỉ riêng trận chiến này, không biết có bao nhiêu người chơi chọn đặt cược đã tán gia bại sản.

Trận chiến thứ hai nhanh chóng bắt đầu, lại có hai bóng người bước vào sân.

Phong Kỳ không chọn dừng lại ở đây quá lâu, theo sứ giả Ly Miêu tiếp tục đi lên tầng trên.5-8 tầng tiếp theo đều là địa điểm chơi trò chơi chiến đấu.

Mỗi khi đến một tầng, Phong Kỳ đều có thể nhìn thấy một trận chiến đẫm máu và điên cuồng.

Những người tham gia chiến đấu điên cuồng trên sàn đấu, những người chơi cá cược cũng điên cuồng bên ngoài sàn đấu.

Đồng thời, Phong Kỳ cũng phát hiện ra một đặc điểm của những đấu sĩ tham gia.

Họ thường có kỹ năng chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí có thể nói kỹ năng chiến đấu mới là yếu tố quan trọng giúp họ giành chiến thắng.

Cơ chế thẩm định của tầng 4-8 rất nghiêm ngặt, cần phải đánh giá thực lực của người tham gia, sau đó đưa ra xếp hạng thực lực.

Những người tham gia trò chơi chiến đấu đều là những người có thực lực tương đương nhau.

Trong trường hợp thực lực tương đương nhau, kỹ năng chiến đấu sẽ trở thành chìa khóa quyết định thắng bại.

Những người tham gia dám đánh cược mạng sống để kiếm lợi nhuận này, hiển nhiên đều rất tự tin vào kỹ năng chiến đấu

của mình, nếu không thì tham gia và tự sát không có gì khác biệt.

Ở đây hắn đã nhìn thấy đủ loại kỹ thuật chiến đấu hung hãn, mỗi lần ra tay đều là đòn sát thủ chí mạng.

Máu, mồ hôi, cái chết, sự kích thích khiến máu dồn lên não cũng là một trong những lý do khiến những người chơi cá cược đắm chìm vào đó.

Đi trên bậc thang dẫn lên tầng chín, Phong Kỳ vẫn đang hồi tưởng lại những gì mình đã thấy ở tầng 4-8.

Nhìn sứ giả Ly Miêu đi trước, hắn không nhịn được hỏi:

"Nếu khách chỉ xem mà không đặt cược thì được không?"

Nghe thấy lời này, Ly Miêu không ngoảnh đầu lại mà đáp:"Trò chơi chiến đấu ở tầng 4-8 không đặt ra yêu cầu nào, muốn xem không đặt cược thì đương nhiên không có vấn đề gì nhưng xem nhiều rồi, đối mặt với những sự kiện làm giàu nhanh chóng liên tục xuất hiện xung quanh, sẽ luôn có lúc không nhịn được."

"Một khi đặt cược, bất kể thắng hay thua, đều đã đặt nền tảng để trở thành người chơi cá cược lâu năm sau này… Ở đây không thiếu những du khách từng kiên quyết không đặt cược, chỉ muốn làm khán giả nhưng khi họ hiểu sâu hơn về trò chơi chiến đấu, có một bộ kỹ năng mà họ cho là đúng để đánh giá thực lực của người tham gia thì tự nhiên họ cũng trở thành người chơi cá cược."

"Ngươi phải hiểu một điều, ở đây không có chuyện gian lận, một số người chơi cá cược này luôn có thể kiếm được lợi nhuận ổn định nhưng cũng không thiếu những người liên tục đưa ra phán đoán sai lầm nhiều lần, sau đó đặt cược lớn và thua sạch."

Lời giải thích của sứ giả Ly Miêu khiến Phong Kỳ bừng tỉnh.

Tiếp theo, họ đi qua bức màn trong suốt màu tím và đến tầng chín.

Đây là tầng chơi trò chơi lắp ráp.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt Phong Kỳ hoàn toàn khác với các tầng trước.

Đèn neon rực rỡ đan xen, tiếng động cơ máy móc gầm rú vọng lại từ xa.

Phía trước là một quảng trường rộng lớn, tất cả các tòa nhà và cơ sở vật chất bên trong đều giống như được ghép lại từ các bộ phận máy móc khác nhau.

Tất cả những người chơi cá cược đều đứng trên khán đài cao.

Ánh mắt của họ hướng về phía tây của quảng trường, nơi có hàng trăm đội tham gia đang sử dụng vật liệu được cung cấp ngẫu nhiên trong cuộc thi để lắp ráp máy bay.

Đây cũng là cốt lõi của trò chơi lắp ráp.

Hết chương 1757.

Chương 1758. Cuộc Thi Lắp Ráp

Người tham gia muốn tham gia phải nộp phí trước, tất cả các khoản phí mà các đội nộp vào sẽ là tiền thưởng của cuộc thi lắp ráp, đội chiến thắng sẽ rút tiền từ tiền thưởng.

Còn những người chơi cá cược bên ngoài thì chơi trò chơi bên ngoài, khác với tiền thưởng của người tham gia.

Đứng trên khán đài, Phong Kỳ phát hiện ra rằng hầu hết những người tham gia cuộc thi lắp ráp đều đăng ký tham gia theo hình thức nhóm.

Hắn có thể nghĩ ra lý do.

Cuối cùng, luật chơi của cuộc thi lắp ráp là sử dụng vật liệu được cung cấp ngẫu nhiên để lắp ráp máy bay, trong đó bao gồm rèn, lắp ráp, phù phép, v.v.

Chỉ dựa vào khả năng cá nhân, tự mình hoàn thành các quá trình như nấu chảy vật liệu, chế tạo, lắp ráp trong thời gian có hạn thì rõ ràng là rất khó.

Sau khi hỏi sứ giả Ly Miêu, Phong Kỳ biết rằng một cuộc thi như vậy cần 39 giờ.

Phong Kỳ vốn định xem thử cuộc thi lắp ráp máy bay nhưng đột nhiên mất hứng.

Thời gian quá dài, hắn không muốn ở đây gần hai ngày chỉ để xem một cuộc thi bay.

Hắn tiếp tục đi theo sứ giả Ly Miêu lên cầu thang để khám phá.

Tầng 9-14 đều là địa điểm chơi trò chơi lắp ráp, cho đến khi rời khỏi tầng 14, Phong Kỳ vẫn không thấy cuộc thi lắp ráp máy bay nào đang diễn ra, mà chỉ thấy những bóng dáng bận rộn của các đội lắp ráp.

Hắn nghĩ rằng nếu Mạc Phi đến đây, chắc chắn sẽ xem rất thích thú.

Nhưng hắn không hứng thú với những thứ này, đương nhiên không muốn nán lại lâu.Rời khỏi tầng 14, họ đến tầng 15.

Tiếp theo, từ tầng 15 đến tầng 32 đều là địa điểm chơi trò chơi lừa đảo.

Những người chơi cá cược ở đây dựng các gian hàng để dựng bối cảnh giả lập, mời những người tham gia sẵn sàng thử thách, thông qua việc mô phỏng bối cảnh để thiết lập trò lừa đảo, người đánh giá cần tìm ra sơ hở trong trò lừa đảo.

Trò chơi lừa đảo là trò chơi chỉ đứng sau trò chơi chiến tranh đồ họa trong Thành Mệnh Vận.

Phong Kỳ vốn định xem thử quá trình của loại trò chơi cá cược này sẽ hấp dẫn như thế nào nhưng bối cảnh giả lập do kẻ lừa đảo dựng lên đều bị rào chắn năng lượng che khuất, không cho phép tham quan tùy ý, dù sao đây cũng là công cụ kiếm cơm, muốn tham quan thì chỉ có thể trở thành người thách đấu.

Nghĩ đến chuyện phải tiêu tiền, Phong Kỳ lập tức mất hứng.

Rõ ràng là phải đóng một số học phí trước khi muốn thành thạo loại trò chơi cá cược này, hắn không muốn ném tiền ở đây.

Hơn 50 triệu Huyết Thạch trong mắt hắn đều là tài sản quý giá, chắc chắn phải mang một phần về Tinh Thành.

Biết đâu có thể mang lại sự hỗ trợ to lớn cho sự phát triển của Tinh Thành, thay đổi cục diện bất lợi vào một thời điểm quan trọng nào đó.

Hắn cảm thấy loại trò chơi lừa đảo này có lẽ sẽ rất phù hợp với Lão Mê xảo quyệt, lão ta vốn rất giỏi chơi trò bẩn.

Phong Kỳ chỉ quan tâm đến trò chơi chiến tranh đồ họa.

Bên cạnh hắn có Lôi Đình, một thiên tài về chiến tranh.

Bố trí chiến tranh, kết hợp binh chủng, mưu lược chiến tranh… đều là những nội dung mà Lôi Đình giỏi, biết đâu để Lôi Đình ra trận có thể kiếm được cho hắn một khoản lợi nhuận không nhỏ.

Nhưng hắn cũng không định chơi lớn ở đây, định đến lúc đó sẽ đưa cho Lôi Đình một khoản tiền để hắn thử vận may.

Thắng thì xe đạp hóa xe máy, thua thì chỉ thua số tiền đã định sẵn trong lòng, tuyệt đối không đầu tư vượt quá số tiền đã định trước.Đến tầng 33, xuyên qua rào chắn năng lượng màu trắng, Phong Kỳ đến khu trò chơi giả dạng.

Khu vực này được chia thành những khu vực có kích thước bằng nhau, được ngăn cách bởi rào chắn năng lượng, trên mỗi phòng rào chắn đều ghi rõ phí tham gia.

Nhưng mức phí thấp nhất cũng phải từ mười vạn Huyết Thạch trở lên.

Có thể thấy nhiều bóng người di chuyển trong bối cảnh rào chắn phòng, trên cùng của mỗi phòng đều có một con số đếm ngược đang nhảy.

“Đại ca, có vẻ rất vui, thử đi nào.”

Nhìn vào những bóng người thay đổi hình dạng trong phòng, Tiểu U bay bên cạnh reo lên rất thích thú.

“Không đi, mức thấp nhất cũng phải mười vạn Huyết Thạch, tôi xót lắm.”

Nghe vậy, sứ giả Ly Miêu dẫn đường mỉm cười lắc đầu:

“Khách nhân, bối cảnh trò chơi giả dạng sẽ che giấu nhận thức, trò chơi là sự linh cảm mơ hồ, còn có cả may mắn, loại trò chơi này không có bất kỳ ngưỡng nào, bối cảnh khi bắt đầu trò chơi hoàn toàn ngẫu nhiên, anh hoàn toàn có thể dùng mười vạn Huyết Thạch để trải nghiệm thử xem.”

Nghe sứ giả Ly Miêu nói vậy, Phong Kỳ liếc nhìn Tiểu U đang ra sức xúi giục, sau đó gật đầu nói:

“Vậy thì thử một lần.”

Dưới sự chứng kiến của Tiểu U và những người khác, Phong Kỳ đến phòng tiêu dùng cấp thấp nhất, lấy thẻ Huyết Thạch ra quẹt vào viên pha lê trên cửa phòng, lập tức Huyết Thạch lóe sáng, những con số mã hóa trên đó thay đổi, mười vạn Huyết Thạch đã bị trừ đi.

Phong Kỳ bước qua rào chắn năng lượng và đi vào phòng.

Trong phòng có bốn mươi ba người tham gia, có Sinh Vật Trận Địa dạng tinh thần, cũng có Sinh Vật Trận Địa bằng xương bằng thịt, tầm mắt của chúng không ngừng đảo quanh tình hình trong phòng, dường như muốn thông qua cách này để phán đoán sơ hở của những người tham gia khác.

Hết chương 1758.

Chương 1759. Thương Nhân Ký Gửi

Tầm mắt nhìn lên trên đỉnh đầu, con số đếm ngược năng lượng lơ lửng đang nhảy.

Trong thời gian chờ đợi, lại có thêm một số người chơi cá cược vào phòng.

Khi thời gian đếm ngược kết thúc, căn phòng đột nhiên bắt đầu biến dạng, tiếp đó là kéo dài thay đổi.

Chớp mắt, căn phòng trống trải đã biến thành một hòn đảo nhỏ.

Một giọng nói trầm ấm vang lên bên tai hắn:

"Đã chọn một nửa người đánh giá, hiện đang ở trạng thái che giấu ý thức, đếm ngược: 69 giây, người giả dạng bắt đầu giả dạng!"

Giọng nói vừa dứt, trước mắt Phong Kỳ xuất hiện một bảng điều khiển mờ.

Trên đó có tổng cộng mười lựa chọn ngụy trang ngẫu nhiên.

Nhận ra rằng cần phải hoàn thành ngụy trang trong thời gian có hạn, ánh mắt của Phong Kỳ xuyên qua bảng điều khiển trong suốt để quét cảnh đảo, sau khi do dự trong chốc lát, hắn đã chọn một cái cây.

Sau khi chọn xong, Phong Kỳ phát hiện mình bị bao phủ bởi một lớp năng lượng, nhìn từ bên ngoài thì hắn đã biến thành một cái cây có thể di chuyển.

Tiếp theo, hắn cần tìm một nơi an toàn trên đảo nhỏ để ngụy trang, đánh lừa sự trinh sát của người đánh giá.

Loại trò chơi này, mỗi người trinh sát đều có mười hai cơ hội tấn công, vượt quá mười hai lần tấn công sẽ vô hiệu hóa.

Trong thời gian chơi trò chơi, nếu người giả dạng bị tấn công bất kỳ, sẽ lộ nguyên hình, sau đó bị phán đoán là thua cuộc.

Điều này ngăn cản người đánh giá có thể tùy ý phá hủy, khả năng tìm kiếm theo kiểu rải thảm.

Đến bãi cát hướng ra biển, Phong Kỳ chọn định vị mình ở đây, chờ trò chơi bắt đầu.Lúc này, một sinh vật nhỏ màu trắng trông giống như thỏ chậm rãi tiến đến trước mặt hắn.

Rõ ràng đây không phải là sinh vật bối cảnh giả lập trên đảo, bởi vì trên đầu nó có biểu tượng giả dạng rất dễ thấy, chỉ thấy con thỏ lắc đầu với hắn, dường như đang nói với hắn rằng nơi này không an toàn.

Sau đó, con thỏ nhếch miệng chỉ về phía trước, tầm mắt nhìn về phía một cái cây lớn um tùm.

Nhận ra rằng con thỏ là đồng đội đang chỉ cho mình cách ngụy trang tốt hơn, Phong Kỳ lập tức gật đầu, sau đó đi theo con thỏ đến trước cây lớn, dựa vào cây lớn mà đứng im.

Lúc này, con thỏ gật đầu tỏ vẻ hài lòng, sau đó biến mất khỏi tầm mắt của hắn trong nháy mắt.

Phong Kỳ: …

Đây là tình yêu của người chơi lâu năm sao?

Khi thời gian đếm ngược kết thúc, trò chơi giả dạng chính thức bắt đầu.

Những người đánh giá không thay đổi hình dạng sinh mệnh xuất hiện, chúng nhanh chóng đi lại trên đảo nhỏ, trong lúc đó sẽ đột nhiên quay người lại, phát ra tiếng gầm rú, dường như muốn dùng cách đe dọa để khiến những người giả dạng trong bối cảnh lộ ra sơ hở.

Rất nhanh, vòng tấn công đầu tiên bắt đầu, những người đánh giá bắt đầu phá hủy những thứ có vẻ không hài hòa trong bối cảnh.

Bảng điều khiển hiển thị 32 người giả dạng, trong thời gian ngắn đã có 3 người bị loại.

Trò chơi vẫn tiếp tục, Phong Kỳ dựa vào cây cổ thụ không nhúc nhích, theo gió đung đưa cành lá.

Lúc này, hắn lại nhìn thấy con vật nhỏ màu trắng đó, đang chậm rãi nhảy về phía trước, trong lúc đó thỉnh thoảng dùng chân trước gầy gò đào bới trên mặt đất, giống như đang tìm kiếm thức ăn.

Có một người đánh giá cứ thế đi ngang qua nó, thậm chí còn không thèm nhìn con thỏ một cái.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ chỉ biết thốt lên: Tuyệt vời.

Khái niệm nguy hiểm nhất chính là an toàn nhất đã được thể hiện rõ ràng trên người người tham gia này.

Theo thời gian đếm ngược lơ lửng trên không nhảy, quá trình phá hủy của những người đánh giá bắt đầu tăng tốc, thậm chí có những người đánh giá bắt đầu phá hủy ngẫu nhiên những thứ trong bối cảnh, nếu không may sẽ bị loại.

Trò chơi kéo dài khoảng nửa giờ, bước vào năm phút cuối cùng trở nên điên cuồng.

Những người đánh giá bắt đầu phá hủy ồ ạt, trong đó một người đánh giá đi ngang qua Phong Kỳ, giáng một cú đấm

mạnh vào cái cây trước mặt hắn, khiến Phong Kỳ sợ đến mức suýt nghĩ rằng mình sắp bị loại.

May mắn thay, sau khi đánh mạnh vào cái cây, người đánh giá này đã không đấm hắn, hắn may mắn sống sót.

Khi vào phút đếm ngược cuối cùng, số người đánh giá chưa bị loại trong khu vực chỉ còn chưa đến mười người.

Phong Kỳ may mắn vẫn còn sống.

Mười giây cuối cùng đếm ngược, những người đánh giá đã dùng hết số lần phá hủy của mình.

Khi thời gian đếm ngược kết thúc, cơ thể của Phong Kỳ phục hồi, trước mặt hắn xuất hiện một bảng thống kê mờ.

Đầu tiên là tính điểm đối đầu.

Người đánh giá lấy số lượng đánh bại để tính điểm, người giả dạng lấy thời gian không bị phát hiện để tính điểm.

Sau khi so sánh điểm của hai bên, người đánh giá giành chiến thắng, rút một phần năm tổng giải thưởng Huyết Thạch, sau đó phân phối theo điểm đánh bại, những người đánh giá không có điểm đánh bại thì không được thưởng Huyết Thạch.

Tiếp theo là thống kê dữ liệu thắng thua của phe.Vì vẫn còn 6 người giả dạng sống sót nên phe của Phong Kỳ đã giành chiến thắng, là một trong những người giả dạng trụ lại đến cuối cùng, hắn được chia bảy vạn Huyết Thạch.

Hết chương 1759.

Chương 1760. Tiểu U

Cuối cùng là phân chia lợi ích thời gian giả dạng trong phe chiến thắng.

Lần này, Phong Kỳ được chia mười lăm vạn Huyết Thạch.

Theo sau là thẻ Huyết Thạch nóng lên và nhấp nháy, mã số trên đó thay đổi, Phong Kỳ cầm lên xem, phát hiện ra rằng hai mươi mốt vạn Huyết Thạch bình thường đã được ghi vào tài khoản.

Chỉ thử một ván trò chơi đấu trí, hắn đã nhân đôi được số tài nguyên mình bỏ ra.

Trò chơi đấu trí vừa kích thích vừa có lợi như thế này thực sự rất hấp dẫn.

Cuối cùng, Phong Kỳ cũng hiểu tại sao lại có nhiều con bạc chọn tiêu tiền như nước ở đây.

Sự cám dỗ của việc gia tăng tài sản nhanh chóng như vậy rất khó có sinh vật nào có thể cưỡng lại.

Ánh mắt hắn lướt qua căn phòng, những con bạc đã đang chờ đợi ván tiếp theo bắt đầu, Phong Kỳ không phân biệt được ai là người chơi lâu năm đã chỉ bảo mình.

Lúc này, hắn quay người đi xuyên qua lớp rào chắn năng lượng, rời khỏi căn phòng.

Có thắng thì ắt có thua.

Con thỏ nhỏ đã chỉ bảo hắn cuối cùng cũng không may bị người đánh giá loại bỏ nhưng hắn lại sống sót, trong đó may mắn chiếm phần lớn.

Hắn không thể đảm bảo mình có thể thắng ở ván tiếp theo, không bằng dừng lại khi đang thắng.

“Quả nhiên là lão đại, lợi hại!”

Vừa rời khỏi phòng, hắn đã thấy Tiểu U bay đến trước mặt, vẻ mặt tự hào khen ngợi, sau đó tiếp tục xúi giục:

“Lão đại, chơi thêm một ván nữa đi, lần này tôi đề nghị biến thành động vật nhỏ.”

“Không chơi nữa, kiếm được mười một vạn Huyết Thạch thì dừng lại khi đang thắng, số tài nguyên này đủ để huấn luyện một đội tinh nhuệ mười người rồi.”

Đối với yêu cầu của Tiểu U, Phong Kỳ đã dứt khoát từ chối.

“Khách hàng, cảm giác thế nào, có phải rất kích thích không?”

Lúc này, sứ giả Ly Miêu ở bên cạnh mỉm cười hỏi.

“Cũng được nhưng không hợp với tôi.”

“Những tầng trên chắc chắn có thể tìm thấy trò chơi đấu trí khiến anh hài lòng, luôn có một trò đấu trí khiến anh thích.”

Khi nói những lời này, trong mắt Ly Miêu không giấu được sự tự tin.

“Có lẽ vậy, chúng ta tiếp tục đi lên.”

Sứ giả Ly Miêu gật đầu, sau đó dẫn Phong Kỳ và những người khác đến tầng cao hơn của điện Mệnh Vận.

…

Đại điện Mệnh Vận, tầng 40.

Đi qua lớp màn chắn năng lượng màu tím trong suốt, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác theo sứ giả Ly

Miêu đến khu vực trò chơi chiến tranh tranh đoạt đồ giám.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt hoàn toàn khác với các tầng trước.

Tầng này được trang trí lộng lẫy, xung quanh sân đấu là những bức tượng Sinh Vật Trận Địa của các chủng tộc khác nhau.

Qua lời giới thiệu của sứ giả Ly Miêu, hắn biết rằng những bức tượng này đều là Sinh Vật Trận Địa được chế tạo thành mẫu thẻ bài.

Nhìn xung quanh, trong tầng có rất nhiều bàn cờ chiến tranh cần thiết cho trò chơi tranh đoạt đồ giám, mỗi bàn cờ rộng khoảng 20 mét vuông.

Trên bàn cờ có những cảnh chiến tranh được tạo ra ngẫu nhiên.

Núi tuyết, đồng cỏ, núi non, hồ nước, rừng rậm, đồng bằng… đủ loại cảnh vật đều có thể thấy trên bàn cờ chiến tranh.

Những con bạc đang chơi trò tranh đoạt đồ giám ngồi đối diện nhau ở hai bên bàn cờ.

Bên tay phải của họ có một bệ rút bài.

Trên đó cắm thẻ Huyết Thạch, bên dưới là khu vực rút bài.

Phong Kỳ đã hiểu rõ luật chơi.

Theo lời kể của sứ giả Ly Miêu, trò tranh đoạt đồ giám hiện có 5830 thẻ đồ giám, mỗi thẻ đều được sao chép lại dựa trên thực tế hoặc Sinh Vật Trận Địa đã từng tồn tại.

Trước khi bắt đầu trò tranh đoạt đồ giám, người chơi cần chọn 888 thẻ bài trong bộ bài làm bộ bài chiến tranh để tham gia trò chơi đối kháng.

Khi trò chơi bắt đầu, bệ bài trước mặt người chơi sẽ tự động rút ngẫu nhiên các thẻ bài từ bộ bài chiến tranh đã chọn và phát cho người chơi, mỗi lần rút một thẻ.Nếu 888 thẻ bài đánh hết mà vẫn chưa phân định thắng thua, những thẻ bài xuất hiện ngẫu nhiên sau đó sẽ được rút ngẫu nhiên từ bộ bài lớn gồm 5830 thẻ và có thể xuất hiện trường hợp thẻ đồ giám bị trùng lặp.

5830 thẻ bài được chia thành tám cấp độ, lần lượt là thẻ 1-8 sao.

Trong đó thẻ 1 sao có sức chiến đấu đơn lẻ yếu nhất hoặc năng lực thiên phú yếu.

Thẻ 8 sao có sức chiến đấu mạnh nhất hoặc hiệu ứng năng lực thiên phú cực mạnh.

Theo lý mà nói, chỉ cần chọn những thẻ bài có hiệu ứng mạnh nhất trong 888 thẻ bài là có thể giành chiến thắng với xác suất lớn.

Nhưng Thành chủ Mệnh Vận rõ ràng đã tính đến điều này, nếu tất cả những người chơi đều chọn thẻ 8 sao mạnh nhất thì trò chơi sẽ mất đi sự thú vị.

Vì vậy, Thành chủ Mệnh Vận đã thiết kế một thiết lập tiêu hao triệu hồi bộ bài.

Luật chơi rất đơn giản, những người chơi trên bàn cờ chiến tranh sẽ nhận được một ngôi sao mỗi phút, một ngôi sao chỉ có thể triệu hồi chiến binh đồ giám có sức mạnh 1 sao.Muốn triệu hồi chiến binh 8 sao thì phải tiêu tốn 8 ngôi sao, cần phải chờ tám phút.

Mà muốn giành chiến thắng trong ván đấu thì phải đập vỡ tượng pha lê trước mặt đối thủ, tượng pha lê có độ bền một vạn máu.

Hết chương 1760.

Chương 1761. Đấu Trường

Nếu người chơi theo đuổi triệu hồi chất lượng cao thì dễ rơi vào cảnh bị bao vây.

Thiết kế này điều chỉnh sự cân bằng và tính khả dụng của trò chơi, khiến việc kết hợp bộ bài trở thành chìa khóa, chứ không chỉ theo đuổi thẻ đồ giám đánh giá cao sao.

Đi theo Ly Miêu, Phong Kỳ đến trước một bàn cờ.

Lúc này bàn cờ chiến tranh đã được kích hoạt, có hai người tham gia đang đấu cờ.

Ngồi bên trái là một người đàn ông giống người, mặc một chiếc áo choàng dài màu đen, cánh tay để lộ bên ngoài xăm đầy những đường vân kỳ lạ, làn da tái nhợt khiến hắn trông có vẻ hơi tiều tụy.

Đối diện với người đàn ông tái nhợt là một Sinh Vật Trận Địa tinh thần, nó có tám xúc tu màu đen, cơ thể lơ lửng giữa không trung.

Lúc này ván đấu mới bắt đầu.

Chỉ thấy bệ rút bài trước mặt người đàn ông tái nhợt sáng lên, từ đó hiện ra ba lá bài, lơ lửng trước người hắn.

Người đàn ông tái nhợt không ra tay mà chọn cách chờ đợi.

Đối thủ của hắn cũng không ra tay, chờ đợi thời cơ.

Mỗi phút một lá bài, rất nhanh trước mặt họ đã lơ lửng tám lá bài, đồng thời bệ đấu trước mặt đã sáng lên 12 ngôi sao ban đầu + 8 ngôi sao do chờ đợi trong 8 phút, tổng cộng là hai mươi ngôi sao triệu hồi.

Lúc này đối thủ ra tay trước.

Chỉ thấy sinh vật xúc tu vung xúc tu, lập tức một lá bài lơ lửng trên không trung vỡ tan.

Cùng với một tiếng nổ lớn, một gã khổng lồ một mắt vác theo Lang Nha Bổng khổng lồ xuất hiện trong bối cảnh bàn cờ, đè bẹp cả một mảng cây cối.

Gào!

Lang Nha Bổng vung lên, gã khổng lồ một mắt phát ra tiếng gầm kinh thiên động địa.

Mặc dù là bối cảnh bàn cờ thu nhỏ nhưng mọi thứ bên trong đều vô cùng chân thực.

Tiếp theo, sinh vật xúc tu liên tục vung xúc tu, bốn lá bài vỡ tan, biến thành luồng sáng tiến vào bàn cờ.

Gã khổng lồ một mắt (năm sao), Nhện Bóng Đen (sáu sao), Ma hồn (ba sao), Chiến binh xương vong linh (một sao)… Sau khi được triệu hồi, chúng chia thành ba hướng, tấn công tượng pha lê trước mặt người đàn ông tái nhợt.

Khi chiến binh đồ giám của sinh vật xúc tu vượt qua đường giữa, người đàn ông tái nhợt ra tay.

Vung tay lên, một lá bài trước mặt hắn biến mất.

Lá bài này không phải là chiến binh Lĩnh Vực mà là một lá bài Thiên tai.

Bài Thiên tai là do Thành chủ Thiên Mệnh tham khảo các loại thiên tai khác nhau trên thế giới Lĩnh Vực mà chế tạo thành, có Bão tuyết cực hàn, Địa ngục lửa, Thủy triều đen tối, v.v.

Mỗi bộ bài có thể chọn tối đa 10 lá bài Thiên tai, mỗi lá bài Thiên tai sử dụng đều cần tiêu tốn mười ngôi sao mới có thể

kích hoạt.

Trong ánh mắt tò mò của Phong Kỳ, lãnh địa bàn cờ của người đàn ông tái nhợt xuất hiện ngọn lửa đang cháy, ngọn lửa hùng hùng nuốt chửng chiến binh đồ giám đã vượt qua đường giữa, biến chúng thành tro bụi.

Khi ngọn lửa tan đi, bối cảnh trên bàn cờ chiến tranh xuất hiện dấu vết bị thiêu cháy, năm chiến binh đồ giám mà sinh vật xúc tu triệu hồi, chỉ có Chiến binh xương vong linh đi đường trên cùng là không bị Thiên tai giết chết, vẫn tiếp tục tiến lên.Sự thay đổi đột ngột khiến sinh vật xúc tu run rẩy.

Lúc này, người đàn ông tái nhợt dứt khoát thừa thắng xông lên, tiêu tốn hết toàn bộ ngôi sao, tám lá bài vỡ tan, biến thành luồng sáng tiến vào bàn cờ chiến tranh.

Những lá bài này không có sao cao nhưng bây giờ sinh vật xúc tu căn bản không có nhiều sao để phòng thủ.

Đường trên nổ ra giao tranh trước, chiến binh xương vong linh đối mặt với sự vây công của hai binh chủng 2 sao, rất nhanh đã bị giết chết, chiến tuyến nhanh chóng tiến về phía trước.

Làn tấn công này khiến tượng pha lê trước mặt sinh vật xúc tu mất hơn 1200 độ bền, lúc này mới ngăn cản được thế công.

Trong khi xem trận chiến, Phong Kỳ nhìn sang Lôi Đình bên cạnh.

Lúc này, Lôi Đình đang chăm chú nhìn vào bàn cờ chiến tranh, đang học hỏi thông qua ván đấu của hai người.

Trên đường đi, hắn đã nói rõ với Lôi Đình.Sẽ đưa cho hắn 10 triệu để hắn tham gia trò chơi chiến tranh đồ giám nhưng Lôi Đình chỉ hiểu biết về luật chơi của trò chơi chiến tranh đồ giám, chứ không có bất kỳ kinh nghiệm thực chiến nào.

Bây giờ cách học tốt nhất chính là quan sát trận đấu.

Trực tiếp thực chiến rõ ràng không phải là lựa chọn sáng suốt, muốn trưởng thành thì chắc chắn phải trả học phí.

Trò chơi ở đây ít nhất cũng phải một triệu một ván, học phí quả thực quá đắt.

Một triệu Huyết Thạch là khái niệm gì, nếu có thể lấy được Tinh Thành, có thể bồi dưỡng một nhóm chiến binh tinh nhuệ với đãi ngộ tài nguyên cao nhất.

Về phương diện này, hắn tin tưởng Lôi Đình.

Có lẽ sức chiến đấu của Lôi Đình vào thời kỳ đỉnh cao không được coi là gì ở Mệnh Vận Thành nơi tập hợp những người mạnh mẽ.

Nhưng về mặt chỉ huy tác chiến, Lôi Đình có một thiên phú vô cùng xuất sắc, biết đâu ở đây hắn có thể phát huy được thiên phú của mình, kiếm được đầy túi.

Hết chương 1761.

Chương 1762. Quy Tắc Cược

Suy nghĩ một lát, tầm mắt của Phong Kỳ chuyển sang bàn cờ chiến tranh.

Trận đấu này theo thời gian trôi qua dần trở nên hấp dẫn.

Sinh vật xúc tu sau khi chịu một chút tổn thất nhỏ ở giai đoạn đầu, không còn trực tiếp phát động tấn công nữa, mà để chiến binh đồ giám ở lại lãnh địa, thông qua việc săn giết quái vật xuất hiện ngẫu nhiên trong bối cảnh để nuôi dưỡng chiến binh đồ giám của mình.

Chiến binh đồ giám có thể thông qua việc săn giết để nâng cấp, cũng là một đặc điểm lớn trong trò chơi chiến tranh đồ giám.

Lúc này, lá bài mạnh nhất trong tay sinh vật xúc tu là một con rồng xương sáu sao, đã lên đến cấp 5, thuộc tính được tăng lên rất nhiều, mặc dù độ bền của viên pha lê trước mặt chỉ còn hơn 2000 điểm nhưng tình thế đã được đảo ngược, giành được một chút lợi thế, ít nhất là ở giai đoạn hiện tại, người đàn ông tái nhợt không dám tùy tiện phát động tấn công.

Mặc dù hắn đã triệu hồi một chiến binh 7 sao trên bàn cờ của mình nhưng chiến binh 7 sao chỉ mới cấp 1 vẫn không mạnh bằng rồng xương 6 sao cấp 5.

Tiếp theo là cuộc đối đầu vận hành của hai bên.

Phá hủy cơ sở phòng thủ của đối phương, ăn trộm quái vật làm mới trên bàn cờ của đối phương và phục kích cũng như phòng ngừa lá bài thiên tai của đối phương.

Trận đấu trở nên vô cùng hấp dẫn, mỗi bước đi đều là có mưu tính.

Trong số đó, trận đấu hấp dẫn nhất phải kể đến việc người đàn ông tái nhợt sử dụng linh thú gỗ để phát động "Sinh trưởng mạnh mẽ", sau đó sử dụng chiến binh 7 sao là hỏa ma để phát động đại hỏa bạo, trong nháy mắt đốt cháy thực vật, khiến ngọn lửa theo cây xanh phát triển nhanh chóng lan rộng, trong thời gian ngắn đã thiêu chết gần một nửa chiến binh đồ giám của sinh vật xúc tu.

Hình ảnh thật chấn động.

Chỉ một bước này, hỏa ma 7 sao đã lên đến cấp 5, hoàn thành sự vượt trội về sức chiến đấu.

Lợi thế tiếp theo theo quá trình vận hành đã xuất hiện một vài lần thăng trầm, hỏa ma của người đàn ông tái nhợt bị sát thủ tàng hình mà sinh vật xúc tu triệu hồi liên tục phục kích, cuối cùng tiêu tan, rơi vào thế bất lợi và độ bền của tượng sinh mệnh bị sát thủ tàng hình liên tục trừ đi hơn 1000 điểm.

May mắn thay, người đàn ông tái nhợt đã một lần nữa đặt bẫy và hoàn thành việc săn giết.

Cuối cùng của trận chiến, theo nụ cười hiện lên trên khuôn mặt của người đàn ông tái nhợt, toàn quân xuất kích.

Đội quân chiến binh đồ giám hùng hậu vượt qua đường giữa, chia làm ba đường tháo dỡ toàn bộ công trình phòng thủ mà sinh vật xúc tu bố trí, đồng thời phá hủy viên pha lê sinh mệnh trước mặt sinh vật xúc tu.

Theo viên pha lê sinh mệnh vỡ tan, trận đấu kết thúc.

Chỉ thấy trên bàn cờ, chiến binh đồ giám thuộc về người đàn ông tái nhợt bắt đầu hò reo gào thét.Lúc này trên nền tảng chơi game trước mặt người đàn ông tái nhợt và sinh vật xúc tu,

lá bài Huyết Thạch được chèn vào nền tảng trên cùng nhấp nháy ánh sáng, mã số trên đó bắt đầu nhảy.

Trận đấu này của hai bên không thiết lập giới hạn chơi game, ngoài 1 triệu Huyết Thạch đảm bảo, mỗi một giọt độ bền của tượng sinh mệnh đều được tính là 1000 Huyết Thạch.Người đàn ông tái nhợt còn lại hơn 4000 độ bền sinh mệnh ngoài việc nhận được 1 triệu Huyết Thạch chiến thắng còn nhận được hơn 4 triệu tiền thưởng.

Ngược lại, sinh vật xúc tu bên kia bị trừ hơn 5 triệu phí thua cuộc.

Dù không tham gia nhưng Phong Kỳ vẫn thấy thật kích thích.

Nếu một giọt độ bền thiết lập phí là một vạn Huyết Thạch thì một trận đấu phá mười triệu Huyết Thạch có thể nói là dễ như trở bàn tay.

“Tiếp nào!”

Sinh vật xúc tu dường như không cam tâm thất bại, cái đầu đầy nhãn cầu nhìn chằm chằm vào người đàn ông tái nhợt rồi nói.

“Như ý ngươi.”

Người đàn ông tái nhợt không từ chối, thuận thế nhấn nút bắt đầu trận đấu.

Sinh vật xúc tu cũng nhấn nút bắt đầu vào lúc này, lập tức trước mặt cả hai cùng hiện lên bảng điều khiển bộ bài, bắt đầu chọn tổ hợp bài mới.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng trên bảng điều khiển còn có một tùy chọn bộ bài cố định.

Rõ ràng đây là để lựa chọn nhanh hơn mà thiết kế, dù sao mỗi trận đều chọn lại 888 lá bài trong danh mục, quả thực hơi

tốn sức.

Thiết lập bộ bài của mình ghi vào thẻ Huyết Thạch, lúc đấu có thể trực tiếp chọn sử dụng, bỏ qua quá trình chọn bài phức tạp.

Chỉ thấy người đàn ông tái nhợt đưa tay nhấp vào bộ bài cố định, chọn một trong tám bộ bài đã chọn sẵn, nhấp vào xác nhận.

Lập tức bộ bài màu vàng được chọn xếp thành một hàng trên không trung, lần lượt rơi xuống nền tảng chơi game trước mặt người đàn ông tái nhợt.

Tầm mắt của Phong Kỳ nhìn về phía sinh vật xúc tu.

Thất bại ở trận trước dường như khiến nó trở nên do dự, không chọn bộ bài cố định của mình mà bắt đầu ghép bộ bài mới.

Không muốn chờ đợi, Phong Kỳ quyết định đến trận đấu tiếp theo để tiếp tục xem quá trình chơi game.

Hết chương 1762.

Chương 1763. Kỹ Năng Chiến Đấu

Đi giữa đám đông, Phong Kỳ phát hiện ra rằng ngoài những người chơi cờ bạc, ở đây còn có rất nhiều nhân viên phục vụ.

Chúng không tham gia vào trò chơi cờ bạc nhưng kiếm tiền bằng cách phục vụ những người chơi cờ bạc.

Ví dụ như có một nhóm sinh vật năng lượng, chúng đi khắp nơi, bán một loại đồ uống năng lượng, từ đó kiếm được lợi nhuận từ những người chơi cờ bạc.

Đây không phải là lần đầu tiên Phong Kỳ phát hiện ra những nhóm phục vụ ẩn náu trong đám người chơi cờ bạc.

Ví dụ như con vượn lông đen ở tầng hai, với tư cách là người trung gian, thực ra nó chính là nhóm phục vụ, không tham gia vào trò chơi cờ bạc, dựa vào Thành Mệnh Vận để kiếm lợi nhuận.

Sự tồn tại của chúng không có hại gì đối với Thành Mệnh Vận, thậm chí còn duy trì hoạt động của Thành Mệnh Vận tốt hơn.

Điều này khiến Phong Kỳ nảy ra một ý tưởng.

Liệu nhân tộc có thể cung cấp nhiều loại dịch vụ trong Thành Mệnh Vận để kiếm các loại tài nguyên cần thiết cho sự phát triển hay không.

Nghĩ kỹ lại, hắn thấy ý tưởng này hoàn toàn khả thi.

Nền tảng của nhân tộc còn nông cạn, so với Sinh Vật Trận Địa thông minh thì có một khoảng cách không nhỏ.

Nhưng điều không cần nhất trong Thành Mệnh Vận chính là sức mạnh, có thể kiếm lợi nhuận thông qua nhiều cách không bạo lực.

Ví dụ như học con vượn lông đen tìm hiểu các quy tắc của thị trường giao dịch, sau đó thông qua việc xây dựng mạng lưới kênh để mở kênh bán hàng, kiếm tiền phí trung gian.Mỗi lần rút 1% cũng có thể mang lại lợi nhuận không nhỏ.

Nếu may mắn bán được một món hàng trị giá hơn một trăm triệu Huyết Thạch thì đối với toàn bộ nhân tộc mà nói đó là một khoản tài sản khổng lồ.

Nhưng Phong Kỳ cũng hiểu rằng làm trung gian không phải là dễ.

Nhân tộc cần rất nhiều kiến thức để bù đắp cho sự hiểu biết nông cạn của mình về thế giới Lĩnh Vực, chỉ có kiến thức phong phú mới có thể tạo ra lợi nhuận trong Thành Mệnh Vận.

Nếu ngay cả việc định giá vật phẩm cũng khó khăn thì việc muốn dựa vào việc chuyển nhượng để kiếm tiền là điều không thể.

Lúc này trong lòng Phong Kỳ đã gieo một hạt giống.

Hắn thấy các chủng tộc khác có thể dựa vào Thành Mệnh Vận để phát triển, với khả năng học hỏi của nhân tộc, hoàn toàn có thể dựa vào nền tảng Thành Mệnh Vận để kiếm lợi nhuận.

Dù sao thì Huyết Hồn Tộc cũng chọn tìm kiếm hàng hóa có giá trị trên nền tảng Thành Mệnh Vận này, hắn có gì phải lo lắng.

Quan trọng hơn là nhân tộc còn có thể thông qua thị trường giao dịch để đổi lấy những hàng hóa có lợi cho sự phát triển.

Đối với nhân tộc mà nói, nền tảng Thành Mệnh Vận chính là con đường nhanh chóng để phát triển.

So với thành U Ảnh thì ở đây không có bất kỳ khoản khấu trừ lợi nhuận nào, còn được sự bảo vệ của các quy tắc do Thành Chủ Mệnh Vận để lại.

Nhưng trước khi bố trí cho nhân tộc vào Thành Mệnh Vận, hắn thấy mình phải thu thập càng nhiều thông tin tình báo về Thành Mệnh Vận càng tốt, sau đó giao những thông tin tình báo này cho Tinh Thành.

Thậm chí hắn còn thấy nếu thích hợp thì có thể thử bồi dưỡng một vài người chơi cờ bạc có tiềm năng.

Học theo cách mà sứ giả Ly Miêu đã mô tả, thông qua các kỹ thuật thành thạo để tạo ra lợi nhuận nhỏ ổn định.

Chỉ là việc bồi dưỡng người chơi cờ bạc chưa chắc đã đáng tin.

Nhưng việc cung cấp dịch vụ để tạo ra lợi nhuận thì chắc chắn đáng tin, hơn nữa lợi nhuận còn không thấp.

Quay trở lại với thực tại, Phong Kỳ không còn suy nghĩ nhiều về vấn đề này nữa.

Có thể từ từ lập kế hoạch về phương diện này, bây giờ quan trọng nhất vẫn là tìm hiểu thêm thông tin tình báo về Thành Mệnh Vận, chuẩn bị cho việc nhân tộc vào Thành Mệnh Vận.

Đi đi dừng dừng, những gì hắn nhìn thấy đều là những ván cờ đang diễn ra, Phong Kỳ vẫn không tìm thấy ván cờ lúc đầu.

Ngay lúc này, sứ giả Ly Miêu đi trước đột nhiên quay lại, nhìn hắn nói:

“Nếu muốn học thì ngoài việc quan sát, các ngươi hoàn toàn có thể đến bàn luyện tập, mỗi trận chỉ cần trả năm vạn tiền thưởng là được, hiệu quả này cao hơn nhiều so với việc xem và học.”

“Còn có bàn luyện tập sao?”

“Tất nhiên là có, muốn tinh thông trò chơi cờ bạc tranh đấu danh mục không phải dễ, bàn luyện tập chính là dành cho người mới bắt đầu, dùng chi phí thấp nhất để trải nghiệm quá trình chơi cờ bạc.”

“Đưa chúng ta đi xem thử.”

Nghe lời giải thích của Ly Miêu, Phong Kỳ lập tức quyết định đến bàn luyện tập thử.

Đã quyết định đầu tư một nghìn vạn vào Lôi Đình để tham gia trò chơi cờ bạc tranh đấu danh mục, hắn đương nhiên sẽ không tiết kiệm năm vạn này.

Tiếp theo, họ theo sứ giả Ly Miêu đến nền tảng phục vụ tầng 40.Sau khi chi 1000 Huyết Thạch để làm một thẻ Huyết Thạch cho Lôi Đình, họ đến khu vực luyện tập ở tầng 40.

Khu vực luyện tập có tổng cộng mười bàn cờ chiến tranh, lúc này đã ngồi đầy những người chơi cờ bạc đang luyện tập kỹ thuật đối dịch.

Hết chương 1763.

Chương 1764. Cược Đấu Trí

Không còn cách nào khác, Phong Kỳ chỉ có thể chọn chờ đợi.

Khoảng nửa giờ sau, hai người chơi cờ bạc kết thúc ván đấu đứng dậy rời đi, Phong Kỳ và Lôi Đình lập tức ngồi vào vị trí trống.

Thấy Lôi Đình đã cầm thẻ Huyết Thạch, Phong Kỳ cũng theo đó rút thẻ Huyết Thạch ra, cắm vào khe cắm thẻ của nền tảng rút thẻ.

Tút!

Bàn cờ chiến tranh được kích hoạt.

Trước mắt Phong Kỳ hiện ra bảng điều khiển giả lập, trên đó hiển thị nút "Bắt đầu."

Sau khi cùng Lôi Đình nhấn nút bắt đầu, hình ảnh trên giao diện giả lập trở nên mờ đi, khi rõ ràng trở lại thì những lá bài chiến binh danh mục màu vàng xuất hiện trên giao diện.

Có hai giờ để chọn bộ bài, Phong Kỳ lập tức bắt đầu xem giới thiệu về các lá bài danh mục.

Đầu tiên là lá bài đầu tiên, trên lá bài vẽ một sinh vật đặc biệt được tạo thành từ những tảng đá, trông giống như một ngọn núi nhỏ.

Nhìn chằm chằm vào lá bài, thông tin chi tiết hiện ra.

Tượng đá tận thế (Tiêu hao: Sáu sao)

Độ bền của sinh lực: 1500.Tấn công: 320 điểm, Phòng thủ: 520 điểm, Tốc độ di chuyển: Cấp 3.

Khả năng thiên phú chủng tộc:

Khiên đất (Chủ động): Điều khiển sức mạnh của đất tụ lại thành một Khiên đất, chống lại sát thương trong phạm vi 82 ô theo chiều ngang, thời gian duy trì cho đến khi Khiên đất bị phá vỡ, trong thời gian đó tốc độ di chuyển -1000% (Độ bền của Khiên đất: 3000 điểm)

Thời gian hồi thiên phú: 897 giây.

Ném đất (Chủ động): Điều khiển sức mạnh của đất để ném tấn công tầm xa vào kẻ địch trong phạm vi 200 ô, gây 400 điểm sát thương diện rộng, gây 500 điểm sát thương ở Khu Trung Tâm.

Thời gian hồi thiên phú: 1500 giây.

Thân đá (Bị động): Chịu sát thương vật lý, nhận hiệu ứng miễn trừ sát thương 20%.

Tăng cường thuộc tính khi nâng cấp: Mỗi cấp tăng 20% tăng cường thuộc tính, tối đa 10 cấp.

Đây là một lá bài danh mục phòng thủ rất mạnh, Phong Kỳ lập tức kéo lá bài này vào danh sách bộ bài được thiết lập sẵn.

Trong quá trình xem tiếp, hắn nhanh chóng lại tìm thấy một lá bài mạnh.

Bóng ma lừa đảo (Tiêu hao: Sáu sao)

Độ bền của sinh lực: 700.Tấn công: 100 điểm, Phòng thủ: 100 điểm, Tốc độ di chuyển: Cấp 8.

Khả năng thiên phú chủng tộc:

Bóng ma lừa đảo: Tạo ra mười phân thân lừa đảo có cùng thuộc tính, sau khi phân thân giết chết mục tiêu sẽ hút thuộc tính của mục tiêu để tăng cường cho Bóng ma lừa đảo, khiến sức chiến đấu của Bóng ma lừa đảo tăng lên đáng kể.

Thời gian hồi thiên phú: (Thiên phú này chỉ được sử dụng một lần)

Tăng cường thuộc tính khi nâng cấp: Mỗi cấp tăng 20% tăng cường thuộc tính, tối đa 10 cấp.

…

Có thể thấy đây là một lá bài dạng phát triển.

Cũng là sáu sao, sức chiến đấu kém xa Tượng đá tận thế cùng là sáu sao nhưng chỉ cần vận hành tốt, lá bài này thậm chí còn có thể mạnh hơn cả bài tám sao.

Không do dự, Phong Kỳ thêm lá bài này vào bộ bài được thiết lập sẵn.

Trong quá trình xem tiếp, Phong Kỳ cũng bắt đầu chọn những lá bài danh mục có tiêu hao thấp.

Thuộc tính của những lá bài danh mục có tiêu hao thấp kém xa những lá bài danh mục có tiêu hao cao nhưng trong số đó cũng có những chiến binh xuất sắc với khả năng thiên phú nổi bật.

Ví dụ như Ếch hang động tiêu hao ba sao.

Khả năng thiên phú là đào đường hầm dưới lòng đất nhanh chóng, còn có thể đặt bẫy.

Sức chiến đấu rất yếu nhưng tính năng thì vượt trội hơn nhiều lá bài danh mục bốn sao.

Đây cũng là một trong những thú vui của trò chơi trí tuệ Chiến tranh danh mục, thông qua việc kết hợp các lá bài danh mục để tạo ra sự kết hợp mạnh mẽ để giành chiến thắng.

Vì đặc điểm khắc chế thuộc tính, khắc chế khả năng chủng tộc nên trong trò chơi trí tuệ Chiến tranh danh mục không có

bộ bài hoàn hảo tuyệt đối, chỉ có bộ bài phù hợp với chiến lược chiến đấu của chính mình.

Xem danh sách, Phong Kỳ đột nhiên nhìn thấy một lá bài danh mục quen thuộc.

Một mái tóc dài màu bạc bồng bềnh, mặc một chiếc áo choàng thêu đầy ký hiệu, giữa hai lông mày có một chút buồn nhạt, không phân biệt được nam nữ, trong tay là một cây cung dài màu trắng bạc, bên chân có một con thú công trình màu đen khổng lồ đang nằm.

Chiến binh rắn bạc (Tiêu hao: Năm sao)Tấn công: 400, Phòng thủ: 100, Tốc độ di chuyển: Cấp 6.

Độ bền sinh lực: 500 điểm.

Khả năng thiên phú chủng tộc:

Thú công trình cơ khí (Bị động): Sau khi triệu hồi Chiến binh rắn bạc sẽ tự động tạo ra một Thú công trình cơ khí di chuyển theo Chiến binh rắn bạc (Thú công trình cơ khí có thể thay đổi hình dạng để cung cấp phòng thủ, tấn công và các hỗ trợ khác).

Phục hồi công trình: Khi Thú công trình cơ khí ở bên cạnh Chiến binh rắn bạc, mỗi giây sẽ hồi 1% lượng máu.

Bắn chính xác (Chủ động): Bắn điểm mục tiêu trong phạm vi 300 ô, gây 380 điểm sát thương.

Thời gian hồi thiên phú: 200 giây.

…

Nhìn thấy lá bài danh mục chủng tộc quen thuộc này, Phong Kỳ thốt lên: “Tuyệt vời.”

Sứ giả Ly Miêu nói rằng trong bộ bài danh mục có rất nhiều thế lực chủng tộc đã tuyệt chủng, hắn thực sự đã thấy

trong lá bài.

Hết chương 1764.

Chương 1765. Cơ Quan Ngân Hàng

Hắn đã tìm hiểu rất kỹ về sự sụp đổ của Đế quốc Ngân Xà trên những bức bích họa cổ.

Không ngờ lại gặp lại trong lá bài danh mục.

Nhưng nghĩ kỹ lại, Tộc Ngân Xà không thực sự tuyệt chủng, chỉ là đổi một hình thức khác để tồn tại trong thế giới Lĩnh Vực.

Sức chiến đấu tổng hợp của Tộc Ngân Nguyệt có lẽ kém xa thời kỳ đỉnh cao của Đế quốc Ngân Xà nhưng về bản chất vẫn là sự tiếp nối của Đế quốc Ngân Xà.

Giới thiệu về thiên phú của Tộc Ngân Xà trên lá bài có thể nói là đi thẳng vào trọng tâm.

Khả năng của Tộc Ngân Xà được chia thành hai loại, đó là hệ Tu luyện và hệ Công trình.

Trong đó, sức chiến đấu mạnh nhất của hệ Tu luyện là cung binh.

Còn hệ Công trình thì là các đạo cụ công trình và máy móc công trình, Thú công trình cơ khí cũng là một sức chiến đấu lớn trong số đó.

Lần đầu tiên hắn tiếp xúc với Ngân Linh, chính là Ngân Linh điều khiển rối công trình đến gặp mặt.

Có thể thấy lời giới thiệu của sứ giả Ly Miêu khi đó về quá trình Thành chủ Mệnh Vận tạo ra bộ bài danh mục không hề phóng đại, Thành chủ Mệnh Vận thực sự đã nghiên cứu kỹ

lưỡng từng chủng tộc mà hắn gặp trong quá trình du ngoạn và ghi lại khả năng thiên phú của chủng tộc đó.

Hắn không thể tưởng tượng được Thành chủ Mệnh Vận buồn chán đến mức nào, lại có thể làm ra chuyện như vậy.

Phong Kỳ không khỏi tưởng tượng ra cảnh Thành chủ Mệnh Vận lén lút núp trong bóng tối, thò đầu ra quan sát sự phát triển của Tộc Ngân Xà.

Quả nhiên thế giới Lĩnh Vực không có gì là không có, quái dị đặc biệt nhiều.

Tương tự còn có một Thành chủ U Ảnh, cả ngày đắm chìm trong việc gia tăng của cải, rõ ràng có rất nhiều tài nguyên có thể nâng cao thực lực nhưng hắn lại không dùng.

Than ôi, chỉ để dành chơi.

Nếu Lão Mê có được sự giàu có của Thành chủ U Ảnh, thực lực đã sớm tăng vọt.

Với tính cách của Lão Mê, tài nguyên đương nhiên là dùng được bao nhiêu thì dùng bấy nhiêu, chuyển hóa thành thực lực của bản thân và tộc nhân, tài nguyên mới có giá trị.

Thành chủ U Ảnh chỉ biết tích trữ tài nguyên để ngắm nghía trong mắt Phong Kỳ đã rất kỳ quái rồi, không ngờ còn có một Thành chủ Mệnh Vận còn hơn thế.

Rõ ràng là người thừa kế của siêu thế lực, hắn lại cố tình chơi đùa khiến cả tộc diệt vong, cuối cùng còn dùng toàn bộ tài nguyên để xây dựng một nền tảng mở không tạo ra lợi nhuận.

Phong Kỳ chỉ có thể cảm thán, là hậu duệ của cường tộc, quả nhiên có thể rất tùy hứng.

Nếu là nhân tộc, muốn tùy hứng cũng không có thực lực và tài nguyên như vậy.Giờ nghĩ lại, hắn thấy tương lai Tộc Huyết

Hồn dựng nên đài tu luyện thu phí có lẽ là do được Thành Mệnh Vận gợi ý, thậm chí Thành chủ U Ảnh cũng là do được Thành Mệnh Vận gợi ý nên mới xây dựng Thành U Ảnh.

Còn sự thật có phải như vậy hay không thì hắn không biết được.

Điều không thể nghi ngờ là mô hình của Thành Mệnh Vận thực sự đã mang lại nguồn cảm hứng, thậm chí là lợi ích cho việc xây dựng tương lai của nhiều chủng tộc.

Lúc này, Phong Kỳ vô cùng tò mò về Thành chủ Mệnh Vận.

Đáng tiếc là vị Thành chủ này đã sớm bặt vô âm tín, không ai biết hắn còn sống hay đã chết.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ tiếp tục chọn bài.

Hơn 5000 lá bài danh mục, muốn xem kỹ trong vòng hai giờ rõ ràng là không khả thi, hắn chỉ có thể vừa xem vừa chọn, thấy lá nào mạnh thì dứt khoát kéo vào bộ bài dự kiến.

Trải nghiệm quan trọng là làm quen với quá trình, muốn thông qua một lần trải nghiệm mà hiểu được thông tin của tất cả các lá bài danh mục, thậm chí là thành thạo quy trình chiến đấu rõ ràng là không khả thi.

Trong một giờ, Phong Kỳ chỉ xem được hơn 400 lá bài.

Còn lại một giờ để chọn, hắn chỉ có thể thêm bừa, chỉ cần thấy hình ảnh sao chép trên lá bài thuận mắt là dứt khoát kéo lá bài đó vào bộ bài dự kiến của mình.

Mười phút cuối cùng, Phong Kỳ lại lật được một lá bài quen thuộc.

Nhưng tên hiển thị trên lá bài lại rất lạ lẫm.

Chúa tể sương mù (Tiêu hao: Bảy sao)Tấn công: 1400, Phòng thủ: 400, Tốc độ di chuyển cấp 8.

Độ bền sinh lực: 1200 điểm.

Năng lực thiên phú chủng tộc:

Thân thể sương mù (Chủ động): Hóa thân thể thành sương mù, bao phủ phạm vi 230 ô, đồng thời tăng 300% tốc độ di chuyển, sinh lực của kẻ địch trong khu vực bao phủ sương mù liên tục bị tổn thương, mỗi giây giảm 50 điểm độ bền sinh lực, trong thời gian đó sinh vật hệ huyết nhục chết trong sương mù sẽ cung cấp cho Chúa tể sương mù 300 điểm hồi phục sinh lực, đồng thời tăng cường thuộc tính.

Thời gian hồi thiên phú: Không hồi

Ăn mòn sương mù (Chủ động): Ăn mòn sinh lực mục tiêu, sau khi đoạt xá sẽ giành được quyền điều khiển đơn vị mục tiêu.

Thời gian hồi thiên phú: 800 giây.

Chúa tể bóng tối (Bị động): Các bộ phận ngoài nhân máu gốc bị thương sẽ được giảm 20% sát thương.

…

Cho dù là năng lực thiên phú hay đặc điểm chủng tộc của Chúa tể sương mù đều rất giống với Tộc Mê Vụ.

Hết chương 1765.

Chương 1766. Thẩm Định Thực Lực

Nếu nói Chúa tể sương mù được mô tả trên lá bài này không liên quan đến Tộc Mê Vụ của Lão Mê thì Phong Kỳ chắc chắn không tin.

Nhưng ngay cả Lão Mê cũng chưa từng nói với hắn về thông tin này.

Hắn đoán rằng đây có thể là thế lực cổ xưa tiền thân của Tộc Mê Vụ, có lẽ Tộc Mê Vụ chính là nhánh phân ra từ đây.

Nói cách khác, vị tổ tiên đào mỏ dưới lòng đất của Lão Mê thực ra trong cơ thể đã chảy dòng máu cao quý, chỉ là phần máu này vì lý do nào đó mà dần dần thoái hóa.

Cho đến khi có được kỳ tích, có được nguồn tài nguyên dồi dào để tiêu thụ cho sự phát triển, sức mạnh ẩn trong dòng máu mới dần được kích hoạt.

Bất kể sự thật là gì, hắn đều cảm thấy Chúa tể sương mù và Tộc Mê Vụ có mối liên hệ chặt chẽ.

Giống như nhánh Ngân Nguyệt Tộc của Đế quốc Ngân Xà vậy.

Về bản chất, đó đều là thế lực chủng tộc mới được thành lập từ sức mạnh phân chia ra từ một thế lực Đại thế.

Giờ hắn tò mò là liệu Tộc Sương mù hiện tại còn tồn tại hay không.

Nếu còn tồn tại thì Tộc Mê Vụ và Tộc Sương mù có thể liên minh không?

Là tộc trưởng của Tộc Mê Vụ, Lão Mê nên gọi tộc trưởng Tộc Sương mù là gì, tính theo vai vế nào?

Sau một hồi suy nghĩ lung tung, Phong Kỳ liếc nhìn đồng hồ đếm ngược, thời gian chỉ còn lại 50 giây.

Không do dự, hắn dứt khoát nhấn liên tục vào màn hình giả lập cho đến khi điền đầy 888 bộ bài danh mục đã định sẵn.

Đồng hồ đếm ngược cũng kết thúc vào lúc này.

Chỉ thấy những lá bài được chọn lần lượt xếp hàng rơi xuống bàn cờ, bắt đầu sắp xếp lại ngẫu nhiên.

Đồng thời, cảnh tượng trên bàn cờ chiến cũng bắt đầu thay đổi ngẫu nhiên.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, cảnh tượng bên phía Phong Kỳ biến thành núi tuyết, có thể nhìn thấy tuyết lớn bay lả tả trên bầu trời.

Còn cảnh tượng bên phía Lôi Đình lại biến thành đồng bằng rộng lớn, cây cối xanh tươi, chim hót líu lo.

Trận đấu bắt đầu, ba lá bài danh mục được rút ngẫu nhiên từ bàn cờ chứa bài danh mục, lơ lửng trước mặt Phong Kỳ và Lôi Đình.

Nhưng góc nhìn của nhau chỉ có thể nhìn thấy mặt sau màu vàng của lá bài.

Ba lá bài lơ lửng trước mặt Phong Kỳ lần lượt là:

Linh hồn nguyên tố (5 sao), Trâu man rợ nứt núi (4 sao), Chiến binh tay sắt (1 sao)

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, hắn không ra tay mà bắt chước cách làm của người đàn ông áo trắng bắt đầu tích lũy tiêu hao tinh tú.Giới hạn tích lũy tiêu hao tinh tú là ba mươi viên.

Tính cả mười hai viên ban đầu, muốn tích lũy đầy cần mười tám phút.

Nhưng hắn không ra tay, Lôi Đình lại ra tay ở phút thứ tư.

Chỉ thấy Lôi Đình liên tục nhấp vào ba lá bài theo thứ tự, lập tức ba luồng lưu quang tiến vào bàn cờ chiến.

Lần lượt là con rắn đen khổng lồ có cánh, chiến binh hình người đeo đại bác công trình và một sinh mệnh nguyên tố lơ lửng.

Sau khi chúng xuất hiện thì đi về hướng quái vật mới làm mới ở phút thứ tư.

Nhận ra Lôi Đình muốn nâng cấp chiến binh danh mục, Phong Kỳ lập tức cũng học theo triệu hồi ba lá bài, lấy Linh hồn nguyên tố làm chủ, từ điểm ban đầu có tượng sinh mệnh tiến về quái vật mới làm mới.

Phút thứ năm, lá bài thứ năm xuất hiện.

Thật không ngờ lại là một lá bài thiên tai, hình ảnh trên lá bài là đầm lầy bốc khói đen.

Khu vực cấm sinh mệnh (Bài thiên tai: Tiêu hao 10 sao)

Hiệu ứng thiên tai: Chỉ định khu vực 3500 ô trên bàn cờ chiến, quái vật làm mới trong khu vực này sẽ chết ngay lập tức, khu vực này rơi vào trạng thái Lời nguyền tử vong, thời gian duy trì là 20 phút.

Nhìn Lôi Đình đang vận hành nâng cấp, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười.

Không do dự, hắn lập tức kích hoạt Khu vực cấm sinh mệnh, sau đó chỉ tay về phía bàn cờ của Lôi Đình.

Lập tức khu vực hắn chỉ tay lan tràn màu đen, cây cối héo úa, cái chết nhanh chóng bao trùm khu vực 3500 ô, bao trùm

gần 3 phần 1 lãnh địa của Lôi Đình, khu vực này sẽ không làm mới quái vật trong vòng 20 phút, cắt đứt con đường Lôi Đình dựa vào quái vật làm mới để nâng cấp chiến binh danh mục.

Nhân cơ hội này, Phong Kỳ dùng ý thức điều khiển chiến binh danh mục của mình tiếp tục điên cuồng quét quái.

"Ngươi không cho ta quét, vậy ngươi cũng đừng hòng quét."

Nhận ra dưới ảnh hưởng của bài thiên tai, vận hành chỉ làm gia tăng thế yếu, Lôi Đình dứt khoát điều khiển chiến binh danh mục từ đường giữa tấn công hắn.

Phong Kỳ không để ý.

Chiến binh danh mục mà Lôi Đình triệu hồi đều là sao thấp, tiến vào khu vực lõi bàn cờ của hắn sẽ bị tượng sinh mệnh tấn công, chỉ dựa vào ba chiến binh danh mục này muốn phá hủy tượng sinh mệnh là hoàn toàn không thể.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ không ngờ là, Lôi Đình điều khiển ba chiến binh danh mục đến trước khu vực lõi thì không tiến lên nữa, mà dứt khoát đổi hướng đến trước quái vật trong phạm vi lãnh địa của hắn, bắt đầu quét quái trong lãnh địa của hắn.

Hết chương 1766.

Chương 1767. Đấu Sĩ Hùng Hãn

“Ta không quét được, quét của ngươi cũng vậy.”

Nhìn Lôi Đình cười gian xảo, Phong Kỳ dứt khoát nhấp vào hai lá bài lơ lửng, triệu hồi hai chiến binh danh mục ba sao ra ngăn cản.

Lôi Đình cũng vào lúc này liên tục nhấp vào những lá bài lơ lửng trước mặt, triệu hồi ba chiến binh danh mục.

Trong đó có hai chiến binh danh mục bốn sao, một chiến binh danh mục năm sao.

Do đã kích hoạt một lần thiên tai, tiêu hao 10 sao, chất lượng chiến binh danh mục của Phong Kỳ đã không thể so sánh với Lôi Đình.

Đối mặt với chiến binh danh mục xông tới, Phong Kỳ ý thức được nếu đánh trực diện chỉ có thể thất bại, dứt khoát triệu hồi toàn bộ chiến binh danh mục về, rụt vào khu vực lõi.

Nơi này nằm trong phạm vi tấn công của tượng sinh mệnh, không đến nỗi bị đẩy ngang.Nhưng điều khiến Phong Kỳ không ngờ là, một chiến binh danh mục ba sao của Lôi Đình khi đến trước khu vực lõi, đột nhiên ném móc câu trong tay ra, thế mà lại kéo một chiến binh danh mục ba sao của hắn ra khỏi khu vực lõi, sau đó bị một đợt tập trung tấn công giết chết.

Nhận ra Lôi Đình có chiến binh danh mục có thể kéo từ xa, Phong Kỳ dứt khoát triệu hồi chiến binh danh mục tiếp tục vào sâu khu vực lõi.

Thấy Phong Kỳ lùi bước, Lôi Đình dứt khoát điều khiển chiến binh danh mục bắt đầu quét quái ở gần đó.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ trong lòng buồn bực.

Hắn vốn tưởng rằng dùng bài thiên tai phong tỏa phạm vi làm mới quái vật trong lãnh địa của Lôi Đình, khiến Lôi Đình mất đi cơ hội vận hành phát triển.

Nhưng không ngờ Lôi Đình lại tìm đường khác, thế mà lại chọn đến lãnh địa của hắn quét quái.

Kích hoạt bài thiên tai tiêu hao 10 sao khiến hắn căn bản không thể lấy ra tổ hợp bài danh mục để đối đầu với Lôi Đình.

Không còn cách nào khác, hắn chỉ có thể chọn ẩn núp trong khu vực lõi chờ cơ hội.

Thời gian tiếp theo, Phong Kỳ bắt đầu chờ đợi.

Cơ hội đến sau sáu phút, trong tay Phong Kỳ làm mới được một lá bài tám sao.

Không do dự, hắn lập tức nhấp vào lá bài danh mục tám sao này.

Chỉ thấy lá bài vỡ vụn, một bóng hình xanh lục quấn quanh xích đen xuất hiện ở điểm ban đầu.

Có chiến binh danh mục tám sao này mở đường, Phong Kỳ cuối cùng không còn sợ Lôi Đình nữa, dứt khoát xuất kích.

Chiến binh danh mục tám sao được triệu hồi tên là U Minh hồn, đặc điểm lớn nhất chính là tốc độ di chuyển, đạt đến cấp 14.

Đối mặt với đòn tấn công của U Minh hồn, Lôi Đình cũng không do dự mà chọn rút lui.

Nhưng tốc độ di chuyển của U Minh hồn cực nhanh, đuổi kịp rồi thì tấn công chiến binh danh mục chậm nhất.

Đối mặt với hành vi muốn vây công U Minh hồn của Lôi Đình, Phong Kỳ dứt khoát điều khiển U Minh hồn rút lui.

Đợi đến khi Lôi Đình đổi hướng tiếp tục rút lui, hắn lại dứt khoát điều khiển U Minh hồn tiếp tục truy đuổi.

Đối mặt với tình huống này, Lôi Đình tỏ ra rất bình tĩnh, dứt khoát chọn vứt bỏ ba chiến binh danh mục, mặc cho U Minh hồn do Phong Kỳ điều khiển giết chết, để lực lượng chủ lực rút lui, vượt qua đường giữa.

Lúc này chiến binh danh mục của Phong Kỳ đuổi đến tham gia chiến đấu, phối hợp với U Minh hồn giết chết ba chiến binh danh mục của Lôi Đình, sau đó tiếp tục truy đuổi vượt qua đường giữa.

Thấy cảnh này, trên mặt Lôi Đình hiện lên nụ cười gian xảo:

"Người trẻ tuổi, vẫn còn quá trẻ."

Nói xong Lôi Đình nhấp vào lá bài thiên tai lơ lửng trước mặt.

Lá bài thiên tai này có tên là "Liệt địa", công dụng là tạo ra một trận động đất lớn, chia cắt một khu vực.

Cùng với việc Lôi Đình chỉ tay về phía đường giữa, khu vực đường giữa bắt đầu rung chuyển, nứt ra một hẻm núi lớn chia cắt hai bên lãnh địa, duy trì trong 20 phút.

Lúc này Phong Kỳ muốn điều khiển chiến binh danh mục rời đi đã không kịp nữa rồi.

Nhận ra chiến binh danh mục của mình bị phong tỏa trong lãnh địa đấu trường, Phong Kỳ lập tức cảm thấy đại sự không ổn.

Thời gian tiếp theo Lôi Đình có thể liên tục triệu hồi chiến binh danh mục tham gia chiến đấu nhưng chiến binh danh mục

mới triệu hồi của hắn lại không thể vượt qua được khe nứt thiên tai này.

Rơi vào đường cùng, Phong Kỳ tưởng rằng đại thế của mình đã mất.

Nhưng chờ đợi ba phút sau làm mới được một lá bài danh mục khiến Phong Kỳ nhìn thấy hy vọng.Đây là một lá bài danh mục ba sao, là một loại Sinh Vật Trận Địa có thể bay được.

Có Sinh Vật Trận Địa này, hắn hoàn toàn có thể vận chuyển bằng đường không những chiến binh danh mục đã vượt qua đường giữa trở về, hơn nữa Sinh Vật Trận Địa bay này còn có tốc độ di chuyển cực nhanh.

Trong diễn biến tiếp theo của trận chiến, Phong Kỳ và Lôi Đình đã có một cuộc đấu trí gay cấn.

Mỗi lần một lá bài danh mục mới xuất hiện đều có thể thay đổi cục diện trận chiến.

Bởi vì chức năng của mỗi lá bài đều khác nhau, đôi khi hiệu ứng mà một lá bài mang lại có thể tạo ra ảnh hưởng rất lớn.

Hết chương 1767.

Chương 1768. Lão Mê

Đây cũng chính là sức hấp dẫn của trò chơi đấu trí danh mục.

Tình hình chiến sự thay đổi liên tục, cho đến thời khắc cuối cùng, không ai biết được kết cục sẽ ra sao.

Với tổ hợp phức tạp gồm 888 lá bài, chỉ những tay chơi cá cược đấu trí danh mục lâu năm mới có thể nắm bắt hiệu quả thời điểm đánh ra bài danh mục.

Trong ván đấu này, Phong Kỳ dần dần nhập cuộc.

Chỉ cảm thấy các tế bào não đang đốt cháy điên cuồng trong cuộc đấu trí, cùng với việc số lượng chiến binh danh mục được bố trí ngày càng nhiều, hắn phải ghi nhớ năng lực và đặc điểm của từng chiến binh danh mục.

Điều này rất cần đến sự thuần thục.

Nếu nói rằng giai đoạn đầu của trò chơi đấu trí danh mục dựa vào vận hành thì giai đoạn sau khi số lượng chiến binh danh mục tăng lên, điều cần cân nhắc nhiều hơn chính là làm thế nào để kết hợp chiến đấu giữa các chủng tộc và kiểm soát cục diện chiến tranh.

Trên bàn cờ chiến tranh, ngoài môi trường do bài thiên tai cụ thể tạo ra có thể được phục hồi thì những cảnh bị phá hủy khác đều không thể phục hồi.

Thậm chí có thể điều khiển chiến binh danh mục đào mỏ trong các cảnh ngẫu nhiên, giao cho binh chủng công binh xây dựng công trình phòng thủ.

Có rất nhiều hướng phát triển có thể lựa chọn trong cuộc đấu trí.

Lối chơi xây dựng lấy binh chủng công binh làm chủ đạo, lối chơi bùng nổ lấy Sinh Vật Trận Địa có khả năng sinh sản cực mạnh làm chủ đạo, lối chơi chiến thần lấy bài sao cao làm chủ đạo, v.v.

Bất kể lựa chọn phát triển nào, mục tiêu cuối cùng chỉ có một, đó là đánh sập tinh thể sinh mệnh của đối thủ, giành chiến thắng cuối cùng.

Ván này, tình hình mở đầu của Phong Kỳ không thuận lợi.

Nhưng thông qua sự xuất hiện của một số lá bài danh mục quan trọng sau đó, hắn đã lật ngược được thế cờ, thậm chí còn có một thời gian ngắn chiếm ưu thế, thông qua một đợt tấn công mạnh mẽ đã đánh độ bền tượng sinh mệnh của Lôi Đình xuống còn 7300 điểm.

Đáng tiếc là cuối cùng hắn vẫn không thắng được Lôi Đình.

Tổ hợp bài của Lôi Đình này lấy bài sao thấp làm lực chiến chính, những lá bài sao thấp còn lại cuối cùng đều được nâng cấp lên cấp 10, sức chiến đấu được tăng lên đáng kể.

Cứ như vậy, dựa vào đội quân hùng hậu do tổ hợp bài sao thấp tạo thành, đã đánh sập tượng sinh mệnh của Phong Kỳ.

Cùng với việc tượng sinh mệnh nổ tung thành ánh sao, trận chiến này kết thúc.

Bảng dữ liệu hiện ra trước mắt hiển thị thông tin dữ liệu trong cuộc đấu trí của ván đấu này.

Ví dụ như số lượng tiêu diệt, số lượng công trình xây dựng, tổng cấp bậc Sinh Vật Trận Địa được triệu hồi, binh chủng tốt nhất trong ván đấu, v.v.

Thông qua những dữ liệu này, có thể hiểu rõ hơn về những sai lầm đã mắc phải trong cuộc đấu trí này.

Ván đấu này cũng giúp Phong Kỳ có nhận thức rõ ràng hơn về trò chơi đấu trí danh mục.

Nhưng muốn nâng cao kỹ thuật trong thời gian ngắn, vẫn phải dựa vào việc học hỏi nhiều hơn, quan trọng nhất là có thể ghi nhớ hiệu ứng của tất cả các lá bài danh mục.

Như vậy, ngay cả khi đối thủ ra bài, hắn cũng có thể hiểu ngay được chiến binh danh mục mà đối thủ triệu hồi có năng lực gì.Sẽ không bị đánh úp bất ngờ.

Kết thúc ván đấu này, trong lòng Phong Kỳ nảy ra một ý tưởng.

Liệu có thể bồi dưỡng một nhóm thiên tài loài người, dùng trò chơi đấu trí danh mục để kiếm lợi ở đây không.

….

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ dẫn theo Lôi Đình đi khắp các tầng 40-45 của Điện Mệnh Vận.

Thông qua việc quan sát quá trình đấu trí danh mục của những tay chơi khác, học hỏi kinh nghiệm và kỹ thuật.

Thỉnh thoảng cũng sẽ bỏ ra năm vạn Huyết Thạch để mở một ván luyện tập, đem những gì mình thấy và nghe được áp dụng vào thực chiến.

Cuối cùng vào ngày thứ năm, Lôi Đình đã phối hợp ra một tổ hợp bài 888 lá của riêng mình.

Bận rộn mấy ngày trời, Lôi Đình cũng đã nghênh đón ván đấu thực chiến đầu tiên, đối thủ là một sinh mệnh nguyên tố.

Trước khi bắt đầu ván đấu này đã đặt ra mức tiền cược tối đa, chỉ dựa vào thắng thua để quyết định số Huyết Thạch một

triệu sẽ thuộc về ai.

Trong ván đấu này, Lôi Đình đã thể hiện được thiên phú của mình, từ thế bị áp đảo hoàn toàn ở giai đoạn đầu, dựa vào khả năng kiểm soát chiến trường của mình mà dần dần lật ngược thế cờ, cuối cùng thắng hiểm với độ bền của tinh thể sinh mệnh còn lại 390 điểm.

Khi số Huyết Thạch một triệu được ghi vào tài khoản, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác đã reo hò một trận.

Sự thật chứng minh, Lôi Đình thực sự rất có thiên phú về chỉ huy chiến tranh.

Nhưng những ngày tiếp theo, Lôi Đình cũng từng gặp phải thất bại, số tiền cược trong tay chỉ còn lại 5 triệu.

So với những tay chơi giàu kinh nghiệm, Lôi Đình vẫn còn kém xa về độ thuần thục, nhiều chiến thuật mà những tay chơi lâu năm mới biết đã khiến Lôi Đình phải chịu thiệt không ít.

Học hỏi kinh nghiệm từ thất bại, những ngày tiếp theo Lôi Đình không ra tay nữa.

Hết chương 1768.

Chương 1769. Tinh Thành

Đợi đến khi hắn sắp xếp lại những sai lầm của mình rồi mới ra tay lần nữa, nhanh chóng nâng số tiền cược của mình từ 5 triệu lên 8 triệu.

Trong khoảng thời gian này có thắng có thua nhưng mỗi ván thắng đều không quá khó khăn.

Mà Lôi Đình rõ ràng cũng đã yêu thích trò chơi đấu trí chiến lược này, sự yêu thích mãi mãi là người thầy tốt nhất, giúp hắn hoàn thành sự tiến bộ vượt bậc trong thời gian ngắn.

Cuối cùng số tiền cược trong tay Lôi Đình dừng lại ở mức 19 triệu.

Phong Kỳ không để Lôi Đình tiếp tục đắm chìm vào nữa.

Thiên phú của Lôi Đình rất tốt nhưng mấy ngày nay hắn cũng phát hiện ra rất nhiều cao thủ có năng lực mạnh hơn Lôi Đình rất nhiều.

Đối đầu với những lão làng này, khả năng Lôi Đình thua rõ ràng lớn hơn khả năng thắng.

Muốn thắng được tiền cược từ tay những cao thủ đấu trí danh mục này, Lôi Đình còn cần phải học hỏi và tiến bộ trong một thời gian dài.

Hắn không muốn lãng phí thời gian rèn luyện ở Thành Mệnh Vận.

Mặc dù số tiền cược mà trò chơi đấu trí mang lại rất hấp dẫn nhưng hắn biết rằng lợi nhuận này chỉ là tạm thời, có thể bị xóa sạch bất cứ lúc nào.

Quá trình đấu trí thực sự khiến người ta tim đập nhanh, máu huyết sôi trào.

Nhưng sự cám dỗ này đối với Phong Kỳ chỉ là cám dỗ, muốn chống lại quá dễ dàng.

Trong mộng cảnh tương lai, hắn đã tiến hành thử thách cám dỗ "Đói khát khó nhịn" trong đài tu luyện do Huyết Hồn Tộc cung cấp.

Sự cám dỗ khiến người ta muốn gãi tai gãi má đó càng khủng khiếp hơn, khơi dậy ma tâm xuẩn xuẩn dục động trong lòng.

Khi vượt qua được cửa ải đó, hắn đã đạt đến cảnh giới kỳ diệu tâm như núi.

Từ khoảnh khắc đó, hắn chính là chủ nhân thực sự của cơ thể mình.Sự cám dỗ từ bên ngoài đối với hắn chỉ là cám dỗ, cho dù có thể khiến cơ thể có phản ứng nhưng cơ thể vẫn tôn trọng ý thức của hắn, sẽ không vượt quá giới hạn.

Ham muốn không còn là động lực thúc đẩy cơ thể hắn nữa.

Ví dụ như khi đối mặt với cơn đói, chỉ cần hắn không muốn ăn, cơ thể sẽ không có bất kỳ hành động nào.

Thiết kế của Thành Mệnh Vận thực sự ẩn chứa đủ loại cạm bẫy khai thác ham muốn trong lòng nhưng mãi mãi không thể vượt qua được phòng tuyến trong lòng hắn.

Dưới sự miễn cưỡng của Lôi Đình, Phong Kỳ quyết định dừng lại khi thấy đủ.

Tiếp theo, bọn họ đi một mạch đến tầng 188 của Điện Mệnh Vận.

Trên đường đi lên, Phong Kỳ đã nhìn thấy đủ loại trò chơi đấu trí tuyệt vời.

Đặc biệt là ở tầng 99, hắn đã nhìn thấy Kỳ Tích Cấm Chỉ tỏa ra những tia sáng màu vàng lơ lửng trên khu vực Trung Tâm của tầng.

Hình dáng của Kỳ Tích Cấm Chỉ giống như một viên pha lê màu vàng bị cắt ngang theo chiều ngang.

Năng lượng tản ra từ viên pha lê này bao trùm toàn bộ Điện Mệnh Vận, thậm chí là toàn bộ Thành Mệnh Vận, là hạt nhân để Thành Mệnh Vận có thể hoạt động bình thường.

Nhưng điều khiến Phong Kỳ cảm thấy tò mò là, Vật Phẩm Kỳ Tích lại được đặt ở tầng 99 như vậy, chẳng lẽ không sợ bị kẻ có ý đồ xấu lấy mất sao?

Đối với sự nghi ngờ của hắn, sứ giả Ly Miêu mỉm cười lắc đầu, nói rằng thực sự có Sinh Vật Trận Địa đã từng thử làm như vậy nhưng chưa từng có ai thành công.

Lý do cụ thể, sứ giả Ly Miêu cũng không nói rõ.

Có thể khẳng định rằng, Thành Chủ Thành Mệnh Vận đã thiết lập nhiều biện pháp bảo vệ để Thành Mệnh Vận hoạt động ổn định.

Ở những tầng cao hơn nữa, Phong Kỳ còn nhìn thấy nhiều thứ thú vị.

Trong số đó không thiếu nhiều trò chơi đấu trí kỳ quái.

Ví dụ như có một Sinh Vật Trận Địa thiên về tinh thần đã thông qua đài treo thưởng để công bố phần thưởng cho trò chơi đấu trí "Không nhúc nhích", đưa ra mức phí chơi là 20 triệu Huyết Thạch.

Kết quả là thực sự có tay chơi nhận đơn này.Chúng tiến hành trò chơi đấu trí về sức chịu đựng ở tầng 107, theo lời mô tả của sứ giả Ly Miêu, chúng đã đứng im bất động hơn mười năm rồi, đến giờ vẫn chưa phân định được thắng thua.

Nếu cả hai bên tiếp tục cố chấp, xét theo sức sống Dao Động của chúng, có lẽ cả hai sẽ cùng kiệt sức mà chết.

Nghe lời giải thích của sứ giả Ly Miêu, Phong Kỳ thầm đổ mồ hôi lạnh.

Quả nhiên mọi thứ trong Thành Mệnh Vận đều có thể trở thành trò chơi đấu trí.

Chỉ cần ngươi dám treo thưởng, sẽ luôn có sinh vật Lĩnh Vực đến nhận đơn.

Khi đến tầng 127, Phong Kỳ đã nhìn thấy Vật Phẩm Kỳ Tích thứ hai của Thành Mệnh Vận.

Vật Phẩm Kỳ Tích này bị phong ấn ở khu vực Trung Tâm của tầng 127, được bao phủ bởi một lớp rào chắn bằng pha lê trong suốt.

Đây là một mảnh vỡ của Kỳ Tích Huyết Thạch bị vỡ, đang không ngừng chảy máu, sức mạnh tinh khiết của nguồn gốc khí huyết chảy theo đường ống pha lê đến một nơi nào đó không xác định.

Khi nhìn thấy Kỳ Tích Huyết Thạch, Phong Kỳ cũng sửng sốt.

Hắn biết Kỳ Tích Huyết Thạch mà Lão Mê có được là không hoàn chỉnh nhưng không ngờ trong Thành Mệnh Vận cũng có thể nhìn thấy một Kỳ Tích Huyết Thạch bị vỡ.

Hết chương 1769.

Chương 1770. Cuộc Thi Lắp Ráp

Kỳ Tích Huyết Thạch này lớn hơn gấp ba lần so với Kỳ Tích Huyết Thạch của Lão Mê.

Khi giới thiệu về Kỳ Tích Huyết Thạch này, sứ giả Ly Miêu cho biết, năng lượng khí huyết tinh khiết mà Kỳ Tích Huyết Thạch này tạo ra là một trong những lý do khiến Điện Mệnh Vận có thể duy trì hoạt động mọi lúc.

Điều này khiến Phong Kỳ có một nhận thức mới về thực lực của Thành Chủ Thành Mệnh Vận.Thành Chủ Thành Mệnh Vận có thể sở hữu 2 món, thậm chí nhiều hơn Thần Vật Kỳ Tích, rõ ràng có sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, nếu không thì làm sao giữ được tài sản trên người.

Cái lý "Giàu thì chuốc họa" được thể hiện rõ nét trong cuộc cạnh tranh tàn khốc của thế giới Lĩnh Vực.

Không biết có bao nhiêu thế lực chủng tộc đã diệt vong vì lý do này.

Cuối cùng, Phong Kỳ đã đến tầng 188 của Điện Mệnh Vận, không tiếp tục đi lên các tầng tiếp theo.

Các tầng sau đều là những trò chơi đấu trí quy mô nhỏ, hắn không mấy hứng thú với những trò chơi cá cược quy mô nhỏ đó.

Qua những gì chứng kiến ở 188 tầng này, suy nghĩ ban đầu của Phong Kỳ cũng dần hoàn thiện.

Đưa nhân tộc đến Thành Mệnh Vận.

Trong tưởng tượng của hắn, nhân tộc vào Thành Mệnh Vận có thể mang lại cho nhân tộc năm lợi ích.

Đầu tiên là về mặt tài liệu và tình báo.

Đặc điểm của Thành Mệnh Vận là hỗn tạp, có rất nhiều sinh vật Lĩnh Vực đến đây.

Trong số đó không thiếu những thế lực Lĩnh Vực có tiềm lực trong tương lai, ví dụ như Huyết Hồn Tộc.

Thông qua việc tiếp xúc với chúng, ít nhiều cũng có thể mang lại cho nhân tộc một số nội dung tình báo, những thông tin tình báo này sẽ giúp nhân tộc phát triển tốt hơn, thậm chí tránh được những thảm họa có thể xảy ra.

Thứ hai là có thể giúp nhân tộc hoàn thiện nhận thức về hệ thống thế giới Lĩnh Vực.

Ví dụ như cử những thiên tài nhân tộc vào Thành Mệnh Vận trở thành thương nhân giao dịch, họ muốn tạo ra lợi nhuận ổn định trong Thành Mệnh Vận thì cần phải học hỏi đủ loại kiến thức.

Những kiến thức này không chỉ hữu ích trong Thành Mệnh Vận mà sau khi trở về thành trì nhân loại cũng có thể biên soạn thành kiến thức học về Lĩnh Vực.

Thế giới Lĩnh Vực rộng lớn vô biên, các loại tài nguyên rất phong phú.

Kiến thức giám định đồ vật cũng sẽ giúp nhân tộc hiểu rõ hơn về thế giới Lĩnh Vực.

Phong Kỳ có thể tưởng tượng được rằng, nếu kế hoạch này được thực hiện, trong tương lai, học viện Lĩnh Vực chắc chắn sẽ phát triển mạnh mẽ.

Thứ ba, lợi ích thực tế thu được.

Cùng với việc các thiên tài nhân tộc dần thành thạo công việc kinh doanh trong Thành Mệnh Vận, họ có thể ổn định tạo ra lợi nhuận ngoại hối cho nhân tộc.

Tiền giấy lưu thông nội bộ của nhân tộc về bản chất không có giá trị gì.

Ngay cả khi nội bộ nhân tộc có thể dùng nó để đo lường giá trị của các hàng hóa khác thì nó vẫn chỉ là một đống giấy vụn, không thể được bất kỳ thế lực chủng tộc nào bên ngoài công nhận.

Nhưng Huyết Thạch lưu thông trong thế giới Lĩnh Vực thì khác.

Là một trong những loại tiền tệ chung, bản thân Huyết Thạch đã có giá trị, có thể dùng để luyện khí, luyện thuốc, thậm chí tiêu hao khi tu luyện và chữa thương, v.v.

Vì vậy, Huyết Thạch không cần bất kỳ cơ quan quyền lực nào bảo chứng giá trị của nó, vì bản thân nó đã là giá trị.

Vì vậy, giá trị của Huyết Thạch là cố định.

Không có thế lực nào có thể thao túng, thậm chí không có tình trạng nới lỏng định lượng vô hạn, ngay cả khi số lượng tăng vọt trong thời gian ngắn, giá trị vẫn không thay đổi.

Huyết Thạch cũng có thể là nguồn tài nguyên quan trọng để nhân tộc tu luyện "Huyết Luyện Chi Pháp" trong tương lai.

Thông qua việc mang lợi nhuận Huyết Thạch từ Thành Mệnh Vận về, sẽ thúc đẩy rất lớn sự phát triển của nhân tộc.

Thứ tư là Thành Mệnh Vận có thể cung cấp cho nhân tộc một nền tảng bổ sung.

Chợ giao dịch ở tầng hai của Điện Mệnh Vận có rất nhiều thứ tốt.Ví dụ như có thể bao phủ cả một thành trì, không ngừng nâng cao chất lượng linh khí trong thành trì, lại ví dụ

như chỉ cần ném nguyên liệu vào là có thể chế tạo hàng loạt vũ khí trang bị hố đen, v.v.

Thông qua giao dịch để có được những loại hàng hóa này, có thể bù đắp những khó khăn mà nhân tộc gặp phải trong quá trình phát triển, bổ sung những điểm yếu.

Nói là chợ giao dịch.

Phong Kỳ đã sớm coi đó là chợ giao dịch vũ khí, trong số các mặt hàng không thiếu những vật phẩm có sức sát thương lớn.

Những vũ khí, đạo cụ này chính là sức mạnh răn đe bên ngoài mà nhân loại cần trong quá trình phát triển.

Lợi ích cuối cùng khi vào Thành Mệnh Vận là có thể hỗ trợ nhân tộc trong chiến đấu đối ngoại.

Các thế lực Lĩnh Vực đều có mưu đồ riêng.

Nhưng chỉ cần trả giá lợi ích, cũng có thể cung cấp cho nhân tộc một số hỗ trợ trong chiến đấu đối ngoại.

Ví dụ như cung cấp lợi ích để tìm kiếm sự giúp đỡ, chắc chắn sẽ có những con bạc sẵn sàng nhận đơn cung cấp sự giúp đỡ trong chiến đấu.

Hết chương 1770.

Chương 1771. Kỹ Thuật Lĩnh Vực

Thành Mệnh Vận cũng có thể được coi là một nền tảng lính đánh thuê.

Điểm yếu là phần lớn các sinh vật Lĩnh Vực có thể được thuê có thể do vấn đề về khu vực địa lý nên không thể cung cấp hỗ trợ chiến đấu kịp thời.

Tất nhiên, làm như vậy cũng có một số rủi ro chắc chắn.

Nếu không bắt buộc, tốt nhất không nên tiết lộ tọa độ của nhân tộc.

Không chắc những thế lực có ý đồ xấu sẽ ra tay với nhân tộc.

Khi nhân tộc thiết lập được mạng lưới bán hàng tại chợ giao dịch trung tâm, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến lợi ích của những thương nhân giao dịch khác, khó tránh khỏi việc bị oán hận.

Phong Kỳ đã nghe sứ giả Ly Miêu giới thiệu về thương nhân giao dịch, những thương nhân giao dịch này có vẻ khách sáo nhưng thế lực đằng sau họ đã phát triển lâu dài và không thể coi thường.

Thái độ thân thiện và hòa nhã chỉ là vì công việc kinh doanh.

Nếu thực sự có mâu thuẫn, thế lực đằng sau họ sẽ trở nên rất đáng sợ.

Có thể nói, thương nhân ở chợ giao dịch trung tâm không có ai là kẻ yếu, tất cả đều là thế lực hùng mạnh.

Những thương nhân giao dịch này đã truyền thừa ở Thành Mệnh Vận trong nhiều thế hệ, tích lũy được khối tài sản khổng lồ, không chỉ mang lại cho tộc nhân những loại tiền tệ như Huyết Thạch chung mà còn có không ít những vật phẩm tốt.

Gặp phải những vật phẩm có thể thúc đẩy đáng kể sự phát triển của tộc đàn, thương nhân giao dịch cũng sẽ chủ động mua.

Họ thông qua mạng lưới kênh bán hàng để trích phần trăm, mục đích ban đầu là mang lại lợi ích cho sự phát triển của tộc đàn.

Định sẵn những thương nhân có thực lực có thể chống đỡ sự phát triển của một tộc đàn.

Đây cũng là lý do chính khiến Phong Kỳ rất coi trọng Thành Mệnh Vận.

Đối với nhân tộc, lợi nhuận ngoại hối tạo ra ngoài việc có thể mang về tộc đàn để tu luyện tiêu hao, còn có thể đổi lấy vũ khí trang bị, thậm chí là công nghệ tại chợ giao dịch vũ khí.

Chỉ cần có thể cung cấp giá trị thì không có con bạc nào không dám bán.

Ví dụ như nhân tộc cần công nghệ về kỹ thuật, chỉ cần nhân tộc không có xung đột về lợi ích với tộc này thì bỏ ra Huyết Thạch chắc chắn sẽ có thế lực chủng tộc sẵn sàng dạy.

Chính sách giao hảo với những nước xa, tấn công những nước gần cũng rất phổ biến trong thế giới Lĩnh Vực.Giống như Huyết Hồn Tộc 1500 năm sau, sẵn sàng hỗ trợ các sinh vật chủng tộc từ xa đến về mặt sức mạnh nhưng lại không mở các cơ sở như đài tu luyện cho các thế lực xung quanh.

Kẻ thù của kẻ thù có thể là đối tượng hợp tác.

Kết hợp nhiều yếu tố, Thành Mệnh Vận có thể hỗ trợ sự phát triển của nhân tộc về mọi mặt.

Nhưng kế hoạch cụ thể, Phong Kỳ định đợi khi trở về Tinh Thành rồi mới quyết định.

Sau khi đã hiểu khá chi tiết về Thành Mệnh Vận, Phong Kỳ quyết định rời đi.

Hắn không phải con bạc, tiếp tục ở lại đây cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Nhưng trước khi rời đi, hắn theo sứ giả Ly Miêu đến trung tâm tài chính của Thành Thiên Mệnh.

Trung tâm tài chính là một tòa nhà cao tầng hình con xúc xắc, cũng là khu vực được canh gác nghiêm ngặt nhất của Thành Thiên Mệnh.

Từ xa đã có thể nhìn thấy ba hàng lính chấp pháp mặc áo giáp màu xanh tỏa ra hơi lạnh xếp hàng canh gác.

Có thể thấy có nhiều bóng người ra vào tòa nhà tài chính, rút hoặc gửi Huyết Thạch.

Phong Kỳ theo sứ giả Ly Miêu đi theo bậc thang hướng lên vào đại sảnh tài chính, bên trong rất rộng rãi, vừa khéo có một Sinh Vật Trận Địa đầu sói đang lấy tiền.

Trước mặt nó là một đống Huyết Thạch chất thành núi.

Chỉ thấy nó vung tay xé rách không gian, một lực hút mạnh mẽ nuốt chửng toàn bộ Huyết Thạch trên mặt đất.

Làm xong tất cả những việc này, nó mỉm cười gật đầu với Ly Miêu phụ trách rút tiền, rồi quay người rời khỏi đại sảnh.

Xếp hàng chờ một lúc, Phong Kỳ đến quầy giao dịch của đại sảnh.

Tiếp theo hắn tiêu 2 triệu Huyết Thạch để chế tạo 5 viên ngọc mai rùa.

Những viên ngọc mai rùa này được khắc chữ truyền tống không gian, là cách truyền tống duy nhất để vào Thành Thiên Mệnh.

Trong đó mỗi viên ngọc mai rùa khi được nạp đầy năng lượng có thể sử dụng khoảng năm mươi lần.

Với sự giúp đỡ của sứ giả Ly Miêu, một trong những viên ngọc mai rùa đã sao chép thông tin tọa độ không gian của viên ngọc mai rùa mà hắn đã sử dụng khi đến, hiện tại đã hết năng lượng.

Sau khi lấy được năm viên ngọc mai rùa, một Ly Miêu mặc áo gió đen đến.

Hỏi Phong Kỳ biết hắn muốn rút toàn bộ Huyết Thạch, Ly Miêu áo gió lập tức nói sẽ đến kho Huyết Thạch một chuyến, bảo hắn đợi một chút.

Đã quyết định rời đi, Phong Kỳ không định gửi Huyết Thạch ở đây, tất nhiên là có thể mang đi thì mang đi.

Vấn đề duy nhất là vòng tay không gian của hắn chỉ có diện tích chứa ba mét khối, phần lớn không gian trong đó đã chứa đầy các loại linh thực và vật phẩm khác, hoàn toàn không đủ để chứa những viên Huyết Thạch này.

Hết chương 1771.

Chương 1772. Sức Mạnh Kỳ Tích

Vì vậy, trước khi rời đi, hắn đã đến tầng hai của điện Mệnh Vận, đến chợ giao dịch trung tâm, tiêu 10 triệu Huyết Thạch để mua một chiếc nhẫn không gian có thể tích 50 mét khối.

Trong cuộc trò chuyện với Ly Miêu rút tiền vừa rồi, hắn muốn đổi số Huyết Thạch mang đi thành cấp Huyết Linh.

Như vậy có thể giảm bớt diện tích chiếm dụng của Huyết Thạch trong nhẫn không gian.

Đối với yêu cầu của hắn, sứ giả Ly Miêu không từ chối.

Đổi Huyết Thạch thông thường thành Huyết Linh cấp hai, đơn vị đổi là 1:20.

Cuối cùng Phong Kỳ mang theo 2,57 triệu Huyết Thạch cấp Huyết Linh rời khỏi tòa nhà tài chính.

Tiếp theo Phong Kỳ quyết định trở về thế giới thực, tiếp tục hành trình rèn luyện.

Trạm này đã đến đích.

Khi hắn kích hoạt ngọc mai rùa, một khe nứt không gian xuất hiện trước mặt hắn.“Đi thôi!” Tiểu U lúc này reo lên.

“Tôi còn muốn chơi nữa.”

Sắp phải rời đi, Lôi Đình không khỏi thở dài.

“Áu ô.” Thái Hành lúc này đột nhiên đâm vào Lôi Đình, húc hắn vào khe nứt vừa tạo ra.

Nhìn Lôi Đình trong khe nứt không gian dần thu nhỏ lại, miệng vẫn còn lẩm bẩm chửi rủa, Phong Kỳ không nhịn được cười ha hả, sau đó cũng bước vào.

Tiếp theo, Tiểu U và những người khác không chút do dự cũng đi theo.

…

Trở về thế giới thực, vẫn là bên hồ.

Tọa độ không gian không hề thay đổi.

Gió đêm thổi mạnh, một vầng trăng tròn phản chiếu dưới nước, theo gió lan tỏa gợn sóng, cỏ nước bên hồ lay động, ma sát phát ra tiếng "Sột soạt."

Sự phồn hoa và tráng lệ nhìn thấy ở Thành Mệnh Vận giống như một giấc mơ.

Dùng ý thức thăm dò chiếc nhẫn không gian trên lòng bàn tay, khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười, sau đó ném chiếc nhẫn không gian vào vòng tay không gian.

Đeo một chiếc nhẫn trên tay, hắn thực sự cảm thấy khó chịu.

Vẫn là vòng tay không gian khiến hắn thấy hài lòng hơn.

Nhẫn này, nếu lúc nào đó dùng nắm đấm chiến đấu, rất dễ vỡ vụn khi va chạm.

Nhẫn vỡ sẽ khiến các vật phẩm được lưu trữ bên trong bị cuốn vào dòng chảy ngược của không gian và biến mất.

Vì vậy, việc chế tạo vật phẩm không gian thành hình dạng chiếc nhẫn, Phong Kỳ cảm thấy có phần hơi vấn đề về nhận thức, nếu không thì chỉ có những kẻ yếu đuối trong chiến đấu pháp thuật mới lựa chọn như vậy.

Đàn ông đích thực dùng nắm đấm chiến đấu, sao có thể đeo nhẫn.

Chế tạo thành dây xích đeo trên cổ còn hữu dụng hơn nhẫn gấp trăm lần.

Khi chiến đấu cận chiến, theo bản năng sẽ vô thức bảo vệ cổ và các bộ phận quan trọng khác nhưng nắm đấm đối với đàn ông đích thực là vũ khí để tấn công.

Trên vũ khí sao có thể đeo một thứ khuyết điểm.

Như vậy, cú đấm tung ra sao có thể dữ dội, còn phải luôn cân nhắc xem chiếc nhẫn có chịu được không.

Sau một hồi suy nghĩ lung tung, Phong Kỳ đột nhiên tỉnh ngộ.

Hắn phát hiện mình lại suy nghĩ vấn đề theo góc nhìn của Lời Tự Thuật não tàn.

Lời Tự Thuật này… thật hại người.

Lắc đầu, Phong Kỳ nhìn về phía Tiểu U và những người khác.

“Đại ca, nướng thịt.”

Tiểu U mặt mày hớn hở giơ tay phải lên reo hò.

Trước yêu cầu của Tiểu U, Phong Kỳ mỉm cười gật đầu.

Những ngày này ở trong Thành Thiên Mệnh căn bản không ăn uống gì.

Không phải không muốn ăn, mà là đồ ăn ở đó đắt kinh khủng, những con bạc đều là những kẻ không coi tiền ra tiền, tiêu tiền đương nhiên là rất phung phí.

Nhưng hắn không có suy nghĩ như vậy.

Hắn muốn mang càng nhiều tài nguyên về Tinh Thành càng tốt, hỗ trợ Tinh Thành phát triển.

Và Tinh Thành cũng sẽ là sự trợ giúp của hắn 1500 năm sau.

Con đường cứu thế này vốn phải cùng những người đồng hành hỗ trợ lẫn nhau tiến lên, chỉ biết đòi hỏi thì làm sao có thể đi xa được.

Sự thật cũng chứng minh, sự trả giá của hắn luôn có thể đổi lại sự đền đáp.

Lửa trại bùng lên, gỗ phát ra tiếng "Lách tách" dưới ngọn lửa.

Cùng với mùi thơm của thịt nướng lan tỏa, những người đã nhiều ngày không ăn uống đều cảm thấy thèm ăn, bắt đầu ăn ngấu nghiến.

Lâu sau, nhìn Tiểu U và những người khác nằm bên hồ với vẻ thỏa mãn.

Trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười ấm áp.

Khi thành lập đội, mọi người đều có tâm sự riêng, căn bản không có cái gọi là đoàn kết.Ngoài Tiểu U luôn kiên định theo hắn, những người gia nhập còn lại đều không thành tâm, chỉ là tình thế bắt buộc mà thôi.

Ví dụ như Phá Giáp, tuy là thành viên trẻ tuổi nhất trong đội nhưng đã chứng kiến quá nhiều sự tàn khốc của sự lừa lọc và phản bội, sau khi gia nhập đội vẫn luôn cảnh giác, luôn muốn trở nên mạnh mẽ hơn để rời đi.

Nhưng Phá Giáp bây giờ, hắn dám chắc dù có đuổi cũng không đi.

Phá Giáp không có người thân, từ lâu đã coi trọng đội này hơn cả mạng sống.

Điều này có thể thấy được từ những lần gặp nguy hiểm trong suốt hành trình, phản ứng của Phá Giáp.

Thái Hành cũng vậy.

Bị tình thế ép buộc phải gia nhập nhưng trong suốt hành trình lại có thiện cảm mãnh liệt với tên ngốc vô tư vô lo kia.

Hết chương 1772.

Chương 1773. Vật Phẩm Kỳ Tích

Có lẽ chính tính cách vô tư vô lo, vui vẻ phóng khoáng của Tiểu U đã lây nhiễm cho nó, khiến nó dần hòa nhập vào đội.

So với sự công nhận đối với Tiểu U, Thái Hành còn sợ hắn hơn.

Địa ngục cảm xúc tiêu cực tra tấn, bóng đen mà Thái Hành phải chịu đến nay vẫn chưa tan.

Phong Kỳ cũng rất bất lực về điều này.

Lúc đó, nhân cách tiêu cực chiếm ưu thế, quá trình kéo Thái Hành vào Lĩnh Vực tinh thần để tra tấn vô cùng tàn nhẫn.

Suýt chút nữa khiến Thái Hành hoàn toàn tự kỷ.

Vết thương trong lòng, chỉ có thể dựa vào thời gian để chữa lành.

Cuối cùng là Lôi Đình, sau khi mất đi tộc nhân, hắn luôn tỏ ra cứng rắn sau khi gia nhập đội nhưng Lôi Đình cũng từng thừa nhận khi say rằng, nếu không có đội này, có lẽ hắn rất khó thoát khỏi bóng đen tâm lý.

Sức mạnh đoàn kết của đội không phải tự nhiên mà có.

Mà là sự tin tưởng được xây dựng dần dần trong hoạn nạn.

Ngoại lệ duy nhất là Tiểu U, từ khi quen biết không lâu, Tiểu U đã coi hắn là thủ lĩnh.

Nghĩ lại lúc trước, gặp Phá Giáp ở Lĩnh Vực trường đó.

Đối mặt với những tên lính gác mỏ mạnh mẽ, hắn để Tiểu U thử xem, Tiểu U không chút do dự xắn tay áo chuẩn bị xung phong.

Sự trung thành này, ngay cả Phong Kỳ cũng cảm thấy rất khó hiểu.

Có lẽ sự tin tưởng và trung thành này, phần lớn xuất phát từ sự phụ thuộc.

Tiểu U lớn lên rất bất hạnh, mà hắn là người duy nhất mang lại hơi ấm cho Tiểu U.

Nghe gió đêm khẽ hát bên tai, suy nghĩ muôn vàn.

Trong trạng thái thư giãn, Phong Kỳ nhắm mắt lại, thả trôi suy nghĩ…

Sáng sớm hôm sau, bình minh ló dạng ở chân trời.

Mở mắt tỉnh dậy, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu không khí mát mẻ buổi sáng, hiểu rằng một hành trình mới sắp bắt đầu.

Con đường phía trước, chắc chắn sẽ có những trắc trở.

Nhưng trưởng thành vốn không phải là một đường thẳng, thử thách Đăng Thần của Ma đao càng cần hắn trưởng thành trong gian khổ và thử thách.

Giống như thép được nung trong lửa.

Mượn sức mạnh của ngọn lửa để đúc nên thân thép của chính mình.

Nâng Ma đao lên, trên khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười, sau đó khẽ nói:

“Đao ca, giải phong tầng thứ tư!”

Cùng với lời nói của hắn, hoa văn phong ấn thứ tư trên cán Ma đao vỡ tan, hóa thành những điểm sáng linh khí theo gió bay đi.

Trọng lượng tăng vọt đột ngột khiến gân xanh trên cánh tay Phong Kỳ nổi lên.

Thực ra từ trước khi vào Tinh Linh Thành, thực lực của hắn đã đạt đến trạng thái có thể thử giải phong ấn tầng thứ tư của Ma đao.

Lúc mới vào Khu Trung Bộ, vì an toàn nên hắn đã không chọn làm như vậy.Dù sao lúc đó hắn không hiểu rõ tình hình của Khu Trung Bộ, nếu tùy tiện giải phong ấn tầng thứ tư của Ma đao, trong lúc chiến đấu rất dễ cạn kiệt thể lực nên đã trì hoãn đến bây giờ.

Nhưng bây giờ, hành trình rèn luyện mới đã bắt đầu.

Hắn cũng không cần phải lo lắng quá nhiều nữa.

Hành trình ở Khu Trung Bộ này, hắn rất hài lòng.

Thông qua Tinh Linh Thành, hắn hiểu được tình hình phát triển của Khu Trung Bộ, cũng hiểu được rằng loài người vẫn còn tiềm lực đồng tộc.

Những thông tin tình báo quý giá này sẽ soi sáng một đoạn đường phía trước cho dòng thời gian chính.

Cũng sẽ trở thành sức mạnh có thể đoàn kết khi dòng thời gian chính sắp xếp tương lai.

Hắn càng mong chờ tương lai.

“Đi thôi!”

Nghe thấy tiếng gọi của hắn, Tiểu U mơ màng bay lên khỏi mặt đất, sau đó vô lực gọi một tiếng thủ lĩnh, rồi bay thẳng về một hướng.

“Ngược rồi.” Phong Kỳ tiến lên một bước, điều chỉnh lại hướng cho Tiểu U đang cúi đầu.

Vừa ngủ vừa bay là một trong những sở trường của Tiểu U.

Vì vậy, trong suốt hành trình, thường phải liên tục điều chỉnh lại hướng cho Tiểu U, nếu không Tiểu U sẽ chỉ bay ngày càng xa trên con đường lệch hướng.

“Cảm ơn thủ lĩnh.” Tiểu U ngáp một cái, đôi mắt vừa mở ra lại nhắm lại.

Phá Giáp và những người khác cũng tỉnh dậy vào lúc này.

Chỉ thấy Phá Giáp vặn vẹo thân mình, trên cơ thể đột nhiên xuất hiện một bóng dáng quái vật màu đỏ dữ tợn, bao bọc lấy cơ thể hắn.

Trên quãng đường tiếp theo, Phá Giáp bắt đầu rèn luyện khả năng điều khiển bóng dáng hung hồn.

Đối với sự trưởng thành, Phá Giáp luôn rất tích cực, không muốn lãng phí một phút một giây nào.

Kể từ khi có được sức mạnh hồn thể do hung hồn ban tặng, cách điều khiển hung hồn đã trở thành một hướng tu luyện quan trọng để Phá Giáp trưởng thành.

Thể ý thức tiêu cực đã lâu không xuất hiện cũng chui ra khỏi biển ý thức của Phong Kỳ vào lúc này, bất ngờ tấn công Lôi Đình.

Trong tiếng ầm ĩ, hành trình mới bắt đầu từ thời khắc này.

…

Ba năm sau.

Thế giới Lĩnh Vực, đại bình nguyên.

Gió mạnh gào thét, thổi khiến bãi cỏ xanh trong tầm mắt gợn sóng.

Phong Kỳ đứng trên bãi cỏ, tay cầm Ma đao.

Trong ba năm rèn luyện, cuối cùng hắn cũng có thể sử dụng bình thường Ma đao ở trạng thái giải phong ấn tầng thứ

tư, sẽ không vì tùy tiện vung vài lần mà dẫn đến tiêu hao thể lực quá mức.

Hết chương 1773.

Chương 1774. Mệnh Vận Điện

Ma đao cũng bắt đầu dạy hắn cách sử dụng mới.

Hiện tại, hắn đã lĩnh hội được cách dùng đao cơ bản, khi sử dụng Ma đao không cần cố ý suy nghĩ, khoảnh khắc rút đao sẽ có thế đao hỗ trợ.

Đây là một quá trình thành thạo nhờ luyện tập, cũng là biểu hiện của việc nâng cao khả năng kiểm soát Ma đao.

Về mặt đao pháp nâng cao, hắn đã mở rộng lên đến ba mươi sáu thức.

Nhưng đao pháp nâng cao thích hợp hơn để chống lại những Sinh Vật Trận Địa hệ máu thịt, khi gặp những linh thuật sư tầm xa nhanh nhẹn, đao pháp nâng cao có vẻ hơi vô dụng, vẫn phải dựa vào sức mạnh để giết chết.

Còn chiêu thức mà Ma đao dạy hắn lúc này được gọi là đao thuật công phạt.

Loại đao pháp này có uy lực rất lớn nhưng thi triển cũng phức tạp hơn.

Dưới sự giải thích của Ma đao, ý thức của Phong Kỳ kết nối với Ma đao, các nút văn bên trong lần lượt sáng lên.

Ý thức dẫn đường, đan xen giữa các nút văn.

Khi Phong Kỳ mở mắt, trong mắt đột nhiên bùng lên ngọn lửa đen dữ dội.Khí ma cuồn cuộn từ lòng bàn tay phải cầm đao làm điểm khởi đầu, bám chặt quanh thân rồi lan dần lên trên.

Sau khi bao bọc cánh tay, khí ma tiếp tục bám chặt quanh người.

Khi khí ma bắt đầu đông lại, một bộ chiến giáp đen tuyền dữ tợn hiện ra.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, Phong Kỳ hóa thân thành một luồng sáng bay lên trời, tay phải cầm đao đột nhiên đập xuống phía dưới.

Lần này hình dạng của Ma đao không thay đổi nhưng các nút bên trong lại được kết nối dưới sự xuyên thấu của ý thức.

Khí ma phun trào từ Ma đao theo động tác vung tay phải của Phong Kỳ, tản ra như pháo hoa nổ tung.

Trong nháy mắt, bầu trời bị khí ma bao phủ.

Khi cánh tay phải của Phong Kỳ vung đến trước người, khí ma bao phủ bầu trời như thiên thạch dày đặc rơi xuống.

Ầm! Ầm! Ầm!

Cảnh tượng này vô cùng gây sốc về mặt thị giác, trong những thiên thạch khí ma ẩn chứa khí đao sắc bén, sẽ được giải phóng ngay khi tiếp đất.

Bãi cỏ xanh trong nháy mắt bị san phẳng, mặt đất dưới sự truyền lực của Ma đao bắt đầu liên tục sụt xuống.

Hắn gọi chiêu thức này là "Đao khí lưu tinh", là thức giết chóc đầu tiên mà hắn sáng tạo ra dựa theo lời giải thích của Ma đao.

Do đặc tính của Ma đao, đao pháp của hắn chỉ có thể đi theo hướng tự sáng tạo.

Đao pháp của những chủ nhân trước của Ma đao chỉ có thể dùng để tham khảo, nếu muốn sử dụng trực tiếp thì hiệu quả sẽ

giảm đi rất nhiều, không thể hoàn toàn phù hợp với Ma đao trong tay hắn.

Dù sao thì hình dạng và đặc tính của Ma đao qua các đời đều khác nhau.

Nhưng đao pháp do chủ nhân trước của Ma đao nghiên cứu cũng mang lại cho Phong Kỳ rất nhiều cảm hứng.

Ví dụ như chiêu Đao khí lưu tinh mà hắn vừa thi triển, chính là hắn cải tiến từ đao pháp do chủ nhân đời thứ hai của Ma đao nghiên cứu ra.

Làm như vậy sẽ tiết kiệm được rất nhiều thời gian cần thiết để nghiên cứu đao pháp.

Tương đương với việc đứng trên vai của người đi trước để tiến lên.

Chiêu thức này đã bù đắp được điểm yếu của Phong Kỳ trong việc tấn công diện rộng.

Không cần thay đổi hình dạng của Ma đao, hắn có thể khóa chặt một khu vực để tiến hành oanh tạc bằng đao khí.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ nắm chặt tay phải cầm Ma đao.

Ngay lập tức, đao khí tứ phía bên dưới trong nháy mắt hòa vào nhau rồi đột nhiên bùng nổ, tạo ra sát thương thứ cấp.

Mặt đất rung chuyển dữ dội rồi đột ngột sụt xuống, tạo thành một hố thiên thạch khổng lồ, sóng xung kích hóa thành gió lốc thổi tới.

Gió lốc thổi qua, trên khuôn mặt Phong Kỳ nở một nụ cười rạng rỡ.

Cuối cùng thì chiêu thức này cũng được hắn thi triển hoàn hảo vào hôm nay.

Về sau khi gặp phải thế công dồn dập của kẻ địch, chiêu thức này có thể giúp hắn kết thúc trận chiến trong thời gian ngắn.

Thân hình từ trên không trung rơi xuống, đập mạnh xuống đất.

Ma đao khẽ vung, chiến giáp trên cơ thể hóa thành sương đen bị Ma đao hấp thụ, Tọa Độ Năng Lượng phát sáng trên Ma đao cũng theo đó mà ẩn đi.

"Thủ lĩnh, lợi hại quá!" Lúc này Tiểu U bay đến trước mặt hắn, giơ hai tay lên reo hò.

"Nịnh nọt." Phong Kỳ không nhịn được cười mắng.

Ánh mắt chuyển sang Phá Giáp sau lưng Tiểu U, hắn lúc này lên tiếng:

"Phá Giáp, cho ta xem thành quả tu luyện của ngươi.

Phá Giáp lặng lẽ gật đầu, sau đó bước tới trước vài bước đến trước mặt Phong Kỳ, ngước nhìn hố thiên thạch khổng lồ phía trước rồi gầm lên.

Mái tóc tung bay không gió, một hung hồn dữ tợn màu đỏ cao năm mét đột nhiên bao trùm lấy thân hình hắn.

Ảo ảnh hung hồn có hai cánh tay thô to, trông rất oai phong.Hít một hơi thật sâu, thân hình Phá Giáp hóa thành một luồng sáng đỏ bay lên trời, hai tay vung lên, hung hồn bao trùm lấy cơ thể hắn cũng theo đó mà ra tay.

Chỉ thấy hai tay của hung hồn hiện ra hai quả cầu sáng, theo động tác vung tay của Phá Giáp mà ném xuống đất.

Hết chương 1774.

Chương 1775. Thẻ Huyết Thạch

Quả cầu sáng màu đỏ vẽ ra một đường cong kỳ lạ trên không trung, đột nhiên rơi xuống hố thiên thạch, phát ra tiếng nổ dữ dội làm cát bụi bay lên.

Đòn tấn công của Phá Giáp chỉ mới bắt đầu.

Hung hồn ngửa mặt lên trời gầm lên, trong tay một lần nữa hiện ra quả cầu sáng màu đỏ, ném về hướng Phá Giáp vung tay chỉ.

Tốc độ tạo ra của quả cầu sáng ngày càng nhanh.

Bên trong hố thiên thạch xảy ra những vụ nổ liên tiếp, lúc này Phá Giáp giống như một tòa pháo pháp thuật, liên tục phóng ra những quả cầu sáng năng lượng.

Dưới thế công điên cuồng của Phá Giáp, mặt đất rung chuyển không ngừng.

Sau một đợt oanh tạc, cát bụi mù mịt bao phủ hố thiên thạch.

Đối mặt với cát bụi mù mịt ập tới, Phong Kỳ cầm Ma đao khẽ vung về phía trước, lập tức Ma đao tạo ra một cơn gió lốc thổi về phía trước, thổi bay cát bụi mù mịt về phía xa.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, Phong Kỳ bay lên không trung.

Đến gần Phá Giáp, Phong Kỳ lơ lửng trên không trung:

“Được rồi, thử thuật ám sát của ngươi đi!”

Phá Giáp gật đầu mạnh mẽ, hít một hơi thật sâu rồi nắm chặt tay phải, lập tức một con dao găm năng lượng màu đỏ xuất hiện trong tay phải của hung hồn.

Thân hình khẽ lắc, Phá Giáp hóa thành một luồng sáng đỏ lao về phía Phong Kỳ.

Đối mặt với thế công trực diện của Phá Giáp, Phong Kỳ vẫn bình tĩnh, lập tức giơ Ma đao lên đón đỡ.

Ngay khi Phá Giáp cách hắn chưa đầy mười mét, tốc độ tiến lên của Phá Giáp đột nhiên tăng lên gấp ba lần, trong nháy mắt biến mất tại chỗ, sau đó tiếng gió rít từ trên đỉnh đầu ập đến.

Phong Kỳ lập tức giơ Ma đao lên.

Tiếng kim loại va chạm giòn giã vang lên, đòn tấn công này không trúng đích, Phá Giáp không chút do dự, thân hình một lần nữa biến mất, từ phía sau Phong Kỳ phát động thế công.

Phong Kỳ xoay tay phải, đưa Ma đao ra sau lưng.

Ầm!

Dưới quán tính, Phong Kỳ bị đẩy về phía trước và bay ngang.

Nhưng thế công của Phá Giáp vẫn chưa kết thúc, tiếp theo Phá Giáp từ mọi hướng tấn công hắn, một đòn không trúng sẽ không chút do dự đổi hướng tiếp tục tấn công.

Trong thời gian này cũng sẽ có những đòn giả.

Thế công giả làm mồi nhử, từ đó tạo ra cơ hội giết chóc.

Nhìn bóng dáng Phá Giáp liên tục nhấp nháy dưới sự cảm nhận của ý thức, Phong Kỳ không khỏi gật đầu trong lòng.

Trong đội, Phá Giáp là người có thiên phú phát triển yếu nhất nhưng hắn ta chắc chắn là người chăm chỉ nhất.

Sau khi hợp nhất với hung hồn, hắn ta có thể nói là họa vô đơn chí, sức chiến đấu sau đó tăng lên theo cấp số nhân.

Phá Giáp bây giờ đã có thực lực có thể tự mình đảm đương một mặt.

“Thủ lĩnh, cẩn thận!”

Ngay lúc này, giọng nói của Phá Giáp truyền đến từ phía sau.

Phong Kỳ nghe vậy, bất lực lắc đầu.

Có thể thấy Phá Giáp dường như sợ đòn sát thủ của mình sẽ làm hắn bị thương nhưng Phá Giáp rõ ràng là quá coi trọng bản thân, thể chất của hắn đã đủ để chịu được Ma đao giải phong lần thứ tư.

Thể chất sánh ngang với những vũ khí chất lượng cao, ngay cả khi đứng yên cho Phá Giáp tấn công dữ dội, cơ thể hắn cũng sẽ không bị thương nhiều.

Nới lỏng tay cầm Ma đao, hắn nhẹ nhàng đẩy một cái, Ma đao xoay quanh cơ thể rồi bay ra sau lưng.

Tiếng kim loại va chạm giòn giã vang lên.Đòn tấn công chí mạng của Phá Giáp không gây ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến hắn.

Lúc này, mày Phong Kỳ hơi nhíu lại, hắn đột nhiên phát hiện ra rằng Phá Giáp dưới sự cảm nhận của hắn đã phá vỡ bóng ma của hung hồn, thân thể thật sự cầm dao găm đột nhiên đâm vào lưng hắn.

Ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, lông tơ trên cơ thể hắn dựng đứng.

Giống như phản ứng theo bản năng, khí thế trên người hắn đột nhiên thay đổi, ngọn lửa thế đao trong lồng ngực bùng cháy dữ dội, Ma đao cảm nhận được sự thay đổi khí thế của hắn, run lên nhẹ rồi đột nhiên bùng nổ sức mạnh.

Ầm!

Khí đao khủng khiếp sinh ra từ hư không, giống như một ngọn núi nặng nề đập mạnh vào ngực Phá Giáp.

Khi con dao găm trong tay Phá Giáp cách lưng hắn chưa đầy một tấc, Phá Giáp ho ra máu, thân hình bay ngược trong không trung.

Hoàn hồn lại, Phong Kỳ vội vàng quay người bay về phía Phá Giáp.

Bắt lấy Phá Giáp đang bay ngược, hắn phát hiện ra rằng ngực Phá Giáp vẫn còn lưu lại khí đao của Ma đao, lập tức vung tay đánh tan nó.

Nhìn Phá Giáp vẻ mặt tiều tụy, Phong Kỳ vừa cảm thấy an ủi, vừa có chút tức giận.

Điều an ủi là chiêu thức này của Phá Giáp thực sự nằm ngoài dự đoán của hắn, suýt nữa đã đâm trúng lưng hắn.

Thể chất của hắn cực kỳ mạnh mẽ, đòn tấn công này có lẽ không gây ra thương tích.

Nhưng nếu đối mặt với những Sinh Vật Trận Địa khác, đòn tấn công lén lút này có thể giết chết ngay lập tức.

Điều khiến hắn tức giận là phong cách chiến đấu của Phá Giáp quá liều lĩnh.

Phong cách chiến đấu của Phá Giáp giống như một chiến binh liều mạng, không để lại đường lui cho mình, gặp đối thủ mạnh hơn mình về mọi mặt, mất mạng là chuyện bình thường.

Hết chương 1775.

Chương 1776. Hung Hồn

Giống như đòn tấn công chí mạng vừa rồi, thực sự có thể làm được điều ngoài dự đoán.

Nhưng thoát khỏi sự gia trì của bóng ma hung hồn, Phá Giáp cũng giống như lộ ra sơ hở về thể xác, cường độ cơ thể của hắn căn bản không đủ để chống đỡ thế công mãnh liệt, bị thương chỉ là nhẹ, nếu thi triển chiêu thức này trong vòng vây thì chẳng khác nào tự sát.

Bế Phá Giáp trở về mặt đất.

Vừa mới hạ cánh, Tiểu U đã vội vàng bay tới, nhìn Phá Giáp bị thương không khỏi đỡ trán:

"Tiểu Giáp, cậu lại bị thương rồi, quả nhiên là do không chịu luyện tập chăm chỉ, sau này phải chú ý rồi, đừng lười biếng nữa."

Nghe Tiểu U nói vậy, Phá Giáp vẻ mặt tiều tụy dường như muốn biện giải nhưng vừa mở miệng lại ho ra một bãi máu.

"Thủ lĩnh, nhìn xem làm đứa trẻ tức giận rồi kìa, lần sau ra tay nhẹ một chút."

Lúc này, Tiểu U một tay chống nạnh, chỉ tay về phía Phong Kỳ trách móc.

Phong Kỳ, Lôi Đình, Thái Hành, Phá Giáp:…

Lúc này, thương thế của Phá Giáp rất nghiêm trọng, Phong Kỳ không để ý đến Tiểu U nữa.

Ma đao của hắn ngoài thuộc tính sắc bén, còn có thuộc tính "Nặng", khí đao đột nhiên bùng nổ vừa rồi giống như một

ngọn núi va chạm với Phá Giáp, khiến ngũ tạng lục phủ trong cơ thể Phá Giáp bị tổn thương nghiêm trọng, dẫn đến xuất huyết nội.

Nếu không kịp thời cứu chữa, Phá Giáp có thể không sống qua ngày hôm nay.

Nhưng tình huống như vậy không phải lần đầu tiên xảy ra, trên đường đi bị thương nặng là chuyện thường, Phong Kỳ đã có kinh nghiệm nên không hề hoảng sợ.

Tiểu U và những người khác cũng tỏ ra rất bình tĩnh, dường như đã đoán trước được hắn có cách chữa khỏi cho Phá Giáp.

Phong Kỳ đưa tay ấn vào ngực Phá Giáp.

Sinh khí cuồn cuộn trong cơ thể hắn, tinh linh sự sống bắt nguồn từ trái tim theo đó giải phóng các hạt sự sống.Nhịp tim đột nhiên tăng nhanh, các hạt sự sống theo dòng máu chảy về tim phải của hắn tụ lại.

Chỉ thấy bàn tay phải ấn vào ngực Phá Giáp tỏa ra sương mù màu vàng.

Sương mù này thấm vào cơ thể Phá Giáp, theo hơi thở và dòng máu của Phá Giáp chảy về tứ chi bách hài, nuôi dưỡng các mạch máu, cơ quan bị tổn thương của Phá Giáp.

Dưới sự chữa trị của các hạt sự sống màu vàng, sắc mặt tái nhợt của Phá Giáp dần dần hồi phục.

Phá Giáp dưới sự cảm nhận của Phong Kỳ, trong cơ thể dần dần xuất hiện sức sống tươi tốt.

Điều này còn thể hiện ở bề ngoài cơ thể Phá Giáp, những cây cỏ màu vàng hư ảo mọc ra từ vị trí trái tim của hắn, lan ra toàn thân, rất nhanh Phá Giáp đã bị những cây cỏ màu vàng bao bọc.

Cùng với sức sống mà Phong Kỳ truyền vào liên tục, những cây cỏ màu vàng tiếp tục lan rộng và phát triển, cuối cùng hình thành một quả trứng khổng lồ màu vàng trong suốt bao bọc lấy Phá Giáp.

Nhìn Phá Giáp đang ngủ say, Phong Kỳ rút tay về.

Thương thế của Phá Giáp đã gần như hồi phục, tiếp theo chỉ cần chờ hắn tỉnh lại là được.

Cúi đầu nhìn vào lòng bàn tay, những đường chỉ sự sống màu vàng dần dần biến mất, hắn cảm thấy loài tinh linh thật mạnh mẽ.

Tinh Linh Vương ban tặng cho hắn tinh linh sự sống có khả năng chữa lành rất khủng khiếp.

Trong ba năm hành trình, mỗi khi hắn hoặc các thành viên trong nhóm bị thương, tinh linh sự sống đều có thể chữa lành trong thời gian ngắn.

Bây giờ trái tim của hắn đã trở thành nguồn gốc của tinh linh sự sống.

Trái tim dưới sự cảm nhận của ý thức bị những cành cây màu vàng quấn quanh, mỗi nhịp đập, các hạt sự sống mà tinh linh sự sống giải phóng theo dòng máu chảy về tứ chi bách hài, nuôi dưỡng toàn thân.

Là một đường hy sinh, hắn đã có được khả năng tự chữa lành cơ thể ngang ngửa với dòng thời gian chính.

Phong Kỳ đã thử rạch một vết thương dài 5 cm trên cánh tay của mình.Vết thương sẽ lành lại và đóng vảy với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường trong vòng 10 giây, sau 5 giây nữa lớp vảy máu sẽ bong ra, trên da không nhìn thấy một vết thương nào.

Sức mạnh chữa lành do tinh linh sự sống cung cấp khiến hắn có thể so sánh với chiến thần bền bỉ khi chiến đấu liên tục, cơ thể dường như không biết mệt mỏi.

Cơ thể cũng không ngừng thay đổi theo hướng tốt hơn dưới sự nuôi dưỡng của tinh linh sự sống.

Sự thay đổi này được gọi là tinh linh hóa trong Thành Tinh Linh, tức là quá trình đồng hóa.

Nhưng như Tinh Linh Vương đã nói, trong trường hợp có thể hoàn toàn áp chế được loài tinh linh thì quá trình tinh linh hóa này chỉ mang lại lợi ích cho cơ thể, không có tác dụng phụ nào.

Khi đường chỉ sự sống màu vàng biến mất trong lòng bàn tay, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía đông.

Hắn biết mình đã tiến thêm một bước nữa đến chiến thắng Kiếm Tịch.

…

Thời gian trôi qua như nước chảy, lá rụng đầy trời.

Chớp mắt đã hơn 30 năm kể từ khi rời khỏi Mệnh Vận Thành.

Bước chân Phong Kỳ vẫn tiếp tục đo đạc thế giới, con đường phía trước luôn song hành cùng những điều chưa biết.

Hết chương 1776.

Chương 1777. Lĩnh Vực

Những mô tả về thế giới loài người trong sách lịch sử đã không còn phù hợp với thế giới mới sau thảm họa, sự xuất hiện của Lĩnh Vực đã khiến thế giới mới có quá nhiều thay đổi.

Đặc biệt là những Lĩnh Vực trường vì tinh thể không gian vỡ vụn mà hòa nhập vào thế giới loài người, sẽ hoàn toàn thay đổi địa hình thế giới loài người.

Quá trình Lĩnh Vực hòa nhập vào thế giới loài người không phải là phủ lên bề mặt, mà là một sự hòa trộn.

Có thể coi Lĩnh Vực trường vỡ vụn như những giọt mưa, sau khi tiếp xúc với mặt hồ thì hòa vào trong đó.

Điểm khác biệt so với nước mưa là bản thân giọt nước Lĩnh Vực trường này đã mang theo màu sắc, trong quá trình hòa nhập vào thế giới loài người cũng sẽ nhuộm màu sắc của mình lên mặt hồ.

Hiểu sâu hơn thì giống như sự hòa trộn của các quy tắc.

Trong quá trình thế giới loài người tiếp nhận Lĩnh Vực hòa nhập, một số quy tắc sẽ được thế giới loài người hấp thụ tiêu hóa, hoặc một phần sẽ thay đổi.

Sau đó, môi trường Lĩnh Vực trường biến mất sẽ trở thành một phần địa hình thế giới loài người, một số quy tắc cũng sẽ áp dụng cho thế giới loài người.

Vì vậy, sự hòa nhập liên tục của Lĩnh Vực khiến diện tích thế giới loài người không ngừng mở rộng.

Một Lĩnh Vực trường riêng lẻ là một giọt nước, vô số Lĩnh Vực trường xuất hiện giống như một trận mưa rào đổ xuống mặt hồ, tổng lượng nước hồ chắc chắn sẽ mở rộng dưới sự tưới tắm của những cơn mưa đầy ắp.Thế giới 1500 năm sau rộng lớn đến mức nào, ngay cả Lão Mê, kẻ thống trị một phương ở Khu Đông Bộ, cũng không thể đưa ra câu trả lời chính xác.

Bởi vì thế giới lúc đó rộng lớn vô biên, Lão Mê cũng chưa từng đo đạc ranh giới thế giới lúc đó, chỉ có thể đưa ra một phán đoán đại khái.

Các thế lực đều gọi thế giới 1500 năm sau là "Thế giới mới."

Đây là một môi trường mới chưa từng xuất hiện trong quá trình phát triển của hai thế giới, phá vỡ bức tường thế giới tầng lớp vốn có của Lĩnh Vực, hợp nhất tất cả các thế lực chủng tộc và sinh mệnh lại với nhau.

Không còn Linh Vực, Ma vực, v.v… những cách gọi của thế giới Lĩnh Vực nữa.

Các thế lực của thế giới Lĩnh Vực cũng không còn gọi thế giới này là thế giới loài người nữa, từ khoảnh khắc Mặc nguyệt lên cao, chính là khởi đầu của thế giới mới trong mắt tất cả các thế lực Lĩnh Vực.

Những người bản địa loài người sống sót cũng sẽ trở thành một thế lực nhỏ bé không đáng kể trong thế giới mới.

Đó là thời đại tàn khốc nhất trong mắt tất cả các thế lực chủng tộc, cũng là thời đại phấn đấu trong mắt các tộc quần.

Luật sinh tồn ưu thắng liệt bại là chân lý duy nhất dưới bánh xe thời gian.

Không tiến lên sẽ bị bánh xe thời gian nghiền nát thành quá khứ, không còn thuộc về thế giới mới nơi muôn vàn chủng tộc tranh bá.

Hoàn hồn lại, đứng dưới bầu trời đầy sao lấp lánh, Phong Kỳ nhìn về phương xa.

Gió đêm nhẹ nhàng vuốt ve má, những chuyện cũ hiện lên trong đầu.

Quay đầu nhìn lại, Tiểu U đang nằm ngủ trên lưng Thái Hành, so với dáng vẻ lần đầu gặp gỡ trong ký ức, hình dáng và dung mạo của Tiểu U không hề thay đổi chút nào.

Mặc dù cơ thể của cô được ma đao và chủng tử tinh linh sinh mệnh nuôi dưỡng nhưng không hề có dấu hiệu lão hóa nào.

Nhưng vẫn có dấu vết trưởng thành do thời gian để lại.

Giơ tay vuốt cằm, cảm nhận sự thô ráp của râu, hắn không khỏi tò mò về tuổi thọ tự nhiên của Tiểu U.

Trường thọ trăm tuổi đối với loài người trước thảm họa là một loại phúc khí và biểu tượng của sự may mắn.

Nhưng đối với loài người sau thảm họa, tuổi thọ tự nhiên trung bình đã vượt qua ngưỡng trăm tuổi từ lâu.

Có vẻ như thể chất của loài người đã có bước tiến vượt bậc.

Nhưng so tuổi thọ của loài người với sinh mệnh Lĩnh Vực thì lại chẳng đáng là bao.

Đặc biệt là Tiểu U, đã nhiều năm trôi qua mà dung mạo không hề thay đổi chút nào, cứ như thời gian đã ngừng trôi trên người cô vậy.

“Đại ca, a ô.”

Phát hiện ra ánh mắt của hắn, Tiểu U ngẩng đầu lên, kêu lên một tiếng.

Bỏ qua cách chào hỏi kỳ lạ của Tiểu U, hắn chuyển tầm mắt sang Lôi Đình.

Sau hơn ba mươi năm, ngoại hình của Lôi Đình đã có sự thay đổi rõ rệt, từ đứa trẻ sơ sinh trần truồng sau khi hồi phục vết thương nặng ban đầu đã trở thành một đứa trẻ khoảng bốn, năm tuổi.

Sự thay đổi không quá lớn nhưng ít nhất có thể nhìn thấy dấu vết trưởng thành.

Người thay đổi rõ ràng nhất phải kể đến Phá Giáp, thiếu niên lạnh lùng trông chỉ khoảng bảy, tám tuổi trước đây giờ đã cao đến ngang cổ hắn.

Lúc này, Phá Giáp đang ngồi trên một tảng đá đen lớn, tay cầm một con dao găm.

Đôi mắt kiêu ngạo như không có tiêu cự, đôi mắt đen láy bình lặng như nước, mái tóc đỏ xõa trên hai vai, con dao găm trong tay tỏa ra ánh sáng xanh lam dưới bầu trời đêm, khuôn mặt tuấn tú như hoàng tử trong truyện cổ tích.Phát hiện ra ánh mắt của hắn, Phá Giáp ngẩng đầu lên, sau đó trên mặt nở nụ cười:

Hết chương 1777.

Chương 1778. Sự Hoà Trộn

“Đại ca.”

Phong Kỳ gật đầu, tầm mắt chuyển sang Thái Hành.

Con chó hung dữ này từng suýt khiến cả nhóm bị diệt đoàn, cũng từng suýt bị nhân cách phản diện của hắn hành hạ đến chết, cuối cùng tự ăn thịt mình biến thành một chú chó con nhưng trong những năm tháng phiêu lưu này, kích thước của nó đã lớn hơn hẳn một vòng.

Trong những năm qua, thực ra nhóm lại có thêm một số thành viên mới.

Nhưng vì không thể thoát khỏi Lĩnh Vực trường, tương thích với các quy tắc của thế giới loài người, v.v… nên đều rời khỏi nhóm.

Trong số đó, Phong Kỳ ấn tượng sâu sắc nhất với hai người.

Một là thiếu niên tên là “Vô Cùng.”

Đây là một Sinh Vật Trận Địa phi hình thái có đầu người nhưng mọc bốn xúc tu, da màu xanh lam.

Cuộc gặp gỡ là một cuộc chiến, khi đó Phong Kỳ đã đến một Lĩnh Vực trường, thách đấu với chiến binh mạnh nhất của Lĩnh Vực trường đó.

Trận chiến này, Phong Kỳ đã giành chiến thắng cuối cùng ở hình thái Đao Ma.

Khi đó, Vô Cùng đã tận mắt chứng kiến quá trình diễn ra trận chiến này.

Vô Cùng gia nhập nhóm là vào lúc Phong Kỳ thách đấu thắng lợi, chuẩn bị rời đi.

Đó là một buổi sáng đầy nắng.

Phong Kỳ nhớ rõ Vô Cùng quỳ xuống trước mặt hắn dập đầu, hy vọng hắn có thể dạy cho mình cách dùng đao khi giết kẻ thù, ngay cả khi phải trở thành nô lệ cũng không từ nan.

Phong Kỳ không phải là người tốt, vốn định từ chối yêu cầu của Vô Cùng.

Kết quả là ma đao lúc đó đã đưa ra một sự hiểu biết không thể từ chối, ma đao cảm nhận được Vô Cùng có tiềm năng bồi dưỡng rất lớn.

Như vậy, Vô Cùng trở thành một thành viên của Đao Ma Đoàn.

Nó cũng nhanh chóng hòa nhập vào nhóm, Tiểu U đã thiết kế cho nó một bộ áo choàng Đao Ma, còn làm cho nó một chiếc Mặt Nạ bay có in hình xúc tu.

Trên đường đi, Vô Cùng và Phá Giáp có rất nhiều điểm chung, cả hai đều rất nỗ lực để trưởng thành.

Cách trưởng thành của Vô Cùng là tứ đao lưu.

Dựa vào bốn xúc tu để điều khiển bốn thanh đao dài để đối địch.

Phong Kỳ nhớ rõ lời Vô Cùng nói với hắn khi xin hắn chỉ dạy về đao pháp.

“Đại ca, em không nhấc nổi ma đao, cũng không thể sở hữu vũ khí mạnh như ma đao, nếu con đường này không đi được, vậy em sẽ lấy số lượng để thắng, em có bốn cánh tay, em muốn đi theo con đường tứ đao lưu.”

Khi nói những lời này, trên khuôn mặt Vô Cùng tràn đầy nụ cười, như thể cảm thấy mình đã tìm ra một con đường phát triển có thể vượt qua đại ca trong tương lai.

Phong Kỳ không phủ nhận con đường mà Vô Cùng lựa chọn, đồng thời thông qua sự chỉ dạy của ma đao để thu thập vật liệu, tự tay đúc cho nó bốn thanh đao.

Lần lượt là Vô, Cùng, Vị, Lai.

Năm thứ năm Vô Cùng gia nhập Đao Ma Đoàn, Phong Kỳ đã phải đối mặt với một thử thách Đăng Thần nguy hiểm đến tính mạng, đối thủ mà hắn thách đấu có thực lực vượt trội hơn hắn.

Trong lúc giao chiến, Tiểu U và những người khác cũng bị người nhà của kẻ bị thách đấu đe dọa tính mạng.

Phong Kỳ nhớ rõ lúc đó, tiếng gào bi tráng của Vô Cùng vang vọng khắp trời đất.

Khi hắn quay đầu nhìn lại, hắn thấy Vô Cùng vung bốn thanh đao thành ảo ảnh, mặc dù máu me khắp người nhưng vẫn chống đỡ kẻ địch tấn công dưới sức chịu đựng của cơ thể, muốn giành lấy một tia sinh cơ cho mọi người.Cuối cùng, hắn còn kéo Phá Giáp muốn tự hy sinh mình trở về, dùng mạng sống của mình để chém ra "Đao khí lưu tinh" mà hắn luôn muốn thi triển nhưng vì lý do sức khỏe không thể chịu nổi giá phải trả khi thi triển.

Đao khí ngang dọc, như sao băng rơi xuống, ánh sáng rực rỡ khắp trời đất.

Sinh mệnh của Vô Cùng cũng dừng lại ở khoảnh khắc rực rỡ đó.

Khi Phong Kỳ đột phá trong chiến đấu, đánh bại được đối thủ thì đã không còn cách nào cứu vãn.

Ngay cả khi hai cánh tay của Phá Giáp bị chặt đứt, một chân của Lôi Đình bị bẻ gãy… hắn đều có cách để khôi phục như cũ.

Nhưng cơ thể của Vô Cùng đã không chịu nổi gánh nặng, trong chiến đấu hoàn toàn vỡ vụn, không tìm thấy một dấu vết nào.

Thiếu niên nụ cười rạng rỡ, nỗ lực trưởng thành này đã rời khỏi nhóm theo cách bi tráng, ở lại trong lòng Phong Kỳ và những người khác.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, trong mắt Phong Kỳ hiện lên một tia buồn.

Nhìn lại quá khứ, hình ảnh Vô Cùng quỳ xuống trước mặt hắn như mới hôm qua, cũng mãi mãi ở lại hôm qua.

Một đồng đội khác khiến hắn ấn tượng sâu sắc có tên là "Trọng Giáp Thuẫn."

Đây là một cái tên rất kỳ lạ theo góc nhìn của con người.

Trọng Giáp Thuẫn là một Sinh Vật Trận Địa hình người hơn 100 tuổi, thân hình to lớn cao lớn, cơ thể được bao bọc bởi một lớp áo giáp vàng dày, ngay cả khi ngủ cũng không cởi ra.

Cuộc gặp gỡ của hắn với Trọng Giáp Thuẫn đến từ một thảm họa thiên nhiên của Lĩnh Vực.

Thảm họa thiên nhiên của Lĩnh Vực là một loại thiên tai tự nhiên thỉnh thoảng xuất hiện trong thế giới Lĩnh Vực, sức mạnh kinh người.

Hết chương 1778.

Chương 1779. Vùng Đất Mới

Phong Kỳ đã từng vô tình bước vào một Lĩnh Vực trường đang xảy ra thảm họa giông bão.

Hắn nhớ rõ hình ảnh chấn động mà mình nhìn thấy lúc đó.

Tầm mắt tràn ngập những tia điện chạy khắp trời đất, như thể cắt chia thế giới thành từng mảnh, tiếng sấm chói tai khiến đầu hắn choáng váng, may mắn là kịp thời thoát ra và đi đường vòng, nếu không chắc chắn sẽ bị giông bão nuốt chửng thành tro bụi.

Trong thảm họa thiên nhiên của Lĩnh Vực không thiếu những siêu thảm họa có thể hủy diệt trời đất.

Điều này có thể thấy từ những lá bài đồ giám do Thành chủ Mệnh Vận chế tạo, thảm họa thiên nhiên đều là những lá bài đặc biệt tiêu tốn 10 sao, sau khi kích hoạt có sức mạnh đảo ngược cục diện trận chiến.

Lúc đó, Phong Kỳ đang khám phá một Lĩnh Vực trường, đột nhiên thời tiết thay đổi đột ngột, thảm họa bão tử thần ập đến.

Trong tầm mắt, đủ loại cây xanh, kiến trúc, đá vụn bay ngang, cả thế giới như đang quay cuồng bay lượn dưới sự kéo của cơn bão.

Sức gió ngày càng mạnh, những thứ quay cuồng đều bị nghiền nát.

Đối mặt với thảm họa khủng khiếp, Phong Kỳ đã chọn cách đào địa đạo, không ngừng mở rộng không gian sinh tồn xuống phía dưới.

Lúc này, Trọng Giáp Thuẫn xuất hiện, hắn hỗ trợ Phong Kỳ tăng tốc độ đào, thông qua sự hợp tác may mắn thoát chết dưới thảm họa bão tử thần.

Từ đó quen biết, Trọng Giáp Thuẫn, một kẻ lang thang của Lĩnh Vực, đã gia nhập Đao Ma Đoàn.

Vì Trọng Giáp Thuẫn không bao giờ cởi bỏ lớp giáp nặng nên Tiểu U đã làm cho hắn một chiếc áo choàng Đao Ma có in hình chiếc khiên, tượng trưng cho việc hắn là một thành viên của Đao Ma Đoàn.

Ba năm sau, Trọng Giáp Thuẫn cùng họ khám phá Lĩnh Vực trường, dãi nắng dầm mưa.

Trong thời gian đó đã xảy ra rất nhiều chuyện vui.

Thông qua lời kể của Trọng Giáp Thuẫn, Phong Kỳ biết được lai lịch của hắn, cũng như hệ thống phát triển đặc biệt của tộc hắn.

Hệ thống phát triển này được gọi là "Giáp hóa"Thông qua khoáng thạch cộng sinh đặc biệt, chế tạo một bộ giáp có thể hòa hợp chặt chẽ với huyết nhục, từ đó không còn phân biệt, giáp vừa là phòng ngự mạnh nhất của hắn, cũng là vũ khí mạnh nhất của hắn, càng là một bộ phận của cơ thể.

Đây cũng là lý do Trọng Giáp Thuẫn không bao giờ cởi bỏ giáp.

Đối với hệ thống phát triển này, trong lòng Phong Kỳ có rất nhiều tò mò.

Hắn nhớ rõ có một lần mình tò mò hỏi Trọng Giáp Thuẫn, nếu cả đời này không cởi bỏ bộ giáp dày, vậy phải giải quyết vấn đề sinh sản như thế nào, không thể là giáp va chạm chứ.

Lúc đó, Trọng Giáp Thuẫn cười nói, chỉ cần đủ dài, vậy thì mọi vấn đề đều không còn là vấn đề.

Ẩn dưới bộ giáp là một con rồng khổng lồ uốn lượn.

Câu trả lời này khiến Phong Kỳ vỗ tay ngay tại chỗ.

Có lẽ là năm thứ ba Trọng Giáp Thuẫn gia nhập Đao Ma Đoàn.

Phong Kỳ dẫn Đao Ma Đoàn đến một Lĩnh Vực trường mới, Lĩnh Vực trường này bị bốn Lĩnh Vực trường bao quanh, trở thành vùng đệm tạm thời cho cuộc xung đột của bốn Lĩnh Vực trường, hình thành một khu chợ giao dịch nhỏ.

Ở đó, Trọng Giáp Thuẫn gặp được một số tộc nhân thất lạc của mình.

Tộc nhân và nhóm, Trọng Giáp Thuẫn không chút do dự đưa ra lựa chọn, quyết định tạm biệt nhóm, tiếp tục bảo vệ tộc nhân.

Đối mặt với lựa chọn của Trọng Giáp Thuẫn, Phong Kỳ gật đầu đồng ý.

Trọng Giáp Thuẫn không giống Tiểu U và những người khác, coi Đao Ma Đoàn là ngôi nhà duy nhất trong cuộc đời.

Hắn biết Trọng Giáp Thuẫn vẫn luôn kiên định theo đuổi mục tiêu, việc hắn rời đi chỉ là vấn đề thời gian.

Bây giờ đến lúc chia tay, hắn đương nhiên sẽ không giữ lại.

Đêm đó, hắn và Trọng Giáp Thuẫn uống rượu suốt đêm, kể lại chuyện xưa.

Người chưa say, lòng đã say.

Sáng sớm hôm sau, Phong Kỳ dẫn đầu nhóm tiếp tục lên đường.

Đối với Phong Kỳ mà nói, Trọng Giáp Thuẫn giống như một hành khách tình cờ lên chuyến tàu Đao Ma Đoàn, đã đến trạm cuối của mình.

Khi chuyến tàu Đao Ma Đoàn tiếp tục khởi hành, chỉ có thể vẫy tay tạm biệt.

Chỉ có ký ức đồng hành một chặng đường, theo chân tiếp tục lên đường.

Chia tay luôn buồn, phía trước luôn tràn ngập những điều chưa biết, mãi mãi không biết trạm tiếp theo sẽ nhìn thấy gì, gặp được ai.

Nhưng qua nhiều năm rèn luyện, Phong Kỳ hiểu rằng đây mới là ý nghĩa của rèn luyện.

Vừa là trưởng thành, vừa là rèn luyện tâm tính.

Thế giới Lĩnh Vực kỳ ảo như một bản đồ trò chơi lớn bị sương mù bao phủ, mỗi bước khám phá tiến lên đều có thể mở rộng tầm mắt, nhìn thấy những cảnh tượng kỳ diệu mà sách vở không thể miêu tả.

Lúc này lấy lại tinh thần, Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời đầy sao, suy nghĩ muôn vàn.

Con đường phía trước, hắn biết còn nhiều điều tinh thải đang chờ hắn khám phá và tìm ra.

Nhưng hôm nay là năm thứ 73 hắn rời khỏi Tinh Thành.

Cũng đến lúc bắt đầu hành trình trở về, đến quê hương nơi mình đến.

Khi xuất phát từ Tinh Thành, hắn đã định ra thời gian rèn luyện cho mình là 130 năm.

Hết chương 1779.

Chương 1780. Tiểu U

Hiện tại thời gian đã trôi qua hơn một nửa, hắn chắc chắn phải trở về, tương lai còn nhiều thử thách khó khăn hơn đang chờ hắn.

Chậm rãi nâng ma đao trong tay lên.

Lúc này, trên chuôi ma đao không còn hoa văn phong ấn, phong ấn thứ năm đã bị xóa bỏ từ 24 năm trước.

Thực lực của hắn cũng đã không còn như xưa.Bây giờ hắn còn một việc chưa hoàn thành, sau khi hoàn thành việc này thì sẽ quay về.

Trong nháy mắt, ngọn lửa đen bùng cháy trên bề mặt ma đao, khí thế trên người hắn cũng tăng lên từng chút một.

Tóc dài tung bay không gió, Phong Kỳ từ từ ngẩng đầu nhìn về phía tây, đối diện với hơi thở tồn tại trong bóng tối.

Lúc này, cơ thể hắn từ từ lơ lửng trên không trung, sau đó đột nhiên chém một nhát về phía xa.

Đao khí hình trăng lưỡi liềm tiến về phía trước, không ngừng mở rộng.

Ngọn lửa đen bùng cháy trên bề mặt trăng lưỡi liềm đao khí, giống như một đôi cánh của con chim lửa đen, vỗ cánh tạo nên cơn gió lớn.

Cùng với chim lửa đen bay về phía trước, phần đuôi kéo theo một vết nứt không gian nhỏ.

Về phía tây, trên tòa thành đổ nát.

Một ông lão mặc quần áo luộm thuộm, tóc bạc trắng, dựa vào tường thành, tay cầm một bình rượu, đã say khướt.

Lúc này, ông ngẩng đầu lên, nhìn thấy một tia sáng lóe lên trên bầu trời phía đông.

"Đến rồi."

Nhìn về phía đông, ông lão tóc bạc giơ bình rượu lên, uống hết rượu bên trong rồi ném đi, thân hình đột nhiên lơ lửng trên không trung.

Vung tay lên, một cây trường thương đỏ rực xuất hiện giữa không trung, sau đó nắm chặt.

Trường thương xoay tròn lấy lòng bàn tay hắn làm điểm tựa, sau đó đột ngột đâm về phía đông.

Trong nháy mắt, hàng vạn luồng sáng đỏ từ mũi thương phóng ra, tụ lại thành một con trâu lửa dữ tợn trên không trung, gầm lên, giơ chân trước lên đạp mạnh, không gian xuất hiện vết nứt như thủy tinh vỡ.

Trâu lửa đạp không trung, lao về phía mũi thương của ông lão tóc bạc cầm thương.

Cuối cùng, chim lửa và trâu lửa va chạm trên không trung, giống như sấm sét giữa trời quang, vụ nổ tạo ra trong nháy mắt tạo nên cơn gió lốc cuốn bốn phương tám hướng, màu đỏ rực và màu đen tuyền trên không trung giao nhau triệt tiêu, biến thành một cơn lốc lửa xoáy, xung quanh không ngừng phân chia lan rộng các vết nứt không gian nhỏ, khiến không gian không ngừng rung chuyển.

Phong Kỳ lơ lửng giữa không trung lóe lên rồi biến mất, khi hắn xuất hiện trở lại thì đã ở trước mặt ông lão cầm thương.

Nhìn ông lão tóc bạc mặc quần áo luộm thuộm, quần áo rách rưới trước mặt, trong lòng Phong Kỳ không hề coi thường.

Ông lão tóc bạc tên là Long Thương, từng là chiến binh mạnh nhất của thành phố đổ nát dưới chân.

Trước đây họ đã từng giao thủ một lần.

Chỉ là trận chiến đó không trọn vẹn, Long Thương đang hăng máu đột nhiên rời đi, chế độ tu luyện khiêu chiến Đăng Thần vừa mới mở ra đã đột ngột dừng lại.

Gặp được một người ngang tài ngang sức không dễ, đánh bại Long Thương là chặng cuối cùng mà Phong Kỳ quyết định trước khi trở về.

Nếu thắng trận này, hắn sẽ phá vỡ xiềng xích của cảnh giới hiện tại, hoàn thành sự tiến hóa của hình thái sống mới.

Thực ra khi giao thủ với Long Thương, Phong Kỳ đã biết lai lịch của Long Thương.

Hắn chính là người đến từ Thương Tộc, giống như ma đao, là hậu duệ của Khí Tộc trước đây.

Lần đầu giao thủ, ma đao dựa vào chiến kỹ mà Long Thương sử dụng, đã nhận ra ngay Long Thương là người thừa kế của Thương Tộc.

Năm xưa trong tay Lão Mê lão tổ tông, thế lực "Khí Tộc" trải dài nhiều tầng thế giới đã sụp đổ, trong tám mạch chính có một số mạch bị diệt, cũng có một số tộc nhân tản mát khắp nơi, trở thành thế lực lưu lạc.

Thương Tộc cũng là một trong những mạch lưu lạc đó.Nhưng không giống như Kiếm Tộc, Đao Tộc, Thương Tộc bị đánh tan rồi lưu lạc, sau đó Thương Tộc không còn mạch chính, chỉ còn các nhánh nhỏ rải rác.

Phong Kỳ đã từng thấy đoạn lịch sử này trong ký ức của ma đao.

Chỉ là hắn không ngờ rằng lại gặp được một nhánh truyền thừa của Thương Tộc ở thế giới loài người.

Quan trọng hơn là, Thương Tộc đã sinh ra một thiên tài siêu cấp như Long Thương.

Giống như Kiếm Tịch của Kiếm Tộc, Triều Huyến - chị gái của ma đao.

Trong bóng tối, vận khí dưới sự luân chuyển của lịch sử đã tụ lại, trong Thương Tộc đã sinh ra một thiên tài siêu cấp Long Thương, dẫn dắt Thương Tộc trỗi dậy.

Sự trưởng thành của hắn giống như Kiếm Tịch và Triều Huyến, thiên phú vượt trội so với những người cùng thế hệ.

Đưa nhánh Thương Tộc của mình từ một bộ tộc yếu đuối không có chỗ ở cố định, đến việc xây dựng một thành bang phồn hoa của Thương Tộc.

Nhưng sự phồn hoa chỉ là tạm thời.

Ngay cả Long Thương cũng không thể chống đỡ để Thương Tộc tiếp tục tiến lên.

Giao chiến liên miên, sự sụp đổ của Thương Tộc đã trở thành điều tất yếu.

Bây giờ trong thành phố đổ nát dưới chân này, tộc nhân của Thương Tộc đã không còn đến trăm người.

Tám mạch chính của Khí Tộc vừa là đồng minh thân thiết, vừa là mối quan hệ cạnh tranh lẫn nhau.

Hết chương 1780.

Chương 1781. Tinh Thành

Điều này có thể thấy từ việc Đao Tộc và Kiếm Tộc tổ chức thi đấu võ thuật hàng năm.

Phong tục thi đấu võ thuật sớm nhất có thể bắt nguồn từ thời Khí Tộc còn tồn tại, thi đấu võ thuật của thế hệ mới cũng là một trong những cách phân phối tài nguyên của tám mạch chính.

Đây cũng là một điểm khiến ma đao cảm thấy rất cảm khái.

Hắn khiêu chiến Long Thương, giống như lịch sử quay đầu nhìn lại, dùng một cách khác để tái hiện phong tục truyền thừa đã mất đi theo năm tháng.

Rõ ràng Long Thương cũng nhận ra điều này.

Khi nhìn thấy ma đao, Long Thương đã hiểu rõ ma đao là thứ gì.

Đối mặt với lời khiêu chiến của hắn, Long Thương không chút do dự mà chấp nhận.

Bây giờ, trận chiến còn dang dở tiếp tục.

Khi thân hình Phong Kỳ lóe lên rồi biến mất, luồng sáng đỏ rực bốc lên ngút trời, cây trường thương đỏ rực trong tay Long Thương đột nhiên đâm về phía trước, va chạm với ma đao hiện ra trong tàn ảnh.

Cơn gió mạnh thổi tung mái tóc dài của Phong Kỳ, trong mắt hắn hiện lên ý chí chiến đấu vô cùng.

Ma đao đột ngột đè xuống.

Ma đao được giải phong hoàn toàn có trọng lượng giống như một ngọn núi, ngay cả Long Thương cũng không dám đối mặt trực diện với sức nặng của nó.

Chỉ thấy Long Thương không chút do dự thu thương lại, tay phải lật hoa thương, ngọn lửa biến thành vòng xoáy để tiêu ma đao giải phóng ra sức nặng.

"Giết!"

Trong lúc tóc trắng tung bay, cây trường thương đột nhiên đâm ra.

Một đòn này giống như tiếng sấm nổ, đâm xuyên qua trọng trọng trở ngại không gian, va chạm với ma đao đang đè xuống.

Ầm!

Cơn gió lốc ập đến, trong tầm nhìn cảm nhận của Phong Kỳ, cây trường thương đỏ rực biến thành một con trâu lửa hung dữ lao tới, không gì cản nổi, khí thế ngút trời.

Đối mặt với một đòn mạnh mẽ như vậy, Phong Kỳ không hề né tránh.

Kiểu đao bá đạo mà hắn lựa chọn cũng không cho phép hắn né tránh, chiến thắng kẻ địch một cách chính diện mới là con đường hắn lựa chọn.

Đao giáp trong nháy mắt bao phủ cơ thể, thân hình đen tuyền dữ tợn tỏa ra uy thế ngập trời trong không trung, phía sau hình thành một biển lửa đen tuyền, dị tượng đi theo.

Ma đao trong tay hắn lúc này đột nhiên bùng nổ, chém về phía trước, giống như ngọn núi đè xuống va chạm với cây trường thương, sóng xung kích bùng nổ đột ngột khiến Phong Kỳ và Long Thương tách ra, thân hình mỗi người bay ngược về phía sau.

Vừa ổn định thân hình, bọn họ liền biến mất, lóe lên rồi lại va chạm ở trung tâm.Màu đen và màu đỏ rực hòa vào nhau, triệt tiêu lẫn nhau.

Hai bóng người điên cuồng trút sức mạnh, bầu trời lúc thì bị màu đỏ rực nhuộm đỏ, lúc thì bị ngọn lửa đen tuyền bao phủ.

Chiến đấu dữ dội một hồi lâu, khi hai bóng người một lần nữa tách ra, Phong Kỳ đã mồ hôi đầm đìa, cơ thể hơi run rẩy.

Đồng thời, thử thách Đăng Thần của hắn cũng bắt đầu.

Cơ thể dưới áp lực dần phấn khích, ngọn lửa trên bề mặt ma đao bùng cháy dữ dội.

“Kẻ bại trận, chết!”

Trong mắt Long Thương lóe lên vẻ phấn khích, nhìn Phong Kỳ nói khẽ.

“Ngươi cũng vậy, đừng nương tay.”

Giọng nói vừa dứt, hai bóng người lại lao vào nhau.

Cây trường thương đỏ rực trong tay Long Thương lúc thì bá đạo như lửa, cuồn cuộn dữ dội, lúc thì như rắn linh hoạt, xảo quyệt gian xảo, đầy tà tính.

Giao chiến với Long Thương khiến Phong Kỳ thấy được sự huy hoàng của Khí Tộc ngày trước.

Đó là những năm tháng đã qua, các chiến binh Khí Tộc khi đó đã phát triển vũ khí của mình đến mức cực hạn, hình thành nên tám mạch chính.

Mỗi mạch chính đều có hàng vạn cách sử dụng vũ khí tương ứng.

Đao, kiếm, thương, phủ… Đó cũng là thời kỳ thịnh vượng rực rỡ nhất trong mắt ma đao.

Cây trường thương trong tay Long Thương đã trở thành một phần của cơ thể, lúc chiến đấu tâm động trước, thương theo sau.

Lúc thì như trâu rừng gầm thét va chạm, lúc thì như tên rời cung nhanh như chớp, lúc lại như rắn linh hoạt phun tin, trong lúc hư ảo lộ ra nanh vuốt chí mạng.

Đâm thương, vân thương, siết thương, điểm thương… Hàng ngàn thế thương biến hóa khôn lường, mỗi thế thương đều xuất hiện đúng lúc, không ngừng kích thích thần kinh và cơ thể của Phong Kỳ, khiến tim hắn đập nhanh hơn.

Bầu trời trong trận chiến của bọn họ bị xé rách vô số vết nứt nhỏ.

Trận chiến này, thực lực của Long Thương theo sự gia tăng thực lực của Phong Kỳ cũng bắt đầu tăng lên ổn định.

Mãi đến lúc này, Phong Kỳ mới phát hiện ra rằng trước đây Long Thương căn bản chưa thể hiện chiến lực thực sự.

Sinh mệnh tinh linh và bản nguyên ma đao kích thích tiềm năng cơ thể hắn, hoàn toàn mở ra công tắc thử thách Đăng Thần.

Cơ thể hắn như miếng bọt biển nuốt chửng sức mạnh trào dâng trong cơ thể.

Sức mạnh không ngừng tăng lên trong trận chiến.

Đao giáp bao phủ cơ thể cũng thay đổi theo, hình dạng trở nên dữ tợn và bá khí hơn.

Tâm trạng của Phong Kỳ hoàn toàn bị trận chiến đốt cháy, trong mắt chỉ có Long Thương không ngừng gây áp lực.

Hết chương 1781.

Chương 1782. Chuyến Đi

Dưới áp lực của Long Thương, Phong Kỳ cuối cùng cũng đột phá được cảnh giới mới.

Đó là một cảm giác vô cùng kỳ diệu, chỉ cảm thấy thân xác như trút bỏ một lớp xiềng xích dày cộp, được tái sinh, cảm giác mệt mỏi cũng tan biến trong lúc này.

Hắn đã hoàn thành bước đột phá về hình thái sự sống.

Ma đao cũng tỏa sáng rực rỡ vào lúc này, giống như hắn đã hoàn thành một bước tiến mới.

"Đến đây, phân thắng bại!"

Chỉ thấy Long Thương giơ cây trường thương lên, tích tụ sức mạnh, cảm nhận được con trâu lửa kia một lần nữa xuất hiện, ngửa mặt lên trời gầm rú.

"Được!"

Phong Kỳ giơ ma đao lên, không gian phía sau bị ngọn lửa đen tuyền đốt cháy.

Hắn quyết định dùng đao pháp mạnh nhất hiện tại để kết thúc trận chiến.

Khi Phong Kỳ giơ ma đao lên quá đầu, khí thế trên người thay đổi, giống như ngọn lửa cuồn cuộn thiêu đốt tám phương, có uy thế hủy diệt mọi thứ.

"Chiêu này, Băng Long!"

Khi Long Thương hét lên tên thế thương, cây trường thương trong tay đột nhiên đâm ra.Có thể thấy không gian gợn sóng khi cây trường thương tiến lên, cây trường thương đâm

xuyên qua nhiều lớp không gian ngăn cách trở nên vô cùng lớn trong mắt Phong Kỳ.

Khi thế thương đạt đến cực hạn, Phong Kỳ cảm thấy mình như rơi vào ảo cảnh tinh thần, nhìn thấy một cây trường thương đủ sức chống trời từ trên trời đè xuống, đè hắn gần như không thở nổi.

Phong Kỳ cũng gào lên vào lúc này.

"Chiêu này, Trảm Thiên!"

Trong ba chiêu thức bá đạo của ma đao có ba chiêu mạnh nhất, lần lượt là Trảm Thiên, Trảm Địa, Trảm Thần.

Ba chiêu này cũng là mục tiêu theo đuổi trong tương lai của ma đao.

Mục tiêu cuối cùng chính là Trảm Thần, chỉ vị Thần Vật Kỳ Tích.

Gào!

Trong tiếng gào thét, ma đao trong tay Phong Kỳ biến thành luồng sáng trên bầu trời, đột nhiên chém về phía trước.

Một kích này mang theo ý chí chiến đấu không gì cản nổi của Phong Kỳ, ngọn lửa đen tuyền sẽ theo luồng khí đao cuồn cuộn về phía trước, tụ thành sóng biển dữ dội, va chạm với thế Băng Long của Long Thương.

Trong lúc hai luồng sức mạnh triệt tiêu lẫn nhau, khí đao Trảm Thiên mất đi ngọn lửa, lộ ra nanh vuốt dữ tợn.

Một kích này mất đi hình thái năng lượng phồn hoa, chỉ còn lại sự sắc bén không gì cản nổi.

Cuối cùng, khí đao Trảm Thiên và con trâu lửa nổ tung trong lúc triệt tiêu lẫn nhau, sức mạnh cuồn cuộn đánh bay

Phong Kỳ và Long Thương cùng lúc, thân hình bay xa rồi rơi xuống đất.

Cùng lúc cơ thể ngã xuống đất, Phong Kỳ há miệng ho ra máu.

Thi triển một kích Trảm Thiên, khiến cơ thể hắn chịu gánh nặng cực lớn, thế áp do Long Thương thi triển Băng Long Thương tạo ra khiến cơ thể hắn càng thêm gánh nặng.

Vất vả đứng dậy, hắn nhìn về phía trước bị cát bụi che mờ.

Kéo lê cơ thể mệt mỏi bước vào làn khói bụi mịt mù.

Một lúc lâu sau, trước mặt hắn xuất hiện một bóng người bị cát bụi bao phủ.

Ma đao vung lên, gió lớn nổi lên, cát bụi phía trước tan đi, lộ ra bóng người Long Thương đang cầm thương đứng đó.

Mái tóc dài màu xám trắng bay trong gió, có thể thấy sức sống trong mắt Long Thương đang dần mất đi.

"Đao pháp tốt."

"Thương pháp của ngươi cũng không tệ." Phong Kỳ đáp lại.

"Ta từng nghe ngươi nói, Kiếm Tộc đã xuất hiện một siêu thiên tài tên là Kiếm Tịch, Đao Tộc đã xuất hiện một siêu thiên tài tên là Triều Huyến… Đáng tiếc không thể giao thủ với bọn họ, ta là người mạnh nhất của Thương Tộc, ngươi thấy ta so với bọn họ thế nào?"

"Nếu ngươi và bọn họ cùng thời cùng cảnh giới, ngươi sẽ là đối thủ cạnh tranh mạnh nhất trong mắt bọn họ, ngươi không yếu hơn bất kỳ ai trong số bọn họ."

Những lời này không phải là lời an ủi của Phong Kỳ.

Hắn đã đọc được ký ức của ma đao, biết được thực lực của Kiếm Tịch và Triều Huyến.

Long Thương thực sự có thiên phú sánh ngang với Kiếm Tịch và Triều Huyến, nếu không có Thần Vật Kỳ Tích gia trì, Long Thương chưa chắc đã thua Kiếm Tịch và Triều Huyến.

Kéo lê Thương Tộc ảm đạm đến tận bây giờ, Long Thương xứng đáng với danh hiệu chiến thần số một của Thương Tộc.

Nghe xong câu trả lời của hắn, khóe miệng Long Thương nở nụ cười, sau đó lại không nhịn được lắc đầu:

"Đáng tiếc không thể giao chiến với bọn họ… Không thú vị."

Sức sống trong mắt nhanh chóng tan biến, đôi mắt của Long Thương dần chuyển sang màu xám.

"Cho ta xin một hớp rượu."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức lấy một bình rượu đựng rượu trái cây từ vòng tay không gian ném cho Long Thương.Nhận lấy bình rượu, Long Thương mở nắp uống một ngụm lớn, sau đó gánh cây trường thương, không ngoảnh đầu lại, quay người đi về phía cổng thành.

"Không thú vị, không thú vị…"

Long Thương còng lưng, khuất dần trong tầm mắt của Phong Kỳ.

Khi hắn đến trước cổng thành, ngẩng đầu nhìn lên cổng thành đổ nát, sau đó uống cạn chất lỏng trong bình rượu.

"Thương Tộc…"

Sức sống của Long Thương đã cạn kiệt nhưng cây trường thương trong tay vẫn chống đỡ để hắn không ngã xuống.

Người chiến binh đã vất vả cả đời, chiến đấu vì sự tồn tại của Thương Tộc, giờ đây đã đi đến cuối cuộc đời.

Hết chương 1782.

Chương 1783. Trận Pháp

Cát bụi làm mờ mắt, Phong Kỳ quay người.

Hắn biết rằng Long Thương đã có ý định chết trong trận chiến này.

Long Thương là một chiến binh nhưng đối với một chiến binh mà nói, điều đáng buồn nhất là chết già trong hoàn cảnh bế tắc và vô vọng.

Hắn đã bất lực trong việc thay đổi tương lai của tộc mình.

Sự xuất hiện của hắn đã giúp Long Thương tìm ra một cách kết thúc tốt hơn.

Vì vậy, Long Thương đã cho hắn cơ hội đột phá trong chiến đấu, để hắn có thể tung ra một kích Trảm Thiên mạnh mẽ hơn.

Chiến tử, mới là nơi cuối cùng của một chiến binh.

Long Thương đã giúp hắn đột phá, cũng giúp hắn hoàn thành kết cục chiến tử trong một trận chiến toàn lực.

"Đại ca, anh có bị thương không?"

Tiểu U chưa xuất hiện nhưng tiếng gọi đã vọng đến từ xa.

Rất nhanh, Tiểu U, Phá Giáp và những người khác xuất hiện trước mặt hắn.

Phong Kỳ lau đi vết máu trên khóe miệng, nở nụ cười, chỉ tay về phía đông:

"Về nhà."

Nói xong, hắn bước về phía trước.

Tiểu U và những người khác lập tức đi theo.

Bóng lưng của mọi người dần đi xa, tiếng hỏi đầy nghi ngờ của Tiểu U thỉnh thoảng vang lên từ xa.

“Đại ca, nhà là ở đâu, đó có phải là nơi đại ca sinh ra không?”

“Đại ca, Tinh Thành có đồ ăn ngon không?”

“Cái gì? Tôi là Sinh Vật Trận Địa? Vậy tôi sẽ bị chiến binh Tinh Thành giết chết sao?”

“Này, tức quá, thực ra Tiểu U vẫn luôn nghĩ rằng mình và đại ca là cùng một loài, không ngờ lại là kẻ thù của đại ca, khóc chết mất.”

“Không sợ, đến lúc đó tôi sẽ nói: Quân nhân loài người mời đi bên này, tôi sẽ dẫn đường, tôi có ba Sinh Vật Trận Địa ở đây.”

Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành:…

…

…

Đi lại con đường cũ.

Hành trình thử thách Đăng Thần vẫn tiếp tục.

Con đường đã từng đi qua, có rất nhiều kẻ địch mạnh mẽ không thể đánh bại.

Phong Kỳ khi đó thực lực vẫn chưa trưởng thành, khi đối mặt với thế lực Đại thế mạnh mẽ, hắn đều chọn cách vòng đường, không trực tiếp liều chết.

So với trước đây, bây giờ hắn đã có thực lực và sự tự tin để thách thức những thế lực này.

Những gian nan trong quá trình rèn luyện sẽ không giảm đi.

Quan trọng nhất là, Lĩnh Vực khi đi có thể đã đổi chủ.

Cuộc cạnh tranh tàn khốc giữa các chủng tộc vẫn tiếp tục sau khi hắn rời đi, cuộc xung đột giữa các chủng tộc mà hắn từng thấy có lẽ đã kết thúc, trong thời gian đó cũng sẽ có thế lực mới trỗi dậy, cũng có thế lực cũ suy tàn.

Con đường trở về vẫn còn rất nhiều điều chưa biết.

Trong chuyến trở về này, Phong Kỳ dẫn dắt các thành viên trong nhóm vượt núi băng rừng.

Trong thời gian đó, hắn lại sử dụng Quy Giáp Ngọc đến tầng hai của Mệnh Vận Thành để mua một viên pha lê có thể ghi lại tọa độ không gian bằng Huyết Thạch.

Viên pha lê này sẽ đánh dấu thông tin tọa độ của các khu vực quan trọng trong hành trình của hắn.Ví dụ như Tinh Linh Thành, di tích Ngân Xà Đế Quốc, tộc địa Tiểu U, v.v.

Sau khi trở về Tinh Thành, viên pha lê đánh dấu thông tin tọa độ không gian này sẽ là một trong những thành quả quan trọng nhất trong chuyến hành trình dài của hắn.

Dầm mưa dãi nắng, Phong Kỳ đi qua những Lĩnh Vực kỳ lạ, non sông rộng lớn, thế gian phồn hoa.

Cây thần vĩ đại sừng sững giữa trung tâm thành phố phồn hoa, bức bích họa khắc dấu vết của đế chế cổ xưa, quái thú biển khổng lồ chống đỡ cả một hòn đảo, thế giới nước mênh mông, quốc độ tử vong của người đã khuất… Vô vàn thế lực chủng tộc, phong tục chủng tộc khác nhau.

Những gì nhìn thấy trên đường đi đều là tài sản quý giá trong hành trình.

Chuyến hành trình rèn luyện này đã mở rộng hoàn toàn tầm mắt của Phong Kỳ, giúp hắn thấy được sự bao la và rộng lớn mà những dòng chữ hữu hạn trong sách giáo khoa không thể miêu tả, mang đến sự chấn động lớn về mặt tinh thần.

Bầu trời đầy sao, hoàng hôn buông xuống, cát vàng khắp trời… Trên đường đi có kẻ thù, cũng có bạn đồng hành.

Có nỗi buồn, cũng có niềm vui.

Những gì nhìn thấy, nghe thấy đều được thu vào trong hành trang ký ức của hắn.

Cách nhìn nhận vấn đề cũng có chút thay đổi trong chuyến hành trình này.

Trước đây, hắn cho rằng sinh mệnh trong thế giới Lĩnh Vực đều là những con quỷ độc ác, chúng hung dữ tàn nhẫn, trong lòng không hề có chút tình cảm nào.

Trên đường đi, hắn cũng thực sự thấy được sự xảo quyệt và tàn nhẫn của Sinh Vật Trận Địa.

Có tộc trưởng tham lam bán tộc nhân vì lợi ích.

Có kẻ phản bội ra tay với đồng minh vì tài nguyên.

Có sinh vật độc ác nuốt chửng tộc nhân để sống sót.

Nhưng đây chỉ là một mặt của thế giới Lĩnh Vực, trong đó cũng không thiếu những sự kiên trì và nỗ lực tỏa sáng nhân tính.

Có Long Thương chiến đấu đến bạc đầu để kéo dài sự sống cho chủng tộc, cuối cùng chọn kết thúc hành trình cuộc đời bằng sự ra đi của một chiến binh.

Có tế tự hoàng hôn vẫn cầu nguyện ban phước cho hậu nhân tản mác khắp nơi khi đế chế sắp sụp đổ dưới bầu trời đầy sao.

Hết chương 1783.

Chương 1784. Học Viện

Có thiếu niên Khô An đầy hoài bão chọn ra đi theo đuổi ước mơ vì sự tồn tại của chủng tộc…

Thế giới mới rộng lớn, sự tàn khuyết và tươi đẹp cùng tồn tại, không có sự tuyệt đối và tất yếu.

Trên đường trở về, Phong Kỳ đi qua từng Lĩnh Vực, liên tục đột phá giới hạn cơ thể trong thử thách Đăng Thần, vượt qua chính mình trước đây.

Mỗi lần cơ thể đạt đến giới hạn, giống như gặp phải cánh cửa lớn không thể đẩy ra.

Chọn dốc toàn lực, thế giới mới và con đường mới sẽ hiện ra trước mắt.

Ma đao đã phá giải năm lớp phong ấn vẫn luôn bên hắn, không ngừng vượt qua bản thân.

Trong thời gian này, Phá Giáp và những người khác cũng theo hắn tiến bộ nhanh chóng.

Mọi người đều nỗ lực tiến về phía trước, chỉ có dung mạo của Tiểu U là không thay đổi.

Dưới sự chăm sóc của mọi người trong nhóm, Tiểu U vẫn giữ được sự ngây thơ trong sáng ban đầu, đây cũng là điều tốt đẹp mà mọi người trong nhóm không muốn phá vỡ.Năm thứ 126 trên hành trình.

Khi Phong Kỳ đi về phía đông qua rào chắn Lĩnh Vực, thứ hiện ra trước mắt hắn không còn là một Lĩnh Vực nữa.

Ánh nắng loang lổ xuyên qua kẽ lá của những cây cổ thụ chiếu lên mặt hắn, cánh đồng lúa vàng xa xa lay động theo gió, gợn sóng lăn tăn.

Hít một hơi thật sâu, trong không khí có mùi đất và cỏ xanh.

Hắn đã trở lại thế giới loài người, tầm mắt không còn thấy những Lĩnh Vực dày đặc, đây không phải là khoảng trống của thế giới loài người trong khu vực tập trung nhiều Lĩnh Vực.

Hắn đã trở về Khu Đông Bộ của thế giới loài người.

Tiếng ve sầu vang lên bên tai nhưng không chói tai, mang đến cảm giác quen thuộc và rung động trong ký ức.

Cảnh tượng xa lạ mà quen thuộc trước mắt, như cách biệt cả một thế hệ.

Những thứ bình thường trong mắt trước khi lên đường, khi ngoảnh đầu nhìn lại mới thấy trân quý.

"Sắp về đến nhà rồi."

"Được thôi… Không đúng, ta là Sinh Vật Trận Địa, có cần ngụy trang không?" Tiểu U hơi chột dạ nói.

Bỏ qua lời than thở của Tiểu U, Phong Kỳ mỉm cười bước về phía trước.

Tiểu U và những người khác lập tức đuổi theo, trong lúc đó Tiểu U không ngừng hỏi han, vừa mong chờ vừa sợ hãi thế giới loài người, cảm xúc rất phức tạp.

Nhưng Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành thì luôn rất bình tĩnh.

Đối với họ, đội ngũ chính là gia đình di động, đối với thế giới loài người chỉ có xa lạ, chứ không hề sợ hãi hay mong chờ.

Quan sát những thứ trên đường đi, trong lòng Phong Kỳ tràn đầy sự tò mò.

Có thể thấy Tinh Thành đã khai phá tuyến tiếp tế phía Tây thành một chiến tuyến rất dài.

Đây là cảnh tượng mà hắn chưa từng thấy ở tuyến hy sinh trước đó, có thể thấy sự phát triển của Tinh Thành đã vượt qua đỉnh cao khi hắn nắm quyền, có một tương lai rộng mở hơn.

Điều này khiến Phong Kỳ cảm thấy rất vui mừng.

Tinh Thành giống như đứa con mà hắn tận tâm nuôi dưỡng, mỗi kiến thức mang về từ dòng thời gian đều là một lần cho Tinh Thành ăn.

Từ kết cục diệt vong ban đầu, đến nay Tinh Thành đã có thể đứng vững trong tương lai 1500 năm sau.

Sự tiến bộ đó, hắn đã chứng kiến tận mắt.

Lần này, tương lai mới đáng để mong chờ.

Rất nhanh, họ đã đến con đường chính của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Con đường chính được trải nhựa, từ màu sắc có thể thấy con đường chính này hẳn là mới sửa chưa lâu.

Con đường chính thông đến đây chứng tỏ Lĩnh Vực phía sau hắn sẽ là một trong những mục tiêu tiếp theo mà khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành chuẩn bị chinh phục.

Đi dọc theo con đường chính một lúc, tầm mắt xuất hiện một đoàn xe vận tải khổng lồ, từ phía trước lao tới với tốc độ cao.

Đoàn xe tiến lên cuốn theo bụi mù mịt, còn có thể nghe thấy tiếng trò chuyện ồn ào của những chiến sĩ trên xe vận tải.

Khi đoàn xe chạy đến khu vực cách họ vài trăm mét, đột nhiên có tiếng còi báo động vang lên từ hướng đoàn xe.

Tiếp đó, toàn bộ đoàn xe dừng lại, rất nhiều chiến sĩ toàn thân vũ trang nhảy xuống xe vận tải, tập hợp ở phía trước đoàn xe.

Có thể thấy những chiến sĩ này được huấn luyện bài bản.

Chỉ trong vòng chưa đầy 20 giây đã hoàn thành chuẩn bị chiến đấu, dưới chân hiện ra một trận pháp màu máu được triển khai kết hợp.

Phong Kỳ rất quen thuộc với trận pháp này.

Chính là một loại trận pháp tác chiến tập thể được ghi chép trong pháp môn Huyết Luyện.Qua đó có thể thấy, sự phát triển của Tinh Thành ngày càng tốt hơn, pháp môn Huyết Luyện dần được phổ biến và lan rộng.

Ánh mắt lướt qua nhiều khuôn mặt trẻ trung trong Chiến Đoàn, Phong Kỳ cảm thấy rất vui mừng.

Ngay lúc này, theo một tiếng hô, hàng trăm chiến sĩ đồng thời rút vũ khí mang theo bên mình, với tốc độ cực nhanh lao về phía họ.

Phong Kỳ vô thức liếc nhìn phía sau trống rỗng.

Lại quay đầu nhìn Chiến Đoàn đang lao tới với tốc độ cao, hắn không khỏi sửng sốt.

Chỉ thấy người đàn ông trung niên dẫn đầu có khuôn mặt già nua trong lúc xông lên liếc nhìn Phù Văn Tinh Thạch trong tay đang tỏa ra ánh sáng yếu ớt, sau đó ánh mắt trở nên kiên định, rồi lớn tiếng nói:

Hết chương 1784.

Chương 1785. Sinh Vật

"Sinh vật siêu thoát lĩnh vực, tuyệt đối không thể để chúng chạy thoát, giết!"

Nhận ra mình bị hiểu lầm, Phong Kỳ không khỏi đỡ trán.

Quan sát hành động của người đàn ông dẫn đầu, hắn cơ bản có thể xác định, viên pha lê trong tay hắn có tác dụng phân biệt Sinh Vật Trận Địa, hiện tại rõ ràng là đã hiểu lầm hắn là sinh vật siêu thoát lĩnh vực đi ra khỏi Lĩnh Vực.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị lên tiếng, bên cạnh truyền đến giọng nói của Tiểu U:

"Đại ca, loài người đại quân đến giết Tiểu U rồi."

…

Nhận ra những chiến sĩ loài người tấn công coi hắn là sinh vật siêu thoát lĩnh vực, Phong Kỳ hiểu rằng chỉ có kết thúc chiến đấu trước, mới có thể giải thích tốt hơn.

Ma đao trong tay khẽ run lên dưới sự dẫn dắt của ý thức.

Ngay lập tức, uy áp khủng khiếp tràn về phía trước.

Uy thế đao thế là khí thế cụ thể hóa mà Phong Kỳ đã tôi luyện trong hành trình khiêu chiến Đăng Thần hơn trăm năm.

Bá đạo, bất khuất, tiến về phía trước… Đao thế dung hợp chuẩn tắc và tín niệm của hắn.

Đã cách hắn chưa đầy mười mét, trận pháp màu máu dưới chân lưu chuyển, sắp phát động thế công dữ dội, những chiến sĩ dưới uy áp đều bị định tại chỗ.

Họ cảm nhận được sức sống khủng khiếp chưa từng có trên người Phong Kỳ.

Giống như đang đối mặt với một con hung thú, hung uy ngút trời hóa thành đòn tấn công tinh thần thực chất, cơ thể dưới uy áp không tự chủ được mà run rẩy, tốc độ đập của trái tim đột nhiên chậm lại, mồ hôi thấm ướt trán chảy xuống.

Nhìn về phía Phong Kỳ đang chống ma đao nhưng không ra tay, trong mắt họ không giấu được sự sợ hãi, nhận ra một sức mạnh không thể kiểm soát đã đến thế giới loài người.

Nếu để hắn đến gần Tinh Thành, chắc chắn sẽ là một thảm họa.

Đoàn trưởng trung niên dẫn đầu cơ thể run rẩy, nghiến chặt răng, từng tia máu chảy xuống khóe miệng:

“Chết thì chết!”

Cảm nhận được đoàn trưởng trung niên dẫn đầu sắp liều mạng với mình, Phong Kỳ dứt khoát thu hồi đao thế đã giải phóng.

Sau đó đá một cước vào Lôi Đình bên cạnh:

“Giúp ta một tay.”

“Phiền phức thật.” Lôi Đình gãi gãi mông, sau đó cúi người ấn tay xuống đất.

Chỉ thấy hồ quang màu xanh lam lấy Lôi Đình làm điểm khởi đầu lan về phía trước, những chiến sĩ loài người bị hồ quang màu xanh lam quấn quanh đều ngã xuống, cơ thể rơi vào trạng thái tê liệt tạm thời.

Làm xong tất cả những điều này, Lôi Đình cúi người đứng dậy, há miệng thổi tắt đầu ngón tay trỏ quấn quanh hồ quang.

Lúc này, Phong Kỳ đã đến trước mặt đoàn trưởng trung niên dẫn đầu, ngồi xổm xuống mỉm cười nói:

“Ta là Phong Kỳ, ta nghĩ giữa chúng ta có hiểu lầm.”

Không nói nhiều, hắn biết “Phong Kỳ” chính là lời giải thích tốt nhất.Nghe đến hai chữ “Phong Kỳ”, đoàn trưởng trung niên râu ria xồm xoàm rõ ràng sửng sốt, đôi mắt dưới mũ sắt bắt đầu quan sát kỹ lưỡng dung mạo của Phong Kỳ.

Dung mạo của người đàn ông mỉm cười trước mặt rất giống với hình minh họa của Phong Kỳ trong sách giáo khoa mà hắn nhớ.

Nhưng cũng có đôi chút khác biệt, trên người rõ ràng có thêm hơi thở của năm tháng.

“Phong Kỳ… Ngài thực sự đã trở về rồi sao?” Đoàn trưởng trung niên lẩm bẩm, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Về câu chuyện của Phong Kỳ, làm sao họ có thể chưa từng nghe qua.

Nhưng đối với thế hệ của họ mà nói, Phong Kỳ giống như một nhân vật truyền kỳ của thế kỷ trước, không còn thuộc về thời đại này nữa.

Người sáng lập Học phủ Bình Minh, người sáng lập bộ phận kỹ thuật không gian Tinh Thành, người lập kế hoạch ban đầu cho phiên bản mới của công pháp học, người bạn vĩnh viễn của Mê Vụ Tộc, người kiến trúc và thúc đẩy trò chơi giả lập “Bình Minh”, người tiên phong xóa bỏ nội loạn trong Tinh Thành, người cải cách hệ thống giáo dục Tinh Thành… Phong Kỳ đối với người dân Tinh Thành mà nói là một truyền kỳ bất hủ.

Tượng đài đức tin anh hùng của hắn được dựng ở mọi công viên và quảng trường trong Tinh Thành.

Tinh Thành sau khi Phong Kỳ biến mất, vẫn theo hướng mà hắn đưa ra để phát triển tiến lên, ngày càng phồn vinh.

Miêu tả cuối cùng về Phong Kỳ trên sách giáo khoa là, hắn rời khỏi Tinh Thành đến thế giới Lĩnh Vực, đi khám phá những điều chưa biết vô tận.

Đây chính là kết thúc của câu chuyện về Phong Kỳ trong mắt thế hệ của họ.

Về miêu tả cuối cùng trước khi Phong Kỳ biến mất, tràn đầy sự lãng mạn và chất thơ, Phong Kỳ cuối cùng đã chọn trở thành một nhà thám hiểm mở ra tương lai, chạy đến thế giới mới rộng lớn chưa biết.

Trong dân gian vẫn luôn lưu truyền rằng Phong Kỳ sẽ trở về vào một ngày nào đó trong tương lai.

Khi câu chuyện xen lẫn quá nhiều truyền thuyết, nó sẽ trở nên không chân thực, phủ lên một lớp màu sắc kỳ ảo.

Về kết cục của Phong Kỳ, Tinh Thành lưu truyền rất nhiều phiên bản và câu chuyện truyền kỳ.

Nhưng về quan điểm Phong Kỳ có trở về hay không, phần lớn mọi người đều coi đó là truyền thuyết, không cho rằng đây là sự kiện tương lai thực sự sẽ xảy ra.

Hết chương 1785.

Chương 1786. Thế Giới

Nhưng vẫn có rất nhiều người tin vào truyền thuyết này, đặc biệt là tầng lớp cao cấp của Tinh Thành.

Khi khuôn mặt tươi cười trước mắt trùng lặp với hình ảnh trên bức tranh, nội tâm hắn vô cùng chấn động.

"Ngài thực sự là… Phong Kỳ?"

"Đúng vậy, ta đã trở về."

Phong Kỳ đưa tay đỡ hắn dậy khỏi mặt đất, vỗ tan hồ quang vẫn đang chạy trên cơ thể hắn.

Lại vung tay một cái, hồ quang quấn quanh những chiến sĩ ngã xuống phía trước cũng bị hắn đánh tan.

Những chiến sĩ ngã xuống này đương nhiên cũng nghe thấy cuộc đối thoại của hai người.

Họ giống như đoàn trưởng trung niên, trong lòng tràn đầy chấn động và không thể tin nổi.

Truyền kỳ lúc này đã chiếu vào hiện thực.

Họ lần lượt nhìn về phía Phong Kỳ, quan sát dáng vẻ của hắn.

Một thân áo đen, bên cạnh lơ lửng một thanh đao dài màu đen uy phong, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

So với Phong Kỳ trong tưởng tượng.

Trên người hắn không có uy nghiêm không giận mà uy, cũng không có sự già dặn chín chắn mà một vĩ nhân nên có, cảm giác mà họ có được chính là một người cùng thế hệ, trên người có sự hòa nhã khiến họ cảm thấy thân thiết.

Phong Kỳ có thể nhìn ra những chiến sĩ này kinh ngạc đến mức nào trước sự trở về của mình.

Nhưng hắn có thể hiểu được suy nghĩ trong lòng những chiến sĩ lúc này.Sau khi hắn rời khỏi Tinh Thành, hắn đã đi làm gì, những người cấp cao của loài người lúc đó không hoàn toàn biết rõ.

Dù sao thì việc hắn muốn khiêu chiến với Kiếm Tịch cũng là chuyện trọng đại, chắc chắn không thể tiết lộ ra ngoài, đặc biệt là không thể để Kiếm Tịch của thành Lãnh Đông biết được hắn đã có được Ma đao.

Vì vậy, để đảm bảo an toàn, chỉ có một số ít người biết được mục đích thực sự của chuyến đi rèn luyện của hắn.

Trong mắt hầu hết mọi người, hắn đã chọn bắt đầu một hành trình dài gần như không có đường lui.

Vì vậy, sự xuất hiện của hắn giống như một nhân vật trong truyện đột nhiên xuất hiện trước mắt.

Vừa có màu sắc kỳ ảo, vừa có cảm giác mơ hồ của thời đại cũ cách nhau một thế kỷ.

“Chúng ta trở về rồi!”

Tiểu U lúc này bay đến bên cạnh Phong Kỳ, giơ tay phải lên nhìn những chiến sĩ loài người đang vô cùng kinh ngạc mà reo hò.

“Đồ ngốc, ngươi chưa từng đến đây, sao lại dùng từ trở về.” Lôi Đình lúc này nói một cách vô ngữ.

“Nhà của lão đại, chính là nhà của ta Tiểu U, không có gì sai!”

Chỉ thấy Tiểu U vênh váo chống nạnh, ngẩng đầu lên trông rất kiêu ngạo, mặt không đỏ, tim không đập mà coi vùng đất dưới chân này là quê hương của mình.

Sau khi giải thích thân phận của mình, Phong Kỳ tiếp tục theo đoàn trưởng trung niên lên xe.

Đoàn xe vốn định đi về phía tây Lĩnh Vực lúc này đã đổi hướng, đi về phía khu tiếp tế phía tây Tinh Thành.

Có thể thấy đoàn trưởng trung niên rất tò mò về những điều hắn đã thấy trong chuyến đi.

Nhưng Phong Kỳ không thỏa mãn sự tò mò của hắn, nếu thực sự muốn nói chuyện, hắn có thể nói cả mười ngày mười đêm cũng không hết những điều mình đã thấy trong chuyến đi.

Vì vậy, hắn chủ động hỏi trước, hỏi đoàn trưởng trung niên về viên pha lê phát sáng trong tay hắn là thứ gì.

Đúng như hắn đã đoán lúc đó.

Đoàn trưởng trung niên cho biết viên pha lê trong tay hắn lúc đó được gọi là "Đá định giá Lĩnh Vực", là một loại pha lê cảm ứng năng lượng được sử dụng để định giá Sinh vật trận địa do nhóm nghiên cứu Lĩnh Vực học của Học phủ Bình Minh Tinh Thành phát triển.

Nguyên liệu chế tạo pha lê được lấy từ một chiến trường Lĩnh Vực đã bị khu tiếp tế phía tây Tinh Thành đánh tan.

Đó là một loại quặng có thể cảm nhận được những thay đổi nhỏ về năng lượng và đưa ra phản hồi.

Lúc đó, nhóm sinh viên và giảng viên Lĩnh Vực học của Học phủ Bình Minh đang nghiên cứu một dự án mới, về cách nhận biết sự xâm nhập của Sinh vật trận địa, cũng như cách nhanh chóng tìm ra xem trong đám đông có Sinh vật trận địa ẩn núp hay không, v.v.

Chỉ với kiến thức Lĩnh Vực học hiện có, việc tìm ra Sinh vật trận địa có ngoại hình hoàn toàn giống con người rõ ràng là không khả thi.

Loại vật liệu có thể cảm nhận được sự thay đổi năng lượng đã mang đến cho nhóm nghiên cứu lúc đó nguồn cảm hứng mới và bắt tay vào thu thập vật liệu để thử chế tạo pha lê cảm ứng, tức là phiên bản đầu tiên của Đá định giá Lĩnh Vực.

Cho đến nay, Đá định giá Lĩnh Vực đã trải qua nhiều phiên bản cập nhật.

Nhóm nghiên cứu của Học phủ Bình Minh đã loại bỏ khả năng cảm nhận huyết thống của con người khỏi Đá định giá Lĩnh Vực, chỉ cần có huyết thống không phải của con người xuất hiện, nó sẽ phát sáng.

Đây cũng là lý do khiến đoàn trưởng trung niên vừa rồi nhầm họ là sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Câu trả lời giống như những gì Phong Kỳ đoán.

Tiếp theo, Phong Kỳ hỏi về tình hình phát triển của Tinh Thành.

Việc Tinh Thành đã thay đổi như thế nào sau khi hắn rời đi, luôn là một trong những điều hắn mong đợi nhất trong suốt chuyến đi dài của mình.Thành phố này đã đổ biết bao tâm huyết của hắn và những người đồng hành trên nhiều dòng thời gian.

Hết chương 1786.

Chương 1787. Kế Hoạch

Bao gồm cả dòng thời gian này cũng vậy.

Trước khi chia tay, hắn đã thức trắng nhiều đêm để viết ra kế hoạch phát triển tương lai của Tinh Thành…

Lúc này mặc dù chưa đến Tinh Thành nhưng trong lòng hắn không khỏi mong đợi và phấn khích.

Trước câu hỏi của hắn, đoàn trưởng trung niên lập tức kể về tình hình phát triển của Tinh Thành.

Theo lời kể của hắn, Phong Kỳ biết được rằng Tinh Thành vẫn luôn phát triển theo đúng kế hoạch của hắn.

Sau khi hắn rời đi, trước tiên là Học phủ Bình Minh được thành lập.

Việc thành lập các chuyên ngành Học không gian, Lĩnh Vực học, Linh tài học… đã giúp Tinh Thành bổ sung những điểm yếu trong quá trình phát triển trong tương lai, trong đó Học không gian trong những năm phát triển đã trở thành chuyên ngành hot nhất của Tinh Thành.

Nghe được tin này, Phong Kỳ cảm thấy rất vui.

Sự phát triển của chuyên ngành không gian có liên quan đến tầm nhìn tương lai trong lòng hắn.

Sau này hắn muốn xây dựng một trận pháp truyền tống không gian ổn định ở Ngũ Đại Thành Thị, hoàn toàn thông suốt kênh liên lạc giữa các thành phố lớn, mở ra một con đường cao tốc để truyền tải tài nguyên và thông tin.

Sự xuất hiện của trận pháp truyền tống không gian ổn định cũng sẽ nâng cao sức mạnh đoàn kết của Ngũ Đại Thành Thị.

Đối với các thế lực đồng minh như Mê Vụ Tộc, sự xuất hiện của trận pháp truyền tống không gian ổn định cũng sẽ mang lại nhiều lợi ích trao đổi hơn khi kết minh, đồng thời có thể nhanh chóng hỗ trợ lẫn nhau khi gặp tình huống đột xuất.

Ngày nay, sự phát triển của chuyên ngành không gian có thêm một mục tiêu quan trọng hơn.

Đó là kết nối khu vực trung tâm của loài người ở xa xôi với Tinh Linh Thành, Ám Mộc Thành.

Nếu kế hoạch trong tưởng tượng có thể thực hiện được thì tương lai loài người sẽ không còn lo không thể bước lên chiến trường tranh bá của vạn tộc, trở thành một thế lực hùng mạnh, thậm chí là một thế lực bá chủ.

Qua lời kể của đoàn trưởng trung niên, Phong Kỳ biết được rằng những người cấp cao của Tinh Thành đã tuân theo kế hoạch ban đầu của hắn, đại lực bồi dưỡng nhân tài chuyên ngành không gian, hiện nay hàng năm có rất nhiều sinh viên Tinh Thành cạnh tranh để giành được suất vào chuyên ngành Học không gian.

Thứ hai, Phong Kỳ quan tâm hơn đến tình hình phát triển của chuyên ngành Lĩnh Vực học trong Tinh Thành.

Người bình thường biết rất ít về kiến thức của thế giới Lĩnh Vực, thậm chí ngay cả những học viên học phủ chưa ra tiền tuyến cũng hiểu rất ít về chiến trường Lĩnh Vực và văn hóa Lĩnh Vực.

Điều này có liên quan đến thiết lập hệ thống giáo dục lúc bấy giờ.

Học viên học phủ cần phải trưởng thành nhanh nhất có thể trong thời gian hữu hạn, vì vậy kiến thức Lĩnh Vực học dường

như không quá quan trọng.

Chờ đến khi ra chiến trường, hoặc gia nhập viện nghiên cứu thì tự nhiên sẽ tiếp xúc được.

Đây cũng là lý do khiến nhận thức của Phong Kỳ về chiến trường Lĩnh Vực và Sinh vật trận địa lúc bấy giờ lại phiến diện như vậy.

Trong cuộc họp thảo luận về việc mở các chuyên ngành trước khi Học phủ Bình Minh được thành lập, hắn đã đề xuất thành lập chuyên ngành Lĩnh Vực học, không còn phụ thuộc vào chuyên ngành Lĩnh Vực học của Học phủ Cựu Nhật.

Ý tưởng lúc đó rất đơn giản.

Lĩnh Vực học bao gồm nhận thức về Sinh vật trận địa, nhận thức về chủng tộc Lĩnh Vực, nhận thức về chữ viết và ngôn ngữ Lĩnh Vực, nhận thức về vật liệu Lĩnh Vực, v.v.

Hắn thành lập chuyên ngành này tại Học phủ Bình Minh, chính là hy vọng thông qua Lĩnh Vực học bồi dưỡng một nhóm nhân tài xuất sắc, thông qua sự hỗ trợ của họ để nền văn minh loài người phát triển tốt hơn.

Ngày nay, Lĩnh Vực học trong mắt hắn đã có một hướng đi mới.

Sự xuất hiện của Mệnh Vận Thành đã khiến hắn nhìn thấy cơ hội kinh doanh.Những nhân tài xuất sắc tốt nghiệp chuyên ngành Lĩnh Vực học có một con đường lựa chọn hoàn toàn mới, đó là đến Mệnh Vận Thành dùng trí tuệ để cạnh tranh với những thế lực như thương nhân giao dịch.

Muốn làm được điều này, loài người cần phải học thêm rất nhiều kiến thức Lĩnh Vực học.

Nếu có thể lập nghiệp ở Mệnh Vận Thành thì tương đương với việc có được một kênh tạo ra thu nhập ngoại hối lâu dài.

Lúc đầu hắn định ra kế hoạch và xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, là để tạo ra sự tự cung tự cấp về nguồn lực cho sự phát triển của Tinh Thành.

Nhưng nguồn lực mà khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành mang về không phải là sản phẩm canh tác, rất ít loại nguồn lực có thể sản xuất ổn định.

Các chiến trường Lĩnh Vực khác nhau có môi trường và nguồn lực khác nhau, mở ra được thứ gì thì đó chính là thứ đó.

Nhiều nguồn lực sau khi cạn kiệt thì về sau sẽ không còn nữa.

Điều này không phải là chuyện tốt cho sự phát triển của Tinh Thành.

Muốn nghiên cứu và nhận thức về một loại vật liệu mới cần phải đầu tư sức lực và thời gian nhưng đợi đến khi nguồn lực cạn kiệt thì thành quả nghiên cứu chỉ có thể nhập vào kho dữ liệu, rất khó có lúc dùng đến.

Hết chương 1787.

Chương 1788. Thời Gian

Mệnh Vận Thành đã cung cấp một nền tảng trao đổi nguồn lực.

Vũ khí trang bị, vật liệu linh tính, đạo cụ chức năng… Sự xuất hiện của Mệnh Vận Thành có thể là kênh bổ sung điểm yếu trong quá trình phát triển của nền văn minh loài người.

Những nguồn lực mà nền văn minh loài người cần nhưng không còn nữa cũng có thể trao đổi trên thị trường giao dịch.

Nếu loài người có thể đứng vững trên thị trường rộng lớn của Mệnh Vận Thành thì tầm quan trọng của nó không thua kém gì việc thành lập khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, là sự kiện trọng đại ảnh hưởng đến Tinh Thành, thậm chí ảnh hưởng đến toàn thể loài người.

Nhưng đoàn trưởng trung niên rõ ràng không hiểu rõ lắm về tình hình phát triển của Lĩnh Vực học.

Trước câu hỏi của hắn, ông chỉ lắc đầu nói rằng Lĩnh Vực học không phải là chuyên ngành hot ở Tinh Thành, trong số những người bạn mà ông quen biết cũng không có ai theo học chuyên ngành này.

Phong Kỳ không thấy bất ngờ về điều này.

Lĩnh Vực học là một chuyên ngành cực kỳ khô khan khi mới bắt đầu nhưng càng tìm hiểu sâu thì càng thấy hấp dẫn.

Nhưng phần lớn mọi người đều sẽ chọn từ bỏ ở giai đoạn nhập môn.

Hắn nhớ rất rõ hình ảnh mình học chuyên ngành Lĩnh Vực học ở Học phủ Cựu Nhật, lúc đó mỗi ngày đều phải học thuộc

lòng rất nhiều kiến thức, hoàn toàn là kiểu nhồi nhét.

Mô hình giáo dục này là để tạo nền tảng cho học viên, cũng là thông qua việc ghi nhớ để xây dựng kho kiến thức cơ bản về Lĩnh Vực học trong đầu.

Nhưng hành trình dài đằng đẵng này đã khiến Phong Kỳ phát hiện ra sức hấp dẫn thực sự của chuyên ngành này.

Thế giới Lĩnh Vực kỳ ảo như một cuốn bách khoa toàn thư về thần thoại.

Trong đó có quá nhiều loài, môi trường kỳ lạ, v.v.

Quá trình tìm hiểu sâu về chuyên ngành này cũng giống như mở ra một cuốn sách kỳ quái, có thể nhìn thấy nhiều thứ mới lạ làm đảo lộn nhận thức hiện ra trước mắt, mang đến sự rung động khi đối mặt với điều chưa biết.

Chuyên ngành này vượt qua giai đoạn ghi nhớ ban đầu, chào đón sẽ là bầu trời đầy sao rộng lớn vô tận.

Khám phá, mới chính là chân lý của chuyên ngành này.

Nội dung trên sách vở dù sao cũng có hạn, theo quá trình tìm hiểu sâu về Lĩnh Vực học, lựa chọn cuối cùng chắc chắn là bước lên hành trình tiến về phía trước, trở thành người tiếp tục khai phá hệ thống kiến thức đồ sộ của Lĩnh Vực học.

Giống như một thi sĩ du ngoạn khắp thế gian.Kết thúc chuyến hành trình dài, Phong Kỳ càng coi trọng sự phát triển của chuyên ngành này.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ nhìn thấy khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành ở cuối tầm mắt.

Xa xa là những tòa nhà cao tầng, khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành là một thành phố nhỏ được xây dựng rất hiện đại.

Khi đoàn xe chạy đến cửa vào khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, Phong Kỳ nghe thấy lính gác của khu tiếp tế hỏi những chiếc xe phía trước:

"Khỉ con, sao mới đi đã quay lại rồi? Có phải không mang đủ hàng tiếp tế không?"

"Có chuyện lớn rồi, Huyền thoại đã trở về, mau mở cửa cho tôi!"

"Huyền thoại nào trở về?"

Giọng điệu của lính gác đầy nghi ngờ, vừa nói vừa tiện tay đập vào cửa xe một cái, phát ra tiếng "Ầm."

"Thần tượng thời thơ ấu của cậu đã trở về."

"Thần tượng thời thơ ấu?"

"Nhân vật trong tranh minh họa sách giáo khoa thời thơ ấu của cậu, bị cậu vẽ bậy, lúc thì vẽ ria mép, lúc thì vẽ vũ khí, biến đổi hàng trăm kiểu dáng."

"Mẹ kiếp, đừng đùa về vĩ nhân, thằng nhóc này đáng bị đánh, lúc đó tôi còn không hiểu chuyện."

Lại một tiếng "Ầm" nữa, người lính gác nói trước đó dường như lại đấm vào cửa xe một cái.

"Ai dám đùa như vậy, thật sự trở về rồi, ngay ở chiếc xe sau tôi, mau mở cửa, tiện thể thông báo cho Trương đoàn."

Sau một hồi trò chuyện ngắn, Phong Kỳ thấy thanh chắn kim loại phía trước dựng lên.

Đoàn xe tiếp tục lên đường, tiến vào khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Khi chiếc xe hắn ngồi đến vị trí chốt gác, Phong Kỳ thấy một thanh niên khoảng 20 tuổi nhón chân, ngẩng đầu liên tục nhìn vào trong xe, rõ ràng là đang tìm kiếm bóng dáng hắn.

Điều này khiến Phong Kỳ thực sự bất lực.

Nhưng hắn có thể hiểu được tình huống này.

Sự biến mất rồi xuất hiện của hắn giống như dấu ấn của thời đại trước đột nhiên xuất hiện ở thời đại này.

Tính theo vai vế, hắn là ông cố của những người Tinh Thành ở đây.

Họ tò mò về hắn cũng là điều dễ hiểu.

Đoàn xe tiếp tục tiến về phía trước, Phong Kỳ dựa vào mép xe, quan sát cảnh vật dọc đường.

Tiểu U và những người khác cũng vậy.

"Đại ca, đây là nơi anh sinh ra sao?"

Lúc này, Tiểu U thò đầu lại gần, vẻ mặt tò mò hỏi.

Vươn tay xoa đầu Tiểu U, Phong Kỳ mỉm cười lắc đầu:

"Anh cũng là lần đầu tiên đến đây, nhà anh ở Tinh Thành, lúc đó sẽ dẫn mọi người đi xem."

"Tinh Thành có đồ ăn ngon không?"

"Có rất nhiều đồ ăn ngon."

"Tuyệt!"

Nghe nói có đồ ăn ngon, Tiểu U tỏ ra rất phấn khích, thân hình bay lượn trên không trung.

Hết chương 1788.

Chương 1789. Thách Thức

Sau một giờ lái xe, đoàn xe cuối cùng dừng lại trước một tòa nhà cao tầng.

Tòa nhà làm việc của Chiến Đoàn.

Tòa nhà này có hình dáng bên ngoài là một nắm đấm siết chặt của Triều Thiên, như muốn tung ra, đập tan chiếc lồng vô hình.

Xuống xe, Phong Kỳ phát hiện trước tòa nhà làm việc của Chiến Đoàn có dựng một bức tượng rất quen thuộc với hắn.

Bức tượng tay trái cầm sách, tay phải cầm kiếm, ngụ ý tri thức và vũ lực.

Bên cạnh bức tượng, trên đỉnh một cột kim loại cao hơn mười mét, lá cờ Bình Minh tung bay trong gió.

Nhìn thấy cảnh này, lòng Phong Kỳ bỗng dâng trào cảm xúc.Trong đầu hắn hiện lên vô số kết cục bi thảm của những đường hy sinh.

Đi đến ngày hôm nay, thực sự không dễ dàng.

Ngay lúc này, một thiếu niên tuấn tú bước ra khỏi tòa nhà làm việc của Chiến Đoàn, sau lưng hắn là một nhóm người.

Phong Kỳ rất quen thuộc với dáng vẻ của thiếu niên này.

“Có thật là chú không, chú Cờ?”

Khi ánh mắt thiếu niên hướng về phía hắn, vẻ nghi ngờ trên mặt biến thành kinh ngạc.

Nhìn Trương Đạo Văn đang đi về phía mình, Phong Kỳ mỉm cười gật đầu.

Ở dòng thời gian này, hắn không tiếp xúc với Trương Đạo Văn nhiều như ở dòng thời gian trước nhưng trong những năm trước khi cầm dao, hắn đều đích thân dạy dỗ Trương Đạo Văn, cho đến khi rời đi mới giao cho Úy Vi.

Với trí nhớ thiên phú của Trương Đạo Văn, hắn đương nhiên sẽ không cảm thấy xa lạ.

Sau cái ôm ngắn ngủi, trong mắt Trương Đạo Văn không giấu được sự vui mừng, ký ức thời thơ ấu vẫn còn rõ ràng.

Trên con đường trưởng thành trong tương lai, hắn càng coi Phong Kỳ là thần tượng của mình.

Nhưng hắn không ngờ rằng vị trưởng bối đầy màu sắc truyền kỳ này lại thực sự trở về.

Khi tầm mắt của Trương Đạo Văn chuyển sang Tiểu U và những người khác bên cạnh Phong Kỳ, vẻ mặt hắn đột nhiên ngẩn ra.

Hắn nhận ra ngay rằng Tiểu U và những người khác không phải là con người, mà là Sinh Vật Trận Địa.

"Chú Cờ, họ là?"

Đối mặt với câu hỏi, trước khi Phong Kỳ kịp trả lời, Tiểu U đã nhảy ra trước, hai tay chống nạnh, ngẩng đầu lên:

"Tôi là đứa con hoang mà đại ca sinh ra bên ngoài, cũng là con người, không phải Sinh Vật Trận Địa."

Trương Đạo Văn, Phong Kỳ, Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành:…

…

Khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Phòng tổng chỉ huy.

Phong Kỳ nhận lấy tách trà do chính tay Trương Đạo Văn pha, uống một ngụm rồi đặt lên bàn trà trước mặt, ánh mắt đảo quanh căn phòng.Đây là một căn phòng rộng hơn 300 mét vuông.

Trên bức tường bên trái của căn phòng treo đầy các loại giấy chứng nhận và huy chương danh dự, trong đó có cả "Huy chương đóng góp xuất sắc cho nhân loại."

Những vinh quang trên tường có thể chứng minh sự trưởng thành và cống hiến của Trương Đạo Văn trong những năm tháng hắn rời đi.

Bên phải căn phòng là một bức tường toàn bộ bằng kính trong suốt, bên trong được chia thành các ô lớn nhỏ khác nhau.

Những thứ được bày trong các ô dường như là chiến lợi phẩm của Trương Đạo Văn trong những năm qua.

Trong đó có vũ khí trang bị đã hỏng, còn có đủ loại linh thực, hoặc là đồ trang sức, vật treo mà Sinh Vật Trận Địa thường mang theo.

Giữa phòng đặt một chiếc bàn tròn, trên đó trải một tấm bản đồ vẽ tay, nửa bên trái của bản đồ vẫn còn trống, trên bản đồ còn cắm rất nhiều cờ.

Mỗi lá cờ đại diện cho một Chiến Đoàn Lĩnh Vực đang thực hiện nhiệm vụ.

Trong số đó, những lá cờ chỉ cắm nhãn chữ mà không có mô tả địa hình, đại diện cho các Chiến Đoàn được cử đi thám hiểm Lĩnh Vực, khi đó, thông tin tình báo mà họ thám hiểm mang về sẽ lấp đầy những vùng trống trên bản đồ.

Bên dưới chiếc bàn tròn còn chất một chồng bản đồ cuộn, đây rõ ràng là những khu vực đã được đánh chiếm hoàn toàn.

Chiếc ghế sofa hắn ngồi đối diện với bàn làm việc của Trương Đạo Văn.

Trên đó chất đầy tài liệu và bản vẽ, bên trái mặt bàn là màn hình máy tính, mặt sau in logo của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, rõ ràng là sản phẩm của bộ phận khoa học kỹ thuật do Viện Nghiên cứu Tinh Hồng thành lập.

Bên cạnh trung tâm văn phòng còn có một mô hình thu nhỏ hắn tay trái cầm sách, tay phải cầm kiếm.

"Chú Cờ, chú đã hoàn toàn kết thúc quá trình rèn luyện Đăng Thần rồi sao?"

Ngồi xuống bên kia chiếc ghế sofa, Trương Đạo Văn tò mò hỏi.

"Ừ, đã kết thúc rồi, dù sao thời gian cũng có hạn, thời khắc quyết chiến ngày càng gần rồi."

"Chú có tự tin đánh bại Kiếm Tịch không?"

"Không chắc, ta chưa từng giao thủ với hắn, chỉ có thể thông qua Mộc Tinh để đánh giá thực lực của hắn, nếu có Mộc Tinh và Mộ Trảo tham gia, ta tự tin có thể giết hắn."

"Có cần thêm tôi không?"

Nghe câu trả lời của hắn, ánh mắt Trương Đạo Văn lóe lên, sau đó giọng điệu kiên định nói.

"Cậu? Cậu thì thôi đi… Ta ước tính thời gian, cậu sắp vào quân đội Tinh Thành rồi, cố gắng lên, sự trưởng thành của cậu mới chỉ bắt đầu, theo ta đến Lãnh Đông Thành liều mạng thì chẳng ra sao cả."

Hết chương 1789.

Chương 1790. Trêu Chọc

Đối mặt với lời trêu chọc của Phong Kỳ, người phụ trách tiền tuyến cao nhất trước mắt các chiến sĩ tiền tuyến không giận mà cười, sau đó tiếp tục nói:

"Chú Cờ, kể cho cháu nghe về những năm tháng qua của chú đi, bên ngoài có nhiều cường tộc không? Chú đã từng đến Khu Trung Bộ của thế giới loài người chưa?"

"Đừng, bây giờ ta sợ nhất là bị hỏi câu này, kể xong hành trình cho cậu, đợi khi trở về Tinh Thành lại phải lặp lại mấy lần, đến lúc đó Lão Mê hỏi lại thì lại phải lặp lại một lần nữa, những năm qua trải qua quá nhiều chuyện, nhiều chuyện đều là trọng điểm, ta thấy hay là đợi khi trở về Tinh Thành sẽ ghi hình một đoạn video, kể chi tiết những điều ta thấy trong những năm qua vào trong video, đến lúc đó sẽ gửi cho các cậu, như vậy sẽ tiết kiệm được sự phiền phức khi phải lặp lại."

Nghe câu trả lời của Phong Kỳ, Trương Đạo Văn tiếc nuối gật đầu.Ngay lúc này, Tiểu U đang tò mò quan sát căn phòng thì đột nhiên nhảy ra, chống nạnh nói:

"Muốn Tiểu U kể cho anh nghe không? Tiểu U biết hết mọi chuyện của lão đại sau khi gặp em, có thể kể mười ngày mười đêm không ngừng nghỉ."

Chưa kịp để Tiểu U ngẩng đầu lên kiêu ngạo, Lôi Đình đã không nhịn được lên tiếng chế giễu:

"Đồ ngốc, mày kể nửa tiếng mà không ngủ thì tao thua."

Ánh mắt của Trương Đạo Văn lúc này chuyển sang Tiểu U và những người khác.

Mặc dù đã biết chúng là Sinh Vật Trận Địa nhưng hắn không hề cảnh giác với Tiểu U và những người khác.

Chỉ vì chúng đi theo chú Cờ trở về và được chú Cờ công nhận.

Chú Cờ đã dùng hành động của mình để trả lời câu hỏi chúng có đáng tin hay không, không cần hắn phải nhắc nhở chú Cờ chú ý an toàn.

Về kiến thức và kinh nghiệm, hắn tự biết mình kém chú Cờ rất xa.

Chỉ là trước đó Tiểu U nói mình là đứa con hoang mà chú Cờ sinh ra bên ngoài, hắn thực sự giật mình.

May mà chú Cờ đã kịp thời giải thích rõ.

Liếc nhìn tách trà trên tay Phong Kỳ, Trương Đạo Văn đứng dậy, cầm lấy ấm trà trên bàn trà, rót đầy tách trà của Phong Kỳ, ngồi lại ghế sofa rồi tiếp tục tò mò hỏi:

“Chú Cờ, con không hỏi cụ thể về những trải nghiệm của chú, khi nào chú ghi hình xong video thì nhớ gửi cho con một bản, con chỉ hỏi chú một câu, chú hẳn đã đến Khu Trung Bộ của thế giới loài người rồi phải không? Tình hình ở đó thế nào?”

“Theo kinh nghiệm của cậu, Khu Trung Bộ sẽ như thế nào?” Phong Kỳ nhấp một ngụm trà, mỉm cười hỏi ngược lại.

Trương Đạo Văn im lặng vài giây rồi nói:

“Xét về góc độ môi trường địa lý của Khu Trung Bộ, Khu Trung Bộ không có chiều sâu chiến lược như Khu Đông Bộ, giai đoạn đầu của đại thảm họa chắc chắn là tứ bề thọ địch, hoàn cảnh vô cùng bất lợi, có thể nói là không thể rút lui, trong hoàn cảnh khắc nghiệt như vậy, Khu Trung Bộ thậm chí không thể tạo ra một môi trường nghiên cứu phát triển ổn định, vì

vậy khả năng nghiên cứu ra hệ thống tu luyện và phát triển là rất nhỏ, rất có thể nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ đã diệt vong từ hàng trăm năm trước.”

Nói đến đây, Trương Đạo Văn dừng lại một chút, trên mặt đột nhiên nở nụ cười:

“Nhưng… mọi chuyện đều có ngoại lệ, phán đoán của tôi chỉ dựa trên thông tin lúc đó, giai đoạn đầu của thảm họa khi Lĩnh Vực đổ bộ dày đặc cũng có thể xuất hiện những điều bất ngờ và cơ hội, vì chú Cờ bảo tôi đoán, tôi cơ bản có thể chắc chắn rằng Khu Trung Bộ vẫn còn nền văn minh loài người và chú đã tiếp xúc với loài người ở Khu Trung Bộ rồi.”

“Với hiểu biết của tôi về chú, nếu Khu Trung Bộ không có nền văn minh loài người, chú chỉ lắc đầu thở dài, sẽ không để tôi đoán.”

“Tốt lắm, không tệ.” Nghe xong phân tích của Trương Đạo Văn, Phong Kỳ gật đầu hài lòng, sau đó tiếp tục nói:

“Khu Trung Bộ thực sự có loài người và đã xây dựng một hệ thống văn minh mới cùng tồn tại với tinh linh thực vật, phát triển rất thịnh vượng, môi trường sống của người dân ở đó tốt hơn ở Khu Đông Bộ của chúng ta, bao gồm cả sản xuất và tiêu thụ tài nguyên.”

Nghe những lời này, Trương Đạo Văn lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mặc dù hắn đoán rằng Khu Trung Bộ vẫn còn nền văn minh loài người nhưng hắn không ngờ rằng nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ lại có thể thịnh vượng hơn ở Khu Đông Bộ, điều này đối với hắn mà nói thực sự có chút khó tin.“Chú Cờ, chú kể chi tiết hơn về nền văn minh cùng tồn tại với tinh linh đi, chúng ta có thể học theo không?”

Phong Kỳ lập tức lắc đầu, vung tay lên, hình ảnh phản chiếu của tinh linh sự sống hiện ra trên lòng bàn tay phải của hắn:

“Đây chính là tinh linh.”

“Sức sống thật mạnh mẽ Dao Động.”

“Nó thực sự có thể mang lại cho vật chủ sự cải thiện về thể chất và các phương diện khác nhưng một khi cường độ của tinh linh vượt quá giới hạn mà thể xác có thể chịu đựng, tinh linh sẽ đồng hóa cơ thể thành tinh linh, đây cũng là thách thức lớn nhất mà nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ phải đối mặt, nếu không giải quyết được vấn đề này, loài người ở Khu Trung Bộ cuối cùng sẽ đi vào ngõ cụt…”

Hết chương 1790.

Chương 1791. Chiến Sĩ

Tiếp theo, Phong Kỳ đã giới thiệu tóm tắt về những điều hắn thấy ở Thành Tinh Linh và hiểu biết của hắn về tinh linh.

Nghe Phong Kỳ kể, Trương Đạo Văn không giấu được sự ngạc nhiên trong mắt.

Giống như mở ra cánh cửa của một thế giới mới, mặc dù đã chinh chiến ở tiền tuyến nhiều năm như vậy, hắn chưa từng thấy một hệ thống phát triển nền văn minh cộng sinh kỳ lạ như vậy.

"Thì ra là vậy, xem ra chúng ta không thể học theo hệ thống phát triển chủng tinh linh mà loài người ở Khu Trung Bộ nắm giữ, giao tương lai vào tay người khác, làm sao có thể yên tâm."

Nói xong, Trương Đạo Văn ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

"Chú Cờ, chú nghĩ thế nào? Bây giờ Tinh Linh Vương có ý nghĩa rất lớn đối với loài người ở Khu Trung Bộ, giết nó sẽ khiến nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ sụp đổ hoàn toàn nhưng nếu không giết thì không thể thoát khỏi ảnh hưởng của Tinh Linh Vương đối với nền văn minh loài người, hoàn toàn trở thành thế lực phụ thuộc và còn có nguy cơ bị vứt bỏ."

"Để tôi trở về Thành Tinh rồi hãy nói về vấn đề này, phán đoán của tôi cần dựa trên hành vi trong tương lai của Tinh Linh Vương để đưa ra câu trả lời, hiện tại tôi thực sự rất do dự, vừa muốn liên minh với Tinh Linh Vương, vừa lo Tinh Linh Vương vẫn luôn lợi dụng loài người."

Trương Đạo Văn do dự gật đầu, rõ ràng cũng cảm thấy đau đầu như Phong Kỳ.

Nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ đã hoàn toàn gắn liền với nền văn minh tinh linh.

Muốn giải quyết vấn đề, cũng giống như một ca phẫu thuật tim khó khăn.

Cắt bỏ tim, cơ thể sẽ chết vì không có nguồn động lực.

Nhưng nếu không cắt bỏ trái tim có suy nghĩ độc lập này, nó có thể khiến nhịp tim ngừng đập bất cứ lúc nào, rồi khiến cơ thể chết.

Bất kể lựa chọn nào cũng có thể dẫn đến hậu quả không thể cứu vãn.

Bây giờ điều duy nhất có thể làm là duy trì mối quan hệ cộng sinh này, ít nhất là hiện tại xem ra không có hại, chỉ có lợi, trái tim đặc biệt này đã mang lại động lực mạnh mẽ hơn cho cơ thể.

Sau một hồi tiếp tục trò chuyện về tình hình ở Khu Trung Bộ, Phong Kỳ hỏi về tình hình phát triển của Khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh.

Là người phụ trách cao nhất đầu tiên của Khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh, cũng là người chứng kiến sự xây dựng của Khu tiếp tế phía Tây.

Rõ ràng không ai hiểu rõ hơn Trương Đạo Văn về tình hình phát triển của Khu tiếp tế phía Tây.

Trước câu hỏi của hắn, Trương Đạo Văn lập tức kể về sự phát triển của Khu tiếp tế phía Tây trong những năm qua.

Qua lời giới thiệu của Trương Đạo Văn, hắn biết rằng hiện nay Khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh đã mở ba tuyến chiến

đấu, lần lượt nằm ở phía Tây, phía Bắc và phía Nam của Khu tiếp tế phía Tây.

Nói cách khác, toàn bộ khu tiếp tế tiền tuyến mở rộng về phía Tây theo hình quạt.

Lợi ích của cách mở rộng này là tần suất đẩy không quá cao.Ví dụ như chỉ mở rộng về phía Tây, sẽ hình thành một đường thông đạo Lĩnh Vực nhưng theo hướng Bắc và hướng Nam không xua tan được trường Lĩnh Vực, sau khi kéo dài chiến tuyến sẽ giống như một đường thông đạo thẳng tắp, rất dễ bị trường Lĩnh Vực mở rộng đột ngột ở hướng Nam, Bắc cắt đứt liên lạc với Thành Tinh.

Điều này sẽ gây ra hậu quả rất nghiêm trọng, một là Thành Tinh trong thời gian ngắn không thể cung cấp tiếp tế cho khu tiếp tế tiền tuyến.

Chiến lược tác chiến này có tốc độ tiến quân về phía Tây ổn định nhưng tài nguyên mang về từ việc khai phá trường Lĩnh Vực không hề giảm.

Ba tuyến chiến đấu mở rộng rất phù hợp với chiến lược tác chiến quy mô nhỏ của Chiến Đoàn Lĩnh Vực.

Hiện nay diện tích khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh đã đạt 361 km vuông, số lượng Chiến Đoàn đăng ký ở đây đã đạt 13.800, số lượng Chiến Đoàn đóng quân hơn 20.000, trong đó phần lớn là các đội nhỏ khoảng 20 người.

Các công trình chức năng trong thành phố bao gồm Văn phòng Chiến Đoàn (Sảnh nhiệm vụ Chiến Đoàn), cửa hàng bán trang bị, cửa hàng thu hồi trang bị, cửa hàng cho thuê đa năng, tòa nhà thông tin liên lạc, tháp canh cảnh giới, bệnh viện…

Trong số đó, điều khiến Phong Kỳ ngạc nhiên nhất là khu tiếp tế tiền tuyến lại đang lập kế hoạch xây dựng trận pháp

truyền tống không gian ổn định.

Ý tưởng xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định ở khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh, hắn đã có từ lúc ở tuyến hy sinh trước.

Nhưng cuối cùng hắn vẫn từ bỏ ý tưởng này.

Xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định tốn quá nhiều tài nguyên.

Đây không phải là việc làm một lần là xong, sau này muốn duy trì trận pháp truyền tống ổn định còn phải liên tục chi tài nguyên.

Quan trọng nhất là trận pháp truyền tống không gian ổn định sau khi được kích hoạt sẽ không thể đóng lại.

Đóng lại sẽ khiến các văn tự không gian vất vả lắm mới khắc được hoàn toàn vỡ vụn, đến lúc đó lại phải đúc lại, tốn nhiều tài nguyên hơn.

Hết chương 1791.

Chương 1792. Liên Lạc

Vì vậy, trận pháp truyền tống không gian ổn định giống như một con thú háu đói.

Lúc đó hắn thấy Thành Tinh đã thiết lập được liên lạc không gian với Mê Vụ Tộc, không cần phải mở thêm một trận pháp truyền tống không gian tốn kém để kết nối với khu tiếp tế phía Tây tiền tuyến, chỉ cần xây dựng một đường ray vận chuyển hàng hóa là được.

Dù sao thì khoảng cách giữa khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh và Thành Tinh cũng không xa, đường ray vận chuyển hàng hóa hoàn toàn có thể đồng ý nhu cầu tiếp tế và luân chuyển tài nguyên.

Trước câu hỏi của hắn, Trương Đạo Văn đã đưa ra lời giải thích.

Lý do chọn xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định ở khu tiếp tế là vì một thảm họa bất ngờ.

Thời gian quay ngược lại 12 năm trước.

Trường Lĩnh Vực Vô Tướng ở phía Bắc khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh không hiểu sao lại đột nhiên mở rộng, tốc độ mở rộng rất nhanh, căn bản không cho khu tiếp tế thời gian phản ứng, trong thời gian ngắn đã bao vây khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh.

Sau khi bị cắt đứt liên lạc, khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh không thể đưa tài nguyên ra ngoài, Thành Tinh cũng không thể đưa tiếp tế vào.

Tình hình lúc đó rất khẩn cấp.

Một khi nguồn tài nguyên dự trữ cạn kiệt, các chiến sĩ trong khu tiếp tế phía Tây Thành Tinh sẽ hoàn toàn không còn đường lui.

May mắn thay, trường Lĩnh Vực Vô Tướng sau khi đột ngột mở rộng đã kỳ lạ thu lại trong ba ngày, không gây ra tổn hại thực chất nào cho khu tiếp tế Thành Tinh.

Nhưng cuộc khủng hoảng này khiến tầng lớp cao cấp của Thành Tinh nhận ra một điều.Các biện pháp bảo vệ khu tiếp tế tiền tuyến vẫn còn quá ít, nếu sau này xảy ra tình huống tương tự thì phải xử lý như thế nào, trở thành hướng thảo luận của tầng lớp cao cấp Thành Tinh.

Đường tiếp tế theo sau quá trình mở rộng vẫn không ngừng kéo dài.

Nếu cuộc khủng hoảng như vậy xảy ra trong tương lai, sẽ càng khủng khiếp hơn.

Cuộc họp thảo luận trong nhiều ngày, phát hiện ra chỉ có một cách duy nhất có thể giải quyết được cuộc khủng hoảng, đó là xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định.

Mặc dù trận pháp truyền tống ổn định bắc qua trường Lĩnh Vực cần tiêu tốn nhiều tài nguyên hơn.

Nhưng khi đối mặt với tình huống đột phát, trận pháp truyền tống không gian ổn định sẽ là sự bảo vệ tốt nhất cho khu tiếp tế tiền tuyến.

Không chỉ có thể tiến hành tiếp tế vật tư nhanh chóng, mà còn có thể điều động quân đội Thành Tinh thông qua trận pháp truyền tống để hỗ trợ lực lượng chiến đấu tiền tuyến.

Còn về vấn đề lãng phí tài nguyên có thể xảy ra khi xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định.

Đây là vấn đề mà tầng lớp cao cấp Thành Tinh hiện đang bắt đầu giải quyết.

Con đường giải quyết vấn đề tiêu hao năng lượng cần phải nâng cao kỹ thuật không gian.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Thành Tinh những năm gần đây đầu tư rất nhiều nhân lực và tài nguyên để phát triển kỹ thuật không gian.

Nói đến kỹ thuật không gian, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến Ngân Nguyệt Tộc.

Kỹ thuật công trình, thậm chí là kỹ thuật không gian của Ngân Nguyệt Tộc đều rất xuất sắc.

Lúc ở tuyến hy sinh, hắn đã từng giao chiến với Ngân Linh, năng lực dịch chuyển không gian của Ngân Linh rất đáng sợ, nếu hắn không nắm được năng lực thiên phú này, thật sự không chắc có thể hạ được Ngân Linh.

Bây giờ Ngân Nguyệt Tộc trong mắt hắn trở nên càng có giá trị.

Kỹ thuật công trình có thể nâng cao hiệu suất chuyển đổi tài nguyên của Thành Tinh, xây dựng khung cung cấp tài nguyên hoàn thiện hơn, thậm chí là đẩy nhanh tốc độ xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định.

Hiện nay, việc xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định đối với Thành Tinh mà nói là một dự án công trình to lớn.

Nếu không đầu tư mười mấy năm, trận pháp truyền tống không gian ổn định căn bản không thể xây dựng xong.

Ngân Nguyệt Tộc vừa vặn có thể giải quyết được vấn đề này.

Thậm chí là trận pháp truyền tống xuyên thế giới siêu lớn phức tạp hơn, cũng là kỹ thuật mà Ngân Nguyệt Tộc giỏi.

Quan trọng nhất là vũ khí tối thượng bị bỏ lại trên đảo của Đế quốc Ngân Xà, chỉ có Ngân Nguyệt Tộc mới có tư cách kích hoạt và sử dụng nó.

Tóm lại, kết minh với Ngân Nguyệt Tộc có thể mang lại nhiều lợi ích cho Thành Tinh.

Vấn đề duy nhất không thể giải quyết được là, làm thế nào để Ngân Nguyệt Tộc trở nên có thể kiểm soát, hoặc là khiến Ngân Nguyệt Tộc đáng tin cậy.

Đặc biệt là vấn đề xử lý vũ khí tối thượng.

Sức mạnh của vũ khí tối thượng rất lớn nhưng nếu không có huyết mạch của Ngân Xà Tộc thì căn bản không thể kích hoạt sử dụng, tương đương với một cục sắt vụn, không có tác dụng gì.

Giao cho Ngân Nguyệt Tộc sử dụng, Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ có được sức mạnh to lớn, trở nên không thể kiểm soát, có lẽ sẽ đe dọa đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại.

Vũ khí tối thượng này dùng cũng không được, không dùng cũng không xong.

Hết chương 1792.

Chương 1793. Nguy Cơ

Chỉ khi Ngân Nguyệt Tộc hoàn toàn đáng tin cậy, vũ khí tối thượng mới có thể là quân bài quan trọng để củng cố mối quan hệ giữa loài người và Ngân Nguyệt Tộc.

Xử lý mối quan hệ với Ngân Nguyệt Tộc như thế nào, là một vấn đề đau đầu.

Hắn cảm thấy vừa có chỗ dùng được Ngân Nguyệt Tộc, lại lo lắng tình hình sẽ phát triển theo hướng không thể kiểm soát.

Nhưng Phong Kỳ không suy nghĩ kỹ về vấn đề này.Tuyến hy sinh của hắn không cần phải cân nhắc kỹ lưỡng về vấn đề này.

Làm thế nào để đánh bại Kiếm Tịch mới là mục tiêu quan trọng nhất của hắn.

Dù sao thì tuyến hy sinh của hắn, Ngân Nguyệt Tộc đã trở thành tài nguyên khởi đầu cho sự phát triển của Thành Tinh, cũng như sự phát triển của Mê Vụ Tộc.

Ánh hoàng hôn của Đế quốc Ngân Xà, trên dòng thời gian này đã hoàn toàn chìm xuống.

Trò chuyện phiếm với Trương Đạo Văn một hồi lâu, Phong Kỳ đã có sự hiểu biết sơ bộ về Thành Tinh cũng như tình hình khu tiếp tế phía Tây.

“Chú Cờ, tiếp theo cháu sẽ hộ tống chú về Thành Tinh nhé.”

“Không cần hộ tống đâu, ta chưa yếu đến mức cần ngươi hộ tống, huống hồ tiền tuyến còn cần ngươi trấn giữ, chỉ cần sắp xếp cho ta một chiếc xe đưa ta về Thành Tinh là được.”

Đối mặt với sự từ chối của Phong Kỳ, Trương Đạo Văn kiên trì một hồi, cuối cùng đành lựa chọn thỏa hiệp.

Sau đó ông ta đi đến bàn làm việc, cầm điện thoại nhập một dãy số.

Đợi Phong Kỳ cùng Trương Đạo Văn đi ra khỏi sảnh văn phòng của Chiến Đoàn, trước cửa đã đỗ một chiếc xe chuyên dụng chạy bằng từ trường.

Sau khi tạm biệt Trương Đạo Văn, Phong Kỳ cùng Tiểu U và những người khác lên xe chuyên dụng chạy bằng từ trường.

Tiếp theo hắn sẽ trở về Thành Tinh, trở về ngôi nhà mà hắn luôn mong nhớ trong suốt hành trình rèn luyện dài đằng đẵng.

Xe chuyên dụng chạy bằng từ trường khởi động, Trương Đạo Văn tiễn họ rời đi.

Tốc độ của xe ngày càng nhanh, cảnh vật dọc đường vụt qua trong nháy mắt.

Một giờ sau, xe chuyên dụng chạy bằng từ trường rời khỏi khu tiếp tế phía Tây của Thành Tinh, thẳng tiến đến Thành Tinh.

Con đường dẫn đến Thành Tinh được chia thành hai làn đường chính, trong đó một làn dùng để vận chuyển, dọc đường có thể nhìn thấy nhiều xe tải chở hàng hóa qua lại giữa Thành Tinh và khu tiếp tế phía Tây.

Làn còn lại là làn đường chính, dùng cho chiến sĩ và Chiến Đoàn đi lại.

Còn có thể nhìn thấy một con đường đang được xây dựng.

Con đường này chính là đường ray vận chuyển tàu hỏa trong tương lai, sẽ vận chuyển hàng tiếp tế hiệu quả hơn, vận chuyển tài nguyên thu được từ trường Lĩnh Vực về.

Nhưng tiến độ của dự án này rất chậm.

Dự án trận pháp truyền tống không gian ổn định đã được khởi công, đến ngày trận pháp truyền tống không gian ổn định được xây dựng xong thì ba làn đường chính này về cơ bản đều sẽ bị bỏ hoang.

Trận pháp truyền tống không gian ổn định luôn mở mà không sử dụng thì là lãng phí, cũng không cần vận chuyển hàng hóa theo hình thức đoàn xe nữa.

Đến lúc đó, sự kết nối giữa Thành Tinh và khu tiếp tế phía Tây sẽ trở nên chặt chẽ hơn.

Xe chuyên dụng chạy bằng từ trường chạy được nửa ngày, tầm mắt của Phong Kỳ hiện ra thành phố quen thuộc.

Cổng phía Tây của Thành Tinh dưới ánh hoàng hôn được phủ một lớp màu vàng nhạt, lá cờ Bình Minh trên đầu thành tung bay theo gió, là hắn và những người đồng hành đã đổ máu xây dựng.

Sắp trở về quê hương sau bao ngày xa cách, lòng Phong Kỳ vô cùng xúc động.

Giống như đứa con xa nhà trở về, trong lòng tràn đầy sự mong đợi.

Lúc này, bên trong cổng phía Tây của Thành Tinh đột nhiên có rất nhiều bóng người xếp hàng đi ra, họ xếp thành hàng bên ngoài cổng thành, nhìn về phía chiếc xe của hắn.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi lắc đầu cười mắng:

“Tên nhóc này, chắc chắn đã gửi thông báo cho Thành Tinh trước rồi.”

Lúc này, ở hướng cổng thành, một nhóm cao cấp của Thành Tinh xếp hàng ngay ngắn, ánh mắt nhìn về phía xa, lặng

lẽ chờ đợi sự trở về của huyền thoại.

Trong lòng họ tự nhiên hiểu rằng đối với Phong Kỳ mà nói, việc họ xếp hàng chào đón hoàn toàn không cần thiết.

Thậm chí còn khiến Phong Kỳ cảm thấy quá hình thức.Nhưng đối với họ, sự trở về của huyền thoại này có ý nghĩa rất lớn.

Phong Kỳ có thể không cần sĩ diện nhưng họ phải tiếp đón theo nghi thức cao nhất.

Đây là sự tôn trọng của họ đối với người đi tiên phong, cũng là sự kính trọng cao nhất của họ đối với vị vĩ nhân huyền thoại này.

Khi chiếc xe chuyên dụng chạy bằng từ trường màu đen dừng lại ở cổng thành.

Một bóng người vừa quen thuộc vừa xa lạ bước xuống xe.

Chỉ thấy Phong Kỳ bước xuống xe, ánh mắt lướt qua mọi người có mặt nhưng không nói gì, dường như đang uấn nhưỡng trứ điều gì đó.

Một nhóm cao cấp của Thành Tinh lập tức nín thở, chờ Phong Kỳ phát biểu.

Lúc này, Phong Kỳ đứng trước một nhóm cao cấp của Thành Tinh, trong lòng hơi bối rối.

Hắn phát hiện ra rằng nhóm cao cấp của Thành Tinh đã thay đổi một nhóm, những người đứng ở đây hắn không quen một ai.

Hết chương 1793.

Chương 1794. Phát Triển

Tính theo thời gian, khi hắn rời khỏi Thành Tinh thì phần lớn những người đứng ở đây có lẽ vẫn chưa ra đời.

"Xem ra địa vị của ngươi trong tộc rất cao."

Thấy có nhiều người ra thành đón tiếp như vậy, Lôi Đình không khỏi ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ bên cạnh trêu chọc.

Phong Kỳ không trả lời câu hỏi này, đang định mở miệng thì Tiểu U mắc chứng bệnh xã giao bò liếm nhảy ra, chống nạnh thay Phong Kỳ nói:

"Các gia đình, tôi trở về rồi, vỗ tay chào mừng!"

Nói xong, Tiểu U chủ động vỗ tay trước.

Nghe thấy tiếng hô của Tiểu U, một nhóm cao cấp của Thành Tinh im lặng trong chốc lát, sau đó nghe theo lời khuyên của Tiểu U bắt đầu vỗ tay, ánh mắt nhìn Phong Kỳ không giấu được sự sùng bái.

Họ đều lớn lên khi nghe những câu chuyện về Phong Kỳ.

Bây giờ, nhân vật huyền thoại trong sách, người đi tiên phong của Thành Tinh, người vĩ đại mà họ sùng bái từ nhỏ…

Hắn đã trở về.

….

Thành Tinh.

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Ngồi trước bàn làm việc, Phong Kỳ đang điều chỉnh ống kính ghi hình đặt trước mặt.

Đã nửa ngày trôi qua kể từ khi trở về Thành Tinh.

Trong thời gian này, các nhân viên cấp cao của Thành Tinh đã tìm đến hắn, hy vọng hắn có thể triệu tập một cuộc họp cấp cao của Thành Tinh để kể về những trải nghiệm trong những năm qua.

Đối với điều này, Phong Kỳ đã dứt khoát từ chối.

Kể một lần thì phải kể lần thứ hai, chi bằng trực tiếp quay video cho tiện, lúc đó ai cần thì xem video trực tiếp.

Quan trọng nhất là video có thể xem đi xem lại.

Trong chuyến hành trình dài này, hắn đã thu thập được rất nhiều thông tin tình báo, trong đó không thiếu những thông tin tình báo quan trọng.

Video có thể lưu giữ nội dung tốt hơn.

Hơn nữa, lúc này Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã trốn xuống lòng đất, muốn liên lạc với Úy Vi và những người khác, trước tiên phải tìm ra các thành viên đội ngoại vụ được sắp xếp hoạt động bên ngoài.

Trước đây, bất cứ khi nào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng có nhu cầu gì, họ sẽ liên lạc với nhóm cao cấp của Thành Tinh thông qua đội ngoại vụ.

Căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ở đâu, nhóm cao cấp của Thành Tinh đều không biết, đó là bí mật cấp cao nhất của Thành Tinh.

Thực ra đối với nhóm cao cấp của Thành Tinh mà nói, nếu thực sự muốn tìm ra căn cứ bí mật của Tinh Hồng thì cũng không khó.

Chỉ cần phối hợp với quân đội Thành Tinh tiến hành lục soát toàn diện Thành Tinh, kết hợp với các thiết bị dò tìm thì

ngay cả căn cứ bí mật của Tinh Hồng trốn xuống lòng đất cũng có thể tìm ra.

Nhưng không ai đưa ra đề nghị tìm kiếm căn cứ bí mật của Tinh Hồng.

Một nhóm cao cấp của Thành Tinh đều biết rõ, căn cứ bí mật của Tinh Hồng có liên quan trọng đại, không phải là bí mật mà họ có thể khai thác.Hiện nay, Phong Kỳ muốn gặp Úy Vi và những người bạn cũ của Tinh Hồng thì phải thông qua đội ngoại vụ này.

Hắn biết tọa độ gần đúng của căn cứ bí mật Tinh Hồng, nếu muốn đi thì với thân phận của hắn chắc chắn có thể vượt qua hệ thống xác minh của căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Nhưng không cần thiết phải đích thân đến đó.

Việc hắn đột nhiên đến thăm có thể phá vỡ trạng thái đóng cửa của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, theo quy trình thì liên lạc với đội Tinh Hồng là lựa chọn tốt nhất.

Trước khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng trả lời, hắn cũng cần một thời gian để xử lý những công việc trước mắt.

Hắn ngẩng đầu nhìn ống kính đặt trước bàn làm việc.

Trong hình ảnh ống kính, hắn đã thay bộ áo choàng Đao Ma do Tiểu U làm bằng bộ đồ thường ngày đã lâu không mặc.

Điều chỉnh hình ảnh ống kính về giữa, Phong Kỳ quay đầu nhìn Tiểu U đang bay lượn phía sau:

“Tiểu U, bình tĩnh nào, ta sắp quay video rồi.”

“Anh cả, quay video là gì vậy?” Tiểu U lúc này bay đến bên hắn, tò mò hỏi.

“Một cách ghi lại nội dung, sau này ngươi sẽ hiểu, đừng làm phiền ta quay video trước.”

“Vâng anh cả, Tiểu U sẽ bình tĩnh ngay, tuyệt đối không làm phiền anh.”

Tiểu U đột nhiên hạ giọng, sau đó nhẹ nhàng bay ra khỏi hình ảnh ống kính.

Phong Kỳ tò mò quay đầu nhìn lại, phát hiện Tiểu U bay đến góc phòng, sau đó ôm đầu gối ngồi xuống, chôn đầu vào đầu gối chỉ để lộ ra một đôi mắt, nhìn hắn bằng ánh mắt lén lút.

Phong Kỳ: …

Hắn nhìn sang Lôi Đình và những người khác.

Lúc này Lôi Đình đang lật sách nhưng chủ yếu là xem tranh minh họa trên sách, dù sao hắn cũng không hiểu được ý nghĩa của chữ viết của con người.

Phá Giáp đang ngồi xếp bằng trên ghế sofa, nhắm mắt lại, khí lưu màu đỏ trên cơ thể chảy xiết, đang trong trạng thái tu luyện.

Thái Hành thì nằm dài trên mặt đất ngủ.

Không để ý đến họ nữa, Phong Kỳ quay đầu nhìn ống kính.

Tiếp theo, hắn quyết định quay một đoạn video về chuyến hành trình dài và kỳ thú.

Đại khái kể về những điều hắn đã thấy sau khi rời khỏi Thành Tinh, những thông tin tình báo quan trọng trong suốt chuyến đi.

Hết chương 1794.

Chương 1795. Lập Trình

Nhấn nút bắt đầu màu đỏ bên dưới ống kính ghi hình, ngay lập tức các con số nhảy lên góc trên bên phải hình ảnh ống kính, video bắt đầu ghi hình.

Quá trình kể lại giống như đi lại một lần nữa trên con đường thử thách Đăng Thần, ký ức theo suy nghĩ lại một lần nữa lên đường.

Vài giờ sau, Phong Kỳ đưa tay nhấn nút "Dừng."

Muốn kể hết chuyến đi này trong thời gian ngắn như vậy rõ ràng là không thực tế, nhìn thời gian đã đến giờ ăn, hắn quyết định dẫn Tiểu U và những người khác đến nhà hàng Hổ phách để ăn.

Quay sang nhìn Tiểu U.

Lúc này Tiểu U đã ngồi xổm ở góc tường ngủ, đầu dựa vào tường, khóe miệng còn vương chút nước bọt.

Giống như có linh cảm, Tiểu U luôn có thể cảm nhận được ánh mắt của hắn trong thời gian ngắn, đột nhiên ngẩng đầu mở mắt:

"Anh cả."

"Đi ăn thôi."

"Được."

Tiểu U lập tức gật đầu phấn khích, sau đó đứng phắt dậy nhưng hai chân không nghe lời, mới bước được hai bước thì đột nhiên mềm nhũn, hai tay duỗi ra phía trước rồi ngã sõng soài.

“Chân tê rồi.”

Tiểu U xấu hổ ngồi dậy giải thích.Phong Kỳ, Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành: …

“Đồ ngốc, ngươi đúng là đồ ngốc, nếu Mệnh Vận Thành có trò chơi thi đấu độ ngu, ngươi chắc chắn sẽ luôn giành giải nhất.” Lúc này Lôi Đình không nhịn được thở dài.

Nghe thấy lời này, Tiểu U giả vờ không nghe thấy, xoa xoa chân rồi đứng dậy, sau đó cơ thể lơ lửng, ánh mắt sáng ngời nhìn Phong Kỳ nói:

“Anh cả, em đã sẵn sàng.”

Phong Kỳ gật đầu, sau đó dẫn Tiểu U và những người khác ra khỏi phòng, đi về phía khu vực có nhà hàng Hổ Phách.

Hôm qua trở về Thành Tinh là vào lúc chạng vạng, trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách thì đã là buổi tối.

Sau khi được sắp xếp chỗ ở, hắn đã có một cuộc nói chuyện ngắn với tầng lớp cao cấp của Thành Tinh, không ăn tối.

Đây là bữa ăn đầu tiên của hắn sau khi trở về Thành Tinh.

Đã hơn trăm năm không ăn đồ ăn của con người, hắn đã rất nóng lòng được thưởng thức những món ăn quê hương.

Theo trí nhớ đi về phía nhà hàng Hổ Phách, phong cách trang trí dọc đường có sự thay đổi rõ rệt so với trong trí nhớ của hắn.

Cảm giác công nghệ trở nên mạnh mẽ hơn, cứ cách một trăm mét lại lắp một thiết bị quét để kiểm tra danh tính.

Điều này rõ ràng có liên quan đến những gì Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã từng gặp phải.

Ăn một tiệm dài một trí, việc bị xâm nhập trước đây đã gây ảnh hưởng không nhỏ đến sự phát triển của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách vốn nên tập trung phát triển công pháp học nhưng lại bị tộc Dạ Ảnh dẫn đi sai hướng, gây lãng phí cả về nguồn lực và nhân lực.

Quan sát những thay đổi trong Viện Nghiên cứu Hổ Phách dọc đường, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Thành Tinh bây giờ tuy đã rất an toàn.

Nhưng vẫn phải coi trọng vấn đề an toàn.

Bởi vì tình hình của mỗi tuyến hy sinh đều khác nhau, bất kỳ một thay đổi nhỏ nào trong dòng thời gian dài đằng đẵng cũng có thể gây ra sóng lớn.

Ổn định thì không sai.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác bước qua cửa an ninh.

Hiện ra trước mắt là một đại sảnh rộng rãi và sáng sủa, mùi thơm của đủ loại thức ăn thoang thoảng trong đại sảnh.

Lúc này trong đại sảnh có rất nhiều nhân viên mặc đồng phục Hổ Phách đang dùng bữa sáng.

“Thơm quá.” Tiểu U hít mũi, hai mắt sáng lên.

Dẫn Tiểu U và những người khác đến khu vực lấy thức ăn, Phong Kỳ đang định giải thích cách lấy thức ăn nhưng phát hiện Tiểu U đã biến mất không thấy đâu.

Ánh mắt đảo quanh, hắn nhanh chóng tìm thấy bóng dáng của Tiểu U.

Chỉ thấy Tiểu U lao đầu vào một thùng kim loại đựng đầy bánh bao, khi cô ta ngoi đầu lên thì trong lòng đã nhét đầy

bánh bao, mắt cười thành hai vầng trăng khuyết, miệng vẫn không ngừng nhai.

“Anh cả… ngon quá, bánh bao nhân linh thực!”

“Thứ mất mặt này, hay là đuổi nó ra ngoài đi?” Lôi Đình không nhịn được xoa trán, sau đó nhìn Phong Kỳ đề nghị.

Phong Kỳ cũng thấy xấu hổ trong lòng.

Tiểu U bây giờ trông giống như một con chó nhà quê phát hiện ra kho báu, đã hoàn toàn chìm đắm trong biển thức ăn.

Nhưng hắn có thể hiểu được sự phấn khích và kích động của Tiểu U.

Bởi vì trong những ngày tháng lang thang theo hắn, Tiểu U thường xuyên phải nhịn đói ba bữa một ngày.

Lúc thảm nhất, Tiểu U đã quyết định hy sinh bản thân để lấp đầy bụng hắn.

Những Lĩnh Vực cằn cỗi đó mười ngày nửa tháng không thấy thức ăn, chỉ có thể dựa vào thức ăn mang theo người để duy trì.

Những ngày như vậy cho đến khi Tiểu U chế tạo ra nhẫn không gian mới chấm dứt.Có lẽ vì đã trải qua quá nhiều ngày tháng cơ cực, trong mắt Tiểu U, thức ăn còn quý giá hơn cả Huyết Thạch, loại tiền tệ thông dụng.

Đặc biệt là những món ăn ngon.

Bây giờ đột nhiên đến nhà hàng của Viện Nghiên cứu Hổ Phách với đủ loại thức ăn phong phú, chẳng khác nào mở ra một kho báu.

Nhìn Tiểu U bay lượn trong khu ẩm thực, lúc thì ăn một miếng bên trái, lúc thì cắn một miếng bên phải, Phong Kỳ cười lắc đầu.

Hết chương 1795.

Chương 1796. Hội Nghị

Sự xuất hiện của Tiểu U cũng thu hút sự chú ý của nhiều nhân viên Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Họ không phát hiện ra Tiểu U làm thế nào để có thể bay lơ lửng, trong lòng tò mò, không khỏi đoán già đoán non về lai lịch của Tiểu U.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách không giống như các cơ quan đơn vị bên ngoài, ngay cả nhân viên Hổ Phách cũng không được phép mang theo trẻ em vào.

Tất cả những điều này đều xuất phát từ lý do an toàn.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách là khu vực cấm của Thành Tinh, bên trong chứa nhiều bí mật và khu vực nguy hiểm có bức xạ.

Xuất phát từ nhiều góc độ cân nhắc, Viện Nghiên cứu Hổ Phách cấm mang trẻ em vào bên trong.

Nhìn Tiểu U đang bay lượn, các nhân viên Hổ Phách đang dùng bữa đều tỏ ra tò mò.

Họ không hiểu cuối cùng ai có gan phá vỡ quy định của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Viện trưởng Hổ Phách đương nhiệm là người thực hiện nghiêm túc các quy định, rõ ràng không phải là hắn.

Kể từ khi Viện Nghiên cứu Hổ Phách thành lập đến nay, chỉ có một ngoại lệ duy nhất, đó chính là Trương Đạo Văn, người hiện là người phụ trách cao nhất khu vực tiếp tế phía Tây của Thành Tinh.

Nhưng Trương Đạo Văn dù sao cũng là đứa trẻ do nhân vật truyền kỳ "Phong Kỳ" mang đến…

Ngay khi mọi người đang suy đoán về lai lịch của Tiểu U, Phong Kỳ và Phá Giáp cùng những người khác giới thiệu cách lấy thức ăn trong nhà hàng, sau đó cầm đĩa bắt đầu lấy thức ăn.

"Tiểu U, ăn thì ăn, không được lãng phí thức ăn." Vừa lấy thức ăn, Phong Kỳ vừa nhìn Tiểu U hô to.

"Gừ ư." Tiểu U mơ hồ đáp lại nhưng hai tay vẫn không ngừng với lấy thức ăn.

Bụng đang từ từ phình to nhưng Tiểu U vẫn không có ý định dừng lại.

Nghe thấy cuộc đối thoại giữa Phong Kỳ và Tiểu U, mọi người đều đổ dồn ánh mắt về phía Phong Kỳ.

Đây là một khuôn mặt vừa xa lạ vừa quen thuộc với họ.

Không phải là nhân viên thường xuyên gặp.

Mọi người không thấy lạ về điều này, bởi vì Viện Nghiên cứu Hổ Phách có rất nhiều phòng ban, việc xuất hiện những đồng nghiệp ở phòng ban khác mà mình không quen biết nhưng lại thấy quen mặt là chuyện bình thường.

Nhưng rất nhanh, có nhân viên đang ăn đã phát hiện ra điều bất thường, bắt đầu thì thầm với đồng nghiệp bên cạnh.

"Này, cậu có thấy không? Người anh em đang lấy thức ăn kia trông giống Phong Kỳ nhỉ."

"Chết tiệt, nghe cậu nói tôi cũng thấy giống thật."

"Không chỉ giống, mà là giống hệt, chỉ có thần thái hơi khác một chút, khuôn mặt này thật thần kỳ, ra ngoài chắc chắn có thể ngang dọc Thành Tinh của chúng ta."

“Tôi nghe nói bộ phận tuyên truyền gần đây muốn quay một bộ phim tiểu sử về Phong Kỳ, tìm anh ta quá hợp rồi, không biết người anh em này là ở phòng ban nào.”

…

Thính giác mạnh mẽ bắt được tiếng thì thầm truyền vào tai, Phong Kỳ cảm thấy bất lực trong lòng.

Việc hắn trở về Thành Tinh không được tuyên truyền rộng rãi.

Lúc đó, một số quan chức cấp cao của Thành Tinh ra đón ở cổng thành đã đề nghị đưa tin toàn bộ quá trình hắn trở về, cho rằng việc này có thể nâng cao đáng kể tinh thần của người dân Thành Tinh.

Nhưng Phong Kỳ đã từ chối.Bây giờ hắn còn rất nhiều việc phải xử lý, làm sao có thời gian đi tuyên truyền và diễn thuyết.

Ngày nào cũng giả vờ, ai mà chịu nổi.

Chờ xử lý xong công việc trong tay, hắn có thể làm một số bước đệm cho hệ thống tín ngưỡng phát triển.

Nhưng rõ ràng bây giờ chưa phải lúc.

Lấy đầy một đĩa thức ăn, Phong Kỳ dẫn Phá Giáp và những người khác đến một chỗ ngồi trống rồi ngồi xuống.

Phá Giáp và những người khác cũng giống hắn, đĩa thức ăn chất đầy thức ăn.

Phong Kỳ cuối cùng cũng được ăn hương vị đã lâu không được nếm.

Một lúc lâu sau, Tiểu U run rẩy bay đến bên hắn, vẻ mặt đau khổ nói:

“Đại ca, bụng em đau.”

Ngẩng đầu nhìn Tiểu U, Phong Kỳ suýt bật cười.

Chỉ thấy bụng nhỏ của Tiểu U phình to, mày nhíu chặt, cơ thể rũ xuống, giọng nói cũng run rẩy rõ ràng.

“Em ăn bao nhiêu thế này?”

“Không biết… Chỉ là không ăn được nữa, thức ăn đã chất đến cổ rồi, không nhét vào được nữa.”

Tiểu U cố ngẩng đầu lên, đưa ra câu trả lời, sau đó vẻ mặt chán nản nói:

“Đại ca cứu mạng, Tiểu U sắp chết rồi.”

Vừa lắc đầu bất lực, Phong Kỳ vừa kéo Tiểu U đến trước mặt, sức sống bừng bừng thẩm thấu qua lòng bàn tay phải vào cơ thể Tiểu U, theo máu của Tiểu U chảy khắp cơ thể, tăng tốc độ trao đổi chất của cô.

Với sự trợ giúp của chủng loại tinh linh sự sống, cái bụng nhỏ phình to của Tiểu U co lại với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Khi Phong Kỳ buông tay, Tiểu U mặt đầy vẻ chán nản sống lại trong một giây, chống nạnh đắc ý nói:

“Cảm ơn đại ca cứu mạng, em đi chiến đấu đây.”

“Lần này ăn ít thôi.”

“Vâng.” Tiểu U không ngoảnh đầu lại gật đầu.

Nửa giờ sau, Tiểu U lại đau khổ đến.

“Đại ca, cứu mạng… sắp chết rồi!”

Phong Kỳ, Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành:…

Hết chương 1796.

Chương 1797. Đặc Điểm

Ăn sáng xong, Phong Kỳ trở về phòng tiếp tục quay video, chọn lọc những điều quan trọng trong chuyến đi để kể lại.

Nội dung còn liên quan đến đặc điểm của các thế lực Lĩnh Vực khác nhau.

Những thông tin này sẽ là tin tình báo quan trọng trên con đường phát triển của Thành Tinh.

Thời gian đến chiều.

Phong Kỳ nhận được điện thoại của viện trưởng Hổ Phách hiện tại, trong điện thoại, viện trưởng Hổ Phách hiện tại cung kính mời hắn tham gia cuộc họp cao nhất của Thành Tinh được triệu tập riêng cho hắn sau ba ngày, chủ đề sẽ xoay quanh sự phát triển tiếp theo của Thành Tinh.

Đến lúc đó, đại diện của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng sẽ đến.

Lần mời này Phong Kỳ không từ chối, lập tức đồng ý.

Gác máy, hắn mở màn hình trước bàn làm việc.

Hình nền phong cảnh của hệ thống mới hiện ra trước mắt, hắn lập tức nhập thông tin tài khoản và mật khẩu của mình.

Sau khi đăng nhập vào giao diện ban đầu của tài khoản quyền hạn Thành Tinh, hắn mở danh sách cơ sở dữ liệu Thành Tinh trong giao diện tùy chọn.

Những ngày này hắn sẽ bắt tay vào xử lý công việc của Thành Tinh, ghi lại những điều đã thấy trong chuyến đi.

Nhưng điều quan trọng nhất của dòng thời gian hy sinh này vẫn là làm thế nào để giết chết Kiếm Tịch.

Hắn quyết định trước tiên sẽ thông qua tài liệu cơ sở dữ liệu để tìm hiểu chi tiết về tình hình ở thành Lãnh Đông, cũng như tình hình xây dựng của Lê Minh Quân.

Dòng thời gian này Lê Minh Quân của Mộc Tinh rõ ràng đã thành lập.

Kế hoạch cải tạo phù văn hắn đang được tiến hành, đây sẽ là một trong những bảo đảm sau khi hệ thống tu luyện của con người sụp đổ.Hắn cần thông qua tài liệu cơ sở dữ liệu để tìm hiểu chi tiết về tình báo này.

Sau khi nhập từ khóa "Lê Minh Quân" vào thanh tìm kiếm, hắn nhấp vào xác nhận, lập tức thông tin liên quan hiện ra trên danh sách màn hình.

Tương ứng với đó còn có hình ảnh liên quan đến từ khóa.

Trong số đó có một bức ảnh, nhân vật trong ảnh chính là Mộc Tinh.

So với Mộc Tinh trong trí nhớ thì lúc này Mộc Tinh đã có sự thay đổi rõ rệt.

Nếu như Mộc Tinh trong trí nhớ là một cô bé ngây thơ thì Mộc Tinh bây giờ đã có phong thái của một người chị gái.

Bức ảnh hẳn là được chụp tại chiến trường Lĩnh Vực, trong ảnh Mộc Tinh nắm chặt tay đứng giữa môi trường đầy xác Sinh Vật Trận Địa nhưng trên người cô không dính một chút máu, đôi mắt lạnh lùng như lưỡi dao đóng băng, mái tóc dài bay theo gió.

"Lớn rồi." Phong Kỳ cười toe toét.

…

Theo như tài liệu giới thiệu, hiện tại Mộc Tinh đã trở thành người đứng đầu trong mười vị chiến thần.

Dưới trướng của cô là Lê Minh Quân, người được ca tụng là Chiến Đoàn đầu tiên trong lịch sử.

Trong kho tài liệu còn có rất nhiều ảnh của Mộc Tinh, qua những bức ảnh này, Phong Kỳ có thể trực tiếp nhìn thấy sự trưởng thành và thay đổi của Mộc Tinh.

Lần đầu tiên đặt chân đến Tiền Tuyến Lẫm Đông, Mộc Tinh còn rất ngây thơ, trên lưng đeo một chiếc ba lô lớn đựng đầy thức ăn.

Bức ảnh được chụp trong đại sảnh của Chiến Đoàn Lẫm Đông, lúc đó Mộc Tinh đang làm thủ tục xác nhận chiến sĩ tiền tuyến, biểu cảm trước ống kính rất ngây thơ.

Cũng chính từ thời điểm này, câu chuyện huyền thoại của Mộc Tinh bắt đầu.

Từ một chiến sĩ quèn của Chiến Đoàn, chỉ trong vài năm, Mộc Tinh đã thành lập chiến đoàn Lê Minh của riêng mình và trong những năm sau đó, cô đã đưa chiến đoàn Lê Minh lên đến đỉnh cao, trở thành mục tiêu ngưỡng mộ và theo đuổi của vô số người đi sau.

Thành tích của cô có thể tự mình biên soạn thành một cuốn sử sách huy hoàng.

“Đại ca, đây là ai vậy? Có phải là mục tiêu Đăng Thần tiếp theo của đại ca không?”

Tiểu U ngậm kẹo que đột nhiên xuất hiện, đưa đầu đến trước máy tính, nhìn chằm chằm vào bức ảnh Mộc Tinh trên màn hình tò mò hỏi.

“Không phải, cô ấy là bạn của chúng ta, không phải mục tiêu khiêu chiến của ta.”

Vươn tay xoa đầu Tiểu U, Phong Kỳ mỉm cười giải thích.

“Oa, là người mới của Đao Ma Đoàn sao? Chúng ta lại có thêm đồng đội mới rồi sao?”

Tiểu U chống cằm, vẻ mặt trầm tư, sau đó biểu cảm dần trở nên nghiêm trọng, giả vờ già dặn nói:

“Có người mới gia nhập không phải là chuyện nhỏ, để ta nghĩ xem nên làm một chiếc áo choàng Đao Ma như thế nào cho người mới này, thật là vất vả cho ta quá.”

Nói xong, Tiểu U bắt đầu so sánh với bức ảnh Mộc Tinh trên màn hình, rõ ràng là đang nghiêm túc cân nhắc xem làm thế nào để tạo ra một chiếc áo choàng Đao Ma phù hợp với Mộc Tinh.

Nhìn Tiểu U tự bổ não, Phong Kỳ bất lực lắc đầu giải thích:

“Cô ấy là bạn của chúng ta nhưng cô ấy sẽ không gia nhập Đao Ma Đoàn.”

“Ái chà? Không gia nhập sao?” Tiểu U ngẩn người.

“Không gia nhập, ngươi đi chơi một bên trước đi, trong tủ có đồ ăn vặt, muốn ăn thì tự lấy, ta phải bận một lát.”

Nghe Phong Kỳ trả lời chắc chắn, Tiểu U lập tức nản lòng:

Hết chương 1797.

Chương 1798. Mặt Trận

“Được rồi, đại ca, ta biết rồi.”

Đợi Tiểu U rời đi, tầm mắt của Phong Kỳ lại tập trung vào màn hình.

Thông tin về Mộc Tinh trong kho tài liệu được lưu trữ rất đầy đủ.

Đúng như tiến trình bình thường của lịch sử, hiện tại Mộc Tinh đã tự tay thành lập chiến đoàn Lê Minh.

Đây là một sự kiện đặc biệt quan trọng đối với toàn thể nhân loại, đồng thời cũng là một cột mốc lịch sử.

Bởi vì Mộc Tinh đã tập hợp tất cả những thập hoang giả, kết nối những thập hoang giả rời rạc thành một khối thống nhất.

Những thập hoang giả tôn sùng Mộc Tinh, lấy khu tiếp tế Lãnh Đông làm căn cứ, trở thành lực lượng chiến đấu mạnh nhất ở Tiền Tuyến Lẫm Đông, không có lực lượng nào sánh bằng.

Công lao này đủ để ghi vào sử sách.

Kể từ đó, những thập hoang giả đã có nhà, không còn là những kẻ lang thang mà ngay cả Ngũ Đại Thành Thị cũng không thể sắp xếp ổn thỏa.

Có nguồn cung cấp từ tiền tuyến, những thập hoang giả cũng không còn phải lo lắng về vấn đề lương thực và các nguồn lực khác.

Nếu tiếp tục phát triển, Mộc Tinh thậm chí có thể thành lập một thành phố thứ sáu của loài người tại khu tiếp tế Lãnh Đông với những thập hoang giả làm chủ lực, trở thành thành chủ của thành phố thứ sáu.Theo lẽ thường, những việc làm của Mộc Tinh đáng được ca ngợi.

Trước đây, dư luận đều nhất trí đánh giá tốt về Mộc Tinh, dù là bình chọn chiến thần của chính phủ hay của dân gian, Mộc Tinh luôn đứng đầu.

Nhưng bây giờ, dư luận đang bị định hướng, Mộc Tinh đang chịu áp lực rất lớn.

Các loại tin tức đều đang gây sức ép lên Mộc Tinh, thậm chí có nhiều bài viết nói rằng cô đã trung thành với thế lực Lĩnh Vực, muốn giúp thế lực Lĩnh Vực thanh trừng nền văn minh nhân loại.

Nơi đầu tiên định hướng dư luận chính là Lẫm Đông Thành.

Cuộc chiến giữa Lê Minh Quân và Kiếm Tịch đã đến hồi gay cấn.

Phong Kỳ không hề ngạc nhiên về điều này.

Ở tuyến hy sinh trước, hắn đã chứng kiến sự phát triển của lịch sử.

Ngay từ khi Mộ Trảo tìm thấy Mộc Tinh, đã định sẵn Mộc Tinh sẽ biết được cuộc khủng hoảng của Lẫm Đông Thành, hợp tác với Mộ Trảo thành lập Lê Minh Quân để chống lại Kiếm Tộc là điều tất yếu.

Kiếm Tịch hiển nhiên cũng hiểu rõ điều này.

Đàn áp dư luận chỉ là bước đầu, hắn căn bản không định đích thân ra tay giết chết Mộc Tinh, đánh bại Lê Minh Quân.

Kiếm Tịch rất thông minh, hắn muốn thông qua dư luận đóng đinh Mộc Tinh lên cột nhục, sau đó liên hợp với lực lượng chiến đấu của các thành phố khác thành lập liên quân thảo phạt Mộc Tinh, dùng cái giá nhỏ nhất để xóa bỏ mối đe dọa là Mộc Tinh.

Đây cũng là cốt truyện sẽ xuất hiện trong dòng lịch sử bình thường.

Diễn biến tiếp theo của sự việc sẽ mở ra cuộc chiến giữa Lê Minh Quân và liên quân loài người.

Thực ra ở đây có một nghi vấn.

Ở tuyến hy sinh trước, hắn chưa từng thấy Lê Minh Quân được thành lập nên vẫn luôn không hiểu tại sao các thành phố khác lại lựa chọn liên hợp với Kiếm Tịch để chống lại Mộc Tinh.

Đối với những thế lực Lĩnh Vực kiểm soát các thành phố khác mà nói, dường như không được lợi gì mấy.

Ví dụ như Bóng Đen kiểm soát thành phố Tương Lai, hắn phái lực lượng gia nhập liên quân thảo phạt Mộc Tinh, căn bản không được lợi gì mấy.

Hoàn toàn là đang giúp Kiếm Tịch ổn định cục diện xung quanh.

Lúc đó, hắn hiểu rằng, các thế lực Lĩnh Vực muốn trấn áp Mộc Tinh có tiềm lực phát triển rất lớn, ngăn không cho Mộc Tinh dẫn dắt nhân tộc nhanh chóng trỗi dậy, trở nên không thể kiểm soát.

Nhưng câu trả lời này có vẻ hơi miễn cưỡng.

Mặc dù các thế lực Lĩnh Vực phái đi đều là lực lượng nhân tộc, chiến sĩ tử trận cũng đều là loài người nhưng về bản chất, các thế lực Lĩnh Vực không bị tổn thất.

Nhưng dù sao thì đó cũng là thành phố do chúng kiểm soát, chiến sĩ nhân tộc bị kiểm soát trong mắt chúng cũng là một phần lực lượng của mình, không nhúng tay vào chuyện này mới là điều có lợi nhất cho chúng.

Bây giờ xem lại nội dung tài liệu, Phong Kỳ đã tìm ra một câu trả lời mới.

Thực ra, việc Mộc Tinh thành lập Lê Minh Quân đã làm tổn hại đến lợi ích của các thành phố lớn.

Mô hình hoạt động của Lê Minh Quân hoàn toàn khác với chiến đoàn Lê Minh.

Thời kỳ chiến đoàn Lê Minh, Mộc Tinh là đoàn trưởng, mỗi thành viên trong Chiến Đoàn đều là chiến sĩ, họ sẽ thống kê các nguồn lực thu được ở tiền tuyến rồi giao cho tổng hội Chiến Đoàn, sau đó phân phát cho Ngũ Đại Thành Thị.

Ngũ Đại Thành Thị đều có thể nhận được nguồn lực do Mộc Tinh cung cấp để phát triển.

Mô hình của Lê Minh Quân thì hoàn toàn khác.

Lê Minh Quân không chỉ có chiến sĩ thập hoang giả, mà còn nuôi sống gia đình của rất nhiều chiến sĩ nhặt rác, trong đó không thiếu người già, yếu, bệnh tật không thể giúp đỡ về mặt chiến đấu.

Mô hình này định sẵn Lê Minh Quân không thể tạo ra nhiều nguồn lực Lĩnh Vực để nộp lên.

Đây cũng là lý do khiến Lê Minh Quân có thể nuôi sống toàn bộ thập hoang giả.Ngoài ra, kế hoạch cải tạo phù văn cũng cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên linh tính.

Hết chương 1798.

Chương 1799. Tình Hình

Khu tiếp tế Lãnh Đông là khu vực sản xuất tài nguyên phong phú nhất trong các chiến khu tiền tuyến, có ý nghĩa rất lớn đối với Ngũ Đại Thành Thị, đặc biệt đối với Lẫm Đông Thành, có thể coi là động lực phát triển cốt lõi.

Lẫm Đông Thành có thể thông qua vận chuyển từ các thành phố khác để giải quyết vấn đề lương thực nhưng tài nguyên linh tính cần thiết cho sự phát triển vẫn chủ yếu nằm ở khu tiếp tế Lãnh Đông.

Mặc dù các thành phố khác bị ảnh hưởng không lớn bằng Lẫm Đông Thành nhưng cũng bị tổn thất thực tế.

Xét vấn đề này theo góc độ của thế lực Lĩnh Vực, Lê Minh Quân phát triển càng tốt, dân số càng đông thì Tiền Tuyến Lãnh Đông cung cấp cho các thành phố khác càng ít tài nguyên.

Sự thật chứng minh rằng, hiện nay Tiền Tuyến Lãnh Đông hầu như không còn cung cấp tài nguyên cho các thành phố khác.

Mộc Tinh tuy có lý do chính đáng, cần nuôi sống thập hoang giả.

Nhưng câu trả lời chính đáng này trong mắt thế lực Lĩnh Vực lại là câu trả lời sai.

Vì vậy, khi Kiếm Tịch kích động dư luận, chúng mới thuận nước đẩy thuyền đứng ra, hỗ trợ thành lập liên quân giải quyết vấn đề Lê Minh Quân.

Suy nghĩ thông suốt.

Nội dung trên tài liệu khiến Phong Kỳ bừng tỉnh.

Bây giờ mọi thứ đều có thể giải thích được.

Ngăn chặn sự trỗi dậy của loài người chỉ là một trong những lý do, vấn đề phân phối lợi ích mới là trọng tâm.

Tất nhiên, trong số đó chắc chắn không thiếu những người tham gia không rõ sự thật.

Họ tức giận vì sự phản bội của Mộc Tinh, thực chất là bị thế lực ngầm xảo quyệt của Lĩnh Vực lợi dụng.

Nhưng trên dòng thời gian này, sự việc không phát triển theo hướng đã định trong lịch sử.

Giống như tuyến hy sinh trước, Tinh Thành chủ động đứng ra, giúp Mộc Tinh chia sẻ rất nhiều áp lực.

Dư luận của Tinh Thành càng hoàn toàn đứng về phía Lê Minh Quân.

Tình hình hiện tại là các thế lực Lĩnh Vực đang quan sát, chúng không đồng ý với đề xuất thành lập liên quân của Lẫm Đông Thành nhưng cũng không từ chối.

Sự tham gia của Tinh Thành khiến tình hình trở nên phức tạp hơn.

Những thế lực Lĩnh Vực xảo quyệt này hiển nhiên sẽ không ra mặt trong tình hình chưa rõ ràng.

Đây cũng là lý do khiến liên quân mãi không thể thành lập.

Nhưng tranh chấp vẫn chưa dừng lại, hiện tại Lẫm Đông Thành đã vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, chiến tranh nổ ra là điều tất yếu.

Không cần nghĩ cũng biết.

Trên dòng thời gian này không có sự giúp đỡ của liên quân, Kiếm Tịch chắc chắn sẽ ra mặt.

Tình hình sẽ phát triển theo hướng của tuyến hy sinh trước, Kiếm Tịch và Mộc Tinh, Mộ Trảo sẽ có một trận chiến.

Chỉ có điều lần này, hắn trở thành biến số.

Cũng như kẻ thù không đội trời chung của Kiếm Tịch là "Ma Đao."

Cảm nhận được sự thay đổi trong tâm trạng của hắn, Ma Đao lơ lửng bên cạnh hắn rung lên, những đường vân tối tăm khắc trên thân đao lần lượt sáng lên.

"Đao ca, đừng vội, sắp rồi."

Phong Kỳ đưa tay vuốt ve Ma Đao, mỉm cười nói.

"Ta không vội, nếu ngươi tử trận, ta đổi người cầm đao khác là được, chỉ cần Kiếm Tịch không giết được ta, ta sẽ không bao giờ bại."

"Chọc tức ta à?"

"Nhưng ta hy vọng ngươi có thể thắng, chấp niệm của ngươi không kém ta, ngươi cũng là người có ý chí kiên định nhất trong số những người cầm đao trước đây, ta rất ngưỡng mộ ngươi."

Ma Đao đột nhiên đổi giọng nói.

"Tát một cái rồi cho một quả táo ngọt?" Phong Kỳ giơ ngón giữa về phía Ma Đao.Sau đoạn xen kẽ, tầm mắt của Phong Kỳ hướng về màn hình, tiếp tục xem thông tin tình báo hiện tại về Lê Minh Quân và Lẫm Đông Thành.

Thời gian trôi qua vài giờ sau Phong Kỳ đóng trang tài liệu.

Hít một hơi thật sâu, hắn biết thời gian mình ở lại Tinh Thành không còn nhiều nữa.

Tình hình của Lê Minh Quân và Lẫm Đông Thành giống như dây đàn căng chặt, có thể đứt bất cứ lúc nào, bùng nổ

chiến tranh.

Lẫm Đông Thành đang chuẩn bị chiến đấu, Lê Minh Quân cũng vậy.

Nếu Mộc Tinh có thể trưởng thành thêm một trăm năm nữa, hắn có thể khẳng định Mộc Tinh có thể chiến thắng Kiếm Tịch với tư thế áp đảo tuyệt đối.

Cũng có Vật Phẩm Kỳ Tích, tiềm năng phát triển của Mộc Tinh chắc chắn sẽ đè bẹp Kiếm Tịch.

Nhưng bản chất sự trưởng thành của Mộc Tinh lại chịu ảnh hưởng của môi trường.

Con đường trưởng thành của Mộc Tinh không phải là chế độ độc tôn của Tinh Linh Vương, Kiếm Tịch.

Giai đoạn đầu, tài nguyên cô có được chỉ sử dụng một phần rất nhỏ, phần lớn đều được chuyển đến các thành phố khác.

Thời kỳ Lê Minh Quân hiện tại, phần lớn tài nguyên có được đều được sử dụng để nuôi sống các chiến binh và gia đình của Lê Minh Quân, thậm chí là đầu tư vào kế hoạch cải tạo phù văn.

Điều này khiến Mộc Tinh chưa bao giờ thực sự phát triển hết sức.

Với tiềm năng phát triển vượt trội của Mộc Tinh, nếu thực sự đi theo chế độ độc tôn, Kiếm Tịch căn bản không đủ để Mộc Tinh chiến đấu hết sức, có thể hoàn thành sự vượt trội trong thời gian ngắn.

Hết chương 1799.

Chương 1800. Trí Tuệ

Khu Trung Bộ Tinh Linh Vương có nỗi tiếc nuối lớn nhất trong đời là sự phát triển của bản thân bị hạn chế bởi thiên phú, ngay cả khi đi theo chế độ độc tôn vẫn có thể nhìn thấy điểm kết thúc của sự phát triển.

Nhưng vấn đề này hoàn toàn không tồn tại ở Mộc Tinh.

Mộc Tinh có thiên phú và tiềm năng phát triển mà Tinh Linh Vương khao khát nhất.

Lấy Lão Mê làm tham chiếu, so sánh với sức mạnh của Mộc Tinh.

Khi ở tuyến phản diện, Lão Mê đã từng cố gắng theo đuổi một thời gian, muốn vượt qua Mộc Tinh nhưng kết quả lại khiến Lão Mê cảm thấy vô cùng tuyệt vọng.

Tốc độ phát triển vô lý đó, ngay cả Lão Mê cũng phải sợ hãi.

Mặc dù miệng nói rằng mình sẽ bùng nổ sức mạnh sau này, đánh bại Mộc Tinh nhưng về mặt tâm lý, Lão Mê thực sự bị đả kích.

Đây vẫn chưa phải là Mộc Tinh đi theo chế độ độc tôn.

Nếu Mộc Tinh học Kiếm Tịch đi theo chế độ độc tôn, cô sẽ trở thành đại ma vương thực sự, Kiếm Tịch căn bản không xứng để sánh ngang.

Nhưng trong thực tế không có nếu như.

Cho dù xét về góc độ phát triển của toàn nhân loại hay tính cách của Mộc Tinh, cô đều không thể lựa chọn hy sinh sự phát

triển của toàn nhân loại để đổi lấy sự trưởng thành của bản thân.

Điểm này rất giống hắn.

Điều họ muốn là cùng nhân tộc đứng dưới bầu trời đầy sao trong tương lai, chào đón thời kỳ thịnh thế lý tưởng.

Chứ không phải cô đơn đứng dưới bầu trời đầy sao, chỉ có thể thông qua ký ức để hoài niệm về quá khứ.

Trên tuyến giấc mơ tương lai trước, Phong Kỳ cảm nhận được sự cô đơn của Trương Đạo Văn.

Khi sự phát triển của nhân tộc không theo kịp bước chân của hắn, mỗi bước tiến đều sẽ như chèo thuyền ngược dòng.

Muốn một mình chống đỡ một tộc tiến lên trong thế giới mới cạnh tranh tàn khốc, cần phải luôn cảnh giác, bởi vì những tộc nhân yếu đuối được che chở có thể bị sự sơ suất nhỏ nhất hủy diệt bất cứ lúc nào.

Người duy nhất có câu trả lời hoàn hảo cho chế độ độc tôn chỉ có Tinh Linh Vương.

Sự phát triển của Tinh Linh Vương có thể thúc đẩy sự phát triển của tộc nhân, nhược điểm duy nhất là đồng minh là vật thay thế, chắc chắn sẽ bị đào thải khi Tinh Linh Tộc phát triển.Sự hoàn hảo này chỉ giới hạn ở Tinh Linh Tộc.

Quay trở lại thực tại, Phong Kỳ không suy nghĩ thêm về những vấn đề này nữa, hắn đưa tay đóng trang tài liệu.

Tiếp theo, hắn bắt đầu xem lại quá trình phát triển của Tinh Thành.

Rõ ràng là những người đứng đầu Tinh Thành đã lường trước được việc hắn trở về sẽ xem xét kỹ lưỡng tài liệu lịch sử phát triển của Tinh Thành, vì vậy họ đã biên soạn một biên

niên sử chi tiết trong tài liệu về quá trình phát triển của Tinh Thành.

Sau khi mở tài liệu, hắn có thể thấy rất rõ ràng các sự kiện lớn xảy ra trong năm cụ thể của Tinh Thành được liệt kê trong bảng, cũng như các vấn đề chi tiết gặp phải trong quá trình phát triển, tất cả các thông tin quan trọng đều được đánh dấu rất rõ ràng.

Kéo xuống để xem, còn có hình ảnh minh họa cho các sự kiện quan trọng.

Ví dụ như bức tượng anh hùng Phong Kỳ được dựng tại công viên trung tâm, khi nhấp vào sự kiện sẽ hiển thị nội dung mô tả văn bản chi tiết, cũng như hình ảnh chụp tại hiện trường và thậm chí là video tại hiện trường.

Hoặc như thời điểm quan trọng khi quân đội Tinh Thành kích hoạt trận đồ huyết luyện, phục kích Ngân Nguyệt Tộc, v.v.

Với dòng thời gian sự kiện rõ ràng, Phong Kỳ đã tiết kiệm được rất nhiều thời gian tra cứu.

Thời gian trôi qua, cho đến giờ ăn tối, Phong Kỳ mới xem xong gần một nửa quá trình thời gian của Tinh Thành.

Hắn không xem qua loa những nội dung này, mà xem rất kỹ lưỡng.

Những vấn đề phát sinh trong quá trình phát triển của Tinh Thành, tất nhiên là phải sửa chữa ở dòng thời gian tiếp theo, chứ không phải để lại dòng thời gian tiếp theo tiếp tục mắc phải những sai lầm tương tự.

Đây là lợi thế mà thời gian mang lại cho hắn.

Có thể thấy qua nội dung tài liệu, Tinh Thành vẫn luôn phát triển theo lộ trình mà hắn đã vạch ra.

Rút kinh nghiệm từ nhiều sai lầm đã mắc phải ở dòng thời gian trước, dòng thời gian này, Tinh Thành phát triển rất nhanh chóng.

Học viện Bình Minh khi đó chỉ mới quy hoạch đất đai, hiện nay đã được xây dựng, thực lực tổng hợp hoàn toàn không thua kém Học phủ Tinh Thành.

Trong những ngày tiếp theo, Phong Kỳ không hề nghỉ ngơi, hắn vẫn luôn bận rộn trong phòng để quay video và xem tài liệu phát triển của Tinh Thành.

Cho đến ba ngày sau, Hội nghị thượng đỉnh Tinh Thành được triệu tập.

Hôm đó, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và những người khác rời khỏi Viện nghiên cứu Hổ phách, đi xe chuyên dụng Hổ phách đến địa điểm tổ chức Hội nghị thượng đỉnh.

Xe dừng lại bên đường, Phong Kỳ vừa xuống xe đã thấy một chiếc xe chuyên dụng Tinh Hồng đỗ trước mặt.

Cửa xe mở ra, một bóng người quen thuộc xuất hiện trước mắt.

Cô mặc bộ đồng phục Viện nghiên cứu Tinh Hồng đã bạc màu, làn da lộ ra ngoài trắng như tuyết dưới ánh nắng mặt trời, thời gian không hề để lại dấu vết trên người cô, dung nhan vẫn như trong ký ức, không hề thay đổi chút nào.

Hết chương 1800.

Chương 1801. Trò Chuyện

Lúc này, cô cũng đang ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ.

Ánh mắt giao nhau, khuôn mặt người phụ nữ bỗng nở nụ cười quyến rũ:

"Ồ, đây không phải là anh hùng huyền thoại Phong Kỳ sao, hân hạnh, hân hạnh, tôi là fan của anh."

Nói rồi, người phụ nữ đưa tay phải ra với hắn.

"Chị Úy, lâu rồi không gặp."

Khuôn mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ, sau đó đưa tay bắt tay Úy Vi.

"Ồ, đây là?"

Ánh mắt của Úy Vi đột nhiên chuyển sang Tiểu U đang lơ lửng bên cạnh Phong Kỳ, đôi mắt ngái ngủ.

Có thể thấy từ biểu cảm của Úy Vi rằng mặc dù cô đã biết hắn trở về nhưng rõ ràng là cô vẫn chưa hiểu rõ tình hình của Tiểu U và những người khác.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ đang định trả lời thì thấy Tiểu U rất tự nhiên tiến lên gật đầu:"Tôi là đứa con hoang mà anh cả sinh ra bên ngoài, tôi tên là Tiểu U, chị bắt tay với em đi."

Nói rồi, Tiểu U rất thân thiện đưa tay phải ra với Úy Vi, muốn bắt chước nghi thức giao lưu bắt tay của họ lúc nãy.

Phong Kỳ thấy vậy, gân xanh trên trán giật giật, hắn kéo Tiểu U đang chủ động tiến lên về phía mình.

…

Sau khi giải tỏa hiểu lầm, Phong Kỳ và Úy Vi đi về phía hội trường.

Kiến trúc nơi hội trường tọa lạc có hình vuông, phía trước hội trường dựng một cột cờ cao hơn mười mét, trên đỉnh treo lá cờ Bình Minh tung bay trong gió.

Bên ngoài hội trường có những chiến sĩ quân đội toàn trang canh gác.

Vào hội trường, đi qua máy quét kiểm tra, họ được nhân viên dẫn đến phòng họp.

Phòng họp được chia thành ba mươi hai khu vực ngồi, xếp thành hình tròn, ở giữa là bục phát biểu.

Có thể thấy rất rõ qua chỗ ngồi rằng các thành viên tham dự cuộc họp đến từ đơn vị nào của Tinh Thành.

Theo Úy Vi ngồi xuống chỗ ngồi của Viện nghiên cứu Tinh Hồng, họ bắt đầu chờ cuộc họp diễn ra.

Khoảng nửa giờ sau, Hội nghị thượng đỉnh Tinh Thành chính thức khai mạc.

Cuộc họp do một người đàn ông được các đơn vị của Tinh Thành bỏ phiếu bầu ra làm chủ trì, một người đàn ông hơn năm mươi tuổi, đeo kính không gọng, đường nét khuôn mặt rõ ràng, trên người toát lên vẻ uy nghiêm.

Sau khi đọc xong các chủ đề do các đơn vị của Tinh Thành đệ trình và đã được sàng lọc, người đàn ông trung niên quay sang nhìn Phong Kỳ đang ngồi bên dưới, vẻ uy nghiêm trên đôi lông mày tan biến, giọng điệu cung kính muốn mời Phong Kỳ lên phát biểu.

Phong Kỳ dứt khoát xua tay từ chối.

Hắn định nghe trước xem những người đứng đầu Tinh Thành hiện tại có quan điểm gì về sự phát triển tiếp theo của

Tinh Thành.

Thấy Phong Kỳ từ chối, người chủ trì cuộc họp không nài nỉ, lập tức cung kính gật đầu với Phong Kỳ, sau đó bắt đầu đọc chủ đề thảo luận đầu tiên tiếp theo.

《Quy hoạch và xây dựng thành phố mới》

Tương tự như quỹ đạo tương lai đã định, việc xây dựng bên trong Tinh Thành đã không theo kịp sự phát triển trong quy hoạch, tồn tại quá nhiều cơ sở kiến trúc cũ kỹ.

So với việc di dời thì rõ ràng là xây dựng một thành phố mới dễ dàng hơn.

Đây là một siêu dự án lớn.

Tất cả những người có mặt rõ ràng không thể nhìn thấy ngày thành phố mới hoàn thành và đưa vào sử dụng.

Nhưng xét về góc độ tương lai của Tinh Thành, việc xây dựng thành phố mới là rất cần thiết.

Thành phố mới trong khái niệm có thể giúp Tinh Thành vận hành hiệu quả hơn.

Về việc xây dựng và quy hoạch thành phố mới, những người đứng đầu Tinh Thành lần lượt bắt đầu trình bày quan điểm của mình.

Trong suốt thời gian đó, Phong Kỳ chăm chú lắng nghe, thỉnh thoảng gật đầu.

Qua lời phát biểu của những người đứng đầu Tinh Thành, hắn có thể thấy những hậu bối này rất có năng lực.

Thậm chí có một người đứng đầu đã đưa ra một báo cáo, trình bày chi tiết về cách phân bổ tỷ lệ đầu tư nguồn lực giai đoạn đầu như thế nào để vừa không ảnh hưởng đến sự phát

triển của hệ thống hiện tại, vừa có thể đảm bảo việc xây dựng thành phố mới được tiến hành ổn định.

Không có hình thức chủ nghĩa, lời phát biểu của những người đứng đầu đều lấy thực tế làm trọng tâm, điều này khiến Phong Kỳ rất hài lòng.

Việc xây dựng thành phố mới đã nhiều lần được đưa ra thảo luận tại Hội nghị thượng đỉnh Tinh Thành.

Sau nửa giờ thảo luận và bổ sung nội dung quy hoạch xây dựng, chủ đề mới được triển khai.Không hiểu sao, trong lúc ngồi nghe thảo luận, Phong Kỳ luôn cảm thấy cuộc họp thiếu đi chút gì đó.

Theo tiến trình cuộc họp, hắn cuối cùng cũng nghĩ ra thiếu điều gì.

Khi cuộc họp mới bắt đầu, những người đứng đầu các đơn vị của Tinh Thành tỏ ra rất dè dặt, điều này rõ ràng có liên quan đến sự có mặt của hắn, giọng điệu và biểu cảm của mọi người đều rất nghiêm túc.

Theo tiến trình cuộc họp, có lẽ là đã thích nghi với cảm giác hắn có mặt, bầu không khí cuộc họp bắt đầu thay đổi.

Gặp phải những quan điểm khác nhau, cuộc họp xuất hiện những cuộc tranh luận đầy cảm xúc.

Đến giai đoạn cuối của cuộc họp, hai người phụ trách cơ quan năng lượng thậm chí còn xắn tay áo, rất muốn đánh nhau.

Hết chương 1801.

Chương 1802. Tranh Luận

Cuộc tranh luận gay gắt khiến Phong Kỳ cảm thấy an ủi, đây mới là dáng vẻ mà Hội nghị thượng đỉnh Tinh Thành nên có.

Nơi đây không phải là nơi chỉ có một lời nói.

Ai cũng có tư cách đưa ra quan điểm của mình và có thể dùng quan điểm của mình để phản bác những quan điểm không đồng tình.

Sự phát triển của Tinh Thành chính là phải tìm ra phương hướng phù hợp nhất trong những cuộc tranh luận gay gắt.

Nếu không, Hội nghị thượng đỉnh Tinh Thành cũng không còn ý nghĩa gì nữa, hoàn toàn trở thành hình thức chủ nghĩa.

Những cuộc tranh luận gay gắt, những quan điểm va chạm.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ đã thấy nhiều vấn đề được giải quyết thông qua tranh luận.

Cuộc họp này khiến Phong Kỳ thấy được nhiệt huyết và trí tuệ của thế hệ những người xây dựng Tinh Thành này.

Khi người chủ trì tuyên bố kết thúc chủ đề nhưng không tuyên bố kết thúc cuộc họp, mà hướng ánh mắt về phía Phong Kỳ.

Phong Kỳ cũng đứng dậy vào lúc này, đi thẳng đến bục phát biểu.

Ánh mắt lướt qua những khuôn mặt xa lạ có mặt, trên khuôn mặt hắn nở nụ cười rạng rỡ.

Chưa đợi hắn mở lời, tiếng vỗ tay đã vang lên.

Những người đứng đầu Tinh Thành có mặt nhìn Phong Kỳ với ánh mắt không giấu được sự sùng bái.

Người anh hùng chỉ tồn tại trong sách giáo khoa và lịch sử này trở về, đối với họ mà nói là một sự kiện chấn động tinh thần.

Những người đứng đầu có mặt không ít người đã hai bên tóc bạc nhưng trước mặt Phong Kỳ, họ đều là trẻ con.

Nhiều người từ khi còn nhỏ đã được cha mẹ dẫn đi tham quan "Tượng đài anh hùng Phong Kỳ", lắng nghe cha mẹ kể về người vĩ đại trong lòng họ, câu chuyện về Phong Kỳ.

Sùng bái Phong Kỳ đã trở thành truyền thống của mấy thế hệ người Tinh Thành.

Tinh Thành có tự do ngôn luận, đã từng xảy ra tình trạng người dân trên mạng chửi những người đứng đầu Tinh Thành.

Nhưng những hành vi này sẽ không ảnh hưởng đến cá nhân, chỉ có chửi Phong Kỳ là không được.

Cơ quan chấp pháp sẽ không làm gì nhưng những người xung quanh kẻ chửi chắc chắn sẽ ra tay trước.

Điều này còn thể hiện ở những khía cạnh khác.

Đặc biệt là thời gian gần đây, tình hình giữa Lẫm Đông Thành và Tinh Thành trở nên phức tạp.

Khi có cư dân mạng Lẫm Đông Thành dùng Phong Kỳ để gây chuyện, chắc chắn sẽ phải đón nhận sự tấn công của cư dân mạng Tinh Thành.

Hai chữ Phong Kỳ này, theo một nghĩa nào đó đã trở thành tín ngưỡng của người dân Tinh Thành, cũng là hạt nhân của sức mạnh đoàn kết của Tinh Thành trong lòng họ.

Huyền thoại trong lịch sử trở về, hình ảnh trên bục giảng trùng lặp với tượng đài anh hùng trong ký ức tuổi thơ, lòng họ không khỏi xúc động.

Đợi tiếng vỗ tay tan đi, Phong Kỳ bắt đầu phát biểu.

Những ngày này, hắn đã xem lại tất cả nội dung trong quá trình phát triển của Tinh Thành, trong đó có nhiều vấn đề hắn vẫn chưa hiểu hết nên dự định thông qua cuộc họp để hỏi trực tiếp.Ngoài ra, hắn còn đưa ra ba hướng phát triển xây dựng mới cho Tinh Thành trong cuộc họp.

Ba hướng mới này là những thành quả quan trọng trong chuyến du ngoạn của hắn.

Hướng thứ nhất, tăng cường đầu tư phát triển học viện Lĩnh Vực, mục đích là bồi dưỡng những nhân tài có thể đến Mệnh Vận Thành và mang lại nguồn thu ngoại tệ cho Tinh Thành.

Đây sẽ là một kênh tạo thu nhập ổn định, những nguồn lực mang về có thể hỗ trợ hiệu quả cho sự phát triển của Tinh Thành.

Đây cũng là một kênh khai thác tài nguyên mới ngoài khu tiếp tế tiền tuyến.

Hướng thứ hai, thiết lập liên lạc với Tinh Linh Thành.

Hắn đã để lại viên pha lê ghi lại tọa độ của Tinh Linh Thành tại Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Trong tương lai có thể dùng để thiết lập hợp tác không gian với Tinh Linh Thành.

Nhưng Phong Kỳ đã bổ sung thêm lời giải thích về sự hợp tác này, hắn vẫn chưa hoàn toàn tin tưởng Tinh Linh Vương.

Nếu không phải bất đắc dĩ thì không cần thiết phải thiết lập kết nối không gian.

Chỉ có thể thiết lập liên lạc với Tinh Linh Vương trong ba trường hợp.

Thứ nhất, có thể tự do kiểm soát kỹ thuật không gian, có thể cắt đứt kết nối với Tinh Linh Thành bất cứ lúc nào, không thể tự động sửa chữa.

Làm được điều này thì ngay cả khi Tinh Linh Vương muốn xâm chiếm Tinh Thành cũng có thể cắt đứt kết nối bất cứ lúc nào.

Thứ hai vào thời điểm sống còn.

Tinh Linh Vương nợ hắn một ân tình, trước thời điểm sống còn, Tinh Thành có thể thông qua kết nối không gian để nhờ Tinh Linh Vương giúp đỡ.

Nhưng… Tinh Linh Vương không chắc chắn sẽ báo đáp hắn theo cách hắn muốn.

Có rủi ro.

Thứ ba, Tinh Thành đủ mạnh, không sợ Tinh Linh Vương.

Tinh Thành thực sự phát triển đến bước này.

Hoàn toàn có thể thiết lập kết nối ổn định với Tinh Linh Thành, Ám Mộc Thành, triển khai hợp tác về thương mại và các mặt khác, quyền chủ động sẽ luôn nằm trong tay Tinh Thành.

Hợp tác với Tinh Linh Vương có cả rủi ro và cơ hội.

Về kế hoạch tương lai này, Phong Kỳ đã nhấn mạnh một điểm trong cuộc họp, nếu tương lai thiết lập kết nối với Tinh Linh Thành, tuyệt đối không cho phép bất kỳ người Tinh Thành nào lựa chọn con đường tu luyện của chủng tộc tinh linh.

Hết chương 1802.

Chương 1803. Giao Thông

Hắn hiểu sâu sắc một đạo lý.

Con đường tu luyện của chủng tộc tinh linh có lợi thế rõ ràng so với hệ thống tu luyện ở giai đoạn đầu, có thể tăng cường sức mạnh chiến đấu trong thời gian ngắn, có sức hấp dẫn rất lớn đối với thế hệ trẻ.

Nhưng một khi đã lựa chọn mô hình tu luyện của chủng tộc tinh linh thì Mệnh Vận tương lai cũng sẽ nằm trong tay Tinh Linh Vương.

Sự cám dỗ của sức mạnh tăng vọt sẽ đầu độc thế hệ trẻ của Tinh Thành, khiến chúng đi vào con đường tà đạo.

Thậm chí có thể biến thành, tương lai nhân loại Tinh Thành sẽ đi theo hệ thống tu luyện của chủng tộc tinh linh.

Đây là kết quả tồi tệ nhất mà hắn không muốn nhìn thấy.

Điểm thứ ba trong kế hoạch tương lai, khu vực tài nguyên trọng điểm với sự trợ giúp của kỹ thuật không gian.

Trong suốt hành trình dài, Phong Kỳ đã đánh dấu một số khu vực có nhiều tài nguyên, nếu kỹ thuật không gian của Tinh Thành trong tương lai được nâng cao rất nhiều, có khả năng vượt qua vùng Lĩnh Vực dày đặc để đến những khu vực này, tọa độ hắn để lại trong viên pha lê ghi chép sẽ cung cấp sự trợ giúp to lớn cho sự phát triển của nhân loại.

Đồng thời, Phong Kỳ cũng đã nêu rõ rủi ro trong cuộc họp.

Hành trình rèn luyện của hắn đã kết thúc nhưng cuộc chiến giành lợi ích giữa các thế lực Lĩnh Vực vẫn tiếp diễn.

Khi hắn đi, những khu vực giàu tài nguyên và an toàn trong tương lai chưa chắc đã còn an toàn, chắc chắn phải kiểm soát tốt rủi ro.

Ngoài ba trọng điểm quy hoạch này, Phong Kỳ còn đưa ra một số đề xuất tham khảo trong cuộc họp.

Ví dụ như có thể mở một cuộc thi đấu trí tuệ "Trò chơi chiến tranh đồ giám" trên trò chơi giả lập.

Dự án này cho phép toàn dân tham gia.

Đợi đến khi dự án hoàn thiện, hàng năm sẽ tổ chức cuộc thi đấu trí tuệ chiến tranh đồ giám.

Chọn ra quán quân và á quân, Tinh Thành sẽ cung cấp hai triệu tiền hỗ trợ, để họ tham gia trò chơi trí tuệ đồ giám ở Mệnh Vận Thành, kiếm tài nguyên cho Tinh Thành.

Ngay cả khi thua, cũng không ảnh hưởng đến sự phát triển ổn định của Tinh Thành.

Nếu có thể thắng, chắc chắn sẽ mang về lợi nhuận gấp nhiều lần, lợi dụng cơ chế thi đấu hoàn thiện để lấy ít địch nhiều.

Cuộc họp kéo dài nửa ngày.

Khi Phong Kỳ phát biểu, toàn trường chỉ có tiếng viết ghi chép.

Khi hắn kể xong phương hướng quy hoạch tiếp theo của Tinh Thành, tiếng vỗ tay vang dội.

Một số tầng lớp cao cấp của Tinh Thành chưa bao giờ nghi ngờ phán đoán của Phong Kỳ.

Trong lý tưởng của họ, Tinh Thành vẫn luôn phát triển theo quy hoạch ban đầu của Phong Kỳ.

Trăm năm trước là như vậy, bây giờ cũng vậy.

Cuộc họp kết thúc, khi mọi người thu dọn đồ đạc rời đi, Phong Kỳ vẫn chưa đi.

Tiếp theo hắn có chuyện muốn nói với Úy Vi.

Sau khi Úy Vi rời đi sẽ trở về căn cứ bí mật Tinh Hồng, có lẽ đây là lần gặp mặt cuối cùng trên dòng thời gian này.

Khi hắn trở lại chỗ ngồi, phát hiện Tiểu U đang bị Úy Vi ôm trong lòng, đôi má mũm mĩm không ngừng biến dạng dưới sự xoa nắn của Úy Vi.

Phát hiện hắn trở về, Tiểu U lập tức giơ hai tay ra với hắn:

"Ông già, cứu cháu, cứu cháu với."

"Chị Vi, lại bắt nạt trẻ con rồi."

"Tôi đang nghiên cứu Sinh Vật Trận Địa đây, thông qua việc sờ xương và thịt của cô bé để phán đoán tuổi của cô bé."

"Cô còn biết xem tuổi xương nữa à?" Phong Kỳ kinh ngạc.

"Đùa cô đấy, cô tưởng thật à, tôi chỉ thấy cô bé dễ thương, trêu chọc một chút thôi."

Nói xong, Úy Vi cười ha hả, hai tay tiếp tục xoa nắn Tiểu U.

"Ông già, cứu cháu với, sắp chết rồi!"

Tiểu U co rúm trong lòng Úy Vi, đá chân, không ngừng vặn vẹo mông nhưng vẫn không thoát khỏi sự trói buộc của Úy Vi.

"Sinh Vật Trận Địa nhỏ, ngoan nào."

"Tôi là Lĩnh Vực sen vật, tôi là người, người hoang dã."

Nghe Úy Vi gọi mình là Sinh Vật Trận Địa nhỏ, Tiểu U miệng lẩm bẩm giải thích không rõ ràng.

Thấy Phong Kỳ đến ngồi bên cạnh, Úy Vi lúc này mới buông Tiểu U ra.

Thoát khỏi sự trói buộc, Tiểu U dứt khoát bay đến sau lưng Phong Kỳ, xoa xoa đôi má ửng đỏ, nhìn Úy Vi bằng ánh mắt rõ ràng mang theo oán hận.

Nhìn dáng vẻ của Tiểu U, Phong Kỳ coi như hiểu tại sao hồi nhỏ Mộc Tinh lại không ưa Úy Vi đến vậy.

Nhìn Úy Vi không chút phong độ cười ha hả với Tiểu U, Phong Kỳ trong lòng thầm xấu hổ.

Tuổi tác ngày càng lớn nhưng tâm lý của Úy Vi vẫn không hề thay đổi, vẫn là dáng vẻ chơi bời lêu lổng, vô tư vô lo đó.

Sau khi trò chuyện với Úy Vi một lúc lâu, Phong Kỳ liếc nhìn chiếc đồng hồ treo trong đại sảnh.

“Chị Vi, ăn tối xong rồi hãy đi.”

“Được thôi.”

Đối mặt với lời mời của hắn, Úy Vi không chút do dự đồng ý.

Hiện tại căn cứ bí mật Tinh Hồng vẫn còn liên lạc với bên ngoài, đồ ăn bên trong không tệ nhưng so với bên ngoài vẫn có khoảng cách.

Đội ngoại vụ thỉnh thoảng mới mua những vật tư cần thiết về.Hầu hết thời gian căn cứ bí mật Tinh Hồng vẫn tự cung tự cấp theo cách tuần hoàn nội bộ.

Hết chương 1803.

Chương 1804. Tình Báo

Việc mua sắm với số lượng lớn cuối cùng cũng quá lộ liễu, trạng thái nửa ẩn cư, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn phải cân nhắc đến nhiều rủi ro tiềm ẩn.

Bữa tối Phong Kỳ chọn mời Úy Vi ăn tôm hùm đất cay.

Sự tiếc nuối trước đây đã được bù đắp theo một cách khác.

Trong thời gian này, thông qua lời kể của Úy Vi, Phong Kỳ đã có được nhiều thông tin tình báo về lộ trình phát triển tín ngưỡng.

Lộ trình phát triển tín ngưỡng được hình thành trong bối cảnh hệ thống tu luyện của con người sụp đổ.

Nhưng thông qua những thí nghiệm trong nhiều năm của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phát hiện ra lộ trình phát triển tín ngưỡng tồn tại nhiều vấn đề.

Trong đó vấn đề lớn nhất liên quan đến việc mất ý thức.

Thông qua tín ngưỡng để mượn khả năng thiên phú sẽ không có vấn đề gì trong giai đoạn đầu nhưng khi tín ngưỡng ngày càng sâu sắc, ý thức của người có tín ngưỡng sẽ chìm đắm trong sự truyền thụ kiến thức mang lại từ khả năng thiên phú, tinh thần trở nên mơ hồ.

Vấn đề này không xảy ra với Úy Vi.

Những nhân viên khác của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đều xuất hiện tình trạng tương tự.

Nhưng dù sao Úy Vi cũng là kỳ tích trong mắt Mộ Trảo, một người không tiếp xúc với hệ thống tu luyện mà có thể

thức trắng đêm mấy ngày không ngủ, không thể coi là thể chất của người bình thường.

Đối với Phong Kỳ mà nói, đây chắc chắn là một tin xấu.

Hắn rất coi trọng hệ thống phát triển tín ngưỡng, nếu con đường này có thể đi thông, sẽ bùng nổ nâng cao sức chiến đấu của toàn nhân loại.

Ngoài tin xấu, Úy Vi cũng mang đến tin tốt.

Tin tốt là vấn đề về lộ trình phát triển tín ngưỡng Lâm Nhiễm và nhóm của hắn đã bắt tay vào giải quyết và đã tìm ra hướng ứng phó.

Tin tốt này khiến Phong Kỳ an tâm hơn nhiều.

Hắn tin tưởng Lâm Nhiễm.

Thiên phú của hắn trong đánh giá lịch sử đủ để xếp vào top 3 toàn nhân loại, là thiên tài tuyệt thế không thể chối cãi, chưa bao giờ khiến hắn thất vọng.

Nghĩ đến Lão Mê trước đây cũng từng chịu thiệt trong tay Lâm Nhiễm.

Chỉ cần tạo điều kiện cho Lâm Nhiễm, mọi chuyện đều có thể.

Một tin tốt nữa là, việc giải mã Hiến tế huyết nhục đã có tiến triển rõ rệt, đã thấy được hy vọng giải mã hoàn toàn.

Tin tức này khiến Phong Kỳ rất bất ngờ, cũng rất phấn khích.

Nếu Hiến tế huyết nhục có thể giải mã được, hệ thống tu luyện của nhân loại chắc chắn sẽ nhận được sự trợ giúp mạnh mẽ.

Trò chuyện với Úy Vi, tin tốt và tin xấu đan xen.

Ngồi ở quầy nướng bên hồ, gió nhẹ thổi, ánh đèn bên kia bờ rực rỡ say đắm lòng người.Đến 11 giờ.

Phong Kỳ và Úy Vi lần cuối cùng cụng ly, sau đó uống cạn, lúc này Úy Vi đứng dậy, đưa tay ấn lên vai hắn, mỉm cười nói:

“Chàng trai, tiếp tục cố gắng, chị cả của ngươi là ta sẽ xuống suối vàng trước.”

Phong Kỳ: …

Nhìn bóng lưng Úy Vi đi xa, Phong Kỳ bật cười.

Tiểu U lúc này thò đầu ra, liên tục vung nắm đấm về phía bóng lưng Úy Vi, miệng còn lẩm bẩm điều gì đó.

Tiễn Úy Vi lên xe chuyên dụng Tinh Hồng đỗ bên đường, lúc này Phong Kỳ đứng dậy.

Đang chuẩn bị thanh toán rồi rời đi, hắn đột nhiên nhớ ra một vấn đề.

Hắn không mang theo điện thoại và thẻ ngân hàng.

Lúc này xe chuyên dụng Tinh Hồng đã rời đi, hắn phải trả tiền như thế nào?

Trước đây hắn không rời điện thoại nửa bước nhưng trong suốt hành trình dài, hắn đã quen với việc không có điện thoại bên cạnh, trở về Tinh Thành những ngày này cũng không thay đổi thói quen.

Trong lòng bối rối, hắn quyết định tìm ông chủ trả nợ.

Ông chủ là một người đàn ông trung niên béo phì, nụ cười hiền lành.

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, ông chủ cười lắc đầu:

“Thời đại nào rồi, còn dùng điện thoại và thẻ ngân hàng, quẹt mặt là được rồi.”

Nói rồi ông chủ đưa tay cầm lấy một thiết bị lớn bằng bàn tay đặt trên bàn.

Quét khuôn mặt Phong Kỳ.

Vài giây sau, âm thanh điện tử báo trừ tiền thành công vang lên.

Thấy thanh toán thành công, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm, lập tức mỉm cười chào tạm biệt ông chủ, dẫn theo Tiểu U đã ăn no căng bụng rời đi.

Nhìn bóng lưng Phong Kỳ rời đi, ông chủ béo lắc đầu cười:

"Tên nhóc này trông giống hệt vĩ nhân lịch sử."

Nói rồi ông cúi đầu nhìn màn hình thiết bị, biểu cảm từ mỉm cười dần trở nên đờ đẫn.

Chỉ thấy trên màn hình hiển thị.

Tiêu dùng lần này: 587 nhân dân tệ.

Tên tài khoản: Phong Kỳ (Vĩ nhân lịch sử)

…

Trái tim ông chủ béo thắt lại, hoàn toàn ngây người.

Thiết bị này kết nối với cơ sở dữ liệu Tinh Thành, nội dung tài liệu không phải người bình thường có thể tùy ý sửa đổi.

Phía sau tên Phong Kỳ là một khung màu đỏ, càng đặc biệt hơn là chú thích của hội nghị cao nhất Tinh Thành.

"Mẹ ơi."

Tiếng kêu của ông chủ béo thu hút sự chú ý của nhiều thực khách gần đó.

"Chết tiệt, Phong Kỳ, là Phong Kỳ, mẹ ơi!"

Nhận ra thực khách vừa nãy không phải giống vĩ nhân lịch sử, mà là bản tôn Phong Kỳ, ông chủ béo hoàn toàn không

nhịn được nữa.

Hết chương 1804.

Chương 1805. Lĩnh Vực

Nhưng khi ông quay đầu nhìn về hướng Phong Kỳ rời đi thì phát hiện Phong Kỳ đã biến mất từ lâu.

…

Những ngày tiếp theo, Phong Kỳ vẫn luôn bận rộn.

Còn rất nhiều nội dung cần ghi chép.

Ngày hôm đó bận rộn đến sáng sớm, Phong Kỳ phát hiện chiếc điện thoại đặt trên bàn làm việc liên tục rung, thỉnh thoảng có tin nhắn đến.

Sau khi cầm lên, hắn phát hiện, là tin nhắn chúc mừng Trung thu của những người cấp cao Tinh Thành.

Nhận ra hôm nay là Tết Trung thu, Phong Kỳ sửng sốt, trong đầu nhanh chóng có ý tưởng mới.

Sau khi đưa Tiểu U và những người khác trở về Tinh Thành, vẫn chưa để họ thực sự hiểu về Tinh Thành.

Nhân cơ hội này, hắn quyết định đưa Tiểu U và những người khác đi trải nghiệm không khí đêm Trung thu Tinh Thành.

Vào lúc chạng vạng, Phong Kỳ và Tiểu U cùng những người khác đi xe chuyên dụng Hổ Phách đến bờ hồ Tinh Quang.

Dọc đường phố treo đèn kết hoa, đã trang trí xong đồ trang trí Trung thu.Dán mắt vào cửa sổ xe, Tiểu U ngắm nhìn cảnh tượng náo nhiệt bên ngoài, vẻ mặt tò mò.

Khi xe chạy vào đường ven hồ, những chiếc đèn lồng treo dọc bờ hồ vừa vặn sáng lên cùng lúc, thắp sáng cả con đường ven hồ, ngoài đèn trang trí, dọc đường còn có biểu diễn trò chơi đố chữ, đoán đèn lồng, phục vụ người dân Tinh Thành đăng ký tham gia tại chỗ.

Không khí lễ hội Trung thu ập đến.

"Thành phố thật phồn hoa." Lôi Đình không khỏi cảm thán lúc này.

Xuống xe, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác đi bộ về phía hồ Tinh Quang, trên đường Tiểu U bắt đầu hỏi không ngừng, như một đứa trẻ tò mò.

Đến địa điểm hoạt động giải đố đèn lồng, thấy rất nhiều người đang chơi trò chơi đố chữ, Tiểu U rất tự nhiên tiến đến.

Trước hoạt động giải đố đèn lồng có một hàng người dẫn chương trình.

Thấy Tiểu U đến gần, một người dẫn chương trình đeo Mặt Nạ Thỏ liền lên tiếng:

"Bạn nhỏ, có muốn đến giải đố đèn lồng không, có phần thưởng dành riêng cho trẻ em nhé."

"Được." Tiểu U gật đầu mạnh.

"Nghe cho kỹ, tôi sẽ ra câu đố."

Tiểu U lại gật đầu, nắm chặt tay, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc.

"Ban ngày bay trên cây, ban đêm đến chùa. Đừng nhìn tôi nhỏ, có tim phổi ruột gan, đoán xem là con vật nào."

"Không biết."

Người dẫn chương trình đưa ra câu hỏi nhưng Tiểu U suy nghĩ chưa đầy một giây đã quả quyết lắc đầu.

“Vậy chúng ta đổi một câu đơn giản hơn.”

“Được.” Tiểu U lại nghiêm túc gật đầu.

Tiếp theo, bất kể người dẫn chương trình hỏi gì, Tiểu U đều đồng loạt lắc đầu, tham gia rất nhiệt tình nhưng lại khiến người dẫn chương trình không nói nên lời.

Cuối cùng, trước sự kiên trì không ngừng của Tiểu U, người dẫn chương trình chủ động đầu hàng, tặng Tiểu U một chiếc bánh trung thu và một bộ trang phục thỏ nhỏ.

Nhìn Tiểu U mặc trang phục thỏ trắng, cắn từng miếng bánh trung thu, vẻ mặt đắc ý, Phong Kỳ không khỏi bật cười.

Hoạt động lễ hội, quan trọng là tham gia.

Tiểu U đã thực hiện điều này một cách thẳng thắn, thực sự chỉ là tham gia.

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác đi vòng quanh bờ hồ, cứ mười mét lại treo một chiếc đèn lồng hình mặt trăng khổng lồ, hai bên đường còn treo những chiếc đèn lồng hình chim sẻ… đủ loại đèn trang trí không thể đếm xuể.

Du khách dọc đường nối đuôi nhau, thật náo nhiệt.

Ngẩng đầu nhìn lên, có thể thấy một vầng trăng tròn màu vàng óng treo trên bầu trời.

Nhìn ra mặt hồ, phản chiếu một đĩa tròn màu vàng, ở trung tâm đã dựng sân khấu Trung thu, đang biểu diễn chương trình đêm Trung thu.

Tiểu U thấy vậy, nhét nốt phần bánh trung thu còn lại vào miệng, lập tức muốn bay đến sân khấu giữa hồ.

Phong Kỳ thấy vậy, dứt khoát kéo lấy chân trái của Tiểu U, ngăn không cho cô bé chạy đến quậy phá.

“Đại ca, ở đó có một chiếc bánh trung thu to lắm.”

Tiểu U chỉ tay về phía sân khấu giữa hồ, phấn khích nói.

“Giả, không ăn được.”

“Ồ, hóa ra không ăn được.”

Đối với lời nói của Phong Kỳ, Tiểu U vốn không bao giờ nghi ngờ, chỉ là vẻ mặt có vẻ rất tiếc nuối.

Tiếp tục đi dọc bờ hồ.

Hai bên đường phía trước trồng đầy cây quế, theo gió thoang thoảng hương quế thơm ngát.

Ngắm hoa quế cũng là một trong những phong tục Trung thu của Tinh Thành.

Những cây quế dọc đường được buộc bằng dải lụa đỏ, trên đó điểm xuyết đèn, còn có những món ăn vặt có thể hái tùy ý treo trên cành.Đi một đường, ăn một đường, Tiểu U vô cùng phấn khích.

Trong lúc đó, Lôi Đình cũng tìm thấy niềm vui của mình ở đây.

Khu vực phía trước có cung cấp rượu quế miễn phí, Lôi Đình vốn thích uống rượu, lập tức tiến lên xin ba bình, vừa đi vừa uống.

Chỉ có Phá Giáp là có vẻ không thích ứng được.

Có lẽ hắn đã quen với môi trường thanh vắng nên sự náo nhiệt ở đây khiến hắn có chút không quen.

Nhưng sự không quen này sau đó đã bị Tiểu U và Phá Giáp ảnh hưởng, trên mặt Phá Giáp cũng lộ ra nụ cười không dễ nhận ra.

“Đại ca, kia là cái gì!”

Theo hướng tay chỉ của Tiểu U nhìn ra mặt hồ, chỉ thấy một chiếc thuyền hoa đăng đang từ xa đi tới, dọc đường liên tục bắn pháo hoa đủ màu sắc.

Hết chương 1805.

Chương 1806. Đổi Mới

“Đó là thuyền, một loại công cụ di chuyển trên mặt nước.”

“Oa, hóa ra là thuyền.”

Tiểu U vô cùng kinh ngạc, trong nhận thức của cô, thuyền là Cỗ Máy Chiến Tranh trên biển được chế tạo từ quái thú biển trong Lĩnh Vực Hắc Hải, lời giải thích của Phong Kỳ rõ ràng đã làm mới nhận thức của Tiểu U.

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn Tiểu U và những người khác tiếp tục đi dọc bờ hồ.

Trong lúc đó, họ đã tham gia rất nhiều hoạt động Trung thu, cùng họ cảm nhận không khí Trung thu của Tinh Thành.

Gần nửa đêm, pháo hoa trên bờ hồ đồng loạt bắn lên, sau khi thắp sáng bầu trời thì nhuộm thành đủ màu sắc.

Nghe người đi đường chúc nhau Trung thu vui vẻ, Tiểu U lúc này cũng quay sang nhìn Phong Kỳ, Phá Giáp và những người khác, hai tay chống nạnh học theo cách của người đi đường bên cạnh hô lớn:

“Trung thu vui vẻ!”

….

Tinh Thành, Khu Đông Bộ.

Quảng trường truyền tống.

Xuống xe, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Mặt đất của quảng trường truyền tống được lát bằng ngọc thạch đặc biệt, bên trong có thể nhìn thấy những đường năng lượng mảnh như sợi chỉ kết nối với nhau.

Giữa quảng trường có dựng một khối đá ổn định không gian hình bán nguyệt cao trăm mét.

Con đường hy sinh này, khi xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định, hắn đã rời đi, không tham gia vào công trình không gian to lớn này.

Nhưng thông qua việc xây dựng quảng trường không gian, hắn có thể thấy rằng con đường tương lai này đã tiếp thu kinh nghiệm của con đường hy sinh trước đó, xây dựng hoàn thiện hơn, ngay cả đá ổn định không gian cũng được mài nhẵn hơn.

Kỹ thuật không gian của con đường hy sinh này có thể nhìn thấy sự tiến bộ bằng mắt thường.

"Đại ca, đây là cái gì?"

Tiểu U ngậm kẹo que bay đến bên hắn, chỉ tay vào đá truyền tống ổn định không gian tò mò hỏi.

"Đá truyền tống không gian, tác dụng là chống đỡ không gian mở rộng, khiến cấu trúc không gian bị xé rách trở nên vững chắc hơn."

Tiểu U ngây người suy nghĩ vài giây rồi thở dài lắc đầu:

"Không hiểu, không hiểu, khó quá."

"Muốn hiểu cũng không khó, Tiểu U, ngươi còn nhớ khi ta chiến đấu, đôi khi đao khí phóng ra sẽ xé rách những vết nứt không gian nhỏ không?"

"Nhớ, ngươi nói đó là khe nứt không gian." Tiểu U gật đầu mạnh.

"Đúng vậy, khe nứt không gian bị xé rách trong chiến đấu rất không ổn định, sẽ bị quy tắc thế giới sửa chữa trong thời gian ngắn, khe nứt không gian vỡ vụn về cơ bản sẽ biến mất sau vài giây nhưng bên trong đá ổn định không gian có khắc rất nhiều phù văn không gian, dùng cách mang theo thực thể

để chống đỡ khe nứt không gian bị xé rách, khiến nó duy trì trạng thái mở, đây chính là tác dụng của đá truyền tống không gian.“Nói rồi, Phong Kỳ chỉ tay xuống mặt đường ngọc thạch bên dưới đá truyền tống không gian:

“Đường năng lượng bên dưới đá truyền tống kết nối với cơ quan năng lượng của Tinh Thành, cung cấp 24 giờ cho trận pháp truyền tống không gian ổn định, khiến nó luôn ở trạng thái mở.”

Giải thích xong tác dụng của đá truyền tống không gian, Phong Kỳ nhìn Tiểu U gật đầu có vẻ hiểu mà không hiểu, bất lực lắc đầu.

Tiểu U có thể chế tạo đạo cụ lưu trữ không gian nhưng lại không hiểu nguyên lý không gian, thật sự rất kỳ lạ.

Cô ấy giống như một cao thủ bắt chước, chỉ cần làm theo bảng truyền thừa của tộc nhân là được nhưng lại rất ít khi suy nghĩ tại sao.

Những năm gần đây, nội dung nghiên cứu duy nhất mà Tiểu U nhiệt tình chỉ có cách cải tiến áo Đao Ma.

Bỏ mặc, đó là thật sự bỏ mặc.

Về tương lai của Tiểu U, Phong Kỳ đã cân nhắc rất nhiều.

Một điểm rõ ràng là, ngay cả khi đưa Tiểu U đến Lãnh Đông Bắc khu, Tiểu U cũng không thể tạo ra bất kỳ ảnh hưởng nào đến kết quả của trận chiến.

Có thể nói Tiểu U hoàn toàn không có khả năng chiến đấu.

Thay vì theo hắn đến Lãnh Đông Bắc khu mạo hiểm, tốt hơn là để cô ấy ở lại Tinh Thành.

Ít nhất ở đây sẽ có người chăm sóc cô ấy, khả năng dệt năng lượng của Tiểu U cũng có thể tiếp tục phát huy ở Tinh Thành.

Nhưng làm thế nào để Tiểu U hòa nhập vào xã hội loài người lại là một vấn đề lớn.

Vài ngày trước, hắn vốn định sắp xếp cho Tiểu U học từ lớp mẫu giáo, từng bước thích ứng với sự vận hành của xã hội loài người, tìm hiểu lịch sử và văn hóa của loài người.

Nhưng Tiểu U lại rất phản đối sự sắp xếp này, hoàn toàn không muốn rời xa hắn.

Ngày nhập học có thể nói là vô cùng xấu hổ.

Hắn liên lạc với Sở Giáo dục, sắp xếp cho Tiểu U vào lớp mẫu giáo Bình Minh.

Kết quả là ngày đưa đi, Tiểu U khóc ở cổng trường mẫu giáo còn to hơn cả những đứa trẻ khác, nước mắt như đập vỡ đập, tuôn trào.

Ở chế độ khóc bão tố, tiếng khóc của Tiểu U thậm chí còn khiến những đứa trẻ khác tạm thời ngừng khóc, đồng loạt nhìn về phía Tiểu U.

Không còn cách nào khác, Phong Kỳ đành phải đưa Tiểu U về.

Trải qua hơn trăm năm, Tiểu U vẫn luôn đi theo hắn từng bước, hoàn toàn không muốn tách ra.

Hết chương 1806.

Chương 1807. Kết Nối

Tình trạng suy sụp cảm xúc tương tự cũng đã từng xảy ra ở Tinh Linh Thành.

Lúc đó, hắn bị Tinh Linh Vương kéo vào không gian bên trong cây linh, kết quả là khi hắn ra ngoài, Tiểu U đã khóa cổ hắn, sau đó khóc bão tố.

Con người vô tâm vô phế này, ngay cả cái chết cũng không sợ, chỉ sợ phải xa hắn.

Nhiều lần khuyên bảo không có kết quả, Phong Kỳ đành từ bỏ.

Nhìn Tiểu U đột nhiên buồn ngủ, Phong Kỳ cười lắc đầu.

Ánh mắt nhìn về phía đá không gian trên quảng trường truyền tống không gian, hắn bước đi.

Trước khi rời khỏi Tinh Thành đến Lãnh Đông Bắc Cảnh, hắn quyết định đến Mê Vụ Tộc một chuyến, hàn huyên với Lão Mê, người bạn già này.

Tương lai Tinh Thành còn phải đối mặt với rất nhiều thách thức trong quá trình phát triển, vẫn phải nhờ Lão Mê giúp đỡ nhiều hơn.

Ban đầu hắn định dùng liên lạc khí để liên lạc từ xa với Lão Mê.

Nhưng tín hiệu kết nối của liên lạc khí với Đông Hải cực kỳ không ổn định, thường xuyên bị mất kết nối, nhiều lần thử đều không liên lạc được với Lão Mê.

Hắn mới quyết định đích thân đến thành Mê Vụ, tiện thể xem tình hình phát triển và xây dựng của thành Mê Vụ.

Đến trước đá ổn định không gian, đứng lại, phía trước là khe nứt không gian lan tỏa như sương mù.

Không do dự, hắn bước vào khe nứt không gian.Lôi Đình và Thái Hành lập tức đuổi theo, Phá Giáp thì kéo chân trái của Tiểu U, kéo Tiểu U đang ngủ say vào khe nứt không gian.

Cảm ứng được sự dao động của sinh mệnh, đá ổn định không gian khẽ run, bắt đầu hút năng lượng bên dưới quảng trường.

Chỉ thấy thông đạo không gian nhanh chóng hình thành bên trong thông đạo không gian, lan về phía bên kia.

Đây là một loại chế độ bán kích hoạt được thiết kế để tiết kiệm năng lượng.

Giống như trạng thái ngủ chờ của tivi, sau khi kích hoạt có thể nhanh chóng chuyển sang trạng thái mở, còn ở chế độ chờ cũng có thể giảm hiệu quả lượng điện tiêu thụ.

Sau khi vào thông đạo không gian, không cần bất kỳ hành động nào, Phong Kỳ cảm thấy một lực đẩy nhẹ từ phía sau.

Ánh mắt xuyên qua bức tường thông đạo không gian nửa trong suốt, có thể nhìn thấy màu đen sền sệt như mực đang cuộn trào, thỉnh thoảng lại biến thành màu sắc sặc sỡ, xoay tròn tạo thành vô số xoáy nước ngược dòng không gian.

Toàn bộ quá trình truyền tống kéo dài hơn mười giây.

Cùng với một lực đẩy đột ngột ập đến từ phía sau, sương mù phía trước tan đi, sự bồng bềnh dưới chân trở nên vững chắc.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt, giống như thành phố của ma vương trong truyện cổ tích.

Sương mù xám cuồn cuộn bao phủ toàn bộ thành phố, những cột sương mù xám buông xuống nối liền với thành phố bên dưới, xa xa là những tòa tháp năng lượng đen, lõi năng lượng lơ lửng trên đỉnh tháp đen giống như một con mắt màu hồng, bề mặt chảy một lớp màu máu.

Đây là một thành phố hoàn toàn khác với Tinh Thành.

Mọi thứ đều được xây dựng theo hướng lấy hiệu quả làm trọng tâm, hoàn toàn loại bỏ những thiết kế vô dụng như tính thẩm mỹ.

Tối tăm, điên cuồng, u ám, cảnh tượng trước mắt tràn ngập sự chấn động về thị giác.

Quét mắt nhìn các tòa nhà trong thành Mê Vụ, trong lòng Phong Kỳ đột nhiên có chút mong đợi về việc xây dựng thành phố mới của loài người.

Việc xây dựng thành phố mới trong tương lai của loài người cũng sẽ phát triển theo mô hình kiến trúc tương ứng với hệ thống tu luyện.

Đây là con đường tất yếu để một thế lực chủng tộc tiến tới con đường phát triển thành chủng tộc mạnh.

Ví dụ như Tinh Linh Thành, chính là một thành phố Tinh Linh được xây dựng theo hệ thống phát triển tương ứng, hiệu quả vận hành của thành phố cực cao, bao gồm cả hiệu quả chuyển đổi tài nguyên, v.v.

Hoặc như kiến trúc tinh thể trong không gian của tộc Linh Năng cũng được xây dựng theo hệ thống phát triển tương ứng.

Thành Mê Vụ trước mắt cũng vậy.

Kiến trúc bê tông cốt thép mà loài người đang sử dụng hiện nay đã dần không theo kịp sự phát triển của hệ thống tu luyện sau thảm họa, đây cũng là một trong những lý do khiến Tinh

Thành cần liên tục quy hoạch lại việc xây dựng thành phố, tiến hành nhiều lần cải tiến.

Nhìn về tương lai, kiến trúc và cơ sở vật chất hiện có của thành phố loài người cuối cùng sẽ phải đối mặt với sự đào thải.

Trong tương lai, loài người sẽ lấy hệ thống tu luyện làm nền tảng, xây dựng một thành phố tương tự như thành Mê Vụ, Tinh Linh Thành, v.v., là những thành phố tiên tiến của các chủng tộc tiềm năng.

Điều này sẽ nâng cao đáng kể tốc độ phát triển của loài người.

Lúc này, vị trí của Phong Kỳ là ở phía tây thành Mê Vụ, xung quanh không có lính gác tuần tra.

Đây là biểu hiện của sự tin tưởng lẫn nhau giữa hai thành phố liên minh.

Quảng trường truyền tống không gian kết nối thành Mê Vụ của Tinh Thành cũng không có chiến sĩ quân đội canh gác, luôn hoan nghênh các thành viên của Mê Vụ Tộc đến thăm.

Ánh mắt hướng về phía con đường phía trước, mặt đường được phủ một lớp rêu thịt, vô số mầm thịt như có sự sống đang từ từ nhuyễn động.

Hết chương 1807.

Chương 1808. Chiến Lược

Con đường ở đây trông không thích hợp để đi bộ.Phong Kỳ không thấy bất ngờ về điều này, điều này có liên quan đến đặc điểm chủng tộc của Mê Vụ Tộc.

Cách di chuyển của Mê Vụ Tộc rất đơn giản, chỉ cần biến cơ thể bằng máu thịt thành sương mù là có thể đạt được khả năng bay.

So với việc đi bộ bằng hai chân, rõ ràng các thành viên của Mê Vụ Tộc thích cách di chuyển hiệu quả hơn là hóa sương mù, vì vậy các con đường trong thành Mê Vụ đã từ bỏ chức năng giao thông, trở thành một phần của chức năng thành phố.

Hắn từng nghe Lão Mê nhắc đến.

Rêu thịt là sinh vật phái sinh do Mê Vụ Tộc nuôi cấy, có thể hoạt động 24 giờ, giúp thành Mê Vụ hấp thụ linh khí trời đất, cung cấp năng lượng tiêu thụ cần thiết cho thành phố.

Bên cạnh đường chính còn có một đường phụ, được đổ nhựa đường, thẳng tắp dẫn đến khu vực Trung Tâm của thành phố.

Rõ ràng đây là con đường mà Mê Vụ Tộc xây dựng riêng cho loài người.

“Đại ca, anh đến đây là để thực hiện tu luyện thử thách Đăng Thần sao?”

Quét mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, Tiểu U căng thẳng nói.

Trong nhận thức của Tiểu U, mỗi lần tu luyện thử thách Đăng Thần đều có nghĩa là đại ca lại bị thương.

Trong số đó không thiếu những lúc bị thương nặng, suýt mất mạng.

“Đừng lo, tôi đến gặp một người bạn cũ.”

Nghe vậy, Tiểu U vô thức che mặt, vẻ mặt không che giấu sự chán ghét, rõ ràng là nghĩ đến Úy Vi.

“Không phải cô ta, là một người bạn cũ khác.”

Nói xong, Phong Kỳ bước tới đường phụ.

Tiểu U thấy vậy thì lập tức đuổi theo.

Đi trên đường phụ, Phong Kỳ quan sát các tòa nhà thành phố của Mê Vụ Tộc.

Hắn đã nghe Lão Mê nói về nhiều tòa nhà trong số đó, đại khái biết được chức năng của những tòa nhà này.

Ví dụ như một tòa nhà hình thang màu đen giống như lồng giam, chiếm diện tích lớn không xa.

Phía trên tòa nhà này tỏa ra sương mù màu máu, giống như một cái lồng hấp, tỏa ra nhiệt độ cao, không khí xung quanh tòa nhà đều trở nên méo mó.

Tên tòa nhà là “Huyết Nhục Tù Lao”, là nơi Mê Vụ Tộc nuôi nhốt thức ăn bằng máu.

Thức ăn bằng máu được nuôi nhốt bên trong được chia thành nhiều bậc chất lượng, thức ăn bằng máu càng chất lượng cao sẽ được đặt ở tầng càng cao.

Trong khi mở rộng chiến tranh ra bên ngoài, Mê Vụ Tộc sẽ để lại một số Sinh Vật Trận Địa có chất lượng máu thịt đạt yêu cầu, nuôi nhốt chúng như thức ăn, đến khi cần thì lấy dùng.

Nhưng loại kiến trúc này không nhiều trong Mê Vụ Tộc.

Lão Mê từng nói, Mê Vụ Tộc ban đầu áp dụng cách thức nô dịch các chủng tộc nhỏ để nuôi nhốt thức ăn bằng máu.

Có thể vào Huyết Nhục Tù Lao để được chăm sóc đặc biệt nuôi nhốt Sinh Vật Trận Địa, thường là những chủng tộc có chất lượng máu thịt cao.

Còn về lý do tại sao những thức ăn bằng máu chất lượng cao này không chọn cách nuôi nhốt theo kiểu nô dịch như tộc Linh Năng thì Mê Vụ Tộc cũng sợ rằng việc nuôi nhốt sẽ gây ra thảm họa.

Loại chủng tộc này thường có tiềm năng phát triển cao.

Quá trình nuôi nhốt rất dễ thành khí hậu, đến lúc đó có thể chống lại sự thống trị của Mê Vụ Tộc.

Chỉ có những thế lực như tộc Linh Năng không có nhiều mối đe dọa trong mắt Mê Vụ Tộc mới chọn cách nuôi nhốt để mặc chúng phát triển.

Mặc dù vậy, để chắc chắn, Mê Vụ Tộc vẫn sẽ tẩy não những chủng tộc nô lệ được nuôi nhốt.

Ví dụ như "Linh chiến" của tộc Linh Năng.Vị tổ tiên được tôn vinh là chiến binh tiên phong của tộc Linh Năng, dẫn dắt tộc Linh Năng trỗi dậy, từng vô cùng trung thành với Mê Vụ Tộc.

Ước mơ từ nhỏ của Linh chiến là trở thành chiến binh ngoại biên của Mê Vụ Tộc, chiến đấu vì sự mở rộng lãnh thổ của Mê Vụ Tộc, cống hiến cả cuộc đời mình.

Có thể thấy, sự tẩy não của Mê Vụ Tộc rất đáng sợ.

Nếu không phải Linh chiến được Mặc giúp đỡ, có được nhiều kiến thức, nhận ra rằng chủng tộc mới là gốc rễ của mình thì tộc Linh Năng mãi mãi là thế lực nô lệ, không thể thoát khỏi cái bẫy mà Mê Vụ Tộc giăng ra.

Đi một đoạn đường, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện một tòa nhà có hình dáng kỳ lạ.

Tòa nhà này giống như nhà máy điện trong thành phố loài người, hình dạng là một ống khói khổng lồ, phía trên bốc lên những cuộn khói đen.

Tòa nhà này có tên là "Chú Binh Điện", là tòa nhà đặc biệt để Mê Vụ Tộc đúc vũ khí.

Mê Vụ Tộc thông qua trận pháp đặc biệt bên trong tòa nhà để nấu chảy, tinh luyện quặng, thu được kim loại hiếm, sau đó các thợ rèn chuyên nghiệp sẽ rèn kim loại thành vũ khí cho các chiến binh Mê Vụ Tộc sử dụng.

Loại vũ khí này khác với vũ khí lạnh mà loài người sử dụng, thiên về vũ khí tinh thần hơn.

Ví dụ như vương miện hình thái năng lượng thuần túy, có thể lơ lửng trên đỉnh đầu, tăng cường cường độ tinh thần.

Hoặc có thể theo dõi dây xích năng lượng hóa sương mù, v.v.

Qua nhiều dòng thời gian, Phong Kỳ phát hiện ra một điều, các thế lực chủng tộc sử dụng vũ khí lạnh trong nhận thức của loài người không nhiều, phần lớn các hình dạng vũ khí lạnh đều rất kỳ lạ theo góc nhìn của loài người.

Hết chương 1808.

Chương 1809. Vũ Khí

Điều này liên quan đến sự khác biệt về lịch sử, văn hóa, cấu tạo cơ thể của chủng tộc.

Ngoại lệ duy nhất là Thành chủ U Ảnh.

Trong trận binh của Thành chủ U Ảnh, hầu như bao gồm tất cả các loại vũ khí lạnh.

Phong Kỳ nhớ rõ Thành chủ U Ảnh đã mở kho vũ khí để đánh bại Tiểu Hắc, sau đó vô số vũ khí ngưng tụ thành trận, cảnh tượng hùng tráng đó đã mang đến cho hắn, lúc đó còn yếu đuối, một sự chấn động lớn về mặt tinh thần.

Vạn cảm xúc trong lòng lúc đó quy về một câu, đó là:

Chết tiệt, con chó này thật giàu!

Đáng tiếc, Thành chủ U Ảnh có cố gắng thế nào đi chăng nữa, trước Tiểu Hắc bất khả chiến bại vẫn không đủ sức.

Cuối cùng, dưới sự bất diệt của Tiểu Hắc, hắn đã chết trong tuyệt vọng.

"Đại ca, hình như có một đám sương mù đen đang quan sát chúng ta."

Ngay lúc này, tiếng gọi của Tiểu U đã cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ, hắn ngẩng đầu nhìn theo hướng ngón tay của Tiểu U, chỉ thấy trên bầu trời không xa có hai con mắt Tinh Hồng trong một đám sương mù xám đang chớp chớp, nhìn chằm chằm vào họ từ xa.

Dường như nhận ra mình đã bị phát hiện, đám sương mù xám đột nhiên lao tới, dừng lại trước mặt họ không xa rồi bắt

đầu co lại, trong nháy mắt biến thành một cậu bé mười mấy tuổi.

“Loài người?”

“Đúng vậy, tôi là loài người.” Tiểu U nhảy ra thừa nhận trước.

“Không đúng, ngươi không phải loài người, trưởng lão đã dạy chúng ta cách nhận biết loài người, các hạt tử máu thịt của loài người sắp xếp hoàn toàn khác với ngươi, ngươi không phải người.”

Nghe vậy, Tiểu U ngẩng đầu tiếp tục nói:

“Tôi là loài người hoang dã, không giống với người bình thường.”

“Còn có loài người hoang dã sao?” Cậu bé dường như bị sốc nhận thức, kinh ngạc nói.

“Đúng vậy.“Kéo Tiểu U đang ngẩng đầu cãi nhau đến bên mình, Phong Kỳ mỉm cười nhìn cậu bé hỏi:

“Có chuyện gì sao?”

Đối mặt với câu hỏi, biểu cảm của cậu bé lập tức trở nên kích động:

“Đổi đồ không?”

“Đổi gì?”

“Tôi có hải sản, rất tươi, mới đánh bắt được không lâu, ăn vào có thể nâng cao thể chất của các người, chỉ cần ba lọ thuốc chữa bệnh.”

Nói xong, trước mặt cậu bé xuất hiện một đám sương mù, cậu ta đưa tay từ trong đó bắt ra một con cá răng nanh đang nhảy tanh tách, kích thước còn lớn hơn cả cơ thể cậu ta.

Phong Kỳ:…

Cậu bé nói đến thuốc chữa bệnh, hắn biết nguồn gốc của nó.

Nguyên liệu của thuốc chữa bệnh đến từ "Lĩnh Vực Sâm Lâm" do loài người nuôi nhốt.

Máu của sinh vật da xanh ở đó có một loại nhân tố chữa bệnh, sau khi trải qua quá trình chiết xuất phức tạp có thể dùng để chế tạo thuốc chữa bệnh, uống vào có thể nhanh chóng phục hồi vết thương.

Kỹ thuật chế tạo thuốc chữa bệnh có từ dòng thời gian trước.

Lúc đó không giải tán Lĩnh Vực Sâm Lâm, vẫn là Lão Mê đưa ra đề nghị.

Lão Mê cho rằng có Lĩnh Vực này tồn tại, loài người có thể liên tục lấy được nhân tố chữa bệnh, tương đương với việc có thể cắt cỏ mãi không hết.

Sau đó, Tinh Thành càng dựa vào nguyên liệu do Lĩnh Vực Sâm Lâm cung cấp, mở thêm một số nhà máy chế biến thuốc chữa bệnh.

Thuốc chữa bệnh cô đặc đối với Mê Vụ Tộc không phải dùng để chữa bệnh.

Về mặt chữa thương, các thành viên của Mê Vụ Tộc có thuốc và pháp môn tu luyện phù hợp hơn với mình.

Mê Vụ Tộc quan tâm đến nhân tố chữa bệnh.

Trong mắt Lão Mê, loại nhân tố chữa bệnh kỳ diệu này là chất xúc tác cho sự phát triển của máu thịt, có thể áp dụng vào nhiều phương diện.

Ví dụ như sửa chữa công trình máu thịt, hoặc bảo dưỡng Huyết Trì chữa thương, v.v.

Từ hành động của cậu bé có thể thấy, Tinh Thành và Mê Vụ Tộc thường xuyên tiến hành giao dịch về tài nguyên, dùng hải sản linh tính để đổi thuốc chữa bệnh, rõ ràng là một trong những hình thức buôn bán giữa loài người và Mê Vụ Tộc.

Đối mặt với sự mong mỏi của cậu bé, Phong Kỳ chỉ có thể lắc đầu từ chối:

"Xin lỗi, tôi đến tìm tộc trưởng của các người, không phải đến để giao dịch."

Nghe vậy, cậu bé nhét con cá răng nanh đang giãy đành đạch vào trong sương mù, vẻ mặt tò mò hỏi:

"Anh tìm tộc trưởng của chúng tôi có chuyện gì vậy?"

"Nói chuyện phiếm."

Cậu bé suy nghĩ vài giây, dường như nghĩ ra điều gì đó, đột nhiên tò mò hỏi:

"Chẳng lẽ anh là Phong Kỳ?"

"Cậu đưa ra kết luận đó từ đâu?"

"Theo tôi biết, liên minh giữa Mê Vụ Tộc chúng tôi và loài người có nguồn gốc từ việc tộc trưởng quen biết với vĩ nhân Phong Kỳ của loài người, người bạn già trong mắt tộc trưởng chỉ có một, đó chính là Phong Kỳ, anh nói đến nói chuyện phiếm, tôi không nghĩ ra ngoài Phong Kỳ còn có ai khác."

"Tôi chính là Phong Kỳ, tôi tìm tộc trưởng của các người."

"Quả nhiên là anh." Trên mặt cậu bé nở nụ cười, sau đó gật đầu nói:

"Tôi sẽ đi thông báo cho tộc trưởng ngay."

Nói xong, cậu bé hóa thành sương mù, bay về phía thành phố.

“Đại ca, con cá nhảy tanh tách kia nướng lên chắc ngon lắm.” Tiểu U nhìn cậu bé hóa thành sương mù rời đi, khóe miệng hiện lên một tia sáng.

Hết chương 1809.

Chương 1810. Kỹ Năng

“Ngu ngốc, ngoài ăn ra thì ngươi còn biết gì nữa?”

Nghe Lôi Đình chế giễu, Tiểu U suy nghĩ một lát rồi nói:“Còn có thể chế tạo Mặt Nạ bay, áo Đao Ma, vòng tay không gian, dây năng lượng, vũ khí năng lượng…”

Nói xong, Tiểu U tự hào chống nạnh:

“Này, học được nhiều kỹ năng như vậy, thật là vất vả cho tôi.”

Phong Kỳ, Lôi Đình, Phá Giáp, Thái Hành:…

Cậu bé đã đi báo cho Lão Mê, lúc này Lão Mê vẫn chưa đến, Phong Kỳ quyết định tiếp tục đi dạo trong thành phố sương mù.

Hắn rất tò mò về kiến trúc thành phố của Mê Vụ Tộc, cảm thấy có thể dùng làm tài liệu tham khảo cho thành phố mới trong tương lai.

Xây dựng thành phố theo hệ thống tu luyện, hiện tại vẫn chỉ là giai đoạn khái niệm.

Những dòng thời gian hy sinh trước đó không có nhiều nội dung để tham khảo.

Ví dụ như dòng thời gian trước, Tinh Thành bị Kiếm Tịch tàn phá thành đống đổ nát, dân số giảm mạnh, cuối cùng xây dựng một thành phố nhỏ bên ngoài Tinh Thành.

Thành phố nhỏ này chính là thành phố mà Trương Đạo Văn bảo vệ trong giấc mơ tương lai trước đó, không sử dụng hệ thống tu luyện để xây dựng.

Không phải là không muốn.

Nguyên nhân chính có hai.

Một là thiếu tài nguyên, không thể hoàn thành việc xây dựng một thành phố mới trong thời gian ngắn, hai là gặp phải tình huống nguy cấp Tinh Thành bị thất thủ, dẫn đến vấn đề về nhân lực.

Không có phương án tham khảo cũng là một trong những nguyên nhân.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Phong Kỳ cảm thấy Ngân Nguyệt Tộc rất có giá trị hợp tác.

Nếu có sự hỗ trợ về kỹ thuật xây dựng của Ngân Nguyệt Tộc, hiệu quả xây dựng thành phố mới sẽ được nâng cao đáng kể.

Tiếp tục đi về trung tâm thành phố, Phong Kỳ quan sát kiến trúc của Mê Vụ Tộc.

Huyết Nhục Tù Lao (thức ăn máu), Chú Binh Điện (vũ khí), Huyết Trì (tu luyện, chữa thương), Trường Giả Đại Điện (giáo dục), rêu máu, tháp năng lượng máu (nút giao vận chuyển năng lượng), màn sương xám (hệ thống phòng thủ thành phố), đại sảnh bão tố (cơ quan nghiên cứu hệ thống mới: cập nhật công pháp tu luyện, chế tạo thuốc, nghiên cứu kiến trúc chức năng mới, v.v.), Đồ Đằng Tế Đàn (nền tảng tế tổ), v.v.

Mê Vụ Tộc có rất nhiều kiến trúc chức năng.

Những kiến trúc chức năng này cũng thể hiện thành tựu của Mê Vụ Tộc về hệ thống phát triển.

Mỗi lần cải tiến kỹ thuật đều đại diện cho việc sức mạnh tổng hợp của thế lực chủng tộc được nâng cao đáng kể.

Điểm này tạo thành sự đối lập rõ ràng với các chủng tộc yếu.

Hiệu quả sử dụng tài nguyên của các chủng tộc yếu thường không cao, công nghệ nghiên cứu thậm chí còn ở mức thấp nhất, căn bản không tồn tại kiến trúc thành phố tương ứng với hệ thống.

Loài người hiện đang đứng trước ngã tư đường tiến thêm một bước, tiến tới thành phố hệ thống tu luyện.

Đây là quá trình mà phần lớn các chủng tộc đều phải trải qua trong quá trình phát triển.

Ngay cả những sinh mệnh nguyên tố cũng không ngoại lệ, chỉ là hệ thống tương ứng khác nhau, phong cách thành phố mà sinh mệnh nguyên tố tạo ra sẽ hoàn toàn khác với các chủng tộc khác.

Nửa giờ sau, một luồng ánh sáng đỏ đột ngột xuất hiện ở chân trời.

Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy sương mù xám đặc bốc lên ngùn ngụt, biến thành một đám mây xám nhanh chóng bay tới.

Nhận ra người chính đã đến, Phong Kỳ dừng bước.

Sương mù xám di chuyển cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã bay đến trước mặt hắn.

Sương mù xám đột nhiên co lại, lộ ra hình dạng giống người có mái tóc tím và đôi mắt tím, hắn lơ lửng trên không trung, khoanh tay trước ngực, nhìn hắn từ trên cao.

“Xuống đây.” Phong Kỳ cười mắng.Thân thể của Mê Vụ Chi Chủ rơi thẳng xuống, đến trước mặt hắn:

“Đã trở về bao lâu rồi?”

“Trở về hơn một tháng rồi, muốn liên lạc với ngài nhưng mãi không liên lạc được, giờ đã hoàn thành công việc ghi chép, chỉ còn cách đích thân đến tìm ngài.”

Nghe hắn trả lời, Mê Vụ Chi Chủ bất lực lắc đầu:

“Lúc xây dựng thành phố đã bố trí kết giới phòng ngự, thiết bị liên lạc ngươi đưa không thể xuyên qua kết giới này nên không thể liên lạc với ta được… Đi thôi, trước tiên đến chỗ ở của ta.”

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức gật đầu.

Lúc này, thân thể của Mê Vụ Chi Chủ đột nhiên tan rã, biến thành một đám mây sương mù nâng mọi người lên, bay về phía trung tâm thành phố.

Chớp mắt, bọn họ đã đến đại điện sương mù.

Đây vừa là nơi ở của Mê Vụ Chi Chủ, vừa là nơi các trưởng lão sương mù xử lý công việc của tộc.

Nhìn đại điện sương mù từ trên cao xuống, đó là một cung điện hình elip, chính giữa phía trên còn lơ lửng một hạt nhân năng lượng màu máu.

Đây là thiết bị liên lạc của Mê Vụ Tộc, tên là Kết Nối Máu.

Không cần binh lính truyền lệnh, tin tức phát ra từ đại điện sương mù sẽ được truyền qua tin tức huyết hạch đến những khu vực cũng có huyết hạch liên lạc.

Huyết hạch liên lạc ở những nơi khác cũng có thể truyền đạt tin tức đến đại điện sương mù trong nháy mắt.

Hết chương 1810.

Chương 1811. Bảo Mật

Ngoài sự tiện lợi, cách truyền tin này còn có biện pháp bảo mật rất cao.

Ví dụ như tình báo truyền về từ tiền tuyến, ngay cả khi bị thế lực địch chặn lại, nếu không có cách giải mã của Mê Vụ Tộc thì cũng không thể dịch được nội dung đã được mã hóa.

Ngoài chiến tranh, loại thiết bị liên lạc này cũng được sử dụng để xử lý các công việc trong thành.

Đôi chân chạm đất, Phong Kỳ theo sương mù đi vào trong đại điện.

Trong đại điện, những cây cột đá cao hàng chục mét được sắp xếp ngay ngắn, trên đó khắc nhiều khuôn mặt, đều là những bậc tiền bối có công với sự phát triển của Mê Vụ Tộc.

Trong văn hóa của Mê Vụ Tộc, tổ tiên đã khuất không hề biến mất, chỉ là dùng một cách khác để đồng hành cùng sự phát triển của Mê Vụ Tộc.

Trong đại điện trống rỗng, có thể thấy vô số đám sương mù xám đang bay lượn trên không trung.

Vào tầng hai của đại điện, phía trước là một bức tượng lão giả, trên khuôn mặt ông có những dấu vết rõ ràng của thời gian, đôi mắt tím như thể nhìn thấu sự thăng trầm của thế gian, trên người ông có những đường vân màu bạc đỏ như máu, trên ngực còn có một dấu ấn mây mù.

Nhìn thẳng vào đôi mắt tím của bức tượng, cảm giác thương tang ập đến.

Đây là tộc trưởng đời đầu đã dẫn dắt Mê Vụ Tộc vươn lên.

Cũng chính là tổ tiên đào mỏ đã "Húp" một ngụm mà có được kỳ tích trong lời kể của Lão Mê.

Đi vòng qua bức tượng vào bên trong, hai bên hành lang là những bức bích họa lịch sử của Mê Vụ Tộc, ghi lại từng giai đoạn quan trọng trong quá trình phát triển lịch sử của Mê Vụ Tộc.

Lúc này, Phong Kỳ nghĩ đến một câu mà Lão Mê từng nói.

Ông nói rằng sức mạnh đoàn kết của một chủng tộc cần trải qua một vài giai đoạn phát triển, trước tiên là những phong tục giống nhau được sinh ra trong cùng một môi trường, sau đó phong tục biến thành văn hóa, cuối cùng văn hóa trải qua sự lắng đọng của thời gian để có được lịch sử giống nhau.

Lấy sử làm gương, có thể biết được sự hưng thịnh và suy vong.

Đây chính là sự hình thành và tiến bộ của một thế lực chủng tộc, cũng là nguồn gốc của sức mạnh đoàn kết.

Phong Kỳ không quá chú ý đến nội dung trên bức bích họa.

Ngay từ trước, trong dòng giấc mơ tương lai, hắn đã từng đến vương thành sương mù.Chỉ là vào thời điểm đó, vương thành sương mù phát triển hơn bây giờ rất nhiều, dù là kiến trúc công năng hay những thứ khác đều không phải thành phố nhỏ bây giờ có thể so sánh được.

Theo lời kể của tầng lớp cao cấp trong Tinh Thành, dân số của thành phố sương mù hiện tại thậm chí còn chưa đến mười vạn.

Thuộc trạng thái phát triển phục hồi sức sống ban đầu.

Hắn nhớ rõ, lúc đó trong giấc mơ tương lai được Lão Mê đưa đến thành phố sương mù, những kiến trúc ở đó như hư ảo mờ ảo, bề mặt tỏa ra sương mù đen.

Mỗi tòa nhà còn được khảm một viên pha lê ổn định năng lượng vận hành.

Lão Mê của tương lai khi đó giới thiệu về thành phố này đã nói, thành phố có thể di chuyển bất cứ lúc nào.

Pha lê được khảm trên bề mặt kiến trúc mới là cốt lõi của kiến trúc công năng.

Có thể nâng cả thành phố bay lên bất cứ lúc nào, khi cần thiết còn có thể tháo rời, lúc cần tái thiết thành phố chỉ cần ném những viên pha lê ổn định theo cách sắp xếp kết hợp là được, thành phố sương mù hư ảo sẽ lại xuất hiện.

Loại thành phố hư ảo này trong chiến trường tương lai nguy hiểm trùng trùng, chính là một sự bảo đảm an toàn.

Ví dụ như đột nhiên gặp phải chủng tộc siêu cường không thể chống lại, Lão Mê có thể thu hồi pha lê thành phố, dẫn tộc nhân chạy trốn dứt khoát.

Chưa gặp phải nguy cơ đã giả định trước cách ứng phó khi nguy cơ xảy ra, đây chính là phong cách nhất quán của Lão Mê.

Vào bên trong đại điện, đi qua ba lớp kết giới năng lượng, hiện ra trước mắt là một Huyết Trì.

Có thể thấy bên trong có chất lỏng màu máu đang cuộn trào.

Phía trên căn phòng này là một Huyết Thạch liên kết với đỉnh đại điện, nơi này không có bàn làm việc hay những đồ vật khác, chỉ có một Huyết Thạch khổng lồ cao một mét, diện tích chiếm đất khoảng ba mươi mét vuông, trên đó khắc rất nhiều ký hiệu.

Trên không trung của căn phòng còn có vô số ký hiệu màu đen bay lượn xung quanh Huyết Thạch.

Sau khi vào phòng, Phong Kỳ cảm thấy sự tập trung của mình trở nên cao độ, tư duy trở nên vô cùng nhanh nhạy.

Đi theo Lão Mê bước lên Huyết Thạch, Phong Kỳ lập tức cảm thấy trước mắt có vô số thông tin đang xuyên qua, chỉ là những thông tin này hắn không thể giải mã ra bất kỳ ý nghĩa nào.

Rõ ràng đây là nơi Lão Mê xử lý công việc của tộc.

Chỉ thấy Lão Mê đưa tay vung về phía Huyết Trì, lập tức có mấy đoàn chất lỏng màu máu bay ra khỏi Huyết Trì, lơ lửng trước mặt Lão Mê.

"Đây là máu của hải linh lộc sau khi tinh chế từ Siêu Sinh Vật Trận Địa, rất quý, có muốn thử không?"

Hết chương 1811.

Chương 1812. Tộc Trưởng

“Được chứ.”

Chưa đợi Phong Kỳ mở miệng, Tiểu U đã gật đầu thật mạnh, sau đó há miệng tiến lên, hút một đoàn chất lỏng màu máu vào miệng.

Phong Kỳ thấy vậy, cũng hút một đoàn máu vào miệng.

Chất lỏng này thoạt nhìn có màu máu nhưng nhìn kỹ lại có thể thấy trong màu máu có lẫn vô số hạt màu xanh lam trong suốt.

Chất lỏng vào miệng có mùi thơm, sau đó đột nhiên bùng phát mùi thơm nồng nàn, Phong Kỳ chỉ cảm thấy máu như được kích hoạt, bắt đầu sôi trào.

Cơ thể tiêu hóa máu của Siêu Sinh Vật Trận Địa, đồng thời lỗ chân lông của hắn cũng thải ra từng sợi tạp chất.

Chất lượng máu trong cơ thể chỉ ăn một ngụm đã được nâng cao đôi chút.

“Thứ tốt.”

Phong Kỳ không nhịn được gật đầu.

“Thứ tốt, nếu có thể uống thêm một ngụm nữa thì càng tốt.”

Tiểu U học theo dáng vẻ của Phong Kỳ, gật đầu khen ngợi, đồng thời đưa ra đề nghị của mình.

“Con vật nhỏ này có lai lịch gì?“Lão Mê quay đầu nhìn Tiểu U đang giả vờ già dặn, vẫn đang gật đầu, tò mò hỏi.

Biết Tiểu U lại sắp nói ra lời kinh người, Phong Kỳ vội vàng lên tiếng:

“Trên đường nhặt được đứa trẻ.”

“Vài đứa khác cũng vậy sao?” Ánh mắt của Mê Vụ Chi Chủ lướt qua Phá Giáp, Thái Hành và Lôi Đình.

“Ừm, trên đường đi đã trải qua rất nhiều chuyện, cũng quen biết rất nhiều đứa nhỏ… và cả ông già, tóm lại là bây giờ chúng đi theo tôi.”

“Không tệ, cảm nhận được khí huyết trong cơ thể chúng đều không thấp, đặc biệt là đứa nhỏ này.” Nói rồi, Lão Mê chỉ tay về phía Lôi Đình.

“Đây là ông già.” Tiểu U lập tức lên tiếng đính chính.

Nghe vậy, Lão Mê không tiếp tục chủ đề này nữa, mà nhìn về phía Tiểu U, tiếp tục nói:

“Còn về con, chất lượng khí huyết trong cơ thể tuy không cao nhưng ta có thể cảm nhận được trong cơ thể con có một hạt nhân năng lượng chất lượng cực cao, hẳn là sinh vật đi theo hệ thống kiểm soát nguyên tố.”

“Không, thực ra tôi là con người.” Tiểu U rụt cổ lại, tiếp tục cãi cùn.

Về việc mình có phải là con người hay không, Tiểu U hiển nhiên biết rõ đáp án nhưng cô bé vẫn kiên quyết khẳng định mình là con người.

Phong Kỳ có thể hiểu được suy nghĩ của Tiểu U.

Tiểu U không phải không thể chấp nhận sự thật, mà là cố gắng tiếp xúc với con người nhiều hơn với tư cách là con người.

Cô bé không sợ bị con người xa lánh, mà sợ rằng sau khi bị con người xa lánh, sẽ ảnh hưởng đến tình cảm của mình dành cho cô bé.

Chỉ đơn thuần muốn hòa nhập vào nhân tộc, rồi tiếp tục đi theo lão đại.

Lão Mê không để ý đến Tiểu U, quay đầu nhìn Phong Kỳ, mỉm cười nói:

"Đã trở về rồi, hẳn là sẽ sớm đến Lãnh Đông Bắc Cảnh nhỉ, con có tự tin vào thực lực của mình không?"

"Có tự tin, tôi bây giờ hẳn là mạnh hơn ông."

"Nói bậy, thử xem." Lão Mê lập tức phản bác.

"Thôi đi, sợ làm ông bị thương." Phong Kỳ không tiếp tục chủ đề này.

Lão Mê cứng đầu đến mức nào, đi theo Lão Mê trên con đường hy sinh đó, hắn hiểu rất rõ.

Cho dù sự thật bày ra trước mắt, ông ta vẫn sẽ cứng đầu nói rằng tương lai chắc chắn, lần sau chắc chắn, hậu kỳ phát lực, vân vân và vân vân để biện giải.

Là tộc trưởng của một tộc, sự kiêu ngạo đã khắc sâu vào trong xương tủy.

Nhưng khác với sự kiêu ngạo của Lôi Đình, sự kiêu ngạo của Lão Mê vào thời điểm quan trọng tuyệt đối sẽ không trở thành gánh nặng.

Gặp lúc nên hèn, Lão Mê hèn hơn bất kỳ ai.

Ví dụ như cùng đối mặt với Huyết Hồn Tộc, trong tình huống biết rõ mình không thể chống lại, Lão Mê chắc chắn sẽ dẫn tộc nhân chạy trốn dứt khoát, căn bản sẽ không giao thủ với Huyết Hồn Tộc.

Rủi ro chưa biết, Lão Mê căn bản không muốn chịu đựng.

Còn về việc đạp thượng Thông Thiên Lộ lần đó, là lựa chọn bất đắc dĩ của Lão Mê.

Ở thế giới Lĩnh Vực, đạp thượng Thông Thiên Lộ là lựa chọn tất yếu, dù sớm hay muộn.

Lúc đó, Lão Mê cân nhắc rằng rủi ro này sớm muộn gì cũng phải gánh chịu, chi bằng đi sớm, chiếm một chỗ đứng ở thế giới loài người vào thời kỳ đầu, rồi lấy đó làm điểm khởi đầu để nhanh chóng mở rộng và phát triển.

Những lúc khác có thể lựa chọn, Lão Mê chắc chắn sẽ lấy sự ổn thỏa làm chính.Từ việc hắn ẩn nhẫn 1500 năm, lập kế hoạch diệt trừ hàng loạt thế lực Lĩnh Vực và toàn nhân loại, có thể thấy Lão Mê có khả năng nhẫn nhịn đến mức nào.

So sánh với hắn, Lôi Đình về mặt tâm tính rõ ràng kém hơn một bậc.

Kiêu ngạo, tùy hứng, đây đều là biểu hiện của Lôi Đình chưa trưởng thành về mặt tâm tính.

Trong lúc trò chuyện phiếm với Lão Mê, khi được hỏi về những điều đã thấy trong chuyến đi dài, Phong Kỳ thành thạo lấy máy tính bảng ra khỏi vòng tay không gian, bên trong lưu trữ video hắn kể về hành trình của mình.

Sau đó hắn vẫn kể tóm tắt một số thời khắc quan trọng mà mình gặp phải trong chuyến đi.

Lần đến này ngoài việc hàn huyên với Lão Mê, hắn còn có rất nhiều vấn đề muốn tham khảo ý kiến của Lão Mê, sau đó tham khảo những lời khuyên mà Lão Mê đưa ra.

Hết chương 1812.

Chương 1813. Kiến Trúc

Ví dụ, nếu lựa chọn hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc ở tương lai tiếp theo, làm thế nào để đảm bảo Ngân Nguyệt Tộc đáng tin, làm thế nào để xây dựng nền tảng tin tưởng lẫn nhau, lại làm thế nào để kiểm soát trước những rủi ro có thể xảy ra.

Hoặc ví dụ, khi tín đồ mượn năng lực thiên phú của dòng thời gian chính, dễ xuất hiện vấn đề rối loạn tinh thần, làm thế nào để giải quyết.

Thậm chí cả kế hoạch xây dựng thành phố mới trong tương lai, Phong Kỳ đều muốn tham khảo ý kiến của Lão Mê.

Hắn không chắc chắn sẽ dùng câu trả lời của Lão Mê nhưng sau khi tham khảo chắc chắn sẽ có ích.

Đối mặt với những vấn đề hắn nêu ra, Lão Mê luôn suy nghĩ một lúc, sau đó đưa ra một hướng đi mà hắn cho là không tệ.

Trong lúc trò chuyện phiếm, cảm giác xa lạ hơn trăm năm không gặp đã phai nhạt.

Hai người cười đùa trêu chọc nhau như trước, kể về những dự định cho tương lai.

Kẻ phản diện trong mắt hắn trước đây, lại có chung ước mơ về tương lai với hắn, đều muốn dẫn dắt tộc nhân đi đến đỉnh cao, đối mặt với tương lai nguy hiểm nhất, vượt qua Đại Thế Giáng Lâm chưa biết.

Trong lúc đó, Lão Mê đã đưa ra một cách đối phó với Kiếm Tịch.

Lão Mê cho rằng giết chết Kiếm Tịch ở dòng thời gian này không thể ảnh hưởng đến việc Kiếm Tịch tiếp tục gây họa cho Lẫm Đông Thành ở dòng thời gian tiếp theo.

Nói cách khác, ngay cả khi Kiếm Tịch bị giết chết, cũng không thể thay đổi kết quả Kiếm Tịch ở dòng thời gian tiếp theo luyện hóa dân chúng Lẫm Đông Thành thành kiếm linh.

Đến lúc đó, ngay cả khi giành được chiến thắng, Lẫm Đông Thành cũng sẽ suy yếu.

Phục hồi cần một thời gian dài.

Muốn diệt trừ tận gốc vấn đề do Kiếm Tịch gây ra, phải giết hắn trước khi Kiếm Tịch luyện hóa dân chúng Lẫm Đông Thành.

Đây mới là ý nghĩa của đường hy sinh, chứ không chỉ là giết chết Kiếm Tịch.

Nhưng vấn đề hiện tại là, Kiếm Tịch luyện hóa dân chúng Lẫm Đông Thành chỉ cần một ý nghĩ, căn bản không thể ngăn cản hắn luyện hóa dân chúng Lẫm Đông Thành trước khi giết chết Kiếm Tịch.

Điều này trở thành một vòng lặp vô hạn.

Mỗi đường hy sinh về sau muốn giải phóng Lẫm Đông Thành, Lẫm Đông Thành chắc chắn phải trải qua một lần thời khắc tai họa do Kiếm Tịch mang đến, hàng trăm triệu người bị luyện hóa thành kiếm linh.

Về sau kết nối với Tinh Thành, mở rộng hợp tác cũng chỉ là Lẫm Đông Thành đã trở thành phế tích.

Lão Mê đã đưa ra một phương pháp có thể giải quyết vấn đề này một cách thỏa đáng.

Đó chính là dùng đặc tính của dòng thời gian chính để xóa sổ Kiếm Tịch.

Bị hắn ở dòng thời gian chính giết chết, sau khi Kiếm Tịch chết sẽ hoàn toàn biến mất khỏi dòng sông lịch sử, bao gồm cả việc biến mất khỏi dòng thời gian chính.Vấn đề duy nhất cần lo lắng là sau khi Kiếm Tịch biến mất, liệu dưới sự tự phục hồi của thời gian, có sinh ra một sự tồn tại tương tự như Kiếm Tịch hay không.

Thực ra hắn đã thảo luận vấn đề này với Lời Tự Thuật.

Lời Tự Thuật đưa ra kết luận là, lịch sử quá khứ đã xảy ra nên sẽ không thay đổi nhưng nhân vật bị xóa sổ sẽ mãi mãi biến mất khỏi dòng thời gian chính.

Hắn chỉ có thể ảnh hưởng đến tương lai, còn quá khứ đã xảy ra thì đã định hình.

Ngay cả khi bị xóa đi thì cũng chỉ là dấu vết sự sống bị xóa đi nhưng ký ức về sự sống bị xóa đi vẫn tồn tại trong tâm trí của người tiếp xúc.

Tình huống tương tự, ví dụ như Ám Thần.

Ám Thần bị hắn xóa sổ nhưng đường hy sinh Ám Thần Giáo này vẫn tồn tại, chỉ là vị thần của chúng mãi mãi không thể thức tỉnh.

Quá khứ định hình, tương lai thay đổi.

Ví dụ như mối quan hệ giữa Kiếm Tịch và Ma Đao.

Kiếm Tịch vẫn là kẻ thù không đội trời chung của Ma Đao, chỉ là Ma Đao đến dòng thời gian chính, không thể tìm thấy tung tích của Kiếm Tịch nữa.

Kiếm Tịch chỉ bị xóa sổ hoàn toàn tại thời điểm hắn tiến vào mộng cảnh tương lai ở dòng thời gian chính.

Nhưng Sinh Vật Trận Địa bị xóa sổ trong tương lai lại là kết quả hoàn toàn khác.

Ví dụ như hắn xóa sổ một Sinh Vật Trận Địa chưa ra đời ở một đường hiện thực trong tương lai, Sinh Vật Trận Địa bị giết chết cũng sẽ biến mất khỏi dòng sông thời gian.

Nhưng có lẽ sẽ có một sự sống khác không nên xuất hiện ra đời.Ví dụ như A sinh ra sau 300 năm, bị giết bởi dòng thời gian chính 1500 năm sau, vậy thì A sẽ hoàn toàn biến mất khỏi dòng thời gian sau này, ngay cả khi mẹ của A mang thai, sinh ra cũng chỉ là thai chết hoặc sinh ra B.

Điều này sẽ tạo ra một số ảnh hưởng chắc chắn đến tương lai.

Kết luận của Lời Tự Thuật có chính xác hay không, thực ra tương lai đã đưa ra câu trả lời.

Nhưng liệu đó có phải là câu trả lời hoàn toàn chính xác hay không, hắn vẫn cần phải khám phá.

Phương án mà Lão Mê đưa ra chính là một lần thử nghiệm tốt nhất.

Thử nghiệm thành công, hắn có thể có được câu trả lời chính xác nhất.

Hết chương 1813.

Chương 1814. Tài Nguyên

Phương pháp của Lão Mê là đánh Kiếm Tịch tàn phế nhưng không giết hắn ta mà giam cầm phong ấn hắn ta đến 1500 năm sau, đến lúc đó sẽ để hắn ta ở dòng thời gian chính 1500 năm sau kết liễu mạng sống của Kiếm Tịch.

Đặc tính của dòng thời gian chính sẽ xóa sổ hoàn toàn Kiếm Tịch khỏi dòng sông thời gian.

Để mối đe dọa Lẫm Đông Thành này mãi mãi trở thành quá khứ.

Lời đề nghị của Lão Mê khiến Phong Kỳ động lòng.

So với việc giết Kiếm Tịch vô hạn lần, đổi lại là Lẫm Đông Thành hóa thành đống đổ nát thì đây chắc chắn là một cách giải quyết một lần cho xong, đồng thời cũng có thể khám phá ra câu trả lời về sự xóa sổ của thời gian.

Nếu thành công, Lẫm Đông Thành ở đầu đường hy sinh sau này có thể thiết lập liên lạc với Tinh Thành, đồng thời phối hợp phát triển về mặt tài nguyên và tình báo, thậm chí là xây dựng trận pháp truyền tống không gian ổn định, thiết lập kết nối vững chắc.

Đến lúc đó, thực lực tổng hợp của nhân tộc chắc chắn sẽ được nâng cao đáng kể.

Tương lai cũng sẽ có nhiều khả năng hơn.

Trong lúc trò chuyện, Phong Kỳ liên tục gật đầu trước những ý tưởng và đề xuất của Lão Mê.

Thời gian trôi qua, sắp đến lúc chia tay.

Lão Mê đích thân đưa hắn đến trước trận pháp truyền tống, cười nói:

“Sống sót trở về, ta không thích ăn đồ cống nạp của các ngươi, khó ăn lắm.”

“Đợi ta mang Kiếm Tịch về, đến lúc đó mời ngươi uống máu tộc trưởng Kiếm Tộc, chắc chắn ngon hơn cả Sinh Vật Trận Địa siêu cấp kia.”

“Ta chờ ngươi.”

Lão Mê nghiêm túc gật đầu.

“Còn có ta nữa.” Tiểu U cũng giơ tay reo hò vào lúc này.

….

Tinh Thành.

Công viên trung tâm.

Bầu trời u ám, mưa phùn lất phất, gió lạnh mùa thu cuốn theo mưa phùn táp vào mặt.

Phong Kỳ mặc một bộ đồ đen, đứng trong mưa nhìn xa xa bức tượng anh hùng cao hơn ba mươi mét.

Trước bức tượng anh hùng còn dựng một tấm bia đá, trên đó khắc ghi tiểu sử của hắn, cũng như những đóng góp cho Tinh Thành.

Trước bức tượng, hoa tươi và rượu được bày biện ngay ngắn, hàng ngày đều có người dân Tinh Thành đến dâng hoa và rượu, cũng sẽ có người chuyên quét dọn.

Bức tượng anh hùng của hắn cũng thường xuyên được bảo dưỡng.

“Ông chủ lớn quá.”

Tiểu U lúc này chỉ tay vào bức tượng anh hùng, phát ra tiếng kinh ngạc, sau đó quay sang nhìn Phong Kỳ tò mò hỏi:

"Ông chủ, tại sao vũ khí trên bức tượng của ông lại là một cái nhọn, không phải là Ma Đao sao?"

Nói xong, Tiểu U bĩu môi làm vài động tác đâm kiếm hư ảo về phía Phong Kỳ.

"Đây không gọi là nhọn, đây là kiếm, là một trong những vũ khí thường dùng của loài người."

"Tại sao không phải là Ma Đao?"

Tiểu U chớp chớp mắt, tiếp tục truy hỏi."Kiếm là báu vật trong mắt nhân tộc, là biểu tượng của sức mạnh, cũng có thể hiểu là sức mạnh, còn sách ở tay trái của bức tượng tượng trưng cho tri thức, ngụ ý sự kết hợp giữa tri thức và sức mạnh, đây là hai vũ khí không thể thiếu trên con đường trưởng thành của nhân tộc."

"A." Tiểu U gật đầu như hiểu như không.

Trả lời xong thắc mắc của Tiểu U, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn xa xa bức tượng anh hùng.

Có thể nghĩ rằng, bức tượng anh hùng đã hòa vào máu của hắn đã thu thập được rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng cho hắn ở dòng thời gian chính.

Nhưng cho đến tận hôm nay, Tinh Thành vẫn chưa công bố cách thức kết nối tín ngưỡng với hắn ở dòng thời gian chính.

Thực nghiệm chứng minh rằng, con đường phát triển tín ngưỡng mà hắn kỳ vọng có vấn đề tiềm ẩn.

Hắn kết nối tín ngưỡng với Úy Vi sẽ không bị xâm thực tinh thần nhưng người thường thì khác, không thể hoàn toàn phù hợp với Dao Động tinh thần của dòng thời gian chính, dẫn

đến sức mạnh tinh thần của dòng thời gian chính luôn xâm thực những tín đồ muốn mượn năng lực thiên phú.

Sự xâm thực có thể đến từ cảm xúc tiêu cực của dòng thời gian chính, cũng có thể là thứ khác.

Điều này giống như giao dịch với ác quỷ.

Mỗi lần mượn năng lực thiên phú đều phải trả giá, kết quả cuối cùng là bị ô nhiễm tinh thần.

Hắn từng muốn thiết lập con đường phát triển tín ngưỡng là lựa chọn thay thế đầu tiên sau khi Mộ Trảo thất bại.

Nhưng con đường thời gian này xem ra đã không còn khả thi.

Lựa chọn cuối cùng chỉ có thể đặt hy vọng vào việc cải tiến và hoàn thiện con đường cải tạo phù văn.

Vấn đề về kết nối tín ngưỡng, khi hắn đến thành sương mù cũng đã từng thảo luận với Chủ nhân sương mù.

Nhưng đối với con đường tín ngưỡng, Chủ nhân sương mù biết rất ít, không thể phân tích ra nguyên nhân, càng không thể đưa ra lời khuyên hữu ích.

Muốn giải quyết vấn đề xâm thực tinh thần, vẫn phải dựa vào Lâm Nhiễm.

Tin tốt là Lâm Nhiễm đã nghiên cứu ra được chút manh mối, đang nghĩ cách giải quyết.

Nhưng hắn biết thời gian của Lâm Nhiễm không còn nhiều.

Là một thành viên của nhân tộc, Lâm Nhiễm tuy sở hữu trí thông minh tuyệt đỉnh của một thời đại nhưng vẫn bị hạn chế bởi thân xác phàm trần, tuổi thọ ngắn ngủi là gông cùm xiềng xích cản trở hắn giải mã những bài toán khó.

Hết chương 1814.

Chương 1815. Phương Hướng

Mặc dù có các công cụ hỗ trợ kéo dài tuổi thọ như thuốc tăng cường gen nhưng Úy Vi cũng đã nói rõ, Lâm Nhiễm có thể sống đến hơn 200 tuổi là giới hạn, muốn có tuổi thọ dài hơn thì phải kết hợp thuốc tăng cường gen với quá trình tu luyện.

Nhưng dù vậy, tuổi thọ của Lâm Nhiễm vẫn có giới hạn.

Quan trọng nhất là Lâm Nhiễm căn bản sẽ không chọn dựa vào tu luyện để kéo dài tuổi thọ.

Bởi vì tu luyện cũng cần thời gian, dành thời gian cho tu luyện thì nghiên cứu sẽ không thể tiến triển, tuổi thọ vẫn trôi đi.

Vấn đề tương tự cũng xuất hiện ở tất cả nhân viên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

chẳng lẽ họ không muốn thông qua tu luyện để kéo dài tuổi thọ sao?

Sự thật là họ căn bản không có thời gian để tu luyện, công việc nặng nề chiếm phần lớn thời gian trong cuộc sống.

Đây cũng là lý do tại sao nhân viên Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cần dùng thực phẩm chức năng để điều dưỡng cơ thể.

Muốn giải quyết vấn đề này, chỉ có cách là hệ thống tu luyện phát triển bùng nổ, khiến hiệu quả tăng cường thể chất khi tu luyện vượt xa thời gian tiêu tốn cho việc tu luyện.

Ví dụ như tu luyện một phút, có thể kéo dài tuổi thọ ba phút.Nhưng muốn nâng cao giới hạn của công pháp tu luyện lên đến bước này không phải dễ.

Nhìn khắp thế giới Lĩnh Vực, các thế lực Lĩnh Vực có thể làm được điều này cũng không nhiều, phần lớn các thế lực Lĩnh Vực đều không thể thoát khỏi sự nghiền ép của thời gian đối với sinh mệnh.

Có vẻ đơn giản nhưng nếu dễ làm như vậy thì cũng không có chuyện chết già.

Theo lời Lão Mê, siêu thoát khỏi gông cùm sinh mệnh là hệ thống trưởng thành mà chỉ những thế lực Lĩnh Vực siêu cấp mới có.

Trưởng thành đến bước đó, tuổi thọ sẽ mãi mãi đi trước thời gian, không còn bị thời gian nghiền ép.

Ngay cả Mê Vụ Tộc cũng không có hệ thống tu luyện như vậy.

Ngay cả Hiến Tế Huyết Nhục cũng không thể làm được điều này.

Không phải Hiến Tế Huyết Nhục không đủ xuất sắc, Hiến Tế Huyết Nhục chỉ là công pháp cấp thần để đánh nền tảng, không giống với công pháp chủ thể hoàn toàn phù hợp với con người.

Đây không phải là vấn đề có thể giải quyết bằng cách xuyên qua nhiều dòng thời gian.

Điều hắn cần làm là nâng cao tiềm năng trưởng thành tổng thể của loài người, củng cố nền tảng phát triển cho loài người.

Có nền móng vững chắc ở phía trước, tòa nhà nhân loại mới có thể mọc lên cao.

Lúc đầu hắn cho rằng chỉ cần không ngừng xuyên qua dòng thời gian, công pháp tu luyện của loài người sẽ có thể phát triển vô hạn.

Bây giờ nghĩ lại, hắn thấy suy nghĩ lúc đó của mình quá ngây thơ.

Nền tảng mới là chìa khóa quyết định giới hạn tương lai, đây là kết luận mà hắn rút ra được từ kinh nghiệm.

Với trạng thái phát triển ban đầu của Tinh Thành khi hắn vừa có được khả năng xuyên qua dòng thời gian, ngay cả khi khởi động lại dòng thời gian một trăm lần, cường độ công pháp tu luyện đạt được cũng khó có thể đột phá thêm một bước nào nữa sau khi đạt đến một nút thắt cổ chai nào đó.

Sự phát triển của một chủng tộc không bao giờ là tiến lên ổn định.

Muốn thông qua nhiều khoảng thời gian 1500 năm để phát triển nhân loại là điều viển vông.

Lịch sử là tấm gương.

Loài người đã mất hàng triệu năm để đi từ thời kỳ đồ đá sang thời kỳ nông nghiệp.

Nhưng từ thời kỳ nông nghiệp sang thời kỳ công nghiệp chỉ mất vài trăm năm, sau đó nhanh chóng chế tạo ra máy bay, tàu thủy, thậm chí là tàu vũ trụ để tiến vào vũ trụ.

Muốn dựa trên nền tảng hiện có, thông qua việc xuyên qua dòng thời gian để không ngừng thúc đẩy sự tiến bộ của công pháp tu luyện là điều không thực tế.

Loài người cần có nền tảng và thời cơ để phát triển bùng nổ.

Bây giờ hắn lập kế hoạch phát triển Tinh Thành, thậm chí lập kế hoạch xây dựng thành phố hệ thống tu luyện mới, chính

là muốn tạo ra một thời cơ mới cho nhân loại, trở thành ngòi nổ cho sự phát triển bùng nổ.

Muốn có được tấm vé thông hành của chủng tộc mạnh mẽ có thể thoát khỏi gông cùm thời gian, hắn và nhân loại vẫn còn một chặng đường rất dài phải đi.

Thực ra trong loài người cũng không thiếu những cường giả có tuổi thọ vượt quá tuổi thọ bình thường.

Nhưng họ đều không phải là người bình thường.

Ví dụ như Úy Vi, cô là phép màu trong lời Mộ Trảo, theo suy đoán dựa trên các manh mối tình báo hiện có, Úy Vi là con người đặc biệt đã kích hoạt một phần sức mạnh kéo dài sự sống của Trụ Thần.

Họ là số ít trong toàn thể loài người, không thể đại diện cho toàn thể loài người.

Bây giờ hắn cũng có thể được xếp vào loại người đặc biệt.

Bây giờ hắn đã dung hợp với Ma Đao, hình thái sinh mệnh đã biến đổi, có được tuổi thọ rất dài.

Hắn không rõ cụ thể có thể sống được bao nhiêu tuổi nhưng nhìn vào mức độ lão hóa của cơ thể, hắn cảm thấy mình sống đến cả nghìn năm, thậm chí lâu hơn nữa cũng không thành vấn đề.

Nhưng trường hợp đặc biệt này không thể sao chép, càng không thể phổ biến rộng rãi.Suy nghĩ trở về hiện tại, nhìn xa xa bức tượng anh hùng sừng sững giữa công viên, Phong Kỳ cảm nhận được trách nhiệm nặng nề.

Hết chương 1815.

Chương 1816. Thương Tang

Vinh quang anh hùng này không chỉ thuộc về hắn.

Đến trước bức tượng anh hùng, Phong Kỳ đặt bó hoa trong tay xuống.

“Các ngươi loài người thật kỳ lạ, tại sao lại dâng hoa cho tượng anh hùng của mình? Đây có tính là biểu hiện tự luyến không?”

Thấy cảnh này, Lôi Đình không khỏi nghi ngờ, tỏ vẻ không hiểu hành động của Phong Kỳ.

Phong Kỳ không trả lời câu hỏi này, chỉ mỉm cười lắc đầu, sau đó quay người rời đi.

Lôi Đình không biết về những gì hắn đã trải qua nên thấy kỳ lạ là điều đương nhiên.

Nhưng hắn dâng hoa tưởng nhớ không phải là chính mình, mà là quá khứ.

Là những người vì lý tưởng thịnh thế mà chịu đựng bóng tối hy sinh, trong số họ có rất nhiều người sau khi chết vẫn bị đóng đinh trên cột nhục, bị hậu thế khinh thường.

Vinh quang anh hùng mà dòng thời gian tương lai này có được, mãi mãi đều có một phần của họ.

Đa số người Tinh Thành không biết đến sự hy sinh của họ nhưng trong lòng Phong Kỳ luôn ghi nhớ.

Đằng sau sự phồn hoa của Tinh Thành hiện tại, từng có rất nhiều người như hắn trên tuyến hy sinh gánh vác tiến lên, đạp

lên bùn lầy đưa sự phát triển của Tinh Thành đến cảnh phồn hoa như hiện nay.

Trừ độc, cải cách, đổi mới… Phong Kỳ trong mắt người dân Tinh Thành như thần tiên giáng thế, tạo ra vô số kỳ tích.

Nhưng kỳ tích không phải tự nhiên mà có, từng nảy mầm trong bóng tối mà họ không nhìn thấy.

Rời khỏi công viên trung tâm, trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Phong Kỳ vốn định mấy ngày nữa sẽ lên đường đến Lãnh Đông Bắc Cảnh.

Nhưng sau khi trò chuyện với Lão Mê, tình hình phát triển có biến số, một số sắp xếp phải triển khai trước.

Lão Mê đề nghị không giết Kiếm Tịch, có thể chọn phong ấn Kiếm Tịch bị thương nặng, để dòng thời gian chính 1500 năm sau ra tay xóa sổ.

Nhưng muốn làm được điều này không dễ.

Hắn phải liên lạc trước với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sắp xếp kế hoạch phong ấn Kiếm Tịch.

Nếu không sắp xếp trước, đột nhiên đưa Kiếm Tịch đến căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sẽ làm đảo lộn sự sắp xếp tài nguyên tương lai của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng hoàn toàn cắt đứt liên lạc với bên ngoài, tài nguyên bên trong sẽ áp dụng mô hình tuần hoàn nội bộ.

Việc tiêu thụ tài nguyên cần phải được tính toán nghiêm ngặt.

Sự xuất hiện của Kiếm Tịch chắc chắn sẽ làm tăng đáng kể mức tiêu thụ tài nguyên của căn cứ bí mật Tinh Hồng, tăng thêm gánh nặng.

Dù sao thì phong ấn Kiếm Tịch không chỉ đơn giản là đóng băng hắn lại.

Hắn và Lão Mê đã thảo luận về vấn đề này, có ba vấn đề cần lo lắng.

Vấn đề thứ nhất, phải luôn khiến Kiếm Tịch ở trong trạng thái bị thương nặng ngủ say nhưng không đến mức tử vong.

Điều này cần phải theo dõi Dao Động sự sống của Kiếm Tịch mọi lúc, ngăn không cho hắn chết trong lúc ngủ say, thậm chí thỉnh thoảng còn phải truyền năng lượng vào cơ thể Kiếm Tịch đang hấp hối, đảm bảo cơ thể hắn luôn có sức sống.

Vấn đề thứ hai, phải kìm hãm khả năng tự phục hồi của Kiếm Tịch.

Đến cảnh giới của Kiếm Tịch, cơ thể đã có một chức năng có thể tự phục hồi.

Ví dụ như năng lượng mà căn cứ bí mật Tinh Hồng truyền vào cơ thể Kiếm Tịch, vốn định giữ mạng cho Kiếm Tịch, khiến hắn tiếp tục ở trong trạng thái hấp hối.

Nhưng năng lượng truyền vào cơ thể Kiếm Tịch có thể bị tiêu hao hết trong nháy mắt, dùng để phục hồi sự sống cho Kiếm Tịch.Không chắc Kiếm Tịch sẽ hồi phục, thoát khỏi trạng thái hấp hối.

Chỉ cần Kiếm Tịch tỉnh lại, không ai trong căn cứ bí mật Tinh Hồng có thể chống lại Kiếm Tịch, ngay cả khi lúc đó Kiếm Tịch đã bị thương nặng.

Vấn đề thứ ba, dùng cách nào để khiến Kiếm Tịch chìm vào giấc ngủ dài lâu.

Xử lý đông lạnh ở nhiệt độ thấp, ngâm trong căn phòng chứa đầy thuốc thôi miên, sử dụng xiềng xích do Thiên Xu chế tạo để phong ấn… Hắn và Lão Mê đã nghĩ ra rất nhiều cách.

Nhưng không có cách nào đáng tin cậy 100%.

Trong số đó, đáng tin cậy nhất là xiềng xích phong ấn do Thiên Xu chế tạo.

Nhưng loại kim loại đặc biệt này không chắc có thể phong ấn được Kiếm Tịch khi hắn tỉnh lại, dù sao thì ngay cả Thiên Xu cũng có thể thoát khỏi phong ấn của mình bất cứ lúc nào.

Kiếm Tịch có thể chống lại Mộc Tinh và Mộ Trảo và giành chiến thắng, điều đó chứng tỏ sức chiến đấu của Kiếm Tịch cao hơn Thiên Xu.

Xiềng xích phong ấn có hiệu quả hay không vẫn là một ẩn số.

Tất nhiên cũng có thể thực hiện tất cả các cách cùng lúc.

Nhưng lượng tài nguyên cần tiêu tốn sẽ tăng lên đáng kể, kéo dài thời gian này đến 1500 năm, căn cứ bí mật Tinh Hồng căn bản không thể tiêu thụ nổi.

Đóng băng một Giác Hút đã khiến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vô cùng vất vả.

Úy Vi từng mô tả, trong quá trình đóng băng Giác Hút cần phải luôn duy trì trạng thái nhiệt độ thấp, nếu tắt nhiệt độ thấp, nhiệt độ cơ thể của Giác Hút sẽ nhanh chóng tăng lên, làm tan lớp băng, không lâu sau sẽ tỉnh lại.

Hết chương 1816.

Chương 1817. Chiến Đoàn Tiền Tuyến

Trong quá trình đó, cũng cần phải liên tục bổ sung năng lượng cho Giác Hút, đảm bảo Dao Động sự sống của hắn luôn tồn tại.

Tình hình của Kiếm Tịch chỉ có thể phức tạp hơn Giác Hút.Phong ấn Kiếm Tịch 1500 năm còn khó hơn nhiều so với việc giết hắn.

Những vấn đề này hắn đều cần liên hệ trước với Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, sau đó để Úy Vi và những người cấp cao khác của Tinh Hồng thiết kế ra một phương án hợp lý.

Hắn đã liên hệ với những người cấp cao của Hổ Phách về vấn đề này, hiện đang liên hệ với đội ngoại vi của Tinh Hồng.

Ngoài lý do này ra, hắn tạm thời không rời đi còn có một lý do khác.

Chỉ ba ngày nữa, Trương Đạo Văn sẽ giải ngũ từ tiền tuyến trở về, chính thức gia nhập quân đội.

Trương Đạo Văn của tuyến hy sinh này vẫn không đi theo con đường nghiên cứu khoa học, vẫn lựa chọn con đường phát triển sức mạnh.

Giống như diễn biến lịch sử của tuyến hy sinh trước, tiếp theo Trương Đạo Văn sẽ từ chức chỉ huy trưởng, đồng thời từ bỏ công việc ở tiền tuyến, chuyển sang quân đội Tinh Thành, nỗ lực vì sự phát triển của quân đội Tinh Thành.

Lịch sử đã chứng minh tài năng của Trương Đạo Văn.

So với Chiến Đoàn tiền tuyến, quân đội sẽ là một sân khấu lớn hơn.

Sức mạnh chiến đấu mạnh nhất của Tinh Thành chưa bao giờ là Chiến Đoàn tiền tuyến, mà là quân đội Tinh Thành, đây cũng là sức mạnh căn bản để Tinh Thành tồn tại và phát triển.

Những cuộc chiến trong tương lai sẽ trở nên tàn khốc hơn.

Mô hình Chiến Đoàn tiền tuyến sẽ càng không phù hợp trong tương lai.

Trong cuộc giao tranh giữa các tộc, quân đội mới là lực lượng vũ trang đối ngoại mạnh nhất của Tinh Thành.

Hiện tại, công tác tiếp tế phía Tây của Tinh Thành đã có thể vận hành trật tự, điều Trương Đạo Văn đến quân đội phát triển rõ ràng là một lựa chọn tốt hơn.

Ba ngày nữa là ngày Trương Đạo Văn gia nhập quân đội.

Đến lúc đó, Trương Đạo Văn sẽ bắt đầu từ cấp cơ sở, từng bước tìm hiểu hệ thống bên trong quân đội.

Nhưng tất cả mọi người ở Tinh Thành đều hiểu rằng, bắt đầu từ cấp cơ sở chỉ là Trương Đạo Văn muốn hiểu rõ hơn về tình hình của quân đội, chứ không phải năng lực của Trương Đạo Văn chỉ phù hợp với cấp cơ sở của quân đội.

Trương Đạo Văn trong tương lai chắc chắn sẽ là một trong những người đứng đầu quân đội, điều này gần như đã trở thành sự đồng thuận.

Nhưng không ai cảm thấy có vấn đề gì.

Năng lực của Trương Đạo Văn đã được chứng minh ở tiền tuyến, thành tích của hắn thậm chí còn lọt vào hàng mười chiến thần đương đại, được mệnh danh là chiến thần băng tuyết.

Xét về thâm niên, xét về cống hiến, thậm chí là năng lực cá nhân, Trương Đạo Văn hoàn toàn có khả năng đảm đương trọng trách.

Nhưng Trương Đạo Văn lại chủ động lựa chọn bắt đầu từ cấp cơ sở, khiến người dân Ngũ Đại Thành Thị đều vô cùng kinh ngạc, thậm chí còn bàn tán xôn xao, cho rằng năng lực của Trương Đạo Văn không nên bắt đầu từ cấp cơ sở của quân đội.

Nhưng Phong Kỳ hiểu rằng, Trương Đạo Văn lựa chọn bắt đầu từ cấp cơ sở là để hiểu sâu hơn về cấu trúc của quân đội Tinh Thành, chuẩn bị cho cuộc cải cách quân đội trong tương lai.

Điều này cần có một quá trình tiến hành từng bước.

Do thân phận đặc biệt của Trương Đạo Văn, quân đội sẽ tổ chức một buổi lễ chào đón khi hắn gia nhập.

Phong Kỳ cũng được quân đội mời tham dự.

Hắn không từ chối.

Đến lúc đó, hắn sẽ đích thân đến quân đội, tham dự thời khắc quan trọng chứng kiến Trương Đạo Văn gia nhập quân đội, cuối cùng cũng sẽ đích thân trao tặng huân chương vinh dự cho Trương Đạo Văn.

Đợi đến khi bận rộn xong mọi chuyện, hắn cũng sẽ rời khỏi Tinh Thành.

Bắt đầu con đường quyết chiến.

…

Còn một ngày nữa là Trương Đạo Văn trở về từ tiền tuyến.

Lúc này, Phong Kỳ đang ngồi trước bàn đọc lướt qua thông tin trong kho dữ liệu của Tinh Thành.

Trọng tâm chú ý của hắn là về trò chơi giả lập.

Trò chơi giả lập vẫn luôn là một quân bài tẩy ẩn giấu của Tinh Thành, đặc biệt là trong việc xây dựng lực lượng chiến đấu, đã đóng góp to lớn cho sự phát triển của Tinh Thành.

Nó còn đóng vai trò hỗ trợ cho kết quả thử nghiệm mô phỏng khoa học, giúp giảm bớt rất nhiều sự tiêu hao tài nguyên.

Nhưng đây chỉ là một phần chức năng của trò chơi giả lập.

Trò chơi giả lập còn rất nhiều chức năng chưa được công bố.

Trong số đó bao gồm chức năng Lĩnh Vực Phó Bản và chức năng tùy chỉnh Phó Bản.

Không phải tầng lớp cao của Tinh Thành không muốn công bố hai chức năng này của trò chơi giả lập, mà là sau khi công bố chắc chắn sẽ gây ra ảnh hưởng lớn, có thể khiến Tinh Thành trở thành mục tiêu chỉ trích.

Việc xây dựng chức năng Lĩnh Vực Phó Bản đã được đưa ra từ nhiều mốc thời gian trước, hiện tại chức năng này đã khá hoàn thiện.

Điểm xuất phát của chức năng này là hy vọng người chơi có thể trải nghiệm quá trình chiến đấu với Sinh Vật Trận Địa một cách chân thực nhất thông qua cách thức mô phỏng vượt Phó Bản, mỗi Sinh Vật Trận Địa trong đó đều được tạo ra dựa trên mẫu là Sinh Vật Trận Địa có thật.

Hết chương 1817.

Chương 1818. Lĩnh Vực Phó Bản

Ví dụ như chiến binh của Ngân Nguyệt Tộc.

Nếu Tinh Thành mở toàn bộ chức năng Lĩnh Vực Phó Bản, chắc chắn sẽ khiến các thế lực Lĩnh Vực tiềm ẩn cảm thấy bất an.

Về bản chất, chức năng Lĩnh Vực Phó Bản là một trình mô phỏng chiến tranh.

Sau khi chức năng này ra mắt, nhân loại sẽ có rất nhiều cựu binh từng "Trải qua trăm trận chiến."

Ví dụ như Phó Bản Ngân Nguyệt.

Sau khi người chơi vào Phó Bản, họ có thể chiến đấu với chiến binh Ngân Nguyệt Tộc để rèn luyện ý thức chiến đấu và kỹ thuật của bản thân.

Đồng thời cũng có thể rèn luyện hiệu quả phối hợp tác chiến của đội.

Nếu chắc chắn phải chỉ ra một nhược điểm của chức năng Lĩnh Vực Phó Bản thì chỉ có sự chênh lệch giữa thực tế và giả lập, tâm lý của người chơi khi chơi trò chơi giả lập chắc chắn sẽ khác với khi thực chiến.

Tỷ lệ thương vong của những học viên tốt nghiệp lớp chiến đấu hàng năm sau khi ra tiền tuyến rất cao.

So với hơn một trăm năm trước, tỷ lệ thương vong này hiện đã giảm đáng kể.

Nhưng con số thương vong vẫn rất đáng sợ.

Việc ra mắt chức năng Lĩnh Vực Phó Bản có thể giúp những học viên học viện chưa tốt nghiệp, dù chưa từng ra chiến trường, cũng có thể trải nghiệm và thích nghi trước với sự tàn khốc khi chiến đấu với Sinh Vật Trận Địa.

Kế hoạch mới nhất của tầng lớp cao của Tinh Thành là đợi đến khi cải cách quân đội hoàn thành, sức chiến đấu tổng hợp của Tinh Thành được nâng cao đáng kể, rồi mới mở chức năng Lĩnh Vực Phó Bản.

Đến lúc đó, ngay cả khi có nguy hiểm, Tinh Thành cũng có thể tự tin đối mặt.

Thời gian ra mắt kế hoạch này dự kiến là sau 200 năm nữa.

Nhưng cụ thể nên mở vào thời điểm nào, sẽ là vấn đề mà thế hệ trẻ tương lai phải cân nhắc.

Có lẽ kế hoạch sẽ được triển khai sớm hơn, hoặc có thể sẽ bị hoãn lại, tương lai luôn đầy biến động.

Chỉ là đến lúc đó, thế hệ Tinh Thành này đã sớm khép lại.

Người trước trồng cây, người sau hưởng mát.

Kế hoạch tương lai là hướng đi mà thế hệ này chỉ ra cho thế hệ sau, thế hệ này cũng sẽ đặt nền móng cho kế hoạch tương lai nhưng người thực hiện thực sự lại thuộc về thế hệ tương lai.

Chức năng ẩn thứ hai là tùy chỉnh Phó Bản.Chức năng này có tác dụng cung cấp kho tài nguyên mở của trò chơi giả lập, cho phép người chơi tự thiết kế Lĩnh Vực Phó Bản, thậm chí là nhiều loại thử thách khác nhau.

Đến lúc đó, người chơi cũng có thể chủ động thêm nhiều loại tài nguyên vào kho tài nguyên.

Chức năng này có vẻ như chủ yếu để giải trí nhưng thực tế tiềm năng của nó rất lớn.

Sự phát triển của một chủng tộc liên quan đến nhiều yếu tố, có thể là áp lực sinh tồn, có thể là động lực ham muốn, v.v.

Nhưng chỉ cần là sự phát triển, chắc chắn sẽ liên quan đến một yếu tố, đó chính là "Trí tưởng tượng."

Theo một nghĩa nào đó, trí tưởng tượng thậm chí còn quan trọng hơn kiến thức.

Bởi vì kiến thức là hữu hạn nhưng trí tưởng tượng lại bao gồm tất cả mọi thứ, thậm chí là những thứ hiện tại không tồn tại, trí tưởng tượng vẫn là yếu tố then chốt thúc đẩy sự tiến bộ của kiến thức.

Ví dụ như ngôn ngữ, văn hóa, khoa học… tất cả đều là thành quả của trí tưởng tượng.

Sự phát triển của nền văn minh trở nên rực rỡ nhờ trí tưởng tượng.

Mở quyền cho người chơi, để họ sáng tạo dưới sự thúc đẩy của trí tưởng tượng, có lẽ sẽ tạo ra vô số khả năng.

Có lẽ là sự kết hợp của một số chức năng trong kho tài nguyên, tình cờ tạo ra một siêu phát minh ảnh hưởng đến tương lai.

Cũng có thể là một thiết kế Phó Bản mới lạ nào đó, thúc đẩy sự đổi mới trong việc xây dựng lực lượng chiến đấu của loài người.

Trong chức năng tùy chỉnh Phó Bản, người chơi có thể sử dụng trí tưởng tượng để tạo ra mọi khả năng.

Nhưng chức năng này liên kết với Lĩnh Vực Phó Bản, vẫn chưa bao giờ được công khai quảng bá ở Tinh Thành, thậm chí là Ngũ Đại Thành Thị.

Điều này liên quan đến ảnh hưởng rất lớn.

Đối với nhân loại mà nói, đây càng là một thử nghiệm rủi ro.

Ví dụ, hãy nhìn chức năng này từ góc độ của Linh Năng tộc.

Trong mắt Linh Năng tộc hiện tại, mối đe dọa của loài người chẳng khác gì không có.

Vì vậy, Linh Năng tộc ở tộc địa luôn tập trung vào việc mở rộng Lĩnh Vực của tộc địa, kể cả Hắc Huyền ở lại thế giới loài người cũng không cho rằng sự phát triển của loài người sẽ đe dọa đến tương lai của Linh Năng tộc.

Nhưng một khi để lộ quân bài tẩy ẩn giấu của trò chơi giả lập.

Thì giống như thông báo cho những thế giới Lĩnh Vực tiềm ẩn này rằng, nhân loại đã lật mở một quân bài tẩy tiềm năng.

Sự xuất hiện của nó có lẽ có thể mang lại vô số khả năng cho loài người.

Đối với Linh Năng tộc có sự nhạy bén trong việc nhìn thấu tương lai thì nhân loại chắc chắn sẽ trở thành mối đe dọa.

Có lẽ loài người hiện tại còn yếu đuối nhưng tương lai lại tồn tại những biến số rất lớn.

Hết chương 1818.

Chương 1819. Trận Pháp Bát Quái

Phong Kỳ cảm thấy quân bài tẩy đã sắp xếp từ lâu này vẫn chưa đến lúc lật mở, bởi vì nhân loại vẫn chưa có thực lực để kiểm soát quân bài tẩy này.

Tình huống tương tự, Linh Chiến của Linh Năng tộc cũng từng trải qua.

Đối mặt với Mê Vụ tộc hùng mạnh, Linh Chiến sở hữu Kho Ý Thức Thánh Linh chưa bao giờ tiết lộ bí mật của mình.

Ngay cả khi đối mặt với người thân, bậc tiền bối, hắn cũng chưa từng lật mở quân bài tẩy này.

Hắn lựa chọn nắm giữ quân bài tẩy, phát triển ổn định, chờ đợi thời cơ lật mở quân bài tẩy đến.

Kế hoạch cải tạo Thánh Linh sau đó càng được tiến hành trong bóng tối, nhằm triệt để từ bỏ thế hệ trước để đảm bảo quân bài tẩy này tuyệt đối không bị tiết lộ, đây chính là điều đã tạo nên sự huy hoàng của Linh Năng tộc ngày nay.

Khi Mê Vụ tộc nhận ra có điều không ổn thì Linh Năng tộc vốn là nô lệ qua nhiều thế hệ đã thoát khỏi xiềng xích, có một tương lai vô cùng rộng mở, mối đe dọa treo lơ lửng trên đầu đã hoàn toàn bị xóa bỏ.ebookshop.vn - ebook truyện dịch giá rẻ

Chức năng ẩn của trò chơi giả lập chính là một quân bài tẩy quan trọng trong quá trình phát triển của nhân loại.Tiết lộ chức năng ẩn của trò chơi giả lập cũng giống như Linh Năng tộc tuyên bố với thế giới bên ngoài rằng, tộc nhân đang kết nối với

Kho Ý Thức Thánh Linh, tộc nhân đang tiến hành cải tạo Thánh Linh.

Lão Mê, Linh Chiến, Hắc Huyền, Bóng Đen… Phong Kỳ đã học được rất nhiều điều từ những lão già thâm sâu xa lường này.

Một khang nhiệt huyết rất quan trọng nhưng không phải là cách giải quyết vấn đề.

Học cách suy nghĩ và sắp xếp, mới là điều mà người tiên phong của một chủng tộc cần nhất.

Ngồi trước bàn làm việc, Phong Kỳ lật xem nội dung kho tài liệu, suy nghĩ về tương lai của Tinh Thành.

Hắn là người lập kế hoạch cho tương lai nhưng không phải là người tham gia.

Nhiều kỳ vọng trong lòng hắn đều cần hậu nhân của Tinh Thành thực hiện.

Lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến Lữ Việt.

Nếu hắn là người lập kế hoạch cho tương lai thì Lữ Việt luôn là một trong những người thực hiện kế hoạch của hắn một cách kiên định.

Lữ Việt hiện tại là tổng giáo quan của Hệ Chiến Đấu, Học phủ Bình Minh.

Hơn trăm năm qua, hắn đã đào tạo vô số chiến sĩ ưu tú cho tiền tuyến, quân đội.

Một tháng trước khi gặp lại, tóc Lữ Việt đã bạc trắng nhưng sự sắc bén trong mắt hắn vẫn không giảm đi so với trước đây.

Có lẽ là do nhiều năm giảng dạy, Lữ Việt trở nên hoạt bát hơn trước rất nhiều, không còn là tính cách ít nói nữa.

Nhưng hắn biết thời gian dành cho Lữ Việt cũng không còn nhiều nữa.

Hắn đến từ Thông Thiên Lộ, không có Mộ Trảo dẫn đường, hắn sẽ không bao giờ có thể quay về Thông Thiên Lộ được nữa.

Thực ra, trên người Lữ Việt còn có một điều nghi vấn mà hắn vẫn chưa bao giờ giải đáp được.

Nhưng Lữ Việt cũng không biết câu trả lời cho bí mật này.

Thời điểm Lữ Gia đến Thông Thiên Lộ là thời điểm Lữ Việt mới chào đời, thời điểm Lữ Gia biến mất có thể tra cứu trong tài liệu.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, khi đó Mộ Trảo đã bị mắc kẹt trên đảo di tích trong Hư Không Thế Giới, trong thời gian đó chưa từng quay về.

Vậy thì ai đã đưa Lữ Gia đến Thông Thiên Lộ.

Việc tu luyện kiếm thế đối với hệ thống tu luyện thời đó được coi là rất tiên tiến, vậy thì ai đã âm thầm công bố việc tu luyện thế, thậm chí còn dạy Lữ Gia tu luyện "Kiếm thế."

Lữ Việt biết đến Mộ Trảo thì không khó hiểu.

Câu chuyện về Mộ Trảo vẫn luôn được lưu truyền trên Thông Thiên Lộ, Lữ Việt lớn lên ở đó, đương nhiên cũng được nghe kể lại.

Cô không chỉ là kỳ tích trong mắt Lữ Việt mà còn là kỳ tích trong mắt tất cả các chiến sĩ Thông Thiên Lộ.

Là hy vọng duy nhất trong mắt họ để nhân loại chiến thắng cuộc xâm lược của Lĩnh Vực.

Vấn đề nằm ở chỗ thời điểm Lữ Gia biến mất đến Thông Thiên Lộ và thời điểm Mộ Trảo biến mất không trùng khớp.

Từ đó có thể suy ra rằng, chắc chắn có người thay thế Mộ Trảo, tìm kiếm lực lượng chiến đấu trong thế giới loài người, đưa họ đến Thông Thiên Lộ để chống lại cuộc xâm lược của Lĩnh Vực.

Ngoài ra, Lữ Việt trở về thì đã vào Học phủ Tinh Thành bằng cách nào.

Là hậu nhân của Lữ Gia đã biến mất từ lâu, sự xuất hiện đột ngột của hắn chắc chắn là một chuyện lớn.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ rõ ràng có một thế lực đã kìm hãm dư luận, còn sắp xếp Lữ Việt vào Học phủ Tinh Thành.

Lúc đó, hắn đã hỏi Bạch Phù Sinh, người đứng sau sắp xếp Lữ Việt vào Học phủ Tinh Thành là ai.

Nhưng Bạch Phù Sinh lại lắc đầu tỏ vẻ không biết, đây là Liên Hợp Quân Bộ sắp xếp Lữ Việt vào Học phủ Tinh Thành với quyền hạn cao nhất.

Nhưng người cụ thể sắp xếp là ai, ông ta căn bản không có quyền biết.Ngay cả Lữ Việt cũng không biết người đứng sau sắp xếp là ai, chỉ là sau khi trở về thế giới loài người, hắn đã nhận được một phong thư, mở ra thì thấy là giấy báo trúng tuyển của Học phủ Tinh Thành.

Hết chương 1819.

Chương 1820. Lẫm Đông Thành

Như vậy có thể thấy, thế giới loài người còn có những người đồng hành tiềm ẩn.

Chỉ là hắn chưa bao giờ tiết lộ thân phận, giống như Lý Tinh Thần của Viện Nghiên cứu Tương lai, vẫn luôn ẩn núp trong bóng tối.

Bí mật này là một trong những câu đố mà đến nay Phong Kỳ vẫn chưa giải được.

Nhưng cuộc điều tra đã có một hướng đi rõ ràng.

Đó chính là Viện Nghiên cứu Liên hợp.

Vì Lữ Việt là do Viện Nghiên cứu Liên hợp sắp xếp vào Học phủ Tinh Thành.

Vậy thì Viện Nghiên cứu Liên hợp tọa lạc tại Thành Thắng rất có thể là thế lực đứng sau người bí ẩn.

Nhưng Phong Kỳ tạm thời không có ý định giải đáp vấn đề này.

Cuộc khủng hoảng của Tinh Thành đã được giải trừ, hiện tại hắn đang nỗ lực giải quyết cuộc khủng hoảng của Lẫm Đông Thành.

Thành Thắng, thậm chí là các cơ quan trong Thành Thắng, là mục tiêu mà hắn sẽ tiếp cận trong kế hoạch tương lai, giai đoạn hiện tại vẫn nên tiến hành từng bước một.

Thực ra, hắn hoàn toàn có thể sắp xếp cho tầng lớp cao cấp của Tinh Thành tiếp cận những vấn đề này.

Có một số việc không cần phải tự mình làm.

Nhưng hắn không phải không tin tưởng vào tầng lớp cao cấp và các chiến sĩ của Tinh Thành, mà là có một số vấn đề liên quan đến toàn cục.

Ví dụ như đường hy sinh này, mọi thứ đều đang phát triển theo hướng mà hắn đã vạch ra.

Ngay cả khi gặp vấn đề trong quá trình phát triển, hắn cũng có thể thông qua lịch sử để nhanh chóng xác định vấn đề, sau đó tìm cách giải quyết trong dòng thời gian tiếp theo.

Nhưng nếu liên quan quá nhiều, sẽ có biến số.

Trong quá trình đó, bất kỳ một bước nào sai sót, việc muốn thông qua lịch sử để tìm ra vấn đề sẽ trở nên rất khó khăn.

Ví dụ như.

Trong một đường hy sinh, đồng thời khám phá các vấn đề tiềm ẩn của nhiều thành phố, nếu cuối cùng Tinh Thành bị biến thành đống đổ nát dưới sự tấn công của thế lực tiềm ẩn nào đó trong Lĩnh Vực, hắn sẽ không thể nhanh chóng xác định được kẻ thù tiềm ẩn, kẻ thù vẫn ở trong bóng tối.

Nhưng nếu chọn một thành phố để khám phá, sau khi Tinh Thành bị hủy diệt, hắn có thể thông qua lịch sử để nhanh chóng xác định được thành phố nơi kẻ thù tiềm ẩn ẩn náu.

Hậu quả của sự tham lam là biến số tăng lên.

Đây cũng là lý do chính khiến hắn chọn tiến lên từng bước một.

Con đường dẫn đến thời kỳ thịnh vượng rực rỡ trong lý tưởng không bao giờ là một sớm một chiều, hắn cần phải có đủ kiên nhẫn.

Đợi đến khi giải quyết xong cuộc khủng hoảng của Lẫm Đông Thành, Thành Thắng sẽ là mục tiêu tiếp theo của hắn.

Thành Thắng là thành phố có tổng hợp thực lực mạnh nhất trong Ngũ Đại Thành Thị, Phong Kỳ vẫn luôn kỳ vọng vào thành phố này.

Ngũ Đại Thành Thị không nhất thiết là kết quả của việc từng thành phố bị Lĩnh Vực xâm nhập.

Có lẽ hắn sẽ tìm thấy bất ngờ ở Thành Thắng, tìm thấy một nhóm lớn những người đồng hành tiềm ẩn.

“Đại ca, đói rồi.”

Ngay lúc này, giọng nói của Tiểu U đã cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn.

Hắn ngẩng đầu nhìn theo hướng phát ra âm thanh, chỉ thấy Tiểu U rũ người, giống như một sợi mì mềm nhũn, treo lơ lửng trong không trung bay đến đỉnh đầu hắn, nhìn xuống hắn, nói một cách yếu ớt.

Nghe vậy, Phong Kỳ bất lực lắc đầu.

Rõ ràng là mới ăn cách đây ba giờ.

Nhưng hắn có thể hiểu được tại sao Tiểu U lại đói nhanh như vậy.

Thức ăn linh tính do Viện Nghiên cứu Hổ phách cung cấp thường được pha trộn từ linh thực, hàm lượng linh khí không cao.

Mặc dù khu vực lấy thức ăn cũng cung cấp linh thực có thể ăn trực tiếp.Nhưng phần lớn nhân viên sẽ không trực tiếp lấy linh thực để ăn sống, sợ cơ thể không chịu được sự bổ sung.

Mặc dù Tiểu U rất thích đồ ăn của loài người nhưng năng lượng hấp thụ được từ đó không nhiều.

Tình huống tương tự cũng từng xảy ra với Mộc Tinh.

Ăn không ngừng nghỉ, ngoài việc tốc độ tiêu hóa của Mộc Tinh rất nhanh, còn liên quan đến việc năng lượng chứa trong thức ăn quá thấp, khiến cơ thể luôn không được thỏa mãn.

Tiểu U không có tốc độ tiêu hóa của Mộc Tinh nên luôn ăn no căng bụng nhưng không lâu sau lại cảm thấy đói.

Nhìn đồng hồ, hắn lúc này đứng dậy:

"Đi thôi, ăn cơm."

Nghe hắn trả lời, Tiểu U đột ngột ngẩng đầu, ánh mắt sáng ngời giơ ngón tay cái về phía hắn:

"Được!"

…

Ngày hôm sau.

Quân bộ Tinh Thành.

Phong Kỳ được mời đến.

Hôm nay là ngày Trương Đạo Văn lui về từ tiền tuyến, cũng là ngày quan trọng hắn gia nhập Quân bộ Tinh Thành.

Ngồi ở hàng ghế đầu tiên trong đại sảnh, Phong Kỳ quan sát cách bài trí của đại sảnh.

Phía trước là một sân khấu, hai bên tường phông sân khấu đều dựng ba lá cờ.

Lần lượt là cờ Tinh Thành, cờ Quân bộ, cờ Bình Minh.

Ba lá cờ này tượng trưng cho những ý nghĩa khác nhau.

Cờ Tinh Thành là biểu tượng của thành phố Tinh Thành, là ngôi nhà chung của người dân Tinh Thành sau khi nhiều thành phố hợp nhất sau thảm họa.

Cờ Quân bộ là biểu tượng của Quân bộ, đôi cánh rực cháy trên đó ngụ ý sự tái sinh sau thảm họa.

Hết chương 1820.

Chương 1821. Kiếm Linh Triệu Hồi

Còn cờ Bình Minh tượng trưng cho tương lai và niềm tin.

Sân khấu được bao quanh bởi những bông hoa.

Quay đầu nhìn lại, tầng lớp cao cấp của Quân bộ gần như đều có mặt, ngoài ra còn có rất nhiều phương tiện truyền thông đến tham dự lễ chào đón.

Ngoài các phương tiện truyền thông của Tinh Thành, còn có các phương tiện truyền thông của các thành phố khác đến dự.

Việc Trương Đạo Văn lui về từ Chiến đoàn, ngoài người dân Tinh Thành quan tâm, người dân các thành phố khác cũng rất quan tâm.

Sau khi lui về, Trương Đạo Văn sẽ không còn tham gia bình chọn mười chiến thần tiền tuyến nữa.

Sau này sẽ có người mới thay thế vị trí chiến thần của hắn.

Một biểu tượng của một thời đại sắp rút lui, chào đón một sân khấu mới.

Nhưng những thành tựu của Trương Đạo Văn đã được ghi vào sử sách, sẽ không bị lịch sử lãng quên.

Người dân Ngũ Đại Thành Thị đều rất mong đợi sự phát triển và trưởng thành của Trương Đạo Văn sau khi gia nhập Quân bộ.

Đây là sự khởi đầu mới của Trương Đạo Văn, cũng là điểm khởi đầu mới của chiến thần băng tuyết trong lòng hàng vạn

người, mong rằng hắn có thể tiếp tục tạo nên những kỳ tích rực rỡ.

Lễ chào đón bắt đầu, tổng chỉ huy của Quân bộ Tinh Thành lên sân khấu phát biểu.

Nội dung bài phát biểu liệt kê những thành tích đóng góp của Trương Đạo Văn trong những năm qua.

Màn hình lớn phía sau theo lời kể của tổng chỉ huy, phát lại quá trình trưởng thành của Trương Đạo Văn.

Mỗi bức ảnh đều ẩn chứa một câu chuyện.

Khi tổng chỉ huy kể xong, tiếng vỗ tay không ngớt.

Khi tổng chỉ huy nói bắt đầu trao huân chương, bóng dáng Trương Đạo Văn bước ra từ phía sau sân khấu.

Lúc này, tiếng vỗ tay trở nên nồng nhiệt hơn.

Tất cả ống kính có mặt đều hướng về Trương Đạo Văn, mong chờ bài phát biểu của hắn.

Nhưng Trương Đạo Văn lại không nói nhiều.

Chỉ mỉm cười nhìn ống kính, kể ngắn gọn về sự sắp xếp và kỳ vọng của mình đối với tương lai.Khi hắn kể xong, tổng chỉ huy trong ống kính nhận lấy chiếc hộp gỗ màu đỏ từ nhân viên, bên trong là một chiếc huy chương vàng.

Huy chương vàng vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại.

Thực ra Trương Đạo Văn đã nhận được huy chương này từ lâu.

Khi hắn được bình chọn là một trong mười chiến thần, công trạng của hắn đã đủ để nhận được huy chương vàng vì những đóng góp xuất sắc cho nhân loại.

Chỉ là Trương Đạo Văn ở tiền tuyến chưa từng tham gia lễ trao huy chương.

Lúc này, vô số khán giả đang xem trực tiếp, mong chờ Trương Đạo Văn đeo lại chiếc huy chương tượng trưng cho vinh dự cao nhất của nhân loại.

Lúc này, họ sẽ là những người chứng kiến một thời khắc lịch sử quan trọng của nhân tộc.

Lúc này, tổng chỉ huy trong màn hình trực tiếp cung kính lui sang một bên, một người đàn ông lạ mặt bước lên sân khấu trong ánh mắt nghi ngờ của khán giả.

Vô số bình luận trôi qua màn hình trực tiếp như mưa.

"Chuyện gì vậy? Tinh Thành quá vô lý rồi, không phải nói là tổng chỉ huy trao huy chương sao, sao lại đổi người rồi? (Thành Thắng Lợi)"

"Là người Tinh Thành, tôi cũng ngơ ngác, tôi nhớ là vài tháng trước đã nói tổng chỉ huy sẽ trao tặng vinh dự cao nhất, sao lại đột nhiên đổi người, có ý gì vậy? (Tinh Thành)"

"Quả nhiên Tinh Thành đã bị xâm nhập, ngay cả chiến thần băng tuyết cũng đối xử đặc biệt, dứt khoát đến Quân bộ Lẫm Đông Thành của tôi đi, Quân bộ Lẫm Đông Thành của tôi chắc chắn sẽ chào đón Tuyết thần theo tiêu chuẩn cao nhất, để tổng chỉ huy Quân bộ Lẫm Đông Thành của chúng tôi trao huy chương cho Tuyết thần một ngày một lần, trao huy chương cho Tuyết thần liên tục một trăm ngày, chắc chắn phải nể mặt. (Lẫm Đông Thành)"

"Đột nhiên thấy hơi lạnh, chuyện gì vậy? (Thành Cựu Nhật)"

…

Theo kế hoạch ban đầu, tổng chỉ huy Quân bộ Tinh Thành sẽ trao huy chương nhưng bây giờ lại đổi thành một người lạ, khán giả xem trực tiếp đều cảm thấy khó hiểu.

Theo họ thấy, thành tích của Trương Đạo Văn hoàn toàn đủ tư cách để tổng chỉ huy Quân bộ trao huy chương cho hắn theo tiêu chuẩn cao nhất.

Ngay khi phòng phát sóng trực tiếp bàn tán không ngớt, Phong Kỳ trong màn hình mỉm cười ôm Trương Đạo Văn.

Lễ trao huy chương kết thúc trong tiếng vỗ tay, Phong Kỳ cũng xuống khỏi sân khấu vào lúc này.

Nhưng lúc này, bình luận trong màn hình trực tiếp đã thay đổi.

Bởi vì có rất nhiều người phát hiện ra người trao huy chương cho Trương Đạo Văn rất giống với một vĩ nhân chỉ tồn tại trong lịch sử.

"Anh em, các anh không thấy người trao huy chương cho Tuyết thần rất giống với vĩ nhân Phong Kỳ sao?"

"Lúc lên sân khấu tôi đã thấy rất quen, nghe các anh nói vậy tôi nhớ ra ngay, không thể nào, tôi nhớ là vĩ nhân Phong đã mất tích hơn một trăm năm rồi."

"Chết tiệt, đột nhiên nhớ đến một chuyện mấy ngày trước, nghe nói có một ông chủ bán đồ ăn đêm ở Tinh Thành quét mã thanh toán, thấy tài khoản người thanh toán chính là vĩ nhân, lúc đó tôi còn nghĩ là tin giả, bây giờ xem ra không phải thật sao?"

Hết chương 1821.

Chương 1822. Phong Kỳ Trở Lại

“Mẹ ơi, Phong Kỳ thực sự đã trở lại sao? Tại sao không có một chút tin tức nào truyền ra ngoài? Đây có phải là sự thật không? Là người Tinh Thành, tôi đã bắt đầu sôi máu rồi.““Vừa xem lại phát lại, các bạn hãy quan sát kỹ biểu cảm của tổng chỉ huy Quân bộ Tinh Thành, rõ ràng là rất kính trọng người bí ẩn bước lên sân khấu, tôi đăng một bức ảnh chụp màn hình ở đây (hình ảnh.jpg), hỏi rằng còn ai có thể khiến tổng chỉ huy Quân bộ Tinh Thành kính sợ? Thân phận của hắn đã rõ ràng rồi chứ.”

“Hàng năm đều đến công viên trung tâm để tế bái Phong Kỳ, hiểu biết của tôi về hắn là từ cha mẹ tôi, đột nhiên nghe các bạn nói người trao huy chương cho Tuyết thần là Phong Kỳ, tôi sợ ngây người, cảm thấy thời đại đã hỗn loạn rồi.”

…

Từ việc phàn nàn Quân bộ Tinh Thành lúc đầu, màn hình hoàn toàn chuyển sang suy đoán về thân phận của người bí ẩn.

Cư dân mạng nhanh chóng tìm ra rất nhiều ảnh của Phong Kỳ, so sánh nhiều lần với người bí ẩn trao huy chương cho Trương Đạo Văn trên sân khấu.

So sánh càng nhiều, đáp án càng kinh ngạc.

Mặc dù thời gian đã để lại dấu vết trên người Phong Kỳ nhưng ngoại hình của hắn không thay đổi nhiều.

So sánh thêm thái độ của tổng chỉ huy, mọi người dần tin rằng người này chính là Phong Kỳ trong câu chuyện lịch sử.

Bình luận trôi qua màn hình trực tiếp như mưa.

Tin tức Phong Kỳ trở về quá chấn động, khiến người dân Ngũ Đại Thành Thị phát cuồng.

Nhân vật truyền kỳ này có quá nhiều điều khó tin.

Hắn được ca ngợi là thiên tài tuyệt thế từ sớm, mới 17 tuổi đã nghiên cứu ra nhiều phương pháp tu luyện, một loạt thành tựu sau đó càng giống như được bật hack.

Nếu chắc chắn phải chọn ra thiên tài mạnh nhất của nhân tộc sau thời kỳ đại biến.

Mười cái tên đầu sẽ khó lựa chọn, mỗi người có quan điểm khác nhau, sẽ tranh luận không ngừng về vấn đề này.

Nhưng không ai phản đối cái tên đầu tiên.

Cái tên thiên tài số một của nhân tộc chắc chắn là: Phong Kỳ.

Ngay cả những người dân Lẫm Đông Thành gần đây không ưa Tinh Thành thì trong mắt họ, thiên tài số một cũng là Phong Kỳ, không có gì phải nghi ngờ.

Sự trưởng thành của Phong Kỳ vốn dĩ là một truyền kỳ.

Đối với người dân Tinh Thành, Phong Kỳ vừa là truyền kỳ, vừa là tín ngưỡng.

Sự xuất hiện của hắn đã mang lại vô số thay đổi cho Tinh Thành.

Học viện Bình Minh mà người dân Tinh Thành tự hào hiện nay, cũng như khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, đều do Phong Kỳ đích thân lập kế hoạch và xây dựng.

Tín ngưỡng này đã trải qua nhiều thế hệ truyền thừa trong hơn một trăm năm Phong Kỳ biến mất.

Bây giờ truyền kỳ trong câu chuyện trở về, họ đều cảm thấy khó tin, trong lòng không khỏi kích động.

Ngay khi người dân Tinh Thành điên cuồng đổ về Quân bộ, muốn tận mắt chứng kiến nhân vật truyền kỳ chỉ tồn tại trong câu chuyện thì Phong Kỳ đã trở về Viện Nghiên cứu Hổ phách, cùng Tiểu U và những người khác lên chuyên cơ Hổ phách đã sắp xếp trước.

Tiếp theo, hắn sẽ đến trạm cuối cùng của thử thách Đăng Thần.

Nhìn cảnh đêm Tinh Thành lướt qua ngoài cửa sổ, khuôn mặt Mộc Tinh hiện lên trong đầu Phong Kỳ.

Khuôn mặt ngốc nghếch của cô gái háu ăn trong đầu dần trùng khớp với Mộc Tinh mà hắn thấy trên mạng, khuôn mặt Phong Kỳ không khỏi nở nụ cười.

“Đại ca, chúng ta sẽ đi đâu tiếp theo?”

Quay đầu nhìn Tiểu U đang lơ lửng bên cạnh, miệng ngậm kẹo mút, Phong Kỳ đưa tay xoa đầu cô, khuôn mặt nở nụ cười:

“Thử thách Đăng Thần.”

“Không thích thử thách Đăng Thần, mặc dù đại ca chắc chắn sẽ thắng nhưng lần nào cũng bị thương.“Gò má Tiểu U phồng lên như quả bóng, trông rất khó chịu.

Nghe vậy, Phong Kỳ bật cười ha hả.

Quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, mây mù che khuất tầm nhìn, không còn thấy cảnh đêm Tinh Thành nữa.

Lúc này, trong lòng hắn vô cùng bình thản.

Kiếm Tịch tuy mạnh nhưng hắn không sợ, chỉ cảm thấy trong lồng ngực có một ngọn lửa đang cháy.

Đúng như Tiểu U nói, hắn sẽ không bại!

…

Trên chuyên cơ Hổ phách.

Phong Kỳ dựa vào cửa sổ, tầm mắt nhìn về phía xa, nơi có những màn chắn Lĩnh Vực trường đủ màu sắc.

So với tuyến đường bay đến Lẫm Đông Thành trong trí nhớ, có rất nhiều Lĩnh Vực trường đã biến mất, đổi màu.

Trong hơn một trăm năm hắn rời đi, rõ ràng các Lĩnh Vực trường trong thế giới loài người cũng đang trải qua sự thay đổi.

Trong thời gian này, chắc chắn có thế lực Lĩnh Vực phải rút lui, trở thành thế lực lang thang hoặc trở thành quá khứ.

Cũng sẽ có Lĩnh Vực trường thông qua chiến tranh để thôn tính các Lĩnh Vực trường khác, giành được tài nguyên và mở rộng diện tích.

Trong môi trường cạnh tranh khắc nghiệt, không có hòa bình.

Những chủ nghĩa hòa bình, chủ nghĩa ăn chay có từ trước đại biến, trước sự tàn khốc thực sự đều bị quét vào đống rác lịch sử.

Loài người cần chiến binh, càng cần thiên tài chiến tranh.

Có lẽ thế giới Lĩnh Vực cũng từng có một số thế lực yêu chuộng hòa bình nhưng lựa chọn của chúng sẽ không có bất kỳ thế lực Lĩnh Vực nào phối hợp, dẫn đến việc chúng bị thời gian đào thải.

Hết chương 1822.

Chương 1823. Ma Đao Chấp Niệm

Ngươi không xâm phạm ta, ta sẽ xâm phạm ngươi.

Cướp bóc tài nguyên của ngươi, nô dịch tộc nhân của ngươi, sự phản kháng của kẻ yếu không có ý nghĩa gì.

Một mặt chân thực nhất của thế giới mới là nếu ngươi không tiến bộ thì đồng nghĩa với việc ngươi đã chọn bị đào thải, không có lựa chọn trung lập.

Cởi bỏ chiếc Mặt Nạ giả tạo, mỗi chủng tộc đều là dã thú khát máu.

Đạo đức không giết người già, trẻ em, phụ nữ không tồn tại trong cuộc chiến giữa các tộc.

Loài người muốn tồn tại cũng không ngoại lệ.

Đối mặt với các Lĩnh Vực trường của chủng tộc yếu có tài nguyên linh tính, loài người chắc chắn sẽ không ngần ngại ra tay.

Suy nghĩ trở lại hiện tại, Phong Kỳ hỏi trong lòng:

"Đao ca, ngươi đã cân nhắc thế nào rồi? Có đồng ý giúp ta không?"

Ngay lúc nãy, hắn đã bàn bạc với Ma đao về ý tưởng phong ấn Kiếm Tịch.

Lời đề nghị của Mê Vụ Chi Chủ, chỉ cần thành công thì có thể giải quyết triệt để cuộc khủng hoảng Kiếm Tịch, đưa Lẫm Đông Thành vào phe Bình Minh, giúp nâng cao đáng kể sức mạnh tổng hợp của loài người.

Nhưng lời đề nghị này vẫn còn một trở ngại chưa vượt qua, đó chính là Ma đao.

Hắn đã xem ký ức của Ma đao nên biết rõ Ma đao hận Kiếm Tịch đến mức nào.

Kiếm Tịch vừa là kẻ phản bội trong mắt Ma đao, vừa là kẻ thù giết chết người thân của hắn.

Toàn bộ Đao Tộc đều bị hủy diệt trong tay Kiếm Tịch.

Chính vì mang theo mối hận sâu sắc này, Triều Thiên năm xưa mới quyết tâm lựa chọn con đường đúc binh bằng máu thịt đau đớn nhất, luyện thành Ma đao.

Giết chết Kiếm Tịch càng là chấp niệm của Ma đao.

Lựa chọn của hắn không nhất thiết là kết quả mà Ma đao mong muốn.

Đối với đề nghị của hắn, Ma đao vẫn chưa đưa ra câu trả lời rõ ràng, mà chọn cách im lặng.

Phong Kỳ hiểu rằng, Ma đao đang đấu tranh tư tưởng.

Đây là cuộc đấu tranh giữa Ma đao và chấp niệm của chính hắn.

Thấy Ma đao vẫn chưa trả lời, Phong Kỳ lập tức tiếp tục nói:“Đao ca, phong ấn Kiếm Tịch 1500 năm, không phải là tha cho hắn, mà là giết hắn sau 1500 năm… Chỉ là thời gian này đối với ngươi có hơi dài.”

Phong Kỳ nói xong, Ma đao vẫn chưa trả lời.

Ngay khi Phong Kỳ thở dài trong lòng, quyết định chờ Ma đao trả lời thì giọng nói già nua của Ma đao vang lên trong đầu hắn:

“Chỉ cần có thể thắng, ta nguyện chờ 1500 năm.”

“Đao ca, ngươi đồng ý rồi sao?”

“Trên dòng thời gian bình thường, ta của 1500 năm sau có đánh bại được Kiếm Tịch hay không vẫn là ẩn số, chỉ cần có thể thành công, ta nguyện chờ 1500 năm, nếu chọn phong ấn hắn, ta hy vọng hắn sẽ phải chịu đau khổ trong 1500 năm.”

“Không vấn đề gì, ta sẽ nghĩ cách đồng ý yêu cầu của ngươi.”

“Thực ra đề nghị của ngươi rất hấp dẫn đối với ta, nếu ngươi của dòng thời gian chính giết chết Kiếm Tịch rồi có thể xóa sổ hắn hoàn toàn, điều này khiến ta thấy thoải mái hơn là chỉ đơn giản giết hắn nhưng ta không hài lòng vì không thể tự tay giết hắn, đây mới là chấp niệm của ta.”

“Việc này đơn giản, 1500 năm sau ngươi đến tìm ta, lúc đó ta sẽ cầm lại đao, cầm ngươi chặt đầu chó Kiếm Tịch.”

Nghe Ma đao đồng ý, Phong Kỳ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Muốn đánh bại Kiếm Tịch, Ma đao là chìa khóa.

Đường hy sinh này, sức mạnh của hắn hoàn toàn đến từ Ma đao, nếu không có sự hỗ trợ của Ma đao, hắn chỉ là một người bình thường có thể mượn năng lực thiên phú mà thôi.

Còn về yêu cầu của Ma đao, hắn hoàn toàn có thể nghĩ cách đồng ý.

Lúc này, đèn trên máy tính bảng trước ghế ngồi nhấp nháy, thu hút sự chú ý của Phong Kỳ.

Hắn với tay lấy máy tính bảng, đánh thức màn hình thì thấy đó là tin nhắn từ Tinh Thành gửi đến.

Khi tin tức Lê Minh Quân và Lẫm Đông Thành sắp khai chiến đập vào mắt, đồng tử của Phong Kỳ đột nhiên co lại.

Mở tin nhắn, hắn bắt đầu xem kỹ thông tin tình báo mà Lẫm Đông Thành gửi đến.

Thông tin tình báo này là do đội điều tra mà Tinh Thành bí mật cử đến Lẫm Đông Thành truyền về.

Thực ra, xung đột giữa Lê Minh Quân và Lẫm Đông Thành đã bắt đầu từ lâu nhưng giai đoạn đầu đều rất kiềm chế, xung đột chủ yếu xảy ra khi các đội nhỏ thăm dò lẫn nhau.

Nhưng tình hình hiện tại đã khác, Lê Minh Quân và Lẫm Đông Thành sắp mở màn cho cuộc chiến toàn diện.

Cả hai bên đã đến mức căng như dây đàn.

Đội điều tra suy luận rằng, điều này có lẽ liên quan đến vụ mất tích kỳ lạ của các nhà nghiên cứu trong một phòng thí nghiệm cải tạo phù văn trước đó.

Có thể Lê Minh Quân đã điều tra ra manh mối, phát hiện ra các nhà nghiên cứu mất tích đã rơi vào tay Kiếm Tộc.

Đối với Lê Minh Quân, kế hoạch cải tạo phù văn là hy vọng tương lai của loài người.

Nhóm các nhà nghiên cứu này có ý nghĩa rất lớn đối với Lê Minh Quân.

Có lẽ đây chính là lý do khiến Lê Minh Quân xuất quân ép Lẫm Đông Thành, cố gắng buộc Lẫm Đông Thành giao nộp các nhà nghiên cứu.

Hết chương 1823.

Chương 1824. Tiêu Diệt Kiếm Tịch

Nhưng sự thật cụ thể là gì, đội điều tra cũng không đưa ra được câu trả lời chắc chắn.

Cuối tin nhắn, cấp cao của Tinh Thành hy vọng hắn chú ý đến sự an toàn.

Chiếc chuyên cơ Hổ phách này bay đến Lẫm Đông Thành, rất có khả năng không thể hạ cánh an toàn.

Tinh Thành luôn đứng về phía Lê Minh Quân, vì vậy thái độ của Lẫm Đông Thành đối với Tinh Thành đã thay đổi từ lâu.Trước khi khai chiến với Lê Minh Quân, Lẫm Đông Thành đã tuyên bố cấm các chuyến bay của Tinh Thành.

Đặt máy tính bảng xuống, Phong Kỳ lập tức nhấn nút gọi bên ghế ngồi, giải thích tình hình cho phi công.

Để phòng ngừa bất trắc, hắn quyết định đợi máy bay vào không phận Lẫm Đông Bắc Cảnh thì nhảy dù, không để chuyên cơ Hổ phách mạo hiểm hạ cánh trong Lẫm Đông Thành.

Nếu máy bay liều lĩnh bay vào Lẫm Đông Thành, rất có khả năng chuyên cơ Hổ phách sẽ bị bắn hạ ngay tại chỗ.

Nhấn lại nút liên lạc để ngắt cuộc gọi, Phong Kỳ cầm máy tính bảng, mở chức năng định vị.

Còn nửa ngày nữa mới đến Lẫm Đông Thành.

Ngay cả khi chiến tranh nổ ra ngay bây giờ, hắn vẫn có thời gian tham chiến, hắn không lo lắng gì.

Lịch sử đã chứng minh, Mộc Tinh dù không phải là đối thủ của Kiếm Tịch nhưng hoàn toàn có khả năng chống đỡ Kiếm Tịch trong nhiều ngày.

Mộc Tinh hiện tại so với đường hy sinh trước đó đã trưởng thành thêm vài chục năm, thực lực chắc chắn đã tăng lên đáng kể.

Muốn chống đỡ đến khi hắn xuất hiện hoàn toàn không thành vấn đề.

Thực ra hắn vẫn luôn cảm thấy, cách tốt nhất là dụ Kiếm Tịch ra khỏi Lẫm Đông Thành rồi giết hắn.

Không có Lẫm Đông Thành, Kiếm Tịch không thể lợi dụng "Đá cường hóa" để mở trận Kiếm Linh, thực lực chắc chắn sẽ giảm sút nghiêm trọng.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, Kiếm Tịch căn bản sẽ không rời khỏi Lẫm Đông Thành một mình.

Kiếm Tịch đã từng cài cắm chiến sĩ Kiếm Tộc bên cạnh Mộc Tinh, hiển nhiên hắn hiểu rõ thực lực của Mộc Tinh mạnh đến mức nào.

Những người dân Lẫm Đông Thành tu luyện kiếm thức đặc biệt chính là một phần quan trọng trong thực lực của Kiếm Tịch, nếu một mình ra thành đối mặt với Mộc Tinh, Kiếm Tịch hoàn toàn không chắc chắn có thể chiến thắng.

Bất kỳ thủ đoạn nào dụ dỗ Kiếm Tịch đều vô dụng.

Phong Kỳ đã nghĩ rất nhiều cách cho vấn đề này nhưng thực tế đã chứng minh đều không hiệu quả.

Còn về việc kéo dài thời gian, chỉ khiến Kiếm Tịch trở nên mạnh hơn.

Chế độ độc cường của Kiếm Tịch đã định sẵn tốc độ trưởng thành của hắn sẽ không yếu hơn Mộc Tinh, thậm chí

còn nhanh hơn.

Phong Kỳ thấy chế độ trưởng thành của hắn rất đáng sợ.

Trận Kiếm Linh của Kiếm Tịch cần rất nhiều người dân Lẫm Đông Thành làm Kiếm Linh hiến tế bản thân.

Hắn không phải một mình tu luyện, người dân Lẫm Đông Thành đều là một phần trong sự trưởng thành thực lực của hắn.

Càng nhiều người dân tu luyện Kiếm Linh thức, thực lực của những người tu luyện Kiếm Linh thức càng mạnh thì khi Kiếm Tịch triển khai trận Kiếm Linh, hắn sẽ càng mạnh.

Kiếm Tịch hiện tại không chọn mở trận Kiếm Linh, chủ yếu là để tiếp tục bồi dưỡng Kiếm Linh.

Muốn chờ đến khi vật hiến tế Kiếm Linh trở nên nhiều hơn, mạnh hơn.

Nếu tiếp tục để Kiếm Tịch phát triển, đến lúc hắn mở trận Kiếm Linh, có lẽ toàn bộ người dân Lãnh Đông sẽ trở thành vật hiến tế.

Vì vậy, muốn xử lý mối họa Kiếm Tịch này thực sự rất khó khăn.

Tiềm năng trưởng thành của Mộc Tinh vượt xa Kiếm Tịch nhưng cô sẽ không chọn chế độ trưởng thành độc cường.

Vừa không thể kéo dài, vừa không thể có được thực lực đánh bại Kiếm Tịch khi mở đường hy sinh.

Thời điểm hiện tại, gần như là thời cơ tốt nhất.

Chiến tranh sắp nổ ra, lúc đó hắn có Mộc Tinh và Mộ Trảo giúp đỡ, giết Kiếm Tịch sẽ chắc chắn hơn.

Thời gian trôi qua.

Nửa ngày sau.

Máy bay xuyên qua lớp mây dày, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện những bông tuyết trắng xóa.

Giống như đột nhiên xông vào thế giới băng tuyết, tầm mắt nhìn đến đâu cũng thấy tuyết phủ trắng xóa.Nhận ra đã bay vào Lẫm Đông Bắc Cảnh, Phong Kỳ lập tức đánh thức Tiểu U bên cạnh.

“Đại ca, ăn cơm chưa?”

Tiểu U đột ngột mở mắt, có vẻ hơi phấn khích.

“Chuẩn bị nhảy dù, không đi nữa là ăn tên lửa rồi.” Phong Kỳ xoa đầu Tiểu U cười nhẹ.

“Tên lửa là gì, ăn được không?”

Nhìn vẻ ngây ngô của Tiểu U, Phong Kỳ không nhịn được cười ha hả.

Ngay khi hắn định dẫn Tiểu U và những người khác đi về phía cửa khoang máy bay thì bên cạnh đột nhiên vang lên giọng nói gấp gáp của phi công:

“Phong lão, quét phát hiện máy bay của chúng ta bị tên lửa không đối không Viper khóa mục tiêu.”

Nghe vậy, Phong Kỳ lập tức nhận ra tình hình không ổn.

Hắn không lạ gì tên lửa Viper.

Loại vũ khí này do Viện nghiên cứu khoa học chế tạo, là vũ khí công nghệ do bộ phận Viper của Mạc Phi nghiên cứu phát triển.

Tinh Thành cũng mua một lô tên lửa Viper từ Viện nghiên cứu khoa học, được lắp đặt bên ngoài Tinh Thành, dùng để phòng không hoặc tấn công trên không.

Hết chương 1824.

Chương 1825. Trận Đấu Kinh Thiên

Hắn tưởng rằng không vào không phận Lẫm Đông Thành thì sẽ không sao.

Không ngờ khu vực họ đang ở lại lắp đặt thiết bị phòng không, trang bị tên lửa Viper.

Ngay lúc này, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến.

Bên tai đồng thời vang lên tiếng hét của phi công:

"Phong lão, tên lửa phóng rồi, nguy hiểm…"

Phong Kỳ dứt khoát đưa tay túm lấy Tiểu U đang ngủ mơ màng, kẹp vào nách, tay phải nắm chặt ma đao đang lơ lửng trên không.

"Đi!"

Giọng nói vừa dứt, thân hình hắn hóa thành một luồng sáng đen, trực tiếp chém vỡ cửa buồng lái.

Tốc độ thời gian trôi qua như chậm lại, chỉ thấy trước cửa sổ kính máy bay, một quả tên lửa Viper kéo theo ngọn lửa màu xanh cách máy bay chưa đầy mười mét.

Phi công đang điều khiển máy bay vẻ mặt căng thẳng, chuẩn bị nhấn nút phòng thủ.

Đặc điểm của tên lửa Viper là tốc độ bay cực nhanh.

Thời gian phản ứng của phi công căn bản không kịp, Phong Kỳ dứt khoát vung ma đao chém mạnh về phía trước.

Luồng sáng đen xé toạc kính buồng lái, bay thẳng về phía tên lửa Viper.

Tất cả những điều này xảy ra trong chưa đầy một giây.

Khi tiếng nổ dữ dội vang lên, lửa bắn tung tóe, Phong Kỳ đột ngột đẩy ma đao về phía trước, che chắn cho phi công dưới lớp lá chắn năng lượng do ma đao tạo ra.

Ầm!

Đầu máy bay vỡ tan dưới dư chấn của vụ nổ, toàn bộ máy bay cũng tan rã.

Phong Kỳ cúi đầu nhìn Tiểu U đang giãy giụa trong nách, sau đó nhìn về phía Phá Giáp và những người khác.

May mắn là không có thương vong.

Lúc này, Phong Kỳ đột nhiên quay đầu nhìn xuống mặt đất, chỉ thấy mặt đất lại bốc lên mấy quả tên lửa màu xanh, kéo theo ngọn lửa màu xanh bay tới với tốc độ cực nhanh.

Chưa kịp ra tay, chỉ thấy Phá Giáp đột ngột nắm chặt tay, lập tức một con quái vật ảo ảnh dữ tợn xuất hiện bao bọc lấy hắn.

Thân hình lóe lên, Phá Giáp lướt qua hai quả tên lửa đang bay tới với tốc độ cực nhanh.

Ầm! Ầm!

Hai luồng lửa gần như xuất hiện cùng lúc nhưng Phá Giáp được bao phủ trong bóng dáng hung thú lại không hề bị thương, sức mạnh của vụ nổ căn bản không thể phá vỡ được lớp phòng thủ hồn thể của hắn.

Sau đó, Phá Giáp nhìn về phía bệ vũ khí phòng không trên mặt đất.Chỉ thấy thân hình hắn liên tục lóe lên trên không trung, xuất hiện trước bệ vũ khí phòng không trên mặt đất,

bóng dáng hung thú bao phủ cơ thể chỉ một quyền đã đập bệ vũ khí xuống đất.

Lúc này, một bệ vũ khí khác lại bốc lên từ mặt đất xa xa.

Pháo phòng không trên đó xoay tròn, khóa chặt Phong Kỳ và những người khác đang bay trên không.

Nhưng chưa kịp để pháo phòng không bắn ra, Lôi Đình đã giơ tay chỉ về phía pháo phòng không:

"Cho ta, nổ!"

Cùng với tiếng hét của Lôi Đình, một tia Lôi Đình màu tím đột nhiên xuất hiện, xé toạc không khí rồi bất ngờ rơi xuống bệ vũ khí.

Cùng với một tiếng nổ lớn, bệ vũ khí bị phá hủy ngay lập tức, lửa bắn tung tóe.

Nguy hiểm đã được giải trừ, Phong Kỳ nhìn về phía phi công được lá chắn năng lượng bao bọc:

"Không sao chứ?"

"Phong lão, tôi không sao."

Lúc này, phi công được đào tạo bài bản đã bình tĩnh lại, đối mặt với câu hỏi, hắn lập tức gật đầu nghiêm túc.

"Không sao là tốt rồi."

"Đại ca, tôi có chuyện… bị anh kẹp chặt, thở không nổi rồi."

Cúi đầu nhìn Tiểu U vẫn đang giãy giụa, Phong Kỳ dứt khoát buông hắn ra.

"Hú, suýt nữa thì ngạt thở rồi."

Nhìn Tiểu U đang cúi người thở hổn hển, Phong Kỳ có chút ngượng ngùng.

Vừa rồi tình hình khẩn cấp, Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành hắn chắc chắn không cần lo lắng, thể chất của họ dù có bị tên lửa bắn trúng trực diện cũng không sao.

Nhưng Tiểu U thì khác.

Tiểu U không đi theo con đường tu luyện thể chất, bình thường cũng không tu luyện, thể chất tuy vượt xa người thường nhưng vẫn chưa đến mức có thể chống chọi với tên lửa.

Vừa rồi nguy hiểm đột ngột ập đến, hắn nghĩ đến đầu tiên là bảo vệ Tiểu U.

Đồng thời nhận ra tình hình của phi công rất nguy cấp, hắn chỉ có thể chọn kẹp Tiểu U vào nách trước, sau đó đi cứu phi công.

May mắn là không có chuyện gì xảy ra.

Thân hình nhanh chóng hạ xuống trên không trung, đợi đến khi Phong Kỳ tiếp đất, hắn lập tức giải trừ lá chắn năng lượng ma đao bao bọc phi công.

Chưa kịp mở lời, phi công này đã chủ động nói trước:

“Phong lão, ông cứ tiếp tục đến Lẫm Đông Thành, tôi sẽ tìm cách quay về, không cần lo cho tôi.”

“Anh có thể quay về được không?”

Đối mặt với câu hỏi của hắn, phi công lập tức gật đầu:

“Phong lão cứ yên tâm, trước khi gia nhập Viện Nghiên cứu Hổ phách, tôi đã từng rèn luyện ở tiền tuyến hơn mười năm, tôi đã ở Tiền tuyến Lẫm Đông bảy năm, tôi hoàn toàn có thể thích nghi với môi trường ở đây, đồng thời trong quần áo của tôi có thiết bị định vị, lúc đó sẽ có người đến đón tôi.”

Nghe phi công giải thích, Phong Kỳ lập tức yên tâm hơn nhiều.

Nhưng Lẫm Đông Bắc Cảnh dù sao cũng lạnh giá, ngay cả người tu luyện cũng rất khó tìm được thức ăn trong môi trường khắc nghiệt như vậy.

Hết chương 1825.

Chương 1826. Cấm Địa Luyện Cương

Mặc dù đồng ý với lựa chọn của phi công nhưng Phong Kỳ vẫn lấy ra một số linh thực từ nhẫn không gian, thậm chí cả rượu linh tính mà Lôi Đình thường tiết kiệm để uống cho phi công, đảm bảo hắn có thể trụ được đến khi có người đến hỗ trợ.

Có vẻ như sợ mình trở thành gánh nặng, phi công sau khi nhận lấy linh thực và rượu, không ngoảnh đầu lại mà đi về phía nam, thân hình nhanh chóng biến mất trong màn tuyết mênh mông.

Tiễn phi công rời đi, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía bắc.

Tiếp theo, hắn quyết định bay thẳng đến Lẫm Đông Thành.

….Gió lạnh thấu xương, tuyết rơi dày đặc.

Trong điều kiện cực lạnh khắc nghiệt, gần như không thấy dấu vết của sinh vật, tầm mắt chỉ thấy tuyết trắng xóa và rừng tuyết phủ đầy tuyết trắng.

Lẫm Đông Thành, bên ngoài cổng thành phía bắc.

Vô số cờ Lệ Minh tung bay phấp phới trong gió lạnh hú.

Trong số đó có nhiều lá cờ đã trải qua chiến tranh và thời gian, đã trở nên rách nát nhưng vẫn tung bay trong gió.

Nhìn từ trên cao, bóng dáng của các chiến binh Lệ Minh đã tụ thành dòng thép.

Gió tuyết táp vào má các chiến binh Lệ Minh, khiến đôi má nứt nẻ của họ thêm phần phong sương, đôi mắt ẩn dưới mũ sắt

kim loại lạnh lùng nhìn chằm chằm vào cổng bắc Lẫm Đông Thành.

Thành phố mà họ từng dùng mạng sống để bảo vệ.

Trận chiến này có ý nghĩa gì, tất cả các chiến binh Lệ Minh đều hiểu rõ.

Nếu bại, họ sẽ là quân phản loạn Lệ Minh, sẽ mãi mãi bị đóng đinh trên cột mốc ô nhục của lịch sử.

Công lý, thuộc về kẻ chiến thắng.

Gió lạnh giao nhau trên không trung, như tiếng rồng tuyết gào thét, xé toạc tiếng hú vang vọng khắp trời đất.

Quân Lệ Minh ở phía trước trận chiến, Mộc Tinh mặc một bộ đồ đen, ánh mắt lạnh lùng nhìn thẳng về hướng Lẫm Đông Thành.

Trận chiến này, không phải cô muốn.

Chiến tranh chắc chắn sẽ gây ra vô số thương vong.

Nếu không cần thiết, cô không muốn mở ra cuộc chiến này.

Nhưng trận chiến này, cô không thể không đánh.

Kẻ bí mật kiểm soát Lẫm Đông Thành đã hoàn toàn cắt đứt đường lui của Quân Lệ Minh.

Đầu tiên là một loạt hành động phá hoại ngầm nhằm vào cải tạo phù văn.

Vì đại cục, lúc đó cô đã nhịn.

Nhưng bây giờ, Lẫm Đông Thành đã cắt đứt hoàn toàn nguồn cung cấp vật tư cho khu hậu cần tiền tuyến, điều này đồng nghĩa với việc cắt đứt đường lui của tiền tuyến.

Mặc dù tiền tuyến có nhiều nguồn linh tính phong phú nhưng nguồn linh tính không thể coi là lương thực chính.

Nguồn cung cấp thực phẩm vẫn cần phải thông qua Lẫm Đông Thành để lấy.

Cô không phải không nghĩ đến việc thông qua các hình thức canh tác để tạo ra nguồn cung cấp lương thực cơ bản cho khu hậu cần tiền tuyến nhưng trong điều kiện khắc nghiệt của Lẫm Đông Bắc Cảnh, không có bất kỳ loại cây trồng nào có thể tồn tại.

Ngay cả Lẫm Đông Thành cũng phải dựa vào bốn thành phố khác, thông qua hình thức trao đổi tài nguyên để lấy lương thực cơ bản.

Bây giờ Lẫm Đông Thành đã cắt đứt nguồn cung cấp vật tư, nguồn dự trữ lương thực của khu hậu cần Tiền Tuyến Lẫm Đông sẽ sớm cạn kiệt.

Mộc Tinh hiểu rằng đây là kẻ bí mật kiểm soát Lẫm Đông Thành đang ép cô phải mở chiến với Lẫm Đông Thành.

Nhưng trận chiến này, cô không thể không tiếp nhận.

Cô không phải không nghĩ đến việc tìm kiếm sự hỗ trợ vật tư từ các thành phố khác, chẳng hạn như Tinh Thành.

Nhưng muốn trong thời gian ngắn để Tinh Thành cung cấp đủ vật tư tiêu hao cho khu hậu cần tiền tuyến là điều hoàn toàn không thực tế.

Quan trọng nhất là không phận của Lẫm Đông Bắc Cảnh nằm trong tầm kiểm soát của quân đội Lẫm Đông Thành.

Máy bay vận tải vật tư số lượng lớn muốn bay qua Lẫm Đông Thành để thẳng đến khu hậu cần Lãnh Đông là điều hoàn toàn không thể.

Mặc dù biết rằng đây là hành động ép buộc nhưng cô không còn lựa chọn nào khác.

Nhìn về phía cổng bắc Lẫm Đông Thành, gió tuyết ầm ầm, những bông tuyết chưa kịp đến gần đã bị khí huyết tản ra trong cơ thể cô làm tan chảy.

Quay đầu nhìn sang bên phải, Mộc Tinh nhẹ giọng hỏi:

“Hạo, đã chuẩn bị xong chưa?”

Chỉ thấy bên cạnh cô, Mộ Trảo khoanh chân ngồi lơ lửng trên không, cau mày.

Đối mặt với câu hỏi của Mộc Tinh, Mộ Trảo lập tức kêu lên:“Chờ chút, chờ chút, tên khốn Mặc đã làm gì đó với bản thể của ta, khiến ta liên lạc với bản thể bị ngắt quãng, cho ta thêm chút thời gian.”

…

Phía bắc Lẫm Đông Thành.

Cấm địa Luyện Cương.

Khu vực này được bao quanh bởi hàng rào thép gai, cứ cách vài mét lại có các biển báo cảnh báo cấm vào, nguy hiểm bức xạ, nguy hiểm ăn mòn.

Bên trong hàng rào thép gai là vô số tòa nhà khổng lồ được đúc bằng bê tông cốt thép, những cỗ máy thép lớn hoạt động phát ra tiếng ầm ĩ như sấm.

Quặng kim loại ở đây bị nghiền nát, tinh luyện, sau đó thông qua đường ống kim loại đúc thành các khối kim loại có kích thước giống nhau.

Lúc này, ở trung tâm bãi đất trống của khu cấm.

Kiếm Tịch mặc một chiếc áo choàng dài màu xám nhạt, hai tay đặt trên chuôi kiếm Phân Thiên, mũi kiếm chống xuống đất, chống đỡ cơ thể.

Hết chương 1826.

Chương 1827. Quân Lệ Minh

Lúc này, Kiếm Tịch trông rất già nua và tiều tụy, trên khuôn mặt hằn sâu những dấu vết của thời gian sương gió, gió lạnh giáp theo tuyết làm tung bay mái tóc dài của ông, thân hình gầy gò như thể có thể ngã xuống bất cứ lúc nào, đôi mắt đục ngầu như đông cứng lại.

Ngay lúc này, một bóng dáng mảnh mai ôm kiếm xuất hiện sau lưng ông:

"Trưởng lão, Quân Lệ Minh đã tập hợp ở cổng bắc và cổng nam."

"Đã đến lúc rồi."

Kiếm Tịch không ngoảnh đầu lại gật đầu, giọng già nua mang theo chút trầm trọng của thời gian.

Ngước nhìn bầu trời phương bắc, trong đôi mắt đục ngầu của Kiếm Tịch lóe lên một tia sáng.

Quân Lệ Minh này, đã đến lúc phải giải quyết rồi.

Trước đây, trong mắt ông, Mộc Tinh là chiến binh xuất sắc nhất, cô trong quá trình phát triển nhanh chóng đã mang lại cho ông một lượng lớn nguồn linh tính.

Trong những năm tháng chiến đoàn Lệ Minh phát triển nhanh chóng, ông đã được hưởng lợi rất nhiều.

Ông biết Mộc Tinh là một mối đe dọa, rồi sẽ có một ngày trở nên không thể kiểm soát.

Vì vậy, ông không hề ngạc nhiên khi ngày này đến.

Lần này, ông chọn cắt đứt nguồn cung cấp vật tư cho khu hậu cần Tiền Tuyến Lẫm Đông, ông muốn Mộc Tinh chủ động tấn công, sau đó chấm dứt hoàn toàn thời đại Lệ Minh.

Sự phát triển nhanh chóng của Quân Lệ Minh đã ảnh hưởng đến sự phát triển của ông.

Những năm gần đây, nguồn tài nguyên tiền tuyến gửi về Lẫm Đông Thành ngày càng ít theo sự phát triển của Quân Lệ Minh.

Chỉ cần sớm giải quyết mối họa Mộc Tinh và Quân Lệ Minh, nguồn cung cấp tài nguyên của ông mới có thể dần trở lại bình thường.

Kéo dài càng lâu, càng bất lợi cho ông.

Thực ra, trận chiến này kéo dài đến ngày hôm nay, ông đã sớm không còn kiên nhẫn.

Ban đầu, ông muốn đợi đến khi quân đội liên hợp thảo phạt Lệ Minh thành lập, như vậy vừa không cần phải để lộ bản thân, vừa có thể thông qua sức mạnh của quân đội liên hợp để tiêu diệt Quân Lệ Minh.

Nhưng Tinh Thành đã nhiều lần cản trở, khiến tình hình không diễn ra theo hướng ông mong muốn.

Trong thời gian này, thái độ của các thành phố lớn mơ hồ, rõ ràng là muốn quan sát diễn biến tình hình.

Chờ đợi nhiều năm như vậy, vẫn chưa đưa ra câu trả lời rõ ràng.

Đã không thể thành lập quân đội liên hợp, không thể mượn sức mạnh của các thành phố khác để tiêu diệt Lệ Minh và Mộc Tinh, ông chỉ còn cách tính toán khác.

Biết được Mộc Tinh đang tiến hành kế hoạch cải tạo phù văn để nâng cao sức mạnh của các chiến binh Quân Lệ Minh

và Mộc Tinh rất coi trọng kế hoạch này.

Ông lập tức nảy ra ý định dùng kế hoạch này để ép Mộc Tinh mở chiến.Chỉ cần Mộc Tinh tấn công Lẫm Đông Thành, ông có đủ cách để giết chết Mộc Tinh, đợi Mộc Tinh chết rồi, Quân Lệ Minh mất đi chỗ dựa tinh thần cũng không còn đáng sợ nữa.

Nhưng điều khiến ông không ngờ là, ngay cả khi nhiều phòng thí nghiệm bị phá hủy, Mộc Tinh lại chọn cách nhẫn nhịn, không mở chiến với Lẫm Đông Thành.

Bất đắc dĩ, Kiếm Tịch chọn con đường cuối cùng.

Cắt đứt nguồn cung cấp vật tư!

Làm như vậy chắc chắn sẽ gây ra ảnh hưởng lớn, nếu tin tức bị tiết lộ ra ngoài, còn có thể khiến người dân các thành phố khác vô cùng bất mãn.

Bên ngoài không rõ tình hình cụ thể nhưng về cơ bản đều đứng về phía Lẫm Đông Thành.

Nhưng hành động cắt lương thực sẽ khiến Lẫm Đông Thành trở thành tâm điểm của dư luận, trở thành đối tượng bị chỉ trích.

Tương lai, ông vẫn phải dựa vào Lẫm Đông Thành cung cấp nguồn tài nguyên cần thiết cho sự phát triển của mình, lựa chọn này sẽ ảnh hưởng bất lợi đến tương lai của ông.

Ban đầu, Kiếm Tịch không muốn làm như vậy.

Nhưng nhiều lần Mộc Tinh đều chọn cách nhẫn nhịn, hoàn toàn không muốn phát động chiến tranh toàn diện, tấn công Lẫm Đông Thành.

Trong thời gian này, nguồn tài nguyên gửi về từ tiền tuyến ngày càng ít.

Mỗi ngày trôi qua đối với ông đều là tổn thất.

Vì vậy, ông vẫn đưa ra lựa chọn, cắt đứt kênh vận chuyển vật tư với khu hậu cần tiền tuyến, khiến khu hậu cần tiền tuyến rơi vào cảnh tuyệt vọng.

Đến bước này, mở chiến là điều tất yếu.

Mộc Tinh có sức chiến đấu mạnh đến đâu, chỉ cần dám đến Lẫm Đông Thành, ông tự tin có thể giết chết cô.

Suy nghĩ quay trở lại hiện tại, tầm mắt của Kiếm Tịch xuyên qua những bông tuyết bay lất phất, nhìn về bầu trời đầy sao lấp lánh.

Vẻ đục ngầu trong đôi mắt nhanh chóng tan đi, trở nên sáng suốt.

Cùng lúc đó: "Đá cường hóa" trên chuôi kiếm Phân Thiên lóe sáng, những đường vân phức tạp lấy đá cường hóa làm điểm khởi đầu, nhanh chóng lan ra toàn bộ thân kiếm.

Ầm!

Ngọn lửa dữ dội thiêu đốt Phân Thiên kiếm, sóng nhiệt cuồn cuộn.

Nhiệt độ cao ngùn ngụt khiến người phụ nữ ôm kiếm đứng cách Kiếm Tịch không xa phải lùi lại mấy bước.

Ngọn lửa trên bề mặt Phân Thiên kiếm bùng lên, bao trùm thân thể Kiếm Tịch trong ngọn lửa rực cháy.

Thân thể vốn khô héo của Kiếm Tịch như được tái sinh trong ngọn lửa, nếp nhăn trên khuôn mặt được xóa phẳng, thân hình gầy gò có thêm đường nét cơ bắp, chỉ trong chớp mắt đã trẻ lại.

Hết chương 1827.

Chương 1828. Phân Thiên Kiếm

Nâng Phân Thiên kiếm đang chống trên mặt đất lên.

Tầm mắt của Kiếm Tịch lướt từ chuôi kiếm đến mũi kiếm, cuối cùng lại dừng lại ở viên đá cường hóa trên chuôi kiếm Phân Thiên.

Theo tuổi tác ngày càng lớn, ông phát hiện tình cảm của mình ngày càng nhạt nhòa.

Trước đây, ông cũng từng khao khát sự trỗi dậy của chủng tộc và nỗ lực vì điều đó.

Chỉ là theo thời gian trôi qua, người thân, bạn bè, những người quen thuộc trong tộc đều đã ra đi, tình cảm của ông đối với Kiếm Tộc cũng lặng lẽ thay đổi.

Ông phát hiện tình cảm của mình đối với Kiếm Tộc không còn chân thành và kiên định như trước nữa.

Lúc đó, ông cho rằng mình đã nảy sinh tâm ma trong quá trình tu luyện, vì vậy đã bế quan một thời gian.

Trong thời gian này, Kiếm Tộc đã thay đổi nhiều đời tộc trưởng, khi xuất quan, ông đã trở thành tộc lão trong mắt hậu bối Kiếm Tộc.

Lần bế quan này, Kiếm Tịch đối mặt trực diện với bản tâm.

Cuối cùng, ông đã tìm thấy câu trả lời mà trái tim mình đưa ra.

So với việc theo đuổi sự thịnh vượng của tộc đàn, ông càng khao khát bước lên con đường cường giả chưa từng biết

đến.Con đường cường giả tưởng chừng như vô tận này cần phải liên tục đột phá xiềng xích của sinh mệnh, trải qua kiếp nạn mà không chết, cho đến khi hoàn toàn nắm giữ vận mệnh của chính mình.

Thậm chí cầm kiếm tận mắt chứng kiến Đại Thế giáng lâm, rồi một kiếm phá tan.

Tình cảm chủng tộc trong mắt Kiếm Tịch trước ước mơ to lớn này trở nên thật nhỏ bé.

Thực lực đang từng bước tăng lên, tình cảm cũng đang dần dần bóc tách.

Buông tay khỏi chuôi kiếm, Kiếm Tịch đứng khoanh tay.

Phân Thiên kiếm treo trước người tỏa ra ngọn lửa dữ dội, chiếc áo choàng dài màu xám mặc trên người tung bay trong cơn gió lửa.

Trước đây, ông chống cự lại việc tình cảm của mình dần dần bóc tách.

Nhưng bây giờ ông đã hoàn toàn chấp nhận bản tâm, quyết tâm bước lên con đường cường giả.

Phải tranh bá với các cường giả tương lai, phải phát triển với tốc độ nhanh hơn Ma đao, để nó mãi mãi không đuổi kịp mình.

Đây mới là tương lai tuyệt vời mà ông muốn.

Chứ không phải mãi mãi đau khổ vì những được mất trong quá trình phát triển của chủng tộc.

Khi tâm ma hoàn toàn tan biến, thực lực của ông đã có sự tăng trưởng vượt bậc.

Hơn nữa, dựa vào tính đặc biệt của đá cường hóa, ông đã lĩnh ngộ và thấu hiểu một bộ trận pháp Kiếm Linh.

Điều khiển hàng triệu Kiếm Linh, thân thể ông không thể chịu đựng được nhưng đá cường hóa thì có thể, đồng thời có thể tăng cường đáng kể sức mạnh của Kiếm Linh liên kết với ông.

Đợi giết chết Mộc Tinh, ông cũng sẽ bắt đầu một vòng đột phá sinh mệnh mới.

Kiếm Tộc có lẽ sẽ tiếp tục đi cùng ông nhưng nếu cuối cùng vẫn phải đi đến ngã ba đường, ông sẽ không chút do dự rời đi.

Con đường cường giả không cần gánh nặng.

Ngay cả khi đó là người nhà.

Kiếm Tịch vung tay, Phân Thiên kiếm treo trước người vụt lên trời, ngọn lửa hùng hùng nhuộm đỏ bầu trời, che lấp ánh sáng của các vì sao.

Nhìn về phương Bắc, Kiếm Tịch đã lấy lại vẻ trẻ trung, nở nụ cười, miệng khẽ lẩm bẩm:

"Mộc Tinh, ta ở đây chờ ngươi."

"Mộc Tinh chắc chắn không phải là đối thủ của tộc lão."

Người phụ nữ ôm kiếm đứng sau Kiếm Tịch lập tức cúi đầu cung kính nói.

"Mộc Tinh không yếu, có thể coi là một đối thủ nhưng không phải là kẻ địch mạnh, kẻ thù thực sự của ta có lẽ đã trên đường đến… Không biết khi nào sẽ tìm đến."

Nói xong, Kiếm Tịch ngước nhìn bầu trời đầy sao, ánh mắt sắc bén như thể có thể xuyên thủng không gian.

"Triều Thiên, ta cũng ở đây chờ ngươi."

Dứt lời, Kiếm Tịch chỉ tay về phía Triều Thiên, lập tức Phân Thiên kiếm treo trên không trung lóe sáng rồi lơ lửng sau

lưng ông.

Khí thế trên người Kiếm Tịch lúc này không ngừng tăng lên.

…

Lẫm Đông Thành, ngoài cửa bắc.

Quân Lệ Minh đen kịt tập hợp bên ngoài cửa thành, lặng lẽ chờ đợi mệnh lệnh của Mộc Tinh.

Trận chiến này, Quân Lệ Minh chia làm hai đường, một là quân chủ lực do Mộc Tinh dẫn đầu bên ngoài cửa bắc, còn một là đội Quân Lệ Minh do Tần Không Thời dẫn đầu bên ngoài cửa nam Lẫm Đông Thành.

Gió tuyết gào thét, quét qua khuôn mặt kiên nghị của những chiến sĩ.

Cái lạnh không thể ngăn cản được nhiệt huyết đang sôi sục trong cơ thể họ.

Họ có lòng tin tuyệt đối vào Mộc Tinh.

Là Mộc Tinh đã cho họ một mái nhà thực sự, cho tất cả thập hoang giả một điểm khởi đầu và tương lai mới.

Trận chiến này vừa là vì nhân loại, vừa là vì Mộc Tinh, càng là vì bình minh.

“Hử!”

Trong gió tuyết truyền đến tiếng hỏi của Mộc Tinh.Lần này, Mộ Trảo cuối cùng cũng có phản ứng, chỉ thấy Mộ Trảo nhắm mắt lơ lửng trên không đột nhiên mở mắt:

“Đến rồi!”

Dứt lời, Mộ Trảo nhìn về phía bầu trời.

Chỉ thấy một mặt trời đỏ xuyên thủng màn đêm cực bắc của Bắc Cảnh, tỏa ra muôn vàn ánh sáng vàng, bóng tối như thủy triều rút đi.

Mọi thứ trong tầm mắt đều trở nên rõ ràng.

Giống như tiếng tù và tấn công, tất cả các chiến binh Bình Minh đều gào thét về phía Lẫm Đông Thành, đồng thanh dậm chân khiến mặt đất rung chuyển không ngừng.

Hết chương 1828.

Chương 1829. Kiếm Khí Ngút Trời

Mộc Tinh cũng nhảy lên vào lúc này, cơ thể được bao quanh bởi những tia điện màu ngọc bích.

Quả đấm phải chuẩn bị sẵn sàng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Khi nắm đấm phải vung về phía cổng bắc của Lẫm Đông Thành, giống như một ngôi sao băng màu ngọc bích xé toạc bầu trời, cổng thành ầm ầm sụp đổ, đá vụn dưới sức gió khủng khiếp của nắm đấm, biến thành tro bụi bay vào trong thành.

"Hử, bắt vua cùng ta!"

Sau khi đánh sập cổng thành, Mộc Tinh quay đầu nhìn về phía Mộ Trảo và hét lớn, sau đó biến thành một luồng sáng màu ngọc bích bay vào trong Lẫm Đông Thành.

"Được!"

Mộ Trảo vung tay, một cây trường thương màu bạc xuất hiện trong tay, bám sát theo Mộc Tinh mà đi.

Đợi Mộc Tinh và Mộ Trảo rời đi, một bóng người mặc áo giáp bạc bước ra từ Quân Lệ Minh, tầm mắt cô nhìn về phía bên trong Lẫm Đông Thành, chật ních những chiến sĩ quân đội không thấy điểm dừng, sau đó hét lớn:

"Chuẩn bị chiến đấu!"

Giọng nói của cô theo gió tuyết lan tỏa khắp nơi.

Những người truyền lệnh thời chiến trong Quân Lệ Minh đồng loạt vung cờ, liên tục truyền đạt mệnh lệnh của cô cho phía sau.

Nhìn về phía bên trong Lẫm Đông Thành, người phụ nữ mặc áo giáp bạc có ánh mắt lạnh lùng.

Trong cuộc họp trước chiến tranh, Mộc Tinh đã có dặn dò đặc biệt, trận chiến này chủ yếu là cô và Mộ Trảo bắt vua, nhiệm vụ của họ là cố gắng kìm chân quân đội Lẫm Đông Thành, không để quân đội Lẫm Đông Thành ảnh hưởng đến hành động bắt vua của cô.

Cô đương nhiên hiểu lý do tại sao Mộc Tinh lại làm như vậy.

Trận chiến này bất kể thắng hay bại, người chết và bị thương đều là con người.

Đối với kẻ thao túng ẩn núp sau màn, số người thương vong chỉ là một dãy số lạnh lùng nhưng trong mắt Mộc Tinh lại là những sinh mạng tươi sống.

Vì vậy, công thành là giả, giả vờ tấn công để thu hút quân đội Lẫm Đông Thành đến phòng thủ mới là mục đích thực sự của Mộc Tinh.

Chỉ là suy nghĩ của Mộc Tinh không thể nói cho các chiến sĩ cấp dưới của Bình Minh biết.

Điều này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến tinh thần chiến đấu.

Sau khi hô lệnh chuẩn bị chiến đấu, người phụ nữ mặc áo giáp bạc vẫn không hô lệnh tấn công.

Nhìn về phía những chiến sĩ đang bày trận trong Lẫm Đông Thành, cô chọn nghe theo lệnh của Mộc Tinh, cố gắng kìm chân các chiến sĩ quân đội Lẫm Đông Thành, cố gắng trì hoãn thời gian nổ ra chiến tranh.

Nhưng nếu nổ ra chiến tranh, cô chắc chắn sẽ không nương tay.

Mạng của chiến sĩ Lẫm Đông Thành là mạng, mạng của chiến sĩ Bình Minh cũng là mạng.

Lòng thương hại chỉ khiến các chiến sĩ Bình Minh tổn thất nặng nề, họ cũng có gia đình đang chờ họ trở về.

Ngay khi cổng bắc Lẫm Đông Thành căng thẳng thì lúc này, bên ngoài cổng nam Lẫm Đông Thành.

Thấy mặt trời đỏ mọc lên từ phương đông, Tần Không Thời cũng ra tay cùng lúc.

La bàn trong tay đột nhiên phóng to trên không trung, đập mạnh vào cổng thành phía nam.

Khi cổng thành bị phá, tầm mắt hiện ra vô số chiến sĩ Lẫm Đông Thành mặc trang bị chế thức màu xanh lam.

Hai bên nhìn nhau, rơi vào thế giằng co.Tần Không Thời cũng không ra lệnh tấn công, nhiệm vụ mà Mộc Tinh giao cho hắn trong cuộc họp trước chiến tranh cũng vậy, kìm chân quân đội phía bắc Lẫm Đông Thành, tranh thủ thời gian cho Mộc Tinh và Mộ Trảo bắt vua, đồng thời giảm bớt áp lực cho quân chủ lực ở cổng bắc.

Hai bên đối đầu, bầu không khí căng thẳng.

Lúc này ở cổng nam, một người đàn ông đeo kiếm đứng trên tháp canh, nhìn về phía Tần Không Thời đang đứng ở vị trí tiền tuyến của Quân Lệ Minh.

Phát hiện Tần Không Thời vẫn không ra lệnh tấn công, người đàn ông đeo kiếm nhíu mày, suy nghĩ.

“Thú vị, đây là đang kéo dài thời gian sao?”

Người phụ nữ đứng bên cạnh người đàn ông đeo kiếm lập tức gật đầu:

“Xem ra là vậy, Mộc Tinh căn bản không muốn gây chiến, cố ý chia quân làm hai đường là muốn kéo dài thời gian cho hai đội quân chủ lực trong thành… Nếu tôi đoán không nhầm, Mộc Tinh hẳn là muốn đích thân lục soát trong thành, nhanh chóng tìm ra tộc lão, sau đó chơi trò bắt vua.”

“Thật khâm phục sự tự tin của Mộc Tinh, có lẽ là do quá ít gặp trắc trở khi trưởng thành, khiến cô ta vô cùng tự tin vào thực lực của mình, vậy mà lại muốn trực tiếp giao thủ với tộc lão.”

Nghe xong lời phân tích của người phụ nữ, người đàn ông đeo kiếm lắc đầu:

“Đừng coi thường Mộc Tinh, cô ta rất mạnh… nhưng cô nói đúng, nếu gặp tộc lão, cô ta sẽ không có cơ hội chiến thắng.”

Dứt lời, người đàn ông đeo kiếm nhìn về phía quân đội Bình Minh đang tiến quân dưới tuyết lớn phía trước:

“Họ không muốn đánh nhưng chúng ta phải đánh, tộc lão dụ Quân Lệ Minh chủ động khai chiến không chỉ muốn Mộc Tinh chết, Quân Lệ Minh cũng phải bị tiêu diệt, chỉ có như vậy, khu tiếp tế Lãnh Đông mới có thể quay trở lại sự kiểm soát của chúng ta, liên tục mang lại tài nguyên cho chúng ta.”

Nói xong, người đàn ông đeo kiếm nhảy xuống khỏi tháp canh, thân hình theo thanh kiếm dài màu xanh lam xuất vỏ bay về phía bên ngoài Lẫm Đông Thành.

Hết chương 1829.

Chương 1830. Giết Quân Phản Loạn

Khi hắn bay đến trên không quân đội Lãnh Đông đang chuẩn bị chiến đấu, người đàn ông gầm lên:

"Cùng ta, đánh lui quân phản loạn!"

"Giết!"

Các chiến sĩ Lẫm Đông Thành đã chuẩn bị sẵn sàng, sau khi nghe lệnh của quân đoàn trưởng, họ đều gầm lên đáp lại, sau đó bước những bước chân chỉnh tề chủ động đi ra khỏi thành.

Nhìn thấy cảnh này, trái tim Tần Không Thời chùng xuống.

Ban đầu muốn cố gắng kéo dài thời gian nhưng không ngờ các chiến sĩ Lẫm Đông Thành lại chủ động tấn công.

Lúc này đã không còn đường lui, chỉ còn cách chiến đấu.

Tần Không Thời lập tức ra lệnh nghênh chiến, cờ lệnh phía sau theo lệnh của hắn phất động, truyền lệnh đến toàn quân.

Tiếng kim loại va chạm giữa áo giáp và vũ khí như một bản giao hưởng.

Hai dòng thép nhanh chóng va chạm.

Trên tuyến hy sinh này, đây là lần đầu tiên trong lịch sử loài người sau thảm họa xảy ra nội chiến.

Mỗi chiến sĩ loài người trong quá trình trưởng thành đều học được các kỹ thuật chiến đấu để đối phó với Sinh Vật Trận Địa nhưng giờ đây lại vung đao về phía đồng tộc của mình.

Nhưng trận chiến đã nổ ra, hoàn toàn không còn đường lui.

Các chiến sĩ Lẫm Đông Thành muốn bảo vệ gia đình phía sau nên không thể lùi bước.

Các chiến sĩ Bình Minh muốn tiêu diệt thế lực Lĩnh Vực ẩn núp trong Lẫm Đông Thành, quét sạch một vùng trời cho nhân tộc.

Tuyến phòng thủ này, họ phải phá vỡ.

Mảnh đất trắng xóa dần nhuốm đỏ trong cuộc giao chiến tàn khốc.

Lúc này, người đàn ông Kiếm Tộc là một trong những thống soái của quân đội Lãnh Đông đã để mắt đến Tần Không Thời.

Chỉ thấy hắn giơ một tay thành kiếm chỉ, chỉ về phía Tần Không Thời.Ngay lập tức, thanh kiếm dài màu xanh lam biến thành một luồng sáng, lao thẳng về phía Tần Không Thời.

Đối mặt với thế công bất ngờ, Tần Không Thời đã chuẩn bị sẵn sàng, chiếc bát quái trong tay hắn đột ngột phóng ra, phóng to giữa không trung, hình ảnh trận pháp hư ảo hiện ra, va chạm với cầu vồng màu xanh lam đang lao tới.

Khí kiếm sắc bén biến thành luyện hóa, xoay ngược chiều với hình ảnh trận pháp bát quái.

Hai luồng sức mạnh va chạm lẫn nhau, bắn ra vô số điểm sáng linh khí.

Ngay lúc này, lại có một luồng kiếm khí màu đỏ hình cầu vồng từ một phía khác lao về phía Tần Không Thời.

Nhưng thế công bất ngờ vẫn chưa kịp đến gần Tần Không Thời thì đã bị một bóng người cầm rìu chiến chặn lại.

Người đàn ông này thân hình to lớn, bộ giáp trên người đã nhuốm máu, sau khi chặn đứng kiếm khí màu đỏ, hắn quay đầu nhìn Tần Không Thời và nói:

"Đại ca Tần, cẩn thận."

"Chúng sử dụng kiếm chiêu và kiếm khí, là sinh mệnh Lĩnh Vực mà Mộ Trảo nói, không cần lo lắng, giết!"

Nghe xong lời này, người đàn ông to lớn đột nhiên gật đầu, khí huyết trong cơ thể bùng nổ, rìu chiến trong tay đột ngột chém tan kiếm khí màu đỏ thành những điểm sáng,

Dưới sự thúc đẩy của khí huyết, hắn giơ rìu chiến trong tay, cách không ngang qua hơn trăm mét, đột ngột chém về phía người phụ nữ Kiếm Tộc cầm thanh kiếm dài màu đỏ.

Khi thanh kiếm dài màu đỏ và rìu chiến va chạm, lập tức cuồng phong nổi lên, cuốn về bốn phía.

Sức mạnh khủng khiếp của người đàn ông đã tạm thời chế ngự được thanh kiếm nhưng rất nhanh đã bị người phụ nữ dùng kiếm quyết đánh lui, thân hình bay ngược hàng chục mét trên không trung, sau khi hạ cánh lại liên tiếp lùi lại mấy bước, đụng đổ mấy người đồng đội mới dừng lại.

Nhìn về phía người phụ nữ cầm kiếm, vẻ mặt người đàn ông to lớn lộ ra vẻ khó tin.

Sức mạnh mà hắn tự hào lại rơi vào thế yếu trong cuộc đối đầu.

Không cam lòng, hắn đỡ người đồng đội ngã xuống, ngửa mặt lên trời gào thét, sau đó lại nhảy lên, tấn công người phụ nữ cầm kiếm.

Nhìn từ trên cao xuống, trận chiến nhanh chóng trở nên gay cấn.

Ngoài cuộc giao tranh giữa các chiến sĩ của hai bên, các chiến sĩ cấp cao của hai bên cũng đã tìm được đối thủ của mình.

Ngay lúc này, hàng nghìn bóng người bay ra từ Lẫm Đông Thành.

Họ như những dải cầu vồng đang lan rộng, trong khi bay kéo theo những luồng kiếm khí cầu vồng màu sắc khác nhau, lao thẳng về phía chiến trường.

Hàng nghìn chiến sĩ Kiếm Tộc tham gia chiến trường, khiến tình hình thay đổi.

Mục tiêu của những chiến sĩ Kiếm Tộc này rất rõ ràng, đó là tiêu diệt lực lượng chiến đấu cấp cao trong Quân Lệ Minh.

Những người trong Quân Lệ Minh đều là những chiến sĩ từng trải qua trăm trận chiến ở tiền tuyến nhưng khi đối mặt với các chiến sĩ Kiếm Tộc, họ lại không còn lợi thế.

Cho dù là tiềm năng huyết mạch, thể chất hay khả năng thi triển đều kém hơn rất nhiều, đây là lực chiến siêu cường mà họ chưa từng đối mặt.

Trong thời gian ngắn, đã có một số lực lượng chiến đấu cấp cao của Quân Lệ Minh bị các chiến sĩ Kiếm Tộc giết chết.

Rất nhanh, một số thành viên của nhóm Kiếm Tộc này đã khóa chặt Tần Không Thời đang khó khăn chống đỡ sự xâm nhập của kiếm khí.

Khi hơn trăm chiến sĩ Kiếm Tộc bao vây Tần Không Thời, kiếm trận lập tức mở ra.

Hết chương 1830.

Chương 1831. Kiếm Tộc Bao Vây

Kiếm khí bốc lên ngút trời, cuốn tan gió tuyết.

Trận pháp bát quái năng lượng tưởng chừng như không thể phá vỡ trong nháy mắt đã nứt toác, Tần Không Thời ở bên trong càng run rẩy, há miệng ho ra máu.

"Phá!"Khi người đàn ông cầm kiếm màu xanh lam dẫn đầu đâm một nhát kiếm chí mạng vào Tần Không Thời, kiếm trận dẫn động kiếm khí của hơn trăm người đàn ông Kiếm Tộc, như mưa gió bão bùng lao về phía Tần Không Thời.

Tần Không Thời vốn đã bị thương, lập tức nghiến răng giơ bát quái lên.

Ánh sáng vàng rực rỡ, bát quái năng lượng vốn đã đầy vết nứt thậm chí không chịu nổi một đợt kiếm khí cùng phát ra, vỡ tan tành.

Ngay khi Tần Không Thời cho rằng mình sắp chết, đột nhiên thấy một luồng đao quang màu đen như Hắc Long dữ tợn lao tới, với tốc độ cực nhanh trong nháy mắt xuyên qua kiếm trận do hơn trăm chiến sĩ Kiếm Tộc tạo thành.

Kiếm trận tưởng chừng như không thể phá vỡ trong nháy mắt bị phá tan, đao khí khủng khiếp khiến hơn trăm chiến sĩ Kiếm Tộc phun máu tươi, sắc mặt tiều tụy.

Nhìn theo hướng đao quang bay tới, Tần Không Thời nhìn thấy một bóng người lạ.

Hắn cầm một thanh đao dài màu đen, trên người bốc cháy ngọn lửa đen ngòm, như ác quỷ bò ra từ địa ngục, trên người như đeo một ngọn núi thây biển máu, sát khí khủng khiếp khiến hắn run sợ.

Sinh mệnh Dao Động trong cơ thể bóng người bí ẩn này cực kỳ mạnh mẽ, ngay cả khi cách rất xa cũng có thể cảm nhận được sức sống bùng cháy như ngọn lửa.

Có thể tưởng tượng được sức mạnh khủng khiếp ẩn chứa trong cơ thể này.

Nhìn người đàn ông cầm đao chậm rãi bước tới, hàng nghìn chiến sĩ Kiếm Tộc tham chiến đều ngoái đầu nhìn, vẻ mặt kinh hãi.

Đó là sự rung động từ sâu thẳm tâm hồn.

Cảm giác vừa quen thuộc vừa xa lạ, khiến họ nghĩ đến một sự tồn tại khủng khiếp chỉ có trong lịch sử.

Là thế hệ mới nhất của Kiếm Tộc, họ chưa từng trải qua thời kỳ đó nhưng cũng đã nghe nói về truyền thuyết về "Nó."

"Ma… Ma đao."

Không biết là ai, hét lên trước, lập tức nỗi sợ hãi trong lòng các thành viên Kiếm Tộc hoàn toàn sôi sục.

Ma đao là ai, không có thành viên Kiếm Tộc nào không biết.

Đó là kẻ thù không đội trời chung trong mắt tộc lão của họ, là ma quỷ đã nhiều lần giao thủ trong hàng nghìn năm nhưng vẫn không thể giết chết hoàn toàn, căn bản không phải là cùng một cấp độ với họ.

Thời gian như ngừng trôi, họ nhìn Phong Kỳ, nỗi sợ hãi trong mắt như muốn trào ra.

Mỗi bước Phong Kỳ tiến lên, dường như đều giẫm lên trái tim họ, khiến trái tim họ đau nhói.

Tận cùng tầm mắt, cơ thể Phong Kỳ trong quá trình tiến lên bị ngọn lửa đen ngòm bao phủ.

Khi bộ giáp đao dữ tợn hình thành, Phong Kỳ vung đao chỉ về phía hàng nghìn chiến sĩ Kiếm Tộc đang lơ lửng trên không.

Đao khí cuốn theo gió tuyết, xen lẫn sát khí khủng khiếp thổi qua má các chiến sĩ Kiếm Tộc, khiến mặt họ đau nhói, ngửi thấy hơi thở của tử thần.

….

Lẫm Đông Thành, cửa Nam.

Nhìn hàng nghìn chiến sĩ Kiếm Tộc lơ lửng trên không, Phong Kỳ trong lòng thản nhiên.

Bởi vì chiến sĩ Kiếm Tộc căn bản không xứng làm đối thủ của hắn.

Trong suốt hành trình rèn luyện gian khổ, hắn đã gặp quá nhiều Sinh Vật Trận Địa mạnh hơn chiến sĩ Kiếm Tộc.

Lôi Đình bên cạnh hắn, một nhóm chiến sĩ tinh nhuệ nhất trước đây đều mạnh hơn những chiến sĩ Kiếm Tộc này.

Chiến sĩ Kiếm Tộc mặc dù có chiến lực vượt xa người thường nhưng trong thế giới Lĩnh Vực rộng lớn, chỉ là một thế lực bình thường mà thôi.

Nhưng Kiếm Tịch thì khác.

Chiến lực của Kiếm Tịch đặt trong thế giới Lĩnh Vực cũng đủ để khiến người ta chú ý.Có được Vật Phẩm Kỳ Tích hoàn toàn phù hợp với mình, Kiếm Tịch đã vượt qua rất nhiều cường giả tiềm năng.

Hắn không biết trên dòng lịch sử bình thường, Kiếm Tịch và Ma đao có phân định được thắng bại hay không.Nhưng hắn biết 1500 năm sau, Ma đao vẫn không ngừng Đăng Thần khiêu chiến tu luyện, từng tìm đến Mê Vụ Chi Chủ tương lai để mở ra một trận chiến đỉnh cao, cuối cùng cả hai đều bị thương mà kết thúc trận chiến.

Có lẽ ở thế giới mới tương lai, Kiếm Tịch cũng có một chỗ đứng.

Nhưng đó chỉ là quá khứ, hắn sẽ không để Kiếm Tịch tồn tại ở thời gian sau này, hắn thề sẽ giết Kiếm Tịch.

Thân hình hắn hóa thành một luồng sáng đen, trong chớp mắt đã xuyên qua các chiến binh Kiếm Tộc đang lơ lửng trên không.

Ma đao trong tay hắn vạch ra một vết nứt đen trên không trung, giống như một con phượng hoàng bất tử ngọn lửa đen dang dang rộng đôi cánh.

Khi lớp áo giáp trên người Phong Kỳ hóa thành sương đen bị Ma đao hấp thụ, biểu cảm trên khuôn mặt của hàng nghìn chiến binh Kiếm Tộc liền đông cứng lại.

Thân hình họ run rẩy nhẹ nhưng không thể chống lại khí đao xâm nhập vào cơ thể, sức sống trong cơ thể nhanh chóng tàn lụi dưới sự nuốt chửng của khí đao bá đạo.

Họ cố gắng mở miệng nói nhưng phát hiện mình không thể phát ra tiếng, yết hầu chuyển động cuối cùng cũng trở nên bình lặng.

Hết chương 1831.

Chương 1832. Trận Pháp Kiếm Khí

Bùm! Bùm! Bùm!

Trong nháy mắt, hàng nghìn chiến binh Kiếm Tộc nổ tung, gió lạnh cuốn theo tuyết và máu tung tóe khắp chiến trường.

Trước sức mạnh chiến đấu thực sự nghiền ép, các chiến binh Kiếm Tộc ngay cả việc vùng vẫy cũng là một thứ xa xỉ.

Cúi đầu nhìn xuống trận chiến dữ dội bên dưới, Phong Kỳ cau mày, sau đó quay đầu nhìn về phía Tiểu U và những người khác ở xa, mở miệng nói:

"Cố gắng ngăn chặn chiến tranh tiếp tục, trong thời gian đó nếu có chiến binh Kiếm Tộc đến, giết!"

Giọng nói của Phong Kỳ rất nhẹ nhưng lại vang lên rõ ràng bên tai Tiểu U và những người khác.

Phá Giáp lúc này gật đầu, nắm tay lại, hung hồn đột nhiên bao trùm lấy cơ thể.

Lôi Đình không trả lời, chỉ thấy tia điện quấn quanh cơ thể hắn, tụ lại thành một bộ giáp Lôi Đình.

Thái Hành thì phát ra một tiếng hú, cơ thể rung chuyển, lông tóc nhanh chóng mọc dài, trong chớp mắt đã biến thành một con quái thú cao bảy tám mét.

"Đại ca, cố lên!"

Tiểu U lúc này giơ nắm đấm về phía Phong Kỳ, hô lớn.

Phong Kỳ mỉm cười gật đầu, đang định thi triển Ngự thân thuật bay vào Lẫm Đông Thành thì nghe bên tai vang lên giọng nói yếu ớt của Tần Không Thời:

"Đợi… đợi đã, các hạ là ai?"

Quay đầu nhìn Tần Không Thời toàn thân đầy máu, khóe miệng còn dính máu, dáng vẻ lang bái, Phong Kỳ cười toe toét:

"Bạn cũ, quẻ của ngươi không phải lúc nào cũng rất chuẩn sao? Thử xem ta là ai đi."

Nói xong, Phong Kỳ không quay đầu lại, bay vào Lẫm Đông Thành.

Nhìn luồng sáng đen trong chớp mắt đã biến mất khỏi tầm mắt, Tần Không Thời cúi đầu nhìn chiếc bát quái trong tay đã vỡ, bất lực lắc đầu lẩm bẩm:

"Hắn dường như rất quen thuộc với ta, cuối cùng là ai?"

Lẫm Đông Thành, khu vực phía Bắc.

Cấm địa Luyện Cương.

Tiếng còi báo động phòng không chói tai xuyên qua tuyết lớn, vang vọng khắp khu vực phía Bắc Lãnh Đông.

Trước nguy hiểm ập đến bất ngờ, người dân trong Lẫm Đông Thành bắt đầu nhanh chóng di tản đến các nơi trú ẩn như hầm phòng không.

Lúc này, Mộc Tinh lơ lửng trên không trung, từ từ thu lại nắm đấm quấn quanh tia điện màu ngọc bích.

Vừa rồi tung ra mấy cú đấm, chính là để kích hoạt hệ thống ứng phó khẩn cấp của Lẫm Đông Thành, để người dân khu vực phía Bắc Lẫm Đông Thành nhanh chóng di tản.

Tiếp theo, sẽ là một trận chiến ác liệt.

Ánh mắt cô xuyên qua những bông tuyết bay lả tả, chỉ về phía người đàn ông trẻ tuổi đang đứng ở trung tâm nhà máy cấm địa, đang mỉm cười ngẩng đầu nhìn cô.Chưa ra tay, Mộc Tinh đã cảm nhận được khí thế sắc bén.

“Chính là hắn, lúc ta trở về đã từng giao chiến với hắn, kiếm khí Lĩnh Vực của hắn rất đáng sợ.”

Mộc Tinh gật đầu nhưng không ra tay, tĩnh lặng chờ đợi người dân Lẫm Đông Thành đang di tản trốn vào nơi trú ẩn.

Còn Kiếm Tịch cũng không có bất kỳ hành động nào.

Hắn và Mộc Tinh có chung suy nghĩ.

Lê Minh Quân và Mộc Tinh trong mắt hắn chắc chắn phải chết nhưng Lẫm Đông Thành tương lai vẫn sẽ nằm trong sự kiểm soát của hắn, thương vong của người dân Lẫm Đông Thành đối với hắn mà nói cũng là một loại tổn thất.

Thời gian trôi qua.

Khi tiếng còi báo động phòng không biến mất, đèn đỏ trên cột tín hiệu nguy hiểm dựng ở đằng xa chuyển sang đèn xanh, chứng tỏ các nơi trú ẩn đã đóng cửa cách ly.

Lúc này Mộc Tinh mới động thủ.

Khí huyết cuồn cuộn tràn ra khỏi cơ thể, trên đỉnh đầu cô hóa thành một hư ảnh mơ hồ.

Thân hình cô trong nháy mắt biến mất trên không trung, khi thân hình cô xuất hiện trở lại, đã ở trên đỉnh đầu Kiếm Tịch, nắm đấm tung ra ép không gian, khiến cả thiên địa này cũng vì thế mà vặn vẹo.

Trên mặt Kiếm Tịch hiện lên nụ cười phấn khích, tay phải giơ lên thành kiếm chỉ, điểm về phía nắm đấm của Mộc Tinh.

Ầm!

Năng lượng màu đỏ rực và màu ngọc bích va chạm, uy lực tạo ra trong nháy mắt khiến mặt đất nứt toác, các tòa nhà trong nhà máy cấm địa trong nháy mắt sụp đổ dưới dư chấn.

Khi dư chấn thứ hai ập đến, những tàn tích của tòa nhà theo gió thổi bay về phía xa.

Dư chấn thứ ba, thứ tư… các tòa nhà trong khu vực nhà máy cấm địa đều hóa thành tro bụi dưới sự tàn phá của dư chấn.

Nắm đấm của Mộc Tinh và ngón tay của Kiếm Tịch vẫn đang trong trạng thái giằng co.

Chỉ thấy thanh kiếm Thiêu Thiên lơ lửng sau lưng Kiếm Tịch tỏa ra ánh sáng đỏ rực chói mắt, viên đá cường hóa vốn im lìm cũng sáng lên vào lúc này.

Đôi mắt của Kiếm Tịch dần dần bị màu đỏ rực bao phủ.

Kiếm khí sắc bén xông thẳng lên trời.

Gào!

Hư ảnh sau lưng Mộc Tinh phát ra tiếng gầm, uy áp khinh thường thiên hạ đổ về phía Kiếm Tịch.

Cảm nhận được sức mạnh thể chất của Mộc Tinh đang nhanh chóng tăng lên, Kiếm Tịch không chọn tiếp tục giao chiến cận chiến với Mộc Tinh, chỉ thấy hắn giơ tay trái lên, điểm về phía huyệt mi tâm của Mộc Tinh.

Kiếm khí cuồng bạo đột nhiên sinh ra, dưới sự dẫn dắt của Kiếm Tịch, chỉ thẳng vào huyệt mi tâm của Mộc Tinh.

Hết chương 1832.

Chương 1833. Sức Mạnh Mộc Tinh

Nhưng chưa kịp để kiếm khí đâm trúng Mộc Tinh, sức mạnh của Mộc Tinh đột ngột tăng lên một bậc, sức mạnh cuồng bạo đè xuống kiếm chỉ của Kiếm Tịch, hung hăng đập hắn xuống lòng đất.

Khí huyết cuồn cuộn hóa thành từng đợt sóng lớn, tràn xuống mặt đất.

Kiếm khí cuồng bạo cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Mộc Tinh dưới sự vỗ đánh của sóng khí huyết, cuối cùng nổ tung.

Lúc này Kiếm Tịch đã bị đánh xuống lòng đất nhưng Mộc Tinh vẫn chưa dừng tay.

Cảm nhận được sức sống của Kiếm Tịch vẫn còn mãnh liệt, thậm chí không hề bị thương.

"Để ta!"

Giọng nói của Mộ Trảo truyền đến từ phía sau.

Giọng nói vừa dứt, mặt trời đỏ đang dần chìm xuống đột nhiên bùng phát vạn đạo kim quang.

Cột sáng với tốc độ không thể tưởng tượng nổi giáng xuống, rơi vào vị trí của Kiếm Tịch.

Trong nháy mắt, thế giới bị ánh sáng màu vàng nuốt chửng.

Tiếng nổ liên tục vang lên bên tai, cả thế giới như thể đã bước vào giai đoạn khởi động lại hư vô.

Khi tiếng nổ tan đi, Mộc Tinh và Mộ Trảo cùng lúc cúi đầu nhìn xuống hố sâu không thấy đáy.

“Chưa chết.”

Mộc Tinh đột nhiên lên tiếng, nắm tay lại, tia điện màu ngọc bích quấn quanh cơ thể trở nên cuồng bạo.Ánh mắt xuyên qua bóng tối sâu thẳm, hướng thẳng đến Kiếm Tịch dưới hố sâu.

Lúc này, áo choàng xám trên người Kiếm Tịch đã rách nát, Thiêu Thiên kiếm hóa thành chất lỏng màu đỏ nóng chảy, chảy trên cơ thể cường tráng của hắn.

Viên đá cường hóa được khảm ở chính giữa ngực hắn.

Khi Kiếm Tịch mở mắt, trong nháy mắt, kiếm khí cuồng bạo từ trong mắt hắn phóng ra, cuốn lên gió lớn.

Lúc này, Kiếm Tịch đã tiến vào cảnh giới nhân kiếm hợp nhất.

Đây là pháp môn mà hắn bắt chước cách tạo ra huyết nhục của ma đao, trong cảnh giới này, hắn không cần cầm kiếm, bản thân hắn chính là thanh kiếm mạnh nhất.

Hắn từ từ ngẩng đầu, nhìn về phía Mộc Tinh và Mộ Trảo đang lơ lửng trên không trung, khóe miệng nở nụ cười.

Sức mạnh của Mộc Tinh nằm ngoài dự đoán của hắn.

Nhưng chỉ như vậy thôi, thậm chí hắn không cần phải dốc toàn lực, càng không cần phải sử dụng lá bài tẩy mạnh nhất.

Thân hình lóe lên rồi biến mất tại chỗ, khi hắn xuất hiện trở lại đã ở bên cạnh Mộc Tinh, khóe miệng nhếch lên, kiếm chỉ một lần nữa điểm về phía huyệt mi tâm của Mộc Tinh.

Giống như bản năng của dã thú, Mộc Tinh nhận ra được thế công của Kiếm Tịch, vặn vẹo thân mình, nắm đấm phải

giống như thiên thạch sắp va vào trái đất, trong quá trình đẩy ra ma sát sinh ra nhiệt độ cao và ngọn lửa.

Ầm!

Nắm đấm và ngón tay một lần nữa va chạm.

Trước khi năng lượng bùng nổ, Kiếm Tịch đã chủ động triển khai kiếm khí Lĩnh Vực.

Trong nháy mắt, kiếm khí tràn ngập khắp nơi, đứng trong phạm vi kiếm khí Lĩnh Vực, từng giây từng phút đều phải chịu tổn thương từ kiếm khí.

Sóng năng lượng bùng nổ được trường kiếm khí Lĩnh Vực hấp thụ, tạo ra nhiều kiếm khí hơn.

Mộ Trảo ở bên cạnh cũng động thủ vào lúc này.

Cây thương dài màu bạc trong tay lật ngược trong tay, giống như một con rồng bạc đang bơi, khi đầu thương đâm mạnh vào trường kiếm khí Lĩnh Vực.

Trong nháy mắt, không gian trường kiếm khí Lĩnh Vực nổi lên gợn sóng, xuất hiện một vết nứt không gian.

Phát hiện ánh mắt của Kiếm Tịch quét về phía Mộ Trảo, giọng nói lạnh lùng của Mộc Tinh vang lên:

“Đối thủ của ngươi… là ta!”

Gào!

Thân ảnh Tinh Hồng ngửa mặt lên trời gầm lên, trong nháy mắt, một lượng lớn kiếm khí bị nuốt chửng, sức mạnh của Mộc Tinh một lần nữa tăng lên.

Bị hư ảnh Tinh Hồng thu hút ánh mắt, Kiếm Tịch vô thức ngẩng đầu nhìn về phía hư ảnh Tinh Hồng.

Trong lúc ý thức mơ hồ, hắn nhìn thấy biển máu núi thây vô tận.

Hư ảnh mơ hồ của Tinh Hồng đứng trên đỉnh núi thây ngồi trên ngai vàng, đang dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hắn.

Chỉ một cái liếc mắt, Kiếm Tịch đã cảm nhận được sự run rẩy từ sâu trong linh hồn.

Đây là nỗi sợ hãi không thể cưỡng lại, giống như ký ức được khắc vào lúc ban đầu của sự sống, hắn chỉ là một mắt xích trong chuỗi thức ăn dưới ngai vàng, không thể thoát khỏi sự kiểm soát của kẻ săn mồi mạnh nhất.

Sự run rẩy từ sâu trong linh hồn khiến Kiếm Tịch vốn bình tĩnh ứng chiến cảm thấy bị sỉ nhục sâu sắc.

Hắn muốn đi con đường mạnh nhất.

Nhưng bây giờ lại cảm thấy sợ hãi, đây là sự phủ định con đường mà hắn đã chọn.

Khi ổn định lại tinh thần và thu hồi ánh mắt, trong mắt Kiếm Tịch nhìn về phía Mộc Tinh hiện lên sát ý mãnh liệt.

“Giết!”

Trong tiếng hét nhẹ, kiếm khí khắp nơi hóa thành lốc xoáy, cuồn cuộn đổ về phía Mộc Tinh.

Chống lại cơn bão kiếm khí, sức mạnh của Mộc Tinh vẫn tiếp tục tăng lên, nắm đấm phải tung ra cuốn lên biển máu cuồn cuộn.

Cơn bão kiếm khí va chạm với biển máu, tạo thành hai bức tường năng lượng ép vào nhau.

Dưới áp lực, trong mắt Mộc Tinh lóe lên tia sáng hung dữ.

Trong tia điện màu ngọc bích quấn quanh cơ thể xuất hiện một tia máu.Trong nháy mắt, sức mạnh của Mộc Tinh tăng vọt, đột nhiên đánh tan cơn bão kiếm khí của Kiếm Tịch, nắm

đấm phải đập mạnh vào đầu Kiếm Tịch, đánh bay hắn ra ngoài.

Hết chương 1833.

Chương 1834. Thần Thể Mộc Tinh

Thân hình lóe lên rồi đuổi theo, hai nắm đấm hóa thành ảo ảnh, điên cuồng đánh mạnh vào cơ thể Kiếm Tịch.

Lúc này, Mộ Trảo cũng xé rách trường kiếm khí Lĩnh Vực.

Đứng dưới bầu trời đầy sao, thân ảnh Mộc Tinh lóe lên với tốc độ cực nhanh trên không trung, cơ thể Kiếm Tịch bị những cú đánh mạnh của Mộc Tinh làm biến dạng, viên đá cường hóa khảm trên ngực lại tỏa sáng.

Dấu ấn Thiêu Thiên màu đỏ rực chảy trên cơ thể nhanh chóng chữa lành cơ thể Kiếm Tịch.

Một cú đấm mạnh nữa, thân hình Kiếm Tịch lăn lộn trên không trung.

Lúc này, một con rồng bạc gào thét lao tới, đánh thân hình bay ngang của Kiếm Tịch về phía Mộc Tinh.

Cứ như vậy, Mộ Trảo và Mộc Tinh hợp tác, không ngừng đánh mạnh vào cơ thể Kiếm Tịch, cố gắng đánh tan nát cơ thể hắn.

Lúc này, Kiếm Tịch cũng có vẻ hơi choáng váng.

Hắn phát hiện mình đã hoàn toàn đánh giá thấp sức chiến đấu của Mộc Tinh.

Hơn nữa, có Mộ Trảo ở bên liên tục phá hoại, kiếm khí Lĩnh Vực căn bản không thể phát huy uy lực.

Trong lòng hắn đè nén ngọn lửa.

Con đường cường giả mới chỉ bắt đầu, hắn làm sao có thể chịu đựng được thất bại của mình.

Khi thân hình một lần nữa bị đánh về phía Mộc Tinh, Kiếm Tịch gào lên, vô số kiếm khí thực chất xuyên qua cơ thể.

Cơ thể Kiếm Tịch trong nháy mắt biến thành một con nhím kiếm khí.

Nhưng nắm đấm của Mộc Tinh vẫn không chút do dự giáng xuống, đánh tan kiếm khí thực chất, đập thẳng vào ngực Kiếm Tịch.

Có kiếm khí đệm, lần này Kiếm Tịch đã có phản ứng.

Hai cánh tay đột nhiên vỗ về phía trước, hợp lại trước người, trong nháy mắt, kiếm khí trước người giao nhau tạo thành một thanh kiếm khổng lồ, đột nhiên đâm về phía Mộc Tinh.

Đối mặt với sự tấn công dữ dội của Kiếm Tịch, Mộc Tinh không hề lùi bước, nắm đấm phải tiến lên không ngừng.

Ầm!

Khi thanh kiếm khổng lồ va chạm với nắm đấm của Mộc Tinh, dư uy kinh hoàng bùng nổ.

Nhưng chưa kịp để Kiếm Tịch tiếp tục điều khiển thanh kiếm khổng lồ gây áp lực lên Mộc Tinh, chỉ cảm thấy sau lưng bị đánh mạnh, cơ thể ngả về phía trước, thanh kiếm khổng lồ vỡ tan, nắm đấm của Mộc Tinh phóng to trước mắt.

Nắm đấm của Mộc Tinh và cây thương bạc của Mộ Trảo cùng lúc đánh trúng cơ thể Kiếm Tịch.

Lần này, cơ thể Kiếm Tịch không còn chống đỡ được áp lực, há miệng ho ra máu, trong mắt tràn đầy sự không thể tin nổi.

Hắn tự cho rằng thông qua những thông tin hiện có, hắn đã hiểu rất rõ về sức mạnh của Mộc Tinh.

Nhưng lại phát hiện mình vẫn đánh giá thấp Mộc Tinh quá.

Trong cơ thể Mộc Tinh dường như ẩn chứa một con thú dữ, cường độ của thể xác đã đạt đến mức khó có thể tưởng tượng, ngay cả khi hắn dốc toàn lực cũng không thể thực sự làm tổn thương Mộc Tinh.

Thậm chí Mộc Tinh căn bản không thèm để ý đến kiếm khí tản mát bên ngoài kiếm khí chủ thể.

Kiếm khí tản mát đánh vào người Mộc Tinh, ngay cả tia điện màu ngọc bích quấn quanh cơ thể cô cũng không thể xuyên thủng.

Cường độ thể xác như vậy, Kiếm Tịch tự thấy không bằng.

Ngay cả khi ở trạng thái nhân kiếm hợp nhất, hắn cũng cảm thấy mình tiếp tục so sánh sức mạnh thể xác với Mộc Tinh, hoàn toàn là tự chuốc lấy nhục nhã.

Nhưng muốn triển khai trường kiếm khí Lĩnh Vực cũng rất khó.

Có Mộ Trảo ở bên trợ chiến, hắn đã thử nhiều lần đều bị cắt ngang, căn bản không thể phát huy được ưu thế của mình.

Cơ thể lăn lộn trong biển máu, biểu cảm của Kiếm Tịch trở nên dữ tợn.

Hắn đột nhiên nhận ra rằng mình phải lật bài tẩy.Đòn này hắn vốn định dành cho kẻ thù không đội trời chung nhưng bây giờ hắn không thể tiếp tục kiên trì nữa.

Nếu không, hắn thậm chí không thể phá vỡ phòng ngự của Mộc Tinh, càng không thể đánh bại sự liên thủ của Mộc Tinh và Mộ Trảo, cuối cùng chỉ có con đường chết.

Sau khi đưa ra quyết định, trong mắt Kiếm Tịch hiện lên tia hung dữ.

Nhìn về phía biển máu vô tận phía trước, hắn từ từ dang rộng hai tay:

“Kiếm Linh!”

Giọng nói của hắn xuyên qua biển máu, vang vọng khắp đất trời.

Trường kiếm khí Lĩnh Vực lại một lần nữa hình thành, lấy hắn làm trung tâm nhanh chóng mở rộng.

Cùng lúc đó, Kiếm Trủng chôn vùi trong trường kiếm khí Lĩnh Vực run rẩy.

Trong nháy mắt, hàng triệu thanh tiên tổ kiếm xông lên trời, bay ra khỏi Kiếm Trủng lơ lửng trong trường kiếm khí Lĩnh Vực run rẩy không thôi.

Hàng triệu thanh tiên tổ kiếm cùng lúc rung lên, sát khí kinh khủng xông lên trời.

Mỗi thanh kiếm ở đây đều từng có nhiều đời chủ nhân, trong đó có những người mạnh nhất của Kiếm Tộc qua các thời đại, sát khí trong quá trình trưởng thành của họ đều ngưng tụ trên thân kiếm.

Hàng triệu thanh linh kiếm xuyên qua sau lưng Kiếm Tịch, phác họa thành đại trận Kiếm Linh che trời lấp đất.

“Kiếm đến!”

Giọng nói của Kiếm Tịch như kiếm khí, xuyên qua không gian, vang vọng khắp đất trời.

Lần này, toàn bộ Lẫm Đông Thành đều bị ảnh hưởng.

Những chiến sĩ đang chém giết bên ngoài thành đột nhiên trở nên mắt đỏ ngầu, máu trong cơ thể sôi sục không kiểm

soát, cuối cùng máu thịt vỡ tan, phá vỡ cơ thể, thân thể Kiếm Linh màu trắng tinh khiết bay thẳng lên không trung.

Hết chương 1834.

Chương 1835. Giao Chiến Sinh Tử

Trong hầm trú ẩn dưới lòng đất của Lẫm Đông Thành.

Những người dân tu luyện Kiếm Linh pháp cũng không thể thoát khỏi số phận, dưới sự triệu hoán của Kiếm Tịch, máu thịt của họ vỡ vụn, biến thành thân thể Kiếm Linh đâm xuyên qua tấm thép kim loại, bay ra khỏi lòng đất, bay về phía đại trận Kiếm Linh.

Cảnh tượng đó vô cùng tráng lệ.

Hàng triệu thân thể Kiếm Linh như chim yến trở về tổ bay đến từ khắp mọi hướng.

Mộc Tinh và Mộ Trảo cũng bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc, họ cố gắng ngăn cản nhưng căn bản không thể chặn được vô số thân thể Kiếm Linh ập đến.

Hàng triệu thân thể Kiếm Linh hòa vào linh kiếm, những thân thể Kiếm Linh này đã biến thành Kiếm Linh điều khiển tiên tổ kiếm.

Mỗi thân thể Kiếm Linh đều cầm trong tay những thanh linh kiếm khác nhau.

Nhưng dưới trận Kiếm Linh, thân thể Kiếm Linh được một sợi tơ năng lượng kết nối, hoàn toàn kết hợp thành một thể thống nhất.

Đây chính là lá bài tẩy mạnh nhất của Kiếm Tịch.

Bây giờ hắn có hàng triệu sức mạnh của tiên tổ di lưu trợ trận, lại có thêm hàng triệu chiến sĩ nhân loại biến thành thân

thể Kiếm Linh trợ giúp.

Lấy Kiếm Tịch làm trung tâm, hàng triệu thân thể Kiếm Linh làm nút thắt của đại trận, đại trận Kiếm Linh hoàn toàn hình thành.

Đại trận Kiếm Linh che trời lấp đất này lơ lửng sau lưng Kiếm Tịch, tôn lên Kiếm Tịch như một vị thần giáng thế thống lĩnh hàng triệu thần binh.

Sát khí xông lên trời, trên bầu trời liên tục xuất hiện những vết nứt không gian nhỏ.

Thiêu Thiên Kiếm thoát khỏi trạng thái nhân kiếm hợp nhất, một lần nữa xuất hiện trong tay Kiếm Tịch.

Khi đại trận Kiếm Linh mở ra, đôi mắt của Kiếm Tịch hóa thành màu trắng tinh khiết không có cảm xúc.

Nhìn về phía xa xa Mộc Tinh đang lao tới, Kiếm Tịch chỉ nhẹ nhàng vung kiếm về phía trước.

Ngay lập tức, hàng triệu Kiếm Linh theo sau vung kiếm.

Hàng triệu đạo kiếm khí chủ thể hòa vào nhau, biến thành sóng thần kiếm khí, trong nháy mắt đẩy Mộc Tinh đang áp sát ra xa.

Trong lúc bay ngược, Mộc Tinh không ngừng tăng sức mạnh để chống đỡ nhưng lại phát hiện mình căn bản không thể chống đỡ được đòn tấn công có vẻ tùy ý này.Khi Mộc Tinh hạ cánh, mặt đất xuất hiện một vực sâu kiếm khí kéo dài hàng dặm, sâu không thấy đáy.

“Mộc Tinh, cô rất mạnh… nhưng đến đây là hết rồi.”

Giọng nói không chút cảm xúc của Kiếm Tịch vang lên, sau đó hắn lại một lần nữa giơ Thiêu Thiên Kiếm lên.

Hàng triệu thân thể Kiếm Linh màu trắng tinh khiết phía sau cầm kiếm theo động tác của Kiếm Tịch, đồng thời giơ thanh linh kiếm trong tay lên.

Kiếm ý thông thiên, chưa ra chiêu mà sát khí kinh khủng đã bao trùm khắp nơi.

Sát khí kinh khủng xé rách không gian, tạo thành những khe rãnh kiếm khí chằng chịt trên mặt đất.

Vô số kiếm khí nhanh chóng tụ về Thiêu Thiên Kiếm, biến thành một thanh kiếm năng lượng khổng lồ dài hơn nghìn mét, đập xuống Mộc Tinh đang bay ra khỏi lòng đất.

Khi thanh kiếm năng lượng khổng lồ bổ xuống, nó xé rách không gian dọc đường.

Uy áp khủng khiếp mang theo sức mạnh của trời đất, ngay cả không gian cũng bị phong tỏa, Mộc Tinh căn bản không thể né tránh.

Mộc Tinh hiển nhiên cũng nhận ra nguy cơ ập đến, trong cổ họng phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, giơ hai tay lên đón đỡ.

Lớp điện hồ màu ngọc bích quanh cơ thể cô tăng thêm màu đỏ.

Khi hai tay cô tiếp xúc với thanh kiếm năng lượng khổng lồ, thân hình cô đột ngột chìm xuống.

Kiếm khí do hàng triệu Kiếm Linh ngưng tụ lại nặng như núi, đè thân thể cô xuống đất.

Thấy Mộc Tinh bị hạn chế, Mộ Trảo quả quyết tấn công Kiếm Tịch.

Hắn ta cố gắng đánh lạc hướng Kiếm Tịch để giảm bớt áp lực cho Mộc Tinh.

Nhưng Mộ Trảo còn chưa kịp đến gần thì đã bị Kiếm Tịch vung tay đánh bay ra ngoài.

Nói chính xác hơn là hàng triệu Kiếm Linh cùng lúc vung tay.

Ngay cả khi không sử dụng kiếm chiêu, vẫn có vô số kiếm khí ngưng tụ lại, đẩy Mộ Trảo bay xa hàng km mới miễn cưỡng bị đánh tan.

Lúc này, ánh mắt lạnh lùng của Kiếm Tịch vẫn tập trung vào Mộc Tinh.

Thanh kiếm năng lượng khổng lồ với khí thế không thể ngăn cản đè Mộc Tinh chìm xuống.

Khi đôi chân của Mộc Tinh tiếp xúc với mặt đất, thanh kiếm khổng lồ đột nhiên bùng phát năng lượng, một đám mây hình nấm đột ngột bốc lên từ mặt đất.

Một khe rãnh vô tận xuất hiện trên mặt đất, như thể muốn chia đôi toàn bộ khu vực phía Bắc Lãnh Đông.

Sức mạnh của đòn tấn công này giống như hình phạt của thần linh, khiến địa hình của Lẫm Đông Thành thay đổi.

Khi Kiếm Tịch một lần nữa giơ tay lên, viên đá cường hóa trên Thiêu Thiên Kiếm tỏa sáng rực rỡ, hàng triệu Kiếm Linh theo đó giơ kiếm lên.

Thanh kiếm năng lượng khổng lồ dài hơn nghìn mét một lần nữa hình thành.

Trong lúc thanh kiếm khổng lồ hạ xuống, trên bề mặt xuất hiện dấu ấn của Thiêu Thiên Kiếm, bề mặt bùng cháy ngọn lửa hùng hùng.

Mộc Tinh mặt mày xám xịt lúc này ngẩng đầu lên.

Nhìn thanh kiếm năng lượng khổng lồ từ trên trời giáng xuống, cô hít một hơi thật sâu, sự kiên định trong mắt không hề giảm đi.

Hết chương 1835.

Chương 1836. Hình Phạt Thần Linh

“Gào!”

Tóc dài bay phấp phới, cô Triều Thiên giơ hai tay lên.

Đôi mắt cô hoàn toàn bị màu Tinh Hồng bao phủ, cố gắng một lần nữa chống lại sự nghiền ép của hàng triệu kiếm khí.

Ngay khi thanh kiếm năng lượng sắp va chạm với Mộc Tinh, một thanh đao dài hơn trăm mét bốc cháy ngọn lửa màu đen đột nhiên xuất hiện, chém ngang không trung.

Mộc Tinh lập tức quay đầu nhìn về hướng thanh đao màu đen lan đến.

Bóng người đó được bọc trong bộ giáp đen dữ tợn nhưng cô vẫn cảm nhận được hơi thở quen thuộc.

Suy nghĩ trong chốc lát, cô đột nhiên nghĩ đến người đến là ai, trên mặt lập tức hiện lên vẻ không thể tin nổi.

Lúc này, thanh kiếm năng lượng khổng lồ va chạm với thanh ma đao khổng lồ, dư chấn tạo ra trong nháy mắt biến thành vòng hào quang năng lượng đột ngột quét về phía xa.Thanh kiếm năng lượng khổng lồ vốn không thể ngăn cản lại lơ lửng giữa không trung.

Nơi thanh kiếm năng lượng khổng lồ và ma đao tiếp xúc, năng lượng bị ép lại, bắn ra vô số điểm sáng năng lượng.

Nhìn vào thân đao màu đen đột nhiên xuất hiện, vẻ mặt vốn lạnh lùng của Kiếm Tịch hiện lên vẻ không thể tin nổi;

“Ma đao… Triều Thiên, ngươi đến rồi sao?!”

Chỉ một cái liếc mắt, hắn đã nhận ra nguồn gốc của vũ khí bốc cháy ngọn lửa màu đen này.

Mặc dù ma đao đã thay đổi hình dạng nhưng hắn sẽ không nhận nhầm hơi thở của ma đao.

Hàng nghìn năm qua, mỗi lần xuất hiện, ma đao đều thay đổi hình dạng và mỗi lần xuất hiện, sức chiến đấu đều tăng lên đáng kể.

Sau khi đến thế giới loài người, ma đao không còn xuất hiện nữa.

Nhưng hắn biết rằng một ngày nào đó ma đao sẽ tìm đến một lần nữa, hắn và ma đao cuối cùng sẽ phân định thắng bại ở thế giới loài người.

Hắn chỉ không ngờ rằng, kẻ thù không đội trời chung này lại xuất hiện vào thời điểm này.

Lúc này, giọng nói khàn khàn điên cuồng của ma đao vang vọng khắp nơi:

“Kiếm Tịch, ta đến đòi nợ rồi!”

…

Nhìn xa xa là Kiếm Tịch treo lơ lửng trên không trung.

Trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn.

Kiếm Tịch là đích đến cuối cùng trong thử thách Đăng Thần của hắn, cũng là mục tiêu mà hắn thề sẽ giết bằng mọi giá.

Đối mặt với Kiếm Tịch, hắn chỉ cảm thấy máu huyết sôi trào, trong lòng không hề có chút sợ hãi nào.

Cùng lúc đó, Ma đao cũng rơi vào trạng thái điên cuồng.

Đây là trạng thái mà trước đây trong thử thách Đăng Thần chưa từng có, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh của Ma

đao đang nhanh chóng bùng nổ, đạt đến một tầm cao mới.

“A Kỳ?!”

Ngay lúc này, giọng nói đầy phấn khích của Mộc Tinh truyền đến.

“Học tỷ, là ta.”

Phong Kỳ không ngoảnh đầu lại, gật đầu đáp, đồng thời Ma đao trong tay hắn lại mở rộng thêm một vòng, với uy thế không thể ngăn cản, đè lên thanh kiếm năng lượng khổng lồ, bay lên không trung.

Trong nháy mắt, xung quanh Ma đao xuất hiện vô số luồng đao khí năng lượng màu đen, bay lên trời như sao băng.

Đao khí sao băng chém từ dưới lên trên, cùng với tiếng gầm của Ma đao, phát huy uy lực chưa từng có.

Lúc này, Ma đao mới thực sự được giải phong.

Thanh kiếm năng lượng khổng lồ dài hơn nghìn mét liên tiếp chống đỡ ba đợt tấn công, rồi vỡ tan, vô số đao khí màu đen bay thẳng về phía Kiếm Tịch.

Lúc này, đôi mắt của Kiếm Tịch đã trở nên trắng tinh, không mang chút cảm xúc nào.

Đối mặt với đao khí gần kề, hắn đột ngột chỉ kiếm Hủy Thiên xuống đất.

Hàng triệu Kiếm Linh theo đó vung kiếm.

Một kiếm trận màu trắng tinh lấy mũi kiếm Hủy Thiên làm trung tâm, nhanh chóng mở rộng, trong nháy mắt đã bao phủ phạm vi vài km.

Kiếm trận xoay tròn như một đóa hoa đang nở rộ.

Đao khí đánh vào kiếm trận liên tục bị kiếm trận hóa giải, xé rách không gian tạo thành từng vết nứt.

Khi đao khí đen kịt bị hóa giải hết, ánh mắt của Kiếm Tịch và Phong Kỳ giao nhau, hắn lạnh lùng nói:

"Ngươi lại mạnh hơn rồi."

"Đủ để giết ngươi!"

"Không đủ."

Nghe vậy, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười, cánh tay theo ý niệm của Ma đao đột ngột chém về phía trước.

Đao khí nhanh chóng ngưng tụ trong quá trình Ma đao tiến lên.

Khi Ma đao hạ xuống, đao khí tụ lại như một con phượng hoàng bất tử dang đôi cánh ngọn lửa đen kịt, lao thẳng lên trời.

Phong Kỳ vẫn giữ tư thế vung đao, từ từ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Kiếm Tịch cũng vung kiếm Hủy Thiên vào lúc này, thanh kiếm năng lượng khổng lồ một lần nữa được tạo ra.

Ầm!

Khi đôi cánh đao khí và thanh kiếm năng lượng khổng lồ va chạm một lần nữa, dư chấn năng lượng khủng khiếp tạo thành cơn lốc xoáy, xóa sạch mọi dấu vết nhô lên trên mặt đất, toàn bộ khu vực phía Bắc Lẫm Đông Thành đều bị ảnh hưởng.

Sức mạnh khủng khiếp vẫn tiếp tục tăng lên.

"Ma đao, vẫn chưa đủ!"

Giọng nói khàn khàn của Kiếm Tịch vang lên, hàng triệu Kiếm Linh sau lưng hắn đột nhiên lại giơ kiếm lên, chém xuống.

Hàng vạn đao khí tụ lại trên không trung, kiếm quang chói mắt, biến thế giới thành ban ngày.

Ầm!

Kiếm Tịch tích tụ sức mạnh, chém nát đôi cánh đao khí, mang theo uy thế của trời đất giáng xuống, trên đường đi xé rách vô số vết nứt không gian, khiến cả bầu trời vỡ vụn như thủy tinh.

Hết chương 1836.

Chương 1837. Kiếm Khí Bạo Phát

Phong Kỳ không nói gì, Ma đao trong tay hắn một lần nữa hướng lên không trung.

Ma đao trong quá trình tiến lên đột nhiên phóng to, biến thành một lưỡi dao khổng lồ màu đen dài hàng trăm mét.

Ầm!

Đòn tấn công này khiến vị trí Phong Kỳ đứng đột ngột sụt xuống, áp lực gió khủng khiếp làm mặt đất vốn đã vỡ vụn bị cày xới, vô số đá vụn bay ngang.

Gào!Đôi mắt Phong Kỳ hóa thành màu đen kịt, ngọn lửa đao thế trong lồng ngực điên cuồng bùng lên.

Hắn cảm thấy máu mình đang sôi trào.

Điều này vừa do bị Ma đao ảnh hưởng, vừa do chấp niệm thề giết Kiếm Tịch của hắn đang bùng cháy.

Ma đao và kiếm trận màu trắng tinh cọ xát, vô số điểm sáng linh khí tung tóe.

Cảm nhận được khí thế trên người Phong Kỳ đang không ngừng tăng lên, Kiếm Tịch không còn giữ tay nữa, tay phải cầm kiếm Hủy Thiên bắt đầu liên tục vung lên.

Áp lực trên người Phong Kỳ tăng vọt, toàn thân cơ bắp căng cứng.

Nhưng áp lực cũng khiến quá trình tu luyện thử thách Đăng Thần của hắn được kích hoạt, hắn cảm thấy sức mạnh trong cơ thể đang nảy sinh.

Gào!

Trong tiếng gào thét, Phong Kỳ mở rộng hai chân, dùng hết toàn lực chống đỡ Ma đao.

“Giết!”

Tiếng nói của Ma đao nổ vang trong đầu Phong Kỳ.

Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, Ma đao đột ngột đẩy lên trời, sức mạnh bùng nổ đột ngột chém tan kiếm trận, đao khí màu đen kịt trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Kiếm Tịch.

Ầm!

Cơ thể Kiếm Tịch va chạm với đao khí màu đen kịt.

Lúc này, cơ thể của hàng triệu Kiếm Linh đồng thời xuất hiện đao khí màu đen kịt.

Kiếm Tịch truyền sức mạnh của Ma đao xâm nhập cơ thể cho hàng triệu Kiếm Linh, thay hắn tiêu hóa sát thương.

Chỉ kéo dài vài giây, đao khí màu đen kịt trên cơ thể Kiếm Tịch tan biến, cơ thể phục hồi như cũ, không thấy bất kỳ dấu hiệu bị thương nào.

Lần này, Kiếm Tịch không nói thêm lời nào nữa, vung tay, đại trận hàng triệu Kiếm Linh từ phía sau chuyển đến trước mặt.

Lấy kiếm Hủy Thiên làm đầu, hàng triệu Kiếm Linh đồng thời đâm tới.

Trong nháy mắt, kiếm khí màu trắng tinh giao nhau trên không trung, một lần nữa tạo thành một đại trận kiếm khí.

Ưu thế của hắn là cận chiến, thuộc tính Ma đao của hắn là “Nặng.”

Lần này, Phong Kỳ không chọn đối đầu với Kiếm Tịch nữa, chân phải đột ngột dậm xuống đất, mặt đất trong nháy

mắt sụp đổ, đồng thời cơ thể hắn Triều Thiên bắn lên không.

Ma đao vạch một luồng sáng đen trên không trung, một lần nữa đón đỡ kiếm trận.

Kiếm Tịch cũng vung kiếm Hủy Thiên vào lúc này, từng đóa hoa sen kiếm khí nở rộ trên bầu trời.

Kiếm ý cuồn cuộn không ngừng xối xả vào ngọn lửa đao thế của Phong Kỳ nhưng cũng khơi dậy sự hung dữ trong lòng Phong Kỳ và Ma đao.

Khi Ma đao vung ra, ánh sáng đen bùng lên.

Bầu trời như bị một tấm màn đen che phủ, màu đen và màu trắng tinh va chạm.

Phong Kỳ nắm chặt đao, đôi mắt đen kịt nhìn thẳng vào đại trận kiếm khí màu trắng tinh, từng chút một phá vỡ nó.

Gào!

Trong tiếng gào thét, hai cánh tay đồng thời nắm chặt đao, phá vỡ đại trận kiếm khí.

Đón chào hắn là vô số hoa sen kiếm khí, như một cối xay khổng lồ, cuốn lấy cơ thể hắn vào trong.

Đối mặt với Kiếm Tịch đang thi triển kiếm chiêu, Phong Kỳ lập tức cảm thấy áp lực rất lớn.

Hoa sen kiếm khí xoay tròn, hắn chỉ cảm thấy cơ thể như bị lăng trì, toàn thân đau nhói.

Lúc này, Ma đao giải phóng lá chắn năng lượng, Phong Kỳ tiếp tục tiến lên, áp lực phía trước càng lúc càng mạnh.

Ngay lúc này, bóng dáng Mộc Tinh xuất hiện bên cạnh hắn, nắm đấm bọc khí huyết đập mạnh vào hoa sen kiếm khí.

Phong Kỳ lập tức cảm thấy áp lực giảm xuống, uy lực của kiếm khí rõ ràng đã bị suy yếu.

Lại có một luồng sáng bạc ập đến, hóa thành một con rồng bạc đâm mạnh vào hoa sen kiếm khí.

“A Kỳ, ta đến!“Mộc Tinh không chọn mở đường cho hắn, một phần ba vòng cung điện màu ngọc bao quanh cơ thể cô hóa thành màu máu, nắm đấm phải khủng khiếp một lần nữa đấm ra, tiếng nổ vang lên, đánh cho hoa sen kiếm khí run rẩy.

Có thể thấy, sức mạnh của Mộc Tinh dưới sự Dao Động của cảm xúc lại một lần nữa tăng lên.

Phong Kỳ không trả lời.

Ma đao trong tay hắn căn bản sẽ không đồng ý hỗ trợ Mộc Tinh, nếu không thì thử thách Đăng Thần cũng mất đi ý nghĩa.

Khí huyết trong cơ thể sôi trào, Ma đao trong tay Phong Kỳ dưới sự trợ giúp của Mộc Tinh và Mộ Trảo xé toạc bầu trời, chém đôi hoa sen kiếm khí màu trắng tinh, thân hình theo khe hở của hoa sen kiếm khí bay thẳng về phía Kiếm Tịch.

Lúc này, một thanh kiếm Hủy Thiên phóng to trước mắt.

Trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười dữ tợn, giơ Ma đao lên mang theo khí thế không gì cản nổi vung ra, va chạm với kiếm Hủy Thiên.

Đao và kiếm va chạm, cũng giống như những lần trước.

Lúc này, Ma đao hoàn toàn rơi vào trạng thái điên cuồng, sức mạnh như vô tận không ngừng tăng lên, cố gắng đập vỡ kiếm Hủy Thiên.

“Vỡ!”

Tiếng gào thét của Ma đao nổ vang trong đầu Phong Kỳ.

Hết chương 1837.

Chương 1838. Phong Kỳ Tiêu Cực

Kiếm Hủy Thiên tỏa ra ánh sáng bốn phía, viên đá quý cường hóa được khảm trên chuôi kiếm càng tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Sức mạnh của Kiếm Tịch cũng đột ngột tăng lên vào lúc này.

Hàng triệu Kiếm Linh theo ý niệm của Kiếm Tịch chậm rãi vung kiếm, linh khí trời đất điên cuồng tụ lại.

Nhìn thấy cảnh này, trong đầu Phong Kỳ lập tức hiện lên một chiêu kiếm của Kiếm Tộc.

Kiếm Thông Thiên.

Đúng như hắn dự đoán, theo sự diễn biến của chiêu kiếm, linh khí trời đất không thể kiểm soát được trở nên hỗn loạn, muôn vàn linh khí tụ lại thành một thanh kiếm khổng lồ màu vàng.

Khi Kiếm Tịch đột nhiên thu hồi kiếm Hủy Thiên, một thanh kiếm khổng lồ màu vàng đột ngột rơi xuống.

Một kích này đánh vào lưỡi đao của Ma đao, làm cho hổ khẩu của Phong Kỳ tê dại, ánh sáng màu vàng như một mặt trời, chói mắt đến mức hắn gần như không mở nổi mắt.

Kiếm Tịch kết hợp đại trận Kiếm Linh để thi triển kiếm chiêu còn đáng sợ hơn nhiều so với khi vung kiếm bình thường.

Phong Kỳ nghiến răng chịu đựng, cơ thể tràn ra những tia máu.

Khi hắn và Ma đao dùng hết sức để phá vỡ thanh kiếm khổng lồ màu vàng, kiếm Hủy Thiên đột nhiên xuất hiện, một lần nữa đánh vào lưỡi đao của Ma đao.

Tiếng kim loại va chạm giòn giã vang lên, trên bề mặt Ma đao xuất hiện một vết nứt.

Một kích này xuất hiện khi Phong Kỳ và Ma đao đã kiệt sức, căn bản không thể chống đỡ, Phong Kỳ lập tức hóa thành một luồng sáng đâm xuống đất.

Lúc này, Mộc Tinh vừa mới hạ cánh liền nhảy lên.

Hai tay cô mới đỡ được lưng Phong Kỳ, liền bị đè cùng nhau đâm xuống sâu trong lòng đất.

Phong Kỳ bị đâm xuống lòng đất chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, ý thức trong chốc lát mơ hồ.

Lúc này, hắn đột nhiên cảm thấy tay trái của mình bị nắm lấy, cơ thể nhẹ bẫng bị Mộc Tinh kéo bay ra khỏi hố sâu, rơi xuống mặt đất.

Bên tai truyền đến giọng nói quan tâm của Mộc Tinh:

“A Kỳ, không sao chứ.”

“Tôi không sao.”

Lắc lắc đầu, Phong Kỳ điều chỉnh lại, sau đó cúi đầu nhìn xuống Ma đao trong tay.

Chỉ thấy vết nứt trên bề mặt Ma đao đang biến mất với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, được phục hồi.

“Còn có thể chiến đấu không.”

“Giết!” Giọng nói khàn khàn của Ma đao vang lên trong đầu hắn.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nơi Kiếm Tịch vẫn đang tiếp tục phác họa kiếm trận, Phong Kỳ cảm nhận được áp lực chưa từng có.

Kiếm Tịch sở hữu hàng triệu Kiếm Linh, công thủ nhất thể, quả thực không có sơ hở.

Nhưng dù thế nào, hắn cũng phải thắng.Lúc này hắn quay đầu nhìn về phía Mộc Tinh, mở miệng nói:

"Học tỷ, tránh xa ta ra, không cần thiết thì đừng ra tay giúp ta!"

Không đợi Mộc Tinh trả lời, ý thức của Phong Kỳ đã chui vào tinh thần thức hải, tát một cái đánh thức ý thức tiêu cực đang ngủ say.

Khi Phong Kỳ mở mắt ra lần nữa.

Năng lượng tiêu cực và năng lượng mà Ma đao giải phóng đan xen, lan tràn trên cơ thể hắn.

Dưới sự chia sẻ cảm nhận nhân cách, nhân cách tiêu cực và nhân cách chủ nhân nắm giữ năng lượng đã tiến vào một trạng thái cộng sinh kỳ diệu, không hề xung đột.

Dưới trạng thái mở cùng lúc hai nhân cách, Phong Kỳ đồng thời nắm giữ sức mạnh của Ma đao và sức mạnh của ý thức tiêu cực.

Hai loại năng lượng lấy trung tâm cơ thể hắn làm ranh giới, phân chia rõ ràng.

Nửa bên trái cơ thể hắn bị năng lượng cảm xúc tiêu cực bao phủ, biến thành màu xám, nửa bên phải cơ thể bị năng lượng của Ma đao bao phủ, biến thành màu đen tuyền.

Nửa bên trái khuôn mặt hiện lên một Mặt Nạ màu xám dữ tợn không hoàn chỉnh, nửa bên phải khuôn mặt là mặt nạ đen dưới trạng thái đao giáp.

Năng lượng tiêu cực giống như tấm gương phản chiếu chủ thể, theo sự thay đổi của đao giáp bên phải mà cấu trúc.

Chỉ thấy tay trái hắn ngưng tụ ra một thanh đao sương mù màu xám do năng lượng tiêu cực tạo thành, tạo hình hoàn toàn giống với Ma đao.

Năng lượng tiêu cực không ngừng sao chép những thay đổi mà năng lượng Ma đao mang lại cho hắn, thể hiện ra một sự khuếch đại phản chiếu.

Lúc này bên trái hắn là thể tiêu cực, bên phải là thể Ma đao.

Cảm xúc tiêu cực không ngừng xâm thực đầu óc, khiến hắn nảy sinh xung động muốn hủy diệt tất cả.

Đây cũng là lý do hắn cần Mộc Tinh và Mộ Trảo tránh xa.

Dưới hình thái Tu La ác quỷ, hắn rất dễ không phân biệt được địch ta.

Tay trái nắm chặt đao năng lượng tiêu cực, tay phải cầm Ma đao, cơ thể Phong Kỳ bùng cháy hai ngọn lửa màu xám và màu đen tuyền.

Bao gồm cả hai mắt của hắn cũng thay đổi dưới sự ảnh hưởng của hai loại năng lượng.

Mắt trái bùng cháy ngọn lửa màu xám, mắt phải bùng cháy ngọn lửa màu đen tuyền.

Nửa bên trái cơ thể là chiến giáp xương trắng sâm bạch, nửa bên phải cơ thể là chiến giáp kim loại màu đen tuyền lạnh lẽo.

Hai loại năng lượng dưới trạng thái cộng sinh nhân cách đã đạt đến một điểm cân bằng hoàn hảo.

Chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Kiếm Tịch đang lơ lửng trên không trung, sát khí trong lòng Phong Kỳ hoàn toàn bùng nổ.

Hết chương 1838.

Chương 1839. Ác Niệm Chiến Trận

Hắn phát ra tiếng gầm gừ trầm thấp, giống như một con mãnh thú chọn người mà cắn đã mở mắt, hung uy bao trùm khắp nơi.

Nhìn thấy sự thay đổi của Phong Kỳ, mặc dù Mộc Tinh và Mộ Trảo không hiểu chuyện gì đang xảy ra nhưng vẫn lựa chọn tin tưởng, dứt khoát tránh xa.

Lúc này Phong Kỳ giơ Ma đao và Quỷ đao lên.

Chỉ thấy ngọn lửa màu xám và ngọn lửa màu đen tuyền trên cơ thể lan tràn, quấn quanh hai thanh đao.

Nửa bên trái khuôn mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười điên cuồng, giống như một con quỷ được giải thoát, cuối cùng cũng đến lúc thỏa sức trút giận.

Nửa bên phải khuôn mặt bình tĩnh cũng bị ảnh hưởng bởi cảm xúc tiêu cực, trở nên dữ tợn hơn.

Dưới hình thái cộng sinh của tà và ma, hình thái Tu La ác quỷ xuất hiện.

Nhìn thấy sự thay đổi của Phong Kỳ, Kiếm Tịch đang lơ lửng trên không trung cũng vô cùng kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy hai thanh Ma đao có tạo hình giống nhau xuất hiện cùng lúc nhưng hắn có thể nhận ra rõ ràng rằng Ma đao ở tay trái Phong Kỳ không phải là Ma đao thực sự, có hơi thở hoàn toàn khác với Ma đao.

Đây là một loại tà đao thuần túy hơn Ma đao.

Giống như được nhuộm bởi vô tận tội ác tụ lại mà thành.Phong Kỳ động thân, thân hình như dã thú cúi thấp, sau đó đột nhiên biến mất tại chỗ.

Khi thân ảnh hắn xuất hiện trở lại, đã ở trước trận kiếm khí ngưng tụ.

Ma đao lúc này chém ra, va chạm với trận kiếm khí.

Trận kiếm khí mà Kiếm Tịch tốn nhiều thời gian hơn để phác họa vững chắc hơn nhiều so với tưởng tượng, khoảnh khắc va chạm với Ma đao đã đánh bay Phong Kỳ ra ngoài.

Nhưng khi thân hình bay ngược, Phong Kỳ vung tay trái, đao khí màu xám mà Quỷ đao giải phóng giống như một con rắn độc, trong nháy mắt áp sát trận kiếm khí, sau đó không hề bị cản trở mà xuyên qua trận kiếm khí.

Trong lúc Kiếm Tịch không kịp trở tay, cơ thể hắn bị sức mạnh của Quỷ đao đánh trúng.

Ngay lập tức cảm xúc tiêu cực bùng nổ, không ngừng thấm vào tinh thần thức hải của Kiếm Tịch, cố gắng làm ô nhiễm tinh thần thức hải của hắn.

Ngay khi thân thể Kiếm Tịch run rẩy, ánh mắt dần trở nên vô hồn, Phong Kỳ một lần nữa áp sát, Ma đao phân liệt thành vô số tàn ảnh, như mưa điểm rơi xuống trận kiếm khí.

Dưới thế công điên cuồng, trận kiếm khí tự động vận hành, không ngừng giải phóng kiếm khí để tiêu trừ sức mạnh.

Nhưng không có Kiếm Tịch khống chế, năng lượng lưu chuyển trong trận kiếm khí không ngừng giảm đi.

Cuối cùng, khi Phong Kỳ một lần nữa vung Ma đao.

Trận kiếm khí gần như không thể phá vỡ bị đánh tan, hóa thành mưa điểm linh khí màu vàng rực rỡ, bay lả tả rơi xuống.

Phong Kỳ cũng lúc này tiến đến gần Kiếm Tịch, Ma đao trong tay đột nhiên phóng to, hóa thành ngọn núi đen tuyền đập xuống đầu.

Ngay lúc này, trong mắt Kiếm Tịch gợn sóng, ý thức thành công phá vỡ xiềng xích của cảm xúc tiêu cực.

Tay phải hắn giơ thành kiếm chỉ, cực nhanh điểm về phía Ma đao đang rơi xuống.

Khi kiếm chỉ tiếp xúc với Ma đao, mái tóc dài của Kiếm Tịch bay về sau, trong đôi mắt trắng tinh hiện lên một tia màu vàng.

Sức mạnh của Ma đao thấm vào cơ thể Kiếm Tịch, điên cuồng phá hủy chức năng cơ thể Kiếm Tịch nhưng Kiếm Tịch lại không ngừng chuyển dời thương tổn cho một triệu Kiếm Linh liên kết với bản thể, để một triệu Kiếm Linh chia sẻ thương tổn.

Không thể phá vỡ phòng ngự của Kiếm Tịch, Quỷ đao ở tay trái Phong Kỳ một lần nữa chém xuống.

Đã nhận ra sự kỳ lạ của Quỷ đao, Kiếm Tịch giơ tay trái thành kiếm chỉ, khẽ động ngón tay dẫn dắt Ph phần Thiên Kiếm chỉ về phía Quỷ đao đang tập kích.

Đá quý cường hóa lóe sáng.

Quỷ đao vốn có thể xuyên qua thực thể lại bị Ph phần Thiên Kiếm ngăn cản.

Hai thanh đao đồng thời bị cản trở nhưng sát ý trên người Phong Kỳ không hề giảm đi chút nào, đầu ngẩng cao, sau đó đột ngột đâm vào Kiếm Tịch.

Cùng lúc đó, thân ảnh của Mộc Tinh và Mộ Trảo xuất hiện ở hai bên trái phải hắn.

Cú đấm bao phủ trong màu máu và cây trường thương bạc trắng đồng thời đánh vào đầu Kiếm Tịch.

Màu đen, màu trắng, màu máu, màu đỏ lửa, màu vàng, màu bạc… sáu màu sắc giao nhau trên không trung, thể biểu của một triệu Kiếm Linh của Kiếm Tịch cũng hiện lên đủ loại màu sắc, không ngừng tiêu trừ thương tổn mà Kiếm Tịch phải chịu.

…

Phong Kỳ, Mộc Tinh, Mộ Trảo, ba người đồng thời đánh trúng Kiếm Tịch.

Chỉ thấy thể biểu của Kiếm Tịch bùng nổ sáu màu sắc, sức mạnh khủng bố không ngừng rót vào cơ thể Kiếm Tịch.

Nhưng có một triệu Kiếm Linh chia sẻ thương tổn, cơ thể Kiếm Tịch không bị sức mạnh cuồng bạo xé nát.

Từng lớp giảm dần, thế công tưởng chừng như tất sát cũng trở nên nhỏ bé không đáng kể.

Kiếm Tịch lúc này chậm rãi ngẩng đầu, trên mặt hiện lên nụ cười dữ tợn.Hàng triệu Kiếm Linh phía sau hắn lúc này buông thanh linh kiếm trong tay, nhắm mắt lại, hai tay chắp trước ngực.

Từng đạo kiếm phù lóe lên trong không trung, hàng triệu đạo kiếm phù in hằn trên bề mặt cơ thể Kiếm Linh, sau đó truyền vào cơ thể Kiếm Tịch.

Hết chương 1839.

Chương 1840. Sức Mạnh Tiêu Cực

Cơ thể Kiếm Tịch lập tức tràn ngập những ký hiệu kiếm ấn.

Trận pháp hàng triệu Kiếm Linh sau lưng hắn lúc này vận hành, bầu trời như ngân hà xoay chuyển, muôn vàn ánh sao đan xen lấp lánh.

Lúc này Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng sức mạnh của Kiếm Tịch một lần nữa được nâng cao.

Dù hắn có cố gắng thế nào cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Kiếm Tịch.

Lúc này Phân Thiên Kiếm bùng nổ ánh sáng rực rỡ, cơ thể Kiếm Tịch đầy kiếm phù đột nhiên chuyển động.

Giơ tay lên, hàng vạn đạo kiếm khí bùng nổ từ trong cơ thể hắn, trong nháy mắt đẩy Phong Kỳ, Mộc Tinh, Mộ Trảo bay ra ngoài.

Trong lúc thân hình bay ngược, Ma đao ở tay phải Phong Kỳ đột nhiên phóng to, hung hăng chém xuống Kiếm Tịch.

Ma đao nghênh gió mà lớn, hóa thành ngọn núi đen đè xuống.

Mộc Tinh cũng lúc này tung ra cú đấm trái đã tích tụ sức mạnh, vô số quyền ảnh màu máu cuồn cuộn rơi xuống Kiếm Tịch.

Ngân thương trong tay Mộ Trảo hóa thành ngân long gào thét đâm vào Kiếm Tịch.

Đối mặt với thế công, trên mặt Kiếm Tịch không có chút biểu cảm nào, tay phải nhẹ nhàng vuốt ve Phân Thiên Kiếm lơ lửng bên cạnh.

Ngay lập tức Phân Thiên Kiếm tan chảy và hòa vào cơ thể hắn một lần nữa, hóa thành một hình xăm ý kiếm lưu chuyển trên cơ thể, đá quý cường hóa thì xuất hiện ở vị trí ngực.

Kiếm Tịch không nhúc nhích, đưa tay ra nắm lấy Ma đao đang rơi xuống.

Khi tay phải hắn tiếp xúc với lưỡi đao Ma đao, trong nháy mắt hiên khởi cơn gió lốc xung kích, khiến mái tóc dài màu đỏ lửa của hắn tung bay theo gió nhưng cơ thể Kiếm Tịch lơ lửng trên không trung lại không hề nhúc nhích.

Trọng lượng khủng khiếp của Ma đao trước mặt Kiếm Tịch dường như không tồn tại, nhẹ nhàng nâng lên.

Lúc này, quyền ảnh màu máu do Mộc Tinh tung ra như mưa điểm đánh vào cơ thể Kiếm Tịch, Ngân Long Thương cũng lúc này đâm vào ngực trái Kiếm Tịch.

Chỉ thấy cơ thể Kiếm Tịch gợn sóng năng lượng, chỉ dùng thân xác phàm tục đã chống đỡ được thế công.

Ba người đang bay ngược lộ vẻ khó tin trên mặt.

“Ma đao, ta phải cảm ơn ngươi, nếu không phải ngươi thì ta làm sao có thể ngộ ra tuyệt học này.”

Nhìn về phía Phong Kỳ đang bay ngược, Kiếm Tịch hờ hững nói.

Giọng nói vừa dứt, hắn từ từ quay người nhìn về phía trận pháp hàng triệu Kiếm Linh:

“Ma đao, nhìn cho kỹ, ngươi có thể dùng máu thịt đúc binh, ta chỉ có thể làm tốt hơn ngươi, ngươi trước đây không bằng ta, ngươi bây giờ càng không bằng ta.”

Giọng nói vừa dứt, Kiếm Tịch giơ tay về phía trận pháp hàng triệu Kiếm Linh.

Trận pháp hàng triệu Kiếm Linh lập tức tăng tốc độ xoay tròn.

Lòng bàn tay Kiếm Tịch từ từ nắm lại, hàng triệu Kiếm Linh cũng theo đó mà thu nhỏ lại.

Cuối cùng, hàng triệu Kiếm Linh đã biến thành một trận pháp thu nhỏ lơ lửng trong lòng bàn tay Kiếm Tịch, hàng triệu Kiếm Linh sau khi nén lại tỏa ra ánh sáng chói mắt, giống như một mặt trời nhỏ, bên trong chứa đựng năng lượng vô tận.

Lúc này Kiếm Tịch đột nhiên vỗ hàng triệu Kiếm Linh vào vị trí ngực.

Ầm!

Cơn gió lốc khủng khiếp bùng nổ lấy Kiếm Tịch làm trung tâm, cơn bão kiếm khí hoàn toàn bao phủ khu vực phía Bắc Lãnh Đông, kiếm khí đan xen chằng chịt san bằng mặt đất.

Nhìn xuyên qua ánh sáng chói mắt, chỉ thấy trận pháp Kiếm Linh lấy đá quý cường hóa ở vị trí ngực Kiếm Tịch làm trung tâm, khuếch tán lan rộng.

Cuối cùng, trận pháp hàng triệu Kiếm Linh được in hằn vào vị trí ngực Kiếm Tịch.Lúc này, Kiếm Tịch lấy bản thân làm trận nhãn, hoàn thành việc đưa trận pháp hàng triệu Kiếm Linh vào cơ thể.

Đôi mắt trắng tinh lúc này biến thành màu vàng kim.

Giống như đã bước ra một bước thành thần, hình thái sinh mệnh của Kiếm Tịch cũng theo đó mà thay đổi rất lớn.

Mái tóc đỏ rực cũng biến thành màu vàng kim, trong mắt hắn không mang theo chút tình cảm nào, chỉ cần nhìn vào ánh mắt cũng có thể cảm nhận được sự sắc bén của kiếm khí.

Kiếm Tịch lúc này giơ cao tay phải, năm ngón tay từ từ khép lại.

Trường kiếm Lĩnh Vực lấy hắn làm trung tâm trong nháy mắt bao phủ khu vực phía Bắc Lãnh Đông, kiếm ý ngút trời như muốn xé rách cả thế giới.

Muôn vàn kiếm khí dưới sự dẫn dắt của ý chí Kiếm Tịch, hóa thành một thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim xuyên trời rơi xuống Phong Kỳ và hai người kia.

"Ta đến đây!"

Mộc Tinh lúc này bước lên một bước, hai tay đột nhiên mở ra.

Gào!

Cùng với sức mạnh tăng lên, cảm xúc của cô trở nên mất kiểm soát, hư ảnh Tinh Hồng sau lưng cũng theo đó mà gào thét về phía bầu trời Triều Thiên.

Khi thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim chưa đến gần, cơn gió mạnh đã cuốn tới.

Mộc Tinh hóa thành hai cánh tay khổng lồ màu máu, đột nhiên nâng lên, tiếp xúc với thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim.

Ầm!

Mặt đất dưới chân một lần nữa sụp xuống, Mộc Tinh bị áp cong lưng trong nháy mắt.

Lúc này Phong Kỳ đang trong trạng thái ý thức hỗn loạn, như bản năng của dã thú biết được nguy hiểm đã đến gần nhưng hắn không hề lùi bước, hai thanh đao giao nhau trước ngực, cơ thể vặn vẹo tích tụ sức mạnh sau đó đột ngột chém lên bầu trời.

Hết chương 1840.

Chương 1841. Kiếm Tịch Phản Công

Quỷ đao và Ma đao đồng thời va chạm với thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim.

Áp lực từ thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim khiến cơ thể hắn nổi lên vài đám sương máu, cơ thể không kiểm soát được mà run rẩy dưới áp lực.

"Ha ha ha!"

Dưới áp lực, tiếng cười điên cuồng của Phong Kỳ vang lên, chống đỡ áp lực bắt đầu từ từ phát lực.

Tình hình của Mộ Trảo cũng vậy.

Ngân Long Thương tiếp xúc với thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim trong nháy mắt, cơ thể cô bắt đầu nhấp nháy, chuyển đổi giữa trạng thái nửa hư nửa thực, giống như sắp vỡ tan thành từng mảnh.

Ba người hợp sức mới miễn cưỡng chống đỡ được một đòn tấn công có vẻ tùy ý của Kiếm Tịch.

Khi trên bề mặt thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim lần lượt xuất hiện những ký hiệu kiếm ấn, áp lực bắt đầu liên tục tăng lên.

Lúc này chỉ có thể xác của Mộc Tinh còn dư sức, dưới áp lực tiếp tục tăng sức mạnh, Phong Kỳ và Mộ Trảo đều đã đạt đến cực hạn.

Ngay lúc này, Quỷ đao trong tay Phong Kỳ run rẩy.

Chát!

Quỷ đao không có thực thể chống đỡ trước tiên không chịu nổi áp lực, vỡ tan ra, năng lượng tiêu cực cũng tiêu hao hết vào lúc này, trạng thái Tu La ác quỷ của Phong Kỳ kết thúc, nửa bên trái cơ thể một lần nữa bị đao giáp nuốt chửng.

Mất đi hình thái Tu La ác quỷ, ý thức của Phong Kỳ trở nên tỉnh táo.

Ngẩng đầu nhìn thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim vẫn tiếp tục đè xuống, Phong Kỳ lúc này mới hiểu được Kiếm Tịch mạnh đến mức nào.

Cũng chẳng trách Lão Mê ở mốc thời gian trước sẽ tử trận.

Với sự thận trọng của Lão Mê, rõ ràng cũng đã đánh giá thấp sức chiến đấu của Kiếm Tịch khi hoàn toàn bùng nổ.

Sức chiến đấu của tên này vượt xa sức tưởng tượng của hắn.

"Ta mở đường cho các ngươi, giết!"

Lúc này giọng nói của Mộ Trảo truyền đến, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía Mộ Trảo, phát hiện cơ thể Mộ Trảo gần như trong suốt.

Trong mắt cô hiện lên vẻ quyết tâm, lúc này rút Ngân Long Thương về, cơ thể đột nhiên hóa thành một quả cầu ánh sáng đâm vào thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim.

Áp lực trên đỉnh đầu đột ngột giảm xuống.Chỉ thấy quả cầu ánh sáng màu vàng xé toạc thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim, với khí thế như chẻ tre, từng chút một chia nhỏ thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim, nhanh chóng áp sát Kiếm Tịch.

Trong nháy mắt, thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim vỡ tan, quả cầu ánh sáng màu vàng kim đến trước mặt Kiếm Tịch, va chạm với ngón tay trỏ như kiếm của Kiếm Tịch.

Ầm!

Trên bầu trời xuất hiện một vết nứt không gian, theo va chạm mà liên tục mở rộng.

Khi hố đen vết nứt không gian mở rộng, vô số vết nứt màu đen lan rộng, sức mạnh va chạm bùng nổ như thể khiến cả thế giới từng bước tẩu hướng tàn lụi.

Trên cơ thể Kiếm Tịch nổi lên những tia máu.

Biểu cảm vốn dửng dưng dần trở nên dữ tợn.

Hắn từ từ đưa tay phải về phía trước, quả cầu ánh sáng do Mộ Trảo hóa thành dần thu nhỏ, cuối cùng tắt lịm trong tay Kiếm Tịch.

Nhìn về phía bầu trời, Phong Kỳ không còn cảm nhận được hơi thở Dao Động của Mộ Trảo.

Thấy cảnh này, Mộc Tinh ở bên cạnh không nói gì, khí thế trên người cô lại tăng lên.

Ngọn lửa giận dữ đã hoàn toàn đốt cháy cảm xúc của Mộc Tinh.

Cơ thể Mộc Tinh hoàn toàn bị màu Tinh Hồng bao phủ, vung tay lên, ba dấu vuốt Tinh Hồng xé rách không gian lao vút lên trời, nghiền nát luồng kiếm khí tản mát khắp bầu trời.

Lúc này, đôi mắt của Mộc Tinh đã mất đi màu sắc, giống như một con quỷ bị tà ác xâm chiếm.

Mộc Tinh trong nháy mắt biến mất tại chỗ, khi xuất hiện trở lại đã ở bên cạnh Kiếm Tịch, cánh tay phải được bao phủ bởi màu Tinh Hồng giống như một chiếc roi, đập xuống với góc độ kỳ lạ.

Ầm!

Kiếm Tịch chỉ dùng một tay đã đỡ được roi máu mà Mộc Tinh đập xuống, sau đó giơ tay điểm vào huyệt đạo ở giữa trán

Mộc Tinh.

Gió mạnh gào thét, Mộc Tinh phát ra tiếng gào đau đớn.

Thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ vô cùng lo lắng.

Lúc này, hình thái Tu La ác quỷ vừa mới biến mất, cơ thể hắn vẫn đang trong giai đoạn phục hồi nhanh chóng, căn bản không thể phát huy được bao nhiêu sức chiến đấu.

Lúc này hắn nghĩ đến việc mượn khả năng thiên phú.

Trong thời gian tu luyện Đăng Thần, Ma đao không cho phép hắn mượn khả năng thiên phú, đây là để quá trình tu luyện diễn ra tốt hơn.

Nhưng vào thời khắc quyết chiến, hắn không cần phải lo lắng nữa.

Giữa tiếng gầm rú vang trời, Thần Thể máu được kích hoạt.

Tốc độ đập của trái tim giống như động cơ đạp ga, chạy với tốc độ cao, đưa khí huyết ở tim tràn về khắp cơ thể.

Khí huyết cuồn cuộn không ngừng tràn ra khỏi cơ thể qua các lỗ chân lông.

Phong Kỳ bị quả cầu máu bao bọc, huyết nhục nhanh chóng tăng cao, ba mét, bốn mét, năm mét… mười hai mét.

Đây là lần đầu tiên hắn mở Thần Thể máu, mức tăng bức vượt qua mốc thời gian chính.

Chỉ thấy những đường vân màu đỏ sẫm nổi lên từ ngực, đan xen với đường vân Tử Hồn, vẽ nên một hình xăm dữ tợn và bá khí trên ngực hắn. Hình xăm tiếp tục lan rộng, từ vai lan đến hai cánh tay, giống như đeo một đôi găng tay lửa.

Hết chương 1841.

Chương 1842. Trận Pháp Ma Đao

Một chiếc sừng đơn màu đỏ sẫm hư ảo hiện ra trên đỉnh đầu hắn.

Khoảnh khắc mở mắt, ngọn lửa màu đỏ sẫm phun ra, sáu viên đá quý hư ảo hiện ra sau lưng, xoay tròn.

Cùng lúc đó, một bóng dáng rồng máu dữ tợn hiện ra trên đỉnh đầu hắn.

Sức mạnh của Huyết Long Hồn cũng được mở ra vào lúc này.

Mượn nhiều năng lực cùng lúc, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng cơ thể mình đang ở trạng thái quá tải, có thể nổ tung bất cứ lúc nào.

Nhưng hắn đã không còn quan tâm đến điều đó nữa.

“Đao ca!”

Ma đao lơ lửng trên không trung bay đến tay phải, Ma đao cũng theo gió mà tăng lên.Nhưng không hiểu sao, vừa nắm chặt Ma đao, Phong Kỳ đã cảm thấy có sự ngăn cách.

Khí thế và ý chí chiến đấu tu luyện ở mốc thời gian chính, sức mạnh mượn được và Ma đao hiện tại không phù hợp, khiến mối liên hệ giữa hắn và Ma đao bị kìm hãm.

Phát hiện ra điều bất thường, Phong Kỳ không còn quan tâm đến điều đó nữa, lập tức rút đao bay về phía Kiếm Tịch.

Lúc này, giọng nói già nua của Ma đao vang lên trong đầu hắn:

“Đợi đã!”

Giọng nói của Ma đao vừa dứt, chỉ thấy Ma đao trong tay Phong Kỳ đột nhiên tan chảy, cuối cùng biến thành một chiếc găng tay màu đen tuyền bốc cháy ngọn lửa ở tay phải Phong Kỳ.

Khi sự thay đổi kết thúc, giọng nói của Ma đao lại vang lên:

“Đây mới là hình dạng vũ khí phù hợp nhất với ngươi hiện tại!”

Lúc này, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng, ngọn lửa thế đao trong lồng ngực hòa quyện với ngọn lửa thế quyền.

Sức mạnh cuồn cuộn khiến hắn cảm thấy có thể vung tay xé toạc bầu trời và mặt đất, giống như một vị thần vương nắm giữ vạn vật chúng sinh.

Cảm giác ngăn cách với Ma đao cũng theo đó mà biến mất.

Không chút do dự, hắn đột ngột nhảy lên, lao thẳng về phía Kiếm Tịch.

Lúc này, dưới sự áp chế của Kiếm Tịch, áp lực mà cơ thể Mộc Tinh phải chịu vẫn tiếp tục tăng lên nhưng sức chiến đấu của Mộc Tinh cũng tăng lên thêm một bước nữa khi cảm xúc mất kiểm soát.

Ảo ảnh Tinh Hồng trên đỉnh đầu cô cũng trở nên càng thêm ngưng tụ.

Phong Kỳ đến vào lúc này, nắm chặt tay phải đấm thẳng vào Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch rõ ràng cảm thấy nguy hiểm, bàn tay trái đang điểm vào huyệt đạo giữa trán Mộc Tinh chuyển hướng sang Phong Kỳ, va chạm với nắm đấm của Phong Kỳ.

Ầm!

Khí đao cuồn cuộn xuyên qua nắm đấm, tiếp xúc với biển kiếm khí mà Kiếm Tịch giải phóng.

Trở lại với chế độ chiến đấu quen thuộc, Phong Kỳ chỉ cảm thấy bản năng hoang dã đang ngủ say trong cơ thể đang thức tỉnh.

Lần này, hắn chủ động rút tay phải về, tay trái thuận thế đánh ra.

Trong lúc hai tay trái phải thay nhau, vô số quyền ảnh hiện ra, mỗi một quyền vừa có Quyền ý vừa có đao ý.

Dưới sức mạnh khủng khiếp của hắn trút xuống, cơ thể Kiếm Tịch nổi lên nhiều tia máu hơn, rõ ràng cũng đã đạt đến giới hạn chịu đựng của cơ thể.

"Ha ha ha, Ma đao, ngươi đúng là có bản lĩnh, luôn có thể tìm được vật chủ thích hợp."

Giọng nói của Kiếm Tịch vừa dứt, hai tay đồng thời đè về phía trước.

Chỉ thấy viên đá quý cường hóa trên ngực Kiếm Tịch lóe sáng, hai cánh tay mà Kiếm Tịch đẩy ra giống như hai thanh thần kiếm sắc bén, va chạm với nắm đấm mà Phong Kỳ, Mộc Tinh đập xuống.

Bầu trời không chịu nổi sức nặng, rơi xuống những mảnh vỡ trong suốt trên diện rộng, tạo thành nhiều xoáy nước ngược dòng không gian.

Đối mặt với Phong Kỳ và Mộc Tinh dốc toàn lực, Kiếm Tịch dường như vẫn còn sức lực.

Mặc dù máu trên cơ thể tỏa ra như sương mù nhưng vẫn đè Phong Kỳ và Mộc Tinh bay về phía mặt đất.

Ầm!

Khi Phong Kỳ và Mộc Tinh hạ cánh, cả hai bị đập chìm xuống lòng đất trong nháy mắt.

Kiếm Tịch khẽ dậm chân, Lĩnh Vực kiếm khí vỡ vụn lại hiện ra, bao trùm cả vùng đất này.

Vô số kiếm khí tụ lại về phía tay phải hắn giơ lên, hóa thành một thanh kiếm dài màu vàng kim.

Lúc này, Phong Kỳ và Mộc Tinh đồng thời nhảy lên từ lòng đất, vung nắm đấm về phía Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch giơ tay lên, thanh kiếm dài màu vàng kim bắn về phía Phong Kỳ, trong nháy mắt đâm thủng lớp phòng thủ bằng máu thịt của Phong Kỳ, mang theo cơ thể hắn biến mất trong chớp mắt.

Bay ngang hàng chục cây số, Phong Kỳ gầm lên, tay phải đột ngột nắm chặt thanh kiếm năng lượng màu vàng kim.

Sức mạnh tăng lên từng chút một, hắn cố gắng muốn thanh kiếm năng lượng màu vàng kim vỡ tan.Sức mạnh của Ma đao theo cánh tay phải quấn quanh thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim, theo cánh tay phải của Phong Kỳ không ngừng siết chặt.

Gào!

Trong tiếng gào thét, thanh kiếm năng lượng màu vàng kim trong tay còn bị bóp nát.

Thân hình Phong Kỳ lật giữa không trung rồi hạ xuống, sau đó lại bị sức mạnh quán tính của thanh kiếm khổng lồ màu vàng kim đẩy đi hàng trăm mét, lúc này mới ổn định được thân hình.

Đồng thời đứng vững, thân hình Phong Kỳ nghiêng về phía trước, mặt đất dưới chân lập tức lõm xuống, thân hình trong

nháy mắt biến thành luồng sáng màu máu rồi biến mất, một lần nữa lao về phía Kiếm Tịch.

Hết chương 1842.

Chương 1843. Ác Chiến Tối Thượng

Đợi đến khi hắn xuất hiện trước mặt Kiếm Tịch thì thấy Kiếm Tịch đang túm lấy đầu Mộc Tinh, ném mạnh cô xuống đất.

Không đợi Kiếm Tịch tiếp tục ra tay, nắm đấm phải của Phong Kỳ đã tung ra.

Một con rồng năng lượng khổng lồ được đúc từ khí huyết gào thét giữa không trung từ trong nắm đấm hiện ra, con rồng máu này vô cùng sống động, từng mảnh vảy trên cơ thể đều tỏa ra ánh sáng đao khí.

Khi con rồng máu tiếp xúc với ngón tay của Kiếm Tịch, Kiếm Tịch bị con rồng máu đẩy lùi về phía sau.

Nhưng chỉ lùi lại hơn mười mét, Kiếm Tịch liền duỗi tay trái ra nhanh chóng quét qua con rồng máu, lập tức con rồng máu vỡ tan thành vô số điểm sáng màu máu.

Một đòn toàn lực của Phong Kỳ, vẫn không thể gây ra bất kỳ thương tổn nào cho Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch mạnh đến mức khiến người ta tuyệt vọng.

Nhưng ngọn lửa chiến ý trong lòng Phong Kỳ lại bùng cháy dữ dội hơn.

Nắm đấm phải siết chặt bùng lên ngọn lửa đen tuyền, đan xen với ngọn lửa đỏ sẫm.

Mộc Tinh tỉnh lại là người ra tay trước.

Năng lượng màu Tinh Hồng đã bao bọc lấy cơ thể Mộc Tinh, khiến sức chiến đấu của cô tăng lên rất nhiều, nắm đấm phải đột nhiên đập vào vai phải của Kiếm Tịch.

Năng lượng màu Tinh Hồng thấm vào cơ thể Kiếm Tịch, sau đó được truyền đến trận pháp Kiếm Linh nén triệu lần trên ngực Kiếm Tịch.

Năng lượng màu Tinh Hồng trên cơ thể Mộc Tinh lúc này như xúc tu quấn quanh Kiếm Tịch, giống như muốn hoàn toàn bao bọc rồi nuốt chửng Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch vươn tay liên tục điểm, vô số kiếm khí màu vàng kim xuyên thủng cơ thể Mộc Tinh.

Sau đó đột ngột vỗ một chưởng về phía Mộc Tinh, đánh bay Mộc Tinh ra ngoài.

Nhưng thấy năng lượng màu Tinh Hồng quanh thân Mộc Tinh đột nhiên co lại, thân thể Mộc Tinh dưới sự lưu chuyển của năng lượng màu Tinh Hồng trong nháy mắt liền lành lại, thân hình vừa hạ xuống thì hai tay đột ngột đâm xuống đất, sức ì của cơ thể kéo lùi tạo ra hai luồng bụi cát.

Ổn định được thân hình, Mộc Tinh lại một lần nữa tấn công.

Lúc này, Phong Kỳ đã đến trước mặt Kiếm Tịch.

Hạt máu ở vị trí tim và hạt tối ở sau lưng đồng thời sáng lên, cánh tay phải được bao quanh bởi màu đỏ sẫm và màu đen tuyền giống như một chiếc rìu chiến khai thiên, bổ thẳng vào đầu Kiếm Tịch.

Một đòn này ngưng tụ toàn bộ sức mạnh của Phong Kỳ, trong lúc hạ xuống xé rách một vết nứt không gian sâu thẳm.

Kiếm Tịch vẫn không hề lay động, hai tay đồng thời vỗ về phía Phong Kỳ.

Ầm!

Phong Kỳ bị đánh bay ra ngoài trong nháy mắt, thân hình trong lúc lùi lại há miệng ho ra máu.

Nhưng lần này Kiếm Tịch cũng bị ảnh hưởng, cơ thể lại tỏa ra sương máu, gánh nặng của cơ thể càng thêm nặng nề.

Mặc dù triệu Kiếm Linh dung nhập vào cơ thể, có thể giúp hắn chống đỡ thương tổn.

Nhưng sự chống đỡ này cuối cùng cũng có giới hạn.

Mỗi lần bị thương, triệu Kiếm Linh cũng bị thương, điều này cũng khiến Phong Kỳ nhìn thấy hy vọng đánh bại Kiếm Tịch.

Lúc hạ xuống, Phong Kỳ lại một lần nữa há miệng ho ra máu.

Mặc dù cơ thể của đường dây hy sinh đã mạnh hơn đường dây thời gian chính nhưng khả năng tương thích với năng lực thiên phú lại kém hơn nhiều.Điều này dẫn đến việc kích hoạt nhiều năng lực thiên phú cùng lúc, cơ thể hắn ở trong tình trạng quá tải nghiêm trọng.

Nhưng lúc này, Phong Kỳ đã không còn để ý đến tình trạng cơ thể nữa, khoảnh khắc ổn định được thân hình, hắn như con hổ dữ lao vào tấn công Kiếm Tịch một lần nữa.

Tình hình chiến sự trong thời gian ngắn rơi vào bế tắc.

Kiếm Tịch tạm thời không thể giết chết Phong Kỳ và Mộc Tinh sở hữu khả năng tự chữa lành cơ thể siêu cường nhưng Phong Kỳ và Mộc Tinh cũng không thể phá vỡ được lớp phòng ngự của Kiếm Tịch được gia trì bởi triệu Kiếm Linh.

Bất kỳ vết thương nào xuất hiện trên người Kiếm Tịch đều sẽ biến mất ngay lập tức.

Có vẻ như chỉ có thể tiếp tục gây áp lực lên Kiếm Tịch, khiến cơ thể hắn hoàn toàn không thể chịu đựng được, mới có thể thấy được khả năng chiến thắng hắn.

Toàn bộ khu vực phía Bắc của Lâm Đông Thành đã trở thành đống đổ nát dưới cuộc chiến của họ.

Những luồng dư chấn khủng khiếp tạo nên từng cơn gió lốc, ba khu vực khác của Lâm Đông Thành đều ít nhiều bị ảnh hưởng.

Toàn bộ Lâm Đông Thành như thể vừa xảy ra một trận động đất lớn, các công trình kiến trúc bị phá hủy diện rộng, ngay cả bầu trời cũng bị đánh thủng vô số lỗ hổng không gian.

Sức tàn phá khủng khiếp thậm chí còn thổi bay cả tuyết lớn, khiến Lâm Đông Thành vốn quanh năm tuyết rơi trở thành vùng đất cấm gió tuyết.

Trận chiến cường độ cao khiến cơ thể Phong Kỳ không chịu nổi.

Ngoài Mộc Tinh vẫn tiếp tục nâng cao sức chiến đấu trong quá trình chiến đấu, Phong Kỳ đã gần như cạn kiệt sức lực.

Nhưng Phong Kỳ vẫn không dừng lại.

Hắn đã liều mạng trong trận chiến này, dù thế nào cũng phải hạ gục Kiếm Tịch.

Nhìn về phía Mộc Tinh một lần nữa bị đánh bay, Phong Kỳ biết rằng mặc dù sức chiến đấu của Mộc Tinh vẫn đang tăng lên nhưng rồi cũng sẽ có điểm dừng, nếu tiếp tục nữa, Mộc Tinh cũng sẽ mất đi khả năng chiến đấu.

Hết chương 1843.

Chương 1844. Kiếm Tịch Hỗn Loạn

Bây giờ là cuộc so tài xem ai đạt đến điểm tới hạn không thể chịu đựng được trước.

Phong Kỳ và Mộc Tinh dựa vào khả năng tự chữa lành để tiếp tục chiến đấu, Kiếm Tịch có triệu Kiếm Linh chia sẻ sát thương nhưng cơ thể hắn luôn phải chịu áp lực cực hạn.

Trận chiến vẫn tiếp tục.

Phong Kỳ rõ ràng cảm thấy sức mạnh ra tay của mình đang giảm dần.

Nhìn về phía Mộc Tinh, Mộc Tinh dường như cũng đã đạt đến giới hạn, màu Tinh Hồng trên cơ thể bắt đầu nhạt dần, sự hỗn loạn trong mắt cũng dần tan biến.

Chỉ có sức chiến đấu của Kiếm Tịch là không giảm, chỉ là không còn giữ được sự bình tĩnh và điềm đạm như lúc đầu.

Cơ thể hắn thở hổn hển, cơ thể tỏa ra sương máu.

Khi nắm đấm bùng cháy ngọn lửa đen tuyền và đỏ sẫm của hắn va chạm với ngón kiếm của Kiếm Tịch, Phong Kỳ nghiến răng chịu đựng, muốn đẩy nắm đấm tiến thêm một chút.

Lúc này, Kiếm Tịch đột nhiên biến ngón kiếm thành lòng bàn tay, vươn tay nắm lấy nắm đấm của hắn:

“Ma… đao, ta có thể cảm nhận được sự yếu đuối của ngươi, lại muốn chạy trốn sao?”

Nghe những lời này, Phong Kỳ chỉ cảm thấy máu trong cơ thể bắt đầu sôi sục, rõ ràng là Ma đao đã bị kích thích, nắm

đấm phải đột ngột dùng sức ép về phía trước.

"Nếu muốn chạy thì… ho… ho… có lẽ không còn cơ hội nữa rồi."

Vừa chế nhạo, trên mặt Kiếm Tịch vừa hiện lên nụ cười khinh bỉ.

"Giết!"

Tiếng gầm của Ma đao vang lên trong đầu Phong Kỳ, nắm đấm của hắn lại một lần nữa tiến về phía trước.

Lúc này, trận pháp Kiếm Linh trên ngực Kiếm Tịch đột ngột sáng lên, Kiếm Tịch cũng dùng sức vào lúc này.

Chỉ thấy trận pháp Kiếm Linh từ từ di chuyển từ ngực Kiếm Tịch sang cánh tay phải, cánh tay phải của Kiếm Tịch được bao phủ bởi màu vàng rực rỡ, kiếm ý khủng khiếp thậm chí còn đâm vào tinh thần thức hải của Phong Kỳ.Khi cánh tay phải của Kiếm Tịch hoàn toàn biến thành màu vàng, Phong Kỳ cảm thấy như nắm đấm phải của mình sắp bị bóp nát, sức mạnh khủng khiếp theo cánh tay phải truyền vào cơ thể hắn.

"Rắc!"

Tiếng vỡ giòn tan vang lên, Ma đao hóa thành găng tay kim loại xuất hiện vết nứt trên bề mặt.

Vết nứt mở rộng với tốc độ cực nhanh.

Được triệu Kiếm Linh và đá quý cường hóa gia trì, cánh tay phải của Kiếm Tịch như thần binh, hoàn toàn chế ngự được Ma đao.

Phong Kỳ muốn rút tay về nhưng phát hiện căn bản không thể thoát khỏi sức mạnh của Kiếm Tịch.

Lúc này, Mộc Tinh từ phía sau tấn công Kiếm Tịch, một cú đá roi hung dữ từ trên xuống dưới trong nháy mắt đập Kiếm

Tịch xuống lòng đất.

Nhưng cánh tay phải nắm chặt Ma đao của Kiếm Tịch không buông ra, kéo Phong Kỳ rơi xuống lòng đất.

Những cú đấm nặng nề của Mộc Tinh liên tục đánh vào cơ thể Kiếm Tịch nhưng Kiếm Tịch vẫn không hề lay động, liên tục gia tăng sức mạnh lên người Phong Kỳ.

Bề mặt găng tay do Ma đao biến thành đã phủ đầy vết nứt, chỉ còn một bước nữa là vỡ tan hoàn toàn.

Phong Kỳ có thể cảm nhận được sức mạnh trong cơ thể mình đang nhanh chóng mất đi.

Ma đao đã sớm hòa vào huyết mạch của hắn, trở thành một phần cơ thể hắn, phần lớn sức mạnh của hắn cũng đến từ Ma đao.

Bây giờ Ma đao sắp vỡ tan, sức mạnh của hắn như thủy triều rút đi.

Đao giáp tan biến, cảm giác đau đớn lan khắp toàn thân Phong Kỳ, kiếm khí không ngừng lưu lại dấu vết kiếm ấn trên cơ thể hắn.

Cơn đau dữ dội thậm chí còn cắt đứt Thần Thể máu của hắn, khiến máu hắn chảy ngược về tim, thoát khỏi trạng thái Thần Thể máu.

Ngay lúc này, Phong Kỳ nghe thấy giọng nói của Mộc Tinh vang lên bên tai:

“A Kỳ, cố lên!”

Giọng nói vừa dứt, hắn cảm thấy cánh tay phải đau đớn dữ dội, cánh tay phải bị Mộc Tinh xé đứt.

Sau đó, hắn cảm thấy một lực khổng lồ bao bọc lấy cơ thể, đẩy hắn lên không trung, cơ thể xuyên qua lớp đá vụn, bay ra

khỏi lòng đất.

Cơ thể rơi xuống đất, Phong Kỳ phát hiện cánh tay phải của mình đã bị đứt.

Nhưng hắn không để ý đến cơn đau trên cơ thể, cố gắng đứng dậy, cúi đầu nhìn xuống hố trời phía trước.

Mặc dù cánh tay phải đã bị đứt nhưng mối liên hệ của hắn với Ma đao vẫn chưa bị cắt đứt.

Hắn có thể cảm nhận được Ma đao đã đạt đến cực hạn, bất cứ lúc nào cũng có thể vỡ tan dưới sức mạnh tiếp tục truyền vào của Kiếm Tịch.

Ngay lúc này, hắn đột nhiên phát hiện Ma đao đã thoát khỏi sự bao phủ của sức mạnh Kiếm Tịch.

Chỉ thấy vô số mảnh vỡ xuất hiện từ hố trời, trong không trung hợp thành Ma đao, lơ lửng trước mặt hắn.

Chỉ là Ma đao đã đầy vết nứt, trên bề mặt cũng không còn ngọn lửa đen tuyền đang cháy.

Cùng lúc đó, hạt giống sự sống trong tim Phong Kỳ ép ra chút sức sống cuối cùng, tràn về cánh tay phải của hắn.

Cánh tay phải đã mất của Phong Kỳ theo sự lan rộng của dây leo sự sống hư ảo, dần dần tái sinh.

Nhưng tầm mắt của hắn vẫn hướng về hố trời dưới đất.

Lúc này, Mộc Tinh và Kiếm Tịch đang chiến đấu dữ dội dưới lòng đất, mất đi sự giúp đỡ của hắn, tình hình của Mộc Tinh vô cùng nguy cấp.

Hết chương 1844.

Chương 1845. Kiếm Tịch Giải Phong

Ngay khi Phong Kỳ dùng cánh tay mới mọc ra nắm lấy Ma đao, chuẩn bị nhảy xuống giúp Mộc Tinh thì thấy một luồng sáng màu vàng lóe lên từ dưới đất, sau đó hắn nhìn thấy Kiếm Tịch bóp cổ Mộc Tinh xuất hiện trước mặt hắn không xa.

Nhưng Mộc Tinh không khuất phục, cánh tay phải vung lên, đập mạnh vào ngực trái của Kiếm Tịch.

Cơ thể thuận thế lùi về sau.Chỉ thấy cổ của Mộc Tinh phun ra máu nhưng chỉ chưa đầy một giây, vết thương ở cổ đã được phục hồi.

Lúc rơi xuống đất, cơ thể Mộc Tinh mềm nhũn, suýt nữa ngã xuống đất.

Kiếm Tịch không để ý đến Mộc Tinh, ánh mắt hướng về Phong Kỳ.

Trong mắt Kiếm Tịch, Ma đao mới là kẻ thù thực sự của hắn.

Hắn vốn tưởng rằng sau khi lĩnh ngộ trận pháp triệu Kiếm Linh, hắn có thể dễ dàng chế ngự Ma đao, đánh tan nó.

Nhưng trận chiến này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Tân chủ nhân của Ma đao mạnh hơn hắn tưởng tượng rất nhiều, sự nâng cao này hậu quả vô cùng.

Tương lai Ma đao thật sự có thể giết chết hắn.

Chỉ thấy trận pháp triệu Kiếm Linh quay trở lại vị trí ngực của Kiếm Tịch, Kiếm Tịch bắt đầu tụ tập kiếm khí trôi nổi giữa trời đất, mái tóc bạc trắng theo gió bay múa.

Kiếm ý khủng khiếp như thể khiến thời gian dừng lại.

Phong Kỳ hoàn toàn bị kiếm ý khóa chặt, căn bản không thể cử động.

Không có đao giáp và Thần Thể máu cung cấp phòng ngự, cơ thể hắn bị kiếm khí rạch ra từng vết máu.

"Kết thúc rồi… Ma đao!"

Khi bóng dáng Kiếm Tịch biến mất tại chỗ, màu vàng phóng to trước mắt Phong Kỳ.

Ngay lúc này, bóng dáng màu hồng tinh lại một lần nữa xuất hiện trước mặt hắn, như sóng lớn vỗ về phía trước, thay hắn chống đỡ sự truyền vào của năng lượng màu vàng.

Cơ thể Phong Kỳ bị dư chấn đánh bay.

Lúc này hắn mới nhìn rõ tình hình.

Chỉ thấy Mộc Tinh đứng trước vị trí hắn vừa đứng, nắm đấm va chạm với kiếm năng lượng màu vàng.

Nhưng lúc này, Mộc Tinh đã kiệt sức, cơ thể không thể kìm nén được mà run rẩy.

Màu vàng từng chút một tiến vào, cuối cùng trong ánh mắt không thể tin nổi của Phong Kỳ, xuyên qua ngực Mộc Tinh.

Nhưng lúc này, Mộc Tinh lại há miệng cắn xuống, cắn nát kiếm năng lượng màu vàng.

Cơ thể bị ném về phía sau, Mộc Tinh xoay người trên không trung, lúc rơi xuống đất đã đến trước mặt hắn, nắm lấy cánh tay hắn:

"A Kỳ, đi!"

Giọng nói vừa dứt, Mộc Tinh dùng hết toàn lực, đột nhiên ném hắn ra ngoài.

Trong tầm mắt, Mộc Tinh đang nhanh chóng thu nhỏ, Phong Kỳ nhìn thấy Mộc Tinh một lần nữa lao về phía Kiếm Tịch.

Cảnh cuối cùng, cơ thể Mộc Tinh một lần nữa bị kiếm năng lượng do Kiếm Tịch đâm ra xuyên thủng nhưng vẫn mặt không biểu cảm nắm chặt hai tay Kiếm Tịch, muốn tranh thủ thêm thời gian cho hắn.

Nhìn thấy cảnh này, nội tâm Phong Kỳ không ngừng run rẩy.

Gió gào thét bên tai, ngọn lửa giận dữ vô tận bùng cháy trong lồng ngực hắn.

Hắn biết mình đã thua.

Ma đao vỡ tan, khí huyết trong cơ thể gần như cạn kiệt, hắn đã không còn bất kỳ thủ đoạn nào có thể chiến đấu với Kiếm Tịch.

Ngay cả khi muốn chạy cũng khó có thể chạy thoát khỏi sự truy sát của Kiếm Tịch, với chiến lực hiện tại của Kiếm Tịch, chỉ trong nháy mắt là có thể đuổi kịp hắn.

Lúc này hắn chỉ muốn ép ra chút sức lực cuối cùng, trút cơn thịnh nộ trong lòng vào Kiếm Tịch.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị ép ra chút khí huyết cuối cùng trong cơ thể, dùng sức sống cuối cùng để liều mạng với Kiếm Tịch thì giọng nói của ý thức tiêu cực vang lên trong đầu hắn.

“Chúng ta vẫn chưa thua… Trong cơ thể ngươi đang ngủ say một con quỷ, đó là sức mạnh thuần túy và cực hạn hơn cả ta.”

“Ngươi chết, ta cũng phải chết… Sao không thử đánh thức con quỷ trong cơ thể ngươi… Ta sẽ cố gắng giúp ngươi khống chế nó.”

Nghe thấy giọng nói yếu ớt của ý thức tiêu cực, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra ý nghĩ của ý thức tiêu cực.Lúc này hắn nghiến răng gật đầu:

“Được!”

Rắc!

Phong ấn ở sâu trong đáy lòng Phong Kỳ, biển cảm xúc tiêu cực đè nén nhất của vô số dòng thời gian tụ lại, phá vỡ phong ấn tâm cảnh.

Trong nháy mắt, Phong Kỳ chỉ cảm thấy trong đầu tràn ngập ý thức tiêu cực.

Vô số tiếng thì thầm đau đớn đan xen trong đầu.

Đồng thời, Ma đao trong tay cũng run rẩy không ngừng dưới sự xâm lấn của ý thức tiêu cực.

Năng lượng màu xám không ngừng tràn ra từ tinh thần thức hải, bao phủ toàn thân.

Đây không giống như việc mượn nhân cách dưới hình dạng tu la ác quỷ, mà là nhân cách tiêu cực thực sự thuộc về Phong Kỳ, sự tà ác cực độ thức tỉnh trong đầu hắn.

Ý thức tiêu cực đóng vai trò là hạt nhân mang sức mạnh của nhân cách tiêu cực.

Ma đao cũng không ngoại lệ, bị sức mạnh cảm xúc tiêu cực bao phủ.

Lần này, sức mạnh cảm xúc tiêu cực không sao chép hình dạng của Ma đao, mà trực tiếp cải tạo Ma đao thành quỷ đao

phù hợp với mình, một quỷ đao màu xám có thể mang theo thực thể.

Thân xác bằng xương bằng thịt của Phong Kỳ cũng bị cảm xúc tiêu cực xâm thực, trở thành trạng thái nửa hư nửa thực trong suốt, trên cơ thể tỏa ra sương mù năng lượng màu xám bồng bềnh như sóng khói.

Hết chương 1845.

Chương 1846. Ma Vương Thai Nghén

Cảm xúc tiêu cực tiếp tục trào ra từ trong cơ thể, một ma vương muốn hủy diệt vạn vật đang được thai nghén.

Nhân cách chính bị nhân cách tiêu cực hoàn toàn áp chế.

Nhưng sự tức giận của Phong Kỳ vẫn để lại cho nhân cách tiêu cực.

Ngay từ khi mới sinh ra, tư tưởng của nhân cách tiêu cực đã bị ảnh hưởng bởi sự tức giận.

Ngay lúc này, một luồng ánh sáng màu vàng từ chân trời đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt đã đến trước mặt Phong Kỳ.

Chưa kịp đến gần, Kiếm Tịch đã cảm thấy không ổn.

Hắn chưa từng cảm nhận được sự tà ác cực độ như vậy, điều này còn thuần túy hơn nhiều so với sự tà ác mà Phong Kỳ thể hiện khi mở ra hình dạng tu la ác quỷ trước đó.

Giống như sinh mệnh trước mắt là tập hợp của mọi Ác Niệm.

Chưa kịp đến gần, Kiếm Tịch đã không nhịn được mà nôn khan, cảm thấy tinh thần của mình bị cảm xúc tiêu cực ăn mòn.

Tâm trạng của hắn không khỏi trở nên chán nản, tuyệt vọng… đủ loại cảm xúc tiêu cực quấn lấy, khiến sát ý trong lòng hắn tan biến như thủy triều.

“Mệt quá… Tại sao phải sống.”

Kiếm Tịch đột nhiên giật mình vì suy nghĩ vừa nảy ra trong đầu.

Hắn kinh hoàng phát hiện ra rằng vừa rồi mình lại có ý định tự kết liễu.

Nhìn vào bóng hình cực ác bồng bềnh như sóng khói, bị năng lượng màu xám bao phủ, Kiếm Tịch lại một lần nữa nôn khan.

Hắn phát hiện ra rằng tinh thần của mình đã bị ô nhiễm.

Nhận ra rằng không thể tiếp tục như vậy, Kiếm Tịch cố nén sự khó chịu, vung kiếm chém về phía Phong Kỳ, muốn kết thúc trận chiến.

Đồng thời, Phong Kỳ dưới sự khống chế của nhân cách tiêu cực cũng hành động.

Quỷ đao trong nháy mắt va chạm với kiếm năng lượng màu vàng do Kiếm Tịch vung ra, không có sự va chạm năng lượng như dự đoán.

Quỷ đao không thể chém đứt thanh kiếm năng lượng màu vàng được cường hóa bằng đá quý nhưng lại chủ động đứt gãy rồi liền lại, quét mạnh vào cổ Kiếm Tịch.

Ngay lập tức, sức mạnh cảm xúc tiêu cực khủng khiếp điên cuồng truyền vào tinh thần thức hải của Kiếm Tịch.

Phong Kỳ lúc này ngẩng đầu lên, trên mặt nở nụ cười điên cuồng.

Đồng thời, Kiếm Tịch kinh hoàng phát hiện ra rằng mọi thứ trước mắt đang nhanh chóng mất đi màu sắc, vạn vật như héo úa trở thành màu xám thuần túy.

Bóng tối ập đến từ bốn phương tám hướng, nhanh chóng nuốt chửng thế giới trước mắt.Khi thế giới trước mắt bị bóng

tối nuốt chửng hoàn toàn, trong đầu Kiếm Tịch vang lên vô số tiếng gào thét tuyệt vọng.

Tuyệt vọng, tức giận, sợ hãi… cảm xúc tiêu cực ập đến như thủy triều.

Cảm xúc sợ hãi nảy mầm trong lòng Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch bị cảm xúc tiêu cực quấn lấy như một chiếc thuyền đơn độc trong biển đen, bất cứ lúc nào cũng có thể bị cảm xúc tiêu cực nuốt chửng.

Mới chịu đựng được một lúc, Kiếm Tịch đã phát ra tiếng kêu đau đớn.

Lúc này, hắn hiểu được thế nào là sống không bằng chết.

Trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực, hắn không thể lựa chọn sống hay chết, chỉ có thể vùng vẫy trong vòng luân hồi đau khổ vô tận, dần dần chìm xuống.

Thái Hành cũng từng gặp phải tình huống tương tự, vì vậy Thái Hành đã mất hàng chục năm để xoa dịu vết thương tinh thần.

Nhưng lần này thì khác.

Con quỷ bị phong ấn trong sâu thẳm trái tim Phong Kỳ đã thoát ra.

Nó có sức mạnh cảm xúc tiêu cực vượt xa nhân cách tiêu cực.

Dưới sự truyền tải cảm xúc tiêu cực khủng khiếp như vậy, Kiếm Tịch hoàn toàn rơi vào tuyệt vọng vô tận.

Lúc này, cầu sinh không được, cầu tử không xong.

Chỉ có tiếng kêu đau đớn của Kiếm Tịch vang vọng trong Lĩnh Vực cảm xúc tiêu cực bị bóng tối bao phủ.

Lúc này, tiếng cười điên cuồng của Phong Kỳ tiêu cực vang lên trong đầu Kiếm Tịch:

“Chào mừng đến với… địa ngục của ta!”

…

Cảm xúc tuyệt vọng tràn ngập một góc tâm trí, Kiếm Tịch thở hổn hển nhưng không thể thoát khỏi sự tuyệt vọng thấm vào tận xương tủy.

Hắn phát hiện ra rằng tinh thần của mình dường như đã bị ô nhiễm, không còn nằm trong tầm kiểm soát của mình.

Đây chính là điều đáng sợ của ý thức tiêu cực của Phong Kỳ.

Sự tuyệt vọng của mỗi dòng thời gian tích tụ lại, không đơn giản là 1 + 1 + 1.

Chính xác hơn là cảm xúc tiêu cực tích tụ nhiều lần.

Ví dụ, Phong Kỳ của dòng thời gian 3 hấp thụ cảm xúc tiêu cực của Phong Kỳ của dòng thời gian 2, tương đương với việc hấp thụ cảm xúc tiêu cực của dòng thời gian 1 hai lần.

Nếu dòng thời gian 4 hấp thụ ký ức của dòng thời gian 3, nó sẽ đọc được cảm xúc tiêu cực của dòng thời gian 1 ba lần và cảm xúc tiêu cực của dòng thời gian 2 hai lần.

Những ký ức lặp đi lặp lại không ngừng chồng chất.

Cuối cùng thì đây cũng là một phần trải nghiệm của dòng thời gian.

Dần dần, mỗi lần hấp thụ ký ức sẽ mang lại cho Phong Kỳ áp lực cảm xúc tiêu cực vô tận.

Nếu không có nhiều lần rèn luyện tâm cảnh của Kỳ Tâm Luyện Đài kỳ diệu, hắn đã không thể chịu đựng được áp lực của cảm xúc tiêu cực từ nhiều dòng thời gian trước đó.

Hết chương 1846.

Chương 1847. Quỷ Đao Ác Quỷ

Đi đường khó, trường sinh khó, ý chí khó… mỗi lần rèn luyện sẽ khiến xiềng xích tâm cảnh của hắn thêm vững chắc.

Lời Tự Thuật từng nói, trong lòng hắn giam giữ một con quỷ.

Nó không có ý thức nên sẽ không thoát khỏi xiềng xích tâm cảnh được tạo ra cho nó nhưng cảm xúc tiêu cực tản ra vẫn khiến Phong Kỳ phải chịu nhiều đau khổ.

Nếu một ngày nào đó con quỷ cảm xúc tiêu cực nảy sinh ý thức tự chủ, nó chắc chắn sẽ thoát khỏi lồng giam, trở nên không thể kiểm soát và việc nuốt chửng nhân cách chính là điều tất yếu.

Lần này, Phong Kỳ chủ động giải phóng con quỷ tiêu cực này.

Nó không có ý thức đã đạt được ý thức mang thể nhân cách tiêu cực, nảy sinh mầm mống ý thức của riêng mình.

Ngay từ khi mới sinh ra, hắn đã là hiện thân của sự tà ác cực độ.Nó là sự ngưng tụ của vô số cảm xúc tiêu cực như tuyệt vọng, tử vong, sợ hãi, tức giận, chán nản, đau buồn, đau đớn… là hiện thân của mọi cảm xúc tồi tệ nhất.

Ngay khi xuất hiện, Phong Kỳ tiêu cực đã làm ô nhiễm Ma Đao, đồng thời kích hoạt khả năng biến đổi thích ứng của Ma Đao, biến nó thành Quỷ Đao thực thể.

Thân xác không thể chịu đựng được sự ô nhiễm tiêu cực khủng khiếp, hoàn toàn hóa thành năng lượng tiêu cực.

Biến thành hình dạng nửa hư nửa thực, trên cơ thể còn tỏa ra sương mù tiêu cực như khói.

Sức mạnh cảm xúc tiêu cực khủng khiếp không giống như năng lượng và thực thể, mà là một loại tổn thương ô nhiễm ở cấp độ tinh thần.

Mặc cho Kiếm Tịch có hàng triệu Kiếm Linh hộ thể, có khả năng phòng ngự thể chất tuyệt cường nhưng vẫn không thể chống lại sự xâm thực của sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Nếu nói rằng thể xác có thể chịu đựng được những tổn thương về mặt vật lý và năng lượng.

Thì thức hải tinh thần phải chịu đựng những tổn thương về mặt tinh thần.

Ngay cả khi sở hữu thể chất tuyệt cường nhưng chỉ cần ý thức tinh thần yếu ớt, bị tổn thương tinh thần tấn công, cũng sẽ bị tổn thương nghiêm trọng, thậm chí dẫn đến tử vong về mặt tinh thần.

Sức mạnh cảm xúc tiêu cực chính là một loại tổn thương tinh thần cực độ.

Kiếm Tịch được hàng triệu Kiếm Linh gia trì, có khả năng phòng ngự thể chất tuyệt cường nhưng cảm xúc tiêu cực sau khi tấn công Kiếm Tịch sẽ gây ra tổn thương ở cấp độ tinh thần, cần hắn phải dùng ý chí tinh thần để chống lại.

Lúc này.

Thân ảnh của Phong Kỳ tiêu cực từ từ hiện ra trong Lĩnh Vực tinh thần tiêu cực, nhìn xa xa Kiếm Tịch đang đau đớn giãy giụa, trên mặt nở nụ cười khoa trương, trong miệng phát ra tiếng cười điên cuồng.

Cảm xúc đau đớn của Kiếm Tịch là thức ăn ngon nhất trong mắt Phong Kỳ tiêu cực.

Thế giới thịnh vượng rực rỡ mà nhân cách chính hướng tới là tương lai tồi tệ nhất trong mắt Phong Kỳ tiêu cực.

Trong mắt Phong Kỳ tiêu cực, thế giới này không nên hướng tới điều tốt đẹp, đích đến cuối cùng phải là sự đau khổ và tuyệt vọng.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Kiếm Tịch đang luân hồi trong đau khổ xuất hiện từng sợi năng lượng màu xám.

Phong Kỳ tiêu cực lơ lửng giữa không trung nhìn Kiếm Tịch như nhìn một con mồi bị giam cầm, trong ánh mắt tràn đầy sự chế giễu và trêu chọc.

“Phản bội!”

Phong Kỳ tiêu cực lúc này há miệng nói.

Giọng nói vừa dứt, Kiếm Tịch đang chìm đắm trong tinh thần bỗng cảm thấy vô hạn trọng lượng ập đến, đợi đến khi tầm nhìn rõ ràng trở lại, hắn phát hiện mình đã trở về Kiếm Tộc.

Lúc đó Đao Tộc vẫn còn.

Lần này, Kiếm Tịch trở thành kẻ bị phản bội.

Người thân, tộc nhân đều chết thảm dưới sự phản bội, nỗi đau thấu xương đó chính là sự tuyệt vọng mà Ma Đao đã trải qua.

“Sợ hãi!”

Tiếng cười nham hiểm lại vang lên.

Lần này Kiếm Tịch bắt đầu trải qua vòng luân hồi kinh hoàng, mỗi lần đều là sự trưởng thành trong đau đớn giãy giụa,

cảm nhận nỗi đau thấu xương nhưng mãi mãi không thể thoát ra.

Phong Kỳ tiêu cực không ngừng truyền cảm xúc tiêu cực của mình vào trong đầu Kiếm Tịch, lợi dụng cảm xúc tiêu cực để tạo ra cho hắn những trải nghiệm đau đớn nhất.

Phản bội, sợ hãi, tử vong, tuyệt vọng… trong sự tuyệt vọng lặp đi lặp lại vô hạn, ý chí tinh thần của Kiếm Tịch đã nhiều lần gần như sụp đổ.

Kiếm Tịch không trải qua rèn luyện thử thách tâm cảnh, mặc dù đã sống hơn nghìn năm nhưng chưa từng thực sự trải qua tuyệt vọng.

Hắn là thiên tài số một của Kiếm Tộc từ khi còn trẻ, có thể nói là thuận buồm xuôi gió.Hơn nữa vào thời điểm đỉnh cao, hắn đã có được viên "Đá cường hóa" kỳ diệu có thể thay đổi Vận Mệnh của mình.

Đối với bất kỳ Sinh Vật Trận Địa nào, việc có được Thần Vật Kỳ Tích đều là cơ duyên vô thượng, Kiếm Tịch càng như vậy, hắn đã có được một Thần Vật Kỳ Tích hoàn toàn phù hợp với bản thân.

Bất kỳ vũ khí trang bị nào được gắn Đá cường hóa đều sẽ được tăng cường sức mạnh khủng khiếp.

Thanh thần kiếm trong tay hắn sau khi được gắn Đá cường hóa càng khiến hắn có tiềm lực nhìn về tương lai.

Hết chương 1847.

Chương 1848. Vô Vàn Tuyệt Vọng

Nhưng lần này, hắn không thuận buồm xuôi gió trong vòng luân hồi tiêu cực, chỉ có vô vàn tuyệt vọng, mọi tai ương khổ nạn đều giáng xuống đầu hắn.

Hắn không có khả năng làm chủ Vận Mệnh của mình, chỉ có thể chìm đắm trong tuyệt vọng.

Nỗi đau khiến Kiếm Tịch không ngừng rên rỉ nhưng âm thanh này lại vô cùng êm tai trong tai Phong Kỳ tiêu cực.

Tiếng nói của Phong Kỳ tiêu cực không ngừng văng vẳng bên tai Kiếm Tịch, khiến nỗi đau mà Kiếm Tịch phải chịu ngày càng nặng nề hơn.

Kiếm Tịch hoàn toàn không có khả năng chống cự.

Ngay khi hắn bị Quỷ Đao chém trúng, hắn đã bị con quỷ dữ tột cùng làm ô nhiễm.

Cầu sinh không được, cầu tử không xong.

Kiếm Tịch hoàn toàn trở thành đồ chơi của Phong Kỳ tiêu cực, lấy tiếng gào thét và đau đớn để hắn vui đùa.

…

Bên ngoài.

Đất trời sụp đổ, khắp nơi tan hoang.

Khu vực phía Bắc Lãnh Đông hoàn toàn trở thành bình địa, thậm chí không nhìn thấy tàn tích kiến trúc, chỉ còn lại những hố thiên thạch lớn nhỏ chằng chịt.

Dưới dư chấn khủng khiếp, tàn tích kiến trúc đã sớm bị ép thành bột mịn.

Thân ảnh của Phong Kỳ và Kiếm Tịch lơ lửng trên không trung.

Đôi mắt của Kiếm Tịch đã mất đi màu vàng, biến thành màu xám, thân thể vẫn không ngừng run rẩy.

Còn Phong Kỳ tiêu cực lơ lửng trước mặt Kiếm Tịch, cơ thể tỏa ra vô số xúc tu sức mạnh tiêu cực màu xám, quấn quanh cơ thể Kiếm Tịch.

Thời gian trôi qua từng chút một.

Vài giờ sau, thân ảnh của Tiểu U và những người khác xuất hiện ở khu vực phía Bắc Lãnh Đông.

Khi nhìn thấy Phong Kỳ tiêu cực lơ lửng trên không trung, trên mặt Tiểu U lập tức nở nụ cười rạng rỡ, vẫy tay về phía Phong Kỳ lơ lửng trên không trung và hô to:

"Anh cả, sao anh lại bốc khói thế!"

Nói xong, Tiểu U định bay lên không trung về phía Phong Kỳ.

Lúc này, Thái Hành đột nhiên nhảy lên, cắn chặt vào chân trái của Tiểu U, kéo nó xuống từ trên không trung.

Ngay khi Tiểu U bĩu môi định phàn nàn, Lôi Đình nghiêm mặt nói:

"Đồ ngốc, đừng hành động thiếu suy nghĩ, tình hình của anh ta không ổn, thể xác đã chuyển thành thể năng lượng nửa hư nửa thực, ngay cả khi cách rất xa, tôi vẫn có thể cảm nhận được Dao Động cảm xúc tiêu cực khủng khiếp, khiến tôi muốn nôn."

"Ý là sao?"

Lúc này, Thái Hành lên tiếng:

“Tiểu U, còn nhớ địa ngục tinh thần tiêu cực mà tôi từng trải qua không? Bây giờ anh cả đang sử dụng khả năng này, khác biệt là anh cả không mở hình thái Tu La, dường như thể xác đã hoàn toàn bị cảm xúc tiêu cực làm ô nhiễm, bây giờ anh cả rất có thể không phân biệt được địch ta, nếu cậu qua đó sẽ chết.”

Nghe xong lời này, biểu cảm của Tiểu U lập tức trở nên vô cùng căng thẳng:

“Anh cả sẽ chết sao?”

Đối mặt với câu hỏi, Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành đều im lặng.

Không có thể xác để chứa đựng, bọn họ cảm thấy ngay cả khi có thể áp chế cảm xúc tiêu cực của Phong Kỳ trở lại thức hải tinh thần nhưng ý thức nhân cách chính đã không còn thể xác để chứa đựng, căn bản không thể tồn tại.Sau bao năm gắn bó, họ hiểu rõ câu trả lời này tàn nhẫn với Tiểu U đến mức nào.

Vì vậy, họ không dám nói ra suy nghĩ trong lòng.

“Sẽ không chết!” Lôi Đình, người luôn thích chỉ trích Tiểu U, lúc này khẳng định chắc nịch.

“Này, tôi biết anh cả sẽ lại thắng, đợi anh cả về chắc chắn sẽ nướng thịt ăn mừng… Hehe.”

Nói đến ăn, trên mặt Tiểu U nở nụ cười rạng rỡ.

“Thái Hành, chuông Mộng Yểm của cậu có thể chế ngự được cảm xúc tiêu cực của anh cả không?”

Phá Giáp nghiêm mặt quay sang hỏi Thái Hành.

Thái Hành nhìn Phong Kỳ nửa hư nửa thực lơ lửng trên không trung, vẻ mặt ngưng trọng:

“Tôi từng dùng chuông Mộng Yểm chế ngự thể ý thức tiêu cực nhưng bây giờ trạng thái của anh cả chưa từng thấy, tôi không rõ có được không, tôi sẽ cố gắng thử xem.”

“Có lẽ được, nếu sức mạnh tiêu cực của anh cả chưa sinh ra ý thức riêng, vẫn lấy thể ý thức tiêu cực làm vật mang ý thức thì cảm xúc tiêu cực của anh ấy vẫn có khả năng bị chuông Mộng Yểm chế ngự.”

Lôi Đình lúc này cũng gật đầu.

“Tôi thử xem.”

Thái Hành lắc mình, thân hình lập tức phình to, sau đó nhanh chóng chạy về phía Phong Kỳ.

Tiểu U thấy vậy định chạy theo nhưng bị Phá Giáp giữ chặt:

“Tiểu U, ở lại đây đừng có gây rối.”

“Được rồi.”

Tiểu U thở dài bất lực, tỏ vẻ thật sự không biết làm gì với các cậu.

Một lát sau, Thái Hành đến khu vực Phong Kỳ lơ lửng trên không.

Chưa đến gần Phong Kỳ, Thái Hành đã bắt đầu nôn khan.

Nỗi sợ hãi mãnh liệt như xương bám chặt, không sao thoát ra được.

Sự can thiệp của cảm xúc tiêu cực đã khơi dậy nỗi sợ hãi sâu thẳm nhất trong lòng Thái Hành.

Trong đầu nó không tự chủ được hiện lên cảnh tượng bị kéo vào địa ngục tiêu cực, đó tuyệt đối là trải nghiệm kinh

hoàng nhất trong đời nó.

Nếu có thể, lúc đó nó thà chọn cái chết còn hơn chịu luân hồi trong sự giày vò của cảm xúc tiêu cực vô tận.

Hết chương 1848.

Chương 1849. Cơn Địa Chấn Cuối Cùng

Lúc này nhớ lại, nó vẫn thấy rùng mình.

Giống như Phong Kỳ trong lúc trò chuyện đã kể về câu chuyện thần thoại của loài người về mười tám tầng địa ngục, trải nghiệm kinh hoàng đó cần rất nhiều thời gian để phai nhạt.

Lúc này, sức mạnh cảm xúc tiêu cực tỏa ra từ Phong Kỳ tiêu cực đã đánh thức cơn ác mộng mà Thái Hành không muốn nhớ lại nhất.

Thân hình Thái Hành không tự chủ được run rẩy, cơ thể xuất hiện phản ứng bài xích mãnh liệt, liên tục nôn khan như muốn nôn hết cảm xúc tiêu cực trong cơ thể ra ngoài.

Nhưng sự ô nhiễm về tinh thần, căn bản không thể xua tan bằng cách nôn mửa vật lý.

Một lúc sau, Thái Hành mới nghiến răng thúc chuông Mộng Yểm.

Ngay lập tức, âm thanh hư ảo có thể can thiệp vào ý thức vang lên.

Tiếng chuông Mộng Yểm lan tỏa sóng âm kỳ lạ, tỏa ra trên không trung.

Lúc này, Phong Kỳ tiêu cực vẫn đang trong Lĩnh Vực địa ngục tinh thần giày vò Kiếm Tịch, khiến ý thức của Kiếm Tịch trong tuyệt vọng phát ra tiếng kêu thảm thiết khiến hắn vui sướng.

Lúc này, sóng âm can thiệp vào ý thức vang lên trong Lĩnh Vực địa ngục tinh thần.

Ý thức của Phong Kỳ tiêu cực thoáng chốc mơ hồ nhưng rất nhanh đã tỉnh táo lại, thậm chí còn không đi tìm và quan tâm đến nguồn gây nhiễu.

Phong Kỳ tiêu cực mới sinh không có ý thức về nguy cơ.

Phong Kỳ tiêu cực điên cuồng chỉ muốn tiếp tục giày vò Kiếm Tịch, dùng nỗi đau của Kiếm Tịch để đổi lấy niềm vui của mình.

Bên ngoài.Thái Hành không ngừng thúc chuông Mộng Yểm cũng đã phát hiện ra vấn đề.

Nó phát hiện ra rằng ngay cả khi phát huy tối đa hiệu quả của chuông Mộng Yểm, vẫn không thể ảnh hưởng đến Phong Kỳ tiêu cực hiện tại.

Tình huống này chưa từng xảy ra trước đây.

Trước đây, nó đã từng thử dùng chuông Mộng Yểm để chế ngự thể ý thức tiêu cực, đây cũng là lý do Phong Kỳ khi đó chọn mang nó theo bên mình.

Dưới hình dạng Tu La ác quỷ, Phong Kỳ sẽ hoàn toàn mất ý thức.

Chỉ có nó ở bên dùng chuông Mộng Yểm chế ngự ý thức tiêu cực, mới có thể khiến hình dạng Tu La ác quỷ của Phong Kỳ đạt đến trạng thái cân bằng hoàn hảo.

Nhưng bây giờ năng lực của nó không còn hiệu quả với Phong Kỳ nữa.

Thái Hành trong lòng hiểu rõ nguyên nhân cụ thể là gì.

Rõ ràng là ý thức tiêu cực hiện tại của Phong Kỳ quá khủng khiếp, vượt quá phạm vi sức mạnh của chuông Mộng

Yểm, không thể bị can thiệp vào nhận thức.

Nếu là chuông Mộng Yểm kỳ diệu trong tay, Thái Hành tự tin có thể chế ngự được Phong Kỳ tiêu cực.

Nhưng thứ nó có trong tay chỉ là chuông Mộng Yểm giả, hiệu quả tạo ra không thể so sánh với chuông Mộng Yểm thực sự.

Trong lúc lo lắng, Thái Hành nghiến răng chống lại sự can thiệp của cảm xúc tiêu cực tỏa ra từ trên không, tiếp tục thúc chuông Mộng Yểm phát ra sóng âm can thiệp, cố gắng dùng sự can thiệp liên tục để chế ngự Phong Kỳ tiêu cực, để nhân cách chủ thể kiểm soát cơ thể.

Thời gian trôi qua, trạng thái của Thái Hành càng lúc càng tệ.

Mặc dù đứng trên mặt đất, cách Phong Kỳ tiêu cực còn rất xa nhưng sự can thiệp của cảm xúc tiêu cực vẫn liên tục ảnh hưởng đến nó.

Thái Hành không hề nghi ngờ, nếu tiếp tục kiên trì, rất có thể nó sẽ một lần nữa rơi vào trạng thái bị ô nhiễm tinh thần, rơi vào vòng luân hồi đau khổ.

Quay đầu nhìn Tiểu U, trong mắt Thái Hành lóe lên vẻ tàn nhẫn.

Lúc này, nó đã đưa ra một quyết định.

Chuông Mộng Yểm đeo trên cổ tuy là kỳ vật giả nhưng được mô phỏng theo chuông Mộng Yểm thực sự, bên trong còn lưu trữ một luồng sức mạnh nguồn gốc thực sự do chuông Mộng Yểm sinh ra.

Cũng chính là dùng nguồn gốc do chuông Mộng Yểm sinh ra làm hạt nhân, mới có thể khiến chuông Mộng Yểm giả có được hiệu quả tương tự như chuông Mộng Yểm.

Thái Hành hiểu rằng, nếu lấy ra nguồn gốc Mộng Yểm trong chuông Mộng Yểm giả.

Chuông Mộng Yểm giả chắc chắn sẽ mất hiệu lực.

Nhưng bây giờ, nó đã đưa ra quyết định.

Chỉ thấy Thái Hành lắc đầu, lập tức dây đeo chuông Mộng Yểm đứt lìa, Thái Hành ngoảnh đầu cắn chặt vào chuông Mộng Yểm.

Khi răng dùng lực, ý thức của Thái Hành đâm vào bên trong chuông Mộng Yểm, điều khiển chuông Mộng Yểm giải thể.

Thời gian trôi qua.

"Rắc!"

Khi tiếng vỡ giòn tan vang lên, đôi mắt Thái Hành đỏ hoe.

"Thái Hành, đây là bảo vật mà Vương ban cho tộc ta, nó từng thuộc về ta, bây giờ thuộc về ngươi."

"Thái Hành, cố gắng trưởng thành, tương lai cũng sẽ truyền lại bảo vật này cho hậu duệ của ngươi."

Lời dặn dò của cha vẫn văng vẳng trong đầu, nỗi buồn trong mắt Thái Hành biến thành sự kiên định, lúc này nó đột ngột ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ tiêu cực, phát ra tiếng hú dài.

Chỉ thấy một luồng năng lượng màu xanh lam từ miệng Thái Hành phun ra, đột nhiên nổ tung trên không trung.

Vô số điểm sáng màu xanh lam tỏa ra, sau đó dưới sự điều khiển ý thức của Thái Hành, chúng bay về phía Phong Kỳ tiêu cực, bao bọc lấy cơ thể Phong Kỳ tiêu cực.

Hết chương 1849.

Chương 1850. Trận Chiến Hủy Diệt

Sức mạnh nguồn gốc kỳ diệu thấm vào Lĩnh Vực tinh thần của Phong Kỳ.Lần này, Phong Kỳ tiêu cực đã có phản ứng, nụ cười điên cuồng trên mặt hắn dần thu lại.

Hắn phát hiện ra rằng sức mạnh cảm xúc tiêu cực của mình đang rút đi như thủy triều, trở về tầng sâu nhất của biển thức tinh thần.

Phong Kỳ tiêu cực lập tức vùng vẫy điên cuồng.

Nhưng sức mạnh của Thần Vật Kỳ Tích vô cùng bá đạo, sự vùng vẫy không tạo ra bất kỳ hiệu quả nào, Phong Kỳ tiêu cực cứ thế mà yếu dần trong sự vùng vẫy.

Phong Kỳ chủ thể đã mất ý thức và thể ý thức tiêu cực cũng dần tỉnh lại vào lúc này.

Chúng bắt đầu chế ngự sự nảy sinh của sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Thời gian trôi qua từng chút một, khi sức mạnh nguồn gốc do chuông Mộng Yểm sinh ra hoàn toàn tiến vào biển thức tinh thần của Phong Kỳ, Phong Kỳ tiêu cực đã bị lạc lối dưới sự can thiệp của ý thức.

Cuối cùng, thể ý thức tiêu cực tách khỏi Phong Kỳ tiêu cực.

Khi ý thức tiêu tan, Phong Kỳ tiêu cực không còn vùng vẫy phản kháng nữa, mặc cho chuông Mộng Yểm, Phong Kỳ, thể

ý thức tiêu cực hợp lực đẩy hắn vào ngục tâm cảnh ở tầng sâu nhất của biển thức tinh thần.

Nhưng một cuộc khủng hoảng mới lại đến.

Không có sức mạnh cảm xúc tiêu cực để nâng đỡ ý thức tinh thần, lúc này Phong Kỳ đã mất đi thân xác.

Ý thức không có thân xác giống như rễ cây không có đất, khó có thể tồn tại độc lập trong thế giới luân chuyển của pháp tắc.

Ngay khi Phong Kỳ hồi phục ý thức, tưởng rằng mình sẽ chết như thế này.

Thì bất ngờ xuất hiện.

Hắn phát hiện ra rằng biển thức tinh thần của mình lóe lên muôn vàn ánh sáng vàng, một cây non hư ảo bắt đầu phát triển với tốc độ chóng mặt.

Đây chính là hạt giống sự sống mà Tinh Linh Vương ban tặng cho hắn.

Năm đó khi hắn cấy hạt giống sự sống vào cơ thể, sức mạnh của hạt giống sự sống đã chia thành hai phần, một phần cắm rễ vào tim, một phần theo mi tâm cắm rễ vào biển thức tinh thần.

Hai hạt giống sự sống ở hai nơi đã nuốt một phần cành cây mà Tinh Linh Vương ban tặng, bên trong chứa đựng sức sống mãnh liệt.

Lúc này, hạt giống sự sống ở mi tâm lan ra vô số rễ, đâm thủng biển thức tinh thần, bắt đầu đan dệt thân thể ở bên ngoài.

Rất nhanh, ý thức của Phong Kỳ đã bị bao bọc bởi thân thể năng lượng màu vàng.

Trong lúc đó, hạt giống sự sống trong biển thức tinh thần càng lúc càng yếu đi, cuối cùng hoàn toàn vỡ vụn.

Thân thể năng lượng màu vàng của Phong Kỳ cuối cùng đã chuyển sang máu thịt.

Khi ánh sáng vàng biến mất, Phong Kỳ phát hiện ra rằng thân xác máu thịt của mình đã được đúc lại.

Chỉ là thân thể mới này trông rất yếu ớt, thành quả tu luyện trong suốt hành trình dài đã tiêu hao hết trong cuộc giao tranh với Kiếm Tịch.

Sức mạnh của hạt giống sự sống biến mất, cơ thể của Phong Kỳ và Kiếm Tịch rơi thẳng từ trên không xuống.

Thái Hành lúc này nhảy lên, dùng lưng đỡ lấy Phong Kỳ đang rơi xuống.

“Khụ khụ…”

Ngã mạnh vào lưng Thái Hành, ngực Phong Kỳ đau nhói, không nhịn được ho dữ dội.

Đợi đến khi Thái Hành hạ cánh, hắn nhìn thấy Tiểu U, Phá Giáp và những người khác đang nhanh chóng chạy đến.

“Ồ, lão đại lại thắng rồi, có phải lại ăn mừng bằng đại tiệc không…”

Tiểu U đang định reo hò sung sướng nhưng khi cô nhìn rõ dáng vẻ của Phong Kỳ, cơ thể không khỏi run lên.

Khuôn mặt tiều tụy, mái tóc bạc trắng, trên mặt đã có dấu vết của thời gian.

Lúc này, lão đại không còn vẻ hào hoa phong nhã như trước, trong mắt chỉ có sự mệt mỏi, trên người mang theo hơi thở mục nát, giống như một ông già sắp đến hồi kết của cuộc đời.Trong lúc trái tim đau nhói, nụ cười nhanh chóng xuất hiện

trở lại trên khuôn mặt Tiểu U, sau đó cô bé lao vào lòng Phong Kỳ, kêu lên:

“Thật là, lão đại, anh lại bị thương rồi, lần này biến thành ông già rồi, mau dùng hạt giống sự sống của anh để chữa thương đi, giờ xấu quá.”

Nghe Tiểu U phàn nàn, Phong Kỳ đưa tay xoa đầu cô bé.

Hắn rất rõ tình trạng cơ thể mình.

Hiện tại, thời gian của hắn không còn nhiều.

Tinh Linh Vương không lừa hắn, hạt giống sự sống thực sự đã cứu mạng hắn, tái tạo lại thân xác cho hắn.

Nhưng quá trình tái tạo thân xác chỉ hoàn thành được một nửa.

Trong trường hợp bình thường, cần phải kích hoạt đồng thời hạt giống sự sống trong tim và biển thức tinh thần thì thân xác mới có thể tái tạo.

Nhưng hạt giống sự sống ở tim đã sớm hỏng.

Đầu tiên là bị Kiếm Tịch liên tục áp chế khi giao thủ, sau đó lại hoàn toàn héo úa dưới sự ô nhiễm của sức mạnh cảm xúc tiêu cực, giờ có thể hoàn thành việc tái tạo thân xác đã là rất miễn cưỡng.

Phong Kỳ hiểu rằng, ngay cả khi thân xác thực sự được tái tạo hoàn hảo, hắn cũng không thể chống đỡ được bao lâu nữa.

Cảm xúc tiêu cực phun trào, đã sớm làm cho biển thức tinh thần của hắn mục nát trăm ngàn lỗ thủng.

Đồng thời, việc mượn dùng nhiều năng lực thiên phú cũng gây ảnh hưởng đến biển thức tinh thần của hắn.

Hết chương 1850.

Chương 1851. Kim Châm Hoạt Tính

Dưới tác động của nhiều yếu tố, có thể sống sót đã là may mắn lắm rồi nhưng sinh mệnh gần như cạn kiệt, không chống đỡ được bao lâu nữa.

Nhìn Tiểu U vẫn đang lẩm bẩm, trong lòng Phong Kỳ không khỏi chua xót.

Lúc này, hắn cố gắng đứng dậy, nhảy xuống khỏi lưng Thái Hành, sau khi hạ cánh thì suýt nữa ngã lảo đảo.

Ổn định lại thân hình, hắn chậm rãi đi đến trước mặt Kiếm Tịch đã mất ý thức.

Theo thói quen muốn lấy đồ từ vòng tay không gian nhưng hắn phát hiện ra rằng vòng tay không gian đã vỡ vụn và biến mất trong lúc giao chiến.

"Tiểu U… khụ khụ, Kim châm hoạt tính não."

Nghe hắn ra lệnh, Tiểu U vội vàng gật đầu, đưa tay lấy kim châm hoạt tính não từ vòng tay không gian.

Nhận lấy kim châm hoạt tính não mà Tiểu U đưa tới, Phong Kỳ tháo lớp vỏ bảo vệ ở đầu kim.

Đầu kim màu xanh lục sau khi tiếp xúc với không khí, bề mặt lập tức tỏa ra ánh kim loại, tản ra linh khí Dao Động mạnh mẽ.

Đầu kim được chế tạo từ Linh Khoáng cao cấp, có khả năng xuyên thấu cực mạnh.

Đi đến trước mặt Kiếm Tịch, hắn đột ngột đâm đầu kim vào não Kiếm Tịch.

Đầu kim tiếp xúc với não Kiếm Tịch, lập tức cảm thấy một lực cản mạnh mẽ ập đến.

Mặc dù trận pháp triệu hồi trăm vạn Kiếm Linh của Kiếm Tịch đã ngừng hoạt động nhưng thân xác của Kiếm Tịch vẫn vô cùng cường hãn.

"Để ta!"

Phá Giáp lúc này tiến lên một bước, nhận lấy ống tiêm trong tay Phong Kỳ, giơ lên rồi đột ngột đâm xuống.

Lần này, kim châm hoạt tính não đã đâm thành công vào não Kiếm Tịch.

Khi chất lỏng màu xanh lam trong kim châm hoạt tính não được đẩy hoàn toàn vào não Kiếm Tịch, Phong Kỳ khó khăn đứng dậy.

Hắn không thể đoán được tình trạng hiện tại của Kiếm Tịch.

Để đảm bảo ý thức của Kiếm Tịch không bị tiêu tan, hắn cảm thấy tiêm cho Kiếm Tịch một mũi kim châm hoạt tính não là an toàn hơn.

"Phá Giáp, mang hắn đi."

Nghe hắn ra lệnh, Phá Giáp lập tức gật đầu, đưa tay vác Kiếm Tịch lên vai phải.

Ánh mắt Phong Kỳ hướng về phía bắc, sau đó bước đi về phía Mộc Tinh.

Một lúc lâu sau, hắn nhìn thấy thân hình của Mộc Tinh.Cát bụi vùi lấp nửa thân thể Mộc Tinh, trước khi tử trận, đôi tay cô

vẫn nắm chặt, đôi mắt mở to vẫn còn ý chí chiến đấu kiên quyết.

Cơ thể đầy thương tích chứng minh Mộc Tinh đã chiến đấu đến hơi thở cuối cùng.

Đến trước mặt Mộc Tinh, Phong Kỳ từ từ ngồi xuống, đưa tay vuốt mắt Mộc Tinh nhưng phát hiện thế nào cũng không thể nhắm đôi mắt mở to của Mộc Tinh lại được.

Hắn không khỏi thở dài, sau đó bế cơ thể Mộc Tinh lên khỏi mặt đất, khó khăn bước đi về hướng cổng bắc Lẫm Đông Thành.

Nhìn bóng lưng cô đơn của Phong Kỳ và mái tóc dài màu xám trắng bị gió thổi tung lên, trong lòng Tiểu U và những người khác không khỏi chua xót.

Sau đó, họ đi theo bước chân của Phong Kỳ.

…

Hai tháng sau.

Trước bia mộ của Mộc Tinh.

Phong Kỳ ngồi trên xe lăn kim loại, nhìn bức ảnh đen trắng của Mộc Tinh trên bia mộ.

Lúc này, sự sắc bén trong mắt hắn đã biến mất, trên người chỉ còn vẻ già nua.

Ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực vẫn còn.

Hắn giống như mắc chứng mất trí nhớ tuổi già, thỉnh thoảng sẽ rơi vào trạng thái chồng chéo ký ức.

Cuộc chiến ở Lẫm Đông Thành đã kết thúc.

Nhưng cuộc chiến này đã gây ra ảnh hưởng nghiêm trọng đến Lẫm Đông Thành.

Toàn bộ khu vực phía bắc Lẫm Đông Thành trở thành đống đổ nát, khắp nơi là những hố trời lớn nhỏ, phía nam, phía đông và phía tây thành phố cũng bị ảnh hưởng nghiêm trọng, đặc biệt là khu vực phía tây thành phố, các tòa nhà bị sập diện rộng, hơn một nửa khu vực bị lấp đầy bởi đống đổ nát của các tòa nhà.

Lúc này, Lẫm Đông Thành gần như rơi vào tình trạng tê liệt.

Cuộc chiến với Kiếm Tịch đã giành được thắng lợi nhưng cũng phải trả giá đắt.

Muốn xây dựng lại Lẫm Đông Thành, không biết phải mất bao nhiêu năm tháng.

Đây cũng là lý do khiến Phong Kỳ muốn giết chết Kiếm Tịch.

Nếu không giết chết Kiếm Tịch, tình hình như vậy sẽ còn lặp lại trên dòng thời gian trong tương lai.

Cuối cùng đổi lại chỉ là những thành phố đổ nát.

Bây giờ Kiếm Tịch đã bị Trương Đạo Văn đóng băng, đưa đến căn cứ bí mật của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nếu mọi chuyện suôn sẻ, khi dòng thời gian chính giết chết Kiếm Tịch, Kiếm Tịch sẽ hoàn toàn trở thành quá khứ.

Giành được thắng lợi đáng lẽ phải vui mừng nhưng Phong Kỳ lại không thể vui nổi.

Trận chiến này, hắn đã tận mắt chứng kiến Mộc Tinh tử trận, hắn cảm thấy trong lòng như có một tảng đá đè nặng, cảm thấy khó thở.

Sau khi Mộ Trảo chết có thể tái sinh trong mặt trời nhưng Mộc Tinh thì thực sự đã ra đi.

Đối với dòng thời gian trong tương lai, Mệnh Vận của Mộc Tinh có thể được thay đổi, mọi thứ đều có thể bắt đầu lại.

Nhưng đối với dòng thời gian hy sinh này của hắn, không có cơ hội bắt đầu lại, những gì đã biến mất sẽ không bao giờ xuất hiện trở lại.

Hết chương 1851.

Chương 1852. Kiếm Tịch Phục Sinh

“Khụ khụ….”

Trong lúc cảm xúc dâng trào, Phong Kỳ không khỏi ho.

Ngay cả hơi thở cũng trở nên khàn khàn, giống như có một con dao cùn cọ xát trong cổ họng khi hắn thở.

Trong tiếng thở dài, Phong Kỳ run rẩy đưa tay xoa đầu Tiểu U đang ngủ gật trên đầu gối.

Tiểu U lẩm bẩm một câu, vặn vẹo mông rồi tiếp tục ngủ.

Phong Kỳ biết rằng mình không còn nhiều thời gian nữa.

Trước khi chết, hắn không biết phải sắp xếp cho Tiểu U như thế nào.

Hắn đã từng cố gắng để Tiểu U ở lại Tinh Thành, định cư ở đây như một con người.

Giống như Trương Đạo Văn, trở thành một phần của Tinh Thành.

Nhưng trước sự sắp xếp của hắn, Tiểu U luôn khóc lóc om sòm, không chịu rời xa hắn.Sau trận chiến với Kiếm Tịch, hắn đã cạn kiệt sức lực, không thể trụ được bao lâu nữa.

Trên con đường hy sinh này, hắn đã nhiều lần vượt qua giới hạn của sự sống trong quá trình rèn luyện thử thách Đăng Thần, hoàn thành sự lột xác của cuộc đời.

Hành trình dài hơn trăm năm, chuyện cũ vẫn còn in rõ trong tâm trí.

Hắn đã từng đi qua sa mạc cấm địa đầy cát vàng, băng qua khu vườn thực vật xanh tươi, cũng từng dừng chân trước cổng thành đổ nát, chiến đấu với những kẻ mạnh… Trong ký ức có quá nhiều điều tuyệt vời đáng để hồi tưởng.

Nhưng giờ đây, cuối cùng cũng đã lùi xa sự phồn hoa, trở về với sự bình thường trong dáng vẻ già nua.

Nhìn về phía xa, nơi hoàng hôn đang buông, cuộc sống cũng giống như vầng thái dương kia, sắp chìm vào dãy núi.ebookshop.vn - ebook truyện dịch giá rẻ

Mây chiều rực rỡ, gió cuốn mây tan.

Hơi thở của Phong Kỳ dần chậm lại, hắn mỉm cười đưa tay vuốt ve đầu Tiểu U.

Tiểu U vô thức vặn vẹo mông, không hài lòng lẩm bẩm vài câu, dường như đang trách lão đại lại làm phiền cô ngủ.

Sự sống giống như ngọn nến trước gió, cuối cùng cũng tắt theo hoàng hôn.

Tay của Phong Kỳ vẫn đặt trên đầu Tiểu U, chỉ là nụ cười trên khuôn mặt đã dừng lại.

Một lúc lâu sau, Tiểu U đột ngột ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng ngời nhìn Phong Kỳ nói:

“Lão đại.”

“Ê, ngủ rồi à?”

Tiểu U đưa tay lắc trước mặt Phong Kỳ:

“Lão đại, Tiểu U đói rồi, muốn ăn thịt nướng.”

Nhìn lão đại vẫn không nhúc nhích, má Tiểu U dần phồng lên.

Trong nhận thức của Tiểu U, lão đại chỉ bị thương nặng trong quá trình thử thách Đăng Thần nhưng rồi vết thương sẽ

lành, lão đại với nụ cười rạng rỡ sẽ trở lại.

Lần nào cũng vậy.

Lão đại sẽ chết, điều này không tồn tại trong nhận thức của Tiểu U.

"Lão đại, lão đại, tỉnh lại đi, Tiểu U đói lắm!" Tiểu U bay đến bên tai Phong Kỳ, lớn tiếng gọi.

"Tiểu U, lão đại đi rồi."

Lúc này, Phá Giáp, Lôi Đình và những người khác xuất hiện, ngăn Tiểu U vẫn muốn tiếp tục làm phiền Phong Kỳ.

"Đi rồi? Không phải đang ở đây sao?" Tiểu U nhất kiểm nghi ngờ nói.

"Lão đại… chết rồi." Phá Giáp thở dài nói.

Nghe được lời này, Tiểu U lập tức chống nạnh, ra vẻ thần khí nói:

"Lão đại đang chữa thương… mới không…"

Tiểu U muốn tiếp tục phản bác lời Phá Giáp nhưng nói được một lúc, nước mắt Tiểu U không ngừng rơi:

"Lão đại sẽ không chết… Lão đại chỉ bị thương nặng trong quá trình thử thách Đăng Thần, lão đại sẽ trở lại như trước… Các người không được đùa Tiểu U."

Phá Giáp và những người khác không trả lời, lặng lẽ đứng sang một bên, lắng nghe Tiểu U nức nở.

"Lão đại, tỉnh lại đi… Đừng đùa với Tiểu U nữa… Tiểu U sợ lắm."

"Lão đại, Tiểu U ngoan có được không, Tiểu U sẽ tu luyện chăm chỉ, lão đại đừng dọa Tiểu U nữa… Hu hu."

…

Nhìn Phong Kỳ đã mất đi sinh mạng, Tiểu U liên tục nói, liên tục thề thốt, mong lão đại đột nhiên tỉnh lại dọa mình một phen.

Nhưng Phong Kỳ không tỉnh lại nữa.

Đêm buông xuống, trong nghĩa trang tĩnh lặng, tiếng khóc của Tiểu U dần lớn hơn.

Dù Phá Giáp và những người khác có khuyên thế nào, Tiểu U vẫn không chịu tin lão đại đã chết.

Cô vẫn khăng khăng lão đại đang chữa thương, sẽ sớm trở lại.Ngày qua ngày, Tiểu U khóc suốt ba ngày, mắt sưng đỏ đến nỗi sắp không mở ra được.

Nhưng cô vẫn ôm chặt lấy thi thể của Phong Kỳ, không chịu buông ra.

Lòng cô đã sớm tràn ngập sự hoang mang và đau buồn.

Những ngày này, trong trí nhớ của cô hiện lên vô số hình ảnh về những ngày tháng ở bên Phong Kỳ.

Trong nhận thức của Tiểu U, nhà không phải là một khu vực cố định.

Lão đại ở đâu thì đó chính là nhà của cô.

Trong suốt hành trình rèn luyện gian khổ, dù có vất vả đến đâu, cô cũng không cảm thấy buồn.

Bởi vì lão đại luôn đi trước cô, có thể che chở cho cô.

Giờ đây, bầu trời đã sụp đổ.

“Lão đại, cầu xin người hãy tỉnh lại đi… Tiểu U sẽ không nghịch ngợm nữa, sẽ không giục người nướng thịt nữa…”

Vươn tay vuốt ve khuôn mặt đã lạnh ngắt của Phong Kỳ, Tiểu U đã không còn khóc thành tiếng.

“Lão đại, người nói trong thần thoại của loài người có địa ngục… Ở đó, người không có Tiểu U bên cạnh, có phải sẽ rất cô đơn không, Tiểu U đến bầu bạn với người nhé.”

Khi nói ra những lời này, trong mắt Tiểu U đã có ý định muốn chết.

Hết chương 1852.

Chương 1853. Đại Chiến Kiếm Linh

Lòng cô dần đóng băng, đối mặt với cái chết của Phong Kỳ, lúc này sức sống trong mắt Tiểu U đang dần mất đi.

Nhìn thấy cảnh này, Phá Giáp và những người khác trong lòng vô cùng lo lắng nhưng không biết phải làm sao.

Những lời khuyên nhủ mấy ngày nay, Tiểu U căn bản không nghe lọt tai.

Tiểu U lúc này giống như một bông hoa sắp tàn, những sợi năng lượng trong cơ thể cô dần co lại, muốn cắt đứt sinh mạng của mình.

Ngay khi hơi thở của Tiểu U yếu ớt, bóng dáng của Úy Vi xuất hiện.

Cô bước đến bên Tiểu U, cố gắng kéo Tiểu U ra khỏi người Phong Kỳ nhưng phát hiện Tiểu U không chịu buông tay.

Úy Vi lúc này cúi xuống, áp miệng vào tai Tiểu U khẽ nói:

"Tiểu U, lão đại không chết, hắn sẽ trở lại sau hơn một nghìn năm nữa…"

Nghe Úy Vi kể, vẻ chết chóc trong mắt Tiểu U dần biến mất, cô đột ngột quay đầu nhìn Úy Vi:

"Thật sao?"

Úy Vi mỉm cười đưa tay xoa mái tóc mềm mại của Tiểu U:

"Tất nhiên là thật, bí mật này Ma Đao cũng biết, nếu không tin, đợi Ma Đao hồi phục, ngươi hỏi thử xem."

“Việc ngươi nên làm là cố gắng trưởng thành, ít nhất phải sống đến khi lão đại trở về, nếu đợi đến khi lão đại trở về mà phát hiện ngươi đã chết, đến lúc đó lão đại của ngươi sẽ khóc mất.”

Nhìn Úy Vi với khuôn mặt đầy nụ cười, Tiểu U ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ đã “Ngủ say”, trong mắt lóe lên một tia hy vọng.

“Ma Đao… Ma Đao ở đâu!”

Tiểu U đột nhiên hét lên.

“Ta mang đến cho ngươi đây.” Lúc này, Úy Vi cầm lấy chiếc hộp gỗ trong tay, mở ra để lộ những mảnh vỡ của Ma Đao đã vỡ thành ba khúc:

“Ý thức của Ma Đao vẫn chưa tiêu tan, chỉ là không biết phải mất bao lâu mới hồi phục.”

Tiểu U đưa tay nhận lấy chiếc hộp gỗ mà Úy Vi đưa tới, trong mắt cô tràn ngập nước mắt.

Ma Đao sau khi vỡ đã thay đổi hình dạng, không còn là dáng vẻ quen thuộc với cô nữa.

Nhưng cô vẫn nhận ra ngay, đây là vũ khí cận thân của lão đại.

“Sống đến khi lão đại trở về…”

Tiểu U khẽ lẩm bẩm, ánh mắt dần trở nên kiên định:

“Sau này, ta sẽ cầm đao!”

…

Ba ngày sau, băng quan của Phong Kỳ được hạ táng.

Hôm nay, bên ngoài cổng Tây Tinh Thành.

Tiểu U ôm hộp gỗ đi về phía Tây, phía sau cô là Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành.Nhìn theo bước chân kiên định của Tiểu U, lòng Phá Giáp và những người khác không khỏi bùi ngùi.

Cái chết của Phong Kỳ khiến Tiểu U trưởng thành chỉ sau một đêm, cô bé ngây thơ hồn nhiên ngày nào đã biến mất, Tiểu U bây giờ đã hoàn toàn thay đổi.

Trên khuôn mặt không còn nụ cười, cũng không còn lớn tiếng ồn ào khắp nơi.

"Tiểu U, chúng ta đi đâu tiếp theo?"

"Đi lại con đường Đăng Thần của lão đại, ta phải cố gắng trưởng thành, sống đến ngày có thể gặp lại lão đại."

"Ngươi thực sự tin sao?"

"Ta tin, lão đại có thể làm được mọi thứ!"

Dứt lời, chiếc hộp gỗ trong tay Tiểu U vỡ tan, những mảnh vỡ của Ma Đao được những sợi năng lượng kết nối lại, được cô nắm chặt trong tay.

Nâng Ma Đao lên cao, ánh bình minh xuyên qua những vết nứt trên Ma Đao in lên khuôn mặt.

Ánh mắt Tiểu U vô cùng kiên định.

…

Bóng tối vô tận, quánh đặc như mực Mặc không ngừng vặn vẹo, ý thức của Phong Kỳ chìm sâu vào đó.

Giống như rơi vào vực thẳm không đáy, không thể thoát ra được.

Mọi cảm xúc tiêu cực tràn ngập tâm trí Phong Kỳ, bóng tối trong tầm mắt hiện lên vô số quái vật dữ tợn, chúng há miệng, giơ vuốt vây quanh Phong Kỳ, liên tục kéo Phong Kỳ đang vùng vẫy vào sâu hơn trong bóng tối.

Cảm giác ngạt thở trong lúc này càng lúc càng mãnh liệt.

Mỗi hơi thở đều có bóng tối nồng nặc tràn vào cổ họng, sau đó là khoang ngực, cuối cùng lan ra toàn thân, ăn mòn ý thức của hắn.

Phong Kỳ dần dần đánh mất chính mình trong hoàn cảnh như vậy.

Hắn cảm thấy rất mệt mỏi, không muốn tiếp tục vùng vẫy nữa, ý thức lúc này dần hòa vào bóng tối.

Lúc này, nhân cách chủ của Phong Kỳ đang tiến về phía bóng tối, trở thành ý thức mang theo nhân cách tiêu cực vô thức.

Ngay khi nhân cách chủ sắp chuyển thành nhân cách tiêu cực, một giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu Phong Kỳ:

"Tiểu đệ, dậy đi, làm việc thôi, thế là không được à?"

"Hồi đó là ai nói tương lai không như ý muốn, vậy thì biến tương lai thành dáng vẻ mà mình mong muốn? Đã đến lúc thực hiện lời khoác lác ngày trước rồi, dậy làm việc, làm việc."

…

Giọng nói quen thuộc không ngừng vang lên.

Giọng nói này giống như ánh nắng xuyên qua bóng tối, khiến Phong Kỳ nhìn thấy một con đường thoát khỏi bóng tối.

Ý thức đã từ bỏ vùng vẫy, theo một tia sáng bay đi.

Không biết đã bay bao lâu, khi hắn cảm nhận được sự tồn tại của thân xác, hắn đột ngột mở mắt.

Tầm nhìn từ mờ dần trở nên rõ ràng.

Trước mặt hắn là một chiếc bàn tròn bằng kim loại, phản chiếu khuôn mặt hắn.

Hắn trong hình ảnh phản chiếu trên bàn tròn bằng kim loại, đôi mắt đỏ ngầu, biểu cảm dữ tợn, mồ hôi không ngừng chảy xuống trán.

Hết chương 1853.

Chương 1854. Ác Niệm Chiến Đấu

Giống như vừa trải qua một trận chiến ác liệt.

Ảnh hưởng của ký ức chồng chéo lúc này vẫn chưa tan, Phong Kỳ chống một tay lên bàn tròn thở hổn hển, giống như không khí có thuốc an thần Dao Động có thể kìm nén cảm xúc tiêu cực.

"Trên bàn có thuốc an thần tăng cường mà bà già chuẩn bị cho ngươi, mau dùng đi, đừng để rơi vào vực thẳm cảm xúc tiêu cực nữa."

Nghe Lời Tự Thuật chỉ điểm, Phong Kỳ lập tức đảo mắt nhìn quanh bàn tròn, tầm mắt dừng lại ở một ống thuốc màu xanh lam.

Không chút do dự, hắn đưa tay cầm lấy ống thuốc, vặn nắp rồi uống một hơi.

Khi thuốc an thần chảy xuống cổ họng, Phong Kỳ chỉ cảm thấy ý thức của mình như bị đóng băng, không khỏi rùng mình.

Giống như uống một ngụm nước đá lớn vào mùa hè, gây ra co thắt động mạch giống như não bị đóng băng.

Hắn đứng đờ ra tại chỗ, có thể cảm nhận rõ ràng những đám mây đen trong đầu đang dần tan đi, từng chút một bị đẩy xuống tận đáy biển ý thức.

Vài phút sau, Phong Kỳ thở dài một hơi.

Hắn cảm thấy mình vừa đi một vòng trước quỷ môn quan.

Nếu không phải Lời Tự Thuật lên tiếng, ý thức của hắn sẽ chìm vào vực thẳm tiêu cực.

Kết quả cuối cùng rất có thể là nhân cách chủ sa ngã thành nhân cách tiêu cực, sức mạnh cảm xúc tiêu cực vô thức sẽ thực sự có ý thức riêng.

Nói cách khác, hắn sẽ chết nhưng Phong Kỳ tiêu cực sẽ từ đó mà ra đời.

Điều này khác với Phong Kỳ tiêu cực là vật mang của ý thức tiêu cực, mà là sự ra đời của Phong Kỳ tiêu cực theo đúng nghĩa đen.Khi vừa mở mắt, hắn thậm chí còn cảm thấy mình có thể bị kéo trở lại bất cứ lúc nào.

May mắn thay, hiệu quả của thuốc an thần do Úy Vi nghiên cứu rõ ràng đã được cải thiện đáng kể, giúp hắn hoàn toàn thoát khỏi vực thẳm.

Hít một hơi thật sâu, trong lòng hắn dâng lên cảm giác hồi hộp sau cơn hoạn nạn.

Chỉ còn một chút nữa thôi, con quỷ bị nhốt sâu trong nội tâm sẽ trở thành kẻ thống trị.

“Lời Tự Thuật, lâu rồi không gặp.”

Lau đi mồ hôi trên trán, Phong Kỳ nở nụ cười.

“Ta không muốn gặp ngươi chút nào.”

“Nhưng ta muốn gặp ngươi, ha ha ha.”

Nói chuyện phiếm với Lời Tự Thuật một lúc, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn bộ não vẫn đang đập trên bàn tròn bằng kim loại, sau đó đưa tay ấn vào công tắc trên bàn tròn.

Trải qua thời gian dài chờ đợi, sứ mệnh của bộ não này đã hoàn thành, giờ là lúc nó chìm vào giấc ngủ.

Khi dòng nước đen chảy ra từ lỗ hổng, bộ não dần ngừng đập, nắp kim loại cũng từ từ khép lại.

Quan sát xung quanh.

Môi trường tầng hầm bí mật thứ hai của Tinh Hồng khác với trong trí nhớ.

Diện tích ở đây đã được mở rộng gấp nhiều lần, bày rất nhiều thiết bị mới lạ chưa từng thấy.

Điều duy nhất không thay đổi là bảng điều khiển đặt ở trung tâm tầng hầm thứ hai.

Phong Kỳ đi đến trước bảng điều khiển, đưa tay phủi bụi.

Có vẻ như để hắn có thể điều khiển tốt hơn, bố cục các nút trên bảng điều khiển không có gì thay đổi.

Nhấn nút khởi động màu đỏ, màn hình lớn phía trước đột nhiên sáng lên.

Sau một hồi chờ đợi ngắn, bảng tùy chọn quen thuộc hiện ra.

Sau khi mở hộp thư của Úy Vi, hắn bắt đầu xem nội dung tiếp theo của đường dây hy sinh này.

Đặc biệt là nội dung liên quan đến Kiếm Tịch.

Hiện tại hắn vẫn chưa rõ Kiếm Tịch bị phong ấn ở đâu, chỉ có thể tìm câu trả lời thông qua tin nhắn của Úy Vi.

Mở hộp thư của Úy Vi, lập tức toàn màn hình tin nhắn hiện ra trước mắt.

1, Hôm nay đột nhiên nhận được tin ngươi đã chết, mặc dù biết ngày này rồi cũng sẽ đến nhưng vẫn cảm thấy buồn vô cớ.

Sinh ly tử biệt là điều phiền phức nhất.

Cuộc sống dài đằng đẵng khiến ta liên tục chứng kiến cái chết của người khác, nghĩ đến việc sau này còn phải chứng kiến quá nhiều người ra đi, tâm trạng thật tệ.

Ghi chép bắt đầu từ khi ngươi chết, những thông tin trước đó ngươi đều biết nên ta không cần phải giải thích chi tiết nữa.

2, Hôm nay là ngày thứ hai ngươi chết nhưng thi thể của ngươi vẫn còn trong tay Tiểu U.

Theo lời kể của nhân viên Hổ Phách, Tiểu U không muốn rời xa ngươi khi ngươi đã chết.

Tiểu U phụ thuộc vào ngươi khiến cô bé không muốn tin rằng ngươi đã chết, vẫn kiên quyết tin rằng ngươi chỉ bị thương nặng trong quá trình tu luyện khi Đăng Thần, rồi sẽ nhanh chóng hồi phục như trước.

Nhưng Đại Não Hoạt Tính Châm cần bổ sung liên tục, tinh thần thức hải của ngươi đã sụp đổ, ý thức đã tiêu vong, nếu không tách não ra khỏi cơ thể, có thể sẽ ảnh hưởng đến việc bảo quản bình thường của não, ta thấy mình nên ra ngoài một chuyến.

Lừa trẻ con thì ta giỏi nhất.

Dù sao thì Mộc Tinh cũng là đứa trẻ ngoan do chính tay ta dạy dỗ.

Tiểu U bây giờ chắc hẳn rất hoang mang và tuyệt vọng, cô bé cần một tia hy vọng, ta sẽ mang đến cho cô bé hy vọng để sống tiếp.

3, Ta đã mang thi thể của ngươi về, cắt xong rồi.Trong thời gian đó, ta đã sao lưu ký ức của Tiểu U, lưu lại những ký ức khi cô bé ở bên ngươi, đến lúc đó sẽ nhét vào đầu óc ngươi, còn có cần giao cho Tiểu U của dòng thời gian chính hay không thì do ngươi quyết định.

Hết chương 1854.

Chương 1855. Tái Sinh Kiếm Tịch

Ta đã giao quan tài băng chứa thi thể ngươi cho Đội Ngoại Cần, họ sẽ đưa đến Quân Bộ Tinh Thành.

Còn về đám tang của ngươi, ta sẽ không tham gia.

Ta ghét bầu không khí buồn bã và trang nghiêm trong đám tang, điều đó sẽ khiến ta nhớ đến nhiều chuyện quá khứ không muốn hồi tưởng.

5, Theo tin tức truyền về từ Đội Ngoại Cần, đám tang của ngươi đã kết thúc.

Trong thời gian này đã xảy ra một chuyện.

Sau khi đám tang kết thúc, Trương Đạo Văn đã tìm đến Tiểu U, hy vọng Tiểu U ở lại Tinh Thành nhưng Tiểu U đã từ chối, cô bé nói rằng mình sẽ đi lại một lần con đường Đăng Thần của ngươi, sau đó mang theo Phá Giáp, Lôi Đình và Thái Hành rời khỏi Tinh Thành.

Trước khi đi, cô bé đã mang theo ma đao của ngươi.

Nghe được tin này, ta bỗng có chút mong chờ màn thể hiện của đứa nhỏ trong tương lai.

Nỗi buồn là chất xúc tác cho sự trưởng thành, cái chết của ngươi khiến Tiểu U mất đi niềm vui nhưng cũng hiểu được tầm quan trọng của việc nỗ lực trưởng thành, có thể tưởng tượng trong tương lai Tiểu U sẽ đi lại con đường ngươi đã đi, đánh bại vô số cường giả, dùng cách của ngươi để hoàn thành

sự lột xác của cuộc đời trong nghịch cảnh, khiến bản thân trở nên mạnh mẽ hơn.

Có lẽ đến ngày ngươi trở về, ngươi sẽ thấy một Tiểu U hoàn toàn mới xuất hiện trước mặt ngươi.

Hãy mong chờ, tương lai đều có thể xảy ra.

Đúng rồi, nếu ngươi quyết định giao ký ức của Tiểu U cho Tiểu U của dòng thời gian chính, có lẽ có thể để ta ở dòng thời gian chính cắt bỏ ký ức về cái chết của ngươi, như vậy ngươi mới có thể có được một Tiểu U quen thuộc, hoạt bát.

Việc của ta, Vi Mỗ, luôn nghiêm túc và đáng tin cậy, ta đã nghĩ cho ngươi cả hai lựa chọn.

Dù sao thì chúng ta cũng được coi là người làm việc chăm chỉ nhất dưới trướng Phong lão bản, không cần tiền lương (hình ảnh làm việc cật lực).

13, Kiếm Tịch đã bị đóng băng trong phòng 1303.

Để đảm bảo Kiếm Tịch ngủ đủ lâu, chúng ta đã đặt trong phòng 1303 quả ngủ được ngưng tụ từ tinh thể ngủ chiết xuất từ trường sản xuất Lĩnh Vực Sâm Lâm, đồng thời cơ thể Kiếm Tịch được Trương Đạo Văn dùng sức mạnh cực hàn đóng băng trong quan tài băng.

Lúc này, Kiếm Tịch sẽ không phản kháng.

Sức mạnh cảm xúc tiêu cực của ngươi thực sự khủng khiếp, khiến trạng thái tinh thần của Kiếm Tịch vô cùng suy yếu, ngay cả khi thân xác không bị tổn thương nhiều, vẫn không thể thoát khỏi sự giày vò của địa ngục tiêu cực.

Hy vọng hiệu quả này có thể kéo dài.

Còn về trận pháp Bách Vạn Kiếm Linh khắc trên cơ thể Kiếm Tịch, thậm chí cả đá quý cường hóa, chúng ta đều không động vào.

Ta đã thử phân tích trận pháp Bách Vạn Kiếm Linh khắc trên ngực Kiếm Tịch, phát hiện bên trong vẫn ẩn chứa năng lượng Dao Động khủng khiếp, chỉ là phần năng lượng này cũng chìm vào giấc ngủ cùng với Kiếm Tịch.

Đá quý cường hóa trên ngực Kiếm Tịch là hạt nhân tồn tại của trận pháp Bách Vạn Kiếm Linh, việc lấy nó ra có rất nhiều rủi ro, có lẽ sẽ đột nhiên bùng nổ, khiến căn cứ bí mật Tinh Hồng thậm chí là Tinh Thành trở thành đống đổ nát.

Đồng thời, sức mạnh bùng nổ của đá quý cường hóa còn có thể thu hút sự thèm muốn của các thế lực như Tộc Da Xanh, thậm chí là Linh Năng Tộc.Sau nhiều lần cân nhắc, mặc dù thèm muốn hiệu quả của đá quý cường hóa nhưng chúng ta vẫn quyết định không động vào Kiếm Tịch, cứ để hắn tiếp tục ngủ.

Còn về tương lai, tùy ngươi.

Đến lúc đó, Tinh Thành đã sớm di dời, ngươi muốn động vào Kiếm Tịch thế nào cũng được.

Vấn đề duy nhất khiến ta lo lắng là, phong ấn này có thể kéo dài được bao lâu.

Hơn nghìn năm, Kiếm Tịch có thể thoát khỏi sự giày vò của địa ngục tinh thần tiêu cực không?

Trận chiến của ngươi với Kiếm Tịch không gây ra nhiều tổn thương thực chất cho thân xác của Kiếm Tịch.

Chỉ cần Kiếm Tịch tỉnh dậy giữa chừng, có lẽ chỉ có Trương Đạo Văn trong toàn bộ Tinh Thành mới có thể chiến đấu với hắn.

Trương Đạo Văn trong tương lai có thể đánh bại Liệt Thiên Thần Chủ sở hữu kỳ tích phong ấn, chứng tỏ Trương Đạo Văn cũng có khả năng chiến đấu với Kiếm Tịch.

Nhưng Trương Đạo Văn cần thời gian để trưởng thành.

Ví dụ như 400 năm trước khi ngươi chết, nếu Kiếm Tịch tỉnh dậy, Trương Đạo Văn rất có thể không phải là đối thủ.

Chỉ có thể chiến thắng Kiếm Tịch với sự giúp đỡ của Lão Mê.

Tóm lại, Kiếm Tịch tỉnh dậy càng muộn, tỷ lệ chiến thắng của Trương Đạo Văn càng cao.

Nhưng ngay cả khi có thể đánh bại, đối với Tinh Thành mà nói cũng là thua.

Trận chiến giữa bọn họ sẽ phá hủy hoàn toàn Tinh Thành, khiến mọi nỗ lực của tuyến hy sinh này trở nên vô ích.

18, Hôm nay Đội Ngoại Cần đã trở về, họ mang theo dây xích phong ấn do Thiên Xu tặng.

Chúng ta đã quấn dây xích phong ấn quanh quan tài băng, hy vọng có thể khiến giấc ngủ của Kiếm Tịch trở nên dài hơn.

Giết Kiếm Tịch thì dễ nhưng muốn phong ấn hắn thực sự là một nhiệm vụ khó khăn.

Hết chương 1855.

Chương 1856. Phong Kỳ Hỗn Loạn

Gần đây, chúng ta đang chế tạo một hệ thống phát hiện sự sống.

Thông qua hệ thống này, chúng ta có thể theo dõi trạng thái sự sống của Kiếm Tịch theo thời gian thực, cũng như cường độ Dao Động của sức mạnh tinh thần, nếu có bất trắc xảy ra, chúng ta cũng có thể kịp thời phát hiện và ngăn chặn.

34, Nói một chút về tiến độ phá giải Hiến Tế Huyết Nhục.

Theo báo cáo của Tiêu Tâm, việc phá giải Hiến Tế Huyết Nhục đã có tiến triển lớn.

Thông qua nỗ lực của cô ấy và các thành viên trong nhóm, việc phá giải Hiến Tế Huyết Nhục đã nhìn thấy hy vọng, đã có được một đoạn trình tự nguồn gốc của Hiến Tế Huyết Nhục bị thu hoạch.

Đoạn trình tự nguồn gốc này chính là lý do chính khiến Hiến Tế Huyết Nhục bị Đỉnh Huyết Nhục thu hoạch.

Bây giờ Tiêu Tâm và các thành viên trong nhóm của cô ấy đang tìm cách loại bỏ đoạn trình tự nguồn gốc này, đồng thời đảm bảo quá trình tu luyện bình thường của Hiến Tế Huyết Nhục.

Đã phát hiện ra vấn đề, việc sửa chữa vấn đề chỉ là vấn đề thời gian.

Sau khi xem báo cáo dữ liệu, tôi có lý do để nghi ngờ rằng trong cơ thể Tiêu Tâm cũng ẩn chứa sức mạnh Trụ Thần đang

thức tỉnh, biết đâu cô ấy cũng là một trong những kỳ tích mà Mộ Trảo đang tìm kiếm.

Bây giờ chỉ kích hoạt một phần sức mạnh huyết mạch, điều này mới tạo nên sự đặc biệt của cô ấy, có thể nhanh chóng phát triển các đặc tính sống dưới áp lực.

Thông qua các thông tin tình báo đã biết, có thể xác nhận một điểm.

Mỗi con người được Mộ Trảo coi là kỳ tích đều có những năng lực đặc biệt khác nhau.Ví dụ như thần văn của Thiên Xu có thể dung hợp gen để có được năng lực của Sinh Vật Trận Địa, năng lực chiến đấu tuyệt cường của Hiệp Hoàng, tuổi thọ, trí tuệ, nhan sắc của ta (Ha ha ha, ta biết ngươi đang cười, nhịn đi, mỹ nữ này vẫn luôn là hiện thân của nhan sắc và trí tuệ, không sai đâu.)… Tóm lại, mỗi người trong mắt Mộ Trảo đều có năng lực đặc biệt vượt trội hơn người thường.

Tiêu Tâm rất có thể cũng là một trong số đó.

Chỉ là bà già Mộ Trảo vẫn chưa tìm thấy cô ấy mà thôi.

Tiếc là bà già đã đi tái tạo rồi, nếu không thì có thể hỏi bà già, biết đâu bà ấy có thể kích hoạt thêm năng lực đặc biệt trong cơ thể Tiêu Tâm.

Hồi đó khi ta sắp chết, chính bà già đã kích hoạt tiềm năng cơ thể nửa kích hoạt của ta, khiến tuổi thọ của ta kéo dài đáng kể.

Đúng rồi, cứ theo mạch suy nghĩ này mà nghĩ tiếp.

Ngươi nói xem Lâm Nhiễm có phải cũng là một trong những kỳ tích mà Mộ Trảo đang tìm kiếm không?

Nói về thiên phú, tiềm năng của Lâm Nhiễm không hề kém Tiêu Tâm, thậm chí còn mạnh hơn Tiêu Tâm về mọi mặt.

48, Tin tức mà Đội Ngoại Cần mang về gần đây.

Cuộc chiến ở Lẫm Đông Thành đã hoàn toàn kết thúc, Lê Minh Quân và quân Lãnh Đông chính thức tuyên bố ngừng bắn.

Để giải quyết vấn đề này, chúng ta đã cung cấp nhiều bằng chứng video, chứng minh rằng Lẫm Đông Thành trước đây vẫn luôn nằm trong sự kiểm soát của Kiếm Tộc.

Ta còn quay một đoạn video giải phẫu thủ lĩnh quân đội của chúng, để chứng minh rằng thủ lĩnh quân đội của Lẫm Đông Thành vẫn luôn là Sinh Vật Trận Địa, ngoài ra còn cung cấp nhiều dữ liệu chi tiết về các khía cạnh khác.

Bây giờ mâu thuẫn đã được giải quyết nhưng sự phát triển của Lẫm Đông Thành lại bị ảnh hưởng rất lớn.

Đây chắc chắn là một vấn đề đau đầu.

Vài ngày trước, Trương Đạo Văn đại diện cho Tinh Thành đến Lẫm Đông Thành, họp với Lê Minh Quân và những người cấp cao của Lẫm Đông Thành.

Cuộc họp xoay quanh việc tái thiết Lẫm Đông Thành và liên minh tương lai của ba bên.

Cuộc khủng hoảng do Kiếm Tịch mang lại đã được giải trừ, trong cuộc họp, mọi người đều có thể nói hết những gì mình muốn, không cần phải lo lắng đến những vấn đề khác, liên minh cứ thế mà thành lập.

Nhưng vấn đề hiện tại là, sự phát triển của Lẫm Đông Thành không thể mang lại bất kỳ sự giúp đỡ thiết thực nào cho Tinh Thành, chỉ có thể kéo chậm sự phát triển của Tinh Thành.

Lẫm Đông Thành tái thiết cần rất nhiều vật tư, cần Tinh Thành hỗ trợ về mọi mặt.

Trận Kiếm Linh triệu hồi trăm vạn của Kiếm Tịch gần như đã vắt kiệt gia sản của Lẫm Đông Thành, đặc biệt là về mặt

chiến lực.

Tổng dân số đã giảm đi năm phần hai, quân đội cũng chỉ còn là hình thức.

Lựa chọn tốt nhất hiện tại là để Lê Minh Quân trở thành quân đội mới của Lẫm Đông Thành, sáp nhập vào Lẫm Đông Thành.

Nhưng nỗi đau do chiến tranh mang lại khiến Lãnh Đông và Lẫm Đông có khoảng cách, cần Tinh Thành nhiều lần điều chỉnh, cũng cần thời gian lắng đọng, hiện tại muốn sáp nhập hai bên rõ ràng là không thực tế.

Thực ra, những người cấp cao của Tinh Thành cũng đã họp bàn về một vấn đề.

Có nên từ bỏ việc tái thiết Lẫm Đông Thành, để Lẫm Đông Thành và Lê Minh Quân sáp nhập vào Tinh Thành không.

Theo mô tả của Đội Ngoại Cần, trong cuộc họp, những người cấp cao của Tinh Thành đã thảo luận rất gay gắt nhưng cuối cùng đi đến kết luận rằng việc sáp nhập là không thực tế.

Hết chương 1856.

Chương 1857. Kiếm Linh Thịnh Nộ

Ở đây có hai vấn đề không thể giải quyết được.Thứ nhất, sáp nhập đồng nghĩa với việc Tinh Thành phải hoàn toàn nuôi sống số người này, với sản lượng tài nguyên hiện tại của Tinh Thành thì căn bản không thể làm được, ngay cả khi có thể thì cũng sẽ khiến sự phát triển của Tinh Thành đình trệ, thậm chí là thụt lùi, không thể tiếp tục đầu tư nguồn lực vào phát triển, xây dựng, nghiên cứu.

Hơn nữa, diện tích đất đai của Tinh Thành cũng không cho phép sáp nhập một lượng dân số lớn như vậy, trừ khi quy hoạch và xây dựng thành phố mới hoàn thành.

Nhưng quy hoạch thành phố mới vẫn còn trong giai đoạn ý tưởng, còn rất lâu nữa mới có thể thực hiện.

Thứ hai, sau khi sáp nhập, Lẫm Đông Bắc Cảnh sẽ bị bỏ hoang hoàn toàn.

Lẫm Đông Bắc Cảnh vẫn luôn là khu vực sản xuất tài nguyên linh tính dồi dào nhất, là một trong những kênh cung cấp tài nguyên quan trọng nhất cho sự phát triển của loài người.

Bỏ rơi Lẫm Đông Thành, loài người chẳng khác nào tự chặt tay mình.

Điều này sẽ gây ảnh hưởng không nhỏ đến sự phát triển chung của loài người.

Tóm lại, sáp nhập Lãnh Đông và Lẫm Đông Thành mới là lựa chọn tối ưu.

Về vấn đề này, Tinh Thành chúng ta sẽ đứng ra hòa giải, để hai bên hiểu rằng chiến tranh xuất phát từ sự xúi giục của Sinh Vật Trận Địa, không nên để mâu thuẫn nảy sinh từ sự thù địch với đối phương.

Trong thời gian này, kế hoạch tái thiết Lẫm Đông Thành đang được tiến hành, Tinh Thành chúng ta cũng sẽ cử đại diện tham gia, sau này cũng sẽ cung cấp các loại vật tư cần thiết cho việc tái thiết Lẫm Đông Thành.

Làm như vậy có thể sẽ làm chậm đáng kể sự phát triển của Tinh Thành nhưng tôi tin rằng sự hợp tác giữa Lẫm Đông Thành và Tinh Thành trong tương lai chắc chắn sẽ đưa nền văn minh nhân loại tiến xa hơn.

…

Đọc đến đây, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Ý tưởng của những người cấp cao của Tinh Thành trùng khớp với suy nghĩ của hắn.

Hắn cũng cho rằng tái thiết Lẫm Đông Thành mới là lựa chọn tối ưu, sáp nhập căn bản không thể giải quyết được vấn đề, ngược lại còn làm chậm đáng kể bước tiến của nền văn minh nhân loại.

Nếu chọn sáp nhập, đồng nghĩa với việc từ bỏ tương lai.

Sự sáp nhập thực sự trong lý tưởng của hắn chỉ tồn tại trong một điều kiện.

Đó chính là việc xây dựng thành phố mới trong ý tưởng được hoàn thiện.

Thành phố mới trong ý tưởng được xây dựng dựa trên hệ thống tu luyện của loài người làm khung cốt lõi, có thể liên tục mở rộng, chứa đựng lượng dân số khổng lồ.

Đồng thời, thành phố mới này sẽ sở hữu trận pháp truyền tống không gian kết nối tiền tuyến của Lãnh Đông, Cựu Nhật, Tinh Thành, Tương Lai, Thắng Lợi, Ngũ Đại Thành Thị.

Đến lúc đó, dân số không cần phân bố ở Ngũ Đại Thành Thị, có thể hoàn toàn hòa nhập vào thành phố mới.

Lẫm Đông Thành tồn tại là vì tài nguyên và nhà máy chế biến của Lẫm Đông Bắc Cảnh không thể tách rời.

Đồng thời, nếu không có thành phố làm trạm dừng, việc tiếp tế cũng khó có thể đồng ý được nhu cầu tiêu hao ở tiền tuyến.

Sau khi thành phố mới xuất hiện, chiến sĩ chỉ cần thông qua trận pháp truyền tống không gian ổn định là có thể tức thời đến khu tiếp tế tiền tuyến, việc tiếp tế vật tư cũng có thể hoàn thành nhanh chóng theo kiểu điểm đối điểm thông qua trận pháp truyền tống.

Đến lúc đó, Lẫm Đông Thành cũng không còn ý nghĩa tồn tại, chỉ cần giữ lại một khu tiếp tế tiền tuyến là được, người dân hoàn toàn có thể đến thành phố mới, ở đây tạo ra giá trị cho tiền tuyến.

Đến lúc đó, Chiến Đoàn sẽ không còn nơi đóng quân chính, thành phố mới mới là nơi đóng quân duy nhất của họ, việc hỗ trợ giúp đỡ lẫn nhau giữa các Chiến Đoàn cũng sẽ trở nên vô cùng thuận tiện.Ví dụ Chiến đoàn Lê Minh đang nghỉ ngơi tại Lẫm Đông Bắc Cảnh, khi nhận được tin cầu cứu từ khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, Chiến đoàn Lê Minh có thể thông qua trận pháp truyền tống không gian Tiền Tuyến Lẫm Đông để tức thời trở về thành phố mới, sau đó lấy thành phố mới làm trạm trung chuyển, nhanh chóng đến khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Đây mới là sự sáp nhập trong lý tưởng của Phong Kỳ.

Vừa không ảnh hưởng đến sự phát triển của nền văn minh nhân loại, đồng thời còn có thể cung cấp đủ mọi tiện lợi cần thiết cho sự phát triển ở hậu phương.

Nhưng hắn hiểu rằng, hiện tại còn rất lâu mới đạt được mục tiêu này.

Ít nhất là tuyến hy sinh này, các thành phố còn lâu mới đạt đến mức độ sáp nhập như vậy.

…

Lật xem nội dung hộp thư.

Từ lời mô tả của Úy Vi, Phong Kỳ thấy được sự khó khăn trong việc tái thiết Lẫm Đông Thành.

Để giúp Lẫm Đông Thành tái thiết, Tinh Thành cần hỗ trợ một lượng lớn vật tư, khiến cho sự phát triển của Tinh Thành cũng bị hạn chế ở một mức độ chắc chắn.

Điểm rõ ràng nhất là kế hoạch xây dựng thành phố mới "Bình Minh" đã bị dừng lại.

Số tiền đáng lẽ được đầu tư vào việc xây dựng thành phố mới đã được chuyển sang hỗ trợ tái thiết Lẫm Đông Thành.

Hết chương 1857.

Chương 1858. Cường Hóa Đá Phân Thiên

Tuyến hy sinh này, việc xây dựng thành phố mới đáng lẽ phải được tiến hành bình thường, sau đó hắn của tương lai sẽ xem lại thông tin lịch sử, tìm ra những vấn đề tồn tại trong quá trình xây dựng thành phố Bình Minh, cũng như những hướng cần cải tiến.

Nhưng không thể không quan tâm đến việc tái thiết Lẫm Đông Thành.

Kế hoạch không theo kịp sự thay đổi, việc xây dựng thành phố Bình Minh cũng chỉ có thể tạm dừng.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy quyết định của những người cấp cao của Tinh Thành không sai.

Tiếp theo, hắn tiếp tục lật xem nội dung hộp thư.

132, gần đây có một chuyện khiến tôi rất do dự.

Có nên nhân bản Mộc Tinh, tạo ra Giác Hút hay không.

Việc duy trì phong ấn của Kiếm Tịch là một khoản chi lớn, nếu thêm Giác Hút vào nữa, sẽ khiến cho sự tuần hoàn nội bộ trong căn cứ bí mật Tinh Hồng bị phá hủy.

Giai đoạn hiện tại thì không cần lo lắng đến vấn đề phá hủy sự tuần hoàn nội bộ, dù sao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn đang kết nối với bên ngoài, có thể thông qua bên ngoài để tiếp tế.

Nhưng dù sao thì đây cũng không phải là kế sách lâu dài.

Đợi đến khi việc tái thiết Lẫm Đông Thành hoàn thành, việc xây dựng thành phố Bình Minh cũng sẽ chính thức khởi động.

Đến lúc đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng dù xét về góc độ an toàn hay bảo mật thì cũng không thể tiếp tục liên lạc với thành phố Bình Minh, sự tuần hoàn nội bộ không thể duy trì sẽ không thể đảm bảo căn cứ bí mật Tinh Hồng trụ được đến khi ngươi của tương lai trở về.

Đây là một lựa chọn khó khăn.

Vừa phải đảm bảo đầu tư nghiên cứu hoạt động bình thường, vừa phải đảm bảo phong ấn của Kiếm Tịch ổn định, cuối cùng còn phải nuôi một Giác Hút nhỏ… Hiện tại, nguồn lực của Tinh Thành vốn đã rất căng thẳng vì vấn đề Lẫm Đông Thành, căn cứ bí mật của chúng ta càng không thể làm được cả ba điều.

Ý tưởng hiện tại của tôi là.

Tuyến hy sinh này sẽ từ bỏ việc nuôi dưỡng Giác Hút, đầu tư phần lớn nguồn lực vào nhóm nghiên cứu của tôi và nhóm của Lâm Nhiễm, cũng như vào việc duy trì phong ấn của Kiếm Tịch.

Này, thực ra tôi vẫn đang do dự.

Cụ thể có nuôi dưỡng Giác Hút nhỏ hay không thì đợi sau này hãy quyết định.

176, theo tin tức truyền về từ Ngoại Cần Tiểu Đội.

Chuyên ngành Lĩnh Vực của Học phủ Bình Minh đã mở một khóa học mới, chính là “Chiến lược chiến tranh đồ giám Lĩnh Vực” mà ngươi đã đề xuất trước đây.

Thông qua những lá bài đồ giám này, học viên có thể hiểu rõ hơn về Sinh Vật Trận Địa, đồng thời cũng có thể tăng thêm

tính thú vị cho việc học Lĩnh Vực thông qua hình thức đối dịch.Thậm chí sau này còn cân nhắc đến việc thông qua hình thức thi đấu để chọn ra người mạnh nhất tham gia chiến lược chiến tranh đồ giám của Thiên Mệnh Thành.

Nhưng đó đều là chuyện sau này.

Giai đoạn hiện tại, nguồn lực của Tinh Thành khá căng thẳng, không có nhiều nguồn lực để hỗ trợ cho loại hình thi đấu này.

203, gần đây Tinh Thành đã tổ chức một cuộc họp cấp cao.

Nội dung thảo luận liên quan đến thông tin tình báo mà ngươi mang về từ tiền tuyến.

Trong số những thông tin tình báo mà ngươi mang về, có đánh dấu nhiều nguồn lực có thể giúp ích rất lớn cho sự phát triển của Tinh Thành, những người cấp cao của Tinh Thành chuẩn bị thành lập một đội viễn chinh, đến những chiến trường Lĩnh Vực mà ngươi đánh dấu để khai thác tài nguyên.

Tất nhiên, mặc dù gọi là đội viễn chinh nhưng sẽ không để họ đến những khu vực quá xa xôi, về cơ bản mục tiêu là những chiến trường Lĩnh Vực mà ngươi đã đến trong giai đoạn đầu của thử thách tu luyện Đăng Thần.

Tài nguyên khai thác chủ yếu là những tài nguyên giá trị hiếm có.

Ví dụ như Hư Không Thạch thích hợp hơn để chế tạo thành đá ổn định không gian, loại tài nguyên này có ích rất lớn cho sự phát triển công nghệ không gian của Tinh Thành.

Hoặc như loại Nham Dung Ngư mà ngươi phát hiện ở chiến trường Lĩnh Vực Nham Bạo, có thể dùng làm sinh vật thử nghiệm nuôi dưỡng linh thú của Tinh Thành.

Nhưng số lượng tài nguyên mà đội viễn chinh có thể mang theo có hạn, chỉ trang bị cho đội trưởng một chiếc vòng tay không gian mà ngươi để lại, tài nguyên khai thác được trong quá trình viễn chinh lấy giá trị làm trọng tâm, số lượng không quan trọng.

285, (thông tin quan trọng), gần đây cơ thể của Lâm Nhiễm càng ngày càng tệ, các chỉ số cơ thể đều rất kém, tuổi thọ hoàn toàn dựa vào thuốc gen để duy trì.

Nói một chút về thành quả nghiên cứu của Lâm Nhiễm.

Những vấn đề tiềm ẩn của con đường tu luyện tín ngưỡng, thực ra Lâm Nhiễm đã tìm ra một hướng giải quyết rõ ràng.

Trong các thí nghiệm trước đó, những tín đồ lựa chọn mượn năng lực thiên phú thường xuất hiện tình trạng bị ô nhiễm tinh thần, thường xuyên rơi vào trạng thái mơ hồ khó hiểu.

Lâm Nhiễm cho rằng rất có thể là tinh thần của tín đồ đã bị lạc lối trong biển thức tinh thần của ngươi.

Quá trình mượn năng lực thiên phú chính là không ngừng thêm gánh nặng lên người, kết quả cuối cùng là tín đồ không thể bơi ra khỏi biển thức tinh thần của ngươi.

Hết chương 1858.

Chương 1859. Sự Kiện Kinh Thiên

Muốn để tín đồ quay về với chính mình, cách tốt nhất là tạo ra một sự dẫn dắt tinh thần.

Sự dẫn dắt này có thể giúp ý thức của tín đồ ổn định đi lại giữa biển thức tinh thần của ngươi và trở về biển thức tinh thần của chính mình.

Nghe có vẻ hơi phức tạp phải không?

Nói một cách đơn giản, cần tạo ra một "Người dẫn đường" trong biển thức tinh thần của ngươi, sự tồn tại của người này sẽ bảo vệ cho tín đồ, đưa ý thức của tín đồ mượn năng lực thiên phú ra khỏi biển thức tinh thần của ngươi một cách an toàn.

Làm thế nào để làm được điều này, Lâm Nhiễm và nhóm của hắn đã chỉ ra một hướng đi rõ ràng.

Ngươi còn nhớ Tinh Thần Trường Sinh không?

Ngươi của nhiều dòng thời gian trước đã từng yêu cầu Lâm Nhiễm nghiên cứu một loại thuật công kích tinh thần có thể khiến ý thức tinh thần tồn tại lâu dài, đồng thời có thể khiến ý thức tinh thần trở nên vô cùng mạnh mẽ, sau đó dùng pháp môn này để chống lại sự đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ.

Sau đó chúng ta liên minh với Lão Mê, Tinh Thần Trường Sinh cũng mất đi tác dụng.

Bây giờ Lâm Nhiễm lại tiếp tục nghiên cứu pháp môn Tinh Thần Trường Sinh, đồng thời tiến hành phát triển thêm.Ý

tưởng của Lâm Nhiễm rất đơn giản, hắn sẽ tu luyện Tinh Thần Trường Sinh để tạo ra một người dẫn đường có thể tồn tại trong biển thức tinh thần của ngươi, người này sẽ dẫn dắt tín đồ không còn lạc lối nữa.

Nếu ý tưởng của Lâm Nhiễm thành công, con đường tu luyện tín ngưỡng sẽ trở thành hiện thực, ngay cả khi Mộ Trảo thất bại, loài người ít nhất vẫn còn những lựa chọn thay thế khác.

Còn về việc chọn ai làm người dẫn đường cho tín đồ, Lâm Nhiễm đã nghĩ đến:

Chọn một đường hy sinh, để ngươi trở thành người dẫn đường.

Tức là ngươi cần tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, trở thành người dẫn đường cho tín đồ của mình.

Làm như vậy, thân xác của ngươi sẽ tiêu vong nhưng tinh thần của ngươi trên đường hy sinh đó sẽ trường tồn.

Còn về việc ý tưởng này có thành công hay không, Lâm Nhiễm vẫn cần phải thử nghiệm, chỉ là cơ thể của hắn ngày càng yếu đi, không còn chống đỡ được bao lâu nữa.

Lần trò chuyện gần đây nhất với hắn, hắn nói rằng nhân còn thời gian, hắn sẽ lập kế hoạch chi tiết về hướng nghiên cứu trong tương lai của nhóm, ngay cả khi hắn chết, nhóm vẫn có thể tiếp tục mở rộng và hoàn thiện nội dung của Tinh Thần Trường Sinh theo kế hoạch mà hắn đưa ra.

311, gần đây việc xây dựng và quy hoạch thành Bình Minh đã được khởi động lại.

Cụ thể cần bao lâu để xây dựng hoàn toàn là một ẩn số, rất có thể thành Bình Minh được xây dựng trên dòng thời gian này sẽ không đạt được như mong muốn của ngươi, chỉ có thể làm tài liệu tham khảo cho dòng thời gian tiếp theo.

Dựa trên thông tin mà Đội Ngoại Cần truyền về, Tinh Thành quyết định sau hai mươi năm sẽ từng bước di chuyển dân cư của Tinh Thành vào thành Bình Minh, hỗ trợ cho việc xây dựng và phát triển tiếp theo của thành Bình Minh.

Toàn bộ cục diện tương lai của Tinh Thành sẽ dần nghiêng về thành Bình Minh.

Có thể tưởng tượng, chỉ cần vài trăm năm nữa, Tinh Thành sẽ trở thành một thành phố bỏ hoang.

Chúng ta đang ở trong căn cứ bí mật dưới lòng đất cũng sẽ mãi mãi ẩn náu dưới lòng đất, không còn đến thế giới bên ngoài nữa.

Ta thì không sao cả.

Ngoài việc không thể nhìn thấy mặt trời, mặt trăng và các vì sao trên bầu trời, mở cửa sổ không thể cảm nhận được làn gió mát, nhìn thấy cây hòe già bên ngoài thì nơi này thực ra không có gì khác biệt so với căn cứ Tinh Hồng trên mặt đất.

Điểm thiếu sót duy nhất có lẽ là thức ăn.

Nhưng sau nhiều dòng thời gian, hương vị của kem dinh dưỡng đã trở nên tuyệt vời!

Có đến hơn 300 loại hương vị!

Tất nhiên, ăn nhiều chắc chắn vẫn sẽ ngán.

Ta chắc chắn là người thảm nhất, khi những anh chị em khác ngán thì cũng gần đến lúc phải đi.

Ta thì khác, ta vẫn có thể kiên cường chống đỡ.

Mặc dù mỹ nhân này không phải là một trong mười chiến thần của nhân tộc nhưng nếu bình chọn mười vị thần trường thọ của nhân tộc, mỹ nhân này chắc chắn có thể lọt vào top ba lịch sử.

335, gần đây tinh thần Dao Động của Kiếm Tịch có sự thay đổi, khiến ta rất lo lắng.

Mới vài ngày trước, nhân viên kiểm tra phong ấn đã báo cáo cập nhật tình hình mới nhất của Kiếm Tịch trong cuộc họp.

Qua sự thay đổi của dữ liệu có thể thấy, tinh thần Dao Động của Kiếm Tịch trước đây vẫn luôn ổn định, đến bây giờ đã xuất hiện một chút gợn sóng, đối với chúng ta mà nói thì rõ ràng đây không phải là một tin tốt.

Sự xuất hiện của tinh thần Dao Động có lẽ chứng tỏ ý thức của Kiếm Tịch đang dần thoát khỏi ảnh hưởng của những cảm xúc tiêu cực, ý thức sắp thoát khỏi xiềng xích tinh thần.Nghiên cứu về Lĩnh Vực tinh thần của chúng ta vẫn còn rất yếu, không thể phân tích tình hình của Kiếm Tịch để đưa ra một câu trả lời chắc chắn.

Chỉ có thể hy vọng đây chỉ là Dao Động tinh thần bình thường, sẽ không khiến Kiếm Tịch thoát khỏi sự suy sụp tinh thần.

Hết chương 1859.

Chương 1860. Thần Thể Phục Sinh

Nhưng dù thế nào đi nữa, vì đã có rủi ro, chúng ta phải nghĩ đến cách ứng phó khi tình huống xấu nhất xảy ra.

Chúng tôi đã họp bàn về tình hình của Kiếm Tịch.

Cuối cùng, chúng tôi đưa ra phương án là ngụy trang căn phòng 1303 nơi Kiếm Tịch ở, đảm bảo rằng ngay cả khi Kiếm Tịch tỉnh lại cũng không ảnh hưởng đến sự tồn tại của căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Cụ thể phương án như sau.

Đầu tiên, chúng tôi sẽ lập lại kế hoạch bố trí căn phòng nơi Kiếm Tịch ở và đào một đường hầm thông lên mặt đất trên trần nhà.

Sau đó, lắp các tấm đá đặc biệt có khả năng ngăn chặn sự lan tỏa và thấm nhuần của nhận thức lên tường phòng, đồng thời gia cố và ngụy trang cánh cửa thông với căn cứ bí mật.

Giả sử phương án phong ấn Kiếm Tịch thất bại, khi Kiếm Tịch tỉnh lại, ngay cả khi mở nhận thức, cũng không phát hiện ra sự tồn tại của căn cứ bí mật, đường hầm hướng lên trên còn khiến Kiếm Tịch lầm tưởng mình bị phong ấn trong một căn phòng dưới lòng đất, chắc chắn sẽ đi theo đường hầm này lên mặt đất.

Phương án này có thể đảm bảo rằng ngay cả khi Kiếm Tịch tỉnh lại, căn cứ bí mật Tinh Hồng vẫn được giữ lại.

Nơi đây lưu giữ bộ não của ngươi, cũng như thành quả cả đời của Lâm Nhiễm, ta và các nhà nghiên cứu khác, quá quan trọng.

Đây là phương án giảm thiểu thiệt hại khi có sự cố xảy ra.

357, Lâm Nhiễm đã mất, ta vẫn không đi dự đám tang.

Ghét nhất cảnh sinh ly tử biệt!

376, hoạt động di dời Tinh Thành đã bắt đầu, từ Đông Khu Tinh Thành làm điểm khởi đầu, từng bước di chuyển toàn bộ dân cư Tinh Thành đến thành Bình Minh.

Đồng thời, việc xây dựng thành Bình Minh vẫn đang tiếp tục.

Tình hình hiện tại là xây dựng và di dời diễn ra đồng thời, chúng ta cũng sẽ hoàn toàn lánh đời.

Khi ngươi xuất hiện, chắc chắn vẫn sẽ thấy đống đổ nát của thành Tinh Thành.

Nhưng về phía tây, có lẽ ngươi có thể nhìn thấy một thành phố mới vô cùng phồn hoa, lần này tương lai có lẽ không còn là ngày tận thế của loài người nữa.

Ngoài ra, Lê Minh Quân đã chính thức sáp nhập vào Lẫm Đông Thành, đổi tên thành Lãnh Đông Lê Minh Quân.

Hận thù trong lòng các thế hệ trước đã được hóa giải.

Sự phát triển của Lẫm Đông Thành cũng mang lại nhiều lợi ích cho Tinh Thành của chúng ta, các nguồn linh tính hiếm có sẽ được ưu tiên cấp phát cho chúng ta sử dụng.

Vấn đề duy nhất là tốc độ xuất hiện của Lĩnh Vực trường dường như nhanh hơn.

Cùng với việc các con đường nối liền Lẫm Đông Thành và Tinh Thành liên tục bị Lĩnh Vực trường xuất hiện chặn lại, rất

có thể hai thành phố sẽ mất liên lạc.

Nhưng vấn đề này cũng dễ giải quyết khi công nghệ không gian phát triển.

Trong kế hoạch xây dựng tương lai của thành Bình Minh, sẽ xây dựng hai trận pháp truyền tống không gian ổn định.

Một kết nối với thành Mê Vụ, một kết nối với Lẫm Đông Thành.

Đến lúc đó, ngay cả khi Lĩnh Vực trường chặn đường kết nối giữa các thành phố, vẫn có thể thông qua trận pháp truyền tống không gian ổn định để thiết lập liên lạc hiệu quả hơn.

400, gần đây Dao Động tinh thần của Kiếm Tịch xuất hiện ngày càng thường xuyên.

Qua quan sát, về cơ bản có thể kết luận rằng ý thức của Kiếm Tịch đang đấu tranh để thoát khỏi xiềng xích tinh thần.Sự hồi sinh dường như đã trở thành điều tất yếu.

Dòng thời gian này vì cuộc chiến với Kiếm Tịch mà chúng ta đã phải trả giá đắt, để hắn cứ thế mà rời đi thì ta làm sao cam tâm.

Giả sử Kiếm Tịch chắc chắn sẽ phá vỡ phong ấn rời đi, cũng phải nghĩ cách giết hắn.

Ngươi không giết Kiếm Tịch, sự sụp đổ của Lẫm Đông Thành sẽ là vòng luân hồi vô tận.

Vì vậy, ta nghĩ đến việc cấy chip định vị theo dõi vào cơ thể Kiếm Tịch, đảm bảo rằng ngay cả khi Kiếm Tịch phá vỡ phong ấn, ngươi của tương lai vẫn có thể truy đuổi hắn.

(Đến lúc đó, ngươi có thể tìm kiếm sự giúp đỡ của Lão Mê tương lai, sau đó thông qua chip định vị khóa vị trí của Kiếm Tịch, với sức mạnh của Lão Mê tương lai, muốn giết chết một Kiếm Tịch hắn là rất dễ dàng.)

Nhưng muốn cấy chip định vị vào cơ thể Kiếm Tịch mà không để hắn phát hiện là một vấn đề đau đầu.

Với sức mạnh của Kiếm Tịch, việc phát hiện ra có vật lạ được cấy vào cơ thể hắn rõ ràng là dễ như trở bàn tay.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, ta đang nghĩ cách.

421, ha ha ha, ta thật là một thiên tài, ta đã nghĩ ra một cách hay.

Ngươi còn nhớ Tộc Da Xanh không?

Chúng có một loại hạt châu đen có thể định vị Vật Phẩm Kỳ Tích, dòng thời gian này chúng ta đã thu thập được ba viên.

Ta đã sử dụng hạt châu để thử nghiệm với viên đá cường hóa của Kiếm Tịch, phát hiện ra hoàn toàn có thể định vị được hắn.

Nhưng định vị này có giới hạn về phạm vi, ít nhất là trong căn cứ bí mật không thể tiến hành thử nghiệm hiệu quả ở khoảng cách siêu xa.

Nhưng dựa vào sự thay đổi cường độ tín hiệu phản hồi, ta có thể ước tính sơ bộ phạm vi định vị khoảng 30 km.

Hết chương 1860.

Chương 1861. Kiếm Tịch Bá Vương

Rõ ràng là không đủ để ngươi tìm thấy Kiếm Tịch đã phá vỡ phong ấn.

Điểm mấu chốt là chúng ta hoàn toàn có thể phát triển một thiết bị tăng cường tín hiệu cho hạt châu định vị Tiểu Hắc.

Để đạt được điều này, chúng ta cần giải quyết hai vấn đề.

Một là làm rõ tín hiệu của viên đá cường hóa, đảm bảo không định vị nhầm Vật Phẩm Kỳ Tích.

Vấn đề này khá dễ giải quyết.

Hạt châu định vị Tiểu Hắc đối với các Vật Phẩm Kỳ Tích khác nhau có tín hiệu phát ra khác nhau, sau khi bắt được chuỗi tín hiệu này, chỉ cần nhập vào thiết bị khuếch đại tín hiệu là được.

Hai là làm thế nào để tăng cường hiệu quả định vị của hạt châu Tiểu Hắc.

Làm thế nào để thực hiện được điều này, hiện tại vẫn đang trong giai đoạn thử nghiệm.

Ta chưa từng thấy chất liệu của hạt châu Tiểu Hắc, phương án chúng ta áp dụng là chế tạo một lớp thiết bị tích điện khuếch đại bên ngoài hạt châu Tiểu Hắc, tăng cường hiệu quả định vị của hạt châu Tiểu Hắc.

Hiệu quả thử nghiệm hiện tại đã đạt được gấp mười lần nhưng theo ta thấy vẫn còn lâu mới đủ.

Đây sẽ là một dự án thử nghiệm dài hơi, cũng sẽ là hướng nghiên cứu chính của căn cứ bí mật trong tương lai.

Ngoài ra, ta muốn nhắc một chút, năm đó ngươi quyết định chuyển giao việc nâng cao công nghệ kỹ thuật cho Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, quả là một quyết định có tầm nhìn xa trông rộng, nếu không có sự nỗ lực của bộ phận khoa học kỹ thuật, ý tưởng của ta căn bản không thể thực hiện được.

Hiện tại, các nhân viên của bộ phận khoa học kỹ thuật ngày đêm tăng ca, đang tranh thủ từng phút từng giây để nghiên cứu.

598, thiết bị định vị dành riêng cho Kiếm Tịch đã hoàn thành.

Thiết bị được cất giữ trong phòng 1302.

Nếu tương lai Kiếm Tịch thực sự phá vỡ phong ấn, hãy nhớ mang theo Lão Mê, triển khai truy đuổi.845, gần đây giá trị Dao Động tinh thần của Kiếm Tịch tăng dần, hẳn là khoảng cách để hắn phá vỡ phong ấn không còn xa nữa.

Thật lo lắng sẽ xảy ra những chuyện ngoài ý muốn khác.

Hy vọng mọi chuyện sẽ suôn sẻ.

Thời gian của ta cũng sắp hết rồi, kết quả nghiên cứu của dòng thời gian hy sinh này ta đã cấy sâu vào não của ngươi, đến lúc đó chỉ cần để ta ở dòng thời gian chính trích xuất ra là được.

(Trong đó bao gồm cả ký ức của Tiểu U.)

…

Xem xong lời nhắn của Úy Vi.

Trong đầu Phong Kỳ hiện lên hình ảnh Úy Vi tóc bạc phơ, đứng trước gương thở dài than vãn về nhan sắc phai tàn.

Tâm trạng của bà lão này luôn tràn đầy lạc quan, bất kể đối mặt với khó khăn gì cũng có thể mỉm cười đối mặt.

Nhưng chỉ có vấn đề nhan sắc già đi là bà ta so đo tính toán, bất bình.

Mỉm cười, hắn quay người bước tới phòng 1303.

Trong hộp thư của Úy Vi không nói rõ Kiếm Tịch có phá vỡ phong ấn hay không.

Nói chính xác hơn là, cho đến khi Úy Vi chết, Kiếm Tịch vẫn chưa phá vỡ phong ấn.

Nhưng hiện tại Kiếm Tịch đã trốn thoát hay chưa, vẫn là một ẩn số.Đến trước cửa phòng 1303, hắn đưa tay quẹt qua ổ khóa điện tử trên cửa phòng, lập tức tiếng xác nhận điện tử vang lên:

"Xác nhận quyền hạn cao nhất: Phong Kỳ!"

Đèn đỏ trên ổ khóa điện tử lập tức chuyển sang đèn xanh.

Khi cánh cửa nặng nề từ từ mở ra, Phong Kỳ phát hiện trước mặt lại là một đường hầm đất, cuối đường hầm còn có một cánh cửa.

Rõ ràng đây là thiết kế để cách ly phòng 1303 với căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Mục đích là để đảm bảo an toàn cho căn cứ bí mật Tinh Hồng.

Bước đến cuối phòng, hắn hít một hơi thật sâu, đưa tay ấn vào cánh cửa sắt cách ly.

Giết Kiếm Tịch, hắn có thể thu được điểm tiến hóa huyết mạch khổng lồ cũng chỉ là thứ yếu.

Quan trọng nhất là Kiếm Tịch chết, đối với dòng thời gian sau này sẽ có lợi vô cùng, Lẫm Đông Thành sẽ hoàn toàn trở

thành lực lượng đồng hành của hắn.

Khi cánh cửa sắt cách ly từ từ mở ra, trong đầu Phong Kỳ hiện lên rất nhiều khả năng.

Một điểm rõ ràng trong lòng là, nếu Kiếm Tịch phá vỡ phong ấn, hắn sẽ theo đề nghị của Úy Vi truy sát hắn, chắc chắn phải xóa sổ hắn hoàn toàn.

Kiếm Tịch không chết, hắn làm sao có thể yên tâm.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị nín thở để xem kết quả, giọng nói lười biếng của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

"Đầu óc của ngươi quả nhiên bị chồng chéo ký ức làm hỏng rồi, chẳng lẽ quên năng lực của phụ thân ngươi là gì sao? Hỏi một tiếng có khó không?"

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đột nhiên nhớ ra.

Hắn có Lời Tự Thuật mà!

Năng lực của Lời Tự Thuật là thăm dò, bức tường có thể che chắn cảm nhận này dưới cảm nhận đặc biệt của Lời Tự Thuật cũng chỉ như không.

Hắn căn bản không cần cố ý đẩy cửa, chỉ cần hỏi Lời Tự Thuật là có thể biết được đáp án.

Bàn tay đẩy cửa đột nhiên dừng lại, Phong Kỳ lập tức hỏi trong lòng:

"A Bạch, Kiếm Tịch chạy rồi sao?"

"Cửa sắp mở rồi, vậy thì vào xem đi, bây giờ hỏi kết quả có quan trọng không? Chẳng lẽ ta nói rồi ngươi sẽ không đẩy cửa ra xem sao?"

Hết chương 1861.

Chương 1862. Quân Lệ Minh Khởi Nghĩa

Phong Kỳ: …

Lúc này trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ.

Lời Tự Thuật quả nhiên vẫn là mùi vị như cũ, vẫn đáng ghét như vậy.

…

Đẩy cánh cửa cách ly bám đầy bụi, hơi lạnh ập vào mặt.

Cảnh tượng bên trong phòng hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Đây là một căn phòng rộng hơn trăm mét vuông.

Bốn góc phòng chất đầy tinh thể năng lượng, do năng lượng bên trong tinh thể đã hoàn toàn mất đi, giờ đã trở thành vỏ rỗng trong suốt.

Giữa phòng là một chiếc quan tài băng bị đập vỡ.

Những tảng băng vỡ vụn vương vãi xung quanh cho đến tận bây giờ vẫn còn lưu giữ sức mạnh cực hàn của Trương Đạo Văn, vẫn chưa tan hết.

Điều này không phải nói rằng quan tài băng do Trương Đạo Văn chế tạo có thể ngàn năm không tan, thông qua thiết bị đông lạnh dưới quan tài băng có thể thấy, thiết bị truyền năng lượng vẫn đang khởi động này là nguyên nhân chính khiến quan tài băng cực hàn ngàn năm không tan.

Gần những tảng băng vỡ vụn, còn vương vãi vô số đá vụn và đất, cùng với những đoạn xích sắt màu đen vỡ vụn.

Chỉ không thấy bóng dáng Kiếm Tịch.

Nhìn thấy cảnh này, biểu cảm của Phong Kỳ rất phức tạp.

Thông qua mô tả trong hộp thư của Úy Vi, hắn cơ bản có thể phán đoán được, Kiếm Tịch phá vỡ phong ấn là điều tất yếu.

Nhưng sâu trong lòng, hắn vẫn mong rằng sự việc sẽ không phát triển theo chiều hướng tồi tệ nhất.Giờ đây sự thật đã chứng minh, Kiếm Tịch đã phá vỡ phong ấn.

Hắn đứng trước quan tài băng.

Ánh sáng của mặt trăng máu chiếu lên mặt, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên phía trên, trước mắt hắn là một cái lỗ lớn.

Rõ ràng Kiếm Tịch đã trốn thoát từ đây.

Sau một hồi im lặng ngắn ngủi, Phong Kỳ quay người rời khỏi phòng 1303, đến trước cửa phòng 1302.

Sau khi xác minh danh tính, cánh cửa kim loại dày di chuyển vào trong tường.

Đây có vẻ là một trung tâm xử lý dữ liệu, rất nhiều máy móc được sắp xếp gọn gàng như tủ sách, máy móc vận hành phát ra tiếng ầm ầm, điều hòa trong phòng vẫn không ngừng hoạt động, làm mát cho căn phòng.

Ánh mắt đảo quanh bốn phía, hắn đi đến trước tủ kim loại dán nhãn "Định vị truy sát."

Hắn đưa tay mở tủ, bên trong đặt một thiết bị nhỏ bằng lòng bàn tay.

Trung tâm của thiết bị được khảm viên Định vị Tiểu Hắc Châu cướp được từ Tộc Da Xanh, bọc bên ngoài Tiểu Hắc Châu là một lớp vỏ kim loại màu đen, trên đó có một màn hình

hiển thị bốn inch, bên dưới màn hình hiển thị là một công tắc màu đỏ.

Hắn đưa tay lấy thiết bị theo dõi ra khỏi tủ, Phong Kỳ nhấn nút màu đỏ.

Ngay lập tức màn hình tối sáng lên, trên đó xuất hiện những đường sọc lộn xộn.

Sau một hồi chờ đợi ngắn, những đường sọc trên màn hình bắt đầu thu hẹp lại, hình ảnh biến thành một đĩa cảm ứng radar đang quay.

Tít tít!

Tiếng điện tử gấp gáp vang lên, trên màn hình xuất hiện một chấm đỏ định vị.

Phong Kỳ không ngờ định vị lại thuận lợi đến vậy, chỉ mất chưa đầy một phút đã tìm được vị trí của Kiếm Tịch.

Ban đầu hắn còn rất lo lắng về vấn đề tín hiệu.

Bởi vì tín hiệu cần phải vượt qua trường Vực, mỗi tầng trường Vực đều sẽ làm suy yếu tín hiệu rất nhiều, Kiếm Tịch đã rời khỏi Khu Đông Bộ rất có thể sẽ không tìm thấy nữa.

Sự ngạc nhiên đến quá đột ngột.

[Xét cho cùng, công nghệ cốt lõi của thiết bị theo dõi này đến từ Tộc Da Xanh bí ẩn, đội ngũ công nghệ Tinh Hồng chủ yếu sử dụng công nghệ vào việc khuếch đại tín hiệu và xử lý dữ liệu tín hiệu, xét về sự thành thạo trong việc tìm kiếm Vật Phẩm Kỳ Tích của Tộc Da Xanh, công nghệ của chúng hoàn toàn đáng tin cậy.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ gật đầu:

“Ta không nghi ngờ gì về công nghệ theo dõi Vật Phẩm Kỳ Tích của Tộc Da Xanh, ta chỉ tò mò là tại sao Tộc Da Xanh lại

không chế tạo một số thiết bị tương tự như tăng cường tín hiệu, như vậy chẳng phải có thể tìm kiếm Vật Phẩm Kỳ Tích trong phạm vi rộng hơn sao?”

[Ta làm sao biết được, có lẽ là Tộc Da Xanh không mở khóa được cây kỹ năng phát triển công nghệ.]

Phong Kỳ đang định trả lời thì lúc này trên màn hình hiển thị hiện lên một dãy số, thu hút sự chú ý của hắn.

[Khoảng cách đến mục tiêu: < 4000 mét (sai số trong phạm vi 100 mét)]

Nhìn thấy khoảng cách của mình chỉ còn chưa đầy 4000 mét, Phong Kỳ thực sự cảm thấy bất ngờ.

Ban đầu hắn nghĩ là sau khi lấy được thiết bị theo dõi sẽ tìm cách liên lạc với Mê Vụ Chi Chủ.

Sau đó để Lão Mê có thể tùy ý xuyên không trong tương lai đưa hắn đi truy sát Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch trước khi ngủ say quả thực rất mạnh, thậm chí có thể nói là mạnh đến mức vô lý.

Nhưng đó dù sao cũng là chuyện quá khứ.

1500 năm sau của ngày hôm nay, thực lực của Kiếm Tịch cũng không tính là mạnh, càng không thể so sánh với một lão đại như Lão Mê.Lão Mê muốn bắt Kiếm Tịch, căn bản không cần tốn nhiều sức.

Có lẽ thuộc hạ của Lão Mê có chiến lực có thể dễ dàng bắt được Kiếm Tịch.

Hết chương 1862.

Chương 1863. Kiếm Tịch Chạy Trốn

Chỉ là không ngờ Kiếm Tịch lại ở ngay bên cạnh.

Điều này khiến Phong Kỳ cảm thấy, Kiếm Tịch thoát khỏi phong ấn có lẽ chưa được bao lâu.

[Cũng có thể đã thoát khỏi phong ấn nhiều năm rồi nhưng hắn căn bản không có nơi nào để đi, thế giới tương lai có rất nhiều tộc mạnh, hắn chỉ thân một mình căn bản không thể chống lại những thế lực Đại thế có lãnh địa, chỉ có thể trốn ở vùng đất cằn cỗi không có tài nguyên linh tính này để sống tạm.]

Nghe lời phân tích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Trong hơn nghìn năm Kiếm Tịch ngủ say, các chủng tộc khác đã bước vào cuộc cạnh tranh chủng tộc tàn khốc, không ngừng tiến bộ và phát triển.

Kiếm Tịch của hơn nghìn năm trước có thể coi là một cường giả.

Nhưng ở thời điểm hơn nghìn năm sau này căn bản không tính là gì, hơn nghìn năm qua có quá nhiều chủng tộc trỗi dậy, cũng có rất nhiều chủng tộc mạnh trước đây chưa từng đến thế giới loài người lần lượt giáng lâm.

Có quá nhiều thế lực có thể dễ dàng bắt được Kiếm Tịch.

Giả thiết Kiếm Tịch hiện tại không có nơi nào để đi, không phải là không có khả năng.

Nhưng hắn biết, thực lực của mình chắc chắn không phải là đối thủ của Kiếm Tịch.

Bây giờ vẫn phải đến thành Bình Minh tìm quân cứu viện của loài người, nghĩ cách xóa bỏ hoàn toàn mối họa Kiếm Tịch này.

Nỗ lực của tất cả những người đồng hành trên dòng thời gian này không nên bị lãng phí.

Nghĩ đến Mộc Tinh đã hy sinh vì điều này, đến chết vẫn mở to mắt, hắn cảm thấy đau lòng từng cơn.

"Kiếm Tịch chắc chắn phải chết!"Ra khỏi phòng 1302, Phong Kỳ lại vào phòng 1303.

Đi theo đường hầm hướng lên trên do Kiếm Tịch chém ra, hắn nhảy liên tiếp mấy cái, bay vọt lên khỏi lòng đất.

Hiện ra trước mắt là một vùng đổ nát.

Những tòa nhà cao tầng của Tinh Thành bị thời gian bào mòn đã sụp đổ diện rộng, những con đường từng sạch sẽ giờ cũng đầy vết nứt và đá vụn.

Nhưng cảnh tượng trước mắt đối với Phong Kỳ mà nói thì rất quen thuộc.

Mỗi một tuyến mộng cảnh tương lai, hắn đều chưa từng thấy Tinh Thành phồn hoa.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trăng máu treo cao.

Rõ ràng là Mộ Trảo trên tuyến mộng cảnh tương lai này lại một lần nữa bại dưới tay Mặc, từ đó có thể suy ra hệ thống tu luyện của loài người đã sụp đổ, hiện tại hệ thống chiến lực duy nhất chống đỡ nền văn minh loài người hẳn là kế hoạch cải tạo phù văn đã được bố trí từ rất sớm.

Lúc này, tầm mắt của Phong Kỳ bị một tòa nhà cao tầng bị chém ngang thu hút sự chú ý.

Nửa phần trên của tòa nhà này đã sụp đổ xuống đất.

Nhưng mặt cắt của tòa nhà lại rất bằng phẳng, giống như bị một lực sắc bén chém đứt.

Tầm mắt đảo qua phía trước, những tòa nhà như vậy không chỉ có một.

Ngoài tòa nhà ra, trên mặt đất cũng có những vết kiếm tương tự, ăn sâu vào lòng đất, chém ra một khe nứt trên mặt đất kéo dài.

Nhìn thấy cảnh này, trong lòng Phong Kỳ nghi ngờ.

Chẳng lẽ sau khi Kiếm Tịch thoát khỏi phong ấn đã từng có một trận chiến dữ dội với một sinh vật nào đó?

Nhưng từ phân tích môi trường xung quanh, hắn không thấy có dấu vết của sinh vật nào chiến đấu với Kiếm Tịch.

Những tòa nhà bị phá hủy, mặt đất đều chỉ lưu lại vết kiếm nhưng không thấy dấu vết của lực lượng bên ngoài nào khác.

Xuất hiện tình huống này, chỉ có hai khả năng.

Sinh vật chiến đấu với Kiếm Tịch đã né tránh toàn bộ quá trình, mặc cho Kiếm Tịch tấn công, cho nên khắp nơi đều là dấu vết Kiếm Tịch vung kiếm để lại nhưng không thấy dấu vết do sinh vật khác chiến đấu với Kiếm Tịch để lại.

Một khả năng khác là Kiếm Tịch tự mình vung kiếm, có thể là đã phát điên rồi.

[Ta đồng ý với suy đoán của ngươi, bị địa ngục tinh thần tiêu cực tra tấn đến tận bây giờ, Kiếm Tịch có thể đã trở thành bệnh nhân tâm thần rồi, thậm chí còn có thể phân liệt ra một nhân cách tiêu cực, mới có hành vi phá hoại lớn như vậy.]

“Quản hắn làm gì, cứ giết là được.”

Không suy nghĩ nhiều về vấn đề này, hắn quyết định lên đường đến thành Bình Minh ngay.

Không có Trương Đạo Văn, hoặc những lực lượng nhân tộc khác giúp đỡ, chỉ dựa vào thực lực hiện tại của hắn, muốn đánh bại Kiếm Tịch quả thực quá miễn cưỡng.

Muốn liên lạc với Lão Mê, cũng phải đợi trở về thành Bình Minh.

Bởi vì trong thành Bình Minh có trận pháp truyền tống không gian ổn định kết nối với thành Mê Vụ.

Phong Kỳ sải bước, chạy về phía tây.

Để tiết kiệm thời gian, hắn dứt khoát kích hoạt thiên phú Huyết Thần.

Tốc độ đập của trái tim đột nhiên tăng nhanh, cơ thể đang chạy dần dần được khí huyết bao phủ, nhanh chóng mọc ra cơ bắp màu máu.

So với tuyến hy sinh, sử dụng năng lực thiên phú trên tuyến thời gian chính không có cảm giác khó chịu nào.

Giống như hít thở vậy, nhẹ nhàng và phối hợp.

Càng không tồn tại vấn đề gánh nặng cho cơ thể, gánh nặng cho tinh thần.

Cảm giác mọi thứ đều nằm trong tầm kiểm soát này khiến tâm trạng Phong Kỳ vui vẻ.

Hết chương 1863.

Chương 1864. Quân Đoàn Mộc Tinh

Cơ thể trong quá trình chạy nhanh chóng cao lên, tốc độ chạy ngày càng nhanh, thân ảnh Phong Kỳ dần dần biến thành một bóng ma màu máu.

Phía trước không xa.Trên đó có một con Sinh Vật Trận Địa hình dạng vượn lông đỏ, toàn thân đỏ rực, cao ba mét.

Đối mặt với Sinh Vật Trận Địa chắn trước mặt, Phong Kỳ không hề có ý định dừng bước, ngược lại còn tăng tốc độ chạy.

Sức mạnh của Huyết Thần được kích hoạt vào lúc này.

Phía sau hắn xuất hiện sáu viên đá quý Ám Thần bản nguyên xoay tròn, kết nối với nhau bằng những đường năng lượng.

Sự xuất hiện của đá quý bản nguyên khiến thể chất của Phong Kỳ tăng mạnh.

Khi Sinh Vật Trận Địa hình dạng vượn nhận ra nguy hiểm đang đến gần, Phong Kỳ đã đến trước mặt nó, sau đó không giảm tốc độ mà xuyên qua.

Ầm!

Sinh Vật Trận Địa hình dạng vượn lông đỏ bị Phong Kỳ đâm vỡ, nổ tung thành một màn sương máu.

Sau đó, màn sương máu đuổi theo Phong Kỳ, nhanh chóng tràn vào cơ thể hắn, trở thành điểm tiến hóa huyết mạch của hắn.

Tốc độ chạy của Phong Kỳ ngày càng nhanh.

Gặp phải những tòa nhà đổ nát chắn đường, hắn thậm chí còn lười né tránh, cứ như thế đâm sập từng tòa nhà cao tầng.

Nhìn từ trên cao xuống, Phong Kỳ chạy tạo thành một con rồng khói dài, vô cùng ngoạn mục.

Bằng cách đâm thẳng không né tránh, Phong Kỳ cũng đang giải tỏa áp lực trong lòng mình.

Trong lúc chạy, hắn cũng nhớ đến một câu mà Lão Mê từng nói.

Lão Mê từng nói, trong mắt kẻ yếu đều là chông gai, trước mặt kẻ mạnh không có chướng ngại vật.

Bây giờ nghĩ lại câu nói này, quả thực là như vậy.

Lần đầu tiên đến mộng cảnh tương lai, hắn cần phải luôn cảnh giác với Sinh Vật Trận Địa gần đó, cũng như những nguy cơ tiềm ẩn khác, mỗi bước đều cẩn thận, sợ rơi vào chông gai.

Bây giờ hắn không cần phải lo lắng về dã thú Lĩnh Vực trong đống đổ nát của Tinh Thành.

Đâm thẳng không né tránh thì sao, không có con dã thú Lĩnh Vực nào là đối thủ của hắn, đương nhiên là chạy không có chướng ngại vật.

Chạy được hơn mười phút, tầm mắt của Phong Kỳ xuất hiện một tòa nhà cao tầng.

Lúc này hắn giảm tốc độ, đến trước tòa nhà cao tầng rồi nhảy lên.

Khi thân hình sắp rơi xuống, cánh tay phải của hắn đâm vào tường bê tông cốt thép như cắt đậu phụ, dùng sức rồi thân hình lại nhảy lên.

Hai tay thay nhau, hắn chỉ mất chưa đến mười giây đã lên đến tầng cao nhất.

Đứng vững, tầm mắt hắn hướng về phía tây, bắt đầu tìm kiếm bóng dáng của Tiểu Hắc.

Thời gian xuất hiện của Tiểu Hắc không thể xác định, mỗi tuyến mộng cảnh tương lai đều có biến động nhưng có thể phân tích ra một khoảng thời gian gần đúng.

Trước đây, Tiểu Hắc thường xuất hiện khi hắn xem xong hộp thư tầng hai của căn cứ bí mật Tinh Hồng, sắp rời khỏi tầm mắt.

Nhưng tình hình hiện tại có chút khác biệt.

Thời gian đến căn cứ bí mật Tinh Hồng đã rút ngắn bốn năm lần so với trước đây.

Bây giờ hắn vẫn còn thời gian để quay trở lại khu vực Trú ẩn Tinh Thành, tức là khu vực thành Bình Minh trên tuyến tương lai này.

Tầm mắt đảo qua phía tây, hắn không thấy bóng dáng của Tiểu Hắc.

Lúc này hắn lên tiếng hỏi:

“A Bạch, ngươi có cảm nhận được dấu vết của Tiểu Hắc không?”

[Tạm thời chưa có, nếu xuất hiện sẽ thông báo cho ngươi ngay.]

Phong Kỳ nghe vậy, nhảy xuống từ tòa nhà cao tầng.

Gió rít bên tai, thân hình hắn đập mạnh xuống đất, thậm chí không cần ngồi xổm để giảm lực va chạm, chân phải dùng sức, cơ thể thuận thế lao về phía trước.

Chạy được một lúc, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu:[Tiểu huynh đệ, có một người quen cũ đang trên đường đến, chuẩn bị đi.]

“Tiểu Hắc sắp đến rồi!” Phong Kỳ đột nhiên giật mình.

[Không phải Tiểu Hắc, một người quen khác.]

Lời Lời Tự Thuật vừa dứt, Phong Kỳ đã cảm nhận được luồng khí lạnh lẽo sắc bén ập đến từ phía bắc.

Tầm mắt chuyển hướng về phía đó, hắn thấy một luồng sáng đỏ rực lao đến với tốc độ cực nhanh, phóng to trước mắt hắn.

Phong Kỳ dứt khoát nhảy sang một bên.

Ầm!

Vị trí hắn vừa đứng bị đá vụn bắn tung tóe, luồng kiếm khí sắc bén hóa thành một cơn lốc xoáy không ngừng mở rộng, kéo dài vài giây mới tan đi.

Sau khi đứng vững, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn lên.

Bóng người lơ lửng giữa không trung chính là Kiếm Tịch mà hắn muốn giết tiếp theo.

Chỉ là Kiếm Tịch bây giờ hoàn toàn khác với hình ảnh trong trí nhớ của hắn.

Mái tóc dài màu xám trắng tung bay hỗn loạn, nụ cười điên cuồng, khuôn mặt tái nhợt phủ đầy những đường vân đen méo mó, nửa bên trái khuôn mặt máu thịt mơ hồ, thậm chí còn lộ cả răng ra, trông vô cùng dữ tợn.

“Là ngươi… là ngươi, ta sẽ không nhận nhầm, chính là ngươi!”

Kiếm Tịch nhìn thẳng vào hắn bằng đôi mắt vô hồn, miệng không ngừng lẩm bẩm, đôi môi nứt nẻ khiến hắn trông càng đáng sợ.

Lời hắn vừa dứt, thanh Hỏa Thiên Kiếm trong tay hắn đột ngột chém xuống Phong Kỳ.

Lúc này, Phong Kỳ nhận ra thanh Hỏa Thiên Kiếm trong tay Kiếm Tịch cũng đã thay đổi, không còn màu đỏ rực thuần túy nữa mà cũng phủ đầy những đường vân đen.

Hết chương 1864.

Chương 1865. Kiếm Linh Hồi Sinh

Ngực Kiếm Tịch còn in dấu trận pháp Kiếm Linh triệu, chỉ là cũng phủ đầy những vết hằn đen méo mó.

Giống như bị một thế lực bên ngoài ăn mòn, trở nên không còn thuần khiết nữa.

Sự thay đổi của Kiếm Tịch khiến Phong Kỳ thực sự bất ngờ.

Theo lý mà nói, nếu không có đá quý cường hóa hỗ trợ, thân xác của Kiếm Tịch không thể chịu được trận pháp Kiếm Linh triệu, sau khi thanh Hỏa Thiên Kiếm được khảm đá quý cường hóa tách khỏi thân xác, trận pháp Kiếm Linh triệu cũng phải tách khỏi thân xác theo, nếu không sẽ làm nổ tung cơ thể Kiếm Tịch.

Nhưng bây giờ, trận pháp Kiếm Linh triệu lại hoàn toàn kết hợp với cơ thể Kiếm Tịch.

Phong Kỳ không rõ nguyên nhân là gì.

Có lẽ là do ngủ say hàng nghìn năm, trận pháp Kiếm Linh triệu dần dần hòa nhập với thân xác Kiếm Tịch, cũng có thể là sau khi thoát khỏi phong ấn, trên người Kiếm Tịch đã xảy ra chuyện gì đó.

Không nghĩ nhiều về vấn đề này, hắn đột ngột nhảy lên né tránh.

Một luồng kiếm khí lưu quang lóe lên sượt qua người hắn, kiếm khí hình trăng lưỡi liềm bay xiên xa, chém đứt toàn bộ

những tòa nhà cao tầng trên đường đi.

Phong Kỳ chỉ cảm thấy cơ thể đau nhói, luồng kiếm khí sượt qua khiến cơ thể hắn xuất hiện những vết thương nhỏ, máu chảy thành giọt.

Nhưng những vết thương như vậy lập tức tự động lành lại.

"Địa ngục… địa ngục… tuyệt vọng… giết, ngươi là… tâm ma."

Kiếm Tịch điên cuồng lẩm bẩm, thân hình nhanh chóng áp sát Phong Kỳ, thanh Hỏa Thiên Kiếm trong tay hắn vung ra vô số tàn ảnh, chém thẳng vào đầu hắn.

Kiếm khí phả vào mặt, Phong Kỳ da đầu tê dại, chỉ có thể không ngừng né tránh, căn bản không dám chống đỡ.

Bây giờ hắn có thể chắc chắn rồi, Kiếm Tịch thực sự đã phát điên.

Năm đó, Thái Hành bị tra tấn hàng giờ, suýt nữa thì tinh thần tự kỷ, tình trạng của Kiếm Tịch rõ ràng còn thảm hơn.

Bị tra tấn trong thời gian dài như vậy, trạng thái tinh thần đã sớm không bình thường.Bây giờ xem ra, vật chất đen bí ẩn quấn quanh cơ thể Kiếm Tịch rất có thể là sự cụ thể hóa của cảm xúc tiêu cực trên cơ thể, khiến Kiếm Tịch rơi vào trạng thái điên cuồng.

Nhưng không hiểu sao, hắn cảm thấy thực lực của Kiếm Tịch so với trước đây dường như đã tăng lên rõ rệt.

[Ta đã cảm nhận và thăm dò tình trạng cơ thể của Kiếm Tịch, trong cơ thể hắn có rất nhiều vật chất đen, đồng thời thức hải của hắn cực kỳ hỗn loạn, bên trong chứa đầy những đám mây cảm xúc tiêu cực, quả thực như ngươi dự đoán, hắn đã hoàn toàn phát điên nhưng cũng vì cảm xúc tiêu cực quấn quanh, khiến kiếm thế của hắn thay đổi… Nói một cách đơn

giản, bây giờ hắn chính là kiếm ma, kiếm thế trở nên điên cuồng, mọi mặt đều được nâng cao, chỉ thiếu lý trí.]

Ầm!

Phong Kỳ nghiêng người né tránh kiếm quang, trên mặt xuất hiện hai vết máu.

Trong lúc kinh hoàng, Phong Kỳ lập tức hét lên:

"A Bạch, có cách nào để bảo toàn mạng sống không?"

[chấp niệm của hắn coi ngươi là tâm ma, rõ ràng là cảm nhận được hơi thở của ngươi mới truy đuổi mà đến, quỳ xuống cầu xin cũng vô dụng, đương nhiên là chạy trốn.]

Một lần nữa né tránh một cách kinh hoàng luồng kiếm khí cuồng bạo xuyên qua mặt đất, Phong Kỳ gào lên:

"Chết tiệt, làm sao mà chạy được, tốc độ chạy của ta căn bản không thoát khỏi sự truy sát của hắn!"

[emmm… Để ta phân tích một chút, bây giờ ngươi có hai cách để thoát thân, thứ nhất là đợi Tiểu Hắc đến, Kiếm Tịch bây giờ đang rơi vào trạng thái điên cuồng, chỉ cần đợi Tiểu Hắc đến, lúc đó chỉ cần tìm đúng thời cơ chuyển hỏa lực, ngươi sẽ có thể thoát thân.]

[Thứ hai có thể là Trương Đạo Văn trong thành Bình Minh cảm ứng được dao động năng lượng ở đây, đột nhiên chạy đến, với thực lực hiện tại của Trương Đạo Văn, giết chết một Kiếm Tịch hẳn không thành vấn đề.]

Nghe Lời Tự Thuật phân tích nghiêm túc, Phong Kỳ trong lòng bất lực chửi thầm.

Hai khả năng này đều cần may mắn.

Nhưng vấn đề là đối mặt với sự tấn công cuồng bạo của Kiếm Tịch, hắn căn bản không chống đỡ được bao lâu.

Trong lòng tính toán thời gian duy trì của Huyết Thần, đại khái còn có thể kiên trì thêm 15 phút nữa.

Đợi đến khi trạng thái Huyết Thần kết thúc, hắn sẽ khó thoát khỏi kiếp nạn.

Phép tính này chỉ dựa trên tiền đề là chiến lực của Kiếm Tịch sẽ không tăng lên.

Qua tần suất vung kiếm của Kiếm Tịch có thể thấy, trạng thái điên cuồng của Kiếm Tịch trong lúc chiến đấu vẫn đang gia tăng, áp lực của hắn đang dần tăng lên.

Lúc này, trận pháp Kiếm Linh triệu trên ngực Kiếm Tịch bùng phát ánh sáng rực rỡ.

Thanh Hỏa Thiên Kiếm trong tay Kiếm Tịch chém ra hai luồng kiếm khí.

Một luồng như ngọn lửa cuồn cuộn, nhiệt độ cao làm không khí vặn vẹo.

Một luồng như mực đen đặc quánh, tiến lên xé rách khe nứt không gian, giống như một cái miệng lớn dữ tợn đang dần mở ra.

Phong Kỳ né tránh được kiếm khí lửa nhưng lại trúng một kiếm khí đen.

Cơ thể đột nhiên bay ngược, trên cơ thể xuất hiện màu đen méo mó, cố gắng thấm vào cơ thể hắn.

Hết chương 1865.

Chương 1866. Tử Hồn Kích Hoạt

Lúc này, ấn ký Tử Hồn trên cơ thể hắn được kích hoạt.

Giống như một con rồng sấm chạy khắp cơ thể, nuốt chửng toàn bộ vật chất đen muốn xâm nhập vào cơ thể hắn.

Thân hình vừa rơi xuống đất, Phong Kỳ bất chấp thương thế đột ngột lao sang một bên.

Ầm!

Mặt đất sụp đổ.

Sau khi rơi xuống đất lại nhảy vài cái, Phong Kỳ mới né tránh được đợt tấn công liên tục ập đến như sóng dữ.Lúc này, Phong Kỳ phát hiện ra, trên ngực mình xuất hiện một vết kiếm xuyên thủng.

May mắn thay, cơ thể ở dòng thời gian chính sở hữu khả năng tự phục hồi cực kỳ khủng khiếp.

Chỉ thấy thịt non nhanh chóng phát triển, đan xen ở trước ngực, nhanh chóng phục hồi vết thương khủng khiếp.

Lúc này, Phong Kỳ căn bản không có thời gian để thở.

Sau khi ổn định thân hình, hắn tiếp tục né tránh, bởi vì thế công dữ dội của Kiếm Tịch lại ập đến.

Lúc này, Kiếm Tịch giống như một con thú hoang đói khát, coi hắn là con mồi, không ngừng tấn công hắn.

Điều duy nhất khiến Phong Kỳ cảm thấy may mắn là Kiếm Tịch đã mất đi lý trí.

Nếu Kiếm Tịch có được sức chiến đấu tăng lên mà vẫn giữ được lý trí như lúc đầu, hắn căn bản không thể trốn thoát.

Khi trận pháp triệu hồi trăm vạn Kiếm Linh thực sự vận hành, nó sẽ có uy áp cực mạnh, từng khiến hắn trên tuyến hy sinh không thể nhúc nhích.

Nếu trúng vài luồng kiếm khí tích tụ, dù khả năng tự phục hồi của cơ thể hắn có mạnh đến đâu cũng chắc chắn sẽ chết.

Cuộc truy sát vẫn tiếp tục.

Khu vực Tinh Thành nơi Phong Kỳ đang ở dường như đã trải qua một trận động đất siêu cấp, vốn là cảnh tượng đổ nát, khói bụi mù mịt, những luồng kiếm khí đan xen chéo nhau chia cắt mặt đất thành vô số mảnh.

Phong Kỳ chạy trốn trong tình trạng thảm hại, căn bản không nghĩ ra cách nào để thoát khỏi nơi này.

Hắn đã từng nghĩ đến việc chạy thẳng về hướng thành Bình Minh.

Nhưng chạy thẳng hoàn toàn là hành động tự sát, tốc độ bay của kiếm khí Kiếm Tịch nhanh hơn tốc độ chạy của hắn nhiều.

Hắn chỉ có thể né tránh để vòng quanh Kiếm Tịch.

Nhưng Phong Kỳ hiểu rằng đây không phải là kế sách lâu dài, trạng thái điên cuồng của Kiếm Tịch vẫn đang gia tăng, hắn không chống đỡ được bao lâu.

Hắn quay đầu nhìn về phía Kiếm Tịch, chỉ thấy sức mạnh tiêu cực quấn quanh cơ thể hắn giống như những xúc tu méo mó, cơ thể Kiếm Tịch bị ăn mòn ngày càng nghiêm trọng.

Phong Kỳ hiểu rõ cảm giác bị cảm xúc tiêu cực quấn quanh.

Sức mạnh cảm xúc tiêu cực có thể được coi là một chiếc chìa khóa mở khóa xiềng xích cơ thể.

Tương ứng, lý trí giống như một chiếc xiềng xích.

Hai trạng thái này không phân biệt mạnh yếu, mỗi trạng thái có ưu nhược điểm riêng.

Lý trí có thể sử dụng trí tuệ, kỹ thuật, v.v. một cách hợp lý khi chiến đấu với kẻ thù.

Trạng thái bị cảm xúc tiêu cực quấn quanh thì khác, giống như đang chiến đấu bằng bản năng và bản tính khát máu.

Khi hoàn toàn điên cuồng, sức chiến đấu cũng sẽ được giải phóng hoàn toàn, bản tính chiếm vị trí chủ đạo tuyệt đối.

Điều này khiến sức chiến đấu của Kiếm Tịch được nâng cao đáng kể, sẽ không có sự phân tích, phán đoán dưới lý trí, thậm chí là do dự.

Lúc này, Kiếm Tịch bị cảm xúc tiêu cực quấn quanh đang không ngừng đè nén tiềm năng của bản thân.

Khiến cho kiếm khí hắn vung ra không ngừng tăng cường.

Mỗi một luồng kiếm khí đều có thể chia cắt mặt đất, dư chấn của cơn bão kiếm khí ập đến khiến khuôn mặt Phong Kỳ đau nhói.

Sự hung bạo trong lòng cũng dần được kích hoạt.

Nhận ra rằng mình căn bản không thể thoát khỏi sự truy sát của Kiếm Tịch, trong lòng Phong Kỳ nảy sinh ý định liều chết chiến đấu.

Lý trí đang dần mất đi.

“Tâm ma! Tâm ma!”

Kiếm Tịch nghiến răng dữ tợn, trận pháp triệu hồi trăm vạn Kiếm Linh trên ngực như tinh hà chuyển động, tỏa ra ánh sao

rực rỡ.

Nếu phóng to những ánh sao này, có thể thấy những Kiếm Linh thu nhỏ đang theo động tác của Kiếm Tịch vung kiếm.

Ầm!Kiếm khí như sao băng rơi xuống, phá nát mặt đất dưới chân Phong Kỳ, Phong Kỳ chỉ có thể nhảy cao lên, tránh thoát luồng kiếm khí ập đến.

[A, ngươi xong rồi, ngươi không biết nhảy hai đoạn, nhảy cao như vậy chẳng phải thành bia ngắm sao!]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Tịch.

Chỉ thấy thanh Phẫn Thiên Kiếm trong tay Kiếm Tịch tỏa ra hai luồng sáng đỏ rực và đen tuyền, rồi quấn quanh giao nhau lấy thân kiếm làm tâm, tạo thành luồng kiếm khí xoắn ốc.

“Mẹ kiếp!”

Cảm thấy không ổn, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu, khí huyết trong cơ thể lập tức sôi trào.

Quả đấm phải như một quả pháo đang ra nòng, đấm mạnh về phía Kiếm Tịch, quả đấm trái thuận thế đánh ra sau khi quả đấm phải tung ra.

Trong nháy mắt, vô số quyền ảnh hiện ra, như mưa rào đổ xuống nghiêng ngả về phía Kiếm Tịch.

Lúc này, Kiếm Tịch cũng đột nhiên vung thanh Phẫn Thiên Kiếm trong tay.

Luồng kiếm khí xoắn ốc quấn quanh giao nhau giữa màu đỏ rực và đen tuyền đột nhiên phá vỡ vô số quyền ảnh, với tư thế không thể ngăn cản lao xuống về phía Phong Kỳ.

Hết chương 1866.

Chương 1867. Lửa Thiêu Kiếm Linh

Thôi thì liều vậy!

Cơ thể Phong Kỳ lập tức rơi vào trạng thái chịu tải nặng, khí huyết trong cơ thể lập tức sôi trào.

Sáu bản nguyên của Ám Thần sau lưng lập tức quay nhanh.

Lần này, cú đấm phải tung ra xé rách không gian, phát ra tiếng rồng gầm.

Chỉ thấy một con huyết long dữ tợn hiện ra trên cơ thể Phong Kỳ, cùng với cú đấm phải lao về phía trước.

Cú đấm này Phong Kỳ đã dốc toàn lực.

Khi huyết long va chạm với luồng kiếm khí xoắn ốc, giọng nói điên cuồng của Kiếm Tịch vang lên bên tai:

"Tâm ma, giết giết giết!"

Kiếm Tịch rơi vào trạng thái điên cuồng, vung kiếm chỉ về phía Phong Kỳ.

Trong nháy mắt, luồng kiếm khí xoắn ốc đột nhiên tăng vọt, va chạm với huyết long do Phong Kỳ tung ra.

Huyết long giống như một tảng băng tan nhanh, với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, nó tan rã từ đầu đến cuối, biến thành những tia sáng máu tản mát.

Luồng kiếm khí xoắn ốc trong nháy mắt áp sát Phong Kỳ.

Cảm giác nguy hiểm mãnh liệt ập đến, Phong Kỳ gào lên, sáu viên tinh thể bản nguyên Ám Thần xoay tròn sau lưng bay

đến trước mặt.

Ầm!

Phong Kỳ bị luồng kiếm khí xoắn ốc đẩy xuống đất, tạo thành một cái hố lớn trên mặt đất.

Nhưng luồng kiếm khí xoắn ốc của Kiếm Tịch vẫn chưa tiêu tan, vẫn đang đè nén Phong Kỳ, liên tục giải phóng luồng kiếm khí sắc bén.

Phong Kỳ nghiến răng chịu đựng, sáu viên bản nguyên Ám Thần lơ lửng trước người xoay nhanh, ngưng tụ thành trận năng lượng phòng ngự.

Rắc!

Tiếng giòn tan vang lên, sáu viên bản nguyên Ám Thần trước người Phong Kỳ đồng thời xuất hiện vết nứt.

Phong Kỳ cắn răng đến chảy máu, vẫn kiên cường chống đỡ.

Lúc này, luồng kiếm khí xoắn ốc đột nhiên thay đổi, chỉ thấy phần kiếm khí màu đen tuyền đột nhiên nuốt chửng phần kiếm khí màu đỏ rực, lập tức kiếm khí màu đen tăng vọt.

Kiếm khí màu đen bắt đầu ăn mòn bản nguyên Ám Thần, theo vết nứt quấn quanh cơ thể Phong Kỳ.

Thiên phú Tử Hồn một lần nữa được kích hoạt.

Du long màu tím cố gắng nuốt chửng sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Nhưng lần này, tốc độ nuốt chửng năng lượng đen của du long màu tím chậm hơn nhiều so với tốc độ truyền vào của sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Thịt và máu trên cơ thể Phong Kỳ giống như ngâm trong axit sunfuric, nhanh chóng tan chảy.

Khi thịt và máu tan chảy, lộ ra bộ xương màu vàng sẫm của Phong Kỳ.

Nỗi đau dữ dội ở cấp độ tinh thần ập đến, thân thể hắn không tự chủ được mà run rẩy.

Hắn cảm nhận được mặt tối trong nội tâm của Kiếm Tịch trong sức mạnh cảm xúc tiêu cực.Tràn ngập tuyệt vọng, tử vong, giãy giụa, luân hồi… Trải qua tra tấn địa ngục, ý thức của Kiếm Tịch cũng đã rơi vào địa ngục.

Hắn nhìn chằm chằm vào vực sâu, đã hoàn toàn nhập ma.

Nhân cách chủ trước đây đã gần như hoàn toàn biến mất, bị nhân cách tiêu cực méo mó gặm nhấm chậm rãi.

Hắn không còn là Kiếm Tịch trước đây nữa, như Lời Tự Thuật đã nói, hắn là kiếm ma.

Cảm xúc tiêu cực quấn quanh mang đến cho Phong Kỳ nỗi đau về thể xác và tinh thần.

Khi huyết nhục dưới hình thái huyết thần bị tiêu tan hoàn toàn, Phong Kỳ chỉ còn lại một bộ xương, sáu bản nguyên của huyết thần cũng vỡ vụn vào lúc này, biến thành luồng sáng hòa vào tinh thần thức hải của hắn.

Luồng kiếm khí đen tuyền không hề tiêu tan, không có gì cản trở, chỉ thẳng vào bộ xương của Phong Kỳ.

Cảm nhận được luồng kiếm khí kinh khủng ập đến, Phong Kỳ vẫn không khuất phục, nghiến răng tung cú đấm phải.

Xa xa vang lên tiếng cười điên cuồng của Kiếm Tịch.

Qua lớp ánh sáng đen dần che khuất tầm nhìn, Phong Kỳ thấy trong mắt Kiếm Tịch thoáng chút tỉnh táo và giải thoát.

“Ngươi nợ ta… Tâm ma… Giết ngươi.”

[Xong rồi, thật sự phải lui sớm rồi.]

Tiếng kêu kinh hãi của Lời Tự Thuật cũng vang lên vào lúc này.

Màu đen dần bao trùm cơ thể, ngay khi Phong Kỳ nghĩ rằng mình sắp tiêu vong, một giọng nói già nua đột nhiên vang lên bên tai.

"Đã đợi ngươi rất lâu rồi, nếu không phải vì đợi ngươi, chúng ta đã sớm ra tay với hắn rồi."

Giọng nói già nua vừa dứt, một tia Lôi Đình màu tím đột nhiên từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt chém đứt năng lượng tiêu cực đen quấn quanh cơ thể hắn, hồ quang điện chạy khắp người, nuốt chửng hết năng lượng tiêu cực trên cơ thể hắn.

Phong Kỳ lập tức nhìn theo hướng phát ra âm thanh.

Xa xa cát vàng cuồn cuộn, chỉ thấy một hàng Bóng Đen dần hiện ra từ trong cát bụi mịt mù.

Người đi đầu là một cô gái mảnh mai, cao khoảng một mét bảy, cô ta ôm một thanh đao dài màu tím, trên đầu đội một chiếc mũ rơm quen thuộc.

Cát bụi cuốn lên, cô gái cúi đầu không nhìn rõ dung nhan.

Bên trái cô ta là một lão già uy nghiêm tóc bạc trắng, râu ria xồm xoàm, trên mặt hằn sâu dấu vết của thời gian, hai cánh tay quấn quanh hồ quang điện, rõ ràng tia Lôi Đình vừa rồi chính là do người này phóng ra.

Thời gian tuy đã làm thay đổi dung mạo của ông nhưng Phong Kỳ vẫn nhận ra ngay.

Lão già chính là Lôi Đình thích hở mông ngày nào.

Hết chương 1867.

Chương 1868. Phá Giáp Anh Hùng

Bên phải cô gái là một lão già cũng tóc bạc trắng, trên người mặc một bộ giáp màu đỏ uy phong, dù dung nhan đã già nua nhưng trên người vẫn toát lên một vẻ anh khí, ánh mắt nhìn hắn vừa có sự kích động vừa có sự hoài niệm.

Người này chính là Phá Giáp.

Ngoài Phá Giáp và Lôi Đình quen thuộc, càng ngày càng nhiều bóng người hiện ra từ trong bóng tối.

Trong số họ có một tráng hán vác theo thanh kiếm khổng lồ, cao hơn ba mét, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, cũng có Sinh Vật Trận Địa không phải hình người.

Nhưng không có ngoại lệ, tất cả đều mặc chiến bào của thành viên Đao Ma Đoàn.

Lúc này còn có thể nghe thấy tiếng trò chuyện truyền đến.

"Đại ca u, đợi ở đây nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng chuẩn bị ra tay với tên điên này sao?"

"Đoàn u, vậy chúng ta đợi nhiều năm như vậy cuối cùng là đợi cái gì?""Hắc hắc, để ta ra tay, ta đã thấy tên điên này ngứa mắt từ lâu rồi."

…

Càng ngày càng nhiều bóng người theo sau cô gái áo tím từ trong cát bụi mịt mù hiện ra, tạo thành một hàng dài ngang.

Cô gái đứng đầu mặc áo Đao Ma màu tím không để ý đến lời bàn tán của thuộc hạ phía sau, cúi đầu tiếp tục tiến lên.

Kiếm Tịch lơ lửng trước mặt Phong Kỳ dường như cảm nhận được sự đe dọa, không thèm để ý đến Phong Kỳ, đột nhiên quay người nhìn về phía cô gái đứng đầu, trên mặt hiện lên nụ cười điên cuồng, thanh Ph Phần Thiên Kiếm trong tay càng run rẩy dữ dội.

"Ha ha ha!"

Trong tiếng cười điên cuồng, trận Kiếm Linh triệu hồi một triệu thanh kiếm trên ngực Kiếm Tịch đột nhiên sáng lên, xoay tròn tỏa ra ánh sáng rực rỡ, trên bề mặt Ph Phần Thiên Kiếm đột nhiên bùng lên hai luồng kiếm khí năng lượng màu đỏ lửa và đen tuyền.

Sau khi tích tụ sức mạnh trong chốc lát, Kiếm Tịch cười điên cuồng, đột nhiên chém một luồng kiếm khí xoắn ốc về phía cô gái áo tím.

Kiếm khí màu đỏ lửa và đen tuyền tăng vọt theo gió, như thể có uy lực khai thiên lập địa, trong quá trình bay về phía trước còn kéo theo một khe nứt không gian liên tục kéo dài.

Khi luồng kiếm khí xoắn ốc sắp đánh trúng cô gái đang ôm thanh đao dài màu tím, cô gái từ từ nâng thanh ma đao lên.

Cô ta không vung đao ra đón.

Mà dùng một tư thế khinh thường, chỉ dùng cán ma đao chỉ về phía trước.

Rắc!

Tiếng vỡ vụn giòn tan vang lên.

Không gian trong mắt Phong Kỳ trở nên vỡ vụn, luồng kiếm khí xoắn ốc mà Kiếm Tịch vung ra bị phân giải thành nhiều đoạn trước mặt cô gái áo tím, theo không gian vỡ vụn mà tiêu tan.

Làm xong tất cả những điều này, cô gái áo tím không để ý đến Kiếm Tịch, mà từ từ thu ma đao lại.

Lúc này cô ta tháo mũ rơm ra, từ từ ngẩng đầu lên.

Gió thổi tung mái tóc dài mềm mại của cô ta, tầm mắt cô ta xuyên qua cát bụi mịt mù, lại như xuyên qua sự ngăn cách của thời gian, giao nhau với ánh mắt của Phong Kỳ, khóe miệng từ từ nhếch lên:

"Ê hê~!"

…

Ánh mắt giao nhau, Tiểu U trong mắt không còn là cô bé mãi không lớn trong ký ức nữa.

Bây giờ cô ta đã có dáng vẻ của một thiếu nữ, có đôi mắt trong veo sáng ngời, nụ cười đột ngột khiến đôi mắt cô ta cong như trăng khuyết, trên người có một luồng linh khí thoát tục, giữa hai hàng lông mày tỏa ra ánh sáng thanh nhã linh tú.

Mặc dù dung mạo có thay đổi nhưng Phong Kỳ vẫn có thể nhận ra ngay.

Đây chính là Tiểu U từng theo hắn lật núi vượt đèo, xuyên qua vô số thế giới Lĩnh Vực, thường ngày lười biếng, trong cuộc sống luôn giật mình, còn thường xuyên kêu đói.

Tiểu U trong ký ức và Tiểu U hiện tại chồng lên nhau, nội tâm Phong Kỳ xao động.

Đối với hắn, thời gian chỉ là sự mơ hồ thoáng qua.

Nhưng đối với Tiểu U mà nói, đó lại là hơn một nghìn năm trôi qua thực sự, trải qua quá nhiều câu chuyện.

Úy Vi từng nói trong thư điện tử rằng, sau khi Tiểu U tham gia tang lễ của hắn đã lấy đi mảnh vỡ ma đao, lựa chọn đi lại con đường khiêu chiến Đăng Thần mà hắn đã từng đi.

Hắn hiểu tại sao Tiểu U lại đưa ra lựa chọn này.

Để bản thân có đủ thực lực đứng vững trong thế giới mới tàn khốc sau 1500 năm chỉ là một lý do.

Tiểu U càng muốn thông qua cách đi lại con đường cũ để tưởng nhớ lại những câu chuyện mà họ đã trải qua.

Vì không có album ảnh nên quá trình đi lại con đường khiêu chiến Đăng Thần đối với Tiểu U giống như một album ảnh ký ức lật chậm, mỗi bước đều là sự hoài niệm.Ký ức cũng sẽ theo con đường khiêu chiến Đăng Thần này mà nhớ lại những chuyện đã qua.

Lúc này gặp lại, trong mắt Tiểu U là cuộc hội ngộ sau bao năm chờ đợi.

Càng là kỳ tích của sự sống không thể tưởng tượng nổi.

Khí huyết còn sót lại trong cơ thể thấm ra từ tim, bắt đầu cấu trúc thân thể bằng xương bằng thịt của Phong Kỳ.

Chỉ còn lại bộ xương, cơ thể nhanh chóng hồi phục như cũ, chỉ là sắc mặt có hơi tái nhợt.

Nhìn về phía Tiểu U, trên mặt Phong Kỳ hiện lên nụ cười:

Hết chương 1868.

Chương 1869. Trận Địa Kiếm Tộc

“Tiểu U, đã đợi lâu rồi.”

“Ừm.”

Mặc dù khoảng cách rất xa, Tiểu U vẫn nghe thấy lời hắn nói, gật đầu thật mạnh.

Lúc này, Kiếm Tịch lơ lửng trên không trung truyền đến cảm xúc Dao Động mãnh liệt, tốc độ cảm xúc tiêu cực xâm thực nhân cách chủ nhân rõ ràng tăng nhanh.

Một là kẻ thù không đội trời chung: Ma đao.

Một là chấp niệm giết chóc bị coi là tâm ma.

Ngay cả Phân Thiên Kiếm cũng run rẩy không ngừng dưới ảnh hưởng của cảm xúc Kiếm Tịch, sát ý mãnh liệt hóa thành gió lạnh thấu xương, bao trùm khắp nơi.

Tại vị trí ngực, trận Kiếm Linh triệu hồi một triệu thanh kiếm quay nhanh, bùng phát ánh sáng rực rỡ.

Năng lượng Dao Động khủng khiếp lấy Kiếm Tịch làm trung tâm, lan tỏa ra xung quanh thành gợn sóng năng lượng.

Kiếm Tịch từ từ nâng Phân Thiên Kiếm trong tay lên, hơi thở điên cuồng trên người càng thêm nồng đậm, Phân Thiên Kiếm trong tay dưới sự truyền năng lượng của trận Kiếm Linh triệu hồi một triệu thanh kiếm, bề ngoài đã bị hai loại năng lượng màu đen và đỏ bao bọc.

Chưa vung kiếm này ra, không gian xung quanh Kiếm Tịch đã không chịu nổi sức nặng, nhanh chóng co lại thành hố đen

không gian.

Đối mặt với một đòn toàn lực mà Kiếm Tịch sắp tung ra, Tiểu U từ từ ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Tịch.

Vẻ mặt cô ta lạnh nhạt, không hề có ý định tích tụ sức mạnh.

Giống như một đòn toàn lực của Kiếm Tịch, trong mắt cô ta chỉ là một trò đùa vô vị.

Phong Kỳ nhìn thấy dáng vẻ thản nhiên đó, liền cảm thấy rất ngầu.

Nhưng tiền đề của việc ra vẻ ngầu là dựa vào thực lực của bản thân.

Như vậy có thể thấy Tiểu U có lòng tin tuyệt đối có thể dễ dàng đỡ được một kiếm này.

Phong Kỳ chứng kiến cảnh này, trong lòng cảm khái muôn vàn.

Nếu quay ngược thời gian trở về trước trận chiến quyết định với Kiếm Tịch, hắn sẽ không bao giờ nghĩ rằng Tiểu U có thể tiến đến bước này như ngày hôm nay.

Trong mắt hắn lúc đó, Tiểu U căn bản không phải là một người tu luyện.

Để Tiểu U khổ luyện, hắn đã từng thử vô số cách.

Lúc đó hắn cảm thấy huyết mạch của Tiểu U cực kỳ xuất sắc nên bồi dưỡng cho tốt.

Nhưng Tiểu U luôn ba phút nhiệt độ, sau ba phút lại tiếp tục lười biếng, dù có sửa thế nào cũng không chịu hối cải.

Ngủ, ăn, nói linh tinh mới là cuộc sống thường ngày của Tiểu U, thỉnh thoảng hứng lên mới dùng thời gian để đan các vật phẩm năng lượng như đạo cụ không gian.

Nói về nguyên nhân thì Tiểu U không bao giờ có chí tiến thủ.

Cho nên trong mắt Phong Kỳ, Tiểu U căn bản không thể trở thành một cường giả.

Ngược lại, Phá Giáp có thiên phú kém nhất trong đội, mặc dù huyết mạch không bằng Tiểu U và những người khác nhưng luôn khổ luyện tiến thủ, bất kỳ thời gian rảnh rỗi nào cũng sẽ dùng để nâng cao thực lực của bản thân.

Đây mới là tâm thái mà một cường giả tương lai nên có trong mắt hắn.

Đối với Tiểu U, lúc đó hắn cũng đã từ bỏ ý định bồi dưỡng Tiểu U thành một cường giả.

Cảm thấy Tiểu U có thể mãi mãi giữ được một mặt ngây thơ trong sáng cũng rất tốt.Bất chợt nhìn lại quá khứ, có thể thấy Tiểu U đã thay đổi tâm thái rất nhiều sau khi hắn chết.

Sự thay đổi này khiến Tiểu U không còn lười biếng nữa, bắt đầu nỗ lực trưởng thành.

Trong thời gian này, huyết mạch của Tiểu U cộng với sự hỗ trợ của Ma đao, khiến Tiểu U phát triển đến cảnh giới như hiện tại.

Đao Ma Đoàn do hắn sáng lập năm xưa cũng có sự thay đổi nghiêng trời lệch đất dưới sự phát triển của Tiểu U.

Trong đội xuất hiện thêm quá nhiều bóng người xa lạ.

Điều này chứng tỏ Tiểu U vẫn tận tâm kinh doanh Đao Ma Đoàn sau khi hắn chết, đảm nhiệm vị trí "Lão đại", thúc đẩy Đao Ma Đoàn tiếp tục phát triển.

Có lẽ từ khoảnh khắc Tiểu U lựa chọn đi lại con đường khiêu chiến Đăng Thần thì tên lười biếng từng được hắn che chở đã có tiềm năng trở thành một cường giả độc lập.

Cảm thấy an ủi, Phong Kỳ lại cảm thấy rất đau lòng.

Có thể tưởng tượng Tiểu U đã phải nỗ lực bao nhiêu, trải qua bao nhiêu gian khổ.

Nụ cười ẩn chứa quá nhiều chua xót.

Kiếm Tịch vẫn tiếp tục tích tụ sức mạnh, linh khí trời đất bị ảnh hưởng trở nên hỗn loạn.

Tiểu U vẫn không hề lay động, ngược lại những bóng người phía sau cô ta lại bàn tán xôn xao:

"Lão đại sao còn chưa ra tay, hay là để tôi lên, tôi đã sớm thấy tên điên này không vừa mắt rồi."

"Cậu khoác lác thôi, chỉ có lão đại mới dễ dàng chế ngự được Kiếm điên, cậu lên chưa chắc đã là đối thủ, cẩn thận bị đánh cho mất mặt."

"Có phát hiện không, lão đại vừa rồi dường như đang nhìn tên ở phía sau Kiếm Tịch không xa, bọn họ quen nhau sao?"

"Này, hình như đúng là vậy, tiếc là tôi gia nhập đội khá muộn, mấy người gia nhập sớm hơn, có ai ra giải thích một chút không?"

"Tôi gia nhập cũng khá sớm rồi, chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe lão đại nhắc đến người này, cuối cùng là ai vậy?"

…

Các thành viên của Đao Ma Đoàn nhỏ giọng bàn tán, đồng thời cảm thấy tò mò về thân phận của Phong Kỳ.

Hết chương 1869.

Chương 1870. Đại Chiến Cuối Cùng

Lúc này, Kiếm Tịch đột nhiên chém Phân Thiên Kiếm trong tay về phía Tiểu U.

Chỉ thấy luồng kiếm khí xoắn ốc màu đỏ lửa và đen tuyền lao về phía Tiểu U, kiếm khí khủng khiếp dù cách một khoảng cách, Phong Kỳ vẫn cảm thấy toàn thân đau nhói, bị ảnh hưởng bởi sự sắc bén của kiếm khí.

Một kiếm này dường như có uy lực khai thiên lập địa, uy áp tạo ra trong nháy mắt đã xé tan những đám mây đen phía trên, kiếm áp khủng khiếp thổi bay cát bụi bao phủ Đao Ma Đoàn.

Tiểu U vẫn luôn bình thản lúc này đã động.

Ma đao đột nhiên dựng thẳng về phía trước, mũi đao chỉ thẳng vào kiếm khí xoắn ốc.

Chỉ thấy một vết nứt đen tuyền lan dọc theo mũi đao, giống như một tia chớp đen lao về phía bầu trời.

Từ góc nhìn của Phong Kỳ, giống như bức tranh thế giới tĩnh lặng bị một vết nứt đen cong vênh dần xé thành hai nửa.

Ma đao không vung nhưng sức mạnh giải phóng ra lại vô cùng khủng khiếp.

Kiếm khí xoắn ốc tiếp xúc với vết nứt do Ma đao xé rách, trong nháy mắt đã biến mất, bị vết nứt đen nuốt chửng.

Khi luồng kiếm khí xoắn ốc thứ hai ập đến, bóng dáng Tiểu U đột nhiên biến mất tại chỗ.

Lúc này, Phá Giáp bước lên một bước, mái tóc bạc trắng buông xõa theo gió, tầm mắt hướng thẳng vào luồng kiếm khí xoắn ốc đang lao tới.

Trong lúc Phá Giáp nắm chặt tay, Phong Kỳ nhìn thấy hung hồn màu đỏ quen thuộc hiện ra từ trong cơ thể Phá Giáp.Chỉ thấy năng lượng của hung hồn màu đỏ nhanh chóng phình to, trong nháy mắt đã to lớn như núi, tản ra khí thế bá đạo ngạo nghễ thiên hạ.

Hung hồn màu đỏ giơ tay đột nhiên chụp về phía kiếm khí xoắn ốc.

Trong ánh mắt kinh ngạc của Phong Kỳ, kiếm khí xoắn ốc bị hung hồn màu đỏ nắm trong tay không ngừng bị nén lại, cuối cùng theo một tiếng nổ lớn bị hung hồn bóp nát thành những vì sao đầy trời.

Một đòn tấn công tưởng chừng không thể ngăn cản lại bị hóa giải một cách nhẹ nhàng như vậy.

Mặc dù dung nhan đã già nua nhưng Phá Giáp rõ ràng đã phá vỡ sự kìm kẹp của sinh mệnh, vượt qua tiềm năng huyết mạch của mình, hoàn thành sự lột xác mới của sinh mệnh.

Phong Kỳ chứng kiến cảnh này, không khỏi giơ ngón tay cái trong lòng.

Hắn đã nhìn thấy những nỗ lực trước đây của Phá Giáp, hắn xứng đáng với sức mạnh hiện tại.

Mọi người đều trưởng thành đến mức hắn không thể tưởng tượng được trong những năm tháng hắn không nhìn thấy.

Lúc này, ánh mắt của Phong Kỳ chuyển sang Kiếm Tịch đang đứng giữa không trung.

Lúc này, Tiểu U đã biến mất xuất hiện trước mặt Kiếm Tịch, Ma đao trong tay tỏa ra ánh sáng rực rỡ, giống như một

vũ khí được đúc từ năng lượng của các nguyên tố.

Cảm thấy bị đe dọa, Kiếm Tịch đột nhiên vung kiếm đón Tiểu U.

Chỉ thấy Tiểu U chủ động vung tay tản đi ánh sáng trên bề mặt Ma đao, khiến Ma đao trở nên giản dị, sau đó dùng Ma đao đón đỡ.

Chỉ thấy Ma đao trong gió to lên, trong nháy mắt đã biến thành dài hơn trăm mét, đột nhiên đập Kiếm Tịch xuống đất.

Ầm!

Kiếm Tịch trước mặt Tiểu U có thể nói là không có sức phản kháng, bị đánh ngã trong nháy mắt.

Lúc này, Tiểu U quay đầu nhìn hắn, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ, sau đó lại vung Ma đao, lập tức những đoàn năng lượng màu tím xuất hiện đầy trời, theo Ma đao chém xuống như mưa sao băng rơi về phía Kiếm Tịch.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ đột nhiên hiểu ra Tiểu U đang làm gì.

Tiểu U đang sử dụng chính là đao pháp mà hắn đã tự sáng tạo ra.

Khi những luồng đao khí dày đặc rơi xuống, bóng dáng Tiểu U lại biến mất, xuất hiện bên cạnh Kiếm Tịch đã ngã xuống, Ma đao tiếp tục vung lên.

Xe đầu kéo đâm, đao khí sao băng, thiên khe lưu quang… Mỗi chiêu đều là đao pháp do hắn sáng tạo ra.

Khi một bộ đao pháp thi triển xong, Kiếm Tịch đã bắt đầu nôn ra máu.

Mặc dù Tiểu U rõ ràng đã thu liễm sức mạnh nhưng Kiếm Tịch vẫn phải chịu đựng rất miễn cưỡng, thậm chí có thể nói là

không có sức phản kháng.

Lúc này, thế đao của Tiểu U đột nhiên thay đổi.

Đao pháp tiếp theo giống như một điệu múa tuyệt đẹp, Ma đao màu tím trong tay Tiểu U như một yêu tinh linh hoạt, quấn quanh cơ thể.

Nhẹ nhàng như chim hồng, uyển chuyển như rồng bơi.

Trong đao pháp phiêu nhiên thỉnh thoảng lại lóe lên những tia sáng sắc bén khủng khiếp.

Dưới sức mạnh của Ma đao, trên cơ thể Kiếm Tịch xuất hiện từng vết máu, trong nháy mắt đã biến thành người máu.

Tiểu U dường như đang dùng cách này để thể hiện sự trưởng thành và thay đổi của mình với hắn.

Từ lúc đầu bắt chước cách chiến đấu cầm đao của hắn, Tiểu U dần dần đi ra con đường của riêng mình, thế đao và hình dạng của Ma đao cũng thay đổi từ lúc đó.

Rõ ràng cũng chính từ khoảnh khắc đó, đã điện định sự trỗi dậy của Tiểu U.

Nếu trong trường hợp bình thường, đối mặt với Tiểu U căn bản không thể chiến thắng, Kiếm Tịch đã sớm lựa chọn chạy trốn.Nhưng Kiếm Tịch đã nhập ma từ lâu đã mất đi cảm xúc "Sợ hãi", đôi mắt đỏ ngầu như dã thú, trong cổ họng phát ra tiếng gào thét điên cuồng, tiếp tục vung kiếm Thiêu Thiên, cố gắng chém chết Tiểu U.

Hết chương 1870.

Chương 1871. Bách Vạn Kiếm Linh

Lúc này, Tiểu U đột nhiên giật mười ngón tay, lập tức vô số sợi năng lượng màu tím xuất hiện từ tay cô, quấn quanh cán đao Ma đao đang lơ lửng.

Chỉ thấy Tiểu U đột nhiên mở rộng hai tay, lập tức Ma đao biến thành hàng nghìn thanh.

Tiểu U búng ngón tay, trong đó một thanh Ma đao đồng thời bắn về phía Kiếm Tịch.

Rắc!

Tiếng xương gãy giòn tan vang lên, cánh tay trái của Kiếm Tịch bị đứt lìa văng ra, để lộ phần thịt đỏ đen đan xen với vết cắt phẳng lì.

Có thể thấy sức mạnh của cảm xúc tiêu cực đã thấm vào máu thịt của Kiếm Tịch.

Tiểu U khẽ cong ngón trỏ, lại có một thanh Ma đao tách ra đâm về phía Kiếm Tịch, lần này cắt đứt một chân trái của Kiếm Tịch.

Tiếp theo là cánh tay phải, chân phải.

Trước sức mạnh tuyệt đối của Tiểu U cầm đao, Kiếm Tịch điên cuồng giống như một chú hề, lại giống như một con rối bị trêu đùa, dù có điên cuồng đến đâu cũng không thể gây ra bất kỳ mối đe dọa nào cho Tiểu U.

Bị chặt đứt tứ chi, Kiếm Tịch vẫn gào thét nhưng kiếm Thiêu Thiên lại rơi từ trên không xuống, sau khi tiếp xúc với

mặt đất, thân kiếm cắm sâu vào lòng đất.

Thân hình Kiếm Tịch cũng rơi thẳng từ trên không xuống, đập mạnh xuống đất.

Lúc này, Tiểu U đột nhiên giật mạnh hai tay, lập tức hàng nghìn thanh Ma đao ngưng tụ thành một thanh, được cô nắm trong tay.

Thân hình cô rơi thẳng từ trên không xuống, Ma đao chỉ thẳng vào Kiếm Tịch.

Dường như muốn dùng một đòn này kết liễu mạng sống của Kiếm Tịch.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức định tiến lên ngăn cản.

Nếu với tư cách là chủ nhân của dòng thời gian mà hắn không thể giết chết Kiếm Tịch thì dòng thời gian tiếp theo Lâm Đông Thành vẫn phải chịu cảnh thảm sát gần như diệt thành.

Nhưng bước chân vừa bước ra đột nhiên dừng lại.

Phong Kỳ cảm thấy Tiểu U rõ ràng biết tình hình của hắn, sẽ không ra tay giết chết Kiếm Tịch.

Khi hắn hợp nhất với Ma đao ở dòng thời gian hy sinh, hai bên đã đọc được ký ức của nhau, Ma đao biết được bí mật của hắn, thậm chí còn hẹn với hắn, tương lai sẽ giết chết Kiếm Tịch.

Nếu không, Tiểu U đã sớm giết chết Kiếm Tịch, sẽ không ở lại chờ hắn trở về.

Đúng như hắn dự đoán, chỉ thấy Tiểu U cầm đao, mũi đao Ma đao trong tay cô đâm thẳng vào trận Bách Vạn Kiếm Linh trên ngực Kiếm Tịch.

Lập tức ánh sáng chói mắt che khuất tầm nhìn của Phong Kỳ.

Năng lượng Dao Động khủng khiếp cuốn lên bụi đất, tạo nên cơn gió dữ dội.

Rắc rắc!

Tiếng vỡ vụn giòn tan vang lên.

Đợi đến khi ánh sáng trắng chói mắt tan đi, Phong Kỳ phát hiện trận Bách Vạn Kiếm Linh trên ngực Kiếm Tịch đã vỡ vụn.

[Tuyệt thật, trước đây ta còn lo lắng một vấn đề, trận Bách Vạn Kiếm Linh chứa đựng ý thức của hàng triệu dân chúng Lâm Đông Thành, nếu ngươi giết chết Kiếm Tịch, liệu có xóa sổ cả hàng triệu dân chúng không, xem ra bây giờ không cần lo lắng nữa.]

Lời Tự Thuật lo lắng vấn đề gì, Phong Kỳ cũng từng nghĩ đến.

Ý nghĩ của hắn lúc đó là, trước khi giết Kiếm Tịch, hãy để các chiến binh loài người trong thành Bình Minh ra tay, cố gắng phá hủy trận Bách Vạn Kiếm Linh đã hòa nhập vào cơ thể Kiếm Tịch.

Nếu hắn ra tay phá hủy, rủi ro quá lớn.

Biết đâu sẽ xóa sổ hoàn toàn hàng triệu dân chúng Lâm Đông Thành trong dòng sông thời gian.

Bây giờ vấn đề ẩn họa này đã được Tiểu U giải quyết, hắn cũng không cần phải lo lắng quá nhiều nữa.Làm xong tất cả, Tiểu U từ từ thu tay lại, tầm mắt chuyển hướng đến Thiêu Thiên kiếm không xa, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ Ma đao đang lơ lửng trước người:

“Đao ca, nếu ngươi có được viên đá cường hóa này gia trì, thực lực chắc chắn sẽ tăng lên gấp bội, thậm chí là gấp hàng chục lần, tiềm năng có thể khai thác gần như không có giới hạn, ngươi có ý tưởng gì không?”

Đối mặt với câu hỏi của Tiểu U, giọng nói già nua quen thuộc vang lên:

“Cái thứ vớ vẩn này dù có tốt đến mấy thì đối với ta cũng chỉ là rác rưởi, mau cầm ta đập nát nó đi, ta nhìn nó đã lâu rồi, ta cảm thấy với cường độ hiện tại của ta, đủ để sánh ngang với kỳ tích.”

Nghe lời nói hơi tức giận của Ma đao, Tiểu U cười khúc khích.

Lúc này, cô quay người bước về phía Phong Kỳ, nụ cười trên mặt như đóa hoa dần nở, càng ngày càng rạng rỡ.

Đến trước mặt Phong Kỳ năm mét, Tiểu U dừng lại.

“Đã lâu không gặp, ngươi đã lớn rồi.”

Gió thổi tung mái tóc dài của Tiểu U, lúc này Phong Kỳ cười chào hỏi.

Tiểu U mỉm cười gật đầu, sau đó từ từ mở rộng hai tay, đột nhiên chạy về phía Phong Kỳ.

Trong ánh mắt kinh hãi của một nhóm thành viên Đao Ma Đoàn ở đằng xa, Tiểu U lao vào lòng Phong Kỳ, đầu dùng sức cọ vào lòng Phong Kỳ:

“Đại ca, ta nhớ ngươi quá!”

…

Mái tóc mềm mại lướt qua chóp mũi, Phong Kỳ ngửi thấy mùi hương thoang thoảng dễ chịu.

Đây là mùi cỏ thơm chỉ riêng Tiểu U có.

Nó khiến hắn nhớ đến cô bé gái thích vừa ngủ vừa bay, mãi không chịu lớn.

Hết chương 1871.

Chương 1872. Ký Ức Tiểu U

Cúi đầu nhìn Tiểu U vẫn đang dụi dụi trong lòng, Phong Kỳ cười xoa xoa tóc cô:

"Tiểu U, để lâu rồi."

Tiểu U lúc này đột nhiên ngẩng đầu, Phong Kỳ mới phát hiện hốc mắt Tiểu U đã ươn ướt.

Trên hành trình Đăng Thần gian nan, dù gặp bao nhiêu gian khổ cũng không rơi lệ, cuối cùng cô cũng không kìm nén được cảm xúc trong lòng, miệng lẩm bẩm một câu, sau đó há to miệng, dụi đầu vào lòng Phong Kỳ, ôm Phong Kỳ khóc nức nở.

Cô đã có thể tự lập, cuối cùng cũng tìm lại được người anh cả có thể để cô trút bỏ cảm xúc như một đứa trẻ.

Cảnh tượng này khiến các thành viên Đao Ma Đoàn ở xa nhìn ngây người.

Trong ấn tượng của họ, lão đại U luôn bình tĩnh, thông minh, kiên định, mặc dù dung nhan không thay đổi nhiều trong suốt những năm tháng dài đằng đẵng nhưng họ đều coi Tiểu U là một người lãnh đạo đáng kính và đáng để đi theo.

Bỗng nhiên nhìn thấy "Lão đại U" luôn được đặt ở vị trí cao trong lòng họ khóc nức nở, thực sự khiến họ kinh ngạc.

"Chết tiệt, chuyện gì thế này, tiền bối nào giải thích cho tôi một chút?"

"Đi theo lão đại U hơn 500 năm rồi, đây là lần đầu tiên tôi thấy lão đại U khóc, còn khóc to như vậy, thế giới quan sụp đổ rồi."

“Người này cuối cùng là ai? Mà có thể khiến lão đại U khóc như mưa, đằng sau có ẩn tình gì không?”

Khi mọi người trong Đao Ma Đoàn đang bàn tán xôn xao, chỉ có Lôi Đình và Phá Giáp là nở nụ cười trên mặt.

Nhìn Tiểu U đang khóc nức nở trong lòng Phong Kỳ, trong mắt họ vừa có sự an ủi, vừa có sự hoài niệm.

Đây mới là Tiểu U thực sự trong mắt họ.

Sau khi lão đại mất, Tiểu U trong mắt họ như biến thành một người khác, mất đi sự vui vẻ và phóng khoáng như trước.

Tiểu U trong mắt họ lúc đầu, gặp chuyện không vui sẽ nổi giận, đói bụng sẽ kêu to, tủi thân sẽ khóc lớn, căn bản không che giấu cảm xúc của mình.

Ôm Phong Kỳ khóc nức nở không chút hình tượng càng là chuyện thường ngày của Tiểu U.

Đôi khi mơ thấy lão đại biến mất, tỉnh dậy sẽ ôm Phong Kỳ khóc như một đứa ngốc, không chịu buông tay.

Tiểu U lúc đó ngây thơ, vui vẻ như một đứa ngốc không có não, luôn mang lại nhiều tiếng cười và niềm vui cho cả nhóm.

Chỉ là sau khi Phong Kỳ mất, Tiểu U đã mất đi niềm vui.

Cô bắt đầu theo đuổi sự trưởng thành.

Tu luyện từng ba phút nhiệt tình, cô thậm chí có thể bế quan liên tục nhiều năm.

Cảm giác với đồ ăn cũng không còn nhiệt tình như trước, mặc dù vẫn thích ăn nhưng khi ăn không còn sự vui vẻ khi có lão đại bên cạnh, càng không có ai khi cô kêu sẽ cắt một miếng thịt nướng nhét vào miệng cô, đút cho cô ăn.

Cảnh tượng đột ngột trong mắt các thành viên khác của Đao Ma Đoàn, lại là điều mà Phá Giáp và Lôi Đình hoài niệm

nhất.

Cát bụi làm mờ mắt, hốc mắt của họ cũng không tự chủ được mà ươn ướt.

Thời gian nhuộm màu những ký ức thành một bức ảnh ố vàng, phủ thêm một lớp màng lọc của năm tháng, dần chìm vào biển ký ức, nhạt nhòa từng chút một.Tiếng khóc nức nở của Tiểu U khiến họ nhớ lại quá khứ, ký ức vượt qua dòng sông thời gian, trở về điểm khởi đầu ban đầu.

Bức ảnh ký ức ố vàng đã phai đi lớp màng lọc của thời gian, trở nên sống động như thật.

Trong mắt Phá Giáp và Lôi Đình ánh lên những giọt nước mắt, lòng trào dâng cảm xúc.

Tiểu U bây giờ, mới chính là Tiểu U chân thực nhất trong mắt họ.

Khóc không kiêng nể gì, chỉ tồn tại trong ký ức sâu sắc nhất của họ.

Lúc này, một người đàn ông cao hơn năm mét, trên áo Đao Ma có in hình một cây đinh ba, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn như thép, lặng lẽ đến bên Phá Giáp và Lôi Đình, nhỏ giọng hỏi:

“Lôi Gia, Phá Gia, lão đại U sao vậy? Người mà cô ấy ôm là ai?”

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Phá Giáp nở nụ cười:

“Lão đại trước đây của chúng ta, người sáng lập Đao Ma Đoàn.”

Nghe Lôi Đình trả lời, người đàn ông vạm vỡ lộ vẻ kinh ngạc:

“Người sáng lập Đao Ma Đoàn không phải là lão đại U sao? Chẳng lẽ trước cô ấy còn có một lão đại khác.”

Phá Giáp gật đầu khẳng định:

“Trước đây, ta và lão đại U đều đi theo hắn, thử thách Đăng Thần đầu tiên cũng do hắn khởi xướng, chỉ vì một số chuyện ngoài ý muốn, hắn đã biến mất hơn nghìn năm, sau đó mới đến lượt lão đại U tiếp quản vị trí lão đại, gánh vác trọng trách phát triển Đao Ma Đoàn.”

Nghe xong những lời này, người đàn ông vạm vỡ tỏ vẻ không thể tin nổi.

Hắn gia nhập Đao Ma Đoàn không muộn, tính đến nay đã hơn 600 năm.

Lúc đó hắn chỉ là một đứa trẻ chưa hiểu chuyện, vì một sự cố mà có duyên với Đao Ma Đoàn, rồi gia nhập trở thành một thành viên.

Trong nhận thức của hắn, lão đại U là hạt nhân của Đao Ma Đoàn.

Trong ấn tượng của hắn, Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành là ba người khổng lồ đi theo lão đại U để thành lập Đao Ma Đoàn nhưng hắn không ngờ rằng họ đều từng đi theo người đàn ông xa lạ kia.

Hết chương 1872.

Chương 1873. Đao Ma Khởi Nguyên

Nghe cuộc đối thoại giữa Phá Giáp và người đàn ông vạm vỡ, các thành viên khác của Đao Ma Đoàn cũng tỏ ra kinh ngạc.

Rõ ràng đây là một đoạn lịch sử quá khứ mà bốn người khổng lồ của Đao Ma Đoàn đều không nhắc đến.

Nhưng có một điều nghi ngờ khiến mọi người có mặt băn khoăn.

Vừa rồi họ đã thấy cuộc giao thủ giữa người đàn ông bí ẩn và Kiếm Tịch, cuối cùng vẫn là Lôi Gia ra tay hóa giải nguy cơ cho hắn, nếu không chắc chắn sẽ bị Kiếm điên tử thủ giết chết.

Chỉ dựa vào thực lực như vậy, căn bản không xứng với thân phận người sáng lập Đao Ma Đoàn.

Thực lực của Kiếm điên tuy rất mạnh nhưng trong Đao Ma Đoàn ít nhất cũng có hơn mười người có thực lực giết chết hắn.

Trong đó lão đại U, Lôi Gia, Phá Gia càng có thể dễ dàng giết chết Kiếm điên.

Vậy cuối cùng người đàn ông bí ẩn này dựa vào đâu mà khiến lão đại U và những người khác đi theo?

Nếu nói đi theo người đàn ông bí ẩn là chuyện của hơn nghìn năm trước, khi đó lão đại U và những người khác còn chưa mạnh thì cũng có thể giải thích được.

Nhưng một vấn đề mới lại xuất hiện.

Hơn nghìn năm qua, thực lực của người đàn ông bí ẩn chẳng lẽ không tiến bộ chút nào sao?

Hơn nghìn năm mà dung mạo vẫn chưa già đi, chứng tỏ tiềm lực huyết mạch của hắn không thấp, không nên như vậy.

Càng suy nghĩ sâu xa, các thành viên Đao Ma Đoàn càng cảm thấy khó hiểu.

Điều duy nhất có thể hiểu được là, đây là lão đại mà lão đại U từng đi theo, cũng là người sáng lập đầu tiên của Đao Ma Đoàn, lão đại U có tình cảm rất sâu đậm với hắn.Về lý do tại sao tình cảm này lại sâu đậm đến vậy, nhiều thành viên được Đao Ma Đoàn cưu mang cũng có thể hiểu được.

Giống như lòng trung thành của họ đối với Tiểu U, tình cảm này xuất phát từ sự chăm sóc của Tiểu U trước đây.

Nếu không có Tiểu U, họ đã sớm biến mất trong dòng chảy lịch sử cuồn cuộn.

Ngay khi các thành viên Đao Ma Đoàn đang bàn tán xôn xao, Tiểu U ở đằng xa đột nhiên buông hai tay đang ôm chặt Phong Kỳ, ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, phá lên cười:

“Lão đại, lâu rồi không gặp, cảm thấy anh yếu quá, hoàn toàn không còn dáng vẻ vô năng của Tiểu U trong mắt trước đây.”

Nghe lời trêu chọc của Tiểu U, Phong Kỳ xoa đầu Tiểu U:

“Lão đại có yếu thế nào thì cũng là lão đại của em.”

“Anh mãi mãi là lão đại của em.”

Nói xong, Tiểu U ngẩng đầu lên, muốn tiếp tục dụi vào lòng Phong Kỳ nhưng Phong Kỳ đã giữ chặt đầu cô:

“Tiểu U, Kiếm Tịch thế nào rồi?”

“Em đã chặt đứt tứ chi của hắn, trận Kiếm Linh hợp nhất với cơ thể hắn cũng đã bị em phá vỡ, bây giờ hắn không còn sức phản kháng.”

Nói xong, Tiểu U vẫy tay về phía xa, lập tức Ma đao bắn tới, lơ lửng trước mặt Phong Kỳ:

“Lão đại, ra tay đi, em biết anh đã mong chờ ngày này từ lâu rồi, Đao Ca cũng vậy.”

Giơ tay nắm lấy Ma đao đã thay đổi hình dạng, một giọng già nua vang lên trong đầu hắn:

“Kỳ Tiểu Tử, lâu rồi không gặp.”

“Đao Ca, lâu rồi không gặp, bắt đầu đi, tiếp tục lời hứa của chúng ta cách đây hơn nghìn năm.” Phong Kỳ gật đầu nói.

Nắm chặt Ma đao, hắn đi đến trước mặt Kiếm Tịch đã mất khả năng phản kháng nhưng vẫn trừng mắt, miệng phát ra tiếng gào thét điên cuồng.

Giết Kiếm Tịch là mục tiêu cuối cùng của nhiều người đồng hành trên dòng thời gian này.

Để ngày này đến, đã có quá nhiều bóng người bị chôn vùi trong dòng sông thời gian.

Mộc Tinh thậm chí còn hy sinh vì trận chiến này.

Bây giờ, mọi thứ nên kết thúc rồi.

Nếu sự thật xóa bỏ dòng thời gian như Lão Mê và Lời Tự Thuật phỏng đoán thì sau khi Kiếm Tịch chết, hắn sẽ hoàn toàn biến mất khỏi điểm khởi đầu của dòng thời gian này.

Lịch sử quá khứ không thể thay đổi.

Nhưng từ thực tại và đường hy sinh từ nay về sau, Kiếm Tịch sẽ hoàn toàn biến mất.

Không do dự, Ma đao trực tiếp chém xuống.

Thế đao bùng cháy trong lồng ngực, xuyên ra ngoài cơ thể, bề mặt Ma đao màu tím bùng lên ngọn lửa đen quen thuộc.

Ngọn lửa do Ma đao phóng ra bao trùm lấy Kiếm Tịch.

Tiếng gào thét thảm thiết vang lên, Kiếm Tịch run rẩy toàn thân, giãy giụa dữ dội.

Khi sự sống sắp kết thúc, đôi mắt của Kiếm Tịch trở nên sáng suốt hơn một chút.

Phong Kỳ nhìn thấy trong mắt hắn sự đau đớn, tức giận, oán hận, cuối cùng mọi cảm xúc đều trở về sự giải thoát nhẹ nhõm.

Có lẽ Kiếm Tịch đã từng có ước mơ lớn lao.

Muốn leo lên đỉnh cao, muốn đứng vững trên chiến trường tương lai tàn khốc, trở thành kẻ mạnh nhất có thể đấu với các tộc mạnh nhất, thậm chí là chứng kiến tận mắt sự ra đời của Đại thế, thách thức điều không thể.

Nhưng thế giới này vốn dĩ tàn khốc.

Trong cuộc đấu sống còn, thua là thua.

Bị cảm xúc tiêu cực giày vò, hắn đã không còn ra dáng người, nhân cách chủ nhân dần chìm vào hư vô.

Sự giải thoát cuối cùng hiện lên trong mắt Kiếm Tịch, vừa là sự giải thoát khỏi sự giày vò của cảm xúc tiêu cực, vừa là sự giải thoát cho những nỗ lực trong quá khứ.Khi sự sống sắp kết thúc, khóe mắt Kiếm Tịch rơi một giọt nước mắt.

Hết chương 1873.

Chương 1874. Sứ Mệnh Ma Đao

Thiên tài số một của Kiếm Tộc, chiến thần của Kiếm Tộc, tộc trưởng của Kiếm Tộc, tộc lão của Kiếm Tộc… Chuyện cũ lật qua lật lại trong đầu, như mây khói thoảng qua.

Sự sống của Kiếm Tịch cũng đi đến hồi kết trong ngọn lửa đen kịt.

"Ma đao… hãy tiếp tục tiến lên…"

Lời nói của Kiếm Tịch trước khi tắt thở, dường như muốn chuyển giao chấp niệm của mình cho Ma đao.

Để Ma đao thay mình chứng kiến tương lai, chứng kiến điều không thể.

Thanh Phẫn Thiên Kiếm không xa lúc này cũng phát ra tiếng run rẩy và tiếng vo ve, trên bề mặt thanh linh kiếm đã có linh tính xuất hiện từng vết nứt.

Thanh Phẫn Thiên Kiếm chưa từng bị gãy khi va chạm với Ma đao cũng đã chọn tự hủy kiếm vào lúc này.

Khi vết nứt lan khắp Phẫn Thiên Kiếm, theo một tiếng nổ giòn tan, Phẫn Thiên Kiếm vỡ tan, theo chủ nhân của nó mà đi.

Chỉ có viên đá cường hóa tỏa sáng, theo vụ nổ bay lên trời.

Lúc này, một bóng người lóe lên, bắt lấy viên đá cường hóa.

Sau khi hạ cánh, Phong Kỳ nhìn rõ người đến chính là Lôi Đình.

Chỉ thấy Lôi Đình cúi đầu nhìn viên đá cường hóa phát sáng trong tay, sau đó nhìn về phía Ma đao cười toe toét:

“Ma đao, ngươi có muốn khảm vào để thử hiệu quả không?”

“Mục tiêu của ta là vượt qua kỳ tích, thứ này đối với ta có tác dụng gì.”

“Phí phạm, vậy để ta thử hiệu quả.”

Nói xong, Lôi Đình ấn viên đá cường hóa vào cổ tay.

Viên đá cường hóa sau khi tiếp xúc với ống tay áo trên cánh tay của Lôi Đình thì hòa vào một nửa, lập tức ống tay áo của Lôi Đình tỏa ra ánh sáng xanh chói mắt, viên đá cường hóa cũng biến thành màu xanh lam đậm.

“Sấm đến!”

Lôi Đình vung tay về phía xa, lập tức vòng tay có điện hồ quang bao quanh, làm nhiễu loạn linh khí trời đất.

Chỉ thấy một tia chớp màu tím thô to từ vòng tay bắn ra, với tốc độ nhanh như chớp về phía xa.

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, mặt đất rung chuyển, một hố sâu hun hút xuất hiện ở đằng xa.

Vẫn có thể nhìn thấy dòng điện màu tím và hồ quang nhảy múa trên hố sâu, mãi không tan.

“Hung dữ như vậy!”

Cúi đầu nhìn vòng tay của mình, trên mặt Lôi Đình hiện lên vẻ khó tin.

Lúc này, giọng nói của Tiểu U vang lên:

“Đá cường hóa hẳn là dựa vào chất liệu của vật khảm để tăng cường vật phẩm, điều chỉnh đến mức tối đa mà chất liệu có thể chịu được, về bản chất thì sự tăng cường này không có giới hạn trên, chỉ cần chất liệu đủ tốt thì giới hạn trên sẽ rất cao, ví dụ như Đao Ca, nó khảm đá cường hóa chắc chắn sẽ mạnh hơn Phẫn Thiên Kiếm gấp hàng chục lần.”

Phong Kỳ nghe vậy, không khỏi gật đầu.

Theo kết quả điều tra mà Úy Vi đề cập trong thư điện tử, Kiếm Tịch chọn Lẫm Đông Thành chính là vì nguồn tài nguyên quặng mà Lẫm Đông Thành sản xuất, trong thời gian này, Kiếm Tịch đã lợi dụng Phẫn Thiên Kiếm để nuốt chửng một lượng lớn tài nguyên Linh Khoáng.

Làm như vậy ngoài việc tăng cường sức mạnh của Phẫn Thiên Kiếm, còn để sử dụng đá cường hóa hiệu quả hơn.

Cường độ của Phẫn Thiên Kiếm tăng lên một phần, hiệu quả tăng cường của đá cường hóa cũng sẽ tăng lên một phần.

Đối với viên đá cường hóa này, Phong Kỳ không có ý tưởng gì.

Vật Phẩm Kỳ Tích đều có khả năng mạnh mẽ phớt lờ quy tắc nhưng cũng phải ở trong tay người phù hợp mới có tác dụng.

Đá cường hóa có thể khảm vào vật thể nhưng không thể khảm vào sinh vật.Hoàn toàn không phù hợp với phong cách chiến đấu của hắn.

Còn về việc viên đá cường hóa có thể khảm vào người Kiếm Tịch, không phải vì thể xác của Kiếm Tịch đặc biệt, mà là do Phẫn Thiên Kiếm đóng vai trò trung gian, sức mạnh của viên đá cường hóa không trực tiếp gia tăng cho Kiếm Tịch.

Lúc này, Lôi Đình tháo viên đá cường hóa trên ống tay áo ra, ném cho Tiểu U.

Tiểu U đi đến trước mặt Phong Kỳ, đưa viên đá cường hóa cho Phong Kỳ:

“Đại ca, quà ra mắt đây.”

“Đâu có quà ra mắt quý giá như vậy, em cứ giữ đi, con đường phía trước còn dài, lúc nào cũng dùng được.” Phong Kỳ lập tức lắc đầu từ chối.

Tiểu U nghe vậy, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ:

“Anh cũng nghe rồi đấy, Đao Ca căn bản không muốn viên đá cường hóa, đập tan và vượt qua kỳ tích mới là chấp niệm của hắn, cũng là mục tiêu cuối cùng trong quá trình tu luyện Đăng Thần của hắn, nếu khảm viên đá cường hóa vào, Đao Ca có khi lại hỏng mất.”

Thấy Phong Kỳ vẫn chưa nhận, Tiểu U nắm lấy tay Phong Kỳ, nhét viên đá cường hóa vào tay hắn nói:

“Cầm lấy, nếu không muốn thì tặng cho tôi sau.”

Tiểu U đã dung hợp với Ma đao, hiển nhiên đã biết bí mật của hắn, nghe những lời này, Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ.

“Đại ca, cầm lấy đi.”

Lúc này, bóng dáng Phá Giáp xuất hiện, cũng mỉm cười lên tiếng.

Phong Kỳ không phải là người do dự, trước sự tặng cho nhiều lần của Tiểu U và những người khác, hắn gật đầu nhận lấy.

Nắm chặt viên đá cường hóa, tình huống viên đá cường hóa thấm vào tinh thần thức hải như hắn tưởng tượng không hề xuất hiện.

Hết chương 1874.

Chương 1875. Lời Hứa Cổ Xưa

Cho dù là Chân Thần hay tiến hóa, đều sẽ hòa vào tinh thần thức hải của hắn, trở thành một thành viên trên quỹ đạo thiên phú.

Nhưng sau khi hắn nắm chặt viên đá cường hóa lại không xảy ra tình huống tương tự.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ trong lòng, thi thể Kiếm Tịch đã chết đột nhiên run lên, sau đó khí Huyết Nguyên nồng đậm không ngừng tràn ra từ thi thể đã cháy đen của Kiếm Tịch, điên cuồng tràn vào cơ thể Phong Kỳ.

Rõ ràng là ý thức của Kiếm Tịch đã tiêu tan vào lúc này.

Khí huyết cuồn cuộn tràn vào cơ thể, thân thể Phong Kỳ không khỏi run rẩy.

Quá trình hắn hấp thụ khí huyết, Tiểu U và những người khác không nhìn thấy, chỉ có thể thấy hắn đột nhiên run rẩy cơ thể, ngây người tại chỗ.

Cảm thấy không ổn, Tiểu U lập tức lộ vẻ lo lắng.

Đi đến bên cạnh Phong Kỳ, cô ta đang định hành động, lại như nghĩ ra điều gì, lùi lại một bước, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ:

“Này, phúc lợi của đại ca giết Kiếm Tịch đến rồi.”

….

Khí huyết điên cuồng tràn vào cơ thể.

Phong Kỳ cảm thấy mình như đang ngâm mình trong hồ dung nham nóng bỏng, máu như nước sôi cuộn trào trong cơ thể, toàn bộ tế bào đều tham lam hấp thụ khí huyết tinh khiết tràn vào cơ thể.

Lúc này, lỗ chân lông trên cơ thể mở ra, hơi nóng phả ra theo lỗ chân lông.

Quá trình lột xác của cơ thể, giống như Phượng Hoàng niết bàn trong thần thoại, nhiệt độ khủng khiếp như muốn nấu chín cơ thể, khiến Phong Kỳ có ảo giác mình có thể bị thiêu chết.

[Sức mạnh cơ bắp +1, sức mạnh cơ bắp +1…]

Tiếng trêu chọc của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu nhưng lúc này Phong Kỳ căn bản không có tâm trạng để ý đến.

Khí huyết mà Kiếm Tịch mang lại vẫn đang tiếp tục tẩy lễ cơ thể, cơ thể hắn như một quả bóng da được bơm căng bắt đầu phình to.Triệu hồi bảng thuộc tính, có thể thấy điểm tiến hóa huyết mạch đang điên cuồng nhảy số.

Mỗi lần nhảy số đều trên 100 điểm và con số này cũng tăng theo cường độ cơ thể.

Sự tăng trưởng khủng khiếp này vừa vui vừa đau đớn.

Trước đây, trong mộng cảnh tương lai, hắn giết một con thú hoang Lĩnh Vực bình thường, hắn chỉ có thể nhận được vài chục điểm tiến hóa huyết mạch.

Bây giờ, mỗi lần nhảy số trên bảng thuộc tính đều tương đương với việc giết chết vài con thú hoang Lĩnh Vực bình thường.

Ý thức tiến vào tinh thần thức hải.

Trong nháy mắt, tinh thần thức hải mênh mông như bầu trời đầy sao hiện ra trước mắt Phong Kỳ.

Không giống với tinh thần thức hải của tuyến hy sinh, tinh thần thức hải của tuyến thời gian chính vô cùng rộng lớn, phía trên là tinh vực do năng lực thiên phú tạo thành.

Các viên châu năng lực thiên phú xoay tròn trên các quỹ đạo khác nhau, sương mù năng lượng tản ra trên bề mặt tụ lại thành một dải sương mù năng lượng, kết nối với Bản Nguyên Châu màu vàng sẫm ở trung tâm.

Lúc này, một viên châu năng lượng thiên phú màu xám trắng đang từ từ đúc thành trên quỹ đạo thứ sáu.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ thực sự có chút bất ngờ.

Giai đoạn này, hắn chia các năng lực thiên phú mà mình sẽ sử dụng chính thành ba cấp.

Cấp đầu tiên thuộc về kỳ tích, lần lượt là Chân Thần ở quỹ đạo thiên phú thứ ba và Lệnh bài tiến hóa ở quỹ đạo thiên phú thứ tư.

Hai kỳ tích này tăng cường sức chiến đấu chỉ là thứ yếu nhưng chức năng mạnh mẽ của chúng thì không cần nghi ngờ.

Lệnh bài tiến hóa là vũ khí quan trọng để hắn nâng cao cường độ thiên phú.

Vòng tay Chân Thần càng là yếu tố quan trọng nhất quyết định con đường phát triển tín ngưỡng có thể đi thông hay không.

Cấp thứ hai là châu thiên phú Huyết Thần ở quỹ đạo thứ năm, Thần Thể ở quỹ đạo thiên phú thứ tám và Tử Hồn ở quỹ đạo thiên phú thứ chín.

Các năng lực khác như Ác Niệm, Tái sinh, v.v. đều thuộc về cấp thứ ba.

Những năng lực này đều có tiềm năng phát triển rất lớn và thường là năng lực thụ động.

Năng lực mà Kiếm Tịch mang lại cho hắn sau khi chết lại được xếp vào quỹ đạo thứ sáu, phẩm chất được coi là rất cao.

Cao hơn một cấp nữa, chính là thiên phú Huyết Thần mà Ám Thần mang lại cho hắn sau khi chết.

Xét về tiềm năng huyết mạch, Kiếm Tịch rõ ràng không thể so sánh với Ám Thần, thậm chí có thể nói là kém xa.

Ý thức thoát khỏi tinh thần thức hải, Phong Kỳ từ từ mở mắt.

Những thay đổi dữ dội của cơ thể đang dần lắng xuống nhưng vẫn tiếp tục.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 65240/1000.

Lợi ích mà việc giết Kiếm Tịch mang lại đã vượt qua tổng số điểm tiến hóa huyết mạch thu được trước đó.

Có thể thấy Kiếm Tịch trước khi chết, trong cơ thể vẫn ẩn chứa năng lượng khí huyết khủng khiếp.

Điều này rõ ràng liên quan đến cách chiến đấu của Kiếm Tịch.

Khi hắn giết Ám Thần, hắn không nhận được nhiều điểm tiến hóa huyết mạch, bởi vì cách chiến đấu của Ám Thần cần tiêu hao khí huyết trong cơ thể, dưới sự đàn áp khủng khiếp của Trương Đạo Văn, Ám Thần chiến đấu đến kiệt sức, trong cơ thể tự nhiên không còn nhiều khí huyết.

Hết chương 1875.

Chương 1876. Khí Huyết Hấp Thụ

Nhưng cách chiến đấu của Kiếm Tịch là dùng kiếm khí ngự địch, liên quan đến việc tu luyện thế, không tiêu hao khí huyết trong cơ thể.

Điều này mới làm nên sự tiến bộ mạnh mẽ của hắn.

Khi điểm tiến hóa huyết mạch đạt đến 72080 điểm, cuối cùng cũng dừng lại.

Phong Kỳ một lần nữa triệu hồi bảng thuộc tính, lần này trên bảng thuộc tính có thêm một giới thiệu về năng lực thiên phú mới.

[Ma Kiếm Chân Giải (Thứ tự thứ sáu)]:Giới thiệu về thiên phú: Cảm ngộ bóng tối tột cùng, trong tuyệt vọng và đau đớn vô tận mà lĩnh ngộ được thế kiếm.

Hiệu ứng thiên phú:

Lĩnh ngộ thế kiếm (năng lực thụ động): Độ cảm ngộ về kiếm được tăng lên đáng kể, ngự kiếm sẽ không còn bất kỳ trở ngại nào.

Lĩnh ngộ ma kiếm (năng lực thụ động): Độ cảm ngộ về kiếm tăng lên đáng kể, chiêu kiếm có thể đi kèm với sức mạnh cảm xúc tiêu cực của bản thân.

…

Năng lực tước đoạt thiên phú đã trích xuất được Kiếm đạo chân giải của Kiếm Tịch, Phong Kỳ không hề bất ngờ.

Kiếm Tịch cả đời chỉ luyện kiếm, năng lực mạnh nhất của hắn cũng đều liên quan đến kiếm.

Chỉ có điều khiến hắn bất ngờ là thế kiếm mà hắn trích xuất được lại là ma kiếm thế.

Hắn thử giơ tay, nhẹ nhàng vung về phía trước.

Ngay lập tức, một luồng kiếm khí sắc bén từ hư không sinh ra, bay về phía không xa, chém ra một rãnh dài hơn mười mét trên mặt đất.

Phong Kỳ vốn chỉ muốn thử nhưng không ngờ lại thực sự vung ra kiếm khí khi không cầm kiếm, có thể thấy độ cảm ngộ về thế kiếm của Kiếm Tịch đã đạt đến một cảnh giới khủng khiếp.

Khi kiếm khí xuất hiện, ma đao lập tức rung lên, đột ngột chĩa mũi đao về phía hắn.

"Đao Ca, đừng hiểu lầm, ta đã tước đoạt năng lực của Kiếm Tịch."

"Ta biết, phản ứng theo bản năng, đừng hoảng."

Ma đao vừa dứt lời, liền lắc lư trở về tay Tiểu U.

Phong Kỳ do dự một lát rồi quyết định giữ lại năng lực của Kiếm Tịch.

Việc xây dựng con đường phát triển tín ngưỡng vẫn đang trong giai đoạn chuẩn bị, hắn cần rất nhiều năng lực thiên phú để lấp đầy kho kỹ năng thiên phú.

Nếu không, với số lượng năng lực thiên phú mà hắn nắm giữ hiện tại, căn bản không thể nuôi sống được toàn thể nhân loại.

Càng không thể đạt đến cảnh giới phát triển đa dạng.

Lựa chọn quá ít chắc chắn sẽ hạn chế không gian phát triển của phần lớn mọi người.

Giữ lại Ma kiếm chân giải, biết đâu trong một tuyến hy sinh nào đó trong tương lai, nhân tộc cũng có thể sinh ra một thiên tài kiếm đạo siêu cấp.

Trong lòng hắn đã có một ứng cử viên tốt nhất: Lữ Việt.

Đợi đến khi tuyến tín ngưỡng hình thành, những thiên phú đa dạng mới có thể bồi dưỡng nên những thiên tài đa dạng.

Mặc dù hận Kiếm Tịch nhưng Kiếm Tịch đã trở thành chuyện quá khứ, không còn quan trọng nữa.

Hít một hơi thật sâu, Phong Kỳ bắt đầu cảm nhận sự thay đổi của cơ thể mình.

Mặc dù điểm tiến hóa huyết mạch chưa đạt đến mức tiến giai tiếp theo nhưng những thay đổi mà nó mang lại cho cơ thể rất rõ ràng.

Hắn cảm thấy trong máu của mình có một tia màu vàng sẫm.

Chính vì sự xuất hiện của máu màu vàng sẫm này mà cường độ cơ thể hắn đã được tăng lên đáng kể.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ tại sao máu lại chuyển sang màu vàng sẫm thì giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên:

[Điều này còn khó hiểu gì nữa, ngươi hãy tham khảo quá trình trở nên mạnh mẽ của Mộc Tinh, khi cô ấy chiến đấu, lúc đầu là ánh sáng màu ngọc bích bao quanh, theo sức mạnh tăng lên, năng lượng màu ngọc bích dần chuyển sang màu hồng, đây là một sự thay đổi rõ ràng do tiến giai sức mạnh mang lại]

[Tình huống tương tự cũng có ở Linh Năng Tộc, ngươi không xem qua ký ức của Linh Chiến sao, Linh Năng Tộc sau khi hoàn thành cải tạo bán năng lượng hóa, máu đang chuyển

sang màu vàng, khi máu hoàn toàn chuyển sang màu vàng, họ sẽ trở thành thánh linh trong tưởng tượng của Linh Chiến, nếu ngươi có thể chuyển hoàn toàn máu thành màu vàng sẫm, ngươi sẽ tiến giai thành một hình thái sống hoàn toàn mới.][Ta rất tò mò về tương lai của loài người cấp cao, chẳng lẽ Mộ Trảo nói con người là sự tiếp nối sức mạnh của Trụ Thần, sự thay đổi này là đang hướng tới trạng thái trở về nguồn gốc Trụ Thần? Mục tiêu cuối cùng là từ người biến thành Trụ Thần?]

Nghe Lời Tự Thuật giải thích, Phong Kỳ gật đầu.

Lời Tự Thuật tuy có vẻ không đáng tin nhưng những lời giải thích mà nó đưa ra từ trước đến nay đều rất chính xác.

Mộ Trảo từng nói con người rất có thể là sự tiếp nối của sinh mệnh Trụ Thần, nếu phán đoán này chính xác thì sự tiến giai sinh mệnh của hắn không phải là đang hướng tới sự trở về nguồn gốc Trụ Thần sao?

Nhưng vấn đề này đối với hắn mà nói thì quá xa vời.

Phía sau loài người cấp cao có lẽ còn rất nhiều cửa ải tiến giai đang chờ hắn.

Thực lực hiện tại tuy có thể đánh bại tất cả dã thú Lĩnh Vực trong phế tích Tinh Thành, thậm chí có thể tranh đấu với một số thế lực tương lai có thực lực yếu hơn nhưng muốn đối đầu với các cường tộc đỉnh cao thì vẫn còn kém xa.

Hết chương 1876.

Chương 1877. Chân Thần Biến Hóa

Linh Năng Tộc, Huyết Hồn Tộc, Tộc Da Xanh… thậm chí là Đao Ma Đoàn của Tiểu U hiện tại.

Thực lực của hắn trước những thế lực đã phát triển 1500 năm này hoàn toàn không đáng kể, căn bản không có bất kỳ cơ hội chiến thắng nào.

Con đường tương lai còn rất dài.

Sau khi hiểu rõ về sự thay đổi thực lực, Phong Kỳ quay sang nhìn Tiểu U, hỏi ra nghi vấn trong lòng:

"Tiểu U, Thái Hành đâu? Sao không thấy nó?"

Đối mặt với câu hỏi, Tiểu U nhẹ nhàng lắc đầu:

"Đại ca, Thái Hành không thể phá vỡ gông cùm sinh mệnh, đã đến giới hạn tuổi thọ, ta cũng không tìm được pháp môn tu luyện phù hợp có thể giúp Thái Hành đột phá thêm nữa, hiện tại ta đã sắp xếp nó ở một nơi yên tĩnh, sinh mệnh sắp đi đến hồi kết."

Khi nói những lời này, trong mắt Tiểu U thoáng hiện lên một tia buồn bã.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ cũng im lặng.

Hắn còn ở Đao Ma Đoàn, người có quan hệ tốt nhất với Tiểu U chính là Thái Hành, mỗi lần Lôi Đình muốn bắt nạt Tiểu U, Thái Hành luôn là người đầu tiên nhảy ra bảo vệ.

Nhưng sinh lão bệnh tử vốn là lẽ thường tình.

Không thoát khỏi gông cùm sinh mệnh của mỗi giai đoạn, hoàn thành sự lột xác của sinh mệnh, cuối cùng cũng sẽ bị thời gian vùi lấp.

Không phải ai cũng có thiên phú huyết mạch như Tiểu U.

Hầu hết các sinh mệnh tu luyện đến cuối cùng cũng không đạt được tuổi thọ tự nhiên của Tiểu U.

Điều này rất tàn khốc nhưng cũng rất thực tế.

Mỗi bước tiến của tổ tiên đều là để kéo dài mạng sống cho hậu duệ, xây dựng một điểm khởi đầu cao hơn.

Muốn hậu duệ có bầu trời rộng lớn hơn, chỉ có thể từng thế hệ nỗ lực trưởng thành, không ngừng mở rộng con đường tiến lên của hậu nhân.

Đây cũng là lý do mà Hiến Tế Huyết Nhục không thể phá giải nhiều dòng thời gian, hắn vẫn không muốn từ bỏ.

Đây là con đường tắt duy nhất mà hắn tìm thấy để nâng cao tiềm năng huyết mạch của nhân tộc ở giai đoạn hiện tại.

Những vấn đề khác, Phong Kỳ không hỏi nhiều Tiểu U.

Thời gian ở lại trong mộng cảnh tương lai rất có hạn, hắn còn rất nhiều vấn đề chưa có câu trả lời, phải nhanh chóng đến thành Bình Minh để tìm kiếm câu trả lời.

Ví dụ như vấn đề của Tinh Linh Vương.

Câu trả lời về việc Tinh Linh Vương có thể hợp tác hay không quyết định hướng quy hoạch của một số dòng thời gian sau này.

Nhiệm vụ này hắn đã giao cho tầng lớp cao cấp của Tinh Thành lúc bấy giờ.

Nếu sự phát triển của Tinh Thành thuận lợi, hắn sẽ nhận được câu trả lời cho vấn đề này trong thành Bình Minh.

Lúc này, Tiểu U đột nhiên lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ:“Đại ca, để ta thử với Tiểu Hắc đi?”

Nghe xong lời này, Phong Kỳ giật mình.

Tiểu U không phải Lão Mê.

Lão Mê vĩnh viễn đặt sự phát triển của tộc đàn lên hàng đầu, cho dù có tình cảm sâu đậm với hắn đến đâu thì cũng phải đặt dưới sự phát triển của tộc đàn, cho nên tương lai Lão Mê sẽ không vì hắn mà hy sinh bản thân, từ bỏ tương lai của tộc đàn.

Nhưng Tiểu U thì khác, hắn tin Tiểu U thật sự sẽ liều mạng vì hắn.

Trong ký ức, Tiểu U sẽ nói với hắn trong hoàn cảnh khắc nghiệt không tìm được thức ăn:

“Đại ca, hay là ăn ta đi?”

Có lẽ trong suốt những năm tháng dài đằng đẵng, Tiểu U đã trải qua rất nhiều chuyện, cũng trưởng thành và hiểu chuyện hơn rất nhiều nhưng hắn vẫn có lý do để tin rằng Tiểu U sẽ liều chết chiến đấu với Tiểu Hắc vì hắn.

Nhưng hắn cảm thấy Tiểu U còn phải đi một chặng đường rất dài, không nên kết thúc ở đây với Tiểu Hắc.

Sau khi hắn chết, thời gian sẽ quay ngược lại khởi động lại hay mở ra một dòng thời gian hoàn toàn mới, câu trả lời cho vấn đề này vẫn chưa được giải đáp.

Cả hai câu trả lời đều có khả năng.

Lời Tự Thuật đã từng phân tích giải thích về vấn đề này, kỳ tích bị mang đi sau khi trở về thực tại cũng sẽ biến mất, điểm này rất giống với Quay Ngược Thời Gian.

Giống như trên một dòng thời gian hoàn chỉnh, số lượng kỳ tích là không đổi.

Hắn mang đi một Vật Phẩm Kỳ Tích trên dòng thời gian, sau khi quay ngược lại khởi động lại thì Vật Phẩm Kỳ Tích bị mang đi cũng sẽ không xuất hiện trở lại.

Còn có một điểm nữa có thể chứng minh cho phỏng đoán này.

Đó chính là năng lực cướp đoạt thiên phú, tức là sau khi sinh mệnh bị giết chết và bị hắn hấp thụ thì sẽ không xuất hiện trở lại trong dòng thời gian sau điểm thực tại, giống với Vật Phẩm Kỳ Tích.

Dựa trên những phỏng đoán trên, sau khi hắn chết, mọi thứ sẽ trở về điểm xuất phát và bắt đầu lại, cũng chính là Quay Ngược Thời Gian.

Nhưng những thứ bị mang đi trên dòng thời gian lại có tính duy nhất, không thể sao chép lại.

Nếu phỏng đoán này chính là câu trả lời thì Tiểu U của dòng thời gian hy sinh này sẽ quay ngược trở lại Lĩnh Vực trường lúc đầu nhưng Tiểu U vẫn là Tiểu U ban đầu.

Nhưng phỏng đoán này có một lỗi logic chết người không thể giải thích được.

Hết chương 1877.

Chương 1878. Đối Mặt Tiểu Hắc

Đó chính là hắn có thể đọc được thông tin ký ức trong não của mình.

Nếu là Quay Ngược Thời Gian thì không thể tồn tại hai hắn, càng không thể đọc được ký ức của một hắn khác.

Nhìn nhận vấn đề dòng thời gian từ góc độ này, dường như lại chứng minh thời gian không bị quay ngược, mà mở ra một dòng thời gian hoàn toàn mới, hoặc có thể gọi là dòng thời gian song song.

Điều này giải thích được tại sao hắn có thể nhìn thấy bộ não của chính mình trên dòng thời gian hy sinh.

Nhưng câu trả lời này cũng tồn tại lỗi logic.

Nếu mở ra một dòng thời gian khác, tại sao Vật Phẩm Kỳ Tích lại có tính duy nhất? Tại sao Sinh Vật Trận Địa bị giết chết lại biến mất?

Đã là mở ra một dòng thời gian hoàn toàn mới thì mọi thứ đều phải được sao chép hoàn hảo, không nên tồn tại tính duy nhất mới phù hợp với logic thời gian.

Nếu tồn tại tính duy nhất thì hai dòng thời gian cũng không thể tồn tại sự phát triển lịch sử giống nhau.

Nhưng vấn đề nằm ở đây.

Dòng thời gian vừa có tính duy nhất, chứng minh cho Quay Ngược Thời Gian, lại vừa tồn tại hai hắn, chứng minh cho thuyết thời gian mở ra.

Hai khả năng, đều tồn tại những vấn đề logic chết người và không thể tránh khỏi.

Dường như cả hai câu trả lời đều có khả năng.

Sự thật cuối cùng là gì, hiện tại hắn hoàn toàn không thể tiếp cận.Nhưng nếu câu trả lời là mở ra một dòng thời gian khác thì dòng thời gian này vẫn sẽ tiếp tục, cái chết của hắn sẽ không thay đổi sự tiếp diễn của thời gian.

Đây cũng là lý do hắn không muốn Tiểu U tử chiến với Tiểu Hắc.

Tiểu U còn có một tương lai rộng mở hơn, đó là tương lai hắn không thể nhìn thấy, thậm chí còn có thể tận mắt chứng kiến Đại Thế Giáng Lâm.

Chọn kết thúc ở đây, đổi lại chỉ là thời gian hắn dừng lại trong giấc mơ tương lai được kéo dài thêm một chút.

Còn về việc Tiểu U có thể chiến đấu với Tiểu Hắc hay không, thậm chí giết chết Tiểu Hắc, hắn cảm thấy hoàn toàn không thể.

Hắn có thể đại khái đưa ra kết luận về sức mạnh của Tiểu U thông qua so sánh.

Ma đao trong tương lai đã từng giao chiến với Lão Mê, kết quả là Lão Mê thắng nhẹ.

Hắn không rõ người cầm đao lúc đó và Tiểu U ai mạnh hơn ai yếu hơn, có lẽ mạnh hơn, có lẽ yếu hơn nhưng khoảng cách sức mạnh cũng chỉ ở mức này.

Lão Mê đỉnh cao đối mặt với Tiểu Hắc cũng sẽ sợ, khả năng Tiểu U chiến thắng quá thấp, gần như không có.

Hắc đại gia đã dùng thực lực chứng minh, nó gặp mạnh thì mạnh, chiến lực thể hiện dựa trên áp lực mà đối thủ mang lại.

Miễn ma cộng với miễn vật lý khiến Tiểu Hắc có thể bất bại trước bất kỳ đối thủ nào.

Tiểu U chỉ dựa vào Ma đao để chống lại Tiểu Hắc, cơ hội chiến thắng rất ít.

Đối mặt với sự từ chối dứt khoát của Phong Kỳ, trên mặt Tiểu U nở nụ cười rạng rỡ:

"Đại ca, em đã sớm nghĩ rằng anh sẽ từ chối nhưng em đảm bảo với anh, nếu em không đánh bại được Tiểu Hắc, em chắc chắn sẽ chọn rời đi."

"Mạo hiểm quá, không được đi." Phong Kỳ nghiêm giọng từ chối lần nữa.

Phát hiện Phong Kỳ có chút tức giận, người thủ lĩnh trong mắt thành viên Đao Ma Đoàn này lại nghịch ngợm thè lưỡi, sau đó chu môi:

"Đại ca, em biết Tiểu Hắc rất đáng sợ nhưng mục tiêu của nó vẫn luôn là anh, em sẽ lợi dụng nhảy không gian rời đi trước một bước khi sức mạnh của Tiểu Hắc đạt đến mức em không thể chống đỡ được, lúc đó mất dấu em, mục tiêu của Tiểu Hắc vẫn sẽ chuyển hướng sang anh, điều này đã được chứng minh ở dòng thời gian trước, cho nên em sẽ kiểm soát tốt, anh cứ yên tâm."

Thấy vẻ mặt nghiêm trọng của Phong Kỳ sắp mở miệng, Tiểu U cười khúc khích tiếp tục nói:

"Đại ca, bây giờ em cũng là thủ lĩnh rồi, cho nên em hiểu được trách nhiệm mà một thủ lĩnh phải gánh vác, trong Đao Ma Đoàn còn rất nhiều anh em trẻ tuổi, em không thể bỏ mặc họ mà quyết tử, mất anh đau khổ thế nào, em hiểu được khi trụ cột trong lòng sụp đổ, trong lòng sẽ đau đớn đến mức nào."

Nói xong, trong mắt Tiểu U lấp lánh lệ:

“Em biết cuối cùng anh vẫn sẽ ra đi, em cũng không còn là Tiểu U thích ăn, thích náo nhiệt, thích ngủ nướng như trước nữa, em từng trưởng thành dưới sự che chở của đại ca, muốn cố gắng hết sức trước khi đại ca rời đi… Lần này đổi em che chở cho anh!”

Gió nhẹ thổi qua, thổi bay mái tóc dài của Tiểu U, mang theo một chút lấp lánh.

Nghe xong lời này của Tiểu U, Phong Kỳ đưa tay xoa đầu Tiểu U, an lòng nói:

“Tiểu U, con thực sự đã trưởng thành rồi.”

“Hê, không còn sự che chở của đại ca, Tiểu U nên học cách trưởng thành, tiếp tục phát huy và mở rộng Đao Ma Đoàn mà đại ca truyền lại cho em, tương lai chúng ta còn một chặng đường rất dài phải đi.““Đúng rồi, mục tiêu tiếp theo của chúng ta là Huyết Hồn Tộc, báo thù cho Lôi Đình, chỉ là thực lực tổng hợp của Huyết Hồn Tộc mạnh hơn chúng ta rất nhiều, từng có giao thủ trong thời gian ngắn, chúng ta thảm bại, còn bị truy sát một thời gian.”

Hết chương 1878.

Chương 1879. Quyết Tâm Đăng Thần

“Cho nên đối đầu với Tiểu Hắc, cũng sẽ là cơ hội tốt để ta tu luyện Đăng Thần, Tiểu Hắc sẽ tăng cường theo thực lực của đối thủ, tu luyện Đăng Thần của ta cũng vậy, ta sẽ cố gắng hết sức để giảm thấp thực lực, kéo dài thời gian cho ngươi hết mức có thể, khi thực lực của ta ngang bằng với Tiểu Hắc, Tiểu Hắc chính là đá mài tốt nhất để ta tu luyện Đăng Thần.”

“Con đường tương lai còn rất dài, còn rất nhiều thử thách, đối thủ như Tiểu Hắc ta không muốn bỏ lỡ.”

Nghe đến đây, sự kiên trì trong lòng Phong Kỳ lung lay.

Những lời giải thích của Tiểu U đưa ra đều rất hợp lý, hắn muốn mắng cũng không tìm được lý do thích hợp.

Lúc này hắn xoa đầu Tiểu U:

“Thử thách Tiểu Hắc có thể, chắc chắn phải chú ý an toàn, nhớ rằng bây giờ ngươi là thủ lĩnh của Đao Ma Đoàn, đừng giống như một số người đột nhiên chết đi, rồi khiến một thành viên nào đó trong đoàn khóc lóc thảm thiết.”

“∠(°　°) Vâng, đại ca.”

Tiểu U học theo dáng vẻ trước kia, ưng ngực, giơ tay chào Phong Kỳ.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu Phong Kỳ:

[Hắc đại gia của ngươi xách theo hai thanh đao lớn dài bốn mươi mét, một đường kéo theo lửa và sét, đang xông tới giết

ngươi, đã đến lúc tế ra bảo bối nhỏ của chúng ta để chống đỡ rồi, vũ khí tế ra lần này là: Ma đao U!]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ quay đầu nhìn về phía xa.

Trong tầm mắt không xuất hiện bóng dáng Tiểu Hắc.

Tiểu U thấy hành động của hắn, dường như linh cảm được điều gì, lúc này cũng nhìn về phía tây.

Sau một hồi chờ đợi ngắn ngủi, chỉ thấy một chấm đen xuất hiện ở cuối tầm mắt đầy gió cát.

Thấy Tiểu Hắc xuất hiện, Tiểu U giơ tay phải lên nắm chặt, lòng bàn tay bùng phát ánh sáng màu tím.

Ngay lập tức, các thành viên Đao Ma Đoàn ở không xa nhanh chóng chạy tới, lần lượt đứng sau Tiểu U.

"Đao ca!"

Tiểu U dứt lời, Ma đao lơ lửng bắn tới tay phải của cô, được cô nắm chặt.

Nhìn về hướng Tiểu Hắc xông tới, trên mặt Tiểu U hiện lên ý chí chiến đấu nồng đậm, khí thế thay đổi trong nháy mắt khiến Phong Kỳ cảm thấy có chút xa lạ.

Đây là Tiểu U nghiêm túc chiến đấu mà hắn chưa từng thấy.

Lúc này Tiểu Hắc còn cách vị trí của họ một khoảng, Tiểu U lúc này quay đầu nhìn Phá Giáp nói:

"Tiểu Giáp, đưa đại ca đến thành Bình Minh, những người còn lại ở lại kết trận không gian, chuẩn bị rút lui bất cứ lúc nào."

Nghe theo sự sắp xếp của Tiểu U, các thành viên Đao Ma Đoàn lần lượt bắt đầu hành động.

Phá Giáp cũng tiến lên lúc này, đặt tay lên vai Phong Kỳ:

“Đại ca, tốc độ của tôi nhanh, đưa anh đến thành Bình Minh.”

Liếc nhìn Tiểu U đang trong tư thế chiến đấu, Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Hắn biết mình ở lại đây chỉ là gánh nặng, không giải quyết được vấn đề của Tiểu Hắc.

Điều có thể làm là tận dụng thời gian Tiểu U tranh thủ cho hắn, thu thập càng nhiều thông tin tình báo quan trọng càng tốt.

Phá Giáp lúc này bay lên, bóng dáng hung hồn to lớn như núi một lần nữa hiện ra.Hắn vươn tay về phía Phong Kỳ, hút Phong Kỳ vào lòng bàn tay, sau đó nâng Phong Kỳ bay thẳng qua đỉnh đầu Tiểu Hắc, hướng về phía thành Bình Minh.

Tiểu Hắc lúc này cũng quay người lại, muốn tiếp tục đuổi theo Phong Kỳ.

Lúc này Tiểu U xuất hiện trước mặt Tiểu Hắc, trong tay cầm Ma đao giản dị đã mất đi ánh sáng tím, đập thẳng vào đầu Tiểu Hắc.

Nhát đao này vô cùng trơn tru, giống như chém vào không khí, chém Tiểu Hắc thành hai nửa.

Nhưng chỉ với sát thương như vậy, hiển nhiên không thể làm tổn thương được Tiểu Hắc.

Lúc này Phong Kỳ đang được Phá Giáp nâng đỡ bay nhanh, nhìn về hướng Tiểu U đang ở, có thể thấy Tiểu U đang chiến đấu với Tiểu Hắc, bóng dáng ngày càng nhỏ trong tầm mắt, cho đến khi không nhìn rõ.

Sau cuộc gặp gỡ ngắn ngủi, cuối cùng cũng phải chia tay.

Đối với Tiểu U mà nói, lần này sẽ là mãi mãi…

Tốc độ bay của Phá Giáp rất nhanh, gió mạnh gào thét bên tai, đống đổ nát của Tinh Thành nhanh chóng thu nhỏ trong mắt.

Ánh mắt Phong Kỳ chuyển sang phía tây.

Nơi chôn xương ngày nào cùng với sự im lặng của Hiến Tế Huyết Nhục, cũng như sự giải trừ khủng hoảng bên trong Tinh Thành, đã sớm biến mất trong dòng chảy lịch sử.

Thay vào đó là thảm thực vật xanh tươi của Lĩnh Vực.

Những loài thực vật này phát triển mạnh mẽ dưới sự bao phủ của huyết nguyệt, hình dạng kỳ lạ, cành lá đung đưa theo gió trông vô cùng kỳ dị dưới huyết nguyệt.

Phá Giáp lúc này bắt đầu tăng tốc.

Cảnh vật trong tầm mắt trở nên mờ ảo, đợi đến khi cảm giác mất trọng lực mạnh mẽ biến mất, Phong Kỳ phát hiện mình đã xuất hiện trên bầu trời của một thành phố hùng vĩ.

Nhìn từ trên cao, quy mô của thành phố này có lẽ không bằng Tinh Thành.

Nhưng việc xây dựng và quy hoạch thành phố rõ ràng tốt hơn Tinh Thành.

Có thể thấy bầu trời của thành phố được bao phủ bởi một lớp màng năng lượng màu xanh nhạt trong suốt.

Hết chương 1879.

Chương 1880. Thành Bình Minh

Vừa khéo có một con chim bay có đôi cánh màu máu bay ngang qua, đâm vào lớp màng năng lượng màu xanh, tạo nên những gợn sóng lan tỏa, lớp màng năng lượng bao phủ thành phố như thể được kích hoạt, màu sắc từ xanh nhạt dần chuyển sang đậm.

Không có đòn tấn công liên tục nào xuất hiện, lớp màng năng lượng màu xanh lại dần chuyển sang màu xanh nhạt.

Đối với lớp màng màu xanh, Phong Kỳ không còn xa lạ.

Khái niệm quy hoạch ban đầu do chính hắn đưa ra.

Đối tượng tham khảo ban đầu của hắn đến từ Tinh Linh Thành và thành phố Sương Mù.

Hai thành phố này đều có hệ thống phòng thủ thành phố để đối phó với các cuộc tấn công trên không, chẳng hạn như tán cây của Tinh Linh Vương lan rộng, hoặc lớp sương mù dày đặc luôn bao phủ trên thành phố Sương Mù.

Lúc đó hắn cảm thấy trong cuộc cạnh tranh tàn khốc trong tương lai, nhân tộc chắc chắn cũng phải có một hệ thống xây dựng phòng thủ thành phố của riêng mình, trong đó quan trọng nhất là các cơ sở phòng không bao phủ toàn bộ thành phố.

Nhưng Phong Kỳ lúc đó chỉ đưa ra khái niệm.

Làm thế nào để xây dựng một hệ thống phòng thủ bao phủ toàn bộ thành phố, hắn không có bất kỳ lý thuyết nào có thể áp dụng vào thực tế.

Có thể thấy thành Bình Minh trong quá trình phát triển tương lai đã có bước đột phá về công nghệ mang tính cách mạng.

Điều này khiến Phong Kỳ rất vui mừng.

Từ thế giới tương lai ban đầu không có người sống sót, đến nay nhân tộc cuối cùng cũng có được khả năng lập nghiệp trong tương lai.

Có lẽ nhân tộc hiện tại còn lâu mới có thể sánh ngang với những cường tộc đỉnh cao kia nhưng cũng đã tiến một bước dài.

Tương lai đáng mong đợi.

Lúc này sự xuất hiện của Phá Giáp đã làm kinh động đến các chiến sĩ phòng thủ thành phố Bình Minh.Trong góc nhìn của người dân trong thành, chỉ thấy trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một bóng đen khổng lồ như núi, sức mạnh sinh mệnh tỏa ra khiến người ta ngạt thở.

Rất nhanh, báo động trên bầu trời thành Bình Minh vang lên, các chiến sĩ nhanh chóng tập hợp về phía cổng thành phía đông.

Nhìn từ trên cao xuống, có thể thấy lực lượng phòng thủ của thành Bình Minh ứng phó với tình huống đột xuất rõ ràng đã được huấn luyện chuyên nghiệp, quá trình tập hợp rất nhanh chóng.

Lúc này Phong Kỳ muốn vào thành Bình Minh, có hai cách.

Phá vỡ lớp màng năng lượng phòng thủ bao phủ thành phố, hoặc thông qua xác minh ở cổng thành.

Phong Kỳ hiển nhiên sẽ không chọn cách thứ nhất, dù sao thì việc phá hủy cơ sở phòng thủ muốn khôi phục lại chắc

chắn phải tốn nhân lực và tài nguyên, hắn lập tức nhìn về phía Phá Giáp, mở miệng nói:

"Tiểu Giáp vào từ cổng thành!"

Phá Giáp gật đầu, thân hình lóe lên, mang theo Phong Kỳ đến cổng thành.

Lúc này, bóng dáng hung hồn màu đỏ khổng lồ trên cơ thể Phá Giáp tan biến.

Nhìn về phía các chiến sĩ loài người đang tập hợp dần ở cổng thành, Phá Giáp lùi lại một bước, đứng sau Phong Kỳ:

"Đại ca, anh tự lo liệu đi."

Phong Kỳ gật đầu, sau đó bước tới cổng thành, Phá Giáp lập tức đi theo.

Đến trước bức tường năng lượng bán trong suốt bên ngoài cổng thành, Phong Kỳ thấy trên đầu thành liên tục xuất hiện nhiều bóng người toàn thân được trang bị vũ khí, họ cầm vũ khí màu bạc trắng, ánh mắt sắc bén dưới mũ bảo hiểm hướng thẳng về hắn và Phá Giáp.

Ngay khi Phong Kỳ chuẩn bị mở lời giải thích mục đích đến, bức tường năng lượng bán trong suốt trước mặt hắn vỡ ra như một quả bóng bay, không ngừng mở rộng, sau đó thành phố bên trong lóe lên ánh sáng màu xanh.

Phong Kỳ chỉ thấy tầm nhìn mờ đi trong chốc lát, đột nhiên phát hiện trước mặt mình không biết từ lúc nào đã có thêm một bóng người.

Hắn có mái tóc màu xanh băng, đôi mắt sáng như pha lê, mặc một bộ trang phục màu xanh, khoanh tay đứng đó, trên mặt nở nụ cười điềm tĩnh.

So với mộng cảnh tương lai trước đó, Trương Đạo Văn rõ ràng trẻ hơn nhiều.

Điều này hiển nhiên có liên quan trực tiếp đến việc áp lực của dòng thời gian này giảm đi, cũng như chất lượng công pháp tu luyện được nâng cao.

“Mạnh thật!”

Đối mặt với Trương Đạo Văn, Phá Giáp sắc mặt ngưng trọng nói.

Mặc dù hơi thở của Trương Đạo Văn rất trầm ổn nhưng Phá Giáp vẫn cảm nhận được từ trên người Trương Đạo Văn một luồng khí lạnh như có thể đóng băng linh hồn.

Chưa giao thủ, Phá Giáp đã tự biết mình tuyệt đối không phải là đối thủ của người này.

Trương Đạo Văn không để ý đến Phá Giáp, mỉm cười nhìn Phong Kỳ:

“Kỳ thúc, chờ chú lâu rồi!”

Các chiến sĩ loài người trên tường thành vốn nghiêm trận dĩ đãi, sắc mặt căng thẳng nghe lão tổ tông gọi sinh vật trận địa bí ẩn là “Chú”, biểu cảm lập tức trở nên vô cùng đặc sắc.

Thậm chí còn nghi ngờ mình nghe nhầm.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo xảy ra khiến họ càng kinh ngạc hơn

Chỉ thấy người đàn ông bí ẩn đưa tay vỗ vai lão tổ tông:

“Tiểu Văn, những năm qua vất vả cho cháu rồi.”

…

Thành Bình Minh.

Đi theo Trương Đạo Văn vào thành, Phong Kỳ tò mò quan sát cảnh tượng trong thành.

Hết chương 1880.

Chương 1881. Quan Tinh Lâu

Trước mắt là một thành phố kết hợp giữa khoa học công nghệ hiện đại và học thuyết tu luyện, vừa có những tòa nhà được xây dựng bằng bê tông cốt thép, vừa có những tòa nhà tu luyện hình thù kỳ lạ, tỏa ra linh khí dao động.Đi dọc theo con phố sầm uất vào bên trong thành, Trương Đạo Văn chỉ tay về phía một tòa bảo tháp cao ngất không xa, giới thiệu với Phong Kỳ:

"Kỳ thúc, tên của tòa kiến trúc này là Quan Tinh Lâu, nó được phát triển theo hướng khái niệm kiến trúc trinh sát mà ngài đã đề xuất khi quy hoạch thành phố mới, bên trong tháp bố trí một trăm tám mươi hai trận pháp, có các chức năng như trinh sát dao động linh khí, trinh sát dao động khí huyết, trinh sát dao động tinh thần, bên trong còn có chức năng viễn vọng, xa nhất có thể đưa tầm nhìn của người kích hoạt trận pháp đến khu vực cách xa hàng trăm dặm, còn có thể nghe lén âm thanh trong phạm vi hàng trăm dặm, có phần giống với Thuận Phong Nhĩ và Thiên Lý Nhãn trong truyền thuyết."

Nghe Trương Đạo Văn giới thiệu, Phong Kỳ đưa mắt nhìn về phía Quan Tinh Lâu.

Có thể thấy rõ tòa bảo tháp này không sử dụng bất kỳ bê tông cốt thép nào, vật liệu xây dựng chủ yếu là vật liệu linh tính, dưới ánh sáng của Huyết Nguyệt, bề mặt tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt, trên cùng còn có tám viên đá quý xoay quanh bảo tháp.

Lời giới thiệu của Trương Đạo Văn khiến Phong Kỳ cảm thấy rất vui mừng.

Ông đưa ra khái niệm và định hướng rất đơn giản nhưng muốn biến khái niệm thành lý thuyết rồi áp dụng vào thực tiễn, cần phải đối mặt với quá nhiều thách thức và khó khăn.

Chưa đến thành Bình Minh, trong lòng ông vẫn tràn đầy sự mong đợi về công cuộc xây dựng thành Bình Minh.

Nhưng sâu thẳm trong lòng, ông hiểu rằng thành Bình Minh khó có thể biến khái niệm thành hiện thực hoàn toàn trong dòng thời gian này.

Ví dụ như Mê Vụ Tộc, phương án xây dựng thành phố của họ là thành quả tích lũy kiến thức qua nhiều thế hệ.

Đối với xây dựng thành phố theo hệ thống tu luyện, loài người vẫn đang trong giai đoạn khởi đầu và mạc sách.

Mặc dù có thể tham khảo cách xây dựng thành phố của các chủng tộc khác nhưng đối với nhân tộc, việc xây dựng thành phố tu luyện vẫn là một con đường gần như hoàn toàn đen tối, muốn chỉ dựa vào một dòng thời gian để hoàn thành, khó như lên trời.

Sau khi vào thành, thấy phần lớn các tòa nhà trong thành vẫn lấy bê tông cốt thép làm chủ thể, Phong Kỳ đã có câu trả lời trong lòng.

Nhưng khi nhìn thấy tòa kiến trúc tu luyện, tâm trạng của ông vẫn không khỏi xúc động.

Tương lai luôn mang đến cho ông ảo giác, như thể những thứ bày ra trước mắt rất bình thường, rất đỗi tầm thường.

Nhưng Phong Kỳ có thể tưởng tượng được đằng sau tòa kiến trúc tu luyện có vẻ đơn giản này, đã ngưng tụ biết bao tâm

huyết của bao nhiêu người, thậm chí là nỗ lực tiếp sức của nhiều thế hệ thợ thủ công.

Nhìn từ hiện tượng đến bản chất, thành công có vẻ đơn giản chưa bao giờ là chuyện một sớm một chiều.

Tiếp tục đi vào thành, Trương Đạo Văn như một hướng dẫn viên, giới thiệu chi tiết về quá trình phát triển của thành Bình Minh.

Các tòa kiến trúc tu luyện trong thành Bình Minh không nhiều nhưng mỗi lần xuất hiện trong tầm mắt, Trương Đạo Văn đều giới thiệu rất cẩn thận, Phong Kỳ cũng đều lắng nghe rất chăm chú.

Ông sẽ mang những kiến thức này trở về tuyến hiện thực, góp thêm viên gạch cho chặng đường mới tiếp theo.

Điều duy nhất khiến Phong Kỳ đau đầu là làm thế nào để mang kiến thức trở về.

Khả năng ghi nhớ vô hạn vẫn chưa đạt được, theo sự gia tăng thực lực, trí nhớ của ông đã có sự tiến bộ rất rõ rệt, thậm chí đạt đến mức gần như không quên.

Nhưng nếu nội dung cần ghi nhớ tương tự như trò chơi giả lập, ngay cả khi có nhiều thời gian, ông cũng bất lực.

Dường như nhìn ra tâm sự của ông, Trương Đạo Văn mỉm cười:“Kỳ thúc, quá trình nghiên cứu và phát triển những tòa kiến trúc tu luyện này thực sự rất gian nan, bản vẽ sửa rồi lại sửa, thậm chí có một số tòa kiến trúc vì có vấn đề rõ ràng nên đã từng bị phá bỏ rồi xây dựng lại nhưng thành phẩm cuối cùng đều đã trải qua thử thách của thời gian, bản vẽ cuối cùng không phức tạp, với sự hiểu biết của ngài về học thuyết tu luyện, việc ghi nhớ không khó.”

“Vậy thì tốt.” Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Không phải là hắn không có dũng khí ghi nhớ.

Hắn muốn, Tiểu Hắc không chịu.

Đi theo Trương Đạo Văn qua Khu Đông thành Bình Minh, họ đến Khu Trung Tâm thành Bình Minh.

Khu vực này không có tòa nhà, trên mặt đất được sắp xếp ngay ngắn những chiếc đĩa tròn được chế tạo từ linh tài, có thể thấy những luồng sương mù năng lượng tinh khiết bốc lên từ những chiếc đĩa tròn, bay lên không trung, liên tục truyền năng lượng vào lá chắn thành phố, duy trì hoạt động của hệ thống phòng thủ thành phố.

Phong Kỳ tò mò trong lòng, lập tức hỏi Trương Đạo Văn về nguyên lý.

Nghe Trương Đạo Văn giải thích, Phong Kỳ đi dọc theo một con đường ở trung tâm, tiếp tục đi về trung tâm thành phố.

Hết chương 1881.

Chương 1882. Đao Ma Tương Lai

Một lúc lâu sau, họ đến một tòa phủ đệ.

Tòa kiến trúc này có vẻ không phù hợp với phong cách kiến trúc của thành Bình Minh, là một tòa kiến trúc cổ, có thể thấy được là được xây dựng bằng linh mộc, trên biển hiệu của phủ đệ có viết hai chữ mạnh mẽ và hữu lực "Ngộ Đạo."

Trương Đạo Văn lúc này giới thiệu:

"Kỳ thúc, đây là nơi tôi tu luyện, cũng là nơi tôi nghiên cứu công pháp, những năm này tôi vẫn luôn hoàn thiện công pháp mà ngài đã dạy cho tôi."

Đi theo Trương Đạo Văn qua ngưỡng cửa, trước mắt Phong Kỳ là một rừng trúc ngọc bích.

Đi dọc theo con đường lát đá xanh vào bên trong, nơi đây có môi trường thanh tịnh, hít thở có thể cảm nhận rõ ràng có một loại sức mạnh tinh thần xoa dịu cảm xúc đang từ từ thấm vào cơ thể.

Sau khi mở cảm nhận, Phong Kỳ phát hiện ra rằng năng lượng tinh thần an ủi tồn tại trong không khí chính là do những cây trúc màu ngọc bích dọc đường tỏa ra.

Rõ ràng đây là một loại linh thực, đã được Trương Đạo Văn chuyển đến trong thành.

Đi theo Trương Đạo Văn đến khoảng đất trống ở trung tâm rừng trúc, đồ đạc ở đây rất đơn giản, có một chiếc giường gỗ, một chiếc bàn làm việc và một giá sách chứa đầy sách.

Đi đến gần, Phong Kỳ phát hiện ra rằng trên bàn làm việc có bản đồ quy hoạch thành phố Bình Minh và các tài liệu khác.

“Ngươi xử lý công việc của Tinh Thành ở ngoài trời?” Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Kỳ thúc, trong thành Bình Minh có tường năng lượng bao phủ, không sợ mưa gió, làm việc ngoài trời thoải mái hơn trong phòng, huống hồ bây giờ tôi cũng ít tham gia vào việc quản lý Tinh Thành, thời gian còn lại vẫn phải dành cho việc tu luyện.”

Nghe những lời này, Phong Kỳ đột nhiên im lặng.

Câu trả lời có vẻ đơn giản nhưng lại tiết lộ rất nhiều thông tin.

Hắn hiểu rằng Trương Đạo Văn không phải không muốn quản lý công việc của Tinh Thành, mà là phải dành nhiều tâm sức hơn cho việc nâng cao thực lực.

Nhân tộc của dòng thời gian hy sinh này có sự trưởng thành và tiến bộ rõ rệt so với dòng thời gian hy sinh trước.

Nhưng trong cuộc cạnh tranh tàn khốc trong tương lai vẫn là bên yếu thế, Trương Đạo Văn chính là lá bài tẩy của nhân tộc, chỉ cần hắn càng mạnh, nhân tộc mới có động lực để tiếp tục phát triển.

Nhân tộc không theo kịp sự trưởng thành của Trương Đạo Văn, đó là một sự thật không thể chối cãi.Điều này cũng khiến Trương Đạo Văn phải nỗ lực hết mình, chỉ có như vậy mới có thể bảo vệ được nhân tộc.

Hiểu được hoàn cảnh của Trương Đạo Văn, cũng hiểu được ý nghĩa đằng sau sự lựa chọn của hắn.

“Tiểu Văn, những năm qua vất vả cho ngươi rồi.”

Phát hiện ra sự thay đổi biểu cảm của Phong Kỳ, Trương Đạo Văn mỉm cười lắc đầu:

"Kỳ thúc, đây là con đường do ta tự chọn, ngài đừng đa sầu đa cảm nữa, chúng ta ngồi xuống trước đi, tranh thủ thời gian nói cho ngài biết những thông tin quan trọng."

Tiếp theo, Phong Kỳ theo Trương Đạo Văn đến trước bàn trà ở trung tâm sân, ngồi xếp bằng xuống.

Phá Giáp thì chọn đứng sau Phong Kỳ.

Trương Đạo Văn không để ý đến Phá Giáp, hắn đưa tay cầm lấy ấm trà, rót cho Phong Kỳ một tách trà:

"Kỳ thúc, đây là trà pha bằng lá trúc tĩnh tâm, có tác dụng tương tự như thuốc an thần nhưng không có tác dụng phụ, ngài thử xem."

Cầm lấy tách trà, Phong Kỳ uống cạn, cảm nhận cảm giác mát lạnh lan tỏa trong cơ thể, hắn ngẩng đầu nhìn Trương Đạo Văn hỏi:

"Tiểu Văn, hệ thống tu luyện hiện tại của nhân tộc chúng ta thế nào rồi? Cải tạo phù văn có thể sử dụng được không?"

Đây là một trong những vấn đề mà Phong Kỳ quan tâm nhất.

Vì trăng máu đã xuất hiện, chứng tỏ Mặc đã giết được Mộ Trảo và giành được chiến thắng cuối cùng.

Hệ thống tu luyện của nhân tộc cũng sẽ sụp đổ vào thời điểm Mộ Trảo thất bại.

Kế hoạch cải tạo phù văn là dự án hợp tác phát triển của thành Bình Minh và thành Lẫm Đông, cũng là hệ thống tăng trưởng thay thế duy nhất sau khi Mộ Trảo thất bại.

Hắn rất muốn biết kế hoạch cải tạo phù văn có thể gánh vác trọng trách thay thế hệ thống tu luyện hay không.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, sắc mặt Trương Đạo Văn lộ ra vẻ bất lực:

"Kỳ thúc, giai đoạn đầu của kế hoạch cải tạo phù văn rất thành công, từ tỷ lệ thất bại cực cao ban đầu, đến tỷ lệ thành công gần 95% sau này, chúng ta đã vượt qua được ngưỡng cải tạo khả năng thích ứng khó khăn nhất, sau này thực lực của người được cải tạo chủ yếu chịu ảnh hưởng bởi cường độ của Phù Văn Tinh Thạch được khảm vào."

"Trước khi Mộ Trảo thất bại, kế hoạch cải tạo phù văn đã bắt đầu được triển khai, thậm chí thành Bình Minh của chúng ta còn thành lập một quân đoàn cải tạo phù văn, đây là thời kỳ đỉnh cao nhất của thành Bình Minh, sức mạnh chiến đấu bắt đầu phát triển nhảy vọt."

"Nhưng kế hoạch cải tạo phù văn cũng tồn tại nhiều vấn đề, mặc dù tỷ lệ thất bại đã giảm đáng kể nhưng vẫn chịu ảnh hưởng bởi thể chất, thậm chí là trạng thái tinh thần của người được cải tạo, ngay cả khi Phù Văn Tinh Thạch có khả năng thích ứng đạt tới 95% trở lên, khi được khảm vào cơ thể người được cải tạo, cơ thể của họ sẽ âm thầm bị ảnh hưởng bởi phù văn tinh thạch, hình thái sinh mệnh sẽ thay đổi, ảnh hưởng trực tiếp nhất là tuổi thọ sẽ không được dài."

Hết chương 1882.

Chương 1883. Nghị Lực Phong Kỳ

“So với việc hệ thống tu luyện tiến triển tuần tự, truyền thừa từ đời này sang đời khác thì hậu duệ của người được cải tạo phù văn sẽ không có bất kỳ sự gia tăng tiềm lực huyết mạch nào, điều này tương đương với việc chỉ là một vụ làm ăn một lần, không có tính kế thừa mở rộng.”

Nghe đến đây, Phong Kỳ gật đầu.

Hắn đã nghĩ đến vấn đề này từ lâu rồi.

Một lợi thế lớn của hệ thống tu luyện đến từ sự kế thừa, tiềm lực huyết mạch mà thế hệ trước tu luyện được sẽ được truyền lại cho thế hệ sau.

Toàn bộ tộc đàn dưới sự trợ giúp của hệ thống tu luyện, tiềm lực huyết mạch sẽ ngày càng tốt hơn.

Nhưng thí nghiệm cải tạo phù văn rõ ràng không thể làm được điều này.“Tiểu Văn, Phù Văn Tinh Thạch có thể truyền thừa không? Ví dụ như Phù Văn Tinh Thạch trên người cha, sau khi tháo ra có thể truyền cho thế hệ sau không?”

“Có thể nhưng thế hệ sau chưa chắc đã chịu được.”

“Ý là sao?”

“Trước đó ta đã nói thí nghiệm cải tạo phù văn chịu ảnh hưởng bởi thể chất của người được cải tạo, điều này dẫn đến thí nghiệm cải tạo phù văn tồn tại một vấn đề không thể tránh khỏi, thể chất của thế hệ sau chưa chắc đã mạnh hơn thế hệ trước, thực ra cũng chịu ảnh hưởng của hệ thống tu luyện.”

Nói xong, Trương Đạo Văn im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Kỳ thúc, thời kỳ cải tạo phù văn và hệ thống tu luyện cùng tồn tại là thời kỳ đỉnh cao nhất của nhân tộc chúng ta, thực lực tổng hợp mạnh hơn giai đoạn hiện tại hơn mười lần, trong đó có sự trợ giúp của cải tạo phù văn, cũng có ý nghĩa quan trọng của hệ thống tu luyện."

"Ta lấy ví dụ để so sánh, ngài sẽ biết tại sao cải tạo phù văn lại chịu ảnh hưởng của hệ thống tu luyện."

"Cường độ khảm tinh thạch phù văn của nhân tộc chúng ta có liên quan trực tiếp đến thể chất, điều này dẫn đến việc muốn khảm Phù Văn Tinh Thạch tách ra từ cơ thể Sinh Vật Trận Địa cường lực thì thể chất của người được cải tạo phải đạt yêu cầu, nếu không tỷ lệ thành công sẽ rất thấp, khi hệ thống tu luyện còn tồn tại, chiến sĩ thông qua tu luyện để nâng cao thể chất, theo thể chất tăng lên, sẽ có rất nhiều lựa chọn."

"Nhưng khi Mộ Trảo chiến bại, hệ thống tu luyện sụp đổ, muốn dựa vào tu luyện để nâng cao thực lực đã không còn khả thi, điều này dẫn đến thế hệ sau không thể thông qua tu luyện để nâng cao thể chất, hệ thống xây dựng không tiến thì lùi, Phù Văn Tinh Thạch mà thế hệ trước khảm vào cho dù tháo ra vẫn có thể tiếp tục sử dụng thì thể chất của thế hệ sau cũng không thể chịu được."

"Trong những năm tháng sau này, thế hệ sau không bằng thế hệ trước, cho dù kỹ thuật thí nghiệm cải tạo phù văn vẫn đang tiến bộ nhưng việc nâng cao thể chất đã gặp phải nút thắt, chỉ có thể thông qua các loại thuốc gen để cải thiện thể chất nhưng cũng ảnh hưởng đến tuổi thọ của chiến sĩ, đây là một vòng luẩn quẩn, ta không có khả năng giải quyết vấn đề này."

Khi Trương Đạo Văn nói những lời này, Phong Kỳ cảm nhận được sự bất lực sâu sắc trong lời nói của hắn.

Dù có tham vọng nhưng không thể thay đổi được hoàn cảnh hiện tại của nhân tộc.

Trải qua tận mắt sự trỗi dậy của nhân tộc từ những ngày đầu khó khăn, cũng chứng kiến sự suy tàn dần dần của nhân tộc từ thời kỳ đỉnh cao, Trương Đạo Văn bất lực, hắn cảm thấy đồng cảm.

Hít một hơi thật sâu, Trương Đạo Văn thoát khỏi hồi ức, nhìn về phía Phong Kỳ nghiêm túc nói:

"Kỳ thúc, muốn giải quyết vấn đề này, cuối cùng chỉ có một cách, đó là giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc, như vậy hệ thống tu luyện của nhân tộc sẽ không sụp đổ, mọi thứ trong tương lai sẽ ổn định và tốt đẹp hơn."

"Mặc giống như một tảng đá lớn chắn ngang con đường tiến lên của nhân tộc, cho dù hệ thống tu luyện có phát triển thuận lợi đến đâu, cuối cùng vẫn sẽ bị chặn đường, đập tan nó là lựa chọn duy nhất của chúng ta."

Nghe Trương Đạo Văn giải thích, Phong Kỳ gật đầu.

Không giải quyết được vấn đề Mặc, hệ thống tu luyện của nhân tộc sẽ không thể tiếp tục vận hành.

Điều này tương đương với việc bóp chết không gian phát triển của nhân tộc.Hiện tại chưa biết hệ thống tăng trưởng tín ngưỡng có thể thích ứng được hay không, thí nghiệm cải tạo phù văn cho dù có thể đảm bảo nhân tộc vẫn có chiến lực sau khi Mộ Trảo chết thì cũng là con đường hệ thống có thể nhìn thấy điểm tận cùng.

Lịch sử đã chứng minh, thí nghiệm cải tạo phù văn trong dòng thời gian này cuối cùng biến thành vòng luẩn quẩn.

Không thể tu luyện dẫn đến thể chất của chiến sĩ nhân tộc không thể nâng cao, không thể khảm Phù Văn Tinh Thạch Lĩnh Vực mạnh hơn, dẫn đến thực lực tổng hợp của nhân tộc suy giảm, không thể săn giết Sinh Vật Trận Địa mạnh hơn, rồi đến thế hệ sau suy yếu.

Thí nghiệm cải tạo phù văn giống như một đầm lầy lầy lội.

Môi trường sinh tồn tàn khốc trong tương lai giống như một con hổ dữ đuổi theo sau lưng, bước vào đầm lầy lầy lội là lựa chọn bất đắc dĩ của nhân tộc nhưng đổi lại là dần dần chìm xuống, càng ngày càng suy yếu.

Hết chương 1883.

Chương 1884. Hồn Ma Kiếm Tịch

Lịch sử làm gương, thí nghiệm cải tạo phù văn có giá trị tồn tại to lớn nhưng vẫn chịu ảnh hưởng của hệ thống tu luyện.

Kết hợp với hệ thống tu luyện, thí nghiệm cải tạo phù văn sẽ đưa nhân tộc vào vòng tuần hoàn tăng trưởng tích cực, không có hệ thống tu luyện làm nền tảng, giá trị của thí nghiệm cải tạo phù văn sẽ giảm đi rất nhiều.

Biết được sự thật lịch sử, Phong Kỳ hiểu rằng một vòng thách thức mới đã đến.

Vấn đề ẩn họa Kiếm Tịch đã được giải quyết, tiếp theo là làm thế nào để giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc, là vấn đề hắn cần cân nhắc kỹ lưỡng.

Chỉ có dời bỏ tảng đá cản đường Mặc này, hệ thống xây dựng của nhân tộc mới có thể thực sự tiến lên phía trước.

Khi huyết nguyệt áp chế mặt trời lặn xuống, sự sụp đổ của hệ thống tu luyện sẽ khiến những nỗ lực nghiên cứu trước đó của nhân tộc trở thành công cốc.

Nhưng làm thế nào để đánh bại Mặc, khó khăn hơn nhiều so với việc đánh bại Kiếm Tịch.

Đầu tiên hắn nghĩ đến là đến Viện nghiên cứu khoa học, giết chết Mặc đang nghiên cứu cách khống chế Tiểu Hắc.

Nhưng tình báo hiện có đã chứng minh, đó chỉ là phân thân của Mặc.

Cho dù hắn giết chết, Mặc cũng sẽ giống như Mộ Trảo, thai nghén tái sinh, làm như vậy chỉ là trị ngọn không trị gốc.

Có vẻ như tương lai quyết chiến với Mặc mới là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng đằng sau Mặc không chỉ có Mặc, trong những năm tháng dài đằng đẵng, Mặc không biết đã tìm được bao nhiêu cường giả tiềm năng ký kết khế ước nhiệm vụ với hắn.

Có lẽ một số cường giả tiềm năng trong số đó sẽ chết yểu trong quá trình trưởng thành, căn bản không thể đi đến tương lai.

Nhưng cũng sẽ có cường giả tiềm năng trở thành một thế lực hùng mạnh, thậm chí trong tương lai trở thành cường tộc.

Linh Năng Tộc là một ví dụ tham khảo rất tốt.

May mắn thay, Linh Chiến đã chọn tự hiến thân để hoàn thành sự phát triển của tộc đàn, thoát khỏi sự khống chế của Mặc.

Nếu không nghĩ đến thôi cũng thấy tê cả da đầu.

Một nhóm cường giả tiềm năng, cộng thêm một trong tám đại vương tộc tương lai là Linh Năng Tộc, nhân tộc lấy gì để chống lại những cường tộc này.

Muốn đánh bại Mặc, chắc chắn phải đánh bại những cường giả tiềm năng đã ký kết khế ước với hắn.

Những người ký kết khế ước này cuối cùng có bao nhiêu, trong tương lai sẽ mạnh đến mức nào, tình báo hiện có không thể đưa ra câu trả lời chính xác.

Phong Kỳ không thể không thừa nhận, tên già gian xảo Mặc này rất thông minh.

Nhân lúc Mộ Trảo bị nhốt trên đảo di tích, Mặc đã bố trí sẵn tương lai, khi Mộ Trảo ra khỏi đảo di tích hư không thì đã định sẵn kết cục thất bại trong tương lai.

Nỗ lực của Mộ Trảo xét về góc độ lịch sử thì không có vấn đề gì.Từ khi thành lập Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, hắn đã bắt đầu bố trí cho sự trỗi dậy của nhân tộc, sau khi trở về từ đảo di tích, hắn lại liên thủ với Mộc Tinh, kéo theo quân đội thập hoang giả, hợp nhất lực lượng phân tán của nhân tộc.

Thí nghiệm cải tạo phù văn được đưa ra càng cân nhắc đến sự phát triển tiếp theo của nhân tộc sau khi hắn thất bại.

Nhưng tất cả những nỗ lực này đều giống như trò đùa trước sự bố trí của Mặc.

Ký kết khế ước nhiệm vụ với nhiều cường giả tiềm năng, thiết lập giới hạn cho nguồn gốc mặt trời, kế hoạch Thần Chết Đen… Đây chỉ là những kế hoạch hắn nhìn thấy, có lẽ Mặc còn có nhiều bố trí hơn trong bóng tối.

Chiến thắng của Mặc trong mắt Phong Kỳ không phải là ngẫu nhiên.

Đằng sau sự bố trí cẩn thận, Mặc đã dự đoán được hướng đi của thế giới từ hàng nghìn năm trước, thậm chí là sớm hơn.

Thế giới Lĩnh Vực dần tẩu hướng suy tàn, Mặc muốn sống, thế giới loài người là con đường duy nhất của hắn, vì vậy Mặc đã sớm dự đoán được cuối cùng hắn sẽ có một trận chiến với Mộ Trảo.

Để chào đón ngày này.

Mặc bắt đầu bố trí từ thế giới Lĩnh Vực, ngay cả khi đến thế giới loài người cũng không từ bỏ, cuối cùng còn chia rẽ Linh Năng Tộc, thành lập phòng thí nghiệm của mình tại Viện nghiên cứu khoa học, tiến hành đổi mới công nghệ.

Mặc dù Mặc đứng ở phía đối lập với nhân tộc nhưng Phong Kỳ thấy Mặc cuối cùng sẽ thắng là điều bình thường, thế cục giết chết Mộ Trảo đã được định sẵn từ lâu.

Vạn vật chúng sinh là quân cờ, chỉ có số ít có thể trở thành kỳ thủ trong tương lai.

Xét về góc độ lịch sử, Mặc, kẻ vừa có tham vọng vừa tràn đầy trí tuệ này, là một kỳ thủ xứng đáng.

Nhiều cường tộc từng là quân cờ giúp Mặc giành chiến thắng.

Cậu bé mập mạp đeo cặp sách kia, không thể so sánh với những chiến binh theo mô hình mạnh mẽ đơn độc như Kiếm Tịch.

Nhấc tách trà lên uống cạn, cảm giác mát lạnh lan tỏa trong đầu.

Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Làm thế nào để đánh bại Mặc, hiện tại hắn không có manh mối.

Nhân tộc muốn giúp Mộ Trảo đánh bại Mặc, không thể tránh khỏi việc giao chiến với những cường tộc tiềm năng đã ký kết khế ước nhiệm vụ với Mặc, muốn giành chiến thắng chỉ dựa vào hệ thống tu luyện hiện tại là hoàn toàn không thể.

Hết chương 1884.

Chương 1885. Cảm Ngộ Ma Kiếm

Thậm chí chỉ cần kéo ra một thế lực tiềm năng giúp đỡ Mặc, nhân tộc cũng khó có thể chống đỡ.

Đây hoàn toàn là một cuộc chiến không cân sức.

Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này, trong lòng hắn còn rất nhiều vấn đề muốn hỏi Trương Đạo Văn.

Tiểu U đang cố gắng hết sức để tranh thủ thời gian cho hắn, những lo lắng của hắn nên quay về thế giới thực rồi mới suy nghĩ tiếp.

Lúc này hắn ngẩng đầu lên, nhìn về phía Trương Đạo Văn hỏi:

"Tiểu Văn, nói về tình hình của Tinh Linh Tộc, sau khi tôi đi, các người có liên lạc với Thành Tinh Linh không?"

…

Điều tra tình hình phát triển tương lai của nhân tộc ở Khu Trung Bộ là nhiệm vụ mà Phong Kỳ giao cho những người đứng đầu Tinh Thành trước khi rời đi.

Xác định Tinh Linh Vương đáng tin, trong tương lai nhân tộc sẽ có thêm một đồng minh mạnh mẽ.

Ngược lại, nếu xác định Tinh Linh Vương không đáng tin, giết chết Tinh Linh Vương sẽ là một hướng mà Phong Kỳ cần phải lập kế hoạch bố trí trong tương lai.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Trương Đạo Văn gật đầu khẳng định:"Lịch sử chứng minh, Tinh Linh Vương không vi

phạm khế ước ban đầu đã ký kết với tổ tiên loài người thời kỳ đầu của Khu Trung Bộ, không từng từ bỏ loài người nhưng nó đã thất bại, đối mặt với Ám Mộc, nó không thể giành được chiến thắng cuối cùng, cuối cùng trở thành chất dinh dưỡng cho sự phát triển của Ám Mộc."

"Ám Mộc thực sự đã ra tay với Tinh Linh Vương sao?" Biểu cảm của Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

"Trận chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc, mặc dù ta không tận mắt chứng kiến nhưng đội điều tra phái đi khi trở về đã kể lại chi tiết cuộc chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc…"

Nghe Trương Đạo Văn từ từ kể lại, Phong Kỳ đã có một sự hiểu biết rõ ràng về sự phát triển của Khu Trung Bộ.

Cuộc chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc, Phong Kỳ đã biết từ lâu.

Từ một loạt sự chuẩn bị và hành động của Tinh Linh Vương có thể thấy, nó đã sớm tự biết mình không phải là đối thủ của Ám Mộc.

Khi đó, đội điều tra của Tinh Thành ở lại Thành Tinh Linh, chứng kiến sự thảm khốc của trận chiến quyết định.

Kết quả tồi tệ nhất mà Phong Kỳ phỏng đoán khi đó đã xảy ra.

Loài người cũng bị cuốn vào cuộc chiến giữa Tinh Linh Vương và Ám Mộc, nổ ra xung đột nội bộ.

Trong thời gian này đã xảy ra nhiều sự kiện lớn.

Trương Đạo Văn đặc biệt nhắc đến hậu chi mà Tinh Linh Vương để lại, một quả trứng màu vàng.

Đây là hình thái sự sống mạnh nhất mà Tinh Linh Vương sử dụng lò luyện sự sống để ghép lại, tiềm năng phát triển của

nó mạnh hơn so với hậu duệ mà nó hài lòng nhất trước đó là "Ám Mộc", mạnh hơn vài bậc.

Đây là con át chủ bài mà Tinh Linh Vương chưa từng nói với hắn.

Theo phản hồi của đội điều tra, Tinh Linh Vương vẫn chưa bao giờ từ bỏ sự biến đổi hình thái sự sống, nó muốn thoát khỏi hình thái linh thực của mình, có được thân xác bằng máu thịt.

Đây là con đường tắt để phát triển trong mắt Tinh Linh Vương.

Sau khi biết được Ám Mộc phản bội, Tinh Linh Vương đã bắt đầu một loạt các bố trí.

Lợi thế lớn nhất của Tinh Linh Vương sở hữu lò luyện sự sống kỳ diệu là nó có thể kết hợp trình tự sự sống của các Sinh Vật Trận Địa khác, tạo ra hậu duệ mạnh hơn nhiều so với năng khiếu của chính mình.

Ám Mộc chính là hậu duệ mà Tinh Linh Vương hài lòng nhất, cũng có thể nói là tác phẩm ưng ý nhất.

Nhưng Tinh Linh Vương chỉ không thể nâng cao tiềm năng sống của mình, càng không thể kiểm soát được hậu duệ của mình.

Sự phản bội của Ám Mộc là một ví dụ điển hình.

Tinh Linh Vương hiểu rõ những mối nguy ẩn chứa trong mô hình phát triển này, bản thân không thể thoát khỏi thì cuối cùng sẽ bị hậu duệ thay thế, đến cuối cùng ngay cả lò luyện sự sống cũng có thể bị hậu duệ cướp mất.

Giá trị của nó trong mắt hậu duệ sẽ ngày càng yếu đi theo sự tăng trưởng tiềm năng của hậu duệ.

Muốn phá vỡ thế cục, chỉ có một cách.

Để bản thân hoàn thành sự siêu thoát về hình thái sự sống, tiếp tục chiếm vị trí chủ đạo, dùng thực lực để kìm hãm tham vọng của hậu duệ.

Nhưng lò luyện sự sống đối với sự phát triển của bản thân Tinh Linh Vương có tác dụng rất hạn chế, tác dụng lớn nhất là dùng cách thai nghén để kết hợp trình tự sự sống của các loại Sinh Vật Trận Địa truyền lại cho thế hệ sau.

Điều này cần trải qua một quá trình "Thai nghén", không thể trực tiếp ban cho chính mình.

Tinh Linh Tộc chính là do vậy mà ra đời.

"Quả trứng vàng" mà Trương Đạo Văn kể chính là hậu chi mà Tinh Linh Vương chuẩn bị cho chính mình.

Tinh Linh Vương sau vô số lần thất bại đã kết hợp ra một sinh mệnh tiềm năng mạnh hơn Ám Mộc vài cấp độ, quả trứng vàng này cũng là sự sống mới trong mắt Tinh Linh Vương.Nó muốn chuyển ý thức của mình vào quả trứng vàng, từ bỏ thân xác linh thực của mình, để bắt đầu lại bằng một hình thái sự sống hoàn toàn mới.

Hết chương 1885.

Chương 1886. Phù Văn Cải Tạo

Khác với sự chuyển kiếp tái sinh được mô tả trong thần thoại loài người.

Tinh Linh Vương không cầu kiếp sau, nó muốn lợi dụng năng lực của lò luyện sự sống, mở ra một con đường tương lai hoàn toàn mới cho chính mình.

Thai nghén chính mình.

Loại nghịch lý logic mà con người không thể hiểu được này, Tinh Linh Vương lại suýt làm được.

Nhưng cuối cùng, Tinh Linh Vương vẫn ngã xuống ở đoạn đường cuối cùng dẫn đến thành công.

Ngay vào thời điểm quan trọng khi Tinh Linh Vương đang chuyển ý thức, Ám Mộc không biết từ đâu biết được tin tức, đã phát động chiến tranh với Thành Tinh Linh.

Trong thời gian này, Ám Mộc mang theo toàn bộ Thành Ám Mộc tiến chậm về phía Thành Tinh Linh.

Kết quả cuối cùng là Tinh Linh Vương thảm bại.

Quá trình chuyển ý thức bị buộc phải dừng lại, giao chiến với Ám Mộc.

Cuộc chiến này kéo dài trong nhiều tháng.

Biết rằng mình không thể đánh bại Ám Mộc, Tinh Linh Vương đã đưa ra một lựa chọn, nó dùng hết năng lượng cuối cùng trong cơ thể, mở ra một con đường an toàn cho loài người trong Thành Tinh Linh.

Đội điều tra của Tinh Thành cũng trốn thoát được nhờ sự che chở của Tinh Linh Vương.

Khi chiến tranh kết thúc, muôn vàn thực vật trong Thành Tinh Linh đều héo úa tàn lụi, Ám Mộc cướp đi lò luyện sự sống, cũng cướp đi quả trứng vàng trong cơ thể Tinh Linh Vương.

Nghe đến đây, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Thực ra hắn không bất ngờ khi Ám Mộc sẽ giành chiến thắng.

Năng khiếu phát triển của Tinh Linh Vương và Ám Mộc chênh lệch rất lớn, ngay cả bản thân Tinh Linh Vương cũng đã từng đề cập đến khả năng thất bại của mình trong cuộc trò chuyện với hắn.

Chỉ có điều khiến hắn bất ngờ là, Tinh Linh Vương thực sự đã để lại hậu chi và suýt nữa thì thành công.

"Sau đó Khu Trung Bộ thế nào?" Phong Kỳ lập tức hỏi.

"Kỳ Thúc, cho ngươi xem thứ này."

Trương Đạo Văn vừa nói vừa giơ tay chỉ về phía trước.

Chỉ thấy sương mù băng lan tỏa trong không khí theo đầu ngón tay, cuối cùng tạo thành một tấm gương băng.

Hình ảnh từ mờ dần trở nên rõ ràng.

Hiển thị trong hình ảnh là một quả trứng được bao phủ bởi ngọn lửa màu đỏ sẫm, trên bề mặt quả trứng có in nhiều hoa văn kỳ lạ màu đỏ sẫm.

Bên dưới quả trứng là vô số thi thể, từng luồng khí huyết từ những thi thể của những sinh mệnh đã chết này bị rút ra, thấm vào quả trứng màu vàng sẫm.

"Đây là Ám Mộc sao?"

“Đúng vậy, con đường mà Tinh Linh Vương không đi được, Ám Mộc đã tiếp tục đi, lần này không có sự quấy rầy bên ngoài, Ám Mộc đã dùng năm năm để hoàn thành việc chuyển ý thức, chiếm lấy thân xác Ám Mộc của chính mình, từ đó chuyển sang một hình thái sự sống hoàn toàn mới.”

“Theo tin tức mà đội điều tra kể lại khi trở về, loài người ở Khu Trung Bộ gần như đều trở thành chất dinh dưỡng để Ám Mộc tự ấp.”

“Trong mắt Ám Mộc đã hoàn thành sự biến đổi về hình thái sự sống, loài người đã hoàn toàn mất đi giá trị, trong thời gian này, rất nhiều thế lực Lĩnh Vực ở Khu Trung Bộ đã bị Ám Mộc tàn sát.”

Nhìn chằm chằm vào quả trứng vàng sẫm trong hình ảnh, Phong Kỳ cảm thấy hình dáng của quả trứng này trông quen quen.

Sau đó hắn đột nhiên nhớ ra mình đã nhìn thấy nó ở đâu.Trên dòng mộng cảnh tương lai mà hắn gặp được Lão Mê đỉnh cao, Lão Mê tương lai đã từng giới thiệu với hắn về ba sinh mệnh rất có tiềm năng.

Trong đó có đề cập đến quả trứng màu vàng sẫm này.

Lão Mê khi đó nói, đã có rất nhiều chủng tộc bị quả trứng này diệt tộc, sinh mệnh bị nó giết chết dù là huyết nhục hay tinh thần tàn lưu đều bị nuốt chửng, còn nói rằng bên trong quả trứng này dường như đang thai nghén một sinh mệnh siêu cấp, sau khi nở ra chắc chắn sẽ là một tồn tại vô cùng đáng sợ.

Lão Mê suy đoán, quả trứng kỳ lạ này có thể là hậu duệ của một cường giả siêu cấp nào đó để lại.

Vô số mảnh vỡ trong đầu Phong Kỳ ghép lại với nhau, hắn có được một mạch lịch sử rõ ràng.

Nguyên nhân là do Tinh Linh Vương tự biết mình không phải là đối thủ của Ám Mộc, muốn thai nghén một bản thân hoàn toàn mới để chống lại Ám Mộc, đồng thời tiếp tục nắm giữ Tinh Linh Tộc.

Quả trứng vàng do đó mà ra đời.

Nhưng ngay vào giai đoạn quan trọng khi Tinh Linh Vương tiến hành chuyển ý thức, có thể là do tình báo bị tiết lộ hoặc các vấn đề khác, Ám Mộc đã quyết đoán phát động chiến tranh với Thành Tinh Linh.

Trận chiến này Tinh Linh Vương thảm bại, Ám Mộc tiếp quản lò luyện sự sống của Tinh Linh Vương, cũng như tiếp quản sự sống mới mà hắn chuẩn bị cho mình (quả trứng vàng).

Không còn mối đe dọa bên ngoài, Ám Mộc tiếp tục quá trình chuyển ý thức của Tinh Linh Vương.

Dưới sự ảnh hưởng của sức mạnh Ám Mộc, quả trứng vàng biến thành quả trứng vàng sẫm, Ám Mộc mất năm năm để hoàn thành việc chuyển ý thức, trở thành một sinh mệnh hoàn toàn mới.

Lúc này Ám Mộc phát hiện ra rằng sau khi mình được tái sinh, hắn vẫn đang trong giai đoạn thai nghén.

Hết chương 1886.

Chương 1887. Thành Bình Minh Khởi Sắc

Vì vậy, loài người ở Khu Trung Bộ, thậm chí là rất nhiều thế lực Lĩnh Vực khác, đều trở thành chất dinh dưỡng cho sự phát triển của Ám Mộc.

Hậu duệ của cường giả siêu cấp mà Lão Mê tương lai nhắc đến, thực ra chính là Ám Mộc mới được tái sinh.

Sự thật lịch sử khiến Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Theo những thông tin hiện có, Ám Mộc là thủ phạm hủy diệt loài người ở Khu Trung Bộ.

Trong lòng hắn cũng đã coi Ám Mộc là kẻ thù phải xóa sổ.

Nhưng hắn có một thắc mắc, nếu Tinh Linh Vương hoàn thành việc chuyển ý thức, phát hiện ra mình cũng không thể thai nghén được, liệu hắn có đưa ra lựa chọn giống như Ám Mộc, ra tay với loài người hay không?

Tinh Linh Vương vào thời khắc cuối cùng của cuộc đời đã chọn bảo vệ loài người trong Thành Tinh Linh thoát ra ngoài, dường như Tinh Linh Vương đáng tin cậy.

Nhưng chỉ sợ có điều bất trắc.

Vào thời khắc cuối cùng của cuộc đời, Tinh Linh Vương vốn đã không còn đường thoát, lúc này thành toàn cho loài người trong thành và đạt được sự biến đổi về hình thái sự sống sau khi hoàn thành, là hai trạng thái tâm lý hoàn toàn khác nhau.

Phân tích những thông tin hiện có, Phong Kỳ thiên về khả năng Tinh Linh Vương đáng tin cậy hơn.

Vào thời khắc cuối cùng của cuộc đời bảo vệ loài người thoát ra ngoài, chứng tỏ Tinh Linh Vương có tình cảm với loài người, không giống như Ám Mộc hoàn toàn là tâm lý lợi dụng.

Nhưng dù thế nào đi nữa, vẫn phải có sự phòng bị cần thiết.

Ít nhất là trước khi xác định được Tinh Linh hoàn toàn đáng tin cậy, hắn vẫn phải đề phòng Tinh Linh Vương.

Qua lời kể của Trương Đạo Văn, thái độ mơ hồ của Phong Kỳ đối với Tinh Linh Vương bắt đầu trở nên rõ ràng.

Giúp Tinh Linh Vương đánh bại Ám Mộc, sẽ là một hướng mà hắn sẽ cân nhắc tiếp theo.

Nếu mọi chuyện suôn sẻ, Tinh Linh Tộc sẽ trở thành đồng minh của loài người giống như Mê Vụ Tộc.

Lúc này Phong Kỳ ngẩng đầu nhìn Trương Đạo Văn:“Tiểu Văn, ngươi có biết Ám Mộc hiện tại đi đâu không?”

“Từng đến Bần Tích Chi Địa nhưng chỉ là đi ngang qua, rất nhanh đã rời đi, hiện tại ở đâu ta cũng không rõ… Ta từng cảm ứng được hơi thở của nó, thực lực của nó rất mạnh.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ gật đầu.

Sau khi hoàn thành việc chuyển ý thức, thực lực của Ám Mộc hiển nhiên không yếu.

Hình thái sự sống hiện tại của nó là quả ngọt mà Tinh Linh Vương kết ra sau vô số lần thất bại.

Chỉ cần nhìn vào việc hấp thụ một lượng lớn khí huyết năng lượng mà vẫn không thể phá vỡ lớp vỏ, có thể thấy khi Ám Mộc phá vỡ lớp vỏ, nó sẽ trở thành một hình thái sự sống

mới đáng sợ đến mức nào, nói là sinh mệnh siêu cấp cũng không quá đáng.

Hình dạng quả trứng chỉ là giai đoạn khởi đầu của Ám Mộc, có thể tưởng tượng được rằng Ám Mộc chỉ cần không chết yểu, con đường tương lai của nó sẽ rộng lớn đến mức nào.

Ngoại quải mà Tinh Linh Vương chuẩn bị cho mình đã hoàn thành tương lai của Ám Mộc.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật xuất hiện trong đầu hắn, cắt ngang dòng suy nghĩ của hắn:

[Chậc chậc, hiện tại xem ra Tinh Linh Vương chính là một kẻ ngốc nghếch, trước là chuẩn bị mấy chục năm, trong vô số lần thất bại tạo ra kẻ thù lớn nhất tương lai của mình là ” Ám Mộc “, sau đó lại tốn rất nhiều tâm sức và thời gian tặng cho Ám Mộc một ngoại quải thân thể mới ưu tú hơn, cho nên nỗ lực của Tinh Linh Vương đều là để hoàn thành Ám Mộc.]

Nghe Lời Tự Thuật trêu chọc, trong lòng Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Sự thật đúng là như vậy.

Tạo ra Ám Mộc, thành lập Ám Mộc Thành khiến Ám Mộc thoát khỏi sự kiểm soát của mình, phái chiến sĩ tinh nhuệ đóng quân ở Ám Mộc Thành… Những quyết định mà Tinh Linh Vương đưa ra vì sự tin tưởng với Ám Mộc, nhìn từ góc độ hiện tại, đều là tự sát.

Mỗi bước đều đi trên con đường dẫn đến cái chết.

Tiềm lực sự sống của Tinh Linh Vương vốn không bằng Ám Mộc, trong quá trình Ám Mộc trưởng thành còn tặng trang bị, tặng ngoại quải, cũng chẳng trách Ám Mộc giành chiến thắng dễ dàng như vậy.

[Ghen tị không? Nếu như ngươi gặp phải phản diện giống như Tinh Linh Vương, trong quá trình trưởng thành của ngươi tặng kinh nghiệm và trang bị, sau đó chờ ngươi đánh bại bọn chúng thì thật là thoải mái biết bao.]

Nghe được lời này, Phong Kỳ không nhịn được trợn trắng mắt trong lòng.

Nếu như thay đổi góc nhìn thành Ám Mộc, đúng như Lời Tự Thuật nói, trong quá trình trưởng thành sẽ rất thoải mái.

Nhưng vấn đề là phản diện mà hắn gặp phải đều không phải là đèn cạn dầu, dù là Lão Mê ban đầu, hay Mặc trong tương lai thì kẻ nào không phải là lão mưu thâm, từng bước từng bước.

Không bị ám toán đã là may mắn rồi, còn muốn đám lão già xảo quyệt này tặng lợi ích, hoàn toàn không có khả năng.

Hơn nữa, tình huống của Ám Mộc cuối cùng cũng chỉ là trường hợp đặc biệt.

Nguyên nhân sâu xa vẫn là do Tinh Linh Vương quá tin tưởng nó, coi nó như hậu duệ tiềm năng của mình, là một nút thắt quan trọng để Tinh Linh Tộc tiến lên trở thành chủng tộc mạnh mẽ.

Hết chương 1887.

Chương 1888. Tinh Thạch Kỳ Bí

Nếu là sinh mệnh của chủng tộc khác, Tinh Linh Vương cũng không thể hết lòng hết dạ tin tưởng như vậy.

Cho nên không thể nói Tinh Linh Vương ngu ngốc, chỉ có thể nói sự tin tưởng của Tinh Linh Vương đối với Ám Mộc quá mức, hoàn toàn không cân nhắc đến những rủi ro tiềm ẩn.

Kết thúc chủ đề về Tinh Linh Tộc, Phong Kỳ tiếp tục hỏi thăm những thông tin khác.

Chủ đề tiếp theo từ việc xây dựng thành phố chuyển sang những khó khăn trong quá trình phát triển, thậm chí là cả sự thất bại của Mộ Trảo, vân vân.

Thời gian trôi qua rất nhanh trong lúc trò chuyện.Muốn hiểu biết mọi mặt trong thời gian hữu hạn là điều hoàn toàn không thể, Phong Kỳ chỉ có thể cố gắng hết sức chọn lọc những thông tin quan trọng để tìm hiểu chi tiết.

Tiếp theo, hắn còn phải dành nhiều thời gian để tìm hiểu những kiến thức mà Bình Minh Thành đã chuẩn bị cho hắn.

Cuộc trò chuyện kéo dài gần cả buổi.

Sau khi nói xong về các thế lực thù địch hiện tại của loài người, Trương Đạo Văn nhìn Phong Kỳ mỉm cười:

“Đúng rồi, Kỳ Thúc, chúng tôi còn chuẩn bị một số quà cho ngài, trước tiên hãy đi xem đi, chúng ta vừa đi vừa nói chuyện.”

“Quà gì vậy?” Phong Kỳ lập tức tò mò hỏi.

“Ngài cứ đi theo tôi trước, đến nơi ngài sẽ biết.”

Nói xong, Trương Đạo Văn đứng dậy đi về phía cổng phủ, Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đi theo.

Vài giờ sau, dưới sự dẫn dắt của Trương Đạo Văn, Phong Kỳ đi theo cầu thang kim loại tiến vào một căn cứ dưới lòng đất.

Bức tường của căn cứ dưới lòng đất này tỏa ra ánh kim loại màu đen, lộ ra chút hơi lạnh, dọc đường đều có chiến sĩ toàn thân vũ trang tuần tra cảnh giới.

Thấy Trương Đạo Văn xuất hiện, các chiến sĩ dọc đường đều cung kính mở miệng, gọi một tiếng Tổ sư.

Có lẽ Trương Đạo Văn không phải là con người nhưng Phong Kỳ cảm thấy những nỗ lực và cống hiến của Trương Đạo Văn cho nhân tộc xứng đáng với danh hiệu “Tổ sư” này.

Nếu không có Trương Đạo Văn chống đỡ, nhân tộc đã sớm đi vào con đường diệt vong sau khi hệ thống tu luyện sụp đổ.

Đi dọc theo đường hầm kim loại đến cuối, đẩy cánh cửa kim loại nặng nề.

Theo bước chân đi vào phòng, cảnh tượng trước mắt khiến Phong Kỳ kinh ngạc.

Tiếng gầm gừ vang lên bên tai.

Đây là một quảng trường ngầm rộng lớn, chỉ thấy rất nhiều Sinh Vật Trận Địa hình dạng khác nhau bị trói trong lồng kim loại đặc chế.

Phong Kỳ lướt mắt nhìn qua, ít nhất cũng có hơn hai trăm con Sinh Vật Trận Địa.

Lúc này, Trương Đạo Văn chỉ tay về phía Lĩnh Vực dã thú bị giam giữ không xa, sau đó nhìn Phong Kỳ mỉm cười:

“Kỳ Thúc, nơi đây giam giữ 278 loại Sinh Vật Trận Địa khác nhau.”

Phong Kỳ đang định mở miệng nhưng những lời tiếp theo của Trương Đạo Văn khiến hắn ngây người:

“Chúng tôi đã xây dựng tổng cộng sáu trang trại chăn nuôi như thế này, tất cả đều là hạt giống thiên phú chuẩn bị cho hệ thống tín ngưỡng mà chúng tôi đã vạch ra cho ngài.”

….

Ánh mắt lướt qua những Sinh Vật Trận Địa bị giam cầm trong lồng sắt, Phong Kỳ thực sự có chút bất ngờ.

Hắn không phải không nghĩ đến sự ban tặng đến từ tương lai.

Lúc đầu khi vạch ra đường tương lai, hắn nghĩ đến việc cùng nhân tộc hỗ trợ lẫn nhau, thông qua tuyến hy sinh để mở đường cho nhân tộc, sau đó nhân tộc trỗi dậy sẽ hỗ trợ hắn phát triển trong tương lai.

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ban đầu đã đi theo con đường này.

Nhưng Phong Kỳ luôn cảm thấy khoảng cách đến ngày toàn nhân loại giúp đỡ hắn còn rất xa.

Cuối cùng, Tinh Thành, hay là Bình Minh Thành hiện tại, nhu cầu về tài nguyên trong quá trình phát triển ngày càng lớn, không thể dùng tài nguyên phát triển quan trọng để nuôi nhốt Sinh Vật Trận Địa.

Lúc này, nhìn thấy rất nhiều Sinh Vật Trận Địa bị giam cầm trong lồng sắt dưới quảng trường ngầm, nhận ra rằng đây là nơi được chuẩn bị riêng cho mình và Trương Đạo Văn bọn họ đã chuẩn bị sáu quảng trường ngầm nuôi nhốt như thế này.

Phong Kỳ thực sự cảm thấy ngạc nhiên và không hiểu nổi.

Chi phí nuôi nhốt Sinh Vật Trận Địa không hề thấp.Đặc biệt là những Sinh Vật Trận Địa càng mạnh thì lượng tài nguyên cần tiêu thụ càng khủng khiếp.

Một con Giác Hút nhỏ thôi cũng đủ khiến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phải thắt lưng buộc bụng.

Năm xưa khi căn cứ bí mật của Tinh Hồng nuôi dưỡng "Mì cay" cũng từng xảy ra tình trạng tương tự.

Hệ thống phát triển ngày càng hoàn thiện, thực lực của nhân tộc được nâng cao, tài nguyên thu được cũng tăng theo nhưng chi phí tài nguyên cũng sẽ tăng theo.

Quay sang nhìn Trương Đạo Văn, Phong Kỳ hỏi ra thắc mắc trong lòng:

"Tiểu Văn, sao lại chuẩn bị cho tôi nhiều Sinh Vật Trận Địa như vậy, trong thành có nhiều tài nguyên nhàn rỗi như vậy để nuôi chúng sao?"

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Trương Đạo Văn mỉm cười lắc đầu:

"Kỳ Thúc, nếu phải nuôi dưỡng trong hàng nghìn năm thì chúng tôi đương nhiên không có đủ tài nguyên, tổng cộng có sáu quảng trường ngầm, tổng cộng là 1208 con Sinh Vật Trận Địa, trong đó phần lớn vẫn là Sinh Vật Trận Địa hệ khí huyết, muốn duy trì thể lực của chúng thì chắc chắn là một khoản chi phí khổng lồ, điều này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển và quy hoạch của Bình Minh Thành."

Hết chương 1888.

Chương 1889. Đao Ma Đoàn Hội Tụ

Phong Kỳ nghe ra ý trong lời nói của Trương Đạo Văn, gật đầu hiểu ra:

"Vậy những Sinh Vật Trận Địa này là mới bắt được trong những năm gần đây sao?"

"Đúng vậy, tôi biết được thời gian đại khái Kỳ Thúc trở về, ba mươi năm trước đã bắt đầu chuẩn bị trước nhưng vì thời gian có hạn nên tôi không thể chọn ra những Sinh Vật Trận Địa có thiên phú tiềm năng cho ngài, về cơ bản là bắt được gì thì bắt, nếu có thể chuẩn bị trước 1000 năm thì tôi tin rằng tôi có thể làm tốt hơn…"

Nghe Trương Đạo Văn kể, Phong Kỳ đã hiểu rõ tình hình.

Trương Đạo Văn biết thời điểm hắn trở về là khoảng 1500 năm sau ở hiện thực nên đã bắt đầu chuẩn bị và bố trí trước.

Trong ba mươi năm, họ đã bắt được hơn một nghìn con Sinh Vật Trận Địa có thiên phú khác nhau, giam giữ chúng trong sáu quảng trường ngầm, chờ hắn đến để tước đoạt năng lực thiên phú.

Phong Kỳ hiểu rằng, làm được điều này thoạt nhìn có vẻ đơn giản nhưng thực tế lại rất khó khăn.

Một tộc chỉ có một loại Sinh Vật Trận Địa, muốn bắt được hơn 1200 con Sinh Vật Trận Địa khác loại thì khó vô cùng.

Trong số đó có những con Sinh Vật Trận Địa muốn xâm nhập vào Bình Minh Thành bị bắt, cũng có những con Sinh

Vật Trận Địa bị bắt trong thời gian giao chiến với Bình Minh Thành nhưng phần lớn là những con Lĩnh Vực dã thú bị bắt ở Bần Tích Chi Địa, tức là khu vực gần Tinh Thành này.

Đối với cùng một loài Lĩnh Vực, Trương Đạo Văn chỉ chọn giữ lại một con, những con còn lại đều bị giết chết và luyện hóa thành Huyết Thạch, để giảm bớt lượng tài nguyên tiêu thụ.

Đúng như Trương Đạo Văn đã nói, quảng trường nhà tù trước mắt là kho hạt giống thiên phú được chuẩn bị riêng cho hắn.

Mà năng lực tước đoạt thiên phú của hắn, cùng một loại Sinh Vật Trận Địa chỉ có thể rút ra một lần năng lực thiên phú.

Ví dụ như sau khi giết Tròng Mắt Huyết Sắc, hắn đã có được "Ác Niệm."

Sau này, ngay cả khi giết chết những Sinh Vật Trận Địa cùng tộc với Tròng Mắt Huyết Sắc, hắn cũng chỉ có thể nhận được điểm tiến hóa huyết mạch chứ không thể rút ra được năng lực thiên phú nữa.

Đi theo Trương Đạo Văn đến trước lồng giam đầu tiên.

Lồng giam được làm bằng vật liệu màu đen, bề mặt tỏa ra ánh kim loại lạnh lẽo, bên trong lan can còn có thể nhìn thấy một lớp băng trong suốt.Bên trong giam giữ một con Lĩnh Vực dã thú cao nửa người, toàn thân phủ lông màu nâu, gầy trơ xương, lúc này đang nằm thoi thóp trong lồng giam, hoàn toàn mất đi khả năng vùng vẫy và chống cự.

Lúc này Trương Đạo Văn chỉ tay vào màn hình điện tử dán trên lồng giam nói:

"Đây là máy dò sự sống, Lĩnh Vực dã thú bị giam giữ ở đây chúng tôi chỉ đồng ý nhu cầu tiêu hao cơ bản của cơ thể, khi Dao Động sự sống thấp, chiến sĩ trực chiến ở đây sẽ tiêm

chất dinh dưỡng vào cơ thể chúng, hoặc cung cấp máu cho chúng hút, muốn ăn no ở đây là hoàn toàn không thể.”

“Kỳ Thúc, bắt đầu đi.”

“Được.” Phong Kỳ gật đầu.

Chỉ thấy Trương Đạo Văn bước đến vị trí trung tâm của quảng trường ngầm, đôi mắt màu xanh lam sáng như pha lê gợn sóng, hắn từ từ giơ hai tay lên, đột ngột ấn xuống.

Ngay lập tức, lớp băng trong suốt bên trong tất cả các lồng giam tan chảy, những con Lĩnh Vực dã thú bị giam giữ bên trong đều cảnh giác đứng dậy.

“Tiểu Lý, mở cửa!”

Lúc này Trương Đạo Văn quay đầu nhìn người đàn ông trực chiến đang đứng ở một góc quảng trường gật đầu.

Người được gọi là Tiểu Lý là một người đàn ông vạm vỡ mặc toàn bộ áo giáp màu đen, che kín cả người, lúc này anh ta quay người về phía màn hình, đưa tay liên tục nhấn vào màn hình.

“Tút ~!”

Sau tiếng báo động gấp gáp, tất cả các cửa lồng giam màu đen đều mở ra.

Tiếng gầm rú vang lên khắp nơi, những con thú dữ thoát ra khỏi lồng giam.

Nhưng Trương Đạo Văn không cho chúng cơ hội ra tay, chỉ thấy sương mù băng giá màu trắng lấy Trương Đạo Văn làm tâm, nhanh chóng lan rộng, những con Lĩnh Vực dã thú thoát ra tiếp xúc với sương mù băng giá, trên cơ thể xuất hiện băng giá, bị đóng băng hoàn toàn tại chỗ.

Vị trí của Phong Kỳ cũng bị sức mạnh băng giá quét qua.

Nhưng rõ ràng là Trương Đạo Văn cố ý khống chế, sương mù băng giá tản ra trước mặt hắn, không tiếp xúc với cơ thể hắn nhưng vẫn có thể cảm nhận được cái lạnh thấu xương.

Luồng khí lạnh này như thể có thể đóng băng linh hồn, khiến suy nghĩ trở nên chậm chạp, Phong Kỳ không khỏi rùng mình.

Chớp mắt, toàn bộ quảng trường ngầm đã bị sương mù băng giá bao phủ.

Tất cả các Sinh Vật Trận Địa đều mất đi khả năng chống cự, hóa thành tượng băng đứng bất động ở các tư thế khác nhau, không thể nhúc nhích.

"Kỳ Thúc, ra tay đi, dùng Niệm Lực là được."

Phong Kỳ nghe vậy, không do dự, huyết nhục trên cơ thể tan biến, không ngừng tràn vào mi tâm.

Sau khi biến thành hình dạng xương, trên trán hắn xuất hiện một dấu ấn màu vàng sẫm.

Giơ tay lên, gợn sóng Niệm Lực như sóng lớn quét ra xung quanh.

Hết chương 1889.

Chương 1890. Sức Mạnh Linh Hồn

Giống như tình huống đóng băng Ám Thần ở mốc thời gian trước, Trương Đạo Văn rõ ràng đã kiểm soát được độ, Niệm Lực quét qua tượng băng, tượng băng rất dễ dàng bị Niệm Lực đập vỡ.

Chớp mắt, hơn hai trăm bức tượng băng đều bị Phong Kỳ dùng Niệm Lực đập vỡ.

Làm xong tất cả những điều này, Phong Kỳ thấy từng đám sương máu mỏng manh từ trong cơ thể Sinh Vật Trận Địa tràn ra, tràn về phía cơ thể hắn.

Đám sương máu đầu tiên hòa vào cơ thể, chớp mắt đã bị hấp thụ.

Triệu hồi bảng thuộc tính, chỉ cung cấp 13 điểm tiến hóa huyết mạch.Điều này không khó hiểu, dù sao thì Sinh Vật Trận Địa ở đây đều bị đào rỗng cơ thể, tất cả đều ở trạng thái suy dinh dưỡng, tác dụng lớn nhất là đóng vai trò là kho hạt giống thiên phú.

Nếu chăm sóc cẩn thận, sự phát triển của thành Bình Minh sẽ bị ảnh hưởng nghiêm trọng.

Đám thứ hai, thứ ba, thứ tư… sương máu không ngừng tràn vào cơ thể, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng từng sợi màu vàng sẫm trong máu ngày càng nhiều.

Triệu hồi bảng thuộc tính, Danh xưng tiền tố đang không ngừng tăng lên

Danh xưng tiền tố siêu dài từng chỉ tồn tại trong mơ, lúc này đã trở thành hiện thực.

[Nhạy bén khứu giác·Nhận thức yếu tố yếu·Giả chết·Độn thổ·Hô hấp dưới nước·Siêu tần não·Tập Trung Tinh Thần·Nhận thức gió·Ném thành thạo·Ép khí huyết·Bão tinh thần·Tăng cường linh khí·Linh động·Đá tảng·Da sắt·Thuấn Thiểm·Sóng dữ·Kháng tính nguyên tố nước·Chóng mặt·Độc·Tử Hồn·Sức mạnh khổng lồ·Da cứng·Nhanh nhẹn·Xương thép·Gai·Tái sinh·Ác Niệm·Huyết thần·Mộng Yểm·Dẻo dai…: Phong Kỳ]

Danh xưng tiền tố nhiều vô kể, không thấy điểm dừng, không ngừng tăng lên.

Với sự gia trì của nhiều loại năng lực thiên phú, hắn cảm thấy cơ thể mình rõ ràng được tăng cường.

Sự tăng cường này không chỉ đến từ sự gia tăng điểm tiến hóa huyết mạch, mà nhiều năng lực thiên phú theo hướng thụ động cũng mang lại nhiều mặt tăng cường cho cơ thể.

Ví dụ như năng lực thiên phú Tập Trung Tinh Thần, khiến sự chú ý của hắn trở nên rất tập trung, rất dễ dàng có thể tiến vào trạng thái tập trung.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 73892/1000, vẫn đang tăng nhanh.

Mỗi lần nhảy lên, lại xuất hiện một Danh xưng tiền tố mới.

278 Sinh Vật Trận Địa, đủ để cung cấp cho hắn 278 Danh xưng tiền tố và năng lực thiên phú.

Cảm nhận sự thay đổi của cơ thể, ý thức của Phong Kỳ tiến vào tinh thần thức hải.

Trên bầu trời tinh thần thức hải sáng ngời như sông sao, từng viên ngọc năng lực thiên phú xuất hiện.

Ý thức đến trước quỹ đạo thiên phú, Phong Kỳ bắt đầu xem xét những hiệu ứng đi kèm của các năng lực thiên phú này.

Những viên ngọc năng lực thiên phú này thường ở dưới trình tự thứ 15, hoàn toàn không được coi là năng lực thiên phú xuất sắc.

Nhưng trong số đó không thiếu những năng lực thiên phú có tiềm năng.

Ví dụ như [Giả chết], có thể khiến cơ thể trong nháy mắt tiến vào trạng thái giả chết không có Dao Động sự sống và tinh thần, mặc dù không có tác dụng gì trong chiến đấu nhưng trong một số trường hợp thậm chí có thể cứu mạng.

Lại như [Siêu tần não], có thể khiến não trong nháy mắt tiến vào trạng thái siêu tần, nâng cao hiệu quả chú ý và suy nghĩ, thậm chí khiến những ký ức trong quá khứ trở nên rõ ràng.

Quy mô sông sao trên tinh thần thức hải mở rộng, quỹ đạo thiên phú cũng kéo dài theo.

Những viên ngọc năng lực thiên phú đủ màu sắc lượn quanh đỉnh đầu, khi di chuyển kéo theo từng đốm sáng lấp lánh.

Thoạt nhìn, quả thực có cảm giác như đang ngước nhìn bầu trời đầy sao.

Ý thức thoát khỏi tinh thần thức hải, sự thay đổi của cơ thể đã chậm lại, điểm tiến hóa huyết mạch đạt đến 76429 điểm.

Điểm tiến hóa huyết mạch tăng không nhiều.

Nhưng Phong Kỳ không quan tâm.

Dù sao thì việc nuôi dưỡng đàn Sinh Vật Trận Địa này đã gây ra không ít áp lực cho thành Bình Minh.Nuôi sống đã rất khó khăn rồi, còn muốn duy trì những Sinh Vật Trận Địa này

luôn ở trạng thái đỉnh cao, thành Bình Minh căn bản không có đủ tài nguyên để nuôi dưỡng.

Lúc này, giọng nói của Trương Đạo Văn truyền đến, cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ:

"Kỳ Thúc, trận tiếp theo."

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Đạo Văn đang mỉm cười nhìn hắn, đưa ngón tay chỉ vào cánh cửa kim loại ở cuối quảng trường ngầm.

"Được."

Phong Kỳ lập tức gật đầu.

Tiếp theo, Phong Kỳ đi theo Trương Đạo Văn đến quảng trường ngầm thứ hai giam giữ Sinh Vật Trận Địa.

Nơi này cũng giam giữ hơn hai trăm con Sinh Vật Trận Địa, hơn nữa chủng loại cũng khác nhau.

Sự xuất hiện của bọn họ đã thu hút sự chú ý của những Sinh Vật Trận Địa bị giam giữ trong lồng kim loại, vẻ mặt uể oải.

Tiếng gầm gừ liên hồi vang lên, trong giọng nói tràn ngập sự oán hận và tuyệt vọng.

Ánh mắt lướt qua những chiếc lồng kim loại lạnh lẽo nhưng nội tâm Phong Kỳ vẫn bình thản, trong lòng không hề có chút thương hại nào.

Chiến tranh giữa các tộc chính là tàn khốc và vô tình như vậy.

Trong dòng thời gian ban đầu, nhân tộc cũng từng phải chịu sự áp bức của các tộc Lĩnh Vực khác nhau, ngay cả tộc Lĩnh Vực yếu ớt cũng ẩn núp trong xã hội loài người, giết chết rất nhiều thiên tài nhân tộc.

Hết chương 1890.

Chương 1891. Vực Sâu Khí Huyết

Hắn còn nhớ rõ có một dòng thời gian, nhân tộc trong nơi trú ẩn ngầm dưới lòng đất Tinh Thành phải chịu sự áp bức của Sinh Vật Trận Địa, chỉ có thể nhẫn nhục tìm kiếm cơ hội lật ngược tình thế.

Trong suốt hành trình Đăng Thần gian khổ, hắn càng chứng kiến quá nhiều thế lực Lĩnh Vực bị áp bức trở thành nô lệ.

Cũng từng thấy tộc yếu thoát khỏi xiềng xích nô lệ, bóc lột các tộc yếu khác.

"Tút!"

Sau khi tiếng còi báo động gấp gáp vang lên, Trương Đạo Văn bước đến vị trí trung tâm quảng trường ngầm lại ra tay.

Khi bức tường băng trong nhà tù tan biến, cánh cửa kim loại cũng mở ra.

Sương mù băng nhanh chóng lan tràn, đóng băng những Sinh Vật Trận Địa vừa bước ra khỏi nhà tù băng, hoặc là căng thẳng, trốn trong nhà tù quan sát tình hình bên ngoài, khiến chúng hoàn toàn mất đi khả năng phản kháng.

Phong Kỳ không do dự, lập tức điều khiển Niệm Lực bắt đầu dọn dẹp hiện trường.

Niệm Lực hóa thành lưỡi hái tử thần, như gió thu quét lá vàng quét qua hiện trường, những bức tượng băng Sinh Vật Trận Địa tiếp xúc với Niệm Lực sẽ nổ tung trong nháy mắt.

Chỉ thấy từng luồng khí huyết từ những mảnh vỡ của Sinh Vật Trận Địa đã chết hiện lên, giống như chim yến trở về tổ bay về phía Phong Kỳ.

Một đợt tăng cường mới bắt đầu.

Triệu hồi bảng thuộc tính có thể thấy, từng Danh xưng tiền tố mới xuất hiện.

Cảm giác thỏa mãn khi thu hoạch khiến tâm trạng Phong Kỳ vô cùng vui vẻ.

Thu hoạch xong quảng trường ngầm số hai, hắn lại theo Trương Đạo Văn đến quảng trường ngầm số ba.

Tổng cộng có sáu nhà tù ngầm hạt giống thiên phú được chuẩn bị riêng cho hắn, sau một đợt thu hoạch, Phong Kỳ đã thu được 1176 năng lực thiên phú.

Theo lời Trương Đạo Văn, nơi này nuôi dưỡng 1208 con Sinh Vật Trận Địa.

Nhưng hắn chỉ thu được năng lực thiên phú từ 1176 con Sinh Vật Trận Địa, chứng tỏ trong số đó có 32 con Sinh Vật Trận Địa hắn đã săn giết trong dòng thời gian trước đó.

Chỉ có những Sinh Vật Trận Địa đã bị săn giết, hắn mới không rút được năng lực thiên phú, chỉ có thể thu được điểm tiến hóa huyết mạch.

Điều này khiến Phong Kỳ nảy ra ý tưởng lập [Biểu đồ năng lực thiên phú].Lúc đó, hắn sẽ ghi chép lại các loại Sinh Vật Trận Địa mà hắn đã giết vào Biểu đồ năng lực thiên phú, những Sinh Vật Trận Địa đã được ghi chép này về sau sẽ không cần phải giam giữ và nuôi dưỡng nữa, giảm bớt lãng phí tài nguyên.

Nếu về sau mỗi dòng thời gian đều có thể thu hoạch được nhiều hạt giống thiên phú thì xác suất tồn tại các loại Sinh Vật

Trận Địa trùng lặp sẽ dần tăng lên.

Giảm lãng phí tài nguyên là biện pháp rất cần thiết.

Giai đoạn đầu có thể không thấy hiệu quả nhưng chắc chắn sẽ có ích cho các dòng thời gian về sau.

Đặc biệt là về sau khi nhân tộc có thể nuôi dưỡng những Sinh Vật Trận Địa có năng lực thiên phú đủ xuất sắc thì việc nuôi dưỡng trong thời gian dài sẽ tiêu tốn rất nhiều tài nguyên, nếu không thể rút ra và thu được năng lực thiên phú thì sẽ là tổn thất lớn.

Cùng lúc cơ thể thay đổi dữ dội, Phong Kỳ bắt đầu xem giới thiệu về các năng lực thiên phú mới.

Trong số đó, có nhiều năng lực thiên phú có công dụng chẳng có ích gì đối với Phong Kỳ.

Ví dụ như năng lực thiên phú [Ép máu], hiệu quả của năng lực là tăng cường khả năng kiểm soát khí huyết, còn có thể làm cho tốc độ lưu thông năng lượng khí huyết trong cơ thể nhanh hơn, từ đó khiến cơ thể rơi vào trạng thái quá tải.

Đối với Phong Kỳ sở hữu thiên phú Huyết Thần thì việc kiểm soát khí huyết đơn giản như ăn cơm uống nước.

Hoàn toàn không cần phải trang bị thêm một năng lực thiên phú nào nữa.

Nhưng lần này, Phong Kỳ không chọn phân giải loại năng lực thiên phú vô dụng với hắn này.

Những năng lực thiên phú này vô dụng với hắn nhưng có thể trở thành lựa chọn của những thành viên khác của nhân tộc trên con đường phát triển tín ngưỡng.

Có lẽ họ có thể dựa vào những năng lực thiên phú tưởng chừng vô dụng này mà tạo ra nhiều khả năng mà hắn không thể tưởng tượng được.

Chỉ dựa vào trí tưởng tượng của một mình hắn thì dù sao cũng có hạn.

Nhưng sau khi xây dựng kho kỹ năng thiên phú, tiềm năng của nhân tộc kết nối với kho này là vô hạn.

Có lẽ họ có thể thông qua năng lực của mình mà khiến những năng lực thiên phú tưởng chừng vô dụng tỏa sáng trong lịch sử.

Điều Phong Kỳ phải làm là thu thập càng nhiều hạt giống thiên phú càng tốt, xây dựng một kho kỹ năng thiên phú khổng lồ để hậu duệ nhân tộc sau này lựa chọn và sử dụng.

Hơn một nghìn hạt giống thiên phú mà Trương Đạo Văn cung cấp có vẻ rất nhiều.

Nhưng trong tưởng tượng của Phong Kỳ, kho kỹ năng thiên phú phải đạt đến con số hàng vạn mới là khởi đầu, đạt đến hàng chục vạn mới đồng ý được nhu cầu cơ bản.

Muốn nhân tộc phát triển đa dạng thì kho kỹ năng thiên phú phải bao gồm các Lĩnh Vực khác nhau.

Tuổi thọ, chiến đấu, khoa học kỹ thuật, tinh thần, linh thực… đây đều là những kỹ năng cần thiết trong quá trình phát triển của nhân tộc.

Hết chương 1891.

Chương 1892. Tiểu U Hy Sinh

Vì vậy, hơn một nghìn năng lực thiên phú chỉ là giai đoạn nảy mầm, còn lâu mới đạt đến mục tiêu lý tưởng trong lòng hắn.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên hiện lên Tinh Linh Vương.

Hắn nghĩ đến một cách có lẽ có thể tạo ra năng lực thiên phú hàng loạt.

Lò luyện sự sống kỳ diệu mà Tinh Linh Vương nắm giữ chẳng có tác dụng gì đối với nhân tộc.

Bởi vì điều kiện sử dụng Lò luyện sự sống quá khắc nghiệt, cần phải sinh ra hậu duệ bằng cách mang thai bằng trình tự sinh mệnh.

Tỷ lệ thất bại cực cao.

Tinh Linh Vương có thể sinh ra hàng chục vạn sinh mệnh một lần nhưng con người sinh đôi đã là ít, thời gian mang thai cũng cần mười tháng.

Tỷ lệ thất bại quá cao, khả năng chịu lỗi quá thấp.Khiến cho loài người dù có được bảo vật Lò luyện sự sống này cũng không thể phát huy được hiệu quả vốn có.

Nhưng Tinh Linh Vương thì khác, nó rất phù hợp với Vật Phẩm Kỳ Tích Lò luyện sự sống này.

Cũng chính là nhờ khả năng sinh sôi nảy nở mạnh mẽ của Tinh Linh Vương mới tạo ra được thế lực chủng tộc Tinh Linh

Tộc có năng lực thiên phú và đặc điểm đa dạng này.

Phong Kỳ đột nhiên nghĩ, không biết có thể hợp tác với Tinh Linh Vương không.

Để Tinh Linh Vương tổng hợp hàng loạt hậu duệ tinh linh có trình tự sinh mệnh khác nhau, sau đó hắn sẽ đi giết để rút ra năng lực thiên phú.

Nghĩ đến đây, tim Phong Kỳ đập thình thịch.

Nếu phương pháp này khả thi, chẳng phải hắn có thể lợi dụng lỗi BUG, thông qua Tinh Linh Vương để rút ra vô hạn các loại năng lực thiên phú khác nhau sao.

Hạn chế duy nhất chỉ có trí tưởng tượng của Tinh Linh Vương.

…

Nghĩ đến việc có thể hợp tác với Tinh Linh Vương để lợi dụng lỗi, chế tạo vô hạn và thu hoạch năng lực thiên phú, tâm trạng của Phong Kỳ bỗng trở nên phấn khích.

Hắn cảm thấy mình đã tìm ra một con đường tắt để phát triển.

Sau khi đi thông con đường này, Tiểu Hắc, Linh Năng Tộc, Mặc sẽ không còn là mối đe dọa nữa.

Ngay khi Phong Kỳ đang mơ mộng, giọng nói đáng ghét của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Này, ta khuyên ngươi nên thực tế một chút, ý tưởng của ngươi căn bản là không thể thực hiện được!]

“Tại sao?”

Nghe được câu trả lời của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ sửng sốt, sau đó vội vàng hỏi.

[Ta đã xem toàn bộ quá trình hy sinh của ngươi, cũng hiểu được cách Tinh Linh Vương kết hợp trình tự sinh mệnh để sinh ra hậu duệ sau khi nắm giữ Lò Luyện Sự Sống nhưng ta phải nói cho ngươi biết, hậu duệ do Tinh Linh Vương sinh ra là không hoàn chỉnh, chúng kết hợp với con người, thông qua quá trình trưởng thành của con người để hấp thụ chất dinh dưỡng thì mới trở nên hoàn chỉnh.]

[Nói cách khác, chủng tộc tinh linh cần một quá trình trưởng thành để năng lực thiên phú của chúng trở nên hoàn chỉnh, Tinh Linh Vương sinh ra một lượng lớn chủng tộc tinh linh không phải là vấn đề, vấn đề là ngươi có nhiều tài nguyên như vậy để nuôi dưỡng chúng không?]

[So với việc hợp tác với Tinh Linh Vương, rõ ràng là dựa vào con người trong tương lai giúp ngươi bắt giữ Sinh Vật Trận Địa, để ngươi đi săn sẽ đáng tin cậy hơn… Tóm lại, ta nói thật với ngươi, Tiểu Hắc, Linh Năng Tộc, Mặc, đều là những kẻ ngươi không thể trêu chọc, ngươi căn bản không thể lợi dụng lỗi!]

Lời giải thích của Lời Tự Thuật như một gáo nước lạnh, khiến Phong Kỳ tỉnh táo ngay lập tức.

Nghĩ kỹ lại, những gì Lời Tự Thuật nói quả thực không sai.

Tinh Linh Vương cũng từng nói những lời tương tự, cho biết chủng tộc tinh linh chỉ là một phôi thai, không hoàn chỉnh, cần phải cộng sinh với con người, trong cơ thể con người mới hoàn thành giai đoạn thai nghén thứ hai.

Hoặc giống như Ám Mộc, từ bên ngoài tìm kiếm tài nguyên để hoàn thành giai đoạn thứ hai của mình.

Trên đường hy sinh này, cơ thể hắn cũng từng được cấy ghép hạt giống sự sống.

Vì vậy, hắn biết rõ quá trình hạt giống sự sống hấp thụ chất dinh dưỡng từ cơ thể để tự hoàn thiện.

Như Lời Tự Thuật đã nói, muốn hợp tác với Tinh Linh Vương để thu hoạch hàng loạt năng lực thiên phú, trừ khi hắn có đủ tài nguyên để nuôi cấy hàng loạt.

Điều này rõ ràng cần tiêu tốn rất nhiều "Nhân lực" và tài nguyên.

Con đường này có thể đi nhưng cần phải đồng ý rất nhiều điều kiện tiên quyết.

Trong lòng thở dài, Phong Kỳ mở mắt.

Dấu ấn tinh thần màu vàng sẫm trên trán hắn lúc này vỡ vụn, hóa thành sương máu nồng nặc bao bọc lấy cơ thể.

Trên xương mọc ra những mầm thịt, chỉ trong chớp mắt đã hoàn thành quá trình tái tạo máu thịt.

Triệu hồi bảng thuộc tính.

Lúc này, điểm tiến hóa huyết mạch đã đạt đến 89293/1000, chỉ còn cách tiến hóa huyết mạch hơn một vạn điểm.

Theo tính toán bình thường, một Sinh Vật Trận Địa có 30-80 con, nhiều nhất chỉ cần tiêu diệt hơn 300 con là có thể bắt đầu nâng cấp huyết mạch.

Điểm tiến hóa huyết mạch mang lại còn có sự gia tăng đáng kể về thể chất.

Lượng máu màu vàng sẫm trong cơ thể hắn rõ ràng đã tăng lên.

Hết chương 1892.

Chương 1893. Lời Hứa Thiên Thần

Độ mạnh của phần máu này gấp mười lần máu bình thường, giống như một loại thuốc kích thích tiêm vào cơ thể, hòa vào các loại máu khác trong cơ thể, thúc đẩy các cơ quan hoạt động hiệu quả hơn.Lúc này, mỗi nhịp đập của trái tim như tiếng chuông lớn vang lên trong cơ thể, mang đến cho cơ thể một sức mạnh vô biên.

Sức mạnh tăng lên đáng kể trong thời gian ngắn khiến Phong Kỳ sinh ra cảm giác mình đã mạnh vô địch.

Nhưng hắn biết rõ, đây chỉ là ảo giác.

Trước đây, khi mới có được năng lực Huyết Nguyên, hắn cũng cảm thấy mình sắp vô địch rồi.

Thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh một quyền đánh vỡ cơ thể Tiểu Hắc.

Nhưng càng hiểu biết nhiều, Phong Kỳ càng hiểu rõ một đạo lý.

Vô địch thường xuất phát từ sự thiếu hiểu biết, thế giới rộng lớn, núi này cao còn có núi khác cao hơn.

Thần Vật Kỳ Tích mà vô số thế lực chủng tộc trong kỷ nguyên này tranh giành, cũng chỉ là sản phẩm do Trụ Thần của kỷ nguyên trước để lại mà thôi, điều này cho thấy Trụ Thần khi còn sống khủng khiếp đến mức nào.

Nhưng ngay cả Trụ Thần tồn tại như thần linh cũng đã tử vong thì còn gì là vô địch thực sự nữa.

Điều này còn thể hiện ở sự thay đổi triều đại trong thế giới Lĩnh Vực.

Nếu thực sự có vô địch thì những siêu thế lực từng ngạo nghễ một phương đó, không thể nào trải qua sự sụp đổ của triều đại, sự ly tán của tộc quần.

Cảm giác vô địch tự nhiên sinh ra, chỉ là ảo giác nhận thức bản thân do sức mạnh tăng lên quá lớn mà thôi.

Xem qua bảng thuộc tính, xem sơ qua giới thiệu về năng lực thiên phú, Phong Kỳ quay đầu nhìn Trương Đạo Văn:

"Tiểu Văn, đi thôi."

Trương Đạo Văn gật đầu, sau đó dẫn Phong Kỳ đi theo lối cũ rời khỏi nhà tù dưới lòng đất.

Lúc này, tại lối vào trên mặt đất, Phá Giáp đang đứng đó, tầm mắt nhìn về phương đông, vẻ mặt nghiêm trọng.

"Tiểu Giáp, sao vậy?"

"Không sao, Tiểu U vẫn chưa phát huy hết thực lực, còn có thể chống đỡ rất lâu, ta chỉ hơi kinh ngạc về năng lực của Tiểu Hắc, dường như bất kỳ tổn thương nào cũng không có tác dụng gì với nó, nó luôn có thể hồi phục như cũ trong thời gian ngắn và thực lực còn có thể tăng lên rõ rệt, không có điểm dừng."

"Biết tại sao ta bất lực rồi chứ? Ngươi thấy chỉ là sức mạnh mà Tiểu Hắc thể hiện khi giải phong tầng thứ hai, theo Lời Tự Thuật nói, nó còn có hình thái thứ ba bị phong ấn chưa thể hiện, đó mới là lúc Tiểu Hắc khủng khiếp nhất nhưng đến nay vẫn chưa có ai ép Tiểu Hắc dùng đến hình thái thứ ba."

"Lời Tự Thuật là gì?" Phá Giáp sửng sốt.

"Tiểu U không nói với ngươi sao?"

“Không”

“Ngươi cứ coi Lời Tự Thuật là một loại ký sinh trùng được cấy vào cơ thể ta, ngoài việc lắm mồm thì những lúc khác cũng giúp ta không ít.”

[@#￥%！￥@#]

Bỏ qua lời mắng chửi trong đầu, Phong Kỳ quyết định tiếp theo sẽ đi theo Trương Đạo Văn để xem tài liệu, cố gắng ghi nhớ những kiến thức hữu ích.

Đồng thời trong lòng đưa ra một quyết định.

Phải lưu lại kỹ thuật lưu giữ ký ức của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng ở Tinh Thành, thậm chí là ở thành Bình Minh trong tương lai.

Đợi sau này lượng kiến thức tăng lên, dựa vào cách ghi nhớ nguyên thủy nhất để lưu trữ kiến thức, thực sự hơi tốn não.

[Zombie ngu ngốc không có não!]

Lời Tự Thuật lúc này nhảy ra, ghi thù muốn tiếp tục mắng chửi.

Nhưng tâm trạng của Phong Kỳ đã khác xưa.

Trước đây còn trẻ tuổi khí thịnh, luôn muốn đè đầu Lời Tự Thuật, Lời Tự Thuật mắng hắn thì hắn cũng phải đáp trả, tóm lại là không được thua về khí thế.

Bây giờ…

Hắn khinh thường ném lại một câu trong lòng:

“Trẻ con!“Mặc kệ Lời Tự Thuật có tức giận đến mức nào, hắn quay đầu nhìn Trương Đạo Văn:

“Tiểu Văn, tiếp theo dẫn ta đi xem tài liệu để lại cho ta đi.”

“Không vội, trước tiên đến Huyết Hồn Tộc địa một chuyến đã, Kỳ Thúc, ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực của ngươi đã rất nghiêm trọng rồi, đài Tâm Luyện của Huyết Hồn Tộc địa có thể giúp ngươi nâng cao cảnh giới, tiếp tục kìm nén cảm xúc tiêu cực, mặc dù chỉ là trị ngọn chứ không trị gốc nhưng trước khi tìm ra giải pháp hoàn hảo thì đây là cách duy nhất.”

Nghe lời nhắc nhở của Trương Đạo Văn, Phong Kỳ lộ vẻ do dự.

Hắn sợ rằng trong thời gian hắn đến Huyết Hồn Tộc địa, Tiểu U kết thúc trận chiến, Tiểu Hắc sẽ đuổi tới.

Tiểu Hắc đuổi đến Huyết Hồn Tộc địa, hắn không sợ.

Sợ là Huyết Hồn Tộc chưa bị Tiểu Hắc đánh bại hoàn toàn, tiếp theo chắc chắn sẽ trả thù một cách thảm khốc.

Hắn không rõ Huyết Hồn Tộc nắm giữ bao nhiêu Kỳ Tích.

Nếu có Kỳ Tích Quay Ngược Thời Gian tương tự như Linh Năng Tộc, hoặc Vật Phẩm Kỳ Tích khác dùng để trinh sát, rất dễ lần theo dấu vết tìm ra Trương Đạo Văn, đến lúc đó thành Bình Minh sẽ phải chịu họa diệt vong.

Lão Mê đã từng nói về khả năng tồn tại này.

Đây cũng là lý do cuối cùng khiến Lão Mê đưa hắn rời khỏi Huyết Hồn Tộc.

Còn về việc tại sao lúc đó lại đưa hắn trực tiếp đến trước mặt Tiểu Hắc, thực ra đi đâu cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Hết chương 1893.

Chương 1894. Tiểu Hắc Tái Chiến

Thực lực của Tiểu Hắc tăng trưởng trong chiến đấu, đến khi đuổi giết lần nữa, ngay cả khi chạy đến Hư Không, Tiểu Hắc cũng có khả năng đuổi theo.

Chi bằng đưa thẳng đến trước mặt Tiểu Hắc, kết thúc sớm.

Đây cũng là lý do hắn không dám dùng Tiểu Hắc để chống lại Huyết Hồn Tộc.

Trong trường hợp chưa xác định được kết quả của dòng thời gian là Quay Ngược Thời Gian hay thời gian mở ra một nhánh khác, tốt nhất là không nên liên lụy những người đồng hành vẫn phải tiếp tục bước đi.

Họ, còn có tương lai.

"Đại ca, anh đi đi, Tiểu U cố tình làm chậm nhịp độ trưởng thành của Tiểu Hắc, còn lâu mới triển khai hết thực lực của mình, anh còn rất nhiều thời gian để chuẩn bị."

Nghe lời trả lời của Phá Giáp, Phong Kỳ lập tức yên tâm, sau đó hỏi:

"Cậu có đi theo không?"

"Tôi chỉ cần đi theo là chắc chắn không thể quay về được, toàn bộ thành viên Đao Ma Đoàn đều là đối tượng truy nã của Huyết Hồn Tộc, mặc dù chúng tôi chưa từng trực tiếp giao chiến với Chiến Đoàn mạnh nhất của Huyết Hồn Tộc nhưng đánh du kích cũng gây ra không ít tổn thất cho Huyết Hồn

Tộc, tôi đảm bảo nếu tôi đi theo các anh, các anh sẽ chết cùng tôi.”

“Tôi làm chứng cho điều này, lúc tôi đến Huyết Hồn Tộc đã nhìn thấy lệnh truy nã đó, tiền thưởng còn không ít.” Trương Đạo Văn ở bên cạnh mỉm cười gật đầu.

“Nếu vậy thì thôi vậy, cậu ở lại đây, tôi và Tiểu Văn đi một chuyến.”

“Được.” Phá Giáp gật đầu.

Chỉ thấy Trương Đạo Văn vung tay, sương mù băng lan tỏa về phía trước.

Lần này sương mù băng lan tỏa rất chậm, trong quá trình lan tỏa giống như có vô số con côn trùng băng nhỏ đang cắn xé không gian, xé rách những khe nứt màu đen lan rộng nhanh chóng.

Khi không gian đủ lớn, Trương Đạo Văn vỗ tay lên vai Phong Kỳ.

Phong Kỳ chỉ thấy tầm mắt mơ hồ, phát hiện mình đã tiến vào bên trong khe nứt không gian.

Hành lang không gian do băng tinh cấu trúc nhanh chóng lan về phía trước.Có thể thấy bên ngoài thông đạo có vô số xoáy nước không gian ngược dòng và các nút sáng, mỗi nút có thể thông đến các tọa độ khác nhau.

Một lúc sau, cảm giác mất trọng lực ập đến.

Cảnh tượng hiện ra trước mắt là vô cùng quen thuộc.

Hòn đảo chính lơ lửng khổng lồ, lá cờ Huyết Hồn tung bay phấp phới, xung quanh đại lộ là những hòn đảo nhỏ bay vòng quanh.

Rất nhanh đã có người Huyết Hồn Tộc xuất hiện trước mặt bọn họ, hỏi thăm tình hình.

Sau khi nói rõ là mượn đài Tâm Luyện và nộp một khoản phí lớn, Phong Kỳ dưới sự dẫn dắt của Trương Đạo Văn đã bước vào đài Tâm Luyện.

Lúc này trên đài Tâm Luyện đã có rất nhiều bóng người đang tu luyện.

Cảm giác buồn ngủ mãnh liệt ập đến, Phong Kỳ lập tức ngồi xếp bằng, tầm mắt lập tức bị bóng tối bao trùm.

Dần dần, mười tám bức tượng quen thuộc hiện ra trước mặt Phong Kỳ.

Trong đó bốn bức tượng ở phía bên trái hắn đã vượt qua thử thách.

Lần lượt là:

Hành lộ khó, chân đạp sơn hà, đo đạc thế gian.

Trường sinh khó, thọ phá ngàn năm, thoát phàm cảnh.

Tâm ý khó, vạn sự đều khổ, chỉ có tự độ.

Đói rét khổ, chư ác nghiệp đạo, thế gian thống khổ.

…

Mỗi lần tu luyện thử thách cảnh giới, cảnh giới của hắn đều được nâng cao đáng kể, áp lực do cảm xúc tiêu cực mang lại cũng giảm đi.

Ví dụ như lần trước đến đây.

Hắn trong vòng luân hồi đói rét và bệnh tật đã ngộ ra cảnh giới "Tâm như núi", khiến ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực giảm đi rất nhiều.

Đối với những thử thách tiếp theo, Phong Kỳ tràn đầy mong đợi.

Chỉ thấy bức tượng thứ năm lúc này sáng lên, một vòng thử thách Tâm Luyện mới bắt đầu.

Lần này Phong Kỳ phải đối mặt với thử thách thứ năm trong mười tám thử thách, đó là thử thách thị phi.

Cần phải trải qua đủ loại thị phi tranh chấp của thế gian sau khi bị che giấu ký ức.

Có người thì có giang hồ, câu nói này hoàn toàn có thể dùng trong quá trình rèn luyện thử thách cảnh giới này.

Trong thời gian này, Phong Kỳ không ngừng trải nghiệm thị phi, ân oán, mâu thuẫn và xung đột lợi ích không ngừng trong quá trình trưởng thành.

Đây là một câu chuyện mới về bản chất con người.

Đợi đến khi Phong Kỳ ngộ ra thoát khỏi, tinh thần nghỉ ngơi trong chốc lát, tiếp theo là thử thách thứ sáu trong mười tám thử thách, đó là thử thách vượt kiếp.

Lần này là trải nghiệm hoàn toàn khác so với trước.

Hắn cần phải trải qua đủ loại kiếp nạn, ví dụ như kiếp sét, kiếp tâm ma, v.v.

Hắn cần phải cảm ngộ sự hủy diệt, siêu thoát, tự do, v.v. trong kiếp nạn.

Khi trải qua xong thử thách Tâm Luyện vượt kiếp nạn, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng cảm xúc tiêu cực bị đè nén trong đáy lòng co lại như thủy triều, chìm xuống tận đáy thức hải tinh thần.

Cơn tức giận không thể giải tỏa trong lòng cũng theo đó mà tiêu tan.

Mỗi lần thử thách, đều là một lần đại ngộ.

Quá trình thử thách Tâm Luyện giống như mở ra một cuốn sách có vô số kiến thức, thông qua việc nhập vai vào những trải nghiệm thực tế trong đó, để cảm nhận được logic và quy luật vận hành của trời đất.

Hết chương 1894.

Chương 1895. Định Mệnh Cuối Cùng

Bản chất con người, tai họa, thống khổ, thử thách, leo núi… Mỗi một trải nghiệm đều có thể khiến nhận thức của Phong Kỳ về thế giới này trở nên rõ ràng hơn.

Theo lý mà nói, quá trình trải qua thống khổ cũng sẽ mang lại cho hắn rất nhiều cảm xúc tiêu cực.

Ví dụ như thống khổ về đói rét ở dòng thời gian trước, hắn đã phải chịu đựng đủ loại bệnh tật và khó khăn mà người thường không thể chịu đựng được.Nỗi đau này khi đến đường hy sinh, chắc chắn sẽ biến thành một phần của cảm xúc tiêu cực.

Nhưng nơi kỳ diệu nhất của đài Tâm Luyện chính là ở đây.

Khi trải nghiệm trong thử thách Tâm Luyện kết thúc, tất cả những ký ức đã trải qua đều sẽ tan biến trong đầu, chỉ có cảm ngộ trong thử thách Tâm Luyện còn lưu lại trong đầu.

Cũng chính nhờ thiết lập kỳ diệu như vậy, khiến mỗi lần thử thách cảnh giới đều không sinh ra bất kỳ cảm xúc tiêu cực nào nhưng cảnh giới lại được nâng cao một cách thực tế.

Kết thúc hai vòng thử thách Tâm Luyện, Phong Kỳ không tiếp tục nữa.

Mặc dù quá trình thử thách không mang lại cảm xúc tiêu cực nhưng việc lặp đi lặp lại không ngừng nghỉ khiến hắn cảm thấy tinh thần mệt mỏi, không thể tiếp tục mở ra vòng thử thách tiếp theo.

Giống như sau khi lao động cường độ cao, Phong Kỳ vẫn muốn tiếp tục lao động nhưng cơ bắp đau nhức khiến cơ thể không thể tiếp tục chống đỡ.

Trong lòng đã có ý định kết thúc, mười tám bức tượng đứng trước mặt dần bị bóng tối nuốt chửng, liên tục lùi lại, cuối cùng biến mất khỏi tầm mắt của Phong Kỳ.

Ý thức trở lại, Phong Kỳ thở dài một hơi, sau đó mở mắt ra.

Tầm mắt hướng xuống đài Tâm Luyện dưới chân.

Mặt đất của đài không biết được lát bằng chất liệu gì, rất mềm mại nhưng lại không thể bị ngoại lực phá hủy.

Đối với đài thử thách Tâm Luyện này, Phong Kỳ đã thèm muốn từ lâu.

Nếu con người có thể sở hữu Vật Phẩm Kỳ Tích này, chắc chắn có thể tiến xa hơn và nhanh hơn trong việc xây dựng hệ thống phát triển.

Nhưng hắn hiểu rằng suy nghĩ của mình hiện tại hoàn toàn không thực tế.

Hắn đã từng tận mắt chứng kiến sức chiến đấu của Huyết Hồn Tộc khủng khiếp như thế nào khi ở đường hy sinh này.

Lúc đó Huyết Hồn Tộc vẫn chưa phải là một trong tám Vương tộc, cũng còn trong giai đoạn phát triển ban đầu nhưng chỉ trong nháy mắt đã hủy diệt Lôi Đình Tộc.

Dù là quá khứ hay tương lai, nhân tộc vẫn chưa phát triển đến mức đủ để thách thức Huyết Hồn Tộc.

Nhưng khi nào phát triển đến mức đủ để chống lại Huyết Hồn Tộc, hắn chắc chắn sẽ đến cướp.

Bao gồm cả lá cờ Huyết Hồn kia, hắn cũng muốn.

[Được rồi được rồi, cái này cũng muốn, cái kia cũng muốn, tự mình không biết mình là ai à? Ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, đường phải đi từng bước, cơm phải ăn từng miếng, đừng có chuyện gì cũng mơ mộng viển vông, những thứ đó còn rất xa vời với ngươi, hãy chấp nhận sự tầm thường của hiện thực đi, thiếu niên… à không, lão già cờ vây!]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt:

"Bố không chấp nhặt với ngươi."

Không đợi Lời Tự Thuật mắng, Phong Kỳ tu luyện xong liền điều khiển Niệm Lực nâng cơ thể lên, bay lên không trung, trực tiếp phá vỡ bức tường năng lượng trong suốt bao phủ đài Tâm Luyện, xuất hiện bên cạnh Trương Đạo Văn đang chờ trên không trung, mở miệng nói:

"Tiểu Văn, chúng ta về nhà!"

…

Thành Bình Minh.

Sau khi theo Trương Đạo Văn trở về thành Bình Minh, Phong Kỳ đã đến trung tâm dữ liệu.

Đây là một tòa nhà đặc biệt nằm ở khu vực Trung Tâm của thành Bình Minh, bên ngoài có trọng binh canh gác, bên trong còn có thiết bị giám sát công nghệ và các linh trận phòng ngự.

Trong đại sảnh đặt từng máy cơ sở dữ liệu lưu trữ thông tin, phát ra tiếng vo ve khi hoạt động.

Dưới sự dẫn dắt của Trương Đạo Văn, Phong Kỳ đi đến trước đài điều khiển dữ liệu.

Lúc này Trương Đạo Văn nghiêng người sang một bên, nhìn Phong Kỳ mỉm cười:"Kỳ Thúc, tiếp theo đến lượt ngài thao tác, mặc dù Tinh Thành đã trở thành quá khứ nhưng

thông tin tư liệu của ngài đã được nhập vào cơ sở dữ liệu quyền hạn của thành Bình Minh, ngài vẫn là người sở hữu quyền hạn cao nhất.”

Phong Kỳ gật đầu, bước đến trước đài điều khiển dữ liệu, nhấn nút khởi động.

Sau khi xác thực danh tính, Phong Kỳ bắt đầu xem thông tin tư liệu trong cơ sở dữ liệu.

Đầu tiên là nội dung thông tin về công pháp tu luyện của Trương Đạo Văn.

Thực lực của Trương Đạo Văn ở dòng thời gian này đã có sự gia tăng, thậm chí tuổi thọ của ông ta cũng được kéo dài đáng kể, điều này ngoài việc áp lực mà sự trỗi dậy của nhân tộc mang lại cho Trương Đạo Văn giảm bớt thì quan trọng nhất vẫn là Trương Đạo Văn đã có được nội dung công pháp của dòng hy sinh trước.

Cũng chính là trên cơ sở của dòng hy sinh trước, Trương Đạo Văn của dòng thời gian này mới có thể tiến xa hơn trong phương diện tu luyện.

Mỗi một dòng hy sinh, Trương Đạo Văn đều có thể thông qua cách này để hoàn thiện công pháp của mình.

Hết chương 1895.

Chương 1896. Hợp Nhất Đại Thế

Tương đương với việc mỗi một dòng hy sinh đều là một lần cập nhật phiên bản cho công pháp mà Trương Đạo Văn học được.

Trương Đạo Văn là người thực hiện ý chí Bình Minh tốt nhất trong mắt Phong Kỳ.

Nhân tộc về phương diện tuổi thọ, vẫn luôn là điểm yếu.

Dẫn đến thời gian tại vị của tầng lớp cao cấp nhân tộc phổ biến chỉ có vài chục năm.

Nếu là lúc tuổi già mới được thăng chức lên tầng lớp cao cấp nhân tộc, thời gian tại vị thậm chí còn rút ngắn hơn nữa.

Điều này dẫn đến nhiều lý tưởng và suy nghĩ tồn tại sự khác biệt.

Nhưng Trương Đạo Văn thì khác, ông ta có tuổi thọ rất dài, có thể tồn tại như một cây kim định hải thần châm của Tinh Thành.

Ông ta sẽ theo nhân tộc trưởng thành, trở thành người dẫn đường cho nhân tộc.

Có lẽ tương lai tình huống này sẽ được thay đổi, theo công pháp Hiến Tế Huyết Nhục được giải mã thành công, hậu bối nhân tộc cũng sẽ có tuổi thọ rất dài, sẽ xuất hiện nhiều tầng lớp cao cấp nhân tộc cùng trưởng thành với Trương Đạo Văn.

Nhưng trước khi giải quyết được những vấn đề như Hiến Tế Huyết Nhục, Trương Đạo Văn vẫn không thể bị thay thế.

Cho nên bồi dưỡng Trương Đạo Văn trưởng thành trong lòng Phong Kỳ vẫn luôn là một trong những khâu quan trọng nhất của dòng thời gian về sau.

Có sự lý giải và lĩnh ngộ của dòng hy sinh trước, lần này xem lại công pháp đã được Trương Đạo Văn cải tiến, Phong Kỳ không có bất kỳ áp lực nào, tốc độ ghi nhớ rất nhanh.

Để đảm bảo nội dung ghi nhớ không sai sót, Phong Kỳ còn xem lại nhiều lần.

Trong khoảng thời gian này, Trương Đạo Văn vẫn luôn đứng bên cạnh, lặng lẽ chờ đợi.

Còn Phá Giáp, vẫn tiếp tục lưu lại trên mặt đất quan sát tình hình bên phía Tiểu U.

Một khi phát hiện Tiểu U chống đỡ không nổi, hắn ta sẽ kịp thời đến báo cáo tình hình.

Ý nghĩ của Phong Kỳ rất đơn giản, cho dù có phải chết trong tay Tiểu Hắc, cũng không thể liên lụy đến thành Bình Minh.

Nếu thời gian không bị tái tạo, thành Bình Minh sẽ tiếp tục phát triển sau khi hắn chết.

Cho dù cuối cùng vẫn phải đối mặt với kết cục diệt vong nhưng ít nhất không phải là bây giờ.

Hắn không thể áp đặt ý chí của mình lên đầu tất cả những người trong tương lai, để họ hoàn toàn vận hành theo ý nghĩ của mình.

Đây không phải là suy nghĩ mà một thủ lĩnh nhân tộc nên có.

Hắn không nên là một kẻ độc tài, mà là một người dẫn đường.

Ghi nhớ xong công pháp Băng Tuyết của Trương Đạo Văn, tiếp theo Phong Kỳ bắt đầu xem thông tin tư liệu chi tiết về phương diện xây dựng thành phố.

Trong đó liên quan đến rất nhiều kiến thức.

Ví dụ như kiến thức về trận pháp, kiến thức về linh quỹ, kiến thức về kết cấu kiến trúc tu luyện, vân vân.Trong đó còn có rất nhiều bản vẽ cần ghi nhớ.

Kiến thức ghi nhớ cường độ cao khiến Phong Kỳ thực sự cảm thấy đau đầu.

May mắn thay, thực lực tăng lên, trí nhớ của hắn vẫn luôn tiến bộ.

Nếu là trí nhớ của dòng thời gian đầu tiên, gặp phải thông tin phức tạp và nhiều như vậy, hắn cho dù có muốn cố gắng thì thiên phú cũng không thể chống đỡ được.

Lúc này Phong Kỳ không nhịn được mà nghĩ đến Lời Tự Thuật:

“Lời Tự Thuật, trí nhớ của ngươi thế nào?”

[Không được, tuổi đã cao, trí nhớ của ta chỉ có 10 phút, nhiều hơn nữa thì không nhớ được, ôi, không phải là cha không giúp ngươi, mà là thực sự bất lực, ngươi tự lo lấy mình đi.]

Nghe xong câu trả lời của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không nhịn được mà trợn mắt.

Hắn vẫn luôn cảm thấy trí nhớ của Lời Tự Thuật dường như rất mạnh.

Điều này thể hiện ở nhiều phương diện, đặc biệt là Lời Tự Thuật có thể nhớ đầy đủ những chi tiết mà hắn đã trải qua ở dòng hy sinh, rất nhiều thứ hắn đều cảm thấy mơ hồ nhưng

Lời Tự Thuật vẫn nhớ rõ ràng, sau đó vào thời điểm quan trọng sẽ đưa ra lời nhắc nhở.

Có thể thấy trí nhớ của Lời Tự Thuật rất tốt.

Nhưng muốn nhờ Lời Tự Thuật giúp đỡ, Lời Tự Thuật lại luôn giả vờ ngây ngốc.

Nói tốt là cùng nhau nỗ lực cứu thế giới nhưng Lời Tự Thuật mãi mãi chỉ muốn hắn nỗ lực, còn mình thì đứng ngoài cuộc.

Ví dụ như trước đây, hắn vẫn luôn cho rằng Lời Tự Thuật chỉ tồn tại trong thế giới mộng cảnh tương lai, sẽ không đi theo hắn đến thế giới loài người.

Cho đến một ngày Lời Tự Thuật tự mình tiết lộ rằng hắn thực sự tồn tại ở dòng hiện thực…

Tính cách của Lời Tự Thuật vẫn luôn rất tùy duyên, khả năng để Lời Tự Thuật hỗ trợ hắn ghi nhớ kiến thức gần như bằng không.

[Cũng không phải là không được, ngươi gọi một vạn tiếng "Cha", ta có thể miễn cưỡng ghi nhớ cho ngươi mười phút kiến thức nhưng chỉ giới hạn trong mười phút, nhiều hơn thì không được.]

"Cút."

Bỏ qua lời khiêu khích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ tiếp tục xem nội dung trong kho tư liệu.

Lúc này, lợi ích của việc có nhiều năng lực thiên phú đã thể hiện rõ.

Dưới sự gia trì của "Tập Trung Tinh Thần", hắn có thể dễ dàng tiến vào trạng thái học tập tập trung toàn bộ tinh thần, tự động che chắn những phiền nhiễu nhỏ từ bên ngoài.

Hết chương 1896.

Chương 1897. Thời Khắc Chuyển Giao

Thời gian trôi qua, Phong Kỳ vẫn tiếp tục xem.

Dòng hy sinh này, thành Bình Minh đã xây dựng tổng cộng mười hai tòa kiến trúc hệ thống tu luyện.

Tòa phức tạp nhất mất 133 năm để xây dựng, trải qua sự nỗ lực tiếp sức của nhiều thế hệ, trong đó phần lớn thời gian đều dành cho việc quy hoạch thiết kế giai đoạn đầu, thậm chí là sửa chữa lặp đi lặp lại sau này.

Bản vẽ có vẻ đơn giản nhưng bố cục cấu tạo đằng sau nó có vô số người đã đấu tranh cả đời.

Muốn xem hết toàn bộ nội dung thì thời gian rõ ràng là không đủ.

Ghi nhớ xong cấu tạo của mười hai tòa kiến trúc hệ thống tu luyện, tiếp theo Phong Kỳ bắt đầu xem các thông tin kiến thức khác.

Ví dụ như sự phát triển của hệ thống tu luyện Tinh Thành.

Hệ thống tu luyện trước khi giải quyết được vấn đề "Mặc", cuối cùng sẽ sụp đổ trong tương lai nhưng vẫn rất quan trọng.

Đợi đến khi nguy cơ do "Mặc" mang lại được giải trừ, học thuyết tu luyện trong tương lai vẫn là một trong những hệ thống phát triển chính thống.

Kiến thức về hệ thống tu luyện tích lũy từ nhiều dòng thời gian rõ ràng không thể từ bỏ, mỗi bước cải tiến đều đáng được ghi chép lại.

Nhưng không giống với dòng thời gian đầu tiên.

Vài dòng thời gian đầu tiên, Phong Kỳ ghi chép lại nội dung công pháp tu luyện.Lúc đó tầm nhìn cũng chỉ giới hạn ở công pháp tu luyện cụ thể, sau đó thông qua công pháp tu luyện để nâng cao thể chất của nhân tộc.

Dòng hy sinh này trước khi hệ thống tu luyện sụp đổ, đã tồn tại rất nhiều công pháp tu luyện, muốn ghi nhớ hết tất cả rõ ràng là không thực tế.

Lựa chọn tốt nhất ngược lại không phải là công pháp, mà là theo công pháp tu luyện cùng phát triển khung hệ thống công pháp tu luyện.

Ví dụ như khung hệ thống công pháp tu luyện, khung hệ thống công pháp tu luyện…

Khung hệ thống công pháp tu luyện do Viện Nghiên Cứu Hổ Phách xuất bản, mỗi phiên bản đều là sự tổng kết hệ thống công pháp tu luyện vào thời điểm đó, sẽ tiến hành tổng hợp những nội dung tư liệu quan trọng.

Đọc nội dung khung hệ thống công pháp tu luyện, có thể giúp Phong Kỳ hiểu rõ hơn về những thay đổi trong quá trình phát triển hệ thống tu luyện.

Trong lúc xem, thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong trạng thái tập trung toàn bộ tinh thần, Phong Kỳ không cảm thấy thời gian trôi qua, hoàn toàn đắm chìm vào trạng thái học tập.

Giống như một miếng bọt biển, nhanh chóng hấp thụ thông tin kiến thức.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ ngừng xem.

Không phải là đã nắm vững toàn bộ kiến thức, mà là việc liên tục ghi nhớ thông tin kiến thức cường độ cao khiến hắn

cảm thấy áp lực tinh thần rất lớn, xuất hiện cảm giác choáng váng.

Để đảm bảo việc học tập tiếp theo hiệu quả hơn, Phong Kỳ dự định nghỉ ngơi trong chốc lát.

Tiếp theo hắn không còn ghi nhớ thông tin kiến thức nữa, mà bắt đầu xem những sự kiện trọng đại trong quá trình phát triển của thành Bình Minh.

Sự phát triển của thành Bình Minh chưa bao giờ là thuận buồm xuôi gió, thậm chí trong những năm tháng phát triển dài đằng đẵng đã trải qua rất nhiều sự kiện trọng đại suýt bị hủy diệt, cũng từng gặp phải rất nhiều kẻ địch mạnh.

Trong khoảng thời gian này ngoài nỗ lực của Trương Đạo Văn, còn có rất nhiều nhân vật thiên tài đã xoay chuyển tình thế.

Chính nhờ nỗ lực của họ mà thành Bình Minh mới có thể tồn tại cho đến ngày nay.

Những sự kiện trọng đại này có ảnh hưởng sâu sắc đến sự phát triển của thành Bình Minh, Phong Kỳ rất hứng thú, muốn thử thông qua việc thay đổi hiện thực để giải quyết những vấn đề tiềm ẩn có thể xảy ra trong tương lai.

Nhưng thời gian dù sao cũng có hạn.

Sau khi xem qua một số tư liệu lịch sử, hắn bắt đầu tiếp tục tra cứu thông tin kiến thức.

Tiếp theo Phong Kỳ lựa chọn kiến thức về công nghệ cải tạo phù văn.

Dòng hy sinh này, thành Bình Minh hợp tác với Lẫm Đông Thành triển khai nâng cấp công nghệ cải tạo phù văn, loại bỏ rất nhiều vấn đề tiềm ẩn về công nghệ cải tạo phù văn.

Ví dụ như vấn đề tỷ lệ thành công của thí nghiệm cải tạo phù văn ban đầu rất thấp.

Người cải tạo gần như mười không còn một, điều này rõ ràng không phù hợp với yêu cầu là hệ thống phát triển chính, cho dù hiệu quả có tốt đến đâu thì tỷ lệ tử vong cao cũng sẽ khiến nhân tộc nhanh chóng tẩu hướng diệt vong.

Vấn đề này đã được giải quyết trong dòng hy sinh này.

Ngoài tỷ lệ thất bại khi khảm tinh thạch phù văn thì nỗi đau khi khảm cũng được che chắn rất nhiều, không còn là nỗi đau thấu xương có thể lay động đến linh hồn nữa.

Mặc dù công nghệ cải tạo phù văn trong dòng hy sinh này phát triển không thuận lợi, cuối cùng vẫn chịu ảnh hưởng của hệ thống tu luyện sụp đổ nhưng chỉ cần giải quyết được vấn đề "Mặc", cải tạo phù văn vẫn có thể là hướng phát triển quan trọng, có thể là một con đường phát triển mà nhân tộc lựa chọn.

Vì vậy, hắn cũng sẽ mang phần cải tiến này trở về hiện thực, sau đó nâng cấp công nghệ cải tạo phù văn trong hiện thực.Làm như vậy có thể thấy lợi ích trực tiếp trong dòng thời gian sau này.

Hết chương 1897.

Chương 1898. Đao Ca Uy Vũ

Đặc biệt là đối với Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Cuối cùng thì Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng có rất nhiều chiến sĩ đã hoàn thành thí nghiệm cải tạo phù văn và luôn chịu ảnh hưởng của đủ loại tác động do cải tạo phù văn mang lại, ví dụ như vấn đề tuổi thọ bị rút ngắn đáng kể.

Trong tương lai, công nghệ cải tạo phù văn sẽ giúp giải quyết các vấn đề khác nhau tồn tại trong cải tạo phù văn giai đoạn đầu.

Thời gian tiếp tục trôi qua trong lúc xem.

Việc xem với cường độ cao đã mang lại gánh nặng không nhỏ cho tinh thần của Phong Kỳ.

Giống như đau nhức cơ bắp sau khi vận động cường độ cao, tiêu hao tinh thần quá mức sẽ gây ra cảm giác choáng váng và buồn nôn.

Để học tập hiệu quả hơn, Phong Kỳ chỉ có thể tạm thời nghỉ ngơi một lát.

Lúc này Trương Đạo Văn đi đến sau hắn, dùng ngón tay chỉ vào gáy hắn.

Ngay lập tức, cảm giác mát lạnh sảng khoái từ gáy lan tỏa khắp toàn thân, Phong Kỳ lập tức cảm thấy cảm giác mệt mỏi về tinh thần giảm đi không ít.

“Kỳ Thúc, nghỉ ngơi một lát đi.”

“Ừ.”

Phong Kỳ gật đầu, nhắm mắt lại.

Trong lúc nhắm mắt dưỡng thần, trong thâm tâm hắn nảy ra một ý tưởng mới.

Liệu có thể nâng cấp cách lưu trữ thông tin dữ liệu của loài người không?

Trung tâm dữ liệu mà hắn đang ở hiện tại, thông tin được lưu trữ bên trong là tâm huyết của vô số tiền bối trong quá trình phát triển của nhân tộc.

Trung tâm dữ liệu này là kiến trúc cốt lõi quan trọng nhất của nhân tộc trong thành Bình Minh hiện nay, một khi bị phá hủy, việc xây dựng hệ thống của nhân tộc sẽ phải chịu đòn giáng mạnh.

Cuối cùng thì phần lớn dữ liệu đều được lưu trữ ở đây, cho dù có trung tâm dữ liệu dự phòng nhưng cũng sẽ gặp phải những mối đe dọa an toàn tương tự và còn tồn tại vấn đề về hiệu quả lưu trữ.

Con người thời kỳ đầu có thể sử dụng trí nhớ để lưu trữ thông tin dữ liệu, sau đó truyền lại cho thế hệ sau.

Những người già trong bộ lạc chính là người lưu trữ dữ liệu.

Nhưng theo thời gian, lượng kiến thức ngày càng lớn, chỉ dựa vào trí nhớ của người già thì không đủ để ghi chép quá nhiều thông tin, con người thời đại mới bắt đầu dùng sách để ghi chép kiến thức.

Sau đó là trung tâm lưu trữ dữ liệu được sử dụng hiện nay.

Cách lưu trữ thông tin dữ liệu này hiệu quả hơn so với ghi chép bằng sách, tra cứu cũng thuận tiện hơn.

Nhưng cách lưu trữ thông tin của nhân tộc so với các chủng tộc mạnh trong Lĩnh Vực thực sự có vẻ hơi lạc hậu.

Mặc dù nhiều chủng tộc trong Lĩnh Vực không phát triển khoa học kỹ thuật nhưng khoa học kỹ thuật không phải là tiêu chuẩn duy nhất để đánh giá xem một chủng tộc có sở hữu công nghệ tiên tiến hay không.

So với Kho Ý Thức Thánh Linh của Linh Năng Tộc, cách lưu trữ của loài người tồn tại quá nhiều nhược điểm.

Ví dụ như dung lượng lưu trữ dữ liệu.

Kho Ý Thức Thánh Linh có thể lưu trữ kiến thức gần như vô hạn nhưng cơ sở dữ liệu của loài người lưu trữ kiến thức là có hạn, muốn tăng cường dự trữ kiến thức chỉ có thể nâng cao công nghệ lưu trữ hoặc mở rộng xây dựng.

Lại ví dụ như sự tiện lợi khi tra cứu.

Nói về mức độ tiện lợi khi tra cứu, việc xem cơ sở dữ liệu và việc nhập trực tiếp kiến thức của Kho Ý Thức Thánh Linh có sự chênh lệch rất lớn.

Cho dù so sánh từ góc độ nào, cách lưu trữ thông tin kiến thức của loài người cũng không thể so sánh với Linh Năng Tộc.

Ngoài Linh Năng Tộc, nhân tộc cũng không thể so sánh với các chủng tộc mạnh khác.Ví dụ như chủng tộc bí ẩn mà Tiểu U sinh sống, họ sẽ nén kiến thức lại rồi truyền lại cho thế hệ sau, thế hệ sau sẽ tiếp thu kiến thức bằng cách tiêu hóa kiến thức được truyền lại.

Đây cũng là một cách lưu trữ trí nhớ rất hiệu quả.

So với những chủng tộc này, cách lưu trữ kiến thức hiện tại của loài người thực sự lạc hậu và tồn tại rủi ro an toàn khá lớn.

Một khi cơ sở dữ liệu tài liệu bị phá hủy, phần lớn kiến thức sẽ biến mất theo tiến trình lịch sử, muốn khôi phục lại sẽ rất khó khăn.

Đây cũng là lý do tại sao trung tâm dữ liệu cần phải có trọng binh canh giữ.

Xuất phát từ góc độ an toàn, tiện lợi, dung lượng lưu trữ, Phong Kỳ cảm thấy công nghệ lưu trữ kiến thức của nhân tộc phải được cập nhật và nâng cấp.

Tốt nhất là có thể nghiên cứu ra một cách lưu trữ kiến thức tương ứng với hệ thống tu luyện của nhân tộc.

Về phương diện này, Úy Vi đã đề cập đến một khái niệm trong thư điện tử.

Úy Vi cho rằng, liệu có thể sử dụng vòng tay Chân Thần để xây dựng một cơ sở dữ liệu kiến thức trong biển thức của hắn không.

Phương án tham khảo của ý tưởng này đến từ Kho Ý Thức Thánh Linh của Linh Năng Tộc.

Mục tiêu là tạo ra một phiên bản đơn giản của Kho Ý Thức Thánh Linh.

Nhưng so với Kho Ý Thức Thánh Linh thì rõ ràng vẫn tồn tại khoảng cách khá lớn, dù sao thì thư viện tri thức trong biển thức cũng không thể truyền thụ kiến thức, khiến người sùng bái nắm bắt được lượng kiến thức khổng lồ trong nháy mắt, chỉ có thể xem theo cách lật giở.

Hết chương 1898.

Chương 1899. Phong Kỳ Kiếm Đạo

Úy Vi đặt tên cho kế hoạch này là "Kế hoạch tạo ra Kho Ý Thức Thánh Linh giả."

Giống như chuông Mộng Yểm giả, chỉ là tham khảo kỳ tích chuông Mộng Yểm để tạo ra nhưng không phải là Vật Phẩm Kỳ Tích thực sự.

Nếu phương pháp này khả thi, kiến thức thu được trong dòng thời gian sau này sẽ không còn bị mất đi nữa, có thể lưu giữ toàn bộ trong biển thức, để người sùng bái xem và lật giở.

Điều này chắc chắn có thể thúc đẩy sự phát triển chung của nhân tộc.

…

Thành Bình Minh, trung tâm dữ liệu.

Phá Giáp vẫn chưa đưa ra gợi ý, nhân lúc Tiểu Hắc chưa đến, Phong Kỳ tiếp tục tranh thủ thời gian tra cứu kiến thức được ghi chép trong cơ sở dữ liệu.

Phong Kỳ trong lòng mong chờ liệu khái niệm tạo ra Kho Ý Thức Thánh Linh giả có thể biến thành hiện thực không.

Nhưng hắn hiểu rằng, việc có thể thực hiện được cụ thể hay không sẽ phải đối mặt với rất nhiều thách thức.

Ví dụ như biển thức của hắn có đủ lớn để chứa đựng nhiều thông tin như vậy không.

Hoặc là, biển thức của hắn bị tổn thương, liệu có khiến dữ liệu thông tin bị mất không, v.v.

Nhưng đã có ý tưởng thì chắc chắn phải thử.

Theo phỏng đoán của Úy Vi, cô cho rằng Kho Ý Thức Thánh Linh ban đầu rất có thể là biển thức của một Trụ Thần, sau đó biến thành kỳ tích Kho Ý Thức Thánh Linh.

Quá trình tạo ra Kho Ý Thức Thánh Linh giả rất có thể sẽ là một quá trình sáng tạo kỳ tích.

Chỉ cần biển thức của hắn không ngừng phát triển, cuối cùng sẽ có một ngày trở thành một sự tồn tại đặc biệt có thể sánh ngang với Kho Ý Thức Thánh Linh.

Về vấn đề này, Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều.

Thời gian có hạn, bây giờ điều quan trọng nhất là tiếp tục xem thông tin cơ sở dữ liệu, tìm hiểu kiến thức càng nhiều càng tốt.

Những kiến thức này sẽ trở thành nền tảng cơ bản cho dòng thời gian tiếp theo.

Xem một lúc kiến thức, Phong Kỳ luôn dừng lại để hồi phục tinh lực, xem một lúc thông tin lịch sử.

Trong thời gian này, Phong Kỳ đã thấy một tài liệu lịch sử.Tài liệu cho thấy Trương Đạo Văn từng bị thương nặng, trong thời gian đó thành Bình Minh suýt bị hủy diệt, nhân tộc rơi vào cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Kẻ thù của nhân tộc lúc bấy giờ được gọi là "Vô Gian Địa Ngục" trong tài liệu.

Nhưng tài liệu lại không có giới thiệu về chủng tộc của thế lực này.

Phong Kỳ trong lòng nghi ngờ, hắn quay đầu nhìn Trương Đạo Văn đang đứng một bên, khoanh tay sau lưng, tò mò hỏi:

“Tiểu Văn, Vô Gian Địa Ngục là thế lực chủng tộc nào, sao trong tài liệu lịch sử lại không có giới thiệu cụ thể?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Trương Đạo Văn hít sâu một hơi:

“Thế lực đó không có chủng tộc thống nhất, mà là cách gọi chung cho những chủng tộc sinh mệnh đi ra từ nơi đó.”

“Ý là sao?”

Biểu cảm của Trương Đạo Văn dần trở nên nghiêm trọng, sau đó giải thích:

“Kỳ Thúc, nơi mà thế lực đó ở, dùng ngôn ngữ của nhân tộc chúng ta để dịch thì chính là địa ngục, còn là địa ngục cực ác, cho nên ta gọi là Vô Gian Địa Ngục…”

Qua lời kể của Trương Đạo Văn, một thế lực hoàn toàn mới xuất hiện trước mắt Phong Kỳ.

Nhưng lại hoàn toàn khác với những thế lực chủng tộc mà Phong Kỳ từng tiếp xúc trước đây.

Trương Đạo Văn nói rằng khi hắn lần đầu tiếp xúc với “Vô Gian Địa Ngục”, hắn cũng không rõ nguồn gốc cụ thể của nó, sau này ở Mệnh Vận Thành đã bỏ ra rất nhiều tiền để mua được tin tức liên quan đến thế lực này, lúc đó mới có chút hiểu biết.

Nói Vô Gian Địa Ngục là một thế lực thì không bằng nói đó là một nơi chốn.

Nói về Vô Gian Địa Ngục, phải truy ngược đến siêu thế lực thời kỳ viễn cổ “Vô Gian Tộc.”

Thời kỳ đỉnh cao nhất, chủng tộc này chiếm giữ nhiều tiểu thế giới, không phải thế lực chiếm giữ nhiều tầng thế giới có thể so sánh được, là siêu thế lực danh xứng với thực, ngay cả

khi đến 1500 năm sau như hiện tại cũng đủ tư cách được gọi là siêu thế lực.

Vô Gian Tộc có một Vật Phẩm Kỳ Tích, tên là Vô Gian, tên gọi Vô Gian Tộc cũng bắt nguồn từ đó.

Công năng của Vật Phẩm Kỳ Tích này rất đặc biệt, bên trong tự thành một không gian rộng lớn, bên trong có hình phạt và tra tấn không ngừng nghỉ.

Bất kỳ sinh mệnh nào bị ném vào không gian này đều phải chịu đựng sự tra tấn và đau đớn vô tận.

Kỳ tích Vô Gian hấp thụ nỗi đau của những sinh mệnh bị giam giữ bên trong, sinh ra một loại năng lượng đặc biệt.

Đây là một loại năng lượng được gọi là nguồn gốc của đau khổ, cũng là chìa khóa để Vô Gian Tộc trỗi dậy.

Vô Gian Tộc thời đó để chủng tộc duy trì sự phát triển với tốc độ cao, đã đi khắp thế giới Lĩnh Vực bắt giữ sinh mệnh của các chủng tộc khác, ném chúng vào Vô Gian Địa Ngục, để chúng trong đau đớn và bị tra tấn liên tục cung cấp năng lượng đau khổ cho Vô Gian Tộc.

Cho nên không gian Vô Gian cũng được gọi là Vô Gian Địa Ngục.

Hết chương 1899.

Chương 1900. Tinh Linh Vương

Bị Vô Gian Tộc đánh vào Vô Gian Địa Ngục, có nghĩa là cả đời sẽ phải trải qua đau khổ không ngừng nghỉ.

Thời kỳ đỉnh cao của Vô Gian Tộc đã bắt giữ bao nhiêu sinh mệnh chủng tộc vào Vô Gian Địa Ngục, Trương Đạo Văn có được tin tức cũng không có con số chính xác, người cung cấp tin tức chỉ ước chừng, cho rằng có thể có ba mươi ức sinh mệnh.

Đây là một con số cực kỳ lớn.

Thời gian trôi qua, thời kỳ đỉnh cao của Vô Gian Tộc qua đi, chủng tộc đi vào suy tàn chỉ trong vài năm.Theo mô tả của tin tức, Vô Gian Tộc trong cuộc giao tranh với một cường tộc đỉnh cao khác mạnh hơn đã thất bại toàn diện, thế lực to lớn sau một thời gian chống đỡ, cuối cùng đi đến tan rã, lãnh thổ bị một cường tộc khác chiếm hết.

Nhưng trước khi chủng tộc tan rã, tộc trưởng Vô Gian Tộc để không cho thế lực thù địch có được "Kỳ tích Vô Gian", đã chọn cách dung nhập nó vào không gian, hay nói cách khác là phong ấn trong không gian, từ đó không còn thế lực nào sở hữu Kỳ tích Vô Gian nữa.

Thời gian trôi qua, thời gian làm phai mờ dấu vết tồn tại của Vô Gian Tộc.

Nhưng Vô Gian Địa Ngục vẫn chưa biến mất.

Mất đi sự kiểm soát của Vô Gian Tộc, sự tra tấn tàn khốc của Vô Gian Địa Ngục không còn hoạt động nhưng ba mươi

ức sinh mệnh bên trong vẫn tồn tại.

May mắn là, chúng không còn phải chịu sự tra tấn không ngừng nghỉ nữa.

Thật không may, Vô Gian Địa Ngục không còn Vô Gian Tộc cung cấp tài nguyên, tài nguyên bên trong ngày càng ít đi.

Cuộc cạnh tranh tàn khốc từ đó diễn ra.

Ba mươi ức sinh mệnh đã tiến hành một cuộc chiến đẫm máu vì tài nguyên.

Không giống như chiến tranh bên ngoài, ban đầu Vô Gian Địa Ngục không có lập trường chủng tộc, cơ bản đều là chiến binh đơn độc, chỉ chiến đấu vì tài nguyên.

Sau đó lại dưới sự thúc đẩy của lợi ích, hình thành liên minh nhóm của các chủng tộc khác nhau.

Trong thời gian đó đã ra đời ba tổ chức cực kỳ hùng mạnh.

Nhóm đầu tiên có tên là Khổ Nguyên.

Đây là một nhóm đặc biệt nhất trong Vô Gian Địa Ngục.

Sinh mệnh của chúng đã bị thay đổi trong sự tra tấn vô tận, cảm xúc tiêu cực đã xâm chiếm hoàn toàn nhân cách chủ nhân, biến chúng thành thể sinh mệnh tiêu cực.

Khổ Nguyên có thể được coi là nguồn gốc của mọi đau khổ.

Chúng không còn cần thức ăn, duy trì bằng cách hấp thụ cảm xúc tiêu cực do các sinh mệnh khác sinh ra.

Thế lực này là thế lực cực đoan nhất trong Vô Gian Địa Ngục, chúng sở hữu sự tà ác tột cùng, ghê tởm mọi điều tốt đẹp.

Trong Khổ Nguyên đã ra đời nhiều cường giả, chúng cũng là thế lực đầu tiên thành công khi khiêu chiến Vô Gian Luyện

Ngục.

Theo mô tả của tin tức mà Trương Đạo Văn có được, Vô Gian Luyện Ngục là một con đường đầy gian khổ, cũng là lối thoát duy nhất của Vô Gian Địa Ngục.

Nhưng con đường này gần như không có điểm dừng, muốn vượt qua thử thách gần như không thể.

Nhưng trong Khổ Nguyên lại có rất nhiều cường giả vẫn kiên quyết khiêu chiến con đường Vô Gian Luyện Ngục.

Mỗi lần khiêu chiến, cường giả của thế lực Khổ Nguyên sẽ thành lập một đội nhỏ, sau đó theo thực lực mà đánh số cho đội.

Bước vào Vô Gian Luyện Ngục, khi năng lượng đau khổ trong cơ thể sắp cạn kiệt, sinh mệnh Khổ Nguyên có số hiệu thấp nhất sẽ trở thành thức ăn của đội nhỏ, bị các sinh mệnh Khổ Nguyên có số hiệu khác chia nhau ăn, để bổ sung năng lượng đã tiêu hao.

Nhờ nuốt chửng đồng loại, đã có rất nhiều sinh mệnh Khổ Nguyên vượt qua Vô Gian Luyện Ngục, hoàn thành thử thách đối với Kỳ tích.

Nhưng Khổ Nguyên không phải là thế lực mạnh nhất Vô Gian Địa Ngục.

Số lượng ít, không có sự đoàn kết, các yếu tố đó khiến cho chiến lực cá nhân của sinh mệnh Khổ Nguyên cực mạnh nhưng xét về thực lực tổng hợp, không được coi là thế lực mạnh nhất Vô Gian Địa Ngục.

Thế lực mạnh nhất Vô Gian Địa Ngục là: Tiêu Thổ.

Một thế lực tà ác do một nhóm đồ tể hung ác tàn bạo tạo thành.

Nếu nói thế lực đầu tiên thành công khi khiêu chiến con đường Vô Gian Luyện Ngục là Khổ Nguyên thì thế lực đầu tiên áp dụng cách khiêu chiến này chính là Tiêu Thổ.Kẻ mạnh nhất trong Tiêu Thổ, từ khi Vô Gian Tộc còn tồn tại đã âm thầm bắt đầu khiêu chiến con đường Vô Gian Luyện Ngục.

Mỗi khi Vô Gian Tộc ném một nhóm "Người mới" vào Vô Gian Địa Ngục.

Sẽ có một số bị đám người hung ác này coi như lợn con, mang theo bước vào Vô Gian Luyện Ngục, làm lương thực.

Người sáng lập đầu tiên của Tiêu Thổ thậm chí còn từng chống lại Vô Gian Tộc.

Mặc dù lần nào cũng thất bại nhưng sự hung hãn của Tiêu Thổ đã sớm nổi tiếng ở Vô Gian Địa Ngục, đây không phải là một chủng tộc, mà là liên minh của một nhóm kẻ hung ác.

Từ khi Vô Gian Tộc còn tồn tại, liên minh Tiêu Thổ đã tồn tại, khi đó một số kẻ mạnh nhất còn cùng nhau lập ra một loạt giới luật Tiêu Thổ nghiêm ngặt.

Bất kỳ kẻ nào vi phạm giới luật Tiêu Thổ đều chỉ có con đường chết.

Hết chương 1900.

Chương 1901. Thánh Linh Cải Tạo

Ví dụ, tất cả các thành viên Tiêu Thổ không được ăn thức ăn do Vô Gian Tộc ném xuống, ngay cả khi sắp chết đói cũng không được ăn.

Bất kỳ thành viên nào ăn thức ăn do Vô Gian Tộc ném xuống đều sẽ bị coi là kẻ phản bội Tiêu Thổ, sẽ bị các thành viên Tiêu Thổ khác chia nhau ăn thịt.

Giới luật quy định rằng tất cả các thành viên Tiêu Thổ phải lấy những sinh mệnh khác cũng đang chịu sự tra tấn của địa ngục làm thức ăn, đây cũng là cách duy nhất để các thành viên Tiêu Thổ bổ sung năng lượng cho cơ thể.

Trong những năm tháng sau đó, giới luật của Tiêu Thổ không bao giờ thay đổi, Tiêu Thổ không có cấp cao, hay nói cách khác, bất kỳ ai cũng có thể là cấp cao.

Quyền phát ngôn chỉ thuộc về kẻ mạnh nhất.

Tổ chức này tập hợp những kẻ hung ác nhất trong Vô Gian Địa Ngục, chúng săn lùng các sinh mệnh khác, không phải vươn lên trong chiến đấu thì cũng chết trong chiến đấu.

Cách sinh tồn tàn khốc đã tạo nên toàn bộ chiến binh cực ác của Tiêu Thổ.

Khi Vô Gian Địa Ngục không thể ném người mới vào nữa, thức ăn của các thành viên Tiêu Thổ cũng ngày càng ít đi.

Cuối cùng, những kẻ có thể sống sót bước ra khỏi Vô Gian Địa Ngục là số ít trong số Tiêu Thổ nhưng mỗi chiến binh

Tiêu Thổ còn sống đều là đồ tể toàn thân nhuốm máu.

Trong số đó, kẻ mạnh nhất dưới chân có hàng triệu, thậm chí hàng chục triệu xác chết cũng không quá đáng.

Chúng là những đồ tể hung ác nhất, ngay cả khi không có xuất thân chủng tộc nhưng mỗi kẻ đều là ác quỷ vật lộn thoát khỏi địa ngục, chiến đấu đối với các thành viên Tiêu Thổ giống như hơi thở bình thường.

Lực lượng bên thứ ba là một thế lực khác trong Vô Gian Địa Ngục, có tên là Vô Tự.

Sự xuất hiện của thế lực này ban đầu là do sự áp bức của Tiêu Thổ, khiến nhiều sinh mệnh lựa chọn đoàn kết lại với nhau.

Trong cuộc cạnh tranh tàn khốc, trong Vô Tự đã ra đời nhiều trí giả.

Chúng vạch ra chiến lược, cố gắng dùng chiến lược để chiến đấu với Tiêu Thổ nhưng trước sức mạnh chiến đấu mạnh mẽ của Tiêu Thổ, nhiều lần bị đánh bại.

Trong thời gian đó, trong Vô Tự xuất hiện một học giả điên rồ.

Nó đưa ra kế hoạch cải tạo sinh mệnh, lợi dụng năng lượng đau khổ tràn ngập trong địa ngục Vô Tự, cải tạo bản thân thành sinh mệnh đau khổ, có được sức mạnh chống lại Tiêu Thổ.

Hướng tham khảo chính là sinh mệnh Khổ Nguyên.

Kế hoạch này cuối cùng đã thành công, những sinh mệnh được cải tạo đã trở thành sinh mệnh nửa đau khổ.

Mặc dù chúng không có sức mạnh mạnh mẽ của sinh mệnh Khổ Nguyên nhưng vẫn giữ được một phần lý trí.

Sau này, cải tạo đau khổ đã trở thành lễ gia nhập Vô Tự.

Tất cả những sinh mệnh muốn được Vô Tự che chở đều phải chấp nhận sự cải tạo đau khổ tàn nhẫn.Nhờ vào sự cải tạo tà môn này, Vô Tự đã có được sức mạnh để chống lại Tiêu Thổ.

Nhưng sự cải tạo này cũng tồn tại nhược điểm nghiêm trọng, nội tâm của các thành viên Vô Tự dần bị lấp đầy bởi sự hung bạo, trong lòng nảy sinh sự căm ghét trật tự.

Tên gọi Vô Tự bắt nguồn từ đây.

Trong những năm tháng sau đó, các trí giả trong Vô Tự liên tục cập nhật phương án cải tạo.

Chiến binh Vô Tự được chia thành năm loại chính, đó là căm ghét, tuyệt vọng, tử vong, bệnh dịch và bóng tối.

Sau khi bước ra khỏi Vô Gian Địa Ngục, Vô Tự cũng trở thành một thế lực vô cùng đáng sợ, cũng là thế lực đoàn kết nhất trong ba thế lực Đại thế ra khỏi Vô Gian Địa Ngục.

Ngoài ba thế lực này, trong Vô Gian Địa Ngục còn có rất nhiều nhóm nhỏ.

Nhưng không có ngoại lệ, tất cả chúng đều là những sinh mệnh hung ác đáng sợ, con đường chúng có thể bước ra khỏi Vô Gian Địa Ngục được tạo nên từ vô số xác chết, không có một kẻ tốt nào.

Những chiến binh bước ra khỏi Vô Gian Địa Ngục đều có một điểm chung.

Trên người chúng có dấu ấn đến từ Vô Gian Luyện Ngục, ngay cả khi từ bỏ thân xác, linh hồn cũng sẽ lưu lại.

Dấu ấn này không phải là sự tra tấn, ngược lại còn khiến những chiến binh bước ra khỏi Vô Gian Địa Ngục trở nên mạnh mẽ hơn.

Giống như nền tảng tâm luyện, dấu ấn là phần thưởng dành cho những người hoàn thành thử thách.

Nhưng Vô Gian Địa Ngục giống như mặt đối lập của nền tảng tâm luyện.

Nền tảng tâm luyện có thể giúp người thử thách trưởng thành về mặt tâm lý, ngay cả khi phải chịu đựng nhiều đau đớn trong quá trình thử thách nhưng sau khi thử thách kết thúc, những đau đớn đó cũng sẽ tan biến, chỉ còn lại cảm ngộ về mặt tâm lý.

Vô Gian Địa Ngục thì khác, nó sẽ giữ lại tất cả những đau đớn, chỉ có những ác quỷ cực độ mới có thể bước ra khỏi con đường Vô Gian Luyện Ngục.

Địa ngục giết chóc của ba mươi tỷ sinh mệnh, giống như một trại nuôi dưỡng tử thần.

Cuối cùng, những kẻ có thể bước ra ngoài vẫn là số ít.

Khổ Nguyên, Tiêu Thổ, Vô Tự, không có kẻ nào trong số chúng là kẻ yếu.

Hết chương 1901.

Chương 1902. Hành Trình Cổ Vũ

Đây không phải là một thế lực chủng tộc nhưng lại đáng sợ hơn hầu hết các thế lực chủng tộc.

Nghe xong lời kể của Trương Đạo Văn, vẻ mặt Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng, sau đó nhìn Trương Đạo Văn hỏi:

"Người giao thủ với ngươi là thành viên của thế lực nào?"

"Có lẽ là thành viên của Tiêu Thổ, trên cánh tay phải của hắn có dấu ấn cháy của Vô Gian Địa Ngục nhưng hắn đã khắc một vết máu hình chữ thập lên dấu ấn này, theo mô tả tình báo thì đây chính là hành vi mà chỉ chiến binh Tiêu Thổ mới có, chúng dùng cách này để phân biệt mình với những sinh mệnh khác trong Vô Gian Địa Ngục."

Nói đến đây, Trương Đạo Văn im lặng một lúc rồi tiếp tục nói:

"Kỳ Thúc, thực ra chiến binh Tiêu Thổ giao thủ với ta bị thương rất nặng nhưng hắn giống như một con sói dữ, trong lúc chiến đấu hoàn toàn không quan tâm đến vết thương của mình, cuối cùng không phải ta đánh bại hắn, mà là hắn tự sát trong lúc chiến đấu, vết thương nặng cộng với việc tiêu hao quá độ đã khiến cơ thể hắn suy kiệt nhưng ta cũng bị hắn làm bị thương nặng… Ta không rõ thực lực của hắn trong Tiêu Thổ thuộc hàng nào."

Nghe đến đây, Phong Kỳ gật đầu nghiêm trọng.

Hắn rất rõ thực lực của Trương Đạo Văn mạnh đến mức nào.

Những thông tin tình báo khác về khu vực tương lai thì có hạn, tạm thời không bàn đến.

Nhưng ở khu vực được gọi là Bần Tích Chi Địa này, chắc chắn hắn được coi là mạnh nhất.

Bị một chiến binh Tiêu Thổ bị thương nặng đánh trọng thương, có thể thấy chiến lực của chiến binh Tiêu Thổ đó đáng sợ đến mức nào.“Có thể sẽ có ẩn họa không?” Lúc này Phong Kỳ hỏi.

“Đó là chuyện của năm trăm năm trước rồi, nếu muốn trả thù thì đã đến từ lâu rồi, theo tin tức tình báo ta có được, trong Vô Gian Địa Ngục ngoại trừ Vô Tự rất đoàn kết, còn Tiêu Thổ hay Khổ Nguyên thì không đoàn kết với nhau, cho nên không cần lo lắng sẽ có chuyện trả thù… Lúc đó ta chính là vì lo lắng nên mới đến Thiên Mệnh Thành mua tin tức tình báo.”

Nghe Trương Đạo Văn kể xong, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm.

Nếu thành viên Tiêu Thổ sau này sẽ trả thù nhân tộc thì chắc chắn sẽ trở thành một ẩn họa lớn trong tương lai.

Ngay khi Phong Kỳ muốn tiếp tục tìm hiểu thông tin liên quan đến “Vô Gian Địa Ngục” với Trương Đạo Văn thì bóng dáng Phá Giáp đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn, nhẹ giọng nói:

“Đại ca, Tiểu U có vẻ như không thể chống đỡ được bao lâu nữa rồi.”

Nghe xong lời này, lòng Phong Kỳ chùng xuống.

Cuối cùng thì cũng đến.

Hắn còn rất nhiều thông tin kiến thức cần tìm hiểu nhưng rõ ràng là không đủ thời gian.

[Phải tan làm rồi, xoa tay chờ đợi một chút nào.]

Nghe Lời Tự Thuật than thở, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt, sau đó trong lòng giơ ngón giữa.

….

Phế tích Tinh Thành.

Mặt đất nứt toác, vô số vết nứt không gian màu đen đan xen chằng chịt giữa trời đất.

Toàn bộ thế giới giống như một tấm gương vỡ, dường như đang đi đến bờ vực sụp đổ hoàn toàn.

Lúc này, hàng vạn luồng sáng màu tím lướt qua bầu trời, xé toạc không gian như mưa sao băng, với khí thế không thể ngăn cản quét xuống mặt đất.

Nhưng luồng sáng màu tím còn chưa kịp hạ xuống thì đột nhiên dừng lại giữa không trung.

Bên dưới, Tiểu Hắc toàn thân quấn quanh thần văn cổ xưa, một tay Triều Thiên ấn xuống hư không, lập tức hàng vạn luồng sáng màu tím đều vỡ tan tành.

Thấy cảnh này, Tiểu U lơ lửng trên không trung liền dứt khoát quay đầu nhìn về phía tây.

Vừa khéo nhìn thấy bóng dáng Phá Giáp đang phi nhanh tới.

Nhận ra mình không còn nhiều thời gian nữa, Tiểu U đè nén chiến ý trong lòng xuống.

Thanh ma đao màu tím trong tay phải cũng run rẩy không ngừng.

Bắt buộc phải chấm dứt thử thách Đăng Thần rõ ràng đã khiến ma đao bị tổn thương, trên bề mặt đột nhiên xuất hiện một vết nứt.

Tiểu U cũng mặt mày khó coi.

Cô biết mình không thể tiếp tục chiến đấu với Tiểu Hắc nữa.

Lúc này chiến lực của Tiểu Hắc đã vượt qua cô, mặc dù vẫn có thể chống đỡ thêm một lúc nữa nhưng nếu bây giờ không đi thì đến lúc đó muốn đi cũng không đi được nữa.

Nhìn về phía Tiểu Hắc đang đứng trên mặt đất vỡ nát, nỗi sợ hãi trong mắt Tiểu U thoáng qua.

Kể từ khi nắm giữ ma đao mở ra thử thách Đăng Thần để tu luyện, cô đã gặp rất nhiều kẻ địch mạnh, cũng từng gặp phải nhiều kẻ địch không thể đánh bại nhưng chỉ khi đối mặt với Tiểu Hắc, cô mới cảm nhận được một loại cảm giác bất lực chưa từng trải qua.

Sức mạnh của cô trút xuống người Tiểu Hắc, giống như đánh vào bông, không có bất kỳ phản hồi nào.

Nhưng thực lực của Tiểu Hắc lại có thể tăng lên theo thực lực của cô, mang đến cho cô phản hồi áp lực thực sự.

Đối thủ như vậy quá đáng sợ.

Thử thách Đăng Thần khi giao thủ với Tiểu Hắc, căn bản không mang lại cho cô bất kỳ sự gia tăng thực lực nào.

Cảm giác bất lực luôn quanh quẩn trong lòng.

Giống như chém vào không khí, căn bản không có phản hồi sảng khoái khi giao thủ với kẻ địch mạnh.Lúc này Tiểu Hắc đột nhiên xuất hiện bên cạnh cô, cánh tay phải quấn quanh thần văn đột nhiên vỗ xuống cô.

Hết chương 1902.

Chương 1903. Trận Pháp Đại Chiến

Đối mặt với thế công bất ngờ, Tiểu U dứt khoát giơ ma đao lên phòng thủ.

Khoảnh khắc ma đao tiếp xúc với thần văn, vết nứt trên đó càng sâu, cơ thể Tiểu U hóa thành luồng sáng màu tím lao thẳng xuống mặt đất.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp đất, thân hình Tiểu U đột nhiên biến mất.

Đợi đến khi Tiểu U xuất hiện trở lại, là ở trong trận pháp không gian do các thành viên khác của Đao Ma Đoàn liên thủ bố trí, lúc này Phá Giáp cũng đã tiến vào trận pháp không gian.

Còn chưa kịp đợi Tiểu Hắc giết tới, trận pháp không gian đột nhiên sáng lên, ánh sáng màu xanh phóng lên trời.

Trong nháy mắt, toàn bộ thành viên Đao Ma Đoàn biến mất trong trận pháp không gian.

Mất dấu Tiểu U, Tiểu Hắc không đuổi theo, chỉ chậm rãi nhìn về phía tây.

Sau khi dừng lại một lát, Tiểu Hắc giơ hai tay lên xé mạnh về phía trước, lập tức không gian kiên cố như giấy bị xé toạc, thân hình Tiểu Hắc bay vào trong.

…

Nửa giờ trước.

Gió rít bên tai.

Thành Bình Minh thu nhỏ lại nhanh chóng trong tầm mắt Phong Kỳ.

Mặc dù còn rất nhiều thông tin kiến thức chưa ghi chép lại nhưng Tiểu Hắc sắp tới rồi, không còn nhiều thời gian dành cho hắn nữa.

Muốn không liên lụy đến thành Bình Minh, chỉ có thể tránh xa càng xa càng tốt.

Cái chết sắp đến, Phong Kỳ quyết định trước khi chết sẽ lợi dụng Tiểu Hắc làm thêm một việc.

Trong số những chiến lực mà hắn biết, Tiểu Hắc là mạnh nhất nhưng cụ thể mạnh đến mức nào thì không có số liệu chi tiết, có thể đánh bại Linh Năng Tộc và Huyết Hồn Tộc trong tám đại vương tộc hay không cũng không rõ.

Mặc dù khả năng đánh bại chúng rất lớn nhưng hắn không dám dẫn dụ Tiểu Hắc đến đất của Linh Năng Tộc hoặc đất của Huyết Hồn Tộc.

Một khi kế hoạch này thất bại, có thể sẽ giáng một đòn hủy diệt vào thành Bình Minh.

Ví dụ như phép màu Quay Ngược Thời Gian của Linh Năng Tộc, có thể thông qua phương pháp suy diễn để truy ngược nguồn gốc của kẻ địch, một khi Tiểu Hắc không thể tiêu diệt Linh Năng Tộc, Linh Năng Tộc chắc chắn sẽ trả thù Trương Đạo Văn, người đã đưa hắn đến đất của Linh Năng Tộc.

Vì vậy, hắn sẽ không cân nhắc đến việc sử dụng Tiểu Hắc để tấn công Linh Năng Tộc hoặc Huyết Hồn Tộc.

Làm như vậy quá mạo hiểm.

Nhưng Bần Tích Chi Địa còn một thế lực nữa, hiện tại là mối đe dọa đối với thành Bình Minh, nếu Tiểu Hắc có thể tiêu

diệt được chúng, sẽ có thể mang lại cho thành Bình Minh nhiều không gian phát triển và thở dốc hơn.

Khi thành Bình Minh trong mắt Phong Kỳ biến mất, Trương Đạo Văn lại đưa hắn bay thêm một đoạn nữa.

Lúc này, một tòa cung điện trên mây hùng vĩ xuất hiện ở phía xa.

Đại điện màu vàng ẩn hiện trên tầng mây đen, trên những cây cột đá màu vàng dựng bên ngoài điện khắc họa hình ảnh của nhiều loài hung thú, gần như lơ lửng giữa không trung, uy áp khủng khiboố tỏa ra bốn phương.

Bên ngoài đại điện, thảm trải sàn màu bạc khảm chỉ vàng trải dài đến tận cửa điện, hai bên là những bóng người xếp hàng chỉnh tề, mặc những bộ chiến giáp lộng lẫy, uy nghiêm, ánh mắt nhìn xuống vạn vật dưới mây, còn có thể nghe thấy tiếng chuông trống vang vọng từ trên đại điện, tiếng nhạc tiên lượn lờ bên tai, tẩy rửa tâm hồn.

Trên đỉnh đại điện trên mây, một bóng người màu vàng ngồi lơ lửng, toàn thân tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ.

Về độ ngầu, Phong Kỳ cho rằng Liệt Thiên Chi Chủ có thể xếp thứ nhất trong số các thế lực mà hắn biết.Cho dù là Tiểu Hắc, Linh Năng Tộc, Huyết Hồn Tộc hay thậm chí là Lão Mê trong tương lai, cũng không ai có khí phách bằng Liệt Thiên Chi Chủ này.

Lại là thần điện, lại là thiên binh thiên tướng hộ pháp, bản thân còn luôn tỏa ra muôn vàn ánh sáng vàng.

Nhìn qua đã biết là siêu cường giả.

Nhưng nếu xét về chiến lực thực sự, Liệt Thiên Chi Chủ trước những chiến lực kể trên căn bản không đáng nhắc đến.

[Ăn dưa Thần Chủ nói, đánh nhau có thể thua, khí phách chắc chắn phải có, ta có thể không mạnh bằng ngươi nhưng ta trông chắc chắn phải mạnh hơn ngươi, kỳ thực hành vi này xét ở một góc độ nào đó là rất bình thường, ví dụ như trong tự nhiên có rất nhiều loài động vật khi đối mặt với nguy hiểm, sẽ mở rộng ngụy trang của mình, thông qua việc khoa trương thanh thế để hù dọa mối nguy tiềm tàng, khiến kẻ địch từ bỏ ý định tấn công, thậm chí trong lòng còn sinh ra sự sợ hãi… Cho nên ra vẻ ngầu chưa bao giờ là sai, sai là ra vẻ ngầu mà bị vạch trần.]

Nghe Lời Tự Thuật gọi Liệt Thiên Chi Chủ là Ăn dưa Thần Chủ, Phong Kỳ trong lòng thầm xấu hổ.

Nhưng cách gọi này quả thực rất phù hợp với Liệt Thiên Chi Chủ.

Cảm giác mà Liệt Thiên Chi Chủ mang lại cho hắn chính là, không phải đang ăn dưa thì cũng đang trên đường đi ăn dưa.

Khi Trương Đạo Văn đến gần đại điện trên mây, bóng người màu vàng bàn cứ trên đại điện trên mây đột nhiên mở mắt, tầm mắt của hắn trong nháy mắt tập trung vào Trương Đạo Văn đang bay đến với tốc độ cao, đồng tử đột nhiên co lại.

Hết chương 1903.

Chương 1904. Tiên Phong Thành Bình Minh

"Trương Đạo Văn, đến đây có chuyện gì!"

Giọng nói hùng hồn vang vọng khắp đất trời, một đạo phù lục màu vàng từ từ bay lên từ đỉnh đầu Liệt Thiên Chi Chủ.

Những binh lính mặc giáp bạc lập tức xếp thành hàng, mũi giáo trong tay chĩa thẳng vào Trương Đạo Văn.

Đối mặt với câu hỏi của Liệt Thiên Chi Chủ, Trương Đạo Văn dừng lại ở nơi cách đại điện trên mây một nghìn mét, sau đó hắn nhìn về phía Liệt Thiên Chi Chủ rồi nói:

"Liệt Thiên, làm một giao dịch thế nào?"

"Giao dịch gì?" Liệt Thiên Chi Chủ giọng điệu hờ hững hỏi.

"Dùng thứ trong tay ta, đổi với ngươi một ít tài nguyên."

Nghe được lời này, Liệt Thiên Chi Chủ tỏ ra vô cùng nghi ngờ, tầm mắt chuyển sang Phong Kỳ, quan sát kỹ càng.

Ngay khi Liệt Thiên Chi Chủ muốn mở miệng hỏi "Tên này cuối cùng có gì đặc biệt" thì hắn đột nhiên giơ tay phải lên.

Chỉ thấy ở lòng bàn tay phải của hắn xuất hiện một viên châu nhỏ màu đen, lúc này viên châu đang không ngừng run rẩy.

Nhận ra trong cơ thể Phong Kỳ có Vật Phẩm Kỳ Tích, Liệt Thiên Chi Chủ lập tức hiểu ra tại sao Trương Đạo Văn lại lấy người này ra để giao dịch.

Trong cơ thể sinh mệnh này thế mà lại có Dao Động của Vật Phẩm Kỳ Tích.

Nhưng hắn không hiểu, tại sao Trương Đạo Văn lại lấy tên có kỳ tích này ra để đổi tài nguyên với mình.

Điều này có vẻ quá không hợp lý.

Lòng tham trỗi dậy, mặc dù cảm thấy không ổn nhưng Liệt Thiên Chi Chủ vẫn không trực tiếp từ chối.

Kỳ tích quý giá đến mức nào, hắn sao có thể không biết.

Nếu không có Thần Vật Kỳ Tích gia trì, hắn căn bản không thể đi đến ngày hôm nay, Liệt Thiên Thần Tộc cũng đã sớm chìm vào dòng sông lịch sử.

Nếu có thể có thêm một Thần Vật Kỳ Tích nữa, chắc chắn có thể khiến thực lực của hắn, thậm chí là sự phát triển của chủng tộc có bước nhảy vọt.

Lòng tham và lý trí đấu tranh trong đầu, Liệt Thiên Chi Chủ hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn thẳng vào Trương Đạo Văn, chờ đợi câu trả lời của hắn.“Nhân tộc gần đây cần rất nhiều tài nguyên, chỉ cần ngươi đưa cho ta tám phần tài nguyên hiện có của tộc ngươi, ta sẽ tặng hắn cho ngươi… Nhưng ta không thể đảm bảo ngươi có thể lấy được Thần Vật Kỳ Tích trong cơ thể hắn, ít nhất ta không thể tìm ra Thần Vật Kỳ Tích trên người hắn.”

Nghe đến tám phần tài nguyên, Liệt Thiên Chi Chủ không hề cảm thấy bất ngờ.

Ngay cả khi phải lấy toàn bộ tài nguyên của Liệt Thiên Thần Tộc để trao đổi cũng không quá đáng, dù sao thì thứ Trương Đạo Văn đưa ra là kỳ tích, đây không phải là thần vật có thể dùng tài nguyên bình thường để cân đo đong đếm giá trị.

Bây giờ kỳ tích đã bày ra trước mắt, nội tâm Liệt Thiên Chi Chủ vô cùng giằng xé.

Lý trí mách bảo hắn rằng trong này chắc chắn có vấn đề, thậm chí có thể là thủ đoạn mà Trương Đạo Văn dùng để đối phó với hắn nhưng lòng tham trong lòng lại mách bảo hắn, nếu như…

Thấy Liệt Thiên Chi Chủ vẫn đang do dự, Phong Kỳ không hề cảm thấy bất ngờ.

Dù sao thì những kẻ có thể đi đến ngày hôm nay đều không phải là kẻ ngu ngốc.

Giao dịch đột nhiên tìm đến cửa như thế này thoạt nhìn có vẻ rất hấp dẫn nhưng suy nghĩ kỹ lại thì căn bản không phù hợp với logic tư duy bình thường, hành động này của Trương Đạo Văn có quá nhiều sơ hở.

Cho nên phản ứng của Liệt Thiên Chi Chủ hoàn toàn nằm trong dự liệu của Phong Kỳ.

Hắn và Trương Đạo Văn nghĩ rất đơn giản, nếu có thể lừa thành công thì sẽ kiếm được một khoản lớn từ Liệt Thiên Chi Chủ.

Nếu không thành công thì cũng không mất mát gì.

Tình hình hiện tại chính là, Liệt Thiên Chi Chủ căn bản không cắn câu, có thể thấy được sự ham muốn trong mắt hắn nhưng hắn lại không chịu mở miệng đồng ý.

Thời gian trôi qua, cuối cùng Liệt Thiên Chi Chủ dường như đã đưa ra quyết định, hắn nhìn về phía Trương Đạo Văn rồi lạnh lùng nói:

“Tài nguyên của tộc ta vô cùng khan hiếm, không có ý định giao dịch với ngươi, cút đi.”

Nghe được lời này, vẻ mặt Trương Đạo Văn vẫn thản nhiên, sau đó hắn nhỏ giọng nói:

“Kỳ Thúc, tên này không cắn câu.”

“Đã nằm trong dự liệu, đưa ta qua đó đi, Tiểu Hắc cũng sắp đến rồi, hy vọng nó có thể xóa sổ Liệt Thiên Thần Tộc.”

Trương Đạo Văn nghiêm nghị gật đầu, sau đó đột nhiên ném Phong Kỳ về phía Liệt Thiên Chi Chủ:

“Người hàng xóm tốt, đã như vậy thì tặng ngươi.”

Dứt lời, Trương Đạo Văn vỗ mạnh tay trái về phía sau, lập tức băng tinh khuếch tán xé rách một khe nứt không gian, hắn lùi lại chui vào trong đó, cùng với khe nứt không gian biến mất không thấy.

Lúc này Phong Kỳ bị băng tinh bao bọc, đang bay nhanh về phía Liệt Thiên Chi Chủ.

Đối mặt với món quà lớn được tặng, nội tâm Liệt Thiên Chi Chủ vô cùng căng thẳng, cảm giác nguy cơ mãnh liệt dâng lên từ tận đáy lòng.

Hắn dứt khoát đưa tay về phía trước chộp lấy, lập tức ánh sáng vàng cuồn cuộn tuôn ra từ trong cơ thể hắn, bao bọc lấy cơ thể Phong Kỳ.

Hết chương 1904.

Chương 1905. Kỷ Nguyên Mới

Dường như vẫn chưa yên tâm, Liệt Thiên Chi Chủ lại gia cố thêm một lớp năng lượng màu vàng bên ngoài cơ thể Phong Kỳ.

Vẫy tay một cái, Phong Kỳ bị kéo đến trước mặt hắn.

Tầm mắt của Liệt Thiên Chi Chủ xuyên qua bức tường năng lượng màu vàng, nhìn Phong Kỳ, sau đó từ từ giơ tay phải lên.

Viên châu định vị kỳ tích vẫn đang run rẩy có thể chứng minh rằng trên người Phong Kỳ quả thực có Thần Vật Kỳ Tích.

Trong lòng vừa tham lam, Liệt Thiên Chi Chủ vừa dâng lên nỗi sợ hãi đối với điều chưa biết.

Rõ ràng Trương Đạo Văn sẽ không tốt bụng tặng Thần Vật Kỳ Tích cho hắn, rõ ràng là tên trước mặt này có vấn đề.

Trong lòng đang do dự, ý thức của Liệt Thiên Chi Chủ lướt qua cơ thể Phong Kỳ, cố gắng tìm kiếm Thần Vật Kỳ Tích trong cơ thể hắn.Nhưng ngay lúc này, một vết nứt không gian màu đen đột nhiên xuất hiện trên bầu trời của điện Vân Thượng.

Liệt Thiên Chi Chủ lập tức ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Ánh mắt chạm vào Tiểu Hắc đang quấn quanh thần văn, cơ thể hắn không khỏi run lên.

Lúc này Tiểu Hắc không còn là trạng thái thu liễm khí tức nữa, những ký tự cổ xưa trên người hắn nhảy múa, trên người tỏa ra hơi thở cổ xưa hoang dã như không thuộc về kỷ nguyên này, giống như một vị thần cổ đại xuyên không mà đến, từng ký tự trên người hắn đều là sự ngưng tụ của quy tắc trời đất.

Ngay khoảnh khắc đối mặt với hắn, Liệt Thiên Chi Chủ đã tự biết mình không phải là đối thủ.

Hắn không chút do dự, lập tức tế ra phù chú phong ấn.

Dưới sự điều khiển ý thức của Liệt Thiên Chi Chủ, phù chú phong ấn tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, bay thẳng về phía Tiểu Hắc.

Đối mặt với thế công của Liệt Thiên Chi Chủ, Tiểu Hắc không có bất kỳ hành động nào.

Khi phù chú phong ấn sắp tiếp xúc với Tiểu Hắc, nó lập tức nổ tung, hóa thành vô số ký tự chất lỏng màu vàng, bám vào cơ thể Tiểu Hắc, nhanh chóng co lại.

Lập tức các ký tự thần văn trên cơ thể Tiểu Hắc biến mất.

Nhưng trạng thái này chỉ kéo dài một lúc, trong vẻ kinh hoàng của Liệt Thiên Chi Chủ, các ký tự thần văn lại hiện ra, dần trở nên rõ ràng.

Thấy cảnh này, Liệt Thiên Chi Chủ thậm chí không hề do dự, dứt khoát đưa tay vỗ xuống phía dưới.

Chỉ thấy điện Vân Thượng bắt đầu dịch chuyển.

Cùng lúc đó, Liệt Thiên Chi Chủ đẩy Phong Kỳ đang bị ánh sáng vàng trói buộc về phía Tiểu Hắc.

Lúc này nội tâm Liệt Thiên Chi Chủ tràn ngập nỗi sợ hãi.

Hắn đã hiểu ra tại sao vị cường giả bí ẩn này lại đến đây.

Ngoài tên mang theo Thần Vật Kỳ Tích này ra, còn có thể là ai?

Rõ ràng đây cũng là lý do khiến Trương Đạo Văn không muốn giữ hắn bên mình, tình nguyện dùng tên bí ẩn này để đổi lấy tài nguyên.

Rõ ràng là muốn lừa mình một mẻ tài nguyên trước, sau đó hãm hại mình vào cảnh vạn kiếp bất phục.

nhân hiệu quả của phù chú phong ấn chưa tiêu tan, trong lòng Liệt Thiên chỉ có một ý nghĩ.

Chạy… Không, là trốn, phải nhanh chóng trốn thoát!

Liệt Thiên Chi Chủ lúc này kích hoạt đại trận của thần điện, lập tức điện Vân Thượng được bao phủ bởi bức tường năng lượng, sau đó va chạm với không gian, từng chút một chen vào khe nứt không gian.

Nhìn về phía vị cường giả bí ẩn bị trói buộc giữa không trung, lúc này sắp trốn thoát nhưng nội tâm Liệt Thiên Chi Chủ vẫn tràn ngập nỗi sợ hãi.

Hắn không phải sợ mất phù chú phong ấn.

Sức mạnh bản nguyên của phù chú phong ấn đã hòa vào cơ thể hắn, vẫn còn trong cơ thể hắn, cho nên dù có rời đi thì phù chú phong ấn cũng sẽ theo sau.

Hắn sợ mình bị truy sát.

Nếu trở thành mục tiêu săn đuổi của vị cường giả bí ẩn này, hắn cảm thấy mình không có khả năng trốn thoát.

Đặc biệt là còn để cho vị cường giả này biết rằng trên người mình có phù chú phong ấn.

Dù sao thì sinh mệnh mạnh mẽ đến đâu cũng không chê Thần Vật Kỳ Tích mang theo trên người nhiều.

Mang theo nỗi sợ hãi vì tội mang ngọc trong mình, điện Vân Thượng biến mất trong đường hầm không gian.

Phù chú phong ấn trói buộc Tiểu Hắc cũng rơi ra lúc này, run rẩy ngưng tụ lại thành một lá bùa màu vàng, sau đó trực tiếp xé rách không gian, đi theo Liệt Thiên Chi Chủ rời đi.

Mất đi xiềng xích phong ấn, các ký tự thần văn trên cơ thể Tiểu Hắc trở nên rõ ràng hơn trước, thực lực một lần nữa có sự gia tăng rõ rệt.Nó từ từ quay đầu, nhìn về phía Phong Kỳ đang bị quả cầu ánh sáng màu vàng bao phủ.

Lúc này, nội tâm Phong Kỳ vô cùng xấu hổ.

Ban đầu hắn định lừa Liệt Thiên Chi Chủ một vố nhưng có vẻ như kế hoạch không thành công như hắn tưởng tượng, chỉ đuổi được Liệt Thiên Chi Chủ đi chứ không gây ra bất kỳ tổn thất thực chất nào cho hắn ta.

Nhìn về hướng Liệt Thiên Chi Chủ rời đi, Phong Kỳ trong lòng khinh bỉ.

“Thứ vô dụng, ngay cả Tiểu Hắc cũng không dám đánh, sao lại có can đảm tự xưng là Chi Chủ!”

Vừa dứt lời, tầm nhìn của hắn lập tức bị bóng tối bao phủ.

Hết chương 1905.

Chương 1906. Chinh Phục Đại Thế

Lần này Phong Kỳ thậm chí còn không cảm thấy đau đớn, đã mất đi cảm giác về thể xác…

…

Bóng tối như thủy triều rút đi, ý thức của Phong Kỳ tỉnh lại.

Sau khi mở mắt ra khỏi áp lực cảm xúc tiêu cực cực độ, Phong Kỳ phát hiện toàn thân đã đẫm mồ hôi.

Mỗi lần chết đi rồi trở về, cảm xúc tiêu cực luôn tạo ra Dao Động mãnh liệt, cần phải mất một lúc mới có thể trở lại bình thường.

Sự trưởng thành về tâm lý do thử thách rèn luyện tâm trí mang lại lúc này đã phát huy tác dụng rõ rệt, giúp hắn nhanh chóng điều chỉnh lại, đè nén cảm xúc tiêu cực đang dâng trào.

Nhìn xung quanh, đây là một cảnh tượng quen thuộc.

Lúc này hắn đang ở trong căn phòng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, trên bàn trước ghế sofa còn đặt một lọ thuốc an thần đã chuẩn bị sẵn.

Phong Kỳ cầm lấy lọ thuốc uống cạn, sau đó đứng dậy đi đến bàn làm việc.

Theo thường lệ, hắn chuẩn bị ghi lại những thông tin và tình báo thu được ở dòng thời gian này.

Làm như vậy là để sắp xếp thông tin rõ ràng hơn, tránh tình trạng trí nhớ bị nhầm lẫn.

Dù sao thì đây cũng là thông tin tích lũy từ nhiều dòng thời gian, khó tránh khỏi việc xuất hiện sai sót khi hồi tưởng, những sai sót này rất có thể dẫn đến những vấn đề nghiêm trọng trong quá trình khám phá các dòng thời gian tiếp theo.

Phong Kỳ cầm lấy cây bút trên bàn, mở sổ tay ra.

Đầu tiên là xem lại kỹ lưỡng nội dung trước đó hai lần, sau đó hắn bắt đầu ghi chép lại những thông tin tình báo thu được ở dòng hy sinh này.

Đầu tiên là về sự trưởng thành về sức mạnh.

Đang định viết, Phong Kỳ đột nhiên lắc đầu bất lực, dứt khoát bỏ qua việc ghi chép về sự trưởng thành về sức mạnh.

Trong chuyến du hành vào giấc mơ tương lai này, hắn đã thu được hơn 1200 năng lực thiên phú, không cần thiết phải ghi chép chi tiết.

Sau một hồi suy nghĩ ngắn ngủi, Phong Kỳ bắt đầu ghi lại những thông tin thu được ở dòng hy sinh này.

Thông tin tình báo thu được thứ nhất: Thông tin về Khu Trung Bộ - thế giới loài người.

1, Xác định rõ ràng nền văn minh loài người ở Khu Trung Bộ không bị hủy diệt, họ đã chọn một con đường phát triển giống loài tinh linh là liên minh với Tinh Linh Vương.

2, Hệ thống phát triển giống loài tinh linh có nguy cơ tiềm ẩn nghiêm trọng về thể chất, khiến tuổi thọ của những người được cấy giống loài tinh linh vào cơ thể giảm mạnh và khi thể chất không theo kịp tốc độ phát triển của giống loài tinh linh, cơ thể sẽ bị tinh linh hóa.

3, Tinh Linh Vương đối xử thân thiện với loài người, có thể liên minh với họ (tạm định)

4, Hậu duệ của Tinh Linh Vương là Ám Mộc không thân thiện với loài người, cần phải giết chết nó.

5, Tinh Linh Vương sở hữu Thần Vật Kỳ Tích: Lò Luyện Sự Sống.

Chức năng của Lò Luyện Sự Sống: Có thể nuốt chửng các sinh vật khác, thu được trình tự sự sống của sinh vật bị nuốt chửng, sau đó có thể kết hợp các trình tự sự sống khác nhau thông qua Lò Luyện Sự Sống để tạo ra các loài mới.Ghi chú: Theo mô tả của Tinh Linh Vương, tiềm năng tạo ra sự sống của Lò Luyện Sự Sống là vô hạn, chỉ bị ảnh hưởng bởi chất lượng trình tự sự sống, thậm chí là cấu trúc kết hợp tốt hay xấu, Lò Luyện Sự Sống cũng là nguồn gốc ra đời của các giống loài tinh linh dưới nhiều hình thái khác nhau (về mặt lý thuyết, chỉ cần có đủ nhiều trình tự sự sống ưu tú, kết hợp cấu trúc trình tự sự sống hoàn hảo với nhau, bỏ qua tỷ lệ thất bại, có thể tạo ra thần!)

6,…

…

Viết xong thông tin tình báo thu được ở Khu Trung Bộ, Phong Kỳ xem lại hai lần.

Thực ra trong lòng hắn vẫn có một ý tưởng, đó là hợp tác với Tinh Linh Vương để thu được hàng loạt năng lực thiên phú.

Nhưng phương pháp này có khả thi hay không vẫn chưa biết.

Theo lời giải thích của Lời Tự Thuật, làm như vậy căn bản là không khả thi nhưng hắn vẫn muốn thử.

Dù sao thì đây cũng là con đường tắt để tạo ra hàng loạt năng lực thiên phú gần như không tốn kém.

Nếu con đường này có thể đi thông, tốc độ trưởng thành của hắn sẽ tăng vọt như tên lửa.

Còn Tinh Linh Vương sẽ nghĩ như thế nào, Phong Kỳ không lo lắng.

Quan điểm của Tinh Linh Vương về hậu duệ hoàn toàn khác với loài người, không thể đánh giá bằng nhận thức của loài người.

Một trong những yếu tố khiến loài người coi trọng hậu duệ là quá trình sinh sản của loài người rất phức tạp, phải trải qua mười tháng mang thai, quá trình mang thai rất đau đớn, cuối cùng thường chỉ sinh được một con.

Nhưng Tinh Linh Vương sinh sản một lần là hàng chục nghìn, thậm chí hàng trăm nghìn.

Đây là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau so với việc sinh sản của loài người.

Trong tự nhiên cũng có những loài sinh sản một lần hàng trăm nghìn con, chẳng hạn như loài cua, chúng thậm chí còn ăn thịt con của mình khi đói.

Môi trường, quan niệm, giá trị, v.v… các yếu tố đều chứng minh rằng hậu duệ trong mắt Tinh Linh Vương không quan trọng như chúng ta tưởng.

Hết chương 1906.

Chương 1907. Linh Hồn Hợp Nhất

Hơn nữa, phần lớn giống loài tinh linh không có ý thức, căn bản không được coi là hậu duệ thực sự.

Chỉ có thể nói là những công cụ được sản xuất hàng loạt.

Chỉ có những loại như Ám Mộc được chế tạo tinh xảo, ngay từ khi sinh ra đã nảy sinh ý thức mới được coi là hậu duệ thực sự.

Nhưng loại hậu duệ này rõ ràng không thể nuôi cấy hàng loạt.

Chỉ để tạo ra một Ám Mộc, Tinh Linh Vương đã mất hàng chục năm.

Phong Kỳ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Hắn bắt đầu tiếp tục ghi lại những thông tin tình báo khác thu được ở dòng thời gian này.

Thông tin tình báo thu được thứ hai, Mệnh Vận Thành

Thông tin chi tiết: Biết được sự tồn tại của Mệnh Vận Thành, ở các dòng thời gian sau có thể thông qua Mệnh Vận Thành để giao dịch và thu được nhiều thông tin hơn, đồng thời trong Mệnh Vận Thành có thể giao dịch để có được vũ khí, trang bị, đạo cụ, v.v… cần thiết cho sự phát triển của loài người.

Điều kiện tiên quyết: Cần đến Khu Trung Bộ một chuyến, lấy được Quy Giáp Ngọc.

Thông tin tình báo thu được thứ ba, thành viên Đao Ma Đoàn.

Kế hoạch chi tiết: Ở các dòng thời gian sau, có thể đưa Tiểu U, Phá Giáp, Thái Hành về Tinh Thành để bồi dưỡng trọng điểm…

Viết đến thông tin liên quan đến Đao Ma Đoàn, Phong Kỳ dừng bút, chìm vào suy tư.

Thực ra trước khi trở về thực tại, hắn đã có dự định đưa Tiểu U và những người khác về Tinh Thành.

Dù là xuất phát từ tình cảm hay từ góc độ thiên phú của Tiểu U và những người khác, việc đưa Tiểu U và những người khác về là rất cần thiết.

Đặc biệt là Tiểu U.

Trong quá trình rèn luyện thử thách Đăng Thần gian khổ, hắn và Tiểu U đã xây dựng được tình cảm sâu sắc.Còn năng lực thiên phú của Tiểu U cũng rất lợi hại.

Trong trí nhớ truyền thừa lưu trữ kiến thức dệt pháp thuật khổng lồ, chỉ riêng khả năng chế tạo đạo cụ không gian này, Tiểu U đã có giá trị tiềm ẩn rất lớn đối với nhân tộc.

Ngoài ra còn có vũ khí năng lượng, trang bị năng lượng, đạo cụ năng lượng, v.v…

Nếu có thể đưa Tiểu U về Tinh Thành, chắc chắn sẽ đóng vai trò thúc đẩy sự phát triển của nhân tộc.

Nhưng bây giờ có một vấn đề đặt ra trước mặt hắn.

Nếu không giải quyết được vấn đề này, hắn không thể đưa Tiểu U và những người khác về Tinh Thành ở tuyến hiện thực.

Lĩnh Vực mà Tiểu U ở cách Tinh Thành rất xa.

Hắn muốn đón Tiểu U về ở tuyến hiện thực, cần phải mất rất nhiều thời gian trên đường.

Trừ khi sử dụng kỹ thuật không gian để truyền tống xa.

Nhưng vấn đề là kỹ thuật không gian ở Tinh Thành tuyến hiện thực vẫn chưa bắt đầu, ngay cả Học phủ Bình Minh đào tạo nhân tài kỹ thuật không gian cũng chưa thành lập.

Chỉ có Viện Nghiên cứu Tinh Hồng nắm giữ một số tài liệu kỹ thuật không gian nhưng những tài liệu này vẫn chưa được đưa vào sử dụng thực tế.

Tuyến hiện thực muốn sử dụng kỹ thuật không gian, vẫn cần phải chờ đợi trong thời gian dài.

Nếu tìm kiếm sự giúp đỡ của Lão Mê, cũng không thể, lúc này thực lực của Lão Mê vẫn chưa đạt đến cảnh giới có thể phá vỡ không gian.

Nhưng hắn ở tuyến hy sinh này thì thực lực tăng vọt, đã có thể nhảy không gian cự ly ngắn.

Hắn cũng đã thành thạo cách sử dụng pháp môn không gian.

Nhưng vấn đề là ngay cả khi biết cách xé rách không gian, hắn ở tuyến hiện thực vẫn không thể nắm giữ kỹ thuật này.

Giống như tu luyện công pháp, ngay cả khi biết cách tu luyện, hắn ở tuyến hiện thực cũng không thể lợi dụng tu luyện để tăng thực lực của bản thân.

Thể chất đặc biệt của tuyến hiện thực khiến hắn chỉ có thể thông qua cách cướp đoạt để có được năng lực thiên phú.

Trừ khi rút được năng lực thiên phú có thể nhảy không gian cự ly xa, nếu không hắn căn bản không thể nắm giữ bất kỳ năng lực hệ không gian nào.

Suy nghĩ một lúc, Phong Kỳ bất lực lắc đầu.

Hắn tạm thời không nghĩ ra bất kỳ cách nào để giải quyết vấn đề này.

Tiếp theo, hắn tiếp tục viết những thông tin tình báo khác thu được ở tuyến hy sinh này.

Thông tin tình báo thu được thứ tư: Linh Khoáng, linh thực, tọa độ bảo vật.

Thông tin chi tiết, ghi chú về các nguồn tài nguyên quan trọng phát hiện được trong quá trình rèn luyện thử thách Đăng Thần.

Quặng sao băng:

Đặc tính tài nguyên…

Tọa độ…

Hoa Thực Hồn:

Đặc tính tài nguyên…

Tọa độ…

…

Thông tin tình báo thu được thứ năm, Ma Đao.

Thông tin chi tiết: Tuyến hợp tác phát triển cùng Ma Đao này chứng minh Ma Đao đáng tin cậy, có thể trở thành đối tượng liên minh.

Thông tin tình báo thu được thứ sáu, Huyết Hồn Tộc.

Thông tin chi tiết: Đã hiểu rõ hơn về thực lực của Huyết Hồn Tộc, tận mắt chứng kiến quá trình Huyết Hồn Tộc tiêu diệt Lôi Đình Tộc.

Ghi chú: Lôi Đình có thể trở thành mục tiêu liên minh của Tinh Thành (có vấn đề rủi ro tiềm ẩn, Lôi Đình không giống

như Tiểu U, Phá Giáp và những người khác, trong trường hợp bộ tộc vẫn còn, Lôi Đình kiêu ngạo rất có khả năng không muốn hợp tác với loài người, cần cung cấp thông tin trí nhớ để chứng minh, vì vậy tốt nhất nên chọn kéo vào ở tuyến hy sinh.)

Hết chương 1907.

Chương 1908. Đỉnh Cao

Thông tin tình báo thu được thứ sáu, cảm xúc tiêu cựcThông tin chi tiết: Tuyến hy sinh này đã hiểu sâu hơn về cảm xúc tiêu cực, đây là một loại năng lượng thuộc tính "Ác" cực độ nhưng trong một số trường hợp đặc biệt, nó có thể là năng lượng có thể sử dụng được (sử dụng sức mạnh cảm xúc tiêu cực có rủi ro lớn, nếu không có chuông Mộng Yểm, nhân cách chính rất có khả năng bị nhân cách tiêu cực nuốt chửng.)

Thông tin tình báo thu được thứ bảy, Kiếm Tịch.

Thông tin chi tiết: Là mục tiêu chính của dòng thời gian này, Kiếm Tịch bị phong ấn đến tương lai, do ta ở dòng thời gian chính tiêu diệt hắn (cần điều tra tình hình Lẫm Đông Thành ở tuyến hiện thực, xác nhận xem Kiếm Tịch có chết ở tuyến hiện thực hay không.)

Thu hoạch sau khi tiêu diệt: Năng lực thiên phú Ma Kiếm Chân Giải (có thể lợi dụng cảm xúc tiêu cực để đối phó với kẻ địch)

…

Năng lực thiên phú Ma Kiếm Chân Giải, có thể xếp ở quỹ đạo thứ sáu của quỹ đạo thiên phú, chứng tỏ tiềm năng phát triển của nó rất lớn, là năng lực thiên phú rất xuất sắc.

Đối với Phong Kỳ mà nói, càng là như vậy.

Ma Kiếm Chân Giải có thể sử dụng sức mạnh cảm xúc tiêu cực, còn cảm xúc tiêu cực của hắn thì mênh mông như biển cả.

Cả hai kết hợp với nhau, quả thực là thần kỹ.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ, Ma Kiếm Chân Giải chỉ có thể sử dụng sức mạnh cảm xúc tiêu cực nhưng không thể khống chế sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Đây hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Giống như Kiếm Tịch trong tương lai bị cảm xúc tiêu cực ăn mòn hoàn toàn.

Hắn cũng có thể sử dụng sức mạnh cảm xúc tiêu cực, khiến nó bám vào kiếm khí để giải phóng đối phó với kẻ địch.

Nhưng lúc này, Kiếm Tịch đã hoàn toàn mất đi lý trí, trở thành con rối của cảm xúc tiêu cực, hoặc có thể nói là ý thức tiêu cực sinh ra đã áp chế nhân cách chính của Kiếm Tịch, khiến hắn trở thành một sinh mệnh tiêu cực hoàn toàn mới.

Phong Kỳ lại có ý định sử dụng sức mạnh của Ma Kiếm Chân Giải.

Chỉ sợ làm như vậy không thể khống chế được cảm xúc tiêu cực bị phong ấn, dẫn đến nhân cách chính bị cảm xúc tiêu cực nuốt chửng.

Cảm xúc tiêu cực bây giờ giống như một sinh vật điên cuồng bị giam cầm trong lồng.

Nó không có ý thức nhưng một khi bị kích hoạt, rất có thể sẽ xảy ra những chuyện vô cùng khủng khiếp.

Vì vậy, năng lực thiên phú Ma Kiếm Chân Giải, ngoài việc có ích cho việc khống chế kiếm thế, hắn căn bản không dám đụng đến việc sử dụng cảm xúc tiêu cực.

Thông tin tình báo thu được thứ tám, chế tạo Kho Ý Thức Thánh Linh giả.

Dựa theo thông tin Úy Vi cung cấp, có thể thử chế tạo một kho lưu trữ kiến thức tương tự như Kho Ý Thức Thánh Linh trong tinh thần thức hải.

Thông tin tình báo thu được thứ chín, Vô Gian Địa Ngục.

Thông qua lời giới thiệu của Trương Đạo Văn, ta biết được rằng trong Vô Gian Địa Ngục có ba thế lực Đại thế mạnh mẽ.

Lần lượt là Khổ Nguyên, Tiêu Thổ, Vô Tự.

Bất kể là thế lực nào, chiến thuật có thể thoát khỏi Vô Gian Địa Ngục đều là siêu cường giả không thể nghi ngờ.

Ghi chú: Trong tương lai, loài người sẽ phải đối mặt với mối đe dọa từ các chiến binh Tiêu Thổ.

Thông tin tình báo thu được thứ mười, Mê Vụ Tộc.

Kết thúc tuyến hy sinh này, hắn đã nhìn thấy thông tin tình báo trong tương lai của Mê Vụ Tộc trong kho tư liệu lịch sử của nhân tộc.

Mê Vụ Tộc trong tương lai vẫn còn ở trong mối quan hệ liên minh với nhân tộc và Lão Mê vẫn luôn cung cấp tài nguyên cho nhân tộc.

Lúc này, Lão Mê đã thống trị khu vực gần Bần Tích Chi Địa, đang chuẩn bị tiến tới hướng vương tộc.

Trương Đạo Văn từng nói rằng con đường rút lui cuối cùng của thành Bình Minh là đến Mê Vụ Tộc, sinh tồn dưới sự bảo vệ của Mê Vụ Tộc.

Lịch sử một lần nữa chứng minh rằng Lão Mê rất đáng tin cậy.Nhưng sinh tồn dưới sự bảo vệ của Lão Mê rõ ràng không phải là điều Trương Đạo Văn muốn, cũng không phải là kết quả mà Phong Kỳ mong muốn.

Nương nhờ người khác, cho dù có thể được Mê Vụ Tộc bảo vệ nhưng nhân tộc đã mất cả danh lẫn thực.

Muốn được bảo vệ thì trước tiên phải tuân thủ quy củ.

Quy củ ngầm ở đây có rất nhiều.

Ví dụ như dân số không được tăng lên quá nhiều, thậm chí còn phải giảm xuống, bởi vì Mê Vụ Tộc dùng tài nguyên để nuôi dưỡng nhân tộc, nếu nhân tộc lại tăng dân số ồ ạt thì rõ ràng sẽ gây áp lực về tiêu hao tài nguyên cho Mê Vụ Tộc.

Những hạn chế này sẽ khiến nhân tộc dần dần suy yếu.

Tình cảm của hắn với Lão Mê là một chuyện nhưng liên minh giữa tộc với tộc lại là chuyện khác, hắn phân biệt được điều này, Lão Mê cũng tỏ ra phân biệt được.

Lập trường chủng tộc luôn cao hơn tình cảm cá nhân, hắn và Lão Mê đều nghĩ như vậy.

… (Bỏ qua một lượng lớn nội dung tình báo)Tình báo thu thập 19: Ngân Nguyệt Tộc.

Chi tiết: Qua bức bích họa cổ trên đảo Bạch Xà, ta biết được Ngân Nguyệt Tộc là hậu duệ của thế lực cổ đại "Đế quốc Ngân Xà."

Hết chương 1908.

Chương 1909. Ngân Nguyệt Tộc

1, Cân nhắc liên minh với Ngân Nguyệt Tộc, lợi dụng kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc để phát triển Tinh Thành, thậm chí là xây dựng thành phố mới cho loài người là Bình Minh Thành.

2, Trên đảo Bạch Xà cất giữ vũ khí tối thượng cổ đại, chỉ có huyết mạch Ngân Nguyệt Tộc mới có thể kích hoạt và điều khiển, có thể lợi dụng vũ khí tối thượng này làm con bài mặc cả để trao đổi lợi ích với Ngân Nguyệt Tộc (tạm thời không cân nhắc điều này, hiện tại không thể đảm bảo rằng sau khi có được vũ khí tối thượng, Ngân Nguyệt Tộc vẫn sẽ thân thiện với loài người, cái giá phải trả khi thực lực không cân xứng rất có thể sẽ khiến loài người diệt vong).

…

Giá trị của Ngân Nguyệt Tộc ngày càng tăng theo lượng tình báo thu thập được, trong mắt Phong Kỳ, họ càng trở nên có giá trị.

Kỹ thuật công trình là báu vật của Đế quốc Ngân Xà.

Mặc dù Ngân Nguyệt Tộc không hoàn toàn kế thừa kỹ thuật công trình chiến tranh của Đế quốc Ngân Xà nhưng họ vẫn giữ lại được nhiều kỹ thuật công trình quan trọng.

Nếu Ngân Nguyệt Tộc có thể giúp loài người phát triển, lợi ích mang lại sẽ vô cùng to lớn.

Điều này đã được chứng minh trong tuyến hy sinh trước đó.

Ví dụ như quy hoạch đường ống dẫn năng lượng của Tinh Thành.

Đã trải qua rất nhiều tuyến hy sinh, thiết kế quỹ đạo năng lượng thành phố do Ngân Linh và những người Ngân Nguyệt Tộc khác quy hoạch vẫn tiếp tục được sử dụng, mỗi năm có thể tiết kiệm được một lượng lớn tài nguyên cho việc truyền tải năng lượng của Tinh Thành.

Kéo dài thời gian, phương án đường ống năng lượng thành phố do Ngân Linh và những người Ngân Nguyệt Tộc khác thiết kế đã tạo ra một khoản tài sản khổng lồ cho loài người.

Ngay từ lúc đó, Phong Kỳ đã có ý định kéo Ngân Nguyệt Tộc về phe mình.

Chỉ là lúc đó loài người còn yếu, hắn không nghĩ ra được sau khi mình chết thì loài người sẽ kiềm chế Ngân Nguyệt Tộc như thế nào.

Tiềm lực huyết mạch của loài người quyết định rằng tốc độ phát triển của loài người không bằng Ngân Nguyệt Tộc.

Theo thời gian, địa vị liên minh giữa loài người và Ngân Nguyệt Tộc sẽ dần không ổn định, cuối cùng rất có thể sẽ bị Ngân Nguyệt Tộc tiêu diệt.

Vì vậy, ý tưởng liên minh với Ngân Nguyệt Tộc vẫn chưa được thúc đẩy.

Trong chuyến thám hiểm Đăng Thần này, hắn biết được Ngân Nguyệt Tộc đến từ Đế quốc Ngân Xà, đồng thời nắm giữ nhiều kỹ thuật công trình hơn, giá trị của Ngân Nguyệt Tộc trong mắt hắn nhanh chóng tăng cao.

Đồng thời, sức mạnh tổng hợp của loài người cũng đang tăng lên đáng kể.

Hơn nữa, có chiến thần Trương Đạo Văn trấn giữ loài người, bên ngoài còn có Mê Vụ Tộc, một đồng minh có tiềm năng phát triển vô hạn, hoàn toàn không sợ mối đe dọa của Ngân Nguyệt Tộc.

Hắn dự định sẽ triển khai hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc ở tuyến hy sinh tiếp theo, xem Ngân Nguyệt Tộc có tác dụng gì đối với sự phát triển tương lai của loài người.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

Ngân Nguyệt Tộc không phải nắm giữ kỹ thuật không gian sao?

Nếu có thể liên minh với Ngân Nguyệt Tộc, liệu có thể thông qua sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc để đưa Tiểu U đến Tinh Thành sớm hơn không?

…

Phong Kỳ cảm thấy việc lợi dụng kỹ thuật không gian của Ngân Nguyệt Tộc để đưa Tiểu U và những người khác về sớm hoàn toàn khả thi.

Kỹ thuật không gian của Ngân Nguyệt Tộc mạnh đến mức nào thì mốc thời gian trước đã chứng minh rồi.

Kỹ thuật dịch chuyển siêu xa xuyên thế giới không phải là thứ mà một tiểu tộc bình thường có thể nắm giữ, đây rõ ràng cũng là một trong những di sản mà Đế quốc Ngân Xà để lại cho Ngân Nguyệt Tộc.

Điều này cũng giải thích tại sao Ngân Nguyệt Tộc lại có kỹ thuật không tương xứng với sức mạnh chủng tộc.

Thậm chí ngay cả kỹ thuật không gian ban đầu của Tinh Thành cũng là cải tiến từ kỹ thuật của Ngân Nguyệt Tộc.

Bao gồm cả kế hoạch hiến tế triệu hồi Ma đao, kỹ thuật dịch chuyển không gian được sử dụng cũng bắt nguồn từ Ngân Nguyệt Tộc.

Nếu có sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc, chỉ cần cung cấp thông tin tọa độ không gian, hoàn toàn có thể vượt qua Lĩnh Vực trường để đến Lĩnh Vực trường nơi Tiểu U và những người khác đang ở.

Sau khi đưa ra quyết định trong lòng, Phong Kỳ càng muốn kết minh với Ngân Nguyệt Tộc.

Sức chiến đấu của Ngân Nguyệt Tộc không mạnh nhưng lại nắm trong tay rất nhiều kiến thức kỹ thuật tiên tiến, chỉ là Ngân Nguyệt Tộc hiện tại không có đủ nguồn lực để phát triển.

Chỉ cần cung cấp nền tảng cho Ngân Nguyệt Tộc, Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ phát triển với tốc độ cao.

Trong tình huống có thể kiểm soát, nhân tộc cũng sẽ chịu ảnh hưởng từ sự phát triển của Ngân Nguyệt Tộc, kỹ thuật công trình sẽ phát triển nhanh chóng.

Suy nghĩ đi suy nghĩ lại, Phong Kỳ đã có quyết định trong lòng.

Cẩn thận xem lại nội dung tình báo được ghi chép trên sổ tay, sau khi xác nhận không có sai sót, Phong Kỳ kéo ngăn bàn lấy ra một cuốn sổ tay khác.

Hết chương 1909.

Chương 1910. Tuyến Siêu Năng Lực

Lật mở sổ tay, hắn bắt đầu viết kế hoạch cho tuyến hy sinh tiếp theo.

Trên thực tế, hướng đi cụ thể của mốc thời gian tiếp theo, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng và Úy Vi đã cho hắn định hướng.

Sau đó, Trương Đạo Văn đã chuẩn bị cho hắn hơn 1200 Sinh vật trận địa để trích xuất thiên phú, làm như vậy cũng là để phối hợp với việc triển khai mốc thời gian tiếp theo.

Mốc thời gian này, Phong Kỳ gọi là: Tuyến siêu năng lực toàn dân.

Cũng chính là tuyến đường phát triển tín ngưỡng.

Kế hoạch phát triển tín ngưỡng đã được vạch ra từ lâu nhưng vẫn không thể thực hiện được.

Vấn đề chính xuất phát từ ba điểm.

Đầu tiên là sự thiếu hụt về kỹ năng thiên phú, chỉ vài chục năng lực thiên phú căn bản không đủ để nâng đỡ sự phát triển của một nền văn minh.

Thứ hai là việc mượn năng lực thiên phú cần phải trả giá, mượn những năng lực thiên phú khác nhau sẽ gây gánh nặng cho cơ thể, dần dần kéo sụp cơ thể.

Tuyến hy sinh này còn phát hiện ra một mối nguy tiềm ẩn mới khi mượn năng lực thiên phú.

Đó chính là sự ô nhiễm về mặt tinh thần.

Mỗi lần mượn năng lực thiên phú giống như đang giao dịch với ác quỷ, cần phải trả một giá tinh thần chắc chắn, dẫn đến những tín đồ mượn năng lực thiên phú nhiều lần sẽ dần dần chìm vào ý thức, cuối cùng ý thức tiêu tan.

Ba vấn đề này trước đây đều không thể giải quyết được nhưng bây giờ đã có hướng giải quyết.

Đầu tiên là về gánh nặng cho cơ thể, mặc dù vấn đề này không thể loại bỏ tận gốc nhưng có thể thông qua việc tu luyện công pháp để giảm bớt.

Thứ hai là vấn đề thiếu hụt số lượng năng lực thiên phú, cũng đã được giải quyết.

Mặc dù hơn một nghìn năng lực thiên phú không nhiều nhưng ít nhất cũng có sự lựa chọn, ngay cả khi hệ thống tu luyện sụp đổ sau khi Mộ Trảo thất bại, nhân tộc cũng không đến nỗi chỉ còn con đường cải tạo phù văn để đi.

Cuối cùng là vấn đề ô nhiễm tinh thần.Trên tuyến hy sinh trước, Lâm Nhiễm và nhóm của hắn đã dồn hết tâm sức vào việc giải quyết và nghiên cứu cách khắc phục vấn đề ô nhiễm tinh thần.

Úy Vi đã mô tả chi tiết trong thư điện tử.

Trước khi chết, Lâm Nhiễm tuy chưa giải quyết hoàn toàn vấn đề này nhưng cũng đưa ra một hướng giải quyết.

Sử dụng 《Tinh Thần Trường Sinh》 để tạo ra một người dẫn đường trong biển thức tinh thần của hắn, cũng có thể gọi là người đưa đò tinh thần.

Thông qua người đưa đò để những tín đồ bước vào biển thức tinh thần không bị lạc mất bản ngã trong biển thức.

Pháp môn 《Tinh Thần Trường Sinh》 đã được sửa đổi và hoàn thiện nhiều lần trên tuyến hy sinh này, được ghi chép

trong đầu óc hắn.

Sau khi lý thuyết thành công, chỉ còn thiếu thực hành.

Tuyến phát triển tín ngưỡng trong tưởng tượng sẽ mở ra kỷ nguyên siêu năng lực của nhân tộc, chỉ cần ba bước là có thể lựa chọn năng lực thiên phú trong kho kỹ năng thiên phú của hắn để mượn dùng.

Bước một, bái lạy tượng tín ngưỡng của hắn, thiết lập kết nối tín ngưỡng với hắn trên mốc thời gian chính.

Bước hai, tăng cường cường độ kết nối tín ngưỡng, dẫn dắt ý thức tiến vào biển thức tinh thần của hắn.

Bước ba, tiếp xúc với quỹ đạo thiên phú, lựa chọn năng lực thiên phú cần thiết.

Một khi tuyến phát triển tín ngưỡng thông suốt, thực lực tổng hợp của nhân tộc chắc chắn sẽ được nâng cao đáng kể, bao gồm cả tốc độ phát triển.

Đồng thời, không thể có kẻ phản bội nhân tộc trong số những tín đồ.

Người không có tín ngưỡng thì chưa chắc đã là kẻ phản bội nhân tộc nhưng người có tín ngưỡng thì chắc chắn sẽ không phản bội nhân tộc, cũng chắc chắn sẽ thực hiện tuyến Bình Minh mà hắn đã vạch ra.

Quan trọng nhất là, tuyến phát triển tín ngưỡng có yêu cầu rất thấp đối với thiên phú của nhân tộc.

Chỉ cần có thể thiết lập kết nối tín ngưỡng là có thể có được năng lực thiên phú, không cần phải giống như tu luyện công pháp, phải tích lũy sức mạnh qua thời gian.

Tuyến phát triển tín ngưỡng có cả ưu điểm và nhược điểm rất rõ ràng.

Không thể phủ nhận rằng, đây sẽ là lựa chọn dự phòng tốt nhất của nhân tộc trước khi giải quyết được Mặc.

Ngay cả khi giải quyết được vấn đề sụp đổ hệ thống sửa chữa do Mặc gây ra thì tuyến phát triển tín ngưỡng vẫn có thể là một trong những lựa chọn quan trọng của nhân tộc.

Sau khi ghi chép lại nội dung đại khái của tuyến phát triển tín ngưỡng, Phong Kỳ đứng dậy khỏi ghế.

Tiếp theo, hắn quyết định triệu tập hội nghị cấp cao Tinh Thành, chia sẻ và thảo luận thông tin về tuyến hy sinh này với tất cả những người đồng hành Bình Minh.

2 giờ sau.

Phong Kỳ đến Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Sau khi trình bày tình hình với viện trưởng Hổ Phách hiện tại, thông báo về việc mở hội nghị cấp cao đã được gửi đến quân đội và Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Hội nghị cấp cao lần này chỉ có ba bên tham gia là quân đội, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Lại thêm vài giờ trôi qua, bên ngoài Viện Nghiên cứu Hổ Phách liên tục có xe đến.

Hết chương 1910.

Chương 1911. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách

Lựa chọn Viện Nghiên cứu Hổ Phách để triệu tập hội nghị cấp cao là quyết định từ sớm của Phong Kỳ, chủ yếu là để phòng ngừa Lão Mê.

Dù sao thì Viện Nghiên cứu Hổ Phách mới là lực lượng hỗ trợ mạnh nhất trên danh nghĩa, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cần luôn ở trong bóng tối để đảm bảo mọi chuyện không có sai sót.

Đây cũng là một quân bài tẩy mà hắn nắm trong tay.

Rất nhanh, những người cấp cao của Tinh Thành đã tụ họp tại hội trường Hổ Phách, Lão Mê ở lại Viện Nghiên cứu Hổ Phách cũng tham gia cùng Phong Kỳ với tư cách là đồng minh.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ bắt đầu kể lại thông tin về tuyến hy sinh này.Trải nghiệm trên tuyến hy sinh này rất dài, nếu muốn kể chi tiết thì hắn kể mấy ngày mấy đêm cũng không hết.

Vì vậy, Phong Kỳ chọn kể những điểm chính.

Trong suốt cuộc họp, chỉ có giọng nói của Phong Kỳ, những người cấp cao của Tinh Thành có mặt đều là người nghe.

Tuyến Ma Đao bắt đầu từ sự hợp nhất với Ma Đao, cuối cùng kết thúc trong tuyết rơi đầy trời ở Lẫm Đông Thành.

Giết Kiếm Tịch là mục tiêu cuối cùng của tuyến hy sinh này nhưng trong suốt hành trình dài thử thách Đăng Thần, hắn cũng thu được nhiều thông tin quan trọng.

Ví dụ như vũ khí tối thượng Tiểu U, Mệnh Vận Thành, tình hình nhân tộc ở Khu Trung Bộ…

Theo lời kể của Phong Kỳ, những người cấp cao của Tinh Thành có mặt như thể đang ngồi trên một chuyến tàu kỳ diệu đi đến phương xa, những cảnh tượng kỳ ảo kỳ lạ lần lượt hiện ra trước mắt.

Họ theo chân Phong Kỳ nhìn thấy người khổng lồ bằng đá sừng sững giữa trời đất như một ngọn núi dưới ánh hoàng hôn, trên người mọc đầy hoa cỏ cây cối và rêu xanh, trầm mặc ở đó không biết bao nhiêu năm tháng, chỉ cần tùy ý nhúc nhích thân thể một chút cũng có thể khiến toàn bộ Lĩnh Vực rung chuyển.

Còn nhìn thấy Lĩnh Vực biển vàng, trong biển có vô số sinh vật được nhuộm thành màu vàng rực rỡ bơi thành đàn, trong cuộc cạnh tranh và giết chóc tàn khốc, chúng viết nên quy luật sinh tồn của vật cạnh thiên trạch.

Đến Tinh Linh Thành ở Khu Trung Bộ, nhìn thấy thành phố được bao phủ bởi cây xanh rực rỡ, hoàn toàn hòa làm một với thành phố, nhân tộc ở Khu Trung Bộ còn phát minh ra công nghệ tinh linh, sử dụng tinh linh để duy trì hoạt động của thành phố hiệu quả hơn.

Có những cuốn tự truyện chỉ lặp lại nội dung ngày này qua ngày khác nhưng tự truyện về tuyến hy sinh này của Phong Kỳ giống như một cuốn sử sách hấp dẫn, có quá nhiều khoảnh khắc kinh thiên động địa, cũng có vô số câu chuyện hấp dẫn.

Ngay cả khi kể tóm tắt, cũng khiến những người cấp cao của Tinh Thành lắng nghe cảm nhận được sự rộng lớn và bao la trong câu chuyện.

Cuộc đời con người rất ngắn ngủi, phong cảnh có thể thưởng thức được cũng có hạn.

Câu chuyện mà Phong Kỳ kể giống như mở ra cánh cửa nhận thức về thế giới mới cho họ.

Thông qua lời kể của Phong Kỳ, những người cấp cao của Tinh Thành cũng có nhận thức rõ ràng hơn về tương lai.

Đó không phải là tương lai chỉ dành riêng cho nhân tộc, mà là thế giới mới mà muôn vàn chủng tộc đều thể hiện sức mạnh của mình.

Nhân tộc tưởng mình là nhân vật chính của thế giới nhưng tương lai thực sự không có nhân vật chính, hoặc có thể nói tất cả đều là nhân vật chính, tất cả các chủng tộc đều là những người tham gia vào cuộc cạnh tranh tàn khốc, nhân tộc cũng không ngoại lệ.

Không có nhân tộc, thời gian vẫn tiếp tục trôi, cuộc cạnh tranh tàn khốc vẫn không kết thúc.

Khi tầm nhìn rộng mở, nhận thức về chủng tộc sẽ có nhận thức mới.

Cốt lõi của những câu chuyện này không phải là câu chuyện bản thân, mà là thông qua câu chuyện để những người cấp cao của Tinh Thành hiểu rằng giữa các chủng tộc chỉ có lợi ích, không có kẻ thù vĩnh viễn.

Giống như chính Phong Kỳ vậy.

Hắn từng nghĩ rằng Sinh Vật Trận Địa đều là sinh vật tà ác, chắc chắn là kẻ thù của nhân tộc.

Nhưng trải nghiệm và nhận thức ngày càng tăng đã thay đổi cách hắn nhìn nhận vấn đề và cách giải quyết vấn đề.

Thông qua những câu chuyện này, Phong Kỳ cần gieo một hạt giống.

Con đường tương lai không thấy điểm dừng, nhân tộc đơn độc lên đường sẽ quá cô đơn, có lẽ bên cạnh cần có những người đồng hành có cùng mục tiêu và ước mơ, ngay cả khi họ không phải là thành viên của nhân tộc.Cuộc họp kéo dài tám tiếng, Phong Kỳ vẫn chưa kể hết, hắn tuyên bố ba ngày sau sẽ tiếp tục cuộc họp còn dang dở, sau đó rời khỏi Viện Nghiên cứu Hổ Phách, theo Úy Vi lên xe chuyên dụng Tinh Hồng đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Trong đầu hắn vẫn còn lưu lại rất nhiều kiến thức, thậm chí cả ký ức của Tiểu U.

Theo thông lệ, những tài liệu quan trọng này sẽ được lưu trữ tại Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi đón Tiểu U về, những ký ức đồng hành trong suốt chuyến hành trình dài này cũng sẽ được trao trả lại cho Tiểu U.

Nhưng hắn có một chút ích kỷ.

Về ký ức sau khi mình chết, không cần phải giao cho Tiểu U nữa.

Hết chương 1911.

Chương 1912. Ký Ức Tiểu U

Dù sao thì ký ức này cũng quá nặng nề.

Hắn từng nghe Lão Vương nói, sự trưởng thành đầu tiên của con người thường đến từ nhận thức về cái chết.

Khi nhận ra rằng mình sẽ chết, cha mẹ sẽ chết, hiểu rằng cái chết cuối cùng cũng sẽ đến, nỗi buồn này chính là bước đầu tiên để bước ra khỏi sự trưởng thành.

Hắn muốn một Tiểu U vô tư vô lo.

Ngay cả khi Tiểu U cuối cùng cũng sẽ lớn lên, hắn cũng hy vọng rằng Tiểu U sẽ lớn lên vô tư vô lo, chứ không phải học cách hiểu chuyện trong sự thúc đẩy của nỗi buồn.

Đến Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, Phong Kỳ lại triệu tập cuộc họp cấp cao của Tinh Hồng.

Nhiều nội dung không thể triển khai trong cuộc họp cấp cao nhưng trong cuộc họp cấp cao của Tinh Hồng thì không cần lo lắng quá nhiều.

Dù sao thì mạng lưới tình báo hiện có của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng vẫn luôn nằm trong vòng tròn cốt lõi, cũng là hậu thuẫn vững chắc nhất của hắn trong nhiều dòng thời gian.

Lần họp này, hắn chủ yếu kể về việc xóa sổ Kiếm Tịch, chờ tình báo.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ lập tức sắp xếp cho đội điều tra của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đến Lẫm Đông Thành thu thập tình báo.

Kiếm Tịch có bị xóa sổ hay không, vẫn còn phải xác minh.

Nếu Kiếm Tịch đã chết, chứng tỏ hắn ta thực sự đã nắm được năng lực xóa sổ thời gian.

Quan trọng hơn là sau khi Kiếm Tịch chết, Lẫm Đông Thành sẽ hoàn toàn thoát khỏi sự kiểm soát của Kiếm Tộc, trở thành thành phố đồng hành trong dòng thời gian sau này.

Người dân Lẫm Đông Thành cũng sẽ tham gia vào công cuộc xây dựng thành Bình Minh trong tương lai.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Phong Kỳ theo Úy Vi đến phòng thí nghiệm riêng của cô.

Trước khi bắt đầu trích xuất ký ức và kiến thức, cần phải trải qua một cuộc kiểm tra sức khỏe phức tạp.

Cập nhật dữ liệu cơ thể là quá trình bắt buộc phải trải qua sau khi kết thúc mỗi tuyến hy sinh, điều này sẽ ảnh hưởng đến các vấn đề như liều lượng thuốc gây mê khi trích xuất ký ức sau này.

Sau một loạt các thủ tục phức tạp, Phong Kỳ nằm trên bàn mổ quen thuộc.

Cúi đầu nhìn Úy Vi, lúc này Úy Vi đã thay một bộ đồ trắng, đeo khẩu trang, đang nghiêm mặt kiểm tra các thiết bị trước mặt, tính toán liều lượng thuốc gây mê.

Thuốc gây mê được chiết xuất từ Sinh Vật Trận Địa đặc biệt, mạnh hơn thuốc gây mê thông thường gấp trăm lần.

Nhưng với thể chất hiện tại của Phong Kỳ, muốn gây mê không phải dễ.

Ngoài việc cần tăng liều lượng, còn cần cơ thể phối hợp.

Phải thả lỏng tinh thần, làm chậm tốc độ lưu thông máu trong cơ thể, cố gắng tắt đi khả năng tự chữa lành của cơ thể.

Nếu không, khả năng tự chữa lành mạnh mẽ của cơ thể sẽ nhanh chóng xóa bỏ tác dụng gây mê, khiến hắn tỉnh dậy khỏi cơn ngủ.

Nếu xảy ra tình trạng này sẽ làm tăng rất lớn khả năng phẫu thuật thất bại.

Những hành động do cơ thể đau dữ dội gây ra đều có thể dẫn đến thất bại của ca phẫu thuật trích xuất ký ức.Phong Kỳ thì cho rằng không cần dùng thuốc gây mê cũng được, dù sao thì hắn đã thông qua thử thách tâm luyện mà đạt đến cảnh giới "Tâm như núi", cơ thể sẽ không bị bản năng ảnh hưởng, chỉ cần hắn không muốn, cơ thể sẽ không thể tự ý làm theo.

Nhưng Úy Vi lại cho rằng việc nâng cao cảnh giới quá mức viển vông, nhận thức của cô về cảnh giới vẫn còn ở giai đoạn mơ hồ, so với điều đó thì cô tin tưởng thuốc gây mê hơn.

Không thể thuyết phục được Úy Vi, Phong Kỳ đành phải thỏa hiệp.

Với hắn thì gây mê cũng tốt, ít nhất không cần phải trải qua sự đau đớn khi phẫu thuật.

Quá trình trích xuất kiến thức và ký ức rất dài, với sự trợ giúp của thuốc gây mê, Phong Kỳ cảm thấy mình đã ngủ rất lâu.

Tỉnh dậy chỉ thấy thần thanh khí sảng.

Qua lời kể của Úy Vi, hắn biết được rằng Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã trích xuất xong toàn bộ thông tin kiến thức đã truyền vào đầu hắn.

Quá trình phẫu thuật diễn ra rất thuận lợi.

Nhưng đây không phải là kết thúc, tiếp theo Phong Kỳ còn phải đến phòng tài liệu, ghi chép lại càng chi tiết càng tốt những kiến thức mà hắn sẽ ghi nhớ trong tương lai.

Những kiến thức này sẽ là nền tảng phát triển của dòng thời gian tiếp theo.

Trong thời gian đó, Phong Kỳ đã nhận được một số thông tin tình báo từ Lẫm Đông Thành.

Đội điều tra của Tinh Hồng vẫn chưa đến Lẫm Đông Thành nhưng Viện trưởng Tinh Hồng đã liên lạc trước với Lẫm Đông Thành qua điện thoại.

Trong đó, trọng điểm liên lạc là quân đội Lẫm Đông Thành.

Hiện tại có thể khẳng định một điều là quân đội Lẫm Đông Thành vẫn nằm trong sự kiểm soát của Kiếm Tộc, bởi vì cấp cao quân đội đã nói chuyện với Viện trưởng Tinh Hồng chính là thành viên của Kiếm Tộc.

Điều này chứng tỏ Kiếm Tộc vẫn còn ẩn náu ở Lẫm Đông Thành, điều duy nhất không thể xác định được là Kiếm Tịch còn sống hay không.

Nếu Kiếm Tịch đã biến mất hoặc chết nhưng Kiếm Tộc vẫn còn, chứng tỏ điểm xóa sổ nằm ở điểm mở tuyến hy sinh trên đường hiện thực.

Hết chương 1912.

Chương 1913. Xóa Sổ Kiếm Tịch

Lịch sử quá khứ đã xảy ra không thể thay đổi nhưng lấy đường hiện thực làm điểm khởi đầu, thời gian sau này đều sẽ chịu ảnh hưởng của việc xóa sổ.

Điều này sẽ không ảnh hưởng đến vấn đề Ma đao còn tồn tại hay không.

Dù sao thì trải nghiệm của Ma đao và Kiếm Tịch đều ở quá khứ nhưng quá khứ sẽ không bị ảnh hưởng bởi việc xóa sổ, lịch sử đã xảy ra vẫn tồn tại.

Vài ngày tiếp theo, Phong Kỳ lại triệu tập một vài cuộc họp cấp cao của Tinh Thành.

Kể hết những câu chuyện chưa kể.

Làm xong tất cả những việc này, Phong Kỳ quyết định đến Viện Nghiên cứu Năng nguyên, tìm Ngân Linh của Ngân Nguyệt Tộc để nói chuyện.

Nếu mọi chuyện suôn sẻ, Ngân Nguyệt Tộc sẽ trở thành đồng minh của nhân tộc.

Hắn rất mong chờ, với sự hỗ trợ về kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc, sự phát triển của nhân tộc sẽ có những thay đổi như thế nào.

(QVQ xin phiếu tháng, phiếu tháng gấp đôi còn vài giờ nữa là hết)

….

Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Phòng tài liệu.

Ngày thứ chín trở về thế giới thực, Phong Kỳ vẫn đang bận rộn ghi chép kiến thức trong phòng tài liệu.

Việc xây dựng thành Bình Minh rất quan trọng trong mắt Phong Kỳ.

Đây là một bước mà nhân tộc phải thực hiện để tiến tới trở thành cường tộc.

Sở hữu thành phố tương ứng với hệ thống tu luyện, cũng giống như sở hữu nền tảng vững chắc cần thiết cho sự phát triển.

Hệ thống phòng thủ thành phố, hệ thống truyền tải năng lượng thành phố, các công trình chức năng… một loạt các cơ sở vật chất giúp cho việc vận hành thành phố, thậm chí là việc nghiên cứu phát triển các công nghệ của nhân tộc đều có thể triển khai hiệu quả hơn.Vì vậy hắn phải ghi chép lại càng nhiều càng tốt những tài liệu mà hắn thấy trong trung tâm dữ liệu của thành Bình Minh, ngay cả những phần tài liệu không mấy nổi bật, cũng có thể cần đến nhiều năm, thậm chí nhiều thế hệ của nhân tộc tiếp sức để bổ sung hoàn chỉnh.

Ghi chép được nhiều hơn một phần bây giờ thì điểm khởi đầu xây dựng thành phố của tuyến hy sinh tiếp theo sẽ được nâng cao thêm một phần.

Ngoài ra, Phong Kỳ còn cần ghi chép rất nhiều nội dung khác.

Những năng lực thiên phú không được ghi chép trong sổ tay nhưng cần được ghi chép chi tiết trong cơ sở dữ liệu.

Trước khi mở tuyến phát triển tín ngưỡng, hắn cần phải lập một thư viện đồ họa về năng lực thiên phú trong cơ sở dữ liệu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, ghi chép chi tiết hiệu quả, tiềm năng và các dữ liệu khác của từng năng lực thiên phú.

Điều này sẽ giúp cho các tín đồ có thể lựa chọn và mượn năng lực thiên phú hiệu quả hơn khi mở tuyến phát triển tín ngưỡng.

Chuyến du hành mộng cảnh tương lai này đã thu được hơn 1200 năng lực thiên phú.

Mỗi năng lực đều cần phải tạo thành đồ họa chi tiết, Phong Kỳ đã nhiều ngày không chợp mắt nhưng cũng chỉ ghi chép được một nửa, vẫn cần phải bận rộn một thời gian nữa mới có thể ghi chép xong những năng lực thiên phú còn lại.

Trong khi hắn bận rộn, toàn bộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng bước vào giai đoạn tiếp thu kiến thức.

Những kiến thức mà hắn cung cấp sẽ được các nhân viên của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng phân loại, các bộ phận khác nhau sẽ đưa các công nghệ khác nhau vào kế hoạch phát triển, đánh số thứ tự rồi tiến hành nghiên cứu phát triển.

Bây giờ mỗi lần trở về thực tại, Phong Kỳ đều sẽ nghỉ ngơi vài tháng.

Ngoài việc giảm bớt áp lực do những cảm xúc tiêu cực mang lại, khoảng thời gian này cũng có thể giúp Viện Nghiên cứu Tinh Hồng sắp xếp tốt hơn những tài liệu và kiến thức mang về từ tương lai.

Nếu không, theo góc nhìn của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, cứ cách một ngày hắn lại trở về từ tương lai một lần, căn bản không thể tiếp thu hết những kiến thức liên tục ùa vào, hoàn toàn không có thời gian để thở.

Mất gần một tháng, Phong Kỳ mới ghi chép xong những thông tin mang về từ tương lai, quả thực rất phức tạp.

Điều này cũng khiến Phong Kỳ càng mong chờ hơn sự ra đời của Kho Ý thức Thánh linh giả.

Ở dòng thời gian tiếp theo, Kho Ý thức Thánh linh giả cũng sẽ trở thành hướng nghiên cứu chính của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Nếu có thể thành công, việc ghi chép kiến thức sẽ trở nên rất thuận tiện.

Theo lời Úy Vi, nếu Kho Ý thức Thánh linh giả có thể chế tạo thành công thì sau này cách thức đọc ký ức đều có thể nâng cấp.

Không cần phải đọc não nữa, chỉ cần trực tiếp đọc ký ức trong tinh thần thức hải là được.

Nhưng những ẩn họa tồn tại trong phương án thiết kế Kho Ý thức Thánh linh giả cũng rất rõ ràng.

Kho Ý thức Thánh linh là Thần vật kỳ tích, có đặc tính gần như không thể bị phá hủy nhưng tinh thần thức hải của hắn thì không được như vậy, một khi tinh thần thức hải bị tổn thương, rất có thể dẫn đến việc nội dung cơ sở dữ liệu tài liệu được xây dựng trong tinh thần thức hải bị mất hoặc bị hỏng.

Khái niệm thiết kế Kho Ý thức Thánh linh giả có tham khảo Kho Ý thức Thánh linh nhưng so với Kho Ý thức Thánh linh thực sự thì vẫn còn một khoảng cách không thể vượt qua, những thiếu sót trong thiết kế chỉ có thể hoàn thiện thông qua từng dòng thời gian.

Hết chương 1913.

Chương 1914. Đàm Phán Ngân Linh

Hoàn thành xong công việc ghi chép, tiếp theo Phong Kỳ quyết định đi gặp Ngân Linh.

Trước đó, hắn đã quay lại Viện Nghiên cứu Hổ phách một chuyến, trình bày suy nghĩ của mình với viện trưởng đương nhiệm của Hổ phách.

Dù sao thì Ngân Linh cũng là viện trưởng của Viện Nghiên cứu Năng nguyên.Trên danh nghĩa, hắn vẫn là giáo viên của Tinh Thành Học phủ, muốn gặp Ngân Linh thì phải hẹn trước, không phải muốn gặp là có thể gặp ngay.

Nhưng thông qua viện trưởng đương nhiệm của Hổ phách thì có thể bỏ qua những bước rườm rà.

Chỉ cần một cuộc điện thoại là có thể hẹn được cơ hội gặp Ngân Linh.

Dù sao thì Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng là một trong ba cơ quan quyền lực cao nhất của Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Năng nguyên cũng nằm trong phạm vi quản lý của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Khi thành phố lập kế hoạch mới về quỹ đạo năng lượng, cũng cần có Viện Nghiên cứu Hổ phách tham gia thảo luận.

Tám giờ tối hôm đó.

Phong Kỳ đi xe chuyên dụng của Hổ phách đến trước cổng căn cứ của Viện Nghiên cứu Năng nguyên.

Xuống xe, tầm mắt của Phong Kỳ xuyên qua cổng căn cứ nhìn về phía xa.

Có thể thấy khói đen bốc lên nghi ngút từ phía trên mấy nhà máy năng lượng, nối liền với những đám mây trên bầu trời, có thể ngửi thấy rõ ràng một mùi khó chịu trong không khí.

Chất lượng không khí ở đây so với Đông Khu thì kém hơn hẳn.

Tây khu của Tinh Thành là khu công nghiệp nặng, trong đó Viện Nghiên cứu Năng nguyên là khu vực ô nhiễm và bức xạ nghiêm trọng nhất.

Nếu không có biện pháp bảo vệ, hít phải khí độc trong thời gian dài ở đây chắc chắn sẽ gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến cơ thể.

Có thể nói sự phồn hoa của Tinh Thành là do Tây khu của Tinh Thành phải trả giá.

Hiện nay, rất nhiều cư dân ở Tây khu của Tinh Thành đã di cư đến các khu vực khác của Tinh Thành, những người ở lại sinh sống ở đây chủ yếu là nhân viên của Viện Nghiên cứu Năng nguyên, Viện Nghiên cứu Tinh năng, thậm chí là các cơ quan hóa chất, vật liệu khác.

Vấn đề ô nhiễm và bức xạ hiện nay rất khó giải quyết.

Thậm chí trong tương lai cũng không thể giải quyết triệt để vấn đề này.

Các cơ quan nghiên cứu của Tinh Thành là những hộ tiêu thụ điện lớn nhưng điều kiện địa lý của Tinh Thành quyết định rằng việc phát triển các phương thức phát điện như năng lượng gió, năng lượng mặt trời, năng lượng nước bị hạn chế, không thể triển khai xây dựng toàn diện.

Toàn bộ Tinh Thành chỉ có nhà máy điện linh thạch là nơi cung cấp năng lượng hiệu suất cao và không có vấn đề ô nhiễm.

Nhưng loại nhà máy điện này cần có linh thạch khổng lồ để hỗ trợ, cũng không thể phổ biến.

Mãi đến tương lai, khi sức mạnh của loài người tăng lên, tốc độ thu thập tài nguyên tăng lên, các nhà máy điện linh thạch mới dần dần thay thế các loại nhà máy điện khác.

Nhưng Phong Kỳ cảm thấy nhà máy điện linh thạch so với các cơ sở năng lượng của các chủng tộc khác vẫn còn quá lạc hậu.

Nguyên lý của nhà máy điện linh thạch là nghiền nát linh thạch để chiết xuất linh khí, sau đó chuyển đổi thành điện năng cung cấp cho các khu vực khác của Tinh Thành.

Quá trình này chính là chuyển đổi năng lượng chất lượng cao thành năng lượng chất lượng thấp để sử dụng, đồng thời trong quá trình chuyển đổi còn có sự tiêu hao.

Cách sử dụng năng lượng này rất lãng phí và hiệu suất rất thấp.

Trong hệ thống tu luyện thành phố mà Phong Kỳ hình dung, điện năng sẽ không bị loại bỏ hoàn toàn nhưng linh khí sẽ trở thành năng lượng chính để vận hành thành phố, những kiến trúc hệ thống tu luyện đó cũng chỉ có linh khí mới có thể thúc đẩy.

Nhưng hiện tại, khoảng cách để hoàn thiện hệ thống tu luyện thành phố vẫn còn rất xa.

Hít thở mùi khó chịu trong không khí, trong lòng Phong Kỳ có muôn vàn suy nghĩ.

Hắn không nghĩ nhiều đến vấn đề năng lượng, mục đích chính hắn đến Viện Nghiên cứu Năng nguyên là Ngân Linh, còn vấn đề năng lượng sẽ tìm cách giải quyết trong dòng thời gian sau này.

Bước đến trước cổng căn cứ năng lượng.Lúc này, một chiến sĩ gác căn cứ bước lên một bước, ánh mắt lướt qua chiếc xe chuyên dụng của Hổ phách, sau đó cung kính nhìn Phong Kỳ hỏi:

"Xin hỏi ngài tìm ai?"

"Tôi đã hẹn với viện trưởng Ngân Linh của các anh, có việc quan trọng cần bàn bạc."

"Xin chờ một chút."

Nói xong, chiến sĩ gác toàn thân vũ trang giơ máy quét trong tay, nhẹ nhàng quét lên khuôn mặt của Phong Kỳ, lập tức thông tin liên quan xuất hiện trên máy quét.

Sau khi xác nhận danh tính, chiến sĩ gác lập tức cung kính gật đầu:

"Đã xác minh được danh tính của ngài, xin mời vào."

Phong Kỳ lúc này ngồi lại vào xe chuyên dụng của Hổ phách, theo sự dịch chuyển của rào chắn, xe chuyên dụng của Hổ phách từ từ tiến vào căn cứ năng lượng.

Dọc đường có thể thấy các nhân viên làm việc trên đường đều mặc quần áo bảo hộ, che kín cơ thể rất nghiêm ngặt.

Xe chạy một đoạn đường thì dừng lại trước tòa nhà năng lượng.

Xuống xe, Phong Kỳ theo sự chỉ dẫn của nhân viên đi lên lầu đến trước cửa phòng làm việc của Ngân Linh.

Hết chương 1914.

Chương 1915. Thân Phận Ngân Khiếu

Gõ cửa, bên trong vang lên giọng nói êm tai của Ngân Linh:

"Vào đi."

Phong Kỳ nghe vậy, lập tức đẩy cửa bước vào.

Hiện ra trước mắt là một văn phòng giản dị, đồ đạc bên trong rất đơn giản, trang trí chủ yếu là tông màu ấm, lúc này một cô gái trẻ mặc đồng phục của Viện Nghiên cứu Năng nguyên đang ngồi trước văn phòng, quay đầu nhìn hắn.

Theo góc nhìn thẩm mỹ của loài người, Ngân Linh có thể nói là tuyệt sắc, mái tóc dài đen mượt buông xõa trên vai, đôi mắt vô tình để lộ vẻ quyến rũ, câu hồn đoạt phách.

Chỉ thấy trên mặt Ngân Linh nở nụ cười quyến rũ, chỉ vào chỗ ngồi trước bàn làm việc, mở lời:

"Phong Kỳ phải không, đến ngồi đi, nghe viện trưởng Tề nói cậu có ý tưởng về quy hoạch quỹ đạo năng lượng."

Phong Kỳ gật đầu, bước đến chỗ ngồi trước bàn làm việc, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Ngân Linh, khóe miệng từ từ nhếch lên.

Chọn tiếp xúc với Ngân Nguyệt Tộc trên thực tế là vì Ngân Nguyệt Tộc đã hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát.

Ngay cả khi Ngân Nguyệt Tộc phản bội trong tương lai, chúng vẫn không thoát khỏi Mệnh Vận bị kiểm soát trong thực tế.

Cho dù là tiền thân của Ngân Nguyệt Tộc là Đế quốc Ngân Xà, hay là Mệnh Vận tương lai của Ngân Nguyệt Tộc, hắn đều đã nắm rõ như lòng bàn tay.

Hắn đã có kế hoạch trong lòng về cách đàm phán với Ngân Linh.

Tình bạn, sự tin tưởng với Ngân Nguyệt Tộc có thể dần dần xây dựng trong thời gian tới.

Lần đàm phán này, hắn phải nắm thế chủ động, để Ngân Linh hiểu rằng tình hình nằm trong tầm kiểm soát của hắn, càng phải để cô ta hiểu được sức mạnh của hắn, thậm chí là tiềm năng tương lai của nhân tộc.

Chỉ khi để Ngân Linh hiểu được tất cả những điều này thì sự hợp tác mới có thể phát triển theo hướng hắn mong muốn.

Giữa các chủng tộc, thứ vô dụng nhất chính là sự chân thành.

Chỉ có lợi ích mới là nền tảng ràng buộc quan hệ giữa hai chủng tộc, sự chân thành là chất bôi trơn cho mối quan hệ được xây dựng trên cơ sở liên minh.

Thấy nụ cười trên mặt Phong Kỳ, Ngân Linh hơi nhíu mày.

Cô ta có thể cảm nhận rõ ràng khí thế trên người Phong Kỳ đã thay đổi, dần trở nên đầy áp bức.

Ngay lúc này, ánh mắt của Phong Kỳ đột nhiên hướng về phía cửa sổ, tập trung vào rèm cửa đang lay động theo gió:

“Ra đây!”

“Có ý gì?”

Ngân Linh lập tức lên tiếng, trong mắt đầy vẻ nghi ngờ nhưng Phong Kỳ vẫn bắt gặp được sự hoảng loạn thoáng qua

trong đáy mắt Ngân Linh.Phong Kỳ không trả lời Ngân Linh, hắn tiếp tục nhìn về phía cửa sổ nói:

“Ngân Khiếu, đừng trốn nữa, ra đây.”

Khi Phong Kỳ gọi tên Ngân Khiếu, sự nghi ngờ trong mắt Ngân Linh lập tức biến thành sát ý lạnh lẽo, mái tóc đen dài tung bay trong gió, từ từ đứng dậy khỏi ghế.

Cùng lúc đó, không khí bên cửa sổ Dao Động, bóng dáng Ngân Khiếu cầm cây sáo ngọc hiện ra.

Khuôn mặt tuấn tú của Ngân Khiếu lạnh lùng, ánh mắt nhìn Phong Kỳ cũng tràn đầy sát ý.

“Nói mục đích đến đây.”

Nụ cười trên mặt Ngân Linh biến mất, lúc này lạnh lùng hỏi.

Cô ta không rõ là khâu nào xảy ra sai sót, khiến thân phận bị bại lộ nhưng kế hoạch của Ngân Nguyệt Tộc không được phép sai sót.

Dù thế nào đi nữa, cô ta cũng phải thực hiện kế hoạch.

Bất kỳ trở ngại nào cũng phải bị đập tan, lúc này Phong Kỳ đã chạm đến vảy ngược của cô ta.

“Ngồi xuống, chúng ta nói chuyện tử tế, đừng động thủ… Nếu động thủ, các ngươi cũng không thể là đối thủ của ta.”

Lời vừa dứt, khí thế trên người Phong Kỳ thay đổi.

Uy áp khủng bố của sinh mệnh ập đến, khiến sắc mặt của Ngân Linh và Ngân Khiếu đột nhiên thay đổi.

Lúc này, bọn họ như nhìn thấy một con hung thú khủng khiếp đứng trước mặt, khí huyết sôi trào trong cơ thể như mặt trời rực rỡ, lại như sóng biển ập vào nhận thức và thị giác của bọn họ.

Bọn họ lập tức nhận ra rằng ngay cả khi hợp sức, bọn họ cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của con hung thú hình người trước mặt.

Thể chất khủng khiếp như vậy, căn bản không phải sức mạnh của bọn họ có thể lay chuyển.

Hít một hơi thật sâu, Ngân Linh từ từ ngồi xuống, sau đó nhìn Phong Kỳ lạnh lùng nói:

"Nói đi, các hạ tìm chúng tôi có chuyện gì, lại biết được thông tin về thân phận của tôi và em trai tôi từ đâu?"

"Chuyện ta có được thông tin về các ngươi thế nào thì dài dòng lắm, ta tạm thời không kể chi tiết, ta muốn nói với ngươi rằng, lần này ta đến là muốn hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc của các ngươi, chứ không phải đến để gây phiền phức cho các ngươi, nếu ta thực sự muốn giết các ngươi thì dễ như trở bàn tay, căn bản không cần phải tìm ngươi để nói chuyện trực tiếp."

Trong lúc nói chuyện, khí thế trên người Phong Kỳ từ từ tiêu tan, khiến Ngân Linh và Ngân Khiếu có không gian để thở.

"Ngươi hiểu biết về chúng tôi đến mức nào?" Ngân Linh đột nhiên hỏi.

"Rất hiểu biết, ta biết các ngươi đã sớm cắm rễ trong xã hội loài người, toàn bộ các cơ quan năng lượng ở khu vực phía Tây của Tinh Thành đã hoàn toàn bị các ngươi xâm nhập và kiểm soát và kế hoạch của các chiến binh tiên phong của Ngân Nguyệt Tộc các ngươi là chờ một thời điểm thích hợp để cắt đứt nguồn năng lượng của Tinh Thành, sử dụng toàn bộ năng lượng để bố trí trận pháp truyền tống không gian trên bầu trời Tinh Thành, giúp Ngân Nguyệt Tộc các ngươi di chuyển toàn bộ đến Tinh Thành."

Hết chương 1915.

Chương 1916. Kế Hoạch Chiếm Thành

“Mục đích cuối cùng là chiếm giữ Tinh Thành, sau đó lấy Tinh Thành làm điểm khởi đầu để phát triển Ngân Nguyệt Tộc, đến lúc đó, toàn bộ tài nguyên của Tinh Thành sẽ thuộc về các ngươi, người dân Tinh Thành sẽ trở thành nô lệ cho sự phát triển tương lai của các ngươi.”

Nghe Phong Kỳ mỉm cười nói hết kế hoạch ẩn sâu nhất của Ngân Nguyệt Tộc, đôi mắt Ngân Linh run rẩy, trong mắt không giấu được vẻ sợ hãi.

Kế hoạch này cô ta đã giấu rất kỹ.Để đảm bảo không có sai sót, cô ta không chọn cách khống chế cấp cao để nắm giữ cơ quan năng lượng của Tinh Thành, mà dùng cách vụng về nhất là từng bước thâm nhập vào cơ quan năng lượng của Tinh Thành, từ những nơi cơ bản nhất để tìm hiểu, nắm giữ cơ quan năng lượng của Tinh Thành.

Cho dù điều tra thân phận của bọn họ từ góc độ nào cũng không có sơ hở.

Nhưng không ngờ rằng kế hoạch mà cô ta cho là không có sai sót đã bị bại lộ hoàn toàn trước mắt người bí ẩn.

Kế hoạch đã bại lộ, thực lực lại không bằng đối thủ, Ngân Linh biết mình đã mất đi vị thế chủ đạo trong cuộc đàm phán.

“Có thể nói cho tôi biết, cuối cùng chúng tôi đã sai ở bước nào không? Mục đích anh tìm chúng tôi hợp tác là gì?”

Ngân Linh cố gắng đè nén sự hoảng loạn và lo lắng trong lòng, cố gắng bình tĩnh nhìn Phong Kỳ hỏi.

“Sai ở bước nào không quan trọng, tiếp theo cô sẽ biết được tất cả câu trả lời cho những thắc mắc trong lòng, quan trọng là tôi tìm cô là để hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc, chứ không phải đến để bắt nạt cô.”

Nghe những lời này, trong đầu Ngân Linh hiện lên vô số khả năng.

Người đàn ông bí ẩn trước mặt là do viện trưởng Tề Viện Trường hiện tại của Hổ Phách sắp xếp đến gặp cô ta, cô ta không khỏi đoán rằng người đàn ông bí ẩn trước mặt đã ngầm nắm giữ Viện Nghiên cứu Hổ Phách và rất có thể mục đích của hắn cũng giống như cô ta, muốn khống chế toàn bộ Tinh Thành.

Kế hoạch của bọn họ chính là vì có xung đột với người đàn ông bí ẩn trước mặt nên mới đột nhiên bị tìm đến tận cửa.

Vô số suy nghĩ hiện lên trong đầu, Ngân Linh chỉ không ngờ rằng Phong Kỳ là con người.

Chính vì ẩn núp trong xã hội loài người nhiều năm nên cô ta hiểu rõ con người có nền tảng yếu kém đến mức nào.

Con người có thiên tài nhưng tiềm lực huyết mạch đã hạn chế sự phát triển của chủng tộc này, bao gồm cả hệ thống tu luyện cũng đang trong giai đoạn đầu của quá trình tìm tòi và phát triển, dưới sự hạn chế của nhiều điều kiện, con người căn bản không thể sinh ra một cường giả có khí huyết như mặt trời như trước mặt.

Vì vậy, hắn không thể là con người, chỉ có thể là sinh mệnh đến từ thế giới Lĩnh Vực giống như cô ta.

Đã thâm nhập vào xã hội loài người thì chứng tỏ có lợi ích.

Vì vậy, ngoài việc nắm giữ Tinh Thành, cô ta không nghĩ ra được còn có lợi ích gì có thể thu hút được cường giả bí ẩn ngồi trước mặt thâm nhập vào xã hội loài người.

Lúc này, Ngân Linh thậm chí còn suy nghĩ rất nhiều về mục đích hợp tác của Phong Kỳ.

Nhưng mỗi khả năng đều có thể khiến Ngân Nguyệt Tộc tổn thất nặng nề, thậm chí là kế hoạch thất bại, phải trả giá đắt.

Nhìn vẻ mặt thay đổi của Ngân Linh, Phong Kỳ không khỏi bật cười ha ha.

Hắn có thể đoán được Ngân Linh đang nghĩ gì, chắc chắn đã suy nghĩ rất nhiều khả năng.

Nhưng ngay từ đầu, hướng suy đoán của Ngân Linh đã sai, làm sao có thể đoán được suy nghĩ của hắn.

Giá trị của Ngân Nguyệt Tộc đã được chứng minh trong dòng thời gian trước đó, hắn cũng đã hợp tác với Lão Mê thử nghiệm cách giết gà lấy trứng, hiến tế toàn bộ Ngân Nguyệt Tộc thành Huyết Thạch để dự trữ tài nguyên.

Nhưng lần này, hắn chân thành muốn thiết lập mối quan hệ hợp tác cùng có lợi với Ngân Nguyệt Tộc.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ đưa tay lấy hai ống dịch ký ức từ trong túi ra, đặt lên bàn làm việc:

“Tiêm ống dịch này vào não, cô sẽ có được câu trả lời mà mình muốn.“Lúc này, Phong Kỳ không muốn giải thích nhiều nữa, xem trực tiếp ký ức là tiện nhất, đoán tới đoán lui thật phiền phức, dùng sự thật đã xảy ra để Ngân Linh hiểu được lợi ích khi hợp tác với nhân tộc, cũng như hậu quả của việc không hợp tác.

Với sự thông minh của Ngân Linh, cô ta sẽ hiểu cách lựa chọn.

Đợi khi đánh xong một cái tát, lúc đó sẽ cho một quả táo ngọt.

Tình bạn và sự tin tưởng có thể dần dần xây dựng trong những năm tháng sau này, bây giờ phải để Ngân Linh nhận rõ tình hình, ép buộc cô ta.

Nhìn hai ống thuốc đặt trên bàn, Ngân Linh lập tức nghi ngờ hỏi:

"Đây là cái gì?"

"Một loại chất lỏng có thể lưu trữ ký ức, sau khi tiêm vào não của cô sẽ phát huy tác dụng, cô sẽ được trải nghiệm những hình ảnh ký ức được lưu trữ trong đó một cách chân thực."

"Cho tôi cái này để làm gì?"

"Chẳng phải cô muốn biết mục đích tôi tìm cô là gì, còn muốn biết tại sao tôi lại biết được kế hoạch của Ngân Nguyệt Tộc các cô, thậm chí là toàn bộ bí mật sao? Tiêm ống dịch ký ức này vào, cô sẽ có được toàn bộ câu trả lời."

Hết chương 1916.

Chương 1917. Tiêm Dịch Ký Ức

Ánh mắt của Ngân Linh lướt qua ống dịch ký ức, cuối cùng chạm vào ánh mắt của Phong Kỳ:

"Làm sao tôi biết ống dịch này có vấn đề hay không, nếu thứ này có thể khiến anh khống chế tâm trí của tôi thì chẳng phải tôi sẽ trở thành con rối của anh sao?"

"Cô không có lựa chọn, nhận rõ tình hình, bây giờ là tôi yêu cầu cô tiêm vào."

"Toàn bộ cơ quan năng lượng của khu vực phía Tây đều nằm trong tầm kiểm soát của tôi, chỉ cần tôi và em trai xảy ra chuyện, hệ thống năng lượng của Tinh Thành chắc chắn sẽ tê liệt, ngay cả khi cuối cùng anh có thể chiếm được Tinh Thành thì đó cũng chỉ là một Tinh Thành tê liệt không có hệ thống năng lượng."

Nghe lời đe dọa của Ngân Linh, Phong Kỳ suýt bật cười.

Lời nói của Ngân Linh cũng không sai, trong dòng thời gian trước đó, hắn muốn giải quyết Ngân Nguyệt Tộc cũng là bồi dưỡng nhân tài trước, từng bước phá vỡ sự kiểm soát của Ngân Nguyệt Tộc đối với cơ quan năng lượng, sau đó mới hoàn toàn nhổ tận gốc Ngân Nguyệt Tộc.

Nếu tin tức Ngân Linh tử vong truyền đến tai những chiến binh tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc, những chiến binh tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc thậm chí có thể trực tiếp cho nổ tung một lượng lớn nhà máy năng lượng, để cùng chết.

Nhưng hắn căn bản không có ý định làm gì Ngân Linh.

Không muốn tiếp tục dây dưa với Ngân Linh, Phong Kỳ đưa tay về phía Ngân Khiếu không xa, lập tức Niệm Lực bùng nổ, kéo Ngân Khiếu đến trong tay hắn.

Bóp chặt cổ Ngân Khiếu, Phong Kỳ từ từ đứng dậy, nhìn xuống Ngân Linh đang ngồi trên ghế, chậm rãi nói:

"Ngân Linh, cô cũng không muốn em trai mình xảy ra chuyện chứ?"

….

Đối mặt với lời đe dọa của Phong Kỳ, biểu cảm của Ngân Linh đột nhiên thay đổi.

Ánh mắt nhìn Phong Kỳ không giấu được sát ý.

Nhưng khi tầm mắt chuyển sang người em trai đang bị Phong Kỳ bóp cổ, đang vùng vẫy nhưng căn bản không thể thoát khỏi sự giam cầm của bàn tay phải, Ngân Linh thở dài trong lòng.

Như Phong Kỳ đã nói, bây giờ quyền chủ động trong cuộc đàm phán căn bản không nằm trong tay cô ta.

Kế hoạch đã bại lộ hoàn toàn, thực lực cũng hoàn toàn không bằng người đàn ông bí ẩn trước mặt.

Cô ta đã không còn lựa chọn nào khác.

Cùng chết cũng có thể là lựa chọn nhưng lựa chọn như vậy có ý nghĩa gì, không bằng tạm thời khuất phục, đi tìm hiểu sự thật đằng sau tất cả những điều này, cũng như mục đích mà người đàn ông bí ẩn trước mặt muốn đạt được.Nghĩ đến đây, Ngân Linh đưa tay cầm ống dịch ký ức đặt trên bàn làm việc, tháo nắp bảo vệ trên đầu kim rồi đâm vào cổ.

Chất lỏng dưới lực đẩy của lõi piston nhanh chóng được tiêm vào mạch máu của Ngân Linh.

Chất lỏng lạnh lẽo khiến Ngân Linh không khỏi rùng mình.

Ngay sau đó, cô phát hiện trước mắt xuất hiện nhiều hình ảnh chồng chéo, giống như hình ảnh chồng lên hình ảnh, hình ảnh mờ nhòe không rõ ràng khiến cô cảm thấy chóng mặt dữ dội.

Ngân Linh vô thức lùi lại một bước, ngồi xuống ghế.

Đôi mắt từ từ nhắm lại, hình ảnh chồng chéo trước mắt lập tức tan biến, hình ảnh mờ nhòe dần trở nên rõ ràng trước mắt.

Đoạn ký ức này đến từ những đoạn cắt ghép ký ức của Phong Kỳ.

Quá trình đọc đoạn ký ức này đối với Ngân Linh giống như xem một bộ phim nhưng so với cảm giác nhập vai của phim thì mạnh hơn gấp vô số lần.

Hình ảnh ký ức không ngừng nhấp nháy, cuối cùng liên kết thành một mảnh.

Hình ảnh đầu tiên là Phong Kỳ và Mê Vụ Tộc lập kế hoạch hiến tế Ngân Nguyệt Tộc, theo sự tiến triển của hình ảnh, một loạt các hành động được triển khai.

Phá vỡ sự kiểm soát của Ngân Nguyệt Tộc đối với khu vực phía Tây của Tinh Thành, kiểm soát quyền hạn của cơ quan năng lượng, thậm chí là phục kích những chiến binh tiên phong của Ngân Nguyệt Tộc như Ngân Linh.

Hình ảnh cuối cùng là một trận pháp không gian khổng lồ.

Khi trận pháp không gian được triển khai bên ngoài Tinh Thành, khe nứt không gian giống như một cái miệng khổng lồ từ từ mở ra, như thể muốn nuốt chửng cả thế giới.

Kênh không gian mà Ngân Linh rất quen thuộc được xây dựng nhanh chóng bên trong khe nứt không gian, thông đến thế giới Lĩnh Vực.

Ẩn dưới trận pháp không gian là trận pháp hiến tế do Mê Vụ Chi Chủ dẫn đầu Huyết Luyện Chiến Sĩ bố trí.

Những chiến binh Ngân Nguyệt Tộc nhận được thông báo từ đầu bên kia kênh không gian đổ xuống, Huyết Luyện Chiến Sĩ phối hợp với Mê Vụ Chi Chủ triển khai trận pháp hiến tế như một cối xay khổng lồ, nghiền nát những chiến binh Ngân Nguyệt Tộc đổ xuống, máu chảy vào trận pháp hiến tế sau đó ngưng tụ thành Huyết Thạch, rơi xuống mặt đất như mưa.

Hình ảnh này đã gây chấn động rất lớn cho Ngân Linh.

Càng khiến cô cảm thấy lạnh lẽo thấu xương.

Thông qua những hình ảnh này, Ngân Linh phát hiện ra rằng người đàn ông bí ẩn hiểu biết về họ nhiều hơn cô tưởng.

Thậm chí cả cách liên lạc với tộc nhân, thậm chí cả tọa độ không gian của tộc địa đều biết rõ, chính vì biết được toàn bộ chi tiết nên Ngân Nguyệt Tộc mới không hề phòng bị mà trở thành vật hiến tế.

Hết chương 1917.

Chương 1918. Diệt Tộc Ngân Nguyệt

Mặc dù tất cả những điều này vẫn chưa xảy ra nhưng những gì nhìn thấy quá chân thực.

Giống như cảnh tượng này chắc chắn sẽ xảy ra trong tương lai.

Ngân Linh cũng không hề nghi ngờ rằng người đàn ông bí ẩn muốn làm như vậy, chắc chắn có thể làm được điều đó.

Trận pháp không gian, tọa độ không gian, cách thức liên lạc truyền tin, v.v.

Mọi biện pháp bí mật dùng để bảo hiểm đều đã bị biết, họ không còn bất kỳ bí mật nào trước mặt người đàn ông bí ẩn, muốn phục kích tộc nhân của cô căn bản không phải chuyện khó.

Hình ảnh cuối cùng, Ngân Nguyệt Tộc theo khe nứt không gian trên bầu trời thu nhỏ lại mà diệt tộc.

Khi Ngân Linh mở mắt ra, ánh mắt nhìn Phong Kỳ không còn che giấu được nỗi sợ hãi.

Nhưng cô không biết, tại sao những chuyện chưa xảy ra này lại khiến cô nhìn thấy, cuối cùng đối phương đã tạo ra đoạn ký ức hình ảnh chân thực như vậy bằng cách nào.Hít một hơi thật sâu, Ngân Linh cố gắng đè nén nỗi sợ đang dâng trào trong lòng, ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ hỏi:

“Cuối cùng đây là cái gì? Chẳng lẽ là chuyện sẽ xảy ra trong tương lai?”

“Cô có thể hiểu là tôi có khả năng nhìn thấy cảnh tượng tương lai, đoạn hình ảnh này là sau khi cô từ chối hợp tác với tôi, tôi đã nhìn thấy cảnh tượng này, sau đó tôi đã trích xuất đoạn ký ức này, chế tạo thành dịch ký ức.”

Nói xong, Phong Kỳ từ từ buông Ngân Khiếu xuống.

“Khụ khụ”

Mất đi sự trói buộc, Ngân Khiếu ho dữ dội, sắc mặt trở nên đỏ bừng, sau đó đột ngột giơ cây sáo ngọc lên định tấn công Phong Kỳ, miệng gào lên:

“Cuối cùng ngươi muốn làm gì!”

“Hú!”

Lúc này, Ngân Linh đột ngột trừng mắt nhìn Ngân Khiếu, khiến cho cuộc tấn công của Ngân Khiếu đột ngột dừng lại.

“Chị.”

“Câm miệng, cút sang một bên cho ta.”

Đối mặt với lời quát mắng của Ngân Linh, Ngân Khiếu có chút không cam lòng nhưng vẫn ngoan ngoãn đi sang một bên.

Quay đầu nhìn Ngân Khiếu, Phong Kỳ trong lòng bất lực lắc đầu.

Ngân Khiếu so với người chị gái biết nhìn xa trông rộng của cô ta, thực sự kém xa một trời một vực, hoặc có thể nói là quá ngây thơ.

Điểm này đã được thể hiện trong dòng thời gian hiến tế Ngân Nguyệt Tộc, cũng chẳng trách Ngân Linh sắp xếp cô ta ở bên cạnh mình, không để Ngân Khiếu giống như những chiến binh tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc, được sắp xếp đi quản lý các cơ quan năng lượng khác.

Nguyên nhân sâu xa hiển nhiên là Ngân Khiếu căn bản không thể gánh vác trọng trách, chỉ thích hợp làm một chiến binh.

Với biểu hiện vui mừng lộ rõ trên mặt của Ngân Khiếu, rất dễ bại lộ thân phận, khiến cho kế hoạch của Ngân Nguyệt Tộc đổ bể.

"Quý ngài, có thể giải đáp cho tôi một vài thắc mắc được không, chúng ta hãy nói chuyện hợp tác sau."

Lúc này, Ngân Linh lên tiếng cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ mỉm cười gật đầu:

"Cô hỏi đi."

"Cuối cùng ngài là thế lực chủng tộc nào?"

"Nhân tộc!" Phong Kỳ không chút do dự trả lời.

"Nhân tộc?"

Ngân Linh không khỏi lặp lại, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Cô đã đoán rất nhiều khả năng nhưng lại không hề nghĩ tới người đàn ông bí ẩn trước mặt lại là nhân tộc.

Thậm chí nhiều nội dung trong hình ảnh ký ức mà cô vừa nhìn thấy cũng chứng minh người này không phải nhân tộc.

Ví dụ như khả năng tăng bức trên phương diện cường hóa thân thể, đây không phải là khả năng mà hệ thống tu luyện hiện tại của nhân tộc có thể có được.

Về phương diện này, cô rất chắc chắn.

Ẩn núp trong xã hội loài người nhiều năm như vậy, cô cũng từng ở học phủ nhân tộc tìm hiểu sâu về kiến thức phương

diện hệ thống trưởng thành của loài người, cho nên cô rất hiểu hệ thống tu luyện của nhân tộc nông cạn đến mức nào.

Người đàn ông bí ẩn trong hình ảnh ký ức, trong trạng thái chiến đấu, thân hình tăng vọt, biểu hiện chiến lực tăng vọt giống như là thiên phú chủng tộc, chứ không phải là một loại năng lực cần phải đặc biệt thi triển.

Trong hình ảnh ký ức còn có rất nhiều yếu tố khác không phù hợp với nhân tộc.

Khi nghe Phong Kỳ nói mình là nhân tộc, Ngân Linh đầu tiên nghĩ đến chính là người đàn ông bí ẩn trước mặt đang đùa giỡn với mình.

"Cô không nghe nhầm đâu, tôi chính là nhân tộc, cũng chính là đối tượng mà các cô muốn xâm lược và nô dịch.""Tôi biết cô rất hiểu biết về nhân tộc, còn từng theo học chuyên ngành khoa học vật liệu của học phủ Cựu Nhật, đã sớm đặt nền móng, chuẩn bị cho việc Ngân Nguyệt Tộc xâm lược Tinh Thành nhưng cô chỉ hiểu biết một phần về nhân tộc, còn rất nhiều phương diện cô không hiểu, ví dụ như tôi."

Nghe Phong Kỳ giải thích, biểu cảm của Ngân Linh có sự thay đổi.

Cô dần tin vào những gì Phong Kỳ nói.

Mặc dù không có bất kỳ bằng chứng nào chứng minh người đàn ông bí ẩn trước mặt là nhân tộc nhưng cô cảm thấy Phong Kỳ hoàn toàn không cần thiết phải nói dối về vấn đề này, bất kể là nhân tộc hay không, cục diện vẫn nằm trong tầm kiểm soát của đối phương, sẽ không có bất kỳ thay đổi nào.

Hết chương 1918.

Chương 1919. Thần Vật Kỳ Tích

Nghĩ đến đây, Ngân Linh không hỏi thêm về vấn đề này nữa, mà chuyển sang chủ đề khác:

"Ngài nói hình ảnh tôi nhìn thấy xuất phát từ hình ảnh ngài nhìn thấy khi dự đoán tương lai, vậy nên kế hoạch của Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi hẳn đã từng thành công, đúng không? Nếu không, tôi không nghĩ ra ngài có thể biết được toàn bộ kế hoạch của tộc tôi như thế nào."

Nghe Ngân Linh phân tích, Phong Kỳ không khỏi gật đầu:

"Cô rất thông minh, kế hoạch của các cô trong rất nhiều dòng thời gian mà tôi dự đoán tương lai đã từng thành công, ngày đó nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành bị cắt đứt hoàn toàn, các cô xé rách thông đạo không gian trên bầu trời Tinh Thành, toàn bộ Ngân Nguyệt Tộc kéo đến, suýt nữa gây ra thảm họa diệt vong cho Tinh Thành, mặc dù cuối cùng đã vượt qua được nhưng vẫn tổn thất thảm trọng."

"Ý ngài là ngay cả khi kế hoạch của chúng tôi cuối cùng có thể thành công nhưng cuộc chiến với Tinh Thành vẫn sẽ kết thúc bằng thất bại?" Ngân Linh cau mày, có vẻ không thể tin nổi.

"Đúng vậy."

Đối mặt với câu hỏi của Ngân Linh, Phong Kỳ không có ý định che giấu.

Hắn không tận mắt chứng kiến cuộc chiến giữa Thiên Xu và Ngân Nguyệt Tộc, chỉ thông qua các thông tin tình báo sau

đó mới biết được sự thảm khốc lúc bấy giờ nên không thể cung cấp cho Ngân Linh hình ảnh ký ức liên quan.

Nhưng sự thất bại của Ngân Nguyệt Tộc là sự thật.

Im lặng một lúc, Ngân Linh lại hỏi:

"Vậy nên Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi chỉ cần lựa chọn làm kẻ thù của nhân tộc thì đã định sẵn kết cục thất bại?"

"Đúng vậy."

Kế hoạch của Ngân Linh và các chiến binh tiên phong của Ngân Nguyệt Tộc thực sự đã từng thành công vài lần nhưng sau đó không gặp Giác Hút thì cũng gặp Thiên Xu, ngay cả khi kế hoạch thành công nhưng cuộc chiến lại thất bại.

Vì vậy, nếu Ngân Nguyệt Tộc không hợp tác với nhân tộc, theo quỹ đạo thời gian bình thường, cuối cùng cũng không thoát khỏi số phận diệt tộc.

Lần này tìm đến Ngân Linh, nói muốn liên minh với Ngân Nguyệt Tộc, vừa là tìm kiếm sự trợ giúp cho sự phát triển tương lai của nhân tộc, cũng là trao cho Ngân Nguyệt Tộc một cơ hội thay đổi số phận đã định.

Nghe Phong Kỳ giải thích, Ngân Linh chìm vào suy tư.

Im lặng một lúc, cô nhìn Phong Kỳ, lại hỏi:

"Còn một vấn đề nữa, trên người ngài hẳn có Thần Vật Kỳ Tích chứ? Khả năng dự đoán quan sát tương lai, căn bản không thể là khả năng mà hệ thống tu luyện của nhân tộc có thể tạo ra, ngay cả những chủng tộc mạnh mẽ cũng không thể sở hữu khả năng như vậy, tất cả đều chỉ ra rằng ngài có Thần Vật Kỳ Tích."

"Cô hiểu như vậy cũng được, bây giờ trả lời câu hỏi của tôi, có hợp tác với nhân tộc của tôi không?""Hướng hợp tác là gì? Tôi không hiểu Ngân Nguyệt Tộc trong mắt ngài có giá trị

gì, vừa rồi trong hình ảnh ký ức, tôi thấy ngài luyện hóa toàn bộ Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi thành Huyết Thạch, chẳng lẽ còn có giá trị nào cao hơn việc luyện hóa tộc tôi thành tài nguyên? Hay là ngài muốn nô dịch Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi?"

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ mỉm cười lắc đầu:

"Tôi chưa từng nghĩ đến việc nô dịch Ngân Nguyệt Tộc, tôi coi trọng kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc."

Nghe được lời này, nội tâm đè nén của Ngân Linh cuối cùng cũng có chút buông lỏng.

Sau khi xem hình ảnh ký ức, Ngân Linh đã hiểu được người đàn ông bí ẩn trước mặt có thể quyết định sự sống hoặc cái chết của Ngân Nguyệt Tộc.

Nhưng muốn chọn sự sống, chắc chắn phải trả giá.

Trong đó khả năng lớn nhất chính là nô dịch, giống như những chủng tộc mạnh mẽ nuôi nhốt những chủng tộc yếu, trở thành lực lượng lao động cấp thấp của nhân tộc.

Khi nghe Phong Kỳ nói, hắn chỉ muốn kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc, Ngân Linh thở phào nhẹ nhõm trong lòng, cô cũng đột nhiên hiểu ra lý do người đàn ông bí ẩn này đến đây.

Rõ ràng là người đàn ông bí ẩn thông qua khả năng dự đoán quan sát tương lai, đã nhìn thấy Ngân Nguyệt Tộc có đóng góp to lớn vào kế hoạch phát triển Tinh Thành.

Những phương án thiết kế này đều là cô chuẩn bị cho việc Ngân Nguyệt Tộc chiếm đóng Tinh Thành.

Vì vậy, khía cạnh thiết kế đều rất dụng tâm.

Tinh Thành cũng là một mắt xích quan trọng trong tưởng tượng tương lai của Ngân Nguyệt Tộc, trước khi xây dựng

thành phố hệ thống tu luyện.

Thực ra cô rất rõ ràng, Ngân Nguyệt Tộc hoàn toàn có khả năng xây dựng thành phố hệ thống tu luyện nhưng lại thiếu đi nguồn tài nguyên khổng lồ.

Thực lực, tài nguyên và kỹ thuật nắm giữ của Ngân Nguyệt Tộc không tương xứng.

Đây cũng là lý do khiến tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc lựa chọn phát triển ổn định.

Chỉ cần phát triển ổn định, tương lai của Ngân Nguyệt Tộc sẽ rất có tiềm năng.

Còn những chiến binh tiên phong như cô chỉ nắm giữ kỹ thuật công trình sơ cấp của Ngân Nguyệt Tộc, trong tộc có rất nhiều bậc thầy kỹ thuật công trình, năng lực của họ vượt xa họ.

Ngân Linh không ngờ rằng phương án thiết kế năng lượng Tinh Thành mà cô lập ra lại trở thành sợi dây cứu mạng của Ngân Nguyệt Tộc.

Hết chương 1919.

Chương 1920. Truyền Thừa Đế Quốc

Có thể tưởng tượng rằng nếu không có những phương án thiết kế này, người đàn ông bí ẩn trước mặt sau khi nhận ra Ngân Nguyệt Tộc sẽ trở thành mối họa tiềm ẩn của nhân tộc, chắc chắn sẽ dùng thủ đoạn Lôi Đình hủy diệt.

Có thể ngồi đây đàm phán với cô, chính là coi trọng kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc đối với sự phát triển của nhân tộc.

Hiểu được mục đích của Phong Kỳ, cảm xúc hoảng sợ trong lòng Ngân Linh dần tan biến.

Cô biết mình vẫn không có lựa chọn.

Nhưng ít nhất Ngân Nguyệt Tộc rất có giá trị trong mắt người đàn ông bí ẩn, họ có kỹ thuật mà người đàn ông bí ẩn cần, điều này có thể đảm bảo Ngân Nguyệt Tộc sẽ được coi trọng.

“Ngân Linh, cô có biết kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt Tộc các cô có nguồn gốc từ đâu không?”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Ngân Linh lập tức gật đầu:

“Tất nhiên là do tiền bối trong tộc tôi nghiên cứu ra, chỉ là tộc tôi ở một giai đoạn nào đó đã trải qua vài lần đứt gãy lịch sử, những tài liệu lịch sử có thể kiểm chứng được chứng minh tộc tôi cũng từng có thời kỳ huy hoàng và đỉnh cao, chỉ vì chiến tranh hoặc một số yếu tố bên ngoài, khiến tài liệu lịch sử và kỹ thuật công trình của tộc tôi bị mất mát rất nhiều, tộc tôi

cũng suy yếu nghiêm trọng trong thời kỳ đó.““Cô nhầm rồi, những kỹ thuật đó không phải do Ngân Nguyệt Tộc các cô nghiên cứu ra, mà là kỹ thuật do một thế lực cổ xưa có tên là Ngân Xà Đế Quốc sản xuất ra vào thời kỳ đỉnh cao, còn Ngân Nguyệt Tộc các cô từng là một nhánh của siêu thế lực đó, sau khi đế quốc sụp đổ thì thừa kế di sản kỹ thuật của đế quốc, trở thành thế lực lưu lạc.”

Trong vẻ mặt không thể tin nổi của Ngân Linh, Phong Kỳ tiếp tục nói:

“Ngân Linh, tôi có thể đảm bảo với cô, nếu Ngân Nguyệt Tộc các cô có thể mang lại sự tiến bộ về kỹ thuật và phát triển cho nhân tộc, đồng thời đủ thành ý, tôi sẽ tặng các cô một món quà lớn, món quà này đến từ lịch sử đã mất của các cô, là truyền thừa cuối cùng của một đế quốc từng vô cùng huy hoàng.”

“Ngài biết những điều này bằng cách nào? Khả năng dự đoán tương lai còn có thể nhìn thấy thông tin lịch sử chưa từng tiếp xúc sao?” Ngân Linh không nhịn được thốt lên kinh ngạc.

“Cô không cần quan tâm đến điều đó, cô cần biết rằng, đây là một món quà lớn mà tôi có thể tặng cho Ngân Nguyệt Tộc các cô nhưng cụ thể có thể nhận được hay không, còn phải xem thành ý của các cô… Nhưng tôi có thể đảm bảo với cô trước, nếu Ngân Nguyệt Tộc không phản bội nhân tộc, nhân tộc tuyệt đối không thể nào đối đầu với Ngân Nguyệt Tộc.”

Nói xong, tầm mắt của Phong Kỳ chuyển sang ống dịch ký ức khác đặt trên bàn làm việc:

“Ngân Linh, cô không muốn biết thông tin trong ống dịch ký ức này sao?”

“Bên trong có gì?”

“Đây không phải ký ức của tôi nhưng có liên quan đến cô, bên trong ghi lại nguyên nhân cụ thể khiến Ngân Nguyệt Tộc các cô bại lộ bí mật, là nội dung chi tiết mà hình ảnh ký ức trước đó không đề cập đến… Quan trọng nhất là, ký ức này có lẽ có thể giúp cho sự hợp tác giữa hai tộc chúng ta có một khởi đầu tốt đẹp.”

“Tôi không hiểu ý ngài là gì?”

“Cô đã đọc lịch sử nhân tộc, hẳn biết rằng liên hôn là một thủ đoạn ngoại giao rất hiệu quả mà nhân tộc sử dụng, có thể thúc đẩy quan hệ giữa hai tộc… Tôi cũng không biết các cô cuối cùng là thế nào…”

Nói xong, Phong Kỳ cầm ống dịch ký ức đặt trên bàn làm việc, đưa đến trước mặt Ngân Linh đang có vẻ mặt bối rối:

“Cô tự xem sẽ hiểu.”

…

Cầm lấy ống dịch ký ức đặt trên bàn làm việc, trong mắt Ngân Linh tràn đầy vẻ nghi ngờ.

Liên hôn? Khởi đầu tốt đẹp?

Lời mô tả của Phong Kỳ khiến cô nghe mà chẳng hiểu gì, hoàn toàn không hiểu những lời này có ý nghĩa gì.

Với vẻ nghi ngờ, cô tháo vỏ bảo vệ trên ống dịch ký ức, sau đó nhìn về phía Phong Kỳ đang đứng trước mặt:

“Ngài nói đoạn ký ức này không phải của ngài, vậy chẳng lẽ chủ nhân của đoạn ký ức này cũng có khả năng dự đoán tương lai? Nếu không thì làm sao có được đoạn ký ức này?”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bình thản gật đầu:

“Cô cứ coi như khả năng dự đoán tương lai của tôi có thể chia sẻ là được.”

“Quả nhiên trên người ngài có Thần Vật Kỳ Tích, nếu không thì làm sao năng lực thiên phú có thể chia sẻ được, rõ ràng là chức năng do kỳ tích ban tặng, chỉ cần nắm giữ là có thể sử dụng đúng không.”

“Cô cứ coi là như vậy đi.” Phong Kỳ lười giải thích thêm.

Ngân Linh cũng gật đầu vào lúc này, sau đó đâm ống dịch ký ức vào cổ, lõi pittông tự động đẩy chất lỏng vào mạch máu của Ngân Linh.

Cảm giác lạnh lẽo lập tức bao trùm toàn thân Ngân Linh.Ngân Linh đã có kinh nghiệm nên lập tức nhắm mắt lại, chờ đợi hình ảnh mờ ảo trước mắt trở nên rõ ràng.

Tầm nhìn méo mó, rung chuyển, thay đổi… Khi cảnh vật trở nên rõ ràng, Ngân Linh bắt đầu trải nghiệm một ký ức mới.

Hết chương 1920.

Chương 1921. Ký Ức Lâm Nhiễm

Chủ nhân của ống dịch ký ức này chính là Lâm Nhiễm.

Tình cảm của Lâm Nhiễm và Ngân Linh ban đầu chỉ là một vở kịch trong kế hoạch của Phong Kỳ.

Để lấy được thông tin tình báo của Ngân Nguyệt Tộc, Phong Kỳ đã sắp xếp cho Lâm Nhiễm tiếp cận Ngân Linh, mục đích ban đầu rất rõ ràng, muốn có được cách liên lạc của Ngân Linh và những người tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc với Ngân Nguyệt Tộc, thậm chí là tọa độ không gian của Ngân Nguyệt Tộc, v.v.

Lâm Nhiễm ban đầu cũng làm như vậy.

Chỉ là sự việc phát triển dần dần có những thay đổi ngoài kế hoạch.

Lâm Nhiễm và Ngân Linh có rất nhiều điểm tương đồng, khiến họ trong quá trình tiếp xúc có quá nhiều tiếng nói chung.

Và dần dần có sự đồng điệu về tâm hồn.

Lâm Nhiễm cũng từ sự phản kháng ban đầu, dần thích cảm giác ở bên Ngân Linh, thậm chí còn mong chờ cuộc gặp gỡ vào ngày hôm sau.

Sân chơi, rạp chiếu phim, sở thú của Tinh Thành… Đâu đâu cũng lưu lại bóng dáng vui vẻ của họ.

Trò chơi cờ Linh Kỳ là khởi đầu của mối tình này, cũng là minh chứng cho tình cảm của họ.

Phong Kỳ vẫn luôn cảm thấy Lâm Nhiễm và Ngân Linh là cùng một loại người.

Họ đều có một chủ nghĩa chủng tộc kiên định, sự kiên định này vượt lên trên tình cảm cá nhân.

Vì vậy, tình cảm của họ chắc chắn sẽ đi đến kết cục bi thảm, dù ban đầu có đẹp đến đâu thì cũng chắc chắn sẽ kết thúc trong bi kịch.

Phong Kỳ cũng từng cảm thấy tiếc nuối vì điều này và không cho rằng mối tình này có thể tiếp tục.

Bởi vì Ngân Nguyệt Tộc là kẻ thù của nhân tộc.

Mặc dù Ngân Nguyệt Tộc chưa bao giờ làm hại con người trên thực tế, thậm chí trong những năm tháng nắm giữ tổ chức năng lượng, Ngân Nguyệt Tộc còn đóng góp rất nhiều cho sự phát triển của Tinh Thành.

Nhưng tương lai của Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ trở thành kẻ thù của nhân tộc.

Đến ngày đó, Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ tàn sát nhân tộc.

Ước mơ của Lâm Nhiễm là hoàn thành di nguyện dang dở của ông nội, nghiên cứu ra một môn công pháp cấp thần có thể giúp nhân tộc trỗi dậy.

Ngân Linh cũng rất giống, nỗi ám ảnh về sự trỗi dậy của chủng tộc luôn ghi nhớ trong lòng.

Sự đối lập về lập trường đã định trước Lâm Nhiễm và Ngân Linh chỉ có thể trở thành kẻ thù, không thể phản bội nỗi ám ảnh trong lòng mà đến với nhau.

Nhưng trải qua nhiều chuyện, cách nhìn nhận vấn đề của Phong Kỳ đã thay đổi.

Các thế lực Lĩnh Vực không nhất thiết phải là kẻ thù.

Từ Mê Vụ Chi Chủ ban đầu, đến Trương Đạo Văn sau này, rồi đến Tiểu U Phá Giáp và những người khác.

Sinh Vật Trận Địa mà hắn tiếp xúc không chỉ có những con quái vật độc ác và khát máu.

Trong hành trình thử thách Đăng Thần của ma đao tuyến, Phong Kỳ càng chứng kiến nhiều hơn ánh sáng của Sinh Vật Trận Địa ở phương diện nhân tính.

Vì vậy, các thế lực Lĩnh Vực không nhất thiết phải là kẻ thù.

Ánh mắt chuyển sang Ngân Linh, lúc này Ngân Linh nhắm chặt hai mắt, đang đắm chìm trong hình ảnh ký ức.

Ký ức mà cô nhìn thấy lúc đầu là Phong Kỳ tìm đến Lâm Nhiễm để nhờ giúp đỡ, đồng thời kể chi tiết kế hoạch lấy thông tin tình báo của Ngân Nguyệt Tộc, cần Lâm Nhiễm lấy mục đích yêu đương để tiếp cận Ngân Linh.

Kế hoạch này ban đầu không yêu cầu Lâm Nhiễm chắc chắn phải thiết lập tình yêu với Ngân Linh.Tình yêu chỉ là một cái cớ, thông qua cách này để khiến Lâm Nhiễm có lý do tiếp cận Ngân Linh, sau đó Phong Kỳ còn sắp xếp thêm cả khâu mai mối.

Tạo cơ hội cho Lâm Nhiễm tiếp xúc dai dẳng.

Khi từng cảnh tượng trong hình ảnh hiện lên trong đầu Ngân Linh, nắm đấm của cô không tự chủ được mà siết chặt.

Ngọn lửa giận dữ bùng lên trong lòng.

Đoạn ký ức này khiến Ngân Linh hiểu ra, nguyên nhân căn bản khiến kế hoạch của họ thất bại là do Lâm Nhiễm.

Nhưng theo sự tiến triển của hình ảnh, biểu hiện của Lâm Nhiễm lại khiến tâm trạng Ngân Linh trở nên phức tạp.

Dưới chế độ đọc ký ức có tính nhập vai mạnh mẽ, Ngân Linh có thể cảm nhận rõ ràng sự thay đổi cảm xúc của Lâm Nhiễm, biết được tình cảm của hắn đối với cô không phải là diễn.

Chỉ là sự nhập vai này khiến Ngân Linh cảm thấy rất kỳ quặc.

Cô thông qua góc nhìn của Lâm Nhiễm để quan sát Lâm Nhiễm "Cưa cẩm" mình, cảm giác đó thật kỳ lạ.

Thông qua góc nhìn của Lâm Nhiễm, Ngân Linh cũng hiểu được sự đấu tranh và đau khổ trong lòng Lâm Nhiễm.

Từ sự tức giận ban đầu, cô dần hiểu ra Lâm Nhiễm và cô là cùng một loại người.

Có cùng sự kiên trì và mục tiêu, đều đang nỗ lực tiến về lý tưởng trong lòng, tình cảm cá nhân chỉ có thể bị đè nén trong lòng, bởi vì Lâm Nhiễm biết đoạn tình cảm này không có kết thúc.

Một đoạn đối thoại trong đoạn ký ức này đã tóm tắt kết cục của đoạn tình cảm này.

Lâm Nhiễm từng trả lời Phong Kỳ một câu hỏi.

Lúc đó Phong Kỳ đã hỏi như vậy:

"A Nhiễm, có từng nghĩ đến việc kéo cô ấy vào phe nhân tộc của chúng ta không."

Hết chương 1921.

Chương 1922. Nghi Ngờ Kế Hoạch

Câu trả lời của Lâm Nhiễm là:

"Kỳ ca, câu hỏi này đã có câu trả lời từ lâu, cô ấy và tôi đều đã định sẵn trong lòng đại nghĩa cao hơn tình cảm cá nhân, đổi vị trí mà suy nghĩ, nếu tôi là Ngân Linh cũng sẽ đè nén tình cảm trong lòng, tiếp tục đứng về phía tộc nhân."

Thông qua góc nhìn của Lâm Nhiễm, Ngân Linh cũng thấy được bản thân mình đã sa vào.

Miệng thì nói "Đồ gà cờ" nhưng ánh mắt nhìn Lâm Nhiễm lại mang theo tình cảm.

Mẹ từng nói, khi ở bên nhau có thể cảm thấy vui vẻ hay không, là tiêu chuẩn duy nhất để tìm kiếm một nửa kia.

Lâm Nhiễm trong đoạn ký ức hiển nhiên đã làm được.

Dưới sự nhập vai mạnh mẽ, cảm xúc của Ngân Linh theo cảm xúc của Lâm Nhiễm mà dâng trào.

Trong đoạn ký ức này, nụ cười của cô xuất hiện ở khắp mọi ngóc ngách của Tinh Thành, khắp nơi đều có ảnh chụp kỷ niệm của cô và Lâm Nhiễm.

Những năm tháng ở bên nhau, hơi thở ngọt ngào như muốn tràn ra khỏi cảnh nhập vai, không ngừng tràn vào trong đầu Ngân Linh.

Còn Phong Kỳ trong đoạn ký ức này, càng giống như một trùm phản diện phá hoại tình cảm.

Ngay từ đầu đã định sẵn kết cục của đoạn tình cảm này, rồi cuối cùng đích thân nhúng tay vào, vô tình phá vỡ đoạn tình cảm này.

Cuối cùng của hình ảnh, cô thấy mình yếu ớt đến mức ngay cả nói chuyện cũng rất miễn cưỡng.

Lâm Nhiễm cùng cô mở ra ván cờ Linh Kỳ cuối cùng, cuối cùng cô ngã vào lòng Lâm Nhiễm, nói lời chia tay.

Thông qua hình ảnh ký ức, Ngân Linh cảm nhận rõ ràng trái tim Lâm Nhiễm đã tràn ngập nỗi buồn.

Tự trách, hối hận, tuyệt vọng… vô số cảm xúc dâng trào trong lòng Lâm Nhiễm, khiến Ngân Linh dưới sự nhập vai mạnh mẽ cũng cảm thấy xao động.

Ngay cả khi mục đích ban đầu của Lâm Nhiễm chỉ là muốn lấy thông tin tình báo.Nhưng khi nhìn thấy cảnh Lâm Nhiễm ôm lấy cô đã chết, cúi đầu nức nở khóc, chút giận dữ cuối cùng trong lòng Ngân Linh cũng tan biến.

Cuối đoạn ký ức này, Lâm Nhiễm đứng trước mặt Phong Kỳ, tiều tụy không ra hình người.

Nụ cười từng treo trên khuôn mặt hắn đã biến mất.

Hắn yếu ớt cầu xin Phong Kỳ:

“Kỳ ca, tôi muốn giữ lại ký ức khi ở bên Ngân Linh, anh có thể giúp tôi không…”

Tầm nhìn dần bị bóng tối nuốt chửng, nước mắt Ngân Linh theo đó lăn dài trên khóe mắt.

Hít một hơi thật sâu, cô từ từ mở mắt.

Cảm xúc của cô vẫn còn đọng lại trong hình ảnh ký ức, từng khoảnh khắc ở bên Lâm Nhiễm cứ thế hiện về trong tâm trí.

Ngọt ngào, đau khổ… vô số cảm xúc đan xen, viết nên câu chuyện tình vốn không nên có kết thúc này.

“Chị, chị khóc cái gì vậy?”

Ngân Khiếu đột nhiên lên tiếng, giọng nói có vẻ hơi lo lắng.

“Không sao.”

Ngân Linh đưa tay lau nước mắt, cố tỏ ra bình tĩnh, chỉ có đôi mắt đỏ hoe không thể che giấu được cảm xúc trong lòng cô.

Lúc này, cô ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ, trong mắt mang theo một tia căm hận:

“Anh thật thâm hiểm, lại dùng cách này để moi thông tin của tôi.”

Đối mặt với lời trách móc của Ngân Linh, Phong Kỳ trợn mắt:

“Đây không phải là kế hoạch tôi nghĩ ra, mà là một nhóm cố vấn đã bàn bạc trong một thời gian dài để lấy được thông tin tình báo của Ngân Nguyệt Tộc các cô, tôi chỉ là người thực hiện… Thôi được rồi, cứ coi là tôi đi.”

Kế hoạch lấy thông tin tình báo của Ngân Nguyệt Tộc, chủ mưu thực sự là nhóm cố vấn Tinh Hồng.

Nhưng hắn lười giải thích thêm.

Dù sao thì việc để lộ Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng chẳng có ích gì, cứ đóng vai kẻ xấu một lần vậy.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ nhìn Ngân Linh mỉm cười:

“Ngân Linh, bây giờ cô đã hiểu tôi biết rõ mọi chi tiết về bí mật của Ngân Nguyệt Tộc, vậy thì hãy cho tôi biết câu trả lời của cô, có hợp tác với nhân tộc chúng tôi không? Tôi có thể

đảm bảo với cô một lần nữa, chỉ cần Ngân Nguyệt Tộc các cô không phụ lòng nhân tộc chúng tôi thì nhân tộc chúng tôi cũng sẽ không phụ lòng Ngân Nguyệt Tộc các cô."

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, Ngân Linh im lặng một lúc rồi mới lên tiếng:

"Tôi không có quyền quyết định hướng đi tương lai của Ngân Nguyệt Tộc, tôi cần liên lạc với tộc trưởng để hỏi ý kiến của ông ấy."

"Còn cô thì sao? Cô có thiên hướng liên minh với nhân tộc không?"

Nhìn nụ cười trêu chọc trên khuôn mặt Phong Kỳ, khuôn mặt Ngân Linh ửng hồng, nhanh chóng lan đến tận mang tai, sau đó tức giận đập bàn:

"Tôi nghĩ gì thì liên quan gì đến anh!"

"Hahaha, tôi biết cô sẽ đưa ra lựa chọn đúng đắn, tôi chờ tin của cô."

Nói xong, Phong Kỳ đứng dậy, bước tới cửa phòng.

Diễn biến tiếp theo sẽ đi theo hướng nào, hắn đã hiểu rõ trong lòng.

Ngân Nguyệt Tộc không còn lựa chọn nào khác, còn Ngân Linh trong lòng đã thiên về việc hợp tác với nhân tộc, liên minh là điều tất yếu.

Đến cửa, vừa định đẩy cửa bước ra, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, quay đầu nhìn Ngân Linh nói:

"Ngân Linh, cô có suy nghĩ gì về lời đề nghị của tôi không?"

Hết chương 1922.

Chương 1923. Cảnh Giác Ma Đao

“Lời đề nghị gì?”

“Thông qua hôn nhân để tăng cường mối quan hệ giữa hai tộc.”

Nghe vậy, cảm xúc của Ngân Linh Dao Động dữ dội, mái tóc đen nhánh trong nháy mắt biến thành màu bạc trắng, nhìn Phong Kỳ bằng ánh mắt đầy tức giận.“Hahaha, thực ra cô hoàn toàn có thể cân nhắc, làm như vậy vừa có thể khiến cho tiếc nuối trước đây của các cô được trọn vẹn, vừa có thể khiến cho quan hệ giữa hai tộc được thăng hoa, đây là quyết định một công đôi việc.”

Không đợi Ngân Linh mở lời, Phong Kỳ đẩy cửa bước ra.

Lúc này trong phòng truyền đến giọng hỏi đầy tò mò của Ngân Khiếu:

“Chị, cuối cùng đã xảy ra chuyện gì, sao em không hiểu gì hết? Liên hôn là có ý gì? Chúng ta phải liên hôn với nhân tộc sao? Phái ai đi liên hôn?”

Đối mặt với hàng loạt câu hỏi của Ngân Khiếu, trong phòng nhanh chóng truyền đến tiếng kêu đau và cầu xin của Ngân Khiếu.

…

Ngày hôm sau.

Phong Kỳ nhận được điện thoại của Ngân Linh, nói là muốn gặp mặt trực tiếp để nói chuyện.

Chiều hôm đó, Phong Kỳ đến Tinh Thành Học Phủ, gặp Lâm Nhiễm đang miệt mài nghiên cứu kiến thức về công pháp học trong thư viện.

Hắn ngồi ở vị trí bên cửa sổ, tay cầm sách, ánh hoàng hôn chiếu lên người hắn, vẻ mặt nghiêm túc.

Đến trước mặt Lâm Nhiễm, Phong Kỳ kéo ghế ngồi xuống.

Lâm Nhiễm lúc này phóng hạ sách ngẩng đầu lên, khi nhìn thấy khuôn mặt quen thuộc của Phong Kỳ, trên mặt hắn lập tức nở nụ cười rạng rỡ:

"Kỳ ca, anh đến rồi, tìm em có chuyện gì vậy?"

"Đi ra ngoài với anh một chuyến, gặp một người."

"Gặp ai? Có chuyện gì không?" Lâm Nhiễm gãi đầu thắc mắc.

"Mưu cầu chuyện trọng đại cả đời của cậu, tóm lại cậu gặp rồi sẽ biết, đi không?"

"Chẳng lẽ là một vị đại sư công pháp học nào đó?"

Nghe vậy, Lâm Nhiễm lập tức trở nên kích động.

Lúc này Lâm Nhiễm vẫn chưa có khái niệm về tình yêu, hiểu lầm chuyện trọng đại cả đời mà Phong Kỳ nói thành mục tiêu lớn nhất cả đời, là chuyện liên quan đến công pháp học.

"Cậu đến rồi sẽ biết, đi không?"

"Đi, chắc chắn phải đi!" Lâm Nhiễm gật đầu mạnh mẽ.

Tiếp theo, Phong Kỳ dẫn Lâm Nhiễm rời khỏi thư viện, lên xe chuyên dụng Hổ Phách.

Xe chạy ra khỏi Tinh Thành Học Phủ, trên đường đi Lâm Nhiễm liên tục tò mò hỏi về điểm đến của chuyến đi này.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lười giải thích, đợi đến khi giải quyết xong mọi chuyện trả lại ký ức cho Lâm Nhiễm, hắn tự nhiên sẽ hiểu.

Khi màn đêm buông xuống, xe chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Hổ phách dừng lại trước cổng Viện Nghiên cứu Năng nguyên.

Sau khi xác minh danh tính, Phong Kỳ dẫn Lâm Nhiễm đến văn phòng của Ngân Linh.

Gõ cửa, trong phòng truyền đến giọng nói êm tai của Ngân Linh:

"Vào đi."

Đẩy cửa ra, Phong Kỳ và Lâm Nhiễm bước vào phòng.

Đây là lần đầu tiên Lâm Nhiễm đến đây, vẻ mặt nghi ngờ, tò mò quan sát cảnh tượng trong văn phòng, cuối cùng tầm mắt dừng lại trên người Ngân Linh, biểu cảm có chút kinh ngạc, hiển nhiên là bị nhan sắc tuyệt mỹ của Ngân Linh làm cho kinh ngạc.

Đến ngồi xuống chiếc ghế sofa cạnh cửa sổ, Phong Kỳ nhìn Ngân Linh hỏi:

"Ngân Linh, cô có thể cho tôi một câu trả lời chính xác được không?"

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Ngân Linh nở nụ cười, sau đó gật đầu nói:

"Tôi đã liên lạc với tộc trưởng, nói rõ tình hình chi tiết, tộc trưởng đã trả lời tôi, liên minh không có vấn đề gì nhưng chúng tôi có hai yêu cầu tiên quyết."

"Nói ra nghe xem." Phong Kỳ gật đầu.

“Thứ nhất, dù thế nào đi chăng nữa thì chúng tôi cũng chỉ là quan hệ liên minh, tuyệt đối không thể là quan hệ nô dịch, chúng tôi có quyền lựa chọn tương lai, thậm chí là quyền phân phối tài nguyên mà tộc tôi có được.““Vì là liên minh, điểm này đương nhiên có thể làm được, tôi đồng ý với cô.”

Nghe Phong Kỳ đồng ý, Ngân Linh tiếp tục nói:

“Yêu cầu thứ hai, chúng tôi có thể cung cấp kỹ thuật công trình nhưng vì là quan hệ liên minh, kỹ thuật không thể vô cớ truyền dạy cho các anh, các anh cần dùng tài nguyên, hoặc kỹ thuật khác để tiến hành trao đổi lợi ích, liên minh không phải là cung cấp một chiều, yêu cầu tôi đưa ra không quá đáng chứ?”

Nghe vậy, Phong Kỳ trầm mặc một lúc rồi gật đầu:

“Yêu cầu này tôi cũng có thể đồng ý với cô nhưng các cô không thể hét giá trên trời, liên minh cần chúng ta cùng nhau phấn đấu tiến lên, bất kể bên nào trong chúng ta có được sự phát triển đều có sự giúp đỡ thiết thực cho bên kia của liên minh, tôi hy vọng các cô có thể hiểu được đạo lý trong đó.”

“Không vấn đề gì, các anh có thành ý, chúng tôi đương nhiên cũng sẽ có sự báo đáp tương ứng.”

Ngân Linh nói rồi đứng dậy khỏi ghế, bước đến trước mặt Phong Kỳ, đưa tay phải ra với hắn.

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức đứng dậy, đưa tay bắt tay Ngân Linh:

“Hợp tác vui vẻ, tôi đảm bảo các cô sẽ không hối hận vì quyết định ngày hôm nay.”

Liên minh của hai tộc, tại thời khắc này đã đạt thành.

Nhưng Phong Kỳ hiểu rằng tiếp theo còn rất nhiều việc phải chuẩn bị, những việc này đều sẽ liên quan đến tiến triển

của liên minh.

Hết chương 1923.

Chương 1924. Sứ Giả Mê Vụ

Ví dụ như nghênh đón Ngân Nguyệt Tộc giáng lâm, tìm kiếm sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc để đón Tiểu U, Phá Giáp… trở về.

"À, xin ngắt lời một chút, hai người cuối cùng đang nói chuyện gì vậy? Sao tôi nghe không hiểu gì hết?"

Lâm Nhiễm lúc này mở miệng, vẻ mặt ngơ ngác.

Nghe Lâm Nhiễm hỏi, ánh mắt Ngân Linh chuyển sang Lâm Nhiễm.

So với Lâm Nhiễm trong ký ức, Lâm Nhiễm lúc này có thêm một phần non nớt, trong mắt cũng nhiều thêm một phần sức sống.

Những hình ảnh ký ức tràn về trong đầu Ngân Linh.

Lâm Nhiễm ôm lấy cô toàn thân đẫm máu, cúi đầu khóc nức nở, hình ảnh đó như in sâu vào trong đầu, mãi không tan, cũng khiến cô đêm qua không thể chợp mắt.

Gió đêm ngoài cửa sổ thổi tung mái tóc xanh của Ngân Linh, trong vẻ mặt không thể tin nổi của Lâm Nhiễm, mái tóc đen của Ngân Linh trong nháy mắt đã biến thành màu bạc trắng.

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ rọi vào người Ngân Linh, khiến cơ thể cô phủ lên một lớp ánh bạc nhàn nhạt, giống như tiên nữ không vướng bụi trần, nhan sắc tuyệt mỹ nhất thời khiến Lâm Nhiễm ngây người.

Một lúc sau, Lâm Nhiễm đột nhiên lên tiếng:

“Chết tiệt, Kỳ ca, đây là Sinh Vật Trận Địa!”

Phong Kỳ lúc này nhìn Lâm Nhiễm đang căng thẳng, cười vỗ vai hắn:

“Cô ấy đúng là Sinh Vật Trận Địa nhưng không phải kẻ địch, cậu đừng căng thẳng.”

“Sinh Vật Trận Địa không phải kẻ địch, chẳng lẽ còn là bạn sao?!”

Lâm Nhiễm vội vàng phủ nhận suy nghĩ của Phong Kỳ.

Nghe vậy, Ngân Linh tức giận đến bật cười:

“Xem ra hắn chưa xem đoạn ký ức đó của mình.”

“Ừ, tôi đã chặn đoạn ký ức đó của hắn, đối với hắn mà nói thì quá đau khổ, bây giờ đúng là lúc có thể giải phong.”

“Nên giải phong rồi.” Ngân Linh không khỏi gật đầu.

Có nên liên hôn với nhân tộc hay không, Ngân Linh đã suy nghĩ rất lâu.

Ý của tộc trưởng là, mọi chuyện đều do cô tự quyết định.Đối mặt với vấn đề tình cảm, cô sẽ không như nữ tử nhân tộc e thẹn không thôi, cô đã suy nghĩ rất nghiêm túc cả đêm về vấn đề có nên liên hôn với nhân tộc hay không.

Vì tình cảm này đã từng tồn tại, cô cũng đã từng cảm nhận được niềm vui trong đó.

Cho nên liên hôn cũng không phải không thể.

Trong đoạn ký ức mà Phong Kỳ cung cấp, cuối cùng Lâm Nhiễm đã từng muốn tỏ tình với cô, chỉ là lời tỏ tình còn chưa kịp nói ra thì đã mãi mãi dừng lại ở khoảnh khắc ngọn lửa sự sống tắt lịm.

Lần này, sự tiếc nuối đã có cơ hội bù đắp.

Dấu chấm buồn đã tan biến, vậy thì hãy tiếp tục viết tiếp câu chuyện phía sau.

Ngân Linh lúc này quay đầu nhìn Phong Kỳ nói:

"Tôi đồng ý liên hôn nhưng phong tục của Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi khác với nhân tộc, nam nữ trong Ngân Nguyệt Tộc, nam thì gả, nữ thì cưới, cho nên tôi cưới hắn."

Lâm Nhiễm:…

Mặc dù không hiểu cuối cùng là chuyện gì nhưng qua những từ khóa trong cuộc đối thoại của Phong Kỳ và Ngân Linh, Lâm Nhiễm cũng hiểu được đại khái tình hình.

Liên minh, liên hôn, gả cưới.

Cộng thêm việc nữ tử trước mặt đột nhiên thay đổi diện mạo, Kỳ ca cũng khẳng định nữ tử trước mặt không phải là người.

Điều này khiến hắn ngơ ngác đưa ra một kết luận.

Kỳ ca hình như muốn đem mình bán cho nữ tử trước mặt, dùng để liên minh giữa nhân tộc và tộc này.

"Chờ đã…" Lâm Nhiễm lập tức muốn bày tỏ sự bất mãn của mình, đồng thời hỏi cuối cùng là chuyện gì.

Nhưng lại thấy Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu:

"Tôi tôn trọng phong tục của Ngân Nguyệt Tộc các cô, nhập chuế cũng không phải không được nhưng Lâm Nhiễm dù sao cũng là huynh đệ của tôi, tôi phải tôn trọng ý kiến của hắn, tốt nhất các cô nên chọn một cách mà cả hai bên đều có thể chấp nhận để quyết định nghe theo ý kiến của ai."

Nghe xong câu trả lời của Phong Kỳ, Ngân Linh quay đầu nhìn Lâm Nhiễm, đôi mắt đẹp chớp chớp:

"Lâm Nhiễm!"

“A?”

Trong vẻ mặt ngơ ngác của Lâm Nhiễm, Ngân Linh từ từ cúi người, ánh mắt nhìn thẳng vào đôi mắt của Lâm Nhiễm, mở miệng nói:

“Cờ vây chưa phân thắng bại năm xưa, có nguyện ý tiếp tục đối dịch với tôi không?”

…

Kết thúc cuộc nói chuyện với Ngân Linh, xác định quan hệ liên minh giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc, Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, đồng thời mang theo Lâm Nhiễm vẫn đang trong trạng thái nghi ngờ.

Tiếp theo, Úy Vi sẽ giúp Lâm Nhiễm khôi phục đoạn ký ức đã được bảo lưu.

Quá trình này không phức tạp, chủ yếu là chế tạo dung dịch ký ức cần thời gian.

Không giống với dung dịch ký ức tiêm cho Ngân Linh, các chi tiết trong đoạn ký ức phục hồi của Lâm Nhiễm sẽ hoàn thiện hơn.

Ví dụ như hắn có năng lực xuyên không, Lâm Nhiễm của tuyến hy sinh trước kia biết nhưng dung dịch ký ức tiêm cho Ngân Linh lại không chứa những thông tin này, nội dung ký ức mà Ngân Linh đọc được đã được Úy Vi biên tập sau nhiều lần thẩm tra, đảm bảo sẽ không tiết lộ bất kỳ bí mật nào.

Còn dung dịch ký ức cho Lâm Nhiễm thì không cần lo lắng những vấn đề này.

Hết chương 1924.

Chương 1925. Cuộc Tấn Công Bất Ngờ

Cho nên phải chế tạo lại, điều này cần có một quá trình.

Trong thời gian đó, đối mặt với sự nghi ngờ đầy bụng của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ chỉ có thể nói rằng đến lúc đó sẽ biết.

Dù sao thì giải thích nhiều cũng không bằng tiêm một mũi.

Đợi Úy Vi dẫn Lâm Nhiễm đi, Phong Kỳ triệu tập cuộc họp cấp cao nhất nội bộ Tinh Hồng.

Liên minh với Ngân Nguyệt Tộc không phải là chuyện nhỏ, còn rất nhiều việc cần chuẩn bị.Theo lời mô tả của Ngân Linh, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cũng muốn có một phần dung dịch ký ức, để hiểu rõ tình hình tương lai mà hắn nhìn thấy, rõ ràng là Ngân Nguyệt Tộc có chút bối rối trước lời mô tả của Ngân Linh, muốn tận mắt chứng kiến.

Phong Kỳ không từ chối.

Kỹ thuật chế tạo dung dịch ký ức đã trải qua sự phát triển của nhiều dòng thời gian, đã rất hoàn thiện, sản xuất hàng loạt hoàn toàn không thành vấn đề.

Trọng tâm của cuộc họp cấp cao lần này là thảo luận về cách thức triển khai liên minh.

Trước khi liên minh còn rất nhiều việc cần chuẩn bị khác.

Hơn nữa, mỗi hạng mục đều rất quan trọng.

Cuộc họp cấp cao Tinh Hồng do Phong Kỳ triệu tập chủ yếu thảo luận về các vấn đề liên quan đến liên minh theo ba khía cạnh.

Đầu tiên là cách chào đón sự xuất hiện của Ngân Nguyệt Tộc.

Ngân Nguyệt Tộc không phải là một bộ tộc nhỏ, số lượng tộc nhân lên tới khoảng một triệu, một số lượng lớn như vậy tiến vào Tinh Thành rõ ràng sẽ khiến Tinh Thành bị tê liệt, Tinh Thành hiện tại cũng không có đủ nguồn lực để nuôi sống Ngân Nguyệt Tộc.

Vì vậy, nội dung thảo luận đầu tiên của cuộc họp là làm thế nào để bố trí Ngân Nguyệt Tộc.

Liên minh không phải là sự cung dưỡng đơn phương, vì vậy họ phải tìm cho Ngân Nguyệt Tộc một kênh ổn định để có được nguồn lực, đảm bảo Ngân Nguyệt Tộc có thể tự cung tự cấp.

Về phương diện này, Phong Kỳ đã cân nhắc khi chuẩn bị kéo Ngân Nguyệt Tộc về phe mình.

Hắn đưa ra đề xuất trong cuộc họp, giúp Ngân Nguyệt Tộc xây dựng kế hoạch thành phố ở phía đông Tinh Thành.

Dựa trên phương án hắn đưa ra, những người đứng đầu Viện Nghiên cứu Tinh Hồng đã đưa ra ý kiến của mình, trình bày những cân nhắc chi tiết về phương án này.

Nhưng chỉ một cuộc họp thì rõ ràng không thể thảo luận ra một phương án thực hiện hoàn chỉnh.

Vì vậy, sau khi thảo luận xong phương hướng chung, Phong Kỳ đã đưa ra chủ đề thảo luận thứ hai của cuộc họp.

Đó là cách xử lý mối quan hệ giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc.

Việc chung sống giữa các bộ tộc không phải là chuyện đùa, không phải chỉ nói một câu hợp tác là hai tộc có thể hòa thuận

chung sống, hoàn toàn theo hướng hắn suy nghĩ mà cùng nhau tiến lên.

Hai tộc tiếp xúc chắc chắn sẽ có rất nhiều xung đột.

Đây là vấn đề không thể tránh khỏi.

Tam quan, lý tưởng, lợi ích, thậm chí cả cách suy nghĩ về vấn đề đều có thể là nguồn gốc của xung đột.

Đặc biệt là Ngân Nguyệt Tộc sau này sẽ thông thương với Tinh Thành, cư dân của hai thành phố chắc chắn sẽ có nhiều cơ hội tiếp xúc, bất kỳ mâu thuẫn và xung đột nào cũng sẽ biến thành một vấn đề ngoại giao nghiêm trọng, thậm chí có thể ảnh hưởng và làm rạn nứt mối quan hệ liên minh.

Hắn cũng đã thảo luận vấn đề này với Ngân Linh.

Trong cuộc họp lần này, Phong Kỳ đã đưa ra khái niệm biên soạn bộ luật liên minh.

Tác dụng chính của bộ luật này là thông qua các quy định được cả hai bên công nhận, để giải quyết vấn đề làm thế nào để giải quyết khi xảy ra mâu thuẫn giữa các bộ tộc.

Nếu không có quy định pháp luật rõ ràng, bất kỳ hành vi nào cũng không thể bị định tính rõ ràng, hoàn toàn trở thành cách xử lý kết quả theo quyết định chủ quan.

Ví dụ như một thành viên nhân tộc giết chết một thành viên Ngân Nguyệt Tộc.

Nếu không có quy định rõ ràng về cách xử lý tội giết người thì hành vi của hắn không thể bị định tính, dẫn đến việc xét xử không thể đưa ra tội danh rõ ràng.Quan hệ, thiện cảm, lập trường, v.v. những yếu tố chủ quan đều có thể dẫn đến kết quả phán quyết cuối cùng khiến Ngân Nguyệt Tộc bất mãn, từ đó bùng nổ sự thù địch giữa các chủng tộc.

Nhưng nếu có một bộ luật được cả hai tộc công nhận thì bất kể thành viên của tộc nào phạm lỗi, đều có thể căn cứ vào quy định của bộ luật để phán quyết kết quả xử lý tội phạm.

Làm như vậy là rất cần thiết.

Những khái niệm mơ hồ dễ gây ra mâu thuẫn, cuối cùng dẫn đến đối đầu giữa các bộ tộc.

Ngân Nguyệt Tộc không giống như Mê Vụ Tộc.

Trong dòng thời gian tương lai, Mê Vụ Tộc không tiếp xúc nhiều với nhân tộc, hơn nữa vị trí địa lý cách Tinh Thành ngàn trùng, chỉ có thể thông qua trận pháp truyền tống không gian để giao thoa.

Khoảng cách tạo nên vẻ đẹp.

Không có xung đột lợi ích nào, khả năng xảy ra mâu thuẫn giữa nhân tộc và Mê Vụ Tộc gần như bằng không.

Nhưng vị trí địa lý nơi Ngân Nguyệt Tộc được bố trí rất gần với Tinh Thành.

Hết chương 1925.

Chương 1926. Liên Minh Bình Minh

Phong Kỳ lựa chọn như vậy, chủ yếu là cân nhắc đến việc Ngân Nguyệt Tộc là lực lượng chính giúp nhân tộc nâng cao kỹ thuật công trình, vì vậy Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn phải giao lưu chặt chẽ với nhân tộc.

Bố trí ở gần Tinh Thành có thể tránh được rất nhiều phiền phức.

Đằng sau sự giao lưu chặt chẽ, cần có những quy tắc hoàn thiện để ràng buộc cách xử lý khi thành viên của hai tộc xảy ra xung đột.

Những quy định rõ ràng không thể tránh khỏi xung đột nhưng có thể giải quyết tốt vấn đề xử lý sau khi xung đột xảy ra và là kết quả mà cả hai tộc đều có thể công nhận.

Nhưng muốn biên soạn một bộ luật liên minh, chỉ có nhân tộc tham gia thì rõ ràng là không được.

Trong cuộc họp, Phong Kỳ chỉ đưa ra một khái niệm.

Thời gian biên soạn cụ thể sẽ được triển khai sau khi Ngân Nguyệt Tộc đến.

Trước đó, Tinh Thành cần chuẩn bị trước một thành phố tiếp ứng cho sự xuất hiện của Ngân Nguyệt Tộc, hoàn thành việc xây dựng thành phố ban đầu.

Hướng thảo luận thứ ba của cuộc họp liên quan đến Ngân Linh và Lâm Nhiễm.

Ngân Linh đã chấp nhận phương án liên hôn.

Đây sẽ là một sự kiện trọng đại đối với cả nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc.

Sau khi liên hôn, mối quan hệ giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc có thể được đệm rất nhiều, xét về mặt ngoại giao, chắc chắn phải tuyên truyền rầm rộ.

Ngân Nguyệt Tộc cũng vậy.

Vì vậy, việc tổ chức một đám cưới thế kỷ cho Lâm Nhiễm là rất cần thiết.

Kết quả của đợt tuyên truyền này sẽ lớn hơn nhiều so với nguồn lực bỏ ra, sẽ gắn kết chặt chẽ Ngân Nguyệt Tộc và nhân tộc.

Về phương diện này, Phong Kỳ không định đích thân phụ trách, trong cuộc họp đã giao nhiệm vụ này cho ban cố vấn Tinh Hồng, thời gian thực hiện cụ thể cũng sẽ được triển khai sau khi Ngân Nguyệt Tộc xuất hiện.

Cuộc họp lần này, Phong Kỳ và những người đứng đầu Tinh Hồng đã thảo luận suốt một ngày.

Chủ yếu thảo luận ba vấn đề.

Thứ nhất, làm thế nào để bố trí Ngân Nguyệt Tộc.

Thứ hai, biên soạn bộ luật liên minh.

Thứ ba, tổ chức một đám cưới thế kỷ cho Lâm Nhiễm và Ngân Linh, do thành viên của cả hai tộc cùng chứng kiến.

Ba chủ đề thảo luận đều liên quan đến liên minh.

Liên minh trên danh nghĩa chỉ là sự thỏa thuận giữa hai tộc nhưng việc triển khai liên minh cụ thể rất phức tạp.

Ngoài ba vấn đề này, còn rất nhiều vấn đề cần phải điều chỉnh.

Bao gồm cả cách thức trao đổi lợi ích, cũng cần có một phương án chi tiết để lập kế hoạch.

Rõ ràng là không thể thảo luận rõ ràng những nội dung này chỉ trong một cuộc họp.Kết thúc một ngày họp, Phong Kỳ quyết định trong những ngày tiếp theo, trước tiên sẽ giải quyết vấn đề bố trí Ngân Nguyệt Tộc.

Cần phải triệu tập một vài cuộc họp cấp cao của Tinh Thành để quyết định phương án bố trí chi tiết.

Dù sao Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng chỉ là một trong những cơ quan quyền lực cao nhất của Tinh Thành, vấn đề xây dựng thành phố còn cần các cơ quan khác của Tinh Thành phối hợp.

Ví dụ như xây dựng hệ thống đường ống năng lượng sử dụng ban đầu, cần có sự phối hợp của Viện Nghiên cứu Năng nguyên.

Sau khi cuộc họp cấp cao của Tinh Hồng kết thúc, Phong Kỳ đến trước cửa phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Lúc này đèn đỏ trên cửa phòng thí nghiệm đang sáng, ở trạng thái không làm phiền.

Rõ ràng là ca phẫu thuật giúp Lâm Nhiễm khôi phục trí nhớ vẫn đang tiếp tục.

So với Ngân Linh, quá trình khôi phục trí nhớ của Lâm Nhiễm sẽ phức tạp hơn và cảm giác nhập vai cũng sẽ mạnh hơn, dù sao thì đây cũng là ký ức của chính hắn.

Thời gian lâu một chút, hắn hoàn toàn có thể hiểu được.

Vì ca phẫu thuật vẫn đang tiếp tục, Phong Kỳ không chọn vào cửa làm phiền, quay người rời đi rồi đến phòng huấn luyện chuyên dụng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Căn phòng này được chuẩn bị riêng cho hắn.

Trên tuyến hy sinh trước đó, hắn đã vô số lần đổ mồ hôi ở đây, liều mạng nâng cao thực lực.

Thực lực của tuyến hiện thực không đồng bộ với tuyến hy sinh, mỗi lần khởi hành lại, việc nâng cao thực lực lại cần phải bắt đầu lại.

Lúc này, trung tâm phòng huấn luyện đã bày sẵn những đạo cụ mà hắn đã dặn dò chuẩn bị trước.

Đến trước bàn dụng cụ, Phong Kỳ nhắm mắt lại, ý thức chìm vào thức hải.

Trong nháy mắt, thế giới thức hải bao la rực rỡ như bầu trời đầy sao hiện ra trước mắt, phía trên là dải ngân hà xoay tròn, phía dưới là biển vàng cuồn cuộn.

Tầm mắt của Phong Kỳ hướng về phía trên cùng của quỹ đạo thiên phú.

Chỉ thấy trên quỹ đạo thiên phú thứ tư, ngoài lệnh bài tiến hóa, còn có thêm một viên châu màu đỏ.

Viên châu này chính là bảo thạch cường hóa kỳ tích.

Hắn cũng không rõ viên châu này cụ thể đã dung nhập vào cơ thể mình lúc nào, theo mô tả của Lời Tự Thuật thì là trước khi ý thức trở về, tức là trong khoảng thời gian ý thức chìm vào sau khi bị Tiểu Hắc giết chết.

Lúc đó, hắn đã nuốt bảo thạch cường hóa vào bụng.

Hết chương 1926.

Chương 1927. Đường Lùi Kiếm Tộc

Chỉ là bảo thạch cường hóa vẫn luôn không có phản ứng với cơ thể hắn.

Kết quả là sau khi trở về thì nó lại xuất hiện trên quỹ đạo thiên phú.

Có vẻ như những Vật phẩm kỳ tích tiếp xúc với cơ thể hắn, trong giai đoạn ý thức trở về sẽ dung nhập vào cơ thể hắn.

Tình huống vòng tay kỳ tích tiến vào quỹ đạo thiên phú cũng vậy.

Vòng tay kỳ tích được đeo trên tay hắn, sau khi ý thức hắn trở về thì nó đã xuất hiện trên quỹ đạo thiên phú.

Nhưng cách hấp thụ lệnh bài tiến hóa lại khác.

Cụ thể là vì lý do gì, Phong Kỳ không rõ, hỏi Lời Tự Thuật cũng không thể có được một lời giải thích rõ ràng.

Hắn không suy nghĩ nhiều về phương diện này.

Chỉ cần có thể mang về thì đó là một chuyện tốt.

Theo hiệu quả của cướp đoạt năng lực, rõ ràng là bảo thạch cường hóa trên các tuyến thời gian khác đều đã bị hắn tước đoạt, sau này chỉ còn một viên bảo thạch cường hóa trên người hắn.

Sử dụng viên bảo thạch cường hóa này như thế nào, Phong Kỳ vẫn chưa nghĩ ra.

Sau khi bảo thạch cường hóa dung hợp với hắn thì không thể lấy ra, rõ ràng là không thể giao cho các thành viên nhân tộc khác sử dụng.

Còn về việc kỳ tích có thể được mượn như năng lực thiên phú hay không, tuyến hy sinh trước đó đã chứng minh là hoàn toàn không khả thi.Kỳ tích dường như chỉ thuộc về hắn ở tuyến hiện thực, không thể bị tuyến hy sinh mượn theo bất kỳ hình thức nào.

Nhưng theo mô tả của Úy Vi, có thể là do sự kết nối của tín ngưỡng không đủ chặt chẽ, nếu trong thức hải có "Người dẫn đường", có lẽ tình hình sẽ thay đổi.

Chỉ là phỏng đoán này có khả thi hay không, tạm thời vẫn chưa biết.

Không suy nghĩ nhiều về vấn đề này, Phong Kỳ lúc này mở mắt ra.

Vươn tay cầm một thanh chiến đao hợp kim trên bàn dụng cụ, ý thức của hắn trong thức hải đột nhiên nắm chặt, lập tức bảo thạch cường hóa bị ý thức kéo theo xuất hiện ở lòng bàn tay phải của hắn, ngưng tụ thành một viên bảo thạch màu đỏ.

Đặt bảo thạch cường hóa lên chiến đao hợp kim, chỉ thấy bảo thạch cường hóa từ từ dung nhập vào vị trí cán đao, màu sắc cũng thay đổi theo, biến thành một viên bảo thạch màu đen, tỏa sáng rực rỡ.

Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng, cường độ của chiến đao trong tay đã được nâng cao đáng kể.

Lưỡi đao vốn chỉ cần nắm nhẹ là sẽ biến dạng, vậy mà lại có thể chịu được sức mạnh của hắn.

Giơ tay lên vung một cái, thế đao trong lòng đột nhiên bùng cháy, một luồng đao khí màu đen xuyên qua cơ thể, chém đôi cây cọc gỗ đặc biệt ở không xa, tốc độ đao khí

không giảm tiếp tục tiến về phía trước, đâm vào bức tường được chế tạo bằng kim loại đặc biệt, xuyên thẳng qua, để lại một vết đao dài hai mét.

Thấy cảnh này, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Quả nhiên là Vật phẩm kỳ tích.

Chiến đao hợp kim trong tay hắn không phải là vũ khí cao cấp, thậm chí trong lựa chọn của các chiến sĩ nhân tộc cũng không được coi là vũ khí xuất sắc nhưng sau khi khảm bảo thạch cường hóa thì lại biến thành một binh khí lợi hại.

Vừa rồi hắn chỉ tùy tiện vung một cái nhưng lại thể hiện được đặc tính sắc bén và phá hoại cực cao.

Theo mô tả của Tiểu U, hiệu quả phát huy của bảo thạch cường hóa gần như không có giới hạn nhưng chịu ảnh hưởng của vật liệu khảm, có thể phát huy đặc tính của vật liệu đến mức tối đa.

Vì vậy, phẩm chất của vũ khí càng cao, hiệu quả khảm bảo thạch cường hóa càng tốt.

Phong Kỳ tò mò trong lòng tháo bảo thạch cường hóa xuống, sau đó cầm một khẩu súng trên bàn dụng cụ, tiến hành dung hợp bảo thạch cường hóa với nó.

Trong quá trình thử nghiệm tiếp theo, uy lực của viên đạn bắn ra từ khẩu súng có thể sánh ngang với ám khí năng lượng do Tiểu U chế tạo cẩn thận, thậm chí còn mạnh hơn.

Uy lực của từng viên đạn đều được tăng lên gấp trăm lần.

Kết quả thử nghiệm khiến Phong Kỳ thấy được sự đáng sợ của bảo thạch cường hóa.

Thử nghiệm xong khẩu súng, tầm mắt của Phong Kỳ lướt qua bàn dụng cụ, cuối cùng dừng lại ở một chiếc máy tính bảng.

Trong lòng đột nhiên có ý tưởng, hắn vươn tay cầm lấy máy tính bảng, dán viên bảo thạch cường hóa trong tay vào mặt sau của máy tính bảng.

Chỉ thấy bảo thạch cường hóa dung hợp với máy tính bảng, khảm vào mặt sau.

Kết quả thử nghiệm tiếp theo khiến Phong Kỳ thực sự bất ngờ, hiệu quả xử lý thông tin của máy tính bảng được nâng cao đáng kể, tốc độ tính toán cũng vậy.

Thông qua ứng dụng chuyên nghiệp để thử nghiệm, hắn phát hiện hiệu quả chức năng tổng hợp của chiếc máy tính bảng này đã được nâng cao gấp 43 lần.

Hắn vốn tưởng rằng bảo thạch cường hóa chỉ có thể sử dụng cho vũ khí trang bị, nâng cao sức sát thương, cường độ của vũ khí trang bị nhưng không ngờ bảo thạch cường hóa còn có thể sử dụng như vậy.Cảm thấy khó tin, hắn sau đó lại thử nghiệm các công cụ khác trên bàn dụng cụ.

Kết quả đều không có ngoại lệ, chỉ cần có thể dung hợp với bảo thạch cường hóa, hiệu quả của công cụ đều được nâng cao đáng kể.

Hết chương 1927.

Chương 1928. Quyết Định Chiến Lược

Sau khi phân tích vật liệu sử dụng của từng công cụ, Phong Kỳ khẳng định phỏng đoán mà Tiểu U đưa ra lúc đó, hiệu quả phát huy của bảo thạch cường hóa chịu ảnh hưởng của phẩm chất vật liệu được khảm.

Vật liệu càng tốt, hiệu quả cường hóa mà bảo thạch cường hóa mang lại càng cao.

Cũng chẳng trách Kiếm Tịch lại chọn Lẫm Đông Thành, rõ ràng là Kiếm Tịch cần thông qua các loại quặng, Linh Khoáng do Lẫm Đông Thành sản xuất với số lượng lớn để nâng cao uy lực của Phệ Thiên Kiếm, từ đó nâng cao hiệu quả cường hóa mà bảo thạch cường hóa mang lại.

Điều khiến hắn thấy tiếc là bảo thạch cường hóa không thể tác dụng lên cơ thể sống.

Kiếm Tịch có thể dung hợp bảo thạch cường hóa, chủ yếu là dựa vào việc dung hợp với Phệ Thiên Kiếm, Phệ Thiên Kiếm ở giữa đóng vai trò là vật trung gian.

Nếu có thể khảm vào cơ thể, hắn cảm thấy với thể chất của mình, chiến lực chắc chắn sẽ tăng trưởng bùng nổ.

Ngay khi Phong Kỳ đang suy nghĩ về cách sử dụng bảo thạch cường hóa hiệu quả hơn, giọng nói của Lời Tự Thuật đột nhiên vang lên trong đầu hắn:

[Đột nhiên nghĩ đến một loại vật liệu rất phù hợp với bảo thạch cường hóa, ngươi còn nhớ loại kim loại trói buộc Thiên Xu không? Loại kim loại đó có tác dụng cấm ma chắc chắn,

cũng là đạo cụ quan trọng để Thiên Xu kìm nén mặt bạo ngược trong lòng, giả sử chế tạo loại kim loại cấm ma này thành đạn, sau đó khảm bảo thạch cường hóa vào súng, vậy thì mỗi viên đạn bắn ra có phải đều tương đương với một lá bùa phong ấn không, giống như phong ấn kỳ tích vậy, chỉ cần bắn trúng mục tiêu là có thể khiến mục tiêu không thể sử dụng năng lực nữa?]

Ý tưởng kỳ lạ của Lời Tự Thuật khiến Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Muốn sánh ngang với hiệu quả của bùa phong ấn rõ ràng là không thực tế nhưng khái niệm mà Lời Tự Thuật đưa ra dường như hoàn toàn có thể thực hiện được.

…

Cách sử dụng cụ thể đá cường hóa là gì?

Phong Kỳ đã dành nửa ngày để thử nghiệm.

Kết luận đưa ra là hiệu ứng cường hóa của đá cường hóa bị ảnh hưởng bởi vật liệu của vũ khí, đạo cụ, cường độ vật liệu càng cao thì hiệu ứng cường hóa càng mạnh.

Nhưng hiệu ứng cường hóa của đá cường hóa có một yếu tố rất không rõ ràng.

Đó chính là hướng cường hóa.

Ví dụ như khi cường hóa vũ khí, trang bị, đá cường hóa sẽ ban cho vũ khí trang bị các đặc tính như sắc bén, cường độ, đây là cường hóa trực tiếp thuộc tính của vật liệu.

Nhưng khi khảm vào máy tính bảng, nó lại nâng cao hiệu suất tính toán tổng hợp của máy tính bảng.

Rõ ràng đây không chỉ là cường hóa hiệu ứng vật liệu, thậm chí còn cường hóa đáng kể hệ thống được cài đặt trên máy tính bảng.

Điều này có vẻ rất phi logic.

Có vẻ như hướng cường hóa vật phẩm bị ảnh hưởng bởi phán đoán chủ quan của người sở hữu.

Ví dụ như, hắn cho rằng chức năng chính của máy tính bảng là gì thì hướng cường hóa mà đá cường hóa ban cho máy tính bảng sẽ là gì, không nhất thiết chỉ là nâng cao độ cứng, độ dẻo dai, v.v. của máy tính bảng.

Điều này có vẻ rất phi logic.

[Anh bạn không sao chứ? Nói chuyện logic với Kỳ tích à?]

Nghe lời chế giễu của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ thầm xấu hổ.

Nghĩ kỹ lại thì đúng như Lời Tự Thuật nói, hiệu quả của Vật phẩm Kỳ tích luôn rất kỳ lạ.

Có thể nói là không có Vật phẩm Kỳ tích nào yếu, chỉ có người sử dụng Kỳ tích yếu.

Ngay cả Kỳ tích có vẻ vô dụng, chỉ cần gặp được người sử dụng có thể phát huy hiệu quả, cũng có thể thể hiện sức mạnh khủng khiếp.

Nhiều thông tin tình báo về phương diện này đã đưa ra câu trả lời.

Ví dụ như Vòng tay Chân thần, ví dụ như Lò luyện sự sống của Tinh Linh Vương, v.v.

Nếu ví thế giới này như thế giới trò chơi thì Thần vật Kỳ tích rải rác khắp mọi ngóc ngách thế giới giống như phần mềm gian lận được cài vào trò chơi, không tuân theo logic bình thường của thế giới, cung cấp những hiệu ứng vượt ra ngoài quy tắc thế giới.

Ví dụ như Thần vật Kỳ tích đầu tiên hắn gặp ” Huyết Thạch .”

Mặc dù chỉ là một phần tàn khuyết nhưng Huyết Thạch lại có thể phản lại định luật bảo toàn năng lượng, liên tục sinh ra Huyết Thạch nhỏ nhưng khối lượng của chính nó không hề giảm, ngay cả khi được bảo quản trong phòng thí nghiệm chân không năng lượng, trạng thái sinh sôi vô hạn này cũng không hề biến mất.

Mỗi Vật phẩm Kỳ tích dường như đều có thể vi phạm quy tắc thế giới, tự tạo ra một bộ quy tắc riêng.

Nghĩ đến đây, hình ảnh của Tiểu Hắc hiện lên trong đầu Phong Kỳ.

Bối cảnh của Tiểu Hắc đã rất rõ ràng, các thông tin tình báo hiện có có thể chứng minh rằng sự xuất hiện của Tiểu Hắc có liên quan trực tiếp đến Mặc.

Hắn đã có một cuộc trò chuyện ngắn với Mặc.

Khi đó, khi hắn hỏi về nguồn gốc của Tiểu Hắc, Mặc trả lời rằng, hắn chỉ là người lắp ráp Tiểu Hắc, chứ không phải người tạo ra, còn gọi Tiểu Hắc là tập hợp các quy tắc.

Hết chương 1928.

Chương 1929. Thần Khí Tối Thượng

Lúc này, liên tưởng đến vấn đề Kỳ tích tự tạo ra quy tắc, Phong Kỳ không khỏi đoán rằng Tiểu Hắc có lẽ là tập hợp các Kỳ tích.

Nhưng sự thật cụ thể chỉ có Mặc biết.

Giai đoạn hiện tại, hắn vẫn chưa đủ sức mạnh để thách thức Mặc, có được cơ hội giao lưu bình đẳng.

Nói đến Mặc, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ đến một chuyện.Trong dòng thời gian trước đó, hắn đã từng kéo dài thời điểm thế giới loài người bị hủy diệt, tận mắt chứng kiến quá trình Mặc Nguyệt nuốt chửng mặt trời.

Cảnh tượng lúc đó hắn vẫn còn nhớ rất rõ.

Toàn bộ thế giới bị chia cắt thành hai màu sắc khác nhau, một bên là mặt trời treo cao, một bên là Mặc Nguyệt đỏ như máu.

Hai thế giới phân chia rõ ràng, ở giữa là một đường không gian không ngừng bị xé rách và bóp méo.

Hắn đã tận mắt chứng kiến rất nhiều thế lực Lĩnh Vực xuất hiện, tham gia vào cuộc chiến chống lại Mộ Trảo, Mặc Nguyệt cũng vào lúc đó mà áp chế mặt trời, cuối cùng nuốt chửng toàn bộ thế giới.

Hắn đã từng thấy hai lần cảnh tượng tương tự.

Nhưng ở những dòng thời gian sau đó, không còn xuất hiện cảnh tượng trước ngày tận thế sụp đổ nữa.

Điều này có vẻ hơi bất hợp lý.

Đáng lẽ ra tổng thể thực lực của nhân tộc phải không ngừng tăng lên, mới đúng là phải chống đỡ được lâu hơn, tại sao cảnh tượng tận thế sụp đổ lại không còn bị kéo dài nữa.

Vừa nghịch chiếc đồng hồ được khảm đá cường hóa trên tay, Phong Kỳ vừa đắm chìm trong suy tư, bắt đầu phân tích tương lai của hai lần thế giới biến động đó, lịch sử cuối cùng đã xảy ra những thay đổi gì.

Lật xem thông tin ký ức, Phong Kỳ nhanh chóng tìm ra câu trả lời.

Hắn phát hiện ra rằng trong hai lần chứng kiến cảnh tận thế của thế giới tương lai đó, hắn đều đã làm cùng một việc, đó là nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học.

Mà Mặc lại đang ở trong Viện nghiên cứu khoa học.

Rõ ràng là hai lần hành động nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học đã phá hỏng một số bố trí của Mặc, khiến cho kế hoạch nuốt chửng thế giới loài người của Mặc, hoặc là quá trình bị chậm lại.

Nhưng cụ thể đã xảy ra chuyện gì, hắn cũng không rõ.

Đường hy sinh lúc đó khác với bây giờ, hắn có thể có được tư liệu lịch sử rất hạn chế.

Lúc đó Viện nghiên cứu Tinh Hồng phải sớm ẩn núp dưới lòng đất, không tiếp xúc với thế giới bên ngoài, hắn cũng không có tuổi thọ dài để chứng kiến, trong Tinh Thành còn có rất nhiều thế lực Lĩnh Vực ẩn núp, hoàn cảnh khắc nghiệt khiến hắn căn bản không thể có được nhiều thông tin tư liệu lịch sử hữu ích.

Bây giờ có thể xác định được một điểm.

Chọn đường nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học, có thể giúp làm chậm quá trình Mặc nuốt chửng thế giới loài người.

Nhưng đường này tồn tại quá nhiều biến số.

Đằng sau Mặc có Bóng Đen, đằng sau Bóng Đen có Hắc Huyền, Hắc Huyền còn có liên quan đến tộc địa Linh Năng Tộc.

Có lẽ là Viện nghiên cứu Hổ Phách (Lão Mê) tham gia vào hành động nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học, khiến cho kế hoạch của Mặc bị phá hỏng.

Có lẽ là đường nhắm vào Viện nghiên cứu khoa học, khiến cho tộc địa Linh Năng Tộc biết được kế hoạch của Hắc Huyền, từ đó ra tay phá hỏng kế hoạch của Mặc, cũng có thể là nguyên nhân khác.

Có quá nhiều biến số tồn tại, tình báo hiện có rõ ràng không thể phân tích ra được câu trả lời chính xác.

Hắn cũng không định ra tay với Mặc ngay bây giờ.

Dù sao thì bố trí trước của Mặc cũng quá vững chắc, thực lực hiện tại của nhân tộc căn bản không thể giao thủ với những cường giả Lĩnh Vực đã ký kết khế ước nhiệm vụ với Mặc.

Muốn đánh bại Mặc, trước tiên nhân tộc phải có thực lực đủ mạnh.

Nghĩ thông suốt được nguyên nhân không thể nhìn thấy cảnh tượng thế giới sụp đổ nữa, Phong Kỳ không suy nghĩ sâu hơn về những vấn đề sâu xa hơn.

Hắn tháo viên đá cường hóa trên đồng hồ ra, tiện tay ném về phía trước.Chỉ thấy viên đá cường hóa đã chuyển sang màu tím hóa thành luồng sáng trong không trung, ở khoảng cách hơn hai mươi mét tự động quay trở lại trong không trung, sau

khi tiếp xúc với cơ thể hắn thì tự động hòa nhập vào tinh thần thức hải, trở về quỹ đạo thiên phú thứ tư.

Như vậy có thể thấy, viên đá cường hóa đã hoàn toàn liên kết với hắn.

Cho dù vứt bỏ viên đá cường hóa, nó cũng có thể tự động quay trở lại, không thể vứt bỏ được.

[Chỉ xét riêng điểm này, có vẻ giống như trò chơi hơn nhỉ, người chơi Phong Kỳ?]

"Nếu thế giới thực là trò chơi, vậy ngươi là gì? Hệ thống hướng dẫn tân thủ?"

[Ta là cha ngươi.]

Phong Kỳ:…

…

Kết thúc thử nghiệm, Phong Kỳ rời khỏi phòng huấn luyện, đi thẳng đến Huyết Khố của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Những ngày này, hắn thường đến Huyết Khố để hiến máu.

Dù sao thì lựa chọn tiếp theo của dòng thời gian tương lai là con đường phát triển tín ngưỡng, máu là thành phần quan trọng để chế tạo tượng tín ngưỡng, cũng là một trong những yếu tố quan trọng của con đường phát triển tín ngưỡng.

Hết chương 1929.

Chương 1930. Thủ Đoạn Hắc Ám

Điều này đòi hỏi hắn phải cung cấp một lượng máu lớn.

nhân thời gian nghỉ ngơi sau khi trở về, hắn cần thông qua việc hiến máu thường xuyên để tăng lượng máu dự trữ của Tinh Hồng.

Nếu là tình huống của dòng thời gian trước, hắn rất khó đồng ý được lượng máu cần thiết để chế tạo tượng tín ngưỡng.

Dù sao thì lượng máu dự trữ hoàn toàn không thể đồng ý được việc chế tạo tượng tín ngưỡng với số lượng lớn.

Hơn nữa, lượng máu này phải sử dụng trong 1500 năm.

Tượng tín ngưỡng chế tạo ở giai đoạn đầu chắc chắn sẽ xuất hiện tình trạng hư hỏng ở giai đoạn sau, vì vậy cần phải có một lượng máu dự trữ chắc chắn để sử dụng sau này.

Nhưng lần mơ về tương lai này, hắn đã có được một năng lực thiên phú: tạo máu.

Đặc điểm của năng lực thiên phú này là chuyển đổi năng lượng trong cơ thể một cách hiệu quả, khiến nó chuyển hóa thành máu.

Có năng lực thiên phú này giúp đỡ, hiệu quả hiến máu của hắn đã được nâng cao rất nhiều.

Trên đường đến Huyết Khố, chỉ thấy một người mặc đồng phục Viện nghiên cứu Tinh Hồng, đeo kính vội vã chạy đến từ góc cua, đến trước mặt hắn dừng lại, giọng điệu cung kính nói:

“Bên Lẫm Đông Thành có tin tức rồi.”

Nghe được lời này, Phong Kỳ vốn định đi hiến máu liền dừng bước, gật đầu nói:

“Dẫn ta đến đó!”

Theo gió Phong Kỳ đi theo nhân viên Tinh Hồng này đến phòng tình báo của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Sau khi vào cửa, tầm nhìn đột nhiên rộng mở.

Đây là một căn phòng rộng hơn một nghìn mét vuông, bên trong đặt rất nhiều thiết bị liên lạc, dùng để kết nối với các thành phố khác nhau.

Trong đó, ở vị trí trung tâm của căn phòng có một hàng nhân viên liên lạc của Viện nghiên cứu Tinh Hồng đang ngồi, họ đeo tai nghe đang bận rộn, trước mặt họ là hai màn hình lớn và bàn điều khiển được nối với nhau.

Đây là nơi Viện nghiên cứu Tinh Hồng liên lạc với các cơ quan bên ngoài thành phố.

Ví dụ như Viện nghiên cứu Tinh Hồng muốn liên hệ với Viện nghiên cứu khoa học để mua, đặt hàng thiết bị, sẽ thông qua nơi này để liên lạc với bộ phận liên lạc của Viện nghiên cứu khoa học, trao đổi tình hình.

Liên lạc với đội Tinh Hồng do Viện nghiên cứu Tinh Hồng cử ra bên ngoài cũng sẽ được thực hiện ở đây.

Tầm mắt lướt qua màn hình.Lúc này trên màn hình là một người đàn ông trung niên vạm vỡ quen thuộc, hắn mặc một bộ giáp đặc chế, tay phải còn đeo một con dao găm, ánh mắt tự nhiên mang theo một tia sát khí.

Hắn tên là Cổ Khắc, là người phụ trách đội thu hồi não bộ của tuyến hy sinh trước đó.

Lần này cử đi Lẫm Đông Thành để điều tra những chuyện liên quan đến Kiếm Tộc, chính là do Cổ Khắc phụ trách.

“Cổ thúc.”

Đến trước bàn điều khiển dừng lại, Phong Kỳ nhìn vào màn hình chào hỏi.

Cổ Khắc nghe vậy, nghiêm túc gật đầu, sau đó mở lời:

“Nói một chút về tình hình điều tra ở Lẫm Đông Thành, những ngày này chúng ta đã lấy danh nghĩa Viện nghiên cứu Tinh Hồng tiến vào Lẫm Đông Thành, bước đầu tiên là đến khu mỏ cấm địa của Lẫm Đông Thành, lấy cách tìm kiếm tài nguyên quặng để tiếp xúc với bên kia… Qua những ngày điều tra có thể thấy, tình hình Lẫm Đông Thành hiện tại rất hỗn loạn, những thành viên Kiếm Tộc đã trở thành cao tầng của Lẫm Đông Thành đều lần lượt rời khỏi cương vị, không còn quản lý công việc trong tay.”

“Nhìn từ phương diện này, rất có thể là Kiếm Tịch đã xảy ra vấn đề nhưng tình hình cụ thể chúng ta không có cách nào điều tra sâu hơn, vẫn phải tiếp tục ẩn núp ở Lẫm Đông Thành tìm cơ hội.”

Nghe xong lời kể của Cổ Khắc, Phong Kỳ gật đầu:

“Nếu thực sự không có cách nào tiếp tục điều tra sâu hơn, vậy để ta đến Lẫm Đông Thành một chuyến, ta nắm giữ rất nhiều năng lực ẩn núp, có thể điều tra rõ ràng hơn tình hình của Lẫm Đông Thành… Nếu Kiếm Tịch đã chết, Kiếm Tộc cũng không cần phải giữ lại nữa, đến lúc đó ta sẽ nhổ tận gốc, không có Kiếm Tộc trong dòng thời gian sau này cũng là mục tiêu mà tuyến hy sinh trước của ta đã nỗ lực.”

Nghe được lời này, Cổ Khắc gật đầu:

“Cho ta thêm vài ngày nữa, nếu điều tra không ra kết quả, sẽ để ngươi đích thân đến, lúc đó ta sẽ đón tiếp ngươi.”

Nói được một nửa, Cổ Khắc như nhớ ra điều gì, giọng điệu chuyển hướng:

“Đúng rồi, ta đoán còn một lý do nữa khiến ta cho rằng Kiếm Tịch đã chết, đó là một thế lực khác ẩn núp ở Lẫm Đông Thành hiện tại đang hoạt động rất thường xuyên, thế lực chủng tộc đó hình như gọi là Thuẫn Giáp Tộc, một loạt hoạt động của chúng cũng giống như đang báo hiệu rằng trụ cột của Kiếm Tộc là Kiếm Tịch đã chết.”

“Thuẫn Giáp Tộc?”

Nghe đến cái tên này, Phong Kỳ trước tiên là sửng sốt, sau đó mới bừng tỉnh nhớ ra ở Lẫm Đông Thành còn có một thế lực như vậy.

Nhưng thế lực này không hề có cảm giác tồn tại trong lịch sử.

Nói là một trong hai thế lực lớn ẩn núp ở Lẫm Đông Thành nhưng căn bản không thể sánh được với Kiếm Tộc.

Hết chương 1930.

Chương 1931. Cuộc Chiến Cuối Cùng

Chiến sĩ của Thuẫn Giáp Tộc đúng là có thể giao thủ với chiến sĩ của Kiếm Tộc, hơn nữa không hề yếu thế nhưng chỉ cần Kiếm Tịch còn, Thuẫn Giáp Tộc sẽ không có khả năng chiến thắng Kiếm Tộc.

Kiếm Tộc có Kiếm Tịch và Kiếm Tộc không có Kiếm Tịch, đây hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau.

Thuẫn Giáp Tộc cho dù có mạnh hơn gấp trăm lần, đối mặt với Kiếm Tịch cũng không có khả năng chiến thắng.

Không lựa chọn xóa sổ thế lực chủng tộc này, chủ yếu là Kiếm Tịch không có bất kỳ ý nghĩ gì với Thuẫn Giáp Tộc, đồng thời cũng là để ổn định kênh thu thập tài nguyên, cho rằng Lẫm Đông Thành cần sự ổn định, vì vậy tạm thời gác lại hành động diệt tộc đối với Thuẫn Giáp Tộc.

Nếu Kiếm Tịch thực sự muốn ra tay, cho dù không mở trận Kiếm Linh triệu hồi trăm vạn, cũng có thể dễ dàng hủy diệt Thuẫn Giáp Tộc.Điểm quan trọng nhất thứ nhất là, Thuẫn Giáp Tộc cũng là một thành viên trong kế hoạch triệu hồi trăm vạn Kiếm Linh của Kiếm Tịch.

Kiếm thế của Kiếm Tịch nào có dễ học như vậy, Thuẫn Giáp Tộc rõ ràng không điều tra rõ ràng ẩn họa trong đó, cuối cùng cũng trở thành vật hiến tế.

Sau một hồi trao đổi với Cổ Khắc, đại khái đã hiểu rõ những biến động trên mặt đất của Lẫm Đông Thành, Phong Kỳ quyết định cho Cổ Khắc thêm vài ngày để điều tra, nếu đến

lúc đó vẫn không thể điều tra rõ tình báo liên quan đến Kiếm Tịch, hắn sẽ đích thân đến đó một chuyến.

Thực ra tình báo hiện tại đã có thể suy đoán ra Kiếm Tịch đại khái là đã chết.

Nhưng không nhìn thấy thi thể của Kiếm Tịch, rất khó để xác định Kiếm Tịch có còn sống hay không.

Tuyến hiện thực đích thân đến Lẫm Đông Thành đúng là có nguy hiểm nhưng nguy hiểm này gần như không có.

Hắn lại không phải đến liều mạng với Kiếm Tịch.

Kiếm Tịch rõ ràng cũng sẽ không vì hắn mà đặc biệt mở trận Kiếm Linh triệu hồi trăm vạn.

Với thực lực hiện tại của hắn, chỉ cần Kiếm Tịch không mở trận Kiếm Linh triệu hồi trăm vạn, giao thủ trực diện hoàn toàn có thể toàn thân trở lui.

Dù sao hắn cũng chỉ đến điều tra tình hình, không phải tử chiến.

Nếu xác định Kiếm Tịch đã chết, vậy tiện tay diệt luôn Kiếm Tộc, nếu phát hiện Kiếm Tịch chưa chết, có thể giống như lần đầu tiên Mộ Trảo và Kiếm Tịch tiếp xúc, trong lúc chiến đấu có thể rời đi bất cứ lúc nào.

Phân tích lý trí những nguy hiểm tiềm tàng, Phong Kỳ cảm thấy mình đến Lẫm Đông Thành một chuyến hoàn toàn không có vấn đề gì.

Nhưng cụ thể có đến hay không, vẫn phải chờ hồi âm điều tra của Cổ Khắc.

Sau khi hiểu rõ tình hình, Phong Kỳ rời khỏi phòng liên lạc tình báo.

Không có thói quen mang theo điện thoại bên người, có tình huống gì cũng không thể biết kịp thời, lần này hắn dứt khoát quay về phòng bỏ điện thoại vào túi.

Vừa ra khỏi cửa, hắn đã nhận được điện thoại của Úy Vi:

"Ca phẫu thuật cấy ghép ký ức của Lâm Nhiễm đã kết thúc, bây giờ khóc rất thương tâm, là anh em tốt của cậu, cậu có muốn đến khuyên nhủ không?"

"Tôi đến ngay đây."

Cúp điện thoại, Phong Kỳ vẫn rất bình tĩnh.

Đối với biểu hiện hiện tại của Lâm Nhiễm, hắn không hề cảm thấy bất ngờ.

Lâm Nhiễm yêu Ngân Linh sâu đậm đến mức nào, hắn tự nhiên biết rõ, nếu không phải yêu sâu đậm thì sao lại muốn giữ lại đoạn ký ức đau khổ này.

Cấy ghép đoạn hồi ức này, đặc biệt là chứng kiến cảnh Ngân Linh chết, rõ ràng khiến tâm trạng của Lâm Nhiễm hiện tại có chút sụp đổ.

May là tất cả những tiếc nuối đều có thể bù đắp sau khi nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc thiết lập quan hệ liên minh, sau này sẽ có nhiều ngọt ngào hơn.

Hắn cảm thấy vấn đề mà Lâm Nhiễm nên quan tâm hiện tại là, làm thế nào để nâng cao địa vị trong gia đình.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Tôi rất tò mò một vấn đề.]

"Vấn đề gì?"

[Cậu nói xem nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc có cách ly sinh sản không? Nếu có thì chẳng phải nhà họ Lâm sẽ tuyệt

hậu sao?]

Phong Kỳ: …

Góc độ đặt câu hỏi của Lời Tự Thuật rất hóc búa, Phong Kỳ nhất thời không biết trả lời thế nào.

Bởi vì hắn hoàn toàn không nghĩ đến vấn đề này.

…

Con người và Ngân Nguyệt Tộc có cách ly sinh sản hay không, rõ ràng là vấn đề tương lai mà Ngân Linh và Lâm Nhiễm phải đối mặt.

Nhưng hiện tại Phong Kỳ thực sự không nghĩ ra câu trả lời cho vấn đề này.

Trong hiện thực cũng không có trường hợp nào có thể tham khảo.

Câu trả lời cho vấn đề này, chỉ có thể đợi đến khi Ngân Linh và Lâm Nhiễm đích thân thực hành mới có thể có được.Nhưng không biết vì sao, trong lòng Phong Kỳ lại mơ hồ cảm thấy khả năng lớn là sẽ có cách ly sinh sản.

Giả thuyết của hắn xuất phát từ tình báo mà Mộ Dao và Mặc cung cấp.

Mặc từng nói con người là vật chứa sức mạnh của cường giả bị phong ấn.

Mộ Trảo giải thích câu nói này là, bên trong cơ thể con người ẩn chứa tiềm năng phát triển khủng khiếp và sức mạnh đặc biệt nhưng không phải ai cũng có thể kích hoạt được sức mạnh trong cơ thể, phần lớn con người sẽ sống cả đời một cách bình thường.

Hết chương 1931.

Chương 1932. Hy Sinh Vì Bình Minh

Chỉ có số ít người có thể kích hoạt tiềm năng cơ thể một cách hời hợt.

Những con người này chính là "Kỳ tích" mà Mộ Trảo không ngừng tìm kiếm.

Úy Vi, Mộc Tinh, Thiên Xu… họ đều là những con người đặc biệt đã kích hoạt một phần tiềm năng cơ thể.

Lúc đó, Mộ Trảo giải thích về những người này là.

Kỷ nguyên Trụ Thần vì một lý do nào đó sắp kết thúc, tự biết mình đã thất bại, chúng nghĩ đến việc truyền lại sức mạnh và kiến thức của mình, tạo ra hy vọng cho kỷ nguyên tiếp theo nhưng bất kỳ vật mang thông tin nào cũng sẽ bị thời gian bào mòn, vì vậy Trụ Thần đã tạo ra con người, thông qua việc con người sinh sôi nảy nở qua các thế hệ để liên tục truyền lại kiến thức và thông tin.

Những lời được khắc trên đảo di tích Trụ Thần trong hư không là nguồn gốc cho suy đoán của Mộ Trảo.

Mộ Trảo từng cùng Mặc có được một đoạn thông tin như vậy trên đảo di tích trong hư không mà Trụ Thần để lại:

[Sự tiếp nối của chúng ta sẽ tái khởi động thử thách dưới một hình thức khác!]

Đây là thông tin mà Mộ Trảo và Mặc khi quan hệ hòa hợp đã cùng nhau giải mã.

Còn con người mà Mộ Trảo nhắc đến là vật mang truyền thừa kiến thức và sức mạnh của Trụ Thần, thông tin truyền thừa của các vị thần đều ẩn chứa trong gen của nhân loại, khao khát sinh sôi của con người cũng chính là một trong những thiết lập bảo vệ sức mạnh truyền thừa của Trụ Thần.

Suy luận theo hướng này, rất có khả năng tồn tại cách ly sinh sản giữa con người và ngoại tộc, ý nghĩa nằm ở việc bảo vệ sức mạnh truyền thừa bí mật ẩn chứa trong cơ thể con người.

Nhưng đáp án cụ thể có giống với suy đoán của hắn hay không, chỉ có thể đợi đến khi Lâm Nhiễm thực hành mới biết được.

Phong Kỳ không suy nghĩ thêm về vấn đề này nữa, lúc này hắn đã đến trước cửa phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi.

Cánh cửa kim loại của phòng thí nghiệm vốn đóng chặt đã mở ra.

Bước vào trong phòng, ánh mắt Phong Kỳ tập trung vào Lâm Nhiễm đang ngồi trên bàn phẫu thuật, lúc này hai mắt hắn đỏ hoe, trên mặt còn đọng lại nước mắt, Úy Vi ngồi trước bàn điều khiển không xa, đang xem xét dữ liệu tài liệu, không để ý đến Lâm Nhiễm.

Phát hiện Phong Kỳ đến, Úy Vi dịch chuyển ghế xoay, quay người nhìn về phía hắn, biểu cảm hơi bất lực nói:

“Tâm trạng của bạn học Tiểu Nhiễm có vẻ hơi kích động, cậu đưa về an ủi cho tốt, tôi sẽ không làm phiền nữa, tôi cũng không biết an ủi người khác.”

Phong Kỳ gật đầu, sau đó đến trước mặt Lâm Nhiễm, đặt tay lên vai Lâm Nhiễm:

“A Nhiễm, đi với tôi.”

“Anh Kỳ.”

Lâm Nhiễm ngẩng đầu lên, đôi mắt đỏ hoe đã đầy tơ máu.

Việc cấy ghép ký ức mang đến cho Lâm Nhiễm trải nghiệm nhập vai, những thay đổi về cảm xúc trong ký ức, Lâm Nhiễm đều có thể cảm nhận rõ ràng, điều này mới khiến cảm xúc của Lâm Nhiễm có chút sụp đổ.

Mặc dù trải nghiệm này không thể so với “Trải nghiệm thực tế” khi đọc não nhưng cũng rất ấn tượng.Tiếp đó, Phong Kỳ đưa Lâm Nhiễm rời khỏi phòng thí nghiệm riêng của Úy Vi, đến phòng của hắn.

Ngồi trên ghế sofa, Phong Kỳ bắt đầu dùng lời nói xoa dịu cảm xúc của Lâm Nhiễm.

Ý chí của Lâm Nhiễm vô cùng kiên định, điều này không cần phải nghi ngờ.

Khi hy sinh tuyến, hắn đã dứt khoát lựa chọn hy sinh bản thân để toàn thành hắn, để hắn có thể tiếp tục tiếp xúc với Mê Vụ Chi Chủ theo kế hoạch hy sinh tuyến đã định.

Nhưng về mặt tình cảm nam nữ, Lâm Nhiễm lại bộc lộ ra mặt yếu đuối của mình.

Những ký ức được cấy vào não Lâm Nhiễm vô cùng trọn vẹn, lúc này trong lòng hắn rõ ràng vẫn còn chìm đắm trong nỗi buồn khi Ngân Linh qua đời.

Mặc dù chưa từng yêu đương nhưng việc an ủi người khác đối với Phong Kỳ chưa bao giờ là chuyện khó khăn.

Cách tốt nhất để Lâm Nhiễm thoát khỏi nỗi buồn là liên tục miêu tả cho hắn về tương lai tươi đẹp.

Nỗi buồn thực sự đã từng tồn tại nhưng đó chỉ là quá khứ.

Bây giờ mọi thứ đã bắt đầu lại.

Dưới sự an ủi của hắn, cảm xúc của Lâm Nhiễm dần bình phục.

Đợi đến khi trạng thái của Lâm Nhiễm hồi phục, Phong Kỳ đã an ủi rất lâu không nhịn được hỏi Lâm Nhiễm:

"A Nhiễm, ta không nghi ngờ gì việc ngươi sẽ hy sinh bản thân vì đại nghĩa nhân tộc nhưng dù sao ngươi cũng là huynh đệ của ta, ta tôn trọng lựa chọn của ngươi, bây giờ ngươi nói cho ta biết, ngươi có nguyện ý ở bên Ngân Linh không? Nếu ngươi từ chối, liên hôn hoàn toàn có thể hủy bỏ, ta sẽ không ép buộc ngươi, ngươi cũng không cần vì đại nghĩa trong lòng mà suy nghĩ quá nhiều, tình cảm của ngươi và Ngân Linh chỉ là chất bôi trơn cho liên minh giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc nhưng tuyệt đối không phải là điều kiện tiên quyết, kế hoạch liên minh vẫn có thể tiếp tục thực hiện."

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, biểu cảm của Lâm Nhiễm rất kỳ lạ.

Dường như muốn nói gì đó nhưng lại không biết phải nói như thế nào.

Hết chương 1932.

Chương 1933. Tiến Vào Thánh Địa

[Chậc chậc, tên nhóc Lâm Nhiễm này ẻo lả không dám nói ra, vậy mà còn ngượng ngùng, ta đã nhìn thấy địa vị gia đình của tên này rồi, làm mất mặt nhân tộc chúng ta, hừ.]

Nghe thấy lời chế giễu của Lời Tự Thuật, còn khạc một ngụm lớn vào cuối, Phong Kỳ không nhịn được bật cười.

Có thể thấy Lâm Nhiễm rõ ràng muốn gật đầu.

Nhưng vì ngượng ngùng hay lý do gì đó mà không biết phải mở lời như thế nào.

So sánh ra thì thái độ của Ngân Linh lại rất dứt khoát.

Yêu là yêu, thích là thích, còn rất bá đạo tuyên bố muốn cưới Lâm Nhiễm.

So sánh ra thì Lâm Nhiễm về mặt khí thế đã thua kém rất nhiều.

"Kỳ ca, ta nguyện ý ở bên Ngân Linh."

Ngay lúc này, Lâm Nhiễm dường như đã nghĩ thông suốt, lấy hết can đảm nói.

Mặc dù đã sớm biết trước kết quả, Phong Kỳ vẫn cười vỗ vai Lâm Nhiễm:

"Ở bên Ngân Linh không cần phải có bất kỳ gánh nặng tâm lý nào, việc phải giải thích với gia đình như thế nào, thậm chí cả vấn đề dư luận bên ngoài ta đều sẽ giải quyết trước, ngươi chỉ cần giải quyết một vấn đề là được."

“Vấn đề gì?”

“Đừng làm mất mặt nhân tộc chúng ta, địa vị gia đình phải có thì không được mất, tình hình của các ngươi có vô số thành viên Ngân Nguyệt Tộc và thành viên nhân tộc đang nhìn đấy.”

Nghe thấy lời này, Lâm Nhiễm dường như cảm thấy lòng tự trọng của mình bị thách thức, lập tức gật đầu nói:

“Đó là đương nhiên, Lâm Nhiễm ta cả đời này ngoài Kỳ ca ra thì không có ai có thể đè đầu ta được, một nữ tử Ngân Nguyệt Tộc nhỏ bé còn có thể phản nghịch được sao!“Nhìn Lâm Nhiễm tự tin nói ra những lời này, Phong Kỳ suy nghĩ một chút, vẫn phối hợp gật đầu.

Lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Nói lời tàn nhẫn thì ai cũng nói được, giống như một tên nào đó, lúc nói lời tàn nhẫn thì kiểu gì cũng là Tiểu Hắc ta một quyền đánh nổ, Linh Năng Tộc ta sẽ ma sát dưới đất, đã qua nhiều tuyến hy sinh như vậy rồi, những lời khoác lác lúc trước còn chưa thực hiện được, lời tàn nhẫn mới đã lại chuẩn bị thốt ra, không đáng tin.]

Phong Kỳ: …

Hắn không đồng ý với lời chế giễu của Lời Tự Thuật.

Nếu lấy Linh Cờ để quyết định địa vị gia đình, với thiên phú của Lâm Nhiễm thì muốn thắng thật sự không khó, lúc hy sinh tuyến, thực ra Lâm Nhiễm đã có thể thắng từ lâu, chỉ là cố ý chọn cách nhường nhịn, để tìm thêm cơ hội tiếp cận Ngân Linh mà thôi.

“Kỳ ca, nếu lúc đó anh đi thì sẽ thế nào?”

Câu hỏi đột ngột của Lâm Nhiễm cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lấy lại tinh thần, suy nghĩ một lát rồi trả lời:

"Ta không giống ngươi, có ký ức của nhiều tuyến hy sinh, cách suy nghĩ vấn đề cũng đã sớm thay đổi."

"Vậy anh cho rằng kết quả sẽ thế nào?"

"Ngân Linh rất có khả năng sẽ bị ta xóa sổ khỏi dòng thời gian."

Lâm Nhiễm: …

Nhìn biểu cảm kinh ngạc của Lâm Nhiễm, Phong Kỳ không nhịn được cười ha ha.

…

Năm ngày sau.

Lẫm Đông Thành, sân bay phía bắc thành phố.

Xuống máy bay, bên ngoài tuyết rơi không ngừng, nhiệt độ đột ngột giảm mạnh.

Nhưng chút nhiệt độ này không thể ảnh hưởng đến Phong Kỳ chút nào.

Hắn bước tới chỗ Cổ Khắc đã chờ sẵn từ trước không xa, ôm lấy ông rồi gật đầu nói:

"Cổ thúc."

"Ừ, về rồi nói sau."

Nói xong, Cổ Khắc vẫy tay về phía xa, lập tức một chiếc xe địa hình thuê từ xa chạy tới.

Lên xe, Cổ Khắc bắt đầu kể chi tiết về quá trình điều tra những ngày qua.

Trong lúc đó, Phong Kỳ liên tục gật đầu, nghe rất chăm chú.

Vài ngày trước khi đến Lẫm Đông Thành, chuyện liên hôn của Lâm Nhiễm và Ngân Linh đã được định rồi, thời gian còn lại hắn đều chờ hồi âm của Cổ Khắc.

Nhưng đội điều tra do Cổ Khắc dẫn đầu bố trí ở Lẫm Đông Thành rất nông, căn bản không thể tiếp xúc với tầng quyền lực cốt lõi của Lẫm Đông Thành, đương nhiên cũng không thể biết được Kiếm Tịch đã chết hay chưa.

Để tránh việc tiếp tục điều tra sẽ khiến tầng cao của Lẫm Đông Thành chú ý, Phong Kỳ quyết định đích thân đến đây.

Thực lực của Cổ Khắc và những người khác nếu cố tình điều tra thì sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Dù sao thì thực lực của họ thậm chí còn không bằng một chiến sĩ Kiếm Tộc bình thường.

Nhưng hắn trên dòng thời gian chính thì khác, cho dù Kiếm Tịch đích thân đến cũng có thực lực để chiến đấu với hắn.

Dựa theo lời kể của Cổ Khắc, Phong Kỳ đã hiểu sơ bộ về tình hình điều tra những ngày qua.

Nhưng lần này đến, hắn không định điều tra tình hình của Lẫm Đông Thành theo cách ẩn núp hoặc an toàn.

Kiếm Tịch còn tồn tại hay không, hắn cho rằng chỉ cần thử là biết.

…Đêm khuya 12 giờ.

Phong Kỳ nhờ Niệm Lực nâng mình lên không trung.

Khi thân hình lơ lửng trên không trung khu vực phía bắc Lẫm Đông Thành, hắn đột nhiên mở ra hình thái Huyết Thần.

Cùng với tốc độ đập của trái tim tăng đột ngột, cơ thể bắt đầu thay đổi dữ dội, năng lượng khí huyết phun trào ở vị trí tim, theo lỗ chân lông thẩm thấu ra ngoài cơ thể, trong nháy

mắt bao bọc cơ thể thành một cái kén máu không ngừng lớn lên.

Hết chương 1933.

Chương 1934. Kế Hoạch Kháng Chiến

Chỉ mười mấy giây sau, Phong Kỳ vung tay xé rách kén máu hiện ra thân hình.

Thân hình cao mười mấy mét đứng sừng sững trên không trung, năng lượng độc giác dữ tợn còn sáng hơn cả muôn vàn vì sao, sau lưng còn lơ lửng một trận bàn hư ảo, trên đó khảm nạm sáu viên tinh thể nguồn gốc sức mạnh của Ám Thần.

Tinh thể xoay tròn, từng sợi năng lượng sương mù lượn lờ liên kết với sau lưng Phong Kỳ.

Khí thế trên người càng tăng vọt.

Uy áp khủng bố lấy hắn làm trung tâm, cuồn cuộn tràn xuống phía dưới.

Đợi một lát, thấy Kiếm Tịch vẫn chưa xuất hiện, thân hình Phong Kỳ hóa thành một luồng sáng màu máu như thiên thạch rơi xuống hướng về khu mỏ cấm địa khu vực phía bắc Lẫm Đông Thành.

Không muốn gây ra động tĩnh lớn, hắn đã giảm tốc độ bay trước khi hạ cánh nhưng sau khi hạ cánh vẫn khiến mặt đất xung quanh rung chuyển dữ dội, tiếng báo động liên tục vang lên.

Theo tin tức của tuyến hy sinh trước, Kiếm Tịch thường bế quan ở đây.

Sự xuất hiện của hắn tràn đầy ý khiêu khích, chỉ cần Kiếm Tịch ở đây, chắc chắn sẽ đến nghênh chiến.

Nhưng sau khi cảm nhận quét qua cảnh tượng cấm địa, hắn phát hiện căn bản không có bóng dáng Kiếm Tịch, càng không có hơi thở kiếm thế quen thuộc.

Ý thức tiếp tục lan tỏa.

Ngay lúc này, Phong Kỳ phát hiện ra một bóng dáng nữ tử đeo kiếm dài màu xanh lam.

Không chút do dự, thân hình hắn như viên đạn pháo ra khỏi nòng, đột nhiên bắn về phía mục tiêu.

Dọc đường, khí cụ bay ngang, kiến trúc sụp đổ.

Đợi đến khi bóng dáng nữ tử đeo kiếm dài màu xanh lam phát hiện ra không ổn thì đã không kịp trốn thoát, trong vẻ mặt kinh hoàng của cô, Phong Kỳ xuất hiện trong tầm mắt cô.

Chỉ trong nháy mắt, thân hình khổng lồ của Phong Kỳ đã đứng trước mặt cô.

Chưa tiếp xúc, uy áp khủng bố đã nghiền ép tràn đến.

Nữ tử vẻ mặt kinh hoàng, cơ thể vô thức run lên, trong mắt cô, Phong Kỳ nhìn thấy cảm xúc sợ hãi không thể kìm nén, giống như một con vật nhỏ nhìn thấy động vật ăn thịt, cơ thể và linh hồn đều run rẩy, thậm chí quên cả chạy trốn.

Phong Kỳ bóp chặt cổ nữ tử, giống như xách một con gà con nhấc cô lên:

“Kiếm Tịch ở đâu!”

Đối mặt với câu hỏi của Phong Kỳ, nữ tử đeo kiếm dài màu xanh lam dường như bị dọa ngốc, không trả lời, miệng hơi há, vẫn trong trạng thái kinh hoàng, áp bức đến từ cấp độ sinh mệnh thậm chí khiến Dao Động sinh mệnh của cô cũng trở nên hỗn loạn.

Phong Kỳ cũng từng gặp tình huống tương tự.

Tuyến thời gian hộ tống Huyết Thạch, hắn từng đối mặt trực diện với sinh mệnh siêu cấp đột nhiên giáng lâm.

Lúc đó hắn còn rất yếu, lần đầu tiên nhìn thấy Sinh Vật Trận Địa khủng bố như vậy, cơ thể không tự chủ được mà run rẩy, căn bản không thể khống chế, áp bức khí thế đến từ sinh mệnh càng khiến tinh thần hắn chịu áp lực rất lớn.

Bây giờ tình trạng của nữ tử đeo kiếm lam rất giống với hắn lúc đó, thậm chí còn nghiêm trọng hơn.Hiểu rõ nguyên nhân, Phong Kỳ từ từ thu liễm hơi thở, Tròng Mắt Huyết Sắc tỏa sáng nhìn thẳng vào nữ tử Kiếm Tộc, lần nữa hỏi:

“Nói cho ta biết, Kiếm Tịch đi đâu rồi?”

Nữ tử Kiếm Tộc định thần lại, hít sâu một hơi, giống như linh hồn xuất khiếu đột nhiên trở về, khôi phục chút thanh tỉnh nhưng nỗi sợ hãi trong mắt không hề giảm đi.

“Ta… ta không biết lão tổ đi đâu rồi.”

Nghe vậy, Phong Kỳ cau mày:

“Kiếm Tịch biến mất rồi?”

“Đúng… đúng vậy, lão tổ tông biến mất rồi, cách đây nửa tháng.”

“Ồ, vậy thì không sao.”

Không la sách hỏi thêm chi tiết, Phong Kỳ bóp nát nữ tử Kiếm Tộc trong tay thành sương máu.

Chỉ thấy sương máu từ từ thấm vào cơ thể hắn.

Nhưng lần này, Phong Kỳ phát hiện mình không thu được năng lực thiên phú nào, chỉ có điểm tiến hóa huyết mạch tăng lên.

Điều này hiển nhiên có liên quan đến việc hắn giết Kiếm Tịch, hấp thụ năng lực thiên phú của Kiếm Tịch.

Năng lực thiên phú "Ma Kiếm Chân Giải" mà Kiếm Tịch ban cho hắn sau khi chết có thể chia thành hai năng lực.

Năng lực thứ nhất là lĩnh ngộ kiếm thế, năng lực thứ hai là lợi dụng kiếm thế để khống chế sức mạnh cảm xúc tiêu cực trong cơ thể, kiếm thế lĩnh ngộ của nữ tử Kiếm Tộc hiển nhiên không cao bằng Kiếm Tịch, cho nên không thể cướp đoạt được năng lực thiên phú kiếm thế cũng là điều dễ hiểu.

Không cảm khái nhiều, Phong Kỳ lập tức chọn rời đi.

Thân hình bay vào bầu trời đêm, gió lớn gào thét bên tai, hắn trong lòng khẳng định suy đoán của mình.

Nếu Kiếm Tịch còn sống thì khi hắn vừa tỏa ra hơi thở khiêu khích, Kiếm Tịch đã xuất hiện.

Sự thật chứng minh Kiếm Tịch trên tuyến thời gian hiện thực đã bị xóa sổ hoàn toàn.

Nữ tử Kiếm Tộc nói Kiếm Tịch đột nhiên mất tích cách đây nửa tháng, thời điểm đó chính là thời điểm hắn tiến vào tuyến hy sinh, cũng là thời điểm hắn rời khỏi tuyến hy sinh.

Đúng như Lời Tự Thuật phân tích, dấu vết trong quá khứ của Kiếm Tịch vẫn còn nhưng Kiếm Tịch đã biến mất, thậm chí không để lại thi thể.

Hết chương 1934.

Chương 1935. Sự Thật Phơi Bày

Nghĩ đến cuộc khủng hoảng lớn của Lẫm Đông Thành đã được giải trừ, một tảng đá cản đường trên con đường trưởng thành của nhân tộc đã bị đập tan, trên mặt Phong Kỳ không giấu được nụ cười, không nhịn được ngửa mặt lên trời gào lên một tiếng.

Tiếng gào này kích thích khí huyết cuồn cuộn trong cơ thể, hóa thành mây máu trên không trung.

Ngay lập tức, tiếng còi báo động phòng không bên dưới vang lên, lập tức có máy bay không người lái trinh sát bay lên.

Nhận ra hành vi của mình không ổn, Phong Kỳ dứt khoát thu liễm hơi thở, trạng thái Huyết Thần lập tức được giải trừ, khí huyết phân phân thấm vào cơ thể, chảy vào tim.

Sau đó, hắn dứt khoát chuồn mất.

….

Xác định Kiếm Tịch đã bị xóa sổ, rạng sáng cùng ngày, Phong Kỳ đã đi máy bay chuyên dụng Hổ Phách trở về Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Ban đầu hắn muốn ra tay với Kiếm Tộc và Thuẫn Giáp Tộc.

Nhưng sau khi suy nghĩ kỹ lưỡng, hắn cảm thấy làm như vậy rất không ổn.

Không có Kiếm Tịch, với thực lực hiện tại của hắn, muốn đánh bại Kiếm Tộc và Thuẫn Giáp Tộc hoàn toàn không thành

vấn đề nhưng có thể gây ra một loạt vấn đề.

Dù sao thì hắn vẫn chưa điều tra rõ ràng nhiều bố trí của Kiếm Tộc ở Lẫm Đông Thành.

Lúc này ra tay khó tránh khỏi khiến Kiếm Tộc hoặc Thuẫn Giáp Tộc có ý định cá chết lưới rách, gây thương vong cho cư dân Lẫm Đông Thành.

Hắn cảm thấy vẫn nên điều tra rõ ràng cấu trúc chi tiết của thế lực ngầm ở Lẫm Đông Thành trước rồi hãy ra tay.Giống như Dạ Ảnh tộc đã từng khống chế Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Sau khi điều tra rõ ràng tình hình, Dạ Ảnh tộc không có sức phản kháng trước mặt hắn, quá trình thanh trừng Dạ Ảnh tộc cũng sẽ vô cùng thuận lợi.

Để chắc chắn, Phong Kỳ quyết định sẽ thanh trừng thế lực ngầm ở Lẫm Đông Thành trong tuyến hy sinh tiếp theo.

Nếu có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, sau này cũng có thể phòng ngừa trước.

…

Một tháng sau, Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Viện Nghiên cứu Hổ Phách đã họp bàn về cách thức đón tiếp Ngân Nguyệt tộc.

Giai đoạn hiện tại, Ngân Nguyệt tộc muốn giáng lâm thì có thể đến bất cứ lúc nào.

Ngân Linh và các thành viên tiên phong khác của Ngân Nguyệt tộc đã sớm thiết kế xong phương án giáng lâm, những năm tháng thâm canh ở các cơ quan năng lượng cũng đã chuẩn bị xong các bước cần thiết để mở thông đạo truyền tống không gian.

Chỉ thiếu thời cơ.

Nhưng hiện tại thời cơ có thể chín muồi bất cứ lúc nào, chỉ thiếu mỗi việc cần sắp xếp trước cho Ngân Nguyệt tộc một nơi cư trú ở khu vực phía đông Tinh Thành, xây dựng một thành phố mới.

Về phương diện này cần phải điều động nhiều cơ quan của Tinh Thành phối hợp.

Theo lời Ngân Linh, thành phố xây dựng cho Ngân Nguyệt tộc không cần phải có chức năng hoàn thiện, chỉ cần có một nơi đặt chân là được, đến lúc đó Ngân Nguyệt tộc có thể thông qua sự hỗ trợ về tài nguyên của Tinh Thành để hoàn thành việc xây dựng thành phố mới sau này.

Phong Kỳ rất hài lòng với phương án này.

Tài nguyên vật tư giai đoạn đầu hoàn toàn không thành vấn đề, dù sao thì tương lai nhân tộc vẫn cần Ngân Nguyệt tộc hỗ trợ về mặt kỹ thuật công trình.

Nhưng hiện tại vẫn còn một vấn đề mà hắn tạm thời không thể giải quyết.

Đó chính là làm thế nào để thuyết phục các thành viên nhân tộc chấp nhận Ngân Nguyệt tộc.

Vấn đề này nếu để đến tương lai thì thực ra rất dễ giải quyết, dù sao thì tương lai nhân tộc và Mê Vụ tộc cũng đã từng thành lập liên minh, đạt được mục tiêu hợp tác cùng có lợi.

Giai đoạn đầu nhân tộc giúp đỡ Mê Vụ tộc, giai đoạn sau Mê Vụ tộc dùng tài nguyên thực tế để phản hồi nhân tộc.

Về cơ bản đã đạt được sự bổ sung và thông suốt về mặt tài nguyên.

Nhưng nếu đặt vấn đề này vào hiện tại thì cần phải đối mặt với rất nhiều vấn đề.

Thời đại mà hắn đang sống, con người rất thù địch với Sinh Vật Trận Địa, họ thường cho rằng Sinh Vật Trận Địa là sinh vật tà ác, không thể cùng tồn tại với con người.

Quan niệm như vậy đã ăn sâu vào lòng người.

Những người cấp cao của Tinh Thành cũng có quan niệm tương tự, kể cả Phong Kỳ trước đây cũng từng có suy nghĩ như vậy.

Điều này không phải do tư tưởng của con người bảo thủ, mà chỉ là do hoàn cảnh quyết định cách suy nghĩ về vấn đề.

Ngay từ đầu thời kỳ đại dịch của Khu Trung Bộ, con người đã thành lập liên minh chặt chẽ với thế lực Lĩnh Vực là Tinh Linh tộc, vì vậy con người Khu Trung Bộ có thể chấp nhận quan niệm liên minh với thế lực Lĩnh Vực,

Trải qua hàng trăm năm biến đổi, thậm chí mức độ chấp nhận của con người Khu Trung Bộ đối với việc tinh linh hóa cơ thể cũng trở nên rất cao.

Giống như con người đối mặt với sinh lão bệnh tử, con người Khu Trung Bộ cũng có cảm giác tương tự khi đối mặt với tinh linh hóa, không cảm thấy có gì không ổn, chỉ cảm thấy đó là kết cục tất yếu trong cuộc đời con người.

Nhưng tình hình của Khu Đông Bộ và Khu Trung Bộ lại hoàn toàn khác nhau.

Hết chương 1935.

Chương 1936. Phục Hồi Niềm Tin

Trong năm trăm năm sau đại dịch, Khu Đông Bộ đã viết nên một sử thi bi tráng về cuộc đấu tranh kiên cường của con người với thế lực Lĩnh Vực.Trong thời gian đó, có rất nhiều anh hùng đã hy sinh trong cuộc chiến bảo vệ quê hương, vô số thành phố phồn hoa bị chiếm đóng, cuối cùng mới hình thành nên Tinh Thành, thành phố Tương Lai, thành Cựu Nhật, thành phố Chiến Thắng, Lẫm Đông Thành, khu Ngũ Đại Thành Thị như hiện nay.

Trong những năm tháng đấu tranh gian khổ, Sinh Vật Trận Địa luôn là kẻ thù của con người Khu Đông Bộ, chúng săn bắt con người, gây ra những tổn thất nặng nề cho Khu Đông Bộ.

Trong thời gian này, không xuất hiện thế lực Lĩnh Vực nào hợp tác với con người như Tinh Linh Vương.

Điều này dẫn đến việc căm ghét Sinh Vật Trận Địa đã trở thành truyền thống lịch sử của con người Khu Đông Bộ.

Muốn thay đổi quan niệm này không phải dễ.

Tư tưởng của những người cấp cao của Tinh Thành dễ thay đổi, thông qua lời kể của Phong Kỳ, họ đã có nhận thức rất rõ ràng về cục diện thế giới trong tương lai, cũng hiểu được lợi ích mà việc hợp tác với thế lực Lĩnh Vực mang lại cho nhân tộc.

Nhưng muốn thay đổi quan niệm này của người dân Tinh Thành bình thường thì cần có thời gian.

Trong thời gian ngắn, nếu đột nhiên thông báo với toàn thành phố rằng sẽ thành lập liên minh với thế lực Lĩnh Vực, chắc chắn sẽ gây ra chấn động lớn, thậm chí còn bị hiểu lầm rằng tầng lớp lãnh đạo của Tinh Thành đã bị thế lực Lĩnh Vực khống chế.

Đây cũng là lý do khiến Phong Kỳ cảm thấy vấn đề liên minh với ngoại tộc sẽ dễ giải quyết hơn trong tương lai nhưng nếu đặt vào hiện tại thì sẽ rất khó khăn.

Cần phải có một quá trình thay đổi quan niệm từ từ.

Cuộc họp do Phong Kỳ triệu tập lần này chủ yếu thảo luận về vấn đề này.

Hướng đi của cuộc họp liên quan đến việc thay đổi quan niệm của người dân.

Phương án thực hiện cụ thể sẽ xuất phát từ nhiều góc độ.

Ví dụ như có thể thêm một số câu chuyện liên quan đến việc hợp tác với thế lực Lĩnh Vực vào sách giáo khoa.

Dòng thời gian trước đây đã sử dụng cách này, thêm một phần câu chuyện cải biên về việc hắn quen biết Mê Vụ Chi Chủ vào sách giáo khoa.

Sau đó, thông qua những câu chuyện này để người dân Tinh Thành khác nhận ra rằng Sinh Vật Trận Địa không phải toàn bộ đều là kẻ xấu, trong đó cũng có những sinh vật sẵn sàng hợp tác với con người, thậm chí về tính cách cũng không hoàn toàn là thị máu.

Thay đổi quan niệm là rất cần thiết.

Phong Kỳ từng cho rằng sự trỗi dậy của nhân tộc là một con đường cô độc, tất cả các thế lực Lĩnh Vực đều là chông gai trên đường, phải phi kinh trảm gai tiến lên.

Nhưng bây giờ suy nghĩ của hắn đã thay đổi.

Con người cần sự trợ giúp từ bên ngoài.

Có sự giúp đỡ của Mê Vụ tộc, Ngân Nguyệt tộc, thậm chí là các thế lực liên minh khác của Lĩnh Vực có tiềm năng, tương lai của nhân loại mới có thể đi xa hơn, rộng hơn.

Ngay cả một thế lực mạnh mẽ như Huyết Hồn tộc, trong tương lai cũng biết cách sử dụng các nguồn lực bên ngoài để tạo ra lợi ích cho chủng tộc của mình.

Thông qua việc cung cấp dịch vụ cho các chủng tộc khác để đổi lấy phần thưởng tài nguyên.

Đây cũng là một hình thức hợp tác giữa các chủng tộc.

…

Ngày hôm sau sau khi kết thúc cuộc họp, Phong Kỳ đến phòng huấn luyện của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Đẩy cửa kim loại của phòng huấn luyện ra, hắn thấy Mê Vụ Chi Chủ tóc tím mắt tím đang ngồi trên ghế sofa ở góc phòng huấn luyện, tay cầm máy tính bảng đang xem tài liệu lịch sử của nhân tộc.

Ngồi xuống bên cạnh Mê Vụ Chi Chủ, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ:

“Lão Mê, hỏi anh một câu.”

“Hỏi đi.”

Mê Vụ Chi Chủ không ngẩng đầu lên nhưng ánh mắt vẫn dừng lại trên những dòng chữ trên máy tính bảng.Ánh mắt Phong Kỳ chuyển sang chiếc máy tính bảng trên tay Lão Mê, hắn phát hiện ra Lão Mê lại đang đọc tiểu thuyết.

Có thể thấy Lão Mê rất hứng thú với thể loại truyện viễn tưởng của con người.

Lần trước hắn đọc truyện về một đại lão tu tiên nào đó trở về đô thị, bây giờ lại đang đọc một cuốn tiểu thuyết tên là "Ta là đại lão đứng sau màn."

Nhìn cái tên sách này, chỉ cần nhìn thôi cũng biết đây là tiểu thuyết vô địch lưu về nhân vật chính Long Ngạo Thiên, chẳng có gì thú vị.

Rút tầm mắt về, Phong Kỳ nhìn Lão Mê hỏi:

"Kế hoạch sắp xếp dòng thời gian tiếp theo mà ta đưa ra trong cuộc họp, ngươi có thấy không ổn ở điểm nào không?"

Hắn đã mô tả chi tiết kế hoạch cho dòng thời gian tiếp theo trong cuộc họp nhưng hắn vẫn muốn tham khảo ý kiến của Lão Mê.

Dù là xét về tình cảm cá nhân hay lợi ích liên minh giữa các chủng tộc, ý kiến của Lão Mê cũng là một phần trong nội dung kế hoạch tương lai, hắn không thể làm mọi việc theo ý mình, phải cân nhắc đến mọi mặt.

Đặc biệt là kế hoạch tương lai lần này đã gây ra tổn hại thực chất đến lợi ích của Mê Vụ tộc.

Hết chương 1936.

Chương 1937. Đoàn Kết Chiến Đấu

Ban đầu là Lão Mê đưa ra kế hoạch chôn vùi Ngân Nguyệt tộc, trong vài dòng thời gian trước, Ngân Nguyệt tộc cũng là nguồn lực khởi đầu cho sự phát triển của nhân tộc và Mê Vụ tộc.

Nhưng lần này hắn lại đưa ra đề xuất liên minh với Ngân Nguyệt tộc.

Như vậy thì sẽ không còn nguồn lực khởi đầu nữa.

Nhân tộc thì không sao, tổn thất trước mắt có thể bù đắp được từ kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt tộc trong tương lai, xét về tương lai thì lợi ích còn lớn hơn nhiều so với tổn thất trước mắt.

Nhưng đối với Mê Vụ tộc mà nói, đây lại là tổn thất thực sự trong quá trình phát triển.

Ban đầu, Mê Vụ Chi Chủ sẽ phục sinh người Mê Vụ tộc sau khi hiến tế Ngân Nguyệt tộc, thậm chí còn có kế hoạch xây dựng lại thành phố sương mù.

Nhưng bây giờ kế hoạch này không còn nguồn lực hiến tế, rõ ràng sẽ bị trì hoãn.

Điều này ảnh hưởng đến sự phát triển của Mê Vụ tộc, thậm chí là kế hoạch tương lai của Mê Vụ Chi Chủ.

Mặc dù đã nghĩ ra cách bù đắp cho Lão Mê trong tương lai để xây dựng Mê Vụ tộc nhưng với tư cách là anh em, đồng

thời là đồng minh của nhân tộc, trước khi thực hiện kế hoạch này, hắn phải hỏi ý kiến của Lão Mê.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, Lão Mê lập tức lắc đầu:

"Không có ý kiến gì, việc Ngân Nguyệt tộc gia nhập liên minh của chúng ta rõ ràng là quyết định mà ngươi đã cân nhắc kỹ lưỡng, chắc chắn cũng đã phân tích được lợi hại trong đó, nếu tiềm năng phát triển trong tương lai của Ngân Nguyệt tộc rất lớn, với tư cách là một đồng minh, Mê Vụ tộc chúng ta cũng có thể hưởng lợi từ đó, làm như vậy không có gì không tốt."

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ phóng hạ máy tính bảng trong tay, quay đầu nhìn Phong Kỳ, đôi mắt ánh lên màu tím dưới ánh đèn:

"Ngươi có phải lo lắng ta sẽ có ý kiến không?"

Phong Kỳ nghe vậy, cười toe toét, đưa tay đấm vào ngực Lão Mê:

"Ta và ngươi đã trải qua nhiều dòng thời gian như vậy, ta còn không hiểu ngươi nghĩ gì sao, biết ngươi chắc chắn sẽ không để bụng, huống hồ kế hoạch hiến tế Ngân Nguyệt tộc đối với ngươi còn chưa xảy ra, ta chỉ cảm thấy hơi áy náy, mới đi được vài dòng thời gian, bây giờ lại phải lấy lợi ích của Mê Vụ tộc ngươi để đổi lấy sự phát triển nhanh chóng của nhân tộc.""Về phương diện này ngươi không cần lo lắng, ngươi phải hiểu một đạo lý, nhân tộc các ngươi càng cường thịnh, tương lai Mê Vụ tộc chúng ta cũng có thể hưởng lợi từ đó, chúng ta cần cân nhắc đến tương lai lâu dài, được mất trước mắt không quan trọng… Tóm lại, về sau những chuyện nhỏ nhặt thế này đừng tìm ta bàn bạc nữa, không quan trọng, không đáng kể, với tư cách là thủ lĩnh nhân tộc, ngươi phải nhìn xa trông rộng, đừng so đo những chuyện vặt vãnh này."

Mặc dù đã đoán được Lão Mê sẽ nói gì nhưng khi nghe Lão Mê nói những lời này, trên mặt Phong Kỳ vẫn nở nụ cười rạng rỡ:

"Được rồi, nói tiếp về kế hoạch dòng thời gian tiếp theo mà ta định ra, ngươi có đề xuất gì không?"

"Có và ngươi phải nghĩ cách giải quyết vấn đề này trước, trong cuộc họp ngươi không đề cập đến." Lão Mê gật đầu.

"Vấn đề gì?" Biểu cảm của Phong Kỳ trở nên nghiêm trọng.

"Ngươi đã cân nhắc đến vấn đề lập trường của Tinh Thành khi nhân tộc đi theo con đường siêu năng lực tín ngưỡng chưa?"

"Vấn đề lập trường? Ý ngươi là lập trường của các chủng tộc khác đối với Tinh Thành?"

"Đúng vậy, ngươi phải cân nhắc đến quan điểm của các thế lực Lĩnh Vực ẩn núp ở các thành phố khác đối với Tinh Thành sau khi dân chúng Tinh Thành đi theo con đường tín ngưỡng để phát triển."

"Vấn đề này là một vấn đề nghiêm trọng mà con đường siêu năng lực tín ngưỡng phải đối mặt trực diện, khi siêu năng lực phổ biến ở Tinh Thành, chắc chắn không thể che giấu được thông tin, đến lúc đó các thế lực Lĩnh Vực ẩn núp trong xã hội loài người đều sẽ biết, ví dụ như Hắc Huyền ở thành Cựu Nhật sẽ phát hiện ra sự thay đổi của Tinh Thành, cảnh giác hơn."

"Cách xử lý vấn đề này liên quan đến thái độ của các thế lực Lĩnh Vực đối với Tinh Thành, nếu không xử lý tốt vấn đề này, các thế lực Lĩnh Vực khác chắc chắn sẽ có ý đồ với Tinh Thành, thậm chí triển khai hành động có mục tiêu."

Nghe xong những lời này, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Thực ra hắn đã cân nhắc đến vấn đề này, lúc này hắn muốn nghe ý kiến của Mê Vụ Chi Chủ.

“Lão Mê, theo ngươi, Tinh Thành nên làm thế nào?”

“Muốn che giấu hoàn toàn rõ ràng là không thực tế, dù sao thì sự giao lưu giữa các thành phố vẫn tiếp tục, không thể đóng cửa hoàn toàn tin tức trong thành phố, vì vậy thay vì che giấu thì tốt hơn là đánh bài ngửa… Ý ta là về phương diện tín ngưỡng để có được siêu năng lực, hãy đánh bài ngửa, để các thế lực bên ngoài cho rằng Tinh Thành đã bị một thế lực Lĩnh Vực hùng mạnh chiếm giữ.”

“Đến lúc đó, các thế lực bên ngoài sẽ cho rằng đây là thủ đoạn bố trí tương lai của thế lực bí ẩn ẩn núp ở Tinh Thành, chắc chắn sẽ cảnh giác nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ.”

Hết chương 1937.

Chương 1938. Chiến Thắng Cuối Cùng

“Ví dụ như Viện nghiên cứu công nghệ do Bóng Đen kiểm soát, mặc dù chúng có quyền kiểm soát tuyệt đối đối với thành phố Tương Lai nhưng đối với Tinh Thành, chúng chỉ có thể điều tra thông qua liên minh chủng tộc yếu ở Tinh Thành, trước khi muốn làm kẻ thù với chúng ta, ít nhất chúng sẽ phải suy nghĩ một vấn đề, đó là có nên làm kẻ thù với chúng ta hay không, trong trường hợp không thể thăm dò được thực lực của chúng ta, rõ ràng chúng sẽ không chọn mạo hiểm.”

Nghe ý kiến của Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Ý kiến của Lão Mê trùng hợp với kế hoạch của hắn.

Con đường phát triển tín ngưỡng trong mắt các thế lực bên ngoài chắc chắn sẽ không cho rằng đây là con đường do chính nhân tộc tạo ra.Một bố cục tín ngưỡng tương tự cũng từng được Hắc Huyền thực hiện.

Nói chính xác hơn là thế lực trực thuộc Hắc Huyền “Ám Thần Giáo”, chúng cũng đi theo con đường thu hoạch tín ngưỡng, mục đích là thông qua việc thu thập sức mạnh tín ngưỡng để đánh thức Ám Thần từ giấc ngủ.

Có tiền lệ trước đó, Hắc Huyền rõ ràng cũng sẽ suy nghĩ theo hướng này, cho rằng thế lực ẩn núp ở Tinh Thành cũng đang đi theo con đường thu hoạch tín ngưỡng tương tự.

Những điều này thực ra đều không quan trọng.

Quan trọng là Tinh Thành chắc chắn phải thể hiện ra sự mạnh mẽ hoặc bí ẩn, khiến các thế lực bên ngoài từ bỏ ý định với Tinh Thành.

Chỉ riêng một Hắc Huyền, Phong Kỳ không lo lắng.

Hắn lo lắng là tộc địa Linh Năng Tộc đằng sau Hắc Huyền.

Mặc dù tộc địa Linh Năng Tộc hiện tại còn lâu mới đạt đến sức chiến đấu khủng khiếp như tám đại tộc vương trong tương lai nhưng cũng không phải là nhân tộc giai đoạn này có thể chống lại được.

Những vấn đề này là vấn đề lớn nhất của con đường siêu năng lực tín ngưỡng, đều cần phải hy sinh con đường để thăm dò.

Phân tích của Lão Mê rất có lý.

Trong trường hợp không thể thăm dò được lai lịch của thế lực ẩn núp ở Tinh Thành, tộc địa Linh Năng Tộc đằng sau Hắc Huyền rõ ràng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ nhìn về phía Mê Vụ Chi Chủ gật đầu nói:

"Ý kiến của ngươi giống ta, thay vì che giấu thì tốt hơn là đánh bài ngửa, dứt khoát không che che giấu giấu nữa, để bên ngoài biết Tinh Thành đang đi theo con đường phát triển tín ngưỡng, còn sự thật đằng sau thì cứ để họ đoán đi."

"Đúng rồi, còn Mê Vụ tộc các ngươi, sau khi mở ra dòng thời gian tiếp theo, ta sẽ đẩy nhanh việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, đến lúc đó sẽ lấy ra hai phần mười tài nguyên sản xuất trong giai đoạn đầu để cung cấp cho Mê Vụ tộc các ngươi, giúp ngươi nhanh chóng hồi sinh một phần tộc nhân, tái thiết Mê Vụ tộc."

Nghe xong lời này, Mê Vụ Chi Chủ không từ chối, nhìn về phía Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu nói:

“Cảm ơn, tương lai khi Mê Vụ tộc chúng ta trỗi dậy chắc chắn sẽ trả gấp đôi.”

“Trả gấp mấy lần?”

“Gấp mấy lần cũng được.”

“Gấp mấy lần là gấp mấy lần?”

“Ồn ào quá, ngươi muốn gấp mấy lần thì gấp mấy lần.”

“Vậy thì gấp một vạn lần, ha ha ha…”

…

Kết thúc cuộc nói chuyện với Mê Vụ Chi Chủ, Phong Kỳ trở về Viện Nghiên cứu Tinh Hồng.

Vài ngày tiếp theo, hắn đều suy nghĩ về cách chi tiết hóa kế hoạch cho dòng thời gian tiếp theo.

Trong thời gian này, trong đầu hắn nảy ra một ý tưởng mới về tương lai.

Hiện tại, hướng đi của liên minh chủng tộc đã được định.

Nhưng ngoài mô hình hợp tác kiểu liên minh này, Phong Kỳ cho rằng hoàn toàn có thể tham khảo mô hình hợp tác của các chủng tộc mạnh khác để tạo ra lợi ích cho nhân tộc.

Ví dụ như Huyết Hồn tộc tạo ra lợi nhuận tài nguyên bổ sung cho tộc quần bằng cách bán quyền sử dụng nền tảng Tâm Luyện, thậm chí là các dự án khác.

Thành chủ U Ảnh tạo ra lợi ích bằng cách cung cấp nền tảng giao dịch và thu phí giao dịch.

Thậm chí Linh Năng tộc cũng có “Vật phẩm kỳ tích” tương tự.

Đó chính là không gian huấn luyện.

Chức năng của bảo vật này cho đến nay hắn vẫn còn nhớ rất rõ.

Trong không gian huấn luyện, thông qua những cách đơn giản như khiêng đá, né tránh huấn luyện, có thể nâng cao đáng kể thể chất.

Phong Kỳ đã thèm muốn bảo vật này từ lâu.

Đáng tiếc là "Không gian huấn luyện" nằm trong tay Linh Năng tộc, muốn đoạt lấy trong giai đoạn này chắc chắn là mơ tưởng hão huyền.Cơ thể của Linh Năng tộc khá đặc biệt, chúng đi theo hệ thống phát triển năng lượng hóa cơ thể, dẫn đến không gian huấn luyện chỉ có hiệu quả với sự phát triển thể chất thì giống như xương sườn.

Có thể tưởng tượng được rằng, Linh Năng tộc trong tương lai rõ ràng sẽ sử dụng Vật phẩm kỳ tích này để tạo ra lợi ích cho tộc quần.

Cách tốt nhất là giống như Huyết Hồn tộc, cung cấp cho các chủng tộc khác, kiếm được khoản thù lao lớn.

Đây gần như là một lựa chọn bắt buộc.

Như vậy có thể thấy, việc hợp tác với các chủng tộc khác để kiếm lợi nhuận là một lựa chọn rất đúng đắn.

Hết chương 1938.

Chương 1939. Bước Đầu Bình Minh

Vì vậy Phong Kỳ nghĩ đến nhân tộc.

Nhân tộc có thể đưa ra nguồn tài nguyên độc quyền nào để đổi lấy lợi ích.

Suy nghĩ theo hướng này, Phong Kỳ đột nhiên nghĩ ra rằng thực ra hắn cũng có một Thần vật kỳ tích có thể chia sẻ.

Đó chính là vòng tay Chân thần.

Có thể cung cấp cho các chủng tộc khác, thông qua hình thức tín ngưỡng để mượn siêu năng lực của hắn.

Nếu phương pháp này khả thi, hắn không chỉ có thể kiếm được thù lao mà các chủng tộc khác cung cấp mà còn có thể thu hoạch được sức mạnh tín ngưỡng khổng lồ.

Quan trọng hơn là hắn là người kiểm soát thực tế biển ý thức tinh thần, có thể cắt đứt khả năng thiên phú được mượn bất cứ lúc nào.

Thậm chí những tín đồ kiên định của các chủng tộc khác có thể vì hắn mà sử dụng, căn bản không thể phản bội hắn nữa, từ đó trở thành lực lượng chiến đấu bên ngoài của nhân tộc.

Nhưng đây chỉ là lý tưởng trong suy nghĩ của hắn.

Không giống như nền tảng huấn luyện, nền tảng Tâm Luyện là loại Vật phẩm kỳ tích, vòng tay Chân thần thiết lập kết nối tín ngưỡng có điểm khởi đầu rất khó đạt được, đó là phải có tín ngưỡng sùng kính.

Chỉ riêng ngưỡng cửa này, ngay cả khi có Sinh vật trận địa muốn mạo hiểm thử thì cũng khó đạt được yêu cầu ban đầu.

Suy nghĩ kỹ lại, Phong Kỳ không khỏi thở dài.

Hắn cảm thấy kế hoạch này rất khó thực hiện trong giai đoạn này, thậm chí có phần không thực tế.

Ngoài vấn đề ngưỡng cửa cao, nó còn gây sự chú ý của các thế lực bên ngoài, ngay cả khi các thế lực bên ngoài không thể cướp đi vòng tay Chân thần, chỉ cần để họ nhận ra rằng nhân tộc nắm giữ phép màu thì chắc chắn sẽ có ý định.

Đến lúc đó, nguy cơ xâm nhập mà nhân tộc phải đối mặt sẽ ngày càng nghiêm trọng.

Giữ ngọc trong tay sẽ chuốc họa vào thân, nhân tộc giai đoạn này rõ ràng vẫn chưa đủ sức để đối phó với những thách thức liên tiếp từ bên ngoài.

Thậm chí có thể xảy ra cảnh tượng hắn nhìn thấy ở Lôi Đình Lĩnh Vực.

Các thành viên của Huyết Hồn tộc mang theo cờ Huyết hồn đến cướp bóc.

Ngồi trước bàn làm việc, Phong Kỳ nghịch bút, trong đầu là mạng lưới tình báo được đan kết từ vô số thông tin, phân tích kế hoạch phát triển nhân tộc trong tương lai.

Ngay lúc này, chiếc điện thoại đặt trên bàn làm việc rung lên.

Nhấc điện thoại lên xem, hắn phát hiện là Ngân Linh gọi đến.

Nhấc máy, giọng nói êm tai của Ngân Linh truyền đến từ đầu dây bên kia:

“Bên này tôi có thể dựng kênh truyền tống không gian cho anh bất cứ lúc nào nhưng việc mở kênh truyền tống không gian xuyên Lĩnh Vực cần tiêu tốn năng lượng rất lớn, vì vậy anh phải sắp xếp cho Tinh Thành mất điện một ngày trước, sau đó cần phải đầu tư một lượng lớn năng lượng để duy trì việc mở trận truyền tống không gian, anh định bắt đầu khi nào?”

Đối mặt với câu hỏi của Ngân Linh, Phong Kỳ chìm vào suy tư.

Vài ngày trước, hắn đã cung cấp cho Ngân Linh một tọa độ không gian, nhờ cô giúp làm một việc, mở một trận truyền tống không gian đến địa điểm tọa độ.

Điểm đến mục tiêu là Lĩnh Vực nơi Tiểu U đang ở.Đưa Tiểu U về thực tại là ý tưởng của hắn sau khi kết thúc dòng thời gian trước.

Theo quỹ đạo phát triển bình thường của nhân tộc, việc chế tạo ra trận truyền tống không gian còn cần đến hàng chục năm nữa, còn phải bồi dưỡng ra nhóm nhân tài công nghệ không gian đầu tiên, như vậy mới có thể thực hiện được việc truyền tống xuyên không gian.

Nhưng nếu muốn đưa Tiểu U về thực tại thì việc chờ đợi hàng chục năm rõ ràng là quá dài.

Quan trọng nhất là thời gian của thực tại không phải là vô hạn.

Tiểu Hắc không hứng thú với hắn ở dòng thời gian hy sinh nhưng đối với hắn ở thực tại thì sẽ không hề nương tay.

Vì vậy, thời gian tồn tại của thực tại thực ra vẫn luôn bị rút ngắn, thời điểm Tiểu Hắc rời khỏi Viện nghiên cứu khoa học để tàn sát thành phố Tương Lai chính là ranh giới sinh tử của thực tại.

Chờ đợi hàng chục năm cũng giống như đang tiêu hao sinh mệnh, không ngừng thu hẹp không gian dung sai của bản thân.

Muốn đưa Tiểu U về sớm hơn, chỉ có Ngân Nguyệt tộc mới có công nghệ có thể làm được.

Lúc này, Ngân Linh đã đưa ra câu trả lời, có thể mở trận truyền tống xuyên không gian bất cứ lúc nào, Phong Kỳ cảm thấy thời cơ đã chín muồi.

Nhưng trước đó, còn rất nhiều việc rườm rà cần phải xử lý.

Cả thành phố mất điện không phải chuyện đùa, cần phải chuẩn bị trước.

Phải thông báo trước cho nhiều cơ quan, để họ xử lý trước những công việc quan trọng trong tay, đảm bảo việc mất điện không ảnh hưởng đến các nhiệm vụ đang triển khai, hoặc giảm thiểu tối đa ảnh hưởng.

Ngoài quân bộ, Viện nghiên cứu Tinh Hồng, Viện nghiên cứu Hổ Phách, ba cơ quan quyền lực lớn của Tinh Thành đều không có nhà máy điện dự phòng, việc mất điện đột ngột sẽ gây ra ảnh hưởng rất lớn.

Trước đây, việc đổi mới hoặc sửa chữa đường ống năng lượng của Tinh Thành đều được triển khai cục bộ.

Hết chương 1939.

Chương 1940. Liên Minh Nhân Loại

Ví dụ như thay thế đường ống năng lượng khu vực Đông A của Tinh Thành thì trong thời gian khu vực Đông A của Tinh Thành mất điện có thể kết nối với đường ống năng lượng khu vực B của Tinh Thành để sử dụng hỗ trợ, đến khi hệ thống năng lượng khu vực Đông B bảo trì thì sử dụng năng lượng khu vực Đông A để hỗ trợ.

Việc bảo trì hệ thống năng lượng của toàn bộ Tinh Thành đều được triển khai trong phạm vi nhỏ, sau đó lan rộng cục bộ ra toàn bộ Tinh Thành, giảm thiểu tối đa ảnh hưởng.

Việc mất điện toàn thành phố không phải chưa từng xảy ra nhưng đó là vào thời kỳ đầu của cuộc biến động thảm họa cách đây hàng trăm năm.

Cùng với việc xây dựng Tinh Thành ngày càng hoàn thiện, lực chiến đủ để duy trì sự ổn định bên trong và bên ngoài Tinh Thành, tình trạng mất điện ngày càng ít xảy ra.

Ít nhất là mấy thế hệ này đều chưa từng trải qua tình trạng đặc biệt là mất điện toàn thành phố.

Sau khi nói chuyện điện thoại với Ngân Linh và nói rằng sẽ hoãn lại vài ngày, Phong Kỳ cúp điện thoại và lập tức gọi điện cho Tề Viện trưởng đương nhiệm của Hổ Phách, nói với ông ta về tình hình mất điện.

Tiếp theo, Phong Kỳ chuẩn bị triệu tập cuộc họp cao nhất của Tinh Thành.

Thay vì truyền đạt giữa các phòng ban thì trực tiếp triệu tập cuộc họp để thông báo về các vấn đề liên quan đến việc mất điện sẽ đơn giản và rõ ràng hơn.

Còn về hội nghị trực tuyến, Phong Kỳ cũng đã nghĩ đến.

So với hội nghị trực tiếp thì hội nghị trực tuyến rõ ràng thuận tiện hơn.

Nhưng hội nghị trực tuyến liên quan đến vấn đề an toàn tiềm ẩn.

Viện nghiên cứu khoa học do Bóng Đen kiểm soát có rất nhiều bố trí, rất nhiều thiết bị của Tinh Thành đều sử dụng thiết bị của Viện nghiên cứu khoa học, việc triệu tập hội nghị trực tuyến rất có khả năng sẽ bị rò rỉ tình báo.Việc tiết lộ thông tin mất điện của Tinh Thành cũng không phải là vấn đề chính, dù sao thì việc Tinh Thành mất điện lớn như vậy, muốn che giấu cũng không giấu được, chỉ sợ trong cuộc họp sẽ nói đến những chủ đề bí mật, dẫn đến việc rò rỉ tình báo.

Đây cũng là lý do mỗi lần hắn chọn triệu tập hội nghị trực tiếp và mỗi lần họp đều phải tiến hành kiểm tra sức khỏe theo tiêu chuẩn của Viện nghiên cứu Tinh Hồng.

Hiệu quả và an toàn, rõ ràng là an toàn quan trọng hơn.

Tối hôm đó, Phong Kỳ đến Viện nghiên cứu Hổ Phách, đích thân triệu tập cuộc họp cao nhất.

Trong cuộc họp, hắn đã hỏi những người phụ trách các cơ quan đơn vị của Tinh Thành xem gần đây có dự án nào chắc chắn phải triển khai không, cuối cùng sau khi thương lượng, thời gian mất điện toàn thành phố được ấn định là mười ngày sau.

Kết thúc cuộc họp ngày hôm đó, các phương tiện truyền thông và các cơ quan của Tinh Thành bắt đầu đưa ra thông báo.

Trong thời gian ngắn, tin tức Tinh Thành mất điện đã lan truyền khắp thành phố, bao gồm cả các bảng quảng cáo ở các khu vực của Tinh Thành cũng đã trở thành thông báo liên quan đến việc Tinh Thành mất điện sau mười ngày.

Mọi thứ đã được sắp xếp ổn thỏa, tổn thất do mất điện của Tinh Thành có thể giảm thiểu tối đa.

Phong Kỳ cảm thấy rằng ngay cả khi xét đến lợi ích của Tinh Thành thì tầm quan trọng của Tiểu U đối với Tinh Thành cũng lớn hơn nhiều so với tổn thất do mất điện của Tinh Thành.

Mặc dù nhân tộc không thể bắt chước và học hỏi kiến thức truyền thừa trong đầu Tiểu U, bởi vì điều này liên quan đến khả năng thiên phú của chủng tộc Tiểu U là "Dệt năng lượng" nhưng đạo cụ không gian do Tiểu U tạo ra lại rất hữu ích.

Trước khi có Tiểu U, mỗi lần hắn hành động đều phải mang theo ba lô đặc chế bên mình.

Bên trong cần phải chứa những vật dụng như Đại não hoạt tính châm và không gian bên trong ba lô đặc chế rất nhỏ.

Nhưng đạo cụ loại không gian có thể giải quyết hoàn hảo vấn đề này.

Ngoài ra, đạo cụ loại không gian còn có thể được ứng dụng trong các lĩnh vực khác nhau, là đạo cụ lưu trữ rất tiện lợi và hiệu quả.

Những đạo cụ năng lượng khác do Tiểu U chế tạo, mặc dù không thể sản xuất hàng loạt nhưng cũng rất hữu dụng.

Mặt nạ bay, áo giáp năng lượng, cầu linh khí, v.v.

Xét về tình cảm cá nhân, hắn cũng hy vọng có thể sớm đưa Tiểu U về.

…

Mười ngày sau.

Thời gian đến tám giờ tối.

Tinh Thành vốn sáng đèn rực rỡ trong nháy mắt bị bóng tối bao trùm, cả thành phố chìm vào sự tĩnh lặng chưa từng có.

Phía tây Tinh Thành, phòng thí nghiệm cốt lõi của Viện nghiên cứu năng nguyên.

Phong Kỳ đứng bên cạnh Ngân Linh, nhìn chằm chằm vào thiết bị không gian đặc biệt ở trung tâm phòng thí nghiệm.

Đây là một đĩa tròn hình dạng kỳ lạ, lơ lửng giữa không trung, bên dưới còn có một đế màu bạc trắng.

Sau khi cắt đứt nguồn cung cấp năng lượng của Tinh Thành, toàn bộ năng lượng của khu vực phía tây Tinh Thành theo đường ống năng lượng mà chiến binh tiên phong của Ngân Nguyệt tộc đã dựng sẵn, liên tục truyền vào đế đĩa tròn, sau đó đế truyền vào đĩa tròn.

Hết chương 1940.

Chương 1941. Vực Dậy Tinh Thành

Không giống như việc mở ra một kênh truyền tống không gian xuyên thế giới.

Lần này chỉ cần mở một trận truyền tống không gian nhỏ là được nên không chọn mở kênh không gian ở bên ngoài thành phố.

Lúc này, trước mặt Ngân Linh có một la bàn cổ nhỏ khắc đầy chữ khắc đang lơ lửng.

Đây là hệ thống điều khiển của thiết bị truyền tống không gian, thông qua việc xoay la bàn để kết nối với tọa độ không gian.

Lần này, tình hình của thực tại có phần đặc biệt.

Tọa độ không gian mà hắn ghi lại ở dòng thời gian hy sinh, không chắc chắn vẫn có thể áp dụng ở thực tại.

Điều này liên quan đến sự thay đổi dữ dội của thế giới loài người.Trong trường hợp bình thường, tọa độ thế giới sẽ không thay đổi nhưng thế giới loài người cùng với sự giáng lâm liên tục của các lĩnh vực, toàn bộ thế giới giống như một quả bóng liên tục được bơm không khí, diện tích đang dần mở rộng.

May mắn là thời gian hắn tiếp xúc với Tiểu U không quá xa.

Ngay cả khi tọa độ có thay đổi, nó cũng sẽ nằm trong phạm vi gần đúng, không cần phải mò kim đáy bể để tìm kiếm liên tục.

Cùng với việc năng lượng liên tục được truyền vào, viên đá quý ở trung tâm đĩa tròn sáng lên, lấy đó làm trung tâm lần lượt thắp sáng các chữ khắc được khắc trên đĩa tròn.

Quá trình này giống như đang vẽ một bức tranh tuyệt đẹp.

Phong Kỳ không thể không thừa nhận rằng công nghệ không gian của Ngân Nguyệt tộc vượt xa công nghệ không gian của loài người.

Trên la bàn lơ lửng trước mặt Ngân Linh, thậm chí còn có số liệu áp suất không gian rõ ràng.

Có thể trực quan nhìn rõ áp suất, mức tiêu thụ năng lượng, v.v. của thiết bị không gian và cũng có thể điều chỉnh thiết bị truyền tống không gian theo thời gian thực thông qua la bàn.

So sánh với nhau, công nghệ không gian mà nhân tộc bắt chước từ Ngân Nguyệt tộc và Mê Vụ tộc thì có vẻ rất thô sơ.

Đều là truyền tọa độ trước, sau đó truyền năng lượng trực tiếp khởi động.

Giống như cắm nguồn điện của thiết bị truyền tống không gian vào ổ cắm, nhấn nút khởi động, tiếp theo là tùy duyên.

Biểu hiện của Ngân Linh càng củng cố thêm ý tưởng thiết lập liên minh với Ngân Nguyệt tộc của Phong Kỳ.

Kỹ thuật công trình của Ngân Nguyệt tộc sẽ đóng vai trò quan trọng trong việc sớm xây dựng thành phố hệ thống tu luyện cho nhân tộc.

Thời gian trôi qua, khi tất cả các chữ khắc trên toàn bộ đĩa tròn truyền tống sáng lên.

Các chữ khắc trên đó biến ảo thành hư vô, biến thành những ký tự hư ảo nhảy múa quanh đĩa tròn, cuối cùng tất cả các ký tự hư ảo lơ lửng trên không trung của đĩa tròn, phác họa và kết hợp thành một trận pháp truyền tống không gian hư ảo.

Trận pháp bùng phát ánh sáng rực rỡ, trong lúc quay tròn, những vết nứt nhỏ li ti xuất hiện ở phía trước đĩa tròn.

Nhưng những khe nứt không gian màu đen này chỉ thoáng chốc đã được đặc tính tự phục hồi của không gian chữa lành.

Chờ thêm vài phút, cường độ xé rách không gian tăng lên rõ rệt.

Giống như từng tia chớp đen xé toạc không khí, xuất hiện trong thời gian ngắn rồi nhanh chóng tan biến.

Lại thêm vài phút nữa.

Quá trình xé rách không gian trở nên ổn định, những tia chớp đen liên tục xuất hiện biến mất, phía trước đĩa tròn không gian xuất hiện một điểm đen nhỏ Tiểu Hắc xoay tròn.

Vòng xoáy không gian mở rộng dần dưới sự truyền năng lượng.

Khi khe nứt không gian đạt đến độ cao ba mét, Ngân Linh bên cạnh Phong Kỳ đột nhiên xoay la bàn điều khiển, lập tức bắt đầu xây dựng kênh không gian bên trong khe nứt không gian.

Kênh không gian là chìa khóa để kết nối tọa độ không gian.

Có thể thấy cùng với việc Ngân Linh xoay la bàn không gian, kênh không gian được xây dựng bên trong khe nứt không gian cũng sẽ thay đổi, hoặc bị bóp méo, liên tục thay đổi hướng trong luồng không khí ngược.

Một lúc lâu sau, trán Ngân Linh lấm tấm mồ hôi.

Ngay lúc này, Ngân Linh đột nhiên vỗ mạnh vào la bàn không gian trước mặt:

“Xong rồi!”

La bàn không gian bị vỗ trúng lập tức bắn về phía đĩa tròn không gian, cuối cùng được gắn vào vị trí trung tâm của đĩa tròn không gian.

Ùng~ Ùng~

Sau tiếng ù ù ngắn ngủi, khe nứt không gian vẫn đang bị bóp méo và biến dạng đột nhiên ổn định, kênh không gian bị bóp méo và biến đổi bên trong cũng theo đó mà ngưng tụ.“Đi đi, sớm quay về, giai đoạn này tài nguyên của Tinh Thành có hạn, mỗi phút mỗi giây đều là chi phí tiêu hao khổng lồ, sớm quay về có thể tiết kiệm không ít năng lượng.”

Ngân Linh lúc này ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ rồi nói.

Nhìn Ngân Linh với vẻ mệt mỏi không giấu nổi giữa hai hàng lông mày, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu:

“Cảm ơn.”

Nói xong, hắn không đợi Ngân Linh trả lời, bước nhanh về phía kênh không gian.

Sau khi bước vào kênh không gian, hắn lập tức cảm thấy một lực đẩy mạnh mẽ ập đến, qua lớp vách ngăn trong suốt của kênh không gian có thể nhìn thấy năng lượng đầy màu sắc bên ngoài đang hòa trộn, biến dạng, xoay tròn.

Quá trình truyền tống chỉ kéo dài vài giây, khi lực đẩy biến mất, Phong Kỳ bước ra khỏi kênh không gian.

Hết chương 1941.

Chương 1942. Thế Giới Mới

Cảm giác mất trọng lực ập đến, gió rít bên tai.

Hắn phát hiện mình đang rơi nhanh từ trên cao xuống, tầm mắt nhìn xuống phía dưới, là một đồng bằng tràn ngập những bông hoa màu trắng và đỏ tươi, những bông hoa trong gió mạnh tạo thành từng lớp sóng hoa.

Cảnh tượng quen thuộc trước mắt khiến Phong Kỳ thực sự có chút bất ngờ.

Hắn vốn tưởng rằng cần phải mất chút thời gian để tìm kiếm nhưng không ngờ rằng truyền tống lại khóa chính xác lĩnh vực nơi Tiểu U ở.

Trong lúc thân hình nhanh chóng hạ xuống, tầm mắt của Phong Kỳ bắt đầu tìm kiếm ngôi nhà gỗ trong trí nhớ.

Theo như ấn tượng thì Tiểu U bị dùng làm vật tế trong Tiểu Mộc ốc, do một vài chiến binh hồn ma chịu trách nhiệm hút năng lượng đặc biệt có thể dùng để dệt năng lượng từ trong cơ thể Tiểu U.

Nhưng tầm mắt nhìn đến đâu cũng không thấy bóng dáng Tiểu Mộc ốc.

Ngay khi Phong Kỳ đang nghi ngờ, giọng nói lười biếng của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:[Hướng 3 giờ, trên ngọn Tiểu Sơn Pha nở đầy hoa trắng, con ngốc Tiểu U đang co ro ở đó, nhanh ném bóng bắt đi.]

Theo hướng nhắc nhở của Lời Tự Thuật, tầm mắt hắn kéo gần lại.

Hắn nhìn thấy bóng dáng nhỏ bé quen thuộc đứng giữa những gợn sóng hoa, vô số cánh hoa bên cạnh theo gió bay lả tả, cô bé mặc chiếc váy bẩn thỉu, dáng vẻ giống với trẻ con loài người, mái tóc màu xám, giữa trán còn in ba dấu chân nhỏ, đôi mắt màu xám tĩnh lặng, trong mắt có gợn sóng nước, trông rất yếu ớt đáng thương.

Một cơn gió mạnh ập đến, Tiểu U rất thành thạo ngồi xổm xuống, đưa tay ấn chặt chiếc mũ rơm, sợ mũ rơm trên đầu bị gió thổi bay mất.

Đợi cơn gió mạnh đi qua, Tiểu U từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía hắn đang rơi nhanh, trên mặt nở nụ cười ngốc nghếch.

[Cô bé trông thật ngốc, là phiên bản Tiểu U chưa khai hóa, rất cần nâng cấp phiên bản, mau đưa đến chỗ bà già tiêm một mũi, nâng cấp phiên bản đi!]

…

Ngay khi sắp tiếp đất, Niệm Lực của Phong Kỳ thoát ra khỏi cơ thể nâng đỡ cơ thể.

Thân hình hắn lơ lửng cách mặt đất nửa mét, sau đó hắn trôi đến trước mặt Tiểu U dưới sự nâng đỡ của Niệm Lực.

Đối mặt với ánh mắt của Phong Kỳ, Tiểu U tò mò chớp chớp mắt, sau đó cười ngốc nghếch đưa bông hoa trắng nắm trong tay lên cao.

Phát hiện Phong Kỳ không phản ứng, Tiểu U buông tay, làm mẫu hái một cánh hoa trắng nhét vào miệng, sau đó chớp chớp mắt tiếp tục nhìn chằm chằm Phong Kỳ.

[Ta dịch cho ngươi, ý Tiểu U muốn diễn đạt hắn là muốn chia sẻ thức ăn với ngươi, hy vọng ngươi đừng không biết điều, nếu không đợi cô bé lớn lên dùng ma đao chém ngươi một nhát.]

Tiểu U làm vậy có ý gì, Phong Kỳ sao có thể không biết.

Câu dịch đầu tiên của Lời Tự Thuật thì không sai, còn hai câu cuối thì hoàn toàn là do nó tự thêm vào.

Tầm mắt chuyển sang Tiểu U, trên mặt Phong Kỳ nở nụ cười rạng rỡ.

Lần đầu tiên gặp Tiểu U ở tuyến hy sinh trước, cô bé cũng ngốc nghếch vô tri như bây giờ, thậm chí còn không biết nói.

Học giao tiếp ngôn ngữ vẫn là do hắn đích thân dạy.

Tiểu U thường nói mình là người, còn có một lý do quan trọng là từ khi hiểu chuyện, ngôn ngữ đầu tiên cô bé học chính là ngôn ngữ của loài người.

Thân hình hạ xuống, Phong Kỳ đến trước mặt Tiểu U ngồi xổm xuống, sau đó đưa tay hái một cánh hoa trắng nhét vào miệng.

Trong lúc nhai, hắn nhìn thấy nụ cười nở trên khuôn mặt Tiểu U.

[Chậc chậc, Tiểu U lúc này tuy không hoạt bát như trong ký ức nhưng trông rất chăm chỉ, mỗi ngày tự hái cánh hoa ăn, tự cung tự cấp để tồn tại, không hề có chút dáng vẻ lười biếng nào, từ đó có thể thấy rõ ràng là có người nào đó đã có vấn đề trong giáo dục, dạy Tiểu U chăm chỉ thành Tiểu U lười biếng.]

Phong Kỳ:…

Nghe Lời Tự Thuật nói bóng gió, mỉa mai vòng vo, gân xanh trên trán Phong Kỳ giật giật.

Hắn cảm thấy mình đã nâng cao rất nhiều mức độ chịu đựng đối với Lời Tự Thuật.

Thậm chí lần trở về tuyến hy sinh này chưa từng vì Lời Tự Thuật mà tức giận, bây giờ phát hiện mình vẫn coi thường Lời

Tự Thuật, nó luôn có thể tìm cơ hội để chế giễu tinh thần hắn.“Tâm trạng tiêu cực của ta có một nửa có thể liên quan đến ngươi.”

[Vu khống, vu khống trắng trợn, ta là Lời Tự Thuật đang tiến hành huấn luyện ngươi chống lại tâm trạng tiêu cực, vậy mà ngươi lại nói là ta làm nặng thêm tâm trạng tiêu cực của ngươi, đây gọi là gì? Đây gọi là chó cắn Lữ Động Tân, không biết lòng Lời Tự Thuật!]

Không để ý đến Lời Tự Thuật, Phong Kỳ phát hiện Tiểu U đã quay người bỏ đi.

Hắn lập tức đứng dậy đuổi theo.

Đi theo Tiểu U xuyên qua biển hoa, Phong Kỳ rất tò mò không biết Tiểu U hiện đang sống ở đâu, chẳng lẽ vẫn luôn sống một mình ở đây sao?

Nguồn gốc của Tiểu U là một bí ẩn, ngay cả cô bé cũng không rõ lai lịch chủng tộc của mình.

Trong số những thông tin tình báo hạn chế, có một điểm có thể khẳng định rõ ràng là khi Tiểu U đến thế giới loài người thì không chỉ có một mình cô bé, hẳn còn có một tộc nhân đi cùng.

Hết chương 1942.

Chương 1943. Hiện Thực Khắc Nghiệt

Nhưng không biết vì lý do gì, khi hắn ở tuyến hy sinh đến Lĩnh Vực này, người thân hay tộc nhân vốn đi cùng Tiểu U đã chết, chỉ còn lại một bộ thi thể.

Có hai thứ mà Tiểu U ấn tượng sâu sắc nhất trong Lĩnh Vực này.

Thứ nhất là chiếc mũ rơm trên đầu.

Thứ hai chính là bộ thi thể đã trở nên mơ hồ không rõ.

Lúc đầu hắn phân tích, chủng tộc của Tiểu U rất có thể giống với Mê Vụ Chi Chủ, khi vượt ải Thông Thiên Lộ đã bị chiến sĩ Thông Thiên phục kích, cuối cùng chỉ có Tiểu U sống sót đến thế giới loài người.

Nhưng sự thật cụ thể thì không thể biết được.

Kiến thức truyền thừa trong đầu Tiểu U không có bất kỳ thông tin lịch sử nào về chủng tộc, vì vậy ngay cả Tiểu U cũng không rõ nguồn gốc cụ thể của mình, chủng tộc của cô bé vì sao lại diệt vong.

Đi theo Tiểu U xuyên qua biển hoa, một lúc lâu sau, họ vượt qua một Tiểu Sơn Pha.

Lúc này Phong Kỳ chú ý thấy không xa có một bộ thi thể nằm đó, khuôn mặt đã trở nên mơ hồ, phần lớn cơ thể đã hóa thành than, lộ ra bộ xương trắng toát.

Có thể thấy bộ xương này trước khi chết hẳn đã bị nhiệt độ cao thiêu đốt nghiêm trọng.

Lúc này xung quanh bộ xương chất đầy những cánh hoa màu trắng và màu máu, giống như một chiếc giường lớn bằng cánh hoa, bao quanh bộ xương.

Chỉ thấy Tiểu U nắm chặt những bông hoa tươi chạy đến bên bộ xương, cẩn thận đặt những bông hoa xuống

Có lẽ là cảm giác gần gũi do huyết thống mang lại, mặc dù không hiểu gì cả nhưng Tiểu U vẫn cảm thấy thân thiết với bộ xương này, coi những cánh hoa mà cô bé coi là thức ăn để chia sẻ với bộ xương.

Tiểu U bây giờ rõ ràng không hiểu chết là gì.

Vì vậy, ánh mắt nhìn bộ xương rất đơn thuần, không có sợ hãi, lo sợ, thậm chí là cả cảm xúc buồn bã.

Đến bên Tiểu U, Phong Kỳ đặt tay lên chiếc mũ rơm của Tiểu U.

"Ồ!"

Lúc này Tiểu U ngẩng đầu lên, nở nụ cười ngốc nghếch với hắn.

Nhìn thấy Tiểu U như vậy, những ký ức trong đầu Phong Kỳ ùa về.

Lần đầu gặp nhau ở tuyến hy sinh, Tiểu U cũng có dáng vẻ ngốc nghếch như bây giờ, ngay cả khi bị coi là vật hiến tế năng lượng, cô bé cũng không hề phản kháng hay vùng vẫy, thậm chí còn coi hồn ma thực hiện lễ hiến tế là bạn.

Lần này hắn đến sớm hơn tuyến hy sinh, hiện tại hồn ma rõ ràng vẫn chưa đến, chiếm giữ Lĩnh Vực này.

Tiểu U lúc này vẫn còn cô đơn một mình.Ánh mắt chuyển sang bộ thi thể nằm trong biển hoa, lúc này Phong Kỳ chú ý thấy trên xương sườn thứ ba bên trái của bộ thi thể có gắn một viên đá quý màu xanh nhạt.

Hắn tò mò tiến lại gần xem.

Ngay khi hắn đang nghi ngờ viên đá quý là thứ gì, giọng nói đê tiện của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu:

[Đã thăm dò, hẳn là viên pha lê dùng để ghi chép, bên trong lưu trữ không ít thông tin nhưng hiện tại đã bị hư hỏng nghiêm trọng, nhiều thông tin đã bị phá hủy vì lý do nào đó.]

Nghe lời giải thích của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đưa tay định móc viên pha lê màu xanh ra khỏi xương sườn.

Kết quả là hắn không ngờ rằng bên ngoài viên pha lê ghi chép lại có một lớp lá chắn năng lượng bảo vệ, khi ngón tay hắn tiến lại gần thì tự động kích hoạt, một luồng năng lượng bắn ra.

Chỉ là lá chắn năng lượng này đã trở nên rất mỏng.

Đối mặt với sức mạnh của Phong Kỳ thậm chí còn chưa đẩy được nó ra thì nó đã tan biến.

Móc viên pha lê màu xanh ra, Phong Kỳ thử truyền ý thức vào viên pha lê màu xanh.

Ngay lập tức, tầm nhìn ý thức chuyển đổi, trước mắt xuất hiện rất nhiều bong bóng, bên trong mỗi bong bóng đều có một đoạn ghi chép hình ảnh, chỉ là phần lớn hình ảnh đã vỡ vụn, trở nên rất không trọn vẹn.

Rõ ràng đây là thứ mà tộc nhân của Tiểu U để lại cho Tiểu U, thông qua hình ảnh ghi chép trong viên pha lê để Tiểu U hiểu về chủng tộc và lịch sử của mình.

Chỉ là viên pha lê ghi chép bị phá hủy, thông tin để lại cho Tiểu U đã trở nên tàn khuyết.

Tiểu U trên tuyến hy sinh càng không có được sự truyền thừa hình ảnh này, đại khái là đã bị hồn ma lấy mất.

Thông qua những hình ảnh ghi chép tàn khuyết này, Phong Kỳ đại khái hiểu được một chuyện.

Tiểu U có lai lịch không tầm thường, là hậu duệ duy nhất của Đại tế ti U Minh Tộc, được định sẵn trở thành Đại tế ti đời tiếp theo của U Minh Tộc.

Cấu trúc chủng tộc của U Minh Tộc khá đặc biệt.

Trong đó, Đại tế ti tuy không quản lý sự phát triển và phương hướng của chủng tộc nhưng lại là người ghi chép và truyền thừa kiến thức của chủng tộc, giống như sử quan của nhân tộc, đời đời truyền thừa, điểm khác biệt là họ chỉ chịu trách nhiệm ghi chép kiến thức có được trong quá trình phát triển của chủng tộc, chứ không ghi chép lịch sử.

Đồng thời, Đại tế ti cũng là vật may mắn của một chủng tộc, được hàng vạn người U Minh Tộc kính trọng và tôn thờ.

Hết chương 1943.

Chương 1944. Khát Vọng Bình Minh

Trong một đoạn hình ảnh tư liệu, ngày Tiểu U ra đời, cả U Minh Tộc đã ăn mừng cuồng nhiệt.

Đối với tất cả người U Minh Tộc mà nói, đây sẽ là một ngày được ghi vào sử sách.

Sự ra đời của Tiểu U báo hiệu Đại tế ti U Minh đời tiếp theo đã định sẵn người kế nhiệm, cô bé là Đại tế ti đời mới do trời ban cho U Minh Tộc.

Hình ảnh tư liệu cho thấy, Đại tế ti khi đó ôm đứa trẻ sơ sinh Tiểu U, đứng trên Cao Thai được hàng vạn ánh mắt dõi theo, khi Đại tế ti mặc áo tế lễ màu tím giơ Tiểu U lên quá đầu, trong nháy mắt, Quảng Trường bên dưới bùng nổ vô số tiếng reo hò.

Đoạn hình ảnh tư liệu tàn khuyết này cuối cùng, Tế Tự Đoàn đã hoàn thành lễ rửa tội năng lượng U Minh cho Tiểu U, đồng thời truyền tinh thể truyền thừa vào trong đầu Tiểu U.

Đây cũng là lý do tại sao trong đầu Tiểu U có sự truyền thừa kiến thức.

Nghĩ kỹ lại cũng đúng.

Chế tạo loại tinh thể truyền thừa kiến thức này chắc chắn phải trả giá rất lớn, nếu tất cả tộc nhân U Minh Tộc đều sở hữu tinh thể truyền thừa kiến thức thì tiềm năng phát triển của chủng tộc này thực sự quá đáng sợ.Mặc dù không bằng Kho Ý Thức Thánh Linh của Linh Năng Tộc nhưng cũng sở hữu kho tàng có thể kế thừa hoàn chỉnh kiến thức của chủng tộc.

Trong hình ảnh tư liệu còn có một đoạn ghi chép, trước khi U Minh Tộc tiến vào thế giới loài người đã từng gặp phải sự tấn công của ngoại tộc, chủng tộc giao chiến với họ vô cùng mạnh mẽ, đã dồn U Minh Tộc vào đường cùng.

Đây cũng là lý do khiến U Minh Tộc lựa chọn tiến vào thế giới loài người sớm.

Nhưng cụ thể U Minh Tộc diệt vong có liên quan đến thế lực thù địch hay không, hình ảnh tư liệu tàn khuyết không có ghi chép liên quan.

Thông tin hữu ích trong hình ảnh tư liệu không nhiều.

Phần lớn tư liệu trong viên pha lê ghi chép đã bị tàn khuyết, những thông tin hữu ích khác không có nhiều, ý thức của Phong Kỳ sau khi tìm kiếm một lượt đã thoát khỏi viên pha lê ghi chép.

Mở mắt ra, hắn phát hiện Tiểu U đang cuộn tròn nằm bên cạnh bộ thi thể, lúc này đã ngủ say.

Bây giờ có hai lựa chọn đặt trước mặt Phong Kỳ.

Một là, tương lai sẽ giao phần hình ảnh tư liệu tàn khuyết này cho Tiểu U.

Hai là, hủy diệt phần hình ảnh tư liệu này, để Tiểu U tiếp tục vui vẻ vô tư.

Vì tư tâm, hắn không muốn Tiểu U gánh vác mối thù máu nặng nề của chủng tộc.

[Đừng do dự, dòng dõi của Tiểu U chỉ còn lại một mình cô bé, U Minh Tộc không thể có tương lai nữa, đã như vậy, hà tất phải để Tiểu U gánh vác quá nhiều, chi bằng để Tiểu U sống vui vẻ hồn nhiên, nhân tộc và ngươi mới là tương lai của Tiểu U.]

Lời nói của Lời Tự Thuật đã củng cố suy nghĩ trong lòng Phong Kỳ.

Hắn không do dự nữa, lập tức bóp nát viên tinh thể truyền thừa trong tay.

Viên pha lê màu xanh trong tay Phong Kỳ biến thành bột mịn trong suốt theo gió bay đi, từ nay về sau U Minh Tộc hoàn toàn trở thành quá khứ của lịch sử, tương lai của Tiểu U thuộc về nhân tộc.

Bế Tiểu U từ bên cạnh bộ thi thể lên.

Phong Kỳ cúi đầu nhìn bộ thi thể.

Suy nghĩ một lát, tay trái hắn đè xuống, lập tức Niệm Lực xuyên ra khỏi cơ thể, hất tung lớp đất dưới chân.

Vài phút sau, bộ thi thể đã được chôn vùi trong đất, trên đó nở rộ những bông hoa tươi.

Nhìn Tiểu U vẻ mặt ngơ ngác, Phong Kỳ đưa tay véo mũi Tiểu U, nhẹ giọng nói:

“Tiểu U, chúng ta về nhà, đưa con đi ăn đồ ngon.”

Giọng nói vừa dứt, Niệm Lực nâng cơ thể hắn lên, thẳng hướng về phía thông đạo không gian treo lơ lửng trên cao bay đi.

Ngay lúc này, giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Mang theo một ít sản phẩm đặc sắc rồi hãy đi, thực vật xanh ở đây mặc dù hàm lượng linh khí không cao nhưng cũng được coi là linh thực, mang nhiều về có thể bù đắp được tổn thất năng lượng lần này, thậm chí còn có lời.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, cơ thể Phong Kỳ lập tức dừng lại.

Không do dự, hắn lập tức chuyển sang hình thái xương.

Ánh mắt chuyển sang biển hoa theo gió đung đưa, Niệm Lực của hắn đột nhiên bùng nổ.

Chỉ thấy vô số bông hoa màu trắng và đỏ tươi trên đồng bằng bên dưới bị nhổ tận gốc, tụ thành biển hoa bay lên không trung, theo Phong Kỳ cùng nhau bước vào thông đạo không gian.

Lúc này, Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Ngân Linh đang chú ý đến thông đạo không gian đột nhiên phát hiện số liệu hiển thị trên la bàn không gian có sự thay đổi, cô lập tức ngẩng đầu nhìn về phía thông đạo không gian, biểu cảm lập tức trở nên kinh ngạc.

Chỉ thấy vô số cánh hoa từ trong thông đạo không gian ập đến như sóng lớn, chớp mắt đã nhấn chìm Quảng Trường thí nghiệm thành biển hoa.Cùng lúc đó, bóng dáng Phong Kỳ ôm Tiểu U cũng hiện ra từ bên trong.

…

Ngày hôm sau, Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Tiểu U ngơ ngác bị trói trên bàn phẫu thuật, chớp đôi mắt to đáng thương, khuôn mặt liên tục biến dạng dưới sự xoa nắn của Úy Vi.

Hết chương 1944.

Chương 1945. Tinh Thần Trường Sinh

“Chị Úy, đừng hành hạ Tiểu U nữa, mau bắt đầu phẫu thuật đi.”

Nghe vậy, Úy Vi không nhịn được trợn mắt:

“Cô bé bây giờ căng thẳng quá, tôi đang giúp cô bé thả lỏng cơ bắp.”

Phong Kỳ: …

Hắn chỉ thấy Tiểu U càng ngày càng căng thẳng, chẳng có chút dấu hiệu thả lỏng nào.

Một lúc lâu sau, thí nghiệm cấy ghép ký ức bắt đầu.

Thông tin ký ức đã được Úy Vi chỉnh sửa trước, xóa đi ký ức hắn già đi, thậm chí là chết đi.

Đoạn ký ức này từng khiến Tiểu U chìm trong đau khổ vô tận, thậm chí còn suýt lựa chọn tự diệt.

Vì tư tâm, hắn hy vọng khi trở về sẽ là một Tiểu U vô tư vô lo.

Những ký ức liên quan đến đau khổ, không cần phải tồn tại.

Trong lúc phẫu thuật, Phong Kỳ vẫn luôn ngồi cách đó không xa, lặng lẽ quan sát.

Trong lòng vừa có sự mong đợi, vừa có chút căng thẳng.

Quá trình phẫu thuật cấy ghép ký ức dường như vô cùng dài, từng phút từng giây trôi qua đều trở nên vô cùng rõ ràng.

Tiểu U sau khi được tiêm thuốc gây mê đã hôn mê.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút.

Quá trình phẫu thuật của Tiểu U vô cùng dài.

Một ngày trôi qua, Úy Vi vẫn đang bận rộn quan sát sự thay đổi dữ liệu cơ thể của Tiểu U.

Kim tiêm ký ức thậm chí đã tiêm liên tục ba mũi vẫn chưa kết thúc.

Độ phức tạp còn hơn cả ca phẫu thuật cấy ghép ký ức của Lâm Nhiễm.

Điều này liên quan đến độ dày ký ức của Tiểu U.

Tiểu U cùng hắn đã trải qua hành trình Đăng Thần đầy gian nan kéo dài hơn trăm năm.

Lượng ký ức hơn trăm năm này rõ ràng không thể so sánh với ký ức của Lâm Nhiễm.

Vì vậy cần phải tiêm nhiều mũi, trong quá trình đó còn phải tiêm thêm dịch dinh dưỡng và các chất khác vào cơ thể Tiểu U, đảm bảo cơ thể Tiểu U luôn trong trạng thái ổn định.

Vài giờ sau, máy móc trên bàn phẫu thuật ngừng hoạt động, lúc này Úy Vi cũng tháo khẩu trang, đưa tay nhấn nút tắt.

Lập tức, những băng vải trói Tiểu U tự động bung ra, thu vào các rãnh ở hai bên trái phải của bàn phẫu thuật.

Phẫu thuật kết thúc, tác dụng của thuốc mê vẫn chưa hết nên Tiểu U vẫn chưa tỉnh lại.

Lúc này, Phong Kỳ đứng dậy, đi đến trước bàn phẫu thuật.

Lúc này, Tiểu U ngủ rất ngon, miệng hơi há, hơi thở đều đều, khóe miệng còn vương chút nước bọt trong suốt.

Quan sát Tiểu U một lát, Phong Kỳ quay sang hỏi Úy Vi:

“Chị Úy, Tiểu U còn khoảng bao lâu nữa thì tỉnh lại?”

“Theo phán đoán về thể chất của cô bé thì còn khoảng ba tiếng nữa, không cần vội, kỹ thuật cấy ghép ký ức đã được cập nhật và hoàn thiện rất nhiều đường dây hy sinh nên đã trở nên rất hoàn thiện, phẫu thuật rất thành công, chỉ cần chờ Tiểu U tỉnh lại là được.”

Nghe Úy Vi trả lời, Phong Kỳ nghiêm túc gật đầu.

Ánh mắt chuyển sang Tiểu U, hắn đứng một bên lặng lẽ chờ đợi.

Ba giờ sau, chỉ thấy mí mắt Tiểu U chớp động, sau đó từ từ mở mắt ra.

Vẻ mơ hồ trong mắt dần tan biến.

Cô bé chớp mắt hai lần, từ từ đứng dậy khỏi bàn phẫu thuật.Cúi đầu nhìn cơ thể mình, biểu cảm của Tiểu U trở nên nghi ngờ, có vẻ hơi ngơ ngác vì sao chiều cao của mình lại thấp đi một chút sau một giấc ngủ.

Sau một thoáng nghi ngờ, cô bé ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ đang đứng trước mặt.

Ánh mắt giao nhau, chỉ thấy Tiểu U chống nạnh, trên mặt nở nụ cười đắc ý:

“Oa, lão đại! Tiểu U đột nhiên đói rồi, muốn ăn thịt nướng”

…

Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.

Sau khi hoàn thành ca phẫu thuật cấy ghép ký ức, Úy Vi không đợi Phong Kỳ và Tiểu U hàn huyên tiếp, liền bế Tiểu U đang không ngừng giãy giụa đi, xoa bóp đôi má phúng phính của cô bé rồi đưa đi kiểm tra sức khỏe.

Đây là một quá trình bắt buộc phải trải qua sau ca phẫu thuật ký ức.

Tất cả đều là vì sự an toàn.

Úy Vi sẽ so sánh dữ liệu kiểm tra sức khỏe trước và sau phẫu thuật để xác định xem cơ thể của Tiểu U có vấn đề gì sau ca phẫu thuật cấy ghép ký ức hay không.

Trong thời gian này, biểu cảm của Tiểu U không hề che giấu sự chán ghét.

Tiểu U trên đường dây hy sinh có ký ức tiếp xúc với Úy Vi, ấn tượng đầu tiên của cô bé về Úy Vi cực kỳ tệ, lúc đó bị ôm trong lòng "Hành hạ" rất lâu mới trốn thoát được.

Từ đó, Úy Vi bị Tiểu U dán nhãn "Kẻ xấu."

Ngồi trên ghế phòng kiểm tra sức khỏe, Phong Kỳ ngồi nhìn Tiểu U đang vùng vẫy trước máy kiểm tra sức khỏe không xa, bên tai thỉnh thoảng còn vọng lại tiếng kêu cứu tuyệt vọng của Tiểu U:

"(t▽t) Lão đại, cứu em với, sắp chết rồi."

"O(TωT)o Lão đại, em không thở được rồi."

"(〒﹏〒) Lão đại, mặt em sắp bị bóp nát rồi, người phụ nữ này thật đáng sợ."

…

Đối mặt với tiếng kêu cứu liên tục của Tiểu U, Phong Kỳ dứt khoát chọn cách phớt lờ.

Dù sao thì kiểm tra sức khỏe cũng rất cần thiết.

Nửa giờ sau, Tiểu U kết thúc kiểm tra sức khỏe như một chú thỏ, chạy vội đến sau lưng Phong Kỳ, chỉ lộ ra nửa khuôn mặt cảnh giác nhìn Úy Vi đang cầm dữ liệu kiểm tra sức khỏe đi tới, biểu cảm vừa sợ hãi vừa chán ghét.

Hết chương 1945.

Chương 1946. Hy Vọng Tương Lai

Úy Vi đến trước mặt Phong Kỳ, lật báo cáo kiểm tra sức khỏe trên tay, mỉm cười gật đầu nói:

"Dữ liệu kiểm tra sức khỏe đều bình thường, anh có thể yên tâm rồi."

"Chị Úy, vất vả chị rồi." Phong Kỳ chân thành cảm ơn.

"Tôi mệt rồi, đi ngủ bù đây, có chuyện gì thì đợi tôi ngủ dậy rồi tìm tôi."

Nói xong, Úy Vi đưa bản báo cáo kiểm tra sức khỏe trên tay cho Phong Kỳ, quay người rời khỏi phòng kiểm tra sức khỏe. Đợi Úy Vi đi khỏi, Tiểu U thở phào nhẹ nhõm, bãi xuất liễu nhất phó hoạt quá lai đích tư thái, đơn tay dựa vào trứ tiểu thối Phong Kỳ, giả vờ già dặn lắc đầu nói: "Bà già yêu quái thật đáng sợ, may mà Tiểu U thông minh, thoát khỏi miệng cọp thành công."

Phong Kỳ:…

Nói xong, Tiểu U đưa tay kéo kéo ống quần Phong Kỳ, chu môi nói:

"Lão đại, Tiểu U đói lắm rồi, cơ thể đều đói nhỏ lại rồi!"

"Đi, đưa em đến nhà ăn."

Nghe Tiểu U nói muốn ăn, Phong Kỳ không từ chối, lập tức ngồi xổm xuống bế Tiểu U lên, sau đó đi về phía nhà ăn Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng.Nhà ăn Tinh Hồng phục vụ 24 giờ, không lo không có đồ ăn.

Đến nhà ăn, bên trong chỉ có lác đác vài người đang ăn, sau khi lấy đĩa, Phong Kỳ dẫn Tiểu U đi chọn đồ ăn.

Tiểu U sau khi trở về vẫn là dáng vẻ trong trí nhớ của hắn, thấy gì cũng muốn ăn hai miếng.

Mặc dù biết mình căn bản không ăn được nhiều như vậy.

Cho đến khi đồ ăn chất đầy hai đĩa, Tiểu U mới miễn cưỡng đi theo Phong Kỳ đang bê đĩa đồ ăn đến khu vực ăn uống dưới sự nhắc nhở không được lãng phí đồ ăn của Phong Kỳ.

Đến chỗ bàn ăn ngồi xuống, Tiểu U liền không kịp chờ đợi mà trèo lên bàn ăn.

Đối mặt với hai đĩa đồ ăn đầy ắp, Tiểu U dứt khoát ngồi trên bàn ăn ăn ngấu nghiến, rất nhanh đã nhét đầy miệng, hai bên má phúng phính phồng lên, trong miệng còn lẩm bẩm nói không rõ lời:

“Lão đại, không biết tại sao, em hình như đã rất lâu rồi không ăn đồ ăn, đều đói nhỏ lại rồi, trong miệng còn có mùi cỏ xanh, thậm chí còn mơ thấy mình đang ăn cánh hoa, em thật đáng thương.”

Phong Kỳ ngồi đối diện Tiểu U nghe xong lời này, trong lòng thầm xấu hổ.

Trước khi đón Tiểu U về, Tiểu U đã ăn cỏ xanh và cánh hoa ở U Minh Lĩnh Vực nhiều năm, trong miệng không phải là mùi cỏ xanh thì là gì.

Có thể thấy Tiểu U hiện tại rõ ràng vẫn chưa thoát khỏi trạng thái chồng chéo ký ức, cảm thấy rất nghi ngờ về sự thay đổi của bản thân, thậm chí còn kỳ quái cho rằng sự thay đổi cơ thể của mình là do ngủ một giấc nên đói nhỏ lại.

[Quả nhiên là đồ ngốc, chỉ số thông minh này giống ngươi, đều không được thông minh cho lắm.]

Phong Kỳ:…

Lúc này Tiểu U đưa tay cầm lấy một cái đùi gà to, há miệng cắn một miếng lớn, vừa nhai vừa liếc mắt nhìn xung quanh tò mò hỏi:

“Lão đại, Tiểu Giáp bọn họ đi đâu rồi? Sao lâu như vậy không thấy họ xuất hiện.”

“Tiểu Giáp bọn họ không ở đây, ta còn chưa đón bọn họ đến.”

Nghe xong lời này, Tiểu U nhíu mày, lộ ra vẻ suy tư, sau đó nhướng mày:

“Chẳng lẽ lão đại đưa bọn họ đi học rồi sao? Nơi đó có thể nâng cao bản lĩnh của bọn họ, đúng là phải đưa vào học tập cho tốt, chỉ không biết bọn họ có khóc không.”

Tiểu U bày ra vẻ người từng trải gật đầu đánh giá.

Nghe xong lời này, Phong Kỳ suýt chút nữa bật cười thành tiếng.

Trong đầu hắn lập tức liên tưởng đến lần đầu tiên đưa Tiểu U đi học, Tiểu U ôm chặt hắn ở cổng trường không chịu buông tay, tiếng khóc bão tố át cả tiếng khóc của những đứa trẻ khác.

Nhưng Tiểu U lại không thấy mất mặt, cuối cùng còn dùng miệng cắn ống quần hắn, kéo thế nào cũng không buông.

Nói người khác thì đầu đầu là đạo, xảy ra trên người mình lại là một chuyện khác.

Yêu cầu người khác nghiêm khắc, đối với mình thì lại khoan dung, điểm này được Tiểu U thể hiện vô cùng triệt để.

“Lão đại, Tiểu U không đi!”

Lúc này Tiểu U dường như nghĩ đến điều gì, ngẩng đầu nhìn thẳng vào Phong Kỳ, giọng điệu kiên định nói.

Biết đồ ngốc không thích học, ép buộc cũng không thay đổi được sự thật, Phong Kỳ lập tức gật đầu đồng ý:

“Được, chúng ta không đi.”

Nghe xong lời này, Tiểu U rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt nở hoa, tiếp tục ăn ngấu nghiến.

Nhưng chưa ăn được bao lâu, Tiểu U nhíu mày, biểu cảm trở nên đau đớn.“Sao vậy?”

“Lão đại, ăn no quá rồi, cứu mạng!”

Nhìn Tiểu U cuộn tròn cơ thể, bắt đầu thở hổn hển, cảm giác quen thuộc ập đến.

Tiểu U vẫn như trong trí nhớ, ăn uống không biết kiềm chế.

Hắn lập tức đặt tay lên vai Tiểu U, năng lượng khí huyết liên tục truyền vào cơ thể Tiểu U, giúp cô tiêu hóa thức ăn trong dạ dày.

Vài phút sau, Tiểu U nhướng mày, lại đưa tay về phía thức ăn trên bàn.

“Không được ăn nữa, lại ăn no quá.”

Tiểu U nghe vậy, bĩu môi không vui nhưng cũng không ra tay nữa.

Nhìn chằm chằm vào thức ăn trên bàn một lúc lâu, Tiểu U ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ:

Hết chương 1946.

Chương 1947. Hành Trình

"Lão đại, anh có thấy áo Đao Ma của em không? Còn cả vòng tay không gian nữa, đúng rồi, còn cả Mặt Nạ bay nữa, đúng rồi đúng rồi, còn cả ma đao của anh nữa, sao lại không thấy đâu rồi."

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ quyết định nói ra sự thật:

"Tiểu U, bây giờ anh nói cho em một sự thật, những lời tiếp theo đây, anh không đùa, là sự thật đã xảy ra."

"Được."

Phát hiện ra vẻ mặt của Phong Kỳ trở nên nghiêm túc, Tiểu U cũng nghiêm mặt theo, sau đó gật đầu đáp lại.

"Thực ra chúng ta đã quay về hơn một trăm năm trước, anh mới đón em về từ nơi chúng ta gặp nhau lần đầu, có lẽ là do ký ức cấy ghép quá lớn, khiến ký ức anh đón em về bị pha loãng trở nên mơ hồ, bây giờ em đang trong trạng thái tiêu hóa ký ức chồng chéo, cần một khoảng thời gian, cho nên ở đây không có áo Đao Ma, cũng không có Tiểu Giáp bọn họ…"

Mất nửa tiếng, Phong Kỳ đã tóm tắt tình hình cho Tiểu U.

Chủ yếu là để Tiểu U hiểu một điều, bọn họ đã quay về thời điểm hơn một trăm năm trước, lúc này nhiều chuyện từng trải qua vẫn chưa xảy ra.

Kể xong, Phong Kỳ nhìn Tiểu U mặt nghiêm trọng tiếp tục nói:

"Tiểu U, bây giờ em hiểu chưa?"

"Hình như hiểu rồi."

Trả lời xong câu hỏi của Phong Kỳ, Tiểu U giãn mày, sau đó xoa xoa bụng nhỏ, vẻ mặt bình tĩnh nói:

"Hóa ra là quay về hơn một trăm năm trước, em còn tưởng có chuyện gì to tát, lão đại ở đâu, nơi đó chính là nhà của Tiểu U, hơn một trăm năm trước cũng không sao cả."

Nói xong, Tiểu U lặng lẽ đưa tay phải ra, từ từ tiến về phía một con tôm hùm đã lột vỏ trên bàn ăn.

Nhìn Tiểu U vô tư, không hề nhận ra mức độ nghiêm trọng của vấn đề, tim Phong Kỳ như thắt lại.

[Quả nhiên là đồ ngốc, quay về hơn một trăm năm trước chuyện này, cũng chỉ có em là thấy nghiêm trọng, đối với Tiểu U mà nói chỉ cần anh không bỏ rơi, ở đâu cũng không sao, chỉ cần thỉnh thoảng được ăn một miếng nóng, dù có ở tận thế cũng có thể tiếp tục lười biếng, tiếp tục sống qua ngày, ha ha ha.]

Lời giải thích này của Lời Tự Thuật, không nghi ngờ gì nữa là sự diễn giải tốt nhất cho suy nghĩ trong lòng Tiểu U.

Phong Kỳ đưa tay gạt phăng bàn tay phải chuẩn bị "Đột kích" thức ăn của Tiểu U, vẻ mặt hơi bất lực nói:

"Tiểu U, bây giờ em hiểu tại sao Tiểu Giáp bọn họ không ở bên chúng ta chứ?""Biết rồi, Tiểu U lười chứ không ngốc, ý của lão đại là chúng ta đã quay về điểm xuất phát ban đầu, cho nên bây giờ Tiểu Giáp vẫn đang đào quặng trong Khoáng Khanh, Lôi Đình vẫn đang nhởn nhơ làm đại vương của hắn, Thái Hành vẫn đang ở trong thành cổ nhớ nhung tộc nhân của nó, hoặc là đang tàn sát những kẻ ngoại lai…"

"Lời ngươi nói không hoàn toàn đúng, thời gian sẽ thay đổi rất nhiều thứ, Lôi Đình bây giờ rất có thể đã lên làm tộc vương, Thái Hành hẳn vẫn đang ở trong thành cổ chờ tộc nhân

của nó trở về, còn Tiểu Giáp bây giờ, có lẽ còn chưa bắt đầu đào quặng.”

Tiểu U gật đầu không để tâm, bàn tay nhỏ bé nhanh chóng chộp lấy một miếng thịt nướng, nhét vào miệng, sợ Phong Kỳ cướp mất, sau đó nói không rõ lời:

“Lão đại, vậy chúng ta bao giờ mới lên đường trở lại, đón hết bọn họ về?”

“Không phải bây giờ, tốt nhất là đợi đến khi tuyến hy sinh bắt đầu… Tóm lại là ngươi hiểu là thời cơ chưa chín muồi là được.”

Về vấn đề tuyến hy sinh, hắn không giải thích chi tiết với Tiểu U.

Không phải sợ Tiểu U tiết lộ bí mật.

Hắn sợ não CPU không thích suy nghĩ của Tiểu U đối mặt với vấn đề logic thời gian phức tạp như vậy, sẽ bị đốt cháy.

Còn Tiểu U, cô cũng không quan tâm đến cái gì mà tuyến thời gian.

Trong cuộc sống lười biếng của cô, chỉ có ba chuyện quan trọng nhất: lão đại, ăn, ngủ.

Những thứ khác liên quan đến tu luyện, tương lai của chủng tộc, v.v., ngay cả những người bình thường rất quan tâm, đối với Tiểu U mà nói đều là những thứ vô vị.

Ngay cả khi bây giờ có người đứng trước mặt Tiểu U, nói rằng sẽ lấy tin tức về kỳ tích để đổi lấy miếng thịt nướng trong tay cô, Tiểu U cũng sẽ không chút do dự từ chối và cho rằng đối phương đang lừa mình ăn uống.

Thức ăn kỳ tích, đây là lựa chọn tất yếu mà mạch não của Tiểu U có thể đưa ra.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Tiểu U trở thành đoàn sủng trong hành trình Đăng Thần của tuyến hy sinh.

Trước cuộc khủng hoảng của Đại Thế Giáng Lâm, toàn bộ thế giới giống như một chiến trường tàn khốc, khắp nơi đều là sự lừa lọc, hoặc là giết chóc chinh phạt, giống như Tiểu U, một kẻ ngốc nghếch vui vẻ không có chút tâm cơ nào, hoàn toàn có thể coi là một luồng gió mới, khi ở bên nhau thường mang đến tiếng cười và niềm vui.

Ở bên Tiểu U, mặc dù Phong Kỳ thường cảm thấy bất lực nhưng cũng cảm thấy tâm trạng của mình thường được tâm trạng của Tiểu U gột rửa.

Hết chương 1947.

Chương 1948. Thử Thách Đăng Thần

Sự ngây thơ của Tiểu U, vô cùng quý giá, đáng để giữ gìn.

Nhìn Tiểu U lại bắt đầu ăn, Phong Kỳ đã có thể tưởng tượng ra những gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Tiểu U bây giờ vẫn chưa bắt đầu tu luyện, thể chất không cao, tốc độ tiêu hóa thức ăn càng không thể so với thời tuyến hy sinh, rất dễ bị ăn no quá.

Ngay khi hắn chuẩn bị ngăn cản Tiểu U ăn uống quá độ thì giọng nói của Lời Tự Thuật vang lên trong đầu hắn:

[Để cô ấy ăn, thử giúp cô ấy tiêu hóa thức ăn, cơ thể được cung cấp đủ chất dinh dưỡng có lẽ là cách mở ra kiến thức truyền thừa trong đầu Tiểu U… Đừng nghĩ ta nói bậy, ngươi hãy nghĩ kỹ xem tại sao Tiểu U lại mở ra được kiến thức truyền thừa.]

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ không khỏi sửng sốt.

Làm thế nào để mở ra kiến thức truyền thừa của Tiểu U, vấn đề này trước đây hắn đã từng suy nghĩ.Theo tình hình của tuyến hy sinh, Tiểu U đã đột nhiên mở ra kiến thức truyền thừa trong hành trình thử thách Đăng Thần nhưng điều kiện để mở ra kiến thức truyền thừa vẫn chưa được biết.

Trước đây hắn cho rằng việc mở ra kiến thức truyền thừa có lẽ có một điều kiện tiên quyết.

Đó chính là tuổi tác.

Chỉ khi Tiểu U lớn đến một độ tuổi chắc chắn, kiến thức truyền thừa bị phong ấn trong đầu cô mới được giải phong, để Tiểu U dần bắt đầu tiêu hóa và hấp thụ.

Thời điểm Tiểu U mở ra kiến thức truyền thừa trên tuyến hy sinh, vừa đúng lúc Tiểu U đạt đến độ tuổi tiêu chuẩn.

Nghe lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cảm thấy dinh dưỡng đầy đủ có lẽ cũng là cách mở ra kiến thức truyền thừa một cách chính xác.

Giả thuyết này không phải là không có căn cứ.

Chất lượng cuộc sống của Tiểu U đã thay đổi chóng mặt sau khi gặp hắn.

Đi theo hắn trải qua hành trình thử thách Đăng Thần, mặc dù thỉnh thoảng vẫn bị đói bụng nhưng so với việc ăn cỏ và cánh hoa hàng ngày, năng lượng cơ thể của Tiểu U được bổ sung toàn diện hơn.

Đặc biệt là trong thời gian mở ra kiến thức truyền thừa, hắn và Tiểu U tu luyện dưới sự chỉ bảo của Bộc Bố, ngày nào cũng ăn cá lớn thịt lớn, dinh dưỡng được bổ sung đầy đủ.

Kiến thức truyền thừa có lẽ chính là phát hiện ra cơ thể Tiểu U trong thời gian dài ở trạng thái dinh dưỡng dồi dào nên mới giải phong và mở ra.

Giống như nhiều loài động vật trong tự nhiên sẽ ngủ đông, để giảm bớt sự tiêu hao của cơ thể.

Thiết lập kiến thức truyền thừa có lẽ cũng vậy

Cuối cùng, sau khi ký ức truyền thừa được mở ra, Tiểu U thông qua tu luyện, thậm chí học tập, năng lượng cơ thể tiêu hao ngày càng tăng, còn thường xuyên cảm thấy mệt mỏi, lúc nào cũng ngủ thiếp đi không hay biết.

Thiết lập này rất có thể là để bảo vệ Tiểu U.

Chỉ khi môi trường bên ngoài đủ ưu việt, Tiểu U mới mở ra kiến thức truyền thừa, nếu không, phần kiến thức này sẽ trở thành gánh nặng cho Tiểu U.

Vì vậy, lời nhắc nhở của Lời Tự Thuật rất có lý.

Ăn no, uống đủ, để kích hoạt thiết lập kiến thức truyền thừa, Tiểu U mới có thể sớm có được khả năng đan năng lượng.

Nghĩ đến đây, tầm mắt của Phong Kỳ chuyển sang Tiểu U đang ăn vụng, lời mắng mỏ định nói ra đã biến thành:

"Tiểu U, ăn chậm thôi, không ai giành với ngươi."

"Không có lão đại đút thịt nướng, tự ăn không quen, ôi, thật là khổ sở."

Chỉ thấy Tiểu U lắc đầu lắc cổ, bày ra vẻ yếu đuối đáng thương nhưng ánh mắt lại không ngừng liếc nhìn Phong Kỳ, ý muốn biểu đạt không cần nói cũng hiểu.

Phong Kỳ:…

So với Tiểu U vài giờ trước, Tiểu U bây giờ giống như được mở một cái công tắc nào đó.

Trán nổi gân xanh, Phong Kỳ vẫn cầm một miếng thịt nướng nhét vào miệng Tiểu U đang há to chờ đợi.

"Quả nhiên thịt nướng có lão đại phù phép đặc biệt thơm, khuyết điểm duy nhất là thịt nướng không phải do lão đại tự nướng nên kém ngon hơn một chút."

Nói xong, Tiểu U lại bắt đầu ăn ngấu nghiến, nhanh chóng nhét đầy miệng.

Nhìn Tiểu U vui vẻ, Phong Kỳ không khỏi nhắc nhở:

"Đừng nghịch, ăn cơm đàng hoàng."

"Được ạ."

Miệng thì trả lời rất nhanh nhưng hành động của Tiểu U không hề thay đổi.

Đúng như Phong Kỳ dự đoán, không lâu sau Tiểu U đã cau mày, hai tay cầm thức ăn lơ lửng trên không, biểu cảm trở nên vô cùng đau đớn:“Anh cả, cứu em với, bụng sắp nổ tung rồi…“

…

Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Giữa quảng trường phòng huấn luyện.

Trương Đạo Văn cởi trần, đứng trước cọc gỗ đặc chế không ngừng đấm, mồ hôi thấm ướt trán không ngừng chảy xuống nhưng ánh mắt Trương Đạo Văn lại vô cùng kiên định, nắm đấm như mưa gió bão bùng đánh vào cọc gỗ, phát ra tiếng “Ầm ầm.”

Bên kia, Tiểu U nhắm mắt nằm trên mặt đất, giống như một con sâu đang bò, thân hình uốn éo bò trườn quanh sân huấn luyện.

Nhìn thấy cảnh này, trên mặt Phong Kỳ đầy vẻ bất lực.

Tiểu U lười biếng là thật sự lười biếng.

Ngày Tiểu U hoàn thành ca phẫu thuật cấy ghép ký ức, hắn đã đưa Tiểu U trở về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Hết chương 1948.

Chương 1949. Ký Ức Truyền Thừa

Dù sao Tiểu U cũng không thích môi trường ở đó, hay nói chính xác hơn là không thích một người ở đó.

Vì vậy, sau khi ăn tối hôm đó, hắn đã đưa Tiểu U trở về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách, dự định những ngày tiếp theo sẽ ở lại Viện Nghiên Cứu Hổ Phách.

Những ngày này, hắn vốn muốn thông qua cách huấn luyện để tăng cường thể lực cho Tiểu U.

Bởi vì Lời Tự Thuật còn phân tích một khả năng.

Cảm thấy Tiểu U mở ra ký ức truyền thừa, có lẽ cũng liên quan đến việc tăng cường thể chất.

Trên hành trình khiêu chiến thần linh, thể chất của Tiểu U không ngừng được nâng cao, đây cũng có thể là phương pháp mở ra ký ức truyền thừa.

Dù là khả năng nào, Phong Kỳ cũng cảm thấy có thể thử một lần.

Tìm kiếm phương pháp có thể kích hoạt sớm năng lực của Tiểu U.

Vì vậy, những ngày này hắn hy vọng thông qua Trương Đạo Văn để khích lệ Tiểu U, để Tiểu U cũng tham gia huấn luyện thể lực.

Hắn không để Tiểu U tiến hành huấn luyện thể lực cường độ cao như Trương Đạo Văn, chỉ giao cho Tiểu U một nhiệm

vụ cực kỳ nhẹ nhàng, mỗi ngày chạy vài vòng quanh sân huấn luyện.

Đối với lời dặn dò của hắn, Tiểu U luôn không từ chối.

Khi hắn giao nhiệm vụ cho Tiểu U, Tiểu U lập tức vỗ ngực đảm bảo, tỏ vẻ chắc chắn sẽ hoàn thành nhiệm vụ huấn luyện thể lực.

Sau đó chính là cảnh tượng như bây giờ.

Lúc đầu Tiểu U còn chạy nghiêm túc vài bước, sau đó bước chân dần chậm lại, cuối cùng biến thành bước đi chậm rãi, đến giờ đã biến thành bò trườn.

Nhắm mắt lại, dựa vào cảm giác có thể bò được bao nhiêu mét thì bò bấy nhiêu.

Thỉnh thoảng còn có thể ngủ một giấc giữa chừng, ngủ dậy lại tiếp tục bò.

Trương Đạo Văn chăm chỉ cần cù tạo thành sự đối lập rõ ràng với Tiểu U.

Hai người không ảnh hưởng đến nhau.

Trương Đạo Văn không bị ảnh hưởng bởi sự lười biếng của Tiểu U, đối với việc huấn luyện vô cùng nghiêm túc chăm chỉ, ngay cả khi bị thương trong lúc huấn luyện cũng không khóc lóc than phiền.

Tiểu U cũng không bị ảnh hưởng bởi Trương Đạo Văn, sự nỗ lực của Trương Đạo Văn không khơi dậy được ý chí phấn đấu của Tiểu U, thậm chí thỉnh thoảng còn gọi Trương Đạo Văn nghỉ ngơi một lát, thấy Trương Đạo Văn mệt.

[Chứng minh đây đều là vấn đề của ngươi, là ngươi đã sai lầm trong cách giáo dục, khiến Tiểu U vốn nên rất chăm chỉ nỗ lực, tự lực cánh sinh trở thành Tiểu U lười biếng.]

Nghe Lời Tự Thuật chế giễu, Phong Kỳ không nhịn được trợn mắt.

Cách giáo dục của hắn đối với Tiểu U và đối với Trương Đạo Văn không có nhiều khác biệt, hắn không thể hiểu nổi tại sao tính cách của hai người lại có thể chênh lệch lớn đến vậy.

[Có lẽ là vấn đề của Phá Giáp, Lôi Đình, Thái Hành, nếu cách giáo dục không chênh lệch nhiều, chứng tỏ vấn đề không nằm ở ngươi.]

"Có lý." Phong Kỳ không nhịn được gật đầu.

[Có lý cái đầu ngươi, ngươi còn thật sự thuận thế đổ lỗi sao? Còn muốn mặt mũi không?]

Bỏ ngoài tai Lời Tự Thuật đang lải nhải trong đầu, tầm mắt Phong Kỳ chuyển sang Trương Đạo Văn.

Có thể thấy việc huấn luyện thể lực cơ bản đã không còn hiệu quả lớn đối với việc nâng cao thể chất của Trương Đạo Văn, theo tiến độ trưởng thành hiện tại của Trương Đạo Văn, hắn gần như có thể tiếp xúc với công pháp tu luyện rồi.

Lần này mang về công pháp do Trương Đạo Văn tự sáng tạo đã hoàn thiện hơn.

Hắn tràn đầy mong đợi vào biểu hiện của Trương Đạo Văn trên tuyến tương lai mới.

Nhưng hắn không định dạy công pháp tu luyện cho Trương Đạo Văn ở tuyến hiện thực.

Dù sao tuyến hiện thực là điểm khởi đầu của tuyến hy sinh.

Nếu tuyến hiện thực học công pháp tu luyện đã được cải tiến của tuyến hy sinh, sẽ ảnh hưởng đến việc Trương Đạo Văn học công pháp phiên bản mới hơn mà tuyến hy sinh mang về sau này.

Điểm khởi đầu của tuyến hy sinh tốt nhất là một tờ giấy trắng, sau đó không ngừng học tập công pháp tu luyện được hoàn thiện hơn trên tuyến hy sinh, như vậy Trương Đạo Văn mới có thể tiến xa hơn.

Một điều mà Phong Kỳ hiện tại có thể khẳng định là tiềm năng trưởng thành của Trương Đạo Văn còn lâu mới đạt đến cực hạn.

Bao gồm cả Trương Đạo Văn trong mộng cảnh tương lai, đều không phải là cực hạn trưởng thành của hắn.

Có hai yếu tố chính ảnh hưởng đến sự trưởng thành của Trương Đạo Văn.

Yếu tố thứ nhất là sự ràng buộc của nhân tộc.

Trương Đạo Văn trong 1500 năm lịch sử nhân tộc không chỉ là chiến lực mạnh nhất của nhân tộc, mà còn là thủ lĩnh tối cao của nhân tộc.

Hắn cần phải đối mặt và xử lý rất nhiều công việc.

Khiến Trương Đạo Văn không thể toàn tâm toàn ý dành thời gian cho việc tu luyện và trưởng thành của bản thân.

Vấn đề này hiện tại không thể tìm ra một cách giải quyết thỏa đáng.

Phong Kỳ cũng từng nghĩ, chi bằng để Trương Đạo Văn chuyên tâm tu luyện, những công việc liên quan bên trong nhân tộc sẽ do những người đứng đầu nhân tộc qua các thời kỳ xử lý.

Nhưng như vậy sẽ xuất hiện một vấn đề.

Hết chương 1949.

Chương 1950. Lãnh Đạo Nhân Tộc

Không có một người lãnh đạo tinh thần, trong quá trình phát triển của nhân tộc sẽ xuất hiện những quan điểm và tiếng nói khác nhau, dẫn đến tư tưởng nội bộ nhân tộc bị chia rẽ, có khả năng gây ra nhiều hậu quả không thể cứu vãn.

Những tình huống như vậy không chắc chắn sẽ xảy ra.

Nhưng ít nhất Phong Kỳ đã từng chứng kiến một lần trong tương lai.

Lúc đó nội bộ nhân tộc chia rẽ, thậm chí một bộ phận thành viên nhân tộc đầu quân cho Liệt Thiên Thần tộc, trở thành thế lực bị nô dịch, còn được ban cho một loại sinh vật ký sinh biến dạng hòa hợp với thể xác, đã không còn được coi là con người nữa.

Những con người bị nô dịch này còn điên cuồng truy sát những người nhân tộc Bình Minh còn sót lại.

Phong Kỳ không muốn cảnh tượng tương tự xảy ra một lần nữa.

Trương Đạo Văn có tuổi thọ rất dài, có hắn trấn giữ, nhân tộc giống như có một cây kim định hải.

Trở thành thủ lĩnh nhân tộc là con đường mà hắn đã lựa chọn cho Trương Đạo Văn, Trương Đạo Văn đã dùng cả cuộc đời để thực hiện.

Đến cuối cùng, vì sự trỗi dậy của nhân tộc mà phấn đấu đã trở thành chấp niệm của Trương Đạo Văn.

Còn Trương Đạo Văn trong mộng cảnh tương lai cuối cùng buông bỏ công việc của nhân tộc, chuyên tâm tu luyện, là vì nhân tộc đã gần như đi vào đường cùng.

Trương Đạo Văn là chiến lực hàng đầu của nhân tộc, hắn phải nâng cao thực lực của mình hết mức có thể, đảm bảo sự răn đe đối với các thế lực xung quanh, chỉ có như vậy nhân tộc mới có thể tiếp tục thở dốc phát triển.

Vì vậy sự ràng buộc của nhân tộc là một trong hai yếu tố chính khiến Trương Đạo Văn không thể toàn lực trưởng thành.

Yếu tố còn lại liên quan đến công pháp tu luyện của Trương Đạo Văn.

Mặc dù công pháp tu luyện của Trương Đạo Văn sau mỗi tuyến hy sinh đều sẽ tiến thêm một bước, trở nên hoàn thiện hơn.

Nhưng dù sao đây cũng là công pháp tu luyện do Trương Đạo Văn tự sáng tạo.

So với công pháp mà tộc quần đứng sau hắn dùng hàng vạn năm, thậm chí là thời gian lâu hơn nữa để nghiên cứu sáng tạo thì chắc chắn có một khoảng cách rất lớn.

Tiểu U chính là ví dụ tốt nhất cho điều này.

Tiểu U không cần phải sáng tạo công pháp tu luyện phù hợp với mình, kiến thức truyền thừa lưu lại trong đầu chính là người thầy tốt nhất, giúp cô rất dễ dàng tìm ra con đường phù hợp nhất với mình, đồng thời hoàn toàn phù hợp.

Nhưng Trương Đạo Văn thì khác.

Hắn không có kiến thức truyền thừa, cho dù bản thân có thiên phú xuất chúng nhưng mọi thứ đều phải bắt đầu từ con số không.

Mò mẫm tiến lên chắc chắn sẽ phải trải qua nhiều sai lầm, công pháp tu luyện tự sáng tạo không có nơi nào để tham khảo, cũng không có tộc nhân khác giúp đỡ, hắn vẫn luôn cô độc tiến lên, con đường phía trước mãi mãi bị sương mù bao phủ.

May mắn thay, tính cách của Trương Đạo Văn kiên cường, có ý chí kiên cường khiến Phong Kỳ cũng phải kính nể.

Đối mặt với sự quanh co trên con đường tương lai của nhân tộc, đối mặt với những khuyết điểm về công pháp tu luyện… hắn đều không từ bỏ, cứ thế mà xông pha mở ra một con đường.

Người tương lai gọi Trương Đạo Văn là "Tổ sư."

Cách gọi này có vẻ rất kỳ quặc.

Dù sao gốc gác của Trương Đạo Văn không phải là nhân tộc nhưng Phong Kỳ cảm thấy hắn hoàn toàn đủ tư cách để gánh vác danh xưng này.

Lịch sử trưởng thành của nhân tộc được vô số anh kiệt tiếp sức viết nên, mỗi thời đại đều có những câu chuyện tinh thải được ghi vào sử sách.

Nhưng Trương Đạo Văn là người chứng kiến và quán triệt.

Những người tiếp sức bên cạnh không ngừng thay đổi, chỉ có hắn vẫn luôn đi đầu trên con đường trưởng thành của nhân tộc.

Một tiếng "Tổ sư", hắn xứng đáng.

"Chú Kỳ."

Lúc này, tiếng gọi ngây thơ đã cắt ngang dòng suy nghĩ của Phong Kỳ.

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Trương Đạo Văn mồ hôi đầm đìa, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ, hơi thở dồn dập, cơ thể theo hơi thở mà phập phồng, tay phải còn cầm một lọ thủy tinh đựng chất lỏng màu xanh, đưa đến trước mặt hắn:

"Chú Kỳ, đây là đồ uống linh thực mà chú Mê dạy cháu pha chế, uống lâu dài có lợi cho cơ thể, rất ngon, chú nếm thử xem."

Nhận lấy lọ thủy tinh từ tay Trương Đạo Văn, Phong Kỳ cười xoa đầu Trương Đạo Văn:

"Cảm ơn, chắc chắn là rất ngon."

"Vâng." Trương Đạo Văn gật đầu mạnh mẽ, vẻ mặt đầy mong đợi, chờ Phong Kỳ đưa ra phản hồi.

Lúc này, Tiểu U đang từ từ bò tới giống như một con mèo ngửi thấy mùi tanh của cá, nhắm mắt ngẩng đầu lên, sau đó cơ thể uốn éo, nhanh chóng tiến về phía Phong Kỳ, miệng còn lẩm bẩm:

"Chờ chút nhé, tôi cũng muốn nếm thử."

Tiểu U với tốc độ nhanh hơn gấp nhiều lần so với lúc luyện tập, di chuyển đến trước ghế sofa, sau đó trèo lên ghế sofa rồi đưa tay về phía lọ thủy tinh trong tay Phong Kỳ:

"Để tôi nếm thử ngụm đầu tiên nhé."

"Ừ, cũng được." Chưa đợi Phong Kỳ trả lời, Trương Đạo Văn đã gật đầu trước.

Hết chương 1950.

Chương 1951. Tinh Thần Trường Sinh

Biết rõ bản tính háu ăn của Tiểu U, trong lòng Phong Kỳ bất lực, đồng thời đưa lọ thủy tinh trong tay cho Tiểu U.

Tiểu U nhận lấy lọ thủy tinh, lập tức vặn nắp ra, mùi thơm của thực vật tỏa ra, mắt Tiểu U sáng lên:

"Oa, nhìn ngon quá."

Nói rồi, Tiểu U ngửa đầu, ừng ực uống mấy ngụm lớn, nuốt xuống rồi thở phào một hơi, vẻ mặt vô cùng thỏa mãn.

Nhưng Tiểu U không uống hết, theo thói quen đưa phần còn lại cho Phong Kỳ:

"Đại ca, anh uống đi."

Phong Kỳ không hề ngạc nhiên về điều này.

Tiểu U tuy tham ăn nhưng luôn có nguyên tắc, lúc có đồ ăn, người đầu tiên cô nghĩ đến chính là đại ca.

Nhận lấy lọ thủy tinh Tiểu U đưa, Phong Kỳ cũng uống một ngụm lớn.

Chất lỏng vào miệng mát lạnh, có thể cảm nhận rõ ràng từng luồng năng lượng lan tỏa trong miệng.

Đã là đồ uống mà lão Mê dạy Trương Đạo Văn thì rõ ràng loại đồ uống này có ích không nhỏ cho sự trưởng thành của Trương Đạo Văn, uống một ngụm, Phong Kỳ đưa lại cho Trương Đạo Văn, đồng thời khen ngợi vài câu.

Quả nhiên trên mặt Trương Đạo Văn hiện lên nụ cười thỏa mãn, dường như rất thích thú khi đồ uống thực vật do mình chế biến được công nhận.

“Chú Kỳ, cháu tiếp tục luyện tập đây, nhiệm vụ hôm nay mới hoàn thành một nửa.”

“Đi đi.”

“Vâng.”

Trương Đạo Văn gật đầu mạnh mẽ, sau đó quay người rời đi, bắt đầu một vòng huấn luyện thể lực mới.

Lúc này, tầm mắt của Phong Kỳ chuyển sang Tiểu U đang nằm bên cạnh.

Tiểu U giả vờ không nhìn thấy, bò đến góc ghế sofa, từ từ nhắm mắt lại:

“Luyện tập cả buổi sáng, mệt chết Tiểu U rồi nên nghỉ ngơi một chút.”

Phong Kỳ:…

Tiểu U luôn có thể tìm ra lý do thích hợp để lười biếng, rõ ràng là lười biếng cả buổi sáng nhưng lại nói là luyện tập cả buổi sáng, Phong Kỳ đã quen với điều này, chỉ cảm thấy rất bất lực.

Hắn lập tức nhấc Tiểu U khỏi ghế sofa, đặt cô xuống đất:

“Tiếp tục luyện tập, nếu không thì đừng hòng ăn trưa, tự ngươi cân nhắc cho rõ.”

“Được rồi, được rồi, đại ca bắt nạt ta thôi, ai bảo ta là tiểu đệ trung thành của đại ca chứ, vậy thì theo lệnh đại ca, tiếp tục khổ luyện thôi.”

Tiểu U nằm trên đất, ngẩng đầu nói.

Nói xong, lưng từ từ cong lên, giống như một con sâu bắt đầu tiếp tục bò quanh sân tập.

Nghe những lời này, gân xanh trên trán Phong Kỳ giật giật.

Bài tập chạy quanh sân tập, bị Tiểu U biến thành bài tập bò, đây là điều hắn hoàn toàn không ngờ tới.

May mà vận động nhiều vẫn tốt hơn không vận động.

Bò thì bò đi, ít nhất đây cũng là một cách luyện tập.

Nếu không, Tiểu U sẽ tiếp tục nằm ườn bên cạnh hắn, ngủ dậy chắc chắn sẽ đói.

Những ngày này, Tiểu U phàn nàn nhiều nhất chính là khả năng dệt năng lượng của cô đã biến mất.

Điều này không phải là Tiểu U nhớ nhung khả năng của mình, cô phàn nàn là vì mình đã mất đi khả năng lười biếng.

Ví dụ như mặt nạ bay có thể vừa ngủ vừa bay, hay như áo choàng Đao Ma có khả năng tự làm sạch, có thể dùng làm chăn bất cứ lúc nào, v.v.

Đây đều là những công cụ tiện lợi trong cuộc sống của Tiểu U.

Còn về hiệu quả hỗ trợ chiến đấu, phòng thủ của trang bị năng lượng, Tiểu U không hề quan tâm.

Dù sao thì có đại ca, cô chưa bao giờ phải đích thân tham chiến, từ trước đến nay đều là công cụ của cả đội… người chế tạo công cụ năng lượng.

Một người thì qua loa, một người thì cố gắng.

Tính cách của Trương Đạo Văn và Tiểu U hoàn toàn khác nhau nhưng kỳ lạ thay đều do hắn đích thân dạy dỗ.

Phong Kỳ thực sự không hiểu, cuối cùng là tại sao.

…

Những ngày tiếp theo, ngoài việc dạy dỗ Tiểu U và Trương Đạo Văn, Phong Kỳ dành toàn bộ thời gian còn lại để nghỉ ngơi.

Liên tục mở ra tương lai tuyến với cường độ cao đã gây ra gánh nặng rất lớn cho tinh thần.

Đây cũng là lý do tại sao sau khi mỗi một tuyến hy sinh kết thúc, hắn cần phải dành thời gian để nghỉ ngơi.

Những ngày sau khi trở về, hắn vẫn luôn bận rộn với việc lập kế hoạch cho tương lai, cũng như xử lý các công việc liên quan đến tộc Ngân Nguyệt, chưa bao giờ được nghỉ ngơi.

Những ngày như hiện tại mới thực sự là nghỉ ngơi.

Nhưng ngoài việc nghỉ ngơi, hắn vẫn phải đến ngân hàng máu của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng mỗi ngày để lấy máu và bảo quản.

Máu của hắn sẽ là một trong những yếu tố quan trọng quyết định tuyến hy sinh tiếp theo có thể tiến hành theo kế hoạch hay không.

Những ngày như vậy kéo dài một tháng.

Khi Úy Vi nói rằng lượng máu dự trữ trong ngân hàng máu đã đạt đến giới hạn lưu trữ của ngân hàng máu hiện tại, cuối cùng Phong Kỳ cũng quyết định mở ra tương lai tuyến, đón nhận thử thách mới.

Tối hôm đó.

Phong Kỳ ngồi trên ghế sofa trong phòng của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, bên cạnh là Tiểu U đang nằm ngủ khò khò vì "mệt mỏi" cả ngày.

Trên bàn trà trước mặt hắn, đặt một lọ thuốc an thần tinh thần phiên bản tăng cường.

Đây là sự chuẩn bị trước cho việc trở về sau tuyến hy sinh.

Hết chương 1951.

Chương 1952. Tương Lai Mới

Mỗi lần trở về, ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực và ký ức chồng chất sẽ càng nặng nề, trong trường hợp cần thiết, thuốc an thần tinh thần chuẩn bị trước có thể cứu mạng.

Nghỉ ngơi ở tuyến hiện thực ba tháng, Phong Kỳ cảm thấy đã đến lúc khởi động lại một dòng thời gian hoàn toàn mới.

Lần này, hắn sẽ theo hướng tương lai đã định sẵn, mở ra con đường phát triển tín ngưỡng cho nhân tộc.

Còn hắn, sẽ trở thành người dẫn đường trên con đường nhân tộc có được siêu năng lực.

Vô số ý tưởng trào dâng trong đầu, trong lòng Phong Kỳ có muôn vàn suy nghĩ.

Một lúc lâu sau, hắn nằm trên ghế sofa nhắm mắt lại.

Thanh tiến độ năng lượng đã được bổ sung trước đó, đạt đến 118%, hắn chỉ cần ngủ là có thể mở ra tương lai mới.

Tâm như núi khiến cơ thể hắn nhanh chóng thư giãn.

Suy nghĩ dần trống rỗng, Phong Kỳ nằm trên ghế sofa, biểu cảm dần trở nên an tường…

…

Đợi đến khi Phong Kỳ mở mắt ra, mọi thứ trước mắt vẫn như thường.

Tiểu U đang co ro trong góc ghế sofa ngủ say, dường như mơ thấy mình đang tập bò vòng tròn, biểu cảm đột nhiên trở

nên khó nhọc, vô thức cong người lại.

Ngoài cửa sổ, cành lá của cây hòe già đung đưa trong gió, thỉnh thoảng đập vào cửa sổ, phát ra tiếng động.

Ánh mắt xuyên qua kẽ lá um tùm nhìn lên bầu trời, trăng đã nhô lên trên mây.

Không cần gọi Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đã biết mình đã vào tuyến hy sinh.

Cảm giác hư nhược đột ngột ập đến khiến hắn cảm thấy ngay cả việc thở cũng trở nên nặng nề.

Cởi bỏ thân thể cường tráng của tuyến thời gian chính, hắn lại trở về với sự tầm thường.

Lúc này lẽ ra phải đau buồn nhưng việc tiến vào tuyến hy sinh đã trở thành chuyện thường, lúc này trong lòng hắn không có bao nhiêu cảm giác buồn bã, ngược lại còn có một ngọn lửa đang cháy trong lồng ngực.

Hắn biết, hành trình mới đã bắt đầu.

Tuyến hy sinh này, hắn sẽ theo lộ trình tương lai đã định sẵn mà trưởng thành, cho đến khi trở thành người dẫn đường của tinh thần thức hải, khai mở cho nhân tộc một con đường hệ thống phát triển hoàn toàn mới.

Đứng dậy khỏi ghế sofa, Phong Kỳ đi đến bên Tiểu U, mỉm cười đưa tay xoa đầu Tiểu U.

“Không ăn nữa… không ăn nổi.”

Tiểu U lẩm bẩm một câu, sau đó lật người, quay mông về phía Phong Kỳ.

Không làm phiền Tiểu U ngủ nữa, Phong Kỳ đứng dậy đi đến trước bàn làm việc, bật sáng màn hình máy tính.

Theo kế hoạch của dòng thời gian này.

Hắn cần phải tu luyện công pháp tu luyện Tinh Thần Trường Sinh mà Lâm Nhiễm và nhóm của hắn đã dùng cả đời tâm huyết để hoàn thiện, tu luyện cường độ tinh thần của mình đến cảnh giới siêu thoát khỏi thân xác.

Chỉ cần làm được điều này, hắn có thể trở thành người dẫn đường của tinh thần thức hải.

Tuyến này cũng sẽ là lần đầu tiên thử nghiệm không dùng não để lưu giữ ký ức, lưu trữ hoàn toàn ký ức trong tinh thần thức hải.

Nghĩ đến đây, Phong Kỳ như cách biệt một thế hệ.

Lần đầu xuyên không đến thế giới tương lai, hắn căn bản không biết mình đang ở 1500 năm sau, còn tưởng rằng đã xuyên không đến thế giới khác.

Sau đó hắn biết được mình đang ở tương lai, bắt đầu hiểu được sự thật của thế giới.

Lúc đó chỉ có thể thông qua cơ sở dữ liệu Tinh Thành không có quyền hạn để tìm kiếm những tài liệu cực kỳ hạn chế.

Để có thể điều tra sự thật lịch sử tốt hơn, hắn đã chọn cách sử dụng hộp thư của cơ sở dữ liệu để ghi lại lịch sử ngắn ngủi, muốn thông qua hộp thư để nhìn trộm sự thật lịch sử bị sương mù bao phủ.

Đợi đến khi Viện Nghiên cứu Tinh Hồng gia nhập phe đồng hành, cuộc khám phá túng quẫn này mới có hướng đi mới, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng càng tìm cho hắn con đường trích xuất ký ức của não trong bình.

Như vậy, sự hiểu biết về thế giới bắt đầu sâu sắc hơn.

Trong thời gian đó đã xảy ra rất nhiều chuyện, hắn thông qua việc nâng cao tình báo và thực lực, từng bước hóa giải

cuộc khủng hoảng nội bộ của Tinh Thành, cũng có được rất nhiều bạn bè và đồng hành, trong đó có lão mê không phải nhân tộc và những Sinh Vật Trận Địa khác.

Lần này, công nghệ lại được cải tiến.

Não trong bình cũng sẽ trở thành quá khứ, giống như ghi chép trong hộp thư.

Công nghệ đang được đổi mới, khoảng cách đến hy vọng cũng đang từng bước tiến lên.

Đối với tương lai, trong lòng Phong Kỳ luôn ấp ủ hy vọng và khát vọng.

Ít nhất là nỗ lực không ngừng, lịch sử chứng minh sẽ được đền đáp, mỗi lần tuyến hy sinh đều sẽ khiến hắn nhìn thấy tương lai xa hơn.

Tuyến thời gian đã qua tuy đã không còn nhưng ký ức của hắn đã ghi dấu từng khoảng thời gian phấn đấu.

Vô số câu chuyện tinh thải, vô số bóng dáng những người phấn đấu…

Sau khi xác minh quyền hạn danh tính, Phong Kỳ đã mở kho dữ liệu quyền hạn Tinh Thành.

Sau khi tìm kiếm tài liệu, hắn mở thanh thông tin công pháp đã chuẩn bị từ trước, chỉ thấy trên đó có viết rõ bốn chữ lớn: Tinh Thần Trường Sinh.

Hết chương 1952.

Chương 1953. Đối Mặt Mê Vụ Chi Chủ

Ban đầu, công pháp này không phải được sáng tạo ra để trở thành người dẫn đường tinh thần.

Khi Tinh Thần Trường Sinh mới ra đời, Mê Vụ Chi Chủ là kẻ thù mà Phong Kỳ chắc chắn phải xóa sổ, bởi vì Mê Vụ Chi Chủ là thế lực ngầm đứng sau Viện Nghiên cứu Hổ phách, cũng là thủ phạm đoạt xá Vương tấn thăng trở thành vĩ nhân lịch sử.

Để chống lại Mê Vụ Chi Chủ, lúc đó hắn đã nghĩ ra rất nhiều cách.

Ví dụ như để lão Vương lui về sớm.

Nhưng làm vậy chỉ là giải quyết được phần ngọn, không giải quyết được phần gốc, không có lão Vương, Mê Vụ Chi Chủ vẫn sẽ dựng lên một vĩ nhân nhân tộc mới, ví dụ như Lâm Nhiễm, thông qua việc tạo thế cho vĩ nhân để tuyên truyền pháp môn Hiến tế huyết nhục, mục đích là thu hoạch khí huyết của nhân loại, thậm chí là của thế lực lĩnh vực, để bố trí cho tương lai của tộc Mê Vụ.

Nếu không có năng lực xuyên không đến tương lai, Phong Kỳ cảm thấy mình chắc chắn sẽ thua trong từng bước tính toán của lão Mê.

Nhưng có năng lực xuyên không đến tương lai thì tương đương với việc có được năng lực thử sai vô hạn.

Tinh Thần Trường Sinh là một phương pháp mà hắn chuẩn bị để đối phó với Mê Vụ Chi Chủ sau khi liên tục khởi động

lại dòng thời gian.

Lúc đó lão Vương được chiêu mộ vào Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, phụ trách giải mã công pháp Hiến tế huyết nhục, Lâm Nhiễm trở thành đối tượng đoạt xá của Mê Vụ Chi Chủ, hắn ta muốn lợi dụng danh tiếng và tiềm lực của Lâm Nhiễm để giúp tuyên truyền công pháp Hiến tế huyết nhục.

Vì vậy hắn đã thương lượng với Lâm Nhiễm, hy vọng Lâm Nhiễm có thể nghiên cứu ra một loại công pháp đặc biệt, để một luồng ý thức tinh thần của mình không bị diệt, ẩn núp trong tinh thần thức hải của lão Mê, thông qua việc chậm rãi hấp thụ sức mạnh tinh thần của lão Mê để tự cường đại lên, sau đó trong tương lai sẽ phản đoạt xá lão Mê.

Kế hoạch này được Phong Kỳ gọi là "Kế hoạch phản đoạt xá."

Nhưng sự thật chứng minh rằng, mặc dù Lâm Nhiễm trong những năm tháng dài đằng đẵng dựa vào việc ký sinh ẩn núp trong tinh thần thức hải của lão Mê để hấp thụ được sức mạnh tinh thần khổng lồ, trở nên vô cùng mạnh mẽ nhưng vẫn không phải là đối thủ của lão Mê.

Vì vậy ở tuyến hy sinh tiếp theo, hắn đã thay đổi phương hướng.

Lần này hắn hy vọng Lâm Nhiễm có thể nghiên cứu ra một loại thuật công kích tinh thần, chuyên dùng để giao chiến ở phương diện tinh thần.

Sau khi hoàn thiện qua hai dòng thời gian, Tinh Thần Trường Sinh mới có vốn liếng để chống lại lão Mê.

Trong thời gian đó, bản thân Phong Kỳ cũng từng tu luyện pháp môn tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

Lúc đó ở tuyến hy sinh đó, trên người hắn được khảm Phù văn tinh thạch của Ác ma long nhưng sức mạnh mà Phù văn

tinh thạch cung cấp cho hắn căn bản không đủ để đối phó với kẻ địch mạnh mẽ.

Vì vậy hắn quyết định mạo hiểm thử nghiệm pháp môn tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

Thực ra pháp môn tu luyện này tồn tại vấn đề ẩn họa rất nghiêm trọng, cũng có thể nói là công pháp không hoàn thiện.

Sau khi tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, sức mạnh tinh thần của hắn bắt đầu trở nên mạnh mẽ không thể kiểm soát, sẽ liên tục hấp thụ sức mạnh tinh thần bên ngoài, khiến tinh thần thức hải trở nên vô cùng hỗn tạp, tràn ngập sức mạnh tinh thần đủ mọi màu sắc.

Đây là một chuyện vô cùng đáng sợ.

Kết quả cuối cùng chắc chắn là ý thức tinh thần sẽ vứt bỏ thân xác, đột phá tinh thần thức hải biến thành thể tinh thần.

Muốn giải quyết vấn đề này chỉ có một cách, đó là cường độ của thân xác phải luôn luôn áp chế cường độ của ý thức tinh thần, khiến ý thức tinh thần bị trói buộc trong cơ thể.

Nhưng cho dù cường độ của thân xác có theo kịp thì vấn đề ẩn họa vẫn chưa được giải quyết.

Bởi vì ý thức tinh thần trở nên hỗn tạp, tính ổn định vốn có bị phá hủy, khiến ý thức tinh thần có thể tan rã bất cứ lúc nào.

Ở tuyến hy sinh trước, Lâm Nhiễm và nhóm của hắn muốn giải quyết chính là vấn đề tinh thần hỗn tạp.

Muốn ý thức tinh thần tồn tại lâu dài, tính ổn định của ý thức tinh thần là trên hết.

Lâm Nhiễm dùng cả cuộc đời để giải quyết vấn đề này nhưng đến chết vẫn chưa giải quyết hoàn hảo vấn đề này.

Nhưng trước khi chết, Lâm Nhiễm đã tìm ra một con đường hoàn thiện Tinh Thần Trường Sinh, trong những năm tháng sau đó, nhóm của hắn tiếp quản Lâm Nhiễm tiếp tục lên đường, cuối cùng mới hoàn thiện Tinh Thần Trường Sinh.

Phiên bản Tinh Thần Trường Sinh này vẫn còn ẩn họa nhưng đã cải thiện rất lớn tính ổn định của ý thức tinh thần, đây cũng là lý do Phong Kỳ chọn tuyến tương lai này để mở ra con đường tu luyện tín ngưỡng.

Lật xem công pháp mà Lâm Nhiễm và nhóm của hắn dùng cả đời tâm huyết biên soạn, Phong Kỳ cảm thấy những dòng chữ này đều trở nên nặng nề.

Hắn có thể tưởng tượng được, đằng sau mỗi chữ và hình ảnh là tâm huyết bỏ ra.

Hết chương 1953.

Chương 1954. Con Đường Cứu Thế

Con đường cứu thế này, cũng chính là có những người đồng hành này cùng hắn tiến lên, mới khiến tương lai có thêm nhiều hy vọng và khả năng.

Lật xem công pháp, thời gian trôi qua rất nhanh.

Mặc dù đã tu luyện công pháp Tinh Thần Trường Sinh phiên bản thứ hai nhưng phiên bản mới nhất này giống như đổi một loại công pháp, thậm chí khung tu luyện công pháp cũng thay đổi.

Tương đương với việc bắt đầu lại từ đầu.

Phong Kỳ cũng nhanh chóng nhập tâm trạng học tập, tư duy dần tập trung vào mô tả hình ảnh và chữ viết của công pháp.

Trong thời gian đó, hắn thỉnh thoảng thử tu luyện theo cách mô tả của công pháp.

Là tuyến hy sinh, lợi ích duy nhất chính là có thể tu luyện công pháp như người bình thường, điều này ở chủ thời gian tuyến căn bản không thể làm được.

Cơ thể của chủ thời gian tuyến vô cùng đặc biệt.

Giống như một người sành ăn kén chọn, chỉ đi nuốt chửng đoạn thiên phú ấn ký ẩn sâu trong huyết mạch của mỗi chủng tộc nhưng lại vô cùng bài xích linh khí, cho dù dùng cách tu luyện để đưa linh khí vào cơ thể nhưng sau khi lưu chuyển trong thời gian ngắn sẽ lại thấm ra ngoài cơ thể.

Nhưng đối với Phong Kỳ mà nói, điều này không còn quan trọng nữa.

Hắn từng phiền não vì không thể tu luyện, bỏ lỡ nhiều công pháp tu luyện xuất sắc.

Nhưng bây giờ nắm trong tay hơn nghìn năng lực thiên phú, tầm quan trọng của hệ thống tu luyện xem ra có vẻ hơi nhỏ bé.

Thể chất đặc biệt, cũng là nguyên nhân khiến chủ thời gian tuyến có thể phát triển nhanh chóng.

Có lúc Lời Tự Thuật sẽ nói đùa, tương lai của hắn có lẽ chính là nguồn gốc của đại thế giáng lâm, cũng là nguồn gốc hủy diệt sinh mệnh của một kỷ nguyên.

Có vẻ như là nói đùa nhưng thực ra Lời Tự Thuật nói ra lời này rõ ràng có sự phân tích của nó.

Đầu tiên là xóa sổ, sinh mệnh bị giết chết trong tương lai sẽ mãi mãi biến mất trong những năm tháng về sau lấy hiện thực tuyến làm điểm khởi đầu.

Năng lực này có liên quan đến nhân quả thời gian, mức độ khủng bố không hề yếu hơn vật phẩm kỳ tích tự thành hệ thống quy tắc.

Thứ hai là năng lực cướp đoạt thiên phú.

Năng lực này có thể khiến hắn tước đoạt năng lực chủng tộc xuất sắc nhất trong huyết mạch của sinh mệnh bị giết chết.

Điều này cũng vô cùng khủng bố, đặc biệt là khi hắn sở hữu hàng vạn, hàng chục vạn, thậm chí hàng triệu năng lực thiên phú, lúc đó hắn ở chủ thời gian tuyến sẽ trở thành sinh mệnh thể siêu cấp gần như không thể phá vỡ.

Nếu không phải chủ thời gian tuyến chỉ có một cơ hội, hắn chắc chắn sẽ đi lên con đường cứu thế bằng cách giết chóc và

trưởng thành.

Trong tưởng tượng của Lời Tự Thuật, hai năng lực này chính là khuôn mẫu của đại ma vương diệt thế.

Phong Kỳ đã từng cùng Lời Tự Thuật, tầng lớp cao cấp của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, thậm chí là Mộ Trảo thảo luận về việc đại thế giáng lâm cuối cùng là gì.

Mặc dù chưa từng thấy thời khắc cuối cùng của đại thế giáng lâm.

Nhưng bọn họ cũng từng có rất nhiều suy đoán về đại thế giáng lâm.

Trong đó có một suy đoán là thuyết trang trại thế giới.

Những thông tin tình báo mà Mộ Trảo cung cấp có thể chứng minh rằng, trước kỷ nguyên hiện tại, đã từng có nhiều kỷ nguyên bị hủy diệt.

Trong đó kỷ nguyên Trụ Thần chính là một trong những kỷ nguyên thượng cổ đã biến mất.

Giống như con người thời kỳ canh tác, mùa xuân gieo hạt, đến mùa thu hoạch thì phải gặt, sinh mệnh ở đầu kỷ nguyên mới giống như hạt giống vừa gieo, đại thế giáng lâm vào cuối kỷ nguyên chính là lưỡi hái vô tình, gặt hái hết thảy sinh mệnh đã trưởng thành.

Lúc đó hắn từng nghi ngờ quan điểm của Mộ Trảo.

Hắn cho rằng nếu đã là thu hoạch, vậy thì cuộc chiến tranh chủng tộc vào cuối kỷ nguyên chẳng phải đang tiêu hao rất nhiều sinh mệnh đáng lẽ phải bị thu hoạch sao, trong khoảng thời gian này có rất nhiều thế lực chủng tộc và sinh mệnh đã ngã xuống trước đại thế giáng lâm, điều này không phù hợp với lợi ích của việc thu hoạch.

Mộ Trảo đã đưa ra quan điểm để trả lời câu hỏi này.

Cô cho rằng không phải tất cả sinh mệnh đều là mục tiêu thu hoạch của đại thế giáng lâm, hoặc có thể nói, những sinh mệnh yếu ớt căn bản không xứng đáng trở thành mục tiêu bị thu hoạch.

Đại thế giáng lâm diễn ra chậm rãi, mục đích chính là tạo ra một chiến trường giết chóc, từ đó thúc đẩy sự phát triển của hạt giống.

Thông qua việc giết chóc và tập trung tài nguyên, bồi dưỡng ra những sinh mệnh thể siêu cấp có giá trị vô tận.

Giống như nuôi độc trùng, lợi dụng việc giết chóc và nuốt chửng lẫn nhau của độc trùng để bồi dưỡng ra trùng vương.

Mà thế giới loài người chính là vật chứa để nuôi độc trùng.

Đem những độc trùng vốn bị nuôi cách ly riêng biệt dồn hết vào một thế giới lớn không có rào chắn để chúng triển khai cuộc cạnh tranh tàn khốc.

Mọi chuyện xảy ra trong khoảng thời gian đó đều nằm trong sự kiểm soát của "Đại thế giáng lâm."

Hết chương 1954.

Chương 1955. Thuyết Trang Trại

Không thể phủ nhận rằng, trong một môi trường cạnh tranh tàn khốc như vậy, những chủng tộc có thực lực đã phát triển nhanh chóng, có thể tưởng tượng rằng vào một ngày nào đó trong tương lai, khi thế giới chỉ còn lại một số ít tộc quần đỉnh cao, có lẽ trong số chúng sẽ xuất hiện những tồn tại khủng bố có thực lực đủ để sánh ngang với "Trụ Thần", sinh mệnh thể siêu cấp của kỷ nguyên trước.

Có lẽ đây chính là mục tiêu mà đại thế giáng lâm muốn thu hoạch.

Lý luận của suy đoán này là sinh mệnh siêu cấp coi toàn bộ thế giới loài người và thế giới lĩnh vực như một trang trại, đại thế giáng lâm cuối cùng là một lần thu hoạch hủy diệt đối với tất cả sinh mệnh, sau đó lại mở ra một kỷ nguyên nuôi dưỡng mới.

Dựa theo lời nói đùa của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ đã áp dụng suy đoán này vào chính mình.

Hắn kinh ngạc phát hiện ra rằng mình hoàn toàn phù hợp với hai quan điểm của suy đoán này.

Đầu tiên là quan điểm thu hoạch sinh mệnh, thể chất đặc biệt của hắn có thể làm được điều này, thu hoạch năng lực thiên phú của sinh mệnh bị giết chết thành hạt giống thiên phú của riêng mình, điều này trùng hợp một cách kỳ lạ với quan điểm thu hoạch cuối cùng của thuyết trang trại.

Thậm chí Lời Tự Thuật còn từng đưa ra thuyết âm mưu, cho rằng quá trình hắn thu hoạch sinh mệnh chính là đang thu hoạch trước những hạt giống chưa kịp trưởng thành, trái với nguyện vọng ban đầu của hắn.

Thứ hai là năng lực đặc biệt xóa bỏ dấu vết sinh mệnh.

Khi kỷ nguyên mới bắt đầu, cần phải xóa bỏ dấu vết sinh mệnh của kỷ nguyên cũ, năng lực của hắn cũng có thể hoàn thành một cách hoàn hảo, thậm chí là xóa bỏ sinh mệnh tồn tại ở các dòng thời gian khác.

Điều này rất có thể là sự chuẩn bị cho việc mở ra kỷ nguyên nuôi dưỡng mới.

Hai năng lực bá đạo mà thể chất đặc biệt của chủ thời gian tuyến sở hữu đã mang đến cho hắn một khuôn mẫu phát triển có thể sánh ngang với đại ma vương diệt thế.

Vấn đề này khiến người ta phải suy nghĩ mà sợ hãi.

Ngay cả Phong Kỳ khi nghĩ kỹ cũng cảm thấy rùng mình.

Đối với vấn đề này, hắn cũng từng hùng hồn tuyên bố, nguyện vọng ban đầu của hắn không thay đổi, ngay cả khi sở hữu bảng thuộc tính của đại ma vương, hắn cũng tuyệt đối không thể trở thành đại ma vương diệt thế.

Lúc này, Lời Tự Thuật lại cười hì hì đưa ra cho hắn một quan điểm thuyết âm mưu mới.

Lời Tự Thuật cho rằng có lẽ ký ức thực sự của hắn đã bị phong ấn.

Ký ức đại ma vương diệt thế của hắn đã bị phong ấn, khi ký ức thực sự của hắn thức tỉnh thì mấy trăm năm ký ức hiện tại của hắn tính là gì.

Nếu đại ma vương diệt thế thực sự tồn tại thì ký ức của đại ma vương sẽ trải dài qua nhiều kỷ nguyên, mấy trăm năm

nguyện vọng ban đầu của hắn quá ngắn ngủi, giống như một giọt nước rơi vào biển ký ức vô tận.

Nguyện vọng ban đầu gì chứ, trước ký ức đồ sộ và lâu dài của đại ma vương diệt thế, ký ức của hắn căn bản không thể thay đổi được suy nghĩ của đại ma vương.

Hắn cũng chỉ là một bản sao thu nhỏ của đại ma vương trước khi diệt thế mà thôi.

Phong ấn ký ức đối với đại ma vương mà nói giống như một trò chơi, thông qua việc đích thân tiến vào trang trại để quan sát quá trình sinh vật phát triển và biến đổi.

Giả thuyết này thực sự đáng sợ.

Nghĩ đến việc cuối cùng mình sẽ trở thành đại ma vương diệt thế, Phong Kỳ không khỏi rùng mình.

Nhưng khi nghĩ đến những lời này là do Lời Tự Thuật nói ra, hắn đột nhiên không còn sợ nữa.

Dù sao thì Lời Tự Thuật cũng thường xuyên nói nhảm.

Những thuyết âm mưu giật gân cũng không phải là lần đầu tiên, trước đó thậm chí còn từng đưa ra giả thuyết, nó là một Phong Kỳ khác chạy trên dòng thời gian, cứu thế thất bại, trở về để hỗ trợ hắn chống lại đại thế giáng lâm.

Vừa rồi còn là cứu thế chủ chuyển thế, sau đó lại là bản sao thu nhỏ của đại ma vương diệt thế.

Điều này rất giống Lời Tự Thuật.

….

Thuyết âm mưu đại ma vương diệt thế của Lời Tự Thuật thực ra còn rất nhiều chi tiết trùng hợp.

Phong Kỳ phát hiện ra rằng mình đều có thể đối chiếu được.

Ngoài năng lực cướp đoạt và xóa bỏ thiên phú mà thể chất đặc biệt mang lại như đã nói ở trên, Lời Tự Thuật còn đưa ra một quan điểm.

Quan điểm này liên quan đến Tiểu Hắc.

Lời Tự Thuật từng nói, việc Tiểu Hắc truy đuổi hắn là hoàn toàn vô lý.

Theo những thông tin đã biết, Mặc gọi Tiểu Hắc là "Tập hợp quy tắc", nếu ví Tiểu Hắc như tập hợp sức mạnh quy tắc của thế giới này thì thiết lập của Tiểu Hắc hẳn là người bảo vệ trật tự thế giới.

Vậy có khả năng là Tiểu Hắc biết hắn là kẻ diệt thế bị phong ấn ký ức, vì vậy để duy trì trật tự thế giới, nó mới truy đuổi hắn không ngừng.

Giả thuyết này khiến Tiểu Hắc trở thành cứu thế chủ, mọi hành vi truy đuổi vô lý trước đây đều là để giết kẻ diệt thế, duy trì sự vận hành bình thường của quy tắc thế giới.

Hết chương 1955.

Chương 1956. Đại Ma Vương Diệt Thế

Còn hắn mới thực sự là đại ma vương diệt thế.

May mắn thay, tất cả chỉ là suy đoán của Lời Tự Thuật, Phong Kỳ cho rằng chuyện cẩu huyết như vậy chắc chắn sẽ không xảy ra với mình.

Nếu đại thế giáng lâm thực sự là siêu cấp sinh vật thu hoạch trang trại thì hắn là siêu cấp sinh vật, não bị úng nước mới vào trang trại của mình để trải nghiệm cuộc sống mới, trong thời gian đó còn tốn công tốn sức nghĩ đến việc cứu tương lai nhân tộc, chắc chắn là có vấn đề gì đó.

Phong Kỳ không suy nghĩ sâu thêm về vấn đề này.

Tiếp theo, hắn bắt đầu tu luyện theo nội dung hình ảnh mô tả về công pháp trong cơ sở dữ liệu.

Pháp môn tu luyện của Tinh Thần Trường Sinh đã được sửa đổi theo dòng hy sinh trước, hoàn toàn khác so với phiên bản trước.

Có thể tóm tắt cốt lõi của công pháp này trong một câu.

Máu thịt là xiềng xích, tinh thần siêu thoát.

Khi mới bắt đầu tu luyện, chắc chắn phải coi ý thức tinh thần là bản ngã bị xiềng xích bởi máu thịt.

Giãy giụa thoát khỏi xiềng xích trói buộc của máu thịt là mục tiêu lớn đầu tiên của Tinh Thần Trường Sinh, cũng là mục tiêu quan trọng nhất.

Nếu ý thức tinh thần không thể siêu thoát khỏi nhục thân thì cũng không có khái niệm Tinh Thần Trường Sinh.

Đây cũng là nguồn gốc tên gọi của công pháp.

Tinh Thần Trường Sinh có thể được coi là pháp môn tu luyện hệ tinh thần thuần túy đầu tiên theo đúng nghĩa của loài người.

Đoạn mô tả hình ảnh đã giải thích rất chi tiết về khái niệm tinh thần và thể xác.

Tinh thần dùng để chỉ một thế giới nội tại được cấu trúc bởi sức mạnh tinh thần, cũng được gọi là biển thức tinh thần.

Còn ý thức tinh thần là chủ nhân của biển thức.

Trong không gian ý thức tinh thần chảy một chất lỏng màu vàng, là hiện thân của sức mạnh tinh thần mà ý thức tinh thần có thể nhìn thấy rõ ràng.

Đây là một hệ thống hoàn toàn khác với nhục thân nhưng cũng có nhiều điểm tương đồng.

Ví dụ, khi cơ thể vận động sẽ tiêu hao năng lượng khí huyết trong cơ thể.

Vận động cường độ cao sẽ khiến cơ thể suy nhược, khí huyết không đủ, mọi vận động về bản chất đều là quá trình tiêu hao năng lượng.

Lĩnh vực tinh thần cũng tương tự như thể xác.

Suy nghĩ, học tập, tưởng tượng, thi triển pháp thuật, v.v., mọi hành vi ý thức không cần sự phối hợp của cơ thể đều tiêu hao sức mạnh tinh thần trong biển thức.

Vì vậy, sau khi học tập cường độ cao sẽ cảm thấy mệt mỏi về tinh thần.

Khi con người ở trạng thái lo lắng sẽ tiêu hao tinh thần.

Nhục thân có thể thông qua rèn luyện để nâng cao thể chất, ý thức cũng có thể thông qua thiền định để được cường hóa, thậm chí nâng cao trữ lượng biển sức mạnh tinh thần trong biển thức.

Pháp môn tu luyện của Tinh Thần Trường Sinh có mục tiêu là không ngừng tăng cường cường độ của ý thức tinh thần, cuối cùng chắc chắn sẽ dẫn đến xung đột giữa ý thức tinh thần và nhục thân.

Ví dụ như hiện tượng tự nhiên, chẳng hạn như một chiếc bình thủy tinh chứa đầy nước, coi nước là ý thức tinh thần, coi bình thủy tinh là nhục thân.

Quá trình tu luyện Tinh Thần Trường Sinh, ý thức tinh thần sẽ không ngừng ngưng tụ và lớn mạnh, cũng có thể hiểu một cách nông cạn là quá trình ngưng tụ thành băng.

Nếu nhục thân, tức là bình thủy tinh không thể chống lại áp lực do nước ngưng tụ thành băng gây ra thì bình thủy tinh sẽ vỡ tan.

Ý thức tinh thần cũng vậy.

Nếu cường độ của nhục thân không thể theo kịp sự phát triển của ý thức tinh thần, không thể tiếp tục gánh vác ý thức tinh thần thì cũng sẽ bị xé toạc.

Còn mục tiêu cuối cùng của Tinh Thần Trường Sinh là siêu thoát khỏi xiềng xích nhục thân, vứt bỏ nhục thân.

Có ký ức của dòng hy sinh, Phong Kỳ đã trải nghiệm cảm giác ý thức tinh thần siêu thoát.

Sau khi ý thức tinh thần siêu thoát khỏi nhục thân, thế giới mà hắn nhìn thấy hoàn toàn khác so với hiện tại.

Nhận thức của con người về thế giới bên ngoài hoàn toàn đến từ các cơ quan cảm giác chức năng của cơ thể, chẳng hạn

như mắt, mũi, tai, v.v.

Nhưng sau khi ý thức tinh thần hoàn thành siêu thoát, nhận thức của ý thức về thế giới bên ngoài sẽ thay đổi rất lớn.

Thế giới mà hắn nhìn thấy sẽ biến thành một hình thái phức tạp được cấu trúc bởi vô số sợi dây quy tắc, trong đó mỗi sợi dây đều đại diện cho một nguồn gốc của nguyên tố tự nhiên hoặc một định luật tự nhiên.

Nguồn gốc của nguyên tố tự nhiên dùng để chỉ nền tảng cấu thành thế giới, chẳng hạn như nguồn gốc của nguyên tố lửa dưới góc nhìn nhận thức của ý thức là nhiều sợi dây màu đỏ lửa xuyên suốt thế giới.

Hắn cũng từng ở trạng thái thần thể mà rút ra một phần sức mạnh quy tắc nguồn gốc của nguyên tố lửa.

Định luật tự nhiên dùng để chỉ những thay đổi phát sinh khi các đường quy tắc tương tác.

Ví dụ, nước sẽ biến thành hơi nước ở nhiệt độ cao, đó là một định luật tự nhiên.

Nguồn gốc của nguyên tố và định luật tự nhiên giống như bộ luật cấu trúc thế giới, mọi thứ đều vận hành theo các quy tắc hệ thống đã định, vì vậy thế giới dưới góc nhìn của ý thức giống như thế giới mã do lập trình viên viết.

Hết chương 1956.

Chương 1957. Ý Thức Tinh Thần

Mỗi chuỗi mã sợi quy tắc đều có ý nghĩa được thiết lập của nó.

Thế giới dưới nhận thức của ý thức tinh thần phức tạp hơn thế giới mà mắt thường nhìn thấy nhưng cũng thuần túy hơn.

Lĩnh vực tinh thần rất phức tạp, cũng là bí ẩn mà Lâm Nhiễm, dòng hy sinh trước, muốn giải mã bằng cả trái tim.

Dựa theo nội dung mà công pháp cung cấp, suy nghĩ của Phong Kỳ dần lan tỏa, ý thức chìm vào biển thức tinh thần.

Là dòng hy sinh, trong biển thức của hắn không có không gian mênh mông vô tận, cũng không có quỹ đạo sông sao rộng lớn như bầu trời đầy sao, chỉ có biển vàng giản dị không hoa mỹ cuộn trào trong thế giới biển thức.

Ý thức trong biển thức giống như một phiên bản thu nhỏ bán trong suốt của chính hắn.

Cường độ sức mạnh tinh thần càng cao thì ý thức tinh thần sẽ càng ngưng tụ.

Trong trạng thái tu luyện thiền định, ý thức vận hành theo quỹ đạo đã định, thế giới bên ngoài dưới nhận thức của ý thức dần hiện ra trước mắt.

Quá trình này cần ý thức không ngừng tiếp thu thông tin mà thế giới truyền đạt.

Ý thức tinh thần sẽ dần lớn mạnh trong quá trình tiếp thu thông tin.

Điều này về bản chất khác với pháp môn tu luyện hướng đến thể xác.

Tu luyện hướng đến thể xác cũng là mở ra nhận thức của ý thức, trong trạng thái này, ý thức có thể nhìn thấy rõ ràng các hạt linh khí trôi nổi trong không khí, ý thức giống như một tấm lưới, thông qua việc không ngừng bắt các hạt linh khí, đưa chúng vào cơ thể khiến nhục thân phát triển dưới sự nuôi dưỡng của linh khí.

Nhưng tu luyện thiền định chỉ nhắm vào ý thức tinh thần, mà ý thức tinh thần về cơ bản không cần linh khí.

Mô hình tu luyện này lại rất giống với một hành vi trước khi xảy ra thảm họa.

Thế giới loài người trước khi xảy ra thảm họa có một hành vi khai thác tiền ảo.

Mục đích là thông qua việc thực hiện bằng chứng công việc hoặc các thuật toán máy tính tương tự khác để lấy tiền điện tử, chẳng hạn như Bitcoin, Ethereum, v.v.

Thiền định chính là lợi dụng ý thức xử lý thông tin về thế giới thực để lấy được phản hồi về quy tắc của thế giới.

Các pháp môn tu luyện hệ tinh thần khác nhau giống như các loại card màn hình khác nhau.

Pháp môn tu luyện hệ tinh thần tốt giống như một chiếc card màn hình tốt, hiệu suất đào sẽ được cải thiện đáng kể.

Nhưng đây cũng chỉ là một phép so sánh tương đối gần gũi.

Tu luyện hướng đến tinh thần phức tạp hơn nhiều so với khái niệm đào mỏ, xét cho cùng đây là quá trình hiểu sâu hơn về nguồn gốc của thế giới.

Thậm chí Lâm Nhiễm còn đưa ra phỏng đoán trong Tinh Thần Trường Sinh, cho rằng tu luyện ý thức tinh thần đến mức

cực hạn sẽ hòa làm một với thế giới, trở thành một phần trong sự vận hành của quy tắc thế giới.

Chỉ là phỏng đoán này đúng hay không thì dữ liệu hiện có không thể đưa ra bằng chứng thuyết phục.

Phong Kỳ không suy nghĩ kỹ về vấn đề này.

Ý thức của hắn dần chìm đắm trong quá trình tu luyện thiền định.

Lúc này khái niệm về thời gian trở nên mơ hồ.

Con người cảm nhận thời gian chủ yếu là cảm nhận về mặt tâm lý, nhanh chậm trong những trường hợp khác nhau sẽ biểu hiện ra những "Tốc độ" khác nhau.

Ví dụ như khi làm việc mình thích, sẽ cảm thấy thời gian trôi qua rất nhanh.

Trong những môi trường khác nhau, cảm nhận về thời gian nhanh chậm hoàn toàn khác nhau, dẫn đến thời gian tâm lý không đều đặn.

Đây là một quan niệm về thời gian rất khách quan.

Nhưng ý thức tinh thần chỉ có thể cảm nhận được nhịp điệu vận hành của thế giới, chứ không có khái niệm thời gian.

Phong Kỳ trong trạng thái thiền định vẫn có thể cảm nhận được từng luồng năng lượng bí ẩn tràn vào ý thức tinh thần, khiến ý thức tinh thần chậm rãi lớn mạnh.

Hắn cũng không rõ mình đã duy trì trạng thái thiền định trong bao lâu.

"Đại ca!"

Ngay lúc này, một tiếng gọi đã đánh thức hắn khỏi trạng thái tu luyện thiền định.

Ý thức nhanh chóng trở về, Phong Kỳ lúc này mở mắt ra.

Hắn quay đầu nhìn lại, Tiểu U dường như vừa mới tỉnh dậy, ngồi bên mép ghế sofa dụi đôi mắt ngái ngủ, nhìn hắn:

"Đại ca, Tiểu U đói rồi."

Nhìn đồng hồ, Phong Kỳ phát hiện không biết từ lúc nào đã trôi qua bốn tiếng rưỡi.

Hắn lập tức đứng dậy đi đến bên ghế sofa, bế Tiểu U lên, cùng Tiểu U đi về phía nhà hàng Hổ Phách.

…

Những ngày tiếp theo, ngoài tu luyện, Phong Kỳ còn triệu tập hội nghị cấp cao của Tinh Thành.

Giai đoạn hiện tại có rất nhiều việc cần xử lý.

Đầu tiên là làm thế nào để nhanh chóng khai phá khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành.

Dòng hy sinh này không có tộc Ngân Nguyệt làm nguồn tài nguyên khởi đầu, giai đoạn đầu rất thiếu hụt tài nguyên.

Mặc dù có thể dựa vào các thành phố khác để hỗ trợ xây dựng khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành nhưng càng hỗ trợ nhiều tài nguyên thì sau này khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành càng phải chia ra nhiều tài nguyên hơn.

Các thành phố khác không thể hoàn toàn vô tư cống hiến, không cân nhắc đến sự phát triển của mình mà dốc toàn lực hỗ trợ xây dựng khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành.

Hết chương 1957.

Chương 1958. Kế Hoạch Viễn Chinh

Muốn nắm giữ quyền lực tuyệt đối đối với khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành thì đầu tư xây dựng giai đoạn đầu phải chịu lỗ, không thể vì lợi ích trước mắt mà từ bỏ sự phát triển lâu dài trong tương lai.

Trong hội nghị cấp cao của Tinh Thành cũng có người đề xuất, giai đoạn đầu lấy tài nguyên của các thành phố khác để phát triển, giai đoạn sau khấu trừ tài nguyên sản xuất của khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành, xét cho cùng khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành ở gần Tinh Thành, muốn khấu trừ tài nguyên dường như không khó.

Nhưng cách này rõ ràng là không khả thi.

Tài nguyên sản xuất ra từ chiến trường không phải do hoàn toàn do Tinh Thành thống kê.

Tương lai sẽ có rất nhiều chiến đoàn lĩnh vực của các thành phố khác tiến vào khu tiếp tế phía Tây của Tinh Thành, đây là một nền tảng chiến tranh tiền tuyến mở.

Khấu trừ tài nguyên không khó, cái khó là không bị các thành phố khác phát hiện.

Khấu trừ một lượng nhỏ, các thành phố khác có thể sẽ nhắm một mắt mở một mắt, sẽ không vì vấn đề tài nguyên số lượng ít mà trách cứ Tinh Thành.

Nhưng nếu khấu trừ trong thời gian dài và với số lượng lớn, chắc chắn sẽ khiến Tinh Thành bị cô lập trong nội bộ nhân tộc.

Nếu các thành phố mất đi sự hợp tác, chắc chắn sẽ gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển.

Ví dụ như mối quan hệ giữa Tinh Thành và thành phố Tương Lai.

Phong Kỳ sao có thể không biết thành phố Tương Lai đã bị thế lực Bóng Đen khống chế nhưng sự hợp tác vẫn tiếp tục, hắn không vạch trần lời nói dối.

Cũng chính vì vậy mà hàng năm các cơ quan của Tinh Thành đều có thể tùy chỉnh những thiết bị mới nhất từ Viện nghiên cứu khoa học, tốc độ phát triển được nâng cao.

Thực tế không phải là câu chuyện cổ tích, thiện và ác cần phải bày tỏ rõ ràng lập trường đối lập.

Lợi ích, phát triển, ảnh hưởng mới là những yếu tố quan trọng thúc đẩy hành vi.

Làm thế nào để tìm kiếm tài nguyên phát triển giai đoạn đầu của Tinh Thành, Phong Kỳ trước tiên nghĩ đến những chiến trường không có thế lực nào mà hắn đã từng đi qua trong hành trình khiêu chiến Đăng Thần.

Không biết vì lý do gì mà những chiến trường đó, thế lực mang theo chiến trường đã biến mất không thấy đâu.

Để lại rất nhiều tài nguyên chưa được khai thác.

Tọa độ của những chiến trường này đều được ghi lại, yếu tố không chắc chắn duy nhất nằm ở sự thay đổi vị trí tọa độ không gian.

Vì là tuyến hy sinh nên Phong Kỳ không còn cân nhắc quá nhiều nữa.

Hắn lập tức quyết định điều động quân nhân chiến đấu, thành lập chiến đoàn tài nguyên viễn chinh, chuẩn bị cho việc vận chuyển tài nguyên tiếp theo.

Nhưng kế hoạch này cần sự phối hợp của Ngân Linh và các chiến sĩ tiên phong tộc Ngân Nguyệt khác.

Xét cho cùng, kỹ thuật không gian của tộc Ngân Nguyệt mới là mắt xích quan trọng trong kế hoạch vận chuyển tài nguyên.

Đồng thời sau khi kế hoạch chính thức khởi động, tình trạng mất điện của Tinh Thành sẽ trở thành bình thường.

Tất cả những điều này đều là sự bố trí cho tương lai, dùng sự gian nan giai đoạn đầu để đổi lấy lợi ích phát triển lâu dài.

Cùng lúc đó, Viện Nghiên cứu Tinh Hồng cũng đã khởi động hành động sản xuất hàng loạt "Tượng anh hùng", phấn đấu trong vòng ba năm sẽ bố trí Tượng anh hùng tại tất cả các địa điểm công cộng quan trọng của Tinh Thành.

Đồng thời, việc xây dựng Học viện Bình Minh cũng được đưa vào chương trình nghị sự.

Học về không gian, học về lĩnh vực, học về tinh thần… những ngành học mà nhân loại hiện tại chưa có hoặc chưa hoàn thiện này đều sẽ được thành lập tại Học viện Bình Minh, bổ sung những điểm yếu của nhân loại trong nhiều lĩnh vực chưa biết.

Ngay khi tuyến hy sinh mở ra, rất nhiều kế hoạch đã được soạn thảo trước đó đồng thời triển khai, khí thế rất lớn.

Theo yêu cầu của Phong Kỳ, Lão Mê cũng bắt đầu bận rộn.

Hắn chỉ giao cho Lão Mê một nhiệm vụ, giúp hắn tiếp tục huấn luyện một nhóm chiến sĩ Huyết Luyện trên tuyến hy sinh này.

Sức mạnh của chiến sĩ Huyết Luyện, lịch sử đã đưa ra câu trả lời.

Mặc dù việc bồi dưỡng một nhóm chiến sĩ Huyết Luyện sẽ tiêu tốn rất nhiều tài nguyên giai đoạn đầu nhưng chiến sĩ Huyết Luyện sẽ là hạt nhân của kế hoạch viễn chinh lần này, thông qua hình thức viễn chinh để liên tục mang lại tài nguyên phát triển cho Tinh Thành.

Trong thời gian đó, Phong Kỳ cũng cân nhắc đến vấn đề thiếu hụt tài nguyên của Tinh Thành, quyết định từ bỏ một số dự án trọng điểm đang triển khai.

Ví dụ như dự án trò chơi giả lập.

Dự án này là dự án trọng điểm trong mắt hắn, cũng là một mắt xích quan trọng trong sự trỗi dậy của nhân tộc.

Nhưng tuyến hy sinh này giai đoạn đầu thiếu hụt tài nguyên quá lớn, cân nhắc đến việc bố trí trò chơi giả lập tiêu tốn rất lớn, cần xây dựng rất nhiều khoang ảo, còn phải lập phòng ảo ở các khu vực của thành phố, v.v.

Chỉ xét đến mục tiêu của mốc thời gian này, Phong Kỳ quyết định tạm thời từ bỏ việc bố trí trò chơi giả lập trên tuyến hy sinh này, ngoài việc dự án giả lập tiếp tục được sử dụng cho mục đích nghiên cứu khoa học của Viện Nghiên cứu Tinh Hồng, các hướng bố trí khác đều ngừng hoạt động.

Hết chương 1958.

Chương 1959. Bộ Ba Lười Biếng

Rút ra các nguồn lực và nhân lực để đầu tư vào các dự án khác đang được tiến hành.

Sắp xếp xong hướng đi tiếp theo của Tinh Thành, Phong Kỳ quyết định tiếp tục chuyên tâm tu luyện.

Còn về kế hoạch mà hắn đã soạn thảo, sẽ có những người cấp cao của Tinh Thành thực hiện và hoàn thành, hắn đóng vai trò là người vạch ra hướng đi tương lai, không cần phải lo lắng đến việc thực hiện.

Không còn quan tâm đến công việc của Tinh Thành, Phong Kỳ dành phần lớn thời gian mỗi ngày để thiền định tu luyện.

Ngoài ra còn dạy dỗ Trương Đạo Văn và Tiểu U.

Sự trưởng thành của Trương Đạo Văn có thể nhìn thấy bằng mắt thường nhưng Tiểu U vẫn luôn giậm chân tại chỗ.

Mỗi ngày ngoài việc lăn lộn qua loa vài vòng trên sân tập, thời gian còn lại đều ngủ.

Hôm nay.

Phong Kỳ đang thiền định thì bị Tiểu U lay tỉnh.

Mở mắt ra, hắn nghe thấy tiếng kêu kinh ngạc của Tiểu U:

“Đại ca, đầu em đột nhiên có thêm nhiều thứ, kiến thức ngủ say đã thức tỉnh rồi!”

Nghe vậy, Phong Kỳ vừa định mở lời khen ngợi thì thấy Tiểu U từ từ cau mày, vẻ mặt rất khó xử lẩm bẩm:

“Mặt nạ bay có thể cho em bay vào ngủ bất cứ lúc nào, áo choàng Đao Ma có thể tự động làm sạch, không cần tắm rửa mỗi ngày, mặc vào còn rất thoải mái, làm cái nào trước đây… ôi, em khó quá.”

Phong Kỳ:…

Trán nổi gân xanh, Phong Kỳ không nhịn được nhắc nhở.

“Làm vòng tay không gian trước đi.”

Nghe lời đề nghị của Phong Kỳ, Tiểu U quả quyết lắc đầu, vẻ mặt giả vờ già dặn nói:

“Cái này tạm thời không cân nhắc, tính giá cả hiệu quả quá thấp.”

…

Phòng huấn luyện Hổ Phách.

Hôm nay, Phong Kỳ hiếm khi được nhìn thấy dáng vẻ vô cùng nghiêm túc của Tiểu U.

Trong hơn trăm năm tiếp xúc, đây là số ít lần.

Chỉ thấy Tiểu U ngồi trên ghế sofa, hai tay vung vẩy trong không trung, những sợi năng lượng bay múa trong tay cô, theo sự kéo của cô mà đan thành thực thể năng lượng.

Nhưng sự bận rộn và nỗ lực của Tiểu U hiện tại lại là để sau này lười biếng hơn.

Mặt nạ bay sau một buổi sáng đan đã có hình dáng sơ khai.

Tốc độ đan năng lượng chủ yếu chịu ảnh hưởng bởi lượng năng lượng đặc biệt trong cơ thể Tiểu U, thực ra khả năng đan thuật pháp của Tiểu U đã rất thành thục.

Xét cho cùng, đây là nghề kiếm cơm của Tiểu U.

Trải qua hơn trăm năm mò mẫm trưởng thành, dù mỗi ngày chỉ tiến bộ một chút thì trình độ thành thạo hiện tại cũng đã rất cao.

Nhưng do năng lượng đặc biệt trong cơ thể tương đối ít, Tiểu U đan một lúc sẽ vì năng lượng đặc biệt trong cơ thể cạn kiệt mà phải nằm nghỉ một lúc, đợi năng lượng hồi phục rồi mới tiếp tục đan.

Đây là lý do khiến tốc độ đan thực thể năng lượng của Tiểu U chậm.

Còn về lý do tại sao Tiểu U chỉ có thể đan thuật pháp sau khi kiến thức truyền thừa thức tỉnh, điều này liên quan đến tính cách lười biếng của Tiểu U.

Trong trường hợp bình thường, ngay cả khi mất đi kiến thức truyền thừa, chỉ dựa vào trí nhớ cũng có thể ghi nhớ rất nhiều nội dung truyền thừa.

Ví dụ như việc học tập và trưởng thành của Phong Kỳ trên tuyến hy sinh.

Mỗi khi học được một kỹ thuật, mốc thời gian chính đều được hưởng lợi từ đó, theo đó học được một kỹ năng mới.

Nhưng Tiểu U thì khác.

Khả năng đan năng lượng của Tiểu U thực sự đã rất thành thạo nhưng thành thạo và học được hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Khả năng đan năng lượng của Tiểu U thể hiện ở khía cạnh bắt chước.

Thông qua cấu trúc khung chi tiết mà kiến thức truyền thừa cung cấp, Tiểu U sẽ lặp lại theo quỹ đạo của cấu trúc mà kiến thức truyền thừa mô tả.

Đây cũng là lý do tại sao Tiểu U mất đi kiến thức truyền thừa, ngay cả khi trong cơ thể có năng lượng đặc biệt vẫn không thể kích hoạt.

Cũng là lý do khiến Phong Kỳ muốn nhanh chóng mở ra kiến thức truyền thừa của Tiểu U.

Không có kiến thức truyền thừa, Tiểu U lười biếng sẽ không thể ăn bám tổ tiên, trình độ thành thạo đã đạt đến mức tối đa trên tuyến hy sinh sẽ không có chỗ sử dụng.

Nhìn Tiểu U vẻ mặt nghiêm túc, vẫn đang nỗ lực không ngừng, Phong Kỳ quyết định đợi Tiểu U hoàn thành bộ ba lười biếng của mình, sẽ để Tiểu U giúp chế tạo hàng loạt đạo cụ không gian.

Giai đoạn hiện tại, Lão Mê đã bắt đầu kế hoạch đào tạo và bồi dưỡng chiến binh luyện huyết.

Đợi ba nghìn chiến binh luyện huyết được đào tạo thành công, họ sẽ là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch thu thập tài nguyên viễn chinh.

Ý tưởng của Phong Kỳ là trang bị 200 vòng tay không gian cho đội viễn chinh luyện huyết.

Điều này sẽ nâng cao hiệu quả mang tài nguyên về của các chiến binh viễn chinh, đồng thời có thể giảm tần suất các chiến binh đi qua đi lại thông qua đường hầm không gian, điều này cũng có thể giảm vấn đề lãng phí tài nguyên khi Tinh Thành mở đường hầm không gian.

Kế hoạch liên hoàn chặt chẽ, Tiểu U là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch.

Hết chương 1959.

Chương 1960. Chế Tạo Vòng Tay

Nhưng Tiểu U rõ ràng không nhận ra "Sứ mệnh." đã được giao, vẫn đang vẻ mặt nghiêm túc đan mặt nạ bay, thỉnh thoảng còn đột nhiên cười ngây ngô.

Với sự hiểu biết của Phong Kỳ về Tiểu U, Tiểu U chỉ cần nhếch mông là hắn biết Tiểu U muốn đi ỉa hay muốn ăn cơm.

Lúc này, Tiểu U rõ ràng đang nghĩ đến cuộc sống lười biếng tươi đẹp sau khi chế tạo xong bộ ba lười biếng.

Nghĩ đến việc có hai trăm nhiệm vụ chế tạo vòng tay không gian đang chờ Tiểu U, Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Tuyến hy sinh trước, Tiểu U sống hơn trăm năm cũng không có khối lượng công việc lớn như vậy.

Điều này không phải là Tiểu U không thể làm, mà hoàn toàn là do Tiểu U không muốn động đậy.

Phong Kỳ đã tính toán thời gian Tiểu U nghiêm túc chế tạo một vòng tay không gian, trong trường hợp năng lượng trong cơ thể dồi dào, mười lăm ngày là đủ.

Lô vòng tay không gian này, cho Tiểu U mười mấy năm để chuẩn bị, thời gian rất thoải mái.

Nghĩ đến đây, trong đầu Phong Kỳ đột nhiên hiện lên hình ảnh Tiểu U khóc lóc thảm thiết vì bị hành hạ trong chế độ 996 hàng ngày.

Vấn đề hiện tại là làm thế nào để Tiểu U nhận nhiệm vụ này.

Với tính cách của Tiểu U, hắn sẽ không bao giờ từ chối quyết định của hắn.

Khó là làm sao để Tiểu U sau khi đồng ý, sẽ thực hiện tốt nhiệm vụ mà hắn giao.

Có thể tưởng tượng với tính cách của Tiểu U, khi đồng ý chắc chắn sẽ vỗ ngực đảm bảo không vấn đề gì, cứ giao cho ta đi.

Nhưng nếu thực sự thực hiện, chắc chắn sẽ không có tinh thần, chỉ làm qua loa cho xong.

Cuối cùng, Tiểu U lười biếng, thực sự rất lười biếng.

Trong một tháng tiếp theo, sự việc diễn ra đúng như dự đoán của Phong Kỳ.

Sau khi Tiểu U hoàn thành bộ ba lười biếng của mình, hắn lại bắt đầu cuộc sống lười biếng thường ngày.

Đối mặt với nhiệm vụ mà hắn giao, Tiểu U vô cùng thành khẩn bày tỏ rằng sẽ chia sẻ gánh nặng cho hắn, chính nghĩa nghiêm khắc nhận lấy nhiệm vụ nặng nề là chế tạo đạo cụ không gian, đồng thời nói rằng cứ giao cho ta đi.

Đối mặt với sự nghi ngờ của hắn, Tiểu U để thể hiện quyết tâm của mình, tối hôm đó đã mượn bút chì của Trương Đạo Văn, viết một lá thư bảo đảm nguệch ngoạc, dùng hình thức lập giấy tờ để chứng minh quyết tâm của mình với hắn.

Cảnh tượng này khiến Phong Kỳ thực sự cảm động.

Thậm chí khiến hắn cảm thấy Tiểu U thực sự đã trưởng thành, cũng hiểu chuyện hơn.

Nhưng trong thâm tâm, hắn vẫn nghi ngờ về sự kiên định của Tiểu U.

Những ngày tiếp theo, sự việc chứng minh rằng sự nghi ngờ của hắn không sai.

Vài ngày sau khi giao nhiệm vụ, mỗi khi Phong Kỳ rảnh rỗi sau khi tu luyện sẽ nhìn về phía Tiểu U, sẽ thấy Tiểu U giống như một sợi mì treo lơ lửng giữa không trung, thỉnh thoảng còn nhai chóp chép, dường như hoàn toàn quên mất chuyện chế tạo đạo cụ không gian.

Càng quên mất lá thư bảo đảm dán trên tường phòng huấn luyện.

Chỉ khi hắn tiến lên đánh thức Tiểu U, Tiểu U mới đột nhiên tỉnh táo, sau đó tiếp tục nỗ lực.

Nhưng sau một hồi nỗ lực, biểu cảm của Tiểu U sẽ nhanh chóng trở nên ủ rũ, mí mắt bắt đầu đánh nhau.

Giống như có một con quỷ ngủ lén đang hấp thụ tinh thần của Tiểu U, nhanh chóng kéo Tiểu U vào vực sâu của giấc ngủ.

Mỗi lần đánh thức, hắn chỉ có thể kéo Tiểu U ra khỏi vực sâu của giấc ngủ trong thời gian ngắn.

Tính cách lười biếng của Tiểu U đã định sẵn rằng hắn chỉ có thể đẩy một bước, mới miễn cưỡng tiến thêm một bước.

Không còn cách nào khác, Phong Kỳ đành giao nhiệm vụ giám sát Tiểu U cho Trương Đạo Văn.

Cuối cùng hắn phải dành thời gian để tu luyện, cần phải hoàn thành siêu thoát tinh thần càng sớm càng tốt, để bản thân trở thành người dẫn đường tinh thần.

Như vậy, con đường phát triển tín ngưỡng mới có thể được mở ra.

Tu luyện trong trạng thái thiền định khác với tu luyện theo hướng thể chất, muốn vào trạng thái tu luyện cần có thời gian,

trước khi bắt đầu tu luyện phải mất khoảng nửa giờ để cảm nhận.

Nếu liên tục làm gián đoạn quá trình tu luyện của mình, hiệu quả tu luyện sẽ giảm đi rất nhiều.

Giao nhiệm vụ này cho Trương Đạo Văn là một lựa chọn không tồi.

Mà Trương Đạo Văn cũng nghiêm túc đảm bảo với hắn, nói rằng chắc chắn sẽ để Tiểu U học cách nỗ lực.

Về điều này, Phong Kỳ hoàn toàn không hy vọng.

Nhưng ít nhất với sự giám sát của Trương Đạo Văn, tiến độ chế tạo vòng tay không gian của Tiểu U có thể được đẩy nhanh.

…

Hai năm sau.

Dưới sự tu luyện cường độ cao, Phong Kỳ có thể cảm nhận rõ ràng rằng cường độ ý thức tinh thần của mình đã được cải thiện đáng kể.

Phản hồi mang lại cho cơ thể chính là cơ thể luôn ở trong trạng thái đau nhức.

Giống như ý thức tinh thần bất cứ lúc nào cũng có thể phá vỡ xiềng xích của cơ thể, phá vỡ vỏ bọc.

Trong hai năm qua, đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Đầu tiên là việc xây dựng Học viện Bình Minh đang được tiến hành rầm rộ.

Hết chương 1960.

Chương 1961. Nhiệm Vụ Viễn Chinh

Hiện tại, Tinh Thành đang triển khai rất nhiều kế hoạch cùng lúc, trong đó Bình Minh học phủ là trọng điểm trong số các trọng điểm, khi phân bổ nguồn lực cũng sẽ ưu tiên cân nhắc đến Bình Minh học phủ trước.

Bởi vì Bình Minh học phủ là cái nôi ươm mầm hạt giống tương lai.

Tương lai sẽ có vô số thiên tài nhân tộc từ Bình Minh học phủ bước vào xã hội, trở thành trụ cột của nhân tộc.

Vì vậy, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã bắt đầu triển khai kế hoạch chiêu mộ nhân tài liên quan từ trước.

Điều quan trọng nhất của Bình Minh học phủ không phải là tên gọi, mà là đội ngũ giảng viên, đây mới là nền tảng quan trọng nhất của một học phủ.

Chuyên ngành của Bình Minh học phủ thiên về khoa học kỹ thuật, nhân tộc không thiếu nhân tài về phương diện này.

Nhưng chủ yếu tập trung ở thành phố Tương Lai.

Việc chiêu mộ những nhân tài này đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách không phải là khó.

Bởi vì trong dòng thời gian trước đó đã có kinh nghiệm, đợt chiêu mộ đầu tiên đều là những thiên tài nhân tộc có tên trong danh sách do Lý Tinh Thần cung cấp.

Ngoài ra còn sẽ điều động một số nhân tài từ Tinh Thành Học phủ.

Tương lai còn có Lữ Việt và những người khác gia nhập, Bình Minh học phủ có kinh nghiệm tích lũy từ dòng thời gian trước, chỉ có thể xây dựng ngày càng tốt hơn.

Ngoài Bình Minh học phủ, việc xây dựng thành phố Ngân Nguyệt cũng đã được triển khai.

Theo kế hoạch, sẽ hoàn thành yêu cầu xây dựng ban đầu của thành phố Ngân Nguyệt trong vòng mười lăm năm, sau đó đón tiếp sự giáng lâm của tộc Ngân Nguyệt.

Đồng thời, việc biên soạn bộ luật liên minh cũng đã được triển khai.

Thông qua cách thức do Ngân Linh cung cấp, Phong Kỳ đã có một cuộc đối thoại với tộc trưởng tộc Ngân Nguyệt.

Quyết định sau khi thảo luận là trước tiên do nhân tộc biên soạn xong bộ luật liên minh, sau đó đợi tộc Ngân Nguyệt đến sẽ cùng nhau sửa đổi nội dung bộ luật, thông qua thảo luận để sửa đổi những điều khoản có mâu thuẫn trong đó, hoàn thiện rồi mới ban hành.

Bộ luật liên quan đến vấn đề hòa hợp giữa các chủng tộc trong tương lai, hiện tại do bộ phận biên soạn bộ luật mới thành lập phụ trách, Phong Kỳ thỉnh thoảng cũng quan tâm đến chuyện này.

Tiếp theo là hành động điều tra thành phố Lãnh Đông.

Muốn đánh tan tộc Kiếm và tộc Thuẫn Cự ngự tại thành phố Lãnh Đông không khó.

Khó là làm sao để không ảnh hưởng đến sự phát triển của thành phố Lãnh Đông, đồng thời không làm tổn thương đến dân thường vô tội mà vẫn có thể nhổ tận gốc hai thế lực này.

Nhiệm vụ này không thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

Vì vậy, quân đội Tinh Thành đã thành lập một bộ phận điều tra chuyên trách, quyết định triển khai hành động điều tra thành phố Lãnh Đông theo cách thâm nhập vào thành phố Lãnh Đông.

Hướng điều tra chủ yếu chia làm ba phần.

Phần thứ nhất, thâm nhập vào các bộ phận có thẩm quyền của thành phố Lãnh Đông.

Phần thứ hai, tìm hiểu rõ tình hình phân bố chi tiết của tộc Kiếm và tộc Thuẫn Cự tại thành phố Lãnh Đông, cũng như mức độ kiểm soát của chúng đối với thành phố Lãnh Đông.

Phần thứ ba, triển khai hành động, đánh tan hoàn toàn tộc Kiếm và tộc Thuẫn Cự.

Sau đó, thành phố Lãnh Đông sẽ hoàn toàn trở về dưới sự kiểm soát của nhân tộc.

Tương lai sau khi thành lập Bình Minh thành, cư dân thành phố Lãnh Đông cũng sẽ cùng cư dân Tinh Thành di chuyển đến thành phố mới, trở thành cư dân của Bình Minh thành.

Còn về tiền tuyến Lãnh Đông, sẽ xây dựng một pháp trận truyền tống không gian ổn định, thông qua pháp trận truyền tống để lấy tài nguyên do tiền tuyến Lãnh Đông sản xuất.

Kế hoạch này hiện tại tiến triển rất chậm.

Nhưng Phong Kỳ không vội.

Bởi vì thực sự rất khó để thực hiện được kế hoạch này trong thời gian ngắn.

Giống như việc tộc Ngân Nguyệt thâm nhập vào Tinh Thành, xét về góc độ an toàn thì chắc chắn phải tiến hành từng bước, không thể hấp tấp.

Chỉ cần thành công một lần, tìm hiểu chi tiết về bố trí của tộc Kiếm và tộc Thuẫn Cự thì tiếp theo có thể xóa sổ mãi mãi hai thế lực này trên dòng thời gian chính.

Về phương diện này, Phong Kỳ không quan tâm nhiều.

Hắn tin rằng quân đội có thể xử lý tốt vấn đề này.

Bởi vì kẻ địch ở ngoài sáng, còn quân đội Tinh Thành ở trong tối.

Hơn nữa, dựa trên thông tin tình báo của dòng thời gian trước, cả về thực lực tổng hợp lẫn bố trí, tộc Kiếm và tộc Thuẫn Cự đều ở thế yếu.

Hai năm qua, Phong Kỳ đã suy nghĩ rất nhiều vấn đề.

Trong đó có một vấn đề là làm thế nào để sử dụng năng lực của vật phẩm kỳ tích.

Năng lực của Vòng tay kỳ tích ngay cả khi hy sinh mạng cũng có thể sử dụng thông qua cách thức kết nối tín ngưỡng nhưng đá cường hóa thì không được.

Kỳ tích không thể tách rời hắn trên dòng thời gian chính.

Ban đầu hắn còn từng nghĩ, trước khi mở mạng hy sinh sẽ tháo đá cường hóa ra giao cho Lữ Việt và những thiên tài nhân tộc khác, để phát huy tối đa hiệu quả của kỳ tích.

Hết chương 1961.

Chương 1962. Luyện Huyết Chiến Binh

Nhưng thực tế đã chứng minh điều này hoàn toàn không thể làm được.

Dẫn đến việc đá cường hóa không có ý nghĩa gì đối với mạng hy sinh, đối với dòng thời gian chính cũng không có tác dụng gì lớn.

Bởi vì cho dù hiệu quả của đá cường hóa có mạnh đến đâu, hắn cũng sẽ không dùng dòng thời gian chính để khiêu chiến với kẻ địch mạnh.

Sau khi thử nghiệm và đưa ra kết luận này, một kế hoạch mà Phong Kỳ đã hình thành trước đó đã bị gác lại.

Khi mạng hy sinh trước đó kết thúc, hắn đã nghĩ đến việc nhờ sự giúp đỡ của Lão Mê và Trương Đạo Văn để tiêu diệt tộc Liệt Thần, sau đó cướp lấy vật phẩm kỳ tích "Phù chú phong ấn" trên người Thần chủ Liệt Thần.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, hiện tại dòng thời gian chính có được Phù chú phong ấn cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Hắn không thể cầm Phù chú phong ấn để chống lại một chủng tộc mạnh như tộc Linh Năng.

Không được mạo hiểm với dòng thời gian chính là nguyên tắc cứu thế đầu tiên của Phong Kỳ, điều này đã định sẵn kỳ tích trên người dòng thời gian chính chưa chắc đã có tác dụng, đặc biệt là vật phẩm kỳ tích có thể nâng cao thực lực.

Tất nhiên cũng không phải là hoàn toàn vô dụng.

Ít nhất là khi đối mặt với những vấn đề rõ ràng có thể giải quyết, dòng thời gian chính có thể thông qua thực lực của bản thân để tiêu diệt trước những vấn đề tiềm ẩn có thể xảy ra trong tương lai.

Ít nhất là trong mộng cảnh tương lai, chiến lực của dòng thời gian chính càng cao thì hắn cũng có thể đi xa hơn.

Nếu có thể sở hữu một đống kỳ tích, biết đâu hắn có thể đơn đấu với Tiểu Hắc, giải quyết luôn Tiểu Hắc, cái vấn đề nan giải trong tương lai này.

Hai năm qua còn có một chuyện lớn.

Mộc Tinh đã lên đường đến tiền tuyến Lãnh Đông, quyết định chính thức bắt đầu sự nghiệp chiến đấu tiền tuyến của mình.

Đối với quyết định của Mộc Tinh, Phong Kỳ không từ chối.

Tuyến hy sinh này đã không còn mối đe dọa nào từ Kiếm Tịch, sự phát triển của Mộc Tinh sẽ không bị bất kỳ hạn chế nào, tộc Kiếm hiện tại cũng không đủ sức đe dọa đến sự trưởng thành của Mộc Tinh.

Thực ra hắn cũng từng nghĩ đến việc giữ Mộc Tinh lại Tinh Thành.

Nhưng làm như vậy hoàn toàn không có ý nghĩa, bởi vì hắn không thể giúp ích gì cho sự trưởng thành của Mộc Tinh.

Quan trọng hơn là trước khi Mộc Tinh rời đi, hắn đã giao cho cô một nhiệm vụ.

Đó là thống nhất thập hoang giả.

Thập hoang giả là một vấn đề lớn mà nhân tộc phải giải quyết trong quá trình phát triển tương lai.

Mặc dù họ là một bộ phận của cộng đồng nhân tộc nhưng họ lại có cái nhìn thiên kiến đối với con người trong thành phố, người trong thành phố cũng có thành kiến với thập hoang giả.

Như Lão Vương đã từng nói, điều này liên quan đến hoàn cảnh trưởng thành, không có đúng sai về bản chất.

Vấn đề này không phải ai cũng có khả năng giải quyết.

Nhưng Mộc Tinh thì khác.

Cô vốn xuất thân từ thập hoang giả nên thập hoang giả có thể chấp nhận cô một cách tự nhiên.

Hơn nữa, năng lực cá nhân của Mộc Tinh có thể hòa nhập hoàn hảo vào cộng đồng thập hoang giả coi trọng thực lực, lịch sử cũng đã chứng minh địa vị lãnh đạo của Mộc Tinh.

Đợi đến khi thành Bình Minh được xây dựng, cộng đồng thập hoang giả có thể thông qua sự sắp xếp của Mộc Tinh để trở thành cư dân mới của thành Bình Minh.

Nhưng trước đó, thống nhất cộng đồng thập hoang giả mới là bước đầu tiên.

Nhiệm vụ này, không ai khác ngoài Mộc Tinh.

Mạng hy sinh này không có tảng đá cản đường là Kiếm Tịch, Phong Kỳ rất mong chờ vào biểu hiện tương lai của Mộc Tinh.

Hắn thậm chí còn cảm thấy rằng sau khi mạng hy sinh này kết thúc, hắn có thể đích thân gặp Mộc Tinh trong tương lai.

Có lẽ Mộc Tinh sẽ không đạt đến tầm cao của Chủ mê vụ trong tương lai nhưng chỉ so sánh về tiềm năng tăng trưởng thực lực, Mộc Tinh chắc chắn có thể nghiền nát Chủ mê vụ.

Điều này đã được chứng minh trong mạng hy sinh trước đó.

Nếu nhân tộc có thể phối hợp với Mộc Tinh theo mô hình độc cường, tương lai của Mộc Tinh sẽ rộng mở hơn nữa.

Hắn không hề nghi ngờ rằng Mộc Tinh có thể trở thành cường giả đỉnh cao trong tương lai, đứng trên đỉnh cao tương lai, cạnh tranh tương lai với các chủng tộc siêu cường như tộc Linh Năng.

Ngay cả khi Mộc Tinh không đi theo mô hình độc cường, chỉ cần cho cô đủ không gian phát triển, tiềm năng trong tương lai cũng là vô hạn.

Trong tương lai, Trương Đạo Văn sẽ không còn là trụ cột duy nhất của nhân tộc.

Có lá bài tẩy là Mộc Tinh, tiềm năng phát triển của nhân tộc trong mạng hy sinh này là rất lớn.

Tương lai cũng sẽ có nhiều khả năng hơn.

….

Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sân tập ngoài trời.

Đây là một sân tập rộng một héc-ta, vòng ngoài được rào bằng lưới thép gai.

Bên trong có đầy đủ các thiết bị tập luyện ngoài trời, mặt đất được trải bằng nhựa, chuyên dùng cho các thành viên chiến đoàn trực thuộc Viện Nghiên cứu Hổ phách luyện tập.

Hết chương 1962.

Chương 1963. Học Viện Bình Minh

Đêm đã khuya, trên bầu trời chỉ có một vầng trăng tròn màu vàng kim treo cao, không thấy bầu trời đầy sao.

Khu vực bãi cỏ ở trung tâm sân tập ngoài trời, Tiểu U và Trương Đạo Văn ngồi cạnh nhau, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, thỉnh thoảng lại trò chuyện phiếm.

Trong lúc đó chủ yếu là Trương Đạo Văn nói, Tiểu U thỉnh thoảng đáp lại, thỉnh thoảng lại ngủ gật.

"Không biết lão đại đã kết thúc tu luyện chưa."

Lúc này Tiểu U ngáp một cái, mở mắt ra, vẻ mặt hơi bất lực:

"Gần đây lão đại cứ tu luyện mãi, không thèm để ý đến tôi nữa, cảm thấy mình giống như một chú mèo con bị bỏ rơi, thật đáng thương."

Khi nói những lời này, biểu cảm của Tiểu U rất bình thản nhưng trong lời nói lại không giấu được sự tủi thân.

"Cậu phải hiểu nỗi khổ tâm của Kỳ thúc, ông ấy vẫn luôn rất cố gắng."

Trương Đạo Văn quay đầu nhìn Tiểu U, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Nghe vậy, Tiểu U lập tức gật đầu nói:

"Cậu nhóc, tôi biết lão đại vẫn luôn rất cố gắng, trước đây khi khiêu chiến thần linh đã biết rồi."

Nói xong, Tiểu U đứng dậy, bắt chước Phong Kỳ xoa đầu Trương Đạo Văn, sau đó quay người chuẩn bị rời đi:

“Tôi đi ngủ trước đây, cậu tiếp tục ngắm bầu trời đêm đi.”

“Tiểu U tỷ, cậu thích Kỳ thúc không?”

Đối mặt với câu hỏi, Tiểu U chuẩn bị rời đi rất chắc chắn gật đầu nói:

“Tất nhiên rồi, Tiểu U thích lão đại nhất, trong lòng tôi lão đại vượt qua tất cả.”

“Vậy tại sao cậu lại lười biếng cả ngày?”

Giọng điệu của Trương Đạo Văn nhẹ nhàng, trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

“Tất nhiên là vì lười biếng rất thoải mái, lão đại sẽ giải quyết mọi chuyện.”

“Tiểu U tỷ, ta không biết trong quá trình quen biết Kỳ thúc, cậu đã trải qua những gì nhưng ta biết Kỳ thúc thực sự rất mệt mỏi, hắn không phải là người vô năng như cậu nghĩ, có lẽ cậu chưa từng thấy nhưng ta đã từng tận mắt nhìn thấy Kỳ thúc hai mắt đỏ hoe, vì áp lực từ cảm xúc tiêu cực mà khó có thể ngủ được… Nếu cậu thực sự thích Kỳ thúc, hãy thử gánh vác một số áp lực cho hắn, ta biết nỗ lực thực sự rất mệt mỏi nhưng đổi lại là niềm vui của Kỳ thúc, chẳng lẽ cậu không muốn nhìn thấy điều đó sao?”

Nghe vậy, vẻ mặt lười biếng trên khuôn mặt Tiểu U chuyển sang tò mò, sau đó lại ngồi xuống bên cạnh Trương Đạo Văn:

“Áp lực cảm xúc tiêu cực là gì? Ta chỉ thấy thể ý thức tiêu cực đi theo lão đại trước đây, nó là một đứa trẻ to như vậy.”

Tiểu U vừa nói vừa dùng tay ra hiệu về kích thước của thể ý thức tiêu cực.

“Ta cũng không rõ, chú Mê nói đó là một loại bệnh, mọi chuyện khiến Kỳ thúc không vui đều sẽ làm trầm trọng thêm căn bệnh này.”

“Sẽ chết sao?”

Vẻ mặt Tiểu U trở nên căng thẳng hơn, trong mắt hiện lên những đốm sáng lấp lánh.

“Chú Mê nói sẽ không chết nhưng nếu không thể kiểm soát được tình hình bệnh, Kỳ thúc sẽ trở thành một Kỳ thúc xa lạ khác, hắn sẽ ghét mọi thứ mà Kỳ thúc vốn thích, muốn phá hủy chúng… Nói tóm lại, Kỳ thúc sẽ hoàn toàn biến mất, bị một người xa lạ khác thay thế.”

Nghe lời giải thích của Trương Đạo Văn, Tiểu U cảm thấy tim mình thắt lại, vô thức kêu lên:

“Đừng!”

Nói xong, Tiểu U tiếp tục hỏi:

“Căn bệnh này có thể chữa khỏi không?”

“Không biết nhưng ta biết rằng chia sẻ gánh nặng với Kỳ thúc có thể làm giảm áp lực cho hắn, mang lại niềm vui cho hắn, như vậy một Kỳ thúc xa lạ khác sẽ không thể thay thế Kỳ thúc thực sự.”

Nhìn Trương Đạo Văn cười rạng rỡ, Tiểu U nhất thời ngẩn người.

“Vậy nên ngươi nỗ lực như vậy là vì lão đại sao?”

Đối mặt với câu hỏi của Tiểu U, Trương Đạo Văn đứng dậy, ngước nhìn bầu trời đêm mỉm cười nói:

“Đây chỉ là một trong những lý do, ta là nam tử hán, nam tử hán phải dùng nỗ lực để bảo vệ người mình muốn bảo vệ,

đây là điều Kỳ thúc nói với ta, ta cũng đang nỗ lực vì điều này.”

Nói xong, Trương Đạo Văn lúc này cúi đầu nhìn Tiểu U, nhẹ giọng nói:

“Tiểu U tỷ, tương lai mà cậu tưởng tượng không thể thiếu Kỳ thúc, càng phải học cách nỗ lực và trân trọng, có một loại hạnh phúc là khiến những người xung quanh cảm thấy hạnh phúc, sau đó từ đó cảm nhận được hạnh phúc, có lẽ cậu có thể thử.”

Tiểu U cũng đứng dậy lúc này, ánh mắt đối diện với Trương Đạo Văn.

Hai người đứng đó, chiều cao của Tiểu U rõ ràng cao hơn một chút, Trương Đạo Văn trông giống như một đứa trẻ loài người hai tuổi.

“Ta có phải quá ích kỷ không?” Tiểu U nhẹ giọng hỏi.

“Tiểu U tỷ, cậu không ích kỷ, khi cùng đi ăn ở nhà hàng, ta thấy cậu rất thích chia thức ăn cho Kỳ thúc, ta nghĩ trong thâm tâm cậu thích Kỳ thúc, cậu thiếu một phần trách nhiệm và một phần trách nhiệm… Điều này không trách cậu, vì cậu luôn lớn lên dưới sự bảo vệ của Kỳ thúc, không nhận ra vấn đề này mà thôi.”

Nói xong, Trương Đạo Văn nhón chân, đưa tay xoa đầu Tiểu U:

“Trước đây ta rất hay khóc, cứ động một chút là ôm Kỳ thúc khóc nhưng khi ta nhận ra mình là một nam tử hán, phải học cách gánh vác trách nhiệm, ta dần dần không còn khóc nữa, thậm chí còn thấy khóc to là rất mất mặt, trưởng thành cần một quá trình, Tiểu U tỷ có thể làm tốt mọi thứ.”

Hết chương 1963.

Chương 1964. Tượng Anh Hùng

Nhìn Trương Đạo Văn, Tiểu U im lặng.

Một lúc lâu sau, Tiểu U gật đầu thật mạnh, sau đó vỗ tay Trương Đạo Văn đang xoa đầu mình, rồi đặt tay phải của mình lên đầu Trương Đạo Văn thấp hơn một chút:

"Ta hiểu rồi, ta phải nỗ lực vì lão đại."

"Tiểu U tỷ, cậu hiểu là hiểu, tại sao lại xoa đầu ta, là ta đang an ủi cậu mà?!"

"Không biết tại sao, chỉ cảm thấy thiệt thòi, chỉ có lão đại mới được xoa đầu ta, tên lùn như ngươi không được xoa, hay là ta xoa đầu ngươi đi, ngươi tiếp tục nói."

Nói xong, Tiểu U bắt chước tư thế của Phong Kỳ, tiếp tục xoa đầu Trương Đạo Văn đang bất lực.

"Tiểu U tỷ, tóc ta rối rồi."

"Ồ, biết rồi (tiếp tục xoa)."

"Tiểu U tỷ, khi nào thì cậu bắt đầu nỗ lực?"

"Ngày mai đi, tối nay tiếp tục ngủ, ta buồn ngủ lắm."

Trương Đạo Văn:…

…

Sáng hôm sau.

Phong Kỳ thoát khỏi trạng thái tu luyện thiền định.

Khoảnh khắc ý thức trở về thể xác, thể xác phản hồi cảm giác đau nhói dữ dội như sóng biển ập đến từng đợt, kéo dài rất lâu mới từ từ rút đi.

Bây giờ sự phát triển của thể xác đã không theo kịp tốc độ phát triển của ý thức tinh thần, dẫn đến cảm giác đau đớn của cơ thể phản hồi ngày càng dữ dội.

Nhưng Phong Kỳ biết đây là một quá trình mà Tinh Thần Trường Sinh tu luyện chắc chắn phải trải qua, cho đến khi thể ý thức tinh thần hoàn toàn phá vỡ xiềng xích của thể xác mới kết thúc.

Mở mắt ra, tầm mắt đảo quanh.

Biểu cảm của Phong Kỳ dần trở nên kinh ngạc, hắn ngạc nhiên phát hiện Tiểu U đang ngồi trên mặt đất không xa, thực sự rất chăm chỉ đan kết không gian đạo cụ.

Ý nghĩ đầu tiên trong đầu hắn là Tiểu U vừa ngủ dậy, thời gian hắn mở mắt đúng là giai đoạn nỗ lực ba phút của Tiểu U.

Tò mò trong lòng, hắn không lên tiếng, tiếp tục quan sát Tiểu U.

Theo thời gian trôi qua, biểu cảm của Tiểu U vẫn rất nghiêm túc, hai tay vung vẩy vô số sợi năng lượng đan xen, cấu trúc không gian bán trong suốt lơ lửng trước người cô đang từ từ thu nhỏ lại, trở nên đặc quánh.

Đã nửa giờ trôi qua, nỗ lực của Tiểu U vẫn không dừng lại.

Điều này rất không giống Tiểu U, Phong Kỳ suýt nữa tưởng Tiểu U ăn nhầm thứ gì đó, khiến cơ thể quá hưng phấn.

Nhưng quan sát kỹ, hắn phát hiện mí mắt Tiểu U đang run nhẹ, rõ ràng có xu hướng muốn ngủ.

Nhưng Tiểu U vẫn cố chống lại cơn buồn ngủ để nỗ lực.

Phát hiện này thực sự khiến Phong Kỳ cảm thấy bất ngờ và bối rối, hắn không hiểu tại sao Tiểu U lại nỗ lực như vậy.

“Tiểu U, lại đây.”

Lúc này hắn lên tiếng.

Nghe thấy giọng nói của hắn, Tiểu U đột ngột ngẩng đầu nhìn hắn, trên mặt nở nụ cười:

“Lão đại, ngươi tỉnh rồi, Tiểu U đói rồi!”

Nói xong, Tiểu U bỏ dở không gian bán thành phẩm đang đan dệt, chạy về phía Phong Kỳ, sau đó lao vào lòng Phong Kỳ.

“Tiểu U, hôm nay sao lại nỗ lực như vậy?” Phong Kỳ vừa xoa đầu Tiểu U vừa tò mò hỏi.

“Lão đại bị bệnh, Tiểu U không muốn lão đại bị bệnh.”

Nói xong Tiểu U ngẩng đầu lên, Phong Kỳ mới phát hiện mắt Tiểu U đã đẫm lệ, bất cứ lúc nào cũng có thể tuôn trào.

Nghe lời giải thích của Tiểu U, Phong Kỳ quay đầu nhìn Trương Đạo Văn đang luyện tập, đột nhiên hiểu ra Tiểu U đã xảy ra chuyện gì.

Rõ ràng là Trương Đạo Văn đã nói với Tiểu U chuyện hắn bị cảm xúc tiêu cực quấy rầy.

Lúc đó Trương Đạo Văn còn ngây ngô tìm hắn, hỏi hắn làm thế nào để chữa khỏi căn bệnh này.

Vì vậy, khi nghe Tiểu U nói hắn bị bệnh, Phong Kỳ biết chuyện gì đã xảy ra.

Nhìn Tiểu U nước mắt lưng tròng, Phong Kỳ cười nhẹ xoa đầu Tiểu U:

“Tiểu U, lão đại không sao, khi ngươi cảm thấy buồn ngủ thì nên ngủ, ngàn vạn đừng cố chịu, điều này không tốt cho cơ

thể ngươi.”

Phong Kỳ nói những lời này rất nghiêm túc.

Thái độ nỗ lực của Tiểu U khiến hắn rất vui.

Nhưng sự lười biếng của Tiểu U đôi khi không nhất thiết là để lười biếng.

Ở đoạn trước, Ma đao hy sinh đã phân tích tình hình của Tiểu U, cho rằng việc Tiểu U thường xuyên ngủ thiếp đi ngoài việc buồn ngủ, có lẽ còn liên quan đến kiến thức truyền thừa của Tiểu U.

Kiến thức khổng lồ trong quá trình tiêu hóa hấp thụ sẽ tiêu hao rất nhiều năng lượng của Tiểu U, điều này khiến Tiểu U thường xuyên buồn ngủ, thậm chí có thể ngủ thiếp đi.

Vì vậy, yêu cầu Tiểu U nỗ lực quá mức sẽ chỉ gây ra gánh nặng nghiêm trọng cho cơ thể Tiểu U.

Không khéo còn khiến tinh thần Tiểu U có vấn đề.

Tiểu U nỗ lực là một chuyện tốt nhưng cần phải tùy theo tình trạng cơ thể, phải nắm bắt đúng mức.

Nhận ra vấn đề, Phong Kỳ lập tức bắt đầu khuyên bảo Tiểu U.

Thông qua lời nói để giảm bớt áp lực tinh thần mà Trương Đạo Văn mang lại cho Tiểu U, nhấn mạnh rằng hắn không sao, đồng thời nêu rõ khi cảm thấy mệt mỏi buồn ngủ thì nên ngủ, không nên cố chịu.

Dưới sự an ủi của hắn, sự lo lắng trên khuôn mặt Tiểu U dần biến mất.

Hết chương 1964.

Chương 1965. Trí Tuệ Nhân Tạo

“Tiểu U nếu ngươi mệt chết thì lão đại thực sự sẽ bị một trận bệnh lớn, vì vậy ngươi phải giữ gìn sức khỏe của mình, khi buồn ngủ thì ngủ một giấc, khi không buồn ngủ thì giúp lão đại chế tạo không gian đạo cụ.”

Nói xong, Phong Kỳ cúi đầu nhìn Tiểu U, sau đó bật cười phát hiện Tiểu U đã dựa vào đùi hắn ngủ thiếp đi.

Xoa đầu Tiểu U, hắn đứng dậy đặt Tiểu U nằm thẳng trên ghế sofa.

Tiếp theo, quyết định đến nhà hàng Hổ Phách.

Dưới sự tu luyện thiền định cường độ cao, hắn đã lâu không ăn uống, lúc này đói đến toàn thân mệt mỏi.

Cơ thể của đường hy sinh không có bất kỳ sự gia tăng nào, chỉ là một người bình thường.

Lúc này hắn tiếp xúc với tu luyện học không lâu, thể chất mặc dù tốt hơn người thường một chút nhưng cũng không tốt hơn bao nhiêu, tính tròn ra thì cũng chỉ là thể chất của một người dân thường.

Cảm giác đói do cơ thể suy nhược mang lại thậm chí khiến hắn cảm thấy trước mắt tối sầm, tinh thần hoảng hốt.

Hắn quyết định đến nhà hàng Hổ Phách ngay, ăn một bữa thật no.

Đợi hắn ăn xong, sẽ mang về một phần thức ăn cho Trương Đạo Văn đang luyện tập và Tiểu U đang ngủ say.

1 giờ sau.

Khi Phong Kỳ xách túi đồ ăn về phòng tập, hắn thấy Tiểu U đang ngồi trên ghế sofa, lại đang đan không gian đạo cụ.

Lúc này, Phong Kỳ thực sự cảm thấy Tiểu U đã lớn.

"Tiểu U, Tiểu Văn, ăn cơm!"

Nghe thấy tiếng hắn gọi, Tiểu U đột ngột ngẩng đầu lên, sau đó ngẩng đầu, mũi khịt khịt hai cái, mắt lập tức sáng lên:

"Tuyệt, có thịt nướng mà Tiểu U thích nhất!"

Nói xong, Tiểu U bay lên, không còn để ý đến không gian đạo cụ chưa hoàn thành, lao về phía Phong Kỳ.

…

Ba năm sau.

Viện nghiên cứu năng lượng, phòng họp nội bộ.

Trước một chiếc bàn họp màu bạc trắng, Phong Kỳ ngồi cạnh Ngân Linh.

Trước mặt Ngân Linh không xa, một tấm gương đang lơ lửng.

Đây là một loại kỹ thuật không gian cực kỳ đặc biệt, có thể liên lạc xuyên không gian thế giới với đầu bên kia.

Nhưng do khoảng cách quá xa, hình ảnh rất mờ, giống như bị đóng mác, không nhìn rõ cảnh tượng bên kia, chỉ nghe thấy tiếng nói đứt quãng.

Người liên lạc với họ chính là tộc trưởng tộc Ngân Nguyệt.

Những năm gần đây, Phong Kỳ thỉnh thoảng liên lạc với tộc trưởng tộc Ngân Nguyệt, hỏi ý kiến của tộc Ngân Nguyệt về việc xây dựng thành phố Ngân Nguyệt.

Yêu cầu của tộc Ngân Nguyệt thực ra rất đơn giản, chỉ cần xây dựng sơ bộ một thành phố, sau đó tộc Ngân Nguyệt sẽ đến và tiếp tục hoàn thiện thành phố này.

Nhưng Phong Kỳ cần đảm bảo khung thành phố đồng ý được yêu cầu của tộc Ngân Nguyệt.

Ban đầu hắn muốn giao công trình này cho Ngân Linh phụ trách, như vậy dù khung thành phố có vấn đề thì cũng là chuyện nội bộ của tộc Ngân Nguyệt, nhân tộc chỉ cung cấp nhân lực và bảo đảm tài nguyên.

Nhưng rõ ràng Ngân Linh còn có việc quan trọng hơn phải làm.

Ở đoạn hy sinh trước, hắn đã mang về rất nhiều tọa độ không gian trong hành trình thách thức thành thần.

Việc đối chiếu và điều chỉnh các tọa độ không gian này đều do Ngân Linh phụ trách, cũng như các vấn đề về phương án cải tiến năng lượng mới của Tinh Thành.

Rõ ràng tài năng của Ngân Linh được sử dụng trong những lĩnh vực này hữu ích hơn nhiều so với việc giám sát công trình xây dựng thành phố.

Hơn nữa, việc xây dựng khung thành phố vốn không phải là chuyện khó, chỉ cần làm theo phương án mà tộc Ngân Nguyệt đưa ra là có thể hoàn thành dễ dàng.

Khi trao đổi với tộc trưởng tộc Ngân Nguyệt, Phong Kỳ cũng thỉnh thoảng nhắc đến, để thể hiện rằng hắn rất coi trọng công trình xây dựng thành phố mới của tộc Ngân Nguyệt.

Cuộc họp kéo dài chưa đầy mười phút thì kết thúc.

Cuối cùng, liên lạc xuyên không gian tiêu tốn rất lớn, Phong Kỳ chỉ muốn nắm bắt tình hình chuẩn bị đổ bộ của tộc Ngân Nguyệt mà thôi.

Kết thúc cuộc họp, Phong Kỳ không nán lại, chào tạm biệt Ngân Linh rồi rời khỏi Viện nghiên cứu năng lượng.

Cuộc họp lần này về cơ bản đã ấn định thời gian đổ bộ của tộc Ngân Nguyệt.

Cụ thể là năm năm nữa.

Nhân tộc còn năm năm để chuẩn bị, đến thời điểm đã định, tộc Ngân Nguyệt sẽ cả tộc đổ bộ.

Hiện tại vấn đề duy nhất mà Phong Kỳ lo lắng là, giai đoạn này Tinh Thành đang thiếu hụt tài nguyên rất lớn.

Mặc dù đã cắt giảm nhiều dự án quan trọng nhưng việc tiêu hao tài nguyên vẫn khiến hắn cảm thấy hơi lo lắng.

Để giải quyết vấn đề tài nguyên, hắn đã đưa khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành vào sử dụng trước thời hạn, từ Tinh Thành vận chuyển một lượng vật tư đến khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, sau đó từ tiền tuyến vận chuyển tài nguyên về Tinh Thành, giải quyết tình trạng cấp bách.

Nhưng hiện tại khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành chỉ có thể sản xuất ra một lượng tài nguyên cực kỳ hạn chế, cơ sở vật chất của thành phố cũng rất thô sơ và không hoàn thiện, chỉ có một tuyến đường vận chuyển nối với Tinh Thành được hoàn thành, các chiến đoàn đóng quân cũng chỉ là một số chiến đoàn nhỏ trong Tinh Thành.

Hết chương 1965.

Chương 1966. Tinh Thành Mới

Muốn khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành ổn định sản xuất tài nguyên chất lượng cao, cần phải có thời gian để hoàn thiện các hạng mục công trình của khu tiếp tế phía Tây, ít nhất phải đảm bảo rằng chiến sĩ tiền tuyến không gặp bất kỳ khó khăn nào về nơi ở và ăn uống.

Nếu không giải quyết được vấn đề này trong vòng năm năm, sau khi tộc Ngân Nguyệt đổ bộ, vấn đề thiếu hụt tài nguyên sẽ càng trầm trọng.

Mặc dù tộc Ngân Nguyệt sẽ mang theo tài nguyên khi đổ bộ nhưng tài nguyên mang theo dù sao cũng có hạn, bởi vì trong tộc Ngân Nguyệt, những người sở hữu không gian đạo cụ chỉ là số ít.

Không mang theo lĩnh vực trường đổ bộ thì tộc Ngân Nguyệt buộc phải dựa vào nhân tộc cung cấp một thời gian.

Về việc tại sao tộc Ngân Nguyệt không mang theo lĩnh vực trường đổ bộ, Phong Kỳ từng đoán rằng đó là quyết định mà tộc Ngân Nguyệt đưa ra vì lý do an toàn.

Bây giờ phỏng đoán này đã được xác minh thông qua lời kể của tộc trưởng tộc Ngân Nguyệt.

Mang theo lĩnh vực trường đổ bộ và không mang theo lĩnh vực trường đổ bộ, khi đi qua Thông Thiên Lộ, xác suất bị phát hiện hoàn toàn khác nhau.

Điều này rõ ràng có liên quan đến Mộ Trảo.

Sinh Vật Trận Địa đổ bộ xuống thế giới loài người không gây ra mối đe dọa lớn đối với Mộ Trảo nhưng nếu mang theo lĩnh vực trường đổ bộ thì tương đương với việc tô màu một mảnh ghép của thế giới loài người thành mảnh ghép của thế giới lĩnh vực.

Một là xâm lược, một là di dời.

So sánh thì rõ ràng mức độ đe dọa của cái trước cao hơn.

Chiến sĩ Thông Thiên chắc chắn có cách để thăm dò tình hình đổ bộ của thế giới lĩnh vực và dễ dàng khóa chặt những thế lực lĩnh vực mang theo lĩnh vực trường đổ bộ.

Vì vậy, theo Phong Kỳ thấy, hành động của tộc Ngân Nguyệt vô cùng thông minh.

Phương án không mang theo lĩnh vực trường đổ bộ của tộc Ngân Nguyệt vừa có thể đảm bảo an toàn cho tộc đàn, vừa có thể cung cấp thành phố khởi đầu cho những chiến sĩ tiên phong tiến vào thế giới loài người trước.

An toàn và tài nguyên, cả hai mặt đều được đảm bảo.

Phong Kỳ trong lòng thừa nhận rằng bố cục của tộc Ngân Nguyệt rất cao minh, đáng tiếc là đã gặp phải Giác Hút và Thiên Xu, dẫn đến kết cục bi thảm.

Điều này chỉ có thể nói là trời phù hộ nhân tộc.

Tộc Dạ Ảnh, tộc Mê Vụ, v.v., đều là những thế lực mà hắn giải quyết thông qua việc thay đổi tương lai.

Nhưng cuộc khủng hoảng diệt vong của Tinh Thành do tộc Ngân Nguyệt mang lại, lại được giải quyết trong lịch sử tự nhiên.

Nếu tộc Ngân Nguyệt không rút lui trước thời hạn, lần đầu tiên hắn tiến vào mộng cảnh tương lai căn bản không thể tiến

vào Khu tránh nạn Tinh Thành, thậm chí tương lai cũng không thể tồn tại Khu tránh nạn Tinh Thành.

Vấn đề này nghĩ kỹ thì thấy rất đáng sợ.

Nếu khi tiến vào mộng cảnh tương lai mà hắn không biết thế giới treo lơ lửng mặt trăng đỏ là thế giới tương lai 1500 năm sau thì khả năng lớn là con đường cứu thế của hắn sẽ biến thành cảnh tượng trong tiểu thuyết đô thị là đánh quái vật để lên cấp trong mộng cảnh, sau đó về thế giới thực để ra oai.

Và khả năng lớn là vì ra oai quá đà, bị Lão Mê, Bóng Đen, v.v., những kẻ già mưu mô thâm hiểm bóp chết từ trong trứng nước, kết cục bi thảm.

Giả sử không bị chết oan, hắn dựa vào năng lực cướp đoạt thiên phú, lựa chọn lên tiền tuyến trước thời hạn.

Cũng có thể gặp phải cường giả có chiến lực khủng bố như Kiếm Tịch.

Khả năng lớn cũng là con đường chết.

Vì vậy, việc tộc Ngân Nguyệt rút lui trước thời hạn, dưới tác động của hiệu ứng cánh bướm, đã đưa hắn lên con đường trở thành cứu tinh, cũng cứu cả nền văn minh nhân tộc.

Nhưng trên dòng thời gian này, tộc Ngân Nguyệt sẽ trở thành đồng minh của nhân tộc đổ bộ, cũng không cần phải đao kiếm tương hướng nữa.

Làm thế nào để thông qua sự hợp tác của hai tộc mang lại sự phát triển hiệu quả mới là vấn đề mà Phong Kỳ cần cân nhắc.

Nhưng vấn đề cung cấp cho tộc Ngân Nguyệt phải được giải quyết.

Nếu không thì chỉ có thể để đồng minh tộc Ngân Nguyệt đào rau dại, gặm vỏ cây ở đồng bằng phía đông Tinh Thành để

giải quyết vấn đề sinh kế ban đầu.

Đến lúc đó, cho dù vì tình hình mà phải liên minh nhưng ân oán trước đó đã chôn vùi, sớm muộn gì cũng sẽ bùng nổ.

Bây giờ còn năm năm nữa.

Phong Kỳ cảm thấy phải nhanh chóng hoàn thành việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành, sau đó mời các chiến đoàn vào đóng quân ở tiền tuyến phía Tây, liên tục tạo ra tài nguyên cho Tinh Thành, giải quyết vấn đề thiếu hụt tài nguyên nghiêm trọng của Tinh Thành.

…

Để giải quyết vấn đề thiếu hụt năng lượng hiện tại của Tinh Thành , Phong Kỳ đã triệu tập nhiều cuộc họp cấp cao nhất của Tinh Thành để thảo luận, trong đó có nhiều phương án được đưa ra tại cuộc họp.

Ví dụ như vay mượn tài nguyên từ các thành phố khác, hoặc cắt giảm lượng tài nguyên tiêu thụ của các đơn vị tại Tinh Thành , v.v.

Hết chương 1966.

Chương 1967. Tài Nguyên Viễn Chinh

Nhưng những phương án này đều không phải là giải pháp lâu dài.

Thắt lưng buộc bụng chỉ có thể dùng trong một thời gian, phát triển không phải là tiết kiệm mà ra, đầu tư mạnh vào tài nguyên mới có thể thúc đẩy phát triển.

Vừa muốn có tốc độ phát triển, vừa muốn giảm lượng tài nguyên sử dụng, điều này rõ ràng là không thực tế.

Hiện tại Huyết Luyện Chiến Sĩ vẫn đang trong giai đoạn đào tạo, tiêu tốn tài nguyên nhưng không tạo ra tài nguyên.

Muốn thông qua hoạt động viễn chinh Lĩnh Vực để lấy tài nguyên thì tạm thời không khả thi.

Vì vậy Phong Kỳ đã tập trung vào việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành , muốn hoàn thiện cơ sở hạ tầng của thành phố tiền tuyến càng sớm càng tốt.

Như vậy mới có thể "Kêu gọi đầu tư", mời các Chiến Đoàn có thực lực vào đóng quân.

Hội Chiến Đoàn của Tinh Thành theo yêu cầu của hắn cũng đã gửi lời mời đến các Chiến Đoàn lớn, đặc biệt là mười Chiến Đoàn hàng đầu hiện nay, mời họ vào đóng quân tại khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành .

Nhưng hiện tại việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành chưa hoàn thiện là một vấn đề lớn.

Một thành phố tiền tuyến Lĩnh Vực hoàn chỉnh cần có nhiều cơ sở phối sáo, trước tiên là phải cung cấp cho các Chiến Đoàn muốn vào đóng quân nơi đóng quân hoàn chỉnh, cũng như đảm bảo nguồn cung cấp vật tư.

Nhưng hiện tại khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành ngoài một tuyến tiếp tế và vận chuyển tài nguyên nối với Tinh Thành , thành phố tiền tuyến vẫn chỉ là một phác thảo, thậm chí còn không có khách sạn, cửa hàng vũ khí, cửa hàng cho thuê, v.v.

Cơ sở hạ tầng không hoàn chỉnh là nguyên nhân chính khiến các Chiến Đoàn vào đóng quân rất ít.

Vấn đề này tạm thời không thể giải quyết được.

Phong Kỳ chỉ có thể tạm thời điều động các chiến sĩ quân đội mở trước chiến dịch khai khẩn tiền tuyến, để bù đắp vào sự thiếu hụt phát triển.

Ngoài ra, Tinh Thành cũng đã nhận được hạt giống do Ngân Nguyệt Tộc gửi đến, một loại thực vật toàn thân màu trắng bạc, là một trong những thức ăn chính của người Ngân Nguyệt Tộc .

Loại thực vật này có nhu cầu linh khí lớn, không thể trồng đại trà ngoài trời.

Mặc dù linh khí của thế giới loài người hiện tại đang tăng chậm nhưng vẫn có một khoảng cách chắc chắn so với thế giới Lĩnh Vực , các cuộc thử nghiệm trồng ngoài trời đều thất bại.

Phong Kỳ vì vậy đã phân chia đất đai, dựng nhà kính linh khí, bắt đầu dự trữ thức ăn cho Ngân Nguyệt Tộc trước.

…

Thời gian trôi nhanh trong sự bận rộn.

Tu luyện, lập kế hoạch, phối hợp… Năm năm trôi qua trong nháy mắt.

Thời gian hạ xuống theo thỏa thuận lâu dài với Ngân Nguyệt Tộc đã đến đúng hẹn.

Hôm nay, vùng đồng bằng phía đông Tinh Thành .

Trên vùng đồng bằng vốn trống trải, bỗng nhiên xuất hiện một thành phố mới.

Nhìn từ trên cao xuống, các cơ sở trong thành phố vẫn chưa được xây dựng hoàn thiện, chỉ mới có hình hài ban đầu của một thành phố.

Lúc này, trên Quảng Tràng trung tâm thành phố, đường ống năng lượng kéo dài từ Tinh Thành đang liên tục vận chuyển năng lượng vào một thiết bị không gian lớn.

Ở trung tâm của thiết bị, năng lượng màu trắng bạc liên tục bị nén lại, ngưng tụ thành một quả cầu năng lượng màu bạc.

Phong Kỳ cùng những người cấp cao của Tinh Thành , cũng như Ngân Linh và những người khác đang đứng ở rìa Quảng Tràng , lặng lẽ chờ đợi không gian mở ra.

Hôm nay là một ngày đặc biệt.Theo như thỏa thuận, hôm nay tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc sẽ dẫn toàn bộ thành viên Ngân Nguyệt Tộc hạ xuống, sau này sẽ sinh sống tại thành phố mới này.

Để đảm bảo việc hạ xuống diễn ra suôn sẻ, Phong Kỳ đã thông báo trước cho Tinh Thành về việc sẽ cắt điện trong vài ngày.

Hôm nay, Phong Kỳ đã chuẩn bị rất lâu nhưng trong lòng vẫn có chút căng thẳng.

Đã bố trí từ lâu nhưng việc Ngân Nguyệt Tộc có thể hạ xuống an toàn hay không vẫn là ẩn số.

Không mang theo trường Lĩnh Vực khi hạ xuống chỉ làm giảm đáng kể khả năng bị các chiến sĩ thông thiên phát hiện,

chứ không có nghĩa là chắc chắn có thể hạ xuống an toàn.

Thời gian trôi qua.

Năng lượng màu trắng bạc của thiết bị không gian ở Khu Trung Tâm liên tục bị nén lại, tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Chỉ thấy thiết bị không gian đột nhiên rung chuyển, một cột sáng màu trắng bạc phóng lên trời, đánh tan đám mây trên cao.

Sau khi cột sáng năng lượng đạt đến một độ cao chắc chắn, nó biến thành những gợn sóng năng lượng màu trắng bạc lan tỏa ra.

Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời, lúc này bầu trời giống như mặt nước đang cuộn trào, không gian không ngừng biến đổi, vặn vẹo.

Tốc độ truyền năng lượng tăng đột ngột.

Trên bầu trời xuất hiện những vết nứt chỉ xuất hiện khi không gian bị xé rách.

Quá trình này diễn ra rất chậm, trong trường hợp năng lượng không ổn định ở giai đoạn đầu, các vết nứt không gian xuất hiện sẽ được phục hồi trong thời gian ngắn.

Nửa giờ sau, vết nứt không gian xé rách ra một khe hở dài ba mét, bắt đầu mở rộng đều đặn.

Hết chương 1967.

Chương 1968. Bố Trí Tinh Thần

Giống như một con mắt đen kịt đang dần mở ra, nhìn xuống chúng sinh bên dưới, tràn đầy sự choáng ngợp và áp bức về mặt thị giác.

Ngân Linh đứng bên cạnh Phong Kỳ lúc này giơ tay vỗ vào la bàn không gian lơ lửng trước người.

Ngay lập tức, đường ống năng lượng bên dưới tăng cường truyền năng lượng.

Tốc độ mở rộng của vết nứt không gian trên bầu trời đột nhiên tăng nhanh, giống như một tấm màn đen đang mở rộng nhanh chóng, che phủ cả đất trời.

Cùng lúc đó, những điểm sáng màu bạc xuất hiện trong vết nứt không gian.

Những điểm sáng màu bạc này nhanh chóng di chuyển kết hợp, một đường hầm không gian màu trắng bạc mờ ảo lấy lối vào của vết nứt làm điểm khởi đầu và lan về phía bên kia.

Đường hầm không gian là chìa khóa để dịch chuyển không gian.

Nếu không có cấu trúc đường hầm không gian ổn định, việc dịch chuyển sẽ trở nên không có phương hướng, còn có nguy cơ bị dòng chảy ngược của không gian nuốt chửng.

Ngân Nguyệt Tộc cả tộc hạ xuống, rõ ràng an toàn là ưu tiên hàng đầu.

Đường hầm không gian dưới sự truyền năng lượng nhanh chóng mở rộng về phía sâu trong vết nứt, cho đến khi không nhìn thấy điểm cuối.

Ở đầu bên kia của vết nứt đen kịt, xuất hiện những hình ảnh mờ ảo khác nhau, mỗi lần hình ảnh thay đổi đều là kết nối với một tọa độ không gian.

"Đến rồi!"

Ngay lúc này, Ngân Linh nghiêm mặt lên tiếng.

Khi Ngân Linh vừa dứt lời, Phong Kỳ đột nhiên phát hiện ra có thêm nhiều điểm sáng màu trắng bạc trong đường hầm không gian.

Những điểm sáng này bị vặn vẹo trong đường hầm không gian, thực ra đây là hiện tượng bình thường khi xuyên qua bức tường thế giới, khoảng cách tưởng chừng ngắn ngủi nhưng thực tế phải đi qua nhiều nút không gian.

Các chiến sĩ thông thiên trấn giữ chính là ngã tư của các nút khác nhau.

Hồi đó Thiên Xu trấn giữ nút đường chính không gian số 32, nếu khi xuyên không vượt qua nút có chiến sĩ thông thiên, sẽ bị chặn lại trong đường hầm không gian.

Quá trình này đầy rẫy rủi ro.

Theo thời gian trôi qua, các nút nhỏ màu trắng bạc trở nên rõ ràng hơn.Khi diện mạo của các thành viên Ngân Nguyệt Tộc trở nên rõ ràng trong tầm mắt, Phong Kỳ thở phào nhẹ nhõm, hắn biết rằng nguy hiểm đã qua.

Càng ngày càng có nhiều diện mạo của các thành viên Ngân Nguyệt Tộc xuất hiện.

Họ mặc trang phục màu trắng bạc, đều có dung nhan cực kỳ xuất chúng theo quan điểm thẩm mỹ của loài người, khuôn

mặt tinh xảo như những yêu tinh trong truyện cổ tích.

Rất nhanh đã có thành viên Ngân Nguyệt Tộc đi qua đường hầm vết nứt không gian, thân hình rơi xuống từ trên không.

Khi càng ngày càng có nhiều thành viên Ngân Nguyệt Tộc đi qua vết nứt không gian, bầu trời trở nên vô cùng ngoạn mục.

Giống như những vì sao băng màu trắng bạc dày đặc xẹt ngang bầu trời rơi xuống, tô điểm cả bầu trời thành một biển màu trắng bạc, mang đến sự choáng ngợp về mặt thị giác.

"Chị ơi, đến rồi."

Lúc này, Ngân Khiếu đứng bên cạnh Ngân Linh không giấu được sự phấn khích, bàn tay cầm sáo ngọc run rẩy rõ ràng.

Ngân Linh gật đầu mạnh mẽ, đôi mắt đẹp ngấn lệ.

Nhiều năm tháng ẩn núp như một ngày.

Nỗi buồn nhớ quê hương nhưng không thể về, giờ phút này đã biến thành sự phấn khích khi sắp được đoàn tụ.

Người thân, bạn cũ, thầy cô… những điều từng khắc khoải nhớ nhung, mọi thứ sẽ được trọn vẹn trong những ngày sắp tới.

Những vì sao băng màu trắng bạc nhanh chóng rơi xuống, hạ cánh ở các khu vực khác nhau của thành phố mới.

Phong Kỳ ngước nhìn bầu trời, tiếp tục chờ đợi.

Lúc này, ánh sáng trong đường hầm không gian bùng lên, một người đàn ông có khuôn mặt uy nghiêm tuấn tú cùng một nhóm người già xuất hiện từ cuối đường hầm không gian.

Sau khi họ xuất hiện, những hình ảnh mờ ảo ở cuối vết nứt dần biến mất.

Rõ ràng là đường hầm không gian ở đầu bên kia đang bị đóng lại, họ là nhóm thành viên Ngân Nguyệt Tộc cuối cùng đến thế giới loài người, chịu trách nhiệm đoạn hậu.

“Đó là tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc của chúng ta.” Lúc này, Ngân Linh nhìn về phía Phong Kỳ giới thiệu.

Phong Kỳ nghe xong gật đầu, tầm mắt nhìn về phía người đàn ông đứng đầu.

Hắn có mái tóc dài màu trắng bạc mềm mại, trên đầu đội một chiếc vương miện bạc được đan bằng cành cây không rõ loại nào, đôi mắt trong veo như trăng sáng, làn da trắng nõn không tì vết, trên trán có dấu ấn đặc biệt chỉ có ở Ngân Nguyệt Tộc , giữa hai lông mày có khí thế uy nghiêm không giận mà uy.

Đằng sau tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc là các thành viên trong hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc .

Họ đều đã cao tuổi, râu tóc bạc phơ, mặc áo dài trắng rộng thùng thình, trên người có in hoa văn không gian.

Phong Kỳ không xa lạ với điều này.

Đây là một loại dấu ấn lưu trữ không gian của Ngân Nguyệt Tộc .

Ngân Linh cũng có dấu ấn không gian tương tự, được khắc trên trán Ngân Linh , chỉ là Ngân Linh đã dùng thủ đoạn đặc biệt để che giấu.

Khi cần lấy đồ từ không gian tùy thân, dấu ấn không gian này sẽ hiện ra.

Hết chương 1968.

Chương 1969. Hành Trình Mới

Loại kỹ thuật không gian này có vẻ tiện lợi hơn các đạo cụ không gian do Tiểu U chế tạo nhưng nhược điểm cũng rất rõ ràng, loại hoa văn dấu ấn không gian này thường không lớn và sau khi khắc vào thì không thể mở rộng không gian bên trong.

So sánh thì vòng tay không gian của Tiểu U có tính linh hoạt cao hơn nhưng tính tiện lợi không bằng kỹ thuật không gian của Ngân Nguyệt Tộc .

Cả hai đều có ưu nhược điểm riêng.

Trong tầm mắt của Phong Kỳ , tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cùng các thành viên trong hội đồng trưởng lão di chuyển qua các nút không gian, thân hình không ngừng vặn vẹo biến đổi, đôi khi còn bị kéo dài thành hình xoáy nước.

Đây là sự biến dạng thị giác do sự biến dạng không gian gây ra.Cuối cùng, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cũng bay ra khỏi đường hầm không gian, thân hình biến thành một vì sao băng màu trắng bạc lao xuống thành phố mới.

Chỉ thấy tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đảo mắt nhìn xuống phía dưới, tầm mắt cuối cùng dừng lại ở Quảng Trường trung tâm nơi Phong Kỳ đang đứng, sau khi điều chỉnh góc hạ xuống, hắn bay về phía Quảng Trường .

Các thành viên trong hội đồng trưởng lão đi theo sau tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cũng điều chỉnh hướng bay, theo chân tộc trưởng nhanh chóng hạ xuống mặt đất.

Điểm sáng màu trắng bạc trong mắt Phong Kỳ nhanh chóng phóng to.

Cùng với cơn gió mạnh cuốn tới, tiếng gió gào thét bên tai hắn, chỉ thấy những điểm sáng màu trắng bạc lần lượt hạ xuống khu vực Quảng Trường trung tâm.

Khi ánh sáng màu trắng bạc tan đi, bóng dáng của tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc và những người khác hiện ra.

Chỉ thấy tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đứng đầu nhìn về phía Ngân Linh , sau đó lần lượt nhìn qua Phong Kỳ và những người đứng đầu Tinh Thành khác, trên mặt hiện lên vẻ nghi ngờ.

Ngân Linh thấy vậy, biến thành một luồng sáng bạc tiến đến gần tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc .

Đến bên cạnh tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc , Ngân Linh chỉ tay về phía Phong Kỳ không xa, nhẹ nhàng giới thiệu thân phận của hắn.

Nghe xong lời giải thích của Ngân Linh , trên mặt tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc nở nụ cười, sau đó bước về phía Phong Kỳ .

Phong Kỳ thấy vậy, lập tức dẫn theo những người đứng đầu Tinh Thành đi đón.

Một lúc sau, Phong Kỳ và tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc nắm tay nhau.

Cảnh tượng này đã được một nhóm người đã chuẩn bị sẵn chụp lại, tương lai sẽ được ghi vào sử sách, trở thành một mốc lịch sử quan trọng trong sách lịch sử.

Để nhân loại chấp nhận thế lực Lĩnh Vực cần có thời gian.

Cảnh tượng này sẽ là một sự kiện lịch sử quan trọng thúc đẩy người dân Tinh Thành chấp nhận Ngân Nguyệt Tộc .

…

Ba ngày sau.

Hội nghị cấp cao nhất của Tinh Thành được triệu tập.

Cuộc họp lần này có thêm nhiều gương mặt xa lạ, chính là tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc và các thành viên trong hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc .

Ba ngày qua, một lượng lớn vật tư đã được chuẩn bị nhiều năm được chuyển đến thành phố Bạc.

Bây giờ thành phố Bạc đã bắt đầu một đợt xây dựng mới.

Nhưng lần này không có người nào tham gia, mọi thứ đều do Ngân Nguyệt Tộc tự mình chịu trách nhiệm.

Tinh Thành chỉ cung cấp các nguồn lực hỗ trợ phát triển ban đầu.

Sau khi mọi thứ đi vào quỹ đạo, liên minh giữa Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc có thể chính thức bắt đầu.

Nhưng giai đoạn hiện tại, liên minh không thể công khai, bởi vì người dân Tinh Thành vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng để chấp nhận Ngân Nguyệt Tộc , tất cả đều cần một quá trình tiến triển dần dần.

Cuộc họp lần này chủ yếu thảo luận về việc biên soạn “Bộ luật liên minh.”

Nội dung liên quan, nhóm biên soạn luật pháp đã soạn thảo xong trước, bây giờ do Ngân Nguyệt Tộc xem lại nội dung, sau đó cùng những người đứng đầu Tinh Thành thảo luận sửa đổi các điều khoản trong đó, thông qua thương lượng để đưa ra nội dung mà cả hai bên đều hài lòng, cuối cùng mới tiến hành phổ biến.

Cùng lúc đó, Phong Kỳ chủ trì cuộc họp này đã đưa ra nhiều yêu cầu với Ngân Nguyệt Tộc .

Đầu tiên là Ngân Nguyệt Tộc hiện tại ngay cả khi được phép vào Tinh Thành nhưng phải ngụy trang ngoại hình, không được để lộ thân phận là thế lực Lĩnh Vực .

Yêu cầu này trước đó Phong Kỳ đã thông qua truyền tin xuyên giới để nói với tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc .

Vì vậy, yêu cầu này đã được đồng ý ngay tại chỗ.

Thứ hai, Phong Kỳ cân nhắc đến các vấn đề như hòa nhập chủng tộc, yêu cầu các thành viên Ngân Nguyệt Tộc phải hạn chế tiếp xúc với các thành viên nhân loại, nếu không cần thiết thì không được tiếp xúc.

Tinh Thành cần Ngân Nguyệt Tộc xây dựng nhưng hòa nhập chủng tộc lại là điều Phong Kỳ không muốn thấy.Nếu như Mộ Trảo đưa ra phỏng đoán lúc đầu chính là sự thật.

Vậy thì trong gen của loài người ẩn chứa một sức mạnh khủng khiếp, nếu như tương lai có thể tìm được cách thức kích hoạt sức mạnh ẩn giấu này, nhân loại sẽ có được năng lực toàn dân hack, tương lai sẽ vô hạn.

Nhưng nếu như nhân loại thông hôn với Ngân Nguyệt Tộc .

Hết chương 1969.

Chương 1970. Sự Phát Triển Nhân Tộc

Điều này sẽ dẫn đến hai tộc tương lai sẽ có xu hướng hòa nhập.

Tình hình sẽ trở nên vô cùng phức tạp, sức mạnh bí ẩn ẩn giấu trong gen của nhân loại có khả năng bị phá hủy, dẫn đến nhân loại không thể sinh ra những thiên tài kỳ diệu như Mộc Tinh , Úy Vi nữa.

Đây là kết quả mà Phong Kỳ không muốn nhìn thấy.

Đối với đề xuất này, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc ngay tại chỗ đã đồng ý.

Phong Kỳ không cảm thấy bất ngờ về điều này.

Hắn biết tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cũng có nỗi lo tương tự, giai đoạn hiện tại Ngân Nguyệt Tộc phải nhờ cậy người khác, sự phát triển vẫn cần Tinh Thành giúp đỡ.

Về lâu dài, Ngân Nguyệt Tộc sẽ dần dần hướng về nhân loại, tương lai cũng có khả năng bị hòa nhập.

Nếu như thật sự đến bước này, Ngân Nguyệt Tộc sẽ không còn khả năng trỗi dậy nữa.

Vì vậy, quan điểm mà hắn đưa ra cũng chính là kết quả mà tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc mong muốn.

Thậm chí tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc còn bổ sung thêm vào nội dung mà Phong Kỳ đưa ra.

Tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đề xuất, có thể xây dựng một đường cao tốc kết nối Tinh Thành với thành phố Bạc, sau này

các thành viên Ngân Nguyệt Tộc sẽ đi qua đường cao tốc này để vào Tinh Thành , giúp Tinh Thành triển khai xây dựng, sau khi công việc kết thúc thì lại đi qua đường cao tốc này để trở về thành phố Bạc, nghỉ ngơi.

Nghe thấy đề xuất này, trong lòng Phong Kỳ cảm thấy xấu hổ.

Cảnh tượng này sao lại giống với những người đi làm trước thảm họa được mô tả trong sách lịch sử như vậy.

Buổi sáng đi làm bằng tàu cao tốc hoặc các phương tiện khác, sau đó buổi tối lại đi về nhà nghỉ ngơi bằng cách này.

Thực ra Phong Kỳ cũng đã nghĩ đến một phương án tương tự.

Nhưng suy nghĩ kỹ lại, phương án này có vẻ quá vô nhân đạo, hắn cảm thấy nếu đưa ra có lẽ sẽ khiến Ngân Nguyệt Tộc phản cảm, điều này không phù hợp với bối cảnh liên minh giữa các chủng tộc.

Dù sao thì khi có nhu cầu thì mời đối phương đến, khi không có nhu cầu thì yêu cầu đối phương về, chẳng khác nào coi Ngân Nguyệt Tộc là công cụ xây dựng.

Nhưng không ngờ tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc lại chủ động đưa ra phương án này vì cân nhắc đến các vấn đề như hòa nhập chủng tộc.

Đối với đề xuất này, Phong Kỳ không chút do dự đã đồng ý.

Sau nhiều lần thương lượng trước đó, cuộc họp tiếp theo diễn ra rất vui vẻ, hai bên trình bày về kế hoạch tương lai của mình.

Cuối cuộc họp, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đột nhiên nhìn về phía Phong Kỳ đang ngồi ở vị trí chủ tọa và hỏi:

“Lãnh tụ nhân loại, anh cho rằng đám cưới của Ngân Linh và Lâm Nhiễm nên bắt đầu vào thời điểm nào?”

….

Đối mặt với câu hỏi của tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc , đám cưới của Ngân Linh và Lâm Nhiễm nên tổ chức vào lúc nào, Phong Kỳ cảm thấy hiện tại vẫn chưa phải là lúc.

Giai đoạn hiện tại, người dân Tinh Thành vẫn chưa chuẩn bị sẵn sàng để chấp nhận liên minh với thế lực Lĩnh Vực .

Lúc này đưa ra đề xuất tổ chức đám cưới thế kỷ cho Lâm Nhiễm , không những không nhận được lời chúc phúc mà còn gây ra tranh cãi, thậm chí còn xuất hiện rất nhiều thanh niên nhiệt huyết muốn phá đám cưới.

Để Ngân Nguyệt Tộc âm thầm giúp Tinh Thành phát triển, cũng là để tạo tiền đề cho việc công khai liên minh trong tương lai.Khi thông tin liên minh được công khai trong tương lai, người dân Tinh Thành mới ngạc nhiên phát hiện ra rằng, hóa ra nhiều công trình xây dựng xung quanh họ đều có sự nỗ lực thầm lặng của các thành viên Ngân Nguyệt Tộc .

Giai đoạn hiện tại, ý tưởng tổ chức đám cưới quá cấp tiến, hắn tạm thời không cân nhắc.

Mà thành phố Bạc cũng đang trong giai đoạn khởi đầu xây dựng, công việc bận rộn, mấy năm gần đây cũng không có thời gian để chuẩn bị cho đám cưới của Ngân Linh và Lâm Nhiễm .

Sau khi bàn bạc với tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc , Phong Kỳ quyết định hoãn đám cưới, đợi đến khi thời cơ chín muồi rồi tính tiếp.

Cuộc họp diễn ra trong một ngày.

Những điều khoản chi tiết liên quan đến pháp điển vẫn chưa được thống nhất trong cuộc họp này.

Quyết định tiếp theo sẽ do bộ phận biên soạn pháp điển của Tinh Thành và các thành viên trong hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc trao đổi, trong những ngày tiếp theo sẽ hoàn thiện nội dung pháp điển, sau đó sắp xếp cho các kỹ sư công trình của Ngân Nguyệt Tộc vào Tinh Thành để nâng cấp các công trình của Tinh Thành .

Đồng thời, Ngân Nguyệt Tộc sẽ thành lập một đội ngũ chuyên trách cùng với nhân loại lên kế hoạch xây dựng thành phố Bình Minh .

Sau khi cuộc họp kết thúc, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc dẫn đầu hội đồng trưởng lão trở về thành phố Bạc.

Phong Kỳ trở về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách .

Trong vài năm tiếp theo, Phong Kỳ không rời khỏi căn cứ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách .

Mọi công việc đều do tầng lớp cao cấp của Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc trao đổi, hắn không còn đích thân xử lý bất kỳ công việc nào nữa, toàn tâm toàn ý đầu tư vào việc tu luyện thiền định.

Hết chương 1970.

Chương 1971. Kỹ Thuật Không Gian

Tinh Thần Trường Sinh sau khi cải biên đã khắc phục được vấn đề cấu trúc không ổn định trong quá trình phát triển của ý thức tinh thần nhưng cũng khiến tốc độ phát triển của ý thức tinh thần không còn nhanh như phiên bản đầu.

Phiên bản đầu tiên của Tinh Thần Trường Sinh giống như một loại tà công hơn.

Thậm chí không cần tu luyện, ý thức tinh thần cũng sẽ chậm rãi phát triển, khi có sinh mệnh bên cạnh chết đi, ý thức dần dần tiêu tán cũng sẽ bị hấp thụ và tiêu hóa, dẫn đến tốc độ phát triển cực nhanh.

Tinh Thần Trường Sinh cải biên hiện tại có được cũng có mất, mất đi sự phát triển nhanh chóng, đổi lại là sự ổn định của cấu trúc thể ý thức tinh thần.

Điều mà Phong Kỳ có thể làm là tăng tốc tiến độ tu luyện của mình, sớm ngày mở ra tuyến phát triển tín ngưỡng.

Trong thời gian này, bên cạnh hắn chỉ có Tiểu U và Trương Đạo Văn bầu bạn.

Còn Lão Mê thì đã thường trú tại Tinh Thành Quân Bộ , đang bồi dưỡng cho Tinh Thành nhóm Huyết Luyện Chiến Sĩ đầu tiên.

Đợi đến ngày bồi dưỡng thành công ba nghìn Huyết Luyện Chiến Sĩ , kế hoạch viễn chinh của Tinh Thành cũng sẽ khởi động.

Hôm nay.

Phong Kỳ đang thiền định trong phòng huấn luyện Hổ Phách, đột nhiên bị một trận rung lắc mạnh đánh thức, ý thức nhanh chóng trở về cơ thể, hắn từ từ mở mắt ra.

Chỉ thấy Tiểu U đang lơ lửng trước mặt hắn, vẻ mặt vui mừng nhìn chằm chằm vào hắn, trên mặt sắp viết ba chữ "Nhanh khen ta" rồi."Đại ca, 200 chiếc vòng tay không gian đã hoàn thành rồi!"

Nói xong, Tiểu U nhẹ nhàng lắc chiếc vòng tay không gian đeo trên cổ tay phải, lập tức một lỗ đen không gian xuất hiện bên cạnh Tiểu U , từng chiếc vòng tay không gian lần lượt rơi ra từ bên trong.

Trên mặt đất nhanh chóng chất thành 200 chiếc vòng tay không gian.

Nhận ra Tiểu U đã hoàn thành nhiệm vụ hắn giao, Phong Kỳ mỉm cười đưa tay xoa đầu Tiểu U :

"Giỏi lắm, tối nay ta sẽ tự tay nướng thịt cho ngươi ăn."

"He he, đã lâu rồi không được ăn thịt do đại ca tự nướng, vui quá."

Nói xong, Tiểu U lơ lửng giữa không trung không kìm được mà lắc mông nhỏ.

Nhìn thấy dáng vẻ của Tiểu U , Phong Kỳ không nhịn được cười ha ha.

Quay đầu nhìn về phía xa, Trương Đạo Văn vẫn đang khổ luyện, những năm gần đây chiều cao của Trương Đạo Văn đã có sự thay đổi rõ rệt, đã cao hơn Tiểu U một cái đầu, không còn là tên lùn trong miệng Tiểu U nữa.

Chỉ có Tiểu U , dù là chiều cao hay trí tuệ, đều dậm chân tại chỗ.

Giơ tay nhận lấy chiếc vòng tay không gian mà Tiểu U đưa tới, Phong Kỳ cất 200 chiếc vòng tay không gian trên mặt đất vào không gian, sau đó đứng dậy khỏi ghế sofa.

Tiếp theo, hắn quyết định đến quân bộ một chuyến.

Việc bồi dưỡng Huyết Luyện Chiến Sĩ đã gần đi đến hồi kết, kí nhiên Tiểu U đã hoàn thành nhiệm vụ 200 chiếc vòng tay không gian, kế hoạch viễn chinh có thể chính thức khởi động.

Tối hôm đó, Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U đến quân bộ, gặp lại Lão Mê sau bao ngày xa cách.

Thời gian đã để lại dấu vết rõ ràng trên khuôn mặt hắn nhưng Lão Mê vẫn giữ nguyên dáng vẻ quen thuộc, không hề có chút thay đổi nào.

Bạn cũ gặp nhau, vừa uống vừa cười, Phong Kỳ nói ra suy nghĩ của mình.

Khi nghe nói kế hoạch viễn chinh có thể khởi động, Lão Mê gật đầu im lặng.

Nhìn thấy sự do dự trong mắt Lão Mê , Phong Kỳ cười đấm vào ngực Lão Mê một cái, sau đó nói:

“Sau này Huyết Luyện Chiến Sĩ mang về bao nhiêu tài nguyên, ngươi lấy bốn phần, những năm qua ngươi vẫn luôn bồi dưỡng Huyết Luyện Chiến Sĩ nhưng chưa từng nhận được bất kỳ sự đền đáp nào, đừng từ chối, đây là ngươi xứng đáng được hưởng.”

“Được!”

Mê Vụ Chi Chủ không từ chối, lập tức đồng ý.

” Lão Mê , ta biết ngươi đang nghĩ gì trong lòng, chúng ta không phải cùng chủng tộc nhưng đừng giấu ta, có suy nghĩ gì cứ nói thẳng với ta, ngay cả khi chuyện này liên quan đến vấn

đề phân chia lợi ích… Tất nhiên, đồng ý hay không lại là chuyện khác, chúng ta cũng phải cân nhắc đến sự phát triển của chủng tộc chứ, ha ha ha.”

Nghe xong những lời này, Mê Vụ Chi Chủ không nhịn được trợn mắt nhưng trong lòng lại ấm áp.

Cảm giác xa cách bấy lâu nay đã tan biến vào lúc này.

Hắn chủ động nâng ly chạm vào ly rượu của Phong Kỳ , sau đó vẻ mặt lạnh lùng nói:

“Ta cũng không biết thứ này có gì ngon, sau này ta sẽ mời ngươi uống rượu máu của Mê Vụ Tộc .”

Nghe đến rượu máu, trong đầu Phong Kỳ lập tức hiện lên hình ảnh Huyết Trì mà hắn nhìn thấy ở thành phố sương mù, lúc đó Lão Mê nói rằng đó là máu được chiết xuất từ cơ thể của siêu sinh vật, hắn và Tiểu U đã từng uống thử, hương vị thực sự không tệ.

“Được, ta chờ ngươi hồi sinh tộc nhân, tái thiết vinh quang của Mê Vụ Tộc .”

Lần này, Phong Kỳ chủ động nâng ly.

Trong tiếng cười nói, thời gian trôi qua rất nhanh.

Đến khi Phong Kỳ trở về Viện Nghiên Cứu Hổ Phách , đã là 11 giờ đêm.Những ngày sau đó, Phong Kỳ vẫn lấy việc tu luyện làm chính, thỉnh thoảng vào thời gian nghỉ ngơi rảnh rỗi, hắn bồi dưỡng Tiểu U và Trương Đạo Văn học lịch sử nhân tộc.

Hết chương 1971.

Chương 1972. Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng

Hắn coi họ như hậu duệ của nhân tộc đời sau.

Thời gian trôi qua nhanh chóng trong từng ngày.

Chớp mắt đã hai năm trôi qua.

Trong hai năm này đã xảy ra rất nhiều chuyện lớn.

Đầu tiên là việc xây dựng khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã chính thức hoàn thành, số lượng đăng ký Chiến Đoàn mới của Lĩnh Vực bắt đầu tăng lên, số lượng Chiến Đoàn Lĩnh Vực lần lượt tiến vào các thành phố khác cũng tăng lên rõ rệt.

Hiện tại, khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã có thể cung cấp ổn định tài nguyên cho Tinh Thành .

Mặc dù vấn đề thiếu hụt tài nguyên vẫn chưa được giải quyết nhưng vấn đề này sẽ được giải quyết dần theo sự phát triển của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành .

Ngoài ra, kế hoạch viễn chinh đã chính thức bắt đầu.

Điểm khởi đầu của hoạt động viễn chinh được thiết lập tại đồn trú quân bộ Khu Trung Bộ Tinh Thành , trong thời gian đó Ngân Linh và các kỹ sư do Ngân Nguyệt Tộc cử đến đã xây dựng một trạm truyền tống không gian cho quân bộ.

Trạm không gian này được đánh dấu 247 tọa độ.

Để con người sử dụng trạm không gian này tốt hơn, các chữ viết trên trạm không gian đều được Ngân Linh dịch sang chữ viết của loài người.

Sau khi khởi động, 247 tọa độ trên đó giống như bảng tùy chọn Phó Bản khi vào trò chơi.

Mỗi tọa độ đều có thể dẫn đến một chiến trường Lĩnh Vực mới.

Sau khi chọn tọa độ rồi mở trạm không gian, có thể tự động kết nối với địa điểm tọa độ, hình thành kênh truyền tống không gian.

Mặc dù đây chỉ là một trạm không gian nhỏ nhưng năng lượng duy trì khởi động vẫn rất lớn, cần phải cắt điện Khu Trung Tâm Tinh Thành mới có thể duy trì hoạt động.

Vấn đề này tạm thời không thể giải quyết được.

Để có thể thu thập tài nguyên tốt hơn, việc cắt điện Khu Trung Tâm sẽ trở thành thường xuyên.

Những người cấp cao của Tinh Thành đang tìm cách giải quyết vấn đề này, quyết định hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc để nâng cấp hệ thống truyền tải năng lượng của Tinh Thành , nâng cao hiệu suất sử dụng năng lượng, từ đó giảm thiểu lãng phí năng lượng không cần thiết.

Đồng thời, trạm năng lượng chuyên dụng cho trạm không gian cũng đã được đưa vào xây dựng.

Cố gắng giải quyết vấn đề tiêu hao năng lượng của trạm không gian trong vòng ba năm.

Chuyện thứ hai liên quan đến Ngân Nguyệt Tộc .

Giai đoạn hiện tại, sự hợp tác giữa Ngân Nguyệt Tộc và nhân tộc đã được triển khai.

Tài nguyên mà Tinh Thành cung cấp cho Ngân Nguyệt Tộc không còn miễn phí nữa, mà được trả dưới hình thức tiền công cho những thành viên Ngân Nguyệt Tộc đã đóng góp vào việc xây dựng Tinh Thành .

Trong hai năm qua, Ngân Nguyệt Tộc và nhân tộc đã hợp lực nâng cấp việc kết nối giữa các thành phố, xây dựng một tuyến đường sắt cao tốc đặc biệt, mỗi ngày cung cấp 24 chuyến tàu.

Đã đạt được mô hình hợp tác ban đầu trong tưởng tượng của Phong Kỳ .Khoảng 7 giờ sáng, sẽ có rất nhiều thành viên Ngân Nguyệt Tộc ở các bến tàu của Ngân Nguyệt Tộc đi tàu đến Tinh Thành , sau đó đến các khu vực khác nhau của Tinh Thành để đưa ra kế hoạch cho việc xây dựng Tinh Thành hoặc trực tiếp tham gia vào quá trình xây dựng.

Hành trình cơ bản trong vòng một giờ, nếu đi đến khu vực phía Tây Tinh Thành thì thời gian sẽ lâu hơn một chút.

Đến khi màn đêm buông xuống, các thành viên Ngân Nguyệt Tộc lại đi tàu tốc hành trở về thành phố Bạc, nghỉ ngơi, sau đó ngày hôm sau lại tiếp tục lặp lại công việc hàng ngày.

Ngoài ra, cũng có một số ít thành viên Ngân Nguyệt Tộc chọn định cư tại Tinh Thành .

Phần dịch vụ do những thành viên Ngân Nguyệt Tộc này cung cấp không thể hoàn thành trong thời gian ngắn, cũng không thể rời đi, những thành viên Ngân Nguyệt Tộc này thông qua cuộc họp cao nhất để được phê duyệt tư cách, nhận được giấy phép cư trú dài hạn.

Trong số đó, Ngân Linh và những thành viên tiên phong khác của Ngân Nguyệt Tộc đều đã nhận được giấy phép này, họ là một mắt xích quan trọng trong việc nâng cấp hệ thống năng lượng của Tinh Thành .

Về cách tính tiền công, sau khi hội đồng tối cao của Tinh Thành và hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc thảo luận, họ quyết định áp dụng chế độ tích điểm.

Mỗi thành viên Ngân Nguyệt Tộc đóng góp sức lao động cho Tinh Thành đều sẽ được tính điểm.

Tính điểm tích lũy theo lượng đóng góp.

Phần dữ liệu này do hội đồng tối cao của Tinh Thành và hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc cùng nhau giám sát.

Đầu mỗi tháng, hội đồng tối cao của Tinh Thành và hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc cùng nhau thống kê tình hình tích lũy điểm của tháng trước, sau đó cung cấp tài nguyên cho Ngân Nguyệt Tộc theo điểm tích lũy.

Mô hình hợp tác này sau hai năm thử nghiệm đã trở nên rất hoàn thiện.

Điểm đóng góp tương đương với tiền tệ mà Ngân Nguyệt Tộc dùng để mua một chiều tài nguyên của Tinh Thành , vì vậy hội đồng tối cao của Tinh Thành còn đặc biệt lập một danh sách tài nguyên.

Danh sách này giống như thực đơn trong nhà hàng, trên đó niêm yết giá điểm của các loại tài nguyên, Ngân Nguyệt Tộc có thể mua theo nhu cầu, sau khi chọn mua, Tinh Thành sẽ đóng gói tài nguyên trong vòng một ngày, thông qua tàu vận chuyển gửi đến thành phố Bạc.

Hết chương 1972.

Chương 1973. Chiến Lược Viễn Chinh

Nhưng danh sách mua điểm này không phải là bất biến.

Cuối cùng, tài nguyên chủ yếu dựa vào khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành , thậm chí là tiền tuyến của các thành phố khác cung cấp, mỗi khi mở ra một chiến trường Lĩnh Vực mới sẽ có tài nguyên mới xuất hiện, hoặc một chiến trường Lĩnh Vực biến mất, tài nguyên tương ứng sẽ dần cạn kiệt cho đến khi tiêu thụ hết.

Vì vậy, danh sách hàng hóa tích điểm mà Tinh Thành cung cấp cho Ngân Nguyệt Tộc về cơ bản là thay đổi hàng tháng.

Và giá của từng loại tài nguyên cũng sẽ thay đổi hàng tháng.

Ví dụ, lượng dự trữ tài nguyên A của Tinh Thành giảm mạnh thì giá sẽ tăng tương ứng, Ngân Nguyệt Tộc cần phải trả nhiều điểm hơn để mua, nếu lượng dự trữ tài nguyên A trong tháng này tăng đột biến thì giá sẽ giảm tương ứng.

Lại ví dụ như tài nguyên a mà Ngân Nguyệt Tộc luôn mua với số lượng lớn thì giá cũng sẽ tăng tương ứng.

Để hợp tác diễn ra tốt đẹp hơn, Tinh Thành sẽ thông báo trước cho Ngân Nguyệt Tộc về việc điều chỉnh giá.

Những thiết lập này đều là quyết định mà hội đồng tối cao là tầng lớp ra quyết định của Tinh Thành và hội đồng trưởng lão thành phố Bạc cùng nhau thảo luận đưa ra.

Đồng thời, sau khi Phong Kỳ trao đổi với trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc , hắn biết được Ngân Nguyệt Tộc quyết định sau khi xây dựng xong thành phố Bạc, đợi thành phố đi vào hoạt động ổn định, cũng sẽ mở ra khu tiếp tế về phía đông, cung cấp tài nguyên liên tục cho Ngân Nguyệt Tộc .Nhưng trong vài chục năm gần đây, ý tưởng này rõ ràng khó thực hiện.

Cuối cùng, Ngân Nguyệt Tộc không có sự hỗ trợ của các thành phố khác, chỉ dựa vào Tinh Thành để kiếm tài nguyên, quá trình chậm chạp này đã kìm hãm sự phát triển của Ngân Nguyệt Tộc .

Điều này cũng không có cách nào khác.

Nếu chức năng của thành phố còn chưa hoàn thiện, Ngân Nguyệt Tộc căn bản không dám mạo hiểm mở ra khu tiếp tế tiền tuyến.

Bước đi quá lớn dễ bị lật xe, trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc hiển nhiên hiểu rõ đạo lý này.

Nhưng Phong Kỳ cũng hiểu rằng, sự phát triển của Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ hướng tới sự tự chủ, không thể mãi mãi dựa dẫm vào Tinh Thành .

Đợi đến khi Ngân Nguyệt Tộc có khả năng mở ra khu tiếp tế tiền tuyến thì mô hình hợp tác với Tinh Thành cũng sẽ thay đổi.

Đến lúc đó, điểm tích lũy có lẽ sẽ trở thành tiền tệ giao dịch giữa hai tộc.

Không còn là tiền tệ mua một chiều của Ngân Nguyệt Tộc đối với Tinh Thành nữa.

Nhưng đây chính là kết quả mà Phong Kỳ muốn thấy.

Kết minh không phải là dựa dẫm, Ngân Nguyệt Tộc càng mạnh thì nhân tộc mới có thể thu được lợi ích lớn nhất, về sau

Ngân Nguyệt Tộc cũng có thể cung cấp cho Tinh Thành đủ loại tài nguyên thu được ở tiền tuyến, đây mới là mô hình phát triển kết minh trong lý tưởng của hắn.

Sự dựa dẫm đơn phương, cuối cùng sẽ khiến một bên dần dần trở thành gánh nặng.

Sự cạnh tranh trong tương lai chỉ có thể ngày càng tàn khốc, mô hình dựa dẫm chắc chắn sẽ kết thúc bằng bi kịch.

Chỉ có cùng nhau nỗ lực tiến lên, kết minh mới có thể mang lại lợi ích phát triển lớn hơn 1+1.

Đạo lý này Phong Kỳ hiểu, trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc hiển nhiên cũng hiểu.

Vì vậy, Phong Kỳ bày tỏ sự ủng hộ đối với quyết định của trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc , hội đồng tối cao của Tinh Thành cũng ủng hộ, thậm chí còn đồng ý rằng khi Ngân Nguyệt Tộc mở ra khu tiếp tế tiền tuyến, họ sẽ hỗ trợ một số vật tư miễn phí.

Năm thứ ba của liên minh.

Ba nghìn Huyết Luyện Chiến Sĩ lần đầu tiên trở về đầy ắp chiến lợi phẩm.

Vài lần thám hiểm trước, lần nào cũng có người thương vong, tài nguyên mang về cũng không như ý.

Mỗi khu vực mà họ đến đều có thế lực Lĩnh Vực chiếm giữ.

Huyết Luyện Chiến Sĩ mặc dù là lực lượng chiến đấu cấp cao nhất của nhân tộc hiện nay nhưng cuối cùng cũng chỉ có ba nghìn người, đối mặt với thế lực chiếm giữ khu vực tài nguyên, đối đầu trực diện thì không có khả năng chiến thắng.

Vì vậy, lần nào cũng thất bại trở về, tài nguyên mang về được vô cùng ít ỏi.

Nhưng lần này lại có biểu hiện khác.

Theo phản hồi của Huyết Luyện Chiến Sĩ trở về, lần này đến khu vực không phát hiện ra thế lực Lĩnh Vực nhưng lại phát hiện ra một cánh đồng linh điền lớn, linh thực bên trong mặc dù đã lâu không có người chăm sóc nhưng đều bảo quản rất tốt.

Huyết Luyện Chiến Sĩ đã thu hoạch sạch cánh đồng linh điền này, mang về cho Tinh Thành một khoản lợi nhuận tài nguyên không nhỏ.

Theo quy định, hội đồng tối cao của Tinh Thành đã giao bốn phần mười số tài nguyên này cho Lão Mê .

Những chuyện này thực ra Phong Kỳ đều không đích thân tham gia, đều là do những người liên quan của hội đồng tối cao Tinh Thành thông báo.

Điều khiến Phong Kỳ vui mừng là Tinh Thành đang phát triển ổn định theo hướng mà hắn đã định ra.

Nhưng ngay cả khi hắn không tham gia thì sự phát triển của Tinh Thành cũng sẽ không bị ảnh hưởng.

Hết chương 1973.

Chương 1974. Học Tập Kiến Thức Truyền Thừa

…

Thời gian trôi nhanh, thu qua đông tới.

Mười lăm năm trôi qua trong nháy mắt.

Hôm nay, Tinh Thành đã nhiều năm không có tuyết rơi, hiếm khi lại có một trận tuyết lớn.

Phong Kỳ dẫn theo Tiểu U và Trương Đạo Văn đi dạo trong Quảng Tràng của căn cứ Viện Nghiên Cứu Hổ Phách , trong lòng cảm thấy vô và xúc động.

Hắn biết rằng mình sẽ không còn ở lại đây được bao lâu nữa.Cơn đau nhói trong cơ thể luôn hiện hữu, đau đớn như kim châm, nếu không đạt đến cảnh giới tâm tĩnh như núi, hắn căn bản không thể chịu đựng được sự giày vò này.

Thể xác này không thể chứa đựng được ý thức tinh thần ngày càng lớn mạnh.

Phá xác mà ra dường như chỉ là chuyện trong nháy mắt.

Tay trái nắm tay Tiểu U , tay phải nắm tay Trương Đạo Văn , Phong Kỳ đột nhiên không biết phải nói lời tạm biệt như thế nào.

Đặc biệt là Tiểu U .

Cô bé hoàn toàn không thể rời xa hắn.

Mặc dù những năm gần đây hắn đã cố ý tạo tiền đề cho sự ra đi của mình nhưng Tiểu U luôn chủ động né tránh chủ đề

này, không muốn chấp nhận sự thật.

” Kỳ Thúc , chú có tâm sự sao?”

Lúc này Trương Đạo Văn ngẩng đầu lên, vẻ mặt tò mò nhìn Phong Kỳ hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của Trương Đạo Văn , ánh mắt Phong Kỳ lóe lên, cuối cùng vẫn quyết định nói thật:

“Chú sắp phải rời đi rồi.”

“Đi đâu? Đi đón Tiểu Giáp bọn họ sao?”

Cơ thể Tiểu U lơ lửng, bay đến bên đầu Phong Kỳ tò mò hỏi.

“Đến một thế giới đặc biệt, sau đó sẽ dùng một cách khác để ở bên các con.”

“Được ạ.”

Tiểu U ngoan ngoãn gật đầu, hoàn toàn không nhận ra mức độ nghiêm trọng của vấn đề.

“Nơi đó Tiểu U không đến được.”

“Tại sao?” Biểu cảm của Tiểu U lập tức trở nên căng thẳng.

“Chỉ có chú mới đến được nhưng chú không phải biến mất, nếu các con muốn gặp chú, có thể liên lạc với chú bất cứ lúc nào.”

“Không được, em muốn đi cùng đại ca!”

Tiểu U lập tức từ chối, giọng điệu kiên quyết.

Vươn tay xoa đầu Tiểu U , Phong Kỳ nhẹ giọng nói:

” Tiểu U , sau này con vẫn có thể liên lạc với chú mỗi ngày.”

“Không!”

Biểu cảm của Tiểu U tức giận, cô bé vốn không bao giờ từ chối đại ca, giờ lại tỏ ra vô cùng cáu kỉnh.

Thấy không thể thuyết phục được Tiểu U , Phong Kỳ không còn kiên trì nữa, vươn tay xoa đầu Tiểu U :

” Tiểu U , đại ca sẽ luôn ở bên con.”

Lúc này Trương Đạo Văn vươn tay kéo tay phải của Phong Kỳ , Phong Kỳ cúi đầu nhìn xuống, thấy biểu cảm của Trương Đạo Văn vô cùng nghiêm túc:

” Kỳ Thúc , cháu không nỡ để chú rời đi nhưng cháu biết chắc rằng chú phải có lý do không thể không rời đi, như chú đã từng dạy cháu, chúng ta phải chịu trách nhiệm với mọi quyết định mình đưa ra, càng phải cân nhắc đến kết quả có thể xảy ra của mỗi quyết định.”

Phong Kỳ gật đầu mỉm cười, vươn tay xoa đầu Trương Đạo Văn nhưng không nói gì.

Ngẩng đầu nhìn những bông tuyết bay lất phất phía trước, Phong Kỳ hít một hơi thật sâu.

Đã đến lúc tạm biệt rồi.

…

Ba ngày sau, Phong Kỳ triệu tập hội nghị tối cao của Tinh Thành .

Nói chính xác hơn, đây là một buổi tiệc chia tay.

Những người bạn cũ đã đến dự cuộc họp.

Ngoài Mộc Tinh đang chiến đấu ở Tiền Tuyến Lẫm Đông , Lâm Nhiễm , Ngân Linh , Lữ Việt , hòa thượng , Mê Vụ Chi Chủ , v.v… những người bạn cũ đều có mặt.

Trong cuộc họp này, Phong Kỳ không nói gì về mục tiêu xa vời và tương lai.

Cơ thể đã không còn chịu đựng được sự giày vò, hắn ngồi trên ghế, nhẹ nhàng kể lại hành trình của mình.

Thời điểm đó, hắn vẫn còn tràn đầy hy vọng vào tương lai, cho đến khi hiểu được sự thật, hắn mới bừng tỉnh nhận ra sự thật tàn khốc của thế giới.

Con đường này không chỉ có nỗ lực và kiên định, mà còn có cả sự mê mang và thất bại.Trong lúc Phong Kỳ kể chuyện, hội trường im phăng phắc.

Giọng điệu của Phong Kỳ nhẹ nhàng, không hề cường điệu cảm xúc nhưng câu nào cũng xuất phát từ tận đáy lòng, nghe mà đau lòng.

Cuối buổi họp, Phong Kỳ đã già nua run rẩy đứng dậy, ánh mắt lướt qua mọi người có mặt, sau đó cúi người chào mọi người:

“Cơ thể ta không còn chống đỡ được bao lâu nữa, tương lai của Tinh Thành , tương lai của nhân tộc xin giao phó cho chư vị, tương lai ta sẽ dùng một hình thức khác để đồng hành cùng chư vị, mong nhân tộc trường tồn.”

Khi nói những lời này, trong mắt Phong Kỳ ngấn lệ.

Trong lòng vừa có sự lưu luyến khi phải chia xa nhưng nhiều hơn là sự mong đợi vào tương lai.

…

Tối hôm đó, Viện Nghiên Cứu Hổ Phách .

Phong Kỳ đặt Tiểu U đã ngủ say trong lòng mình lên giường.

Nhẹ nhàng vuốt ve đầu Tiểu U , Tiểu U như có cảm giác, nhíu mày lẩm bẩm một câu, sau đó thành thạo lật người quay mông về phía Phong Kỳ , vô thức nhúc nhích một chút.

Nhìn thấy cảnh này, Phong Kỳ mỉm cười lắc đầu, sau đó quay người rời đi.

Rồi cũng sẽ có lúc phải chia xa.

Hết chương 1974.

Chương 1975. Luyện Tập Tinh Thần

Tiếp theo, Lão Mê sẽ thông báo cho Tiểu U về sự ra đi của hắn, sau này hắn cũng sẽ dùng cách kết nối tinh thần để bầu bạn, an ủi Tiểu U , dùng một cách khác để tiếp tục ở bên cạnh cô bé.

Một lúc lâu sau, Phong Kỳ đến sân thượng của tòa nhà Viện Nghiên Cứu Hổ Phách .

Một mình ngồi bên mép sân thượng, trên bàn trà trước mặt hắn bày một bình rượu an thần đã mở nắp.

Những ngày này, hắn tự biết thể xác mình đã chịu đựng đến cực hạn, bây giờ thường xuyên bị rách da, chảy máu không ngừng.

Điều này báo hiệu rằng thể ý thức tinh thần của hắn sắp thoát khỏi xiềng xích của thể xác, hoàn thành sự siêu thoát ý thức trong Tinh Thần Trường Sinh .

Đến bước này, kiên trì thêm cũng không có ý nghĩa gì nữa.

Buổi tiệc chia tay đã kết thúc, hắn quyết định tối nay sẽ rời đi.

Cầm bình rượu an thần rót một cốc lớn, Phong Kỳ uống cạn một hơi, sự kích động của thể ý thức tinh thần dần được xoa dịu.

Chia xa sắp đến, hắn không mời bất kỳ ai đến chứng kiến hay bầu bạn.

Ngước nhìn vầng trăng khuyết treo cao trên bầu trời, trong lòng Phong Kỳ trào dâng muôn vàn cảm xúc.

Trong đầu hắn tràn ngập những ký ức về những trải nghiệm trên nhiều dòng thời gian.

Quá nhiều câu chuyện được tái hiện trong đầu hắn.

Những ký ức này giống như những thước phim cũ ố vàng, lại giống như những lá thư cũ kỹ đầy nếp nhăn được cất giữ, mỗi lần lật lại đều cảm thấy vô cùng xúc động.

Cúi đầu nhìn xuống, vầng trăng khuyết phản chiếu trong cốc rượu.

Khuôn mặt hắn nở nụ cười, nâng cốc uống một ly cô đơn dưới ánh trăng.

Đứng dậy, tầm mắt hắn lướt qua cảnh đêm phồn hoa của Tinh Thành chìm trong màn đêm.

Đường cong gồ ghề của thành phố in vào đáy mắt, đây là nơi hắn đã phấn đấu, sau này cũng vậy.

Uống cạn ngụm rượu cuối cùng trong cốc, cơ thể Phong Kỳ đột nhiên bùng phát ánh sáng.

Các vết nứt trên cơ thể lan rộng từ đầu đến chân, ánh sáng vàng kim xuyên qua các vết nứt trên cơ thể hiện ra.

Ầm!

Sau một tiếng nổ giòn tan, máu thịt tan biến, Phong Kỳ thoát khỏi thể xác hóa thành thể ý thức màu vàng.

Thế giới dưới nhận thức giác quan cũng trở nên hoàn toàn khác so với những gì mắt thường nhìn thấy.

Quá trình thoát khỏi xiềng xích của thể xác diễn ra rất suôn sẻ, thậm chí không có chút cảm giác tắc nghẽn nào, hắn rất dễ dàng hoàn thành sự siêu thoát về mặt tinh thần.

Nhưng lúc này, Phong Kỳ lại từ từ nhắm mắt lại.Sự kết nối giữa ý thức tín ngưỡng và thể ý thức tinh thần đang được thiết lập nhanh chóng.

Hắn dùng cách thức giống như lúc trước khi tiến vào dòng thời gian chính để lựa chọn năng lực thiên phú, truyền ý thức theo kết nối tín ngưỡng đến dòng thời gian chính.

Trong quá trình này, thể ý thức màu vàng của hắn dần nhạt đi.

Khi thể ý thức hoàn toàn biến mất, thể ý thức Phong Kỳ đã ở trong biển ý thức của dòng thời gian chính đột nhiên mở mắt.

Trên đầu là bầu trời đầy sao lấp lánh, dưới chân là biển vàng cuồn cuộn.

Phong Kỳ hóa thành thể ý thức ngồi xếp bằng ở giữa.

Hắn không biết người có tín ngưỡng sẽ xuất hiện khi nào nhưng hắn sẽ luôn ngồi ở đây chờ đợi, bảo vệ hạt giống hy vọng cho tương lai…

…

Ngày thứ hai sau khi Phong Kỳ rời đi.

Buổi chiều.

Trời đầy mây đen, mưa phùn lất phất.

Tiểu U khóc đến đỏ cả mắt, nhiều lần khóc ngất đi, tỉnh dậy lại khóc như mưa.

Cô bé co ro trong góc ghế sofa của phòng huấn luyện, giống như một chú mèo con bị bỏ rơi, trong lòng tràn ngập cảm giác hoang mang và sợ hãi.

Sự ra đi của Phong Kỳ đối với Tiểu U mà nói, giống như cây cột chống trời đột nhiên sụp đổ.

Tiểu U biết Phong Kỳ đã sớm có ý định làm như vậy.

Mặc dù Phong Kỳ đã chuẩn bị trước nhưng Tiểu U vẫn luôn trốn tránh vấn đề này, càng không muốn chấp nhận sự thật tàn khốc rằng Phong Kỳ đã rời đi.

“Hu hu… thủ lĩnh.”

Tiểu U đau đớn tột cùng, cả ngày không ăn gì.

Nhưng bất kể Trương Đạo Văn bên cạnh an ủi thế nào, Tiểu U vẫn chìm trong nỗi buồn, không thể thoát ra được.

Khác với sự tuyệt vọng khi cảm nhận được cái chết của Phong Kỳ ở đoạn kết của dòng thời gian hy sinh trước đó.

Lần này nỗi buồn trong lòng Tiểu U , càng giống một sự chán nản và mê mang khi bị bỏ rơi, hoàn toàn mất phương hướng về tương lai.

Mỗi sinh mệnh sống đều có phương hướng của riêng mình.

Vì tộc nhân mà chiến đấu, vì của cải mà nỗ lực, vì sự tiếp nối của sự sống mà tiến lên… Dù là vì tư tâm hay đại nghĩa thì sinh mệnh sống ắt hẳn có mục tiêu của mình.

Mục tiêu của Tiểu U là mãi mãi đi theo bên cạnh thủ lĩnh.

Cô bé có thể bình tĩnh chấp nhận những ngày tháng không có thức ăn trong hành trình Đăng Thần , cũng có thể bình thản chấp nhận việc xuyên không trở về trăm năm trước… nhưng lại không thể chấp nhận việc không có thủ lĩnh.

Mất đi thủ lĩnh, Tiểu U cảm thấy thế giới của mình sụp đổ.

Hết chương 1975.

Chương 1976. Mặt Nạ Bay

Thậm chí còn cho rằng mình đã bị bỏ rơi hoàn toàn, thủ lĩnh không còn cần cô bé nữa.

Ngay khi Tiểu U tuyệt vọng và bất lực, bóng dáng của Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện bên cạnh Tiểu U .

“Chú Mê.”

Thấy Mê Vụ Chi Chủ xuất hiện, Trương Đạo Văn bên cạnh lập tức gọi to.

“Ừ.”

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó đưa tay bế Tiểu U đang co ro trong góc ghế sofa lên, bước ra khỏi phòng huấn luyện Hổ Phách.

Trương Đạo Văn thấy vậy, mặc dù trong lòng nghi ngờ nhưng vẫn kiên quyết đi theo.

Một lúc lâu sau.

Công viên trung tâm Tinh Thành .

Nơi đây dựng bức tượng Phong Kỳ lớn nhất toàn Tinh Thành .

Lúc này, Mê Vụ Chi Chủ bế Tiểu U , đưa tay véo má cô bé:

” Tiểu U , thủ lĩnh của con đang tìm con.”

Nghe vậy, Tiểu U đang khóc bỗng nín bặt, sau đó mở mắt ra.Nhưng vì mắt đã sưng đỏ, Tiểu U mở mắt chỉ hé một khe, không thể mở to hơn được nữa.

Thấy cảm xúc của Tiểu U có dấu hiệu ổn định, trên mặt Mê Vụ Chi Chủ nở nụ cười, sau đó đưa tay chỉ về phía bức tượng anh hùng Phong Kỳ ở phía trước, nhẹ giọng nói:

“Thủ lĩnh của con ở ngay đó, hắn có lời muốn nói với con, con hãy thử liên lạc với hắn.”

“Thủ lĩnh, thủ lĩnh ở đâu!”

Tiểu U lập tức cúi người đứng dậy trong vòng tay của Mê Vụ Chi Chủ , quay đầu nhìn về hướng ngón tay Mê Vụ Chi Chủ chỉ.

Khi nhìn thấy bức tượng anh hùng Phong Kỳ , sự ngạc nhiên trong mắt Tiểu U lập tức biến thành thất vọng.

” Tiểu U , tin ta đi, thủ lĩnh của con ở ngay đây, hãy thử giao tiếp với hắn trong tâm trí.”

“Thật sao? Sao thủ lĩnh lại biến thành tượng rồi?”

Đối mặt với câu hỏi vừa khóc vừa nói của Tiểu U , Mê Vụ Chi Chủ lập tức bắt đầu giải thích lý do.

Cuối cùng, Mê Vụ Chi Chủ đặt Tiểu U xuống đất.

Tiểu U bước đến trước bức tượng Phong Kỳ , áp tay lên bức tượng.

Mặc dù vẫn có chút không tin nhưng trong thâm tâm, cô bé vẫn muốn gặp lại thủ lĩnh một lần nữa.

Khoảnh khắc nhắm mắt lại, ý thức của Tiểu U dưới sự dẫn dắt của một sức mạnh nào đó, xuyên không đến một nơi vô định.

Kết nối tín ngưỡng là một quá trình vô cùng phức tạp.

Người có tín ngưỡng phải có niềm tin vô cùng kiên định, mới được vòng tay tín ngưỡng chấp nhận, thông qua vòng tay

tín ngưỡng như một trạm trung chuyển để tiến vào biển ý thức của Phong Kỳ trong dòng thời gian chính.

Nhưng quá trình kết nối của Tiểu U lại vô cùng suôn sẻ, thậm chí còn vượt qua cả quá trình Phong Kỳ từng có tín ngưỡng với chính mình.

Bởi vì trên thế giới này, không ai có thể có tín ngưỡng với thủ lĩnh của mình hơn Tiểu U .

Trong mắt Tiểu U , thủ lĩnh là người toàn năng, là cây cột chống trời của cả thế giới.

Cũng chỉ có Tiểu U mới có thể dễ dàng nói rằng có thể hy sinh bản thân vì thủ lĩnh bất cứ lúc nào.

Niềm tin này không cuồng nhiệt nhưng lại kiên định hơn bất kỳ ai.

Quá trình kết nối tín ngưỡng được thiết lập với tốc độ chưa từng có.

Ý thức của Tiểu U vượt qua vô định, xuyên qua bức tường thời gian mờ mịt, cuối cùng xuất hiện trong biển ý thức của dòng thời gian chính.

Khi ý thức của Tiểu U mở mắt ra.

Cảnh tượng trước mắt khiến cô bé kinh ngạc.

Đầy trời sao sáng như thể có thể chạm tới, quỹ đạo sao mang theo vô số vì sao xoay quanh nguồn gốc màu vàng sẫm, cúi đầu nhìn xuống, dưới chân là biển vàng mênh mông vô tận, sóng biển cuồn cuộn dâng lên.

” Tiểu U , lại khóc mũi rồi à!”

Ngay lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu Tiểu U .

Nghe thấy giọng nói này, thể ý thức của Tiểu U rơi lệ vàng, đột nhiên quay đầu lại.

Chỉ thấy một bóng dáng màu vàng đang ngồi xếp bằng lơ lửng trên không trung không xa.

Mặc dù đã mất đi thân xác nhưng đường nét khuôn mặt vẫn không thay đổi, Tiểu U vẫn nhận ra ngay đó chính là thủ lĩnh của mình.

Không chút do dự, Tiểu U lập tức lao về phía Phong Kỳ .

Vì chưa từng điều khiển thể ý thức bay, lúc này Tiểu U tỏ ra rất lúng túng, tứ chi không ngừng quơ quào, thử dùng cách chạy, bơi, v.v. để cố gắng tiếp cận Phong Kỳ .

Nhưng thể ý thức vẫn đứng yên tại chỗ, không hề tiến lên được chút nào.Thấy cảnh này, Phong Kỳ đã hóa thành thể ý thức màu vàng không nhịn được cười ha hả.

Tiểu U vẫn ngốc nghếch như ngày nào.

Thể ý thức màu vàng lóe lên, xuất hiện trước mặt thể ý thức của Tiểu U , đưa tay nắm lấy cánh tay thể ý thức của Tiểu U .

Tiểu U giống như người chết đuối vớ được cọc, thuận thế lao vào lòng Phong Kỳ .

“Thủ lĩnh, thủ lĩnh…”

Tiểu U ôm chặt ngực Phong Kỳ , đầu liên tục cọ vào lòng Phong Kỳ , trong lúc xúc động, hốc mắt thể ý thức không ngừng chảy ra chất lỏng sức mạnh tinh thần, dường như sợ rằng sau khi mình buông tay, thủ lĩnh sẽ lại biến mất.

Phong Kỳ không nói gì, nhẹ nhàng xoa đầu Tiểu U .

Hết chương 1976.

Chương 1977. Áo Choàng Đao Ma

Một lúc lâu sau, đợi cảm xúc của Tiểu U bình ổn, Phong Kỳ cúi đầu mỉm cười:

” Tiểu U , chúng ta đã thiết lập kết nối tín ngưỡng, sau này nếu nhớ ta thì có thể đến tìm ta bất cứ lúc nào.”

“Không, Tiểu U không đi đâu nữa, muốn mãi mãi ở bên thủ lĩnh.”

“Nghe lời.”

” Tiểu U không nghe lời, sau này Tiểu U sẽ là đứa trẻ hư không nghe lời.”

Tiểu U rúc đầu vào lòng Phong Kỳ , không hề muốn thỏa hiệp.

Đối mặt với Tiểu U ngang ngạnh, Phong Kỳ muốn nghiêm khắc trách mắng nhưng lại không nghiêm khắc nổi, chỉ có thể tiếp tục an ủi cảm xúc của Tiểu U .

Nhưng để Tiểu U ở lại đây thì rõ ràng là không thực tế.

Vì vậy hắn chọn cách khác.

” Tiểu U , thủ lĩnh muốn con giúp ta một việc.”

“Việc gì?” Tiểu U tò mò ngẩng đầu, nỗi buồn trên khuôn mặt biến mất sau khi gặp thủ lĩnh.

“Thay ta tiếp tục chế tạo vòng tay không gian và các vật dụng dệt năng lượng khác, coi như là nhiệm vụ thủ lĩnh giao cho con.”

“Có thể chế tạo ở đây không?” Tiểu U nghiêng đầu hỏi.

“Tất nhiên là không được rồi, đây là không gian ý thức tinh thần, không cảm nhận được sức mạnh nguyên tố, chỉ có thể chế tạo ở bên ngoài… Những vật dụng này rất quan trọng đối với thủ lĩnh, Tiểu U sẽ không từ chối thủ lĩnh chứ?”

“Nhưng… làm như vậy có thể khiến thủ lĩnh vui không?”

“Tất nhiên.” Phong Kỳ rất chắc chắn gật đầu.

“Vậy… con có thể chế tạo một vật dụng, sau đó vào đây nói chuyện với thủ lĩnh không?”

“Tất nhiên là được.”

Dưới sự khuyên bảo của Phong Kỳ , Tiểu U cuối cùng cũng thỏa hiệp.

Lúc này Phong Kỳ từ tận đáy lòng cảm ơn lời khuyên của Trương Đạo Văn trước đây, khiến Tiểu U có sự thay đổi về quan niệm, nếu không bây giờ hắn có khuyên thế nào, Tiểu U cũng sẽ không thỏa hiệp.

Bây giờ kết nối tín ngưỡng đã được thiết lập, mặc dù Tiểu U có thể thông qua bức tượng anh hùng để tăng cường cường độ kết nối tín ngưỡng nhưng không cần bức tượng anh hùng cũng có thể bất cứ lúc nào tiến vào biển ý thức của dòng thời gian chính.

Sự đồng hành này thiếu đi cảm giác chân thực của máu thịt nhưng ít nhất có thể khiến Tiểu U biết rằng mình luôn ở bên cạnh cô bé.

“Được rồi, vậy Tiểu U miễn cưỡng đồng ý với thủ lĩnh.”

Nhìn biểu cảm không hài lòng của Tiểu U , Phong Kỳ cười xoa đầu Tiểu U , sau đó ôm Tiểu U bay lên không trung, đến trước quỹ đạo thiên phú, chỉ vào quỹ đạo thiên phú nói:

” Tiểu U , thích năng lực gì?”

“Đây là gì?”

“Đây là quỹ đạo thiên phú của ta, mỗi ngôi sao ở đây đều đại diện cho một loại năng lực đặc biệt, có thể tiếp xúc để mượn dùng…“Sau một hồi giải thích, Phong Kỳ mới làm rõ được tác dụng của năng lực thiên phú.

Sau đó hắn cúi đầu nhìn Tiểu U đang đăm chiêu suy nghĩ, nhẹ giọng hỏi:

” Tiểu U thích năng lực nào, thủ lĩnh sẽ tìm cho con.”

Tiểu U không trả lời, ánh mắt đảo qua những ngôi sao ngũ sắc đang chuyển động, sau đó đột nhiên ngẩng đầu nhìn Phong Kỳ , vẻ mặt nghiêm túc nói:

“Thủ lĩnh, có năng lực thiên phú nào giúp tiêu hóa không? Tiểu U lúc nào cũng ăn no căng bụng, sau này thủ lĩnh không xuất hiện nữa, không có ai giúp Tiểu U tiêu hóa, Tiểu U có thể sẽ chết vì no.”

Phong Kỳ :…

Lúc này trong lòng hắn chỉ có một suy nghĩ.

Quả nhiên là Tiểu U .

Hơn một nghìn năng lực thiên phú, liên quan đến tuổi thọ, sức mạnh, tinh thần, v.v., chỉ có Tiểu U mới theo đuổi loại năng lực vô dụng như vậy ở cấp độ thấp nhất trong quỹ đạo thiên phú.

Nhưng trong mắt Tiểu U , có lẽ năng lực này còn tuyệt vời hơn cả phép màu.

“Thủ lĩnh, không có sao?”

“Có!”

“Tuyệt, Tiểu U có thể ăn nhiều hơn rồi.”

…

Vài giờ sau, Tiểu U từ từ mở mắt.

Trời vẫn mưa phùn, làm ướt quần áo, trên mặt Tiểu U vẫn còn đọng nước mắt nhưng nỗi tuyệt vọng và buồn bã trong lòng đã tan biến.

“Ủa, sao mắt không mở ra được.”

Mắt sưng đỏ, nheo lại thành một khe, Tiểu U hơi nghi ngờ nói.

Lão Mê :…

Trương Đạo Văn :…

“Có gặp thủ lĩnh của con không?”

“Gặp rồi, thủ lĩnh biến thành màu vàng, còn nói sau này có thể tìm hắn bất cứ lúc nào.”

Tiểu U đắc ý chống nạnh, trên mặt viết rõ hai chữ “Vui mừng.”

Mê Vụ Chi Chủ gật đầu, sau đó nhìn Tiểu U tiếp tục nói:

“Nếu lần sau con đi tìm hắn nữa, hãy thay ta chuyển lời, những năm ta ở đây, ta sẽ thay hắn chăm sóc Tinh Thành .”

Nghe vậy, Tiểu U tỏ vẻ nghi ngờ:

“Tại sao ngươi không tự vào nói với thủ lĩnh?”

Đối mặt với câu hỏi của Tiểu U , Mê Vụ Chi Chủ mỉm cười lắc đầu:

“Ta không giống con, giữa chúng ta là tình bạn nhưng không liên quan đến tín ngưỡng… Nếu thằng nhóc thối đó không có khả năng xuyên không thì đã sớm thua ta rồi, dựa vào đâu mà bắt ta phải tín ngưỡng.”

Nói xong, Mê Vụ Chi Chủ tiếp tục hỏi:

“Hắn còn nói gì với con nữa?”

“Thủ lĩnh nói, sau này muốn Tiểu U giúp nhân tộc phát triển, điều này sẽ khiến hắn vui, vì vậy Tiểu U sau này phải tiếp tục cố gắng, đúng rồi, thủ lĩnh còn tặng cho Tiểu U một năng lực thiên phú đặc biệt lợi hại.”

Hết chương 1977.

Chương 1978. Bộ Ba Lười Biếng

Nghe vậy, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ dâng lên sự tò mò.

Đối với năng lực thiên phú, hắn chỉ nghe nói chứ chưa từng thấy.

Vì vậy, hắn rất tò mò về năng lực mà Tiểu U đã nhận được, theo Phong Kỳ nói thì thậm chí còn có năng lực phép màu.

Đối mặt với câu hỏi của Mê Vụ Chi Chủ , Tiểu U đắc ý ngẩng đầu:

“Thủ lĩnh nói rằng năng lực thiên phú đó có thể giúp Tiểu U tiêu hóa thức ăn nhanh hơn gấp nhiều lần, thật là lợi hại.”

Nói xong, Tiểu U đắc ý chống nạnh, tỏ vẻ rất tự hào, như thể mình đã có được một siêu năng lực đáng kinh ngạc.

Mê Vụ Chi Chủ , Trương Đạo Văn :…

…

Năm đầu tiên Phong Kỳ rời đi, sau khi Hội đồng tối cao của Tinh Thành thảo luận và thông qua, đã đổi niên hiệu sau này thành Bình Minh .Đây vừa là sự tôn trọng đối với Phong Kỳ , vừa là khát vọng về một tương lai tươi đẹp.

Cũng là sự khẳng định đối với những người đồng hành của Bình Minh trên vô số tuyến hy sinh.

Trong những năm tiếp theo, đã có nhiều sự kiện trọng đại xảy ra ở Tinh Thành .

Đầu tiên là bộ phim tài liệu về Phong Kỳ có tên ” Phong Kỳ truyện” bắt đầu được phổ biến ở Tinh Thành , người dân Tinh Thành lần đầu tiên biết rằng đằng sau thành phố này còn có một vị thủ lĩnh nhân tộc âm thầm cống hiến.

Cũng chính dưới sự lãnh đạo của hắn, Tinh Thành đã vượt qua nhiều lần khủng hoảng diệt vong, phát triển ngày càng thịnh vượng.

Thiết lập khu tiếp tế, giải quyết cuộc xâm lược của tộc Dạ Ảnh Hổ Phách, cải cách năng lượng, thành lập Học viện Bình Minh , cải cách giáo dục, v.v., đằng sau những sự kiện lịch sử trọng đại này đều có bóng dáng của Phong Kỳ .

Những ngày sau đó, tượng anh hùng của Phong Kỳ lần lượt được đặt tại các khu vực khác nhau của Tinh Thành , trở thành vĩ nhân của nhân tộc được người dân ca ngợi và tôn thờ.

Đồng thời, nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc đã có bộ luật hoàn thiện, hợp tác trở nên chặt chẽ hơn.

Để Ngân Nguyệt Tộc ngoài việc Tinh Thành cung cấp tài nguyên, còn có thể có các kênh thu nhập tài nguyên khác, Hội đồng tối cao Tinh Thành cho phép Ngân Nguyệt Tộc đăng ký Chiến Đoàn tại khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành .

Như vậy, Chiến Đoàn tiền tuyến của Ngân Nguyệt Tộc đã bước lên vũ đài lịch sử.

Quyết định này có đúng hay không, thời gian đã đưa ra câu trả lời tốt nhất.

Sự phát triển của khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành có sự tham gia của Ngân Nguyệt Tộc , tốc độ mở rộng được đẩy nhanh, lượng tài nguyên khai thác cũng được nâng cao đáng kể.

Tinh Thành cũng từ đó thu được nguồn lợi tài nguyên không nhỏ, đạt được mục tiêu hợp tác cùng có lợi ban đầu với

Ngân Nguyệt Tộc .

Thứ hai, kế hoạch viễn chinh cũng mang lại nhiều bất ngờ trong những năm này.

Các chiến binh Huyết Luyện Chiến Sĩ trong quá trình viễn chinh đã nhiều lần rơi vào cảnh nguy hiểm nhưng cũng phát hiện ra nhiều Nguyên Liệu trống chưa bị chiếm đóng, từ đó mang về nhiều tài nguyên mới lạ chưa được đăng ký trong cơ sở dữ liệu, làm cho kho tài nguyên của thành phố trở nên đa dạng hơn.

Đồng thời, với sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc thành phố đã bắt đầu cuộc cải cách quy hoạch thành phố mới.

Hội đồng tối cao là cơ quan ra quyết định của thành phố đã đạt được thỏa thuận với Ngân Nguyệt Tộc .

Đợi đến khi sự phát triển của Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc đi vào quỹ đạo, Ngân Nguyệt Tộc sẽ hỗ trợ, giúp Tinh Thành xây dựng một thành phố có hệ thống tu luyện.

Năm thứ năm của Bình Minh .

Hội đồng tối cao Tinh Thành theo thỏa thuận giữa Phong Kỳ và Mê Vụ Chi Chủ , đã trao cho Mê Vụ Chi Chủ một lượng lớn tài nguyên, để hắn tái thiết vinh quang của Mê Vụ Tộc .

Cũng trong năm này, Mê Vụ Chi Chủ mang theo tài nguyên rời đi.

Hướng đi lần này nhất quán với mốc thời gian trước đó, lựa chọn vùng biển Đông Hải về phía đông của thành Cựu Nhật , quyết định hồi sinh tộc nhân ở đó, xây dựng lại thành phố sương mù.

Sau vài tháng Mê Vụ Chi Chủ rời đi, Tinh Thành với sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc đã bắt đầu sớm kế hoạch xây

dựng đường hầm không gian ổn định.

Đợi đến khi Mê Vụ Chi Chủ xây dựng xong thành phố sương mù, thiết bị truyền tống không gian ổn định sẽ trở thành kênh kết nối duy nhất giữa Tinh Thành và thành phố sương mù.

Sự phát triển của Tinh Thành luôn tiến triển theo hướng mà Phong Kỳ đã vạch ra.

Kinh nghiệm đúc kết từ nhiều tuyến hy sinh đã đưa sự phát triển của Tinh Thành lên một tầm cao và điểm khởi đầu mới chưa từng có.

….Năm thứ 83 của Bình Minh .

Khu Nam Tinh Thành , khu dân cư Quan Sơn.

Một thiếu niên đẹp trai ngồi ngây người trước bàn học, tay phải chống cằm, tay trái xoay bút, ánh mắt tập trung vào tờ giấy báo trúng tuyển được đặt trên bàn học.

Trên đó in bốn chữ lớn mạ vàng “Học viện Bình Minh .”

Đây là mục tiêu của vô số học sinh.

Cũng là hướng phấn đấu của Mạc Vũ .

Hết chương 1978.

Chương 1979. Vòng Tay Không Gian

Kể từ khi nhận được giấy báo trúng tuyển của Học viện Bình Minh , bà nội luôn ở bên cạnh hắn cũng không muốn chơi mạt chược một đồng với những người bạn già trong khu dân cư nữa, cảm thấy mạt chược một đồng không xứng với đẳng cấp của bà.

Ngay lúc này, điện thoại đặt trên bàn học rung lên, Mạc Vũ cầm lên xem, phát hiện là điện thoại của em họ gọi đến.

Sau khi nghe điện thoại, hắn nghe thấy giọng nói khóc lóc của em họ.

Em họ trong điện thoại nói đại ý là vì bất đồng quan điểm với một bạn học nào đó nên đã xảy ra xung đột, vừa rồi bị đánh, hy vọng anh họ có thể giúp em họ lấy lại thể diện.

Chưa đợi em họ nói xong, Mạc Vũ đã dứt khoát cúp điện thoại.

Việc này, hắn không thể làm.

Giúp em họ trút giận thì không sao nhưng vấn đề là hắn đã nghe nói về người bạn học xung đột với em họ, với thực lực hiện tại của hắn căn bản không phải là đối thủ.

Học sinh cấp hai bây giờ thực sự rất hung dữ.

Nghe nói người bạn học xung đột với em họ, ông nội là thế hệ đầu tiên của Huyết Luyện Chiến Sĩ , cha cũng rất có tiền đồ, thông qua nỗ lực của bản thân cũng trở thành một Huyết Luyện Chiến Sĩ .

Với sự nâng cấp của hai thế hệ huyết mạch, đứa trẻ này vừa sinh ra, chỉ số tiềm năng huyết mạch đã vượt qua những người bình thường đã tu luyện nhiều năm.

Giai đoạn này, hắn mới tiếp xúc với học thuyết tu luyện không lâu, nếu thực sự đánh nhau, người mất mặt vẫn là hắn.

Mạc Vũ cũng muốn giúp đỡ em họ của mình, vấn đề là thực lực không cho phép.

Huyết Luyện Chiến Sĩ là gì? Đó là lực lượng chiến đấu đỉnh cao của Tinh Thành , nói là nhân trung long phượng cũng không quá đáng.

Rõ ràng em họ cũng hiểu điều này, cho nên đây không phải là muốn hắn đến giúp đỡ, mà hoàn toàn là muốn hắn đến cùng nhau chịu đòn, chia sẻ một số tổn thương.

Không còn nghĩ đến chuyện phiền phức của em họ nữa, tầm mắt của Mạc Vũ quay trở lại tờ giấy báo trúng tuyển trên bàn học, biểu cảm lười biếng dần trở nên nghiêm túc.

Hắn chậm rãi đưa tay vuốt ve những chữ lớn trên đó, trong lòng một lần nữa mong chờ cuộc sống mới đến.

Tương lai ở đâu, hắn đã nghĩ thông suốt rồi.

Hắn muốn trở thành một chiến sĩ tiền tuyến, cùng cha mẹ xông pha tiền tuyến, mở ra con đường tương lai cho nhân tộc.

“Tiểu Vũ, ăn cơm!”

“Tới đây.”

Nghe thấy tiếng gọi từ dưới lầu, Mạc Vũ lập tức lên tiếng trả lời, sau đó đứng dậy vội vàng đi xuống lầu.

Đến chỗ bàn ăn ngồi xuống, lúc này trên bàn ăn đã bày đầy một bàn đồ ăn gia đình, bà nội đang bưng món cuối cùng bốc hơi nóng từ bếp đi ra.

“Tiểu Vũ, ngày mai sẽ đến Học viện Bình Minh rồi, ăn nhiều một chút.”

“Vâng ạ.”

Mạc Vũ cười đùa cầm đũa, bắt đầu ăn cơm.

Bà nội ngồi bên cạnh Mạc Vũ , không ăn cùng hắn, bà nhìn Mạc Vũ với ánh mắt vừa tự hào, vừa không nỡ, lại có một chút lo lắng.“Tiểu Vũ, cha mẹ con đều hy sinh ở tiền tuyến, sao con không nghe lời bà, cứ muốn thi vào Hệ Chiến Đấu của Học viện Bình Minh , làm một nhân viên nghiên cứu khoa học chẳng tốt sao, chế độ đãi ngộ tốt, tương lai đơn vị còn có thể giới thiệu cho con đối tượng ưu tú, nếu biểu hiện tốt sau khi chết có thể vào nghĩa trang anh hùng, vẻ vang cho tổ tiên!”

“Tiền tuyến cũng có thể vẻ vang cho tổ tiên, biểu hiện tốt cũng có thể vào nghĩa trang anh hùng, bà yên tâm đi, cháu sẽ tự chăm sóc tốt cho mình.”

Vừa ăn cơm vừa gắp thức ăn, Mạc Vũ cười đùa gật đầu nói.

Từ việc ban đầu nghiêm khắc từ chối, đến bây giờ thỏa hiệp, để thi vào Hệ Chiến Đấu , hắn và bà nội đã trải qua một cuộc đấu tranh tư tưởng kéo dài.

Cha hắn là phó đoàn trưởng của “Đoàn Chiến đấu Huy Hoàng” ở tiền tuyến, mẹ là chiến sĩ dưới quyền cha, cũng là bạn học cũ của cha, họ cùng nhau hy sinh khi đang thám hiểm Lĩnh Vực chưa biết ở tiền tuyến.

Lúc đó hắn còn rất nhỏ, bây giờ ấn tượng về cha mẹ đã rất mơ hồ.

Nhưng hắn biết cái chết của cha mẹ đã gây ra cú sốc tinh thần nghiêm trọng cho bà nội.

Vì vậy, bà nội đã cảnh cáo hắn vô số lần, không được ra tiền tuyến, ở lại hậu phương, không thể để nhà họ Mạc tuyệt hậu.

Bà nội thường xuyên nói một câu:

“Nếu năm đó bà không ép cha mẹ con sớm sinh con, sau khi họ chết thì hương hỏa nhà họ Mạc sẽ đứt, cháu trai à, cháu là bảo bối bà lải nhải ra đấy.”

Vì vậy, bà nội luôn rất phản đối ý định ra tiền tuyến của hắn.

Để trị chứng nổi loạn của hắn, bà nội đã nghỉ hưu ở chi nhánh công nghệ Hổ Phách thường xuyên dạy hắn kiến thức về công nghệ, hy vọng hắn có thể kế thừa y bát của mình, góp sức vào sự phát triển của hệ thống công nghệ Tinh Thành .

Về quá khứ của bà nội, Mạc Vũ đã từng tìm hiểu rất kỹ.

Bà nội là một trong những kỹ thuật viên của bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc của chi nhánh công nghệ Viện Nghiên cứu Hổ Phách .

Hết chương 1979.

Chương 1980. Khả Năng Đan Năng Lượng

Quãng thời gian đó, theo lời bà nội là thời kỳ đỉnh cao của bà.

Nhưng hậu phương cũng không an toàn như bà nội nói, mặc dù tỷ lệ thương vong ở tiền tuyến cao hơn nhiều so với hậu phương nhưng áp lực tinh thần của các nhân viên kỹ thuật nghiên cứu ở hậu phương cũng rất lớn, còn có rủi ro trong quá trình thử nghiệm.

Ví dụ như bà nội của hắn, đã từng cắt đứt ngón út và ngón áp út của mình trong một lần thử nghiệm cải tạo máy móc.

Cũng từng vì bị nhiễm xạ từ quặng được sử dụng khi cải tạo máy móc mà phải nằm liệt giường nhiều năm, nếu không được điều trị kịp thời và kho tài nguyên tình cờ có loại linh thực chữa trị tương ứng thì bà nội rất có thể sẽ không bao giờ tỉnh lại được vì tai nạn nhiễm xạ đó.

Cho đến bây giờ, bệnh nhiễm xạ vẫn còn.

Thỉnh thoảng bà nội sẽ ho không ngừng, thậm chí nôn ra máu, nếu không phải nhờ vào việc tin tưởng vào vĩ nhân Phong Kỳ , có được một năng lực bẩm sinh có thể chữa bệnh cho cơ thể thì bà đã không thể sống đến bây giờ.

Nhưng bà nội từng rất xuất sắc, điều này có thể tra cứu tài liệu, đều là sự thật.

Có danh sư chỉ bảo, hắn theo bà nội học được rất nhiều kiến thức về công nghệ nhưng vẫn không thể nhen nhóm được bất kỳ hứng thú nào.

Hắn khao khát cuộc sống binh nghiệp ở tiền tuyến, chiến đấu đẫm máu trên chiến trường, lập công lập nghiệp.

Con đường này cuối cùng vẫn phải do hắn tự chọn, bà nội không ngăn cản được.

Đến bây giờ, giấy báo trúng tuyển của Học viện Bình Minh đã đến, bà nội cũng đã hoàn toàn từ bỏ cuộc đấu tranh tư tưởng với hắn.Thực ra Mạc Vũ hoàn toàn có thể hiểu được cảm xúc của bà nội, đó là cảm xúc phức tạp đan xen giữa tự hào, lo lắng và sợ hãi.

Hắn chỉ có thể an ủi bằng lời nói.

Lúc này, bà nội tóc bạc phơ cầm đũa gắp một miếng thịt cho Mạc Vũ , lại không nhịn được lải nhải:

“Đi Học viện Bình Minh thì học hành cho tử tế, bây giờ càng cố gắng thì lên tiền tuyến mới ít đổ máu, học cho giỏi vào… Còn nữa, sớm tìm đối tượng đi…”

“Bà yên tâm, cháu chắc chắn sẽ học hành tử tế.”

Nhét miếng thịt vào miệng, Mạc Vũ tự động bỏ qua câu nói sau đó, cười đùa gật đầu đồng ý.

Trong tiếng dặn dò không biết mệt mỏi của bà nội, Mạc Vũ ăn xong bữa tối.

Trở về phòng, hắn bắt đầu dọn dẹp đồ đạc.

Nghĩ đến ngày mai sẽ đến Học viện Bình Minh , đón chào cuộc sống mới, hắn cảm thấy một luồng máu nóng sôi trào, tưởng tượng đến những năm tháng ở tiền tuyến sau khi học thành tài, không nhịn được mà múa tay múa chân.

Sau khi dọn dẹp hành lý xong, Mạc Vũ rửa mặt xong nằm trên giường phấn khích rất lâu mới ngủ thiếp đi.

Hôm sau.

Dưới sự hộ tống của bà nội, Mạc Vũ lên chuyến tàu điện nhẹ trong thành phố đi đến Khu Đông của Tinh Thành .

Khi tàu từ từ khởi động, Mạc Vũ nằm ở cửa sổ xe vẫy tay chào tạm biệt bà nội, trong mắt không tự chủ được mà rưng rưng nước mắt.

Tàu tăng tốc, cảnh quan thành phố bên ngoài cửa sổ lướt qua nhanh chóng trong mắt Mạc Vũ .

Nghĩ đến việc sau này bà nội ở nhà một mình không có ai bầu bạn, trong lòng hắn dâng lên một chút áy náy.

Lúc này, điện thoại rung lên, có tin nhắn.

Cầm điện thoại lên, hắn phát hiện là bà nội gửi đến một tin nhắn:

[Không phải nấu cơm cho con nữa, bà có thể đánh mạt chược với những người bạn già mỗi ngày, thỉnh thoảng còn có thể trồng hoa trồng rau trong khu dân cư, thật là vui quá, cuộc sống nghỉ hưu vui vẻ chính thức bắt đầu… Đúng rồi, con khiêm tốn ở Học viện Bình Minh một chút, nghe nói Hệ Chiến Đấu của Bình Minh có rất nhiều người giỏi, cao điệu dễ bị đánh.]

Mạc Vũ :…

Nỗi buồn trong lòng tan biến, trên mặt hắn không nhịn được nở nụ cười.

Tàu chạy nhanh, nhìn xuống cảnh phồn hoa của Tinh Thành , nghĩ đến việc sau này mình cũng sẽ trở thành chiến sĩ bảo vệ thành phố, trong lòng Mạc Vũ bỗng dâng lên một niềm hào hùng, càng thêm mong đợi cuộc sống mới sắp tới.

Sau vài giờ hành trình, Mạc Vũ xuống xe tại ga Khu Đông .

Lúc này, bên ngoài nhà ga đã có xe của Học viện Bình Minh đón sinh viên mới chờ sẵn ở đó.

Mạc Vũ chọn một chiếc xe sắp đầy, lên xe tìm một chỗ ngồi xuống.

Ánh mắt lướt qua những người trên xe, khuôn mặt họ đều rất trẻ, trên mặt không giấu được sự phấn khích và tự hào.

Mạc Vũ không thấy lạ về điều này.

Dù sao thì có thể thi đỗ vào Học viện Bình Minh cũng chứng tỏ họ đều là những thiên tài hiếm có.

Trong lòng không có chút kiêu ngạo thì làm sao có thể tiến lên như vũ bão.

Câu nói này là thầy giáo của hắn nói với hắn.

Nhưng sau khi hắn thi đỗ vào Học viện Bình Minh , thầy giáo của hắn cũng đã nói một lời dặn dò khác.

Thầy nói, núi cao còn có núi cao hơn, người giỏi còn có người giỏi hơn, trước đây thầy cũng từng tự hào về thiên phú của mình.

Năm đó thầy của hắn mười sáu tuổi, từng kiên định cho rằng thiên phú của mình xuất chúng, chắc chắn sẽ trở thành nhân kiệt của thời đại này, giống như Phong Kỳ vậy, bằng nỗ lực của mình mà mở ra một kỷ nguyên mới cho nhân tộc.Cho đến khi hắn gặp được hậu duệ của một Chiến sĩ Huyết Luyện .

Hết chương 1980.

Chương 1981. Bộ Đạo Cụ Không Gian

Lúc đó, thầy của hắn vừa mới nhập học Học phủ Tinh Thành , sắp đến kỳ huấn luyện quân sự, cần phải tiến hành kiểm tra sức khỏe.

Thầy chính là trong lúc kiểm tra sức khỏe đã lần đầu tiên gặp được hậu duệ của Chiến sĩ Huyết Luyện đó, hắn đeo kính không gọng, mặc một chiếc áo sơ mi trắng, đứng đó trông rất nho nhã, kết quả khi kiểm tra sức khỏe lại giống như một con mãnh thú thoát cương, các dữ liệu kiểm tra đều bùng nổ, tố chất cơ thể đạt đến gấp ba lần hắn, về sau thiên phú tu luyện càng nghiền ép toàn bộ học viên cùng khóa với hắn.

Khoảng cách thiên phú quá lớn, giống như một cái hố sâu không thể vượt qua, hoàn toàn đánh tan sự tự mãn trong lòng thầy.

Kể từ đó, thầy của hắn hiểu được một đạo lý, thế giới này chưa bao giờ thiếu thiên tài, ý nghĩa của sự nỗ lực không nằm ở việc vượt qua thiên phú nhưng nó có thể khiến thế hệ sau của mình có điểm khởi đầu cao hơn.

Khi thầy nói những lời này, trong mắt tràn đầy sự tiếc nuối về quá khứ, khiến Mạc Vũ vô cùng ấn tượng.

Lúc này, xe đón sinh viên mới khởi động, hướng về phía Học viện Bình Minh mà đi.

Khu Đông của Tinh Thành phồn hoa hơn Khu Nam của Tinh Thành nơi hắn sinh sống, đường sá dọc đường sạch sẽ

rộng rãi, còn có thể nhìn thấy nhiều rô bốt quét dọn đang di chuyển.

Sau 2 giờ chạy xe tốc độ cao, họ đã đến trước cổng Học viện Bình Minh .

Chú tài xế dừng xe trước cổng Học viện Bình Minh , một tay đỡ vô lăng, quay đầu nhìn họ hô lớn:

“Tất cả xuống xe, cần xác minh danh tính ở cổng, sau đó tự đi vào!”

Mạc Vũ nghe vậy, cầm hành lý, theo các bạn học tương lai xuống xe.

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy ngay chính giữa cổng Học viện Bình Minh có dựng một tấm bia đá, trên đó là bốn chữ lớn “Học viện Bình Minh ” do chính Phong Kỳ đề bút.

Có lẽ là ảo giác do tín ngưỡng mang lại, khi nhìn tấm bia đá, sự kỳ vọng của Phong Kỳ đối với tương lai dường như ùa đến qua những dòng chữ, khiến Mạc Vũ thoáng chốc ngẩn ngơ.

Theo dòng người, hắn đến trước cổng bắt đầu xác minh danh tính.

Bảo vệ là một chiến sĩ đã giải ngũ ở tiền tuyến, mất một cánh tay phải, cánh tay trái cầm máy quét cũng đầy những vết thương đã mờ.

Khi hắn đến trước mặt chú bảo vệ, chú bảo vệ lập tức giơ máy quét lướt qua khuôn mặt hắn.

“Tít, xác minh thông qua, tân sinh: Mạc Vũ .”

“Vào đi.”

“Cảm ơn.” Sau khi gật đầu lịch sự, Mạc Vũ đẩy hành lý đi vào Học viện Bình Minh .

Bước qua cổng, phía trước là một con đường rộng, hai bên đường dựng nhiều tấm bia đá.

Trên mỗi tấm bia đá đều ghi lại những chiến công hiển hách của Phong Kỳ , đi tiếp về phía sau là nhiều bức tượng người, họ đều là những người tốt nghiệp Học viện Bình Minh , những nhân kiệt của thời đại đã có những đóng góp to lớn cho nhân tộc.

Sau khi họ qua đời, tượng của họ được dựng ở đây để hậu thế của Bình Minh chiêm ngưỡng.

Đây chính là bề dày của một học viện, mặc dù thời gian thành lập và bề dày của Học viện Bình Minh không thể so sánh với Học phủ Tinh Thành nhưng nơi đây cũng đã sản sinh ra nhiều nhân kiệt.

Họ cũng là bộ mặt của Học viện Bình Minh .

Theo dòng người đi về phía nơi báo danh, Mạc Vũ cảm thấy vô cùng mới lạ với những thứ dọc đường.Đi qua một khu rừng, tầm nhìn phía trước đột nhiên rộng mở, xa xa là những tòa nhà cao tầng nhưng nổi bật nhất vẫn là bức tượng anh hùng Phong Kỳ cao hơn mười mét.

Bức tượng anh hùng tay trái cầm kiếm, tay phải cầm sách, rõ ràng là thường xuyên được bảo dưỡng, mặc dù đã trải qua hàng chục năm nhưng vẫn không bám một hạt bụi, sáng bóng như mới.

Đám người tiến đến bên trái bức tượng Phong Kỳ , sau đó lần lượt đi về phía bức tượng Phong Kỳ .

Mạc Vũ thấy vậy cũng lập tức đi theo dòng người.

Nhiều học viên khi đến trước bức tượng Phong Kỳ đều cúi đầu chào.

Cảnh tượng này không khiến Mạc Vũ cảm thấy đột ngột, những người cùng thế hệ với hắn, thậm chí cả những người lớn hơn hắn vài thế hệ, rất nhiều người đều là người sùng bái Phong Kỳ , thậm chí là tín đồ.

Loại tín ngưỡng này đã trở thành truyền thống.

Hàng năm, Mạc Vũ cũng được bà dẫn đi nghĩa trang anh hùng hoặc Quảng Trường trung tâm để bái lạy bức tượng anh hùng Phong Kỳ .

Bà của hắn càng là tín đồ của Phong Kỳ .

Nếu không phải dựa vào tín ngưỡng mà có được một loại năng lực thiên phú liên quan đến việc chữa bệnh, bà của hắn căn bản không thể sống đến bây giờ.

Qua lịch sử, hắn sùng bái Phong Kỳ .

Qua hiện tại, hắn biết ơn Phong Kỳ đã kéo dài mạng sống cho bà của hắn.

Học viện Bình Minh dưới chân hắn, càng là do chính Phong Kỳ quy hoạch xây dựng, ngay cả những chuyên ngành đầu tiên của Học viện Bình Minh cũng do Phong Kỳ thành lập.

Trong lòng Mạc Vũ , vĩ nhân Phong Kỳ xứng đáng để mọi người sùng bái và tín ngưỡng.

Khi dòng người phía trước tản đi, Mạc Vũ bước đến trước bức tượng anh hùng Phong Kỳ .

Hết chương 1981.

Chương 1982. Viện Nghiên Cứu Hổ Phách

Lúc này, hắn chú ý đến bên chân phải của bức tượng có dựng một tấm bia đá, sau khi cúi đầu chào bức tượng anh hùng Phong Kỳ , hắn ngẩng đầu nhìn về phía tấm bia đá.

Tấm bia đá đã trải qua sự bào mòn của thời gian nhưng những dòng chữ trên đó vẫn rất rõ ràng.

Qua những dòng chữ giới thiệu trên đó, Mạc Vũ biết được đây là lời nhắn nhủ mà Phong Kỳ để lại cho hậu thế của Bình Minh khi Học viện Bình Minh mới thành lập.

Tầm mắt của Mạc Vũ lướt qua những dòng chữ giới thiệu ở trên cùng, nhìn xuống lời nhắn nhủ của Phong Kỳ dành cho hậu thế của Bình Minh .

[Khổ nạn không đáng để ca ngợi nhưng sinh ra làm người đã định sẵn cả đời này của chúng ta không thể thuận buồm xuôi gió, chúng ta không có tiềm lực huyết mạch của cường tộc, càng không có thiên phú chủng tộc bẩm sinh, chúng ta không thoát khỏi được khổ nạn, chỉ có thể tự cứu mình, phải tin rằng khổ nạn sẽ không tồn tại mãi mãi, học tập là để tích lũy sức mạnh trong khổ nạn, dù chỉ là tia sáng yếu ớt lọt qua khe nứt, chúng ta cũng phải nắm chặt lấy, luôn mang trong mình lòng dũng cảm hướng về phía mặt trời]

[Những người đến sau, khi các ngươi đối mặt với khó khăn và khổ nạn, chắc chắn phải một lần rồi lại một lần, hai lần rồi lại hai lần, ba lần rồi lại ba lần, ngàn lần vạn lần dũng cảm làm lại từ đầu, tiếp tục tiến lên.]

Những dòng chữ mà Phong Kỳ để lại trên bia đá, chính là thể hiện niềm tin kiên cường bất khuất của Phong Kỳ .

Lúc này, những dòng chữ như hóa thành sức mạnh tinh thần, nâng cao tinh thần, khiến nội tâm của Mạc Vũ vô cùng chấn động.

Ngẩng đầu nhìn lên bức tượng Phong Kỳ , sức mạnh của tín ngưỡng khiến máu huyết của Mạc Vũ sôi trào.

Hắn một lần nữa cúi đầu thật sâu trước bức tượng anh hùng Phong Kỳ , đồng thời trong lòng cũng đưa ra lời đáp trả, phát ra tiếng gầm thét tuyên chiến với những khó khăn trong tương lai.

….

Đến tháng thứ ba ở Học viện Bình Minh .Cuối cùng thì khóa huấn luyện quân sự cũng kết thúc, Mạc Vũ trở về ký túc xá, đứng trước bồn rửa mặt, nhìn vào gương thấy mình đen nhẻm, hắn liền nhe răng cười, để lộ hàm răng trắng tinh.

Lúc này toàn thân hắn đau nhức nhưng hắn lại cảm thấy vô cùng thỏa mãn.

Ba tháng huấn luyện quân sự, thể chất của hắn đã được cải thiện rõ rệt.

Cảm giác thỏa mãn khi trưởng thành khiến hắn nghiện.

Lần huấn luyện quân sự này, Mạc Vũ đã nhìn thấy nhiều học viên mới có thiên phú xuất chúng.

Trong lớp Hệ Chiến Đấu của hắn có ba người là hậu duệ của Huyết Luyện Chiến Sĩ .

Thể chất của họ, thậm chí là tiềm lực huyết mạch đều vượt xa người bình thường.

Cùng một bài huấn luyện thể lực, họ đều đối phó rất dễ dàng, thể chất được rèn luyện cũng cao hơn người bình thường rất nhiều.

Ví dụ như cùng một bài thể lực, người bình thường rèn luyện được thể chất tăng lên 1 thì Huyết Luyện Chiến Sĩ là 2, thậm chí còn cao hơn.

Những khả năng thích ứng khác, hiệu quả học tập, v.v. đều tốt hơn người bình thường.

Tiềm năng phát triển như vậy thực sự khiến người ta phải ghen tị.

Nhưng Mạc Vũ hiểu trong lòng, những hậu duệ của Huyết Luyện Chiến Sĩ này chỉ là điểm khởi đầu phát triển cao hơn họ, chứ không có nghĩa là hắn không có cơ hội vượt qua.

Dù sao thì mọi người vẫn là cùng một loài.

Tiềm năng phát triển của hậu duệ Huyết Luyện Chiến Sĩ vẫn chưa mạnh đến mức phi nhân loại.

Theo Mạc Vũ thấy thì vẫn còn nhiều cơ hội để lật ngược tình thế.

Ví dụ như trở thành tín đồ, mượn một loại năng lực thiên phú mạnh mẽ từ vĩ nhân Phong Kỳ , chẳng phải tương đương với việc có được cơ hội vượt lên sao.

Nhưng hắn càng hiểu một đạo lý, chỉ có bản thân mạnh mẽ mới là nền tảng.

Trở thành tín đồ tuy có thể mượn được năng lực thiên phú nhưng rất nhiều năng lực thiên phú mạnh mẽ cần phải có thể chất vững chắc mới có thể chịu được, nếu nền tảng yếu thì năng lực thiên phú mượn được có mạnh đến đâu cũng không phát huy được sức chiến đấu vốn có.

Thậm chí một số năng lực thiên phú còn có yêu cầu cơ bản khá cao đối với cơ thể.

Nếu thể chất không đạt chuẩn, mượn một lần sẽ khiến cơ thể bị tổn hại nghiêm trọng, thậm chí là tê liệt.

Ngoài ra còn có rất nhiều vấn đề khi mượn năng lực thiên phú.

Còn nâng cao thể chất là cách thiết thực nhất để chống lại những vấn đề này.

Ba tháng huấn luyện quân sự, Mạc Vũ vừa cảm thấy áp lực, vừa dâng lên trong lòng một động lực vô tận.

Sau khi huấn luyện quân sự kết thúc, lớp tân sinh của hắn được nghỉ ba ngày nhưng hắn không định nghỉ ngơi.

Rửa mặt xong, hắn ngồi vào bàn học, đánh thức màn hình máy tính rồi bắt đầu xem thông tin trong thư viện công pháp.

Hắn biết rằng tiếp theo mình sẽ phải đối mặt với lựa chọn đầu tiên sau khi vào Học viện Bình Minh .

Đó chính là lựa chọn công pháp.

Trước khi vào Học viện Bình Minh , họ đều tu luyện những công pháp cơ bản nhất, ví dụ như Bộ Tu Luyện Thể Thao .

Hết chương 1982.

Chương 1983. Luyện Tập Viễn Chinh

Nhưng bây giờ họ sẽ đón chào công pháp tu luyện đầu tiên thực sự.

Lần lựa chọn này có ý nghĩa rất lớn, cũng sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai.

Trong thời gian huấn luyện quân sự, giáo quan đã nói sơ qua về tình hình liên quan, đợi đến khi các khóa học của lớp chiến đấu chính thức bắt đầu, lúc đó sẽ có giáo viên dạy công pháp học giảng giải chi tiết cho họ, sau đó căn cứ vào tình hình của từng học viên trong lớp mà đưa ra khuyến nghị.

Nhưng Mạc Vũ vẫn định tìm hiểu trước, để chuẩn bị cho việc lựa chọn công pháp sau này.Xem qua thư viện công pháp, bên dưới mỗi công pháp đều có đánh giá của cư dân mạng.

Chọn sắp xếp theo lượt xem, công pháp đứng đầu có hình bìa là một con hổ dữ đang gầm thét, trên bìa công pháp in ba chữ lớn như ngọn lửa đang cháy ” Mãnh Hổ Quyền .”

Công pháp này có lượt thảo luận cao nhất, không phải vì công pháp này có bao nhiêu ưu tú, cũng không phải vì có nhiều người học.

Hiện nay, công pháp tu thể tốt hơn Mãnh Hổ Quyền không phải là ít.

Nhưng công pháp này là món quà đầu tiên mà Phong Kỳ tặng cho nhân tộc, ý nghĩa vô cùng, sau khi mở công pháp ra, bên dưới công pháp đều là lời ca ngợi của cư dân mạng đối với vĩ nhân Phong Kỳ .

Sau khi tùy ý xem qua các bình luận, Mạc Vũ thoát khỏi giao diện chi tiết của Mãnh Hổ Quyền , bắt đầu xem qua các loại công pháp khác.

Thời gian trôi nhanh trong lúc xem.

Lúc này, một cửa sổ bật lên xuất hiện ở góc dưới bên phải màn hình máy tính.

Sau khi mở ra, Mạc Vũ phát hiện ra đó là thông báo do chủ nhiệm lớp Hệ Chiến Đấu của họ @ toàn thể học viên gửi.

Mở tệp thông báo, sáu chữ lớn ” Tinh Thành Hội đồng tối cao” đập vào mắt.

Nhận ra đây là thông báo do Hội đồng tối cao ban hành, Mạc Vũ nghiêm trang kính cẩn.

Hội đồng tối cao của Tinh Thành có ý nghĩa vô cùng trong mắt tất cả người dân Tinh Thành , họ được thành lập bởi những người quản lý thành phố Tinh Thành và những người đứng đầu cơ quan quyền lực của Tinh Thành , là người quyết định và xây dựng hướng đi tương lai của Tinh Thành .

Xem kỹ nội dung thông báo, biểu cảm của Mạc Vũ dần trở nên kinh ngạc.

Thông báo nói một chuyện.

Huyết Luyện Công Pháp chính thức bắt đầu triển khai kế hoạch toàn diện, bước đầu sẽ triển khai từ học viên lớp này của Tinh Thành và Học viện Bình Minh .

Thoát khỏi giao diện thông báo, lúc này nhóm trò chuyện của Hệ Chiến Đấu đã nổ tung.

Tất cả các học viên sau khi đọc xong thông báo đều tỏ ra vô cùng phấn khích.

Mạc Vũ cũng không nhịn được mà nắm chặt tay, biết rằng mình đã bắt kịp thời điểm cải cách mới của Tinh Thành .

Huyết Luyện Công Pháp có thể nói là mục tiêu mà tất cả những người tu luyện đều mơ ước.

Nguồn gốc ban đầu của công pháp này có rất nhiều lời đồn đại trong dân gian, có người nói là do Phong Kỳ nghiên cứu, cũng có người nói là do người bí ẩn luôn đi theo bên cạnh Phong Kỳ nghiên cứu nhưng chưa bao giờ có một câu trả lời rõ ràng.

Phía chính thức cũng chưa bao giờ công bố thông tin chi tiết về Huyết Luyện Công Pháp .

Lần đầu tiên Huyết Luyện Công Pháp xuất hiện trong tầm mắt của công chúng là khi thông tin về ba nghìn Huyết Luyện Chiến Sĩ được đào tạo bí mật được công khai.

Nhưng cách tu luyện công pháp này vẫn luôn không được công khai.

Chỉ có thể có được nội dung chi tiết sau khi trở thành Huyết Luyện Chiến Sĩ .

Lý do Hội đồng tối cao của Tinh Thành cũng từng công khai giải thích với dân chúng, cho biết việc tu luyện công pháp này cần tiêu tốn rất nhiều tài nguyên tu luyện, giai đoạn hiện tại của Tinh Thành căn bản không đủ để hỗ trợ nguồn cung tài nguyên khổng lồ như vậy, cho biết sẽ công khai công pháp này vào thời điểm thích hợp trong tương lai.

Nhưng thời gian cụ thể sẽ là khi nào thì không ai biết.

Mạc Vũ không ngờ rằng mình lại bắt kịp thời đại, vừa rồi còn đang đau đầu không biết nên chọn công pháp chủ tu trong tương lai như thế nào, không ngờ Hội đồng tối cao lại quyết định lấy Học viện Tinh Thành và Học viện Bình Minh làm điểm thử nghiệm triển khai vòng đầu tiên.

Nên chọn như thế nào, Mạc Vũ dùng chân bỏ phiếu quyết định chọn Huyết Luyện Công Pháp .

Chủ tu Huyết Luyện Công Pháp , sau đó tu bổ công pháp theo hướng tu thể.Anh ta lập tức mở lại cơ sở dữ liệu công pháp, sau đó đăng nhập tài khoản chứng minh thư của mình.

Sau khi vào trang chủ cá nhân, anh ta phát hiện ra rằng sau tên của mình có một biểu tượng xác thực nghề nghiệp [Học viên năm nhất Học viện Bình Minh].

Một lần nữa mở cơ sở dữ liệu công pháp, trong danh sách tùy chọn có thêm một tùy chọn "Công pháp quyền hạn."

Sau khi nhấp vào, trang sẽ chuyển hướng, hai chữ "Huyết luyện" hiện ra trước mắt.

Nhận ra rằng mình đã có thể bắt đầu tu luyện Huyết Luyện Công Pháp , Mạc Vũ không khỏi nắm chặt tay vì phấn khích.

Hết chương 1983.

Chương 1984. Sự Phát Triển Nhân Tộc

Giá trị của Huyết Luyện Công Pháp không chỉ thể hiện ở việc nâng cao thể chất nhanh chóng, mà quan trọng hơn là Huyết Luyện Công Pháp có thể nâng cao hiệu quả tiềm năng huyết mạch của thế hệ sau.

Các công pháp thông thường cũng có thể làm được điều này nhưng không thể so sánh với sự nâng cao của Huyết Luyện Công Pháp .

Cụ thể có thể xem những hậu duệ của Huyết Luyện Chiến Sĩ , trong mắt Mạc Vũ , họ giống như gia súc, dù là thể lực hay tư duy logic, mọi mặt đều vượt trội hơn người thường.

Trong mắt Mạc Vũ, việc phổ biến Huyết Luyện Công Pháp đại diện cho sự khởi đầu của một vòng tuần hoàn tích cực.

Tương lai, nhân loại sẽ ngày càng mạnh mẽ hơn.

Điểm cuối cùng mà thế hệ của họ đấu tranh, có lẽ chỉ là điểm khởi đầu khi những người trong tương lai được sinh ra.

Huyết Luyện Công Pháp cũng đại diện cho hy vọng tương lai.

Xem qua mô tả bằng hình ảnh và văn bản của Huyết Luyện Công Pháp , Mạc Vũ không vội vàng bắt đầu tu luyện.

Tu luyện công pháp không phải là chuyện đơn giản, không thể cẩu thả, nếu không nắm vững phương pháp tu luyện mà vội vàng tu luyện, cơ thể rất dễ gặp vấn đề.

Mạc Vũ quyết định đợi ba ngày sau khi chính thức khai giảng, sẽ luyện tập dưới sự hướng dẫn của giáo viên môn công pháp hoặc huấn luyện viên Hệ Chiến Đấu .

…

Sau ba ngày tiên ngao.

Cuối cùng Mạc Vũ cũng đã chào đón khóa học hướng dẫn Huyết Luyện Công Pháp .

Hôm nay, Mạc Vũ đã đến lớp chiến đấu năm sớm.

Khi anh ta đến, lớp học đã có hơn một nửa số bạn học đến trước.

Có thể thấy, các bạn học cũng giống như anh ta, đều rất mong đợi Huyết Luyện Công Pháp .

Đến giờ học.

Trong ánh mắt mong đợi của Mạc Vũ và các học viên, một người đàn ông lạ mặt đẩy cửa bước vào lớp học.

Người đến dạy không phải là giáo viên môn công pháp mà họ đã tiếp xúc trước trong thời gian huấn luyện quân sự.

Người đàn ông này trông bình thường nhưng giữa hai lông mày lại không giấu được sát khí, đây là khí thế mà chỉ những chiến binh từng trải qua chiến trường mới có, khiến cho lớp học ồn ào nhất thời im lặng.

Người đàn ông đi đến bục giảng đứng lại, ánh mắt lướt qua các học viên có mặt, trên mặt nở nụ cười:

“Trước tiên, tôi xin tự giới thiệu, tôi tên là Thẩm Cát , đến từ đoàn ba Chiến Đoàn viễn chinh, đội trưởng đội đạo binh, lần này nhận nhiệm vụ của Hội đồng tối cao, đến đây phụ trách giảng giải cho các bạn những bí quyết tu luyện Huyết Luyện Công Pháp , khóa học này kéo dài ba tháng… Có lẽ

trong số các bạn sẽ có chiến hữu tương lai của tôi, hy vọng chúng ta có thể tương xứ du khoái trong ba tháng.”

Nghe người đàn ông tự giới thiệu, các học viên có mặt đều xôn xao.

Mạc Vũ ngồi ở góc cũng tỏ ra ngạc nhiên.

Mặc dù Chiến Đoàn viễn chinh không phải là một trong mười Chiến Đoàn lớn nhưng hàm lượng vàng lại không hề thấp hơn mười Chiến Đoàn lớn.

Bởi vì Chiến Đoàn viễn chinh còn có một cái tên khác: Chiến Đoàn Huyết luyện.Những người có thể gia nhập Chiến Đoàn này đều là Huyết Luyện Chiến Sĩ , ban đầu Chiến Đoàn viễn chinh cũng được thành lập bởi ba nghìn Huyết Luyện Chiến Sĩ , chịu trách nhiệm cho những nhiệm vụ viễn chinh nguy hiểm nhất.

Xem phần tự giới thiệu của Thẩm Cát , có vẻ như mỗi lớp chiến đấu đều được phân công một chiến binh viễn chinh.

Có thể thấy Hội đồng tối cao coi trọng việc phổ biến Huyết Luyện Công Pháp như thế nào.

“Tôi sẽ không nói thêm lời vô nghĩa nữa, tiếp theo chúng ta sẽ bắt đầu khóa học hướng dẫn Huyết Luyện Công Pháp .”

Nói xong, Thẩm Cát đưa tay đánh thức màn hình trên bàn bục giảng, sau đó nhấp nhiều lần vào bảng điều khiển.

Ngay lập tức, bảng đen sau lưng Thẩm Cát biến thành màn hình độ nét cao.

Thẩm Cát điều khiển giao diện vào cơ sở dữ liệu công pháp, sau đó đăng nhập tài khoản cá nhân và mở Huyết Luyện Công Pháp trong kho công pháp quyền hạn.

Khi hình ảnh và văn bản hiện ra, Thẩm Cát chỉ tay vào dòng chữ đầu tiên trên màn hình, bắt đầu giải thích từng câu.

Mạc Vũ và các học viên khác đều lắng nghe rất chăm chú.

Những ngày như thế này kéo dài trong ba tháng.

Trong thời gian đó, các khóa học khác đều bị hoãn lại, tất cả học viên Hệ Chiến Đấu của khóa này đều tập trung vào việc tu luyện Huyết Luyện Công Pháp .

So với các công pháp thông thường, Huyết Luyện Công Pháp phức tạp hơn.

Nhưng việc tu luyện cũng mang lại sự gia tăng thể chất rất đáng kể.

Nếu nói Huyết Luyện Công Pháp có khuyết điểm gì thì chỉ có sự tiêu hao về tài nguyên tu luyện.

So với các công pháp tu luyện khác, Huyết Luyện Công Pháp còn cần thêm các tài nguyên về khí huyết để tiêu hao trong quá trình tu luyện.

Về mặt này, Hội đồng tối cao rõ ràng đã chuẩn bị sẵn sàng.Ngoài thức ăn không giới hạn 24 giờ trong nhà ăn, mỗi học viên Hệ Chiến Đấu còn nhận được một thùng tài nguyên tu luyện mỗi tháng.

Một nửa trong số đó là Huyết Thạch đã được tinh chế, một nửa còn lại là linh thực.

Hết chương 1984.

Chương 1985. Năng Lượng Tinh Thần

Đây là đãi ngộ mà các học viên Hệ Chiến Đấu Bình Minh trước đây chưa từng được hưởng.

Thể chất của Mạc Vũ đã tiến bộ vượt bậc trong ba tháng này, khi nhận được dữ liệu kiểm tra sức khỏe sau huấn luyện quân sự, sự thay đổi về số liệu cơ thể khiến cậu vô cùng phấn khích.

Nhưng trong lòng cậu hiểu rằng, đãi ngộ mà mình nhận được đều là nhờ vào nỗ lực của những người đi trước.

Người xưa trồng cây, người sau hưởng mát.

Trước đây, Tinh Thành thiếu thốn tài nguyên, căn bản không có đủ tài nguyên để phổ biến Huyết Luyện Công Pháp .

Cậu từng nghe bà kể về thời kỳ đầu cải cách của Tinh Thành , khi đó là thời điểm Tinh Thành thiếu thốn tài nguyên nhất, thường xuyên mất điện, thậm chí nhiều dự án quan trọng cũng bị dừng lại.

Chính những nỗ lực trong thời kỳ đó đã đổi lại đãi ngộ mà cậu đang được hưởng.

Đây là một vòng tuần hoàn, nỗ lực của họ cũng sẽ đổi lại đãi ngộ và điểm khởi đầu cao hơn cho những người đi sau.

Mỗi thế hệ đều được hưởng thành quả của những người đi trước và cũng mở đường cho thế hệ sau.

…

Khóa học huyết luyện ba tháng kết thúc, giáo quan Thẩm Cát rời đi, Mạc Vũ cũng bắt đầu những năm tháng trưởng thành của mình.

Thời gian trôi nhanh như thoi đưa.

Bốn năm học tại học phủ Bình Minh trôi qua trong chớp mắt.

Ngày lễ tốt nghiệp, học phủ Bình Minh đón tiếp rất nhiều người nổi tiếng, thậm chí còn có cả những nhân viên cấp cao của Hội đồng tối cao đến dự.

Mạc Vũ ngồi dưới khán đài, mặc trang phục tốt nghiệp của Bình Minh .

Trên ngực áo in hình một thanh kiếm sắc bén, tượng trưng cho việc sau khi tốt nghiệp sẽ phi kinh trảm cức tiến về phía trước.

Phía sau lưng áo in hình một quyển sách, tượng trưng cho kiến thức là nền tảng trên con đường trưởng thành, cũng là động lực thúc đẩy trên con đường tiến bước.

Bên cạnh cậu, ngồi một cô gái mặc trang phục giống hệt, dung mạo xinh đẹp.

Cô gái tên là Nhan Không .

Là bạn học cùng lớp với Mạc Vũ , cũng là bạn gái của cậu.

Quá trình quen biết của hai người không có những ân oán tình thù phức tạp như trong phim truyền hình, họ đều thích ở trong thư viện để đọc sách về tu luyện, lại là bạn học cùng lớp, có rất nhiều chủ đề chung để nói, tự nhiên mà đến với nhau.

Điều này cũng nằm ngoài dự đoán của Mạc Vũ .

Cậu từng nghĩ rằng bốn năm học tại học phủ Bình Minh , cậu sẽ không hề nghĩ đến chuyện yêu đương.

Cũng không coi lời dặn dò của bà là chuyện gì to tát.

Nhưng không ngờ rằng cậu vẫn rơi vào hố sâu tình ái.

Nhưng sau khi thực sự nếm trải vị ngọt của tình yêu, Mạc Vũ chưa bao giờ có ý hối hận.

Trước đây cậu từng nghĩ tình yêu là gánh nặng cản trở sự tiến bộ nhưng trong những ngày tháng ở bên Nhan Không , họ cùng nhau thúc đẩy nhau tiến bộ, hiệu quả học tập thậm chí còn được nâng cao.

Bây giờ Mạc Vũ đã hiểu ra một đạo lý.

Tình cảm không phù hợp mới là vực sâu, tình cảm tốt đẹp chỉ khiến cả hai trở nên xuất sắc hơn.

“Anh Vũ, anh Long lên phát biểu rồi.”

Lúc này, Nhan Không ngồi bên cạnh phấn khích chỉ tay lên sân khấu.

Mạc Vũ lập tức ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một người đàn ông vạm vỡ bước lên sân khấu buổi lễ.

Người đàn ông tên là Vương Long , là lớp trưởng lớp chiến đấu năm của họ.

Đối với hắn, Mạc Vũ rất phục.Vương Long trông có vẻ ngốc nghếch nhưng không chỉ thông minh mà còn có năng khiếu về học tu luyện, xứng đáng với hai chữ “Thiên tài”, dựa vào nỗ lực và thiên phú của mình, hắn đã vượt qua hậu duệ của Huyết Luyện Chiến Sĩ trong lớp, trở thành học viên hạt giống tiềm năng hàng đầu của Hệ Chiến Đấu khóa này, lần này còn được đại diện cho lớp lên phát biểu.

Tính cách của Vương Long cũng rất nghĩa hiệp.

Hệ Chiến Đấu toàn là những thanh niên trẻ tuổi khí huyết dồi dào, thường vì lời qua tiếng lại mà dẫn đến xung đột về thể

xác.

Khi các bạn cùng lớp xảy ra mâu thuẫn với các học viên lớp chiến đấu khác, với tư cách là lớp trưởng, Vương Long chắc chắn sẽ xông lên phía trước.

Giáo quan cũng luôn coi Vương Long là kẻ cứng đầu và nghiêm khắc trừng phạt hắn.

Nhưng lần nào Vương Long cũng chỉ trả lời qua loa.

Mạc Vũ nhớ rất rõ, có một lần sau khi đánh nhau tập thể, Vương Long bị giáo quan đánh bầm dập mặt mày, hắn nói năng không rõ ràng, vỗ vai cậu:

“Mày ơi, hôm nay giáo quan chắc chưa ăn no, đấm đá không có lực, không đau tí nào, lần sau nếu ai bắt nạt bạn cùng lớp, tao vẫn dẫn lớp xông lên.”

Nói xong câu này rất ra vẻ, Vương Long ngã thẳng cẳng, bất tỉnh nhân sự.

Lúc đó, trong lòng Mạc Vũ chỉ có một chữ “Phục.”

Sắp lên tiền tuyến vào tối nay, Mạc Vũ đã đưa ra quyết định trong lòng.

Ba ngày trước, lớp trưởng Vương Long đã tìm cậu và bạn gái Nhan Không , nói rằng sắp tốt nghiệp, hắn muốn thành lập Chiến Đoàn của riêng mình, mời họ tham gia.

Cậu và bạn gái đã bàn bạc và đưa ra quyết định.

Hết chương 1985.

Chương 1986. Vương Long

Tiếp tục theo chân lớp trưởng Vương Long , cùng nhau xông pha chiến trường tiền tuyến.

“Anh Long về rồi.”

Lời nhắc nhở của bạn gái đã cắt ngang dòng suy nghĩ của Mạc Vũ , cậu ngẩng đầu nhìn lên, thấy Vương Long mặc trang phục tốt nghiệp, nở nụ cười rạng rỡ đi tới, ngồi xuống ở vị trí đối diện cậu.

“Anh em, vừa rồi tôi có đẹp trai không.”

“Xấu!”

Tất cả mọi người ở bàn này đều đồng thanh nói.

“Chết tiệt, các người chỉ ghen tị thôi, đúng rồi, có quay lại không? Gửi cho tôi, tôi sẽ đăng lên nhóm gia đình để khoe khoang, để họ hàng khen tôi.”

“Cầu xin anh đừng giả vờ nữa, đã giả vờ bốn năm rồi, hãy để lại cho những người có năng khiếu bình thường như chúng tôi một con đường sống.” Người đàn ông ngồi bên cạnh Vương Long không nhịn được mà trợn mắt.

Lời nói của hắn vừa dứt, mọi người đều cười ồ lên.

Sau khi trêu chọc, biểu cảm của Vương Long trở nên nghiêm túc:

“Anh em, tôi đã nói với các anh về ý tưởng của tôi, tôi muốn thành lập một Chiến Đoàn , không biết các anh nghĩ thế nào? Có muốn tiếp tục theo tôi không?”

Nghe vậy, Mạc Vũ cười nói:

“Anh Long, anh hứa với tôi sau này không giả vờ nữa, tôi và Tiểu Không sẽ tiếp tục theo anh.”

“Chết tiệt, anh nói thế này, làm như tôi giả vờ cả ngày vậy… Nhưng chỉ cần anh đồng ý theo tôi, tôi sẽ giặt tất cho anh mỗi ngày.”

Nghe Mạc Vũ đồng ý, trên mặt Vương Long nở nụ cười rạng rỡ.

“Anh Long, quần lót của tôi có giặt không?” Người đàn ông ngồi bên cạnh Vương Long trêu chọc.

“Anh đến thì tôi giặt.”

“Còn của tôi…”

Trong lúc nói cười, mọi người có mặt đều đưa ra lựa chọn, tiếp tục theo Vương Long , thành lập Chiến Đoàn của riêng họ.

Rượu qua ba tuần, Vương Long mặt đỏ bừng, giơ ly rượu lên:“Anh em, tương lai chúng ta tiếp tục đồng hành… Sắp lên tiền tuyến thành lập Chiến Đoàn của riêng chúng ta, trước tiên chúng ta hãy đặt ra một mục tiêu nhỏ, trở thành một trong mười Chiến Đoàn hàng đầu trong tương lai, làm nào!”

Trong tiếng cười đùa, mọi người đều đứng dậy, nâng ly cụng vào nhau.

Trong tiếng hát du dương của buổi lễ, Mạc Vũ cũng như tất cả các học viên tốt nghiệp khác, trong lòng vừa lưu luyến mảnh đất dưới chân, vừa tràn đầy mong đợi về tương lai.

Chặng đường thuộc về học viện Bình Minh sắp kết thúc.

Mặc dù tiền tuyến có ngàn khó vạn hiểm nhưng từ ngày đưa ra lựa chọn cách đây bốn năm, Mạc Vũ chưa từng nghĩ đến chuyện lùi bước.

Sắp lên tiền tuyến, nói không lo lắng là giả.

Nhưng cảm xúc lo lắng và sợ hãi không đủ để ảnh hưởng đến sự kiên định trong lòng cậu.

Mạc Vũ luôn ghi nhớ một câu nói của Phong Kỳ .

[Luôn có người phải đứng ra, tại sao người đó không thể là tôi?]

Mỗi thời đại đều có gánh nặng của riêng mình, ngay cả khi bản thân không có khả năng thúc đẩy làn sóng thời đại tiến lên như Phong Kỳ thì cũng phải trở thành một giọt nước trong làn sóng thời đại đó.

Lúc này, ánh đèn của buổi lễ thay đổi.

Tổng giáo quan của học viện Bình Minh ” Lữ Việt ” bước lên sân khấu buổi lễ.

Buổi lễ đã đến hồi cao trào cuối cùng.

Khi hàng vạn luồng kiếm khí bùng lên, vẽ nên những lời chia tay trên không trung, Mạc Vũ cùng các bạn học khác cùng nhau gào thét hoan hô, trút bỏ sự căng thẳng và phấn khích trong lòng.

“Tương lai, chúng ta đến rồi.”

…

Năm Bình Minh 93.

Khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Mạc Vũ cởi trần đứng trước gương soi, ánh mắt đánh giá bản thân trong gương.

Đã năm năm kể từ khi tốt nghiệp, bản thân trong gương so với trước đây đã có quá nhiều thay đổi.

Làn da trắng trẻo sau khi trải qua chiến trường đã trở thành màu đồng, còn có thêm nhiều vết sẹo, trong đó có một vết thương từ ngực trái đến ngực phải là dễ thấy nhất, từng suýt lấy mạng hắn.

Ra khỏi phòng ngủ, Mạc Vũ đi đến bức tường phòng khách.

Trên đó treo đầy huy chương danh dự.

Vươn tay vuốt ve từng chiếc huy chương nặng trĩu, trong đầu Mạc Vũ hiện lên câu chuyện đằng sau mỗi chiếc huy chương, trên mặt nở nụ cười.

Cuộc sống năm năm trước tuyến, tựa như một giấc mơ.

Sau khi tốt nghiệp học viện Bình Minh, dưới sự dẫn dắt của lớp trưởng Vương Long, họ đã đăng ký thành lập "Đoàn dự bị chiến thần" tại khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Tên của chiến đoàn rất ngông cuồng nhưng cũng thể hiện tham vọng của họ.

Họ không chỉ muốn trở thành mười chiến đoàn trong tương lai, mà còn muốn trở thành chiến thần của nhân tộc trong tương lai.

Nhưng khi mới đến tiền tuyến, họ giống như một đám thanh niên bồng bột, chỉ có nhiệt huyết nhưng hiểu biết về tiền tuyến đều đến từ mạng lưới và giáo viên học viện, sau khi thực sự tiếp xúc mới hiểu rằng tiền tuyến tàn khốc hơn nhiều so với tưởng tượng.

Khoảnh khắc người bạn đồng hành ngày đêm bên cạnh ngã xuống, Mạc Vũ lần đầu tiên hiểu được thế nào là sinh ly tử biệt.

Đó không phải là sự tuyệt vọng đau đớn, mà là cảm xúc đan xen giữa hoang mang và bàng hoàng, tiếp theo là sự tức

giận không muốn thỏa hiệp.

Tốt nghiệp cùng hắn theo Vương Long đến tiền tuyến có tổng cộng 23 người, đến nay chỉ còn tám người.

Hết chương 1986.

Chương 1987. Trưởng Thành

Theo lời trêu chọc của lão binh ở đồn trú bên cạnh, lựa chọn bước vào tiền tuyến thì coi như đã đặt nửa chân vào quan tài.

Lời nói này thoạt nghe có vẻ như là một trò đùa nhưng cũng tiết lộ sự tàn khốc của tiền tuyến.

Đằng sau mỗi chiến sĩ ở tiền tuyến dường như đều có một tử thần cầm lưỡi hái rình rập, nó đặt lưỡi hái lên cổ chiến sĩ, bất cứ lúc nào cũng có thể vung lưỡi hái lấy đi mạng sống.

Nhưng năm năm ở tiền tuyến cũng khiến hắn trưởng thành nhanh chóng.

Trong môi trường áp lực cao, hắn từ một tân binh ngây thơ giờ đã trở thành một lão binh đủ tiêu chuẩn.

Là những sinh viên tốt nghiệp học viện Bình Minh đầu tiên tu luyện công pháp luyện huyết, tiềm năng phát triển của họ rất lớn, điều này đã được chứng minh.

Ngay hôm nay, chiến đoàn của họ chính thức thăng cấp thành chiến đoàn cấp A.

Điều này cũng báo hiệu rằng họ lại tiến gần hơn một bước đến mục tiêu.

“Anh Vũ, xong chưa?”

Lúc này, ngoài cửa sổ truyền đến tiếng gọi của một cô gái.

“Sắp xong rồi.”

Sau khi trả lời, Mạc Vũ quay lại phòng ngủ, bắt đầu mặc quần áo mới.

Đây là quân phục thay thế sau khi thăng cấp lên chiến đoàn cấp A.

Quân phục trên cơ sở cũ, thêm vào biểu tượng kiếm vàng tượng trưng cho chiến đoàn cấp A ở vị trí ngực, trên cánh tay phải còn thêm ba sọc đen, so với quân phục của chiến đoàn cấp B, mặc vào người rõ ràng thêm phần anh khí.

Vội vàng xuống lầu, lúc này quảng trường bên ngoài tòa nhà đã chật kín những chiến sĩ mặc quân phục mới.

Thấy Mạc Vũ đến, các chiến sĩ lần lượt lên tiếng chào hỏi.

Đứng ở đây phần lớn là những người mới gia nhập chiến đoàn, cũng có những lão binh vốn là thành viên của các chiến đoàn khác.

Tình huống gia nhập chiến đoàn của những lão binh này về cơ bản đều giống nhau, đều là chiến đoàn trước đây của họ bị tiêu diệt khi thực hiện nhiệm vụ, chỉ có một số ít chiến sĩ may mắn sống sót.

Sau khi chiến đoàn trước đây tan rã, những lão binh này trở thành những người tự do ở tiền tuyến.

Lúc này, họ sẽ tìm kiếm một chiến đoàn mới phù hợp để gia nhập dựa trên năng lực và đặc điểm của mình.

Những lão binh này đều đến từ đây.

“Ồ, phó đoàn trưởng của chúng ta, cuối cùng cũng ra rồi.”

Lúc này, một bóng hình xinh đẹp đi đến trước mặt Mạc Vũ, chính là vợ của hắn “Nhan Không.”

Ngay ba năm trước, dưới sự chứng kiến của các anh em trong chiến đoàn, họ đã tổ chức hôn lễ tại đồn trú, đồng thời nhận giấy chứng nhận kết hôn tại hội trường tiền tuyến, trở thành vợ chồng hợp pháp.

Chỉ thấy Nhan Không đi đến trước mặt hắn, nhón chân, bắt đầu chỉnh trang quần áo cho hắn, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

“Tiểu Không, Long ca đâu?”

Mạc Vũ nhìn vào mắt vợ, nhẹ giọng hỏi.

“Tiểu Lục nói anh ấy đang ở trong phòng mặc quân phục đoàn trưởng mới nhất, tự sướng đủ kiểu trước bức tường công trạng, bao nhiêu năm rồi, Long ca vẫn không bỏ được tật xấu khoe khoang.”

“Tiểu Không, ngươi nói ai khoe khoang, có thể nói đoàn trưởng của mình như vậy không? Ta không cần mặt mũi à?”

Lúc này, giọng nói quen thuộc vang lên từ xa.

Mạc Vũ quay đầu nhìn lại, thấy Vương Long mặc quân phục đoàn trưởng, thân hình to lớn như gấu đang sải bước đi tới.

“Long ca.”

Trên đường đi, chiến sĩ ở đâu Vương Long cũng đều lên tiếng chào hỏi.

Đi đến trước mặt Mạc Vũ, Vương Long dừng lại, sau đó đưa tay vỗ vai Mạc Vũ:

“Tiểu tử tốt, thay một bộ quân phục mới, trông đẹp trai hơn nhiều.”

Nghe vậy, Mạc Vũ không khỏi trợn mắt, sau đó lên tiếng:

“Nhanh chóng sắp xếp chụp ảnh đi, văn phòng tiền tuyến còn đang chờ chúng ta gửi ảnh chụp chung qua đó.”

Nhan Không cười nói: “Nghe nói bức ảnh chụp chung khi thăng cấp lên chiến đoàn cấp A lần này sẽ được ghi vào sử sách, đến lúc đó mọi người đều phải nghiêm túc, biết đâu con

cháu đời sau của các ngươi có thể nhìn thấy ảnh của các ngươi trong bảo tàng lịch sử.”

Nghe vậy, Mạc Vũ vô thức ưỡn thẳng người.

Một lúc lâu sau, dưới sự sắp xếp của Vương Long, mọi người trong chiến đoàn xếp thành nhiều hàng, trong đó Mạc Vũ là phó đoàn trưởng và Vương Long đứng ở vị trí trung tâm hàng đầu.

Cùng với ánh đèn nhấp nháy, hình ảnh được định hình.

…

Tối hôm đó, Mạc Vũ mặc bộ đồ ngủ màu xanh lam ngồi trong thư phòng, chăm chú lật xem báo cáo tổng kết chiến đoàn tháng này.

Lúc này, cửa thư phòng bị đẩy ra, Nhan Không mặc bộ đồ ngủ màu hồng phấn cầm bức ảnh đi vào phòng.

Đi đến sau lưng Mạc Vũ, Nhan Không vòng tay qua cổ Mạc Vũ, dựa ngực vào lưng hắn, sau đó đưa một bức ảnh chụp chung đến trước mặt Mạc Vũ:

“Anh Vũ, văn phòng đã gửi ảnh đến rồi, mỗi người một tấm để làm kỷ niệm.”

“Đừng làm phiền, đợi anh làm xong việc đã rồi xem.”

Nhận ra Mạc Vũ đang bận, Nhan Không không khỏi chu môi nhưng vẫn ngoan ngoãn đặt ảnh sang một bên, nói một câu “Làm xong việc thì về ngủ sớm”, sau đó lặng lẽ rời khỏi phòng.

Nửa giờ sau, xem xong báo cáo tổng kết chiến đoàn tháng này, Mạc Vũ chuẩn bị đứng dậy, lúc này đột nhiên hắn nghĩ đến điều gì đó, liền nhìn về phía bức ảnh chụp chung được đặt trên bàn làm việc.

Hết chương 1987.

Chương 1988. Nhiệm Vụ Mới

Cầm bức ảnh chụp chung lên, ánh mắt hắn tập trung vào bản thân trong ảnh, trên mặt lập tức nở nụ cười.

So với ảnh tốt nghiệp, hắn trong bức ảnh chụp chung này đã mất đi vẻ non nớt, giữa hai hàng lông mày lộ ra thêm vài phần chín chắn và sát phạt nhưng trong mắt vẫn còn nhiệt huyết với tương lai.

Năm năm thăng cấp lên chiến đoàn cấp A.

Mặc dù không phá vỡ kỷ lục thăng cấp đáng kinh ngạc của chiến đoàn Lê Minh nhưng cũng có thể coi là rất xuất sắc.

Lúc này, vinh dự ập đến nhưng Mạc Vũ cũng cảm nhận được áp lực mới.

Bởi vì những thách thức mới sắp xuất hiện.

Sau khi thăng cấp lên chiến đoàn cấp A, nhiệm vụ mà chiến đoàn nhận sẽ được nâng cấp tương ứng, độ khó của nhiệm vụ tiền tuyến cũng sẽ tăng lên.

Vinh dự này cần phải dùng nhiều sức lực hơn để gánh vác.

Hít một hơi thật sâu, cảm thấy áp lực, Mạc Vũ nhìn về phía bức ảnh Phong Kỳ treo trên tường thư phòng.

Lúc này, hắn nhớ đến lời nhắn nhủ của mình về tương lai trước khi tốt nghiệp.

Dù không thể trở thành người thúc đẩy làn sóng thời đại như Phong Kỳ nhưng cũng phải trở thành một giọt nước theo dòng chảy thời đại, tạo nên những con sóng lớn trong dòng chảy lịch sử.

Ánh mắt lúc này dần trở nên kiên định.

Ý nghĩa của niềm tin có lẽ nằm ở đây…

Năm 95 của Bình Minh.

Hai năm sau khi thăng cấp lên chiến đoàn cấp A.

Trong hai năm, căn cứ chiến đoàn đã có nhiều thay đổi lớn, ngoài việc số lượng chiến đoàn tăng lên, căn cứ cũng được mở rộng, thêm nhiều cơ sở mới.

Lúc này, phòng họp chiến đoàn.

Dưới ánh đèn sáng là một chiếc bàn họp hình tròn màu trắng, mười thành viên cốt cán của chiến đoàn dự bị Chiến thần đoàn lần lượt ngồi xuống.

Mạc Vũ ngồi ở vị trí phó đoàn trưởng, bên trái là đoàn trưởng Vương Long, bên phải là vợ Nhan Không.

Cuộc họp cốt cán chiến đoàn lần này liên quan đến một nhiệm vụ mới nhất vừa nhận được.

Nhận chi tiết nhiệm vụ do đoàn trưởng Vương Long đưa tới, Mạc Vũ thành thạo lật sang trang đầu tiên, xem xét kỹ lưỡng yêu cầu nhiệm vụ lần này.

Chi tiết yêu cầu nhiệm vụ: Theo yêu cầu của Viện nghiên cứu Tinh Thần, bảo vệ đội thi công xây dựng một trạm nghiên cứu nhỏ tiền tuyến ở phía tây nam cách tiền tuyến 32 km.

Rủi ro xung quanh: Trường lực Hắc Phong, trường lực Cực Quang.

Độ khó nhiệm vụ: Không rõ.

Thời gian nhiệm vụ: 160-200 ngày.

Đánh giá rủi ro chi tiết: …

Phần thưởng nhiệm vụ: …

Xem xong báo cáo nhiệm vụ trên tay, nhận ra đây là một nhiệm vụ bảo vệ dài hạn, Mạc Vũ không thấy lạ.

Họ cũng đã nhận những nhiệm vụ tương tự trước đây.

Loại nhiệm vụ này được gọi chung là "Nhiệm vụ bảo vệ", các nhiệm vụ bảo vệ khác còn có hỗ trợ nhân viên đặc biệt đến trường lực để thăm dò, thu thập, v.v.

Còn lý do tại sao lại xây dựng một trạm nghiên cứu tạm thời ở tiền tuyến có rủi ro cao thì liên quan đến đặc tính của một số linh thực.

Một số linh tài sau khi rời khỏi trường lực sẽ nhanh chóng mất đi linh tính.

Ví dụ như có một loại linh thực đặc biệt gọi là "Quả Trái Tim ", đây là một loại linh quả thần kỳ có thể phục hồi huyết nhục, hình dạng giống như một trái tim đang đập, trên đó có nhiều mạch máu.

Giá trị của nó rất lớn, có thể nói là thánh phẩm chữa thương cũng không quá đáng.

Nhưng Quả Trái Tim rất yếu ớt, một khi rời khỏi trường lực giống như cá rời khỏi nước, sẽ héo úa trong vòng 30-50 phút, mất hết dược tính.

Lúc đó, để giải quyết vấn đề khó khăn trong vận chuyển, Hội đồng tối cao của Tinh Thành đã chấp thuận xây dựng một trạm y tế tạm thời tiền tuyến bên ngoài trường lực nơi có Quả Trái Tim, giải quyết vấn đề Quả Trái Tim sẽ héo úa trong quá trình vận chuyển, áp dụng phương pháp lấy tại chỗ.

Mạc Vũ cho rằng nhiệm vụ xây dựng bảo vệ lần này rõ ràng cũng vậy.

Rất có thể là một loại tài nguyên nào đó không thể bảo quản lâu dài, chỉ có thể lựa chọn xây dựng trạm nghiên cứu

tạm thời, dùng để nghiên cứu hoặc sử dụng tài nguyên đặc biệt.

Mạc Vũ không suy nghĩ nhiều về vấn đề này.

Hắn cho rằng trước tiên cần phải tìm hiểu chi tiết về trường lực gần địa điểm nhiệm vụ lần này, tránh tối đa những rủi ro tiềm ẩn, đảm bảo nhiệm vụ diễn ra và kết thúc bình thường.

Hắn với tay lấy chiếc máy tính bảng đặt trên bàn, mở thông tin cơ sở dữ liệu, bắt đầu xem thông tin chi tiết về các trường lực liên quan.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Mạc Vũ lập tức bắt tay vào chuẩn bị triển khai nhiệm vụ mới.

Thời gian trôi qua rất nhanh trong thời gian này.

Một tháng sau.

Những chiếc xe chở đầy chiến sĩ rời khỏi căn cứ quân đoàn, tiến về địa điểm mục tiêu.

Sau bảy ngày hành trình, họ đã đến địa điểm nhiệm vụ lần này.

Đây là một khu rừng rậm rạp đầy lá khô vàng, do lá rụng chồng chất từng lớp, những chiếc lá bên dưới đã mục nát, tỏa ra mùi hôi thối khó chịu.

May mắn thay, con đường chính phía trước đã được thông, họ không cần phải dọn dẹp thêm.

Hết chương 1988.

Chương 1989. Chuẩn Bị

Đến khu vực trung tâm của khu rừng, con đường chính ở đây đã đứt, phía trước là trường lực Hắc Phong.

Đây là một trường lực chưa được khám phá đến 2%.

nhân đội thi công và nhân viên Viện nghiên cứu Tinh Thần chưa đến, Mạc Vũ lập tức triệu tập các thành viên chiến đoàn bắt đầu chuẩn bị trước.

Đầu tiên là chặt cây gần đó, dọn sạch một khu vực để thi công.

Tiếp theo là sử dụng những cây đã chặt để dựng một số tháp canh có thể quan sát rõ ràng sự thay đổi của trường lực Hắc Phong, đảm bảo rằng ngay cả khi trường lực Hắc Phong đột ngột mở rộng, họ cũng có thể phát hiện kịp thời.

Tiếp theo là chuẩn bị cuộc sống.

Dựng lều tạm, chuẩn bị nhu yếu phẩm, v.v.

Trải qua nhiều năm ở tiền tuyến, những quy trình phức tạp này đối với Mạc Vũ cũng giống như ăn cơm uống nước vậy, rất thành thạo.

Mười lăm ngày sau.

Đội thi công đến trước.

Trong cuộc trò chuyện với người phụ trách đội thi công, Mạc Vũ đã hiểu rõ hơn về nhiệm vụ bảo vệ lần này.

Lần này, Viện nghiên cứu Tinh Thần chuẩn bị mở một trạm nghiên cứu tạm thời tiền tuyến, chuyên nghiên cứu về lĩnh vực vật liệu tổng hợp.

Mà trong trường lực Hắc Phong có một loại linh thực đặc biệt có thể giải quyết một bài toán khó mà Viện nghiên cứu Tinh Thần vẫn chưa giải quyết được.

Nhưng loại linh thực này sau khi đưa ra khỏi trường lực sẽ không sống được quá ba giờ, vì vậy Viện nghiên cứu Tinh Thần đã xin Hội đồng tối cao chấp thuận, quyết định xây dựng một trạm nghiên cứu tạm thời tiền tuyến để tiến hành nghiên cứu tại chỗ.

Người phụ trách đội thi công cho biết, để đảm bảo an toàn, trạm nghiên cứu tạm thời sẽ được xây dựng dưới lòng đất.

Trong ba ngày tới, máy móc thi công sẽ được chuyển đến.

Họ sẽ nhanh chóng hoàn thành việc đào không gian ngầm và xây dựng kết cấu ổn định, sau đó các thiết bị khoa học của Viện nghiên cứu Tinh Thần sẽ được chuyển đến.

Sau khi nắm rõ kế hoạch thi công, Mạc Vũ cũng không nhàn rỗi.

Hắn bắt đầu cùng Vương Long tỉ mỉ sắp xếp kế hoạch bảo vệ lần này, cuối cùng quyết định chia chiến đoàn thành ba ca, mỗi ca 8 giờ, hoạt động 24 giờ, bảo vệ công việc và sự an toàn của đội thi công.

Năm tháng sau.

Mạc Vũ đứng trên đỉnh tháp canh, nhìn về phía xa xa, nơi có lớp chắn trường lực đen kịt, quan sát sự chuyển động nhỏ của trường lực.

Lúc này, tháp canh dưới chân hắn rung lên, chỉ thấy một bóng người nhảy lên như hổ dữ, đáp xuống bên cạnh hắn.

Người đến chính là đoàn trưởng Vương Long.

“Về nghỉ ngơi đi, tiếp theo giao cho ta.”

“Chưa đến giờ đổi ca mà, đến sớm thế làm gì.” Mạc Vũ hơi ngạc nhiên nói.

Nghe vậy, Vương Long nhe răng cười hở lợi, cười nói:

“Bà nội ngươi dạo này gọi điện cho ta, bảo ta khuyên ngươi, sớm sinh con đi, bà nội ngươi chính là bà nội ta, lời bà ta ta sao có thể không nghe, bây giờ đổi ca sớm cho ngươi, là để cho ngươi thêm hai giờ tạo đứa nhỏ, ngươi cố gắng lên.”

Nghe lời giải thích của Vương Long, gân xanh trên trán Mạc Vũ giật giật.

“Được rồi, vì ta đã đến đây, ngươi hãy về trước đi.”

“Được.”

Đối với vị đoàn trưởng đã cùng hắn vào sinh ra tử này, Mạc Vũ không khách sáo, lập tức gật đầu đáp lại, sau đó nhảy xuống từ tháp canh.

Sau khi đáp xuống đất, hắn hơi khom người, đứng vững.

Ánh mắt hắn đảo quanh, mỗi hướng đều có một chiến sĩ toàn thân vũ trang đang làm nhiệm vụ.

Không giống như lúc mới đến, địa hình nơi đây đã có sự thay đổi lớn dưới sự nỗ lực của đội thi công.

Tất cả cây cối xung quanh đều đã bị chặt phá, trung tâm của bãi đất trống được dọn sạch ban đầu giờ đã có thêm một đường hầm kim loại dẫn xuống lòng đất.

Mạc Vũ bước đến trước đường hầm kim loại, đi xuống theo con đường dốc xuống phía dưới.

Đi được hơn mười mét, hắn đi ra khỏi đường hầm kim loại dốc xuống, trước mắt hắn là một quảng trường ngầm nhỏ, tổng diện tích là 2500 mét khối.

Bên trong có bốn thiết bị khoa học, năm nhân viên kỹ thuật của Viện nghiên cứu Tinh Thần đã đến trước đang bận rộn hiệu chỉnh máy móc.

Xung quanh quảng trường ngầm có dựng nhiều lều tạm.

Những người ở đây đều là những chiến sĩ đã kết thúc nhiệm vụ và được thay phiên xuống nghỉ ngơi.

Nhiệm vụ bảo vệ đã trôi qua hơn 150 ngày, Mạc Vũ biết nhiệm vụ lần này sắp kết thúc.

Khi công việc hoàn thiện và các thiết bị khoa học được hiệu chỉnh xong, trạm nghiên cứu tạm thời này sẽ chính thức đi vào hoạt động, họ cũng không cần phải tiếp tục ở lại đây nữa.

Đến lúc đó sẽ có chiến đoàn khác thay thế họ chịu trách nhiệm bảo vệ nơi này, cũng sẽ có chiến đoàn chuyên trách khai thác tài nguyên của trường lực Hắc Phong, cung cấp cho trạm nghiên cứu tạm thời này để phục vụ cho nghiên cứu.

Tóm lại, nhiệm vụ của họ sắp kết thúc.

Lúc này bên ngoài có đoàn trưởng Vương Long đang làm nhiệm vụ, Mạc Vũ định sẽ ngủ một giấc thật ngon.

Nhưng ngay khi Mạc Vũ đến trước lều của mình, chuẩn bị vào thì hắn đột nhiên nghe thấy tiếng còi báo động chói tai vang lên.

Hết chương 1989.

Chương 1990. Báo Động

Hắn đột ngột quay đầu nhìn về phía đường hầm ngầm, chỉ thấy những chiến sĩ đang làm nhiệm vụ bên ngoài lần lượt đi xuống theo đường hầm.

Điều này khiến Mạc Vũ nhận ra đã có chuyện xảy ra.

Khi bóng dáng Vương Long phụ trách đoạn hậu xuất hiện, cánh cửa lớn của đường hầm ngầm đột ngột đóng sầm lại, phát ra tiếng va chạm của kim loại, sau đó tiếng gầm của Vương Long vang lên trong quảng trường ngầm:

"Trường lực Hắc Phong đột ngột mở rộng, toàn bộ chuẩn bị chiến đấu!"

….

Sự thay đổi đột ngột khiến thần kinh của Mạc Vũ căng thẳng ngay lập tức.

Nghe tiếng gọi của Vương Long, Mạc Vũ lập tức quay người hét về phía khu vực dựng lều liên hoàn:

"Toàn bộ chuẩn bị chiến đấu!"

Quảng trường ngầm nhất thời hỗn loạn, những chiến sĩ đang nghỉ ngơi nhanh chóng mặc đồ bảo hộ, lần lượt đi ra khỏi lều, vẻ mặt căng thẳng.

Lúc này, Mạc Vũ quay người đến bên Vương Long trước đường hầm kim loại, mở lời hỏi:

"Anh Long, tình hình thế nào."

"Trường lực Hắc Phong đột ngột mở rộng, có lẽ sẽ bao phủ khu vực này, chúng ta trốn dưới lòng đất tạm thời đừng ra

ngoài, ngươi hãy thử liên lạc xin viện binh.”

Khi nói những lời này, vẻ mặt của Vương Long nghiêm túc, không còn thái độ đùa giỡn như thường ngày.

Nghe lời giải thích của Vương Long, vẻ mặt Mạc Vũ cũng trở nên nghiêm trọng.

Trường lực đột ngột mở rộng ở chiến trường tiền tuyến không phải là chuyện thường thấy nhưng cũng thỉnh thoảng xảy ra.

Đây cũng là lý do chính khiến đội thi công chọn xây dựng trạm nghiên cứu tạm thời dưới lòng đất, như vậy ngay cả khi gặp phải trường lực xung quanh đột ngột mở rộng, họ cũng có thời gian để ứng phó.

Mà việc chủ đạo mở rộng trường lực thường là do thế lực kiểm soát trong trường lực muốn mở rộng phạm vi thế lực, hoặc là tuyên chiến với các thế lực khác trong trường lực xung quanh, muốn cướp đoạt tài nguyên của các thế lực khác.

Không cảm khái nhiều, Mạc Vũ lập tức cầm lấy thiết bị liên lạc đeo ở thắt lưng, sau khi điều chỉnh kênh liên lạc thì mở lời:

“Tiểu Không, ngươi thử xem có thể liên lạc với khu vực tiếp tế không, xin viện binh.”

Đầu bên kia im lặng một lát rồi giọng nói của Không Nhan truyền đến:

“Đang liên lạc nhưng có vẻ như quảng trường ngầm chúng ta đang ở đã bị trường lực Hắc Phong bao phủ, tín hiệu truyền đi rất yếu nhưng muốn liên lạc thì không thành vấn đề.”

“Ngươi cứ thử liên lạc trước, liên lạc thành công thì báo lại cho ta.”

“Được.”

Kết thúc cuộc gọi, Mạc Vũ quay đầu nhìn về phía Vương Long, sau đó từ từ rút thanh chiến nhận màu tím đeo sau lưng ra.

Lúc này nói không căng thẳng là giả.

Nhưng căng thẳng không ảnh hưởng đến tâm lý của Mạc Vũ, hắn đã không ít lần gặp phải những tình huống nguy cấp tương tự.

Hơn nữa lúc này đang ở dưới lòng đất, khả năng bị phát hiện rất thấp.

Ngay cả khi bị phát hiện, chỉ cần trấn giữ đường hầm kim loại là không thành vấn đề, trừ khi thế lực kiểm soát trường lực Hắc Phong đào nhiều đường hầm thì mới có thể đánh vào, còn không thì họ chiếm ưu thế tuyệt đối về địa hình.

Trong lúc chờ đợi căng thẳng, tất cả chiến sĩ đều vẻ mặt nghiêm trọng, nhìn về phía đường hầm kim loại, nghiêm trận dĩ đãi.

Trong sự tĩnh lặng, Mạc Vũ thậm chí có thể nghe thấy tiếng hít thở nặng nề của chiến sĩ bên cạnh.

Lúc này, lớp đất trên cao rung chuyển, bụi đất rơi xuống từ các khe hở trên trần nhà, phía trên như có muôn thú đang chạy qua.

Cảm giác áp bức ập đến.

“Mẹ kiếp, ta còn chưa lấy vợ, chắc không chết được đâu nhỉ?”

Lúc này, một chiến sĩ mới vào nghề có khuôn mặt non nớt nuốt nước bọt, vẻ mặt căng thẳng nói.

“Sâu đất, mày câm miệng cho tao, tao còn chưa lấy vợ đây, mày còn chưa mọc hết lông, vội cái gì.” Vương Long nghe vậy không nhịn được quay đầu cười mắng.

Mọi người nghe vậy thì cười ồ lên, bầu không khí căng thẳng lúc này được giải tỏa.

“Anh Long, em có một người chị gái, anh có muốn em giới thiệu cho không?”

“Anh Long, em có một người em gái, anh thấy thế nào?”

“Anh Long, mẹ già của em năm nay 55 tuổi, đã nghỉ hưu rồi, anh thấy…”

…

Nghe mọi người trêu chọc, Vương Long không nhịn được mắng mỏ, sau đó gầm lên:

“Câm hết mồm cho tao, muốn giới thiệu chị gái em gái thì đợi vượt qua được lần nguy cơ này rồi hãy nói, bây giờ thì cho tao nghiêm túc hết lên.”

Nói xong, Vương Long quay người nhìn về phía đường hầm kim loại, vẻ mặt tươi cười biến mất.

Nâng chiếc chiến phủ màu đỏ thẫm lên, khí thế trên người Vương Long đột nhiên thay đổi, giống như một con hổ đói đang rình rập con mồi xuất hiện, sau đó gầm lên tấn công.

Thời gian trôi qua trong sự chờ đợi nhưng vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Nhưng mọi người không dám lơ là chút nào, vì nguy cơ có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, đến lúc đó mới phản ứng thì đã muộn.

Năm giờ sau.

Mọi người vẫn căng thẳng tập trung trước đường hầm kim loại.

Lúc này, thiết bị liên lạc đeo trên người Mạc Vũ nhấp nháy, sau tiếng rè rè, giọng nói của Không Nhan truyền đến:

Hết chương 1990.

Chương 1991. Liên Lạc

“Anh Vũ, đã liên lạc được với khu vực tiếp tế, đã báo cáo tình hình bên này, văn phòng xử lý công việc cho biết sẽ nhanh chóng điều tra tình hình trường lực Hắc Phong, sau đó lập kế hoạch hỗ trợ.”

“Ừm, ngươi giữ liên lạc với khu vực tiếp tế, có tình hình gì thì báo cáo ngay.”

“Rõ.”

Kết thúc cuộc gọi, Mạc Vũ định mở miệng nói tiếp nhưng thấy Vương Long đứng trước mặt đột nhiên quay đầu nhìn hắn:

“Chúng ta cứ chờ ở đây cũng không phải cách, ngươi chia chiến đoàn thành hai nhóm, 12 giờ một nhóm thay phiên nhau, ngươi dẫn một nhóm anh em đi nghỉ ngơi trước, như vậy ngay cả khi có tình huống đột xuất, chúng ta cũng có thể ứng phó nhanh chóng.”

Đối với đề nghị của Vương Long, Mạc Vũ không từ chối, lập tức gật đầu đồng ý.

Như Vương Long nói, chỉ có thay phiên nghỉ ngơi mới có thể duy trì được tinh lực dồi dào.

Lúc này, hắn quay người, theo lệnh của Vương Long bắt đầu chia nhóm cho các chiến sĩ có mặt.

Trong đó, những chiến sĩ vừa trực ban đều được biên vào nhóm thứ hai, đi nghỉ ngơi trước.

…

Một tuần sau.

Mạc Vũ mặc quân phục chiến đấu mở mắt, ngẩng đầu nhìn đồng hồ để trên bàn, hắn lập tức cúi người đứng dậy, quyết định đi đổi ca với Vương Long.

Hắn không cởi quân phục chiến đấu, đưa tay cầm lấy chiến nhận màu tím để bên giường, bước ra khỏi lều.

Sau khi thổi còi, các chiến sĩ của nhóm thứ hai lần lượt bước ra khỏi lều, bắt đầu tập hợp, sau đó dưới sự dẫn dắt của Mạc Vũ đi về phía đường hầm kim loại.

Sau khi đổi ca xong, Mạc Vũ gọi Vương Long đang chuẩn bị về nghỉ ngơi lại, gọi hắn sang một bên.

"Sao vậy?"

Đối mặt với câu hỏi của Vương Long, vẻ mặt Mạc Vũ nghiêm trọng:

"Ba giờ trước, khu vực tiếp tế mới trả lời, tốc độ mở rộng của trường lực Hắc Phong hiện tại rất nhanh, vị trí chúng ta đang ở cách ranh giới mới nhất của trường lực Hắc Phong khoảng năm cây số, hiện tại lực lượng hỗ trợ có thể điều động được có hạn, họ đã giao chiến với tộc Hắc Phong của trường lực Hắc Phong nhưng không chiếm được ưu thế nào, trong thời gian ngắn không thể nào xông vào trường lực Hắc Phong để hỗ trợ chúng ta rời đi."

Nghe vậy, vẻ mặt Vương Long cũng trở nên nghiêm trọng, sau đó hỏi:

"Thức ăn của chúng ta nhiều nhất còn chống đỡ được bao lâu?"

"Nếu muốn duy trì sức chiến đấu thì phân phối hợp lý, thức ăn nhiều nhất còn chống đỡ được một tuần, thời gian dành cho chúng ta không còn nhiều."

Nghe phân tích của Mạc Vũ, Vương Long im lặng một lúc rồi gật đầu nói:

"Cố thêm bốn ngày nữa, nếu viện binh vẫn chưa đến, chúng ta chỉ còn cách chọn đột vây."

"Ngươi đi nghỉ ngơi trước đi, đợi tin tức từ khu vực tiếp tế rồi hãy quyết định."

"Ừm, nơi này giao cho ngươi." Vương Long vỗ vai Mạc Vũ, sau đó vác chiến phủ quay người rời đi.

Sau khi Vương Long rời đi, Mạc Vũ quay lại đứng trước đường hầm kim loại.

Nhìn vào đường hầm kim loại chìm trong bóng tối, trong lòng hắn trăm mối ngổn ngang.

Nếu chọn đột vây, hắn rất rõ rủi ro lớn đến mức nào.

Phía trên đã bị trường lực Hắc Phong bao phủ, chọn đột vây rất có khả năng bị tộc Hắc Phong vây khốn, đến lúc đó muốn thoát thân gần như không thể.

Mặc dù đã thăng cấp lên chiến đoàn cấp A.

Nhưng chỉ dựa vào sức chiến đấu tổng hợp của chiến đoàn bọn họ, đối đầu với tộc Hắc Phong nắm giữ một trường lực thì chẳng khác nào si tâm vọng tưởng.

Chọn đột vây đồng nghĩa với việc đánh cược tính mạng.

Nhưng hắn càng hiểu rõ một điều, nếu không chọn đột vây trước khi thức ăn cạn kiệt, đợi đến khi thức ăn hết sạch, ngay cả khi muốn đột vây, bọn họ cũng không còn đủ sức lực, đến lúc đó xác suất đột vây thành công sẽ giảm mạnh.

Đột vây tuy rủi ro cực lớn nhưng so với việc ngồi chờ chết, ít nhất cũng nắm được quyền chủ động.

Điều hắn có thể trông mong lúc này chỉ là khu vực tiếp tế tiền tuyến nhanh chóng điều động chiến sĩ, phát động chiến tranh chủ động với trường lực Hắc Phong.

Nhưng khả năng này không lớn.

Dù sao khu vực tiếp tế tiền tuyến cũng đang tác chiến trên nhiều mặt trận, toàn bộ chiến trường lấy khu vực tiếp tế làm trung tâm, phân tách mở rộng ra nhiều tuyến đường chiến đấu, rất nhiều chiến đoàn đang thực hiện nhiệm vụ trong các trường lực khác, nhiều khi tín hiệu của khu vực tiếp tế cũng không nhận được, muốn kịp thời rút người đến hỗ trợ cần có thời gian.

Sau khi phân tích tình hình hiện tại, trong lòng Mạc Vũ đã đồng ý với quyết định của Vương Long.

Bọn họ phải chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

…

Bốn ngày sau.

Toàn thể chiến sĩ của chiến đoàn Dự bị Chiến thần dưới sự dẫn dắt của Vương Long tập hợp trước đường hầm kim loại.

Mạc Vũ đứng bên cạnh Vương Long, quay người nhìn lướt qua các chiến hữu có mặt.

Những ngày này, viện binh vẫn chưa đến, tín hiệu liên lạc với bên ngoài cũng ngày càng không ổn định.

Tin tức mới nhất nhận được là, hai mươi tám chiến đoàn được khu vực tiếp tế điều động đến hỗ trợ đã nổ ra giao tranh với trường lực Hắc Phong, ngoài ra, khu vực tiếp tế vẫn đang điều động lực lượng từ các hướng khác liên tục tham gia chiến đấu.

Hết chương 1991.

Chương 1992. Đột Vây

Theo đà này mà chờ đợi, không biết viện binh khi nào mới đến.

Qua thông tin do nhân viên khu vực tiếp tế cung cấp, có thể thấy sức chiến đấu của tộc Hắc Phong cực mạnh, các chiến đoàn liên hợp giao chiến với chúng không hề chiếm được ưu thế, thậm chí còn bị đẩy lui nhiều lần.

Trận chiến này rất có khả năng sẽ là một cuộc chiến trường kỳ.

Nhưng lương thực dự trữ của bọn họ đã không còn trụ được nữa, bây giờ ngoài việc liều chết chiến đấu, không còn đường lui nào khác.

Bữa ăn trước khi quyết định đột vây, đặc biệt thịnh soạn.

Tất cả chiến sĩ đều đã bổ sung đầy đủ thể lực, dưỡng đủ tinh thần.

Tiếp theo, sẽ là một trận chiến ác liệt.

Mười phút nghỉ ngơi cuối cùng, Mạc Vũ thấy có người lấy mặt dây chuyền tượng Phong Kỳ từ trong áo ra bắt đầu cầu nguyện, cũng có chiến sĩ căng thẳng đến mức trán toát mồ hôi.

Đối mặt với cái chết, ngay cả binh lính già cũng không thể bình tĩnh tự nhiên.

Nhanh chóng, mười phút trôi qua.

Cùng với mệnh lệnh của đoàn trưởng Vương Long, toàn thể chiến sĩ theo Vương Long xuất phát dọc theo đường hầm kim loại.

Trong lúc đó, năm nhân viên kỹ thuật nghiên cứu của Viện Tinh Thần được bảo vệ ở vị trí giữa đội hình.

Khi cánh cửa sắt nặng nề được mở ra, cảnh tượng bên ngoài đã thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Toàn bộ thế giới chìm trong Hắc Phong, không khí tràn ngập mùi khói lửa.

"Cảnh giác!"

Lúc này, Mạc Vũ lên tiếng hô, các chiến sĩ nhảy ra từ phía sau hắn lập tức tản ra, vẻ mặt nghiêm trọng quét mắt nhìn xung quanh, tìm kiếm nguy hiểm tiềm tàng.

Khi chiến sĩ cuối cùng đi lên từ lòng đất, đội hình chiến đoàn đã thay đổi.

Tạo thành vòng vây, bảo vệ năm nhân viên kỹ thuật của Viện Tinh Thần ở bên trong, di chuyển về phía nơi đỗ xe vận chuyển.

Nhưng khi bọn họ đến nơi đỗ xe vận chuyển, lại phát hiện ra xe vận chuyển đều đã bị phá hủy.

Trong đó có một chiếc xe vận chuyển còn bị một loại vũ khí sắc bén nào đó tấn công, bị cắt thành vô số mảnh kim loại vụn.

Muốn dùng xe vận chuyển để đi đường đã không thể, bọn họ chỉ có thể tiếp tục đi bộ.

Điều này cũng báo hiệu rằng rủi ro đột vây đã tăng lên.

Nhưng bây giờ Mạc Vũ hiểu rằng bọn họ đã không còn đường lui, chỉ có thể tiếp tục tiến lên.

Hơn mười phút sau, đồng tử của Mạc Vũ đột nhiên co lại, hắn thấy trong Hắc Phong cuồn cuộn không xa, một nhóm

sinh vật giống người mặc áo giáp đen đang hành quân nhanh về cùng một hướng với bọn họ.

“Chuẩn bị chiến đấu!”

Tiếng gầm của Vương Long vang lên, hai chiếc rìu chiến màu đỏ thẫm trong tay hắn đột nhiên bùng cháy.

Lúc này, đội quân tộc Hắc Phong đang hành quân cũng phát hiện ra bọn họ, không chút do dự lao nhanh về phía bọn họ.

Trận chiến sắp nổ ra.

Lúc này, Vương Long giống như chiến thần, giơ rìu chiến lên xông lên trước.

Mạc Vũ thấy vậy, lập tức đuổi theo.

Nhiều năm kinh nghiệm tác chiến tiền tuyến, thậm chí không cần chỉ huy, chiến đoàn đã phản ứng nhanh chóng đuổi theo.

Đội hình xung phong nhanh chóng thay đổi, giống như một mũi dao nhọn tiếp xúc với đội quân tộc Hắc Phong đang xông tới.

Hơn mười phút sau.

Trận chiến kết thúc, Mạc Vũ toàn thân đẫm máu, vung tay gạt máu dính trên lưỡi chiến màu tím, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Không Nhan phía sau.

Xác nhận Không Nhan không bị thương, hắn nhìn về phía Vương Long đang thở hổn hển không xa.

“Điểm danh thương vong.”

Vương Long cắm rìu chiến xuống đất, ra lệnh.

Nhưng chưa kịp điểm danh, hắn đã thấy không xa lại có một đội quân tộc Hắc Phong hành quân nhanh đến.

Không có thời gian nghỉ ngơi, trận chiến lại nổ ra.

Lần giao chiến này kéo dài hơn hai mươi phút.

Đồng thời, Mạc Vũ phát hiện ra rằng hai đội quân tộc Hắc Phong hành quân này đều mang theo một lượng lớn tài nguyên, rõ ràng là để đưa ra tiền tuyến hỗ trợ lực lượng chính của tộc Hắc Phong đang giao chiến với chiến đoàn nhân tộc.

Có thể thấy tình hình chiến sự ở phía trước căng thẳng như thế nào.

Phân tích hướng hành quân của đội vận chuyển vật tư, Mạc Vũ lập tức đề xuất thay đổi tuyến đường đột vây.

Đã đột vây thì rõ ràng không thể chọn vị trí có quân đội tộc Hắc Phong.

Đây không phải là đột vây, mà là đi tìm chết.

Chỉ có điều chỉnh hướng đột vây, tránh xa quân đội tộc Hắc Phong, bọn họ mới có thể có một tia sinh cơ.

Đối với đề xuất của hắn, Vương Long lập tức đồng ý.

Nhưng mới đi được năm phút, bọn họ lại đụng độ với đội vận chuyển của tộc Hắc Phong.

Lần này tài nguyên vận chuyển khác nhưng quy mô đội vận chuyển lớn gấp ba lần.

Trận chiến không có gì bất ngờ lại nổ ra.

Trận chiến này vô cùng thảm khốc, liên tục có thành viên chiến đoàn ngã xuống trong vũng máu.

Nhưng lúc này, Mạc Vũ đã không còn quan tâm đến việc thống kê thương vong, quyết định sau khi chiến đấu kết thúc sẽ tiếp tục đột vây, với tư cách là phó đoàn trưởng, hắn càng phải chịu trách nhiệm với những chiến sĩ còn sống.

Khi trận chiến này sắp kết thúc, Mạc Vũ vung lưỡi chiến màu tím chém đứt eo của chiến sĩ tộc Hắc Phong cuối cùng nhưng lúc này hắn nghe thấy tiếng gầm của Vương Long truyền đến từ không xa:

Hết chương 1992.

Chương 1993. Cánh Tay Gãy

“Mạc Vũ, dưới chân!”

Mạc Vũ phản ứng rất nhanh, thậm chí không nhìn xuống chân, dứt khoát vung lưỡi chiến màu tím trong tay chém xuống đất.

Ngay lúc này, hắn cảm thấy hai chân tê dại.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn thấy hai luồng sát phong màu đen quấn quanh hai chân, sát phong này giống như dao cạo bằng thép xoay tròn, cảm giác đau đớn ập đến, chỉ thấy lớp giáp trên hai chân vỡ vụn, tiếp theo thịt trên hai chân biến thành sương máu, lộ ra xương trắng, cuối cùng xương cũng vỡ vụn và bắn ra tứ phía.

Sương máu bắn tung tóe, mất đi sự nâng đỡ của hai chân, phần thân trên của hắn ngả về phía sau.

Nhưng sát phong màu đen không buông tha, cuốn về phía cơ thể hắn.

Trong lúc sống còn, Mạc Vũ không chịu khuất phục, lưỡi chiến trong tay đột nhiên vung ra, nhân cơ hội nghiêng người sang một bên.

Mạc Vũ dựa vào phản ứng nhanh nhạy, cơ thể tránh được sự trói buộc của sát phong nhưng cánh tay trái lại trở thành mục tiêu mới của sát phong, chỉ thấy cánh tay trái dưới sức mạnh của sát phong vỡ vụn, xương vụn bay tứ tung, biến thành sương máu trôi đi.

Cơn đau dữ dội ập đến toàn thân, mất nhiều máu khiến Mạc Vũ hoa mắt chóng mặt.

Trước khi ngất đi, hắn thấy Vương Long tức giận chạy về phía hắn, miệng còn hét gì đó.

Nhưng hắn không nghe rõ.

Tầm mắt chuyển sang Không Nhan, hắn thấy trong mắt Không Nhan sự kinh hoàng và hoang mang, những giọt nước mắt không thể kìm nén trào ra.

Lúc này, mí mắt trở nên vô cùng nặng nề, tầm nhìn càng thêm mờ mịt.

Hắn có thể nghe rõ tiếng thở của mình, dường như còn có tiếng gió đen dữ dội gào thét bên tai.

Khi nửa thân người rơi xuống đất, trong đầu Mạc Vũ chỉ có một ý nghĩ:

Ta sắp chết rồi sao?

….

Khoảnh khắc cơ thể rơi xuống đất, Mạc Vũ cảm thấy mình sẽ giống như những người anh em đã hy sinh trước đây, đón nhận sự kết thúc của cuộc đời.

Khoảnh khắc này, trong đầu hắn hiện lên rất nhiều hình ảnh.

Hắn nghĩ đến người vợ Không Nhan, nghĩ đến đoàn trưởng Vương Long… nghĩ đến bà nội ở nhà ngóng trông hắn trở về.

Nội tâm tràn ngập nỗi buồn.

Niềm khao khát sống mãnh liệt bùng cháy trong lòng.

Nhưng không thể ngăn cản tầm nhìn dần bị bóng tối nuốt chửng, cuối cùng hoàn toàn bất tỉnh.

Sau khi bất tỉnh, Mạc Vũ mất đi cảm giác về thời gian, một trận chấn động dữ dội đánh thức hắn khỏi giấc ngủ.

Mở mắt ra, hắn thấy mình đang được Không Nhan ôm trong lòng, còn Không Nhan đang chạy nhanh về một hướng.

Cúi đầu nhìn xuống, hắn thấy cánh tay và chân bị đứt của mình đã được phun thuốc cầm máu đặc quánh.

Dường như cơ thể cũng được tiêm một loại thuốc nào đó, hắn cảm thấy tinh thần mình trở nên vô cùng phấn chấn.

Hắn muốn bắt đầu nói chuyện nhưng mở miệng lại ho ra một ngụm máu.

"Sắp đến rồi, cố lên!"

Phát hiện hắn đã tỉnh, giọng nói khàn khàn của Không Nhan truyền đến.

"Anh Long bọn họ đâu?"

"Đột vây không thành, chúng ta gặp phải một đội quân tộc Hắc Phong, anh Long bọn họ chịu trách nhiệm chặn hậu, chúng ta định rút về trạm nghiên cứu tạm thời."

Khi nói những lời này, giọng nói của Không Nhan run rẩy, cảm xúc nhấp nhô dữ dội.

Nghe xong lời này, Mạc Vũ im lặng.

Trong lòng hắn muốn đi giúp anh Long chặn hậu nhưng bây giờ hắn đã trở thành một phế nhân, đi cũng chỉ là gánh nặng.

"Tiểu Không, buông ta xuống."

Trước nguy cơ sống còn, Mạc Vũ cuối cùng thở dài, đưa ra lựa chọn.

"Đây là quyết định của anh Long, chắc chắn phải đưa ngươi về trạm nghiên cứu, ngươi chắc chắn phải sống thật tốt."

Lúc này, Mạc Vũ không phát hiện ra khi nói những lời này, trong mắt Không Nhan có sự không nỡ.

Mười mấy phút sau, bọn họ đến trước đường hầm dưới lòng đất.

Nâng cánh cửa kim loại của đường hầm đầy lá rụng lên, Không Nhan dẫn hắn chạy vào đường hầm, tiện tay đóng cánh cửa kim loại lại.

Vừa đến quảng trường dưới lòng đất, Không Nhan đột nhiên bước chân loạng choạng, cơ thể đột nhiên ngã về phía trước.

Như bản năng, Không Nhan điều chỉnh lại thân hình, ôm chặt Mạc Vũ vào lòng, sau đó ngã ngửa xuống đất.

"Tiểu Không!"

Mạc Vũ lập tức kinh hô.

"Ta không sao."

Khi nói những lời này, khuôn mặt Không Nhan lộ ra vẻ tiều tụy.

Lúc này, Mạc Vũ mới phát hiện ra bụng Không Nhan có một lỗ thủng lớn bằng nắm tay, giống như bị một sức mạnh nào đó xuyên thủng.

Lúc này, sắc mặt Không Nhan tái nhợt, trạng thái rất không ổn.

Vừa rồi mang hắn chạy, hoàn toàn là dựa vào ý chí để chống đỡ.

Phát hiện này khiến Mạc Vũ hoảng hốt.

Hắn nhìn xung quanh, muốn tìm hộp cứu thương để cầm máu cho Không Nhan nhưng ngay sau đó nhận ra rằng các nguồn lực y tế đã được mang đi từ khi bắt đầu hành động đột

vây, toàn bộ quảng trường dưới lòng đất chỉ có một góc chứa các nguồn thực phẩm không tiện mang theo khi hành quân.

"Anh Vũ… có lẽ ta không trụ được nữa."

Không Nhan muốn cố gắng ngồi dậy nhưng vẫn không thể đứng dậy, lúc này bụng cô không ngừng chảy máu, ngay cả nói chuyện cũng rất khó khăn.

"Đừng từ bỏ, chắc chắn phải cố lên, quân tiếp viện có lẽ đang trên đường đến."

Hết chương 1993.

Chương 1994. Tuyệt Vọng

Mạc Vũ bò bằng một tay đến bên Không Nhan, nhìn Không Nhan với ánh mắt dần trở nên mơ hồ mà hô lên.

Mạc Vũ hiểu rằng lúc này ý chí là sức mạnh duy nhất kéo dài thời gian sống của Không Nhan, một khi trong lòng có ý định từ bỏ, dây thần kinh căng thẳng đứt đoạn, có thể sẽ không bao giờ tỉnh lại được nữa.

"Anh Vũ… em muốn ngủ một giấc."

"Cố lên, anh Long bọn họ hẳn là sắp đến rồi, cố thêm một chút nữa."

Nhìn Không Nhan với vẻ mặt dần trở nên uể oải, lòng Mạc Vũ đau buồn.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự sống của Không Nhan đang dần tan biến.

Nhưng hắn lại bất lực.

"Anh Vũ, em sẽ… cố gắng, em còn chưa sinh con cho anh… nếu em đi rồi, bà nội sẽ trách em mất."

Khi nói những lời này, đôi mắt Không Nhan đã mất đi sự tập trung, đồng tử giãn ra không thể tập trung được nữa.

"Tiểu Không, còn nhớ ta đã hứa sẽ đưa ngươi đến Thành Lãnh Đông ngắm tuyết rơi không?"

"Nhớ… muốn đi lắm."

"Tiểu Không, chúng ta chắc chắn có thể đi, cố lên, anh Long bọn họ sắp đến rồi."

"Anh Vũ… hôn em một cái được không?"

Nghe xong lời này, Mạc Vũ lập tức cố gắng chống người dậy, khi hắn muốn hôn xuống, hắn phát hiện ánh mắt Không Nhan đã trở thành màu xám chết chóc, tia sinh khí cuối cùng trong mắt cũng tan biến.

Chậm rãi cúi đầu, Mạc Vũ run rẩy thân mình hôn lên môi Không Nhan.

Nhìn khuôn mặt Không Nhan, nước mắt không ngừng trào ra.

Nỗi buồn, sự tức giận, sự tuyệt vọng… đủ mọi cảm xúc tràn ngập trong lòng, người lính già đã chiến đấu ở tiền tuyến bảy năm này, phòng tuyến tinh thần không còn chống đỡ được nữa, hoàn toàn sụp đổ.

…

Một tháng sau, bệnh viện Tinh Thành.

Ánh nắng chói chang ngoài cửa sổ đánh thức Mạc Vũ đang hôn mê, hắn chống một tay ngồi dậy.

Lúc này, cánh tay phải của hắn cắm đầy ống mềm, nối với các thiết bị y tế.

Vươn tay lấy bức ảnh chụp chung khi thăng cấp lên chiến đoàn cấp A từ dưới gối ra, Mạc Vũ đỏ hoe mắt.

Sau khi Không Nhan chết, Vương Long và những người khác đều không xuất hiện.

Hắn chỉ dựa vào nguồn thực phẩm ở quảng trường dưới lòng đất để chống đỡ trong 23 ngày, khi chiến đoàn đến giải cứu, chỉ có một mình hắn ở toàn bộ quảng trường dưới lòng đất.

Khi biết tin đoàn trưởng Vương Long và những chiến sĩ khác đã hy sinh, hắn như chết lặng.

Tình yêu, tình bạn, tình đồng chí… tất cả đều tan biến trong nháy mắt.

Điều khiến hắn sống sót là muốn tận mắt chứng kiến sự sụp đổ của chiến trường Hắc Phong.

Sau khi được đưa trở về Tinh Thành, hắn luôn theo dõi tình hình tiền tuyến.

Qua tin tức tiền tuyến, hắn biết được rằng sự mở rộng của chiến trường Hắc Phong đã bị đẩy lui nhưng khu vực tiếp tế lại không chọn cách thừa thắng xông lên.

Câu trả lời chính thức đưa ra là, khu vực tiếp tế tiền tuyến đang có ba chiến trường sắp bị đánh chiếm, trong khi lực lượng chiến đấu của tộc Hắc Phong cực kỳ mạnh, trong thời gian ngắn không thể giành được chiến thắng quyết định, vì chiến trường Hắc Phong đã thu hẹp lãnh thổ, xét về cục diện chung, tạm thời không quyết định chia lực lượng để quét sạch chiến trường Hắc Phong.

Mạc Vũ hiểu được sự cân nhắc của chính quyền khi đưa ra quyết định này.

Nhưng trong thâm tâm, hắn sao có thể cam tâm.

Nhưng lúc này hắn chỉ là một phế nhân, căn bản không quyết định được gì, cũng không thay đổi được gì.

Những ngày ở bệnh viện, ý chí của Mạc Vũ dần suy sụp.

Mới tháng trước, hắn còn mơ về tương lai tươi đẹp, thậm chí còn tưởng tượng ra cảnh đưa con đi gặp bà nội, khuôn mặt bà nội tràn đầy niềm vui.

Bây giờ tất cả những điều này đã tan thành bọt biển.

Lúc này, hắn thà chọn quay trở lại tiền tuyến, chiến đấu đến chết ở chiến trường Hắc Phong, cũng không muốn sống một mình.

Nhưng bây giờ hắn nếu không có người chăm sóc, ngay cả việc đứng cũng khó, đừng nói đến việc quay trở lại tiền tuyến.

Ngay lúc này, cửa phòng bị đẩy ra.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy bà nội tóc bạc trắng đang đứng ở cửa, nhìn hắn bằng ánh mắt đầy đau lòng.

“Bà nội.”

Gặp lại bà nội sau bao ngày xa cách, mũi Mạc Vũ cay cay.

Đến bên giường Mạc Vũ, bà nội nhìn Mạc Vũ chỉ còn lại nửa thân trên, hốc mắt đỏ hoe, miệng không ngừng nói “Không sao.” nhưng hai tay lại không biết đặt ở đâu, nỗi đau lòng trong mắt theo nước mắt trào ra.

Nửa tháng tiếp theo, Mạc Vũ được điều trị dưới sự chăm sóc của bà nội.

Nhưng những ngày này, Mạc Vũ cũng trở nên càng thêm mê mang.

Hắn kể với bà nội về ý định trả thù của mình nhưng cũng biết rằng bây giờ mình chỉ là một phế nhân, căn bản không làm được gì.

Một tháng sau, bà nội quyết định đưa Mạc Vũ về nhà.

Nhưng Mạc Vũ trở về nhà vẫn không có bất kỳ thay đổi nào, vẫn chìm đắm trong nỗi buồn, không thể thoát ra được.

Hôm đó, bà nội dường như đã đưa ra một quyết định, thay một bộ quần áo mới, ra khỏi nhà.

Khi bà nội trở về, bà đã nói với Mạc Vũ đang nằm trên giường một cách chán nản như thế này:

Hết chương 1994.

Chương 1995. Khởi Động Lại

“Tiểu Vũ, bi kịch đã xảy ra không thể bắt đầu lại nhưng bà không muốn con cứ chán nản và tiều tụy như vậy, cơ thể tàn tật không đáng sợ, đáng sợ là hoàn toàn mất hy vọng vào tương lai, ban đầu bà nghĩ rằng, vì con đã về nhà, cứ sống an ổn như vậy cũng tốt, ít nhất sẽ không còn nguy hiểm nữa.”

“Nhưng bà biết rằng đối với con, mỗi ngày sống đều là sự giày vò và đau khổ, bà không muốn con cứ sống trong mơ hồ như vậy… Hôm nay bà đã đến bộ phận công nghệ Hổ Phách để gặp bạn cũ, tiếp theo con có ba năm để chuẩn bị, nếu đạt tiêu chuẩn, con sẽ được bộ phận công nghệ Hổ Phách tuyển dụng, tiếp theo con sẽ trở thành nhóm người đầu tiên được đào tạo trọng điểm của kế hoạch cải tạo cơ khí khởi động lại.”

“Con không muốn trả thù sao? Hãy nắm bắt cơ hội này, bắt đầu lại mọi thứ!”

Nhìn ánh mắt dịu dàng của bà nội, trái tim khô héo của Mạc Vũ gợn sóng.

“Bà nội…”

“Hãy phấn chấn lên, đừng làm bà mất mặt.”

Lúc này, Mạc Vũ biết rằng mình không thể tiếp tục chán nản như vậy nữa.

Hắn phải phấn chấn lên, bằng nỗ lực của chính mình để trả thù.

Những ngày sau đó, Mạc Vũ bắt đầu học kiến thức về cải tạo cơ thể người.

Thông qua nội dung thư viện, Mạc Vũ biết rằng, trên thực tế, công nghệ cải tạo cơ thể người bằng máy móc đã tồn tại từ hơn một trăm năm trước.

Nhưng khi đó, Tinh Thành phải đối mặt với tình trạng thiếu hụt tài nguyên.

Nhiều công nghệ buộc phải ngừng nghiên cứu, tập trung nguồn lực vào một số dự án trọng điểm.

Bộ phận công nghệ Hổ Phách dự định khởi động lại kế hoạch cải tạo người máy sau ba năm nữa, đối với hắn mà nói, đây là một cơ hội quý giá để làm lại từ đầu.

Bây giờ cơ hội đã ở trước mắt, Mạc Vũ quyết định nắm bắt chặt lấy.

Ba năm trôi qua trong nháy mắt.

Trong ba năm này, ngoài thời gian ăn uống và ngủ nghỉ, Mạc Vũ dành toàn bộ thời gian còn lại để học tập.

Kiến thức mà bà nội dạy hắn từ nhỏ đã đặt nền tảng vững chắc cho hắn, giúp hắn học tập hiệu quả hơn.

Bà nội đã từng dạy hắn rất nhiều kiến thức, chỉ là khi đó hắn học rất miễn cưỡng, thậm chí còn phản kháng trong lòng.

Nhưng bây giờ, trả thù đã trở thành động lực để Mạc Vũ học tập và trưởng thành.

Hắn khao khát thay đổi số phận của mình bằng kiến thức.

Khi kỳ thi đến, Mạc Vũ đã chuẩn bị đầy đủ.

Không có gì bất ngờ, hắn đã vượt qua kỳ thi của bộ phận công nghệ Hổ Phách, được tuyển dụng vào bộ phận công nghệ, bộ phận cải tạo cơ thể người bằng máy móc.

Vì vậy, Mạc Vũ đã thay cho mình một bộ chân tay giả.

Trong những năm tháng sau này, hắn toàn tâm toàn ý dấn thân vào dự án cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Bình Minh 100 năm.

Năm thứ ba Mạc Vũ gia nhập bộ phận công nghệ Hổ Phách.

Trong phòng thí nghiệm màu bạc trắng, Mạc Vũ nằm trên bàn phẫu thuật lạnh lẽo.

Ba năm nghiên cứu, bọn họ đã sắp xếp lại các tài liệu kỹ thuật đã được niêm phong, đồng thời chế tạo ra một số thiết bị lớn với sự giúp đỡ của các nhân viên kỹ thuật của bộ phận công nghệ.

Hôm nay, là một năm để kiểm tra thành quả.

Mạc Vũ chủ động xin làm vật thí nghiệm, tiến hành cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Quá trình này chắc chắn có rủi ro nhưng Mạc Vũ cảm thấy không ai thích hợp để chịu rủi ro này hơn hắn.

Tay trái và hai chân của hắn đã bị cắt cụt, chỉ có thể dựa vào chân tay giả để hoạt động.

Nhưng chân tay giả chỉ có thể thay thế một phần chức năng của cơ thể, tính thực dụng không thể so sánh với việc cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Một sự so sánh đơn giản nhất là các chi cải tạo bằng máy móc có thể nhận được phản hồi xúc giác giống như cơ thể.

Công nghệ này có thể khiến cơ thể máy móc được cải tạo mô phỏng các bộ phận chức năng của cơ thể con người để cảm nhận thế giới bên ngoài, sau đó chuyển đổi thông tin thu thập được thành các xung điện mà hệ thần kinh có thể hiểu được.

So với cơ thể, cải tạo cơ thể bằng máy móc còn có nhiều lợi ích khác.

Sau đó, cơ thể sẽ trở thành một bộ dụng cụ lắp ráp, sẽ không còn bất kỳ vấn đề nào về khuyết tật cơ thể, mỗi bộ phận cơ thể đều có thể được coi là một bộ phận của toàn bộ bộ dụng cụ, sau này bất kỳ vị trí nào bị hỏng đều có thể được thay thế bất cứ lúc nào.

Ngoài ra, cùng với sự tiến bộ của công nghệ khoa học trong tương lai, còn có thể nâng cấp cơ thể được cải tạo bằng máy móc.

Bản chất của việc cải tạo cơ thể người bằng máy móc là vi phạm luân thường đạo lý.

Nhưng trong môi trường cạnh tranh ngày càng khắc nghiệt, việc khởi động lại dự án cải tạo cơ thể bằng máy móc là điều tất yếu.

Tỷ lệ thương vong ở tiền tuyến hàng năm rất lớn, ngoài những chiến sĩ tử trận, còn có một số người vì lý do tàn tật cơ thể nên chỉ có thể xuất ngũ khỏi tiền tuyến để dưỡng sức.

Hết chương 1995.

Chương 1996. Cải Tạo

Nếu công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc được ứng dụng thực tế thì nhiều vấn đề mà xã hội phải đối mặt cũng sẽ được giải quyết.

Đây cũng là lý do khiến Tinh Thành quyết định mở ra nghiên cứu phát triển công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Đây là công nghệ mang tính cách mạng phù hợp với thời đại này.

Nằm trên bàn phẫu thuật lạnh lẽo, bốn cánh tay máy dưới sự điều khiển của đồng nghiệp bắt đầu hoạt động, tháo rời chân tay giả của hắn, sau đó tiêm thuốc an thần vào cơ thể hắn.

Theo lý mà nói, quá trình cải tạo rất đau đớn nên sử dụng thuốc gây mê.

Nhưng ở đây có một vấn đề, cải tạo cơ thể bằng máy móc không phải là lắp chân tay giả, cải tạo cơ thể bằng máy móc cần khiến người được cải tạo có phản hồi cảm giác thần kinh giống như cơ thể.

Công nghệ hiện tại vẫn chưa hoàn thiện, muốn làm tốt điều này thì cần phải liên tục điều chỉnh hiệu quả cải tạo trong quá trình cải tạo, hắn cần đưa ra phản hồi cải tạo theo thời gian thực.

Mỗi bước chỉ khi hắn xác định hài lòng rồi mới tiến hành bước tiếp theo.

Bước đầu tiên của việc cải tạo cơ thể bằng máy móc bắt đầu từ cánh tay trái đã mất của Mạc Vũ.

Khi bốn cánh tay máy trên bàn phẫu thuật xé toạc vết thương đã khép lại, cơn đau dữ dội khiến trán Mạc Vũ toát mồ hôi lạnh.

Nhưng hắn đã chịu đựng cơn đau.

Đây là thí nghiệm cải tạo đầu tiên, dữ liệu tạo ra trong quá trình cải tạo của hắn sẽ làm nền tảng cho việc nâng cấp cải tạo cơ thể bằng máy móc trong tương lai.

Khi dây thần kinh ở chỗ cánh tay đã bị cắt đứt được rút ra, nối với cánh tay máy màu bạc trắng.

Cơn đau khiến Mạc Vũ gần như ngất đi.

“Thuốc an thần!” Hắn nhịn đau hét lên.

Nghe thấy tiếng hét của hắn, đồng nghiệp đang điều khiển cánh tay máy của bàn phẫu thuật lập tức nhấn một nút trên bàn điều khiển, một trong những cánh tay đó lập tức cầm một ống tiêm màu xanh lam trên bàn dụng cụ, đâm vào cổ Mạc Vũ.

Cùng với chất lỏng màu xanh lam chảy vào cơ thể, mặc dù cơn đau không giảm đi chút nào nhưng sự kích động về tinh thần đã được xoa dịu.

Việc cải tạo cánh tay máy vẫn tiếp tục.

Quá trình kết nối thần kinh là một công việc tỉ mỉ, trong đó các mô thần kinh hoại tử đã được cắt bỏ trong quá trình cải tạo.

Trong thời gian đó, Mạc Vũ đã ngất đi vài lần, mất máu quá nhiều cũng khiến hắn tái nhợt.

May mắn thay, trước khi cải tạo bắt đầu, Mạc Vũ đã dự trữ cho mình một lượng máu lớn, lần này thông qua ống tiêm nối với cánh tay phải để truyền vào cơ thể hắn, đảm bảo hắn sẽ không chết vì mất máu quá nhiều trong quá trình cải tạo.

Tiếp tục trong nửa ngày, việc cải tạo cánh tay máy mới hoàn thành.

Nhìn cánh tay máy sáng bóng màu bạc trắng, thử nắm chặt, mặc dù cảm giác phản hồi nhận được khác biệt rõ ràng so với cơ thể ban đầu nhưng vẫn khiến Mạc Vũ rơi nước mắt.

Đây là bước đầu tiên trong cải tạo cơ thể bằng máy móc của hắn nhưng còn lâu mới kết thúc.

Tương lai, mới chỉ bắt đầu.

Ba ngày tiếp theo, Mạc Vũ lần lượt hoàn thành việc cải tạo cơ thể bằng máy móc cho đôi chân.

Khi việc cải tạo hoàn toàn hoàn thành, Mạc Vũ nhìn mình trong gương, đáy mắt một lần nữa bùng lên ý chí chiến đấu như trước đây.

Trong thời gian này, hắn luôn theo dõi tình hình ở tiền tuyến.

Cho đến nay, chiến trường Hắc Phong vẫn chưa được đưa vào danh sách các chiến trường chính cần chiếm giữ.

Đặt mình vào vị trí của người khác, hắn có thể hiểu được sự cân nhắc của Tổng hội chiến đoàn khu vực Tây Bổ, mọi thứ đều vì cục diện chung.

Hiện tại, tộc Hắc Phong không có bất kỳ hành động mở rộng nào, cộng thêm tộc Hắc Phong có sức chiến đấu cực mạnh, giai đoạn này tiền tuyến không thể chủ động giao chiến với tộc Hắc Phong.

Nhưng trong thâm tâm Mạc Vũ, ngọn lửa trả thù chưa bao giờ tắt.

Con đường tu luyện này đã bị chặn lại sau khi cơ thể hắn bị tàn tật.

Hắn vốn tưởng rằng trả thù là vô vọng nhưng sau khi cải tạo cơ thể bằng máy móc bước đầu hoàn thành, hy vọng trả thù trong lòng hắn lại một lần nữa bùng cháy.

Con đường này cần phải khai phá, con đường cải tạo cơ thể bằng máy móc chắc chắn sẽ gian nan hiểm trở nhưng hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để tiến lên phía trước.

Năm Bình Minh 103.

Thời gian lại trôi qua ba năm.

Mạc Vũ một lần nữa nằm trên bàn phẫu thuật, bắt đầu một đợt cải tạo cơ thể bằng máy móc mới.

Sau khi đợt cải tạo cơ thể bằng máy móc trước hoàn thành, quá trình tương đối thuận lợi nhưng trong quá trình sử dụng thực tế sau đó, những nhược điểm của việc cải tạo cơ thể bằng máy móc đã bộc lộ.

Cánh tay máy và đôi chân máy, do không có nguồn năng lượng kết nối nên sau một thời gian sử dụng, cần phải tháo ra để thay pin bên trong, rất bất tiện.

Ngoài ra, còn có một vấn đề rất nghiêm trọng cần phải giải quyết.

Nếu muốn đưa việc cải tạo cơ thể bằng máy móc của sản phẩm công nghệ vào tiền tuyến thì phải tính đến vấn đề không tương thích với hầu hết các chiến trường, nhiều cải tạo cơ thể bằng máy móc sẽ mất tác dụng trong chiến trường.

Hết chương 1996.

Chương 1997. Lõi Linh Năng

Mà hệ thống duy nhất có thể tương thích với tất cả các chiến trường chỉ có linh khí.

Xuất phát từ góc độ này, Mạc Vũ đã nảy ra ý tưởng nâng cấp việc cải tạo cơ thể bằng máy móc thành công nghệ Linh Năng.

Hướng đầu tiên là chế tạo một lõi Linh Năng.

Gắn lõi Linh Năng này vào cơ thể, chẳng hạn như gắn vào ngực, để cung cấp năng lượng liên tục cho các bộ phận cơ thể khác.

Còn về cấu trúc của lõi năng lượng, Mạc Vũ và các thành viên trong nhóm đã thiết kế nhiều lần trong ba năm.

Cuối cùng, phương án sơ bộ được chốt là, trước tiên xây dựng ba pháp trận tự động hấp thụ linh khí trời đất trong lõi, thứ hai là một pháp trận chuyển đổi năng lượng, công dụng của pháp trận này là có thể chuyển đổi linh khí trong cơ thể thành năng lượng mà cơ thể máy móc cần.

Ví dụ như sức mạnh khí huyết của chính hắn.

Là một chiến binh Luyện Huyết trước đây, mặc dù bây giờ đã tàn tật nhưng sức mạnh khí huyết trong cơ thể vẫn còn phần lớn.

Phần năng lượng này có thể được truyền vào lõi Linh Năng vào thời điểm quan trọng, chuyển đổi thành năng lượng mà cơ thể máy móc cần để vận hành.

Nhưng muốn hoàn thành việc chế tạo lõi năng lượng, vẫn còn nhiều cấu trúc cần hoàn thiện.

Trong ba năm này, Mạc Vũ đã nhiều lần đến Viện nghiên cứu Tinh Thần, Viện nghiên cứu Năng lượng, v.v., các bộ phận vật liệu của các cơ quan này, yêu cầu các đơn vị giúp đỡ hắn hoàn thành việc chế tạo lõi Linh Năng.

Trong thời gian này, Mạc Vũ đã quen biết một nhân viên kỹ thuật tóc bạc trắng của Viện nghiên cứu Năng lượng.

Với sự giúp đỡ của hắn, các vật liệu được lựa chọn cuối cùng đã vượt qua bài kiểm tra mô phỏng sơ bộ về hợp tác năng lượng.

Mới ba ngày trước, Mạc Vũ đã hoàn thành việc chế tạo lõi năng lượng.

Lúc này, lõi năng lượng này được đặt trên khay dụng cụ bên cạnh bàn phẫu thuật.

Hình dạng của lõi năng lượng không đều, giống như một luồng điện hồ quang bị nén, hình dạng thay đổi theo nhịp thở, kéo ra từng luồng điện hồ quang.

Khi việc cải tạo bắt đầu, một trong những cánh tay máy đã chộp lấy lõi năng lượng.

Ba cánh tay máy còn lại bắt đầu phân hủy phần thịt trước ngực của Mạc Vũ.

Rủi ro của đợt cải tạo này lớn hơn nhiều so với trước đây.

Trước khi cải tạo bắt đầu, hắn và các đồng nghiệp trong nhóm cải tạo cơ thể bằng máy móc đã thảo luận nhiều lần về việc gắn lõi năng lượng ở đâu.

Quyết định cuối cùng là gắn ở vị trí chính giữa ngực.

Nhưng ngay cả khi ca phẫu thuật gắn ghép hoàn thành thì bức xạ lan tỏa của lõi năng lượng cũng rất có thể gây ra gánh nặng nghiêm trọng cho cơ thể hắn.

Mạc Vũ chọn đứng ra, ngoài việc cảm thấy không có đối tượng thí nghiệm nào phù hợp hơn để thu thập dữ liệu, bản thân là đối tượng thí nghiệm tốt nhất thì còn là sự khao khát sức mạnh mãnh liệt.

Giai đoạn đầu của cuộc phẫu thuật diễn ra rất thuận lợi.

Sau khi cánh tay máy xé toạc phần thịt trước ngực của hắn, chúng sẽ dựng bệ lắp lõi năng lượng vào vị trí ngực của hắn.

Sau khi hoàn thành giai đoạn chuẩn bị, khi lõi năng lượng được cánh tay máy đẩy vào bệ ngực.

Cơ thể Mạc Vũ đột nhiên run lên.

Hắn có thể cảm nhận được một luồng sức mạnh mang tính hủy diệt tràn vào cơ thể mình, cánh tay trái và đôi chân máy dưới sự truyền dẫn của luồng năng lượng này đột nhiên trở nên nhẹ nhàng, thao tác dường như trở nên trôi chảy hơn.

Nhưng gánh nặng cơ thể kéo theo khiến cơ thể Mạc Vũ tràn ra máu.

Đây là quá trình cơ thể bắt đầu đào thải.

Nếu cơ thể không chịu được áp lực này, rất có thể dẫn đến suy sụp chức năng cơ thể.

Trong quá trình mô phỏng thí nghiệm, tỷ lệ cải tạo thành công của hắn không cao.

Nhưng Mạc Vũ vẫn chọn tự mình thử nghiệm.

Nếu không tiếp tục thử nghiệm, con đường cải tạo cơ thể bằng máy móc đến đây là đứt, bọn họ không có đối tượng thí nghiệm nào khác để tiến hành thí nghiệm cải tạo cơ thể bằng máy móc, chỉ có thể dựa vào chính mình.

Sự đào thải của cơ thể ngày càng dữ dội, Mạc Vũ không nhịn được bắt đầu nôn ra máu.

Cảm giác buồn nôn dữ dội tràn ngập khắp các bộ phận trên cơ thể, cơ thể dường như không thể chịu được năng lượng mà lõi năng lượng truyền vào.

Lúc này, hắn nghe thấy tiếng kêu kinh ngạc của đồng nghiệp.

Lúc này, cánh tay máy hạ xuống, tháo lõi năng lượng trên ngực Mạc Vũ ra, không để hắn tiếp tục chịu đựng nữa.

Nhưng tình hình của Mạc Vũ lại rất không ổn.

Mặc dù lõi năng lượng đã được tháo ra nhưng cơ thể hắn vẫn tiếp tục suy kiệt.

Phản ứng đào thải của cơ thể sau khi lõi năng lượng được tháo ra không những không giảm mà còn tăng lên.

Lúc này, Mạc Vũ có thể cảm nhận rõ ràng sinh lực của mình đang trôi đi nhanh chóng, giống như rơi vào vũng bùn không thể thoát ra được, cơ thể đang dần chìm xuống.

Nhưng hắn không từ bỏ, vẫn tiếp tục vùng vẫy.

Hắn không cam tâm khi mình thất bại như vậy.

Trong tưởng tượng của hắn, việc cấy lõi năng lượng vào cơ thể chỉ là phương án cải tạo cơ thể bằng máy móc ban đầu, sau này còn rất nhiều phương án cần hoàn thiện và đổi mới.

Hết chương 1997.

Chương 1998. Giọng Nói

Hắn sẽ thông qua cải tạo cơ thể bằng máy móc, biến mình thành chiến binh cơ giới siêu cấp chưa từng có trong lịch sử loài người.

Nhưng dù có không cam lòng đến đâu, Mạc Vũ vẫn không thể chống lại sự trôi đi của sinh mệnh.

Bước này, hắn vẫn đi quá vội vàng.

Ngay khi Mạc Vũ cảm thấy ý thức mơ hồ, sắp ngất đi, đột nhiên nghe thấy một giọng nói đứt quãng vang lên trong đầu hắn:

"Chàng trai trẻ… vào không gian tín ngưỡng… ta có thể cứu ngươi!"

Giọng nói đột nhiên xuất hiện trong đầu khiến tinh thần Mạc Vũ phấn chấn.

Sau một hồi nghi ngờ ngắn ngủi, hắn đột nhiên nhận ra chủ nhân của giọng nói này là ai.

Rất lâu trước đây, hắn đã thiết lập kết nối tín ngưỡng với vị vĩ nhân.

Nhưng chưa bao giờ thực sự đối thoại với Phong Kỳ, thậm chí hắn còn cho rằng việc có thể đối thoại với Phong Kỳ chỉ là một truyền thuyết, là lời nói dối thiện ý của những tín đồ sùng đạo nhất.

Nhưng không ngờ rằng mình lại nghe được giọng nói của Phong Kỳ.

Không chút do dự, hắn liền nín thở bắt đầu thiền định.

Ý thức tinh thần trong quá trình này đã xuyên qua từng lớp chướng ngại vô hình.

Quá trình này dường như vô cùng dài đằng đẵng.

Cuối cùng, ý thức của Mạc Vũ dưới sự dẫn dắt của sức mạnh bí ẩn đã xuyên qua bức tường thời gian và không gian, xuất hiện ở biển ý thức mênh mông như bầu trời đầy sao.

Chỉ thấy giữa biển sao và biển vàng, một bóng người màu vàng đang mỉm cười nhìn hắn:

"Tiểu tử, ngươi có gan, ta thích!"

….

Biển ý thức.

Nhìn xa xa bóng người màu vàng đang ngồi xếp bằng, Mạc Vũ trợn tròn mắt.

Hắn sao có thể không quen thuộc với dung mạo của bóng người màu vàng, đây chính là vị vĩ nhân lịch sử mà hắn coi là tín ngưỡng và mục tiêu "Phong Kỳ."

Đây không phải là lần đầu tiên Mạc Vũ bước vào không gian tín ngưỡng.

Ngay từ trước khi tốt nghiệp học viện Bình Minh, hắn đã cố gắng bước vào không gian tín ngưỡng.

Trong ấn tượng của hắn, không gian tín ngưỡng gần như vô tận, hắn tò mò đã từng khám phá kích thước của không gian tín ngưỡng nhưng ý thức của hắn căn bản không thể khám phá ra ranh giới của không gian tín ngưỡng, còn suýt nữa thì bị lạc trong đó.

May mắn là trước khi bị lạc, một sức mạnh bí ẩn đã đưa hắn trở về.

Kể từ đó, hắn không còn bước vào không gian tín ngưỡng nữa.

Mặc dù biết rằng có thể mượn năng lực thiên phú trong không gian tín ngưỡng nhưng chính quyền đã tuyên bố rõ ràng rằng việc mượn năng lực thiên phú có rủi ro, nhiều năng lực sau khi sử dụng sẽ gây ra gánh nặng nghiêm trọng cho cơ thể, thậm chí là chết ngay sau khi sử dụng.

Vì vậy, đối với không gian tín ngưỡng, Mạc Vũ không có quá nhiều suy nghĩ.

Đối với lời đồn bên ngoài nói rằng đã gặp Phong Kỳ trong không gian tín ngưỡng, hắn càng không tin.

Nhưng không ngờ rằng lần này hắn lại được sức mạnh bí ẩn dẫn dắt bước vào không gian tín ngưỡng một lần nữa và tận mắt nhìn thấy thần tượng tín ngưỡng của mình từ nhỏ đến giờ.

“Mạc Vũ phải không, đừng ngây người nữa, ngươi có biết mình sắp chết rồi không?”

Bóng người màu vàng hơi bất lực lên tiếng, cắt ngang dòng suy nghĩ của Mạc Vũ.

Mạc Vũ hoàn hồn, lập tức nhìn về phía bóng người màu vàng, mở miệng nói:

“Vĩ nhân, ta phải làm sao?”

“Đừng gọi ta là vĩ nhân, nghe thật kỳ cục, gọi ta là Kỳ ca là được, đã ta kéo ngươi đến đây thì có cách cứu ngươi.”

Nói xong, Phong Kỳ đã biến thành ý thức thể màu vàng, vươn tay về phía bầu trời.

Chỉ thấy một viên châu năng lực thiên phú màu xanh lục tách khỏi quỹ đạo thiên phú, bay đến lơ lửng trên lòng bàn tay Phong Kỳ.

“Năng lực thiên phú này tên là sức mạnh tự nhiên, có thể giúp ngươi nhanh chóng phục hồi vết thương trên cơ thể, hãy sử dụng nó đi.”

Nói xong, Phong Kỳ đẩy viên châu thiên phú màu xanh lục về phía Mạc Vũ.

Nhận lấy viên châu thiên phú màu xanh lục, Mạc Vũ gật đầu mạnh mẽ, vẻ mặt kích động nói:

“Cảm ơn.”

“Không cần cảm ơn, sau khi phục hồi cơ thể, hãy vào đây tìm ta, ta có chuyện muốn nói với ngươi.”

Nói xong, Phong Kỳ không đợi Mạc Vũ trả lời liền vươn tay đẩy về phía trước, lập tức sức mạnh tinh thần tràn về phía trước, đẩy ý thức của Mạc Vũ xuyên qua bức tường biển ý thức, trở về con đường cũ.

Viên châu thiên phú màu xanh lục mà Mạc Vũ cầm trong tay sắp xuyên qua bức tường biển ý thức thì tự động tách ra một bóng mờ, đi theo Mạc Vũ rời đi, còn bản thể thì quay trở lại quỹ đạo thiên phú, tiếp tục xoay quanh viên châu bản nguyên.

Đợi đến khi ý thức của Mạc Vũ rời khỏi không gian biển ý thức, Phong Kỳ không khỏi gật đầu.

Không biết đã bao lâu hắn ở trong không gian biển ý thức.

Trăm năm qua, ý thức của các tín đồ vào không gian tín ngưỡng ngày càng nhiều, khiến hắn thường xuyên bận rộn trong trạng thái dẫn dắt, rất ít khi tiếp xúc với các tín đồ trong không gian tín ngưỡng.

Không phải hắn không muốn, mà thực sự là hắn không thể phân thân ra được.

Hết chương 1998.

Chương 1999. Kết Nối Tín Ngưỡng

Nhưng thỉnh thoảng hắn cũng sẽ đặc biệt chú ý đến quá trình trưởng thành của những hạt giống nhân tộc có tiềm năng và đã thiết lập kết nối tín ngưỡng với hắn.

Phát hiện ra Mạc Vũ thực ra là tình cờ.

Khi hắn phát hiện ra Mạc Vũ đang tiến hành thí nghiệm cải tạo cơ thể bằng máy móc, hắn đột nhiên nghĩ đến người bạn cũ "Lý Tinh Thần", hắn và Mạc Vũ đều đã cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Nhưng mục tiêu mà Mạc Vũ theo đuổi cao hơn nhiều so với Lý Tinh Thần.

Mặc dù công nghệ hiện tại vẫn đang trong giai đoạn khởi đầu nhưng Mạc Vũ theo đuổi sự cải tạo hoàn toàn bằng máy móc, biến mình thành sự sống cơ học, chứ không phải sự cải tạo nửa cơ học như Lý Tinh Thần.

Nếu con đường này có thể đi đến cùng, nhân tộc sẽ có thêm một lựa chọn mới.

Đặc biệt là đối với những chiến sĩ bị thương phải giải ngũ, việc cải tạo cơ thể bằng máy móc sẽ mang đến cho họ thêm một lựa chọn cho tương lai, cũng như có được hy vọng mới.

Phong Kỳ rất coi trọng dự án này.

Chỉ là hắn không ngờ rằng, với tư cách là người tiên phong trong dự án cải tạo cơ thể bằng máy móc, Mạc Vũ lại suýt mất

mạng trong quá trình tự cải tạo, là một trong những hạt giống được hắn đặc biệt chú ý, hắn đã ra tay dứt khoát.

Một hạt giống có tiềm năng như vậy, hắn đương nhiên không thể để nó chết yểu trước được.

Trong lúc chờ đợi, ý thức tinh thần thu nhỏ trong suốt của Mạc Vũ lại xuất hiện trong biển ý thức.

Nhìn Mạc Vũ với vẻ mặt kích động, Phong Kỳ mỉm cười nói:

"Cơ thể thế nào rồi?"

"Đã hồi phục rồi, chỉ là sau khi mượn năng lực thiên phú, cơ thể có hơi quá tải, cần phải điều dưỡng một thời gian nữa… Đúng rồi, ngài thực sự là Phong Kỳ sao? Ngài không phải đã chết rồi sao, sao lại xuất hiện ở đây?"

Đối mặt với hàng loạt câu hỏi của Mạc Vũ, Phong Kỳ gật đầu nói:

"Nguyên nhân này hơi phức tạp, ta thực sự đã chết nhưng ý thức tinh thần thì không tiêu tan, trở thành người dẫn đường ở đây, ngăn không cho các tín đồ bị lạc lối ở đây khi mượn năng lực thiên phú."

"Vậy ngài có thể hồi sinh không?"

"Không cần thiết, cái chết là lựa chọn của ta, trở thành người dẫn đường cũng là lựa chọn của ta."

Nói đến đây, Phong Kỳ dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

"Không nói những chuyện này nữa, ta biết ngươi đang nghiên cứu phát triển việc cải tạo cơ thể bằng máy móc và đã có một số tích lũy về mặt kỹ thuật nhưng vẫn còn rất nhiều thách thức và vấn đề chưa được giải quyết, về phương diện này ta có thể giúp ngươi."

“Vĩ nhân, ta phải làm sao?”

Nghe những lời này, vẻ mặt của Mạc Vũ thay đổi, không thể che giấu được sự kích động trong cảm xúc.

“Đã nói rồi, đừng gọi ta là vĩ nhân, nghe rất kỳ cục.”

Phong Kỳ trợn mắt, sau đó tiếp tục nói:

“Ta từng có một người bạn, hắn tên là Lý Tinh Thần, hắn và ngươi đều đã tiến hành cải tạo một phần cơ thể bằng máy móc, công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc mà các ngươi giải phong, chính là xuất phát từ tài liệu kỹ thuật mà hắn cung cấp… Nhưng công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc của hắn không thể đồng ý được yêu cầu trong tương lai của ngươi, bởi vì ngươi muốn đi theo con đường cải tạo cơ thể bằng máy móc Linh Năng, ta có thể mở cho ngươi một tài khoản có quyền truy cập vào kho dữ liệu, bên trong có tài liệu kỹ thuật về Linh Năng đã bị niêm phong.”

Nghe những lời này, vẻ mặt của Mạc Vũ phấn khích, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, đột nhiên nghi ngờ hỏi:

“Vĩ… Kỳ ca, tại sao phần tài liệu này lại bị niêm phong? Những tài liệu quan trọng này hoàn toàn có thể mang lại lợi ích cho Tinh Thành, thậm chí là toàn nhân loại, sau khi niêm phong quyền truy cập chẳng phải là lãng phí sao.”

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ bất lực lắc đầu:

“Ngươi đối với thế giới này vẫn còn hiểu biết rất hạn hẹp, tài liệu về công nghệ Linh Năng không phải do nhân tộc chúng ta tự nghiên cứu ra, mà là đến từ một thế lực lĩnh vực hùng mạnh khác, chúng không biết chúng ta đã có được phần tài liệu này, một khi để chúng biết, sẽ có nguy cơ tiềm ẩn xuất hiện, vì vậy phần tài liệu này mới bị niêm phong, chờ đến thời cơ thích hợp mới lấy ra.”

“Nhân tộc chúng ta cần một thời gian đệm, thực lực tổng hợp của Tinh Thành hiện tại đang tiến triển ổn định, gần như có thể tự tin thực hiện một số thay đổi, thực ra công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc mà ngươi đang sử dụng ban đầu cũng thuộc về tài liệu có quyền truy cập, hiện tại chỉ có bộ phận của ngươi mới có thể tra cứu thông tin liên quan, tất cả đều là vì lý do an toàn…”

Phải mất một hồi công phu, Phong Kỳ mới giải thích rõ ràng lý do tại sao công nghệ Linh Năng và công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc bị niêm phong.

Tiếp theo, hắn định mở đường cho việc nâng cấp công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc của Mạc Vũ.

Hết chương 1999.

Chương 2000. Không Gian Tín Ngưỡng

Mặc dù chỉ là trạng thái thể ý thức nhưng hắn có thể thông qua kết nối giữa biển ý thức và các tín đồ, để triển khai đối thoại giao lưu ý thức với các tín đồ.

Mở quyền truy cập kho dữ liệu cho Mạc Vũ chỉ là bước đầu tiên.

Nhưng hắn chỉ có thể mở đường, còn đi như thế nào, phải xem nỗ lực và lựa chọn của chính Mạc Vũ.

…

Vài giờ sau.

Mạc Vũ từ từ mở mắt.

Lúc này, tình trạng suy yếu của cơ thể đã biến mất nhưng di chứng sau khi mượn năng lực thiên phú đã xuất hiện, khí huyết trong cơ thể bị hao hụt, cảm giác chóng mặt và đói dữ dội ập đến cùng lúc.

Cúi đầu nhìn vết thương ở ngực đã lành, hắn lập tức cố gắng ngồi dậy.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của các đồng nghiệp, hắn rời khỏi bàn phẫu thuật, sau đó với tay lấy túi bổ sung năng lượng trên bàn dụng cụ, cắn một miếng, uống hết chất lỏng trong suốt bên trong.

Khi chất lỏng vào dạ dày, cảm giác đói dữ dội mới có chút thuyên giảm.

Lúc này, Mạc Vũ có cảm giác như được tái sinh, cảm thấy mình như được sống lại.

Tối hôm đó.

Mạc Vũ ngồi trước bàn làm việc, mắt chăm chú nhìn vào màn hình máy tính, chờ tin tức.

Thời gian trôi qua từng phút.

Một cửa sổ bật lên yêu cầu kết bạn xuất hiện ở góc dưới bên phải màn hình.

Mạc Vũ không do dự, lập tức nhấp vào cửa sổ bật lên, thông qua xác minh.

Vài giây sau, hộp thoại bạn bè bật lên, ảnh đại diện của đối phương là một lá cờ Bình Minh, tên là "Mộng hồi thổi tù và liên doanh."

Mộng hồi thổi tù và liên doanh: Xin chào, Mạc Vũ, tài khoản của anh đã được phê duyệt, có quyền truy cập để xem toàn bộ tài liệu của Tinh Thành.

Mạc Vũ: Anh là?

Mộng hồi thổi tù và liên doanh: Quản trị viên thành phố (mặt cười.jpg)

Mạc Vũ: Anh là thành viên của Hội đồng tối cao!!!

Mộng hồi thổi tù và liên doanh: Điều đó không quan trọng, nhớ đừng truyền bá cuộc trò chuyện của anh với vĩ nhân, bao gồm cả việc anh có tài khoản có quyền truy cập, vì anh đã nhận được sự tin tưởng của vĩ nhân, tôi mong đợi màn thể hiện của anh trong tương lai, sau này có gì cần có thể liên hệ với tôi qua tài khoản này.

Mạc Vũ: Cảm ơn.

Lần này, người tự xưng là quản trị viên thành phố Mộng hồi thổi tù và liên doanh không trả lời nữa.

Với tâm trạng phấn khích, Mạc Vũ đóng hộp thoại, sau đó mở kho dữ liệu, đăng nhập tài khoản của mình sau khi xác minh danh tính qua camera, sau đó ngạc nhiên phát hiện giao diện kho dữ liệu đã thay đổi.

Vào giao diện thông tin cá nhân, thông tin xác thực danh tính cũng đã thay đổi.

Mạc Vũ [Tra cứu tài liệu - Toàn quyền]

Nhận ra rằng mình đã có quyền xem toàn bộ tài liệu niêm phong của Tinh Thành, Mạc Vũ không khỏi phấn khích nắm chặt tay.

Sau khi mở giao diện tìm kiếm, hắn suy nghĩ một lúc rồi nhập một dòng chữ:

[Công nghệ mạnh nhất trong lịch sử loài người!]

Sau vài giây tìm kiếm, thanh thông tin tìm kiếm được bật lên.

Vì là tìm kiếm toàn bộ kho dữ liệu, ngoài tài liệu có quyền truy cập đã niêm phong, còn có rất nhiều thông tin tìm kiếm chưa niêm phong xuất hiện.

Với tâm trạng mong đợi, Mạc Vũ bắt đầu xem nội dung tìm kiếm được.

Khi nhìn thấy một trong những thông tin, hắn không khỏi sửng sốt.

Đây là một tài liệu còn thiếu sót, mô tả nội dung thế giới trước thảm họa.

Tài liệu là do một học giả sau thảm họa ghi lại, thông qua khảo cổ, ông đã tìm hiểu được nhiều thông tin lịch sử trước

thảm họa.

Trong đó có đề cập đến một công nghệ khoa học kỹ thuật không thể tin được.

Học giả này mô tả trong tài liệu rằng, ông đã khai quật lịch sử trước thảm họa, vô tình biết được rằng thế giới loài người trước thảm họa có một quốc đảo đã nắm giữ công nghệ dừng thời gian.

Nhưng công nghệ này dường như có khuyết điểm, chỉ có thể sử dụng ở những địa điểm cụ thể như xe điện, trường học.

Nhưng chi tiết cụ thể về công nghệ, do thời gian đã quá lâu nên không thể biết được.

Đọc đến đây, Mạc Vũ không khỏi thở dài tiếc nuối.

Hắn không ngờ rằng loài người trước thảm họa lại nắm giữ công nghệ kiểm soát thời gian, đáng tiếc là công nghệ này đã hoàn toàn biến mất sau thảm họa, đây chắc chắn là một mất mát lớn của loài người.

Tiếp tục tra cứu các tài liệu liên quan, không tìm thấy thêm thông tin nào về công nghệ dừng thời gian, Mạc Vũ không tiếp tục nữa.

Sau khi thoát ra, hắn lại nhập "Công nghệ Linh Năng." vào thanh tìm kiếm.

Sau khi nhấp vào xác nhận, thông tin tài liệu có quyền truy cập được đánh dấu màu đỏ hiện ra.

Những thông tin này đều liên quan đến công nghệ Linh Năng.

Nhìn thấy phần tài liệu này, Mạc Vũ phấn khích, lập tức nhấp vào chi tiết tài liệu để xem.

Sự kết hợp giữa Linh Năng và máy móc mới là con đường mà Mạc Vũ muốn đi.

Theo hắn, cải tạo hoàn toàn bằng máy móc có quá nhiều nhược điểm, vấn đề quan trọng nhất là hệ thống khoa học kỹ thuật của thế giới loài người chưa chắc đã tương thích với thế giới lĩnh vực trường, cải tiến Linh Năng là một yếu tố mà cải tạo bằng máy móc muốn tiếp tục phát triển phải kết hợp.

Hết chương 2000.

Chương 2001. Phong Kỳ

Những ngày tiếp theo, Mạc Vũ hoàn toàn đắm chìm trong biển tri thức.

Thông qua tài liệu kỹ thuật có được từ tài khoản có quyền truy cập, hắn liên tục tiếp thu các kiến thức và công nghệ liên quan, làm phong phú thêm kiến thức của mình.

Nửa năm sau.

Mạc Vũ quyết định khởi động lại quá trình cải tạo bằng máy móc của mình.

Thực tế đã chứng minh, lõi năng lượng mà hắn chế tạo ban đầu hoàn toàn không thể cấy ghép vào cơ thể.

Bước đầu tiên mới mẻ, chính là làm thế nào để chế tạo được một lõi năng lượng có thể hoàn toàn phù hợp với cơ thể.

Lần chế tạo này, Mạc Vũ đã sử dụng công nghệ Linh Năng.

Sau khi thiết kế lại và chế tạo bệ đỡ gắn lõi năng lượng, Mạc Vũ định thiết kế lại cả lõi năng lượng.

Nhưng lúc này, hắn lại gặp phải một vấn đề mới.

Sau khi thêm công nghệ Linh Năng, lõi năng lượng trở nên cực kỳ không ổn định, gắn vào người giống như một quả bom hẹn giờ, có thể phát nổ bất cứ lúc nào.

Muốn đảm bảo nén được năng lượng khổng lồ vào kích thước bằng nắm tay, đồng thời đảm bảo độ ổn định của lõi năng lượng, công nghệ hiện tại hoàn toàn không thể giải quyết được vấn đề này.

Lúc này, Mạc Vũ nghĩ đến trường năng lượng.

Nén và giới hạn lõi năng lượng thông qua trường năng lượng, khiến nó vừa có thể vận hành ổn định để giải phóng năng lượng, vừa không đột ngột phát nổ vì va chạm.

Thông qua thí nghiệm mô phỏng, Mạc Vũ đã xây dựng một lõi năng lượng giới hạn trường năng lượng.

Lõi năng lượng trong trạng thái mô phỏng chỉ bằng nắm tay trẻ sơ sinh nhưng năng lượng có thể lưu trữ bên trong lại gấp mười lần lõi năng lượng phiên bản đầu, đồng thời còn có không gian cải tiến rất lớn.

Phát hiện này khiến Mạc Vũ vô cùng phấn khích.

Nhưng mô phỏng khác với thực tế, làm thế nào để chế tạo được lõi năng lượng giới hạn trường năng lượng trong thế giới thực lại trở thành một bài toán khó.

Vì vậy, Mạc Vũ đã chạy khắp các cơ sở vật liệu của Tinh Thành, cố gắng tìm cách giải quyết vấn đề.

Nhưng sau nhiều tháng chạy đôn chạy đáo, hắn vẫn không tìm ra cách nào phù hợp, phương án giới hạn trường năng lượng lõi năng lượng thực sự khả thi nhưng lại không có công nghệ tương ứng, mọi thứ đều phải mò mẫm lại từ đầu.

Trong cơn tuyệt vọng, Mạc Vũ nghĩ đến Phong Kỳ.

Không chút do dự, hắn lập tức kết nối tín ngưỡng với Phong Kỳ đang ở trong biển thức tinh thần.

Còn Phong Kỳ đã hóa thành thể ý thức tinh thần, sau khi nghe Mạc Vũ nói về phương án thiết kế lõi năng lượng, hắn lập tức nói rằng mình có cách giải quyết vấn đề này nhưng cần vài ngày để chuẩn bị.

Sau khi thoát khỏi không gian tín ngưỡng, Mạc Vũ không hề nghi ngờ khả năng giải quyết vấn đề này của Phong Kỳ.

Những ngày tiếp theo, Mạc Vũ luôn mong chờ giải pháp xuất hiện.

Bốn ngày sau.

Chi nhánh công nghệ Hổ Phách - Phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí.

Mạc Vũ ngồi trước bàn điều khiển, nhìn chằm chằm vào dữ liệu mô phỏng trên màn hình nhưng trong lòng vẫn đang nghĩ đến giải pháp mà Phong Kỳ đã nói.

Quá trình chờ đợi khiến Mạc Vũ vô cùng lo lắng.

Ngay khi hắn định vào không gian tín ngưỡng để hỏi Phong Kỳ tiến độ ra sao thì cánh cửa phòng thí nghiệm đột nhiên mở ra.

Chỉ thấy một cô bé gái mặt nghiêm trọng đi về phía hắn, sau đó đứng trước mặt hắn.

Ngay khi Mạc Vũ ngạc nhiên không biết cô bé đã qua kiểm tra an ninh vào đây bằng cách nào thì cô bé ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó chống nạnh giả vờ già dặn nói:

“Khụ, ngươi là Mạc Vũ đúng không, lão đại ép ta đến làm việc cho ngươi.”

….

Ý tưởng sử dụng trường năng lượng để chứa lõi năng lượng, bản thân Mạc Vũ cũng thấy quá mức tiến bộ.

Nhưng hắn không hề nghi ngờ Phong Kỳ có thể giúp hắn chế tạo lõi năng lượng.

Trong thời gian chờ đợi, hắn đã nghĩ đến rất nhiều khả năng giải quyết vấn đề.

Vật liệu mới đặc biệt, phương án thiết kế lõi năng lượng mới, v.v., hắn đều cho rằng có khả năng.

Nhưng lại không ngờ rằng sẽ như thế này.

Nhìn cô bé gái không xa dùng tơ năng lượng đan thành khung trường năng lượng một cách thành thạo, Mạc Vũ hoàn toàn kinh ngạc.

Năng lực này, quả thực không phải của con người.

Hắn không hiểu tại sao cô bé này lại có thể điều khiển năng lượng dễ dàng như vậy, các nguyên tố năng lượng trôi nổi giữa trời đất trong tay cô bé như những đứa trẻ ngoan ngoãn, dưới sự chỉ huy của cô bé mà tụ lại.

Việc xây dựng trường năng lượng được tiến hành theo cách mà hắn không thể tin nổi.

Nhưng cảnh tượng tiếp theo xảy ra khiến Mạc Vũ càng ngây người hơn.

Chỉ thấy cô bé gái đan trường năng lượng được một nửa thì đột nhiên nhíu mày, nghiêng đầu, cứ thế ngủ thiếp đi.

Mạc Vũ thấy vậy, lập tức tiến lên bảo vệ cô bé.

Lúc này, trường năng lượng mới đan được một nửa, theo hắn thấy thì vẫn rất không ổn định.

Lúc này mà đột nhiên dừng lại, trường năng lượng rất có thể sẽ phát nổ.

Nhưng ngay sau đó, hắn phát hiện ra rằng khung trường năng lượng còn dang dở lơ lửng trước mặt cô bé, vẫn ổn định như cũ, không có dấu hiệu sụp đổ.

Hết chương 2001.

Chương 2002. Quyết Định

Cảnh tượng này thực sự làm Mạc Vũ kinh ngạc.

Nhận ra năng lực của cô bé không tầm thường, Mạc Vũ bắt đầu tò mò về thân phận của cô bé.

Nửa giờ sau, dưới sự chú ý của Mạc Vũ, cô bé đột nhiên mở mắt, sau đó tập trung tiếp tục đan năng lượng.

Trong quá trình này, khung trường năng lượng ngày càng hoàn thiện.

Đến tám giờ tối, trường năng lượng sắp được đan xong.

Trong ánh mắt chờ đợi của Mạc Vũ, cô bé đột nhiên rút hai tay đang kéo tơ năng lượng về, ngã lăn ra đất.

"Sao vậy?" Mạc Vũ lập tức hỏi.

"Đến giờ rồi, ta phải đi tìm lão đại, còn lại ngày mai làm tiếp."

Nhìn cô bé gái mặt nghiêm trọng nói ra những lời này, Mạc Vũ tỏ ra bất lực.

Hắn thấy cô bé này suy nghĩ quá nhảy cóc, hành vi logic hoàn toàn không theo khuôn mẫu, tư duy của hắn hoàn toàn không theo kịp.

Nhìn cô bé gái đã ngủ ngon lành, Mạc Vũ lập tức quay lại bàn điều khiển.

Sau khi đăng nhập tài khoản cá nhân, hắn nhập thông tin vào cơ sở dữ liệu, bắt đầu tìm kiếm thông tin về cô bé.

Sau khi tìm kiếm thông tin liên quan, thanh thông tin của cô bé xuất hiện trong cơ sở dữ liệu có quyền truy cập.

Tiểu U [Quyền bảo mật cao nhất của Tinh Thành]

Tuổi: Không rõ (100+)

Năng lực bẩm sinh: Đan năng lượng, tạo năng lượng, chế tạo trường không gian…

Thông tin chi tiết: Thông tin liên quan thuộc quyền bảo mật cao nhất của Tinh Thành, do tài khoản quyền hạn của ngươi chỉ thuộc quyền toàn quyền tài liệu, không thể xem thông tin chi tiết của nhân vật bảo mật cao nhất.

…

Khi thấy trang thông tin giới thiệu cô bé gái thực sự có tuổi thọ hơn 100, Mạc Vũ kinh ngạc đến há hốc mồm.

Hắn quay đầu nhìn cô bé gái đang nằm ngửa ngủ say trên mặt đất không xa, trong lòng Mạc Vũ hiện lên hàng vạn câu hỏi tại sao.

Biến dị gen? 100 năm mà không lớn nổi sao?

Nửa tháng sau.

Phòng thí nghiệm cải tạo cơ thể bằng máy móc, một đợt cải tạo cơ thể bằng máy móc mới bắt đầu.

Nằm trên bàn phẫu thuật lạnh lẽo, tầm mắt Mạc Vũ hướng về lõi năng lượng lơ lửng trên không.

Lõi năng lượng lần này có hình dạng hoàn toàn khác so với phiên bản trước.

Vỏ bọc chứa lõi năng lượng là một lớp rào chắn trường năng lượng bán trong suốt, bên trong là một quả cầu năng lượng nén màu lạnh, liên tục thay đổi hình dạng kéo theo tia chớp hình vòng cung. Nhưng những năng lượng bên trong không ổn định này đều bị khóa chặt trong rào chắn trường lực, không thể thoát ra ngoài.

Khi cánh tay máy một lần nữa xé toạc lớp da trước ngực.

Lõi năng lượng màu xanh băng được từ từ gắn vào ngực Mạc Vũ.

Lần này không còn xuất hiện tình trạng giống như trước nữa, lớp rào chắn trường năng lượng bán trong suốt từ từ hòa vào máu thịt, tạo thành mạng nhện màu xanh băng lan rộng.

Các bộ phận cơ khí của cánh tay trái và hai chân đồng thời sáng lên ánh đèn màu xanh băng.

Nắm chặt tay, Mạc Vũ cảm thấy năng lượng cuồn cuộn trong cơ thể.

Hắn biết, cuối cùng mình cũng đã bước ra khỏi bước cốt lõi nhất trong quá trình cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Tiếp theo, hắn sẽ tiếp tục chạy điên cuồng trên con đường mới mẻ này, cho đến khi sự sống kết thúc, hoặc tồn tại mãi mãi theo cách bất tử bằng máy móc.

Năm Bình Minh 104.

Năm nay đối với Mạc Vũ mà nói, có ý nghĩa vô cùng.

Dưới sự hỗ trợ nghiêng về tài nguyên của Hội đồng tối cao Tinh Thành, kỹ thuật của Mạc Vũ và nhóm của hắn phát triển nhanh chóng.

Trong thời gian này, Mạc Vũ không còn lo lắng nữa, bắt đầu chủ động mượn năng lực bẩm sinh.

Tập trung tinh thần, tăng tốc tư duy, trí tuệ (lv1), trí nhớ (lv1)… những năng lực bẩm sinh này đều có ảnh hưởng rất lớn đến quá trình phát triển kỹ thuật của Mạc Vũ.

Mặc dù những năng lực bẩm sinh này đều gây ra gánh nặng ít nhiều cho cơ thể, thậm chí là trực tiếp giảm tuổi thọ nhưng

Mạc Vũ không còn bất kỳ áp lực tâm lý nào khi mượn năng lực bẩm sinh.

Bởi vì cuối cùng hắn sẽ vứt bỏ máu thịt.

Đến ngày đó, di chứng trên thân xác sẽ không còn ảnh hưởng đến hắn chút nào.

Cũng chính năm đó, Mạc Vũ đã cắt bỏ cánh tay phải và thay thế bằng cánh tay máy, đồng thời bắt đầu cơ giới hóa cơ thể.

Trong quá trình này, Mạc Vũ đã cắt bỏ các cơ quan trên cơ thể của mình, lắp các bộ phận cơ khí mô phỏng các cơ quan trên cơ thể.

Những bộ phận này đều được kết nối với lõi năng lượng, có thể lấy năng lượng vận hành thông qua lõi năng lượng.

Nhưng trong tưởng tượng của Mạc Vũ, đây chỉ là bước đầu tiên trong quá trình cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Các cơ quan cơ khí mô phỏng chức năng của cơ quan là để đối phó với quá trình cải tạo ban đầu ở giai đoạn hiện tại và làm nền tảng cho quá trình cải tạo bước tiếp theo.

Các cơ quan chức năng của cơ thể chủ yếu là để duy trì hoạt động bình thường của cơ thể nhưng cơ thể cơ giới hoàn toàn có thể từ bỏ những chức năng này.

Khi quá trình cải tạo cơ thể bằng máy móc ban đầu hoàn thành, Mạc Vũ nhanh chóng tiến tới bước tiếp theo.

Hết chương 2002.

Chương 2003. Hy Vọng

Lần này, hắn quyết định dùng lõi năng lượng thay thế trái tim, đặt vào trong cơ thể.

Trái tim là nguồn động lực của thân xác, còn lõi năng lượng là nguồn động lực của cơ thể cơ giới, các bộ phận cơ giới vận hành đều cần lõi năng lượng cung cấp năng lượng.

Gắn lõi năng lượng vào vị trí ngực rất phù hợp với thẩm mỹ của con người nhưng lại không thực tế, một lõi quan trọng như vậy lại để lộ ra ngoài, trong chiến đấu rất dễ bị ngoại lực phá hủy.

Nếu rào chắn trường lực của lõi năng lượng bị xé rách, rất có thể sẽ phát nổ ngay lập tức.

Nhưng cấy lõi năng lượng vào trong cơ thể thì khác.

Có lớp kim loại bảo vệ bên ngoài cơ thể lạnh lẽo, khả năng lõi năng lượng bị ngoại lực phá hủy sẽ giảm đi rất nhiều.

Nhưng thay thế trái tim là hành động rất mạo hiểm.

Đây là bước mà ngay cả "Lý Tinh Thần." được ghi chép trong kho dữ liệu cũng chưa từng thử.

Trong tài liệu này, Lý Tinh Thần đã nghiên cứu các bước thay thế trái tim cơ giới nhưng do nguồn cung cấp tài nguyên của Bóng Đen hạn chế, quá trình cải tạo cơ giới vẫn luôn duy trì ở mức cải tạo bán cơ giới, không có bất kỳ tiến triển mới nào.

Những nghiên cứu tiếp theo, đều phải do hắn tự mình thử nghiệm, khám phá.

Để đảm bảo quá trình thay thế trái tim có thể tiến hành an toàn, Mạc Vũ đã mất nhiều năm để chuẩn bị.

Khi hắn một lần nữa nằm trên bàn phẫu thuật lạnh lẽo, trong lòng lại vô cùng bình tĩnh.

Khi trái tim bị cắt bỏ, ý thức của Mạc Vũ vẫn không ngừng vận hành, trái tim mô phỏng bên ngoài tiếp tục cung cấp máu cho não, duy trì hoạt động của não.

Khi trái tim được thay thế bằng lõi năng lượng, thân xác của hắn từng chút một bị lột bỏ.

Kim loại lạnh lẽo thay thế xương, ống mềm thay thế mạch máu và kết nối với các bộ phận khác nhau của cơ thể.

Khi máu được rút hết: "Mạch máu." không còn chảy chất lỏng màu đỏ thẫm nữa mà trở thành chất lỏng năng lượng màu xanh băng.

Quá trình cải tạo cơ thể bằng máy móc kéo dài ba ngày.

Cải tạo cơ giới lại tiến thêm một bước mới.

Sau khi cải tạo xong, bàn phẫu thuật nâng lên, bốn cánh tay máy bắt đầu phun sơn cho cơ thể Mạc Vũ.

Rất nhanh hắn lại trở về hình dạng con người.

Chỉ có điều ở vị trí sau gáy có thêm một thiết bị tuần hoàn máu, thiết bị này sẽ đảm bảo cung cấp máu cho não của hắn.

Còn cải tạo cơ giới não bộ cũng sẽ là hướng đi tiếp theo của Mạc Vũ.

Trong những ngày sau đó, Mạc Vũ tiếp tục nghiên cứu sâu về cải tạo cơ giới, nhóm của hắn cũng được sự hỗ trợ của quản lý thành phố bí ẩn, tăng lên đến 593 người.

Toàn bộ nhóm đều xoay quanh quá trình cải tạo cơ giới của Mạc Vũ.

Mạc Vũ cũng dồn toàn bộ tâm sức vào việc học tập và nghiên cứu.

Khi lật xem kho dữ liệu quyền hạn, Mạc Vũ đã phát hiện ra rất nhiều lời nói của những người đi tiên phong về cải tạo cơ giới.

Trong số đó, một câu nói của viện trưởng già của Viện Nghiên cứu Tương lai, cũng chính là sư phụ của Lý Tinh Thần, đã để lại ấn tượng sâu sắc cho Mạc Vũ.

[Thời đại mới này, nếu máu thịt yếu ớt không thể thông qua linh khí kích thích tiềm năng tiến hóa của cơ thể, sẽ không thể thích ứng được với thời đại mới này. Nhưng tu luyện theo cách này vẫn tồn tại quá nhiều vấn đề ẩn họa không thể giải quyết, trong đó một ẩn họa lớn là cơ thể tàn tật khiến công pháp tu luyện không còn phù hợp với cơ thể, bởi vì học công pháp là lấy cơ thể con người hoàn chỉnh làm tuần hoàn, thiếu bất kỳ bộ phận nào trên cơ thể cũng tương đương với việc quỹ đạo vận hành của công pháp đã thay đổi, có lẽ sau này sẽ có công pháp mà cơ thể tàn tật cũng có thể tu luyện nhưng ít nhất hiện tại chúng ta không có cách tiến hóa như vậy, tàn tật cũng đồng nghĩa với tuyệt lộ… Vì vậy, đã đến lúc chúng ta phải từ bỏ lớp da thịt máu huyết đang trói buộc tư duy và linh hồn của chúng ta, thông qua việc chuyển mô hình thần kinh của chúng ta vào cơ thể tổng hợp nhân tạo, chúng ta sẽ đón chào sự tiến hóa mới.]

…

Đây là lời mà người đặt nền móng cho thế hệ cải tạo cơ giới đầu tiên để lại cho hậu thế.

Lý Tinh Thần cũng chính là nhờ sự giúp đỡ của sư phụ mình mà không ngừng thực tiễn hóa quá trình cải tạo cơ giới.

Nhưng bây giờ, Mạc Vũ đã đi qua con đường cải tạo cơ giới mà những người đi trước đã từng khai phá, trở thành người tiên phong trên con đường này.

Tiếp theo, hắn cũng sẽ đón chào thử thách khó khăn nhất của cải tạo cơ giới.

Cải tạo cơ giới não bộ.

Nếu hoàn thành bước này, hắn sẽ thực sự trở thành sinh mệnh cơ giới.

Nhưng muốn làm được điều này, hắn phải hoàn thành việc tải lên ý thức, để não bộ cơ giới mang tư duy và ý thức của mình.

Đây là lĩnh vực chưa từng được con người đặt chân đến.

Trong những ngày sau đó, nhóm của Mạc Vũ lấy hắn làm trung tâm để học tập.

Hết chương 2003.

Chương 2004. Sức Mạnh Mới

Tải lên ý thức, nghe thì khó, thực hiện còn khó hơn.

Ý thức của não người bao gồm tư tưởng, trí nhớ, tình cảm, v.v., tải toàn bộ lên máy tính và vận hành được gọi là mô phỏng toàn não. Muốn thực hiện được điều này, cần phải đạt được tiến bộ trong ba lĩnh vực kỹ thuật quan trọng nhất: quét, khả năng xử lý và bộ nhớ, cũng như môi trường.

Não người có 860 tỷ tế bào thần kinh, chưa kể đến khoảng 10.000 kết nối giữa mỗi tế bào thần kinh với các tế bào thần kinh khác. Công nghệ quét não hiện tại vẫn chưa đủ để sao chép những thông tin này.

Quan trọng hơn, công nghệ này còn cần kết hợp với công nghệ Linh Năng.

Bởi vì hắn đi theo con đường cải tạo cơ giới Linh Năng, Linh Năng là yếu tố then chốt trong đó.

Nhưng Mạc Vũ không nản lòng, hắn quyết định chia quá trình cải tạo cơ giới não bộ thành nhiều bước, từng bước hoàn thiện phương án cải tạo cơ giới não bộ.

Đầu tiên là chế tạo mắt giả.

Sau khi cải tạo cơ giới não bộ hoàn thành, nhãn cầu sẽ được thay thế bằng nhãn cầu cơ giới.

Sau đó hắn có thể thông qua nhãn cầu cơ giới để quét cảnh bên ngoài, sau đó truyền đến bộ xử lý não, để cảm nhận thế giới bên ngoài theo cách này.

Tiếp theo là cảm giác thính giác cơ giới hóa, rồi đến khứu giác…

Trước khi tải lên thông tin não bộ, hắn phải giải quyết hết những vấn đề này, nếu không cơ thể cơ giới sẽ giống như một cỗ quan tài phong ấn ý thức, hắn sẽ mất đi mọi khả năng cảm nhận và phán đoán thế giới bên ngoài.

Đây là một quá trình lâu dài nhưng Mạc Vũ đã chuẩn bị sẵn sàng.

Những năm tháng nghiên cứu, mười năm trôi qua trong nháy mắt.

Với sự phối hợp và giúp đỡ của các đơn vị trong Tinh Thành, công nghệ cải tạo cơ giới đã có bước tiến vượt bậc.

Nhóm cải tạo cơ giới của Mạc Vũ đã tập hợp tất cả những nhân tài hàng đầu trong lĩnh vực công nghệ của Tinh Thành.

Cũng chính trong năm này, Mạc Vũ quyết định thực hiện bước đi quan trọng.

Tải ý thức của mình lên não bộ đã được cải tạo cơ giới, hoàn thành bước cuối cùng trong quá trình chuyển đổi từ thân xác máu thịt sang thân xác cơ giới.

Nhưng rủi ro của bước này còn lớn hơn nhiều so với trước đây.

Ngay cả Mạc Vũ cũng không tự tin rằng mình có thể hoàn thành thành công bước tải lên ý thức quan trọng này.

Nhưng hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để đối mặt với thất bại.

Một ngày trước khi bắt đầu cải tạo, Mạc Vũ về nhà thăm bà nội mà hắn đã lâu không gặp.

So với trong trí nhớ, bà nội đã già đi nhiều, trên mặt hằn rõ những nếp nhăn của thời gian.

Đối mặt với bà nội, Mạc Vũ không kể lại những gì mình đã trải qua trong những năm qua.

Hắn sợ bà nội sẽ đau lòng và sợ hãi.

Nhưng bà nội dường như đã nhìn thấu suy nghĩ của Mạc Vũ, lúc chia tay đã nói với Mạc Vũ một câu như thế này:

"Đã chọn con đường này thì hãy dũng cảm bước tiếp, dù tương lai thế nào, con vẫn là đứa cháu ngoan của bà."

Dần dần từ bỏ thân xác máu thịt, Mạc Vũ vẫn cảm thấy xúc động trước tình cảm gia đình, đây là sự ấm áp mà hắn không thể từ bỏ.

Bên dưới lớp vỏ kim loại lạnh lẽo, hắn vẫn còn tình cảm gia đình của con người.

Sau khi tạm biệt bà nội, Mạc Vũ cuối cùng cũng đến trường cũ của mình là Học phủ Bình Minh.

Gió đêm se lạnh, bước đi trong khuôn viên trường, Mạc Vũ nhìn ngắm cảnh tượng trong học phủ.

Nơi đây có rất nhiều kỷ niệm đẹp của hắn, cũng là nơi hắn quen biết Vương Long, vợ hắn và những người anh em khác.

Đây là nơi bắt đầu giấc mơ của hắn.

Nhưng hơn hai mươi năm trôi qua, Học phủ Bình Minh đã có quá nhiều thay đổi, nhiều thứ đã vật đổi sao dời.

Ngay cả hắn cũng vậy.

Hắn từng kiên định đi trên con đường tu luyện tiến hóa, chưa từng nghĩ rằng mình sẽ đi trên con đường cải tạo cơ giới thân thể.

Trước khi rời Học phủ Bình Minh, Mạc Vũ đến trước tượng Phong Kỳ.

Ánh mắt hắn tập trung vào tấm bia đá trước tượng.

Hai mươi năm trôi qua, khi đọc lại những lời này, hắn có cảm xúc khác hẳn.

Đặc biệt là câu cuối cùng trên bia đá.

[Hỡi những người đến sau, khi các ngươi đối mặt với khó khăn và gian khổ, chắc chắn phải một lần, rồi hai lần, ba lần, không ngừng, ngàn lần vạn lần dũng cảm đứng lên làm lại.]

Mất đi người mình yêu, hắn từng chìm sâu vào vũng bùn tuyệt vọng, không thể tự thoát ra.

Bây giờ hắn đã thoát khỏi vũng bùn, bắt đầu lại mọi thứ.

Đọc lại những lời này, Mạc Vũ cảm thấy rất nhiều.

Ngày mai sẽ là bước quan trọng nhất của quá trình cải tạo cơ giới "Tải lên ý thức."

Thất bại đồng nghĩa với cái chết.

Nhưng trong lòng hắn không hề sợ hãi.

Ngước nhìn bức tượng anh hùng Phong Kỳ sừng sững dưới bầu trời đầy sao, trong lòng Mạc Vũ bỗng dâng lên một niềm hào hùng vô hạn.

Hắn đột nhiên hiểu được tâm trạng của Phong Kỳ khi lựa chọn hy sinh bản thân, trong lòng không hề sợ chết, chỉ có sự mong đợi về tương lai.

Hắn biết rằng ngay cả khi mình thất bại nhưng những dữ liệu thu được từ thất bại sẽ mở đường cho những người đến sau.

Con đường cải tạo cơ giới này, hắn là người đi tiên phong nhưng không thể đi mãi được nhưng chắc chắn sẽ có những người đến sau tiếp bước hắn, đưa con đường này đi xa hơn và rộng hơn.

Cúi đầu chào bức tượng anh hùng Phong Kỳ, Mạc Vũ không ngoảnh lại mà quay đi.

Hết chương 2004.

Chương 2005. Hội Đồng Tối Cao

Phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí.

So với đội ngũ ban đầu chưa đến mười người, phòng thí nghiệm này đã được mở rộng nhiều lần, hiện tại số lượng đội ngũ đã đạt đến con số chưa từng có là 1208 người.

Lúc này, Mạc Vũ đang nằm trên bàn phẫu thuật.

Y lặng chờ đợi sự bắt đầu của quá trình cải tạo cơ khí não bộ.

Những năm gần đây, Hội đồng tối cao Tinh Thành đã dành sự ủng hộ lớn nhất cho dự án cải tạo cơ khí.

Trong đó có sự giúp đỡ của Phong Kỳ, cũng có nỗ lực của chính hắn.

Vài năm trước, dự án cũng từng bị một số thành viên của Hội đồng tối cao Tinh Thành phản đối.

Lúc đó hắn được mời đến Hội đồng tối cao, trong cuộc họp đã bị hỏi một câu hỏi như thế này:

[Đạt được cải tạo cơ khí tứ chi là đủ rồi, tại sao dự án cải tạo cơ khí vẫn phải tiếp tục thúc đẩy? Nếu thông tin não bộ được tải lên chip, về sau do chip thay thế não bộ, lúc này ngươi cuối cùng là người, hay là sinh mệnh cơ khí?]

Đối mặt với câu hỏi sắc bén, Mạc Vũ đã im lặng rất lâu.

Cuối cùng, hắn đã đưa ra câu trả lời.

Câu trả lời này đã thuyết phục những người phản đối Hội đồng tối cao có mặt tại đó.

Hắn đã nói như thế này:

[Tôi cho rằng yếu tố quan trọng để định nghĩa con người là ý thức và trí nhớ, chứ không phải thân thể, về bản chất, cải tạo cơ khí và tu luyện là như nhau, tu luyện dùng cách ôn hòa để khiến sinh mệnh của chúng ta biến đổi, tiến hóa theo hướng hoàn mỹ hơn, khi con người tương lai sau hàng nghìn năm xuất hiện trước mặt chúng ta, chúng ta sẽ phát hiện ra rằng mặc dù họ có ngoại hình giống chúng ta nhưng bên trong cơ thể đã hoàn toàn khác, các ngươi có thể phủ nhận rằng những người tu luyện sau hàng nghìn năm không phải là người không?]

[So với quá trình tiến hóa tu luyện, cách cải tạo cơ khí có vẻ cực đoan hơn, chính vì vậy, cải tạo cơ khí không giống hệ thống tu luyện, không phù hợp với cách tiến hóa lý tưởng của con người nhưng cải tạo từ bỏ huyết nhục, từ bỏ lớp định nghĩa bên ngoài của con người nhưng về nhận thức bản thân, tôi vẫn luôn là con người]

[Tôi nói những lời này, không phải là muốn phủ nhận sự tồn tại của học thuyết tu luyện, trên thực tế, tôi vẫn luôn kiên định cho rằng học thuyết tu luyện là dòng chính của hệ thống phát triển của con người nhưng tôi càng hiểu rõ một điều, khi con đường lý tưởng không đủ để chúng ta phát triển nhanh chóng, theo kịp chiến trường tương lai đầy rẫy nguy cơ, cải tạo cơ khí sẽ là con đường mới mở ra hy vọng trong tuyệt vọng.]

Sau khi cuộc họp này kết thúc, sức cản phát triển của cải tạo cơ khí đã biến mất.

Mạc Vũ đã được Hội đồng tối cao Tinh Thành phê duyệt thông qua, nhận được sự hỗ trợ của nhiều nguồn lực hơn.

Nhưng chỉ như vậy, Mạc Vũ vẫn chưa hài lòng.

Để Hội đồng tối cao Tinh Thành đồng ý rằng bộ phận cải tạo cơ khí có thể nhận được sự ưu tiên cao hơn về nguồn lực ở Tinh Thành, hắn đã biên soạn chi tiết những ưu điểm của cải tạo cơ khí và đệ trình lên Hội đồng tối cao Tinh Thành để xem xét.

Trong bản kế hoạch này, Mạc Vũ chia quá trình cải tạo cơ khí thành ba giai đoạn và mỗi phần đều ghi rõ tác dụng.

Giai đoạn đầu tiên, Mạc Vũ gọi là cải tạo chân tay giả.

Khu vực tiếp tế tiền tuyến của Ngũ Đại Thành Thị, hàng năm đều có rất nhiều chiến sĩ bị thương tàn phế xuất ngũ.

Bỏ qua khía cạnh đạo đức, chỉ xét về góc độ vĩ mô như sự phát triển của nhân tộc, những cựu binh được thành phố nuôi dưỡng này, trên thực tế đã trở thành gánh nặng cho thành phố, thậm chí là cho sự phát triển của nhân tộc.

Nhưng sau khi có chân tay giả, những cựu binh chỉ có thể hưởng tuổi già ở thành phố này sẽ có giá trị trở lại, tiếp tục nỗ lực vì tương lai của nhân tộc.

Giai đoạn thứ hai, cơ thể cơ khí hóa.

Bước này cần cải tạo cơ khí toàn bộ cơ thể ngoại trừ não.

Trên hướng dẫn, Mạc Vũ đã so sánh chi tiết sự khác biệt giữa cơ thể máu thịt và cơ thể cơ khí.

Đầu tiên là khả năng chịu đựng môi trường.

Theo quan điểm của Mạc Vũ, cơ thể máu thịt của con người rất yếu ớt, khả năng thích ứng với môi trường khắc nghiệt cũng cực kỳ kém.

Khí độc, nhiệt độ cao, giá lạnh, chân không… có rất nhiều môi trường mà cơ thể máu thịt không thể thích ứng để sinh

tồn, khi gặp phải môi trường cực kỳ khắc nghiệt, sức chiến đấu của cơ thể máu thịt sẽ bị suy yếu rất nhiều.

Cơ thể cơ khí hóa khi đối mặt với môi trường khắc nghiệt có lẽ cũng không thể hoàn toàn thích ứng nhưng so với cơ thể máu thịt thì có lợi thế rất lớn.

Giai đoạn thứ ba, Mạc Vũ gọi là cơ khí hóa não bộ.

Đến bước này, cơ thể máu thịt sẽ bị loại bỏ hoàn toàn, cơ thể sẽ hoàn toàn chuyển sang cơ thể cơ khí, so với cơ thể máu thịt, ưu điểm mạnh nhất của cơ thể cơ khí sẽ được thể hiện.

Hết chương 2005.

Chương 2006. Cải Tạo Cơ Khí Hóa

Nếu sự tiến hóa của sinh mệnh cần thông qua tu luyện để hấp thụ linh khí trời đất tôi luyện thân thể thì cải tạo cơ khí hóa chính là nâng cấp về cường độ, chức năng, v.v. của các bộ phận cơ thể.

Sự tiến hóa của cơ thể máu thịt bị hạn chế bởi ba khía cạnh, tài nguyên tu luyện, công pháp tu luyện, thiên phú của bản thân.

Trong đó, thiên phú của bản thân là yếu tố quan trọng nhất trong ba nhu cầu tiến hóa.

Trong khi đó, sự tiến hóa của cải tạo cơ khí hóa chỉ bị hạn chế bởi hai khía cạnh, đó là tài nguyên và nâng cấp công nghệ.

Trong đó, tài nguyên có thể tương ứng với tài nguyên tu luyện cần thiết cho cơ thể, nâng cấp công nghệ có thể tương ứng với việc nâng cấp công pháp tu luyện.

Ưu điểm lớn nhất của cải tạo cơ khí hóa là không cần thiên phú.

Trong trường hợp có đủ tài nguyên, mỗi lần nâng cấp công nghệ, cơ thể cơ khí hóa đều có thể hoàn thành quá trình tự nâng cấp bằng cách thay thế các bộ phận cơ thể.

Loại nâng cấp này sẽ không thụt lùi, chỉ có thể tiến lên vững chắc.

Điểm này rất giống với việc nâng cao tiềm lực huyết mạch của con người.

Con người cần thông qua nỗ lực của từng thế hệ để nâng cao tiềm lực huyết mạch của thế hệ sau.

Công nghệ cải tạo cơ khí hóa được nâng cấp, thế hệ tiếp theo chính là đỉnh cao của công nghệ hiện tại.

Một ưu điểm lớn của cải tạo cơ khí hóa là không cần quá trình tu luyện phức tạp, ngay cả trẻ sơ sinh cũng có thể thông qua cải tạo cơ khí hóa để ngay lập tức có được cơ thể cơ khí hóa đỉnh cao nhất hiện tại.

Bản hướng dẫn giải thích chi tiết về cải tạo cơ khí hóa này, Mạc Vũ đã liệt kê những ưu điểm của cơ khí hóa so với cơ thể máu thịt.

Nhưng ở phần cuối của hướng dẫn, Mạc Vũ cũng bày tỏ quan điểm của mình về hệ thống tu luyện.

Mạc Vũ cho rằng cơ thể máu thịt có một ưu điểm mà cơ thể cơ khí hóa không bao giờ có thể sánh được.

Đó chính là khả năng thích ứng.

Nếu đã chọn con đường cải tạo cơ khí hóa thì tương đương với việc đã khóa chặt con đường tương lai của mình, không còn có thể có lựa chọn mới.

Nhưng cơ thể máu thịt thì khác, có thể có quá nhiều lựa chọn trong tương lai.

Cấy ghép tinh linh vào cơ thể, cải tạo nguyên tố hóa, cải tạo cơ khí hóa, công pháp tu luyện, tín ngưỡng phát triển… ví cơ thể máu thịt như một bản mẫu ban đầu, mỗi lựa chọn giống như một lần chuyển chức, cơ thể máu thịt có thể tự quyết định hướng phát triển tương lai của mình.

Cuối cùng, Mạc Vũ còn đưa ra một phỏng đoán của riêng mình về cơ thể máu thịt.

Anh ấy cho rằng có lẽ có thể coi cơ thể máu thịt như một cỗ máy hữu cơ, cơ thể con người là cỗ máy tinh vi nhất, phức tạp hơn nhiều so với máy móc.

Cách tu luyện phù hợp với quy luật vận hành tự nhiên, điểm cuối có lẽ chính là sự tồn tại đặc biệt chỉ có trong thần thoại.

Thần linh!

Bản hướng dẫn giải thích chi tiết về cải tạo cơ khí hóa dài ba mươi tám trang này đã giúp Mạc Vũ giành được mức độ ưu tiên cao hơn trong việc tiếp cận tài nguyên, tài nguyên được phân bổ hàng tháng đã tăng gấp đôi.

Lúc này, một nhóm nhân viên của bộ phận cải tạo cơ khí hóa đứng cách một tấm kính, nhìn Mạc Vũ nằm trên bàn phẫu thuật.

Quá trình cải tạo cơ khí hóa não bộ sắp bắt đầu, trên khuôn mặt họ không giấu được vẻ căng thẳng, thành quả của nhiều năm nỗ lực sẽ được đánh giá trong vài giờ tới.

Khi ba nhân viên điều khiển cải tạo trước bảng điều khiển điều khiển cánh tay cơ khí, bắt đầu hiệu chỉnh dữ liệu, Mạc Vũ nằm trên bàn phẫu thuật đã mở mắt.

Anh quay đầu nhìn những đồng nghiệp đang quan sát mình qua tấm kính trong suốt, trên khuôn mặt anh nở một nụ cười.

Thất bại tức là tử vong nhưng trong lòng anh đã không còn sợ hãi.

Lần cải tạo cơ khí hóa này khó khăn đến mức nào, anh hiểu rất rõ.

Những người đi trước trong lĩnh vực cải tạo cơ khí hóa của Viện Nghiên Cứu Tương Lai đã từng có nhiều ý tưởng cải tiến về cải tạo cơ khí hóa não bộ nhưng ý tưởng của họ đều chỉ ra

rằng cải tạo cơ khí hóa não bộ là lưu trữ thông tin não bộ vào chip cơ khí.

Bản chất của loại cải tạo này là ý thức của chính mình đã tiêu vong.

Ngay cả khi cải tạo thành công thì cũng chỉ tạo ra một người máy sở hữu trí nhớ hoàn hảo của anh.

Những năm nỗ lực, anh đã cải tiến ý tưởng cải tiến do người đi trước đưa ra.

Anh đi theo con đường cải tạo cơ khí hóa Linh Năng, điều đó đã định sẵn anh phải kết hợp công nghệ Linh Năng với cơ khí, không thể đi theo con đường cải tạo cơ khí hóa thuần túy, sự tồn tại của ý thức là vô cùng quan trọng.

Vì vậy, ý tưởng cải tạo cơ khí hóa não bộ của anh đã loại bỏ nhiều ý tưởng và thiết kế của người đi trước.

Anh muốn biến ý thức của mình thành một chip Linh Năng, chứ không phải là sao chép thông tin bản thân bằng cách tải thông tin não bộ lên.

Hết chương 2006.

Chương 2007. Tải Lên Ý Thức

Lúc này, tám cánh tay cơ khí sáng đèn xanh, hiệu chỉnh hoàn tất.

[Bắt đầu đi!]

Mạc Vũ nằm trên bàn phẫu thuật không do dự, lập tức quay đầu nhìn về phía bảng điều khiển gật đầu nói. Nghe thấy lệnh [Bắt đầu] của anh, nhân viên điều khiển lập tức điều khiển tám cánh tay cơ khí bắt đầu hoạt động.

Khi chiếc mũ bảo hiểm kim loại lạnh lẽo trùm lên đầu Mạc Vũ, ý thức của anh rơi vào trạng thái lạc lối kỳ lạ.

Ý thức như thể bị chất lỏng bao bọc, không thể tản ra, càng không thể thoát khỏi thể xác.

Trong quá trình này, ý thức của Mạc Vũ bị nén lại, cuối cùng hóa thành một viên ngọc nhỏ trong suốt.

Các bộ phận bên trong mũ bảo hiểm tự động hoạt động, nhanh chóng phân giải đầu của Mạc Vũ.

Da, mắt, răng, mũi, tai… Khi các mô thịt ở lớp biểu bì tách ra, các bộ phận cơ khí kim loại bắt đầu thay thế các cơ quan bằng thịt.

Khi quá trình thay thế lớp biểu bì hoàn tất, cánh tay cơ khí bên ngoài tháo rời mũ bảo hiểm kim loại.

Sau khi tháo rời, lộ ra hộp sọ mới bằng kim loại.

Lúc này, tám cánh tay cơ khí tiến lại gần hộp sọ cơ khí của Mạc Vũ, bắt đầu tiến hành bước cải tạo tiếp theo.

Đây là bước quan trọng nhất trong quá trình cải tạo cơ khí hóa.

Lúc này, cơ quan bằng thịt duy nhất trên cơ thể Mạc Vũ chỉ còn lại bộ não chứa đầy tế bào thần kinh.

Một trong những cánh tay cơ khí bắt đầu chuyển động tốc độ cao, quét phân bố tế bào thần kinh trên não.

Bảy cánh tay còn lại di chuyển ở phía bên kia, liên tục lấy các bộ phận cơ khí trên bàn dụng cụ để lắp ráp, sao chép cấu trúc chi tiết.

Vài giờ sau, một bộ não kim loại ra đời.

Và lõi của bộ não kim loại này chính là một chip Linh Năng.

Nhưng lúc này, bên trong chip Linh Năng vẫn còn trống rỗng.

Khi bộ não kim loại được đặt trước não của Mạc Vũ, quá trình tải lên ý thức bắt đầu.

Nếu coi ý thức là linh hồn thì quá trình tải lên ý thức thực chất chính là tải lên linh hồn.

Đây không phải là tải lên sao chép trí nhớ theo nghĩa thăng thiên cơ học, mà là chuyển giao ý thức thuần túy.

Tọa Độ Năng Lượng được dệt bằng năng lượng xuất hiện trên bề mặt của bộ não kim loại, đột nhiên khuếch tán thành bản đồ ba chiều cấu trúc não được phóng to, có thể nhìn rõ vô số Tọa Độ Năng Lượng được kết nối.

Ở phía bên kia, cánh tay cơ khí liên tục di chuyển, một pháp trận nhỏ xuất hiện trên đầu Mạc Vũ.

Chỉ thấy ở trung tâm của pháp trận này xuất hiện một đường ống năng lượng màu xanh nhạt, kết nối với bộ não cơ

khí hóa.

Pháp trận vận hành, từng sợi sương mù trắng xuất hiện từ đầu Mạc Vũ, bị hút vào trong pháp trận, sau đó được ống năng lượng màu xanh nhạt bơm vào bộ não kim loại.

Lúc này, trên bảng điều khiển thí nghiệm, xuất hiện thanh tiến trình phần trăm.

Vô số ký hiệu hỗn loạn nhanh chóng lướt qua trên màn hình, ý thức của Mạc Vũ liên tục được trích xuất, sau đó tập hợp trong bộ não Linh Năng cơ khí hóa.

Quá trình này diễn ra rất chậm.

Phần trăm tiến độ trên màn hình chỉ có thể ước tính tiến độ chuyển giao ý thức, không thể đưa ra con số chính xác.

Về nghiên cứu cấp độ ý thức, Mạc Vũ và nhóm của anh cũng mới tiếp xúc lần đầu.

Những năm gần đây, họ chỉ có thể tiến hành thí nghiệm chuyển giao ý thức thông qua các loài động vật như chuột bạch nhưng chưa bao giờ thử nghiệm trên người.

Liệu có thành công hay không, hoàn toàn là ẩn số.

Thời gian trôi qua, tất cả các nhân viên theo dõi quá trình cải tạo cơ khí hóa đều nín thở chờ đợi kết quả.

Một lúc lâu sau, pháp trận trích xuất ý thức ngừng hoạt động, thanh tiến trình trên màn hình lớn trước bảng điều khiển cũng đã đạt 100%.

Dưới sự điều khiển của nhân viên, cánh tay cơ khí từ từ nâng bộ não cơ khí lên, lắp vào hộp sọ mở rộng của Mạc Vũ.

Cùng với một loạt động tác của cánh tay cơ khí, hộp sọ cơ khí khép lại.

Đồng thời, các ống mềm nhỏ bên trong hộp sọ cơ khí tự động kéo dài, kết nối với các tế bào thần kinh mô phỏng trên bộ não cơ khí.

Cơ thể Mạc Vũ đã chuyển sang trạng thái khởi tạo.

Lõi năng lượng ở vị trí tim bơm năng lượng lan tỏa khắp cơ thể, các bộ phận cơ thể của Mạc Vũ đồng thời sáng đèn xanh.

Cuối cùng, năng lượng tràn vào bộ não đã hoàn thành cải tạo cơ khí hóa của Mạc Vũ.

Khi đèn xanh ở sau gáy Mạc Vũ sáng lên, chứng tỏ năng lượng được truyền tải bình thường, hoạt động bình thường.

Nhưng Mạc Vũ vẫn không tỉnh lại.

Lúc này, tám cánh tay cơ khí

chuyển đổi công cụ, bắt đầu phun chất lỏng da sinh học lên hộp sọ cơ khí của Mạc Vũ.

Hộp sọ kim loại tỏa ánh sáng bạc trắng được phủ một lớp mô da sinh học, giúp hộp sọ của Mạc Vũ trở lại hình dạng ban đầu.

Trong quá trình chờ đợi căng thẳng, mọi người đều căng thẳng đến cực điểm.

Theo kết quả mô phỏng, sau khi não của Mạc Vũ kết nối với lõi năng lượng thì anh ta sẽ tỉnh lại.

Hết chương 2007.

Chương 2008. Mắt Giả Màu Bạc

Nhưng Mạc Vũ dường như đã mất ý thức, cơ thể vẫn không nhúc nhích.

Theo thời gian trôi qua, tâm trạng của những người theo dõi quá trình cải tạo dần chùng xuống, cảm thấy tình hình đang diễn biến theo chiều hướng tồi tệ nhất.

Ngay lúc này, Mạc Vũ đang nằm trên bàn phẫu thuật đột nhiên mở mắt.

Đôi mắt giả màu bạc trắng chớp động, màu sắc dần dần mô phỏng thành đôi mắt đen.

Thấy cảnh này, những người chứng kiến thí nghiệm cải tạo đều reo hò.

Nhưng Mạc Vũ không để ý đến tiếng reo hò.

Anh từ từ giơ cánh tay lên, đặt trước mắt quan sát kỹ, sau đó cúi người đứng dậy.

Thế giới mà đôi mắt giả nhìn thấy cũng giống như thế giới mà mắt thường nhìn thấy nhưng lại có thêm một bảng thông tin chi tiết mờ mờ.

Nhiệt độ, độ ẩm, tốc độ luồng không khí trong không khí ẩm, v.v.

Cơ thể cơ khí đã ban cho anh khả năng số hóa mọi dữ liệu chi tiết.

Đứng dậy khỏi bàn phẫu thuật.

Lõi năng lượng trong cơ thể Mạc Vũ đột nhiên tăng tốc hoạt động, cơ thể anh đột ngột nhảy cao năm mét, sau đó nhẹ nhàng hạ cánh, tiếp theo, anh bắt đầu liên tục đấm vào không khí.

Mỗi động tác của cơ thể cơ khí hóa, não anh đều có thể nhận được phản hồi dữ liệu thời gian thực ngay lập tức.

Anh càng có thể kiểm soát hoàn hảo lực của mỗi cú đấm.

Để một chiến binh bằng xương bằng thịt tung ra một cú đấm có lực tác động một trăm cân, anh ta chỉ có thể nắm được một lực gần đúng.

Nhưng cơ thể cơ khí hóa kết hợp với chip ý thức, mỗi cú đấm của anh đều có thể phát huy lực chính xác.

Lúc này, Mạc Vũ hướng tầm mắt về cánh tay cơ khí trên bàn phẫu thuật.

Đôi mắt giả kéo gần khoảng cách, chip ý thức kết nối với mạng lưới cơ sở dữ liệu ngay lập tức tìm kiếm thông tin liên quan đến cánh tay cơ khí này.

Chỉ thấy một bảng mờ mờ hiện ra trước mắt anh.

[Cánh tay cơ khí đa chức năng phiên bản 8.7]: Cánh tay cơ khí đa chức năng do Viện nghiên cứu khoa học đợt 397 sản xuất, do Viện nghiên cứu Hổ phách đặt hàng riêng, số đơn hàng AAFD0023…

Nhìn vào thông tin tìm kiếm trong khung mờ mờ, Mạc Vũ đột nhiên nắm chặt tay.

Anh lại tiến thêm một bước nữa đến với sự thăng hoa cơ khí!

…

Phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí hóa.

Mạc Vũ đã hoàn thành cải tạo chip ý thức, bắt đầu tiến hành kiểm tra chức năng của cơ thể mới.

Lúc này, trước mặt anh không xa có một người đàn ông mặc quân phục đang đứng, anh ta nhìn Mạc Vũ với vẻ mặt nghiêm trọng và nói với giọng trầm:

[Trưởng phòng Mạc, anh chắc chắn để tôi ra tay hết sức không?]

[Yên tâm, tôi sẽ không sao, cứ tấn công hết sức đi.] Mạc Vũ lập tức gật đầu đáp lại.

Nghe Mạc Vũ trả lời, người bảo vệ phòng thí nghiệm mặc quân phục khom người, đồng thời dùng chân làm lực đẩy và lao về phía Mạc Vũ.

Ngay khi người đàn ông hành động, đồng tử của đôi mắt giả của Mạc Vũ co lại.

Một lượng lớn dữ liệu tràn vào não anh.

Tốc độ di chuyển, điểm phát lực của cơ bắp, hướng gió, v.v.

Một lượng lớn dữ liệu đan xen trong chip não của Mạc Vũ, môi trường trong mắt anh biến thành một hình ba chiều dạng lưới.

Khi người bảo vệ đến gần, một cú đấm mạnh mẽ từ dưới lên đánh vào cằm của Mạc Vũ.

Nhưng Mạc Vũ đã lùi lại một bước trước đó, một cách rất dễ dàng đã né được cú đấm dữ dội của người bảo vệ.

Nhưng cuộc tấn công của người bảo vệ vẫn chưa kết thúc, phát hiện ra cú đấm nặng đã bị né tránh, anh ta đột ngột giơ chân phải lên, một cú húc đầu gối hung dữ hướng thẳng vào bụng Mạc Vũ.

Nhưng Mạc Vũ đã đoán trước được.

Ngay khi cơ bắp của người bảo vệ phát lực, đôi mắt giả của anh đã bắt được, não anh đã mô phỏng trước quỹ đạo tấn công của cú húc đầu gối này.

Mạc Vũ thu bụng, cong người về phía sau, né được cú húc đầu gối này.

Nhưng anh không phản công, chờ đợi đợt tấn công mới của người bảo vệ.

Trong trận chiến tiếp theo, Mạc Vũ liên tục né tránh.

Bộ não hoàn toàn cơ khí hóa đã ban cho anh khả năng tính toán mạnh mẽ, các bộ phận chức năng phản hồi cảm giác trên cơ thể càng giúp anh có thể dự đoán trước được đòn tấn công tiếp theo.

Đối mặt với Mạc Vũ căn bản không thể đánh trúng, người bảo vệ đã thử ra đòn giả.

Đầu tiên ra một đòn giả, đợi đến khi Mạc Vũ né tránh thì Lôi Đình ra đòn, muốn tá thử đánh trúng Mạc Vũ.

Nhưng cuộc đấu trí trong trận chiến trước mặt Mạc Vũ chẳng khác gì chuyện viển vông.

Dự đoán của anh xuất phát từ tính toán tuyệt đối của não bộ, cường độ phát lực khi cơ bắp co lại, tốc độ gió khi tấn công, bao gồm cả nhịp thở của người bảo vệ, v.v.

Mạc Vũ hoàn toàn không sử dụng kỹ thuật chiến đấu nhiều năm nơi tiền tuyến của mình, mà chỉ sử dụng các chức năng đi kèm với cơ thể được cải tạo cơ học để né tránh.

Cách né tránh này không có kỹ thuật nào nhưng lại đáng sợ hơn bất kỳ kỹ thuật nào.

Hết chương 2008.

Chương 2009. Phòng Thí Nghiệm Chiến Đấu

Chỉ cần tốc độ di chuyển của mục tiêu có thể bị mắt giả hoặc các bộ phận chức năng cảm biến cơ thể cơ học bắt được thì trí tuệ của anh có thể mô phỏng ngay lập tức quỹ đạo chuyển động.

Mười mấy phút né tránh nhanh chóng kết thúc, Mạc Vũ nhìn người bảo vệ thở hổn hển, nói một tiếng vất vả.

Tiếp theo, anh quyết định đến phòng thử nghiệm chiến đấu của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Ở đó, anh có thể hiểu rõ hơn về cơ thể được cải tạo cơ học của mình.

Vài giờ sau, Mạc Vũ xuất hiện tại phòng huấn luyện thử nghiệm chiến đấu.

Đầu tiên, anh vẫn tiến hành thử nghiệm né tránh.

Để dữ liệu thử nghiệm gần với thực tế hơn, anh đã yêu cầu cấp dưới đi cùng lấy một khẩu súng, bắn vào cơ thể anh.

Khả năng tính toán mạnh mẽ một lần nữa được thể hiện.

Ngay khi họng súng phun ra lửa, não anh đã mô phỏng ra gia tốc của viên đạn, cũng như dữ liệu về quỹ đạo đường đạn parabol tiến về phía trước.

Né tránh đạn dễ như thở.

Sau khi thử nghiệm kết thúc, Mạc Vũ lại tiến hành thử nghiệm tốc độ di chuyển, thính lực, v.v.

Sau khi các thử nghiệm này kết thúc, một báo cáo dữ liệu xuất hiện trong tay Mạc Vũ.

Nhìn vào dữ liệu trên báo cáo kiểm tra sức khỏe, Mạc Vũ đã nhận thức rõ về sức mạnh của mình.

Mặc dù việc cải tạo cơ học đã hoàn thành nhưng sức mạnh hiện tại của anh vẫn chưa bằng thời kỳ đỉnh cao trước đây, điều hạn chế anh là công nghệ cải tạo cơ học.

Về điều này, Mạc Vũ không lo lắng.

Sau khi cải tạo cơ học hoàn tất, phong cách chiến đấu của anh không thể giống như trước đây, dựa vào cận chiến để đánh bại đối thủ.

Phong cách chiến đấu của cải tạo cơ học hoàn toàn là một hình thức khác.

Tiếp theo, anh quyết định triển khai hướng nghiên cứu mới.

Anh muốn chế tạo một loạt vũ khí cơ học có thể kết hợp hoàn hảo với cơ thể được cải tạo cơ học.

Trong bốn năm sau, Mạc Vũ và nhóm của anh đã triển khai nghiên cứu vũ khí cải tạo cơ học.

Khi quá trình cải tạo mới nhất hoàn thành, cơ thể cơ học của Mạc Vũ đã hoàn toàn mới.

Ngoài chip ý thức không được thay thế, mọi bộ phận trên cơ thể đều được nâng cấp, anh đã biến mình thành một vũ khí toàn năng.

Đầu tiên là cánh tay.

Cánh tay trái được trang bị một khẩu súng chùm tia, dựa vào lõi năng lượng để nạp đạn năng lượng, chỉ cần vung tay là có thể bắn ra từ cẳng tay, tấn công kẻ địch ở cự ly gần.

Nhờ vào chip não tính toán chính xác, tỷ lệ bắn trúng của khẩu súng chùm tia rất cao.

Độ ẩm không khí, tốc độ gió, khoảng cách, v.v. là những yếu tố anh có thể tổng hợp dữ liệu chi tiết trước khi tấn công.

Ngoài ra, anh có thể tính toán quỹ đạo di chuyển của kẻ địch, thậm chí có thể bắn theo dự đoán, độ chính xác bắn trúng mục tiêu trong thực chiến đạt 95% trở lên.

Cánh tay phải được trang bị một lưỡi dao hạt rung tần số cao.

Khi kẻ địch áp sát, Mạc Vũ chỉ cần nghĩ là lưỡi dao hạt rung tần số cao sẽ bật ra từ nắm đấm, tấn công kẻ địch cận chiến bằng cách cắt.

Tiếp theo là thân mình.

Ngoài lõi năng lượng, thân mình còn được trang bị một khẩu pháo năng lượng ở ngực.

Khi muốn tấn công phủ đầu phía trước, tấm giáp kim loại ở ngực sẽ tự động hạ xuống, bắn ra mười tám viên đạn pháo năng lượng đã nạp năng lượng trước đó, tiến hành oanh tạc diện rộng.

Ngay cả khi hết đạn pháo năng lượng, cũng có thể nhanh chóng bổ sung thông qua lõi năng lượng.

Phía sau thân mình là thiết bị phun phản lực di động, có thể hỗ trợ cơ thể anh di chuyển nhanh trên không.

Tiếp theo là đầu.

Ngoài việc lắp chip ý thức, đầu còn được lắp một tấm hấp thụ năng lượng hội tụ, có thể giúp anh hấp thụ năng lượng mặt trời, năng lượng thu được sẽ được truyền vào lõi năng lượng.

Cách nạp năng lượng này không hiệu quả lắm nhưng đôi khi có thể phát huy tác dụng không ngờ.

Đây cũng là lý do Mạc Vũ lắp tấm hấp thụ năng lượng hội tụ.

Cuối cùng là đôi chân, mỗi chân đều được trang bị động cơ đẩy, có thể tăng tốc trong cự ly ngắn, dù là chạy trốn hay đuổi bắt đều có tác dụng.

Khi chiến đấu, động cơ đẩy cũng có thể giúp anh tăng đáng kể sức mạnh của các cú đá.

Ngoài vũ khí được trang bị ở đầu, thân và tứ chi, Mạc Vũ còn lắp một tấm điện áp cao ở gáy.

Khi bị kẻ địch áp sát và bắt giữ, Mạc Vũ chỉ cần nghĩ là cơ thể cơ học sẽ được bao phủ bởi điện áp cao, tạo ra xung điện áp cao với kẻ địch tiếp xúc gần.

Một lần nữa tiến hành thử nghiệm sức mạnh chiến đấu, sức mạnh của Mạc Vũ đã vượt qua đỉnh cao sức mạnh chiến đấu khi còn là thân xác phàm.

Lúc này, toàn thân anh đều là vũ khí.

Nhưng đối với Mạc Vũ, quá trình cải tạo cơ học hiện tại còn lâu mới phải là điểm dừng.

Trong quá trình cải tạo tiếp theo, anh sẽ triển khai theo ba hướng.

Đầu tiên là nâng cấp chức năng của các bộ phận cơ thể.

Hết chương 2009.

Chương 2010. Nâng Cấp Linh Kiện

Ví dụ, về sau mắt giả có thể nâng cấp để trang bị công nghệ hình ảnh nhiệt, radar, v.v., giúp cơ thể cơ học thích ứng với nhiều môi trường tác chiến hơn.

Thứ hai là nâng cấp độ bền của các bộ phận.

Việc nâng cấp này liên quan đến vật liệu chế tạo các bộ phận.

Tìm kiếm các linh tài phù hợp hơn cho việc cải tạo cơ học là một trong những cốt lõi của việc cải tạo cơ học.

Hấp thụ năng lượng, chịu nhiệt độ cao, chịu giá lạnh, sơn chống điện từ, v.v.

Muốn nâng cao hiệu suất tổng thể của cơ thể cơ học thì học thuyết về vật liệu là điểm mấu chốt.

Cơ thể cơ học được chế tạo từ vật liệu cường độ cao, ngay cả khi không trang bị bất kỳ vũ khí nào cũng có thể sở hữu sức sát thương cực mạnh, thậm chí khiến kẻ địch không thể phá vỡ phòng thủ.

Trong quá trình thử nghiệm linh tài hiện tại, Mạc Vũ đã phát hiện ra nhiều vật liệu phù hợp cho việc cải tạo cơ học.

Nhưng vấn đề nằm ở chỗ làm thế nào để kết hợp các đặc tính của những vật liệu này, tạo ra một loại vật liệu tổng hợp hoàn toàn phù hợp với việc cải tạo cơ thể cơ học.

Về vấn đề vật liệu, Mạc Vũ đã ủy thác cho Viện Nghiên cứu Năng lượng, Viện nghiên cứu Ngân hà và các viện nghiên

cứu chuyên sâu về vật liệu học trong nhiều năm, tiếp theo sẽ do họ phối hợp với nhóm cải tạo cơ học để nâng cấp vật liệu chế tạo cơ thể cơ học.

Thời gian trôi đi.

Mạc Vũ lao vào con đường cải tạo cơ học, không ngừng tìm kiếm bước đột phá.

Con đường cải tạo cơ học từ lúc đầu phát triển nhanh chóng, đến sau gặp phải nút thắt cổ chai, tốc độ phát triển dần chậm lại.

Trong thời gian này, Mạc Vũ đã tìm ra một hướng đi mới.

Vì cơ thể cải tạo cơ học đã đạt đến nút thắt cổ chai trong quá trình nâng cấp, vậy thì hãy nghiên cứu chế tạo cơ giáp phối hợp với cơ thể cải tạo cơ học để chiến đấu.

Cơ giáp trong tưởng tượng của Mạc Vũ không phải là cách điều khiển kết hợp giữa cơ thể người và cơ giáp như trong phim khoa học viễn tưởng.

Theo Mạc Vũ, cách điều khiển đó khó có thể áp dụng vào thực chiến.

Anh muốn tạo ra một loại cơ giáp kết hợp với cơ thể cơ học, khi chiến đấu, cơ thể cơ học sẽ hợp nhất với cơ giáp, trở thành lõi điều khiển của cơ giáp.

Ví dụ, người điều khiển cơ giáp trong phim khoa học viễn tưởng liên kết với cơ giáp giống như người chơi điều khiển cần điều khiển trò chơi, về bản chất là một hành vi điều khiển.

Nhưng sự kết hợp giữa cơ giáp và cơ thể cơ học trong tưởng tượng của Mạc Vũ giống như một sự hợp nhất hơn.

Coi cơ thể cơ học là một phần của cơ giáp, trở thành bộ não và trái tim của cơ giáp, hợp nhất hoàn toàn với cơ giáp.

Như vậy, khi chiến đấu, góc nhìn điều khiển cơ giáp của anh sẽ là góc nhìn chủ thể hoàn hảo, sẽ không có bất kỳ sự khó chịu nào.

Theo Mạc Vũ, vốn dĩ là cơ thể cơ học, việc kết hợp hoàn hảo với cơ giáp không phải là vấn đề gì cả.

Và việc chế tạo cơ giáp cũng có rất nhiều lợi ích.

Cơ thể cơ học có thể mang theo vũ khí có hạn.

Nhưng cơ giáp khổng lồ thì khác, chế tạo một cơ giáp cao hơn mười mét, số lượng vũ khí đạn dược có thể mang theo sẽ tăng lên vài cấp độ.

Để chế tạo ra cơ giáp, Mạc Vũ và nhóm của anh đã nỗ lực ngày đêm.

Hai năm.

Khi cỗ cơ giáp cao mười ba mét, đầy chất kim loại đứng sừng sững giữa trung tâm phòng thí nghiệm Quảng Tràng, Mạc Vũ một lần nữa cảm nhận được sự phấn khích khi cải tạo cơ học của mình thành công.

Nhưng những thách thức mới cũng tuỳ chi mà đến.

Muốn điều khiển cơ giáp, cần phải lắp cho cơ giáp một lõi năng lượng hoàn toàn mới.

Chỉ dựa vào lõi năng lượng trong cơ thể của mình, cho dù có thể điều khiển cơ giáp chiến đấu nhưng đối mặt với lượng năng lượng tiêu thụ khổng lồ của cơ giáp, nó vẫn sẽ nhanh chóng cạn kiệt.

Lúc này, Mạc Vũ phải đối mặt với hai lựa chọn.

Một là, chế tạo một lõi năng lượng cỡ lớn bên trong cơ giáp để cung cấp cho cơ giáp tiêu thụ.

Hai là, nâng cấp lõi năng lượng trong cơ thể của mình, để năng lượng lưu trữ của lõi năng lượng được tăng lên đáng kể, đạt đến tiêu chuẩn đủ để cung cấp cho cơ giáp chiến đấu cường độ cao.

Hai lựa chọn, lựa chọn thứ nhất đơn giản, lựa chọn thứ hai khó khăn.

Nhưng Mạc Vũ vẫn không chút do dự lựa chọn lựa chọn thứ hai.

Cùng với việc nâng cấp cải tạo cơ thể cơ học trong tương lai, lõi năng lượng vốn phải được nâng cấp về mặt kỹ thuật.

Vấn đề này cho dù hiện tại không giải quyết thì tương lai cũng chắc chắn phải tìm cách giải quyết.

Là người tiên phong trong lĩnh vực cải tạo cơ học, Mạc Vũ muốn giải quyết càng nhiều vấn đề cho những người đi sau càng tốt.

…

Năm Bình Minh 109.

Đêm khuya.

Mạc Vũ mặc đồ tang màu trắng, lặng lẽ nhìn bức di ảnh đen trắng treo trên tường phòng khách.

Bà nội trong ảnh buộc tóc hai bên, thời trẻ cũng từng trẻ trung xinh đẹp.

Hết chương 2010.

Chương 2011. Người Phụ Nữ Kiên Cường

Người phụ nữ vất vả cả đời này, Mệnh Vận trắc trở.

Năm 32 tuổi, người chồng đầu gối tay ấp của bà đã hy sinh trong một cuộc thí nghiệm, bà một mình nuôi con khôn lớn. Năm năm sau, một tai nạn thí nghiệm đã khiến bà suýt mất mạng vì nhiễm phóng xạ.

Hai năm trước khi bà nghỉ hưu, con trai và con dâu đã hy sinh ở tiền tuyến, để lại cho bà một đứa cháu còn chưa cai sữa.

Những đòn giáng của Mệnh Vận chưa bao giờ khiến người phụ nữ già này gục ngã, bà luôn kiên cường vượt qua đau khổ, tiếp tục lạc quan đối mặt với ngày mai.

Bà đã cống hiến cả cuộc đời mình cho nhân loại.

Chính từ người phụ nữ già này, Mạc Vũ đã cảm nhận được sức mạnh của đức tin.

Mạc Vũ nhớ rõ khi bà nội còn sống, bà thường nói:

[Ta tin vào Phong Kỳ nhưng không hề nghĩ đến việc sẽ nhận được gì từ Phong Kỳ, cái đẹp của đức tin không nằm ở chỗ nhận được, mà ở chỗ nó có thể cho ta một hy vọng hữu hình, khiến ta cảm thấy luôn có một tia sáng soi đường, cho dù có rơi vào cảnh tuyệt vọng hay vũng bùn đen tối cũng không mê mang… Thực ra đức tin chính là một trái tim tự cứu chuộc.]

Lúc đầu, hắn không hiểu những lời này.

Cho đến khi trải qua cảnh tuyệt vọng, hắn mới hiểu được đạo lý trong đó.

Những ký ức về bà nội không ngừng hiện về trong tâm trí Mạc Vũ.

Thời thơ ấu tập tễnh chập chững, bà nội mỉm cười đi theo sau, thỉnh thoảng lại lẩm bẩm một câu [Đi chậm thôi].

Thời niên thiếu nổi loạn, hắn hét lên rằng muốn giống như những anh hùng ra tiền tuyến giết giặc, bà nội liền cầm gậy đuổi theo hắn khắp sân, miệng không ngừng mắng mỏ nhưng hắn vẫn không nghe lời.

Khi hắn thi đỗ vào học viện Bình Minh, bà nội đã làm một bàn đồ ăn ngon, miệng thì lẩm bẩm phàn nàn nhưng trong mắt vẫn lộ ra một tia tự hào, cảm xúc vô cùng phức tạp.

Khi hắn tàn tật trở về, bà nội đã ở bên hắn trong những lúc tuyệt vọng nhất, giúp hắn vực dậy tinh thần, lựa chọn bắt đầu lại.

Những chuyện cũ với bà nội không ngừng hiện về trong tâm trí Mạc Vũ.

Người phụ nữ già thường xuyên nói muốn bế [cháu chắt] này, cuối cùng cũng không được như ý nguyện, mãi mãi rời xa hắn.

Bên ngoài, cành cây đung đưa theo gió, khẽ vỗ vào cửa sổ, ánh trăng sáng trong xuyên qua cửa sổ trên mái nhà phủ lên cơ thể Mạc Vũ một lớp ánh sáng trắng mờ ảo.

Không biết từ lúc nào, hắn đã chạy trên con đường cải tạo cơ thể bằng máy móc hơn mười năm.

Bây giờ, mối ràng buộc tình thân cuối cùng đã tan biến vào ba ngày trước.

Trong hơn mười năm qua, đây là lần đầu tiên Mạc Vũ cảm thấy đau buồn nặng nề.

Sau khi cải tạo cơ thể bằng máy móc hoàn tất, về mặt lý thuyết, hắn đã có tuổi thọ gần như vô hạn, không còn bị thời gian đuổi theo nữa.

Chỉ cần nhân loại không diệt vong, lấy nhân loại làm gốc rễ, hắn có thể liên tục thay thế các bộ phận cơ thể cũ kỹ, khiến bản thân luôn duy trì trạng thái đỉnh cao và đỉnh cao này sẽ không ngừng được nâng cao theo sự phát triển của công nghệ cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Nhưng trong lòng hắn lại dâng lên một nỗi buồn khó tả.

Khi bà nội ra đi, hắn đột nhiên phát hiện ra rằng trong lòng mình thiếu đi một phần tình cảm chỉ dành riêng cho người thân.

Cơ thể máy móc lạnh lẽo không thể xoa dịu được cảm xúc ở tầng ý thức.

Muốn khóc nhưng không thể rơi nước mắt.

Lúc này, Mạc Vũ đứng dậy, đi đến trước di ảnh, quỳ xuống rồi dập đầu thật mạnh, sau đó quay người đi không ngoảnh lại.

Nỗi buồn trong lòng ngày càng nặng nề, sau khi cải tạo cơ thể bằng máy móc, hắn có thể xóa bỏ bất cứ lúc nào phần ký ức về nỗi buồn này nhưng hắn không làm vậy.

Dù là buồn hay vui, ràng buộc tình cảm cũng chứng minh rằng hắn vẫn là con người, chứ không phải cỗ máy lạnh lẽo thuần túy.

Trong những ngày tháng sau này, hắn sẽ mang theo niềm tin của bà nội, cha mẹ, vợ, anh em… tất cả những người đã khuất, tiếp tục tiến bước trên con đường phấn đấu vì sự trỗi dậy của nhân loại.

Theo chân nhân loại trỗi dậy, hoặc theo chân nhân loại tẩu hướng diệt vong…

Năm 112 Bình Minh.

Khu cải tạo cơ thể bằng máy móc A.

Mạc Vũ đứng trước cửa sổ kính trong suốt sát đất của văn phòng, tầm mắt xuyên qua lớp kính nhìn về phía nhà máy chế tạo cải tạo cơ thể bằng máy móc chỉ cách một bức tường.

Chỉ thấy trên dây chuyền lắp ráp cơ thể bằng máy móc khổng lồ, vô số cánh tay chế tạo chuyển động nhanh chóng, lắp ráp các bộ phận cơ thể bằng máy móc trên dây chuyền thành cánh tay và chân máy màu trắng bạc.

Các bộ phận cơ thể bằng máy móc hoàn thành quy trình dây chuyền của Khu A vẫn chỉ là bán thành phẩm.

Sau khi đi qua dây chuyền này, những bộ phận cơ thể bằng máy móc này sẽ được chuyển đến Khu B để kiểm tra.

Cuối cùng sẽ được chuyển đến Khu C để hiệu chỉnh.

Cuối cùng, thể hình của mỗi chiến sĩ đều khác nhau, các mô hình do dây chuyền sản xuất ra đều giống nhau, không phù hợp với tất cả các chiến sĩ.

Hết chương 2011.

Chương 2012. Bản Nguyên Châu

Chỉ sau khi hiệu chỉnh ở Khu C, chúng mới có thể hoàn toàn phù hợp với cơ thể của chiến sĩ lựa chọn cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Đứng trước cửa sổ sát đất, trong đôi mắt lạnh lẽo của Mạc Vũ không có một chút cảm xúc nào.

Không biết từ lúc nào, hắn phát hiện ra rằng suy nghĩ của mình dường như đã thay đổi.

Không đói, không khóc, không mệt mỏi, không chết… Điều duy nhất có thể chứng minh rằng hắn là con người, đó là ký ức về quá khứ.

Khả năng tính toán khủng khiếp càng khiến trong lòng hắn nảy sinh nhiều suy nghĩ không phù hợp với bản thân trước đây.

Ví dụ như vài ngày trước hắn đã xem một bản tin tiền tuyến.

Khi biết được một Chiến Đoàn cấp A tiền tuyến đã hy sinh thảm trọng để bảo vệ một Chiến Đoàn cấp C.

Bộ não chip của hắn đã tự động tính toán các thông tin liên quan, cuối cùng đưa ra một kết luận.

Chiến Đoàn cấp A đó không nên chọn cứu Chiến Đoàn cấp C, lúc đó nên chủ động rời đi, như vậy mới có thể giảm thiểu thương vong xuống mức thấp nhất.

Đạo đức và dữ liệu lạnh lẽo va chạm, khiến Mạc Vũ có chút mê mang.

Hắn phát hiện ra rằng mình đã bị dữ liệu làm phiền.

Kể từ khi hoàn thành cải tạo cơ thể bằng máy móc, hắn đã tính toán từng bước đi của mình thông qua bộ não chip, mọi thứ đều hướng đến mục tiêu tối đa hóa lợi ích.

Lúc đầu, những sự sắp xếp chính xác này thực sự khiến bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc phát triển nhanh chóng.

Những năm gần đây, họ còn thông qua việc xây dựng dây chuyền lắp ráp cải tạo cơ thể bằng máy móc, cung cấp dịch vụ tùy chỉnh cải tạo cơ thể bằng máy móc cho nhiều cựu chiến binh tàn tật, tạo ra nhiều lực lượng sống cho Tinh Thành.

Cũng chính vì vậy, hắn đắm chìm trong dữ liệu.

Bất kỳ việc gì, bộ não chip cũng sẽ liệt kê các thông tin tình báo liên quan sau đó tính toán, rồi đưa ra nhiều lựa chọn.

Mỗi lựa chọn đều có phân tích ưu nhược điểm, cũng như so sánh tỷ lệ phần trăm thành công và thất bại, mọi thứ đều trở nên dữ liệu hóa, dẫn đến quan niệm đạo đức của con người cũng dần bị dòng dữ liệu nhấn chìm.

Hắn cảm thấy bản thân như vậy dường như không còn phù hợp để trở thành người lãnh đạo phòng thí nghiệm cải tạo cơ thể bằng máy móc, bởi vì những suy nghĩ nảy sinh trong đầu hắn, thậm chí còn khiến chính hắn cảm thấy sợ hãi.

Cùng với việc cải tạo cơ thể bằng máy móc không ngừng nâng cấp, khả năng tính toán ngày càng khủng khiếp, Mạc Vũ thậm chí còn nghi ngờ rằng có lúc mình sẽ trở thành tội đồ của loài người.

Hắn đã từng che giấu ký ức, mô phỏng môi trường loài người vào giai đoạn đầu của thảm họa.

Với góc độ là người lãnh đạo loài người, hắn đã đưa ra quyết định về hướng đi tương lai của loài người, hắn đã đưa ra một số quyết định khiến chính hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

Đối mặt với sự giáng lâm của Lĩnh Vực không thể ngăn cản vào giai đoạn đầu của thảm họa, ý nghĩ đầu tiên trong đầu hắn là từ bỏ phần lớn loài người, chỉ giữ lại một số ít mầm mống của loài người.

Trong lịch sử, loài người cũng thực sự có những nghị quyết tương tự.

Nhưng quyết định này đã bị các học giả nhân loại bác bỏ, cùng nhau chống lại sự xâm lược của Lĩnh Vực trở thành hướng đi chung của toàn thể loài người.

Đây là những năm tháng đấu tranh vươn lên trong lịch sử loài người.

Các phương pháp tu luyện, kỹ thuật cải tạo phù văn, thuật pháp học… những ngành học đặt nền móng cho hệ thống tu luyện của loài người đều ra đời vào thời điểm đó.

Đây là chương sử thi vươn lên huyền thoại được đúc kết từ nhiệt huyết trong hoàn cảnh tuyệt vọng.

Nhưng dưới sự tính toán tuyệt đối, khi phân tích môi trường khắc nghiệt của loài người lúc bấy giờ, Mạc Vũ đưa ra lựa chọn tốt nhất là hy sinh phần lớn loài người, để giữ lại một số ít mầm mống tinh anh của loài người.

Lựa chọn này có lẽ cũng có thể cứu vãn loài người nhưng cái giá phải trả lại vô cùng đắt.

Loài người sẽ phát triển theo một hướng hoàn toàn khác.

Tính toán chính xác là sự hỗ trợ đắc lực cho sự phát triển nhưng không thể bao hàm tất cả các khả năng, đồng thời từ bỏ

quan niệm đạo đức và khả năng tạo ra phép màu của con người.

Còn rất nhiều trường hợp tương tự.

Ngay vài ngày trước, một người mới gia nhập bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc đã đưa ra một hướng đi mới về cải tạo cơ thể bằng máy móc trong cuộc họp.

Nhưng sau khi phân tích các yếu tố như tiêu hao tài nguyên, thời gian phát triển, hắn đã không chút do dự lựa chọn phủ quyết.

Điều này khiến Mạc Vũ cảm thấy mình đã thay đổi, dường như không còn phù hợp để trở thành người lãnh đạo phòng thí nghiệm cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Quyết định của hắn xét từ góc độ hiện tại có lẽ rất đúng đắn nhưng xét từ góc độ tương lai thì chưa chắc đã đúng.

Bởi vì phép tính của hắn không thể bao quát được những biến số trong tương lai.

Hết chương 2012.

Chương 2013. Kế Hoạch Thần Chết Đen

Có lẽ sự đúng đắn tạm thời lại là nguồn gốc của sai lầm trong tương lai.

Chính vì vậy, trong lòng Mạc Vũ dấy lên một tia mê mang.

Nhìn xa xăm dây chuyền lắp ráp máy móc đang hoạt động nhanh chóng, Mạc Vũ cảm thấy mình nên chấm dứt tình trạng này.

Trong đội cải tạo cơ thể bằng máy móc, có rất nhiều nhân tài xuất sắc, họ hoàn toàn có thể tiếp quản công việc của hắn, trở thành người lãnh đạo khám phá con đường cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Còn hắn, không còn phù hợp để đưa ra bất kỳ quyết định nào nữa, đã đến lúc thực hiện lời thề năm xưa.

Khi trong lòng đã có suy nghĩ, Mạc Vũ đã đưa ra quyết định.

Những ngày tiếp theo.

Mạc Vũ đã nộp đơn xin từ chức giám đốc bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc lên hội đồng tối cao Tinh Thành.

Đối mặt với câu hỏi của đoàn thực thi trực thuộc hội đồng tối cao, Mạc Vũ đã nói ra suy nghĩ của mình.

Hắn cho rằng mặc dù mình là người duy nhất hoàn thành cải tạo cơ thể bằng máy móc hoàn toàn của bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc, đồng thời cũng là người lãnh đạo bộ phận này nhưng hắn đã dần mất đi cách suy nghĩ vốn có của con

người, mọi phán đoán đều trở thành phép tính dữ liệu lạnh lùng.

Sự đúng đắn tuyệt đối hiện tại có thể kìm hãm khả năng dựng dục phép màu trong tương lai.

Vì vậy, Mạc Vũ đã từ chức giám đốc bộ phận cải tạo cơ thể bằng máy móc.

Thời gian sau đó, hắn toàn tâm toàn ý dồn sức vào nghiên cứu phát triển cải tạo cơ thể bằng máy móc, nỗ lực thực hiện lời thề năm xưa.

Đây là nơi mà Mạc Vũ cho là tốt nhất cho mình.

Thời gian trôi qua, Mạc Vũ làm việc gần như không nghỉ.

Nhưng thỉnh thoảng dừng lại, hắn lại nhớ đến những người anh em năm xưa, người vợ yêu dấu… Mỗi khi như vậy, rất khó để cảm xúc của Dao Động một lần nữa dâng trào.

Hắn vẫn nhớ rõ lời thề năm xưa của mình, báo thù cho người đã khuất.

Nhưng hắn biết rằng bản thân hiện tại không đủ sức để chống lại chiến trường Lĩnh Vực Hắc Phong.

Khu vực tiếp tế tiền tuyến Tinh Thành vẫn chưa ra tay với chiến trường Lĩnh Vực Hắc Phong, điều này chứng tỏ tộc Hắc Phong có sức chiến đấu khiến khu vực tiếp tế phải đau đầu.

Muốn báo thù, sức chiến đấu mà cải tạo cơ thể bằng máy móc mang lại hiện tại vẫn còn lâu mới đủ.

Nhưng ý định đòi nợ máu bằng máu của tộc Hắc Phong chưa bao giờ tắt.

Sự bận rộn trước đây khiến hắn chọn cách tạm thời gác lại, giờ đã trút bỏ gánh nặng, hắn cảm thấy đã đến lúc chiến đấu vì lời thề.

Lúc này, Mạc Vũ lại một lần nữa bùng cháy nhiệt huyết như khi còn là người bằng xương bằng thịt.

Cũng trong năm này, Mạc Vũ đã xem qua tài liệu cơ sở dữ liệu quyền hạn và tìm thấy một tài liệu đã bị quyền hạn cao nhất niêm phong.

Tài liệu này ở đâu cũng toát lên vẻ bí ẩn.

Hắn có quyền tra cứu tài liệu nhưng lại phát hiện mình không thể mở tệp tài liệu này.

Tên của tài liệu này là:

[Kế hoạch Thần Chết Đen — Côn trùng nano Linh Năng!]

Để xem tài liệu này, hắn đã liên hệ với quản trị viên Tinh Thành.

Đối mặt với câu hỏi của hắn, quản trị viên Tinh Thành không nói nhiều, đã cấp cho hắn quyền liên quan để mở tài liệu tuyệt mật này.

Ngay sau đó, một hướng đi mới mẻ đã hiện ra trước mắt Mạc Vũ.

Tài liệu chỉ có mô tả, không ghi chép nội dung cải tạo chi tiết.

Nhưng tài liệu còn thiếu sót này khiến Mạc Vũ nghĩ đến đích đến của cải tạo cơ thể bằng máy móc, côn trùng nano cơ học.

Để đạt được hướng đi tương lai mà tài liệu còn thiếu sót mô tả, Mạc Vũ đã thử dùng mô phỏng não bằng chip ý thức để biến cơ thể cơ học thành nano.

Lần mô phỏng này, Mạc Vũ đã mở ra cánh cửa thế giới mới.

Trong bối cảnh mô phỏng, cơ thể hắn không còn được cấu thành từ bất kỳ bộ phận máy móc nào, mà là vô số côn trùng nano cơ học.

Lúc này, hắn không còn khuyết điểm.

Bất kỳ vết thương nào cũng có thể phục hồi trong nháy mắt, cơ thể không còn hình dạng cố định, hắn có thể biến thành bất kỳ hình dạng nào mà mình nghĩ đến.

Mặc dù côn trùng nano cơ học không thể sở hữu đặc tính không thể phá hủy như côn trùng nano Linh Năng được mô tả trong tài liệu nhưng chỉ cần đạt được hướng chung mà tài liệu mô tả, hắn đã sở hữu tiềm năng không thể tưởng tượng nổi.

Để làm được điều này, Mạc Vũ đã xin điều động nguồn lực của bộ phận cải tạo cơ học, bắt đầu khám phá và nghiên cứu hướng đi mới.

Thời gian trôi qua.

Việc chế tạo côn trùng nano cơ học từ không thành có, dần trở thành hướng nghiên cứu cốt lõi của bộ phận cải tạo cơ học.

Năm Bình Minh 116.

Phòng thí nghiệm cải tạo cơ học Quảng Tràng.

Mạc Vũ đứng trong phòng thí nghiệm Quảng Tràng, giơ tay lên, cánh tay phải của hắn tan rã, biến thành làn khói đen bao quanh người.

Nếu phóng to những làn khói đen này, có thể thấy khói đen được tạo thành từ vô số côn trùng cơ học có kích thước nano.

Hết chương 2013.

Chương 2014. Côn Trùng Nano Cơ Học

Trong chớp mắt, làn khói co lại, tụ lại thành cánh tay phải của Mạc Vũ.

Cánh tay này không có gì khác biệt so với cánh tay phải của người bình thường, thậm chí khi chạm vào còn có cảm giác như da thịt.

Đây chính là chức năng ngụy trang của côn trùng nano cơ học.

Nhưng Mạc Vũ không khỏi cau mày.

Bước đầu chế tạo cánh tay phải thành côn trùng nano cơ học đã hoàn thành nhưng vẫn có khoảng cách không thể vượt qua so với côn trùng nano Linh Năng được mô tả trong tài liệu.

Điểm khác biệt rõ ràng nhất là không thể đạt được hiệu quả như ý muốn.

Ví dụ như so sánh.

Trước đây, khi cơ thể cơ học được kết nối với chip ý thức, hắn chỉ cần một ý nghĩ là có thể điều khiển các bộ phận cơ thể cơ học.

Nhưng côn trùng nano cơ học không có bất kỳ kết nối vật lý nào, mà dựa vào kết nối tín hiệu.

Giống như điện thoại di động gửi tin nhắn.

Chỉ khi chip ý thức gửi lệnh, côn trùng nano cơ học nhận được tín hiệu mới có thể phản ứng.

Điều này dẫn đến việc cải tạo côn trùng nano cơ học xuất hiện nhược điểm nghiêm trọng.

Khoảng cách, môi trường, nhiễu điện từ, v.v., đều có thể khiến côn trùng nano cơ học mất liên lạc tín hiệu với chip ý thức, dẫn đến việc cơ thể nano cơ học không thể tái tạo.

Như vậy có thể thấy, cách điều khiển truyền tín hiệu có vấn đề tiềm ẩn khá lớn.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Mạc Vũ không có bất kỳ phương hướng nào.

Ngoài ra, cường độ phòng thủ của côn trùng nano cơ học cũng trở thành một vấn đề nan giải khiến Mạc Vũ đau đầu.

Cơ thể được cấu tạo từ côn trùng nano cơ học có khả năng tự phục hồi vượt xa cơ thể cơ học trước đây.

Ví dụ như trước đây, khi cánh tay phải của hắn bị đứt, hắn cần phải quay lại phòng thí nghiệm để chế tạo và kết nối cánh tay phải mới, như vậy mới có thể hoàn thành việc sửa chữa cơ thể cơ học.

Nhưng côn trùng nano cơ học không cần những bước phức tạp như vậy.

Cánh tay phải bị mất có thể phục hồi ngay lập tức, chỉ cần trang bị đủ côn trùng nano cơ học là được.

Nhưng cường độ của côn trùng nano cơ học lại không cao.

Khi gặp phải pháp thuật tấn công diện rộng, rất dễ khiến cơ thể vỡ vụn hoàn toàn, khả năng phòng thủ kém xa cơ thể cơ học trước đây.

Hắn cần tìm một loại vật liệu để tăng cường đáng kể cường độ của côn trùng nano cơ học nhưng không ảnh hưởng đến cấu tạo của côn trùng nano.

Mạc Vũ không cầu đạt được khả năng miễn ma pháp và miễn vật lý của côn trùng nano Linh Năng được mô tả trong tài liệu nhưng ít nhất cũng phải đảm bảo không dễ bị lực bên ngoài phá hủy.

Tín hiệu và vật liệu chế tạo côn trùng nano cơ học đã trở thành hai vấn đề nan giải khiến Mạc Vũ đau đầu.

Vì vậy, Mạc Vũ đã tìm kiếm trong cơ sở dữ liệu quyền hạn, hy vọng thông qua trí tuệ của những người đi trước để được khai sáng, tìm ra một hướng đi hoàn thiện để cải tiến côn trùng nano cơ học.

Nhưng sau nhiều năm nỗ lực, Mạc Vũ vẫn không tìm ra được phương hướng rõ ràng.

Ngay khi Mạc Vũ cảm thấy con đường này không thể đi được nữa, hắn lại nghe thấy giọng nói quen thuộc vang lên trong đầu:

[Nhóc con vào đây gặp ta!]

Mặc dù cơ thể của Mạc Vũ đã hoàn thành cải tạo cơ học nhưng ý thức của hắn vẫn không biến mất, chỉ là chuyển sang chip ý thức.

Đối mặt với lời gọi của Phong Kỳ,

hắn dứt khoát thông qua phương thức kết nối tín ngưỡng để một lần nữa bước vào không gian tín ngưỡng, sau một thời gian dài xa cách, trong mắt Mạc Vũ, Phong Kỳ vẫn không có bất kỳ thay đổi nào.

Cơ thể màu vàng kim đứng giữa biển sao và biển vàng, trong mắt hắn vừa thần thánh vừa bí ẩn.

Nhìn lên vị thủ lĩnh đứng sau loài người này, Mạc Vũ cung kính gật đầu.

[Phong lão.]

[Nhóc con, ta không ngờ ngươi lại chọn hướng nghiên cứu côn trùng nano cơ học, ta chưa từng đi con đường này, không thể giúp ngươi bất kỳ sự trợ giúp thực chất nào nhưng ta có thể chỉ cho ngươi một hướng giải quyết vấn đề.]

[Ta nên làm gì.]

[Trước tiên, ngươi phải hiểu một điều, đừng nghĩ đến việc chế tạo côn trùng nano cơ học có cường độ ngang bằng côn trùng nano Linh Năng, điều này là không thể, có ước mơ là tốt nhưng với kiến thức cả đời của ta, ta có thể nói rõ với ngươi rằng, điều này là không thể làm được, côn trùng nano Linh Năng được mô tả trong tài liệu tuyệt mật là sức mạnh cấp độ cao hơn mà loài người tạm thời không thể tiếp cận.]

[Trên cơ sở đó, chúng ta hãy nói về hai vấn đề nan giải hiện đang khiến ngươi đau đầu.]

[Đầu tiên là làm thế nào để tăng cường cường độ phòng thủ của côn trùng nano cơ học, ở đây ta giới thiệu cho ngươi một vị tiền bối của loài người, tên của ông là Thiên Xu, ở đó có một loại vật liệu kim loại cấm ma, loại vật liệu này có đặc tính là có thể kìm hãm sức mạnh tinh thần và nguyên tố, vị tiền bối đã sử dụng loại kim loại đặc biệt này để chế tạo xiềng xích, từ đó kìm nén bản tính thú dữ của mình.]

Hết chương 2014.

Chương 2015. Vật Liệu Cấm Ma

[Nếu ngươi có thể nhận được sự giúp đỡ của vị tiền bối này, có được loại kim loại đặc biệt này thì ngươi có thể chế tạo ra côn trùng nano cơ học có hiệu ứng cấm ma, mặc dù không thể so sánh với côn trùng nano Linh Năng được mô tả trong kế hoạch Thần Chết Đen nhưng ít nhất cũng có hình dạng tương tự, có thể tăng cường đáng kể cường độ phòng thủ của côn trùng nano cơ học.

[Ta phải làm sao để tìm được hắn?]

Nghe lời giải thích của Phong Kỳ, Mạc Vũ lập tức hỏi.

[Ta sẽ tìm người giới thiệu cho ngươi, đến lúc đó ngươi đích thân đi gặp hắn, theo hiểu biết của ta về hắn, hắn sẽ đồng ý với yêu cầu của ngươi, đưa cho ngươi kim loại cấm ma.]

[Tiếp theo là vấn đề thứ hai khiến ngươi đau đầu, làm thế nào để tăng cường cường độ kết nối của côn trùng nano cơ học, đảm bảo côn trùng nano cơ học luôn nằm trong tầm kiểm soát của ngươi, không bị bất kỳ yếu tố bên ngoài nào can thiệp.]

Nói đến đây, Phong Kỳ dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

[Ý tưởng của ta xuất phát từ thông tin tình báo liên quan đến côn trùng nano Linh Năng, thông tin tình báo hiện có có thể chứng minh rằng côn trùng nano Linh Năng không phải do một ý thức điều khiển, nói chính xác thì mỗi con côn trùng nano Linh Năng đều là một cá thể độc lập, Thần Chết Đen chính là do vô số cá thể độc lập tụ hợp lại thành một thể thống

nhất… Nếu ngươi có thể cắt ý thức của mình, truyền vào từng con côn trùng nano cơ học, ngươi có thể điều khiển chính xác bằng ý thức mà không có độ trễ, đến lúc đó, mỗi con côn trùng nano cơ học đều là một phần ý thức của ngươi, không còn bị tín hiệu điều khiển nữa, suy nghĩ của ngươi chính là suy nghĩ thống nhất của toàn bộ côn trùng nano.]

Nghe xong những lời này, biểu cảm của Mạc Vũ trở nên phức tạp.

[Ý thức phân chia ở cấp độ nano, điều này có thể làm được không?]

Đối mặt với câu hỏi, Phong Kỳ lắc đầu rồi lại gật đầu:

[Có cách nhưng cách này rất nguy hiểm, ý thức phân chia ở cấp độ nano có thể khiến ý thức của ngươi hoàn toàn biến mất, ngươi có chắc chắn muốn thử không?]

[Ta nguyện ý thử, xin Phong lão chỉ đường cho ta.] Không chút do dự, Mạc Vũ lập tức nghiêm túc gật đầu.

[Phương pháp này là của một người bạn già của ta, đó là một phương pháp tu luyện thiền định tinh thần ý thức… có tên là Tinh Thần Trường Sinh!]。

…

Biển ý thức.

Hơn một nghìn viên châu thiên phú lơ lửng trên không trung của biển ý thức, xoay quanh Bản Nguyên Châu màu vàng sẫm, kéo theo những chiếc đuôi màu sắc rực rỡ.

Bên dưới là biển vàng cuồn cuộn.

Sau khi Mạc Vũ rời đi, Phong Kỳ vẫn ngồi xếp bằng nhắm mắt ở trung tâm biển ý thức, cảm nhận mọi thứ xảy ra trong thế giới biển ý thức.

Dưới góc nhìn cảm nhận, hắn có thể nhìn thấy vô số đoàn ý thức gần như trong suốt đang lang thang trong thế giới biển ý thức.

Những đoàn ý thức trong suốt này đều là những tín đồ loài người, họ thông qua việc thiết lập kết nối tín ngưỡng với vòng tay chân thần để tiến vào không gian biển ý thức, sau đó trong không gian biển ý thức lựa chọn mượn năng lực thiên phú.

Dùng ý thức tiếp xúc với những đoàn ý thức này, Phong Kỳ có thể nghe thấy vô số tiếng cầu nguyện vang lên bên tai.

Biển ý thức tinh thần có độ tương thích cực cao với hắn, cho nên hắn sẽ không bị lạc trong biển ý thức tinh thần của dòng thời gian chính nhưng những con người khác thông qua phương thức kết nối tín ngưỡng để tiến vào biển ý thức tinh thần thì lại khác.

Họ rất dễ bị lạc mất bản thân trong biển ý thức tinh thần.

Đây cũng là nguyên nhân khiến dòng thời gian trước không thể mở ra tuyến đường phát triển tín ngưỡng.

Còn về vấn đề tại sao lại bị lạc, Phong Kỳ đã từng thảo luận với tầng lớp cao cấp của Viện Nghiên Cứu Tinh Hồng, thậm chí cả Lời Tự Thuật và Lão Mê.

Những phỏng đoán đưa ra đại khái đều liên quan đến sức mạnh cảm xúc tiêu cực.

Cảm xúc tiêu cực đã hòa nhập vào không gian biển ý thức tinh thần của hắn, khiến biển ý thức tinh thần của hắn có ảnh hưởng của cảm xúc tiêu cực mà không nhìn thấy được.

Bản thân hắn thông qua nền tảng khiêu chiến rèn luyện tâm đã có được cảnh giới đủ cao.

Nhưng những tín đồ lại không có sự rèn luyện cảnh giới tương tự, ngay cả sức mạnh cảm xúc tiêu cực tản mát ra cũng

khó có thể chống đỡ được, cuối cùng bị ăn mòn tinh thần trong không gian biển ý thức, rơi vào trạng thái lạc lối.

Nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán, sự thật cụ thể thì không thể biết được.

Tác dụng của việc biến thành thể ý thức ở lại đây chính là quan sát những đoàn ý thức trôi nổi trong biển ý thức tinh thần, hướng dẫn chúng đi đến quỹ đạo thiên phú để lựa chọn năng lực thiên phú muốn mượn, hoặc là khi đoàn ý thức của những tín đồ muốn rời đi thì hướng dẫn chúng rời đi, để chúng không bị lạc đường ở đây.

Vài phút trước đưa Mạc Vũ ra khỏi không gian biển ý thức, Phong Kỳ quyết định liên lạc với Tiểu U.

Hết chương 2015.

Chương 2016. Chế Tạo Cơ Giáp

Ý tưởng chế tạo côn trùng nano cơ học của Mạc Vũ hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

Hắn vốn tưởng rằng Mạc Vũ sẽ đưa cải tạo cơ giới tiến triển theo hướng nâng cấp linh kiện cơ giới, không ngờ lại đột nhiên rẽ ngoặt lớn.

Bây giờ hắn phải sắp xếp cho Mạc Vũ gặp Thiên Xu.

Kim loại cấm ma trong tay Thiên Xu là vật liệu thích hợp nhất để chế tạo côn trùng nano cơ học trong mắt Phong Kỳ.

Côn trùng nano cơ học về bản chất là vũ khí cơ giới hóa được thiết kế dựa theo đặc tính của Tiểu Hắc.

Một trong những đặc tính của Tiểu Hắc là miễn ma, bất kỳ đòn tấn công năng lượng nào trước mặt Tiểu Hắc đều sẽ biến thành chất dinh dưỡng, căn bản không thể gây ra bất kỳ tổn thương nào cho Tiểu Hắc.

Mặc dù kim loại cấm ma không đạt đến mức độ này nhưng nó cũng có thể ức chế sát thương dạng năng lượng.

Đồng thời, vật liệu cấm ma cũng cực kỳ mạnh về khả năng phòng thủ vật lý.

Bia đá của Khu tránh nạn Tinh Thành trong thế giới tương lai được chế tạo bằng loại vật liệu cấm ma này, cường độ phòng thủ cực cao.

Lấy kim loại cấm ma làm vật liệu chính, sau đó tìm một loại vật liệu có thể hấp thụ năng lượng và chuyển đổi năng

lượng, hai loại vật liệu này kết hợp với nhau, hình mẫu ban đầu của Tiểu Hắc đã có.

Nhưng Phong Kỳ rất rõ ràng một điều.

Ngay cả khi mọi thứ trong tưởng tượng đều được thực hiện thì thứ chế tạo ra cũng chỉ là bản sao kém chất lượng của Tiểu Hắc, căn bản không thể so sánh với Tiểu Hắc thực sự.

Cuối cùng, Tiểu Hắc được chế tạo bằng quy tắc, ngay cả người sáng tạo ra nó là Mặc cũng không thể kiểm soát được, cường độ đã vượt quá nhận thức của hắn về hệ thống sức mạnh hiện tại.

Nhưng dù vậy, côn trùng nano cơ học cũng có tiềm năng phát triển rất lớn.

Có lẽ quyết định vô tình lần này có thể chế tạo ra một vũ khí chiến tranh siêu cấp cho loài người.

Nghĩ đến đây, ý thức của Phong Kỳ ngưng tụ, tiến đến tọa độ mà Tiểu U để lại trong không gian biển ý thức.

Ý thức dọc theo tọa độ tín ngưỡng kết nối với ý thức của Tiểu U.

Khuôn mặt mơ hồ của Tiểu U dần trở nên rõ ràng dưới góc nhìn ý thức.

Chỉ thấy Tiểu U đang ăn uống ngon lành, đồng thời trên bàn trước mặt bày đầy những đạo cụ năng lượng bán thành phẩm.

Dường như cảm nhận được sự xuất hiện của hắn, Tiểu U đột nhiên nghẹn lại, sau đó nhét vội nắm cơm trong tay vào miệng nuốt xuống, mặt đỏ bừng, xấu hổ thả sợi năng lượng ra khỏi hai tay, bắt đầu chế tạo đạo cụ năng lượng:

[Đại ca, em đang làm việc chăm chỉ, anh giám sát em là không tin tưởng em, hì hục, hì hục, thật là vất vả cho em quá.

Để chứng minh mình đang chăm chỉ làm việc, Tiểu U còn ngây ngô tự lồng tiếng cho mình.

Phong Kỳ muốn thiết lập liên hệ tinh thần với các tín đồ khác đều cần phải mất một khoảng thời gian, sau khi thiết lập kết nối, cuộc đối thoại ở cấp độ tinh thần cũng rất khó khăn, giống như tín hiệu không ổn định, thường xuyên xảy ra tình trạng đứt quãng.

Ví dụ như kết nối của hắn với Mạc Vũ.

Lần này triệu hồi Mạc Vũ vào biển ý thức, hắn cần phải chuẩn bị khoảng mười phút.

Nhưng Tiểu U thì khác.

Mỗi lần hắn muốn tìm Tiểu U, chỉ cần một ý nghĩ, kết nối có thể được thiết lập ổn định, không tồn tại vấn đề tín hiệu kém.

Vì vậy, thỉnh thoảng hắn sẽ tìm Tiểu U làm việc thông qua phương thức kết nối tinh thần.

Bây giờ Tiểu U là người truyền lời của hắn ở Tinh Thành, hắn có ý tưởng gì, đều do Tiểu U thay hắn sắp xếp.

[Lần sau khi cãi chày cãi cối nhớ lau sạch dầu mỡ trên miệng.]

[Đó là lúc ăn để lại.]

Nhìn Tiểu U nghiêm trang cãi chày cãi cối, Phong Kỳ trong lòng bất lực nhưng cũng không so đo nhiều, mở miệng nói:] Tiểu U, giúp ta nhắn nhủ với Tề Viện Trường của Hổ Phách, bảo hắn dẫn Mạc Vũ của bộ cải tạo cơ giới đến ngục giam dưới lòng đất của phân viện Hổ Phách, gặp Thiên Xu…

Nghe xong lời kể của Phong Kỳ, Tiểu U nghiêm túc gật đầu, sau đó giơ tay chào Phong Kỳ:

[∠(°°)／Đại ca, Tiểu U chắc chắn sẽ hoàn thành.]

[Ừ, ngươi tiếp tục ăn đi, ta phải về rồi.]]Được… Đợi đã, đại ca tại sao anh lại dùng tiếp tục, em vừa rồi thật sự không lười biếng ăn vụng.]

[Ừm ừm, được rồi, ta tin ngươi.]

Dứt lời, bóng dáng Phong Kỳ từ từ mờ đi, chỉ còn lại Tiểu U bắt đầu ấm ức.

Ba ngày sau.

…

Căn cứ phụ Hổ Phách, ngục giam dưới lòng đất.

Khi cửa thang máy mở ra, bóng dáng Mạc Vũ bước ra từ bên trong.

Ngẩng đầu nhìn về phía trước, là một đường hầm ẩm ướt và tối tăm.

Có thể thấy nhà tù dưới lòng đất này đã tồn tại từ rất lâu, lớp vữa trên tường của đường hầm đã bong tróc diện rộng, mọc đầy rêu xanh.

Đi dọc theo đường hầm, đèn cảm ứng trên đầu không ngừng nhấp nháy.

Hầu hết các đèn cảm ứng đã bị vỡ hỏng, dây cáp ***rủ xuống, công tắc kim loại gắn trên tường cũng đã bị gỉ.

Hết chương 2016.

Chương 2017. Gặp Thiên Xu

Đi đến cuối đường hầm, Mạc Vũ quay người lại.

Trước mắt hắn là một màu đen kịt.

Đồng tử của con mắt giả chuyển động, hắn chuyển góc nhìn sang chế độ nhìn đêm nhưng ngạc nhiên phát hiện vẫn không thể nhìn thấu bóng tối dày đặc.

Nhiệt thành ảnh cũng không bắt được bất kỳ bức xạ nhiệt nào tỏa ra từ sinh vật.

Mang theo sự tò mò, hắn bước vào căn phòng.

Sau khi tầm mắt quét qua căn phòng, hắn ấn công tắc đèn trên tường.

Đèn trên đầu nhấp nháy liên tục vài lần rồi sáng lên, xua tan bóng tối trong phòng, hiện ra trước mắt Mạc Vũ là một nhà tù lạnh lẽo.

Ngay cả ánh sáng cũng không thể xuyên thấu vào góc tối nhất của nhà tù.

Mạc Vũ mơ hồ có thể nhìn thấy một bóng người mờ nhạt trong góc tối, hắn ôm đầu gối co ro trong góc, hóa thành một bức tượng, không nhúc nhích.

Qua lời giới thiệu của Tề Viện Trường của Hổ Phách, Mạc Vũ đã có chút hiểu biết về vị tiền bối nhân tộc mà Phong Kỳ nhắc đến.

Trong đó, điều khiến Mạc Vũ cảm thấy khó tin nhất là.

Theo mô tả của Tề Viện Trường, vị tiền bối nhân tộc này đã sống hơn bốn trăm năm, thậm chí còn lâu hơn.

Tuổi thọ của hắn đã vượt qua giới hạn được ghi chép của loài người, đây là mục tiêu mà ngay cả Huyết Luyện Chiến Sĩ xuất sắc nhất trong mắt Mạc Vũ cũng không thể đạt được.

Mạc Vũ không hiểu Thiên Xu đã làm thế nào để đạt được điều đó.

Sống hơn bốn trăm năm, chứng tỏ Thiên Xu ra đời vào thời kỳ đầu của đại họa.

Vào thời điểm đó, mặc dù công pháp tu luyện đã tồn tại nhưng toàn bộ hệ thống tu luyện vẫn đang trong giai đoạn khám phá ban đầu, ngay cả tiềm năng huyết mạch của con người xuất sắc nhất cũng không bằng những người tu luyện bình thường hiện nay.

Vào thời điểm đó, sống đến hơn trăm tuổi là lời chúc phúc và ca ngợi đối với người khác.

Không giống như thời đại của hắn, chúc mừng người thường sống đến trăm tuổi sẽ bị coi là lời nói bất lịch sự.

Vì vậy, Thiên Xu ra đời cách đây hơn 400 năm, không ăn không uống bị giam cầm dưới lòng đất nhiều năm như vậy, vẫn chưa chết, điều này trong mắt Mạc Vũ quả thực là một điều kỳ diệu.

Trong đầu hắn không khỏi nảy ra một ý nghĩ.

Chẳng lẽ Thiên Xu cũng đã tự cải tạo cuộc sống của mình, giống như cải tạo cơ khí của hắn.

Mang theo sự tò mò, Mạc Vũ hét lớn vào trong nhà tù:] Thiên Xu tiền bối, ngài có ở đó không?]

Đối mặt với câu hỏi, bên trong nhà tù không có bất kỳ câu trả lời nào.

Ngay khi Mạc Vũ định lên tiếng hỏi lại thì tiếng]xích xích] của dây xích kéo vang lên, chỉ thấy bóng người mờ nhạt co ro

trong góc tối từ từ đứng dậy.

Sau khi đứng vững, cơ thể của Thiên Xu phát ra tiếng nổ như pháo nổ.

Lúc này, hắn quay người đi ra khỏi bóng tối, dần dần trở nên rõ ràng trong mắt Mạc Vũ.

Khi Thiên Xu đến trước song sắt nhà tù, Mạc Vũ cuối cùng cũng nhìn rõ khuôn mặt của Thiên Xu.

Vị tiền bối nhân tộc này không phải như Mạc Vũ tưởng tượng, cơ thể hắn gầy gò như que củi, giống như da bọc xương không thấy một chút cơ bắp nào, gò má càng hõm sâu, giống như một kẻ lang thang sắp chết đói.

—Đôi đồng tử màu xám trắng không có sức sống.

Nhưng Mạc Vũ vẫn rất thành khẩn cúi đầu cung kính nói:] Thiên Xu tiền bối, vãn bối Mạc Vũ, có chuyện quan trọng muốn cầu xin, mong tiền bối giúp đỡ.]

Đối mặt với lời chào lịch sự của Mạc Vũ, trong mắt Thiên Xu hiện lên một làn sương mù màu tím:

[Ta…… Thiên Xu.]

Hắn từ từ mở miệng, hình xăm dữ tợn in trên lưng như sống lại, bò đến trước mặt Thiên Xu, quấn quanh cơ thể Thiên Xu.

Cơ thể vốn gầy gò như que củi như được bơm căng phồng lên.

Có thể thấy luồng khí màu máu chạy trong lớp da căng phồng của Thiên Xu, không ngừng được lấp đầy.

Trong ánh mắt không thể tin nổi của Mạc Vũ, Thiên Xu bắt đầu trẻ lại, nếp nhăn trên người biến mất dưới sự xối rửa của khí huyết, trên đầu trọc lóc mọc ra mái tóc đen.

Từ một người sắp chết biến thành một thanh niên trẻ trung tuấn tú, chỉ mất có ba phút.

Khi Thiên Xu tươi mới đứng trước Mạc Vũ, ánh mắt của hai người nhìn nhau qua song sắt, sự tò mò trong lòng Mạc Vũ lên đến đỉnh điểm.]Hậu bối nhân tộc, bây giờ là năm nào?]

[Bình Minh năm 116.]] Bình Minh năm 116?] Biểu cảm của Thiên Xu trở nên nghi ngờ.]Đây là theo thời gian anh hùng nhân tộc Phong Kỳ qua đời, lập lại niên hiệu mới, nếu tính theo thời gian sau đại nạn thì đã hơn 600 năm rồi.]

Nghe lời giải thích của Mạc Vũ, trong mắt Thiên Xu hiện lên một tia mơ hồ, sau đó nhìn về phía Mạc Vũ hỏi.

[Ngươi nói ngươi là hậu bối nhân tộc?]

[Đúng vậy.]]Ta đúng là cảm nhận được hơi thở của con người trên người ngươi nhưng ta lại không thể cảm nhận được khí huyết trong cơ thể ngươi, toàn thân ngươi lạnh như kim loại, đây không phải là hình thái sống mà con người nên có.]

Nói xong, trong mắt Thiên Xu hiện lên ánh sáng màu Tinh Hồng, khí thế trên người cũng thay đổi theo.

Hết chương 2017.

Chương 2018. Bí Mật Dưới Lòng Đất

Giống như một con mãnh thú chọn người mà ăn thịt, từ từ lộ ra nanh vuốt khát máu:

[Còn nữa, ngươi đến tìm ta cuối cùng có chuyện gì.]]Tiền bối đừng hiểu lầm, đây cũng chính là lý do ta đến tìm ngài, ta cần kim loại cấm ma trong tay ngài, dùng nó để chế tạo một loại vũ khí mới, điều này cũng liên quan đến cơ thể cơ khí hóa của ta.] Không chút do dự, Mạc Vũ lập tức nói ra suy nghĩ của mình.]Nói rõ hơn đi.]

Nghe nói vũ khí mới liên quan đến cơ thể kim loại hóa, trong mắt Thiên Xu hiện lên một tia tò mò.

Mạc Vũ cũng không giấu giếm, lập tức nói hết suy nghĩ của mình.

Đối với vị tiền bối nhân tộc này, ngay cả vĩ nhân Phong Kỳ cũng phải gọi một tiếng]tiền bối], Mạc Vũ thái độ kính trọng, không dám chậm trễ chút nào.

Nghe xong lời kể của Mạc Vũ, sự nghi ngờ trong mắt Thiên Xu càng tăng.

Tiểu Hắc, công nghệ Linh Năng, cải tạo cơ khí hóa… đây đều là những kiến thức mà hắn chưa từng biết đến, nghe mà chẳng hiểu gì.

Nhưng qua lời giải thích của Mạc Vũ, hắn cũng hiểu được đại khái.

Người tự xưng là Mạc Vũ đứng trước mặt này, là thành viên của một bộ phận nghiên cứu công nghệ hệ thống nào đó ở Tinh Thành hiện tại, hắn ta vì muốn có được sức mạnh lớn hơn nên đã cải tạo cơ thể mình thành cơ khí hóa.

Trong quá trình này, hắn ta đã vứt bỏ máu thịt, dùng một lõi cấu thành từ năng lượng làm tim, thay thế tim để duy trì hoạt động của cơ thể kim loại hóa.

Sau khi hiểu được nguyên nhân, sát ý trong mắt Thiên Xu tan biến.

Nhưng bản tính hung dữ như dã thú trên người hắn vẫn tiếp tục tăng lên, giống như có một con quỷ đang ẩn núp trong cơ thể Thiên Xu đang từ từ mở mắt, sắp tỉnh lại.

[Tiền bối, bây giờ ngài đã hiểu chưa?]

Sau khi kể xong, Mạc Vũ đầy mong đợi nhìn về phía Thiên Xu một lần nữa hỏi.

Đối mặt với câu hỏi, Thiên Xu không trả lời, chỉ thấy thần văn trên người Thiên Xu lại một lần nữa uốn éo, sau đó tách khỏi cơ thể xoay tròn, xé rách ra một lỗ đen không gian to bằng nắm tay, không ngừng mở rộng.

Những đống Phù Văn Tinh Thạch, giáp trụ, vũ khí, từ bên trong phun ra.

Chớp mắt, trong ngục giam đã chất thành một ngọn núi nhỏ, linh khí nồng đậm tràn ngập khắp căn phòng.

Khi Thiên Xu nắm tay lại, thần văn trở về cơ thể, cánh cửa ngục giam cũng từ từ mở ra.]Vào lấy đi, đây là những bảo bối mà ta đã chọn lọc kỹ càng để lại, cũng là chiến lợi phẩm mà ta chém giết dị tộc, tặng hết cho các ngươi, kim loại cấm ma ngươi cần cũng ở bên trong… Lấy rồi thì đi đi.]

Khi nói những lời này, đôi mắt Thiên Xu lóe lên tia hung dữ.

Đối mặt với sự thành toàn của Thiên Xu, Mạc Vũ lập tức lên tiếng cảm ơn.

Bước vào ngục giam, hắn dùng vòng tay do Tiểu U chế tạo để đựng đầy những bảo vật trên mặt đất vào không gian, sau đó dường như nghĩ đến điều gì, nhìn về phía Thiên Xu nói:]Tiền bối Thiên Xu, Phong lão còn bảo ta truyền lời cho ngài, Mộ Dao sắp trở về rồi, lúc đó hắn sẽ dẫn đường cho Mộ Dao, để cô ấy đến gặp ngài.][

Nghe xong lời này, cơ thể Thiên Xu đột nhiên run lên.

[Mộ… Mộ Dao.]]Bà lão này, bà ấy còn sống sao?]

Vừa tự lẩm bẩm, trong mắt Thiên Xu không giấu được sự kích động.

Cuối cùng hắn hít một hơi thật sâu, nhìn Mạc Vũ nghiêm túc gật đầu:

[Ta sẽ ở đây chờ cô ấy xuất hiện, thay ta chuyển lời đến Phong lão mà ngươi nhắc đến, cảm ơn!]

Nói xong, Thiên Xu chậm rãi lùi lại, theo tiếng kéo lê của xiềng xích, hắn lại trở về góc tối.

Mạc Vũ gật đầu, cung kính cúi chào góc tối rồi quay người rời đi.

Có được kim loại cấm ma, bước đầu tiên để chế tạo côn trùng nano cơ khí coi như đã hoàn thành.

Nhưng Mạc Vũ hiểu rằng, đây chỉ là bước đầu tiên.

Hắn còn phải đối mặt với rất nhiều thử thách gian nan mới có thể chế tạo ra côn trùng nano cơ khí lý tưởng.

.

…

@@Phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí hóa.

Mạc Vũ đứng trước thiết bị kiểm tra, chờ đợi kết quả.

Một lúc lâu sau, thiết bị kiểm tra phát ra tiếng [tít tít], sau đó nhả ra một tờ giấy kết quả kiểm tra từ khe hở.

Độ cứng của kim loại, độ dẻo dai của kim loại, cường độ của kim loại, khả năng định hình của kim loại, đặc tính của linh tài… Các chỉ số đều được liệt kê rõ ràng trên tờ giấy.

Kết quả kiểm tra khiến Mạc Vũ rất hài lòng.

Đặc biệt là phần giới thiệu về khả năng chống chịu nguyên tố ở cuối tờ giấy, ghi rõ rằng loại kim loại này có đặc tính ức chế hoạt tính nguyên tố và khả năng chống chịu nguyên tố.

Gần một nửa chỉ số của kim loại cấm ma đều vượt qua kim loại linh tài cấp S do con người đánh giá.

Mạc Vũ tin rằng, côn trùng nano Linh Năng được chế tạo bằng loại kim loại này chắc chắn sẽ có được sự gia tăng đáng sợ về cường độ.

Nhưng chỉ có kim loại cấm ma thôi thì chưa đủ.

Vì chế tạo theo côn trùng nano Linh Năng, cho dù không đạt được cường độ của côn trùng nano Linh Năng, hắn vẫn cố gắng đạt được mức độ gần nhất có thể.

Hết chương 2018.

Chương 2019. Pháp Trận Linh Năng

Rõ ràng là cấu trúc của côn trùng nano cơ khí không cần lõi năng lượng.

Biến tổng thể thành nhóm, hắn cần một phương thức bổ sung năng lượng phù hợp hơn với côn trùng nano Linh Năng.

Hình thức sạc năng lượng đầu tiên hắn nghĩ đến là chế độ tương tự như trạm sạc di động.

Ví dụ như có thể mang theo một hộp sạc xách tay, khi năng lượng của côn trùng nano cơ khí ở chế độ chờ sắp hết, chúng có thể bay vào hộp sạc xách tay để sạc nhanh.

Nhưng sau khi cân nhắc kỹ tính khả thi của phương án này, Mạc Vũ lại cảm thấy nó thực sự hơi tệ.

So với đặc tính hấp thụ mọi thứ để bổ sung năng lượng của côn trùng nano Linh Năng thì việc sạc năng lượng có vẻ quá chậm.

Vì vậy, hướng đi mới đã được chuyển thành hấp thụ năng lượng sinh học thông qua việc nuốt chửng, sau đó chuyển hóa thành năng lượng mà côn trùng nano cơ khí cần.

Nhưng trong quá trình thử nghiệm mô phỏng sau đó, Mạc Vũ phát hiện ra rằng muốn đạt được điều này rất khó, côn trùng nano cơ khí không thể tiêu hóa hoàn toàn vật thể bị nuốt chửng, cần phải thiết kế thêm một chức năng bài tiết cặn bã, nếu chắc chắn phải bổ sung khả năng này thì thiết kế trước đó chắc chắn sẽ trở thành công cốc.

Trong những ngày sau đó, Mạc Vũ đã nghĩ đến rất nhiều khả năng.

Cuối cùng hắn vẫn quyết định chọn vật liệu hấp thụ năng lượng mà Phong Kỳ đã đề cập.

Phương án cụ thể là sử dụng vật liệu hấp thụ năng lượng và kim loại cấm ma để chế tạo ra một loại vật liệu tổng hợp có hai đặc tính, sau đó sử dụng loại kim loại vừa có tác dụng hấp thụ năng lượng vừa có tác dụng cấm ma này để chế tạo côn trùng nano cơ khí.

Nhưng vấn đề mới lại xuất hiện.

Hắn đã tìm khắp danh mục của kho dữ liệu linh tài, thậm chí còn tìm kiếm sự giúp đỡ từ các thành phố khác.

Nhưng đều không tìm thấy loại vật liệu kim loại có thể hấp thụ một phần lực bên ngoài (nguyên tố, vật lý) và chuyển đổi thành năng lượng.

Việc nghiên cứu và phát triển dường như đã rơi vào ngõ cụt.

Phương án thiết kế dần được hoàn thiện, hiện tại không còn bị kẹt ở khía cạnh kỹ thuật, ngược lại lại bị kẹt ở khía cạnh nhu cầu vật liệu cơ bản nhất.

Để giải quyết vấn đề này, Mạc Vũ đã nghĩ đến Phong Kỳ.

Nhưng khi cố gắng liên lạc với Phong Kỳ, hắn phát hiện ra rằng mình hoàn toàn không thể liên lạc được với Phong Kỳ.

Vị vĩ nhân bí ẩn trong lịch sử này dường như lại rơi vào trạng thái bận rộn không thể thoát ra được.

Suy nghĩ miên man, Mạc Vũ cầm trên tay tờ đơn kiểm tra kim loại cấm ma đột nhiên nghĩ đến người quản lý thành phố bí ẩn.

Mặc dù đã lâu không liên lạc nhưng mỗi lần liên lạc với người quản lý thành phố, hắn luôn nhận được rất nhiều sự giúp đỡ.

Không do dự, Mạc Vũ lập tức quay trở lại văn phòng của mình.

Sau khi đăng nhập vào tài khoản công dân Tinh Thành, hắn mở danh sách bạn bè, trong danh sách chọn biểu tượng quản lý thành phố có hình cờ Bình Minh.

Mở hộp thoại trò chuyện, hắn nhập một dòng chữ.

Mạc Vũ: Tiền bối, xin chào, xin hỏi ngài có ở đó không?

Đối mặt với câu hỏi của Mạc Vũ, người quản lý thành phố không trả lời.

Trong lúc chờ đợi, ba giờ đã trôi qua.

Người quản lý thành phố cuối cùng cũng có động tĩnh.

Người quản lý thành phố: Tôi đây, có phải lại cần giúp đỡ không (mỉm cười.jpg)

Mạc Vũ: Vâng, việc nghiên cứu và phát triển côn trùng nano cơ khí bị hạn chế do vấn đề thiếu hụt vật liệu, khiến tôi không thể tiếp tục nữa.

Người quản lý thành phố: Cậu cần linh tài gì, tôi sẽ nghĩ cách chuẩn bị cho cậu.

Mạc Vũ: Tôi đã xem qua danh mục vật liệu của kho dữ liệu nhưng không tìm thấy loại linh tài nào có thể hấp thụ năng lượng và chuyển hóa, không biết ngài có thể giúp tôi tìm loại linh tài kim loại có đặc tính này không?

Người quản lý thành phố: Linh tài mà danh mục kho dữ liệu không có, làm sao tôi có thể giúp cậu tìm được (đổ mồ hôi.jpg)

Mạc Vũ: Được rồi, làm phiền ngài rồi, tôi sẽ nghĩ cách giải quyết vấn đề này.

Người quản lý thành phố: Chàng trai đừng vội, mặc dù tôi không tìm được loại vật liệu này nhưng tôi biết một nơi, nơi đó rất có khả năng có loại vật liệu mà cậu muốn, tôi có thể sắp xếp cho cậu đến đó, đến lúc đó cậu tự mình đi tìm.

Mạc Vũ: Nơi nào?

Người quản lý thành phố: Đến đó rồi sẽ biết, tôi sẽ sắp xếp cho cậu ngay, cho cậu một ngày chuẩn bị, ngày mai sẽ có người đến đón cậu.

Mạc Vũ: Cảm ơn ngài rất nhiều.

…

Kết thúc cuộc trò chuyện, trong lòng Mạc Vũ dâng lên sự tò mò mãnh liệt.

Hắn không hiểu nơi mà người quản lý thành phố nói đến là ở đâu, linh tài được sản xuất ở đó thậm chí còn không được ghi chép trong cơ sở dữ liệu của Tinh Thành.

Bộ não của Mạc Vũ bắt đầu tự động ghép nối các thông tin liên quan, một lượng lớn dữ liệu đan xen trong đầu hắn.

Cuối cùng hắn đi đến một kết luận:

Hết chương 2019.

Chương 2020. Chuyến Đi Săn Đầu Tiên

Nơi này chắc chắn không ở Tinh Thành.

Ngày hôm sau.

Mạc Vũ đang xem bản vẽ thiết kế sơ bộ của côn trùng nano cơ khí thì cửa phòng làm việc bị gõ.

[Vào đi.]

Người đẩy cửa vào là một người đàn ông cao ráo, khuôn mặt tuấn tú.

Nhìn từ ngoại hình, tuổi tác khoảng 30, ánh mắt ôn hòa có thần, khí chất phong độ.

Người đàn ông bước vào văn phòng, nhìn Mạc Vũ mỉm cười tự giới thiệu:

[Xin chào, tôi tên là Diệp Không Vân, là một trong những sứ giả của bộ phận Mệnh Vận, lần này phụ trách đưa anh đến Mệnh Vận Thành để tìm kiếm linh tài mà anh cần.]

[Bộ phận Mệnh Vận? Mệnh Vận Thành?]

Nghe những lời này, Mạc Vũ như bị sương mù bao phủ, đây là bộ phận và địa danh mà hắn chưa từng nghe đến.

[Trên đường đi sẽ giải thích cho anh, chúng ta lên đường thôi.]

[Được, vậy thì trên đường nói chuyện.]

Mạc Vũ không do dự, lập tức đứng dậy, đi về phía cửa.

Thấy Mạc Vũ lướt vai mình đi, sắp bước ra khỏi cửa phòng làm việc, người đàn ông tự xưng là Diệp Không Vân lập tức đưa tay chặn Mạc Vũ lại:

[Không cần ra ngoài, ở đây có thể lên đường.]

[Ở đây?]

[Đúng, chính là ở đây.]

Nói xong, Diệp Không Vân đeo vòng tay màu xanh lam trên cổ tay phải phát sáng, sau đó một miếng ngọc mai rùa xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Ngọc mai rùa tỏa sáng, với tốc độ cực nhanh xé rách một khe nứt không gian trước mặt Diệp Không Vân.

[Đi thôi.]

Trong ánh mắt kinh ngạc của Mạc Vũ, Diệp Không Vân đưa tay nắm lấy vai Mạc Vũ, đưa hắn bước vào khe nứt không gian.

Một lúc lâu sau, bóng dáng của Mạc Vũ và Diệp Không Vân xuất hiện trên bầu trời Mệnh Vận Thành, nhanh chóng hạ xuống.

Sự phồn hoa trước mắt khiến Mạc Vũ kinh ngạc.

Ngước nhìn bầu trời, một vầng trăng sáng lớn treo lơ lửng trên bầu trời nhưng bầu trời lại sâu thẳm như Mực.

Rõ ràng đây không phải là cảnh tượng mà thế giới loài người nên có.

Ánh mắt hướng về phía trước, kiến trúc của thành phố này có phần giống với phong cách cổ Trung Quốc, có nhiều lầu các và mái hiên lộng lẫy.

Hàng vạn ngọn đèn sáng rực tụ lại, tô điểm cho thành phố trở nên nguy nga tráng lệ.

Trên đỉnh những tòa nhà này, những dải lụa màu sắc được kết nối với nhau, nhìn từ trên cao xuống giống như một bông hoa bảy sắc đang nở rộ.

Có thể nhìn thấy các loài sinh vật có hình dạng khác nhau đi lại trên đường phố của thành phố.

Các thế lực chủng tộc khác nhau ở vùng đất này lại đạt được sự hòa hợp không thể tin được.

[Đây… Đây là lãnh địa của Sinh Vật Trận Địa?]

[Có thể coi như vậy, đây được coi là nơi tập trung của Sinh Vật Trận Địa nhưng không chỉ có một thế lực Lĩnh Vực, do sự hạn chế của các quy tắc, các Sinh Vật Trận Địa ở đây tương đối hòa hợp, sẽ không xảy ra xung đột, vì hậu quả của việc vi phạm quy tắc của thành phố rất nghiêm trọng.]

Cơ thể nhanh chóng hạ xuống, tiếng gió rít bên tai.

Khi cách mặt đất chưa đầy ba mươi mét, Diệp Không Vân đưa tay ấn xuống phía dưới, linh khí cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn tràn ra, hóa thành lá chắn liên tục triệt tiêu tốc độ hạ xuống, cuối cùng cả hai hạ cánh an toàn.

Sau khi đứng vững, Mạc Vũ đầy đầu nghi ngờ quay sang nhìn Diệp Không Vân đang mỉm cười hỏi:

[Vậy ngươi là sứ giả của loài người đến đây sao?]

[Đúng vậy, để thiết lập liên lạc với nơi này, tiền bối của chúng ta đã phải trả giá không nhỏ, trước tiên là hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc để chế tạo thiết bị truyền tống không gian, sau đó lại mất nhiều năm tìm kiếm trong khu vực đầy tàn tích vũ khí trang bị, cuối cùng mới tìm được cách thiết lập liên lạc với Mệnh Vận Thành này…]

Qua lời kể của Diệp Không Vân, Mạc Vũ dần hiểu được về Mệnh Vận Thành.

Thành phố dưới chân hắn vừa là sòng bạc, vừa có thể gọi là thành phố giao dịch.

Phía trước, trên tầng hai của cung điện nguy nga, có một khu chợ giao dịch rộng lớn, bên trong có đủ mọi thứ.

Diệp Không Vân cho biết, lúc đó hội đồng tối cao của Tinh Thành chính là vì khu chợ giao dịch ở tầng hai của Mệnh Vận điện nên mới bỏ ra cái giá rất lớn để thiết lập liên lạc với nơi này.

Khu chợ giao dịch này ngoài việc có thể mua được nhiều linh tài không có trong kho tài liệu vật liệu, còn có thể thông qua hình thức trao đổi tin tức để mang lại lợi ích thiết thực cho Tinh Thành.

Loài người đã thiết lập liên lạc với Mệnh Vận Thành được 30 năm.

Trong 30 năm này, hội đồng tối cao của Tinh Thành đã bí mật thành lập bộ phận Mệnh Vận, đồng thời bỏ ra nhiều nguồn lực để bồi dưỡng những nhân tài ngoại giao như Diệp Không Vân, để họ thường trú tại Mệnh Vận Thành học hỏi mô hình giao dịch ở đây.

Làm như vậy có thể mang lại lợi ích hay không, nhiều thương nhân trung gian thường trú tại khu chợ giao dịch đã đưa ra câu trả lời.

Mặc dù thương nhân trung gian không sản xuất hoặc cung cấp bất kỳ mặt hàng giao dịch nào nhưng lợi thế lớn nhất của họ chính là nhận thức và mạng lưới quan hệ.

Hết chương 2020.

Chương 2021. Thử Nghiệm Cuối Cùng

Ví dụ, một người ngoài muốn mua một loại linh tài nào đó nhưng khu chợ giao dịch lại vô cùng rộng lớn, muốn tìm được linh tài tương ứng rất khó, cần phải tốn nhiều thời gian và công sức.

Lúc này, họ có thể tìm đến thương nhân giao dịch, thông qua hình thức trả thù lao để nhờ thương nhân giao dịch giúp tìm kiếm.

Hoặc là muốn bán linh tài nhưng không tìm được người mua thích hợp, lại không muốn ở đây bày sạp chờ đợi lâu để tìm người mua, cũng có thể tìm thương nhân giao dịch chuyên nghiệp để nhờ giúp đỡ, thông qua hình thức trích phần trăm cho thương nhân giao dịch, để thương nhân giao dịch giúp tìm người mua thích hợp.

Thương nhân giao dịch thậm chí còn có thể tiến hành giao dịch tin tức.

Thông qua hình thức kết nối, thu nhập của thương nhân giao dịch không hề ít.

Đặc biệt là những thương nhân giao dịch nổi tiếng, thậm chí chỉ dựa vào việc kinh doanh của mình tại khu chợ giao dịch cũng có thể đưa bộ tộc của mình phát triển ổn định.

Tin tức, linh tài, mua bán… Mệnh Vận Thành có quá nhiều thứ mà Tinh Thành hiện tại đang thiếu.

Hội đồng tối cao của Tinh Thành bồi dưỡng Diệp Không Vân và những người khác, chính là muốn họ quan sát và học

tập để trở thành thương nhân giao dịch, nhằm mưu cầu lợi ích cho Tinh Thành.

Qua lời kể của Diệp Không Vân, Mạc Vũ vừa cảm thấy kinh ngạc, vừa có được sự hiểu biết khá chi tiết về Mệnh Vận Thành.

Nhưng Diệp Không Vân cũng nói, hiện tại bọn họ vẫn đang trong giai đoạn học tập, căn bản không thể mưu cầu bất kỳ lợi ích nào từ giao dịch.

Muốn bồi dưỡng ra được thương nhân giao dịch thực thụ, cần phải có kiến thức dự trữ khổng lồ.

Với nền tảng học vấn Lĩnh Vực hiện tại của Tinh Thành, ở khu chợ giao dịch của Mệnh Vận Thành căn bản là không đủ, phần lớn linh tài đều không thể phân biệt được.

Mục tiêu của thế hệ bọn họ là thu thập càng nhiều tài liệu học vấn Lĩnh Vực càng tốt, để làm nền tảng cho thế hệ sau.

Có lẽ phải trải qua nỗ lực của vài thế hệ, mới có thể bồi dưỡng ra được thương nhân giao dịch thế hệ đầu của nhân tộc có đủ kiến thức nền tảng.

Khi nói những lời này, trong mắt Diệp Không Vân không giấu được sự tiếc nuối:

[Ở đây đã mở rộng tầm mắt, càng thấy nhân tộc yếu đuối nhưng mong muốn dẫn dắt nhân tộc trỗi dậy cũng càng mãnh liệt.]

Sau đó, sự tiếc nuối trong mắt Diệp Không Vân tan biến, nụ cười lại hiện trên khuôn mặt:

[Đi thôi, đến khu chợ giao dịch xem thử, tuy ta không có khả năng tìm được linh tài thích hợp cho ngươi nhưng ta quen biết một thương nhân giao dịch rất lợi hại ở đây, chỉ cần cho

hắn đủ lợi ích, mạng lưới tin tức của hắn ở đây chắc chắn có thể tìm được linh tài mà ngươi muốn.]

Một lúc lâu sau, Mạc Vũ theo Diệp Không Vân đến khu chợ giao dịch ở tầng hai của Mệnh Vận điện.

Khu chợ giao dịch này vô cùng rộng lớn.

Một cái liếc mắt cũng không thấy được điểm cuối, dòng người nối đuôi nhau, đi đến đâu cũng có thể nghe thấy tiếng rao hàng.

Theo Diệp Không Vân đi dọc theo con đường chính của khu phía Tây, những mặt hàng muôn hình vạn trạng khiến Mạc Vũ hoa cả mắt, đi một đường như vậy cũng không có một loại linh tài nào là hắn từng thấy trong kho tài liệu của Tinh Thành.

Ngoài việc bán hàng hóa, ở đây thậm chí còn có người bán phương pháp nuôi linh thú.

Lại đi về phía trước hơn trăm mét, lúc này Mạc Vũ bị một lão già thu hút ánh nhìn.

Lão già này râu tóc bạc trắng, có hình dạng giống người, trên má trái và má phải có hình xăm hình lưỡi câu màu đen, mắt phải của hắn đã bị móc ra, thay vào đó là một viên pha lê phát ra ánh sáng màu sắc.

Trước mặt lão già, quỳ một hàng những người toàn thân trần trụi, chỉ nhìn vào ngoại hình thì không thể đoán được giới tính.

Có vẻ như nhận ra ánh nhìn của hắn, lão già ngẩng đầu nhìn hắn, sau đó cười tươi chào hắn, miệng lẩm bẩm nói một tràng ngôn ngữ của dị tộc mà hắn căn bản không hiểu.

Mạc Vũ thấy vậy, lập tức quay đầu đi, đi ngang qua lão già.

Đợi đi xa, Diệp Không Vân bên cạnh cười giới thiệu:

[Lão già ngươi vừa gặp là khách quen ở đây, là một con bạc có kỹ thuật rất tệ, thường xuyên lảng vảng ở sòng bạc cấp thấp, thỉnh thoảng có thắng nhưng kết quả cuối cùng đều là thua sạch, đồng thời tên này là tộc trưởng của một bộ tộc, khi không còn Huyết Thạch trong tay thì sẽ kiếm tiền cược bằng cách bán tộc nhân, ở đây hắn khá nổi tiếng.]

[Thật sự sẽ có người mua sao?]

[Tất nhiên sẽ có, chủng tộc của lão già này tuy không phải là chủng tộc mạnh mẽ gì nhưng máu của mỗi tộc nhân đều mang theo một loại vật chất linh tính có thể tăng cường tiềm năng huyết mạch, phần lớn người mua mua tộc nhân của hắn đều là để làm thức ăn, nghe nói hiệu quả không tệ.]

[Gặp phải tộc trưởng như vậy, chủng tộc này cũng coi như xui xẻo rồi.]

Nghe lời giải thích của Diệp Không Vân, Mạc Vũ trong lòng cảm thán.

Thậm chí còn có chút cảm khái may mà nhân tộc chúng ta gặp được Phong Kỳ vị lãnh tụ vĩ đại này.

Hết chương 2021.

Chương 2022. Chạm Trán Lĩnh Vực

Theo Diệp Không Vân đi trong khu chợ giao dịch, Mạc Vũ phát hiện khu chợ giao dịch này hoàn toàn có thể dùng từ hỗn tạp để hình dung, đủ loại hình dạng Sinh Vật Trận Địa đều có thể nhìn thấy ở đây.

Một số sinh vật thậm chí còn có hình dạng vượt ra khỏi nhận thức của hắn về Sinh Vật Trận Địa.

Trên đường đi qua lời giới thiệu của Diệp Không Vân, thế giới quan của Mạc Vũ được mở rộng, nhìn thấy quá nhiều góc thế giới mà Tinh Thành và tiền tuyến khu tiếp tế chưa từng thấy.

Điều này khiến Mạc Vũ vốn không bão nhiều hy vọng, lại có lòng tin mãnh liệt vào việc tìm được linh tài hấp thụ năng lượng.

Dùng lời của Diệp Không Vân mà nói.

Ở đây chỉ cần có tiền, ngoài kỳ tích ra thì bất cứ thứ gì cũng có thể tìm được, ngay cả khi tạm thời không tìm được thì cũng sẽ có thương nhân đặc biệt mang đến cho ngươi từ bên ngoài.

.

…

@@ Mệnh Vận điện, khu chợ giao dịch.

Ba giờ đồng hồ đi lại, Mạc Vũ cuối cùng cũng gặp được thương nhân giao dịch mà Diệp Không Vân nhắc đến.

Cơ thể của hắn không phải là máu thịt, mà được cấu thành từ vô số tinh thể phát sáng, tầm mắt xuyên qua cơ thể của thương nhân này, có thể nhìn thấy trong lồng ngực của hắn có một trái tim màu đỏ rực đang đập, mạch máu cũng có thể nhìn thấy rõ ràng.

Lúc này, Diệp Không Vân đứng bên cạnh Mạc Vũ lên tiếng:

[Hắn chính là thương nhân giao dịch mà ta nói, ngươi có thể gọi hắn là Thổ Long, mấy đời người của bọn họ đều làm thương nhân giao dịch ở khu chợ giao dịch, coi như là một trong những thương nhân giao dịch nổi tiếng nhất ở khu phía Tây, ngươi có yêu cầu gì cũng có thể nói với hắn.]

Mạc Vũ nghe vậy, lập tức lắc đầu:

[Ta không học Lĩnh Vực học, vẫn là ngươi giúp ta phiên dịch đi.]

[Không cần, chủng tộc của thương nhân Thổ Long khá đặc biệt, chủng tộc của bọn họ sử dụng giao tiếp bằng ý thức, không cần bất kỳ chữ viết hay ngôn ngữ nào để phiên dịch, chỉ cần tiếp xúc với cơ thể của hắn là bất kỳ suy nghĩ nào của ngươi cũng có thể khiến đối phương hiểu ngay lập tức.]

Mạc Vũ nghe vậy, gật đầu hiểu ra.

Lúc này, hắn tiến lên một bước, đứng trước mặt thương nhân Thổ Long.

Thương nhân Thổ Long lúc này ngẩng đầu lên rồi giơ cánh tay phải ra về phía Mạc Vũ.

Mạc Vũ thấy vậy không né tránh, lập tức đưa tay ra tiếp xúc với cánh tay của thương nhân Thổ Long.

[Xin chào, khách hàng, xin hỏi có gì cần giúp đỡ không.]

Một giọng nói trẻ con vang lên trong đầu hắn.

Cảm thấy kinh ngạc, Mạc Vũ lập tức lên tiếng:

[Ta cần một loại kim loại có khả năng hấp thụ năng lượng, ngươi có đầu mối nào về nguồn cung ứng loại vật liệu này không?]

[Hấp thụ năng lượng? Ý ngươi là vật liệu có khả năng để tiêu năng lượng hình thức thương hại không?]

[Không phải, ta cần loại vật liệu có khả năng chuyển hóa động năng và pháp thuật nguyên tố thành năng lượng để tích trữ.]

Đối mặt với câu hỏi của Mạc Vũ, thương nhân Thổ Long im lặng hồi lâu rồi mới lên tiếng:

[Ta hiểu sơ bộ ý của ngươi rồi, ngươi cần không chỉ là vật liệu có thể để tiêu ngoại lực thương hại, mà còn có thể chuyển hóa ngoại lực sát thương thành năng lượng, ta có một số lựa chọn loại vật liệu này ở đây, ta sẽ đưa ngươi đi gặp người bán có loại vật liệu này trước, đến lúc đó ngươi tự mình lựa chọn mua.]

[Cảm ơn.]

Kết thúc cuộc nói chuyện, thương nhân Thổ Long rút tay lại.

Tiếp theo, Mạc Vũ và Diệp Không Vân đi theo thương nhân Thổ Long về phía Đông Khu của khu chợ giao dịch.

Vài giờ sau, bọn họ gặp người bán đầu tiên.

Trong tay người bán này, Mạc Vũ nhìn thấy một loại Linh Khoáng đá có ba màu đỏ, lam, đen hòa quyện vào nhau, theo lời mô tả của người bán thì loại khoáng thạch này có thể hấp thụ một loại sức mạnh nguyên tố chắc chắn.

Nhưng sau khi tìm hiểu chi tiết về tác dụng của loại khoáng thạch này, Mạc Vũ lập tức không còn ý định mua nữa.

Vì loại khoáng thạch này chỉ có thể hấp thụ hỏa nguyên tố, thủy nguyên tố, tử khí, ba loại nguyên tố chi lực, dùng loại Linh Khoáng này để chế tạo cơ giới nano trùng sẽ có rất nhiều hạn chế.

Ví dụ như khi gặp phải công kích của lôi nguyên tố thì không thể hấp thụ bất kỳ năng lượng nào.

Hắn muốn chế tạo cơ giới nano trùng có đặc tính càng gần với Linh Năng nano trùng càng tốt, đặc tính của tam sắc linh thạch vẫn còn kém xa.

Giao dịch không thành, vì vậy thương nhân Thổ Long lại dẫn Mạc Vũ đến gặp người bán thứ hai.

Người bán thứ hai có một loại Linh Khoáng màu đen, loại Linh Khoáng này giống như sinh vật sống, liên tục biến đổi hình dạng trong tay người bán.

Theo lời mô tả của người bán, loại Linh Khoáng này có tính dẻo dai cực mạnh, có khả năng hấp thụ chuyển hóa hầu hết các loại năng lượng ngoại trừ công kích tinh thần.

Loại vật liệu này đã rất gần với nhu cầu của Mạc Vũ.

Nhưng khi biết được hiệu quả hấp thụ năng lượng của loại Linh Khoáng này rất yếu, gần như bằng không, Mạc Vũ một lần nữa từ bỏ.

Hết chương 2022.

Chương 2023. Kế Hoạch Nano

Hấp thụ năng lượng là cách sạc năng lượng cho cơ giới nano trùng.

Nếu kim loại hấp thụ năng lượng không thể cung cấp năng lượng hiệu quả thì mỗi lần khởi động cơ giới nano trùng sẽ trở nên rất phiền phức.

Nhưng hai lần tìm hiểu này khiến Mạc Vũ tràn đầy tự tin vào việc có thể tìm thấy vật liệu phù hợp để chế tạo cơ giới nano trùng tiếp theo, khu chợ giao dịch này trong mắt hắn có quá nhiều khả năng.

Người bán thứ ba, người bán thứ tư… Trong vài ngày, Mạc Vũ đi theo thương nhân ở khu chợ giao dịch.

Khu chợ giao dịch này vô cùng rộng lớn, đi mấy ngày cũng không thấy điểm cuối ở đâu.

Hôm nay, Mạc Vũ được thương nhân dẫn đi gặp người bán thứ mười tám.

Người bán là một sinh mệnh hình người, điểm khác biệt là chúng rất lùn, giống như trẻ em loài người nhưng khuôn mặt lại già nua.

Nó có vẻ là một thương nhân bán Linh Khoáng chuyên nghiệp, trên sạp hàng trước mặt bày đầy các loại mẫu vật Linh Khoáng.

Trong số đó có một số Linh Khoáng tản ra linh khí Dao Động cường độ mạnh khiến Mạc Vũ cũng phải kinh ngạc.

Sau khi thương nhân Thổ Long giao tiếp với người bán lùn, người bán lùn lấy ra một khối Linh Khoáng cỡ lòng bàn tay từ chiếc hộp kim loại đen phía sau.

Ngoại hình của loại Linh Khoáng này rất khác thường, toàn bộ trong suốt, bên trong có ánh sao đang xoay tròn.

Qua lời phiên dịch của thương nhân Thổ Long, Mạc Vũ biết được, loại kim loại này tên là thiên thạch, là một trong những loại Linh Khoáng có giá trị cao nhất trong lãnh thổ do chủng tộc người lùn kiểm soát, đồng ý được yêu cầu của hắn là có hiệu quả hấp thụ và chuyển đổi năng lượng, ngoài ra loại Linh Khoáng này còn có tính dẻo dai cực mạnh, có thể khắc trận pháp bên trong và bên ngoài, thêm các chức năng cần thiết.

Có thể nói thiên thạch hoàn toàn đồng ý được nhu cầu về khoáng thạch hấp thụ năng lượng của Mạc Vũ.

Nhưng ở đây không có thiết bị kiểm tra chất lượng khoáng thạch, hắn rõ ràng không thể đặt hàng chỉ qua lời mô tả của thương nhân.

Nếu lúc này bỏ ra một cái giá lớn để mua loại khoáng thạch này, sau khi trở về phát hiện không đúng như mô tả, đến lúc đó muốn trả lại hàng thì khó rồi.

Bản chất của Mệnh Vận Thành là một thành phố của những kẻ thích đánh cược.

Tác dụng của khu chợ giao dịch là để những kẻ đánh bạc đổi lấy tiền cược, sau đó tiếp tục tham gia vào ván cược.

Vì vậy, giao dịch ở đây không thể được đảm bảo hoàn toàn.

Nhưng vấn đề này không khó giải quyết, ý nghĩa tồn tại của thương nhân giao dịch chính là ở đây.

Sau khi xác định muốn mua thiên thạch, Diệp Vân Không rút thẻ Huyết Thạch, trả phí tư vấn cho thương nhân Thổ Long, đồng thời trả thêm một khoản tiền ký quỹ.

Với uy tín của thương nhân Thổ Long làm bảo đảm, Mạc Vũ đã nhận được mẫu thiên thạch.

Mẫu vật này sẽ được hắn mang về cơ quan vật liệu của Tinh Thành để kiểm tra chi tiết.

Nếu các chỉ số đạt tiêu chuẩn, hắn sẽ tiến hành mua số lượng lớn, đến lúc đó thương nhân Thổ Long cũng sẽ tiếp tục trích 3% phí giao dịch bổ sung từ các giao dịch tiếp theo.

Nhưng phí giao dịch này không phải trích từ người bán lùn, mà là trích từ người mua.

Mô hình hoạt động của thương nhân giao dịch rất đơn giản, người mua tìm kiếm sự giúp đỡ thì trích từ người mua, người bán đến tận nơi thì trích từ người bán.

Sau khi giao dịch hoàn tất, Mạc Vũ theo Diệp Không Vân trở về Tinh Thành.

Ngay ngày hôm đó, hắn đã đến bộ phận vật liệu của Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên, sau khi trao đổi với giám đốc bộ phận vật liệu, hắn đã tiến hành kiểm tra mẫu thiên thạch.

Quá trình kiểm tra rất phức tạp.

Đầu tiên là quét cấu trúc Linh Khoáng, sau đó là kiểm tra hàm lượng vật chất linh tính trong Linh Khoáng.

Sau đó phải lấy ra khỏi thiết bị để kiểm tra cường độ, v.v.

Sau khi có kết quả kiểm tra, thiên thạch cũng sẽ được ghi vào tài liệu cơ sở dữ liệu, trở thành một trong những kiến thức mới của Lĩnh Vực.

Mười ngày sau.

Khi Mạc Vũ một lần nữa đến bộ phận vật liệu năng lượng, hắn đã nhận được bảng kiểm tra vật liệu mà hắn mong ngóng.

Nhìn vào các dữ liệu chi tiết trên bảng kiểm tra, sự mong đợi của Mạc Vũ đã được đáp lại.

Đặc biệt là một mục dữ liệu hiệu suất hấp thụ năng lượng ở trên.

Hiệu suất hấp thụ năng lượng nguyên tố hỏa 13%, hiệu suất hấp thụ năng lượng nguyên tố nước 15%, hiệu suất hấp thụ năng lượng nguyên tố khí huyết 17%, hiệu suất hấp thụ năng lượng nguyên tố lôi 25%… Hiệu suất chịu sát thương tinh thần 4%.

Ngoài hiệu suất hấp thụ sát thương tinh thần hơi thấp, hiệu suất hấp thụ các nguyên tố khác đều rất cao.

Nếu côn trùng nano cơ khí có thể được chế tạo bằng vật liệu tổng hợp sau khi thiên thạch hợp nhất với kim loại cấm ma, vừa có khả năng hấp thụ năng lượng vừa có khả năng miễn ma chắc chắn, có thể coi là vũ khí chiến tranh.

Thiên thạch khiến Mạc Vũ nhìn thấy khả năng thành công của côn trùng nano cơ khí tiến thêm một bước.

Hết chương 2023.

Chương 2024. Ngục Giam Cổ Đại

Trở về phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí, Mạc Vũ lập tức liên lạc với sứ giả Mệnh Vận vẫn đang chờ đợi ở Tinh Thành, quyết định mua một lượng lớn thiên thạch, chuẩn bị cho việc cải tạo cơ khí hóa ở bước tiếp theo.

Tối hôm đó, Mạc Vũ theo Diệp Không Vân một lần nữa đến khu chợ giao dịch ở tầng hai của Mệnh Vận Thành.

Sau khi tìm thấy thương nhân Thổ Long, họ lại đến trước mặt người bán hàng lùn.

Sau khi nói rõ số lượng mua, thương nhân lùn bắt đầu báo giá.

Đơn vị tính của tộc lùn là mỗi đột 20 vạn Huyết Thạch.

Một đột này, đổi sang đơn vị đo lường của nhân tộc thì gần bằng 1388 gam, tức là phải dùng 20 vạn Huyết Thạch mới mua được 1,388 kg.

Mật độ của thiên thạch rất lớn, 1,388 kg chỉ bằng kích thước móng tay cái.

Cái giá này thực sự khiến Mạc Vũ lè lưỡi, ngay cả Diệp Không Vân hiểu biết rộng rãi cũng không khỏi lắc đầu.

Để chế tạo côn trùng nano cơ khí, Mạc Vũ nghĩ rằng cần 300 kg thiên thạch, tức là cần 4322,7 vạn Huyết Thạch.

Cái giá này thực sự có chút khủng khiếp.

Chỉ 300 kg đã đạt đến mức giá 4322 vạn Huyết Thạch, nếu nhu cầu trong quá trình thử nghiệm tăng lên thì đối với toàn bộ

Tinh Thành mà nói, đây là một khoản chi khổng lồ.

Là một trong những sứ giả của Tinh Thành đối với Mệnh Vận Thành, Diệp Không Vân chỉ mang theo 2 triệu Huyết Thạch trong thẻ pha lê.

Không còn cách nào khác, Mạc Vũ đành phải tạm thời trở về Tinh Thành, tìm kiếm sự giúp đỡ của người quản lý thành phố.

Đối mặt với yêu cầu của hắn, người quản lý thành phố đã trả lời như sau:

Hơn 4000 vạn Huyết Thạch, với tiềm lực hiện tại của Tinh Thành thì có thể đồng ý được nhưng điều này đã chiếm gần một nửa nguồn dự trữ hiện có, nếu đầu tư phần nguồn lực này vào dự án cải tạo cơ khí hóa, chắc chắn sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển sau này của Tinh Thành.

Nhưng Kỳ Thúc đã từng nói với ta rằng, cuộc thám hiểm bất ngờ lần này có lẽ có thể kết trái ngọt cho tương lai của nhân tộc, giống như sự phát triển của hệ thống tu luyện trước đây cũng từng bị nhiều người phản đối, ta tin rằng ngươi có thể làm được, cũng hy vọng ngươi tự tin vào bản thân… Ta sẽ tìm cách giúp ngươi xin sự chấp thuận của hội đồng tối cao Tinh Thành, tiếp theo là dựa vào chính ngươi.

Kết thúc cuộc trò chuyện với người quản lý thành phố vào ngày thứ năm.

Mạc Vũ một lần nữa theo Diệp Không Vân đến khu chợ giao dịch của Mệnh Vận Thành.

Qua lời kể của Diệp Không Vân, Mạc Vũ biết rằng, ngay hôm qua, hội đồng tối cao đã thông qua sự chấp thuận, do người quản lý cao nhất hiện tại của Tinh Thành là Trương Đạo Văn bảo lãnh cho dự án nghiên cứu này.

Sau khi được chấp thuận, họ đã mở kho tài nguyên thành phố do Tinh Thành Quân Bộ quản lý, chuyển những nguồn tài nguyên cần thiết đến Mệnh Vận Thành và đổi thành Huyết Thạch, hiện đã được lưu vào thẻ Huyết Thạch của hắn, tổng cộng là 4500 vạn Huyết Thạch.

Điều này khiến Mạc Vũ vốn ít khi bộc lộ cảm xúc cũng phải cảm động.

Như Phong Kỳ đã nói, mỗi chủng tộc đều là chỗ dựa của tộc nhân, cá thể chỉ có thể phát triển tốt hơn khi có sự giúp đỡ của tộc quần.

Nếu không có sự hỗ trợ mạnh mẽ của hội đồng tối cao Tinh Thành, dự án cải tạo cơ khí hóa của hắn căn bản không thể tiến hành.

Tài nguyên, nhân lực, tri thức… tất cả đều là tộc quần ở phía sau trả giá.

Mà đằng sau mỗi phần tài nguyên đều là máu và nước mắt của các chiến sĩ tiền tuyến đổi lấy.

Đây là một vòng tuần hoàn chính diện, sự phát triển của tộc quần cũng chính là phải dựa vào sự thúc đẩy của vòng tuần hoàn chính diện này mới có thể tiến bước vững chắc.

Giống như Linh Chiến trong mắt Phong Kỳ.

Chính vì nhận ra rằng tộc quần mới là gốc rễ của mình, Linh Năng Tộc mới mở ra một con đường mới, củng cố nền tảng cho tương lai đứng trên đỉnh thế giới.

Lúc này, Mạc Vũ cũng cảm nhận được cảm giác dựa dẫm và thuộc về mãnh liệt.

Cảm giác có người ủng hộ phía sau này rất kỳ diệu, ngay cả thân thể kim loại lạnh lẽo cũng không thể ngăn cách được sự ấm áp dâng lên từ sâu trong tâm hồn.

Sau khi mang thiên thạch trở về Tinh Thành, Mạc Vũ không hề dừng lại, lập tức quyết định bắt đầu chế tạo côn trùng nano cơ khí mới.

Thân thể cơ khí hóa khiến hắn không biết mệt mỏi, có thể hoạt động liên tục 24 giờ.

Cơ thể hắn chỉ cần một tháng nạp năng lượng một lần là được.

Điều này khiến Mạc Vũ có hiệu suất làm việc cực cao, cũng không cần linh tài hay các loại linh tài quý giá để điều dưỡng cơ thể, lượng tài nguyên tiêu hao cũng rất ít.

Điểm yếu duy nhất là cơ thể cơ khí hóa luôn bị dữ liệu làm phiền, rất khó có thể nảy sinh cảm hứng đột ngột.

Nhưng bộ phận cải tạo cơ khí hóa là một tập thể.

Sau nhiều năm phát triển, hắn đã có rất nhiều đồng nghiệp tài năng trong Lĩnh Vực này.

Thời gian trôi qua trong quá trình nghiên cứu phát triển khô khan.

Bình Minh năm 117.

Hết chương 2024.

Chương 2025. Tìm Kiếm Vật Liệu

Viện Nghiên Cứu Năng Nguyên.

Với sự giúp đỡ của công nghệ kỹ thuật của Ngân Nguyệt Tộc, Mạc Vũ đã hoàn thành việc chế tạo côn trùng nano cơ khí đầu tiên.

Lúc này trong phòng thí nghiệm.

Nhờ vào thiết bị do Ngân Nguyệt Tộc cung cấp, Mạc Vũ có thể nhìn rõ hình dạng của côn trùng nano cơ khí.

Hình dạng của côn trùng nano không phải là hình dạng con trùng, mà là một khối vuông nhỏ màu đen, trên bề mặt có thể thấy các đường vân màu tím và xanh lam nhấp nháy sáng tối.

Lúc này, trước thiết bị là một lão giả Ngân Nguyệt Tộc tóc bạc trắng.

Khi mới biết được lão giả hỗ trợ mình nghiên cứu phát triển côn trùng nano cơ khí là Sinh Vật Trận Địa, Mạc Vũ thực sự rất ngạc nhiên.

Nhưng sau một thời gian tiếp xúc, hắn đã hiểu tại sao nhân tộc lại muốn hợp tác với Ngân Nguyệt Tộc, công nghệ kỹ thuật của Ngân Nguyệt Tộc thực sự vượt trội hơn nhân tộc rất nhiều.

Bây giờ, lão giả cũng không ngụy trang trước mặt hắn nữa, mà lộ ra diện mạo thật của mình.

Qua hình ảnh được màn hình phóng to, Mạc Vũ có thể nhìn rõ lão giả Ngân Nguyệt Tộc đang khắc đường vân trận pháp

lên lưng của côn trùng nano cơ khí.

Trận pháp này có tên là trận pháp nhiếp linh, không phải là trận pháp phức tạp.

Tác dụng là tự động hấp thụ linh khí trời đất để bổ sung năng lượng.

Hấp năng chỉ là một trong những cách côn trùng nano cơ khí hấp thụ năng lượng, khi không chiến đấu, năng lượng duy trì hoạt động của côn trùng nano cơ khí sẽ dựa vào trận pháp nhiếp linh để lấy.

Nhưng muốn khắc trận pháp nhiếp linh thu nhỏ lên côn trùng nano cơ khí, với công nghệ hiện có của nhân loại thì khó có thể làm được, kể cả công nghệ máy khắc quang học để lại trước đại nạn cũng khó có thể làm được.

Chỉ có thể nhờ đến sự giúp đỡ của Ngân Nguyệt Tộc.

Cỗ máy chiến tranh của Ngân Nguyệt Tộc có nhiều máy móc đạt đến cấp độ nano, vì vậy Ngân Nguyệt Tộc rất thành thạo về công nghệ này.

Lần khắc trận pháp nhiếp linh này hoàn thành, các thiết bị sau đó sẽ ghi lại các thao tác liên quan, về sau có thể sao chép hàng loạt quá trình khắc.

Nhưng bước đầu tiên thường là khó khăn nhất.

Lão giả đã khắc một tháng, cũng mới hoàn thiện được phần lớn đường vân trận pháp, còn một số đường vân chưa hoàn thành.

Nhưng từ phản hồi của lão giả, Mạc Vũ biết rằng chỉ cần khoảng ba ngày nữa là có thể hoàn thành việc khắc trận pháp.

Tiếp theo, hắn sẽ phải đối mặt với bước khó khăn nhất trong quá trình cải tạo cơ khí hóa.

Ý thức phân chia, hóa chỉnh vi linh.

Đến lúc đó, mỗi một côn trùng nano cơ khí đều là một cá thể, sau khi dung hợp lại có thể trở thành một chỉnh thể.

Ngay cả khi thiếu bất kỳ bộ phận nào, côn trùng nano cơ khí vẫn có thể duy trì hoạt động, không còn bất kỳ khuyết điểm nào có thể bị nhắm vào.

Mạc Vũ dự định đợi đến khi hoàn thành việc chế tạo côn trùng nano cơ khí đầu tiên, sẽ bắt đầu tu luyện Tinh Thần Trường Sinh do Phong Kỳ cung cấp.

Đợi đến khi cường độ ý thức đạt đến một mức độ chắc chắn, hắn sẽ tiến hành phân chia ý thức của mình.

.

…

Năm 117 Bình Minh.

Mạc Vũ đứng trong phòng thí nghiệm cải tạo cơ khí, nhìn xa xăm màn hình phía trước phóng to hiển thị côn trùng nano cơ khí.

So với phiên bản đầu tiên, côn trùng nano cơ khí hiện tại đã có chút thay đổi về hình dạng.

Về hình thái, côn trùng nano cơ khí vẫn là khối lập phương màu đen tuyền nhưng trên bề mặt lại có thêm những đường vân hoa văn rất đẹp mắt, nếu tiếp tục phóng to hình ảnh, có thể thấy trên bề mặt côn trùng nano cơ khí có những điểm sáng màu vàng nhạt bao quanh, từ từ thấm vào bên trong côn trùng nano cơ khí.

Sau khi khắc xong trận pháp nhiếp linh, côn trùng nano cơ khí sẽ luôn ở trạng thái tự động nạp năng lượng.

Hiện tại, côn trùng nano cơ khí đầu tiên đã thực sự hoàn thành chế tạo.

Nó được chế tạo từ vật liệu tổng hợp chủ yếu là kim loại cấm ma và đá sao băng, sau đó lại khắc trận pháp nhiếp linh trên bề mặt, dùng để đảm bảo côn trùng nano cơ khí có thể hấp thụ linh khí trời đất để bổ sung năng lượng mọi lúc.

Thứ hai, bên trong côn trùng nano cơ khí còn khắc một trận pháp vững chắc.

Tác dụng của trận pháp này là gia cố cấu trúc thân thể của côn trùng nano cơ khí, nâng cao hơn nữa khả năng phòng ngự của côn trùng nano cơ khí, cũng như trận pháp được khắc trên côn trùng nano cơ khí.

Cuối cùng, bên trong côn trùng nano cơ khí còn được lắp đặt đặc biệt một thiết bị thu tín hiệu cấp độ nano.

Làm như vậy là để phòng ngừa bất trắc.

Sử dụng ý thức để điều khiển côn trùng nano cơ khí là mục tiêu của Mạc Vũ nhưng liệu có thể làm được điều đó hay không, ngay cả Mạc Vũ cũng không tự tin.

Nhưng chế tạo côn trùng nano cơ khí đã đầu tư rất lớn.

Tính cả tài nguyên, nhân lực và điểm tích lũy chi cho Ngân Nguyệt Tộc, tổng chi phí chế tạo đã lên tới 8000 vạn Huyết Thạch.

Hết chương 2025.

Chương 2026. Pháp Thuật Bảo Vệ

Những năm gần đây, Tinh Thành phát triển ổn định, khu vực tiếp tế tiền tuyến phía Tây mang về ngày càng nhiều tài nguyên linh tính nhưng khoản chi tiêu khổng lồ như vậy vẫn ảnh hưởng đến sự phát triển của Tinh Thành.

Vì vậy, Tinh Thành chỉ có thể lựa chọn cắt giảm một số dự án đang xây dựng, dồn tài nguyên cho bộ phận cải tạo cơ khí mà Mạc Vũ phụ trách.

Nếu cách điều khiển côn trùng nano cơ khí bằng ý thức không khả thi thì cũng sẽ không bị lãng phí.

Tinh Thành vẫn có thể dựa vào cách điều khiển bằng tín hiệu để khiến côn trùng nano cơ khí tạo ra giá trị cho Tinh Thành.

Nhưng cách điều khiển bằng tín hiệu có quá nhiều nhược điểm.

Gặp phải vấn đề như che chắn tín hiệu hoặc *** nhiễu, côn trùng nano cơ khí sẽ không có sức sát thương.

Đây chỉ là lựa chọn bất đắc dĩ.

Nhìn xa xăm côn trùng nano cơ khí thành phẩm, con mắt giả của Mạc Vũ không ngừng chuyển động.

Chế tạo côn trùng nano cơ khí đầu tiên là khó khăn nhất nhưng việc chế tạo hàng loạt tiếp theo sẽ không còn là vấn đề.

Tài nguyên hiện có đủ để hắn chế tạo ra lô côn trùng nano cơ khí đầu tiên dùng cho thực chiến.

Tiếp theo, hắn cũng sẽ bắt đầu tu luyện Tinh Thần Trường Sinh.

…

Thời gian trôi nhanh như mũi tên.

Năm 121 Bình Minh.

Công viên trung tâm Tinh Thành.

Lại một mùa thu nữa, lá phong vàng úa theo gió rơi rụng, phủ đầy một lớp dày trên mặt đất.

Sau nhiều năm, Mạc Vũ một lần nữa đứng trước tượng anh hùng Phong Kỳ.

Ngẩng đầu nhìn lên bức tượng, Mạc Vũ không ngừng kể lại trong lòng những trải nghiệm trong những năm qua.

Hắn đã lâu không gặp lại Phong Kỳ, đối với vị vĩ nhân trong lịch sử nhân loại này, cũng là người dẫn đường của mình, Mạc Vũ luôn mang trong lòng lòng biết ơn và kính trọng.

Chỉ còn năm ngày nữa, hắn sẽ tiến hành bước cuối cùng của kế hoạch côn trùng nano cơ khí, cơ thể cơ giới hóa nano.

Thành công hay thất bại, ngay cả bản thân Mạc Vũ cũng không tự tin.

Là người tiên phong khám phá của kế hoạch cải tạo cơ khí, việc gánh chịu rủi ro do khám phá mang lại là quá trình hắn phải trải qua, đối với điều này, hắn không hối hận.

Nỗi tiếc nuối sâu thẳm trong lòng, là lời thề báo thù năm xưa vẫn chưa hoàn thành.

Sau khi cúi đầu thật sâu trước tượng anh hùng Phong Kỳ, Mạc Vũ kiên quyết quay người rời đi.

…

Năm ngày sau.

Buổi chiều, một chiếc xe vận chuyển lớn nhất của Hổ Phách xuất phát từ căn cứ Hổ Phách, hướng về khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Bên trong toa xe, chất đầy nhiều thiết bị lớn.

Những sợi cáp đan xen chằng chịt kết nối với nhau, những ngọn đèn nhấp nháy lần lượt chứng tỏ những thiết bị này đều đang ở trạng thái bật.

Mạc Vũ ngồi trong toa xe, ánh mắt lướt qua mấy thiết bị lớn bên cạnh.

Cuối cùng, ánh mắt hắn dừng lại ở chiếc hộp sắt đen sì ngay phía trước.

Bên trong chiếc hộp là tâm huyết cả nửa đời sau của hắn, côn trùng nano cơ khí.

Xe vận chuyển chạy êm trên đường cao tốc nối Tinh Thành với khu vực tiếp tế, khi màn đêm dần bao trùm mặt đất, mặt trời sắp lặn thì ở cuối đường chân trời xuất hiện hình ảnh một thành phố phồn hoa.

Thành phố này trải qua hơn trăm năm phát triển, đã không còn như xưa.

Ban đầu nơi đây chỉ là một khu rừng rậm rạp nhưng giờ đã trở thành một thành phố hoàn toàn hiện đại.

Mức độ hiện đại hóa của thành phố thậm chí còn vượt xa hầu hết các khu vực của Tinh Thành.

Ngoài những chiến sĩ tiền tuyến, nơi đây còn có rất nhiều cư dân bình thường phục vụ cho tiền tuyến.

Khi xe vận chuyển tiến vào thành phố tiếp tế, đầu tiên đập vào mắt là một tòa tháp canh cao ngất.

Tòa tháp canh này đã bị bỏ hoang từ lâu, trên tháp lầu in hằn dấu vết của thời gian bào mòn.

Những tòa tháp canh cao tương tự như vậy còn rất nhiều trong thành phố tiếp tế và cũng sẽ tiếp tục được mở rộng về phía Tây theo sự mở rộng của lãnh thổ khu tiếp tế.

Xe vận chuyển đến tiền tuyến của khu tiếp tế vào lúc 3 giờ sáng.

Đây cũng là khu vực phồn hoa nhất trong thành phố tiếp tế.

Ngoài tòa tháp canh, tiền tuyến không có nhà cao tầng nhưng tòa nhà nào ở đây cũng có thể di chuyển được.

Việc xây dựng những tòa nhà có thể di chuyển được như vậy cũng là kinh nghiệm đúc kết được sau nhiều năm phát triển của khu tiếp tế tiền tuyến.

Theo sự mở rộng không ngừng của khu tiếp tế tiền tuyến về phía Tây, mỗi lần đều phải xây dựng rất nhiều tòa nhà mới, nhiều tòa nhà ở phía sau sẽ dần bị bỏ hoang.

Để tối đa hóa hiệu quả sử dụng tài nguyên, các học giả kiến trúc trong loài người đã phát triển ra một loại tòa nhà có thể di chuyển được.

Sau này khi tiền tuyến tiến lên, những tòa nhà ở tiền tuyến cũng có thể di chuyển theo.

Đồng thời, loại tòa nhà này còn được trang bị nhiều công nghệ mới nhất, thậm chí trong nhà còn lắp đặt thiết bị phát hiện Sinh Vật Trận Địa, tiêu chuẩn vật liệu xây dựng cũng cao hơn nhiều so với các tòa nhà trong Tinh Thành.

Hết chương 2026.

Chương 2027. Ngày Cuối Cùng

Đến khu vực tiền tuyến, lượng người ở đây đông hơn.

Khắp nơi đều là bóng dáng những chiến sĩ tiền tuyến toàn thân vũ trang, các cửa hàng ở đây sáng đèn suốt đêm, trên đường phố còn có những chiến sĩ quản lý tiền tuyến đeo huy chương [Tuần tra viên] đang tuần tra.

Nhiệm vụ của họ là duy trì an ninh tiền tuyến và phòng ngừa Sinh Vật Trận Địa tấn công bất ngờ.

So với cảnh hỗn loạn trong giai đoạn đầu phát triển của khu tiếp tế thì bây giờ khu tiếp tế đã trở nên rất ngăn nắp.

Các cơ sở tiện ích dọc đường cũng rất hoàn thiện.

Cửa hàng vũ khí, cửa hàng cho thuê đạo cụ, sảnh làm việc của Chiến Đoàn, tháp canh, khách sạn… Ngoài các cơ sở hạ tầng, đặc điểm lớn nhất của khu tiếp tế chính là các căn cứ Chiến Đoàn nằm ở phía sau hai bên khu phố chính của khu tiếp tế.

Ban đầu nơi đây đều là đất hoang nên mỗi Chiến Đoàn vào đóng quân đều được phân chia một diện tích đất căn cứ không nhỏ.

Chỉ cần thành công thăng cấp lên Chiến Đoàn cấp A, thậm chí còn có thể nhận được quyền tự thiết kế căn cứ, khi đó sẽ có một đội thi công chuyên nghiệp đến để tiếp nhận và tiến hành xây dựng căn cứ theo yêu cầu.

Ở tiền tuyến tàn khốc, sống trong cảnh đầu rơi máu chảy, những dịch vụ nhân văn này là để các chiến sĩ tiền tuyến có thể tận hưởng cuộc sống tiện lợi và thoải mái không thua kém gì trong thành phố sau những giờ chiến đấu.

Hàng năm, Tinh Thành đều dành ra 5% nguồn lực để cải thiện đời sống của các chiến sĩ tiền tuyến.

Đến cuối năm, còn có một cuộc điều tra phát phiếu hỏi ý kiến toàn thể chiến sĩ tiền tuyến.

Mỗi chiến sĩ có thể điền vào phiếu điều tra để đánh giá chất lượng dịch vụ của khu tiếp tế tiền tuyến, sau đó đưa ra các đề xuất cải tiến.

Những đề xuất này sau khi được tổng hợp sẽ được đệ trình lên Hội đồng tối cao của Tinh Thành, sang năm sẽ tiến hành một đợt cải tiến xây dựng khu tiếp tế tiền tuyến mới theo các đề xuất của các chiến sĩ tiền tuyến.

Những quy trình này đều được thực hiện một cách rõ ràng.

Người dân Tinh Thành cũng đều biết rằng chất lượng cuộc sống mà các chiến sĩ tiền tuyến được hưởng cao hơn nhiều so với họ.

Nhưng không ai phản đối.

Tất cả mọi người đều hiểu rõ một đạo lý, cuộc sống ổn định mà họ có được là do các chiến sĩ tiền tuyến đổ máu chiến đấu đổi lấy.

Đằng sau những tháng ngày bình yên là những chiến sĩ tiền tuyến đang gánh vác trọng trách.

…

Cuối cùng, xe vận chuyển của Mạc Vũ dừng lại ở trung tâm khu tiếp tế tiền tuyến, Quảng Trường.

Khu vực Trung Tâm nhất của Quảng Trường là bức tượng anh hùng Phong Kỳ cao hàng chục mét.

Xung quanh bức tượng là cảnh quan đài phun nước, trên toàn bộ Quảng Trường có rất nhiều bóng người đi lại, hoặc là đang cầu nguyện trước bức tượng Phong Kỳ.

Những người cầu nguyện này hầu hết đều là tín đồ trung thành của Phong Kỳ.

Thông qua hình thức tín ngưỡng để thiết lập mối liên hệ tín ngưỡng với Phong Kỳ, từ đó đổi lấy khả năng đặc biệt là mượn năng lực thiên phú.

Và tỷ lệ tín đồ trung thành ở tiền tuyến cũng cao hơn nhiều so với trong thành phố.

Trong số đó, có một số tín đồ từng mượn năng lực thiên phú, giúp mình thoát khỏi nguy hiểm, những chiến sĩ này sau đó càng tin tưởng mãnh liệt vào Phong Kỳ, họ cũng sẽ chủ động kể cho những người xung quanh về những lợi ích của việc tin tưởng Phong Kỳ.

Kết quả là, tín đồ của Phong Kỳ ở khu tiếp tế tiền tuyến tăng mạnh.

Tin tưởng Phong Kỳ không giống như tin tưởng thần linh.

Thần linh hư vô mờ mịt, cũng không thể phản hồi lại tín đồ.

Nhưng Phong Kỳ là một vĩ nhân của thế kỷ trước, cả sách lịch sử và phim tài liệu liên quan đều có thể chứng minh rằng hắn từng thực sự tồn tại.

Quan trọng hơn là, chỉ cần niềm tin vào Phong Kỳ đủ sâu thì có thể thiết lập mối liên hệ tinh thần với Phong Kỳ, từ đó có được khả năng đặc biệt thực chất.

Thời đại này đang trong giai đoạn mò mẫm mượn năng lực thiên phú nhưng cũng đang tiến tới thời đại siêu năng lực toàn dân mà Phong Kỳ đã hình dung.

Sau khi xe vận chuyển dừng lại ở Quảng Trường, xe bắt đầu giải thể.

Thùng xe trải phẳng ra, tạo thành một bệ sát đất, các thiết bị trong xe đều được cánh tay máy nâng ra và đặt riêng.

Mạc Vũ đứng trên bệ, quan sát xung quanh.

Sau nhiều năm, hắn lại trở về khu tiếp tế tiền tuyến.

Những chuyện cũ hiện lên rõ mồn một, dung mạo của vợ và anh em hắn lướt qua trong tâm trí.

Hắn còn nhớ rõ lời thề năm xưa của mình, phải báo thù cho họ.

Lần này nếu kế hoạch thuận lợi, hắn sẽ giữ lời hứa.

Nghĩ đến đây, Mạc Vũ bước tới chiếc hộp sắt đen ngòm, đưa tay ấn lên hộp sắt.

[Cạch]

Chiếc hộp sắt phát ra tiếng kêu lanh lảnh, từ từ mở ra.

Các thiết bị xung quanh cũng được kích hoạt vào lúc này, cánh tay máy bắt đầu tiến lại gần cơ thể Mạc Vũ.

Trong ánh mắt kinh ngạc của những chiến sĩ đang đi lại trên Quảng Trường, cơ thể Mạc Vũ bị tháo rời từng chút một.

Hết chương 2027.

Chương 2028. Phát Hiện Mới

Chớp mắt, cơ thể máy móc của Mạc Vũ chỉ còn lại con chip lưu trữ ý thức.

Lúc này, một đám sương đen trong hộp sắt tiến lại gần con chip ý thức của Mạc Vũ, bao bọc lấy con chip ý thức.

Quá trình phân chia ý thức bắt đầu diễn ra.

Những năm tu luyện này, Mạc Vũ đã cường hóa ý thức của mình đến giới hạn mà con chip ý thức có thể chịu đựng được.

Nếu tiếp tục cường hóa nữa, con chip ý thức cũng không thể chứa đựng được ý thức của hắn.

Đến bước này, hắn không còn lựa chọn nào khác.

Hắn cũng từng nghĩ đến việc để ý thức tiếp tục cường hóa, cho dù con chip ý thức có vỡ vụn cũng không sao, cứ tiếp tục tồn tại dưới dạng ý thức.

Nhưng ý nghĩ của hắn đã bị Phong Kỳ phủ nhận.

Phong Kỳ nói với hắn rằng, ý thức không có vật bên ngoài chứa đựng là một thứ đồ tiêu hao.

Cho dù có mạnh đến đâu, trong thế giới thực cũng sẽ dần trở nên yếu ớt.

Nếu coi ý thức là con người thì thân xác hay vật chứa khác chính là con thuyền chở ý thức ra khơi.

Ý thức mạnh mẽ dù không có thuyền cũng có thể bơi trong biển, thậm chí đối mặt với sóng to gió lớn nhưng cuối cùng cũng không thể ngâm mình trong biển mãi được.

Mà thế giới thực chính là biển cả.

Thế giới Lĩnh Vực có sinh mệnh bằng xương bằng thịt, sinh mệnh nguyên tố, sinh mệnh tinh thần nhưng lại không có sinh mệnh ý thức tồn tại độc lập.

Vì vậy, Phong Kỳ còn kể cho hắn nghe về sinh mệnh ý thức thực sự là như thế nào.

Sinh mệnh ý thức đó tên là Thể ý thức tiêu cực, nó không thể tồn tại độc lập, chỉ có thể phụ thuộc vào thức hải tinh thần của Phong Kỳ, thỉnh thoảng mới rời khỏi thức hải tinh thần của hắn để tồn tại bên ngoài.

Điều này khiến Mạc Vũ hiểu rằng, hắn không thể để ý thức tiếp tục phát triển.

Đến hôm nay, hắn đã gần đạt đến giới hạn của mình.

Khi côn trùng nano cơ học gặm nhấm con chip, thể ý thức của Mạc Vũ hiện ra.

Thể ý thức của Mạc Vũ đã khôi phục lại hình dạng con người trước đây, chỉ có điều toàn thân đã biến thành màu vàng, không còn bất kỳ máu thịt nào bám vào.

Côn trùng nano cơ học bắt đầu nuốt chửng ý thức của Mạc Vũ theo chương trình đã định, mỗi con côn trùng nano cơ học sau khi cắn một miếng trên thể ý thức sẽ bay đi.

Trong quá trình này, Mạc Vũ cảm nhận được nỗi đau từ tầng ý thức.

Kể từ khi cơ thể hoàn thành cải tạo cơ học, hắn đã rất lâu không còn cảm thấy đau đớn, thậm chí sắp quên mất cảm giác đau đớn là như thế nào.

Nhưng nỗi đau ở tầng ý thức lại vượt xa giới hạn mà thể xác có thể chịu đựng.

Cơ thể bằng xương bằng thịt mặc áo giáp để giảm bớt tổn thương từ bên ngoài nhưng đối với ý thức, cơ thể bằng xương

bằng thịt chính là áo giáp của chính mình.

Nỗi đau này mỗi giây trôi qua đều giống như một thế kỷ.

Mỗi giây đều là sự giày vò vô tận.

Nhưng từ khi chương trình khởi động, nó không thể dừng lại, Mạc Vũ đã sớm cắt đứt đường lui của mình.

Càng ngày càng nhiều côn trùng nano cơ học nuốt chửng ý thức, đồng thời trở thành vật mang của thể ý thức.

Vài giờ sau, thể ý thức màu vàng của Mạc Vũ đã bị gặm nhấm sạch sẽ.

Những con côn trùng nano cơ học không được chương trình điều khiển lơ lửng trong không trung, theo gió thay đổi hình dạng tập hợp, như một làn khói đen, lúc tụ lúc tan.

Ở cấp độ nano mà mắt thường không nhìn thấy được.

Ý thức của Mạc Vũ đang từ từ thức tỉnh nhưng cường độ phân chia ý thức ở cấp độ nano lại vượt xa sức tưởng tượng của Mạc Vũ.

Quá trình kết nối ý thức vô cùng chậm chạp, thậm chí có thể dùng từ miễn cưỡng để hình dung.

Thời gian trôi đến sáng hôm sau.

Những con côn trùng nano cơ học tản ra như làn khói đột nhiên tụ lại, Mạc Vũ đứng trên bệ trong hình dạng con người.

Cúi đầu nhìn cơ thể côn trùng nano cơ học của mình, trên mặt hắn hiện lên một tia bất lực.

Có thể nói cơ thể cải tạo cơ học nano đã thành công, cũng có thể nói là chưa thành công.

Nhưng Mạc Vũ đã chuẩn bị tâm lý từ lâu, hắn không nghĩ nhiều về vấn đề này.

Đứng trên bệ xe vận chuyển, hắn bắt đầu kiểm tra dữ liệu của cơ thể mới.

Và những dữ liệu quý giá này sẽ trở thành kinh nghiệm trên con đường trưởng thành của những người đi sau cải tạo cơ học.

Sau khi cơ thể được cơ học hóa bằng nano, nó không có hình dạng cố định, trở về hình dạng con người chỉ vì thói quen của hắn.

Chỉ cần hắn muốn, hắn có thể biến thành bất kỳ hình dạng nào bất cứ lúc nào.

Hắn thậm chí có thể dễ dàng ngụy trang như thuật dịch dung, chỉ cần có được dữ liệu cơ thể của mục tiêu, hắn có thể khôi phục và mô phỏng cơ thể theo tỷ lệ 1:1.

Tim, cổ họng, lõi năng lượng… những bộ phận quan trọng của sự sống không còn là khuyết điểm của hắn nữa.

Mỗi bộ phận trên cơ thể hắn đều là vũ khí chết người.

Hết chương 2028.

Chương 2029. Nguy Cơ Tận Diệt

Các thiết bị liên tục thu thập dữ liệu đều chứng minh rằng những nỗ lực của hắn trong những năm qua không hề uổng phí.

Sự hỗ trợ của Tinh Thành trong những năm qua cũng sẽ được đền đáp.

…

Ba ngày sau.

Ghi chép dữ liệu xong, Mạc Vũ ngẩng đầu nhìn lên bức tượng anh hùng Phong Kỳ.

Sau khi cúi đầu chào, cơ thể hắn tan rã thành một đám sương đen bay về phía nơi đặt Lĩnh Vực Hắc Phong.

Lần này, hắn phải hoàn thành lời hứa năm xưa.

Báo thù tộc Hắc Phong.

.

…

Mạc Vũ hóa thành sương đen bay nhanh trong không trung.

Lúc này, hắn cảm thấy mình như có vô số phân thân, mỗi con côn trùng nano cơ học đều là một con mắt, cung cấp cho hắn tầm nhìn 360° không góc chết.

Nhiều năm sau, rào chắn Lĩnh Vực Hắc Phong lại một lần nữa xuất hiện trong tầm mắt của Mạc Vũ.

Kể từ lần mở rộng đột ngột đó, Lĩnh Vực này chưa từng nổ ra chiến tranh với nhân tộc, cũng chưa từng bị nhân tộc đặc biệt nhắm vào.

Ngoài việc vị trí khá hẻo lánh thì cũng liên quan đến sức chiến đấu mạnh mẽ của tộc Hắc Phong.

Nhưng lần này, Mạc Vũ quyết định dùng hình thái mạnh nhất của mình để kết thúc Lĩnh Vực này.

Hắn muốn bù đắp sự hối tiếc cuối cùng trong lòng, thực sự từ biệt bản thân trong quá khứ.

Lúc này, hắn đột nhiên tăng tốc.

Đồng thời, trong đầu hắn liên tục vang lên âm thanh điện tử:

[Đang kiểm tra trạng thái kích hoạt của côn trùng nano cơ học… Đã kích hoạt 100%.]

[Đang kiểm tra trạng thái nạp năng lượng của côn trùng nano cơ học… Dự trữ năng lượng 99,9% (đang hấp thụ linh khí trời đất để bổ sung)]

[Đang kiểm tra tính toàn vẹn của cấu trúc tổng thể của côn trùng nano cơ học… Tính toàn vẹn 100%.]

[Chế độ chiến đấu được mở, côn trùng nano cơ học chuyển sang trạng thái hoạt động năng lượng cao.]

[Chế độ ghi chép được mở, dữ liệu chiến đấu sẽ được truyền trực tiếp đến cơ sở dữ liệu của Tinh Thành.]

…

Đằng sau âm thanh điện tử, bộ phận cải tạo cơ học đang ghi lại dữ liệu liên quan theo thời gian thực.

Trước khi ra tay với tộc Hắc Phong, Mạc Vũ đã xin phép hội đồng tối cao của Tinh Thành về hành động này.

Nhưng việc có thể tham gia chiến đấu ở tiền tuyến hay không lại không phải do Mạc Vũ quyết định.

Việc chế tạo côn trùng nano cơ học tốn kém rất nhiều, nếu bị hư hại trong chiến đấu thì đối với toàn bộ Tinh Thành mà nói là một tổn thất không thể chấp nhận được.

Nhưng đơn xin của Mạc Vũ vẫn được thông qua mà không có gì bất ngờ.

Có sự giúp đỡ của người quản lý thành phố, cũng có sự đồng ý nhất trí của những người đứng đầu hội đồng tối cao của Tinh Thành.

Tất cả bọn họ đều cho rằng dù có quý giá đến đâu, nếu không thể ứng dụng vào thực chiến thì kỹ thuật côn trùng nano cơ học có mạnh đến đâu cũng vô dụng.

Bất kỳ kỹ thuật nào cũng cần được rèn luyện trên chiến trường để chứng minh giá trị của nó.

Đây cũng là lý tưởng cốt lõi mà hội đồng tối cao của Tinh Thành đồng ý chấp thuận phát triển kỹ thuật côn trùng nano cơ học lúc ban đầu.

Còn về việc tại sao lại chọn Lĩnh Vực Hắc Phong mạnh mẽ làm đối tượng thử nghiệm, vừa có yếu tố Mạc Vũ, những người đứng đầu Tinh Thành cũng cân nhắc rằng chỉ có đối thủ mạnh mẽ mới có thể kiểm chứng được hiệu suất của côn trùng nano cơ học.

Nếu chỉ là Lĩnh Vực bình thường thì côn trùng nano cơ học có gì khác biệt so với chiến sĩ tiền tuyến bình thường.

Những năm qua, nguồn lực Huyết Thạch lên đến hàng trăm triệu được đầu tư, việc lựa chọn đối thủ mạnh mẽ để thử nghiệm mới có thể chứng minh được giá trị của nó.

Đàn côn trùng nano lúc này bùng phát ánh sáng đen, biến thành một luồng sáng đen xì xuyên qua lớp rào chắn của Lĩnh Vực Hắc Phong.

Hiện ra trước tầm mắt của Mạc Vũ là thế giới u ám với tiếng gió Hắc Phong gào thét, có thể nhìn thấy những loài động vật và thực vật hoàn toàn khác biệt với thế giới loài người.

Sự xuất hiện của hắn nhanh chóng thu hút sự chú ý của một tiền đồn gần đó.

Những năm gần đây, mặc dù Lĩnh Vực Hắc Phong chưa được xác định là vùng đất bị xua đuổi nhưng vẫn thường có Chiến Đoàn đến đây để thám hiểm.

Mối quan hệ giữa tộc Hắc Phong và nhân tộc vẫn luôn ở trạng thái thăm dò lẫn nhau.

Vì vậy, việc tộc Hắc Phong thiết lập các cơ sở phòng thủ như vọng lâu ở các vị trí tiền đồn hướng về lãnh thổ nhân tộc trong Lĩnh Vực là điều hết sức bình thường.

Mục tiêu đầu tiên của Mạc Vũ chính là tiền đồn.

Sự xuất hiện của hắn cũng thu hút sự cảnh giác của các chiến binh tiền đồn tộc Hắc Phong, tiếng còi kỳ lạ vang lên lúc này, bóng dáng của rất nhiều chiến binh tộc Hắc Phong trong tiền đồn nhanh chóng tập hợp lại, tưởng rằng thế lực nhân tộc đã đến xâm phạm.

Các thành viên của tộc Hắc Phong có ngoại hình giống người, theo quan điểm thẩm mỹ của con người, khuôn mặt của chúng trông rất dữ tợn, hai chiếc răng nanh nhô ra khỏi miệng, lộ ra bên ngoài.

Hết chương 2029.

Chương 2030. Trận Chiến Sinh Tử

Nhưng đây chỉ là một hình thái của chiến binh tộc Hắc Phong.

Trong tộc Hắc Phong có một nhóm đặc biệt, được gọi là Pháp Dạ, dịch sang từ vựng mà con người có thể hiểu được, có thể gọi là [Sứ giả nguyên tố], họ thường nắm giữ khả năng nguyên tố hóa cơ thể trong thời gian ngắn, có thể biến thành một loại nguyên tố không tồn tại trong thế giới loài người [Hắc Phong].

Năm đó, Mạc Vũ chính là bị sứ giả nguyên tố của tộc Hắc Phong tập kích, không kịp phản ứng đã bị chặt đứt cánh tay trái và đôi chân.

Lúc này, hai cơn lốc đen bốc lên từ tiền đồn của tộc Hắc Phong, với tốc độ cực nhanh lao về phía Mạc Vũ.

Nhưng lần này đã khác xưa.

Khi Toàn Phong đen và đám sương đen do côn trùng nano cơ học của Mạc Vũ tụ lại va chạm, giống như gặp phải khắc tinh, côn trùng nano cơ học điên cuồng gặm nhấm [nguyên tố Hắc Phong], chỉ trong chớp mắt đã gặm nhấm Toàn Phong đen đến mức không còn sót lại gì.

Hai sứ giả nguyên tố thậm chí còn không kịp phản ứng, chưa kịp kêu lên một tiếng thảm thiết đã biến mất không thấy đâu.

Cảnh tượng này thực sự khiến những chiến binh tộc Hắc Phong khác ở phía dưới kinh ngạc.

Cùng lúc đó, trong đầu Mạc Vũ cũng xuất hiện phản hồi chiến đấu thời gian thực.

[Đã hấp thụ năng lượng nguyên tố chưa biết, để tiêu 45,7% sát thương nguyên tố, hấp thụ 39,5% năng lượng nguyên tố… Tỷ lệ hao mòn côn trùng nano cơ học: 0,14%, tự phục hồi đã hoàn thành, hao mòn hiện tại: 0%… Hấp thụ năng lượng đã hoàn tất, dự trữ năng lượng hiện tại: 107%, trạng thái năng lượng quá tải, bắt đầu giải phóng năng lượng dư thừa.]

Cùng với âm thanh điện tử cơ học vang lên trong đầu Mạc Vũ.

Mạc Vũ suy nghĩ trong chớp mắt, côn trùng nano cơ học bắt đầu tụ lại, phát ra ánh sáng đen.

Ong ong~

Năng lượng tụ lại phát ra tiếng vo ve, năng lượng quá tải hóa thành một quả cầu năng lượng đen rơi xuống phía dưới.

Ầm!

Cùng với một tiếng nổ lớn, đất đá lẫn với tàn tứ chi của một số chiến binh tộc Hắc Phong bắn tung tóe, dư chấn năng lượng khủng khiếp thậm chí còn nhổ bật gốc một vài cây đại thụ gần đó, đập về phía xa.

Nhìn về phía những chiến binh tộc Hắc Phong lộ vẻ kinh hoàng ở phía dưới, Mạc Vũ không dừng lại, lập tức lao xuống phía dưới.

Rõ ràng các chiến binh tiền đồn của tộc Hắc Phong không hề ngốc, nhận ra rằng mình không phải là đối thủ của thứ vật chất bí ẩn này, lập tức lựa chọn phân tán rút lui.

Nhưng Mạc Vũ không cho chúng cơ hội.

Cơ thể do côn trùng nano cơ học hợp thành trong chớp mắt đã tách thành hơn mười đám sương đen, bay về các hướng

khác nhau.

Tất cả các sinh vật tộc Hắc Phong tiếp xúc với côn trùng nano cơ học đều sẽ bị gặm nhấm sạch sẽ trong thời gian ngắn, thân xác hóa thành xương trắng, cuối cùng ngay cả xương cũng không còn sót lại.

Nhưng côn trùng nano cơ học không thể hấp thụ vật chất phi năng lượng, sau khi gặm nhấm sẽ nhả ra, biến thành bột mịn bay lơ lửng.

Lần đầu ra tay, sức mạnh của côn trùng nano cơ học khiến Mạc Vũ rất hài lòng.

Những dữ liệu này được truyền trực tiếp đến bộ phận thử nghiệm cải tạo cơ học, khiến các thành viên trong nhóm theo dõi dữ liệu cũng vô cùng phấn khích.

Hấp thụ năng lượng, chuyển đổi năng lượng, nuốt chửng… Mặc dù còn lâu mới có thể so sánh với côn trùng nano Linh Năng nhưng những đặc tính năng lực mà côn trùng nano cơ học thể hiện đã có một chút phong thái độc đáo của Tiểu Hắc.

Nhưng đây còn lâu mới phải là giới hạn sức chiến đấu của côn trùng nano cơ học.

Sau khi côn trùng nano cơ học phân tán ra tập hợp lại, Mạc Vũ tiến sâu vào chiến trường Lĩnh Vực Hắc Phong.

Dọc đường liên tục vang lên tiếng báo động kỳ lạ, bất kỳ chiến binh tộc Hắc Phong nào đi vào phạm vi hoạt động của côn trùng nano cơ học đều không có ngoại lệ, đều bị gặm nhấm sạch sẽ trong thời gian ngắn.

Kích thước ở cấp độ nano khiến côn trùng nano cơ học khó bị đánh trúng.

Bất kỳ đòn tấn công vật lý nào, chưa kịp tiếp xúc với côn trùng nano cơ học thì luồng gió mạnh tạo ra cũng sẽ thổi bay

côn trùng nano cơ học, tự mang đặc tính né tránh vật lý.

Gặp phải sát thương nguyên tố càng dễ dàng hơn.

Đặc tính của đá cấm ma có thể khiến côn trùng nano cơ học miễn trừ một phần sát thương, đặc tính của đá sao băng lại có thể khiến côn trùng nano cơ học hấp thụ chuyển đổi một phần sát thương năng lượng thành năng lượng dự trữ.

Quan trọng nhất là côn trùng nano cơ học còn có đặc tính tự phục hồi.

Mỗi một con côn trùng nano cơ học đều là một cỗ máy độc lập, có thể thay thế những con côn trùng nano cơ học khác để tiến hành công việc sửa chữa.

Mạc Vũ trong chiến trường Lĩnh Vực Hắc Phong giống như hổ dữ vào bầy cừu, chiến binh tộc Hắc Phong không có một đối thủ nào.

Tiến như chẻ tre, tầm mắt của Mạc Vũ xuất hiện thành bang của tộc Hắc Phong.

Cấu trúc của thành phố này khác với cấu trúc thành phố mà con người hiểu, thành phố được tạo thành từ vô số cột đá đen, trông rất đơn sơ.

Hết chương 2030.

Chương 2031. Đối Đầu Thiên Xu

Nhà cửa của tộc Hắc Phong được xây dựng trên những cột đá khổng lồ, những cột đá khổng lồ màu đen ăn sâu vào lòng đất dường như có thể hút một loại năng lượng nào đó từ lòng đất, bề mặt tỏa ra linh khí Dao Động mạnh mẽ, cung cấp năng lượng cho những ngôi nhà trên cột đá.

Nghe thấy tiếng báo động, ngày càng nhiều chiến binh tộc Hắc Phong đi ra khỏi nhà đá, cầm vũ khí nhìn về hướng Mạc Vũ bay tới.

Một vòng chiến đấu mới sắp nổ ra.

Vô số đạn năng lượng cấu thành từ nguyên tố Hắc Phong như mưa rào bay lên không trung, lao về phía Mạc Vũ.

Đối mặt với đòn tấn công phủ đầu như thủy triều, Mạc Vũ điều khiển côn trùng nano cơ học thậm chí còn lười né tránh.

Đánh vào hợp thể côn trùng nano cơ học ở trạng thái sương mù, năng lượng sẽ bị chia nhỏ và ăn hết trong thời gian ngắn.

Côn trùng nano cơ học nhanh chóng đạt đến trạng thái quá tải năng lượng trung bình 180%.

Mặc dù không có khả năng nuốt chửng và phân chia để lớn mạnh như Tiểu Hắc nhưng năng lượng dư thừa có thể trở thành vũ khí của Mạc Vũ khi đối đầu với kẻ thù.

Lúc này, hắn lại tụ hợp thành hình dạng con người, giơ tay phải lên.

Côn trùng nano cơ học phun ra năng lượng quá tải, tụ hợp vào lòng bàn tay phải của Mạc Vũ, chỉ trong chớp mắt đã ngưng tụ thành một quả cầu năng lượng màu đen khổng lồ.

Mạc Vũ đưa tay vung về phía trước, quả cầu năng lượng với tốc độ cực nhanh cuộn về phía trước.

Ầm!

Quả cầu năng lượng phát nổ ở khu vực có nhiều cột đá, sóng năng lượng bùng phát tức thì phá hủy hơn mười cột đá đen, dư chấn khủng khiếp còn phá hủy cả những ngôi nhà đá gần đó.

Ban đầu, tộc Hắc Phong tưởng rằng nhân tộc đột nhiên tấn công, đã chuẩn bị sẵn sàng cho một trận chiến đẫm máu.

Nhưng khi đối mặt với hợp thể côn trùng nano cơ học bí ẩn khó lường, trong mắt chiến binh tộc Hắc Phong chỉ còn sự hoang mang và sợ hãi.

Thậm chí còn không biết phải đối phó như thế nào.

Sau một thoáng bối rối, bọn chúng nhanh chóng tổ chức lại, một lần nữa phát động tấn công Mạc Vũ.

Sau khi hình thái sống tiến hóa thành hợp thể côn trùng nano cơ học, đối với Mạc Vũ thì số lượng kẻ thù thực ra đã không còn quan trọng nữa.

Chỉ cần đòn tấn công nguyên tố được giải phóng không thể vượt quá giới hạn chịu đựng năng lượng của côn trùng nano cơ học thì hắn sẽ bất khả chiến bại.

Đối mặt với đòn tấn công vật lý, mặc dù côn trùng nano cơ học không thể dễ dàng như khi đối mặt với đòn tấn công nguyên tố nhưng đặc tính của côn trùng nano cơ học đã quyết định rằng chúng tự nhiên có đặc tính né tránh vật lý.

Giống như hóa kình trong thái cực cổ được mô tả trước khi xảy ra đại biến.

Luồng gió mạnh do vũ khí của kẻ thù vung lên thổi tan màn sương đen do côn trùng nano tụ lại, khó có thể làm tổn thương được bản chất của côn trùng nano cơ học.

Khi đòn tấn công của kẻ thù kết thúc, côn trùng nano cơ học ùa lên, vũ khí trong tay chiến binh tộc Hắc Phong như gặp phải axit mạnh, chỉ trong chớp mắt đã bị hòa tan.

Côn trùng nano cơ học bắt đầu lộ ra sự hung dữ.

Đối mặt với kẻ thù đáng sợ như vậy, tộc Hắc Phong cũng thể hiện hiệu suất chiến đấu đáng sợ của chúng.

Nhận ra rằng không thể làm tổn thương côn trùng nano cơ học, chúng bắt đầu có tổ chức vừa rút lui vừa chiến đấu, trong khi rút lui tìm kiếm sơ hở của côn trùng nano cơ học.

Đối mặt với kẻ thù bí ẩn chưa từng tiếp xúc, tộc Hắc Phong tỏ ra vô cùng thận trọng.

Nhưng với phương tiện đối địch chủ yếu là tấn công nguyên tố, chúng phải đối mặt với Mạc Vũ đã nano hóa cơ học, ngay từ khi bắt đầu chiến đấu đã định sẵn thất bại.

Phát hiện ra rằng vẫn không thể gây sát thương cho côn trùng nano cơ học, cảm xúc tuyệt vọng lan tràn trong lòng các chiến binh tộc Hắc Phong.

Nhưng chúng không lùi bước, vẫn luôn bảo vệ tuyến sau cùng để rút lui, tranh thủ thời gian rút lui cho những người già yếu trong bộ tộc.

Có thể thấy chiến binh tộc Hắc Phong cũng giống như chiến binh tiền tuyến của nhân tộc, luôn sẵn sàng hy sinh vì bộ tộc.

Nhưng Mạc Vũ không hề nương tay.

Ngay cả khi không có ý định trả thù, hắn cũng sẽ không ngần ngại lựa chọn giết sạch.

Chiến tranh giữa các chủng tộc vốn là cuộc chiến sống còn, tính cách do dự không quyết đoán chắc chắn không thể tương thích với chiến trường tàn khốc trong tương lai.

Trong trận chiến, Mạc Vũ bắt đầu thử nghiệm giới hạn quá tải của côn trùng nano cơ học.

Khi dự trữ năng lượng đạt 570%, phản hồi liên tục hiện lên trong đầu Mạc Vũ:

[Quá tải năng lượng đạt 570%, tiến vào trạng thái quá tải cực hạn, năng lượng sắp vượt quá giới hạn chịu đựng, cần phải giải phóng càng sớm càng tốt!]

Lúc này, ý thức của Mạc Vũ chuyển động.

Màn sương đen đột nhiên co lại, tất cả côn trùng nano cơ học đều chuyển sang trạng thái tích điện cực đại màu vàng, sau đó bắn ra phía trước như đạn.

Hết chương 2031.

Chương 2032. Sự Lựa Chọn Cuối Cùng

Cảnh tượng này nhìn từ trên cao xuống vô cùng ngoạn mục.

Giống như một tấm màn nhung màu vàng, lại giống như một làn sóng màu vàng cuộn lên, đập mạnh về phía trước.

Những chiến binh tộc Hắc Phong tiếp xúc với côn trùng nano cơ học dọc đường như bị ngâm trong môi trường axit mạnh, máu thịt tan chảy với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường, cuối cùng toàn bộ cơ thể biến mất chỉ còn bột mịn theo gió bay đi.

Chiến binh tộc Hắc Phong thậm chí không kịp kêu rên đã mất mạng.

Đây là một cuộc chiến hoàn toàn không cân sức.

Nhưng trong trận chiến, trạng thái của Mạc Vũ cũng trở nên không ổn định.

Việc cải tạo côn trùng nano cơ học thực sự đã hoàn thành nhưng cũng thất bại.

Thành công là hắn đã hoàn thành việc phân giải ý thức, đưa ý thức sau khi phân chia vào cơ thể của tất cả côn trùng nano cơ học, suy nghĩ của hắn chính là suy nghĩ của tất cả côn trùng nano cơ học, có thể điều khiển hoàn hảo côn trùng nano cơ học, không tồn tại bất kỳ vấn đề trễ tín hiệu nào.

Thất bại là ý thức sau khi phân chia ở cấp độ nano không thể tồn tại lâu dài.

Ý thức của hắn đang dần tan biến.

Giống như một giọt nước nhỏ tiếp xúc với ánh nắng mặt trời, dần dần thu nhỏ lại cho đến khi biến mất.

Ý nghĩa của việc khám phá nằm ở đây, mạo hiểm với những rủi ro chưa biết để phát hiện ra lỗi, sau đó sửa lỗi.

Nhưng Mạc Vũ biết rằng mình không thể lùi bước, hắn đã hoàn thành việc phân chia ý thức, cuộc sống của hắn sắp kết thúc.

Vì vậy, hắn phải giải phóng hết mình, cung cấp thêm dữ liệu thực chiến cho những người đến sau.

Đây là sự cống hiến cuối cùng trước khi hắn mất mạng.

Là người tiên phong trong việc cải tạo cơ học, những lần cải tạo cơ học trước đó cũng đầy rủi ro, hắn đều vượt qua nhưng may mắn sẽ không tồn tại mãi mãi, trong lòng hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để đón nhận thất bại.

Trận chiến này là điệu nhảy cuối cùng hắn để lại cho hậu thế.

Côn trùng nano cơ học thực hiện ý chí của Mạc Vũ, điên cuồng nuốt chửng mọi thứ trên đường đi.

Sức sát thương khủng khiếp khiến các chiến binh tộc Hắc Phong kinh hãi.

Nhưng chúng chỉ nhìn thấy sự mạnh mẽ của Mạc Vũ, mà không thấy được hắn đã nỗ lực bao nhiêu ngày đêm không nghỉ ngơi.

Quân tử báo thù, mười năm chưa muộn.

Câu nói này đến với Mạc Vũ, lại có thể nói theo một cách khác.

Mài kiếm mười năm, rút kiếm ra là giết chết.

Ý thức đang tan biến nhưng Mạc Vũ lại cười rất vui vẻ.

Vợ, bà, anh em… vô số bóng hình lướt qua trong đầu hắn.

Hắn mang theo niềm tin của tất cả những người đã khuất, tiến lên như vũ bão, sự hối tiếc cuối cùng trong lòng được bù đắp trong cuộc tàn sát.

Trận chiến này kéo dài hai ngày.

Cuối cùng, chỉ có một số ít người tộc Hắc Phong trốn thoát khỏi chiến trường Lĩnh Vực Hắc Phong, không thấy tung tích.

Tộc Hắc Phong hùng mạnh, từ đây trở thành thế lực lang thang.

Khi Mạc Vũ tập hợp cơ thể đứng trên một cây cột đá cao nhất của tộc Hắc Phong, nhìn xuống những bức tường đổ nát bên dưới, trong lòng không có nỗi sợ hãi khi đối mặt với cái chết, chỉ có hào khí ngút trời sau khi trả thù thành công.

Một lúc lâu sau, cơ thể hắn tan rã thành sương đen, bay về phía tiền tuyến khu tiếp tế.

Ba giờ sau, Mạc Vũ một lần nữa xuất hiện ở Quảng Trường tiền tuyến.

Trước khi ý thức tan biến, Mạc Vũ một lần nữa đứng trước bức tượng Phong Kỳ.

Gió thổi tung mái tóc đen được côn trùng nano của hắn mô phỏng, sự hối tiếc, tức giận, đau buồn trong lòng… tất cả những cảm xúc hối tiếc đều tan biến vào lúc này.

Thế giới rộng lớn, bôn ba cả đời, hắn cũng chỉ nhìn thấy một góc của thế giới.

Mặc dù trong lòng vẫn còn hoài bão lớn, muốn tiếp tục leo lên đỉnh cao của cải tạo cơ học nhưng hắn biết sứ mệnh mà

lịch sử giao phó cho mình đã hoàn thành, đến lúc hắn phải trao lại nhiệm vụ này.

Tương lai, sẽ có những người kiệt xuất hơn hắn đứng trên vai hắn nhìn về phương xa, tiếp tục mở đường cho nhân tộc tiến lên.

[Mạc Vũ, nhân tộc có ngươi, là may mắn của nhân tộc.]

Khi ý thức trở nên mơ hồ, Mạc Vũ nghe thấy giọng nói quen thuộc, khuôn mặt hắn lập tức nở nụ cười thản nhiên.

Lúc này, hắn đối mặt với Phong Kỳ quỳ xuống một chân, miệng lẩm bẩm:

[Từ nay về sau, ta là thanh kiếm Bình Minh, nguyện vì nhân tộc chém tan màn đêm dài đằng đẵng.]

Giọng nói vừa dứt, thân hình hắn đột nhiên tan biến, sương đen nano cơ học tiến về phía thanh kiếm Bình Minh trong tay bức tượng anh hùng Phong Kỳ.

Thanh kiếm Bình Minh biến mất dưới sự gặm nhấm của côn trùng nano cơ học và cuối cùng côn trùng nano cơ học tụ lại thành một thanh kiếm Bình Minh mới xuất hiện trong tay bức tượng Phong Kỳ.

Những chiếc xe vận chuyển phía trước bức tượng anh hùng

lúc này cũng nhận được tín hiệu, tự động mở ra, lắp ráp thành một nền tảng tín hiệu điều khiển côn trùng nano cơ học.

Đây là kế hoạch dự phòng cho thất bại mà Mạc Vũ đã chuẩn bị từ trước.

Hết chương 2032.

Chương 2033. Bí Kíp Thất Truyền

Ý thức tuy đã tan biến nhưng hắn đã để lại một thanh kiếm sắc bén đã được rút khỏi vỏ cho khu tiếp tế tiền tuyến.

Còn hắn, sẽ được ghi vào sử sách nhân tộc mãi mãi.

Khi những thế hệ trẻ sơ sinh của nhân tộc lật sách giáo khoa, chúng sẽ thấy một nhân vật lịch sử đã mở ra một hệ thống cải tạo cơ học mới cho nhân tộc.

《Tiên phong cơ khí: Mạc Vũ truyện》.

Cậu bé năm xưa lật sách giáo khoa đọc những câu chuyện về anh hùng mà lòng nhiệt huyết sôi trào, quyết tâm trở thành anh hùng tiền tuyến, cuối cùng lại được ghi vào sách giáo khoa theo cách mà chính cậu cũng không ngờ tới, trở thành một thành viên của điện thờ anh hùng nhân tộc để khích lệ những thế hệ sau tiến lên.

Sóng thời đại vẫn không ngừng trôi về phía trước.

Nhưng trong suốt mấy chục năm Mạc Vũ tồn tại, hắn là ngôi sao sáng nhất của nhân tộc.

Về sau, mỗi chiến binh trẻ đến tiền tuyến để hành lễ trước bức tượng anh hùng Phong Kỳ đều sẽ nhìn thấy thanh kiếm Bình Minh tỏa sáng dưới ánh mặt trời.

Thanh kiếm này, tên là Mạc Vũ.

.

…

Năm 378 Bình Minh.

Câu chuyện về Mạc Vũ sau hơn 200 năm đã trở thành quá khứ của lịch sử, được ghi lại ở đầu dòng sông lịch sử.

Nhưng dòng sông lịch sử vẫn cuồn cuộn trôi về phía trước.

Mặc dù thanh kiếm Bình Minh dựng ở tiền tuyến đã được rút ra khỏi vỏ nhiều lần, nhiều lần hóa giải thời khắc nguy cấp ở tiền tuyến.

Nhưng khi nhắc đến Mạc Vũ, những thành viên nhân tộc thế hệ mới chưa đặt chân đến tiền tuyến có nhiều ấn tượng hơn từ sách giáo khoa.

Qua những mô tả trên sách giáo khoa, họ biết rằng trong lịch sử từng có một nhân vật huyền thoại như vậy, hắn đã nỗ lực mở ra một con đường phát triển mới cho nhân tộc, cuối cùng trở thành thanh kiếm Bình Minh bảo vệ tiền tuyến.

Thời gian không xóa nhòa đi những đóng góp của Mạc Vũ cho nhân tộc, hắn được khắc ghi mãi mãi trên bia công đức của nhân tộc.

Hàng năm, vẫn có hậu duệ của nhân tộc đứng trước tượng Mạc Vũ trong điện thờ anh hùng, ca ngợi những đóng góp của hắn cho sự phát triển của nhân tộc.

Nhưng giống như những nhân vật lịch sử khác, thời gian đã làm phai nhạt hào quang thời đại của Mạc Vũ.

Nhưng khi mọi người lật lại lịch sử, thời đại của Mạc Vũ vẫn là thời đại mà hắn tỏa sáng rực rỡ nhất.

Còn 200 năm sau ngày hôm nay, những thách thức mới, cơ hội mới, nguy cơ mới… Một bước ngoặt thời đại mới lặng lẽ đến.

Lúc này ở Tinh Thành, thư viện Đông Khu.

Một thiếu niên khôi ngô tuấn tú, khoảng 15 tuổi đang lật xem sách lịch sử.

Tên cuốn sách trên tay thiếu niên là "Những nút thắt sai lầm trong lịch sử nhân tộc", kể về những thất bại và những bước đi sai lầm trong quá trình phát triển của nhân tộc.

Nội dung sách khá phức tạp, không phù hợp với lứa tuổi của thiếu niên.

Những người cùng tuổi với thiếu niên cơ bản đều đang học những nội dung cơ bản về tu luyện học, chuẩn bị cho việc vào Bình Minh hoặc Tinh Thành Học Phủ trong tương lai, kiến thức lịch sử mà họ học được chủ yếu là những nội dung trong sách giáo khoa.

Nhưng thiếu niên lại khác biệt, hắn hoàn toàn không hứng thú với nội dung tu luyện học.

Lúc này trên bàn trước mặt thiếu niên còn chồng chất một chồng sách khác nhưng không có cuốn nào liên quan đến nội dung tu luyện học.

Đa số là sách về lịch sử, chiến tranh giành tài nguyên, v.v.

Thời gian trôi nhanh, thiếu niên đắm chìm trong biển tri thức, mãi đến khi màn đêm bao trùm mặt đất, thiếu niên mới đóng sách lại.

Lúc này, một lão giả tóc bạc phơ đi đến trước mặt thiếu niên.

[Thưa thầy!]

Thấy lão giả, thiếu niên lập tức đứng dậy, cung kính lên tiếng.

Lão giả gật đầu rồi ngồi xuống trước mặt thiếu niên, sau đó mỉm cười hỏi:

[Học thế nào rồi?]

[Dạo này con đang đọc về những nút thắt sai lầm trong lịch sử, đúng như thầy nói, con phát hiện ra rằng trong quá trình phát triển của nhân tộc thực ra đã đi rất nhiều đường vòng, những đường vòng này vừa lãng phí tài nguyên, vừa lãng phí nhân lực, chỉ có bỏ ra mà không thu được gì.]

[Vậy con có biết tại sao lại đi sai đường không?]

[Phần lớn là do chưa biết, giai đoạn khám phá chắc chắn sẽ có lúc đi sai đường nhưng… còn một phần nguyên nhân có lẽ liên quan đến sai hướng.]

Nghe xong lời này, trong mắt lão giả tóc bạc hiện lên một tia kinh ngạc:

[Con cho rằng là sai hướng?]

[Vâng, thực ra con thấy những năm qua thầy dạy con, cố ý dẫn dắt con phát hiện ra điều này, trên thực tế con cũng đã phát hiện ra sai lầm trong chế độ và hướng đi của Tinh Thành.]

Nghe xong lời này, lão giả rất vui mừng gật đầu:

[Quả nhiên con đã nhận ra, Kỷ Hà, phải nói rằng con là học trò thông minh nhất mà ta từng dạy.]

[Thưa thầy, kí nhiên đã phát hiện ra nguồn gốc của sai lầm, chúng ta phải làm sao để thay đổi hiện trạng của Tinh Thành?] Thiếu niên được gọi là Kỷ Hà rất khó hiểu.

[Với năng lực của chúng ta thì không thể thay đổi được.]

[Tại sao?] Kỷ Hà tiếp tục hỏi.

Hết chương 2033.

Chương 2034. Vô Tận Chiến Trường

[Không có lý do gì cả, cho dù hướng đi có sai thì đó cũng là nền tảng của nhân tộc, ta đã từng nỗ lực vì điều này nhưng cuối cùng ta đã hiểu ra, chúng ta không thể thay đổi nhân tộc, càng không thể thay đổi tương lai, chúng ta chỉ có thể là những người theo dõi làn sóng thời đại nhưng không thể thay đổi hướng đi của làn sóng đang cuồn cuộn tiến về phía trước.

Nhìn thấy sự tiếc nuối trong mắt lão giả, ánh mắt Kỷ Hà lóe lên, trong lòng ẩn ẩn có đáp án.

Nếu nói có vấn đề gì liên quan đến nền tảng không thể lay chuyển của nhân tộc.

Vậy thì đáp án này dường như đã hiển hiện.

Có thể được gọi là nền tảng của nhân tộc và có thể định ra hướng phát triển của nhân tộc, nhìn lại lịch sử nhân tộc chỉ có một người.

Tám giờ tối, đợi Kỷ Hà đi ra khỏi thư viện.

Lúc này, một chiếc xe đệm từ đỗ bên ngoài chờ đợi mở cửa xe, bên trong bước ra một người phụ nữ, đợi thiếu niên đến gần, cô mỉm cười tiến lên một bước, xoa đầu Kỷ Hà rồi nói:

[Tiểu Hà, hôm nay học thế nào? Có tự tin vào kỳ thi sắp tới không?]

Kỷ Hà gật đầu qua loa, sau đó chủ động ngồi vào trong xe.

Người phụ nữ thấy vậy, biểu cảm có chút bất lực nhưng vẫn lên xe theo.

Đối với đứa con trai này, cô cảm thấy mình quan tâm quá ít, khiến nó rất không hợp quần, thậm chí có phần lập dị.

Điều này cũng không có cách nào.

Công việc của cô là giáo viên học chiến đấu của học viện Bình Minh, chồng cô lại là đoàn trưởng của [Đoàn săn Chiến Đoàn] khu tiếp tế phía Tây Tinh Thành.

Hai người đều bận rộn với công việc, thỉnh thoảng mới có thời gian về nhà, bình thường con trai Kỷ Hà đều do bảo mẫu chăm sóc.

Có lẽ vì trong nhà chất đầy đủ loại sách nên từ nhỏ con trai cô đã thích đọc sách, đặc biệt là những kiến thức liên quan đến lịch sử.

Còn nhận một lão già làm việc ở thư viện làm thầy, bình thường thích chạy đến thư viện.

Còn những môn học khác, con trai cô đều không hứng thú.

Từ lâu, cô và chồng đều mong con trai mình có thể gia nhập Viện Nghiên Cứu Hổ Phách trong tương lai nhưng với thái độ của con trai đối với học tu luyện, hy vọng này càng ngày càng mong manh.

…

Sáng hôm sau, Kỷ Hà được mẹ dẫn đến công viên trung tâm Tinh Thành.

Hôm nay là ngày tưởng niệm Phong Kỳ.

Chỉ thấy trong công viên chật ních người, tình trạng tương tự cũng xảy ra ở các khu vực công cộng khác của Tinh Thành.

Đám đông dân chúng đến chiêm bái tượng anh hùng Phong Kỳ.

Đi theo mẹ chen chúc trong dòng người, biểu cảm của Kỷ Hà lạnh nhạt, không hòa hợp với những người xung quanh có vẻ mặt thành kính.

Sau khi xếp hàng dài, hắn và mẹ đến trước tượng Phong Kỳ.

Chỉ thấy bên cạnh tượng có cắm một tấm biển, trên đó viết rất nhiều chữ, nội dung chính là yêu cầu người dân Tinh Thành đến kính bái không được bày đồ cúng khi hành lễ, gây lãng phí.

Đây là quy định do chính Phong Kỳ lập ra, từ sau khi Phong Kỳ mất vẫn được lưu truyền đến nay.

Đến chỗ bồ đoàn trước tượng, mẹ dẫn Kỷ Hà quỳ xuống, mẹ chắp hai tay, nhắm mắt, miệng lẩm bẩm khẽ khàng, bày tỏ lòng tin kiên định với Phong Kỳ, đồng thời cầu mong Phong Kỳ có thể bảo vệ chồng mình đang chinh chiến nơi xa, bảo vệ con mình có thể thi đỗ vào học viện Hổ Phách trong tương lai, v.v.

Nhưng Kỷ Hà lại không làm gì cả, chỉ ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào tượng Phong Kỳ.

Một lúc lâu sau, tầm mắt hắn trở nên mơ hồ, miệng khẽ lẩm bẩm:

[Lịch sử chứng minh, ngươi cũng từng sai lầm, không phải hoàn toàn đúng đắn.]

[Tiểu Hà, con nói gì vậy?] Lúc này mẹ mở mắt, nghi ngờ nhìn Kỷ Hà hỏi.

[Không có gì.]

Đối mặt với câu hỏi của mẹ, Kỷ Hà lập tức nói không có gì, sau đó học theo mẹ nhắm mắt lại.

Kết thúc lễ cúng bái, Kỷ Hà theo mẹ về nhà.

Ăn trưa xong, hắn nhốt mình trong thư phòng, lật sách.

Khi lật đến một trang sách, trên đó in hình Phong Kỳ, sau hình người là lá cờ Bình Minh tung bay.

Khoảnh khắc này, ánh mắt Kỷ Hà lóe lên.

Hắn hiểu tại sao mẹ, thậm chí là cha, thậm chí là tất cả mọi người xung quanh đều sùng bái Phong Kỳ.

Lịch sử chứng minh, Phong Kỳ có công lao to lớn không thể xóa nhòa đối với sự trỗi dậy của nhân tộc.

Nhưng bây giờ, điều này giống như một sự chính trị đúng đắn.

Không sùng bái Phong Kỳ sẽ bị coi là dị loại.

Nhưng hắn lại hiểu rằng, sự phát triển của nhân tộc đã đến bước ngoặt lịch sử.

Lật lại lịch sử, đọc kỹ lịch sử, hắn phát hiện tính cách của Phong Kỳ căn bản không thích hợp để trở thành một thủ lĩnh chân chính của nhân tộc.

Phong Kỳ quá coi trọng tình cảm, đôi khi vì tình cảm mà từ bỏ việc tranh giành lợi ích.

Hắn thừa nhận Phong Kỳ có công lao đối với sự phát triển của nhân tộc.

Nhưng hắn càng cảm thấy, Phong Kỳ cuối cùng chỉ là quá khứ, thời đại mới không còn phù hợp với tư tưởng của Phong Kỳ nữa.

Nhân tộc đang phải đối mặt với cuộc khủng hoảng đến từ thời đại mới.

Hết chương 2034.

Chương 2035. Sứ Mệnh Cuối Cùng

Xung quanh Tinh Thành có kẻ địch mạnh mẽ rình rập.

Đặc biệt là Liệt Thiên Thần Tộc xuất hiện sau khi nuốt chửng trường Lĩnh Vực của tộc Hạch Cốt, càng làm gia tăng áp lực xung quanh nhân tộc.

Lịch sử chứng minh, Phong Kỳ luôn muốn có một kết cục đoàn viên nhưng theo hắn thấy thì tư tưởng này không phù hợp với thời đại này.

Khi nhân tộc phải đối mặt với những thách thức mới thì phải có sự lựa chọn.

Thời thế tạo anh hùng, anh hùng tạo nên lịch sử, hai bên phụ thuộc lẫn nhau, không thể thiếu một.

Thời đại này, cần có chính sách mới.

Đây cũng là quan điểm của thầy hắn.

Những năm học tập, thầy đã dạy hắn cách suy nghĩ vấn đề một cách lý trí từ góc độ vĩ mô, khiến hắn được ích lợi không nhỏ, cũng có thể nhìn thấu bản chất của vấn đề một cách rõ ràng hơn.

Thầy hắn tuy làm việc ở thư viện nhưng từng phục vụ tại hội nghị cao nhất của Tinh Thành.

Theo lời thầy hắn nói, bất đồng về lý tưởng khiến thầy mâu thuẫn với tư tưởng chủ lưu, cuối cùng chỉ có thể lựa chọn rút lui.

Thầy hắn từng muốn tiến hành cải cách Tinh Thành.

Cuối cùng cũng ngã xuống trên con đường cải cách, chỉ có thể bất đắc dĩ rút lui.

Kỷ Hà từng tìm hiểu kỹ về lý tưởng của thầy, rất đồng tình với lý tưởng của thầy.

Cha mẹ muốn hắn thi vào Viện Nghiên cứu Hổ Phách nhưng hắn lại muốn thi vào chuyên ngành quản lý hành chính của học viện Bình Minh.

Hắn cũng giống như cha mẹ, yêu thành phố dưới chân mình này.

Cũng chính vì vậy, hắn cảm thấy mình nên gánh vác trọng trách, tiếp nhận nguyện vọng chưa hoàn thành của thầy, thử thay đổi những tệ nạn còn sót lại từ thời đại cũ.

Hắn từng nói với mẹ về ý định thi vào chuyên ngành quản lý hành chính.

Nhưng mẹ hắn lại cho rằng suy nghĩ của hắn quá trẻ con, nhiều lần khuyên hắn từ bỏ, hy vọng hắn tiếp tục thi vào chuyên ngành tu luyện học của Viện Nghiên cứu Hổ Phách.

Nghĩ đến đây, nắm đấm của Kỷ Hà dần siết chặt.

Hắn cảm thấy trong Tinh Thành chắc chắn có người có suy nghĩ giống thầy, họ cũng nhận ra rằng Tinh Thành đang đứng ở ngã rẽ quan trọng của lịch sử, cần phải trải qua biến đổi.

Nhưng họ cũng giống như thầy, bất lực không thể thay đổi hiện trạng.

Tầng lớp cao cấp của Tinh Thành là những người định hướng cho thành phố này.

Mà những người tầng lớp cao cấp của Tinh Thành này đều là những người trung thành ủng hộ Phong Kỳ.

Luôn có một người phải phá vỡ sự cân bằng, như Phong Kỳ đã từng hô:

[Luôn có người phải đứng ra, tại sao người đó không thể là ta?!]

Kỷ Hà cảm thấy mình nên đứng ra, đi thay đổi hiện trạng của Tinh Thành, dẫn dắt Tinh Thành quét sạch những ràng buộc của tư tưởng cũ kỹ, dùng tư duy của thời đại mới để ứng phó với những thách thức mới.

Nhưng hắn chỉ là một đứa trẻ 15 tuổi, dù trong lòng có suy nghĩ nhưng lại không có năng lực để thay đổi bất cứ điều gì.

Nhưng không phải là không có hy vọng.

Chuyên ngành quản lý hành chính của học viện Bình Minh sẽ là mục tiêu tiếp theo của hắn.

Con đường này có rất nhiều đối thủ cạnh tranh nhưng hắn tự tin có thể giết ra một con đường, tiến vào tầng lớp quyết sách của Tinh Thành.

Suy nghĩ cuồn cuộn, ánh mắt của Kỷ Hà càng thêm kiên định.

Ba năm sau.

Kỷ Hà nhận được tin dữ về cha mình.

Hôm đó tuyết rơi rất lớn, Kỷ Hà quỳ trước linh đường của cha, nhìn bức ảnh đen trắng của cha, trước bức ảnh là hộp đựng tro cốt được gửi từ tiền tuyến về, bên tai là tiếng khóc không kìm nén được của mẹ.

Tỷ lệ thương vong ở tiền tuyến luôn rất cao, tai nạn bất ngờ càng là chuyện thường tình.

Nhưng cha hắn lại không phải hy sinh để bảo vệ hậu phương, mà là hy sinh vì một lô tài nguyên không đáng kể.

Ý định muốn thay đổi hiện trạng của Tinh Thành trong lòng hắn bùng cháy hừng hực, chưa từng mãnh liệt như vậy.

Ánh mắt hắn chuyển sang bức tường bên phải, trên đó treo giấy báo trúng tuyển của học viện Bình Minh mà hắn nhận được năm ngày trước.

Nhìn chăm chú một hồi lâu, Kỷ Hà đứng dậy đi đến bên mẹ, quỳ xuống rồi dập đầu hai cái thật mạnh, sau đó không ngoảnh lại mà rời khỏi linh đường.

Ngày mai là ngày khai giảng của học viện Bình Minh.

Hắn phải chuẩn bị trước.

Ba mươi ngày sau.

Huấn luyện quân sự kết thúc, Kỷ Hà với thành tích xuất sắc đã đại diện cho sinh viên năm nhất lên bục phát biểu cảm tưởng.

Cúi nhìn xuống các thầy cô và sinh viên bên dưới, Kỷ Hà không nói ra suy nghĩ trong lòng, hắn theo thông lệ ca ngợi Phong Kỳ, nói về triển vọng tươi đẹp của tương lai.

Đây là một mắt xích trong kế hoạch của Kỷ Hà.

Suy nghĩ của hắn chắc chắn không được xã hội hiện tại chấp nhận, vì vậy hắn phải học cách ẩn mình, ít nhất là trước khi có khả năng thực hiện cải cách, hắn phải là người ủng hộ kiên định tư tưởng của Phong Kỳ.

Kết thúc bài phát biểu, lắng nghe những tràng pháo tay không ngớt, trên khuôn mặt Kỷ Hà nở nụ cười ấm áp, khiêm tốn cúi chào các thầy cô và sinh viên bên dưới.

Hết chương 2035.

Chương 2036. Sự Thăng Hoa

Trong thâm tâm, hắn biết rằng kế hoạch đã chính thức bắt đầu từ thời điểm này.

…

Những năm tháng tiếp theo.

Kỷ Hà bắt đầu sự nghiệp học tập ngụy trang của mình.

Quản lý, tổ chức, điều phối… Học tập rất nặng nề nhưng Kỷ Hà không dám lơ là một chút nào.

Hắn hiểu rằng bản thân hiện tại chỉ mới bắt đầu, còn một chặng đường rất dài để đạt được mục tiêu.

Trong thời gian này, để ngụy trang tốt hơn cho bản thân, hắn bắt đầu tìm kiếm mọi thông tin liên quan đến những người có đức tin.

Đức tin là một viên gạch để thăng tiến.

Trở thành người có đức tin của Phong Kỳ, hắn sẽ nhận được sự công nhận rộng rãi từ bên ngoài.

Nhưng những người có đức tin không có chứng chỉ, cũng không có sự chứng nhận của cơ quan có thẩm quyền.

Đây là một hành vi tự phát.

Bạn cho rằng mình là thì bạn là.

Chỉ là ngụy trang thì mãi mãi là ngụy trang, chắc chắn sẽ có khả năng lộ ra sơ hở.

Để thể hiện mình giống một người có đức tin hơn, khi học tập hắn sẽ thể hiện rằng mình đang mở ra các năng lực thiên

phú như [Tập trung tinh thần], qua đó cho bên ngoài thấy rằng mình đã thiết lập được kết nối đức tin với Phong Kỳ.

Nhưng hắn chưa bao giờ cố tình tuyên truyền điều này.

Khi đối mặt với câu hỏi của người khác, Kỷ Hà sẽ rất khiêm tốn nói rằng kết nối đức tin mà hắn thiết lập còn rất yếu, thường xuyên xảy ra tình trạng mất kết nối.

Trong thâm tâm, Kỷ Hà luôn cho rằng đức tin của Phong Kỳ rất cần thiết phải tồn tại.

Lịch sử đã chứng minh con đường phát triển đức tin có tầm quan trọng đối với nhân loại, đây là một con đường tương lai đầy khả năng.

Nhưng đức tin là một chuyện, tư tưởng của Phong Kỳ lại là một chuyện khác.

Hắn cho rằng Phong Kỳ phải là vị thần đức tin của nhân loại nhưng không nên là sự trói buộc về tư tưởng trên con đường tiến lên của Tinh Thành.

Đây cũng là một trong những lý do hắn muốn thay đổi hiện trạng của Tinh Thành.

Một năm sau khi nhập học, học viện Bình Minh.

Kỷ Hà với thành tích xuất sắc đã nhận được học bổng [Giải thưởng Phong Kỳ] của năm đó, đồng thời với tư cách là đại diện chuyên ngành, hắn đã đến Tinh Thành để tham quan và giao lưu.

Năm thứ hai, Kỷ Hà chủ động nộp đơn xin ra tiền tuyến.

Trong mắt Kỷ Hà, đây là một quá trình tăng cường thâm niên, cũng là để mở đường cho tương lai.

Tương lai sau khi tốt nghiệp, họ sẽ bắt đầu từ cơ sở của Tinh Thành.

Nhưng mục tiêu của hắn lại là tầng lớp ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, điều này đòi hỏi phải có thâm niên ở tiền tuyến.

Là một thành viên trong tầng lớp ra quyết định của Tinh Thành, mỗi quyết định đều sẽ ảnh hưởng sâu sắc đến tương lai, mặc dù mỗi người ra quyết định đều có Lĩnh vực sở trường của mình nhưng muốn tiến xa hơn thì cần phải có nhiều kiến thức dự trữ hơn.

Tiền tuyến là kênh thu thập tài nguyên quan trọng nhất của Tinh Thành.

Tự mình ra tiền tuyến, hắn có thể học được cách điều phối tài nguyên, cách bố trí Chiến đoàn tiền tuyến, v.v.

Ngoài thâm niên, những kiến thức này cũng sẽ là nền tảng để hắn tiến xa hơn.

Nửa năm sau.

Kỷ Hà trở về từ tiền tuyến.

Trong nửa năm ở tiền tuyến, mặc dù hắn không tham gia chiến đấu ở tiền tuyến nhưng hắn đã học được rất nhiều kiến thức liên quan đến tiền tuyến khi đi theo các nhân viên tiền tuyến, vì vậy hắn đã biên soạn và ghi chép một cuốn sổ tay liên quan đến tiền tuyến.

Với mục tiêu tương lai rõ ràng, hắn biết rõ mình cần gì.

Để trở thành người ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, hắn cần phải hiểu biết mọi mặt của Tinh Thành.

Kỷ Hà coi quá trình này là một quá trình lấp đầy sự phát triển.

Hắn coi Tinh Thành như một khung lớn, mỗi loại kiến thức và kinh nghiệm đều là một phần nội dung lấp đầy khung phát triển.

Bây giờ, nội dung liên quan đến tiền tuyến đã lấp đầy chỗ trống.

Trong những ngày ở tiền tuyến, hắn đã hiểu sâu sắc về các vấn đề liên quan đến tiền tuyến, đặc biệt là những vấn đề mà tiền tuyến phải đối mặt.

Đây đều là những kinh nghiệm cơ bản quý báu.

Quá trình học tập cũng là quá trình lấp đầy nội dung cần thiết để thực hiện ước mơ cải cách của hắn.

Năm thứ ba, năm thứ tư…

Trong hai năm tiếp theo, ngoài việc ở lại học viện Bình Minh, Kỷ Hà còn tham gia công tác thực tập quản lý cơ sở của Tinh Thành, thông qua góc nhìn cơ sở để phát hiện ra những vấn đề lớn nhỏ tồn tại trong Tinh Thành.

Bốn năm học, hắn không hề dừng lại.

Là nhân vật nổi tiếng của học viện, Kỷ Hà đã có nhiều lần trải nghiệm tình yêu.

Đối mặt với lời tỏ tình của các đàn chị, bạn học cùng khóa, thậm chí là đàn em, hắn đều lịch sự từ chối.

Trong thâm tâm, hắn chưa bao giờ nghĩ đến tình yêu.

Người thầy từng muốn thay đổi Tinh Thành đã không còn đi được nữa, vì vậy hắn chọn tự mình tiếp bước, bất kỳ ý nghĩ nào khiến hắn chùn bước đều là trở ngại tiến lên trong mắt hắn.

Hết chương 2036.

Chương 2037. Kỷ Hà

Tình yêu rất đẹp nhưng cũng chính vì đẹp nên mới trở nên đáng sợ.

Nó sẽ khiến người ta dừng lại, thậm chí không muốn tiếp tục lên đường.

Kỷ Hà cho rằng thà không bắt đầu còn hơn là phải nhẫn tâm trong tương lai.

Cũng chính sự kiên định này, cùng với thành tích xuất sắc trong sự nghiệp học tập, đã khiến hắn được giới lãnh đạo học viện chú ý, nhận được nhiều lời khen ngợi.

Có tin đồn rằng, viện trưởng học viện Bình Minh sẵn sàng viết thư giới thiệu cho hắn.

Kỷ Hà coi những vinh dự này là nền tảng trên con đường phát triển của mình, cũng là bàn đạp để tiến tới lý tưởng.

Khi thời khắc tốt nghiệp đến, Kỷ Hà với tư cách là đại diện chuyên ngành đã phát biểu tại buổi lễ tốt nghiệp.

Hôm nay, Kỷ Hà mặc lễ phục tốt nghiệp, đứng trên sân khấu được hàng vạn ánh mắt dõi theo, bình tĩnh tóm tắt những khó khăn và quá trình thay đổi bản thân trong bốn năm học.

So sánh với những người khác, bài phát biểu của Kỷ Hà có sức lay động hơn nhiều.

Khi nói về triển vọng tương lai, hắn nhìn về phía xa, nơi có bức tượng Phong Kỳ dưới ánh đèn sân khấu, sau đó nắm chặt tay phải đặt lên ngực, giọng nói kiên định:

[Thề dưới linh hồn anh hùng Phong Kỳ, ta sẽ mãi trung thành với lý tưởng, cống hiến cả đời cho sự trỗi dậy của nhân tộc.]

Tiếng vỗ tay nhiệt liệt vang lên bên tai, nhìn xuống phía dưới, khuôn mặt Kỷ Hà nở nụ cười rạng rỡ.

Gió nhẹ thổi khiến dây tua rua trên mũ lắc lư, hắn biết rằng chặng đường học viện Bình Minh đã kết thúc nhưng con đường dẫn đến ước mơ mới chỉ vừa bắt đầu, tương lai còn rất nhiều thử thách đang chờ hắn.

…

Thời gian trôi qua như thoi đưa.

Sau khi tốt nghiệp, Kỷ Hà cầm thư giới thiệu của hiệu trưởng trường Bình Minh, gia nhập bộ phận điều phối tài nguyên của Tinh Thành.

Bộ phận này phụ trách nhiều nội dung phức tạp.

Cần xử lý các tài nguyên được gửi về Tinh Thành từ các tiền tuyến, sau khi thống kê sẽ phân chia cho các viện nghiên cứu, trường học và các tổ chức khác trong Tinh Thành.

Về bản chất, bộ phận điều phối tài nguyên không có thực quyền.

Cuối cùng, bộ phận điều phối tài nguyên không có quyền quyết định phương án phân phối tài nguyên, hội nghị cấp cao hàng tháng đã quyết định trước tỷ lệ phân phối tài nguyên cho các tổ chức trong Tinh Thành.

Nhiệm vụ chính của họ là thống kê.

Sau đó phân loại tài nguyên, ghi lại số lượng của từng loại tài nguyên, v.v.

Đây là bàn đạp để Kỷ Hà tiến lên trong mắt anh, trong thời gian làm việc, anh vô cùng nghiêm túc, thậm chí còn chủ động xin tăng ca, dồn hết nhiệt huyết vào công việc.

Để hoàn thành tốt hơn nhiệm vụ điều phối tài nguyên, anh còn đề xuất nâng cấp hệ thống điều phối tài nguyên.

Khi đơn xin được chấp thuận, anh chủ động trở thành thành viên của nhóm điều tra, đến tiền tuyến và các tổ chức khác nhau của Tinh Thành, hỏi họ về các vấn đề đối ứng gặp phải trong quá trình điều phối tài nguyên.

Năm thứ ba gia nhập bộ phận điều phối tài nguyên, Kỷ Hà đã được khen thưởng vì thành tích xuất sắc.

Thành tích ba năm qua lại thêm một nét son vào lý lịch của anh.

Cuối cùng thì sự chuẩn bị cũng có ngày đơm hoa kết trái.

Như dự đoán, Kỷ Hà nhận được thông báo từ cấp trên, được thăng chức lên làm thành viên ban quản lý bộ phận điều phối tài nguyên.

Hệ thống quản lý của Tinh Thành khác với trước khi xảy ra thảm họa.

Các thành viên của hội đồng tối cao Tinh Thành chủ yếu bao gồm hai bộ phận

Đầu tiên là những người ra quyết định của cơ quan quyền lực Tinh Thành, chẳng hạn như Quân Bộ Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ phách, v.v.

Thứ hai là những người đứng đầu quản lý thành phố Tinh Thành.

Điều phối tài nguyên, giao thông đô thị, nông nghiệp tổng hợp, v.v.

Những tổ chức này cùng nhau tạo thành một phần của ban quản lý thành phố, ban quản lý cấp cao nhất chịu trách nhiệm điều phối quản lý các bộ phận này.

Họ cũng có quyền phát biểu trong hội đồng tối cao Tinh Thành.

Đây cũng là con đường mà Kỷ Hà lựa chọn.

Đồng thời, cách thức thăng chức của Tinh Thành cũng khác với trước khi xảy ra thảm họa.

Quy trình tuyển chọn và bổ nhiệm quản lý trước khi xảy ra thảm họa đều phải tuân theo thẩm quyền quản lý cán bộ, hiểu một cách đơn giản là việc bổ nhiệm, thăng chức, điều động, v.v. đều do bộ phận nhân sự của cơ quan cấp trên thực hiện cụ thể, việc tuyển chọn và bổ nhiệm cán bộ trung cấp của đơn vị mới có thể do tổ chức X của đơn vị quyết định, báo cáo lên bộ phận nhân sự của cơ quan cấp trên để lưu hồ sơ.

Thế giới sau thảm họa, Tinh Thành có nhu cầu rất lớn về nhân tài.

Việc thăng chức chủ yếu dựa vào hiệu suất công việc, mọi biểu hiện trong thời gian tại vị đều được đánh giá là trừ điểm, cộng điểm, không thay đổi, ba tùy chọn.

Thứ hai là cơ chế giới thiệu.

Nhưng quyền quyết định thăng chức cuối cùng không hoàn toàn thuộc về cấp trên, mà còn phải thông qua đánh giá của các phòng ban khác, thành lập tổ thảo luận để xác định có thực hiện hay không.

Hết chương 2037.

Chương 2038. Thăng Chức

Thành tích của Kỷ Hà chắc chắn là rất xuất sắc.

Không có gì bất ngờ khi anh được thăng chức lên làm ban quản lý bộ phận điều phối tài nguyên, ngoài ra còn được bổ sung thêm một vị trí.

Trong những ngày sau đó, đánh giá hàng năm của Kỷ Hà đều là [Tối ưu].

Trong thời gian đó, anh đã tiến hành cải cách mạnh mẽ bộ phận điều phối tài nguyên thông qua các cuộc họp của bộ phận.

Thông qua quyền lực trong tay, anh đã ra đòn đầu tiên vào nhân viên của bộ phận này.

Trong vòng hai năm, anh đã bãi miễn 32 người.

Tinh Thành không có công việc nào là sắt thép, kể cả công chức cũng vậy nhưng dù sao đây cũng là xã hội tình cảm, có những chuyện ít nhiều cũng không thể tránh khỏi.

Kỷ Hà rất rõ ràng về việc làm như vậy sẽ mang lại ảnh hưởng gì cho anh.

Đã là xã hội tình cảm thì kẻ phá hoại như anh chắc chắn sẽ bị một số người ghét bỏ.

Nhưng Kỷ Hà hiểu rõ hơn một điều, những gì anh làm không phải để cho những người này xem, mục tiêu của anh là ở đỉnh cao, làm như vậy chính là để mở đường cho tương lai của chính mình.

Đợi đến khi ảnh hưởng được tiêu hóa, những việc làm hiện tại sẽ là một nét tô điểm cho lý lịch của anh.

Anh muốn có được cái nhìn của người dân Tinh Thành về anh, là cái nhìn của những người đứng đầu Tinh Thành về anh.

Trong thời gian đó, để tối ưu hóa hiệu quả điều phối tài nguyên, Kỷ Hà còn thảo luận với các phòng ban như giao thông, lập ra một tuyến đường điều phối tài nguyên hoàn toàn mới.

Năm thứ năm sau khi tốt nghiệp.

Do thành tích quá xuất sắc, tên anh đã được đưa vào tổ thảo luận của hội nghị cấp cao nhất.

Xem qua lý lịch của Kỷ Hà, những người ra quyết định cấp cao nhất đều rất ngạc nhiên.

Thời đại này, người xuất sắc thì nên được phá cách để lên vị trí cao hơn, không cần phải trải qua quá trình tích lũy thâm niên.

Vì vậy, Kỷ Hà đã đạt được nguyện vọng phục vụ cho hội đồng tối cao của Tinh Thành.

Đây từng là đỉnh cao mà người thầy của anh phải nỗ lực cả đời mới đạt được.

Nhưng tính chất công việc cũng vì thế mà thay đổi.

Trước đây, anh là người ra quyết định của bộ phận điều phối tài nguyên nhưng sau khi phục vụ cho hội đồng tối cao của Tinh Thành, anh đã chuyển từ người ra quyết định thành người thực hiện nhiệm vụ.

Nội dung công việc là hoàn thành mọi quyết định của hội đồng tối cao Tinh Thành, hoặc truyền đạt thông tin, hoặc giám sát việc thực hiện quyết định, v.v.

Ví dụ, hội đồng tối cao thông qua nghị quyết, phát triển một khu đất nào đó, xây dựng một cơ sở mới.

Kỷ Hà cần giám sát tiến độ của dự án, truyền đạt và phối hợp phân công giữa các phòng ban, đảm bảo quyết định của hội đồng tối cao được thực hiện.

Mới 28 tuổi đã đạt được vị trí như hiện tại, Kỷ Hà biết mình lại tiến gần hơn một bước đến mục tiêu.

Anh phải làm là kiên định thực hiện mọi quyết định của hội đồng tối cao.

Ngay cả khi bản thân anh không đồng tình với quyết định đó.

Người thầy là tấm gương trước mắt, trước khi đạt được tầm cao và vị trí có thể ảnh hưởng đến quyết định, bất kỳ ý tưởng nổi trội nào cũng có thể ảnh hưởng đến việc anh tiếp tục tiến lên.

…

Năm 32 tuổi.

Lễ tang.

Bầu trời u ám, mưa phùn lất phất.

Mặc một bộ đồ đen, Kỷ Hà mặc cho những hạt mưa rơi trên má mình.

Nhìn xa xa chiếc quan tài gỗ được khiêng đi, trong mắt Kỷ Hà lóe lên tia sáng, trong lòng anh không hề có chút buồn bã nào, chỉ cảm thấy có một cảm xúc mãnh liệt đang dâng trào trong lòng.

Anh biết rằng bây giờ có một cơ hội thăng tiến đang bày ra trước mắt mình.

Người sắp được chôn cất là một trong những người ra quyết định của tầng lớp quản lý thành phố Tinh Thành.

Do làm việc quá sức, đột ngột gặp tai nạn, mới 73 tuổi đã đột ngột qua đời.

Bây giờ vị trí của ông đã trống.

Tiếp theo chắc chắn sẽ chọn ra ứng cử viên thay thế vị trí của ông, sau đó hội đồng tối cao sẽ bỏ phiếu quyết định ai sẽ thay thế vị trí còn trống.

Đây là một cơ hội ngàn vàng đối với Kỷ Hà.

Sau lễ tang, hội đồng tối cao của Tinh Thành đã họp và quyết định tám ứng cử viên thay thế, ngoài Kỷ Hà thì người trẻ nhất cũng đã 41 tuổi.

Nhưng ở thời đại này, tuổi tác không bao giờ là lợi thế, năng lực mới là quan trọng.

Nhiều năm vun đắp của Kỷ Hà lúc này một lần nữa đóng vai trò then chốt.

Xem lại quá trình trưởng thành của anh, không có bất kỳ vết nhơ nào, ngay cả khi từng làm việc tại bộ phận điều phối và đắc tội với không ít đồng nghiệp nhưng mục đích ban đầu vẫn luôn là lấy sự phát triển của Tinh Thành làm cốt lõi.

Một lý lịch như vậy quá hoàn hảo.

Người trung thành của Phong Kỳ, người thực hiện không sợ cường quyền, người thực hiện nhiệm vụ… Kỷ Hà có quá nhiều nhãn mác, mỗi nhãn mác đều đại diện cho một sự chuẩn bị trước đó của anh.

Quan trọng hơn, Kỷ Hà còn rất trẻ.

Vừa có lý lịch tiền tuyến, vừa xuất thân từ cơ sở, quá trình trưởng thành của Kỷ Hà hoàn toàn phù hợp với nhu cầu trong

lòng tầng lớp cao nhất.

Hết chương 2038.

Chương 2039. Quyết Định

Nhưng việc lựa chọn người ra quyết định của hội đồng tối cao Tinh Thành không phải là chuyện đùa.

Trước khi bắt đầu bỏ phiếu, Kỷ Hà và những người khác phải đối mặt với bài kiểm tra thực tế từ hội đồng tối cao của Tinh Thành.

Trong thời gian tiếp theo, tám ứng cử viên sẽ được trao một phần quyền lực của hội đồng tối cao Tinh Thành, sau đó dùng quyền lực trong tay và năng lực của mình để xử lý các công việc của Tinh Thành.

Điều này sẽ liên quan đến việc họ có thể nổi bật trong thời gian tiếp theo hay không.

Nhiệm vụ đầu tiên mà hội đồng tối cao Tinh Thành giao cho họ là đối đầu với Ngân Nguyệt Tộc, giải quyết vấn đề phân chia lợi ích giữa hai tộc.

Lần này, Kỷ Hà từ một người thực hiện đã trở thành một nửa người ra quyết định.

Nhưng quyền lực trong tay chỉ là tạm thời, căn bản không thể hỗ trợ hắn thúc đẩy cải cách của Tinh Thành.

Kỷ Hà không đắm chìm trong tầm cao hiện tại, tiếp tục chăm chỉ học tập và trưởng thành, hắn đã tra cứu chi tiết trong cơ sở dữ liệu về lịch sử liên minh giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc.

Lịch sử anh hùng bắt đầu từ tình yêu của Lâm Nhiễm và Ngân Linh, đến việc sửa đổi luật pháp liên minh, cho đến khi Ngân Nguyệt Tộc giáng lâm…

Sau khi dành nửa tháng xem hết tất cả tài liệu, Kỷ Hà bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề.

Tại sao hội đồng tối cao của Tinh Thành lại giao nhiệm vụ đối đầu với Ngân Nguyệt Tộc cho họ.

Mối quan hệ giữa Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc phát triển ổn định, quy trình đối đầu đã tồn tại hàng trăm năm không có vấn đề gì, dù họ có tiếp quản hay không thì cũng sẽ không ảnh hưởng gì đến quy trình cũ.

Nhưng vì tầng lớp ra quyết định của Tinh Thành đã giao nhiệm vụ này cho họ, chắc chắn là muốn xem biểu hiện của họ.

Theo mạch suy nghĩ này, Kỷ Hà chìm vào trầm tư.

Từ nhỏ, thầy cô đã dạy hắn rằng, nhìn nhận bất kỳ vấn đề nào cũng phải từ góc độ vĩ mô và góc độ của người đặt vấn đề.

Trong lúc suy nghĩ, trong đầu Kỷ Hà dần nảy sinh ý tưởng.

Lần tuyển chọn này là một thành viên trong tầng lớp ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, rõ ràng không phải coi trọng năng lực thực hiện nhiệm vụ của họ, mà cần có khả năng phát hiện và giải quyết vấn đề.

Lần đối đầu với Ngân Nguyệt Tộc này, rõ ràng cần họ phát hiện và giải quyết vấn đề hợp tác giữa hai tộc.

Để chứng minh cho phỏng đoán của mình, Kỷ Hà đã xem lại lịch sử phát triển hợp tác của hai tộc, sau khi xem lại một lần nữa, hắn đột nhiên hiểu được tầng lớp ra quyết định của hội đồng tối cao Tinh Thành muốn làm gì.

Lịch sử đang thay đổi, mô hình hợp tác giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc cũng đã đến lúc cần thay đổi.

Trước đây, Tinh Thành đứng ở vị thế tuyệt đối, hỗ trợ Ngân Nguyệt Tộc mọi mặt, đồng thời tiến hành trao đổi lợi ích với

Ngân Nguyệt Tộc theo chế độ tích điểm do Phong Kỳ thiết lập.

Quy trình cụ thể là, Ngân Nguyệt Tộc thông qua kỹ thuật và nhân lực hỗ trợ Tinh Thành phát triển để nhận phần thưởng tích điểm, sau đó dùng tích điểm để đổi lấy các loại tài nguyên trong danh sách vật liệu do Tinh Thành cung cấp.

Mô hình hợp tác này vẫn tiếp tục cho đến ngày nay.

Nhưng Kỷ Hà phát hiện ra rằng tình hình hiện tại đã khác xưa.

Ngân Nguyệt Tộc đang phát triển với tốc độ cao, thông qua các cách như tộc nhân đi làm kiếm tích điểm, đã hoàn thành tích lũy ban đầu, hiện đang khai phá khu vực tiếp tế ở phía đông Tinh Thành.

Đây là một khu vực tiếp tế tiền tuyến chỉ dành riêng cho Ngân Nguyệt Tộc.

Theo thông tin tình báo từ cơ sở dữ liệu, hiện tại khu vực tiếp tế này đã có thể sản xuất ổn định các nguồn tài nguyên linh tính.

Trong khi xem đi xem lại thông tin tình báo về Ngân Nguyệt Tộc, Kỷ Hà không ngừng ghép nối thông tin về Ngân Nguyệt Tộc trong đầu, trong lòng đã biết được nội dung đánh giá không có đề mục lần này là gì.

Với tư cách là một người ra quyết định của Tinh Thành, hắn trước tiên nghĩ đến việc sự thay đổi của Ngân Nguyệt Tộc có thể mang lại lợi ích gì cho nhân tộc.

Theo hướng này mà suy nghĩ, đáp án đã hiển hiện.

Ngân Nguyệt Tộc không còn là Ngân Nguyệt Tộc yếu đuối như trước nữa, họ đã có khả năng sản xuất tài nguyên và các

nguồn tài nguyên được sản xuất ở Lĩnh Vực về phía đông là những nguồn tài nguyên mà Tinh Thành không có.

Vì vậy, Tinh Thành phải làm thế nào để đổi tài nguyên từ tay Ngân Nguyệt Tộc, làm phong phú thêm nguồn dự trữ tài nguyên của Tinh Thành mới là vấn đề cốt lõi của đợt đánh giá này.

Đêm đó, Kỷ Hà thức trắng đêm.

Vấn đề đã rõ ràng nhưng hắn lại không có bất kỳ manh mối nào để giải quyết vấn đề này.

Vì vậy, hắn bắt đầu tra cứu nhu cầu của Ngân Nguyệt Tộc đối với Tinh Thành trong những năm qua, tìm kiếm con bài mặc cả mà Tinh Thành có thể dùng để giao dịch với Ngân Nguyệt Tộc.

Chớp mắt đã nửa tháng trôi qua.

Hết chương 2039.

Chương 2040. Hệ Thống Giao Dịch

Kế hoạch trong đầu Kỷ Hà dần trở nên rõ ràng từ mơ hồ.

Nhưng hắn không trình bày ý tưởng của mình với hội đồng tối cao của Tinh Thành, mà với tư cách là người dự bị, hắn đã tìm đến các bộ phận liên quan, bắt đầu thiết kế và xây dựng một hệ thống giao dịch hoàn toàn mới.

Lại nửa tháng nữa trôi qua.

Hôm nay, Kỷ Hà đang xem lại các tài liệu liên quan đến Ngân Nguyệt Tộc trong văn phòng.

Có tiếng gõ cửa văn phòng.

[Vào đi.]

Người đẩy cửa bước vào là một thanh niên đeo kính, trông rất nho nhã, anh ta đi đến trước mặt Kỷ Hà, cung kính đưa chiếc máy tính bảng trong tay cho Kỷ Hà:

[Đây là hệ thống giao dịch được thiết kế theo yêu cầu của ngài, xin ngài xem qua.]

Kỷ Hà gật đầu, đưa tay nhận lấy máy tính bảng.

Ánh mắt lướt qua một vài APP trên màn hình, hắn mở APP có tên [Giao dịch liên tộc].

Một bảng giao dịch hoàn toàn mới hiện ra trước mắt Kỷ Hà.

Hệ thống giao dịch này phân loại lại tích điểm, thanh mục lục ghi rõ Nhân tộc, Ngân Nguyệt Tộc, Mê Vụ Tộc, ba loại

phân loại chủng tộc.

Sau khi nhấp vào Nhân tộc, danh sách cửa hàng hiện ra, trên đó liệt kê chi tiết các mặt hàng mà Nhân tộc có thể cung cấp, mỗi mặt hàng đều có bảng mô tả 3D giả lập, sau khi nhấp vào còn có phần giới thiệu chi tiết về thuộc tính vật liệu và giá tích điểm cần thiết để mua.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng, Kỷ Hà không khỏi gật đầu.

Sau khi thoát khỏi cửa hàng Nhân tộc, hắn nhấp vào Ngân Nguyệt Tộc trong thanh mục lục.

Một bảng cửa hàng hoàn toàn mới lại hiện ra, đây là một bảng cửa hàng hoàn toàn khác với cửa hàng Nhân tộc, biểu tượng tích điểm giao dịch hiển thị ở góc trên bên phải cũng đã được thay đổi.

Chỉ là hiện tại vẫn chưa có bất kỳ mặt hàng nào được bày bán trong cửa hàng.

Đây chính là hệ thống giao dịch hoàn toàn mới trong tưởng tượng của Kỷ Hà.

Về sau, chế độ giao dịch tích điểm sẽ độc lập với nhau, Tinh Thành cung cấp các dịch vụ liên quan cho Ngân Nguyệt Tộc để đổi lấy tích điểm của Ngân Nguyệt Tộc, có thể dùng để mua các nguồn tài nguyên do Ngân Nguyệt Tộc cung cấp, còn tích điểm mà Ngân Nguyệt Tộc kiếm được từ Nhân tộc có thể dùng để mua các nguồn tài nguyên của Nhân tộc.

Ban đầu, Kỷ Hà đã nghĩ đến việc hợp nhất tích điểm.

Hai tộc sẽ sử dụng chung một loại tích điểm.

Nhưng sau khi phân tích kỹ lưỡng những ưu và nhược điểm, hắn phát hiện ra rằng làm như vậy sẽ rất bất lợi cho Nhân tộc.

Trong giao dịch giữa hai tộc, Ngân Nguyệt Tộc kiếm được tích điểm nhiều hơn Nhân tộc rất nhiều, nếu áp dụng chế độ tích điểm không phân chia, Nhân tộc sẽ luôn ở trong tình trạng thâm hụt thương mại, tích điểm có thể bị tích điểm của Ngân Nguyệt Tộc bù trừ.

Sau khi nghĩ kỹ về những ưu và nhược điểm, Kỷ Hà cho rằng việc phân chia tích điểm là lựa chọn tốt nhất.

Như vậy, Nhân tộc cũng có thể dùng tích điểm để đổi lấy các nguồn tài nguyên trong tay Ngân Nguyệt Tộc, làm phong phú thêm nguồn dự trữ tài nguyên.

Vì còn có một đồng minh xa xôi là Mê Vụ Tộc, hắn dứt khoát đưa cả Mê Vụ Tộc vào hệ thống giao dịch hoàn toàn mới.

Một mô hình giao dịch tốt có thể thúc đẩy mối quan hệ giữa các đồng minh.

So sánh thì mô hình giao dịch giữa Mê Vụ Tộc và Nhân tộc quá mơ hồ, xét về góc độ lâu dài, hai tộc đều sẽ phân tích những ưu và nhược điểm khi trao đổi tài nguyên, điều này không có lợi cho sự vững chắc của liên minh.

Kỷ Hà thậm chí còn nghĩ rằng sau khi bộ hệ thống giao dịch này được hội đồng tối cao của Tinh Thành thông qua, hắn sẽ đích thân đi đối ứng với Ngân Nguyệt Tộc, phân chia quyền hạn của hệ thống giao dịch cho những người liên quan của Ngân Nguyệt Tộc, để họ đưa danh sách hàng hóa lên kệ.

Về sau, giao dịch giữa các đồng minh sẽ thuận tiện hơn.

Bất kỳ mặt hàng nào được đưa lên kệ hay gỡ xuống kệ đều có thể giải quyết bằng một chiếc máy tính bảng, đến lúc đó, bộ phận điều phối tài nguyên của Tinh Thành sẽ nhận được danh sách giao dịch hàng tháng, sau đó lấy tài nguyên mà các đồng minh cần trong kho, trừ tích điểm rồi giao hàng trực tiếp.

Trong khi cảm thấy hài lòng với hệ thống giao dịch hoàn toàn mới, Kỷ Hà lại cẩn thận xem xét từng chức năng của hệ thống giao dịch.

Cuối cùng, hắn lại đưa ra một vài hướng cải tiến.

Ví dụ như thiết kế giao diện, giao diện cửa hàng của Ngân Nguyệt Tộc tốt nhất nên sử dụng màu bạc mà Ngân Nguyệt Tộc thích nhất.

Thiết kế tưởng chừng như không liên quan này lại có thể khiến Ngân Nguyệt Tộc cảm nhận được sự coi trọng của Nhân tộc đối với họ.

Ngoài ra còn có cách sắp xếp các mặt hàng trong cửa hàng, v.v.

Mục đích ban đầu của những thiết kế này đều là Kỷ Hà cân nhắc từ góc độ thói quen của chủng tộc.

Những tài liệu về Ngân Nguyệt Tộc mà hắn xem trong những ngày này đã phát huy tác dụng vào lúc này.

…

Mười ngày sau.

Kỷ Hà đã đệ trình hệ thống giao dịch đã được cải tiến lên hội đồng tối cao của Tinh Thành.

Hết chương 2040.

Chương 2041. Phương Án Mới

Khi nhìn thấy phương án mà Kỷ Hà đệ trình, các thành viên của hội đồng tối cao Tinh Thành đều tỏ ra vô cùng ngạc nhiên.

Lần kiểm tra này, họ không đưa ra bất kỳ đề bài nào, mục đích là để tám ứng cử viên chủ động phát hiện ra vấn đề.

Là người ra quyết định của Tinh Thành, về sau sẽ không có cấp trên nào giao nhiệm vụ, vị trí của họ đã là tầng cao nhất của Tinh Thành, cần có đôi mắt phát hiện ra vấn đề, cùng với năng lực đưa ra phương án giải quyết vấn đề.

Biểu hiện của Kỷ Hà không thể dùng từ xuất sắc để hình dung.

Chỉ dùng một tháng rưỡi đã tìm ra sự thay đổi trong hợp tác giữa Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc, nhận ra Tinh Thành cũng cần có kênh lấy tài nguyên từ Ngân Nguyệt Tộc.

Sau khi phát hiện ra vấn đề, Kỷ Hà đã tạo ra một hệ thống giao dịch phù hợp với mô hình hợp tác mới trong thời gian rất ngắn.

Có lẽ những ứng cử viên khác cũng phát hiện ra vấn đề.

Nhưng không ai hoàn thành nhiệm vụ kiểm tra này hiệu quả hơn Kỷ Hà.

Chia nhỏ tích điểm giao dịch, xây dựng hệ thống giao dịch hoàn toàn mới, chỉ dựa vào hai điểm này, đáp án mà Kỷ Hà đưa ra đã đủ đạt điểm tuyệt đối.

Sau khi xem xét kỹ lưỡng hệ thống giao dịch do Kỷ Hà thiết kế, hội đồng tối cao không công bố ra ngoài, chỉ thông báo cho Kỷ Hà rằng tiếp theo hắn sẽ toàn quyền chịu trách nhiệm thương lượng với Ngân Nguyệt Tộc.

Câu trả lời này đã chứng minh rằng phương án của Kỷ Hà đã được hội đồng tối cao thông qua.

Bước tiếp theo là thực hiện cụ thể.

Đối mặt với thành công, Kỷ Hà không hề kiêu ngạo, hắn biết mình còn rất xa mới đạt được mục tiêu lý tưởng.

Tiếp theo, hắn bắt đầu dùng danh nghĩa của Tinh Thành đối ứng với Ngân Nguyệt Tộc, đưa ra chế độ tích điểm mới về việc trao đổi tài nguyên với hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc.

Trong quá trình thương lượng, Kỷ Hà không hề che giấu, rất thẳng thắn nói ra suy nghĩ rằng Tinh Thành cũng cần Ngân Nguyệt Tộc cung cấp tài nguyên.

Điều này thể hiện sự chân thành của hắn đối với Ngân Nguyệt Tộc.

Hơn nữa, trong quá trình thương lượng, hắn còn nói một câu như thế này:

[Các vị trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc, tôi biết khu vực cung cấp phía đông của Ngân Nguyệt Tộc đã có thể sản xuất tài nguyên ổn định, với tư cách là đồng minh, chúng ta không chỉ cần giao dịch đơn phương, mà còn cần thông suốt về mặt tài nguyên, như vậy mới có thể khiến sự phát triển của hai tộc tiến triển theo hướng tốt hơn, tôi hy vọng các vị trưởng lão có mặt ở đây có thể đồng ý với phương án của tôi, đưa sự hợp tác của hai tộc lên một tầm cao mới.

Đối mặt với lời nói của Kỷ Hà, hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc sau khi xem xét hệ thống giao dịch mới đã

không chút do dự đồng ý với hướng hợp tác mới.

Chuẩn bị trong một tháng, hệ thống giao dịch mới đã bày đầy tài nguyên linh tính do khu vực cung cấp phía đông của Ngân Nguyệt Tộc sản xuất.

Kỷ Hà đã dùng hành động đưa ra một đáp án khiến hội đồng tối cao của Tinh Thành hài lòng.

Về sau, ngay cả khi Tinh Thành bị thâm hụt trong giao dịch, cũng có thể dùng tích điểm để đổi lấy tài nguyên của Ngân Nguyệt Tộc.

Ba tháng sau.

Hội nghị tối cao của Tinh Thành bắt đầu.

Ngày hôm đó, Kỷ Nguyên và tám ứng cử viên đều đến hội đồng tối cao của Tinh Thành vào chỗ ngồi.

Cuộc bỏ phiếu bắt đầu.

Toàn bộ địa điểm của hội đồng tối cao được chia thành hai phần, trong đó một phần ba số ghế thuộc về tầng quản lý thành phố của Tinh Thành, một phần ba còn lại thuộc về các cơ quan quyền lực của Tinh Thành, ví dụ như Viện Nghiên cứu Hổ phách, quân đội, v.v.

Thời gian bỏ phiếu khoảng một giờ.

Sau khi bỏ phiếu, mất năm phút để thống kê, kết quả cuối cùng đã có.

Kỷ Hà với ưu thế tuyệt đối, không có gì bất ngờ khi giành được số phiếu cao nhất, tổng số phiếu của bảy ứng cử viên còn lại cộng lại cũng không bằng hắn.

Thực ra, vấn đề mà Kỷ Hà phát hiện ra, bảy ứng cử viên khác cũng phát hiện ra.

Họ đưa ra các phương án xử lý khác nhau nhưng khi họ đưa ra phương án, Kỷ Hà đã thực hiện phương án từ lâu, khi hệ thống giao dịch mới ra mắt, mọi thứ đã được định đoạt.

Khi Kỷ Hà bước lên sân khấu trung tâm của hội đồng tối cao, tiếng vỗ tay vang dội.

Ánh mắt hắn lướt qua những người đại diện cho quyền lực cao nhất của Tinh Thành có mặt tại đây, lịch sự cúi chào.

Được thăng chức lên làm một thành viên của tầng ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, đây là độ cao mà ngay cả thầy của hắn cũng chưa từng đạt tới nhưng trong lòng Kỷ Hà không hề có chút bồng bột và kiêu ngạo nào.

Cuối cuộc họp, bóng dáng uy nghiêm với mái tóc xanh lam bước vào hội trường.

Người đến chính là Trương Đạo Văn.

Hắn bước lên sân khấu, đích thân trao cho Kỷ Hà huy chương danh dự đại diện cho thành viên hội đồng tối cao của Tinh Thành.

Hết chương 2041.

Chương 2042. Huy Chương

Huy chương toàn bộ là màu vàng, mặt trước là thanh kiếm Bình Minh và quyển sách Bình Minh đan chéo, xung quanh huy chương được điểm xuyết bằng những bông hoa, mặt sau là ảnh chân dung của Phong Kỳ, xung quanh còn buộc một dải ruy băng màu vàng.

Huy chương được Trương Đạo Văn đích thân đeo lên ngực Kỷ Hà, sau đó hắn đưa tay vỗ vai Kỷ Hà:

[Cố gắng lên, tương lai thuộc về các ngươi.]

Đối mặt với Trương Đạo Văn đang đứng trước mặt, một nhân vật truyền kỳ vươn lên từ tiền tuyến, Kỷ Hà lần đầu tiên cảm nhận được khí thế của người đứng đầu, trong chốc lát cảm thấy người đứng trước mặt là một ngọn núi không thể vượt qua.

Hoàn hồn lại,

Kỷ Hà nhìn thẳng vào đôi mắt xanh băng của Trương Đạo Văn, nghiêm túc gật đầu nói:

[Con xin tuân theo lời dạy của tiền bối.]

Tiếng vỗ tay vang dội tại hiện trường, khi Trương Đạo Văn bước xuống sân khấu, Kỷ Hà một mình đứng trên sân khấu, ánh mắt lướt qua mọi người trong hội trường, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ.

Tầm cao mới, hành trình mới… Hắn đã tiến thêm một bước đến mục tiêu của mình.

.

…

Năm 395 Bình Minh.

Tinh Thành đã lâu không có tuyết rơi, nay lại đổ một trận tuyết lớn.

Kỷ Hà mặc một chiếc áo choàng trắng đứng ở cổng thành nhìn về phía xa, thế giới trong mắt hắn được bao phủ bởi màu trắng xóa, những bông tuyết rơi lả tả trên vai hắn, hòa vào chiếc áo choàng trắng, mái tóc đen cũng nhuộm thành màu trắng.

Cảm giác cô đơn dâng lên từ tận đáy lòng.

Đây là năm thứ hai hắn được thăng chức lên tầng ra quyết định của Tinh Thành.

Trong lòng có quá nhiều ý tưởng muốn thực hiện nhưng hắn lại chẳng làm gì cả.

Bây giờ bản thân hắn đơn độc, muốn thúc đẩy cải cách thì khắp nơi đều là trở ngại, hắn cần có một nhóm người cùng chí hướng để thực hiện ý tưởng của mình.

Không có người cùng chí hướng, vậy thì tự mình bồi dưỡng và tìm kiếm.

Kết thúc việc thăm hỏi những chiến sĩ canh giữ thành, Kỷ Hà trở về cơ quan hành chính của Tinh Thành.

Trời lạnh giá, trong phòng làm việc của Kỷ Hà không bật điều hòa, cả căn phòng trống trải, chỉ có một chiếc bàn làm việc và một chiếc máy tính kết nối với cơ sở dữ liệu của Tinh Thành, thậm chí còn không có cả ghế sofa tiếp khách.

Kỷ Hà đứng bên cửa sổ phòng làm việc, nhìn ra thế giới bên ngoài tuyết rơi đầy trời.

Nhiều ý tưởng đan xen trong đầu hắn.

Trong lòng hắn, trở thành người ra quyết định của Tinh Thành không phải là đích đến của hắn.

Thời niên thiếu, hắn đã từng trao đổi chi tiết với thầy giáo về tình hình hiện tại của Tinh Thành, trong đó có đề cập đến nhiều nhược điểm trong quá trình phát triển của Tinh Thành.

Một trong những nhược điểm lớn nhất chính là quyền lực bị phân tán quá mức.

Quân bộ, cơ quan nghiên cứu quyền hạn của Tinh Thành, tầng quản lý thành phố, ba thế lực này tạo thành nghị viện tối cao của Tinh Thành.

Mô hình quyền lực này trước đây thực sự đã phát huy tác dụng rõ rệt đối với sự phát triển của Tinh Thành.

Nhưng trong bối cảnh môi trường xung quanh ngày càng trở nên khắc nghiệt như hiện nay, sự phân tán quyền lực khiến hiệu quả thực hiện nhiều kế hoạch trở nên rất thấp.

Nhiều tầng thẩm định, sự phối hợp lẫn nhau giữa các cơ quan quyền lực.

Các kế hoạch được nghị viện tối cao của Tinh Thành thẩm định thông qua, giống như phải vượt qua nhiều cửa ải, từ thời điểm được thông qua thẩm định, cần phải trải qua nhiều cửa ải mới có thể thực sự được triển khai.

Đây chỉ là một trong những nhược điểm của sự phân tán quyền lực.

Tầng lớp cao nhất của Tinh Thành không phải không có mâu thuẫn, thường xuyên cãi vã vì bất đồng quan điểm.

Nguyên nhân cãi vã không liên quan đến lợi ích, mà liên quan đến góc độ nhìn nhận vấn đề.

Ví dụ như trước đây về việc xây dựng thành phố mới trước hay củng cố công trình phòng thủ của Tinh Thành, những

người ra quyết định của quân bộ và Viện Nghiên cứu Hổ phách đã từng nổ ra xung đột về mặt quan điểm.

Vị trí khác nhau, suy nghĩ sẽ khác nhau.

Tinh Thành thời kỳ đầu thực sự cần nhiều tiếng nói khác nhau, thậm chí Phong Kỳ cũng ủng hộ việc các nhà ra quyết định tích cực đưa ra những ý kiến khác nhau của mình.

Thời điểm đó, nhiều quan điểm tiên tiến đã ra đời trong quá trình tranh luận.

Nhưng thời thế đã khác.

Môi trường xung quanh trở nên khắc nghiệt hơn, những thách thức mà nhân loại phải đối mặt ngày càng lớn.

Tiêu tốn quá nhiều thời gian vào việc tranh cãi, Kỷ Hà chỉ thấy vô nghĩa.

Hắn cảm thấy Tinh Thành nên thay đổi, trước tiên là cần phải tái cấu trúc lại bộ máy quyền lực của Tinh Thành.

Nhưng muốn làm được điều này thì khó vô cùng.

Không có cơ quan nào muốn bị tước quyền lực, trở thành đơn vị cấp dưới bị quản lý một chiều.

Ý tưởng của hắn căn bản không thể được nghị viện tối cao thẩm định thông qua.

Hiện tại, ý tưởng của Kỷ Hà là trước tiên phải kéo quân bộ, cơ quan bạo lực đại diện cho lực lượng mạnh nhất của Tinh Thành, về phe mình.

Nhưng ngay cả khi có sự ủng hộ của quân bộ, Kỷ Hà vẫn biết rằng hắn không thể đứng trên đỉnh cao nhất của Tinh Thành.

Hết chương 2042.

Chương 2043. Ngọn Núi

Trước mặt hắn, vẫn còn một ngọn núi lớn không thể vượt qua.

Hắn là người kế nhiệm được Phong Kỳ chỉ định, cũng là người nắm giữ quyền hạn cao nhất của Tinh Thành hiện nay.

Trước đây, khi họp riêng, mọi người vẫn thường trêu chọc nhân vật truyền kỳ này là quản lý thành phố.

Trương Đạo Văn xuất thân từ tiền tuyến, có sự ủng hộ của rất nhiều Chiến Đoàn hàng đầu tiền tuyến, sau đó lại có thêm sự hậu thuẫn của quân bộ, từng nắm giữ quân bộ một thời gian, là tổng chỉ huy cao nhất của quân bộ trong một thời gian.

Dù là năng lực hay bối cảnh, hắn đều là đỉnh cao quyền lực của Tinh Thành.

Hắn giống như cây kim định hải thần châm của Tinh Thành.

Mặc dù người nắm giữ quyền lực cao nhất của Tinh Thành này vì môi trường xung quanh trở nên khắc nghiệt, đã có ý định dần dần lui về hậu trường, lấy việc tu luyện làm chính, dần dần giao quyền lực cho họ.

Nhưng không biết đến bao giờ ngày đó mới đến.

Có lẽ là vài năm nữa, có lẽ là vài chục năm nữa, thậm chí là hơn trăm năm nữa.

Hắn không có tuổi thọ của nhân vật truyền kỳ này, căn bản không thể chờ đợi được.

Nhưng ở giai đoạn hiện tại, muốn vượt qua ngọn núi lớn là Trương Đạo Văn này, hắn căn bản không thể làm được.

Lần đầu tiên, Kỷ Hà cảm nhận được sự bất lực mà thầy giáo hắn từng có.

Hắn muốn thúc đẩy cải cách, không phải là muốn lật đổ ngọn núi tín ngưỡng là Phong Kỳ này.

Trong thâm tâm, hắn vẫn luôn kiên định cho rằng niềm tin của nhân loại đối với Phong Kỳ phải tồn tại và phải kiên định.

Bởi vì Phong Kỳ đã trở thành nền tảng tín ngưỡng của Tinh Thành.

Dấu vết của hắn đã phủ khắp thành phố này, giống như trái tim đang đập, không ngừng tạo ra động lực cho thành phố.

Con đường trưởng thành của tín ngưỡng cũng là một trong những con đường trưởng thành chính của nhân loại.

Hắn muốn thay đổi là tư tưởng mà Phong Kỳ truyền lại cho hậu thế.

Khi tín ngưỡng trở nên mù quáng, giống như một thứ chính trị đúng đắn thì lý trí ngược lại trở thành sai lầm bị chỉ trích.

Đứng trước bước ngoặt lịch sử, hắn cho rằng sự phát triển của nhân loại đều nên lấy lợi ích và hiệu quả làm trọng.

Loại bỏ tư tưởng của thời đại cũ chỉ có lợi cho sự phát triển của nhân loại.

Kỷ Hà cảm thấy vấn đề mà hắn cần giải quyết trước tiên vẫn là làm sao để tập trung quyền lực.

Ý tưởng của hắn quá kinh thiên động địa, bất kỳ ý tưởng nào trong đầu hắn nếu công khai đưa ra, chỉ có thể nhận được sự chỉ trích và nhắm vào, kết quả giống như thầy hắn vậy, chỉ có thể bị buộc phải rút lui.

Nhưng cho dù tỷ lệ thành công rất nhỏ.

Hắn vẫn muốn thử.

Như Phong Kỳ từng nói:

[Luôn có người đứng ra, tại sao người đó không phải là ta?]

Đứng trước bước ngoặt lịch sử, hắn đã phát hiện ra vấn đề, vậy thì hãy đứng ra thử thay đổi, cho dù kết quả đã định là thất bại.

Quân bộ, là mục tiêu đầu tiên của hắn.

Làm thế nào để kéo quân bộ về phe mình, Kỷ Hà cho rằng hứa hẹn lợi ích là cách sai lầm nhất.

Cơ cấu của quân bộ đã định, dùng lợi ích để kéo chỉ có thể phản tác, thậm chí còn khiến quân bộ cảnh giác.

Trong một năm này, Kỷ Hà không có hành động quá khích nào.

Chỉ đưa ra ý tưởng tối ưu hóa cơ cấu quân bộ, lấy lý do này liên tục đến quân bộ, kết giao với các cấp cao trong quân bộ.

Trong hội nghị tối cao, hắn luôn nhất trí với ý kiến của quân bộ.

Hắn luôn tạo cho quân bộ ấn tượng là một thành viên ra quyết định của Tinh Thành rất quan tâm đến việc xây dựng quân bộ.

Thông qua những cơ hội này, Kỷ Hà nhanh chóng xác định được mục tiêu của mình.

Hắn tên là Lâm Chính Uyên, là một trong những ứng cử viên cho vị trí tổng chỉ huy quân bộ nhiệm kỳ tới.

Kỷ Hà chủ động kết giao với hắn, lấy thân phận bạn bè mà ở chung.

Trong quá trình ở chung, hắn phải làm là từng bước truyền đạt lý tưởng của mình cho Lâm Chính Uyên.

Nhưng muốn làm được bước này, cần thời gian lắng đọng.

Là cấp cao trong quân bộ, ý chí của Lâm Chính Uyên rất kiên định, không phải hắn có thể dễ dàng ảnh hưởng.

Nhưng Kỷ Hà cũng chính là coi trọng tính cách ổn trọng của Lâm Chính Uyên, hắn phải làm là trong thời gian tiếp theo kể tốt câu chuyện của mình.

Câu chuyện này không cần cố tình thêm thắt màu sắc, chỉ cần thông qua câu chuyện để truyền đạt suy nghĩ của mình cho Lâm Chính Uyên, nếu hắn có thể hiểu được suy nghĩ của mình và cho rằng suy nghĩ của mình là đúng thì họ sẽ là những người đồng hành.

Đối mặt với một người như Lâm Chính Uyên, bất kỳ sự giả tạo nào, thậm chí là cố gắng lừa dối, chắc chắn sẽ nhận được kết quả thất bại.

Kỷ Hà không cho rằng ý tưởng cải cách Tinh Thành của mình là sai.

Hắn cần những người đồng hành lý trí, chứ không phải những tín đồ bị tẩy não rồi lựa chọn cuồng nhiệt đứng bên cạnh mình.

Thời gian trôi nhanh.

Năm Bình Minh 397.

Quân bộ.

Thời tiết âm u, mưa phùn lất phất.

Hết chương 2043.

Chương 2044. Trương Đạo Văn

Kỷ Hà ngồi trên ghế sofa cạnh cửa sổ, một tay phác họa linh khí, hóa thành một Linh Cờ nguyên tố nước, rơi xuống bàn cờ.

Sau đó hắn ngẩng đầu nhìn người đàn ông trung niên ngồi đối diện bàn cờ.

Người đàn ông để đầu đinh, đôi lông mày kiếm anh tuấn, đường nét khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, thân hình vạm vỡ nhưng không thô kệch, lúc không cử động trông giống như một bức tượng, khí thế bức người, trông hắn chỉ khoảng hơn ba mươi tuổi nhưng tuổi thực tế đã bốn mươi tám.

[Lâm Uyên, đến lượt ngươi.]

Nói xong, Kỷ Hà buông tay phải đang giơ lên.

Người đàn ông uy nghiêm ngồi trước mặt chính là tổng chỉ huy quân bộ đương nhiệm: Lâm Chính Uyên.

Những năm qua ở chung, họ đã kết giao tình bạn sâu sắc.

Kỷ Hà còn được Lâm Chính Uyên dạy chơi Linh Cờ, thỉnh thoảng sẽ đến đây chơi cờ với Lâm Chính Uyên.

Mặc dù không biết bất kỳ kỹ thuật chiến đấu nào nhưng về cờ Linh Cờ, trình độ cờ của Kỷ Hà đã dần vượt qua Lâm Chính Uyên.

Lúc này, Lâm Chính Uyên nhìn chằm chằm vào bàn Linh Cờ lơ lửng trước mặt, lông mày dần nhíu lại, sau một hồi im lặng ngắn ngủi, hắn đột nhiên thở dài:

[Ta thua rồi, không chơi nữa, càng ngày càng không phải là đối thủ của ngươi.]

Dứt lời, Lâm Chính Uyên bất lực vung tay quét tan bàn Linh Cờ lơ lửng trước mặt.

Thấy cảnh này, Kỷ Hà nở nụ cười trên môi, sau đó đứng dậy:

[Ván cờ này đã xong, ta cũng nên đi rồi.]

[Nếu không có chuyện gì quan trọng thì đợi thêm chút nữa rồi hãy đi, ta có chuyện muốn nói với ngươi.]

[Chuyện của ta không quan trọng, ngươi nói muốn nói chuyện gì?]

Nghe xong lời này, Kỷ Hà ngồi xuống lại, mỉm cười nhìn Lâm Chính Uyên hỏi.

[Ta là kẻ thô lỗ nhưng không ngốc, những năm qua ngươi kể cho ta nghe những câu chuyện này, ta biết ngươi đang nghĩ gì.]

Nghe xong lời này, ánh mắt Kỷ Hà thay đổi.

Hắn mơ hồ đoán được Lâm Chính Uyên sắp nói gì tiếp theo.

Lâm Chính Uyên hít sâu một hơi, nhìn thẳng vào mắt Kỷ Hà, giọng trầm nói:

[Ta cũng không vòng vo với ngươi nữa, những năm qua ta cũng đã suy nghĩ rất nhiều, trong lòng do dự không thôi, hôm nay ta sẽ cho ngươi một câu trả lời chắc chắn, ta ủng hộ ngươi cải cách Tinh Thành, ta cũng thấy Tinh Thành không nên bị giam cầm trong tư tưởng cũ nữa, đã đến lúc phải thay đổi rồi.]

Nghe Lâm Chính Uyên nói ra suy nghĩ trong lòng, Kỷ Hà vẫn giữ vẻ mặt bình thản.

Thực ra hắn đã sớm biết Lâm Chính Uyên đã đưa ra lựa chọn trong lòng, chỉ là vẫn chưa quyết định vì sợ làm như vậy sẽ liên lụy quá nhiều, dẫn đến Tinh Thành xảy ra biến động.

Cho dù hôm nay không chọn nói hết lòng với hắn thì sớm muộn gì Lâm Chính Uyên cũng sẽ làm như vậy.

Những năm qua tiếp xúc, thực ra Lâm Chính Uyên vẫn luôn hiểu suy nghĩ của hắn.

Nếu trong lòng không ủng hộ suy nghĩ của hắn thì đã đuổi hắn đi từ lâu, hà tất phải kết giao làm bạn với hắn.

[Lão Kỷ, bây giờ ngươi nói cho ta biết, ngươi định xử lý Trương lão như thế nào? Ông ta là người ủng hộ trung thành của Phong Kỳ, nếu ngươi muốn chống lại Trương lão, ta tuyệt đối không đồng ý, hành động của ngươi chỉ khiến Tinh Thành rơi vào hỗn loạn.]

Đối mặt với câu hỏi của Lâm Chính Uyên, Kỷ Hà im lặng.

Đúng như Lâm Chính Uyên nói, trước mắt cải cách có một ngọn núi không thể vượt qua, đó chính là Trương Đạo Văn.

Im lặng hồi lâu, hắn lắc đầu nói:

[Ta sao có thể nghĩ đến chuyện chống lại Trương lão, ông ta là kim chỉ nam của Tinh Thành ta, tầm quan trọng không cần phải nói, huống hồ cho dù ngươi và ta hợp lại cũng không có khả năng chống lại Trương lão, dù là quyền lực hay ảnh hưởng thì chúng ta đều kém xa Trương lão, ngươi có tin không, chỉ cần Trương lão nói một câu, cho dù ngươi là tổng chỉ huy quân đội, ông ta cũng có thể dễ dàng bãi miễn chức vụ của ngươi, khiến quân đội một lần nữa đứng về phía ông ta.]

[Cách duy nhất ta nghĩ ra, chính là đích thân ta đi khuyên nhủ, ta tin Trương lão sẽ hiểu ý ta… nhưng không phải bây giờ, trước khi chưa nắm chắc, ta sẽ không đi tìm Trương lão.]

Nghe xong lời này, Lâm Chính Uyên không hỏi thêm nữa, hắn im lặng một lúc rồi nhìn thẳng vào Kỷ Hà, giọng trầm nói:

[Đã như vậy, ta sẽ toàn lực ủng hộ ngươi nhưng ta phải cảnh cáo ngươi, nếu tình hình phát triển theo chiều hướng không thể kiểm soát, quyết định của ngươi sẽ ảnh hưởng đến sự ổn định của Tinh Thành, ta sẽ không ngần ngại ra tay với ngươi, thậm chí là… giết ngươi.]

Kỷ Hà nghe xong mỉm cười đứng dậy, đưa tay vỗ vai Lâm Chính Uyên:

[Chỉ cần ngươi nói câu này là đủ rồi.]

Nói xong, hắn quay người rời khỏi phòng.

…

Năm Bình Minh 398.

Hội nghị cao nhất của Tinh Thành được triệu tập.

Hướng thảo luận chủ yếu liên quan đến kế hoạch phát triển tiếp theo của Tinh Thành.

Việc xây dựng thành phố mới chính thức được thông qua, tiếp theo trọng tâm của Tinh Thành sẽ chuyển sang thành phố mới.

Đồng thời, trong cuộc họp lần này, đại diện của Lẫm Đông Thành cũng đến đông đủ, việc xây dựng thành phố mới [Bình Minh] Lẫm Đông Thành cũng sẽ tham gia.

Hết chương 2044.

Chương 2045. Hợp Nhất

Chủ đề hợp nhất hai thành phố đã được thảo luận sơ bộ trong cuộc họp lần này.

Kế hoạch sơ bộ hiện đã được thông qua.

Đợi đến khi thành phố Bình Minh xây dựng xong, cư dân của Lẫm Đông Thành sẽ di chuyển đến khu vực phía bắc của thành phố, sau này khu vực phía bắc cũng sẽ được đổi tên thành khu Lãnh Đông.

Nhưng đây cũng chỉ là kế hoạch sơ bộ được thông qua, việc phân bổ quy hoạch thành phố cụ thể vẫn còn phải thảo luận sau.

Mà người khởi xướng kế hoạch lần này, chính là Kỷ Hà.

Hoàn cảnh xung quanh nhân tộc vẫn tiếp tục xấu đi, tốc độ khai phá Lĩnh Vực ở tiền tuyến chậm lại, thường xuyên gặp phải kẻ địch mạnh khó nhằn.

Kỷ Hà cho rằng việc hợp nhất Lẫm Đông Thành và Tinh Thành sẽ làm tăng đáng kể sức mạnh chiến đấu tổng hợp của nhân tộc.

Kết thúc cuộc họp, Kỷ Hà trở về văn phòng.

Sau khi đánh thức màn hình, hắn bắt đầu xem lại các tài liệu liên quan đến Lẫm Đông Thành.

Là một thành viên của những người ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, trách nhiệm của hắn là chỉ dẫn hướng đi cho Tinh Thành, một sự kiện trọng đại như hợp nhất thành phố, hắn vô cùng coi trọng.

Hắn muốn tìm ra càng nhiều càng tốt những mâu thuẫn và rủi ro tiềm ẩn có thể xảy ra khi hợp nhất.

Thời gian đã điểm 3 giờ sáng.

Kỷ Hà tự pha cho mình một tách trà, xoa thái dương nghỉ ngơi một lát.

Năm nay, kế hoạch tập trung quyền lực vẫn chưa có tiến triển gì, mặc dù quân đội đã đứng về phía hắn nhưng chỉ dựa vào quân đội thì không đủ để hắn đứng trên đỉnh cao nhất của Tinh Thành, thực sự tập trung quyền lực.

Trương Đạo Văn tuy đã ẩn lui nhưng ảnh hưởng của hắn đối với Tinh Thành vẫn luôn tồn tại.

Lựa chọn dùng vũ lực để đoạt quyền càng không khả thi.

Đây là một ngọn núi cao mà hắn hiện tại không thể vượt qua, cũng là trở ngại lớn nhất ngăn cản hắn thúc đẩy cải cách.

Thực ra trong lòng Kỷ Hà vẫn luôn có kế hoạch thứ hai.

Kế hoạch này chỉ cần thêm sự cường điệu của dư luận, chắc chắn có thể khiến Trương Đạo Văn chủ động rút khỏi tầng lớp nắm quyền.

Kể từ khi được thăng chức lên thành viên của tầng lớp ra quyết định, Kỷ Hà đã biết được rất nhiều bí mật mà trước đây hắn không hề hay biết, trong đó có cả thân phận và lai lịch của Trương Đạo Văn.

Lấy đây làm điểm đột phá, hắn có thể giăng một tấm lưới dư luận lớn, khiến Trương Đạo Văn chủ động chán nản mà rút lui.

Nhưng hắn biết rằng ngay cả khi kế hoạch này thành công thì cũng là thất bại.

Trương Đạo Văn quá quan trọng đối với Tinh Thành, hắn vừa là chiến lực mạnh nhất của Tinh Thành, vừa là một tượng đài anh hùng sống.

Sự tích của hắn đã khích lệ nhiều thế hệ tiến lên phía trước.

Vì vậy, Kỷ Hà chưa bao giờ nghĩ đến việc thực sự thực hiện kế hoạch này.

Còn về kế hoạch thứ ba, Kỷ Hà trong lòng đã có chút phác thảo.

Trực tiếp tìm Trương Đạo Văn để trình bày suy nghĩ của mình là lựa chọn cuối cùng trong mắt hắn.

Nếu thành thật thừa nhận thất bại, có nghĩa là hắn sẽ phải rời khỏi hội đồng tối cao của Tinh Thành, mọi nỗ lực trước đây đều đổ sông đổ bể.

Thời gian đã sang sáng sớm.

Kỷ Hà bận rộn cả đêm, đẩy cửa văn phòng, chuẩn bị về phòng ngủ.

Ngay lúc này, thiết bị liên lạc mà hắn mang theo người phát ra tiếng [tít tít].

Kỷ Hà nghi ngờ cầm lấy thiết bị liên lạc, sau khi nhấn nút nhận, chỉ nghe thấy giọng nói gấp gáp của Lâm Chính Uyên vang lên:

[Lão Kỷ, Tinh Thành có kẻ địch mạnh tấn công từ hướng bắc, Trương lão đã cảm ứng được hơi thở của chúng và ra tay trước rồi, lần này kẻ địch tấn công dựa trên phản hồi của radar khí huyết thì rất mạnh, là sinh vật mạnh nhất mà chúng ta từng gặp.]

[Kẻ địch là ai?] Kỷ Hà lập tức hỏi.

[Chúng tôi đã điều tra danh tính của kẻ địch tấn công, đã chia sẻ thông tin tình báo cho Mê Vụ Tộc và Ngân Nguyệt Tộc, hiện tại Ngân Nguyệt Tộc đã phản hồi cho chúng tôi, theo Ngân Nguyệt Tộc thì kẻ địch tấn công tỏa ra một sức mạnh cảm xúc tiêu cực vô cùng khủng khiếp, rất có thể là chiến binh cực ác trốn thoát khỏi địa ngục vô gián.]

[Địa ngục vô gián? Chiến binh cực ác?]

Cầm thiết bị liên lạc, Kỷ Hà

nhíu mày.

Đây là thế lực Lĩnh Vực mà hắn chưa từng nghe đến, hơn nữa rõ ràng không phải là thế lực Lĩnh Vực ẩn náu xung quanh Tinh Thành.

.

…

Hội đồng tối cao Tinh Thành.

Ngồi trên ghế, Kỷ Hà nghe đại diện quân đội báo cáo, có chút ngẩn người.

Nguy cơ đột ngột ập đến, hắn thực sự có chút trở tay không kịp.

Theo báo cáo điều tra của quân đội, hắn biết được danh tính của kẻ địch đã cơ bản được xác định, là một chiến binh cực ác đến từ thế lực bí ẩn [Địa ngục vô gián].

Trận chiến này hiện đã kết thúc, Trương Đạo Văn đã giành được chiến thắng cuối cùng.

Nhưng Trương Đạo Văn cũng bị thương trong trận chiến này, đã chọn bế quan.

Là chiến lực mạnh nhất của Tinh Thành, Trương Đạo Văn rõ ràng cần phải luôn duy trì sức chiến đấu của mình, để đối

phó với nguy cơ đột ngột xảy ra một lần nữa.

Hết chương 2045.

Chương 2046. Cơ Hội

Bế quan là điều bình thường.

Khi biết được tin này, Kỷ Hà cảm thấy khó tin, đồng thời đột nhiên nhận ra cơ hội đã lặng lẽ đến.

Nếu có thể nắm bắt cơ hội này, cuộc cải cách Tinh Thành của hắn sẽ được thúc đẩy.

Nhưng lần này là cơ hội và thách thức cùng đến.

Cơ hội là không còn Trương Đạo Văn, ngọn núi không thể vượt qua, cho dù thúc đẩy cải cách vẫn sẽ có sức cản nhưng những sức cản này không phải là không thể hóa giải.

Thách thức là không còn Trương Đạo Văn, hoàn cảnh của nhân tộc sẽ càng tồi tệ hơn.

Những thách thức xung quanh ngày càng gia tăng, Trương Đạo Văn vừa là kim chỉ nam trong nước, vừa là sức mạnh răn đe bên ngoài.

Ý nghĩ đầu tiên trong đầu Kỷ Hà là phải phong tỏa tin tức Trương Đạo Văn bế quan.

Trong cuộc họp này, Kỷ Hà suy nghĩ rất nhiều.

Vô số ý tưởng đan xen trong đầu, đợi đến khi kết thúc cuộc họp trở về nhà, hắn ngồi vào bàn bắt đầu chuẩn bị cho hành động tiếp theo.

Cơ hội bày ra trước mắt, trong lòng hắn không còn chút do dự nào nữa.

Mục tiêu đầu tiên hắn nhắm đến chính là Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Viện Nghiên cứu Hổ phách chỉ đứng sau cơ quan quyền lực quân đội, tầm quan trọng của hổ đối với Tinh Thành không cần phải nói cũng biết, tại hội đồng tối cao Tinh Thành cũng có quyền phát biểu rất cao.

Làm thế nào để giành lại quyền lực của Viện Nghiên cứu Hổ phách, Kỷ Hà đã sớm nghĩ ra kế hoạch.

Xét về ảnh hưởng và quyền lực, Kỷ Hà tự nhận rằng không thể so sánh với Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Nhưng lợi thế của hắn là ở chỗ hắn ở trong bóng tối, những người cấp cao của Viện Nghiên cứu Hổ phách không hề đề phòng hắn.

Những năm này, hơn mười đệ tử mà hắn bồi dưỡng đã gia nhập các cơ quan năng lượng, họ sẽ là một mắt xích quan trọng trong kế hoạch nhắm vào Viện Nghiên cứu Hổ phách này.

Trên thực tế, các cơ quan của Viện Nghiên cứu Năng lượng đã có mâu thuẫn với Viện Nghiên cứu Hổ phách từ lâu.

Mâu thuẫn chính xuất phát từ vấn đề phân bổ tài nguyên và nhiệm vụ.

Theo góc nhìn của các cơ quan năng lượng đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách, mỗi lần chỉ cần động miệng là yêu cầu các cơ quan năng lượng của họ tích cực phối hợp, thiết kế nhiều phương án để Viện Nghiên cứu Hổ phách xem xét và các phương án thường xuyên bị trả về để sửa đổi.

Các cơ quan năng lượng có vị trí đặc biệt tại Tinh Thành, dường như luôn đóng vai trò là người chịu trận, bản thân cơ bản không có quyền lực gì.

Kỷ Hà đã nhìn thấy điểm đột phá này.

Rạng sáng năm ngày sau, kế hoạch đoạt quyền bắt đầu.

Mắt xích đầu tiên của kế hoạch được mở ra, ngày hôm đó ba nhân viên của Viện nghiên cứu Tinh Thành đã chủ động liên lạc với hội đồng tối cao Tinh Thành, bắt đầu tố cáo sự áp bức của Viện Nghiên cứu Hổ phách đối với các bộ phận năng lượng như Viện nghiên cứu các vì sao.

Ba nhân viên này đã liệt kê chi tiết những yêu cầu quá đáng của Viện Nghiên cứu Hổ phách đối với Viện Nghiên cứu Năng lượng của họ trong những năm qua.

Trong đó liên quan đến các khía cạnh như điều phối tài nguyên, quản lý, v.v.

Về nguyên tắc, bản cáo trạng này không nghiêm trọng, Tinh Thành trước đây cũng từng có tình huống tương tự.

Chỉ là như vậy, tình hình sẽ nhanh chóng được điều chỉnh và bình tức.

Lúc này, các đệ tử mà Kỷ Hà sắp xếp ở các cơ quan năng lượng khác đã ra mặt, bản cáo trạng nhanh chóng liên quan đến các bộ phận năng lượng khác, liên tiếp có những người quản lý các bộ phận năng lượng nhảy ra tham gia vào bản cáo trạng nhắm vào Viện Nghiên cứu Hổ phách này.

Điều này cũng khiến các nhân viên của các bộ phận năng lượng đã tích tụ từ lâu lần lượt vào cuộc, mâu thuẫn leo thang thành tranh chấp giữa các cơ quan năng lượng và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Vì vậy, hội đồng tối cao Tinh Thành đã triệu tập một cuộc họp sau ba ngày để bắt đầu thảo luận về cách giải quyết vấn đề này.

Trong cuộc họp, Kỷ Hà đã bày tỏ quan điểm của mình và chủ động nhận giải quyết vấn đề này.

Trong suốt quá trình đó, hắn không chỉ trích Viện Nghiên cứu Hổ phách bằng lời lẽ sắc bén, mà còn tham gia điều chỉnh

mâu thuẫn với tư cách là người hòa giải, trên mặt muốn hóa giải mâu thuẫn.

Sau khi cuộc họp kết thúc, hắn triệu tập đại diện của Viện Nghiên cứu Hổ phách và các cơ quan của Viện Nghiên cứu Năng lượng lại với nhau.

Sau khi lắng nghe chi tiết nguyên nhân mâu thuẫn, Kỷ Hà đã đưa ra hai phương án.

Một phương án thiên về các cơ quan năng lượng, cho rằng Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể phân cấp quyền quyết định về phương án thiết kế năng lượng cho các cơ quan năng lượng.

Một phương án khác thiên về Viện Nghiên cứu Hổ phách, cho rằng các cơ quan năng lượng nên lấy cục diện chung làm trọng, mỗi quyết định của Viện Nghiên cứu Hổ phách đều được cân nhắc từ góc độ phát triển của Tinh Thành, không có tư tâm.

Về cách quyết định, Kỷ Hà không trực tiếp quyết định, mà để cả hai bên về suy nghĩ rồi mới đưa ra quyết định.

Hết chương 2046.

Chương 2047. Viện Hổ Phách

Kết quả của bước này sẽ phát triển theo hướng nào, trong lòng Kỷ Hà đã hiểu rõ.

Các đệ tử của hắn chỉ châm ngòi sự việc nhưng không có khả năng nào ảnh hưởng đến quyết định tiếp theo của các cơ quan năng lượng.

Hắn đưa ra hai lựa chọn, mục đích là làm sâu sắc thêm mâu thuẫn giữa Hổ phách và các cơ quan năng lượng.

Quyền lực phân cấp về phương án thiết kế năng lượng là mục tiêu mà các cơ quan năng lượng luôn mong muốn, trước cơ hội khó có được này, họ sẽ không bao giờ từ bỏ.

Là một trong ba cơ quan quyền lực đầu tiên của Tinh Thành, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã quyết định hướng đi tương lai của các cơ quan năng lượng trong hàng trăm năm, làm sao có thể đồng ý đột nhiên giao quyền lực lại cho các cơ quan năng lượng.

Điều này còn liên quan đến sự phát triển của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Cuối cùng, công nghệ của Viện Nghiên cứu Hổ phách không ngừng được nâng cấp, việc xây dựng năng lượng nội bộ cũng đang không ngừng được nâng cấp, việc chỉ đạo các cơ quan năng lượng đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách có ý nghĩa rất lớn.

Trao quyền cho các cơ quan năng lượng, tức là các cơ quan năng lượng có thể tự quyết định hướng đi trong tương lai.

Ví dụ, Viện Nghiên cứu Hổ phách gần đây muốn xây dựng một căn cứ phụ, cần xây dựng cấu trúc năng lượng, lúc này Viện Nghiên cứu Hổ phách có thể tìm đến người phụ trách của các cơ quan năng lượng, trực tiếp sắp xếp việc triển khai.

Nhưng nếu quyền lực được phân cấp cho các cơ quan năng lượng, các cơ quan năng lượng có quyền quyết định ưu tiên hoàn thiện việc nâng cấp cấu trúc năng lượng mới cho các cơ quan khác.

Đây là kết quả mà Viện Nghiên cứu Hổ phách không thể chấp nhận được.

Đúng như Kỷ Hà đã mưu tính, mâu thuẫn dần leo thang, các cấp cao của các cơ quan năng lượng vốn không muốn mở rộng sự việc cũng tham gia vào tranh chấp.

Trước cơ hội ngàn năm có một, cùng với sự ủng hộ của cấp dưới, họ lựa chọn thách thức uy quyền của Viện Nghiên cứu Hổ phách, giành quyền lực cho các cơ quan năng lượng.

Lúc này, Kỷ Hà lại ra tay.

Hắn lấy danh nghĩa hội đồng tối cao của Tinh Thành, một lần nữa triệu tập hội nghị, bàn bạc quyết định cách xử lý chuyện này.

Tình hình hiện tại là, Viện Nghiên cứu Hổ phách không muốn nhượng bộ, các cơ quan năng lượng cũng không muốn nhượng bộ.

Sau khi kết thúc hội nghị, Kỷ Hà bắt đầu ngày ngày đi lại giữa các cơ quan năng lượng và Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Khi triệu tập các cấp cao của các cơ quan năng lượng để bàn bạc, hắn nói rằng hắn muốn giành quyền lực cho các cơ quan năng lượng.

Khi đến Viện Nghiên cứu Hổ phách, hắn lại nói rằng Hổ phách quản lý các cơ quan năng lượng là truyền thống của Tinh Thành, hắn muốn giúp Viện Nghiên cứu Hổ phách xử lý tốt chuyện này, an phủ các cơ quan năng lượng.

Sau khi giành được sự tin tưởng của cả hai bên, Kỷ Hà bắt đầu bước tiếp theo.

Một tháng sau, hội nghị tối cao của Tinh Thành lại được triệu tập.

Trong hội nghị, cả hai bên đều căng thẳng, không ai chịu nhượng bộ, lúc này đại diện của quân đội là Lâm Chính Uyên lên tiếng:

[Vì mâu thuẫn này tạm thời không thể giải quyết được, để ổn định tình hình của Tinh Thành, tôi đề nghị thu hồi quyền lực của cả hai bên trước, tạm thời giao cho hội nghị tối cao của Tinh Thành quyết định… Tôi đề cử Kỷ Hà tạm thời phụ trách quản lý các cơ quan năng lượng, đợi giải quyết xong chuyện này rồi sẽ trả lại quyền lực.]

Nghe xong lời này, hội trường im lặng.

Sau đó, đại diện của các cơ quan năng lượng lên tiếng bày tỏ ủng hộ quyết định này.

Trong mắt đại diện của các cơ quan năng lượng, Kỷ Hà vẫn luôn đứng về phía họ, quyền lực từ Hổ phách chuyển giao sang tay Kỷ Hà, họ đã thành công được một nửa, đến lúc đó Kỷ Hà sẽ giúp họ thoát khỏi sự kiểm soát của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Sau đó, Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng lên tiếng bày tỏ ủng hộ.

Trong mắt các cấp cao của Viện Nghiên cứu Hổ phách, Kỷ Hà đứng về phía họ, tạm thời trao quyền là để ổn định tình

hình của Tinh Thành, đến lúc đó quyền lực vẫn sẽ trở về tay Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Như vậy, Kỷ Hà đã giành được quyền kiểm soát đối với các cơ quan năng lượng.

Nhưng Kỷ Hà hiểu rõ trong lòng, Viện Nghiên cứu Hổ phách đã cắm rễ sâu ở Tinh Thành, chỉ bằng vậy căn bản không thể thu hồi toàn bộ quyền lực của Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Mà đây cũng chỉ là bước đầu tiên trong kế hoạch tập quyền của hắn.

Tiếp theo hắn sẽ lấy Viện Nghiên cứu Năng lượng làm trung tâm, từng bước triển khai kiểm soát Tinh Thành.

Thời gian trôi nhanh.

Trong vài năm tiếp theo, quyền phát biểu của Kỷ Hà tại hội đồng tối cao của Tinh Thành ngày càng nặng nề.

Trong thời gian này, hắn chưa bao giờ đưa ra đề xuất quá khích, vẫn luôn lấy việc ổn định tình hình của Tinh Thành làm chính, thông qua các cơ quan năng lượng để kết nối với các cơ quan quyền lực, tăng cường ảnh hưởng của mình, cũng nhận được sự tin tưởng của các cơ quan.

Hết chương 2047.

Chương 2048. Thay Thế

Điều này đã đặt nền tảng cho hắn hoàn toàn nắm giữ Tinh Thành.

Cũng có xu hướng thay thế Trương Đạo Văn, trở thành người quản lý tối cao tiếp theo của Tinh Thành.

Nhưng muốn thu hồi toàn bộ quyền lực, Kỷ Hà vẫn cảm thấy khó khăn chồng chất.

Năm 402 của Bình Minh.

Bệnh viện Tinh Thành.

Ngồi trước giường bệnh, bên tai Kỷ Hà vang lên tiếng [tít tít] của thiết bị, ánh mắt hắn nhìn thẳng vào lão già tiều tụy nằm trên giường bệnh.

Lúc này lão già mở mắt, run rẩy đưa tay về phía Kỷ Hà, dường như muốn nói gì đó.

[Thầy.]

Kỷ Hà lập tức đưa tay nắm lấy bàn tay trái mà lão già đưa ra.

[Tiểu Hà… Cuối cùng con vẫn đi đến bước này.]

Giọng nói của lão già run rẩy, nói chuyện rất khó khăn.

[Thầy, ước mơ của chúng ta sắp thành hiện thực rồi, thầy sẽ được chứng kiến tận mắt.]

[Mục tiêu của chúng ta là đúng… Nhưng hướng phát triển của sự việc không chắc chắn sẽ theo hướng chúng ta mong muốn… Con đã từng nghĩ đến hậu quả chưa?]

[Con đã nghĩ rồi, cũng có lòng tin giải quyết.]

[

Nghe xong lời này, lão già khó khăn gật đầu:

[Thầy e là không đợi được đến ngày đó… Trước khi đi… Thầy có một câu chắc chắn phải nói với con… Đã quyết định rồi thì… Con không được có bất kỳ lo lắng nào nữa… Phải ra tay tàn nhẫn… Bất kỳ sự do dự hay mềm lòng nào cũng sẽ trở thành chướng ngại vật trên con đường tiến lên của con.]

Nói xong lời này, lão già ho dữ dội.

Đêm đó, lão già qua đời.

Sự ra đi của lão già càng củng cố thêm suy nghĩ của Kỷ Hà.

Trong kế hoạch trước đó, hắn luôn suy nghĩ về một vấn đề, đó là làm thế nào để ổn định tình hình Tinh Thành đồng thời giành quyền lực.

Suy nghĩ quá nhiều, dẫn đến kế hoạch giành quyền lực luôn tiến triển chậm chạp.

Tiếp theo, hắn quyết định thay đổi phong cách hành sự của mình.

Năm nay đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Phong cách hành sự của Kỷ Hà đột nhiên trở nên kích tiến, trước tiên hắn lấy tư cách là người ra quyết định cao nhất của Tinh Thành, bãi miễn người phụ trách bộ phận nhân sự của Tinh Thành, thay thế bằng đệ tử mà hắn đã sắp xếp từ trước.

Hành động thanh trừng Tinh Thành bắt đầu từ đây.

Ngoài Viện Nghiên cứu Hổ phách vẫn chưa thể lay chuyển, từ các cơ quan nhỏ đến các cơ quan lớn, sự kiểm soát của Kỷ Hà dần lan rộng từ dưới lên trên.

Nhiều năm chuẩn bị, đến khi Viện Nghiên cứu Hổ phách phản ứng lại thì đã quá muộn.

Khi biết được Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ triệu tập hội nghị tối cao, buộc tội hành vi tập trung quyền lực của hắn, Kỷ Hà tỏ ra vô cùng bình tĩnh.

Hắn còn một nước cờ bí mật vẫn chưa động đến.

Nước cờ này chính là đòn tuyệt sát đối với Viện Nghiên cứu Hổ phách.

Tối hôm đó, hắn lấy danh nghĩa quân đội triệu tập viện trưởng Hồ hiện tại của Hổ phách đến quân đội.

Tưởng rằng quân đội có chuyện quan trọng muốn bàn bạc, viện trưởng Hồ vội vã đến, khi phát hiện Kỷ Hà đang ngồi trên ghế sofa trong văn phòng của Lâm Chính Uyên, ông đột nhiên nhận ra tại sao việc tập trung quyền lực của Kỷ Hà lại diễn ra suôn sẻ như vậy.

Đối mặt với lời buộc tội chính đáng của viện trưởng Hồ, Kỷ Hà vẫn giữ vẻ mặt bình thản, không phản bác lại.

Hắn từng nghĩ đến việc kéo viện trưởng Hồ về phe mình nhưng sự bất đồng về lý tưởng khiến hắn hiểu rằng viện trưởng Hồ không thể đứng về phía hắn.

Với tư cách là viện trưởng Viện Nghiên cứu Hổ phách, ông đã trở thành trở ngại lớn nhất trong mắt Kỷ Hà.

Ngày mai sẽ triệu tập hội nghị tối cao của Tinh Thành, nếu để viện trưởng Hồ đứng ra tố cáo hắn tại hội nghị tối cao, đến lúc đó hắn sẽ rơi vào vòng xoáy dư luận.

Vì vậy, hắn phải bóp chết sự phát triển của tình hình.

Không đợi viện trưởng Hồ nói xong, Kỷ Hà liền nhìn về phía Lâm Chính Uyên.

Lâm Chính Uyên vỗ nhẹ lên bàn, những chiến sĩ quân đội canh gác bên ngoài đẩy cửa xông vào, áp giải viện trưởng Hồ đi.

Nhà tù quân đội chính là nơi Kỷ Hà sắp đặt cho viện trưởng Hồ.

Còn về cách hóa giải một loạt phản ứng dây chuyền sau khi viện trưởng Hồ biến mất, hắn đã chuẩn bị sẵn sàng để đối phó.

Chỉ cần viện trưởng Hồ biến mất, Viện Nghiên cứu Hổ phách sẽ rơi vào một thời kỳ hỗn loạn, đây cũng là thời điểm hắn dễ dàng thu hồi quyền lực của Viện Nghiên cứu Hổ phách nhất.

Đối xử với người của mình như vậy, quả thực quá tàn nhẫn.

Khi hậu thế lật lại đoạn lịch sử này, hắn chắc chắn sẽ trở thành tội đồ lịch sử.

Nhưng… thì sao chứ.

Công hay tội để hậu thế đánh giá, hắn chỉ cần thực hiện lý tưởng của mình là được.

Đây là mục tiêu hắn phấn đấu cả đời.

Ngày hôm sau, khi Viện Nghiên cứu Hổ phách phát hiện viện trưởng Hồ vẫn chưa về và không thể liên lạc được thì đã quá muộn.

Ảnh hưởng của Viện Nghiên cứu Hổ phách đối với Tinh Thành là rất lớn, đồng thời còn kiểm soát phần lớn các phương tiện truyền thông nhưng ngay trong ngày hôm đó, bộ phận thông tin liên lạc đã cắt đứt trước kênh liên lạc đối ngoại của Viện Nghiên cứu Hổ phách, sau đó các chiến sĩ quân đội bao vây Viện Nghiên cứu Hổ phách, ngăn chặn tin tức bị rò rỉ.

Hết chương 2048.

Chương 2049. Quyền Lực

Cái cớ đưa ra là phát hiện có khả năng Sinh vật trận địa xâm nhập vào Viện Nghiên cứu Hổ phách, đang tiến hành điều tra.

Tám giờ sáng, hội nghị tối cao của Tinh Thành được triệu tập.

Kỷ Hà ngồi vào vị trí chủ tọa vốn thuộc về Trương Đạo Văn trước sự chứng kiến của mọi người.

Nhìn xuống những người ra quyết định của hội nghị tối cao Tinh Thành, Kỷ Hà nhẹ giọng nói:

[Hội nghị tối cao Tinh Thành hiện bắt đầu, những người có trách nhiệm liên quan bắt đầu báo cáo công việc gần đây.]

Lúc này, hội nghị tối cao của Tinh Thành vẫn còn một số người ra quyết định chưa bị Kỷ Hà khống chế nhưng họ không còn có thể ảnh hưởng đến việc Kỷ Hà trở thành người ra quyết định cao nhất của Tinh Thành.

Nếu viện trưởng Hồ còn ở đây, họ vẫn có thể theo viện trưởng Hồ tố cáo hành vi của Kỷ Hà.

Nhưng bây giờ, không ai trong số họ có đủ ảnh hưởng để trở thành người lãnh đạo.

Kết thúc cuộc họp, Kỷ Hà và Lâm Chính Uyên là những người cuối cùng rời khỏi hội trường.

[Lão Lâm, ông có hối hận không?]

Đi ra khỏi cổng hội trường, nhìn về phía xa xa bức tượng anh hùng Phong Kỳ, Kỷ Hà nhẹ giọng hỏi.

[Đã đến nước này rồi, hối hận có ích gì? Còn ông, ông có hối hận về quyết định của mình không?]

Kỷ Hà cười nhẹ:

[Tôi chưa bao giờ cho rằng mình sai thì làm sao hối hận được.]

Nói xong, Kỷ Hà bước về phía trước.

Nhìn bóng lưng nhạt nhòa của Kỷ Hà, Lâm Chính Uyên không kìm được hỏi:

[Lão Kỷ, thực ra tôi vẫn luôn muốn biết tại sao lúc đầu ông lại có suy nghĩ như vậy?]

Kỷ Hà nghe vậy, dừng bước, sau đó không ngoảnh đầu lại, mỉm cười trả lời:

[Người thầy mà tôi kính trọng nhất đã buông tay, tôi tiếp nhận lý tưởng của ông ấy, bước lên con đường của riêng mình.]

…

Năm 403 Bình Minh.

Quân đội.

Kỷ Hà đứng trước bản đồ lãnh thổ Tinh Thành, ánh mắt lướt qua lãnh thổ Tinh Thành, cuối cùng dừng lại ở khu vực tiếp tế tiền tuyến của Tinh Thành.

Bây giờ hắn đã đứng trên đỉnh cao quyền lực của Tinh Thành.

Và bước đầu tiên hắn cải cách Tinh Thành, sẽ bắt đầu từ quân đội.

Trước đây, lực lượng chiến đấu chính của Tinh Thành được chia thành hai phần.

Một phần là các Chiến đoàn ở khu vực tiếp tế tiền tuyến, chịu trách nhiệm thám hiểm, xua tan các trận địa Lĩnh vực ở tiền tuyến, vận chuyển tài nguyên về Tinh Thành.

Phần còn lại là quân đội đóng tại Tinh Thành, chịu trách nhiệm duy trì trật tự trong thành phố, bảo vệ an toàn cho thành phố, nếu đột nhiên có trận địa Lĩnh vực xuất hiện, quân đội cũng sẽ là tuyến phòng thủ vững chắc nhất của thành phố.

Mô hình này đã duy trì trong hàng trăm năm.

Nhưng Kỷ Hà cho rằng đã đến lúc cải cách mô hình này rồi.

Môi trường xung quanh Tinh Thành ngày càng xấu đi, các thế lực chủng tộc hùng mạnh liên tục xuất hiện, quá trình khai phá tiền tuyến của nhân tộc đã trở nên rất chậm chạp.

Mô hình tác chiến trước đây không còn phù hợp với tình hình hiện tại nữa.

Việc hợp nhất lực lượng tiền tuyến, tăng cường sức chiến đấu của quân đội, thay đổi mô hình tác chiến của các Chiến đoàn quy mô nhỏ thành mô hình tác chiến tập trung sau khi hợp nhất đã trở nên cấp thiết.

Ý tưởng trong lòng hắn là sáp nhập các Chiến đoàn tiền tuyến vào quân đội.

Sau này, quân đội sẽ khai phá chiến trường, cũng sẽ thông qua chiến tranh để giành lấy tài nguyên.

Kỷ Hà đã phân tích chi tiết những ưu nhược điểm của việc làm như vậy.

Các thế lực Lĩnh vực trong thế giới loài người, nhìn chung có xu hướng lớn nuốt nhỏ, tốc độ đào thải các thế lực yếu đang ngày càng nhanh hơn.

Trước đây, các thế lực Lĩnh vực yếu nhỏ chiếm ưu thế, vì vậy mô hình Chiến đoàn dựa vào hiệu quả, sự tiện lợi và linh hoạt do tác chiến theo nhóm nhỏ mang lại, trở thành mô hình tác chiến chính đối ngoại.

Nhưng chiến trường trong tương lai ngày càng hướng tới chiến tranh quy mô lớn.

Tinh Thành dựa vào việc cướp bóc tài nguyên linh tính của các trận địa Lĩnh vực để trở nên mạnh mẽ, nhiều thế lực Lĩnh vực cũng vậy.

Tác chiến quy mô nhỏ theo hình thức Chiến đoàn, càng về sau càng khó thích ứng với chiến trường tương lai, lúc này tầm quan trọng của quân đội một lần nữa được thể hiện.

Theo Kỷ Hà, việc sáp nhập Chiến đoàn vào quân đội là rất cần thiết.

Điều này vừa có thể nâng cao sức mạnh tổng hợp của quân đội, vừa có thể cải cách mô hình tác chiến ở tiền tuyến.

Chuyển đổi mô hình tác chiến quy mô nhỏ của Chiến đoàn sang mô hình tác chiến tập trung mà quân đội giỏi nhất, thích ứng trước với cuộc chiến tranh chủng tộc trong tương lai.

Cuộc cải cách này còn có một ưu điểm nữa.

Tinh Thành kiểm soát tiền tuyến ở một cấp độ cao hơn.

Các Chiến đoàn hiện tại giống như lính đánh thuê, ngoài việc chịu sự giám sát của Tinh Thành, chủ yếu là do Chiến đoàn quản lý.

Nhưng Chiến đoàn sẽ không hoàn toàn thuộc về sự quản lý của Tinh Thành.

Chiến đoàn sẽ luôn là tổ chức do Ngũ Đại Thành Thị cùng thành lập, quản lý việc điều động Chiến đoàn của Ngũ Đại Thành Thị là một cơ quan hoàn toàn độc lập.

Hết chương 2049.

Chương 2050. Bước Đi Mới

Ngay cả Chiến đoàn cũng có mối quan hệ hợp tác nhiều hơn với Chiến đoàn.

Muốn thu hồi quyền quản lý Chiến đoàn tiền tuyến, Chiến đoàn sẽ là một trở ngại trước mắt Kỷ Hà, suy nghĩ của hội trưởng Chiến đoàn hàng đầu lại là một trở ngại.

Muốn sáp nhập Chiến đoàn tiền tuyến vào quân đội, không đơn giản như tưởng tượng.

Kỷ Hà đã có mục tiêu rõ ràng trong lòng về cách thực hiện.

So với Chiến đoàn quản lý Chiến đoàn bằng cánh tay dài, hắn coi trọng suy nghĩ của Chiến đoàn hàng đầu hơn.

Nhưng muốn trực tiếp để Chiến đoàn hàng đầu dẫn đầu sáp nhập vào quân đội thì không dễ thực hiện, mô hình của Chiến đoàn hàng đầu khiến chúng có tính tự chủ rất cao.

Đặc biệt là Mười Chiến đoàn hàng đầu, trên danh nghĩa là ngang hàng với quân đội.

Trong lịch sử đã từng xảy ra chuyện Chiến đoàn hàng đầu chống lại quân đội, Chiến đoàn Ám Tinh đóng quân tại Lẫm Đông Thành từng có mâu thuẫn xung đột với quân đội vì một phó đoàn trưởng bị quân đội giam giữ, may mà cuối cùng sự việc đã được dập tắt.

Muốn quân đội thu nhận Mười Chiến đoàn hàng đầu thì cần phải phá vỡ tính độc lập của Chiến đoàn hàng đầu.

Kỷ Hà không nghi ngờ rằng nếu Tinh Thành ban hành thông báo, quyết định sáp nhập Chiến đoàn tiền tuyến vào quân đội, chắc chắn sẽ có rất nhiều Chiến đoàn hưởng ứng.

Nhưng sau đó sẽ gặp phải sự cản trở kép.

Một là sự cản trở của Chiến đoàn, hai là sự cản trở của một số Chiến đoàn hàng đầu không muốn gia nhập quân đội.

Khu vực tiếp tế của các thành phố khác hắn không có quyền can thiệp nhưng Chiến đoàn đóng quân tại khu vực tiếp tế của Tinh Thành, Kỷ Hà đã đưa ra quyết định, cho rằng phải nắm chắc trong tay Tinh Thành.

Nhưng muốn thúc đẩy Chiến đoàn sáp nhập vào quân đội, hành động quá vội vàng chỉ gây tác dụng ngược.

Hắn quyết định bắt đầu từ cơ cấu Chiến đoàn của khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành, từng bước hợp nhất sức mạnh của các Chiến đoàn.

Trước đó, hắn sẽ không tiết lộ suy nghĩ của mình.

Còn về việc nên để ai phụ trách nhiệm vụ hợp nhất Chiến đoàn, Kỷ Hà trong lòng đã có một ứng cử viên tốt nhất.

Tối hôm đó, hắn đến ngục tối của quân đội.

Ngoài những tên tội phạm trong thành phố, nơi đây còn giam giữ một số nhóm người đặc biệt.

Ví dụ như viện trưởng Hồ của Viện nghiên cứu hổ phách, hiện đang bị giam giữ ở đây.

Nhưng mục tiêu lần này của Kỷ Hà không phải là viện trưởng Hồ.

Đi theo chiến sĩ quân đội, Kỷ Hà cuối cùng cũng đến trước một phòng giam.

Phòng giam được làm bằng kim loại đặc chế, linh khí bên trong đã bị hút sạch, một mặt hướng ra hành lang là kính chống nổ dày.

Đợi chiến sĩ trực đi khỏi, Kỷ Hà đưa tay ấn công tắc trên tường.

Đèn trong phòng giam nhấp nháy rồi sáng lên.

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên mặt mày hốc hác ngồi dựa vào tường, tóc tai rối bù, sắc mặt tái nhợt.

Ánh mắt chạm nhau, Kỷ Hà mỉm cười mở lời:

- Đoàn trưởng Lê.

Người đàn ông được gọi là đoàn trưởng Lê lúc này từ từ ngẩng đầu lên, lộ ra đôi mắt đầy sát khí.

Giống như một con hổ dữ bị giam cầm, trên người tràn ngập hơi thở ngạo nghễ.

Người đàn ông tên là Lê Trảm, là đoàn trưởng của một trong Mười Chiến đoàn hàng đầu trước đây, [Tử thần chi dực].

Về sự kiện lịch sử của hắn, Kỷ Hà đã xem xét kỹ lưỡng các tài liệu lịch sử.

Trong mắt Kỷ Hà, hắn là người có thiên phú xuất chúng nhưng cũng rất tham vọng.

Vào thời điểm Lê Trảm nổi lên, hắn vẫn chưa ra đời, khi đó Lê Trảm được đánh giá là một trong mười sinh viên tốt nghiệp xuất sắc nhất trong lịch sử Học viện Bình Minh.

Lê Trảm tốt nghiệp khoa Chiến đấu từng là một huyền thoại.

Sau khi tốt nghiệp, hắn được một trong Mười Chiến đoàn hàng đầu lâu đời nhất cho đến nay là [Chiến đoàn đập tan đầu chó Lĩnh Vực] chọn trúng, bắt đầu là một chiến sĩ mới của Chiến đoàn hàng đầu.

Sau ba năm rèn luyện ở tiền tuyến, Lê Trảm chủ động rời khỏi Chiến đoàn đập tan đầu chó Lĩnh Vực, thành lập Chiến

đoàn Tử thần chi dực.

Trong những năm sau đó, Tử thần chi dực đã phát triển nhanh chóng.

Xét về lịch sử phát triển của Chiến đoàn, ngoài Chiến đoàn Lê Minh, một trong Mười Chiến đoàn hàng đầu, tức là bộ phận Lê Minh Quân của Lẫm Đông Thành hiện tại có tốc độ phát triển vượt trội, sự phát triển của Tử thần chi dực trong lịch sử nhân loại đủ để xếp vào top năm, thậm chí top ba.

Nhưng nhược điểm của Lê Trảm là quá tham vọng.

Trước đây, Lê Trảm dựa vào sự tham vọng và nhiệt huyết của mình từng bước đưa Tử thần chi dực lên vị trí lịch sử của Mười Chiến đoàn hàng đầu.

Nhưng trở thành đoàn trưởng của Mười Chiến đoàn hàng đầu, Lê Trảm lại có mục tiêu mới.

Hắn muốn hợp nhất lực lượng tiền tuyến, để tiền tuyến hoàn toàn độc lập, không còn chịu sự quản lý của tầng lớp cao cấp trong thành phố và Chiến đoàn.

Lê Trảm chưa bao giờ phản bội loài người, mục đích của hắn là muốn Chiến đoàn tiền tuyến có quyền tự chủ cao hơn, có thể tự mình quyết định chiến lược tác chiến, đồng thời muốn mở rộng quy mô Chiến đoàn Tử thần chi dực, thành lập một đơn vị tác chiến có thể sánh ngang với quân đội.

Hết chương 2050.

Chương 2051. Đối Thủ

Ý tưởng của hắn chắc chắn là muốn phá vỡ hệ thống cục diện tiền tuyến lúc bấy giờ.

Cũng chính vì vậy, Lê Trảm đã đi trên con đường đối đầu với thành phố và Chiến đoàn, cuối cùng trở thành tù nhân.

Một ngôi sao đang lên như vậy đã vụt tắt, cuối cùng sau phiên tòa xét xử chung của Chiến đoàn, Liên hợp quân bộ, các tầng lớp cao cấp của các thành phố, quyết định đưa Lê Trảm trở về quê hương Tinh Thành, giam giữ trong nhà tù quân đội Tinh Thành.

Kiếm đã vào vỏ, thời gian trôi đi, Lê Trảm dần dần biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Lê Trảm hiện tại trông ngoài 40 tuổi nhưng tuổi thật đã hơn trăm tuổi.

Chiến đoàn Tử thần chi dực do hắn thành lập vẫn là Chiến đoàn hàng đầu nhưng cũng không còn được như thời Lê Trảm còn tại vị.

Trong mắt Kỷ Hà, thanh kiếm trong vỏ này đã đến lúc phải rút ra.

Lê Trảm là quân cờ tốt nhất trong mắt hắn,

Ý tưởng của hắn trùng hợp với hắn, hắn muốn thông qua Lê Trảm để hợp nhất Chiến đoàn ở khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành, sau đó để quân đội tiếp quản.

- Ngươi là ai?

Giọng nói lạnh lùng khàn khàn của Lê Trảm vang lên.

- Kỷ Hà, một thành viên của Hội đồng tối cao Tinh Thành.

- Tìm ta có chuyện gì?

- Ta luôn cho rằng ngươi trước đây không sai, ý tưởng hợp nhất tiền tuyến chỉ là quá tiến bộ, còn hành động của ngươi thì quá kích tiến… Trên chiến trường tương lai, các thế lực Lĩnh vực đều chiến đấu theo đơn vị chủng tộc, mô hình tác chiến Chiến đoàn quá phân tán, khi đối mặt với các chủng tộc mạnh mẽ, căn bản không thể hình thành sức mạnh tập hợp để chống lại.

Nghe Kỷ Hà phân tích chi tiết tình hình tiền tuyến, ánh mắt Lê Trảm có sự dao động.

Bởi vì những gì Kỷ Hà nói chính là những gì hắn từng nghĩ.

Từng lời của Kỷ Hà đều nói trúng tim đen hắn, khiến hắn đã lâu không còn dao động cảm xúc, thậm chí còn có ảo giác tìm được tri kỷ.

- Đoàn trưởng Lê, tương lai cần cải cách mới để thích ứng với thời đại mới, tôi cần sự giúp đỡ của ông.

- Ngay cả khi ông là thành viên của Hội đồng tối cao Tinh Thành nhưng ông không thể đưa tôi ra khỏi đây.

- Lúc này, Lê Trảm rõ ràng đã bị thuyết phục nhưng khi đối mặt với lời chiêu mộ của Kỷ Hà, cuối cùng không nhịn được thở dài.

- Đoàn trưởng Lê, những năm ông bị giam cầm, cục diện thế giới đã thay đổi chóng mặt, trước tiên là thành phố Tương Lai bị phá hủy, sau đó liên lạc của chúng ta với Cựu Mã Thành và Thành Thắng Lợi cũng đang dần bị cắt đứt, đường chính nối giữa các thành phố về cơ bản đã bị Lĩnh vực bao phủ, ảnh hưởng của Chiến đoàn đối với Tinh Thành ngày càng yếu đi…

Còn về áp lực nội bộ của Tinh Thành, ông không cần lo lắng, tôi có thể xử lý.

- Dưới sự thuyết phục của Kỷ Hà, ánh mắt Lê Trảm liên tục thay đổi.

- Đoàn trưởng Lê, ông là huyền thoại một thời, tôi tin rằng ông có thể tái tạo được vinh quang trong thời đại mới này.

- Lần này, ánh mắt Lê Trảm trở nên kiên định, nhìn Kỷ Hà gật đầu nói:

- Không ngờ rằng tôi đã nửa chôn nửa sống mà vẫn có thể tìm được một người bạn tâm giao hiểu mình, đã như vậy, tôi cũng không còn gì phải do dự nữa.

- Khi cánh cửa nhà tù mở ra, tay phải của Kỷ Hà nắm lấy tay Lê Trảm.

Kỷ Hà lúc này mở lời:

- Đoàn trưởng Lê, tôi sẽ sắp xếp ba tân binh xuất sắc theo giúp đỡ ông, tương lai của tiền tuyến phụ thuộc vào ông.

- Được.

-…

- Cuối năm Bình Minh 403.

Lê Trảm ra tù, dẫn theo ba chiến binh tinh nhuệ do Kỷ Hà sắp xếp đến tiền tuyến.

- Đầu năm Bình Minh 404, theo sự sắp xếp của Kỷ Hà, Lê Trảm tái gia nhập Chiến đoàn Tử thần chi dực do chính tay mình thành lập và cuối năm đó, hắn lại nắm quyền chỉ huy Chiến đoàn Tử thần chi dực.

- Kế hoạch hợp nhất Chiến đoàn bắt đầu triển khai.

Lê Trảm nỗ lực ở tiền tuyến, Kỷ Hà phối hợp ở hậu phương, tiến hành hỗ trợ toàn diện.

- Đối mặt với câu hỏi của Chiến đoàn, Kỷ Hà dùng lý do đã chuẩn bị sẵn để đường tắc, ổn định Chiến đoàn.

- Trong thời gian này, màn thể hiện của Lê Trảm không làm hắn thất vọng, bắt đầu mở rộng Chiến đoàn Tử thần chi dực.

Để nâng cao ảnh hưởng của Chiến đoàn Tử thần chi dực, Kỷ Hà chủ động sắp xếp phần lớn học viên Hệ chiến đấu tốt nghiệp năm Bình Minh và Tinh Thành vào Chiến đoàn Tử thần chi dực.

Thời gian trôi qua, năm Bình Minh 407.

Năm nay, dưới sự quản lý của Lê Trảm và sự hỗ trợ của Kỷ Hà, Chiến đoàn Tử thần chi dực đã thăng cấp thành Chiến đoàn số một ở khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành thông qua việc bổ sung máu mới và sáp nhập các Chiến đoàn nhỏ.

Sau bốn năm tiếp xúc và hợp tác, trong mắt Lê Trảm, Kỷ Hà là bạn tâm giao của mình, hắn vô cùng tin tưởng Kỷ Hà.

Nhưng trong mắt Kỷ Hà, thành tựu của Lê Trảm vẫn chưa đủ, căn bản không đạt được mục tiêu hắn muốn.

Hết chương 2051.

Chương 2052. Thách Thức

Các Chiến đoàn nhỏ ở khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành đã được sáp nhập vào Chiến đoàn Tử thần chi dực với số lượng lớn nhưng ảnh hưởng của Chiến đoàn Tử thần chi dực đối với các Chiến đoàn hàng đầu là có hạn, căn bản không thể nuốt chửng những Chiến đoàn hàng đầu này.

Bước tiếp theo nên làm gì, Kỷ Hà đã nghĩ ra cách cho Lê Trảm.

Phát động chiến tranh với Lĩnh vực Thánh Thuẫn.

Lĩnh vực Thánh Thuẫn là một thế lực Đại thế mạnh mẽ nằm ở phía Tây khu vực tiếp tế Tinh Thành, đã đối đầu với tiền tuyến hơn mười năm nhưng nhân tộc chưa bao giờ ra tay với thế lực Lĩnh vực này.

Nhưng lần này, Kỷ Hà quyết định để Lê Trảm lấy

chống lại Lĩnh vực Thánh Thuẫn làm mồi nhử, thành lập Chiến đoàn liên hợp.

Đã là Chiến đoàn liên hợp thì chắc chắn cần một tổng chỉ huy.

Kỷ Hà đã lên kế hoạch cho nước cờ này từ lâu.

Lê Trảm, người nắm giữ Chiến đoàn mạnh nhất tiền tuyến, chắc chắn là ứng cử viên sáng giá nhất cho vị trí tổng chỉ huy quân đội tác chiến liên hợp.

Trong vài năm tiếp theo, với sự hỗ trợ của Kỷ Hà, Lê Trảm đã trở thành tổng chỉ huy của Chiến đoàn liên hợp như mong muốn, thống lĩnh các Chiến đoàn tiền tuyến.

Trong cuộc chiến với Lĩnh vực Thánh Thuẫn, Kỷ Hà đã để Lê Trảm cố tình kéo dài tiến độ.

Khoảng thời gian này là thời điểm tốt nhất để Lê Trảm nắm giữ tiền tuyến trong mắt Kỷ Hà.

Trong thời gian đó, Lê Trảm từng bước chia nhỏ các Chiến đoàn hàng đầu, phân chia cho các phân đoàn liên hợp và dần dần sáp nhập vào Chiến đoàn Tử thần chi dực.

Một đội quân liên hợp tiền tuyến có thể sánh ngang với quân bộ dần được hình thành.

Trong thời gian chống lại Lĩnh vực Thánh Thuẫn, Lê Trảm dần dần nắm quyền kiểm soát Chiến đoàn liên hợp, đồng thời cố ý bắt đầu huấn luyện các chiến sĩ tiền tuyến theo lý tưởng của Kỷ Hà để chiến đấu theo hình thức quân đoàn, rèn luyện khả năng phối hợp tác chiến tổng thể.

Lúc này, Lê Trảm đã có sức chiến đấu toàn diện có thể sánh ngang với Chiến đoàn Lê Minh lúc bấy giờ.

Thậm chí có thể nói hoàn toàn có thể một mình chống lại quân bộ của Tinh Thành.

Và đây cũng chính là ước mơ trước đây của Lê Trảm.

Năm Bình Minh 412, Chiến đoàn liên hợp đã thành công đánh tan Lĩnh vực Thánh Thuẫn, chỉ có một số ít thành viên của tộc Thánh Thuẫn trốn thoát khỏi Lĩnh vực, trở thành thế lực lưu vong.

Nhưng Lê Trảm không giải tán Chiến đoàn liên hợp.

Theo lời mời của Kỷ Hà, Lê Trảm đã trở về Tinh Thành và tham dự tiệc mừng công.

Toàn bộ Tinh Thành cũng trở nên náo nhiệt vô cùng, mọi người đều đắm chìm trong niềm vui chiến thắng, mong đợi Tinh Thành sẽ bước vào một giai đoạn phát triển tốc độ cao

mới dưới sự hỗ trợ của nguồn tài nguyên khổng lồ từ Lĩnh vực Thánh Thuẫn.

Lê Trảm cũng nhiều lần lên báo, một lần nữa trở thành anh hùng trong mắt mọi người.

Sự thật chứng minh rằng quyết định của Kỷ Hà và Lê Trảm là không sai, trước thế lực Lĩnh vực hùng mạnh, chỉ có hợp nhất lực lượng tiền tuyến để chiến đấu mới có thể thích ứng với tương lai ngày càng tàn khốc.

Năm ngày sau.

Lê Trảm được Kỷ Hà mời đến tòa nhà hành chính tổng hợp Tinh Thành, văn phòng của Kỷ Hà.

Tối hôm đó, Lê Trảm và Kỷ Hà nâng ly chúc mừng, trò chuyện rất vui vẻ.

Lúc này, Lê Trảm vừa biết ơn Kỷ Hà, vừa vô cùng tin tưởng hắn.

Đi đến ngày hôm nay, Kỷ Hà vừa là người phát hiện ra tài năng của hắn, vừa là ân nhân của hắn, đã đưa hắn ra khỏi nhà tù tối tăm dưới lòng đất, vì vậy hắn không hề nghĩ rằng rượu mình uống có vấn đề.

Kỷ Hà đã thêm chất gây điên cuồng được chiết xuất từ máu của Thiên Xu vào rượu.

Năm đó, để giúp Thiên Xu giải quyết căn bệnh mất kiểm soát, Tinh Thành đã từng nghiên cứu cơ thể của Thiên Xu, máu của Thiên Xu cũng được bảo quản từ đó.

Sau đêm đó, Lê Trảm trở về tiền tuyến, không lâu sau thì bắt đầu phát bệnh.

Hắn bắt đầu mất kiểm soát, thường xuyên mất trí.

Hệ thống y tế tiền tuyến rõ ràng không thể giải quyết được vấn đề mất kiểm soát và phát điên của Lê Trảm.

Vì vậy, Kỷ Hà lấy lý do này để đưa Lê Trảm trở về Tinh Thành.

Lúc này, Lê Trảm rõ ràng không còn thích hợp để nắm quyền kiểm soát Chiến đoàn liên hợp tiền tuyến.

Ban đầu theo Lê Trảm, hiện là ba người theo dõi là ba đoàn trưởng của ba Chiến đoàn thuộc Chiến đoàn liên hợp đã nổi lên, bắt đầu thay thế Lê Trảm quản lý Chiến đoàn liên hợp.

Mỗi bước đi đều là Kỷ Hà đã lên kế hoạch cẩn thận.

Giá trị của Lê Trảm trong mắt Kỷ Hà đã cạn kiệt, sau này chỉ trở thành vật cản quân bộ thôn tính Chiến đoàn liên hợp.

Hắn sao có thể không biết suy nghĩ của Lê Trảm.

Hắn có tham vọng lớn, muốn xây dựng một đội quân tiền tuyến độc lập và có thể sánh ngang với quân bộ.

Đây là kết quả mà Kỷ Hà không muốn nhìn thấy.

Vì vậy, ngay từ đầu hắn đã lợi dụng Lê Trảm, dùng năng lực của Lê Trảm gieo hạt giống, rồi để Lê Trảm tận tâm vun trồng cho đến lớn, giờ hạt giống đã đơm hoa kết trái, đến lúc thu hoạch.

Hết chương 2052.

Chương 2053. Đàm Phán

Ba chiến sĩ tinh nhuệ theo Lê Trảm năm đó là quân cờ mà Kỷ Hà đã chôn sẵn.

Bây giờ Lê Trảm đã mất quyền kiểm soát Chiến đoàn liên hợp, bọn họ sẽ phối hợp với quân bộ từng bước chuyển giao quyền lực, sáp nhập hệ thống Chiến đoàn vào hệ thống quân bộ, trở thành một phần của quân bộ.

Trong mắt Kỷ Hà, quân bộ mới là lực lượng duy nhất trên chiến trường tương lai.

Còn tương lai của Lê Trảm, sẽ quay trở lại nhà tù thuộc về hắn, trong mắt Kỷ Hà, hắn đã hoàn thành sứ mệnh lịch sử.

…

Ngày hôm đó, khi Kỷ Hà đến ngục tối của quân bộ, một lần nữa xuất hiện trước mặt Lê Trảm.

Qua lớp kính có thể thấy, lúc này Lê Trảm ánh mắt mơ hồ, co ro trong góc nhà tù, trên người không còn phong thái kiêu hùng khi chiến thắng Lĩnh vực Thánh Thuẫn.

Lê Trảm như có linh cảm, chậm rãi ngẩng đầu nhìn Kỷ Hà, trong mắt không có buồn bã cũng không có thất vọng, chỉ cười khẩy một tiếng:

[Kỷ Hà, ngươi giấu sâu thật, giờ ta mới hiểu ngươi muốn gì, ngươi vẫn luôn lợi dụng ta, ta xem ngươi là tri kỷ, thật uổng phí.]

[Cải cách luôn đi kèm với hy sinh.

[Vậy nên ta trở thành vật hy sinh để ngươi thúc đẩy cải cách hệ thống Tinh Thành sao?]

Đối mặt với câu hỏi của Lê Trảm, Kỷ Hà không trả lời, nhìn Lê Trảm hồi lâu rồi mới mở miệng nói:

[Bây giờ bên ngoài đều cho rằng ngươi đang bí mật điều trị ở Tinh Thành nhưng ảnh hưởng của ngươi đối với tiền tuyến rất lớn, ta không thể để ngươi ra ngoài được nữa… Ở đây cần gì cứ nói, ta sẽ đồng ý.]]Ngươi đang thương hại ta sao?]]Không, ta chỉ dùng cách này để bù đắp cho sự áy náy trong lòng.]

Kỷ Hà không hề che giấu suy nghĩ của mình.

[Tiếp theo ngươi định làm gì?]

[Giải thể hệ thống Chiến đoàn tiền tuyến rồi sáp nhập vào quân bộ, sau đó cải cách hệ thống quân bộ, biến quân bộ thành thanh kiếm sắc bén để Tinh Thành chiến đấu với bên ngoài.]]Quả nhiên là như vậy, đáng tiếc ta giờ mới hiểu được suy nghĩ của ngươi, ta đã thua hoàn toàn.]

Khi nói những lời này, ánh mắt Lê Trảm lóe lên, cảm xúc có chút mất kiểm soát.

Kỷ Hà không trả lời nữa, cúi người chào Lê Trảm thật sâu, sau đó quay người rời đi.

Thấy Kỷ Hà rời đi, Lê Trảm tiến lên hai bước, áp sát vào tấm kính trong suốt, đôi mắt đỏ ngầu nhìn Kỷ Hà đang rời đi và hét lên:

[Kỷ Hà, chẳng lẽ con đường ngươi chọn chắc chắn là đúng sao?]]Lịch sử sẽ đưa ra câu trả lời.]

Kỷ Hà không ngoảnh đầu lại trả lời.

[Lịch sử sẽ đưa ra câu trả lời, ngươi kiên định hơn ta tưởng, nếu ta đoán không nhầm thì ngươi đã âm thầm nắm giữ toàn

bộ Tinh Thành, ngay cả ta cũng bắt đầu tin rằng ngươi có thể thành công, ha ha ha.]

Nhìn về hướng Lê Trảm rời đi, Lê Trảm phát ra tiếng cười điên cuồng.

。

…

Năm 413 Bình Minh.

Dưới sự chỉ đạo của Kỷ Hà, quân bộ đã tiến hành cải cách lớn.

Đầu tiên là giải tán các Chiến đoàn ở khu vực tiếp tế phía Tây Tinh Thành và sáp nhập vào quân bộ.

Với sự chuẩn bị nhiều năm trước đó, việc sáp nhập Chiến đoàn vào quân bộ về cơ bản không gặp trở ngại gì, lực cản duy nhất đến từ Hội đồng Chiến đoàn.

Đối mặt với câu hỏi của Hội đồng Chiến đoàn, Kỷ Hà thậm chí còn lười trả lời.

Một trong "Ngũ đại thành thị" là Thành phố Tương lai đã biến mất, hiện nay Tinh Thành ngoài việc có trận pháp truyền tống không gian liên lạc với Lẫm Đông Thành thì liên lạc với Thành Cựu Nhật và thậm chí là Thành Thắng Lợi đang dần bị cắt đứt.

Sự kết nối giữa các thành phố sẽ đi kèm với sự xấu đi liên tục của môi trường xung quanh, cuối cùng chắc chắn sẽ dẫn đến sự tách biệt.

Kỷ Hà hoàn toàn không cần phải cân nhắc đến cảm nhận của các thành phố khác.

Năm nay là một năm có ý nghĩa vô cùng đối với quân bộ, quân bộ từng lấy việc bảo vệ thành phố làm trách nhiệm chính,

nay lại trở thành thanh kiếm sắc bén của Tinh Thành đối ngoại.

Chiến lược tác chiến quy mô nhỏ theo hình thức Chiến đoàn đã trở thành dĩ vãng.

Nhưng Kỷ Hà vẫn chưa dừng lại việc cải cách quân bộ.

Năm nay Kỷ Hà còn ban hành một chính sách mới.

Bắt đầu từ năm 413 Bình Minh, tất cả các thành viên nhân tộc mới đủ 18 tuổi, bất kể nam nữ, đều phải thực hiện nghĩa vụ quân sự trong ba năm.

Trước đây ở Tinh Thành, chỉ một số ít người có thể trở thành chiến sĩ.

Muốn trở thành chiến sĩ tiền tuyến, phải trải qua nhiều lần đánh giá, chỉ những người thi đỗ vào học viện có Hệ chiến đấu mới có tư cách ra tiền tuyến, rèn luyện ở tiền tuyến để trở thành một chiến sĩ đủ tiêu chuẩn.

Người bình thường căn bản không có cơ hội, cũng không thể tiếp xúc với chiến trường tiền tuyến.

Điều này liên quan đến tình hình thời cuộc lúc bấy giờ.

Lúc đó đưa ra chính sách đào tạo chiến sĩ tinh nhuệ chủ yếu là vì cân nhắc đến việc đào tạo chiến sĩ nắm vững công pháp tu luyện, chi phí rất cao, nếu toàn bộ cư dân thành phố đều được đào tạo thành chiến sĩ thì nền tảng của Tinh Thành sẽ không thể chống đỡ nổi.

Hết chương 2053.

Chương 2054. Liên Minh

Vì vậy, phương án lúc đó là tinh nhuệ hóa chiến sĩ.

Những chiến sĩ dự bị thi đỗ vào Hệ chiến đấu sẽ được hưởng các nguồn tu luyện mà người dân bình thường không được hưởng nhưng sau khi tốt nghiệp, họ cũng sẽ phải đối mặt với cuộc sống tiền tuyến tàn khốc mà người dân bình thường không thể tưởng tượng nổi.

Thời thế thay đổi, Kỷ Hà cho rằng đã đến lúc phải thay đổi.

Tinh Thành hiện nay đã có đủ nguồn lực dự trữ, đủ để hỗ trợ cho kế hoạch đào tạo chiến sĩ toàn dân.

Điều này sẽ nâng cao hiệu quả sức mạnh chiến đấu toàn diện của Tinh Thành, đồng thời cũng có thể đóng vai trò là nền tảng để nâng cao tiềm năng huyết mạch của thế hệ tiếp theo.

Để thực hiện chính sách nghĩa vụ quân sự toàn dân, Kỷ Hà đã bắt giữ một số người và giam giữ một số người.

Ông ta sẽ không nương tay với bất kỳ lực cản nào cản trở ông ta thực hiện cải cách.

Ba năm tiếp theo, dưới sự chỉ đạo của Kỷ Hà, Tinh Thành đã bước vào kỷ nguyên toàn dân giai binh mới.

Ba năm sau, năm 415 Bình Minh.

Kỷ Hà bắt đầu bố trí xây dựng thành phố mới Bình Minh.

Việc xây dựng thành phố mới Bình Minh đã có phương án tương đối hoàn thiện nhưng vẫn chưa được đầu tư mạnh về nguồn lực, kế hoạch vẫn luôn dừng lại ở giai đoạn chuẩn bị xây dựng.

Điều này liên quan đến tình trạng thiếu hụt nguồn lực trước đây, dẫn đến việc triển khai kế hoạch xây dựng thành phố mới liên tục bị hoãn lại.

Thành phố mới là tương lai của nhân tộc trong mắt Kỷ Hà.

Nhưng để xây dựng được một thành phố mới hùng vĩ như mong muốn, Tinh Thành vẫn còn nhiều vấn đề cần giải quyết.

Đặc biệt là vấn đề nhân lực.

Dân số chung của Tinh Thành hiện là 83 triệu, xu hướng tăng trưởng trong những năm qua khá ổn định, không có nhiều biến động.

Nhưng việc xây dựng thành phố mới lại cần rất nhiều nhân lực.

Xét cho cùng, đây là một thành phố có hệ thống tu luyện, độ khó xây dựng cao hơn nhiều so với việc xây dựng một thành phố bình thường.

Vì vậy, Kỷ Hà đã thành lập Bộ quản lý sinh đẻ và yêu cầu toàn thể cư dân thành phố tích cực sinh đẻ, tất cả nam nữ đủ 22 tuổi đều phải tham gia hoạt động ghép đôi của các cơ quan có liên quan để sớm tìm được một nửa của mình.

Ngoài ra, Kỷ Hà còn ra lệnh nghiêm ngặt rằng cư dân Tinh Thành phải sinh con thứ hai, thậm chí là nhiều hơn nữa nếu không có vấn đề gì về sức khỏe.

Hành động của Kỷ Hà không chỉ khiến người dân Tinh Thành phản đối mà còn khiến nhiều thành viên của Hội đồng tối cao phản đối.

Họ hiểu tại sao Kỷ Hà lại làm như vậy nhưng không thể chấp nhận mệnh lệnh gần như kiểm soát của Kỷ Hà.

Ở Kỷ Hà, họ không thấy được sự ấm áp của con người, chỉ thấy những chính sách lạnh lùng.

Vì vậy, Kỷ Hà đã bị gán cho biệt danh là kẻ độc tài, thậm chí là bạo chúa.

Điều khiến người dân Tinh Thành không thể chấp nhận nhất là Kỷ Hà chưa bao giờ tham gia các hoạt động tưởng niệm Phong Kỳ trong những năm qua.

Trước khi Kỷ Hà lên nắm quyền, Tinh Thành tổ chức các hoạt động tưởng niệm Phong Kỳ hàng năm rầm rộ như Tết, người dân đổ về thành phố, các thành viên của Hội đồng tối cao đều tham gia, cùng người dân tưởng nhớ Phong Kỳ.

Nhưng Kỷ Hà thì không.

Hắn đã hoàn toàn bộc lộ sự thật rằng mình không phải là tín đồ trước người dân Tinh Thành.

Điều này khiến người dân Tinh Thành, thậm chí cả những người từng theo Kỷ Hà ở tầng lớp cao của Tinh Thành đều nhận ra rằng, Kỷ Hà trước đây vẫn luôn ngụy trang, mục đích là để có thể thuận lợi nắm quyền kiểm soát Tinh Thành.

Nhưng không nghi ngờ gì nữa, Tinh Thành đang phát triển nhanh chóng theo một hướng tốt hơn dưới sự lãnh đạo của Kỷ Hà.

Và Kỷ Hà đương nhiên biết đánh giá của người dân Tinh Thành về mình.

Nhưng hắn không thao túng dư luận để làm gì cả.

Chỉ cần không ảnh hưởng đến việc hắn thực hiện cải cách Tinh Thành thì dù bị mang tiếng là bạo chúa và độc tài thì sao chứ.

Năm 416 Bình Minh.

Kỷ Hà ngồi trong văn phòng, lắng nghe báo cáo của nhân viên.

Khi nhân viên báo cáo xong và rời đi, Kỷ Hà từ từ cau mày.

Vừa rồi, nhân viên báo cáo có nhắc đến một chuyện, theo phản hồi của bộ phận đối ngoại với Ngân Nguyệt Tộc, Ngân Nguyệt Tộc sắp thay đổi tộc trưởng.

Chỉ có vậy, hắn sẽ không quá để tâm.

Quan trọng là thái độ của ứng cử viên tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đối với nhân tộc.

Hắn ta tên là Ngân Thông, là một trong hai ứng cử viên tộc trưởng, có uy tín rất cao trong Ngân Nguyệt Tộc, từng là thống soái khu tiếp tế của Ngân Nguyệt Tộc.

Nhưng thái độ của hắn ta đối với nhân tộc lại rất tế nhị.

Trong những năm gần đây, Ngân Nguyệt Tộc phát triển nhanh chóng, tổng thể lực đã vượt qua Tinh Thành.

Cuối cùng, tiềm năng huyết mạch của Ngân Nguyệt Tộc vượt xa nhân tộc, thế hệ mới trong điều kiện tài nguyên dồi dào, phát triển nhanh chóng.

Mối quan hệ giữa Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc không còn là mối quan hệ phụ thuộc như trước nữa.

Hết chương 2054.

Chương 2055. Chiến Lược

Điều này cũng dẫn đến sự xuất hiện những tiếng nói khác biệt trong Ngân Nguyệt Tộc, Ngân Thông là đại diện cho số đông.

Họ cho rằng tiềm năng tương lai của Ngân Nguyệt Tộc vượt xa nhân tộc, để tộc đàn phát triển tốt hơn nên thoát khỏi gánh nặng nhân tộc.

Những lời này không được nói ra công khai nhưng mạng lưới tình báo của Kỷ Hà đã sớm có được thông tin liên quan.

Nếu để Ngân Thông trở thành tộc trưởng của Ngân Nguyệt Tộc, nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ đi theo hướng dần dần tách rời.

Đây là kết quả mà Kỷ Hà không thể chấp nhận.

Tinh Thành bồi dưỡng Ngân Nguyệt Tộc phát triển nhiều năm, cuối cùng cũng có thể nhận được nguồn cung cấp tài nguyên ngoài công nghệ từ Ngân Nguyệt Tộc, nếu Ngân Nguyệt Tộc chọn chấm dứt liên minh với nhân tộc thì sự phát triển của nhân tộc sẽ bị tổn thất rất lớn.

Hiện tại, Ngân Thông đang chuẩn bị ứng cử tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc, hắn ta đã trở thành cái gai trong mắt Kỷ Hà.

Nhưng làm thế nào để ngăn cản Ngân Thông trở thành tộc trưởng của Ngân Nguyệt Tộc, Kỷ Hà tạm thời không nghĩ ra cách.

Rõ ràng là ám sát không khả thi.

Ngân Thông đã sớm rút khỏi việc quản lý khu tiếp tế Bạch Ngân, hiện đang ở khu vực Khu Trung Tâm của thành Bạch Ngân, chưa nói đến khả năng ám sát thành công rất nhỏ, nếu bị phát hiện, nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc sẽ trở thành kẻ thù không đội trời chung.

Muốn thông qua việc ủng hộ một ứng cử viên khác của tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc để can thiệp vào cuộc bầu cử tộc trưởng của Ngân Nguyệt Tộc cũng không được.

Bị phát hiện can thiệp vào công việc nội bộ của đồng minh là một chuyện lớn không thể tha thứ.

Ngay cả khi ảnh hưởng của sự việc tạm thời bị đè nén thì giữa hai tộc cũng sẽ tồn tại sự ngăn cách không thể hàn gắn, cuối cùng vẫn sẽ đi đến con đường chia tay.

Làm thế nào để giải quyết vấn đề này, Kỷ Hà chìm vào suy tư.

Ba ngày sau, Kỷ Hà liên tục xem xét tài liệu về nghi lễ bầu chọn tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc, trong đầu dần hình thành một ý tưởng.

Tiếp theo, hắn bắt đầu chuẩn bị cho kế hoạch này.

Tối hôm đó, hắn tìm đến tổng chỉ huy quân bộ Lâm Chính Uyên.

Hai người ngồi nói chuyện trong văn phòng của quân bộ, Kỷ Hà nói rõ chi tiết ý tưởng xử lý Ngân Thông của mình.

Trong mắt Kỷ Hà, Ngân Thông là một kẻ chống đối hiệp ước.

Kết quả tốt nhất là khiến Ngân Thông biến mất mãi mãi, nếu không thì ngay cả khi thất bại trong cuộc bầu cử tộc trưởng, với sức ảnh hưởng của Ngân Thông vẫn có thể gây ảnh hưởng đến hướng đi tương lai của Ngân Nguyệt Tộc.

Nếu không trừ khử Ngân Thông, sự phát triển ổn định của nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc cuối cùng sẽ bị phá vỡ.

Nhưng muốn xử lý Ngân Thông mà không để Ngân Nguyệt Tộc phát hiện ra là do nhân tộc làm thì rất khó.

Kỷ Hà đã nghĩ đến việc đến Mệnh Vận Thành bỏ tiền thuê sát thủ.

Nhưng chỉ cần Ngân Nguyệt Tộc phát hiện ra sát thủ đến từ Mệnh Vận Thành, Ngân Nguyệt Tộc chắc chắn sẽ liên tưởng đến nhân tộc.

Bởi vì chỉ có nhân tộc mới có ngọc quy để đến Mệnh Vận Thành, đây là sự thật không thể che giấu.

Những hành động này đều quá mạo hiểm, trừ khi bất đắc dĩ, Kỷ Hà không muốn chọn những phương án có thể ảnh hưởng đến mối quan hệ giữa nhân tộc và Ngân Nguyệt Tộc.

Phương án trong lòng hắn có tỷ lệ thành công cao hơn nhưng cần một người hy sinh có địa vị đủ cao.

Đây cũng là lý do Kỷ Hà tìm đến Lâm Chính Uyên.

Đêm đó, Lâm Chính Uyên đã uống rất nhiều, nghe xong lời kể của Kỷ Hà, trong mắt hắn không có sự tức giận hay đau buồn, chỉ có sự bình thản, sau đó nhìn Kỷ Hà gật đầu nghiêm túc nói:

[Lão Kỷ, tôi ủng hộ ý tưởng của anh.]

[Anh không ghét tôi sao?]

[Tại sao phải ghét, ngày gia nhập quân bộ, tôi đã tuyên thệ dưới ngọn cờ Bình Minh, nguyện vì nhân tộc mà hy sinh, nếu hy sinh một mình tôi có thể đổi lấy sự phát triển của nhân tộc thì có gì không thể… Tôi cũng sắp đến tuổi nghỉ hưu rồi, trước khi nghỉ hưu có thể chơi một ván lớn, cả đời này cũng đáng.]

Nhìn biểu cảm bình thản của Lâm Chính Uyên, Kỷ Hà đứng dậy vỗ vai Lâm Chính Uyên:

[Lão Lâm, tôi thay mặt Tinh Thành và nhân tộc cảm ơn sự hy sinh của anh.

Lâm Chính Uyên nghe xong, đưa tay gạt bàn tay Kỷ Hà đang đặt trên vai mình, cười mắng:

[Cậu đừng có làm trò này với tôi, chơi thêm ván Linh Cờ với tôi nữa, lần này tôi chắc chắn sẽ thắng cậu.

[

…

Sau khi rời khỏi quân bộ, Kỷ Hà bắt đầu chuẩn bị cho kế hoạch.

Hai ngày sau, một tin tức truyền ra, khiến Tinh Thành chấn động.

Tổng chỉ huy quân bộ Lâm Chính Uyên bị một sinh vật bí ẩn ám sát, may mắn chỉ bị thương nhẹ, cơ thể không sao.

Chuyện này nhanh chóng truyền đến Ngân Nguyệt Tộc, Ngân Nguyệt Tộc lập tức hỏi Tinh Thành lý do chi tiết và gửi lời thăm hỏi đến Lâm Chính Uyên.

Trong nửa năm tiếp theo.

Mọi người đều quên mất chuyện Lâm Chính Uyên bị ám sát, lúc này Lâm Chính Uyên lại một lần nữa bị sinh vật bí ẩn ám sát, cũng chỉ bị thương nhẹ.

Hết chương 2055.

Chương 2056. Chinh Phục

Ba tháng sau chuyện này, Lâm Chính Uyên lại một lần nữa bị ám sát.

Chuyện này liên tiếp xảy ra, Ngân Nguyệt Tộc lại một lần nữa hỏi thăm và bày tỏ rằng nhân tộc cần bất kỳ sự giúp đỡ nào đều có thể hỗ trợ hết mình.

Kỷ Hà đích thân trả lời Ngân Nguyệt Tộc, nói rằng kẻ ám sát đã nắm được kỹ thuật Linh Năng, rất có thể đến từ Linh Năng Tộc, đồng thời từ chối ý tốt của Ngân Nguyệt Tộc, nói rằng sẽ tiếp tục điều tra xem có phải sức mạnh của Linh Năng Tộc đã xâm nhập vào Tinh Thành để ám sát Lâm Cố Uyên hay không.

Thời gian đến năm Bình Minh 417.

Cuộc bầu cử tộc trưởng của Ngân Nguyệt Tộc bắt đầu.

Kỷ Hà, Lâm Cố Uyên và các thành viên cấp cao nhất của Tinh Thành đều được mời đến để chứng kiến sự ra đời của tộc trưởng mới của Ngân Nguyệt.

Ngày hôm đó, thành Ngân Nguyệt vô cùng náo nhiệt.

Bầu trời được vô số điểm năng lượng màu trắng bạc tô điểm, trên các tòa nhà trong thành phố đều treo một biểu tượng mặt trăng màu bạc tượng trưng cho Ngân Nguyệt Tộc.

Quá trình bầu cử của Ngân Nguyệt Tộc do hội đồng trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc phụ trách.

Cùng ngày, Mê Vụ Tộc cũng là đồng minh được mời đến dự.

Mặc dù Mê Vụ Chi Chủ không đến nhưng gần một nửa số thành viên hội đồng trưởng lão của Mê Vụ Tộc đã mang quà đến dự.

Kỷ Hà cũng chuẩn bị một món quà lớn về tài nguyên cho Ngân Nguyệt Tộc.

Ngày hôm đó, Ngân Nguyệt Tộc đã tiếp đón họ với nghi lễ cao nhất và sắp xếp họ ngồi ở hàng ghế đầu để chứng kiến lễ đăng quang của tộc trưởng.

Đến 8 giờ 40 tối.

Lễ bầu chọn tộc trưởng bước vào hồi kết, hai thành viên Ngân Nguyệt Tộc là ứng cử viên cho vị trí tộc trưởng bắt đầu đi vòng quanh bục đăng quang, cảm ơn các thành viên hội đồng trưởng lão của tộc đã bồi dưỡng họ.

Một trong những ứng cử viên chính là Ngân Thông.

Ngay lúc này, Lâm Chính Uyên đang ngồi không xa đột nhiên ngẩng đầu nhìn Kỷ Hà đang ngồi đối diện bục đăng quang.

Kỷ Hà không nói gì, ngồi im không biểu cảm.

Ánh mắt giao nhau, trên mặt Lâm Chính Uyên nở một nụ cười rạng rỡ.

Lúc này, hắn quay đầu nhìn Ngân Thông đang đi tới đối diện, trong mắt hiện lên một tia quyết tâm.

Trước khi tham dự buổi lễ, hắn đã nuốt một quả bom hạt nhân Linh Năng cỡ nhỏ.

Kỹ thuật này đến từ thế lực Bóng Đen từng kiểm soát thành phố Tương Lai, sức công phá của bom hạt nhân Linh Năng cỡ nhỏ cực mạnh, để chế tạo quả bom hạt nhân Linh Năng này, Kỷ Hà đã điều động một lượng lớn nhân tài và tài nguyên, mất nửa năm mới hoàn thành.

Khi Ngân Thông với nụ cười trên môi đến trước mặt Lâm Chính Uyên, hắn nhìn vào mắt Lâm Chính Uyên không giấu được vẻ khinh thường.

Đây là sự khinh miệt đối với nhân tộc từ tận xương tủy.

Nhưng trên mặt Lâm Chính Uyên lại nở một nụ cười rạng rỡ, hắn chủ động đưa tay phải ra với Ngân Thông.

Đối mặt với sự lịch sự của Lâm Chính Uyên, mặc dù Ngân Thông không vui nhưng dưới sự chú ý của toàn trường, hắn vẫn phải đưa tay phải ra.

Ngay lúc này, hắn kinh hoàng phát hiện cơ thể Lâm Chính Uyên phồng lên như quả bóng, linh khí Dao Động khủng khiếp bùng phát từ trong cơ thể Lâm Chính Uyên.

Thời gian như ngừng lại vào lúc này, hắn có thể nhìn rõ các mạch máu phân bố trên bề mặt cơ thể phồng lên của Lâm Chính Uyên.

Ầm!

Sau một tiếng nổ lớn, tầm nhìn bị ánh sáng trắng và linh khí Dao Động bao trùm, cơn gió lốc khủng khiếp thổi bay bục đăng quang, cơn bão linh khí đột ngột hình thành.

Tiếng gió gào thét bên tai, trước mặt Kỷ Hà không xa xuất hiện một số lá chắn Linh Năng, chính là do các trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc ngồi bên cạnh bố trí.

Ánh mắt Kỷ Hà xuyên qua lớp lá chắn năng lượng trong suốt, nhìn về phía nơi Lâm Chính Uyên vừa đứng.

Trong mắt hắn thoáng hiện một tia buồn bã khó nhận ra.

Nhưng cảm xúc này nhanh chóng bị hắn che giấu, hắn dứt khoát ngồi xổm xuống, co ro người lại dưới sự bảo vệ của các trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc bên cạnh.

Đây chính là kế hoạch ám sát của Kỷ Hà.

Giai đoạn đầu, hắn tạo ra cái cớ Lâm Chính Uyên bị ám sát và biến việc Lâm Chính Uyên bị ám sát trở thành chuyện thường tình, mục đích là để tiêm vắc-xin phòng ngừa cho Ngân Nguyệt Tộc trước.

Tiếp theo là chế tạo vũ khí hạt nhân Linh Năng cấy vào cơ thể.

Sau đó là thông báo trước cho Ngân Nguyệt Tộc, rằng vụ ám sát rất có thể đến từ Linh Năng Tộc.

Ngay từ khi bắt đầu kế hoạch, hắn đã quyết định hy sinh Lâm Chính Uyên để đạt được mục đích của mình.

Chỉ có Lâm Chính Uyên chết vì nghĩa thì Ngân Nguyệt Tộc mới không nghi ngờ, không cho rằng vụ ám sát này là do nhân tộc cố ý gây ra.

Ngân Nguyệt Tộc hy sinh một ứng cử viên cho vị trí tộc trưởng nhưng nhân tộc lại mất đi một thành viên cấp cao nhất đã nắm giữ quân đội trong hàng chục năm.

Để kế hoạch được hoàn hảo, Kỷ Hà không để lại đường lui cho mình.

Hắn từ bỏ việc bảo vệ bản thân, nếu vào khoảnh khắc vụ nổ xảy ra mà có chiến binh nhân tộc chắn trước mặt hắn, có lẽ sẽ khiến Ngân Nguyệt Tộc nghi ngờ, cho rằng hắn đã chuẩn bị từ trước.

Hết chương 2056.

Chương 2057. Kết Quả

Vì vậy, hắn giao nhiệm vụ bảo vệ mình cho các thành viên hội đồng trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc ngồi bên cạnh, trực diện với khả năng tử vong.

Khi bụi đất tan đi, Kỷ Hà đứng dậy với sự dìu đỡ của các trưởng lão Ngân Nguyệt Tộc.

Hắn nhìn về phía bãi đất bầu cử hỗn loạn, bóng dáng Lâm Chính Uyên và Ngân Thông đã biến mất, chỉ còn lại một hố sâu.

Gió cuốn theo bụi đất táp vào mặt, Kỷ Hà nheo mắt lại.

[Lão Kỷ, anh mẹ nó không đáng tin chút nào, anh thực sự muốn ra tay với lão Hồ sao?]

[Lão Kỷ, càng tiếp xúc, tôi càng khâm phục anh, có lẽ anh thực sự có thể đưa Tinh Thành lên một tầm cao mới.]

[Lão Kỷ, đoàn trưởng Lê đã bị giam giữ, tôi bỗng nghĩ, anh có nói tôi có thể sẽ trở thành vật hy sinh của anh không… Nếu thực sự đến ngày đó, anh hãy nói thẳng với tôi, đừng có chơi trò bẩn, vì đại nghĩa mà hy sinh tôi, tôi không từ nan.]

[Lão Kỷ, chơi cờ đi, lần này tôi chắc chắn sẽ thắng anh.]

…

Trước đây chỉ là nói đùa nhưng giờ đây trò đùa đã trở thành sự thật.

Người bạn già này luôn kiên định đứng bên cạnh hắn, những năm qua đã bất chấp mọi lời phản đối, tận tụy thúc đẩy

hắn cải cách, giờ đây lại trở thành vật hy sinh để hắn ổn định liên minh chủng tộc.

Hơn hai mươi năm bên nhau, những hình ảnh về những ngày tháng bên nhau tràn về trong tâm trí Kỷ Hà.

Cảm xúc buồn bã bị Kỷ Hà đè chặt xuống tận đáy lòng, hắn biết hành trình vẫn chưa kết thúc, hắn vẫn chưa thể dừng lại.

…

Sau khi sự cố bất ngờ xảy ra, Tinh Thành và thành phố Ngân Nguyệt đã gây ra một sự náo động.

Rất nhanh, Tinh Thành và bộ tộc Ngân Nguyệt đã thành lập một đội điều tra chung để điều tra truy tìm sự việc này.

Từ góc nhìn của bộ tộc Ngân Nguyệt đối với sự việc này, vụ nổ bất ngờ thực ra có một đường dây logic rất rõ ràng, họ nhanh chóng liên tưởng đến những năm gần đây, tổng chỉ huy quân đội nhân tộc Lâm Chính Uyên đã nhiều lần bị sinh vật bí ẩn ám sát, bị thương nhẹ nhiều lần.

Rất có thể đây lại là một vụ ám sát bất ngờ.

Trong khi đội điều tra chung thu thập thông tin tiếp theo, họ cũng phát hiện ra vật chất Linh Năng còn sót lại tại hiện trường.

Lúc này, bộ tộc Ngân Nguyệt một lần nữa liên tưởng đến một phần thông tin tình báo mà Tinh Thành đã cung cấp, cụ thể là Tinh Thành bên kia cho rằng thế lực bộ tộc Linh Năng có thể là kẻ ám sát Lâm Cố Uyên.

Nhưng sự thật cụ thể là gì, những manh mối hiện có không đủ để ghép lại câu trả lời.

Sau một tháng điều tra, chỉ còn cách bất lực từ bỏ.

Cuối cùng, đội điều tra chung đã đưa ra một báo cáo điều tra.

Vụ nổ Linh Năng lần này khiến 3 người tộc người tử vong, 6 người bị thương nặng, 2 người bị thương nhẹ, khiến bộ tộc Ngân Nguyệt tử vong 5 người, bị thương nặng 17 người, bị thương nhẹ 32 người.

Phạm vi nổ của Linh Năng khá rộng, ngoài những người ở xa hơn có thể phản ứng kịp thời mở lá chắn phòng thủ để tự bảo vệ mình, những người bộ tộc Ngân Nguyệt và tộc người ở gần không kịp phản ứng.

Trong đó, bên tộc người có ba quân nhân tử vong, bên bộ tộc Ngân Nguyệt có một ứng cử viên tộc trưởng và một thành viên hội đồng trưởng lão tử vong, cùng hai tùy tùng bộ tộc Ngân Nguyệt phục vụ hội đồng trưởng lão.

Do sự chuẩn bị trước của Kỷ Hà, bộ tộc Ngân Nguyệt không những không nghĩ đến việc hướng sự việc này theo hướng bức hại Ngân Thông.

Sau sự việc này, họ còn chủ động bày tỏ lời xin lỗi với Tinh Thành.

Nói rằng an ninh của họ không được chu đáo, dẫn đến vụ nổ bất ngờ, hy vọng sự việc này không ảnh hưởng đến mối quan hệ liên minh ổn định giữa tộc người và bộ tộc Ngân Nguyệt.

Đối với lời xin lỗi chân thành của bộ tộc Ngân Nguyệt, Kỷ Hà không đưa ra bất kỳ câu trả lời nào.

Đúng như Kỷ Hà dự đoán, rất nhanh, hội đồng trưởng lão bộ tộc Ngân Nguyệt đã đến Tinh Thành, hy vọng được gặp mặt các thành viên hội đồng tối cao Tinh Thành, trực tiếp bày tỏ lời xin lỗi của bộ tộc Ngân Nguyệt.

Lần này, Kỷ Hà thuận nước đẩy thuyền tiếp nhận lời xin lỗi này, đồng thời gửi lời chia buồn đến gia quyến những thành viên bộ tộc Ngân Nguyệt đã thiệt mạng.

Sau sự việc này, Kỷ Hà bắt đầu nhận ra một vấn đề.

Khoảng cách giữa bộ tộc Ngân Nguyệt và tộc người sẽ dần nới rộng trong tương lai, điều này rất bất lợi cho tộc người.

Qua thông tin trong cơ sở dữ liệu có thể biết được, tiềm năng của bộ tộc Ngân Nguyệt thực ra rất cao, dù sao thì bộ tộc này cũng là hậu duệ của Đế quốc Ngân Xà, một thế lực bá chủ trong thế giới Lĩnh Vực trước đây.

Cho dù là tiềm năng huyết mạch hay kỹ thuật công trình, đều có giới hạn phát triển cực cao.

Chỉ có một lý do cản trở sự trỗi dậy của bộ tộc Ngân Nguyệt, đó chính là sự thiếu hụt về tài nguyên.

Theo thông tin tình báo mà thủ lĩnh [Hắc Long] của Liên minh các bộ tộc yếu kém trong Lĩnh Vực từng cung cấp khi còn ẩn núp ở Tinh Thành, trong vùng Lĩnh Vực nơi bộ tộc Ngân Nguyệt sinh sống, chúng không phải là thế lực bá chủ duy nhất, còn có một thế lực khác đang tranh giành quyền kiểm soát vùng Lĩnh Vực với bộ tộc Ngân Nguyệt.

Hết chương 2057.

Chương 2058. Cải Cách

Vì vậy, bộ tộc Ngân Nguyệt chỉ có thể khai thác được một số mỏ tài nguyên hạn chế.

Chính vì vậy, sự phát triển của bộ tộc Ngân Nguyệt bị hạn chế bởi tài nguyên.

Nhưng sau khi bước vào thế giới loài người, môi trường rộng lớn cùng sự hỗ trợ của tộc người đã giúp bộ tộc Ngân Nguyệt phát triển nhanh chóng.

Lúc này, lợi thế về tiềm năng huyết mạch và kỹ thuật công trình đã được thể hiện rõ ràng.

Kỷ Hà không hề nghi ngờ rằng, sau này khoảng cách giữa tộc người và bộ tộc Ngân Nguyệt sẽ càng bị nới rộng.

Bây giờ Ngân Thông đã chết, một ứng cử viên tộc trưởng khác của bộ tộc Ngân Nguyệt đã thành công lên làm tộc trưởng bộ tộc Ngân Nguyệt, thái độ của hắn đối với tộc người kế thừa từ tộc trưởng trước, sẵn sàng chia sẻ tài nguyên và công nghệ với tộc người, cùng nhau hợp tác phát triển.

Nhưng Kỷ Hà không thể đảm bảo rằng trong tương lai, bộ tộc Ngân Nguyệt sẽ không xuất hiện những cấp cao phản đối tộc người như Ngân Thông.

Hắn cảm thấy cần phải cân nhắc vấn đề này về mặt lâu dài cho tộc người.

Nếu không thể giải quyết vấn đề này, bộ tộc Ngân Nguyệt ngày càng lớn mạnh trong tương lai cuối cùng sẽ đi đến ngã rẽ với tộc người, cuối cùng chia tay nhau.

Vấn đề này không tồn tại ở bộ tộc Mê Vụ.

Dù sao thì thủ lĩnh của bộ tộc Mê Vụ vẫn luôn là Chủ nhân Mê Vụ, có Phong Kỳ là tổ tiên đặt nền móng cho tộc người, chỉ cần Chủ nhân Mê Vụ còn tại vị một ngày, bộ tộc Mê Vụ sẽ mãi mãi là bạn của tộc người.

Nhưng tộc trưởng của bộ tộc Ngân Nguyệt lại thay đổi 200 năm một lần.

Mỗi lần thay đổi vị trí tộc trưởng đều có nghĩa là hướng đi tương lai của bộ tộc sẽ thay đổi.

Thân thiện hay thù địch với tộc người, hoàn toàn là ẩn số.

Đây là kết quả mà Kỷ Hà không muốn nhìn thấy.

Mặc dù bộ tộc Ngân Nguyệt hiện tại mang ơn tộc người, nguyện cùng tộc người tiến thoái cùng nhau nhưng hắn phải cân nhắc đến tình huống xấu nhất xảy ra, tộc người sẽ phải đối phó như thế nào.

Xét về góc độ này, Kỷ Hà đã có suy nghĩ mới.

Dù thế nào đi nữa, sự an nguy của tộc người vẫn luôn được đặt lên hàng đầu, mặc dù những bậc tiền bối năm xưa ký kết giao ước với bộ tộc Ngân Nguyệt và hội đồng trưởng lão của bộ tộc Ngân Nguyệt khi đó đã tuyên thệ hai tộc sẽ cùng tiến thoái.

Nhưng thời thế đã thay đổi.

Vì lợi ích của tộc người, hắn phải kìm hãm sự trỗi dậy của bộ tộc Ngân Nguyệt, khiến bộ tộc Ngân Nguyệt mãi mãi không thể rời xa tộc người.

Năm 418 của Bình Minh.

Kỷ Hà đích thân đề bạt và trao quyền cho một nhóm tướng lĩnh kỳ cựu đã theo mình, để họ thành lập nên tầng lớp cao nhất của Quân bộ Tinh Thành.

Đồng thời, hắn bãi bỏ chức vụ tổng chỉ huy quân đội.

Quyền lực của quân đội được chia theo Lĩnh Vực.

Làm như vậy là để kiểm soát quân đội tốt hơn.

Đối với tổng chỉ huy quân đội trước đây là Lâm Chính Uyên, Kỷ Hà hoàn toàn tin tưởng, dù sao thì Lâm Chính Uyên đã theo hắn từ khi hắn chưa có gì trong tay.

Nhưng sau khi người mới lên nắm quyền, có thể sẽ xảy ra biến số.

Giống như hắn trước đây, nhẫn nhịn chỉ là giấu lưỡi dao trong tim nhưng sau khi lên đến vị trí cao, hắn sẽ rút dao ra.

Những tướng lĩnh kỳ cựu của quân đội này hiện tại rất đáng tin cậy nhưng không có nghĩa là họ không có suy nghĩ riêng.

Bản thân mình trong mắt người dân Tinh Thành, thậm chí trong mắt nhiều quan chức cấp cao có năng lực của Tinh Thành như thế nào, Kỷ Hà rất rõ.

Mà quân đội là lực lượng vũ trang mạnh nhất của Tinh Thành, bất kỳ biến số nào cũng rất nguy hiểm.

Vì vậy, việc chia quyền lực của quân đội là phương pháp mà Kỷ Hà cho là dễ kiểm soát quân đội nhất.

Đồng thời, trong năm nay, tiến trình cải cách của Tinh Thành đã được đẩy mạnh đáng kể.

Mô hình phân phối tài nguyên trước đây đã bị Kỷ Hà lật đổ, toàn bộ tài nguyên trước đây thuộc về tiền tuyến đều được phân phối cho quân đội.

Đồng thời, Viện Nghiên cứu Hổ phách cũng bị Kỷ Hà chia thành nhiều bộ phận.

Về sau, các bộ phận chỉ có quan hệ hợp tác, chứ không phải là cùng một đơn vị, sẽ không còn chịu sự quản lý trực tiếp của Viện Nghiên cứu Hổ phách, có quyền nghiên cứu và phát triển hoàn toàn độc lập.

Đồng thời, chương trình kế hoạch hóa gia đình trong Tinh Thành bắt đầu được thực hiện nghiêm ngặt.

Xem lại lịch sử, Kỷ Hà phát hiện ra một hiện tượng tồn tại trong tộc người, thậm chí là các chủng tộc khác trong Lĩnh Vực.

Hắn gọi hiện tượng này là [Nhảy vọt huyết mạch].

Cụ thể là trong quá trình sinh sôi phát triển của chủng tộc, sẽ có một xác suất nhỏ sinh ra thế hệ mới có tiềm năng huyết mạch vượt xa những người cùng loại.

Ví dụ như siêu thiên tài trước đây của tộc người là Lâm Nhiễm.

Lại ví dụ như Kiếm Tịch của Kiếm tộc, Triều Huyết của Đao tộc, Long Thương của Thương tộc, v.v. trong hồ sơ lưu trữ.

Cha mẹ của họ so với những người khác trong tộc thì không có ưu thế rõ ràng nào nhưng thế hệ sau lại có tiềm năng phát triển vượt xa những người cùng thế hệ.

Hết chương 2058.

Chương 2059. Bước Chuyển

Trong lịch sử của tộc người cũng đã từng xuất hiện nhiều thiên tài như vậy.

Đây chính là hiện tượng nhảy vọt huyết mạch trong mắt Kỷ Hà, giống như một loại đột biến, đột nhiên nâng cao tiềm năng huyết mạch của thế hệ sau.

Yêu cầu nghiêm ngặt rằng tỷ lệ sinh của Tinh Thành phải được nâng cao, Kỷ Hà có cân nhắc đến khía cạnh này.

Thế hệ mới càng đông, xác suất sinh ra thiên tài càng lớn.

Trong mắt Kỷ Hà, việc nâng cao tỷ lệ sinh sẽ mang lại ba lợi ích rõ rệt cho Tinh Thành.

Thứ nhất, việc xây dựng thành phố mới Bình Minh đã bắt đầu đầu tư nguồn lực và nhân lực nhưng rõ ràng là thiếu hụt lao động.

Sự phát triển của Tinh Thành hiện nay đã bước vào giai đoạn ổn định, mọi người trong thành phố đều có vị trí công tác riêng, không thể đột ngột điều động một lực lượng lao động lớn để xây dựng thành phố Bình Minh, trừ khi quân đội cũng tham gia vào.

Nhưng quân đội hiện tại đã thay thế Chiến đoàn tiền tuyến, là lực lượng chủ lực khai phá tiền tuyến mang về tài nguyên, không thể điều động phần lớn lực lượng chiến đấu để xây dựng thành phố Bình Minh.

Vì vậy, tầm quan trọng của dân số mới sinh là không cần phải bàn cãi.

Thứ hai, nâng cao tiềm năng huyết mạch.

Đẩy nhanh quá trình thay đổi dân số sẽ nâng cao đáng kể tiềm năng huyết mạch của thế hệ tiếp theo, khuyến khích sinh đẻ là để tạo nền tảng cho sự phát triển của loài người trong tương lai.

Thứ ba, sự gia tăng dân số mang lại sự tối ưu hóa cơ cấu của Tinh Thành.

Dân số đông đồng nghĩa với việc các ngành nghề trong xã hội sẽ có xu hướng cạnh tranh, muốn nổi bật hơn người thì cần có năng lực cao hơn.

Sự cạnh tranh cũng sẽ mang lại sự tiến bộ cho Tinh Thành.

….

Còn rất nhiều lợi thế khác.

Trong khi đó, nhược điểm duy nhất của việc dân số đông là vấn đề phân phối tài nguyên.

Dân số càng đông, lượng tài nguyên được phân bổ cho mỗi người sẽ càng ít.

Trong mắt Kỷ Hà, những người đi trước đã đặt nền móng vững chắc cho Tinh Thành, tích trữ được nguồn tài nguyên khổng lồ cho Tinh Thành, đủ để đảm bảo cho cuộc cải cách dân số của Tinh Thành.

Đây cũng là lý do chính khiến Kỷ Hà cho rằng Tinh Thành phải đón nhận sự thay đổi.

Trong thời loạn thế phải dùng luật nghiêm khắc, tình hình tương lai sẽ càng trở nên tồi tệ.

Những người đi trước của Tinh Thành đã trải qua thời kỳ thiếu thốn tài nguyên, họ tích trữ ngày càng nhiều tài nguyên, cuộc cải cách của hắn chính là tiêu hóa phần tài nguyên này, biến chúng thành nhiên liệu phát triển của Tinh Thành.

Kỷ Hà không phủ nhận lý tưởng của những người đi trước khi đưa ra chiến lược này.

Nhưng thời đại mới, chắc chắn phải có sự thay đổi mới.

Thứ hai, Kỷ Hà bắt đầu thúc đẩy mạnh mẽ sự thay đổi trong tín ngưỡng của người dân Tinh Thành đối với Phong Kỳ.

Hắn hy vọng người dân sẽ có niềm tin lý trí hơn đối với Phong Kỳ, không còn là sự sùng bái mù quáng nữa.

Ví dụ như, năm xưa Phong Kỳ đã lập ra giao ước giữa tộc người và Ngân Nguyệt Tộc, đồng thời yêu cầu tộc người và Ngân Nguyệt Tộc không được phản bội lẫn nhau, mãi mãi tin tưởng đối phương.

Nhưng khi tình hình vượt khỏi tầm kiểm soát, Ngân Nguyệt Tộc có ý phản bội, những tín đồ cuồng nhiệt của Phong Kỳ vẫn sẽ thực hiện những lời Phong Kỳ đã nói.

Đây là kết quả mà Kỷ Hà không muốn nhìn thấy.

Hắn có thể khẳng định, khi đối mặt với Ngân Nguyệt Tộc phá vỡ giao ước, Phong Kỳ cũng sẽ không chút do dự ra tay.

Nhưng những tín đồ cuồng nhiệt của hắn sẽ không như vậy, họ vẫn sẽ thực hiện những lời Phong Kỳ đã nói, đồng thời tìm mọi cách để hàn gắn khoảng cách giữa hai tộc, hy vọng hai tộc quay trở lại mối quan hệ hữu hảo.

Trong hơn trăm năm qua, Phong Kỳ chưa từng liên lạc với tầng lớp cao nhất của Tinh Thành.

Theo lời sứ giả Tiểu U cách đây hơn trăm năm, khi số lượng tín đồ ngày càng tăng, Phong Kỳ đã không còn đủ khả năng, rất khó có thể dành thời gian để quan tâm đến sự phát triển của Tinh Thành.

Có lẽ một ngày nào đó sẽ tái lập liên lạc với Tinh Thành.

Vì vậy, Phong Kỳ đã dần dần chuyển từ người nắm quyền kiểm soát đằng sau của Tinh Thành sang vị thần tín ngưỡng thực sự.

Ảnh hưởng đối với Tinh Thành cũng đang dần giảm đi.

Khi Phong Kỳ còn sống, hắn có thể âm thầm kiểm soát tình hình nhưng tín ngưỡng theo thời gian đã trở nên huyền ảo.

Mặc dù không phải ai cũng như vậy nhưng niềm tin cuồng nhiệt đã trở thành trở ngại cản trở Tinh Thành thích ứng với cuộc cải cách thời đại mới.

Để lý trí hóa niềm tin, Kỷ Hà đã bắt đầu một đợt cải cách mới, bước đầu từ giáo dục.

Trong thời gian này, xuất hiện một số nhân vật khiến Kỷ Hà không ngờ tới.

Chúng lợi dụng quyền lực mà Kỷ Hà ban cho, tiến hành cải cách giáo dục quá mức, thậm chí còn xuất hiện một loại tư tưởng muốn lật đổ tín ngưỡng Phong Kỳ.

Khi biết được tin này, Kỷ Hà không hề nương tay.

Ngay trong ngày hôm đó, hắn đã tiến hành một cuộc thanh trừng ở Tinh Thành, ra lệnh cho quân đội bắt giữ tất cả những kẻ tham gia vào âm mưu lật đổ tín ngưỡng Phong Kỳ, đồng thời vào ngày hôm sau, bỏ qua quy trình xét xử của hội đồng tối cao Tinh Thành, trực tiếp chém đầu những kẻ này tại pháp trường của quân đội để thị chúng.

Hết chương 2059.

Chương 2060. Sứ Mệnh

Trong mắt Kỷ Hà, tín ngưỡng đối với Phong Kỳ là nền tảng của nhân loại thời đại mới.

Di chúc Bình Minh mà Phong Kỳ để lại càng ảnh hưởng đến nhiều thế hệ, vì vậy người dân Tinh Thành cũng tự xưng mình là hậu duệ của Bình Minh, là biểu tượng của sự đoàn kết.

Nếu làm lung lay nền tảng tín ngưỡng của Phong Kỳ, Tinh Thành sẽ dần trở thành một bãi cát, di chúc Bình Minh đã tồn tại hàng trăm năm cũng sẽ trở thành quá khứ của lịch sử.

Đây là điều mà hắn tuyệt đối không thể đụng đến.

Ngay cả khi lý trí hóa niềm tin, hắn cũng chỉ dám tiến hành từng bước một, tuyệt đối không dám quá khích, càng không dám ảnh hưởng đến nền tảng của niềm tin.

Bây giờ xuất hiện hành vi lật đổ tín ngưỡng Phong Kỳ, trong mắt Kỷ Hà không khác gì kẻ phản bội loài người.

Vì vậy, một làn sóng hỗn loạn đang còn trong giai đoạn ủ bệnh đã bị Kỷ Hà dùng thủ đoạn đẫm máu Lôi Đình trấn áp ngay từ khi mới chớm nở.

Kỷ Hà dùng cách này để cảnh báo tất cả mọi người rằng, di chúc Bình Minh và tín ngưỡng Phong Kỳ tuyệt đối không thể bị lung lay.

Năm 419 Bình Minh.

Kỷ Hà một lần nữa tối ưu hóa phương án phân bổ tài nguyên của Tinh Thành.

Trong đó, quân đội được phân bổ năm phần hai nguồn tài nguyên linh tính, phần tài nguyên còn lại được phân bổ cho các đơn vị nghiên cứu phát triển của Tinh Thành và hoạt động bảo trì, vận hành của thành phố.

Để đảm bảo sử dụng tài nguyên hiệu quả hơn, Kỷ Hà đã nâng cấp bộ phận điều phối tài nguyên thành bộ phận giám sát tài nguyên.

Về sau, tất cả việc sử dụng tài nguyên đều phải ghi chép lại, do bộ phận giám sát tài nguyên chịu trách nhiệm giám sát, không được phép tiêu thụ tài nguyên vô lý.

Về cách phân bổ tài nguyên giữa các cơ quan nghiên cứu phát triển, Kỷ Hà đã áp dụng một cách thức mới.

Hàng năm, tiến hành đánh giá công nghệ nghiên cứu phát triển của các cơ quan nghiên cứu phát triển, sau khi tổng hợp điểm số sẽ tiến hành phân bổ.

Nguồn lực đầu tư dự kiến cho công nghệ mới, triển vọng phát triển trong tương lai, mức độ hoàn thiện của công nghệ, v.v. đều là một phần nội dung đánh giá điểm số.

Như vậy vừa có thể đảm bảo đổi mới, vừa có thể đảm bảo phân bổ tài nguyên hiệu quả hơn.

Phương án phân bổ này cũng chuyển mâu thuẫn phân bổ tài nguyên của các cơ quan nghiên cứu khoa học từ cấp trên sang giữa các cơ quan.

Để cạnh tranh trở thành giai điệu chủ đạo của sự phát triển là một trong những mục tiêu cải cách của Kỷ Hà.

Đồng thời, Kỷ Hà cũng không quên mối đe dọa của các thế lực xung quanh Tinh Thành đối với Tinh Thành.

Giai đoạn hiện nay, các thế lực xung quanh Tinh Thành về cơ bản không có thế lực chủng tộc yếu kém, phân tán, nhìn

chung đều có thực lực mạnh mẽ, trong đó Liệt Thiên Thần Tộc là mối đe dọa lớn nhất đối với Tinh Thành.

Kỷ Hà đã xem đi xem lại hàng trăm lần các thông tin tình báo liên quan đến Liệt Thiên Thần Tộc.

Có thể khẳng định một điều rõ ràng là, thế lực này ban đầu đến từ hướng Lẫm Đông Thành, có lẽ đã gặp phải kẻ địch khó chống lại, mang theo cung điện trên mây đến phía bắc Tinh Thành, thôn tính chiến trường Lĩnh Vực là xương sống vào thời điểm đó, từ đó tiếp giáp với lãnh thổ của Tinh Thành.

Sự xuất hiện của Liệt Thiên Thần Tộc khiến Tinh Thành dừng bước mở rộng về phía bắc, cũng mất đi khả năng có được nhiều vùng đất tài nguyên hơn.

Một mối đe dọa lớn như vậy, Kỷ Hà từ lâu đã coi đó là cái gai trong mắt.

Nhưng sức mạnh của Liệt Thiên Thần Tộc rõ ràng không phải là điều mà nhân tộc giai đoạn này có thể chống lại được nhưng bên cạnh giường nằm, sao có thể để người khác ngủ ngon.

Mặc dù Liệt Thiên Thần Tộc hiện tại chưa phát động tấn công Tinh Thành nhưng hắn phải suy nghĩ trước cho nhân tộc về khả năng xấu nhất có thể xảy ra, nhân tộc sẽ phải đối phó như thế nào.

Lần này, hắn quyết định bày một ván cờ lớn.

Xóa bỏ mối nguy tiềm ẩn lớn này là Liệt Thiên Thần Tộc, quét sạch một con đường phát triển tương lai mới cho nhân tộc.

Năm 419 Bình Minh, gần đến Tết.

Tuyết rơi báo hiệu năm mới bội thu.

Trời đổ tuyết lớn như lông ngỗng, Kỷ Hà mặc áo choàng trắng đứng trên đỉnh tòa nhà hành chính, nhìn xuống cảnh tượng Tinh Thành phủ đầy tuyết trắng xóa.

Lúc này, Kỷ Hà đã 56 tuổi.

Thời đại mới, tuổi thọ trung bình của con người đã đạt đến 138 tuổi nhưng Kỷ Hà đã có mái tóc điểm bạc.

Ông không có tuổi thọ và thể chất của người tu luyện, khuôn mặt bị gió lạnh thổi đến tái nhợt nhưng đôi mắt vẫn sáng ngời.

Bên cạnh ông, có một thiếu niên mười mấy tuổi.

[Thưa thầy, lại có người dân tổ chức ***, phản đối chính sách cạnh tranh nhân tài mới nhất mà thầy ban hành… Chúng ta có nên làm gì không?]

[Không cần, cứ để họ làm đi.]

[Nhưng thưa thầy, thầy đã cống hiến rất nhiều cho sự phát triển của Tinh Thành, cho dù hành động có phần cực đoan nhưng công lao vẫn lớn hơn lỗi lầm…]

Hết chương 2060.

Chương 2061. Xung Đột

Thiếu niên chưa nói hết lời, Kỷ Hà lúc này đang khoanh tay đứng, quay người, nhìn thiếu niên nói: [Tiểu Kiệt, công là công, lỗi là lỗi, chưa bao giờ có chuyện công trừ lỗi.]

Nhìn vẻ mặt phẫn nộ của thiếu niên, trên mặt Kỷ Hà hiện lên một nụ cười, ông mơ hồ nhìn thấy hình ảnh của mình trong quá khứ trên người thiếu niên.

Ông cũng từng như vậy, trong người chảy dòng máu nóng, luôn muốn làm nên chuyện lớn.

Nhưng khi thực sự ngồi ở vị trí cao, ông mới hiểu được cảm giác cô đơn trên cao.

Như lời thầy của ông nói trước khi lâm chung, có những chuyện không chắc chắn sẽ phát triển theo hướng lý tưởng của mình, trong đó có quá nhiều biến số và trở ngại.

Thiếu niên nghe vậy, trong mắt đầy vẻ không hiểu.

Trong mắt cậu, người thầy đã tận tụy hàng chục năm, chưa bao giờ nghĩ đến lợi ích được mất của bản thân, dù mang tiếng xấu vẫn nỗ lực vì tương lai của Tinh Thành, toàn tâm toàn ý dồn sức vào trọng trách phát triển Tinh Thành.

Nhưng trong mắt người dân Tinh Thành, trong mắt nhiều tầng lớp cao cấp của Tinh Thành, người thầy lại là bạo chúa, độc tài… đủ loại đánh giá tiêu cực.

Nhưng trong mắt hắn, những nỗ lực của người thầy trong hàng chục năm qua đã mang lại những thay đổi rõ rệt cho Tinh Thành, cuộc cải cách mà thầy thực hiện đã đưa Tinh Thành

đến với thời đại phát triển mới, Tinh Thành hiện tại ngày càng đổi mới, nhân tài xuất hiện nhiều.

Chỉ có một điều không tốt.

Thầy đã đưa người dân Tinh Thành ra khỏi vùng an toàn được bảo vệ, bắt đầu trở thành một phần của xã hội nội bộ.

Sự cạnh tranh ở khắp mọi nơi, không ai dám dừng lại.

Người thầy vẫn luôn nỗ lực vì tương lai của nhân tộc nhưng đối với người dân Tinh Thành đang sống trong thời đại này, Tinh Thành dưới sự cai trị cứng rắn của Kỷ Hà không phải là một thời đại tốt đẹp.

[Tiểu Kiệt, về đi, để ta ở đây một mình.]

[Vâng, thưa thầy.]

Mặc dù còn muốn nói thêm nhưng khi nghe thầy bảo mình đi, thiếu niên tên Tiểu Kiệt vẫn ngoan ngoãn gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Sau khi thiếu niên rời đi, Kỷ Hà vẫn một mình đứng trong gió tuyết nhìn xuống cảnh Tinh Thành, trong mắt tràn đầy hy vọng về tương lai.

Cuộc đời này của ông rất ngắn, không có tuổi thọ dài như Ngân Nguyệt Tộc hay các chủng tộc khác ở Lĩnh Vực, tuổi thọ hơn trăm năm có lẽ không đủ để ông cải cách hoàn toàn Tinh Thành.

Giờ đã hơn nửa đời người, thời gian dành cho ông không còn nhiều nữa.

Ông chỉ có thể cố gắng hết sức.

Cho dù phải mang tiếng xấu trong lịch sử cũng không sao.

Trong cơn tuyết lớn, Kỷ Hà ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong lòng dâng lên khát vọng vô hạn đối với cuộc sống.

Thời đại mới sau thảm họa, nhân tộc đã sống trong sợ hãi hàng trăm năm, chưa từng có một ngày nào được sống thoải mái.

Nếu có thể, ông cũng muốn giống như Phong Kỳ, bằng nỗ lực của mình để mở ra một con đường tương lai mới cho nhân tộc.

.

…

Năm 420 Bình Minh.

Sau khi Tết Nguyên Đán, Tinh Thành lại bắt đầu bước vào trạng thái vận hành tốc độ cao.

Kỷ Hà cũng bắt đầu bố trí mới.

Thông tin dữ liệu cơ sở dữ liệu cho thấy, Liệt Thiên Thần Tộc hiện tại không gây ra nhiều mối đe dọa cho Tinh Thành, mối đe dọa chính đến từ tương lai.

Nhưng lịch sử đang thay đổi, Kỷ Hà cho rằng tương lai của dòng thời gian này chưa chắc đã phát triển theo hướng mà dòng thời gian trước đã trải qua, với tư cách là thủ lĩnh của nhân tộc, ông phải chịu trách nhiệm với nhân tộc trên dòng thời gian này.

Quan trọng nhất là sự tồn tại của Liệt Thiên Thần Tộc đã cắt đứt một kênh nhân tộc lấy tài nguyên ở phía bắc.

Đối với Tinh Thành trước đây, khu vực tiếp tế ở phía tây có thể liên tục lấy tài nguyên cho Tinh Thành.

Nhưng thời đại mới, các thế lực chủng tộc hùng mạnh ngày càng nhiều.

Bị cắt đứt một kênh lấy tài nguyên, đối với sự phát triển của Tinh Thành là vô cùng bất lợi.

Đồng thời, việc xua tan trường Lĩnh Vực Liệt Thiên còn có thể mang lại cho nhân tộc nguồn tài nguyên không thể tưởng tượng được, điều này sẽ giúp tăng tốc đáng kể tốc độ phát triển của Tinh Thành.

Tổng hợp lợi hại và cân nhắc lâu dài, Kỷ Hà muốn xua tan trường Lĩnh Vực Liệt Thiên trở nên mãnh liệt hơn.

Thông tin tình báo liên quan đến Liệt Thiên Thần Tộc, cơ sở dữ liệu có ghi chép chi tiết.

Trước tiên có thể khẳng định một điều là, Liệt Thiên Thần Tộc nắm giữ một Vật Phẩm Kỳ Tích [Phong ấn].

Hiệu quả của Vật Phẩm Kỳ Tích này là có thể chặn ngay lập tức khả năng và tư duy của mục tiêu, khiến mục tiêu mất đi nhận thức và khả năng điều khiển cơ thể.

May mắn thay, Vật Phẩm Kỳ Tích này chỉ có thể tác dụng lên một mục tiêu duy nhất, không thể tấn công theo nhóm.

Điều này khiến cho chiến tranh có nhiều không gian hoạt động hơn.

Thứ hai, số lượng chủng tộc của Liệt Thiên Thần Tộc không nhiều, ngay cả trong tương lai cũng chưa đạt đến con số hàng triệu.

Điều này chứng tỏ tỷ lệ sinh sản của Liệt Thiên Thần Tộc rất thấp nhưng ưu điểm là từng chiến binh Liệt Thiên Thần Tộc đều có sức chiến đấu khá mạnh.

Hết chương 2061.

Chương 2062. Quyết Tâm

Trong khi đó, một trong những lợi thế của nhân tộc so với Liệt Thiên Thần Tộc là số lượng chiến binh.

Điều này rõ ràng là không đủ để nhân tộc có được sức mạnh chiến thắng Liệt Thiên Thần Tộc.

Lịch sử của dòng thời gian trước đã chứng minh, Liệt Thiên Thần Tộc chắc chắn sẽ trở thành mối họa lớn trong tương lai của nhân tộc.

Còn từng nô dịch một bộ phận nhân tộc trên một dòng thời gian.

Làm thế nào để chiến thắng Liệt Thiên Thần Tộc, Kỷ Hà đầu tiên nghĩ đến là kéo Mê Vụ Tộc và Ngân Nguyệt Tộc vào cuộc chiến.

Nhưng muốn hai chủng tộc này vì nhân tộc mà chống lại Liệt Thiên Thần Tộc, khai phá kênh tài nguyên ở phía bắc, rõ ràng không phải dễ dàng làm được.

Giai đoạn hiện tại, sự hợp tác giữa các chủng tộc đồng minh vẫn dựa trên giai đoạn bổ sung tài nguyên và bổ sung công nghệ.

Chưa từng có sự hợp tác nào về chiến tranh đối ngoại.

Vì vậy, làm thế nào để Mê Vụ Tộc và Ngân Nguyệt Tộc tham gia chiến trường, là một vấn đề mà Kỷ Hà phải giải quyết.

Ông đầu tiên nghĩ đến là thành lập một Chiến Đoàn đồng minh, từng bước đào sâu đến hợp tác chiến tranh.

Vì vậy, ông đã triệu tập hội nghị cấp cao Tinh Thành.

Trong cuộc họp, khi Kỷ Hà nói muốn phát động chiến tranh với Liệt Thiên Thần Tộc, vừa có tiếng ủng hộ, cũng có tiếng phản đối.

Đối mặt với hội trường tranh cãi không ngớt, Kỷ Hà đã nói một câu như vậy:

[Tôi biết các người đang nghĩ gì, chắc chắn là cho rằng Liệt Thiên Thần Tộc rất mạnh, căn bản không phải là thế lực mạnh mà chúng ta có thể chống lại ở giai đoạn hiện tại nhưng các người phải hiểu một điều, tốc độ phát triển của Liệt Thiên Thần Tộc nhanh hơn nhân tộc chúng ta, chúng ta chắc chắn phải nghĩ cách vượt qua cửa ải này, không phải bây giờ thì cũng là tương lai, bây giờ Ngân Nguyệt Tộc vẫn là đồng minh của chúng ta, Mê Vụ Tộc cũng nằm trong sự kiểm soát của Mê Vụ Chi Chủ, vì thế hệ sau của chúng ta, trận chiến này phải đánh!]

Có lẽ vẫn có người không hài lòng với quyết định của Kỷ Hà.

Nhưng sau khi Kỷ Hà đưa ra quyết định, họ đã không thể thay đổi việc khai chiến với Liệt Thiên Thần Tộc.

Đây chính là Kỷ Hà, một kẻ độc tài trong mắt mọi người.

Những năm tháng tiếp theo, Tinh Thành thu hẹp lực lượng bên ngoài, bắt đầu chuẩn bị cho cuộc chiến sắp tới.

Đồng thời, trong hội nghị đồng minh, Kỷ Hà đã nói với Ngân Nguyệt Tộc và Mê Vụ Tộc về ý tưởng thành lập Chiến Đoàn liên hợp, thông qua hình thức tác chiến liên hợp để thích ứng trước với cuộc chiến hợp tác đối ngoại trong tương lai.

Hai trưởng lão đoàn không biết Kỷ Hà muốn tiêu diệt Liệt Thiên Thần Tộc, đối mặt với đề xuất thiết lập cơ chế hợp tác

chiến tranh sâu sắc của Kỷ Hà, họ không thấy có gì không ổn, lập tức đồng ý với đề xuất của Kỷ Hà.

Và quyết định địa điểm huấn luyện tác chiến liên hợp tại khu tiếp tế của Ngân Nguyệt Tộc.

Sau khi kết thúc cuộc họp, trở về Tinh Thành, Kỷ Hà bắt đầu kế hoạch bước thứ hai.

Mê Vụ Tộc và Ngân Nguyệt Tộc, ai đáng tin hơn, lịch sử đã đưa ra câu trả lời, Mê Vụ Chi Chủ dẫn đầu Mê Vụ Tộc chưa bao giờ phản bội nhân tộc và Mê Vụ Chi Chủ cũng đã thực hiện lời thề của mình với tổ tiên nhân tộc Phong Kỳ, giúp hắn chăm sóc hậu duệ của nhân tộc.

Vì vậy, để Mê Vụ Tộc hỗ trợ lực lượng tham gia chiến tranh không khó.

Nhưng muốn Mê Vụ Tộc dốc toàn lực tham gia chiến trường thì rõ ràng là không thực tế.

Mê Vụ Tộc ở rất xa trên Đông Hải, chỉ có thể đến thông qua trận pháp dịch chuyển không gian, lực lượng chính còn phải ở lại thành Mê Vụ, không thể cả tộc tham gia chiến trường, chỉ có thể cung cấp một phần hỗ trợ về lực lượng chiến đấu.

Nhưng Ngân Nguyệt Tộc thì khác, họ ở gần Tinh Thành, hoàn toàn có thể cả tộc tham gia chiến trường.

Khó khăn là làm thế nào để Ngân Nguyệt Tộc chấp nhận rủi ro suy yếu sức mạnh của tộc để vô điều kiện tham gia chiến tranh.

Mà trong trận chiến này, Kỷ Hà không chỉ muốn Ngân Nguyệt Tộc cả tộc tham gia chiến tranh, mà còn muốn Ngân Nguyệt Tộc trở thành lực lượng chủ lực tuyệt đối của cuộc chiến này.

Chỉ cần làm được điều này, vừa có thể đàn áp sức mạnh của Ngân Nguyệt Tộc, vừa có thể giảm thiểu tổn thất của nhân tộc trong cuộc chiến này.

Mục đích của chiến tranh không gì khác ngoài hai chữ lợi ích.

Hắn phải dệt một tấm lưới lợi ích, để Ngân Nguyệt Tộc chủ động tham gia chiến tranh, thậm chí trở thành bên phát động cuộc chiến chống lại Liệt Thiên Thần Tộc này.

Bước thứ hai của kế hoạch là làm thế nào để dệt lưới lợi ích.

Trong lòng Kỷ Hà đã có một kế hoạch rõ ràng.

Hôm nay, Kỷ Hà được trưởng lão Mê Vụ Tộc dẫn đến thành Mê Vụ, gặp Mê Vụ Chi Chủ trong đại điện Mê Vụ.

Chỉ thấy Mê Vụ Chi Chủ khoanh chân lơ lửng trên không, bên cạnh là chất lỏng màu máu đang lưu chuyển.

Kỷ Hà không hề sợ hãi, ánh mắt nhìn thẳng vào Mê Vụ Chi Chủ đang nhắm mắt tu luyện.

Hết chương 2062.

Chương 2063. Chấn Động

Một lúc lâu sau, Mê Vụ Chi Chủ mở mắt, lớp máu đỏ lưu chuyển trên cơ thể hắn được cơ thể hắn hấp thụ, chỉ thấy luồng sáng màu tím lưu chuyển trong mắt Mê Vụ Chi Chủ, đôi mắt lạnh lùng lúc này nhìn về phía Kỷ Hà.

Ánh mắt giao nhau, Mê Vụ Chi Chủ lúc này lên tiếng:

[Kỷ Hà phải không, ngươi cố ý đến tìm ta có chuyện gì.

[

]Ta với tư cách là thành viên hội đồng tối cao Tinh Thành, muốn nhờ Mê Vụ Tộc trưởng giúp ta một việc.

]

]Thành viên hội đồng tối cao Tinh Thành? Nếu ta đoán không nhầm thì bây giờ ngươi hẳn là người nắm quyền thực sự của Tinh Thành, tự xưng là thành viên hội đồng tối cao Tinh Thành, có phải là quá khiêm tốn rồi không?

]

Khi nói những lời này, ý trêu chọc trong mắt Mê Vụ Chi Chủ không hề che giấu.

Kỷ Hà nghe vậy, không hề giải thích, chỉ bình thản nói:

[Mê Vụ Tộc trưởng, chuyện nội bộ của nhân tộc, ngài không cần phải bận tâm.

]

[Đây là thái độ cầu người giúp đỡ của ngươi sao?] Mê Vụ Chi Chủ sửng sốt.

Đối mặt với câu hỏi, trên mặt Kỷ Hà nở nụ cười:

]Thái độ của ta đối với ngài mà nói căn bản không quan trọng, ngài hiển nhiên sẽ không vì thái độ của ta mà thay đổi quyết định của mình, tình cảm giữa nhân tộc và Mê Vụ Tộc được xây dựng trên tình cảm giữa ngài và tổ tiên Phong Kỳ, không phải sao?

]

[Ha ha ha, thú vị, đúng như ngươi nói, nếu không có tên kia, bây giờ cho dù ngươi có quỳ xuống cầu xin ta, ta cũng sẽ không để ý đến ngươi… Cho nên ngươi với tư cách là thành viên hội đồng tối cao Tinh Thành đến tìm ta giúp đỡ, kỳ thực chính là muốn nói cho ta biết, ngươi với tư cách là hậu duệ của Phong Kỳ đang đến cầu xin ta giúp đỡ đúng không.

]

[Ngài đã từng hứa với tổ tiên Phong Kỳ, sẽ chăm sóc hậu duệ của hắn.

]

Nhìn Kỷ Hà mặt dày nói ra những lời này, biểu cảm của Mê Vụ Chi Chủ có chút bất lực, sau đó lên tiếng:

[Nói đi, cần ta giúp gì?

[

]Ta muốn xây dựng một sân Lĩnh Vực, ta biết ngài từng đích thân xây dựng sân Lĩnh Vực cho Mê Vụ Tộc, kỹ thuật này nhân tộc ta đang rất cần.

]

[Xây dựng sân Lĩnh Vực? Ngươi muốn làm gì?

]

Nghe được lời này, trong lòng Mê Vụ Chi Chủ nghi ngờ.

Mặc dù thế giới loài người và sân Lĩnh Vực tách biệt độc lập nhưng theo sự gia tăng của cuộc xâm lược Lĩnh Vực, tương lai sân Lĩnh Vực sẽ hoàn toàn hòa nhập vào thế giới loài người, thế giới mới sớm muộn gì cũng sẽ đến.

Còn hắn xây dựng sân Lĩnh Vực là để tạo cho tộc nhân một quá trình thích nghi với môi trường thế giới loài người, dù sao thì thể chất của Mê Vụ Tộc hiện tại vẫn chưa tương thích với thế giới loài người.

Nói theo cách của loài người, Mê Vụ Tộc vẫn chưa phải là sinh vật siêu thoát lĩnh vực.

Nhưng nhân tộc là chủ nhà của thế giới loài người, hành động xây dựng sân Lĩnh Vực khiến hắn không hiểu nổi, thậm chí còn cảm thấy vô nghĩa.

[Chuyện này liên quan đến bí mật nội bộ của nhân tộc, tạm thời không thể nói cho ngài biết.

]

Nghe được lời này, Mê Vụ Chi Chủ không tiếp tục truy hỏi nữa, mà lập tức gật đầu đồng ý:

[Ta có thể đưa cho ngươi kỹ thuật xây dựng sân Lĩnh Vực, đến lúc đó ngươi liên lạc với đoàn trưởng lão của tộc ta, họ sẽ phối hợp hết sức với các ngươi xây dựng sân Lĩnh Vực.

]

[Hy vọng Mê Vụ Tộc trưởng giữ bí mật chuyện này.

[

[Được.

]

[Cảm ơn.

]

Kỷ Hà nghiêm túc gật đầu, sau đó quay người đi ra khỏi đại điện.

Đợi Kỷ Hà đi rồi, Mê Vụ Chi Chủ chìm vào suy tư.

Manh mối có hạn, hắn không đoán ra được mục đích của Kỷ Hà muốn xây dựng một sân Lĩnh Vực nhưng có thể khẳng định rằng, sân Lĩnh Vực này nhân tộc rõ ràng không phải xây dựng cho chính mình, mà là có mục đích khác.

Một lúc lâu sau, Mê Vụ Chi Chủ không nghĩ ra được nguyên nhân, ngẩng đầu nhìn về hướng Kỷ Hà rời đi, khóe miệng nở một nụ cười:

[Tên Kỷ Hà này có chút thú vị… Nếu ta đoán không nhầm thì tên kia hẳn là đang ẩn núp phía sau quan sát sự phát triển của tình hình.

]

…

Trở về Tinh Thành, Kỷ Hà một lần nữa triệu tập hội nghị tối cao Tinh Thành.

Sau khi sắp xếp kế hoạch đối tiếp với đoàn trưởng lão Mê Vụ Tộc xây dựng sân Lĩnh Vực, Kỷ Hà đã đặt vấn đề này thành tuyệt mật.

Ngày hôm sau, Kỷ Hà thông qua trận pháp truyền tống đến Lẫm Đông Thành.

Tầm mắt xuyên qua một đoạn thông đạo màu sắc méo mó, trong nháy mắt như thể đặt chân đến một thế giới khác, nhiệt độ đột ngột giảm xuống, trong mắt chỉ thấy tuyết lớn bay đầy trời.

Lúc này, các thành viên của bộ phận Lê Minh Quân đã liên lạc trước đó đang đợi ở lối ra của đường hầm, thấy Kỷ Hà xuất hiện thì lập tức đi tới đón.

Lên xe, Kỷ Hà được các chiến sĩ của bộ phận quân đội Lãnh Đông dẫn đi gặp người phụ trách bộ phận Lê Minh Quân.

Người phụ trách bộ phận Lê Minh Quân là một ông lão tóc bạc trắng, ông là thủ lĩnh thứ năm của chiến đoàn Lê Minh sau thời đại.

Hết chương 2063.

Chương 2064. Chiến Thắng

Vị chiến thần mạnh nhất của nhân tộc năm xưa Mộc Tinh đã theo Mộ Dao đến Thông Thiên Lộ đã mấy trăm năm, chiến đoàn Lê Minh trước đây sau khi thanh trừng thế lực Lĩnh Vực đã bén rễ ở Lẫm Đông Thành, đặc biệt là sau khi thanh trừng tầng lớp cao cấp của bộ phận quân đội, đã hợp nhất với bộ phận quân đội Lẫm Đông Thành, thành lập nên bộ phận Lê Minh Quân.

Đó là một thời kỳ hỗn loạn, đã gây ra ảnh hưởng rất lớn đến sự phát triển của Lẫm Đông Thành.

Kỷ Hà đã tìm hiểu kỹ lưỡng về giai đoạn lịch sử đó thông qua các tài liệu lịch sử.

Theo lời Mộc Tinh để lại khi rời đi, cô sẽ cố gắng giành thời gian phát triển cho nhân tộc ở Thông Thiên Lộ nhưng nếu thực sự đến lúc không thể phòng thủ được nữa, cô sẽ theo Mộ Dao và những chiến binh thông thiên khác trở về.

Như vậy, vị chiến thần mạnh nhất của nhân tộc Mộc Tinh đã biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Trong lịch sử ngày nay, Lê Minh Quân đã trở thành biểu tượng sức mạnh quân sự mạnh nhất của Lẫm Đông Thành, bảo vệ lãnh thổ phía bắc của nhân tộc.

Thời gian thay đổi, điều duy nhất không thay đổi là mục tiêu chung, trước khi rời đi Mộc Tinh cũng đã đưa ý chí Bình Minh của Phong Kỳ vào Lẫm Đông Thành.

Trong Lẫm Đông Thành cũng đã sớm dựng tượng anh hùng Phong Kỳ.

Đây cũng là một trong những lý do khiến Lẫm Đông Thành khi đó đồng ý hợp nhất với Tinh Thành khi thảo luận về các vấn đề liên quan đến việc xây dựng thành phố Bình Minh.

Lần đến này, Kỷ Hà không che giấu suy nghĩ của mình, nói rõ muốn mở chiến với Liệt Thiên Thần Tộc, hy vọng nhận được sự hỗ trợ về lực lượng chiến đấu của Lẫm Đông Thành.

Người phụ trách hiện tại của bộ phận Lê Minh Quân không trực tiếp đồng ý, mà lập tức triệu tập một cuộc họp nội bộ của bộ phận Lê Minh Quân.

Sau khi kết thúc cuộc họp, bộ phận Lê Minh Quân đã đưa ra câu trả lời:

Chiến tất đến!

Câu trả lời của Lẫm Đông Thành nằm trong dự đoán của Kỷ Hà.

Sau khi xây dựng thành phố mới hoàn thành, Lẫm Đông Thành sẽ hợp nhất với Tinh Thành, cùng là nhân tộc, họ có chung dòng máu, là những người đồng hành kiên định nhất trong tương lai.

Quan trọng nhất là hậu duệ của Lê Minh Quân cũng là người kế thừa và đồng hành với ý chí Bình Minh.

Họ có chung lý tưởng đấu tranh.

Đây cũng là lý do khiến Kỷ Hà khi đó đã chém đầu tất cả những kẻ phá hoại tín ngưỡng Phong Kỳ và ý chí Bình Minh một cách nhanh nhất.

Phá hoại nền tảng của nhân tộc thì nền tảng đoàn kết sẽ không còn nữa.

Sau khi trở về Tinh Thành từ Lẫm Đông Thành, Kỷ Hà bắt đầu một vòng chuẩn bị mới.

Một tháng sau, hắn triệu tập đoàn trưởng của đoàn viễn chinh Bình Minh, kể cho hắn nghe một phần kế hoạch của mình.

Hắn yêu cầu đoàn trưởng viễn chinh tìm kiếm di tích của Đế quốc Ngân Xà theo tọa độ mà Phong Kỳ để lại và mang toàn bộ các bộ phận còn lại của kỹ thuật và máy móc kỹ thuật trong di tích về Tinh Thành.

Kế hoạch này được đặt ở mức tuyệt mật, tuyệt đối không được tiết lộ.

Kế hoạch giăng lưới lợi ích cho Ngân Nguyệt Tộc chính thức được khởi động.

Hắn muốn khiến Ngân Nguyệt Tộc vì lợi ích mà trở nên điên cuồng, trở thành lực lượng chủ lực tuyệt đối để chống lại Liệt Thiên Thần Tộc.

Sau khi sắp xếp các công việc liên quan, Kỷ Hà hướng tầm mắt về vùng trung tâm xa xôi, một thành phố phồn hoa với hoa tươi và cây xanh.

Ở đó, vẫn còn dòng máu nhân tộc.

Nhưng muốn tìm kiếm sự giúp đỡ của Tinh Linh Thành thì rõ ràng không thể đơn giản như Lẫm Đông Thành.

Trong Tinh Linh Thành không có ý chí Bình Minh, cũng không có tín ngưỡng Phong Kỳ, mặc dù cùng là dòng máu nhân tộc nhưng nhân tộc trong Tinh Linh Thành đã dựa vào hệ thống tinh linh để phát triển một nền văn minh hoàn toàn mới.

Mối liên hệ duy nhất của họ với nhân tộc, có lẽ chỉ là chữ [người] trên mặt chữ.

Muốn Tinh Linh Thành tham gia vào cuộc chiến này, chỉ dựa vào lời khuyên răn thì rõ ràng là vô ích, bởi vì chiến tranh

chắc chắn sẽ gây ra thương vong, đối với Tinh Linh Thành mà nói thì đây cũng là tổn thất.

Nhưng Kỷ Hà vẫn quyết định đích thân đến Tinh Linh Thành một chuyến.

Thông qua việc chênh lệch thông tin, thậm chí là hứa hẹn lợi ích, để tiếp thêm một lực lượng hỗ trợ mạnh mẽ cho cuộc chiến xua đuổi Liệt Thiên Thần Tộc sắp tới.

Kỷ Hà luôn cho rằng, so với dòng thời gian trước, Tinh Thành hiện tại có quá nhiều lợi thế.

Chỉ là những lợi thế này dưới tư duy quán tính của những người đi trước, vẫn chưa được tận dụng.

Phát triển toàn diện, sức chiến đấu tổng thể, kỹ thuật mới… quan trọng hơn là Tinh Thành có thêm nhiều đồng minh có thể trở thành lực lượng chiến đấu tiềm năng.

Liệt Thiên Thần Tộc tuy mạnh nhưng trong mắt Kỷ Hà chỉ là một tộc.

Chúng sẽ phải đối mặt với một liên minh hùng mạnh do nhân tộc thành lập.

Đây là tài sản mà Phong Kỳ để lại cho hậu thế, có thể chuyển hóa thành lực lượng chiến đấu tiềm năng bất cứ lúc nào, tại sao không dùng?

Hết chương 2064.

Chương 2065. Khó Khăn

Sau khi trường Lĩnh Vực Liệt Thiên bị xua tan, vừa có thể mang lại nguồn tài nguyên khổng lồ cho nhân tộc, vừa có thể mở ra cho nhân tộc một kênh khai thác tài nguyên về phía bắc.

Nếu thắng trận này, nhân tộc sẽ uy hiếp các thế lực Lĩnh Vực xung quanh, khiến chúng phải e sợ nhân tộc.

Hắn muốn một trận định đoạt thiên hạ, đổi lấy sự ổn định và phát triển nhanh chóng của nhân tộc trong trăm năm.

.

…

Chương 585: Gió mưa sắp đến

Tầm mắt xuyên qua một đoạn thông đạo cong cong đầy màu sắc, cảnh tượng hiện ra trước mắt Kỷ Hà là một thành phố phồn hoa trôi nổi vô số điểm sáng màu xanh lục.

Ngẩng đầu nhìn lên, trên quỹ đạo được những dây leo màu xanh đan kết trên không trung, một đoàn tàu phủ đầy hoa tươi đang chạy với tốc độ cao.

Hít một hơi thật sâu, cảm giác mát lạnh lan tỏa trong khoang ngực, Kỷ Hà có thể cảm nhận rõ ràng chất lượng linh khí tự do trong không khí của thành phố này cực kỳ tốt.

Đây là lần đầu tiên Kỷ Hà đến Tinh Linh Thành.

Theo ghi chép của cơ sở dữ liệu, thành phố này là một chặng dừng chân quan trọng trong hành trình rèn luyện về phía tây khi Phong Kỳ lựa chọn con đường khiêu chiến Đăng Thần trên dòng thời gian trước đó.

Sự xuất hiện của Tinh Linh Thành khiến họ hiểu rằng thế lực loài người ở các khu vực khác vẫn chưa hoàn toàn sụp đổ, trong đó Khu Trung Bộ đã thiết lập một hệ thống phát triển mới hợp tác với sinh mệnh Lĩnh Vực.

Nhưng so với ghi chép hình ảnh trong cơ sở dữ liệu, việc tận mắt chứng kiến mang lại cảm giác chấn động mạnh mẽ hơn, giống như đến một thế giới khác.

Con người ở đây có phong cách ăn mặc hoàn toàn khác với con người ở Tinh Thành, kiến trúc và cơ sở vật chất của thành phố cũng hoàn toàn khác biệt.

Đứng trên bệ truyền tống, hắn nhìn xung quanh, đột nhiên nhớ đến một câu Phong Kỳ để lại trong cơ sở dữ liệu.

Câu nói này là đánh giá của Phong Kỳ về Tinh Linh Thành.

[Tất cả những khát vọng tốt đẹp trong lý tưởng của chúng ta ở Khu Đông Bộ đều có thể tìm thấy sự tương ứng ở Tinh Linh Thành nhưng Tinh Linh Thành lại không có tương lai.

]

Câu nói này đã mô tả rất sinh động sự phồn hoa và tương lai bi thảm của Tinh Linh Thành.

Sự phồn hoa trước mắt như cảnh hoa trong gương, trăng trong nước, cuối cùng cũng sẽ đến lúc tan vỡ, khi đó Tinh Linh Thành sẽ trở thành quá khứ của lịch sử.

Sự chênh lệch thông tin khiến Kỷ Hà nhìn thấy trước kết cục của Tinh Linh Thành.

Đây cũng sẽ là một trong những quân bài mặc cả của hắn.

Lúc này, một bóng người từ xa bay tới nghênh gió.

Người đến mặc trang phục màu xanh lá cây lộng lẫy, thân hình mảnh mai, làn da trắng mịn, mái tóc dài màu xanh lục

nhạt bồng bềnh, sau khi đôi chân chạm đất, cô nhìn Kỷ Hà và nói:

"Khách quý đến Tinh Thành, tôi là sứ giả của Tinh Linh Thành phụ trách tiếp đón Tinh Thành, tiếp theo tôi sẽ đưa ngài đi gặp Tinh Linh Vương."

Trước khi đến Tinh Linh Thành, Kỷ Hà đã để Tinh Thành liên lạc với sứ giả của Tinh Linh Thành để tiếp đón Tinh Linh Thành.

Nói rõ rằng lần đến này là muốn đàm phán với Tinh Linh Vương.

Lúc này, Kỷ Hà gật đầu, sau đó theo sứ giả dẫn đường bay về phía trung tâm thành phố.

Vị trí của trạm không gian không xa trung tâm Tinh Linh Thành, khi xây dựng trạm không gian, Tinh Thành trước tiên đã cân nhắc đến việc làm thế nào để gặp Tinh Linh Vương nhanh nhất.

Cuối cùng, nếu muốn hợp tác với Tinh Linh Thành, thái độ của Tinh Linh Vương là vô cùng quan trọng.

Thậm chí có thể nói là chìa khóa quyết định.

Làm thế nào để gặp Tinh Linh Vương nhanh nhất đã trở thành yếu tố đầu tiên mà Tinh Thành cân nhắc khi xây dựng trận truyền tống ổn định kết nối với Tinh Linh Thành.

Dưới sự dẫn dắt của sứ giả, Kỷ Hà vượt qua một sườn đồi phủ đầy cây xanh, hiện ra trước mắt hắn ở đằng xa là một cây đại thụ màu vàng vươn tới tận trời.

Khoảnh khắc này, tất cả những mô tả trong cơ sở dữ liệu đều không bằng việc tận mắt chứng kiến.

Tinh Linh Vương đứng sừng sững ở trung tâm thành phố như một ngọn núi thần màu vàng, mang đến cho Kỷ Hà sự

chấn động thị giác và cảm giác an toàn mãnh liệt.

Những cành lá xum xuê của cây khổng lồ đan thành một chiếc ô lớn, bao trùm cả thành phố.

Những tán lá rậm rạp mặc dù che khuất ánh nắng mặt trời nhưng cũng rải xuống vô số đốm sáng nhỏ màu vàng, chiếu sáng cả thành phố.

Dưới sự dẫn dắt của sứ giả, Kỷ Hà dừng lại trước Tinh Linh Vương, ngước nhìn thân hình vĩ đại của Tinh Linh Vương.

Lúc này, những đốm sáng màu vàng trôi nổi giữa trời đất đột nhiên tụ lại trước mặt Kỷ Hà, tạo thành bậc thang dẫn đến Tinh Linh Vương.

Kỷ Hà thấy vậy, lập tức bước theo bậc thang đi về phía Tinh Linh Vương.

Mỗi bước chân đặt lên bậc thang màu vàng, bề mặt bậc thang màu vàng sẽ gợn sóng nước màu vàng, bậc thang phía sau sẽ tan biến như khói.

Bước theo bậc thang đi lên, thế giới trước mắt Kỷ Hà dần dần bị màu vàng bao phủ, cuối cùng phát hiện ra mình đang ở trong một không gian màu vàng, một lão già hiền từ đang mỉm cười nhìn hắn.

Hết chương 2065.

Chương 2066. Hợp Tác

“Khách quý của Tinh Thành, Tinh Linh Thành chào đón ngài đến đây.”

“Tinh Linh Vương?!”

“Là ta.”

Lão già tóc bạc gật đầu đáp lại, vung tay lên, trước mặt xuất hiện bàn đá, ghế đá, đồ pha trà.

Kỷ Hà đến ngồi trước mặt Tinh Linh Vương, nhận lấy tách trà mà Tinh Linh Vương đưa tới, uống một ngụm chỉ thấy lỗ chân lông giãn nở, mệt mỏi và áp lực tinh thần tan biến hết, lúc này hắn nhìn Tinh Linh Vương và nói:

“Lần này đến đây, tôi hy vọng Tinh Linh Vương có thể giúp Tinh Thành một tay.”

“Chẳng lẽ Tinh Thành của các ngươi gặp phải nguy cơ gì sao?” Tinh Linh Vương hơi ngạc nhiên hỏi.

“Không phải nguy cơ, mà là muốn chủ động tấn công.”

Nghe được lời này, Tinh Linh Vương không khỏi cau mày:

“Các ngươi muốn chủ động tấn công nhưng lại muốn Tinh Linh Thành của ta phái lực lượng đi hỗ trợ, điều này… có vẻ không ổn lắm nhỉ?”

Kỷ Hà đã sớm đoán được sự bất mãn của Tinh Linh Vương.

Dù sao thì Tinh Linh Vương chỉ chịu trách nhiệm với người tộc trong Tinh Linh Thành, theo góc nhìn của Tinh Linh Vương, Tinh Thành chủ động tấn công nhưng lại muốn Tinh

Linh Thành xuất binh, chiến thắng thì thành quả thuộc về Tinh Thành nhưng tổn thất lại là của người tinh linh.

Về vấn đề này, Kỷ Hà đã chuẩn bị từ trước.

Hắn lấy ra từ trong túi một tấm bản đồ Tinh Thành đã gấp lại, mở ra rồi trải phẳng, chỉ vào vị trí được đánh dấu là "Chiến trường Lĩnh Vực Liệt Thiên" và nói:

"Chiến trường Lĩnh Vực này do Liệt Thiên Thần Tộc kiểm soát, nằm ở phía bắc Tinh Thành của ta, gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự phát triển của Tinh Thành ta, thậm chí còn tạo ra mối đe dọa thực sự đối với sự tồn tại của Tinh Thành, nếu không diệt trừ tộc này, Tinh Thành ta sẽ không thể yên ổn, chỉ cần Tinh Linh Thành đồng ý xuất binh, ta nguyện hứa với Tinh Linh Thành hai điều kiện."

"Điều kiện gì?"

"Nếu thắng trận này, một phần mười tài nguyên linh tính thu được sẽ thuộc về Tinh Linh Thành của ngươi."

"Sao chỉ có một phần mười?"

"Trận chiến này còn có Mê Vụ Tộc và Ngân Nguyệt Tộc, thậm chí cả Lẫm Đông Thành tham chiến, Tinh Linh Tộc chỉ là lực lượng hỗ trợ, ta hứa chia một phần mười tài nguyên, đã là rất có thành ý rồi."

"Còn một điều kiện nữa thì sao?"

Đối mặt với câu hỏi, Kỷ Hà im lặng một lúc rồi nhìn thẳng vào Tinh Linh Vương và nói:

"Nếu một ngày nào đó Tinh Linh Thành bị phá, ta hứa với ngươi, Tinh Thành sẽ là nơi các ngươi có thể lui tới."

Nghe được lời này, biểu cảm luôn bình thản của Tinh Linh Vương đột nhiên thay đổi:

“Ngươi nói vậy là có ý gì?”

“Tình hình Khu Trung Bộ như thế nào, rõ ràng ngươi hiểu rõ hơn ta, Ám Mộc ngày càng lớn mạnh, lại còn nắm trong tay quân đội của người tộc Khu Trung Bộ, ưu thế của ngươi và Ám Mộc theo thời gian trôi qua đang dần mở rộng… Nếu một ngày nào đó Ám Mộc phản bội thì sao?”

Lời nói của Kỷ Hà không nghi ngờ gì nữa đã đâm trúng nỗi đau trong lòng Tinh Linh Vương.

Ám Mộc là do chính hắn bồi dưỡng, cũng là hậu duệ xuất sắc nhất trong mắt hắn, thiên phú trưởng thành của hắn vượt xa chính hắn.

Nhưng việc Ám Mộc thoát khỏi sự kiểm soát của hắn đã là sự thật.

Hiện tại Ám Mộc chưa tấn công hiển nhiên là đang chờ thời cơ, thời gian trôi qua từng phút, Ám Mộc sẽ trưởng thành nhanh hơn hắn vài phần, chờ đợi là để thuận lợi đánh bại hắn hơn.

Với lực lượng chiến đấu của người tộc trong tay, tiềm năng phát triển của bản thân, hắn đều không phải là đối thủ của Ám Mộc.

Đến ngày đó, thất bại của hắn đã được định sẵn.

Lời nói của Kỷ Hà không nghi ngờ gì nữa là đang nói với hắn rằng, nếu đợi đến khi Tinh Linh Thành bị Ám Mộc hủy diệt, Tinh Thành sẽ mở cửa cho Tinh Linh Thành, trở thành nơi nương tựa của họ.

Nhưng ở đây có một điểm Kỷ Hà không nói rõ.

Nhưng Tinh Linh Vương lại nhận ra.

Lúc này, Tinh Linh Vương rơi vào im lặng, hồi lâu sau mới ngẩng đầu lên gật đầu với Kỷ Hà:

“Yêu cầu của ngươi rất hợp lý, một phần mười tài nguyên, cộng thêm nơi lui tới trong tương lai, ta đồng ý cho Tinh Linh Thành xuất binh nhưng hy vọng Tinh Thành các ngươi có thể giữ lời hứa, nếu tương lai Tinh Linh Thành gặp phải nguy cơ diệt vong, hãy mở cửa nơi nương tựa cho Tinh Linh Thành.”

“Ta lấy danh nghĩa là một thành viên của hội đồng tối cao Tinh Thành đảm bảo với ngươi, Tinh Thành sẽ mãi mãi mở cửa nơi nương tựa cho Tinh Linh Thành.”

“Trước khi chuẩn bị khai chiến hãy liên lạc với sứ giả trước, khi đó Tinh Linh Thành sẽ xuất binh đến Tinh Thành chuẩn bị chiến đấu.”

“Cảm ơn.”

Khi không gian màu vàng trước mắt tan biến, Kỷ Hà phát hiện mình đã trở lại mặt đất.

Ngẩng đầu nhìn Tinh Linh Vương, khóe miệng Kỷ Hà nở nụ cười.

Lần đến Tinh Linh Thành này, hắn có hai mục đích, một là để xin quân, hai là để thử thách Tinh Linh Vương.

Phong Kỳ trong kho dữ liệu quyền hạn đã đánh giá về Tinh Linh Vương là: Sinh Vật Trận Địa có tình cảm với loài người.

Nhưng Tinh Linh Vương có hoàn toàn đáng tin cậy hay không, Phong Kỳ cũng không thể đưa ra câu trả lời khẳng định.

Hết chương 2066.

Chương 2067. Xây Dựng

Trong dòng thời gian trước đó, Tinh Linh Vương đã từng mở đường sống cho những người loài người trong Tinh Linh Thành khi tuyệt vọng nhưng khi đó Tinh Linh Vương đã đường cùng, còn nhiều cư dân trong thành vẫn còn hy vọng sống sót.

Đây cũng là lý do Phong Kỳ đánh giá Tinh Linh Vương có tình cảm với loài người.

Nhưng trong hoàn cảnh không phải tuyệt vọng, khi Tinh Linh Vương còn có lựa chọn, có lẽ sẽ là một cảnh tượng khác.

Vấn đề này cũng khiến Kỷ Hà băn khoăn từ lâu.

Tinh Linh Vương cuối cùng có đáng tin hay không?

Câu trả lời cho câu hỏi này không nhất thiết phải để Phong Kỳ đi tìm câu trả lời trong tương lai, hắn cảm thấy bây giờ chính là một cơ hội tốt.

Một cuộc đối thoại vừa rồi chính là bài kiểm tra của hắn đối với Tinh Linh Vương.

Lợi ích thứ hai hắn đưa ra, nhìn bề ngoài thì khi Tinh Linh Thành thất thủ có thể cho Tinh Linh Thành rút lui vào Tinh Thành, cho Tinh Linh Thành nơi nương tựa.

Nhưng lợi ích này có một vấn đề tiềm ẩn.

Truyền tống trận nối giữa Tinh Linh Thành và Tinh Thành, với thân hình to lớn của Tinh Linh Vương thì rõ ràng không thể đi qua được.

Vấn đề này Tinh Linh Vương rõ ràng đã hiểu.

Vì vậy, lợi ích này nói rộng ra chính là khi Tinh Linh Thành sắp bị hủy diệt, những người loài người trong thành có thể rút lui về Tinh Thành để được bảo vệ nhưng không bao gồm ngươi Tinh Linh Vương.

Đối mặt với vấn đề này, mặc dù Tinh Linh Vương im lặng hồi lâu nhưng câu trả lời cuối cùng lại khiến Kỷ Hà tìm ra câu trả lời cho câu hỏi mà Phong Kỳ để lại.

Lựa chọn của Tinh Linh Vương là cho cư dân Tinh Linh Thành một con đường sống.

Còn lời hứa này có đáng tin hay không, Kỷ Hà không hề nghi ngờ.

Tinh Linh Vương trên dòng thời gian này hiểu biết hạn chế về Tinh Thành, càng không biết Phong Kỳ có khả năng xuyên suốt dòng thời gian, vì vậy lựa chọn của hắn đủ để đại diện cho suy nghĩ thực sự trong lòng.

Lựa chọn của Tinh Linh Vương cũng sẽ mang lại sức mạnh cho tương lai mới mà Kỷ Hà đang hoạch định.

Trước khi đến, Kỷ Hà đã cân nhắc rất nhiều khả năng.

Đưa ra lựa chọn cho Tinh Linh Thành một con đường lui tới, ngoài việc thử thách tình cảm thực sự của Tinh Linh Vương đối với loài người, còn có một sự cân nhắc lâu dài.

Nếu Tinh Linh Vương đồng ý với lựa chọn mà hắn đưa ra, tương lai khi thành Bình Minh được thành lập, loài người ở Tinh Linh Thành cũng sẽ gia nhập vào đó, điều này sẽ nâng cao đáng kể sức mạnh tổng hợp của loài người.

Tinh Thành hiện tại không thiếu tài nguyên, mà là thiếu hiệu quả chuyển đổi tài nguyên.

Đây cũng là một trong những lý do hắn đưa ra chính sách kế hoạch hóa gia đình, dân số đông đảo có thể chuyển đổi hiệu

quả tài nguyên thành sức mạnh tổng hợp của thành phố.

Còn về sự khác biệt về văn hóa giữa cư dân Tinh Linh Thành và cư dân Tinh Thành, điều này hoàn toàn có thể thay đổi theo thời gian.

Quyết định của Tinh Linh Vương vừa cho cư dân Tinh Linh Thành một con đường lui tới, vừa cho Tinh Thành cơ hội trỗi dậy.

Chuyến đi này, Kỷ Hà đã nhận được câu trả lời thỏa mãn.

Trở về Tinh Thành, Kỷ Hà lập tức ghi chép thông tin tình báo này vào kho dữ liệu và lưu trữ ở mức quyền cao nhất.

Trong tương lai, thông tin tình báo này cũng sẽ được chuyển đến tay Phong Kỳ, làm tài liệu tham khảo khi Phong Kỳ xây dựng chiến lược phát triển mới.

…

Năm 422 của Bình Minh.

Hôm nay, Kỷ Hà đang xem lại dữ liệu trong cơ sở dữ liệu.

Lúc này, tiếng gõ cửa vang lên ở cửa phòng làm việc.

“Vào đi.”

Cánh cửa lúc này được mở ra, một chiến sĩ quân đội toàn thân mặc quân phục, vẻ mặt nghiêm nghị bước đến trước mặt Kỷ Hà, sau đó cung kính nói:

“Thưa ngài, Lĩnh Vực trường đã hoàn thành, hiện đang được đặt ở Quảng Tràng dưới lòng đất của Bộ Linh Năng.”

“Đưa tôi đến đó ngay.”

Nghe xong lời này, Kỷ Hà đột ngột đứng dậy nói.

Sau đó, Kỷ Hà được chiến sĩ quân đội dẫn đến Quảng Tràng dưới lòng đất của Bộ Linh Năng, chỉ thấy một viên pha

lê không gian ngũ sắc đang lơ lửng trên không trung của Quảng Tràng.

Ngoài các thành viên của quân đội, tại hiện trường còn có nhiều thành viên của đoàn trưởng lão Mê Vụ Tộc.

Phát hiện Kỷ Hà đến, người phụ trách Bộ Linh Năng lập tức đến trước mặt Kỷ Hà, bắt đầu giới thiệu về viên ngọc không gian lơ lửng.

Qua lời giới thiệu của người phụ trách, Kỷ Hà biết được rằng cấu tạo của viên ngọc này giống với viên ngọc nút không gian trong Lĩnh Vực trường, có thể mang theo bên mình, sau khi kích hoạt nút bên trong bằng ý thức thì có thể mở ra, tạo thành lá chắn Lĩnh Vực.

"Thưa ngài, Lĩnh Vực trường này có thể mở ra bất cứ lúc nào, ngài định sử dụng như thế nào?"

"Gửi đến quân đội, đến lúc đó tôi sẽ sắp xếp thời gian mở."

Dặn dò xong, Kỷ Hà quay người rời đi.

Trở lại văn phòng, Kỷ Hà lập tức triệu tập người phụ trách Chiến Đoàn viễn chinh, hỏi chi tiết về việc vận chuyển di tích của Ngân Xà Đế Quốc.

Hết chương 2067.

Chương 2068. Đối Sách

Biết được rằng việc vận chuyển các vật phẩm di tích của Ngân Xà Đế Quốc đã gần hoàn tất.

Kỷ Hà biết rằng kế hoạch của mình có thể bắt đầu.

Kế hoạch này, hắn muốn một mũi tên trúng hai đích, vừa tiêu diệt Liệt Thiên Thần Tộc, vừa làm suy yếu thực lực của Ngân Nguyệt Tộc, đưa loài người trở lại vị trí dẫn đầu.

Một tháng rưỡi sau.

Một Lĩnh Vực trường đột nhiên mở ra tại vị trí Lĩnh Vực trường nứt trời mà loài người kết nối.

Sự việc này ngay lập tức gây được sự chú ý của Tinh Thành, Tinh Thành Quân Bộ nhanh chóng tập hợp đội điều tra để điều tra về Lĩnh Vực trường đột nhiên xuất hiện.

Như thường lệ, sứ giả của Ngân Nguyệt Tộc đóng quân tại Tinh Thành đã hỏi quân đội về tình hình liên quan.

Tinh Thành và Ngân Nguyệt Tộc chia sẻ hoàn toàn thông tin tình báo ở khu vực xung quanh, trước câu hỏi của Ngân Nguyệt Tộc, quân đội không đưa ra câu trả lời rõ ràng trực tiếp, chỉ trả lời rằng đột nhiên có Lĩnh Vực trường xuất hiện ở vùng đất phía bắc của loài người, đang trong quá trình điều tra.

Năm ngày sau, Tinh Thành đã mang về một số đạo cụ và máy móc còn sót lại từ Lĩnh Vực trường chưa xác định.

Trong khi mang về nghiên cứu, Tinh Thành đã giao một phần cho sứ giả của Ngân Nguyệt Tộc đóng quân tại Tinh Thành.

Khi sứ giả của Ngân Nguyệt Tộc vừa nhận được di vật của Ngân Xà Đế Quốc, hắn không thấy có vấn đề gì nhưng khi mở ra nghiên cứu thì đột nhiên phát hiện ra điều bất thường.

Những đường khắc quen thuộc bên trong thiết bị khiến hắn rơi vào im lặng.

Cảm thấy ngạc nhiên và khó hiểu, sứ giả của Ngân Nguyệt Tộc đóng quân tại Tinh Thành đã lập tức mang những di vật này trở về thành phố Bạc Nguyệt.

Đối với những vật phẩm bí ẩn do Lĩnh Vực trường chưa xác định tạo ra, đoàn trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc đã tiến hành nghiên cứu chi tiết.

Ngay khi đoàn trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc cảm thấy khó tin về điều này, Tinh Thành đã tiếp tục gửi đến một số bia đá di tích.

Những bia đá còn sót lại này khiến Ngân Nguyệt Tộc hoàn toàn ngây người.

Bởi vì những gì được mô tả trên đó chính là một đoạn lịch sử bị mất của Ngân Nguyệt Tộc, bức bích họa trên bia đá thậm chí còn mô tả chi tiết quá trình Ngân Xà Đế Quốc tan rã thành nhiều chủng tộc.

Sau đó, một tin tức quan trọng hơn nữa khiến tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc hoàn toàn phát điên.

Tinh Thành gửi đến một bức ảnh, trong ảnh là một cỗ máy màu đen khổng lồ, chính là vũ khí tối thượng mà Ngân Xà Đế Quốc được mô tả trên bia đá đã xây dựng bằng sức mạnh của cả quốc gia, một vũ khí giết người khủng khiếp có thể sánh ngang với phép màu.

Phép màu có nhiều chức năng nhưng phép màu dùng cho chiến đấu lại rất ít.

Nhưng ngay từ khi ra đời, triết lý thiết kế của Cỗ Máy Chiến Tranh này là dành cho chiến tranh đối ngoại.

Nếu Ngân Nguyệt Tộc có thể kiểm soát được Cỗ Máy Chiến Tranh này thì điều đó có nghĩa là sự trỗi dậy của Ngân Nguyệt Tộc sẽ không thể ngăn cản, việc khai phá lãnh thổ và tài nguyên sẽ trở nên dễ dàng như hơi thở, các thế lực xung quanh hoàn toàn không có sức chống cự.

Cỗ máy tối thượng mang lại cho Ngân Nguyệt Tộc sự cám dỗ thậm chí còn vượt qua một Vật Phẩm Kỳ Tích.

Tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc đã hoàn toàn phát điên, bắt đầu liên tục gửi thông tin hỏi thăm đến Tinh Thành, muốn tìm hiểu chi tiết các thông tin liên quan khác về Lĩnh Vực trường này, đồng thời bày tỏ mong muốn thành lập đội ngũ cùng loài người khám phá Lĩnh Vực trường mới nhất vừa xuất hiện.

Ngay khi Ngân Nguyệt Tộc phát điên vì điều này, Kỷ Hà đã một mình đến quân đội, triệu tập cuộc họp nội bộ của quân đội.

Kế hoạch này được giữ bí mật hoàn toàn với bên ngoài, bên trong cũng chỉ có tầng lớp cao nhất của Tinh Thành biết.

Mục đích là để Ngân Nguyệt Tộc mắc câu, đồng thời ngăn không cho Ngân Nguyệt Tộc biết được đây là một cái bẫy nhắm vào Ngân Nguyệt Tộc thông qua các kênh như người dân Tinh Thành.

Bây giờ Ngân Nguyệt Tộc đã mắc câu, bước tiếp theo của kế hoạch có thể được thực hiện.

Lúc này, trong cuộc họp cấp cao nội bộ của quân đội, Kỷ Hà nhìn lướt qua mọi người có mặt, sau đó nhẹ giọng nói:

“Các vị, bắt đầu thôi.”

Một số quan chức cấp cao của quân đội lúc này đứng dậy, gật đầu với Kỷ Hà rồi tản ra.

Đêm đó, quân đội tập hợp đội quân bí mật, chủ động tấn công Lĩnh Vực trường nứt trời.

Ngày hôm sau, tiền tuyến phía bắc.

Kỷ Hà đứng trên đỉnh tháp quan sát cao chót vót, nhìn về phía bắc bị bóng tối bao phủ.

Vào lúc Bình Minh, một vầng hồng nhật từ từ mọc lên bên trái hắn, chiếu sáng cả vùng đất này.

Tầm mắt của Kỷ Hà hướng về phía bắc bị bóng tối xua tan, chỉ thấy Lĩnh Vực trường nứt trời không có động tĩnh gì nhiều năm đang nhanh chóng mở rộng, lan về phía lãnh thổ loài người, rất nhanh đã tiếp giáp với Lĩnh Vực trường mới nhất vừa xuất hiện và dần dần nuốt chửng nó.

Hết chương 2068.

Chương 2069. Thử Thách

Gió lạnh buổi sáng thổi tung chiếc áo choàng trắng của Kỷ Hà, hắn một mình đứng trên tháp quan sát khoanh tay, khóe mắt không giấu được ý cười.

Chiến tranh sắp đến rồi.

.

…

Chương 586: Kế hoạch nuốt sói đuổi hổ

Thành Ngân Nguyệt.

Trên tòa tháp cao màu trắng bạc, toàn bộ tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc đứng thành vòng tròn.

Trong số đó không thiếu những người già của Ngân Nguyệt Tộc đã già yếu, đã rút khỏi tầng lớp quyền lực của Ngân Nguyệt Tộc.

Tình huống như vậy rất hiếm thấy ở Ngân Nguyệt Tộc, ít nhất là chưa từng xảy ra sau khi bước vào thế giới loài người.

Trước mặt họ là một chiếc bàn dài màu trắng bạc, trên đó bày những cỗ máy rối tàn tạ của Đế Quốc Ngân Xà do Tinh Thành mang đến, cùng nhiều bức ảnh do các chiến binh Tinh Thành chụp được trong Lĩnh Vực trường bí ẩn chưa biết.

tộc trưởng đương nhiệm của Ngân Nguyệt Tộc là Ngân Quy và tộc trưởng tiền nhiệm của Ngân Nguyệt Tộc là Ngân Thác đứng cạnh nhau, ánh mắt lướt qua những vật phẩm trên bàn dài, sau đó hướng về phía những trưởng lão trong tộc.

“Không sai, Đế Quốc Ngân Xà chính là tổ tiên của Ngân Nguyệt Tộc chúng ta.”

Đại trưởng lão của đoàn trưởng lão đã nghiên cứu trong nhiều ngày run rẩy giọng nói.

Nghe được lời này, ngay cả khi đã chuẩn bị tâm lý từ trước, một số tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc vẫn không khỏi kích động nắm chặt tay.

Theo ghi chép trong sử sách, Ngân Xà Tộc đã từng có một khoảng thời gian lịch sử bị mất tích trong cuộc sống lưu lạc điên bái.

Ngân Nguyệt Tộc cũng từng truy tìm khoảng thời gian trống vắng này.

Nhưng lịch sử đó đã lâu đời, nơi cư trú của Ngân Nguyệt Tộc trước khi lưu lạc ở đâu, họ cũng không có manh mối, mãi mãi không tìm được bất kỳ thông tin nào về lịch sử bị mất.

Sự việc này theo thời gian trôi qua, dần dần bị hậu duệ của Ngân Nguyệt Tộc từ bỏ.

Nhưng chỉ vài ngày trước, khu vực trống vắng bị sương mù lịch sử che phủ, đột nhiên xuất hiện trước mắt họ.

Bức bích họa trong Lĩnh Vực trường bí ẩn chưa biết, cùng những đạo cụ rối tàn tạ.

Tất cả đều chứng minh rằng khoảng thời gian lịch sử bị mất của Ngân Nguyệt Tộc chính là Đế Quốc Ngân Xà được mô tả trên bức bích họa.

Còn Ngân Nguyệt Tộc họ, chính là hậu duệ của Đế Quốc Ngân Xà.

Những kỹ thuật tàn tạ mà họ nắm giữ, cũng đều bắt nguồn từ Đế Quốc Ngân Xà.

Khoảng thời gian lịch sử này khiến hắn cảm thấy khó tin nhưng lại không khỏi kích động.

Lịch sử đối với một chủng tộc mà nói, là chất kích thích tăng cường sức mạnh đoàn kết.

Xem xét lịch sử của các chủng tộc, ta có thể thấy rằng sự gắn kết của chủng tộc chủ yếu thể hiện ở ba khía cạnh.

Một là có chung quá khứ lịch sử, công nhận cùng một vùng đất.

Hai là có cùng tôn giáo hoặc tín ngưỡng anh hùng.

Ba là có chung tổ tiên và dòng máu văn hóa truyền thừa.

…

Truy tìm tổ tiên là mục tiêu của nhiều thế lực chủng tộc muốn vươn tới đỉnh cao.

Ví dụ như chủng tộc đồng minh Mê Vụ Tộc, họ rất tự hào về vùng lãnh thổ rộng lớn mà tổ tiên đã từng chinh phục, vì vậy từ tộc trưởng đến các thành viên trong tộc Mê Vụ Tộc đều có sự đồng thuận mạnh mẽ đối với tổ tiên và đã hình thành nên hoạt động tế lễ tổ tiên đặc biệt của Mê Vụ Tộc, sự gắn kết cực kỳ mạnh mẽ.

Một ví dụ khác là chủng tộc loài người, cũng có tình huống tương tự.

Thậm chí có rất nhiều thế lực trong Lĩnh Vực còn tự nhận mình là hậu duệ của một chủng tộc hùng mạnh nào đó trong quá khứ.

Sau đó tuyên truyền cả trong và ngoài nước.

Sử dụng cách cướp đoạt lịch sử của chủng tộc khác để tăng thêm sự tự tin cho chủng tộc của mình, từ đó tăng cường sự gắn kết của chủng tộc.

Sự xuất hiện của Đế Quốc Ngân Xà đã lấp đầy khoảng trống lịch sử của Ngân Nguyệt Tộc, quan trọng hơn là đoạn lịch sử này không phải dựa vào lịch sử của các chủng tộc khác mà là ghi chép có thật.

Nhìn thấy lãnh thổ rộng lớn của Đế Quốc Ngân Xà trên bức bích họa, lòng tự hào và sự đồng nhất chủng tộc tràn ngập trong lòng tầng lớp cao cấp của Ngân Xà Tộc.

Mặc dù không được sinh ra trong thời kỳ cổ đại huy hoàng rực rỡ đó.

Nhưng lúc này, linh hồn lại có sự đồng cảm mãnh liệt.

Bức bích họa và những di tích máy móc tàn tạ mà Đế Quốc Ngân Xà để lại cũng khiến Ngân Nguyệt Tộc nhận ra một điều, đó là sự giàu có mà Đế Quốc Ngân Xà để lại đang chờ họ thừa kế.

Di sản này có ý nghĩa rất lớn đối với Ngân Nguyệt Tộc.

Các loại tài liệu di tích tàn tạ có thể giúp Ngân Nguyệt Tộc đứng trên trí tuệ của tổ tiên để phát triển nhanh chóng.

Thậm chí nhiều cỗ máy thời tiền sử mạnh mẽ sau khi được sửa chữa vẫn có thể sử dụng, sẽ nâng cao đáng kể sức mạnh công nghệ và chiến đấu của Ngân Nguyệt Tộc.

Quan trọng hơn là vũ khí chiến tranh tối thượng đó.

Ánh sáng còn sót lại của Đế Quốc Ngân Xà.

Cỗ máy giết chóc mạnh mẽ này được tạo ra bằng toàn bộ nguồn lực của Đế Quốc Ngân Xà, là vũ khí sinh ra để chiến đấu, sở hữu nó tương đương với việc sở hữu một vùng lãnh thổ và tài nguyên rộng lớn.

Hết chương 2069.

Chương 2070. Nỗ Lực

Không giống như sự phát triển của loài người, phải đối mặt với rất nhiều thách thức, trong đó năng khiếu bẩm sinh là một yếu tố hạn chế sự phát triển.

Chúng Ngân Nguyệt Tộc sở hữu sức mạnh tổng hợp vượt trội hơn loài người nhưng vẫn gặp phải vấn đề thiếu hụt tài nguyên.

Điều này liên quan đến hiệu quả chuyển đổi tài nguyên của chủng tộc.

Giống như chủng tộc mạnh, cùng một nguồn tài nguyên có thể chuyển đổi thành sức mạnh hiệu quả hơn so với chủng tộc yếu.

Vì vậy, việc thu thập tài nguyên vẫn là mục tiêu phát triển hàng đầu của Ngân Nguyệt Tộc.

Lúc này, cơ hội lớn đang bày ra trước mắt, họ nhận ra rằng thời khắc trỗi dậy của Ngân Nguyệt Tộc đã đến.

Nhưng Lĩnh Vực mới nhất vừa xuất hiện nằm trong phạm vi lãnh thổ của loài người, muốn điều tra và thu thập thông tin về Lĩnh Vực này cùng di vật Ngân Xà, rõ ràng phải được sự đồng ý của loài người.

Hiện tại, sứ giả đã khẩn cấp đến Tinh Thành, liên lạc với loài người.

Họ tin rằng với mối quan hệ giữa Ngân Nguyệt Tộc và loài người, loài người chắc chắn sẽ đồng ý với đề xuất điều tra chung của Ngân Nguyệt Tộc.

Xét cho cùng là chủng tộc đồng minh, sự phát triển của Ngân Nguyệt Tộc cũng có thể mang lại nhiều lợi ích cho loài người.

Nhưng ngay khi mọi người đang ngóng trông, các đường vân trên vị trí giữa trán của tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc lóe sáng.

Tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc lập tức đưa tay vuốt lên trán, ngay lập tức giọng nói của sứ giả vang lên.

"Tộc trưởng, tin tức mới nhất từ phía loài người, Lĩnh Vực chưa xác định mới nhất vừa xuất hiện do tiếp giáp với Lĩnh Vực Liệt Thiên, dường như khiến Lĩnh Vực Liệt Thiên cảm thấy bị đe dọa, ngay lúc nãy, Lĩnh Vực Liệt Thiên đột nhiên mở rộng, nuốt chửng Lĩnh Vực chưa xác định, hiện tại Lĩnh Vực đó đã bị chủng tộc Liệt Thiên kiểm soát."

Nghe xong lời này, sắc mặt của tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc có mặt tại đây đột nhiên thay đổi.

Ban đầu họ cho rằng Ngân Nguyệt Tộc sắp đón chào cơ hội phát triển chưa từng có, có được tấm vé thông hành để trở thành chủng tộc mạnh nhưng chưa kịp bắt đầu thì tương lai tươi đẹp đã gặp phải biến số.

Lĩnh Vực Liệt Thiên và Chủng Tộc Liệt Thiên Thần, Ngân Nguyệt Tộc sao có thể không biết.

Lực lượng này rất mạnh, theo thông tin tình báo mà loài người cung cấp, dường như chúng đến từ hướng Thành Lẫm Đông.

Hiện tại là lực lượng mạnh nhất ở khu vực lân cận.

Nhưng lực lượng này dường như đã trải qua một cuộc chiến, đang trong giai đoạn dưỡng sức, chưa thể hiện bất kỳ ý định xâm lược nào đối với các thế lực xung quanh.

Nhưng không ngờ rằng vào thời điểm quan trọng này, Chủng Tộc Liệt Thiên Thần đột nhiên có động thái.

Nhưng suy nghĩ kỹ về nguyên nhân, họ có thể hiểu được lý do tại sao đột nhiên có biến số.

Đầu tiên là vị trí xuất hiện đột ngột của Lĩnh Vực bí ẩn chưa xác định nằm ở khu vực tiếp giáp giữa Chủng Tộc Liệt Thiên Thần và loài người, ngoài việc khiến loài người phải cử lực lượng vào Lĩnh Vực để điều tra, Chủng Tộc Liệt Thiên Thần có lẽ cũng cảm thấy bị đe dọa và sợ hãi nên mới đột ngột mở rộng.

Việc này khiến tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc vô cùng đau đầu.

Họ lập tức thảo luận sôi nổi về vấn đề này.

Trong cuộc thảo luận, họ cho rằng việc Lĩnh Vực Liệt Thiên đột nhiên mở rộng có lẽ còn một lý do nữa, có thể là Chủng Tộc Liệt Thiên Thần đã phát hiện ra rằng Lĩnh Vực bí ẩn này có bảo vật, muốn chiếm làm của riêng.

Điều này khiến tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc lập tức trở nên lo lắng.

Cảm giác này giống như đột nhiên một ngày nọ biết được mình được thừa kế một gia tài của tổ tiên, trị giá hàng nghìn tỷ.

Kết quả là ngày hôm sau lại biết được gia tài này đã bị người khác chiếm đoạt.

Cảm giác từ thiên đường rơi xuống địa ngục khiến tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc vô cùng tức giận, họ tuyệt đối không cho phép chuyện này xảy ra.

Cuối cuộc họp của tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt, Đại trưởng lão đương nhiệm của Ngân Nguyệt Tộc nhìn quanh

những người có mặt, sau đó trầm giọng nói:

“Tài sản của tổ tiên không thể rơi vào tay chủng tộc khác, Chủng Tộc Liệt Thiên Thần ngay cả khi có được gia sản của tổ tiên cũng không thể nắm được cách điều khiển, ta đề nghị Ngân Nguyệt Tộc tuyên chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần, giành lại gia sản của tổ tiên.”

Những lời mà Đại trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc nói, không nghi ngờ gì chính là suy nghĩ trong lòng mọi người có mặt.

Nhưng làm thế nào để đánh trận này, đó là một vấn đề.

Theo thông tin tình báo hiện có, Ngân Nguyệt Tộc muốn đánh bại Chủng Tộc Liệt Thiên Thần thì không có khả năng chiến thắng, họ chỉ có thể tìm kiếm sự hỗ trợ từ loài người và Chủng Tộc Mê Vụ.

Nhưng cái giá của một cuộc chiến toàn diện là rất lớn, cần phải tiêu tốn rất nhiều tài nguyên và chiến binh.

Muốn loài người và Chủng Tộc Mê Vụ tham chiến, phải đưa ra đủ lợi ích.

Về phía loài người thì dễ nói, dù sao Chủng Tộc Liệt Thiên Thần đã xâm lược lãnh thổ của loài người, lại nằm ngang ở hướng bắc của loài người, ảnh hưởng thực sự đến sự phát triển của loài người nên chỉ cần đàm phán xong các điều kiện, loài người chắc chắn sẽ sẵn sàng tham chiến.

Hết chương 2070.

Chương 2071. Phát Triển

Về phía Chủng Tộc Mê Vụ thì khó nói.

Mặc dù Ngân Nguyệt Tộc là đồng minh của Chủng Tộc Mê Vụ nhưng cơ sở liên minh với Chủng Tộc Mê Vụ lại nằm ở phía loài người, Ngân Nguyệt Tộc thậm chí còn chưa thiết lập liên lạc với Chủng Tộc Mê Vụ, cũng chưa phái sứ giả đến Chủng Tộc Mê Vụ.

Muốn Chủng Tộc Mê Vụ tham chiến, loài người phải đi thuyết phục, đồng thời cũng phải đưa ra đủ lợi ích cho Chủng Tộc Mê Vụ.

Ý định mở chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần đã rõ ràng nhưng làm thế nào để đánh trận này vẫn còn nhiều vấn đề cần giải quyết.

Sau khi cuộc họp của bộ tộc kết thúc, đoàn trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc cùng tộc trưởng lập tức lên đường đến Tinh Thành.

Họ cho rằng việc mở chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần không thể kéo dài, phải nhanh chóng tập hợp toàn bộ lực lượng có thể liên hợp, nhanh chóng giành lại gia sản của Đế Quốc Ngân Xà.

Trưa hôm sau.

Kỷ Hà triệu tập hội nghị tối cao của Tinh Thành.

Hội trường lần này ngoài toàn bộ tầng lớp cao cấp của Tinh Thành ra, tộc trưởng và đoàn trưởng lão của Ngân Nguyệt Tộc cũng đều có mặt.

Sau khi cuộc họp bắt đầu, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc đã trình bày suy nghĩ của mình với các tầng lớp cao cấp của Tinh Thành.

Trên thực tế, nhiều tầng lớp cao cấp có mặt đã biết trước rằng Ngân Nguyệt Tộc sẽ đến, thậm chí còn đoán trước được tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc sẽ nói gì nhưng sau khi nghe nói sẽ mở chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần, ai nấy đều lộ vẻ khó xử, dùng diễn xuất tuyệt vời để bày tỏ với Ngân Nguyệt Tộc ý không muốn mở chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần.

Nhìn thấy cảnh này, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc lập tức bắt đầu hứa hẹn.

Trước mặt các tầng lớp cao cấp của Tinh Thành, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc nói:

“Các bạn đồng minh, chiến trường Lĩnh Vực bí ẩn đột nhiên xuất hiện có lịch sử và kỹ thuật bị mất của bộ tộc chúng tôi, điều này có ý nghĩa rất lớn đối với Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi, tôi ở đây đảm bảo với các bạn, nếu chiến thắng, Thần Vật Kỳ Tích trên người chủ thần Liệt Thiên sẽ thuộc về loài người và sau khi chiến thắng, khi phân phối kho tài nguyên của Chủng Tộc Liệt Thiên Thần, Ngân Nguyệt Tộc chúng tôi sẽ không lấy một xu, chỉ lấy lại di sản tổ tiên bị Chủng Tộc Liệt Thiên Thần cướp đi.”

“Còn về việc phân phối lợi ích cụ thể, do loài người các bạn toàn quyền quyết định… nhưng tôi hy vọng loài người có thể mời Chủng Tộc Mê Vụ hỗ trợ trận chiến này, điều này sẽ giúp chúng ta nhanh chóng giành chiến thắng.”

Nghe những lời này, toàn bộ tầng lớp cao cấp của Tinh Thành đều im lặng.

Ngay từ trước khi cuộc họp diễn ra, họ đã nghĩ đến việc Ngân Nguyệt Tộc sẽ hứa hẹn đủ thứ lợi ích.

Nhưng không ngờ Ngân Nguyệt Tộc lại sẵn sàng không lấy một xu và với tư cách là lực lượng chủ lực, mở chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần.

Diễn biến sự việc nằm ngoài dự đoán của họ.

Lúc này, mọi người có mặt đều đổ dồn ánh mắt về phía Kỷ Hà đang ngồi ở vị trí chủ tọa.

Mặc dù là hội nghị tối cao của Tinh Thành nhưng chỉ là danh nghĩa, sự phát triển của Tinh Thành hoàn toàn do một mình Kỷ Hà quyết định, vai trò của họ giống như nhân viên cấp dưới của Kỷ Hà hơn, chịu trách nhiệm thực hiện ý tưởng của Kỷ Hà.

Lúc này, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc cũng nhìn về phía Kỷ Hà tóc đã điểm bạc:

"Kỷ Hà, ông thấy thế nào?"

Kỷ Hà không trả lời trực tiếp, im lặng một lúc rồi nhìn tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc nói:

"Tôi có thể hiểu được suy nghĩ cấp thiết của các ông nhưng chiến tranh toàn diện không phải trò đùa, các ông là đồng minh kiên định nhất của loài người, chúng tôi chắc chắn phải giúp đỡ, huống hồ Chủng Tộc Liệt Thiên Thần chiếm giữ phương Bắc, đã ảnh hưởng đến sự phát triển của loài người, sớm muộn gì cũng phải đánh một trận… Nhưng trước khi khai chiến, tôi cho rằng nên chiêu mộ đồng minh càng nhiều càng tốt, để tăng tỷ lệ chiến thắng."

"Như vậy, ngày mai tôi sẽ đến Chủng Tộc Mê Vụ một chuyến, cố gắng tranh thủ sự hỗ trợ của Chủng Tộc Mê Vụ trong trận chiến này, sau đó đến Thành Lẫm Đông một chuyến, hẳn cũng có thể nhận được một số lực lượng hỗ trợ… Cuối cùng đến Khu Trung Bộ một chuyến nhưng tôi không

chắc có thể để người dân Khu Trung Bộ hỗ trợ trận chiến này hay không.”

Nghe những lời này, tộc trưởng Ngân Nguyệt Tộc lộ vẻ vui mừng, lập tức liên tục cảm ơn.

Có thể thấy loài người có chút phản đối việc đột nhiên khai chiến với Chủng Tộc Liệt Thiên Thần nhưng rõ ràng họ đã tuân thủ hiệp ước đồng minh lúc đầu, sẵn sàng chiến đấu vì đồng minh.

Điều này khiến nhiều tầng lớp cao cấp của Ngân Nguyệt Tộc có mặt ở đây cảm động.

Câu trả lời của Kỷ Hà chắc chắn đã kéo gần mối quan hệ bền chặt giữa loài người và Ngân Nguyệt Tộc.

Nhưng ngay sau đó, những lời Kỷ Hà nói tiếp khiến Ngân Nguyệt Tộc có mặt càng cảm động hơn.

“Nếu như trận chiến này Chủng Tộc Mê Vụ, Thành Lẫm Đông, Thành Tinh Linh đều sẵn sàng tham chiến thì loài người chúng tôi với tư cách là lực lượng chủ lực chỉ lấy 50% tài nguyên sản xuất tại chiến trường Lĩnh Vực Liệt Thiên, 50% còn lại sẽ phân phối cho họ, đây cũng là thành ý của tôi khi đàm phán tiếp theo.”